ਪੁਰਾਤਨ ਹਥਲਿਖਤ ਸਰੂਪ ਨੰ. 33

ਕੁਲ ਪਤਰੇ – ੮੧੩

ਲਿਖਣ ਕਾਲ – ਸੰਮਤੁ ੧੭੯੧ ਮਿਤੀ ਵੈਸਾਖ ਸੁਦੀ
ਏਕਮ ਗਿਰੰਥ ਲਿਖਿਆ (1734 ਈ.)

ਸਾਖ – ਭਾਈ ਚੰਨੋ

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ – 1. 'ਰਣ ਝੁੰਝਨੜਾ ਗਾਉ ਸਖੀ' : ਪੂਰਾ ਸ਼ਬਦ
2. ਮੀਰਾਂ ਬਾਈ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਭਗਤ ਸੂਰਦਾਸ ਜੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਸ਼ਬਦ / ਮ: ੧੦ ਦੋਹਰਾ
3. ਜੇਤੀ ਜੋਤਿ ਜਗਾਦਿ ਕੇ ਚੰਦ੍ਰ ਨਰੀ

ਸਮਾਪਤੀ – 'ਰਾਗਮਾਲਾ' ਉਪਰੰਤ 'ਸਿਆਹੀ ਕੀ ਬਿਧਿ'

੧ੴ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁ
ਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲ
ਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍
ਸਾਦਿ

ਸੂਚੀਪਤ੍ਰਪੋਥੀਕਾਤਤਕਰਾ
ਰਾਗਾਕਾਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਵ
ਣੇਕਾਚਲਿਤ੍ਰਸੰਮਤੁ੧੭੬੧
ਮਿਤੀਬੈਸਾਖਸੁਦੀਏਕਮ
ਸਿਰੀਬਾਲਿਖਿਆਨੀਸ
ਾਣੁਗੁਰੂਜੀਕੇਦਸਖਤਮ
ਹਲਾ੧੦ ਨੀਸਾਣੁਗੁਰੂ
ਜੀਕੇਦਸਖਤਮਹਲਾ
ਜਪੁਗੁਰੂਰਾਮਦਾਸਜੀਉ
ਕਿਆਦਸਤਖਤਕਾਨਕਲੁ
ਬਾਤਿਸਕਾਨਕਲੁਨਕਲ
ਕਾਨਕਲੁਨਕਲਕਾਨਕਲੁ
ਤਿਸਕਾਨਕਲੁ

ਪਤਿ ਪਤਿ

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਤਕਰਾ ਸਬਦਾਂ ਕਾ ਸਿਰੀਰਾਗ

੧ਓ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਪਤਿ

੧ਓ ਮਹਲਾ ੩

੧ੴ ਮਹਲਾ ੩ ਪਤੀ

੧ੴ ਮਹਲਾ ੪

੧ੴ ਮਹਲਾ ੫ ਪਤ੍ਰਿ

੬

੧ੴ ਮਹਲਾ ੯ ਪਤਿ

੧ੴ ਗਉੜੀ ਅਸਟਪਦੀਆ

ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ

੧ੴ ਮਹਲਾ ੩ ਪਤਿ

੯

੧੯ ਮਲਾਰ ਪਤਿ

1

|

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧ ਪਤ੍ਰਿ

ੴਮਹਲਾ੩ ਪਤ੍ਰਿ

ੴਮਹਲਾ੪ ਪਤ੍ਰਿ

ੴਮਹਲਾ੫ ਪਤ੍ਰਿ

ੴ ਮਹਲਾ ੯ ਪਤਿ

ੴ ਰਾਗੁਗੋਂਡਮਹਲਾ੫

ਅਸਟਪਦੀਆ ਪਤਿ

ੴ ਰਾਗੁਗੋਂਡਬਾਣੀਭਗਤਾ

ਕੀ ਪਤਿ ੫੧੬

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ਪਤਿ

ੴ ਮਹਲਾ੩ ਪਤਿ

ੴ ਮਹਲਾ੪

ੴ ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹ
ਲਾ ੫ ਪਤ੍ਰ

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਭੈਰਉਮਹਲਾ੧ ਅਸ

ਟਪਦੀਆ ਪ੍ਰਤਿ

੧ੴ ਮਹਲਾ੩

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ — ਪਤ੍ਰੇ

ੴ ਮਲਾਰੁ ਮਹਲਾ ੧

ਅਸਟਪਦੀਆ। ਪਤਿ

ੴ ਮਲਾਰੁ ਮਹਲਾ ੩ ਪਤਿ

ੴ ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫

ਛੰਤ। ਪਤਿ

ੴ ਮਲਾਰਕੀਵਾਰਮਹਲਾ ੧

ੴ ਰਾਗੁਮਲਾਰਬਾਣੀ

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੪

੧ੴ ਰਾਗੁ ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੫

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ।

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਜਪੁ॥ ਆਦਿਸਚੁਜੁ
ਗਾਦਿਸਚੁ॥ਹੈਭੀਸਚੁਨਾਨਕਹੋਸੀਭੀਸਚੁ॥੧॥ਸੋਚੈਸੋਚਿਨਹੋਵਈ
ਜੇਸੋਚੀਲਖਵਾਰ॥ਚੁਪੈਚੁਪਨਹੋਵਈਜੇਲਾਇਰਹਾਲਿਵਤਾਰ॥ਭੁ
ਖਿਆਭੁਖਨਉਤਰੀਜੇਬੰਨਾਪੁਰੀਆਭਾਰ॥ਸਹਸਸਿਆਣਪਾਲਖਹੋ
ਹਿਤਇਕਨਚਲੈਨਾਲਿ॥ਕਿਵਸਚਿਆਰਾਹੋਈਐਕਿਵਕੂੜੈਤੁਟੈਪਾ
ਲਿ॥ਹੁਕਮਿਰਜਾਈਚਲਣਾਨਾਨਕਲਿਖਿਆਨਾਲਿ॥੧॥ਹੁਕਮੀਹੋਵਨਿ
ਆਕਾਰਹੁਕਮੁਨਕਹਿਆਜਾਈ॥ਹੁਕਮੀਹੋਵਨਿਜੀਅਹੁਕਮਿਮਿਲੈਵ
ਡਿਆਈ॥ਹੁਕਮੀਉਤਮੁਨੀਚੁਹੁਕਮਿਲਿਖਿਦੁਖਸੁਖਪਾਈਅਹਿ॥ਇਕ
ਨਾਹੁਕਮੀਬਖਸੀਸਇਕਿਹੁਕਮੀਸਦਾਭਵਾਈਅਹਿ॥ਹੁਕਮੈਅੰਦਰਿਸਭੁ
ਕੋਬਾਹਰਿਹੁਕਮਨਕੋਇ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੈਜੇਬੁਝੈਤਹਉਮੈਕਹੈਨਕੋਇ॥੨॥ਗਾਵੈ
ਕੋਤਾਣੁਹੋਵੈਕਿਸੈਤਾਣੁ॥ਗਾਵੈਕੋਦਾਤਿਜਾਣੈਨੀਸਾਣੁ॥ਗਾਵੈਕੋਗੁਣਵਡਿ
ਆਈਆਚਾਰ॥ਗਾਵੈਕੋਵਿਦਿਆਵਿਖਮੁਵੀਚਾਰੁ॥ਗਾਵੈਕੋਸਾ
ਜਿਕਰੇਤਨੁਖੇਹ॥ਗਾਵੈਕੋਜੀਅਲੈਫਿਰਿਦੇਹ॥ਗਾਵੈਕੋਜਾਪੈਦਿਸੈਦੂਰਿ॥ਗਾ
ਵੈਕੋਵੇਖੈਹਾਦਰਾਹਦੂਰਿ॥ਕਥਨਾਕਥੀਨਆਵੈਤੋਟਿ॥ਕਥਿਕਥਿਕਥੀਕੋਟੀਕੋ
ਟਿਕੋਟਿ॥ਦੇਦਾਦੇਲੈਦੇਥਕਿਪਾਹਿ॥ਜੁਗਾਜੁਗੰਤਰਿਖਾਹੀਖਾਹਿ॥ਹੁਕਮੀਹੁਕ
ਮੁਚਲਾਏਰਾਹੁ॥ਨਾਨਕਵਿਗਸੈਵੇਪਰਵਾਹੁ॥੩॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਾਚੁਨਾਇ
ਭਾਖਿਆਭਾਉਅਪਾਰੁ॥ਆਖਹਿਮੰਗਹਿਦੇਹਿਦੇਹਿਦਾਤਿਕਰੇਦਾਤਾਰੁ॥
ਫੇਰਿਕਿਅਗੈਰਖੀਐਜਿਤੁਦਿਸੈਦਰਬਾਰੁ॥ਮੁਹੌਕਿਬੋਲਣੁਬੋਲੀਐਜਿ
ਤੁਸੁਣਿਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲਾਸਚੁਨਾਉਵਡਿਆਈਵੀਚਾਰੁ॥ਕਰਮੀ

ਆਵੈਕਪੜਾਨਦਰੀਮੋਖੁਦੁਆਰੁ॥ਨਾਨਕਏਵੈਜਾਣੀਐਸਭੁਆਪੇਸਚਿਆਰੁ॥
੪॥ਥਾਪਿਆਨਜਾਇਕੀਤਾਨਹੋਇ॥ਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁਸੋਇ॥ਜਿਨਿਸੇਵਿਆ
ਤਿਨਿਪਾਇਆਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਗਾਵੀਐਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥ਗਾਵੀਐਸੁਣੀਐਮਨਿਰਖੀਐ
ਭਾਉ॥ਦੁਖੁਪਰਹਰਿਸੁਖੁਘਰਿਲੈਜਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦੰਗੁਰਮੁਖਿਵੇਦੰਗੁਰਮੁ
ਖਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਗੁਰੁਈਸਰੁਗੁਰੁਗੋਰਖੁਬਰਮਾਗੁਰੁਪਾਰਬਤੀਮਾਈ॥ਜੇਹਉ
ਜਾਣਾਆਖਾਨਾਹੀਕਹਣਾਕਥਨੁਨਜਾਈ॥ਗੁਰਾਇਕਦੇਹਿਬੁਝਾਈ॥ਸਭਨਾਜੀ
ਆਕਾਇਕੁਦਾਤਾਸੋਮੈਵਿਸਰਿਨਜਾਈ॥੫॥ਤੀਰਥਿਨਾਵਾਜੇਤਿਸੁਭਾਵਾਵਿਣੁਭਾ
ਣੇਕਿਨਾਇਕਰੀ॥ਜੇਤੀਸਿਰਠਿਉਪਾਈਵੇਖਾਵਿਣੁਕਰਮਾਕਿਮਿਲੈਲਈ॥ਮਤਿ
ਵਿਚਿਰਤਨਜਵਾਹਰਮਾਣਿਕਜੇਇਕਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣੀ॥ਗੁਰਾਇਕਦੇਹਿਬੁਝਾ
ਈ॥ਸਭਨਾਜੀਆਕਾਇਕੁਦਾਤਾਸੋਮੈਵਿਸਰਿਨਜਾਈ॥੬॥ਜੇਜੁਗਚਾਰੇਆਰਜਾਹੋ
ਰਦਸੂਣੀਹੋਇ॥ਨਵਾਖੰਡਾਵਿਚਿਜਾਣੀਐਨਾਲਿਚਲੈਸਭੁਕੋਇ॥ਚੰਗਾਨਾਉਰਖਾ
ਇਕੈਜਸੁਕੀਰਤਿਜਗਿਲੇਇ॥ਜੇਤਿਸੁਨਦਰਿਨਆਵਈਤਵਾਤਨਪੁਛੈਕੇ॥ਕੀਟਾ
ਅੰਦਰਿਕੀਟੁਕਰਿਦੋਸੀਦੋਸੁਧਰੇ॥ਨਾਨਕਨਿਰਗੁਣਿਗੁਣੁਕਰੇਗੁਣਵੰਤਿਆਗੁਣੁ
ਦੇ॥ਤੇਹਾਕੋਇਨਸੁਝਈਜਿਤਿਸੁਗੁਣੁਕੋਇਕਰੇ॥੭॥ਸੁਣਿਐਸਿਧਪੀਰਸੁਰਿ
ਨਾਥ॥ਸੁਣਿਐਧਰਤਿਧਵਲਆਕਾਸ॥ਸੁਣਿਐਦੀਪਲੋਅਪਾਤਾਲ॥ਸੁਣਿ
ਐਪੋਹਿਨਸਕੈਕਾਲੁ॥ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ॥ਸੁਣਿਐਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾ
ਸੁ॥ਸੁਣਿਐ...ਸਕੈਕਾਲੁ॥ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ॥ਸੁਣਿਐਦੂਖ
ਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥੮॥ਸੁਣਿਐਈਸਰੁਬਰਮਾਇੰਦੁ॥ਸੁਣਿਐਮੁਖਿਸਾਲਾਹਣਮੰ
ਦੁ॥ਸੁਣਿਐਜੋਗਜੁਗਤਿਤਨਿਭੇਦ॥ਸੁਣਿਐਸਾਸਤਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਵੇਦ॥ਨਾਨਕਭ
ਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ॥ਸੁਣਿਐਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥੯॥ਸੁਣਿਐਸਤੁਸੰਤੋਖੁਗਿਆ
ਨੁ॥ਸੁਣਿਐਅਠਸਠਿਕਾਇਸਨਾਨੁ॥ਸੁਣਿਐਪੜਿਪੜਿਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥ਸੁਣਿਐ

ਗੈਸਹਜਿਧਿਆਨੁ॥ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ॥ਸੁਣਿਐਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥੧
੦॥ਸੁਣਿਐਸਰਾਗੁਣਾਕੇਗਾਹ॥ਸੁਣਿਐਸੇਖਪੀਰਪਾਤਿਸਾਹ॥ਸੁਣਿਐਅੰਧੇਪਾ
ਵਹਿਰਾਹੁ॥ਸੁਣਿਐਹਾਥਹੋਵੈਅਸਗਾਹੁ॥ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ॥ਸੁਣਿ
ਐਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥੧੧॥ਮੰਨੇਕੀਗਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਜੇਕੋਕਹੈਪਿਛੈਪਛੁ
ਤਾਇ॥ਕਾਗਦਿਕਲਮਨਲਿਖਣਹਾਰੁ॥ਮੰਨੇਕਾਬਹਿਕਰਨਿਵੀਚਾਰੁ॥ਐਸਾ
ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ॥ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ॥੧੨॥ਮੰਨੈਸੁਰਤਿਹੋਵੈਮਨਿਬੁਧਿ
॥ਮੰਨੈਸਗਲਭਵਣਕੀਸੁਧਿ॥ਮੰਨੈਮੁਹਿਚੋਟਾਨਾਖਾਇ॥ਮੰਨੈਜਮਕੈਸਾਥਿਨਜਾ
ਇ॥ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ॥ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ॥੧੩॥ਮੰਨੈਮਾਰਗਿਠਾ
ਕਨਪਾਇ॥ਮੰਨੈਪਤਿਸਿਉਪਰਗਟੁਜਾਇ॥ਮੰਨੈਮਗੁਨਚਲੈਪੰਥੁ॥ਮੰਨੈਧਰਮਸੇ
ਤੀਸਨਬੰਧੁ॥ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ॥ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ॥੧੪॥ਮੰਨੈ
ਪਾਵਹਿਮੋਖੁਦੁਆਰੁ॥ਮੰਨੈਪਰਵਾਰੈਸਾਧਾਰੁ॥ਮੰਨੈਤਰੈਤਾਰੇਗੁਰੁਸਿਖ॥ਮੰਨੈਨਾਨ
ਕਭਵਹਿਨਭਿਖ॥ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ॥ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ॥੧੫॥ਪੰ
ਚਪਰਵਾਣਪੰਚਪਰਧਾਨੁ॥ਪੰਚੇਪਾਵਹਿਦਰਗਹਿਮਾਨੁ॥ਪੰਚੇਸੋਹਹਿਦਰਿਰਾਜਾਨੁ
॥ਪੰਚਾਕਾਗੁਰੁਏਕੁਧਿਆਨੁ॥ਜੇਕੋਕਹੈਕਰੈਵੀਚਾਰੁ॥ਕਰਤੇਕੈਕਰਣੈਨਾਹੀਸੁਮਾਰੁ॥
ਧੌਲੁਧਰਮੁਦਇਆਕਾਪੂਤੁ॥ਸੰਤੋਖੁਥਾਪਿਰਖਿਆਜਿਨਿਸੂਤਿ॥ਜੇਕੋਬੁਝੈਹੋਵੈ
ਸਚਿਆਰੁ॥ਧਵਲੈਉਪਰਿਕੇਤਾਭਾਰੁ॥ਧਰਤੀਹੋਰੁਪਰੈਹੋਰੁਹੋਰੁ॥ਤਿਸਤੇਭਾਰੁ
ਤਲੈਕਵਣੁਜੋਰੁ॥ਜੀਅਜਾਤਿਰੰਗਾਕੇਨਾਵ॥ਸਭਨਾਲਿਖਿਆਵੁੜੀਕਲਾਮ॥
ਏਹੁਲੇਖਾਲਿਖਿਜਾਣੈਕੋਇ॥ਲੇਖਾਲਿਖਿਆਕੇਤਾਹੋਇ॥ਕੇਤਾਤਾਣੁਸੁਆ
ਲਿਹੁਰੂਪੁ॥ਕੇਤੀਦਾਤਿਜਾਣੈਕੌਣੁਕੂਤੁ॥ਕੀਤਾਪਸਾਉਏਕੋਕਵਾਉ॥ਤਿਸ
ਤੇਹੋਏਲਖਦਰੀਆਉ॥ਕੁਦਰਤਿਕਵਣਕਹਾਵੀਚਾਰੁ॥ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕ
ਵਾਰ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਰ॥ਤੂਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ॥੧੬॥ਅਸੰ

ਖਜਪਅਸੰਖਭਾਉ॥ਅਸੰਖਪੂਜਾਅਸੰਖਤਪਤਾਉ॥ਅਸੰਖਗਰੰਥਮੁਖਿਵੇਦਪਾ
ਠ॥ਅਸੰਖਜੋਗਮਨਿਰਹਹਿਉਦਾਸ॥ਅਸੰਖਭਗਤਗੁਣਗਿਆਨਵੀਚਾਰ॥ਅਸੰ
ਖਸਤੀਅਸੰਖਦਾਤਾਰ॥ਅਸੰਖਸੂਰਮੁਹਭਖਸਾਰ॥ਅਸੰਖਮੋਨਿਲਿਵਲਾਇਤ
ਾਰ॥ਕੁਦਰਤਿਕਵਣਕਹਾਵੀਚਾਰੁ॥ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾਰ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਈਭ
ਲੀਕਾਰ॥ਤੂਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ॥੧੭॥ਅਸੰਖਮੂਰਖਅੰਧਘੋਰ॥ਅਸੰ
ਖਚੋਰਹਰਾਮਖੋਰ॥ਅਸੰਖਅਮਰਕਰਿਜਾਹਿਜੋਰ॥ਅਸੰਖਗਲਵਢਹਤਿਆ
ਕਮਾਹਿ॥ਅਸੰਖਪਾਪੀਪਾਪੁਕਰਿਜਾਹਿ॥ਅਸੰਖਕੂੜਿਆਰਕੂੜੇਫਿਰਾਹਿ॥ਅਸੰ
ਖਮਲੇਛਮਲੁਭਖਿਖਾਹਿ॥ਅਸੰਖਨਿੰਦਕਸਿਰਿਕਰਹਿਭਾਰੁ॥ਨਾਨਕੁਨੀਚੁਕਹੈ
ਵੀਚਾਰੁ॥ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾਰ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਰ॥ਤੂਸਦਾ
ਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ॥੧੮॥ਅਸੰਖਨਾਵਅਸੰਖਥਾਵ॥ਅਗੰਮਅਗੰਮਅਸੰ
ਖਲੋਅ॥ਅਸੰਖਕਹਹਿਸਿਰਿਭਾਰੁਹੋਇ॥ਅਖਰੀਨਾਮੁਅਖਰੀਸਾਲਾਹ॥ਅ
ਖਰੀਗਿਆਨੁਗੀਤਗੁਣਗਾਹ॥ਅਖਰੀਲਿਖਣੁਬੋਲਣੁਬਾਣਿ॥ਅਖਰਾਸਿ
ਰਿਸੰਜੋਗੁਵਖਾਣਿ॥ਜਿਨਿਏਹਿਲਿਖੇਤਿਸੁਸਿਰਿਨਾਹਿ॥ਜਿਵਫੁਰਮਾਏਤਿ
ਵਤਿਵਪਾਹਿ॥ਜੇਤਾਕੀਤਾਤੇਤਾਨਾਉ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਨਾਹੀਕੋਥਾਉ॥ਕੁਦਰਤਿ
ਕਵਣਕਹਾਵੀਚਾਰੁ॥ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾਰ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਈਭਲੀ
ਕਾਰ॥ਤੂਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ॥੧੯॥ਭਰੀਐਹਥੁਪੈਰੁਤਨੁਦੇਹ॥ਪਾਣੀਧੋ
ਤੈਉਤਰਸੁਖੇਹ॥ਮੂਤਪਲੀਤੀਕਪੜੁਹੋਇ॥ਦੇਸਾਬੂਣੁਲਈਐਓਹੁਧੋਇ॥ਭ
ਰੀਐਮਤਿਪਾਪਾਕੈਸੰਗਿ॥ਓਹੁਧੋਪੈਨਾਵੈਕੈਰੰਗਿ॥ਪੁੰਨੀਪਾਪੀਆਖਣੁਨਾਹਿ॥ਕਰਿ
ਕਰਿਕਰਣਾਲਿਖਿਲੈਜਾਹੁ॥ਆਪੇਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਹੁ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੀਆਵਹੁ
ਜਾਹੁ॥੨੦॥ਤੀਰਥੁਤਪੁਦਇਆਦਤੁਦਾਨੁ॥ਜੇਕੋਪਾਵੈਤਿਲਕਾਮਾਨੁ॥ਸੁਣਿਆਮੰਨਿ
ਆਮਨਿਕੀਤਾਭਾਉ॥ਅੰਤਰਗਤਿਤੀਰਥਿਮਲਿਨਾਉ॥ਸਭਿਗੁਣਤੇਰੇਮੈਨਾਹੀਕੋਇ

॥ਵਿਣੁਗੁਣਕੀਤੇਭਗਤਿਨਹੋਇ॥ਸੁਅਸਤਿਆਥਿਬਾਣੀਬਰਮਾਉ॥ਸਤਿਸੁਹਾਣੁ
ਸਦਾਮਨਿਚਾਉ॥ਕਵਣੁਸੁਵੇਲਾਵਖਤੁਕਵਣੁਕਵਣਥਿਤਿਕਵਣੁਵਾਰੁ॥ਕਵ
ਣਿਸਿਰੁਤੀਮਾਹੁਕਵਣੁਜਿਤੁਹੋਆਆਕਾਰੁ॥ਵੇਲਨਪਾਈਆਪੰਡਤੀਜਿਹੋਵੈਲੇ
ਖੁਪੁਰਾਣੁ॥ਵਖਤੁਨਪਾਇਓਕਾਦੀਆਜਿਲਿਖਨਿਲੇਖੁਕੁਰਾਣੁ॥ਥਿਤਿਵਾਰੁਨਜੋਗੀ
ਜਾਣੈਰੁਤਿਮਾਹੁਨਕੋਈ॥ਜਾਕਰਤਾਸਿਰਠੀਕਉਸਾਜੇਆਪੇਜਾਣੈਸੋਈ॥ਕਿਵਕਰਿਆਖਾ
ਕਿਵਸਾਲਾਹੀਕਿਉਵਰਨੀਕਿਵਜਾਣਾ॥ਨਾਨਕਆਖਣਿਸਭੁਕੋਆਖੈਇਕਦੂਇਕੁਸਿ
ਆਣਾ॥ਵਡਾਸਾਹਿਬੁਵਡੀਨਾਈਕੀਤਾਜਾਕਾਹੋਵੈ॥ਨਾਨਕਜੇਕੋਆਪੌਜਾਣੈਅਗੈਗਇ
ਆਨਸੋਹੈ॥੨੧॥ਪਾਤਾਲਾਪਾਤਾਲਲਖਆਗਾਸਾਆਗਾਸ॥ਓੜਕਓੜਕਭਾਲਿਥਕੇ
ਵੇਦਕਹਨਿਇਕਵਾਤ॥ਸਹਸਅਠਾਰਹਕਹਨਿਕਤੇਬਾਅਸੁਲੂਇਕੁਧਾਤੁ॥ਲੇਖਾਹੋ
ਇਤਲਿਖੀਐਲੇਖੈਹੋਇਵਿਣਾਸੁ॥ਨਾਨਕਵਡਾਆਖੀਐਆਪੇਜਾਣੈਆਪੁ॥੨੨॥
ਸਾਲਾਹੀਸਾਲਾਹਿਏਤੀਸੁਰਤਿਨਪਾਈਆ॥ਨਦੀਆਅਤੈਵਾਹਪਵਹਿਸਮੁੰਦਿਨ
ਜਾਣੀਅਹਿ॥ਸਮੁੰਦਸਾਹਸੁਲਤਾਨਗਿਰਹਾਸੇਤੀਮਾਲੁਧਨੁ॥ਕੀੜੀਤੁਲਿਨਹੋਵਨੀ॥
ਜੇਤਿਸੁਮਨਹੁਨਵੀਸਰਹਿ॥੨੩॥ਅੰਤੁਨਸਿਫਤੀਕਹਣਿਨਅੰਤੁ॥ਅੰਤੁਨਕਰਣੈਦੇਣਿਨ
ਅੰਤੁ॥ਅੰਤੁਨਵੇਖਣਿਸੁਣਣਿਨਅੰਤੁ॥ਅੰਤੁਨਜਾਪੈਕਿਆਮਨਿਮੰਤੁ॥ਅੰਤੁਨਜਾਪੈਕੀ
ਤਾਆਕਾਰੁ॥ਅੰਤੁਨਜਾਪੈਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਅੰਤਕਾਰਣਿਕੇਤੇਬਿਲਲਾਹਿ॥ਤਾਕੇਅੰਤ
ਨਪਾਏਜਾਹਿ॥ਏਹੁਅੰਤੁਨਜਾਣੈਕੋਇ॥ਬਹੁਤਾਕਹੀਐਬਹੁਤਾਹੋਇ॥ਵਡਾਸਾਹਿਬੁਊ
ਚਾਥਾਉ॥ਊਚੇਉਪਰਿਊਚਾਨਾਉ॥ਏਵਡੁਊਚਾਹੋਵੈਕੋਇ॥ਤਿਸੁਊਚੇਕਉਜਾਣੈਸੋਇ॥
॥ਜੇਵਡੁਆਪਿਜਾਣੈਆਪਿਆਪਿ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਕਰਮੀਦਾਤਿ॥੨੪॥ਬਹੁਤਾਕਰਮੁ
ਲਿਖਿਆਨਾਜਾਇ॥ਵਡਾਦਾਤਾਤਿਲੁਨਤਮਾਇ॥ਕੇਤੇਮੰਗਹਿਜੋਧਅਪਾਰ॥ਕੇ
ਤਿਆਗਣਤਨਹੀਵੀਚਾਰੁ॥ਕੇਤੇਖਪਿਤੁਟਹਿਵੇਕਾਰ॥ਕੇਤੇਲੈਲੈਮੁਕਰੁਪਾਹਿ॥ਕੇ
ਤੇਮੂਰਖਖਾਹੀਖਾਹਿ॥ਕੇਤਿਆਦੂਖਭੂਖਸਦਮਾਰ॥ਏਹਿਭਿਦਾਤਿਤੇਰੀਦਾਤਾਰ॥
ਬੰਦਿਖਲਾਸੀਭਾਣੈਹੋਇ॥ਹੋਰੁਆਖਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ਜੇਕੋਖਾਇਕੁਆਖਣਿਪਾਇ

॥ਉਹੁਜਾਣੈਜੇਤੀਆਮੁਹਿਖਾਇ॥ਆਪੇਜਾਣੈਆਪੇਦੇਇ॥ਆਖਹਿਸਿਭਿਕੇਈਕੇਇ

॥ਜਿਸਨੋਬਖਸੇਸਿਫਤਿਸਾਲਾਹ॥ਨਾਨਕਪਾਤਿਸਾਹੀਪਾਤਿਸਾਹੁ॥੨੫॥ਅਮੁਲਗੁ

ਣਅਮੁਲਵਾਪਾਰ॥ਅਮੁਲਵਾਪਾਰੀਏਅਮੁਲਭੰਡਾਰ॥ਅਮੁਲਆਵਹਿਅਮੁਲ

ਲੈਜਾਹਿ॥ਅਮੁਲਭਾਇਅਮੁਲਾਸਮਾਹਿ॥ਅਮੁਲੁਧਰਮੁਅਮੁਲੁਦੀਬਾਣੁ॥ਅਮੁਲੁ

ਤੁਲੁਅਮੁਲੁਪਰਵਾਣੁ॥ਅਮੁਲੁਬਖਸੀਸਅਮੁਲੁਨੀਸਾਣੁ॥ਅਮੁਲੁਕਰਮੁਅਮੁ

ਲੁਫੁਰਮਾਣੁ॥ਅਮੁਲੋਅਮੁਲੁਆਖਿਆਨਜਾਇ॥ਆਖਿਆਖਿਰਹੇਲਿਵਲਾ

ਇ॥ਆਖਹਿਵੇਦਪਾਠਪੁਰਾਣ॥ਆਖਹਿਪੜੇਕਰਹਿਵਖਿਆਣ॥ਆਖਹਿਬਰਮੇਆ

ਖਹਿਇੰਦ॥ਆਖਹਿਗੋਪੀਤੈਗੋਵਿੰਦ॥ਆਖਹਿਈਸਰਆਖਹਿਸਿਧ॥ਆਖਹਿਕੇਤੇ

ਕੀਤੇਬੁਧ॥ਆਖਹਿਦਾਨਵਆਖਹਿਦੇਵ॥ਆਖਹਿਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਸੇਵ॥ਕੇਤੇਆ

ਖਹਿਆਖਣਿਪਾਹਿ॥ਕੇਤੇਕਹਿਕਹਿਉਠਿਉਠਿਜਾਹਿ॥ਏਤੇਕੀਤੇਹੋਰਿਕਰੇਹਿ॥ਤਾ

ਆਖਿਨਸਕਹਿਕੇਈਕੇਇ॥ਜੇਵਡੁਭਾਵੈਤੇਵਡੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਜਾਣੈਸਾਚਾਸੋਇ॥ਜੇਕੋ

ਆਖੈਬੋਲੁਵਿਗਾੜੁ॥ਤਾਲਿਖੀਐਸਿਰਿਗਾਵਾਰਾਗਾਵਾਰੁ॥੨੬॥ ਸੋਦਰੁਕੇਹਾਸੋ

ਘਰੁਕੇਹਾਜਿਤੁਬਹਿਸਰਬਸਮਾਲੇ॥ਵਾਜੇਨਾਦਅਨੇਕਅਸੰਖਾਕੇਤੇਵਾਵਣਹਾਰੇ

॥ਕੇਤੇਰਾਗਪਰੀਸਿਉਕਹੀਅਨਿਕੇਤੇਗਾਵਣਹਾਰੇ॥ਗਾਵਹਿਤੁਹਨੋਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈ

ਸੰਤਰੁਗਾਵੈਰਾਜਾਧਰਮੁਦੁਆਰੇ॥ਗਾਵਹਿਚਿਤੁਗੁਪਤੁਲਿਖਿਜਾਣਹਿਲਿਖਿਲਿਖਿ

ਧਰਮੁਵੀਚਾਰੇ॥ਗਾਵਹਿਈਸਰੁਬਰਮਾਦੇਵੀਸੋਹਨਿਸਦਾਸਵਾਰੇ॥ਗਾਵਹਿ

ਇੰਦਇਦਾਸਣਿਬੈਠੇਦੇਵਤਿਆਦਰਿਨਾਲੇ॥ਗਾਵਹਿਸਿਧਸਮਾਧੀਅੰਦਰਿਗਾਵ

ਨਿਸਾਧਵਿਚਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਗਾਵਹਿਵੀਰਕਰਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਪੰਡਿ

ਤਪੜਨਿਰਖੀਸਰਜੁਗੁਜੁਗੁਵੇਦਾਨਾਲੇ॥ਗਾਵਹਿਮੋਹਣੀਆਮਨੁਮੋਹਨਿ

ਸੁਰਗਾਮਛਪਇਆਲੇ॥ਗਾਵਨਿਰਤਨਉਪਾਏਤੇਰੇਅਠਸਠਿਤੀਰਥ

ਨਾਲੇ॥ਗਾਵਹਿਜੋਧਮਹਾਬਲਸੂਰਾਗਾਵਹਿਖਾਣੀਚਾਰੇ॥ਗਾਵਹਿਖੰਡਮੰਡ

ਲਵਰਭੰਡਾਕਰਿਕਰਿਰਖੇਧਾਰੇ॥ਸੇਈਤੁਧੁਨੋਗਾਵਹਿਜੋਤੁਧੁਭਾਵਨਿਰਤੇਤੇਰੇ

ਭਗਤਰਸਾਲੇ॥ਹੋਰਿਕੇਤੇਗਾਵਨਿਸੇਮੈਚਿਤਿਨਆਵਨਿਨਾਨਕੁਕਿਆਵੀਚਾ
ਰੇ॥ਸੋਈਸੋਈਸਦਾਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈ॥ਹੈਭੀਹੋਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀ
ਰਚਨਾਜਿਨਿਰਚਾਈ॥ਰੰਗੀਰੰਗੀਭਾਤੀਕਰਿਕਰਿਜਿਨਸੀਮਾਇਆਜਿਨਿਉਪਾ
ਈ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਕੀਤਾਆਪਣਾਜਿਵਤਿਸਦੀਵਡਿਆਈ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈ
ਸੋਈਕਰਸੀਹੁਕਮੁਨਕਰਣਾਜਾਈ॥ਸੋਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁਨਾਨਕ
ਰਹਣੁਰਜਾਈ॥੨੭॥ਮੁੰਦਾਸੰਤੋਖੁਸਰਮੁਪਤੁਝੋਲੀਧਿਆਨਕੀਕਰਹਿਬਿ
ਭੂਤਿ॥ਖਿੰਥਾਕਾਲੁਕੁਆਰੀਕਾਇਆਜੁਗਤਿਡੰਡਾਪਰਤੀਤਿ॥ਆਈਪੰਥੀ
ਸਗਲਜਮਾਤੀਮਨਿਜੀਤੈਜਗੁਜੀਤੁ॥ਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁ॥ਆਦਿਅਨੀ
ਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ॥੨੮॥ਭੁਗਤਿਗਿਆਨੁਦਇਆਭੰ
ਡਾਰਣਿਘਟਿਘਟਿਵਾਜਹਿਨਾਦ॥ਆਪਿਨਾਥੁਨਾਥੀਸਭਜਾਕੀਰਿਧਿਸਿਧਿਅ
ਵਰਾਸਾਦ॥ਸੰਜੋਗੁਵਿਜੋਗੁਦੁਇਕਾਰਚਲਾਵਹਿਲੇਖੇਆਵਹਿਭਾਗ॥ਆ
ਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁ॥ਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ॥
੨੯॥ਏਕਾਮਾਈਜੁਗਤਿਵਿਆਈਤਿਨਿਚੇਲੇਪਰਵਾਣੁ॥ਇਕੁਸੰਸਾਰੀਇਕੁਭੰ
ਡਾਰੀਇਕੁਲਾਏਦੀਬਾਣੁ॥ਜਿਵਤਿਸੁਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵੈਜਿਵਹੋਵੈਫੁਰਮਾ
ਣੁ॥ਓਹੁਵੇਖੈਓਨਾਨਦਰਿਨਆਵੈਬਹੁਤਾਏਹੁਵਿਡਾਣੁ॥ਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁ
॥ਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ॥੩੦॥ਆਸਣੁਲੋਇ
ਲੋਇਭੰਡਾਰ॥ਜੋਕਿਛੁਪਾਇਆਸੁਏਕਾਵਾਰ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਸਿਰਜਣਹਾਰੁ
॥ਨਾਨਕਸਚੇਕੀਸਾਚੀਕਾਰ॥ਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁ॥ਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿ
ਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ॥੩੧॥ਇਕਦੂਜੀਭੌਲਖਹੋਹਿਲਖਹੋਵਹਿਲਖਵੀਸ॥
ਲਖੁਲਖੁਗੇੜਾਆਖੀਅਹਿਏਕੁਨਾਮੁਜਗਦੀਸ॥ਏਤੁਰਾਹਿਪਤਿਪਵੜੀਆ
ਚੜੀਐਹੋਇਇਕੀਸ॥ਸੁਣਿਗਲਾਆਕਾਸਕੀਕੀਟਾਆਈਰੀਸ॥ਨਾਨਕਨ
ਦਰੀਪਾਈਐਕੂੜੀਕੂੜੈਠੀਸ॥੩੨॥ਆਖਣਿਜੋਰੁਚੁਪੈਨਹਜੋਰੁ॥ਜੋਰੁਨਮੰਗਣਿ

ਦੇਣਿਨਜੋਰੁ॥ਜੋਰੁਨਜੀਵਣਿਮਰਣਿਨਹਜੋਰੁ॥ਜੋਰੁਨਰਾਜਿਮਾਲਿਮਨਿਸੋਰੁ॥
ਜੋਰੁਨਸੁਰਤੀਗਿਆਨਿਵੀਚਾਰਿ॥ਜੋਰੁਨਜੁਗਤੀਛੁਟੈਸੰਸਾਰੁ॥ਜਿਸੁਹਥਿ
ਜੋਰੁਕਰਿਵੇਖੈਸੋਇ॥ਨਾਨਕਉਤਮੁਨੀਚੁਨਕੋਇ॥੩੩॥ਰਾਤੀਰੁਤੀਥਿਤੀਵਾ
ਰ॥ਪਵਣਪਾਣੀਅਗਨੀਪਾਤਾਲ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਧਰਤੀਥਾਪਿਰਖੀਧਰਮਸਾ
ਲ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਜੀਅਜੁਗਤਿਕੇਰੰਗ॥ਤਿਨਕੇਨਾਮਅਨੇਕਅਨੰਤ॥ਕਰਮੀਕ
ਰਮੀਹੋਇਵੀਚਾਰੁ॥ਸਚਾਆਪਿਸਚਾਦਰਬਾਰੁ॥ਤਿਥੈਸੋਹਨਿਪੰਚਪਰਵਾਣੁ॥
ਨਦਰੀਕਰਮਿਪਵੈਨੀਸਾਣੁ॥ਕਚਪਕਾਈਓਥੈਪਾਇ॥ਨਾਨਕਗਇਆਜਾਪੈਜਾ
ਇ॥੩੪॥ਧਰਮਖੰਡਕਾਏਹੋਧਰਮੁ॥ਗਿਆਨਖੰਡਕਾਆਖਹੁਕਰਮੁ॥ਕੇਤੇਪ
ਵਣਪਾਣੀਵੈਸੰਤਰਕੇਤੇਕਾਨਮਹੇਸ॥ਕੇਤੇਬਰਮੇਘਾੜਤਿਘੜੀਅਹਿਰੂਪ
ਰੰਗਕੇਵੇਸ॥ਕੇਤੀਆਕਰਮਭੂਮੀਮੇਰਕੇਤੇਕੇਤੇਧੂਉਪਦੇਸ॥ਕੇਤੇਇੰਦਚੰ
ਦਸੂਰਕੇਤੇਕੇਤੇਮੰਡਲਦੇਸ॥ਕੇਤੇਸਿਧਬੁਧਨਾਥਕੇਤੇਕੇਤੇਦੇਵੀਵੇਸ॥ਕੇ
ਤੇਦੇਵਦਾਨਵਮੁਨਿਕੇਤੇਕੇਤੇਰਤਨਸਮੁੰਦ॥ਕੇਤੀਆਖਾਣੀਕੇਤੀਆਬਾਣੀਕੇ
ਤੇਪਾਤਨਰਿੰਦ॥ਕੇਤੀਆਸੁਰਤੀਸੇਵਕਕੇਤੇਨਾਨਕਅੰਤੁਨਅੰਤੁ॥੩੫॥ਗਿਆ
ਨਖੰਡਮਹਿਗਿਆਨੁਪਰਚੰਡੁ॥ਤਿਥੈਨਾਦਬਿਨੋਦਕੋਡਅਨੰਦੁ॥ਸਰਮਖੰਡਕੀ
ਬਾਣੀਰੂਪੁ॥ਤਿਥੈਘਾੜਤਿਘੜੀਐਬਹੁਤੁਅਨੂਪੁ॥ਤਾਕੀਆਗਲਾਕਥੀਆਨ
ਜਾਹਿ॥ਜੇਕੋਕਹੈਪਿਛੈਪਛੁਤਾਇ॥ਤਿਥੈਘੜੀਐਸੁਰਤਿਮਤਿਮਨਿਬੁਧਿ॥
ਤਿਥੈਘੜੀਐਸੁਰਾਸਿਧਾਕੀਸੁਧਿ॥੩੬॥ ਕਰਮਖੰਡਕੀਬਾਣੀਜੋਰੁ॥ ॥ਤਿਥੈਹੋਰੁਨਕੋਈਹੋਰੁ॥ਤਿਥੈਜੋਧਮਹਾਬਲ
ਸੂਰ॥ਤਿਨਮਹਿਰਾਮੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰ॥ਤਿਥੈਸੀਤੋਸੀਤਾਮਹਿਮਾਮਾਹਿ॥ਤਾ
ਕੇਰੂਪਨਕਥਨੇਜਾਹਿ॥ਨਾਓਹਿਮਰਹਿਨਠਾਗੇਜਾਹਿ॥ਜਿਨਕੈਰਾਮੁਵਸੈਮਨ
ਮਾਹਿ॥ਤਿਥੈਭਗਤਵਸਹਿਕੇਲੋਅ॥ਕਰਹਿਅਨੰਦੁਸਚਾਮਨਿਸੋਇ॥ਸ
ਚਖੰਡਿਵਸੈਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਨਦਰਿਨਿਹਾਲ॥ਤਿਥੈਖੰਡਮੰਡਲ
ਵਰਭੰਡ॥ਜੇਕੋਕਥੈਤਅੰਤਨਅੰਤ॥ਤਿਥੈਲੋਅਲੋਅਆਕਾਰ॥ਜਿਵਜਿਵ

ਹੁਕਮੁਤਿਵੈਤਿਵਕਾਰ॥ਵੇਖੈਵਿਗਸੈਕਰਿਵੀਚਾਰੁ॥ਨਾਨਕਕਥਨਾਕਰੜਾ
ਸਾਰੁ॥੩੭॥ਜਤੁਪਾਹਾਰਾਧੀਰਜੁਸੁਨਿਆਰੁ॥ਅਹਰਣਿਮਤਿਵੇਦੁਹਥੀਆਰੁ
॥ਭਉਖਲਾਅਗਨਿਤਪਤਾਉ॥ਭਾਂਡਾਭਾਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਿਤੁਢਾਲਿ॥ਘੜੀ
ਐਸਬਦੁਸਚੀਟਕਸਾਲ॥ਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰਮੁਤਿਨਕਾਰ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀ
ਨਦਰਿਨਿਹਾਲ॥੩੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਪਵਣੁਗੁਰੂਪਾਣੀਪਿਤਾਮਾਤਾਧਰਤਿ
ਮਹਤੁ॥ਦਿਵਸੁਰਾਤਿਦੁਇਦਾਈਦਾਇਆਖੇਲੈਸਗਲਜਗਤੁ॥ਚੰਗਿਆ
ਈਆਬੁਰਿਆਈਆਵਾਚੈਧਰਮੁਹਦੂਰਿ॥ਕਰਮੀਆਪੋਆਪਣੀਕੇਨੇੜੈਕੇ
ਦੂਰਿ॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਧਿਆਇਆਗਏਮਸਕਤਿਘਾਲਿ॥ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜ
ਲੇਕੇਤੀਛੁਟੀਨਾਲਿ॥੧॥

ਸੋਦਰੁਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਸੋਦਰੁਤੇਰਾਕੇਹਾਸੋਘਰੁਕੇਹਾਜਿਤੁਬਹਿਸਰਬਸਮਾਲੇ॥ਵਾਜੇਤੇਰੇਨਾਦਅ
ਨੇਕਅਸੰਖਾਕੇਤੇਤੇਰੇਵਾਵਣਹਾਰੇ॥ਕੇਤੇਤੇਰੇਰਾਗਪਰੀਸਿਉਕਹੀਅਹਿਕੇਤੇ
ਤੇਰੇਗਾਵਣਹਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਪਵਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਗਾਵੈਰਾਜਾਧਰਮਦੁ
ਆਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਚਿਤੁਗੁਪਤੁਲਿਖਿਜਾਣਨਿਲਿਖਿਲਿਖਿਧਰਮੁ
ਬੀਚਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਈਸਰੁਬ੍ਰਹਮਾਦੇਵੀਸੋਹਨਿਤੇਰੇਸਦਾਸਵਾਰੇ॥ਗਾ
ਵਨਿਤੁਧਨੋਇੰਦ੍ਰਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿਬੈਠੇਦੇਵਤਿਆਦਰਿਨਾਲੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਸਿ
ਧਸਮਾਧੀਅੰਦਰਿਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਸਾਧਬੀਚਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਜਤੀਸਤੀਸੰ
ਤੋਖੀਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਵੀਰਕਰਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਪੰਡਿਤਪੜਨਿਰਖੀਸਰਜੁਗ
ਜੁਗੁਵੇਦਾਨਾਲੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਮੋਹਣੀਆਮਨੁਮੋਹਨਿਸੁਰਗੁਮਛੁਪਇਆ
ਲੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਰਤਨਉਪਾਏਤੇਰੇਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਲੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧ

ਨੋ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਖੰਡ ਮੰਡਲ
ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥ ਸੇਈ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਰਤੇ
ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥ ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕੁ
ਕਿਆ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥ ਹੈ ਭੀ
ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥ ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨ
ਸੀ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਫਿਰਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ ਸੋ
ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾਂ ਪਤਿ ਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ ॥੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
॥ ਸੁਣਿ ਵਡਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਕੇਵਡੁ ਵਡਾ ਡੀਠਾ ਹੋਇ ॥ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਨ
ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥ ਕਹਣੈ ਵਾਲੇ ਤੇਰੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਗਹਿਰ
ਗੰਭੀਰਾ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਕੇਤਾ ਕੇਵਡੁ ਚੀਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭਿ ਸੁ
ਰਤੀ ਮਿਲਿ ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਈ ॥ ਸਭ ਕੀਮਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਗਿ
ਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਗੁਰ ਗੁਰਹਾਈ ॥ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਤੇਰੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ ਸਭਿ
ਸਤ ਸਭਿ ਤਪ ਸਭਿ ਚੰਗਿਆਈਆ ॥ ਸਿਧਾ ਪੁਰਖਾ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ॥ ਤੁਧੁ
ਵਿਣੁ ਸਿਧੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਨਾਹੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈਆ ॥੩॥ ਆਖ
ਣ ਵਾਲਾ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ॥ ਸਿਫਤੀ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਕਿ
ਆ ਚਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੪॥੨॥ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆ
ਖਾ ਜੀਵਾ ਵਿਸਰੈ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥ ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੈ
ਭੂਖ ॥ ਉਤੁ ਭੂਖੈ ਖਾਇ ਚਲੀਅਹਿ ਦੂਖ ॥੧॥ ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ
ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥ ਆਖਿ ਥਕੇ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ
ਪਾਈ ॥ ਜੇ ਸਭਿ ਮਿਲਿ ਕੈ ਆਖਣ ਪਾਹਿ ॥ ਵਡਾ ਨ ਹੋਵੈ ਘਾਟਿ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥ ਨਾ ਓਹੁ ਮ

ਰੈਨਹੋਵੈਸੋਗੁ॥ਦੇਦਾਰਹੈਨਚੂਕੈਭੋਗੁ॥ਗੁਣੁਏਹੋਹੋਰੁਨਾਹੀਕੋਇ॥ਨਾਕੋਹੋਆਨਾਕੋ
ਹੋਇ॥੩॥ਜੇਵਡੁਆਪਿਤੇਵਡਤੇਰੀਦਾਤਿ॥ਜਿਨਿਦਿਨੁਕਰਿਕੈਕੀਤੀਰਾਤਿ॥ਖ
ਸਮੁਵਿਸਾਰਹਿਤੇਕਮਜਾਤਿ॥ਨਾਨਕਨਾਵੈਬਾਝੁਸਨਾਤਿ॥੪॥ਰਾਗੁਗੂਜ
ਰੀਮਹਲਾ੪॥ਹਰਿਕੇਜਨਸਤਿਗੁਰਸਤਪੁਰਖਾਬਿਨਉਕਰਉਗੁਰਪਾਸਿ॥
ਹਮਕੀਰੇਕਿਰਮਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈਕਰਿਦਇਆਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥੧॥ਮੇਰੇ
ਮੀਤਗੁਰਦੇਵਮੋਕਉਰਾਮੁਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਮੇਰਾਪ੍ਰਾਨਸਖਾਈ
ਹਰਿਕੀਰਤਿਹਮਰੀਰਹਰਾਸਿ॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਜਨਕੇਵਡਭਾਗਵਡੇਰੇਜਿਨਹਰਿਹਰਿ
ਸਰਧਾਹਰਿਪਿਆਸ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਿਲੈਤ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿਮਿਲਿਸੰਗਤਿਗੁਣ
ਪਰਗਾਸਿ॥੨॥ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਰਸੁਨਾਮੁਨਪਾਇਆਤੇਭਾਗਹੀਣਜਮਪਾ
ਸਿ॥ਜੋਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿਸੰਗਤਿਨਹੀਆਏਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵੇਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਾਸਿ॥੩॥
ਜਿਨਹਰਿਜਨਸਤਿਗੁਰਸੰਗਤਿਪਾਈਤਿਨਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਲਿਖਾ
ਸਿ॥ਧਨੁਧੰਨੁਸਤਸੰਗਤਿਜਿਤੁਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆਮਿਲਿਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪਰ
ਗਾਸਿ॥੪॥ਰਾਗੁਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ਕਾਹੇਰੇਮਨਚਿਤਵਹਿਉਦਮੁਜਾਆਹਰਿ
ਹਰਿਜੀਉਪਰਿਆ॥ਸੈਲਪਥਰਮਹਿਜੰਤਉਪਾਏਤਾਕਾਰਿਜਕੁਆਗੈਕਰਿਧਰਿ
ਆ॥੧॥ਮੇਰੇਮਾਧਉਜੀਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੇਸੁਤਰਿਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁ
ਪਾਇਆਸੂਕੇਕਾਸਟਹਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਨਿਪਿਤਾਲੋਕਸੁਤਬਨਿਤਾਕੋਇਨ
ਕਿਸਕੀਧਰਿਆ॥ਸਿਰਿਸਿਰਿਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹੇਠਾਕੁਰੁਕਾਹੇਮਨਭਉਕਰਿਆ॥੨॥
ਊਡੇਊਡਿਆਵੈਸੈਕੋਸਾਤਿਸੁਪਾਛੈਬਚਰੇਛਰਿਆ॥ਤਿਨਕਵਣੁਖਲਾਵੈਕਵਣੁਚੁ
ਗਾਵੈਮਨਮਹਿਸਿਮਰਨੁਕਰਿਆ॥੩॥ਸਭਿਨਿਧਾਨਦਸਅਸਟਸਿਧਾਨਠਾਕੁਰਕਰਤ
ਲਧਰਿਆ॥ਜਨਨਾਨਕਬਲਿਬਲਿਸਦਬਲਿਜਾਈਐਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾ
ਰਾਵਰਿਆ॥੪॥੫॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸੋਹਿਲਾਮਹਲਾ੧ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਦੀਪਕੀ ॥ ਜੈ ਘਰਿ ਕੀਰਤਿ ਆਖੀਐ ਕਰਤੇ ਕਾ ਹੋਇ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਤਿ
ਤੁ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਿਵਰਿਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥੧॥ ਤੁਮ ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਨਿਰਭਉ ਕਾ
ਸੋਹਿਲਾ ॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਿਤੁ ਸੋਹਿਲੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜੀਅੜੇ
ਸਮਾਲੀਅਨਿ ਦੇਖੈਗਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਤੇਰੇ ਦਾਨੈ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਤਿਸੁ ਦਾਤੇ ਕਵਣੁ
ਸੁਮਾਰੁ ॥੨॥ ਸੰਬਤਿ ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਪਾਵਹੁ ਤੇਲੁ ॥ ਦੇਹੁ ਸਜਣ ਅਸੀਸ
ੜੀਆ ਜਿਉ ਹੋਵੈ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥੩॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਏਹੋ ਪਾਹੁਚਾ ਸਦੜੇ ਨਿਤ ਪਵੰਨਿ ॥
ਸਦਣਹਾਰਾ ਸਿਮਰੀਐ ਨਾਨਕ ਸੇ ਦਿਹ ਆਵੰਨਿ ॥੪॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਛਿਅ
ਘਰ ਛਿਅ ਗੁਰ ਛਿਅ ਉਪਦੇਸ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਏਕੋ ਵੇਸ ਅਨੇਕ ॥ ਬਾਬਾ ਜੈ ਘ
ਰਿ ਕਰਤੇ ਕੀਰਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸੋ ਘਰੁ ਰਾਖੁ ਵਡਾਈ ਤੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਿਸੁਏ ਚਸਿਆ
ਘੜੀਆ ਪਹਰਾ ਥਿਤੀ ਵਾਰੀ ਮਾਹੁ ਹੋਆ ॥ ਸੂਰਜੁ ਏਕੋ ਰੁਤਿ ਅਨੇਕ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੇ
ਕੇਤੇ ਵੇਸ ॥੨॥ ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗਗਨ ਮੈ ਥਾਲੁ ਰਵਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਕ ਬਨੇ
ਤਾਰਿਕਾ ਮੰਡਲ ਜਨਕ ਮੋਤੀ ॥ ਧੂਪੁ ਮਲਆਨਲੋ ਪਵਣੁ ਚਵਰੋ ਕਰੇ ਸਗਲ ਬਨਰਾ
ਇ ਫੂਲੰਤ ਜੋਤੀ ॥ ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥ ਭਵ ਖੰਡਨਾ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ॥ ਅਨਹਤਾ ਸਬ
ਦ ਵਾਜੰਤ ਭੇਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਸ ਤਵ ਨੈਨ ਨਨ ਨੈਨ ਹਹਿ ਤੋਹਿ ਕਉ ਸਹਸ ਮੂਰ
ਤਿ ਨਨਾ ਏਕ ਤੁੋਹੀ ॥ ਸਹਸ ਪਦ ਬਿਮਲ ਨਨ ਏਕ ਪਦ ਗੰਧ ਬਿਨੁ ਸਹਸ ਤਵ ਗੰਧ
ਇਵ ਚਲਤ ਮੋਹੀ ॥੨॥ ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸ ਦੈ ਚਾਨਣਿ ਸਭ ਮਹਿ ਚਾ
ਨਣੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥੩॥
ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਵਲ ਮਕਰੰਦ ਲੋਭਿਤ ਮਨੋ ਅਨਦਿਨੋ ਮੋਹਿ ਆਹੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਜਲੁ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਸਾਰਿੰਗ ਕਉ ਹੋਇ ਜਾ ਤੇ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ਵਾਸਾ ॥੪॥੩॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰ
ਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਨਗਰੁ ਬਹੁ ਭਰਿਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਖੰਡਲ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿ
ਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਮੰਡਲ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੧॥ ਕਰਿ ਸਾਧੂ ਅੰਜੁਲੀ ਪੁਨੁ ਵਡਾ
ਹੇ ॥ ਕਰਿ ਡੰਡਉਤ ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥

ਹੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਕਤਹਰਿਰਸੁਸਾਦੁਨਜਾਣਿਆਤਿਨਅੰਤਰਿਹਉਮੈਕੰਡਾਹੇ॥
ਜਿਉਜਿਉਚਲਹਿਚੁਭੈਦੁਖੁਪਾਵਹਿਜਮਕਾਲੁਸਹਹਿਸਿਰਿਡੰਡਾਹੇ॥੨॥ਹਰਿਜਨ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣੇਦੁਖੁਜਨਮਮਰਣਭਵਖੰਡਾਹੇ॥ਅਬਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਪਾਇ
ਆਪਰਮੇਸਰੁਬਹੁਸੋਭਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਾਹੇ॥੩॥ਹਮਗਰੀਬਮਸਕੀਨਪ੍ਰਭਤੇਰੇਹਰਿ
ਰਾਖੁਰਾਖੁਵਡਵਡਾਹੇ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰੁਟੇਕਹੈਹਰਿਨਾਮੇਹੀਸੁਖੁਮੰਡਾਹੇ॥੪॥੪॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੫॥ਕਰਉਬੇਨੰਤੀਸੁਣਹੁਮੇਰੇਮੀਤਾਸੰਤਟਹਲਕੀਬੇ
ਲਾ॥ਈਹਾਖਾਟਿਚਲਹੁਹਰਿਲਾਹਾਆਗੈਬਸਨੁਸੁਹੇਲਾ॥੧॥ਅਉਧਘਟੈਦਿਨਸੁ
ਰੈਣਾਰੇ॥ਮਨਗੁਰਮਿਲਿਕਾਜਸਵਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਸੰਸਾਰੁਬਿਕਾਰੁਸੰਸੇਮ
ਹਿਤਰਿਓਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ॥ਜਿਸਹਿਜਗਾਇਪੀਆਵੈਇਹੁਰਸੁਅਕਥਕਥਾ
ਤਿਨਿਜਾਨੀ॥੨॥ਜਾਕਉਆਏਸੋਈਬਿਹਾਝਹੁਹਰਿਗੁਰਤੇਮਨਹਿਬਸੇਰਾ॥ਨਿਜ
ਘਰਿਮਹਲੁਪਾਵਹੁਸੁਖਸਹਜੇਬਹੁਰਿਨਹੋਇਗੋਫੇਰਾ॥੩॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਪੁਰਖ
ਬਿਧਾਤੇਸਰਧਾਮਨਕੀਪੂਰੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਇਹੈਸੁਖੁਮਾਗੈਮੋਕਉਕਰਿਸੰਤਨਕੀਧੂਰੇ॥
੪॥੫॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ਘਰੁ੧ ਮੋਤੀਤਮੰਦ
ਰਊਸਰਹਿਰਤਨੀਤਹੋਹਿਜੜਾਉ॥ਕਸਤੂਰਿਕੁੰਗੂਅਗਰਿਚੰਦਨਿਲੀਪਿਆਵੈਚਾਉ
॥ਮਤੁਦੇਖਿਭੂਲਾਵੀਸਰੈਤੇਰਾਚਿਤਿਨਆਵੈਨਾਉ॥੧॥ਹਰਿਬਿਨੁਜੀਉਜਲਿ
ਬਲਿਜਾਉ॥ਮੈਆਪਣਾਗੁਰੁਪੂਛਿਦੇਖਿਆਅਵਰੁਨਾਹੀਥਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਧਰਤੀਤਹੀਰੇਲਾਲਜੜਤੀਪਲਘਿਲਾਲਜੜਾਉ॥ਮੋਹਣੀਮੁਖਿਮਣੀਸੋਹੈ
ਕਰੇਰੰਗਿਪਸਾਉ॥ਮਤੁਦੇਖਿਭੂਲਾਵੀਸਰੈਤੇਰਾਚਿਤਿਨਆਵੈਨਾਉ॥੨॥ਸਿਧੁਹੋ

ਵਾਸਿਧਿਲਾਈਰਿਧਿਆਖਾਆਉ॥ਗੁਪਤੁਪਰਗਟੁਹੋਇਬੈਸਾਲੋਕੁਰਾਖੈਭਾਉ॥
ਮਤੁਦੇਖਿਭੂਲਾਵੀਸਰੈਤੇਰਾਚਿਤਿਨਆਵੈਨਾਉ॥੩॥ਸੁਲਤਾਨੁਹੋਵਾਮੇਲਿਲਸ
ਕਰਤਖਤਿਰਾਖਾਪਾਉ॥ਹੁਕਮੁਹਾਸਲੁਕਰੀਬੈਠਾਨਾਨਕਾਸਭਵਾਉ॥ਮਤੁਦੇਖਿ
ਭੂਲਾਵੀਸਰੈਤੇਰਾਚਿਤਿਨਆਵੈਨਾਉ॥੪॥੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ਕੋਟਿਕੋ
ਟੀਮੇਰੀਆਰਜਾਪਵਣੁਪੀਅਣੁਅਪਿਆਉ॥ਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੁਇਗੁਫੈਨਦੇਖਾ
ਸੁਪਨੈਸਉਣਨਥਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾਉ॥੧॥ਸਾਚਾ
ਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਜਥਾਇ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਆਖਣੁਆਖਣਾਜੇਭਾਵੈਕਰੇਤਮਾਇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਕੁਸਾਕਟੀਆਵਾਰਵਾਰਪੀਸਣਿਪੀਸਾਪਾਇ॥ਅਗੀਸੇਤੀਜਾਲੀਅਹ
ਭਸਮਸੇਤੀਰਲਿਜਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾਉ॥੨॥ਪੰਖੀਹੋ
ਇਕੈਜੇਭਵਾਸੈਅਸਮਾਨੀਜਾਉ॥ਨਦਰੀਕਿਸੈਨਆਵਊਨਾਕਿਛੁਪੀਆਨਖਾਉ
॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾਉ॥੩॥ਨਾਨਕਕਾਗਦਲਖਮਣਾਪ
ੜਿਪੜਿਕੀਚੈਭਾਉ॥ਮਸੂਤੋਟਿਨਆਵਈਲੇਖਣਿਪਉਣੁਚਲਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀ
ਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾਉ॥੪॥੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧
ਲੇਖੈਬੋਲਣੁਬੋਲਣਾਲੇਖੈਖਾਣਾਖਾਉ॥ਲੇਖੈਵਾਟਚਲਾਈਆਲੇਖੈਸੁਣਿ
ਵੇਖਾਉ॥ਲੇਖੈਸਾਹਲਵਾਈਅਹਿਪੜੇਕਿਪੁਛਣਜਾਉ॥੧॥ਬਾਬਾਮਾਇ
ਆਰਚਨਾਧੋਹੁ॥ਅੰਧੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਨਾਤਿਸੁਏਹਨਓਹੁ॥੧॥ਜੀਵਣਮਰਣਾ
ਰਹਾਉ
ਜਾਇਕੈਏਥੈਖਾਜੈਕਾਲਿ॥ਜਿਥੈਬਹਿਸਮਝਾਈਐਤਿਥੈਕੋਇਨਚਲਿਓਨਾ
ਲਿ॥ਰੋਵਣਵਾਲੇਜੇਤੜੇਸਭਿਬੰਨਹਿਪੰਡਪਰਾਲਿ॥੨॥ਸਭੁਕੋਆਖੈਬਹੁਤੁਬਹੁ
ਤੁਘਟਿਨਆਖੈਕੋਇ॥ਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਆਕਹਣਿਨਵਡਾਹੋਇ॥ਸਾਚਾਸਾਹਬੁ
ਏਕੁਤੂਹੋਰਿਜੀਆਕੇਤੇਲੋਅ॥੩॥ਨੀਚਾਅੰਦਰਿਨੀਚਜਾਤਿਨੀਚੀਹੂਅਤਿਨੀਚੁ॥
ਨਾਨਕੁਤਿਨਕੈਸੰਗਿਸਾਥਿਵਡਿਆਸਿਉਕਿਆਰੀਸ॥ਜਿਥੈਨੀਚਸਮਾਲੀਅਨਿ

ਤਿਥੈਨਦਰਿਤੇਰੀਬਖਸੀਸ॥੪॥੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ਲਬੁਕੁਤਾ
ਕੂੜੁਚੂਹੜਾਠਗਿਖਾਧਾਮੁਰਦਾਰੁ॥ਪਰਨਿੰਦਾਪਰਮਲੁਮੁਖਸੁਧੀਅਗਨਿਕ੍ਰੋਧੁਚੰ
ਡਾਲੁ॥ਰਸਕਸਆਪੁਸਲਾਹਣਾਏਕਰਮਮੇਰੇਕਰਤਾਰ॥੧॥ਬਾਬਾਬੋਲੀਐ
ਪਤਿਹੋਇ॥ਊਤਮਸੇਦਰਿਊਤਮਕਹੀਅਹਿਨੀਚਕਰਮਬਹਿਰੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਰਸੁਸੁਇਨਾਰਸੁਰੁਪਾਕਾਮਣਿਰਸੁਪਰਮਲਕੀਵਾਸੁ॥ਰਸੁਘੋੜੇਰਸੁਸੇਜਾਮੰਦਰ
ਰਸੁਮੀਠਾਰਸੁਮਾਸੁ॥ਏਤੇਰਸਸਰੀਰਕੇਕੈਘਟਿਨਾਮਨਿਵਾਸੁ॥੨॥ਜਿਤੁਬੋਲਿਐ
ਪਤਿਪਾਈਐਸੋਬੋਲਿਆਪਰਵਾਣੁ॥ਫਿਕਾਬੋਲਿਵਿਗੁਚਣਾਸੁਣਿਮੂਰਖ
ਮਨਅਜਾਣ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵਹਿਸੇਭਲੇਹੋਰਿਕਿਕਹਣਵਖਾਣ॥੩॥ਤਿਨਮ
ਤਿਤਿਨਪਤਿਤਿਨਧਨੁਪਲੈਜਿਨਹਿਰਦੈਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਤਿਨਕਾਕਿਆਸਾ
ਲਾਹਣਾਅਵਰਸੁਆਲਿਉਕਾਇ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਬਾਹਰੇਰਾਚਹਿਦਾਨਿਨਨਾਇ॥
੪॥੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ਅਮਲੁਗਲੋਲਾਕੂੜਕਾਦਿਤਾਦੇਵਣਹਾਰਿ
॥ਮਤੀਮਰਣੁਵਿਸਾਰਿਆਖੁਸੀਕੀਤੀਦਿਨਚਾਰਿ॥ਸਚੁਮਿਲਿਆਤਿਨਸੋਫੀ
ਆਰਾਖਣਕਉਦਰਵਾਰੁ॥੧॥ਨਾਨਕਸਾਚੇਕਉਸਚੁਜਾਣੁ॥ਜਿਤੁਸੇਵਿਐ
ਸੁਖੁਪਾਈਐਤੇਰੀਦਰਗਹਚਲੈਮਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੁਸਰਾਗੁੜਬਾਹਰਾ
ਜਿਸੁਵਿਚਿਸਚਾਨਾਉ॥ਸੁਣਹਿਵਖਾਣਹਿਜੇਤੜੇਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ
॥ਤਾਮਨੁਖੀਵਾਜਾਣੀਐਜਾਮਹਲੀਪਾਏਥਾਉ॥੨॥ਨਾਉਨੀਰੁਚੰਗਿਆਈਆ
ਸਤੁਪਰਮਲੁਤਨਿਵਾਸੁ॥ਤਾਮੁਖੁਹੋਵੈਉਜਲਾਲਖਦਾਤੀਇਕਦਾਤਿ॥ਦੂ
ਖਤਿਸੈਪਹਿਆਖੀਅਹਿਸੂਖਜਿਸੈਹੀਪਾਸਿ॥੩॥ਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀ
ਐਜਾਕੇਜੀਅਪਰਾਣ॥ਤਿਸੁਵਿਣੁਸਭੁਅਪਵਿਤ੍ਰੁਹੈਜੇਤਾਪੈਨਣੁਖਾਣੁ॥ਹੋਰਿ
ਗਲਾਂਸਭਿਕੂੜੀਆਤੁਧੁਭਾਵੈਪਰਵਾਣੁ॥੪॥੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥
ਜਾਲਿਮੋਹੁਘਸਿਮਸੁਕਰਿਮਤਿਕਾਗਦੁਕਰਿਸਾਰੁ॥ਭਾਉਕਲਮਕਰਿਚਿਤੁ

ਲਿਖਾਰੀ ਗੁਰ ਪੁਛਿ ਲਿਖੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਲਿਖੁ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹ ਲਿਖੁ ਲਿਖੁ ਅੰ
ਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਜਾਣੁ ॥ ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ
ਤਿਥੈ ਹੋਇ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਥੈ ਮਿਲਹਿ ਵਡਿਆਈਆ ਸ
ਦ ਖੁਸੀਆ ਸਦ ਚਾਉ ॥ ਤਿਨ ਮੁਖਿ ਟਿਕੇ ਨਿਕਲਹਿ ਜਿਨ ਮਨਿ ਸਚਾ ਨਾਉ
॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਗਲੀ ਵਾਉ ਦੁਆਉ ॥੨॥ ਇਕਿ ਆਵਹਿ
ਇਕਿ ਜਾਹਿ ਉਠਿ ਰਖੀਅਹਿ ਨਾਵ ਸਲਾਰ ॥ ਇਕਿ ਉਪਾਏ ਮੰਗਤੇ ਇਕ
ਨਾ ਵਡੇ ਦਰਵਾਰ ॥ ਅਗੈ ਗਇਆ ਜਾਣੀਐ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਵੇਕਾਰ ॥੩॥
ਭੈ ਤੇਰੈ ਡਰੁ ਅਗਲਾ ਖਪਿ ਖਪਿ ਛਿਜੈ ਦੇਹ ॥ ਨਾਵ ਜਿਨ ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ
ਹੋਦੇ ਡਿਠੇ ਖੇਹ ॥ ਨਾਨਕ ਉਠੀ ਚਲਿਆ ਸਭਿ ਕੂੜੇ ਤੁਟੇ ਨੇਹ ॥੪॥੬॥ ਸਿਰੀਰਾ
ਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਭਿ ਰਸ ਮਿਠੇ ਮੰਨਿਐ ਸੁਣਿਐ ਸਾਲੋਣੇ ॥ ਖਟ ਤੁਰਸੀ ਮੁਖਿ
ਬੋਲਣਾ ਮਾਰਣ ਨਾਦ ਕੀਏ ॥ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਾਉ ਏਕੁ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ
ਇ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਹੋਰੁ ਖਾਣਾ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰੁ ॥ ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਤਨੁ ਪੀੜੀਐ ਮਨ ਮਹਿ
ਚਲਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਤਾ ਪੈਨਣੁ ਮਨੁ ਰਤਾ ਸੁਪੇਦੀ ਸਤੁ ਦਾਨੁ ॥ ਨੀ
ਲੀ ਸਿਆਹੀ ਕਦਾ ਕਰਣੀ ਪਹਿਰਣੁ ਪੈਰ ਧਿਆਨੁ ॥ ਕਮਰਬੰਦੁ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਧ
ਨੁ ਜੋਬਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ॥੨॥ ਬਾਬਾ ਹੋਰੁ ਪੈਨਣੁ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰੁ ॥ ਜਿਤੁ ਪੈਧੈ ਤਨੁ ਪੀੜੀ
ਐ ਮਨ ਮਹਿ ਚਲਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘੋੜੇ ਪਾਖਰ ਸੁਇਨੇ ਸਾਖਤਿ ਬੂਝਣੁ
ਤੇਰੀ ਵਾਟ ॥ ਤਰਕਸ ਤੀਰ ਕਮਾਣ ਸਾਂਗ ਤੇਗਬੰਦ ਗੁਣ ਧਾਤੁ ॥ ਵਾਜਾ ਨੇਜਾ ਪਤਿ
ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ਕਰਮੁ ਤੇਰਾ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ॥੩॥ ਬਾਬਾ ਹੋਰੁ ਚੜਣਾ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰੁ ॥
ਜਿਤੁ ਚੜਿਐ ਤਨੁ ਪੀੜੀਐ ਮਨ ਮਹਿ ਚਲਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਰ ਮੰਦਰ ਖੁ
ਸੀ ਨਾਮ ਕੀ ਨਦਰਿ ਤੇਰੀ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਹੁਕਮੁ ਸੋਈ ਤੁਧੁ ਭਾਵਸੀ ਹੋਰੁ ਆਖਣੁ ਬਹੁਤੁ
ਅਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਪੂਛਿ ਨ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਬਾਬਾ ਹੋਰੁ ਸਉਣਾ ਖੁਸੀ

ਖੁਆਰੁ॥ਜਿਤੁਖਾਧੈਤਨੁਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿਚਲਹਿਵਿਕਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥੪॥੭॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ਕੁੰਗੂਕੀਕਾਂਇਆਰਤਨਾਕੀਲਲਿਤਾਅਗਰਿਵਾਸੁਤ
ਘਰੁ੧
ਨਿਸਾਸੁ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਕਾਮੁਖਿਟਿਕਾਤਿਤੁਘਟਿਮਤਿਵਿਗਾਸੁ॥ਓਤੁਮਤੀ
ਸਾਲਾਹਣਾਸਚੁਨਾਮੁਗੁਣਤਾਸੁ॥ਬਾਬਾਹੋਰਮਤਿਹੋਰਹੋਰ॥ਜੇਸਉਵੇਰਕਮਾ
ਈਐਕੂੜੈਕੂੜਾਜੋਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਜਲਗੈਪੀਰੁਆਖੀਐਸਭੁਮਿਲੈਸੰਸਾ
ਰੁ॥ਨਾਉਸਦਾਏਆਪਣਾਹੋਵੈਸਿਧੁਸੁਮਾਰੁ॥ਜਾਪਤਿਲੇਖੈਨਾਪਵੈਸਭਾਪੂਜਖੁ
ਆਰੁ॥੨॥ਜਿਨਕਉਸਤਿਗੁਰਿਥਾਪਿਆਤਿਨਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ਓਨਾਅੰਦਰਿ
ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਨਾਮੋਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ਨਾਉਪੂਜੀਐਨਾਉਮੰਨੀਐਅਖੰਡੁਸਦਾਸਚੁਸੋ
ਇ॥੩॥ਖੇਹੂਖੇਹਰਲਾਈਐਤਾਜੀਉਕੇਹਾਹੋਇ॥ਜਲੀਆਸਭਿਸਿਆਣ
ਪਾਉਠੀਚਲਿਆਰੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਵਿਸਾਰਿਐਦਰਿਗਇਆਕਿਆਹੋਇ
॥੪॥੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ਗੁਣਵੰਤੀਗੁਣਵੀਥਰੈਅਉਗੁਣਵੰਤੀਝੂਰਿ॥
ਘਰੁ੧
ਜੇਲੋੜਹਿਵਰੁਕਾਮਣੀਨਹਮਿਲੀਐਪਿਰਕੂਰਿ॥ਨਾਬੇੜੀਨਾਤੁਲਹੜਾਨਾਪਾ
ਈਐਪਿਰੁਦੂਰਿ॥੧॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਪੂਰੈਤਖਤਿਅਡੋਲੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪੂਰਾਜੇਕ
ਰੇਪਾਈਐਸਾਚੁਅਤੋਲੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭੁਹਰਿਮੰਦਰੁਸੋਹਣਾਤਿਸੁਮਹਿਮਾ
ਣਕਲਾਲ॥ਮੋਤੀਹੀਰਾਨਿਰਮਲਾਕੰਚਨਕੋਟਰੀਸਾਲ॥ਬਿਨੁਪਉੜੀਗ
ੜਿਕਿਉਚੜਉਗੁਰਹਰਿਧਿਆਨਨਿਹਾਲ॥੨॥ਗੁਰੁਪਉੜੀਬੇੜੀਗੁਰੂਗੁਰੁਤੁ
ਲਹਾਹਰਿਨਾਉ॥ਗੁਰੁਸਰੁਸਾਗਰੁਬੋਹਿਥੋਗੁਰੁਤੀਰਥੁਦਰੀਆਉ॥ਜੇਤਿਸੁਭਾ
ਵੈਊਜਲੀਸਤਸਰਿਨਾਵਣਜਾਉ॥੩॥ਪੂਰੋਪੂਰੋਆਖੀਐਪੂਰੈਤਖਤਿਨਿਵਾ
ਸ॥ਪੂਰੈਥਾਨਿਸੁਹਾਵਣੈਪੂਰੈਆਸਨਿਰਾਸ॥ਨਾਨਕਪੂਰਾਜੇਮਿਲੈਕਿਉਘਾਟੈਗੁ
ਣਤਾਸ॥੪॥੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ਆਵਹੁਭੈਣੇਗਲਿਮਿਲਹਅੰਕਿ
ਘਰੁ੧
ਸਹੇਲੜੀਆਹ॥ਮਿਲਿਕੈਕਰਹਕਹਾਣੀਆਸੰਮ੍ਰਥਕੰਤਕੀਆਹ॥ਸਾਚੇਸਾਹਿ

ਬਸਾਤੁ ਗੁਣ ਅਉਗਣ ਸਾਝਿ ਅਸਾਹ ॥1॥ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰੈ ਜੋਰਿ ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੀਐ ਜਾ ਤੂ ਤਾ ਕਿਆ ਹੋਰਿ ॥1॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਤੁਸੀ ਰਾਵਿਆ ਕਿਨੀ ਗੁਣੀ ॥ ਸਹਜਿ ਸੰਤੋਖਿ ਸੀਗਾਰੀਆ ਮਿਠਾ ਬੋਲਣੀ ॥ ਪਿਰੁ ਰੀਸਾਲੂ ਤਾ ਮਿਲੈ ਜਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣੀ ॥2॥ ਕੇਤੀਆ ਤੇਰੀਆ ਕੁਦਰਤੀ ਕੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਿਫਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰੂਪ ਰੰਗ ਕੇਤੇ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ॥3॥ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਊਪਜੈ ਸਚ ਮਹਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਪਤਿ ਊਗਵੈ ਗੁਰਬਚਨੀ ਭਉ ਖਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥4॥10॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ 1 ॥ ਭਲੀ ਸਰੀ ਜਿ ਉਬਰੀ ਹਉਮੈ ਮੁਈ ਘਰਾਹੁ ॥ ਦੂਤ ਲਗੇ ਫਿਰਿ ਚਾਕਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਕਲਪ ਤਿਆਗੀ ਬਾਦਿ ਹੈ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥1॥ ਮਨ ਰੇ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਭੈ ਬਿਨੁ ਨਿਰਭਉ ਕਿਉ ਥੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥1॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੇਤਾ ਆਖਣੁ ਆਖੀਐ ਆਖਣਿ ਤੋਟਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਕੇਤੜੇ ਦਾਤਾ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣ ਹੈ ਮਨਿ ਵਸਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥2॥ ਜਗੁ ਸੁਪਨਾ ਬਾਜੀ ਬਨੀ ਖਿਨ ਮਹਿ ਖੇਲੁ ਖੇਲਾਇ ॥ ਸੰਜੋਗੀ ਮਿਲਿ ਏਕਸੇ ਵਿਜੋਗੀ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਸੋ ਥੀਐ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥3॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਤੁ ਵੇਸਾਹੀਐ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਸਚੁ ਰਾਸਿ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਵਣੰਜਿਆ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਵਸਤੁ ਪਛਾਣਸੀ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਜਿਸੁ ਪਾਸਿ ॥4॥11॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ 1 ॥ ਧਾਤੁ ਮਿਲੈ ਫੁਨਿ ਧਾਤੁ ਕਉ ਸਿਫਤੀ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਲਾਲੁ ਗੁਲਾਲੁ ਗਹਬਰਾ ਸਚਾ ਰੰਗੁ ਚੜਾਉ ॥ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਸੰਤੋਖੀਆ ਹਰਿ ਜਪਿ ਏਕੈ ਭਾਇ ॥1॥ ਭਾਈ ਰੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਰੇਣੁ ॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਧੇਣੁ ॥1॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਚਉ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ਊਪਰਿ ਮਹਲੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥

ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਦੇ ਪਾਈਐ ਦਰੁ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਪਿਆਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਈ
ਐ ਆਤਮੁ ਰਾਮੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥੨॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਕਰਮ ਕਮਾਈਅਹਿ ਆਸ ਅੰਦੇ
ਸਾ ਹੋਇ ॥ ਕਿਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੁਟਸੀ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਿ
ਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਪਛਾਣੀਐ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮਲੁ ਧੋਇ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤ
ਰੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਿਉ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥ ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀਐ ਅਵਰ ਤਿਆਗੈ ਆਸ
॥ ਨਾਨਕ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਈਐ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਸੁ ॥੪॥੧੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਦੋਹਾਗਣੀ ਮੁਠੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਕਲਰ ਕੇਰੀ ਕੰਧ ਜਿਉ ਅਹਿਨਿਸਿ ਕਿ
ਰਿ ਢਹਿ ਪਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸੁਖੁ ਨਾ ਥੀਐ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਦੂਖੁ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮੁੰਧੇ ਪਿ
ਰ ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਦਰਿ ਘਰਿ ਢੋਈ ਨ ਲਹੈ ਦਰਗਹ ਝੂਠੁ ਖੁਆਰੁ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਸੁਜਾਣੁ ਨ ਭੁਲਈ ਸਚਾ ਵਡ ਕਿਰਸਾਣੁ ॥ ਪਹਿਲਾ ਧਰਤੀ ਸਾਧਿ ਕੈ
ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਦੇ ਦਾਣੁ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਉਪਜੈ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕਉ
ਜਾਣਿ ਨ ਜਾਣਈ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਚਜੁ ਅਚਾਰੁ ॥ ਅੰਧੁਲੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨਮੁਖਿ
ਅੰਧ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੩॥ ਚੰਦਨੁ ਮੋ
ਲਿ ਅਣਾਇਆ ਕੁੰਗੂ ਮਾਂਗ ਸੰਧੂਰੁ ॥ ਚੋਆ ਚੰਦਨੁ ਬਹੁ ਘਣਾ ਪਾਨਾ ਨਾਲਿ ਕਪੂਰੁ ॥
ਜੇ ਧਨ ਕੰਤਿ ਨ ਭਾਵਈ ਤ ਸਭਿ ਅਡੰਬਰ ਕੂੜੁ ॥੪॥ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗਣ ਬਾਦਿ ਹਹਿ
ਸਭਿ ਸੀਗਾਰ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਬਦਿ ਨ ਭੇਦੀਐ ਕਿਉ ਸੋਹੈ ਗੁਰਦੁਆਰਿ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਧੰਨੁ ਸੁਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਸਹ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥੫॥੧੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧
ਸੁੰਞੀ ਦੇਹ ਡਰਾਵਣੀ ਜਾ ਜੀਉ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਭਾਹਿ ਬਲੰਦੀ ਵਿਝਵੀ ਧੂਉ ਨ ਨਿਕ
ਸਿਓ ਕਾਇ ॥ ਪੰਚੇ ਰੁੰਨੇ ਦੁਖਿ ਭਰੇ ਬਿਨਸੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥੧॥ ਮੂੜੇ ਰਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥
ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮੋਹਣੀ ਸਭ ਮੁਠੀ ਅਹੰਕਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਦੂਜੀ
ਕਾਰੈ ਲਗਿ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਲਾਗੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਿ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹੋਰਿ

ਮੁਠੀ ਧੰਧੈ ਠਗਿ ॥੨॥ ਮੁਈ ਪਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ਗਇਆ ਮੁਆ ਵੈਰੁ ਵਿਰੋਧੁ ॥ ਧੰਧਾ ਥਕਾ ਹਉ
ਮੁਈ ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ ਕ੍ਰੋਧੁ ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਨਿਰੋਧੁ ॥੩॥
ਸਚੀ ਕਾਰੈ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰਮਤਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਸੋ ਨਰੁ ਜੰਮੈ ਨਾ ਮਰੈ ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਪਰਧਾਨੁ ਸੋ ਦਰਗਹਿ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ॥੪॥੧੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤਨੁ
ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਾਟੀ ਭਇਆ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮਨੂਰੁ ॥ ਅਉਗਣ ਫਿਰਿ ਲਾਗੂ ਭਏ
ਕੂਰਿ ਵਜਾਵੈ ਤੂਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭਰਮਾਈਐ ਦੁਬਿਧਾ ਡੋਬੇ ਪੂਰੁ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸਬਦਿ ਤ
ਰਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਬੂਝਿਆ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਤਨੁ ਸੂਚਾ ਸੋ ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ ਮਹਿ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ ਭੈ ਸਚਿ ਰਾਤੀ ਦੇਹੁਰੀ ਜਿਹ
ਵਾ ਸਚੁ ਸੁਆਉ ॥ ਸਚੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਾਵੈ ਤਾਉ ॥੨॥ ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਵ
ਨਾ ਭਇਆ ਪਵਨੈ ਤੇ ਜਲੁ ਹੋਇ ॥ ਜਲ ਤੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਸਾਜਿਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ
ਸਮੋਇ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਮੈਲਾ ਨਾ ਥੀਐ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥੩॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਾਚਿ ਸੰਤੋ
ਖਿਆ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥ ਪੰਚ ਭੂਤ ਸਚਿ ਭੈ ਰਤੇ ਜੋਤਿ ਸਚੀ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ
ਅਉਗਣ ਵੀਸਰੇ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਪਤਿ ਤਾਹਿ ॥੪॥੧੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਬੇੜੀ ਸਚ ਕੀ ਤਰੀਐ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਵਹੀ ਪੂਰਿ ਭਰੇ ਅਹੰ
ਕਾਰਿ ॥ ਮਨਹਠਿ ਮਤੀ ਬੂਡੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸੁ ਤਾਰਿ ॥੧॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਤਰੀਐ
ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਤੂ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਗੈ ਦੇ
ਖਉ ਡਉ ਜਲੈ ਪਾਛੈ ਹਰਿਓ ਅੰਗੂਰੁ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੈ ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਨਸੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸ
ਚੁ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਹੀ ਸਾਚੈ ਮਹਲਿ ਹਦੂਰਿ ॥੨॥ ਸਾਹਿ ਸਾਹਿ ਤ
ਝੁ ਸੰਮਲਾ ਕਦੇ ਨ ਵਿਸਾਰੇਉ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਹਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੇਉ ॥
ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਧਣੀ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ਸਮੇਉ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਭ
ਵਣੁ ਕਰਿ ਆਕਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਨਣੁ ਜਾਣੀਐ ਮਨਮੁਖਿ ਮੁਗਧੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ

ਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿਬੁਝੈ ਗੁਰਮਤਿਸਾਚੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਜਾਣਿਆਤਿਨਕੀਚੈਸਾ ੪॥
ਬਾਸਿ॥ਸਚੇਸੇਤੀਰਲਿਮਿਲੇਸਚੇਗੁਣਪਰਗਾਸਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਸੰਤੋਖੀਆ
ਜੀਉਪਿੰਡੁਪ੍ਰਭਪਾਸਿ॥੪॥੧੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ਸੁਣਿਮਨਮਿਤ੍ਰਪਿਆ
ਰਿਆਮਿਲੁਵੇਲਾਹੈਏਹ॥ਜਬਲਗੁਜੋਬਨਿਸਾਸੁਹੈਤਬਲਗੁਇਹੁਤਨੁਦੇਹ॥
ਬਿਨੁਗੁਣਕਾਮਿਨਆਵਈਢਹਿਢੇਰੀਤਨੁਖੇਹ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਲੈਲਾਹਾਘਰਿਜਾ
ਹਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਲਾਹੀਐਹਉਮੈਨਿਵਰੀਭਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਗੰਢ
ਣੁਗੰਢੀਐਲਿਖਿਪੜਿਬੁਝਹਿਭਾਰੁ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਅਹਿਨਿਸਿਅਗਲੀਹਉਮੈਰੋ
ਗੁਵਿਕਾਰੁ॥ਓਹੁਵੇਪਰਵਾਹੁਅਤੋਲਵਾਗੁਰਮਤਿਕੀਮਤਿਸਾਰੁ॥੨॥ਲਖਸਿਆਣ
ਪਜੇਕਰੀਲਖਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਮਿਲਾਪੁ॥ਬਿਨੁਸੰਗਤਿਸਾਧਨਧ੍ਰਾਪੀਆਬਿਨੁਨਾਵੈ
ਦੂਖਸੰਤਾਪੁ॥ਹਰਿਜਪਿਜੀਅਰੇਛੁਟੀਐਗੁਰਮੁਖਿਚੀਨੈਆਪੁ॥੩॥ਤਨੁਮਨੁਗੁਰਪਹਿ
ਵੇਚਿਆਮਨੁਦੀਆਸਿਰੁਨਾਲਿ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣੁਖੋਜਿਢੰਢੋਲਿਆਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਿ
ਨਿਹਾਲਿ॥ਸਤਗੁਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਨਾਲਿ॥੪॥੧੭॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ ਮਰਣੈਕੀਚਿੰਤਾਨਹੀਜੀਵਣਕੀਨਹੀਆਸ॥ਤੂਸਰਬਜੀਆ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹੀਲੇਖੈਸਾਸਗਿਰਾਸ॥ਅੰਤਰਿਗੁਰਮੁਖਿਤੂਵਸਹਿਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉ
ਨਿਰਜਾਸਿ॥੧॥ਜੀਅਰੇਰਾਮਜਪਤਮਨੁਮਾਨੁ॥ਅੰਤਰਿਲਾਗੀਜਲਿਬੁਝੀਪਾ
ਇਆਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਕੀਗਤਿਜਾਣੀਐਗੁਰਮਿਲੀਐਸੰਕਉ
ਤਾਰਿ॥ਮੁਇਆਜਿਤੁਘਰਿਜਾਈਐਤਿਤੁਜੀਵਦਿਆਮਰੁਮਾਰਿ॥ਅਨਹਦਸਬ
ਦਿਸੁਹਾਵਣੇਪਾਈਐਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥੨॥ਅਨਹਦਬਾਣੀਪਾਈਐਤਹਹਉਮੈਹੋਇਬਿ
ਨਾਸੁ॥ਸਤਗੁਰੁਸੇਵੇਆਪਣਾਹਉਸਦਕੁਰਬਾਣੈਤਾਸੁ॥ਖੜਿਦਰਗਹਪੈਨਾਈਐਮੁਖਿ
ਹਰਿਨਾਮਨਿਵਾਸੁ॥੩॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਰਵਿਰਹੇਸਿਵਸਕਤੀਕਾਮੇਲੁ॥ਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣਬੰਧੀ
ਦੇਹੁਰੀਜੋਆਇਆਜਗਿਸੋਖੇਲੁ॥ਵਿਜੋਗੀਦੁਖਿਵਿਛੁੜੇਮਨਮੁਖਿਲਹਹਿਨਮੇਲੁ

॥੪॥ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਘਰਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਭੈ ਰਾਤਾ ਹੋਇ ॥ ਗਿਆਨ ਮਹਾਰਸੁ ਭੋਗਵੈ ਬਾਹੁੜਿ ਭੂਖ
ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਮਿਲੁ ਭੀ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥੫॥੧੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮ
ਹਲਾ ੧ ॥ ਏਹੁ ਮਨੋ ਮੂਰਖੁ ਲੋਭੀਆ ਲੋਭੇ ਲਗਾ ਲੋਭਾਨੁ ॥ ਸਬਦਿ ਨ ਭੀਜੈ ਸਾਕਤਾ ਦੁ
ਰਮਤਿ ਆਵਨੁ ਜਾਨੁ ॥ ਸਾਧੂ ਸਤਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਹਉ
ਮੈ ਛੋਡਿ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਸਰਵਰੁ ਸੇਵਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ
ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਾਨੁ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗਣੇ ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਿ
ਲਿ ਗਿਆਨੁ ॥ ਨਿਤਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਨਾਮੁ ॥੨॥ ਕੂਕ
ਰ ਕੂੜੁ ਕਮਾਈਐ ਗੁਰ ਨਿੰਦਾ ਪਚੈ ਪਚਾਨੁ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਦੁਖੁ ਘਣੋ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਕਰੈ ਖੁ
ਲਹਾਨੁ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਸੁਭਾਨੁ ॥੩॥ ਐਥੈ ਧੰਧੁ ਪਿਟਾਈਐ
ਸਚੁ ਲਿਖਤੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਦਾ ਗੁਰ ਕਰਣੀ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਨ ਵੀਸਰੈ ਕਰਮਿ ਸਚੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥੪॥੧੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਪਿਆਰਾ ਵੀ
ਸਰੈ ਰੋਗੁ ਵਡਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਕਿਉ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਹਰਿ ਨ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਗੁ
ਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਅਗਨਿ ਮਰੈ ਗੁਣ ਮਾਹਿ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥
ਜਿਨ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਤੇ ਜਨ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈਐ
ਤੁਲਨ॥
ਸੁਰਤੀ ਸੁਰਤਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥ ਹਿੰਸਾ ਹਉਮੈ ਗਤੁ ਗਏ ਨਾਹੀ ਸਹਸਾ ਸੋਗੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਸੁ ਹ
ਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਸੁ ਮੇਲੇ ਗੁਰੁ ਸੰਜੋਗੁ ॥੨॥ ਕਾਇਆ ਕਾਮਣਿ ਜੇ ਕਰੀ ਭੋਗੇ ਭੋਗਣਹਾਰੁ ॥
ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਨ ਕੀਜਈ ਜੋ ਦੀਸੈ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਵਹਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇ
ਜ ਭਤਾਰੁ ॥੩॥ ਚਾਰੇ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰਿ ਮਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਲੁ ਪਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਮ
ਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਰਿਆ ਅਘਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੀਤੁ ਕਰਿ ਸਚੁ ਪਾਵਹਿ
ਦਰਗਹ ਜਾਇ ॥੪॥੨੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਹੁ ਪਿਆਰਿਆ ਗੁਰਮਤਿ
ਲੇ ਹਰਿ ਬੋਲਿ ॥ ਮਨੁ ਸਚ ਕਸਵਟੀ ਲਾਈਐ ਪੂਰੈ ਤੋਲਿ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਐ
ਤੁਲੀਐ॥

ਐਰਿਦਮਣਿਕੋਮੋਹਿਅਮੋਹਿਆ॥੧॥ਭਾਈਰੇਹਰਿਹੀਰਾਗੁਰਮਾਹਿ॥ਸਤਸੰਗਤਿ
ਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਐਅਹਿਨਿਸਿਸਬਦਿਸਲਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੁਵਖਰੁਧਨੁਰਾਸਿਲੈ
ਪਾਈਐਗੁਰਪਰਗਾਸਿ॥ਜਿਉਅਗਨਿਮਰੈਜਲਿਪਾਇਐਤਿਉਤ੍ਰਿਸਨਾਦਾਸਨਿ
ਦਾਸਿ॥ਜਮਜੰਦਾਰੁਨਲਗਈਇਉਭਉਜਲੁਤਰੈਤਰਾਸਿ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੂੜੁਨ
ਭਾਵਈਸਚਿਰਤੇਸਚਭਾਇ॥ਸਾਕਤਸਚੁਨਭਾਵਈਕੂੜੈਕੂੜੀਪਾਂਇ॥ਸਚਿਰਤੇਗੁਰਿ
ਮੇਲਿਐਸਚੇਸਚਿਸਮਾਇ॥੩॥ਮਨਮਹਿਮਾਣਕੁਲਾਲੁਨਾਮੁਰਤਨੁਪਦਾਰਥੁਹੀ
ਰੁ॥ਸਚੁਵਖਰੁਧਨੁਨਾਮੁਹੈਘਟਿਘਟਿਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਦ
ਇਆਕਰੇਹਰਿਹੀਰੁ॥੪॥੨੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ ਭਰਮੇਭਾਹਿਨਵਿਝਵੈਜੇ
ਭਵੈਦਿਸੰਤਰਦੇਸੁ॥ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਨਉਤਰੈਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਧ੍ਰਿਗੁਵੇਸੁ॥ਹੋਰੁਕਿਤੈ
ਭਗਤਿਨਹੋਵਈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੇਉਪਦੇਸ॥੧॥ਮਨਰੇਗੁਰਮੁਖਿਅਗਨਿਨਿਵਾ
ਰਿ॥ਗੁਰਕਾਕਹਿਆਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਮਾਣਕੁਨਿਰ
ਮੋਲੁਹੈਰਾਮਨਾਮਿਪਤਿਪਾਇ॥ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਹਰਿਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿ
ਲਿਵਲਾਇ॥ਆਪੁਗਇਆਸੁਖੁਪਾਇਆਮਿਲਿਸਲਲੈਸਲਲਸਮਾਇ
॥੨॥ਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਸੁਅਉਗੁਣਿਆਵੈਜਾਇ॥ਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁ
ਰਖੁਨਭੇਟਿਓਸੁਭਉਜਲਿਪਚੈਪਚਾਇ॥ਇਹੁਮਾਣਕੁਜੀਉਨਿਰਮੋਲੁਹੈਇਉਕਉ
ਡੀਬਦਲੈਜਾਇ॥੩॥ਜਿੰਨਾਸਤਗੁਰੁਰਸਿਮਿਲੈਸੇਪੂਰੇਪੁਰਖਸੁਜਾਣ॥ਗੁਰਮਿ
ਲਿਭਉਜਲੁਲੰਘੀਐਦਰਗਹਪਤਿਪਰਵਾਣੁ॥ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਧੁਨਿਉਪਜੈਸ
ਬਦੁਨੀਸਾਣੁ॥੪॥੨੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ ਵਣਜੁਕਰਹੁਵਣਜਾਰਿਹੋਵਖਰੁਲੇ
ਹੁਸਮਾਲਿ॥ਤੈਸੀਵਸਤੁਵਿਸਾਹੀਐਜੈਸੀਨਿਬਹੈਨਾਲਿ॥ਅਗੈਸਾਹੁਸੁਜਾਣੁਹੈਲੈਸੀਵਸ
ਤੁਸਮਾਲਿ॥੧॥ਭਾਈਰੇਰਾਮੁਕਹਹੁਚਿਤੁਲਾਇ॥ਹਰਿਜਸੁਵਖਰੁਲੈਚਲਹੁਸਹੁਦੇਖੈਪ
ਤੀਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਾਰਾਸਿਨਸਚੁਹੈਕਿਉਤਿਨਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਖੋਟੈਵਣਜਿਵਣੰਜਿਐ

ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੇਹ ਹੋਇਆ ਫੁਲਿ ਥੇ ਮਿਰਗਾ ਜਿਉ ਤ੍ਰਿਖ ਪਲਨੇ ਨਿਤ ਰੋਇਆ ॥੨॥ ਖੋਟੇ ਪੋਤੈ ਨਾ ਪਾਵਹਿ
ਤਿਨ ਹਰਿ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਹੋਇਆ ਖੋਟੇ ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ਹੈ ਖੋਟਿ ਨ ਸੀਝਸਿ ਕੋਇਆ ਖੋਟੇ ਖੋਟੁ ਕਮਾਵ
ਣਾ ਆਇ ਗਇਆ ਪਤਿ ਖੋਇਆ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਸਮਝਾਈਐ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹ
ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਰਤਿਆ ਭਾਰੁ ਨ ਭਰਮੁ ਤਿਨਾਹ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਲਾਹਾ ਅਗਲਾ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਮ
ਨ ਮਾਹ ॥੪॥੨੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥ ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਅ
ਰੁ ਫੁਲੜਾ ਨਾਠੀਅੜੇ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥ ਪਬਣਿ ਕੇਰੇ ਪਤ ਜਿਉ ਢਲਿ ਢੁਲਿ ਜੁੰਮਣਹਾਰ ॥
੧॥ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿ ਲੈ ਪਿਆਰਿਆ ਜਾ ਜੋਬਨੁ ਨਉ ਹੁਲਾ ॥ ਦਿਨ ਥੋੜੜੇ ਥਕੇ ਭਇਆ ਪੁਰਾ
ਣਾ ਚੋਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਜਣ ਮੇਰੇ ਰੰਗੁਲੇ ਜਾਇ ਸੁਤੇ ਜੀਰਾਣਿ ॥ ਹੰ ਭੀ ਵੰਞਾ ਡੁਮਣੀ
ਰੋਵਾ ਝੀਣੀ ਬਾਣਿ ॥੨॥ ਕੀ ਨ ਸੁਣੇਹੀ ਗੋਰੀਏ ਆਪਣ ਕੰਨੀ ਸੋਇ ॥ ਲਗੀ ਆਵਹਿ ਸਾ
ਹੁਰੈ ਨਿਤ ਨ ਪੇਈਆ ਹੋਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਸੁਤੀ ਪੇਈਐ ਜਾਣੁ ਵਿਰਤੀ ਸੰਨਿ ॥ ਗੁਣਾ ਗਵਾ
ਈ ਗੰਠੜੀ ਅਵਗਣ ਚਲੀ ਬੰਨਿ ॥੪॥੨੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੨ ਦੂ
ਜਾ ਆਪੇ ਰਸੀਆ ਆਪਿ ਰਸੁ ਆਪੇ ਰਾਵਣਹਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਹੋਵੈ ਚੋਲੜਾ ਆਪੇ ਸੇ
ਜ ਭਤਾਰੁ ॥੧॥ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਮਾ
ਛੀ ਮਛੁਲੀ ਆਪੇ ਪਾਣੀ ਜਾਲੁ ॥ ਆਪੇ ਜਾਲ ਮਣਕੜਾ ਆਪੇ ਅੰਦਰਿ ਲਾਲੁ ॥੨॥
ਆਪੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰੰਗੁਲਾ ਸਖੀਏ ਮੇਰਾ ਲਾਲੁ ॥ ਨਿਤ ਰਵੈ ਸੋਹਾਗਣੀ ਦੇਖੁ ਹਮਾਰਾ ਹਾ
ਲਾ ॥੩॥ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਨਕੁ ਬੇਨਤੀ ਤੂ ਸਰਵਰੁ ਤੂ ਹੰਸੁ ॥ ਕਉਲੁ ਤੂ ਹੈ ਕਵੀਆ ਤੂ ਹੈ ਆਪੇ ਦੇ
ਖਿ ਵਿਗਾਸੁ ॥੪॥੨੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਧਰਤੀ
ਬੀਜੁ ਕਰਮਾ ਕਰੋ ਸਲਿਲ ਆਪਾਉ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ ॥ ਮਨੁ ਕਿਰਸਾਣੁ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਜੰ
ਮਾਇ ਲੈ ਇਉ ਪਾਵਸਿ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਗਰਬਸਿ ਮੂੜੇ ਮਾਇਆ ॥ ਪਿ
ਤ ਸੁਤੋ ਸਗਲ ਕਾਲਤ੍ਰ ਮਾਤਾ ਤੇਰੇ ਹੋਹਿ ਨ ਅੰਤਿ ਸਖਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਖੈ
ਬਿਕਾਰ ਦੁਸਟ ਕਿਰਖਾ ਕਰੇ ਇਨ ਤਜਿ ਆਤਮੈ ਹੋਇ ਧਿਆਈ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਹੋ

ਜਿਤੁ ਬਰਾਖੈ ਕਲਭਾ ਬਿਗਸੈ ਮਧੁ ਆਸ੍ਰਮਾਈ ॥੩॥ ਬੀਸ ਸਪਤਾਹਰੋ ਬਾਸਰੋ ਸੰਗ੍ਰਹੈ
ਤੀਨਿ ਖੋੜਾ ਨਿਤ ਕਾਲੁ ਸਾਰੈ ॥ ਦਸ ਅਠਾਰ ਮੈ ਅਪਰੰਪਰੋ ਚੀਨੈ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਇਵ ਏ
ਕੁ ਤਾਰੈ ॥੪॥੨੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ॥ ਅਮਲੁ ਕਰਿ ਧਰਤੀ ਬੀ
ਜੁ ਸਬਦੋ ਕਰਿ ਸਚ ਕੀ ਆਬ ਨਿਤ ਦੇਹਿ ਪਾਣੀ ॥ ਹੋਇ ਕਿਰਸਾਣੁ ਈਮਾਨੁ ਜੰ
ਮਾਇ ਲੈ ਭਿਸਤੁ ਦੋਜਕੁ ਮੂੜੇ ਏਵ ਜਾਣੀ ॥੧॥ ਮਤੁ ਜਾਣ ਸਹਿ ਗਲੀ ਪਾਇ
ਆ ॥ ਮਾਲ ਕੈ ਮਾਣੈ ਰੂਪ ਕੀ ਸੋਭਾ ਇਤੁ ਬਿਧੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਐਬ ਤਨਿ ਚਿਕੜੋ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੀਡਕੋ ਕਮਲ ਕੀ ਸਾਰ ਨਹੀ ਮੂਲਿ ਪਾਈ ॥ ਭਉਰੁ ਉ
ਸਤਾਦੁ ਨਿਤ ਭਾਖਿਆ ਬੋਲੇ ਕਿਉ ਬੂਝੈ ਜਾ ਨਹ ਬੁਝਾਈ ॥੨॥ ਆਖਣੁ ਸੁਨਣਾ ਪਉ
ਣ ਕੀ ਬਾਣੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਤਾ ਮਾਇਆ ॥ ਖਸਮ ਕੀ ਨਦਰਿ ਦਿਲਹਿ ਪਸਿੰਦੇ ਜਿਨੀ ਕ
ਰਿ ਏਕੁ ਧਿਆਇਆ ॥੩॥ ਤੀਹ ਕਰਿ ਰਖੇ ਪੰਜਿ ਕਰਿ ਸਾਥੀ ਨਾਉ ਸੈਤਾਨੁ ਮਤੁ ਕਟਿ ਜਾਈ
॥ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਰਾਹਿ ਪੈ ਚਲਣਾ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ਕਿਤ ਕੂ ਸੰਜਿਆਹੀ ॥੪॥੨੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮ
ਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ॥ ਸੋਈ ਮਉਲਾ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਮਉਲਿਆ ਹਰਿਆ ਕੀਆ ਸੰਸਾਰੋ
॥ ਆਬ ਖਾਕੁ ਜਿਨਿ ਬੰਧਿ ਰਹਾਈ ਧੰਨੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥੧॥ ਮਰਣਾ ਮੁਲਾ ਮਰਣਾ ॥ ਭੀ
ਕਰਤਾਰਹੁ ਡਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾ ਤੂ ਮੁਲਾ ਤਾ ਤੂ ਕਾਜੀ ਜਾਣਹਿ ਨਾਮੁ ਖੁਦਾਈ ॥
ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਪੜਿਆ ਹੋਵਹਿ ਕੋ ਰਹੈ ਨ ਭਰੀਐ ਪਾਈ ॥੨॥ ਸੋਈ ਕਾਜੀ ਜਿਨਿ ਆਪੁ
ਤਜਿਆ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਕੀਆ ਆਧਾਰੋ ॥ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾ
ਰੋ ॥੩॥ ਪੰਜਿ ਵਖਤ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਹਿ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਗੋਰ ਸ
ਦੇਈ ਰਹਿਓ ਪੀਣਾ ਖਾਣਾ ॥੪॥੨੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ॥ ਏਕੁ ਸੁਆ
ਨੁ ਦੁਇ ਸੁਆਨੀ ਨਾਲਿ ॥ ਭਲਕੇ ਭਉਕਹਿ ਸਦਾ ਬਇਆਲਿ ॥ ਕੂੜੁ ਛੁਰਾ ਮੁਠਾ ਮੁਰਦਾਰੁ ॥
ਧਾਣਕ ਰੂਪਿ ਰਹਾ ਕਰਤਾਰ ॥੧॥ ਮੈ ਪਤਿ ਕੀ ਪੰਦਿ ਨ ਕਰਣੀ ਕੀ ਕਾਰ ॥ ਹਉ ਬਿਗੜੈ ਰੂਪਿ ਰਹਾ
ਬਿਕਰਾਲ ॥ ਤੇਰਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਤਾਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮੈ ਏਹਾ ਆਸ ਏਹੋ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਖਿ

ਨਿੰਦਾਆਖਾਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਪਰਘਰੁਜੋਹੀਨੀਚਸਨਾਤਿ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਤਨਿਵਸਹਿਚੰਡਾਲ॥
ਧਾਣਕਰੂਪਿਰਹਾਕਰਤਾਰ॥੨॥ਫਾਹੀਸੁਰਤਿਮਲੂਕੀਵੇਸੁ॥ਹਉਠਗਵਾੜਾਠਗੀਦੇਸੁ॥ਖ
ਰਾਸਿਆਣਾਬਹੁਤਾਭਾਰੁ॥ਧਾਣਕਰੂਪਿਰਹਾਕਰਤਾਰ॥੩॥ਮੈਕੀਤਾਨਜਾਤਾਹਰਾਮਖੋਰੁ॥
ਹਉਕਿਆਮੁਹੁਦੇਸਾਦੁਸਟੁਚੋਰੁ॥ਨਾਨਕੁਨੀਚੁਕਹੈਬੀਚਾਰੁ॥ਧਾਣਕਰੂਪਿਰਹਾਕਰਤਾਰ॥
॥੪॥੨੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੪॥ਏਕਾਸੁਰਤਿਜੇਤੇਹੈਜੀਅ॥ਸੁਰਤਿਵਿਹੂਣਾਕੋਇਨ
ਕੀਆ॥ਜੇਹੀਸੁਰਤਿਤੇਹਾਤਿਨਰਾਹੁ॥ਲੇਖਾਇਕੋਆਵਹੁਜਾਹੁ॥੧॥ਕਾਹੇਜੀਅਕਰਹਿ
ਚਤੁਰਾਈ॥ਲੇਵੈਦੇਵੈਢਿਲਨਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰੇਜੀਅਜੀਆਕਾਤੋਹਿ॥ਕਿਤਕ
ਉਸਾਹਿਬਆਵਹਿਰੋਹਿ॥ਜੇਤੂਸਾਹਿਬਆਵਹਿਰੋਹਿ॥ਤੂਓਨਾਕਾਤੇਰੇਓਹਿ॥੨॥ਅਸੀ
ਬੋਲਵਿਗਾੜਵਿਗਾੜਹਬੋਲ॥ਤੂਨਦਰੀਅੰਦਰਿਤੋਲਹਿਤੋਲ॥ਜਹਕਰਣੀਤਹਪੂ
ਰੀਮਤਿ॥ਕਰਣੀਬਾਝਹੁਘਟੇਘਟਿ॥੩॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਗਿਆਨੀਕੈਸਾਹੋਇ॥ਆ
ਪੁਪਛਾਣੈਬੂਝੈਸੋਇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ਸੋਗਿਆਨੀਦਰਗਹਪਰਵਾਣੁ
॥੪॥੩੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੪॥ਤੂਦਰੀਆਉਦਾਨਾਬੀਨਾਮੈਮਛੁਲੀਕੈਸੇਅੰ
ਤੁਲਹਾ॥ਜਹਜਹਦੇਖਾਤਹਤਹਤੂਹੈਤੁਝਤੇਨਿਕਸੀਫੂਟਿਮਰਾ॥੧॥ਨਜਾਣਾਮੇਉਨ
ਜਾਣਾਜਾਲੀ॥ਜਾਦੁਖੁਲਾਗੈਤਾਤੁਝੈਸਮਾਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂਭਰਪੂਰਿਜਾਨਿ
ਆਮੈਦੂਰਿ॥ਜੋਕਛੁਕਰੀਸੁਤੇਰੈਹਦੂਰਿ॥ਤੂਦੇਖਹਿਹਉਮੁਕਰਿਪਾਉ॥ਤੇ
ਰੈਕੰਮਿਨਤੇਰੈਨਾਇ॥੨॥ਜੇਤਾਦੇਹਿਤੇਤਾਹਉਖਾਉ॥ਬਿਆਦਰੁਨਾਹੀਕੈਦਰਿਜਾ
ਉ॥ਨਾਨਕੁਏਕਕਹੈਅਰਦਾਸਿ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੇਰੈਪਾਸਿ॥੩॥ਆਪੇਨੇੜੈਦੂਰਿ
ਆਪੇਹੀਆਪੇਮੰਝਿਮਿਆਨੋ॥ਆਪੇਵੇਖੈਸੁਣੇਆਪੇਹੀਕੁਦਰਤਿਕਰੇਜਹਾਨੋ॥ਜੋ
ਤਿਸੁਭਾਵੈਨਾਨਕਾਹੁਕਮੁਸੋਈਪਰਵਾਨੋ॥੪॥੩੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੪
॥ਕੀਤਾਕਹਾਕਰੇਮਨਿਮਾਨੁ॥ਦੇਵਣਹਾਰੇਕੈਹਥਿਦਾਨੁ॥ਭਾਵੈਦੇਇਨਦੇਈਸੋਇ॥ਕੀ
ਤੇਕੈਕਹਿਐਕਿਆਹੋਇ॥੧॥ਆਪੇਸਚੁਭਾਵੈਤਿਸੁਸਚੁ॥ਅੰਧਾਕਚਾਕਚੁਨਿਕ

ਚੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰੁਖ ਬਿਰਖ ਆਰਾਉ ॥ ਜੇਹੀ ਧਾਤੁ ਤੇਹਾ ਤਿਨ ਨਾਉ ॥ ਫੁਲੁ ਭਾ
ਉ ਫਲੁ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ॥ ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਇ ॥੩॥ ਕਚੀ ਕੰਧ ਕਚਾ ਵਿ
ਚਿ ਰਾਜੁ ॥ ਮਤਿ ਅਲੂਣੀ ਫਿਕਾ ਸਾਦੁ ॥ ਨਾਨਕ ਆਣੈ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਹੀ
ਸਾਬਾਸਿ ॥੪॥੩੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੫ ॥ ਅਛਲ ਛਲਾਈ ਨਹ ਛ
ਲੈ ਨਹ ਘਾਉ ਕਟਾਰਾ ਕਰਿ ਸਕੈ ॥ ਜਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਰਾਖੈ ਤਿਉ ਰਹੈ ॥ ਇਸੁ ਲੋਭੀ ਕਾ ਜੀ
ਉ ਟਲ ਪਲੈ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਤੇਲ ਦੀਵਾ ਕਿਉ ਜਲੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੋਥੀ ਪੁਰਾਣ ਕਮਾ
ਈਐ ॥ ਭਉ ਵਟੀ ਇਤੁ ਤਨਿ ਪਾਈਐ ॥ ਸਚੁ ਬੂਝਣੁ ਆਣਿ ਜਲਾਈਐ ॥੨॥ ਇਹੁ
ਤੇਲੁ ਦੀਵਾ ਇਉ ਜਲੈ ॥ ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ ਸਾਹਿਬ ਤਉ ਮਿਲੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਤੁ ਤਨ
ਿ ਲਾਗੈ ਬਾਣੀਆ ॥ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸੇਵ ਕਮਾਣੀਆ ॥ ਸਭ ਦੁਨੀਆ ਆਵਣ ਜਾਣੀ
ਆ ॥੩॥ ਵਿਚਿ ਦੁਨੀਆ ਸੇਵ ਕਮਾਈਐ ॥ ਤਾ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣੁ ਪਾਈਐ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨ
ਕ ਬਾਹ ਲੁਡਾਈਐ ॥੪॥੩੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਹਉ ਸਤਿਗ

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸ

ੁਰੁ ਸੇਵੀ ਆਪਣਾ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਭਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਨ ਕਾਮਨਾ ਤੀਰਥੁ ਹੈ ਜਿ
ਸ ਨੋ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਵਰੁ ਪਾਵਣਾ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥ ਨਾਉ ਧਿ
ਆਈਐ ਨਾਉ ਮੰਗੀਐ ਨਾਮੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਤਿਖ ਜਾ
ਇ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਖਿਆ ਸਹਜੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਸੇਵਿਆ ਤਿਨੀ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਚੂਕਾ ਮਨਿ
ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਹਿਰਦੈ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਲਾਗਾ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰ
ਮਲੁ ਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪਾਇਆ ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੁ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਤੇ
ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਰਿ ਕੈ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਹਉ ਤਿਨ
ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨਾ ਨਾਮੇ ਲਗਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸੇਈ ਸੁਖੀਏ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਜਿਨਾ ਨਾਮੁ
ਅਖੁਟੁ ਅਪਾਰੁ ॥੩॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਚੂਕੈ ਮੋਹ ਪਿਆਸ ॥ ਹਰਿ ਸੇ

ਤੀਆਨੁ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਤਿਆਗ ਘਰਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸੁ ॥ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਕਾ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ਹਉ
ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੪॥੧॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਬਹੁ ਭੇਖ ਕਰਿ ਭਰਮਾਈਐ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕਪਟੁ ਕਮਾ
ਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵਈ ਮਰਿ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਗ੍ਰਿਹ ਹੀ ਮਾਹਿ
ਉਦਾਸੁ ॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਸੋ ਕਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੈ
ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਜੀਤਿਆ ਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਘਰੈ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ
ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਜੇ ਲਖ ਇਸਤਰੀਆ ਭੋਗ ਕਰਹਿ ਨਵ ਖੰਡ
ਰਾਜੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਗੁਰ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹਿ ॥੩॥
ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਕੰਠਿ ਜਿਨੀ ਪਹਿਰਿਆ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਤਿਨਾ ਪਿਛੈ
ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਫਿਰੈ ਓਨਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੪॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਅਵਰੁ
ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਨਾਮੁ ਲੈ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੫॥
੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਜਿਸ ਹੀ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰ ਹੈ ਤਿਸ
ਹੀ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਸਚੁ ਘਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਅੰ
ਤਰਿ ਜਿਸ ਕੈ ਸਚੁ ਵਸੈ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਸਚਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਤਿਨ
ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਤਗੁਰੁ ਸ
ਚੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲਾ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਸੋ
ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕੋ ਨਾ ਮਿਲੈ ਫਿਰਿ
ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਏਕੋ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ
ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ
ਜੋਤਕੀ ਵਾਦ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਭਵੀ ਨ ਬੁਝਈ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥
ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭਰਮਦੇ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾ

ਵਣਾਕੋਇਨਮੇਟਣਹਾਰੁ॥੩॥ਸਤਗੁਰਕੀਸੇਵਾਗਾਖੜੀਸਿਰੁਦੀਜੈਆਪੁਗਵਾ
ਇ॥ਸਬਦਿਮਿਲਹਿਤਾਹਰਿਮਿਲੈਸੇਵਾਪਵੈਸਭਥਾਇ॥ਪਾਰਸਿਪਰਸਿਐਪਾ
ਰਸੁਹੋਇਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਸਤਿਗੁਰਮਿ
ਲਿਆਆਇ॥੧॥ਮਨਭੁਖਾਭੁਖਾਮਤੁਕਰਹਿਮਤਤੂਕਰਹਿਪੂਕਾਰ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀ
ਹਜਿਨਿਸਿਰੀਸਭਸੈਦੇਇਅਧਾਰੁ॥ਨਿਰਭਉਸਦਾਦਇਆਲੁਹੈਸਭਨਾਕਰਦਾਸ
ਾਰ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੀਐਪਾਈਐਮੋਖਦੁਆਰੁ॥੩॥ [illegible] ਸਿਰੀਰਾਗੁਮ
ਹਲਾ੩॥ ਜਿਨੀਸੁਣਿਕੈਮੰਨਿਆਤਿਨਾਨਿਜਘਰਿਵਾਸੁ॥ਗੁਰਮਤੀਸਾਲਾਹਿਸਚੁ
ਹਰਿਪਾਇਆਗੁਣਤਾਸੁ॥ਸਬਦਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਹਉਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਸੁ॥
ਹਿਰਦੈਜਿਨਕੈਹਰਿਵਸੈਤਿਤੁਘਟਿਹੈਪਰਗਾਸੁ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਹਰਿਨਿਰਮਲੁਧਿ
ਆਇ॥ਧੁਰਿਮਸਤਕਿਜਿਨਕਉਲਿਖਿਆਸੇਗੁਰਮੁਖਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਸੰਤਹੁਦੇਖਹੁਨਦਰਿਕਰਿਨਿਕਟਿਵਸੈਭਰਪੂਰਿ॥ਗੁਰਮਤਿਜਿਨੀਪ
ਛਾਣਿਆਸੇਦੇਖਹਿਸਦਾਹਦੂਰਿ॥ਜਿਨਗੁਣਤਿਨਸਦਮਨਿਵਸੈਅਉਗਣਵੰਤਿ
ਆਦੂਰਿ॥ਮਨਮੁਖਗੁਣਤੈਬਾਹਰੇਬਿਨੁਨਾਵੈਮਰਦੇਝੂਰਿ॥੨॥ਜਿਨਸਬਦਿਗੁ
ਰੂਸੁਣਿਮੰਨਿਆਤਿਨਮਨਿਧਿਆਇਆਹਰਿਸੋਇ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤੀਰਤਿਆ
ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ਕੂੜਾਰੰਗੁਕਸੁੰਭਕਾਬਿਨਸਿਜਾਇਦੁਖੁਰੋਇ॥ਜਿਸੁਅੰ
ਦਰਿਨਾਮੁਪ੍ਰਗਾਸੁਹੈਓਹੁਸਦਾਸਦਾਥਿਰੁਹੋਇ॥੩॥ਇਹੁਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇਕੈ
ਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤੈਲਿਵਲਾਇ॥ਪਗਿਖਿਸਿਐਰਹਣਾਨਹੀਆਗੈਠਉਰਨਪਾਇ॥
ਓਹਵੇਲਾਹਥਿਨਆਵਈਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਇ॥ਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੇਸੋਉਬ
ਰੈਹਰਿਸੇਤੀਲਿਵਲਾਇ॥੪॥ਦੇਖਾਦੇਖੀਸਭਕਰੇਮਨਮੁਖਿਬੂਝਨਪਾਇ॥ਜਿਨ
ਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦਾਸੁਧੁਹੈਸੇਵਪਈਤਿਨਥਾਇ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਹਰਿਨਿਤਪੜਹਿਹਰਿ
ਗੁਣਗਾਇਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕੀਬਾਣੀਸਦਾਸਚੁਹੈਜਿਨਾਮਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥

੫॥੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩॥ ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰਿ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਮੁਖ ਸਦ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ॥ ਓਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰਿ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਪਤਿ ਹੋਇ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਕਢੈ ਧੋਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨਮੁਖ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਲਾਗੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ॥ ਵਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ਪਵਹਿ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਸੇ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ॥੨॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੋ ਚਲਹਿ ਸਤਗੁਰ ਭਾਇ॥ ਕੁਲੁ ਉਧਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸ ਨਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ॥੩॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ॥ ਓਇ ਅੰਦਰਹੁ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲੇ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹਹਿ ਜਿਨ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇ॥੪॥੫॥ ੩੮

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਹੈ ਗੁਰ ਪੂਛਿ ਕਰਹਿ ਵਾਪਾਰੁ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਖਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਅਤੁਟੁ ਭੰਡਾਰੁ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਸਮਝਾਇ॥ ਏ ਮਨ ਆਲਸੁ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਕਾ ਪਿਆਰੁ ਹੈ ਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਦੁਬਿਧਾ ਬੋਲੁ ਖੁਆਰੁ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਰਲਾਇਆ ਨਾ ਰਲੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕ ਬੀਚਾਰੁ॥੨॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਹਰਿ ਆਖੀਐ ਜੋ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਉਪੇ ਆਗੈ ਧਰੇ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ॥ ਧਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ॥੩॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਵਿਣੁ ਕਰਮੈ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਤਰਸਦੇ ਜਿਸੁ ਮੇਲੇ ਸੋ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਆਇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ॥੪॥੬॥ ੩੯ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ

੩॥ ਸੁਖਸਾਗਰੁਹਰਿਨਾਮੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਈਐ
ਸਹਜੇਨਾਮਿਸਮਾਇ॥ਅੰਦਰੁਰਚੈਹਰਿਸਚਸਿਉਰਸਨਾਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੧॥
ਭਾਈਰੇਜਗੁਦੁਖੀਆਦੂਜੈਭਾਇ॥ਗੁਰਸਰਣਾਈਸੁਖੁਲਹਹਿਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿ
ਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੇਮੈਲੁਨਲਾਗਈਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹਰਿਧਿਆਇ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਸਬਦੁਪਛਾਣੀਐਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਿਸਮਾਇ॥ਗੁਰਗਿਆਨੁਪ੍ਰਚੰਡੁਬ
ਲਾਇਆਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਜਾਇ॥੨॥ਮਨਮੁਖਮੈਲੇਮਲੁਭਰੇਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਵਿਕਾਰੁ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਮੈਲੁਨਉਤਰੈਮਰਿਜੰਮਹਿਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਧਾਤੁਰਬਾਜੀਪ
ਲਚਿਰਹੇਨਾਉਰਵਾਰੁਨਪਾਰੁ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਪਤਪਸੰਜਮੀਹਰਿਕੈਨਾਮਿਪਿਆਰੁ
॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਧਿਆਈਐਏਕੁਨਾਮੁਕਰਤਾਰੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸਭਨਾਜੀਆ
ਕਾਆਧਾਰੁ॥੪॥੭॥੪੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ ਮਨਮੁਖੁਮੋਹਿਵਿਆਪਿਆਬੈ
ਰਾਗੁਉਦਾਸੀਨਹੋਇ॥ਸਬਦੁਨਚੀਨੈਸਦਾਦੁਖੁਹਰਿਦਰਗਹਿਪਤਿਖੋਇ॥ਹਉਮੈਗੁਰ
ਮੁਖਿਖੋਈਐਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਅਹਿਨਿਸਿਪੂਰਿਰਹੀਨਿਤਆਸਾ
॥ਸਤਗੁਰੁਸੇਵਿਮੋਹੁਪਰਜਲੈਘਰਹੀਮਾਹਿਉਦਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਮਕਮਾ
ਵੈਬਿਗਸੈਹਰਿਬੈਰਾਗੁਅਨੰਦੁ॥ਅਹਿਨਿਸਿਭਗਤਿਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀਹਉਮੈਮਾਰਿਨਿ
ਚੰਦੁ॥ਵਡੈਭਾਗਿਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈਹਰਿਪਾਇਆਸਹਜਿਅਨੰਦੁ॥੨॥ਸੋਸਾਧੂਬੈਰਾਗੀ
ਸੋਈਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਏ॥ਅੰਤਰਿਲਾਗਿਨਤਾਮਸੁਮੂਲੇਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥
ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਤਗੁਰੂਦਿਖਾਲਿਆਹਰਿਰਸੁਪੀਆਅਘਾਏ॥੩॥ਜਿਨਿਕਿਨੈਪਾ
ਇਆਸਾਧਸੰਗਤੀਪੂਰੈਭਾਗਿਬੈਰਾਗਿ॥ਮਨਮੁਖਫਿਰਹਿਨਜਾਣਹਿਸਤਗੁਰੁਹਉਮੈ
ਅੰਦਰਿਲਾਗਿ॥ਨਾਨਕਸਬਦਿਰਤੇਹਰਿਨਾਮਿਰੰਗਾਏਬਿਨੁਭੈਕੇਹੀਲਾਗਿ॥੪॥੮॥੫੦
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ ਘਰਹੀਸਉਦਾਪਾਈਐਅੰਤਰਿਸਭਵਥੁਹੋਇ॥
ਖਿਨੁਖਿਨੁਨਾਮੁਸਮਾਲੀਐਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਕੋਇ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਅਖੁਟੁਹੈਵਡਭਾ

ਰਿਪਰਾਪਤਿਤੋਥਿਆ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਮਨਤਜਿਨਿੰਦਾਹਉਮੈਅਹੰਕਾਰੁ॥ਹਰਿਜੀਉਸਦਾਧਿਆਇ
ਤੂਗੁਰਮੁਖਿਏਕੰਕਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਾਕੇਮੁਖਉਜਲੇਗੁਰਸਬਦੀਬੀਚਾਰਿ
॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਸੁਖੁਪਾਇਦੇਜਪਿਜਪਿਰਿਦੈਮੁਰਾਰਿ॥ਘਰਹੀਵਿਚਿਮਹਲੁ
ਪਾਇਆਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿ॥੨॥ਸਤਗੁਰਤੇਜੋਮੁਹਫੇਰਹਿਮਥੇਤਿਨਕਾਲੇ॥ਅ
ਨਦਿਨੁਦੁਖਕਮਾਵਦੇਨਿਤਜੋਹੇਜਮਜਾਲੇ॥ਸੁਪਨੈਸੁਖੁਨਦੇਖਨੀਬਹੁਚਿੰਤਾਪਰਜਾ
ਲੇ॥੩॥ਸਭਨਾਕਾਦਾਤਾਏਕੁਹੈਆਪੇਬਖਸਕਰੇਇ॥ਕਹਣਾਕਿਛੂਨਜਾਵਈਜਿਸੁਭਾ
ਵੈਤਿਸੁਦੇਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਆਪੇਜਾਣੈਸੋਇ॥੪॥੨੦॥ ਸਿਰੀਰਾ
ਗੁਮਹਲਾ੩॥ ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸੇਵੀਐਸਚੁਵਡਿਆਈਦੇਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨਿਵ
ਸੈਹਉਮੈਦੂਰਿਕਰੇਇ॥ਇਹੁਮਨੁਧਾਵਤੁਤਾਰਹੈਜਾਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੧॥ਭਾਈਰੇ
ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਦਮਨਿਵਸੈਮਹਲੀਪਾਵੈਥਾਉ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖਮਨੁਤਨੁਅੰਧੁਹੈਤਿਸਨਉਠਉਰਨਠਾਉ॥ਬਹੁਜੋਨੀਭਉਦਾਫਿਰੈਜਿ
ਉਸੁੰਞੈਘਰਿਕਾਉ॥ਗੁਰਮਤੀਘਟਿਚਾਨਣਾਸਬਦਿਮਿਲੈਹਰਿਨਾਉ॥੨॥ਤ੍ਰੈਗੁਣ
ਬਿਖਿਆਅੰਧੁਹੈਮਾਇਆਮੋਹਗੁਬਾਰ॥ਲੋਭੀਅਨਕਉਸੇਵਦੇਪੜਿਵੇਦਾਕਰੈਪੂ
ਕਾਰ॥ਬਿਖਿਆਅੰਦਰਿਪਚਿਮੁਏਨਾਉਰਵਾਰੁਨਪਾਰੁ॥੩॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਵਿ
ਸਾਰਿਆਜਗਤਪਿਤਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ॥ਬਾਝਹੁਗੁਰੂਅਚੇਤੁਹੈਸਭਬਧੀਜਮਕਾਲਿ
॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਉਬਰੇਸਚਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੪॥੨੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩
॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮਾਇਆਮੋਹੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਚਉਥਾਪਦੁਪਾਇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲਾਇ
ਅਨੁਹਰਿਨਾਮੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਪੋਤੈਜਿਨਕੈਪੁੰਨੁਹੈਤਿਨਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਾਇ
॥੧॥ਭਾਈਰੇਗੁਰਮਤਿਸਾਚਿਰਹਾਉ॥ਸਾਚੋਸਾਚੁਕਮਾਵਣਾਸਾਚੈਸਬਦਿਮਿਲਾਉ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਪਛਾਣਿਆਤਿਨਵਿਟਹੁਬਲਿਜਾਉ॥ਆਪੁਛੋਡਿਚਰਣੀ
ਲਗਾਚਲਾਤਿਨਕੈਭਾਇ॥ਲਾਹਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਿਲੈਸਹਜੇਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੨॥

ਬਿਨੁਗੁਰਸਾਝਨਪਾਈਐਨਾਮੁਨਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਖੋਜਿਲਹੁਜਿ
ਦੂਪਾਈਐਸਚੁਸੋਇ॥ਅਸੁਰਸੰਘਾਰੈਸੁਖਿਵਸੈਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਹੋਇ॥੩॥ਜੇਹਾਸਤਿ
ਗੁਰੁਕਰਿ ਜਾਣਿਆਤੇਹੋਜੇਹਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਏਹੁਸਹਸਾਮੂਲੇਨਾਹੀਭਾਉਲਾਏਜ
ਨੁਕੋਇ॥ਨਾਨਕਏਕਜੋਤਿਦੁਇਮੂਰਤੀਸਬਦਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥੪॥੧੧॥੪੪
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਛੋਡਿਬਿਖਿਆਲੋਭਾਣੇਸੇਵਾਕਰਹਿਵਿਡਾਣੀ
॥ਆਪਣਾਧਰਮੁਗਵਾਵਹਿਬੂਝਹਿਨਾਹੀਅਨਦਿਨੁਦੁਖਿਵਿਹਾਣੀ॥ਮਨਮੁਖਅੰਧ
ਨਚੇਤਹੀਡੂਬਿਮੁਏਬਿਨੁਪਾਣੀ॥੧॥ਮਨਰੇਸਦਾਭਜਹੁਹਰਿਸਰਣਾਈ॥ਗੁਰਕਾਸਬ
ਦੁਅੰਤਰਿਵਸੈਤਾਹਰਿਵਿਸਰਿਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਸਰੀਰੁਮਾਇਆਕਾਪੁਤ
ਲਾਵਿਚਿਹਉਮੈਦੁਸਟੀਪਾਈ॥ਆਵਣੁਜਾਣਾਜੰਮਣੁਮਰਣਾਮਨਮੁਖਿਪਤਿਗਵਾਈ॥
ਸਤਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥੨॥ਸਤਗੁਰਕੀਸੇਵਾਅ
ਤਿਸੁਖਾਲੀਜੋਇਛੇਸੋਫਲੁਪਾਏ॥ਜਤੁਸਤੁਤਪੁਪਵਿਤੁਸਰੀਰਾਹਰਿਹਰਿਮੰਨਿ
ਵਸਾਏ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਏ॥੩॥ਜੋਸਤਿ
ਗੁਰਕੀਸਰਣਾਗਤੀਹਉਤਿਨਕੈਬਲਿਜਾਉ॥ਦਰਿਸਚੈਸਚੀਵਡਿਆਈਸਹਜੇਸਚਿ
ਸਮਾਉ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਉ॥੪॥੧੨॥ ਸਿਰੀ
ਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਮਾਵਣੇਜਿਉਦੋਹਾਗਣਿਤਨਿਸੀਗਾਰੁ॥ਸੇਜੈਕੰਤੁਨ
ਆਵਈਨਿਤਨਿਤਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਪਿਰਕਾਮਹਲੁਨਪਾਵਈਨਾਦੀਸੈਘਰੁਬਾਰੁ॥੧॥ਭਾਈ
ਰੇਇਕਮਨਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਸੰਤਾਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਹੈਜਪਿਰਾਮਨਾਮੁਸੁਖੁਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸੋਹਾਗਣੀਪਿਰੁਰਾਖਿਆਉਰਧਾਰਿ॥ਮਿਠਾਬੋਲਹਿਨਿਵਿਚਲ
ਹਿਸੇਜੈਰਵੈਭਤਾਰੁ॥ਸੋਭਾਵੰਤੀਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨਗੁਰਕਾਹੇਤੁਅਪਾਰੁ॥੨॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਤ
ਗੁਰੁਮਿਲੈਜਾਭਾਗੈਕਾਉਦਉਹੋਇ॥ਅੰਤਰਹੁਦੁਖੁਭ੍ਰਮੁਕਟੀਐਸੁਖੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਗੁ
ਰਕੈਭਾਣੈਜੋਚਲੈਦੁਖੁਨਪਾਵੈਕੋਇ॥੩॥ਗੁਰਕੇਭਾਣੇਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਸਹਜੇਪਾਵੈਕੋਇ॥

ਜਿਨਾ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਤਉ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਆਪਿ ਆਈਐ ਸ
ਚਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੪॥੧੩॥੪੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਾ ਪਿਰੁ ਜਾਣੈ ਆਪਣਾ
ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਗੈ ਧਰੇਇ ॥ ਸੋਹਾਗਣੀ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੀਆ ਸੇਈ ਕਰਮ ਕਰੇਇ ॥ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ
ਮਿਲਾਵੜਾ ਸਾਚੁ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ
ਨ ਪਾਈਐ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ਕਾਮਣਿ ਦੂ
ਜੈ ਭਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨੀਦ ਨ ਆਵਈ ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਪਿਰੁ ਨ ਪਾਈਐ
ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥੨॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੀ ਜਗੁ ਫਿਰੀ ਨਾ ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਨਾਲਿ ॥ ਅੰ
ਧੀ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਈ ਸਭ ਬਾਧੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥ ਸਤਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾ
ਮਾ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥੩॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ
ਰਾਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ਰਸਨਾ ਰਸਨ ਰਸਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਜੋ ਹਰਿ ਧੁਰਿ ਛੋਡਿਆ
ਲਾਇ ॥੪॥੧੪॥੪੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਭਗਤਿ
ਕੀਜੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਆਪੈ ਆਪੁ ਮਿਲਾਇ ਬੁਝੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ॥
ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਈ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਭਗਤਿਹੀਣੁ ਕਾ
ਹੇ ਜਗਿ ਆਇਆ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਆਪੇ ਜਗਜੀਵਨੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਏ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰੇ
ਕਿਆ ਕੋ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ਆਪੇ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥੨॥ ਦੇਖਿ
ਕੁਟੰਬੁ ਮੋਹਿ ਲੋਭਾਣਾ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇ
ਆ ਤਿਸ ਦੀ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਖਾ ਮੀਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੩॥
ਆਪਣੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਆਪੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਦਾਤਾ ਭਗਤਿ
ਵਛਲੁ ਹੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਭਾ ਸੰਗਤਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇ
ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੧੫॥੪੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਧਨੁ ਜਨਨੀ ਜਿਨਿ ਜਾਇਆ

ਇਆਧਨੁਪਿਤਾਪਰਧਾਨੁ॥ਸਤਗੁਰੁਸੇਵਿਸੁਖੁਪਾਇਆਵਿਚਹੁਗਇਆਗੁ
ਮਾਨੁ॥ਦਰਿਸੇਵਨਿਸੰਤਜਨਿਖੜੇਪਾਇਨਿਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰ
ਮੁਖਿਧਿਆਇਹਰਿਸੋਇ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਨਿਵਸੈਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋ
ਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਘਰਿਆਇਆਆਪੇਮਿਲਿਆਆਇ॥
ਗੁਰਸਬਦੀਸਾਲਾਹੀਐਰੰਗੇਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਸਚੈਸਾਚਿਸਮਾਇਆਮਿ
ਲਿਰਹੈਨਵਿਛੁੜਿਜਾਇ॥੨॥ਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾਸੁਕਰਿਰਹਿਆਅਵਰੁਨਕ
ਰਣਾਜਾਇ॥ਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨੇਮੇਲਿਅਨੁਸਤਿਗੁਰਪੰਨੈਪਾਇ॥ਆਪੇਕਾਰਕ
ਰਾਇਸੀਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਇ॥੩॥ਮਨੁਤਨੁਰਤਾਰੰਗਸਿਉਹਉਮੈਤਜਿ
ਵਿਕਾਰ॥ਅਹਿਨਿਸਿਹਿਰਦੈਰਵਿਰਹੈਨਿਰਭਉਨਾਮੁਨਿਰੰਕਾਰ॥ਨਾਨਕਆ
ਪਿਮਿਲਾਇਅਨੁਪੂਰੈਸਬਦਿਅਪਾਰ॥੪॥੧੬॥੪੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹ
ਲਾ੩॥ਗੋਵਿੰਦੁਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਹੈਅੰਤੁਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਕਥਨੀਬਦਨੀ
ਨਪਾਈਐਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਸਤਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਦਾਭੈਰਚੈਆ
ਪਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੧॥ਭਾਈਰੇਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਇ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਕਰਮ
ਕਮਾਵਣੇਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਖੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨੀਚਾਖਿਆਤਿਨੀਸਾਦੁ
ਪਾਇਆਬਿਨੁਚਾਖੇਭਰਮਿਭੁਲਾਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਾਚਾਨਾਮੁਹੈਕਹਣਾਕ
ਛੂਨਜਾਇ॥ਪੀਵਤਹੂਪਰਵਾਣੁਭਇਆਪੂਰੈਸਬਦਿਸਮਾਇ॥੨॥ਆਪੇ
ਦੇਇਤਪਾਈਐਹੋਰੁਕਰਣਾਕਿਛੂਨਜਾਇ॥ਦੇਵਣਵਾਲੇਕੈਹਥਿਦਾਤਿਹੈ
ਗੁਰੂਦੁਆਰੈਪਾਇ॥ਜੋਤਿਨਿਕੀਤਾਸੋਥੀਆਜੇਹਾਕਰਮੁਕਮਾਇ॥੩॥ਜਤੁ
ਸਤੁਸੰਜਮੁਨਾਮੁਹੈਵਿਣੁਨਾਵੈਨਿਰਮਲੁਨਹੋਇ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਨਾਮੁਮਨਿਵਸੈਸਬਦਿ
ਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇਹੀਰੰਗਿਵਰਤਦਾਹਰਿਗੁਣਪਾਵੈਸੋਇ॥੪॥੧੭॥੫੦
॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ ਕਾਇਆਸਾਧੈਉਰਧਤਪੁਕਰੈਵਿਚਹੁਹਉਮੈਨ

ਜਾਇਆ ॥ ਆਪਿ ਆਤਮ ਕਰਮੁ ਜੋ ਕਰੇ ਤਾ ਮਨ ਕਬਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜੀਵਦੁ
ਮਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇਆ ॥੧॥ ਸਾਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਭਜੁ ਸਤਗੁਰ ਸਰਣਾ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰ
ਸਾਦੀ ਛੁਟੀਐ ਬਿਖੁ ਭਵਜਲੁ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਤਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਭਾ
ਧਾਤੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਪੰਡਿਤੁ ਪੜੈ ਬੰਧਨ + ਨਹ ਬੂਝੈ ਬਿਖਿਆ ਪਿਆਰਿ
ਮੋਹ ਬਾਧਾ
॥ ਸਤਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੂਟੈ ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ ॥੨॥ ਗੁਰ
ਤੇ ਮਾਰਗੁ ਪਾਈਐ ਚੂਕੈ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਉਧਰੈ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆ
ਰੁ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥੩॥ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਅਤਿ ਸਬ
ਲ ਹੈ ਛਡੇ ਨ ਕਿਤੈ ਉਪਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਲਾਇਦਾ ਬਹੁਤੀ ਦੇਇ ਸਜਾਇ
॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਗਵਾਇ ॥੪॥੧੮॥੫੧॥ ਸਿਰੀ
ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਦੇਇ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥ ਬਿ
ਨੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਦ
ਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਹਰਿ ਵਸੈ
ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਜਾ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿ
ਆਰੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰਿ ॥ ਮਨਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਧਿ
ਆਈਐ ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਗੁ ਬਿਨਸਦਾ ਮਰਿ ਜੰ
ਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਜਾਸਨਿ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸੇ
ਵਾ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਸਬਦਿ ਮੰਨਿਐ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਵਿਚ
ਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਸਦਾ ਸਾਚੇ ਕੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾ
ਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੧੯॥੫੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ
ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੀ ਸਤਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸੇ ਦੁਖੀਏ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥ ਘਰਿ ਹੋ
ਦਾ ਪੁਰਖੁ ਨ ਪਛਾਣਿਆ ਅਭਿਮਾਨਿ ਮੁਠੇ ਅਹੰਕਾਰਿ ॥ ਸਤਗੁਰੂ ਕਿਆ ਫਿਟਕਿਆ

ਮੰਗਿਥਕੇਸੰਸਾਰਿ॥ਸਚਾਸਬਦੁਨਸੇਵਿਤਿਸਭਿਕਾਜਸਵਾਰਣਹਾਰੁ॥੧॥ਮਨ
ਮੇਰੇਸਚੁਹਰਿਵੇਖੁਹਦੂਰਿ॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਪਰਹਰੈਸਬਦਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੁਸਲਾਹਨਿਸੇਸਚੇਸਚਾਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਸਚੀਕਾਰਕਮਾਵਣੀ
ਸਚੇਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥ਸਚਾਸਾਹੁਵਰਤਦਾਕੋਇਨਮੇਟਣਹਾਰੁ॥ਮਨਮੁਖਮਹਲੁ
ਨਪਾਇਨੀਕੂੜਿਮੁਠੇਕੂੜਿਆਰ॥੨॥ਹਉਮੈਕਰਤਾਜਗੁਮੁਆਗੁਰਬਿਨੁਘੋਰਅੰ
ਧਾਰੁ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਵਿਸਾਰਿਆਸੁਖਦਾਤਾਦਾਤਾਰੁ॥ਸਤਗੁਰੁਸੇਵਹਿਤਾਉਬ
ਰਹਿਸਚੁਰਖਹਿਉਰਧਾਰਿ॥ਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਪਾਈਐਸਾਚੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥੩॥
ਸਤਗੁਰੁਸੇਵਿਮਨੁਨਿਰਮਲਾਹਉਮੈਤਜਿਵਿਕਾਰ॥ਆਪੁਛੋਡਿਜੀਵਤੁਮਰੈਗੁ
ਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰ॥ਧੰਧਾਧਾਵਤਰਹਿਗਏਲਾਗਾਸਾਚੇਪਿਆਰੁ॥ਸਾਚਿਰਤੇਮੁ
ਖਉਜਲੇਤਿਤੁਸਾਚੈਦਰਬਾਰਿ॥੪॥ਸਤਗੁਰੁਪੁਰਖੁਨਮੰਨਿਓਸਬਦਿਨਲਗੋ
ਪਿਆਰੁ॥ਇਸਨਾਨੁਦਾਨੁਜੇਤਾਕਰਹਿਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਰੁ॥ਹਰਿਜੀਉਆਪਣੀਕ੍ਰਿ
ਪਾਕਰੇਤਾਲਾਗੈਨਾਮਿਪਿਆਰੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੂਗੁਰਕੈਹੇਤਿਅਪਾਰਿ॥
੫॥੨੦॥ [illegible] ॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ ਕਿਸੁਹਉਸੇਵੀਕਿਆਜਪੁਕਰੀਸਤ
ਗੁਰਪੂਛਉਜਾਇ॥ਸਤਗੁਰਕਾਭਾਣਾਮੰਨਿਲਈਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ਏਹਾ
ਸੇਵਾਚਾਕਰੀਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਨਾਮੈਹੀਤੇਸੁਖੁਪਾਈਐਸਚੈਸਬਦਿਸੁਹਾਇ
॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਅਨਦਿਨੁਜਾਗੁਹਰਿਚੇਤਿ॥ਆਪਣੀਖੇਤੀਰਖਿਲੈਕੂੰਜਪੜੈਗੀਖੇਤਿ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਕੀਆਇਛਾਪੂਰੀਆਸਬਦਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਭੈਭਾਇਭਗਤਿ
ਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਹਰਿਜੀਉਵੇਖੈਸਦਾਹਦੂਰਿ॥ਸਚੈਸਬਦਿਸਦਾਮਨੁਰਾਤਾਭ੍ਰਮੁਗ
ਇਆਸਰੀਰਹੁਦੂਰਿ॥ਨਿਰਮਲੁਸਾਹਿਬੁਪਾਇਆਸਾਚਾਗੁਣੀਗਹੀਰੁ॥੨॥ਜੋਜਾਗੇ
ਸੇਉਬਰੇਸੂਤੇਗਏਮੁਹਾਇ॥ਸਚਾਸਬਦੁਨਪਛਾਣਿਓਸੁਪਨਾਗਇਆਵਿਹਾਇ॥
ਸੁੰਞੇਘਰਕਾਪਾਹੁਣਾਜਿਉਆਇਆਤਿਉਜਾਇਆ॥ਮਨਮੁਖਜਨਮੁਬਿਰਥਾਜਾਇ

ਕਿਆਮੁਹੁਦੇਸੀਜਾਇ॥ ਤਾਂਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਹੈਤਉਹਉਮੈਵਿਚਿਕਹਨੁਨਜਾਇ
॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਣੀਐਦੁਖੁਹਉਮੈਵਿਚਹੁਗਵਾਇ॥ਸਤਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆਪ
ਣਾਹਉਤਿਨਕੈਲਾਗਉਪਾਇ॥ਨਾਨਕਦਰਿਸਚੈਸਚਿਆਰਹਹਿਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈ
ਜਾਉ॥੪॥੨੧॥੫੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ ਜੇਵੇਲਾਵਖਤੁਵੀਚਾਰੀਐਤਾਕਿ
ਤੁਵੇਲਾਭਗਤਿਹੋਇ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੇਰਤਿਆਸਚੇਸਚੀਸੋਇ॥ਇਕੁਤਿਲੁਪਿ
ਆਰਾਵਿਸਰੈਭਗਤਿਕਿਨੇਹੀਹੋਇ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਸਾਚਸਿਉਸਾਸੁਨਬਿਰਥਾਕੋ
ਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਕਾਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਸਾਚੀਭਗਤਿਤਾਥੀਐਜਾਹਰਿਵਸੈਮਨਿ
ਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਜੇਖੇਤੀਰਾਹੀਐਸਚੁਨਾਮੁਬੀਜੁਪਾਇ॥ਖੇਤੀਜੰਮੀਅਗਲੀ
ਮਨੂਆਰਜਾਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਜਿਤੁਪੀਤੈਤਿਖਜਾਇ॥
ਇਹੁਮਨੁਸਾਚਾਸਚਿਰਤਾਸਚੇਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੨॥ਆਖਣੁਵੇਖਣੁਬੋਲਣਾਸਬਦੇ
ਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਬਾਣੀਵਜੀਚਹੁਜੁਗੀਸਚੋਸਚੁਸੁਣਾਇ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਰਹਿਗਇਆ
ਸਚੈਲਇਆਮਿਲਾਇ॥ਤਿਨਕਉਮਹਲੁਹਦੂਰਿਹੈਜੋਸਚਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥੩॥
ਨਦਰੀਨਾਮੁਧਿਆਈਐਵਿਣੁਕਰਮਾਪਾਇਆਨਜਾਇ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਤਸੰਗ
ਤਿਲਹੈਸਤਗੁਰੁਭੇਟੈਜਿਸੁਆਇ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੇਰਤਿਆਦੁਖੁਬਿਖਿਆਵਿ
ਚਹੁਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸਬਦਿਮਿਲਾਵੜਾਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੪॥੨੨॥੫੫॥ ਸਿਰੀਰਾ
ਗੁਮਹਲਾ੩॥ ਆਪਣਾਭਉਤਿਨਪਾਇਓਨੁਜਿਨਗੁਰਕਾਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿ॥ਸਤਸੰ
ਗਤੀਸਦਾਮਿਲਿਰਹੇਸਚੇਕੇਗੁਣਸਾਰਿ॥ਦੁਬਿਧਾਮੈਲੁਚੁਕਾਈਅਨੁਹਰਿਰਾਖਿਆਉ
ਰਧਾਰਿ॥ਸਚੀਬਾਣੀਸਚੁਮਨਿਸਚੇਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਹਉਮੈਮੈਲੁਭਰਨਾਲਿ॥ਹਰਿ
ਨਿਰਮਲੁਸਦਾਸੋਹਣਾਸਬਦਿਸਵਾਰਣਹਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੈਸਬਦਿਮਨੁਮੋਹਿਆਪ੍ਰਭਿ
ਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੇਰਤਿਆਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ॥ਜੋਤੀਹੂਪ੍ਰਭੁਜਾਪ
ਦਾਬਿਨੁਸਤਗੁਰਬੂਝਨਪਾਇ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਸਤਗੁਰੁਭੇਟਿਆਤਿਨਆ

ਇਆ॥੨॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਸਭੁਭਰਮਣਾਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਇਆ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਘੜੀਨਜੀਵਦੀ
ਦੁਖੀਰੈਣਿਵਿਹਾਇਆ॥ਭਰਮਿਭੁਲਾਣਾਅੰਧੁਲਾਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈਜਾਇਆ॥ਨਦਰਿਕ
ਰੇਪ੍ਰਭੁਆਪਣੀਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇਆ॥੩॥ਸਭੁਕਿਛੁਸੁਣਦਾਵੇਖਦਾਕਿਉ+ਪਾਇਆ
ਮੁਕਰਿ
ਜਾਇਆ॥ਪਾਪੋਪਾਪੁਕਮਾਵਦੇਪਾਪੇਪਚਹਿਪਚਾਇਆ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਨਦਰਿਨਆਵਈਮਨਮੁਖਿ
ਬੂਝਨਪਾਇਆ॥ਜਿਸੁਵੇਖਾਲੇਸੋਈਵੇਖੈਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆ॥੪॥੨੩॥ ਸਿਰੀ
ਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ਬਿਨੁਗੁਰਰੋਗੁਨਤੁਟਈਹਉਮੈਪੀੜਨਜਾਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨਿਵ
ਸੈਨਾਮੇਰਹੈਸਮਾਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਪਾਈਐਬਿਨੁਸਬਦੈਭਰਮਿਭੁਲਾਇ॥੧॥ਮ
ਨਰੇਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਹੋਇ॥ਰਾਮਨਾਮੁਸਾਲਾਹਿਤੂਫਿਰਿਆਵਣਜਾਣੁਨਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਹਰਿਇਕੋਦਾਤਾਵਰਤਦਾਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਸਬਦਿਸਾਲਾਹੀਮਨਿਵਸੈਸਹਜੇ
ਹੀਸੁਖੁਹੋਇ॥ਸਭਨਦਰੀਅੰਦਰਿਵੇਖਦਾਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥੨॥ਹਉਮੈਸਭਾਗਣਤਹੈਗ
ਣਤੈਨਉਸੁਖੁਨਾਹਿ॥ਬਿਖੁਕੀਕਾਰਕਮਾਵਣੀਬਿਖੁਹੀਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਠਉ
ਰੁਨ+ਇਨੀਜਮਪੁਰਿਦੂਖਸਹਾਹਿ॥੩॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਦਾਤਿਸੈਦਾਆਧਾਰੁ॥ਗੁਰ
ਪਾ
ਪਰਸਾਦੀਬੁਝੀਐਤਾਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੂੰਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥
॥੪॥੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ਤਿਨਾਅਨੰਦੁਸਦਾਸੁਖੁਹੈਜਿਨਾਸਚੁਨਾਮੁਅਧਾ
ਰੁ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਪਾਇਆਦੂਖਨਿਵਾਰਣਹਾਰੁ॥ਸਦਾਸਦਾਸਾਚੇਗੁਣਗਾਵਹਿਸਾਚੈ
ਨਾਇਪਿਆਰੁ॥ਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਆਪਣੀਦਿਤੋਨੁਭਗਤਿਭੰਡਾਰੁ॥੧॥ਮਨਰੇਸਦਾਅਨੰਦੁ
ਗੁਣਗਾਇ॥ਸਚੀਬਾਣੀਹਰਿਪਾਈਐਹਰਿਸਿਉਰਹੈਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੀ
ਭਗਤੀਮਨੁਲਾਲੁਥੀਆਰਤਾਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀਮਨੁਮੋਹਿਆਕਹਣਾ
ਕਛੂਨਜਾਇ॥ਜਿਹਵਾਰਤੀਸਬਦਿਸਚੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈਰਸਿਗੁਣਗਾਇ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਏਹੁਰੰਗੁਪਾਈਐਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰੇਰਜਾਇ॥੨॥ਸੰਸਾਇਹੁਸੰਸਾਰੁਹੈਸੁਤਿਆਰੈ
ਣਿਵਿਹਾਇ॥ਇਕਿਆਪਣੈਭਾਣੈਕਢਿਲਇਅਨੁਆਪੇਲਇਓਨੁਮਿਲਾਇਆ

ਪੇਈਐ ਆਪਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਆਪਿ ਵਡਾਈ ਦਿਤੀਅਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥੩॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਭੁਲਿਆ ਲਏ ਸਮਝਾਇ ॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਖੁਆਇਅਨੁ ਦੂਜੈ ਛਡਿਅਨੁ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੨੫॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਰੰਗਿਆ ਰਸਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਕਰਿ ਵੇਖਹੁ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਜਿਚਰੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲੁ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹਿ ਤਾ ਸੁਖ ਲਹਹਿ ਮਹਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਉਗਣਵੰਤੀ ਗੁਣੁ ਕੋ ਨਹੀ ਬਹਣਿ ਨ ਮਿਲੈ ਹਦੂਰਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣਈ ਅਵਗਣਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰਿ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਚਿ ਰਤੇ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਆਪਿ ਹਦੂਰਿ ॥੨॥ ਆਪੇ ਰੰਗਣਿ ਰੰਗਿਓਨੁ ਸਬਦੇ ਲਇਓਨੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਚਾ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਜੋ ਸਚਿ ਰਤੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਵਿ ਥਕੇ ਮਨਮੁਖ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸੋ ਮਿਲੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਮਿਤ੍ਰ ਘਣੇਰੇ ਕਰਿ ਥਕੀ ਮੇਰਾ ਦੁਖੁ ਕਾਟੈ ਕੋਇ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ ਸਚੁ ਖਟਣਾ ਸਚੁ ਰਾਸਿ ਹੈ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਸਚਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ॥੪॥੨੬॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਦੇਖੈ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ॥ ਸਭ ਏਕੋ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਿਆ ਜਾਇ ॥ ਆਪੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਦ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਮੰਨਿ ਲੈ ਰਜਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਭੁ ਥੀਐ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਕਾਰਣੁ ਧਾਰਿਆ ਸੋਈ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਜਾ ਆਪੇ

ਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਸੇਜਨਸਬਦਿਸੋਹਣੇਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੈਸ
ਬਦਿਰਤੇਆਪਿਮੇਲੇਕਰਤਾਰਿ॥੨॥ਗੁਰਮਤੀਸਚੁਸਲਾਹਣਾਜਿਸਦਾਅੰਤੁਨ
ਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਘਟਿਘਟਿਆਪੇਹੁਕਮਿਵਸੈਹੁਕਮੇਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸਾਲਾ
ਹੀਐਹਉਮੈਵਿਚਹੁਖੋਇ॥ਸਾਧਨਨਾਵੈਬਾਹਰੀਅਵਗਣਵੰਤੀਰੋਇ॥੩॥ਸਚੁਸਾ
ਲਾਹੀਸਚਿਲਗਾਸਚੈਨਾਇਤ੍ਰਿਪਤਿਹੋਇ॥ਗੁਣਵੀਚਾਰੀਗੁਣਸੰਗ੍ਰਹਾਅਵਗਣ
ਕਢਾਧੋਇ॥ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾਫਿਰਿਵੇਛੋੜਾਨਹੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰੁਸਾਲਾ
ਹੀਆਪਣਾਜਿਦੂਪਾਈਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥੪॥੧॥ [illegible] ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩ ਸੁਣਿਸੁਣਿ
ਕਾਮਗਹੇਲੀਏਕਿਆਚਲਹਿਬਾਹਲੁਡਾਇ॥ਆਪਣਾਪਿਰੁਨਪਛਾਣਹੀਕਿਆ
ਮੁਹੁਦੇਸਹਿਜਾਇ॥ਜਿਨੀਸਖੀਕੰਤੁਪਛਾਣਿਆਹਉਤਿਨਕੈਲਾਗਉਪਾਇ॥ਤਿ
ਨਹੀਜੈਸੀਥੀਰਹਾਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥੧॥ਮੁੰਧੇਕੂੜਿਮੁਠੀਕੂੜਿਆਰਿ॥
ਪਿਰੁਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਸੋਹਣਾਪਾਈਐਗੁਰਬੀਚਾਰਿ॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖਿਕੰਤੁਨਪਛਾ
ਣਈਤਿਨਕਿਉਰੈਣਿਵਿਹਾਇ॥ਗਰਬਿਅਟੀਆਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਹਿਦੁਖੁਪਾਵਹਿਦੂ
ਜੈਭਾਇ॥ਸਬਦਿਰਤੀਆਸੋਹਾਗਣੀਤਿਨਵਿਚਹੁਹਉਮੈਜਾਇ॥ਸਦਾਪਿਰੁਰਾਵ
ਹਿਆਪਣਾਤਿਨਾਸੁਖੇਸੁਖਿਵਿਹਾਇ॥੨॥ਗਿਆਨਵਿਹੂਣੀਪਿਰਮੁਤੀਆਪਿ
ਰਮੁਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਅਗਿਆਨਮਤੀਅੰਧੇਰੁਹੈਬਿਨੁਪਿਰਦੇਖੇਭੁਖਨਜਾਇ॥
ਆਵਹੁਮਿਲਹੁਸਹੇਲੀਹੋਮੈਪਿਰੁਦੇਹੁਮਿਲਾਇ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈ
ਪਿਰੁਪਾਇਆਸਚਿਸਮਾਇ॥੩॥ਸੇਸਹੀਆਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥
ਖਸਮੁਪਛਾਣਹਿਆਪਣਾਤਨੁਮਨੁਆਗੈਦੇਇ॥ਘਰਿਵਰੁਪਾਇਆਆਪਣਾਹਉ
ਮੈਦੂਰਿਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਸੋਭਾਵੰਤੀਆਸੋਹਾਗਣੀਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰੇਇ॥੪॥੨੮॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ ਇਕਿਪਿਰੁਰਾਵਹਿਆਪਣਾਹਉਕੈਦਰਿਪੂਛਉ
ਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਭਾਉਕਰਿਮੈਪਿਰੁਦੇਹੁਮਿਲਾਇ॥ਸਭੁਉਪਾਏਆਪੇਵੇਖੈਕਿ

ਸੁਣਿ ਨੈ ਕਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਆ ॥੧॥ ਮਨ ਧਿਤੁ ਚਰਣ ਗੁਰ ਕੈ ਲਾਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਰਵਦਾ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ
ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਜੋਗੁ ਜਾਣਿਆ ਪਿਰੁ ਮੇਰੈ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ॥੧॥
ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨॥ ਗੁਣਾ ਵਿਸਬਦਿ ਰਤੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰਿ
॥ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਨਿ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਵੈ
ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜਿ ਸਭਸੈ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥੩॥ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹ
ਨਿ ਆਪਣਾ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀ ਸਿਰੁ ਦੇਈ ਤਿਨ ਕੈ
ਲਾਗਾ ਪਾਇ ॥ ਜਿਨੀ ਇਕੋ ਪਛਾਣਿਆ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾ
ਣੀਐ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੨੯॥੬੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਸ
ਚਾ ਸਚੁ ਤੂ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰੈ ਚੀਰੈ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਤਰਸਦੇ ਫਿਰੇ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਪੀ
ਰੈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਬਖਸੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸੂਖ ਸਦਾ ਸਰੀਰੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੇਵ ਕਰੀ ਸਚੁ
ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੈ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ਦੂਜਾ
ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਬਹਿ ਸਚਾ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਦੂ
ਜੈ ਭਾਇ ਦੁਸਟੁ ਆਤਮਾ ਓਹੁ ਤੇਰੀ ਸਰਕਾਰ ॥ ਅਧਿਆਤਮੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਤਾਸੁ ਮਨਿ ਜਪ
ਹਿ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਰੈ ਧੰਨੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਮਨ ਕੇ ਬਿਕਾ
ਰ ਮਨਹਿ ਤਜੈ ਮਨਿ ਚੂਕੈ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੁ ॥
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਮਨਮੁਖਿ ਫਿਰੈ ਦਿਵਾਨੁ ॥ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਕਥਨੀ ਬ
ਦਨੀ ਕਰੇ ਬਿਖਿਆ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੁ ॥੩॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
ਜਿਉ ਬੋਲਾਏ ਤਿਉ ਬੋਲੀਐ ਜਾ ਆਪਿ ਬੁਲਾਏ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ
ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੪॥੩੦॥੬੩॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਗਿ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਦੂਜੈ ਭਾ
ਇ ॥ ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਧੋਤੀ ਕਿਵੈ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ
ਦੂਣੀ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਆਇ ॥ ਪੜਿਐ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਪੂਛਹੁ ਗਿਆਨੀਆ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਨ

ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਆਵੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਿ ਥਕੇ ਮੈਲੁ ਨ ਸਕੀ
ਧੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਿ ਮੈਲੈ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੈ
ਲੇ ਮੈਲੇ ਮੁਏ ਜਾਸਨਿ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਸ
ਮਾਇ ॥ ਜਿਉ ਅੰਧੇਰੈ ਦੀਪਕੁ ਬਾਲੀਐ ਤਿਉ ਗੁਰ ਗਿਆਨਿ ਅਗਿਆਨੁ ਤਜਾਇ ॥
੨॥ ਹਮ ਕੀਆ ਹਮ ਕਰਹਗੇ ਹਮ ਮੂਰਖ ਗਾਵਾਰ ॥ ਕਰਣੈ ਵਾਲਾ ਵਿਸਰਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ
ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਾਇਆ ਜੇਵਡੁ ਦੁਖੁ ਨਹੀ ਸਭਿ ਭਵਿ ਥਕੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ
ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੩॥ ਜਿਸ ਨੋ ਮੇਲੇ ਸੋ ਮਿਲੈ ਹਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਏ
ਮਨ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਨਿਜ ਥਾਉ ॥ ਮਨਿ ਰਤੇ ਜਿਹਵਾ ਰਤੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਚੇ
ਗਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਉ ॥੪॥੨੧॥੫੪॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਅਤਿ ਅਗਲਾ ਕਿਉ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲੈ ਘਰਿ ਆਇ ॥ ਜਾ ਦੇਖਾ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭਿ ਦੇਖਿਐ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛਾ ਤਿਨ ਸਜਣਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ
ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੁਗ
ਧ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮ
ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬੁਝਿਆ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋ
ਇ ॥ ਹਉ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਢਹਿ ਪਵਾ ਕਰਿ ਦਇਆ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੨॥ ਮਨਹਠਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾ
ਇਆ ਕਰਿ ਉਪਾਵ ਥਕੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪ ਕਰਿ ਰਹੇ ਮਨਿ ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਕੂੜਿ
ਕਪਟਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਜੋ ਬੀਜੈ ਖਾਵੈ ਸੋਇ ॥੩॥ ਸਭਨਾ ਤੇਰੀ ਆਸ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਜੀਅ ਤੇਰੇ
ਤੂੰ ਰਾਸਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੁਧਹੁ ਖਾਲੀ ਕੋ ਨਹੀ ਦਰਿ ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਬਿਖੁ ਭਉਜਲ ਡੁਬਦੇ
ਕਢਿ ਲੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੧॥੬੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ
ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਸੁ ॥ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਜਣੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਮੈ ਦਸੇ ਪ੍ਰਭੁ
ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਚਉ ਖੰਨੀਐ ਮੈ ਨਾਮੁ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਹਉ

ਜੀਵਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੀਵਣੁ ਨਾ ਥੀਐ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੧
॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਰਤਨੁ ਹੈ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ਲਗਿ
ਆ ਕਢਿ ਰਤਨੁ ਦੇਵੈ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ਧੰਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ਵਡਭਾਗੀਆ ਜੋ ਆਇ ਮਿਲੇ
ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥੨॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੇਟਿਓ ਸੇ ਭਾਗਹੀਣ ਵਸਿ ਕਾਲ ॥ ਓਇ
ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਕਰਿ ਵਿਕਰਾਲ ॥ ਓਨਾ ਪਾਸਿ ਦੁਆ
ਸਿ ਨ ਭਿਟੀਐ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾਲ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਵ
ਡਭਾਗੀ ਨਾਵਹਿ ਆਇ ॥ ਉਨ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਉਤਰੈ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾ
ਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਉਤਮੁ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥੪॥੨॥੬੬॥
॥ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਗੁਣ ਵਿਥਰਾ ਗੁਣ ਬੋਲੀ ਮੇਰੀ ਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਜਣੁ ਗੁਣਕਾਰੀਆ ਮਿਲਿ ਸਜਣ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਹੀਰੈ ਹੀਰੁ ਮਿਲਿ ਬੇਧਿਆ
ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਨਾਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥ ਅੰਤਰਿ
ਪਿਆਸ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਗੁਰੁ ਤੁਸਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸੋਇ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਮਨੁ ਰੰਗਹੁ ਵਡ
ਭਾਗੀਹੋ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਰੰਗ ਸਿਉ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ
ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਲਭਈ ਲਖ ਕੋਟੀ ਕਰਮ ਕਮਾਉ
॥੨॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾ ਮਿਲੈ ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਨਿਕਟਿ ਨਿਤ ਪਾਸਿ ॥ ਅੰਤਰਿ
ਅਗਿਆਨੁ ਦੁਖੁ ਭਰਮੁ ਹੈ ਵਿਚਿ ਪੜਦਾ ਦੂਰਿ ਪਈਆਸਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ
ਭੇਟੇ ਕੰਚਨੁ ਨਾ ਥੀਐ ਮਨਮੁਖੁ ਲੋਹੁ ਬੂਡਾ ਬੇੜੀ ਪਾਸਿ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿ
ਥੁ ਹਰਿ ਨਾਵ ਹੈ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਚੜਿਆ ਜਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਵਿ
ਚਿ ਬੋਹਿਥ ਬੈਠਾ ਆਇਆ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲਏ ਮਿ
ਲਾਇਆ ॥੪॥੩॥੬੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਉ ਪੰਥੁ ਦਸਾਈ ਨਿਤ ਖੜੀ
ਕੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਦਸੇ ਤਿਨਿ ਜਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਰਾਵਿਆ ਤਿਨ ਪੀਛੈ ਲਾਗਿ
ਫਿਰਾਉ ॥ ਕਰਿ ਮਿੰਨਤਿ ਕਰਿ ਜੋਦੜੀ ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਣੈ ਕਾ ਚਾਉ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਜ

ਨਾਕੋਈਮੋਕਉਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥ਹਉਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆ
ਜਿਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਦੀਆਦਿਖਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹੋਇਨਿਮਾਣੀਢਹਿਪਵਾਪੂਰੇਸ
ਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥ਨਿਮਾਣਿਆਗੁਰੁਮਾਣੁਹੈਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਕਰੇਸਾਬਾਸਿ॥ਹਉਗੁਰੁ
ਸਾਲਾਹਿਨਰਜਊਮੈਮੇਲੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਸਿ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਨੋਸਭੁਕੋਲੋਚਦਾਜੇਤਾਜਗਤੁ
ਸਭੁਕੋਇ॥ਬਿਨੁਭਾਗਾਦਰਸਨੁਨਾਥੀਐ
ਭਾਗਹੀਣਬਹਿਰੋਇਆ॥ਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਣਾਸੋਥੀਆਧੁਰਿਲਿਖਿਆਨਮੇਟੈ
ਕੋਇ॥੩॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਆਪਿਹਰਿਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ॥ਆਪਿਦਇਆਕਰਿ
ਮੇਲਸੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੀਛੈਪਾਇਆ॥ਸਭੁਜਗਜੀਵਨੁਜਗਿਆਪਿਹੈਨਾਨਕਜਲੁਜਲਹਿ
ਸਮਾਇਆ॥੪॥੪॥੬੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੪ ਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਰਸੁਅਤਿਭ
ਲਾਕਿਤੁਬਿਧਿਮਿਲੈਰਸੁਖਾਇਆ॥ਜਾਇਪੁਛਹੁਸੋਹਾਗਣੀਤੁਸਾਕਿਉਕਰਿਮਿਲਿ
ਆਪ੍ਰਭੁਆਇਆ॥ਓਇਵੇਪਰਵਾਹਨਬੋਲਨੀਹਉਮਲਿਮਲਿਧੋਵਾਤਿਨਪਾਇਆ॥੧॥
ਭਾਈਰੇਮਿਲਿਸਜਣਹਰਿਗੁਣਸਾਰਿ॥ਸਜਣੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਹੈਦੁਖੁਕਢੈਹਉਮੈ
ਮਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖੀਆਸੋਹਾਗਣੀਤਿਨਦਇਆਪਈਮਨਿਆਇਆ॥ਸਤਿ
ਗੁਰਵਚਨੁਰਤੰਨੁਹੈਜੋਮੰਨੇਸੋਹਰਿਰਸੁਖਾਇਆ॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਵਡਜਾਣੀਅਹਿਜਿਨਹ
ਰਿਰਸੁਖਾਧਾਗੁਰਭਾਇਆ॥੨॥ਇਹੁਹਰਿਰਸੁਵਣਿਤਿਣਿਸਭਤੁਹੈਭਾਗਹੀਣਨਹੀਖਾ
ਇਆ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਪਲੈਨਾਪਵੈਮਨਮੁਖਰਹੇਬਿਲਲਾਇਆ॥ਓਇਸਤਿਗੁਰਆਗੈਨਾ
ਨਿਵਹਿਓਨਾਅੰਤਰਿਕ੍ਰੋਧੁਬਲਾਇਆ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਰਸੁਆਪਿਹੈਆਪੇਹਰਿਰਸੁਹੋ
ਇਆ॥ਆਪਿਦਇਆਕਰਿਦੇਵਸੀਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚੋਇਆ॥ਸਭੁਤਨੁਮਨੁਹਰਿਆ
ਹੋਇਆਨਾਨਕਹਰਿਵਸਿਆਮਨਿਸੋਇਆ॥੪॥੫॥੬੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੪
ਦਿਨਸੁਚੜੈਫਿਰਿਆਥਵੈਰੈਣਿਸਬਾਈਜਾਇਆ॥ਆਵਘਟੈਨਰੁਨਾਬੁਝੈਨਿਤਿਮੂਸਾ
ਲਾਜੁਟੁਕਾਇਆ॥ਗੁੜੁਮਿਠਾਮਾਇਆਪਸਰਿਆਮਨਮੁਖਲਗਿਮਾਖੀਪਚੈਪਚਾਇਆ
॥੧॥ਭਾਈਰੇਮੈਮੀਤੁਸਖਾਪ੍ਰਭੁਸੋਇਆ॥ਪੁਤੁਕਲਤੁਮੋਹੁਬਿਖੁਹੈਅੰਤਿਬੇਲੀਕੋਇਨਹੋ

ਇਆ ॥੨॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਉਬਰੇ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੇ ਸਰਣਾਇਆ ॥ ਓਨੀ ਚ
ਲਣੁ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਿਆ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੀਆ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਮੰਨੀ
ਅਹਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਲਏ ਗਲਿ ਲਾਇਆ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਪੰਥੁ ਪਰਗਟਾ ਦਰਿ ਠਾਕ ਨ ਕੋਈ
ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਨਾਮਿ ਰਹਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥ ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ
ਦਰਿ ਵਜਦੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਆ ਤਿਨਾ ਸ
ਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮੈ ਜਾਚਿਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਭਾ
ਗ ਵਡੇ ਤਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਾ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੫॥੬॥੩੩॥੩੧॥੭੦॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਿਆ ਤੂ ਰਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸੀਗਾਰ ॥ ਰਸ ਭੋਗਹਿ ਖੁਸੀਆ ਕਰਹਿ ਮਾਣਹਿ
ਰੰਗ ਅਪਾਰ ॥ ਬਹੁਤੁ ਕਰਹਿ ਫੁਰਮਾਇਸੀ ਵਰਤਹਿ ਹੋਇ ਅਫਾਰ ॥ ਕਰਤਾ ਚਿਤਿ ਨ
ਆਵਈ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ
ਪਾਈਐ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਪੜਿ ਭੋਗਿ ਲਪਟਾਇਆ ਸੁਇਨਾ
ਰੁਪਾ ਖਾਕੁ ॥ ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਬਹੁ ਰੰਗੇ ਕੀਏ ਰਥ ਅਥਾਕ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਚਿਤਿ ਨ ਪਾਵਹੀ
ਬਿਸਰਿਆ ਸਭ ਸਾਕ ॥ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿ ਭੁਲਾਇਆ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਪਾਕ ॥੨॥ ਲੈਦਾ
ਬਦ ਦੁਆਇ ਤੂੰ ਮਾਇਆ ਕਰਹਿ ਇਕਤ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂੰ ਪਤੀਆਇਦਾ ਸੋ ਸਣੁ ਤੁਝੈ
ਅਨਿਤ ॥ ਅਹੰਕਾਰੁ ਕਰਹਿ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਵਿਆਪਿਆ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ॥ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ
ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ਨਾ ਤਿਸੁ ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੁਰਖਿ ਮਿਲਾਇਆ
ਇਕੋ ਸਜਣੁ ਸੋਇ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਹੈ ਕਿਆ ਮਾਣਸ ਹਉਮੈ ਰੋਇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਜ
ਨ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਦਰਿ ਫੇਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਤਾ ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋ
ਇਆ ॥੪॥੧॥੭੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨਿ ਬਿਲਾਸੁ ਬਹੁ ਰੰਗੁ ਘਣਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਭੂਲਿ

ਖੁਸੀਆਛਡਿਪਾਤਿਸਾਹੀਆਵਿਚਿਸਹਸੇਪਈਆ॥੧॥ਭਾਈਰੇਸੁਖੁਸਾ
ਧਸੰਗਿਪਾਇਆ॥ਲਿਖਿਆਲੇਖੁਤਿਨਿਪੁਰਖਿਬਿਧਾਤੈਦੁਖੁਸਹਸਾਮਿਟਿਗ
ਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਤੇਥਾਨਥਨੰਤਰਿਤੇਤੇਭਵਿਆਇਆ॥ਧਨਪਾਤੀਵਡਭੂ
ਮੀਆਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਪਰਿਆ॥੨॥ਹੁਕਮੁਚਲਾਏਨਿਸੰਗਹੋਇਵਰਤੈਅਫਰਿ
ਆ॥ਸਭੁਕੋਵਸਗਤਿਕਰਿਲਇਓਨੁਬਿਨੁਨਾਵੈਖਾਕੁਰਲਿਆ॥੩॥ਕੋਟਿਤੇਤੀਸ
ਸੇਵਕਾਸਿਧਸਾਧਿਕਦਰਿਖਰਿਆ॥ਗਿਰੰਬਾਰੀਵਡਸਾਹਬੀਸਭੁਨਾਨਕਸੁਪਨੁ
ਥੀਆ॥੪॥੨॥੭੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫॥ਭਲਕੇਉਠਿਪਪੋਲੀਐਵਿਣੁਬੁ
ਝੇਮੁਗਧਅਜਾਣਿ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਆਇਓਛੁਟੈਗੀਬੇਬਾਣਿ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇ
ਤੀਚਿਤੁਲਾਇਸਦਾਸਦਾਰੰਗੁਮਾਣਿ॥੧॥ਪ੍ਰਾਣੀਤੂੰਆਇਆਲਾਹਾਲੈਣਿ॥
ਲਗਾਕਿਤੁਕੁਫਕੜੇਸਭਮੁਕਦੀਚਲੀਰੈਣਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੁਦਮਕਰੇਪਸੁਪੰ
ਖੀਆਦਿਸੈਨਾਹੀਕਾਲੁ॥ਓਤੈਸਾਥਿਮਨੁਖੁਹੈਫਾਥਾਮਾਇਆਜਾਲਿ॥ਮੁਕਤੇਸੇ
ਈਭਾਲੀਅਹਿਜਿਸਚਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੨॥ਜੋਘਰੁਛਡਿਗਵਾਵਣਾਸੋਲਗਾ
ਮਨਮਾਹਿ॥ਜਿਥੈਜਾਇਤੁਧੁਵਰਤਣਾਤਿਸਕੀਚਿੰਤਾਨਾਹਿ॥ਫਾਥੇਸੇਈਨਿਕਲੇ
ਜਿਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਹਿ॥੩॥ਕੋਈਰਖਿਨਸਕਈਦੂਜਾਕੋਨਦਿਖਾਇ॥ਚਾਰੇਕੁੰ
ਡਾਭਾਲਿਕੈਆਇਪਇਆਸਰਣਾਇ॥ਨਾਨਕਸਚੈਪਾਤਿਸਾਹਿਡੁਬਦਾਲਇ
ਆਕਢਾਇ॥੪॥੩॥੭੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫॥ ਘੜੀਮੁਹਤਕਾਪਾਹੁਣਾ
ਕਾਜਸਵਾਰਣਹਾਰੁ॥ਮਾਇਆਕਾਮਿਵਿਆਪਿਆਸਮਝੈਨਾਹੀਗਾਵਾਰੁ॥ਉਠਿ
ਚਲਿਆਪਛੁਤਾਇਆਪਰਿਆਵਸਿਜੰਦਾਰ॥੧॥ਅੰਧੇਤੂੰਬੈਠਾਕੰਧੀਪਾਹਿ॥ਜੇ
ਹੋਵੀਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਾਗੁਰਕਾਬਚਨੁਕਮਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰੀਨਾਹੀਨਹਡਡੁ
ਰੀਪਕੀਵਢਣਹਾਰ॥ਲੈਲੈਦਾਤਪਹੁਤਿਆਲਾਵੇਕਰਿਤਈਆਰੁ॥ਜਾਹੋਆਹੁਕ
ਮੁਕਿਰਸਾਣਦਾਤਾਲੁਣਿਮਿਣਿਆਖੇਤਾਰੁ॥੨॥ਪਹਿਲਾਪਹਰੁਧੰਧੈਗਇਆਦੂਜੈ

ਭਰਿਸੋਇਆ॥ਤੀਜੈਝਾਖਝਖਾਇਆਚਉਥੈਭੋਰੁਭਇਆ॥ਕਦਹੀਚਿਤਿਨਆ
ਇਓਜਿਨਿਜੀਉਪਿੰਡੁਦੀਆ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕਉਵਾਰਿਆਜੀਉਕੀਆਕੁਰਬਾ
ਣੁ॥ਜਿਸਤੇਸੋਝੀਮਨਿਪਈਮਿਲਿਆਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ॥ਨਾਨਕਡਿਠਾਸਦਾਨਾਲਿ
ਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਣੁ॥੪॥੪॥੭੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫॥ਸਭੇਗਲਾਵਿ
ਸਰਨੁਇਕੋਵਿਸਰਿਨਜਾਉ॥ਧੰਧਾਸਭੁਜਲਾਇਕੈਗੁਰਿਨਾਮੁਦੀਆਸਚੁਸੁਆ
ਉ॥ਆਸਾਸਭੇਲਾਹਿਕੈਇਕਾਆਸਕਮਾਉ॥ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਤਿ
ਨਅਗੈਮਿਲਿਆਥਾਉ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਕਰਤੇਨੋਸਾਲਾਹਿ॥ਸਭੇਛਡਿਸਿਆਣ
ਪਾਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਖਭੁਖਨਹਵਿਆਪਈਜੇਸੁਖਦਾਤਾਮ
ਨਿਹੋਇ॥ਕਿਤਹੀਕੰਮਿਨਛਿਜੀਐਜਾਹਿਰਦੈਸਚਾਸੋਇ॥ਜਿਸੁਤੂੰਰਖਹਿਹ
ਥਦੇਤਿਸੁਮਾਰਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰੁਸੇਵੀਐਸਭਿਅਵਗਣਕਢੈਧੋਇ
॥੨॥ਸੇਵਾਮੰਗੈਸੇਵਕੋਲਾਈਆਂਅਪੁਨੀਸੇਵ॥ਸਾਧੂਸੰਗੁਮਸਕਤੇਤੂਠੈਪਾ
ਵਾਦੇਵ॥ਸਭੁਕਿਛੁਵਸਗਤਿਸਾਹਿਬੈਆਪੇਕਰਣਕਰੇਵ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿ
ਹਾਰਣੈਮਨਸਾਸਭਪੂਰੇਵ॥੩॥ਇਕੋਦਿਸੈਸਜਣੋਇਕੋਭਾਈਮੀਤੁ॥ਇਕਸੈਦੀ
ਸਾਮਗਰੀਇਕਸੈਦੀਹੈਰੀਤਿ॥ਇਕਸਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆਤਾਹੋਆਨਿਹਚ
ਲੁਚੀਤੁ॥ਸਚੁਖਾਣਾਸਚੁਪੈਨਣਾਟੇਕਨਾਨਕਸਚੁਕੀਤੁ॥੪॥੫॥੭੫॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ਸਭੇਥੋਕਪਰਾਪਤੇਜੇਆਵੈਇਕੁਹਥਿ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰ
ਥੁਸਫਲੁਹੈਜੇਸਚਾਸਬਦੁਕਥਿ॥ਗੁਰਤੇਮਹਲੁਪਰਾਪਤੇਜਿਸੁਲਿਖਿਆਹੋ
ਵੈਮਥਿ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਏਕਸਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇ॥ਏਕਸਬਿਨੁਸਭਧੰਧੁਹੈਸਭੁਮਿ
ਥਿਆਮੋਹੁਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲਖਖੁਸੀਆਪਾਤਿਸਾਹੀਆਜੇਸਤਿਗੁਰੁਨਦ
ਰਿਕਰੇਇ॥ਨਿਮਖਏਕਹਰਿਨਾਮੁਦੇਇਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇ॥ਜਿਸਕਉ
ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਿਸਤਿਗੁਰਚਰਨਗਹੇ॥੨॥ਸਫਲਮੂਰਤੁਸਫਲਾਘੜੀ

ਜਿਤੁ ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਭੁਖ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਨ ਭਗਤੀ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥
ਬਾਲਪਕ ਰਿਵਗਰਿ ਕਿਆ ਢਿਆ ਸੇਵੀ ਉਤਰਿਆ ਪਾਰਿ ॥੩॥ ਸੋ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਪਵਿਤੁ
ਹੈ ਜਿਥੈ ਸੰਤ ਸਭਾ ॥ ਢੋਈ ਤਿਸ ਹੀ ਨੋ ਮਿਲੈ ਜਿਨਿ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਲਭਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬ
ਧਾ ਘਰੁ ਤਹਾਂ ਜਿਥੈ ਮਿਰਤੁ ਨ ਜਨਮੁ ਜਰਾ ॥੪॥੬॥੭੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫
ਸੋਈ ਧਿਆਈਐ ਜੀਅੜੇ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ਤਿਸ ਹੀ ਕੀ ਕਰਿ ਆ
ਸ ਮਨ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭਸੁ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਸਭਿ ਸਿਆਣਪਾ ਛਡਿ ਕੈ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਪਾਹੁ ॥
੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਜਪਿ ਨਾਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇ ਤੂੰ ਗੁਣ ਗੋਇੰਦ
ਨਿਤ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੁ ਮਨਾ ਜਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿ
ਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਘਣਾ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਨ ਮੂਲੇ ਹੋਇ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਰਿ ਚਾਕਰੀ
ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੨॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲਾ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ॥
ਸੁਖਦਾਤਾ ਭੈ ਭੰਜਨੋ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਮਿਹਰ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ
ਤਾਂ ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥੩॥ ਬਹੁਤੋ ਬਹੁਤੁ ਵਖਾਣੀਐ ਊਚੋ ਊਚਾ ਥਾਉ ॥ ਵਰਨਾ
ਚਿਹਨਾ ਬਾਹਰਾ ਕੀਮਤਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ਕਰਿ ਸਚੁ ਦੇਵਹੁ
ਅਪੁਣਾ ਨਾਉ ॥੪॥੭॥੭੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਸੋ ਸੁਖੀ ਤਿ
ਸੁ ਮੁਖੁ ਊਜਲੁ ਹੋਇ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਰਗਟੁ ਸਭਨੀ ਲੋਇ ॥ ਸਾਧਸੰਗ
ਤਿ ਕੈ ਘਰਿ ਵਸੈ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਨਾਮੁ ਸ
ਹਾਈ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਆਗੈ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਨੀਆ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ
ਕਵਨੈ ਆਵਹਿ ਕਾਮਿ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾ ਰੰਗੁ ਸਭੁ ਫਿਕਾ ਜਾਤੋ ਬਿਨਸਿ ਨਿਦਾਨਿ ॥
ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਸੋ ਪੂਰਾ ਪਰਧਾਨੁ ॥੨॥ ਸਾਧੂ ਕੀ ਹੋਹੁ ਰੇਣੁਕਾ ਆਪਣਾ ਆਪੁ
ਤਿਆਗਿ ॥ ਉਪਾਵ ਸਿਆਣਪ ਸਗਲ ਛਡਿ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥ ਤਿਸਹਿ ਪ
ਰਾਪਤਿ ਰਤਨੁ ਹੋਇ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ॥੩॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਭਾਈਹੋ ਜਿਸੁ

ਦੇਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਬਿਨਸੈ ਹਉਮੈ ਤਾਪੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁ
ਰੁ ਭੇਟਿਆ ਬਿਨਸੇ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪ ॥੪॥੮॥੭੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਇਕੁ ਪਛਾਣੂ ਜੀਅ ਕਾ ਇਕੋ ਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ਇਕਸ ਕਾ ਮਨਿ ਆਸਰਾ ਇਕੋ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੁ ॥
ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਗਲ ਉਪਾਵ ਤਿਆ
ਗੁ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿ ਨਿਤ ਇਕਸੁ ਕੀ ਲਿਵ ਲਾਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕੋ ਭਾਈ ਮਿਤੁ
ਇਕੁ ਇਕੋ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ॥ ਇਕਸ ਕੀ ਮਨਿ ਟੇਕ ਹੈ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦਿਤਾ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ
ਹੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਸਿ ਕੀਤਾ ॥੨॥ ਘਰਿ ਇਕੋ ਬਾਹਰਿ ਇਕੋ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ
ਆਪਿ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਆਠ ਪਹਰ ਤਿਸੁ ਜਾਪਿ ॥ ਇਕਸੁ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ
ਨ ਹੋਵੀ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੁ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿ
ਸ ਕਾ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰਾ ਭਇਆ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੪॥੯॥
੭੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਸੇ ਪੂਰੇ ਪਰਧਾ
ਨ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਤਿਨ ਉਪਜੈ ਮਨਿ ਗਿਆਨੁ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਮਸਤ
ਕਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਸਰਬ ਸੁ
ਖਾ ਸੁਖ ਊਪਜਹਿ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਭਉ ਗਇਆ ਭਉ
ਭਗਤਿ ਗੋਪਾਲ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਨਿਰਮਲਾ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ
ਕੀ ਮਲੁ ਕਟੀਐ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਛੁਟੀਐ ਕੀਤਾ ਲੋੜੇ
ਸੁ ਹੋਇ ॥੩॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੇ ਪੂਰੇ ਪਰਧਾਨ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਨਿਰਮ
ਲੀ ਪਰਗਟੁ ਭਈ ਜਹਾਨ ॥ ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੪॥੧੦॥
੮੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ
ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀਆ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਮੁਖ

ਊਜਲਾਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇ॥ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਨਿਤਗਾਵਣੇਨਿਰਮਲਸਚੈਨਾਇ॥
੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਸਬਦੀਸੁਖੁਹੋਇ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਚਾਕਰੀਬਿਰਥਾਜਾਇਨਕੋਇ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਮਨਕੀਆਇਛਾਂਪੂਰੀਆਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਸਦਾਸੰਗਿਕ
ਰਣੈਹਾਰੁਪਛਾਨੁ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੁਖੁਊਜਲਾਜਪਿਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁ
ਲੋਭੁਬਿਨਸਿਆਤਜਿਆਸਭੁਅਭਿਮਾਨੁ॥੨॥ਪਾਇਆਲਾਹਾਲਾਭੁਨਾਮੁਪੂਰਨਹੋਏ
ਕਾਮ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਮੇਲਿਆਦੀਆਅਪਣਾਨਾਮੁ॥ਆਵਣਜਾਣਾਰਹਿਗਇ
ਆਆਪਿਹੋਆਮਿਹਰਵਾਨੁ॥ਸਚੁਮਹਲੁਘਰੁਪਾਇਆਗੁਰਕਾਸਬਦੁਪਛਾਨੁ॥੩॥
ਭਗਤਜਨਾਕਉਰਾਖਦਾਆਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਮੁਖਊਜਲੇਸਾ
ਚੇਕੇਗੁਣਸਾਰਿ॥ਆਠਪਹਰਗੁਣਸਾਰਦੇਰਤੇਰੰਗਿਅਪਾਰ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੁਖਸਾਗ
ਰੋਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰ॥੪॥੧੧॥੮੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਜੇ
ਮਿਲੈਪਾਈਐਸਬਦੁਨਿਧਾਨੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਆਪਣੀਜਪੀਐਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ॥
ਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਕਾਟੀਐਲਾਗੈਸਹਜਿਧਿਆਨੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈਪਾਇ॥
ਹਰਿਬਿਨੁਦੂਜਾਕੋਨਹੀਏਕੋਨਾਮੁਧਿਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈਐ
ਸਾਗਰੁਗੁਣੀਅਥਾਹੁ॥ਵਡਭਾਗੀਮਿਲੁਸੰਗਤੀਸਚਾਸਬਦੁਵਿਸਾਹੁ॥ਕਰਿਸੇ
ਵਾਸੁਖਸਾਗਰੈਸਿਰਿਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹੁ॥੨॥ਚਰਣਕਮਲਕਾਆਸਰਾਦੂਜਾਨਾ
ਹੀਠਾਉ॥ਮੈਧਰਤੇਰੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤੇਰੈਤਾਣਿਰਹਾਉ॥ਨਿਮਾਣਿਆਪ੍ਰਭੁਮਾਣੁ
ਤੂੰਤੇਰੈਸੰਗਿਸਮਾਉ॥੩॥ਹਰਿਜਪੀਐਆਰਾਧੀਐਆਠਪਹਰਗੋਵਿੰਦੁ॥ਜੀ
ਅਪ੍ਰਾਣਤਨੁਧਨੁਰਖੇਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖੀਜਿੰਦੁ॥ਨਾਨਕਸਗਲੇਦੋਖਉਤਾਰਿਅਨੁ
ਪ੍ਰਭੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਬਖਸਿੰਦੁ॥੪॥੧੨॥੮੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫॥ ਪ੍ਰੀਤਿਲ
ਗੀਤਿਸੁਸਚਸਿਉਮਰੈਨਆਵੈਜਾਇ॥ਨਾਵੇਛੋੜਿਆਵਿਛੁੜੈਸਭਮਹਿਰਹਿਆ
ਸਮਾਇ॥ਦੀਨਦਰਦਦੁਖਭੰਜਨਾਸੇਵਕਕੈਸਤਭਾਇ॥ਅਚਰਜਰੂਪੁਨਿਰੰਜਨੋ

ਭਾਰਿ ਮੋਹਿਆ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਮੀਤੁ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਰੀਤਿ
ਧ੍ਰਿਗੁ ਸੁਖੀ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਾਨਾ ਦਾਤਾ ਸੀਲਵੰਤੁ ਨਿਰਮਲੁ ਰੂਪੁ ਅਪਾ
ਰੁ ॥ ਸਖਾ ਸਹਾਈ ਅਤਿ ਵਡਾ ਊਚਾ ਵਡਾ ਅਪਾਰੁ ॥ ਬਾਲਕੁ ਬਿਰਧਿ ਨ ਜਾਣੀਐ ਨਿ
ਹਚਲੁ ਤਿਸੁ ਦਰਵਾਰੁ ॥ ਜੋ ਮੰਗੀਐ ਸੋਈ ਪਾਈਐ ਨਿਧਾਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥੨॥ ਜਿਸੁ
ਪੇਖਤ ਕਿਲਵਿਖ ਹਿਰਹਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹੋਵੈ ਸਾਂਤਿ ॥ ਇਕ ਮਨਿ ਏਕੁ ਧਿਆਈਐ
ਮਨ ਕੀ ਲਾਹਿ ਭਰਾਂਤਿ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਨਵਤਨੁ ਸਦਾ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕੀ ਦਾਤਿ ॥ ਸ
ਦਾ ਸਦਾ ਆਰਾਧੀਐ ਦਿਨੁ ਵਿਸਰਹੁ ਨਹੀ ਰਾਤਿ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿ
ਖਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਸਖਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਰਪੀ ਸਭੋ ਸਗਲ ਵਾਰੀਐ ਇ
ਹ ਜਿੰਦੁ ॥ ਦੇਖੈ ਸੁਣੈ ਹਦੂਰਿ ਸਦ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਰਵਿੰਦੁ ॥ ਅਕਿਰਤਘ
ਣਾ ਨੋ ਪਾਲਦਾ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥੪॥੧੩॥੮੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਆ ਰਖਿਆ ਸਹਜਿ ਸਵਾਰਿ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ
ਕਰਿ ਥਾਪਿਆ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੀਐ ਅੰਤਰਿ
ਰਖੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ਸਦਾ
ਰਹੁ ਦੂਖੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਮਾਣਕਾ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ
ਖਾਕੁ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪਾ ਕੂੜੇ ਸਭੇ ਸਾਕ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣਈ
ਮਨਮੁਖ ਪਸੁ ਨਾਪਾਕ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਤਿਸ ਨੋ ਜਾਣੈ ਦੂਰਿ ॥
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੀ ਰਚਿ ਰਹਿਆ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਕੂਰਿ ॥ ਭਗਤੀ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ
ਆਵਹਿ ਵੰਞਹਿ ਪੂਰ ॥੩॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣਹਾਰ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕਰਿ ਦਇ
ਆ ॥ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕੋਇ ਨ ਰਖਨਹਾਰੁ ਮਹਾ ਬਿਕਟ ਜਮ ਭਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਨ ਵੀਸਰਉ ਕਰਿ ਅਪੁਨੀ ਹਰਿ ਮਇਆ ॥੪॥੧੪॥੮੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਮੇਰਾ ਤਨੁ ਅਰੁ ਧਨੁ ਮੇਰਾ ਰਾਜ ਰੂਪ ਮੈ ਦੇਸੁ ॥ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਬਨਿਤਾ

ਅਨਿਕ ਬਸਤ੍ਰ ਰੰਗ ਅਭਦੇਸੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਨ ਵਸਈ ਕਾਗ ਜਿਉ ਕੀਤੋ ਨ ਥੇਥਿਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਤਕਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਕਰਿ ਸੰਗਤਿ ਨਿਤ ਸਾਧ ਕੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਧਿਆਈਐ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ॥ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰੀਅਹਿ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਗੁ ॥੨॥ ਕਰਿ ਸੰਗਤਿ ਤੂ ਸਾਧ ਕੀ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਉ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰੇ ਸਾਚਾ ਏਹੁ ਸੁਆਉ ॥ ਐਥੈ ਮਿਲਹਿ ਵਡਾਈਆ ਦਰਗਹਿ ਪਾਵਹਿ ਥਾਉ ॥੩॥ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਹੀ ਹਾਥਿ ॥ ਮਾਰਿ ਆਪੇ ਜੀਵਾਲਦਾ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਾਥਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਸਰਬ ਘਟਾ ਕੇ ਨਾਥ ॥੪॥੧੫॥੮੫॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਰਣਿ ਪਏ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੇ ਗੁਰੁ ਹੋਆ ਕਿਰਪਾਲੁ ॥ ਸਤਗੁਰ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿਐ ਬਿਨਸੇ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲ ॥ ਅੰਦਰੁ ਲਗਾ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਾਰੁ ॥ ਕਰੇ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਵੀਅਹਿ ਅਵਗੁਣ ਕਟਣਹਾਰ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਕਰਿ ਡਿਠੇ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਸਹਜੇ ਸਿਫਤੀ ਰਤਿਆ ਭਵਜਲੁ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥੨॥ ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਲਖ ਸੰਜਮਾ ਪਾਈਐ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ॥ ਲੂਕਿ ਕਮਾਵੈ ਕਿਸ ਤੇ ਜਾ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਭਰਪੂਰਿ ॥੩॥ ਸਚੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਅਮਰੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚਾ ਥਾਨੁ ॥ ਸਚੀ ਕੁਦਰਤਿ ਧਾਰੀਅਨੁ ਸਚਿ ਸਿਰਜਿਓਨੁ ਜਹਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਹਉ ਸਚਾ ਸਚਾ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੪॥੧੬॥੮੬॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਉਦਮੁ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪਣਾ ਵਡਭਾਗੀ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣਾ ਮਲੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਕਾਟਿ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਜਾਪੁ ॥ ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਭੁੰਚਿ ਤੂ ਸਭੁ ਚੂਕੈ ਸੋ

ਗੁਰਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸੁਕਾਰਣਿਤਨੁਧਾਰਿਆਸੋਪ੍ਰਭੁਡਿਠਾਨਾਲਿ॥ਜਲਿ
ਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਿਆਪ੍ਰਭੁਆਪਣੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥੨॥ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ
ਆਲਾਗੀਸਾਚੁਪਰੀਤਿ॥ਚਰਣਭਜੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਸਭਿਜਪਤਪਤਿਨਹੀਕੀਤਿ॥
੩॥ਰਤਨੁਜਵੇਹਰੁਮਾਣਕੋਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਉ॥ਸੂਖਸਹਜਅਨੰਦਰਸਜਨਨਾਨਕ
ਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥੪॥੧੭॥੮੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ਸੋਈਸਾਸਤੁਸਉਣੁਸੋ
ਇਜਿਤੁਜਪੀਐਹਰਿਨਾਉ॥ਚਰਣਕਮਲਗੁਰਿਧਨੁਦੀਆਮਿਲਿਆਨਿਥਾਵੇਥਾਉ
॥ਸਾਚੀਪੂੰਜੀਸਚੁਸੰਜਮੋਆਠਪਹਰਗੁਣਗਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਭੇਟਿਆਮਰਣੁਨ
ਆਵਣੁਜਾਉ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਭਜੁਸਦਾਇਕਰੰਗਿ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿ
ਆਸਦਾਸਹਾਈਸੰਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਾਕੀਮਿਤਿਕਿਆਗਣੀਜਾਸਿਮਰੀਗੋ
ਵਿੰਦੁ॥ਜਿਨਚਾਖਿਆਸੇਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆਓਹਰਸੁਜਾਣੈਜਿੰਦੁ॥ਸੰਤਾਸੰਗਤਿਮਨਿ
ਵਸੈਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰੀਤਮੁਬਖਸਿੰਦੁ॥ਜਿਨਿਸੇਵਿਆਪ੍ਰਭੁਆਪਣਾਸੋਈਰਾਜਨਰਿੰਦੁ॥੨॥ਅ
ਉਸਰਿਹਰਿਜਸੁਗੁਣਰਮਣਜਿਤੁਕੋਟਿਮਜਨਇਸਨਾਨੁ॥ਰਸਨਾਉਚਰੈਗੁਣਵਤੀ
ਕੋਇਨਪੁਜੈਦਾਨੁ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਿਮਨਿਤਨਿਵਸੈਦਇਆਲਪੁਰਖੁਮਿਹਰਵਾਨੁ॥
ਜੀਉਪਿੰਡੁਧਨੁਤਿਸਦਾਹਉਸਦਾਸਦਾਕੁਰਬਾਨੁ॥੩॥ਮਿਲਿਆਕਦੇਨਵਿਛੁੜੈ
ਜੋਮੇਲਿਆਕਰਤਾਰਿ॥ਦਾਸਾਕੇਬੰਧਨਕਟਿਆਸਾਚੈਸਿਰਜਣਹਾਰਿ॥ਭੂਲਾਮਾ
ਰਗਿਪਾਇਓਨੁਗੁਣਅਵਗੁਣਨਬੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਣਾਗਤੀਜਿਸਗਲਘਟਾ
ਆਧਾਰੁ॥੪॥੧੮॥੮੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ਰਸਨਾਸਚਾਸਿਮਰੀਐਮਨੁਤਨੁ
ਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸਾਕਅਗਲੇਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਮਿਹਰਕਰੇਜੇ
ਆਪਣੀਚਸਾਨਵਿਸਰੈਸੋਇ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਸਾਚਾਸੇਵਿਜਿਚਰੁਸਾਸੁ॥ਬਿਨੁਸਚੇਸਭੁ
ਕੂੜੁਹੈਅੰਤੇਹੋਇਬਿਨਾਸੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਨਿਰਮਲਾਤਿਸੁਬਿਨੁਰਹਣੁਨ
ਜਾਇ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਭੁਖਅਤਿਅਗਲੀਕੋਈਆਣਿਮਿਲਾਵੈਮਾਇ॥ਚਾਰੇਕੁੰਡਾ

ਤਾਕੀ ਆਸ ਤਿਨ ਅਦਰਿਨ ਜਾਇ ॥੨॥ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰਿ ਜੋ ਮੇਲੇ ਕ
ਰਤਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਨਾਮ ਕਾ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਅੰਤੁ
ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੩॥ ਪਰਵਦਗਾਰੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਸ ਦੇ ਚਲਤ ਅਨੇਕ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ
ਆਰਾਧੀਐ ਏਹਾ ਮਤਿ ਵਿਸੇਖ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮਿਠਾ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਨਾਨਕ
ਲੇਖ ॥੪॥੧੯॥੮੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਮਿਲਿ ਭਾਈਹੋ ਸਚਾ ਨਾਮੁ
ਸਮਾਲਿ ॥ ਤੋਸਾ ਬੰਧਹੁ ਜੀਅ ਕਾ ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈਐ ਅਪਣੀ ਨ
ਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸੁ ਹੋਵੈ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ
ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਦੂਜਾ ਥਾਉ ਨ ਕੋ ਸੁਝੈ ਗੁਰ ਮੇਲੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਤਿਸੁ ਮਿਲੇ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਡਿਠਾ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਿਨ ਮਨੁ
ਲਗਾ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਮਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸਮਰਥੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸ
ਮਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰੁ ਡੁਬਦਾ ਲਏ ਤਰਾਇ ॥੨॥ ਕਿਤੁ ਮੁਖਿ ਗੁਰੁ
ਸਾਲਾਹੀਐ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ॥ ਸੇ ਮਥੇ ਨਿਹਚਲ ਰਹੇ ਜਿਨ ਗੁਰਿ ਧਾਰਿਆ
ਹਥੁ ॥ ਗੁਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਪੀਆਲਿਆ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਪਥੁ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸੇ
ਵਿਆ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਦੁਖ ਲਥੁ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗਹਿਰ ਗਭੀਰੁ ਹੈ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਅਘ ਖੰਡੁ
॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਆਪਣਾ ਜਮਦੂਤ ਨ ਲਾਗੈ ਡੰਡੁ ॥ ਗੁਰ ਨਾਲਿ ਤੁਲਿ ਨ ਲਗਈ
ਖੋਜਿ ਡਿਠਾ ਬ੍ਰਹਮੰਡੁ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਮਨ ਮਹਿ ਮੰਡੁ ॥
੪॥੨੦॥੯੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਮਿਠਾ ਕਰਿ ਕੈ ਖਾਇਆ ਕਉੜਾ ਉਪਜਿਆ
ਸਾਦੁ ॥ ਭਾਈ ਮੀਤ ਸੁਰਿਦ ਕੀਏ ਬਿਖਿਆ ਰਚਿਆ ਬਾਦੁ ॥ ਜਾਂਦੇ ਬਿਲਮ ਨ ਹੋਵ
ਈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਗੁ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਵਿਣ
ਸਣਾ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਕੂਕਰੁ ਹਰਕਾਇਆ ਧਾਵੈ ਦਹ ਦਿਸਿ
ਜਾਇ ॥ ਲੋਭੀ ਜੰਤੁ ਨ ਜਾਣਈ ਭਖੁ ਅਭਖੁ ਸਭੁ ਖਾਇ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦਿ ਬਿਆਪਿਆ

ਨਿਰਭਉਤਿਨੀਪਾਇਆ॥੨॥ਮਾਇਆਜਾਲੁਪਸਾਰਿਆਭੀਤਰਿਚੋਗਬਣਾਇ॥ਤ੍ਰਿ
ਸਨਾਪੰਖੀਫਾਸਿਆਨਿਕਸੁਨਪਾਏਮਾਇ॥ਜਿਨਿਕੀਤਾਤਿਸਹਿਨਜਾਣਈਫਿਰਿਫਿ
ਰਿਆਵੈਜਾਇ॥੩॥ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰੀਮੋਹਿਆਬਹੁਬਿਧਿਇਹੁਸੰਸਾਰੁ॥ਜਿਸਨੋਰਖੈ
ਸੋਰਹੈਸੰਮ੍ਰਿਥੁਪੁਰਖੁਅਪਾਰੁ॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਲਿਵਉਧਰੇਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰੁ
॥੪॥੨੧॥੯੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨॥ਗੋਇਲਿਆਇਆਗੋਇਲੀਕਿ
ਆਤਿਸੁਡੰਫੁਪਸਾਰੁ॥ਮੁਹਲਤਿਪੁੰਨੀਚਲਣਾਤੂੰਸੰਮਲੁਘਰਬਾਰੁ॥੧॥ਹਰਿਗੁਣ
ਗਾਉਮਨਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਪਿਆਰਿ॥ਕਿਆਥੋੜੜੀਬਾਤਗੁਮਾਨੁ॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੇਰੈਣਿ
ਪਰਾਹੁਣੇਉਠਿਚਲਸਹਿਪਰਭਾਤਿ॥ਕਿਆਤੂੰਰਤਾਗਿਰਸਤਸਿਉਸਭਫੁਲਾਕੀਬਾ
ਗਾਤਿ॥੨॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਿਆਕਰਹਿਜਿਨਿਦੀਆਸੋਪ੍ਰਭੁਲੋੜਿ॥ਸਰਪਰਉਠੀਚਲ
ਣਾਛਡਿਜਾਸੀਲਖਕਰੋੜਿ॥੩॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਭ੍ਰਮਤਿਆਦੁਲਭਜਨਮੁਪਾ
ਇਓਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੂੰਸੋਦਿਨੁਨੇੜਾਆਇਓਇ॥੪॥੨੨॥੯੨॥ ਸਿ
॥੧॥
ਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ਤਿਚਰੁਵਸਹਿਸੁਹੇਲੜੀਜਿਚਰੁਸਾਥੀਨਾਲਿ॥ਜਾਸਾਥੀਉਠਿ
ਚਲਿਆਤਾਧਨਖਾਕੂਰਾਲਿ॥੧॥ਮਨਿਬੈਰਾਗੁਭਇਆਦਰਸਨੁਦੇਖਣੈਕਾਚਾਉ॥
ਧੰਨੁਸੁਤੇਰਾਥਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਚਰੁਵਸਿਆਕੰਤੁਘਰਿਜੀਉਜੀਉਸਭਿਕਹਾਤਿ॥
ਜਾਉਠੀਚਲਸੀਕੰਤੜਾਤਾਕੋਇਨਪੁਛੈਤੇਰੀਬਾਤ॥੨॥ਪੇਈਅੜੈਸਹੁਸੇਵਿਤੂੰਸਾ
ਹੁਰੜੈਸੁਖਿਵਸੁ॥ਗੁਰਮਿਲਿਚਜੁਅਚਾਰੁਸਿਖੁਤੁਧੁਕਦੇਨਲਗੈਦੁਖੁ॥੩॥ਸਭ
ਨਾਸਾਹੁਰੈਵੰਞਣਾਸਭਿਮੁਕਲਾਵਣਹਾਰ॥ਨਾਨਕਧੰਨੁਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨਸਹਨਾਲਿ
ਪਿਆਰੁ॥੪॥੨੩॥੯੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੬ ਕਰਣਕਾਰਣਏਕੁਓ
ਹੀਜਿਨਿਕੀਆਆਕਾਰੁ॥ਤਿਸਹਿਧਿਆਵਹੁਮਨਮੇਰੇਸਰਬਕੋਆਧਾਰੁ॥੧॥ਗੁਰ
ਕੇਚਰਨਮਨਮਹਿਧਿਆਇ॥ਛੋਡਿਸਗਲਸਿਆਣਪਾਸਾਚਿਸਬਦਿਲਿਵਲਾ
ਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਖੁਕਲੇਸੁਨਭਉਬਿਆਪੈਗੁਰਮੰਤ੍ਰੁਹਿਰਦੈਹੋਇ॥ਕੋਟਿਜਤਨ

ਕਰਿਹੋਗੁਰਬਿਨੁਤਰਿਤਿਨਕੋਇ॥ ਜਾਦੇਖਿਦਰਸਨੁਮਨੁਸਾਧਾਰੈਪਾਪਸਗਲੇਜਾਹਿ॥
ਹਉਤਿਨਕੈਬਲਿਹਾਰਣੈਜਿਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਹਿ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਨਿਵਸੈਸਾਚੁ
ਹਰਿਕਾਨਾਉ॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਾਜਿਨਾਮਨਿਇਹੁਭਾਉ॥੪॥੨੪॥੯੪॥ ਸਿਰੀਰਾ
ਗੁਮਹਲਾ੫ ਸੰਚਿਹਰਿਧਨੁਪੂਜਿਸਤਿਗੁਰੁਛੋਡਿਸਗਲਵਿਕਾਰ॥ਜਿਨਿਤੂੰਸਾ
ਜਿਸਵਾਰਿਆਹਰਿਸਿਮਰਿਹੋਇਉਧਾਰੁ॥੧॥ਜਪਿਮਨਨਾਮੁਏਕੁਅਪਾਰੁ॥ਪ੍ਰਾਨਮਨੁ
ਤਨੁਜਿਨਹਿਦੀਆਰਿਦੇਕਾਆਧਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਅਹੰਕਾਰਿਮਾਤੇਵਿ
ਆਪਿਆਸੰਸਾਰੁ॥ਪਉਸੰਤਸਰਣੀਲਾਗੁਚਰਣੀਮਿਟੈਦੂਖੁਅੰਧਾਰੁ॥੨॥ਸਤੁਸੰ
ਤੋਖੁਦਇਆਕਮਾਵੈਏਹਕਰਣੀਸਾਰੁ॥ਆਪੁਛੋਡਿਸਭਹੋਇਰੇਣਾਜਿਸੁਦੇਇਪ੍ਰ
ਭੁਨਿਰੰਕਾਰੁ॥੩॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਸਗਲਤੂੰਹੈਪਸਰਿਆਪਾਸਾਰੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਭਰਮੁ
ਕਾਟਿਆਸਗਲਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੁ॥੪॥੨੫॥੯੫ ॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ਦੁ
ਕ੍ਰਿਤਸੁਕ੍ਰਿਤਮੰਧੇਸੰਸਾਰੁਸਗਲਾਣਾ॥ਦੁਹਹੂੰਤੇਰਹਤੁਭਗਤੁਹੈਕੋਈਵਿਰਲਾ
ਜਾਣਾ॥੧॥ਠਾਕੁਰੁਸਰਬੇਸਮਾਣਾ॥ਕਿਆਕਹਉਸੁਣਉਸੁਆਮੀਤੂੰਵਡਪੁਰਖੁਸੁ
ਜਾਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਨਅਭਿਮਾਨਮੰਧੇਸੋਸੇਵਕੁਨਾਹੀ॥ਤਤਸਮਦਰਸੀਸੰਤਹੁ
ਕੋਈਕੋਟਿਮੰਧਾਹੀ॥੨॥ਕਹਨਕਹਾਵਨਇਹੁਕੀਰਤਿਕਰਲਾ॥ਕਥਨਕਹਨਤੇਮੁ
ਕਤਾਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈਵਿਰਲਾ॥੩॥ਗਤਿਅਵਿਗਤਿਕਛੁਨਦਰਿਨਆਇਆ
॥ਸੰਤਨਕੀਰੇਣੁਨਾਨਕਦਾਨੁਪਾਇਆ॥੪॥੨੬॥੯੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫
ਘਰੁ੭॥ ਤੇਰੈਭਰੋਸੈਪਿਆਰੇਮੈਲਾਡਲਡਾਇਆ॥ਭੂਲਹਿਚੂਕਹਿਬਾ
ਰਿਕਤੂੰਹਰਿਪਿਤਾਮਾਇਆ॥੧॥ਸੁਹੇਲਾਕਹਨੁਕਹਾਵਨੁ॥ਤੇਰਾਬਿਖਮੁਭਾਵਨੁ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਮਾਣੁਤਾਣੁਕਰਉਤੇਰਾਹਉਜਾਨਉਆਪਾ॥ਸਭਹੀਮਧਿਸਭਹਿਤੇ
ਬਾਹਰਿਬੇਮੁਹਤਾਜਬਾਪਾ॥੨॥ਪਿਤਾਹਉਜਾਨਉਨਾਹੀਤੇਰੀਕਵਨਜੁਗਤਾ॥ਬੰਧ
ਨਮੁਕਤੁਸੰਤਹੁਮੇਰੀਰਾਖੈਮਮਤਾ॥੩॥ਭਏਕਿਰਪਾਲਠਾਕੁਰਰਹਿਓਆਵਣਜਾਣਾ॥

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਨਕ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਾ ॥੪॥੨੧॥੯੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫

ਘਰੁ ੭ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਭਾਈਆ ਕਟਿਅੜਾ ਜਮਕਾਲੁ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਹੋ

ਆ ਖਸਮੁ ਦਇਆਲੁ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਬਿਨਸਿਆ ਸਭੁ ਜੰਜਾਲੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸ

ਤਿਗੁਰਾ ਹਉ ਤੁਧੁ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਤੁਸਿ ਦਿਤਾ ਅੰ

ਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਤੂੰ ਸੇਵਿਆ ਭਾਉ ਕਰਿ ਸੇਈ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਨ ॥ ਤਿਨਾ ਪਿ

ਛੈ ਛੁਟੀਐ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਜਿਨਿ ਦਿਤਾ ਆਤ

ਮ ਦਾਨੁ ॥੨॥ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹਹਿ ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿ

ਆ ਦਰਗਹਿ ਬੈਸਣੁ ਜਾਇ ॥ ਕਰਤੇ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ

॥੩॥ ਸਚੁ ਕਰਤਾ ਸਚੁ ਕਰਣਹਾਰੁ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਟੇਕ ॥ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ਸਚੋ

ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਏਕ ॥੪॥੨੨॥੯੨॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪੂਜੀਐ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸ

ਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਕਾ ਸਭਸੈ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਕਮਾਵਣੇ ਸਚਾ ਏਹੁ ਵੀ

ਚਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਰਤਿਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਛਾਰੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਾਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ

ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਘਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਸਮਰਥੁ ਅ

ਪਾਰੁ ਗੁਰੁ ਵਡਭਾਗੀ ਦਰਸਨੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰੁ ਅਗੋਚਰੁ ਨਿਰਮਲਾ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋ

ਇ ॥ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਗੁਰੁ ਕਰਣਹਾਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ

ਗੁਰੁ ਕੀਤਾ ਲੋੜੇ ਸੋ ਹੋਇ ॥੨॥ ਗੁਰੁ ਤੀਰਥੁ ਗੁਰੁ ਪਾਰਜਾਤੁ ਗੁਰੁ ਮਨਸਾ ਪੂਰਣਹਾਰੁ ॥

ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਉਧਰੈ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰੁ ਸਮਰਥੁ ਗੁਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਗੁਰੁ ਊਚਾ

ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਅਗਮ ਹੈ ਕਿਆ ਕਥੇ ਕਥਨਹਾਰੁ ॥੩॥ ਜਿਤੜੇ ਫਲ

ਮਨਿ ਬਾਛੀਅਹਿ ਤਿਤੜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਪੂਰਬ ਲਿਖੇ ਪਾਵਣੇ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਦੇ ਰਾ

ਸਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ਬਾਹੁੜਿ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਕਦੇ ਨ ਵਿਸਰਉ

ਉਤਮੁਜੀਉਪਿੰਡੁਤੇਰਾਆਸਰਾ॥੪॥੨੯॥੯੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ਸੰਤਜਨ
ਹੁਸੁਣਿਭਾਈਹੋਛੂਟਨੁਸਾਚੈਨਾਇ॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਸਰੇਵਣੇਤੀਰਥਹਰਿਕਾਨਾਉ॥
ਆਗੈਦਰਗਹਿਮੰਨੀਅਹਿਮਿਲੈਨਿਥਾਵੇਥਾਉ॥੧॥ਭਾਈਰੇਸਾਚੀਸਤਿਗੁਰਸੇਵ॥
ਸਤਿਗੁਰਤੁਠੈਪਾਈਐਪੂਰਨਅਲਖਅਭੇਵ॥[illegible]ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਵਾਰਿ
ਆਜਿਨਿਦਿਤਾਸਚੁਨਾਉ॥ਅਨਦਿਨੁਸਚੁਸਲਾਹਣਾਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਉ॥ਸਚੁਖਾ
ਣਾਸਚੁਪੈਨਣਾਸਚੇਸਚਾਨਾਉ॥੨॥ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਵਿਸਰੈਸਫਲੁਮੂਰਤਿਗੁ
ਰੁਆਪਿ॥ਗੁਰਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਦਿਸਈਆਠਪਹਰਤਿਸੁਜਾਪਿ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਪਾਈ
ਐਸਚੁਨਾਮੁਗੁਣਤਾਸਿ॥੩॥ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਏਕੁਹੈਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਜਿਨ
ਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਸੇਈਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਸਰਣਾਗਤੀਮਰੈਨਆਵੈ
ਜਾਇ॥੪॥੩੦॥[illegible]॥੧॥ਇਕੁ॥੧॥ਦੁਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ੧੦੦॥

ਰਾਗੁਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ਘਰੁ੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
[illegible] ਆਖਿਆਖਿਮਨੁਵਾਵਣਾਜਿਉਜਿਉਜਾਪੈਵਾਇ॥ਜਿਸਨੋਵ
ਇਸੁਣਾਈਐਸੋਕੇਵਡੁਕਿਤੁਥਾਇ॥ਆਖਣਵਾਲੇਜੇਤੜੇਸਭਿਆਖਿਰਹੇਲਿ
ਵਲਾਇ॥੧॥ਬਾਬਾਅਲਹੁਅਗਮਅਪਾਰੁ॥ਪਾਕੀਨਾਈਪਾਕਥਾਇਸਚਾਪਰ
ਵਦਿਗਾਰੁ॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰਾਹੁਕਮੁਨਜਾਪੀਕੇਤੜਾਲਿਖਿਨਜਾਣੈਕੋਇ॥ਜੇਸਉਸਾ
ਇਰਮੇਲੀਅਹਿਤਿਲੁਨਪੁਜਾਵਹਿਰੋਇ॥ਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਆਸਭਿਸੁਣਿਸੁ
ਣਿਆਖਹਿਸੋਇ॥੨॥ਪੀਰਪੈਕਾਮਰਸਾਲਕਸਾਦਕਸੁਹਦੇਅਉਰੁਸਹੀਦ॥ਸੇ
ਖਮਸਾਇਕਕਾਜੀਮੁਲਾਦਰਿਦਰਵੇਸਰਸੀਦ॥ਬਰਕਤਿਤਿਨਕਉਅਗਲੀ

ਪਹੁਚੈਕੋਇਜਿਚੜੁਚਾ॥੩॥ਪੂਛਿਨਸਾਜੇਪੂਛਿਨਢਾਹੇਪੂਛਿਨਦੇਵੈਲੇਇ॥ਆਪਣੀ
ਕੁਦਰਤਿਆਪੇਜਾਣੈਆਪੇਕਰਣੁਕਰੇਇ॥ਸਭਨਾਵੇਖੈਨਦਰਿਕਰਿਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥
॥ਥਾਵਾਨਾਵਨਜਾਣੀਅਹਿਨਾਵਾਕੇਵਡੁਨਾਉ॥ਜਿਥੈਵਸੈਮੇਰਾਪਾਤਸਾਹੁਸੋਕੇਵਡੁ
ਹੈਥਾਉ॥ਅੰਬੜਿਕੋਇਨਸਕਈਹਉਕਿਸਨੋਪੁਛਣਿਜਾਉ॥੫॥ਵਰਨਾਵਰਨਨ
ਭਾਵਨੀਜੇਕਿਸੈਵਡਾਕਰੇਇ॥ਵਡੇਹਥਿਵਡਿਆਈਆਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥ਹੁਕਮਿਸਵਾ
ਰੇਆਪਣੈਚਸਾਨਢਿਲਕਰੇਇ॥੬॥ਸਭੁਕੋਆਖੈਬਹੁਤੁਬਹੁਤੁਲੈਣੈਕੈਵੀਚਾਰਿ॥
ਕੇਵਡੁਦਾਤਾਆਖੀਐਦੇਕੈਰਹਿਆਸੁਮਾਰਿ॥ਨਾਨਕਤੋਟਿਨਆਵਈਤੇਰੇਜੁਗਹਜੁਗਹ
ਭੰਡਾਰ॥੭॥੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ ਸਭੇਕੰਤਮਹੇਲੀਆਸਗਲੀਆਕਰਹਿ
ਸੀਗਾਰੁ॥ਗਣਤਗਣਾਵਣਿਆਈਆਸੂਹਾਵੇਸੁਵਿਕਾਰੁ॥ਪਾਖੰਡਿਪ੍ਰੇਮੁਨਪਾਈਐ
ਖੋਟਾਪਾਜੁਖੁਆਰੁ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਇਉਪਿਰੁਰਾਵੈਨਾਰਿ॥ਤੁਧੁਭਾਵਨਿਸੋਹਾਗਣੀਅ
ਪੁਣੀਕਿਰਪਾਲੈਹਿਸਵਾਰਿ॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸੀਗਾਰੀਆਤਨੁਮਨੁਪਿਰਕੈਪਾ
ਸਿ॥ਦੁਇਕਰਜੋੜਿਖੜੀਤਕੈਸਚੁਕਹੈਅਰਦਾਸਿ॥ਲਾਲਿਰਤੀਸਚੁਭੈਵਸੀਭਾ
ਇਰਤੀਰੰਗਿਰਾਸਿ॥੨॥ਪ੍ਰਿਅਕੀਚੇਰੀਕਾਂਢੀਐਲਾਲੀਮਾਨੈਨਾਉ॥ਸਾਚੀਪ੍ਰੀਤਿ
ਨਤੁਟਈਸਾਚੇਮੇਲਿਮਿਲਾਉ॥ਸਬਦਿਰਤੀਮਨੁਵੇਧਿਆਹਉਸਦਬਲਿਹਾ
ਰੈਜਾਉ॥੩॥ਸਾਧਨਰੰਡਨਬੈਸਈਜੇਸਤਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਇ॥ਪਿਰੁਰੀਸਾਲੂਨਉ
ਤਨੋਸਾਚਉਮਰੈਨਜਾਇ॥ਨਿਤਰਵੈਸੋਹਾਗਣੀਸਾਚੀਨਦਰਿਰਜਾਇ॥ਸਾਚੁਧ
ੜੀਧਨਮਾਡੀਐਕਾਪੜੁਪ੍ਰੇਮਸੀਗਾਰੁ॥ਚੰਦਨੁਚੀਤਿਵਸਾਇਆਮੰਦਰੁਦਸਵਾ
ਦੁਆਰੁ॥ਦੀਪਕੁਸਬਦਿਵਿਗਾਸਿਆਰਾਮਨਾਮੁਉਰਿਹਾਰੁ॥੫॥ਨਾਰੀਅੰਦਰਿ
ਸੋਹਣੀਮਸਤਕਿਮਣੀਪਿਆਰੁ॥ਸੋਭਾਸੁਰਤਿਸੁਹਾਵਣੀਸਾਚੈਪ੍ਰੇਮਿਅਪਾਰ॥
ਬਿਨੁਪਿਰਪੁਰਖੁਨਜਾਣਈਸਾਚੇਗੁਰਕੈਹੇਤਿਪਿਆਰਿ॥੬॥ਨਿਸਿਅੰਧਿਆਰੀ
ਸੁਤੀਏਕਿਉਪਿਰਬਿਨੁਰੈਣਿਵਿਹਾਇ॥ਅੰਕੁਜਲਉਤਨੁਜਾਲੀਅਉਮਨੁਧਨੁਜ

ਲਿਵਬਾਝਹੁਜਾਇਆ॥ਜਾਧਨਕੰਤਨਭਾਵਈਆਤਾਬਿਰਥਾਜੋਬਨੁਜਾਇਆ॥੭॥ਸੇਜੈਕੰ
ਤਮਹੇਲੜੀਸੂਤੀਬੂਝਨਪਾਇਆ॥ਹਉਸੂਤੀਪਿਰੁਜਾਗਣਾਕਿਸਕਉਪੂਛਉਜਾ
ਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲੀਭੈਵਸੀਨਾਨਕਪ੍ਰੇਮੁਸਖਾਇਆ॥੮॥੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧
ਆਪੇਗੁਣਆਪੇਕਥੈਆਪੇਸੁਣਿਵੀਚਾਰੁ॥ਆਪੇਰਤਨੁਪਰਖਿਤੂੰਆ
ਪੇਮੋਲੁਅਪਾਰੁ॥ਸਾਚਉਮਾਨੁਮਹਤੁਤੂੰਆਪੇਦੇਵਣਹਾਰੁ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਤੂੰ
ਕਰਤਾਕਰਤਾਰੁ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖੁਤੂੰਹਰਿਨਾਮੁਮਿਲੈਆਚਾਰੁ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਹੀਰਾਨਿਰਮਲਾਆਪੇਰੰਗੁਮਜੀਠ॥ਆਪੇਮੋਤੀਊਜਲੋ
ਆਪੇਭਗਤਬਸੀਠੁ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਲਾਹਣਾਘਟਿਘਟਿਡੀਠੁਅਡੀ
ਠੁ॥੨॥ਆਪੇਸਾਗਰੁਬੋਹਿਥਾਆਪੇਪਾਰੁਅਪਾਰੁ॥ਸਾਚੀਵਾਟਸੁਜਾਣੁਤੂੰ
ਸਬਦਿਲਘਾਵਣਹਾਰੁ॥ਨਿਡਰਿਆਡਰੁਜਾਣੀਐਬਾਝੁਗੁਰੂਗੁਬਾਰੁ॥
੩॥ਅਸਥਿਰੁਕਰਤਾਦੇਖੀਐਹੋਰੁਕੇਤੀਆਵੈਜਾਇਆ॥ਆਪੇਨਿਰਮਲੁਏ
ਕੁਤੂੰਹੋਰਿਬੰਧੀਧੰਧੈਪਾਇਆ॥ਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਉਬਰੇਸਾਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਇ॥
੪॥ਹਰਿਜੀਉਸਬਦਿਪਛਾਣੀਐਸਾਚਿਰਤੇਗੁਰਵਾਕਿ॥ਤਿਤੁਤਨਿਮੈਲੁਨ
ਲਗਈਸਚਘਰਿਜਿਸੁਓਤਾਕੁ॥ਨਦਰਿਕਰੇਸਚੁਪਾਈਐਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿ
ਆਸਾਕੁ॥੫॥ਜਿਨੀਸਚੁਪਛਾਣਿਆਸੇਸੁਖੀਏਜੁਗਚਾਰਿ॥ਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸ
ਨਾਮਾਰਿਕੈਸਚੁਰਖਿਆਉਰਧਾਰਿ॥ਜਗਮਹਿਲਾਹਾਏਕੁਨਾਮੁਪਾਈਐ
ਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥੬॥ਸਾਚਉਵਖਰੁਲਾਦੀਐਲਾਭੁਸਦਾਸਚੁਰਾਸਿ॥ਸਾਚੀ
ਦਰਗਹਬੈਸਈਭਗਤਿਸਚੀਅਰਦਾਸਿ॥ਪਤਿਸਿਉਲੇਖਾਨਿਬੜੈਰਾਮਨਾਮ
ਪਰਗਾਸਿ॥੭॥ਊਚਾਊਚਉਆਖੀਐਕਹਉਨਦੇਖਿਆਜਾਇਆ॥ਜਹਦੇਖਾਤਹ
ਏਕੁਤੂੰਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਦਿਖਾਇ॥ਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿਜਾਣੀਐਨਾਨਕਸਹਜਿਸੁਭਾ
ਇ॥੮॥੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੧॥ਮਛੁਲੀਜਾਲੁਨਜਾਣਿਆਸਰੁਖਾ

ਗਾਹੁ॥ਅਤਿਸਿਆਣੀਸੋਹਣੀਕਿਉਕੀਤੋਵੇਸਾਹੁ॥ਕੀਤੇਕਾਰਣਿਪਾਕੜੀ
ਕਾਲੁਨਟਲੈਸਿਰਾਹੁ॥੧॥ਭਾਈਰੇਇਉਸਿਰਿਜਾਣਹੁਕਾਲੁ॥ਜਿਉਮਛੀਤਿਉ
ਮਾਣਸਾਪਵੈਅਚਿੰਤਾਜਾਲੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭੁਜਗੁਬਾਧੋਕਾਲਕੋਬਿਨੁਗੁਰਕਾ
ਲੁਅਫਾਰੁ॥ਸਚਿਰਤੇਸੇਉਬਰੇਦੁਬਿਧਾਛੋਡਿਵਿਕਾਰ॥ਹਉਤਿਨਕੈਬਲਿਹਾ
ਰਣੈਦਰਿਸਚੈਸਚਿਆਰ॥੨॥ਸੀਚਾਨੇਜਿਉਪੰਖੀਆਜਾਲੀਬਧਿਕਹਾਥਿ॥ਗੁ
ਰਿਰਾਖੇਸੇਉਬਰੇਹੋਰਿਫਾਥੇਚੋਗੈਸਾਥਿ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਚੁਣਿਸੁਟੀਅਹਿਕੋਇਨਸੰਗੀ
ਸਾਥਿ॥੩॥ਸਚੋਸਚਾਆਖੀਐਸਚੇਸਚਾਥਾਨੁ॥ਜਿਨੀਸਚਾਮੰਨਿਆਤਿਨਮ
ਨਿਸਚੁਧਿਆਨੁ॥ਮਨਿਮੁਖਿਸੂਚੇਜਾਣੀਅਹਿਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਾਗਿਆਨੁ॥੪॥ਸਤਿ
ਗੁਰਅਗੈਅਰਦਾਸਿਕਰਿਸਾਜਨੁਦੇਇਮਿਲਾਇ॥ਸਾਜਨਿਮਿਲਿਐਸੁਖੁਪਾਇ
ਆਜਮਦੂਤਮੁਏਬਿਖੁਖਾਇ॥ਨਾਵੈਅੰਦਰਿਹਉਵਸਾਂਨਾਉਵਸੈਮਨਿਆਇ॥
੫॥ਬਾਝੁਗੁਰੂਗੁਬਾਰੁਹੈਬਿਨੁਸਬਦੈਬੂਝਨਪਾਇ॥ਗੁਰਮਤੀਪਰਗਾਸੁਹੋਇਸਚਿ
ਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਤਿਥੈਕਾਲੁਨਸੰਚਰੈਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ॥੬॥ਤੂੰਹੈਸਾਜਨੁਤੂੰ
ਸੁਜਾਣੁਤੂੰਆਪੇਮੇਲਣਹਾਰੁ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸਾਲਾਹੀਐਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਤਿ
ਥੈਕਾਲੁਨਅਪੜੈਜਿਥੈਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅਪਾਰੁ॥੭॥ਹੁਕਮੀਸਭੇਊਪਜਹਿਹੁਕ
ਮੀਕਾਰਕਮਾਹਿ॥ਹੁਕਮੀਕਾਲੈਵਸਿਹੈਹੁਕਮੀਸਾਚਿਸਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈ
ਸੋਥੀਐਇਨਾਜੰਤਾਵਸਿਕਿਛੁਨਾਹਿ॥੮॥੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ਮਨਿ
ਜੂਠੈਤਨਿਜੂਠਿਹੈਜਿਹਵਾਜੂਠੀਹੋਇ॥ਮੁਖਿਝੂਠੈਝੂਠੁਬੋਲਣਾਕਿਉਕਰਿਸੂਚਾਹੋਇ
॥ਬਿਨੁਅਭਸਬਦਨਮਾਂਜੀਐਸਾਚੇਤੇਸਚੁਹੋਇ॥੧॥ਮੁੰਧੇਗੁਣਹੀਣੀਸੁਖੁਕੇਹਿ॥
ਪਿਰੁਰਲੀਆਰਸਿਮਾਣਸੀਸਾਚਿਸਬਦਿਸੁਖੁਨੇਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਿਰੁਪਰਦੇਸੀਜੇਥੀ
ਐਧਨਵਾਂਢੀਝੂਰੇਇ॥ਜਿਉਜਲਿਥੋੜੈਮਛੁਲੀਕਰਣਪਲਾਵਕਰੇਇ॥ਪਿਰਭਾ
ਵੈਸੁਖੁਪਾਈਐਜਾਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੨॥ਪਿਰੁਸਾਲਾਹੀਆਪਣਾਸਖੀਸਹੇਲੀਨਾ

ਇਆ ਤਨੁ ਸੋਹੈ ਮਨੁ ਮੋਹਿ ਆਰਤੀ ਗੰਗ ਰੋਇ ਨੇਤਾ ਛਿਆ ॥ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਰੀਸੋਹਣੀ ਪਿਰੁ
ਰਾਵੇ ਗੁਣ ਨਾਲਿ ॥੭॥ ਕਾਮਣਿ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਖੋਟੀ ਅਵਗਣਿਆਰਿ ॥ ਨਾ ਸੁਖੁ
ਪੇਈਐ ਸਾਹੁਰੈ ਝੂਠਿ ਜਲੀ ਵੇਕਾਰਿ ॥ ਆਵਣੁ ਵੰਞਣੁ ਡਾਖੜੋ ਛੋਡੀ ਕੰਤਿ ਵਿ
ਸਾਰਿ ॥੮॥ ਪਿਰ ਕੀ ਨਾਰਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮੁਤੀ ਸੋ ਕਿਤੁ ਸਾਦਿ ॥ ਪਿਰ ਕੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ
ਬੋਲੇ ਫਾਦਿਲੁ ਬਾਦਿ ॥ ਦਰਿ ਘਰਿ ਢੋਈ ਨਾ ਲਹੈ ਛੂਟੀ ਦੂਜੈ ਸਾਦਿ ॥੯॥ ਪੰਡਿ
ਤ ਵਾਚਹਿ ਪੋਥੀਆ ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਅਨ ਕਉ ਮਤੀ ਦੇ ਚਲਹਿ ਮਾਇਆ ਕਾ
ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਕਥਨੀ ਝੂਠੀ ਜਗੁ ਭਵੈ ਰਹਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁ ਸਾਰੁ ॥੧੦॥ ਕੇਤੇ ਪੰਡਿਤ ਜੋਤਕੀ ਬੇ
ਦਾ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਦਿ ਵਿਰੋਧਿ ਸਲਾਹਣੇ ਵਾਦੇ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਰਮ
ਨ ਛੁਟਸੀ ਕਹਿ ਸੁਣਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੁ ॥੧੧॥ ਸਭਿ ਗੁਣਵੰਤੀ ਆਖੀਅਹਿ ਮੈ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ
ਕੋਇ ॥ ਹਰਿ ਵਰੁ ਨਾਰਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮੈ ਭਾਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵੜਾ
ਨਾ ਵੇਛੋੜਾ ਹੋਇ ॥੧੨॥੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸਾਧੀਐ ਤੀਰ
ਥਿ ਕੀਚੈ ਵਾਸੁ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਚੰਗਿਆਈਆ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਕਿਆ ਤਾਸੁ ॥ ਜੇਹਾ ਰਾਧੇ ਤੇਹਾ
ਲੁਣੈ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਜਨਮੁ ਵਿਣਾਸੁ ॥੧॥ ਮੁੰਧੇ ਗੁਣ ਦਾਸੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਅਵਗਣ ਤਿ
ਆਗਿ ਸਮਾਈਐ ਗੁਰਮਤਿ ਪੂਰਾ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਿਣੁ ਰਾਸੀ ਵਾਪਾਰੀਆ ਤਕੇ ਕੁੰ
ਡਾ ਚਾਰਿ ॥ ਮੂਲੁ ਨ ਬੁਝੈ ਆਪਣਾ ਵਸਤੁ ਰਹੀ ਘਰ ਬਾਰਿ ॥ ਵਿਣੁ ਵਖਰ ਦੁਖੁ ਅਗ
ਲਾ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰਿ ॥੨॥ ਲਾਹਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਉਤਨਾ ਪਰਖੇ ਰਤਨੁ ਵੀਚਾਰਿ
॥ ਵਸਤੁ ਲਹੈ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਚਲੈ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰਿ ॥ ਵਣਜਾਰਿਆ ਸਿਉ ਵਣਜੁ ਕਰਿ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥੩॥ ਸੰਤਾਂ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ਜੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾਰੁ ॥ ਮਿ
ਲਿਆ ਹੋਇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ ਸਚੈ ਆਸਣਿ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਚੈ
ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰ ॥੪॥ ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਘਰ ਮਹਿ ਮਹਲੁ ਸੁਥਾਇ ॥ ਸਚੇ ਸੇਤੀ
ਰਤਿਆ ਸਚੋ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੀਐ ਸਾਚੋ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੫॥ ਸਾ ਧਨ

ਖਰੀ ਸੁਆਲਿਉ ਵਾਲੀਏ ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਜਾਤਾ ਸੰਗਿ ॥ ਮਨਮੁਖੀਆ ਨਾ ਸਿਞਾਣਈ ਸੋ ਪਿਰੁ
ਰਾਵੈ ਰੰਗਿ ॥ ਸਾਚਿ ਸੁਹਾਗਣਿ ਸਾ ਭਲੀ ਪਿਰਿ ਮੋਹੀ ਗੁਣ ਸੰਗਿ ॥੬॥ ਭੂਲੀ ਭੂਲੀ
ਥਲਿ ਚੜਾ ਥਲਿ ਚੜਿ ਡੂੰਗਰਿ ਜਾਉ ॥ ਬਨ ਮਹਿ ਭੂਲੀ ਜੇ ਫਿਰਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਝ ਨ
ਪਾਉ ॥ ਨਾਵਹੁ ਭੂਲੀ ਜੇ ਫਿਰਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥੭॥ ਪੁਛਹੁ ਜਾਇ ਪਧਾਊ
ਆ ਚੇਲੇ ਚਾਕਰ ਹੋਇ ॥ ਜਾਣਨਿ ਨਾਉ ਆਪਣਾ ਦਰਿ ਘਰਿ ਠਾਕ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ
ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੮॥੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਨਿਰ
ਮਲੁ ਜਾਣੀਐ ਨਿਰਮਲ ਦੇਹ ਸਰੀਰੁ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚੋ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸੋ ਜਾਣੈ ਅਭ ਪੀਰ ॥
ਸਹਜੈ ਤੇ ਸੁਖੁ ਅਗਲੋ ਨਾ ਲਾਗੈ ਜਮ ਤੀਰੁ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਮੈਲੁ ਨਾਹੀ ਨਿਰਮਲ ਜਲਿ
ਨਾਇ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚਾ ਏਕੁ ਤੂ ਹੋਰੁ ਮੈਲੁ ਭਰੀ ਸਭ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦ
ਰੁ ਸੋਹਣਾ ਕੀਆ ਕਰਣੈਹਾਰਿ ॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਦੀਪ ਅਨੂਪ ਜੋਤਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾ
ਰ ॥ ਹਾਟ ਪਟਣ ਗੜ ਕੋਠੜੀ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਵਾਪਾਰ ॥੨॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਭੈ ਭੰਜਨਾ ਦੇਖੁ
ਨਿਰੰਜਨ ਭਾਇ ॥ ਗੁਪਤੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਭੁ ਜਾਣੀਐ ਜੇ ਮਨੁ ਰਾਖੈ ਠਾਇ ॥ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਾ ਸਹਜੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥ ਕਸਿ ਕਸਵਟੀ ਲਾਈਐ ਪਰਖੇ ਹਿਤੁ ਚਿ
ਤੁ ਲਾਇ ॥ ਖੋਟੇ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇਨੀ ਖਰੇ ਖਜਾਨੈ ਪਾਇ ॥ ਆਸ ਅੰਦੇਸਾ ਦੂਰਿ ਕ
ਰਿ ਇਉ ਮਲੁ ਜਾਇ ਸਮਾਇ ॥੪॥ ਸੁਖ ਕਉ ਮਾਗੈ ਸਭੁ ਕੋ ਦੁਖੁ ਨ ਮਾਗੈ ਕੋਇ ॥ ਸੁਖੈ
ਕਉ ਦੁਖੁ ਅਗਲਾ ਮਨਮੁਖਿ ਬੂਝ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੀਅਹਿ ਸਬ
ਦਿ ਭੇਦਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੫॥ ਬੇਦੁ ਪੁਕਾਰੇ ਵਾਚੀਐ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਆਸੁ ॥ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇ
ਵਕ ਸਾਧਿਕਾ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਜਿਣਿ ਗਏ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾ
ਰੈ ਜਾਸੁ ॥੬॥ ਚਹੁ ਜੁਗਿ ਮੈਲੇ ਮਲੁ ਭਰੇ ਜਿਨ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਭਗਤੀ ਭਾਇ ਵਿ
ਹੂਣਿਆ ਮੁਹੁ ਕਾਲਾ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਅਵਗਣ ਮੁਠੀ ਰੋਇ ॥
੭॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਪਾਇਆ ਡਰੁ ਕਰਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਘਰਿ

ਦਸੋਤ੍ਰਿਆ ਦਿਸਨਾ ਜਾਇਆ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਭਉ ਜਿਨ ਕੈ ਜੋਰ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਇਆ ॥੮॥੭॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਭੂਲੇ ਬਾਵਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਜਮੁ ਡਰਪੈ ਦੁਖ ਭਾਗੁ ॥ ਦੂਖੁ ਘਣੋ ਦੋਹਾਗਣੀ ਕਿਉ ਥਿਰੁ ਰਹੈ ਸੁਹਾਗੁ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਥਾਉ ॥ ਮੈ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪਤਿ ਸਾਬਾਸਿ ਤਿਸੁ ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਉ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਊ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥ ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਟੇਕ ਟਿਕੀ ਘਰਿ ਜਾਉ ॥੨॥ ਗੁਰੂ ਜਿਨਾ ਕਾ ਅੰਧੁਲਾ ਚੇਲੇ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਉ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਸੁਆਉ ॥ ਆਇ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਣਾ ਜਿਉ ਸੁੰਞੈ ਘਰਿ ਕਾਉ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਦੇਹੁਰੀ ਜਿਉ ਕਲਰ ਕੀ ਭੀਤਿ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਚੁ ਨ ਚੀਤਿ ॥ ਸਬਦਿ ਰਪੈ ਘਰੁ ਪਾਈਐ ਨਿਰਬਾਣੀ ਪਦੁ ਨੀਤਿ ॥੪॥ ਹਉ ਗੁਰ ਪੂਛਉ ਆਪਣੇ ਗੁਰ ਪੁਛਿ ਕਾਰ ਕਮਾਉ ॥ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਮਿਲਾਵੜਾ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਉ ॥੫॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਤਜਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਸਦ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਾਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਸਭ ਜੀਆ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥੬॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੋ ਮਰਿ ਰਹੈ ਫਿਰਿ ਮਰੈ ਨ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ॥ ਸਬਦੈ ਹੀ ਤੇ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਭੂਲਾ ਫਿਰੈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੭॥ ਸਭ ਸਾਲਾਹੈ ਆਪ ਕਉ ਵਡਹੁ ਵਡੇਰੀ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਆਪੁ ਨ ਚੀਨੀਐ ਕਹਿ ਸੁਣੇ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਹਉਮੈ ਕਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥੮॥੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਧਨ ਸੀਗਾਰੀਐ ਜੋਬਨੁ ਬਾਦਿ ਖੁਆਰੁ ॥ ਨਾ ਮਾਣੇ ਸੁਖਿ ਸੇਜੜੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਬਾਦਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਦੂਖੁ ਘਣੋ ਦੋਹਾਗਣੀ ਨਾ ਘਰਿ ਸੇਜ ਭਤਾਰੁ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਰਾਮ ਜਪਹੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਰੰਗੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ

ਵਡੁਸਹਜਿਸੀਗਾਰੁ॥ਸਾਚੇਆਪਣੇਪ੍ਰੇਮਸੇਜਰਲੀਗੁਰਤਾਹੇਤੁਪਿਆਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾ
ਣਿਸਿਞਾਣੀਐਗੁਰਿਮੇਲੀਗੁਣਚਾਰੁ॥੩॥ਸਚਿਮਿਲਹੁਵਰਕਾਮਣੀਪਿਰਿਮੋ
ਹੀਰੰਗੁਲਾਇ॥ਮਨੁਤਨੁਸਾਚੈਵਿਗਸਿਆਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਇ॥ਹਰਿਵਰੁਘ
ਰਿਸੋਹਾਗਣੀਨਿਰਮਲਸਾਚੈਨਾਇ॥੪॥ਮਨਮਹਿਮਨੂਆਜੇਮਰੈਤਾਪਿਰੁਰਾਵੈ
ਨਾਰਿ॥ਇਕਤੁਤਾਗੈਰਲਿਮਿਲੈਗਲਿਮੋਤੀਅਨਕਾਹਾਰੁ॥ਸੰਤਸਭਾਸੁਖੁਊਪ
ਜੈਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਅਧਾਰੁ॥੫॥ਖਿਨਮਹਿਉਪਜੈਖਿਨਿਖਪੈਖਿਨੁਆਵੈਖਿਨੁਜਾਇ॥
ਸਬਦੁਪਛਾਣੈਰਵਿਰਹੈਨਾਤਿਸੁਕਾਲੁਸੰਤਾਇ॥ਸਾਹਿਬੁਅਤੁਲੁਨਤੋਲੀਐਕਥ
ਨਿਨਪਾਇਆਜਾਇ॥੬॥ਵਾਪਾਰੀਵਣਜਾਰਿਆਆਏਵਜਹੁਲਿਖਾਇ॥ਕਾਰਕਮਾ
ਵਹਿਸਚਕੀਲਾਹਾਮਿਲੈਰਜਾਇ॥ਪੂੰਜੀਸਾਚੀਗੁਰੁਮਿਲੈਨਾਤਿਸੁਤਿਲੁਨਤਮਾਇ
॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਤੋਲਿਤੋੁਲਾਇਸੀਸਚੁਤਰਾਜੀਤੋਲੁ॥ਆਸਾਮਨਸਾਮੋਹਣੀਗੁ
ਰਿਠਾਕੀਸਚੁਬੋਲੁ॥ਆਪਿਤੁਲਾਏਤੋਲਸੀਪੂਰੇਪੂਰਾਤੋਲੁ॥੮॥ਕਥਨੈਕਹਣਿਨ
ਛੁਟੀਐਨਾਪੜਿਪੁਸਤਕਭਾਰ॥ਕਾਇਆਸੋਚਨਪਾਈਐਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿਪਿਆ
ਰ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਮੇਲੇਗੁਰੁਕਰਤਾਰੁ॥੯॥੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਸ
ਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਜੇਮਿਲੈਪਾਈਐਰਤਨੁਬੀਚਾਰੁ॥ਮਨੁਦੀਜੈਗੁਰਆਪਣੇਪਾਈਐਸਰਬ
ਪਿਆਰੁ॥ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਅਵਗਣਮੇਟਣਹਾਰੁ॥੧॥ਭਾਈਰੇਗੁਰਬਿਨੁਗਿ
ਆਨੁਨਹੋਇ॥ਪੂਛਹੁਬ੍ਰਹਮੇਨਾਰਦੈਬੇਦਬਿਆਸੈਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਿਆਨੁਧਿ
ਆਨੁਧੁਨਿਜਾਣੀਐਅਕਥੁਕਹਾਵੈਸੋਇ॥ਸਫਲਿਓਬਿਰਖੁਹਰੀਆਵਲਾਛਾਵਘ
ਣੇਰੀਹੋਇ॥ਲਾਲਜਵੇਹਰਮਾਣਕੀਗੁਰਭੰਡਾਰੈਸੋਇ॥੨॥ਗੁਰਭੰਡਾਰੈਪਾਈਐਨਿ
ਰਮਲਨਾਮਪਿਆਰੁ॥ਸਾਚੋਵਖਰੁਸੰਚੀਐਪੂਰੈਕਰਮਿਅਪਾਰੁ॥ਸੁਖਦਾਤਾਦੁਖਮੇ
ਟਣੋਸਤਿਗੁਰੁਅਸੁਰਸੰਘਾਰੁ॥੩॥ਭਵਜਲੁਬਿਖਮੁਡਰਾਵਣੋਨਾਕੰਧੀਨਾਪਾਰੁ॥
ਨਾਬੇੜੀਨਾਤੁਲਹੜਾਨਾਤਿਸੁਵੰਝੁਮਲਾਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੈਕਾਬੋਹਿਥਾਨਦਰੀਪਾਰਿ

ਉਤਰੁਗਾ॥ਸਾਇਕੁਤਿਖੁਪਿਆਰਾਦਿਸੈਰੈਣਦੁਖੁਲਾਗੈਸਭੁਜਾਇਆ॥ਜੇਹਰਾਜਲਤੁ ੩੦
ਜਾਲਾਵਟੀਆਮਨਜਪੈਰਸਾਇਆ॥ਘਣਾਬਿਨੁਸੈਣਦੁਖੁਅਗਲੋਜਮਪਕੜੈਪਛੁਤਾ
ਇਆ॥੫॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਗਏਤਨੁਧਨੁਕਲਤੁਨਸਾਥਿ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਧਨੁਬਾਦਿਹੈਭੂਲੋ
ਮਾਰਗਿਆਥਿ॥ਸਾਚਉਸਾਹਿਬੁਸੇਵੀਐਗੁਰਮੁਖਿਅਕਥੋਕਾਥਿ॥੬॥ਆਵੈਜਾਇ
ਭਵਾਈਐਪਇਐਕਿਰਤਿਕਮਾਇ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਿਉਮੇਟੀਐਲਿਖਿਆ
ਲੇਖੁਰਜਾਇ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਨਛੁਟੀਐਗੁਰਮਤਿਮਿਲੈਮਿਲਾਇ॥੭॥
ਤਿਸੁਬਿਨੁਮੇਰਾਕੋਨਹੀਜਿਸਕਾਜੀਉਪਰਾਨੁ॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਜਲਿਬਲਉਲੋ
ਭੁਜਲਉਅਭਿਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਸਬਦੁਵੀਚਾਰੀਐਪਾਈਐਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥੮॥
੧੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਰੇਮਨਐਸੀਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਜੈਸੀਜਲਿ
ਕਮਲੇਹਿ॥ਲਹਰੀਨਾਲਿਪਛਾੜੀਐਭੀਵਿਗਸੈਅਸਨੇਹਿ॥ਜਲਮਹਿਜੀਅ
ਉਪਾਇਕੈਬਿਨੁਜਲਮਰਣੁਤਿਨੇਹਿ॥੧॥ਮਨਰੇਕਿਉਛੂਟਹਿਬਿਨੁਪਿਆਰ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਬਖਸੇਭਗਤਿਭੰਡਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੇਮਨਐਸੀਹਰਿ
ਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਜੈਸੀਮਛੁਲੀਨੀਰ॥ਜਿਉਅਧਿਕਉਤਿਉਸੁਖੁਘਣੋਮਨਿਤਨਿਸਾਂ
ਤਿਸਰੀਰ॥ਬਿਨੁਜਲਘੜੀਨਜੀਵਈਪ੍ਰਭੁਜਾਣੈਅਭਪੀਰ॥੨॥ਰੇਮਨਐਸੀਹਰਿ
ਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਜੈਸੀਚਾਤ੍ਰਿਕਮੇਹ॥ਸਰਭਰਿਥਲਹਰੀਆਵਲੇਇਕਬੂੰਦਨਪਵਈ
ਕੇਹ॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਸੋਪਾਈਐਕਿਰਤੁਪਇਆਸਿਰਿਦੇਹ॥੩॥ਰੇਮਨਐਸੀਹਰਿਸਿ
ਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਜੈਸੀਜਲਦੁਧਹੋਇ॥ਆਵਟਣੁਆਪੇਖਵੈਦੁਧਕਉਖਪਣਿਨਦੇਇ॥
ਆਪੇਮੇਲਿਵਿਛੁੰਨਿਆਸਚਿਵਡਿਆਈਦੇਇ॥੪॥ਰੇਮਨਐਸੀਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿ
ਕਰਿਜੈਸੀਚਕਵੀਸੂਰ॥ਖਿਨੁਪਲੁਨੀਦਨਸੋਵਈਜਾਣੈਦੂਰਿਹਜੂਰਿ॥ਮਨਮੁਖਿਸੋਝੀ
ਨਾਪਵੈਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਹਜੂਰਿ॥੫॥ਮਨਮੁਖਿਗਣਤਗਣਾਵਣੀਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਇ॥ਤਾ
ਕੀਕੀਮਤਿਨਪਵੈਜੇਲੋਚੈਸਭੁਕੋਇ॥ਗੁਰਮਤਿਹੋਇਤਪਾਈਐਸਚਿਮਿਲੈਸੁਖੁਹੋਇ॥

ਹੋ॥ਸਚਾਨੇਹੁਨਤੁਟਈਜੇਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਸੋਇ॥ਗਿਆਨਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਤ੍ਰਿਭਵਣਸੋਝੀ
ਹੋਇ॥ਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਜੇਗੁਣਕਾਗਾਹਕੁਹੋਇ॥੬॥ਖੇਲਿਗਏਸੇਪੰਖਣੂੰਜੋਚੁਗ
ਦੇਸਰਤਲਿ॥ਘੜੀਕਿਮੁਹਤਿਕਿਚਲਣਾਖੇਲਣੁਅਜੁਕਿਕਲਿ॥ਜਿਸੁਤੂੰਮੇਲਹਿ
ਸੋਮਿਲੈਜਾਇਸਚਾਪਿੜੁਮਲਿ॥੭॥ਬਿਨੁਗੁਰਪ੍ਰੀਤਿਨਊਪਜੈਹਉਮੈਮੈਲੁਨਜਾਇ
॥ਸੋਹੰਆਪੁਪਛਾਣੀਐਸਬਦਿਭੇਦਿਪਤੀਆਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਪਛਾਣੀਐਅਵਰ
ਕਿਕਰੇਕਰਾਇ॥ਮਿਲਿਆਕਾਕਿਆਮੇਲੀਐਸਬਦਿਮਿਲੇਪਤੀਆਇ॥
ਮਨਮੁਖਿਸੋਝੀਨਾਪਵੈਵੀਛੁੜਿਚੋਟਾਖਾਇ॥ਨਾਨਕਦਰੁਘਰੁਏਕੁਹੈਅਵਰੁਨਦੂਜੀ
ਜਾਇ॥੮॥੧੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ ਘਰੁ੧ ਮਨਮੁਖਿਭੁਲੈਭੁਲਾਈਐ
ਭੂਲੀਠਉਰਨਕਾਇ॥ਗੁਰਬਿਨੁਕੋਨਦਿਖਾਵਈਅੰਧੀਆਵੈਜਾਇ॥ਗਿਆਨਪਦਾ
ਰਥੁਖੋਇਆਠਗਿਆਮੁਠਾਜਾਇ॥੧॥ਬਾਬਾਮਾਇਆਭਰਮਿਭੁਲਾਇ॥ਭਰਮਿ
ਭੁਲੀਡੋਹਾਗਣੀਨਾਪਿਰਅੰਕਿਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭੂਲੀਫਿਰੈਦਿਸੰਤਰੀਭੂਲੀ
ਗ੍ਰਿਹੁਤਜਿਜਾਇ॥ਭੂਲੀਡੂੰਗਰਿਥਲਿਚੜੈਭਰਮੈਮਨੁਡੋਲਾਇ॥ਧੁਰਹੁਵਿਛੁੰਨੀ
ਕਿਉਮਿਲੈਗਰਬਿਮੁਠੀਬਿਲਲਾਇ॥੨॥ਵਿਛੁੜਿਆਗੁਰੁਮੇਲਸੀਹਰਿਰ
ਸਿਨਾਮਿਪਿਆਰਿ॥ਸਾਚਿਸਹਜਿਸੋਭਾਘਣੀਹਰਿਗੁਣਨਾਮਅਧਾਰਿ॥ਜਿਉਭਾ
ਵੈਤਿਉਰਖੁਤੂੰਮੈਤੁਝਬਿਨੁਕਵਨੁਭਤਾਰੁ॥੩॥ਅਖਰਪੜਿਪੜਿਭੁਲੀਐਭੇਖੀ
ਬਹੁਤੁਅਭਿਮਾਨੁ॥ਤੀਰਥਨਾਤਾਕਿਆਕਰੇਮਨਮਹਿਮੈਲੁਗੁਮਾਨੁ॥ਗੁਰਬਿਨੁਕਿਨਿ
ਸਮਝਾਈਐਮਨੁਰਾਜਾਸੁਲਤਾਨੁ॥੪॥ਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁਵੀਚਾਰੁ॥
ਸਾਧਨਆਪੁਗਵਾਇਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੀਗਾਰੁ॥ਘਰਹੀਸੋਪਿਰੁਪਾਇਆਗੁਰਕੈਹੇ
ਤਿਅਪਾਰੁ॥੫॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਚਾਕਰੀਮਨੁਨਿਰਮਲੁਸੁਖੁਹੋਇ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਨਿਵ
ਸਿਆਹਉਮੈਵਿਚਹੁਖੋਇ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆਲਾਭੁਸਦਾਮਨਿਹੋਇ॥੬॥ਕਰ
ਮਿਮਿਲੈਤਾਪਾਈਐਆਪਿਨਲਇਆਜਾਇ॥ਗੁਰਕੀਚਰਣੀਲਗਿਰਹੁਵਿਚਹੁਆ

ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇਆ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਸਚੋ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੭॥ ਭੁਖਣ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਅਭੁ ਖੁ ਧੁਰ ਭੁਖ ਕਰਤਾ ਭੂ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਇਆ ਲਾਗਾ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਮੇਲੇ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰੁ ॥੮॥੧੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਘਰ ਨਾਰਿ ॥ ਧਨਿ ਜੋਬਨਿ ਜਗੁ ਠਗਿਆ ਲਬਿ ਲੋਭਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ॥ ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ ਹਉ ਮੁਈ ਸਾ ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਵਈ ਤੂੰ ਭਾਵਹਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹੀ ਰੰਗ ਸਿਉ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਚਲਸੀ ਕੂੜਾ ਮੋਹੁ ਨ ਵੇਖੁ ॥ ਵਾਟ ਵਟਾਊ ਆਇਆ ਨਿਤ ਚਲਦਾ ਸਾਥੁ ਦੇਖੁ ॥੨॥ ਆਖਣਿ ਆਖਹਿ ਕੇਤੜੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬੂਝ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਜੇ ਮਿਲੈ ਸਚਿ ਰਪੈ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਸੇ ਭਲੇ ਖੋਟਾ ਖਰਾ ਨ ਕੋਇ ॥੩॥ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਛੁਟੀਐ ਮਨਮੁਖ ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ॥ ਅਸਟ ਧਾਤੁ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕੀ ਘੜੀਐ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸਿ ॥ ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਪਾਰਖੂ ਪਵੈ ਖਜਾਨੈ ਰਾਸਿ ॥ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਸਭ ਡਿਠੀ ਠੋਕਿ ਵਜਾਇ ॥ ਕਹਣੈ ਹਾਥ ਨ ਲਭਈ ਸਚਿ ਟਿਕੈ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਤੂੰ ਸਾਲਾਹਣਾ ਹੋਰੁ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੫॥ ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਵਈ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਹਉਮੈ ਵਾਦੁ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਖਿਆ ਦੂਜਾ ਸਾਦੁ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਮਾਇਆ ਫੀਕਾ ਸਾਦੁ ॥੬॥ ਆਸਾ ਅੰਦਰਿ ਜੰਮਿਆ ਆਸਾ ਰਸ ਕਸ ਖਾਇ ॥ ਆਸਾ ਬੰਧਿ ਚਲਾਈਐ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥ ਅਵਗਣਿ ਬਧਾ ਮਾਰੀਐ ਛੂਟੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਇ ॥੭॥ ਸਰਬੇ ਥਾਈ ਏਕੁ ਤੂੰ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਨਾਮੁ ਭਲੋ ਪਤਿ ਸਾਖੁ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਵਾਈਐ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਸਚੁ ਭਾਖੁ ॥੮॥ ਆਕਾਸੀ ਪਾਤਾਲਿ ਤੂੰ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਆਪੇ ਭਗਤੀ ਭਾਉ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮਿਲਹਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਰਜਾਇ ॥੯॥੧੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧

ਘਰੁ ੧ ਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਬੇਧਿਆਅਵਰੁਕਿਕਰੀਵੀਚਾਰੁ॥ਸਬਦਿਸੁਰਤਿਸੁਖੁਊਪਜੈ
ਪ੍ਰਭਰਾਤਉਸੁਖਸਾਰੁ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੁਤੂੰਮੈਹਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥੧॥ਮਨਰੇਸਾਚੀ
ਖਸਮਰਜਾਇ॥ਜਿਨਿਤਨੁਮਨੁਸਾਜਿਸੀਗਾਰਿਆਤਿਸੁਸੇਤੀਲਿਵਲਾਇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਤਨੁਬੈਸੰਤਰਿਹੋਮੀਐਇਕਰਤੀਤੋਲਿਕਟਾਇ॥ਤਨੁਮਨੁਸਮਧਾਜੇਕਰੀਅ
ਨਦਿਨੁਅਗਨਿਜਲਾਇ॥ਹਰਿਨਾਮੈਤੁਲਿਨਪੁਜਈਜੇਲਖਕੋਟੀਕਰਮਕਮਾਇ॥੨॥
ਅਰਧਸਰੀਰੁਕਟਾਈਐਸਿਰਿਕਰਵਤੁਧਰਾਇ॥ਤਨੁਹੈਮੰਚਲਿਗਾਲੀਐਭੀਮ
ਨਤੇਰੋਗੁਨਜਾਇ॥ਹਰਿਨਾਮੈਤੁਲਿਨਪੁਜਈਸਭਡਿਠੀਠੋਕਿਵਜਾਇ॥੩॥ਕੰਚਨ
ਕੇਕੋਟਦਤੁਕਰੀਬਹੁਹੈਵਰਗੈਵਰਦਾਨੁ॥ਭੂਮਿਦਾਨੁਗਊਆਘਣੀਭੀਅੰਤਰਿਗਰਬੁਗੁਮਾ
ਨੁ॥ਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਬੇਧਿਆਗੁਰਿਦੀਆਸਚੁਦਾਨੁ॥੪॥ਮਨਹਠਬੁਧੀਕੇਤੀਆਕੇਤੇ
ਬੇਦਬੀਚਾਰ॥ਕੇਤੇਬੰਧਨਜੀਅਕੇਗੁਰਮੁਖਿਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਸਚਹੁਓਰੈਸਭੁਕੋਉ
ਪਰਿਸਚੁਆਚਾਰੁ॥੫॥ਸਭੁਕੋਊਚਾਆਖੀਐਨੀਚੁਨਦੀਸੈਕੋਇ॥ਇਕਨੈਭਾਂਡੇਸਾ
ਜਿਐਇਕੁਚਾਨਣੁਤਿਹੁਲੋਇ॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਸਚੁਪਾਈਐਧੁਰਿਬਖਸਨਮੇਟੈ
ਕੋਇ॥੬॥ਸਾਧੁਮਿਲੈਸਾਧੂਜਨੈਸੰਤੋਖੁਵਸੈਗੁਰਭਾਇ॥ਅਕਥਕਥਾਵੀਚਾਰੀ
ਐਜੇਸਤਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਇ॥ਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੰਤੋਖਿਆਦਰਗਹਿਪੈਧਾਜਾਇ
॥੭॥ਘਟਿਘਟਿਵਾਜੈਕਿੰਗੁਰੀਅਨਦਿਨੁਸਬਦਿਸੁਭਾਇ॥ਵਿਰਲੇਕਉਸੋਝੀ
ਪਈਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਸਮਝਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਛੂਟੈਸਬਦੁਕਮਾਇ॥
੮॥੧੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਚਿਤੇਦਿਸਹਿਧਉਲਹਰਬਗੇਬੰਕਦੁਆ
ਰ॥ਕਰਿਮਨਖੁਸੀਉਸਾਰਿਆਦੂਜੈਹੇਤਿਪਿਆਰਿ॥ਅੰਦਰੁਖਾਲੀਪ੍ਰੇਮਬਿਨੁਢ
ਹਿਢੇਰੀਤਨੁਛਾਰੁ॥੧॥ਭਾਈਰੇਤਨੁਧਨੁਸਾਥਿਨਹੋਇ॥ਰਾਮਨਾਮੁਧਨੁਨਿਰਮਲੋ
ਗੁਰੁਦਾਤਿਕਰੇਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮਨਾਮੁਧਨੁਨਿਰਮਲੋਜੇਦੇਵੈਦੇਵਣ
ਹਾਰੁ॥ਆਗੈਪੂਛਨਹੋਵਈਜਿਸੁਬੇਲੀਗੁਰੁਕਰਤਾਰੁ॥ਆਪਿਛਡਾਏਛੁਟੀਐ

ਆਪੇਬਖਸਣਹਾਰੁ॥੩॥ਮਨਮੁਖੁਜਾਣੈਆਪਣੇਧੀਆਪੂਤਸੰਜੋਗੁ॥ਨਾਰੀਦੇਖਿ
ਵਿਗਾਸੀਅਹਿਨਾਲੇਹਰਖੁਸੁਸੋਗੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਰੰਗਾਵਲੇਅਹਿਨਿਸਿਹ
ਰਿਰਸੁਭੋਗੁ॥੪॥ਚਿਤੁਚਲੈਵਿਤੁਜਾਵਣੋਸਾਕਤਡੋਲਿਡੋਲਾਇ॥ਬਾਹਰਿਢੂੰ
ਢਿਵਿਗੁਚੀਐਘਰਮਹਿਵਸਤੁਸੁਥਾਇ॥ਮਨਮੁਖਿਹਉਮੈਕਰਿਮੁਸੀਗੁਰਮੁ
ਖਿਪਲੈਪਾਇ॥੫॥ਸਾਕਤਨਿਰਗੁਣਿਆਰਿਆਆਪਣਾਮੂਲੁਪਛਾਣੁ॥ਰਕਤੁ
ਬਿੰਦੁਕਾਇਹੁਤਨੋਅਗਨੀਪਾਸਿਪਿਰਾਣੁ॥ਪਵਣੈਕੈਵਸਿਦੇਹੁਰੀਮਸਤਕਿਸਚੁ
ਨੀਸਾਣੁ॥੬॥ਬਹੁਤਾਜੀਵਣੁਮੰਗੀਐਮੁਆਨਲੋੜੈਕੋਇ॥ਸੁਖਜੀਵਣੁਤਿਸੁ
ਆਖੀਐਜਿਸੁਗੁਰਮੁਖਿਵਸਿਆਸੋਇ॥ਨਾਮਵਿਹੂਣੇਕਿਆਗਣੀਜਿਸੁਹਰਿ
ਗੁਰਦਰਸੁਨਹੋਇ॥੭॥ਜਿਉਸੁਪਨੈਨਿਸਿਭੁਲੀਐਜਬਲਗਿਨਿਦ੍ਰਾਹੋਇ॥ਇ
ਉਸਰਪਨਿਕੈਵਸਿਜੀਅੜਾਅੰਤਰਿਹਉਮੈਦੋਇ॥ਗੁਰਮਤਿਹੋਇਵੀਚਾਰੀਐਸੁ
ਪਨਾਇਹੁਜਗੁਲੋਇ॥੮॥ਅਗਨਿਮਰੈਜਲੁਪਾਈਐਜਿਉਬਾਰਿਕਦੂਧੈਮਾਇ
॥ਬਿਨੁਜਲਕਮਲਸੁਨਾਥੀਐਬਿਨੁਜਲਮੀਨੁਮਰਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਰ
ਸਿਮਿਲੈਜੀਵਾਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੯॥੧੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ਡੂੰਗਰੁਦੇਖਿ
ਡਰਾਵਣੋਪੇਈਅੜੈਡਰੀਆਸੁ॥ਊਚਉਪਰਬਤੁਗਾਖੜੋਨਾਪਉੜੀਤਿਤੁਤਾਸੁ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿਜਾਣਿਆਗੁਰਿਮੇਲੀਤਰੀਆਸੁ॥੧॥ਭਾਈਰੇਭਉਜਲੁਬਿਖ
ਮੁਡਰਾਂਉ॥ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਰਸਿਮਿਲੈਗੁਰੁਤਾਰੇਹਰਿਨਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਲਾਚ
ਲਾਜੇਕਰੀਜਾਣਾਚਲਣਹਾਰੁ॥ਜੋਆਇਆਸੋਚਲਸੀਅਮਰੁਸੁਗੁਰੁਕਰ
ਤਾਰੁ॥ਭੀਸਚਾਸਾਲਾਹਣਾਸਚੈਥਾਨਿਪਿਆਰੁ॥੨॥ਦਰਘਰਮਹਲਾਸੋਹਣੇ
ਪਕੇਕੋਟਹਜਾਰ॥ਹਸਤੀਘੋੜੇਪਾਖਰੇਲਸਕਰਲਖਅਪਾਰ॥ਕਿਸਹੀਨਾਲਿ
ਨਚਾਲਿਆਖਪਿਖਪਿਮੁਏਅਸਾਰ॥੩॥ਸੁਇਨਾਰੁਪਾਸੰਚੀਐਮਾਲੁਜਾਲੁ
ਜੰਜਾਲੁ॥ਸਭਜਗਮਹਿਦੋਹੀਫੇਰੀਐਬਿਨੁਨਾਵੈਸਿਰਿਕਾਲੁ॥ਪਿੰਡੁਪੜੈਜੀ

ਉਥੈ ਹਸੀ ਬਚਣੈ ਲੀਕਿਤਾਬਾ ॥ ਪੁਤਾ ਦੇਖਿ ਵਿਗਸੀਐ ਨਾਰੀ ਸੇਜ ਭਤਾਰ ॥ ਚੋਆ ਚੰਦਨੁ ਲਾਈਐ ਕਾਪੜੁ ਰੂਪੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਖੇਹੂ ਖੇਹ ਰਲਾਈਐ ਛੋਡਿ ਚਲੈ ਘਰੁ ਬਾਰੁ ॥੫॥ ਮਹਰ ਮਲੂਕ ਕਹਾਈਐ ਰਾਜਾ ਰਾਉ ਕਿ ਖਾਨੁ ॥ ਚਉਧਰੀ ਰਾਉ ਸਦਾਈਐ ਜਲਿ ਬਲੀਐ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਜਿਉ ਡਵਿ ਦਧਾ ਕਾਨੁ ॥੬॥ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਾਇਸੀ ਜੋ ਆਇਆ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੋਠੜੀ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਹ ਸੁਆਹਿ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੀ ਭਾਹਿ ॥੭॥ ਨਾਨਕ ਤਰੀਐ ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭਉਜਲਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ ਅਥਾਹੁ ॥੮॥੧੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥ ਮੁਕਾਮੁ ਕਰਿ ਘਰਿ ਬੈਸਣਾ ਨਿਤ ਚਲਣੈ ਕੀ ਧੋਖ ॥ ਮੁਕਾਮੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਰਹੈ ਨਿਹਚਲੁ ਲੋਕ ॥੧॥ ਦੁਨੀਆ ਕੈਸਿ ਮੁਕਾਮੇ ॥ ਕਰਿ ਸਿਦਕੁ ਕਰਣੀ ਖਰਚੁ ਬਾਧਹੁ ਲਾਗਿ ਰਹੁ ਨਾਮੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਗੀ ਤ ਆਸਣੁ ਕਰਿ ਬਹੈ ਮੁਲਾ ਬਹੈ ਮੁਕਾਮਿ ॥ ਪੰਡਿਤ ਵਖਾਣਹਿ ਪੋਥੀਆ ਸਿਧ ਬਹਹਿ ਦੇਵ ਸਥਾਨਿ ॥੨॥ ਸੁਰ ਸਿਧ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਖ ਪੀਰ ਸਲਾਰ ॥ ਦਰਿ ਕੂਚ ਕੂਚਾ ਕਰਿ ਗਏ ਅਵਰੇ ਭਿ ਚਲਣਹਾਰ ॥੩॥ ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਮਲੂਕ ਉਮਰੇ ਗਏ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕੂਚੁ ॥ ਘੜੀ ਮੁਹਤਿ ਕਿ ਚਲਣਾ ਦਿਲ ਸਮਝੁ ਤੂੰ ਭਿ ਪਹੂਚੁ ॥੪॥ ਸਬਦਾਹ ਮਾਹਿ ਵਖਾਣੀਐ ਵਿਰਲਾ ਤ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ ॥੫॥ ਅਲਾਹੁ ਅਲਖੁ ਅਗੰਮੁ ਕਾਦਰੁ ਕਰਣਹਾਰੁ ਕਰੀਮੁ ॥ ਸਭ ਦੁਨੀ ਆਵਣ ਜਾਵਣੀ ਮੁਕਾਮੁ ਏਕੁ ਰਹੀਮੁ ॥੬॥ ਮੁਕਾਮੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ ਸਿਸਿ ਨ ਹੋਵੀ ਲੇਖੁ ॥ ਅਸਮਾਨੁ ਧਰਤੀ ਚਲਸੀ ਮੁਕਾਮੁ ਓਹੀ ਏਕੁ ॥੭॥ ਦਿਨ ਰਵਿ ਚਲੈ ਨਿਸਿ ਸਸਿ ਚਲੈ ਤਾਰਿਕਾ ਲਖ ਪਲੋਇ ॥ ਮੁਕਾਮੁ ਓਹੀ ਏਕੁ ਹੈ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਬੁਗੋਇ ॥੮॥੧੭॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਭਗਤਿ ਕੀਜੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪੁ ਮਿਲਾਇ ਬੂਝੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਭਗਤਿਹੀਣੁ ਕਾਹੇ ਜਗਿ ਆਇਆ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਹਰਿ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਏ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰੇ ਕਿਆ ਕੋ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥੨॥ ਦੇਖਿ ਕੁਟੰਬੁ ਮੋਹਿ ਲੋਭਾਣਾ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਖਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਰਾ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੩॥ ਪੇਈਅੜੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਮਗੁ ਨ ਜਾਣੈ ਅੰਧੇ ਠਉਰ ਨ ਕਾਈ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਨਹੀ ਵਸਿਆ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਈ ॥੪॥ ਪੇਈਅੜੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਉ ਰਾਤਾ ਤੈਸੋ ਹੋਵੈ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਭਾਉ ਲਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣਦਾਤਾ ਸਦ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੬॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲਾ ਮਨਿ ਨਿਰਮਲਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੭॥ ਆਪਣੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਆਪੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇ

ਧੁਰਿ ਆਇਆ ॥੮॥੧॥੧੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ
ਜਮਡੰਡੁ ਲਗੈ ਤਿਨ ਆਇਆ ॥ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾ
ਇ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਧੁਰਿ ਪੂਰਬਿ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਾ ਗੁ
ਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨਾਮਿ ਨ
ਲਾਗੋ ਭਾਉ ॥ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਈ ਦੁਖ ਮਹਿ ਸਵੈ ਸਮਾਇਆ ॥੨॥ ਜੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਚੈ
ਬਹੁਤੁ ਲੋਚੀਐ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਣਾ ਭਗਤੀ ਮੰਨਿਆ ਸੇ ਭਗ
ਤ ਪਏ ਦਰਿ ਥਾਇਆ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਦਿੜਾਵੈ ਰੰਗ ਸਿਉ ਬਿਨੁ ਕਿਰਪਾ ਲਇਆ
ਨ ਜਾਇਆ ॥ ਜੇ ਸਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨੀਰੀਐ ਭੀ ਬਿਖੁ ਫਲੁ ਲਾਗੈ ਧਾਇਆ ॥੪॥ ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ
ਨਿਰਮਲੇ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਕਮਾਵਦੇ ਬਿਖੁ ਹਉ
ਮੈ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰੁ ॥੫॥ ਮਨਹਠਿ ਕਿਤੈ ਉਪਾਇ ਨ ਛੂਟੀਐ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੋਧਹੁ
ਜਾਇਆ ॥ + [ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧੂ ਉਬਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥੬॥] ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਈ ਸੋਹਦੇ
ਜਿਨ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥੭॥ ਨਾਨਕ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਅਉਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰ
ਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇਆ ॥੮॥੨॥੧੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਪੰਖੀ ਬਿਰਖਿ ਸੁਹਾਵੜਾ ਸਚੁ ਚੁਗੈ ਗੁਰ ਭਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਉਡੈ ਨ
ਆਵੈ ਜਾਇਆ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਗੁ
ਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੇ ਚਲਹਿ ਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਚਹਿ ਹਰਿ ਨਾਇਆ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਖੀ ਬਿਰਖ ਸੁਹਾਵੜੇ ਊਡਹਿ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਜਾਹਿ ॥ ਜੇਤਾ ਊਡਹਿ ਦੁ
ਖ ਘਣੇ ਨਿਤ ਦਾਝਹਿ ਤੈ ਬਿਲਲਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਹਲੁ ਨ ਜਾਪਈ ਨਾ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਪਾਹਿ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹਰੀਆਵਲਾ ਸਾਚੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾ
ਇ ॥ ਸਾਖਾ ਤੀਨਿ ਨਿਵਾਰੀਆ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ
ਹਰਿ ਏਕੁ ਹੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਖਵਾਇਆ ॥੩॥ ਮਨਮੁਖ ਊਭੇ ਸੁਕਿ ਗਏ ਨਾ ਫਲੁ ਤਿਨਾ

ਛਡਿਆ ॥ ਤਿਨਾ ਪਾਸਿ ਨ ਬੈਸੀਐ ਓਨਾ ਧੁਨਾ ਕੇਰਾਂਉ ॥ ਕਰੀਅਹਿ ਤਾ ਨਿਤ ਜਾ
ਲੀਅਹਿ ਓਨਾ ਸਬਦੁ ਨ ਨਾਉ ॥੪॥ ਹੁਕਮੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਪਾਇਐ ਕਿਰਤਿ ਫਿ
ਰਾਉ ॥ ਹੁਕਮੇ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਣਾ ਜਹ ਭੇਜਹਿ ਤਹ ਜਾਉ ॥ ਹੁਕਮੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵ
ਸੈ ਹੁਕਮੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਉ ॥੫॥ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣਨਿ ਬਪੁੜੇ ਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਮ
ਨਹਠਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨਾ ਸ
ਚਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖੀਆ ਮੁਹ ਸੋਹਣੇ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸਚੀ
ਭਗਤੀ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਾਚਿਆਰ ॥ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਸਭ ਕੁਲ ਕਾ ਕਰ
ਹਿ ਉਧਾਰੁ ॥੭॥ ਸਭ ਨਦਰੀ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰਿ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੈਸੀ ਨਦਰਿ
ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸਚਾ ਤੈਸਾ ਹੀ ਕੋ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈਆ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋ
ਇ ॥੮॥੩॥੨੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਮਨਮੁ
ਖਿ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਮੁਖ ਊਜਲੇ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਹ
ਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਹਜੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕੀ
ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਹੈ ਵਿਰਲਾ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗੁ ਸੁਹਾਗਣੀ ਜੇ
ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਪਾਈਐ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥
ਸਬਦਿ ਮਿਲੀ ਨਾ ਵੀਛੁੜੈ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਅਤਿ ਊਜ
ਲਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪਾਠੁ ਪੜੈ ਨਾ ਬੂਝਈ ਭੇਖੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥
ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਸਦਾ ਪਾਇਆ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾ
ਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਦੁਖੀਆ ਫਿਰੈ ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਗ
ਈ ਖਾਇ ॥ ਸਬਦੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਬਦੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥ ਮਾਇਆ ਭੂਲੇ ਸਿ
ਧ ਫਿਰਹਿ ਸਮਾਧਿ ਨ ਲਗੈ ਸੁਭਾਇ ॥ ਤੀਨੇ ਲੋਅ ਵਿਆਪਤ ਹੈ ਅਧਿਕ ਰਹੀ ਲਪ
ਟਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਨਾ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਇਆ ਜਾਇ ॥੫॥ ਮਾਇਆ ਕਿ

ਸੋਨੇ ਆਖੀਐ ਕੇ ਆਇਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭਰਮੁ ਨ ਚੂਕਈ ਨਾ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ॥੬॥ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤੀ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ॥ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀਐ ਮਾਇਆ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਜਾਇ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ॥੭॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗੁਣ ਨ ਜਾਪਨੀ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੇ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ॥੮॥੪॥੨੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨਾ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਕਰਮਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਭਉ ਭਾਗਿਆ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਐ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਘਰਿ ਮਹਲਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਸਕੈ ਖਾਇ॥੨॥ ਨਾਮਾ ਛੀਬਾ ਕਬੀਰੁ ਜੁੋਲਾਹਾ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਗਤਿ ਪਾਈ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਬੇਤੇ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਹਿ ਹਉਮੈ ਜਾਤਿ ਗਵਾਈ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ਗਾਵਹਿ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਭਾਈ॥੩॥ ਦੈਤ ਪੁਤੁ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕਿਛੁ ਸੰਜਮ ਨ ਪੜੈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਨ ਜਾਣੈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਐ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ॥ ਏਕੋ ਪੜੈ ਏਕੋ ਨਾਉ ਬੂਝੈ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ॥੪॥ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਜੋਗੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਗੈ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਏ॥੫॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਿ ਪੜਿ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ॥ ਜਾ ਨਾਉ ਚੇਤੈ ਤਾ ਗਤਿ ਪਾਏ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ॥੬॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਉਪਜੈ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਭਾਏ॥

ਅੰਤਰੁਅਗਨੀਆਪੁਕਢਾਈਰਚਿਆਸਤਿਗੁਰਭਾਏ॥ਸਦਰਹਿਆਰੰਗੀਗੁਰਅਪੁਨੇ
ਦਿਨੁਰਾਤਿਹਰਿਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾਏ॥੪॥ਸੋਬ੍ਰਾਹਮਣੁਬ੍ਰਹਮੁਜੋਬਿੰਦੇਹਰਿਸੇਤੀਰੰਗਿ
ਰਾਤਾ॥ਪ੍ਰਭੁਨਿਕਟਿਵਸੈਸਭਨਾਘਟਅੰਤਰਿਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈਜਾਤਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁ
ਮਿਲੈਵਡਿਆਈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥੫॥੨੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩
ਸਹਜੈਨੋਸਭਲੋਚਦੀਬਿਨੁਗੁਰਪਾਇਆਨਜਾਇ॥ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਜੋ
ਤਕੀਥਕੇਭੇਖੀਭਰਮਿਭੁਲਾਇ॥ਗੁਰਭੇਟੇਸਹਜੁਪਾਇਆਆਪਣੀਕਿਰਪਾਕ
ਰੇਰਜਾਇ॥੧॥ਭਾਈਰੇਗੁਰਬਿਨੁਸਹਜੁਨਹੋਇ॥ਸਬਦੈਹੀਤੇਸਹਜੁਊਪਜੈਹਰਿ
ਪਾਇਆਸਚੁਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਜੇਗਾਵਿਆਥਾਇਪਵੈਬਿਨੁਸਹਜੈਕਥਨੀ
ਬਾਦਿ॥ਸਹਜੇਹੀਭਗਤਿਊਪਜੈਸਹਜਿਪਿਆਰਿਬੈਰਾਗਿ॥ਸਹਜੈਹੀਤੇਸੁਖਸਾਂ
ਤਿਹੋਇ॥ਬਿਨੁਸਹਜੈਜੀਵਣੁਬਾਦਿ॥੨॥ਸਹਜਿਸਾਲਾਹੀਸਦਾਸਦਾਸਹਜਿਸ
ਮਾਧਿਲਗਾਇ॥ਸਹਜੇਹੀਗੁਣਊਚਰੈਭਗਤਿਕਰੇਲਿਵਲਾਇ॥ਸਬਦੇਹੀ
ਹਰਿਮਨਿਵਸੈਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਖਾਇ॥੩॥ਸਹਜੇਕਾਲੁਵਿਡਾਰਿਆਸਚਸਰ
ਣਾਈਪਾਇ॥ਸਹਜੇਹਰਿਨਾਮੁਮਨਿਵਸਿਆਸਚੀਕਾਰਕਮਾਇ॥ਸੇਵਡਭਾਗੀ
ਜਿਨੀਪਾਇਆਸਹਜੇਰਹੇਸਮਾਇ॥੪॥ਮਾਇਆਵਿਚਿਸਹਜੁਨਊਪਜੈਮਾਇਆ
ਦੂਜੈਭਾਇ॥ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਮਾਵਣੇਹਉਮੈਜਲੈਜਲਾਇ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਨ
ਚੂਕਈਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈਜਾਇ॥੫॥ਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣਾਵਿਚਿਸਹਜੁਨਪਾਈਐਤ੍ਰੈਗੁਣ
ਭਰਮਿਭੁਲਾਇ॥ਪੜੀਐਗੁਣੀਐਕਿਆਕਥੀਐਜਾਮੁੰਢਹੁਘੁਥਾਜਾਇ॥
ਚਉਥੇਪਦਮਹਿਸਹਜੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਲੈਪਾਇ॥੬॥ਨਿਰਗੁਣਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਸਹਜੇ
ਸੋਝੀਹੋਇ॥ਗੁਣਵੰਤੀਸਾਲਾਹਿਆਸਚੇਸਚੀਸੋਇ॥ਭੁਲਿਆਸਹਜਿਮਿਲਾ
ਇਸੀਸਬਦਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥੭॥ਬਿਨੁਸਹਜੈਸਭੁਅੰਧੁਹੈਮਾਇਆਮੋਹੁਗੁਬਾਰੁ
॥ਸਹਜੇਹੀਸੋਝੀਪਈਸਚੈਸਬਦਿਅਪਾਰਿ॥ਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇਅਨੁਪੂਰੇ

ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ॥੮॥ ਸਹਜੇ ਅਦਿਸਟੁ ਪਛਾਣੀਐ ਨਿਰਭਉ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਸਭਨਾ
ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰੁ ॥ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀਐ ਜਿ
ਸਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੯॥ ਗਿਆਨੀਆ ਕਾ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਸਹਜਿ ਕਰਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੈਨਿ ਅਖੁਟ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਦੀਏ ਦੇ
ਵਣਹਾਰਿ ॥੧੦॥੬॥੨੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਫੇਰੁ ਨ ਪ
ਵੈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਸਭ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ਹਉਮੈ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇ
ਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਸਦ ਨਵਤਨੋ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ
ਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖਹੁ ਅਪੁਨੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਿਉ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਣਾ
॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਵਜਲੁ ਤਰਣਾ ॥੨॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਨਾਉ ਪਾਈ
ਐ ਗੁਰਮਤਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਈ ॥ ਆਪੇ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤਾ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾ
ਈ ॥੩॥ ਇਕਨਾ ਮਨਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਨ ਭਾਵੈ ਬੰਧਨਿ ਬੰਧਿ ਭਵਾਇਆ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ
ਹ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੪॥ ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਹੈ ਸਚੈ
ਸਬਦਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਦ ਨਿਰਮਲ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਤੇ
॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਬੋਲਹਿ ਸਭ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣੀ ॥ ਏਕੋ ਸੇਵਨਿ ਏ
ਕੁ ਅਰਾਧਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੬॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸੈ ਮ
ਨਿ ਆਇ ॥ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਚ ਸਿਉ ਅਪੁਨੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਮਿਲਾਇ ॥੭॥ ਆਪੇ
ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਇਕਨਾ ਸੁਤਿਆ ਦੇਇ ਜਗਾਇ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ਨਾ
ਨਕ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੮॥੭॥੨੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇ
ਵਿਐ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਭਏ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰ ॥ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਭੇਟਿਆ
ਗਹਰ ਗੰਭੀਰੁ ॥ ਸਚੀ ਸੰਗਤਿ ਬੈਸਣਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਧੀਰ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇ
ਵਿ ਨਿਸੰਗੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਲਗੈ ਨ ਮੈਲੁ ਪਤੰਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸਭੋ ਸਬਦਿ ਪਤੀਜਦਾ ਸਚੇ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਪਛਾਣਿਆ
ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸਚੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਤਿਨ ਠਉਰ ਨ ਕਤਹੂ ਥਾ
ਉ ॥੨॥ ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੇ ਹੀ ਵਿਚਿ ਵਾਸੁ ॥ ਸਦਾ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸ
ਚੈ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਗੁਰਮਤੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ॥
੩॥ ਸਚੁ ਵੇਖਣੁ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥ ਸਚੀ ਸਾਖੀ ਉਪਦੇਸੁ ਸਚੁ
ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਜਿੰਨੀ ਸਚੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਦੁਖੀਏ ਚਲੇ ਰੋਇ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸੇ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਕੂਕ
ਨ ਸੁਣੈ ਪੂਕਾਰ ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੫॥
ਏਹੁ ਜਗੁ ਜਲਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭਜਿ ਪਏ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਚੁ
ਦਿੜਾਇਆ ਸਦਾ ਸਚਿ ਸੰਜਮਿ ਰਹਣਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚਾ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਸ
ਬਦੇ ਭਵਜਲੁ ਤਰਣਾ ॥੬॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫਿਰਦੇ ਰਹੇ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ
ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਥਕੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੭॥ ਜੋ ਸਚੈ ਲਾਏ
ਸੇ ਸਚਿ ਲਗੇ ਨਿਤ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਰੰਨਿ ॥ ਤਿਨਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇ
ਆ ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਰਹੰਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸੁਖੀਏ ਸਦਾ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਰਚੰਨਿ ॥
੮॥੨੫॥ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਘਰੁ ੧
ਜਾ ਕਉ ਮੁਸਕਲੁ ਅਤਿ ਬਣੈ ਢੋਈ ਕੋਇ ਨ ਦੇਇ ॥ ਲਾਗੂ ਹੋਏ ਦੁਸਮਨਾ ਸਾਕ ਭਿ ਭ
ਜਿ ਖਲੇ ॥ ਸਭੋ ਭਜੈ ਆਸਰਾ ਚੁਕੈ ਸਭੁ ਅਸਰਾਉ ॥ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਓਸੁ ਪਾਰ

ਬ੍ਰਹਮੁਲਗੈਨਤਤੀਵਾਉ॥੧॥ਸਾਹਿਬੁਨਿਤਾਣਿਆਕਾਤਾਣੁ॥ਆਇਨਜਾ
ਈਥਿਰੁਸਦਾਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਜਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਕੋਹੋਵੈਦੁਬਲਾਨੰ
ਗਭੁਖਕੀਪੀਰ॥ਦਮੜਾਪਲੈਨਾਪਵੈਨਾਕੋਦੇਵੈਧੀਰ॥ਸੁਆਰਥੁਸੁਆਉਨ
ਕੋਕਰੈਨਾਕਿਛੁਹੋਵੈਕਾਜੁ॥ਚਿਤਿਆਵੈਓਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਾਂਨਿਹਚਲੁਹੋਵੈਰਾ
ਜੁ॥੨॥ਜਾਕਉਚਿੰਤਾਬਹੁਤੁਬਹੁਤੁਦੇਹੀਵਿਆਪੈਰੋਗੁ॥ਗ੍ਰਸਤਿਕੁਟੰਬਿਪ
ਲੇਟਿਆਕਦੇਹਰਖੁਕਦੇਸੋਗੁ॥ਗਉਣੁਕਰੇਚਹੁਕੁੰਟਕਾਘੜੀਨਬੈਸਣੁਸੋ
ਇ॥ਚਿਤਿਆਵੈਓਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇ॥੩॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿ
ਮੋਹਿਵਸਿਕੀਆਕਿਰਪਨਿਲੋਭਿਪਿਆਰੁ॥ਚਾਰੇਕਿਲਵਿਖਉਨਿਅ
ਘਕੀਏਹੋਆਅਸੁਰਸੰਘਾਰੁ॥ਪੋਥੀਗੀਤਕਵਿਤਕਿਛੁਕਦੇਨਕਰਨਿਧਰਿ
ਆ॥ਚਿਤਿਆਵੈਓਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਾਨਿਮਖਸਿਮਰਤਤਰਿਆ॥੪॥
ਸਾਸਤਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਚਾਰਿਮੁਖਾਗਰਿਬਿਚਰੇ॥ਤਪੇਤਪੀਸਰਜੋਗੀਆ
ਤੀਰਥਗਵਨੁਕਰੇ॥ਖਟੁਕਰਮਾਤੇਦੁਗੁਣੇਪੂਜਾਕਰਤਾਨਾਇ॥ਰੰਗੁਨਲ
ਗੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤਾਸਰਪਰਨਰਕੇਜਾਇ॥੫॥ਰਾਜਮਿਲਖਸਿਕਦਾਰੀਆ
ਰਸਭੋਗਣਬਿਸਥਾਰ॥ਬਾਗਸੁਹਾਵੇਸੋਹਣੇਚਲੈਹੁਕਮੁਅਫਾਰ॥ਰੰਗਤ
ਮਾਸੇਬਹੁਬਿਧੀਚਾਇਲਗਿਰਹਿਆ॥ਚਿਤਿਨਆਇਓਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਾ
ਸਰਪਕੀਜੂਨਿਗਇਆ॥੬॥ਬਹੁਤੁਧਨਾਢਿਅਚਾਰਵੰਤੁਸੋਭਾਨਿਰਮ
ਲਰੀਤਿ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਭਾਈਆਸਾਜਨਸੰਗਿਪਰੀਤਿ॥ਲਸਕਰ
ਤਰਕਸਬੰਦਬੰਦਜੀਉਜੀਉਸਗਲੀਕੀਤ॥ਚਿਤਿਨਆਇਓਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮੁਤਾਖੜਿਰਸਾਤਲਿਦੀਤ॥੭॥ਕਾਇਆਰੋਗੁਨਛਿਦ੍ਰੁਕਿਛੁਨਾਕਿਛੁ
ਕਾੜਾਸੋਗੁ॥ਮਿਰਤੁਨਆਵੀਚਿਤਿਤਿਸੁਅਹਿਨਿਸਿਭੋਗੈਭੋਗੁ॥ਸਭਕਿ
ਛੁਕੀਤੋਨੁਆਪਣਾਜੀਇਨਸੰਕਧਰਿਆ॥ਚਿਤਿਨਆਇਓਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਮ

ਰੰਗਰਸਸਿਧਿਪਰਿਆ॥੭॥ਕਿਰਪਾਕਰੇਜਿਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਹੋਵੈਸਾਧੂਸੰਗੁ॥
ਜਿਉਜਿਉਓਹੁਵਧਾਈਐਤਿਉਤਿਉਹਰਿਸਿਉਰੰਗੁ॥ਦੁਹਾਸਿਰਿਆਕਾ
ਖਸਮੁਆਪਿਅਵਰੁਨਦੂਜਾਥਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਤੁਠੈਪਾਇਆਨਾਨਕਸਚਾ
ਨਾਉ॥੮॥੧॥੨੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੫ ਜਾਨਉ
ਨਹੀਭਾਵੈਕਵਨਬਾਤਾ॥ਮਨਖੋਜਿਮਾਰਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਿਆਨੀਧਿਆ
ਨੁਲਾਵਹਿ॥ਗਿਆਨੀਗਿਆਨੁਕਮਾਵਹਿ॥ਪ੍ਰਭੁਕਿਨਹੀਜਾਤਾ॥੧॥ਭਗਉ
ਤੀਰਹਤਜੁਗਤਾ॥ਜੋਗੀਕਹਤਮੁਕਤਾ॥ਤਪਸੀਤਪਹਿਰਾਤਾ॥੨॥
ਮੋਨੀਮੋਨਿਧਾਰੀ॥ਸਨਿਆਸੀਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ॥ਉਦਾਸੀਉਦਾਸਿਰਾ
ਤਾ॥੩॥ਭਗਤਿਨਵੈਪਰਕਾਰਾ॥ਪੰਡਿਤੁਵੇਦੁਪੁਕਾਰਾ॥ਗਿਰਸਤੀ
ਗਿਰਸਤਿਧਰਮਾਤਾ॥੪॥ਇਕਸਬਦੀਬਹੁਰੂਪਿਅਵਧੂਤਾ॥ਕਾਪੜੀਕਉ
ਤੇਜਾਗੂਤਾ॥ਇਕਿਤੀਰਥਿਨਾਤਾ॥੫॥ਨਿਰਹਾਰਵਰਤੀਆਪਰਸਾ॥
ਇਕਿਲੂਕਿਨਦੇਵਹਿਦਰਸਾ॥ਇਕਿਮਨਹੀਗਿਆਤਾ॥੬॥ਘਾਟਿਨ
ਕਿਨਹੀਕਹਾਇਆ॥ਸਭਕਹਤੇਹੈਪਾਇਆ॥ਜਿਸੁਮੇਲੇਸੋਭਗਤਾ॥
੭॥ਸਗਲਉਕਤਿਉਪਾਵਾ॥ਤਿਆਗੀਸਰਨਿਪਾਵਾ॥ਨਾਨਕੁਗੁਰਚਰ
ਣਿਪਰਾਤਾ॥੮॥੨॥੨੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ਘਰੁ੩
॥੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਜੋਗੀਅੰਦਰਿਜੋਗੀਆ॥ਤੂੰਭੋਗੀ
ਅੰਦਰਿਭੋਗੀਆ॥ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆਸੁਰਗਿਮਛਿਪਇਆਲਿਜੀਉ॥੧
॥ਹਉਵਾਰੀਹਉਵਾਰਣੈਕੁਰਬਾਣੁਤੇਰੇਨਾਵਨੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਧੁਸੰਸਾਰੁਉ
ਪਾਇਆ॥ਸਿਰੇਸਿਰਿਧੰਧੇਲਾਇਆ॥ਵੇਖਹਿਕੀਤਾਆਪਣਾਕਰਿਕੁ
ਦਰਤਿਪਾਸਾਢਾਲਿਜੀਉ॥੨॥ਪਰਗਟਿਪਾਹਾਰੈਜਾਪਦਾ॥ਸਭੁਨਾਵੈਨੋਪਰਤਾਪ
ਦਾ॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਝੁਨਪਾਇਓ॥ਸਭਮੋਹੀਮਾਇਆਜਾਲਿਜੀਉ॥੩॥ਸਤਿ

ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ਸੁਰਿ ਨਰ
ਮੁਨਿ ਲੋਚਦੇ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ਜੀਉ ॥੪॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਕੈਸੀ ਜਾ
ਣੀਐ ਜਿਥੈ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ
ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ਜੀਉ ॥੫॥ ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਆਪਹੁ ਤੁਧੁ
ਖੁਆਇਆ ਪਰਤਾਪੁ ਲਗਾ ਦੋਹਾਗਣੀ ਭਾਗ ਜਿਨਾ ਕੇ ਨਾਹਿ ਜੀਉ ॥੬॥ ਦੋਹਾ
ਗਣੀ ਕਿਆ ਨੀਸਾਣੀਆ ਖਸਮਹੁ ਘੁਥੀਆ ਫਿਰਹਿ ਨਿਮਾਣੀਆ ਮੈਲੇ
ਵੇਸ ਤਿਨਾ ਕਾਮਣੀ ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ਜੀਉ ॥੭॥ ਸੋਹਾਗਣੀ ਕਿਆ ਕ
ਰਮੁ ਕਮਾਇਆ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਕੈ ਆਪ
ਣੀ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ਜੀਉ ॥੮॥ ਹੁਕਮੁ ਜਿਨਾ ਨੋ ਮਨਾਇਆ ਤਿਨ ਅੰ
ਤਰਿ ਸਬਦੁ ਵਸਾਇਆ ਸਹੀਆ ਸੇ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਸਹ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ
ਜੀਉ ॥੯॥ ਜਿਨਾ ਭਾਣੇ ਕਾ ਰਸੁ ਆਇਆ ਤਿਨ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ
ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਐਸਾ ਜਾਣੀਐ ਜੋ ਸਭਸੈ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ਜੀਉ ॥੧੦॥ ਸ
ਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਅਹਕਰਣੁ ਚੁਕਾਇਆ
ਦੁਰਮਤਿ ਕਾ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਭਾਗੁ ਬੈਠਾ ਮਸਤਕਿ ਆਇ ਜੀਉ ॥੧੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀਆ ਤੇਰਿਆ ਭਗਤਾ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੀਆ ਸੁਖ ਸੇਵਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ
ਐ ਆਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਨਿਸਤਾਰਿ ਜੀਉ ॥੧੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ
ਜਾਣੀਐ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝੁ ਨ ਪਾਇਓ
ਸਭ ਥਕੀ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥੧੩॥ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਘੁਮਾਇਆ
ਜਿਨਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭੁਲਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਲਏ
ਰਲਾਇ ਜੀਉ ॥੧੪॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਆਪੁ ਲੁਕਾ
ਇਆ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇਆ ਜਾ ਕਉ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ਕਰਤਾਰਿ ਜੀਉ

॥੧੫॥ਆਪੇਖਸਮਿਨਿਵਾਜਿਆਜੀਉਪਿੰਡੁਦੇਸਾਜਿਆਆਪਣੇਸੇਵਕ
ਕੀਪੈਜਰਖੀਆਦੁਇਕਰਮਸਤਕਿਧਾਰਿਜੀਉ॥੧੬॥ਸਭਿਸੰਜਮਰਹੇ
ਸਿਆਣਪਾਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਦਾਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਤਾਪੁਵਰਤਾਇਓ
ਸਭੁਲੋਕੁਕਰੈਜੈਕਾਰੁਜੀਉ॥੧੭॥ਮੇਰੇਗੁਣਅਵਗਨਨਬੀਚਾਰਿਆਪ੍ਰਭਿ
ਅਪਣਾਬਿਰਦੁਸਮਾਰਿਆਕੰਠਿਲਾਇਕੈਰਖਿਓਨੁਲਗੈਨਤਤੀਵਾਉ
ਜੀਉ॥੧੮॥ਮੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰਭੂਧਿਆਇਆਜੀਇਛਿਅੜਾਫਲੁਪਾਇ
ਆਸਾਹਪਤਿਸਾਹਸਿਰਿਖਸਮਤੂੰਜਪਿਨਾਨਕਜੀਵੈਨਾਉਜੀਉ॥੧੯॥
ਤੁਧੁਆਪੇਆਪੁਉਪਾਇਆਦੂਜਾਖੇਲੁਕਰਿਦਿਖਲਾਇਆਸਭੁਸ
ਚੋਸਚੁਵਰਤਦਾਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੈਬੁਝਾਇਜੀਉ॥੨੦॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਆ
ਤਿਥੈਮਾਇਆਮੋਹੁਚੁਕਾਇਆਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਆਪਣੀਆਪੇਲਏ
ਸਮਾਇਜੀਉ॥੨੧॥ਗੋਪੀਨੈਗੋਆਲੀਆਤੁਧੁਆਪੇਗੋਇਉਠਾਲੀਆ
ਹੁਕਮੀਭਾਂਡੇਸਾਜਿਆਤੂੰਆਪੇਭੰਨਿਸਵਾਰਿਜੀਉ॥੨੨॥ਜਿਨਸਤਿਗੁਰ
ਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆਤਿਨੀਦੂਜਾਭਾਉਚੁਕਾਇਆਨਿਰਮਲਜੋਤਿਤਿਨ
ਪ੍ਰਾਣੀਆਓਇਚਲੇਜਨਮੁਸਵਾਰਿਜੀਉ॥੨੩॥ਤੇਰੀਆਸਦਾਸਦਾਚੰ
ਗਿਆਈਆਮੈਰਾਤਿਦਿਹੈਵਡਿਆਈਆਅਣਮੰਗਿਆਦਾਨੁਦੇਵਣਾ
ਕਹੁਨਾਨਕਸਚੁਸਮਾਲਿਜੀਉ॥੨੪॥੧॥ [illegible] ਸਿਰੀਰਾਗੁਮ
ਹਲਾ੫ ਪੈਪਾਇਮਨਾਈਸੋਇਜੀਉ॥ਸਤਿਗੁਰਿਪੁਰਖਿਮਿਲਾਇਆਤਿ
ਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੋਸਾਈਮਿਹੰਡਾਇਠੜਾ॥ਅੰਮ
ਅਬੇਥਾਵਹੁਮਿਠੜਾ॥ਭੈਣਭਾਈਸਭਿਸਜਣਾਤੁਧੁਜੇਹਾਨਾਹੀਕੋਇਜੀਉ॥੧॥
ਤੇਰੈਹੁਕਮੇਸਾਵਣੁਆਇਆ॥ਮੈਸਤਕਾਹਲੁਜੋਆਇਆ॥ਨਾਉਬੀਜਣ
ਲਗਾਆਸਕਰਿਹਰਿਬੋਹਲਬਖਸਜਮਾਇਜੀਉ॥੨॥ਹਉਗੁਰਮਿਲਿਇਕੁ
ਪਛਾਣਦਾ॥ਦੁਯਾਕਾਗਲੁਚਿਤਿਨਜਾਣਦਾ॥ਹਰਿਇਕਤੈਕਾਰੈਲਾਇਓਨੁ

ਜਿਦਭਾਵੈਤਿਦੈਨਿਬਾਹਿਜੀਉ॥੩॥ਤੁਸੀਭੋਗਿਹੁਭੁੰਚਹੁਭਾਈਹੋ॥ਗੁਰਿਦੀ
ਬਾਣਿਕਵਾਇਪੈਨਾਈਓ॥ਹਉਹੋਆਮਾਹਰੁਪਿੰਡਦਾਬੰਨਿਆਂਦੇਪੰਜਿਸਰੀ
ਕਜੀਉ॥੪॥ਹਉਆਇਆਸਾਮ੍ਹ੍ਹੈਤਿਹੰਡੀਆ॥ਪੰਜਿਕਿਰਸਾਣਮੁਜੇਰੇਮਿਹਡਿ
ਆ॥ਕੰਨੁਕੋਈਕਢਿਨਹੰਘਈਨਾਨਕਵੁਠਾਘੁਘਿਗਿਰਾਉਜੀਉ॥੫॥ਹਉਵਾਰੀ
ਘੁੰਮਾਜਾਵਦਾ॥ਇਕਸਾਹਾਤੁਧੁਧਿਆਇਦਾ॥ਉਜੜੁਥੇਹੁਵਸਾਇਓ॥ਹਉਤੁ
ਧਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁਜੀਉ॥੬॥ਹਰਿਇਠੈਨਿਤਧਿਆਇਦਾ॥ਮਨਿਚਿੰਦੀਸੋ
ਫਲੁਪਾਇਦਾ॥ਸਭੇਕਾਜਸਵਾਰਿਅਨੁਲਾਹੀਅਨੁਮਨਕੀਭੁਖਜੀਉ॥੭॥
ਮੈਛਡਿਆਸਭੋਧੰਧੜਾ॥ਗੋਸਾਈਸੇਵੀਸਚੜਾ॥ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹ
ਰਿਮੈਪਲੈਬਧਾਛਿਕਿਜੀਉ॥੮॥ਮੈਸੁਖੀਹੂੰਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਿਅੰਤ
ਰਿਸਬਦੁਵਸਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਿਪੁਰਖਿਵਿਖਾਲਿਆ॥ਮਸਤਕਿਧਰਿ
ਕੈਹਥੁਜੀਉ॥੯॥ਮੈਬਧੀਸਚੁਧਰਮਸਾਲਹੈ॥ਗੁਰਸਿਖਾਲਹਦਾਭਾਲਿ
ਕੈ॥ਪੈਰਧੋਵਾਪਖਾਫੇਰਦਾਤਿਸੁਨਿਵਿਨਿਵਿਲਗਾਪਾਇਜੀਉ॥੧੦॥ਸੁਣਿ
ਗਲਾਗੁਰਪਹਿਆਇਆ॥ਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਦਿੜਾਇਆ॥ਸਭੁਮੁਕਤੁਹੋਆ
ਸੈਸਾਰੜਾਨਾਨਕਸਚੀਬੇੜੀਚਾੜਿਜੀਉ॥੧੧॥ਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਸੇਵੇਦਿਨੁਰਾਤਿਜੀ
ਉ॥ਦੇਕੰਨੁਸੁਣਹੁਅਰਦਾਸਿਜੀਉ॥ਠੋਕਿਵਜਾਇਸਭਡਿਠੀਆਤੁਸਿਆਪੇ
ਲਇਅਨੁਛਡਾਇਜੀਉ॥੧੨॥ਹੁਣਿਹੁਕਮੁਹੋਆਮਿਹਰਵਾਣਦਾ॥ਪੈਕੋਇਨਕਿ
ਸੈਰਞਾਣਦਾ॥ਸਭਸੁਖਾਲੀਵੁਠੀਆਇਹੁਹੋਆਹਲੇਮੀਰਾਜੁਜੀਉ॥੧੩॥ਝਿੰ
ਮਿਝਿੰਮਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵਰਸਦਾ॥ਬੋਲਾਇਆਬੋਲੀਖਸਮਦਾ॥ਬਹੁਮਾਣੁਕੀਆਤੁਧੁ
ਉਪਰੇਤੂੰਆਪੇਪਾਇਹਿਥਾਇਜੀਉ॥੧੪॥ਤੇਰਿਆਭਗਤਾਭੁਖਸਦਤੇਰੀਆ॥
ਹਰਿਲੋਚਾਪੂਰਨਮੇਰੀਆ॥ਦੇਹੁਦਰਸੁਸੁਖਦਾਤਿਆਮੈਗਲਵਿਚਿਲੈਹੁਮਿ
ਲਾਇਜੀਉ॥੧੫॥ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਭਾਲਿਆ॥ਤੂੰਦੀਪਲੋਅਪਇਆਲਿ
ਆ॥ਤੂੰਥਾਨਿਥਨੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਨਾਨਕਭਗਤਾਸਚੁਅਧਾਰੁਜੀਉ॥੧੬॥ਹਉਗੋ

ਸਾਈਦਾਪਹਿਲਵਾਨੜਾ॥ਮੈਗੁਰਮਿਲਿਉਚਦੁਮਾਲੜਾ॥ਸਭਹੋਈਛਿੰਝ
ਇਕਠੀਆਦਯੁਬੈਠਾਦੇਖੈਆਪਿਜੀਉ॥੧੭॥ਵਾਤਵਜਨਿਟੰਮਕਭੇਰੀਆ॥
ਮਲਲਥੇਲੈਦੇਫੇਰੀਆ॥ਨਿਹਤੇਪੰਜਿਜੁਆਨਮੈਗੁਰਿਥਾਪੀਦਿਤੀਕੰਡਿਜੀਉ॥
੧੮॥ਸਭਿਇਕਠੇਹੋਇਆਇਆ॥ਘਰਿਜਾਸਨਿਵਾਟਵਟਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲਾਹਾ
ਲੈਗਏਮਨਮੁਖਚਲੇਮੂਲੁਗਵਾਇਜੀਉ॥੧੯॥ਤੂੰਵਰਨਾਚਿਹਨਾਬਾਹਰਾ॥
ਹਰਿਦਿਸਹਿਹਾਜਰੁਜਾਹਰਾ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਤੁਝੈਧਿਆਇਦੇਤੇਰੇਭਗਤਰਤੇਗੁਣ
ਤਾਸੁਜੀਉ॥੨੦॥ਮੈਜੁਗਿਜੁਗਿਦਯੈਸੇਵੜੀ॥ਗੁਰਿਕਟੀਮਿਹਡੀਜੇਵੜੀ॥ਹਉਬਾ
ਹੁੜਿਛਿੰਝਨਨਚਊਨਾਨਕਅਉਸਰੁਲਧਾਭਾਲਿਜੀਉ॥੨੧॥੪॥੨੯॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਪਹਰੇਮਹਲਾ੧॥ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਹੁਕਮਿਪਇਆਗਰਭਾਸਿ॥ਉਰਧਤ
ਪੁਅੰਤਰਿਕਰੇਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਖਸਮਸੇਤੀਅਰਦਾਸਿ॥ਖਸਮਸੇਤੀਅਰਦਾ
ਸਿਵਖਾਣੈਉਰਧਧਿਆਨਿਲਿਵਲਾਗਾ॥ਨਾਮਰਜਾਦੁਆਇਆਕਲਿਭੀਤਰਿ
ਬਾਹੁੜਿਜਾਸੀਨਾਗਾ॥ਜੈਸੀਕਲਮਵੁੜੀਹੈਮਸਤਕਿਤੈਸੀਜੀਅੜੇਪਾਸਿ॥ਕਹੁਨਾ
ਨਕਪ੍ਰਾਣੀਪਹਿਲੈਪਹਰੈਹੁਕਮਿਪਇਆਗਰਭਾਸਿ॥੧॥ਦੂਜੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣ
ਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਵਿਸਰਿਗਇਆਧਿਆਨੁ॥ਹਥੋਹਥਿਨਚਾਈਐਵਣਜਾਰਿ
ਆਮਿਤ੍ਰਾਜਿਉਜਸੁਦਾਘਰਿਕਾਨੁ॥ਹਥੋਹਥਿਨਚਾਈਐਪ੍ਰਾਣੀਮਾਤਕਹੈਸੁਤੁਮੇਰਾ॥
ਚੇਤਿਅਚੇਤਮੂੜਮਨਮੇਰੇਅੰਤਿਨਹੀਕਛੁਤੇਰਾ॥ਜਿਨਿਰਚਿਰਚਿਆਤਿਸਹਿਨਜਾ
ਣੈਮਨਭੀਤਰਿਧਰਿਗਿਆਨੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਦੂਜੈਪਹਰੈਵਿਸਰਿਗਇਆਧਿਆਨੁ
॥੨॥ਤੀਜੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਧਨਜੋਬਨਸਿਉਚਿਤੁ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਚੇਤ
ਹੀਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਬਧਾਛੁਟਹਿਜਿਤੁ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਚੇਤੈਪ੍ਰਾਣੀਬਿਕਲੁਭਇਆ

ਸੰਗਿਆਇਆ॥ਧਨਸਿਉਚਿਤੁਜੋਬਨਿਮਤਾ ਅਹਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਧਰਮ
ਸੇਤੀਵਾਪਾਰੁਨਕੀਤੋਕਰਮੁਨਕੀਤੋਮਿਤੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤੀਜੈਪਹਰੈਪ੍ਰਾਣੀਧਨਜੋਬਨਸਿਉਚਿ
ਤੁ॥੩॥ਚਉਥੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਲਾਵੀਆਇਆਖੇਤੁ॥ਜਾਜਮਿ
ਪਕੜਿਚਲਾਇਆਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਕਿਸੈਨਮਿਲਿਆਭੇਤੁ॥ਭੇਤੁਚੇਤੁਹਰਿ
ਕਿਸੈਨਮਿਲਿਓਜਾਜਮਿਪਕੜਿਚਲਾਇਆ॥ਝੂਠਾਰੁਦਨੁਹੋਆਦੁਆਲੈਖਿਨ
ਮਹਿਭਇਆਪਰਾਇਆ॥ਸਾਈਵਸਤੁਪਰਾਪਤਿਹੋਈਜਿਸੁਸਿਉਲਾਇਆਹੇਤੁ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਚਉਥੈਪਹਰੈਲਾਵੀਲੁਣਿਆਖੇਤੁ॥੪॥੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹ
ਲਾ੧ ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਬਾਲਕਬੁਧਿਅਚੇਤੁ॥ਖੀ
ਰੁਪੀਐਖੇਲਾਈਐਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਹੇਤੁ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਨੇ
ਹੁਘਨੇਰਾਮਾਇਆਮੋਹੁਸਬਾਈ॥ਸੰਜੋਗੀਆਇਆਕਿਰਤੁਕਮਾਇਆਕਰਣੀ
ਕਾਰਕਰਾਈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਹੋਈਬੂਡੀਦੂਜੈਹੇਤਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਪ
ਹਿਲੈਪਹਰੈਛੂਟਹਿਗਾਹਰਿਚੇਤਿ॥੧॥ਦੂਜੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾ
ਭਰਿਜੋਬਨਿਮੈਮਤਿ॥ਅਹਿਨਿਸਿਕਾਮਿਵਿਆਪਿਆਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਅੰਧੁ
ਲੇਨਾਮੁਨਚਿਤਿ॥ਰਾਮਨਾਮੁਘਟਅੰਤਰਿਨਾਹੀਹੋਰਿਜਾਣੈਰਸਕਸਮੀਠੇ॥ਗਿਆਨੁ
ਧਿਆਨੁਗੁਣਸੰਜਮੁਨਾਹੀਜਨਮਿਮਰਹੁਗੇਝੂਠੇ॥ਤੀਰਥਵਰਤਸੁਚਿਸੰਜਮੁਨਾ
ਹੀਕਰਮੁਧਰਮੁਨਹੀਪੂਜਾ॥ਨਾਨਕਭਾਇਭਗਤਿਨਿਸਤਾਰਾਦੁਬਿਧਾਵਿਆਪੈਦੂ
ਜਾ॥੨॥ਤੀਜੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਸਰਿਹੰਸਉਲਥੜੇਆਇ॥
ਜੋਬਨੁਘਟੈਜਰੂਆਜਿਣੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਆਵਘਟੈਦਿਨੁਜਾਇ॥ਅੰਤਿ
ਕਾਲਿਪਛੁਤਾਸੀਅੰਧੁਲੇਜਾਜਮਿਪਕੜਿਚਲਾਇਆ॥ਸਭੁਕਿਛੁਅਪੁਨਾ
ਕਰਿਕਰਿਰਾਖਿਆਖਿਨਮਹਿਭਇਆਪਰਾਇਆ॥ਬੁਧਿਵਿਸਰਜੀਗਈਸਿ
ਆਣਪਕਰਿਅਵਗਣਪਛੁਤਾਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਤੀਜੈਪਹਰੈਪ੍ਰਭੁਚੇਤਹੁਲਿਵ

ਲਾਇਆ ॥੩॥ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਤਨੁ
ਖੀਣੁ ॥ ਅਖੀ ਅੰਧੁ ਨ ਦੀਸਈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਕੰਨੀ ਸੁਣੈ ਨ ਵੈਣ ॥ ਅਖੀ ਅੰਧੁ ਜੀ
ਭ ਰਸੁ ਨਾਹੀ ਰਹੇ ਪਰਾਕਉ ਤਾਣਾ ॥ ਗੁਣ ਅੰਤਰਿ ਨਾਹੀ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਮਨਮੁਖ ਆ
ਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਖੜੁ ਪਕੀ ਕੁੜਿ ਭਜੈ ਬਿਨਸੈ ਆਇ ਚਲੈ ਕਿਆ ਮਾਣੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾ
ਣੀ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥੪॥ ਓੜਕੁ ਆਇਆ ਤਿਨ ਸਾਹਿਆ ਵ
ਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਜਰੁ ਜਰਵਾਣਾ ਕੰਨਿ ॥ ਇਕ ਰਤੀ ਗੁਣ ਨ ਸਮਾਣਿਆ ਵਣਜਾ
ਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਅਵਗਣ ਖੜਸਨਿ ਬੰਨਿ ॥ ਗੁਣ ਸੰਜਮਿ ਜਾਵੈ ਚੋਟ ਨ ਖਾਵੈ ਨਾ ਤਿਸੁ
ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਭੈ ਤਰਣਾ ॥ ਪਤਿ
ਸੇਤੀ ਜਾਵੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟੈ
ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਤਿ ਪਾਵੈ ॥੫॥੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ਪਹਰੇ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵ
ਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਉਦਰ ਮੰਝਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ਵਣ
ਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਆਰਾਧੇ ਵਿਚਿ ਅਗ
ਨੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜੀਵਿਆ ॥ ਬਾਹਰਿ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ਮੁਖਿ ਲਾਗਾ ਸਰਸੇ ਪਿਤਾ ਮਾਤ ਥੀ
ਵਿਆ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਵਸਤੁ ਤਿਸੁ ਚੇਤਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਰਿ ਹਿਰਦੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾ
ਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣ
ਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਪਾਲੀਐ ਵਣਜਾਰਿਆ
ਮਿਤ੍ਰਾ ਲੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥ ਲਾਵੈ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਦਾ ਗਲ ਸੇਤੀ ਮਨਿ ਜਾ
ਣੈ ਖਟਿ ਖਵਾਏ ॥ ਜੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣੈ ਮੂੜਾ ਦਿਤੇ ਨੋ ਲਪਟਾਏ ॥ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋ
ਵੈ ਸੁ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਮਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਾ
ਣੀ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਨ ਕਬਹੂੰ ਖਾਇ ॥੨॥ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਮਨੁ
ਲਗਾ ਆਲਿ ਜੰਜਾਲਿ ॥ ਧਨੁ ਚਿਤਵੈ ਧਨੁ ਸੰਚਵੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ

ਨਾਮਾਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿਆਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਹਰਿਕਦੇਨਸਮਾਲੇਜਿਤੁਹੋਵੈਅੰਤਿਸਖਾਈ॥
ਇਹੁਧਨੁਸੰਪੈਮਾਇਆਝੂਠੀਅੰਤਿਛੋਡਿਚਲਿਆਪਛੁਤਾਈ॥ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ
ਗੁਰੁਮੇਲੇਸੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤੀਜੈਪਹਰੈਪ੍ਰਾਣੀਸੇਜਾਇਮਿਲੇ
ਹਰਿਨਾਲਿਆ॥੩॥ਚਉਥੈਪਹਿਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਚਲਣਵੇਲਾ
ਆਦੀ॥ਕਰਿਸੇਵਹੁਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਸਭਚਲੀਰੈਣਿਵਿਹਾਦੀ॥
ਹਰਿਸੇਵਹੁਖਿਨੁਖਿਨੁਢਿਲਮੂਲਿਨਕਰਿਹੁਜਿਤੁਅਸਥਿਰੁਜੁਗੁਜੁਗੁਹੋ
ਵਹੁ॥ਹਰਿਸੇਤੀਸਦਮਾਣਹੁਰਲੀਆਜਨਮਮਰਣਦੁਖਖੋਵਹੁ॥ਗੁਰੁਸਤਿਗੁ
ਰੁਸੁਆਮੀਭੇਦੁਨਜਾਣਹੁਜਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿਭਗਤਿਸੁਖਾਂਦੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਚ
ਉਥੈਪਹਰੈਸਫਲਿਓੁਰੈਣਿਭਗਤਾਂਦੀ॥੪॥੧॥੩॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ਪਹਿਲੈਪਹਿਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਧਰਿਪਾ
ਇਤਾਉਦਰੈਮਾਹਿ॥ਦਸੀਮਾਸੀਮਾਨਸੁਕੀਆਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਕਰਿਮੁਹ
ਲਤਿਕਰਮਕਮਾਹਿ॥ਮੁਹਲਤਿਕਰਿਦੀਨੀਕਰਮਕਮਾਣੇਜੈਸਾਲਿਖਤੁਧੁਰਿ
ਪਾਇਆ॥ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਬਨਿਤਾਤਿਨਭੀਤਰਿਪ੍ਰਭੂਸੰਜੋਇਆ॥ਕਰ
ਮਸੁਕਰਮਕਰਾਏਆਪੇਇਸੁਜੰਤੈਵਸਿਕਿਛੁਨਾਹਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਪਹਿਲੈਪ
ਹਰੈਧਰਿਪਾਇਤਾਉਦਰੈਮਾਹਿ॥੧॥ਦੂਜੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਭ
ਰਿਜੁਆਨੀਲਹਰੀਦੇਇ॥ਬੁਰਾਭਲਾਨਪਛਾਣਈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਮਨੁਮ
ਤਾਅਹੰਮੇਇ॥ਬੁਰਾਭਲਾਨਪਛਾਣੈਪ੍ਰਾਣੀਆਗੈਪੰਥੁਕਰਾਰਾ॥ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਕਬ
ਹੂੰਨਸੇਵਿਆਸਿਰਿਠਾਢੇਜਮਜੰਦਾਰਾ॥ਧਰਮਰਾਇਜਬਪਕਰਸਿਬਵਰੇਤਬ
ਕਿਆਜਬਾਬੁਕਰੇਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਦੂਜੈਪਹਰੈਪ੍ਰਾਣੀਭਰਿਜੋਬਨੁਲਹਰੀਦੇਇ॥੨॥
ਤੀਜੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਬਿਖੁਸੰਚੈਅੰਧੁਅਗਿਆਨੁ॥ਪੁਤ੍ਰਿਕਲ
ਤ੍ਰਿਮੋਹਿਲਪਟਿਆਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਅੰਤਰਿਲਹਰਿਲੋਭਾਨੁ॥ਅੰਤਰਿਲਹਰਿ

ਲਹਰਿਲੋਭਾਨੁਪਰਾਣੀਸੋਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਆਵੈ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਸਿਉਸੰਗੁਨਕੀਆਬਹੁਜੋ
ਨੀਦੁਖੁਪਾਵੈ॥ਸਿਰਜਣਹਾਰੁਵਿਸਾਰਿਆਸੁਆਮੀਇਕਨਿਮਖਨਲਗੋਧਿਆ
ਨੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਤੀਜੈਪਹਰੈਬਿਖੁਸੰਚੈਅੰਧੁਅਗਿਆਨਾ॥੩॥ਚਉਥੈਪਹਰੈ
ਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਦਿਨੁਨੇੜੈਆਇਆਸੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੂੰ
ਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਤੇਰਾਦਰਗਹਬੇਲੀਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿਪ੍ਰਾ
ਣੀਅੰਤੇਹੋਇਸਖਾਈ॥ਇਹੁਮੋਹੁਮਾਇਆਤੇਰੈਸੰਗਿਨਚਾਲੈਝੂਠੀਪ੍ਰੀਤਿਲ
ਗਾਈ॥ਸਗਲੀਰੈਣਿਗੁਦਰੀਅੰਧਿਆਰੀਸੇਵਿਸਤਿਗੁਰੁਚਾਨਣੁਹੋਇ॥ਕਹੁਨਾ
ਨਕਪ੍ਰਾਣੀਚਉਥੈਪਹਰੈਦਿਨੁਨੇੜੈਆਇਆਸੋਇ॥੪॥ਲਿਖਿਆਆਇਆ
ਗੋਵਿੰਦਕਾਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਉਠਿਚਲੇਕਮਾਣਾਸਾਥਿ॥ਇਕਰਤੀਬਿਲ
ਮਨਦੇਵਨੀਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਓਨੀਤਕੜੇਪਾਏਹਾਥ॥ਲਿਖਿਆਆਇਆ
ਪਕੜਿਚਲਾਇਆਮਨਮੁਖਸਦਾਦੁਹੇਲੇ॥ਜਿਨੀਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਸੇ
ਦਰਗਹਸਦਾਸੁਹੇਲੇ॥ਕਰਮਧਰਤੀਸਰੀਰੁਜੁਗਅੰਤਰਿਜੋਬੋਵੈਸੋਖਾਤਿ
॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਗਤਸੋਹਹਿਦਰਵਾਰੇਮਨਮੁਖਸਦਾਭਵਾਤਿ॥੫॥੧॥੪॥

[illegible] ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੪ਘਰੁ੨ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਛੰਤ

[illegible] ਮੁੰਧਇਆਣੀਪੇਈਅੜੈਕਿਉਕਰਿਹਰਿਦਰਸਨੁਪਿਖੈ॥ਹਰਿਹਰਿਅਪ
ਨੀਕਿਰਪਾਕਰੇਗੁਰਮੁਖਿਸਾਹੁਰੜੈਕੰਮਸਿਖੈ॥ਸਾਹੁਰੜੈਕੰਮਸਿਖੈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿ
ਹਰਿਸਦਾਧਿਆਏ॥ਸਹੀਆਵਿਚਿਫਿਰੈਸੁਹੇਲੀਹਰਿਦਰਗਹਬਾਹਲੁਡਾਏ
॥ਲੇਖਾਧਰਮਰਾਇਕੀਬਾਕੀਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਿਰਖੈ॥ਮੁੰਧਇਆਣੀਪੇਈ
ਅੜੈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਦਰਸਨੁਦਿਖੈ॥੧॥ਵੀਆਹੁਹੋਆਮੇਰੇਬਾਬੁਲਾਗੁਰਮੁਖੇ
ਹਰਿਪਾਇਆ॥ਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਕਟਿਆਗੁਰਗਿਆਨੁਪਰਚੰਡੁਬਲਾਇ

ਆਬਾਲਿਆਗੁਰਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਬਿਨਸਿਆਹਰਿਰਤਨੁਪਦਾਰਥੁਲਾ
ਧਾ॥ਹਉਮੈਰੋਗੁਗਇਆਦੁਖੁਲਾਥਾਆਪੁਆਪੈਗੁਰਮਤਿਖਾਧਾ॥ਅਕਾ
ਲਮੂਰਤਿਵਰੁਪਾਇਆਅਬਿਨਾਸੀਨਾਕਦੇਮਰੈਨਜਾਇਆ॥ਵੀਆਹੁ
ਹੋਆਮੇਰੇਬਾਬੁਲਾਗੁਰਮੁਖੇਹਰਿਪਾਇਆ॥੩॥ਹਰਿਸਤਿਸਤੇਮੇਰੇਬਾਬੁ
ਲਾਹਰਿਜਨਮਿਲਿਜੰਞਸੁਹੰਦੀ॥ਪੇਵਕੜੈਹਰਿਜਪਿਸੁਹੇਲੀਵਿਚਿ
ਸਾਹੁਰੜੈਖਰੀਸੋਹੰਦੀ॥ਸਾਹੁਰੜੈਵਿਚਿਖਰੀਸੋਹੰਦੀਜਿਨਿਪੇਵਕੜੈਨਾਮ
ਸਮਾਲਿਆ॥ਸਭੁਸਫਲਿਓਜਨਮੁਤਿਨਾਦਾਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਾਮਨੁਜਿ
ਣਿਪਾਸਾਢਾਲਿਆ॥ਹਰਿਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਕਾਰਜੁਸੋਹਿਆਵਰੁਪਾਇ
ਆਪੁਰਖੁਅਨੰਦੀ॥ਹਰਿਸਤਿਸਤੇਮੇਰੇਬਾਬੋਲਾਹਰਿਜਨਮਿਲਿਜੰਞ
ਸੁਹੰਦੀ॥੧॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇਬਾਬੁਲਾਹਰਿਦੇਵਹੁਦਾਨੁਮੈਦਾਜੋ॥ਹਰਿਕਪ
ੜੋਹਰਿਸੋਭਾਦੇਵਹੁਜਿਤੁਸਵਰੈਮੇਰਾਕਾਜੋ॥ਹਰਿਹਰਿਭਗਤੀਕਾਜੁਸੁਹੇ
ਲਾਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਦਾਨੁਦਿਵਾਇਆ॥ਖੰਡਿਵਰਭੰਡਿਹਰਿਸੋਭਾਹੋਈ
ਇਹੁਦਾਨੁਨਰਲੈਰਲਾਇਆ॥ਹੋਰਿਮਨਮੁਖਦਾਜੁਜਿਰਖਿਦਿਖਾਲਹਿ
ਸੁਕੂੜੁਅਹੰਕਾਰੁਕਚੁਪਾਜੋ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇਬਾਬੁਲਾਹਰਿਦੇਵਹੁਦਾਨੁਮੈ
ਦਾਜੋ॥੨॥ਹਰਿਰਾਮਰਾਮਮੇਰੇਬਾਬੋਲਾਪਿਰਮਿਲਿਧਨਵੇਲਵਧੰਦੀ॥ਹ
ਰਿਜੁਗਹਜੁਗੋਜੁਗਜੁਗਹਜੁਗੋਸਦਪੀੜੀਗੁਰੂਚਲੰਦੀ॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਪੀੜੀ
ਚਲੈਸਤਿਗੁਰਕੀਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਹਰਿਪੁਰਖੁਨਕਬਹੀ
ਬਿਨਸੈਜਾਵੈਨਿਤਦੇਵੈਚੜੈਸਵਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸੰਤਸੰਤਹਰਿਏਕੋਜਪਿਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਸੋਹੰਦੀ॥ਹਰਿਰਾਮਰਾਮਮੇਰੇਬਾਬੁਲਾਪਿਰਮਿਲਿਧਨਵੇਲਵਧੰ
ਦੀ॥੩॥   ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ਛੰਤ + ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀ
ਉਮਿਤ੍ਰਾਗੋਬਿੰਦਨਾਮੁਸਮਾਲੇ॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਨਿਬਹੈਤੇ

6

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰੈਨਾਲੇ॥ਸੰਗਿਸਹਾਈਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਬਿਰਥਾਕੋਇਨਜਾਏ॥ਮਨਚਿੰ
ਦੇਸੇਈਫਲਪਾਵਹਿਚਰਣਕਮਲਚਿਤੁਲਾਏ॥ਜਲਿਥਲਿਪੂਰਿਰਹਿ
ਆਬਨਵਾਰੀਘਟਿਘਟਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲੇ॥ਨਾਨਕੁਸਿਖਦੇਇਮਨਪ੍ਰੀਤਮ
ਸਾਧਸੰਗਿਭ੍ਰਮੁਜਾਲੇ॥੧॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਬਿਨੁਝੂਠੁਪਸਾਰੇ॥
ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਬਿਖੁਸਾਗਰੁਸੰਸਾਰੇ॥ਚਰਨਕਮਲਕਰਿਬੋ
ਹਿਥੁਕਰਤੇਸਹਸਾਦੁਖੁਨਬਿਆਪੈ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟੈਵਡਭਾਗੀਆਠਪਹਰਪ੍ਰ
ਭੁਜਾਪੈ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਸੇਵਕਸੁਆਮੀਭਗਤਾਨਾਮੁਅਧਾਰੇ॥ਨਾਨਕੁਸਿਖ
ਦੇਇਮਨਪ੍ਰੀਤਮਬਿਨੁਹਰਿਝੂਠੁਪਸਾਰੇ॥੨॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾ
ਹਰਿਲਦੇਖੇਪਸਵਲੀ॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਦਰੁਨਿਹਚ
ਲੁਮਲੀ॥ਹਰਿਦਰੁਸੇਵੇਅਲਖਅਭੇਵੇਨਿਹਚਲੁਆਸਣੁਪਾਇਆ॥
ਤਹਜਨਮਨਮਰਣੁਨਆਵਣਜਾਣਾਸੰਸਾਦੂਖੁਮਿਟਾਇਆ॥ਚਿਤ੍ਰਗੁਪ
ਤਕਾਕਾਗਦੁਫਾਰਿਆਜਮਦੂਤਾਕਛੂਨਚਲੀ॥ਨਾਨਕੁਸਿਖਦੇਇਮਨਪ੍ਰੀਤਮ
ਹਰਿਲਦੇਖੇਪਸਵਲੀ॥੩॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਕਰਿਸੰਤਾਸੰ
ਗਿਨਿਵਾਸੋ॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਪਰਗਾਸੋ॥ਸਿਮਰਿ
ਸੁਆਮੀਸੁਖਹਗਾਮੀਇਛਸਗਲੀਪੁੰਨੀਆ॥ਪੁਰਬੇਕਮਾਏਸ੍ਰੀਰੰਗਪਾਏ
ਹਰਿਮਿਲੇਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਿਆ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸਰਬਤਿਰਵਿਆਮਨਿਉਪ
ਜਿਆਬਿਸੁਆਸੋ॥ਨਾਨਕੁਸਿਖਦੇਇਮਨਪ੍ਰੀਤਮਕਰਿਸੰਤਾਸੰਗਿਨਿਵਾਸੋ॥੪॥
ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮਨੁਲੀਨਾ॥ਮਨਪਿਆਰਿਆ
ਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਜਲਮਿਲਿਜੀਵੈਮੀਨਾ॥ਹਰਿਪੀਆਘਾਨੇਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੇ
ਸ੍ਰਬਸੁਖਾਮਨਿਵੁਠੇ॥ਸ੍ਰੀਧਰਪਾਏਮੰਗਲਗਾਏਇਛਪੁੰਨੀਸਤਿਗੁਰਤੁਠੇ॥
ਲੜਿਲੀਨੇਲਾਏਨਉਨਿਧਿਪਾਏਨਾਉਸਰਬਸੁਠਾਕੁਰਿਦੀਨਾ॥ਨਾਨਕਸਿ

ਖਸੰਤਸਮਝਾਣੀਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮਨੁਭੀਨਾ॥੫॥੧॥ ਸ੍ਰੀਰਾਗਕੇਛੰਤੁ
ਮਹਲਾ੫ ॥ ਡਖਣਾ॥ ਹਠਮਝਾਹੂਮਾਪਿਰੀਪਸੇਕਿਉਦੀਦਾਰੁ॥ ਸੰਤਸਰ

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਣਾਈਲਭਣੇਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰ॥੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿ
ਰੀਤਿਸੰਤਨਮਨਿਆਵਏਜੀਉ॥ਦੁਤੀਆਭਾਉਬਿਪਰੀਤਿਅਨੀਤਿਦਾਸਾਨ
ਹਭਾਵਏਜੀਉ॥ਦਾਸਾਨਹਭਾਵਏਬਿਨੁਦਰਸਾਵਏਇਕੁਖਿਨੁਧੀਰਜੁਕਿਉਕ
ਰੈ॥ਨਾਮਬਿਹੂਨਾਤਨੁਮਨੁਹੀਨਾਜਲਬਿਨੁਮਛੁਲੀਜਿਉਮਰੈ॥ਮਿਲੁਮੇਰੇਪਿ
ਆਰੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੇਗੁਣਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਗਾਵਏ॥ +੧॥ ਡਖਣਾ॥ ਸੁਹੰਦ

ਨਾਨਕਕੇਸੁਆਮੀਧਾਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਮਨਿਤਨਿਅੰਕਿਸਮਾਵਏ॥੧॥

ੜੋਹਭਠਾਇਕੋਇਨਦਿਸੈਡੂਜੜੋ॥ਖੁਲੜੇਕਪਾਟਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਭੇਟਤੇ॥
੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਤੇਰੇਬਚਨਅਨੂਪਅਪਾਰਸੰਤਨਆਧਾਰਬਾਣੀਬੀਚਾਰੀਐ
ਜੀਉ॥ਸਿਮਰਤਸਾਸਗਿਰਾਸਪੂਰਨਬਿਸੁਆਸਕਿਉਮਨਹੁਬਿਸਾਰੀਐਜੀ
ਉ॥ਕਿਉਮਨਹੁਬਿਸਾਰੀਐਨਿਮਖਨਹੀਟਾਰੀਐਗੁਣਵੰਤਪ੍ਰਾਨਹਮਾਰੇ॥ਮ
ਨਬਾਂਛਤਫਲਦੇਤਹੈਸੁਆਮੀਜੀਅਕੀਬਿਰਥਾਸਾਰੇ॥ਅਨਾਥਕੇਨਾਥੇਸ੍ਰਬ
ਕੈਸਾਥੇਜਪਿਜੂਐਜਨਮੁਨਹਾਰੀਐ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਪ੍ਰਭਪਹਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿ
ਭਵਜਲੁਤਾਰੀਐ॥੨॥ ਡਖਣਾ॥ ਧੂੜੀਮਜਨੁਸਾਧਖੇਸਾਈਥੀਏਕ੍ਰਿਪਾ
ਲ॥ਲਧੇਹਭੇਥੋਕੜੇਨਾਨਕਹਰਿਧਨੁਮਾਲ॥੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਸੁੰਦਰਸੁਆਮੀ
ਧਾਮਭਗਤਹਬਿਸ੍ਰਾਮਆਸਾਲਗਿਜੀਵਤੇਜੀਉ॥ਮਨਿਤਨੇਗਲਤਾਨਸਿ
ਮਰਤਪ੍ਰਭਨਾਮਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਤੇਜੀਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਪੀਵਤੇਸਦਾਥਿ
ਰੁਥੀਵਤੇਬਿਖੈਬਨੁਫੀਕਾਜਾਨਿਆ॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੋਪਾਲਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸਾਧਸੰਗ
ਤਿਨਿਧਿਮਾਨਿਆ॥ਸਰਬਸੋਸੂਖਆਨੰਦਘਨਪਿਆਰੇਹਰਿਰਤਨੁਮਨਅੰਤਰਿ
ਸੀਵਤੇ॥ਇਕੁਤਿਲੁਨਹੀਵਿਸਰੈਪ੍ਰਾਨਆਧਾਰਾਜਪਿਜਪਿਨਾਨਕਜੀਵਤੇ॥੩॥
ਡਖਣਾ॥ ਜੋਤਉਕੀਨੇਆਪਣੇਤਿਨਾਕੂੰਮਿਲਿਓਹਿ॥ਆਪੇਹੀਆਪੁਮੋਹਿਓਹਿ

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਲੀਤਾ ॥੪॥ ਛੰਤੁ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਠਗਉਰੀ ਪਾਇ ਰੀਝਾਇ
ਗੋਬਿੰਦ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਜੀਉ ॥ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਗਾਧਿ ਕੰਠੇ ਲਗਿ ਸੋਹਿਆ
ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਕੰਠਿ ਲਗਿ ਸੋਹਿਆ ਦੋਖ ਸਭਿ ਜੋਹਿਆ ਭਗਤਿ ਲਖੵਣ ਕਰਿ ਵਸਿ
ਭਏ ॥ ਮਨਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਵੁਠੇ ਗੋਵਿਦ ਤੁਠੇ ਜਨਮ ਮਰਣਾ ਸਭਿ ਮਿਟਿ ਗਏ ॥ ਸਖੀ
ਮੰਗਲੋ ਗਾਇਆ ਇਛ ਪੁਜਾਇਆ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਾਇਆ ਹੋਹਿਆ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ
ਲੀਨੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਨਹੀ ਪੋਹਿਆ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਸਾਈ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ਕੀਮ ਨ ਕੋਈ ਜਾਣਦੋ ॥ ਜਿਨ ਭਾਗ ਮਥਾਹਿ ਸੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ
ਮਾਣਦੋ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਕਹਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੁਣਤੇ ਸਭਿ ਧੰਨੁ ਲਿਖਤੀ ਕੁਲੁ ਤਾ
ਰਿਆ ਜੀਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਤਿਨੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰਿਆ ਜੀ
ਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰਿਆ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਆ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰੀ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ
ਲੀਨੇ ਹਰਿ ਜਸੋ ਦੀਨੇ ਜੋਨਿ ਨਾ ਧਾਵੈ ਨਹ ਮਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾਲ ਭੇ
ਟਤ ਹਰੇ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮਾਰਿਆ ॥ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ਅਕਥੁ ਸੁਆਮੀ ਸਦਕੈ
ਜਾਇ ਨਾਨਕੁ ਵਾਰਿਆ ॥੫॥੧॥੩॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਵਣਜਾਰਾ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਜੀਅ ਸਭੇ ਪ੍ਰ
ਤਿਪਾਲਦਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਸੋਇ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਤਿਸੁ ਬਿ
ਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦੇ ਸੇ ਛੋਡਿ ਚਲੇ ਦੁਖੁ ਰੋ
ਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿ
ਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਪਾਈਐ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਵਡਭਾ
ਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਵਿਣੁ ਭਾਈਆ ਹਰਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਨਾ

ਉ॥ਹਉਵਿਚਿਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਵਦੇਜੇਤੇਵੇਸਆਪਤੁਨਿਨਾਉ॥ਪਤਾਜਾਤਿਤਤੋ
ਈਐਗੁਰੁਤੁਠਾਕਰੇਪਸਾਉ॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇਆਹਰਿਅਹਿਨਿਸਿਲਿਵਲਾਗ
ਉ॥ਜਨਨਾਨਕਿਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਣਿਆਹਰਿਕੀਰਤਿਕਰਮਕਮਾਉ॥੨॥ਮਨਿਹਰਿਹਰਿ
ਰਿਦਲਾਗਾਚਾਉ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਹਰਿਮਿਲਿਆਹਰਿਪ੍ਰਭਨਾਉ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਜਬਲਗੁਜੋਬਨਿਸਾਸੁਹੈਤਬਲਗੁਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਚਲਦਿਆਨਾ
ਲਿਹਰਿਚਲਸੀਹਰਿਅੰਤੇਲਏਛਡਾਇ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਜਿਨਹ
ਰਿਮਨਿਵੁਠਾਆਇ॥ਜਿਨੀਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਸੇਅੰਤਿਗਏਪਛੁਤਾਇ॥੨॥ਧੁ
ਰਿਮਸਤਕਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿਲਿਖਿਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇ॥੩॥ਮਨਿਹਰਿਹਰਿ
ਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਇਆ॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇਆਗੁਰਸਬਦੀਪਾਰਿਲਘਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਹਰਿਆਪੇਆਪਿਉਪਾਇਦਾਹਰਿਆਪੇਦੇਵੈਲੇਇ॥ਹਰਿਆਪੇਭਰਮਿਭੁਲਾਇ
ਦਾਹਰਿਆਪੇਹੀਮਤਿਦੇਇ॥ਗੁਰਮੁਖਾਮਨਿਪਰਗਾਸੁਹੈਸੇਵਿਰਲੇਕੇਈਕੇਇ
॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਜਿਨਹਰਿਪਾਇਆਗੁਰਮਤੇ॥ਜਨਨਾਨਕਿਕਮਲੁਪ੍ਰ
ਗਾਸਿਆਮਨਿਹਰਿਹਰਿਵੁਠੜਾਹੇ॥੪॥ਮਨਿਹਰਿਹਰਿਜਪਨੁਕਰੇ॥ਹਰਿਗੁਰਸਰ
ਣਾਈਭਜਿਪਉਜਿੰਦੂਸਭਕਿਲਵਿਖਦੁਖਪਰਹਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਟਿਘ
ਟਿਰਮਈਆਮਨਿਵਸੈਕਿਉਪਾਈਐਕਿਤੁਭਤੇ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੀ
ਐਹਰਿਆਇਵਸੈਮਨਿਚਿਤੇ॥ਮੈਧਰਨਾਮੁਅਧਾਰੁਹੈਹਰਿਨਾਮੈਤੇਗਤਿਮ
ਤੇ॥ਮੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਵਿਸਾਹੁਹੈਹਰਿਨਾਮੇਹੀਜਾਤਿਪਤੇ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁ
ਧਿਆਇਆਰੰਗਿਰਤੜਾਹਰਿਰੰਗਿਰਤੇ॥੫॥ਹਰਿਧਿਆਵਹੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸ
ਤੇ॥ਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਣਿਆਸਭਹਰਿਪ੍ਰਭਤੇਉਤਪਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਸੇਆਇਮਿਲੇਗੁਰਪਾਸਿ॥ਸੇਵਕਭਾਇਵਣ
ਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਗੁਰੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥ਧਨੁਧਨੁਵਣਜੁਵਾਪਾਰੀਆ

ਜਿਨੀ ਦੁਖੁ ਲਾਧਿਆ ਨਾ ਤਰਿਆ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਾ ਦਰਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਸੇ ਆਇਆ
ਲੋਇ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਜਿਨਾ ਆਪਿ ਤੁਠਾ ਗੁਰੁ ਤਾਸਿ ॥
ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਨਾਮੁ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਤਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਾ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਜਿਨਾ ਰਹਰਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗ ਕੀ ਵਾਰ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਮਹਲਾ ੪ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੩ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗਾ ਵਿਚਿ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਹੈ ਜੇ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਨਿਹਚਲੁ ਮਤਿ ਅਪਾ
ਰੁ ॥ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜਿਹਵਾ ਸਚੀ ਮਨੁ ਸਚਾ ਸ
ਚਾ ਸਰੀਰ ਅਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਮਹ
ਲਾ ੩ ॥ ਹੋਰੁ ਬਿਰਹਾ ਸਭ ਧਾਤੁ ਹੈ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾ
ਇਆ ਮੋਹਿਆ ਵੇਖਣੁ ਸੁਨਣੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸਹ ਦੇਖੇ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਊਪਜੈ ਅੰਧਾ ਕਿਆ
ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਅਖੀ ਲੀਤੀਆ ਸੋਈ ਸਚਾ ਦੇਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਹਰਿ ਇਕੋ ਕਰਤਾ ਇਕੁ ਇਕੋ ਦੀਬਾਣੁ ਹਰਿ ॥ ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਦਾ ਹੈ ਅਮਰੁ ਇਕੋ ਹਰਿ
ਚਿਤਿ ਧਰਿ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ਡਰੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸੈ
ਨੋ ਸਾਲਾਹਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਰਖੈ ਬਾਹਰਿ ਘਰਿ ॥ ਹਰਿ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਸੋ ਹਰਿ
ਜਪਿ ਭਉ ਬਿਖਮੁ ਤਰਿ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦਾਤੀ ਸਾਹਿਬ ਸੰਦੀਆ
ਕਿਆ ਚਲੈ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ॥ ਇਕਿ ਜਾਗੰਦੇ ਨਾ ਲਹਨਿ ਇਕਨਾ ਸੁਤਿਆ ਦੇਇ ਉ
ਠਾਲਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਿਦਕੁ ਸਬੂਰੀ ਸਾਦਿਕਾ ਸਬਰੁ ਤੋਸਾ ਮਲਾਇਕਾਂ ॥ ਦੀਦਾਰੁ

ਬੁਰੇ ਪਾਇਆਸਾ ਬਾਝੁ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਇਕਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਉਪਾ
ਇ ਕੈ ਆਪਿ ਕਾਰੈ ਲਾਈ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਦਾ ਆਪਣੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿ
ਤੁਧਹੁ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਂਈ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਸਭਨੀ ਹੀ ਥਾ
ਈ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਜੋ ਲਏ ਛਡਾਈ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮ
ਹਲਾ ੧ ॥ ਫਕੜੁ ਜਾਤੀ ਫਕੜੁ ਨਾਉ ॥ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਇਕਾ ਛਾਉ ॥ ਆਪਹੁ ਜੇ ਕੋ
ਭਲਾ ਕਹਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਪੈ ਜਾ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਪਾਏ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਜਿਸੁ ਪਿ
ਆਰੇ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਮਰਿ ਚਲੀਐ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰਿ ਤਾ ਕੈ ਪਾਛੈ
ਜੀਵਣਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਸਾਜੀਐ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਦੀਵੇ
॥ ਦਸ ਚਾਰਿ ਹਟ ਤੁਧੁ ਸਾਜਿਆ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰੀਵੇ ॥ ਇਕਨਾ ਨੋ ਹਰਿ ਲਾਭੁ ਦੇਇ ਜੋ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਥੀਵੇ ॥ ਤਿਨ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ਜਿਨ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੇ ॥ ਓਇ ਆ
ਪਿ ਛੁਟੇ ਪਰਵਾਰ ਸਿਉ ਤਿਨ ਪਿਛੈ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛੁਟੀਵੇ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥ ਵਖਤੁ ਵੀਚਾਰੇ ਸੁ ਬੰਦਾ ਹੋਇ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਹੈ
ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥ ਜਾ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਤ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਰੈ ਸਰੀਅਤਿ ਕਰਹਿ ਬੀ
ਚਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕੈਸੇ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰੁ ॥ ਸਿਦਕੁ ਕਰਿ ਸਿਜਦਾ ਮਨੁ ਕਰਿ ਮਖਸੂਦੁ ॥ ਜਿ
ਹ ਧਿਰਿ ਦੇਖਾ ਤਿਹ ਧਿਰਿ ਮਉਜੂਦੁ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰ ਸਭਾ ਏਵ ਨ ਪਾਈਐ
ਨਾ ਨੇੜੈ ਨਾ ਦੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਾਂ ਮਿਲੈ ਜਾ ਮਨੁ ਰਹੈ ਹਦੂਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸਪਤ ਦੀਪ ਸਪਤ ਸਾਗਰਾ ਨਵ ਖੰਡ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਦਸ ਅਸਟ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਹਰਿ ਸਭਨਾ
ਵਿਚਿ ਤੂੰ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਭਾਣਾ ॥ ਸਭਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਵਹਿ ਜੀਅ ਜੰਤ ਹਰਿ ਸਾ
ਰਗ ਪਾਣਾ ॥ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਦੇ ਤਿਨ ਹਉ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵ
ਰਤਦਾ ਕਰਿ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਾ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਕਲਉ ਮਸਾਜਨੀ ਕਿ
ਆ ਸਦਾਈਐ ਹਿਰਦੈ ਹੀ ਲਿਖਿ ਲੇਹੁ ॥ ਸਦਾ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਹੈ ਕਬਹੂੰ ਨ ਤੂਟਸਿ

ਨੇਹੁ ਲਾਗਾ ਉਸ ਮਨ ਸਾਜਨੀ ਜਾਇਸੀ ਨਾਲਿ ਆਵੀ ਨਾਲੇ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਸਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਜਾਇਸੀ ਜੋ ਧੁਰਿ ਛੋਡੀ ਸਚੈ ਪਾਇ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਦਰੀ ਆਵਦਾ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਵਿਉਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਸਾਚੇ ਰਹਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਹੈ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਅੰਦਰਿ ਬਾਹਰਿ ਇਕੁ ਤੂੰ ਤੂੰ ਜਾਣਹਿ ਭੇਤੁ ॥ ਜੋ ਕੀਚੈ ਸੋ ਹਰਿ ਜਾਣਦਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਚੇਤੁ ॥ ਸੋ ਡਰੈ ਜਿ ਪਾਪ ਕਮਾਵਦਾ ਧਰਮੀ ਵਿਗਸੇਤੁ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਆਪਿ ਨਿਆਉ ਸਚੁ ਤਾ ਡਰੀਐ ਕੇਤੁ ॥ ਜਿਨ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸੇ ਸਾਚੇ ਰਲੇਤੁ ॥੫॥

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਕਲਮ ਜਲਉ ਸਣੁ ਮਸਵਾਣੀਐ ਕਾਗਦੁ ਭੀ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ ਜਲਿ ਬਲਉ ਜਿਨਿ ਲਿਖਿਆ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹੋਰੁ ਕੂੜੁ ਪੜਣਾ ਕੂੜੁ ਬੋਲਣਾ ਮਾਇਆ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਥਿਰੁ ਨਹੀ ਪੜਿ ਪੜਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਜਾ ਨਿਆਉ ਹੈ ਧਰਮ ਕਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਜਾ ਫਲੁ ਹੈ ਜੀਅ ਕਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਜਾ ਨ ਸੁਣਈ ਕਹਿਆ ਚੁਗਲ ਕਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਅਪੁਛਿਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵਕਾ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੀ ਸਭ ਮੁਈ ਸੰਪਉ ਕਿਸੈ ਨ ਨਾਲਿ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਜੋਹੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗਲੀ ਅਸੀ ਚੰਗੀਆ ਆਚਾਰੀ ਬੁਰੀਆਹ ॥ ਮਨਹੁ ਕੁਸੁਧਾ ਕਾਲੀਆ ਬਾਹਰਿ ਚਿਟਵੀਆਹ ॥ ਰੀਸਾ ਕਰਹਿ ਤਿਨਾੜੀਆ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਦਰੁ ਖੜੀਆਹ ॥ ਨਾਲਿ ਖਸਮੈ ਰਤੀਆ ਮਾਣਹਿ ਸੁਖਿ ਰਲੀਆਹ ॥ ਹੋਦੈ ਤਾਣਿ ਨਿਤਾਣੀਆ ਰਹਹਿ ਨਿਮਾਨਣੀਆਹ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਮੁ ਸਕਾਰਥਾ ਜੇ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਹ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਜਲੁ ਮੀਨਾ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਜਾਲੁ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਜਾਲੁ ਵਤਾਇਦਾ ਆਪੇ ਵਿ

[illegible]

ਚਿਸਿਬਾਲੁ॥ਤੂੰਆਪੇਕਮਲੁਅਲਿਪਤੁਤੂੰਹੈਸੈਹਥਾਵਿਚਿਗੁਲਾਲੁ॥ਤੂੰਆਪੇ
ਮੁਕਤਿਕਰਾਇਦਾ॥ਇਕਨਿਮਖਘੜੀਕਰਿਖਿਆਲੁ॥ਹਰਿਤੁਧਹੁਬਾਹਰਿ
ਕਿਛੁਨਹੀਗੁਰਸਬਦੀਵੇਖਿਨਿਹਾਲੁ॥੭॥ ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ ੩ ਹੁਕਮੁ
ਨਜਾਣੈਬਹੁਤਾਰੋਵੈ॥ਅੰਦਰਿਧੋਖਾਨੀਦਨਸੋਵੈ॥ਜੇਧਨਖਸਮੈਚਲੈਰਜਾਈ॥
ਦਰਿਘਰਿਸੋਭਾਮਹਲਿਬੁਲਾਈ॥ਨਾਨਕਕਰਮੀਇਹਮਤਿਪਾਈ॥ਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦੀਸਚਿਸਮਾਈ॥੧॥ਮਹਲਾ੩॥ਮਨਮੁਖਨਾਮਵਿਹੂਣਿਆ॥ਰੰਗੁਕਸੁੰ
ਭਾਦੇਖਿਨਭੁਲੁ॥ਇਸਕਾਰੰਗੁਦਿਨਥੋੜਿਆ॥ਛੋਛਾਇਸਦਾਮੁਲੁ॥ਦੂਜੈ
ਲਗੇਪਚਿਮੁਏ॥ਮੂਰਖਅੰਧਗਵਾਰ॥ਬਿਸਟਾਅੰਦਰਿਕੀਟਸੇ॥ਪਇਪਚਹਿਵਾਰੋ
ਵਾਰ॥ਨਾਨਕਨਾਮਰਤੇਸੇਰੰਗੁਲੇਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਭਗਤੀਰੰਗੁਨਉਤਰੈ
ਸਹਜੇਰਹੈਸਮਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਿਸਟਿਉਪਾਈਸਭਤੁਧੁਆਪੇਰਿਜਕੁ
ਸੰਬਾਹਿਆ॥ਇਕਿਵਲੁਛਲੁਕਰਿਕੈਖਾਵਦੇਮੁਹਹੁਕੂੜੁਕੁਸਤੁਤਿਨੀਢਾਹਿ
ਆ॥ਤੁਧੁਆਪੇਭਾਵੈਸੋਕਰਹਿਤੁਧੁਓਤੈਕੰਮਿਓਇਲਾਇਆ॥ਇਕਨਾਸਚੁਬੁ
ਝਾਇਓਨੁਤਿਨਾਅਤੁਟਭੰਡਾਰਦਿਵਾਇਆ॥ਹਰਿਚੇਤਿਖਾਹਿਤਿਨਾਸਫਲੁਹੈ
ਅਚੇਤਾਹਥਤਡਾਇਆ॥੮॥ ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ ੩ ॥ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਬੇ
ਦਵਖਾਣਹਿਮਾਇਆਮੋਹਸੁਆਇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਹਰਿਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਮਨਮੂ
ਰਖਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਜਿਨਿਜੀਉਪਿੰਡੁਦਿਤਾਤਿਸੁਕਬਹੂੰਨਚੇਤੈਜੋਦੇਂਦਾਰਿਜ
ਕੁਸੰਬਾਹਿ॥ਜਮਕਾਫਾਹਾਗਲਹੁਨਕਟੀਐਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈਜਾਇ॥ਮਨਮੁਖਿ
ਕਿਛੂਨਸੂਝੈਅੰਧੁਲੇਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਇ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰੁਮਿ
ਲੈਸੁਖਦਾਤਾਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਸੁਖੁਮਾਣਹਿਸੁਖੁਪੈਨਣਾਸੁਖੇਸੁਖਿਵਿ
ਹਾਇ॥ਨਾਨਕਸੋਨਾਉਮਨਹੁਨਵਿਸਾਰੀਐਜਿਤੁਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਇ॥੧॥
ਮਹਲਾ੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸੁਖੁਪਾਇਆਸਚੁਨਾਮੁਗੁਣਤਾਸੁ॥ਗੁਰਮਤੀਆ
ਪੁਪਛਾਣਿਆਰਾਮਨਾਮੁਪਰਗਾਸੁ॥ਸਚੋਸਚੁਕਮਾਵਣਾਵਡਿਆਈਵਡੇਪਾ

ਸਾਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਕਾਸੇਵਹਿਤਿਕਰੇਅਰਦਾਸਿ॥ਸਚੈਸਬਦਿਸਲਾ
ਹਣਾਸੁਖੇਸੁਖਿਨਿਵਾਸੁ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਮਨੈਮਾਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਾ
ਸੁ॥ਗੁਰਮਤੀਨਾਉਪਾਈਐਮਨਮੁਖਿਮੋਹਿਵਿਣਾਸੁ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖੁ
ਤੂੰਨਾਨਕੁਤੇਰਾਦਾਸੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭੁਕੋਤੇਰਾਤੂੰਸਭਸੁਦਾਤੂੰਸਭਨਾਰਾ
ਸਿ॥ਸਭਿਤੁਧੈਪਾਸਹੁਮੰਗਦੇਨਿਤਕਰਿਅਰਦਾਸਿ॥ਜਿਸੁਤੂੰਦੇਹਿਤਿਸੁਸ
ਭੁਕਿਛੁਮਿਲੈਇਕਨਾਦੂਰਿਹੈਪਾਸਿ॥ਤੁਧੁਬਾਝਹੁਥਾਉਕੋਨਾਹੀਜਿਸੁਪਾ
ਸਹੁਮੰਗੀਐਮਨਿਵੇਖਹੁਕੋਨਿਰਜਾਸਿ॥ਸਭਿਤੁਧੈਨੋਸਾਲਾਹਦੇਦਰਿਗੁਰਮੁ
ਖਾਨੋਪਰਗਾਸਿ॥੯॥ ਸਲੋਕਮਹਲਾ੩॥ਪੰਡਿਤੁਪੜਿਪੜਿਉਚਾਕੂਕ
ਦਾਮਾਇਆਮੋਹਿਪਿਆਰੁ॥ਅੰਤਰਿਬ੍ਰਹਮੁਨਚੀਨਈਮਨਿਮੂਰਖੁਗਾਵਾਰੁ॥
ਦੂਜੈਭਾਇਜਗਤੁਪਰਬੋਧਦਾਨਾਬੂਝੈਬੀਚਾਰੁ॥ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇ
ਆਮਰਿਜੰਮੈਵਾਰੋਵਾਰ॥੧॥ਮਹਲਾ੩॥ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਤਿਨੀਨਾ
ਉਪਾਇਆਬੂਝਹੁਕਰਿਬੀਚਾਰੁ॥ਸਦਾਸਾਂਤਿਸੁਖੁਮਨਿਵਸੈਚੂਕੈਕੂਕਪੁਕਾਰ
॥ਆਪੈਨੋਆਪੁਖਾਇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਬਦਿ
ਰਤੇਸੇਮੁਕਤੁਹੈਹਰਿਜੀਉਹੇਤਿਪਿਆਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਕੀਸੇਵਾਸ
ਫਲੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਥਾਇ॥ਜਿਸੁਹਰਿਭਾਵੈਤਿਸੁਗੁਰੁਮਿਲੈਸੋਹਰਿਨਾਮੁ
ਧਿਆਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਪਾਈਐਹਰਿਪਾਰਿਲਘਾਇ॥ਮਨਹਠਿਕਿਨੈਨ
ਪਾਇਓਪੁਛਹੁਵੇਦਾਜਾਇ॥ਨਾਨਕਹਰਿਕੀਸੇਵਾਸੋਕਰੇਜਿਸੁਲਏਹਰਿਲਾ
ਇ॥੧੦॥ ਸਲੋਕਮਹਲਾ੩॥ਨਾਨਕਸੋਸੂਰਾਵਰੀਆਮੁਜਿਨਿਵਿਚਹੁਦੁ
ਸਟੁਅਹੰਕਰਣੁਮਾਰਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਾਲਾਹਿਜਨਮੁਸਵਾਰਿਆ॥ਆ
ਪਿਹੋਆਸਦਾਮੁਕਤੁਸਭੁਕੁਲੁਨਿਸਤਾਰਿਆ॥ਸੋਹਨਿਸਚਿਦੁਆਰਿਨਾਮੁ
ਪਿਆਰਿਆ॥ਮਨਮੁਖਮਰਹਿਅਹੰਕਾਰਿਮਰਣੁਵਿਗਾੜਿਆ॥ਸਭੋਵਰਤੈਹੁਕ

ਆਪੇ ਆਕਰਤਿ ਵਿਚਾਰਿਆ ॥ ਆਪਣੁ ਹੁਕਮੈ ਧਾਰਿਆ ਸਭੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥
ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਭਰਮ ਸਭੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ਤਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾ
ਈ ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ ਮਗੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਅੰਤਰਿ
ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸਭੁ
ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਕਰਤਾ ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਨਾਇ ਲਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਲ
ਏ ਤਾ ਜੀਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਖਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਮਿਲਿਆ
ਹਰਿ ਦੀਬਾਣ ਸਿਉ ਸੋ ਸਭਨੀ ਦੀਬਾਣੀ ਮਿਲਿਆ ॥ ਜਿਥੈ ਓਹੁ ਜਾਇ ਤਿ
ਥੈ ਓਹੁ ਸੁਰਖਰੂ ਉਸ ਕੈ ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ ਸਭ ਪਾਪੀ ਤਰਿਆ ॥ ਓਸੁ ਅੰਤਰਿ ਨ
ਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨਾਮੋ ਪਰਵਰਿਆ ॥ ਨਾਉ ਪੂਜੀਐ ਨਾਉ ਮੰਨੀਐ ਨਾਇ ਕਿਲ
ਵਿਖ ਸਭੁ ਹਿਰਿਆ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ
ਸੇ ਅਸਥਿਰੁ ਜਗਿ ਰਹਿਆ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਆਤਮਾ ਦੇ
ਉ ਪੂਜੀਐ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਆਤਮੇ ਨੋ ਆਤਮੇ ਦੀ ਪਰਤੀਤਿ
ਹੋਇ ਤਾ ਘਰ ਹੀ ਪਰਚਾ ਪਾਇ ॥ ਆਤਮਾ ਅਡੋਲੁ ਨ ਡੋਲਈ ਗੁਰ ਕੈ
ਭਾਇ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਵਿਣੁ ਸਹਜੁ ਨ ਆਵਈ ਲੋਭੁ ਮੈਲੁ ਨ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥
ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ॥ ਸਚੇ ਮੈਲੁ ਨ ਲ
ਗਈ ਮਲੁ ਲਾਗੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਧੋਤੀ ਮੂਲਿ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ
ਨਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ਸਭੁ ਦੁਖੋ ਦੁਖੁ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮੈਲਾ
ਊਜਲੁ ਤਾ ਥੀਐ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਲੋ
ਕੁ ਸਮਝਾਈਐ ਕਦਹੁ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਰਲਾਇਆ ਨਾ ਰਲੈ
ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਫਿਰਾਇ ॥ ਲਿਵ ਧਾਤੁ ਦੁਇ ਰਾਹ ਹੈ ਹੁਕਮੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਣਾ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਸਬਦਿ ਕਸਵਟੀ ਲਾਇ ॥ ਮਨ ਹੀ ਨਾਲਿ ਝਗੜਾ ਮਨ ਹੀ ਨਾਲਿ ਸਥ ਮਨ ਹੀ ਮੰਝਿ ਸਮਾਇ ॥ ਮਨੁ ਜੋ ਇਛੇ ਸੋ ਲਹੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦ ਭੁੰਚੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਵਿਣੁ ਮਨੈ ਜਿ ਹੋਰੀ ਨਾਲਿ ਲੁਝਣਾ ਜਾਸੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖੀ ਮਨਹਠਿ ਹਾਰਿਆ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਜਿਣੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਮਨਮੁਖਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੁਣਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਇਕ ਸਾਖੀ ॥ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਤਿਨਿ ਜਨਿ ਲੈ ਹਿਰਦੈ ਰਾਖੀ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਸਰੇਸਟ ਊਤਮ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਹਜੇ ਚਾਖੀ ॥ ਤਹ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ਜਿਉ ਸੂਰਜ ਰੈਣਿ ਕਿਰਾਖੀ ॥ ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋ ਦੇਖਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ ਸੋ ਸਿਰੁ ਲੇਖੈ ਲਾਇ ॥ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਕੈ ਰਹਨਿ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਓ ਤਿਨਾ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨੁ ਵੇਕਾਰੀ ਵੇੜਿਆ ਵੇਕਾਰਾ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਅਗਿਆਨੀ ਪੂਜਦੇ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਆਤਮ ਦੇਉ ਪੂਜੀਐ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਭਾਣਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥+੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਤੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਲਹਾਤੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਤੁ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਭ ਲਹਿ ਜਾਤੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਤੀ ॥ ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਭਾਗੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਸਾਚੈ ਹਰਿ ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ

(ਨਾਨਕ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਵਣੀ ਜੋ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਇ)

ਜਪਾਤੀ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਬਦਿ ਨ ਕੀਤੋ ਵੀ
ਚਾਰੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨ ਆਇਓ ਮਿਰਤਕੁ ਹੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫੇਰੁ ਪਇ
ਆ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸੋਇ
॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਗੁਰ ਸਬਦ ਸਿਉ
ਤਿਨ ਸਚੀ ਸਦਾ ਲਿਵ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਮੇਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥
੧॥ ਮਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ਸੋ ਭਗਉਤੀ ਜੋੁ ਭਗਵੰਤੈ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਧਾ
ਵਤੁ ਰਾਖੈ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣੈ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਐਸਾ ਭਗਉਤੀ
ਉਤਮੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੨॥ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਭਗ
ਉਤੀ ਕਹਾਏ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਦੇ ਨ ਪਾਏ ॥ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਲਾ
ਏ ॥ ਬਾਹਰਿ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ਮਨ ਕੀ ਜੂਠਿ ਨ ਜਾਏ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਬਾਦੁ ਰਚਾਏ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਖੀਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਰਚਾਏ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਪੂ
ਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮੋਖੁ ਨ ਪਾਏ ॥੩॥
ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਸੇ ਕੜਿ ਨ ਸਵਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿ
ਨੀ ਧਿਆਇਆ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਜਮ ਡਰੁ
ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਆ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹਰਿ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੈਰੀ ਪਾਹੀ ॥ ਤਿਨ ਐਥੈ
ਓਥੈ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਜਾਹੀ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਜੋ ਸਿ
ਰੁ ਸਾਂਈ ਨਾ ਨਿਵੈ ਸੋ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਡਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪਿੰਜਰ ਮਹਿ ਬਿਰਹਾ ਨਹੀ ਸੋ ਪਿੰ
ਜਰੁ ਲੈ ਜਾਰਿ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੁੰਢਹੁ ਭੁਲੀ ਨਾਨਕਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਮੁਈ
ਆਸੁ ॥ ਕਸਤੂਰੀ ਕੈ ਭੋਲੜੈ ਗੰਦੇ ਡੁੰਮਿ ਪਈਆਸੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋ ਐ
ਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਸਭਨਾ ਉਪਰਿ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ॥ ਸੋ ਐਸਾ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰਿ ਲਏ ਛਡਾਏ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜ

ਧੀਐਮਨਮੇਰੇਜੋਮਨਕੀਇਛਸਨਾਸਭਭੁਖਗਵਾਇ॥ਸੋਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਿ
ਆਦਰੁਭਾਗੀਤਿਨਾਨੈਚਕਹੁਸਟਸਾਕਿਪੈਰੀਪਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਅਰਾਧਿ
ਸਭਨਾਤੇਵਡਾਸਭਿਨਾਵੈਅਗੈਆਣਿਨਿਵਾਇ॥੧੫॥ ਸਲੋਕਮਃ੩
॥ਵੇਸੁਕਰੇਕਰੂਪਿਕੁਲਖਣੀਮਨਿਖੋਟੈਕੂੜਿਆਰਿ॥ਪਿਰਕੈਭਾਣੈਨਚ
ਲੈਹੁਕਮੁਕਰੇਗਾਵਾਰਿ॥ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੋਚਲੈਸਭਿਦੁਖਨਿਵਾਰਣ
ਹਾਰਿ॥ਲਿਖਿਆਮੇਟਿਨਸਕੀਐਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਕਰਤਾਰਿ॥ਮਨੁ
ਤਨੁਸਉਪੇਕੰਤਕਉਸਬਦੇਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਨੈਨਪਾਇਆ
ਦੇਖਹੁਰਿਦੈਬੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਸਾਸੁਆਲਿਉਸੁਲਖਣੀਜਿਰਾਵੀਸਿਰ
ਜਨਹਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਗੁਬਾਰੁਹੈਤਿਸਦਾਨਦਿਸੈਉਰਵਾਰੁਨਪਾ
ਰੁ॥ਮਨਮੁਖਅਗਿਆਨੀਮਹਾਦੁਖੁਪਾਇਦੇਡੁਬੇਹਰਿਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿ॥
ਭਲਕੇਉਠਿਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵਹਿਦੂਜੈਭਾਇਪਿਆਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁ
ਸੇਵਹਿਆਪਣਾਭਉਜਲੁਉਤਰੇਪਾਰਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਚਿਸਮਾ
ਵਹਿਸਚੁਨਾਮੁਉਰਧਾਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਜਲਿਥਲਿਮਹੀ
ਅਲਿਭਰਪੂਰਿਦੂਜਾਨਾਹਿਕੋਇ॥ਹਰਿਆਪਿਬਹਿਕਰੇਨਿਆਉਕੂੜਿ
ਆਰਸਭਿਮਾਰਿਕਢੋਇ॥ਸਚਿਆਰਾਦੇਇਵਡਿਆਈਹਰਿਧਰਮਨਿ
ਆਉਕੀਓਇ॥ਸਭਹਰਿਕੀਕਰਹੁਉਸਤਤਿਜਿਨਿਗਰੀਬਅਨਾਥਰਾ
ਖਿਲੀਓਇ॥ਜੈਕਾਰੁਕੀਓਧਰਮੀਆਕਾਪਾਪੀਕਉਡੰਡੁਦੀਓਇ॥੧੬॥
ਸਲੋਕਮਃ੩॥ ਮਨਮੁਖਮੈਲੀਕਾਮਣੀਕੁਲਖਣੀਕੁਨਾਰਿ॥ਪਿ
ਰੁਛੋਡਿਆਘਰਿਆਪਣਾਪਰਪੁਰਖੈਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਕਦੇਨਚੁਕ
ਈਜਲਦੀਕਰੇਪੂਕਾਰ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਕੁਰੂਪਿਕੁਸੋਹਣੀਪਰਹਰਿਛੋ
ਡੀਭਤਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸਬਦਿਰਤੀਸੋਹਾਗਣੀਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਇ

ਪਿਆਰਿ॥ਸਚਾਰਾਵਦੇਪ੍ਰਭੁਆਪਣਾਸਚੈਪ੍ਰੇਮਿਪਿਆਰਿ॥ਅਤਿਸੁਆ
ਲਿਉਸੁੰਦਰਿਸੋਭਾਵੰਤੀਨਾਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਸੁਭਾਗਣੀਮੇਲੀਮੇਲਣਹਾ
ਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਤੇਰੀਸਭਕਰਹਿਉਸਤਤਿ॥ਜਿਨਿਫਾਥੇਕਾਢਿ
ਆ॥ਹਰਿਤੁਧਨੋਕਰਹਿਸਭਨਮਸਕਾਰੁਜਿਨਿਪਾਪੈਤੇਰਾਖਿਆ॥ਹਰਿਨਿ
ਮਾਣਿਆਤੂੰਮਾਣੁਹਰਿਡਾਢੀਹੂੰਤੂੰਡਾਢਿਆ॥ਹਰਿਅਹੰਕਾਰੀਆਮਾਰਿਨਿ
ਵਾਏਮਨਮੁਖਮੂੜਸਾਧਿਆ॥ਹਰਿਭਗਤਾਦੇਇਵਡਿਆਈਗਰੀਬਅਨਾਥਿ
ਆ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੩॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੋਚਲੈਤਿਸੁਵਡਿਆ
ਈਵਡੀਹੋਇ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਉਤਮੁਮਨਿਵਸੈਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ਕਿਰਪਾਕ
ਰੇਜਿਸੁਆਪਣੀਤਿਸੁਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਨਾਨਕਕਾਰਣੁਕਰਤੇਵਸਿ
ਹੈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਇ॥੧॥ਮਹਲਾ੩ ਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮੁਜਿਨੀਅਰਾਧਿਆ
ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਲਿਵਤਾਰ॥ਮਾਇਆਬੰਦੀਖਸਮਕੀਤਿਨਅਗੈਕਮਾਵੈਕਾ
ਰ॥ਪੂਰੈਪੂਰਾਕਰਿਛੋਡਿਆਹੁਕਮਿਸਵਾਰਣਹਾਰ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਿਨਿਬੁ
ਝਿਆਤਿਨਿਪਾਇਆਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਮਨਮੁਖਹੁਕਮੁਨਜਾਣਨੀਤਿਨਮਾਰੇ
ਜਮਜੰਦਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਅਰਾਧਿਆਤਿਨੀਤਰਿਆਭਉਜਲੁਸੰਸਾ
ਰੁ॥ਸਭਿਅਉਗਣਗੁਣੀਮਿਟਾਇਆਗੁਰੁਆਪੇਬਖਸਣਹਾਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ
॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਾਪਰਤੀਤਿਹਰਿਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਦਾ॥ਹਰਿਜੇਵਡੁਨਾਹੀ
ਕੋਈਜਾਣੁਹਰਿਧਰਮੁਬੀਚਾਰਦਾ॥ਕਾੜਾਅੰਦੇਸਾਕਿਉਕੀਜੈਜਾਨਾਹੀਅਧ
ਰਮਿਮਾਰਦਾ॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਨਿਆਉਪਾਪੀਨਰੁਹਾਰਦਾ॥ਸਾਲਾਹਿਹੁਭ
ਗਤਹੁਕਰਜੋੜਿਹਰਿਭਗਤਜਨਤਾਰਦਾ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੩॥ਆ
ਪਣੇਪ੍ਰੀਤਮਮਿਲਿਰਹਾਅੰਤਰਿਰਖਾਉਰਿਧਾਰਿ॥ਸਾਲਾਹੀਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸ
ਗੁਰਕੈਹੇਤਿਪਿਆਰਿ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੇਤਿਸੁਮੇਲਿਲਏਸਾਈਸੁਹਾਗ

ਇ ਨਾਰਿ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਮਾ
ਨਸ ਤੇ ਦੇਵਤੇ ਭਏ ਧਿਆਇਆ ਨਾਮੁ ਹਰੇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਗੁਰ
ਕੈ ਸਬਦਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਅਨੁ ਹਰਿ ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਹਰਿ ਆਪਣੀ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ਵਡਿਆਈ ਵੇਖਾਲੀਅਨੁ ॥ ਆਪਣੀ ਆਪਿ ਕਰੇ
ਪਰਤੀਤਿ ਆਪੇ ਸੇਵ ਘਾਲੀਅਨੁ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਨੋ ਦੇਇ ਅਨੰਦੁ ਥਿਰੁ ਘਰੀ ਬਹਾ
ਲਿਅਨੁ ॥ ਪਾਪੀਆ ਨੋ ਨ ਦੇਈ ਥਿਰੁ ਰਹਣਿ ਚੁਣਿ ਨਰਕ ਘੋਰਿ ਚਾਲਿਅਨੁ ॥ ਹਰਿ
ਭਗਤਾ ਨੋ ਦੇਇ ਪਿਆਰੁ ਕਰਿ ਅੰਗੁ ਨਿਸਤਾਰਿਅਨੁ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ
੧ ॥ ਕੁਬੁਧਿ ਡੂਮਣੀ ਕੁਦਇਆ ਕਸਾਇਣਿ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਘਟ ਚੂਹੜੀ ਮੁਠੀ ਕ੍ਰੋਧਿ ਚੰ
ਡਾਲਿ ॥ ਕਾਰੀ ਕਢੀ ਕਿਆ ਥੀਐ ਜਾਂ ਚਾਰੇ ਬੈਠੀਆ ਨਾਲਿ ॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕ
ਰਣੀ ਕਾਰਾਂ ਨਾਵਣੁ ਨਾਉ ਜਪੇਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਊਤਮ ਸੇਈ ਜਿ ਪਾਪਾਂ ਪੰਦਿ ਨ
ਦੇਹੀ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਿਆ ਹੰਸੁ ਕਿਆ ਬਗੁਲਾ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਜੋ
ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਕਾਗਹੁ ਹੰਸੁ ਕਰੇਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੀਤਾ ਲੋੜੀਐ ਕੰਮੁ
ਸੁ ਹਰਿ ਪਹਿ ਆਖੀਐ ॥ ਕਾਰਜੁ ਦੇਇ ਸਵਾਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੁ ਸਾਖੀਐ ॥ ਸੰਤਾਂ ਸੰ
ਗਿ ਨਿਧਾਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖੀਐ ॥ ਭੈ ਭੰਜਨ ਮਿਹਰਵਾਨ ਦਾਸ ਕੀ ਰਾਖੀਐ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਅਲਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਖੀਐ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੀਉ
ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਭਸੈ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵੀਐ ਸਦਾ ਸਦਾ
ਭਤਾਰੁ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿਨਿ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਓਨਾ ਕੇ ਮੁ
ਖ ਸਦ ਉਜਲੇ ਓਨਾ ਨੋ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਕਰੇ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿ
ਲਿਐ ਉਲਟੀ ਭਈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਖਰਚਿਉ ਖਾਉ ॥ ਅਠਾਰਹ ਸਿਧੀ ਪਿਛੈ ਲਗੀਆ
ਫਿਰਨਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸੈ ਨਿਜ ਥਾਇ ॥ ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਸਦ ਵਜਦੇ ਉਨਮਨਿ ਹਰਿ ਲਿਵ
ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਤਿਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ

ਪਾਇਆ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਉਢਾਢੀਹਰਿਪ੍ਰਭਖਸਮਕਾਹਰਿਕੈਦਰਿਆਇਆ

॥ਹਰਿਅੰਦਰਿਸੁਣੀਪੂਕਾਰਢਾਢੀਮੁਖਿਲਾਇਆ॥ਹਰਿਪੁਛਿਆਢਾਢੀਸ

ਦਿਕੈਕਿਤੁਅਰਥਿਤੂੰਆਇਆ॥ਨਿਤਦੇਵਹੁਦਾਨੁਦਇਆਲੁਪ੍ਰਭਹਰਿਨਾਮੁ

ਧਿਆਇਆ॥ਹਰਿਦਾਤੈਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾਇਆਨਾਨਕੁਪੈਨਾਇਆ॥੨੧॥

ਸਲੋਕਦਰਗਾਹਿ॥੪੩॥ ਚਉਪਦੇ॥੧੦੦॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥੨੭॥ ਸਬਦਤਥਾ

ਛੰਤਤਥਾਪਉੜੀਤਥਾਵਣਜਾਰਾ॥੧੦॥ ਤਿਨਕਾਜੋੜੁ॥੧੩੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗਕਾਜੁਮਲਾ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਕਬੀਰਜੀਉਕਾ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਏਕੁਸੁਆਨੁਕੈਘਰਿਗਾਵਣਾ॥ ਜਨਨੀਜਾਨਤਸੁਤੁਬਡਾਹੋਤੁਹੈਇਤਨਾਕੁਨਜਾਨੈ

ਜੁਦਿਨਦਿਨਅਵਧਘਟਤੁਹੈ॥ਮੋਰਮੋਰਕਰਿਅਧਿਕਲਾਡੁਧਰਿਪੇਖਤਹੀਜ

ਮਰਾਉਹਸੈ॥੧॥ਐਸਾਤੈਂਜਗੁਭਰਮਿਲਾਇਆ॥ਕੈਸੇਬੂਝੈਜਬਮੋਹਿਆਹੈਮਾ

ਇਆ॥ਰਹਾਉ॥ ਕਹਤਕਬੀਰਛੋਡਿਬਿਖਿਆਰਸੁਇਤੁਸੰਗਤਿਨਿਹਚਉਮਰਣਾ

॥ਰਮਈਆਜਪਹੁਪ੍ਰਾਣੀਅਨਤਜੀਵਣਬਾਣੀਇਨਬਿਧਿਭਵਸਾਗਰੁਤਰਣਾ॥

੨॥ਜਾਂਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਲਾਗੈਭਾਉ॥ਭਰਮੁਭੁਲਾਵਾਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਉਪਜੈਸਹਜੁ

ਗਿਆਨਮਤਿਜਾਗੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅੰਤਰਿਲਿਵਲਾਗੈ॥੩॥ਇਤੁਸੰਗਤਿਨਾ

ਹੀਮਰਣਾ॥ਹੁਕਮੁਪਛਾਣਿਤਾਖਸਮੈਮਿਲਣਾ॥ਰਹਾਉ॥੧॥੪॥

ਰਾਗੁਸਿਰੀਰਾਗੁ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨਕਾ॥ ਮਾਇਆਮੋਹੁਮਨਿਆਗਲੜਾਪ੍ਰਾਣੀਜਰਾ

ਮਰਣੁਭਉਵਿਸਰਿਗਇਆ॥ਕੁਟੰਬੁਦੇਖਿਬਿਗਸਹਿਕਮਲਾਜਿਉਪਰ

ਘਰਿਜੋਹਹਿਕਪਟਨਰਾ॥੧॥ਦੂੜਾਆਇਓਹਿਜਮਹਿਤਣਾ॥ਤਿਨਆਗਲ

ੜੈਮੈਰਹਣੁਨਜਾਇ॥ਕੋਈਕੋਈਸਾਜਣੁਆਇਕਹੈ॥ਮਿਲੁਮੇਰੇਬੀਠੁਲਾ

ਲੈਬਾਹੜੀਵਲਾਇ॥ਮਿਲੁਮੇਰੇਰਮਈਆਮੈਲੇਹਿਛਡਾਇ॥ਰਹਾਉ॥

ਨਿਕਅਨਿਕਭੋਗਰਾਜਬਿਸਰੇਪ੍ਰਾਣੀਸੰਸਾਰਸਾਗਰਪੈਅਮਰੁਭਇਆਮਾ
ਇਆਮੂਠਾਚੇਤਸਿਨਾਹੀਜਨਮੁਗਵਾਇਓਆਲਸੀਆ॥੨॥ਬਿਖਮਘੋਰ
ਪੰਥਿਚਾਲਣਾਪ੍ਰਾਣੀਰਵਿਸਸਿਤਹਨਪ੍ਰਵੇਸੰ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਤਬਬਿਸਰਿ
ਗਇਆਜਾਂਤਜੀਅਲੇਸੰਸਾਰੰ॥੩॥ਆਜੁਮੇਰੈਮਨਿਪ੍ਰਗਟੁਭਇਆਹੈਪੇਖੀ
ਅਲੇਧਰਮਰਾਉ॥ਤਹਕਰਦਲਕਰਨਿਮਹਾਬਲੀਤਿਨਆਗਲੜੈਮੈਰ
ਹਣੁਨਜਾਇ॥੪॥ਜੇਕੋਮੂੰਉਪਦੇਸੁਕਰਤੁਹੈਤਾਵਣਿਤ੍ਰਿਣਿਰਤੜਾਨਾਰਾਇ
ਣਾ॥ਐਜੀਤੂੰਆਪੇਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਦਾਬਦਤਿਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁਰਾਮਈਆ॥੫
॥੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ॥ ਅਚਰਜੁਏਕੁਸੁਨਹੁਰੇਪੰਡੀਆਅਬਕਿਛੁਕਹਨੁ
ਨਜਾਈ॥ਸੁਰਿਨਰਗਣਗੰਧ੍ਰਬਜਿਨਿਮੋਹੇਤ੍ਰਿਭਵਣਮੇਖੁਲੀਲਾਈ॥੧॥
ਰਾਜਾਰਾਮਅਨਹਦਕਿੰਗੁਰੀਬਾਜੈ॥ਜਾਕੀਦਿਸਟਿਨਾਦਲਿਵਲਾਗੈ॥ਰਹ
ਉ॥ਭਾਠੀਗਗਨੁਸਿੰਙਿਆਅਰੁਚੁੰਙਿਆਕਨਕਕਲਸੁਇਕੁਪਾਇਆ॥
ਤਿਸੁਮਹਿਧਾਰਚੁਐਅਤਿਨਿਰਮਲਰਸਮਹਿਰਸਨਚੁਆਇਆ॥੨॥
ਏਕੁਜੁਬਾਤਅਨੂਪਬਨੀਹੈਪਵਨਪਿਆਲਾਸਾਜਿਆ॥ਤੀਨਿਭਵਨਮਹਿਏਕੋ
ਜੋਗੀਕਹਹੁਕਵਨੁਹੈਰਾਜਾ॥੩॥ਐਸੇਗਿਆਨੁਪ੍ਰਗਟਿਆਪੁਰਖੋਤਮਕ
ਹੁਕਬੀਰਰੰਗਿਰਾਤਾ॥ਅਉਰਦੁਨੀਸਭਭਰਮਿਭੁਲਾਨੀਮਨੁਰਾਮਰਸਾ
ਇਨਮਾਤਾ॥੪॥੩॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਬਾਣੀਭਗਤਬੇਣੀਜੀਉਕੀ॥ਪਹ
ਰਿਆਕੈਘਰਿਗਾਵਣਾ॥ ਰੇਨਰਗਰਭਕੁੰਡਲਜਬਆਛਤਉਰਧਧਿ
ਆਨਲਿਵਲਾਗਾ॥ਮਿਰਤਕਪਿੰਡਿਪਦਮਦਨਾਅਹਿਨਿਸਿਏਕੁਅਗਿਆ
ਨੁਸਨਾਗਾ॥ਤੇਦਿਨਸੰਮਲੁਕਸਟਮਹਾਦੁਖਅਬਚਿਤੁਅਧਿਕਪਸਾਰਿਆ॥
ਗਰਭਛੋਡਿਮ੍ਰਿਤਮੰਡਲਆਇਆਤਉਨਰਹਰਿਮਨਹੁਬਿਸਾਰਿਆ॥੧॥ਫਿ
ਰਿਪਛੁਤਾਵਹਿਗਾਮੂੜਿਆਤੂੰਕਵਨਕੁਮਤਿਭ੍ਰਮਿਲਾਗਾ॥ਚੇਤਿਰਾਮੁਨਾਹੀ

ਜੋਮਪੁਰਿਜਾਤਿਆਜਨੁਬਿਚਰੈਅਨਰਾਧਾ॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਲਾਬਿਨੋਦਚਿੰਦਰ
ਸਲਾਗਾਖਿਨੁਖਿਨੁਮੋਹਿਬਿਆਪੈ॥ਰਸੁਮਿਸੁਮੇਧੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਿਖੁਚਾਖੀਤਉ
ਪੰਚਪ੍ਰਗਟਸੰਤਾਪੈ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਛੋਡਿਸੁਕ੍ਰਿਤਮਤਿਰਾਮਨਾਮੁਨਅਰਾਧਿ
ਆ॥ਉਛਲਿਆਕਾਮੁਕਾਲਮਤਿਲਾਗੀਤਉਆਨਿਸਕਤਿਗਲਿਬਾਂਧਿ
ਆ॥੨॥ਤਰੁਣਤੇਜੁਪਰਤ੍ਰਿਅਮੁਖੁਜੋਹਹਿਸਰੁਅਪਸਰੁਨਪਛਾਣਿਆ॥
ਉਨਮਤਕਾਮਿਮਹਾਬਿਖੁਭੂਲੈਪਾਪੁਪੁੰਨੁਨਪਛਾਨਿਆ॥ਸੁਤਸੰਪਤਿਦੇ
ਖਿਇਹੁਮਨੁਗਰਬਿਆਰਾਮੁਰਿਦੈਤੇਖੋਇਆ॥ਅਵਰਮਰਤਮਾਇਆਮ
ਨੁਤੋਲੇਤਉਭਗਮੁਖਿਜਨਮੁਵਿਗੋਇਆ॥੩॥ਪੁੰਡਰਕੇਸਕੁਸਮਤੇਧਉ
ਲੇਸਪਤਪਾਤਾਲਕੀਬਾਣੀ॥ਲੋਚਨਸ੍ਰਮਹਿਬੁਧਿਬਲਨਾਠੀਤਾਂਕਾਮੁਪਵ
ਸਿਮਾਧਾਣੀ॥ਤਾਤੇਬਿਖੈਭਈਮਤਿਪਾਵਸਿਕਾਇਆਕਮਲੁਕੁਮਲਾਣਾ
॥ਅਵਗਤਿਬਾਣਿਛੋਡਿਮ੍ਰਿਤਮੰਡਲਿਤਉਪਾਛੈਪਛੁਤਾਣਾ॥੪॥ਨਿਕੁ
ਟੀਦੇਹਦੇਖਿਧੁਨਿਉਪਜੈਮਾਨਕਰਤਨਹੀਬੂਝੈ॥ਲਾਲਚੁਕਰੈਜੀਵਨਪ
ਦਕਾਰਨਲੋਚਨਕਛੂਨਸੂਝੈ॥ਥਾਕਾਤੇਜੁਉਡਿਆਮਨੁਪੰਖੀਘਰਿਆਂ
ਗਨਿਨਸੁਖਾਈ॥ਬੇਣੀਕਹੈਸੁਨਹੁਰੇਭਗਤਹੁਮਰਨਮੁਕਤਿਕਿਨਿਪਾਈ॥
੫॥੧॥ ੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਰਵਿਦਾਸਕਾ॥ ਤੋਹੀਮੋਹੀਮੋਹੀਤੋਹੀਅੰਤ
ਰੁਕੈਸਾ॥ਕਨਕਕਟਿਕਜਲਤਰੰਗਜੈਸਾ॥੧॥ਜਉਪੈਹਮਨਪਾਪਕਰੰਤ
ਅਹੇਅਨੰਤਾ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਨਾਮੁਕੈਸੇਹੁੰਤਾ॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਜੁਨਾਇਕ
ਆਛਹੁਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਪ੍ਰਭਤੇਜਨੁਜਾਨੀਜੈਜਨਤੇਸੁਆਮੀ॥੨॥ਸ
ਰੀਰੁਅਰਾਧੈਮੋਕਉਬੀਚਾਰੁਦੇਹੂ॥ਰਵਿਦਾਸਸਮਦਲਸਮਝਾਵੈਕੋਊ॥
੩॥੧॥ ॥ਪਾ॥[illegible]

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਗੁਰਮਤਿ ਚਲੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲਇਆ ਬੰਨਿ ਪਲੈ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਣ ਸਖਾਈ ਸਦਾ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਲੈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਰਾਇਆ ॥ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਜੀਵਾਇਆ ॥ ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਮੈ ਨੀਰੁ ਵਹੇ ਵਹਿ ਚਲੈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਮੇਰਾ ਬਾਲ ਸਖਾਈ ॥ ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਲੈ ਜੀਉ ॥੪॥੧॥

ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮਧੁਸੂਦਨ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ਕੋਈ ਸਜਣੁ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗੀ ਮੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ਦਸੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਜੀ ਭਾਲਿ ਭਾਲਾਈ ॥ ਕਿਉ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲੈ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਖੋਜੁ ਦਸਾਈ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸੈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਦੀਨ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਮੇਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਗੁਰ ਜਲ ਮਿਲਿ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸੈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਮੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦੇਖੇ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨਿ ਵੇਦਨ ਗੁਰ ਬਿਰਹੁ ਲਗਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਰਹਸੈ ਜੀਉ ॥੪॥੨॥

ਰਾਗੁ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਪੜੀਐ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੁਣੀਐ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਥਾ ਨਿਤ ਸੁਣੀਐ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ

ਹੋਇ ਜਾਹੁ ਕਉਲ ਅਭੁਤ ਤਨੁ ਹਰੀਆ ਜੀਉ ॥੧॥ ਆਉ ਸਖੀ ਹਰਿ ਮੇਲੁ ਕਰੇਹਾ ॥
ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਾ ਮੈ ਦੇਇ ਸਨੇਹਾ ॥ ਮੇਰਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸਖਾ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਭਾਈ ਮੈ ਦਸੇ ਹ
ਰਿ ਨਰਹਰੀਆ ਜੀਉ ॥੨॥ ਮੇਰੀ ਵੇਦਨ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਾਣੈ ॥ ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿ
ਨੁ ਨਾਮ ਵਖਾਣੇ ॥ ਮੈ ਅਉਖਧੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਜੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਉਧਰੀਆ ਜੀ
ਉ ॥੩॥ ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਦੀਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੂੰਦ ਮੁਖਿ ਪਾਈ
॥ ਹਰਿ ਜਲਨਿਧਿ ਹਮ ਜਲ ਕੇ ਮੀਨੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮਰੀਆ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ
ਦਸਹੁ ਮੈ ਭੁਖ ਲਗਾਈ ॥ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤੇ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਦ
ਰਸਨਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਿ ਬੋਲੀ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ
ਥਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਸੰਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥ ਭਾਗਹੀਣ ਭ੍ਰਮਿ ਚੋ
ਟਾ ਖਾਵਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਸਤਸੰਗੁ ਨ ਲਭੈ ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ਜੀ
ਉ ॥੩॥ ਮੈ ਆਇ ਮਿਲਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ਪਿਆਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇ
ਆ ਮਨਿ ਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮ
ਨੁ ਭੀਜੈ ਜੀਉ ॥੪॥੪॥

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਹਰਿ
ਰਸੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੀ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰਸਿ ਟੁਲਿ ਟੁਲਿ ਪਉਦਾ ਜੀਉ
॥੧॥ ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਮੈ ਗਲਿ ਮੇਲਾਈਐ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੀ ਮੈ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈਐ
॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮਨੁ ਦੇਵਾ ਜੋ ਗੁਰਬਾਣੀ ਮੁਖਿ ਚਉਦਾ ਜੀਉ ॥੨॥
ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥
ਭਾਗਹੀਣ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਮਨਮੁਖੁ ਗਰਭ ਜੂਨੀ ਨਿਤਿ ਪਉਦਾ ਜੀਉ

॥੩॥ ਆਪਿ ਦਇਆਲਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ॥ ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਬਿਖਿਆ ਸਭਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਹਟ ਪਟਣ ਵਿਚਿ ਕਾਂਇਆ ਹਰਿ ਲੈਂਦੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਉਦਾ ਜੀਉ ॥੪॥੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਉ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕੀਚੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਜਨ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛਾ ਜਨ ਹਰਿ ਕੀ ਬਾਤਾ ॥ ਪਾਵ ਮਲੋਵਾ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਚੈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤੈ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੋਲੀ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੀਚੈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਰਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਈਐ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਪਰੀਚੈ ਜੀਉ ॥੪॥੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਆਵਹੁ ਭੈਣੇ ਤੁਸੀ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੀਆ ॥ ਜੋ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦਸੇ ਤਿਸ ਕੈ ਹਉ ਵਾਰੀਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਲਧਾ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਘੁਮਾਈਆ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਤਹ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿਆ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਦਿਖਾਲਿਆ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਵਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੨॥ ਏਕੋ ਪਵਣੁ ਮਾਟੀ ਸਭ ਏਕਾ ਸਭ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈਆ ॥ ਸਭ ਇਕਾ ਜੋਤਿ ਵਰਤੈ ਭਿਨਿ ਭਿਨਿ ਨ ਰਲਈ ਕਿਸੈ ਦੀ ਰਲਾਈਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਇਕੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਤਾਇਆ ਜੀਉ ॥੩॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਕੈ ਮਨਿ ਪਿਆਰੀ ਭਾਣੀ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਉਪਕਾਰੀਆ ਜੀਉ ॥੪॥੭॥ ਸਤ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ ॥

ਰਾਗੁਮਾਝੁਮਹਲਾ੫ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮੇਰਾਮਨੁਲੋਚੈ
ਗੁਰਦਰਸਨਤਾਈ॥ਬਿਲਪਕਰੇਚਾਤ੍ਰਿਕਕੀਨਿਆਈ॥ਤ੍ਰਿਖਾਨਉਤਰੈਸਾਂਤਿ
ਨਆਵੈ॥ਬਿਨੁਦਰਸਨਸੰਤਪਿਆਰੇਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰਾਮੁਖੁਸੁਹਾਵਾਜੀਉ
ਸਹਜਧੁਨਿਬਾਣੀ॥ਚਿਰੁਹੋਆਦੇਖੇਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ॥ਧੰਨੁਸੁਦੇਸੁਜਹਾਤੂੰਵਸਿ
ਆਮੇਰੇਸਜਣਮੀਤਮੁਰਾਰੇਜੀਉ॥੨॥ਹਉਘੋਲੀਹਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈਗੁ
ਰਸਜਣਮੀਤਮੁਰਾਰੇਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਕਘੜੀਨਮਿਲਤੇਤਾਕਲਿਜੁਗੁ
ਹੋਤਾ॥ਹੁਣਿਕਦਿਮਿਲੀਐਪ੍ਰਿਅਤੁਧੁਭਗਵੰਤਾ॥ਮੋਹਿਰੈਣਿਨਵਿਹਾਵੈਨੀਦ
ਨਆਵੈ॥ਬਿਨੁਦੇਖੇਗੁਰਦਰਬਾਰੇਜੀਉ॥੩॥ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁ
ਮਾਈਤਿਸੁਸਚੇਗੁਰਦਰਬਾਰੇਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਾਗੁਹੋਆਗੁਰਿਸੰਤੁਮਿ
ਲਾਇਆ॥ਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀਘਰਮਹਿਪਾਇਆ॥ਸੇਵਕਰੀਪਲੁਚਸਾਨ
ਵਿਛੁੜਾਜਨਨਾਨਕਦਾਸਤੁਮਾਰੇਜੀਉ॥੪॥ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈ
ਜਨਨਾਨਕਦਾਸਤੁਮਾਰੇਜੀਉ॥ਰਹਾਉ॥੧॥੮॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫
॥ਸਾਰੁਤਿਸੁਹਾਵੀਜਿਤੁਤੁਧੁਸਮਾਲੀ॥ਸੋਕੰਮੁਸੁਹੇਲਾਜੋਤੇਰੀਘਾਲੀ
॥ਸੋਰਿਦਾਸੁਹੇਲਾਜਿਤੁਰਿਦੈਤੂੰਵੁਠਾਸਭਨਾਕੇਦਾਤਾਰਾਜੀਉ॥੧॥ਤੂੰਸਾ
ਝਾਸਾਹਿਬੁਬਾਪੁਹਮਾਰਾ॥ਨਉਨਿਧਿਤੇਰੈਅਖੁਟਭੰਡਾਰਾ॥ਜਿਸੁਤੂੰਦੇਹਿਸੁ
ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਵੈ॥ਸੋਈਭਗਤੁਤੁਮਾਰਾਜੀਉ॥੨॥ਸਭੁਕੋਆਸੈਤੇਰੀਬੈਠਾ॥
ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਤੂੰਹੈਵੁਠਾ॥ਸਭੇਸਾਝੀਵਾਲਸਦਾਇਨਿ॥ਤੂੰਕਿਸੈਨਦਿ
ਸਹਿਬਾਹਰਾਜੀਉ॥੩॥ਤੂੰਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਿਕਰਾਇਹਿ॥ਤੂੰਆਪੇਮਨਮੁ
ਖਿਜਨਮਿਭਵਾਇਹਿ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੈਬਲਿਹਾਰੈ॥ਸਭੁਤੇਰਾਖੇਲੁਦਸਾਹਰਾ

ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈਗੁਰਦਰਸਨਸੰਤਪਿਆਰੇਜੀਉ॥੧॥

ਜੀਉ ॥੪॥੨॥੯॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੫ ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਸਹਜਿ ਸੁ
ਹੇਲਾ ॥ ਸਬਦਿ ਅਨੰਦ ਕਰੇ ਸਦ ਕੇਲਾ ॥ ਸਹਜ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ॥ ਆਸਣੁ
ਊਚ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਜੀਉ ॥੧॥ ਫਿਰਿ ਘਿਰਿ ਅਪੁਨੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ ਜੋ ਲੋ
ੜੀਦਾ ਸੋਈ ਪਾਇਆ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਰਹਿਆ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ॥ ਗੁਰਿ ਅਨਭਉ ਪੁਰਖੁ
ਦਿਖਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੨॥ ਆਪੇ ਰਾਜਨੁ ਆਪੇ ਲੋਗਾ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ਆਪੇ ਭੋਗਾ
॥ ਆਪੇ ਤਖਤਿ ਬਹੈ ਸਚੁ ਨਿਆਈ ॥ ਸਭ ਚੂਕੀ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੩॥ ਜੇਹਾ
ਡਿਠਾ ਮੈ ਤੇਹੋ ਕਹਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਰਸੁ ਆਇਆ ਜਿਨਿ ਭੇਦੁ ਲਹਿਆ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿ
ਲੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਪਸਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥੧੦॥ ਮਾਝੁ
ਮਹਲਾ ੫ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਪਿਰਿ ਸੋਹਾਗੁ ਬਣਾਇਆ ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਖੀਏ ਮੰਗ
ਲੁ ਗਾਇਆ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਤਿਤੈ ਘਰਿ ਸੋਹਹਿ ॥ ਜੋ ਧਨ ਕੰਤਿ ਸਿਗਾਰੀ ਜੀਉ ॥
੧॥ ਸਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਾ ਵਡਭਾਗਣਿ ॥ ਪੁਤ੍ਰਵੰਤੀ ਸੀਲਵੰਤਿ ਸੋਹਾਗਣਿ ॥ ਰੂਪਵੰਤ
ਸਾ ਸੁਘੜਿ ਬਿਚਖਣਿ ॥ ਜੋ ਧਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਅਚਾਰਵੰਤਿ ਸਾਈ
ਪਰਧਾਨੇ ॥ ਸਭ ਸਿੰਗਾਰ ਬਣੇ ਤਿਸੁ ਗਿਆਨੇ ॥ ਸਾ ਕੁਲਵੰਤੀ ਸਾ ਸਭਰਾਈ ॥
ਜੋ ਪਿਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਸਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਮਹਿਮਾ ਤਿਸ ਕੀ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ਜੋ ਪਿਰਿ
ਮੇਲਿ ਲਈ ਅੰਗਿ ਲਾਏ ॥ ਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ਵਰੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨ
ਕ ਪ੍ਰੇਮ ਸਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥੪॥੧੧॥ ਰਾਗੁ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੫ ਖੋਜਤ ਖੋਜ
ਤ ਦਰਸਨੁ ਚਾਹੇ ॥ ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਬਨ ਬਨ ਅਵਗਾਹੇ ॥ ਨਿਰਗੁਣੁ ਸਰਗੁਣੁ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਹੈ ਜੀਉ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਖਟੁ ਸਾਸਤ ਬਿਚਰਤ ਮੁਖਿ
ਗਿਆਨਾ ॥ ਪੂਜਾ ਤਿਲਕੁ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ ਆਸਨ ਚਉਰਾਸੀ
ਹ ਇਨ ਮਹਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਬਰਖ ਕੀਏ ਜਪ ਤਾਪਾ ॥ ਗਵ
ਨੁ ਕੀਆ ਧਰਤੀ ਭਰਮਾਤਾ ॥ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਜੋਗੀ ਬਹੁੜਿ ਬ

ਹ੍ਰਿਦੈਉਰਿਧਾਰੈਜੀਉ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਸਾਧੁਮਿਲਾਇਆ॥ਮਨੁਤਨੁ
ਸੀਤਲੁਧੀਰਜੁਪਾਇਆ॥ਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀਬਸਿਆਘਟਭੀਤਰਿਹਰਿਮੰਗ
ਲੁਨਾਨਕੁਗਾਵੈਜੀਉ॥੪॥੫॥੧੨॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਅਪਰੰਪਰਦੇਵਾ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਅਲਖਅਭੇਵਾ॥ਦੀਨਦਇਆਲਗੋਪਾ
ਲਗੋਬਿੰਦਾ॥ਹਰਿਧਿਆਵਹੁਗੁਰਮੁਖਿਗਾਤੀਜੀਉ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਧੁਸੂਦ
ਨੁਨਿਸਤਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੰਗੀਕ੍ਰਿਸਨਮੁਰਾਰੇ॥ਦਇਆਲਦਮੋਦਰੁਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਾਈਐਹੋਰਤੁਕਿਤੈਨਭਾਤੀਜੀਉ॥੨॥ਨਿਰਹਾਰੀਕੇਸਵਨਿਰਵੈਰਾ॥ਕੋਟਿਜਨ
ਜਾਕੇਪੂਜਹਿਪੈਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦੈਜਾਕੈਹਰਿਹਰਿ॥ਸੋਈਭਗਤੁਇਕਾਤੀਜੀ
ਉ॥੩॥ਅਮੋਘਦਰਸਨਬੇਅੰਤਅਪਾਰਾ॥ਵਡਸਮਰਥੁਸਦਾਦਾਤਾਰਾ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪੀਐਤਿਤੁਤਰੀਐ॥ਗਤਿਨਾਨਕਵਿਰਲੀਜਾਤੀਜੀਉ॥੪॥
੬॥੧੩॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ਕਹਿਆਕਰਣਾਦਿਤਾਲੈਣਾ॥ਗਰੀਬਾਅਨ
ਥਾਤੇਰਾਮਾਣਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤੂੰਹੈਤੂੰਹੈਮੇਰੇਪਿਆਰੇ॥ਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਕਉਬ
ਲਿਜਾਈਜੀਉ॥੧॥ਭਾਣੈਉਝੜੁਭਾਣੈਰਾਹਾ॥ਭਾਣੈਹਰਿਗੁਣਗੁਰਮੁਖਿਗਾ
ਵਾਹਾ॥ਭਾਣੈਭਰਮਿਭਵੈਬਹੁਜੂਨੀ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸੈਰਜਾਈਜੀਉ॥੨॥ਨਾਕੋ
ਮੂਰਖੁਨਾਕੋਸਿਆਣਾ॥ਵਰਤੈਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰਾਭਾਣਾ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਬੇਅੰ
ਤਅਥਾਹਾ॥ਤੇਰੀਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈਜੀਉ॥੩॥ਖਾਕੁਸੰਤਨਕੀਦੇਹੁਪਿ
ਆਰੇ॥ਆਇਪਇਆਹਰਿਤੇਰੈਦੁਆਰੈ॥ਦਰਸਨੁਪੇਖਤਮਨੁਆਘਾਵੈ॥ਨਾ
ਨਕਮਿਲਣੁਸੁਭਾਈਜੀਉ॥੪॥੭॥੧੪॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਦੁਖੁ
ਤਦੇਜਾਵਿਸਰਿਜਾਵੈ॥ਭੁਖਵਿਆਪੈਬਹੁਬਿਧਿਧਾਵੈ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਸਦਾਸੁ
ਹੇਲਾ॥ਜਿਸੁਦੇਵੈਦੀਨਦਇਆਲਾਜੀਉ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਵਡਸਮਰਥਾ
॥ਜੀਇਸਮਾਲੀਤਾਸਭੁਦੁਖੁਲਥਾ॥ਚਿੰਤਾਰੋਗੁਗਈਹਉਪੀੜਾ॥ਆਪਿਕਰੇ

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਣ ਜੀਉ ॥੨॥ ਬਾਰਿਕ ਵਾਂਗੀ ਹਉ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੰਗਾ ਦੇਂਦੇ ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਰਾ
ਣਾ ਪੈਰੀ ਪੈ ਪੈ ਬਹੁਤੁ ਮਨਾਈ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੋਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾ
ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਜਿਨਿ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਸਗਲੇ ਮੇਰੇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਦੇ ਨਿਰਮਲ ਕੀ
ਏ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਸਾਲਾ ਜੀਉ ॥੪॥੮॥੧੫॥ ਰਾਗੁ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੫ ਲਾਲ
ਗੁਪਾਲ ਦਇਆਲ ਰੰਗੀਲੇ ॥ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਬੇਅੰਤ ਗੋਵਿੰਦੇ ॥ ਊਚ ਅਥਾਹ ਬੇ
ਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਉ ਜੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੧॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਨਿਧਾਨ ਅਮੋਲੇ
॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰ ਅਥਾਹ ਅਤੋਲੇ ॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੰਭਉ ਮਨ ਸਿਮ
ਰਤ ਠੰਢਾ ਥੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਦਾ ਸੰਗੀ ਹਰਿ ਰੰਗ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਊਚ ਨੀਚ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾ
ਲਾ ॥ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੩॥ ਦੁਖਿ
ਸੁਖਿ ਪਿਆਰੇ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥ ਏਹ ਸੁਮਤਿ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਧਰ ਤੂੰ ਠਾ
ਕੁਰ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਪਾਰਿ ਪਰੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੪॥੯॥੧੬॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇ
ਲਾ ਜਿਤੁ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ॥ ਸਫਲੁ ਦਰਸਨੁ ਨੇਤ੍ਰ ਪੇਖਤ ਤਰਿਆ ॥ ਧੰਨੁ ਮੂ
ਰਤ ਚਸੇ ਪਲ ਘੜੀਆ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਓਇ ਸੰਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਉਦਮੁ ਕਰਤ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ
ਹੋਆ ॥ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਚਲਤ ਭ੍ਰਮੁ ਸਗਲਾ ਖੋਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾ
ਇਆ ॥ ਮਿਟਿ ਗਏ ਸਗਲੇ ਰੋਗਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪਿ
ਕਥੀ ਤੈ ਆਪਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਸਭੁ ਏਕੋ ਏਕੋ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੋਇਗਾ ਜੀ
ਉ ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮਿ ਚੋਜ ਤਮਾਸੇ ॥ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਕੀਨੇ ਭੋਗਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੦॥
੧੭॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਗਲ ਸੰਤਨ ਪਹਿ ਵਸਤੁ ਇਕ ਮਾਂਗਉ ॥ ਕਰਉ ਬਿ
ਨੰਤੀ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਉ ॥ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਈ ਲਖ ਵਰੀਆ ॥ ਦੇਹੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰਾ
ਜੀਉ ॥੧॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਤੁਮ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥ ਸ
ਭੁ ਕੋ ਤੁਮ ਹੀ ਤੇ ਵਰਸਾਵੈ ॥ ਅਉਸਰੁ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰਾ ਪੂਰਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਦਰਸਨਿ ਤੇਰੈ ਭ

ਫਲ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਆਤਮ ਗਰਬੁ ਬਿਖੁ ਅਤਿ ਨਾਹੀ ਜੀਤਾ ॥ ਤੁਮ ਸਚ ਤੇ ਤੁਮ ਪ੍ਰਗਟ ਬਿ
ਧਾਤੋ ॥ ਤੁਧ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰ ਨ ਸੁਆਮੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਰੇਣੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮੇਰੈ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ॥
ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਨਸੀ ਕੁਬੁਧਿ ਅਭਾਗੀ ॥ ਸਚ ਘਰਿ ਬੈਸਿ ਰਹੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ਨਾਨਕ
ਬਿਨਸੇ ਕੂਰਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੧॥੧੮॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਏਵਡ
ਦਾਤੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਤਨ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ਏ
ਹੁ ਦਾਨੁ ਮੋਹਿ ਕਰਣਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਮਾਟੀ ਅੰਧੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਈ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਆ
ਭਲੀਆ ਜਾਈ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਚੋਜ ਤਮਾਸੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਣਾ ਜੀਉ ॥੨॥
ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਲੈਣਾ ॥ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੋਜਨੁ ਖਾਣਾ ॥ ਸੇਜ ਸੁ
ਖਾਲੀ ਸੀਤਲੁ ਪਵਣਾ ਸਹਜ ਕੇਲ ਰੰਗ ਕਰਣਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਾ ਬੁਧਿ ਦੀਜੈ
ਜਿਤੁ ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ॥ ਸਾ ਮਤਿ ਦੀਜੈ ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥ ਸਾਸ ਸਾਸ ਤੇਰੇ
ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਓਟ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਚਰਣਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੨॥੧੯॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫
ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹਣੁ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਈ ॥ ਸੋ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਈ ॥
ਸੋਈ ਜਪੁ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਭਾਵੈ ਭਾਣੈ ਪੂਰ ਗਿਆਨਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਤੇ
ਰਾ ਸੋਈ ਗਾਵੈ ॥ ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਤੂੰ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸੰਤ ਤੁਮਾਰੇ ਸੰਤ ਸਾ
ਹਿਬ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਤੂੰ ਸੰਤਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਸੰਤ ਖੇਲਹਿ ਤੁਮ
ਸੰਗਿ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਅਪੁਨੇ ਸੰਤ ਤੁਧੁ ਖਰੇ ਪਿਆਰੇ ਤੂ ਸੰਤਨ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ਜੀਉ ॥੩॥
ਉਨ ਸੰਤਨ ਕੈ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਕੁਰਬਾਨੇ ॥ ਜਿਨ ਤੂੰ ਜਾਤਾ ਜੋ ਤੁਧੁ ਮਨਿ ਭਾਨੇ ॥ ਤਿਨ ਕੈ
ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਸਿ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਨਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੩॥
੨੦॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂੰ ਜਲਨਿਧਿ ਹਮ ਮੀਨ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਬੂੰਦ
ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਤਿਖਹਾਰੇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਆਸ ਪਿਆਸਾ ਤੁਮਰੀ ਤੁਮ ਹੀ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਲੀ
ਨਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕੁ ਪੀ ਖੀਰੁ ਅਘਾਵੈ ॥ ਜਿਉ ਨਿਰਧਨੁ ਧਨੁ ਦੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾ

ਦੈ॥ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤੁਜਲੁਪੀਵਤਠੰਢਾ॥ਤਿਉਹਰਿਸੰਗਿਇਹੁਮਨੁਭੀਨਾਜੀਉ॥੨॥
ਜਿਉਅੰਧਿਆਰੈਦੀਪਕੁਪਰਗਾਸਾ॥ਭਰਤਾਚਿਤਵਤਪੂਰਨਆਸਾ॥ਮਿਲਿ
ਪ੍ਰੀਤਮਜਿਉਹੋਤਅਨੰਦਾ॥ਤਿਉਹਰਿਰੰਗਿਮਨੁਰੰਗੀਨਾਜੀਉ॥੩॥ਸੰਤਨਮੋਕ
ਉਹਰਿਮਾਰਗਿਪਾਇਆ॥ਸਾਧਿਕ੍ਰਿਪਾਲਿਹਰਿਸੰਗਿਗਿਝਾਇਆ॥ਹਰਿਹਮਰਾ
ਹਮਹਰਿਕੇਦਾਸੇ॥ਨਾਨਕਸਬਦੁਗੁਰੂਸਚੁਦੀਨਾਜੀਉ॥੪॥੧੪॥੨੧॥ ਮਾਝੁਮਹਲਾ੫
॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਾਨਿਰਮਲੀਆ॥ਸੁਖਦਾਈਦੂਖਬਿਡਾਰਨਹਰੀਆ॥ਅ
ਵਰਿਸਾਦਚਖਿਸਗਲੇਦੇਖੇ॥ਮਨਹਰਿਰਸੁਸਭਤੇਮੀਠਾਜੀਉ॥੧॥ਜੋਜੋਪੀਵੈਸੋਤ੍ਰਿਪ
ਤਾਵੈ॥ਅਮਰੁਹੋਵੈਜੋਨਾਮਰਸੁਪਾਵੈ॥ਨਾਮਨਿਧਾਨਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿ॥ਜਿਸੁਸਬ
ਦੁਗੁਰੂਮਨਿਵੂਠਾਜੀਉ॥੨॥ਜਿਨਿਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆਸੋਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਨਾ॥ਜਿ
ਨਿਹਰਿਸਾਦੁਪਾਇਆਸੋਨਾਹਿਡੁਲਾਨਾ॥ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਾ॥ਜਿ
ਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗੀਠਾਜੀਉ॥੩॥ਹਰਿਇਕਸੁਹਥਿਆਇਆ॥ਵਰਸਾਣੇਬਹੁਤੇਰੇ॥
ਤਿਸੁਲਾਗਿਮੁਕਤੁਭਏਘਣੇਰੇ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨਾਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐ॥ਕਹੁਨਾਨਕਵਿ
ਰਲੀਡੀਠਾਜੀਉ॥੪॥੧੫॥੨੨॥ ਮਾਝੁਮਹਲਾ੫ ॥ਨਿਧਿਸਿਧਿਰਿਧਿਹਰਿਹਰਿ
ਹਰਿਮੇਰੈ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਗਹਿਰਗੰਭੀਰੈ॥ਲਾਖਕੋਟਿਖੁਸੀਆਰੰਗਰਾਵੈ॥ਜੋਗੁਰ
ਲਾਗਾਪਾਈਜੀਉ॥੧॥ਦਰਸਨੁਪੇਖਤਭਏਪੁਨੀਤਾ॥ਸਗਲਉਧਾਰੇਭਾਈਮੀਤਾ॥
ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਸੁਆਮੀਅਪੁਨਾ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸਚੁਧਿਆਈਜੀਉ॥੨॥ਜਾਕ
ਉਖੋਜਹਿਸਰਬਉਪਾਏ॥ਵਡਭਾਗੀਦਰਸਨੁਕੋਵਿਰਲਾਪਾਏ॥ਊਚਅਪਾਰ
ਅਗੋਚਰਥਾਨਾ॥ਓਹੁਮਹਲੁਗੁਰੂਦੇਖਾਈਜੀਉ॥੩॥ਗਹਿਰਗੰਭੀਰਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ
ਤੇਰਾ॥ਮੁਕਤਿਭਇਆਜਿਸੁਰਿਦੈਵਸੇਰਾ॥ਗੁਰਿਬੰਧਨਤਿਨਕੇਸਗਲੇਕਾਟੇ॥ਜਨਨਾ
ਨਕਸਹਜਿਸਮਾਈਜੀਉ॥੪॥੧੬॥੨੩॥ ਮਾਝੁਮਹਲਾ੫ ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਹਰਿ
ਧਿਆਵਉ॥ਪ੍ਰਭੂਦਇਆਤੇਮੰਗਲੁਗਾਵਉ॥ਊਠਤਬੈਠਤਸੋਵਤਜਾਗਤਹਰਿਧਿਆਂ

ਝੀਮੈ ਸਗਲ ਅਦਰਦਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਮੋ ਕਉ ਸਾਧੂ ਦੀਆ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੇ ਨਿਰਮਲੁ ਥੀਆ ॥ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਨਿਕਸੀ ਸਭ ਪੀਰਾ ॥ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ਦੂਖਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ॥ ਸੋ ਮੁਕਤਾ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸਤਿ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਗੁਰੂ ਪਛਾਤਾ ਸੋ ਕਾਹੇ ਕਉ ਡਰਦਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਜਬ ਤੇ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਭੇਟਤ ਹਉ ਗਈ ਬਲਾਏ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰ ਢਾਕਿ ਲੀਆ ਮੇਰਾ ਪੜਦਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੭॥੨੪॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਸੇਵਕ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ਸੇਵਕ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਪਾਣੀ ਪਖਾ ਪੀਸਉ ਸੇਵਕ ਕੈ ॥ ਠਾਕੁਰ ਹੀ ਕਾ ਆਹਰੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਪ੍ਰਭਿ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮੁ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਸੇਵਕ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਸੋਈ ਕਮਾਵੈ ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ॥ ਸੇਵਕੁ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਮਾਹਰੁ ਜੀਉ ॥੨॥ ਤੂੰ ਦਾਨਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਨਹਿ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਹਰਿ ਰੰਗ ਮਾਣਹਿ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੋ ਸੇਵਕ ਕਾ ॥ ਸੇਵਕੁ ਠਾਕੁਰ ਹੀ ਸੰਗਿ ਜਾਹਰੁ ਜੀਉ ॥੩॥ ਅਪੁਨੈ ਠਾਕੁਰਿ ਜੋ ਪਹਿਰਾਇਆ ॥ ਬਹੁਰਿ ਨ ਲੇਖਾ ਪੁਛਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੈ ਨਾਨਕ ਕੁਰਬਾਣੀ ॥ ਸੋ ਗਹਿਰ ਗਭੀਰਾ ਗਉਹਰੁ ਜੀਉ ॥੪॥੧੮॥੨੫॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਘਰ ਮਹਿ ਬਾਹਰਿ ਨਾਹੀ ॥ ਬਾਹਰਿ ਟੋਲੈ ਸੋ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਅੰਤਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੁਹੇਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਝਿਮਿ ਝਿਮਿ ਵਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ॥ ਮਨੁ ਪੀਵੈ ਸੁਨਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇਲਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮਿਲਿਆ ॥ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੂਕਾ ਹਰਿਆ ॥ ਸੁਮਤਿ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਏ ਮੇਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਜਲ ਤਰੰਗੁ ਜਿਉ ਜਲਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਤਿਉ ਜੋਤੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮ ਕਟੇ ਕਿਵਾੜਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਹੋਈਐ ਜਉਲਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੯॥੨੬॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫

ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਣੀ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸੁਣਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਿ ਰਸਨਾ ਭਣਿਆ ॥
ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਈ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਜੋ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੁਧੁ ਆਰਾਧੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤਿਸੁ ਚਰਣ
ਪਖਾਲੀ ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਾਰਗਿ ਚਾਲੈ ॥ ਨੈਨ ਨਿਹਾਲੀ ਤਿਸੁ ਪੁਰਖ ਦਇਆਲੈ ॥ ਮਨੁ ਦੇ
ਵਾ ਤਿਸੁ ਅਪੁਨੇ ਸਾਜਨ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਧੇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸੇ ਵਡਭਾ
ਗੀ ਜਿਨਿ ਤੁਮ ਜਾਣੇ ॥ ਸਭ ਕੈ ਮਧੇ ਅਲਿਪਤ ਨਿਰਬਾਣੇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਨਿ ਭਉ
ਜਲੁ ਤਰਿਆ ਸਗਲ ਦੂਤ ਉਨਿ ਸਾਧੇ ਜੀਉ ॥੩॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਰਿਆ ਮ
ਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਤਜਿ ਮੋਹੁ ਅੰਧੇਰਾ ॥ + ॥੪॥੨੦॥੨੭॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫
ਤੂੰ ਪੇਡੁ ਸਾਖ ਤੇਰੀ ਫੂਲੀ ॥ ਤੂੰ ਸੂਖਮੁ ਹੋਆ ਅਸਥੂਲੀ ॥ ਤੂੰ ਜਲਨਿਧਿ ਤੂੰ ਫੇ
ਨੁ ਬੁਦਬੁਦਾ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਲੀਐ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤੂੰ ਸੂਤੁ ਮਣੀਏ ਭੀ ਤੂੰਹੈ ॥ ਤੂੰ
ਗੰਠੀ ਮੇਰੁ ਸਿਰਿ ਤੂੰਹੈ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਦਿਖਾਲੀਐ
ਜੀਉ ॥੨॥ ਤੂੰ ਨਿਰਗੁਣੁ ਸਰਗੁਣੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਤੂੰ ਨਿਰਬਾਣੁ ਰਸੀਆ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥
ਅਪਣੇ ਕਰਤਬ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ॥ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਸਮਾਲੀਐ ਜੀਉ ॥੩॥ ਤੂੰ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇ
ਵਕੁ ਫੁਨਿ ਆਪੇ ॥ ਤੂੰ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ
ਇਕ ਭੋਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ਜੀਉ ॥੪॥੨੧॥੨੮॥ ਮਾਝ ਮਃ ੫ ਸਫਲ ਸੁ
ਬਾਣੀ ਜਿਤੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਣੀ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ
ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਗਾਵਤ ਸੁਨਣਾ ਆਏ ਤੇ ਪਰਵਾਣਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸੇ ਨੇਤ੍ਰ ਪਰਵਾਣੁ
ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਾ ॥ ਸੇ ਕਰ ਭਲੇ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲੇਖਾ ॥ ਸੇ ਚਰਣ ਸੁਹਾਵੇ ਜੋ
ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਚਲੇ ॥ ਹਉ ਬਲਿ ਤਿਨ ਸੰਗਿ ਪਛਾਣਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ
ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਉਧਾਰੇ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟਿ ਹੋਆ
ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਿਟਿ ਗਏ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਇਕੁ ਬਿ
ਨਉ ਕਰੀਜੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਡੁਬਦਾ ਪਥਰੁ ਲੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥
ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ਜੀਉ ॥੪॥੨੨॥੨੯॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ

[margin:] + ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਕਉ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਗਾਧੇ ਜੀਉ ॥

ਹਰਿਹਰਿਤੇਰੀ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਸੋਭਾਹੋਵੈਪਰਮਗਤਿਮੇਰੀ॥ਜਲਨਿਬੁਝੀਸੀਤਲਹੋ
ਇਮਨੂਆ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁਪਾਏਜੀਉ॥੧॥ਸੂਖੁਭਇਆਦੁਖੁਦੂਰਿਪਰਾ
ਨਾ॥ਸੰਤਰਸਨਹਰਿਨਾਮੁਵਖਾਨਾ॥ਜਲਥਲਨੀਰਿਭਰੇਸਰਸੁਭਰ॥ਬਿਰਥਾਕੋ
ਇਨਜਾਏਜੀਉ॥੨॥ਦਇਆਧਾਰੀਤਿਨਿਸਿਰਜਨਹਾਰੇ॥ਜੀਅਜੰਤਸਗਲੇ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ॥ਮਿਹਰਵਾਨਕਿਰਪਾਲਦਇਆਲਾ॥ਸਗਲੇਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਏਜੀ
ਉ॥੩॥ਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਤ੍ਰਿਭਵਣੁਕੀਤੋਨੁਹਰਿਆ॥ਕਰਣਹਾਰਿਖਿਨਭੀਤਰਿਕਰਿ
ਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਤਿਸੈਅਰਾਧੇ॥ਮਨਕੀਆਸਪੁਜਾਏਜੀਉ॥੪॥੨੩॥੩੦॥

ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਤੂੰਮੇਰਾਪਿਤਾਤੂੰਹੈਮੇਰਾਮਾਤਾ॥ਤੂੰਮੇਰਾਬੰਧਪੁਤੂੰਮੇ
ਰਾਭ੍ਰਾਤਾ॥ਤੂੰਮੇਰਾਰਾਖਾਸਭਨੀਥਾਈ॥ਤਾਭਉਕੇਹਾਕਾੜਾਜੀਉ॥੧॥ਤੁਮਰੀ
ਕ੍ਰਿਪਾਤੇਤੁਧੁਪਛਾਣਾ॥ਤੂੰਮੇਰੀਓਟਤੂੰਹੈਮੇਰਾਮਾਣਾ॥ਤੁਝਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁ
ਨਕੋਈ॥ਸਭੁਤੇਰਾਖੇਲੁਅਖਾੜਾਜੀਉ॥੨॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੁਧੁਉਪਾਏ॥ਜਿ
ਤੁਜਿਤੁਭਾਣਾਤਿਤੁਤਿਤੁਲਾਏ॥ਸਭਕਿਛੁਕੀਤਾਤੇਰਾਹੋਵੈ॥ਨਾਹੀਕਿਛੁ
ਅਸਾੜਾਜੀਉ॥੩॥ਨਾਮੁਧਿਆਇਮਹਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਮੇ
ਰਾਮਨੁਸੀਤਲਾਇਆ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਵਜੀਵਧਾਈ॥ਨਾਨਕਜਿਤਾਬਿਖਾੜਾਜੀ
ਉ॥੪॥੨੪॥੩੧॥

ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਭਮਨਹਿਅਧਾਰਾ॥
ਭਗਤਜੀਵਹਿਗੁਣਗਾਇਅਪਾਰਾ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਨਾਮਾ॥ਹਰਿ
ਧਿਆਇਧਿਆਇਸੁਖੁਪਾਇਆਜੀਉ॥੧॥ਮਨਸਾਧਾਰਿਜੋਘਰਤੇਆਵੈ॥
ਸਾਧਸੰਗਿਜਨਮਮਰਣੁਮਿਟਾਵੈ॥ਆਸਮਨੋਰਥੁਪੂਰਨੁਹੋਵੈ॥ਭੇਟਤਗੁਰਦਰ
ਸਾਇਆਜੀਉ॥੨॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਕਿਛੁਮਿਤਿਨਹੀਜਾਨੀ॥ਸਾਧਿਕਸਿ
ਧਧਿਆਵਹਿਗਿਆਨੀ॥ਖੁਦੀਮਿਟੀਚੂਕਾਭੋਲਾਵਾ॥ਗੁਰਿਮਨਹੀਮਹਿ
ਪ੍ਰਗਟਾਇਆਜੀਉ॥੩॥ਅਨਦਮੰਗਲਕਲਿਆਣਨਿਧਾਨਾ॥ਸੂਖਸਹਜ
ਹਰਿਨਾਮੁਵਖਾਨਾ॥ਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸੁਆਮੀਅਪਨਾ॥ਨਾਉਨਾਨਕਘਰਮਹਿਆਇ

ਆ ਜੀਉ ॥੪॥੨੫॥੩੨॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ
ਸੋਇ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਠਾਕੁਰ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਤੁਮਰੇ ਕਰਤਬ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾ
ਣਹੁ ਤੁਮਰੀ ਓਟ ਗੋਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਵੈ ॥ ਕ
ਥਾ ਸੁਣਤ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਵੈ ॥ ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸਦਾ ਜਪ
ਉ ਦਇਆਲਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰਉ ॥ ਇਹ ਮ
ਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨਿ ਧਾਰਉ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਸਰਬ
ਮਇਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਸਦਾ ਸਦ
ਸਦ ਆਪੇ ਹੋਈ ॥ ਚਲਿਤ ਤੁਮਾਰੇ ਪ੍ਰਗਟ ਪਿਆਰੇ ਦੇਖਿ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾ
ਲਾ ਜੀਉ ॥੪॥੨੬॥੩੩॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹੁਕਮੀ ਵ
ਰਸਣ ਲਾਗੇ ਮੇਹਾ ॥ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇਹਾ ॥ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ
ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਠਾਢਿ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਬਹੁ
ਤੋ ਬਹੁਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਸਗਲ ਰਜਾਇਆ ॥ ਦਾਤਿ
ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਦਾਤਾਰਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਧ੍ਰਾਪੇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿ
ਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ
ਕਾਟੇ ਮੋਹਾ ॥ ਬਿਨਸੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੇ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਾਨਕੁ ਸਾਲਾ
ਹੇ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕਾਟੇ ਸਭਿ ਫਾਹੇ ॥ ਪੂਰਨ ਆਸ ਕਰੀ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਾਪੇ ਜੀਉ ॥੪॥੨੭॥੩੪॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫
ਆਉ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮਿਲਿ ਗਾਵਹ ਗੁਣ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਗਾਵਤ
ਸੁਣਤ ਸਭੇ ਹੀ ਮੁਕਤੇ ਸੋ ਧਿਆਈਐ ਜਿਨਿ ਹਮ ਕੀਏ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜਨਮ ਜਨਮ
ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਜਾਵਹਿ ॥ ਮਨਿ ਚਿੰਦੇ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਸਚੁ
ਸੁਆਮੀ ਰਿਜਕੁ ਸਭਸੁ ਕਉ ਦੀਏ ਜੀਉ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥

ਸ

ਸਭੁ ਭਉ ਬਿਨਸੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਸੋ ਪਾਰਗਿਰਾਮੀ ਕਾ
ਰਜ ਸਗਲੇ ਥੀਏ ਜੀਉ॥੩॥ ਆਇ ਪਇਆ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿ
ਉ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਈ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਗਤੀ ਲਾਵਹੁ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਪੀਵੈ ਜੀਉ॥੪॥੨੮॥੩੫॥ ਰਾਗੁ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੫ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੋਵਿੰ
ਦ ਗੁਸਾਈ॥ ਮੇਘੁ ਵਰਸੈ ਸਭਨੀ ਥਾਈ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲਾ
ਠਾਢਿ ਪਾਈ ਕਰਤਾਰੇ ਜੀਉ॥੧॥ ਅਪਨੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ॥ ਜਿਉ ਬਾਰਿ
ਕ ਮਾਤਾ ਸੰਮਾਰੇ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੁਆਮੀ॥ ਦੇਤ ਸਗਲ ਆਹਾ
ਰੇ ਜੀਉ॥੨॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਮਿਹਰਵਾਨਾ॥ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾ
ਈਐ ਕੁਰਬਾਨਾ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਧਿਆਈ॥ ਜਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਸਗਲ
ਉਧਾਰੇ ਜੀਉ॥੩॥ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ॥ ਉਤਰਿ ਗਏ ਸਭ
ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੇ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰੀਆਵਲੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾ
ਰੇ ਜੀਉ॥੪॥੨੯॥੩੬॥ ਰਾਗੁ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੫ ਜਿਥੈ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆ
ਰੇ॥ ਸੇ ਅਸਥਲ ਸੋਇਨ ਚਉਬਾਰੇ॥ ਜਿਥੈ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪੀਐ ਮੇਰੇ ਗੋਇੰਦਾ ਸੇ
ਈ ਨਗਰ ਉਜਾੜੀ ਜੀਉ॥੧॥ ਹਰਿ ਰੁਖੀ ਰੋਟੀ ਖਾਇ ਸਮਾਲੇ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹ
ਰਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ॥ ਖਾਇ ਖਾਇ ਕਰੇ ਬਦ ਫੈਲੀ ਜਾਣੁ ਵਿਸੂ ਕੀ ਵਾੜੀ ਜੀ
ਉ॥੨॥ ਸੰਤਾ ਸੇਤੀ ਰੰਗੁ ਨ ਲਾਏ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਵਿਕਰਮ ਕਮਾਏ॥ ਦੁਲਭ
ਦੇਹ ਖੋਈ ਅਗਿਆਨੀ॥ ਜੜ ਅਪੁਣੀ ਆਪਿ ਉਪਾੜੀ ਜੀਉ॥੩॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ
ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ
ਗਾਵੈ ਰਾਖਹੁ ਸਰਮ ਅਸਾੜੀ ਜੀਉ॥੪॥੩੦॥੩੭॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੫ ਚਰਣ ਠਾਕੁਰ ਕੇ
ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੇ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਸਭ ਦੂਰਿ ਪਇਆਣੇ॥ ਸਾਂਤਿ ਸੂਖ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੀ
ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਨਿਵਾਸਾ ਜੀਉ॥੧॥ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੂਟੈ ਮੂਲੇ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ

ਰਤਿਆਠਾਕੁਰਪੂਰੇਪਾਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਣਗਾਵਾਕਾਟੀਜਮਕੀਫਾਸਾਜੀਉ॥
੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਵਰਖੈਅਨਹਦਬਾਣੀ॥ਮਨਿਤਨਿਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਸਮਾਣੀ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਅ
ਘਾਇਰਹੇਜਨਤੇਰੇਸਤਿਗੁਰਿਕੀਆਦਿਲਾਸਾਜੀਉ॥੩॥ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਸਤੇ
ਫਲੁਪਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਸੰਗਿਮਿਲਾਇਆ॥ਆਵਣਜਾਣਰਹੇਵਡ
ਭਾਗੀਨਾਨਕਪੂਰਨਆਸਾਜੀਉ॥੪॥੩੧॥੩੮॥ ਮਾਝੁਮਹਲਾ੫ ਮੀਹੁ
ਪਇਆਪਰਮੇਸਰਿਪਾਇਆ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਸੁਖੀਵਸਾਇਆ॥ਗਇਆਕਲੇ
ਸੁਭਇਆਸੁਖੁਸਾਚਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲੀਜੀਉ॥੧॥ਜਿਸਕੇਸੇਤਿਨਹੀਪ੍ਰਤਿਪਾ
ਲੇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਭਏਰਖਵਾਲੇ॥ਸੁਣੀਬੇਨੰਤੀਠਾਕੁਰਿਮੇਰੈਪੂਰਨਹੋਈਘਾਲੀ
ਜੀਉ॥੨॥ਸਰਬਜੀਆਕਉਦੇਵਣਹਾਰਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਾ॥ਜਲਥ
ਲਮਹੀਅਲਸਭਿਤ੍ਰਿਪਤਾਣੇਸਾਧੂਚਰਨਪਖਾਲੀਜੀਉ॥੩॥ਮਨਕੀਇਛਪੁ
ਜਾਵਣਹਾਰਾ॥ਸਦਾਸਦਾਜਾਈਬਲਿਹਾਰਾ॥ਨਾਨਕਦਾਨੁਕੀਆਦੁਖਭੰਜਨਿਰਤੇ
ਰੰਗਿਰਸਾਲੀਜੀਉ॥੪॥੩੨॥੩੯॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਮਨੁਤਨੁਤੇਰਾਧਨੁਭੀ
ਤੇਰਾ॥ਤੂੰਠਾਕੁਰੁਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਰਾਸਿਤੁਮਾਰੀਤੇਰਾਜੋ
ਰੁਗੋਪਾਲਾਜੀਉ॥੧॥ਸਦਾਸਦਾਤੂੰਹੈਸੁਖਦਾਈ॥ਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਾਤੇਰੀ
ਪਾਈ॥ਕਾਰਕਮਾਵਾਜੇਤੁਧੁਭਾਵਾਜਾਤੂੰਦੇਹਿਦਇਆਲਾਜੀਉ॥੨॥ਪ੍ਰਭਤੁ
ਮਤੇਲਹਣਾਤੂੰਮੇਰਾਗਹਣਾ॥ਜੋਤੂੰਦੇਹਿਸੋਈਸੁਖੁਸਹਣਾ॥ਜਿਥੈਰਖਹਿਬੈਕੁ
ਠੁਤਿਥਾਈਤੂੰਸਭਨਾਕੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾਜੀਉ॥੩॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾ
ਇਆ॥ਆਠਪਹਰਤੇਰੇਗੁਣਗਾਇਆ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰਨਹੋਏਕਦੇਨਹੋਇਦੁ
ਖਾਲਾਜੀਉ॥੪॥੩੩॥੪੦॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਪ੍ਰਭਿਮੇਘੁਪਠਾ
ਇਆ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਦਹਦਿਸਿਵਰਸਾਇਆ॥ਸਾਂਤਿਭਈਬੁਝੀਸਭਤ੍ਰਿ
ਸਨਾਅਨਦੁਭਇਆਸਭਠਾਈਜੀਉ॥੧॥ਸੁਖਦਾਤਾਦੁਖਭੰਜਨਹਾਰਾ॥ਆਪੇਬਖ

ਇਕਰੰਗੀਅਸਾੜਾ॥ਆਪਣੇਕੀਤੇਨੋਆਪਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇਪੈਪੈਰੀਤਿਸਹਿਆਨਾਈ
ਜੀਉ॥੧॥ਜਾਕੀਸਰਣਿਪਇਆਗਤਿਪਾਈਐ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ
ਐ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਹੋਰੁਨਦੂਜਾਠਾਕੁਰੁ॥ਸਭਤਿਸੈਕੀਆਜਾਈਜੀਉ॥੨॥ਤੇਰਾਮਾ
ਣੁਤਾਣੁਪ੍ਰਭਤੇਰਾ॥ਤੂੰਸਚਾਸਾਹਿਬੁਗੁਣੀਗਹੇਰਾ॥ਨਾਨਕੁਦਾਸੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਆ
ਠਪਹਰਤੁਧੁਧਿਆਈਜੀਉ॥੪॥੩੪॥੪੧॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਸਭੇਸੁਖਭਏਪ੍ਰਭ
ਤੁਠੇ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੇਚਰਣਮਨਿਵੁਠੇ॥ਸਹਜਸਮਾਧਿਲਗੀਲਿਵਅੰਤਰਿਸੋਰਸੁਸੋ
ਈਜਾਣੈਜੀਉ॥੧॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਵਰਤੈਨੇਰਾ॥
ਸਦਾਅਲਿਪਤੁਜੀਆਕਾਦਾਤਾਕੋਵਿਰਲਾਆਪੁਪਛਾਣੈਜੀਉ॥੨॥ਪ੍ਰਭਮਿਲਣੈਕੀ
ਏਹਨੀਸਾਣੀ॥ਮਨਿਇਕੋਸਚਾਹੁਕਮੁਪਛਾਣੀ॥ਸਹਜਿਸੰਤੋਖਿਸਦਾਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ॥
ਅਨਦੁਖਸਮਕੈਭਾਣੈਜੀਉ॥੩॥ਹਥੀਦਿਤੀਪ੍ਰਭਿਦੇਵਣਹਾਰੈ॥ਜਨਮਮਰਣਰੋਗ
ਸਭਿਨਿਵਾਰੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸਕੀਏਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੇਹਰਿਕੀਰਤਨਿਰੰਗਮਾਣੇਜੀਉ॥੪॥
੩੫॥੪੨॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਕੀਨੀਦਇਆਗੋਪਾਲਗੁਸਾਈ॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਵ
ਸੇਮਨਮਾਹੀ॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਆਤਿਨਿਕਰਤੈਦੁਖਕਾਡੇਰਾਢਾਹਿਆਜੀਉ॥੧॥
ਮਨਿਤਨਿਵਸਿਆਸਚਾਸੋਈ॥ਬਿਖੜਾਥਾਨੁਨਦਿਸੈਕੋਈ॥ਦੂਤਦੁਸਮਨ
ਸਭਿਸਜਣਹੋਏ॥ਏਕੋਸੁਆਮੀਆਹਿਆਜੀਉ॥੨॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਆਪੇ
ਆਪੈ॥ਬੁਧਿਸਿਆਣਪਕਿਛੂਨਜਾਪੈ॥ਆਪਣਿਆਸੰਤਾਨੋਆਪਿਸਹਾਈ
ਪ੍ਰਭਿਭਰਮਭੁਲਾਵਾਲਾਹਿਆਜੀਉ॥੩॥ਚਰਣਕਮਲਜਨਕਾਆਧਾਰੋ॥
ਆਠਪਹਰਰਾਮਨਾਮੁਵਾਪਾਰੋ॥ਸਹਜਅਨੰਦਗਾਵਹਿਗੁਣਗੋਵਿੰਦਪ੍ਰਭਨਾਨ
ਕਸਰਬਸਮਾਹਿਆਜੀਉ॥੪॥੩੬॥੪੩॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ ਸੋਸਚੁਮੰਦਰੁ
ਜਿਤੁਸਚੁਧਿਆਈਐ॥ਸੋਰਿਦਾਸੁਹੇਲਾਜਿਤੁਹਰਿਗੁਣਗਾਈਐ॥ਸਾਧਰਤਿ
ਸੁਹਾਵੀਜਿਤੁਵਸਹਿਹਰਿਜਨ॥ਸਚੇਨਾਮਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੋਜੀਉ॥੧॥ਸਚੁਵਡਾਈ

ਕੀਅਨੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਚਰਤਿ ਕਰਮੁ ਨ ਕਾਣਾ ਜਾਈ ॥ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਜੀਵਹਿ ਜਨ
ਤੇਰੇ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਮਾਣੋ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਚੁ ਸੁਹਾਗੁ ਦਰ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਆ ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਆ ॥ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਤੇਰੈ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ
ਨੀਸਾਣੋ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਚੇ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ਸਦ ਹੀ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਣੋ ਜੀਉ ॥੪॥੩੧॥੪੪॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੈਣਿ ਸੁਹਾਵੜੀ ਦਿਨਸੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਜਪਿ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮੇਲਾ ॥ ਘੜੀ ਮੂਰਤ ਸਿਮਰਤ ਪਲ ਵੰਞਹਿ ॥ ਜੀਵ
ਣੁ ਸਫਲੁ ਤਿਥਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਦੋਖ ਸਭਿ ਲਾਥੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਥੇ ॥ ਭੈ ਭਉ ਭਰਮੁ ਖੋਇਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ॥ ਦੇਖਾ ਸਭਨੀ ਜਾਈ
ਜੀਉ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਰਥੁ ਵਡ ਊਚ ਅਪਾਰਾ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥
ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਦੂਜਾ ਲਵੈ ਨ ਲਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਜਾਚਿਕੁ ਜਾਚੈ ਸਾਧ ਰਵਾਲਾ ॥ ਦੇਹਿ ਦਾਨੁ ਨਾਨ
ਕੁ ਜਨੁ ਮਾਗੈ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈ ॥ ਜੀਉ ॥੪॥੩੨॥੪੫॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਐਥੈ ਤੂੰਹੈ ਆਗੈ ਆਪੇ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਥਾਪੇ ॥
ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਕਰਤੇ ॥ ਮੈ ਧਰ ਓਟ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਸਨਾ ਜਪਿ
ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਸੁਆਮੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ
ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸੋ ਜਨਮੁ ਨ ਜੂਐ ਹਾਰੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਅਵਖਧੁ ਜਿਨਿ ਜ
ਨਿ ਤੇਰੈ ਪਾਇਆ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵ
ਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਸਫਲ ਏਹਾ ਹੈ ਕਾਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਅਪਨਾ ਦਾ
ਸੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਮਸਕਾਰਿਆ ॥ ਇਕਸੁ ਵਿ
ਣੁ ਹੋਰੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ॥ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਇਹ ਮਤਿ ਸਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥੩੩॥੪੬॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਰਬਸੁ ਦੀਜੈ ਅਪਨਾ ਵਾਰੇ ॥
ਆਠ ਪਹਰ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ਬਿਸਰੁ ਨ ਕੋਈ ਸਾਸਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸੋਈ ਸਾ
ਜਨੁ ਮੀਤੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਤਰੀਜੈ ਸਾਗ
ਰੁ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਪਾਰਜਾਤੁ
ਜਪਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਕਿਲਬਿਖ ਗੁਰਿ ਕਾਟੇ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ਜੀ
ਉ ॥੩॥ ਪੂਰਨ ਭਾਗ ਭਏ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ
ਪਰਵਾਣੁ ਗਿਰਸਤ ਉਦਾਸਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੪॥੨੧॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਤ
ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਿਲਿ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ॥ ਬਿਨਸੇ ਆਲਸ ਰੋਗਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਨਵ ਨਿ
ਧਿ ਹਰਿ ਭਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸੁ ਪੁਰਬ ਕਮਾਈ ॥ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ
ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪ
ਨਹਾਰਾ ॥ ਆਪਿ ਇਕੰਤੀ ਆਪਿ ਪਸਾਰਾ ॥ ਲੇਪੁ ਨਹੀ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤੇ ਦਰ
ਸਨ ਡਿਠੇ ਲਹਨਿ ਵਿਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਅੰਚਲਿ ਲਾਇ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਤਰਾਈ
॥ ਆਪਣਾ ਨਾਉ ਆਪਿ ਜਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਬੋਹਿਥੁ ਪਾਇਆ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਨਕ ਧੁ
ਰਿ ਸੰਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੫॥੨੨॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋਈ ਕਰਣਾ ਜਿ ਆਪਿ
ਕਰਾਏ ॥ ਜਿਥੈ ਰਖੈ ਸਾ ਭਲੀ ਜਾਏ ॥ ਸੋਈ ਸਿਆਣਾ ਸੋ ਪਤਿਵੰਤਾ ਹੁਕਮੁ ਲਗੈ
ਜਿਸੁ ਮੀਠਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਭ ਪਰੋਈ ਇਕਤੁ ਧਾਗੈ ॥ ਜਿਸੁ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਚਰਣੀ
ਲਾਗੈ ॥ ਊਂਧ ਕਵਲੁ ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਤਿਨਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨੁ ਡੀਠਾ ਜੀ
ਉ ॥੨॥ ਤੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਤੂੰਹੈ ਜਾਣਹਿ ॥ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਤੂੰ ਆਪਿ ਪਛਾਣਹਿ ॥ ਹਉ ਬ
ਲਿਹਾਰੀ ਸੰਤਨ ਤੇਰੇ ॥ ਜਿਨਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਪੀਠਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਤੂੰ ਨਿਰਵੈਰੁ ਸੰਤ
ਤੇਰੇ ਨਿਰਮਲ ॥ ਜਿਨ ਦੇਖੇ ਸਭ ਉਤਰਹਿ ਕਲਮਲ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ

(ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲੇ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ)

ਆਇ ਜੀਵੈ ਨ ਬਿਨਸਿ ਆਵੈ ਮਤਿ ਪਿੰਥਾ ਜੀਉ ॥੪੨॥੫੦॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ੬੫

ਝੂਠਾ ਮੰਗਣੁ ਜੇ ਕੋਈ ਮਾਗੈ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਮਰਤੇ ਘੜੀ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜੋ ਸਦ ਹੀ ਸੇਵੈ ਸੋ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਿਹਚਲੁ ਕਹਣਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਅਨਦਿਨੁ ਨਿਤ ਜਾਗੀ ॥ ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਤਿਸੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਲੈ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਹਣਾ ॥੨॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਭਗਤਾਂ ਮਨਿ ਵੁਠੇ ॥ ਵਿਣੁ ਪਰਮੇਸਰ ਸਗਲੇ ਮੁਠੇ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾਂ ਕੀ ਧੂੜਿ ਨਿਤ ਬਾਂਛਹਿ ਨਾਮੁ ਸਚੇ ਕਾ ਗਹਣਾ ॥੩॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਵਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਪਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਹੋਇ ਦਇਆਲਾ ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਸਹਣਾ ॥੪॥੪੩॥੫੧॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਮਾਝੁ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਬਦਿ ਰੰਗਾਏ ਹੁਕਮਿ ਸਬਾਏ ॥ ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਏ ॥ ਸਚੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਸਚੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ ਕੋ ਮੇਰਾ ਹਉ ਕਿਸੁ ਕੇਰਾ ॥ ਸਾਚਾ ਠਾਕੁਰੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਮੇਰਾ ॥ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਾਇ ਘਣੇਰੀ ਕਰਿ ਅਵਗਣ ਪਛੋਤਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਸੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਵਖਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਾਮਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਰਿ ਲੇਖਾ ਸਚੈ ਛੂਟਸਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਮਨਮੁਖੁ ਭੂਲਾ ਠਉਰੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧਾ ਚੋਟਾ ਖਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਥੀ ਮੁਕਤੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੪॥ ਸਾਕਤ ਕੂੜੇ ਸਚੁ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਬਾਧਾ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕ

ਤਿਕਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਪੇਈਅੜੈ ਪਿਰੁ ਜਾਤਾ ਨਾਹੀ ਝੂਠਿ ਵਿਛੁੰਨੀ ਰੋਵੈ ਧਾਹੀ ਅਵ
ਗਣਿ ਮੁਠੀ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਅਵਗਣ ਗੁਣਿ ਬਖਸਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਪੇਈਅੜੈ ਜਿਨਿ ਜਾ
ਤਾ ਪਿਆਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ਸਚੈ ਨਾਮਿ
ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਅਕਥੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਸਚੇ ਠਾਕੁਰ ਸਾਚੋ ਭਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥
ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾ
ਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣਿਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਪਰਗਾਸੁ
ਹੋਆ ਜੀ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਖੋਜੇ ਤਾ ਨਾਉ ਪਾਏ ॥ ਧਾਵ
ਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵੈ ਸਹਜੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੨॥
ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਅਸੰਖਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਵੇਖਾ ॥ ਨਉ ਦਰ
ਵਾਜੇ ਦਸਵੈ ਮੁਕਤਾ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾ
ਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਝੀ
ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਦੂਜੈ ਲਾਗੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥ ਅਗਿ
ਆਨੀ ਅੰਧਾ ਮਗੁ ਨ ਜਾਣੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਦਾ
ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ਬ
ਜਰ ਕਪਾਟ ਖੁਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਸਦਾ ਚਿ
ਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੭
॥ ਜੀਵਣੁ ਮਰਣਾ ਸਭੁ ਤੁਧੈ ਤਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਤੂੰ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਸਵਾਰਣਿਆ ॥੮॥੧॥੨॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਤਕੜੀ ਤੋਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋ
ਵੈ ਸੋਈ ਬੁਝੈ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਕਾ
ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਜੋ ਸਚਿ ਲਾਗੇ ਸੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੇ ॥ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾ
ਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਸੁਣੈ ਤੈ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇ
ਖੈ ॥ ਆਪੇ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਜਿਸੁ ਆ
ਪਿ ਭੁਲਾਏ ਸੁ ਕਿਥੈ ਹਥੁ ਪਾਏ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਏ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਪੇਈਅੜੈ
ਧਨ ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਤੀ ॥ ਕੰਤਿ ਵਿਸਾਰੀ ਅਵਗਣਿ ਮੁਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਫਿਰੈ
ਬਿਲਲਾਦੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਨੀਦ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਪੇਈਅੜੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਾਤਾ ॥ ਹ
ਉਮੈ ਮਾਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਸਚੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾ
ਵਣਿਆ ॥੫॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੀਅ ਉਪਾਏ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰੂ ਮਿ
ਲਾਏ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟਿ ਸਦਾ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਦਰਿ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥
੬॥ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਤਾ ਕਿਨਿ ਦੀਐ ॥ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਫੁਨਿ ਦੂਐ ਤੀਐ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ
ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਤੈ ਆਪਿ ਕਰਾ
ਏ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਮੇ
ਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨॥੩॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਇਕੋ ਆਪਿ ਫਿਰੈ ਪਰ
ਛੰਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਖਾ ਤਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭਿੰਨਾ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤਜਿ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ
ਏਕੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਵ
ਣਿਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਇਆ ਸਚੈ ਰੰਗਿ ਰੰਗਾਵਣਿਆ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਭੂਲਾ ਤੈਂ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਇਕੁ ਵਿਸਾਰਿ ਦੂਜੈ ਲੋ
ਭਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਫਿਰੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲਾ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥
੨॥ ਜੋ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤੇ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਤੇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆ

ਪਿਰੁਰਾਵਣਿਆਈ॥ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੩॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਹਰਿਚੇਤੈਨਾ
ਹੀ॥ਜਮਪੁਰਿਬਧਾਦੁਖਸਹਾਹੀ॥ਅੰਨਾਬੋਲਾਕਿਛੁਨਦਰਿਨਆਵੈ॥ਮਨਮੁਖਿ
ਪਾਪਿਪਚਾਵਣਿਆ॥੪॥ਇਕਿਰੰਗਿਰਾਤੇਜੋਤੁਧੁਆਪਿਲਿਵਲਾਏ॥ਭਾ
ਇਭਗਤਿਤੇਰੈਮਨਿਭਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾ॥ਸਭਇਛਾ
ਆਪਿਪੁਜਾਵਣਿਆ॥੫॥ਹਰਿਜੀਉਤੇਰੀਸਦਾਸਰਣਾਈ॥ਆਪੇਬਖਸਿਹਿ
ਦੇਵਡਿਆਈ॥ਜਮਕਾਲੁਤਿਸੁਨੇੜਿਨਆਵੈ॥ਜੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਣਿਆ
॥੬॥ਅਨਦਿਨੁਰਾਤੇਜੋਹਰਿਭਾਏ॥ਮੇਰੈਪ੍ਰਭਿਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਸਦਾਸਦ
ਸਚੇਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਤੂੰਆਪੇਸਚੁਬੁਝਾਵਣਿਆ॥੭॥ਜਿਨੀਸਚੁਜਾਤਾਸੇਸ
ਚਿਸਮਾਣੇ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਸਚੁਵਖਾਣੇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀ॥ਨਿਜਘ
ਰਿਤਾੜੀਲਾਵਣਿਆ॥੮॥੨੩॥੨੪॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥ ਸਬਦਿਮਰੈਸੋਮ
ਰਿਜਾਪੈ॥ਕਾਲੁਨਚਾਪੈਦੁਖੁਨਸੰਤਾਪੈ॥ਜੋਤੀਵਿਚਿਮਿਲਿਜੋਤਿਸਮਾਣੀ॥
ਸੁਣਿਮਨਸਾਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਹਰਿਕੈਨਾਇਸੋਭਾਪਾਵਣਿ
ਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਾਚਿਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਗੁਰਮਤੀਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਆ॥
ਰਹਾਉ॥ਕਾਇਆਕੰਚੀਕਚਾਚੀਰੁਹੰਢਾਏ॥ਦੂਜੈਲਾਗੀਮਹਲੁਨਪਾਏ॥ਅਨ
ਦਿਨੁਜਲਦੀਫਿਰੈਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ਬਿਨੁਪਿਰਬਹੁਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੨॥ਦੇਹੀਜਾ
ਤਿਨਆਗੈਜਾਏ॥ਜਿਥੈਲੇਖਾਮੰਗੀਐਤਿਥੈਛੁਟੈਸਚੁਕਮਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿ
ਸੇਧਨਵੰਤੇ ਐਥੈਓਥੈਨਾਮਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੩॥ਭੈਭਾਇਸੀਗਾਰੁਬਣਾਏ॥ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀਮਹਲੁਘਰੁਪਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਰਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ਮਜੀਠੈਰੰਗੁਬ
ਣਾਵਣਿਆ॥੪॥ਸਭਨਾਪਿਰੁਵਸੈਸਦਾਨਾਲੇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੋਨਦਰਿਨਿਹਾ
ਲੇ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਅਤਿਊਚੋਊਚਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੫॥ਮਾ
ਇਆਮੋਹਿਇਹੁਜਗੁਸੁਤਾ॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਅੰਤਿਵਿਗੁਤਾ॥ਜਿਸਤੇਸੁਤਾਸੋ
ਜਾਗਾਏ॥ਗੁਰਮਤਿਸੋਝੀਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਅਪਿਉਪੀਐਸੋਭਰਮੁਗਵਾਏ॥

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥ ਭਗਤੀ ਰਤਾ ਸਚਾ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਮਿ
ਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਧੰਧੈ ਲਾਏ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਰਿਜਕੁ ਆ
ਪਿ ਅਪੜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਕਾਰ ਕਰਾਵਣਿ
ਆ ॥੮॥੪॥੫॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅੰਦਰਿ ਹੀਰਾ ਲਾਲੁ ਬਣਾਇਆ ॥ ਗੁ
ਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਰਖਿ ਪਰਖਾਇਆ ॥ ਜਿਨ ਸਚੁ ਪਲੈ ਸਚੁ ਵਖਾਣਹਿ ਸਚੁ ਕਸ
ਵਟੀ ਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ
॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਬਹੁਤੁ ਪਸਾਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਤਿ ਅਗਮ ਅਪਾ
ਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਪਾਏ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ
ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭਨੀ ਥਾਈ
ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਚੁ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਅ
ਵਗਣ ਕਾਟਣਹਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾ
ਵਣਿਆ ॥੪॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਸਚੀ ਜੇ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ਨ ਪਛੋਤਾਵੈ ॥
ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ਸਬਦੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਬਾ
ਝਹੁ ਮੈ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਤੁਧੈ ਸੇਵੀ ਤੈ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ
ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਤੂੰ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਮੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਤੁਧੈ ਜੇਹਾ ॥ ਤੇਰੀ ਨਦਰੀ ਸੀਝਸਿ ਦੇ
ਹਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲਿ ਹਰਿ ਰਾਖਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥
ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਮੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਰਜੀ ਆਪੇ ਗੋਈ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਘੜਿ ਭੰਨਿ
ਸਵਾਰਹਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੮॥੫॥੬॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਭ ਘਟ
ਆਪੇ ਭੋਗਣਹਾਰਾ ॥ ਅਲਖੁ ਵਰਤੈ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਧਿਆਈਐ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰ ਸਬਦੁ

ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਸਬਦੁ ਸੁਣੈ ਤ ਮਨ ਸਿਉ ਲੂਝੈ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਸਮਾਵਣਿਆ
॥ਰਹਾਉ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਮੁਹਹਿ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਸੁਧਿ ਨ ਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਅ
ਪਣਾ ਘਰੁ ਰਾਖੈ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸਬਦਿ ਪਚਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਇਕਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਚੈ ਰੰ
ਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਸਹਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਮਾਤੇ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ
ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਏਕਮ ਏਕੈ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਜਾ
ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ॥ ਚਉਥੀ ਪਉੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਊਚੀ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥
੪॥ ਸਭੁ ਹੈ ਸਚਾ ਜੇ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸੋ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕ
ਰਣੀ ਸਚੇ ਸੇਵਹਿ ਸਾਚੇ ਜਾਇ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਸਚੇ ਬਾਝਹੁ ਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂ
ਆ ॥ ਦੂਜੈ ਲਾਗਿ ਜਗੁ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੂਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਏਕੋ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ
ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਧਰਿ ਦੇਖਹਿ ਕਚੀ ਪ
ਕੀ ਸਾਰੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਤੂੰ
ਆਪੇ ਮੇਲਹਿ ਵੇਖਹਿ ਹਦੂਰਿ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਆਪਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ
ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੭॥ ਰਾਗੁ ਮਾਝ ਮ
ਹਲਾ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਕੀ ਮੀਠੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਚਖਿ ਡੀਠੀ
॥ ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਬਦੁ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾ
ਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ
ਸਾਚਾ ਮਨੁ ਨਾਵੈ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰਾ ਸਚੇ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ
॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ ਨ ਰਜਾ ਕਬਹੂੰ
ਸਚੇ ਨਾਵੈ ਕੀ ਭੁਖ ਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਏਕੋ ਦੇਖਾ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ਸਹਜੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥
ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਲਰਿ ਤਿਆਗੈ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਾਗੈ ॥ ਜੋ ਬੀਜੈ ਸੋ

ਵਿਛੁੜਿਪਾਏਸੁਪਨੈਸੁਖੁਨਪਾਵਣਿਆ॥੫॥ਆਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੋਵੀਜਨੁਪਾਏ॥
ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਰਹੈਭੈਅੰਦਰਿਭੈਮਾਰਿਭਰਮੁਚੁ
ਕਾਵਣਿਆ॥੬॥ਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮ
ਪਦੁਪਾਇਆ॥ਅੰਤਰੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਬਾਣੀਹਰਿਗੁਣਸਹਜੇਗਾਵਣਿ
ਆ॥੭॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਬੇਦਵਖਾਣੈ॥ਭਰਮੇਭੂਲਾਤਤੁਨਜਾਣੈ॥ਬਿਨੁਸ
ਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸੁਖੁਨਪਾਏਦੁਖੋਦੁਖੁਕਮਾਵਣਿਆ॥੮॥ਆਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੈ
ਕੋਈ॥ਆਖਣਿਜਾਈਐਜੇਭੂਲਾਹੋਈ॥ਨਾਨਕਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾ
ਵਣਿਆ॥੯॥੭॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥ਆਪੇਰੰਗੇਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਗੁਰ
ਕੈਸਬਦਿਹਰਿਰੰਗੁਚੜਾਏ॥ਮਨੁਤਨੁਰਤਾਰਸਨਾਰੰਗਿਚਲੂਲੀਭੈਭਾਇਰੰਗੁਚ
ੜਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਨਿਰਭਉਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥ਗੁਰਕਿਰ
ਪਾਤੇਹਰਿਨਿਰਭਉਧਿਆਇਆਬਿਖੁਭਉਜਲੁਸਬਦਿਤਰਾਵਣਿਆ॥
ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖਮੁਗਧਕਰਹਿਚਤੁਰਾਈ॥ਨਾਤਾਧੋਤਾਥਾਇਨਪਾਈ॥ਜੇਹਾ
ਆਇਆਤੇਹਾਜਾਸੀਕਰਿਅਵਗਣਪਛੋਤਾਵਣਿਆ॥੨॥ਮਨਮੁਖਅੰ
ਧੇਕਿਛੂਨਸੂਝੈ॥ਮਰਣੁਲਿਖਾਇਆਏਨਹੀਬੂਝੈ॥ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਰੇ
ਨਹੀਪਾਏ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਜਨਮੁਗਵਾਵਣਿਆ॥੩॥ਸਚੁਕਰਣੀਸਬਦੁਹੈਸਾ
ਰੁ॥ਪੂਰੈਗੁਰਿਪਾਈਐਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਅਨਦਿਨੁਬਾਣੀਸਬਦਿਸੁਣਾਏਸ
ਚਿਰਾਤੇਰੰਗਿਰੰਗਾਵਣਿਆ॥੪॥ਰਸਨਾਹਰਿਰਸਿਰਾਤੀਰੰਗੁਲਾਏ॥ਮਨੁ
ਤਨੁਮੋਹਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਸਹਜੇਪ੍ਰੀਤਮੁਪਿਆਰਾਪਾਇਆਸਹਜੇ
ਸਹਜਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੫॥ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਰੰਗੁਸੋਈਗੁਣਗਾਵੈ॥ਗੁਰ
ਕੈਸਬਦਿਸਹਜੇਸੁਖਿਸਮਾਵੈ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਦਾਤਿਨਵਿਟਹੁਗੁਰ
ਸੇਵਾਚਿਤੁਲਾਵਣਿਆ॥੬॥ਸਚਾਸਚੋਸਾਚਿਪਤੀਜੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ

ਰ

ਅੰਦਰੁ ਭੀਜੈ ॥ ਬੈਸਿ ਸੁਖਾਨੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿ ॥ ਆਪੇ ਕਰਿ ਸਤਿ ਮਨਾਵਣਿ
ਆ ॥੭॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਹਉਮੈ ਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੬॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ
੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿਐ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ
॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਫਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਿਨਿ ਪੀਤਾ ਤਿਸੁ ਤਿਖਾ ਲਹਾਵਣਿ
ਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥ ਹਰਿ ਸਤ
ਸੰਗਤਿ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇ
ਵੀ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਹਉ
ਮੈ ਮੈਲੁ ਗਵਾਏ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾ
ਇ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਰਹੇ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਵੀ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁ
ਰੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਰਸੀ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖੈ ॥ ਮੋਰਚਾ ਨ ਲਾਗੈ ਜਾ
ਹਉਮੈ ਸੋਖੈ ॥ ਅਨਹਤ ਬਾਣੀ ਨਿਰਮਲ ਸਬਦੁ ਵਜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚਿ
ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਹੁ ਨ ਦੇਖਿਆ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ
ਆਪੁ ਦਿਤਾ ਦਿਖਾਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਮਿਲਿ ਰਹਿਆ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ
ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਦੂਜਾ ਭਰਮੁ ਗੁਰ
ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਵਣਜੁ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਚੁ ਪਾ
ਵਣਿਆ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆ
ਰੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਨਿ ਸਬਦੁ ਵਸਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾ
ਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੮॥੭॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ
੩॥ ਆਪੁ ਵੰਞਾਏ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੀ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਸਚੁ ਵਣੰਜ

ਤਿਸੁ ਚੁਕੈ ਧੰਧੁ ਪ੍ਰਗਟਿ ਜਿਸੁ ਸਚੁ ਵਪਾਰੁ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਅਨਦਿਨੁ
ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥ ਹਉ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਬਦਿ ਵਡਿਆਈ ਦੇਵਣਿਆ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਵੇਲਾ ਵਖਤ ਸਭਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਜਿਤੁ ਸਚਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਸਚੇ ਸੇ
ਵਿਐ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਚੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਭਾਉ ਭੋਜਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੁ
ਠੈ ਪਾਏ ॥ ਅਨ ਰਸੁ ਚੂਕੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਚੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਬਾਣੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ
ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਹਿ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰਾ ॥ ਫਿਰਿ ਓਇ ਕਿਥਹੁ
ਪਾਇਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਹਿ ਜਮ ਦਰਿ ਚੋਟਾ ਖਾ
ਵਣਿਆ ॥੪॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਜਾਣਹਿ ਤਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ॥ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਸਬ
ਦਿ ਵਖਾਣਹਿ ॥ ਸਚੇ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿ
ਆ ॥੫॥ ਸੋ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ ਜੋ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਬਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾ
ਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹਹਿ ਸਾਚਾ ਨਿਰਮਲ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਮਨ
ਮੁਖ ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ਖੋਟਾ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਨਿ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਭਾਰਾ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲੇ ਫਿਰ
ਨਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮੈ ਅਤਿ
ਪਿਆਰਾ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਧਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਦੁਖੁ
ਸੁਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣਿਆ ॥੮॥੧੦॥ ਰਾਗੁ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਤੇਰੀਆ ਖਾਣੀ
ਤੇਰੀਆ ਬਾਣੀ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇ
ਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿ
ਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥ ਹਰਿ ਸਚਾ ਗੁਰ ਭਗਤੀ ਪਾਈਐ ਸਹਜੇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ॥ ਜੇਹੀ ਮਨਸਾ ਕਰਿ ਲਾਗੈ ਤੇਹਾ ਫਲੁ
ਪਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸਭਨਾ ਵਥੂ ਕਾ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੈ
ਲਾ ਇਕੁ ਨ ਧਿਆਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਲਾਗੀ ਬਹੁ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥ ਤਟਿ ਤੀਰਥਿ ਦਿਸੰਤਰਿ

ਤੁਦੈ ਅੰਤਰਿ ਕਾਗੀ ਗਾਹੋ ਭੁਦ ਧੋਵੈ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਮ
ਲੁ ਜਾਏ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾ
ਗੈ ਸਚਿ ਲਾਗੈ ਮੈਲੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰਾ ॥ ਅਗਿਆ
ਨੀ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ਬਿਸਟਾ ਕਮਾਵਹਿ ਫਿਰਿ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ
ਪਚਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਮੁਕਤੇ ਸੇਵੇ ਮੁਕਤਾ ਹੋਵੈ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਸਬਦੇ ਖੋਵੈ ॥ ਅਨ
ਦਿਨੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸੇਵੀ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ
ਮਿਲਾਏ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ॥ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੇਵੈ ਦੁ
ਖੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਹੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਪ
ਛਾਣਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੧॥੧੨॥
॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਐਥੈ ਸਾਚੇ ਸੁ ਆਗੈ ਸਾਚੇ ॥ ਮਨੁ ਸਚਾ ਸਚੈ ਸਬ
ਦਿ ਰਾਚੇ ॥ ਸਚਾ ਸੇਵਹਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾ
ਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਸਚੇ ਸੇਵਹਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵਹਿ
ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾ
ਇ ਮਾਇਆ ਮਨੁ ਭਰਮਾਵਹਿ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਭ ਸੁਧਿ ਗਵਾਈ ਕਰਿ
ਅਵਗਣ ਪਛੋਤਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਤਤੁ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ
ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰੈ ਅਪੁਨਾ ਮੁਕਤੀ ਕਾ ਦਰੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩
॥ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਖੈ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਸਾਚੇ ਰਤੇ ਸ
ਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਅੰਤਰਿ ਰਤਨੁ ਮਿਲੈ ਮਿ
ਲਾਇਆ ॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਨਸਾ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ
ਥਕੇ ਚਉਥੇ ਪਦ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਆਪੇ ਰੰਗੇ ਰੰਗੁ ਚੜਾਏ ॥ ਸੇ ਜਨ
ਰਾਤੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰੰਗਾਏ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਚੜਿਆ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਸਿ

ਣਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿ
ਆਨੁ ਨਾਮਿ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵ
ਣਿਆ ॥੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਥਾਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਸਭੁ ਆਪੇ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੩॥ ਮਾਝੁ
ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਉਤਪਤਿ ਪਰਲਉ ਸਬਦੇ ਹੋਵੈ ॥ ਸਬਦੇ ਹੀ ਫਿਰਿ ਓਪਤਿ ਹੋਵੈ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਆਪੇ ਸਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਪਾਇ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ
ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਂਤਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ
ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਰਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਪਵਣੁ ਬੈਸੰਤਰੁ ਖੇਲੈ ਵਿਡਾਣੀ ॥ ਸੋ ਨਿਗੁਰਾ ਜੋ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਨਿਗੁਰੇ ਆਵ
ਣ ਜਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਕਾਇਆ ਸਰੀਰੈ ਵਿ
ਚਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਕੋਈ ਮਹਲੁ ਪਾਏ ਮਹਲੇ ਮਹਲਿ ਬੁ
ਲਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਸਚੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥ ਸਚੁ ਵਣੰਜਹਿ ਗੁਰ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰੇ ॥
ਸਚੁ ਵਿਹਾਝਹਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਬਿਨੁ ਰਾਸੀ ਕੋ ਵਥੁ
ਕਿਉ ਪਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਲੋਕ ਸਬਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਰਾਸੀ ਸਭ ਖਾਲੀ ਚਲੇ ਖਾ
ਲੀ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਇਕਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਿਆਰੇ ॥
ਆਪਿ ਤਰਹਿ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ॥ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਏ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ
ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਮੂੜਾ ਬਾਹਰੁ ਭਾਲੇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਫਿਰਹਿ
ਬੇਤਾਲੇ ॥ ਜਿਥੈ ਵਥੁ ਹੋਵੈ ਤਿਥਹੁ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵਣਿਆ
॥੭॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਬਦਿ ਬੁਲਾਏ ॥ ਮਹਲੀ ਮਹਲਿ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ
ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੮॥੧੩॥ ੧੪ ਮਾਝੁ ਮਹ
ਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਾਚੀ ਸਿਖ ਸੁਣਾਈ ॥ ਹਰਿ ਚੇਤਹੁ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ ਹਰਿ

ਹਰਿ

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਨਾਥੁ ਅਜੋਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ
ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਣਿਆ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਤਾ ਹਰਿ ਪਾਏ ਹਰਿ ਸਿਉ ਸਹਜਿ ਸ
ਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਰਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸ
ਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਸਬਦੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ
॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੈ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਤਕੀਐ ਨਾਮਿ ਅਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਜੋਰੁ ਕਰੇ ਕਿਆ ਤਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਖਪਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੇ ਸੁ
ਧਿ ਨ ਕਾਈ ॥ ਆਤਮ ਘਾਤੀ ਹੈ ਜਗਤ ਕਸਾਈ ॥ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਹੁ ਭਾਰੁ ਉਠਾਵੈ
॥ ਬਿਨੁ ਮਜੂਰੀ ਭਾਰੁ ਪਹੁਚਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਵਾੜੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਲੀ ॥ ਸਦਾ
ਸਮਾਲੇ ਕੋ ਨਾਹੀ ਖਾਲੀ ॥ ਜੇਹੀ ਵਾਸਨਾ ਪਾਏ ਤੇਹੀ ਵਰਤੈ ਵਾਸੂ ਵਾਸੁ ਜਣਾਵਣਿ
ਆ ॥੫॥ ਮਨਮੁਖੁ ਰੋਗੀ ਹੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਵਿਸਰਿਆ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਦੁ
ਖੀਏ ਨਿਤ ਫਿਰਹਿ ਬਿਲਲਾਦੇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਂਤਿ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ
ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਤਾ ਹੁਕਮਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਜੇਹਾ ਅੰਦਰਿ ਪਾਏ ਤੇਹਾ ਵਰਤੈ
॥ ਆਪੇ ਬਾਹਰਿ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਤਿਸੁ ਬਾਝਹੁ ਸਚੇ ਮੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਲਾਇ
ਲਏ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ॥ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਸੋ ਪਾਵਣਿ
ਆ ॥੮॥੧੪॥੧੫॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਸ
ਭੁ ਦੁਖੁ ਗਵਾਏ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਸਲਾਹੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥
੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਮੰਨਿ
ਵਸਾਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੋਲੈ ਸਦਾ ਮੁਖਿ ਵੈਣੀ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੇਖੈ + ਸਦਾ ਨੈਣੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਕਹੈ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅਵਰਾ ਆਖਿ ਸੁ
ਣਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪਾਏ ॥ (ਪਰਖੈ)
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸਨਾ ਬੋਲੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥੩॥ ਸੋ ਕਿਛੁ

ਕਹੈਜਿਨਚਿਤਿਨਹੋਇਆ॥ਤਿਸਦਾਹੁਕਮੁਮੰਨਿਲਸੀਕੈਕੋਈ॥ਹੁਕਮੇਵਰਤੈਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਬਾਣੀਹੁਕਮੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਵਣਿਆ॥੬॥ਅਜਬਕੰਮਕਰਤੇਹਰਿਕੇਰੇ॥ਇਹੁ
ਮਨੁਭੂਲਾਜਾਂਦਾਫੇਰੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਸਿਉਚਿਤੁਲਾਏ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਬਦਿਵ
ਜਾਵਣਿਆ॥੭॥ਖੋਟੇਖਰੇਤੁਧੁਆਪਿਉਪਾਏ॥ਤੁਧੁਆਪੇਪਰਖੇਲੋਕਸਬਾਏ
॥ਖਰੇਪਰਖਿਖਜਾਨੈਪਾਇਹਿ॥ਖੋਟੇਭਰਮਿਭੁਲਾਵਣਿਆ॥੮॥ਕਿਉਕਰਿਵੇਖਾ
ਕਿਉਸਾਲਾਹੀ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਬਦਿਸਲਾਹੀ॥ਤੇਰੇਭਾਣੇਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵਸੈ
ਤੂੰਭਾਣੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਵਣਿਆ॥੯॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਬਾਣੀ॥
ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਰਿਦੈਸਮਾਣੀ॥ਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾ
ਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਭਭੁਖਲਹਿਜਾਵਣਿਆ॥੧੦॥੧੫॥੧੬॥ ਮਾਝਮਹਲਾ
੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵਰਸੈਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਕੋਈਜਨੁਪਾਏ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਸਦਾਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾ
ਰੀਜੀਉਵਾਰੀਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਵਣਿਆ॥ਰਸਨਾਰਸੁਚਾਖਿਸਦਾਰਹੈਰੰ
ਗਿਰਾਤੀ॥ਸਹਜੇਹਰਿਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਹਜੁਕੋਪਾ
ਏ॥ਦੁਬਿਧਾਮਾਰੇਇਕਸੁਸਿਉਲਿਵਲਾਏ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ਨਦ
ਰੀਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੨॥ਸਭਨਾਉਪਰਿਨਦਰਿਪ੍ਰਭਤੇਰੀ॥ਕਿਸੈਥੋੜੀਕਿਸੈਹੈ
ਘਣੇਰੀ॥ਤੁਝਤੇਬਾਹਰਿਕਿਛੁਨਹੋਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੋਝੀਪਾਵਣਿਆ॥੩॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਤਤੁਹੈਬੀਚਾਰਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਿਭਰੇਤੇਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇ
ਕੋਈਨਪਾਵੈ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਸੋਜਨੁਸੋਹੈ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਿਅੰਤਰੁਮਨੁਮੋਹੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਿਮਨੁਤਨੁਬਾਣੀਰਤਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਹ
ਜਿਸੁਣਾਵਣਿਆ॥੫॥ਮਨਮੁਖੁਭੂਲਾਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਏ॥ਨਾਮੁਨਲੇਵੈਮਰੈਬਿ
ਖੁਖਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਵਿਸਟਾਮਹਿਵਾਸਾ॥ਬਿਨੁਸੇਵਾਜਨਮੁਗਵਾਵਣਿਆ॥੬॥ਅੰ

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈਜਿਸਨੋਆਪਿਪੀਆਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਹਜਿਲਿਵਲਾਏ॥ਪੂਰ
ਨੁਪੁਰਖੁਸਭਆਪੇ॥ਗੁਰਮਤਿਨਦਰੀਆਵਣਿਆ॥੭॥ਆਪੇਆਪਿ
ਨਿਰੰਜਨੁਸੋਈ॥ਜਿਨਿਸਿਰਜੀਤਿਨਿਆਪੇਗੋਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿਸਦਾ
ਤੂੰਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੮॥੧੬॥੧੭॥ ਰਾਗੁਮਾਝੁਮਹਲਾ ੩॥
ਸੇਸਚਿਲਾਗੇਜੋਤੁਧੁਭਾਏ॥ਸਦਾਸਚੁਸੇਵਹਿਸਹਜਸੁਭਾਏ॥ਸਚੈਸਬਦਿ
ਸਚਾਸਾਲਾਹੀ॥ਸਚੈਮੇਲਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਸਚੁ
ਸਲਾਹਣਿਆ॥ਸਚੁਧਿਆਇਨਿਸੇਸਚਿਰਾਤੇ॥ਸਚੇਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥
ਰਹਾਉ॥ਜਹਦੇਖਾਸਚੁਸਭਨੀਥਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ਤਨੁਸਚਾ
ਰਸਨਾਸਚਿਰਾਤੀ॥ਸਚੁਸੁਣਿਆਖਿਵਖਾਨਣਿਆ॥੨॥ਮਨਸਾਮਾਰਿਸਚਿਸ
ਮਾਣੀ॥ਇਨਿਮਨਿਡੀਠੀਸਭਆਵਣਜਾਣੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸਦਾਮਨੁਨਿਹਚਲੁ
ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਵਣਿਆ॥੩॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਿਦੈਦਿਖਾਇਆ॥ਮਾ
ਇਆਮੋਹੁਸਬਦਿਜਲਾਇਆ॥ਸਚੋਸਚਾਵੇਖਿਸਾਲਾਹੀ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁ
ਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ਜੋਸਚਿਰਾਤੇਤਿਨਸਚੀਲਿਵਲਾਗੀ॥ਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਹਿ
ਸੇਵਡਭਾਗੀ॥ਸਚੈਸਬਦਿਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ਸਤਸੰਗਤਿਸਚੁਗੁਣਗਾਵਣਿ
ਆ॥੫॥ਲੇਖਾਪੜੀਐਜੇਲੇਖੇਵਿਚਿਹੋਵੈ॥ਓਹੁਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਸਬਦਿ
ਸੁਧਿਹੋਵੈ॥ਅਨਦਿਨੁਸਚਸਬਦਿਸਾਲਾਹੀ॥ਹੋਰੁਕੋਇਨਕੀਮਤਿਪਾਵਣਿਆ
॥੬॥ਪੜਿਪੜਿਥਾਕੇਸਾਂਤਿਨਆਈ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਜਾਲੇਸੁਧਿਨਕਾਈ॥ਬਿਖੁਬਿ
ਹਾਝਹਿਬਿਖੁਮੋਹਪਿਆਸੇ॥ਕੂੜੁਬੋਲਿਬਿਖੁਖਾਵਣਿਆ॥੭॥ਗੁਰਪਰਸਾ
ਦੀਏਕੋਜਾਣਾ॥ਦੂਜਾਮਾਰਿਮਨੁਸਚਿਸਮਾਣਾ॥ਨਾਨਕਏਕੋਨਾਮੁਵਰਤੈ
ਮਨਅੰਤਰਿਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਵਣਿਆ॥੮॥੧੭॥੧੮॥ ਰਾਗੁਮਾਝੁਮਹਲਾ
੩॥ ਵਰਨਰੂਪਵਰਤਹਿਸਭਤੇਰੇ॥ਮਰਿਮਰਿਜੰਮਹਿਫੇਰਿਪਵਹਿਘਣੇਰੇ॥ਤੂੰ

ਕੋ ਨਿਰਭਉ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਗੁਰਮਤੀ ਬੁਝ ਬੁਝਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ
ਵਾਰੀ ਗੁਰ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਵਰਨੁ ਨ ਕੋਈ ਗੁਰਮਤੀ
ਆਪਿ ਬੁਝਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਜਾਣੈ ਜੇ ਕੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਸੇਵਿਐ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਥਾਈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿ
ਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਲੋਭੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਬਹੁਤੁ ਅਹੰ
ਕਾਰਾ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਪਤਿ ਗਵਾਏ ਅਪਣੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿ
ਆ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ॥ ਆਪੁ ਮਾਰੇ ਤਾ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਸੂਝੈ ॥
ਫਿਰਿ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਮਰਣਾ ਹੋਵੈ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਮਾਇਆ ਮ
ਹਿ ਫਿਰਿ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹੇ ਸਭ
ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥ ਗੁਰ
ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚੁ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਸਚੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵ
ਣਿਆ ॥੬॥ ਸਚੁ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸਚੁ ਨਿਹਚਲੁ ਆਵੈ ਨ
ਜਾਇ ॥ ਸਚੇ ਲਾਗੈ ਸੋ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰਮਤੀ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥
ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ
ਵੀਚਾਰੀ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੪॥੧੫॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਨਿਰਮਲ ਸਬਦੁ ਨਿਰਮਲ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਨਿਰਮਲ
ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮੈਲੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ
ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਲਾ
ਹੀ ਸਬਦੋ ਸੁਣਿ ਤਿਸਾ ਮਿਟਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮ
ਨਿ ਆਏ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗਵਾਏ ॥ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿ
ਤ ਸਾਚੇ ਕੇ ਨਿਰਮਲ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਨਿਰਮਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾ

ਬਿਆ॥ਵਿਚਹੁਆਪੁਮੁਆਤਿਥੈਮੋਹੁਨਮਾਇਆ॥ਨਿਰਮਲੁਗਿਆਨੁਧਿ
ਆਨੁਅਤਿਨਿਰਮਲੁ॥ਨਿਰਮਲਬਾਣੀਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥੩॥ਜੋਨਿਰਮ
ਲੁਸੇਵੇਸੁਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈ॥ਹਉਮੈਮੈਲੁਗੁਰਸਬਦੇਧੋਵੈ॥ਨਿਰਮਲਵਾ
ਜੈਅਨਹਦਧੁਨਿਬਾਣੀ॥ਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ਨਿਰਮਲਤੇਸਭ
ਨਿਰਮਲਹੋਵੈ॥ਨਿਰਮਲੁਮਨੂਆਹਰਿਸਬਦਿਪਰੋਵੈ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮਿ
ਲਗੇਬਡਭਾਗੀ॥ਨਿਰਮਲੁਨਾਮਿਸੁਹਾਵਣਿਆ॥੫॥ਸੋਨਿਰਮਲੁਜੋਸਬ
ਦੇਸੋਹੈ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮਿਮਨੁਤਨੁਮੋਹੈ॥ਸਚਿਨਾਮਿਮਲੁਕਦੇਨਲਾਗੈ॥
ਮੁਖੁਊਜਲੁਸਚੁਕਰਾਵਣਿਆ॥੬॥ਮਨੁਮੈਲਾਹੈਦੂਜੈਭਾਇ॥ਮੈਲਾਚਉ
ਕਾਮੈਲੈਥਾਇ॥ਮੈਲਾਖਾਇਫਿਰਿਮੈਲੁਵਧਾਏ॥ਮਨਮੁਖਮੈਲੁਦੁਖੁਪਾ
ਵਣਿਆ॥੭॥ਮੈਲੇਨਿਰਮਲਸਭਿਹੁਕਮਿਸਬਾਏ॥ਸੇਨਿਰਮਲਜੋਹਰਿ
ਸਾਚੇਭਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਮਨਅੰਤਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੈਲੁਚੁਕਾਵਣਿਆ॥
੮॥੧੯॥੨੦॥ ਮਾਝੁਮਹਲਾ ੩॥ਗੋਵਿੰਦੁਊਜਲੁਊਜਲਹੰਸਾ॥
ਮਨੁਬਾਣੀਨਿਰਮਲਮੇਰੀਮਨਸਾ॥ਮਨਿਊਜਲਸਦਾਮੁਖਸੋਹਹਿ॥ਅਤਿ
ਊਜਲਨਾਮੁਧਿਆਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਗੋਬਿੰਦਗੁਣਗਾਵ
ਣਿਆ॥ਗੋਬਿਦੁਗੋਬਿਦੁਕਹੈਦਿਨਰਾਤੀ॥ਗੋਬਿਦਗੁਣਸਬਦਿਸੁਣਾਵਣਿ
ਆ॥ਰਹਾਉ॥ਗੋਬਿੰਦੁਗਾਵਹਿਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਗੁਰਕੈਭੈਊਜਲਹਉਮੈਮਲੁ
ਜਾਏ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹਹਿਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ਸੁਣਿਗੋਬਿੰਦਗੁਣ
ਗਾਵਣਿਆ॥੨॥ਮਨੂਆਨਾਚੈਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਨੈਮਨੁਮਿ
ਲਾਏ॥ਸਚਾਤਾਲੁਪੂਰੇਮਾਇਆਮੋਹੁਚੁਕਾਏ॥ਸਬਦੇਨਿਰਤਿਕਰਾਵਣਿਆ
॥੩॥ਊਚਾਕੂਕੇਤਨਹਿਪਛਾੜੇ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਜੋਹਿਆਜਮਕਾਲੇ॥ਮਾਇ
ਆਮੋਹੁਇਸੁਮਨਹਿਨਚਾਏ॥ਅੰਤਰਿਕਪਟੁਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ਗੁਰਮੁ

ਖਿਭਗਤਿਜਾਆਪਿਕਰਾਏ॥ਤਨੁਮਨੁਰਾਤਾਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਬਾਣੀਵਜੈਸ
ਬਦਿਵਜਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਥਾਇਪਾਵਣਿਆ॥੫॥ਬਹੁਤਾਲਪੂਰੇਵਾ
ਜੇਵਜਾਏ॥ਨਾਕੋਸੁਣੈਨਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਮਾਇਆਕਾਰਣਿਪਿੜਬੰਧਿ
ਨਾਚੈਦੂਜੈਭਾਇਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਜਿਸੁਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗੈਸੋ
ਮੁਕਤਾ॥ਇੰਦ੍ਰੀਵਸਿਸਚਸੰਜਮਿਜੁਗਤਾ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਦਾਹ
ਰਿਧਿਆਏ॥ਏਹਾਭਗਤਿਹਰਿਭਾਵਣਿਆ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਜੁ
ਗਚਾਰੇਹੋਈ॥ਹੋਰਤੁਭਗਤਿਨਪਾਏਕੋਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਗੁਰਭਗਤੀਪਾ
ਈਐਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਵਣਿਆ॥੮॥੨੦॥੨੧॥ ਮਾਝਮ
ਹਲਾ ੩ ॥ਸਚਾਸੇਵੀਸਚੁਸਾਲਾਹੀ॥ਸਚੈਨਾਇਦੁਖੁਕਬਹੀ
ਨਾਹੀ॥ਸੁਖਦਾਤਾਸੇਵਨਿਸੁਖੁਪਾਇਨਿ॥ਗੁਰਮਤਿਮੰਨਿਵਸਾਵ
ਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਸੁਖਸਹਜਿਸਮਾਧਿਲਗਾਵਣਿ
ਆ॥ਜੋਹਰਿਸੇਵਹਿਸੇਸਦਾਸੋਹਹਿਸੋਭਾਸੁਰਤਿਸੁਹਾਵਣਿਆ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸਭੁਕੋਤੇਰਾਭਗਤੁਕਹਾਏ॥ਸੇਈਭਗਤਤੇਰੈਮਨਿਭਾਏ॥ਸਚੁ
ਬਾਣੀਤੁਧੈਸਾਲਾਹਨਿਰੰਗਿਰਾਤੇਭਗਤਿਕਰਾਵਣਿਆ॥੨॥ਸਭੁਕੋ
ਸਚੇਹਰਿਜੀਉਤੇਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੈਤਾਚੂਕੈਫੇਰਾ॥ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈ
ਤਾਨਾਇਰਚਾਵਹਿ॥ਤੂੰਆਪੇਨਾਉਜਪਾਵਣਿਆ॥੩॥ਗੁਰਮਤੀਹਰਿਮੰ
ਨਿਵਸਾਇਆ॥ਹਰਖੁਸੋਗੁਸਭੁਮੋਹੁਗਵਾਇਆ॥ਇਕਸੁਸਿਉਲਿਵ
ਲਾਗੀਸਦਹੀਹਰਿਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥੪॥ਭਗਤਰੰਗਿਰਾਤੇਸ
ਦਾਤੇਰੈਚਾਏ॥ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਵਸਿਆਮਨਿਆਏ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁ
ਰੁਪਾਇਆ॥ਸਬਦੇਮੇਲਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੫॥ਤੂੰਦਇਆਲੁਸਦਾਸੁ
ਖਦਾਤਾ॥ਤੂੰਆਪੇਮੇਲਿਹਿਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾ॥ਤੂੰਆਪੇਦੇਵਹਿਨਾਮੁਵਡਾ

ਈਆਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਸਚਾ ਸਚਾਸਾਚੇਤੁਧੁਸਾਲਾਹੀ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਤਾਦੂਜਾਕੋਨਾਹੀ॥ਇਕਸੁਸਿਉਮਨੁਰਹਿਆਸਮਾਏ॥ਮਨਿ
ਮੰਨਿਐਮਨਹਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਸਾਲਾਹੇ॥ਸਾਚੇ
ਠਾਕੁਰਵੇਪਰਵਾਹੇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਮਨਅੰਤਰਿ॥ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਮੇਲ
ਵਣਿਆ॥੮॥੨੧॥੨੨॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੩ ॥ਤੇਰੇਭਗਤਸੋਹਹਿਸਾਚੈ
ਦਰਬਾਰੇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਾਮਿਸਵਾਰੇ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀ
॥ਗੁਣਕਹਿਗੁਣੀਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਨਾਮੁਸੁਣਿਮੰਨਿਵ
ਸਾਵਣਿਆ॥ਹਰਿਜੀਉਸਚਾਊਚੋਊਚਾਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲਾਵਣਿਆ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਜੀਉਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕਿਸੈਮਿਲਾ
ਈ॥ਗੁਰਸਬਦਿਮਿਲਹਿਸੇਵਿਛੁੜਹਿਨਾਹੀ॥ਸਹਜੇਸਾਚਿਸਮਾਵਣਿ
ਆ॥੨॥ਤੁਝਤੇਬਾਹਰਿਕਛੂਨਹੋਇ॥ਤੂੰਕਰਿਕਰਿਵੇਖਹਿਜਾਣਹਿਸੋਇ॥
ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਗੁਰਮਤਿਆਪਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੩॥ਕਾਮਣਿ
ਗੁਣਵੰਤੀਹਰਿਪਾਏ॥ਭੈਭਾਇਸੀਗਾਰੁਬਣਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੋ
ਹਾਗਣਿ॥ਸਾਚਿਉਪਦੇਸਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੪॥ਸਬਦੁਵਿਸਾਰਨਿਤਿਨਾਠਉਰੁ
ਨਠਾਉ॥ਭ੍ਰਮਿਭੂਲੇਜਿਉਸੁੰਞੈਘਰਿਕਾਉ॥ਹਲਤੁਪਲਤੁਤਿਨੀਦੋਵੈਗਵਾ
ਏ॥ਦੁਖੇਦੁਖਿਵਿਹਾਵਣਿਆ॥੫॥ਲਿਖਦਿਆਲਿਖਦਿਆਕਾਗਦੁਮ
ਸੁਖੋਈ॥ਦੂਜੈਭਾਇਸੁਖੁਪਾਇਨਕੋਈ॥ਕੂੜੁਲਿਖਹਿਤੈਕੂੜੁਕਮਾਵਹਿਜ
ਲਿਜਾਵਹਿਕੂੜਿਚਿਤੁਲਾਵਣਿਆ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੋਸਚੁਲਿਖਹਿਵੀ
ਚਾਰੁ॥ਸੇਜਨਸਚੇਪਾਵਹਿਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਸਚੁਕਾਗਦੁਕਲਮਮਸਵਾਣੀ
ਸਚੁਲਿਖਿਸਾਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੭॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਿਬੈਠਾਵੇਖੈ॥ਗੁਰਪਰ
ਸਾਦੀਮਿਲੈਸੋਈਜਨੁਲੇਖੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈਪੂਰੇਗੁਰਤੇਪਾ

ਵਣਿਆ॥੨੨॥੨੩॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩॥ ਆਤਮਰਾਮੁਪਰਗਾਸੁ
ਗੁਰਤੇਹੋਵੈ॥ਹਉਮੈਮੈਲੁਲਾਗੀਗੁਰਸਬਦੀਖੋਵੈ॥ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਅਨ
ਦਿਨੁਭਗਤੀਰਾਤਾ॥ਭਗਤਿਕਰੇਹਰਿਪਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀ
ਆਪਿਭਗਤਿਕਰਨਿਅਵਰਾਭਗਤਿਕਰਾਵਣਿਆ॥ਤਿਨਭਗਤਜਨਾ
ਕਉਸਦਨਮਸਕਾਰੁਕੀਜੈ ਜੋਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਕਰਤਾਕਾਰਣੁਕਰਾਏ॥ਜਿਤੁਭਾਵੈਤਿਤੁਕਾਰੈਲਾਏ॥ਪੂਰੈ
ਭਾਗਿਗੁਰਸੇਵਾਹੋਵੈ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੨॥ਮਰਿਮਰਿਜੀਵੈ
ਤਾਕਿਛੁਪਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਸਦਾਮੁਕਤੁਹਰਿਮੰਨਿਵ
ਸਾਏ ਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੩॥ਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵੈਮੁਕਤਿਨਪਾ
ਏ॥ਦੇਸੰਤਰੁਭਵੈਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਏ॥ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆਕਪਟੀ
ਬਿਨੁਸਬਦੈਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ਧਾਵਤੁਰਾਖੈਠਾਕਿਰਹਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪ
ਰਮਪਦੁਪਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਵ
ਣਿਆ॥੫॥ਇਕਿਕੂੜਿਲਾਗੇਕੂੜੇਫਲਪਾਏ॥ਦੂਜੈਭਾਇਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗ
ਵਾਏ॥ਆਪਿਡੁਬੇਸਗਲੇਕੁਲਡੋਬੇ ਕੂੜੁਬੋਲਿਬਿਖੁਖਾਵਣਿਆ॥੬॥
ਇਸੁਤਨਮਹਿਮਨੁਕੋਗੁਰਮੁਖਿਦੇਖੈ॥ਭਾਇਭਗਤਿਜਾਹਉਮੈਸੋਖੈ॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਮੋ
ਨਿਧਾਰੀਰਹੇਲਿਵਲਾਇ ਤਿਨਭੀਤਨਮਹਿਮਨੁਨਦਿਖਾਵਣਿਆ॥੭॥ਆਪਿ
ਕਰਾਏਕਰਤਾਸੋਈ॥ਹੋਰੁਕਿਕਰੇਕੀਤੈਕਿਆਹੋਈ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਨਾਮੁਦੇਵੈਸੋਲੇਵੈ
ਨਾਮੋਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥੮॥੨੩॥੨੪॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੩॥ਇਸੁਗੁਫਾਮਹਿਅਖੁ
ਟਭੰਡਾਰਾ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਵਸੈਹਰਿਅਲਖੁਅਪਾਰਾ॥ਆਪੇਗੁਪਤੁਪਰਗਟੁਹੈਆਪੇਗੁਰਸ
ਬਦੀਆਪੁਵੰਞਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਮੀਠਾਗੁਰਮਤੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿ

ਬਜਰਕਪਾਟਖੁਲਾਇਆ॥ਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਆ॥ਬਿਨੁਸਬ
ਦੈਨਾਮੁਨਪਾਏਕੋਈ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥੨॥ਗੁਰਗਿਆਨਅੰਜਨੁ
ਸਚੁਨੇਤ੍ਰੀਪਾਇਆ॥ਅੰਤਰਿਚਾਨਣੁਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਗਵਾਇਆ॥ਜੋਤੀ
ਜੋਤਿਮਿਲੀਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਹਰਿਦਰਿਸੋਭਾਪਾਵਣਿਆ॥੩॥ਸਰੀਰਹੁਭਾਲ
ਣਿਕੋਬਾਹਰਿਜਾਏ॥ਨਾਮੁਨਲਹੈਬਹੁਤੁਵੇਗਾਰਿਦੁਖੁਪਾਏ॥ਮਨਮੁਖਅੰਧੇਸੂਝੈ
ਨਾਹੀ॥ਫਿਰਿਘਿਰਿਆਇਗੁਰਮੁਖਿਵਥੁਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਚਾਹ
ਰਿਪਾਏ॥ਮਨਿਤਨਿਵੇਖੈਹਉਮੈਮੈਲੁਜਾਏ॥ਬੈਸਿਸੁਥਾਨਿਸਦਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ਸਚੈ
ਸਬਦਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੫॥ਨਉਦਰਠਾਕੇਧਾਵਤੁਰਹਾਏ॥ਦਸਵੈਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾ
ਏ॥ਓਥੈਅਨਹਦਸਬਦਵਜਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ਗੁਰਮਤੀਸਬਦੁਸੁਣਾਵਣਿਆ॥
੬॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਅੰਤਰਿਆਨੇਰਾ॥ਨਵਸਤੁਲਹੈਨਚੂਕੈਫੇਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਹਥਿਕੁੰ
ਜੀਹੋਰਤੁਦਰੁਖੁਲੈਨਾਹੀ॥ਗੁਰੁਪੂਰੈਭਾਗਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੭॥ਗੁਪਤੁਪਰਗਟੁ
ਤੂੰਸਭਨੀਥਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਿਲਿਸੋਝੀਪਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਸਦਾ
ਤੂੰ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥੮॥੨੪॥੨੫॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੩॥
ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੈਮਿਲਾਏਆਪੇ॥ਕਾਲੁਨਜੋਹੈਦੁਖੁਨਸੰਤਾਪੇ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਬੰਧਨ
ਸਭਤੋੜੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਸੁਹਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮਿਸੁਹਾਵਣਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਨਾਚੈ॥ਹਰਿਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾਵਣਿਆ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੀਵੈਮਰੈਪਰਵਾਣੁ॥ਆਰਜਾਨਛੀਜੈਸਬਦੁਪਛਾਣੁ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਮਰੈਨਕਾਲੁਨਖਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਦ
ਰਿਸੋਭਾਪਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥ਆਪਿਤਰੈਕੁਲਸਗਲੇਤਾਰੇ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਵਾਰਣਿਆ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਦੁਖੁਕਦੇਨਲਗੈਸਰੀਰਿ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਹਉਮੈਚੂਕੈਪੀਰ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਨਿਰਮਲੁਫਿਰਿਮੈਲੁਨਲਾਗੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਹ

ਜਿਆਵਣਿਆ॥੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗੁਣਗਾਵੈਸੋ
ਭਾਪਾਈ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਕਰਾਵਣਿਆ॥੫॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਅਨਦਿਨੁਸਬਦੇਰਾਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੁਗਚਾਰੇਹੈਜਾਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗੁਣਗਾ
ਵੈਸਦਾਨਿਰਮਲੁਸਬਦੇਭਗਤਿਕਰਾਵਣਿਆ॥੬॥ਬਾਝੁਗੁਰੂਹੈਅੰਧਅੰਧਾ
ਰਾ॥ਜਮਕਾਲਿਗਰਠੇਕਰਹਿਪੁਕਾਰਾ॥ਅਨਦਿਨੁਰੋਗੀਬਿਸਟਾਕੇਕੀੜੇ॥ਬਿਸ
ਟਾਮਹਿਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦੈ
ਵੁਠਾਆਪਿਆਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈਪੂਰੇਗੁਰਤੇਪਾਵਣਿਆ
॥੮॥੨੫॥੨੬॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੩॥ਏਕਾਜੋਤਿਜੋਤਿਹੈਸਰੀਰਾ॥ਸਬ
ਦਿਦਿਖਾਏਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾ॥ਆਪੇਫਰਕੁਕੀਤੋਨੁਘਟਅੰਤਰਿਆਪੇਬਣਤ
ਬਣਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਹਰਿਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥ਬਾਝੁ
ਗੁਰੂਕੋਸਹਜੁਨਪਾਏਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂੰਆਪੇਸੋਹ
ਹਿਆਪੇਜਗੁਮੋਹਹਿ॥ਤੂੰਆਪੇਨਦਰੀਜਗਤੁਪਰੋਵਹਿ॥ਤੂੰਆਪੇਦੁਖੁਸੁਖੁਦੇ
ਵਹਿਕਰਤੇਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਦੇਖਾਵਣਿਆ॥੨॥ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇਕਰਾਏ॥ਆਪੇ
ਸਬਦੁਗੁਰਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਸਬਦੇਉਪਜੈਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਖਿ
ਸੁਣਾਵਣਿਆ॥੩॥ਆਪੇਕਰਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾ॥ਬੰਧਨਤੋੜੇਸਦਾਹੈਮੁਕਤਾ॥
ਸਦਾਮੁਕਤੁਆਪੇਹੈਸਚਾ॥ਆਪੇਅਲਖੁਲਖਾਵਣਿਆ॥੪॥ਆਪੇਮਾਇ
ਆਆਪੇਛਾਇਆ॥ਆਪੇਮੋਹੁਸਭੁਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ਆਪੇਗੁਣਦਾਤਾਗੁਣ
ਗਾਵੈ॥ਆਪੇਆਖਿਸੁਣਾਵਣਿਆ॥੫॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਆਪੇ॥ਆਪੇਥਾਪਿਉ
ਥਾਪੇਆਪੇ॥ਤੁਝਤੇਬਾਹਰਿਕਛੂਨਹੋਵੈ॥ਤੂੰਆਪੇਕਾਰੈਲਾਵਣਿਆ॥੬॥ਆਪੇ
ਮਾਰੇਆਪਿਜੀਵਾਏ॥ਆਪੇਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਸੇਵਾਤੇਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇ
ਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੭॥ਆਪੇਊਚਾਊਚੋਹੋਈ॥ਜਿਸੁਆਪਿ

ਵਿਖਾਲੇਸੇਵੇਖੈਕੋਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਘਟਅੰਤਰਿ॥ਆਪੇਵੇਖਿਵਿਖਾਲਣਿ
ਆ॥੮॥੨੬॥੨੭॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਭਰਪੂਰਿਰਹਿਆਸਭਥਾਈ॥
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਘਰਹੀਮਹਿਪਾਈ॥ਸਦਾਸਰੇਵੀਇਕਮਨਿਧਿਆਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸ
ਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਜਗਜੀਵਨੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥ਹਰਿ
ਜਗਜੀਵਨੁਨਿਰਭਉਦਾਤਾ॥ਗੁਰਮਤਿਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਰ
ਮਹਿਧਰਤੀਧਉਲੁਪਤਾਲਾ॥ਘਰਹੀਮਹਿਪ੍ਰੀਤਮੁਸਦਾਹੈਬਾਲਾ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿ
ਰਹੈਸੁਖਦਾਤਾ॥ਗੁਰਮਤਿਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੨॥ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਹਉਮੈਮੇਰਾ॥
ਜੰਮਣਮਰਣੁਨਚੂਕੈਫੇਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਹਉਮੈਮਾਰੇ॥ਸਚੋਸਚੁਧਿਆਵਣਿਆ
॥੩॥ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਪਾਪੁਪੁੰਨੁਦੁਇਭਾਈ॥ਦੁਹੀਮਿਲਿਕੈਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈ॥ਦੋਵੈ
ਮਾਰਿਜਾਇਇਕਤੁਘਰਿਆਵੈ॥ਗੁਰਮਤਿਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੪॥ਘਰ
ਹੀਮਾਹਿਦੂਜੈਭਾਇਅਨੇਰਾ॥ਚਾਨਣੁਹੋਵੈਛੋਡੈਹਉਮੈਮੇਰਾ॥ਪਰਗਟੁਸਬਦੁਹੈਸੁ
ਖਦਾਤਾ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਵਣਿਆ॥੫॥ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਪਰਗਟੁਪਾਸਾਰਾ॥
ਗੁਰਸਾਖੀਮਿਟਿਆਅੰਧਿਆਰਾ॥ਕਮਲੁਬਿਗਾਸਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਜੋਤੀਜੋ
ਤਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੬॥ਅੰਦਰਿਮਹਲਰਤਨੀਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਏਨਾਮੁ
ਅਪਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਣਜੇਸਦਾਵਾਪਾਰੀ॥ਲਾਹਾਨਾਮੁਸਦਪਾਵਣਿਆ॥੭॥
ਆਪੇਵਥੁਰਾਖੈਆਪੇਦੇਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਣਜਹਿਕੇਈਕੇਇ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਨ
ਦਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥੮॥੨੭॥੨੮॥ ਮਾ
ਝਮਹਲਾ੩॥ਹਰਿਆਪੇਮੇਲੇਸੇਵਕਰਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਭਾਉਦੂਜਾਜਾਏ॥
ਹਰਿਨਿਰਮਲੁਸਦਾਗੁਣਦਾਤਾ॥ਹਰਿਗੁਣਮਹਿਆਪਿਸਮਾਵਣਿਆ
॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਸਚੁਸਚਾਹਿਰਦੈਵਸਾਵਣਿਆ॥ਸਚਾਨਾਮੁਸ
ਦਾਹੈਨਿਰਮਲੁ॥ਗੁਰਸਬਦੀਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇ

ਗੁਰੁਦਾਤਾਵਡਾਵਿਧਾਤਾ॥ਸੇਵਕਸੇਵਹਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜਾਤਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਿਨਾਮਿਸਦਾਜਨਸੋਹਹਿ॥ਗੁਰਮਤਿਹਰਿਰਸੁਪਾਵਣਿਆ॥੨॥ਇਸੁਗੁ
ਫਾਮਹਿਇਕੁਥਾਨੁਸੁਹਾਇਆ॥ਪੂਰੈਗੁਰਿਹਉਮੈਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥
ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਸਲਾਹਨਿਰੰਗਿਰਾਤੇ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪਾਵਣਿਆ॥੩॥
ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਇਹੁਗੁਫਾਵੀਚਾਰੇ॥ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਅੰਤਰਿਵਸੈਮੁਰਾਰੇ॥
ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸਬਦਿਸੁਹਾਏ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੪॥
ਜਮੁਜਾਗਾਤੀਦੂਜੈਭਾਇਕਰੁਲਾਏ॥ਨਾਵਹੁਭੂਲੇਦੇਇਸਜਾਏ॥ਘੜੀਮੁ
ਹਤਕਾਲੇਖਾਲੇਵੈ॥ਰਤੀਅਹੁਮਾਸਾਤੋਲਕਢਾਵਣਿਆ॥੫॥ਪੇਈ
ਅੜੈਪਿਰੁਚੇਤੈਨਾਹੀ॥ਦੂਜੈਮੁਠੀਰੋਵੈਧਾਹੀ॥ਖਰੀਕੁਆਲਿਓਕੁਰੂਪਿ
ਕੁਲਖਣੀ॥ਸੁਪਨੈਪਿਰੁਨਹੀਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਪੇਈਅੜੈਪਿਰੁਮੰਨਿਵ
ਸਾਇਆ॥ਪੂਰੈਗੁਰਿਹਦੂਰਿਦਿਖਾਇਆ॥ਕਾਮਣਿਪਿਰੁਰਾਖਿਆਕੰ
ਠਿਲਾਇ॥ਸਬਦੇਪਿਰੁਰਾਵੈਸੇਜਸੁਹਾਵਣਿਆ॥੭॥ਆਪੇਦੇਵੈਸ
ਦਿਬੁਲਾਏ॥ਆਪਣਾਨਾਉਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈ
॥ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੮॥੨੮॥੨੯॥ ਮਾਝਮਹਲਾ
੩॥ਊਤਮਜਨਮੁਸੁਥਾਨਿਹੈਵਾਸਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਘਰਮਾਹਿਉਦਾ
ਸਾ॥ਹਰਿਰੰਗਿਰਹਹਿਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੇ॥ਹਰਿਰਸਿਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਵਣਿਆ
॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਪੜਿਬੁਝਿਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ
ੜਹਿਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾਹਹਿਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਲ
ਖਅਭੇਉਹਰਿਰਹਿਆਸਮਾਏ॥ਉਪਾਇਨਕਿਤੀਪਾਇਆਜਾਏ॥ਕਿਰਪਾ
ਕਰੇਤਾਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈ॥ਨਦਰੀਮੇਲਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੨॥ਦੂਜੈਭਾਇ
ਪੜੈਨਹੀਬੂਝੈ॥ਤ੍ਰਿਬਿਧਿਮਾਇਆਕਾਰਣਿਲੂਝੈ॥ਤ੍ਰਿਬਿਧਿਬੰਧਨ

ਤੁਟਹਿਗੁਰਸਬਦੀ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਮੁਕਤਿਕਰਾਵਣਿਆ॥੩॥ ਇਹੁਮਨੁ
ਚੰਚਲੁਵਸਿਨਆਵੈ॥ ਦੁਬਿਧਾਲਾਗੈਦਹਦਿਸਿਧਾਵੈ॥ ਬਿਖੁਕਾ
ਕੀੜਾਬਿਖੁਮਹਿਰਾਤਾ॥ ਬਿਖੁਹੀਮਾਹਿਪਚਾਵਣਿਆ॥੪॥ ਹਉਹਉ
ਕਰੇਤੈਆਪੁਜਣਾਏ॥ ਬਹੁਕਰਮਕਰੈਕਿਛੁਥਾਇਨਪਾਏ॥ ਤੁਝਤੇਬਾ
ਹਰਿਕਿਛੂਨਹੋਵੈ॥ ਬਖਸੇਸਬਦਿਸੁਹਾਵਣਿਆ॥੫॥ ਉਪਜੈਪਚੈ
ਹਰਿਬੂਝੈਨਾਹੀ॥ ਅਨਦਿਨੁਦੂਜੈਭਾਇਫਿਰਾਹੀ॥ ਮਨਮੁਖਜਨਮੁਗ
ਇਆਹੈਬਿਰਥਾ॥ ਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਵਣਿਆ॥੬॥ ਪਿਰੁਪਰ
ਦੇਸਿਸੀਗਾਰੁਬਣਾਏ॥ ਮਨਮੁਖਅੰਧੁਐਸੇਕਰਮਕਮਾਏ॥ ਹਲਤਿਨਸੋ
ਭਾਪਲਤਿਨਢੋਈ॥ ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਵਣਿਆ॥੭॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁ
ਕਿਨੈਵਿਰਲੈਜਾਤਾ॥ ਪੂਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥ ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿ
ਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ ਸਹਜੇਹੀਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੮॥ ਸਭਮਹਿਵਰਤੈਏਕੋ
ਸੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਈ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਜਨਸੋਹਹਿ॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੯॥੩॥੪॥ ਮਾਝਮਹਲਾ
੩॥ ਮਨਮੁਖਪੜਹਿਪੰਡਿਤਕਹਾਵਹਿ॥ ਦੂਜੈਭਾਇਮਹਾਦੁਖੁਪਾਵ
ਹਿ॥ ਬਿਖਿਆਮਾਤੇਕਿਛੁਸੂਝੈਨਾਹੀ॥ ਫਿਰਿਫਿਰਿਜੂਨੀਆਵਣਿਆ॥
੧॥ ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਹਰਿਮ
ਨਿਵਸਿਆ॥ ਹਰਿਰਸੁਸਹਜਿਪੀਆਵਣਿਆ॥ ਰਹਾਉ॥ ਵੇਦੁਪੜਹਿਹਰਿ
ਰਸੁਨਹੀਆਇਆ॥ ਵਾਦੁਵਖਾਣਹਿਮੋਹੇਮਾਇਆ॥ ਅਗਿਆਨਮਤੀਸਦਾ
ਅੰਧਿਆਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝਿਹਰਿਗਾਵਣਿਆ॥੨॥ ਅਕਥੋਕਥੀਐਸਬਦਿ
ਸੁਹਾਵੈ॥ ਗੁਰਮਤੀਮਨਿਸਚੋਭਾਵੈ॥ ਸਚੋਸਚੁਰਵਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ ਇਹੁਮਨੁਸਚਿ
ਰੰਗਾਵਣਿਆ॥੩॥ ਜੋਸਚਿਰਤੇਤਿਨਸਚੋਭਾਵੈ॥ ਆਪੇਦੇਇਨਪਛੋਤਾਵੈ॥ ਗੁਰ

ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚਾ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ॥ ਮਿਲਿ ਸਚੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਕੂੜੁ ਕੁ
ਸਤੁ ਤਿਨਾ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥ ਨਿਰਮਲ
ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਪੜਹਿ
ਹਰਿ ਤਤੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ॥ ਮੂਲਹੁ ਭੁਲੇ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ॥ ਮੋਹਿ ਬਿਆ
ਪੇ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਵੇਦੁ ਪੁਕਾਰੈ ਤ੍ਰਿ
ਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਨ ਬੂਝਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇਆ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਪੜਹਿ
ਹਰਿ ਏਕੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਆ
ਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਹਸਾ ਦੂਖੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਕੀ ਸਚੀ ਵਡਿਆ
ਈ ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੧॥੨੨॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਨਿਰਗੁਣੁ ਸਰਗੁਣੁ ਆਪੇ ਸੋਈ ॥ ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਹੋਈ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ
ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ
ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖਿ ਸਾਦੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਹਿ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮ
ਲ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਨਿਹਕਰਮੀ ਜੋ ਸਬ
ਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਉ ਨਿ
ਧਿ ਪਾਏ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਕਰੈ ਨਿਹਕਰਮੀ ਨ ਹੋ
ਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਉਮੈ ਖੋਵੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕੁ ਸਦਾ ਆਪੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਸਰੁ ਸਾਗਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸੋਈ ॥ ਸੰ
ਤ ਚੁਗਹਿ ਨਿਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਹਿ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਉ
ਮੈ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਨਿਰਮਲ ਹੰਸਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ ॥ ਹਰਿ ਸਰਿ ਵ
ਸੈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਬਦਿ ਸਾਚੈ ॥ ਹਰਿ ਸਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਵ
ਣਿਆ ॥੫॥ ਮਨਮੁਖੁ ਸਦਾ ਬਗੁ ਮੈਲਾ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਲਾਈ ॥ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰੈ

ਪਰਤੁਮੋਹੁਨਜਾਈ॥ਜੀਵਤੁਮਰੈਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰੈਹਉਮੈਮੋਹੁਚੁਕਾਵ
ਣਿਆ॥੬॥ਗੁਰਤਨੁਪਚਾਰਿਭੁਪਰਤੇਪਾਇਆ॥ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁ
ਣਾਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਮਿਟਿਆਅੰਧਿਆਰਾ॥ਘਟਿਚਾਨਣੁਆਪੁਪ
ਛਾਣਿਆ॥੭॥ਆਪਿਉਪਾਏਤੈਆਪੇਵੇਖੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਸੋਜਨੁਲੇਖੈ॥
ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਘਟਅੰਤਰਿ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪਾਵਣਿਆ॥੮॥੩੨
॥੩੩॥ ਰਾਗੁਮਾਝੁਮਹਲਾ੩॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਜਗਤੁਸਬਾਇਆਤ੍ਰੈ
ਗੁਣਦੀਸਹਿਮੋਹੇਮਾਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੋਵਿਰਲਾਬੂਝੈ ਚਉਥੈ
ਪਦਿਲਿਵਲਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਮਾਇਆਮੋਹੁਸ
ਬਦਿਜਲਾਵਣਿਆ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਜਲਾਏਸੋਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁ
ਲਾਏਹਰਿਦਰਿਮਹਲੀਸੋਭਾਪਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੇਵੀਦੇਵਾਮੂ
ਲੁਹੈਮਾਇਆ॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਜਿੰਨਿਉਪਾਇਆ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਪਸਰਿਆ
ਸੰਸਾਰੇ॥ਆਇਜਾਇਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੨॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਗਿਆਨਰਤਨੁ
ਇਕੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਸਚੁ
ਕਮਾਵੈ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਨਾਮੁਧਿਆਵਣਿਆ॥੩॥ਪੇਈਅੜੈਧਨਭਰਮਿਭੁਲਾ
ਣੀ॥ਦੂਜੈਲਾਗੀਫਿਰਿਪਛੋਤਾਣੀ॥ਹਲਤੁਪਲਤੁਦੋਵੈਗਵਾਏਸੁ
ਪਨੈਸੁਖੁਨਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ਪੇਈਅੜੈਧਨਕੰਤੁਸਮਾਲੇ॥ਗੁਰਪਰਸਾ
ਦੀਵੇਖੈਨਾਲੇ॥ਪਿਰਕੈਸਹਜਿਰਹੈਰੰਗਿਰਾਤੀ॥ਸਬਦਿਸੀਗਾਰੁਬਣਾ
ਵਣਿਆ॥੫॥ਸਫਲੁਜਨਮੁਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ਦੂਜਾਭਾਉਗੁਰ
ਸਬਦਿਜਲਾਇਆ॥ਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆਘਟਅੰਤਰਿ॥ਮਿਲਿਸਤਸੰਗ
ਤਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰੁਨਸੇਵੈਸੋਕਾਹੇਆਇਆ॥ਧ੍ਰਿਗੁ
ਜੀਵਣੁ॥ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਮਨਮੁਖਿਨਾਮੁਚਿਤਿਨਆਵੈ॥ਬਿ

ਨਾਉ ਦੇਵੈ ਬਖਸਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਜਿਨਿ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ॥ ਆਪੇ
ਮੇਲੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਜਨ ਕਉ ਜਿਨ ਧੁਰਿ
ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧॥੩੨॥੩੩॥

ਰਾਗੁ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਸਟਪਦੀਆ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਆਪੇ ॥ ਆਪੇ ਥਾਪੇ ਥਾਪਿ
ਉਥਾਪੇ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ
ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਘ
ਟਿ ਘਟਿ ਦੇਖਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਵਣਿਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂੰ ਦਇ
ਆਲੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਸਾ
ਦੁ ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾ
ਰਾ ॥ ਭਗਤੀ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾ
ਧਿ ਲਗਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ॥ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ਪ੍ਰੀ
ਤਮ ਮੇਰੇ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਜਾਚਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤੂੰ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥
ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਅਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤੂੰ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਈ ॥
ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਧਿਆਈਐ ਸਬਦੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਰਸਨਾ
ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੇ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ॥
ਮਿਲਿ ਸਚੇ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਮਨਮੁਖੁ ਕਰਮ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਸ
ਭ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਵਣਿਆ ॥੭॥
ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਆਪਿ ਲਿਖਤੁ ਧੁਰਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ
ਮਿਲੈ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧॥੩੪॥

ਰਾਗੁਮਾਝੁਮਹਲਾ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
॥ਅੰਤਰਿਅਲਖੁਨਜਾਈਲਖਿਆ॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਲੈਗੁਝਾਰਖਿਆ॥
ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਸਭਤੇਊਚਾ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਲਖਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉ
ਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਕਲਿਮਹਿਨਾਮੁਸੁਣਾਵਣਿਆ॥ਸੰਤਪਿਆਰੇਸਚੈਧਾਰੇ॥
ਵਡਭਾਗੀਦਰਸਨੁਪਾਵਣਿਆ॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਿਕਸਿਧਜਿਸੈਕਉਫਿਰਦੇ
॥ਬ੍ਰਹਮੇਇੰਦ੍ਰਧਿਆਇਨਿਹਿਰਦੇ॥ਕੋਟਿਤੇਤੀਸਾਖੋਜਹਿਤਾਕਉ॥ਗੁਰਮਿ
ਲਿਹਿਰਦੈਗਾਵਣਿਆ॥੨॥ਆਠਪਹਰਤੁਧੁਜਾਪੈਪਵਨਾ॥ਧਰਤੀਸੇਵਕ
ਪਾਇਕਚਰਨਾ॥ਖਾਣੀਬਾਣੀਸਰਬਨਿਵਾਸੀ॥ਸਭਨਾਕੈਮਨਿਭਾਵਣਿਆ॥
੩॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੈ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਿਞਾਪੈ॥ਜਿਨਪੀ
ਆਸੇਈਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ॥ਸਚੇਸਾਚਿਅਘਾਵਣਿਆ॥੪॥ਤਿਸੁਘਰਿਸਹਜਾਸੋ
ਈਸੁਹੇਲਾ॥ਅਨਦਬਿਨੋਦਕਰੇਸਦਕੇਲਾ॥ਸੋਧਨਵੰਤਾਸੋਵਡਸਾਹਾ॥ਜੋਗੁਰ
ਚਰਣੀਮਨੁਲਾਵਣਿਆ॥੫॥ਪਹਿਲੋਦੇਤੈਂਰਿਜਕੁਸਮਾਹਾ॥ਪਿਛੋਦੇਤੈਂਜੰਤੁਉ
ਪਾਹਾ॥ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਦਾਤਾਅਵਰੁਨਸੁਆਮੀ॥ਲਵੈਨਕੋਈਲਾਵਣਿਆ॥੬॥
ਜਿਸੁਤੂੰਤੁਠਾਸੋਤੁਧੁਧਿਆਏ॥ਸਾਧਜਨਾਕਾਮੰਤ੍ਰੁਕਮਾਏ॥ਆਪਿਤਰੈਸਗਲੇ
ਕੁਲਤਾਰੇ॥ਤਿਸੁਦਰਗਹਠਾਕਨਪਾਵਣਿਆ॥੭॥ਤੂੰਵਡਾਤੂੰਊਚੋਊਚਾ॥ਤੂੰ
ਬੇਅੰਤੁਅਤਿਮੂਚੋਮੂਚਾ॥ਹਉਕੁਰਬਾਣੀਤੇਰੈਵੰਞਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾਵਣਿ
ਆ॥੮॥੧॥੩੫ ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ॥ਕਉਣੁਸੁਮੁਕਤਾਕਉਣੁਸੁਜੁਗਤਾ॥ਕਉਣੁ
ਸੁਗਿਆਨੀਕਉਣੁਸੁਬਕਤਾ॥ਕਉਣੁਸੁਗਿਰਹੀਕਉਣੁਉਦਾਸੀ॥ਕਉਣੁਸੁਕੀਮ
ਤਿਪਾਏਜੀਉ॥੧॥ਕਿਨਿਬਿਧਿਬਾਧਾ॥ਕਿਨਿਬਿਧਿਛੂਟਾ॥ਕਿਨਿਬਿਧਿਆਵਣੁਜਾ
ਵਣੁਤੂਟਾ॥ਕਉਣੁਕਰਮਕਉਣੁਨਿਹਕਰਮਾ॥ਕਉਣੁਕਹੈਕਹਾਏਜੀਉ॥੨॥ਕਉ
ਣੁਸੁਸੁਖੀਆ॥ਕਉਣੁਸੁਦੁਖੀਆ॥ਕਉਣੁਸੁਸਨਮੁਖੁਕਉਣੁਵੇਮੁਖੀਆ॥ਕਿ

ਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲੀਐ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਬਿਛੁਰੈ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਉਣੁ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਜੀ
ਉ ॥੩॥ ਕਉਣੁ ਸੁ ਅਖਰੁ ਜਿਤੁ ਧਾਵਤੁ ਰਹਤਾ ॥ ਕਉਣੁ ਉਪਦੇਸੁ ਜਿਤੁ ਦੁ
ਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਸਹਤਾ ॥ ਕਉਣੁ ਸੁ ਚਾਲ ਜਿਤੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਕਿਨ
ਬਿਧਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਏ ਜੀਉ ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੁਗਤਾ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਕਤਾ ॥ ਧੰਨੁ ਗਿਰਹੀ ਉਦਾਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਏ ਜੀਉ ॥੫॥ ਹਉਮੈ ਬਾਧਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਤੂਟਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਹਕਰਮਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਕਰੇ ਸੁ ਸੁਭਾਏ ਜੀਉ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੀਆ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੀਆ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਸਨਮੁਖੁ ਮਨਮੁਖਿ ਵੇਮੁਖੀਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੀਐ ਮਨਮੁਖਿ ਵਿਛੁਰੈ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਜੀਉ ॥੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਖਰੁ ਜਿਤੁ ਧਾਵਤੁ ਰਹਤਾ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਸਹਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਲ ਜਿਤੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਏ ਜੀਉ ॥੮॥ ਸਗਲੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ
ਆਪੇ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਥਾਪੇ ॥ ਇਕਸੁ ਤੇ ਹੋਇਓ ਅਨੰਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕਸੁ
ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ਜੀਉ ॥੯॥੨॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਤਾ ਕਿਆ
ਕਾੜਾ ॥ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ਤਾ ਜਨੁ ਖਰਾ ਸੁਖਾਲਾ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥
ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਿ ਤਨਿ
ਭਾਵਣਿਆ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਰਬਤੁ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਓਲਾ ॥ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਲਵੈ ਨ ਲਾਵਣਿਆ
॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸੁ ਲਾਗੈ ਮੀਠਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਿਨਿ ਜਨਿ
ਡੀਠਾ ॥ ਥਾਨਿ ਥਨੰਤਰਿ ਤੂੰਹੈ ਤੂੰਹੈ ਇਕੋ ਇਕੁ ਵਰਤਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ
ਤੂੰ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥ ਭਗਤੀ ਭਾਇ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਰਾਖੇ ਤੁਧੁ ਸੇਈ
ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕੰਢੈ ਚਾੜੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦਾਸ

ਨ ਦਾਗਿ ਨ ਤਾਪੋ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਦੇ ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਾਟਿ ਸਾਟੇ ਤੇ ਤਿਨ ਆਵ
ਣਿਆ ॥ ਜਿਥੈ ਓਥੈ ਤੂੰ ਹੈ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਤੁਮ ਹੀ ਪਾਲਾ ॥
ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਨ ਪੋਹੈ ਤਿਨ ਕਉ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥ ਕਿਆ
ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਆਖਿ ਸਮਾਲੀ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਤੁਧੁ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ
ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਣਿਆ ॥੬॥ ਜਿਸ ਕਉ ਤੂੰ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਭਇਆ ਸਹਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗੈ ਕਾਈ ॥ ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਸਰਣਿ ਸੁਖਦਾਤਾ
ਸਤਸੰਗਤਿ ਜਪਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਤੂੰ ਊਚ ਅਥਾਹੁ ਅਪਾਰੁ ਅਮੋਲਾ ॥ ਤੂੰ ਸਾ
ਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਗੋਲਾ ॥ ਤੂੰ ਮੀਰਾ ਸਾਚੀ ਠਕੁਰਾਈ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾ
ਵਣਿਆ ॥੮॥੩॥੩੭ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਦਯੁ ਸਮਾਲੀ
ਐ ॥ ਮੂਲਿ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥ ਜਿਤੁ ਜਮ ਕੈ
ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥ ਤੋਸਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੈ ਤੇਰੇ ਕੁਲਹਿ ਨ ਲਾਗੈ ਗਾਲਿ ਜੀਉ
॥੧॥ ਜੋ ਸਿਮਰੰਦੇ ਸਾਂਈਐ ॥ ਨਰਕਿ ਨ ਸੇਈ ਪਾਈਐ ॥ ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ ਜਿਨ
ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸੇਈ ਸੁੰਦਰ ਸੋਹਣੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਿਨ ਬੈਹਣੇ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ
ਜਿਨੀ ਸੰਜਿਆ ਸੇਈ ਗੰਭੀਰ ਅਪਾਰ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਰਿ ਅਮਿਉ ਰਸਾਇਣੁ ਪੀਵੀਐ ॥
ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ ਜਨ ਕੈ ਜੀਵੀਐ ॥ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਿ ਲੈ ਨਿਤ ਪੂਜਹੁ ਗੁਰ ਕੇ ਪਾਵ
ਜੀਉ ॥੪॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ॥ ਤਿਨਹਿ ਗੁਸਾਈ ਜਾਪਣਾ ॥ ਸੋ ਸੂਰਾ ਪਰਧਾਨੁ ਸੋ ਮਸ
ਤਕਿ ਜਿਸ ਦੈ ਭਾਗੁ ਜੀਉ ॥੫॥ ਮਨ ਮੰਧੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਵਗਾਹੀਆ ॥ ਏਹਿ ਰਸ ਭੋਗਣ ਪਾਤਸਾ
ਹੀਆ ॥ ਮੰਦਾ ਮੂਲਿ ਨ ਉਪਜਿਓ ਤਰੇ ਸਚੀ ਕਾਰੈ ਲਾਗਿ ਜੀਉ ॥੬॥ ਕਰਤਾ ਮੰਨਿ ਵ
ਸਾਇਆ ॥ ਜਨਮੈ ਕਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨਿ ਭਾਵੰਦਾ ਕੰਤੁ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਥਿਰੁ ਹੋਆ ਸੋਹਾ
ਗੁ ਜੀਉ ॥੭॥ ਅਟਲ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥ ਭੈ ਭੰਜਨ ਕੀ ਸਰਣਾਇਆ ॥ ਲਾਇ ਅੰਚਲਿ
ਨਾਨਕ ਤਾਰਿਅਨੁ ਜਿਤਾ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰੁ ਜੀਉ ॥੮॥੪॥੩੮ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਘਰੁ ੩ ॥ + ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪੇ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰਦੇਉ ਮਿ
ਟਿ ਗਏ ਭੈ ਦੂਰੇ ॥ ੧ ॥ ਸਰਨਿ ਆਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਤਾ ਫਿਰਿ ਕਾਹੇ ਝੂਰੇ ॥ ੨ ॥ ਚਰਨ ਸੇਵ
ਸੰਤ ਸਾਧ ਕੇ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥ ੩ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੁ ਵਰਤਦਾ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ
ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰੇ ॥ ੪ ॥ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸਨੁ ਸੇਵਿਆ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰੇ ॥ ੫ ॥
ਸਭ ਛਡਾਈ ਖਸਮਿ ਆਪਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭਈ ਠਰੂਰੇ ॥ ੬ ॥ ਕਰਤੈ + ਕੀਆ ਤਪਾਵਸੋ ਦੁ
ਸਟ ਮੁਏ ਹੋਇ ਮੂਰੇ ॥ ੭ ॥ ਨਾਨਕ ਰਤਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥ ੮ ॥ ੫ ॥
੩੯॥ ॥ਮਹਲਾ੧॥੧॥ ਮਹਲਾ ੩॥ ੩੨॥ ਮਹਲਾ ੪॥੧॥ ਮਹਲਾ ੫॥੫॥ ਜੁਮਲਾ
੩੯॥

ਰਾਗੁ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੪ ਬਾਰਹ ਮਾਹਾ ॥ ਘਰੁ ੪ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਕਿਰਤਿ ਕਰਮ ਕੇ ਵੀਛੁੜੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਰਾਮ ॥ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸ ਭ੍ਰਮੇ
ਥਕਿ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਾਮ ॥ ਧੇਨੁ ਦੁਧੈ ਤੇ ਬਾਹਰੀ ਕਿਤੈ ਨ ਆਵੈ ਕਾਮ ॥ ਜਲ ਬਿਨੁ ਸਾਖ
ਕੁਮਲਾਵਤੀ ਉਪਜਹਿ + ਨਾਹੀ ਦਾਮ ॥ ਹਰਿ ਨਾਹ ਨ ਮਿਲੀਐ ਸਾਜਨੈ ਕਤ ਪਾਈਐ ਬਿਸ
ਰਾਮ ॥ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਹਰਿ ਕੰਤੁ ਨ ਪ੍ਰਗਟਈ ਭਠਿ ਨਗਰ ਸੇ ਗ੍ਰਾਮ ॥ ਸ੍ਰਬ ਸੀਗਾਰ ਤੰਬੋਲ ਰਸ
ਸਣੁ ਦੇਹੀ ਸਭ ਖਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਕੰਤ ਵਿਹੂਣੀਆ ਮੀਤ ਸਜਣ ਸਭਿ ਜਾਮ ॥ ਨਾਨਕ
ਕੀ ਬੇਨੰਤੀਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ॥ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੁਆਮੀ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਜਿਸ ਕਾ ਨਿ
ਹਚਲ ਧਾਮ ॥ ੧ ॥ ਚੇਤਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਰਾਧੀਐ ਹੋਵੈ ਅਨੰਦੁ ਘਣਾ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਪ
ਈਐ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਭਣਾ ॥ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਆਏ ਤਿਸਹਿ ਗਣਾ ॥ ਇਕੁ

ਖਿਨੁਤਿਸੁਬਿਨੁਜੀਵਣਾਬਿਰਥਾਜਨਮੁਜਣਾ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਿ
ਆਰਵਿਆਵਿਚਿਵਣਾ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਆਵਈਕਿਤੜਾਦੁਖੁਗਣਾ॥ਜਿ
ਨੀਰਾਵਿਆਸੋਪ੍ਰਭੂਤਿੰਨਾਭਾਗੁਮਣਾ॥ਹਰਿਦਰਸਨਕਉਮਨੁਲੋਚਦਾਨਾਨਕਪਿ
ਆਸਮਨਾ॥ਚੇਤਿਮਿਲਾਏਸੋਪ੍ਰਭੂਤਿਸਕੈਪਾਇਲਗਾ॥੨॥ਵੈਸਾਖਿਧੀਰ
ਨਿਕਿਉਵਾਢੀਆਜਿਨਾਪ੍ਰੇਮਬਿਛੋਹੁ॥ਹਰਿਸਾਜਨੁਪੁਰਖੁਵਿਸਾਰਿਕੈਲਗੀਮਾ
ਇਆਧੋਹੁ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਨਸੰਗਿਧਨਾਹਰਿਅਬਿਨਾਸੀਓਹੁ॥ਪਲਚਿਪਲਚਿ
ਸਗਲੀਮੁਈਝੂਠੈਧੰਧੈਮੋਹੁ॥ਇਕਸੁਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਅਗੈਲਈਅਹਿਖੋਹਿ॥ਦ
ਯੁਵਿਸਾਰਿਵਿਗੁਚਣਾਪ੍ਰਭਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਪ੍ਰੀਤਮਚਰਣੀਜੋਲਗੇਤਿਨ
ਕੀਨਿਰਮਲਸੋਇ॥ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਬੇਨਤੀਪ੍ਰਭਮਿਲਹੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਵੈਸਾਖੁ
ਸੁਹਾਵਾਤਾਂਲਗੈਜਾਸੰਤੁਭੇਟੈਹਰਿਸੋਇ॥੩॥ਹਰਿਜੇਠਿਜੁੜੰਦਾਲੋੜੀਐਜਿ
ਸੁਅਗੈਸਭਿਨਿਵੰਨਿ॥ਹਰਿਸਜਣਦਾਵਣਿਲਗਿਆਕਿਸੈਨਦੇਈਬੰਨਿ॥ਮਾ
ਣਕਮੋਤੀਨਾਮੁਪ੍ਰਭਉਨਲਗੈਨਾਹੀਸੰਨਿ॥ਰੰਗਸਭੇਨਾਰਾਇਣੈਜੇਤੇਮਨਿਭਾਵੰਨਿ॥
ਜੋਹਰਿਲੋੜੇਸੋਕਰੇਸੋਈਜੀਅਕਰੰਨਿ॥ਜੋਪ੍ਰਭਿਕੀਤੇਆਪਣੇਸੇਈਕਹੀਅਹਿਧੰਨਿ॥
ਆਪਣਲੀਆਜੇਮਿਲੈਵਿਛੁੜਿਕਿਉਰੋਵੰਨਿ॥ਸਾਧੂਸੰਗੁਪਰਾਪਤੇਨਾਨਕਰੰਗਮਾ
ਣੰਨਿ॥ਹਰਿਜੇਠੁਰੰਗੀਲਾਤਿਸੁਧਣੀਜਿਸਕੈਭਾਗੁਮਥੰਨਿ॥੪॥ਆਸਾੜੁਤਪੰਦਾ
ਤਿਸੁਲਗੈਹਰਿਨਾਹੁਨਜਿੰਨਾਪਾਸਿ॥ਜਗਜੀਵਨਪੁਰਖੁਤਿਆਗਿਕੈਮਾਣਸਸੰਦੀ
ਆਸ॥ਦੁਯੈਭਾਇਵਿਗੁਚੀਐਗਲਿਪਈਸੁਜਮਕੀਫਾਸ॥ਜੇਹਾਬੀਜੈਸੋਲੁਣੈ
ਮਥੈਜੋਲਿਖਿਆਸੁ॥ਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀਪਛੁਤਾਣੀਉਠਿਚਲੀਗਈਨਿਰਾਸ॥ਜਿਨ
ਕੌਸਾਧੂਭੇਟੀਐਸੋਦਰਗਹਹੋਇਖਲਾਸੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਆਪਣੀਤੇਰੇਦਰਸ
ਨਹੋਇਪਿਆਸ॥ਪ੍ਰਭਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਕੋਨਹੀਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿ॥ਆਸਾੜੁਸੁਹੰ
ਦਾਤਿਸੁਲਗੈਜਿਸੁਮਨਿਹਰਿਚਰਣਨਿਵਾਸ॥੫॥ਸਾਵਣਿਸਰਸੀਕਾਮਣੀਚਰ

ਨਕਮੁਖਾਸਿਤ੍ਰਿਪਿਆਤ੍ਰ॥ਅਨੁਤਨੁਨਗਤਾਸਚਣੀਗੇਇਕੇਨਾਮੁਅਧਾਰਾਬਿਖਿ
ਆਂਗਤ੍ਰਨਾਦਿਆਵਿਸਾਨਿਸਭੇਛਤ੍ਰਾਨਾਰਿਆਂ॥ਤਬੂੰਦਸਾਹਦਣੀਸਿਖਿ
ਸਾਧੂਪੀਦਣਾਭ੍ਰਾਦਤ੍ਰਾਇਤੁਪ੍ਰਭਸਾਂਗਿਮਤ੍ਰਿਛਿਆਸੰਮ੍ਰਿਥਪ੍ਰਕਖਅਪਾਰੁ
॥ਹਰਿਸਿਖਟੈਨੋਮਨੁਖੇਚਦਾਕਰਸਿਮਿਖਾਦਣਾਭ੍ਰਾਜੋਨਸਖੀਏਪ੍ਰ
ਭੁਪਾਇਆਤ੍ਰਿਤਨਕੈਸਚਬਾਧਿਆਭ੍ਰਾਪਨਾਨਕਹਰਿਜੀਆਇਆਕਰਿਸਬਾਦੇ
ਸਦਾਗਣਾਭ੍ਰਾਸਾਦਤੁਤਿਨਾਸੁਹਾਗਣੀਜੋਨਰਾਮਨਾਮਤ੍ਰਿਰਿਤਾਭ੍ਰਾ੧॥ਭਾਤੁ
ਇਤਰਸਿਭੁਧਣੀਆਤੂਜੌਖਰਾਹੋਤ੍ਰਾਖਮਸੀਗਾਬਣਾਇਆਕਾਰਜੋਨਾਤੇ
ਕੇਤ੍ਰਾਜੋਤ੍ਰਾਚਿਨੇਦੇਹਦਿਣਸਸੀਤਿਤੁਦੇਖੈਰਤਸਾਨਿਪ੍ਰੇਤ੍ਰਾਪਕਾੜ੍ਹੇਚਖਾਇ
ਸੈਤ੍ਰਤਜਸਕਿਸੈਨਦੇਨੀਭੇਤ੍ਰਾਛਡਿਖੜ੍ਹੇਤੋਖਨੈਸਾਹਿਜੋਨਸਿਤ੍ਰਿਖਗਹੋਤ
॥ਹਥਮੋਰੈਜ੍ਹੈਤ੍ਰਨਕਪੋਸਿਅਹੁਤੇਆਸੇਤਾਜੋਤਾਬੀਜੈਸੋਖੁਟੈਕਰਮਾਸੰਦਣ
ਖੇਤ੍ਰਾਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਚਰਨਬੋਹਿਥਪ੍ਰਭਦੇਤ੍ਰਾਸੇਭਾਤੁਇਨਾਕਿਨਪਾਈ
ਅਹਿਗੁਰੁਰਖਣਦਾਭਾਹੇਤ੍ਰਾ੨॥ਅਸਾਨਿਪ੍ਰੇਮਤ੍ਰਿਮਾਹਣ੍ਹਾਕਿਤ੍ਰਿਸਿਖੀਐਤ
ਕਿਜਾਇ॥ਮਨਿਤਾਨਿਪਿਆਸਚਰਸਨਪਣੀਕੋਈਆਣਿਮਿਲਾਵੈਮਾਇਆ॥
ਸੰਤਸਹਾਈਪ੍ਰੇਮਕੇਤੁਤਿਨਕੈਲਾਗਾਪਾਇ॥ਦਿਣੁਪ੍ਰਭਾਕਿਉਸੁਖਪਾਈਐ
ਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇ॥ਜਿਨੀਚਾਖਿਆਪ੍ਰੇਮਰਸਸੇਤ੍ਰਿਪਤਿਰਹੇਆਘਾਇ॥ਆ
ਪੁਤਿਆਗਿਬਿਨਤੀਕਰਹਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭੂਲੜਿਲਾਇ॥ਜੋਹਰਿਕੰਤਿਮਿਲਾਈ
ਆਸਿਵਿਛੁੜਿਕਤਹਿਨਜਾਇ॥ਪ੍ਰਭਵਿਣੁਦੂਜਾਕੋਨਹੀਨਾਨਕਹਰਿਸਰਣਾਇ॥
ਅਸੂਸੁਖੀਵਸੰਦੀਆਜਿਨਾਮਇਆਹਰਿਰਾਇ॥੭॥ਕਤਿਕਿਕਰਮਕਮਾਵਣੇਦੋਸੁਨ
ਕਾਹੂਜੋਗਾ॥ਪਰਮੇਸਰਤੇਭੁਲਿਆਂਵਿਆਪਨਿਸਭੇਰੋਗਾ॥ਵੇਮੁਖਹੋਏਰਾਮਤੇ
ਲਗਨਿਜਨਮਵਿਜੋਗਾ॥ਖਿਨਮਹਿਕਉੜੇਹੋਇਗਏਜਿਤੜੇਮਾਇਆਭੋਗਾ॥
ਵਿਚੁਨਕੋਈਕਰਿਸਕੈਕਿਸਥੈਰੋਵਹਿਰੋਜਾ॥ਕੀਤਾਕਿਛੂਨਹੋਵਈਲਿਖਿਆਧੁਰਿਸੰਜੋਗਾ॥

ਵਡਭਾਗੀਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਮਿਲੈਤਾਂਉਤਰਹਿਸਭਿਬਿਓਗ।ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਰਾਖਿਲੇਹਿ
ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਬੰਦੀਮੋਚ।ਕਤਿਕਹੋਵੈਸਾਧਸੰਗੁਬਿਨਸਹਿਸਭੇਸੋਚ।੯।ਮੰਘਿਰਿਮਾ
ਹਿਸੋਹੰਦੀਆਹਰਿਪਿਰਸੰਗਿਬੈਠੜੀਆਹ।ਤਿਨਕੀਸੋਭਾਕਿਆਗਣੀਜਿਸਾਹਿ
ਬਿਮੇਲੜੀਆਹ।ਤਨੁਮਨੁਮਉਲਿਆਰਾਮਸਿਉਸੰਗਿਸਾਧਸਹੇਲੜੀਆਹ।
ਸਾਧਜਨਾਤੇਬਾਹਰੀਸੇਰਹਨਿਇਕੇਲੜੀਆਹ।ਤਿਨਦੁਖੁਨਕਬਹੂਉਤਰੈਸੇ
ਜਮਕੈਵਸਿਪੜੀਆਹ।ਜਿਨੀਰਾਵਿਆਪ੍ਰਭੁਆਪਣਾਸੇਦਿਸਨਿਨਿਤਖੜੀਆ
ਹ।ਰਤਨਜਵੇਹਰਲਾਲਹਰਿਕੰਠਿਤਿਨਾਜੜੀਆਹ।ਨਾਨਕਬਾਂਛੈਧੂੜਿਤਿਨਪ੍ਰਭ
ਸਰਣੀਦਰਿਪੜੀਆਹ।ਮੰਘਿਰਿਪ੍ਰਭੁਆਰਾਧਣਾਬਹੁੜਿਨਜਨਮੜੀਆਹ।੧੦
।ਪੋਖਿਤੁਖਾਰੁਨਵਿਆਪਈਕੰਠਿਮਿਲਿਆਹਰਿਨਾਹੁ।ਮਨੁਬੇਧਿਆਚਰਨਾਰਬਿੰ
ਦਦਰਸਨਿਲਗੜਾਸਾਹੁ।ਓਟਗੋਵਿੰਦਗੋਪਾਲਰਾਇਸੇਵਾਸੁਆਮੀਲਾਹੁ।ਬਿ
ਖਿਆਪੋਹਿਨਸਕਈਮਿਲਿਸਾਧੂਗੁਣਗਾਹੁ।ਜਹਤੇਉਪਜੀਤਹਮਿਲੀਸਚੀ
ਪ੍ਰੀਤਿਸਮਾਹੁ।ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਬਹੁੜਿਨਵਿਛੁੜੀਆਹੁ।ਬਾਰਿ
ਜਾਉਲਖਬੇਰੀਆਹਰਿਸਜਣੁਅਗਮਅਗਾਹੁ।ਸਰਮਪਈਨਾਰਾਇਣੈਨਾ
ਨਕਦਰਿਪਈਆਹੁ।ਪੋਖੁਸੋਹੰਦਾਸਰਬਸੁਖਜਿਸੁਬਖਸੇਵੇਪਰਵਾਹੁ।੧੧
।ਮਾਘਿਮਜਨੁਸੰਗਿਸਾਧੂਆਧੂੜੀਕਰਿਇਸਨਾਨੁ।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਧਿਆਇਸੁ
ਣਿਸਭਨਾਨੋਕਰਿਦਾਨੁ।ਜਨਮਕਰਮਮਲੁਉਤਰੈਮਨਤੇਜਾਇਗੁਮਾਨੁ।ਕਾਮਿਕਰੋ
ਧਿਨਮੋਹੀਐਬਿਨਸੈਲੋਭੁਸੁਆਨੁ।ਸਚੈਮਾਰਗਿਚਲਦਿਆਉਸਤਤਿਕਰੈ
ਜਹਾਨੁ।ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਸਗਲਪੁੰਨਜੀਅਦਇਆਪਰਵਾਨੁ।ਜਿਸਨੋਦੇਵੈਦ
ਇਆਕਰਿਸੋਈਪੁਰਖੁਸੁਜਾਨੁ।ਜਿਨਾਮਿਲਿਆਪ੍ਰਭੁਆਪਣਾਨਾਨਕਤਿਨਕੁ
ਰਬਾਨੁ।ਮਾਘਿਸੁਚੇਸੇਕਾਂਢੀਅਹਿਜਿਨਪੂਰਾਗੁਰੁਮਿਹਰਵਾਨੁ।੧੨।ਫਲਗੁ
ਣਿਅਨੰਦਉਪਾਰਜਨਾਹਰਿਸਜਣਪ੍ਰਗਟੇਆਇ।ਸੰਤਸਹਾਈਰਾਮਕੇਕਰਿਕਿ

ਕਰ ਧਾਰੀਆ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖ ਮਹਿ ਨਿਧਾਨ ਪਾਇਆ ॥
ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਵਡਭਾਗਣੀ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸਖੀਆ ਮੰਗਲੁ
ਗਾਵਹੀ ਗੀਤ ਗੋਵਿੰਦ ਅਲਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜੇਹਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦਿਸਈ ਕੋਈ ਦੂਜਾ
ਲਵੈ ਨ ਲਾਇਆ ॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰਿਓਨੁ ਨਿਹਚਲ ਦਿਤੀਅਨੁ ਜਾਇ
॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੇ ਰਖਿਅਨੁ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜਨਮੈ ਧਾਇਆ ॥ ਜਿਹਵਾ ਏਕ ਅਨੇਕ ਗੁਣ
ਤਰੇ ਨਾਨਕ ਚਰਣੀ ਪਾਇਆ ॥ ਫਲਗੁਣਿ ਨਿਤ ਸਲਾਹੀਐ ਜਿਸ ਨੋ ਤਿਲੁ ਨ
ਤਮਾਇਆ ॥੧੩॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਰੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁ
ਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿਆ ਦਰਗਹ ਸਚਿ ਖਰੇ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਨਿਧਿ ਚਰਣ ਹਰਿ ਭਉ
ਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਤਰੇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਤਿਨ ਪਾਈਆ ਬਿਖਿਆ ਨਾਹਿ ਜਰੇ ॥
ਕੂੜ ਗਏ ਦੁਬਿਧਾ ਨਸੀ ਪੂਰਨ ਸਚਿ ਭਰੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਦੇ ਮਨ ਅੰ
ਦਰਿ ਏਕੁ ਧਰੇ ॥ ਮਾਹ ਦਿਵਸ ਮੂਰਤ ਭਲੇ ਜਿਸ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮੰ
ਗੈ ਦਰਸ ਦਾਨੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਹਰੇ ॥੧੪॥੧॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੇਵੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਣਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀ ਦਿਨ ਸਭਿ ਰੈਣ ॥ ਆਪੁ ਤਿਆ
ਗਿ ਸਰਣੀ ਪਵਾਂ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਮਿਠੜੇ ਵੈਣ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਵਿਛੁੜਿਆ ਹਰਿ
ਮੇਲਹੁ ਸਜਣੁ ਸੈਣ ॥ ਜੋ ਜੀਅ ਹਰਿ ਤੇ ਵਿਛੁੜੇ ਸੇ ਸੁਖਿ ਨ ਵਸਨਿ ਭੈਣ ॥ ਹਰਿ
ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਚੈਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ਖੋਜਿ ਡਿਠੇ ਸਭਿ ਗੈਣ ॥ ਆਪ ਕਮਾਣੈ ਵਿਛੁੜੀ ਦੋਸ
ਨ ਕਾਹੂ ਦੇਣ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕਰਣ ਕਰੇਣ ॥ ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਵਿ
ਣੁ ਖਾਕੂ ਰੂਲਣਾ ਕਹੀਐ ਕਿਥੈ ਵੈਣ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀਆ ਹਰਿ ਸੁਰਜਨੁ ਦੇਖਾ ਨੈਣ ॥
੧॥ ਜੀਅ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਸੋ ਸੁਣੇ ਹਰਿ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਮਰਣਿ ਜੀਵਣਿ ਆਰਾਧਣਾ
ਸਭਨਾ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਸਸੁਰੈ ਪੇਈਐ ਤਿਸੁ ਕੰਤ ਕੀ ਵਡਾ ਜਿਸੁ [illegible] ਪਰਵਾਰੁ ॥
ਊਚਾ ਅਗਮੁ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਕਿਛੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਸੇਵਾ ਸਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵਸੀ ਸੰ

ਤਾਕੀਤੋਇ ਵਿਛੁੜਿਆ ਦੀਨਾਨਾਥ ਦਇਆਲ ਦੇਵ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਆਦਿ
ਗਾਈਰਖਦਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣਈ ਕੋ ਨਾਹੀ ਤੋਲਣਹਾਰੁ ॥
ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿ ਰਹੇ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਸੁਮਾਰੁ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਜਿ ਪ੍ਰਭ ਕੰਉ ਸੇਵਦੇ
ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੁ ॥੧॥ ਸੰਤ ਅਰਾਧਨਿ ਸਦ ਸਦਾ ਸਭਨਾ ਕਾ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥ ਜੀ
ਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦਿਤੀਨੁ ਜਿੰਦੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਆਰਾਧੀਐ
ਜਪੀਐ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤੁ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈਐ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬੇਅੰਤੁ ॥ ਜਿ
ਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਨਰਾਇਣੋ ਸੋ ਕਹੀਐ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਜੀਅ ਕੀ ਲੋਚਾ ਪੂਰੀਐ ਮਿਲੈ ਸੁਆ
ਮੀ ਕੰਤੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਜਪਿ ਹਰੀ ਦੋਖ ਸਭੇ ਹੀ ਹੰਤੁ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਜਿਸੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੋ
ਹਰਿਆ ਹੋਵੈ ਜੰਤੁ ॥੨॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਣੋ ਮੰਞੁ ਨਿਮਾਣੀ ਥਾਉ ॥ ਹਰਿ ਓ
ਟ ਗਹੀ ਮਨ ਅੰਦਰੇ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਨਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੀ ਜਨ
ਧੂੜੀ ਸੰਗਿ ਸਮਾਉ ॥ ਜਿਉ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਾਂ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਪੈਨਾ ਖਾਉ ॥ ਉਦ
ਮੁ ਸੋਈ ਕਰਾਇ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਦੂਜੀ ਜਾਇ ਨ ਸੁਝਈ ਕਿਥੈ ਕੂਕ
ਣ ਜਾਉ ॥ ਅਗਿਆਨ ਬਿਨਾਸਨ ਤਮ ਹਰਣ ਊਚੇ ਅਗਮ ਅਮਾਉ ॥ ਮਨੁ ਵਿਛੁੜਿ
ਆ ਹਰਿ ਮੇਲੀਐ ਨਾਨਕ ਏਹੁ ਸੁਆਉ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣਾ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਹਰਿ ਪਰ
ਸੀ ਗੁਰ ਕੇ ਪਾਉ ॥੩॥੧॥ ੪੦॥੧॥

੧ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਵਾਰਮਾਝਕੀਤਥਾਸਲੋਕਮਹਲਾ੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਮਲਕਮੁਰੀਦਤਥਾਚੰਦ੍ਰਹੜਾਸੋਹੀਆਕੀਧੁਨੀਗਾਵਣੀ॥ ਸਲੋਕੁਮ:੧॥
॥ਗੁਰੁਦਾਤਾਗੁਰੁਹਿਵੈਘਰੁਗੁਰੁਦੀਪਕੁਤਿਹਲੋਇ॥ਅਮਰਪਦਾਰਥੁਨਾਨ
ਕਾਮਨਿਮਾਨਿਐਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥ਮਹਲਾ੧ ॥ਪਹਿਲੈਪਿਆਰਿਲਗਾਥਣਦੁ
ਧਿ॥ਦੂਜੈਮਾਇਬਾਪਕੀਸੁਧਿ॥ਤੀਜੈਭਯਾਭਾਭੀਬੇਬ॥ਚਉਥੈਪਿਆਰਿਉਪੰ
ਨੀਖੇਡ॥ਪੰਜਵੈਖਾਣਪੀਅਣਕੀਧਾਤੁ॥ਛਿਵੈਕਾਮੁਨਪੁਛੈਜਾਤਿ॥ਸਤਵੈਸੰਜਿ
ਕੀਆਘਰਵਾਸੁ॥ਅਠਵੈਕ੍ਰੋਧੁਹੋਆਤਨਨਾਸੁ॥ਨਾਵੈਧਉਲੇਉਭੇਸਾਹ॥ਦਸ
ਵੈਦਧਾਹੋਆਸੁਆਹ॥ਗਏਸਿਗੀਤਪੁਕਾਰੀਧਾਹ॥ਉਡਿਆਹੰਸੁਦਸਾਏਰਾਹ॥
ਆਇਆਗਇਆਮੁਇਆਨਾਉ॥ਪਿਛੈਪਤਲਿਸਦਿਹੁਕਾਵ॥ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਿ
ਅੰਧੁਪਿਆਰੁ॥ਬਾਝੁਗੁਰੂਡੁਬਾਸੰਸਾਰੁ॥੨॥ਮ:੧॥ਦਸਬਾਲਤਣਿਬੀਸਰਵਣਿ
ਤੀਸਾਕਾਸੁੰਦਰੁਕਹਾਵੈ॥ਚਾਲੀਸੀਪੁਰੁਹੋਇਪਚਾਸੀਪਗੁਖਿਸੈਸਠੀਕੇਬੋਢੇਪਾ
ਆਵੈ॥ਸਤਰਿਕਾਮਤਿਹੀਣੁਅਸੀਹਾਂਕਾਵਿਉਹਾਰੁਨਪਾਵੈ॥ਨਵੈਕਾਸਿਹਜਾਸਣੀਮੂ
ਲਿਨਜਾਣੈਅਪਬਲੁ॥ਢੰਢੋਲਿਮੁਢੂਢਿਮੁਡਿਠੁਮੈਨਾਨਕਜਗੁਧੂਏਕਾਧਵਲਹਰੁ
॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂੰਕਰਤਾਪੁਰਖੁਅਗੰਮੁਹੈਆਪਿਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਤੀ॥ਰੰਗਪਰੰ
ਗਉਪਾਰਜਨਾਬਹੁਬਹੁਬਿਧਿਭਾਤੀ॥ਤੂੰਜਾਣਹਿਜਿਨਿਉਪਾਈਐਸਭੁਖੇਲੁਤੁਮਾ
ਤੀ॥ਇਕਿਆਵਹਿਇਕਿਜਾਹਿਉਠਿਬਿਨੁਨਾਵੈਮਰਿਜਾਤੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰੰਗਿਚ
ਲੂਲਿਆਰੰਗਿਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤੀ॥ਸੋਸੇਵਹੁਸਤਿਨਿਰੰਜਨੋਹਰਿਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤੀ॥
ਤੂੰਆਪੇਆਪਿਸੁਜਾਣੁਹੈਵਡਪੁਰਖੁਵਡਾਤੀ॥ਜੋਮਨਿਚਿਤਿਤੁਧੁਧਿਆਇਦੇ
ਮੇਰੇਸਚਿਆਬਲਿਬਲਿਹਉਤਿਨਜਾਤੀ॥੧॥ ਸਲੋਕੁਮ:੧॥ ਜੀਉ
ਪਾਇਤਨੁਸਾਜਿਆਰਖਿਆਬਣਤਬਣਾਇ॥ਅਖੀਦੇਖੈਜਿਹਵਾਬੋਲੈਕੰਨੀਸੁਰ
ਤਿਸਮਾਇ॥ਪੈਰੀਚਲੈਹਥੀਕਰਣਾਦਿਤਾਪੈਨੈਖਾਇ॥ਜਿਨਿਰਚਿਰਚਿਆਤਿ

ਸਉਨਿਜਾਣੈਅੰਧਾਅੰਧੁਕਮਾਇ॥ਜਾਤਜੈਤਾਂਹੀਕਰਤੂਹੋਵੈਪਾਰੁਤਪੜੀਨਜਾਇ॥
ਨਾਨਕਗੁਰਬਿਨੁਨਾਹਿਪਤਿਪਤਿਵਿਣੁਪਾਰਿਨਪਾਇ॥੧॥ਮ: ੨॥ਗਵਿੰਦੇਬਾਦ
ਹੁਦਿਤਾਚੰਗਾਮਨਮੁਖਿਆਸਾਜਾਣੀਐਸੁਗਤਿਮਤਿਚਤੁਰਾਈਤਾਕੀਰਿਕੇ
ਆਕਾਰਿਆਖਿਵਖਾਣੀਐ॥ਅੰਤਰਿਵਾਤਿਕੈਕਰਮਕਮਾਵੈਸੋਚਤੁਰੁਕੰਵੀਜਾਣੀ
ਐ॥ਜੇਧਰਮੁਕਮਾਵੈਤਿਸੁਧਰਮਨਾਉਹੋਵੈਪਾਪਿਕਮਾਣੈਪਾਪੀਜਾਣੀਐ॥ਤੂੰ
ਆਪੇਖੇਲਕਰਹਿਸਭਿਕਰਤੇਕਿਆਦੂਜਾਆਖਿਵਖਾਣੀਐ॥ਜਿਚਰੁਤੇਰੀਜੋ
ਤਿਤਿਚਰੁਜੋਤੀਵਿਚਿਤੂੰਬੋਲਹਿਵਿਣੁਜੋਤੀਕੋਈਕਿਛੁਕਰਿਹੁਦਿਖਾਸਿਆਣੀ
ਐ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰੀਆਇਆਹਰਿਇਕੋਸੁਘੜੁਸੁਜਾਣੀਐ॥੩॥ ਪਉ
ੜੀ॥ ਤੁਧੁਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਕੈਤੁਧੁਆਪੇਧੰਧੈਲਾਇਆ॥ਮੋਹਠਗਉਲੀਪਾ
ਇਕੈਤੁਧੁਆਪਹੁਜਗਤੁਖੁਆਇਆ॥ਤਿਸਨਾਅੰਦਰਿਅਗਨਿਹੈਨਹਤਿਪਤੈਭੁ
ਖਾਤਿਹਾਇਆ॥ਸਹਸਾਇਹੁਸੰਸਾਰੁਹੈਮਰਿਜੰਮੈਆਇਆਜਾਇਆ॥ਬਿਨੁ
ਸਤਿਗੁਰਮੋਹੁਨਤੁਟਈਸਭਿਥਕੇਕਰਮਕਮਾਇਆ॥ਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਧਿਆਈਐ
ਸੁਖਿਰਜਾਜਾਤੁਧੁਭਾਇਆ॥ਕੁਲੁਉਧਾਰੇਆਪਣਾਧੰਨੁਜਣੇਦੀਮਾਇਆ॥ਸੋਭਾ
ਸੁਰਤਿਸੁਹਾਵਣੀਜਿਨਿਹਰਿਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾਇਆ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ਮ: ੨
॥ਅਖੀਬਾਝਹੁਵੇਖਣਾਵਿਣੁਕੰਨਾਸੁਨਣਾ॥ਪੈਰਾਬਾਝਹੁਚਲਣਾਵਿਣੁਹਥਾਕਰਣਾ॥
ਜੀਭੈਬਾਝਹੁਬੋਲਣਾਇਉਜੀਵਤਮਰਣਾ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਪਛਾਣਿਕੈਤਉਖਸਮੈ
ਮਿਲਣਾ॥੧॥ਮ: ੨॥ਦਿਸੈਸੁਣੀਐਜਾਣੀਐਸਾਉਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਰੁਹਲਾ
ਟੁੰਡਾਅੰਧੁਲਾਕਿਉਗਲਿਲਗੈਧਾਇ॥ਭੈਕੇਚਰਣਕਰਭਾਵਕੇਲੋਇਣਸੁਰਤਿਕਰੇ
ਇ॥ਨਾਨਕੁਕਹੈਸਿਆਣੀਏਇਵਕੰਤਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਦਾ
ਸਦਾਤੂੰਏਕੁਹੈਤੁਧੁਦੂਜਾਖੇਲੁਰਚਾਇਆ॥ਹਉਮੈਗਰਬੁਉਪਾਇਕੈਲੋਭੁਅੰਤ
ਰਿਜੰਤਾਪਾਇਆ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖੁਤੂਸਭਕਰੇਤੇਰਾਕਰਾਇਆ॥ਇਕਨਾਬ

ਖਸਮਿ ਮੇਲਿ ਲਇਓਨੁ ਗੁਰਮਤੀ ਤਿਨੁ ਪਛਾਣਿਆ॥ ਇਕਿ ਖੜੇ ਕਰਹਿ ਤਿਸ ਕੀ ਚਾਕ
ਰੀ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਨ ਭਾਇਆ॥ ਹੋਰੁ ਕਾਰ ਵੇਕਾਰ ਹੈ ਇਕਿ ਸਚੀ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ॥
ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਕੁਟੰਬੁ ਹੈ ਇਕਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੇ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ॥ ਓਹਿ ਅੰਦਰਹੁ
ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲੇ ਸਚੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇਆ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧॥ ਸੁਇਨੇ
ਕੈ ਪਰਬਤਿ ਗੁਫਾ ਕਰੀ ਕੈ ਪਾਣੀ ਪਇਆਲਿ॥ ਕੈ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਕੈ ਆਕਾਸੀ ਉਰਧਿ
ਰਹਾ ਸਿਰਿ ਭਾਰਿ॥ ਪੁਰੁ ਕਰਿ ਕਾਇਆ ਕਪੜੁ ਪਹਿਰਾ ਧੋਵਾ ਸਦਾ ਕਾਰਿ॥ ਬਗਾ ਰਤਾ
ਪੀਅਲਾ ਕਾਲਾ ਬੇਦਾ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ॥ ਹੋਇ ਕੁਚੀਲੁ ਰਹਾ ਮਲੁ ਧਾਰੀ ਦੁਰਮਤਿ
ਮਤਿ ਵਿਕਾਰ॥ ਨਾ ਹਉ ਨਾ ਮੈ ਨਾ ਹਉ ਹੋਵਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ॥੧॥ ਮਃ ੧॥
ਵਸਤ੍ਰ ਪਖਾਲਿ ਪਖਾਲੈ ਕਾਇਆ ਆਪੇ ਸੰਜਮਿ ਹੋਵੈ॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਲਗੀ
ਨਹੀ ਜਾਣੈ ਬਾਹਰਹੁ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵੈ॥ ਅੰਧਾ ਭੂਲਿ ਪਇਆ ਜਮ ਜਾਲੇ॥ ਵਸ
ਤੁ ਪਰਾਈ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਘਾਲੇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਉਮੈ ਤੁਟੈ ਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਮੋ ਆਰਾਧੈ ਨਾਮੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਵੈ॥
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕਾਂਇਆ ਹੰਸਿ ਸੰਜੋਗੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਕੀ
ਆ ਵਿਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ॥ ਮੂਰਖੁ ਭੋਗੇ ਭੋਗੁ ਦੁਖ ਸਬਾਇਆ॥ ਸੁਖਹੁ
ਉਠੈ ਰੋਗ ਪਾਪ ਕਮਾਇਆ॥ ਹਰਖਹੁ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਉਪਾਇ ਖਪਾਇਆ॥ ਮੂਰਖ
ਗਣਤ ਗਣਾਇ ਝਗੜਾ ਪਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਹਥਿ ਨਿਬੇੜੁ ਝਗੜੁ ਚੁਕਾਇਆ॥
ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਗੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਇਆ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧॥ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ
ਮੁਰਦਾਰੁ ਖਾਇ॥ ਅਵਰੀ ਨੋ ਸਮਝਾਵਣਿ ਜਾਇ॥ ਮੁਠਾ ਆਪਿ ਮੁਹਾਏ ਸਾਥੈ॥ ਨਾਨਕ
ਐਸਾ ਆਗੂ ਜਾਪੈ॥੧॥ ਮਃ ੪॥ ਜਿਸ ਦੈ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਹੈ ਸੋ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਸ
ਚੁ ਅਲਾਏ॥ ਓਹੁ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਆਪਿ ਚਲਦਾ ਹੋਰਨਾ ਨੋ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ॥ ਜੇ ਅਗੈ
ਤੀਰਥੁ ਹੋਇ ਤਾ ਮਲੁ ਲਹੈ ਛਪੜਿ ਨਾਤੈ ਸਗਵੀ ਮਲੁ ਲਾਏ॥ ਤੀਰਥੁ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ

ਜੋਅਨਦਿਨੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ਉਹੁਆਪਿਛੁਟਾਕੁਟੰਬਸਿਉਦੇਹਰਿਹਰਿਨਾ

ਮੁਸਭਸਿਸਟਿਛਡਾਏ॥ਜਨਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰਣੈਜੋਆਪਿਜਪੈਅਵਰਾਨਾਮੁ

ਜਪਾਏ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਇਕਿਕੰਦਮੂਲੁਚੁਣਿਖਾਹਿਵਣਖੰਡਿਵਾਸਾ॥ਇਕਿਭ

ਗਵਾਵੇਸੁਕਰਿਫਿਰਹਿਜੋਗੀਸੰਨਿਆਸਾ॥ਅੰਦਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਬਹੁਤੁਛਾਦਨਭੋਜਨ

ਕੀਆਸਾ॥ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਨਗਿਰਹੀਨਉਦਾਸਾ॥ਜਮਕਾਲੁਸਿਰਹੁਨਉ

ਤਰੈਤ੍ਰਿਬਿਧਿਮਨਸਾ॥ਗੁਰਮਤੀਕਾਲੁਨਆਵੈਨੇੜੈਜਾਹੋਵੈਦਾਸਨਿਦਾਸਾ॥ਸਚਾ

ਸਬਦੁਸਚੁਮਨਿਘਰਹੀਮਾਹਿਉਦਾਸਾ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆਪਣਾਸੇ

ਆਸਾਤੇਨਿਰਾਸਾ॥੫॥ ਸਲੋਕੁਮ:੧॥ਜੇਰਤੁਲਗੈਕਪੜੈਜਾਮਾਹੋਇ

ਪਲੀਤੁ॥ਜੋਰਤੁਪੀਵਹਿਮਾਣਸਾਤਿਨਕਿਉਨਿਰਮਲੁਚੀਤੁ॥ਨਾਨਕਨਾਉਖੁ

ਦਾਇਕਾਦਿਲਿਹਛੈਮੁਖਿਲੇਹੁ॥ਅਵਰਿਦਿਵਾਜੇਦੁਨੀਕੇਝੂਠੇਅਮਲਕਰੇ

ਹੁ॥੧॥ਮ:੧॥ਜਾਹਉਨਾਹੀਤਾਕਿਆਆਖਾਕਿਹੁਨਾਹੀਕਿਆਹੋਵਾ॥ਕੀਤਾ

ਕਰਣਾਕਹਿਆਕਥਨਾਭਰਿਆਭਰਿਭਰਿਧੋਵਾਂ॥ਆਪਿਨਬੁਝਾਲੋਕਬੁਝਾਈ

ਐਸਾਆਗੂਹੋਵਾਂ॥ਨਾਨਕਅੰਧਾਹੋਇਕੈਦਸੇਰਾਹੈਸਭਸੁਮੁਹਾਏਸਾਥੈ॥ਅਗੈਗਇ

ਆਮੁਹੇਮੁਹਿਪਾਹਿਸੁਐਸਾਆਗੂਜਾਪੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਾਹਾਰੁਤੀਸਭਤੂੰਘ

ੜੀਮੂਰਤਵੀਚਾਰਾ॥ਤੂੰਗਣਤੈਕਿਨੈਨਪਾਇਓਸਚੇਅਲਖਅਪਾਰਾ॥ਪੜਿਆਮੂਰ

ਖੁਆਖੀਐਜਿਸੁਲਬੁਲੋਭੁਅਹੰਕਾਰਾ॥ਨਾਉਪੜੀਐਨਾਉਬੁਝੀਐਗੁਰਮਤੀਵੀ

ਚਾਰਾ॥ਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਧਨੁਖਟਿਆਭਗਤੀਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਮੰਨਿ

ਆਦਰਿਸਚੈਸਚਿਆਰਾ॥ਜਿਸਦਾਜੀਉਪਰਾਣੁਹੈਅੰਤਰਿਜੋਤਿਅਪਾਰਾ॥

ਸਚਾਸਾਹੁਇਕੁਤੂੰਹੋਰੁਜਗਤੁਵਣਜਾਰਾ॥੬॥ ਸਲੋਕੁਮ:੧॥ ਮਿਹਰਮ

ਸੀਤਿਸਿਦਕੁਮੁਸਲਾਹਕੁਹਲਾਲੁਕੁਰਾਣੁ॥ਸਰਮਸੁੰਨਤਿਸੀਲੁਰੋਜਾਹੋਹੁਮੁਸ

ਲਮਾਣੁ॥ਕਰਣੀਕਾਬਾਸਚੁਪੀਰੁਕਲਮਾਕਰਮਨਿਵਾਜ॥ਤਸਬੀਸਾਤਿਸੁਭਾਵਸੀ

ਨਾਨਕਰਖੈਲਾਜ॥੧॥ ਮਃ੧॥ ਹਕੁਪਰਾਇਆਨਾਨਕਾਉਸੁਸੂਅਰਉਸੁਗਾਇ॥
ਗੁਰੁਪੀਰੁਹਾਮਾਤਾਭਰੇਜਾਮੁਰਦਾਰੁਨਖਾਇ॥ਗਲੀਭਿਸਤਿਨਜਾਈਐਛੁ
ਟੈਸਚੁਕਮਾਇ॥ਮਾਰਣਪਾਹਿਹਰਾਮਮਹਿਹੋਇਹਲਾਲੁਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕ
ਗਲੀਕੂੜੀਈਕੂੜੋਪਲੈਪਾਇ॥੨॥ ਮਃ੧॥ ਪੰਜਿਨਿਵਾਜਾਵਖਤਪੰ
ਜਿਪੰਜਾਪੰਜੇਨਾਉ॥ਪਹਿਲਾਸਚੁਹਲਾਲੁਦੁਇਤੀਜਾਖੈਰਖੁਦਾਇ॥ਚਉ
ਥੀਨੀਅਤਿਰਾਸਿਮਨੁਪੰਜਵੀਸਿਫਤਿਸਨਾਇ॥ਕਰਣੀਕਲਮਾਆਖਿਕੈਤਾਮੁ
ਸਲਮਾਣੁਸਦਾਇ॥ਨਾਨਕਜੇਤੇਕੂੜਿਆਰਕੂੜੈਕੂੜੀਪਾਇ॥੩॥ ਪਉੜੀ
॥ਇਕਿਰਤਨਪਦਾਰਥਵਣਜਦੇਇਕਿਕਚੈਦੇਵਾਪਾਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਿਤੁਠੈਪਾਈ
ਅਨਿਅੰਦਰਿਰਤਨਭੰਡਾਰਾ॥ਵਿਣੁਗੁਰਕਿਨੈਨਲਧਿਆਅੰਧੇਭਉਕਿਮੁਏਕੂ
ੜਿਆਰਾ॥ਮਨਮੁਖਦੂਜੈਪਚਿਮੁਏਨਾਬੂਝਹਿਵੀਚਾਰਾ॥ਇਕਸੁਬਾਝਹੁਦੂਜਾ
ਕੋਨਹੀਕਿਸੁਅਗੈਕਰਹਿਪੁਕਾਰਾ॥ਇਕਿਨਿਰਧਨਸਦਾਭਉਕਦੇਇਕਨਾਭਰੇ
ਤੁਜਾਰਾ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਹੋਰੁਧਨੁਨਾਹੀਹੋਰੁਬਿਖਿਆਸਭੁਛਾਰਾ॥ਨਾਨਕਆਪਿਕ
ਰਾਏਕਰੇਆਪਿਹੁਕਮਿਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ ਮੁਸਲਮਾ
ਣੁਕਹਾਵਣੁਮੁਸਕਲੁਜਾਹੋਇਤਾਮੁਸਲਮਾਣੁਕਹਾਵੈ॥ਅਵਲਿਅਉਲਿ
ਦੀਨੁਕਰਿਮਿਠਾਮਸਕਲਮਾਨਾਮਾਲੁਮੁਸਾਵੈ॥ਹੋਇਮੁਸਲਿਮੁਦੀਨਮੁਹਾ
ਣੈਮਰਣਜੀਵਣਕਾਭਰਮੁਚੁਕਾਵੈ॥ਰਬਕੀਰਜਾਇਮੰਨੇਸਿਰਉਪਰਿਕਰਤਾਮੰ
ਨੇਆਪੁਗਵਾਵੈ॥ਤਉਨਾਨਕਸਰਬਜੀਆਮਿਹਰੰਮਤਿਹੋਇਤਮੁਸਲਮਾਣੁ
ਕਹਾਵੈ॥੧॥ਮਃ੪॥ ਪਰਹਰਿਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਝੂਠੁਨਿੰਦਾਤਜਿਮਾਇਆਅਹੰਕਾਰੁ
ਚੁਕਾਵੈ॥ਤਜਿਕਾਮੁਕਾਮਿਨੀਮੋਹੁਤਜੈਤਾਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨੁਪਾਵੈ॥ਤਜਿਮਾਨੁਅ
ਭਿਮਾਨੁਪ੍ਰੀਤਿਸੁਤਦਾਰਾਤਜਿਪਿਆਸਆਸਰਾਮਲਿਵਲਾਵੈ॥ਨਾਨਕਸਾਚਾ
ਮਨਿਵਸੈਸਾਚਸਬਦਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਵੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਰਾਜੇਰਯਤਿਸਿਕਦਾ

ਰਹਸੀਓ॥ਹਟਪਟਣਬਾਜਾਰਹੁਕਮੀਢਹਸੀਓ॥ਪਕੇਬੰਕਦੁਆਰਮੂਰ
ਖੁਜਾਣੈਆਪਣੇ॥ਦਰਬਿਭਰੇਭੰਡਾਰਰੀਤੇਇਕਖਣੇ॥ਤਾਜੀਰਥਤੁਖਾਰਹਾਥੀ
ਪਾਖਰੇ॥ਬਾਗਮਿਲਖਘਰਬਾਰਕਿਥੈਸਿਆਪਣੇ॥ਤੰਬੂਪਲੰਘਨਿਵਾਰ
ਸਰਾਇਚੇਲਾਲਤੀ॥ਨਾਨਕਸਚੁਦਾਤਾਰੁਸਿਨਾਖਤੁਕੁਦਰਤੀ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ
॥ਮ:੧॥ ॥ਨਦੀਆਹੋਵਹਿਧੇਣਵਾਸੁੰਮਹੋਵਹਿਦੁਧੁਘੀਉ॥ਸਗਲੀਧਰਤੀ
ਸਕਰਹੋਵੈਖੁਸੀਕਰੇਨਿਤਜੀਉ॥ਪਰਬਤੁਸੁਇਨਾਰੁਪਾਹੋਵੈਹੀਰੇਲਾਲਜੜਾਉ
॥ਭੀਤੂੰਹੈਸਾਲਾਹਣਾਆਖਣਲਹੈਨਚਾਉ॥੧॥ਮ:੧॥ ॥ਭਾਰਅਠਾਰਹਮੇਵਾਹੋ
ਵੈਗਰੁੜਾਹੋਇਸੁਆਉ॥ਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੁਇਫਿਰਦੇਰਖੀਅਹਿਨਿਹਚਲੁਹੋਵੈਥਾ
ਉ॥ਭੀਤੂੰਹੈਸਾਲਾਹਣਾਆਖਣਲਹੈਨਚਾਉ॥੨॥ਮ:੧॥ਜੇਦੇਹੈਦੁਖੁਲਾਈਐ
ਪਾਪਗਰਹਦੁਇਰਾਹੁ॥ਰਤੁਪੀਣੇਰਾਜੇਸਿਰੈਉਪਰਿਰਖੀਅਹਿਏਵੈਜਾਪੈਭਾ
ਉ॥ਭੀਤੂੰਹੈਸਾਲਾਹਣਾਆਖਣਿਲਹੈਨਚਾਉ॥੩॥ਮ:੧॥ ॥ਅਗੀਪਾਲਾ
ਕਪੜੁਹੋਵੈਖਾਣਾਹੋਵੈਵਾਉ॥ਸੁਰਗੈਦੀਆਮੋਹਣੀਆਇਸਤਰੀਆਹੋਵਨਿ
ਨਾਨਕਸਭੋਜਾਉ॥ਭੀਤੂੰਹੈਸਾਲਾਹਣਾਆਖਣਿਲਹੈਨਚਾਉ॥੪॥ ਪਉੜੀ॥
ਬਦਫੈਲੀਗੈਬਾਨਾਖਸਮੁਨਜਾਣਈ॥ਸੋਕਹੀਐਦੇਵਾਨਾਆਪੁਨਪਛਾਣਈ॥
ਕਲਹਿਬੁਰੀਸੰਸਾਰਿਵਾਦੇਖਪੀਐ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਵੇਕਾਰਿਭਰਮੇਪਚੀਐ॥ਰਾਹਦੋ
ਵੈਇਕੁਜਾਣੈਸੋਈਸਿਝਸੀ॥ਕੁਫਰਗੋਅਕੁਫਰਾਣੈਪਇਆਦਝਸੀ॥ਸਭ
ਦੁਨੀਆਸੁਬਹਾਨੁਸਚਿਸਮਾਈਐ॥ਸਿਝੈਦਰਿਦੀਵਾਨਿਆਪੁਗਵਾਈਐ॥
੧੮॥ ਸਲੋਕੁਮ:੧॥ ॥ਸੋਜੀਵਿਆਜਿਸੁਮਨਿਵਸਿਆਸੋਇ॥ਨਾਨਕਅ
ਵਰੁਨਜੀਵੈਕੋਇ॥ਜੇਜੀਵੈਪਤਿਲਥੀਜਾਇ॥ਸਭੁਹਰਾਮੁਜੇਤਾਕਿਛੁਖਾਇ॥ਰਾ
ਜਿਰੰਗੁਮਾਲਿਰੰਗੁ॥ਰੰਗਿਰਤਾਨਚੈਨੰਗੁ॥ਨਾਨਕਠਗਿਆਮੁਠਾਜਾਇ॥ਵਿਣੁ
ਨਾਵੈਪਤਿਗਇਆਗਵਾਇ॥੧॥ਮ:੧॥ ॥ਕਿਆਖਾਧੈਕਿਆਪੈਧੈਹੋਇ॥

ਤਾ ਮਿਨਿ ਨਾਹੀ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਕਿਆ ਮੇਵਾ ਕਿਆ ਘਿਉ ਗੁੜੁ ਮਿਠਾ ਕਿਆ ਮੈਦਾ ਕਿਆ ਮਾਸੁ ॥ ਕਿਆ ਕਪੜੁ ਕਿਆ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਕੀਜਹਿ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸ ॥ ਕਿਆ ਲਸਕਰ ਕਿਆ ਨੇਬ ਖਵਾਸੀ ਆਵੈ ਮਹਲੀ ਵਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਸਭੇ ਟੋਲ ਵਿਣਾਸੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਾਤੀ ਦੈ ਕਿਆ ਹਥਿ ਸਚੁ ਪਰਖੀਐ ॥ ਮਹੁਰਾ ਹੋਵੈ ਹਥਿ ਮਰੀਐ ਚਖੀਐ ॥ ਸਚੇ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜਾਣੀਐ ॥ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇ ਸਿਰਦਾਰੁ ਦਰਿ ਦੀਬਾਣੀਐ ॥ ਫੁਰਮਾਨੀ ਹੈ ਕਾਰ ਖਸਮਿ ਪਠਾਇਆ ॥ ਤਬਲਬਾਜ ਬੀਚਾਰ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਇਕਿ ਹੋਏ ਅਸਵਾਰ ਇਕਨਾ ਸਾਖਤੀ ॥ ਇਕਨੀ ਬਧੇ ਭਾਰ ਇਕਨਾ ਤਾਖਤੀ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਜਾ ਪਕਾ ਤਾ ਕਟਿਆ ਰਹੀ ਸੁ ਪਲਰਿ ਵਾੜਿ ॥ ਸਣੁ ਕੀਸਾਰਾ ਚਿਥਿਆ ਕਣੁ ਲਇਆ ਤਨੁ ਝਾੜਿ ॥ ਦੁਇ ਪੁੜ ਚਕੀ ਜੋੜਿ ਕੈ ਪੀਸਣ ਆਇ ਬਹਿਠੁ ॥ ਜੋ ਦਰਿ ਰਹੇ ਸੁ ਉਬਰੇ ਨਾਨਕ ਅਜਬੁ ਡਿਠੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਵੇਖੁ ਜਿ ਮਿਠਾ ਕਟਿਆ ਕਟਿ ਕੁਟਿ ਬਧਾ ਪਾਇ ॥ ਖੁੰਢਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਦੇਨਿ ਸੁ ਮਲ ਸਜਾਇ ॥ ਰਸੁ ਕਸੁ ਟਟਰਿ ਪਾਈਐ ਤਪੈ ਤੈ ਵਿਲਲਾਇ ॥ ਭੀ ਸੋ ਫੋਗੁ ਸਮਾਲੀਐ ਦਿਚੈ ਅਗਿ ਜਾਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਿਠੈ ਪਤਰੀਐ ਵੇਖਹੁ ਲੋਕਾ ਆਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਕਨਾ ਮਰਣੁ ਨ ਚਿਤਿ ਆਸ ਘਣੇਰਿਆ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਨਿਤ ਕਿਸੈ ਨ ਕੇਰਿਆ ॥ ਆਪਨੜੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕਹਨਿ ਚੰਗੇਰਿਆ ॥ ਜਮਰਾਜੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮਨਮੁਖ ਹੇਰਿਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਲੂਣ ਹਾਰਾਮ ਕੀਆ ਨ ਜਾਣਿਆ ॥ ਬਧੇ ਕਰਨਿ ਸਲਾਮ ਖਸਮ ਨ ਭਾਣਿਆ ॥ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵਸੀ ॥ ਕਰਸਨਿ ਤਖਤਿ ਸਲਾਮੁ ਲਿਖਿਆ ਪਾਵਸੀ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਮਛੀ ਤਾਰੂ ਕਿਆ ਕਰੇ ਪੰਖੀ ਕਿਆ ਆਕਾਸੁ ॥ ਪਥਰ ਪਾਲਾ ਕਿਆ ਕਰੇ ਖੁਸਰੇ ਕਿਆ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥ ਕੁਤੇ ਚੰਦਨੁ ਲਾਈਐ ਭੀ ਸੋ ਕੁਤੀ ਧਾਤੁ ॥ ਬੋਲੇ

ਭਾਂਡੇਸਮਣਾਈਐਪੜੀਅਹਿਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਪਾਠਾ॥ਅੰਧਾਚਾਨਣਿਰਖੀਐਦੀ
ਵੇਬਲਿਐਪਚਾਸਾ॥ਚਉਣੈਸਾਇਨਪਾਈਐਚੁਣਿਚੁਣਿਖਾਵੈਧਾਸਾ॥ਲੋ
ਹਾਮਾਰਣਿਪਾਈਐਢਹੈਨਤੇਇਕਪਾਸਾ॥ਨਾਨਕਮੂਰਖਏਹਿਗੁਣਬੋਲੇਸਦਾ
ਵਿਣਾਸੁ॥੧॥ਮਃ੧॥ ॥ਕੈਹਾਂਕੰਚਨੁਤੁਟੈਸਾਰੁ ਅਗਨੀਗੰਢੁਪਾਏਲੋਹਾਰੁ॥
ਗੋਰੀਸੇਤੀਤੁਟੈਭਤਾਰੁ॥ਪੁਤੀਗੰਢੁਪਵੈਸੰਸਾਰਿ॥ਰਾਜਾਮੰਗੈਦਿਤੈਗੰਢੁਪਾ
ਇ॥ਭੁਖਿਆਗੰਢੁਪਵੈਜਾਖਾਇ॥ਕਾਲਾਗੰਢੁਨਦੀਆਮੀਹਝੋਲ॥ਗੰਢੁਪ
ਰੀਤੀਮਿਠੇਬੋਲ॥ਬੇਦਾਗੰਢੁਬੋਲੇਸਚੁਕੋਇ॥ਮੁਇਆਗੰਢੁਨੇਕੀਸਤੁਹੋ
ਇ॥ਏਤੁਗੰਢਿਵਰਤੈਸੰਸਾਰੁ॥ਮੂਰਖਗੰਢੁਪਵੈਮੁਹਿਮਾਰ॥ਨਾਨਕੁਆਖੈਏ
ਹੁਬੀਚਾਰੁ॥ਸਿਫਤੀਗੰਢੁਪਵੈਦਰਬਾਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਕੁਦਰਤਿ
ਸਾਜਿਕੈਆਪੇਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ਇਕਿਖੋਟੇਇਕਿਖਰੇਆਪੇਪਰਖਣਹਾਰੁ॥ਖਰੇਖਜਾ
ਨੈਪਾਈਅਹਿਖੋਟੇਸਟੀਅਹਿਬਾਹਰਿਵਾਰਿ॥ਖੋਟੇਸਚੀਦਰਗਹਸੁਟੀਅਹਿਕਿਸ
ਆਗੈਕਰਹਿਪੁਕਾਰ॥ਸਤਿਗੁਰਪਿਛੈਭਜਿਪਵਹਿਏਹਾਕਰਣੀਸਾਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁ
ਖੋਟਿਅਹੁਖਰੇਕਰੇਸਬਦਿਸਵਾਰਣਹਾਰੁ॥ਸਚੀਦਰਗਹਮੰਨੀਅਨਿਗੁਰਕੈ
ਪ੍ਰੇਮਿਪਿਆਰਿ॥ਗਣਤਤਿਨਾਦੀਕੋਕਿਆਕਰੇਜੋਆਪਿਬਖਸੇਕਰਤਾਰਿ॥੮॥
॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ੧॥ਹਮਜੇਰਜਿਮੀਦੁਨੀਆਪੀਰਾਮਸਾਇਕਾਰਾਇਆ॥ਮੇਰ
ਵਦਿਬਾਦਿਸਾਹਾਅਫਜੂਖੁਦਾਇ॥ਏਕਤੂਹੀਏਕਤੁਹੀ॥੧॥ਮਃ੧॥ ॥ਨ
ਦੇਵਦਾਨਵਾਨਰਾ॥ਨਸਿਧਸਾਧਿਕਾਧਰਾ॥ਅਸਤਿਏਕਦਿਗਰਿਕੁਈ॥ਏਕਤੁਈ
ਏਕਤੁਈ॥੨॥ਮਃ੧॥ਨਦਾਦੇਦਿਹੰਦਆਦਮੀ॥ਨਸਪਤਜੇਰਜਿਮੀ॥ਅਸ
ਤਿਏਕਦਿਗਰਿਕੁਈ॥ਏਕਤੁਈਏਕਤੁਈ॥੩॥ਮਃ੧॥ਨਸੂਰਸਸਿਮੰਡਲੋ
ਨਸਪਤਦੀਪਨਹਜਲੋ॥ਅੰਨਪਉਣਥਿਰੁਨਕੁਈ॥ਏਕੁਤੁਈਏਕੁਤੁਈ॥੪॥
ਮਃ੧॥ ॥ਨਰਿਜਕੁਦਸਤਆਕਸੇ॥ਹਮਾਰਾਏਕੁਆਸਵਸੇ॥ਅਸਤਿਏਕੁਦਿਗਰ

ਗਿਕੁਈ ॥ ਏਕ ਤੁਈ ਏਕ ਤੁਈ ॥੪॥ ਮਃ ੧ ॥ ਪਰੰਦਏ ਨ ਗਿਰਾਹ ਜਰ ॥ ਦਰਖ
ਤ ਆਬ ਆਸ ਕਰ ॥ ਦਿਹੰਦ ਸੁਈ ॥ ਏਕ ਤੁਈ ਏਕ ਤੁਈ ॥੫॥ ਮਃ ੧ ॥
ਨਾਨਕ ਲਿਲਾਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋਇ ॥ ਮੇਟਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕੋਇ ॥ ਕਲਾ ਧਰੈ ਹਿਰੈ
ਸੁਈ ॥ ਏਕ ਤੁਈ ਏਕ ਤੁਈ ॥੬॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਗੁਰਮ
ਖਿ ਜਾਣਿਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਦ
ਰਬਾਰੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣਿਆ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਸਚਿ ਸਮਾਣਿਆ ॥
ਮਨਮੁਖ ਸਦਾ ਕੂੜਿਆਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਿਆ ॥ ਵਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਵਾਸੁ
ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ਆਵਣ ਜਾਣਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਰਖੁ ਆ
ਪਿ ਜਿਨਿ ਖੋਟਾ ਖਰਾ ਪਛਾਣਿਆ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸੀਹਾ ਬਾਜਾ
ਚਰਗਾ ਕੁਹੀਆ ਏਨਾ ਖਵਾਲੇ ਘਾਹ ॥ ਘਾਹੁ ਖਾਨਿ ਤਿਨਾ ਮਾਸੁ ਖਵਾਲੇ ਏਹਿ
ਚਲਾਏ ਰਾਹ ॥ ਨਦੀਆ ਵਿਚਿ ਟਿਬੇ ਦੇਖਾਲੇ ਥਲੀ ਕਰੇ ਅਸਗਾਹ ॥ ਕੀੜਾ
ਥਾਪਿ ਦੇਇ ਪਾਤਸਾਹੀ ਲਸਕਰ ਕਰੇ ਸੁਆਹ ॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਜੀਵਹਿ ਲੈ
ਸਾਹ ਜੀਵਾਲੇ ਤਾ ਕਿ ਅਸਾਹ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਤਿਉ ਦੇਇ
ਗਿਰਾਹ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਇਕਿ ਮਾਸਹਾਰੀ ਇਕਿ ਤ੍ਰਿਣੁ ਖਾਹਿ ॥ ਇਕਨਾ ਛਤੀਹ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਹਿ ॥ ਇਕਿ ਮਿਟੀਆ ਮਹਿ ਮਿਟੀਆ ਖਾਹਿ ॥ ਇਕਿ ਪਉਣ ਸੁਮਾ
ਰੀ ਪਉਣ ਸੁਮਾਰਿ ॥ ਇਕਿ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਾਮ ਆਧਾਰਿ ॥ ਜੀਵੈ ਦਾਤਾ ਮਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਮੁਠੇ ਜਾਹਿ ਨਾਹੀ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਰਮਿ
ਕਮਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਦੂਜੀ ਕਾਰੈ ਲਗਿ
ਜਨਮੁ ਗਵਾਈਐ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਵਿਸੁ ਪੈਝੈ ਖਾਈਐ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਾਲਾ
ਹਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਨਾਹੀ ਸੁਖਿ ਨਿਵਾਸੁ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆ
ਈਐ ॥ ਦੁਨੀਆ ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ਕੂੜੁ ਕਮਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਖਰਾ ਸਾਲਾਹਿ ਪਤਿ

ਜਿਉ ਜਾਈਆ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਵਾਵਹਿ ਗਾਵਹਿ
ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਜਲਿ ਨਾਵਹਿ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਾ ਸਿੰਙੀ ਨਾਦੁ
ਵਜਾਵਹਿ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ ਮੁਲਾਂ ਸੇਖ ਕਹਾਵਹਿ ॥ ਜਾ ਤੁ
ਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹੋਵਹਿ ਰਾਜੇ ਰਸ ਕਸ ਬਹੁਤੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੇਗ
ਵਗਾਵਹਿ ਸਿਰ ਮੁੰਡੀ ਕਟਿ ਜਾਵਹਿ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਜਾਂਹਿ ਦਿਸੰਤਰਿ ਸੁ
ਣਿ ਗਲਾ ਘਰਿ ਆਵਹਿ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਨਾਇ ਰਚਾਵਹਿ ਤੁਧੁ ਭਾਣੇ ਤੂੰ ਭਾ
ਵਹਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਏਕੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਹੋਰਿ ਸਗਲੇ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧
॥ ਜਾ ਤੂੰ ਵਡਾ ਸਭਿ ਵਡਿਆਈਆ ਚੰਗੈ ਚੰਗਾ ਹੋਈ ॥ ਜਾ ਤੂੰ ਸਚਾ ਤਾ ਸਭੁ ਕੋ
ਸਚਾ ਕੂੜਾ ਕੋਇ ਨ ਕੋਈ ॥ ਆਖਣੁ ਵੇਖਣੁ ਬੋਲਣੁ ਚਲਣੁ ਜੀਵਣੁ ਮਰਣਾ
ਧਾਤੁ ॥ ਹੁਕਮੁ ਸਾਜਿ ਹੁਕਮੈ ਵਿਚਿ ਰਖੈ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਆਪਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਨਿਸੰਗੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਖੈ ਕਾਰ ਸੁ
ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਲਾਹਾ
ਭਗਤਿ ਸੁ ਸਾਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕੂੜੁ ਗੁਬਾਰੁ ਕੂੜੁ ਕਮਾਈ
ਐ ॥ ਸਚੇ ਦੈ ਦਰਿ ਜਾਇ ਸਚੁ ਚਵਾਂਈਐ ॥ ਸਚੈ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲਿ ਸਚਿ ਬੁ
ਲਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਦਾ ਸਚਿਆਰੁ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥੧੫॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਕਲਿ ਕਾਤੀ ਰਾਜੇ ਕਾਸਾਈ ਧਰਮੁ ਪੰਖ ਕਰਿ ਉਡਰਿਆ ॥
ਕੂੜੁ ਅਮਾਵਸ ਸਚੁ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੀਸੈ ਨਾਹੀ ਕਹ ਚੜਿਆ ॥ ਹਉ ਭਾਲਿ ਵਿਕੁੰਨੀ
ਹੋਈ ॥ ਆਧੇਰੈ ਰਾਹੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਦੁਖੁ ਰੋਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਨ
ਬਿਧਿ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕਲਿ ਕੀਰਤਿ ਪਰਗਟੁ ਚਾਨਣੁ ਸੰਸਾ
ਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਦੇਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਰਤਨੁ ਸੋ ਲੇਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭਗਤਾ ਤੈ ਸੈਸਾਰੀਆ ਜੋੜੁ ਕਦੇ ਨ

ਆਇਆ॥ਕਰਤਾਆਪਿਅਭੁਲੁਹੈਨਭੁਲੈਕਿਸੈਦਾਭੁਲਾਇਆ॥ਭਗਤ
ਆਪੇਮੇਲਿਅਨੁਜਿਨੀਸਚੋਸਚੁਕਮਾਇਆ॥ਸੰਸਾਰੀਆਪਿਖੁਆਇਅ
ਨੁਜਿਨੀਕੂੜੁਬੋਲਿਬੋਲਿਬਿਖੁਖਾਇਆ॥ਚਲਣਸਾਰਨਜਾਣਨੀਕਾਮੁ
ਕ੍ਰੋਧੁਵਿਸੁਵਧਾਇਆ॥ਭਗਤਕਰਨਿਹਰਿਚਾਕਰੀਜਿਨੀਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁ
ਧਿਆਇਆ॥ਦਾਸਨਿਦਾਸਹੋਇਕੈਜਿਨੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆ॥ਓਨਾਖ
ਸਮੈਕੈਦਰਿਮੁਖਉਜਲੇਸਚੈਸਬਦਿਸੁਹਾਇਆ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧
॥ਸਬਾਹੀਸਾਲਾਹਜਿਨੀਧਿਆਇਆਇਕਮਨਿ॥ਸੇਈਪੂਰੇਸਾਹ
ਵਖਤੈਉਪਰਿਲੜਿਮੁਏ॥ਦੂਜੈਬਹੁਤੇਰਾਹਮਨਕੀਆਮਤੀਖਿੰਡੀਆ॥
ਬਹੁਤੁਪਏਅਸਗਾਹਗੋਤੇਖਾਹਿਨਨਿਕਲਹਿ॥ਤੀਜੈਮੁਹੀਗਿਰਾਹਭੁਖਤਿ
ਖਾਦੁਇਭਉਕੀਆ॥ਖਾਧਾਹੋਇਸੁਆਹਭੀਖਾਣੇਸਿਉਦੋਸਤੀ॥ਚਉਥੈਆ
ਈਊਂਘਅਖੀਮੀਟਿਪਵਾਰਿਗਇਆ॥ਭੀਉਠਿਰਚਿਓਨੁਵਾਦੁਸੈਵਰ੍ਹਿਆ
ਕੀਪਿੜਬਧੀ॥ਸਭੇਵੇਲਾਵਖਤਸਭਿਜੇਅਠੀਭਉਹੋਇ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁ
ਮਨਿਵਸੈਸਚਾਨਾਵਣੁਹੋਇ॥੧॥ਮਃ੨ ਸੇਈਪੂਰੇਸਾਹਜਿਨੀਪੂਰਾਪਾਇ
ਆ॥ਅਠੀਵੇਪਰਵਾਹਰਹਨਿਇਕਤੈਰੰਗਿ॥ਦਰਸਨਿਰੂਪਿਅਥਾਹਵਿਰਲੇਪਾਈ
ਅਹਿ॥ਕਰਮਿਪੂਰੈਪੂਰਾਗੁਰੂਪੂਰਾਜਾਕਾਬੋਲੁ॥ਨਾਨਕਪੂਰਾਜੇਕਰੇਘਟੈਨਾਹੀ
ਤੋਲੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਾਤੂਤਾਕਿਆਹੋਰਿਮੈਸਚੁਸੁਣਾਈਐ॥ਮੁਠੀਧੰਧੈ
ਚੋਰਿਮਹਲੁਨਪਾਈਐ॥ਏਨੈਚਿਤਿਕਠੋਰਿਸੇਵਗਵਾਈਐ॥ਜਿਤੁਘਟਿਸਚੁ
ਨਪਾਇਸੁਭੰਨਿਘੜਾਈਐ॥ਕਿਉਕਰਿਪੂਰੈਵਟਿਤੋਲਿਤੁਲਾਈਐ॥ਕੋਇਨਆ
ਖੈਘਟਿਹਉਮੈਜਾਈਐ॥ਲਈਅਨਿਖਰੇਪਰਖਿਦਰਿਬੀਨਾਈਐ॥ਸਉਦਾਇ
ਕਤੁਹਟਿਪੂਰੈਗੁਰਿਪਾਈਐ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੨ ਅਠੀਪਹਰੀਅਠਖੰਡ
ਨਾਵਾਖੰਡੁਸਰੀਰੁ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਏਕੁਭਾਲਹਿਗੁਣੀਗਹੀਰੁ॥ਕਰ

ਨਦੰਤੀ ਸਾਥਾਹਿ ਆ ਨਾਨਕ ਕਰਮਿ ਗੁਰੁ ਪੀਆ ॥ ਚਉਥੈ ਪਹਰਿ ਸਬਾਹ ਕੈ ਸੁਰਤਿਆਂ ਉ
ਪਜੈ ਚਾਉ ॥ ਤਿਨਾ ਦਰੀਆਵਾ ਸਿਉ ਦੋਸਤੀ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ਓਥੈ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਵੰਡੀਐ ਕਰਮੀ ਹੋਇ ਪਸਾਉ ॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਕਸੀਐ ਵੰਨੀ ਚੜੈ ਚੜਾਉ ॥ ਜੇ
ਹੋਵੈ ਨਦਰਿ ਸਰਾਫ ਕੀ ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਾਈ ਤਾਉ ॥ ਸਤੀ ਪਹਰੀ ਸਤੁ ਭਲਾ ਬਹੀਐ ਪ
ੜਿਆਂ ਪਾਸਿ ॥ ਓਥੈ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਬੀਚਾਰੀਐ ਕੂੜੈ ਘਟੈ ਰਾਸਿ ॥ ਓਥੈ ਖੋਟੇ ਸਟੀਅਹਿ
ਖਰੇ ਕੀਚਹਿ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਬੋਲਣੁ ਫਾਦਲੁ ਨਾਨਕਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਖਸਮੈ ਪਾਸਿ ॥੧॥

ਮਃ ੨ ॥ ਪਉਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ
ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥ ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾਚੇ
ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥ ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ
ਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹੋਰ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਸਿਆ ॥ ਸਚੇ ਹੀ ਪਤੀਆਇ
ਸਾਚਿ ਵਿਗਸਿਆ ॥ ਸਚੈ ਕੋਟਿ ਗਿਰਾਂਇ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਨਾ
ਉ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਹਸਿਆ ॥ ਸਚੈ ਦੈ ਦੀਬਾਣਿ ਕੂੜਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥ ਝੂਠੋ ਝੂਠੁ ਵਖਾਣਿ ਸੋ
ਮਹਲੁ ਖੁਆਈਐ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਬੁਝਿ ਵ
ਖਾਣਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਐ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਪਹਿਰਾਂ ਅਗਨਿ
ਹਿਵੈ ਘਰੁ ਬਾਂਧਾ ਭੋਜਨੁ ਸਾਰੁ ਕਰਾਈ ॥ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਪਾਣੀ ਕਰਿ ਪੀਵਾ ਧਰਤੀ ਹਾਕ
ਚਲਾਈ ॥ ਧਰਿ ਤਾਰਾਜੀ ਅੰਬਰੁ ਤੋਲੀ ਪਿਛੈ ਟੰਕੁ ਚੜਾਈ ॥ ਏਵਡੁ ਵਧਾ ਮਾਵਾ ਨਾ
ਹੀ ਸਭਸੈ ਨਥਿ ਚਲਾਈ ॥ ਏਤਾ ਤਾਣੁ ਹੋਵੈ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਕਰੀ ਭਿ ਆਖਿ ਕਰਾਈ ॥
ਜੇਵਡੁ ਸਾਹਿਬੁ ਤੇਵਡ ਦਾਤੀ ਦੇ ਦੇ ਕਰੇ ਰਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਸ
ਚਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਆਖਣੁ ਆਖਿ ਨ ਰਜਿਆ ਸੁਨਣਿ ਨ ਰਜੇ
ਕੰਨਾ ॥ ਅਖੀ ਦੇਖਿ ਨ ਰਜੀਆ ਗੁਣ ਗਾਹਕ ਇਕ ਵੰਨਾ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੈ ਗਲੀ

ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭੁਖਾ ਤਾਂ ਰਜੈ ਜਾਂ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ੮੭
ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਸਭੁ ਕੂੜੁ ਕੂੜੁ ਕਮਾਈਐ ॥ ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਕੂੜਿਆਰੁ ਬੰਨਿ ਚਲਾਈ
ਐ ॥ ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ਛਾਰੁ ਰਲਾਈਐ ॥ ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਸਭ ਭੁਖ ਜਿ ਪੈਨੈ ਖਾਈ
ਐ ॥ ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਦਰਬਾਰੁ ਕੂੜਿ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ਲਗਿ ਮਹਲੁ ਖੁਆਈ
ਐ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਠਗਿਓ ਠਗਿ ਆਈਐ ਜਾਈਐ ॥ ਤਨ ਮਹਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਿ ਸਬਦਿ
ਬੁਝਾਈਐ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਸੰਤੋਖੁ ਰੁਖੁ ਧਰਮੁ ਫੁ
ਲੁ ਫਲ ਗਿਆਨੁ ॥ ਰਸਿ ਰਸਿਆ ਹਰਿਆ ਸਦਾ ਪਕੈ ਕਰਮਿ ਧਿਆਨਿ ॥ ਪਤਿ ਕੇ ਸਾ
ਦ ਖਾਦਾ ਲਹੈ ਦਾਨਾ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦਾਨੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸੁਇਨੇ ਕਾ ਬਿਰਖੁ ਪਤ੍ਰ ਪਰਵਾ
ਲਾ ਫੁਲ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲ ॥ ਤਿਤੁ ਫਲ ਰਤਨ ਲਗਹਿ ਮੁਖਿ ਭਾਖਿਤ ਹਿਰਦੈ ਰਿਦੈ
ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੈ ਲੇਖੁ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰ
ਥ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਪੂਜੈ ਸਦਾ ਵਿਸੇਖੁ ॥ ਹੰਸੁ ਹੇਤੁ ਲੋਭੁ ਕੋਪੁ ਚਾਰੇ ਨਦੀਆ ਅਗਿ ॥
ਪਵਹਿ ਦਝਹਿ ਨਾਨਕਾ ਤਰੀਐ ਕਰਮੀ ਲਗਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੀਵਦਿਆ
ਮਰੁ ਮਾਰਿ ਨ ਪਛੋਤਾਈਐ ॥ ਝੂਠਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਕਿਨਿ ਸਮਝਾਈਐ ॥ ਸਚਿ ਨ ਧਰੇ
ਪਿਆਰੁ ਧੰਧੈ ਧਾਈਐ ॥ ਕਾਲੁ ਬੁਰਾ ਖੈ ਕਾਲੁ ਸਿਰਿ ਦੁਨੀਆਈਐ ॥ ਹੁਕਮੀ ਸਿਰਿ
ਜੰਦਾਰੁ ਮਾਰੇ ਦਾਈਐ ॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ਪਿਆਰੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈਐ ॥ ਮੁਹਤੁ ਨ ਚਸਾ
ਵਿਲੰਮੁ ਭਰੀਐ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥੨੦॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਤੁਮੀ ਤੁਮਾ ਵਿਸੁ ਅਕੁ ਧਤੂਰਾ ਨਿਮੁ ਫਲੁ ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਵ
ਸਹਿ ਤਿਸੁ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੀਐ ਕਿਸੁ ਹੰਢਨਿ ਕਰਮਾ ਬਾਹਰੇ ॥
੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਮਤਿ ਪੰਖੇਰੂ ਕਿਰਤੁ ਸਾਥਿ ਕਬ ਉਤਮ ਕਬ ਨੀਚ ॥ ਕਬ ਚੰਦਨਿ ਕਬ ਅਕਿ
ਡਾਲਿ ਕਬ ਉਚੀ ਪਰੀਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਈਐ ਸਾਹਿਬ ਲਗੀ ਰੀਤਿ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਵਖਾਣ ਕਹਿ ਕਹਿ ਜਾਵਣਾ ॥ ਵੇਦ ਕਹਹਿ ਵਖਿਆਣ ਅੰਤੁ

ਨਪਾਵਣਾ॥ਪੜਿਐਨਾਹੀਭੇਦੁਬੁਝਿਐਪਾਵਣਾ॥ਖਟੁਦਰਸਨਕੈਭੇਖਿਕਿਸੈਸਚਿ
ਸਮਾਵਣਾ॥ਸਚਾਪੁਰਖੁਅਲਖੁਸਬਦਿਸੁਹਾਵਣਾ॥ਮੰਨੇਨਾਉਬਿਸੰਖਦਰਗਹਪਾ
ਵਣਾ॥ਖਾਲਕਕਉਆਦੇਸੁਢਾਢੀਗਾਵਣਾ॥ਨਾਨਕਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਾ॥
੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ੨ ॥ਮੰਤ੍ਰੀਹੋਇਅਠੂਹਿਆਨਾਗੀਲਗੈਜਾਇ॥ਆਪਣਹਥੀ
ਆਪਣੈਦੇਕੂਚਾਆਪੇਲਾਇ॥ਹੁਕਮੁਪਇਆਧੁਰਿਖਸਮਕਾਅਤੀਹੂਧਕਾਖਾਇ
॥ਗੁਰਮੁਖਸਿਉਮਨਮੁਖੁਅੜੈਡੁਬੈਹਕਿਨਿਆਇ॥ਦੁਹਾਸਿਰਿਆਆਪੇਖਸਮੁ
ਵੇਖੈਕਰਿਵਿਉਪਾਇ॥ਨਾਨਕਏਵੈਜਾਣੀਐਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਹਿਰਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੨॥
ਨਾਨਕਪਰਖੇਆਪਕਉਤਾਪਾਰਖੁਜਾਣੁ॥ਰੋਗੁਦਾਰੂਦੋਵੈਬੁਝੈਤਾਵੈਦੁਸੁਜਾਣੁ
॥ਵਾਟਨਕਰਈਮਾਮਲਾਜਾਣੈਮਿਹਮਾਣੁ॥ਮੂਲੁਜਾਣਿਗਲਾਕਰੇਹਾਣਿਲਾਏ
ਹਾਣੁ॥ਲਬਿਨਚਲਈਸਚਿਰਹੈਸੋਵਿਸਟੁਪਰਵਾਣੁ॥ਸਰੁਸੰਧੇਆਗਾਸਕ
ਉਕਿਉਪਹੁਚੈਬਾਣੁ॥ਅਗੈਓਹੁਅਗੰਮੁਹੈਵਾਹੇਦੜੁਜਾਣੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਨਾਰੀਪੁਰਖਪਿਆਰੁਪ੍ਰੇਮਿਸੀਗਾਰੀਆ॥ਕਰਨਿਭਗਤਿਦਿਨੁਰਾਤਿਨਰ
ਹਨੀਵਾਰੀਆ॥ਮਹਲਾਮੰਝਿਨਿਵਾਸੁਸਬਦਿਸਵਾਰੀਆ॥ਸਚੁਕਹਨਿਅਰਦਾਸਿ
ਸੇਵੇਚਾਰੀਆ॥ਸੋਹਨਿਖਸਮੈਪਾਸਿਹੁਕਮਿਸਿਧਾਰੀਆ॥ਸਖੀਕਹਨਿਅਰਦਾ
ਸਿਮਨਹੁਪਿਆਰੀਆ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਧ੍ਰਿਗੁਵਾਸੁਫਿਟੁਸੁਜੀਵਿਆ॥ਸਬਦਿਸਵਾ
ਰੀਆਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਿਆ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ੧ ॥ਮਾਰੂਮੀਹਿਨਤ੍ਰਿਪਤਿਆ
ਅਗੀਲਹੈਨਭੁਖ॥ਰਾਜਾਰਾਜਿਨਤ੍ਰਿਪਤਿਆਸਾਇਰਭਰੇਕਿਸੁਕ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮ
ਕੀਕੇਤੀਪੁਛਾਪੁਛ॥੧॥ ਮਃ੨ ॥ਨਿਹਫਲੰਤਸਿਜਨਮਸਿਜਾਵਤੁਬ੍ਰਹਮਨ
ਬਿੰਦਤੇ॥ਸਾਗਰੰਸੰਸਾਰਸਿਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤਰਹਿਕੇ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਹੈਕ
ਹੁਨਾਨਕਬੀਚਾਰਿ॥ਕਾਰਣੁਕਰਤੇਵਸਿਹੈਜਿਨਿਕਲਰਖੀਧਾਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਖਸਮੈਕੈਦਰਬਾਰਿਢਾਢੀਵਸਿਆ॥ਸਚਾਖਸਮੁਕਲਾਣਿਕਮਲੁਵਿਗ

ਸਿਆਖਸਮਪੂਰਾਪਾਇਅਨਦੁਹਸਿਆਦੁਸਮਨਕਢੇਮਾਰਿਸਜਣਸਰਸਿ
ਆਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਦਨਿਸਚਾਮਾਰਗੁਦਸਿਆਸਚਾਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿਕਾਲੁ
ਵਿਧਉਸਿਆਢਾਢੀਕਥੇਅਕਥੁਸਬਦਿਸਵਾਰਿਆਨਾਨਕਗੁਣਗਹਿਰਾਸਿ
ਹਰਿਜੀਉਮਿਲੇਪਿਆਰਿਆ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਖਤਿਅਹੁਜੰਮੇ
ਖਤੇਕਰਨਿਤਖਤਿਆਵਿਚਿਪਾਹਿ॥ਧੋਤੇਮੂਲਿਨਉਤਰਹਿਜੇਸਉਧੋਵਣ
ਪਾਹਿ॥ਨਾਨਕਬਖਸੇਬਖਸੀਅਹਿਨਾਹਿਤਪਾਹੀਪਾਹਿ॥੧॥ ਮਃ੧॥
ਨਾਨਕਬੋਲਣੁਝਖਣਾਦੁਖਛਡਿਮੰਗੀਅਹਿਸੁਖ॥ਸੁਖੁਦੁਖੁਦੁਇਦਰਿਕਪ
ੜੇਪਹਿਰਹਿਜਾਇਮਨੁਖ॥ਜਿਥੈਬੋਲਣਿਹਾਰੀਐਤਿਥੈਚੰਗੀਚੁਪ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਦੇਖਿਅੰਦਰੁਭਾਲਿਆ॥ਸਚੈਪੁਰਖਿਅਲਖਿਸਿਰ
ਜਿਨਿਹਾਲਿਆ॥ਉਝੜਿਭੁਲੇਰਾਹਗੁਰਿਵੇਖਾਲਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰਸਚੇਵਾਹੁ
ਸਚੁਸਮਾਲਿਆ॥ਪਾਇਆਰਤਨੁਘਰਾਹੁਦੀਵਾਬਾਲਿਆ॥ਸਚੈਸਬਦਿ
ਸਲਾਹਿਸੁਖੀਏਸਚਵਾਲਿਆ॥ਨਿਡਰਿਆਡਰੁਲਗਿਗਰਬਿਸਿਗਾਲਿ
ਆ॥ਨਾਵਹੁਭੁਲਾਜਗੁਫਿਰੈਬੇਤਾਲਿਆ॥੨੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥
ਭੈਵਿਚਿਜੰਮੈਭੈਮਰੈਭੀਭਉਮਨਮਹਿਹੋਇ॥ਨਾਨਕਭੈਵਿਚਿਜੇਮਰੈਸਹਿਲਾਆ
ਇਆਸੋਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ ਭੈਵਿਣੁਜੀਵੈਬਹੁਤੁਬਹੁਤੁਖੁਸੀਆਖੁਸੀਕ
ਮਾਇ॥ਨਾਨਕਭੈਵਿਣੁਜੇਮਰੈਮੁਹਿਕਾਲੈਉਠਿਜਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਹੋਇਦਇਆਲੁਤਸਰਧਾਪੂਰੀਐ॥ਸਤਿਗੁਰੁਹੋਇਦਇਆਲੁ
ਨਕਬਹੂੰਝੂਰੀਐ॥ਸਤਿਗੁਰੁਹੋਇਦਇਆਲੁਤਾਦੁਖੁਨਜਾਣੀਐ॥ਸਤਿਗ
ੁਰੁਹੋਇਦਇਆਲੁਤਾਹਰਿਰੰਗੁਮਾਣੀਐ॥ਸਤਿਗੁਰੁਹੋਇਦਇਆਲੁਤਾਜਮ
ਕਾਡਰੁਕੇਹਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਹੋਇਦਇਆਲੁਤਾਸਦਹੀਸੁਖੁਦੇਹਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਹੋਇ
ਦਇਆਲੁਤਾਨਵਨਿਧਿਪਾਈਐ॥ਸਤਿਗੁਰੁਹੋਇਦਇਆਲੁਤਸਚਿਸਮਾਈ

ਕੇ ੨੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸਿਰੁ ਖੋਹਾਇ ਪੀਅਹਿ ਮਲਵਾਣੀ ਜੂਠਾ
ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਖਾਹੀ ॥ ਫੋਲਿ ਫਦੀਹਤਿ ਮੁਹਿ ਲੈਨਿ ਭੜਾਸਾ ਪਾਣੀ ਦੇਖਿ ਸਗਾਹੀ ॥
ਭੇਡਾ ਵਾਗੀ ਸਿਰੁ ਖੋਹਾਇਨਿ ਭਰੀਅਨਿ ਹਥ ਸੁਆਹੀ ॥ ਮਾਊ ਪੀਊ ਕਿਰਤੁ ਗਵਾਇਨਿ
ਟਬਰ ਰੋਵਨਿ ਧਾਹੀ ॥ ਓਨਾ ਪਿੰਡੁ ਨ ਪਤਲਿ ਕਿਰਿਆ ਨ ਦੀਵਾ ਮੁਏ ਕਿਥਾਊ ਪਾਹੀ
॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਦੇਨਿ ਨ ਢੋਈ ਬ੍ਰਹਮਣ ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਹੀ ॥ ਸਦਾ ਕੁਚੀਲ ਰਹਹਿ ਦਿ
ਨੁ ਰਾਤੀ ਮਥੈ ਟਿਕੇ ਨਾਹੀ ॥ ਝੁੰਡੀ ਪਾਇ ਬਹਨਿ ਨਿਤਿ ਮਰਣੈ ਦੜਿ ਦੀਬਾਣਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥
ਲਕੀ ਕਾਸੇ ਹਥੀ ਫੁੰਮਣ ਅਗੋ ਪਿਛੀ ਜਾਹੀ ॥ ਨਾ ਓਇ ਜੋਗੀ ਨਾ ਓਇ ਜੰਗਮ ਨਾ ਓਇ
ਕਾਜੀ ਮੁੰਲਾ ॥ ਦਯਿ ਵਿਗੋਏ ਫਿਰਹਿ ਵਿਗੁਤੇ ਫਿਟਾ ਵਤੈ ਗਲਾ ॥ ਜੀਆ ਮਾਰਿ
ਜੀਵਾਲੇ ਸੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਰਖੈ ॥ ਦਾਨਹੁ ਤੈ ਇਸਨਾਨਹੁ ਵੰਜੇ ਭਸੁ ਪਈ ਸਿਰਿ ਖੁ
ਥੈ ॥ ਪਾਣੀ ਵਿਚਹੁ ਰਤਨ ਉਪੰਨੇ ਮੇਰੁ ਕੀਆ ਮਾਧਾਣੀ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਦੇਵੀ ਥਾ
ਪੇ ਪੁਰਬੀ ਲਗੈ ਬਾਣੀ ॥ ਨਾਇ ਨਿਵਾਜਾ ਨਾਤੈ ਪੂਜਾ ਨਾਵਨਿ ਸਦਾ ਸੁਜਾਣੀ ॥ ਮੁਇ
ਆ ਜੀਵਦਿਆ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਜਾਂ ਸਿਰਿ ਪਾਈਐ ਪਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਰਖੁਥੇ ਸੈਤਾਨੀ
ਏਨਾ ਗਲ ਨ ਭਾਣੀ ॥ ਵੁਠੈ ਹੋਇਐ ਹੋਇ ਬਿਲਾਵਲੁ ਜੀਆ ਜੁਗਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਵੁ
ਠੈ ਅੰਨੁ ਕਮਾਦੁ ਕਪਾਹਾ ਸਭਸੈ ਪੜਦਾ ਹੋਵੈ ॥ ਵੁਠੈ ਘਾਹੁ ਚਰਹਿ ਨਿਤਿ ਸੁਰਹੀ ਸਾ ਧ
ਨ ਦਹੀ ਵਿਲੋਵੈ ॥ ਤਿਤੁ ਘਿਇ ਹੋਮ ਜਗ ਸਦ ਪੂਜਾ ਪਇਐ ਕਾਰਜੁ ਸੋਹੈ ॥ ਗੁਰੁ
ਸਮੁੰਦੁ ਨਦੀ ਸਭਿ ਸਿਖੀ ਨਾਤੈ ਜਿਤੁ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਸਿਰਖੁਥੇ ਨਾਵਨਿ ਨਾ
ਹੀ ਤਾ ਸਤ ਚਟੇ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਅਗੀ ਪਾਲਾ ਕਿ ਕਰੇ ਸੂਰਜ ਕੇਹੀ
ਰਾਤਿ ॥ ਚੰਦ ਅਨੇਰਾ ਕਿ ਕਰੇ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਕਿਆ ਜਾਤਿ ॥ ਧਰਤੀ ਚੀਜੀ ਕਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ
ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਪਤਿ ਜਾਣੀਐ ਜਾਂ ਪਤਿ ਰਖੈ ਸੋਇ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਸਚੇ ਸੁਬਹਾਨੁ ਸਦਾ ਕਲਾਣਿਆ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਦੀਬਾਣੁ ਹੋ
ਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਿਆ ॥ ਸਚੁ ਜਿ ਮੰਗਹਿ ਦਾਨੁ ਸਿ ਤੁਧੈ ਜੇਹਿਆ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਫੁ

ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਸੋਹਿਆ ॥ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਆਨ੍ਹਾ ਧਿਆਨੁ ਤਪੈ ਤਪਾਇਆ ॥ ਕਰਮਿ ੮੧
ਪਦੈ ਨੀਸਾਣੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਇਆ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਦਾਤਾਰੁ ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ ਚੜਹਿ ਸ
ਵਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ ॥੨੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮ: ੨ ॥

ਦੀਖਿਆ ਆਖਿ ਬੁਝਾਇਆ ਸਿਫਤੀ ਸਚਿ ਸਮੇਉ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਕਿਆ
ਉਪਦੇਸੀਐ ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਦੇਉ ॥੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੁ
ਹੈ ॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਸੁਝਾਏ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਥਨਾ ਮਾਇਆ
ਲੂਝੈ ॥ ਹੁਕਮੀ ਸਗਲ ਕਰੇ ਆਕਾਰ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸਰਬ ਵੀਚਾਰ ॥ ਅਖਰ
ਨਾਨਕ ਅਖਿਓ ਆਪਿ ॥ ਲਹੈ ਭਰਾਤਿ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਦਾਤਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥

ਹਉ ਢਾਢੀ ਵੇਕਾਰੁ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ॥ ਰਾਤਿ ਦਿਹੈ ਕੈ ਵਾਰ ਧੁਰਹੁ ਫੁਰ
ਮਾਇਆ ॥ ਢਾਢੀ ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਖਸਮਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥ ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸ
ਾਲਾਹ ਕਪੜਾ ਪਾਇਆ ॥ ਸਚਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ
ਖਾਧਾ ਰਜਿ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਢਾਢੀ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ਸਬਦੁ ਵਜਾਇਆ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੨੭॥ ੧॥ ਸਲੋਕ ॥ ੬੨॥ ਵਾਰ ਮਾਝ ॥

ਚਉਪਦੇ ਮ: ੪ ॥ ੩ ॥ ਮ: ੫ ॥ ੪੩ ॥ ਤਿਨਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥ ੫੦ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮ: ੧ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੩ ॥
੩੩ ॥ ਮ: ੪ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੫ ॥ ੫ ॥ ਜੁਮਲਾ ॥ ੩੯ ॥ ਸਬਦੁ ॥ ੮੯ ॥ ਬਾਰਹਮਾਹਾ ॥ ਦਿਨ ਰੈਣਾ ॥ ੨ ॥ ਵਾਰ ੧ ॥
ਤਿਨਕਾ ਜੋੜੁ ਜੁਮਲਾ ੯੨ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅ
ਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਹਲਾ ੧
ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ ਭਉ ਮੁਚੁ ਭਾਰਾ ਵ
ਡਾ ਤੋਲੁ ॥ ਮਨ ਮਤਿ ਹਉਲੀ ਬੋਲੇ ਬੋਲੁ ॥ ਸਿਰਿ ਧਰਿ ਚਲੀਐ ਸਹੀਐ ਭਾ
ਰੁ ॥ ਨਦਰੀ ਕਰਮੀ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰੁ ॥੧॥ ਭੈ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ਨ ਲੰਘਸਿ ਪਾਰਿ ॥ ਭੈ ਭਉ
ਰਾਖਿਆ ਭਾਇ ਸਵਾਰਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੈ ਤਨਿ ਅਗਨਿ ਭਖੈ ਭੈ ਨਾਲਿ ॥ ਭੈ ਭਉ ਘ
ੜੀਐ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਿ ॥ ਭੈ ਬਿਨੁ ਘਾੜਤ ਕਚੁ ਨਿਕਚ ॥ ਅੰਧਾ ਸਚਾ ਅੰਧੀ ਸਟ
॥੨॥ ਬੁਧੀ ਬਾਜੀ ਉਪਜੈ ਚਾਉ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪ ਪਵੈ ਨ ਤਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨ
ਮੁਖਿ ਬੋਲਣੁ ਵਾਉ ॥ ਅੰਧਾ ਅਖਰੁ ਵਾਉ ਦੁਆਉ ॥੩॥੧॥ ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ ੧ ਡਰਿ ਘਰੁ ਘਰਿ ਡਰੁ ਡਰਿ ਡਰੁ ਜਾਇ ॥ ਸੋ ਡਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਡਰਿ
ਡਰੁ ਪਾਇ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਤੇਰੀ ਰਜਾ
ਇ ॥੧॥ ਡਰੀਐ ਜੇ ਡਰੁ ਹੋਵੈ ਹੋਰੁ ॥ ਡਰਿ ਡਰਿ ਡਰਣਾ ਮਨ ਕਾ ਸੋਰੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਾ ਜੀਉ ਮਰੈ ਨ ਡੂਬੈ ਤਰੈ ॥ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਆਵੈ ਹੁ
ਕਮੇ ਜਾਇ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਹੰਸੁ ਹੇਤੁ ਆਸਾ ਅਸਮਾਨੁ ॥
ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਭੂਖ ਬਹੁਤੁ ਨੈ ਸਾਨੁ ॥ ਭਉ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਵਿਣੁ ਖਾਧੇ ਮ
ਰਿ ਹੋਹਿ ਗਵਾਰੁ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕਾ ਕੋਇ ਕੋਈ ਕੋਇ ਕੋਇ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਸਭਨਾ
ਕਾ ਸੋਇ ॥ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖਣੁ ਬਿਖਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੪॥੨॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਾਤਾ ਮਤਿ ਪਿਤਾ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਸਤੁ ਭਾਈ ਕਰਿ
ਏਹੁ ਵਿਸੇਖੁ ॥੧॥ ਕਹਣਾ ਹੈ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਤਉ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ
ਪਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਮ ਸੁਰਤਿ ਦੁਇ ਸਸੁਰ ਭਏ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਮਣਿ ਕਰਿ ਮਨ ਲ
ਏ ॥੨॥ ਸਾਹਾ ਸੰਜੋਗੁ ਵੀਆਹੁ ਵਿਜੋਗੁ ॥ ਸਚੁ ਸੰਤਤਿ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋਗੁ ॥੩॥੩॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ਪਉਣੈਪਾਣੀਅਗਨੀਕਾਮੇਲੁ॥ਚੰਚਲ
ਚਪਲਬੁਧਿਕਾਖੇਲੁ॥ਨਉਦਰਵਾਜੇਦਸਵਾਦੁਆਰੁ॥ਬੁਝੁਰੇਗਿਆਨੀਏਹੁ
ਬੀਚਾਰੁ॥੧॥ਕਥਤਾਬਕਤਾਸੁਨਤਾਸੋਈ॥ਆਪੁਬੀਚਾਰੇਸੁਗਿਆਨੀਹੋਈ॥
ਰਹਾਉ॥ਦੇਹੀਮਾਟੀਬੋਲੈਪਉਣੁ॥ਬੁਝੁਰੇਗਿਆਨੀਮੂਆਹੈਕਉਣੁ॥ਮੂਈ
ਸੁਰਤਿਬਾਦੁਅਹੰਕਾਰੁ॥ਓਹੁਨਮੂਆਜੋਦੇਖਣਹਾਰੁ॥੨॥ਜੈਕਾਰਣਿਤਟਿਤੀ
ਰਥਿਜਾਹੀ॥ਰਤਨਪਦਾਰਥਘਟਹੀਮਾਹੀ॥ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤੁਬਾਦੁਵਖਾ
ਣੈ॥ਭੀਤਰਿਹੋਦੀਵਸਤੁਨਜਾਣੈ॥੩॥ਹਉਨਮੂਆਮੇਰੀਮੁਈਬਲਾਇ॥ਓ
ਹੁਨਮੂਆਜੋਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਬ੍ਰਹਮੁਦਿਖਾਇਆ॥ਮਰ
ਤਾਜਾਤਾਨਦਰਿਨਆਇਆ॥੪॥੪॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ਦਖਣੀ ਸੁਣਿ
ਸੁਣਿਬੂਝੈਮਾਨੈਨਾਉ॥ਤਾਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਆਪਿਭੁਲਾਏਠਉਰ
ਨਠਾਉ॥ਤੂੰਸਮਝਾਵਹਿਮੇਲਿਮਿਲਾਉ॥੧॥ਨਾਮੁਮਿਲੈਚਲੈਮੈਨਾਲਿ
॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਬਾਧੀਸਭਕਾਲਿ॥ਰਹਾਉ॥ਖੇਤੀਵਣਜੁਨਾਵੈਕੀਓਟ॥ਪਾਪੁਪੁੰ
ਨੁਬੀਜਕੀਪੋਟ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਜੀਅਮਹਿਚੋਟ॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਚਲੇਮਨਿਖੋਟ॥
੨॥ਸਾਚੇਗੁਰਕੀਸਾਚੀਸੀਖ॥ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਸਾਚੁਪਰੀਖ॥ਜਲਪੁਰਾਇ
ਨਿਰਸਕਮਲਪਰੀਖ॥ਸਬਦਿਰਤੇਮੀਠੇਰਸਈਖ॥੩॥ਹੁਕਮਿਸੰਜੋਗੀ
ਗੜਿਦਸਦੁਆਰ॥ਪੰਚਵਸਹਿਮਿਲਿਜੋਤਿਅਪਾਰ॥ਆਪਿਤੁਲੈਆ
ਪੇਵਣਜਾਰ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਵਾਰਣਹਾਰ॥੪॥੫॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧॥
ਜਾਤੋਜਾਇਕਹਾਤੇਆਵੈ॥ਕਹਉਪਜੈਕਹਜਾਇਸਮਾਵੈ॥ਕਿਉਬਾਧਿਓ
ਕਿਉਮੁਕਤੀਪਾਵੈ॥ਕਿਉਅਬਿਨਾਸੀਸਹਜਿਸਮਾਵੈ॥੧॥ਨਾਮੁਰਿਦੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਮੁਖਿਨਾਮੁ॥ਨਰਹਰਨਾਮੁਨਰਹਰਨਿਹਕਾਮੁ॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਜੇਆਵੈਸਹਜੇਜਾਇ॥
ਮਨਤੇਉਪਜੈਮਨਮਾਹਿਸਮਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤੋਬੰਧੁਨਪਾਇ॥ਸਬ

ਤੁਬੀਚਾਰਿਕਿਛੁਨਜਾਣਿਆ॥੨॥ਤਰਵਰਪੰਖੀਬਹੁਨਿਸਿਬਾਸੁ॥ਸੁਖਦੁਖੀਆਮ
ਨਿਮੋਹਵਿਣਾਸੁ॥ਸਾਝਬਿਹਾਗਤਕਹਿਆਗਾਸੁ॥ਦਹਦਿਸਿਧਾਵਹਿਕਰਮਿਲਿ
ਖਿਆਸੁ॥੩॥ਨਾਮਸੰਜੋਗੀਗੋਇਲਿਥਾਟੁ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਫੂਟੈਬਿਖੁਮਾਟੁ॥ਬਿਨੁਵਖ
ਰਸੂਨੋਘਰੁਹਾਟੁ॥ਗੁਰਮਿਲਿਖੋਲੇਬਜਰਕਪਾਟ॥੪॥ਸਾਧੁਮਿਲੈਪੂਰਬਸੰਜੋਗ॥
ਸਚਿਰਹਸੇਪੂਰੇਹਰਿਲੋਗ॥ਮਨੁਤਨੁਦੇਲੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕੈਲਾਗ
ਉਪਾਇ॥੫॥੬॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਮਾਇਆਮਹਿਚੀਤੁ॥
ਝੂਠਵਿਕਾਰਿਜਾਗੈਹਿਤਚੀਤੁ॥ਪੂੰਜੀਪਾਪਲੋਭਕੀਕੀਤੁ॥ਤਰੁਤਾਰੀਮਨਿਨਾਮੁਸੁਚੀ
ਤੁ॥੧॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਾਚੇਮੈਤੇਰੀਟੇਕ॥ਹਉਪਾਪੀਤੂੰਨਿਰਮਲੁਏਕ॥ਰਹਾਉ॥ਅਗਨਿ
ਪਾਣੀਬੋਲੈਭੜਵਾਉ॥ਜਿਹਵਾਇੰਦ੍ਰੀਏਕੁਸੁਆਉ॥ਦਿਸਟਿਵਿਕਾਰੀਨਾਹੀਭ
ਉਭਾਉ॥ਆਪੁਮਾਰੇਤਾਪਾਏਨਾਉ॥੨॥ਸਬਦਿਮਰੈਫਿਰਿਮਰਣੁਨਹੋਇ॥ਬਿਨੁ
ਮੂਏਕਿਉਪੂਰਾਹੋਇ॥ਪਰਪੰਚਿਵਿਆਪਿਰਹਿਆਮਨੁਦੋਇ॥ਥਿਰੁਨਾਰਾਇਣੁਕ
ਰੇਸੁਹੋਇ॥੩॥ਬੋਹਿਥਿਚੜਉਜਾਆਵੈਵਾਰੁ॥ਠਾਕੇਬੋਹਿਥਦਰਗਹਮਾਰ॥ਸ
ਚੁਸਾਲਾਹੀਧੰਨੁਗੁਰਦੁਆਰੁ॥ਨਾਨਕਦਰਿਘਰਿਏਕੰਕਾਰੁ॥੪॥੭॥ ਗ
ਉੜੀਮ:੧॥ਉਲਟਿਓਕਮਲੁਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰਿ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਗਗਨਿਦਸਦੁ
ਆਰਿ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣੁਬੇਧਿਆਆਪਿਮੁਰਾਰਿ॥੧॥ਰੇਮਨਮੇਰੇਭਰਮੁਨਕੀਜੈ॥ਮ
ਨਿਮਾਨਿਐਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਜੈ॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮੁਜੀਤਿਮਰਣਿਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਆ
ਪਿਮੂਆਮਨੁਮਨਤੇਜਾਨਿਆ॥ਨਜਰਿਭਈਘਰੁਘਰਤੇਜਾਨਿਆ॥੨॥ਜਤੁਸ
ਤੁਤੀਰਥੁਮਜਨੁਨਾਮਿ॥ਅਧਿਕਬਿਥਾਰੁਕਰਉਕਿਸੁਕਾਮਿ॥ਨਰਨਾਰਾਇਣੁਅੰ
ਤਰਜਾਮਿ॥੩॥ਆਨਮਨਉਤਉਪਰਘਰਿਜਾਉ॥ਕਿਸੁਜਾਚਉਨਾਹੀਕੋਥਾਉ
॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਸਹਜਿਸਮਾਉ॥੪॥੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁਮਿਲੈਸੁਮਰਣੁਦਿਖਾਏ॥ਮਰਣਰਹਣਰਸੁਅੰਤਰਿਭਾਏ॥ਗਰਬੁਨਿਵਾਰਿਗ

ਗਨਪੁਰੁਪਾਏ॥੧॥ਮਰਣੁਲਿਖਾਇਆਏਨਹੀਰਹਣਾ॥ਹਰਿਜਪਿਜਾਪਿਰਹਣੁਹਰਿ
ਸਰਣਾ॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਦੁਬਿਧਾਭਾਗੈ॥ਕਮਲੁਬਿਗਾਸਿਮਨੁਹ
ਰਿਪ੍ਰਭਲਾਗੈ॥ਜੀਵਤੁਮਰੈਮਹਾਰਸੁਆਗੈ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਚਸੰ
ਜਮਿਸੂਚਾ॥ਗੁਰਕੀਪਉੜੀਊਚੋਊਚਾ॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਜਮਕਾਭਉਮੂਚਾ॥੩॥
ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਮਿਲਿਅੰਕਿਸਮਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਘਰੁਮਹਲੁਦਿਖਾ
ਇਆ॥ਨਾਨਕਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲਾਇਆ॥੪॥੯॥ ਗਉੜੀ॥ਮਹਲਾ੧

॥ਕਿਰਤੁਪਇਆਨਹਮੇਟੈਕੋਇ॥ਕਿਆਜਾਣਾਕਿਆਆਗੈਹੋਇ॥ਜੋਤਿ
ਸੁਭਾਣਾਸੋਈਹੂਆ॥ਅਵਰੁਨਕਰਣੈਵਾਲਾਦੂਆ॥੧॥ਨਾਜਾਣਾਕਰਮਕੇਵਡੁਤੇ
ਰੀਦਾਤਿ॥ਕਰਮੁਧਰਮੁਤੇਰੇਨਾਮਕੀਜਾਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂੰਏਵਡੁਦਾਤਾਦੇਵਣ
ਹਾਰੁ॥ਤੋਟਿਨਾਹੀਤੁਧੁਭਗਤਿਭੰਡਾਰ॥ਕੀਆਗਰਬੁਨਆਵੈਰਾਸਿ॥ਜੀਉਪਿੰ
ਡੁਸਭੁਤੇਰੈਪਾਸਿ॥੨॥ਤੂੰਮਾਰਿਜੀਵਾਲਹਿਬਖਸਿਮਿਲਾਇ॥ਜਿਉਭਾਵੀ
ਤਿਉਨਾਮੁਜਪਾਇ॥ਤੂੰਦਾਨਾਬੀਨਾਸਾਚਾਸਿਰਿਮੇਰੈ॥ਗੁਰਮਤਿਦੇਇਭਰੋਸੈ
ਤੇਰੈ॥੩॥ਤਨਮਹਿਮੈਲੁਨਾਹੀਮਨੁਰਾਤਾ॥ਗੁਰਬਚਨੀਸਚੁਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥
ਤੇਰਾਤਾਣੁਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ॥ਨਾਨਕਰਹਣਾਭਗਤਿਸਰਣਾਈ॥੪॥੧੦॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ॥ਜਿਨਿਅਕਥੁਕਹਾਇਆਅਪਿਉਪੀਆ
ਇਆ॥ਅਨਭੈਵਿਸਰੇਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੧॥ਕਿਆਡਰੀਐਡਰੁਡਰਹਿਸ
ਮਾਨਾ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਨਾ॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸੁਨਰਰਾਮੁਰਿਦੈਹਰਿਰਾਸਿ॥
ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਮਿਲੇਸਾਬਾਸਿ॥੨॥ਜਾਹਿਸਵਾਰੈਸਾਝਬਿਆਲ॥ਇਤਉ
ਤਮਨਮੁਖਬਾਧੇਕਾਲ॥੩॥ਅਹਿਨਿਸਿਰਾਮੁਰਿਦੈਸੇਪੂਰੇ॥ਨਾਨਕਰਾਮਮਿ
ਲੇਭ੍ਰਮਦੂਰੇ॥੪॥੧੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ॥ਜਨਮਿਮਰੈਤ੍ਰੈਗੁਣ
ਹਿਤਕਾਰੁ॥ਚਾਰੇਬੇਦਕਥਹਿਆਕਾਰੁ॥ਤੀਨਿਅਵਸਥਾਕਹਹਿਵਖਿਆਨੁ॥ਤੁਰੀਆ

ਵਸਥਾਸਤਿਗੁਰਤੇਹਰਿਜਾਨਾ॥੧॥ਰਾਮਭਗਤਿਗੁਰਸੇਵਾਤਰਨਾ॥ਬਾਹੁੜਿ
ਜਨਮੁਨਹੋਇਹੈਮਰਣਾ॥ਰਹਾਉ॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਕਹੈਸਭੁਕੋਈ॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ
ਸਾਸਤਪੰਡਿਤਮੁਖਿਸੋਈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਅਰਥੁਬੀਚਾਰੁਨਪਾਇਆ॥ਮੁਕਤਿਪ
ਦਾਰਥੁਭਗਤਿਹਰਿਪਾਇਆ॥੨॥ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਵਸਿਆਹਰਿਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਭਗਤਿਪਰਾਪਤਿਹੋਈ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਮੁਕਤਿਆਨੰਦੁ॥ਗੁਰਮਤਿਪਾਏਪਰ
ਮਾਨੰਦੁ॥੩॥ਜਿਨਿਪਾਇਆਗੁਰਿਦੇਖਿਦਿਖਾਇਆ॥ਆਸਾਮਾਹਿਨਿਰਾਸੁਬੁ
ਝਾਇਆ॥ਦੀਨਾਨਾਥੁਸਰਬਸੁਖਦਾਤਾ॥ਨਾਨਕਹਰਿਚਰਣੀਮਨੁਰਾਤਾ॥੪॥
੧੩॥ ਗਉੜੀਚੇਤੀ॥ ਮਹਲਾ੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਇਆਰਹੈਸੁਖਾਲੀ
ਬਾਜੀਇਹੁਸੰਸਾਰੋ॥ਲਬੁਲੋਭੁਮੁਚੁਕੂੜੁਕਮਾਵਹਿਬਹੁਤੁਉਠਾਵਹਿਭਾਰੋ॥
ਤੂੰਕਾਇਆਮੈਰੁਲਦੀਦੇਖੀਜਿਉਧਰਉਪਰਿਛਾਰੋ॥੧॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਸਿਖਹਮਾ
ਰੀ॥ਸੁਕ੍ਰਿਤੁਕੀਤਾਰਹਸੀਮੇਰੇਜੀਅੜੇਬਹੁੜਿਨਆਵੈਵਾਰੀ॥ਰਹਾਉ॥
ਹਉਤੁਧੁਆਖਾਮੇਰੀਕਾਇਆਤੂਸੁਣਿਸਿਖਹਮਾਰੀ॥ਨਿੰਦਾਚਿੰਦਾਕਰਹਿਪ
ਰਾਈਝੂਠੀਲਾਇਤਬਾਰੀ॥ਵੇਲਿਪਰਾਈਜੋਹਹਿਜੀਅੜੇਕਰਹਿਚੋਰੀਬੁ
ਰਿਆਰੀ॥ਹੰਸੁਚਲਿਆਤੂੰਪਿਛੈਰਹੀਅਹਿਛੁਟੜਿਹੋਈਅਹਿਨਾਰੀ॥੨॥
ਤੂੰਕਾਇਆਰਹੀਅਹਿਸੁਪਨੰਤਰਿਤੁਧੁਕਿਆਕਰਮੁਕਮਾਇਆ॥ਕਰਿਚੋ
ਰੀਮੈਜਾਕਿਛੁਲੀਆਤਾਮਨਿਭਲਾਭਾਇਆ॥ਹਲਤਿਨਸੋਭਾਪਲਤਿ
ਨਢੋਈਅਹਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੩॥ਹਉਖਰੀਦੁਹੇਲੀਹੋਈਬਾਬਾ
ਨਾਨਕਮੇਰੀਬਾਤਨਪੁਛੈਕੋਈ॥ਰਹਾਉ॥ਤਾਜੀਤੁਰਕੀਸੁਇਨਾਰੁਪਾਕਪੜ
ਕੇਰੇਭਾਰਾ॥ਕਿਸਹੀਨਾਲਿਨਚਲੇਨਾਨਕਝੜਿਝੜਿਪਏਗਵਾਰਾ॥ਕੂਜਾਮੇ
ਵਾਮੈਸਭੁਕਿਛੁਚਾਖਿਆਇਕੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾ॥੪॥ਦੇਦੇਨੀਵਦਿਵਾ
ਲਉਸਾਰੀਭਸਮੰਦਰਕੀਢੇਰੀ॥ਸੰਚੇਸੰਚਿਨਦੇਈਕਿਸਹੀਅੰਧੁਜਾਣੈਸ

ਭੂਮੇਗੀ॥ਜੋਇਨਅੰਕਾ॥ਜੋਇਨਆੜੀਮੰਧੈਕੈਸੈਨਕਰੇਗੀ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰਖਮ
ਨਅਸੂਨਾ॥ਜੋਪ੍ਰਭੁਤਿਸੈਕਾਭਾਣਾ॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੁਨਮਾਗਾਠਾਕੁਰੁਭਾਗਨਮਤਿ
ਸਕੇਦਰਸਨਜਾਰੇ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਰਾਸਿਤਿਸੈਕੀਮਾਰਿਆਪੇਜੀਵਾਲੇ॥੬
॥੧੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਅਵਰਿਪੰਚਹਮਏਕਜਨਾ
ਕਿਉਰਾਖਉਘਰੁਬਾਰੁਮਨਾ॥ਮਾਰਹਿਲੂਟਹਿਨੀਤਨੀਤਕਿਸੁਆਗੈਕਰੀਪੁ
ਕਾਰਜਨਾ॥੧॥ਸ੍ਰੀਰਾਮਨਾਮਾਉਚਰੁਮਨਾ॥ਆਗੈਜਮਦਲੁਬਿਖਮੁਘਨਾ॥
ਰਹਾਉ॥ਉਸਾਰਿਮੜੋਲੀਰਾਖੈਦੁਆਰਾਭੀਤਰਿਬੈਠੀਸਾਧਨਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਕੇ
ਲਕਰੇਨਿਤਕਾਮਣਿਅਵਰਿਲੁਟੇਨਿਸੁਪੰਚਜਨਾ॥੨॥ਢਾਹਿਮੜੋਲੀਲੂਟਿ
ਆਦੇਹੁਰਾਸਾਧਨਪਕੜੀਏਕਜਨਾ॥ਜਮਡੰਡਾਗਲਿਸੰਗਲੁਪੜਿਆਭਾ
ਗਿਗਏਸੇਪੰਚਜਨਾ॥੩॥ਕਾਮਣਿਲੋੜੈਸੁਇਨਾਰੁਪਾਮਿਤ੍ਰਲੁੜੇਨਿਸੁ
ਖਾਧਾਤਾ॥ਨਾਨਕਪਾਪਕਰੇਤਿਨਕਾਰਣਿਜਾਸੀਜਮਪੁਰਿਬਾਧਾਤਾ॥੪
॥੧੪॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ਮੁੰਦ੍ਰਾਤੇਘਟਭੀਤਰਿਮੁੰਦ੍ਰਾਕਾਂ
ਇਆਕੀਜੈਖਿੰਥਾਤਾ॥ਪੰਚਚੇਲੇਵਸਿਕੀਜਹਿਰਾਵਲਇਹੁਮਨੁਕੀ
ਜੈਡੰਡਾਤਾ॥੧॥ਜੋਗਜੁਗਤਿਇਵਪਾਵਸਿਤਾ॥ਏਕੁਸਬਦੁਦੂਜਾਹੋਰੁ
ਨਾਸਤਿਕੰਦਮੂਲਿਮਨੁਲਾਵਸਿਤਾ॥ਰਹਾਉ॥ਮੂੰਡਿਮੁਡਾਇਐਜੇਗੁਰੁ
ਪਾਈਐਹਮਗੁਰੁਕੀਨੀਗੰਗਾਤਾ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਤਾਰਣਹਾਰੁਸੁਆਮੀਏਕੁ
ਨਚੇਤਸਿਅੰਧਾਤਾ॥੨॥ਕਰਿਪਟੰਬੁਗਲੀਮਨੁਲਾਵਸਿਸੰਸਾਮੂਲਿ
ਨਜਾਵਸਿਤਾ॥ਏਕਸੁਚਰਣੀਜੇਚਿਤੁਲਾਵਹਿਲਬਿਲੋਭਿਕੀਧਾਵਸਿ
ਤਾ॥੩॥ਜਪਸਿਨਿਰੰਜਨੁਰਚਸਿਮਨਾ॥ਕਾਹੇਬੋਲਹਿਜੋਗੀਕਪਟੁਘ
ਨਾ॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਇਆਕਮਲੀਹੰਸੁਇਆਣਾ॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤਬਿਹਾਣੀਤਾ
॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਨਾਗੀਦਾਝੈਫਿਰਿਪਾਛੈਪਛੁਤਾਣੀਤਾ॥੪॥੧੫॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ॥ਅਉਖਧਮੰਤ੍ਰਮੂਲੁਮਨਏਕੈਜੇਕ
ਰਿਦ੍ਰਿੜੁਚਿਤੁਕੀਜੈਰੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਪਾਪਕਰਮਕੇਕਾਟਨਹਾਰਾਲੀਜੈ
ਰੇ॥੧॥ਮਨਏਕੋਸਾਹਿਬੁਭਾਈਰੇ॥ਤੇਰੇਤੀਨਿਗੁਣਸੰਸਾਰਿਸਮਾਵਹਿਅ
ਲਖੁਨਲਖਣਾਜਾਈਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਸਕਰਖੰਡੁਮਾਇਆਤਨਿਮੀਠੀਹਮਤ
ਉਪੰਡਉਚਾਈਰੇ॥ਰਾਤਿਅਨੇਰੀਸੂਝਸਿਨਾਹੀਲਜੁਟੂਕਸਿਮੂਸਾਭਾਈ
ਰੇ॥੨॥ਮਨਮੁਖਿਕਰਹਿਤੇਤਾਦੁਖੁਲਾਗੈਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੈਵਡਾਈਰੇ॥ਜੋ
ਤਿਨਿਕੀਆਸੋਈਹੋਆਕਿਰਤੁਨਮੇਟਿਆਜਾਈਰੇ॥੩॥ਸੁਭਰਭਰੇਨਹੋਵ
ਹਿਊਣੇਜੋਰਾਤੇਰੰਗੁਲਾਈਰੇ॥ਤਿਨਕੀਪੰਕਹੋਵੈਜੇਨਾਨਕੁਤਉਮੂੜਾਕਿ
ਛੁਪਾਈਰੇ॥੪॥੧੬॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ॥ਕਤਕੀਮਾਈਬਾ
ਪੁਕਤਕੇਰਾਕਿਦੂਥਾਵਹੁਹਮਆਏ॥ਅਗਨਿਬਿੰਬਜਲਭੀਤਰਿਨਿਪਜੇ
ਕਾਹੇਕੰਮਿਉਪਾਏ॥੧॥ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਕਉਣੁਜਾਣੈਗੁਣਤੇਰੇ॥ਕਹੇਨਜਾਨੀ
ਅਉਗਣਮੇਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਕੇਤੇਰੁਖਬਿਰਖਹਮਚੀਨੇਕੇਤੇਪਸੂਉਪਾਏ॥
ਕੇਤੇਨਾਗਕੁਲੀਮਹਿਆਏਕੇਤੇਪੰਖਉਡਾਏ॥੨॥ਹਟਪਟਣਬਿਜਮੰਦਰਭੰ
ਨੈਕਰਿਚੋਰੀਘਰਿਆਵੈ॥ਅਗਹੁਦੇਖੈਪਿਛਹੁਦੇਖੈਤੁਝਤੇਕਹਾਛਪਾਵੈ॥
੩॥ਤਟਤੀਰਥਹਮਨਵਖੰਡਦੇਖੇਹਟਪਟਣਬਾਜਾਰਾ॥ਲੈਕੈਤਕੜੀਤੋਲ
ਣਿਲਾਗਾਘਟਹੀਮਹਿਵਣਜਾਰਾ॥੪॥ਜੇਤਾਸਮੁੰਦੁਸਾਗਰੁਨੀਰਿਭਰਿਆ
ਤੇਤੇਅਉਗਣਹਮਾਰੇ॥ਦਇਆਕਰਹੁਕਿਛੁਮਿਹਰਉਪਾਵਹੁਡੁਬਦੇਪਥ
ਰਤਾਰੇ॥੫॥ਜੀਅੜਾਅਗਨਿਬਰਾਬਰਿਤਪੈਭੀਤਰਿਵਗੈਕਾਤੀ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨ
ਕੁਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈਸੁਖੁਹੋਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀ॥੬॥੧੭॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗ
ਣਿਮਹਲਾ੧ ॥ਰੈਣਿਗਵਾਈਸੋਇਕੈਦਿਵਸੁਗਵਾਇਆਖਾਇ॥ਹੀਰੇਜੈ
ਸਾਜਨਮੁਹੈਕਉਡੀਬਦਲੇਜਾਇ॥੧॥ਨਾਮੁਨਜਾਨਿਆਰਾਮਕਾ॥ਮੂੜੇਫਿਰਿਪ

ਛੈ ਪਛੁਤਾਹਿ ਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਤਾ ਧਨੁ ਧਰਣੀ ਧਰੇ ਅਨਤੁ ਨ ਚਾਹਿਆ ਜਾਇ ॥
ਅਨਤ ਕਉ ਚਾਹਨਿ ਜੋ ਗਏ ਸੇ ਆਏ ਅਨਤ ਗਵਾਇ ॥੨॥ ਆਪਣ ਲੀਆ
ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਭਾਗਠੁ ਹੋਇ ॥ ਕਰਮਾ ਉਪਰਿ ਨਿਬੜੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ
॥੩॥ ਨਾਨਕ ਕਰਣਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋਈ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੀ ਖਸਮ
ਕਾ ਕਿਸੈ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੪॥੧੮॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮ
ਹਲਾ ੧ ॥ ਹਰਣੀ ਹੋਵਾ ਬਨਿ ਬਸਾ ਕੰਦ ਮੂਲ ਚੁਣਿ ਖਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੇ
ਰਾ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਹਉ ਜਾਉ ਜੀਉ ॥੧॥ ਮੈ ਬਨਜਾਰਨਿ ਰਾਮ ਕੀ ਤੇ
ਰਾ ਨਾਮੁ ਵਖਰੁ ਵਾਪਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਕਿਲ ਹੋਵਾ ਅੰਬਿ ਬਸਾ ਸਹਜਿ ਸ
ਬਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰੁ ॥
॥੨॥ ਮਛੁਲੀ ਹੋਵਾ ਜਲਿ ਬਸਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਾਰਿ ॥ ਉਰਵਾਰਿ ਪਾਰਿ ਮੇਰਾ
ਸਹੁ ਵਸੈ ਹਉ ਮਿਲਉਗੀ ਬਾਹ ਪਸਾਰਿ ॥੩॥ ਨਾਗਨਿ ਹੋਵਾ ਧਰ ਵਸਾ ਸਬ
ਦੁ ਵਸੈ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੧੯॥

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਦੀਪਕੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜੈ ਘਰਿ ਕੀਰਤਿ ਆ
ਖੀਐ ਕਰਤੇ ਕਾ ਹੋਇ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਿਵਰਿਹੁ ਸਿਰਜ
ਣਹਾਰੋ ॥੧॥ ਤੁਮ ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਨਿਰਭਉ ਕਾ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਾਉ ਜਿਤੁ ਸੋਹਿ
ਲੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜੀਅੜੇ ਸਮਾਲੀਅਨਿ ਦੇਖੈਗਾ ਦੇਵ
ਣਹਾਰੁ ॥ ਤੇਰੇ ਦਾਨੈ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਤਿਸੁ ਦਾਤੇ ਕਵਣੁ ਸੁਮਾਰੁ ॥੨॥ ਸੰਬਤਿ ਸਾਹਾ ਲਿ
ਖਿਆ ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਪਾਵਹੁ ਤੇਲੁ ॥ ਦੇਹੁ ਸਜਣ ਅਸੀਸੜੀਆ ਜਿਉ ਹੋਵੈ ਸਾ
ਹਿਬ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥੩॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਏਹੋ ਪਾਹੁਚਾ ਸਦੜੇ ਨਿਤ ਪਵੰਨਿ ॥ ਸਦਣਹਾਰਾ
ਸਿਮਰੀਐ ਨਾਨਕ ਸੇ ਦਿਹ ਆਵੰਨਿ ॥੪॥੨੦॥
੧॥

॥ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ਚਉਪਦੇ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ॥ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ

[illegible]

ਮਹਲਾ ੩॥ ਚਉਪਦੇ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਮੇਲਾ ਹੋਈ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿ
ਲਾਵੈ ਸੋਈ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਬਿਧਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ॥ ਹੁਕਮੇ ਮੇਲੇ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ॥
॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਇ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਜਾਇ॥ ਭੈ ਰਾਚੈ ਸਚ ਰੰਗਿ ਸਮਾਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਿ
ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸੁਭਾਇ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਰਾ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ॥ ਸਬਦਿ
ਸਾਲਾਹੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ॥੨॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲੀ
ਐ ਸਭ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਹੋਇ॥ ਮਨਿ ਨਿਰਮਲਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸੋਇ॥ ਸਾਚਿ ਵਸਿਐ ਸਾ
ਚੀ ਸਭ ਕਾਰ॥ ਊਤਮ ਕਰਣੀ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰ॥੩॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਚੀ ਸੇਵਾ ਹੋਇ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ਕੋਇ॥ ਜੀਵੈ ਦਾਤਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਗੈ ਪਿਆ
ਰੁ॥੪॥੧॥੨੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩॥ ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਪਾਏ ਜਨੁ ਕੋ

ਗੁਆਰੇਰੀ

ਇ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਬੂਝੈ ਸੀਝੈ ਸੋਇ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਹਜੁ ਸਾਚੁ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ਮੁਕ
ਤਿ ਦੁਆਰੁ॥੧॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲੈ ਗੁਰੁ ਆਇ॥ ਸਾਚੈ ਸਹਜਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ॥
ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਂਤਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ॥
ਗੁਰ ਤੇ ਪਵਿਤ ਪਾਵਨ ਸੁਚਿ ਹੋਇ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ॥੨॥ ਬਾਝੁ
ਗੁਰੂ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਹੁਤਾ ਦੁਖੁ ਪਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਈ॥ ਦਰਸਨਿ ਸਚੈ ਸਚੀ ਪਤਿ ਹੋਈ॥੩॥ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਦਾਤਾ ਇਕੁ ਸੋਈ॥
ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਈ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ॥ ਨਾਨਕ
ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵਾ॥੪॥੨॥੨੨॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩॥ ਸੋ ਥਾਉ ਸਚੁ ਮਨੁ ਨਿਰ
ਮਲੁ ਹੋਇ॥ ਸਚਿ ਨਿਵਾਸੁ ਕਰੇ ਸਚੁ ਸੋਇ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਪੈ॥ ਸਭੁ ਕਿ
ਛੁ ਸਾਚਾ ਆਪੇ ਆਪੈ॥੧॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਏ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਬੈਸਿ

ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ॥ ਹਉਮੈ ਛੁਟਿ ਏ ਤੇ ਜਿਨਿ ਵਾਦੁ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਾਖੈ ਫੀਕਾ ਆ
ਆਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੈ ਤਨੁ ਮਨੁ ਫੀਕਾ ਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੀਆ ਚਲਿਆ ਰੋਇ ॥
॥੨॥ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ਸਾ
ਚੇ ਰਾਤੀ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਨਿਰਮਲ ਧਾਰ ॥ ੩॥ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ
ਜੋ ਭਾਂਡਾ ਹੋਇ ॥ ਊਂਧੈ ਭਾਂਡੈ ਟਿਕੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਚੁ ਭਾਂਡਾ ਜਿਸੁ ਸਬਦ ਪਿਆਸ ॥ ੪॥੩॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩
ਇਕਿ ਗਾਵਤ ਰਹੇ ਮਨਿ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਗਾਵਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥
ਗਾਵਣਿ ਗਾਵਹਿ ਜਿਨ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥੧॥ ਗਾਵ
ਤ ਰਹੈ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕਿ ਗਾਵਹਿ
ਇਕਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇਹਿ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਬਿਨੁ ਅਸਨੇਹਿ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਗੁਰ ਸਬ
ਦ ਪਿਆਰਿ ॥ ਅਪਨਾ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਸਦਾ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੨॥ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਮੂ
ਰਖ ਆਪੁ ਜਣਾਵਹਿ ॥ ਨਚਿ ਨਚਿ ਟਪਹਿ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਨਚਿਐ ਟਪਿ
ਐ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਭਗਤਿ ਪਾਏ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ੩॥ ਭਗਤਿ ਵਛ
ਲੁ ਭਗਤਿ ਕਰਾਏ ਸੋਇ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਖੋਇ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾ
ਚਾ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸੇ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ੪॥ ੪॥ ਗਉੜੀ
ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩॥ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਧਾਤੁ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਮੂਏ ਕੈਸੇ ਹਰਿ ਪਾ
ਇ ॥ ਮਨੁ ਮਰੈ ਦਾਰੂ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਬੂਝੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਜਿਸ
ਨੋ ਬਖਸੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਤਾ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਸੋਝੀ ਪਾਵੈ ॥ ਮਨੁ ਮੈ ਮਤੁ ਮੈਗਲ
ਮਿਕਦਾਰਾ ॥ ਗੁਰੁ ਅੰਕਸੁ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਣਹਾਰਾ ॥੨॥ ਮਨੁ ਅਸਾਧੁ ਸਾਧੈ ਜਨੁ ਕੋ
ਇ ॥ ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਇਆ ਸਵਾਰਿ ॥

ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਤਜੈ ਵਿਕਾਰਾ ॥੩॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਰਾਖਿਅਨੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਕਦੇ ਨ ਵਿ
ਛੁੜਹਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ
ਪਛਾਣੈ ॥੪॥੫॥੨੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬ
ਗੁਆਰੇਰੀ
ਉਰਾਨਾ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥ ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਚਿਤਵੈ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਨਾ ॥
ਧੰਧਾ ਕਰਤਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਵਿਹਾਨਾ ॥੧॥ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਰਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਜਿਨਿ ਰਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਜ
ਗਜੀਵਨੁ ਸੇਵਿ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਤਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰ
ਭ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ॥੨॥ ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਜੋ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਧਾਵਤ ਵਰਜੇ ਠਾਕਿ
ਰਹਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਨਵ ਨਿਧਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥੩॥ ਰਾਮ
ਰਾਮ ਕਰਤਿਆ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਨ ਲਾਗੈ ਜਮ ਪੀਰ ॥ ਆ
ਪੇ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਿ ਵਜੀਰ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ॥੪॥੬॥੨੬॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਨਾ ॥ ਸੋ ਕਿਉ
ਗੁਆਰੇਰੀ
ਵਿਸਰੈ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਪਰਵਾਨਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ
ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ਤਦ ਹੀ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਨ ਤੂੰ ਵਿਸ
ਰਹਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ਤਿਨ ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ਜਿ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅਗਿ
ਆਨੀ ਜੋਨੀ ਪਾਏ ॥੨॥ ਜਿਨ ਇਕ ਮਨਿ ਤੁਠਾ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਜਿਨ
ਇਕ ਮਨਿ ਤੁਠਾ ਤਿਨ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥
ਜਿਨਾ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਸੇ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਜਿਨਾ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਤਿਨ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥
ਨਾਨਕ ਜੋ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੪॥੭॥੨੭॥ ਗਉੜੀ
ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਤੂੰ ਅਕਥੁ ਕਿਉ ਕਥਿਆ ਜਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਮਾ
ਰਣੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਅਨੇਕ ਕੀਮਤਿ ਨਹ ਪਾਹਿ ॥੧॥ ਜਿਸ ਕੀ

ਬਾਣੀਤਿਨਿਆਖਿਸੁਣਾਈ॥ਤਿਸਕੀਅਕਥਕਥਾਗੁਰਸਬਦਿਵਖਾਣੀ॥ਰਹਾ
ਉ॥ਜਾਸਤਿਗੁਰੁਤਾਸਤਸੰਗਤਿਬਣਾਈ॥ਜਾਸਤਿਗੁਰੁਤਾਹਰਿਗੁ
ਣਗਾਈ॥ਜਾਸਤਿਗੁਰੁਤਾਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਈ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚ
ਮਹਲੀਥਾਉਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿਹਰਿਨਾਮੁਵਸਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗ
ਤਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੩॥ਆਪੇਦਾਤਿਕਰੇਦਾਤਾਰੁ॥ਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰਸਿਉ
ਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਤਿਨਕਉਜੈਕਾਰੁ॥੪॥੮॥੨੮॥

ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ ੩॥ ਇਕਸੁਤੇਸਭਿਰੂਪਹਹਿਰੰਗਾ॥ਪਉ
ਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਸਭਿਸਹਲੰਗਾ॥ਭਿੰਨਭਿੰਨਵੇਖੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਰੰਗਾ॥੧॥ਏਕੁਅਚਰ
ਜੁਏਕੋਹੈਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵੀਚਾਰੇਵਿਰਲਾਕੋਈ॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਜਿਭਵੈਪ੍ਰਭੁਸਭ
ਨੀਥਾਈ॥ਕਹਾਗੁਪਤੁਪ੍ਰਗਟੁਪ੍ਰਭਿਬਣਤਬਣਾਈ॥ਆਪੇਸੁਤਿਆਦੇਇਜਗਾ
ਈ॥੨॥ਤਿਸਕੀਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਹੋਈ॥ਕਹਿਕਹਿਕਥਨੁਕਹੈਸਭੁਕੋਈ॥ਗੁਰਸਬਦਿ
ਸਮਾਵੈਬੂਝੈਹਰਿਸੋਈ॥੩॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਵੇਖੈਸਬਦਿਮਿਲਾਏ॥ਵਡੀਵਡਿਆ
ਈਗੁਰਸੇਵਾਤੇਪਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਏ॥੪॥੯॥੨੯॥

ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ ੩॥ ਮਨਮੁਖਿਸੂਤਾਮਾਇਆਮੋਹਿਪਿਆਰਿ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਜਾਗੇਗੁਣਗਿਆਨਬੀਚਾਰਿ॥ਸੇਜਨਜਾਗੇਜਿਨਨਾਮਪਿਆਰਿ॥੧॥ਸਹਜੇਜਾ
ਗੈਸਵੈਨਕੋਇ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਬੂਝੈਜਨੁਕੋਇ॥ਰਹਾਉ॥ਅਸੰਤੁਅਨਾੜੀਕਦੇਨਬੂਝੈ
॥ਕਥਨੀਕਰੇਤੈਮਾਇਆਨਾਲਿਲੂਝੈ॥ਅੰਧੁਅਗਿਆਨੀਕਦੇਨਸੀਝੈ॥੨॥ਇਸੁ
ਜੁਗਮਹਿਰਾਮਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾ॥ਵਿਰਲਾਕੋਪਾਏਗੁਰਸਬਦਿਵੀਚਾਰਾ॥ਆਪਿ
ਤਰੈਸਗਲੇਕੁਲਉਧਾਰਾ॥੩॥ਇਸੁਕਲਿਜੁਗਮਹਿਕਰਮੁਧਰਮੁਨਕੋਈ॥ਕਲੀਕਾ
ਜਨਮੁਚੰਡਾਲਕੈਘਰਿਹੋਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਬਿਨਾਕੋਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥੪॥੧੦॥੩੦॥

ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ ੩॥ ਸਚਾਅਮਰੁਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁ॥ਮਨਿ

ਸਾਚੇ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹਾ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਰਾਮੁ ਜਪਹੁ ਭਉਜਲੁ ਉਤਰਹੁ ਪਾਰਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਰਮੇ ਆਵੈ ਭਰਮੇ ਜਾਇ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਨਮਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਨ ਚੇਤੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੨॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾ ਕਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਇਹੁ ਜੀਉ ਵਿਡਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਲਾਇਆ ॥ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਖਟੇ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਚੇਤੇ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਉ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ॥੪॥੧੧॥੩੧॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਪੂਛਉ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਇ ॥ ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਾਇ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਘਾਲ ਥਾਇ ਪਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੨॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਨ ਸੇਵਿਆ ਜਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ ਪੁਤਿ ਕੁਟੰਬਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੋਹਿਆ ਮਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੧੨॥੩੨॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ (ਗੁਆਰੇਰੀ)

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੋਈ ॥ ਪੂਰਾ ਜਨੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ਅਖੁਟੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਤੋਟਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਐਥੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਹੋਈ ॥੧॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰੇ ਭਰਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਮਹਾਪੁਰਖ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਆਪਿ ਉਧਰੇ ਕੁਲ ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਭਉਜਲ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰੇ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸਦਾ ਮਨਿ ਦਾਸਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਘਰ ਮਾਹਿ ਉ

ਵਾਣਾ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਿਨ ਕੀ ਸਚੀ ਬਾਣੀ॥ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤੀ ਆਖਿ ਵਖਾ
ਣੀ॥ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਹਿ ਹਰਿ ਸਾਰੰਗਪਾਣੀ॥ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਨਿਹਕੇਵਲ ਨਿਰਬਾ
ਣੀ॥੪॥੧੩॥੩੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩॥ ॥ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਵਡ
ਭਾਗਿ ਸੰਜੋਗ॥ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਧਿ
ਆਇ॥ਜਨਮੁ ਜੀਤਿ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਪਾਇ॥ਰਹਾਉ॥ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਹੈ
ਮੀਠਾ॥੨॥ਕਰਮ ਕਾਂਡ ਬਹੁ ਕਰਹਿ ਅਚਾਰ॥ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਅਹੰਕਾਰ॥
੩॥ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਓ ਮਾਇਆ ਫਾਸ॥ਜਨ ਨਾਨਕ ਛੂਟੈ ਗੁਰ ਪਰਗਾਸ॥੪॥੧੪॥੩੪॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩॥ ਜੈਸੀ ਧਰਤੀ ਊਪਰਿ ਮੇਘੁ
ਲਾ ਬਰਸਤੁ ਹੈ ਕਿਆ ਧਰਤੀ ਮਧੇ ਪਾਣੀ ਨਾਹੀ॥ਜੈਸੇ ਧਰਤੀ ਮਧੇ ਪਾਣੀ ਪਰਗਾ
ਸਿਆ ਬਿਨੁ ਪਗਾ ਵਰਸਤ ਫਿਰਾਹੀ॥੧॥ਬਾਬਾ ਤੂੰ ਐਸੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਹੀ॥ਜੋ ਕਿਛੁ
ਕਰਤੁ ਹੈ ਸੋਈ ਕੋਈ ਹੈ ਰੇ ਤੈਸੇ ਜਾਇ ਸਮਾਹੀ॥ਰਹਾਉ॥ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖ ਹੋਇ ਕੈ
ਕਿਆ ਓਇ ਕਰਮ ਕਮਾਹੀ॥ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਸਦਾ ਹਹਿ ਤੇਰੇ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹੀ॥
੨॥ਇਤਨੇ ਜਨਮ ਭੂਲਿ ਪਰੇ ਸੇ ਜਾ ਪਾਇਆ ਤਾ ਭੂਲੇ ਨਾਹੀ॥ਜਾ ਕਾ ਕਾਰਜੁ ਸੋਈ
ਪਰੁ ਜਾਣੈ ਜੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹੀ॥੩॥ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ ਤੂੰ ਹੈ ਹਹਿ ਆਪੇ ਭਰਮੁ ਕਹਾ
ਹੀ॥ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਤਤ ਸਿਉ ਮਿਲਿਆ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਹੀ॥੪॥੧॥੧੫
॥੩੫॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩ ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਾਲੈ
ਵਸਿ ਹੈ ਬਾਧਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ॥ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਮਨਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ॥੧॥
ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਲੈ ਦਰਗਹ ਲਏ
ਛਡਾਇ॥ਰਹਾਉ॥ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭਰਮਦੇ ਮਨਹਠਿ ਆਵੈ ਜਾਇ॥ਗੁਰ ਕਾ
ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨਿਓ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ॥ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਸਮਾਇ॥੩॥ਮ
ਸੁਖਿ

ਨੁਸਬਦਿਮਰੈਪਰਤੀਤਿਹੋਇਹਉਮੈਤਜੇਵਿਕਾਰਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕਰਮੀਪਾਈਅਨਿ
ਹਰਿਨਾਮਾਭਗਤਿਭੰਡਾਰਾ॥੪॥੨॥੧੬॥੩੬॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ੩॥

ਪੇਈਅੜੈਦਿਨਚਾਰਿਹੈਹਰਿਹਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆ॥ਸੋਭਾਵੰਤੀਨਾਰਿਹੈਗੁਰ
ਮੁਖਿਗੁਣਗਾਇਆ॥ਪੇਵਕੜੈਗੁਣਸੰਮਲੈਸਾਹੁਰੈਵਾਸੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿ
ਸਮਾਣੀਆਹਰਿਹਰਿਮਨਿਭਾਇਆ॥੧॥ਸਸੁਰੈਪੇਈਐਪਿਰੁਵਸੈਕਹੁਕਿਤੁਬਿਧਿਪਾ
ਈਐ॥ਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁਅਲਖੁਹੈਆਪੇਮੇਲਾਈਐ॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਹੀਪ੍ਰਭੁਦੇਹਿਮ
ਤਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥ਵਡਭਾਗੀਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਈਐ॥ਹਉਮੈ
ਦੁਬਿਧਾਬਿਨਸਿਜਾਇਸਹਜੇਸੁਖਿਸਮਾਈਐ॥ਸਭੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਆਪੇ
ਨਾਇਲਾਈਐ॥੨॥ਮਨਮੁਖਿਗਰਬਿਨਪਾਇਓਅਗਿਆਨਇਆਣੇ॥ਸਤਿਗੁ
ਰਸੇਵਾਨਾਕਰਹਿਫਿਰਿਫਿਰਿਪਛੁਤਾਣੇ॥ਗਰਭਜੋਨੀਵਾਸੁਪਾਇਦੇਗਰਭੇਗਲਿ
ਜਾਣੇ॥ਮੇਰੇਕਰਤੇਏਵੈਭਾਵਦਾਮਨਮੁਖਭਰਮਾਣੇ॥੩॥ਮੇਰੈਹਰਿਪ੍ਰਭਿਲੇਖੁਲਿ
ਖਾਇਆਧੁਰਿਮਸਤਕਿਪੂਰਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਭੇਟਿਆਗੁਰੁਸੂਰਾ॥
ਮੇਰਾਪਿਤਾਮਾਤਾਹਰਿਨਾਮੁਹੈਹਰਿਬੰਧਪੁਬੀਰਾ॥ਹਰਿਹਰਿਬਖਸਿਮਿਲਾਇ
ਪ੍ਰਭਜਨੁਨਾਨਕੁਕੀਰਾ॥੪॥੩॥੧੭॥੩੭॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ੩

॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਗਿਆਨੁਪਾਇਆਹਰਿਤਤੁਬੀਚਾਰਾ॥ਮਤਿਮਲੀਣਪਰ
ਗਟੁਭਈਜਪਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰਾ॥ਸਿਵਿਸਕਤਿਮਿਟਾਈਆਚੂਕਾਅੰਧਿਆਰਾ॥ਧੁਰਿ
ਮਸਤਕਿਜਿਨਕਉਲਿਖਿਆਤਿਨਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥੧॥ਹਰਿਕਿਤੁਬਿਧਿਪਾਈ
ਐਸੰਤਜਨਹੁਜਿਸੁਦੇਖਿਹਉਜੀਵਾ॥ਹਰਿਬਿਨੁਚਸਾਨਜੀਵਤੀਗੁਰਮੇਲਿਹੁਹ
ਰਿਰਸੁਪੀਵਾ॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾਨਿਤਹਰਿਸੁਣੀਹਰਿਹਰਿਗਤਿਕੀਨੀ
॥ਹਰਿਰਸੁਗੁਰਤੇਪਾਇਆਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਲੀਨੀ॥ਧਨੁਧਨੁਗੁਰੁਸਤਪੁਰਖੁਹੈਜਿਨਿ
ਭਗਤਿਹਰਿਦੀਨੀ॥ਜਿਸੁਗੁਰਤੇਹਰਿਪਾਇਆਸੋਗੁਰੁਹਮਕੀਨੀ॥੨॥ਗੁਣਦਾਤ

ਹਰਿ ਗਾਇਐ ਹਮ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ਪਾਪੀ ਪਾਥਰ ਡੂਬਦੇ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਤਾਰੇ ॥ ਤੂੰ ਗੁ
ਣਦਾਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਮੂੜ ਮੁਗ
ਧ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥ ਸਹਜੁ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਜਣੁ
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਘਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ਗਾਇਆ ਹਰਿ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਹ
ਰਿ ਚੇਤਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਧੂੜਿ ਤਿਨਾ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧੮॥
੩੮॥ ਮਹਲਾ ੧॥੨੦॥ ਮਹਲਾ ੩॥੧੮॥੩੮॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਚਉਪਦੇ ਤਥਾ ਦੁਪਦੇ ॥

ਪੰਡਿਤੁ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਪੜਿਆ ਜੋਗੀ
ਗੋਰਖੁ ਗੋਰਖੁ ਕਰਿਆ ਮੈ ਮੂਰਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਪੜਿਆ ॥੧॥ ਨਾ ਜਾਨਾ ਕਿਆ ਗਤਿ
ਰਾਮ ਹਮਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਰੁ ਭਉਜਲੁ ਤੂ ਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਿ
ਭੂਤ ਲਾਇ ਦੇਹ ਸਵਾਰੀ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਤਿਆਗੁ ਕਰੀ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਮੈ ਮੂਰਖ ਹਰਿ
ਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥ ਖਤ੍ਰੀ ਕਰਮ ਕਰੇ ਸੂਰਤਣੁ ਪਾਵੈ ਸੂਦੁ ਵੈਸੁ ਪਰ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾ
ਵੈ ਮੈ ਮੂਰਖ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛਡਾਵੈ ॥੩॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਤੂੰ ਆਪਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਹਰਿ ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ ॥੪॥੧॥ ੩੯॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਨਿਰਗੁਣ ਕਥਾ ਕਥਾ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀ ਭ
ਜੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਜਨ ਕੀ ਤਰੁ ਭਉਜਲੁ ਅਕਥ ਕਥਾ ਸੁਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ॥੧॥
ਗੋਬਿੰਦ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜਨ
ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਤਿਨ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਕਰਹੁ ਹਮ ਰਾਮਾ ॥ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਊਤ
ਮ ਕਾਮਾ ॥੨॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਹਮਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਭਾਵੈ ॥ ਜਨ ਪਗ ਰੇ
ਣੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਵੈ ॥੩॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖਿ

ਆਪੁਗਵਾਇਆਪ੍ਰੀਤਿਤੇਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੪॥੨॥੪੦॥ ਗਉੜੀਗੁ
ਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੪॥ ਮਾਤਾਪ੍ਰੀਤਿਕਰੇਪੁਤੁਖਾਇ॥ਮੀਨੇਪ੍ਰੀਤਿਭਈਜ
ਲਿਨਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰੀਤਿਗੁਰਸਿਖਮੁਖਿਪਾਇ॥੧॥ਤੇਹਰਿਜਨਹਰਿਮੇਲਹੁਹ
ਮਪਿਆਰੇ॥ਜਿਨਮਿਲਿਆਦੁਖਜਾਹਿਹਮਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਮਿਲਿਬਛ
ਰੇਗਊਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਵੈ॥ਕਾਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਜਾਪਿਰੁਘਰਿਆਵੈ॥ਹਰਿਜਨਪ੍ਰੀਤਿ
ਜਾਹਰਿਜਸੁਗਾਵੈ॥੨॥ਸਾਰਿੰਗਪ੍ਰੀਤਿਬਸੈਜਲਧਾਰਾ॥ਨਰਪਤਿਪ੍ਰੀਤਿਮਾਇ
ਆਦੇਖਿਪਸਾਰਾ॥ਹਰਿਜਨਪ੍ਰੀਤਿਜਪੈਨਿਰੰਕਾਰਾ॥੩॥ਨਰਪ੍ਰਾਣੀਪ੍ਰੀਤਿਮਾ
ਇਆਧਨੁਖਾਟੇ॥ਗੁਰਸਿਖਪ੍ਰੀਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਗਲਾਟੇ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਸਾਧ
ਪਗਚਾਟੇ॥੪॥੩॥੪੧॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੪॥ ਭੀਖਕਪ੍ਰੀ
ਤਿਭੀਖਪ੍ਰਭਪਾਇ॥ਭੂਖੇਪ੍ਰੀਤਿਹੋਵੈਅੰਨੁਖਾਇ॥ਗੁਰਸਿਖਪ੍ਰੀਤਿਗੁਰਮਿਲਿ
ਆਘਾਇ॥੧॥ਹਰਿਦਰਸਨੁਦੇਹੁਹਰਿਆਸਤੁਮਾਰੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੋਚਪੂਰਿ
ਹਮਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਕਵੀਪ੍ਰੀਤਿਸੂਰਜੁਮੁਖਿਲਾਗੈ॥ਮਿਲੈਪਿਆਰੇਸਭਦੁਖ
ਤਿਆਗੈ॥ਗੁਰਸਿਖਪ੍ਰੀਤਿਗੁਰੂਮੁਖਿਲਾਗੈ॥੨॥ਬਛਰੇਪ੍ਰੀਤਿਖੀਰੁਮੁਖਿਖਾ
ਇ॥ਹਿਰਦੈਬਿਗਸੈਦੇਖੈਮਾਇ॥ਗੁਰਸਿਖਪ੍ਰੀਤਿਗੁਰੂਮੁਖਿਲਾਇ॥੩॥ਹੋਰੁ
ਸਭੁਪ੍ਰੀਤਿਮਾਇਆਮੋਹੁਕਾਚਾ॥ਬਿਨਸਿਜਾਇਕੂਰਾਕਚੁਪਾਚਾ॥ਜਨਨਾਨਕ
ਪ੍ਰੀਤਿਤ੍ਰਿਪਤਿਗੁਰੁਸਾਚਾ॥੪॥੪॥੪੨॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੪॥
ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਸਫਲਹੈਬਣੀ॥ਜਿਨਹਰਿਜਪਿਆਤਿਨਪੀਛੈਛੂਟੀਘਣੀ
॥੧॥ਗੁਰਸਿਖਹਰਿਬੋਲਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਹਰਿਬੋਲਤਸਭਿਪਾਪਲਹਿਜਾਈ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਜਬਗੁਰੁਮਿਲਿਆਤਬਮਨੁਵਸਿਆਇਆ॥ਧਾਵਤਪੰਚਰਹੇਹਰਿਧਿਆ
ਇਆ॥ਅਨਦਿਨੁਨਗਰੀਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਪਗਧੂਰਿਜਿਨਾਮੁਖਿ
ਲਾਈ॥ਤਿਨਕੂੜਤਿਆਗੇਹਰਿਲਿਵਲਾਈ॥ਤੇਹਰਿਦਰਗਹਮੁਖਊਜਲਭਾਈ॥

ਜਿਤੁਮਿਲਿਐਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਹਰਿਧਣੀ

॥੩॥ਗੁਰਸੇਵਾ ਆਪੇ ਹਰਿ ਭਾਵੈ॥ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਬਸਤ੍ਰ ਕੂੜਾਰ ਪਗਟਾਵਾ ਰਿਧਿ ਆਵੈ
॥ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਤਰਾਵੈ॥੪॥੫॥੪੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ਗੁਆਰੇਰੀ
੪ ॥ਹਰਿ ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਡੰਡਾਧਾਰੀ॥ਹਰਿ ਆਪੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਬਨਵਾਰੀ॥ਹ
ਰਿ ਆਪੇ ਤਪੁ ਤਾਪੈ ਲਾਇ ਤਾਰੀ॥੧॥ਐਸਾ ਮੇਰਾ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ॥ਨਿਕ
ਟਿ ਵਸੈ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਦੂਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਧੁਨਿ ਆਪੇ॥ਹ
ਰਿ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ॥ਹਰਿ ਆਪਿ ਜਪਾਇ ਆਪੇ ਹਰਿ ਜਾਪੇ॥੨॥ਹਰਿ
ਆਪੇ ਸਾਰਿੰਗ ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾ॥ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਪਿ ਪੀਆਵਣਹਾਰਾ॥ਹਰਿ
ਆਪਿ ਕਰੇ ਆਪੇ ਨਿਸਤਾਰਾ॥੩॥ਹਰਿ ਆਪੇ ਬੇੜੀ ਤੁਲਹਾ ਤਾਰਾ॥ਹਰਿ ਆਪੇ
ਗੁਰਮਤੀ ਨਿਸਤਾਰਾ॥ਹਰਿ ਆਪੇ ਨਾਨਕ ਪਾਵੈ ਪਾਰਾ॥੪॥੬॥੪੪॥
ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪॥ ਸਾਹੁ ਹਮਾਰਾ ਤੂੰ ਧਣੀ ਜੈਸੀ ਤੂੰ ਰਾਸਿ
ਦੇਹਿ ਤੈਸੀ ਹਮ ਲੇਹਿ॥ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਣੰਜਹ ਰੰਗ ਸਿਉ ਜੇ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋ
ਇ ਦੇਹਿ॥੧॥ਹਮ ਵਣਜਾਰੇ ਰਾਮ ਕੇ॥ਹਰਿ ਵਣਜੁ ਕਰਾਵੈ ਦੇ ਰਾਸਿ ਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਾਹ ਮਨਿ ਭਾਇਆ॥ਹਰਿ ਜਪਿ ਹ
ਰਿ ਵਖਰੁ ਲਦਿਆ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਨੇੜਿ ਨ ਆਇਆ॥੨॥ਹੋਰੁ ਵਣਜੁ ਕਰਹਿ
ਵਾਪਾਰੀਏ ਅਨੰਤ ਤਰੰਗੀ ਦੁਖੁ ਮਾਇਆ॥ਓਇ ਜੇਹੈ ਵਣਜਿ ਹਰਿ ਲਾਇਆ
ਫਲੁ ਤੇਹਾ ਤਿਨ ਪਾਇਆ॥੩॥ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਣਜੁ ਸੋ ਜਨੁ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਇ
ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਈ॥ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਾਹੁ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਫਿਰਿ ਲੇਖਾ ਮੂਲਿ ਨ ਲੇ
ਈ॥੪॥੧॥੭॥੪੫॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪॥ ਜਿਉ ਜਨ
ਨੀ ਗਰਭੁ ਪਾਲਤੀ ਸੁਤ ਕੀ ਕਰਿ ਆਸਾ॥ਵਡਾ ਹੋਇ ਧਨੁ ਖਟਿ ਦੇਇ ਕਰਿ ਭੋਗ
ਬਿਲਾਸਾ॥ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਰਾਖਦਾ ਦੇ ਆਪਿ ਹਥਾਸਾ॥੧॥ਮੇਰੇ ਰਾਮ
ਮੈ ਮੂਰਖ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਗੁਸਾਈਆ॥ਜਨ ਕੀ ਉਪਮਾ ਤੁਝਹਿ ਵਡਾਈਆ॥

॥ਰਹਾਉ॥ ਮੰਦਰਿ ਘਰਿ ਆਨੰਦੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਸਭ ਰਸ ਮੀਠੇ
ਮੁਖਿ ਲਗਹਿ ਜਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨੁ ਪਰਵਾਰੁ ਸਧਾਰੁ ਹੈ ਇਕੀਹ ਕੁਲੀ
ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛਡਾਵੈ ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋ ਹਰਿ ਕੀਆ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿ
ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂੰ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਪੂਜ ਕਰਾਈ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਲਹਾਇਦਾ ਆ
ਪੇ ਵਰਤਾਈ ॥੩॥ ਲਾਲਾ ਹਾਟਿ ਵਿਹਾਝਿਆ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਜੇ ਰਾ
ਜਿ ਬਹਾਲੇ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਲਾਮੁ ਘਾਸੀ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਢਾਈ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ
ਹੈ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੨॥੮॥੪੬॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ
੪॥ ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਿਰਸਾਣੁ ਕਰੇ ਲੋਚੈ ਜੀਉ ਲਾਇ ॥ ਹਲੁ ਜੋਤੈ ਉਦਮੁ ਕਰੇ
ਮੇਰਾ ਪੁਤੁ ਧੀ ਖਾਇ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਛਡਾਇ ॥
੧॥ ਮੈ ਮੂਰਖ ਕੀ ਗਤਿ ਕੀਜੈ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਲਾਇ ਹਮ ਕਾ
ਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲੈ ਤੁਰੇ ਸਉਦਾਗਰੀ ਸਉਦਾਗਰੁ ਧਾਵੈ ॥ ਧਨੁ ਖਟੈ ਆਸਾ
ਕਰੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲਤਾ ਹਰਿ ਬੋਲਿ
ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਬਿਖੁ ਸੰਚੈ ਹਟਵਾਣੀਆ ਬਹਿ ਹਾਟਿ ਕਮਾਇ ॥ ਮੋਹ ਝੂਠੁ ਪ
ਸਾਰਾ ਝੂਠ ਕਾ ਝੂਠੇ ਲਪਟਾਇ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਹਰਿ ਖਰਚੁ
ਲੈ ਜਾਇ ॥੩॥ ਇਹੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕੁਟੰਬੁ ਹੈ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਫਾਸ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸੋ
ਜਨੁ ਤਰੈ ਜੋ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ॥ ਜਨਿ ਨਾਨਕਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਾਸ
॥੪॥੩॥੯॥੪੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਨਿਤ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਲਾ
ਲਚੁ ਕਰੇ ਭਰਮੈ ਭਰਮਾਇਆ ॥ ਵੇਗਾਰਿ ਫਿਰੈ ਵੇਗਾਰੀਆ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ਉਠਾ
ਇਆ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਕੀ ਜਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸੋ ਘਰ ਕੈ ਕੰਮਿ ਹਰਿ ਲਾਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾ
ਮ ਤੋੜਿ ਬੰਧਨ ਮਾਇਆ ਘਰ ਕੈ ਕੰਮਿ ਲਾਇ ॥ ਨਿਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਰੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਕਰੇ ਨਰਪਤਿ ਰਾਜੇ ਅਰਥਿ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥ ਕੈ ਬੰਧੈ ਕੈ ਡਾਨਿ

ਹੋਇਵੈਰਨਿਪਤਿਸਭਿਜਾਇਆ॥ਧੰਨੁਧੰਨੁਸੇਵਕਸਾਧਸਤਿਗੁਰੂਕੀਜਿਨ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਹਰਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੨॥ਜਿਤਨਸਭਉਚਾਸੁਤੁਕੀਜੈਚਾਕਰੀ
ਕਰਿਮਾਇਆਕੈਤਾਈ॥ਜਾਂਹਾਹਾਚੋਇਤਾਸੁਖੁਮਨੇਤੋਟੈਮਾਇਆਜਾਈਣਜੋਗੁ
ਟਸਾਣੀਗੁਰਸੇਵੁਕਰੈਨਿਤਨਿਤਸੁਖੁਪਾਈਐ॥੩॥ਜਿਤਨੀਭੂਖਅਨਰਸਸਾ
ਦਹੈਤਿਤਨੀਭੂਖਫਿਰਿਲਾਗੈ॥ਜਿਸੁਹਰਿਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੋਵੇਚੇਸਿਰੁ
ਗੁਰਆਗੈ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਰਸਿਤ੍ਰਿਪਤਿਆਫਿਰਿਭੂਖਨਲਾਗੈ॥੪॥੪॥
੧੦॥੪੮॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪॥ ਹਮਰੈਮਨਿਚਿਤਿਹਰਿਆ
ਸਨਿਤਕਿਉਦੇਖਾਹਰਿਦਰਸੁਤੁਮਾਰਾ॥ਜਿਨਿਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਸੋਜਾਣਤਾਹਮ
ਰੈਮਨਿਚਿਤਿਹਰਿਬਹੁਤੁਪਿਆਰਾ॥ਹਉਕੁਰਬਾਨੀਗੁਰਆਪਣੇਜਿਨਿਵਿ
ਛੁੜਿਆਮਿਲਿਆਮੇਰਾਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਹਮਪਾਪੀਸਰ
ਣਿਪਰੇਹਰਿਦੁਆਰਿ॥ਮਤੁਨਿਰਗੁਣਹਮਮੇਲੈਕਬਹੂੰਅਪੁਨੀਕਿਰਪਾਧਾ
ਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਰੇਅਵਗੁਣਬਹੁਤੁਬਹੁਤੁਹੈਬਹੁਬਾਰਬਾਰਹਰਿਗਣਤ
ਨਆਵੈ॥ਤੂੰਗੁਣਵੰਤਾਹਰਿਹਰਿਦਇਆਲੁਹਰਿਆਪੇਬਖਸਿਲੈਹਿਹ
ਰਿਭਾਵੈ॥ਹਮਅਪਰਾਧੀਰਾਖੇਗੁਰਸੰਗਤੀਉਪਦੇਸੁਦੀਓਹਰਿਨਾਮੁਛ
ਡਾਵੈ॥੨॥ਤੁਮਰੇਗੁਣਕਿਆਕਹਾਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਾਜਬਗੁਰੁਬੋਲਹਤਬ
ਬਿਸਮੁਹੋਇਜਾਇ॥ਹਮਜੈਸੇਅਪਰਾਧੀਅਵਰੁਕੋਈਰਾਖੈਜੈਸੇਹਮ
ਸਤਿਗੁਰਿਰਾਖਿਲੀਏਛਡਾਇ॥ਤੂੰਗੁਰੁਪਿਤਾਤੂੰਹੈਗੁਰੁਮਾਤਾਤੂੰਗੁਰੁਬੰਧ
ਪੁਮੇਰਾਸਖਾਸਖਾਇ॥੩॥ਜੋਹਮਰੀਬਿਧਿਹੋਤੀਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਾਸਾਬਿ
ਧਿਤੁਮਹਰਿਜਾਣਹੁਆਪੇ॥ਹਮਰੁਲਤੇਫਿਰਤੇਕੋਈਬਾਤਨਪੂਛਤਾਗੁਰ
ਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿਕੀਰੇਹਮਥਾਪੇ॥ਧੰਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਨਾਨਕਜਨਕੇਰਾਜਿਤੁਮਿਲਿਐ
ਚੂਕੇਸਭਿਸੋਗਸੰਤਾਪੇ॥੪॥੫॥੧੧॥੪੯॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮ:੪॥

ਕੰਚਨਨਾਰੀਮਹਿਜੀਉਲੁਭਤੁਹੈਮੋਹੁਮੀਠਾਮਾਇਆ॥ਘਰ
ਮੰਦਰਘੋੜੇਖੁਸੀਮਨੁਅਨਰਸਿਲਾਇਆ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਆ
ਵਈਕਿਉਛੂਟਾਮੇਰੇਹਰਿਰਾਇਆ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਇਹਨੀਚਕਰਮਹਰਿਮੇਰੇ॥
ਗੁਣਵੰਤਾਹਰਿਹਰਿਦਇਆਲੁਕਰਿਕਿਰਪਾਬਖਸਿਅਵਗਣਸਭਿਮੇਰੇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਕਿਛੁਰੂਪੁਨਹੀਕਿਛੁਜਾਤਿਨਾਹੀਕਿਛੁਢੰਗੁਨਮੇਰਾ॥ਕਿਆਮੁਹੁ
ਲੈਬੋਲਹਗੁਣਬਿਹੂਨਨਾਮੁਜਪਿਆਨਤੇਰਾ॥ਹਮਪਾਪੀਸੰਗਿਗੁਰਉ
ਬਰੇਪੁੰਨੁਸਤਿਗੁਰਕੇਰਾ॥੨॥ਸਭੁਜੀਉਪਿੰਡੁਮੁਖੁਨਕੁਦੀਆਵਰਤਣਕਉ
ਪਾਣੀ॥ਅੰਨੁਖਾਣਾਕਪੜੁਪੈਨਣੁਦੀਆਰਸਅਨਿਭੋਗਾਣੀ॥ਜਿਨਿਦੀ
ਆਸੁਚਿਤਿਨਆਵਈਪਸੂਹਉਕਰਿਜਾਣੀ॥੩॥ਸਭੁਕੀਤਾਤੇਰਾਵਰਤਦਾ
ਤੂਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਹਮਜੰਤਵਿਚਾਰੇਕਿਆਕਰਹਸਭੁਖੇਲੁਤੁਮਸੁਆਮੀ॥
ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਾਟਿਵਿਹਾਝਿਆਹਰਿਗੁਲਮਗੁਲਾਮੀ॥੪॥੬॥੧੨॥੫੦॥

ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ੪ ਜਿਉਜਨਨੀਸੁਤੁਜਣਿਪਾਲਤੀ
ਰਾਖੈਨਦਰਿਮਝਾਰਿ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਮੁਖਿਦੇਗਿਰਾਸੁਖਿਨੁਖਿਨੁਪੋਚਾਰਿ॥
ਤਿਉਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰਸਿਖਰਾਖਤਾਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰਿ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਹਮਬਾ
ਰਿਕਹਰਿਪ੍ਰਭਕੇਹੈਇਆਣੇ॥ਧੰਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪਾਧਾਜਿਨਿਹਰਿਉ
ਪਦੇਸੁਦੇਕੀਏਸਿਆਣੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੀਗਗਨਿਫਿਰੰਤੀਊਡਤੀਕਪਰੇ
ਬਾਗੇਵਾਲੀ॥ਓਹਰਾਖੈਚੀਤੁਪੀਛੈਬਿਚਿਬਚਰੇਨਿਤਹਿਰਦੈਸਾਰਿਸਮਾ
ਲੀ॥ਤਿਉਸਤਿਗੁਰਸਿਖਪ੍ਰੀਤਿਹਰਿਹਰਿਕੀਗੁਰੁਸਿਖਰਖੈਜੀਅਨਾਲੀ॥
੨॥ਜੈਸੇਕਾਤੀਤੀਸਬਤੀਸਹੈਵਿਚਿਰਾਖੈਰਸਨਾਮਾਸਰਤੁਕੇਰੀ॥ਕੋਈਜਾਣਹੁ
ਮਾਸਕਾਤੀਕੈਕਿਛੁਹਾਥਿਹੈਸਭਵਸਗਤਿਹੈਹਰਿਕੇਰੀ॥ਤਿਉਸੰਤਜਨਾਕੀਨਰ
ਨਿੰਦਕਕਰਹਿਹਰਿਰਾਖੈਪੈਜਜਨਕੇਰੀ॥੩॥ਭਾਈਮਤਕੋਈਜਾਣਹੁਕਿਸੀਕੈਕਿ

ਡੁਹਾ ਖਿਤੈ ਸਭੁ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥ ਜਾ ਕਾ ਸਰਾ ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਰਤਿ ਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕੈ ਵ
ਸਿ ਹੈ ਕੋਈ ਲਾਗਿ ਨ ਸਕੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਲਾਇਆ ॥ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਚੇਤਿ
ਨਿਤਿ ਪ੍ਰਿਅ ਦਾਸੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਜੋ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰਿ ਲਇ ਛਡਾਇਆ ॥੪॥੭॥੧੩॥
੫੧॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਐ ਮਨਿ ਹੋਇ ਅ
ਨੰਦੁ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਹੀਐ ॥ ਮਨ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਹਰਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਲਹੀ
ਐ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ॥ ਹਉ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਕਰੀ ਨਮ
ਸਕਾਰੁ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਕਿਉ ਮਿਲੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਮੇਲਿਆ ਮੇ
ਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਜਨ ਕੇਰੀਆ ਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਧੂਰਾ ॥੨॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ
ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁਣੈ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੀਐ ॥ ਤੋਟਾ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵਈ ਹ
ਰਿ ਲਾਭੁ ਨਿਤਿ ਦ੍ਰਿੜੀਐ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕਉ ਰਿਦੈ ਵਿਗਾਸੁ ਹੈ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਉਧਰੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੀ ॥੪॥੮॥੧੪॥੫੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ
ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਦਇਆਲਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੀ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਹਰਿ
ਬੋਲੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗੁ ਭਇਆ ਅਤਿ ਗੂੜਾ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭੀਨੀ ਮੇਰੀ ਚੋਲੀ ॥੧॥ ਅ
ਪੁਨੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਹਉ ਗੋਲੀ ॥ ਜਬ ਹਮ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਕਰਿ ਦੀਨੋ ਜਗਤੁ ਸ
ਭੁ ਗੋਲ ਅਮੋਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਹੁ ਬਿਬੇਕੁ ਸੰਤ ਜਨ ਭਾਈ ਖੋਜਿ ਹਿਰਦੈ ਦੇਖਿ
ਢੰਢੋਲੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਸਭ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਕੋਲੀ ॥੨॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਸਭ ਜਗ ਕੈ ਅਪਰੰਪਰ ਪੁਰਖੁ ਅਤੋਲੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਕੀਓ
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਿਰੁ ਵੇਚਿਓ ਗੁਰ ਪਹਿ ਮੋਲੀ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜੀ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੁਮ ਸਰਣਾ
ਗਤਿ ਤੁਮ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡੋਲੀ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਮਿਲਿ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਗੁਰ ਵੇਚੋਲੀ ॥੪॥੧॥੧੫॥੫੩॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ॥ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਜਗਜੀਵਨਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਜਗਦੀਸੁਰਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇ॥ਜਿਤੁਮਾਰਗਿ
ਤੁਮਪ੍ਰੇਰਹੁਸੁਆਮੀਤਿਤੁਮਾਰਗਿਹਮਜਾਤੇ॥੧॥ਰਾਮਮੇਰਾਮਨੁਹਰਿਸੇਤੀਰਾਤੇ॥
ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਾਮਰਸੁਪਾਇਆਹਰਿਰਾਮੈਨਾਮਿਸਮਾਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹ
ਰਿਨਾਮੁਹਰਿਹਰਿਜਗਿਅਵਖਧੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਸਾਤੇ॥ਤਿਨਕੇਪਾਪਦੋਖਸਭਿਬਿ
ਨਸੇਜੋਗੁਰਮਤਿਰਾਮਰਸੁਖਾਤੇ॥੨॥ਜਿਨਕਉਲਿਖਤੁਲਿਖੇਧੁਰਿਮਸਤਕਿਤੇ
ਗੁਰਿਸੰਤੋਖਿਸਰਿਨਾਤੇ॥ਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਗਈਸਭਤਿਨਕੀਜੋਰਾਮਨਾਮਰੰਗਿ
ਰਾਤੇ॥੩॥ਰਾਮਤੁਮਆਪੇਆਪਿਆਪਿਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰਤੁਮਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਦਾਤੇ॥
ਜਨੁਨਾਨਕੁਨਾਮੁਲਏਤਾਜੀਵੈਹਰਿਜਪੀਐਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇ॥੪॥੩॥੧੬॥੫੪॥

ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੪॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਜਗਜੀਵਨਦਾਤੇਮੇਰਾਮਨੁ
ਹਰਿਸੇਤੀਰਾਚੇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਬਚਨੁਦੀਓਅਤਿਨਿਰਮਲੁਜਪਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਮਨੁ
ਮਾਚੇ॥੧॥ਰਾਮਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਬੇਧਿਲੀਓਹਰਿਸਾਚੇ॥ਜਿਹਕਾਲਕੈਮੁਖਿਜਗਤੁਸ
ਭੁਗ੍ਰਸਿਆਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈਬਚਨਿਹਰਿਹਮਬਾਚੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਕਉਪ੍ਰੀਤਿ
ਨਾਹੀਹਰਿਸੇਤੀਤੇਸਾਕਤਮੂੜਨਰਕਾਚੇ॥ਤਿਨਕਉਜਨਮੁਮਰਣੁਅਤਿਭਾਰੀਵਿਚਿ
ਵਿਸਟਾਮਰਿਮਰਿਪਾਚੇ॥੨॥ਤੁਮਦਇਆਲਸਰਣਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਮੋਕਉਦੀਜੈਦਾ
ਨੁਹਰਿਹਮਜਾਚੇ॥ਹਰਿਕੇਦਾਸਦਾਸਹਮਕੀਜੈਮਨੁਨਿਰਤਿਕਰੇਕਰਿਨਾਚੇ॥੩॥
ਆਪੇਸਾਹਵਡੇਪ੍ਰਭੁਸੁਆਮੀਹਮਵਣਜਾਰੇਹੈਤਾਚੇ॥ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਜੀਉਰਾਸਿਸਭ
ਤੇਰੀਜਨਨਾਨਕਕੇਸਾਹਪ੍ਰਭਸਾਚੇ॥੪॥੪॥੧੭॥੫੫॥

ਗਉੜੀਪੂਰਬੀ
ਮਹਲਾ੪॥ ਤੁਮਦਇਆਲਸਰਬਦੁਖਭੰਜਨਇਕਬਿਨਉਸੁਨਹੁਦੇਕਾਨੇ॥
ਜਿਸਤੇਤੁਮਹਰਿਜਾਨੇਸੁਆਮੀਸੋਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਮੇਰਾਪ੍ਰਾਨੇ॥੧॥ਰਾਮਹਮਸਤਿ
ਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਰਿਮਾਨੇ॥ਹਮਮੂੜਮੁਗਧਅਸੁਧਮਤਿਹੋਤੇਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈਬਚ
ਨਿਹਰਿਹਮਜਾਨੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਤਨੇਰਸਅਨਰਸਹਮਦੇਖੇਸਭਤਿਤਨੇਫੀਕਫੀ

ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਆਸਾਇਓ ਸਤਿਗੁਰ ਮੀਠ ਰਸ ਗਾਨੇ ॥੨॥ ਜਿਨ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀ ਭੇਟਿਆ ਤੇ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਦਿਵਾਨੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਕਰਮਹੀਨ ਧੁਰਿ ਪਾਏ ਦੇਖਿ ਦੀਪਕੁ ਮੋਹਿ ਪਚਾਨੇ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤੁਮ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲਹੁ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵ ਲਗਾਨੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੇ ॥੪॥੪॥੧੮॥੫੬॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਨਾਲਿ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਕਹੁ ਕਿਥੈ ਹਰਿ ਪਹੁ ਨਸੀਐ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਛਡਾਏ ਛੁਟੀਐ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਜਪੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਉ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੀਛੈ ਛੁਟੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇਵਹੁ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਸ੍ਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਇ ਲਹਹੁ ਘਰੁ ਅਪਨਾ ਘਸਿ ਚੰਦਨੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਘਸੀਐ ॥੨॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਊਤਮੁ ਲੈ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਹਸੀਐ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖੀਐ ॥੩॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੋ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ਤੇ ਸਾਕਤ ਨਰ ਜਮਿ ਘੁਟੀਐ ॥ ਤੇ ਸਾਕਤ ਚੋਰ ਜਿਨਾ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨ ਤਿਨ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਭਿਟੀਐ ॥੪॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇਵਹੁ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨ ਨਰਹਰਿ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਲੇਖਾ ਛੁਟੀਐ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਪੂਰੇ ਕੀਏ ਖਿਨੁ ਮਾਸਾ ਤੋਲੁ ਨ ਘਟੀਐ ॥੫॥੫॥੧੯॥੫੭॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਵਸਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੈ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵਹੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੋਚ ਘਣੇਰੀ ॥੧॥ ਰਾਮ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੋਚ ਮਿਲਣ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ॥ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿੰਚਤ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਹਮਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਸਾ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹਰਿ ਜਾਨਹੁ ਮੇਰੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਨਿਤ ਜੀਵਾ ਆਸ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ॥੨॥ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁ

ਜਿਨ ਤੇ ਪੰਚ ਭੂਤ ਭਾਇਆ ਧਾਇ ਗਇਆ ਫਿਰਿਆ ਆਇ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਭਜਿਓ ਵਡਭਾਗੀ ਸਭ ਆਸ ਪੁਜੀ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥੩॥ ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸਰ ਕਰਤੇ ਸਭ ਵਸਗਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤਿ ਆਏ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥੪॥੧॥੨੦॥੫੮॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

॥ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਖਿਨੁ ਨ ਟਿਕੈ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਦਹ ਦਹ ਦਿਸਿ ਚਲਿ ਚਲਿ ਹਾਢੇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਆ ਮਨੁ ਠਾਢੇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਲੇ ਕਾਂਢੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮਰੈ ਮਸਤਕਿ ਦਾਗੁ ਦਗਾਨਾ ਹਮ ਕਰਜ ਗੁਰੂ ਬਹੁ ਸਾਢੇ ॥ ਪਰਉਪਕਾਰੁ ਪੁੰਨੁ ਬਹੁ ਕੀਆ ਭਉ ਦੁਤਰੁ ਤਾਰਿ ਪਰਾਢੇ ॥੨॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨਾਹੀ ਤਿਨ ਕੂਰੇ ਗਾਢਨ ਗਾਢੇ ॥ ਜਿਉ ਪਾਣੀ ਕਾਗਦੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਤ ਹੈ ਤਿਉ ਮਨਮੁਖ ਗਰਭਿ ਗਲਾਢੇ ॥੩॥ ਹਮ ਜਾਨਿਆ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਹ ਆਗੈ ਜਿਉ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਤਿਉ ਠਾਢੇ ॥ ਹਮ ਭੂਲ ਚੂਕ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੁਤਰੇ ਕਾਢੇ ॥੪॥੩॥੨੧॥੫੯॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਨਗਰੁ ਬਹੁ ਭਰਿਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਖੰਡਲ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਮੰਡਲ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੧॥ ਕਰਿ ਸਾਧੂ ਅੰਜੁਲੀ ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥ ਕਰਿ ਡੰਡਉਤ ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਕੰਡਾ ਹੇ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਚਲਹਿ ਚੁਭੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜਮਕਾਲੁ ਸਹਹਿ ਸਿਰਿ ਡੰਡਾ ਹੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ਦੁਖੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਵ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬਹੁ ਸੋਭ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਹੇ ॥੩॥ ਹਮ ਗਰੀਬ ਮਸਕੀਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਵਡ ਵਡਾ ਹੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਟੇਕ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੪॥੪॥੨੨॥੬੦॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਇਸੁ ਗੜ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਇ

ਜਿਉ ਕਿਛੁ ਸਾਂਡਨ ਪਾਵੈ ਕੇ ਪੀਠਾ ਹਰਿ ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਕੀਆ ਹਰਿ
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚਖਿ ਡੀਠਾ ॥੧॥ ਰਾਮ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਰ ਸਾਧ ਮੀਠਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਗਿ ਬਸੀਠਾ ॥ ਜਿਨ
ਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਖਾਨੇ ਹੀਅਰੈ ਤਿਨ ਆਗੈ ਆਣਿ ਪਰੀਠਾ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਹੀਅਰਾ
ਅਤਿ ਕਠੋਰੁ ਹੈ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਕਾਰ ਕਰੀਠਾ ॥ ਬਿਸੀਅਰ ਕਉ ਬਹੁ ਦੂਧੁ ਪੀਆਈ
ਐ ਬਿਖੁ ਨਿਕਸੈ ਫੋਲਿ ਫੁਲੀਠਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਆਨਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ
ਘਸਿ ਗਰੁੜੁ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਲੀਠਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੇ ਲਾਲੇ ਗੋਲੇ ਲਗਿ ਸੰ
ਗਤਿ ਕਰੂਆ ਮੀਠਾ ॥੪॥੯॥੨੩॥ ੬੭॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਰਥਿ ਸਰੀਰੁ ਹਮ ਬੇਚਿਆ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਆਗੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾ
ਤੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ਸਭਾਗੇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ
ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਰਮਤ ਰਾਮ ਰਾਇ ਗੁਰ ਸਬ
ਦਿ ਗੁਰੂ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥ ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਵਉ ਕਾਟਿ ਗੁਰੂ ਕਉ ਮੇਰਾ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਗੁਰ
ਬਚਨੀ ਭਾਗੇ ॥੨॥ ਅੰਧਿਆਰੈ ਦੀਪਕ ਆਨਿ ਜਲਾਏ ਗੁਰ ਗਿਆਨਿ ਗੁਰੂ ਲਿ
ਵ ਲਾਗੇ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸਿਓ ਘਰਿ ਵਸਤੁ ਲਹੀ ਮਨ ਜਾ
ਗੇ ॥੩॥ ਸਾਕਤ ਬਧਿਕ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ਤਿਨ ਜਮ ਜੋਹਨਿ ਲਾਗੇ ॥ ਉਨ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਆਗੈ ਸੀਸੁ ਨ ਬੇਚਿਆ ਓਇ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥੪॥ ਹਮਰਾ ਬਿਨਉ ਸੁਨ
ਹੁ ਪ੍ਰਭ ਠਾਕੁਰ ਹਮ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਮਾਗੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਲਜ ਪਾਤਿ ਗੁਰੂ ਹੈ
ਸਿਰੁ ਬੇਚਿਓ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੇ ॥੫॥੧੦॥੨੪॥ ੬੮॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ
ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਮ ਅਹੰਕਾਰੀ ਅਹੰਕਾਰ ਅਗਿਆਨ ਮਤਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਆਪੁ
ਗਵਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥
ਰਾਮ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਮ ਰਾਇ ਕੀ

ਗੁਰਿ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ॥ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਜਿਨਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਹਰਿ ਗਲਿ ਲਾਇਆ ॥੨॥ ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਦੇਖਨ ਕਉ ਗੁਰਿ ਹਿਰਦੇ ਨਾਲਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਸਹਜ ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮਨਿ ਮੋਰੈ ਗੁਰ ਆਗੈ ਆਪੁ ਵੇਚਾਇਆ ॥੩॥ ਹਮ ਅਪਰਾਧ ਪਾਪ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ਕਰਿ ਦੁਸਟੀ ਚੋਰ ਚੁਰਾਇਆ ॥ ਅਬ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤਿ ਆਏ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ॥੪॥੧੦॥੨੪॥ਛ ੩॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਬਾਜੈ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੂਆ ਗਾਵੈ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਹਮ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਹ ਪਾਵ ਗੁਰੂ ਕੇ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਾਵੈ ॥੨॥ ਹਿਰਦੈ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਮਨ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਹਰਿ ਰਸਿ ਆਘਾਨੇ ਫਿਰਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭੂਖ ਲਗਾਵੈ ॥੩॥ ਕੋਈ ਕਰੈ ਉਪਾਵ ਅਨੇਕ ਬਹੁਤੇਰੇ ਬਿਨੁ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥੪॥੧੧॥੨੫॥ਛ ੪॥

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿੰਦੂ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਕਰੰਮਾ ॥ ਮਤਿ ਮਾਤਾ ਮਤਿ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਰਾਮਾ ॥ ਸੰਤੋਖੁ ਪਿਤਾ ਕਰਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਜਨਮਾ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਰਾਮਾ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤੜਾ ਸਦਾ ਨਿਰਬਾਣੀ ਜੀਉ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣੀ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭਿੰਨਾ ॥੨॥ ਆਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਹਾ ॥ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਲੈ ਲਾਹਾ ਜੀਉ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੰਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਪਾਹਾ ਜੀਉ ॥ ਮਿਲੁ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਅੜੇ ਧੁਰਿ ਕਰਮਾ ॥੩॥

ਵਣੇਦਰਸਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਗੁਛਕਾਇਆਜੀਉ॥ਮਨੁਮੇਰਾਭਰੁਕਿਅੜਾਸਬਦਮ
ਖਿਪਾਇਆ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੁਠੜਾਮਿਠੜਾਹਰਿਗਾਇਆਜੀਉ॥ਜਨਨਾਨਕ ੧੦੫
ਪ੍ਰੇਮਿਰਤੰਨਾ॥੪॥੧॥੨੭॥੬੫॥ ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ੪॥
ਆਉਸਖੀਗੁਣਕਾਮਣਕਰੀਹਾਜੀਉ॥ਮਿਲਿਸੰਤਜਨਾਰੰਗੁਮਾਣਿਹਰਲੀਆ
ਜੀਉ॥ਗੁਰਦੀਪਕੁਗਿਆਨੁਸਦਾਮਨਿਬਲੀਆਜੀਉ॥ਹਰਿਤੁਠੈਢੁਲਿਢੁ
ਲਿਮਿਲੀਆਜੀਉ॥੧॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਲਗਾਹਰਿਢੋਲੇਜੀਉ॥ਮੈਮੇਲੇ
ਮਿਤ੍ਰੁਸਤਿਗੁਰਵੇਚੋਲੇਜੀਉ॥ਮਨੁਦੇਵਾਂਸੰਤਾਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਮੇਲੇਜੀਉ॥ਹਰਿਵਿ
ਟੜਿਅਹੁਸਦਾਘੋਲੇਜੀਉ॥੨॥ਵਸੁਮੇਰੇਪਿਆਰਿਆਵਸੁਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾ
ਹਰਿਕਰਿਕਿਰਪਾਮਨਿਵਸੁਜੀਉ॥ਮਨਿਚਿੰਦਿਅੜਾਫਲੁਪਾਇਆਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਗੁ
ਰੁਪੂਰਾਵੇਖਿਵਿਗਸੁਜੀਉ॥ਹਰਿਨਾਮੁਮਿਲਿਆਸੋਹਾਗਣੀਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਮ
ਨਿਅਨਦਿਨੁਅਨਦੁਰਹਸੁਜੀਉ॥ਹਰਿਪਾਇਅੜਾਵਡਭਾਗੀਈਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾ
ਨਿਤਲੈਲਾਹਾਮਨਿਹਸੁਜੀਉ॥੩॥ਹਰਿਆਪਿਉਪਾਏਹਰਿਆਪੇਵੇਖੈਹਰਿਆ
ਪੇਕਾਰੈਲਾਇਆਜੀਉ॥ਇਕਿਖਾਵਹਿਬਖਸਤੋਟਿਨਆਵੈਇਕਨਾਫਕਾਪਾ
ਇਆਜੀਉ॥ਇਕਿਰਾਜੇਤਖਤਿਬਹਹਿਨਿਤਸੁਖੀਏਇਕਨਾਭਿਖਮੰਗਾਇ
ਆਜੀਉ॥ਸਭੁਇਕੋਸਬਦੁਵਰਤਦਾਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆ
ਇਆਜੀਉ॥੪॥੨॥੨੮॥੬੬॥ ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ੪॥
ਮਨਮਾਹੀਮਨਮਾਹੀਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਰੰਗਿਰਤਾਮਨਮਾਹੀਜੀਉ॥ਹਰਿ
ਰੰਗੁਨਾਲਿਨਲਖੀਐਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਗੁਰੁਪੂਰਾਅਲਖੁਲਖਾਹੀਜੀਉ॥ਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿਆਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਸਭਦਾਲਦਦੁਖਲਹਿਜਾਹੀਜੀ
ਉ॥ਹਰਿਪਦੁਊਤਮੁਪਾਇਆਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਵਡਭਾਗੀਨਾਮਿਸਮਾਹੀਜੀਉ
॥੧॥ਨੈਣੀਮੇਰੇਪਿਆਰਿਆਨੈਣੀਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਕਿਨੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਡਿਠੜਾਨੈਣੀ

ਜੀਉ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬਹੁਤੁ ਬੈਰਾਗਿਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਬਾਝਹੁ ਧਨ ਕੁਮ
ਲੈਣੀ ਜੀਉ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ
ਸੈਣੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਮੈ ਸੁਖਿ ਵਿ
ਹਾਣੀ ਰੈਣੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਮੈ ਮੇਲਹੁ ਸੰਤ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੁਖ
ਲਗਾਈਆ ਜੀਉ ॥ ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੈ ਅੰਤਰਿ
ਬਿਰਹੁ ਹਰਿ ਲਾਈਆ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ਮੇਰਾ ਸਜਣੁ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰੁ
ਮੇਲੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜੀਵਾਈਆ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਸਾ ਪੂਰੀਆ ਮੇਰੇ
ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਮਨਿ ਵਾਧਾਈਆ ਜੀਉ ॥੪॥ ਵਾਰੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ
ਵਾਰੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਹਉ ਤੁਧੁ ਵਿਟੜਿਅਹੁ ਸਦ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ
ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੰਮ ਕਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਪੂੰਜੀ ਰਾਖੁ ਹਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਵਿਸਟੁ ਮੇਲਿ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਕਰਿ ਰੈਬਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇ
ਆ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੫॥੩॥
੨੯॥ ੬੭॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਚੋਜੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਚੋ
ਜੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਚੋਜੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਾਨੁ ਉਪਾਇਦਾ
ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਗੋਪੀ ਖੋਜੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਭ ਘਟ ਭੋਗਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋ
ਵਿੰਦਾ ਆਪੇ ਰਸੀਆ ਭੋਗੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਸੁਜਾਣੁ ਨ ਭੁਲਈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਆਪੇ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਖੇ
ਲੈ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਜੀਉ ॥ ਇਕਨਾ ਭੋਗ ਭੁਗਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਇਕਿ ਨਗਨ ਫਿਰਹਿ
ਨੰਗ ਨੰਗੀ ਜੀਉ ॥ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਦਾਨੁ ਦੇਵੈ ਸਭ ਮੰਗੀ
ਜੀਉ ॥੨॥ ਭਗਤਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਕਥਾ ਮੰਗਹਿ ਹਰਿ ਚੰਗੀ ਜੀਉ ॥
ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਲੋਚ ਮਨਿ ਪੂਰੀ ਜੀਉ ।

ਆਪੇ ਜਲਿ ਥਲਿ ਵਰਤਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਨਹੀ ਦੂਰੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਅੰ
ਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਆਪਿ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਆ
ਤਮ ਰਾਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਆਪਿ ਹਦੂਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਰਿ ਅੰਤ
ਰਿ ਵਾਜਾ ਪਉਣੁ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਵਜਾਏ ਤਿਉ ਵਾਜੈ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤ
ਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਜੈ ਜੀਉ ॥ ਆਪੇ ਸਰਣਿ ਪ
ਵਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਰਾਖੁ ਲਾਜੈ ਜੀਉ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਸੰਗ
ਤੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸਿਧਿ ਕਾਜੈ ਜੀਉ ॥੪॥੪॥੩੦॥੬੮॥

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਬਿਰਹੁ ਲਗਾਈ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰਾ
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਜੀਉ ॥
ਮੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਖਾ ਹਰਿ ਭਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਸੰਤ ਜੀਉ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੇ ਜੀ
ਉ ॥ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਹਰਿ ਮੇਰੇ
ਜੀਉ ॥ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਭਵਜਲ ਫੇਰੇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਕਿਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਖਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ
ਚਾਉ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੰਤ ਜੀਉ ਮਨਿ ਲਗਾ ਭਾਉ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਈ
ਐ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਉ ਜੀਉ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਜਪਿ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥੩॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਡ
ੜੀ ਗੋਵਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਆਸਾ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੰਤ ਜੀਉ ਗੋਵਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਾ ਜੀਉ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਪਰਗਾਸਾ ਜੀਉ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪੂਰਿਅੜੀ ਮਨਿ ਆਸਾ
ਜੀਉ ॥੪॥੫॥੩੧॥੬੯॥

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰਾ ਬਿਰਹੀ ਨਾ
ਮੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਜੀਵਾ ਜੀਉ ॥ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਲੀਵਾ ਜੀਉ ॥ ਮਨੁ
ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤੜਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਦਾ ਪੀਵਾ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਪਾਇਅੜਾ ਮਨਿ ਜੀਵਾ ਜੀਉ ॥੧॥
ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ਹਰਿ ਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ
ਜੀਉ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸੰਤ ਹਰਿ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਹਉ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥

੩॥ ਹਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਹਰਿ ਮੀਤੁ ਦਸਾਈ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਦਸਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜੀ ਹਰਿ
ਖੋਜੁ ਪਵਾਈ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠੜਾ ਦਸੇ ਹਰਿ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸ
ਮਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਮੈ ਵੇਦਨ ਪ੍ਰੇਮੁ ਹਰਿ ਬਿਰਹੁ ਲਗਾਈ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਜ
ਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥੬॥ ਮਹਲਾ ੪ ॥੨੦॥ ਮਹਲਾ ੩ ॥੧੮॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥
੩੨॥ ੭੦॥ [illegible] ॥੭੦॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ [illegible] ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਚਉਪਦੇ ॥ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਕੁਸਲੁ ਹੋਤ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਾਮ ਸਹਾ
ਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਸਲੁ ਨ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੇਰੀ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥ ਊਚੇ ਮੰਦਰ ਸੁੰਦਰ ਛਾਇਆ ॥
ਝੂਠੇ ਲਾਲਚਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ਦੇਖਿ ਵਿਗਾਸਾ ॥ ਲਸਕਰ
ਜੋੜੇ ਨੇਬ ਖਵਾਸਾ ॥ ਗਲਿ ਜੇਵੜੀ ਹਉਮੈ ਕੇ ਫਾਸਾ ॥੨॥ ਰਾਜੁ ਕਮਾਵੈ ਦਹ ਦਿਸ ਸਾਰੀ
॥ ਮਾਣੈ ਰੰਗ ਭੋਗ ਬਹੁ ਨਾਰੀ ॥ ਜਿਉ ਨਰਪਤਿ ਸੁਪਨੈ ਭੇਖਾਰੀ ॥੩॥ ਏਕੁ ਕੁਸਲੁ ਮੋ ਕਉ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਤਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹਰਿ ਕਿਆ ਭਗਤਾ ਭਾਇਆ ॥ ਜ
ਨ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਕੁਸਲ ਹੋਤ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਇ
ਉ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਾਮ ਸਹਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆ
ਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਿਉ ਭ੍ਰਮੀਐ ਭ੍ਰਮੁ ਕਿਸ ਕਾ ਹੋਈ ॥ ਜਾ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀ
ਅਲਿ ਰਵਿਆ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਮਨਮੁਖ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਆ
ਪਿ ਰਾਮੁ ਦਇਆਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ਕੋ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੁ

ਅਨਿਤਾਤਾਤੂੰਸੁਖੀਸੋਊਹਾਹੋਇਆਚਿੰਤਾ॥ਓਹੁਸਭੁਕਿਛੁਜਾਨੈਜੋਵਰਤੰਤਾ॥
੨॥ਮਨਮੁਖਮੁਏਜਿਨਦੂਜੀਪਿਆਸਾ॥ਬਹੁਜੋਨੀਭਵਹਿਧੁਰਿਕਿਰਤਿਲਿਖਿ
ਆਸਾ॥ਜੈਸਾਬੀਜਹਿਤੈਸਾਖਾਸਾ॥੩॥ਦੇਖਿਦਰਸੁਮਨਿਭਇਆਬਿਗਾਸਾ॥
ਸਭੁਨਦਰੀਆਇਆਬ੍ਰਹਮੁਪਰਗਾਸਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕੀਹਰਿਪੂਰਨਆਸਾ॥੪॥੨॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥

ਕਈਜਨਮਭਏਕੀਟਪਤੰਗਾ॥ਕਈਜਨਮ
ਗਜਮੀਨਕੁਰੰਗਾ॥ਕਈਜਨਮਪੰਖੀਸਰਪਹੋਇਓ॥ਕਈਜਨਮਹੈਵਰਬ੍ਰਿਖਜੋ
ਇਓ॥੧॥ਮਿਲੁਜਗਦੀਸਮਿਲਨਕੀਬਰੀਆ॥ਚਿਰੰਕਾਲਇਹਦੇਹਸੰਜਰੀਆ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਈਜਨਮਸੈਲਗਿਰਿਕਰਿਆ॥ਕਈਜਨਮਗਰਭਹਿਰਿਖਰਿਆ॥ਕਈ
ਜਨਮਸਾਖਕਰਿਉਪਾਇਆ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੋਨਿਭ੍ਰਮਾਇਆ॥੨॥ਸਾਧਸੰ
ਗਿਭਇਓਜਨਮੁਪਰਾਪਤਿ॥ਕਰਿਸੇਵਾਭਜੁਹਰਿਹਰਿਗੁਰਮਤਿ॥ਤਿਆਗਿਮਾਨੁ
ਝੂਠੁਅਭਿਮਾਨੁ॥ਜੀਵਤਮਰਹਿਦਰਗਹਿਪਰਵਾਨੁ॥੩॥ਜੋਕਿਛੁਹੋਆਸੁਤੁਝ
ਤੇਹੋਗੁ॥ਅਵਰੁਨਦੂਜਾਕਰਣੈਜੋਗੁ॥ਤਾਮਿਲੀਐਜਾਲੈਹਿਮਿਲਾਇ॥ਕਹੁ
ਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੪॥੩॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥

ਕਰਮਭੂਮਿਮਹਿਬੋਅਹੁਨਾਮੁ॥ਪੂਰਨਹੋਇਤੁਮਾਰਾਕਾਮੁ॥ਫਲਪਾਵਹਿਮਿਟੈ
ਜਮਤ੍ਰਾਸ॥ਨਿਤਗਾਵਹਿਹਰਿਹਰਿਗੁਣਜਾਸ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅੰਤਰਿਉਰਿਧਾ
ਰਿ॥ਸੀਘਰਕਾਰਜੁਲੇਹੁਸਵਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਪਨੇਪ੍ਰਭਸਿਉਹੋਹੁਸਾਵਧਾਨੁ॥
ਤਾਤੂੰਦਰਗਹਿਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥ਉਕਤਿਸਿਆਣਪਸਗਲੀਤਿਆਗੁ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਚ
ਰਣੀਲਾਗੁ॥੨॥ਸਰਬਜੀਅਹਹਿਜਾਕੈਹਾਥਿ॥ਕਦੇਨਵਿਛੁੜੈਸਭਕੈਸਾਥਿ॥ਉ
ਪਾਵਛੋਡਿਗਹੁਤਿਸਕੀਓਟ॥ਨਿਮਖਮਾਹਿਹੋਵੈਤੇਰੀਛੋਟਿ॥੩॥ਸਦਾਨਿਕਟਿਕ
ਰਿਤਿਸਨੋਜਾਣੁ॥ਪ੍ਰਭਕੀਆਗਿਆਸਤਿਕਰਿਮਾਨੁ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਮਿਟਾਵਹੁਆਪੁ॥
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਾਨਕਜਪਿਜਾਪੁ॥੪॥੪॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥

ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਕਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥ ਗੁਰ
ਕਾ ਬਚਨੁ ਜੀਅ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਰਚੈ ਰਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੧॥ ਜੋ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਸੁ ਮ
ਨ ਕੈ ਕਾਮਿ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਕੀਆ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਅਟਲ ਅਛੇ
ਦ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਕਟੇ ਭ੍ਰਮ ਭੇਦ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਹ
ਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਜੀਅ ਕੈ ਸਾਥ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥ
॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਨਰਕਿ ਨ ਪਵੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਵੈ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕਾ
ਬਚਨੁ ਪਰਗਟੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਹੋਇ ਆ
ਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ॥੪॥੫॥ ਗਉੜੀ
ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਮਾਟੀ ਤੇ ਰਤਨਾ ॥ ਗਰਭ ਮਹਿ ਰਾਖਿਆ
ਜਿਨਿ ਜਤਨਾ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਨੀ ਸੋਭਾ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਆਠ ਪਹਰ
ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਰਮਈਆ ਰੇਨੁ ਸਾਧ ਜਨ ਪਾਵਉ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਅਪੁਨਾ ਖਸਮੁ
ਧਿਆਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਮੂੜ ਤੇ ਬਕਤਾ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਬੇਸੁਰਤ ਤੇ ਸੁਰਤਾ
॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹੀ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਦੀ
ਆ ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਥਾਨੁ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਮਾਨੁ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਨੀ ਸਭ ਪੂਰਨ
ਆਸਾ ॥ ਸਿਮਰਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਾਇਆ ਸਿ
ਲਕ ਕਾਟੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਖੁ ਖਾਟੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਸੁ ਤੇ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥
ਰਾਖਨਹਾਰੇ ਕਉ ਸਾਲਾਹੀ ॥੪॥੬॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਿਸ ਕੀ
ਸਰਣਿ ਨਾਹੀ ਭਉ ਸੋਗੁ ॥ ਉਸ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਛੂ ਨ ਹੋਗੁ ॥ ਤਜੀ ਸਿਆਨਪ ਬਲ ਬੁਧਿ ਬਿ
ਕਾਰ ॥ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕੀ ਰਾਖਨਹਾਰ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ॥ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ
ਤੇਰੈ ਸਦ ਸੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਟੇਕ ਮਨੈ ਮਹਿ ਰਾਖੁ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰ
ਸੁ ਚਾਖੁ ॥ ਅਵਰਿ ਜਤਨ ਕਹਹੁ ਕਉਨ ਕਾਜ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ਲਾਜ ॥੨॥

ਕਿਆਮਨੁਖਕਹਤੁਕਿਆਜੋਰੁ॥ਝੂਠਾਮਾਇਆਕਾਸਭੁਸੋਰੁ॥ਕਰਣਕਰਾਵਨਹਾਰ
ਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਘਟਾਕੇਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੩॥ਸਰਬਸੁਖਾਸੁਖੁਸਾਚਾਏਹੁ॥ਗੁਰ
ਉਪਦੇਸੁਮਨੈਮਹਿਲੇਹੁ॥ਜਾਕਉਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਗੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੋਧੰਨੁਵਡ
ਭਾਗੀ॥੪॥੭॥ ਗਉੜੀ॥ਗੁਆਰੇਰੀ॥ਮਹਲਾ੫॥ ॥ਸੁਣਿਹਰਿਕਥਾਉ
ਤਾਰੀਮੈਲੁ॥ਮਹਾਪੁਨੀਤਭਏਸੁਖਸੈਲੁ॥ਵਡੈਭਾਗਿਪਾਇਆਸਾਧਸੰਗੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮਸਿਉਲਾਗੋਰੰਗੁ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਜਨੁਤਾਰਿਓ॥ਅਗਨਿਸਾਗਰੁਗੁਰਿ
ਪਾਰਿਉਤਾਰਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕੀਰਤਨੁਮਨਸੀਤਲਭਏ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿ
ਲਵਿਖਗਏ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਪੇਖੇਮਨਮਾਹਿ॥ਅਬਢੂਢਨਕਾਹੇਕਉਜਾਹਿ॥੨॥
ਪ੍ਰਭਅਪੁਨੇਜਬਭਏਦਇਆਲ॥ਪੂਰਨਹੋਈਸੇਵਕਘਾਲ॥ਬੰਧਨਕਾਟਿਕੀਏ
ਅਪਨੇਦਾਸ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਣਤਾਸ॥੩॥ਏਕੋਮਨਿਏਕੋਸਭਠਾਇ॥
ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹਿਓਸਭਜਾਇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਸਭੁਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤ
ਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੪॥੮॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫
॥ਅਗਲੇਮੁਏਸਿਪਾਛੈਪਰੇ॥ਜੋਉਬਰੇਸੇਬੰਧਿਲਕੁਖਰੇ॥ਜਿਹਧੰਧੇਮਹਿਓਇ
ਲਪਟਾਏ॥ਉਨਤੇਦੁਗੁਣਦਿੜੀਉਨਮਾਏ॥੧॥ਓਹਬੇਲਾਕਛੁਚੀਤਿਨਆਵੈ॥
ਬਿਨਸਿਜਾਇਤਾਹੂਲਪਟਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਸਾਬੰਧੀਮੂਰਖਦੇਹ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋ
ਧਿਲਪਟਿਓਅਸਨੇਹ॥ਸਿਰਊਪਰਿਠਾਢੋਧਰਮਰਾਇ॥ਮੀਠੀਕਰਿਕਰਿਬਿ
ਖਿਆਖਾਇ॥੨॥ਹਉਬੰਧਉਹਉਸਾਧਉਬੈਰੁ॥ਹਮਰੀਭੂਮਿਕਉਣੁਘਾਲੈਪੈਰੁ॥ਹਉ
ਪੰਡਿਤੁਹਉਚਤੁਰੁਸਿਆਣਾ॥ਕਰਣੈਹਾਰੁਨਬੁਝੈਬਿਗਾਨਾ॥੩॥ਅਪੁਨੀਗਤਿਮਿ
ਤਿਆਪੇਜਾਨੈ॥ਕਿਆਕੋਕਹੈਕਿਆਆਖਿਵਖਾਨੈ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹਿਤਿਤੁ
ਤਿਤੁਲਗਨਾ॥ਅਪਨਾਭਲਾਸਭਕਾਹੂਮੰਗਨਾ॥੪॥ਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰਾਤੂੰਕਰਣੈਹਾਰਾ॥
ਅੰਤੁਨਾਹੀਕਿਛੁਪਾਰਾਵਾਰਾ॥ਦਾਸਅਪੁਨੇਕਉਦੀਜੈਦਾਨੁ॥ਕਬਹੂਨਬਿ

ਸਰੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਾ ॥੪॥੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ (ਗੁਆਰੇਰੀ) ॥ ਅਨਿਕ
ਜਤਨ ਨਹੀ ਹੋਤ ਛੁਟਾਰਾ ॥ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਆਗਲ ਭਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿ
ਰਮਲ ਹੇਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾ ਸੇਤਾ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਓ
ਲ੍ਹਾ ॥ ਤੁਝੈ ਨ ਲਾਗੈ ਤਾਤਾ ਝੋਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਬੋਹਿਥੁ ਭੈ ਸਾਗਰ
ਮਾਹਿ ॥ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਦੀਪਾਹਿ ॥ ਅਗਨਿ ਸੀਤ ਕਾ ਲਾਹਸਿ ਦੂਖ ॥ ਨਾਮੁ
ਜਪਤ ਮਨਿ ਹੋਵਤ ਸੂਖ ॥੨॥ ਉਤਰਿ ਜਾਇ ਤੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ਪੂਰਨ
ਹੋਵੈ ਸਗਲੀ ਆਸਾ ॥ ਡੋਲੈ ਨਾਹੀ ਤੁਮਰਾ ਚੀਤੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਮੀਤ ॥੩॥ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਵੈ
॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਤਿਹ ਨਾਨਕ ਨਸੈ ॥੪॥੧੦॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਹੁਤੁ ਦਰਬੁ ਕਰਿ ਮਨੁ ਨ ਅਘਾਨਾ ॥ ਅਨਿਕ
ਰੂਪ ਦੇਖਿ ਨਹ ਪਤੀਆਨਾ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਉਰਝਿਓ ਜਾਨਿ ਮੇਰੀ ॥ ਓਹ ਬਿਨਸੈ ਓਇ
ਭਸਮੈ ਢੇਰੀ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਦੇਖਉ ਬਿਲਲਾਤੇ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਨੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧਨੁ ਮਾ
ਇਆ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਬਿਗਾਰੀ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦੀਜਹਿ ਦਾਮਾ ॥ ਓਇ ਖਸਮੈ ਕੈ
ਗ੍ਰਿਹਿ ਉਨ ਦੂਖ ਸਹਾਮਾ ॥ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਹੋਇ ਬੈਸਤ ਰਾਜਾ ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਪਸਾਰੈ ਤਾ ਨਿਰਾ
ਰਥ ਕਾਜਾ ॥੨॥ ਜਿਉ ਰਾਖਾ ਖੇਤ ਊਪਰਿ ਪਰਾਏ ॥ ਖੇਤੁ ਖਸਮ ਕਾ ਰਾਖਾ ਉਠਿ ਜਾਏ ॥
ਉਸੁ ਖੇਤ ਕਾਰਣਿ ਰਾਖਾ ਕੜੈ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਪਾਲੈ ਕਛੂ ਨ ਪੜੈ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕਾ ਰਾਜੁ ਤਿ
ਸੈ ਕਾ ਸੁਪਨਾ ॥ ਜਿਨਿ ਮਾਇਆ ਦੀਨੀ ਤਿਨਿ ਲਾਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ॥ ਆਪਿ ਬਿਨਾਹੇ ਆ
ਪਿ ਕਰੇ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੧੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ (ਗੁਆਰੇਰੀ)
੫ ॥ ਬਹੁ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪੇਖੀ ॥ ਕਲਮ ਕਾਗਦ ਸਿਆਨਪ ਲੇਖੀ ॥
ਮਹਰ ਮਲੂਕ ਹੋਇ ਦੇਖਿਆ ਖਾਨ ॥ ਤਾ ਤੇ ਨਾਹੀ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨ ॥੧॥ ਸੋ ਸੁਖੁ ਮੋ ਕਉ ਸੰਤ ਬਤਾ
ਵਹੁ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੂਝੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਹੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਸੁ ਪਵਨ ਹਸਤਿ ਅਸਵਾਰੀ ॥ ਚੋਆ ਚੰ

ਧਨੁ ਸੇਜਾ ਮੰਦਰ ਨਾਰੀਆ ॥ ਨਟ ਨਾਟਕ ਆਖਾਰੇ ਗਾਇਆ ॥ ਤਾ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਇ
ਆ ॥੩॥ ਤਖਤੁ ਸਭਾ ਮੰਡਨ ਦੋਲੀਚੇ ॥ ਸਗਲ ਮੇਵੇ ਸੁੰਦਰ ਬਾਗੀਚੇ ॥ ਆਖੇੜ
ਬਿਰਤਿ ਰਾਜਨ ਕੀ ਲੀਲਾ ॥ ਮਨੁ ਨ ਸੁਹੇਲਾ ਪਰਪੰਚੁ ਹੀਲਾ ॥੪॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਸੰਤਨ ਸਚੁ ਕਹਿਆ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਇਹੁ ਆਨੰਦੁ ਲਹਿਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀ
ਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੫॥ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ
॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮੇਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥ ॥੧੨॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹ

ਲਾ ੫ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਾਣੈ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਉਆਹੂ ਲਪਟੇਰਾ ॥ ਪੁ
ਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਗਿਰਸਤ ਕਾ ਫਾਸਾ ॥ ਹੋਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ਰਾਮ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥੧॥ ਕਵਨੁ ਸੁ ਬਿ
ਧਿ ਜਿਤੁ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਕਵਨੁ ਸੁ ਮਤਿ ਜਿਤੁ ਤਰੈ ਇਹ ਮਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜੋ ਭਲਾਈ ਸੋ ਬੁਰਾ ਜਾਨੈ ॥ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਸੋ ਬਿਖੈ ਸਮਾਨੈ ॥ ਜਾਣੈ ਨਾਹੀ ਜੀਤ ਅਰੁ
ਹਾਰ ॥ ਇਹੁ ਵਲੇਵਾ ਸਾਕਤ ਸੰਸਾਰ ॥੨॥ ਜੋ ਹਲਾਹਲ ਸੋ ਪੀਵੈ ਬਉਰਾ ॥ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਜਾਨੈ ਕਰਿ ਕਉਰਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗ ਕੈ ਨਾਹੀ ਨੇਰਿ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭ੍ਰਮ
ਤਾ ਫੇਰਿ ॥੩॥ ਏਕੈ ਜਾਲਿ ਫਹਾਏ ਪੰਖੀ ॥ ਰਸਿ ਰਸਿ ਭੋਗ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਰੰਗੀ
॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਾ ਕੇ ਕਾਟੇ ਜਾਲ ॥੪॥੧੩॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਾਰਗੁ
ਪਾਈਐ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੰਧਨ ਛੁਟੈ ॥
ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਉਮੈ ਤੁਟੈ ॥੧॥ ਤੁਮ ਲਾਵਹੁ ਤਉ ਲਾਗਹ ਸੇਵ ॥ ਹਮ ਤੇ ਕ
ਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਦੇਵ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਗਾਵਾ ਬਾਣੀ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀ
॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮਇਆ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਦਇਆ ॥੨॥ ਜੋ ਤੁ
ਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮਾ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਸਚੁ ਧਰਮਾ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਗੁਣ
ਤੁਮ ਹੀ ਪਾਸਿ ॥ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਕ ਅਰਦਾਸਿ ॥੩॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ਹਰਿ

ਰੋਗੋ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਉ ਸਤ ਸੋਗੋ ॥ ਨਾਮਿ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਇਹੁ ਕਾਲੇ
ਅਹੁ ਨਾਨਕ ਕਾਰਜੁ ਜਾਤਾ ॥੪॥੧੪॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਅਨ ਰਸਾ ਜੇਤੇ ਤੈ ਚਾਖੇ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤੇਰੀ ਲਾਥੇ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਕਾ ਤੂੰ
ਚਾਖਹਿ ਸਾਦੁ ॥ ਚਾਖਤ ਹੋਇ ਰਹਹਿ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸਨਾ ਪੀਉ ਪਿ
ਆਰੀ ॥ ਇਹ ਰਸ ਰਾਤੀ ਹੋਇ ਸਤਿ ਸੁਖਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹੇ ਜਿਹਵੇ ਤੂੰ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾ
ਉ ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਉ ॥ ਆਨ ਨ ਸੁਨੀਐ ਕਤਹੂੰ ਜਾਈਐ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੨॥ ਆਠ ਪਹਰ ਜਿਹਵੇ ਆਰਾਧਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮ ਠਾਕੁਰ ਆਗਾਧਿ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਰਸਨ ਅਮੋਲੀ
॥੩॥ ਬਨਸਪਤਿ ਮਉਲੀ ਫਲ ਫੁਲ ਪੇਡੇ ॥ ਇਹ ਰਸ ਰਾਤੀ ਬਹੁਰਿ ਨ ਛੋਡੇ ॥ ਆ
ਨ ਰਸ ਕਸ ਲਵੈ ਨ ਲਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਭਏ ਹੈ ਸਹਾਈ ॥੪॥੧੫॥ ਰਾਗੁ
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨੁ ਮੰਦਰੁ ਤਨੁ ਸਾਜੀ ਬਾਰਿ ॥ ਇਸ ਹੀ ਮਧੇ ਵਸਤੁ ਅਪਾ
ਗੁਆਰੇਰੀ
ਰ ॥ ਇਸ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਸੁਨੀਅਤ ਸਾਹੁ ॥ ਕਵਨੁ ਬਾਪਾਰੀ ਜਾ ਕਾ ਊਹਾ ਵਿਸਾਹੁ ॥੧॥ ਨਾਮ
ਰਤਨ ਕੋ ਕੋ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੋਜਨੁ ਕਰੇ ਆਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀ
ਸੇਵ ਕਰੀਜੈ ॥ ਕਵਨ ਸੁ ਜੁਗਤਿ ਜਿਤੁ ਕਰਿ ਭੀਜੈ ॥ ਪਾਇ ਲਗਉ ਤਜਿ ਮੇਰਾ ਤੇਰੈ ॥
ਕਵਨੁ ਸੁ ਜਨੁ ਜੋ ਸਉਦਾ ਜੋਰੈ ॥੨॥ ਮਹਲੁ ਸਾਹ ਕਾ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥ ਕਵਨ ਸੁ ਬਿਧਿ
ਜਿਤੁ ਭੀਤਰਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ਤੂੰ ਵਡ ਸਾਹੁ ਜਾ ਕੇ ਕੋਟਿ ਵਣਜਾਰੇ ॥ ਕਵਨੁ ਸੁ ਦਾਤਾ ਲੇ ਸੰਚਾ
ਰੇ ॥੩॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਨਿਜ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅਮੋਲ ਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਦਿਖਲਾਇਆ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਬ ਮੇਲੇ ਸਾਹਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੈ ਵੇਸਾਹਿ ॥੪॥੧੬॥ ਰਾਗੁ ਗ
ਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਰਹੈ ਇਕ ਰੰਗਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਜਾਣੈ ਸਦ
ਹੀ ਸੰਗਾ ॥ ਠਾਕੁਰ ਨਾਮੁ ਕੀਓ ਉਨਿ ਵਰਤਨਿ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਵਨੁ ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ॥੧॥
ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਮਨ ਤਨ ਹਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਆਤ

ਮ ਅਧਾਰਾ ॥ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਆਗੈ ਆਰਾਧਾ ॥ ਏਕੋ ਧਨੁ ਏਕੋ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਹਿ ਬਿਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥੨॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਦੁਹਹੂ ਤੇ ਮੁਕਤੇ ॥ ਸਦਾ ਅਲਿਪਤੁ ਜੋਗ ਅਰੁ ਜੁਗਤੇ ॥ ਦੀਸਹਿ ਸਭ ਮਹਿ ਸਭ ਤੇ ਰਹਤੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਓਇ ਧਿਆਨੁ ਧਰਤੇ ॥੩॥ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਵਨ ਵਖਾਨਉ ॥ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਕਿਛੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨਉ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੋਹਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥ ਧੂਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਨਾਨਕ ਦੀਜੈ ॥੪॥੧੭॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸਖਾ ਤੂੰਹੀ ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਹੀਤੁ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਪਤਿ ਤੂਹੈ ਮੇਰਾ ਗਹਣਾ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਨਿਮਖੁ ਨ ਜਾਈ ਰਹਣਾ ॥੧॥ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਖਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਤੁਮ ਰਾਖਹੁ ਤਿਵ ਹੀ ਰਹਨਾ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਕਹਹੁ ਸੋਈ ਮੋਹਿ ਕਰਨਾ ॥ ਜਹ ਪੇਖਉ ਤਹਾ ਤੁਮ ਬਸਨਾ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਜਪਉ ਤੇਰਾ ਰਸਨਾ ॥੨॥ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਨਵ ਨਿਧਿ ਤੂੰ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਰੰਗ ਰਸਾ ਤੂੰ ਮਨਹਿ ਅਧਾਰੁ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਸੋਭਾ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਰਚੀਆ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਓਟ ਤੂੰ ਹੈ ਮੇਰਾ ਤਕੀਆ ॥੩॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਤੁਹੀ ਧਿਆਇਆ ॥ ਮਰਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਦ੍ਰਿੜਿਆ ਇਕੁ ਏਕੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕੈ ॥੪॥੧੮॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਆਪਤ ਹਰਖ ਸੋਗ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਬਿਆਪਤ ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਅਵਤਾਰ ॥ ਬਿਆਪਤ ਧਨ ਨਿਰਧਨ ਪੇਖਿ ਸੋਭਾ ॥ ਮੂਲੁ ਬਿਆਧੀ ਬਿਆਪਸਿ ਲੋਭਾ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਬਿਆਪਤ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰੀ ॥ ਸੰਤ ਜੀਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਓਟ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਆਪਤ ਅਹੰਬੁਧਿ ਕਾ ਮਾਤਾ ॥ ਬਿਆਪਤ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਬਿਆਪਤ ਹਸਤਿ ਘੋੜੇ ਅਰੁ ਬਸਤਾ ॥ ਬਿਆਪਤ ਰੂਪ ਜੋਬਨ ਮਦ ਮਸਤਾ ॥੨॥ ਬਿਆਪਤ ਭੂਮਿ ਰੰਕ ਅਰੁ ਰੰਗਾ ॥ ਬਿਆਪਤ ਗੀਤ ਨਾਦ ਸੁਣਿ ਸੰਗਾ ॥ ਬਿਆਪਤ ਸੇਜ ਮਹਲ ਸੀਗਾਰ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਬਿਆਪਤ ਅੰਧਿਆਰ ॥੩॥ ਬਿਆਪਤ ਕਰਮ ਕਰੈ ਹਉ ਫਾਸਾ ॥ ਬਿਆਪਤ ਗਿਰਸਤ ਬਿਆਪਤ ਉਦਾਸਾ ॥

ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰ ਬਿਆਪਤ ਇਹ ਜਾਤਿ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਬਿਆਪਤ ਬਿਨੁ
ਹਰਿ ਰੰਗ ਰਾਤ ॥੩॥ ਸੰਤਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਹਾ ਬਿਆਪੈ ਮਾ
ਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਧੂਰਿ ਸੰਤ ਪਾਈ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਮਾਈ ॥੪॥੧੯॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਨੈਨਹੁ ਨੀਦ ਪਰ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਵਿਕਾਰ ॥
ਸ੍ਰਵਨ ਸੋਏ ਸੁਣਿ ਨਿੰਦ ਵੀਚਾਰ ॥ ਰਸਨਾ ਸੋਈ ਲੋਭਿ ਮੀਠੈ ਸਾਦਿ ॥ ਮਨੁ ਸੋਇਆ ਮਾ
ਇਆ ਬਿਸਮਾਦਿ ॥੧॥ ਇਸੁ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਕੋਈ ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ॥ ਸਾਬਤੁ ਵਸਤੁ ਓ
ਹੁ ਅਪਨੀ ਲਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਸਹੇਲੀ ਅਪਨੈ ਰਸਿ ਮਾਤੀ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਅਪੁਨੇ
ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਜਾਤੀ ॥ ਮੁਸਨਹਾਰ ਪੰਚ ਬਟਵਾਰੇ ॥ ਸੂਨੇ ਨਗਰਿ ਪਰੇ ਠਗਹਾਰੇ ॥੨॥
ਉਨ ਤੇ ਰਾਖੈ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਈ ॥ ਉਨ ਤੇ ਰਾਖੈ ਮੀਤੁ ਨ ਭਾਈ ॥ ਦਰਬਿ ਸਿਆਣ
ਪਨਾ ਓਇ ਰਹਤੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਓਇ ਦੁਸਟ ਵਸਿ ਹੋਤੇ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਮੋਹਿ ਸਾਰਿੰਗਪਾਨਿ ॥ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ॥ ਸਾਬਤੁ ਪੂੰਜੀ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਸੰਗਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਗੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੪॥ ਸੋ ਜਾਗੈ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿ
ਰਪਾਲੁ ॥ ਇਹ ਪੂੰਜੀ ਸਾਬਤੁ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੪॥੨੦॥ ੨

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਜਾ ਕੈ ਵਸਿ ਖਾਨ ਸੁਲਤਾਨ ॥ ਜਾ
ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਸਗਲ ਜਹਾਨ ॥ ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਨਾਹੀ
ਕੋਇ ॥੧॥ ਕਹੁ ਬੇਨੰਤੀ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਹਿ ॥ ਕਾਜ ਤੁਮਾਰੇ ਦੇਇ ਨਿਬਾਹਿ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਜਾ ਕਾ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਸਗਲ ਭਗਤ ਜਾ ਕਉ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥
ਸਰਬ ਬਿਆਪਤ ਪੂਰਨ ਧਨੀ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੋਭਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਨੀ ॥੨॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮ
ਰਤ ਦੁਖ ਡੇਰਾ ਢਹੈ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਜਮੁ ਕਿਛੂ ਨ ਕਹੈ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਹੋਤ
ਸੂਕੇ ਹਰੇ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਡੂਬਤ ਪਾਹਨ ਤਰੇ ॥੩॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਕਉ ਸਦਾ ਜੈਕਾਰੁ
॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਸੁਨੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰ

ਦਿਓ ਮੋਕਉ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸਾ ॥੪॥੨੧॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸਨਿ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਤ ਹਉਮੈ ਮਾ
ਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਮਨੁ ਡੋਲੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ॥੧॥
ਸਭੁ ਜਗੁ ਸਾਚਾ ਜਾ ਸਚ ਮਹਿ ਰਾਤੇ ॥ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਜਾਤੇ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਗਲ ਦੁਖ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਉ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੰਧ
ਜਪੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਨ ਤੇ ਛੁਟੇ ॥੨॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮਿਟੇ ਮੋਹ ਭਰਮ ॥ ਸਾਧ ਰੇਣ ਮਜਨ ਸਭਿ ਧਰਮ
॥ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ ਸਾਧਾ ਮਹਿ ਇਹ ਹਮਰੀ ਜਿੰਦੁ ॥੩॥ ਕਿਰ
ਪਾ ਨਿਧਿ ਕਿਰਪਾਲ ਧਿਆਵਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਾ ਬੈਠਣੁ ਪਾਵਉ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁ
ਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੀ ਦਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥੪॥੨੨॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿਓ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਕੇ
ਵਲ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰਾ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨ ਭਏ ਨਿਰਵੈਰਾ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪੂਜ
ਹੁ ਗੁਰ ਪੈਰਾ ॥੧॥ ਅਬ ਮਤਿ ਬਿਨਸੀ ਦੁਸਟ ਬਿਗਾਨੀ ॥ ਜਬ ਤੇ ਸੁਣਿਆ ਹਰਿ
ਜਸੁ ਕਾਨੀ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਜ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰ ਰਖਿ ਲੇਇ
ਨਿਦਾਨਾ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਬਿਨਸੇ ਭੈ ਭਰਮਾ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਖੇ ਕਰਿ ਕਰਮਾ ॥੨॥
ਪੇਖੈ ਬੋਲੈ ਸੁਣੈ ਸਭੁ ਆਪਿ ॥ ਸਦਾ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਏਕੈ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੩॥ ਕਹਤ ਪਵਿਤ੍ਰ
ਸੁਣਤ ਪੁਨੀਤ ॥ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਵਹਿ ਨਿਤ ਨੀਤ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿ
ਪਾਲਾ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਸਭ ਪੂਰਨ ਘਾਲਾ ॥੪॥੨੩॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆ
ਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋੜਿ ਬੁਲਾਵੈ ਰਾਮੁ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਲਾਗੈ ਸਾਚੁ ਧਿ
ਆਨੁ ॥ ਮਿਟਹਿ ਕਲੇਸ ਸੁਖੀ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ॥ ਐਸਾ ਦਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਹੀਐ ॥੧॥ ਸੋ ਸੁ
ਖਦਾਤਾ ਜਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿ
ਸੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਿਸੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥ ਆਪੁ ਤ

(margin) ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਪੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥
(margin) ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਤਾ ਕਉ ਮਨ ਜਾਪਿ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਇਓ ਪਰਗਾਸੁ ॥

ਆਗਿਆ ਮਿਟੈ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਾ ॥੩॥ ਜਨ ਕਉ
ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ ਜਨ ਕੀ ਟੇਕ ਏਕ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਏਕਾ ਲਿਵ ਏਕੋ ਮਨਿ
ਭਾਉ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
ਨਿਰਮਲ ਕਰਣੀ ਸਾਚੀ ਰੀਤਿ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ॥੪॥੩੪॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ॥ ਗੁਆਰੇਰੀ ॥ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਰੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ
॥ ਦੂਖੁ ਰੋਗੁ ਕਛੁ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਜਾਪੈ ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਇਹ ਮਤਿ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕ
ਰਣ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਦਇਆਲਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਅਗਮ ਅ
ਗੋਚਰ ਸਦਾ ਬੇਅੰਤਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਮਨਾ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਮੰਤਾ ॥੨॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਰਬ ਨਿ
ਧਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪੂਜਾ ਪਾਈਐ ਮਾਨਾ ॥ ਜਾ ਕੀ ਟਹਲ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹ
ਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਹਰਿ ਅਲ
ਖ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥
੩੫॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਹੈ ਹਾਥ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰਹੁ
ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਆਏ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਭੈ ਸਭਿ ਬਿਨਸਹਿ ਹਰਿ
ਕੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਉ ਕਾਹੇ ਕਾ ਮਾਨਹਿ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਕਾਹੇ ਸੁਖੁ ਜਾਨ
ਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਧਾਰੇ ਬਹੁ ਧਰਣਿ ਅਗਾਸਾ ॥ ਜਾ ਕੀ ਜੋਤਿ ਜੀਅ ਪਰਗਾ
ਸਾ ॥ ਜਾ ਕੀ ਬਖਸ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ॥੨॥
ਆਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥ ਅਨਿਕ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਾਹਿ ॥ ਕੋਟਿ ਕਲੰਕ ਖਿਨ ਮਹਿ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ॥੩॥ ਬੇਮੁ
ਹਤਾਜੁ ਪੂਰਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਕ ਸਾਚਾ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਰਾਖੇ ਦੇ ਹ

ਥਾਨ ਨਕ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਮਾਣਾ ॥੪॥੨੬॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ਜਾਗਾ ॥ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਪ੍ਰਭ ਬਾਣੀ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੁਮਤਿ ਪਰਾਣੀ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਕੁ
ਸਲ ਸਭਿ ਪਾਏ ॥ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸਬਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਈ ਪਛਾਤਾ
ਜਿਨਹਿ ਉਪਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਲੀ
ਨੋ ਕਰਿ ਅਪੁਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸਦਾ ਜਪੁ ਜਪਨਾ ॥੨॥ ਮੰਤ੍ਰੁ ਤੰਤ੍ਰੁ ਅਉਖਧੁ ਪੁਨਹ
ਚਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਾਚਾ ਧਨੁ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥ ਦੁਤਰੁ ਤ
ਰੇ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥੩॥ ਸੁਖਿ ਬੈਸਹੁ ਸੰਤ ਸਜਨ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟਿਓ ਜਾ ਕਾ
ਨਾਹਿ ਸੁਮਾਰੁ ॥ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਹੋਇ ॥
੪॥੨੭॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਸਤ ਪੁਨੀਤ ਹੋਹਿ ਤਤਕਾ
ਲ ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾਹਿ ਮਾਇਆ ਜੰਜਾਲ ॥ ਰਸਨਾ ਰਮਹੁ ਰਾਮ ਗੁਣ ਨੀਤ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ
ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮੀਤ ॥੧॥ ਲਿਖੁ ਲੇਖਣਿ ਕਾਗਦਿ ਮਸਵਾਣੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਬਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹ ਕਾਰਜਿ ਤੇਰੇ ਜਾਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸਿਮਰਤ ਰਾਮ ਨਾਹੀ ਜਮ ਮਾ
ਰ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੇ ਦੂਤ ਨ ਜੋਹੈ ॥ ਮਾਇਆ ਮਗਨ ਨ ਕਛੂਐ ਮੋਹੈ ॥੨॥ ਉਧਰਹਿ ਆ
ਪਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥ ਆਪਿ ਕਮਾਉ ਅਵਰਾ ਉਪਦੇਸ ॥ ਰਾਮ
ਨਾਮ ਹਿਰਦੈ ਪਰਵੇਸ ॥੩॥ ਜਾ ਕੈ ਮਾਥੈ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਜਪੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥
ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਉ ॥੪॥੨੮॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ ॥ ਜੋ ਪਰਾਇਓ ਸੋਈ ਅ
ਪਨਾ ॥ ਜੋ ਤਜਿ ਛੋਡਨ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰਚਨਾ ॥੧॥ ਕਹਹੁ ਗੁਸਾਈ ਮਿਲੀਐ ਕੇਹ ॥ ਜੋ
ਬਿਬਰਜਤ ਤਿਸ ਸਿਉ ਨੇਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਝੂਠੁ ਬਾਤ ਸਾ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਤੀ ॥ ਸਤਿ ਹੋਵਨੁ
ਮਨਿ ਲਗੈ ਨ ਰਾਤੀ ॥੨॥ ਬਾਵੈ ਮਾਰਗੁ ਟੇਢਾ ਚਲਨਾ ॥ ਸੀਧਾ ਛੋਡਿ ਅਪੂਠਾ ਬੁਨਨਾ ॥੩॥

ਭਾਣਾਸਿਰਿਆਕਾਖਸਮੁਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ਜਿਸੁਮੇਲੇਨਾਨਕਸੋਮੁਕਤਾਹੋਈ॥੪॥੨੯॥
ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਕਲਿਜੁਗਮਹਿਮਿਲਿਆਏਸੰਜੋਗ॥ਜਿਚਰੁ
ਆਗਿਆਤਿਚਰੁਭੋਗਹਿਭੋਗ॥੧॥ਜਲੈਨਪਾਈਐਰਾਮਸਨੇਹੀ॥ਕਿਰਤਿਸੰਜੋਗਿਸਤੀ
ਉਠਿਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੇਖਾਦੇਖੀਮਨਹਠਿਜਲਿਜਾਈਐ॥ਪ੍ਰਿਅਸੰਗੁਨਪਾਵੈਬਹੁ
ਜੋਨਿਭਵਾਈਐ॥੨॥ਸੀਲਸੰਜਮਿਪ੍ਰਿਅਆਗਿਆਮਾਨੈ॥ਤਿਸੁਨਾਰੀਕਉਦੁਖੁਨਜ
ਮਾਨੈ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨਿਪ੍ਰਿਉਪਰਮੇਸਰੁਕਰਿਜਾਨਿਆ॥ਧੰਨੁਸਤੀਦਰਗਹਪ
ਰਵਾਨਿਆ॥੪॥੩੦॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਹਮਧਨਵੰਤਭਾ
ਗਠਸਚਨਾਇ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੀਊਦਾਦੇਕਾਖੋ
ਲਿਡਿਠਾਖਜਾਨਾ॥ਤਾਮੇਰੈਮਨਿਭਇਆਨਿਧਾਨਾ॥੧॥ਰਤਨਲਾਲਜਾਕਾਕਛੂ
ਨਮੋਲੁ॥ਭਰੇਭੰਡਾਰਅਖੂਟਅਤੋਲ॥੨॥ਖਾਵਹਿਖਰਚਹਿਰਲਿਮਿਲਿਭਾਈ॥
ਤੋਟਿਨਆਵੈਵਧਦੋਜਾਈ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਮਸਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਾਇ॥ਸੁ
ਏਤੁਖਜਾਨੈਲਇਆਰਲਾਇ॥੪॥੩੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਡਰਿ
ਡਰਿਮਰਤੇਜਬਜਾਨੀਐਦੂਰਿ॥ਡਰੁਚੂਕਾਦੇਖਿਆਭਰਪੂਰਿ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਅ
ਪਨੇਕਉਬਲਿਹਾਰੈ॥ਛੋਡਿਨਜਾਈਸਰਪਰਤਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੂਖੁਰੋਗੁਸੋਗੁਬਿ
ਸਰੈਜਬਨਾਮੁ॥ਸਦਾਅਨੰਦੁਜਾਹਰਿਗੁਣਗਾਮੁ॥੨॥ਬੁਰਾਭਲਾਕੋਈਨਕਹੀਜੈ॥
ਛੋਡਿਮਾਨੁਹਰਿਚਰਨਗਹੀਜੈ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਮੰਤ੍ਰੁਚਿਤਾਰਿ॥ਸੁਖੁਪਾਵਹਿ
ਸਾਚੈਦਰਬਾਰਿ॥੪॥੧॥੩੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਜਾਕਾਮੀਤੁਸਾਜਨੁਹੈ
ਸਮੀਆ॥ਤਿਸੁਜਨਕਉਕਹੁਕਾਕੀਕਮੀਆ॥੧॥ਜਾਕੀਪ੍ਰੀਤਿਗੋਬਿੰਦਸਿਉਲਾਗੀ
॥ਦੂਖੁਦਰਦੁਭ੍ਰਮੁਤਾਕਾਭਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕਉਰਸੁਹਰਿਰਸੁਹੈਆਇਓ॥ਸੋਅਨਰ
ਸਨਾਹੀਲਪਟਾਇਓ॥੨॥ਜਾਕਾਕਹਿਆਦਰਗਹਚਲੈ॥ਸੋਕਿਸਕਉਨਦਰਿਲੈਆਵੈ
ਤਲੈ॥੩॥ਜਾਕਾਸਭੁਕਿਛੁਤਾਕਾਹੋਇ॥ਨਾਨਕਤਾਕਉਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੪॥੩॥

੩੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਪੈ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਾੜਾ ਕਹਾ ਬਿਆਪੈ ॥੧॥ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਮਾਹਿ ॥ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਤਾ ਕਉ ਚਿੰਤਾ ਕਤਹੂੰ ਨਾਹਿ ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਬਿਨਸਿਓ ਮਨ ਤੇ ਭਰਮਾ ॥ ਤਾ ਕੈ ਕਿਛੂ ਨਾਹੀ ਡਰੁ ਜਮਾ ॥੩॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨਾ ॥੪॥੩॥੩੪॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਗਮ ਰੂਪ ਕਾ ਮਨ ਮਹਿ ਥਾਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਨਾ ॥੧॥ ਸਹਜ ਕਥਾ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੁੰਟਾ ॥ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸੁ ਲੈ ਭੁੰਚਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਹਤ ਬਾਣੀ ਥਾਨੁ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਤਾ ਕੀ ਧੁਨਿ ਮੋਹੇ ਗੋਪਾਲਾ ॥੨॥ ਤਹ ਸਹਜ ਅਖਾਰੇ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸੰਗੀ ਸੰਤਾ ॥੩॥ ਹਰਖ ਅਨੰਤ ਸੋਗ ਨਹੀ ਬੀਆ ॥ ਸੋ ਘਰੁ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦੀਆ ॥੪॥੩੫॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਵਨ ਰੂਪੁ ਤੇਰਾ ਆਰਾਧਉ ॥ ਕਵਨ ਜੋਗ ਕਾਇਆ ਲੇ ਸਾਧਉ ॥੧॥ ਕਵਨ ਗੁਨੁ ਜੋ ਤੁਝੁ ਲੈ ਗਾਵਉ ॥ ਕਵਨ ਬੋਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੀਝਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਵਨ ਸੁ ਪੂਜਾ ਤੇਰੀ ਕਰਉ ॥ ਕਵਨ ਸੁ ਬਿਧਿ ਜਿਤੁ ਭਵਜਲ ਤਰਉ ॥੨॥ ਕਵਨ ਤਪੁ ਜਿਤੁ ਤਪੀਆ ਹੋਇ ॥ ਕਵਨੁ ਸੁ ਨਾਮੁ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਖੋਇ ॥੩॥ ਗੁਣ ਪੂਜਾ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਘਾਲ ॥ ਜਿਸੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਦਇਆਲ ॥੪॥ ਤਿਸ ਹੀ ਗੁਨੁ ਤਿਨ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਮਾਨਿ ਲੇਇ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੩੬॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਪਨ ਤਨੁ ਨਹੀ ਜਾ ਕੋ ਗਰਬਾ ॥ ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਨਹੀ ਆਪਨ ਦਰਬਾ ॥੧॥ ਆਪਨ ਨਹੀ ਕਾ ਕਉ ਲਪਟਾਇਓ ॥ ਆਪਨ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਆਪਨ ਨਹੀ ਭਾਈ ॥ ਇਸਟ ਮੀਤ ਆਪ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਈ ॥੨॥ ਸੁਇਨਾ ਰੂਪਾ ਫੁਨਿ ਨਹੀ ਦਾਮ ॥ ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਆਪਨ ਨਹੀ ਕਾਮ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਗੁਰਿ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਿਸ ਕਾ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੪॥੩੭॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਊਪਰਿਮੇਰੇਮਾਥੇ॥ਤਾਤੇਦੁਖ
ਮੇਰੇਸਗਲੇਲਾਥੇ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨੇਕਉਕੁਰਬਾਨੀ॥ਆਤਮਚੀਨਿਪਰਮਰੰਗਮਾ
ਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਣਰੇਣੁਗੁਰਕੀਮੁਖਿਲਾਗੀ॥ਅਹੰਬੁਧਿਤਿਨਿਸਗਲਤਿਆਗੀ॥੨॥
ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਲਗੋਮਨਿਮੀਠਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਾਤੇਮੋਹਿਡੀਠਾ॥੩॥ਗੁਰੁਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰੁਕਰ
ਤਾਰੁ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਨਾਨਕਗੁਰੁਆਧਾਰੁ॥੪॥੩੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
ਰੇਮਨਮੇਰੇਤੂੰਤਾਕਉਆਹਿ॥ਜਾਕੈਊਣਾਕਛਹੂਨਾਹਿ॥੧॥ਹਰਿਸਾਪ੍ਰੀਤਮੁਕਰਿਮਨ
ਮੀਤ॥ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੁਰਾਖਹੁਸਦਚੀਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੇਮਨਮੇਰੇਤੂੰਤਾਕਉਸੇਵਿ॥ਆਦਿ
ਪੁਰਖਅਪਰੰਪਰਦੇਵ॥੨॥ਤਿਸੁਊਪਰਿਮਨਕਰਿਤੂੰਆਸਾ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਜਾਕਾ
ਭਰਵਾਸਾ॥੩॥ਜਾਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕੁਗਾਵੈਗੁਰਮਿਲਿਸੋਇ॥੪॥
੩੯॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਮੀਤੁਕਰੈਸੋਈਹਮਮਾਨਾ॥ਮੀਤਕੇ
ਕਰਤਬਕੁਸਲਸਮਾਨਾ॥੧॥ਏਕਾਟੇਕਮੇਰੈਮਨਿਚੀਤ॥ਜਿਸੁਕਿਛੁਕਰਣਾਸੁਹਮਰਾਮੀ
ਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੀਤੁਹਮਾਰਾਵੇਪਰਵਾਹਾ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮੋਹਿਅਸਨਾਹਾ॥੨॥ਮੀਤੁਹਮਾ
ਰਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਸਮਰਥਪੁਰਖੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੁਆਮੀ॥੩॥ਹਮਦਾਸੇਤੁਮਠਾਕੁਰਮੇਰੇ॥
ਮਾਨੁਮਹਤੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਤੇਰੇ॥੪॥੯॥੪੦॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਜਾਕਉਤੁ
ਮਭਏਸਮਰਥਅੰਗਾ॥ਤਾਕਉਕਛੁਨਾਹੀਕਾਲੰਗਾ॥੧॥ਮਾਧਉਜਾਕੈਹੈਆਸਤੁਮਾਰੀ॥ਤਾ
ਕਉਕਛੁਨਾਹੀਸੰਸਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਠਾਕੁਰੁਹੋਇ॥ਤਾਕਉਸਹਸਾਨਾਹੀਕੋਇ
॥੨॥ਜਾਕਉਤੁਮਦੀਨੀਪ੍ਰਭਧੀਰ॥ਤਾਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਪੀਰ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੈਸੋਗੁਰੁ
ਪਾਇਆ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਦੇਖਾਇਆ॥੪॥੧੦॥੪੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
ਦੁਲਭਦੇਹਪਾਈਵਡਭਾਗੀ॥ਨਾਮੁਨਜਪਹਿਤੇਆਤਮਘਾਤੀ॥੧॥ਮਰਿਨ
ਜਾਹੀਜਿਨਾਬਿਸਰਤਰਾਮ॥ਨਾਮਬਿਹੂਨਜੀਵਨਕਉਨਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖਾਤਪੀਤਖੇਲਤ
ਹਸਤਬਿਸਥਾਰ॥ਕਵਨਅਰਥਮਿਰਤਕਸੀਗਾਰ॥੨॥ਜੋਨਸੁਨਹਿਜਸੁਪਰਮਾਨੰਦਾ॥

ਪਸੁਪੰਖੀਤ੍ਰਿਗਦਜੋਨਿਤੇਮੰਘਾ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ਕੇਵਲਨਾਮੁ
ਰਿਦਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥੪॥੩॥੧੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਕਾਕੀ
ਮਾਈਕੋਕੋਬਾਪ॥ਨਾਮਧਾਰੀਕਝੂਠੇਸਭਿਸਾਕ॥੧॥ਕਾਹੇਕਉਮੂਰਖਭਖਲਾਇਆ॥ਮਿਲਿਸੰਜੋ
ਗਿਹੁਕਮਿਤੂੰਆਇਆ॥ਰਹਾਉ॥ਏਕਾਮਾਟੀਏਕਾਜੋਤਿ॥ਏਕੋਪਵਨੁਕਹਾਕਉਨੁਰੋਤਿ॥੨॥ਮੇਰਾ
ਮੇਰਾਕਰਿਬਿਲਲਾਹੀ॥ਮਰਣਹਾਰੁਇਹੁਜੀਅਰਾਨਾਹੀ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਖੋਲੇ
ਕਪਾਟ॥ਮੁਕਤੁਭਏਬਿਨਸੇਭ੍ਰਮਥਾਟ॥੪॥੩॥੧੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥
ਵਡੇਵਡੇਜੋਦੀਸਹਿਲੋਗ॥ਤਿਨਕਉਬਿਆਪੈਚਿੰਤਾਰੋਗ॥੧॥ਕਉਨਵਡਾਮਾਇ
ਆਵਡਿਆਈ॥ਸੋਵਡਾਜਿਨਿਰਾਮਲਿਵਲਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭੂਮੀਆਭੂਮਿਊਪਰਿ
ਨਿਤਲੁਝੈ॥ਛੋਡਿਚਲੈਤ੍ਰਿਸਨਾਨਹੀਬੁਝੈ॥੨॥ਕਹੁਨਾਨਕਇਹੁਤਤੁਬੀਚਾਰਾ॥ਬਿਨੁਹ
ਰਿਭਜਨਨਾਹੀਛੁਟਕਾਰਾ॥੩॥੪॥੧੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਪੂ
ਰਾਮਾਰਗੁਪੂਰਾਇਸਨਾਨੁ॥ਸਭੁਕਿਛੁਪੂਰਾਹਿਰਦੈਨਾਮੁ॥੧॥ਪੂਰੀਰਹੀਜਾਪੂਰੈਰਾਖੀ॥ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮਕੀਸਰਣਿਜਨਤਾਕੀ॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਰਾਸੁਖੁਪੂਰਾਸੰਤੋਖੁ॥ਪੂਰਾਤਪੁਪੂਰਨਰਾਜੁਜੋਗੁ
॥੨॥ਹਰਿਕੈਮਾਰਗਿਪਤਿਤਪੁਨੀਤ॥ਪੂਰੀਸੋਭਾਪੂਰਾਲੋਕੀਕ॥੩॥ਕਰਣਹਾਰੁਸਦ
ਵਸੈਹਦੂਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾ॥੪॥੪॥੧੪॥ ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ੫॥ ਸੰਤਕੀਧੂਰਿਮਿਟੇਅਘਕੋਟ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਜਨਮਮਰਣਤੇਛੋ
ਟ॥੧॥ਸੰਤਕਾਦਰਸੁਪੂਰਨਇਸਨਾਨੁ॥ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਤੇਜਪੀਐਨਾਮੁ॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਕੈ
ਸੰਗਿਮਿਟਿਆਅਹੰਕਾਰੁ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਆਵੈਸਭੁਏਕੰਕਾਰੁ॥੨॥ਸੰਤਸੁਪ੍ਰਸੰਨਆਏ
ਵਸਿਪੰਚਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਰਿਦੈਲੈਸੰਚਾ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕਾਪੂਰਾਕਰਮ॥ਤਿਸੁ
ਭੇਟੇਸਾਧੂਕੇਚਰਨ॥੪॥੬॥੧੫॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਹਰਿ
ਗੁਣਜਪਤਕਮਲੁਪਰਗਾਸੈ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਤ੍ਰਾਸਸਭਨਾਸੈ॥੧॥ਸਾਮਤਿਪੂਰੀ
ਜਿਤੁਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ਵਡੈਭਾਗਿਸਾਧੂਸੰਗੁਪਾਵੈ॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਪਾਈਐ

ਨਿਧਿ ਨਿਧਾਨ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮਾ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਜਨੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੁ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥੪॥੭੬॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਵਿਸਰੀ ਤਿਸੈ ਪਰਾਈ ਤਾਤਾ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਈ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਹਿ ਕਮਾਵੈ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਇਤ ਉਤ ਕਤਹਿ ਨ ਡੋਲੈ ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੋ ਸਚ ਸਾਹੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕਰਿ ਦੀਨੋ ਵਿਸਾਹੁ ॥੩॥ ਜੀਵਨ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੭੭॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਕੈ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ॥ ਨਾਮੋ ਧਨੁ ਨਾਮੋ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥੧॥ ਨਾਮ ਵਡਾਈ ਜਨੁ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਕੈ ਸੁਖ ਅਸਥਾਨੁ ॥ ਨਾਮ ਰਤੁ ਸੋ ਭਗਤੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਧਾਰੈ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਜਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੈ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪੂਰਾ ਭਾਗੁ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗੁ ॥੪॥੭੮॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤਬ ਤੇ ਧਾਵਤੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇਆ ॥੧॥ ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ਪਾਇਆ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਸ੍ਰਮੁ ਮਿਟਿਆ ਮੇਰੀ ਹਤੀ ਬਲਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਰਾਧਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਮਿਟੀ ਮੇਰੀ ਚਿੰਤਾ ॥੨॥ ਸਭ ਤਜਿ ਅਨਾਥੁ ਏਕ ਸਰਣਿ ਆਇਓ ॥ ਊਚ ਅਸਥਾਨੁ ਤਬ ਸਹਜੇ ਪਾਇਓ ॥੩॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਨਸਿਆ ॥ ਕਰਣਹਾਰੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਬਸਿਆ ॥੪॥੭੯॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰ ਕਰਿ ਟਹਲ ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ॥ ਚਰਨ ਠਾਕੁਰ ਕੈ ਮਾਰਗਿ ਧਾਵਉ ॥੧॥ ਭਲੋ ਸਮੋ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਬਰੀਆ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਭੈ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਸੰਤਨ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਵਿਨਾਸੀ ਮਨ ਮਹਿ ਲੇਖਾ ॥੨॥ ਸੁਣਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਧ ਪਹਿ ਜਾਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਇ ॥੩॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਠਾਕੁਰ ਉਰਿ ਧਾ

ਗਿਆਨੁ ਧਨੁ ਭਲੇ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਾਰਿਆ॥੪॥੨੦॥੫੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥

ਜਾਕਉਅਪੁਨੀਕਿਰਪਾਧਾਰੈ॥ਸੋਜਨੁਰਸਨਾਨਾਮੁਉਚਾਰੈ॥੧॥ਹਰਿਬਿਸਰਤਸਹਸਾਦੁ
ਖੁਬਿਆਪੈ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਭਰਮੁਭਉਭਾਗੈ॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਸੁਣੈਹਰਿਕੀਰਤਨੁ
ਗਾਵੈ॥ਤਿਸੁਜਨਦੂਖੁਨਿਕਟਿਨਹੀਆਵੈ॥੨॥ਹਰਿਕੀਟਹਲਕਰਤਜਨੁਸੋਹੈ॥ਤਾਕਉ
ਮਾਇਆਅਗਨਿਨਪੋਹੈ॥੩॥ਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਦਇਆਲ॥ਨਾਨਕਤਜੀ
ਅਲੇਅਵਰਿਜੰਜਾਲ॥੪॥੫੨॥ ੨੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ੫॥ਛਾਡਿਸਿਆ
ਨਪਬਹੁਚਤੁਰਾਈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਟੇਕਟਿਕਾਈ॥੧॥ਦੁਖਬਿਨਸੇਸੁਖਹਰਿਗੁਣਗਾਇ
॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿਆਲਿਵਲਾਇ॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਦੀਓਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰੁ॥ਮਿ
ਟੇਵਿਸੂਰੇਉਤਰੀਚਿੰਤ॥੨॥ਅਨਦਭਏਗੁਰਮਿਲਤਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਕਾਟੇਜਮਜਾਲ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆ॥ਤਾਤੇਬਹੁਰਿਨਬਿਆਪੈਮਾ
ਇਆ॥੪॥੫੩॥ ੨੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ੫॥ ਰਾਖਿਲੀਆ
ਗੁਰਿਪੂਰੈਆਪਿ॥ਮਨਮੁਖਕਉਲਾਗੋਸੰਤਾਪੁ॥੧॥ਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪਿਮੀਤਹਮਾਰੇ॥
ਮੁਖਊਜਲਹੋਵਹਿਦਰਬਾਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਹਿਰਦੈਵਸਾਇ॥ਦੁਖਦੁਸ
ਮਨੁਤੇਰੀਹਤੈਬਲਾਇ॥੨॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਤੇਰੈਸੰਗਿਸਹਾਈ॥ਦਇਆਲਭ
ਏਸਗਲੇਜੀਅਭਾਈ॥੩॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਜਬਕਿਰਪਾਕਰੀ॥ਭਨਤਿਨਾਨਕਮੇਰੀਪੂ
ਰੀਪਰੀ॥੪॥੫੪॥ ੨੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ੫॥ ਅਨਿਕਰਸਾ
ਖਾਏਜੈਸੇਢੋਰ॥ਮੋਹਕੀਜੇਵਰੀਬਾਧਿਓਚੋਰੁ॥੧॥ਮਿਰਤਕਦੇਹਸਾਧਸੰਗਬਿ
ਹੂਨਾ॥ਆਵਤਜਾਤਜੋਨੀਦੁਖਖੀਨਾ॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਬਸਤ੍ਰਸੁੰਦਰਪਹਿਰਾ
ਇਆ॥ਜਿਉਡਰਨਾਖੇਤਮਾਹਿਡਰਾਇਆ॥੨॥ਸਗਲਸਰੀਰਆਵਤਸਭ
ਕਾਮ॥ਨਿਹਫਲਮਾਨੁਖੁਜਪੈਨਹੀਨਾਮ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕਉਭਏਦਇਆਲ

॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਹਰਿਜਸਿਗੋਪਾਲਾ॥੪॥੫੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥
ਕਲਿਕਲੇਸਗੁਰਸਬਦਿਨਿਵਾਰੇ॥ਆਵਨਜਾਨਰਹੇਸੁਖਸਾਰੇ॥੧॥ਭੈਬਿਨਸੇ
ਨਿਰਭਉਹਰਿਧਿਆਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇਆ॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਕਮ
ਲਰਿਦਅੰਤਰਿਧਾਰੇ॥ਅਗਨਿਸਾਗਰਗੁਰਿਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥੨॥ਬੂਡਤਜਾਤਪੂਰੈ
ਗੁਰਿਕਾਢੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਟੂਟੇਗਾਢੇ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਗੁਰਬਲਿਹਾਰੀ॥
ਜਿਸੁਭੇਟਤਗਤਿਭਈਹਮਾਰੀ॥੪॥੫੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥
॥ਸਾਧਸੰਗਿਤਾਕੀਸਰਨੀਪਰਹੁ॥ਮਨੁਤਨੁਅਪਨਾਆਗੈਧਰਹੁ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਨਾਮੁਪੀਵਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਭਤਪਤਿਬੁਝਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਤਜਿਅ
ਭਿਮਾਨੁਜਨਮਮਰਣੁਨਿਵਾਰਹੁ॥ਹਰਿਕੇਦਾਸਕੇਚਰਨਨਮਸਕਾਰਹੁ॥੨॥ਸਾਸਿ
ਸਾਸਿਪ੍ਰਭੁਮਨਹਿਸਮਾਲੇ॥ਸੋਧਨੁਸੰਚਹੁਜੋਚਾਲੈਨਾਲੇ॥੩॥ਤਿਸਹਿਪਰਾਪ
ਤਿਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਕੀਚਰਣੀਲਾਗੁ॥੪॥੫੭॥ ਗਉ
ੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸੂਕੇਹਰੇਕੀਏਖਿਨਮਾਹੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਸੰਚਿਜੀਵਾਏ॥੧॥ਕਾਟੇਕਸਟਪੂਰੇਗੁਰਦੇਵ॥ਸੇਵਕਕਉਦੀਨੀਅਪੁਨੀਸੇਵ॥ਰਹਾਉ॥
ਮਿਟਿਗਈਚਿੰਤਪੁਨੀਮਨਆਸਾ॥ਕਰੀਦਇਆਸਤਿਗੁਰਗੁਣਤਾਸਾ॥੨॥ਦੁਖ
ਨਾਠੇਸੁਖਆਇਸਮਾਏ॥ਢੀਲਨਪਰੀਜਾਗੁਰਿਫੁਰਮਾਏ॥੩॥ਇਛਪੁਨੀਪੂਰੇਗੁਰ
ਮਿਲੇ॥ਨਾਨਕਤੇਜਨਸੁਫਲਫਲੇ॥੪॥੫੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
॥ ਤਾਪਗਏਪਾਈਪ੍ਰਭਿਸਾਂਤਿ॥ਸੀਤਲਭਏਕੀਨੀਪ੍ਰਭਦਾਤਿ॥੧॥ਪ੍ਰਭ
ਕਿਰਪਾਤੇਭਏਸੁਹੇਲੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਬਿਛੁਰੇਮੇਲੇ॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਤ
ਸਿਮਰਤਪ੍ਰਭਕਾਨਾਉ॥ਸਗਲਰੋਗਕਾਬਿਨਸਿਆਥਾਉ॥੨॥ਸਹਜਿਸੁਭਾਇ
ਬੋਲੈਹਰਿਬਾਣੀ॥ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭਸਿਮਰਹੁਪ੍ਰਾਣੀ॥੩॥ਦੂਖੁਦਰਦੁਜਮੁਨੇੜਿ

ਨਆਵੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜੋਹਰਿਗੁਨਗਾਵੈ॥ਅੰਕ੫੯॥ ੨੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਭਲੇਦਿਨਸਭਲੇਸੰਜੋਗਾ॥ਜਿਤੁਭੇਟੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿਰਜੋਗਾ॥੧॥ਓਹਬੇਲਾ
ਕਉਹਉਬਲਿਜਾਉ॥ਜਿਤੁਮੇਰਾਮਨੁਜਪੈਹਰਿਨਾਉ॥ਰਹਾਉ॥ਸਫਲਮੂਰਤੁਸਫਲ
ਓਹਘਰੀ॥ਜਿਤੁਰਸਨਾਉਚਰੈਹਰਿਹਰੀ॥੨॥ਸਫਲੁਓਹੁਮਾਥਾਸੰਤਨਮਸਕਾਰਸਿ॥
॥ਚਰਣਪੁਨੀਤਚਲਹਿਹਰਿਮਾਰਗਿ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਲਾਮੇਰਾਕਰਮਾ॥ਜਿਤੁਭੇਟੇ
ਸਾਧੂਕੇਚਰਨਾ॥ਅੰ੬੦॥ ੨੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਾਖੁਮਨ
ਮਾਹਿ॥ਨਾਮੁਸਿਮਰਿਚਿੰਤਾਸਭਜਾਹਿ॥੧॥ਬਿਨੁਭਗਵੰਤਨਾਹੀਅਨਕੋਇ॥ਮਾਰੈ
ਰਾਖੈਏਕੋਸੋਇ॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਰਿਦੈਉਰਧਾਰਿ॥ਅਗਨਿਸਾਗਰੁਜਪਿਉ
ਤਰਹਿਪਾਰਿ॥੨॥ਗੁਰਮੂਰਤਿਸਿਉਲਾਇਧਿਆਨੁ॥ਈਹਾਊਹਾਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥
੩॥ਸਗਲਤਿਆਗਿਗੁਰਸਰਣੀਆਇਆ॥ਮਿਟੇਅੰਦੇਸੇਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾ
ਇਆ॥ਅੰ੬੧॥ ੩੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰ
ਤਦੂਖੁਸਭੁਜਾਇ॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੧॥ਜਪਿਮਨਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦ
ਕੀਬਾਣੀ॥ਸਾਧੂਜਨਰਾਮੁਰਸਨਵਖਾਣੀ॥ਰਹਾਉ॥ਇਕਸੁਬਿਨੁਨਾਹੀਦੂਜਾ
ਕੋਇ॥ਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੨॥ਸਾਜਨੁਮੀਤੁਸਖਾਕਰਿਏਕੁ॥
ਹਰਿਹਰਿਅਖਰਮਨਮਹਿਲੇਖੁ॥੩॥ਰਵਿਰਹਿਆਸਰਬਤਸੁਆਮੀ॥
ਗੁਣਗਾਵੈਨਾਨਕੁਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਅੰ੬੨॥ ੩੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ
੫॥ ਭੈਮਹਿਰਚਿਓਸਭੁਸੰਸਾਰਾ॥ਤਿਸੁਭਉਨਾਹੀਜਿਸੁਨਾਮੁਅਧਾਰਾ॥
੧॥ਭਉਨਵਿਆਪੈਤੇਰੀਸਰਣਾ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਣਾ॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਗਹਰ
ਖਮਹਿਆਵਣਜਾਣਾ॥ਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਜੋਪ੍ਰਭਭਾਣਾ॥੨॥ਅਗਨਿ
ਸਾਗਰੁਮਹਾਵਿਆਪੈਮਾਇਆ॥ਸੇਸੀਤਲਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥
੩॥ਰਾਖਿਲੇਇਪ੍ਰਭੁਰਾਖਨਹਾਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਿਆਜੰਤਵਿਚਾਰਾ॥ਅੰ੬੩॥
੩੨॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਦਰਗਹ ਥਾਉ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਮਨਿ ਵਸੇ ਤਉ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥੨॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੩॥ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ਅਪਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਰਾਸਿ ॥੪॥੬੩॥

੩੩॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਣ ਬਿਨਾ ਜੈਸੇ ਥੋਥਰ ਤੁਖਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ਸੂਨੇ ਸੇ ਮੁਖਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਿਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ਧ੍ਰਿਗੁ ਦੇਹ ਬਿਗਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਮੁਖਿ ਭਾਗੁ ॥ ਭਰਤ ਬਿਹੂਨ ਕਹਾ ਸੋਹਾਗੁ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਲਗੈ ਅਨ ਸੁਆਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਆਸ ਨ ਪੂਜੈ ਕਾਇ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ਦਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥੪॥੬੪॥

੩੪॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ਤੂੰਹੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਤੇ ਤੂੰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਜਨ ਓਟਾ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਉਧਰਹਿ ਜਨ ਕੋਟਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ਸੋ ਸਚਿ ਸਮਾਣਾ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਜੈ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰੈ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥੪॥੬੬॥

੩੫॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਾ ਕਾ ਦਰਸੁ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਜਾ ਕੀ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਤਾ ਕਉ ਦੁਖੁ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਨਾਹੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਰਾਖੇ ਜਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥ ਜਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਨੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਉ ਸੁਨੀਜੈ ॥ ਦਾਸ ਕੀ ਧੂਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦੀਜੈ ॥੪॥੬੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫

੩੬॥

ਹਰਿਸਿਮਰਤਤੇਰੀਜਾਇਬਲਾਇ॥ਸਰਬਕਲਿਆਣਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੧॥
ਭਜੁਮਨਮੇਰੇਏਕੋਨਾਮ॥ਜੀਅਤੇਰੇਕੈਆਵੈਕਾਮ॥ਰਹਾਉ॥ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਗੁਨ
ਗਾਉਅਨੰਤਾ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕਾਨਿਰਮਲਮੰਤਾ॥੨॥ਛੋਡਿਉਪਾਵਏਕਟੇਕਰਾਖੁ॥
ਮਹਾਪਦਾਰਥੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚਾਖੁ॥੩॥ਬਿਖਮਸਾਗਰੁਤੇਈਜਨਤਰੇ॥ਨਾ
ਨਕਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇ॥੪॥੬੮॥ ੩੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥
ਹਿਰਦੈਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰਭਧਾਰੇ॥ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੧॥
ਗੋਵਿੰਦਗੁਣਗਾਵਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ਰਹਾਉ॥ਦੁ
ਲਭਦੇਹਹੋਈਪਰਵਾਨੁ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਇਆਨਾਮਨੀਸਾਨੁ॥੨॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਪੂਰ
ਨਪਦੁਪਾਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਭੈਭਰਮਮਿਟਾਇਆ॥੩॥ਜਤਕਤਦੇਖਉਤਤ
ਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਹਰਿਕੀਸਰਣਾਇ॥੪॥੬੯॥ ੩੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
ਗੁਰਜੀਕੇਦਰਸਨਕਉਬਲਿਜਾਉ॥ਜਪਿਜਪਿ
ਜੀਵਾਸਤਿਗੁਰਨਾਉ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਗੁਰਦੇਵ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਲਾਗਉਤੇਰੀ
ਸੇਵ॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਉਰਧਾਰੀ॥ਮਨਤਨਧਨਗੁਰਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੀ॥
੨॥ਸਫਲਜਨਮੁਹੋਵੈਪਰਵਾਣੁ॥ਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿਕਟਿਕਰਿਜਾਣੁ॥੩॥ਸੰਤਧੂਰਿ
ਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀ॥ਨਾਨਕਗੁਰਭੇਟਤਹਰਿਸਿਉਲਿਵਲਾਗੀ॥੪॥੭੦॥ ੩੯॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਕਰੈਦੁਹਕਰਮਦਿਖਾਵੈਹੋਰੁ॥ਰਾਮਕੀਦਰਗਹ
ਬਾਧਾਚੋਰੁ॥੧॥ਰਾਮੁਰਮੈਸੋਈਰਾਮਾਣਾ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਏਕੁਸਮਾਣਾ॥
ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿਬਿਖੁਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੁਣਾਵੈ॥ਜਮਪੁਰਿਬਾਧਾਚੋਟਾਖਾਵੈ॥੨॥ਅ
ਨਿਕਪੜਦੇਮਹਿਕਮਾਵੈਵਿਕਾਰ॥ਖਿਨਮਹਿਪ੍ਰਗਟਹੋਹਿਸੰਸਾਰ॥੩॥ਅੰਤਰਿਸਾਚਿ
ਨਾਮਿਰਸਿਰਾਤਾ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਕਿਰਪਾਲੁਬਿਧਾਤਾ॥੪॥੭੧॥ ੪੦॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
ਰਾਮਰੰਗੁਕਦੇਉਤਰਿਨਜਾਇ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਜਿਸੁਦੇਇ
ਬੁਝਾਇ॥੧॥ਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤਾਸੋਮਨੁਸਾਚਾ॥ਲਾਲਰੰਗਪੂਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ਰਹਾ

ਓੁਹ ਸੰਤਸੰਗਿ ਬੈਸਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇਆ ॥ ਤਾ ਕਾ ਗਵਨੁ ਹੋਤ ਹੈ ਜਾਇਆ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਆਨ ਰੰਗ ਫੀਕੇ ਸਭਿ ਮਾਇਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰੰਗੇ ਸੇ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਭਏ ਹੈ ਦਇਆਲਾ ॥ ਅੰਕ ੨॥ ੪੧॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਤ ਸੁਆਮੀ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸੇ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਨਿਵਾਸੇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਜਨਾ ਕਉ ਰਾਮ ਭਰੋਸਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭੁ ਮਿਟਿਓ ਅੰਦੇਸਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਛੁ ਭਉ ਨ ਭਰਾਤੀ ॥ ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ਗਾਈਅਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥੨॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਬੰਧਨ ਛੋਟ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਦੀਨੀ ਓਟ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਈ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜਸੁ ਪੀਵਹਿ ਜਨ ਨੀਤਿ ॥ ਅੰਕ ੩॥ ੪੨॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਾ ਕਾ ਭਾਗਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਧਨ ਕੋ ਵਾਪਾਰੀ ਪੂਰਾ ॥ ਜਿਸਹਿ ਨਿਵਾਜੇ ਸੋ ਜਨੁ ਸੂਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ॥ ਸੇ ਜਨ ਲਾਗੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪਾਈ ॥੨॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਸਾਂਤਿ ਆਨੰਦਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੩॥ ਨਾਮ ਰਾਸਿ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਖਾਟੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਦਾ ਕਾਟੀ ॥ ਅੰਕ ੪॥ ੪੩॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਭਿ ਮਿਟਹਿ ਕਲੇਸ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਨ ਮਹਿ ਪਰਵੇਸ ॥੧॥ ਉਚਰਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਲਖ ਬਾਰੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਰਸ ਮਹਾ ਅਨੰਦਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੨॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਦ ਖੋਏ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਿਲਬਿਖ ਸਭ ਧੋਏ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਜੈ ਸਾਧ ਰਵਾਲਾ ॥ ਅੰਕ ੫॥ ੪੪॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਪੈਨੈ ਖਾਇ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਆਲਸੁ ਕਿਉ ਬਨੈ ਮਾਇ ॥੧॥ ਖਸਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਆਨ ਕੰਮਿ ਲਾਗਹਿ ॥ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਰਤਨੁ ਤਿਆਗਹਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਆਗਿ ਲਾਗਤ ਅਨ ਲੋਭਾ ॥ ਦਾਸਿ ਸਲਾਮੁ ਕਰਤ ਕਤ ਸੋਭਾ ॥੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਖਾਵਹਿ ਖਾਨ ਪਾਨ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਨਹਿ ਸੁਆਨ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ॥ ਬਖਸਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਅੰਕ ੬॥ ੪੫॥ ਗਉੜੀ

ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਨ ਮਨ ਮਾਹਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਸਗਲ ਤੀਰਥ ਮਜ
ਨ ਇਸਨਾਨੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਦਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਈ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਬਸਾਈ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਸਗਲੇ ਫਲ ਪਾਈ ॥੨॥
ਜੀਵਨ ਮਰਣੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਨ ਪੂ
ਰੇ ॥ ਜਿਨਾ ਪਰਾਪਤਿ ਸਾਧੂ ਧੂਰੇ ॥ ਅੰਕ ੭੭॥ ੪੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਖਾਦਾ ਪੈਨਦਾ ਮੂਕਰਿ ਪਾਇ ॥ ਤਿਸ ਨੋ ਜੋਹਹਿ ਦੂਤ ਧਰਮਰਾਇ ॥੧॥ ਤਿਸੁ
ਸਿਉ ਬੇਮੁਖੁ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੀਨਾ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭਰਮਹਿ ਬਹੁ ਜੂਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਕ
ਤ ਕੀ ਐਸੀ ਹੈ ਰੀਤਿ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸਗਲ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥੨॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਜਿਨਿ ਮਨੁ ਤਨੁ
ਧਾਰਿਆ ॥ ਸੋਈ ਠਾਕੁਰੁ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰਿਆ ॥੩॥ ਬਧੇ ਬਿਕਾਰ ਲਿਖੇ ਬਹੁ ਕਾਗਰ ॥
ਨਾਨਕ ਉਧਰੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ॥੪॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਇ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਤ
ਰੈ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥ ਅੰਕ ੭੮॥ ੪੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਅਪਨੇ ਲੋਭ ਕਉ ਕੀਨੋ ਮੀਤੁ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਮੁਕਤਿ ਪਦੁ ਦੀਤੁ ॥੧॥
ਐਸਾ ਮੀਤੁ ਕਰਹੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਜਾ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪੁਨੈ ਸੁਆਇ
ਰਿਦੈ ਲੈ ਧਾਰਿਆ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਰੋਗ ਸਗਲ ਬਿਦਾਰਿਆ ॥੨॥ ਰਸਨਾ ਗੀਧੀ ਬੋਲਤ
ਰਾਮ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਸਗਲੇ ਕਾਮ ॥੩॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥ ਸਫਲ
ਦਰਸਨੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਅੰਕ ੭੯॥ ੪੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿ
ਘਨ ਹਿਰੇ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸੁਨਾਹਿ ॥੧॥ ਪੀਵਤ ਰਾਮ ਰਸੁ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਜਾਸੁ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਮਿਟੀ ਖੁਧਿ ਤਾਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ
ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਿਧਾਨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸਹਿ ਭਗਵਾਨ ॥੨॥ ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਤੰਤ ਸਭਿ ਛਾਰੁ
॥ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਧਾਰੁ ॥੩॥ ਤਜਿ ਸਭਿ ਭਰਮ ਭਜਿਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾ
ਨਕ ਅਟਲ ਇਹੁ ਧਰਮੁ ॥ ਅੰਕ ੮੦॥ ੪੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਿ

ਕਿਰਪਾ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਸੋਈ ॥ ਤਿਤੁ ਦਾਝਿ ਰੋਗੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਾਮ ਰਮਣ ਤਰਣ
ਭੈ ਸਾਗਰ ॥ ਸਰਣਿ ਸੂਰ ਫੋਰੇ ਜਮ ਕਾਗਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਓ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ ਇਹ
ਆਸਰ ਪੂਰਨ ਭਏ ਕਾਮ ॥੨॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਪੂਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾਲ ਹਰਿ
ਭਏ ਸਹਾਈ ॥੩॥ ਮਾਨ ਮੋਹ ਖੋਏ ਗੁਰਿ ਭਰਮ ॥ ਪੇਖੁ ਨਾਨਕ ਪਸਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥੪॥੫੦॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਬਿਖੈ ਰਾਜ ਤੇ ਅੰਧੁਲਾ ਭਾਰੀ ॥ ਦੁਖਿ ਲਾਗੈ
ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੀ ॥੧॥ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਕਉ ਤੁਹੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮਗਨੁ ਨਰਕਿ ਲੈ
ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੋਗ ਗਿਰਸਤ ਚਿਤਾਰੇ ਨਾਉ ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਤੇ ਕਾ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥੨॥ ਚਰ
ਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਆਨ ਸੁਖਾ ਨਹੀ ਆਵਹਿ ਚੀਤਿ ॥੩॥ ਸਦਾ ਸਦਾ
ਸਿਮਰਉ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੫੧॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫

ਆਠ ਪਹਰ ਸੰਗੀ ਬਟਵਾਰੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ
ਲਏ ਨਿਵਾਰੇ ॥੧॥ ਐਸਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਮਹੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਤਪਤਿ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰ ॥ ਪ੍ਰਭ ਖਿਨ ਮਹਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਣਹਾਰ ॥੨॥
ਅਨਿਕ ਬੰਧਨ ਤੋਰੇ ਨਹੀ ਜਾਹਿ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ਮੁਕਤਿ ਫਲ ਪਾਹਿ ॥੩॥ ਉਕਤਿ ਸਿ
ਆਨਪ ਇਸ ਤੇ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥੪॥੫੨॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫

ਥਾਤੀ ਪਾਈ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥ ਬਿਚਰੁ ਸੰਸਾਰ ਪੂ
ਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮ ॥੧॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤ ਪਾਈਐ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਚੜਿ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੨॥
ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਕਰਹੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਸਦਾ ਕਲਿਆਣ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥੩॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ
ਭਜੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥੪॥੫੩॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਮੀਤ ॥ ਭ੍ਰਮ ਬਿਨਸੇ ਗਾਏ ਗੁਣ ਨੀਤ ॥
੧॥ ਊਠਤ ਸੋਵਤ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਪਹਰੂਆ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਜਮ ਨਹੀ ਡਰੂਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨ ਕਰਮ ਧਰਮ ਪ੍ਰਭਿ ਮੈ ਨਿਦਾਸਾ ਸਗਲ ਭ੍ਰਮ ਕਾਟੇ ਇਆਨ ਸਾ॥੨॥ ਆਸ ਅੰਦੇਸਾ ਤਾਂਤੁ ਪੂਰੇ
ਕਾਸਟ ਹੋਸਾ ਕੀਆ ਨਮਤਿ ਟੇਕ ॥੩॥ ਮਹਾ ਭਾਗੀ ਬਜਨ ਸਾਧ ਅਨਾਥਾ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੇ
ਦੇ ਹਾਥਾ ॥੪॥੧੫੫॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮਿ ਮਜਨੁ ਕਰਿ ਸੂਚੇ ॥ ਕੋਟਿ ਗ੍ਰਹਣ ਪੁੰਨ ਫਲ ਮੂਚੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਰਿਦੇ ਮ
ਹਿ ਬਸੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸੇ ॥੧॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕੀਰਤਨ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥
ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਆਇਆ ॥੨॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਗੋਵਿੰਦ ਅਧਾਰੁ ॥ ਤਾ ਤੇ ਛੁਟਿ
ਓ ਬਿਖੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੋ ਅਪਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਪੁ ਜਪੇ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥੪॥
੧੫੬॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ਜੋ ਜਨੁ ਪਰਿਆ
ਤਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਚਰਣ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ॥੧॥ ਭੈ ਭੰਜਨ ਪ੍ਰਭ ਮਨਿ ਨ ਬਸਾਹੀ ॥ ਡਰਪਤ ਡਰਪ
ਤ ਜਨਮ ਬਹੁਤੁ ਜਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸਿਓ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਤਾ
ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੨॥ ਜਨਮੁ ਜਰਾ ਮਿਰਤੁ ਜਿਸੁ ਵਾਸਿ ॥ ਸੋ ਸਮਰਥੁ ਸਿਮਰਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥
੩॥ ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਸਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ਕਾ ਨਾਨਕ ਟੇਕ ॥੪॥੧੫੭॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਬਾਹਰਿ ਰਾਖਿਓ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥ ਘਰਿ
ਆਏ ਗੋਵਿੰਦੁ ਲੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ਕੈ ਰੰ
ਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਹਿ
ਰਿਆ ॥੨॥ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਨਾਮਿ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤੁ ॥੩॥ ਚਰਣ ਕਮ
ਲ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਜਾਪੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪੇਖਿ ਜੀਵੈ ਪਰਤਾਪੁ ॥੪॥੧੫੮॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਧੰਨੁ ਇਹੁ ਥਾਨੁ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਪ੍ਰ
ਭਿ ਆਪਿ ਬਸਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਪਤਿ ਤਹਾ ਜਹਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਨਾਹੀ ॥ ਕੋਟਿ ਅ
ਨੰਦ ਜਹ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਹੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਿਐ ਦੁਖ ਰੋਗ ਘਨੇਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਾ ਜਮੁ ਲਗੈ
ਨ ਨੇਰੇ ॥੨॥ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ਨਿਹਚਲ ਥਾਨੁ ॥ ਜਹ ਜਪੀਐ ਪ੍ਰਭ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ॥੩॥ ਜਹ ਜਾ

ਸ੍ਰੀਧਰਨਾਥਮੋਰਸੁਆਮੀ॥ਨਾਨਕਕਉਮਿਲਿਆਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੪॥੫੮॥੮੯

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਜੋਪ੍ਰਾਣੀਗੋਵਿੰਦੁਧਿਆਵੈ॥ਪੜਿ

ਆਅਣਪੜਿਆਪਰਮਗਤਿਪਾਵੈ॥੧॥ਸਾਧੂਸੰਗਿਸਿਮਰਿਗੋਪਾਲ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਝੂਠ

ਧਨੁਮਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੂਪਵੰਤੁਸੋਚਤੁਰੁਸਿਆਣਾ॥ਜਿਨਿਜਨਿਮਾਨਿਆਪ੍ਰਭਕਾਭ

ਣਾ॥੨॥ਜਗਮਹਿਆਇਆਸੋਪਰਵਾਣੁ॥ਘਟਿਘਟਿਅਪਨਾਸੁਆਮੀਜਾਣੁ॥੩॥ਕਹ

ਨਾਨਕਜਾਕੇਪੂਰਨਭਾਗ॥ਹਰਿਚਰਣੀਤਾਕਾਮਨੁਲਾਗ॥੪॥੫੯॥੯੦॥ ਗਉ

ੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਹਰਿਕੇਦਾਸਸਿਉਸਾਕਤਨਹੀਸੰਗੁ॥ਓਹੁਬਿਖਈ

ਓਸੁਰਾਮਕੋਰੰਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਅਸਵਾਰਜੈਸੇਤੁਰੀਸੀਗਾਰੀ॥ਜਿਉਕਾਪੁਰਖੁ

ਪੁਚਾਰੈਨਾਰੀ॥੧॥ਬੈਲਕਉਨੇਤ੍ਰਾਪਾਇਦੁਹਾਵੈ॥ਗਊਚਰਿਸਿੰਘੁਪਾਛੈਪਾਵੈ॥੨॥ਗਾਡ

ਰਲੇਕਾਮਧੇਨੁਕਰਿਪੂਜੀ॥ਸਉਦੇਕਉਧਾਵੈਬਿਨੁਪੂੰਜੀ॥੩॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮੁਜ

ਪਿਚੀਤ॥ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਹਰਿਸਾਮੀਤੁ॥੪॥੬੦॥੯੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫

॥ਸਾਮਤਿਨਿਰਮਲਕਹੀਅਤਧੀਰ॥ਰਾਮਰਸਾਇਣੁਪੀਵਤਬੀ

ਰ॥੧॥ਹਰਿਕੇਚਰਣਹਿਰਦੈਕਰਿਓਟ॥ਜਨਮਮਰਣਤੇਹੋਵਤਛੋਟ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਤ

ਨੁਨਿਰਮਲੁਜਿਤੁਉਪਜੈਨਪਾਪੁ॥ਰਾਮਰੰਗਿਨਿਰਮਲਪਰਤਾਪੁ॥੨॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਟਿ

ਜਾਤਬਿਕਾਰ॥ਸਭਤੇਊਚਏਹੋਉਪਕਾਰ॥੩॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਰਾਤੇਗੋਪਾਲ॥ਨਾਨਕਜਾ

ਚੈਸਾਧਰਵਾਲ॥੪॥੬੧॥੯੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਐਸੀ

ਪ੍ਰੀਤਿਗੋਵਿੰਦਸਿਉਲਾਗੀ॥ਮੇਲਿਲਏਪੂਰਨਵਡਭਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਰਤਾ

ਪੇਖਿਬਿਗਸੈਜਿਉਨਾਰੀ॥ਤਿਉਹਰਿਜਨੁਜੀਵੈਨਾਮੁਚਿਤਾਰੀ॥੧॥ਪੂਤਪੇਖਿਜਿਉ

ਜੀਵਤਮਾਤਾ॥ਓਤਿਪੋਤਿਜਨੁਹਰਿਸਿਉਰਾਤਾ॥੨॥ਲੋਭੀਅਨਦੁਕਰੈਪੇਖਿਧ

ਨਾ॥ਜਨਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੋਮਨਾ॥੩॥ਬਿਸਰੁਨਹੀਇਕੁਤਿਲੁਦਾਤਾਰ

॥ਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰ॥੪॥੬੨॥੯੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫

॥ਨਾਮਰਸਾਇਣਿਤੈਜਨਗੀਧੇ॥ਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰੇਮਭਗਤੀਬੀਧੇ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਆਨਰਸਾਦੀਸਹਿਸਭਿਛਾਰੁ॥ਨਾਮਬਿਨਾਨਿਹਫਲਸੰਸਾਰ॥੧॥ਅੰਧਕੂ
ਪਤੇਕਾਢੇਆਪਿ॥ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਅਚਰਜਪਰਤਾਪ॥੨॥ਵਣਿਤ੍ਰਿਣਿਤ੍ਰਿਭਵ
ਣਿਪੂਰਨਗੋਪਾਲ॥ਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰੁਜੀਅਸੰਗਿਦਇਆਲ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕ
ਸਾਕਥਨੀਸਾਰੁ॥ਮਾਨਿਲੇਤੁਜਿਸੁਸਿਰਜਨਹਾਰੁ॥੪॥੬੩॥੭੬॥ ਗ
ਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਨਾਵਣੁਰਾਮਸਰਿਕੀਜੈ॥ਝੋ
ਲਿਮਹਾਰਸੁਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਰਮਲਉਦਕੁਗੋਵਿੰਦ
ਕਾਨਾਮ॥ਮਜਨੁਕਰਤਪੂਰਨਸਭਿਕਾਮ॥੧॥ਸੰਤਸੰਗਿਤਹਗੋਸਟਿਹੋਇ॥
ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਖੋਇ॥੨॥ਸਿਮਰਹਿਸਾਧਕਰਹਿਆਨੰਦੁ॥
ਮਨਿਤਨਿਰਵਿਆਪਰਮਾਨੰਦੁ॥੩॥ਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਹਰਿਚਰਣਨਿਧਾ
ਨ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤਿਸਹਿਕੁਰਬਾਨ॥੪॥੬੪॥੭੭॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
॥ਸੋਕਿਛੁਕਰਿਜਿਤੁਮੈਲੁਨਲਾਗੈ॥ਹਰਿਕੀਰ
ਤਨਮਹਿਇਹੁਮਨੁਜਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕੋਸਿਮਰਿਨਦੂਜਾਭਾਉ॥ਸੰਤਸੰ
ਗਿਜਪਿਕੇਵਲਨਾਉ॥੧॥ਕਰਮਧਰਮਨੇਮਬ੍ਰਤਪੂਜਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਬਿ
ਨੁਜਾਨੁਨਦੂਜਾ॥੨॥ਤਾਕੀਪੂਰਨਹੋਈਘਾਲ॥ਜਾਕੀਪ੍ਰੀਤਿਅਪਨੇਪ੍ਰਭਨਾ
ਲਿ॥੩॥ਸੋਬੈਸਨੋਹੈਅਪਰਅਪਾਰੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨਿਤਜੇਬਿਕਾਰ॥
੪॥੬੫॥੭੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਜੀਵਤਛਾਡਿਜਾ
ਹਿਦੇਵਾਨੇ॥ਮੁਇਆਉਨਤੇਕੋਵਰਸਾਨੇ॥੧॥ਸਿਮਰਿਗੋਵਿੰਦੁਮਨਿਤਨਿਧੁਰਿ
ਲਿਖਿਆ॥ਕਾਹੂਕਾਜਿਨਆਵਤਬਿਖਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਖੈਠਗਉ
ਰੀਜਿਨਿਜਿਨਿਖਾਈ॥ਤਾਕੀਤ੍ਰਿਸਨਾਕਬਹੂੰਨਜਾਈ॥੨॥ਦਾਰਨਦੁਖਦੁਤਰਸੰਸਾ
ਰੁ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਕੈਸੇਉਤਰਸਿਪਾਰਿ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਦੁਇਕੁਲਸਾ

ਧਿਆਇ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਆਰਾਧਿਆ ॥੪॥੯੮॥੧੬੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗਰੀਬਾ ਉਪਰਿ
ਜਿ ਖਿੰਜੈ ਦਾੜੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਾ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਸਾੜੀ ॥੧॥ ਪੂਰਾ ਨਿਆਉ ਕਰੇ ਕਰ
ਤਾਰੁ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪਰਤਾਪੁ ॥
ਨਿੰਦਕੁ ਮੁਆ ਉਪਜਿ ਵਡ ਤਾਪੁ ॥੨॥ ਤਿਨਿ ਮਾਰਿਆ ਜਿ ਰਖੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ
ਮੰਦੀ ਸੋਇ ॥੩॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਰਾਖੈ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ
॥੪॥੯੯॥੧੬੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਹਜਰੁ ਝੂਠਾ ਕੀਤੋ
ਨੁ ਆਪਿ ॥ ਪਾਪੀ ਕਉ ਲਾਗਾ ਸੰਤਾਪੁ ॥੧॥ ਜਿਸਹਿ ਸਹਾਈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਮੇਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਕਉ
ਜਮੁ ਨਹੀ ਆਵੈ ਨੇੜਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਬੋਲੈ ਕੂੜੁ ॥ ਸਿਰੁ ਹਾਥ ਪਛੋੜੈ ਅੰਧਾ ਮੂ
ੜੁ ॥੨॥ ਰੋਗ ਬਿਆਪੇ ਕਰਦੇ ਪਾਪ ॥ ਅਦਲੀ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥੩॥ ਅਪਨ ਕਮਾਇ
ਐ ਆਪੇ ਬਾਧੇ ॥ ਦਰਬੁ ਗਇਆ ਸਭੁ ਜੀਅ ਕੈ ਸਾਥੈ ॥੪॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਦਰਬਾਰਿ ॥
ਰਾਖੀ ਪੈਜ ਮੇਰੈ ਕਰਤਾਰਿ ॥੫॥੧੦੦॥੧੬੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਨ ਮੀਠ ਖਟਾਨੀ ॥ ਪੂਰਬਿ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਹੰਬੁਧਿ ਮਨ ਪੂਰਿ ਥਿਧਾਈ ॥ ਸਾਧ ਧੂਰਿ ਕਰਿ ਸੁਧ ਮੰਜਾਈ ॥੧॥ ਅਨਿਕ ਜਲਾ ਜੇ ਧੋਵੈ
ਦੇਹੀ ॥ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਸੁਧੁ ਨ ਤੇਹੀ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਓ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿ
ਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਾਟਿਆ ਭਉ ਕਾਲਾ ॥੩॥ ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗ
ਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੪॥੧੦੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ॥ ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮ
ਰਨੁ ਸੁਨਿ ਮਨ ਕਾਨੀ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਦੁਆਰ ਪਰਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਧਿ
ਆਈਐ ਗੋਪਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥੨॥੧੦੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ
੫ ਸਾਂਤਿ ਭਈ ਗੁਰ ਗੋਬਿਦਿ ਪਾਈ ॥ ਤਾਪ ਪਾਪ ਬਿਨਸੇ ਮੇਰੇ
ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਰਸਨ ਬਖਾਨ ॥ ਬਿਨਸੇ ਰੋਗ ਭਏ ਕਲਿਆਨ ॥੧॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਗਲ ਅਗਾਮ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲੈ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੨॥ ਨਿਗਮ ਭਗਤੁ ਨਗਾਦ
ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਨੀਤਾ ॥ ਗਾਈਐ ਬਿਆਪਿ ਤੁਬ ਕੇ ਜਨ ਮੀਤਾ ॥੩॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ
ਧਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੭੨॥੧੦੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫
ਨੇਤ੍ਰ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਕੀਆ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਭਰਮ ਗਏ ਪੂਰਨ ਭਈ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੀ
ਤਲਾ ਤੇ ਰਖਿਆ ਬਿਹਾਰੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਸੋ ਜੀਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ॥੨॥੭੩॥੧੦੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਧਨੁ ਓਹੁ ਮਸਤਕੁ ਧਨੁ ਤੇਰੇ ਨੇਤ ॥ ਧਨੁ ਓਇ ਭਗਤ ਜਿਨ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਹੇਤ ॥੧॥ ਨਾਮ
ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਸੁਖੁ ਲਹੀਐ ॥ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਸੁ ਕਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਨ ਊਪਰਿ ਜਾਈਐ
ਕੈ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥੨॥੭੪॥੧੦੪॥ ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ ੫ ਤੂਹੈ ਮਸਲਤਿ ਤੂਹੈ ਨਾਲਿ ॥ ਤੂਹੈ ਰਾਖਹਿ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥
ਐਸਾ ਰਾਮੁ ਦੀਨ ਦੁਨੀ ਸਹਾਈ ॥ ਦਾਸ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਗੈ ਆ
ਪਿ ਇਹੁ ਥਾਨੁ ਵਸਿ ਜਾ ਕੈ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਮਨੁ ਹਰਿ ਕਉ ਜਾਪੈ ॥੨॥ ਪਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ
॥ ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰਹਿ ਫੁਰਮਾਨੁ ॥੩॥ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਨ
ਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੪॥੭੫॥੧੦੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫
ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭਇਆ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ॥ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸਦਾ ਗੁਪਾਲੁ ॥੧॥ ਰਾਮੁ ਰਵਤ ਸਦ ਹੀ
ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਮਇਆ ਕਰੀ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰੇ ਭਾ
ਗ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਸਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ॥੨॥੭੬॥੧੦੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧੋ
ਤੀ ਖੋਲਿ ਵਿਛਾਏ ਹੇਠਿ ॥ ਗਰਧਪ ਵਾਂਗੂ ਲਾਹੇ ਪੇਟਿ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਕਰਤੂਤੀ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ
॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਜਾ ਤਿਲਕ ਕਰਤ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਛੁ
ਰੀ ਕਾਢਿ ਲੇਵੈ ਹਥਿ ਦਾਨਾ ॥੨॥ ਬੇਦੁ ਪੜੈ ਮੁਖਿ ਮੀਠੀ ਬਾਣੀ ॥ ਜੀਆਂ ਕੁਹਤ ਨ ਸੰਗੈ ਪ
ਰਾਣੀ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੈ ॥ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥੪॥੭੬॥੧੦੭॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਥਿਰੁਘਰਿਬੈਸਹੁਹਰਿਜਨਪਿਆਰੇ॥ਸਤਿ
ਗੁਰਿਤੁਮਰੇਕਾਜਸਵਾਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਸਟਦੂਤਪਰਮੇਸਰਿਮਾਰੇ॥ਜਨਕੀਪੈਜਰਖੀ
ਕਰਤਾਰੇ॥੧॥ਬਾਦਿਸਾਹਸਾਹਸਭਿਵਸਿਕਰਿਦੀਨੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮਹਾਰਸਪੀਨੇ॥
੨॥ਨਿਰਭਉਹੋਇਭਜਹੁਭਗਵਾਨ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਕੀਨੋਦਾਨੁ॥੩॥ਸਰਣਿਪਰੇਪ੍ਰ
ਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਨਾਨਕਓਟਪਕਰੀਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀ॥੪॥੨੨॥੧੦੮॥ ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਭਾਹਿਨਜਲੈ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਮਾਇਆ
ਨਹੀਛਲੈ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਨਹੀਡੂਬੈਜਲਾ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਸੁਫਲਫਲਾ
॥੧॥ਸਭਭੈਮਿਟਹਿਤੁਮਾਰੈਨਾਇ॥ਭੇਟਤਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਗੁਨਗਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਮਿਟੈਸਭਚਿੰਤਾ॥ਹਰਿਸਿਉਸੋਰਚੈਜਿਸੁਸਾਧਕਾ
ਮੰਤਾ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਜਮਕੀਨਹੀਤ੍ਰਾਸਾ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਪੂਰਨਆਸਾ॥
੨॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਦੂਖੁਨਲਾਗੈ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤਾਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈ
॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤਾਸਹਜਘਰਿਵਸੈ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਭ੍ਰਮੁਭਉਨਸੈ॥੩॥
ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਮਤਿਊਤਮਹੋਇ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਨਿਰਮਲਸੋਇ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨਕਉਬਲਿਜਾਈ॥ਜਿਨਕਉਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਬਿਸਰਤ
ਨਾਹੀ॥੪॥੨੩॥੧੦੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫
ਉਦਮੁਕਰਤਸੀਤਲਮਨਭਏ॥ਮਾਰਗਿਚਲਤਸਗਲਦੁਖਗਏ॥ਨਾਮੁਜਪਤ
ਮਨਿਭਏਅਨੰਦਾ॥ਰਸਿਗਾਏਗੁਨਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੧॥ਖੇਮਭਇਆਕੁਸਲਘਰਿ
ਆਏ॥ਭੇਟਤਸਾਧਸੰਗਿਗਈਬਲਾਏ॥ਰਹਾਉ॥ਨੇਤ੍ਰਪੁਨੀਤਪੇਖਤਹੀਦਰ
ਸ॥ਧਨਿਮਸਤਕਚਰਨਕਮਲਹੀਪਰਸ॥ਗੋਬਿੰਦਕੀਟਹਲਸਫਲਇਹਕਾਇਆ॥
ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥੨॥ਜਨਕੀਕੀਨੀਆਪਿਸਹਾਇ॥ਸੁਖੁਪਾਇਆ
ਲਗਿਦਾਸਹਪਾਇ॥ਆਪੁਗਇਆਤਾਆਪਹਿਭਏ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਕੀਸਰਨੀਪ

੩॥ ਜੋ ਜਾਨਤ ਤਉ ਸੋਈ ਜਬ ਪਾਇਆ ॥ ਤਬ ਚਿੰਤ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਜਾਇਆ ॥ ਅਸਥਿਰ ਭਏ ਬਸੇ ਸੁਖ ਆਸਨ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਬਾਸਨ ॥੪॥੧੧੦॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਕੋਟਿ ਮਜਨ ਕੀਨੋ ਇਸਨਾਨ ॥ ਲਾਖ ਅਰਬ ਖਰਬ ਦੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥ ਜਾ ਮਨਿ ਬਸਿਓ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਸਗਲ ਪਵਿਤ ਗੁਨ ਗਾਇ ਗੁਪਾਲ ॥ ਪਾਪ ਮਿਟਹਿ ਸਾਧੂ ਸਰਨਿ ਦਇਆਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁਤੁ ਉਰਧ ਤਪ ਸਾਧਨ ਸਾਧੇ ॥ ਅਨਿਕ ਲਾਭ ਮਨੋਰਥ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਨ ਆਰਾਧੇ ॥੨॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬਖਾਨੇ ॥ ਜੋਗ ਗਿਆਨ ਸਿਧ ਸੁਖ ਜਾਨੇ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਮਨ ਮਾਨੇ ॥੩॥ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥੪॥੧੧੧॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਰਿਦੈ ਬਸਾਇਆ ॥੧॥ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੂਰਾ ॥ ਤਿਸਹਿ ਅਰਾਧਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਉ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਨਾਮ ॥ ਤਾ ਤੇ ਸਿਧਿ ਭਏ ਸਗਲ ਕਾਂਮ ॥੨॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖਿ ਸੀਤਲ ਮਨ ਭਏ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਗਏ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਹਾ ਭੈ ਭਾਈ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪਿ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੪॥੧੧੨॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ ਬਾਪ ਜੈਸੇ ਮਾਈ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਿ ਉਬਰੈ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਪੂਰਨ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਬ ਮਨਿ ਬਸਿਆ ਕਰਨੈਹਾਰਾ ॥ ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਆਤਮ ਸੁਖ ਸਾਰਾ ॥੨॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੇ ਜਨ ਰਾਖੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਲਾਥੇ ॥੩॥ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਸਰਨਾਈ ॥੪॥੧੧੩॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਮ ਕੋ ਬਲੁ ਪੂਰਨ ਭਾਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜੋ ਜੋ ਚਿਤਵੈ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਮਾਈ ਸੋ ਸੋ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਕਰਾਈ ॥੧॥ ਨਿੰਦਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭਿ
ਪਤਿ ਗਵਾਈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਰਭਉ ਗਾਈ ॥੨॥੧॥੧੧੪॥ ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭੁਜ ਬਲ ਬੀਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਗਰਤ ਪਰਤ ਗਹਿ ਲੇ
ਹੁ ਅੰਗੁਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸ੍ਰਵਨਿ ਨ ਸੁਰਤਿ ਨੈਨ ਸੁੰਦਰ ਨਹੀ ਆਰਤ ਦੁਆਰਿ ਰਟ
ਤ ਪਿੰਗੁਰੀਆ ॥੧॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਪਿਤਾ ਮਾਤ ਗੁਰੀਆ
॥ ਚਰਨ ਕਵਲ ਹਿਰਦੈ ਗਹਿ ਨਾਨਕ ਭੈ ਸਾਗਰ ਸੰਤ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਆ ॥੨॥੨॥੧੧੫॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਦਯ ਗੁਸਾਈ ਮੀਤੁਲਾ ਤੂੰ ਸੰਗਿ ਹਮਾਰੈ ਬਾਸੁ ਜੀਉ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਘਰੀ ਨ ਜੀਵਨਾ ਧ੍ਰਿਗੁ ਰਹਣਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖ ਦਾਤਿਆ
ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜੀਉ ॥੧॥ ਹਸਤ ਅਲੰਬਨੁ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਗਰਤਹੁ ਉਧਰੁ ਗੋਪਾ
ਲ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਮਤਿ ਥੋਰੀਆ ਤੂੰ ਸਦ ਹੀ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥੨॥ ਕਿਆ ਸੁਖ ਤੇਰੇ
ਸੰਮਲਾ ਕਵਨ ਬਿਧੀ ਬੀਚਾਰ ॥ ਸਰਣਿ ਸਮਾਈ ਦਾਸ ਹਿਤ ਊਚੇ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥੩॥
ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਸਿਧਿ ਨਾਮ ਮਹਾ ਰਸ ਮਾਹਿ ॥ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਕੇਸਵਾ ਸੇ ਜਨ
ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪੋ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨ
ਕੁ ਭਜੈ ਬਿਖੁ ਤਰਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥੫॥੧॥੧੧੬॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਃ ੫ ॥ ਰਹੋਏ ਕੇ ਛੰਤ ਕੇ ਘਰਿ ॥ ੫ ॥ ਹੈ ਕੋਈ ਰਾਮ ਪਿਆਰੋ ਗਾ
ਵੈ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਸੂਖ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਨੁ ਬਨੁ ਖੋਜਤ ਫਿਰਤ ਬੈਰਾਗੀ
॥ ਬਿਰਲੇ ਕਾਹੂ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥੧॥ ਬ੍ਰਹਮਾ
ਦਿਕ ਸਨਕਾਦਿਕ ਚਾਹੈ ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਸਿਧ ਹਰਿ ਆਹੈ ॥ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਸੋ ਹਰਿ ਗੁ
ਣ ਗਾਹੈ ॥੨॥ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਜਿਨ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹੀ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਸੰਤ ਮਿਲਾਹੀ ॥ ਜ
ਨਮ ਮਰਣ ਤਿਹ ਮੂਲੇ ਨਾਹੀ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਿਲੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਬਿਨਉ ਸੁ

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਨਾਪ੍ਰਭਤੁਮਰੇਅਪਾਰੋਨਾਨਕਕਉਸੰਗਤਨਾਮਅਧਾਰੋ॥੪॥੧॥੧੧੭॥
੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੫ ਕਵਨਗੁਨਪ੍ਰਾਨਪਤਿ
ਮਿਲਉਮੇਰੀਮਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੂਪਹੀਨਬੁਧਿਬਲਹੀਨੀਮੋਹਿਪਰਦੇਸਨਿਦੂਰਤੇਆ
ਈ॥੧॥ਨਾਹਿਨਦਰਬੁਨਜੋਬਨਮਾਤੀਮੋਹਿਅਨਾਥਕੀਕਰਹੁਸਮਾਈ॥੨॥ਖੋਜਤਖੋਜ
ਤਭਈਬੈਰਾਗਨਿਪ੍ਰਭਦਰਸਨਕਉਹਉਫਿਰਤਤਿਸਾਈ॥੩॥ਦੀਨਦਇਆਲ
ਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਭਨਾਨਕਸਾਧਸੰਗਿਮੇਰੀਜਲਨਿਬੁਝਾਈ॥੪॥੧॥੧੧੮॥ ਗਉ
ੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਪ੍ਰਭਮਿਲਬੇਕਉਪ੍ਰੀਤਿਮਨਿਲਾਗੀ॥ਪਾਇਲਗਉ
ਮੋਹਿਕਰਉਬੇਨਤੀਕੋਊਸੰਤੁਮਿਲੈਬਡਭਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਅਰਪਉਧਨੁਰਾਖਉ
ਆਗੈਮਨਕੀਮਤਿਮੋਹਿਸਗਲਤਿਆਗੀ॥ਜੋਪ੍ਰਭਕੀਹਰਿਕਥਾਸੁਨਾਵੈਅਨਦਿਨੁ
ਫਿਰਉਤਿਸੁਪਿਛੈਵਿਰਾਗੀ॥੧॥ਪੂਰਬਕਰਮਅੰਕੁਰਜਬਪ੍ਰਗਟੇਭੇਟਿਓਪੁਰਖੁ
ਰਸਿਕਬੈਰਾਗੀ॥ਮਿਟਿਓਅੰਧੇਰੁਮਿਲਤਹਰਿਨਾਨਕਜਨਮਜਨਮਕੀਸੋਈਜਾ
ਗੀ॥੨॥੨॥੧੧੯॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਨਿਕਸੁਰੇਪੰਖੀਸਿਮ
ਰਿਹਰਿਪਾਂਖ॥ ॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਸਰਣਿਗਹੁਪੂਰਨਰਾਮਰਤਨੁਹੀਅਰੇਸੰਗਿ
ਰਾਖੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭ੍ਰਮਕੀਕੂਈਤ੍ਰਿਸਨਾਰਸਪੰਕਜਅਤਿਤੀਖ੍ਯਣਮੋਹਕੀਫਾਸ॥
ਕਾਟਨਹਾਰਜਗਤਗੁਰਗੋਬਿਦਚਰਨਕਮਲਤਾਕੇਕਰਹੁਨਿਵਾਸ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰ
ਪਾਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਦੀਨਾਨਾਥਸੁਨਹੁਅਰਦਾਸਿ॥ਕਰੁਗਹਿਲੇਹੁਨਾਨਕਕੇਸੁ
ਆਮੀਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੁਮਰੀਰਾਸਿ॥੨॥੩॥੧੨੦॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮ
ਹਲਾ੫॥ ਹਰਿਪੇਖਨਕਉਸਿਮਰਤਮਨੁਮੇਰਾ॥ਆਸਪਿਆਸੀਚਿਤਵਉਦਿ
ਨੁਰੈਨੀਹੈਕੋਈਸੰਤੁਮਿਲਾਵੈਨੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੇਵਾਕਰਉਦਾਸਦਾਸਨਕੀਅ
ਨਿਕਭਾਂਤਿਤਿਸੁਕਰਉਨਿਹੋਰਾ॥ਤੁਲਾਧਾਰਿਤੋਲੇਸੁਖਸਗਲੇਬਿਨੁਹਰਿਦਰ
ਸਸਭੋਹੀਥੋਰਾ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਗਾਏਗੁਨਸਾਗਰਜਨਮਜਨਮਕੋਜਾਤਬਹੋਰਾ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਾਇ ਆਨੰਦ ਸੁਖ ਭੋਗਤ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਜਨ ਮਉਲੀਤਾ ਗ੍ਰਿਹ ਸਥਿਰੁ ਸਦੇਰਾ ॥੩॥੪॥੧੨੧॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਗੁਸਾਈ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ॥ ਕੋਈ ਐਸਾ ਸੰਤੁ ਸਹਜ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮੋਹਿ ਮਾਰਗੁ ਦੇਇ ਬਤਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਵਿਚਿ ਪੜਦਾ ਹਉਮੈ ਪਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਭੋ ਜਗੁ ਸੋਇਆ ਇਹੁ ਭਰਮੁ ਕਹਹੁ ਕਿਉ ਜਾਈ ॥੧॥ ਏਕਾ ਸੰਗਤਿ ਇਕਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਸਤੇ ਮਿਲਿ ਬਾਤ ਨ ਕਰਤੇ ਭਾਈ ॥ ਏਕ ਬਸਤੁ ਬਿਨੁ ਪੰਚ ਦੁਹੇਲੇ ਓਹ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਠਾਈ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕਾ ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਿਨਿ ਦੀਆ ਤਾਲਾ ਕੁੰਜੀ ਗੁਰ ਸਉਪਾਈ ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਕਰੇ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਨ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਪੰਚ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਭੇਦੁ ਨ ਭਾਈ ॥੪॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਗੁਸਾਈ ॥ ਸਹਜੁ ਭਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਖਿਨ ਮਹਿ ਨਾਠਾ ਮਿਲਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥੧੨੨॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਐਸੋ ਪਰਚਉ ਪਾਇਓ ॥ ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਇਆਲ ਬੀਠੁਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਝਹਿ ਬਤਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਤਤ ਤੁਮ ਹੀ ਮੋਹਿ ਇਹੁ ਬਿਸੁਆਸੁ ਹੋਇ ਆਇਓ ॥ ਕੈ ਪਹਿ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ਬੇਨਤੀ ਜਉ ਸੁਨਤੋ ਹੈ ਰਘੁਰਾਇਓ ॥੧॥ ਲਹਿਓ ਸਹਸਾ ਬੰਧਨ ਗੁਰਿ ਤੋਰੇ ਤਾਂ ਸਦਾ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ॥ ਹੋਣਾ ਸਾ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਸੀ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਕਹਾ ਦਿਖਾਇਓ ॥੨॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕਾ ਏਕੋ ਠਾਣਾ ਗੁਰਿ ਪਰਦਾ ਖੋਲਿ ਦਿਖਾਇਓ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਇਕ ਠਾਈ ਤਉ ਬਾਹਰਿ ਕੈਠੈ ਜਾਇਓ ॥੩॥ ਏਕੈ ਕਨਿਕ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਸਾਜੀ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰ ਰਚਾਇਓ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮੁ ਗੁਰਿ ਖੋਈ ਹੈ ਇਵ ਤਤੈ ਤਤੁ ਮਿਲਾਇਓ ॥੪॥੩॥੧੨੩॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਉਧ ਘਟੈ ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਾਰੇ ॥ ਮਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ਸੰਤ ਟਹਲ ਕੀ ਬੇਲਾ ॥ ਈਹਾ ਖਾਟਿ ਚਲਹੁ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਆਗੈ ਬਸਨੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥੧॥ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਕਾਰੁ ਸੰਸੇ ਮਹਿ ਤਰਿਓ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ॥ ਜਿਸਹਿ ਜਗਾਇ ਪੀਆਵੈ ਇਹੁ ਰਸੁ ਅਕਥ ਕਥਾ ਤਿਨਿ ਜਾਨੀ ॥

ਜਾ ਕਉ ਆਇ ਸੋਈ ਬਿਹਾਝਹੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਮਨਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ੧੨੪
ਮਹਲੁ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਇਗੋ ਫੇਰਾ ॥੩॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ
ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਸਰਧਾ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਇਹੈ ਸੁਖੁ ਮਾਗੈ ਮੋ
ਕਉ ਕਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰੇ ॥੪॥੫॥੧੨੪॥

੧੨੫॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਖੁ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁ
ਨੁ ਸਭ ਗੁਨ ਤੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚ ਬਿਖਾਦੀ ਏਕੁ ਗਰੀਬਾ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖ
ਨਹਾਰੇ ॥ ਖੇਦੁ ਕਰਹਿ ਅਰੁ ਬਹੁਤੁ ਸੰਤਾਵਹਿ ਆਇਓ ਸਰਣਿ ਤੁਹਾਰੇ ॥੧॥
ਕਰਿ ਕਰਿ ਹਾਰਿਓ ਅਨਿਕ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਛੋਡਹਿ ਕਤਹੂੰ ਨਾਹੀ ॥ ਏਕ ਬਾਤ ਸੁਨਿ
ਤਾਕੀ ਓਟਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟਿ ਜਾਹੀ ॥੨॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਮੋਹਿ ਤਿਨ ਤੇ
ਧੀਰਜੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸੰਤੀ ਮੰਤੁ ਦੀਓ ਮੋਹਿ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇਆ ॥੩॥
ਜੀਤਿ ਲਏ ਓਇ ਮਹਾ ਬਿਖਾਦੀ ਸਹਜ ਸੁਹੇਲੀ ਬਾਣੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਇਆ ਪਰਗਾਸਾ
ਪਾਇਆ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੪॥੪॥੧੨੫॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਓਹੁ ਅਬਿਨਾ
ਸੀ ਰਾਇਆ ॥ ਨਿਰਭਉ ਸੰਗਿ ਤੁਮਾਰੈ ਬਸਤੇ ਇਹੁ ਡਰਨੁ ਕਹਾ ਤੇ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਇਕ ਮਹਲਿ ਤੂੰ ਹੋਹਿ ਅਫਾਰੋ ਇਕ ਮਹਲਿ ਹੋਹਿ ਨਿਮਾਨੋ ॥ ਇਕ ਮਹਲਿ ਤੂੰ ਆਪੇ
ਆਪੇ ਇਕ ਮਹਲਿ ਗਰੀਬਾਨੋ ॥੧॥ ਇਕ ਮਹਲਿ ਤੂੰ ਪੰਡਿਤੁ ਬਕਤਾ ਇਕ ਮਹਲਿ
ਖਲੁ ਹੋਤਾ ॥ ਇਕ ਮਹਲਿ ਤੂੰ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਗ੍ਰਾਹਜੁ ਇਕ ਮਹਲਿ ਕਛੂ ਨ ਲੇਤਾ ॥੨॥
ਕਾਠ ਕੀ ਪੁਤਰੀ ਕਹਾ ਕਰੈ ਬਪੁਰੀ ਖਿਲਾਵਨਹਾਰੋ ਜਾਨੈ ॥ ਜੈਸਾ ਭੇਖੁ ਕਰਾਵੈ ਬਾਜੀਗ
ਰੁ ਓਹੁ ਤੈਸੋ ਹੀ ਸਾਜੁ ਆਨੈ ॥੩॥ ਅਨਿਕ ਕੋਠਰੀ ਬਹੁਤੁ ਭਾਤਿ ਕਰੀਆ ਆਪਿ ਹੋਆ
ਰਖਵਾਰਾ ॥ ਜੈਸੇ ਮਹਲਿ ਰਾਖੈ ਤੈਸੈ ਰਹਨਾ ਕਿਆ ਇਹੁ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥੪॥ ਜਿਨਿ
ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋਈ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਇਹ ਸਭ ਬਿਧਿ ਸਾਜੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਪਰੰਪਰ
ਸੁਆਮੀ ਕੀਮਤਿ ਅਪੁਨੇ ਕਾਜੀ ॥੫॥੧੨੬॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਛੋਡਿ ਛੋਡਿ ਰੇ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਰਸੂਆ ॥ ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਰੇ ਬਾਵਰ ਗਾਵਰ ਜਿਉ ਕਿਰਖੈ
ਹਰਿਆਇਓ ਪਸੂਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜਾਨਹਿ ਤੂੰ ਅਪਨੇ ਕਾਜੈ ਸੋ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਤੇਰੈ
ਤਸੂਆ ॥ ਨਾਗੋ ਆਇਓ ਨਾਗ ਸਿਧਾਸੀ ਫੇਰਿ ਫਿਰਿਓ ਅਰੁ ਕਾਲਿ ਗਰਸੂਆ ॥੧॥ ਪੇ
ਖਿ ਪੇਖਿ ਰੇ ਕਸੁੰਭ ਕੀ ਲੀਲਾ ਰਾਚਿ ਮਾਚਿ ਤਿਨਹੂੰ ਲਉ ਹਸੂਆ ॥ ਛੀਜਤ ਡੋਰਿ
ਦਿਨਸੁ ਅਰੁ ਰੈਨੀ ਜੀਅ ਕੋ ਕਾਜੁ ਨ ਕੀਨੋ ਕਛੂਆ ॥੨॥ ਕਰਤ ਕਰਤ ਇਵ ਹੀ ਬਿਰ
ਧਾਨੋ ਹਾਰਿਓ ਉਕਤੇ ਤਨੁ ਖੀਨਸੂਆ ॥ ਜਿਉ ਮੋਹਿਓ ਉਨਿ ਮੋਹਨੀ ਬਾਲਾ ਉਸ ਤੇ
ਘਟੈ ਨਾਹੀ ਰੁਚ ਚਸੂਆ ॥੩॥ ਜਗੁ ਐਸਾ ਮੋਹਿ ਗੁਰਹਿ ਦਿਖਾਇਓ ਤਉ ਸਰਣਿ ਪ
ਰਿਓ ਤਜਿ ਗਰਬਸੂਆ ॥ ਮਾਰਗੁ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਸੰਤਿ ਬਤਾਇਓ ਦ੍ਰਿੜੀ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਭਗ
ਤਿ ਹਰਿ ਜਸੂਆ ॥੪॥੧੨੭॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ
ਕਵਨੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰ ਕੀ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹੀ
ਜਾਨੀ ਤੁਮ ਹੀ ਸਜਨ ਸੁਹੇਲੋ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਮੈ ਤੁਝ ਤੇ ਪਾਏ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਹ ਅ
ਤੋਲੋ ॥੧॥ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਤੁਮਰੇ ਰੰਗਾ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ
ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਤੇ ॥੨॥ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਕਾਟਿ ਕੀਏ ਨਿਹਕੇਵਲ ਜਬ ਤੇ
ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੋ ਚੂਕੋ ਸਹਸਾ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਦਰਸਾਰੀ ॥੩॥ ਚਰਣ ਪਖਾ
ਰਿ ਕਰਉ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਲਖ ਬਰੀਆ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਇਹੁ ਭਉਜਲੁ ਤਰਿ
ਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਮਿਰੀਆ ॥੪॥੧੨੮॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਰੀਝਾਵੈ ਤੋਹੀ ॥ ਤੇਰੋ ਰੂਪੁ ਸਗਲ ਦੇਖਿ ਮੋਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੁਰਗ ਪਇਆਲ ਮਿਰਤ ਭੂਅ ਮੰਡਲ ਸਰਬ ਸਮਾਨੋ ਏਕੈ ਓਹੀ ॥ ਸਿਵ ਸਿਵ ਕਰਤ
ਸਗਲ ਕਰ ਜੋਰਹਿ ਸਰਬ ਮਇਆ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰੀ ਦੋਹੀ ॥੧॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਠਾਕੁਰ ਨਾ
ਮੁ ਤੁਮਰਾ ਸੁਖਦਾਈ ਨਿਰਮਲ ਸੀਤਲੋਹੀ ॥ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਨਾਨਕ ਵਡਿਆਈ
ਸੰਤ ਤੇਰੇ ਸਿਉ ਗਾਲ ਗਲੋਹੀ ॥੨॥੮॥੧੨੯॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਿਆਰੇ ਜੀਆ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਤਮ ਆਰਾਧੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ
ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭ੍ਰਮਿਆ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹ
ਪਾਈ ਹੈ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥ ਸੋਈ ਹੋਆ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਿਨ ਹੀ
ਕੀਤਾ ਤੁਮਰੈ ਭਾਣੈ ਭਰਮਿ ਮੋਹਿ ਮੋਹਿਆ ਜਾਗਤੁ ਨਾਹੀ ਸੂਤਾ ॥੨॥ ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਤੁਮ
ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਪਿਆਰੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਦਇਆਲਾ ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਅ
ਨਾਥਹ ਕਰਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੩॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੁਮਹਿ ਦਿਖਾਇਓ ਦਰਸਨੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ
ਪਾਛੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧੂਰਿ ਦੇਹੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕੁ ਇਹੁ ਬਾਛੈ ॥੪॥੯॥੧੩੦॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਉ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੀ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਿਮਾ ਤਾ ਕੀ ਕੇਤਕ ਗਨੀਐ ਜਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆ
ਨੰਦ ਤਿਨਾ ਸੰਗਿ ਉਨ ਸਮਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਤੇ ॥੧॥ ਜਗਤ ਉਧਾਰਣ ਸੇਈ ਆਏ ਜੋ
ਜਨ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ ॥ ਉਨ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਰੈ ਸੋ ਤਰਿਆ ਸੰਤਸੰਗਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥੨॥ ਤਾ
ਕੈ ਚਰਣਿ ਪਰਉ ਤਾ ਜੀਵਾ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਭਗਤਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਹੋਇ ਮਨੁ ਮੇਰਾ
ਹੋਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੩॥ ਰਾਜੁ ਜੋਬਨੁ ਅਵਧ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜੁਗ ਮਹਿ
ਘਾਟਿਆ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਦ ਨਵਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਇਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟਿਆ ॥
੪॥੧੦॥੧੩੧॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਸੁਨਿ ਆਇਓ
ਗੁਰ ਤੇ ॥ ਮੋ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ
ਇਸੁ ਤਨ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥ ਦੀਖਿਆ ਗੁਰ ਕੀ ਮੁੰਦ੍ਰਾ
ਕਾਨੀ ਦ੍ਰਿੜਿਓ ਏਕੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥੧॥ ਪੰਚ ਚੇਲੇ ਮਿਲਿ ਭਏ ਇਕਤ੍ਰਾ ਏਕਸੁ ਕੈ
ਵਸਿ ਕੀਏ ॥ ਦਸ ਬੈਰਾਗਨਿ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਤਬ ਨਿਰਮਲ ਜੋਗੀ ਥੀਏ ॥੨॥
ਭਰਮੁ ਜਰਾਇ ਚਰਾਈ ਬਿਭੂਤਾ ਪੰਥੁ ਏਕੁ ਕਰਿ ਪੇਖਿਆ ॥ ਸਹਜ ਸੂਖ ਸੋ ਕੀ
ਨੀ ਭੁਗਤਾ ਜੋ ਠਾਕੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖਿਆ ॥੩॥ ਜਹ ਭਉ ਨਾਹੀ ਤਹਾ ਆਸਨੁ

ਵਾਜਿਓ ਸਿੰਙੀ ਅਨਹਤ ਬਾਨੀ ॥ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ਡੰਡਾ ਕਰਿ ਰਾਖਿਓ ਜੁਗਤਿ ਨਾਮੁ ਮ
ਨਿ ਭਾਨੀ ॥੩॥ ਐਸਾ ਜੋਗੀ ਵਡਭਾਗੀ ਭੇਟੈ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ॥ ਸੇਵਾ ਪੂਜ
ਕਰਉ ਤਿਸੁ ਮੂਰਤਿ ਕੀ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਪਗ ਚਾਟੈ ॥੪॥੧੧॥੧੩੨॥ ਗਉੜੀ ਪੂ
ਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਨੂਪ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ਸੁਨਹੁ ਸਗਲ ਧਿਆਇਲੇ ਮੀਤਾ ॥ ਹਰਿ
ਅਉਖਧੁ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਤਾ ਕੇ ਨਿਰਮਲ ਚੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਧਕਾਰੁ ਮਿਟਿ
ਓ ਤਿਹ ਤਨ ਤੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਦੀਪਕੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਜਾਲੀ ਤਾ ਕੀ ਕਾਟੀ ਜਾ ਕਉ ਸਾ
ਧਸੰਗਤਿ ਬਿਸ੍ਵਾਸਾ ॥੧॥ ਤਾਰੀਲੇ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰੂ ਬਿਖੜਾ ਬੋਹਿਥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਾ ॥
ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਮਨ ਕੀ ਆਸਾ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਓ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥੨॥ ਨਾਮ ਖਜਾਨਾ ਭਗਤੀ ਪਾਇਆ ਮ
ਨ ਤਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਾ ਕਉ ਦੇਵੈ ਜਾ ਕਉ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਏ ॥
੩॥੧੨॥੧੩੩॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦਇਆ ਮਇਆ ਕ
ਰਿ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਮੋਰੇ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਤੋਰੀ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖਹੁ ਕ
ਛੂ ਸਿਆਨਪ ਉਕਤਿ ਨ ਮੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਹੀ ਤੁਮ ਸ
ਮਰਥ ਨਾਹੀ ਅਨ ਹੋਰੀ ॥ ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ਸੇ ਸੇਵਕ ਜਿਨ ਭਾਗ ਮਥੋਰੀ
॥੧॥ ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਸੰਗਿ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤੇ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਭਗਤਨ ਸੰਗਿ ਜੋਰੀ ॥ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ
ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਦਰਸਨੁ ਚਾਹੈ ਜੈਸੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਓਹ ਚੰਦ ਚਕੋਰੀ ॥੨॥ ਰਾਮ ਸੰਤ ਮਹਿ ਭੇਦੁ ਕਿ
ਛੁ ਨਾਹੀ ਏਕੁ ਜਨੁ ਕਈ ਮਹਿ ਲਾਖ ਕਰੋਰੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹੀਐ ਪ੍ਰਗਟੁ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇਆ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਰਸਨ ਰਮੋਰੀ ॥੩॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਪਾਰ ਅਤਿ ਊਚੇ ਸੁਖਦਾਤੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ
ਅਧੋਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀਜੈ ਕਿਰਪਾ ਉਨ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੰਗੋਰੀ ॥੪॥੧੩॥੧੩੪॥
ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੁਮ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾਤੇ ਸੰਤਹੁ ॥ ਨਿਬਾਹਿ ਲੇਹੁ ਮੋ ਕ
ਉ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਓੜਿ ਪਹੁਚਾਵਹੁ ਦਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮਰਾ ਮਰਮੁ ਤੁਮਾ ਹੀ ਜਾ
ਨਿਆ ਤੁਮ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥ ਰਾਖਹੁ ਸਰਣਿ ਅਨਾਥ ਦੀਨ ਕਉ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰੀ ਗਾਤੇ ॥

ਭਵਜਲ ਸਾਗਰ ਬੋਹਿਥ ਚਰਨ ਤੁਮਾਰੇ ਤੁਮ ਜਾਨਹੁ ਅਪੁਨੀ ਭਾਤੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਜਿਸੁ ਰਾਖਹੁ ਸੰਗੇ ਤੇ ਤੇ ਪਾਰਿ ਪਰਾਤੇ ॥੨॥ ਈਤ ਊਤ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਸਮਰਥਾ ਸਭੁ ਕਿ
ਛੁ ਤੁਮਰੈ ਹਾਥੇ ॥ ਐਸਾ ਨਿਧਾਨੁ ਦੇਹੁ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਜਨ ਚਲੈ ਹਮਾਰੈ ਸਾਥੇ ॥੩॥ ਨਿ
ਰਗੁਨੀਆਰੇ ਕਉ ਗੁਨੁ ਕੀਜੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜਾਪੇ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭੇਟੇ
ਮਨ ਤਨ ਸੀਤਲ ਧ੍ਰਾਪੇ ॥੪॥੧੪॥੧੩੫॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ਦੇਵਾ ਮੋ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲ ਦੇਵਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾ
ਟਿ ਜੇਵਰੀ ਕੀਓ ਦਾਸਰੋ ਸੰਤਨ ਟਹਲਾਇਓ ॥ ਏਕ ਨਾਮ ਕੋ ਥੀਓ ਪੂਜਾਰੀ ਮੋ ਕਉ ਅਚਰਜੁ
ਗੁਰਹਿ ਦਿਖਾਇਓ ॥੧॥ ਭਇਓ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਸਰਬ ਉਜੀਆਰਾ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਗ
ਟਾਇਓ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਪੀਓ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਅਨਭੈ ਠਹਰਾਇਓ ॥੨॥ ਮਾਨਿ ਆਗਿਆ
ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ਦੂਖਹ ਠਾਉ ਗਵਾਇਓ ॥ ਜਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਠਾਕੁਰ ਸਭੁ ਆਨਦ ਰੂ
ਪੁ ਦਿਖਾਇਓ ॥੩॥ ਨਾ ਕਿਛੁ ਆਵਤ ਨਾ ਕਿਛੁ ਜਾਵਤ ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਕੀਓ ਹਰਿ ਰਾਇਓ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਗਮ ਅਗਮ ਹੈ ਠਾਕੁਰ ਭਗਤ ਟੇਕ ਹਰਿ ਨਾਇਓ ॥੪॥੧੫॥੧੩੬॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮਨ ਤਾ ਕੀ ਓਟ ਗ
ਹੀਜੈ ਰੇ ॥ ਜਿਨਿ ਧਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ ਹਰਿ ਤਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪੀਜੈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਰੇ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੈ ਸੋਈ
ਭਲ ਮਾਨਹੁ ਸੁਖਿ ਦੁਖਿ ਓਹੀ ਧਿਆਈਐ ਰੇ ॥੧॥ ਕੋਟਿ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰੇ ਖਿਨ ਮਹਿ
ਕਰਤੇ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗੈ ਰੇ ॥ ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਆਮੀ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸਹਿ ਨਿ
ਵਾਜੈ ਰੇ ॥੨॥ ਸਭ ਕੋ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਰੇ ॥ ਦੇਂਦੇ
ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਕਰਤੇ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਰਤਨਾਗਰੁ ਰੇ ॥੩॥ ਜਾਚਿਕੁ ਜਾਚੈ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸੁ
ਆਮੀ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸੋਈ ਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਜਾ ਤੇ ਬ੍ਰਿਥਾ
ਨ ਕੋਈ ਰੇ ॥੪॥੧੬॥੧੩੭॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ॥

ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੈ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਸਰਬ ਸੁਖਦਾ
ਤਾ ਸਗਲ ਘਟਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਕਸਟ ਕਾਟੈ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਰਸਨਾ
ਨਾਮਿ ਚਿਤਾਰੈ ॥ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸੂਖ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਜਲਤੀ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੈ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ
ਆਰਾਧਤ ਮਨ ਮਹਿ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਬਿਦਾਰੈ ॥੨॥ ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁ
ਰ ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰੈ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਧਿਆਵਤ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾ
ਰੈ ॥੩॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਲੀਨੋ ਨਿਰਗੁਣ ਕੇ ਦਾਤਾਰੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਅਪੁਨੋ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥੪॥੧੩੫॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹ
੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਰੇ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ॥ ਜੀਤਿ ਜਨ
ਮੁ ਇਹੁ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲਕੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਪਿ ਇਕ ਖਿਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਤ ਸੰਪ
ਤ ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ॥ ਛੋਡਿ ਗਏ ਬਹੁ ਲੋਗ ਭੋਗ ॥੧॥ ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਰਾਜ ਰੰਗ ॥ ਤਿਆ
ਗਿ ਚਲਿਓ ਹੈ ਮੂੜ ਨੰਗ ॥੨॥ ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਦੇਹ ਫੂਲਿਆ ॥ ਸੋ ਤਨੁ ਧਰ ਸੰਗਿ ਰੂਲਿ
ਆ ॥੩॥ ਮੋਹਿ ਮੋਹਿਆ ਜਾਨੈ ਦੂਰਿ ਹੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ਹੈ ॥੪॥੧॥
੧੩੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਧਰ ਤਰਬੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨੋ ॥ ਸਾਗਰ ਲ
ਹਰਿ ਸੰਸਾ ਸੰਸਾਰੁ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਪਾਰ ਗਰਾਮਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਲਿ ਕਾਲਖ ਅੰ
ਧਿਆਰੀਆ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਦੀਪਕ ਉਜਿਆਰੀਆ ॥੧॥ ਬਿਖੁ ਬਿਖਿਆ ਪਸਰੀ
ਅਤਿ ਘਨੀ ॥ ਉਬਰੇ ਜਪਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਗੁਨੀ ॥੨॥ ਮਤਵਾਰੋ ਮਾਇਆ ਸੋਇਆ ॥
ਗੁਰ ਭੇਟਤ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਖੋਇਆ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਦ
ਰੀ ਆਇਆ ॥੪॥੨॥੧੩੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੀਬਾਨੁ ਹਮਾਰੋ
ਤੁਹੀ ਏਕ ॥ ਸੇਵਾ ਥਾਰੀ ਗੁਰਹਿ ਟੇਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ
ਚਾਕਰ ਲੈ ਲਾਇਆ ॥੧॥ ਮਾਰੇ ਪੰਚ ਬਿਖਾਦੀਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਦਲੁ ਸਾਧਿ
ਆ ॥੨॥ ਬਖਸੀਸ ਵਜਹੁ ਮਿਲਿ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ

ਗਰਭ ਕੁੰਡ ਨਰਕ ਤੇ ਰਾਖੈ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਾਕਰ ਸੇ ਭਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮੁਖ ਊਜਲੇ ॥੪॥੩॥੧੪੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫

ਜੀਅ ਰੇ ਓਲ੍ਹਾ ਨਾਮ ਕਾ ॥ ਅਵਰ ਜਿ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨੋ ਤਿਨ
ਮਹਿ ਭਉ ਹੈ ਜਾਮ ਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵਰ ਜਤਨਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਹਰਿ
ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਲਾਖ ਹਿਕਮਤੀ ਜਾਨੀਐ ॥ ਆਗੈ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੀਐ ॥੨॥ ਅਹੰ
ਬੁਧਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਨੇ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਬਾਲੂ ਨੀਰਿ ਬਹਾਵਨੇ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕਿ
ਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲੈ ॥੪॥੧੪੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਬਾਰਨੈ ਬਲਿਹਾਰਨੈ ਲਖ ਬਰੀਆ ॥ ਨਾਮੋ ਹੋ ਨਾਮੁ ਸਾਹਿਬ ਕੋ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਰੀ
ਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤੁਹੀ ਏਕ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੀ ਤੁਹੀ ਟੇਕ ॥੧॥ ਰਾਜ ਜੋ
ਬਨ ਪ੍ਰਭ ਤੂੰ ਧਨੀ ॥ ਤੂੰ ਨਿਰਗੁਨ ਤੂੰ ਸਰਗੁਨੀ ॥੨॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਤੁਮ ਰਖੇ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ
ਤੇ ਕੋ ਲਖੇ ॥੩॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪ੍ਰਭ ਸੁਜਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਕੀਆ ਤੁਹੀ ਤਾਣੁ ॥
੪॥੧੪੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧੀਐ ॥
ਸੰਤਸੰਗਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭਰਮੁ ਮੋਹੁ ਭਉ ਸਾਧੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ
ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਭਨੇ ॥ ਸਭ ਊਚ ਬਿਰਾਜਿਤ ਜਨ ਸੁਨੇ ॥੧॥ ਸਗਲ ਅਸਥਾਨ ਭੈ ਭੀ
ਤ ਚੀਨ ॥ ਰਾਮ ਸੇਵਕ ਭੈ ਰਹਤ ਕੀਨ ॥੨॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੋਨਿ ਫਿਰਹਿ ॥ ਗੋਬਿੰ
ਦ ਲੋਕ ਨਹੀ ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ॥੩॥ ਬਲ ਬੁਧਿ ਸਿਆਨਪ ਹਉਮੈ ਰਹੀ ॥ ਹਰਿ ਸਾਧ
ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਗਹੀ ॥੪॥੧੫੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਰਾਮ
ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਈਐ ॥ ਨੀਤ ਨੀਤ ਹਰਿ ਸੇਵੀਐ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਅਨੇਰਾ ਭ੍ਰਮੁ ਨਸੈ ॥੧॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਹਰਿ ਜਾਪੀਐ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਦੂਖਿ ਨ ਵਿਆਪੀਐ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੇ ॥ ਸੋ
ਉਬਰਿਆ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਤੇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ਕਰਿ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ
ਤਨਿ ਵਾਸੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ॥੪॥੧੫੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਸਨਾ

ਜਪੀਐ ਇਕੁ ਨਾਮਾ ॥ ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਨੰਦੁ ਘਨਾ ਆਗੈ ਜੀਅ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਤਾਰ
ਟੀਐ ਤੇਰਾ ਅਹੰਮੇਵਾ ॥ ਤੂੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਿ ਰਾਜ ਜੋਗੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਚਾ
ਖਿਆ ॥ ਤਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਥੀਆ ॥੨॥ ਹਰਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਨਿਧਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸੋ ਬਹੁਰਿ
ਨ ਕਤਹੀ ਧਾਇਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਾ ਭਉ
ਗਇਆ ॥੪॥੧੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਬਿਸ
ਰੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਤਾਹੂ ਕਉ ਪੀਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਵਹਿ ਸੇ ਗੁਨੀ ਗਹੀਰ ॥
੧॥ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਦੈ ਬੁਧਿ ॥ ਤਾ ਕੈ ਕਰ ਤਲ ਨਵ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜਾ
ਨਹਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਨੀ ॥ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਤਾ ਕੈ ਕਮੀ ॥੨॥ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥ ਸ
ਰਬ ਸੁਖ ਰੰਗ ਮਾਣਿਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਵਸੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸੰਗਿ
ਦੁਖੁ ਨਸੈ ॥੪॥੧੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗਰਬੁ ਬਡੋ ਮੂਲੁ
ਇਤਨੋ ॥ ਰਹਨੁ ਨਹੀ ਗਹੁ ਕਿਤਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਬਰਜਤ ਬੇਦ ਸੰਤਨਾ ਉਆ
ਹੂ ਸਿਉ ਰੇ ਹਿਤਨੋ ॥ ਹਾਰ ਜੂਆਰ ਜੂਆ ਬਿਧੇ ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਸਿ ਲੈ ਜਿਤਨੋ ॥੧॥ ਹਰਨ ਭ
ਰਨ ਸੰਪੂਰਨਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰੰਗਿ ਰਿਤਨੋ ॥ ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਸਾਧਸੰਗੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਮੈ
ਦਿਤਨੋ ॥੨॥੧੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੋਹਿ ਦਾਸਰੋ ਠਾਕੁਰ ਕੋ ॥ ਧਾ

ਐਸੋ ਹੈ ਰੇ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੧॥

ਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਖਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮੁ ਕਰੀ ਜੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਂਦਾ ॥ ਗੀਤ ਚਾਰੇਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ
ਗਾਦਾ ॥੨॥ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਠਾਕੁਰ ਵਜੀਰਾ ॥ ਤਿਨਾ ਦੇਖਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥੩॥ ਏਕ
ਟੇਕ ਏਕੋ ਆਧਾਰਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਲਾਗਾ ਕਾਰਾ ॥੪॥੧੧॥੧੯॥ ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹੈ ਕੋਈ ਐਸਾ ਹਉਮੈ ਤੋਰੈ ॥ ਇਸੁ ਮੀਠੀ ਤੇ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹੋਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਗਿਆਨੀ ਮਾਨੁਖੁ ਭਇਆ ਜੋ ਨਾਹੀ ਸੋ ਲੋਰੈ ॥ ਰੈਣਿ ਅੰਧਾਰੀ ਕਾਰੀਆ ਕਵਨ ਜੁ
ਗਤਿ ਜਿਤੁ ਭੋਰੈ ॥੧॥ ਭ੍ਰਮਤੋ ਭ੍ਰਮਤੋ ਹਾਰਿਆ ਅਨਿਕ ਬਿਧੀ ਕਰਿ ਟੋਰੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨ
ਕ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਿਧਿ ਮੋਰੈ ॥੨॥੧੨॥੨੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫

ਚਿੰਤਾਮਣਿ ਕਰੁਣਾ ਮਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਾ ਕੈ
ਸਿਮਰਨਿ ਸੁਖ ਭਏ ॥੧॥ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧੇ ਸੁਨਤ ਜਸੋ ਕੋਟਿ ਅਘ ਖਏ
॥੨॥ ਕਿਰਪਾਨਿਧਿ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ਧਾਰਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਲਏ ॥ ੩॥੧੩॥੧੫੧

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ + ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥
ਜਾ ਦਿਨਿ ਬਿਸਰੈ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੋ ਦਿਨੁ ਜਾਤ ਅਜਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕ ਰੈਣ ਕੇ ਪਾਹੁ
ਨ ਤੁਮ ਆਏ ਬਹੁ ਜੁਗ ਆਸ ਬਧਾਏ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਮੰਦਰ ਸੰਪੈ ਜੋ ਦੀਸੈ ਜਿਉ ਤਰਵਰ ਕੀ
ਛਾਏ ॥੧॥ ਤਨੁ ਮੇਰਾ ਸੰਪੈ ਸਭੁ ਮੇਰੀ ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਸਭ ਜਾਏ ॥ ਦੇਵਨਹਾਰਾ ਬਿਸ
ਰਿਓ ਠਾਕੁਰੁ ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਤ ਪਰਾਏ ॥੨॥ ਪਹਿਰੈ ਬਾਗਾ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨਾ ਚੋਆ ਚੰ
ਦਨ ਲਾਏ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਹੀ ਚੀਨਿਆ ਜਿਉ ਹਸਤੀ ਨਾਵਾਏ ॥੩॥ ਜਉ ਹੋਇ
ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਸਭਿ ਸੁਖ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਏ ॥ ਮੁਕਤੁ ਭਇਆ ਬੰਧਨ ਗੁਰਿ ਖੋ
ਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੪॥੧੪॥੧੫੨॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਦ ਕਰੀਐ ॥ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਗੁਰਿ ਕੀਆ ਦਰ
ਸਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੀਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਤੇ ਸਾਸ ਗ੍ਰਾਸ ਮਨੁ ਲੇਤਾ ਤੇਤੇ ਹੀ ਗੁਨ ਗਾਈ
ਐ ॥ ਜਉ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਤਾ ਇਹ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈਐ ॥
੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮਿ ਲਏ ਜਮ ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੂਟਹਿ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਪਾਈਐ ॥ ਸੇਵਿ ਸੁਆ
ਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮਨ ਬੰਛਤ ਫਲ ਆਈਐ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਇਸਟੁ ਮੀਤ ਸੁਤ ਕਰਤਾ
ਮਨ ਸੰਗਿ ਤੁਹਾਰੈ ਚਾਲੈ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਾਲੈ ॥
੩॥ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾਲਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ਬਿਨਸੇ ਸਰਬ ਅੰਦੇਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁ
ਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਮਿਟਿਓ ਸਗਲ ਕਲੇਸਾ ॥੪॥੧੫॥੧੫੩॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

+ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਿਰਲੇ ਹੀ ਕੀ ਬੁਝੀ
ਹੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਜੋਰੇ ਲਾਖ ਕ੍ਰੋਰੇ ਮਨੁ ਨ ਹੋਰੇ ॥ ਪਰੈ ਪਰੈ ਹੀ ਕਉ ਲੁਝੀ ਹੇ ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ਤੰਚਲਿ ਨਾਰੀ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ਪ੍ਰਗਟੇ ਹੋ ਬਿਕਾਰੀ ਭ੍ਰਮਤ ਫਾਨਹੀ ਸੁਣੀ ਹੋ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਬੰਧਨ ਮਾਇਆ ਭਰਮਤ ਭਰਮਾਇਆ ਗੁਨ ਨਿਧਿ ਨਹੀ ਗਾਇਆ ਮਨ ਬਿਖੈ ਹੀ ਮਾਤਿ ਭੁਲੀ ਹੋ ॥੩॥ ਜਾ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਜੀਵਤੁ ਸੋਈ ਮਰੈ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਤਰੈ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਦਰਿ ਹਰਿ ਸਿਝੀ ਹੋ ॥੪॥੧॥੧੬੪॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸਭਹੂੰ ਕੋ ਰਸੁ ਹਰਿ ਹੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਕਾਹੂ ਜੋਗ ਕਾਹੂ ਭੋਗ ਕਾਹੂ ਗਿਆਨ ਕਾਹੂ ਧਿਆਨ ਕਾਹੂ ਹੋ ਡੰਡ ਧਰਿ ਹੋ ॥੧॥ ਕਾਹੂ ਜਾਪ ਕਾਹੂ ਤਾਪ ਕਾਹੂ ਪੂਜਾ ਹੋਮ ਨੇਮ ਕਾਹੂ ਹੋ ਗਉਨੁ ਕਰਿ ਹੋ ॥੨॥ ਕਾਹੂ ਤੀਰ ਕਾਹੂ ਨੀਰ ਕਾਹੂ ਬੇਦੁ ਬੀਚਾਰ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਿਅ ਹੋ ॥੩॥੨॥੧੬੫॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਗੁਨ ਕੀਰਤਿ ਨਿਧਿ ਮੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਤੂਹੀ ਰਸ ਤੂਹੀ ਜਸ ਤੂਹੀ ਰੂਪ ਤੂਹੀ ਰੰਗ ਆਸ ਓਟ ਪ੍ਰਭ ਤੋਰੀ ॥੧॥ ਤੂਹੀ ਮਾਨ ਤੂਹੀ ਧਾਨ ਤੂਹੀ ਪਤਿ ਤੂਹੀ ਪ੍ਰਾਨ ਗੁਰਿ ਤੂਟੀ ਲੈ ਜੋਰੀ ॥੨॥ ਤੂਹੀ ਗ੍ਰਿਹਿ ਤੂਹੀ ਬਨਿ ਤੂਹੀ ਗਾਉ ਤੂਹੀ ਸੁਨਿ ਹੈ ਨਾਨਕ ਨੇਰ ਨੇਰੀ ॥੩॥੩॥੧੬੬॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਤੋ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਮਾਤੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਓੁਹੀ ਪੀਓ ਓੁਹੀ ਖੀਓ ਗੁਰਹਿ ਦੀਓ ਦਾਨੁ ਕੀਓ ਉਆਹੂ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰਾਤੋ ॥੧॥ ਓੁਹੀ ਭਾਠੀ ਓੁਹੀ ਪੋਚਾ ਓੁਹੀ ਪਿਆਰੋ ਓੁਹੀ ਰੂਚਾ ਮਨਿ ਓਹੋ ਸੁਖੁ ਜਾਤੋ ॥੨॥ ਸਹਜ ਕੇਲ ਅਨਦ ਖੇਲ ਰਹੇ ਫੇਰ ਭਏ ਮੇਲ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਰਾਤੋ ॥੩॥੪॥੧੬੭॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਲਵਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੇਹੁ ਮੀਤਾ ਲੇਹੁ ਆਗੈ ਬਿਖਮ ਪੰਥੁ ਭੈਆਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਸੇਵਤ ਸੇਵਤ ਸਦਾ ਸੇਵਿ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਕਾਲੁ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਤੂੰ ਸਾਧ ਕੀ ਹੋ ਕਾਟੀਐ ਜਮ ਜਾਲੁ ॥੧॥ ਹੋਮ ਜਗ ਤੀਰਥ ਕੀਏ ਬਿਚਿ ਹਉਮੈ ਬਧੇ ਬਿਕਾਰ ਨਰਕੁ ਸੁਰਗੁ ਦੁਇ ਭੁੰਚਨਾ ਹੋਇ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥੨॥ ਸਿਵ ਪੁਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਇੰਦ੍ਰ ਪੁਰੀ ਨਿਹਚਲੁ ਕੋ ਥਾਉ ਨਾਹਿ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਹੋ ਸਾਕਤ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥੩॥ ਜੈਸੋ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਮੈ ਤੈਸੋ ਕਹਿਆ ਪੁਕਾਰਿ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਰਿਕੀਰਤਨੁਨੇਇਓਤ੍ਰਿਪਤਾਨੂ।।੪।।੧੫੮।। ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਾਲਾਮਹਲਾ੫।।
ਪਾਇਓਬਾਲਬੁਧਿਸੁਖੁਰੇ।।ਹਰਖਸੋਗਹਾਨਿਮਿਰਤੁਦੂਖਸੁਖਚਿਤਸ
ਮਸਰਿਗੁਰਮਿਲੇ।।ਰਹਾਉ।।ਜਉਲਉਹਉਦੁਖਨੁਭਰੇ।।ਜਉਕ੍ਰਿਪਾਲੁਗੁਰੁਪੂ
ਰਾਭੇਟਿਆਤਉਆਨੰਦਸਹਜੇ।।੧।।ਜੇਤੀਸਿਆਨਪਕਰਮਹਉਕੀਏਤੇਤੇਬੰ
ਧਪਰੇ।।ਜਉਸਾਧੂਕਰੁਮਸਤਕਿਧਰਿਓਤਬਹਮਮੁਕਤਭਏ।।੨।।ਜਉਲਉ
ਮੇਰੋਮੇਰੋਕਰਤੋਤਉਲਉਬਿਖੁਘੇਰੇ।।ਮਨੁਤਨੁਬੁਧਿਅਰਪੀਠਾਕੁਰਕਉਤਬ
ਹਮਸਹਜਿਸੋਏ।।੩।।ਜਉਲਉਪੋਟਉਠਾਈਚਲਿਅਉਤਉਲਉਡਾਨਭਰੇ।।ਪੋਟ
ਡਾਰਿਗੁਰੁਪੂਰਾਮਿਲਿਆਤਉਨਾਨਕਨਿਰਭਏ।।੪।।੧।।੧੫੯।। ਗਉ
ੜੀਮਾਲਾਮਹਲਾ੫।। ਭਾਵਨੁਤਿਆਗਿਓਰੀਤਿਆਗਿਓ।।ਤਿਆਗਿ
ਓਮੈਗੁਰਮਿਲਿਤਿਆਗਿਓ।।ਸਰਬਸੁਖਆਨੰਦਮੰਗਲਰਸਮਾਨਿਗੋਬਿੰਦੈ
ਆਗਿਓ।।੧।।ਰਹਾਉ।।ਮਾਨੁਅਭਿਮਾਨੁਦੋਊਸਮਾਨੇਮਸਤਕੁਡਾਰਿਗੁਰਪਾਗਿਓ।।
ਸੰਪਤਹਰਖੁਨਆਪਤਦੂਖਾਰੰਗੁਠਾਕੁਰੈਲਾਗਿਓ।।੧।।ਨਿਰਭਉਭਏਸੰਤਭ੍ਰਮੁਡਾਰਿ
ਓਪੂਰਨਸਰਬਾਗਿਓ।।੨।।ਜੋਕਿਛੁਕਰਤੈਕਾਰਨੁਕੀਨੋਮਨਿਬੁਰੋਨਲਾਗਿਓ।।ਸਾਧ
ਸੰਗਤਿਪਰਸਾਦਿਸੰਤਨਕੈਸੋਇਓਮਨੁਜਾਗਿਓ।।੩।।ਜਨਨਾਨਕਓੜ੍ਹਿਤੁਹਾਰੀ
ਪਰਿਓਆਇਓਸਰਣਾਗਿਓ।।ਨਾਮਰੰਗਸਹਜਰਸਮਾਣੇਫਿਰਿਦੂਖੁਨਲਾਗਿਓ
।।੪।।੨।।੧੬੦।। ਗਉੜੀਮਾਲਾਮਹਲਾ੫।।ਪਾਇਆਲਾਲੁਰਤਨੁਮਨਿਪਾ
ਇਆ।।ਤਨੁਸੀਤਲੁਮਨੁਸੀਤਲੁਥੀਆਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਸਮਾਇਆ।।੧।।ਰ
ਹਾਉ।।ਲਾਥੀਭੂਖਤ੍ਰਿਸਨਸਭਲਾਥੀਚਿੰਤਾਸਗਲਬਿਸਾਰੀ।।ਕਰੁਮਸਤਕਿਗੁ
ਰਿਪੂਰੈਧਰਿਓਮਨੁਜੀਤੋਜਗੁਸਾਰੀ।।੧।।ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਇਰਹੇਰਿਦਅੰਤਰਿਡੋ
ਲਨਤੇਅਬਚੂਕੇ।।ਅਖੁਟਖਜਾਨਾਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਤੋਟਿਨਹੀਰੇਮੂਕੇ।।੨।।ਅਚਰ
ਜੁਏਕੁਸੁਨਹੁਰੇਭਾਈ।।ਗੁਰਿਐਸੀਬੂਝਬੁਝਾਈ।।ਲਾਹਿਪਰਦਾਠਾਕੁਰੁਜਉਭੇ

ਨੈ ਉਨ ਤੇ ਬਿਸਰੀ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ॥੩॥ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਏਹੁ ਅਚੰਭਉ ਸੋ ਜਾ
ਨੈ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚ ਭਏ ਬਿਗਾਸਾ ਗੁਰਿ ਨਿਧਾਨੁ ਰਿਦੈ ਲੈ ਰਾਖਿ
ਆ ॥੪॥੧੬੧॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਉਬਰਤ ਰਾਜਾ
ਰਾਮ ਕੀ ਸਰਣੀ ॥ ਸਰਬ ਥੋਕ ਮਾਇਆ ਕੇ ਮੰਡਲ ਗਿਰਿ ਗਿਰਿ ਪਰਤੇ ਧ
ਰਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ਮਹਾ ਪੁਰਖਨ ਇਉ ਕ
ਹਿਆ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਨਾਹੀ ਨਿਸਤਾਰਾ ਸੂਖੁ ਨ ਕਿਨਹੂੰ ਲਹਿਆ ॥੧॥ ਤੀ
ਨਿ ਭਵਨ ਕੀ ਲਖਮੀ ਜੋਰੀ ਬੂਝਤ ਨਾਹੀ ਲਹਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਹਾ ਥਿ
ਤਿ ਪਾਵੈ ਫਿਰਤੋ ਪਹਰੇ ਪਹਰੇ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਬਿਲਾਸ ਕਰਤ ਮਨ ਮੋਹਨ
ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਨ ਕਾਮਾ ॥ ਜਲਤੋ ਜਲਤੋ ਕਬਹੂ ਨ ਬੂਝਤ ਸਗਲ ਬ੍ਰਿਥੇ
ਬਿਨੁ ਨਾਮਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ਇਹੈ ਸਾਰ ਸੁਖੁ ਪੂਰਾ
॥੪॥੧੬੨॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੋਕਉ ਇ
ਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਸਮਝਾਵੈ ॥ ਕਰਤਾ ਹੋਇ ਜਨਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਜਾਨਤ ਕਿਛੁ
ਇਨਹਿ ਕਮਾਨੋ ਜਪ ਤਪ ਕਛੂ ਨ ਸਾਧਾ ॥ ਦਹ ਦਿਸਿ ਲੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦਉਰਾਇਓ ਕ
ਵਨ ਕਰਮ ਕਰਿ ਬਾਧਾ ॥੧॥ ਮਨ ਤਨ ਧਨ ਭੂਮਿ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ਹਉ ਇਸ ਕਾ ਇਹੁ ਮੇਰਾ ॥
ਭਰਮ ਮੋਹ ਕਛੁ ਸੂਝਸਿ ਨਾਹੀ ਇਹ ਪੈਖਰ ਪਏ ਪੈਰਾ ॥੨॥ ਤਬ ਇਹੁ ਕਹਾ ਕਮਾਵ
ਨ ਪਰਿਆ ਜਬ ਇਹੁ ਕਛੂ ਨ ਹੋਤਾ ॥ ਜਬ ਏਕ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਪ੍ਰਭ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆ
ਪਹਿ ਕਰਤਾ ॥੩॥ ਅਪਨੇ ਕਰਤਬ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਕ
ਹੁ ਨਾਨਕ ਕਰਣਹਾਰੁ ਹੈ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੪॥੧੬੩॥
ਗਉੜੀ ਮਾਝਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰ ਕ੍ਰਿਆ ਬਿਰਥੇ ॥ ਜਪ ਤਪ
ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਕਮਾਣੇ ਇਹਿ ਓਰੈ ਮੂਸੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਰਤ ਨੇਮ ਸੰਜਮ ਮਹਿ ਰਹਤਾ
ਤਿਨ ਕਾ ਆਢੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਆਗੈ ਚਲਣੁ ਅਉਰੁ ਹੈ ਭਾਈ ਊਂਹਾ ਕਾਮਿ ਨ ਆਇ

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨਿਵਾਰੈ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਾ ॥

ਆ॥ਪਤੀਰਥਨਾਇਅਰੁਧਰਨੀਭ੍ਰਮਤਾਆਗੈਠਉਰਨਪਾਵੈ॥ਊਹਾਕਾਮਿਨ
ਆਵੈਇਹਬਿਧਿਕਉਨਲੋਗਰਿਝਾਵੈ॥੩॥ਚਤੁਰਬੇਦਮੁਖਬਚਨੀਉਚ
ਰੈਆਗੈਮਹਲੁਨਪਾਈਐ॥ਬੂਝੈਨਾਹੀਏਕੁਸੁਧਾਖਰੁਓਹੁਸਗਲੀਝਾਖਝਖਾ
ਈਐ॥੪॥ਨਾਨਕਕਹਤੋਇਹੁਬੀਚਾਰਾਜਿਕਮਾਵੈਸੁਪਾਰਗਰਾਮੀ॥ਗੁਰੁਸੇਵਹੁਅਰੁ
ਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਤਿਆਗਹੁਮਨਹੁਗੁਮਾਨੀ॥੫॥੬॥੧੬੪॥ ਗਉੜੀਮਾ
ਲਾਮਹਲਾ੫॥ ਮਾਧਉਹਰਿਹਰਿਹਰਿਮੁਖਿਕਹੀਐ॥ਹਮਤੇਕਛੂਨਹੋਵੈਸੁਆਮੀਜਿ
ਉਰਾਖਹੁਤਿਉਰਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਆਕਿਛੁਕਰੈਕਿਕਰਣੈਹਾਰਾਕਿਆਇਸੁ
ਹਾਥਿਬਿਚਾਰੇ॥ਜਿਤੁਤੁਮਲਾਵਹੁਤਿਤਹੀਲਾਗਾਪੂਰਨਖਸਮਹਮਾਰੇ॥੧॥ਕ
ਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਸਰਬਕੇਦਾਤੇਏਕਰੂਪਲਿਵਲਾਵਹੁ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਹਰਿਪਹਿ
ਅਪੁਨਾਨਾਮੁਜਪਾਵਹੁ॥੨॥੭॥੩੫॥ ੧੬੫॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ੫

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਦੀਨਦਇਆਲਦਮੋਦਰਰਾਇਆ
ਜੀਉ॥ਕੋਟਿਜਨਾਕਰਿਸੇਵਲਗਾਇਆਜੀਉ॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਤੇਰਾ
ਬਿਰਦੁਰਖਾਇਆਜੀਉ॥ਪੂਰਨਸਭਨੀਜਾਈਜੀਉ॥੧॥ਕਿਉਪੇਖਾਪ੍ਰੀ
ਤਮੁਕਵਣਸੁਕਰਣੀਜੀਉ॥ਸੰਤਾਦਾਸੀਸੇਵਾਚਰਣੀਜੀਉ॥ਇਹੁਜੀਉ
ਵਤਾਈਬਲਿਬਲਿਜਾਈਜੀਉ॥ਤਿਸੁਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਉਪਾਈਜੀ
ਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੋਥੀਪੰਡਿਤਬੇਦਖੋਜੰਤਾਜੀਉ॥ਹੋਇਬੈਰਾਗੀਤੀਰਥਿਨਾਵੰ
ਤਾਜੀਉ॥ਗੀਤਨਾਦਕੀਰਤਨੁਗਾਵੰਤਾਜੀਉ॥ਹਰਿਨਿਰਭਉਨਾਮੁਧਿ
ਆਈਜੀਉ॥੨॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਆਮੀਮੇਰੇਜੀਉ॥ਪਤਿਤਪਵਿ
ਤਲਗਿਗੁਰਕੇਪੈਰੇਜੀਉ॥ਭ੍ਰਮੁਭਉਕਾਟਿਕੀਏਨਿਰਵੈਰੇਜੀਉ॥
ਗੁਰਮਨਕੀਆਸਪੂਰਾਈਜੀਉ॥੩॥ਜਿਨਿਨਾਉਪਾਇਆਸੋਧਨਵੰਤਾਜੀ
ਉ॥ਜਿਨਿਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆਸੁਸੋਭਾਵੰਤਾਜੀਉ॥ਜਿਸੁਸਾਧੂਸੰਗਤਿ

ਸੁਮਤਿਸੁਕਰਣੀਜੀਉ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਈਜੀਉ॥੪॥੧੫॥

ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ ਆਉਹਮਾਰੈਰਾਮਪਿਆਰੇਜੀਉ॥ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਸਾਸਿਸਾਸਿਚਿਤਾਰੇਜੀਉ॥ਸੰਤਦੇਉਸੰਦੇਸਾਪੈਚਰਣਾਰੇਜੀਉ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਕਿਤੁਬਿਧਿਤਰੀਐਜੀਉ॥੧॥ਸੰਗਿਤੁਮਾਰੈਮੈਕਰੇਅਨੰਦਾਜੀਉ॥ਵਣਿਤ੍ਰਿਣਿਤ੍ਰਿਭਵਣਿਸੁਖਪਰਮਾਨੰਦਾਜੀਉ॥ਸੇਜਸੁਹਾਵੀਇਹੁਮਨੁਬਿਗਸੰਦਾਜੀਉ॥ਪੇਖਿਦਰਸਨੁਇਹੁਸੁਖੁਲਹੀਐਜੀਉ॥੨॥ਚਰਣਪਖਾਰਿਕਰੀਨਿਤਸੇਵਾਜੀਉ॥ਪੂਜਾਅਰਚਾਬੰਦਨਦੇਵਾਜੀਉ॥ਦਾਸਨਿਦਾਸੁਨਾਮੁਜਪਿਲੇਵਾਜੀਉ॥ਬਿਨਉਠਾਕੁਰਪਹਿਕਹੀਐਜੀਉ॥੩॥ਇਛਪੁੰਨੀਮੇਰੀਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਜੀਉ॥ਦਰਸਨੁਪੇਖਤਸਭਦੁਖਪਰਹਰਿਆਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੇਜਪਿਤਰਿਆਜੀਉ॥ਇਹੁਅਜਰੁਨਾਨਕਸੁਖੁਸਹੀਐਜੀਉ॥੪॥੧੬॥

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ੫॥ ਸੁਣਿਸੁਣਿਸਾਜਨਮਨਮਿਤਪਿਆਰੇਜੀਉ॥ਮਨੁਤਨੁਤੇਰਾਇਹੁਜੀਉਭਿਵਾਰੇਜੀਉ॥ਵਿਸਰੁਨਾਹੀਪ੍ਰਭਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰੇਜੀਉ॥ਸਦਾਤੇਰੀਸਰਣਾਈਜੀਉ॥੧॥ਜਿਸੁਮਿਲਿਐਮਨੁਜੀਵੈਭਾਈਜੀਉ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੋਹਰਿਹਰਿਪਾਈਜੀਉ॥ਸਭੁਕਿਛੁਪ੍ਰਭਕਾਪ੍ਰਭਕੀਆਜਾਈਜੀਉ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਦਬਲਿਜਾਈਜੀਉ॥੨॥ਏਹੁਨਿਧਾਨੁਜਪੈਵਡਭਾਗੀਜੀਉ॥ਨਾਮਨਿਰੰਜਨਏਕਲਿਵਲਾਗੀਜੀਉ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆਸਭੁਦੁਖੁਮਿਟਾਇਆਜੀਉ॥ਆਠਪਹਰਗੁਣਗਾਇਆਜੀਉ॥੩॥ਰਤਨਪਦਾਰਥਹਰਿਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾਜੀਉ॥ਤੂੰਸਚਾਸਾਹੁਭਗਤੁਵਣਜਾਰਾਜੀਉ॥ਹਰਿਧਨੁਰਾਸਿਸਚੁਵਾਪਾਰਾਜੀਉ॥ਜਨਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰਾਜੀਉ॥੪॥੧੭॥

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ੫॥ ਤੂੰਮੇਰਾਬਹੁਮਾਣੁਕਰਤੇਤੂੰਮੇਰਾਬਹੁਮਾਣੁ॥ਜੋਰਿਤੁਮਾਰੈਸੁਖਿਵਸਾਸਚੁਸਬਦੁਨੀਸਾਣੁ॥

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਤੜਿਆ ਸਭੇ ਗਾਵਾ ਜਾਤੀਆ ਮਾਣਿ ਕੈ ਚੁਪ ਕੀਆ ॥ ਕਚਹਿ ਸੁਰਤਿ ਨ
ਧੀਆ ਮਾਣਿ ਆਮੋਹੜਿਆ ॥੧॥ ਚੋਇ ਬਿਸੂਨਾ ਗਤ ਸਾਗਤ ਸੋ ਅਖੀ ਡਿਠੜੇ
ਆ ਕੋਈ ਜਿ ਮੂਰਖੁ ਲੋਭੀਆ ਮੂਲਿ ਨ ਸੁਣੀ ਕਹਿਆ ॥੨॥ ਇਕਸੁ
ਪੁਛਾਂ ਕਿਆ ਕਠੀ ਸਭ ਇਕਤੁ ਸਾਦਿ ਮੁਠੀਆ ॥ ਇਕੁ ਅਧੁਨਾ ਇ ਗਸੀਅੜਾ
ਕਾਦਿਰ ਧੀ ਜਾਇ ਵਿਛੁੰਨੀ ॥੩॥ ਭਗਤ ਸਚੇ ਦਰਿ ਸੋਹਦੇ ਅਨਦ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ
ਰਾਤਿ ॥ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਪਰਮੇਸਰੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਤ ॥੪॥੧੬੯॥ ਗਉ
ੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਜੀ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ॥ ਆਠ ਪਹਰ
ਆਰਾਧੀਐ ਪੂਰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਤੁ ਘਟਿ ਵਸੈ ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮੁ ਸੋਈ ਸੁਹਾਵਾ ਥਾਉ ॥ ਜਮ ਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥
੧॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਨ ਜਾਣੀਆ ਨਾ ਜਾਪੈ ਆਰਾਧਿ ॥ ਓਟ ਤੇਰੀ ਜਗਜੀਵਨਾ ਮੇਰੇ ਠਾ
ਕੁਰ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ॥੨॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਸਾਈਆ ਨਠੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ॥ ਤਤੀ
ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਖੇ ਆਪਿ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਦਯੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਚਾ
ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥
੪॥੧੭੦॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ॥
ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਜਪੇਦਿਆ ਹੋਆ ਮੁਖੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ॥
ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਣੀਐ ਜਿਸ ਤੇ ਸੋਈ ਭਾਈ ਮਿਤ੍ਰੁ ॥੧॥ ਸਭਿ ਪਦਾਰਥ ਸਭਿ ਫਲਾ ਸ
ਰਬ ਗੁਣਾ ਜਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥ ਕਿਉ ਗੋਬਿੰਦੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁ
ਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥ ਜਿਸੁ ਲੜਿ ਲਾਗਿਐ ਜੀਵੀਐ ਭਉਜਲੁ ਪਈਐ ਪਾਰਿ ॥ ਮਿ
ਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੁ ਹੋਇ ਮੁਖ ਊਜਲ ਦਰਬਾਰਿ ॥੩॥ ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਗੋਪਾਲ
ਜਸੁ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਉਬਰੇ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥੪॥੬॥
੧੭੧॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੀਠੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ਜਿੰਦੂ ਤੂੰ ਮੀ

ਨੇਤ੍ਰਿਹੁਣਾਨਾਉਤ੍ਰਿ॥ਸਚੇਸੇਤੀਰਤਿਆਅਮਿਓਆਨਿਥਦੇਥਾਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹੋਰਿ
ਸਾਦਸਭਿਫਿਕਿਆਤਨੁਮਨੁਫਿਕਾਹੋਇ॥ਵਿਣੁਪਰਮੇਸਰਜੋਕਰੇਫਿਟੁਸੁਜੀ
ਵਣੁਸੋਇ॥੧॥ਅੰਚਲੁਗਹਿਕੈਸਾਧਕਾਤਰਣਾਇਹੁਸੰਸਾਰੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਆ
ਰਾਧੀਐਉਧਰੈਸਭਪਰਵਾਰੁ॥੨॥ਸਾਜਨੁਬੰਧੁਸੁਮਿਤ੍ਰੁਸੋਹਰਿਨਾਮੁਹਿਰਦੈਦੇਇ
॥ਅਉਗਣਸਭਿਮਿਟਾਇਕੈਪਰਉਪਕਾਰੁਕਰੇਇ॥੩॥ਮਾਲੁਖਜਾਨਾਥੇਹੁਘ
ਰੁਹਰਿਕੇਚਰਣਨਿਧਾਨ॥ਨਾਨਕੁਜਾਚਕੁਦਰਿਤੇਰੈਪ੍ਰਭਤੁਧਨੋਮੰਗੈਦਾਨੁ॥੪॥੧॥
੧੭॥ਚਉਪਦੇਪੂਰਾ॥ਮਹਲਾ੧॥੨੦॥ਮਹਲਾ੩॥੧੮॥ਮਹਲਾ੪॥੩੨॥ਮਹਲਾ੫॥
੧੭੨॥ਤਿਸਕਾਜੋੜੁ॥੨੪੨॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਹਲਾ੯॥

ਸਾਧੋਮਨਕਾਮਾਨੁਤਿਆਗਉ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਸੰਗਤਿਦੁਰਜਨਕੀਤਾਤੇਅਹਿ
ਨਿਸਿਭਾਗਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖੁਦੁਖੁਦੋਨੋਸਮਕਰਿਜਾਨੈਅਉਰੁਮਾਨੁਅਪਮਾਨਾ॥
ਹਰਖਸੋਗਤੇਰਹੈਅਤੀਤਾਤਿਨਿਜਗਿਤਤੁਪਛਾਨਾ॥੧॥ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਦੋਊ
ਤਿਆਗੈਖੋਜੈਪਦੁਨਿਰਬਾਨਾ॥ਜਨਨਾਨਕਇਹੁਖੇਲੁਕਠਨੁਹੈਕਿਨਹੂੰਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਾਨਾ॥੨॥੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੯ ॥ਸਾਧੋਰਚਨਾਰਾਮਬਨਾਈ॥
ਇਕਿਬਿਨਸੈਇਕਅਸਥਿਰੁਮਾਨੈਅਚਰਜੁਲਖਿਓਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮ
ਕ੍ਰੋਧਮੋਹਬਸਿਪ੍ਰਾਨੀਹਰਿਮੂਰਤਿਬਿਸਰਾਈ॥ਝੂਠਾਤਨੁਸਾਚਾਕਰਿਮਾਨਿਓਜਿਉਸੁਪ
ਨਾਰੈਨਾਈ॥੧॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਸਗਲਬਿਨਾਸੈਜਿਉਬਾਦਰਕੀਛਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਜ
ਗੁਜਾਨਿਓਮਿਥਿਆਰਹਿਓਰਾਮਸਰਨਾਈ॥੨॥੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੯॥
ਪ੍ਰਾਨੀਕਉਹਰਿਜਸੁਮਨਿਨਹੀਆਵੈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਮਗਨੁਰਹੈਮਾਇਆਮੈਕਹੁਕੈਸੇ
ਗਾ

ਗੁਨਗਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਤਮੀਤਮਾਇਆਮਮਤਾਸਿਉਇਹਬਿਧਿਆਪੁ
ਬੰਧਾਵੈ॥ਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾਜਿਉਝੂਠੋਇਹੁਜਗਦੇਖਿਤਾਸਿਉਠਿਧਾਵੈ॥੧॥ਭੁਗ
ਤਿਮੁਕਤਿਕਾਕਾਰਨੁਸੁਆਮੀਮੂੜਤਾਹਿਬਿਸਰਾਵੈ॥ਜਨਨਾਨਕਕੋਟਨਮੈਕੋਊਭਜ
ਨੁਰਾਮਕੋਪਾਵੈ॥੨॥੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੯॥ ਸਾਧੋਇਹੁਮਨੁਗਹਿਓਨਜਾਈ
॥ਚੰਚਲਤ੍ਰਿਸਨਾਸੰਗਿਬਸਤੁਹੈਯਾਤੇਥਿਰੁਨਰਹਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਠਨਕਰੋਧ
ਘਟਹੀਕੇਭੀਤਰਿਜਿਹਸੁਧਿਸਭਬਿਸਰਾਈ॥ਰਤਨੁਗਿਆਨੁਸਭਕੋਹਿਰਿਲੀਨਾ
ਤਾਸਿਉਕਛੁਨਬਸਾਈ॥੧॥ਜੋਗੀਜਤਨਕਰਤਸਭਿਹਾਰੇਗੁਨੀਰਹੇਗੁਨਗਾਈ॥ਜਨ
ਨਾਨਕਹਰਿਭਏਦਇਆਲਾਤਉਸਭਬਿਧਿਬਨਿਆਈ॥੨॥੪॥ ਗਉੜੀਮਹ
ਲਾ੯॥ ਸਾਧੋਗੋਬਿੰਦਕੇਗੁਨਗਾਵਉ॥ਮਾਨਸਜਨਮੁਅਮੋਲਕੁਪਾਇਓਬਿਰ
ਥਾਕਾਹਿਗਵਾਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਦੀਨਬੰਧਹਰਿਸਰਨਿਤਾਹਿਤੁਮਆ
ਵਉ॥ਗਜਕੋਤ੍ਰਾਸੁਮਿਟਿਓਜਿਹਸਿਮਰਤਤੁਮਕਾਹੇਬਿਸਰਾਵਉ॥੧॥ਤਜਿਅਭਿ
ਮਾਨਮੋਹਮਾਇਆਫੁਨਿਭਜਨਰਾਮਚਿਤੁਲਾਵਉ॥ਨਾਨਕਕਹਤਮੁਕਤਿਪੰਥ
ਇਹੁਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਤੁਮਪਾਵਉ॥੨॥੫॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੯॥ ਕੋਊਮਾਈ
ਭੂਲਿਓਮਨੁਸਮਝਾਵੈ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਾਧਮਗਸੁਨਿਕਰਿਨਿਮਖਨਹਰਿਗੁਨ
ਗਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਰਲਭਦੇਹਪਾਇਮਾਨਸਕੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਸਿਰਾਵੈ॥ਮਾ
ਇਆਮੋਹਮਹਾਸੰਕਟਬਨਤਾਸਿਉਰੁਚਉਪਜਾਵੈ॥੧॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸਦਾਸੰ
ਗਿਪ੍ਰਭੁਤਾਸਿਉਨੇਹੁਨਲਾਵੈ॥ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਤਾਹਿਤੁਮਮਾਨਹੁਜਿਹਘਟਿਰਾਮੁ
ਸਮਾਵੈ॥੨॥੬॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੯॥ ਸਾਧੋਰਾਮਸਰਨਿਬਿਸਰਾਮਾ॥ਬੇਦਪੁਰਾ
ਨਪੜੇਕੋਇਹਗੁਨਸਿਮਰੇਹਰਿਕੋਨਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲੋਭਮੋਹਮਾਇਆਮਮਤਾ
ਫੁਨਿਅਉਬਿਖਿਅਨਕੀਸੇਵਾ॥ਹਰਖਸੋਗਪਰਸੈਜਿਹਨਾਹਨਿਸੋਮੂਰਤਿਹੈਦੇਵਾ॥
॥੧॥ਸੁਰਗਨਰਕਅੰਮ੍ਰਿਤਬਿਖੁਏਸਭਤਿਉਕੰਚਨਅਰੁਪੈਸਾ॥ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਏਸਮ

ਜਾਕੈਲੋਭੁਮੋਹੁਭ੍ਰਮੁਨਹੀਤੈਸਾ॥੧॥ਸੁਖੁਦੁਖੁਇਹਬਾਧੈਜਿਹਨਾਹਨਿਤਿਹਤੁਮਜਾਨਉਗਿ
ਆਨੀ॥ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਤਾਹਿਤੁਮਮਾਨਉਇਹਬਿਧਿਕੋਜੋਪ੍ਰਾਨੀ॥੨॥੭॥ ਗਉ
ੜੀਮਹਲਾ੯॥ ਮਨਰੇਕਹਾਭਇਓਤੈਬਉਰਾ॥ਅਹਿਨਿਸਿਅਉਧਘਟੈਨਹੀਜਾਨੈ
ਭਇਓਲੋਭਸੰਗਿਹਉਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਤਨੁਤੈਅਪਨੋਕਰਿਮਾਨਿਓਅਰੁਸੁੰਦ
ਰਗ੍ਰਿਹਨਾਰੀ॥ਇਨਮੈਕਛੁਤੇਰੋਰੇਨਾਹਨਿਦੇਖੋਸੋਚਬਿਚਾਰੀ॥੧॥ਰਤਨੁਜਨਮੁਅਪ
ਨੋਤੈਹਾਰਿਓਗੋਬਿੰਦਗਤਿਨਹਜਾਨੀ॥ਨਿਮਖਨਲੀਨਭਇਓਚਰਨਨਸਿਉਬਿਰ
ਥਾਅਉਧਸਿਰਾਨੀ॥੨॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੋਈਨਰੁਸੁਖੀਆਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਵੈ॥ਅਉ
ਰਸਗਲਜਗੁਮਾਇਆਮੋਹਿਆਨਿਰਭੈਪਦੁਨਹੀਪਾਵੈ॥੩॥੮॥ ਗਉੜੀਮਹ
ਲਾ੯॥ ਨਰਅਚੇਤਪਾਪਤੇਡਰੁਰੇ॥ਦੀਨਦਇਆਲਸਗਲਭੈਭੰਜਨਸਰ
ਨਿਤਾਹਿਤੁਮਪਰੁਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਜਾਸਗੁਨਗਾਵਤਤਾਕੋਨਾਮੁਹੀਐਮੋਧ
ਰੁਰੇ॥ਪਾਵਨਨਾਮੁਜਗਤਮੈਹਰਿਕੋਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਕਸਮਲਸਭਹਰੁਰੇ॥੧॥ਮਾ
ਨਸਦੇਹਬਹੁਰਿਨਪਾਵੈਕਛੂਉਪਾਉਮੁਕਤਿਕਾਕਰੁਰੇ॥ਨਾਨਕਕਹਤਗਾਇਕਰੁ
ਨਾਮੈਭਵਸਾਗਰਕੈਪਾਰਿਉਤਰੁਰੇ॥੨॥੯॥੨੫੧॥ਜੋੜੁ॥

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ [illegible]

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀ
ਮਹਲਾ੧

ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਨਿਧਿਸਿਧਿਨਿਰਮਲਨਾਮੁਬੀਚਾਰੁ॥ਪੂਰਨਪੂਰਿਰ
ਹਿਆਬਿਖੁਮਾਰਿ॥ਤ੍ਰਿਕੁਟੀਛੂਟੀਬਿਮਲਮਝਾਰਿ॥ਗੁਰਕੀਮਤਿਜੀਇ
ਆਈਕਾਰਿ॥੧॥ਇਨਬਿਧਿਰਾਮਰਮਤਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਗੁਰਸ
ਬਦਿਪਛਾਨਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਕੁਸੁਖੁਮਾਨਿਆਸਹਜਿਮਿਲਾਇਆ॥ਨਿਰ
ਮਲਬਾਣੀਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥ਲਾਲਭਏਸੂਹਾਰੰਗੁਮਾਇਆ॥ਨਦਰਿਭਈ

ਬਿਖੁਮਾਰਿਰਹਾਇਆ॥੩॥ਉਲਟਿਭਈਜੀਵਤਮਰਿਜਾਗਿਆ॥ਸਬਦਿਰ
ਵੇਮਨੁਹਰਿਸਿਉਲਾਗਿਆ॥ਰਸੁਸੰਗ੍ਰਹਿਬਿਖੁਪਰਹਰਿਤਿਆਗਿਆ॥
ਭਾਇਬਸੇਜਮਕਾਭਉਭਾਗਿਆ॥੪॥ਸਾਦਰਹੇਬਾਦੰਅਹੰਕਾਰਾ॥ਚਿਤੁਹਰਿ
ਸਿਉਰਾਤਾਹੁਕਮਿਅਪਾਰਾ॥ਜਾਤਿਰਹੇਪਤਿਕੇਆਚਾਰਾ॥੫॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਭਈਸੁ
ਖੁਆਤਮਧਿਆਨਾ॥੬॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਕੋਇਨਦੇਖਉਮੀਤਾ॥ਕਿਸੁਸੇਵਉਕਿਸੁਚਿ
ਤੁਦੀਤਾ॥ਕਿਸੁਪੂਛਉਕਿਸੁਲਾਗਉਪਾਈ॥ਕਿਸੁਉਪਦੇਸਿਰਹਾਲਿਵ
ਲਾਈ॥੭॥ਗੁਰਸੇਵੀਗੁਰਲਾਗਉਪਾਈ॥ਭਗਤਿਕਰੀਰਾਚਉਹਰਿਨਾਈ॥
ਸਿਖਿਆਦੀਖਿਆਭੋਜਨਭਾਉ॥ਹੁਕਮਿਸੰਜੋਗੀਨਿਜਘਰਿਜਾਉ॥੮॥
ਗਰਬਗਤੰਸੁਖਆਤਮਧਿਆਨਾ॥ਜੋਤਿਭਈਜੋਤੀਮਾਹਿਸਮਾਨਾ॥ਲਿਖਤੁ
ਮਿਟੈਨਹੀਸਬਦੁਨੀਸਾਨਾ॥ਕਰਤਾਕਰਣਾਕਰਤਾਜਾਨਾ॥੯॥ਨਹਪੰਡਿਤੁਨਹਚਤੁ
ਰੁਸਿਆਨਾ॥ਨਹਭੂਲੋਨਹਭਰਮਿਭੁਲਾਨਾ॥ਕਥਉਨਕਥਨੀਹੁਕਮੁਪਛਾਨਾ॥ਨਾ
ਨਕਗੁਰਮਤਿਸਹਜਿਸਮਾਨਾ॥੧੦॥੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧॥

ਮਨੁਕੁੰਚਰੁਕਾਇਆਉਦਿਆਨੈ॥ਗੁਰੁਅੰਕਸੁਸਚੁਸਬਦੁਨੀਸਾਨੈ॥ਰਾਜ
ਦੁਆਰੈਸੋਭਸੁਮਾਨੈ॥੧॥ਚਤੁਰਾਈਨਹਚੀਨਿਆਜਾਇ॥ਬਿਨੁਮਾਰੇਕਿਉਕੀਮ
ਤਿਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਰਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਸਕਰੁਲੇਈ॥ਨੰਨਾਕਾਰੁਨਕੋਇਕ
ਰੇਈ॥ਰਾਖੈਆਪਿਵਡਿਆਈਦੇਈ॥੨॥ਨੀਲਅਨੀਲਅਗਨਿਇਕਠਾਈ॥ਜ
ਲਿਨਿਵਰੀਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈ॥ਮਨੁਦੇਲੀਆਰਹਸਿਗੁਣਗਾਈ॥੩॥ਜੈਸਾਘ
ਰਿਬਾਹਰਿਸੋਤੈਸਾ॥ਬੈਸਿਗੁਫਾਮਹਿਆਖਉਕੈਸਾ॥ਸਾਗਰਿਡੂਗਰਿਨਿਰਭਉਐ
ਸਾ॥੪॥ਮੂਏਕਉਕਹੁਮਾਰੇਕਉਨੁ॥ਨਿਡਰੇਕਉਕੈਸਾਡਰੁਕਵਨੁ॥ਸਬਦਿਪਛਾਨੈ
ਤੀਨੇਭਉਨੁ॥੫॥ਜਿਨਿਕਹਿਆਤਿਨਿਕਹਨੁਵਖਾਨਿਆ॥ਜਿਨਿਬੂਝਿਆਤਿਨਿ
ਸਹਜਿਪਛਾਨਿਆ॥ਦੇਖਿਬੀਚਾਰਿਮੇਰਾਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੬॥ਕੀਰਤਿਸੂਰਤਿਮੁਕਤਿ

ਇਕਨਾਈ ਤਤੀ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਤਿ ਆਸ ਮਾਹੀ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਿਆਪਿ ਭਰਿਆ ਜੇਠਾਈ ॥੭॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਕੇਤੇ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਤਨਿ ਮਨਿ ਰਾਤੇ ਸਾਚੁ ਸੁਚੀਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜੁ ਨੀਤਾ ਨੀਤਿ ॥੮॥੨॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਨਾ ਮਨੁ ਮਰੈ ਨ ਕਾਰਜੁ ਹੋਇ ॥ ਮਨੁ ਵਸਿ ਦੂਤਾ ਦੁਰਮਤਿ ਦੋਇ ॥ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਗੁਰ ਤੇ ਇਕੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਨਿਰਗੁਣ ਰਾਮੁ ਗੁਣਹ ਵਸਿ ਹੋਇ ॥ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਬੀਚਾਰੇ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਭੂਲੋ ਬਹੁ ਚਿਤੈ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਮਨੁ ਭੂਲੋ ਸਿਰਿ ਆਵੈ ਭਾਰੁ ॥ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਹਰਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੨॥ ਮਨੁ ਭੂਲੋ ਮਾਇਆ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਕਾਮਿ ਬਿਰੂਧਉ ਰਹੈ ਨ ਠਾਇ ॥ ਹਰਿ ਭਜੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਰਸਨ ਰਸਾਇ ॥੩॥ ਗੈਵਰ ਹੈਵਰ ਕੰਚਨ ਸੁਤ ਨਾਰੀ ॥ ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਪਿੜ ਚਾਲੈ ਹਾਰੀ ॥ ਜੂਐ ਖੇਲਣੁ ਕਾਚੀ ਸਾਰੀ ॥੪॥ ਸੰਪਉ ਸੰਚੀ ਭਏ ਵਿਕਾਰ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਉਭੇ ਦਰਵਾਰਿ ॥ ਸੁਖੁ ਸਹਜੇ ਜਪਿ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥੫॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਅਉਗਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਏ ॥੬॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਦੂਖ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਮਾਇਆ ਚਿਤ ਵਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆਸੁ ॥੭॥ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਧਾਵਤੁ ਫੁਨਿ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਚੇ ਸੂਚੇ ਮੈਲੁ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੮॥੩॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਹਉਮੈ ਕਰਤਿਆ ਨਹ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਮਨਮਤਿ ਝੂਠੀ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਸਗਲ ਬਿਗੂਤੇ ਭਾਵੈ ਦੋਇ ॥ ਸੋ ਕਮਾਵੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ॥੧॥ ਐਸਾ ਜਗੁ ਦੇਖਿਆ ਜੂਆਰੀ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਮਾਗੈ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਦਿਸਟੁ ਦਿਸੈ ਤਾ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਕਹਣਾ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੀਸੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥ ਸੁਖੁ ਮਾਂਗਤ ਦੁਖੁ ਆਗਲ ਹੋਇ ॥ ਸਗਲ ਵਿਕਾਰੀ ਹਾਰੁ ਪਰੋਇ ॥ ਏਕ ਬਿਨਾ ਝੂਠੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਦੇਖੈ ਸੋਇ ॥੩॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਦੂਜਾ ਭਰਮੁ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ

ਵੇਦ ਸਾਈਐ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਤਰਿ ਗੁਣ ਕਹਾਏ ॥ ਗਾਤ ਮਤਿ ਸਾਚੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਉ ਨਾਹ
ਮਾਇ ਨਾਨਾਹੀ ਨਿਜ ਘਰੁ ਉਰਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਇਣ ਪ੍ਰੀਤਮ ਗਾਉਣ ਚਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਬ੍ਰਹ ਵੇਨਾ
ਉਪਾ ॥ ਆਇਆ ਮੋਹੁ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕੁਚੀਲ ਕੂੜਿ ਤਬਿਕਰਾਲਾ
॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਚੂਕੈ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਨਾਲਾ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਬੂਝੈ ਏਕੋ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਠ
ਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਇਹ ਮਤਿ ਪਾਏ ॥੭॥ ਕਥਨੀ ਕਥਉ ਨ ਆਵੈ ਓਰੁ ॥ ਗੁਰੁ
ਪੁਛਿ ਦੇਖਿਆ ਨਾਹੀ ਦਰੁ ਹੋਰੁ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਭਾਣੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ
ਕਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੮॥੪॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਦੂਜੀ ਮਾਇ
ਆ ਜਗਤ ਚਿਤ ਵਾਸੁ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰ ਬਿਨਾਸੁ ॥੧॥ ਦੂਜਾ ਕਉਣੁ ਕਹਾ ਨਹੀ
ਕੋਈ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਆਖੈ ਦੋਇ ॥
ਆਵੈ ਜਾਇ ਮਰਿ ਦੂਜਾ ਹੋਇ ॥੨॥ ਧਰਣਿ ਗਗਨ ਨਹ ਦੇਖਉ ਦੋਇ ॥ ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਸਬਾਈ
ਲੋਇ ॥੩॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਦੇਖਉ ਦੀਪਕ ਉਜਿਆਲਾ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਬਾਲਾ ॥੪॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਏਕੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥੫॥ ਏਕੁ
ਨਿਰੰਜਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ॥ ਦੂਜਾ ਮਾਰਿ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥੬॥ ਏਕੋ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤੈ ਸਭ
ਲੋਈ ॥ ਏਕਸੁ ਤੇ ਸਭ ਓਪਤਿ ਹੋਈ ॥੭॥ ਰਾਹ ਦੋਵੈ ਖਸਮੁ ਏਕੋ ਜਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬ
ਦਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥੮॥ ਸਗਲ ਰੂਪ ਵਰਨ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਸਾਲਾਹੀਏ
॥੯॥੫॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਅਧਿਆਤਮ ਕਰਮ
ਕਰੇ ਤਾ ਸਾਚਾ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭੇਦੁ ਕਿਆ ਜਾਣੈ ਕਾਚਾ ॥੧॥ ਐਸਾ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਬੀਚਾਰੈ ॥
ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਸਾਚੁ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਵਸਾਵੈ ॥ ਜੋਗ ਜੁ
ਗਤਿ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਏਕੋ ਗ੍ਰਿਹ ਉਦਿਆਨੈ ॥ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਕ
ਰਮ ਸਮਾਨੈ ॥੩॥ ਏਕ ਸਬਦ ਇਕ ਭਿਖਿਆ ਮਾਗੈ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਜੁਗਤਿ

ਸਚੁ ਜਾਣੈ ॥ ਸਾਚੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਨਹ ਬਾਦੁ ਰਤੇ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਕਉ ਤਿਨ ਰਾਤੈ ਲਿਵ ਲਾਇ
॥੫॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਭ੍ਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥੬॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ
ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥੭॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾ
ਨਕ ਅਪਰੰਪਰ ਮਾਨੁ ॥੮॥੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਖਿ
ਮਾ ਗਹੀ ਬ੍ਰਤੁ ਸੀਲ ਸੰਤੋਖੰ ॥ ਰੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਨਾ ਜਮ ਦੋਖੰ ॥ ਮੁਕਤ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਰੂਪ ਨ
ਰੇਖੰ ॥੧॥ ਜੋਗੀ ਕਉ ਕੈਸਾ ਡਰੁ ਹੋਇ ॥ ਰੂਖਿ ਬਿਰਖਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਾਹਰਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਿਰਭਉ ਜੋਗੀ ਨਿਰੰਜਨੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ ਸੋ ਜੋਗੀ
ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੨॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨੀ ਜਾਰੇ ॥ ਜਰਾ ਮਰਣ ਗਤੁ ਗਰਬੁ ਨਿਵ
ਾਰੇ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਪਿਤਰੀ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਜੋਗੀ ਹੋਇ ॥ ਭੈ ਰਚਿ ਰਹੈ
ਸੁ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ॥ ਜੈਸਾ ਸੇਵੈ ਤੈਸੋ ਹੋਇ ॥੪॥ ਨਰ ਨਿਹਕੇਵਲ ਨਿਰਭਉ ਨਾਉ ॥ ਅ
ਨਾਥਹ ਨਾਥ ਕਰੇ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨਾਹੀ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੫॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹ
ਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥੬॥ ਸਬਦਿ ਮ
ਰੈ ਤਿਸੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥ ਆਵੈ ਨ ਜਾਵੈ ਚੂਕੈ ਆਸਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾ
ਸਾ ॥੭॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ਭੂਖ ਪਿਆਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਰਲੇ
ਮਿਲਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥੮॥੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਐਸੋ ਦਾਸੁ ਮਿ
ਲੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਦੁਖੁ ਵਿਸਰੈ ਪਾਵੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਭਈ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ॥ ਅ
ਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ਚਰਨਹ ਧੂਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਸੰਤੋਖੇ ਏਕ ਲਿਵ ਤਾਰਾ ॥ ਜਿਹਵਾ ਸੂਚੀ ਹਰਿ
ਰਸ ਸਾਰਾ ॥੨॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਸੇਵਾ ॥ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥
੩॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਤਹ ਸਾਚਾ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਝਗਰਤ ਜਗੁ ਕਾਚਾ ॥੪॥ ਗੁਰੁ ਸਮਝਾ
ਵੈ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੫॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਹੁ ਰਖਵਾਲੇ ॥ ਬਿ
ਨੁ ਬੂਝੇ ਪਸੂ ਭਏ ਬੇਤਾਲੇ ॥੬॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ॥ ਕਿਸੁ ਕਹੁ ਦੇਖਿ ਕਰ

ਉਆਨਪ੍ਰਜਾ॥੭॥ਸੰਤਹੇਤਿਪ੍ਰਭਿਤ੍ਰਿਭਵਣਧਾਰੇ॥ਆਤਮਚੀਨੈਸੁਤਤੁਬੀਚਾਰੇ॥੮॥
ਸਾਚੁਰਿਦੈਸਚੁਪ੍ਰੇਮਨਿਵਾਸ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਹਮਤਾਕੇਦਾਸਾ॥੯॥੮॥ ਗਉ
ੜੀਮਹਲਾ੧ ਬ੍ਰਹਮੈਗਰਬੁਕੀਆਨਹੀਜਾਨਿਆ॥ਬੇਦਕੀਬਿਪਤਿਪੜੀ
ਪਛੁਤਾਨਿਆ॥ਜਹਪ੍ਰਭਸਿਮਰੇਤਹੀਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੧॥ਐਸਾਗਰਬੁਬੁਰਾਸੰਸਾਰੈ॥ਜਿ
ਸੁਗੁਰੁਮਿਲੈਤਿਸੁਗਰਬੁਨਿਵਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਲਿਰਾਜਾਮਾਇਆਅਹੰਕਾਰੀ॥ਜਗ
ਨਕਰੈਬਹੁਭਾਰਅਫਾਰੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪੂਛੇਜਾਇਪਇਆਰੀ॥੨॥ਹਰੀਚੰਦੁਦਾਨੁਕਰੈਜਸੁ
ਲੇਵੈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਅੰਤੁਨਪਾਇਅਭੇਵੈ॥ਆਪਿਭੁਲਾਇਆਪੇਮਤਿਦੇਵੈ॥੩॥ਦੁਰਮ
ਤਿਹਰਣਾਖਸੁਦੁਰਾਚਾਰੀ॥ਪ੍ਰਭੁਨਾਰਾਇਣੁਗਰਬਪ੍ਰਹਾਰੀ॥ਪ੍ਰਹਲਾਦਉਧਾਰੇਕਿ
ਰਪਾਧਾਰੀ॥੪॥ਭੂਲੋਰਾਵਣੁਮੁਗਧੁਅਚੇਤਿ॥ਲੂਟੀਲੰਕਾਸੀਸਸਮੇਤਿ॥ਗਰਬਿਗ
ਇਆਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਹੇਤਿ॥੫॥ਸਹਸਬਾਹੁਮਧੁਕੀਟਮਹਿਖਾਸਾ॥ਹਰਣਾਖਸੁਲੇਨਖਹੁ
ਬਿਧਾਸਾ॥ਦੈਤਸੰਘਾਰੇਬਿਨੁਭਗਤਿਅਭਿਆਸਾ॥੬॥ਜਰਾਸੰਧਿਕਾਲਜਮੁਨਸੰਘਾ
ਰੇ॥ਰਕਤਬੀਜੁਕਾਲੁਨੇਮੁਬਿਦਾਰੇ॥ਦੈਤਸੰਘਾਰਿਸੰਤਨਿਸਤਾਰੇ॥੭॥ਆਪੇਸਤਿਗੁ
ਰੁਸਬਦੁਬੀਚਾਰੇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਦੈਤਸੰਘਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਿਭਗਤਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੮॥
ਬੂਡਾਦੁਰਜੋਧਨੁਪਤਿਖੋਈ॥ਰਾਮੁਨਜਾਨਿਆਕਰਤਾਸੋਈ॥ਜਨਕਉਦੂਖਿਪਚੈਦੁਖੁ
ਹੋਈ॥੯॥ਜਨਮੇਜੈਗੁਰਸਬਦੁਨਜਾਨਿਆ॥ਕਿਉਸੁਖੁਪਾਵੈਭਰਮਿਭੁਲਾਨਿਆ॥ਇ
ਕੁਤਿਲੁਭੂਲੇਬਹੁਰਿਪਛੁਤਾਨਿਆ॥੧੦॥ਕੰਸੁਕੇਸੁਚਾਂਡੂਰੁਨਕੋਈ॥ਰਾਮੁਨਚੀਨਿਆ
ਅਪਨੀਪਤਿਖੋਈ॥ਬਿਨੁਜਗਦੀਸਨਰਾਖੈਕੋਈ॥੧੧॥ਬਿਨੁਗੁਰਗਰਬੁਨਮੇਟਿਆਜਾਇ॥
ਗੁਰਮਤਿਧਰਮੁਧੀਰਜੁਹਰਿਨਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਗੁਣਗਾਇ॥੧੨॥੯॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ॥ਚੋਆਚੰਦਨੁਅੰਕਿਚੜਾਵਉ॥ਪਾਟਪਟੰਬਰ
ਪਹਿਰਿਹਢਾਵਉ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਕਹਾਸੁਖੁਪਾਵਉ॥੧॥ਕਿਆਪਹਿਰਉਕਿਆਓ
ਢਿਦਿਖਾਵਉ॥ਬਿਨੁਜਗਦੀਸਕਹਾਸੁਖੁਪਾਵਉ॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਨੀਕੁੰਡਲਗਲਿਮੋਤੀ

ਅਨਕੀਆ ਭਾਖਾ ॥ ਭਾਖਨਿ ਤਾ ਭੀਖਿਆ ਖ੍ਰਗੁ ਭਾਖਾ ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਕਵਣ ਸੁਖੁ ਭਾਖਾ ॥
ਰਾ ॥ ਨੈਨ ਸਲੋਨੀ ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ॥ ਖੋੜ ਸੀਗਾਰ ਕਰੈ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਭਜੇ
ਨਿਤ ਖੁਆਰੀ ॥੨॥ ਦਰ ਘਰ ਮਹਲਾ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਫੂਲਾ ਬਿਛਾਵੈ ਮਾ
ਲੀ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿਨਾਮ ਸੁ ਦੇਹ ਦੁਖਾਲੀ ॥੩॥ ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਨੇਜੇ ਵਾਜੇ ॥ ਲਸਕਰ ਨੇਬ ਖ
ਵਾਸੀ ਪਾਜੇ ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਝੂਠੇ ਦੀਵਾਜੇ ॥੪॥ ਸਿਧੁ ਕਹਾਵਉ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਬੁਲਾਵ
ਉ ॥ ਤਾਜ ਕੁਲਹ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਬਨਾਵਉ ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਕਹਾ ਸਚੁ ਪਾਵਉ ॥੫॥ ਖਾਨੁ ਮ
ਲੂਕੁ ਕਹਾਵਉ ਰਾਜਾ ॥ ਅਬੇ ਤਬੇ ਕੂੜੇ ਹੈ ਪਾਜਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਸਵਰਸਿ ਕਾਜਾ ॥੬॥
ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਿਸਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਨਿਆ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨ
ਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੭॥੧੦॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ੴ

ਸੇਵਾ ਏਕ ਨ ਜਾ
ਨਸਿ ਅਵਰੇ ॥ ਪਰਪੰਚ ਬਿਆਧਿ ਤਿਆਗੈ ਕਵਰੇ ॥ ਭਾਇ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਸਾਚੈ ਸਚੁ ਰੇ ॥੧॥
॥ ਐਸਾ ਰਾਮ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਹੋਈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮਿਲੈ ਮਲੁ ਧੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਂਧੋ
ਕਵਲੁ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੈ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਅਗਨਿ ਜਗਤ ਪਰਜਾਰੈ ॥ ਸੋ ਉਬਰੈ ਗੁਰ ਸਬ
ਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥੨॥ ਭ੍ਰਿੰਗ ਪਤੰਗੁ ਕੁੰਚਰੁ ਅਰੁ ਮੀਨਾ ॥ ਮਿਰਗੁ ਮਰੈ ਸਹਿ ਆਪੁਨਾ ਕੀਨਾ ॥
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਰਾਚਿ ਤਤੁ ਨਹੀ ਬੀਨਾ ॥੩॥ ਕਾਮੁ ਚਿਤੈ ਕਾਮਣਿ ਹਿਤਕਾਰੀ ॥ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਨਾਸੈ ਸ
ਗਲ ਵਿਕਾਰੀ ॥ ਪਤਿ ਮਤਿ ਖੋਵਹਿ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰੀ ॥੪॥ ਪਰ ਘਰਿ ਚੀਤੁ ਮਨਮੁਖਿ ਡੋ
ਲਾਇ ॥ ਗਲਿ ਜੇਵਰੀ ਧੰਧੈ ਲਪਟਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟਸਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੫॥ ਜਿ
ਉ ਤਨੁ ਬਿਧਵਾ ਪਰ ਕਉ ਦੇਈ ॥ ਕਾਮਿ ਦਾਮਿ ਚਿਤੁ ਪਰ ਵਸਿ ਸੇਈ ॥ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਤ੍ਰਿਪ
ਤਿ ਨ ਕਬਹੂੰ ਹੋਈ ॥੬॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੋਥੀ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਪਾਠਾ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਪੜੈ ਸੁਣਿ
ਥਾਟਾ ॥ ਬਿਨੁ ਰਸ ਰਾਤੇ ਮਨੁ ਬਹੁ ਨਾਟਾ ॥੭॥ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਜਲ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਸਾ ॥ ਜਿ
ਉ ਮੀਨਾ ਜਲ ਮਾਹਿ ਉਲਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਾ ॥੮॥੧੧॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧

ਹਠੁ ਕਰਿ ਮਰੈ ਨ ਲੇਖੈ ਪਾਵੈ ॥ ਵੇਸ ਕਰੈ ਬਹੁ

ਭਸਮ ਲਗਾਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਬਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ॥੧॥ ਤੂੰ ਮਨਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂੰ ਮਨਿ ਸੂ
ਖ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਸਹਹਿ ਜਮ ਦੂਖ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਅਗਰ ਕਪੂਰਿ ॥ ਮਾ
ਇਆ ਮਗਨੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਦੂਰਿ ॥ ਨਾਮਿ ਬਿਸਾਰਿਐ ਸਭੁ ਕੂੜੋ ਕੂਰਿ ॥੨॥ ਨੇਜੇ ਵਾਜੇ ਤ
ਖਤਿ ਸਲਾਮੁ ॥ ਅਧਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਵਿਆਪੈ ਕਾਮੁ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜਾਚੇ ਭਗਤਿ ਨ ਨਾਮੁ ॥੩॥ ਵਾ
ਦਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਾ ॥ ਮਨੁ ਦੇ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਅਗਿਆਨੁ ਦੁ
ਹੇਲਾ ॥੪॥ ਬਿਨੁ ਦਮ ਕੇ ਸਉਦਾ ਨਹੀ ਹਾਟ ॥ ਬਿਨੁ ਬੋਹਿਥ ਸਾਗਰ ਨਹੀ ਵਾਟ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ
ਸੇਵੇ ਘਾਟੇ ਘਾਟਿ ॥੫॥ ਤਿਸ ਕਉ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿ ਵਾਟ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿ ਸ
ਬਦੁ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੬॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਕਉ ਜਿ
ਸ ਕਾ ਇਹੁ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਥਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ॥ ਨਾਮ ਵਡਾਈ ਤੁਧੁ ਭਾਣੈ ਦੀਉ ॥
੭॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਮਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਤੁ ਰਹਉ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ
ਰਤੇ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥੮॥੧੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ਹਉਮੈ ਕਰਤ
ਭੇਖੀ ਨਹੀ ਜਾਨਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਵਿਰਲੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਨਹੀ
ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਰਾਜੇ ਬਹੁ
ਧਾਵਹਿ ॥ ਹਉਮੈ ਖਪਹਿ ਜਨਮਿ ਮਰਿ ਆਵਹਿ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਨਿਵਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀ
ਚਾਰੈ ॥ ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਤਿਆਗੈ ਪੰਚ ਸੰਘਾਰੈ ॥੩॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਸਹਜ ਘਰਿ
ਆਵਹਿ ॥ ਰਾਜਨੁ ਜਾਣਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥੪॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਗੁਰੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥
ਨਿਰਭਉ ਕੈ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਵੈ ॥੫॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਿ ਮਰਣਾ ਕਿਆ ਪਾਵੈ ॥ ਪੂਰਾ
ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਸੋ ਝਗਰੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥੬॥ ਜੇਤੀ ਹੈ ਤੇਤੀ ਕਿਹੁ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨ
ਭੇਟਿ ਗੁਣ ਗਾਹੀ ॥੭॥ ਹਉਮੈ ਬੰਧਨ ਬੰਧਿ ਭਵਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੮॥
੧੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ਪ੍ਰਥਮੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਾਲੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਕਮਲੁ ਪਇਆਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਆਗਿਆ ਨਹੀ ਲੀਨੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥

੧॥ਜੋਉਪਜੈਸੋਕਾਲਿਸੰਘਾਰਿਆ॥ਹਮਹਰਿਰਾਖੇਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿਆ॥੭॥
ਮਾਇਆਮੋਹੇਦੇਵੀਸਭਿਦੇਵਾ॥ਕਾਲੁਨਛੋਡੈਬਿਨੁਗੁਰਕੀਸੇਵਾ॥ਓਹੁਅਬਿ
ਨਾਸੀਅਲਖਅਭੇਵਾ॥੮॥ਸੁਲਤਾਨਖਾਨਬਾਦਿਸਾਹਨਹੀਰਹਨਾ॥ਨਾਮਹੁਭੂਲੈ
ਜਮਕਾਦੁਖੁਸਹਨਾ॥ਮੈਧਰਨਾਮੁਜਿਉਰਾਖਹੁਰਹਨਾ॥੯॥ਚਉਧਰੀਰਾਜੇਨਹੀਕਿ
ਸੈਮੁਕਾਮੁ॥ਸਾਹਮਰਹਿਸੰਚਹਿਮਾਇਆਦਾਮ॥ਮੈਧਨੁਦੀਜੈਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ॥
ਰਯਤਿਮਹਰਮੁਕਦਮਸਿਕਦਾਰੈ॥ਨਿਹਚਲੁਕੋਇਨਦਿਸੈਸੰਸਾਰੈ॥ਅਫ
ਰਿਉਕਾਲੁਕੂੜੁਸਿਰਿਮਾਰੈ॥੧੦॥ਨਿਹਚਲੁਏਕੁਸਚਾਸਚੁਸੋਈ॥ਜਿਨਿਕਰਿਸਾਜੀ
ਤਿਨਹਿਸਭਗੋਈ॥ਓਹੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੈਤਾਂਪਤਿਹੋਈ॥੧੧॥ਕਾਜੀਸੇਖਭੇਖਫਕੀਰਾ
॥ਵਡੇਕਹਾਵਹਿਹਉਮੈਤਨਿਪੀਰਾ॥ਕਾਲੁਨਛੋਡੈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੀਧੀਰਾ॥੧੨॥
ਕਾਲੁਜਾਲੁਜਿਹਵਾਅਰੁਨੈਣੀ॥ਕਾਨੀਕਾਲੁਸੁਣੈਬਿਖੁਬੈਣੀ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਮੂਠੇ
ਦਿਨੁਰੈਣੀ॥੧੩॥ਹਿਰਦੈਸਾਚੁਵਸੈਹਰਿਨਾਇ॥ਕਾਲੁਨਜੋਹਿਸਕੈਗੁਣਗਾਇ॥ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਸਮਾਇ॥੧੪॥੧੪॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧

ਬੋਲਹਿਸਾਚੁਮਿਥਿਆਨਹੀਰਾਈ॥ਚਾਲਹਿਗੁਰਮੁਖਿਹੁਕਮਿਰਜਾਈ॥
ਰਹਹਿਅਤੀਤਸਚੇਸਰਣਾਈ॥੧॥ਸਚਘਰਿਬੈਸੈਕਾਲੁਨਜੋਹੈ॥ਮਨਮੁਖਕਉਆ
ਵਤਜਾਵਤਦੁਖੁਮੋਹੈ॥ਰਹਾਉ॥ਅਪਿਉਪੀਅਉਅਕਥੁਕਥਿਰਹੀਐ॥ਨਿਜਘ
ਰਿਬੈਸਿਸਹਜਘਰੁਲਹੀਐ॥ਹਰਿਰਸਿਮਾਤੇਇਹੁਸੁਖੁਕਹੀਐ॥੨॥ਗੁਰਮਤਿਚਾ
ਲਨਿਹਚਲਨਹੀਡੋਲੈ॥ਗੁਰਮਤਿਸਾਚਿਸਹਜਿਹਰਿਬੋਲੈ॥ਪੀਵੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਤੁਵਿ
ਰੋਲੈ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਦੇਖਿਆਦੀਖਿਆਲੀਨੀ॥ਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਓਅੰਤਰਗਤਿਕੀ
ਨੀ॥ਗਤਿਮਿਤਿਪਾਈਆਤਮੁਚੀਨੀ॥੪॥ਭੋਜਨੁਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਸਾਰੁ॥ਪਰਮਹੰਸ
ਸਚੁਜੋਤਿਅਪਾਰ॥ਜਹਦੇਖਉਤਹਏਕੰਕਾਰੁ॥੫॥ਰਹੈਨਿਰਾਲਮੁਏਕਾਸਚੁਕਰਣੀ॥
ਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਸੇਵਾਗੁਰਚਰਣੀ॥ਮਨਤੇਮਨੁਮਾਨਿਆਚੂਕੀਅਹੰਭ੍ਰਮਣੀ॥

ਏ॥ਇਨਿਬਿਧਿਕਉਤਕਕੀਨਾਜੀਉਤਾਰਿਆਨਾਰਿਜਾਸਿਮਰਤਭਗਤਨਿਸਤਾ
ਰਿਆ॥ਪ੍ਰਭੁਪਾਏਹਮਅਵਰੁਨਕਾਰਿਆ॥੪॥ਸਾਚਮਹਲਿਗੁਰਿਅਲਖੁ
ਲਖਾਇਆ॥ਨਿਹਚਲਮਹਲੁਨਹੀਛਾਇਆਮਾਇਆ॥ਸਾਚਿਸੰਤੋਖੇਭ
ਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥੫॥ਜਿਨਕੈਮਨਿਵਸਿਆਸਚੁਸੋਈ॥ਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਗੁ
ਰਮੁਖਿਹੋਈ॥ਨਾਨਕਸਾਚਨਾਮਿਮਲੁਖੋਈ॥੮॥੧੫॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧

ਰਾਮਿਨਾਮਿਚਿਤੁਰਾਪੈਜਾਕਾ॥ਉਪਜੰਪਿਦਰਸਨੁਕੀਜੈ
ਤਾਕਾ॥੧॥ਰਾਮਨਜਪਹੁਅਭਾਗੁਤੁਮਾਰਾ॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਦਾਤਾਪ੍ਰਭੁਰਾਮੁਹਮਾ
ਰਾ॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮਤਿਰਾਮੁਜਪੈਜਨੁਪੂਰਾ॥ਤਿਤੁਘਟਿਅਨਹਤਬਾਜੇਤੂਰਾ
॥੨॥ਜੋਜਨਰਾਮਭਗਤਿਹਰਿਪਿਆਰਿ॥ਸੇਪ੍ਰਭਿਰਾਖੇਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥੩॥
ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਹਰਿਹਰਿਸੋਈ॥ਤਿਨਕਾਦਰਸੁਪਰਸਿਸੁਖੁਹੋਈ॥੪॥ਸਰਬ
ਜੀਆਮਹਿਏਕੋਰਵੈ॥ਮਨਮੁਖਿਅਹੰਕਾਰੀਫਿਰਿਜੂਨੀਭਵੈ॥੫॥ਸੋਬੂਝੈਜੋ
ਸਤਿਗੁਰੁਪਾਏ॥ਹਉਮੈਮਾਰੇਗੁਰਸਬਦੇਪਾਏ॥੬॥ਅਰਧਉਰਧਕੀਸੰਧਿਕਿਉ
ਜਾਨੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੰਧਿਮਿਲੈਮਨੁਮਾਨੈ॥੭॥ਹਮਪਾਪੀਨਿਰਗੁਣਕਉਗੁਣੁਕਰੀ
ਐ॥ਪ੍ਰਭਹੋਇਦਇਆਲੁਨਾਨਕਜਨਤਰੀਐ॥੮॥੧੬॥ ॥ਅਸਟਪਦੀਆਗੁਆਰੇਰੀਗਉੜੀਕੀਆ

੧ਓਅੰਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ੧ + ਰਹਾਉ

ਜਿਉਗਾਈਕਉਗੋਇਲੀਰਾਖਹਿਕਰਿਸਾਰਾ॥ਅਹਿਨਿਸਿ
ਪਾਲਹਿਰਾਖਿਲੇਹਿਆਤਮਸੁਖੁਧਾਰਾ॥੧॥ਇਤਉਤਰਾਖਹੁਦੀਨਦਇਆ
ਲਾ॥ਤਉਸਰਣਾਗਤਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲਾ॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਦੇਖਉਤਹਰਵਿਰਹੇਰਖੁਰਾ
ਖਨਹਾਰਾ॥ਤੂੰਦਾਤਾਭੁਗਤਾਤੂੰਹੈਤੂੰਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰਾ॥੨॥ਕਿਰਤੁਪਇਆਅਧਊ
ਧੀਬਿਨੁਗਿਆਨਬੀਚਾਰਾ॥ਬਿਨੁਉਪਮਾਜਗਦੀਸਕੀਬਿਨਸੈਨਅੰਧਿਆਰਾ॥
੩॥ਜਗੁਬਿਨਸਤਹਮਦੇਖਿਆਲੋਭੈਅਹੰਕਾਰਾ॥ਗੁਰਸੇਵਾਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਸਚੁ
ਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾ॥੪॥ਨਿਜਘਰਿਮਹਲੁਅਪਾਰਕੋਅਪਰੰਪਰੁਸੋਈ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈ

ਬਿਨੁਕੇਨਤੀਬ੍ਰਹਮੁਰਵੈਸੁਭੋਤੇਈਧਾ॥੫॥ਕਿਆਕੋਆਖੈਆਖਿਆਖੇਜਾਵਿਕਿਆਗੁਸ
ਤਿਜਅਜਾਣਾ॥ਰਵਿਰਹਿਆਬਪਾਰਸਿਜੇਵਗੀਆਕਾਸਿਪਤਾਲਾ॥੬॥ਗੁਰਮਤਿ
ਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਸਹਜੇਪਤਿਪਾਈਐ॥ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਨਿਧਾਨੁਹੈਮਿਲਿਆਪੁਗ
ਵਾਈਐ॥੭॥ਨਦਰਿਕਰੇਪ੍ਰਭੁਆਪਣੀਗੁਣਅੰਕਿਸਮਾਵੈ॥ਨਾਨਕਮੇਲੁਨਚੂਕਈ
ਲਾਹਾਸਚੁਪਾਵੈ॥੮॥੧੭॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ॥ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀਬੂਝਿਲੇਤਉਹੋਇਨਿਬੇਰਾ॥ਘਰਿਘਰਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਾਸੋਠਾਕੁਰੁਮੇਰਾ
॥੧॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਨਛੂਟੀਐਦੇਖਹੁਵੀਚਾਰਾ॥ਜੇਲਖਕਰਮਕਮਾਵਹੀਬਿਨੁ
ਗੁਰਅੰਧਿਆਰਾ॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਧੇਅਕਲੀਬਾਹਰੇਕਿਆਤਿਨਸਿਉਕਹੀਐ
॥ਬਿਨੁਗੁਰਪੰਥੁਨਸੂਝਈਕਿਤੁਬਿਧਿਨਿਰਬਹੀਐ॥੨॥ਖੋਟੇਕਉਖਰਾਕਹੈਖਰੇ
ਸਾਰਨਜਾਣੈ॥ਅੰਧੇਕਾਨਾਉਪਾਰਖੂਕਲੀਕਾਲਵਿਡਾਣੈ॥੩॥ਸੂਤੇਕਉਜਾਗਤੁਕ
ਹੈਜਾਗਤਕਉਸੂਤਾ॥ਜੀਵਤਕਉਮੂਆਕਹੈਮੂਏਨਹੀਰੋਤਾ॥੪॥ਆਵਤਕਉਜਾ
ਤਾਕਹੈਜਾਤੇਕਉਆਇਆ॥ਪਰਕੀਕਉਅਪੁਨੀਕਹੈਅਪੁਨੋਨਹੀਭਾਇਆ॥੫
॥ਮੀਠੇਕਉਕਉੜਾਕਹੈਕੜੂਏਕਉਮੀਠਾ॥ਰਾਤੇਕੀਨਿੰਦਾਕਰਹਿਐਸਾਕਲਿਮ
ਹਿਡੀਠਾ॥੬॥ਚੇਰੀਕੀਸੇਵਾਕਰਹਿਠਾਕੁਰੁਨਹੀਦੀਸੈ॥ਪੋਖਰੁਨੀਰੁਵਿਰੋਲੀਐ
ਮਾਖਨੁਨਹੀਰੀਸੈ॥੭॥ਇਸੁਪਦਜੋਅਰਥਾਇਲੇਇਸੋਗੁਰੂਹਮਾਰਾ॥ਨਾਨਕਚੀਨੈਆਪ
ਕਉਸੋਅਪਰਅਪਾਰਾ॥੮॥ਸਭੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਆਪੇਭਰਮਾਇਆ॥ਗੁ
ਰਕਿਰਪਾਤੇਬੂਝੀਐਸਭੁਬ੍ਰਹਮੁਸਮਾਇਆ॥੯॥੨॥੧੮॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀ + ਮਹਲਾ੩॥ ਅਸ
ਟਪਦੀਆ॥ ਮਨਕਾਸੂਤਕੁਦੂਜਾਭਾਉ॥ਭਰਮੇਭੂਲੇਆਵਉਜਾਉ॥੧॥ਮਨਮੁਖਿ
ਸੂਤਕੁਕਬਹਿਨਜਾਇ॥ਜਿਚਰੁਸਬਦਿਨਭੀਜੈਹਰਿਕੈਨਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭੋਸੂਤ

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕੁਜੇਤਾਮੋਹੁਆਕਾਰੁ॥ ਮਰਿਮਰਿਜੰਮੈਵਾਰੋਵਾਰ॥੨॥ ਸੂਤਕੁਅਗਨਿਪਉਣੈਪਾ
ਣੀਮਾਹਿ॥ ਸੂਤਕੁਭੋਜਨੁਜੇਤਾਕਿਛੁਖਾਹਿ॥੩॥ ਸੂਤਕਿਕਰਮਨਪੂਜਾਹੋਇ॥ ਨਾਮਿ
ਰਤੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਐਸੂਤਕੁਜਾਇ॥ ਮਰੈਨਜਨਮੈਕਾਲੁ
ਨਖਾਇ॥੫॥ ਸਾਸਤਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸੋਧਿਦੇਖਹੁਕੋਇ॥ ਵਿਣੁਨਾਵੈਕੋਮੁਕਤਿਨਹੋਇ॥
੬॥ ਜੁਗਚਾਰੇਨਾਮੁਉਤਮੁਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿ॥ ਕਲਿਮਹਿਗੁਰਮੁਖਿਉਤਰਸਿਪਾਰਿ
॥੭॥ ਸਾਚਾਮਰੈਨਆਵੈਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਰਹੈਸਮਾਇ॥ ੮॥੧॥ ਗਉ
ੜੀਮਹਲਾ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥ ਹਰਿਜੀਉਰਾਖ
ਹੁਹਿਰਦੈਉਰਧਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੋਭਾਸਾਚਦੁਆਰਾ॥੧॥ ਪੰਡਿਤਹਰਿਪੜੁਤਜਹੁ
ਵਿਕਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਭਉਜਲੁਉਤਰਹੁਪਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਚਹੁਹਉਮੈ
ਜਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮੈਲੁਨਲਾਗੈਆਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਕਰਮਧਰਮਸਚਿਹੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅਹੰਕਾਰੁਜਲਾਏਦੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਰ
ਤੇਸੁਖੁਹੋਈ॥੩॥ ਆਪਣਾਮਨੁਪਰਬੋਧਹੁਬੂਝਹੁਸੋਈ॥ ਲੋਕਸਮਝਾਵਹੁਸੁਣੇ
ਨਕੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਮਝਹੁਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥੪॥ ਮਨਮੁਖਿਡੰਫੁਬਹੁਤੁਚਤੁਰਾਈ
॥ ਜੋਕਿਛੁਕਮਾਵੈਸੋਥਾਇਨਪਾਈ॥ ਆਵੈਜਾਵੈਠਉਰਨਕਾਈ॥੫॥ ਮਨਮੁਖਕਰਮ
ਕਰੇਬਹੁਤੁਅਭਿਮਾਨਾ॥ ਬਗਜਿਉਲਾਇਬਹੈਨਿਤਧਿਆਨਾ॥ ਜਮਿਪਕੜਿਆਤ
ਬਹੀਪਛੁਤਾਨਾ॥੬॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਿਲੈਹਰਿ
ਸੋਈ॥ ਗੁਰੁਦਾਤਾਜੁਗਚਾਰੇਹੋਈ॥੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਿਪਤਿਨਾਮੇਵਡਿਆਈ॥ ਸਾ
ਇਰਕੀਪੁਤ੍ਰੀਬਿਦਾਰਿਗਵਾਈ॥ ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਝੂਠੀਚਤੁਰਾਈ॥੮॥੨॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੩॥ ਇਸੁਜੁਗਕਾਧਰਮੁਪੜਹੁਤੁਮਭਾਈ॥
ਪੂਰੈਗੁਰਿਸਭਸੋਝੀਪਾਈ॥ ਐਥੈਅਗੈਹਰਿਨਾਮੁਸਖਾਈ॥੧॥ ਰਾਮੁਪੜਹੁਮ
ਨਿਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੈਲੁਉਤਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਵਾਦਿਵਿਰੋਧਿਨਪ

ਇਆਣਾ ਭਾਇ ਮਨੁ ਤਨੁ ਫੀਕਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਾਚਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਭਾਇ ਜਗੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਿਤ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵੈ ਨ ਜਾਇ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ
ਭੇਟੇ ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰਾ ॥੩॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ਜਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪੰ
ਚ ਸੰਘਾਰੈ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੈ ॥੪॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਨਟਿ ਬਾਜੀ ਪਾਈ ॥
ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਰਹੇ ਲਪਟਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਿਪਤ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੫॥ ਬ
ਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰੈ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸਨਾ ਫਿਰੈ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਆਪੁ ਨ ਚੀਨੈ ਬਾਜੀ
ਹਾਰੀ ॥੬॥ ਕਾਪੜ ਪਹਿਰਿ ਕਰੈ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਅਤਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥੭॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਗ੍ਰਿਹੀ ਅੰਤਰਿ
ਸਾਚਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥੮॥੩॥ ਗਉ
ੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੂਲੁ ਵੇਦ ਅਭਿਆਸਾ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਉਪਜੈ ਦੇਵ
ਮੋਹ ਪਿਆਸਾ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭਰਮੇ ਨਾਹੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥੧॥ ਹਮ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ
ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਪੜਿ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਜਮਕਾਲਾ ॥ ਤਤੁ ਨ ਚੀ
ਨਹਿ ਬੰਨਹਿ ਪੰਡ ਪਰਾਲਾ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨਿ ਕੁਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਬਿਸਾਰਿਆ ਬਹੁ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਭਵਜਲਿ ਡੂਬੇ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਕਾ
ਮੁਹਤਾਜੁ ਪੰਡਿਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਬਿਖਿਆ ਰਾਤਾ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਮ ਕਾ ਗਲਿ ਜੇ
ਵੜਾ ਨਿਤ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਵੈ ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਮਕਾਲੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਹਉਮੈ ਦੂਜਾ
ਸਬਦਿ ਜਲਾਵੈ ॥ ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੫॥ ਮਾਇਆ ਦਾਸੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਕਾਰ
ਕਮਾਵੈ ॥ ਚਰਣੀ ਲਾਗੈ ਤਾ ਮਹਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਦ ਹੀ ਨਿਰਮਲੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ
॥੬॥ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਹਿ ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਦਿਸਹਿ ਜੁਗ ਮਾਹੀ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਸਭਿ ਨਿਵ
ਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਪੂਜ ਕਰਾਹੀ ॥ ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਸਾਚੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੭॥ ਪੂਰੈ ਸ

ਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮੇਟੇਚਉਥੈਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਨਾਨਕ
ਹਉਮੈਮਾਰਿਬ੍ਰਹਮਮਿਲਾਇਆ॥੮॥੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩॥
॥ਬ੍ਰਹਮਾਵੇਦੁਪੜੈਵਾਦੁਵਖਾਣੈ॥ਅੰਤਰਿਤਾਮਸੁਆਪੁਨਪਛਾਣੈ॥ਤਾਪ੍ਰ
ਭੁਪਾਏਗੁਰਸਬਦੁਵਖਾਣੈ॥੧॥ਗੁਰਸੇਵਾਕਰਉਫਿਰਿਕਾਲੁਨਖਾਇ॥ਮਨਮੁ
ਖਖਾਧੇਦੂਜੈਭਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਾਣੀਅਪਰਾਧੀਸੀਧੇ॥ਗੁਰਕੈ
ਸਬਦਿਅੰਤਰਿਸਹਜਿਰੀਧੇ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੀਧੇ॥
੨॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲੇਪ੍ਰਭਿਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ਮੇਰੇਪ੍ਰਭਸਾਚੇਕੈਮਨਿਭਾਏ॥ਹਰਿਗੁ
ਣਗਾਵਹਿਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥੩॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਾਚੇਭਰਮਿਭੁਲਾਏ॥ਮਨਮੁਖਅੰਧੇਸਦਾ
ਬਿਖੁਖਾਏ॥ਜਮਡੰਡੁਸਹਹਿਸਦਾਦੁਖੁਪਾਏ॥੪॥ਜਮੂਆਨਜੋਹੈਹਰਿਕੀਸਰਣਾ
ਈ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਸਚਿਲਿਵਲਾਈ॥ਸਦਾਰਹੈਹਰਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਈ॥੫॥
ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਸੇਜਨਨਿਰਮਲਪਵਿਤਾ॥ਮਨਸਿਉਮਨੁਮਿਲਾਇਸਭੁਜਗੁਜੀ
ਤਾ॥ਇਨਬਿਧਿਕੁਸਲੁਤੇਰੈਮੇਰੇਮੀਤਾ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰੂਸੇਵੇਸੋਫਲੁਪਾਏ॥ਹਿਰਦੈ
ਨਾਮੁਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥ਅਨਹਦਬਾਣੀਸਬਦੁਵਜਾਏ॥੭॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਕਵ
ਨੁਕਵਨੁਨਸੀਧੋਮੇਰੇਭਾਈ॥ਭਗਤੀਸੀਧੇਦਰਿਸੋਭਾਪਾਈ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਿਵਡਿ
ਆਈ॥੮॥੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਵਖਾਣੈਭਰਮੁਨਜਾ
ਇ॥ਬੰਧਨਨਤੂਟਹਿਮੁਕਤਿਨਪਾਇ॥ਮੁਕਤਿਦਾਤਾਸਤਿਗੁਰੁਜੁਗਮਾਹਿ॥੧॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਪ੍ਰਾਣੀਭਰਮੁਗਵਾਇ॥ਸਹਜਧੁਨਿਉਪਜੈਹਰਿਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰੈਗੁ
ਣਕਾਲੈਕੀਸਿਰਿਕਾਰਾ॥ਨਾਮੁਨਚੇਤਹਿਉਪਾਵਣਹਾਰਾ॥ਮਰਿਜੰਮਹਿਫਿਰਿਵਾਰੋਵਾ
ਰਾ॥੨॥ਅੰਧੇਗੁਰੂਤੇਭਰਮੁਨਜਾਈ॥ਮੂਲੁਛੋਡਿਲਾਗੇਦੂਜੈਭਾਈ॥ਬਿਖੁਕਾਮਾ
ਤਾਬਿਖੁਮਾਹਿਸਮਾਈ॥੩॥ਮਾਇਆਕਰਿਮੂਲੁਜੰਤ੍ਰਭਰਮਾਏ॥ਹਰਿਜੀਉਵਿ
ਸਰਿਆਦੂਜੈਭਾਏ॥ਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਰਮਗਤਿਪਾਏ॥੪॥ਅੰਤਰਿਸਾਚੁਬਾ

ਹਰਿ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਤੁ ਹੋਇ ॥ ਸਾਚੁ ਨ ਛਪੈ ਜੇ ਕੋ ਰਖੈ ਛਪਾਇ ॥ ਗਿਆਨੀ ਬੂਝਹਿ ਸਹਜਿ ਸੁ
ਭਾਇ ॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥
ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇ ॥ ਧਾਵਤੁ ਰਾ
ਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੭॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਿਰਜਿ ਜਿਨਿ
ਗੋਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੮॥੬॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ
॥ ਨਾਮੋ ਸੇਵੇ ਨਾਮਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ਨਿਤ ਗਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਜਪਉ ਜਗਦੀਸਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾ
ਵਉ ਪਰਮ ਪਦੁ ਸੂਖਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਿਰਦੈ ਸੂਖੁ ਭਇਆ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾ
ਵਹਿ ਸਚੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਨਿਤ ਹੋਵਹਿ ਦਾਸੁ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਕੁਟੰਬ ਮਹਿ ਸਦਾ ਉ
ਦਾਸੁ ॥੨॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋ ਹੋਈ ॥ ਪਰਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁ
ਣ ਮੇਟੇ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੩॥ ਮੋਹ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜਾ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋ
ਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਬੂਝੈ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੪॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਤੁਝੁ ਸੇਵੀ ਤੁਝ
ਤੇ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ਗਾਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਲੋਇ ॥
੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ ॥ ਅੰਤਰੁ ਬਿਗਸੈ ਅਨਦਿਨੁ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਸ
ਹਜੇ ਸਚੁ ਮਿਲਿਆ ਪਰਸਾਦੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਪੂਰੈ ਵਡਭਾਗੀ ॥੬॥ ਹਉਮੈ
ਮਮਤਾ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਖ ਨਾਸੁ ॥ ਜਬ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਧਿ
ਪ੍ਰਗਟੀ ਪ੍ਰਭ ਜਾਸੁ ॥ ਜਬ ਹਿਰਦੈ ਰਵਿਆ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸੁ ॥੭॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਸੋਈ ਜਨੁ
ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੇ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ
ਸਮਾਏ ॥੮॥੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨ ਹੀ ਮਨੁ ਸਵਾਰਿਆ ਭੈ ਸ

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤਿਆ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਰੰਗਿ ਆਨਦਿ ਵਡਿਆਈਆ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਾਇ॥੧੦
॥ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਜਾਇ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪਾਈਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਮ
ਨੁ ਬੈਰਾਗੀਜਾ ਸਬਦਿ ਭਉ ਖਾਇਆ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲਾ ਸਭ ਤੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇਆ॥ ਗੁ
ਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ॥੧॥ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੋ ਦਾਸੁ ਸੁਖੁ ਪਾਏ॥ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਇ
ਨ ਬਿਧਿ ਪਾਇਆ ਜਾਏ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਏ॥੨॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਬਹੁ ਜੀਵਣੁ
ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਕਾਮਣਿ ਮੋਹ ਗੁਬਾਰੁ॥
ਤਿਨ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ॥੩॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ਨ ਹੋਇ॥ ਸੋਈ ਹਮਾਰਾ ਮੀਤੁ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋਇ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ
॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਮ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਦੂਖੁ ਸਗਲ ਮਿਟਾਈ
॥ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ॥੫॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਮ ਕਉ ਸਰੀਰ ਸੁਧਿ
ਭਈ॥ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਭ ਅਗਨਿ ਬੁਝਈ॥ ਬਿਨਸੇ ਕ੍ਰੋਧ ਖਿਮਾ ਗਹਿ ਲਈ॥੬॥ ਹ
ਰਿ ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤਨੁ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਲੇਵੈ॥ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ
ਹਰਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵੈ॥੮॥੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਤੇ ਜੋ ਮੁਹੁ ਫੇਰੇ ਤੇ ਵੇਮੁਖ ਬੁਰੇ ਦਿਸੰਨਿ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਨਿ ਫਿਰਿ ਵੇਲਾ ਨਾ ਲ
ਹੰਨਿ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ
ਗੁਣ ਸਾਰਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੇ ਭਗਤ ਹਰਿ ਭਾਵਦੇ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਇ ਚਲੰਨਿ॥ ਆਪੁ ਛੋ
ਡਿ ਸੇਵਾ ਕਰਨਿ ਜੀਵਤ ਮੁਏ ਰਹੰਨਿ॥੨॥ ਜਿਸ ਦਾ ਪਿੰਡੁ ਪਰਾਣ ਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰ॥
ਓਹੁ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਹਰਿ ਰਖੀਐ ਹਿਰਦੈ ਧਾਰਿ॥੩॥ ਨਾਮਿ ਮਿਲਿਐ ਪਤਿ ਪਾ
ਈਐ ਨਾਮਿ ਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਤੇ ਜੋ ਮੁਹੁ ਫੇਰੇ ਓਇ ਭ੍ਰਮਦੇ ਨਾ ਟਿਕੰਨਿ॥
ਧਰਤਿ ਅਸਮਾਨੁ ਨ ਝਲਈ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਪਏ ਪਚੰਨਿ॥੫॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾ

ਇਆ ਏਹ ਨਾਮੁ ਹੁੰਦੀ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਤਿਨ ਨੇੜਿ ਨ ਭਿਟੈ ਮਾਇਆ ॥੬॥ ਜਿਨ ਸ

ਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਜਨ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿ

ਗੁਰ ਭਾਇਆ ॥੭॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਤੂੰ ਤੂੰ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਾਗਤੀ

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਛਡਾਇਆ ॥੮॥੧॥੯॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ਕਰਹਲੇ॥

ਕਰਹਲੇ ਮਨ ਪਰਦੇਸੀਆ ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਮਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਭਾਗਿ ਪੂਰੈ ਪਾਇਆ

ਗਲਿ ਮਿਲਿਆ ਪਿਆਰਾ ਆਇ ॥੧॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥

ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵੀਚਾਰੀਆ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ

ਹਰਿ ਆਪੇ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੨॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲਾ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਹਉਮੈ ਆਇ ॥

ਪਰਤਖਿ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰਾ ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥੩॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀ

ਤਮਾ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਭਾਲਿ ਭਾਲਾਇ ॥ ਉਪਾਇ ਕਿਤੈ ਨ ਲਭਈ ਗੁਰੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਦੇਖਾਇ

॥੪॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਘਰੁ ਜਾਇ ਪਾਵਹਿ

ਰੰਗ ਮਹਲੀ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇ ॥੫॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਤੂੰ ਮੀਤੁ ਮੇਰਾ ਪਾਖੰਡੁ ਲੋ

ਭੁ ਤਜਾਇ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਲੋਭੀ ਮਾਰੀਐ ਜਮ ਡੰਡੁ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥੬॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਤੂੰ ਮੈਲੁ ਪਾਖੰਡੁ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰਿਆ ਮਿਲਿ

ਸੰਗਤੀ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥੭॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਇਕ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ

ਸੁਣਾਇ ॥ ਇਹੁ ਮੋਹੁ ਮਾਇਆ ਪਸਰਿਆ ਅੰਤਿ ਸਾਥਿ ਨ ਕੋਈ ਜਾਇ ॥੮॥ ਮਨ ਕ

ਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਸਾਜਨਾ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੀਆ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਇਆ ਹਰਿ

ਆਪਿ ਲਇਆ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥੯॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਗੁਰਿ ਮੰਨਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾ

ਇ ॥ ਗੁਰ ਆਗੈ ਕਰਿ ਜੋਦੜੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇ ॥੧੦॥੧॥ ਗਉੜੀ ਮ

ਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵੀਚਾਰੀਆ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਬਨ ਫਿਰਿ ਥਕੇ ਬਨ ਵਾਸੀਆ

ਪਿਰੁਗੁਰਮਤਿਰਿਦੈਨਿਹਾਲਿ॥੧॥ਮਨਕਰਹਲਾਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁਸਮਾਲਿ॥ਰਹਾਉ॥੧॥
ਮਨਕਰਹਲਾਵੀਚਾਰੀਆਮਨਮੁਖਫਾਥਿਆਮਹਾਜਾਲਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਾਣੀਮੁਕ
ਤੁਹੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੨॥ਮਨਕਰਹਲਾਮੇਰੇਪਿਆਰਿਆਸਤਸੰਗਤਿਸ
ਤਿਗੁਰੁਭਾਲਿ॥ਸਤਸੰਗਤਿਲਗਿਹਰਿਧਿਆਈਐਹਰਿਹਰਿਚਲੈਤੇਰੈਨਾਲਿ॥੩॥
ਮਨਕਰਹਲਾਵਡਭਾਗੀਆਹਰਿਏਕਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥ਆਪਿਛਡਾਏਛੁਟੀਐਸ
ਤਿਗੁਰਚਰਣਸਮਾਲਿ॥੪॥ਮਨਕਰਹਲਾਮੇਰੇਪਿਆਰਿਆਵਿਚਿਦੇਹੀਜੋਤਿਸਮਾ
ਲਿ॥ਗੁਰਿਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਵਿਖਾਲਿਆਹਰਿਦਾਤਿਕਰੀਦਇਆਲਿ॥੫॥ਮਨਕ
ਰਹਲਾਤੂੰਚੰਚਲਾਚਤੁਰਾਈਛਡਿਵਿਕਰਾਲਿ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੂੰਹਰਿਮੁ
ਕਤਿਕਰੇਅੰਤਕਾਲਿ॥੬॥ਮਨਕਰਹਲਾਵਡਭਾਗੀਆਤੂੰਗਿਆਨੁਰਤਨੁਸਮਾਲਿ
॥ਗੁਰਗਿਆਨੁਖੜਗੁਹਥਿਧਾਰਿਆਜਮੁਮਾਰਿਅੜਾਜਮਕਾਲਿ॥੭॥ਅੰਤਰਿ
ਨਿਧਾਨੁਮਨਕਰਹਲੇਭ੍ਰਮਿਭਵਹਿਬਾਹਰਿਭਾਲਿ॥ਗੁਰੁਪੁਰਖੁਪੁਰਖੁਭੇਟਿਆਹਰਿ
ਸਜਣੁਲਧੜਾਨਾਲਿ॥੮॥ਰੰਗਿਰਤੜੇਮਨਕਰਹਲੇਹਰਿਰੰਗੁਸਦਾਸਮਾਲਿ
॥ਹਰਿਰੰਗੁਕਦੇਨਉਤਰੈਗੁਰਸੇਵਾਸਬਦੁਸਮਾਲਿ॥੯॥ਹਮਪੰਖੀਮਨਕਰਹਲੇ
ਹਰਿਤਰਵਰੁਪੁਰਖੁਅਕਾਲਿ॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁ
ਸਮਾਲਿ॥੧੦॥੨॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਜਬਇਹੁਮਨਮਹਿਕਰਤਗੁਮਾਨਾ॥ਤਬਇਹੁ
ਬਾਵਰੁਫਿਰਤਬਿਗਾਨਾ॥ਜਬਇਹੁਹੂਆਸਗਲਕੀਰੀਨਾ॥ਤਾਤੇਰਮਈਆ
ਘਟਿਘਟਿਚੀਨਾ॥੧॥ਸਹਜਸੁਹੇਲਾਫਲੁਮਸਕੀਨੀ॥ਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨੈਮੋਹਿਦਾਨੁ
ਦੀਨੀ॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਕਿਸਕਉਇਹੁਜਾਨਸਿਮੰਦਾ॥ਤਬਸਗਲੇਇਸੁਮੇਲਹਿ
ਫੰਦਾ॥ਮੇਰਤੇਰਜਬਇਨਹਿਚੁਕਾਈ॥ਤਾਤੇਇਸੁਸੰਗਿਨਹੀਬੈਰਾਈ॥੨॥ਜਬਇ

ਨਿਅਪੁਨੀਅਪਨੀਧਾਰੀ॥ਤਬਇਸਕਉਹੈਮੁਸਕਲਭਾਰੀ॥ਜਬਇਨਿਕਰਣੈ
ਹਾਰੁਪਛਾਤਾ॥ਤਬਇਸਨੋਨਾਹੀਕਿਛੁਤਾਤਾ॥੩॥ਜਬਇਨਿਅਪੁਨੋਬਾਧਿਓ
ਮੋਹਾ॥ਆਵੈਜਾਇਸਦਾਜਮਿਜੋਹਾ॥ਜਬਇਸਤੇਸਭਬਿਨਸੇਭਰਮਾ॥ਭੇਦੁ
ਨਾਹੀਹੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ॥੪॥ਜਬਇਨਿਕਿਛੁਕਰਿਮਾਨੇਭੇਦਾ॥ਤਬਤੇਦੂਖ
ਡੰਡਅਰੁਖੇਦਾ॥ਜਬਇਨਿਏਕੋਏਕੀਬੂਝਿਆ॥ਤਬਤੇਇਸਨੋਸਭੁਕਿ
ਛੁਸੂਝਿਆ॥੫॥ਜਬਇਹੁਧਾਵੈਮਾਇਆਅਰਥੀ॥ਨਹਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈਨਹ
ਤਿਸਲਾਥੀ॥ਜਬਇਸਤੇਇਹੁਹੋਇਓਜਉਰਾ॥ਪੀਛੈਲਾਗਿਚਲੀ
ਉਠਿਗਉਰਾ॥੬॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਉਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਓ॥ਮਨਮੰਦਰਮ
ਹਿਦੀਪਕੁਜਲਿਓ॥ਜੀਤਹਾਰਕੀਸੋਝੀਕਰੀ॥ਤਉਇਸੁਘਰਕੀਕੀਮਤਿ
ਪਰੀ॥੭॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਸਭੁਕਿਛੁਏਕੈ॥ਆਪੇਬੁਧਿਬੀਚਾਰਿਬਿਬੇਕੈ॥ਦੂ
ਰਿਨਨੇਰੈਸਭਕੈਸੰਗਾ॥ਸਚੁਸਾਲਾਹਣੁਨਾਨਕਹਰਿਰੰਗਾ॥੮॥੧॥ ਗਉੜੀਮ
ਹਲਾ੫॥ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਨਾਮੇਲਾਗਾ॥ਤਿਸਕਉਮਿਲਿਆਜਿਸੁਮਸਤ
ਕਿਭਾਗਾ॥ਤਿਸਕੈਹਿਰਦੈਰਵਿਆਸੋਇ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਨਿਹਚਲੁਹੋਇ
॥੧॥ਐਸਾਕੀਰਤਨੁਕਰਿਮਨਮੇਰੇ॥ਈਹਾਊਹਾਜੋਕਾਮਿਤੇਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾ
ਸੁਜਪਤਭਉਅਪਦਾਜਾਇ॥ਧਾਵਤਮਨੂਆਆਵੈਠਾਇ॥ਜਾਸੁਜਪਤਫਿ
ਰਿਦੂਖੁਨਲਾਗੈ॥ਜਾਸੁਜਪਤਇਹਹਉਮੈਭਾਗੈ॥੨॥ਜਾਸੁਜਪਤਵਸਿਆਵ
ਹਿਪੰਚਾ॥ਜਾਸੁਜਪਤਰਿਦੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੰਚਾ॥ਜਾਸੁਜਪਤਇਹਤ੍ਰਿਸਨਾਬੂਝੈ॥
ਜਾਸੁਜਪਤਹਰਿਦਰਗਹਸਿਝੈ॥੩॥ਜਾਸੁਜਪਤਕੋਟਿਮਿਟਹਿਅਪਰਾਧ॥ਜਾ
ਸੁਜਪਤਹਰਿਹੋਵਹਿਸਾਧ॥ਜਾਸੁਜਪਤਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਵੈ॥ਜਾਸੁਜਪਤਮਲੁ
ਸਗਲੀਖੋਵੈ॥੪॥ਜਾਸੁਜਪਤਰਤਨੁਹਰਿਮਿਲੈ॥ਬਹੁਰਿਨਛੋਡੈਹਰਿਸੰਗਿਹਿ
ਲੈ॥ਜਾਸੁਜਪਤਕਈਬੈਕੁੰਠਵਾਸੁ॥ਜਾਸੁਜਪਤਸੁਖਸਹਜਿਨਿਵਾਸੁ॥੫॥

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਇਹ ਅਗਨਿ ਨ ਪੋਹਤ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਇਹੁ ਕਾਲੁ ਨ ਜੋਹਤ ॥ ਜਾ
ਸੁ ਜਪਤ ਤੇਰਾ ਨਿਰਮਲ ਮਾਥਾ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ ॥੬॥ ਜਾਸੁ
ਜਪਤ ਮੁਸਕਲੁ ਕਛੂ ਨ ਬਨੈ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਸੁਣਿ ਅਨਹਤ ਧੁਨੈ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ
ਇਹ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਕਮਲੁ ਸੀਧਾ ਹੋਇ ॥੭॥ ਗੁਰਿ ਸੁਭ ਦ੍ਰਿਸ
ਟਿ ਸਭ ਊਪਰਿ ਕਰੀ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੇ ਹਰੀ ॥ ਅਖੰਡ ਕੀਰਤਨੁ ਤਿਨਿ ਭੋ
ਜਨੁ ਚੂਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੮॥੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੈ ॥ ਪੰਚ ਜਨਾ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਦਸ
ਇੰਦ੍ਰੀ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਵਾਸਿ ॥ ਤਾ ਕੈ ਆਤਮੈ ਹੋਇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥ ਐਸੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਤਾ
ਕੈ ਹੋਇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਮਇਆ ਪ੍ਰਭ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਜਨੁ ਦੁਸਟੁ
ਜਾ ਕੈ ਏਕ ਸਮਾਨੈ ॥ ਜੇਤਾ ਬੋਲਣੁ ਤੇਤਾ ਗਿਆਨੈ ॥ ਜੇਤਾ ਸੁਨਣਾ ਤੇਤਾ ਨਾਮੁ ॥ ਜੇ
ਤਾ ਪੇਖਨੁ ਤੇਤਾ ਧਿਆਨੁ ॥੨॥ ਸਹਜੇ ਜਾਗਣੁ ਸਹਜੇ ਸੋਇ ॥ ਸਹਜੇ ਹੋਤਾ ਜਾਇ ਸੁ ਹੋ
ਇ ॥ ਸਹਜਿ ਬੈਰਾਗੁ ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਸਨਾ ॥ ਸਹਜੇ ਚੂਪ ਸਹਜੇ ਹੀ ਜਪਨਾ ॥੩॥ ਸਹਜੇ
ਭੋਜਨੁ ਸਹਜੇ ਭਾਉ ॥ ਸਹਜੇ ਮਿਟਿਓ ਸਗਲ ਦੁਰਾਉ ॥ ਸਹਜੇ ਹੋਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ
॥ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਸੰਗੁ ॥੪॥ ਸਹਜੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਸਹਜਿ ਉਦਾਸੀ ॥
ਸਹਜੇ ਦੁਬਿਧਾ ਤਨ ਕੀ ਨਾਸੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਹਜਿ ਮਨਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦੁ ॥ + ਤਾ ਕਉ ਭੇਟਿਆ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥੫॥ ਸਹਜੇ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਓ ਨਾਮੁ ॥ ਸਹਜੇ ਕੀਨੋ ਜੀਅ ਕੋ ਦਾਨੁ ॥ ਸਹਜ ਕਥਾ ਮਹਿ ਆਤਮੁ ਰਸਿਆ ॥
ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਵਸਿਆ ॥੬॥ ਸਹਜੇ ਆਸਣੁ ਅਸਥਿਰੁ ਭਾਇਆ ॥ ਸਹ
ਜੇ ਅਨਹਤ ਸਬਦੁ ਵਜਾਇਆ ॥ ਸਹਜੇ ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਤਾ ਕੈ ਘਰਿ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਮਾਇਆ ॥੭॥ ਸਹਜੇ ਜਾ ਕਉ ਪਰਿਓ ਕਰਮਾ ॥ ਸਹਜੇ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਓ
ਸਚੁ ਧਰਮਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਹਜੁ ਭਇਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਾ ਕੈ ਕੁਰਬਾਣੈ ॥੮॥੩॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਗਰਭ ਵਾਸ ਤੇ ਟਰਿਆ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਕੁਟੰਬ

ਲੋਗਿਰਹਿਆਭੋਜਨੁਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਬਹੁਕਪਰੇ॥ਸਰਪਰਗਵਨੁਕਰਹਿ
ਗੇਬਪੁਰੇ॥੫॥ਕਵਨੁਅਸਥਾਨੁਜੋਕਬਹੁਨਟਰੈ॥ਕਵਨੁਸਬਦੁਜਿਤੁਦੁਰ
ਮਤਿਹਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇੰਦ੍ਰਪੁਰੀਮਹਿਸਰਪਰਮਰਣਾ॥ਬ੍ਰਹਮਪੁਰੀਨਿਹ
ਚਲੁਨਹੀਰਹਣਾ॥ਸਿਵਪੁਰੀਕਾਹੋਇਗਾਕਾਲਾ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮਾਇਆਬਿ
ਨਸਿਬਿਤਾਲਾ॥੨॥ਗਿਰਿਤਰਧਰਣਿਗਗਨਅਰੁਤਾਰੇ॥ਰਵਿਸਸਿਪਵਣੁ
ਪਾਵਕੁਨੀਰਾਰੇ॥ਦਿਨਸੁਰੈਣਿਬਰਤਅਰੁਭੇਦਾ॥ਸਾਸਤ੍ਰਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬਿਨਸਹਿ
ਗੇਬੇਦਾ॥੩॥ਤੀਰਥਦੇਵਦੇਹੁਰਾਪੋਥੀ॥ਮਾਲਾਤਿਲਕੁਸੋਚਪਾਕਹੋਤੀ॥
ਧੋਤੀਡੰਡਉਤਿਪਰਸਾਦਨਭੋਗਾ॥ਗਵਨੁਕਰੈਗੋਸਗਲੋਲੋਗਾ॥੪॥ਜਾਤਿ
ਵਰਨਤੁਰਕਅਰੁਹਿੰਦੂ॥ਪਸੁਪੰਖੀਅਨਿਕਜੋਨਿਜਿੰਦੂ॥ਸਗਲਪਾਸਾਰੁਦੀਸੈ
ਪਾਸਾਰਾ॥ਬਿਨਸਿਜਾਇਗੋਸਗਲਆਕਾਰਾ॥੫॥ਸਹਜਸਿਫਤਿਭਗਤਿਤਤੁ
ਗਿਆਨਾ॥ਸਦਾਅਨੰਦੁਨਿਹਚਲੁਸਚੁਥਾਨਾ॥ਤਹਾਸੰਗਤਿਸਾਧਗੁਣਰਸੈ॥ਅ
ਨਭਉਨਗਰੁਤਹਾਸਦਵਸੈ॥੬॥ਤਹਭਉਭਰਮਾਸੋਗੁਨਚਿੰਤਾ॥ਆਵਣੁਜਾਵਣੁ
ਮਿਰਤੁਨਹੋਤਾ॥ਤਹਸਦਾਅਨੰਦਅਨਹਤਆਖਾਰੇ॥ਭਗਤਵਸਹਿਕੀਰਤਨਆ
ਧਾਰੇ॥੭॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰੁ॥ਕਉਣੁਕਰੈਤਾਕਾਬੀਚਾਰੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁ
ਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ਨਿਹਚਲਥਾਨੁਸਾਧਸੰਗਿਤਰੈ॥੮॥੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥
॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੋਈਸੂਰਾ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੋਈਪੂਰਾ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਤਿਸਹਿਵਡਿ
ਆਈ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਤਿਸਕਾਦੁਖੁਜਾਈ॥੧॥ਐਸਾਕੋਇਜਿਦੁਬਿਧਾਮਾਰਿਗਵ
ਾਵੈ॥ਇਸਹਿਮਾਰਿਰਾਜੁਜੋਗੁਕਮਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਤਿਸਕਉਭਉਨਾਹਿ
॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੁਨਾਮਿਸਮਾਹਿ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਤਿਸਕੀਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੈ॥ਜੋਇਸੁਮਾ
ਰੇਸੁਦਰਗਹਸਿਝੈ॥੨॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੋਧਨਵੰਤਾ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੋਪਤਿਵੰਤਾ॥ਜੋ
ਇਸੁਮਾਰੇਸੋਈਜਤੀ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਤਿਸੁਹੋਵੈਗਤੀ॥੩॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਤਿਸਕਾਆ

ਇਆਗਨੀ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੈਸੋਨਿਹਚਲੁਧਨੀ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੈਸੋਵਡਭਾਗਾ॥ਜੋਇ
ਸੁਮਾਰੈਸੋਅਨਦਿਨੁਜਾਗਾ॥੪॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੈਸੋਜੀਵਨਮੁਕਤਾ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੈ
ਤਿਸਕੀਨਿਰਮਲਜੁਗਤਾ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੈਸੋਈਸੁਗਿਆਨੀ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੈਸੁਸਹਜਧਿ
ਆਨੀ॥੫॥ਇਸੁਮਾਰੀਬਿਨੁਥਾਇਨਪਰੈ॥ਕੋਟਿਕਰਮਜਾਪਤਪਕਰੈ॥ਇਸੁਮਾਰੀ
ਬਿਨੁਜਨਮੁਨਮਿਟੈ॥ਇਸੁਮਾਰੀਬਿਨੁਜਮਤੇਨਹੀਛੁਟੈ॥੬॥ਇਸੁਮਾਰੀਬਿਨੁਗਿਆ
ਨੁਨਹੋਈ॥ਇਸੁਮਾਰੀਬਿਨੁਜੂਠਿਨਧੋਈ॥ਇਸੁਮਾਰੀਬਿਨੁਸਭੁਕਿਛੁਮੈਲਾ॥ਇਸੁ
ਮਾਰੀਬਿਨੁਸਭੁਕਿਛੁਜਉਲਾ॥੭॥ਜਾਕਉਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿ॥ਤਿਸੁ
ਭਈਖਲਾਸੀਹੋਈਸਗਲਸਿਧਿ॥ਗੁਰਿਦੁਬਿਧਾਜਾਕੀਹੈਮਾਰੀ॥ਕਹੁਨਾਨ
ਕਸੋਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੀ॥੮॥੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਹਰਿਸਿਉਜੁਰੈਤਸ
ਭੁਕੋਮੀਤੁ॥ਹਰਿਸਿਉਜੁਰੈਤਨਿਹਚਲੁਚੀਤੁ॥ਹਰਿਸਿਉਜੁਰੈਨਵਿਆਪੈਕਾੜ੍ਹਾ॥ਹ
ਰਿਸਿਉਜੁਰੈਤਹੋਇਨਿਸਤਾਰਾ॥੧॥ਰੇਮਨਮੇਰੇਤੂੰਹਰਿਸਿਉਜੋਰੁ॥ਕਾਜਿਤੁਹਾਰੈਨਾ
ਹੀਹੋਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਡੇਵਡੇਜੋਦੁਨੀਆਦਾਰ॥ਕਾਹੂਕਾਜਿਨਾਹੀਗਾਵਾਰ॥ਹਰਿਕਾ
ਦਾਸੁਨੀਚਕੁਲੁਸੁਣਹਿ॥ਤਿਸਕੈਸੰਗਿਖਿਨਮਹਿਉਧਰਹਿ॥੨॥ਕੋਟਿਮਜਨਜਾਕੈ
ਸੁਣਿਨਾਮ॥ਕੋਟਿਪੂਜਾਜਾਕੈਹੈਧਿਆਨ॥ਕੋਟਿਪੁੰਨਸੁਣਿਹਰਿਕੀਬਾਣੀ॥ਕੋਟਿਫਲਾ
ਗੁਰਤੇਬਿਧਿਜਾਣੀ॥੩॥ਮਨਅਪੁਨੇਮਹਿਫਿਰਿਫਿਰਿਚੇਤ॥ਬਿਨਸਿਜਾਹਿਮਾ
ਇਆਕੇਹੇਤ॥ਹਰਿਅਬਿਨਾਸੀਤੁਮਰੈਸੰਗਿ॥ਮਨਮੇਰੇਰਚੁਰਾਮਕੈਰੰਗਿ॥੪॥
ਜਾਕੈਕਾਮਿਉਤਰੈਸਭਭੂਖ॥ਜਾਕੈਕਾਮਿਨਜੋਹਹਿਦੂਤ॥ਜਾਕੈਕਾਮਿਤੇਰਾਵਡ
ਗਮਰੁ॥ਜਾਕੈਕਾਮਿਹੋਵਹਿਤੂੰਅਮਰੁ॥੫॥ਜਾਕੇਚਾਕਰਕਉਨਹੀਡਾਨ॥ਜਾਕੇਚਾ
ਕਰਕਉਨਹੀਬਾਨ॥ਜਾਕੈਦਫਤਰਿਪੁਛੈਨਲੇਖਾ॥ਤਾਕੀਚਾਕਰੀਕਰਹੁਬਿਸੇਖਾ॥
੬॥ਜਾਕੈਊਨਨਾਹੀਕਾਹੂਬਾਤ॥ਏਕਹਿਆਪਿਅਨੇਕਹਿਭਾਤਿ॥ਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਹੋਇਸਦਾਨਿਹਾਲ॥ਮਨਮੇਰੇਕਰਿਤਾਕੀਘਾਲ॥੭॥ਨਾਕੋਚਤੁਰੁਨਾਹੀਕੋਮੂੜਾ॥

ਨੋਕੋਈਮੂੜੁਨਹੀਕੋਸਿਆਣਾ॥ਜਿਤੁਕੋਲਾਇਆਤਿਤਹੀਲਾਗਾ॥ਸੋਸੇਵਕੁਨਾਨਕ
ਜਿਸੁਭਾਣਾ॥੮॥੬॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਜੈਸੇਸਰਪਆ
ਰਜਾਰੀ॥ਤਿਉਜੀਵਹਿਸਾਕਤਨਾਮੁਬਿਸਾਰੀ॥੧॥ਏਕਨਿਮਖਜੋਸਿਮਰਨਮ
ਹਿਜੀਆ॥ਕੋਟਿਦਿਨਸਲਾਖਸਦਾਥਿਰੁਥੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨ
ਧ੍ਰਿਗੁਕਰਮਕਰਾਸ॥ਕਾਗਬਤਨਬਿਸਟਾਮਹਿਵਾਸ॥੨॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਭ
ਏਕੂਕਰਕਾਮ॥ਸਾਕਤਬੇਸੁਆਪੂਤਨਿਨਾਮ॥੩॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਜੈਸੇਸੀੰਙਛ
ਤਾਰਾ॥ਬੋਲਹਿਕੂਰੁਸਾਕਤਮੁਖੁਕਾਰਾ॥੪॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਗਰਧਭਕੀਨਿਆ
ਈ॥ਸਾਕਤਥਾਨਭਰਿਸਟਫਿਰਾਹੀ॥੫॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਕੂਕਰਹਰਕਾਇਆ॥
ਸਾਕਤਲੋਭੀਬੰਧੁਨਪਾਇਆ॥੬॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਹੈਆਤਮਘਾਤੀ॥ਸਾਕਤਨੀ
ਚਤਿਸੁਕੁਲੁਨਹੀਜਾਤੀ॥੭॥ਜਿਸੁਭਇਆਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤਿਸੁਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾ
ਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਜਗਤੁਤਰਾਇਆ॥੮॥੭॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥
ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਮੋਹਿਪਰਮਗਤਿਪਾਈ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇਰੀਪੈਜਰਖਾਈ॥੧
॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਧਿਆਇਓਮੋਹਿਨਾਉ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਮੋਹਿਮਿਲਿਆਥਾਉ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਸੁਣਿਰਸਨਵਖਾਣੀ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਮੇਰੀਬਾਣੀ॥
੨॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਮਿਟਿਆਮੇਰਾਆਪੁ॥ਗੁਰਕੀਦਇਆਤੇਮੇਰਾਵਡਪਰਤਾਪੁ॥
੩॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਮਿਟਿਆਮੇਰਾਭਰਮੁ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਪੇਖਿਓਸਭੁਬ੍ਰਹਮੁ॥੪॥
ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਕੀਨੋਰਾਜੁਜੋਗੁ॥ਗੁਰਕੈਸੰਗਿਤਰਿਆਸਭੁਲੋਗੁ॥੫॥ਗੁਰਕੈਬ
ਚਨਿਮੇਰੇਕਾਰਜਸਿਧਿ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਪਾਇਆਨਾਉਨਿਧਿ॥੬॥ਜਿਨਿਜਿਨਿਕੀਨੀ
ਮੇਰੇਗੁਰਕੀਆਸਾ॥ਤਿਸਕੀਕਟੀਐਜਮਕੀਫਾਸਾ॥੭॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਜਾਗਿਆਮੇਰਾ
ਕਰਮੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰੁਭੇਟਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ॥੮॥੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਤਿ
ਸੁਗੁਰਕਉਸਿਮਰਉਸਾਸਿਸਾਸਿ॥ਗੁਰੁਮੇਰੇਪ੍ਰਾਣਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰੀਰਾਸਿ॥੧॥ਰ

ਹਾਉ॥ਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁਦੇਖਿਦੇਖਿਜੀਵਾ॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਧੋਇਧੋਇਪੀਵਾ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰ
ਕੀਰੇਣੁਨਿਤਮਜਨੁਕਰਉ॥ਜਨਮਜਨਮਕੀਹਉਮੈਮਲੁਹਰਉ॥੨॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉ
ਝੂਲਾਵਉਪਾਖਾ॥ਮਹਾਅਗਨਿਤੇਹਾਥੁਦੇਰਾਖਾ॥੩॥ਤਿਸੁਗੁਰਕੇਗ੍ਰਿਹਿਢੋਵਉ
ਪਾਣੀ॥ਜਿਸੁਗੁਰਤੇਅਕਲਗਤਿਜਾਣੀ॥੪॥ਤਿਸੁਗੁਰਕੈਗ੍ਰਿਹਿਪੀਸਉਨੀਤ॥ਜਿ
ਸੁਪਰਸਾਦਿਵੈਰੀਸਭਮੀਤ॥੫॥ਜਿਨਿਗੁਰਿਮੋਕਉਦੀਨਾਜੀਉ॥ਆਪੁਨਾਦਾਸਰਾ
ਆਪੇਮੁਲਿਲੀਉ॥੬॥ਆਪੇਲਾਇਓਅਪੁਨਾਪਿਆਰੁ॥ਸਦਾਸਦਾਤਿਸੁਗੁਰ
ਕਰੀਨਮਸਕਾਰੁ॥੭॥ਕਲਿਕਲੇਸਭੈਭ੍ਰਮਦੁਖਲਾਥਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰਾਗੁਰੁਸ
ਮਰਾਥਾ॥੮॥੯॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਮਿਲੁਮੇਰੇਗੋਬਿੰਦਅਪਨਾਨਾਮੁ
ਦੇਹੁ॥ਨਾਮਬਿਨਾਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਅਸਨੇਹੁ॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮਬਿਨਾਜੋਪਹਿਰੈਖਾਇ॥
ਜਿਉਕੂਕਰੁਜੂਠਨਮਹਿਪਾਇ॥੧॥ਨਾਮਬਿਨਾਜੇਤਾਬਿਉਹਾਰੁ॥ਜਿਉਮਿਰਤਕ
ਮਿਥਿਆਸੀਗਾਰੁ॥੨॥ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਕਰੇਰਸਭੋਗ॥ਸੁਖੁਸੁਪਨੈਨਹੀਤਨਮਹਿਰੋ
ਗ॥੩॥ਨਾਮੁਤਿਆਗਿਕਰੇਅਨਕਾਜ॥ਬਿਨਸਿਜਾਇਝੂਠੇਸਭਿਪਾਜ॥੪॥ਨਾਮ
ਸੰਗਿਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਨਲਾਵੈ॥ਕੋਟਿਕਰਮਕਰਤੋਨਰਕਿਜਾਵੈ॥੫॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਿਨਿਮ
ਨਿਨਅਰਾਧਾ॥ਚੋਰਕੀਨਿਆਈਜਮਪੁਰਿਬਾਧਾ॥੬॥ਲਾਖਅਡੰਬਰਬਹੁਤੁਬਿ
ਸਥਾਰਾ॥ਨਾਮਬਿਨਾਝੂਠੇਪਾਸਾਰਾ॥੭॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸੋਈਜਨੁਲੇਇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਨਾਨਕਜਿਸੁਦੇਇ॥੮॥੧੦॥੩੯॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਆ
ਦਿਮਧਿਜੋਅੰਤਿਨਿਬਾਹੈ॥ਸੋਸਾਜਨੁਮੇਰਾਮਨੁਚਾਹੈ॥੧॥ਹਰਿਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸਦਾਸੰਗਿ
ਚਾਲੈ॥ਦਇਆਲਪੁਰਖਪੂਰਨਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨਸਤਨਾਹੀਛੋਡਿਨ
ਜਾਇ॥ਜਹਪੇਖਾਤਹਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੨॥ਸੁੰਦਰੁਸੁਘੜੁਚਤੁਰੁਜੀਅਦਾਤਾ॥
ਭਾਈਪੂਤੁਪਿਤਾਪ੍ਰਭੁਮਾਤਾ॥੩॥ਜੀਵਨਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਮੇਰੀਰਾਸਿ॥ਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਕਰਿ
ਰਿਦੈਨਿਵਾਸਿ॥੪॥ਮਾਇਆਸਿਲਕਕਾਟੀਗੋਪਾਲਿ॥ਕਰਿਅਪੁਨਾਲੀਨੋਨਦਰਿਨਿਹਾ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਥਿਆ ॥੨॥ ਜਿਸਹਿ ਸਿਮਰਿ ਕਟੇ ਸਭਿ ਰੋਗਾ ॥ ਚਰਣ ਧਿਆਇ ਸਗਲ ਸੁਖ ਭੋਗਾ ॥ ਪੂਰ
ਨ ਪੁਰਖੁ ਨਵਤਨ ਨਿਤ ਬਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਖਵਾਲਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੀਨ ॥ ਸਰਬਸੁ ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਕਉ ਦੀਨ ॥੪॥੧੪॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾ
ਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਖੋਜਤ ਫਿਰੇ ਅਸੰਖ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੀਆ ॥ ਸੇਈ ਹੋਏ ਭਗਤ ਜਿਨਾ ਕਿਰਪ
ਾਰੀਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀਆ ਹਰਿ ਵਾਰੀਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਪੰਥੁ ਡਰਾਉ ਬਹੁਤੁ ਭੈਹਾ
ਰੀਆ ॥ ਮੈ ਤਕੀ ਓਟ ਸੰਤਾਹ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀਆ ॥੨॥ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਅਨੂਪ ਸਰਬ ਸਾਧਾਰੀ
ਆ ॥ ਗੁਰ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ਦੇਹੁ ਦਿਖਾਰੀਆ ॥੩॥ ਮੈ ਕੀਏ ਮਿਤ੍ਰ ਅਨੇਕ ਇ
ਕਸੁ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥ ਸਭ ਗੁਣ ਕਿਸ ਹੀ ਨਾਹਿ ਹਰਿ ਪੂਰ ਭੰਡਾਰੀਆ ॥੪॥ ਚਹੁ ਦਿਸਿ
ਜਪੀਐ ਨਾਉ ਸੂਖਿ ਸਵਾਰੀਆ ॥ ਮੈ ਆਹੀ ਓੜਿ ਤੁਹਾਰਿ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥੫॥ ਗੁਰਿ
ਕਾਢਿਓ ਭੁਜਾ ਪਸਾਰਿ ਮੋਹ ਕੂਪਾਰੀਆ ॥ ਮੈ ਜੀਤਿਓ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰੁ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹਾਰੀ
ਆ ॥੬॥ ਮੈ ਪਾਇਓ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨੁ ਅਕਥੁ ਕਥਾਰੀਆ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾਵੰਤ ਬਾ
ਹ ਲੁਡਾਰੀਆ ॥੭॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਲਧਾ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲੁ ਅਪਾਰੀਆ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਉਜਲੁ
ਤਰੀਐ ਕਹਉ ਪੁਕਾਰੀਆ ॥੮॥੧੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਹਰਿ
ਰੰਗ ਰੰਗੋ ॥ ਜਪਿ ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਏਕ ਮੰਗੋ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਜਿ ਹਉਮੈ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਭਜੋ ॥ ਮਿ
ਲਿ ਸੰਗਤਿ ਧੁਰਿ ਕਰਮ ਲਿਖਿਓ ॥੧॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸੰਗਿ ਨ ਗਇਓ ॥ ਸਾਕਤੁ ਮੂੜੁ
ਲਗੇ ਪਚਿ ਮੁਇਓ ॥੨॥ ਮੋਹਨ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਰਵਿ ਰਹਿਓ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਨੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲ
ਹਿਓ ॥੩॥ ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਕਰਿ ਨਮੋ ਨਮੋ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਵਹਿ ਅਤੁਲੁ ਸੁਖੋ ॥੪॥ ਨੈਨ ਅ
ਲੋਵਉ ਸਾਧ ਜਨੋ ॥ ਹਿਰਦੈ ਗਾਵਹੁ ਨਾਮ ਨਿਧੋ ॥੫॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਤਜੋ ॥ ਜਨ
ਮ ਮਰਨ ਦੁਹੁ ਤੇ ਰਹਿਓ ॥੬॥ ਦੂਖੁ ਅੰਧੇਰਾ ਘਰ ਤੇ ਮਿਟਿਓ ॥ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜ
ਾਇਓ ਦੀਪ ਬਲਿਓ ॥੭॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਸੋ ਪਾਰਿ ਪਰਿਓ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜ
ਗਤੁ ਤਰਿਓ ॥੮॥੧॥੧੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ

ਕੁਸਲਖੇਮਮੇਰੈਮਨਿਸੁਖੁਪਾਇਓ॥ਰਹਾਉ॥ਬਲਤੋਜਲਤੋਤਉਕਿਆਗੁਰਚੰ
ਦਨੁਸੀਤਲਾਇਓ॥੧॥ਅਗਿਆਨਅਧੇਰਾਮਿਟਿਗਇਆਗੁਰਗਿਆਨੁਦੀਪਾਇ
ਓ॥੨॥ਪਾਵਕੁਸਾਗਰੁਗਹਰੋਚਰਿਸੰਤਨਨਾਵਤਰਾਇਓ॥੩॥ਨਾਹਮਕਰਮਨਧਰਮ
ਸੁਚਾਪ੍ਰਭਿਗਹਿਭੁਜਾਆਪਾਇਓ॥੪॥ਭਉਖੰਡਨੁਦੁਖਭੰਜਨੋਭਗਤਿਵਛਲ
ਹਰਿਨਾਇਓ॥੫॥ਅਨਾਥਹਨਾਥਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਸੰਮ੍ਰਿਥਸੰਤਓਟਾਇਓ॥੬॥ਨਿਰਗੁ
ਨੀਆਰੇਕੀਬੇਨਤੀਦੇਹੁਦਰਸੁਹਰਿਰਾਇਓ॥੭॥ਨਾਨਕਸਰਨਿਤੁਹਾਰੀਠਾਕੁਰਸੇਵ
ਕੁਦੁਆਰੈਆਇਓ॥੮॥੧੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਰੰਗਸੰਗਿਬਿਖਿ
ਆਕੇਭੋਗਾ ਇਨਸੰਗਿਅੰਧਨਜਾਨੀ॥੧॥ਹਉਸੰਚਉਹਉਖਾਟਤਾਸਗਲੀਅਵਧਬਿ
ਹਾਨੀ॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਸੂਰਾਪਰਧਾਨੁਹਉ ਕੋਨਾਹੀਮੁਝਹਿਸਮਾਨੀ॥੨॥ਜੋਬਨਵੰਤਅਚਾਰ
ਕੁਲੀਨਾ ਮਨਮਹਿਹੋਇਗੁਮਾਨੀ॥੩॥ਜਿਉਉਲਝਾਇਓਬਾਧਬੁਧਿ ਕਾਮਰਤਿਆ
ਨਹੀਬਿਸਰਾਨੀ॥੪॥ਭਾਈਮੀਤਬੰਧਪਸਖੇਪਾਛੇਤਿਨਹੂਕਉਸੰਪਾਨੀ॥੫॥ਜਿਤੁਲਾ
ਗੋਮਨਬਾਸਨਾ ਅੰਤਿਸਾਈਪ੍ਰਗਟਾਨੀ॥੬॥ਅਹੰਬੁਧਿਸੁਚਿਕਰਮਕਰਿ ਇਹਬੰਧ
ਨਬੰਧਾਨੀ॥੭॥ਦਇਆਲਪੁਰਖਕਿਰਪਾਕਰਹੁ ਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾਨੀ॥੮॥੩॥
੧੫॥੪੪॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਮ: ੧ ॥੧੮॥ ਮ: ੩॥੧॥ ਮ: ੪॥
੩॥ ਮ: ੫॥੧੫॥ ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ॥੪੪॥

ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਛੰਤ॥ ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਮੁੰਧਰੈਣਿਦੁਹੇਲੜੀਆਜੀਉਨੀਦਨਆਵੈ॥ਸਾਧਨਦੁਬਲੀਆਜੀਉ
ਪਿਰਕੈਹਾਵੈ॥ਧਨਥੀਈਦੁਬਲਿਕੰਤਹਾਵੈਕੇਵਨੈਣੀਦੇਖਏ॥ਸੀਗਾਰਮਿਠਰਸਭੋਗ
ਭੋਜਨਸਭੁਝੂਠੁਕਿਤੈਨਲੇਖਏ॥ਮੈਮਤਜੋਬਨਿਗਰਬਿਗਾਲੀਦੁਧਾਥਣੀਨਆਵਏ

॥ਨਾਨਕਸਾਧਨਮਿਲੈਮਿਲਾਈਐਬਿਨੁਪ੍ਰਿਅਨੀਦਨਆਵਣੋ॥੫॥ਮੁੰਧਨਿਮਾਨੜੀਆਜੀ
ਉਬਿਨੁਧਨੀਪਿਆਰੇ॥ਕਿਉਸੁਖੁਪਾਵੈਗੀਬਿਨੁਉਰਧਾਰੇ॥ਨਾਹਬਿਨੁਘਰਵਾਸੁਨਾਹੀਪੁਛ
ਉਸਖੀਸਹੇਲੀਆ॥ਬਿਨੁਨਾਮਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੁਨਾਹੀਵਸਹਿਸਾਚਿਸੁਹੇਲੀਆ॥ਸ
ਚੁਮਨਿਸਜਨਸੰਤੋਖਿਮੇਲਾਗੁਰਮਤੀਸਹੁਜਾਣਿਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਛੋਡੈਸਾਧਨਨਾ
ਮਿਸਹਜਿਸਮਾਣੀਆ॥੩॥ਮਿਲਹੁਸਖੀਸਹੇਲੜੀਹੋਹਮਪਿਰੁਰਾਵੇਹਾ॥ਗੁਰਪੁਛਿ
ਲਿਖਉਗੀਜੀਉਸਬਦਿਸਨੇਹਾ॥ਸਬਦੁਸਾਚਾਗੁਰਿਦਿਖਾਇਆਮਨਮੁਖੀਪਛੁ
ਤਾਣੀਆ॥ਨਿਕਸਿਜਾਤਉਰਹੈਅਸਥਿਰੁਜਾਮਿਸਚੁਪਛਾਣਿਆ॥ਸਾਚਕੀਮਤਿ
ਸਦਾਨਉਤਨਸਬਦਿਨੇਹੁਨਵੇਲਓ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਸਹਜਿਸਾਚਾਮਿਲਹੁਸਖੀ
ਸਹੇਲੀਹੋ॥੪॥ਮੇਰੀਇਛਪੁਨੀਜੀਉਹਮਘਰਿਸਾਜਨੁਆਇਆ॥ਮਿਲਿਵਰੁ
ਨਾਰੀਮੰਗਲੁਗਾਇਆ॥ਗੁਣਗਾਇਮੰਗਲੁਪ੍ਰੇਮਿਰਹਸੀਮੁੰਧਮਨਿਓਮਾਹਓ॥ਸਾ
ਜਨਰਹਸੇਦੁਸਟਵਿਆਪੇਸਾਚੁਜਪਿਸਚੁਲਾਹਓ॥ਕਰਜੋੜਿਸਾਧਨਕਰੈਬਿਨਤੀ
ਰੈਣਿਦਿਨੁਰਸਿਭਿੰਨੀਆ॥ਨਾਨਕਪਿਰੁਧਨਕਰਹਿਰਲੀਆਇਛਮੇਰੀਪੁੰਨੀਆ॥
੫॥੧॥ ਗਉੜੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧॥ ਸੁਣਿਨਾਹਪ੍ਰਭੂਜੀਉਏਕਲ
ੜੀਬਨਮਾਹੇ॥ਕਿਉਧੀਰੈਗੀਨਾਹਬਿਨਾਪ੍ਰਭਵੇਪਰਵਾਹੇ॥ਧਨਨਾਹਬਾਝਹੁਰਹਿ
ਨਸਕੈਬਿਖਮਰੈਣਿਘਣੇਰੀਆ॥ਨਹਨੀਦਆਵੈਪ੍ਰੇਮੁਭਾਵੈਸੁਣਿਬੇਨੰਤੀਮੇਰੀ
ਆ॥ਬਾਝਹੁਪਿਆਰੇਕੋਇਨਸਾਰੇਏਕਲੜੀਕੁਰਲਾਏ॥ਨਾਨਕਸਾਧਨਮਿ
ਲੈਮਿਲਾਈਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਮਦੁਖੁਪਾਏ॥੧॥ਪਿਰਿਛੋਡਿਅੜੀਜੀਉਕਵਣੁਮਿਲਾਵੈ॥ਰ
ਸਿਪ੍ਰੇਮਿਮਿਲੀਜੀਉਸਬਦਿਸੁਹਾਵੈ॥ਸਬਦੇਸੁਹਾਵੈਤਾਂਪਤਿਪਾਵੈਦੀਪਕਦੇਹ
ਉਜਾਰੈ॥ਸੁਣਿਸਖੀਸਹੇਲੀਸਾਚਿਸੁਹੇਲੀਸਾਚੇਕੇਗੁਣਸਾਰੈ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲੀ
ਤਾਪਿਰਿਰਾਵੀਬਿਗਸੀਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ਨਾਨਕਸਾਧਨਤਾਪਿਰੁਰਾਵੇਜਾਤਿਸਕੈਮਨਿ
ਭਾਣੀ॥੨॥ਮਾਇਆਮੋਹਣੀਨੀਘਰੀਆਜੀਉਕੂੜਿਮੁਠੀਕੂੜਿਆਰੇ॥ਕਿਉਖੁਲੈਗਲ

ਜਿਨੇਦਰਿਜੋਆਜੀਉਬਿਨੁਗੁਰਆਤਿਪਿਆਰੇ।ਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੇਸਬ

ਦਿਦੀਚਾਰੇਤਿਸਨੀਕਾਮੋਹੋਦੇ।ਪੰਨਚਾਨਅਨੇਕਨੰਦਨਾਕਿਉਅੰਤਰਮਾਭੁਧੇ
ਦੋਨਾਆਬਿਨਾਗੁਤਿਕੋਇਨਪਾਦੈ।ਹਠਿਨਿਗ੍ਰਹਿਬੇਬਾਟੋ।ਨਾਨਕਸਚੁਪ੍ਰਭੁਸਬ
ਦਿਸਿਵਦਪੇਤੁਬਿਧਾਮਣਭੁਕਿਜਾਣੈ।੩।ਤੇਰਾਨਾਮੁਸਚਾਜੀਉਸਬਦੁਸਚਾ
ਵੀਚਾਰੋ।ਤੇਰਾਮਹਲੁਸਚਾਜੀਉਨਾਮੁਸਚਾਵਾਪਾਰੋ।ਨਾਮਕਾਵਾਪਾਰੁਮੀਠਾ
ਭਗਤਿਲਾਹਾਅਨਦਿਨੋ।ਤਿਸੁਬਾਝੁਵਖਰੁਕੋਇਨਸੁਝੈਨਾਮੁਲੇਵਹੁਖਿਨੁ
ਖਿਨੋ।ਪਰਖਿਲੇਖਾਨਦਰਿਸਾਚੀਕਰਮਿਪੂਰੈਪਾਇਆ।ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁ
ਮੀਠਾਗੁਰਿਪੂਰੈਸਚੁਪਾਇਆ॥੪॥੨॥

ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੩ ਛੰਤ ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਾਧਨਬਿਨਉਕਰੇਜੀਉਹਰਿਕੇਗੁਣਸਾਰੇ।ਖਿਨੁਪਲੁਰਹਿਨਸ
ਕੈਜੀਉਬਿਨੁਹਰਿਪਿਆਰੇ।ਬਿਨੁਹਰਿਪਿਆਰੇਰਹਿਨਸਾਕੈਗੁਰਬਿਨੁਮਹਲੁਨਪਾ
ਈਐ।ਜੋਗੁਰੁਕਹੈਸੋਈਪਰੁਕੀਜੈਤਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝਾਈਐ।ਹਰਿਸਾਚਾਸੋਈ
ਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਬਿਨੁਸੇਵਿਐਸੁਖੁਨਪਾਏ।ਨਾਨਕਸਾਧਨਮਿਲੈਮਿਲਾ
ਈਜਿਸਨੋਆਪਿਮਿਲਾਏ॥੧॥ਧਨਰੈਣਿਸੁਹੇਲੜੀਏਜੀਉਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁ
ਲਾਏ।ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਭਾਉਕਰੇਜੀਉਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ।ਵਿਚਹੁਆਪੁਗ
ਵਾਏਹਰਿਗੁਣਗਾਏਅਨਦਿਨੁਲਾਗਾਭਾਓ।ਸੁਣਿਸਖੀਸਹੇਲੀਜੀਅਕੀਮੇ
ਲੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਓ।ਹਰਿਗੁਣਸਾਰੀਤਾਕੰਤਪਿਆਰੀਨਾਮੇਧਰੀਪਿ
ਆਰੋ।ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਨਾਹਪਿਆਰੀਰਾਮਨਾਮੁਗਲਿਹਾਰੋ॥੨॥ਧਨਏਕਲੜੀ
ਜੀਉਬਿਨੁਨਾਹਪਿਆਰੇ।ਦੂਜੈਭਾਇਮੁਠੀਜੀਉਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਕਰਾਰੇ।
ਬਿਨੁਸਬਦਪਿਆਰੇਕਉਣੁਦੁਤਰੁਤਾਰੇਮਾਇਆਮੋਹਿਖੁਆਈ।ਕੂੜਿਵਿਗੁਤੀ
ਤਾਪਿਰਿਮੁਤੀਸਾਧਨਮਹਲੁਨਪਾਈ।ਗੁਰਸਬਦੇਰਾਤੀਸਹਜੇਮਾਤੀਅਨਦਿਨੁ

ਰਹੈਸਮਾਏ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਸਚਰੰਗਿਰਾਤੀਹਰਿਜੀਉਆਪਿਮਿਲਾਏ॥੩॥
ਤਾਮਿਲੀਐਹਰਿਮੇਲੇਜੀਉਹਰਿਬਿਨੁਕਉਣੁਮਿਲਾਏ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪ੍ਰੀਤ
ਮਆਪਣੇਜੀਉਕਉਣੁਭਰਮੁਚੁਕਾਏ॥ਗੁਰੁਭਰਮੁਚੁਕਾਏਇਉਮਿਲੀਐ
ਮਾਏਤਾਸਾਧਨਸੁਖੁਪਾਏ॥ਗੁਰਸੇਵਾਬਿਨੁਘੋਰੁਅੰਧਾਰੁਬਿਨੁਗੁਰਮਗੁਨਪਾ
ਏ॥ਕਾਮਣਿਰੰਗਿਰਾਤੀਸਹਜੇਮਾਤੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੇ॥ਨਾਨਕਕਾਮ
ਣਿਹਰਿਵਰੁਪਾਇਆਗੁਰਕੈਭਾਇਪਿਆਰੇ॥੪॥੧॥ ਗਉੜੀਪੂਰ
ਬੀਮਹਲਾ੩॥ਛੰਤ॥ ਪਿਰਬਿਨੁਖਰੀਨਿਮਾਣੀਜੀਉਬਿਨੁਪਿਰਕਿਉਜੀ
ਵਾਮੇਰੀਮਾਈ॥ਪਿਰਬਿਨੁਨੀਦਨਆਵੈਜੀਉਕਾਪੜੁਤਨਿਨਸੁਹਾਈ॥ਕਾਪਰੁਤ
ਨਿਸੁਹਾਵੈਜਾਪਿਰਭਾਵੈਗੁਰਮਤੀਚਿਤੁਲਾਈਐ॥ਸਦਾਸੁਹਾਗਣਿਜਾਸਤਿ
ਗੁਰੁਸੇਵੇਗੁਰਕੈਅੰਕਿਸਮਾਈਐ॥ਗੁਰਸਬਦੈਮੇਲਾਤਾਪਿਰੁਰਾਵੀਲਾਹਾਨਾਮੁ
ਸੰਸਾਰੇ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਨਾਹਪਿਆਰੀਜਾਹਰਿਕੇਗੁਣਸਾਰੇ॥੧॥ਸਾਧਨਰੰਗੁਮਾਣੇ
ਜੀਉ+ਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇ॥ਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇਹਉਮੈਮਾਰੇਇਨਬਿਧਿਮਿਲ
ਹੁਪਿਆਰੇ॥ਸਾਧਨਸੋਹਾਗਣਿਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੀਸਾਚੈਨਾਮਿਪਿਆਰੇ॥ਅਪੁਨੇਗੁ
ਰਮਿਲਿਰਹੀਐਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗਹੀਐਦੁਬਿਧਾਮਾਰਿਨਿਵਾਰੇ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਹਰਿ
ਵਰੁਪਾਇਆਸਗਲੇਦੂਖਵਿਸਾਰੇ॥੨॥ਕਾਮਣਿਪਿਰਹੁਭੁਲੀਜੀਉਮਾਇਆ
ਮੋਹਿਪਿਆਰੇ॥ਝੂਠੀਝੂਠਿਲਗੀਜੀਉਕੂੜਿਮੁਠੀਕੂੜਿਆਰੇ॥ਕੂੜੁਨਿਵਾਰੇਗੁ
ਰਮਤਿਸਾਰੇਜੂਐਜਨਮੁਨਹਾਰੇ॥ਗੁਰਸਬਦੁਸੇਵੇਸਚਿਸਮਾਵੈਵਿਚਹੁਹਉਮੈਮਾਰੇ
॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਰਿਦੈਵਸਾਏਐਸਾਕਰੇਸੀਗਾਰੋ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਸਹਜਿਸਮਾਣੀਜਿ
ਸੁਸਾਚਾਨਾਮੁਅਧਾਰੋ॥੩॥ਮਿਲੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਜੀਉਤੁਧੁਬਿਨੁਖਰੀਨਿਮਾਣੀਮੈ
ਨੈਣੀਨੀਦਨਆਵੈਜੀਉਭਾਵੈਅੰਨੁਨਪਾਣੀ॥ਪਾਣੀਅੰਨੁਨਭਾਵੈਮਰੀਐਹਾਵੈਬਿਨੁ
ਪਿਰਕਿਉਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ਗੁਰਆਗੈਕਰਉਬਿਨੰਤੀਜੇਗੁਰਭਾਵੈਜਿਉਮਿਲੈਤਿ

+ਆਪਣੇਨਾਲਿਪਿਆਰੇ॥ਅਹਿਨਿਸਿਰੰਗਿਰਾਤੀ

ਦੂਜਿ ਸਿਧਾਈਆ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਸੁਖਦਾਤਾ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਘਰਿ ਆਏ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਨਾ ਪਿਰੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ॥੪॥੨॥

ਗਉੜੀ ਮਃ ੩

ਕਾਮਣਿ ਹਰਿ ਰਸਿ ਬੇਧੀ ਜੀਉ ਹਰਿ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਜੀਉ ਦੁਬਿਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ਕਾਮਣਿ ਵਰੁ ਪਾਏ ਗੁਰਮਤੀ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਕੂੜਿ ਕੁਸਤਿ ਭਰਿਆ ਗਲ ਤਾਈ ਪਾਪ ਕਮਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਜਿਤੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਪਿਰਹਿ ਪਿਆਰੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥੧॥ ਕਾਮਣਿ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਜੀਉ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਰੈਣਿ ਸੁਖਿ ਸੁਤੀ ਜੀਉ ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ਮਿਲੀਐ ਪਿਆਰੇ ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਖੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮਹਲੁ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਕਾਮਣਿ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਪੀਆ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਮਿਲੀ ਸੋਹਾਗਣਿ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰੇ ॥੨॥ ਆਵਹੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ਜੀਉ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਕਾਮਣਿ ਬਿਨਉ ਕਰੇ ਜੀਉ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੇ ॥ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪੀ ਮੋਹਿ ਸੰਤਾਪੀ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਜਾਇ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਥਾਉ ਨ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥੩॥ ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ ਭੋਲੀ ਨਿਗੁਣੀਆ ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲੀਐ ਜੀਉ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰਾ ॥ ਅਵਗਣ ਬਖਸਣਹਾਰਾ ਕਾਮਣਿ ਕੰਤੁ ਪਿਆਰਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਾਇ ਭਗਤੀ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਸਾ ਧਨ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੪॥੩॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੩ ਛੰਤ ॥

ਮਾਇਆ ਸ

ਗੁਰਸਬਦੁਦ੍ਰਿੜੈਤੇਜੀਉਤਿਨਿਕਿਉਕਰਿਦੁਤਰੁਤਰਿਆਜਾਇਆ॥ਰਾਮਨਾਮੁਕਰਿਬੋਹਿ
ਥਾਜੀਉਸਬਦੁਖੇਵਟੁਵਿਚਿਪਾਇਆ॥ਸਬਦੁਖੇਵਟੁਵਿਚਿਪਾਇਆਹਰਿਆਪਿ
ਲਘਾਏਇਨਬਿਧਿਦੁਤਰੁਤਰੀਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈਜੀ
ਵਤਿਆਇਉਮਰੀਐ॥ਖਿਨਮਹਿਰਾਮਨਾਮਿਕਿਲਵਿਖਕਾਟੇਭਏਪਵਿ
ਤੁਸਰੀਰਾ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾਕੰਚਨਭਏਮਨੂਰਾ॥੩॥ਇਸਤਰੀਪੁ
ਰਖਕਾਮਿਵਿਆਪੇਜੀਉਰਾਮਨਾਮਕੀਬਿਧਿਨਹੀਜਾਣੀ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤ
ਭਾਈਖਰੇਪਿਆਰੇਜੀਉਡੂਬਿਮੁਏਬਿਨੁਪਾਣੀ॥ਡੂਬਿਮੁਏਬਿਨੁਪਾਣੀਗ
ਤਿਨਹੀਜਾਣੀਹਉਮੈਧਾਤੁਸੰਸਾਰੇ॥ਜੋਆਇਆਸੋਸਭੁਕੋਜਾਸੀਉਬਰੇਗੁ
ਰਵੀਚਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਰਾਮਨਾਮੁਵਖਾਣੈਆਪਿਤਰੈਕੁਲਤਾਰੇ॥ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁਵਸੈਘਟਅੰਤਰਿਗੁਰਮਤਿਮਿਲੇਪਿਆਰੇ॥੪॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਕੋਥਿ
ਰੁਨਾਹੀਜੀਉਬਾਜੀਹੈਸੰਸਾਰਾ॥ਦ੍ਰਿੜੁਭਗਤਿਸਚੀਜੀਉਰਾਮਨਾਮੁਵਾਪਾ
ਰਾ॥ਰਾਮਨਾਮੁਵਾਪਾਰਾਅਗਮਅਪਾਰਾਗੁਰਮਤੀਧਨੁਪਾਈਐ॥ਸੇਵਾਸੁਰ
ਤਿਭਗਤਿਇਹਸਾਚੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਈਐ॥ਹਮਮਤਿਹੀਣਮੂਰਖਮੁਗ
ਧਅੰਧੇਸਤਿਗੁਰਿਮਾਰਗਿਪਾਏ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਸੁਹਾਵੇਅਨਦਿਨੁ
ਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥੩॥ਆਪਿਕਰਾਣੇਕਰੇਆਪਿਜੀਉਆਪੇਸਬਦਿਸਵਾਰੇ॥
ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਆਪਿਸਬਦੁਜੀਉਜੁਗੁਜੁਗੁਭਗਤਪਿਆਰੇ॥ਜੁਗੁਜੁਗ
ਭਗਤਪਿਆਰੇਹਰਿਆਪਿਸਵਾਰੇਆਪੇਭਗਤੀਲਾਏ॥ਆਪੇਦਾਨਾਆਪੇਬੀ
ਨਾਆਪੇਸੇਵਕਰਾਏ॥ਆਪੇਗੁਣਦਾਤਾਅਵਗਣਕਾਟੇਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਏ॥ਨਾ
ਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰੀਸਚੇਵਿਟਹੁਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏ॥੧॥ ਗਉੜੀਮ
ਹਲਾ੩ ਛੰਤ ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕਰਿਪਿਰਾਜੀਉਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ਮੰਞਹੁਦੂਰਿ
ਨਜਾਹਿਪਿਰਾਜੀਉਘਰਿਬੈਠਿਆਹਰਿਪਾਏ॥ਘਰਿਬੈਠਿਆਹਰਿਪਾਏਸਦਾਚਿ

ਤੁ ਭਾਇ ਸਤ ਜੋ ਸਤਿ ਸੁਭਾਏ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਖਰੀ ਸੁਖਾਲੀ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਕਰਾ
ਏ॥ ਨਨੋ ਏਬੀ ਜੈਨਾ ਮੇ ਜੰਮੈ ਨਾ ਮੇ ਅੰਨਿ ਦਸਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ਪੂ
ਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਏ॥੩॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਪਿਆਰਾ ਜੀਉ ਜਨ ਚਾਖਹਿ ਚਿ
ਤੁ ਲਾਏ॥ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਮਉਲੀ ਜੀਉ ਅਨ ਰਸ ਸਾਦ ਗਵਾਏ॥ ਸਦਾ
ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਏ ਜਾ ਹਰਿ ਭਾਏ ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਸਦਾ ਸੁ
ਖੁ ਪਾਏ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਏ॥ ਨਾਮੇ ਉਪਜੈ ਨਾਮੇ ਬਿਨਸੈ ਨਾਮੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ॥ ਨਾ
ਨਕ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਈਐ ਆਪੇ ਲਏ ਲਵਾਏ॥੪॥ ਏਹ ਵਿਡਾਣੀ ਚਾਕਰੀ
ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਧਨ ਛੋਡਿ ਪਰਦੇਸਿ ਸਿਧਾਏ॥ ਦੂਜੈ ਕਿਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ਪਿਰਾ ਜੀ
ਉ ਬਿਖਿਆ ਲੋਭਿ ਲੁਭਾਏ॥ ਬਿਖਿਆ ਲੋਭਿ ਲੁਭਾਏ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ਓਹੁ ਕਿ
ਉ ਕਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ॥ ਚਾਕਰੀ ਵਿਡਾਣੀ ਖਰੀ ਦੁਖਾਲੀ ਆਪੁ ਵੇਚਿ ਧਰਮੁ ਗਵਾਏ
॥ ਮਾਇਆ ਬੰਧਨ ਟਿਕੈ ਨਾਹੀ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਦੁਖੁ ਸੰਤਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਕਾ ਦੁਖੁ ਤ
ਦੇ ਚੂਕੈ ਜਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ॥੫॥ ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਹੰਤ
ਰਿਆ ਰਿ ਕਿਉ ਪਾਏ॥ ਕਿਉ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ਮਨਮੁਖ ਆਪੁ ਗਣਾ
ਏ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਾਕਰ ਸਚਾ ਸਤਿ ਹੋਏ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਰੇ
ਕਿਰਪਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਜਗਿ ਲਾਹਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ
ਬੁਝਾਏ॥੬॥੫॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਛੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਆ ਜੀਉ ਕਿਉ ਦੇਖਾ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ॥ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਸਖਾ ਹਰਿ ਜੀਉ
ਗੁਰ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ॥ ਪੁਰਖੋ ਬਿਧਾਤਾ ਏਕੁ ਸ੍ਰੀਧਰੁ ਕਿਉ ਮਿਲਹ ਤੁਝੈ ਉਡੀਣੀਆ॥
ਕਰ ਕਰਹਿ ਸੇਵਾ ਸੀਸੁ ਚਰਣੀ ਮਨਿ ਆਸ ਦਰਸ ਨਿਮਾਣੀਆ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨ ਪਵੀਦਿ

ਸਹੈਪਹੁਮ੍ਰਤੁਦਿਨੁਰਾਤੇ॥ਨਾਨਕਸਾਰਿੰਗਜਿਉਪਿਆਸੇਕਿਉਮਿਲੀਐਪ੍ਰਭ
ਦਾਤੇ॥੧॥ਇਕਬਿਨਉਕਰਉਜੀਉਸੁਣਿਕੰਤਪਿਆਰੇ॥ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਮੋਹਿਲੀ
ਆਜੀਉਦੇਖਿਚਲਤਤੁਮਾਰੇ॥ਚਲਤਾਤੁਮਾਰੇਦੇਖਿਮੋਹੀਉਦਾਸਧਨਕਿਉ
ਧੀਰਏ॥ਗੁਣਵੰਤਨਾਹਦਇਆਲੁਬਾਲਾਸਰਬਗੁਣਭਰਪੂਰਏ॥ਪਿਰਦੋਸੁਨਾਹੀ
ਸੁਖਹਦਾਤੇਹਉਵਿਛੁੜੀਬੁਰਿਆਰੇ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਇਆਧਾਰਹੁਘਰਿ
ਆਵਹੁਨਾਹਪਿਆਰੇ॥੨॥ਹਉਮਨੁਅਰਪੀਸਭੁਤਨੁਅਰਪੀਅਰਪੀਸਭਦੇਸਾ॥
ਹਉਸਿਰੁਅਰਪੀਤਿਸੁਮੀਤਪਿਆਰੇਜੋਪ੍ਰਭਦੇਇਸਦੇਸਾ॥ਅਰਪਿਆਤਸੀਸੁ
ਸੁਥਾਨਿਗੁਰਪਹਿਸੰਗਿਪ੍ਰਭੂਦਿਖਾਇਆ॥ਖਿਨਮਾਹਿਸਗਲਾਦੂਖੁਮਿਟਿ
ਆਮਨਹੁਚਿੰਦਿਆਪਾਇਆ॥ਦਿਨੁਰੈਣਿਰਲੀਆਕਰੈਕਾਮਣਿਮਿਟੇਸਗਲ
ਅੰਦੇਸਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਕੰਤੁਮਿਲਿਆਲੋੜਤੇਹਮਜੈਸਾ॥੩॥ਮੇਰੈਮਨਿ
ਅਨਦੁਭਇਆਜੀਉਵਜੀਵਧਾਈ॥ਘਰਿਲਾਲੁਆਇਆਪਿਆਰਾਸਭ
ਤਿਖਾਬੁਝਾਈ॥ਮਿਲਿਆਤਲਾਲੁਗੁਪਾਲੁਠਾਕੁਰੁਸਖੀਮੰਗਲੁਗਾਇਆ॥
ਸਭਮੀਤਬੰਧਪਹਰਖੁਉਪਜਿਆਦੂਤਥਾਉਗਵਾਇਆ॥ਅਨਹਦਵਾਜੇ
ਵਜਹਿਘਰਮਹਿਪਿਰਸੰਗਿਸੇਜਵਿਛਾਈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਹਜਿਰਹੈ
ਹਰਿਮਿਲਿਆਕੰਤੁਸੁਖਦਾਈ॥੪॥੧॥ ਗਉੜੀਛੰਤ ਮਹਲਾ੫

ਛੰਤ॥ ਮੋਹਨਤੇਰੇਊਚੇਮੰਦਰਮਹਲਅਪਾਰਾ॥ਮੋਹਨ(ਤੇਰੇ)ਸੋਹਨਿਦੁਆਰਜੀ
ਉਸੰਤਧਰਮਸਾਲਾ॥ਧਰਮਸਾਲਅਪਾਰਦੈਆਰਠਾਕੁਰਸਦਾਕੀਰਤ
ਨੁਗਾਵਹੇ॥ਜਹਸਾਧਸੰਤਇਕਤ੍ਰਹੋਵਹਿਤਹਾਤੁਝਹਿਧਿਆਵਹੇ॥ਕਰਿ
ਦਇਆਮਇਆ(ਦਇਆਲ)ਸੁਆਮੀਹੋਹੁਦੀਨਕ੍ਰਿਪਾਰਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਰਸਪਿ
ਆਸੇਮਿਲਿਦਰਸਨਸੁਖੁਸਾਰਾ॥੧॥ਮੋਹਨਤੇਰੇਬਚਨਅਨੂਪਚਾਲਨਿਰਾ
ਲੀ॥ਮੋਹਨਤੂੰਮਾਨਹਿਏਕੁਜੀਅਵਰਸਭਰਾਲੀ॥ਮਾਨਹਿਤਏਕੁਅਲੇਖੁ

ਕ੍ਰਿਤਨਿਸਭਕਲਧਾਰੀਆ॥ਤੁਧੁਬਚਨਿਗੁਰਕੈਵਸਿਕੀਆਆਦਿ
ਪੁਰਖੁਬਨਵਾਰੀਆ॥ਤੂੰਆਪਿਚਲਿਆਆਪਿਰਹਿਆਆਪਿ
ਸਭਕਲਧਾਰੀਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਪੈਜਰਾਖਹੁਸਭਸੇਵਕਸਰਨਿ
ਤੁਮਾਰੀਆ॥੨॥ਮੋਹਨਤੁਧੁਸਤਸੰਗਤਿਧਿਆਵੈਦਰਸਧਿਆਨਾ॥ਮੋਹਨ
ਜਮੁਨੇੜਿਨਆਵੈਤੁਧੁਜਪਹਿਨਿਦਾਨਾ॥ਜਮਕਾਲੁਤਿਨਕਉਲਗੈਨਾਹੀ
ਜੋਇਕਮਨਿਧਿਆਵਹੇ॥ਮਨਿਬਚਨਿਕਰਮਿਜਿਤੁਧੁਅਰਾਧਹਿਸੇਸਭੇਫਲ
ਪਾਵਹੇ॥ਮਲਮੂਤਮੂੜਜਿਮੁਗਧਹੋਤੇਸਿਦੇਖਿਦਰਸੁਸੁਗਿਆਨਾ॥ਬਿ
ਨਵੰਤਿਨਾਨਕਰਾਜੁਨਿਹਚਲੁਪੂਰਨਪੁਰਖਭਗਵਾਨਾ॥੩॥ਮੋਹਨਤੂੰਸੁਫ
ਲੁਫਲਿਆਸਣੁਪਰਵਾਰੇ॥ਮੋਹਨਪੁਤ੍ਰਮੀਤਭਾਈਕੁਟੰਬਸਭਿਤਾਰੇ॥
ਤਾਰਿਆਜਹਾਨੁਲਹਿਆਅਭਿਮਾਨੁਜਿਨੀਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥ਜਿਨੀ
ਤੁਧਨੋਧੰਨੁਕਹਿਆਤਿਨਜਮੁਨੇੜਿਨਆਇਆ॥ਬੇਅੰਤਗੁਣਤੇਰੇਕਥੇ
ਨਜਾਹੀਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਮੁਰਾਰੇ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਟੇਕਰਾਖੀਜਿਤੁਲ
ਗਿਤਰਿਆਸੰਸਾਰੇ॥੪॥੨॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੫ ਸਲੋ
ਕੁ॥ ਪਤਿਤਅਸੰਖਪੁਨੀਤਕਰਿਪੁਨਹਪੁਨਹਬਲਿਹਾਰ॥ਨਾਨਕਰਾਮ
ਨਾਮੁਜਪਿਪਾਵਕੋਤਿਨਕਿਲਬਿਖਦਾਹਨਹਾਰ॥੧॥ ਛੰਤ॥
ਜਪਿਮਨਾਤੂੰਰਾਮਨਰਾਇਣੁਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਮਾਧੋ॥ਧਿਆਇਮਨਾਮੁਰਾਰਿ
ਮੁਕੰਦੇਕਟੀਐਕਾਲਦੁਖਫਾਧੋ॥ਦੁਖਹਰਣਦੀਨਸਰਣਿਸ੍ਰੀਧਰਚਰਨ
ਕਮਲਅਰਾਧੀਐ॥ਜਮਪੰਥੁਬਿਖੜਾਅਗਨਿਸਾਗਰੁਨਿਮਖਸਿਮਰਤ
ਸਾਧੀਐ॥ਕਲਿਮਲਹਦਹਤਾਸੁਧੁਕਰਤਾਦਿਨਸੁਰੈਣਿਅਰਾਧੋ॥ਬਿਨਵੰ
ਤਿਨਾਨਕਕਰਹੁਕਿਰਪਾਗੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦਮਾਧੋ॥੧॥ਸਿਮਰਿਮਨਾਦਾਮੋਦਰੁ
ਦੁਖਹਰੁਭੈਭੰਜਨੁਹਰਿਰਾਇਆ॥ਸ੍ਰੀਰੰਗੋਦਇਆਲਮਨੋਹਰੁਭਗਤਿਵਛ

ਰੁ ਬਿਰਦਾਇਆ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਮਨਹਿ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਈ
ਐ ॥ ਤਮ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਉਧਾਰੈ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈਐ ॥ ਸੁਰ ਸਿਧਿ ਗਣ ਗੰਧ੍ਰਬ ਮੁ
ਨਿ ਜਨ ਗੁਣ ਅਨਿਕ ਭਗਤੀ ਗਾਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੨॥ ਚਿੰਤਿ ਮਨਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਰਬ ਕਲਾ
ਜਿਨਿ ਧਾਰੀ ॥ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਘਟ ਘਟ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਾਣ
ਮਨ ਤਨ ਜੀਅ ਦਾਤਾ ਬੇਅੰਤ ਅਗਮ ਅਪਾਰੋ ॥ ਸਰਣਿ ਜੋਗੁ ਸਮਰਥੁ ਮੋਹਨੁ
ਸਰਬ ਦੋਖ ਬਿਦਾਰੋ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭਿ ਦੋਖ ਬਿਨਸਹਿ ਜਪਤ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥
ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਸਮਰਥ ਸਭ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥੩॥ ਗੁਣ ਗਾਉ ਮਨਾ ਅ
ਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਦਇਆਲਾ ॥ ਬਿਸੰਭਰੁ ਦੇਵਨ ਕਉ ਏਕੈ ਸਰਬ
ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਮਹਾ ਦਇਆਲ ਦਾਨਾ ਦਇਆ ਧਾਰੇ ਸਭ ਕਿਸੈ ॥
॥ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਨਾਸੈ ਜੀਅ ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਸੈ ॥ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਦੇਵਾ ਸਫਲ ਸੇਵਾ
ਭਈ ਪੂਰਨ ਘਾਲਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਇਛ ਪੁਨੀ ਜਪਤ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥
੪॥੩॥ ਗਉੜੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਣਿ ਸਖੀਏ ਮਿਲਿ ਉਦਮੁ ਕ
ਰੇਹਾ ਮਨਾਇ ਲੈਹਿ ਹਰਿ ਕੰਤੈ ॥ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਿ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਠਗਉਰੀ ਮੋਹਹ ਸਾਧੂ ਮੰ
ਤੈ ॥ ਸਖੀ ਵਸਿ ਆਇਆ ਫਿਰਿ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਇਹ ਰੀਤਿ ਭਲੀ ਭਗਵੰਤੈ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਜਰਾ ਮਰਣ ਭੈ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੈ ਪੁਨੀਤ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਜੰਤੈ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਸਖੀਏ ਇਹ ਭ
ਲੀ ਬਿਨੰਤੀ ਇਹੁ ਮਤੁ ਪਕਾਈਐ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਉਪਾਧਿ ਰਹਤ ਹੋਇ ਗੀਤ
ਗੋਵਿੰਦਹਿ ਗਾਈਐ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟਹਿ ਭ੍ਰਮ ਨਾਸਹਿ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਈ
ਐ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੨॥ ਸਖੀ ਇਛ ਕਰੀ ਨਿਤ ਸੁ
ਖ ਮਨਾਈ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੁਜਾਏ ॥ ਚਰਨ ਪਿਆਸੀ ਦਰਸ ਬੈਰਾਗਨਿ ਪੇਖਉ ਥਾਨ ਸ
ਬਾਏ ॥ ਖੋਜਿ ਲਹਉ ਹਰਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸੰਗੁ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਪੁਰਖ ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮਿ

ਭਿਆਸੁਣਿਜਨਸੁਖਚਾਤਸੇਦਭਤਾਗੀਮਾਣੇ॥੩॥ਸਖੀਨਾਭਿਵਸਾਅਪੁਨੇਨਾ
ਹਪਿਆਰੇਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਹਰਿਸੰਗਿਹਿਲਿਆ॥ਸੁਣਿਸਖੀਏਮੇਰੀਨੀਦਭਲੀਮੈਆ
ਪਨੜਾਪਿਰੁਮਿਲਿਆ॥ਭ੍ਰਮੁਖੋਇਓਸਾਂਤਿਸਹਜਿਸੁਆਮੀਪਰਗਾਸੁਭਇਆਕ
ਉਲੁਖਿਲਿਆ॥ਵਰੁਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀਨਾਨਕਸੋਹਾਗੁਨਟਲਿਆ॥੪॥
੪॥੧੧॥ ਮਹਲਾ੧॥੨॥ ਮਹਲਾ੩॥੫॥ ਮਹਲਾ੫॥੪॥ ਤਿਸਕਾਜੁਮਲਾ੧੧॥

ਗਉੜੀਬਾਵਨਅਖਰੀ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ॥

ਮਹਲਾ੫

ਗੁਰਦੇਵਮਾਤਾਗੁਰਦੇਵਪਿਤਾਗੁਰਦੇਵਸੁਆਮੀਪਰਮੇਸੁਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸਖਾਅ
ਗਿਆਨਭੰਜਨੁਗੁਰਦੇਵਬੰਧਿਪਸਹੋਦਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਦਾਤਾਹਰਿਨਾਮੁਉਪਦੇਸੈਗੁਰਦੇ
ਵਮੰਤੁਨਿਰੋਧਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸਾਂਤਿਸਤਬੁਧਿਮੂਰਤਿਗੁਰਦੇਵਪਾਰਸਪਰਸਪਰਾ॥ਗੁ
ਰਦੇਵਤੀਰਥੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੋਵਰੁਗੁਰਗਿਆਨਮਜਨੁਅਪਰੰਪਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਕਰਤਾਸ
ਭਿਪਾਪਹਰਤਾਗੁਰਦੇਵਪਤਿਤਪਵਿਤਕਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਆਦਿਜੁਗਾਦਿਜੁਗੁਜੁਗੁ
ਗੁਰਦੇਵਮੰਤੁਹਰਿਜਪਿਉਧਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸੰਗਤਿਪ੍ਰਭਮੇਲਿਕਰਿਕਿਰਪਾਹਮਮੂੜ
ਪਾਪੀਜਿਤੁਲਗਿਤਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸਤਿਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਗੁਰਦੇਵਨਾਨਕਹ
ਰਿਨਮਸਕਰਾ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਆਪਹਿਕੀਆਕਰਾਇਆਆਪਹਿਕਰਨੈਜੋਗੁ
॥ਨਾਨਕਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆਦੂਸਰਹੋਆਨਹੋਗੁ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਓਅੰਸਾਧਸਤਿਗੁ
ਰਨਮਸਕਾਰੰ॥ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਨਿਰੰਕਾਰੰ॥ਆਪਹਿਸੁੰਨਆਪਹਿਸੁਖਆਸਨ॥
ਆਪਹਿਸੁਨਤਆਪਹੀਜਾਸਨ॥ਆਪਨਆਪੁਆਪਹਿਉਪਾਇਓ॥ਆਪਹਿਬਾਪ
ਆਪਹੀਮਾਇਓ॥ਆਪਹਿਸੂਖਮਆਪਹਿਅਸਥੂਲਾ॥ਲਖੀਨਜਾਈਨਾਨਕ

ਭੀਖਿਆ॥੫॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾਤੇਰੇਸੰਤਨਕੀਮਨੁਹੋਇਰਵਾ
ਲਾ॥ਰਹਾਉ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਆਕਾਰਆਪਿਨਿਰਗੁਨਸਰਗੁਨਏਕ॥
ਏਕਹਿਏਕਬਖਾਨਨੋਨਾਨਕਏਕਅਨੇਕ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਓਅੰਗੁਰਮੁਖਿਕੀਓਅਕਾ
ਰਾ॥ਏਕਹਿਸੂਤਿਪਰੋਵਨਹਾਰਾ॥ਭਿੰਨਭਿੰਨਤ੍ਰੈਗੁਣਬਿਸਥਾਰੰ॥ਨਿਰਗੁਨਤੇਸਰਗੁਨ
ਦ੍ਰਿਸਟਾਰੰ॥ਸਗਲਭਾਤਿਕਰਿਕਰਹਿਉਪਾਇਓ॥ਜਨਮਮਰਨਮਨਮੋਹੁਬਢਾਇਓ॥
ਦੁਹੂਭਾਤਿਤੇਆਪਿਨਿਰਾਰਾ॥ਨਾਨਕਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਾ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਸੇਈਸਾਹਭਗਵੰਤਸੇਸਚੁਸੰਪੈਹਰਿਰਾਸਿ॥ਨਾਨਕਸਚੁਸੁਚਿਪਾਈਐਤਿਹਸੰਤ
ਨਕੈਪਾਸਿ॥੧॥ ਪਵੜੀ॥ ਸਸਾਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸੋਊ॥ਸਤਿਪੁਰਖਤੇਭਿੰਨਨ
ਕੋਊ॥ਸੋਊਸਰਨਿਪਰੈਜਿਹਪਾਯੰ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਨਗਾਇਸੁਨਾਯੰ॥ਸੰਸੈਭ
ਰਮੁਨਹੀਕਛੁਬਿਆਪਤ॥ਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਤਾਪੁਤਾਹੂਕੋਜਾਪਤ॥ਸੋਸਾਧੂਇਹਪਹੁਚਨਹਾਰਾ॥
ਨਾਨਕਤਾਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰਾ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ॥* ਧਨੁਧਨੁਕਹਾਪੁਕਾਰਤੇਮਾਇਆਮੋਹਸਭਕੂਰ॥ ਨਾਮਬਿਹੂਨੇਨਾਨਕਾਹੋਤਜਾਤਸਭਧੂਰ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਧਧਾਧੂਰਿਪੁਨੀਤਤੇਰੇਜਨੂਆ॥
ਧਨਿਤੇਊਜਿਹਰੁਚਇਆਮਨੂਆ॥ਧਨੁਨਹੀਬਾਛਹਿਸੁਰਗਨਆਛਹਿ॥ਅਤਿਪ੍ਰਿਅ
ਪ੍ਰੀਤਿਸਾਧਰਜਰਾਚਹਿ॥ਧੰਧੇਕਹਾਬਿਆਪਹਿਤਾਹੂ॥ਜੋਏਕਛਾਡਿਅਨਕਤਹਿ
ਨਜਾਹੂ॥ਜਾਕੈਹੀਐਦੀਓਪ੍ਰਭਨਾਮ॥ਨਾਨਕਸਾਧਪੂਰਨਭਗਵਾਨ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਅਨਿਕਭੇਖਅਰੁਙਿਆਨਧਿਆਨਮਨਹਠਿਮਿਲਿਅਉਨਕੋਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕ
ਕਿਰਪਾਭਈਭਗਤੁਙਿਆਨੀਸੋਇ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਙੰਙਾਙਿਆਨੁਨਹੀਮੁਖ
ਬਾਤਉ॥ਅਨਿਕਜੁਗਤਿਸਾਸਤ੍ਰਕਰਿਭਾਤਉ॥ਙਿਆਨੀਸੋਇਜਾਕੈਦ੍ਰਿੜਸੋਊ॥ਕਹਤ
ਸੁਨਤਕਛੁਜੋਗੁਨਹੋਊ॥ਙਿਆਨੀਰਹਤਆਗਿਆਦ੍ਰਿੜੁਜਾਕੈ॥ਉਸਨਸੀਤਸਮਸ
ਰਿਸਭਤਾਕੈ॥ਙਿਆਨੀਤਤੁਗੁਰਮੁਖਿਬੀਚਾਰੀ॥ਨਾਨਕਜਾਕਉਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੫॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਆਵਨਆਏਸ੍ਰਿਸਟਿਮਹਿਬਿਨੁਬੂਝੇਪਸੁਢੋਰ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸੋਬੁ
ਝੈਜਾਕੈਭਾਗਮਥੋਰ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਯਾਜੁਗਮਹਿਏਕਹਿਕਉਆਇਆ॥

ਜਲਤ ਮੋਹਿ ਜਿਉ ਸੌਨੀ ਆਇਆ ॥ ਗਰਭ ਕੁੰਟ ਮਹਿ ਉਰਧ ਤਪ ਕਰਤੇ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ
ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਭ ਰਹਤੇ ॥ ਉਰਝਿ ਪਰੇ ਜੋ ਛੋਡਿ ਛਡਾਨਾ ॥ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ਮਨਹਿ ਬਿਸਰਾਨਾ ॥
ਧਾਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸਹਿ ਗੁਸਾਈ ॥ ਇਤ ਉਤ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਿਸਰਹੁ ਨਾਹੀ ॥ ੬ ॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਦ ਤ ਹੁਕਮਿ ਬਿਨਾਸ ਤ ਹੁਕਮਿ ਆਗਿਆ ਭਿੰਨ ਨ ਕੋਇ ॥ ਆਵਨ ਜਾ
ਨਾ ਤਿਹ ਮਿਟੈ ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏਊ ਜੀਅ ਬਹੁਤੁ ਗ੍ਰਭ
ਵਾਸੇ ॥ ਮੋਹ ਮਗਨ ਮੀਠ ਜੋਨਿ ਫਾਸੇ ॥ ਇਨਿ ਮਾਇਆ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਸਿ ਕੀਨੇ ॥ ਆਪਨ ਮੋ
ਹ ਘਟੇ ਘਟਿ ਦੀਨੇ ॥ ਏ ਸਾਜਨ ਕਛੁ ਕਹਹੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਜਾ ਤੇ ਤਰਉ ਬਿਖਮ ਇਹ ਮਾ
ਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਮਾਏ ॥ ੭ ॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਿਰਤ ਕਮਾਵਨ ਸੁਭ ਅਸੁਭ ਕੀਨੇ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ॥ ਪਸੁ ਆਪਨ ਹਉ
ਹਉ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਹਾ ਕਮਾਤਿ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਕਰਾਵਨ
ਹਾਰਾ ॥ ਆਪਹਿ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਇਆ ਜੁਗ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਆਪਹਿ ਲਾਇ
ਓ ॥ ਸੋ ਸੋ ਪਾਇਓ ਜੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਇਓ ॥ ਉਆ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਊ ॥
ਜੋ ਜੋ ਕਰੈ ਸੋਊ ਫੁਨਿ ਹੋਊ ॥ ਏਕਹਿ ਤੇ ਸਗਲਾ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ
ਸਵਾਰਨਹਾਰਾ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਰਾਚਿ ਰਹੇ ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ਕੁਸਮ
ਰੰਗ ਬਿਖ ਸੋਰ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਸਰਨੀ ਪਰਉ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਮੈ ਮੋਰ ॥
੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰੇ ਮਨ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜਹ ਰਚਹੁ ਤਹ ਤਹ ਬੰਧਨ ਪਾਹਿ
॥ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਕਤਹੂ ਨ ਛੂਟੀਐ ਸਾਕਤ ਤੇਊ ਕਮਾਹਿ ॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੇ ਕਰ
ਮ ਰਤ ਤਾ ਕੋ ਭਾਰੁ ਅਫਾਰ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਜਉ ਨਾਮ ਸਿਉ ਤਉ ਏਊ ਕਰਮ
ਬਿਕਾਰ ॥ ਬਾਧੇ ਜਮ ਕੀ ਜੇਵਰੀ ਮੀਠੀ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਮੋਹੇ ਨਹ ਬ
ੁਝਹਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਹੂ ਸੰਗ ॥ ਲੇਖੈ ਗਣਤ ਨ ਛੂਟੀਐ ਕਾਚੀ ਭੀਤਿ ਨ ਸੁਧਿ ॥
ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਨਾਨਕਾ ਤਿਹ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਬੁਧਿ ॥ ੯ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਤੂਟੇਬੰਧਨਜਾਸੁਕੇਹੋਆਸਾਧੂਸੰਗੁ ॥ ਜੋਰਾਤੇਰੰਗਏਕ
ਕੈਨਾਨਕਗੂੜਾਰੰਗੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰਾਰਾਰੰਗਹੁਇਆਮਨੁਅ
ਪਨਾ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਜਪੁਰਸਨਾ ॥ ਰੇਰੇਦਰਗਹਕਹੈਨਕੋਊ
॥ ਆਉਬੈਠੁਆਦਰੁਸੁਭਦੇਊ ॥ ਉਆਮਹਲੀਪਾਵਹਿਤੂਬਾਸਾ
ਜਨਮਮਰਨਨਹੋਇਬਿਨਾਸਾ ॥ ਮਸਤਕਿਕਰਮੁਲਿਖਿਓਧੁਰਿਜਾਕੈ ॥
ਹਰਿਸੰਪੈਨਾਨਕਘਰਿਤਾਕੈ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਲਾਲਚਝੂਠਬਿਕਾਰਮੋਹ
ਬਿਆਪਤਮੂੜੇਅੰਧ ॥ ਲਾਗਿਪਰੇਦੁਰਗੰਧਸਿਉਨਾਨਕਮਾਇਆਬੰ
ਧ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਲਲਾਲਪਟਿਬਿਖੈਰਸਿਰਾਤੇ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ
ਮਾਇਆਮਦਮਾਤੇ ॥ ਇਆਮਾਇਆਮਹਿਜਨਮਹਿਮਰਨਾ ॥ ਜਿਉ
ਜਿਉਹੁਕਮੁਤਿਵੈਤਿਉਕਰਨਾ ॥ ਕੋਊਊਨਨਕੋਊਪੂਰਾ ॥ ਕੋਊਸੁਘਰੁ
ਨਕੋਊਮੂਰਾ ॥ ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨਾ ॥ ਨਾਨਕਠਾਕੁਰ
ਸਦਾਅਲਿਪਨਾ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਲਾਲਗੁਪਾਲਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰਭ
ਗਹਰਗੰਭੀਰਅਥਾਹ ॥ ਦੂਸਰਨਾਹੀਅਵਰੁਕੋਨਾਨਕਬੇਪਰਵਾਹ ॥੧॥
ਪਉੜੀ ॥ ਲਲਾਤਾਕੈਲਵੈਨਕੋਊ ॥ ਏਕਹਿਆਪਿਅਵਰਨਹੋਊ ॥
ਹੋਵਨਹਾਰੁਹੋਤਸਦਆਇਆ ॥ ਉਆਕਾਅੰਤੁਨਕਾਹੂਪਾਇਆ ॥ ਕੀਟ
ਹਸਤਿਮਹਿਪੂਰਸਮਾਨੇ ॥ ਪ੍ਰਗਟਪੁਰਖਸਭਠਾਊਜਾਨੇ ॥ ਜਾਕਉਦੀਨੋ
ਹਰਿਰਸੁਅਪਨਾ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਤਿਹਜਪਨਾ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥
॥ ਆਤਮਰਸੁਜਿਹਜਾਨਿਆਹਰਿਰੰਗਸਹਜੇਮਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕਧਨਿਧਨਿਧੰਨਿਜਨ
ਆਏਤੇਪਰਵਾਣੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਇਆਸਫਲਤਾਹੂਕੋਗਨੀਐ ॥
ਜਾਸੁਰਸਨਹਰਿਹਰਿਜਸੁਭਨੀਐ ॥ ਆਇਬਸਹਿਸਾਧੂਕੈਸੰਗੇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ
ਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਰੰਗੇ ॥ ਆਵਤਸੋਜਨੁਨਾਮਹਿਰਾਤਾ ॥ ਜਾਕਉਦਇਆਮਇਆਬਿ

ਆਪਿ ਪਤਾਇ ਇਕ ਰਹਿ ਆਵਨ ਨਾਹਿ ਗਿ ਜੋ ਜਿਨ ਆਇਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੈ ਚਰ
ਸਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਬਿਨ
ਸੈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਉ ॥੧॥
ਪਉੜੀ ॥ ਯਯਾ ਜਾਰਉ ਦੁਰਮਤਿ ਦੋਊ ॥ ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਸੁਖ ਸਹ
ਜੇ ਸੋਊ ॥ ਯਯਾ ਜਾਇ ਪਰਹੁ ਸੰਤ ਸਰਨਾ ॥ ਜਿਹ ਆਸਰ ਇਆ ਭਉਜਲੁ ਤਰਨਾ ॥ ਯ
ਯਾ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ਸੋਊ ॥ ਇਕ ਨਾਮ ਲੇ ਮਨਹਿ ਪਰੋਊ ॥ ਯਯਾ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੀਐ ਗੁ
ਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਟੇਕ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਾ ਕੈ ਹੀਅਰੈ ਏਕ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਅੰਤਰਿ ਮਨ ਤਨ ਬਸਿ ਰਹੇ ਈਤ ਊਤ ਕੇ ਮੀਤ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਉਪਦੇਸਿਆ ਨਾਨਕ ਜ
ਪੀਐ ਨੀਤ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਿਮਰਹੁ ਤਾਸੁ ਕਉ ਜੋ ਅੰਤਿ ਸਹਾਈ ਹੋ
ਇ ॥ ਇਹ ਬਿਖਿਆ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਛਿਅ ਛਾਡਿ ਚਲਿਓ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਕਾ ਕੋ ਮਾ
ਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਧੀਆ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਬਨਿਤਾ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਲੀਆ ॥ ਐਸੀ ਸੰਚਿ ਜੁ ਬਿ
ਨਸਤ ਨਾਹੀ ॥ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਅਪੁਨੈ ਘਰਿ ਜਾਹੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਲਿ ਕੀਰਤਨੁ
ਗਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਇਆ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ
ਕੁਲੀਨ ਚਤੁਰ ਮੁਖਿ ਙਿਆਨੀ ਧਨਵੰਤ ॥ ਮਿਰਤਕ ਕਹੀਅਹਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿਹ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਭਗਵੰਤ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਙੰਙਾ ਖਟੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਹੋਇ ਙਿਆਤਾ ॥
ਪੂਰਕੁ ਕੁੰਭਕ ਰੇਚਕ ਕਰਮਾਤਾ ॥ ਙਿਆਨ ਧਿਆਨ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨੀ ॥ ਸੋਮ
ਪਾਕ ਅਪਰਸ ਉਦਿਆਨੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮਨਿ ਨਹੀ ਹੇਤਾ ॥ ਜੋ ਕਛੁ ਕੀਨੋ ਸੋ
ਊ ਅਨੇਤਾ ॥ ਉਆ ਤੇ ਊਤਮੁ ਗਨਉ ਚੰਡਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਮਨਿ ਬਸਹਿ ਗੁਪਾਲਾ
॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕੁੰਟ ਚਾਰਿ ਦਹ ਦਿਸਿ ਭ੍ਰਮੇ ਕਰਮ ਕਿਰਤਿ ਕੀ ਰੇਖ ॥ ਸੂਖ ਦੂਖ ਮੁ
ਕਤਿ ਜੋਨਿ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਓ ਲੇਖ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਕਾ ਕਾਰਨ ਕਰਤਾ ਸੋਊ ॥ ਲਿਖਿ
ਓ ਲੇਖੁ ਨ ਮੇਟਤ ਕੋਊ ॥ ਨਹੀ ਹੋਤ ਕਛੁ ਦੋਊ ਬਾਰਾ ॥ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਨ ਭੂਲਨਹਾਰਾ ॥ ਕਾਹੂ

ਪ੍ਰਭੁਦਿਖਾਰਿਓਆਪੇ॥ਕਾਹੂਕਿਦੇਆਨਭ੍ਰਮਤਪਛੁਤਾਪੈ॥ਆਪਨਖੇਲੁਆਪਜੀਕੀਨੋ
॥ਜੋਜੋਕੀਨੋਸੁਨਾਨਕਥੀਨੋ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਖਾਤਖਰਚਤਬਿਲਛਤਰਹੇਟੂਟਿ
ਨਜਾਹਿਭੰਡਾਰ॥ਹਰਿਹਰਿਜਪਤਅਨੇਕਜਨਨਾਨਕਨਾਹਿਸੁਮਾਰ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥
॥ਖਖਾਖੂਨਾਕਛੁਨਹੀਤਿਸੁਸੰਮ੍ਰਥਕੈਪਾਹਿ॥ਜੋਦੇਨਾਸੋਦੇਰਹਿਓਭਾਵੈਤਹਤਹਜਾਹਿ॥
ਖਰਚੁਖਜਾਨਾਨਾਮਧਨੁਇਆਕੇਭਗਤਨਕੋਰਾਸਿ॥ਖਿਮਾਗਰੀਬੀਅਨਦਸਹਜਜਪ
ਤਰਹਹਿਗੁਣਤਾਸ॥ਖੇਲਹਿਬਿਗਸਹਿਅਨਦਸਿਉਜਾਕਉਹੋਤਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ਸਦੀ
ਵਗਨੀਵਸੁਹਾਵਨੇਰਾਮਨਾਮਗ੍ਰਿਹਿਮਾਲ॥ਖੇਦੁਨਦੂਖੁਨਡਾਨੁਤਿਹਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੀ
॥ਨਾਨਕਜੋਪ੍ਰਭਭਾਣਿਆਪੂਰੀਤਿਨਾਪਰੀ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਗਨਿਮਿਨਿਦੇਖਹੁ
ਮਨੈਮਾਹਿਸਰਪਰਚਲਨੋਲੋਗ॥ਆਸਅਨਿਤਗੁਰਮੁਖਿਮਿਟੈਨਾਨਕਨਾਮਅ
ਰੋਗ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਗਗਾਗੋਬਿਦਗੁਣਰਵਹੁਸਾਸਿਸਾਸਿਜਪਿਨੀਤ॥ਕਹਾ
ਬਿਸਾਸਾਦੇਹਕਾਬਿਲਮਨਕਰਿਹੋਮੀਤ॥ਨਹਬਾਰਿਕਨਹਜੋਬਨੈਨਹਬਿਰਧੀਕ
ਛੁਬੰਧੁ॥ਓਹਬੇਰਾਨਹਬੂਝੀਐਜਉਆਇਪਰੈਜਮਫੰਧੁ॥ਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀ
ਚਤੁਰਪੇਖਿਰਹਨੁਨਹੀਇਹਠਾਇ॥ਛਾਡਿਛਾਡਿਸਗਲੀਗਈਮੂੜਤਹਾਲਪਟਾਹਿ
॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸਿਮਰਤਰਹੈਜਾਹੂਮਸਤਕਿਭਾਗ॥ਨਾਨਕਆਏਸਫਲਤੇਜਾਕਉਪ੍ਰਿ
ਅਹਿਸੁਹਾਗ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਖੋਜੇਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਸਭਆਨਨਕਥਤਉਕੋਇਆ
ਦਿਜੁਗਾਦੀਹੁਣਿਹੋਵਤਨਾਨਕਏਕੈਸੋਇ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਘਘਾਘਾਲਹੁਮਨਹਿ
ਏਹਬਿਨੁਹਰਿਦੂਸਰਨਾਹਿ॥ਨਹਹੋਆਨਹਹੋਵਨਾਜਤਕਤਓਹੀਸਮਾਹਿ॥ਘੂਲਹਿ
ਤਉਮਨਜਉਆਵਹਿਸਰਨਾ॥ਨਾਮਤਤੁਕਲਿਮਹਿਪੁਨਹਚਰਨਾ॥ਘਾਲਿਘਾ
ਲਿਅਨਿਕਪਛੁਤਾਵਹਿ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿਕਹਾਥਿਤਿਪਾਵਹਿ॥ਘੋਲਿਮਹਾਰਸੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਿਹਪੀਆ॥ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਿਜਾਕਉਦੀਆ॥੨੦॥ਸਲੋਕੁ॥ ਙਣਿਘਾ
ਲੇਸਭਿਦਿਵਸਸਾਸਨਹਬਢਨਘਟਨਤਿਲੁਸਾਰ॥ਜੀਵਨਲੋਰਹਿਭਰਮਮੋਹਨਾ

ਕਰਤੇਉਗ੍ਰਦਾਰਾ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਙੰਙਾਙ੍ਰਾਸੈਕਾਲੁਤਿਹਜੋਸਾਕਤਪ੍ਰਭਿਕੀਨ॥
ਅਨਿਕਜੋਨਿਜਨਮਿਮਰਹਿਆਤਮਰਾਮੁਨਚੀਨ॥ਙਿਆਨਧਿਆਨਤਾਹੂਕਉਆਏ
॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਹਆਪਿਦਿਵਾਏ॥ਙਣਤੀਙਣੀਨਹੀਕੋਊਛੂਟੈ॥ਕਾਚੀਗਾਗਰਿਸਰ
ਪਰਫੂਟੈ॥ਸੋਜੀਵਤਜਿਹਜੀਵਤਜਪਿਆ॥ਪ੍ਰਗਟਭਏਨਾਨਕਨਹਛਪਿਆ॥੨੧॥
ਸਲੋਕੁ॥× ਚਚਾਚਰਨਕਮਲਗੁਰਲਾਗਾ॥ਧਨਿਧਨਿਉਆਦਿਨਸੰਜੋਗਸਭਾਗਾ
॥ਚਾਰਿਕੁੰਟਦਹਦਿਸਿਭ੍ਰਮਿਆਇਓ॥ਭਈਕ੍ਰਿਪਾਤਬਦਰਸਨੁਪਾਇਓ॥ਚਾਰਬਿ
ਚਾਰਬਿਨਸਿਓਸਭਦੂਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਨੁਨਿਰਮਲਹੂਆ॥ਚਿੰਤਬਿਸਾਰੀਏਕ
ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ॥ਨਾਨਕਗਿਆਨਅੰਜਨੁਜਿਹਨੇਤ੍ਰਾ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਛਾਤੀਸੀਤ
ਲਮਨੁਸੁਖੀਛੰਤਗੋਬਿੰਦਗੁਨਗਾਇ॥ਐਸੀਕਿਰਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾ
ਇ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਛਛਾਛੋਹਰੇਦਾਸਤੁਮਾਰੇ॥ਦਾਸਦਾਸਨਕੇਪਾਨੀਹਾਰੇ॥ਛਛਾ
ਛਾਰੁਹੋਤਤੇਰੇਸੰਤਾ॥ਅਪਨੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਭਗਵੰਤਾ॥ਛਾਡਿਸਿਆਨਪਬਹੁਚ
ਤੁਰਾਈ॥ਸੰਤਨਕੀਮਨਟੇਕਟਿਕਾਈ॥ਛਾਰੁਕੀਪੁਤਰੀਪਰਮਗਤਿਪਾਈ॥ਨਾਨਕਜਾਕਉ
ਸੰਤਸਹਾਈ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਜੋਰਜੁਲਮਫੂਲਹਿਘਨੋਕਾਚੀਦੇਹਬਿਕਾਰ॥
ਅਹੰਬੁਧਿਬੰਧਨਪਰੇਨਾਨਕਨਾਮਛੁਟਾਰ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਜਾਜਾਨੈਹਉਕਛੁ
ਹੂਆ॥ਬਾਧਿਓਜਿਉਨਲਿਨੀਭ੍ਰਮਿਸੂਆ॥ਜਉਜਾਨੈਹਉਭਗਤੁਗਿਆਨੀ॥ਆਗੈ
ਠਾਕੁਰਿਤਿਲੁਨਹੀਮਾਨੀ॥ਜਉਜਾਨੈਮੈਕਥਨੀਕਰਤਾ॥ਬਿਆਪਾਰੀਬਸੁਧਾਜਿ
ਉਫਿਰਤਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਿਹਹਉਮੈਮਾਰੀ॥ ਨਾਨਕਤਾਕਉਮਿਲੇਮੁਰਾਰੀ॥੨੪॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਝਾਲਾਘੇਉਠਿਨਾਮੁਜਪਿਨਿਸਿਬਾਸੁਰਆਰਾਧਿ॥ਕਾਰ੍ਹਾਤੁਝਹਿ
ਨਬਿਆਪਈਨਾਨਕਮਿਟੈਉਪਾਧਿ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਝਝਾਝੂਰਨੁਮਿਟੈਤੁਮਾਰੋ॥
ਰਾਮਨਾਮਸਿਉਕਰਿਬਿਉਹਾਰੋ॥ਝੂਰਤਝੂਰਤਸਾਕਤਮੂਆ॥ਜਾਕੈਰਿਦੈਹੋ
ਤਭਾਉਬੀਆ॥ਝਰਹਿਕਸੰਮਲਪਾਪਤੇਰੇਮਨੂਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਥਾਸੰਤਸੰਗਿ

ਚਿਤਿਚਿਤਵਉਚਰਣਾਰਬਿੰਦਊਧਕਵਲਬਿਗਸਾਂਤ॥ਪ੍ਰਗਟਭਏਆਪਹਿਗੋਬਿੰਦ
ਨਾਨਕਸੰਤਮਤਾਂਤ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ×

ਸੁਨੂਆ॥ਝਰਹਿਕਾਮਕ੍ਰੋਧਦ੍ਰੁਸਟਾਈ॥ਨਾਨਕਜਾਕਉਕ੍ਰਿਪਾਗੁਸਾਈ॥੨੨॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਜਤਨਕਰਹੁਤੁਮਅਨਿਕਬਿਧਿਰਹਨੁਨਪਾਵਹੁਮੀਤ॥ਜੀਵਤਰਹਹੁ
ਹਰਿਹਰਿਭਜਹੁਨਾਨਕਨਾਮਪਰੀਤਿ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਞੰਞਾਞਾਣਹੁਦ੍ਰਿੜੁਸਹੀਬਿਨ
ਸਿਜਾਤਏਹਹੇਤ॥ਗਣਤੀਗਣਉਨਗਣਿਸਕਉਊਠਿਸਿਧਾਰੇਕੇਤ॥ਞੋਪੇਖਉਸੋਬਿਨ
ਸਤਉਕਾਸਿਉਕਰੀਐਸੰਗੁ॥ਞਾਣਹੁਇਆਬਿਧਿਸਹੀਚਿਤਝੂਠਉਮਾਇਆਰੰਗੁ॥
ਞਾਣਤਸੋਈਸੰਤੁਸੁਇਭ੍ਰਮਤੇਕੀਚਿਤਭਿੰਨ॥ਅੰਧਕੂਪਤੇਤਿਹਕਢਹੁਜਿਹਹੋਵਹੁਸੁਪ੍ਰ
ਸੰਨ॥ਞਾਕੈਹਾਥਿਸਮਰਥਤੇਕਾਰਨਕਰਨੈਜੋਗ॥ਨਾਨਕਤਿਹਉਸਤਤਿਕਰਉਞਾਹੂ
ਕੀਓਸੰਜੋਗ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਟੂਟੇਬੰਧਨਜਨਮਮਰਨਸਾਧਸੇਵਸੁਖੁਪਾਇ॥
ਨਾਨਕਮਨਹੁਨਬੀਸਰੈਗੁਣਨਿਧਿਗੋਬਿਦਰਾਇ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਟਹਲਕਰਹੁਤਉ
ਏਕਕੀਜਾਤੇਬ੍ਰਿਥਾਨਕੋਇ॥ਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਹੀਐਬਸੈਜੋਚਾਹਹੁਸੋਹੋਇ॥ਟਹਲਮਹਲ
ਤਾਕਉਮਿਲੈਜਾਕਉਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਤਉਬਸੈਜਉਆਪਨਹੋਹਿਦਇ
ਆਲ॥ਟੋਹੇਟਾਹੇਬਹੁਭਵਨਬਿਨੁਨਾਵੈਸੁਖੁਨਾਹਿ॥ਟਲਹਿਜਾਮਕੇਦੂਤਤਿਹਜੁਸਾ
ਧੂਸੰਗਿਸਮਾਹਿ॥ਬਾਰਿਬਾਰਿਜਾਉਸੰਤਸਦਕੇ॥ਨਾਨਕਪਾਪਬਿਨਾਸੇਕਦਿਕੇ॥
੨੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਠਾਕਨਹੋਤੀਤਿਨਹੁਦਰਿਜਿਹਹੋਵਹੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨ॥ਜੋਜਨਪ੍ਰਭਿਅ
ਪੁਨੇਕਰੇਨਾਨਕਤੇਧਨਿਧੰਨਿ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਠਠਾਮਨੂਆਠਾਹਹਿਨਾਹੀ॥ਜੋਸਗਲ
ਤਿਆਗਿਏਕਹਿਲਪਟਾਹੀ॥ਠਹਕਿਠਹਕਿਮਾਇਆਸੰਗਿਮੂਏ॥ਉਆਕੈਕੁਸਲ
ਨਕਤਹੂਹੂਏ॥ਠਾਂਢਿਪਰੀਸੰਤਹਸੰਗਿਬਸਿਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤਹਾਜੀਅਰਸਿਆ॥
ਠਾਕੁਰਅਪੁਨੇਜੋਜਨੁਭਾਇਆ॥ਨਾਨਕਉਆਕਾਮਨੁਸੀਤਲਾਇਆ॥੨੫॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਡੰਡਉਤਿਬੰਦਨਅਨਿਕਬਾਰਸਰਬਕਲਾਸਮਰਥ॥ਡੋਲਨਤੇਰਾਖਹੁਪ੍ਰ
ਭੂਨਾਨਕਦੇਕਰਿਹਥ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਡਡਾਡੇਰਾਇਹੁਨਹੀਜਹਡੇਰਾਤਹਜਾਨੁ॥ਉ
ਆਡੇਰਾਕਾਸੰਜਮੋਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਨੁ॥ਇਆਡੇਰਾਕਉਸ੍ਰਮੁਕਰਿਘਾਲੈਜਾ

ਕਾ ਤਸੂ ਨਹੀ ਸੰਗਿ ਚਾਲੈ ॥ ਉਆ ਡੇਰਾ ਕੀ ਸੋ ਮਿਤਿ ਜਾਨੈ ਜਾ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨੈ ॥ ਡੇਰਾ ਨਿਹਚਲੁ ਸਚੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਨਹ ਡੋਲਾਇਆ ॥੨੯॥ ੧੫੮

ਸਲੋਕੁ ॥ ਢਾਹਨ ਲਾਗੇ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਿਨਹਿ ਨ ਘਾਲਿਓ ਬੰਧ ॥ ਨਾਨਕ ਉਬਰੇ ਜਪਿ ਹਰੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਨਬੰਧ ॥੧॥

ਪਉੜੀ ॥ ਢਢਾ ਢੂਢਤ ਕਹ ਫਿਰਹੁ ਢੂਢਨੁ ਇਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਸੰਗਿ ਤੁਹਾਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਸੈ ਬਨੁ ਬਨੁ ਕਹਾ ਫਿਰਾਹਿ ॥ ਢੇਰੀ ਢਾਹਹੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਿਕਰਾਲ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਸਹਜ ਬਸਹੁ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ਢੇਰੀ ਜਾਮੈ ਜਮਿ ਮਰੈ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥ ਮੋਹ ਮਗਨ ਲਪਟਤ ਰਹੈ ਹਉ ਹਉ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਢਹਤ ਢਹਤ ਅਬ ਢਹਿ ਪਰੇ ਸਾਧ ਜਨਾ ਸਰਨਾਇ ॥ ਦੁਖ ਕੇ ਫਾਹੇ ਕਾਟਿਆ ਨਾਨਕ ਲੀਓ ਸਮਾਇ ॥੩੦॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਜਹ ਸਾਧੂ ਗੋਬਿਦ ਭਜਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਨਾਨਕ ਨੀਤ ॥ ਣਾ ਹਉ ਣਾ ਤੂੰ ਣਹ ਛੁਟਹਿ ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਈਅਹੁ ਦੂਤ ॥੧॥

ਪਉੜੀ ॥ ਣਾਣਾ ਰਣ ਤੇ ਸੀਝੀਐ ਆਤਮ ਜੀਤੈ ਕੋਇ ॥ ਹਉਮੈ ਅਨ ਸਿਉ ਲਰਿ ਮਰੈ ਸੋ ਸੋਭਾ ਦੂ ਹੋਇ ॥ ਮਣੀ ਮਿਟਾਇ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਉਪਦੇਸ ॥ ਮਨੂਆ ਜੀਤੈ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਤਿਹ ਸੂਰਤਣ ਵੇਸ ॥ ਣਾ ਕੋ ਜਾਣੈ ਆਪਣੋ ਏਕਹਿ ਟੇਕ ਅਧਾਰ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਣਸੁ ਸਿਮਰਤ ਰਹੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰ ॥ ਰੇਣ ਸਗਲ ਇਆ ਮਨੁ ਕਰੈ ਏਊ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ॥੩੧॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਰਪਉ ਤਿਸੈ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਵੈ ਮੋਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਕਾਟੀਐ ਚੂਕੈ ਜਮ ਕੀ ਜੋਹ ॥੧॥

ਪਉੜੀ ॥ ਤਤਾ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗੋਬਿਦ ਰਾਇ ॥ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਮਨ ਬਾਛਤੇ ਤਪਤਿ ਤੁਹਾਰੀ ਜਾਇ ॥ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟੈ ਜਮ ਪੰਥ ਕੀ ਜਾਸੁ ਬਸੈ ਮਨਿ ਨਾਉ ॥ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ਮਤਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸ ਮਹਲੀ ਪਾਵਹਿ ਠਾਉ ॥ ਤਾਹੂ ਸੰਗਿ ਨ ਧਨੁ ਚਲੈ ਗ੍ਰਿਹ ਜੋਬਨ ਨਹ ਰਾਜ ॥ ਸੰਤ

ਸੰਗਿਸਿਮਰਤਰਹਹੁਇਹੈਤੁਹਾਰੈਕਾਜਾ॥ਤਾਤਾਤਾਕਛੁਟਨੋਹੋਈਹੈਜਉਤਾਪਨਿ
ਦ੍ਰਵੈਆਪਾ॥ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈਨਾਨਕਹਮਹਿਆਪਹਿਮਾਈਬਾਪਾ॥੩੨॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਥਾਕੇਬਹੁਬਿਧਿਘਾਲਤੇਤ੍ਰਿਪਤਿਨਤ੍ਰਿਸਨਾਲਾਥ॥ਸੰਚਿਸੰ
ਚਿਸਾਕਤਮੁਏਨਾਨਕਮਾਇਆਨਸਾਥ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਥਥਾਥਿਰੁਕੋ
ਊਨਹੀਕਾਇਪਸਾਰਹੁਪਾਵ॥ਅਨਿਕਬੰਚਬਲਛਲਕਰਹੁਮਾਇਆਏਕਉ
ਪਾਵ॥ਥੈਲੀਸੰਚਹੁਸ੍ਰਮੁਕਰਹੁਥਾਕਿਪਰਹੁਗਾਵਾਰ॥ਮਨਕੈਕਾਮਿਨਆਵ
ਈਅੰਤੇਅਉਸਰਬਾਰ॥ਥਿਤਿਪਾਵਹੁਗੋਬਿਦਭਜਹੁਸੰਤਹਕੀਸਿਖਲੇਹੁ
॥ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਹੁਸਦਏਕਸਿਉਇਆਸਾਚਾਅਸਨੇਹੁ॥ਕਾਰਨਕਰਨਕਰਾਵਨੋ
ਸਭਬਿਧਿਏਕੈਹਾਥ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਹਿਨਾਨਕਜੰਤਅ
ਨਾਥ॥੩੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਦਾਸਏਕਕੇਨਿਹਾਰਿਆਸਭਕਛੁਦੇਵਨਹਾਰ॥
ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਤਰਹਹਿਨਾਨਕਦਰਸਅਧਾਰ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥
॥ਦਦਾਦਾਤਾਏਕੁਹੈਸਭਕਉਦੇਵਨਹਾਰ॥ਦੇਂਦੇਤੋਟਿਨਆਵਈਅਗਨਤਭਰੇਭੰ
ਡਾਰ॥ਦੈਨਹਾਰੁਸਦਜੀਵਨਹਾਰਾ॥ਮਨਮੂਰਖਕਿਉਤਾਹਿਬਿਸਾਰਾ॥ਦੋਸੁਨਹੀ
ਕਾਹੂਕਉਮੀਤਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹਬੰਧੁਪ੍ਰਭਿਕੀਤਾ॥ਦਰਦਨਿਵਾਰਹਿਜਾਕੇਆਪੇ
॥ਨਾਨਕਤੇਤੇਗੁਰਮੁਖਿਧ੍ਰਾਪੇ॥੩੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਧਰਿਜੀਅਰੇਇਕਟੇਕਤੂ
ਲਾਹਿਬਿਡਾਨੀਆਸ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈਐਕਾਰਜੁਆਵੈਰਾਸਿ॥੧॥
ਪਉੜੀ॥ ਧਧਾਧਾਵਤਤਉਮਿਟੈਸੰਤਸੰਗਿਹੋਇਬਾਸੁ॥ਧੁਰਤੇਕਿਰਪਾਕਰ
ਹੁਆਪਿਤਉਹੋਇਮਨਹਿਪਰਗਾਸੁ॥ਧਨੁਸਾਚਾਤੇਊਸਚਸਾਹਾ॥ਹਰਿਹਰਿਪੂੰਜੀ
ਨਾਮਬਿਸਾਹਾ॥ਧੀਰਜੁਜਸੁਸੋਭਾਤਿਹਬਨਿਆ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸ੍ਰਵਨਜਿਹਸੁਨਿ
ਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਹਘਟਿਰਹੇਸਮਾਈ॥ਨਾਨਕਤਿਹਜਨਮਿਲੀਵਡਾਈ॥੩੫॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਾਮੁਜਪੁਜਪਿਆਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਰੰਗਿ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਉਪਦੇਸਿਆਨਰ
ਕੁਨਾਹਿਸਾਧਸੰਗਿ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਨੰਨਾਨਰਕਿਪਰਹਿਤੇਨਾਹੀ॥ਜਾਕੈਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁਬਸਾਹੀ॥
ਨਾਮੁਨਿਧਾ

ਨੁਗੁਰਮੁਖਿਜੋਜਪਤੇਤਾਹਿਬਿਖੁਆਇਆਮਤਿਨਾਓਇਖਪਤੇ॥ਨਨਾਕਾਰੁਨਹੋ
ਤਾਤਾਕਹੁ॥ਨਾਮਮੰਤ੍ਰੁਗੁਰਿਦੀਨੋਜਾਕਹੁ॥ਨਿਧਿਨਿਧਾਨਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੂਰੇ
॥ਤਹਬਾਜੇਨਾਨਕਅਨਹਦਤੂਰੇ॥੩੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਪਤਿਰਾਖੀਗੁਰਿਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮਿਤਜਿਪਰਪੰਚਮੋਹਬਿਕਾਰ॥ਨਾਨਕਸੋਊਆਰਾਧੀਐਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾ
ਰੁ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਪਪਾਪਰਮਿਤਿਪਾਰੁਨਪਾਇਆ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਅਗ
ਮਹਰਿਰਾਇਆ॥ਹੋਤਪੁਨੀਤਕੋਟਅਪਰਾਧੂ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਜਪਹਿਮਿਲਿਸਾ
ਧੂ॥ਪਰਪਚਧ੍ਰੋਹਮੋਹਮਿਟਨਾਈ॥ਜਾਕਉਰਾਖਹੁਆਪਿਗੁਸਾਈ॥ਪਾਤਸਾਹੁਛਤ੍ਰਸਿ
ਰਿਸੋਊ॥ਨਾਨਕਦੂਸਰਅਵਰੁਨਕੋਊ॥੩੭॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਫਾਹੇਕਾਟੇਮਿਟੇਗਵ
ਨਫਤਿਹਭਈਮਨਿਜੀਤ॥ਨਾਨਕਗੁਰਤੇਥਿਤਪਾਈਫਿਰਨਮਿਟੇਨਿਤਨੀਤ॥
੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਫਫਾਫਿਰਤਫਿਰਤਤੂਆਇਆ॥ਦ੍ਰੁਲਭਦੇਹਕਲਿਜੁਗ
ਮਹਿਪਾਇਆ॥ਫਿਰਿਇਆਅਉਸਰੁਚਰੈਨਹਾਥਾ॥ਨਾਮੁਜਪਹੁਤਉਕਟੀਅ
ਹਿਫਾਸਾ॥ਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵਨੁਜਾਨੁਨਹੋਈ॥ਏਕਹਿਏਕਜਪਹੁਜਪੁਸੋਈ॥ਕ
ਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਕਰਨੈਹਾਰੇ॥ਮੇਲਿਲੇਹੁਨਾਨਕਬੇਚਾਰੇ॥੩੮॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਬਿਨਉਸੁਨਹੁਤੁਮਪਾਰਬ੍ਰਹਮਦੀਨਦਇਆਲਗੁਪਾਲ॥ਸੁਖਸੰਪੈਬਹੁਭੋਗਰਸਨਾ
ਨਕਸਾਧਰਵਾਲ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਬਬਾਬ੍ਰਹਮੁਜਾਨਤਤੇਬ੍ਰਹਮਾ॥ਬੈਸਨੋਤੇ
ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਚਧਰਮਾ॥ਬੀਰਾਆਪਨਬੁਰਾਮਿਟਾਵੈ॥ਤਾਹੂਬੁਰਾਨਿਕਟਿਨਹੀਆ
ਵੈ॥ਬਾਧਿਓਆਪਨਹਉਹਉਬੰਧਾ॥ਦੋਸੁਦੇਤਆਗਹਕਉਅੰਧਾ॥ਬਾਤਚੀਤਸ
ਭਰਹੀਸਿਆਨਪ॥ਜਿਸਹਿਜਨਾਵਹੁਸੋਜਾਨੈਨਾਨਕ॥੩੯॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਭੈਭੰਜਨਅਘਦੂਖਨਾਸਮਨਹਿਅਰਾਧਿਹਰੇ॥ਸੰਤਸੰਗਿਜਿਹਰਿਦਬਸਿਓਨਾਨਕ
ਤੇਨਭ੍ਰਮੇ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਭਭਾਭਰਮੁਮਿਟਾਵਹੁਅਪਨਾ॥ਇਆਸੰਸਾਰੁਸਗਲ
ਹੈਸੁਪਨਾ॥ਭਰਮੇਸੁਰਿਨਰਦੇਵੀਦੇਵਾ॥ਭਰਮੇਸਿਧਸਾਧਿਕਬ੍ਰਹਮੇਵਾ॥ਭਰਮਿਭ੍ਰਮ

ਮਿ ਮਾਨੁਖ ਡਹਕਾਏ ॥ ਦੁਤਰ ਮਹਾ ਬਿਖਮ ਇਹ ਮਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਮੋਹ ਮਿਟਾਇਆ ॥
ਨਾਨਕ ਤੇਹ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੪੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਾਇਆ ਡੋਲੈ ਬਹੁ ਬਿਧੀ
ਮਨੁ ਲਪਟਿਓ ਤਿਹ ਸੰਗ ॥ ਮਾਗਨ ਤੇ ਜਿਹ ਤੁਮ ਰਖਹੁ ਸੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮਹਿ ਰੰਗ ॥੪੫॥
ਪਉੜੀ ॥ ਮਮਾ ਮਾਗਨਹਾਰ ਇਆਨਾ ॥ ਦੇਨਹਾਰ ਦੇ ਰਹਿਓ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਜੋ ਦੀਨੋ ਸੋ
ਏਕਹਿ ਬਾਰ ॥ ਮਨ ਮੂਰਖ ਕਹ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥ ਜਉ ਮਾਗਹਿ ਤਉ ਮਾਗਹਿ ਬੀਆ ॥ ਜਾ
ਤੇ ਕੁਸਲ ਨ ਕਾਹੂ ਥੀਆ ॥ ਮਾਗਨਿ ਮਾਗ ਤ ਏਕਹਿ ਮਾਗ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਤੇ ਪਰਹਿ ਪਰਾਗ
॥੪੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ + ॥ਪਉੜੀ॥ ਮਮਾ ਜਾਹੂ ਮਰਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ਭੇਟਤ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਤੀਆਨਾ ॥
ਦੁਖ ਸੁਖ ਉਆ ਕੈ ਸਮਤ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਰਹਤ ਅਉਤਾਰਾ ॥ ਤਾਹੂ ਸੰਗਿ ਤਾ
ਹੂ ਨਿਰਲੇਪਾ ॥ ਪੂਰਨ ਘਟ ਘਟ ਪੁਰਖ ਬਿਸੇਖਾ ॥ ਉਆ ਰਸ ਮਹਿ ਉਆਹੂ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਲਿਪਤ ਨਹੀ ਤਿਹ ਮਾਇਆ ॥੪੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਯਾਰ ਮੀਤ ਸੁ
ਨਿ ਸਾਜਨਹੁ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਛੂਟਨੁ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਬੰਧਨ ਕਟੇ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਨੀ ਪਾਹਿ
॥੪੭॥ ਪਉੜੀ ॥ ਯਯਾ ਜਤਨ ਕਰਤ ਬਹੁ ਬਿਧੀਆ ॥ ਏਕ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਹ ਲਉ ਸਿ
ਧੀਆ ॥ ਯਾਹੂ ਜਤਨ ਕਰਿ ਹੋਤ ਛੁਟਾਰਾ ॥ ਉਆਹੂ ਜਤਨ ਸਾਧ ਸੰਗਾਰਾ ॥ ਯਾ ਉਬ
ਰਨ ਧਾਰੈ ਸਭੁ ਕੋਊ ॥ ਉਆਹਿ ਜਪੇ ਬਿਨੁ ਉਬਰ ਨ ਹੋਊ ॥ ਯਾਹੂ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਸਮਰਾਥਾ
॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਨਿਰਗੁਨ ਨਰਨਾਥਾ ॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਜਿਹ ਆਪਿ ਜਨਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿ
ਹ ਮਤਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਆਈ ॥੪੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਰੋਸੁ ਨ ਕਾਹੂ ਸੰਗਿ ਕਰਹੁ ਆਪਨ ਆਪੁ ਬੀ
ਚਾਰਿ ॥ ਹੋਇ ਨਿਮਾਨਾ ਜਗਿ ਰਹਹੁ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਰਿ ॥੪੮॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰਾਰਾ ਰੇਨ ਹੋ
ਤ ਸਭ ਜਾ ਕੀ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਛੁਟੈ ਤੇਰੀ ਬਾਕੀ ॥ ਰਣਿ ਦਰਗਹਿ ਤਉ ਸੀਝਹਿ ਭਾਈ ॥
ਜਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਰਹਤ ਰਹਤ ਰਹਿ ਜਾਹਿ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂ
ਰੇ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਰਾਤੇ ਰੰਗ ਨਾਮ ਰਸ ਮਾਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ ਕੀਨੀ ਦਾਤੇ ॥੪੮॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਲਾਲਚ ਝੂਠ ਬਿਖੈ ਬਿਆਧਿ ਇਆ ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਬਾਸ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ

ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਪਰਧਾਨ ਤੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮਨ ਮੰਤ ॥ ਜਿਹ ਜਾਨਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੁਨਾ ਨਾਨਕ ਤੇ ਭਗਵੰਤੁ ॥੪੬॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੀਆ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਨਿਵਾਸਾ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਲਲਾ
ਲਾਵਉ ਅਉਖਧ ਜਾਹੂ ਦੂਖ ਦਰਦ ਤਿਹ ਮਿਟਹਿ ਖਿਨਾਹੂ ਨਾਮ ਅਉਖਧੁ ਜਿਹ
ਰਿਦੈ ਹਿਤਾਵੈ ਤਾਹਿ ਰੋਗੁ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ਆਵੈ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਸਭ ਘਟ ਹੈ ਭਾਈ ॥
ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਬਿਨੁ ਬਿਧਿ ਨ ਬਨਾਈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸੰਜਮੁ ਕਰਿ ਦੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਉ ਫਿਰਿ ਦੂ
ਖ ਨ ਥੀਆ ॥੪੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਵਾਸੁਦੇਵ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮੈ ਊਨ ਨ ਕਤਹੂ ਠਾਇ ॥ ਅੰ
ਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੰਗਿ ਹੈ ਨਾਨਕ ਕਾਇ ਦੁਰਾਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਵਾ ਵੈਰੁ ਨ ਕ
ਰੀਐ ਕਾਹੂ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਾਹੂ ਵਾਸੁਦੇਵ ਜਲ ਥਲ ਮਹਿ ਰਵਿਆ
॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਿਰਲੈ ਹੀ ਗਵਿਆ ॥ ਵੈਰ ਵਿਰੋਧ ਮਿਟੇ ਤਿਹ ਮਨ ਤੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰ
ਤਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਸੁਨਤੇ ॥ ਵਰਨ ਚਿਹਨ ਸਗਲਹ ਤੇ ਰਹਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਜੋ ਕਹਤਾ ॥੪੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀਆ ਸਾਕਤ ਮੁਗ
ਧ ਅਜਾਨ ॥ ੜੜਕਿ ਮੁਏ ਜਿਉ ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਨ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥
ੜਾੜਾ ੜਾੜਿ ਮਿਟੈ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਤਤੁ ਨਾਮ ਅਰਾਧੂ ॥ ਰੂੜੋ ਜਿਹ ਬਸਿ
ਓ ਰਿਦ ਮਾਹੀ ॥ ਉਆ ਕੀ ੜਾੜਿ ਮਿਟਤ ਬਿਨਸਾਹੀ ॥ ੜਾੜਿ ਕਰਤ ਸਾਕਤ ਗਾਵਾਰਾ ॥
ਜੇਹ ਹੀਐ ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ੜਾੜਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ੜਾੜਿ ਮਿਟਾਈ ॥ ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਨਾ
ਨਕ ਸਮਝਾਈ ॥੪੯॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਧੂ ਕੀ ਮਨ ਓਟ ਗਹੁ ਉਕਤਿ ਸਿਆਨਪ
ਤਿਆਗੁ ॥ ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਜਿਹ ਮਨਿ ਬਸੈ ਨਾਨਕ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸਸਾ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਅਬ ਹਾਰੇ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੂਕਾਰੇ ॥ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੋਧਿ ਬੀ
ਚਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਨਹੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਮ ਭੂਲਨਹਾਰੇ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰ
ਥ ਅਗਨਤ ਅਪਾਰੇ ॥ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖੁ ਦਇਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੇ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ
॥੫੦॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਖੁਦੀ ਮਿਟੀ ਤਬ ਸੁਖ ਭਏ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਅਰੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟੀ
ਆਇਆ ਉਸਤਤਿ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਖਖਾ ਖਰਾ ਸਰਾਹਉ ਤਾਹੂ ॥ ਜੋ ਖਿਨ

ਅਤਿ ਭ੍ਰਮੇ ਸ੍ਰਮ ਕਰਤ ਕਰਤ ਭ੍ਰਾਤ ਬ੍ਰਹਮਾਨਿ ਆਨ ਨ ਤੇਤ ਪਰਨਿ ਣਾ ਅਨਚਿਤ ਜਾਪੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥ ਕਰਦੇ ਖਲ
ਮਤ ਉਤਿਆਸੁ ਪ੍ਰਚੇਤਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਐਸੋ ਆਗਨਤਾ ॥ ਅਸੰਖ ਖਤੇ ਖਿਨ ਬਖਸਨਹਾਰਾ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਸਦਾ ਦਇਆਰਾ ॥੪੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਤਿ ਕਹਉ ਸੁਨਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਰ
ਨਿ ਪਰਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਉਕਤਿ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਨਾਨਕ ਲਏ ਸਮਾਇ ॥
੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਸਾ ਸਿਆਨਪ ਛਾਡੁ ਇਆਨਾ ॥ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮਿ ਨ ਪ੍ਰਭੁ ਪਤੀਆ
ਨਾ ॥ ਸਹਸ ਭਾਤਿ ਕਰਹਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਸੰਗਿ ਤੁਹਾਰੈ ਏਕ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸੋਊ ਸੋਊ ਜਪਿ ਦਿਨ
ਰਾਤੀ ॥ ਰੇ ਜੀਅ ਚਲੈ ਤੁਹਾਰੈ ਸਾਥੀ ॥ ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਲਾਵੈ ਜਿਸੁ ਆਪੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਦੂਖੁ
ਨ ਬਿਆਪੈ ॥੪੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਖ ਤੇ ਬੋਲਨਾ ਮਨਿ ਵੂਠੈ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹੇਰਉ ਘ
ਟਿ ਘਟਿ ਸਗਲ ਕੈ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਭਗਵਾਨ ॥ ਹੋਵਤ ਆਏ ਸਦ ਸਦੀਵ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਗੁ
ਰ ਗਿਆਨ ॥ ਹਉ ਛੁਟਕੈ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਤਿਹ ਹਉ ਨਾਹੀ ਤਹ ਆਪਿ ॥ ਹਤੇ ਦੂਖ ਜਨ
ਮਹ ਮਰਨ ਸੰਤਸੰਗ ਪਰਤਾਪ ॥ ਹਿਤ ਕਰਿ ਨਾਮ ਦ੍ਰਿੜੈ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ
ਹੋਤ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਓਰੈ ਕਛੂ ਨ ਕਿਨਹੂ ਕੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਛੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੂਆ ॥੪੭॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਲੇਖੈ ਕਤਹਿ ਨ ਛੂਟੀਐ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭੂਲਨਹਾਰ ॥ ਬਖਸਨਹਾਰ ਬਖ
ਸਿ ਲੈ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ਗੁਨਹਗਾਰ ਬੇਗਾਨਾ ਅਲ
ਪ ਮਤਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਸੁਖ ਦੀਏ ਤਾਹਿ ਨ ਜਾਨਤ ਤਤ ॥ ਲਾਹਾ ਮਾਇਆ ਕਾਰਨੇ ਦ
ਹ ਦਿਸਿ ਢੂਢਨ ਜਾਇ ॥ ਦੇਵਨਹਾਰ ਦਾਤਾਰ ਪ੍ਰਭ ਨਿਮਖ ਨ ਮਨਹਿ ਬਸਾਇ ॥ ਲਾਲ
ਚ ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹ ਇਆ ਸੰਪੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਲੰਪਟ ਚੋਰ ਨਿੰਦਕ ਮਹਾ ਤਿਨਹੂ ਸੰਗਿ ਬਿ
ਹਾਇ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਖੋਟੇ ਸੰਗਿ ਖਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਾਹਨ ਨੀਰਿ ਤਰੇ
॥੪੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਖਾਤ ਪੀਤ ਖੇਲਤ ਹਸਤ ਭਰਮੇ ਜਨਮ ਅਨੇਕ ॥ ਭਵਜਲ ਤੇ ਕਾ
ਢਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਖੇਲਤ ਖੇਲਤ ਆਇਓ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਦੁਖ

ਧਾਇਓ ਖੇਦ ਮਿਟੈ ਸਾਧੂ ਮਿਲਤ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਸਮਾਇਓ ॥ ਖਿਮਾ ਗਹੀ ਸਚੁ ਸੰਚਿਓ ਖਾਇਓ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮ ॥ ਖਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਠਾਕੁਰ ਭਈ ਅਨਦ ਸੂਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਖੇਪ ਨਿਬਾਹੀ ਬਹੁਤੁ ਲਾਭ ਘਰਿ ਆਏ ਪਤਿਵੰਤ ॥ ਖਰਾ ਦਿਲਾਸਾ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਆਇ ਮਿਲੇ ਭਗਵੰਤ ॥ ਆਪਨ ਕੀਆ ਕਰਹਿ ਆਪਿ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਊ ਸਰਾਹੀਐ ਜਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਬਿਆਪਿ ॥੫੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਾਗਤੀ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਦਇਆਲ ॥ ਏਕ ਅਖਰੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਬਸਤ ਨਾਨਕ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥

ਪਉੜੀ ॥ ਅਖਰ ਮਹਿ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੇ ॥ ਅਖਰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਅਖਰ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਅਖਰ ਨਾਦ ਕਥਨ ਵਖ੍ਯਾਣਾ ॥ ਅਖਰ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਭੈ ਭਰਮਾ ॥ ਅਖਰ ਕਰਮ ਕਿਰਤਿ ਸੁਚ ਧਰਮਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨ ਅਖਰ ਹੈ ਜੇਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰਲੇਪਾ ॥੫੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਹਥਿ ਕਲੰਮ ਅਗੰਮ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਾਵਤੀ ॥ ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਸੰਗਿ ਅਨੂਪ ਰੂਪਾਵਤੀ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਮੁਖਹੁ ਤੁਹਾਰੀਆ ॥ ਮੋਹੀ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥

ਹੇ ਅਚੁਤ ਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਘਨਾਸ ॥ ਹੇ ਪੂਰਨ ਹੇ ਸਰਬ ਮੈ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਗੁਣਤਾਸ ॥ ਹੇ ਸੰਗੀ ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੇ ਨਿਰਗੁਣ ਸਭ ਟੇਕ ॥ ਹੇ ਗੋਬਿਦ ਹੇ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਜਾ ਕੈ ਸਦਾ ਬਿਬੇਕ ॥ ਹੇ ਅਪਰੰਪਰ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਹਿ ਭੀ ਹੋਵਨਹਾਰ ॥ ਹੇ ਸੰਤਹ ਕੈ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਨਿਧਾਰਾ ਆਧਾਰ ॥ ਹੇ ਠਾਕੁਰ ਹਉ ਦਾਸਰੋ ਮੈ ਨਿਰਗੁਨ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਜੈ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਰਾਖਉ ਹੀਐ ਪਰੋਇ ॥੫੫॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਮਾਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਿਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸੁਆਮੀ ਪਰਮੇਸੁਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸਖਾ ਅਗਿਆਨ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਬੰਧਿਪ ਸਹੋਦਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਪਦੇਸੈ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤੁ ਨਿਰੋਧਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸਾਂਤਿ ਸਤਿ ਬੁਧਿ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਪਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਤੀਰਥੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੋਵਰੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਮਜਨੁ ਅਪਰੰਪਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਪਾਪ ਹਰਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਤਿਤ

ਪਵਿਤੁ ਕਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤੁ ਹਰਿ ਜਪਿ
ਉਧਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਮ ਮੂੜ ਪਾਪੀ ਜਿਤੁ ਲ
ਗਿ ਤਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰਦੇਵ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਮਸਕਰਾ
॥੧॥ ਏਹੁ ਸਲੋਕੁ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਪੜਣਾ ॥

ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਆਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥ ਜੁਗਾਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥ ਸਤਿਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੇਵਏ ਨ
ਮਹ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇ
ਸ ਤਨ ਮਾਹਿ ਮਿਟਾਵਉ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਬਿਸੁੰਭਰ ਏਕੈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਅਗਨਤ ਅਨੇ
ਕੈ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਧਾਖ੍ਯਰ ॥ ਕੀਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਇਕ ਆਖ੍ਯਰ ॥ ਕਿਨਕਾ ਏਕ ਜਿ
ਸੁ ਜੀਅ ਬਸਾਵੈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਗਨੀ ਨ ਆਵੈ ॥ ਕਾਂਖੀ ਏਕੈ ਦਰਸ ਤੁਹਾਰੋ ॥ ਨਾਨਕ
ਉਨ ਸੰਗਿ ਮੋਹਿ ਉਧਾਰੋ ॥੧॥ ਸੁਖਮਨੀ ਸੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ
ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਰਭਿ ਨ ਬਸੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੂਖੁ ਜ
ਮੁ ਨਸੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਲੁ ਪਰਹਰੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਸਮਨੁ ਟਰੈ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਸਿਮਰਤ ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮ
ਰਨਿ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰ
ਗਿ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਤਤੁ ਬੁਧਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਜਪ ਤਪ ਪੂਜਾ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਬਿਨਸੈ ਦੂਜਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰ

ਦਰਗਹ ਮਾਨੀ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸੁਫਲ ਫਲਾ॥
ਸੇ ਸਿਮਰਹਿ ਜਿਨ ਆਪਿ ਸਿਮਰਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਏ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ
ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੇ ਮੂਚਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ
ਸਿਮਰਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਪੂਰ
ਨ ਆਸਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮਨ ਕੀ ਮਲੁ ਜਾਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ
॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਬਸਹਿ ਸਾਧ ਕੀ ਰਸਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਾ ਦਾਸਨਿ ਦਸਨਾ॥੪॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿ
ਮਰਹਿ ਸੇ ਧਨਵੰਤੇ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਤਿਵੰਤੇ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ
ਜਨ ਪਰਵਾਨ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਧਾਨ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿ ਬੇ
ਮੁਹਤਾਜੇ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿ ਸਰਬ ਕੇ ਰਾਜੇ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਸੁਖਵਾ
ਸੀ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ॥ ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਲਾਗੇ ਜਿਨ ਆਪਿ ਦ
ਇਆਲਾ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀ ਮੰਗੈ ਰਵਾਲਾ॥੫॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਰਉਪ
ਕਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਮੁਖ ਸੁ
ਹਾਵੇ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸੂਖਿ ਬਿਹਾਵੈ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਆਤਮੁ
ਜੀਤਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਅਨਦ
ਘਨੇਰੇ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਬਸਹਿ ਹਰਿ ਨੇਰੇ॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿ॥ ਨਾਨ
ਕ ਸਿਮਰਨੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ॥੬॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਬਹੁ ਨ ਝੂ
ਰੇ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਬਾਨੀ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨੀ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿ
ਮਰਨਿ ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸਨੁ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ
ਅਨਹਦ ਝੁਨਕਾਰ॥ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਨ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਜਿਨ ਕਉ
ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਸਰਨੀ ਪਇਆ॥੭॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਭਗਤ ਪ੍ਰਗਟਾ
ਏ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਲਗਿ ਬੇਦ ਉਪਾਏ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਭਏ ਸਿਧ ਜਤੀ ਦਾਤੇ॥ ਹਰਿ

ਸਿਮਰਨਿਨੀਚਚਹੁਕੁੰਟਜਾਤੇ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਧਾਰੀਸਭਧਰਨਾ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿ
ਹਰਿਕਾਰਨਕਰਨਾ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਕੀਓਸਗਲਅਕਾਰਾ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਮਹਿਆ
ਪਿਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਇਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਿਮ
ਰਨੁਤਿਨਪਾਇਆ॥੮॥੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਦੀਨਦਰਦਦੁਖਭੰਜਨਾਘਟਿਘਟਿਨਾਥ
ਅਨਾਥ॥ਸਰਣਿਤੁਮ੍ਹਾਰੀਆਇਓਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸਾਥ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥
ਜਹਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਮੀਤਨਭਾਈ॥ਮਨਊਹਾਨਾਮੁਤੇਰੈਸੰਗਿਸਹਾਈ॥ਜਹਮਹਾਭਇ
ਆਨਦੂਤਜਮਦਲੈ॥ਤਹਕੇਵਲਨਾਮੁਸੰਗਿਤੇਰੈਚਲੈ॥ਜਹਮੁਸਕਲਹੋਵੈਅ
ਤਿਭਾਰੀ॥ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਖਿਨਮਾਹਿਉਧਾਰੀ॥ਅਨਿਕਪੁਨਹਚਰਨਕਰਤਨਹੀਤਰੈ
॥ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਕੋਟਿਪਾਪਪਰਹਰੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇ॥ਨਾਨਕਪਾਵਹੁ
ਸੂਖਘਨੇਰੇ॥੧॥ਸਗਲਸ੍ਰਿਸਟਿਕੋਰਾਜਾਦੁਖੀਆ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਹੋਇਸੁ
ਖੀਆ॥ਲਾਖਕਰੋਰੀਬੰਧੁਨਪਰੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਨਿਸਤਰੈ॥ਅਨਿਕਮਾਇ
ਆਰੰਗਤਿਖਨਬੁਝਾਵੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਆਘਾਵੈ॥ਜਿਹਮਾਰਗਿਇਹੁਜਾ
ਤਇਕੇਲਾ॥ਤਹਹਰਿਨਾਮੁਸੰਗਿਹੋਤਸੁਹੇਲਾ॥ਐਸਾਨਾਮੁਮਨਸਦਾਧਿਆਈ
ਐ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਰਮਗਤਿਪਾਈਐ॥੨॥ਛੂਟਤਨਹੀਕੋਟਿਲਖਬਾਹੀ॥
ਨਾਮੁਜਪਤਤਹਪਾਰਿਪਰਾਹੀ॥ਅਨਿਕਬਿਘਨਜਹਆਇਸੰਘਾਰੈ॥ਹਰਿਕਾ
ਨਾਮੁਤਤਕਾਲਉਧਾਰੈ॥ਅਨਿਕਜੋਨਿਜਨਮੈਮਰਿਜਾਮ॥ਨਾਮੁਜਪਤਪਾਵੈਬਿਸ੍ਰ
ਾਮ॥ਹਉਮੈਲਾਮਲੁਕਬਹੂਨਧੋਵੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਕੋਟਿਪਾਪਖੋਵੈ॥ਐਸਾਨਾਮੁਜ
ਪਹੁਮਨਰੰਗਿ॥ਨਾਨਕਪਾਈਐਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥੩॥ਜਿਹਮਾਰਗਕੇਗਨੇਜਾਹਿਨਕੋਸਾ
॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਊਹਾਸੰਗਿਤੋਸਾ॥ਜਿਹਪੈਡੈਮਹਾਅੰਧਗੁਬਾਰਾ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸੰਗਿ
ਉਜੀਆਰਾ॥ਜਹਾਪੰਥਿਤੇਰਾਕੋਨਸਿਞਾਨੂ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਤਹਨਾਲਿਪਛਾਨੂ॥ਜਹਮ
ਹਾਭਇਆਨਤਪਤਿਬਹੁਘਾਮ॥ਤਹਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਤੁਮਊਪਰਿਛਾਮ॥ਜਹਾਤ੍ਰਿਖਾ

ਤਉ ਆਕਰਖੈ ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਖੈ ॥੪॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਰ
ਤਨਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਦਾਸ ਕੀ ਓਟ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ
ਉਧਰੇ ਜਨ ਕੋਟਿ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਤ ਸੰਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਸਾਧ ਕਮਾਤਿ
॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਜਨ ਕੀਨੋ ਦਾਨ ॥ ਮਨ ਤਨ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਏਕੈ ॥
ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਬਿਰਤਿ ਬਿਬੇਕੈ ॥੫॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ॥ ਹਰਿ
ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਕਉ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭੁਗਤਿ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਾ ਰੂਪ ਰੰਗੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪ
ਤ ਕਬ ਪਰੈ ਨ ਭੰਗੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ
ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਭੋਗ ਜੋਗ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਬਿਓਗੁ ॥ ਜਨੁ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾ
ਮ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਜੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇਵਾ ॥੬॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਮਾਲੁ ਖਜੀਨਾ ॥ ਹਰਿ
ਧਨੁ ਜਨ ਕਉ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਓਟ ਸਤਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਜ
ਨ ਅਵਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੇ ॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਨਾਮ ਰਸ ਮਾਤੇ ॥ ਆ
ਠ ਪਹਰ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਭਗਤੁ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀ ਛਪੈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੁਕਤਿ
ਬਹੁ ਕਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੰਗਿ ਕੇਤੇ ਤਰੇ ॥੭॥ ਪਾਰਜਾਤੁ ਇਹੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥ ਕਾਮਧੇਨ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ ਦਰਦ ਦੁਖ ਲਥਾ ॥ ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿ
ਮਾ ਸੰਤ ਰਿਦ ਵਸੈ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਦੁਰਤੁ ਸਭੁ ਨਸੈ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਸੰਗੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥
ਸੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਕਛੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੮॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਬਹੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ ਪੇਖੇ ਸਰ
ਬ ਢੰਢੋਲਿ ॥ ਪੂਜਸਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਮੋਲ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥
ਜਾਪ ਤਾਪ ਗਿਆਨ ਸਭਿ ਧਿਆਨ ॥ ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵਖਿਆਨ ॥ ਜੋਗ ਅਭਿਆਸ
ਕਰਮ ਧ੍ਰਮ ਕਿਰਿਆ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਬਨ ਮਧੇ ਫਿਰਿਆ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ
ਬਹੁ ਜਤਨਾ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਹੋਮੇ ਬਹੁ ਰਤਨਾ ॥ ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਇ ਹੋਮੈ ਕਰਿ ਰਾਤੀ ॥ ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰੈ

+ਨਨਕ

ਬਹੁਭਾਤੀ॥ਨੀਤੁਤਿਰਾਮਨਾਮਬੀਚਾਰ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਜਪੀਐ॥ਇਕ ਬਾਰ॥੪॥
ਨਉਖੰਡਪ੍ਰਿਥਮੀਫਿਰੈਚਿਰੁਜੀਵੈ॥ਮਹਾਉਦਾਸਤਪੀਸਰੁਥੀਵੈ॥ਅਗਨਿਮਾਹਿ
ਹੋਮਤਪਰਾਣ॥ਕਨਿਕਅਸ੍ਵਹੈਵਰਭੂਮਿਦਾਨ॥ਨਿਉਲੀਕਰਮਕਰੈਬਹੁਆਸਨ॥
ਜੈਨਮਾਰਗਸੰਜਮਅਤਿਸਾਧਨ॥ਨਿਮਖਨਿਮਖਕਰਿਸਰੀਰੁਕਟਾਵੈ॥ਤਉਭੀਹ
ਉਮੈਮੈਲੁਨਜਾਵੈ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਸਮਸਰਿਕਛੁਨਾਹਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਜਪ
ਤਗਤਿਪਾਹਿ॥੨॥ਮਨਕਾਮਨਾਤੀਰਥਦੇਹਛੁਟੈ॥ਗਰਬੁਗੁਮਾਨੁਨਮਨਤੇਹੁਟੈ॥ਸੋ
ਚਕਰੈਦਿਨਸੁਅਰੁਰਾਤਿ॥ਮਨਕੀਮੈਲੁਨਤਨਤੇਜਾਤਿ॥ਇਸੁਦੇਹੀਕਉਬਹੁਸਾ
ਧਨਾਕਰੈ॥ਮਨਤੇਕਬਹੂਨਬਿਖਿਆਟਰੈ॥ਜਲਿਧੋਵੈਬਹੁਦੇਹਅਨੀਤਿ॥ਸੁਧਕਹਾ
ਹੋਇਕਾਚੀਭੀਤਿ॥ਮਨਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਹਿਮਾਊਚ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਉਧਰੇਪਤਿਤਬ
ਹੁਮੂਚ॥੩॥ਬਹੁਤੁਸਿਆਣਪਜਮਕਾਭਉਬਿਆਪੈ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਤ੍ਰਿਸ
ਨਾਧ੍ਰਾਪੈ॥ਭੇਖਅਨੇਕਅਗਨਿਨਹੀਬੁਝੈ॥ਕੋਟਿਉਪਾਵਦਰਗਹਨਹੀਸਿਝੈ॥ਛੂਟ
ਸਿਨਾਹੀਊਭਪਇਆਲਿ॥ਮੋਹਿਬਿਆਪਹਿਮਾਇਆਜਾਲਿ॥ਅਵਰਕਰਤੂਤਿਸ
ਗਲੀਜਮੁਡਾਨੈ॥ਗੋਵਿੰਦਭਜਨਬਿਨੁਤਿਲੁਨਹੀਮਾਨੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਦੁਖੁਜਾ
ਇ॥ਨਾਨਕਬੋਲੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੪॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਜੇਕੋਮਾਗੈ॥ਸਾਧਜਨਾਕੀ
ਸੇਵਾਲਾਗੈ॥ਜੇਕੋਆਪੁਨਾਦੂਖੁਮਿਟਾਵੈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਸਦਗਾਵੈ॥ਜੇਕੋ
ਅਪੁਨੀਸੋਭਾਲੋਰੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਇਹਹਉਮੈਛੋਰੈ॥ਜੇਕੋਜਨਮਮਰਣਤੇਡਰੈ॥ਸਾ
ਧਜਨਾਕੀਸਰਨੀਪਰੈ॥ਜਿਸੁਜਨਕਉਪ੍ਰਭਦਰਸਪਿਆਸਾ॥ਨਾਨਕਤਾਕੈਬਲਿਬ
ਲਿਜਾਸਾ॥੫॥ਸਗਲਪੁਰਖਮਹਿਪੁਰਖੁਪ੍ਰਧਾਨੁ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਾਕਾਮਿਟੈਅਭਿਮਾ
ਨੁ॥ਆਪਸਕਉਜੋਜਾਣੈਨੀਚਾ॥ਸੋਊਗਨੀਐਸਭਤੇਊਚਾ॥ਜਾਕਾਮਨੁਹੋਇਸਗ
ਲਕੀਰੀਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਤਿਨਿਘਟਿਘਟਿਚੀਨਾ॥ਮਨਅਪੁਨੇਤੇਬੁਰਾਮਿਟਾਨਾ॥ਪੇ
ਖੈਸਗਲਸ੍ਰਿਸਟਿਸਾਜਨਾ॥ਸੂਖਦੂਖਜਨਸਮਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ॥ਨਾਨਕਪਾਪਪੁੰਨ
ਨਹੀਲੇਪਾ॥੬॥ਨਿਰਧਨਕਉਧਨੁਤੇਰੋਨਾਉ॥ਨਿਥਾਵੇਕਉਨਾਉਤੇਰਾਥਾਉ॥ਨਿ

ਨੇਕ ਭਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਰੋਮ ਆਨੁ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਉ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁ
ਆਮੀ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪੇ॥
ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤੇ॥ ਤੁਮਰੀ ਉਸਤਤਿ ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ
ਜਾਨਸਿ ਕੋਇ॥੭॥ ਸਰਬ ਧਰਮ ਮਹਿ ਸ੍ਰੇਸਟ ਧਰਮੁ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ
ਕਰਮੁ॥ ਸਗਲ ਕ੍ਰਿਆ ਮਹਿ ਊਤਮ ਕਿਰਿਆ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰਿ
ਆ॥ ਸਗਲ ਉਦਮ ਮਹਿ ਉਦਮੁ ਭਲਾ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜੀਅ ਸਦਾ॥ ਸ
ਗਲ ਬਾਨੀ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਜਸੁ ਸੁਨਿ ਰਸਨ ਬਖਾਨੀ॥ ਸਗਲ ਥਾਨ ਤੇ ਓ
ਹੁ ਊਤਮ ਥਾਨੁ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਘਟਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ॥੮॥੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਨਿਰਗੁ
ਨੀਆਰ ਇਆਨਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਚੀਤਿ ਰਖੁ ਨਾਨਕ ਨਿ
ਬਹੀ ਨਾਲਿ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਰਮਈਆ ਕੇ ਗੁਨ ਚੇਤਿ ਪਰਾਨੀ॥ ਕਵਨ ਮੂਲ ਤੇ ਕ
ਵਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨੀ॥ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿ ਸੀਗਾਰਿਆ॥ ਗਰਭ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਿਨ
ਹਿ ਉਬਾਰਿਆ॥ ਬਾਰ ਬਿਵਸਥਾ ਤੁਝਹਿ ਪਿਆਰੈ ਦੂਧ॥ ਭਰਿ ਜੋਬਨ ਭੋਜਨ ਸੁਖ ਸੂਧ॥
ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਊਪਰਿ ਸਾਕ ਸੈਨ॥ ਮੁਖਿ ਅਪਿਆਉ ਬੈਠ ਕਉ ਦੈਨ॥ ਇਹੁ ਨਿਰਗੁਨੁ
ਗੁਨੁ ਕਛੂ ਨ ਬੂਝੈ॥ ਬਖਸਿ ਲੇਹੁ ਤਉ ਨਾਨਕ ਸੀਝੈ॥੧॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਧਰ ਊਪ
ਰਿ ਸੁਖਿ ਬਸਹਿ॥ ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਬਨਿਤਾ ਸੰਗਿ ਹਸਹਿ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੀਵਹਿ ਸੀਤ
ਲ ਜਲਾ॥ ਸੁਖਦਾਈ ਪਵਨੁ ਪਾਵਕੁ ਅਮੁਲਾ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੋਗਹਿ ਸਭਿ ਰਸਾ॥ ਸ
ਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਸੰਗਿ ਸਾਥਿ ਬਸਾ॥ ਦੀਨੇ ਹਸਤ ਪਾਵ ਕਰਨ ਨੇਤ੍ਰ ਰਸਨਾ॥ ਤਿਸਹਿ ਤਿ
ਆਗਿ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਰਚਨਾ॥ ਐਸੇ ਦੋਖ ਮੂੜ ਅੰਧ ਬਿਆਪੇ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ
ਪ੍ਰਭ ਆਪੇ॥੨॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਜੋ ਰਾਖਨਹਾਰੁ॥ ਤਿਸ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਰੈ ਗਵਾਰੁ॥ ਜਾ
ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ॥ ਤਾ ਸਿਉ ਮੂੜਾ ਮਨੁ ਨਹੀ ਲਾਵੈ॥ ਜੋ ਠਾਕੁਰੁ ਸਦ ਸਦਾ ਹਜੂ
ਰੇ॥ ਤਾ ਕਉ ਅੰਧਾ ਜਾਨਤ ਦੂਰੇ॥ ਜਾ ਕੀ ਟਹਲ ਪਾਵੈ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ॥ ਤਿਸਹਿ ਬਿਸਾਰੈ

ਮੁਗਧੁਅਜਾਨੁ॥ਸਚਾਸਚਾਇਤੁਭ੍ਰਮੁਬਿਨਾਸੁ॥ਨਾਨਕਰਾਖਨਹਾਰੁਅਪਣਾ॥੩॥ਰਤਨੁ
ਤਿਆਗਿਕਉਡੀਸੰਗਿਰਚੈ॥ਸਾਚੁਛੋਡਿਝੂਠਸੰਗਿਮਚੈ॥ਜੋਛਡਨਾਸੁਅਸ
ਥਿਰੁਕਰਿਮਾਨੈ॥ਜੋਹੋਵਨੁਸੋਦੂਰਿਪਰਾਨੈ॥ਛੋਡਿਜਾਇਤਿਸਕਾਸ੍ਰਮੁਕਰੈ॥ਸੰਗਿਸਹਾਈ
ਤਿਸੁਪਰਹਰੈ॥ਚੰਦਨਲੇਪੁਉਤਾਰੈਧੋਇ॥ਗਰਧਬਪ੍ਰੀਤਿਭਸਮਸੰਗਿਹੋਇ॥ਅੰਧ
ਕੂਪਮਹਿਪਤਿਤਬਿਕਰਾਲ॥ਨਾਨਕਕਾਢਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭਦਇਆਲ॥੪॥ਕਰਤੂਤਿਪ
ਸੂਕੀਮਾਨਸਜਾਤਿ॥ਲੋਕਪਚਾਰਾਕਰੈਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਬਾਹਰਿਭੇਖਅੰਤਰਿਮਲੁਮਾਇਆ॥
ਛਪਸਿਨਾਹਿਕਛੁਕਰੈਛਪਾਇਆ॥ਬਾਹਰਿਗਿਆਨਧਿਆਨਇਸਨਾਨ॥ਅੰਤਰਿ
ਬਿਆਪੈਲੋਭੁਸੁਆਨੁ॥ਅੰਤਰਿਅਗਨਿਬਾਹਰਿਤਨੁਸੁਆਹ॥ਗਲਿਪਾਥਰਕੈਸੇਤਰੈ
ਅਥਾਹ॥ਜਾਕੈਅੰਤਰਿਬਸੈਪ੍ਰਭੁਆਪਿ॥ਨਾਨਕਤੇਜਨਸਹਜਿਸਮਾਤਿ॥੫॥ਸੁਨਿਅੰ
ਧਾਕੈਸੇਮਾਰਗੁਪਾਵੈ॥ਕਰੁਗਹਿਲੇਹੁਓੜਿਨਿਬਹਾਵੈ॥ਕਹਾਬੁਝਾਰਤਿਬੂਝੈਡੋਰਾ
॥ਨਿਸਿਕਹੀਐਤਉਸਮਝੈਭੋਰਾ॥ਕਹਾਬਿਸਨਪਦਗਾਵੈਗੁੰਗ॥ਜਤਨਕਰੈਤਉਭੀ
ਸੁਰਭੰਗ॥ਕਹਪਿੰਗੁਲਪਰਬਤਪਰਭਵਨ॥ਨਹੀਹੋਤਊਹਾਉਸੁਗਵਨ॥ਕਰਤਾਰਕ
ਰੁਣਾਮੈਦੀਨੁਬੇਨਤੀਕਰੈ॥ਨਾਨਕਤੁਮਰੀਕਿਰਪਾਤਰੈ॥੬॥ਸੰਗਿਸਹਾਈਸੁਆਵੈਨ
ਚੀਤਿ॥ਜੋਬੈਰਾਈਤਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿ॥ਬਲੂਆਕੇਗ੍ਰਿਹਭੀਤਰਿਬਸੈ॥ਅਨਦਕੇਲ
ਮਾਇਆਰੰਗਿਰਸੈ॥ਦ੍ਰਿੜੁਕਰਿਮਾਨੈਮਨਹਿਪ੍ਰਤੀਤਿ॥ਕਾਲੁਨਆਵੈਮੂੜੇਚੀ
ਤਿ॥ਬੈਰਬਿਰੋਧਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮੋਹ॥ਝੂਠਬਿਕਾਰਮਹਾਲੋਭਧ੍ਰੋਹ॥ਇਆਹੂਜੁਗ
ਤਿਬਿਹਾਨੇਕਈਜਨਮ॥ਨਾਨਕਰਾਖਿਲੇਹੁਆਪਨਕਰਿਕਰਮ॥੭॥ਤੂਠਾਕੁਰਤ
ਮਪਹਿਅਰਦਾਸਿ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੇਰੀਰਾਸਿ॥ਤੁਮਮਾਤਪਿਤਾਹਮਬਾਰਿਕ
ਤੇਰੇ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਮਹਿਸੂਖਘਨੇਰੇ॥ਕੋਇਨਜਾਨੈਤੁਮਰਾਅੰਤੁ॥ਊਚੇਤੇਊਚਾ
ਭਗਵੰਤ॥ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਤੁਮਰੈਸੂਤ੍ਰਿਧਾਰੀ॥ਤੁਮਤੇਹੋਇਸੁਆਗਿਆਕਾਰੀ॥
ਤੁਮਰੀਗਤਿਮਿਤਿਤੁਮਹੀਜਾਨੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਕੁਰਬਾਨੀ॥੮॥੪॥

ਸਲੋਕੁ॥ ਦੇਨਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭ ਛੋਡਿ ਕੈ ਲਾਗਹਿ ਆਨ ਸੁਆਇ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੂ ਨ ਸੀ
ਝਈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਦਸ ਬਸਤੂ ਲੇ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ॥
ਏਕ ਬਸਤੁ ਕਾਰਨਿ ਬਿਖੋਟਿ ਗਵਾਵੈ॥ ਏਕ ਭੀ ਨ ਦੇਇ ਦਸ ਭੀ ਹਿਰਿ ਲੇਇ॥ ਤਉ
ਮੂੜਾ ਕਹੁ ਕਹਾ ਕਰੇਇ॥ ਜਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਚਾਰਾ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੀਜੈ ਸਦ ਨਮ
ਸਕਾਰਾ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਤਾਹੂ ਮਨਿ ਵੂਠਾ॥ ਜਿਸੁ ਜ
ਨ ਅਪਨਾ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਆ॥ ਸਰਬ ਥੋਕ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ॥੧॥ ਅਗਨਤ ਸਾ
ਹੁ ਅਪਨੀ ਦੇ ਰਾਸਿ॥ ਖਾਤ ਪੀਤ ਬਰਤੈ ਅਨਦ ਉਲਾਸਿ॥ ਅਪੁਨੀ ਅਮਾਨ ਕਛੁ ਬ
ਹੁਰਿ ਸਾਹੁ ਲੇਇ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਕਰੇਇ॥ ਅਪਨੀ ਪਰਤੀਤਿ ਆਪ ਹੀ ਖੋ
ਵੈ॥ ਬਹੁਰਿ ਉਸ ਕਾ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਨ ਹੋਵੈ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਬਸਤੁ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਰਾਖੈ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆ
ਗਿਆ ਮਾਨੈ ਮਾਥੈ॥ ਉਸ ਤੇ ਚਉਗੁਨ ਕਰੈ ਨਿਹਾਲੁ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਦਇਆ
ਲੁ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਹੇਤ॥ ਸਰਪਰ ਹੋਵਤ ਜਾਨੁ ਅਨੇਤ॥ ਬਿਰਖ ਕੀ
ਛਾਇਆ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ॥ ਓਹ ਬਿਨਸੈ ਉਹੁ ਮਨਿ ਪਛੁਤਾਵੈ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਚਾਲ
ਨਹਾਰੁ॥ ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਤਹ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰੁ॥ ਬਟਾਊ ਸਿਉ ਜੋ ਲਾਵੈ ਨੇਹ॥ ਤਾ ਕਉ ਹਾ
ਥਿ ਨ ਆਵੈ ਕੇਹ॥ ਮਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਖਦਾਈ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਆਪਿ
ਲਏ ਲਾਈ॥੩॥ ਮਿਥਿਆ ਤਨੁ ਧਨੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਬਾਇਆ॥ ਮਿਥਿਆ ਹਉ
ਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ॥ ਮਿਥਿਆ ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਧਨ ਮਾਲ॥ ਮਿਥਿਆ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋ
ਧ ਬਿਕਰਾਲ॥ ਮਿਥਿਆ ਰਥ ਹਸਤੀ ਅਸ੍ਵ ਬਸਤ੍ਰਾ॥ ਮਿਥਿਆ ਰੰਗ ਸੰਗਿ
ਮਾਇਆ ਪੇਖਿ ਹਸਤਾ॥ ਮਿਥਿਆ ਧ੍ਰੋਹ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਮਿਥਿਆ ਆਪਸ ਊ
ਪਰਿ ਕਰਤ ਗੁਮਾਨੁ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਭਗਤਿ ਸਾਧ ਕੀ ਸਰਨ॥ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ
ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ॥੪॥ ਮਿਥਿਆ ਸ੍ਰਵਨ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਸੁਨਹਿ॥ ਮਿਥਿਆ ਹਸਤ ਪਰ ਦਰਬ
ਕਉ ਹਿਰਹਿ॥ ਮਿਥਿਆ ਨੇਤ੍ਰ ਪੇਖਤ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪਾਦ॥ ਮਿਥਿਆ ਰਸਨਾ ਭੋਜਨ ਅ

ਨਸ੍ਵਾਦ ॥ ਮਿਥਿਆ ਚਰਨ ਪਰ ਬਿਕਾਰ ਕਉ ਧਾਵਹਿ ॥ ਮਿਥਿਆ ਮਨ ਪਰ ਲੋਭੁ
ਲੁਭਾਵਹਿ ॥ ਮਿਥਿਆ ਤਨ ਨਹੀ ਪਰਉਪਕਾਰਾ ॥ ਮਿਥਿਆ ਬਾਸੁ ਲੇਤ ਬਿ
ਕਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਮਿਥਿਆ ਸਭ ਭਏ ॥ ਸਫਲ ਦੇਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ
ਲਏ ॥੫॥ ਬਿਰਥੀ ਸਾਕਤ ਕੀ ਆਰਜਾ ॥ ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਕਹ ਹੋਵਤ ਸੂਚਾ ॥
ਬਿਰਥਾ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਤਨੁ ਅੰਧ ॥ ਮੁਖਿ ਆਵਤ ਤਾ ਕੈ ਦੁਰਗੰਧ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰ
ਨ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਬ੍ਰਿਥਾ ਬਿਹਾਇ ॥ ਮੇਘ ਬਿਨਾ ਜਿਉ ਖੇਤੀ ਜਾਇ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭ
ਜਨ ਬਿਨੁ ਬ੍ਰਿਥੇ ਸਭ ਕਾਮ ॥ ਜਿਉ ਕਿਰਪਨ ਕੇ ਨਿਰਾਰਥ ਦਾਮ ॥ ਧੰਨਿ
ਧੰਨਿ ਤੇ ਜਨ ਜਿਹ ਘਟਿ ਬਸਿਓ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ
ਜਾਉ ॥੬॥ ਰਹਤ ਅਵਰ ਕਛੁ ਅਵਰ ਕਮਾਵਤ ॥ ਮਨਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਖ
ਹੁ ਗੰਢ ਲਾਵਤ ॥ ਜਾਨਨਹਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਬੀਨ ॥ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਨ ਕਾਹੂ ਭੀਨ ॥ ਅਵਰ
ਉਪਦੇਸੈ ਆਪਿ ਨ ਕਰੈ ॥ ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ
ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੀਖ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਭਾਨੇ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਉਨ ਜਨ ਚਰਨ ਪਰਾਤਾ ॥੭॥ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭੁ ਜਾਨੈ ॥ ਅਪਨਾ ਕੀ
ਆ ਆਪਹਿ ਮਾਨੈ ॥ ਆਪਹਿ ਆਪ ਆਪਿ ਕਰਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਕਿਸੈ ਦੂਰਿ ਜਨਾਵ
ਤ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਵਤ ਨੇਰਾ ॥ ਉਪਾਵ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲ ਤੇ ਰਹਤ ॥ ਸਭੁ ਕਛੁ ਜਾ
ਨੈ ਆਤਮ ਕੀ ਰਹਤ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ
ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਜਪਿ ਨਾ
ਨਕ ਹਰੀ ॥੮॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਨਸਿ ਜਾ
ਇ ਅਹੰਮੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥
ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਹਿ ॥ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਰ
ਖੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਗੰਧਤ ਤਨਿ ਲਾਵਹਿ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਸਿਮਰਤ

ਪਰਮਗਤਿਪਾਵਹਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਬਸਹਿਸੁਖਮੰਦਰਿ॥ਤਿਸਹਿਧਿਆਇਸ
ਦਾਮਨਅੰਦਰਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਗ੍ਰਿਹਸੰਗਿਸੁਖਬਸਨਾ॥ਆਠਪਹਰਸਿਮਰਹੁਤਿ
ਸੁਰਸਨਾ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਰੰਗਰਸਭੋਗ॥ਨਾਨਕਸਦਾਧਿਆਈਐਧਿਆਵਨਜੋਗ
॥੪॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਟਪਟੰਬਰਹਢਾਵਹਿ॥ਤਿਸਹਿਤਿਆਗਿਕਤਅਵਰਲੁਭਾਵ
ਹਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਿਸੇਜਸੋਈਜੈ॥ਮਨਆਠਪਹਰਤਾਕਾਜਸੁਗਾਵੀਜੈ॥ਜਿਹ
ਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਝੁਸਭਕੋਊਮਾਨੈ॥ਮੁਖਿਤਾਕੋਜਸੁਰਸਨਬਖਾਨੈ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੋ
ਰਹਤਾਧਰਮੁ॥ਮਨਸਦਾਧਿਆਇਕੇਵਲਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ॥ਪ੍ਰਭਜੀਜਪਤਦਰਗਹ
ਮਾਨੁਪਾਵਹਿ॥ਨਾਨਕਪਤਿਸੇਤੀਘਰਿਜਾਵਹਿ॥੫॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਆਰੋਗਕੰਚਨ
ਦੇਹੀ॥ਲਿਵਲਾਵਹੁਤਿਸੁਰਾਮਸਨੇਹੀ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰਾਓਲਾਰਹਤਾ॥ਮ
ਨਸੁਖੁਪਾਵਹਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਕਹਤਾ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੇਸਗਲਛਿਦ੍ਰਢਾਕੇ॥
ਮਨਸਰਨੀਪਰੁਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਤਾਕੈ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਝੁਕੋਨਪਹੂਚੈ॥ਮਨਸਾਸਿਸਾਸਿ
ਸਿਮਰਹੁਪ੍ਰਭਊਚੇ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਈਦ੍ਰੁਲਭਦੇਹ॥ਨਾਨਕਤਾਕੀਭਗਤਿਕਰੇਹ
॥੬॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਆਭੂਖਨਪਹਿਰੀਜੈ॥ਮਨਤਿਸੁਸਿਮਰਤਕਿਉਆਲਸੁਕੀਜੈ
॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਅਸ੍ਵਹਸਤਿਅਸਵਾਰੀ॥ਮਨਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਉਕਬਹੂਨਬਿਸਾਰੀ॥
ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਬਾਗਮਿਲਖਧਨਾ॥ਰਾਖੁਪਰੋਇਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨੇਮਨਾ॥ਜਿਨਿਤੇਰੀਮਨ
ਬਨਤਬਨਾਈ॥ਊਠਤਬੈਠਤਸਦਤਿਸਹਿਧਿਆਈ॥ਤਿਸਹਿਧਿਆਇਜੋਏਕ
ਅਲਖੈ॥ਈਹਾਊਹਾਨਾਨਕਤੇਰੀਰਖੈ॥੭॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਕਰਹਿਪੁੰਨਬਹੁਦਾਨ॥ਮਨਆ
ਠਪਹਰਕਰਿਤਿਸਕਾਧਿਆਨੁ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੂਆਚਾਰਬਿਉਹਾਰੀ॥ਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਉ
ਸਾਸਿਸਾਸਿਚਿਤਾਰੀ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰਾਸੁੰਦਰਰੂਪੁ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਹੁਸਦਾਅਨੂਪੁ॥
ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੀਨੀਕੀਜਾਤਿ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਿਸਦਾਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇ
ਰੀਪਤਿਰਹੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਜਸੁਕਹੈ॥੮॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਨਹਿਕਰਨਨਾਦ॥

ਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪੇਖਹਿਬਿਸਮਾਦ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਬੋਲਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਨਾ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਸੁਖਿਸਹਜੇਬਸਨਾ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਹਸਤਕਰਚਲਹਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੰਪੂਰਨਫ
ਲਹਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਗਤਿਪਾਵਹਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਵਹਿ
॥ਐਸਾਪ੍ਰਭੁਤਿਆਗਿਅਵਰਕਤਲਾਗਹੁ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਮਨਿਜਾਗਹੁ॥੩॥
ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੂੰਪ੍ਰਗਟੁਸੰਸਾਰਿ॥ਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਉਮੂਲਿਨਮਨਹੁਬਿਸਾਰਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰ
ਸਾਦਿਤੇਰਾਪਰਤਾਪੁ॥ਰੇਮਨਮੂੜਤੂੰਤਾਕਉਜਾਪੁ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੇਕਾਰਜਪੂਰੇ॥ਤਿ
ਸਹਿਜਾਨੁਮਨਸਦਾਹਜੂਰੇ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੂੰਪਾਵਹਿਸਾਚੁ॥ਰੇਮਨਮੇਰੇਤੂੰਤਾਸਿਉਰਾ
ਚੁ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸਭਕੀਗਤਿਹੋਇ॥ਨਾਨਕਜਾਪੁਜਪੈਜਪੁਸੋਇ॥੪॥ਆਪਿਜਪਾਏ
ਜਪੈਸੋਨਾਉ॥ਆਪਿਗਾਵਾਏਸੁਹਰਿਗੁਨਗਾਉ॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਪ੍ਰਭੂਦ
ਇਆਤੇਕਮਲਬਿਗਾਸੁ॥ਪ੍ਰਭਸੁਪ੍ਰਸੰਨਬਸੈਮਨਿਸੋਇ॥ਪ੍ਰਭਦਇਆਤੇਮਤਿਊਤ
ਮਹੋਇ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਪ੍ਰਭਤੇਰੀਮਇਆ॥ਆਪਹੁਕਛੂਨਕਿਨਹੂਲਇਆ॥ਜਿਤੁ
ਜਿਤੁਲਾਵਹੁਤਿਤੁਲਗਹਿਹਰਿਨਾਥ॥ਨਾਨਕਇਨਕੈਕਛੂਨਹਾਥ॥੫॥੬॥ ਸਲੋ
ਕੁ॥ ਅਗਮਅਗਾਧਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੋਇ॥ਜੋਜੋਕਹੈਸੁਮੁਕਤਾਹੋਇ॥ਸੁਨਿਮੀਤਾ
ਨਾਨਕੁਬਿਨਵੰਤਾ॥ਸਾਧਜਨਾਕੀਅਚਰਜਕਥਾ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿ
ਮੁਖਊਜਲਹੋਤ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਲੁਸਗਲੀਖੋਤ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮਿਟੈਅਭਿਮਾਨੁ॥
ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਪ੍ਰਗਟੈਸੁਗਿਆਨੁ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਬੁਝੈਪ੍ਰਭੁਨੇਰਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਸਭੁਹੋਤ
ਨਿਬੇਰਾ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਪਾਏਨਾਮਰਤਨੁ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਏਕਊਪਰਿਜਤਨੁ॥ਸਾਧਕੀਮ
ਹਿਮਾਬਰਨੈਕਉਨੁਪ੍ਰਾਨੀ॥ਨਾਨਕਸਾਧਕੀਸੋਭਾਪ੍ਰਭਮਾਹਿਸਮਾਨੀ॥੧॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿ
ਅਗੋਚਰੁਮਿਲੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸਦਾਪਰਫੁਲੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਆਵਹਿਬਸਿਪੰਚਾ॥ਸਾ
ਧਸੰਗਿਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਭੁੰਚਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹੋਇਸਭਕੀਰੇਨ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮਨੋਹਰਬੈਨ॥ਸਾਧਕੈ
ਸੰਗਿਨਕਤਹੂੰਧਾਵੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਅਸਥਿਤਿਮਨੁਪਾਵੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮਾਇਆਤੇਭਿੰਨ॥ਸਾਧ

ਸੰਗਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨ॥੧॥ਸਾਧਸੰਗਿਦੁਸਮਨਸਭਿਮੀਤ॥ਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿਮਹਾਪੁਨੀਤ
॥ਸਾਧਸੰਗਿਕਿਸਸਿਉਨਹੀਬੈਰੁ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਬੀਗਾਪੈਰੁ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਾਹੀਕੋਮੰਦਾ॥
ਸਾਧਸੰਗਿਜਾਨੇਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਾਹੀਹਉਤਾਪੁ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਤਜੈਸਭੁਆਪੁ॥
ਆਪੇਜਾਨੈਸਾਧਬਡਾਈ॥ਨਾਨਕਸਾਧਪ੍ਰਭੂਬਨਿਆਈ॥੨॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਕਬਹੂ
ਧਾਵੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਵੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਬਸਤੁਅਗੋਚਰਲਹੈ॥ਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿ
ਅਜਰੁਸਹੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਬਸੈਥਾਨਿਊਚੈ॥ਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿਮਹਲਿਪਹੂਚੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿ
ਦ੍ਰਿੜੈਸਭਿਧਰਮ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਕੇਵਲਪਾਰਬ੍ਰਹਮ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਪਾਏਨਾਮਨਿਧਾਨ॥ਨਾਨਕ
ਸਾਧੂਕੈਕੁਰਬਾਨ॥੩॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸਭਕੁਲਉਧਾਰੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਸਾਜਨਮੀਤਕੁਟੰਬ
ਨਿਸਤਾਰੈ॥ਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿਸੋਧਨੁਪਾਵੈ॥ਜਿਸੁਧਨਤੇਸਭੁਕੋਵਰਸਾਵੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਧਰਮਰਾ
ਇਕਰੇਸੇਵਾ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸੋਭਾਸੁਰਦੇਵਾ॥ਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿਪਾਪਪਲਾਇਨ॥ਸਾਧਸੰਗਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਨਗਾਇਨ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸ੍ਰਬਥਾਨਗੰਮਿ॥ਨਾਨਕਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸਫਲਜਨੰਮ
॥੪॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਹੀਕਛੁਘਾਲ॥ਦਰਸਨੁਭੇਟਤਹੋਤਨਿਹਾਲ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿ
ਕਲੂਖਤਹਰੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਰਕਪਰਹਰੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਈਹਾਊਹਾਸੁਹੇਲਾ॥ਸਾ
ਧਸੰਗਿਬਿਛੁਰਤਹਰਿਮੇਲਾ॥ਜੋਇਛੈਸੋਈਫਲੁਪਾਵੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਬਿਰਥਾ
ਜਾਵੈ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਾਧਰਿਦਬਸੈ॥ਨਾਨਕਉਧਰੈਸਾਧਸੁਨਿਰਸੈ॥੫॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿ
ਸੁਨਉਹਰਿਨਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਉ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਮਨਤੇਬਿਸਰੈ॥
ਸਾਧਸੰਗਿਸਰਪਰਨਿਸਤਰੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਲਗੈਪ੍ਰਭੁਮੀਠਾ॥ਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿ
ਘਟਿਘਟਿਡੀਠਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਭਏਆਗਿਆਕਾਰੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਗਤਿਭਈ
ਹਮਾਰੀ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮਿਟੇਸਭਿਰੋਗ॥ਨਾਨਕਸਾਧਭੇਟੇਸੰਜੋਗ॥੬॥ਸਾਧ
ਕੀਮਹਿਮਾਬੇਦਨਜਾਨਹਿ॥ਜੇਤਾਸੁਨਹਿਤੇਤਾਬਖਿਆਨਹਿ॥ਸਾਧਕੀਉ
ਪਮਾਤਿਹੁਗੁਣਤੇਦੂਰਿ॥ਸਾਧਕੀਉਪਮਾਰਹੀਭਰਪੂਰਿ॥ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਕਾਨਾਹੀ

ਅੰਤ॥ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਸਦਾਬੇਅੰਤ॥ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਊਚਤੇਊਚੀ॥ਸਾਧ
ਕੀਸੋਭਾਮੂਚਤੇਮੂਚੀ॥ ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਸਾਧਬਨਿ
ਆਈ॥ਨਾਨਕਸਾਧਪ੍ਰਭਭੇਦੁਨਭਾਈ॥੮॥੭॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਮਨਿਸਾਚਾਮੁ
ਖਿਸਾਚਾਸੋਇ॥ਅਵਰੁਨਪੇਖੈਏਕਸੁਬਿਨੁਕੋਇ॥ਨਾਨਕਇਹਲਛਣਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀਹੋਇ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਾਨਿਰਲੇਪ॥
ਜੈਸੇਜਲਮਹਿਕਮਲਅਲੇਪ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਾਨਿਰਦੋਖ॥ਜੈਸੇਸੂਰੁਸਰਬ
ਕਉਸੋਖ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਦ੍ਰਿਸਟਿਸਮਾਨਿ॥ਜੈਸੇਰਾਜਰੰਕਕਉਲਾਗੈਤੁਲਿ
ਪਵਨ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਧੀਰਜੁਏਕ॥ਜਿਉਬਸੁਧਾਕੋਊਖੋਦੈਕੋਊਚੰਦਨਲੇਪ
॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਇਹੈਗੁਨਾਉ॥ਨਾਨਕਜਿਉਪਾਵਕਕਾਸਹਜਸੁਭਾਉ॥੧॥
॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਨਿਰਮਲਤੇਨਿਰਮਲਾ॥ਜੈਸੇਮੈਲੁਨਲਾਗੈਜਲਾ॥ਬ੍ਰ
ਹਮਗਿਆਨੀਕੈਮਨਿਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਜੈਸੇਧਰਊਪਰਿਆਕਾਸੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਮਿਤ੍ਰ
ਸਤ੍ਰਸਮਾਨਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਨਾਹੀਅਭਿਮਾਨ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਊਚਤੇ
ਊਚਾ॥ਮਨਿਅਪਨੈਹੈਸਭਤੇਨੀਚਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸੇਜਨਭਏ॥ਨਾਨਕਜਿਨਪ੍ਰ
ਭੁਆਪਿਕਰੇਇ॥੨॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਗਲਕੀਰੀਨਾ॥ਆਤਮਰਸੁਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀਚੀਨਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਸਭਊਪਰਿਮਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਤੇਕ
ਛੁਬੁਰਾਨਭਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਾਸਮਦਰਸੀ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਦ੍ਰਿਸ
ਟਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਰਸੀ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਬੰਧਨਤੇਮੁਕਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਨਿਰ
ਮਲਜੁਗਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਭੋਜਨੁਗਿਆਨ॥ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾ
ਬ੍ਰਹਮਧਿਆਨੁ॥੩॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਏਕਊਪਰਿਆਸ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਨ
ਹੀਬਿਨਾਸ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਗਰੀਬੀਸਮਾਹਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਪਰਉਪਕਾਰ
ਉਮਾਹਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਨਾਹੀਧੰਧਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਲੇਧਾਵਤੁਬੰਧਾ॥

ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸੁਫਲ ਫਲਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਜਪੈ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ॥
੫॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਏਕੈ ਰੰਗੁ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗੁ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰੁ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸਦਾ
ਸਦ ਜਾਗਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਅਹੰਬੁਧਿ ਤਿਆਗਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਪ
ਰਮਾਨੰਦਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਘਰਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸੁਖ ਸਹਜ
ਨਿਵਾਸੁ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ [ਗਿਆਨੀ ਕਾ] ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ॥੬॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਬੇਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀ ਏਕ ਸੰਗਿ ਹੇਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ
ਨਿਰਮਲ ਮੰਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਜਿਸੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ
ਬਡ ਪਰਤਾਪਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਦਰਸੁ ਬਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀ ਕਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਉ ਖੋਜਹਿ ਮਹੇਸੁਰਾ॥ ਨਾਨਕ
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸੁਰਾ॥੭॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਹਿ॥ ਬ੍ਰਹ
ਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਸਗਲ ਮਨ ਮਾਹਿ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਉਨੁ ਜਾਨੈ ਭੇਦੁ॥ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਥਿਆ ਨ ਜਾਇ ਅਧਾਖਰੁ
॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਉਨੁ ਬ
ਖਾਨੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੀ ਗਤਿ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਜਾਨੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ
ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ॥੮॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਕਰਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸਦ ਜੀਵੈ ਨਹੀ ਮਰਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ
ਬਿਧਾਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਅਨਾਥ ਕਾ ਨਾਥੁ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਭ ਊਪਰਿ
ਹਾਥੁ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਗਲ ਅਕਾਰੁ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਨਿ

ਰੰਕਾਰੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸੋਭਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਬਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਧਨੀ ॥੮॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ਜੋ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਰਬ ਮੈ ਪੇ
ਖੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਠਾਕੁਰ ਨਮਸਕਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਅਪਰਸੁ ਸਗਲ ਨਿ
ਸਤਾਰੈ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਮਿਥਿਆ ਨਾਹੀ ਰਸਨਾ ਪਰਸ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਿ
ਰੰਜਨ ਦਰਸ ॥ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪੁ ਨ ਪੇਖੈ ਨੇਤ੍ਰ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਟਹਲ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹੇਤ ॥ ਕਰ
ਨ ਨ ਸੁਨੈ ਕਾਹੂ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ॥ ਸਭ ਤੇ ਜਾਨੈ ਆਪਸ ਕਉ ਮੰਦਾ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਿ
ਖਿਆ ਪਰਹਰੈ ॥ ਮਨ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਮਨ ਤੇ ਟਰੈ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਜਿਤ ਪੰਚ ਦੋਖ ਤੇ ਰ
ਹਤ ॥ ਨਾਨਕ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋ ਐਸਾ ਅਪਰਸ ॥੧॥ ਬੈਸਨੋ ਸੋ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥
ਬਿਸਨ ਕੀ ਮਾਇਆ ਤੇ ਹੋਇ ਭਿੰਨ ॥ ਕਰਮ ਕਰਤ ਹੋਵੈ ਨਿਹਕਰਮ ॥ ਤਿਸੁ ਬੈਸਨੋ ਕਾ
ਨਿਰਮਲ ਧਰਮ ॥ ਕਾਹੂ ਫਲ ਕੀ ਇਛਾ ਨਹੀ ਬਾਛੈ ॥ ਕੇਵਲ ਭਗਤਿ ਕੀਰਤਨ ਸੰ
ਗਿ ਰਾਚੈ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਸਿਮਰਨ ਗੋਪਾਲ ॥ ਸਭ ਊਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲ
॥ ਆਪਿ ਦ੍ਰਿੜੈ ਅਵਰਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਬੈਸਨੋ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ
੨॥ ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰਤ ਭਗਤਿ ਕਾ ਰੰਗੁ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗੈ ਦੁਸਟ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥ ਮਨ
ਤੇ ਬਿਨਸੈ ਸਗਲਾ ਭਰਮੁ ॥ ਕਰਿ ਪੂਜੈ ਸਗਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਪਾ
ਮਲੁ ਖੋਵੈ ॥ ਤਿਸੁ ਭਗਉਤੀ ਕੀ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਵੈ ॥ ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਟਹਲ ਕਰੈ ਨਿ
ਤ ਨੀਤਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੈ ਬਿਸਨ ਪਰੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਐ
ਸਾ ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰਤ ਕਉ ਪਾਵੈ ॥੩॥ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ
ਆਤਮ ਮਹਿ ਸੋਧੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਾਰੁ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ॥ ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ਜਗੁ
ਜੀਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ॥ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਬੇਦ
ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬੂਝੈ ਮੂਲ ॥ ਸੂਖਮ ਮਹਿ ਜਾਨੈ ਅਸਥੂਲੁ ॥ ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਕਉ ਦੇ
ਉਪਦੇਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥੪॥ ਬੀਜਮੰਤ੍ਰੁ ਸਰਬ ਕੋ ਗਿ

ਆਨ੍ਹਾਚਤੁ ਰਤਨ ਨਾਮ ਜਿਸ ਪੈ ਕੋਊ ਨਾਮੁ ॥ ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ॥ ਪਸੁ ਪਰੇਤ ਮੁ
ਗਧ ਪਾਥਰ ਕਉ ਤਾਰੈ ॥ ਸਰਬ ਰੋਗ ਕਾ ਅਉਖਦੁ ਨਾਮੁ ॥ ਕਲਿਆਣ ਰੂਪ ਮੰਗ
ਲ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥ ਕਾਹੂ ਜੁਗਤਿ ਕਿਤੈ ਨ ਪਾਈਐ ਧਰਮਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਲਿ
ਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ॥੫॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਰਾਮ
ਦਾਸੁ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਤਿਸੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥ ਦਾਸ ਦਸੰਤਣ ਭਾਇ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥
ਸਦਾ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਹਰਿ ਜਾਨੁ ॥ ਸੋ ਦਾਸੁ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਆਪਿ
ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਤਿਸੁ ਦਾਸ ਕਉ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਰੈ ॥ ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਆਤਮ ਉਦਾਸੁ ॥ ਐ
ਸੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥੬॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਆਤਮ ਹਿਤਾਵੈ ॥ ਜੀਵ
ਨ ਮੁਕਤਿ ਸੋਊ ਕਹਾਵੈ ॥ ਤੈਸਾ ਹਰਖੁ ਤੈਸਾ ਉਸੁ ਸੋਗੁ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਤਹ ਨਹੀ
ਬਿਓਗੁ ॥ ਤੈਸਾ ਸੁਵਰਨੁ ਤੈਸੀ ਉਸੁ ਮਾਟੀ ॥ ਤੈਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੈਸੀ ਬਿਖੁ ਖਾਟੀ ॥ ਤੈਸਾ
ਮਾਨੁ ਤੈਸਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਤੈਸਾ ਰੰਕੁ ਤੈਸਾ ਰਾਜਾਨੁ ॥ ਜੋ ਵਰਤਾਏ ਸਾਈ ਜੁਗਤਿ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਓਹੁ ਪੁਰਖੁ ਕਹੀਐ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ॥੭॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸਗਲੇ ਠਾਉ ॥ ਜਿਤੁ
ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਰਾਖੈ ਤੈਸਾ ਤਿਨ ਨਾਉ ॥ ਆਪੇ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਜੋਗੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋਈ
ਫੁਨਿ ਹੋਗੁ ॥ ਪਸਰਿਓ ਆਪਿ ਹੋਇ ਅਨਤ ਤਰੰਗ ॥ ਲਖੇ ਨ ਜਾਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਕੇ ਰੰਗ ॥ ਜੈਸੀ ਮਤਿ ਦੇਇ ਤੈਸਾ ਪਰਗਾਸ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਤਾ ਅਬਿਨਾਸ ॥ ਸ
ਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥੮॥੯॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕ ਜਨ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਰਚਨਾ ਪ੍ਰਭਿ
ਰਚੀ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਪੂਜਾ
ਰੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬ
ਨ ਭ੍ਰਮਹਿ ਉਦਾਸੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਕੇ ਸ੍ਰੋਤੇ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਪੀਸੁਰ ਹੋਤੇ ॥ ਕਈ

ਕੋਟਿਆਤਮਧਿਆਨੁਧਾਰਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਕਬਿਕਾਬਿਬੀਚਾਰਹਿ॥ਕ
ਈਕੋਟਿਨਵਤਨਨਾਮਧਿਆਵਹਿ॥ਨਾਨਕਕਰਤੇਕਾਅੰਤੁਨਪਾਵਹਿ
॥੧॥ਕਈਕੋਟਿਭਏਅਭਿਮਾਨੀ॥ਕਈਕੋਟਿਅੰਧਅਗਿਆਨੀ॥ਕਈਕੋ
ਟਿਕਿਰਪਨਕਠੋਰ॥ਕਈਕੋਟਿਅਭਿਗਆਤਮਨਿਕੋਰ॥ਕਈਕੋਟਿ
ਪਰਦਰਬਕਉਹਿਰਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਪਰਦੂਖਨਾਕਰਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਮਾਇ
ਆਸ੍ਰਮਮਾਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਪਰਦੇਸਿਭ੍ਰਮਾਹਿ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹੁਤਿਤੁ
ਤਿਤੁਲਗਨਾ॥ਨਾਨਕਕਰਤੇਕੀਜਾਨੈਕਰਤਾਰਚਨਾ॥੨॥ਕਈਕੋਟਿਸਿ
ਧਜਤੀਜੋਗੀ॥ਕਈਕੋਟਿਰਾਜੇਰਸਭੋਗੀ॥ਕਈਕੋਟਿਪੰਖੀਸਰਪਉ
ਪਾਏ॥ਕਈਕੋਟਿਪਾਥਰਬਿਰਖਨਿਪਜਾਏ॥ਕਈਕੋਟਿਪਵਣਪਾਣੀਬੈਸੰ
ਤਰ॥ਕਈਕੋਟਿਦੇਸਭੂਮੰਡਲ॥ਕਈਕੋਟਿਸਸੀਅਰਸੂਰਨਖੵਤ੍ਰ॥ਕਈ
ਕੋਟਿਦੇਵਦਾਨਵਇੰਦ੍ਰਸਿਰਿਛਤ੍ਰ॥ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਅਪਨੈਸੂਤਿਧਾਰੈ॥ਨਾ
ਨਕਜਿਸੁਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਤਿਸੁਨਿਸਤਾਰੈ॥੩॥ਕਈਕੋਟਿਰਾਜਸਤਾਮਸ
ਸਾਤਕ॥ਕਈਕੋਟਿਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮ੍ਰਿਤਿਅਰੁਸਾਸਤ॥ਕਈਕੋਟਿਕੀਏ
ਰਤਨਸਮੁੰਦ॥ਕਈਕੋਟਿਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਰਜੰਤ॥ਕਈਕੋਟਿਕੀਏਚਿਰਜੀਵੇ॥
ਕਈਕੋਟਿਗਿਰੀਮੇਰਸੁਵਰਨਥੀਵੇ॥ਕਈਕੋਟਿਜਖਿਕਿੰਨਰਪਿਸਾਚ॥
ਕਈਕੋਟਿਭੂਤਪ੍ਰੇਤਸੂਕਰਮ੍ਰਿਗਾਚ॥ਸਭਤੇਨੇਰੈਸਭਹੂਤੇਦੂਰਿ॥ਨਾਨਕ
ਆਪਿਅਲਿਪਤੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥੪॥ਕਈਕੋਟਿਪਾਤਾਲਕੇਵਾਸੀ॥ਕ
ਈਕੋਟਿਨਰਕਸੁਰਗਨਿਵਾਸੀ॥ਕਈਕੋਟਿਜਨਮਹਿਜੀਵਹਿਮਰਹਿ॥ਕਈ
ਕੋਟਿਬਹੁਜੋਨੀਫਿਰਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਬੈਠਤਹੀਖਾਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਘਾਲਹਿਥ
ਕਿਪਾਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਕੀਏਧਨਵੰਤ॥ਕਈਕੋਟਿਮਾਇਆਮਹਿਚਿੰਤ॥ਜਹ
ਜਹਭਾਣਾਤਹਤਹਰਾਖੇ॥ਨਾਨਕਸਭੁਕਿਛੁਪ੍ਰਭਕੈਹਾਥੇ॥੫॥ਕਈਕੋਟਿਭਏਬੈ

ਰਾਗੀ॥ਰਾਮਨਾਮਸੰਗਿਤਿਨਲਿਵਲਾਗੀ॥ਕਈਕੋਟਿਪ੍ਰਭਕਉਖੋਜੰਤੇ॥
ਆਤਮਮਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਲਹੰਤੇ॥ਕਈਕੋਟਿਦਰਸਨਪ੍ਰਭਪਿਆਸ॥ਤਿ
ਨਕਉਮਿਲਿਓਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸ॥ਕਈਕੋਟਿਮਾਗਹਿਸਤਸੰਗੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮਤਿਨਲਾਗਾਰੰਗੁ॥ਜਿਨਕਉਹੋਏਆਪਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨ॥ਨਾਨਕਤੇਜਨਸਦਾਧ
ਨਿਧੰਨਿ॥੮॥ਕਈਕੋਟਿਖਾਣੀਅਰੁਖੰਡ॥ਕਈਕੋਟਿਅਕਾਸਬ੍ਰਹਮੰਡ॥ਕਈ
ਕੋਟਿਹੋਏਅਵਤਾਰ॥ਕਈਜੁਗਤਿਕੀਨੋਬਿਸਥਾਰ॥ਕਈਬਾਰਪਸਰਿਓ
ਪਾਸਾਰ॥ਸਦਾਸਦਾਇਕੁਏਕੰਕਾਰ॥ਕਈਕੋਟਿਕੀਨੇਬਹੁਭਾਤਿ॥ਪ੍ਰਭਤੇ
ਹੋਏਪ੍ਰਭਮਾਹਿਸਮਾਤਿ॥ਤਾਕਾਅੰਤੁਨਜਾਨੈਕੋਇ॥ਆਪੇਆਪਿਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥੯॥ਕਈਕੋਟਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਦਾਸ॥ਤਿਨਹੋਵਤਆਤਮਪਰ
ਗਾਸ॥ਕਈਕੋਟਿਤਤਕੇਬੇਤੇ॥ਸਦਾਨਿਹਾਰਹਿਏਕੋਨੇਤ੍ਰੇ॥ਕਈਕੋਟਿਨਾਮਰ
ਸੁਪੀਵਹਿ॥ਅਮਰਭਏਸਦਸਦਹੀਜੀਵਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਨਾਮਗੁਨਗਾਵਹਿ
॥ਆਤਮਰਸਿਸੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਵਹਿ॥ਅਪੁਨੇਜਨਕਉਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾ
ਰੇ॥ਨਾਨਕਓਇਪਰਮੇਸੁਰਕੇਪਿਆਰੇ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਕਰਣਕਾ
ਰਣਪ੍ਰਭੁਏਕੁਹੈਦੂਸਰਨਾਹੀਕੋਇ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰਣੈਜਲਿਥਲਿਮ
ਹੀਅਲਿਸੋਇ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਕਰਨਕਰਾਵਨਕਰਨੈਜੋਗੁ॥ਜੋਤਿ
ਸੁਭਾਵੈਸੋਈਹੋਗੁ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾ॥ਅੰਤੁਨਹੀਕਿਛੁਪਾਰਾਵ
ਾਰਾ॥ਹੁਕਮੇਧਾਰਿਅਧਰਰਹਾਵੈ॥ਹੁਕਮੇਉਪਜੈਹੁਕਮਿਸਮਾਵੈ॥ਹੁਕਮੇਊਚਨੀ
ਚਬਿਉਹਾਰ॥ਹੁਕਮੇਅਨਿਕਰੰਗਪਰਕਾਰ॥ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਅਪਨੀਵਡਿਆਈ॥ਨਾ
ਨਕਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੧॥ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਮਾਨੁਖਗਤਿਪਾਵੈ॥ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾਪਾਥ
ਰਤਰਾਵੈ॥ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਬਿਨੁਸਾਸਤੇਰਾਖੈ॥ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾਹਰਿਗੁਣਭਾਖੈ॥ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾ
ਪਤਿਤਉਧਾਰੈ॥ਆਪਿਕਰੈਆਪਨਬੀਚਾਰੈ॥ਦੁਹਾਸਿਰਿਆਕਾਆਪਿਸੁਆਮੀ

॥ਪੇਖੈਬਿਗਸੈਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਜੋਭਾਵੈਸੋਕਾਰਕਰਾਵੈ॥ਨਾਨਕਦ੍ਰਿਸਟੀਅ
ਵਰੁਨਆਵੈ॥੭॥ਕਹੁਮਾਨੁਖਤੇਕਿਆਹੋਇਆਵੈ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕ
ਰਾਵੈ॥ਇਸਕੈਹਾਥਿਹੋਇਤਾਸਭੁਕਿਛੁਲੇਇ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰੇਇ॥
ਅਨਜਾਨਤਬਿਖਿਆਮਹਿਰਚੈ॥ਜੇਜਾਨਤਆਪਨਆਪਿਬਚੈ॥ਭਰਮੇਭੂ
ਲਾਦਹਦਿਸਿਧਾਵੈ॥ਨਿਮਖਮਾਹਿਚਾਰਿਕੁੰਟਫਿਰਿਆਵੈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਜਿਸੁਅਪਨੀਭਗਤਿਦੇਇ॥ਨਾਨਕਤੇਜਨਨਾਮਿਮਿਲੇਇ॥੮॥ਖਿਨਮਾਹਿ
ਨੀਚਕੀਟਕਉਰਾਜਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗਰੀਬਨਿਵਾਜਾ॥ਜਾਕਾਦ੍ਰਿਸਟਿਕਛੂਨਆਵੈ॥
ਤਿਸੁਤਤਕਾਲਦਹਦਿਸਿਪ੍ਰਗਟਾਵੈ॥ਜਾਕਉਅਪੁਨੀਕਰੈਬਖਸੀਸ॥ਤਾਕਾ
ਲੇਖਾਨਗਨੈਜਗਦੀਸ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭਤਿਸਕੀਰਾਸਿ॥ਘਟਿਘਟਿਪੂਰ
ਨਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਗਾਸ॥ਅਪਨੀਬਣਤਆਪਿਬਨਾਈ॥ਨਾਨਕਜੀਵੈਦੇਖਿਬਡਾਈ
॥੯॥ਇਸਕਾਬਲੁਨਾਹੀਇਸੁਹਾਥ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਸਰਬਕੋਨਾਥ॥ਆਗਿਆ
ਕਾਰੀਬਪੁਰਾਜੀਉ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਫੁਨਿਥੀਉ॥ਕਬਹੂਊਚਨੀਚਮਹਿ
ਬਸੈ॥ਕਬਹੂਸੋਗਹਰਖਰੰਗਿਹਸੈ॥ਕਬਹੂਨਿੰਦਚਿੰਦਬਿਉਹਾਰ॥ਕਬਹੂ
ਊਭਅਕਾਸਪਇਆਲ॥ਕਬਹੂਬੇਤਾਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰ॥ਨਾਨਕਆਪਿ
ਮਿਲਾਵਣਹਾਰ॥੧॥ਕਬਹੂਨਿਰਤਿਕਰੈਬਹੁਭਾਂਤਿ॥ਕਬਹੂਸੋਇਰਹੈ
ਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਕਬਹੂਮਹਾਕ੍ਰੋਧਬਿਕਰਾਲ॥ਕਬਹੂੰਸਰਬਕੀਹੋਤਰਵਾਲ
॥ਕਬਹੂਹੋਇਬਹੈਬਡਰਾਜਾ॥ਕਬਹੂਭੇਖਾਰੀਨੀਚਕਾਸਾਜਾ॥ਕਬਹੂਅਪ
ਕੀਰਤਿਮਹਿਆਵੈ॥ਕਬਹੂਭਲਾਭਲਾਕਹਾਵੈ॥ਜਿਉਪ੍ਰਭੁਰਾਖੈਤਿਵ
ਹੀਰਹੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸਚੁਕਹੈ॥੨॥ਕਬਹੂ[ਹੋਇ]ਪੰਡਿਤੁਕਰੈਬਖ੍ਯਾ
ਨੁ॥ਕਬਹੂਮੋਨਿਧਾਰੀਲਾਵੈਧਿਆਨੁ॥ਕਬਹੂਤਟਤੀਰਥਇਸਨਾਨ॥ਕਬਹੂ
ਸਿਧਸਾਧਿਕਮੁਖਿਗਿਆਨ॥ਕਬਹੂਕੀਟਹਸਤਿਪਤੰਗਹੋਇਜੀਆ॥

ਨਿਕਟੇ ਨਿਭਰ ਕੈ ਭ੍ਰਮੀਆ ॥ ਨਾਨਾ ਭੂਪ ਜਿਉ ਸ੍ਵਾਗੀ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਿ
ਵੈ ਨਚਾਵੈ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੭॥ ਕਬਹੂ ਸਾਧ
ਸੰਗਤਿ ਇਹੁ ਪਾਵੈ ॥ ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ ਗਿਆਨ ਪ
ਰਗਾਸੁ ॥ ਉਸ ਅਸਥਾਨ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਇਕ ਰੰਗਿ ॥ ਸਦਾ ਬ
ਸਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਜਲੁ ਆਇ ਖਟਾਨਾ ॥ ਤਿਉ ਜੋਤੀ ਸੰ
ਗਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਮਿਟਿ ਗਏ ਗਵਨ ਪਾਏ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰ
ਬਾਨ ॥੮॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੁਖੀ ਬਸੈ ਮਸਕੀਨੀਆ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ
ਤਲੇ ॥ ਬਡੇ ਬਡੇ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨਾਨਕ ਗਰਬਿ ਗਲੇ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਜ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸੋ ਨਰਕਪਾਤੀ ਹੋਵਤ ਸੁਆਨੁ ॥ ਜੋ ਜਾਨੈ ਮੈ ਜੋ
ਬਨਵੰਤੁ ॥ ਸੋ ਹੋਵਤ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਜੰਤੁ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਮਵੰਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਜਨ
ਮਿ ਮਰੈ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਵੈ ॥ ਧਨ ਭੂਮਿ ਕਾ ਜੋ ਕਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਸੋ ਮੂਰਖੁ ਅੰਧਾ ਅਗਿ
ਆਨੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਗਰੀਬੀ ਬਸਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਈਹਾ ਮੁਕਤੁ ਆ
ਗੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ਕਰਿ ਗਰਬਾਵੈ ॥ ਤ੍ਰਿਣ ਸਮਾਨਿ ਕਛੁ ਸੰਗਿ
ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਬਹੁ ਲਸਕਰ ਮਾਨੁਖ ਊਪਰਿ ਕਰੇ ਆਸ ॥ ਪਲ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕਾ ਹੋਇ
ਬਿਨਾਸ ॥ ਸਭ ਤੇ ਆਪ ਜਾਨੈ ਬਲਵੰਤੁ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਜਾਇ ਭਸਮੰਤੁ ॥ ਕਿ
ਸੈ ਨ ਬਦੈ ਆਪਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਧਰਮਰਾਇ ਤਿਸੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਾ
ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਹ
ਉ ਧਾਰੇ ॥ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਵੈ ਸਗਲੇ ਬਿਰਥਾਰੇ ॥ ਅਨਿਕ ਤਪਸਿਆ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰ ॥ ਨ
ਰਕ ਸੁਰਗ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਆਤਮ ਨਹੀ ਦ੍ਰਵੈ ॥
ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਗਵੈ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਜੋ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥ ਤਿਸਹਿ ਭ
ਲਾਈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸਰਬ ਕੀ ਰੇਨ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਨ

ਰਮਅਛਲਛਲੋਇਆ॥੩॥ਜਬਲਗੁਜਾਨੈਮੁਝਤੇਕਛੁਹੋਇਆ॥ਤਬਇਸਕਉਸੁਖ
ਨਹੀਕੋਇਆ॥ਜਬਇਹਜਾਨੈਮੈਕਿਛੁਕਰਤਾ॥ਤਬਲਗੁਗਰਭਜੋਨਿਮਹਿਫਿ
ਰਤਾ॥ਜਬਧਾਰੈਕੋਊਬੈਰੀਮੀਤੁ॥ਤਬਲਗੁਨਿਹਚਲੁਨਾਹੀਚੀਤੁ॥ਜਬ
ਲਗੁਮੋਹਮਗਨਸੰਗਿਮਾਇ॥ਤਬਲਗੁਧਰਮਰਾਇਦੇਇਸਜਾਇ॥ਪ੍ਰਭਕਿ
ਰਪਾਤੇਬੰਧਨਤੂਟੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਹਉਛੂਟੈ॥੪॥ਸਹਸਖਟੇਲਖਕਉ
ਉਠਿਧਾਵੈ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਨਆਵੈਮਾਇਆਪਾਛੈਪਾਵੈ॥ਅਨਿਕਭੋਗਬਿਖਿਆ
ਕੇਕਰੈ॥ਨਹਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈਖਪਿਖਪਿਮਰੈ॥ਬਿਨਾਸੰਤੋਖਨਹੀਕੋਊਰਾਜੈ॥
ਸੁਪਨਮਨੋਰਥਬ੍ਰਿਥੇਸਭਿਕਾਜੈ॥ਨਾਮਰੰਗਿਸਰਬਸੁਖੁਹੋਇਆ॥ਵਡਭਾਗੀ
ਕਿਸੈਪਰਾਪਤਿਹੋਇਆ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਆਪੇਆਪਿ॥ਸਦਾਸਦਾਨਾਨਕਹਰਿਜਾ
ਪਿ॥੫॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਕਰਨੈਹਾਰੁ॥ਇਸਕੈਹਾਥਿਕਹਾਬੀਚਾਰੁ॥ਜੈਸੀਦ੍ਰਿਸ
ਟਿਕਰੈਤੈਸਾਹੋਇਆ॥ਆਪੇਆਪਿਆਪਿਪ੍ਰਭੁਸੋਇਆ॥ਜੋਕਿਛੁਕੀਨੋਸੁਆਪਨੈਰੰ
ਗਿ॥ਸਭਤੇਦੂਰਿਸਭਹੂਕੈਸੰਗਿ॥ਬੂਝੈਦੇਖੈਕਰੈਬਿਬੇਕ॥ਆਪਹਿਏਕ
ਆਪਹਿਅਨੇਕ॥ਮਰੈਨਬਿਨਸੈਆਵੈਨਜਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸਦਹੀਰਹਿਆਸਮਾ
ਇਆ॥੬॥ਆਪਿਉਪਦੇਸੈਸਮਝੈਆਪਿ॥ਆਪੇਰਚਿਆਸਭਕੈਸਾਥਿ॥ਆ
ਪਿਕੀਨੋਆਪਨਬਿਸਥਾਰੁ॥ਸਭੁਕਛੁਉਸਕਾਓਹੁਕਰਨੈਹਾਰੁ॥ਉਸਤੇਭਿੰਨ
ਕਹਹੁਕਿਛੁਹੋਇਆ॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਏਕੈਸੋਇਆ॥ਅਪੁਨੇਚਲਿਤਆਪਿਕਰਣੈਹਾ
ਰ॥ਕਉਤਕਕਰੈਰੰਗਆਪਾਰ॥ਮਨਮਹਿਆਪਿਮਨਅਪੁਨੇਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕਕੀ
ਮਤਿਕਹਨੁਨਜਾਇਆ॥੭॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਪ੍ਰਭੁਸੁਆਮੀ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਿਨੈਵ
ਖਿਆਨੀ॥ਸਚੁਸਚੁਸਚੁਸਭੁਕੀਨਾ॥ਕੋਟਿਮਧੇਕਿਨੈਬਿਰਲੈਚੀਨਾ॥ਭਲਾ
ਭਲਾਭਲਾਤੇਰਾਰੂਪ॥ਅਤਿਸੁੰਦਰਅਪਾਰਅਨੂਪ॥ਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਨਿ
ਰਮਲਤੇਰੀਬਾਣੀ॥ਘਟਿਘਟਿਸੁਨੀਸ੍ਰਵਨਬਖ੍ਯਾਣੀ॥ਪਵਿਤ੍ਰਪਵਿਤ੍ਰਪਵਿਤ੍ਰ

ਪੁਨੀਤਾ॥ਨਾਨਕਜਪੈਨਾਨਕਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿ॥੮॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸੰਤਸਰਨਿਜੋ
ਜਨੁਪਰੈਸੋਜਨੁਉਧਰਨਹਾਰੁ॥ਸੰਤਕੀਨਿੰਦਾਨਾਨਕਾਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਅਵਤਾ
ਰੁ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਆਰਜਾਘਟੈ॥ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਜਮ
ਤੇਨਹੀਛੁਟੈ॥ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਸੁਖੁਸਭੁਜਾਇ॥ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਨਰਕਮਹਿਪਾਇ॥
ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਮਤਿਹੋਇਮਲੀਨ॥ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਸੋਭਾਤੇਹੀਨ॥ਸੰਤਕੇਹਤੇ
ਕਉਰਖੈਨਕੋਇ॥ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਥਾਨਭ੍ਰਸਟੁਹੋਇ॥ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਜੇਕ
ਰੈ॥ਨਾਨਕਸੰਤਸੰਗਿਨਿੰਦਕੁਭੀਤਰੈ॥੧॥ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਤੇਮੁਖੁਭਵੈ॥ਸੰਤਨਕੈ
ਦੂਖਨਿਕਾਗਜਿਉਲਵੈ॥ਸੰਤਨਕੈਦੂਖਨਿਸਰਪਜੋਨਿਪਾਇ॥ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿ
ਤ੍ਰਿਗਦਜੋਨਿਕਿਰਮਾਇ॥ਸੰਤਨਕੈਦੂਖਨਿਤ੍ਰਿਸਨਾਮਹਿਜਲੈ॥ਸੰਤਕੈਦੂਖ
ਨਿਸਭੁਕੋਛਲੈ॥ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਤੇਜੁਸਭੁਜਾਇ॥ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਨੀਚੁਨੀਚਾਇ
॥ਸੰਤਦੋਖੀਕਾਥਾਉਕੋਨਾਹਿ॥ਨਾਨਕਸੰਤਭਾਵੈਤਾਓਇਭੀਗਤਿਪਾਹਿ॥੨॥ਸੰਤ
ਕਾਨਿੰਦਕੁਮਹਾਅਤਤਾਈ॥ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਖਿਨੁਟਿਕਨੁਨਪਾਈ॥ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁ
ਮਹਾਹਤਿਆਰਾ॥ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਪਰਮੇਸੁਰਿਮਾਰਾ॥ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਰਾਜਤੇਹੀ
ਨੁ॥ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਦੁਖੀਆਅਰੁਦੀਨੁ॥ਸੰਤਕੇਨਿੰਦਕਕਉਸਰਬਰੋਗ॥ਸੰਤ
ਕੇਨਿੰਦਕਕਉਸਦਾਬਿਜੋਗ॥ਸੰਤਕੀਨਿੰਦਾਦੋਖਮਹਿਦੋਖੁ॥ਨਾਨਕਸੰਤਭਾਵੈ
ਤਾਉਸਕਾਭੀਹੋਇਮੋਖੁ॥੩॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਸਦਾਅਪਵਿਤੁ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਕਿ
ਸੈਕਾਨਹੀਮਿਤੁ॥ਸੰਤਕੇਦੋਖੀਕਉਡਾਨੁਲਾਗੈ॥ਸੰਤਕੇਦੋਖੀਕਉਸਭਤਿਆਗੈ
॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਮਹਾਅਹੰਕਾਰੀ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਸਦਾਬਿਕਾਰੀ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀ
ਜਨਮੈਮਰੈ॥ਸੰਤਕੀਦੂਖਨਾਸੁਖਤੇਟਰੈ॥ਸੰਤਕੇਦੋਖੀਕਉਨਾਹੀਠਾਉ॥ਨਾਨਕ
ਸੰਤਭਾਵੈਤਾਲਏਮਿਲਾਇ॥੪॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਅਧਬੀਚਤੇਟੂਟੈ॥ਸੰਤਕਾ
ਦੋਖੀਕਿਤੈਕਾਜਿਨਪਹੂਚੈ॥ਸੰਤਕੇਦੋਖੀਕਉਉਦਿਆਨਭ੍ਰਮਾਈਐ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਉਝੜਿ
ਪਾਈਐ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀ

ਅੰਤਰ ਤੇ ਥੋਥਾ ॥ ਜਿਉ ਸਾਸ ਬਿਨਾ ਮਿਰਤਕ ਕੀ ਲੋਥਾ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕੀ ਜ
ੜ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਆਪਨ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਅਵਰੁ ਨ
ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਉਬਾਰਿ ॥੬॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਇਉ ਬਿ
ਲਲਾਇ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਹੂਨ ਮਛੁਲੀ ਤੜਫੜਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ
ਭੂਖਾ ਨਹੀ ਰਾਜੈ ॥ ਜਿਉ ਪਾਵਕੁ ਈਧਨਿ ਨਹੀ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਛੁਟੈ ਇਕੇਲਾ
॥ ਜਿਉ ਬੂਆੜੁ ਤਿਲੁ ਖੇਤ ਮਾਹਿ ਦੁਹੇਲਾ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਧਰਮ ਤੇ ਰਹਤਾ ॥ ਸੰਤ
ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦ ਮਿਥਿਆ ਕਹਤਾ ॥ ਕਿਰਤੁ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਧੁਰ ਹੀ ਪਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿ
ਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥਿਆ ॥੭॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਬਿਗੜ ਰੂਪੁ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ
ਕਉ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਸਹਕਾਈਐ ॥ ਸੰਤ ਕਾ
ਦੋਖੀ ਨ ਮਰੈ ਨ ਜੀਵਾਈਐ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕੀ ਪੁਜੈ ਨ ਆਸਾ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ
ਉਠਿ ਚਲੈ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੋਖਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਟੈ ਕੋਇ ॥ ਜੈਸਾ ਭਾਵੈ ਤੈਸਾ ਕੋਈ ਹੋਇ ॥
ਪਇਆ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਨੈ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੮॥ ਸਭਿ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ
ਓਹੁ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿਸ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਦਿ
ਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥ ਸਭੁ ਕਛੁ ਵਰਤੈ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀ
ਆ ॥ ਜੈਸਾ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਕੋ ਥੀਆ ॥ ਅਪਨਾ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ ਦੂਸਰ
ਕਉਨੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਅਪਨ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ॥ ਬਡਭਾ
ਗੀ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੇਇ ॥੮॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਤਜਹੁ ਸਿਆਨਪ ਸੁਰ
ਜਨਹੁ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਏਕ ਆਸ ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਖਹੁ ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ
ਭਰਮੁ ਭਉ ਜਾਇ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਟੇਕ ਬ੍ਰਿਥੀ ਸਭ ਜਾਨੁ ॥ ਦੇਵ
ਨ ਕਉ ਏਕੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਦੀਐ ਰਹੈ ਅਘਾਇ ॥ ਬਹੁਰਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੈ
ਆਇ ॥ ਮਾਰੈ ਰਾਖੈ ਏਕੋ ਆਪਿ ॥ ਮਾਨੁਖ ਕੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਹਾਥਿ ॥ ਤਿਸ ਕੇ

ਤੁ ਕਰਨੁ ਬੁਝਾਵੈ ਤਿਸੁ ਬੁਝੈ ਸੋਇ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੁ ਕੰਠਿ ਪਰੋਇ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿ
ਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ॥੧॥ ਉਸਤਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਿ ਨਿ
ਰੰਕਾਰ॥ ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿ ਬਿਉਹਾਰ॥ ਨਿਰਮਲ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ॥ ਸਦਾ
ਸੁਹੇਲਾ ਕਰਿ ਲੇਹਿ ਜੀਉ॥ ਨੈਨਹੁ ਪੇਖੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਰੰਗੁ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਿਨਸੈ ਸਭ
ਸੰਗੁ॥ ਚਰਨ ਚਲਉ ਮਾਰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ॥ ਮਿਟਹਿ ਪਾਪ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਬਿਚਾ॥ ਕਰ ਹਰਿ
ਕਰਮ ਸ੍ਰਵਨਿ ਹਰਿ ਕਥਾ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਨਾਨਕ ਊਜਲ ਮਥਾ॥੨॥ ਬਡਭਾਗੀ ਤੇ ਜ
ਨ ਜਗ ਮਾਹਿ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਹਿ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜੋ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ॥ ਸੇ
ਧਨਵੰਤ ਗਨੀ ਸੰਸਾਰ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਹਰਿ ਮੁਖੀ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਨਹੁ
ਤੇ ਸੁਖੀ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਏਕੁ ਪਛਾਨੈ॥ ਇਤ ਉਤ ਕੀ ਓਹੁ ਸੋਝੀ ਜਾਨੈ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਜਿਸ
ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਨਿਆ॥੩॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਪਨ
ਆਪੁ ਸੁਝੈ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਜਾਨਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤ॥
ਸਰਬ ਰੋਗ ਤੇ ਓਹੁ ਹਰਿ ਜਨੁ ਰਹਤ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕੇਵਲ ਬਖ੍ਯਾਨੁ॥ ਗ੍ਰਿਹਸਤ
ਮਹਿ ਸੋਈ ਨਿਰਬਾਨੁ॥ ਏਕ ਊਪਰਿ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਆਸਾ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕਟੀਐ ਜ
ਮ ਕੀ ਫਾਸਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਭੂਖ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ ਨ ਲਾਗਹਿ ਦੂਖ॥
੪॥ ਜਿਸ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ॥ ਸੋ ਸੰਤੁ ਸੁਹੇਲਾ ਨਹੀ ਡੁਲਾਵੈ॥ ਜਿ
ਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਹੁ ਕਿਸ ਤੇ ਡਰੈ॥ ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦ੍ਰਿ
ਸਟਾਇਆ॥ ਅਪੁਨੇ ਕਾਰਜ ਮਹਿ ਆਪਿ ਸਮਾਇਆ॥ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ
ਸੀਝਿਆ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਤੁ ਸਭੁ ਬੁਝਿਆ॥ ਜਬ ਦੇਖਉ ਤਬ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
ਮੂਲੁ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੂਖਮੁ ਸੋਈ ਅਸਥੂਲੁ॥੫॥ ਨਾ ਕਿਛੁ ਜਨਮੈ ਨਾ ਕਿਛੁ ਮਰੈ॥
ਆਪਨ ਚਲਿਤੁ ਆਪ ਹੀ ਕਰੈ॥ ਆਵਨੁ ਜਾਵਨੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਨਦ੍ਰਿਸਟਿ॥ ਆ
ਗਿਆਕਾਰੀ ਧਾਰੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਗਲ ਮਹਿ ਆਪਿ॥ ਅਨਿਕ

ਤੁਗਾਤਿ ਰਾਚੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿਆ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਖੰਡਾ ॥ ਧਾਰਣ ਧਾਰਿ ਰਹਿ
ਓ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ॥ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ਪੁਰਖ ਪਰਤਾਪਾ ॥ ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਤ ਨਾਨਕ ਜਾਪਿ
॥੬॥ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਸੁ ਸੋਭਾਵੰਤਾ ॥ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ਉਧਰੈ ਤਿਨ ਮੰਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ
ਸੇਵਕ ਸਗਲ ਉਧਾਰਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਨਾ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ
ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਪਿ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥ ਉਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋਈ ਲਾਗੈ
॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਬਡਭਾਗੈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਾਵਹਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿ
ਨ ਪੁਰਖ ਕਉ ਊਤਮ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥੭॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ
ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ॥ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਹੋਵੈ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋਇ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੀਆ ਜਨ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ॥ ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪ
ਜੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥ ਓਇ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਉਨਹੂ ਬਨਿ ਆਏ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਆ
ਪਿ ਦੀਨੋ ਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜਨੁ ਏਕੋ ਜਾਨੁ ॥੮॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ
ਭਰਪੂਰ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨਨਹਾਰ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੀਐ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿ
ਹਾਰ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਟੂਟੀ ਗਾਢਨਹਾਰ ਗੁਪਾਲ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਆਪੇ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਸਗਲ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਜਿਸੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ
॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ ਆਪਨ ਕੀਆ
ਕਛੂ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਸਉ ਪ੍ਰਾਨੀ ਲੋਚੈ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਕਿਛੁ ਕਾਮ ॥ ਗਤਿ
ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਏਕ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥੧॥ ਰੂਪਵੰਤੁ ਹੋਇ ਨਾਹੀ ਮੋਹੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜੋਤਿ ਸਗਲ
ਘਟ ਸੋਹੈ ॥ ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ਕਿਆ ਕੋ ਗਰਬੈ ॥ ਜਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਦਰ
ਬੈ ॥ ਅਤਿ ਸੂਰਾ ਜੇ ਕੋਊ ਕਹਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਲਾ ਬਿਨਾ ਕਹ ਧਾਵੈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਹੋਇ ਬਹੈ
ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਦੇਨਹਾਰੁ ਜਾਨੈ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂਟੈ ਹਉ ਰੋਗੁ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਸੋ ਜਨੁ ਸਦਾ ਅਰੋਗੁ ॥੨॥ ਜਿਉ ਮੰਦਰ ਕਉ ਥਾਮੈ ਥੰਮਨੁ ॥ ਤਿਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ

ਮਨਹਿ ਅਸਥੰਮਨੁ ॥ ਜਿਉ ਪਾਖਾਣੁ ਨਾਵ ਚੜਿ ਤਰੈ ॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਗਤੁ
ਨਿਸਤਰੈ ॥ ਜਿਉ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਹੋਇ ਬਿ
ਗਾਸੁ ॥ ਜਿਉ ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਮਹਿ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰ
ਗਟਾਵੈ ॥ ਤਿਨ ਸੰਤਨ ਕੀ ਬਾਛਉ ਧੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਹਰਿ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ॥੫॥ ਮਨ ਮੂ
ਰਖ ਕਾਹੇ ਬਿਲਲਾਈਐ ॥ ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈਐ ॥ ਦੂਖ ਸੂਖ
ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ॥ ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਤੂ ਤਿਸਹਿ ਚਿਤਾਰੁ ॥ ਜੋ ਕਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਸੁ
ਖੁ ਮਾਨੁ ॥ ਭੂਲਾ ਕਾਹੇ ਫਿਰਹਿ ਅਜਾਨ ॥ ਕਉਨ ਬਸਤੁ ਆਈ ਤੇਰੈ ਸੰਗ ॥ ਲਪਟਿ
ਰਹਿਓ ਰਸਿ ਲੋਭੀ ਪਤੰਗ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਹਿਰਦੇ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘ
ਰਿ ਜਾਹਿ ॥੬॥ ਜਿਸੁ ਵਖਰ ਕਉ ਲੈਨਿ ਤੂ ਆਇਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਘਰਿ
ਪਾਇਆ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਲੇਹੁ ਮਨ ਮੋਲਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਤੋਲਿ
॥ ਲਾਦਿ ਖੇਪ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਚਾਲੁ ॥ ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਬਿਖਿਆ ਜੰਜਾਲ
॥ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਇ ॥ ਇਹੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਿ
ਰਲਾ ਵਾਪਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥੭॥ ਚਰਨ ਸਾਧ ਕੇ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਉ
॥ ਅਰਪਿ ਸਾਧ ਕਉ ਅਪਨਾ ਜੀਉ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਰਹੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸਾਧ ਊਪਰਿ
ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈ
ਐ ॥ ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਤੇ ਸਾਧੂ ਰਾਖੈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ॥ ਓਟ ਗਹੀ
ਸੰਤਹ ਦਰਿ ਆਇਆ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਪਾਇਆ ॥੮॥ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਉ ਜੀ
ਵਾਲਨਹਾਰ ॥ ਭੂਖੇ ਕਉ ਦੇਵਤ ਅਧਾਰ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ ॥ ਪੁਰ
ਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਣਾ ਪਾਹਿ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਓਹੁ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂ
ਸਰ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ॥ ਜਪਿ ਜਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣੀ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਨਿਰਮਲ ਇਹ ਕਰਣੀ
॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਥੀਆ ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਮ

ਨਿਗੁਰਕੀਪਰਤੀਤਿ।ਤਿਸੁਜਨਆਵੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਚੀਤਿ।ਭਗਤੁਭਗਤੁਸੁ
ਨੀਐਤਿਹੁਲੋਇ।ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਏਕੋਹੋਇ।ਸਚੁਕਰਣੀਸਚੁਤਾਕੀਰਹਤ
।ਸਚੁਹਿਰਦੈਸਤਿਮੁਖਿਕਹਤ।ਸਾਚੀਦ੍ਰਿਸਟਿਸਾਚਾਆਕਾਰੁ।ਸਚੁਵਰਤੈ
ਸਾਚਾਪਾਸਾਰੁ।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਿਨਿਸਚੁਕਰਿਜਾਤਾ।ਨਾਨਕਸੋਜਨੁਸਚਿਸਮਾ
ਤਾ।੮।੧੫। ਸਲੋਕੁ। ਰੂਪੁਨਰੇਖਨਰੰਗੁਕਿਛੁਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣਤੇਪ੍ਰਭਭਿੰ
ਨ।ਤਿਸਹਿਬੁਝਾਏਨਾਨਕਾਜਿਸੁਹੋਵੈਸੁਪ੍ਰਸੰਨ।੧। ਅਸਟਪਦੀ। ਅਬਿ
ਨਾਸੀਪ੍ਰਭੁਮਨਮਹਿਰਾਖੁ।ਮਾਨੁਖਕੀਤੂਪ੍ਰੀਤਿਤਿਆਗੁ।ਤਿਸਤੇਪਰੈਨਾਹੀਕਿ
ਛੁਕੋਇ।ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਏਕੋਸੋਇ।ਆਪੇਬੀਨਾਆਪੇਦਾਨਾ।ਗਹਿਰਗੰਭੀ
ਰੁਗਹੀਰੁਸੁਜਾਨਾ।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਗੋਬਿੰਦ।ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਦਇਆਲਬ
ਖਸੰਦ।ਸਾਧਤੇਰੇਕੀਚਰਨੀਪਾਉ।ਨਾਨਕਕੈਮਨਿਇਹੁਅਨਰਾਉ।੧।ਮਨਸਾਪੂ
ਰਨਸਰਨਜੋਗ।ਜੋਕਰਿਪਾਇਆਸੋਈਹੋਗੁ।ਹਰਨਭਰਨਜਾਕਾਨੇਤ੍ਰਫੋਰੁ।ਤਿਸ
ਕਾਮੰਤ੍ਰੁਨਜਾਨੈਹੋਰੁ।ਅਨਦਰੂਪਮੰਗਲਸਦਜਾਕੈ।ਸਰਬਥੋਕਸੁਨੀਅਹਿ
ਘਰਿਤਾਕੈ।ਰਾਜਮਹਿਰਾਜੁਜੋਗਮਹਿਜੋਗੀ।ਤਪਮਹਿਤਪੀਸਰੁਗ੍ਰਿਹਸਤਮਹਿਭੋ
ਗੀ।ਧਿਆਇਧਿਆਇਭਗਤਹਸੁਖੁਪਾਇਆ।ਨਾਨਕਤਿਸੁਪੁਰਖਕਾਕਿਨੈਅੰ
ਤੁਨਪਾਇਆ।੨।ਜਾਕੀਲੀਲਾਕੀਮਿਤਿਨਾਹਿ।ਸਗਲਦੇਵਹਾਰੇਅਵਗਾਹਿ
।ਪਿਤਾਕਾਜਨਮੁਕਿਜਾਨੈਪੂਤੁ।ਸਗਲਪਰੋਈਅਪੁਨੈਸੂਤਿ।ਸੁਮਤਿਗਿਆ
ਨੁਧਿਆਨੁਜਿਨਦੇਇ।ਜਨਦਾਸਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਸੇਇ।ਤਿਹੁਗੁਣਮਹਿਜਾਕਉਭ
ਰਮਾਏ।ਜਨਮਿਮਰੈਫਿਰਿਆਵੈਜਾਏ।ਊਚਨੀਚਤਿਸਕੇਅਸਥਾਨ।ਜੈਸਾ
ਜਨਾਵੈਤੈਸਾਨਾਨਕਜਾਨ।੩।ਨਾਨਾਰੂਪਨਾਨਾਜਾਕੇਰੰਗ।ਨਾਨਾਭੇਖਕਰਹਿਇਕਰੰਗ
।ਨਾਨਾਬਿਧਿਕੀਨੋਬਿਸਥਾਰੁ।ਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀਏਕੰਕਾਰੁ।ਨਾਨਾਚਲਿਤਕਰੇਖਿਨ
ਮਾਹਿ।ਪੂਰਿਰਹਿਓਪੂਰਨੁਸਭਠਾਇ।ਨਾਨਾਬਿਧਿਕਰਿਬਨਤਬਨਾਈ।ਅਪਨੀ

ਕੀਆ ਤਿਸ ਆਪੇ ਪਾਈ ॥ ਸਭਿ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭ ਤਿਸ ਕੇ ਠਾਉ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨ
ਕ ਨਾਉ ॥੪॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲੇ ਜੰਤ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ ਨਾਮ ਕੇ
ਧਾਰੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸੁਨਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਅ
ਗਾਸ ਪਤਾਲ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲ ਆਕਾਰ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਪੁਰੀਆ ਸਭ ਭਵਨ ॥ ਨਾ
ਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਧਰੇ ਸੁਨਿ ਸ੍ਰਵਨ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਅਪਨੈ ਨਾਮਿ ਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਚ
ਉਥੇ ਪਦ ਮਹਿ ਸੋ ਜਨੁ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥੫॥ ਰੂਪੁ ਸਤਿ ਜਾ ਕਾ ਸਤਿ ਅਸਥਾਨੁ ॥ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿ
ਕੇਵਲ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਕਰਤੂਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਜਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸ
ਤਿ ਕਰਮੁ ਜਾ ਕੀ ਰਚਨਾ ਸਤਿ ॥ ਮੂਲੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਉਤਪਤਿ ॥ ਸਤਿ ਕਰਣੀ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰ
ਮਲੀ ॥ ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਤਿਸਹਿ ਸਭ ਭਲੀ ॥ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਬਿ
ਸ੍ਵਾਸੁ ਸਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ॥੬॥ ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਉਪਦੇਸ ॥ ਸਤਿ ਤੇ ਜਨ ਜਾ ਕੈ
ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਵੇਸ ॥ ਸਤਿ ਨਿਰਤਿ ਬੂਝੈ ਜੇ ਕੋਇ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਆਪਿ ਸ
ਤਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਤਿ ॥ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੀ ਮਿਤਿ ਗਤਿ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁ ਕਰਣੈ
ਹਾਰੁ ॥ ਅਵਰ ਨ ਬੂਝਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿ
ਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਵਰਤੀਆ ॥੭॥ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਜਿਨਿ ਬੂਝਿਆ ਤਿ
ਸੁ ਆਇਆ ਸ੍ਵਾਦ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਚਿ ਜਨ ਰਹੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਪਦਾਰਥ ਲਹੇ ॥ ਓ
ਇ ਦਾਤੇ ਦੁਖ ਕਾਟਨਹਾਰ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰ ॥ ਜਨ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਜ
ਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀਰਤਨੁ ਜਨੁ ਗਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾ
ਨਕ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥੮॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭਿ
ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭਿ ਸਚੁ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਚਰਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪਰਸਨਹਾਰ ॥
ਪੂਜਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸੇਵਦਾਰ ॥ ਦਰਸਨੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪੇਖਨਹਾਰ ॥ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਧਿ
ਆਵਨਹਾਰ ॥ ਆਪਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਭ ਧਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਗੁਣ ਆਪੇ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥ ਸਬ

ਜੁਸਤਿਸਤਿਪ੍ਰਭੁਬਕਤਾ॥ਸੁਰਤਿਸਤਿਸਤਿਜਸੁਸੁਨਤਾ॥ਬੁਝਨਹਾਰਕਉਸ
ਤਿਸਭੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਸਤਿਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥੫॥ਸਤਿਸਰੂਪੁਰਿਦੈਜਿਨਿਮਾਨਿ
ਆ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਤਿਨਿਮੂਲੁਪਛਾਨਿਆ॥ਜਾਕੈਰਿਦੈਬਿਸ੍ਵਾਸੁਪ੍ਰਭਆਇ
ਆ॥ਤਤੁਗਿਆਨੁਤਿਸੁਮਨਿਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ਭੈਤੇਨਿਰਭਉਹੋਇਬਸਾਨਾ॥
ਜਿਸਤੇਉਪਜਿਆਤਿਸੁਮਾਹਿਸਮਾਨਾ॥ਬਸਤੁਮਾਹਿਲੇਬਸਤੁਗਡਾਈ॥
ਤਾਕਉਭਿੰਨਨਕਹਨਾਜਾਈ॥ਬੂਝੈਬੂਝਨਹਾਰੁਬਿਬੇਕ॥ਨਾਰਾਇਨਮਿਲੇਨਾਨ
ਕਏਕ॥੬॥ਠਾਕੁਰਕਾਸੇਵਕੁਆਗਿਆਕਾਰੀ॥ਠਾਕੁਰਕੇਸੇਵਕੁਸਦਾਪੂਜਾਰੀ॥
ਠਾਕੁਰਕੇਸੇਵਕਕੈਮਨਿਪਰਤੀਤਿ॥ਠਾਕੁਰਕੇਸੇਵਕਕੀਨਿਰਮਲਰੀਤਿ॥ਠਾਕੁਰ
ਕਉਸੇਵਕੁਜਾਨੈਸੰਗਿ॥ਪ੍ਰਭਕਾਸੇਵਕੁਨਾਮਕੈਰੰਗਿ॥ਸੇਵਕਕਉਪ੍ਰਭਪਾਲਨ
ਹਾਰਾ॥ਸੇਵਕਕੀਰਾਖੈਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ਸੋਸੇਵਕੁਜਿਸੁਦਇਆਪ੍ਰਭੁਧਾਰੈ॥ਨਾਨਕਸੋ
ਸੇਵਕੁਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਰੈ॥੭॥ਅਪੁਨੇਜਨਕਾਪਰਦਾਢਾਕੈ॥ਅਪਨੇਸੇਵਕਕੀ
ਸਰਪਰਰਾਖੈ॥ਅਪਨੇਦਾਸਕਉਦੇਇਵਡਾਈ॥ਅਪੁਨੇਸੇਵਕਕਉਨਾਮੁਜਪਾ
ਈ॥ਅਪਨੇਸੇਵਕਕੀਆਪਿਪਤਿਰਾਖੈ॥ਤਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕੋਇਨਲਾਖੈ॥ਪ੍ਰਭਕੇਸੇ
ਵਕਕਉਕੋਨਪਹੂਚੈ॥ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਊਚਤੇਊਚੇ॥ਜੋਪ੍ਰਭਿਅਪਨੀਸੇਵਾਲਾਇਆ॥
ਨਾਨਕਸੋਸੇਵਕੁਦਹਦਿਸਿਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥੮॥ਨੀਕੀਕੀਰੀਮਹਿਕਲਰਾਖੈ॥ਭਸਮਕਰੈਲ
ਸਕਰਕੋਟਿਲਾਖੈ॥ਜਿਸਕਾਸਾਸੁਨਕਾਢਤਆਪਿ॥ਤਾਕਉਰਾਖਤਦੇਕਰਿਹਾਥ॥ਮਾਨ
ਸਜਤਨਕਰਤਬਹੁਭਾਤਿ॥ਤਿਸਕੇਕਰਤਬਬਿਰਥੇਜਾਤਿ॥ਮਾਰੈਨਰਾਖੈਅਵਰੁ
ਨਕੋਇ॥ਸਰਬਜੀਆਕਾਰਾਖਾਸੋਇ॥ਕਾਹੇਸੋਚਕਰਹਿਰੇਪ੍ਰਾਣੀ॥ਜਪਿਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਭਅਲਖਵਿਡਾਣੀ॥ਬਾਰੰਬਾਰਬਾਰਪ੍ਰਭੁਜਪੀਐ॥ਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਇਹੁਮਨੁ
ਤਨੁਧ੍ਰਪੀਐ॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆ॥ਤਿਸੁਕਿਛੁਅਵਰੁਨਾਹੀਦ੍ਰਿ
ਸਟਾਇਆ॥ਨਾਮੁਧਨੁਨਾਮੋਰੂਪੁਰੰਗੁ॥ਨਾਮੋਸੁਖੁਹਰਿਨਾਮਕਾਸੰਗੁ॥ਨਾਮਰਸਿਜੋਜਨ

ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ॥ਮਨਤਨੁਅੰਤਰਿਨਾਮਿਸਮਾਨੇ॥ਉਠਤਬੈਠਤਸੇਵਕਨਾਮਾ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਜਨਕੈਸੰਗਿਕਾਮਾ॥੬॥ਬੇਛਾਹੁਜਨਸਾਜਨਵਾਹਿਗੁਰਾਤਿ॥
ਪ੍ਰਭਅਪਨੈਜਨਕੀਨੀਦਾਤਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਤਿਆਤਮਕੈਰਚਾਇਆ॥ਪ੍ਰਭਅ
ਪਨੈਸਿਉਤਿਤਸਮਾਇਆ॥ਜੈਸੇਆਏਤਸੇਜਾਨੈ॥ਪ੍ਰਭਅਪਨੇਕਾਹੁਕਮੁਪ
ਛਾਨੈ॥ਤਿਸਕੀਮਹਿਮਾਕਵਨਵਖਾਨਉ॥ਤਿਸਕਾਗੁਨੁਕਹਿਏਕਨਜਾਨਉ
॥ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭਬਸਹਿਹਜੂਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੇਈਜਨਪੂਰੇ॥੭॥ਮਨ
ਮੇਰੇਤਿਨਕੀਓਟਲੇਹਿ॥ਮਨੁਤਨੁਅਪਨਾਤਿਨਜਨਦੇਹਿ॥ਜਿਨਿਜਨਿਅ
ਪਨਾਪ੍ਰਭੂਪਛਾਤਾ॥ਸੋਜਨੁਸਰਬਥੋਕਕਾਦਾਤਾ॥ਤਿਸਕੀਸਰਨਿਸਰਬਸੁਖ
ਪਾਵਹਿ॥ਤਿਸਕੈਦਰਸਿਸਭਿਪਾਪਮਿਟਾਵਹਿ॥ਅਵਰਸਿਆਨਪਸਗਲੀ
ਛਾਡੁ॥ਤਿਸੁਜਨਕੀਤੂਸੇਵਾਲਾਗੁ॥ਆਵਨੁਜਾਨੁਨਹੋਵੀਤੇਰਾ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁ
ਜਨਕੇਪੂਜਹੁਸਦਪੈਰਾ॥੮॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸਤਿਪੁਰਖੁਜਿਨਿਜਾਨਿਆ
ਸਤਿਗੁਰੁਤਿਸਕਾਨਾਉ॥ਤਿਸਕੈਸੰਗਿਸਿਖੁਉਧਰੈਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਉ॥
੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੀਕਰੈਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਸੇਵਕਕਉਗੁਰੁਸ
ਦਾਦਇਆਲ॥ਸਿਖਕੀਗੁਰੁਦੁਰਮਤਿਮਲੁਹਿਰੈ॥ਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿਨਾਮੁ
ਉਚਰੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੇਬੰਧਨਕਾਟੈ॥ਗੁਰਕਾਸਿਖੁਬਿਕਾਰਤੇਹਾਟੈ॥ਸਤਿ
ਗੁਰੁਸਿਖਕਉਨਾਮਧਨੁਦੇਇ॥ਗੁਰਕਾਸਿਖੁਵਡਭਾਗੀਹੇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕਾ
ਹਲਤੁਪਲਤੁਸਵਾਰੈ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕਉਜੀਅਨਾਲਿਸਮਾਰੈ॥੧॥
ਗੁਰਕੈਗ੍ਰਿਹਿਸੇਵਕੁਜੋਰਹੈ॥ਗੁਰਕੀਆਗਿਆਮਨਮਹਿਸਹੈ॥ਆਪਸਕਉਕ
ਰਿਕਛੁਨਜਨਾਵੈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਸਦਧਿਆਵੈ॥ਮਨੁਬੇਚੈਸਤਿਗੁਰਕੈਪਾਸਿ॥
ਤਿਸੁਸੇਵਕਕੇਕਾਰਜਰਾਸਿ॥ਸੇਵਾਕਰਤਹੋਇਨਿਹਕਾਮੀ॥ਤਿਸਕਉਹੋਤਪ
ਰਾਪਤਿਸੁਆਮੀ॥ਅਪਨੀਕ੍ਰਿਪਾਜਿਸੁਆਪਿਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਸੋਸੇਵਕੁਗੁਰਕੀਮਤਿ

ਭੇਟਿਓ॥੨॥ਬੀਸਬਿਸਵੇਗੁਰਕਾਮਨੁਮਾਨੈ॥ਸੋਸੇਵਕੁਪਰਮੇਸੁਰਕੀਗ

ਤਿਜਾਨੈ॥ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਜਿਸੁਰਿਦੈਹਰਿਨਾਉ॥ਅਨਿਕਬਾਰਗੁਰਕਉਬਲਿ

ਜਾਉ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਜੀਅਕਾਦਾਤਾ॥ਆਠਪਹਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਰੰਗਿਰਾਤਾ

॥ਬ੍ਰਹਮਮਹਿਜਨੁਜਨਮਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ॥ਏਕਹਿਆਪਿਨਹੀਕਛੁਭਰਮੁ॥

ਸਹਸਸਿਆਣਪਲਇਆਨਜਾਈਐ॥ਨਾਨਕਐਸਾਗੁਰੁਬਡਭਾਗੀਪਾ

ਈਐ॥੩॥ਸਫਲਦਰਸਨੁਪੇਖਤਪੁਨੀਤ॥ਪਰਸਤਚਰਨਗਤਿਨਿਰਮ

ਲਰੀਤਿ॥ਭੇਟਤਸੰਗਿਰਾਮਗੁਨਰਵੇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਦਰਗਹਗਵੇ॥ਸੁ

ਨਿਕਰਿਬਚਨਕਰਨਆਘਾਨੇ॥ਮਨਿਸੰਤੋਖੁਆਤਮਪਤੀਆਨੇ॥ਪੂਰਾਗੁ

ਰੁਅਖ੍ਹਓਜਾਕਾਮੰਤ੍ਰ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਦ੍ਰਿਸਟਿਪੇਖੈਹੋਇਸੰਤ॥ਗੁਣਬਿਅੰਤ

ਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਇ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਲਏਮਿਲਾਇ॥੪॥ਜਿ

ਹਬਾਏਕਉਸਤਤਿਅਨੇਕ॥ਸਤਿਪੁਰਖਪੂਰਨਬਿਬੇਕ॥ਕਾਹੂਬੋਲਨਪਹੁਚਤ

ਪ੍ਰਾਨੀ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਪ੍ਰਭਨਿਰਬਾਨੀ॥ਨਿਰਾਹਾਰਨਿਰਵੈਰਸੁਖਦਾਈ॥

ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ॥ਅਨਿਕਭਗਤਬੰਦਨਨਿਤਕਰਹਿ॥ਚਰਨਕ

ਮਲਹਿਰਦੈਸਿਮਰਹਿ॥ਸਦਬਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਅਪਨੇ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਪ੍ਰ

ਸਾਦਿਐਸਾਪ੍ਰਭੁਜਪਨੇ॥੫॥ਇਹੁਹਰਿਰਸੁਪਾਵੈਜਨੁਕੋਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈਅ

ਮਰੁਸੋਹੋਇ॥ਉਸੁਪੁਰਖਕਾਨਾਹੀਕਦੇਬਿਨਾਸ॥ਜਾਕੈਮਨਿਪ੍ਰਗਟੇਗੁਨਤਾਸ॥

ਆਠਪਹਰਹਰਿਕਾਨਾਮੁਲੇਇ॥ਸਚੁਉਪਦੇਸੁਸੇਵਕਕਉਦੇਇ॥ਮੋਹਮਾਇ

ਆਕੈਸੰਗਿਨਲੇਪੁ॥ਮਨਮਹਿਰਾਖੈਹਰਿਹਰਿਏਕੁ॥ਅੰਧਕਾਰਦੀਪਕਪਰਗਾ

ਸੇ॥ਨਾਨਕਭਰਮਮੋਹਦੁਖਤਹਤੇਨਾਸੇ॥੬॥ਤਪਤਿਮਾਹਿਠਾਢਿਵਰਤਾਈ॥

ਅਨਦੁਭਇਆਦੁਖਨਾਠੇਭਾਈ॥ਜਨਮਮਰਨਕੇਮਿਟੇਅੰਦੇਸੇ॥ਸਾਧੂਕੇਪੂ

ਰਨਉਪਦੇਸੇ॥ਭਉਚੂਕਾਨਿਰਭਉਹੋਇਬਸੇ॥ਸਗਲਬਿਆਧਿਮਨਤੇਖੈਨਸੇ॥

ਗ੍ਰਿਸਤ ਸਾਂਤਿ ਨਿਰਮਲ ਪਾਪਾਰੀ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਬਿਤਿ
ਪਾਈ ਚੂਕੇ ਭ੍ਰਮ ਗਵਨ ॥ ਸੁਨਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸ੍ਰਵਨ ॥੭॥ ਨਿਰਗੁਨੁ ਆ
ਪਿ ਸਰਗੁਨੁ ਭੀ ਓਹੀ ॥ ਕਲਾ ਧਾਰਿ ਜਿਨਿ ਸਗਲੀ ਮੋਹੀ ॥ ਅਪਨੇ ਚਰਿਤ ਪ੍ਰਭ
ਆਪਿ ਬਨਾਏ ॥ ਅਪਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਰਵਿਆ ਰੂਪ ਰੰਗ ॥ ਭਏ ਪ੍ਰਗਾਸ ਸਾਧ
ਕੈ ਸੰਗ ॥ ਰਚਿ ਰਚਨਾ ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥
੮॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਬਿਖਿਆ ਸਗਲੀ ਛਾਰੁ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਾਵਨਾ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਧਨੁ ਸਾਰੁ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥
ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮ ਆਧਾਰੁ ॥ ਅਵਰਿ ਉਪਾ
ਵ ਸਭਿ ਮੀਤ ਬਿਸਾਰਹੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਮਹਿ ਉਰਿ ਧਾਰਹੁ ॥ ਕਰਨ ਕਾਰ
ਨ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਰਥੁ ॥ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਗਹਹੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਵਥੁ ॥ ਇਹੁ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਹੋਵਹੁ
ਭਗਵੰਤ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ॥ ਏਕ ਆਸ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਸਰ
ਬ ਰੋਗ ਨਾਨਕ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਧਨ ਕਉ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਉਠਿ ਧਾਵਹਿ ॥ ਸੋ
ਧਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਸੁਖ ਕਉ ਨਿਤ ਬਾਛਹਿ ਮੀਤ ॥
ਸੋ ਸੁਖੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਪਰੀਤਿ ॥ ਜਿਸੁ ਸੋਭਾ ਕਉ ਕਰਹਿ ਭਲੀ ਕਰਨੀ ॥ ਸਾ ਸੋ
ਭਾ ਭਜੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨੀ ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵੀ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਰੋਗੁ ਮਿਟੈ ਹਰਿ
ਅਵਖਧੁ ਲਾਇ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਦਰ
ਗਹਿ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਹੁ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵਤ ਆਵੈ
ਠਾਇ ॥ ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਕ
ਲਿ ਤਾਤੀ ਠਾਂਢਾ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਉ ॥ ਭਉ ਬਿ
ਨਸੈ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਆਸ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸ ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਜਾਇ

ਬਸੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਾਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥੩॥ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕਹੈ ਜਨੁ
ਸਾਚਾ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਸੋ ਕਾਚੋ ਕਾਚਾ ॥ ਆਵਾ ਗਵਨੁ ਮਿਟੈ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਾ ॥
ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸਰਨਿ ਗੁਰਦੇਵਾ ॥ ਇਉ ਰਤਨ ਜਨਮ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾ
ਰੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਆਧਾਰੁ ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਨ ਛੂਟਨਹਾਰੇ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ
ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨਿ ਬੰਛਤ ਨਾਨਕ
ਫਲ ਪਾਇ ॥੪॥ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਸਿ ਤੇਰੈ ਧਨਾ ॥ ਤੂੰ ਕਿਆ ਲਪਟਾਵਹਿ ਮੂਰਖ
ਮਨਾ ॥ ਸੁਤ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਅਰੁ ਬਨਿਤਾ ॥ ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਕਵਨ ਸਨਾਥਾ ॥
ਰਾਜ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਛੁਟਕਾਰ ॥ ਅਸੁ ਹਸ
ਤੀ ਰਥ ਅਸਵਾਰੀ ॥ ਝੂਠਾ ਡੰਫੁ ਝੂਠੁ ਪਾਸਾਰੀ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤਿਸੁ ਬੁਝੈ ਨ ਬਿ
ਗਾਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਨਾਨਕ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥੫॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਤੂੰ ਲੇਹਿ ਇ
ਆਨੇ ॥ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਬਹੁ ਡੂਬੇ ਸਿਆਨੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੀਤ
॥ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਤੁਮ੍ਹਾਰੋ ਚੀਤ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਜਨਮ
ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਜਾਹਿ ॥ ਆਪਿ ਜਪਹੁ ਅਵਰਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥ ਸੁਨ
ਤ ਕਹਤ ਰਹਤ ਗਤਿ ਪਾਵਹੁ ॥ ਸਾਰ ਭੂਤ ਸਤਿ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਨਾ
ਨਕ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੬॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤੇਰੀ ਉਤਰਸਿ ਮੈਲੁ ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਹਉਮੈ
ਬਿਖੁ ਫੈਲੁ ॥ ਹੋਹਿ ਅਚਿੰਤੁ ਬਸੈ ਸੁਖ ਨਾਲਿ ॥ ਸਾਸਿ ਗ੍ਰਾਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥
ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲੀ ਮਨਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਧਨਾ ॥ ਹਰਿ ਪੂੰਜੀ
ਸੰਚਿ ਕਰਹੁ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਦਰਗਹ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਦੇ
ਖੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ॥੭॥ ਏਕੋ ਜਪਿ ਏਕੋ ਸਾਲਾਹਿ ॥ ਏਕੁ ਸਿ
ਮਰਿ ਏਕੋ ਮਨ ਆਹਿ ॥ ਏਕਸ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ਅਨੰਤ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪਿ ਏਕ ਭਗ
ਵੰਤ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਏਕੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਆਪਿ ॥ ਅਨਿਕ ਬਿਸ

ਥਾਰਏਕਤੇਭਏਹੋਇਏਕੁਅਗਾਧਿਪਗਛੁਟਗਏਹੋਇਅਨਤਨਅੰਤਰਿਏਕੁਪ੍ਰਭੁ
ਰਾਤਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਇਕੁਜਾਤਾ॥੮॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਫਿਰਤਫਿਰ
ਤਪ੍ਰਭਆਇਆਪਰਿਆਤਉਸਰਨਾਇ॥ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਬੇਨਤੀਅਪਨੀਭਗ
ਤੀਲਾਇ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਜਾਚਕਜਨੁਜਾਚੈਪ੍ਰਭਦਾਨੁ॥ਕਰਿਕਿਰ
ਪਾਦੇਵਹੁਹਰਿਨਾਮੁ॥ਸਾਧਜਨਾਕੀਮਾਗਉਧੂਰਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮੇਰੀਸਰਧਾਪੂ
ਰਿ॥ਸਦਾਸਦਾਪ੍ਰਭਕੇਗੁਨਗਾਵਉ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਭਤੁਮਹਿਧਿਆਵਉ॥
ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੈਪ੍ਰੀਤਿ॥ਭਗਤਿਕਰਉਪ੍ਰਭਕੀਨਿਤਨੀਤਿ॥ਏਕਓਟ
ਏਕੋਆਧਾਰੁ॥ਨਾਨਕੁਮਾਗੈਨਾਮੁਪ੍ਰਭਸਾਰੁ॥੧॥ਪ੍ਰਭਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਮਹਾਸੁਖੁ
ਹੋਇ॥ਹਰਿਰਸੁਪਾਵੈਬਿਰਲਾਕੋਇ॥ਜਿਨਚਾਖਿਆਸੇਜਨਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ॥
ਪੂਰਨਪੁਰਖਨਹੀਡੋਲਾਨੇ॥ਸੁਭਰਭਰੇਪ੍ਰੇਮਰਸਰੰਗਿ॥ਉਪਜੈਚਾਉਸਾਧ
ਕੈਸੰਗਿ॥ਪਰੇਸਰਨਿਆਨਸਭਤਿਆਗਿ॥ਅੰਤਰਿਪ੍ਰਗਾਸੁਅਨਦਿਨੁਲਿ
ਵਲਾਗਿ॥ਬਡਭਾਗੀਜਪਿਆਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਹੋਇ॥੨॥
ਸੇਵਕਕੀਮਨਸਾਪੂਰੀਭਈ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਨਿਰਮਲਮਤਿਲਈ॥ਜਨਕਉਪ੍ਰ
ਭੁਹੋਇਓਦਇਆਲੁ॥ਸੇਵਕੁਕੀਨੋਸਦਾਨਿਹਾਲੁ॥ਬੰਧਨਕਾਟਿਮੁਕਤਿਜਨੁ
ਭਇਆ॥ਜਨਮਮਰਨਦੂਖੁਭ੍ਰਮੁਗਇਆ॥ਇਛਪੁਨੀਸਰਧਾਸਭਪੂਰੀ॥ਰਵਿ
ਰਹਿਆਸਦਸੰਗਿਹਜੂਰੀ॥ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਨਿਲੀਆਮਿਲਾਇ॥ਨਾਨਕਭਗ
ਤੀਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੩॥ਸੋਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿਘਾਲਨਭਾਨੈ॥ਸੋਕਿਉਬਿਸਰੈ
ਜਿਕੀਆਜਾਨੈ॥ਸੋਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿਨਿਸਭੁਕਿਛੁਦੀਆ॥ਸੋਕਿਉਬਿਸਰੈ
ਜਿਜੀਵਨਜੀਆ॥ਸੋਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿਅਗਨਿਮਹਿਰਾਖੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਬਿ
ਰਲਾਲਾਖੈ॥ਸੋਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿਬਿਖੁਤੇਕਾਢੈ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਟੂਟਾਗਾਢੈ॥
ਗੁਰਿਪੂਰੈਤਤੁਇਹੈਬੁਝਾਇਆ॥ਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਨਾਨਕਜਨਧਿਆਇਆ॥੪॥

ਸਾਜਨਸੰਤਕਰਹੁਇਹੁਕਾਮੁ॥ਆਨਤਿਆਗਿਜਪਹੁਹਰਿਨਾਮੁ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿ
ਸਿਮਰਿਸੁਖੁਪਾਵਹੁ॥ਆਪਿਜਪਹੁਅਵਰਹਨਾਮੁਜਪਾਵਹੁ॥ਭਗਤਿਭਾਇਤਰੀ
ਐਸੰਸਾਰੁ॥ਬਿਨੁਭਗਤੀਤਨੁਹੋਸੀਛਾਰੁ॥ਸਰਬਕਲਿਆਣਸੂਖਨਿਧਿਨਾਮੁ॥
ਬੂਡਤਜਾਤਪਾਏਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥ਸਗਲਦੂਖਕਾਹੋਵਤਨਾਸੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪਹੁ
ਗੁਨਤਾਸੁ॥੫॥ਉਪਜੀਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇਮਰਸੁਚਾਉ॥ਮਨਿਤਨਿਅੰਤਰਿਇਹੀਸੁਆਉ॥
ਨੇਤ੍ਰਹੁਪੇਖਿਦਰਸੁਸੁਖੁਹੋਇ॥ਮਨੁਬਿਗਸੈਸਾਧਚਰਨਧੋਇ॥ਭਗਤਜਨਾਕੈ
ਮਨਿਤਨਿਰੰਗੁ॥ਬਿਰਲਾਕੋਊਪਾਵੈਸੰਗੁ॥ਏਕਬਸਤੁਦੀਜੈਕਰਿਮਇਆ॥ਗੁ
ਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਮੁਜਪਿਲਇਆ॥ਤਾਕੀਉਪਮਾਕਹੀਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਰਹਿਆਸ
ਰਬਸਮਾਇ॥੬॥ਪ੍ਰਭਬਖਸੰਦਦੀਨਦਇਆਲ॥ਭਗਤਿਵਛਲਸਦਾਕਿ
ਰਪਾਲ॥ਅਨਾਥਨਾਥਗੋਬਿੰਦਗੁਪਾਲ॥ਸਰਬਘਟਾਕਰਤਪ੍ਰਤਪਾਲ॥ਆ
ਦਿਪੁਰਖਕਾਰਣਕਰਤਾਰ॥ਭਗਤਜਨਾਕੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰ॥ਜੋਜੋਜਪੈਸੁਹੋਇਪੁਨੀ
ਤ॥ਭਗਤਿਭਾਇਲਾਵੈਮਨਿਹੀਤ॥ਹਮਨਿਰਗੁਨੀਆਨੀਚਅਜਾਨ॥ਨਾਨਕ
ਤੁਮਰੀਸਰਨਿਪੁਰਖਭਗਵਾਨ॥੭॥ਸਰਬਬੈਕੁੰਠਮੁਕਤਿਮੋਖਪਾਏ॥ਏਕਨਿਮਖ
ਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਏ॥ਅਨਿਕਰਾਜਭੋਗਬਡਿਆਈ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਕਥਾਮਨਿਭਾਈ
॥ਬਹੁਭੋਜਨਕਾਪਰਸੰਗੀਤ॥ਰਸਨਾਜਪਤੀਹਰਿਹਰਿਨੀਤ॥ਭਲੀਸੁਕਰਨੀਸੋਭ
ਧਨਵੰਤ॥ਹਿਰਦੈਬਸੇਪੂਰਨਗੁਰਮੰਤ॥ਸਾਧਸੰਗਿਪ੍ਰਭਦੇਹੁਨਿਵਾਸ॥ਸਰਬਸੂ
ਖਨਾਨਕਪਰਗਾਸ॥੮॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸਰਗੁਨਨਿਰਗੁਨਨਿਰੰਕਾਰਸੁੰਨਸ
ਮਾਧੀਆਪਿ॥ਆਪਨਕੀਆਨਾਨਕਾਆਪੇਹੀਫਿਰਿਜਾਪਿ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥
ਜਬਅਕਾਰੁਇਹੁਕਛੁਨਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ॥ਪਾਪਪੁੰਨਤਬਕਹਤੇਹੋਤਾ॥ਜਬਧਾਰੀ
ਆਪਨਸੁੰਨਸਮਾਧਿ॥ਤਬਬੈਰਬਿਰੋਧਕਿਸੁਸੰਗਿਕਮਾਤਿ॥ਜਬਇਸਕਾਬ
ਰਨੁਚਿਹਨੁਨਜਾਪਤ॥ਤਬਹਰਖਸੋਗਕਹੁਕਿਸਹਿਬਿਆਪਤ॥ਜਬਆਪਨਆ

ਪੁਆਪਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮ॥ਤਬਮੋਹੁਕਹਾਕਿਸੁਹੋਵਤਭਰਮਾ॥ਆਪਨਖੇਲੁਆ ੧੨੫
ਪਿਵਰਤੀਜਾ॥ਨਾਨਕਕਰਨੈਹਾਰੁਨਦੂਜਾ॥੧॥ਜਬਹੋਵਤਪ੍ਰਭਕੇਵਲਧਨੀ॥ਤਬ
ਬੰਧਮੁਕਤਿਕਹੁਕਿਸਕਉਗਨੀ॥ਜਬਏਕਹਿਹਰਿਅਗਮਅਪਾਰ॥ਤਬ
ਨਰਕਸੁਰਗਕਹੁਕਉਨਅਉਤਾਰ॥ਜਬਨਿਰਗੁਨਪ੍ਰਭਸਹਜਸੁਭਾਇ॥ਤ
ਬਸਿਵਸਕਤਿਕਹਹੁਕਿਤੁਠਾਇ॥ਜਬਆਪਹਿਆਪਿਅਪਨੀਜੋਤਿਧਰੈ॥
ਤਬਕਉਨਨਿਡਰੁਕਉਨਕਤਡਰੈ॥ਆਪਨਚਲਿਤਆਪਿਕਰਨੈਹਾਰ॥ਨਾ
ਨਕਠਾਕੁਰਅਗਮਅਪਾਰ॥੨॥ਅਬਿਨਾਸੀਸੁਖਆਪਨਆਸਨ॥ਤਹਜਨਮ
ਮਰਨਕਹੁਕਹਾਬਿਨਾਸਨ॥ਜਬਪੂਰਨਕਰਤਾਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਤਬਜਮਕੀਤ੍ਰਾਸ
ਕਹਹੁਕਿਸੁਹੋਇ॥ਜਬਅਬਿਗਤਅਗੋਚਰਪ੍ਰਭਏਕਾ॥ਤਬਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਕਿ
ਸੁਪੂਛਤਲੇਖਾ॥ਜਬਨਾਥਨਿਰੰਜਨਅਗੋਚਰਅਗਾਧੇ॥ਤਬਕਉਨਛੁਟੇ
ਕਉਨਬੰਧਨਬਾਧੇ॥ਆਪਨਆਪਿਆਪਹੀਅਚਰਜਾ॥ਨਾਨਕਆਪਨਰੂਪ
ਆਪਹੀਉਪਰਜਾ॥੩॥ਜਹਨਿਰਮਲਪੁਰਖੁਪੁਰਖਪਤਿਹੋਤਾ॥ਤਹਬਿ
ਨੁਮੈਲੁਕਹਹੁਕਿਆਧੋਤਾ॥ਜਹਨਿਰੰਜਨਨਿਰੰਕਾਰਨਿਰਬਾਨ॥ਤਹਕਉਨ
ਕਉਮਾਨਕਉਨਅਭਿਮਾਨ॥ਜਹਸਰੂਪਕੇਵਲਜਗਦੀਸ॥ਤਹਛਲਛਿਦ੍ਰ
ਲਗਤਕਹੁਕੀਸ॥ਜਹਜੋਤਿਸਰੂਪੀਜੋਤਿਸੰਗਿਸਮਾਵੈ॥ਤਹਕਿਸਹਿਭੂਖਕਵ
ਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਕਰਨੈਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਕਰਤੇਕਾਨਾਹਿਸੁਮਾਰੁ॥੪॥ਜਬ
ਅਪਨੀਸੋਭਾਆਪਨਸੰਗਿਬਨਾਈ॥ਤਬਕਉਨਮਾਇਬਾਪਮਿਤ੍ਰਸੁਤਭਾਈ॥
ਜਹਸਰਬਕਲਾਆਪਹਿਪਰਬੀਨ॥ਤਹਬੇਦਕਤੇਬਕਹਾਕੋਊਚੀਨ॥ਜਬ
ਆਪਨਆਪੁਆਪਿਉਰਿਧਾਰੈ॥ਤਉਸਗਨਅਪਸਗਨਕਹਾਬੀਚਾਰੈ॥ਜਹ
ਆਪਨਊਚਆਪਨਆਪਿਨੇਰਾ॥ਤਹਕਉਨਠਾਕੁਰੁਕਉਨੁਕਹੀਐਚੇਰਾ
ਤਹਕਉਨਠਾਕੁਰੁਕਉਨੁਕਹੀਐਚੇਰਾ॥ਬਿਸਮਨਬਿਸਮਰਹੇਬਿਸਮਾਦ॥ਨਾਨਕਅ

ਪਨੀਗਤਿਜਾਨਤੁਆਪਿ॥੪॥ਜਹਅਛਲਅਛੇਦਅਭੇਦਸਮਾਇਆ॥ਊਹ
ਕਿਸਹਿਬਿਆਪਤਮਾਇਆ॥ਆਪਸਕਉਆਪਹਿਆਦੇਸੁ॥ਤਿਹੁ
ਗੁਣਕਾਨਾਹੀਪਰਵੇਸੁ॥ਜਹਏਕਹਿਏਕਏਕਭਗਵੰਤਾ॥ਤਹਕਉਨੁਅ
ਚਿੰਤੁਕਿਸੁਲਾਗੈਚਿੰਤਾ॥ਜਹਆਪਨਆਪੁਆਪਿਪਤੀਆਰਾ॥ਤਹਕਉ
ਨੁਕਥੈਕਉਨੁਸੁਨਨੈਹਾਰਾ॥ਬਹੁਬੇਅੰਤਊਚਤੇਊਚਾ॥ਨਾਨਕਆਪਸਕਉਆ
ਪਹਿਪਹੂਚਾ॥੫॥ਜਹਆਪਿਰਚਿਓਪਰਪੰਚੁਆਕਾਰੁ॥ਤਿਹੁ
ਗੁਣਮਹਿਕੀਨੋਬਿਸਥਾਰੁ॥ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਤਹਭਈਕਹਾਵਤ॥ਕੋਊਨਰਕ
ਕੋਊਸੁਰਗਬੰਛਾਵਤ॥ਆਲਜਾਲਮਾਇਆਜੰਜਾਲ॥ਹਉਮੈ
ਮੋਹਭਰਮਭੈਭਾਰ॥ਦੂਖਸੂਖਮਾਨਅਪਮਾਨ॥ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਕੀਓ
ਬਖ੍ਯ੍ਯਾਨ॥ਆਪਨਖੇਲੁਆਪਿਕਰਿਦੇਖੈ॥ਖੇਲੁਸੰਕੋਚੈਤਉਨਾਨਕਏ
ਕੈ॥੬॥ਜਹਅਬਿਗਤੁਭਗਤੁਤਹਆਪਿ॥ਜਹਪਸਰੈਪਾਸਾਰੁਸੰਤ
ਪਰਤਾਪਿ॥ਦੁਹੂਪਾਖਕਾਆਪਹਿਧਨੀ॥ਉਨਕੀਸੋਭਾਉਨਹੂਬ
ਨੀ॥ਆਪਹਿਕਉਤਕਕਰੈਅਨੰਦਚੋਜ॥ਆਪਹਿਰਸਭੋਗਨਨਿਰਜੋਗ॥
ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਆਪਨਨਾਇਲਾਵੈ॥ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਖੇਲਖਿਲਾ
ਵੈ॥ਬੇਸੁਮਾਰਅਥਾਹਅਗਨਤਅਤੋਲੈ॥ਜਿਉਬੁਲਾਵਹੁਤਿਉਨਾਨ
ਕਦਾਸੁਬੋਲੈ॥੮॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਜੀਅਜੰਤਕੇਠਾਕੁਰਾਆ
ਪੇਵਰਤਣਹਾਰ॥ਨਾਨਕਏਕੋਪਸਰਿਆਦੂਜਾਕਹਦ੍ਰਿਸਟਾਰ॥੧॥
ਅਸਟਪਦੀ॥ ਆਪਿਕਥੈਆਪਿਸੁਨਨੈਹਾਰੁ॥ਆਪਹਿਏਕੁਆਪਿ
ਬਿਸਥਾਰੁ॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਏ॥ਆਪਨੈਭਾਣੈਲਏਸ
ਮਾਏ॥ਤੁਮਤੇਭਿੰਨਨਹੀਕਿਛੁਹੋਇ॥ਆਪਨਸੂਤਿਸਭੁਜਗਤੁਪਰੋਇ॥
ਜਾਕਉਪ੍ਰਭਜੀਉਆਪਿਬੁਝਾਏ॥ਸਚੁਨਾਮੁਸੋਈਜਨੁਪਾਏ॥ਸੋਸਮ

ਰਸੀ ਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਜੇਤਾ ॥੪॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ
ਤਾ ਕੈ ਹਾਥਿ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥੁ ॥ ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਕੋਇ ਨ ਮਾ
ਰੈ ॥ ਸੋ ਮੂਆ ਜਿਸੁ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੈ ॥ ਤਿਸੁ ਤਜਿ ਅਵਰ ਕਹਾ ਕੋ ਜਾਇ ॥ ਸਭ
ਸਿਰਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ॥ ਜੀਅ ਕੀ ਜੁਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਸਭ ਹਾਥਿ ॥ ਅੰਤਰਿ
ਬਾਹਰਿ ਜਾਨਹੁ ਸਾਥਿ ॥ ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ
ਬਲਿਹਾਰ ॥੫॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਦਇਆਲ ॥ ਸਭ ਊਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲ
॥ ਅਪਨੇ ਕਰਤਬ ਜਾਨੈ ਆਪਿ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਹਿਓ ਬਿਆਪਿ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾ
ਲੈ ਜੀਅਨ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥ ਜੋ ਜੋ ਰਚਿਓ ਸੁ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਤਿ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ
ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਮਨ ਅੰਤਰਿ
ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥ ਕਰਨਹਾਰੁ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਨਿਆ ॥੬॥ ਜਨੁ ਲਾਗਾ
ਹਰਿ ਏਕੈ ਨਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਸੇਵਾ ਬਨਿ ਆ
ਈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ॥ ਇਸ ਤੇ ਊਪਰਿ ਨਹੀ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮ
ਨਿ ਬਸਿਆ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਭਏ ਨਿਰਵੈਰ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਪੂਜਹਿ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈ
ਰ ॥ ਇਹ ਲੋਕ ਸੁਖੀਏ ਪਰਲੋਕ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਹਿ ਮੇਲੇ ॥੭॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਅਨੰਦ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਤਤੁ ਕ
ਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਦ੍ਰੁਲਭ ਦੇਹ ਕਾ ਕਰਹੁ ਉਧਾਰੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ
ਗਾਉ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਤਰਨ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖਹੁ ਨੇਰਾ ॥ ਮਿਟੈ
ਅਗਿਆਨੁ ਬਿਨਸੈ ਅੰਧੇਰਾ ॥ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵਹੁ ॥ ਮਨ ਇਛੇ ਨਾਨ
ਕ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥੮॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੁਇ ਲੇਹੁ ਸਵਾਰਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅੰਤਰਿ ਉ
ਰਧਾਰਿ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂਰੀ ਦੀਖਿਆ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਤਿਸੁ ਸਾਚੁ ਪਰੀਖਿਆ ॥
ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਮਨ ਤੇ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਸਚੁ

ਵਾਪਾਰੁਕਰਹੁਵਾਪਾਰੀ॥ਦਰਗਹਨਿਬਹੈਖੇਪਤੁਮਾਰੀ॥ਏਕਾਟੇਕਰਖਹੁਮ
ਨਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕਬਹੁਰਿਨਆਵਹਿਜਾਹਿ॥੧॥ਤਿਸਤੇਦੂਰਿਕਹਾਕੋਜਾਇ॥ਉ
ਬਰੈਰਾਖਨਹਾਰੁਧਿਆਇ॥ਨਿਰਭਉਜਪੈਸਗਲਭਉਮਿਟੈ॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇ
ਪ੍ਰਾਣੀਛੁਟੈ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਰਾਖੈਤਿਸੁਨਾਹੀਦੂਖ॥ਨਾਮੁਜਪਤਮਨਿਹੋਵਤਸੂਖ॥
ਚਿੰਤਾਜਾਇਮਿਟੈਅਹੰਕਾਰੁ॥ਤਿਸੁਜਨਕਉਕੋਇਨਪਹੁਚਨਹਾਰੁ॥ਸਿਰਊਪਰਿ
ਠਾਢਾਗੁਰੁਸੂਰਾ॥ਨਾਨਕਤਾਕੇਕਾਰਜਪੂਰਾ॥੨॥ਮਤਿਪੂਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿ
॥ਦਰਸਨੁਪੇਖਤਉਧਰਤਸ੍ਰਿਸਟਿ॥ਚਰਨਕਮਲਜਾਕੇਅਨੂਪ॥ਸਫਲਦਰ
ਸਨੁਸੁੰਦਰਹਰਿਰੂਪ॥ਧੰਨੁਸੇਵਾਸੇਵਕੁਪਰਵਾਨੁ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਪੁਰਖੁਪ੍ਰਧਾਨੁ॥
ਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈਸੁਹੋਤਨਿਹਾਲੁ॥ਤਾਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵਤਕਾਲੁ॥ਅਮਰਭਏ
ਅਮਰਾਪਦੁਪਾਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਹਰਿਧਿਆਇਆ॥੮॥੨੨॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਗੁਰਿਦੀਆਅਗਿਆਨਅੰਧੇਰਬਿਨਾਸੁ॥ਹਰਿਕਿਰ
ਪਾਤੇਸੰਤਭੇਟਿਆਨਾਨਕਮਨਿਪਰਗਾਸੁ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਸੰਤ
ਸੰਗਿਅੰਤਰਿਪ੍ਰਭੁਡੀਠਾ॥ਨਾਮੁਪ੍ਰਭੂਕਾਲਾਗਾਮੀਠਾ॥ਸਗਲਸਮਿਗ੍ਰੀ
ਏਕਸੁਘਟਮਾਹਿ॥ਅਨਿਕਰੰਗਨਾਨਾਦ੍ਰਿਸਟਾਹਿ॥ਨਉਨਿਧਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪ੍ਰਭ
ਕਾਨਾਮੁ॥ਦੇਹੀਮਹਿਇਸਕਾਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਅਨਹਤਤਹਨਾਦ॥ਕ
ਹਨੁਨਜਾਈਅਚਰਜਬਿਸਮਾਦ॥ਤਿਨਿਦੇਖਿਆਜਿਸੁਆਪਿਦਿਖਾਏ॥ਨਾ
ਨਕਤਿਸੁਜਨਸੋਝੀਪਾਏ॥੧॥ਸੋਅੰਤਰਿਸੋਬਾਹਰਿਅਨੰਤ॥ਘਟਿਘਟਿਬਿ
ਆਪਿਰਹਿਆਭਗਵੰਤ॥ਧਰਨਿਮਾਹਿਆਕਾਸਪਇਆਲ॥ਸਰਬਲੋਕ
ਪੂਰਨਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਬਨਿਤਿਨਿਪਰਬਤਿਹੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ॥ਜੈਸੀਆਗਿਆਤੈ
ਸਾਕਰਮੁ॥ਪਉਣਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰਮਾਹਿ॥ਚਾਰਿਕੁੰਟਦਹਦਿਸੇਸਮਾਹਿ॥ਤਿਸ
ਤੇਭਿੰਨਨਹੀਕੋਠਾਉ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਉ॥੨॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ

ਅਹਿ ਦੇਖ੍ਹਾ ਸਸੀਅਰੁ ਸੂਰ ਨਖ੍ਯਤ੍ਰ ਮਹਿ ਏਕੁ ॥ ਬਾਣੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਭੁ ਕੋ ਬੋਲੈ ॥ ਆਪਿ
ਅਡੋਲੁ ਨ ਕਬਹੂ ਡੋਲੈ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਰਿ ਖੇਲੈ ਖੇਲ ॥ ਮੋਲਿ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁ
ਣਹ ਅਮੋਲ ॥ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾ ਕੀ ਜੋਤਿ ॥ ਧਾਰਿ ਰਹਿਓ ਸੁਆਮੀ ਓਤਿ ਪੋ
ਤਿ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਰਮ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮਹਿ ਏਹੁ ਬਿਸਾਸੁ ॥੩॥ ਸੰਤ ਜਨਾ
ਕਾ ਪੇਖਨੁ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਭਿ ਧਰਮ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸੁਨਹਿ ਸੁਭ ਬਚ
ਨ ॥ ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਰਚਨ ॥ ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਤਿਸ ਕੀ ਇਹ ਰਹਤ ॥ ਸਤਿ ਬਚਨ
ਸਾਧੂ ਸਭਿ ਕਹਤ ॥ ਜੋ ਜੋ ਹੋਇ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ॥
ਅੰਤਰਿ ਬਸੇ ਬਾਹਰਿ ਭੀ ਓਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਸਭ ਮੋਹੀ ॥੪॥ ਆਪਿ ਸਤਿ
ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਤਿ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਸਗਲੀ ਉਤਪਤਿ ॥ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਕਰੇ ਬਿਸ
ਥਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥ ਅਨਿਕ ਕਲਾ ਲਖੀ ਨਹ ਜਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ
ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਕਵਨ ਨਿਕਟਿ ਕਵਨ ਕਹੀਐ ਦੂਰਿ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ
ਆਪਿ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਅੰਤਰਗਤਿ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਜਨਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ
ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥੫॥ ਸਰਬ ਭੂਤ ਆਪਿ ਵਰਤਾਰਾ ॥ ਸਰਬ ਨੈਨ ਆਪਿ ਪੇਖ
ਨਹਾਰਾ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਜਾ ਕਾ ਤਨਾ ॥ ਆਪਨ ਜਸੁ ਆਪ ਹੀ ਸੁਨਾ ॥ ਆਵ
ਨ ਜਾਨੁ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਬਨਾਇਆ ॥ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕੀਨੀ ਮਾਇਆ ॥ ਸਭ ਕੈ ਮ
ਧਿ ਅਲਿਪਤੋ ਰਹੈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਸੁ ਆਪੇ ਕਹੈ ॥ ਆਗਿਆ ਆਵੈ ਆਗਿ
ਆ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਸਮਾਇ ॥੬॥ ਇਸ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਨਾਹੀ ਬੁਰਾ ॥
ਓਰੈ ਕਹਹੁ ਕਿਨੈ ਕਛੁ ਕਰਾ ॥ ਆਪਿ ਭਲਾ ਕਰਤੂਤਿ ਅਤਿ ਨੀਕੀ ॥ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅ
ਪਨੇ ਜੀ ਕੀ ॥ ਆਪਿ ਸਾਚੁ ਧਾਰੀ ਸਭ ਸਾਚੁ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚੁ ॥ ਤਾ
ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਦੂਸਰ ਹੋਇ ਤ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ
ਸਭੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜਾਨੁ ॥੭॥ ਜੋ ਜਾਣੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋ

ਥੀਆ ॥ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸਰਿ ਆਪਿ ਵਖਾਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋ ਥੀਆ ॥ ਉਹੁ ਧਨਵੰਤੁ ਕੁਲਵੰਤੁ ਪਤਿਵੰ
ਤੁ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਜਨੁ ਆਇਆ ॥ ਜਿ
ਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥ ਜਨ ਆਵਨ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥ ਜਨ
ਕੈ ਸੰਗਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥ ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਮੁਕਤੁ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ
ਜਨ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੮॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਿ
ਆ ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਪੂਰੇ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥
ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਪੇਖੁ
॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਮਨ ਅੰਤਰ ਕੀ ਉਤਰੈ ਚਿੰਦ ॥ ਆਸ ਅ
ਨਿਤ ਤਿਆਗਹੁ ਤਰੰਗ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਨ ਮੰਗ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਬੇਨ
ਤੀ ਕਰਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਹੁ ॥ ਹਰਿ ਧਨ ਕੇ ਭਰਿ ਲੇਹੁ ਭੰਡ
ਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਮਸਕਾਰ ॥੧॥ ਖੇਮ ਕੁਸਲ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ
ਭਜੁ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਿ ਉਧਾਰਹੁ ਜੀਉ ॥ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਰਸੁ ਪੀਉ ॥ ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਹੁ ਨਾਰਾਇਣ ਏਕ ॥ ਏਕ ਰੂਪ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ਅਨੇਕ ॥
ਗੋਪਾਲ ਦਾਮੋਦਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਸਿ
ਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਕਾ ਇਹੈ ਅਧਾਰ ॥੨॥ ਉਤਮ ਸਲੋਕ
ਸਾਧ ਕੇ ਬਚਨ ॥ ਅਮੁਲੀਕ ਲਾਲ ਏਹਿ ਰਤਨ ॥ ਸੁਨਤ ਕਮਾਵਤ ਹੋਤ ਉਧਾਰ ॥
ਆਪਿ ਤਰੈ ਲੋਕਹ ਨਿਸਤਾਰ ॥ ਸਫਲ ਜੀਵਨੁ ਸਫਲੁ ਤਾ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲ
ਾਗਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ॥ ਜੈ ਜੈ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਜੈ ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਅਨਦ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਜੈ
॥ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਪਾਲ ਮਹਾਂਤ ਕੈ ਮਾਥੇ ॥ ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਤਿਨ ਕੈ ਸਾਥੇ ॥੩॥ ਸਰਨਿ ਜੋ
ਗੁ ਸੁਨਿ ਸਰਨੀ ਆਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਮਿਟਿ ਗਏ ਬੈਰ ਭ
ਏ ਸਭ ਰੇਨਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਲੈਨਾ ॥ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਗੁਰਦੇਵਾ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਸੇ

ਦਰਕੀਜੈਦੇਵਾ॥ਆਪਹਿਜੈਜਾਪਾ॥ਬਿਕਾਰਤੇਰਹਤੋਰਾ॥ਮਨਾਨਮਾਨਿਕਰਨਾਕਰਤੇ
॥ਕਰਿਪੂਸਾ॥ਦੂਰਿਚੜਿਆਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀ॥ਨਾਨਕਨਿਬਹੈਸੇਪਰਮਾਰਥਿ॥੭॥ਪ੍ਰਭਕੀ
ਉਸਤਤਿਕਰਹੁਸੰਤਮੀਤ॥ਸਾਵਧਾਨਏਕਾਗਰਚੀਤ॥ਸੁਖਮਨੀਸਹਜਗੋ
ਬਿੰਦਗੁਨਨਾਮ॥ਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈਸੁਹੋਤਨਿਧਾਨ॥ਸਰਬਇਛਾਤਾਕੀਪੂਰਨਹੋਇ॥
ਪ੍ਰਧਾਨਪੁਰਖੁਪ੍ਰਗਟੁਸਭਲੋਇ॥ਸਭਤੇਊਚਪਾਏਅਸਥਾਨੁ॥ਬਹੁਰਿ
ਨਹੋਵੈਆਵਨਜਾਨੁ॥ਹਰਿਧਨੁਖਾਟਿਚਲੈਜਨੁਸੋਇ॥ਨਾਨਕਜਿਸਹਿਪਰਾ
ਪਤਿਹੋਇ॥੮॥ਖੇਮਸਾਂਤਿਰਿਧਿਨਵਨਿਧਿ॥ਬੁਧਿਗਿਆਨੁਸਰਬਤਹ
ਸਿਧਿ॥ਬਿਦਿਆਤਪੁਜੋਗੁਪ੍ਰਭਧਿਆਨੁ॥ਗਿਆਨੁਸ੍ਰੇਸਟਊਤਮਇਸਨਾ
ਨੁ॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸ॥ਸਭਕੈਮਧਿਸਗਲਤੇਉਦਾਸ॥ਸੁੰਦ
ਰੁਚਤੁਰੁਤਤਕਾਬੇਤਾ॥ਸਮਦਰਸੀਏਕਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ॥ਇਹਫਲਤਿਸੁਜਨਕੇ
ਮੁਖਿਭਨੇ॥ਗੁਰਨਾਨਕਨਾਮਬਚਨਮਨਿਸੁਨੇ॥੯॥ਇਹੁਨਿਧਾਨੁਜਪੈਮਨਿਕੋਇ॥
ਸਭਜੁਗਮਹਿਤਾਕੀਗਤਿਹੋਇ॥ਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨਾਮਧੁਨਿਬਾਣੀ॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾ
ਸਤ੍ਰਬੇਦਬਖਾਣੀ॥ਸਗਲਮਤਾਂਤਕੇਵਲਹਰਿਨਾਮ॥ਗੋਬਿੰਦਭਗਤਕੈਮਨਿ
ਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ਕੋਟਿਅਪ੍ਰਾਧਸਾਧਸੰਗਿਮਿਟੈ॥ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਤੇਜਮਤੇਛੁਟੈ॥ਜਾ
ਕੈਮਸਤਕਿਕਰਮਪ੍ਰਭਿਪਾਏ॥ਸਾਧਸਰਣਿਨਾਨਕਤੇਆਏ॥੧੦॥ਜਿਸੁਮਨਿਬ
ਸੈਸੁਨੈਲਾਇਪ੍ਰੀਤਿ॥ਤਿਸੁਜਨਆਵੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਚੀਤਿ॥ਜਨਮਮਰਨਤਾਕਾਦੂ
ਖੁਨਿਵਾਰੈ॥ਦੁਲਭਦੇਹਤਤਕਾਲਉਧਾਰੈ॥ਨਿਰਮਲਸੋਭਾਅੰਮ੍ਰਿਤਤਾਕੀ
ਬਾਨੀ॥ਏਕੁਨਾਮੁਮਨਮਾਹਿਸਮਾਨੀ॥ਦੂਖਰੋਗਬਿਨਸੇਭੈਭਰਮ॥ਸਾਧਨਾਮਨਿਰ
ਮਲਤਾਕੇਕਰਮ॥ਸਭਤੇਊਚਤਾਕੀਸੋਭਾਬਨੀ॥ਨਾਨਕਇਹਗੁਣਿਨਾਮੁਸੁਖ
ਮਨੀ॥੧੧॥੨੪॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਥਿਤੀ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫

ਸਲੋਕੁ॥ ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਿਆਸੁਆਮੀਸਿਰਜਨਹਾਰੁ॥ਅ
ਨਿਕਭਾਂਤਿਹੋਇਪਸਰਿਆਨਾਨਕਏਕੰਕਾਰੁ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਏਕਮਏ
ਕੰਕਾਰੁਪ੍ਰਭੁਕਰਉਬੰਦਨਾਧਿਆਇ॥ਗੁਣਗੋਬਿੰਦਗੁਪਾਲਪ੍ਰਭਸਰਨਿਪਰ
ਉਹਰਿਰਾਇ॥ਤਾਕੀਆਸਕਲਿਆਣਸੁਖਜਾਤੇਸਭੁਕਛੁਹੋਇ॥ਚਾਰਿਕੁੰ
ਟਦਹਦਿਸਿਭ੍ਰਮਿਓਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸੁਨੇਬਹੁ
ਬਿਧਿਕਰਉਬੀਚਾਰੁ॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਨਭੈਹਰਨਸੁਖਸਾਗਰਨਿਰੰਕਾਰ॥ਦਾ
ਤਾਭੁਗਤਾਦੇਨਹਾਰੁਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਇ॥ਜੋਚਾਹਹਿਸੋਈਮਿਲੈਨਾ
ਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਇ॥ਗੋਬਿੰਦਜਸੁਗਾਈਐਹਰਿਨੀਤ॥ਮਿਲਿਭਜੀਐਸਾ
ਧਸੰਗਿਮੇਰੇਮੀਤ॥ਰਹਾਉ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਕਰਉਬੰਦਨਾਅਨਿਕਵਾਰਸਰਨਿ
ਪਰਉਹਰਿਰਾਇ॥ਭ੍ਰਮੁਕਟੀਐਨਾਨਕਸਾਧਸੰਗਿਦੁਤੀਆਭਾਉਮਿਟਾਇ॥
ਪਉੜੀ॥ ਦੁਤੀਆਦੁਰਮਤਿਦੂਰਿਕਰਿਗੁਰਸੇਵਾਕਰਿਨੀਤ॥ਰਾਮਰਤਨੁਮਨਿ
ਤਨਿਬਸੈਤਜਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੀਤ॥ਮਰਣੁਮਿਟੈਜੀਵਨੁਮਿਲੈਬਿਨਸਹਿ
ਸਗਲਕਲੇਸ॥ਆਪੁਤਜਹੁਗੋਬਿੰਦਭਜਹੁਭਾਉਭਗਤਿਪਰਵੇਸ॥ਲਾਭੁ
ਮਿਲੈਤੋਟਾਹਿਰੈਹਰਿਦਰਗਹਪਤਿਵੰਤ॥ਰਾਮਨਾਮਧਨੁਸੰਚਵੈਸਾਚਸਾਹ
ਭਗਵੰਤ॥ਊਠਤਬੈਠਤਹਰਿਭਜਹੁਸਾਧੂਸੰਗਿਪਰੀਤਿ॥ਨਾਨਕਦੁਰਮਤਿਛੁਟਿ
ਗਈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਬਸੇਚੀਤਿ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਤੀਨਿਬਿਆਪਹਿਜਗਤਕ
ਉਤੁਰੀਆਪਾਵੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਸੰਤਨਿਰਮਲਭਏਜਿਨਮਨਿਵਸਿਆਸੋਇ
॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਆਤ੍ਰੈਗੁਣਬਿਖੈਫਲਕਬਉਤਮਕਬਨੀਚੁ॥
ਨਰਕਸੁਰਗਭ੍ਰਮਤਉਘਣੋਸਦਾਸੰਘਾਰੈਮੀਚੁ॥ਹਰਖਸੋਗਸਹਸਾਸੰਸਾਰੁ
ਹਉਕਰਤਬਿਹਾਇ॥ਜਿਨਿਕੀਏਤਿਸਹਿਨਜਾਣਨੀਚਿਤਵਹਿਅਨਿਕਉਪਾਇ

॥ਆਧਿਬਿਆਧਿਉਪਾਧਿਰਸਕਬਹੁਨਤੂਟੈਤਾਪ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਧਨੀ
ਨਹਬੂਝੈਪਰਤਾਪ॥ਮੋਹਭਰਮਬੂਡਤਘਣੋਮਹਾਨਰਕਮਹਿਵਾਸ॥ਕਰਿਕਿਰ
ਪਾਪ੍ਰਭਰਾਖਿਲੇਹੁਨਾਨਕਤੇਰੀਆਸ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਚਤੁਰਸਿਆਣਾਸੁ
ਘੜੁਸੋਇਜਿਨਿਤਜਿਆਅਭਿਮਾਨੁ॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਅਸਟਸਿਧਿਭਜੁਨਾ
ਨਕਹਰਿਨਾਮੁ॥੪॥ ਪਉੜੀ॥ ਚਤੁਰਥਿਚਾਰੇਬੇਦਸੁਣਿਸੋਧਿਓਤਤੁਬੀਚਾ
ਰੁ॥ਸਰਬਖੇਮਕਲਿਆਣਨਿਧਿਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਸਾਰੁ॥ਨਰਕਨਿਵਾਰੈਦੁਖ
ਹਰੈਤੂਟਹਿਅਨਿਕਕਲੇਸ॥ਮੀਚੁਹੁਟੈਜਮਤੇਛੁਟੈਹਰਿਕੀਰਤਨਪਰਵੇਸ॥ਭਉ
ਬਿਨਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸੈਰੰਗਿਰਤੇਨਿਰੰਕਾਰ॥ਦੁਖਦਾਰਿਦਅਪਵਿਤ੍ਰਤਾਨਾਸਹਿ
ਨਾਮਅਧਾਰ॥ਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਖੋਜਤੇਸੁਖਸਾਗਰਗੋਪਾਲ॥ਮਨੁਨਿਰਮ
ਲੁਮੁਖੁਊਜਲਾਹੋਇਨਾਨਕਸਾਧਰਵਾਲ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਪੰਚਬਿਕਾਰਮ
ਨਮਹਿਬਸੇਰਾਚੇਮਾਇਆਸੰਗਿ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹੋਇਨਿਰਮਲਾਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੈ
ਰੰਗਿ॥੫॥ ਪਉੜੀ॥ ਪੰਚਮਿਪੰਚਪ੍ਰਧਾਨਤੇਜਿਹਜਾਨਿਓਪਰਪੰਚੁ॥ਕੁਸਮ
ਬਾਸਬਹੁਰੰਗੁਘਣੋਸਭਮਿਥਿਆਬਲਬੰਚੁ॥ਨਹਜਾਪੈਨਹਬੂਝੀਐਨਹਕਛੁਕਰਤ
ਬੀਚਾਰੁ॥ਸੁਆਦਮੋਹਰਸਬੇਧਿਓਅਗਿਆਨਿਰਚਿਓਸੰਸਾਰੁ॥ਜਨਮਮਰਣ
ਬਹੁਜੋਨਿਭ੍ਰਮਣਕੀਨੇਕਰਮਅਨੇਕ॥ਰਚਨਹਾਰੁਨਹਸਿਮਰਿਓਮਨਿਨਬੀਚਾ
ਰਿਬਿਬੇਕ॥ਭਾਉਭਗਤਿਭਗਵਾਨਸੰਗਿਮਾਇਆਲਿਪਤਨਰੰਚ॥ਨਾਨਕਬਿਰਲੇ
ਪਾਈਅਹਿਜੋਨਰਚਹਿਪਰਪੰਚ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਖਟਸਾਸਤ੍ਰਊਚੌਕਹਹਿ
ਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰ॥ਭਗਤਸੋਹਹਿਗੁਣਗਾਵਤੇਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੈਦੁਆਰ॥੬॥
ਪਉੜੀ॥ ਖਸਟਮਿਖਟਸਾਸਤ੍ਰਕਹਹਿਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਕਥਹਿਅਨੇਕ॥ਊਤਮੁਊ
ਚੌਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਗੁਣਅੰਤੁਨਜਾਣਹਿਸੇਖ॥ਨਾਰਦਮੁਨਿਜਨਸੁਕਬਿਆਸਜਸੁਗਾਵ
ਤਗੋਬਿੰਦ॥ਰਸਗੀਧੇਹਰਿਸਿਉਬੀਧੇਭਗਤਰਚੇਭਗਵੰਤ॥ਮੋਹਮਾਨਭ੍ਰਮੁਬਿਨ

ਸਿਓਪਾਈਸਰਨਿਦਇਆਲ॥ਚਰਨਕਮਲਮਨਿਤਨਿਬਸੇਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿ
ਹਾਲ॥ਲਾਭੁਮਿਲੈਤੋਟਾਹਿਰੈਸਾਧਸੰਗਿਲਿਵਲਾਇ॥ਖਾਟਿਖਜਾਨਾਗੁ
ਣਨਿਧਿਹਰੇਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸੰਤਮੰਡਲਹਰਿਜਸੁਕ
ਥਹਿਬੋਲਹਿਸਤਿਸੁਭਾਇ॥ਨਾਨਕਮਨੁਸੰਤੋਖੀਐਏਕਸੁਸਿਉਲਿਵਲਾ
ਇ॥੭॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਪਤਮਿਸੰਚਹੁਨਾਮਧਨੁਟੂਟਿਨਜਾਹਿਭੰਡਾਰ॥ਸੰ
ਤਸੰਗਤਿਮਹਿਪਾਈਐਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰ॥ਆਪੁਤਜਹੁਗੋਬਿੰਦਭਜਹੁ
ਸਰਨਿਪਰਹੁਹਰਿਰਾਇ॥ਦੂਖਹਰੈਭਵਜਲੁਤਰੈਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾ
ਇ॥ਆਠਪਹਰਮਨਿਹਰਿਜਪੈਸਫਲੁਜਨਮੁਪਰਵਾਣੁ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸਦਾਸੰ
ਗਿਕਰਨੈਹਾਰੁਪਛਾਣੁ॥ਸੋਸਾਜਨੁਸੋਸਖਾਮੀਤੁਜੋਹਰਿਕੀਮਤਿਦੇਇ॥ਨਾਨ
ਕਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰਣੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੇਇ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਆਠ
ਪਹਰਗੁਨਗਾਈਅਹਿਤਜੀਅਹਿਅਵਰਿਜੰਜਾਲ॥ਜਮਕੰਕਰੁਜੋ
ਹਿਨਸਕਈਨਾਨਕਪ੍ਰਭੂਦਇਆਲ॥੮॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਸਟਮੀ
ਅਸਟਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿ॥ਸਗਲਪਦਾਰਥਪੂਰਨਬੁਧਿ॥ਕਵਲਪ੍ਰਗਾ
ਸਸਦਾਅਨੰਦ॥ਨਿਰਮਲਰੀਤਿਨਿਰੋਧਰਮੰਤ॥ਸਗਲਧਰਮਪਵਿਤ੍ਰਇਸ
ਨਾਨੁ॥ਸਭਮਹਿਊਚਬਿਸੇਖਗਿਆਨੁ॥ਹਰਿਹਰਿਭਜਨੁਪੂਰੇਗੁਰਸੰਗਿ॥ਜ
ਪਿਤਰੀਐਨਾਨਕਨਾਮਹਰਿਰੰਗਿ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਨਾਰਾਇਣੁਨਹਸਿ
ਮਰਿਓਮੋਹਿਓਸੁਆਦਬਿਕਾਰ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਬਿਸਾਰਿਐਨਰਕਸੁਰਗ
ਅਵਤਾਰ॥੯॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਉਮੀਨਵੇਛਿਦ੍ਰਅਪਵੀਤ॥ਹਰਿਨਾਮੁ
ਨਜਪਹਿਕਰਤਬਿਪਰੀਤਿ॥ਪਰਤ੍ਰਿਅਰਮਹਿਬਕਹਿਸਾਧਨਿੰਦ॥ਕਰਨਨ
ਸੁਨਹੀਹਰਿਜਸੁਬਿੰਦ॥ਹਿਰਹਿਪਰਦਰਬੁਉਦਰਕੈਤਾਈ॥ਅਗਨਿਨ
ਨਿਵਰੈਤ੍ਰਿਸਨਾਨਬੁਝਾਈ॥ਹਰਿਸੇਵਾਬਿਨੁਏਹਫਲਲਾਗੇ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਬਿ

ਸਰਬਮਹਿਜਾਨਹਿਅਭਾਗੇ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਦਸਦਿਸਖੋਜਤਮੈਫਿ
ਰਿਓਜਤਦੇਖਉਤਤਸੋਇ॥ਮਨੁਬਸਿਆਵੈਨਾਨਕਾਜੇਪੂਰਨਕਿਰਪਾਹੋਇ
॥੧੦॥ ਪਉੜੀ॥ ਦਸਮੀਦਸਦੁਆਰਬਸਿਕੀਨੇ॥ਮਨਿਸੰਤੋਖੁਨਾਮ
ਜਪਿਲੀਨੇ॥ਕਰਨੀਸੁਨੀਐਜਸੁਗੋਪਾਲ॥ਨੈਨੀਪੇਖਤਸਾਧਦਇਆਲ
॥ਰਸਨਾਗੁਨਗਾਵੈਬੇਅੰਤ॥ਮਨਮਹਿਚਿਤਵੈਪੂਰਨਭਗਵੰਤ॥ਹਸਤਚਰ
ਨਸੰਤਟਹਲਕਮਾਈਐ॥ਨਾਨਕਇਹੁਸੰਜਮੁਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਪਾਈਐ॥੧੦॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਏਕੋਏਕੁਬਖਾਨੀਐਬਿਰਲਾਜਾਣੈਸ੍ਵਾਦੁ॥ਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨਜਾਣੀ
ਐਨਾਨਕਸਭੁਬਿਸਮਾਦੁ॥੧੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਏਕਾਦਸੀਨਿਕਟਿਪੇਖਹੁਹਰਿ
ਰਾਮੁ॥ਇੰਦ੍ਰੀਬਸਿਕਰਿਸੁਣਹੁਹਰਿਨਾਮੁ॥ਮਨਿਸੰਤੋਖੁਸਰਬਜੀਅਦਇ
ਆ॥ਇਨਬਿਧਿਬਰਤੁਸੰਪੂਰਨਭਇਆ॥ਧਾਵਤਮਨੁਰਾਖੈਇਕਠਾਇ॥ਮ
ਨੁਤਨੁਸੁਧੁਜਪਤਹਰਿਨਾਇ॥ਸਭਮਹਿਪੂਰਿਰਹੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮ॥ਨਾਨਕਹਰਿਕੀਰ
ਤਨੁਕਰਿਅਟਲਏਹੁਧਰਮ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਦੁਰਮਤਿਹਰੀਸੇਵਾਕਰੀ
ਭੇਟੇਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਿਉਮਿਲਿਰਹੇਬਿਨਸੇਸਗਲਜੰਜਾਲ
॥੧੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਦੁਆਦਸੀਦਾਨੁਨਾਮੁਇਸਨਾਨੁ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਕਰਹੁ
ਤਜਿਮਾਨੁ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਨਕਰਹੁਸਾਧਸੰਗਿ॥ਮਨਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈਕੀਰਤਨ
ਪ੍ਰਭਰੰਗਿ॥ਕੋਮਲਬਾਣੀਸਭਕਉਸੰਤੋਖੈ॥ਪੰਚਭੂਆਤਮਾਹਰਿਨਾਮ
ਰਸਿਪੋਖੈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਏਹਨਿਹਚਉਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕਰਾਮਰਮਤਫਿਰਿ
ਜੋਨਿਨਆਈਐ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਤੀਨਿਗੁਣਾਮਹਿਬਿਆਪਿਆਪੂਰਨ
ਹੋਤਨਕਾਮ॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਣੁਮਨਿਬਸੈਨਾਨਕਛੂਟੈਨਾਮ॥੧੩॥ ਪਉੜੀ
॥ਤ੍ਰਉਦਸੀਤੀਨਿਤਾਪਸੰਸਾਰ॥ਆਵਤਜਾਤਨਰਕਅਵਤਾਰ॥ਹਰਿਹਰਿਭਜ
ਨੁਨਮਨਮਹਿਆਇਓ॥ਸੁਖਸਾਗਰਪ੍ਰਭੁਨਿਮਖਨਗਾਇਓ॥ਹਰਖਸੋਗਕਾਦੇਹਕ

ਰਿਬਾਧਿਓ॥ਦੀਰਘਰੋਗਮਾਇਆਸਾਧਿਓ॥ਦਿਨਹਿਬਿਕਾਰਕਰਤਸ੍ਰਮੁ
ਪਾਇਓ॥ਨੈਨੀਨੀਦਸੁਪਨਬਰੜਾਇਓ॥ਹਰਿਬਿਸਰਤਹੋਵਤਏਹਹਾਲ॥
ਸਰਣਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪੁਰਖਦਇਆਲ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਚਾਰਿਕੁੰਟਚਉ
ਦਹਭਵਨਸਗਲਬਿਆਪਤਰਾਮ॥ਨਾਨਕਊਨਨਦੇਖੀਐਪੂਰਨਤਾਕੇਕਾ
ਮ॥੧੪॥ ਪਉੜੀ॥ ਚਉਦਸਿਚਾਰਿਕੁੰਟਪ੍ਰਭਆਪ॥ਸਗਲਭਵਨਪੂ
ਰਨਪਰਤਾਪ॥ਦਸੇਦਿਸਾਰਵਿਆਪ੍ਰਭੁਏਕੁ॥ਧਰਨਿਅਕਾਸਸਭਮਹਿਪ੍ਰਭੁ
ਪੇਖੁ॥ਜਲਥਲਬਨਪਰਬਤਪਾਤਾਲ॥ਪਰਮੇਸ੍ਵਰਤਹਬਸਹਿਦਇਆ
ਲ॥ਸੂਖਮਅਸਥੂਲਸਗਲਭਗਵਾਨ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਨ
॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਆਤਮੁਜੀਤਾਗੁਰਮਤੀਗੁਣਗਾਏਗੋਬਿੰਦ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾ
ਦੀਭੈਮਿਟੇਨਾਨਕਬਿਨਸੀਚਿੰਦ॥੧੫॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਮਾਵਸਆਤਮਸੁਖੀ
ਭਏਸੰਤੋਖੁਦੀਆਗੁਰਦੇਵ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲਸਾਂਤਿਸਹਜਲਾਗਾਪ੍ਰਭਕੀਸੇ
ਵ॥ਟੂਟੇਬੰਧਨਬਹੁਬਿਕਾਰਸਫਲਪੂਰਨਤਾਕੇਕਾਮ॥ਦੁਰਮਤਿਮਿਟੀਹਉਮੈ
ਛੁਟੀਸਿਮਰਤਹਰਿਕੋਨਾਮ॥ਸਰਨਿਗਹੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਮਿਟਿਆਆਵਾਗ
ਵਨ॥ਆਪਿਤਰਿਆਕੁਟੰਬਸਿਉਗੁਣਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰਭਰਵਨ॥ਹਰਿਕੀਟਹਲਕ
ਮਾਵਣੀਜਪੀਐਪ੍ਰਭਕਾਨਾਮੁ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਇਆਨਾਨਕਸੁਖਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥
੧੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਪੂਰਨੁਕਬਹੁਨਡੋਲਤਾਪੂਰਾਕੀਆਪ੍ਰਭਆਪਿ॥ਦਿਨੁ
ਦਿਨੁਚੜੈਸਵਾਇਆਨਾਨਕਹੋਤਨਘਾਟਿ॥੧੬॥ ਪਉੜੀ॥ ਪੂਰਨਮਾ
ਪੂਰਨਪ੍ਰਭੁਏਕੁਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁ॥ਜੀਅਜੰਤਦਇਆਲਪੁਰਖੁਸਭ
ਊਪਰਿਜਾਕਾਹਥੁ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਗੋਬਿੰਦਗੁਰਕੀਆਜਾਕਾਹੋਇ॥ਅੰਤਰ
ਜਾਮੀਪ੍ਰਭੁਸੁਜਾਨੁਅਲਖਨਿਰੰਜਨਸੋਇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੋਸਭਬਿ
ਧਿਜਾਨਣਹਾਰ॥ਸੰਤਸਹਾਈਸਰਣਿਜੋਗੁਆਠਪਹਰਨਮਸਕਾਰ॥ਅਕਥਕ

ਥਾਨਥੁਣੀਆਂਸਿਮਰਤੁਹਰਿਕੇਚਰਨਾ ॥ ਪਤਿਤਉਧਾਰਨਅਨਾਥਨਾਥਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨਾ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦੁਖਬਿਨਸੇਸਹਸਾਗਇਓ ਬਿੰਨ ਹਰਿਰਾਇ
॥ ਮਨਿਚਿੰਦੇਫਲਪਾਇਆਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਇ ॥੨੧॥ ਸਰਨਿਗਹੀ ਪਉੜੀ ॥
ਕੋਈਗਾਵੈਕੋਸੁਣੈਕੋਈਕਰੈਬੀਚਾਰੁ ॥ ਕੋਉਪਦੇਸੈਕੋਦ੍ਰਿੜੈਤਿਸਕਾਹੋਇਉ
ਧਾਰੁ ॥ ਕਿਲਬਿਖਕਾਟੈਹੋਇਨਿਰਮਲਾਜਨਮਜਨਮਮਲੁਜਾਇ ॥ ਹਲਤਿ
ਪਲਤਿਮੁਖੁਊਜਲਾਨਹਪੋਹੈਤਿਸੁਮਾਇ ॥ ਸੋਸੁਰਤਾਸੋਬੈਸਨੋਸੋਗਿਆਨੀਧ
ਨਵੰਤੁ ॥ ਸੋਸੂਰਾਕੁਲਵੰਤੁਸੋਇਜਿਨਿਭਜਿਆਭਗਵੰਤੁ ॥ ਖਤ੍ਰੀਬ੍ਰਾਹਮਣੁਸੂਦੁ
ਬੈਸੁਉਧਰੈਸਿਮਰਿਚੰਡਾਲ ॥ ਜਿਨਿਜਾਨਿਓਪ੍ਰਭੁਆਪਨਾਨਾਨਕਤਿਸ
ਹਿਰਵਾਲ ॥੨੧॥ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਉੜੀਕੀਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਹਲਾ ੪
ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਦਇਆਲੁਹੈਜਿਸਨੋਸਮਤੁ
ਸਭੁਕੋਇ ॥ ਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿਕਰਿਦੇਖਦਾਮਨਭਾਵਨੀਤੇਸਿਧਿਹੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਹਰਿਉਤਮੁਹਰਿਪਦੁਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਧਿਆਈ
ਐਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਕੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਉਮੈਮਾਇਆਸਭਬਿਖੁਹੈਨਿਤਜਗਿ
ਤੋਟਾਸੰਸਾਰਿ ॥ ਲਾਹਾਹਰਿਧਨੁਖਟਿਆਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈਮੈਲੁ
ਬਿਖੁਉਤਰੈਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਉਰਿਧਾਰਿ ॥ ਸਭਿਕਾਰਜਤਿਨਕੇਸਿਧਿਹਹਿ
ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕਜੋਧੁਰਿਮਿਲੇਸੇਮਿਲਿਰਹੇਹਰਿਮੇਲੇ
ਸਿਰਜਣਹਾਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਹੈਸਚੁਸਚਾਗੋਸਾ

ਈ॥ ਤੁਧਨੋ ਸਭੁ ਧਿਆਇਦੀ ਸਭ ਲਹਦੀ ਤੇਰੀ ਪਾਈ॥ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸੁਆਲਿ
ਉ ਸਰੂਪ ਹੈ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਸੁ ਪਾਰਿ ਲਘਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਫਲੁ ਪਾਇਦਾ
ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ॥ ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਵਡੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ
ਮਃ ੪ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਭੁ ਬੋਲਣੁ ਫਿਕਾ ਸਾਦੁ॥ ਮਨ
ਮੁਖ ਅਹੰਕਾਰੁ ਸਲਾਹਦੇ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਵਾਦੁ॥ ਜਿਨ ਸਾਲਾਹਨਿ ਸੇ ਮਰਹਿ
ਖਪਿ ਜਾਵੈ ਸਭੁ ਅਪਵਾਦੁ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਪਰਮਾਨਾਦੁ॥੧॥ ਮਃ ੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਸਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਮ
ਨਿ ਹਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਵਿਤੁ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਸਭਿ ਦੁਖ ਪਰਹਰੀ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਨਿਰੰਜਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ॥ ਜਿਨੀ ਤੂ ਇ
ਕ ਮਨਿ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਗਵਾਇਆ॥ ਤੇਰਾ ਸਰੀਕੁ ਕੋ ਨਾਹੀ
ਜਿਸ ਨੋ ਬਰਾਬਰਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਤੂ ਹੈ ਨਿਰੰਜਨਾ ਤੂ ਹੈ ਸ
ਚੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ॥ ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਸਚੇ ਸਚੁ ਨਾਇਆ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ
ਮਃ ੪ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਹੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਮਨਮੁਖ ਦੁਰਜਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਰੋ
ਗੁ ਗਵਾਇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧੂ ਸਜਨਾ॥੧॥ ਮਃ ੪॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣਤਾਸਾ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਗੁਰ ਸਾਬਾ
ਸਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਤੂ ਵੜੀਐ॥
ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਹੋਇ ਸੁ ਆਖੀਐ ਤੁਧੁ ਜੇਹਾ ਤੂ ਹੈ ਪੜੀਐ॥ ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਇਕੁ ਵ
ਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗੜੀਐ॥ ਤੂ ਸਚਾ ਸਭਸ ਦਾ ਖਸਮੁ ਹੈ ਸਭ ਦੂ ਤੂ ਚੜੀਐ
॥ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ ਸਚੇ ਹੋਇਸੀ ਤਾ ਕਾਇਤੁ ਕੜੀਐ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪॥
ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੰਮ ਕਾ ਅਠੇ ਪਹਰ ਲਗੰਨਿ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ
ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖਿ ਵਸੰਨਿ॥੧॥ ਮਃ ੪॥ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਰੰਮ ਕੀ ਜਿਉ ਬੋਲਨਿ

ਤਿਦੇਮੁਹੰਨਿਨਾਨਕਹਰਿਆਪੇਜਾਣਦਾਜਿਨਿਲਾਈਪ੍ਰੀਤਿਪਿਰੰਨਿ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਤੂਕਰਤਾਆਪਿਅਭੁਲੁਹੈਭੁਲਣਵਿਚਿਨਾਹੀ॥ਤੂਕਰਹਿਸੁਸ
ਚੇਭਲਾਹੈਗੁਰਸਬਦਿਬੁਝਾਹੀ॥ਤੂਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਹੈਦੂਜਾਕੋਨਾਹੀ॥
ਤੂਸਾਹਿਬੁਅਗਮੁਦਇਆਲੁਹੈਸਭਿਤੁਧੁਧਿਆਹੀ॥ਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇਤੂਸਭਸ
ਦਾਤੂਸਭਛਡਾਹੀ॥੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥ ਸੁਣਿਸਾਜਨਪ੍ਰੇਮਸੰਦੇਸਰਾਅ
ਖੀਤਾਰਲਗੰਨਿ॥ਗੁਰਿਤੁਠੈਸਜਣੁਮੇਲਿਆਜਨਨਾਨਕਸੁਖਿਸਵੰਨਿ॥੧॥
ਮਃ੪॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਦਇਆਲੁਹੈਜਿਸਨੋਦਇਆਸਦਾਹੋਇ॥ਸ
ਤਿਗੁਰੁਅੰਦਰਹੁਨਿਰਵੈਰੁਹੈਸਭੁਦੇਖੈਬ੍ਰਹਮੁਇਕੁਸੋਇ॥ਨਿਰਵੈਰਾਨਾਲਿ
ਜਿਵੈਰੁਚਲਾਇਦੇਤਿਨਵਿਚਹੁਤਿਸਟਿਆਨਕੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਭ
ਨਾਦਾਭਲਾਮਨਾਇਦਾਤਿਸਦਾਬੁਰਾਕਿਉਹੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰਨੋਜੇਹਾ
ਕੋਇਛਦਾਤੇਹਾਫਲੁਪਾਏਕੋਇ॥ਨਾਨਕਕਰਤਾਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਦਾਜਿ
ਦੂਕਿਛੁਗੁਝਾਨਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸਨੋਸਾਹਿਬੁਵਡਾਕਰੇਸੋਈ
ਵਡਜਾਣੀ॥ਜਿਸੁਸਾਹਿਬਭਾਵੈਤਿਸੁਬਖਸਿਲਏਸੋਸਾਹਿਬਮਨਿਭਾਣੀ॥ਜੇ
ਕੋਓਸਦੀਰੀਸਕਰੇਸੋਮੂੜਅਜਾਣੀ॥ਜਿਸਨੋਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਸੁਗੁਣ
ਰਵੈਗੁਣਆਖਿਵਖਾਣੀ॥ਨਾਨਕਸਚਾਸਚੁਹੈਬੁਝਿਸਚਿਸਮਾਣੀ॥੮॥
ਸਲੋਕਮਃ੪॥ਹਰਿਸਤਿਨਿਰੰਜਨੁਅਮਰੁਹੈਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਨਿਰੰਕਾਰੁ
॥ਜਿਨਿਜਪਿਆਇਕਮਨਿਇਕਚਿਤਿਤਿਨਲਥਾਹਉਮੈਭਾਰੁ॥ਜਿਨ
ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਆਰਾਧਿਆਤਿਨਸੰਤਜਨਾਜੈਕਾਰੁ॥ਕੋਈਨਿੰਦਾਕਰੇਪੂਰੇਸ
ਤਿਗੁਰੂਕੀਤਿਸਨੋਫਿਟੁਫਿਟੁਕਹੈਸਭੁਸੰਸਾਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਆਪਿ
ਵਰਤਦਾਹਰਿਆਪੇਰਖਣਹਾਰੁ॥ਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਗੁਣਗਾਵਦਾਤਿਸਨੋਸ
ਦਾਸਦਾਨਮਸਕਾਰੁ॥ਜਨਨਾਨਕਤਿਨਕਉਵਾਰਿਆਜਿਨਿਜਪਿਆਸਿਰਜਣ

ਨਾਉ॥੧॥ਮਃ੪ ਆਪੇਧਰਤੀਸਾਜੀਅਨੁਆਪੇਆਕਾਸੁਵਿ
ਚਿਆਪੇਜੰਤਉਪਾਇਅਨੁਮੁਖਿਆਪੇਦੇਇਗਿਰਾਸੁ॥ਸਭੁਆਪੇਆ
ਪਿਵਰਤਦਾਆਪੇਹੀਗੁਣਤਾਸੁ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਤੂਸਭ
ਕਿਲਵਿਖਕਟੇਤਾਸੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਹੈਸਚੁ
ਸਚੇਭਾਵੈ॥ਜੋਤੁਧੁਸਚੁਸਲਾਹਦੇਤਿਨਜਮਕੰਕਰੁਨੇੜਿਨਆਵੈ॥
ਤਿਨਕੇਮੁਖਦਰਿਉਜਲੇਜਿਨਹਰਿਹਿਰਦੈਸਚਾਭਾਵੈ॥ਕੂੜਿਆ
ਰਪਿਛਾਸੁਟੀਅਨਿਕੂੜੁਹਿਰਦੈਕਪਟੁਮਹਾਦੁਖੁਪਾਵੈ॥ਮੁਹਕਾਲੇ
ਕੂੜਿਆਰੀਆਕੂੜਿਆਰਕੂੜੋਹੋਇਜਾਵੈ॥੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ੪
ਸਤਿਗੁਰੁਧਰਤੀਧਰਮਹੈਤਿਸੁਵਿਚਿਜੇਹਾਕੋਬੀਜੇਤੇਹਾਫਲੁਪਾਏ
॥ਗੁਰਸਿਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬੀਜਿਆਤਿਨਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਹਰਿਪਾਏ॥ਓਨਾ
ਹਲਤਿਪਲਤਿਮੁਖਉਜਲੇਓਇਹਰਿਦਰਗਹਸਚੀਪੈਨਾਏ॥ਇਕ
ਨਾਅੰਦਰਿਖੋਟੁਨਿਤਖੋਟੁਕਮਾਵਹਿਓਹੁਜੇਹਾਬੀਜੇਤੇਹਾਫਲੁਖਾਏ॥
ਜਾਸਤਿਗੁਰੁਸਰਾਫੁਨਦਰਿਕਰਿਦੇਖੈਸੁਆਵਗੀਰਸਭਿਉਘੜਿਆਏ
॥ਓਇਜੇਹਾਚਿਤਵਹਿਨਿਤਤੇਹਾਪਾਇਨਿਓਇਤੇਹੋਜੇਹੇਦਯਿਵਜਾਏ
॥ਨਾਨਕਦੁਹੀਸਿਰੀਖਸਮੁਆਪੇਵਰਤੈਨਿਤਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਚਲਤਸਬਾਏ॥
੧॥ਮਃ੪ ॥ਇਕੁਮਨੁਇਕੁਵਰਤਦਾਜਿਤੁਲਗੈਸੋਥਾਇਪਾਇ॥ਕੋਈਗਲਾ
ਕਰੇਘਨੇਰੀਆਜਿਘਰਿਵਥੁਹੋਵੈਸਾਈਖਾਇ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੋਝੀਨਾਪਵੈ
ਅਹੰਕਾਰੁਨਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਅਹੰਕਾਰੀਆਨੋਦੁਖਭੁਖਹੈਹਥੁਤਡਿਘਰਿਘ
ਰਿਮੰਗਾਇ॥ਕੂੜੁਠਗੀਗੁਝੀਨਾਰਹੈਮੁਲੰਮਾਪਾਜੁਲਹਿਜਾਇ॥ਜਿਸੁਹੋਵੈਪੂਰ
ਬਿਲਿਖਿਆਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਪ੍ਰਭੁਆਇ॥ਜਿਉਲੋਹਾਪਾਰਸਿਭੇ
ਟੀਐਮਿਲਿਸੰਗਤਿਸੁਵਰਨੁਹੋਇਜਾਇ॥ਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਤੂਧਣੀਜਿਉ

ਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਇਆ॥੬॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨਹਰਿਹਿਰਦੈਸੇਵਿਆਤਿਨ
ਹਰਿਆਪਿਮਿਲਾਇਆ॥ਗੁਣਕੀਸਾਝਤਿਨਸਿਉਕਰੀਸਭਿਅਵਗਣਸਬ ੧੮੩
ਦਿਜਲਾਇਆ॥ਅਉਗਣਵਿਕਣਿਪਲਰੀਅਹਿਜਿਸੁਦੇਤਿਸੁਸਚੇਪਾਇਆ॥ਬਲਿਹਾ
ਰੀਗੁਰਆਪਣੇਜਿਨਿਅਉਗਣਮੇਟਿਗੁਣਪਰਗਟੀਆਇਆ॥ਵਡੀਵਡਿਆ
ਈਵਡੇਕੀਗੁਰਮੁਖਿਆਲਾਇਆ॥੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੪ ਸਤਿਗੁਰ
ਵਿਚਿਵਡੀਵਡਿਆਈਜੋਅਨਦਿਨੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾ
ਮੁਰਮਤਸੁਚਸੰਜਮੁਹਰਿਨਾਮੇਹੀਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ॥ਹਰਿਨਾਮੁਤਾਣੁਹਰਿਨਾਮੁਦੀਬਾ
ਣੁਹਰਿਨਾਮੋਰਖਕਰਾਵੈ॥ਜੋਚਿਤੁਲਾਇਪੂਜੇਗੁਰਮੂਰਤਿਸੋਮਨਇਛੇਫਲ
ਪਾਵੈ॥ਜੋਨਿੰਦਾਕਰੇਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇਕੀਤਿਸੁਕਰਤਾਮਾਰਦਿਵਾਵੈ॥ਫੇਰਿ
ਓਹਵੇਲਾਓਸੁਹਥਿਨਆਵੈਓਹੁਆਪਣਾਬੀਜਿਆਆਪੇਖਾਵੈ॥ਨਰਕਿਘੋ
ਰਿਮੁਹਿਕਾਲੈਖੜਿਆਜਿਉਤਸਕਰੁਪਾਇਗਲਾਵੈ॥ਫਿਰਿਸਤਿਗੁਰ
ਕੀਸਰਣੀਪਵੈਤਾਉਬਰੈਜਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥ਹਰਿਬਾਤਾਆਖਿਸੁਣਾ
ਏਨਾਨਕੁਹਰਿਕਰਤੇਏਵੈਭਾਵੈ॥੧॥ਮਃ ੪ ਪੂਰੇਗੁਰਕਾਹੁਕਮੁਨਮੰਨੈਓ
ਹੁਮਨਮੁਖੁਅਗਿਆਨੁਮੁਠਾਬਿਖੁਮਾਇਆ॥ਓਸੁਅੰਦਰਿਕੂੜੁਕੂੜੋਕਰਿਬੁ
ਝੈਅਣਹੋਦੇਝਗੜੇਦਯਿਓਸਦੈਗਲਿਪਾਇਆ॥ਓਹੁਗਲਫਰੋਸੀਕਰੇ
ਬਹੁਤੇਰੀਓਸਦਾਬੋਲਿਆਕਿਸੈਨਭਾਇਆ॥ਓਹੁਘਰਿਘਰਿਹੰਢੈਜਿ
ਉਰੰਨਦੋਹਾਗਣਿਓਸੁਨਾਲਿਮੁਹੁਜੋੜੇਓਸੁਭੀਲਛਣੁਲਾਇਆ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਹੋਇਸੁਅਲਿਪਤੋਵਰਤੈਓਸਦਾਪਾਸੁਛਡਿਗੁਰਪਾਸਿਬਹਿਜਾਇ
ਆ॥ਜੋਗੁਰੁਗੋਪੇਆਪਣਾਸੁਭਲਾਨਾਹੀਪੰਚਹੁਓਨਿਲਾਹਾਮੂਲੁਸਭੁਗ
ਵਾਇਆ॥ਪਹਿਲਾਆਗਮਿਨਿਗਮਿਨਾਨਕੁਆਖਿਸੁਣਾਏਪੂਰੇਗੁਰਕਾਬਚਨੁ
ਉਪਰਿਆਇਆ॥ਗੁਰਸਿਖਾਵਡਿਆਈਭਾਵੈਗੁਰਪੂਰੇਕੀਮਨਮੁਖਾਓਹੁਵੇ

ਆਪਣਿਆਵਿਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚੁਸਚਾਸਭਦੂਵਡਾਹੈਸੋਲਏ
ਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਟਿਕੇ॥ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਜਿਸਚੁਧਿਆਇਦਾਸਚੁਸਚਾਸਤਿਗੁ
ਰੁਇਕੇ॥ਸੋਈਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਹੈਜਿਨਿਪੰਜੇਦੂਤਕੀਤੇਵਸਿਛਿਕੇ॥ਜਿਬਿਨੁ
ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਆਪੁਗਣਾਇਦੇਤਿਨਅੰਦਰਿਕੂੜੁਫਿਟੁਫਿਟੁਮੁਹਫਿਕੇ॥ਓਇ
ਬੋਲੇਕਿਸੈਨਭਾਵਨੀਮੁਹਕਾਲੇਸਤਿਗੁਰਤੇਚੁਕੇ॥੫॥ ਸਲੋਕਮਃ੪॥
ਹਰਿਪ੍ਰਭਕਾਸਭੁਖੇਤੁਹੈਹਰਿਆਪਿਕਿਰਸਾਣੀਲਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬਖਸ
ਜਮਾਈਅਨੁਮਨਮੁਖੀਮੂਲੁਗਵਾਇਆ॥ਸਭੁਕੋਬੀਜੇਆਪਣੇਭਲੇਨੋਹਰਿ
ਭਾਵੈਸੋਖੇਤੁਜਮਾਇਆ॥ਗੁਰਸਿਖੀਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬੀਜਿਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਨਾਮੁਫਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਇਆ॥ਜਮੁਚੂਹਾਕਿਰਸਨਿਤਕੁਰਕਦਾਹਰਿਕਰਤੈ
ਮਾਰਿਕਢਾਇਆ॥ਕਿਰਸਾਣੀਜੰਮੀਭਾਉਕਰਿਹਰਿਬੋਹਲਬਖਸਜਮਾਇ
ਆ॥ਤਿਨਕਾਕਾੜਾਅੰਦੇਸਾਸਭੁਲਾਹਿਓਨੁਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਧਿਆਇ
ਆ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਅਰਾਧਿਆਆਪਿਤਰਿਆਸਭੁਜਗਤੁਤਰਾਇਆ
॥੧॥ਮਃ੪॥ਸਾਰਾਦਿਨੁਲਾਲਚਿਅਟਿਆਮਨਮੁਖਿਹੋਰੇਗਲਾ॥ਰਾਤੀਊਂ
ਘੈਦਬਿਆਨਵੇਸੋਤਸਭਿਢਿਲਾ॥ਮਨਮੁਖਾਦੈਸਿਰਿਜੋਰੀਆਅਮਰੁਹੈਨਿ
ਤਦੇਵਹਿਭਲਾ॥ਜੋਰੀਆਦਾਆਖਿਆਪੁਰਖਕਮਾਵਦੇਸੇਅਪਵਿਤਅਮੇ
ਧਖਲਾ॥ਕਾਮਿਵਿਆਪੇਕੁਸੁਧਨਰਸੇਜੋਰੀਪੁਛਿਚਲਾ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈ
ਆਖਿਐਜੋਚਲੈਸੋਸਤਪੁਰਖੁਭਲਭਲਾ॥ਜੋਰੀਪੁਰਸਸਭਿਆਪਿ
ਉਪਾਇਅਨੁਹਰਿਖੇਲਸਭਿਖਿਲਾ॥ਸਭਤੇਰੀਬਣਤਬਣਾਵਦੀ
ਨਾਨਕਭਲਭਲਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂਵੇਪਰਵਾਹੁਅਥਾਹੁਹੈਅਤੁਲੁ
ਕਿਉਤੁਲੀਐ॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਤੁਧੁਧਿਆਇਦੇਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੀ
ਐ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਤਿਸਰੂਪੁਹੈਗੁਰਬਾਣੀਬਣੀਐ॥ਸਤਿਗੁਰ

ਕੀਮੈ ਹੋਇ ਇਕਿ ਚੁਪਿ ਚੁਪਿ ਬੈਠੇ ਰਹਦੇ ਸੇ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜੇ ਝੜਿ ਪੜੀਆ ਓਨਾ
ਅੰਦਰਿ ਹੋਰੁ ਮੁਖਿ ਹੋਰੁ ਹੈ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਨੋ ਝੁਰਿ ਮਰਦੇ ਕੜੀਆ॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿਰਮਲੀ ਨਿਰਮਲ ਜਨੁ ਹੋ
ਇ ਸੁ ਸੇਵਾ ਘਾਲੇ ॥ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ ਵਿਕਾਰੁ ਝੂਠੁ ਓਇ ਆਪੇ ਸਚੈ ਵ
ਖਿ ਕਢੇ ਜਜਮਾਲੇ ॥ ਸਚਿਆਰ ਸਿਖ ਬਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ਘਾਲਨਿ ਕੂ
ੜਿਆਰ ਨ ਲਭਨੀ ਕਿਤੈ ਥਾਇ ਭਾਲੇ ॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਆਖਿਆ ਸੁ
ਖਾਵੈ ਨਾਹੀ ਤਿਨਾ ਮੁਹ ਭਲੇਰੇ ਫਿਰਹਿ ਦਯਿ ਗਾਲੇ ॥ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਨਹੀ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ਸੇ ਕਿਚਰਕੁ ਵੇਰਾਈਅਨਿ ਮਨਮੁਖ ਬੇਤਾਲੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿ
ਲੈ ਸੁ ਆਪਣਾ ਮਨੁ ਥਾਇ ਰਖੈ ਓਹੁ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਆਪਣੀ ਵਥੁ ਨਾਲੇ ॥ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਇਕਨਾ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖੁ ਦੇਵੈ ਇਕਿ ਆਪੇ ਵਖਿ ਕਢੈ ਠਗਵਾਲੇ ॥੧॥
ਮਃ ੪ ॥ ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਦਯਿ ਆਦੇ ਰਾਸਿ ॥
ਤਿਨ ਚੂਕੀ ਮੁਹਤਾਜੀ ਲੋਕਨ ਕੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਗੁ ਕਰਿ ਬੈਠਾ ਪਾਸਿ ॥ ਜਾਂ ਕਰਤਾ
ਵਲਿ ਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਵਲਿ ਸਭਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਕਰਹਿ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਾਹੁ ਪਾਤਿਸਾ
ਹੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭਿ ਜਨ ਕਉ ਆਇ ਕਰਹਿ ਰਹਰਾਸਿ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ
ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਵਡਾ ਸੇਵਿ ਅਤੁਲੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦਾਨੁ
ਦੀਆ ਹਰਿ ਨਿਹਚਲੁ ਨਿਤ ਬਖਸੇ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥ ਕੋਈ ਨਿੰਦਕੁ ਵਡਿਆ
ਈ ਦੇਖਿ ਨ ਸਕੈ ਸੋ ਕਰਤੈ ਮਾਰਿ ਪਚਾਇਆ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਬੋਲੈ ਕਰਤੇ ਕੇ
ਭਗਤਾ ਨੋ ਸਦਾ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਅਗਮੁ ਦ
ਇਆਲੁ ਹੈ ਵਡ ਦਾਤਾ ਦਾਣਾ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਮੈ ਹੋਰੁ ਕੋ ਦਿਸਿ ਨ ਆਵਈ ਤੂਹੈ ਸੁ
ਘੜੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ॥ ਮੋਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਦਿਸਿ ਆਵਦਾ ਸਭੁ ਚਲਣਹਾਰਾ ਆਵਣ
ਜਾਣਾ ॥ ਜੋ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਹੋਰਤੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦੇ ਸੇ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜਾ ਤਿਨ ਮਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸ
ਸਚੇ

ਚੁਪੈਆਇਤ੍ਰਾਬਿਨੁਸਚੇਪਚਿਪਚਿਮੁਏਅਜਾਣਾ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੪॥
ਅਗੋਦੇਸਤਭਾਉਨਦਿਚੈਪਿਛੋਦੇਆਖਿਆਕੰਮਿਨਆਵੈ॥ਅਧਵਿਚਿਫਿਰੈਮਨ
ਮੁਖੁਵੇਚਾਰਾਗਲੀਕਿਉਸੁਖੁਪਾਵੈ॥ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਸਤਿਗੁਰਕੀਸੁ
ਕੂੜੀਆਵੈਕੂੜੀਜਾਵੈ॥ਜੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕਰਤਾਤਾਂਸਤਿਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮੁਨਦਰੀਆਵੈ॥ਤਾਅਪਿਉਪੀਵੈਸਬਦੁਗੁਰਕੇਰਾਸਭੁਕਾੜਾਅੰਦੇਸਾਭਰਮੁਚੁ
ਕਾਵੈ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਜਨਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥੧॥ਮਃ੪
ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕਾਜੋਸਿਖੁਅਖਾਏਸੁਭਲਕੇਉਠਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥ਉਦਮੁਕਰੇ
ਭਲਕੇਪਰਭਾਤੀਇਸਨਾਨੁਕਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਨਾਵੈ॥ਉਪਦੇਸਿਗੁਰੂਹਰਿਹਰਿਜਪੁ
ਜਾਪੈਸਭਿਕਿਲਵਿਖਪਾਪਦੋਖਲਹਿਜਾਵੈ॥ਫਿਰਿਚੜੈਦਿਵਸੁਗੁਰਬਾਣੀਗਾਵੈ
ਬਹਦਿਆਉਠਦਿਆਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥ਜੋਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਧਿਆਏਮੇਰਾਹ
ਰਿਹਰਿਸੋਗੁਰਸਿਖੁਗੁਰੂਮਨਿਭਾਵੈ॥ਜਿਸਨੋਦਇਆਲੁਹੋਵੈਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿ
ਸੁਗੁਰਸਿਖਗੁਰੂਉਪਦੇਸੁਸੁਣਾਵੈ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਧੂੜਿਮੰਗੈਤਿਸੁਗੁਰਸਿਖਕੀ
ਜੋਆਪਿਜਪੈਅਵਰਹਨਾਮੁਜਪਾਵੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੋਤੁਧੁਸਚੁਧਿਆਇਦੇ
ਸੇਵਿਰਲੇਥੋੜੇ॥ਜੋਮਨਿਚਿਤਿਇਕੁਅਰਾਧਦੇਤਿਨਕੀਬਰਕਤਿਖਾਹਿਅਸੰਖਕਰੋ
ੜੇ॥ਤੁਧਨੋਸਭਧਿਆਇਦੀਸੇਥਾਇਪਏਜੋਸਾਹਿਬਲੋੜੇ॥ਜੋਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇ
ਵੇਖਾਦੇਪੈਨਦੇਸੇਮੁਏਮਰਿਜੰਮੇਕੋੜ੍ਹੇ॥ਓਇਹਾਜਰੁਮਿਠਾਬੋਲਦੇਬਾਹਰਿਵਿਸੁ
ਕਢਿਮੁਖਿਘੋਲੇ॥ਮਨਿਖੋਟੇਦਯਿਵਿਛੋੜੇ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੪
ਮਲੁਜੂਈਭਰਿਆਨੀਲਾਕਾਲਾਖਿਧੋਲੜਾਤਿਨਿਵੇਮੁਖਿਵੇਮੁਖੈਨੋਪਾਇਆ॥
ਪਾਸਿਨਦੇਈਕੋਈਬਹਣਿਜਗਤਮਹਿਗੂਹਪੜਿਸਗਵੀਮਲੁਲਾਇਮਨਮੁਖੁਆ
ਇਆ॥ਪਰਾਈਜੋਨਿੰਦਾਚੁਗਲੀਨੋਵੇਮੁਖੁਕਰਿਕੈਭੇਜਿਆਓਥੈਭੀਮੁਹੁਕਾ
ਲਾਦੁਹਾਵੇਮੁਖਾਦਾਕਰਾਇਆ॥ਤੜਸੁਣਿਆਸਭਤੁਜਗਤਵਿਚਿਭਾਈਵੇਮ

ਦੁਸਟੈਨਰਭੈਪਉਤ੍ਰਿਅੀਪਉਤ੍ਰੀਚੀਨਾਦਾਹੋਇਕੈਉਤ੍ਰਿਨਿਧਰਿਆਇਆਅਗੈਸੰਗਤਿ
ਕੂੜਿਆਰੇਮੁਖਭਰਿਸਟਾਨਿਮਿਲੈਤਾਵਣਾਈਭਗਤੀਜੋਨਿਫਿਰਿਆਨਿਧਾਰਿਪਾਇ
ਆਨਾਭਤੁਪਭਤੁਵੇਵੈਗਏਨਿਤਭੁਖਾਤੁਕੋਤਿਨਾਇਆਪਤੁਪਤੁਸੁਆ
ਸੰਕਰਤਾਪੁਰਖੁਹੈਜੋਨਿਨਿਆਉਸਚੁਬਣਿਆਪਿਕਰਾਇਆਜੋਨਿੰਦਾਕ
ਰੇਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇਕੀਸੋਸਾਚੈਮਾਰਿਪਚਾਇਆਏਹੁਅਖਰੁਤਿਨਿਆਖਿਆ
ਜਿਨਿਜਗਤੁਸਭੁਉਪਾਇਆ॥੧੧॥ ਮ: ੪ ॥ ਸਾਹਿਬੁਜਿਸਕਾਨੰਗਾਭੁਖਾ
ਹੋਵੈਤਿਸਦਾਨਫਰੁਕਿਥਹੁਰਜਿਖਾਏ॥ਜਿਸਾਹਿਬਕੈਘਰਿਵਥੁਹੋਵੈਸੁਨਫ
ਰੈਹਥਿਆਵੈਅਣਹੋਦੀਕਿਥਹੁਪਾਏ॥ਜਿਸਦੀਸੇਵਾਕੀਤੀਫਿਰਿਲੇਖਾਮੰ
ਗੀਐਸਾਸੇਵਾਅਉਖੀਹੋਈ॥ਨਾਨਕਸੇਵਾਕਰਹੁਹਰਿਗੁਰਸਫਲਦਰਸਨਕੀ
ਫਿਰਿਲੇਖਾਮੰਗੈਨਕੋਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਨਕਬੀਚਾਰਹਿਸੰਤਜਨਚਾ
ਰਿਵੇਦਕਹੰਦੇ॥ਭਗਤਮੁਖੈਤੇਬੋਲਦੇਸੇਵਚਨਹੋਵੰਦੇ॥ਪ੍ਰਗਟਪਹਾਰਾਜਾ
ਪਦਾਸਤਿਲੋਕਸੁਣੰਦੇ॥ਸੁਖੁਨਪਾਇਨਿਮੁਗਧਨਰਸੰਤਨਾਲਿਖਹੰਦੇ॥ਓਇ
ਲੋਚਨਿਓਨਾਗੁਣੈਨੋਓਇਅਹੰਕਾਰਿਸੜੰਦੇ॥ਓਇਵਿਚਾਰੇਕਿਆਕਰਨਿਜਾਂ
ਭਾਗਧੁਰਿਮੰਦੇ॥ਜੋਮਾਰੇਤਿਨਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਸੇਕਿਸੈਨਸੰਦੇ॥ਵੈਰੁਕਰਨਿਨਿ
ਰਵੈਰਨਾਲਿਧਰਮਨਿਆਇਪਚੰਦੇ॥ਜੋਜੋਸੰਤਸਰਾਪਿਆਸੇਫਿਰਹਿਭਵੰ
ਦੇ॥ਪੇਡੁਮੁੰਢਾਹੂਕਟਿਆਤਿਸੁਡਾਲਸੁਕੰਦੇ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੪॥
ਅੰਤਰਿਹਰਿਗੁਰੂਧਿਆਇਦਾਵਡੀਵਡਿਆਈ॥ਤੁਸਿਦਿਤੀਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰੂਘ
ਟੈਨਾਹੀਇਕੁਤਿਲੁਕਿਸੈਦੀਘਟਾਈ॥ਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਤਿਗੁਰੂਕੈਵਲਿਹੈਤਾਝ
ਖਿਝਿਖਿਮਰੈਸਭੁਲੋਕਾਈ॥ਨਿੰਦਕਾਕੇਮੁਹਕਾਲੇਕਰੇਹਰਿਕਰਤੈਆਪਿਵਧਾਈ
॥ਜਿਉਜਿਉਨਿੰਦਕਨਿੰਦਕਰਹਿਤਿਉਤਿਉਨਿਤਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਹ
ਰਿਆਰਾਧਿਆਤਿਨਿਪੈਰੀਆਣਿਸਭਪਾਈ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੪ ਸਤਿਗੁਰਸੇਤੀ

ਗਣੁ ਤਾਜਿਰ ਕੋ ਲਭੁ ਪਲਤੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਗਇਆ ਨਿਤ ਝੂਠੀਆ ਪਾਏ
ਝੂਠੁ ਮੁਸੈ ਝੂਠੁ ਖਾਣਾ ਝੂਠੁ ਖਾਣਾ ਝੂਠਿ ਪਇਆ ਨਿਤ ਉਪਾਵ ਕਰੈ ਮਾਇਆ ਧਨ
ਕਾਰਣਿ ਅਗਲਾ ਧਨੁ ਭੀ ਉਡਿ ਗਇਆ ਕਿਆ ਓਹੁ ਖਟੇ ਕਿਆ ਓਹੁ ਖਾਵੈ
ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਪਇਆ ਨਿਰਵੈਰੈ ਨਾਲਿ ਜਿ ਵੈਰੁ ਰਚਾਏ ਸਭੁ
ਪਾਪੁ ਜਗਤੈ ਕਾ ਤਿਨਿ ਸਿਰਿ ਲਇਆ ਓਸੁ ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਢੋਈ ਨਾਹੀ ਜਿਸੁ
ਅੰਦਰਿ ਨਿੰਦਾ ਮੁਹਿ ਅੰਬੁ ਪਇਆ ਜੇ ਸੁਆਇਨੋ ਓਹੁ ਮੁਹੁ ਪਾਏ ਤਾ ਖੇਰੂ ਮੋਤੀ
ਗਣਿ ਕਾਢਿਆ ਜੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣੀ ਫਿਰਿ ਓਹੁ ਆਵੈ ਤਾ ਪਿਛਲੇ ਅਵਗਣ
ਬਖਸਿ ਲਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਸਿਮਰ
ਤ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਇਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਭਨੂ
ਉਪਰਿ ਤੂ ਦੀਬਾਣੁ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਸਚੁ ਧਿਆਇਦੇ ਸਚੁ ਸੇਵਨਿ ਸਚੇ ਤੇਰਾ ਮਾਣੁ॥
ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਸਚੁ ਬੋਲਨਿ ਸਚੇ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ॥ ਸੇ ਭਗਤ ਜਿ
ਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਿਆ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ॥ ਸਚੁ ਜਿ ਸਚੇ ਸੇਵਦੇ ਤਿਨ ਵ
ਰੀ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ॥੧੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ਧੁਰਿ ਮਾਰੇ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੇ
ਈ ਹੁਣਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਾਰੇ॥ ਜੇ ਮੇਲਣ ਨੋ ਬਹੁਤੇਰਾ ਲੋਚੀਐ ਨ ਦੇਈ ਮਿਲਣ ਕ
ਰਤਾਰੇ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਢੋਈ ਨਾ ਲਹਨਿ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਿ ਵੀਚਾਰੇ॥ ਕੋਈ ਜਾਇ ਮਿ
ਲੈ ਹੁਣਿ ਓਨਾ ਨੋ ਤਿਸੁ ਮਾਰੇ ਜਮੁ ਜੰਦਾਰੇ॥ ਗੁਰਿ ਬਾਬੈ ਫਿਟਕੇ ਸੇ ਫਿਟੇ ਗੁਰਿ ਅੰਗ
ਦਿ ਕੀਤੇ ਕੂੜਿਆਰੇ॥ ਗੁਰਿ ਤੀਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵੀਚਾਰਿਆ ਕਿਆ ਹਥਿ ਏਨਾ ਵੇ
ਚਾਰੇ॥ ਗੁਰੁ ਚਉਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਟਿਕਿਆ ਤਿਨਿ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਸਭਿ ਤਾਰੇ॥ ਕੋਈ
ਪੁਤੁ ਸਿਖੁ ਸੇਵ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਤਿਸੁ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰੇ॥ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ
ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ਪੁਤ੍ਰ ਧਨੁ ਲਖਮੀ ਖੜਿ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ॥ ਸਭਿ ਨਿਧਾ
ਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਿਚਿ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੇ॥ ਸੋ ਪਾਏ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁ

ਜਿਸੁ ਭਿਖਿ ਆਖਿ ਖਰਾ ਬਿਖਿਆ ਰੋਗ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਆਗੈ ਧੁਰਿ ਹੋਤਿ ਨਜੋ ਬੁਰਾ ਮਨਿ
ਖਸਮਿ ਤਪਿ ਆਰੋਗ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਆਪਿ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਜਗਤੁ
ਭੀ ਆਪੇ ਆਣਿ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਰੀ ਪਾਏ ॥ ਡਰੀਐ ਤਾ ਜੇ ਕਿਛੁ ਆਪ ਦੂ ਕੀਚੈ ਸਭੁ
ਕਰਤਾ ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਵਧਾਏ ॥ ਦੇਖਹੁ ਭਾਈ ਏਹੁ ਅਖਾੜਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਚੇ
ਕਾ ਜਿਨਿ ਆਪਣੈ ਜੋਰਿ ਸਭਿ ਆਣਿ ਨਿਵਾਏ ॥ ਆਪਣਿਆ ਭਗਤਾ ਕੀ ਰਖ ਕਰੇ
ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਨਿੰਦਕਾ ਦੁਸਟਾ ਕੇ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਕਰਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਨਿ
ਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਭਗਤਿ ਨਿਤ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਜਪ
ਹੁ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਘਰੀ ਵਸਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਤਿ ਸ
ਤਿ ਕਰਿ ਜਾਣਹੁ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਮੁਹਹੁ ਕਢਾਏ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ
ਮੁਹ ਉਜਲੇ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰ ਕਾ ਜੈਕਾਰੁ ਸੰਸਾਰਿ ਸਭਤੁ ਕਰਾਏ ॥ ਜਨੁ ਨਾ
ਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੀ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖਾਏ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ
ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਿ ਹੈ ਸਚੁ ਸਾਹ ਹਮਾਰੇ ॥ ਸਚੁ ਪੂਜੀ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਪ੍ਰਭ ਵਣ
ਜਾਰੇ ਥਾਰੇ ॥ ਸਚੁ ਸੇਵਹਿ ਸਚੁ ਵਣੰਜਿ ਲੈਹਿ ਗੁਣ ਕਥਹ ਨਿਰਾਰੇ ॥ ਸੇਵਕ ਭਾਇ
ਸੇ ਜਨ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਲਖਾ
ਰੇ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਦਾ ਕ
ਦੇ ਨ ਹੋਵੀ ਭਲਾ ॥ ਓਸ ਦੈ ਆਖਿਐ ਕੋਈ ਨ ਲਗੈ ਨਿਤ ਓਜਾੜੀ ਪੂਕਾਰੇ ਖਲਾ
॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਚੁਗਲੀ ਚੁਗਲੋ ਵਜੈ ਕੀਤਾ ਕਰਤਿਆ ਓਸ ਦਾ ਸਭੁ ਗਇ
ਆ ॥ ਨਿਤ ਚੁਗਲੀ ਕਰੇ ਅਣਹੋਦੀ ਪਰਾਈ ਮੁਹੁ ਕਢਿ ਨ ਸਕੈ ਓਸ ਦਾ ਕਾ
ਲਾ ਭਇਆ ॥ ਕਰਮ ਧਰਤੀ ਸਰੀਰੁ ਕਲਿਜੁਗ ਵਿਚਿ ਜੇਹਾ ਕੋ ਬੀਜੇ ਤੇਹਾ
ਕੋ ਖਾਏ ॥ ਗਲਾ ਉਪਰਿ ਤਪਾਵਸੁ ਨ ਹੋਈ ਵਿਸੁ ਖਾਧੀ ਤਤਕਾਲ ਮਰਿ
ਜਾਏ ॥ ਭਾਈ ਵੇਖਹੁ ਨਿਆਉ ਸਚੁ ਕਰਤੇ ਕਾ ਜੇਹਾ ਕੋਈ ਕਰੇ ਤੇਹਾ ਕੋਈ ਪਾਏ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭਿ ਸੋਭਾ ਦੇਵੀ ਪਾਈ ਹਰਿ ਦਰਿ ਕੀਆ ਬਾਤਾ ਆਖਿ ਸੁ
ਣਾਇਆ॥ਸ ਮਃ ੪॥ ਹੋਦੈ ਪਰਤਖਿ ਗੁਰੂ ਜੋ ਵਿਛੁੜੇ ਤਿਨ ਕਉ ਦਰਿ ਢੋਈ
ਨਾਹੀ॥ ਕੋਈ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਤਿਨ ਨਿੰਦਕਾ ਮੁਹ ਫਿਕੇ ਥੁਕ ਥੁਕ ਮੁਹਿ ਪਾਹੀ॥
ਜੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਫਿਟਕੇ ਸੇ ਸਭ ਜਗਤਿ ਫਿਟਕੇ ਨਿਤ ਭੰਭਲ ਭੂਸੇ ਖਾਹੀ॥
ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਗੋਪਿਆ ਆਪਣਾ ਸੇ ਲੈਦੇ ਢਹਾ ਫਿਰਾਹੀ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਭੁਖ ਕਦੇ
ਨ ਉਤਰੈ ਨਿਤ ਭੁਖਾ ਭੁਖ ਕੂਕਾਹੀ॥ ਓਨਾ ਦਾ ਆਖਿਆ ਕੋ ਨਾ ਸੁਣੈ ਨਿਤ ਹਉ
ਲੇ ਹਉਲਿ ਮਰਾਹੀ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵੇਖਿ ਨ ਸਕਨੀ ਓਨਾ ਅਗੈ
ਪਿਛੈ ਥਾਉ ਨਾਹੀ॥ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਾਰੇ ਤਿਨ ਜਾਇ ਮਿਲਹਿ ਰਹਦੀ ਖੁਹਦੀ
ਸਭ ਪਤਿ ਗਵਾਹੀ॥ ਓਇ ਅਗੈ ਕੁਸਟੀ ਗੁਰ ਕੇ ਫਿਟਕੇ ਜਿ ਓਸੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ
ਕੁਸਟੁ ਉਠਾਹੀ॥ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਨਾ ਕਰਹੁ ਜੋ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਚਿਤੁ ਲਾ
ਹੀ॥ ਧੁਰਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕਿਹੁ ਚਾਰਾ ਨਾਹੀ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ਤੂ ਤਿਸੁ ਅਪੜਿ ਕੋ ਨ ਸਕਾਹੀ॥ ਨਾਵੈ ਕੀ ਵਡਿ
ਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਨਿਤ ਸਵਾਈ ਚੜੈ ਚੜਾਹੀ॥੧॥ਮਃ ੪॥ ਜਿ ਹੋਦੈ ਗੁਰੂ ਬਹਿ ਟਿਕਿ
ਆ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੋਈ॥ ਤਿਸੁ ਕਉ ਜਗਤੁ ਨਿਵਿਆ ਸਭੁ ਪੈਰੀ
ਪਇਆ ਜਸੁ ਵਰਤਿਆ ਲੋਈ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਨਮਸਕਾਰੁ ਕਰਹਿ
ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਹਥੁ ਧਰਿਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸੋ ਪੂਰਾ ਹੋਈ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ
ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ਅਪੜਿ ਕੋ ਨ ਸਕੋਈ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਬਹਿ
ਟਿਕਿਆ ਆਪੇ ਪੈਜ ਰਖੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕਾਇਆ ਕੋਟ
ਅਪਾਰੁ ਹੈ ਅੰਦਰਿ ਹਟਨਾਲੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਉਦਾ ਜੋ ਕਰੇ ਹਰਿ ਵਸਤੁ ਸ
ਮਾਲੇ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਵਣਜੀਐ ਹੀਰੇ ਪਰਵਾਲੇ॥ ਵਿਣੁ ਕਾਇਆ ਜਿ
ਹੋਰ ਥੈ ਧਨੁ ਖੋਜਦੇ ਸੇ ਮੂੜ ਬੇਤਾਲੇ॥ ਸੇ ਉਝੜਿ ਭਰਮਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਜਿਉ

ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਗੁਰੂ ਤਰਾਇਆ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸੋ ਅਉਖਾ ਜਗ ਮਹਿ ਹੋਇਆ ॥ ਨਰਕ ਘੋਰੁ ਦੁਖ ਖੂਹੁ ਹੈ ਓਥੈ ਪਕ
ੜਿ ਓਹੁ ਢੋਇਆ ॥ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ਕੋ ਨ ਸੁਣੈ ਓਹੁ ਅਉਖਾ ਹੋਇ ਹੋਇ ਰੋਇਆ ॥
ਓਨਿ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਭੁ ਗਵਾਇਆ ਲਾਹਾ ਮੂਲੁ ਸਭੁ ਖੋਇਆ ॥ ਓਹੁ ਤੇ
ਲੀ ਸੰਦਾ ਬਲਦੁ ਕਰਿ ਨਿਤ ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਪ੍ਰਭਿ ਜੋਇਆ ॥ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਸੁ
ਣੈ ਨੀਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਦੂ ਕਿਛੁ ਗੁਝਾ ਨ ਹੋਇਆ ॥ ਜੈਸਾ ਬੀਜੇ ਸੋ ਲੁਣੈ
ਜੇਹਾ ਪੁਰਬਿ ਕਿਨੈ ਬੋਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਤਿਸੁ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਧੋਇਆ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਛੈ ਤਰਿ ਗਇਆ ਜਿਉ ਲੋ
ਹਾ ਨਾਵ ਸੰਜੋਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਸੁਖੁ ਹੋਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਵਡਭਾਗੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿ
ਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਸਭੁ ਧਰਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਸਚੇ ਕੀ ਵਿਚਿ ਜੋਤਿ ॥ ਗੁ
ਹਜ ਰਤਨ ਵਿਚਿ ਲੁਕਿ ਰਹੇ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕੁ ਕਢੈ ਖੋਤਿ ॥ ਸਭੁ ਆਤ
ਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਤਾ ਇਕੁ ਰਵਿਆ ਇਕੋ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ॥ ਇਕੁ ਦੇਖਿਆ ਇਕੁ
ਮੰਨਿਆ ਇਕੋ ਸੁਣਿਆ ਸ੍ਰਵਣ ਸਰੋਤਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਸਚੁ
ਸਚੇ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਹੋਤਿ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਸਭਿ ਰਸ ਤਿਨ ਕੈ
ਰਿਦੈ ਹਹਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿ
ਨ ਕਉ ਸਭਿ ਦੇਖਣ ਜਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕਉ ਭਉ ਕੋ
ਈ ਨਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਤਿਨੀ ਸਰੇਵਿਆ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਆਹਿ ॥ ਤੇ ਹਰਿ
ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਈਅਹਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਵੁਠਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਓਇ ਆਪਿ ਤਰੇ ਸਭ ਕੁ
ਟੰਬ ਸਿਉ ਤਿਨ ਪਿਛੈ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛਡਾਹਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਜਨ

ਨਤਿਨਦੇਖਿਦੇਖਿਹਉਜੀਵਦਾਹੋਆ॥੧॥ ਮਃ ੪ ਸਾਧਰਤੀਭਈਹਰੀਆਵਲੀ
ਜਿਥੈਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਬੈਠਾਆਇ॥ਸੇਜੰਤਭਏਹਰੀਆਵਲੇਜਿਨੀਮੇਰਾਸ
ਤਿਗੁਰੁਦੇਖਿਆਜਾਇ॥ਧਨੁਧਨੁਪਿਤਾਧਨੁਧੰਨੁਕੁਲੁਧਨੁਧਨੁਸੁਜਨਨੀਜਿ
ਨਿਗੁਰੂਜਣਿਆਮਾਇ॥ਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਜਿਨਿਨਾਮੁਅਰਾਧਿਆਆਪਿਤਰਿਆ
ਜਿਨੀਡਿਠਾਤਿਨਾਲਏਛਡਾਇ॥ਹਰਿਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਹੁਦਇਆਕਰਿਜਨੁਨਾ
ਨਕੁਧੋਵੈਪਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚੁਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਅਮਰੁਹੈਜਿਸੁਅੰਦਰਿ
ਹਰਿਉਰਿਧਾਰਿਆ॥ਸਚੁਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਹੈਜਿਨਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਬਿਖੁਮਾਰਿਆ॥
ਜਾਡਿਠਾਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਤਾਂਅੰਦਰਿਮਨੁਸਾਧਾਰਿਆ॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪ
ਣੇਸਦਾਸਦਾਘੁਮਿਵਾਰਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਤਾਮਨਮੁਖਿਹਾਰਿਆ॥੧੭॥
ਸਲੋਕੁ॥ਮਃ ੪॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਓਨੁਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁ
ਧਿਆਇਸੀ॥ਸੋਕਰੇਜਿਸਤਿਗੁਰਭਾਵਸੀ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਘਰੀਵਸਾਇਸੀ॥ਜਿਨਅੰ
ਦਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਤਿਨਕਾਭਉਸਭੁਗਵਾਇਸੀ॥ਜਿਨਰਖਣਕਉਹਰਿਆਪਿਹੋਇ
ਹੋਰਕੇਤੀਝਖਿਝਖਿਜਾਇਸੀ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਤੂਹਰਿਹਲਤਿਪਲ
ਤਿਛਡਾਇਸੀ॥੧॥ਮਃ ੪॥ਗੁਰਸਿਖਾਕੈਮਨਿਭਾਵਦੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੀ
ਵਡਿਆਈ॥ਹਰਿਰਾਖਹੁਪੈਜਸਤਿਗੁਰੂਕੀਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈ
ਮਨਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਹੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਛਡਾਈ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਤਾਣੁਦੀਬਾਣੁਹਰਿਤਿਨਿ
ਸਭਆਣਿਨਿਵਾਈ॥ਜਿਨੀਡਿਠਾਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਭਾਉਕਰਿਤਿਨਕੇਸਭਿਪਾਪਗਵਾ
ਈ॥ਹਰਿਦਰਗਹਤੇਮੁਖਉਜਲੇਬਹੁਸੋਭਾਪਾਈ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਮੰਗੈਧੂੜਿਤਿਨਜੋ
ਗੁਰਕੇਸਿਖਮੇਰੇਭਾਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਉਆਖਿਸਾਲਾਹੀਸਿਫਤਿਸਚੁਸ
ਚੁਸਚੇਕੀਵਡਿਆਈ॥ਸਾਲਾਹੀਸਚੁਸਾਲਾਹਸਚੁਸਚੁਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ॥ਸਚੁ
ਸਚਾਰਸੁਜਿਨੀਚਖਿਆਸੇਤ੍ਰਿਪਤਿਰਹੇਆਘਾਈ॥ਏਹੁਰਸੁਸੇਈਜਾਣਦੇਜਿਉਗੂੰ

ਹੈ ਸਿਠਿ ਆਈ ਖਾਣੀਆ ਸਭੁ ਰਿਧੁ ਹੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿਆ ਜਿਨਿ ਜੀਅ ਧਾਣੀ ॥੧੮॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਉਮਰ ਥਲ ਸੇਈ ਜਾਣਨਿ ਸੂਲੀਆ ॥
ਹਰਿ ਜਾਣਹਿ ਸੇਈ ਬਿਰਹੁ ਹਉ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਘੁਮਿ ਘੋਲੀਆ ॥ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ
ਸਜਣੁ ਪੁਰਖੁ ਮੇਰਾ ਸਿਰੁ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਤਲ ਰੋਲੀਆ ॥ ਜੋ ਸਿਖ ਗੁਰ ਕਾਰ ਕ
ਮਾਵਹਿ ਹਉ ਗੁਲਮੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਗੋਲੀਆ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਜੋ ਰਤੇ ਤਿਨ
ਭਿੰਨੀ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਚੋਲੀਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਸਿਰੁ ਵੇਚਿਆ
ਮੋਲੀਆ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਅਉਗਣੀ ਭਰਿਆ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਕਿਉ ਸੰਤਹੁ ਨਿਰ
ਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਵਿਹਾਝੀਅਹਿ ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥ ਸਚੁ ਵ
ਣੰਜਹਿ ਰੰਗ ਸਿਉ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਹੋਇ ॥ ਤੋਟਾ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵਈ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਭ
ਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸਚੁ ਵਣੰਜਿਆ ਜਿਨਾ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਾਲੇ ॥ ਸਚੁ ਸੇ
ਵੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਹਰਿ ਰਖਵਾਲੇ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਜਿਨੀ ਅਰਾਧਿਆ
ਸੇ ਜਾਇ ਰਲੇ ਸਚ ਨਾਲੇ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਆ ਸੇ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਬੇਤਾ
ਲੇ ॥ ਓਹ ਆਲੁ ਪਤਾਲੁ ਮੁਹਹੁ ਬੋਲਦੇ ਜਿਉ ਪੀਤੈ ਮਦਿ ਮਤਵਾਲੇ ॥੧੯॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਗਉੜੀ ਰਾਗਿ ਸੁਲਖਣੀ ਜੇ ਖਸਮੈ ਚਿਤਿ ਕਰੇਇ ॥
ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੈ ਐਸਾ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੇਇ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਭਤਾਰੁ ਹੈ ਸਦਾ
ਸਦਾ ਰਾਵੇਇ ॥ ਜਿਉ ਉਬਲੀ ਮਜੀਠੈ ਰੰਗੁ ਗਹਗਹਾ ਤਿਉ ਸਚੇ ਨੋ ਜੀਉ ਦੇਇ ॥
ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਅਤਿ ਰਤੀ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਗਾ ਨੇਹੁ ॥ ਕੂੜੁ ਠਗੀ ਗੁਝੀ ਨਾ ਰਹੈ ਕੂੜੁ
ਮੁਲੰਮਾ ਪਲੇਟਿ ਧਰੇਹੁ ॥ ਕੂੜੀ ਕਰਨਿ ਵਡਾਈਆ ਕੂੜੇ ਸਿਉ ਲਗਾ ਨੇਹੁ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ
ਉਸਤਤਿ ਹੈ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਓਇ ਪੁਰਖ ਪਰਾਣੀ ਧੰਨਿ ਜਨ

ਨਉਉਪਦੇਸੁਕਰਤਿਪਰਭਤੁਪਕਾਰਿਆ॥ਹਰਿਨਾਮੁਦਿੜਾਵਤਹਰਿਨਾਮੁਸੁਣਾ
ਵਤਹਰਿਨਾਮੇਜਗੁਜਨਿਸਤਾਰਿਆ॥ਗੁਰਦੇਖਣਕਉਸਭਕੋਈਲੋਚੈਨਵਖੰ
ਡਜਗਤਿਨਮਸਕਾਰਿਆ॥ਤੁਧੁਆਪੇਆਪੁਰਖਿਆਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿ
ਗੁਪਤੁਆਪੇਤੁਧੁਸਵਾਰਿਆ॥ਤੂਆਪੇਪੂਜਹਿਪੂਜਕਰਾਵਹਿਸਤਿਗੁਰਕ
ਉਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ॥ਕੋਈਵਿਛੁੜਿਜਾਇਸਤਿਗੁਰੂਪਾਸਹੁਤਿਸੁਕਾ
ਲਾਮੁਹੁਜਮਿਮਾਰਿਆ॥ਤਿਸੁਅਗੈਪਿਛੈਢੋਈਨਾਹੀਗੁਰਸਿਖੀਮਨਿ
ਵੀਚਾਰਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰੂਨੋਮਿਲੇਸੇਈਜਨਉਬਰੇਜਿਨਹਿਰਦੈਨਾਮੁਸਮਾ
ਰਿਆ॥ਜਨਨਾਨਕਕੇਗੁਰਸਿਖਪੁਤਹੁਹਰਿਜਪਿਅਹੁਹਰਿਨਿਸਤਾਰਿਆ
॥੧੯॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਹਉਮੈਜਗਤੁਭੁਲਾਇਆਦੁਰਮਤਿਬਿਖਿਆਬਿ
ਕਾਰ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਨਦਰਿਹੋਇਮਨਮੁਖਅੰਧਅੰਧਿਆਰ॥ਨਾਨਕ
ਆਪੇਮੇਲਿਲਏਜਿਸਨੋਸਬਦਿਲਾਏਪਿਆਰੁ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚੁ
ਸਚੇਕੀਸਿਫਤਿਸਲਾਹਹੈਸੋਕਰੇਜਿਸੁਅੰਦਰੁਭਿਜੈ॥ਜਿਨੀਇਕਮਨਿਇਕੁ
ਅਰਾਧਿਆਤਿਨਕਾਕੰਧੁਨਕਬਹੂਛਿਜੈ॥ਧਨੁਧਨੁਪੁਰਖੁਸਾਬਾਸਿਹੈਜਿਨ
ਸਚੁਰਸਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਿਜੈ॥ਸਚੁਸਚਾਜਿਨਮਨਿਭਾਵਦਾਸੇਮਨਿਸਚੀਦਰ
ਗਹਲਿਜੈ॥ਧਨੁਧੰਨੁਜਨਮੁਸਚਿਆਰੀਆਮੁਖਉਜਲਸਚੁਕਰਿਜੈ॥੨੦
॥ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥ ਸਾਕਤਜਾਇਨਿਵਹਿਗੁਰਆਗੈਮਨਿਖੋਟੇਕੂੜਿਕੂੜਿ
ਆਰੇ॥ਜਾਗੁਰੁਕਹੈਉਠਹੁਮੇਰੇਭਾਈਬਹਿਜਾਹਿਘੁਸਰਿਬਗੁਲਾਰੇ॥ਗੁਰਸਿ
ਖਾਅੰਦਰਿਸਤਿਗੁਰੁਵਰਤੈਚੁਣਿਕਢੇਲਧੋਵਾਰੇ॥ਓਇਅਗੈਪਿਛੈਬਹਿਮੁਹੁ
ਛਪਾਇਨਿਨਰਲਨੀਖੋਟੇਆਰੇ॥ਓਨਾਦਾਭਖੁਸੁਓਥੈਨਾਹੀਜਾਇਕੂੜੁਲਹਨਿ
ਭੇਡਾਰੇ॥ਜੇਸਾਕਤੁਨਰੁਖਾਵਾਈਐਲੋਚੀਐਬਿਖੁਕਢੈਮੁਖਿਉਗਲਾਰੇ॥ਹਰਿਸਾ
ਕਤਸੇਤੀਸੰਗੁਨਕਰੀਅਹੁਓਇਮਾਰੇਸਿਰਜਣਹਾਰੇ॥ਜਿਸਕਾਇਹੁਖੇਲੁਸੋਈਕਰਿ

ਵੇਖੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੇਗਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ
ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋ ਅਪੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕਈ ਜਿਸੁ ਵਲਿ ਸਿਰ
ਜਣਹਾਰਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਖੜਗੁ ਸੰਜੋਉ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹੈ ਜਿਤੁ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿ
ਵਿਡਾਰਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਰਖਣਹਾਰਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੈ ਪਿਛੈ ਹਰਿ ਸਭਿ
ਉਬਾਰਿਆ ॥ ਜੋ ਮੰਦਾ ਚਿਤਵੈ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਸੋ ਆਪਿ ਉਪਾਵਣਹਾਰੈ ਮਾ
ਰਿਆ ॥ ਏਹ ਗਲ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸਚੇ ਕੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਗਮੁ ਵੀਚਾਰਿ
ਆ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸੁਤਿਆ ਜਿਨੀ ਅਰਾਧਿਆ ਜਾ ਉਠੇ ਤਾ ਸਚੁ ਚ
ਵੇ ॥ ਸੇ ਵਿਰਲੇ ਜੁਗ ਮਹਿ ਜਾਣੀਅਹਿ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਰਵੇ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ
ਤਿਨ ਕਉ ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੁ ਲਵੇ ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਚਾ ਭਾਵਦਾ ਸੇ ਸਚੀ ਦਰ
ਗਹ ਗਵੇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਦਾ ਨਵੇ ॥੨੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਮਃ ੪ ॥ ਕਿਆ ਸਵਣਾ ਕਿਆ ਜਾਗਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਜਿਨਾ ਸਾਸਿ ਗਿ
ਰਾਸਿ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੇ ਪੂਰੇ ਪੁਰਖ ਪਰਧਾਨ ॥ ਕਰਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਲ
ਗੈ ਧਿਆਨੁ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹਾ ਦਰਗਹ ਪਾਈਆ ਮਾਨੁ ॥ ਸਉਦੇ ਵਾਹੁ ਵਾ
ਹੁ ਉਚਰਹਿ ਉਠਦੇ ਭੀ ਵਾਹੁ ਕਰੇਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਜਿ ਨਿਤ ਉਠਿ ਸੰਮਾ
ਲੇਨਿ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਆਪਣਾ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਭਉ
ਜਲਿ ਡੁਬਦਿਆ ਕਢਿ ਲਏ ਹਰਿ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੇ ਸਾਹ ਹੈ ਜਿ ਨਾ
ਮਿ ਕਰਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਵਣਜਾਰੇ ਸਿਖ ਆਵਦੇ ਸਬਦਿ ਲਦਣਿ ਭਾਰੁ ॥ ਜਨ ਨਾ
ਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਈ ਤਿਨ ਸੇਵਿਆ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੇ ਜਨ ਭਗਤ ਹਹਿ ਸਚੁ ਸਚਾ ਜਿਨੀ ਅਰਾਧਿਆ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋ
ਜਿ ਢੰਢੋਲਿਆ ਤਿਨ ਅੰਦਰਹੁ ਹੀ ਸਚੁ ਲਾਧਿਆ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਜਿਨੀ ਸੇ

ਵਿਆਖਾਣੁਕਰਹੁਸਾਰਿਤਿਨੀਸਾਧਿਆ॥ਸਚੁਸਚਾਸਭਦੂਵਡਾਹੈਸਚੁਸੇਵਨਿਸੇ
ਸਚਿਰਲਾਇਆ॥ਸਚੁਸਚੇਨੋਸਾਬਾਸਿਹੈਸਚੁਸਚਾਸੋਦਿਠਲਾਇਆ॥
੨੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ਮ:੪॥ਮਨਮੁਖਪ੍ਰਾਣੀਮੁਗਧੁਹੈਨਾਮਹੀਣਭਰਮਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁ
ਰਮਨੂਆਨਾਟਿਕੈਫਿਰਿਫਿਰਿਜੂਨੀਪਾਇ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਆਪਿਦਇਆਲਹੋਇਤਾਂਸ
ਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਆਇ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੂਜਨਮਮਰਣਦੁ
ਖੁਜਾਇ॥੧॥ਮ:੪॥ ਗੁਰੁਸਾਲਾਹੀਆਪਣਾਬਹੁਬਿਧਿਰੰਗਿਸੁਭਾਇ॥
ਸਤਿਗੁਰਸੇਤੀਮਨੁਰਤਾਰਖਿਆਬਣਤਬਣਾਇ॥ਜਿਹਵਸਾਲਾਹਿਨਰਜਈ
ਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਚਿਤੁਲਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਵੈਕੀਮਨਿਭੁਖਹੈਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੈਹਰਿਰਸੁਖਾਇ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਸਚੁਸਚਾਕੁਦਰਤਿਜਾਣੀਐਦਿਨੁਰਾਤੀਜਿਨਿਬਣਾਈਆ॥ਸੋਸਚੁ
ਸਲਾਹੀਸਦਾਸਦਾਸਚੁਸਚੇਕੀਆਵਡਿਆਈਆ॥ਸਾਲਾਹੀਸਚੁਸਲਾਹ
ਸਚੁਸਚੁਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਆ॥ਜਾਮਿਲਿਆਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਤਾਹਾਜਰੁਨ
ਦਰੀਆਈਆ॥ਸਚੁਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਸਲਾਹਿਆਤਿਨਾਭੁਖਾਸਭਿਗਵਾਈਆ॥
੨੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ਮ:੪॥ਮੈਮਨੁਤਨੁਖੋਜਿਖੋਜੇਦਿਆਸੋਪ੍ਰਭੁਲਧਾਲੋੜਿ॥ਵਿ
ਸਟੁਗੁਰੂਮੈਪਾਇਆਜਿਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਦਿਤਾਜੋੜਿ॥੧॥ਮ:੩॥ਮਾਇਆਧਾਰੀ
ਅਤਿਅੰਨਾਬੋਲਾ॥ਸਬਦੁਨਸੁਣਈਬਹੁਰੋਲਘਚੋਲਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੈਸਬ
ਦਿਲਿਵਲਾਇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਸੁਣਿਮੰਨੇਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਕਰੇ
ਕਰਾਇਆ॥ਨਾਨਕਵਜਦਾਜੰਤੁਵਜਾਇਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂਕਰਤਾਸਭੁਕਿ
ਛੁਜਾਣਦਾਜੋਜੀਆਅੰਦਰਿਵਰਤੈ॥ਤੂਕਰਤਾਆਪਿਅਗਣਤੁਹੈਸਭੁਜਗੁਵਿਚਿ
ਗਣਤੈ॥ਸਭੁਕੀਤਾਤੇਰਾਵਰਤਦਾਸਭਤੇਰੀਬਣਤੈ॥ਤੂਘਟਿਘਟਿਇਕੁਵਰਤਦਾ
ਸਚੁਸਾਹਿਬਚਲਤੈ॥ਸਤਿਗੁਰਨੋਮਿਲੇਸੁਹਰਿਮਿਲੇਨਾਹੀਕਿਸੈਪਰਤੈ॥੨੪॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਅਨੁ ਆਕਿ ਹੁ ਕਰਿ ਰਖੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਾਣੀਐ ਚਿਤ
॥ ਕਿਉ ਤਿਸਾ ਸਿਉ ਕੋਈ ਰਾਸਿ ਵਿਸਾਰੀਐ ਬਹਾਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਨੇਤ ॥ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕੀ ਚਿੰ
ਤ ਗਈ ਇਹੁ ਜੀਅੜਾ ਤਿਨ ਪ੍ਰਭ ਵਸਿ ॥ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਬਖਸਿ ॥
੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅਹੰਕਾਰੀ ਮਹਲੁ ਨ ਜਾਣੈ ਖਿਨੁ ਆਗੈ ਖਿਨੁ ਪੀਛੈ ॥ ਸਦਾ ਬੁਲਾਈਐ
ਮਹਲਿ ਨ ਆਵੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਦਰਗਹ ਸੀਝੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਮਹਲੁ ਵਿਰਲਾ ਜਾ
ਣੈ ਸਦਾ ਰਹੈ ਕਰ ਜੋੜਿ ॥ ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਲਏ ਬਹੋੜਿ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਸਾ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮੰਨੇ ॥ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ
ਮੰਨਿਆ ਤਾਂ ਪਾਪ ਕਸੰਮਲ ਭੰਨੇ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਜਿ ਦਿਤਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੋ ਸੁਣਿਆ ਸਿਖੀ ਕੰ
ਨੇ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨ ਚੜੀ ਚਵਗਣਿ ਵੰਨੇ ॥ ਇਹ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ
ਗੁਰਮੁਖੀ ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਭਿੰਨੇ ॥੨੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਗੋਪਿਆ ਆਪਣਾ ਤਿਸੁ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੋਵੈ ਗਏ ਦਰਗਹ
ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ ਓਹ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ਫਿਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਲਗਹਿ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਕੀ ਗਣਤੈ ਘੁਸੀਐ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਹੈ ਆਪੇ ਲਏ
ਜਿਸੁ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਜਿਨਾ ਵੇਖਾਲਿਓਨੁ ਤਿਨਾ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੧॥
ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅਗਿਆਨੁ ਦੁਰਮਤਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜੂਐ ਮਤਿ ਹਾ
ਰੀ ॥ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਓਹੁ ਪਾਪ ਕਮਾਵੈ ॥ ਕਿਆ ਓਹੁ ਸੁਣੈ ਕਿਆ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਅੰਨਾ
ਬੋਲਾ ਖੁਇ ਉਝੜਿ ਪਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਥਾ
ਇ ਨ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਚਿਤ ਕ
ਠੋਰ ਹਹਿ ਸੇ ਬਹਹਿ ਨ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਓਥੈ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਕੂੜਿਆਰਾ ਚਿਤ ਉਦਾ
ਸਿ ॥ ਓਇ ਵਲੁ ਛਲੁ ਕਰਿ ਝਤਿ ਕਢਦੇ ਫਿਰਿ ਜਾਇ ਬਹਹਿ ਕੂੜਿਆਰਾ ਪਾਸਿ
॥ ਵਿਚਿ ਸਚੇ ਕੂੜੁ ਨ ਗਡਈ ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜਿਆਰੀ ਜਾਇ

ਰਖੇ ਸਾਚੈ ਆਪਿ ਸਿਖ ਬੈਠੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿਆ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫
ਰਹਦੇ ਖੁਹਦੇ ਨਿੰਦਕ ਮਾਰਿਅਨੁ ਕਰਿ ਆਪੇ ਆਹਰੁ ॥ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਨਾਨਕਾ ਵ
ਰਤੈ ਸਭ ਜਾਹਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮੁੰਢਹੁ ਭੁਲੇ ਮੁੰਢ ਤੇ ਕਿਥੈ ਪਾਇਨਿ ਹਥੁ ॥ ਤਿੰਨੈ
ਮਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਲੈ ਫਾਹੇ ਰਾਤੀ
ਤੁਰਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਤਕਹਿ ਨਾਰਿ ਪਰਾਈਆ ਲੁਕਿ ਅੰਦਰਿ ਠਾਣੀ ॥ ਸੰ
ਨ੍ਹੀ ਦੇਨਿ ਵਿਖੰਮ ਥਾਇ ਮਿਠਾ ਮਦੁ ਮਾਣੀ ॥ ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਪਛੁਤਾ
ਣੀ ॥ ਅਜਰਾਈਲੁ ਫਰੇਸਤਾ ਤਿਲ ਪੀੜੇ ਘਾਣੀ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫
॥ ਸੇਵਕ ਸਚੇ ਸਾਹ ਕੇ ਸੇਈ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਦੂਜਾ ਸੇਵਨਿ ਨਾਨਕਾ ਸੇ ਪਚਿ ਪਚਿ
ਮੁਏ ਅਜਾਣ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਇ
॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਵਖਰੋ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ਮਃ ੫
ਨਾਰਾਇਣਿ ਲਇਆ ਨਾਠੂੰਗੜਾ ਪੈਰ ਕਿਥੈ ਰਖੈ ॥ ਕਰਦਾ ਪਾਪ ਅਮਿਤਿਆ
ਨਿਤ ਵਿਸੋ ਚਖੈ ॥ ਨਿੰਦਾ ਕਰਦਾ ਪਚਿ ਮੁਆ ਵਿਚਿ ਦੇਹੀ ਭਖੈ ॥ ਸਚੈ ਸਾਹਿ
ਬ ਮਾਰਿਆ ਕਉਣੁ ਤਿਸ ਨੋ ਰਖੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜੋ ਪੁਰਖੁ ਅਲ
ਖੈ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਨਰਕ ਘੋਰ ਬਹੁ ਦੁਖ ਘਣੇ ਅਕਿਰਤਘਣਾ
ਕਾ ਥਾਨੁ ॥ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਮਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਹੋਇ ਹੋਇ ਮੁਏ ਹਰਾਮ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥
ਅਵਖਧ ਸਭੇ ਕੀਤਿਅਨੁ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਦਾਰੂ ਨਾਹਿ ॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਨਾਨਕਾ ਪ
ਚਿ ਪਚਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ਮਃ ੫ ॥ ਤੁਸਿ ਦਿਤਾ ਪੂਰੈ ਸਤਿ
ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਚੁ ਅਖੁਟੁ ॥ ਸਭਿ ਅੰਦੇਸੇ ਮਿਟਿ ਗਏ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਛੁਟੁ ॥ ਕਾਮ
ਕ੍ਰੋਧ ਬੁਰਿਆਈਆਂ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਤੁਟੁ ॥ ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਦੂਜਾ ਸੇਵਦੇ ਹੁਇ ਮਰ
ਸਨਿ ਬੁਟੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਬਖਸਿਆ ਨਾਮੈ ਸੰਗਿ ਜੁਟੁ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ
ਮਃ ੫ ॥ ਤਪਾ ਨ ਹੋਵੈ ਅੰਦ੍ਰਹੁ ਲੋਭੀ ਨਿਤ ਮਾਇਆ ਨੋ ਫਿਰੈ ਜਜਮਾਲਿਆ

ਆ॥ ਅਗੋ ਦੇ ਸਾਦੇਆ ਸਤੈ ਦੀ ਭਿਖਿਆ ਲਏ ਨਾਹੀ ਪਿਛੋ ਦੇ ਪਛੁਤਾਇ ੧੯੧
ਕੈ ਆਣਿ ਤਤੈ ਪੁਤ੍ਰਾ ਵਿਚਿ ਬਹਾਲਿਆ॥ ਪੰਚਾ ਲੋਗ ਸਭਿ ਹਸਣ ਲਗੇ ਤਤਾ
ਲੋਭੁ ਲਹਰਿ ਹੈ ਗਾਲਿਆ॥ ਜਿਥੈ ਥੋੜਾ ਧਨੁ ਵੇਖੈ ਤਿਥੈ ਤਤਾ ਤਿਥੈ ਣਾਹੀ ਪ
ਇਖਰੁ ਤੈ ਡੈਨੈ ਤਤੈ ਧਰਮੁ ਹਾਰਿਆ॥ ਭਾਈ ਏਹੁ ਤਤਾ ਨਾਲੋ ਵੀ ਬਹੁਲਾ ਲੋਭ
ਿ ਸਾਪ ਜਨਾਂ ਵੀਚਾਰਿਆ॥ ਸਤਪੁਰਖ ਕੀ ਤਤਾ ਨਿੰਦਾ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਉਸਤ
ਤੀ ਦਾ ਚੋਰੈਂਦੇ ਏਤੁ ਦੋਖੈ ਤਤਾ ਚਸਿ ਮਾਰਿਆ॥ ਸਤਪੁਰਖੈ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਾਦ
ਖੁ ਜਿ ਤਤੇ ਨੋ ਢੁਖਾ ਲਗਾ ਸਭੁ ਗਇਆ ਤਤੇ ਕਾ ਧਾਲਿਆ॥ ਬਾਹਰਿ ਬਹੈ ਧੰ
ਚਾ ਦਿਸਰੈ ਤਤਾ ਸਚਾਵੇਂ ਅੰਦਰਿ ਬਹੈ ਤਤਾ ਪਕਸਾਇ ਦੁੰਹਰਿ ਅੰਦਰ ਲਾਪਾ ਪੁਖ
ਚੋਨੇ ਉਘਾ ਕਰਿ ਦੇਖਾਂਲਿਆ॥ ਧਰਮਰਾਇ ਜਮ ਕੰਕਰਾਂ ਨੋ ਆਖਿ ਛਡਿਆ
ਏਸੁ ਤਤੇ ਨੋ ਤਿਥੈ ਖੜਿ ਪਾਇਹੁ ਜਿਥੈ ਮਹਾ ਮਹਾਂ ਹਤਿਆਰਿਆ॥ ਫਿਰਿ ਏਸੁ
ਤਤੇ ਦੈ ਮੁਹਿ ਕੋਈ ਲਗਹੁ ਨਾਹੀ ਏਹੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਹੈ ਫਿਟਕਾਰਿਆ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਦ
ਰਿ ਵਰਤਿਆ ਸੁ ਨਾਨਕਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜੁ ਦਯਿ ਸਵਾਰਿਆ॥੧॥
ਮਹਲਾ ੪॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾਂ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ
ਭਗਤ ਨਿਤ ਗਾਂਵਦੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖਦਾਈ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾਂ ਨੋ ਨਿਤ ਨਾਵੈ ਦੀ ਵਡਿਆਈ
ਬਖਸੀਅਨੁ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾਂ ਨੋ ਥਿਰੁ ਘਰੀ ਬਹਾਲਿਅਨੁ ਅਪਣੀ ਪੈ
ਜ ਰਖਾਈ॥ ਨਿੰਦਕਾਂ ਪਾਸਹੁ ਹਰਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗਸੀ ਬਹੁ ਦੇਇ ਸਜਾਈ॥ ਜੇਹਾ ਨਿੰਦਕ
ਅਪਣੈ ਜੀਇ ਕਮਾਵਦੇ ਤੇਹੋ ਫਲੁ ਪਾਈ॥ ਅੰਦਰਿ ਕਮਾਣਾ ਸਰਪਰ ਉਘੜੈ ਭਾਵੈ
ਕੋਈ ਬਹਿ ਧਰਤੀ ਵਿਚਿ ਕਮਾਈ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਦੇਖਿ ਵਿਗਸਿਆ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆ
ਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ ਮਃ ੫ ਭਗਤ ਜਨਾਂ ਕਾ ਰਾਖਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਹੈ ਕਿਆ ਪਾਪੀ ਕਰੀ
ਐ॥ ਗੁਮਾਨੁ ਕਰਹਿ ਮੂੜ ਗੁਮਾਨੀਆ ਵਿਸੁ ਖਾਧੀ ਮਰੀਐ॥ ਆਇ ਲਗੇ ਨੀ ਦਿਹ
ਥੋੜੜੇ ਜਿਉ ਪਕਾ ਖੇਤੁ ਲੁਣੀਐ॥ ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਤੇਵੇਹੋ ਭਣੀਐ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ

ਕਾਖਸਮੁਵਡਾਤੈਸਭਨਾਕਾਧਣੀਐ॥੩੦॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਮਃ ੩ ॥ਮਨ
ਮੁਖਮੂਲਹੁਭੁਲਿਆਵਿਚਿਲਬੁਲੋਭੁਅਹੰਕਾਰੁ॥ਝਗੜਾਕਰਦਿਆਅ
ਨਦਿਨੁਗੁਦਰੈਸਬਦਿਨਕਰਹਿਵੀਚਾਰੁ॥ਸੁਧਿਮਤਿਕਰਤੈਸਭਿਹਿਰਿਲਈ
ਬੋਲਨਿਸਭੁਵਿਕਾਰੁ॥ਦਿਤੈਕਿਤੈਨਸੰਤੋਖੀਅਹਿਅੰਤਰਿਤਿਸਨਾਬਹੁਅਗਿ
ਆਨੁਅੰਧਾਰੁ॥ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਾਨਾਲੋਤੁਟੀਭਲੀਜਿਨਮਾਇਆਮੋਹਪਿਆਰੁ॥
੧॥ਮਹਲਾ ੩ ॥ਜਿਨਅੰਦਰਿਦੂਜਾਭਾਉਹੈਤਿਨਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੀਤਿਨਹੋਇ॥
ਓਹੁਆਵੈਜਾਇਭਵਾਈਐਸੁਪਨੈਸੁਖੁਨਕੋਇ॥ਕੂੜੁਕਮਾਵੈਕੂੜੁਉਚਰੈਕੂ
ੜਿਲਗਿਆਕੂੜੁਹੋਇ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਭੁਦੁਖੁਹੈਦੁਖਿਬਿਨਸੈਦੁਖੁਰੋਇ
॥ਨਾਨਕਧਾਤੁਲਿਵੈਜੋੜੁਨਆਵਈਜੇਲੋਚੈਸਭੁਕੋਇ॥ਜਿਨਕਉਪੋਤੈਪੁੰਨੁ
ਪਇਆਤਿਨਾਗੁਰਸਬਦੀਸੁਖੁਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਨਾਨਕਵੀ
ਚਾਰਹਿਸੰਤਮੁਨਿਜਨਾਂਚਾਰਿਵੇਦਕਹੰਦੇ॥ਭਗਤਮੁਖੈਤੇਬੋਲਦੇਸੇਵਚਨ
ਹੋਵੰਦੇ॥ਪ੍ਰਗਟਪਹਾਰੈਜਾਪਦੇਸਭਿਲੋਕਸੁਣੰਦੇ॥ਸੁਖੁਨਪਾਇਨਿਮੁਗਧ
ਨਰਸੰਤਨਾਲਿਖਹੰਦੇ॥ਓਇਲੋਚਨਿਓਨਾਗੁਣੈਨੋਓਇਅਹੰਕਾਰਿਸੜੰਦੇ॥
ਓਇਵੇਚਾਰੇਕਿਆਕਰਹਿਜਾਂਭਾਗਧੁਰਿਮੰਦੇ॥ਜੋਮਾਰੇਤਿਨਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ
ਸੇਕਿਸੈਨਸੰਦੇ॥ਵੈਰੁਕਰਹਿਨਿਰਵੈਰਨਾਲਿਧਰਮਨਿਆਇਪਚੰਦੇ॥ਜੋਜੋਸੰ
ਤਿਸਰਾਪਿਆਸੇਫਿਰਹਿਭਵੰਦੇ॥ਪੇਡੁਮੁੰਢਾਹੂਕਟਿਆਤਿਸੁਡਾਲਸੁਕੰਦੇ॥
੩੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ਮਹਲਾ ੫॥ਗੁਰਿਨਾਨਕਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਭੰਨਣਘੜਣ
ਸਮਰਥੁ॥ਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਮਾਲਹਿਮਿਤ੍ਰਤੂਦੁਖੁਸਬਾਇਆਲਥੁ॥੧॥ਮਹਲਾ
੫॥ਖੁਧਿਆਵੰਤੁਨਜਾਣਈਲਾਜਕੁਲਾਜਕੁਬੋਲੁ॥ਨਾਨਕੁਮਾਂਗੈਨਾਮੁਹਰਿਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਸੰਜੋਗੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੇਵੇਹੇਕਰਮਕਮਾਵਦੇਤੇਵੇਹੇਫਲਤੇ॥ਚਬੇ
ਤਤਾਲੋਹਸਾਰੁਵਿਚਿਸੰਘੈਪਲਤੇ॥ਘਤਿਗਲਾਵਾਂਚਾਲਿਆਤਿਨਿਦੂਤਿ

ਅਮਲੁ ਤੇਰਾ ਕਾਈ ਆਸ ਨ ਪੁੰਨੀਆ ਨਿਤ ਪਰਮਲੁ ਹਿਰਤਾ ॥ ਕੀਆ ਨ ਜਾਣੈ
ਅਕਿਰਤਘਣਾ ਦਿ ਵਿਚਿ ਜੋਨੀ ਫਿਰਤਾ ॥ ਸਭੋ ਧਰਗੰਨਿ ਖੁਣੀ ਅਸੁਹਿ ਰਿਗਾਣੀ
ਅਸੁਧ ਕਰਤਾ ਦਿ ਵੰਦਣੁ ਕਛਨ ਵੇਦਵਾ ਤਾਂ ਛਾਇਆ ਕਰਤਾ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕ
ਰਤੇ ਅਉਮੈ ਵਣਾ ਕੇ ਧਰਤੀ ਪਰਕਰਤਾ ॥੩੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਿਰਦੈ ਹਾਰੁ ਪਰੋਇ ॥
ਪਵਿਤੁ ਪਾਵਨੁ ਪਰਮ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਜਿ ਓਸੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥ ਅੰਤ
ਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਾਸਨਾ ਸਮਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਮਹਾ ਉਤਮ ਬਾਣੀ ॥ ਜਿ ਪੁਰਖੁ
ਸੁਣੈ ਸੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਮਾਲੁ
॥੧॥ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਜੀਅ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥
ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਅੰਦਰਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਰਤੈ ਜੋ ਸਿਖਾਂ ਨੋ ਲੋਚੈ ਸੋ ਗੁਰ ਖੁਸੀ ਆਵੈ ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਆਖੈ ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵਨਿ ਸੁ ਜਪੁ ਕਮਾਵਹਿ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਕੀ ਘਾਲ ਸਚਾ ਥਾ
ਇ ਪਾਵੈ ॥ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਹੁਕਮੈ ਜਿ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਪਾਸਹੁ ਕੰਮੁ ਕਰਾਇਆ ਲੋੜੇ
ਤਿਸੁ ਗੁਰਸਿਖੁ ਫਿਰਿ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਕੋ ਜੀਉ ਲਾਇ ਘਾ
ਲੈ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਜੋ ਠਗੀ ਆਵੈ ਠਗੀ ਉਠਿ ਜਾਇ ਤਿਸੁ
ਨੇੜੈ ਗੁਰਸਿਖੁ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਜਿ ਵਿਣੁ
ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਮਨੁ ਮੰਨੇ ਕੰਮੁ ਕਰਾਏ ਸੋ ਜੰਤੁ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਤਿ ਵਡਾ ਤੁਹਿ ਜੇਵਡੁ ਤੂੰ ਵਡ ਵਡਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਸੋ ਤੁਧੁ
ਮਿਲੈ ਤੂ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਲੇਖਾ ਛਡਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂੰ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ਸੋ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਮਨੁ ਗਡ ਗਡਾ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੂ ਸਭੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਚੰਮੁ ਤੇਰਾ
ਹਡਾ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂੰ ਸਚਿਆ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਆਸ ਤੇਰੀ ਵਡ ਵਡਾ ॥੩੩
॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥੬੮॥

॥੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਉੜੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਸਲੋਕ ਨਾਥਿਆ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਰਾਇ ਕਮਾਲਦੀ ਮੋਜਦੀ ਕੀ ਵਾਰ ਕੀ ਧੁਨਿ ਗਾਵਣੀ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ
ਵਾਰਿਸੋ ਉਪਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੋ ਜਨੁ ਜਪੈ ਸੋ ਆਇਆ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨਿ ਭ
ਜਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਹਰਿ ਭੇਟਿਆ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ
॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਤਾਣੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਪਰਾਹੁਣਾ
ਮੇਰੈ ਘਰਿ ਆਵਉ ॥ ਪਾਉ ਪਖਾਲਾ ਤਿਸ ਕੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਿਤ ਭਾਵਉ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣੇ
ਨਾਮੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਨਾਮੇ ਲਿਵ ਲਾਵਉ ॥ ਗ੍ਰਿਹੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੋਇ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾ
ਵਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਵਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ
ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣਾ ॥
ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜੀਅ ਅੰਦਰਿ ਜਾਣਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਪਾਈ
ਐ ਮਨਿ ਸਚੇ ਭਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਸਦ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੧॥
ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚੇਤਾ ਈ ਤਾ ਚੇਤਿ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚਾ ਸੋ ਧਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਚੜਿ ਬੋਹਿਥਿ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਉ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਵਾਉ ਸੰਦੇ ਕਪ
ੜੇ ਪਹਿਰਹਿ ਗਰਬਿ ਗਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਨੀ ਜਲਿ ਬਲਿ ਹੋਏ ਛਾ
ਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਗੈ ਵਿਚਿ ਜੋ ਸਚੈ ਰਖੇ ॥ ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ ਤਿਨ
ਕੈ ਜੀਵੀਐ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਖੇ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਸੰਗਿ ਸਾਧਾ ਭਖੇ ॥ ਕ
ਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਣੀ ਹਰਿ ਆਪਿ ਪਰਖੇ ॥ ਨਾਨਕ ਚਲਤ ਨ ਜਾਪਨੀ ਕੋਇ ਸ
ਕੈ ਨ ਦਖੇ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਦਿਨਸੁ ਸੁਹਾਵੜਾ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭੁ
ਆਵੈ ਚਿਤਿ ॥ ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਵਿਸਰੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਫਿਟੁ ਭਲੇਰੀ ਰੁਤਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫
ਨਾਨਕ ਮਿਤ੍ਰਾਈ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਿਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ॥ ਕੁਮਿਤ੍ਰਾ ਸੇਈ ਕਾਂਢੀ
ਅਹਿ ਇਕ ਵਿਖ ਨ ਚਲਹਿ ਸਾਥਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ

ਤੈ ਨਾਮਿ ਪੀਵਣੁ ਭਾਈਆ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਭ ਤਿਖਾ ਬੁਝਾਈਆ ॥ ਜਿਸੁ
ਸੇਵਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਭੁਖ ਰਹੈ ਨ ਕਾਈਆ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੁੰਨਿਆ ਅਮਰਾ ਪਦੁ
ਪਾਈਆ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਤੂਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਈਆ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮ:
੫ ॥ ਡਿਠੜੋ ਹਭ ਠਾਇ ਊਣ ਨ ਕਾਈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਲਧਾ ਤਿਨ ਸੁਆਉ ਜਿ
ਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਦਾਮਨੀ ਚਮਤਕਾਰ ਤਿਉ ਵਰਤਾਰਾ ਜਗ ਖੇ ॥
ਵਥੁ ਸੁਹਾਵੀ ਸਾਇ ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਜਪੰਦੋ ਤਿਸੁ ਧਣੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿ
ਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੋਧਿ ਸਭਿ ਕਿਨੈ ਕੀਮ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਭੇਟੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸੋ
ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਏਹ ਰਤਨਾ ਖਾਣੀ ॥ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਲਿ
ਖਿਆ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪਰਾਣੀ ॥ ਤੋਸਾ ਦਿਚੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਮਿਹਮਾਣੀ ॥੪॥
ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥ ਅੰਤਰਿ ਚਿੰਤਾ ਨੈਣੀ ਸੁਖੀ ਮੂਲਿ ਨ ਉਤਰੈ ਭੁਖ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਸੈ ਨ ਲਥੋ ਦੁਖੁ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਮੁਠੜੇ ਸੇਈ ਸਾਥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ
ਨ ਲਦਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਸਾਬਾਸਿ ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਇਕੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਥੈ ਬੈਸਨਿ ਸਾਧ ਜਨ ਸੋ ਥਾਨੁ ਸੁਹੰਦਾ ॥ ਓਇ ਸੇਵਨਿ ਸੰਮ੍ਰਥੁ
ਆਪਣਾ ਬਿਨਸੈ ਸਭੁ ਮੰਦਾ ॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੰਤ ਬੇਦੁ ਕਹੰਦਾ ॥
ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਤੇਰਾ ਬਿਰਦੁ ਹੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਵਰਤੰਦਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਇਕੁ ਨਾ
ਮੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭਾਵੰਦਾ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮ: ੫ ॥ ਚਿੜੀ ਚੁਹਕੀ ਪਹੁ ਫੁ
ਟੀ ਵਗਨਿ ਬਹੁਤੁ ਤਰੰਗ ॥ ਅਚਰਜ ਰੂਪ ਸੰਤਨ ਰਚੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮਹਿ ਰੰਗ ॥੧॥
॥ ਮ: ੫ ॥ ਘਰ ਮੰਦਰ ਖੁਸੀਆ ਤਹੀ ਜਹ ਤੂ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ॥ ਦੁਨੀਆ ਕੀਆ ਵ
ਡਿਆਈਆ ਨਾਨਕ ਸਭਿ ਕੁਮਿਤ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਚੀ ਰਾਸਿ
ਹੈ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤਾ ॥ ਤਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਭਾਇਰਹੁ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਬਿਧਾ
ਤਾ ॥ ਮਨ ਤਨ ਭੀਤਰਿ ਮਉਲਿਆ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਜਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗੁਣ ਗਾਇ

ਆਸਤਿ ਦੇਖਤ ਖਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਜੀਵਿਆ ਜਿਨਿ ਇਕੁ ਪਛਾਤਾ ॥੬॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਖਖੜੀਆ ਸੁਹਾਵੀਆ ਲਗੜੀਆ ਅਕ ਕੰਠਿ ॥ ਬਿਰਹ
ਵਿਛੋੜਾ ਧਣੀ ਸਿਉ ਨਾਨਕ ਸਹਸੈ ਗੰਠਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਵਿਸਾਰੇਦੇ ਮਰਿ ਗਏ ਮਰਿ
ਭਿ ਨ ਸਕਹਿ ਮੂਲਿ ॥ ਵੇਮੁਖ ਹੋਏ ਰਾਮ ਤੇ ਜਿਉ ਤਸਕਰ ਉਪਰਿ ਸੂਲਿ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸੁਣਿਆ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅ
ਲਿ ਪੂਰਿਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਭਣਿਆ ॥ ਊਚ ਨੀਚ ਸਭ ਇਕ ਸਮਾਨਿ ਕੀਟ ਹਸਤੀ
ਬਣਿਆ ॥ ਮੀਤ ਸਖਾ ਸੁਤ ਬੰਧਿਪੋ ਸਭਿ ਤਿਸ ਦੇ ਜਣਿਆ ॥ ਤੁਸਿ ਨਾਨਕੁ ਦੇਵੈ ਜਿਸੁ
ਨਾਮੁ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਣਿਆ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਜਿਨਾ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ
ਨ ਵਿਸਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾਂ ਮਨਿ ਮੰਤੁ ॥ ਧੰਨੁ ਸਿ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਪੂਰਨੁ ਸੋਈ ਸੰਤੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਅਠੇ
ਪਹਰ ਭਉਦਾ ਫਿਰੈ ਖਾਵਣ ਸੰਦੜੈ ਸੂਲਿ ॥ ਦੋਜਕਿ ਪਉਦਾ ਕਿਉ ਰਹੈ ਜਾ ਚਿਤਿ
ਨ ਹੋਇ ਰਸੂਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਸੈ ਸਰੇਵਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀਹੋ ਜਿਸ ਦੈ ਨਾਉ ਪਲੈ ॥ ਐ
ਥੈ ਰਹਹੁ ਸੁਹੇਲਿਆ ਅਗੈ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ॥ ਘਰੁ ਬੰਧਹੁ ਸਚ ਧਰਮ ਕਾ ਗਡਿ ਥੰਮੁ
ਅਹਲੈ ॥ ਓਟ ਲੈਹੁ ਨਾਰਾਇਣੈ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਝਲੈ ॥ ਨਾਨਕ ਪਕੜੇ ਚਰਣ ਹਰਿ
ਤਿਸੁ ਦਰਗਹ ਮਲੈ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਜਾਚਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਪਿ
ਆਰਿਆ ॥ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ਦਾਤਾਰੁ ਮੈ ਨਿਤ ਚਿਤਾਰਿਆ ॥ ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਜਾਈ ਮੂਲਿ
ਅਤੁਲ ਭੰਡਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰੁ ਤਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਰਿਆ ॥੧॥ ਮਃ
੫ ਸਿਖਹੁ ਸਬਦੁ ਪਿਆਰਿਹੋ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਟੇਕ ॥ ਮੁਖ ਊਜਲ ਸਦਾ ਸੁਖੀ
ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਤ ਏਕ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਓਥੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੰਡੀਐ ਸੁਖੀਆ ਹਰਿ ਕਰ
ਣੇ ॥ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਪਾਈਅਹਿ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਮਰਣੇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਇਆ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਤਿ
ਸੈ ਹੀ ਜਰਣੇ ॥ ਬਾਣੀ ਉਚਰਹਿ ਸਾਧ ਜਨ ਅਮਿਉ ਚਲਹਿ ਝਰਣੇ ॥ ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨ
ਕੁ ਜੀਵਿਆ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਧਰਣੇ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਸਤਿ

ਰਿਧੁਸੈਸੋਦੀਸੈਦੁਖਾਕਉਹੋਵਿਨਾਸੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਅਰਾਧਿਐਕਾਰਜੁਆਵੈਰਾਸਿ
॥੧॥ਮਃ੫॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸੰਕਟਛੁਟਹਿਅਨਦਮੰਗਲਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ਨਾਨਕਜ
ਪੀਐਸਦਾਹਰਿਨਿਮਖਨਬਿਸਰਉਨਾਮੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਿਨਾਕੀਸੋਚਾਕਿਆਗਣੀ
ਜਿਨੀਹਰਿਰਿਦੈਧਿਆਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਤੀਜੋਪਵੈਸੋਛੂਟੈਬਧਾ॥ਗੁਣਗਾਵੈਅਬਿਨਾਸੀ
ਐਸੀਨਿਰਮਲਗਤਿਨਦਧਾ॥ਗੁਰਕੈਦਇਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਿਨਿਸਮਧਾ॥
ਨਾਨਕਪਾਇਆਸੋਧਣੀਹਰਿਅਗਮਅਗਾਧਾ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ਮਃ੫॥
ਕਾਮੁਨਕਰੀਆਪਣਾਫਿਰਉਅਵਤਾਲੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਇਵਿਸਾਰਿਐਸੁ
ਖੁਕਿਨੇਹਾਹੋਇ॥੧॥ਮਃ੫॥ਬਿਖੈਕਉੜਤਣਿਸਗਲਮਾਹਿਜਗਤਿਰਹੀਲਪ
ਟਾਇ॥ਨਾਨਕਜਨਿਵੀਚਾਰਿਆਮੀਠਾਹਰਿਕਾਨਾਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਏਹਨੀ
ਸਾਣੀਸਾਧਕੀਜਿਸੁਭੇਟਤਤਰੀਐ॥ਜਮਕੰਕਰੁਨੇੜਿਨਆਵਈਫਿਰਿਬਹੁ
ੜਿਨਮਰੀਐ॥ਭਉਸਾਗਰੁਸੰਸਾਰੁਬਿਖੁਸੋਪਾਰਿਉਤਰੀਐ॥ਹਰਿਗੁਣਗੁੰਫਹੁ
ਮਨਿਮਾਲਹਰਿਸਭਮਲੁਪਰਹਰੀਐ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਮਮਿਲਿਰਹੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨ
ਰਹਰੀਐ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ਮਃ੫॥ ਨਾਨਕਆਏਸੇਪਰਵਾਣੁਹੈਜਿ
ਨਹਰਿਵੁਠਾਚਿਤਿ॥ਗਾਲ੍ਹੀਅਲਪਲਾਲੀਆਕੰਮਿਨਆਵਹਿਮਿਤ॥੧॥
ਮਃ੫॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁਦ੍ਰਿਸਟੀਆਇਆਪੂਰਨਅਗਮਬਿਸਮਾਦ॥ਨਾਨਕ
ਰਾਮੁਨਾਮੁਧਨੁਕੀਤਾਪੂਰੇਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਧੋਹੁਨਚਲੀਖਸਮ
ਨਾਲਿਲਬਿਮੋਹਿਵਿਗੁਤੇ॥ਕਰਤਬਕਰਨਿਭਲੇਰਿਆਮਦਿਮਾਇਆਸੁ
ਤੇ॥ਫਿਰਿਫਿਰਿਜੂਨਿਭਵਾਈਅਨਿਜਮਮਾਰਗਿਮੁਤੇ॥ਕੀਤਾਪਾਇਨਿਆਪ
ਣਾਦੁਖਸੇਤੀਜੁਤੇ॥ਨਾਨਕਨਾਇਵਿਸਾਰਿਐਸਭਮੰਦੀਰੁਤੇ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ਮਃ
੫॥ਉਠੰਦਿਆਬਹੰਦਿਆਸਵੰਦਿਆਸੁਖੁਸੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਲਾਹਿਐ
ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇ॥੧॥ਮਃ੫॥ਲਾਲਚਿਅਟਿਆਨਿਤਫਿਰੈਸੁਆਰਥੁਕਰੇਨ

ਕੋਇ॥ ਜਿਸੁਗੁਰੁਭੇਟੈਨਾਨਕਾਤਿਸੁਮਨਿਵਸਿਆਸੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸ
ਭੇਵਸਤੂਕਉੜੀਆਸਚੇਨਾਉਮਿਠਾ॥ ਸਾਦੁਆਇਆਤਿਨਹਰਿਜਨਾਂਚਖਿਸਾ
ਧੀਡਿਠਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਜਿਸੁਲਿਖਿਆਮਨਿਤਿਸੈਵੁਠਾ॥ ਇਕੁਨਿਰੰਜਨੁਰਵਿਰ
ਹਿਆਭਾਉਦੁਯਾਕੁਠਾ॥ ਹਰਿਨਾਨਕੁਮੰਗੈਜੋੜਿਕਰਪ੍ਰਭੁਦੇਵੈਤੁਠਾ॥੧੩॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ੫॥ ਜਾਚੜੀਸਾਸਾਰੁਜੋਜਾਚੰਦੀਹੇਕੜੋ॥ ਗਾਲੀਬਿਆਵਿ
ਕਾਰਨਾਨਕਧਣੀਵਿਹੂਣੀਆ॥੧॥ ਮਃ੫॥ ਨੀਹਿਜਿਵਿਧਾਮੰਨੁਪਛਾਣੂਵਿਰਲੋ
ਥਿਓ॥ ਜੋੜਣਹਾਰਾਸੰਤੁਨਾਨਕਪਾਧਰੁਪਧਰੋ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੋਈਸੇਵਿਹੁ
ਜੀਅੜੇਦਾਤਾਬਖਸਿੰਦੁ॥ ਕਿਲਵਿਖਸਭਿਬਿਨਾਸੁਹੋਨਿਸਿਮਰਤਗੋਵਿੰਦੁ
॥ਹਰਿਮਾਰਗੁਸਾਧੂਦਸਿਆਜਪੀਐਗੁਰਮੰਤੁ॥ ਮਾਇਆਸੁਆਦਸਭਿਫਿਕਿ
ਆਹਰਿਮਨਿਭਾਵੰਦੁ॥ ਧਿਆਇਨਾਨਕਪਰਮੇਸਰੈਜਿਨਿਦਿਤੀਜਿੰਦੁ॥੧੪॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ੫॥ ਵਤਲਗੀਸਚੇਨਾਮਕੀਜੋਬੀਜੈਸੋਖਾਇ॥ ਤਿਸਹਿਪ
ਰਾਪਤਿਨਾਨਕਾਜਿਸਨੋਲਿਖਿਆਆਇ॥ ਮਃ੫॥ ਮੰਗਣਾਤਸਚੁਇਕੁ
ਜਿਸੁਤੁਸਿਦੇਵੈਆਪਿ॥ ਜਿਤੁਖਾਧੈਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੀਐਨਾਨਕਸਾਹਿਬਦਾਤਿ
॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਲਾਹਾਜਗਮਹਿਸੇਖਟਹਿਜਿਨਹਰਿਧਨੁਰਾਸਿ॥ ਦੁਤੀਆ
ਭਾਉਨਜਾਣਨੀਸਚੇਦੀਆਸ॥ ਨਿਹਚਲੁਏਕੁਸਰੇਵਿਆਹੋਰੁਸਭਵਿਣਾਸੁ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਿਸੁਵਿਸਰੈਤਿਸੁਬਿਰਥਾਸਾਸੁ॥ ਕੰਠਿਲਾਇਜਨਰਖਿਆ
ਨਾਨਕਬਲਿਜਾਸੁ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ੫॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਫੁਰਮਾਇਆ
ਮੀਹੁਵੁਠਾਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ ਅੰਨੁਧੰਨੁਬਹੁਤੁਉਪਜਿਆਪ੍ਰਿਥਮੀਰਜੀਤਿਪਤਿ
ਅਘਾਇ॥ ਸਦਾਸਦਾਗੁਣਉਚਰੈਦੁਖੁਦਾਲਦੁਗਇਆਬਿਲਾਇ॥ ਪੂਰਬਿ
ਲਿਖਿਆਪਾਇਆਮਿਲਿਆਤਿਸੈਰਜਾਇ॥ ਪਰਮੇਸਰਿਜੀਵਾਲਿਆਨਾਨ
ਕਤਿਸੈਧਿਆਇ॥੧॥ ਮਃ੫॥ ਜੀਵਨਪਦੁਨਿਰਬਾਣੁਇਕੋਸਿਮਰੀਐ॥ ਦੂਜੀਨ

ਸਲੋਕੁ ਮਃ੫

ਤੈਜਾਇਵਿਕਿਨਾਥੋਧਿਥੀਵੀਐਸਾਡਿਠਾਸਭੁਸੰਸਾਰੁਸੁਖੁਨਨਾਮਬਿਨੁ॥ਤਨੁਧਨੁਹੋ
ਸੀਛਾਰੁਜਾਣੈਕੋਇਜਨੁ॥ਰੰਗੁਰੂਪੁਰਸੁਬਾਦਿਕਿਕਰਹਿਪਰਾਣੀਆ॥ਜਿਸੁਭੁਲਾ
ਏਆਪਿਤਿਸੁਕਲਨਹੀਜਾਣੀਆ॥ਰੰਗਿਰਤੇਨਿਰਬਾਣੁਸਚਾਗਾਵਹੀ॥ਨਾਨ
ਕਸਰਣਿਦੁਆਰਿਜੇਤੁਧੁਭਾਵਹੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਨਤਿਨ੍
ਕਉਜੋਹਰਿਲੜਿਲਾਗੇ॥ਜੀਵਤਸੇਪਰਵਾਣੁਹੋਏਹਰਿਕੀਰਤਨਿਜਾਗੇ॥ਸਾ
ਧਸੰਗੁਜਿਨਪਾਇਆਸੇਈਵਡਭਾਗੇ॥ਨਾਇਵਿਸਰਿਐਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣਾਤੂਟੇ
ਕਚਧਾਗੇ॥ਨਾਨਕਧੂੜਿਪੁਨੀਤਸਾਧਲਖਕੋਟਿਪਿਰਾਗੇ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ
ਮਹਲਾ੫॥ ਧਰਣਿਸੁਵੰਨੀਖੜਰਤਨਜੜਾਵੀਹਰਿਪ੍ਰੇਮਪੁਰਖੁਮਨਿਵੁਠਾ॥ਸਭੇ
ਕਾਜਸੁਹੇਲੜੇਥੀਏਗੁਰੁਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਤੁਠਾ॥੧॥ਮਹਲਾ੫॥ਫਿਰਦੀਫਿ
ਰਦੀਦਹਦਿਸਾਜਲਪਰਬਤਬਨਰਾਇ॥ਜਿਥੈਡਿਠਾਮਿਰਤਕੋਇਲਬ
ਹਿਠੀਆਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸੁਸਰਬਸੁਖਾਫਲਲੋੜੀਅਹਿਸੋਸਚੁਕ
ਮਾਵਉ॥ਨੇੜੈਦੇਖਉਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਇਕੁਨਾਮੁਧਿਆਵਉ॥ਹੋਇਸਗਲਕੀਰੇਣੁ
ਕਾਹਰਿਸੰਗਿਸਮਾਵਉ॥ਦੂਖੁਨਦੇਈਕਿਸੈਜੀਅਪਤਿਸਿਉਘਰਿਜਾਵਉ
॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਾਨਕਸੁਣਾਵਉ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਦੋਹਾ ਮਃ੫
ਦੋਹਾ॥ ਏਕੁਜਿਸਾਜਨੁਮੈਕੀਆਸਰਬਕਲਾਸਮਰਥੁ॥ਜੀਉਹਮਾਰਾਖੰ
ਨੀਐਹਰਿਮਨਤਨਸੰਦੜੀਵਥੁ॥੧॥ਮਃ੫॥ਜੇਕਰੁਗਹਹਿਪਿਆਰੜੇਤੁਧੁ
ਨਛੋਡਾਮੂਲਿ॥ਹਰਿਛੋਡਨਿਸੇਦੁਰਜਨਾਪੜਹਿਦੋਜਕਕੈਸੂਲਿ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਸਭਿਨਿਧਾਨਘਰਿਜਿਸਦੈਹਰਿਕਰੇਸੁਹੋਵੈ॥ਜਪਿਜਪਿਜੀ
ਵਹਿਸੰਤਜਨਪਾਪਾਮਲੁਧੋਵੈ॥ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਵਸਹਿਸੰਕਟਸਭਿ
ਖੋਵੈ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਜਿਸੁਭੇਟੀਐਮਰਿਜਨਮਿਨਰੋਵੈ॥ਪ੍ਰਭਦਰਸਪਿਆਸਨਾਨਕ
ਘਣੀਕਿਰਪਾਕਰਿਦੇਵੈ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਡਖਣਾ ਮਃ੫॥ ਭੋਰੀਭਰਮੁਵ

ਭਾਇ ਪਿਰੀ ਮੁਹਬਤਿ ਹਿਕੁ ਤੂ ॥ ਜਿਥੁ ਵੰਞੈ ਜਾਇ ਤਿਥਾਊ ਮਉਜੂਦੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਚਾੜਿ ਕੈ ਘੋੜੜੈ ਕੁੰਦੇ ਪਕੜਹਿ ਖੂੰਡੀ ਦੀ ਖੇਡਾਰੀ ॥ ਹੰਸਾ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਉਲਾਸਹਿ ਕੁਕੜ ਦੀ ਓਡਾਰੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰਸਨਾ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣੈ ਸੋ ਉਧਰੈ ਮਿਤਾ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਹਿ ਲਾਇ ਭਾਵਨੀ ਸੇ ਹਸਤ ਪਵਿਤਾ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨਾ ਸਭਿ ਪੁੰਨ ਤਿਨਿ ਕਿਤਾ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੇ ਉਧਰੇ ਬਿਖਿਆ ਗੜੁ ਜਿਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਲੜਿ ਲਾਇ ਉਧਾਰਿਅਨੁ ਦਯਿ ਸੇਵਿ ਅਮਿਤਾ ॥੧੯॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਧੰਧੜੇ ਕੁਲਾਹ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਹੇਕੜੋ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਤੰਨੁ ਫੁਟੰਨਿ ਜਿਨਾ ਸਾਂਈ ਵਿਸਰੈ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਪਰੇਤਹੁ ਕੀਤੋਨੁ ਦੇਵਤਾ ਤਿਨਿ ਕਰਣੈਹਾਰੈ ॥ ਸਭੇ ਸਿਖ ਉਬਾਰਿਅਨੁ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥ ਨਿੰਦਕ ਪਕੜਿ ਪਛਾੜਿਅਨੁ ਝੂਠੇ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਵਡਾ ਹੈ ਆਪਿ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਬੇਅੰਤੁ ਕਿਛੁ ਅੰਤੁ ਨਾਹਿ ਸਭੁ ਤਿਸੈ ਕਰਣਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸਾਹਿਬੋ ਜੀਆਂ ਕਾ ਪਰਣਾ ॥ ਹਸਤ ਦੇਇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾ ਭਰਣ ਪੋਖਣੁ ਕਰਣਾ ॥ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਬਖਸਿੰਦੁ ਆਪਿ ਜਪਿ ਸਚੇ ਤਰਣਾ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣਾ ॥੨੦॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਤਿੰਨਾ ਭੁਖ ਨ ਕਾ ਰਹੀ ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਚਰਣੀ ਲਾਗਿਆ ਉਧਰੈ ਸਭੋ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾਚਿਕੁ ਮੰਗੈ ਨਿਤ ਨਾਮੁ ਸਾਹਿਬੁ ਕਰੇ ਕਬੂਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜਜਮਾਨੁ ਤਿਸਹਿ ਭੁਖ ਨ ਮੂਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਨੁ ਰਤਾ ਗੋਵਿੰਦ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਜੋੜੇ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਉ ਏ ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ॥ ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਖੁਸੀਆ ਘਣੀ ਧਿਆਇ ਮੁਖੁ ਨ ਮੋੜੇ ॥ ਢਾਢੀ ਦਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੰਗਣਾ ਦਰੁ ਕਦੇ ਨ ਛੋੜੇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਚਾਉ ਏਹੁ ਨਿਤ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਲੋੜੇ ॥੨੧॥੧॥੨॥

॥ਸਲੋਕੁ ਦਾਰਿਸਾਲਿ॥੪੨ ਗਉੜੀ ਰਾਗੁ ਕਾ ਸੁਮਲਾ ॥੨੪੧ ॥ਚਉਪਦੇ ੪੪ ਅਸਟਪਦੀਆ ੧੧॥ ਛੰਤ ਗਿਰਿਥ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ॥੧ ਸੁਖਮਨੀ ॥੧॥ ਥਿਤੀ ॥੧॥ ਵਾਰ ੨ ਤਿਨ ਕਾ ਸੁਮਲਾ ੩੧੧
ਸਬਦ ਗਉੜੀ ਕੇ॥

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀ

ਗਉੜੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ਬਾਣੀ॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਜਲਤ ਰਾਮ ਜਲੁ ਪਾਇਆ॥ ਰਾਮ ਉਦਕਿ ਤਨ
ਰ ਜੀਉ ਕੇ ਚਉਪਦੇ॥ ੧੪
ਜਲਤ ਬੁਝਾਇਆ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨੁ ਮਾਰਣ ਕਾਰਣ ਬਨ ਜਾਈਐ॥ ਸੋ ਜਲੁ ਬਿਨੁ ਭਗਵੰ
ਤ ਨ ਪਾਈਐ॥ ੧॥ ਜਿਹ ਪਾਵਕ ਸੁਰਿ ਨਰ ਹੈ ਜਾਰੇ॥ ਰਾਮ ਉਦਕਿ ਜਨ ਜਲਤ ਉਬਾਰੇ॥ ੨॥
ਭਵ ਸਾਗਰ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮਾਹੀ॥ ਪੀਵਿ ਰਹੇ ਜਲੁ ਨਿਖੁਟਤ ਨਾਹੀ॥ ੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਭ
ਜੁ ਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ॥ ਰਾਮ ਉਦਕਿ ਮੇਰੀ ਤਿਖਾ ਬੁਝਾਨੀ॥ ੪॥ ੧॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ॥
ਜੀ॥ ਮਾਧਉ ਜਲ ਕੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਅਗਨਿ ਉਠੀ ਅਧਕਾਇ॥
ਰਹਾਉ॥ ਤੂੰ ਜਲਨਿਧਿ ਹਉ ਜਲ ਕਾ ਮੀਨੁ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਰਹਉ ਜਲਹਿ ਬਿਨੁ ਖੀਨੁ॥
੧॥ ਤੂੰ ਪਿੰਜਰੁ ਹਉ ਸੂਅਟਾ ਤੋਰਾ॥ ਜਮੁ ਮੰਜਾਰੁ ਕਹਾ ਕਰੈ ਮੋਰਾ॥ ੨॥ ਤੂੰ ਤਰਵਰੁ ਹਉ ਪੰਖੀ
ਆਹਿ॥ ਮੰਦਭਾਗੀ ਤੇਰੋ ਦਰਸਨੁ ਨਾਹਿ॥ ੩॥ ਤੂੰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਉ ਨਉਤਨੁ ਚੇਲਾ॥
ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮਿਲੁ ਅੰਤ ਕੀ ਬੇਲਾ॥ ੪॥ ੨॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ॥
ਜਬ ਹਮ ਏਕੋ ਏਕੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ॥ ਤਬ ਲੋਗਹ ਕਾਹੇ ਦੁਖੁ ਮਾਨਿਆ॥ ੧॥ ਹਮ ਅ
ਪਤਹ ਅਪੁਨੀ ਪਤਿ ਖੋਈ॥ ਹਮਰੈ ਖੋਜਿ ਪਰਹੁ ਮਤਿ ਕੋਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਮ ਮੰਦੇ ਮੰ
ਦੇ ਮਨ ਮਾਹੀ॥ ਸਾਝ ਪਾਤਿ ਕਾਹੂ ਸਿਉ ਨਾਹੀ॥ ੨॥ ਪਤਿ ਅਪਤਿ ਤਾ ਕੀ ਨਹੀ ਲਾਜ॥
ਤਬ ਜਾਨਹੁਗੇ ਜਬ ਉਘਰੈਗੋ ਪਾਜ॥ ੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਪਤਿ ਹਰਿ ਪਰਵਾਨੁ॥ ਸਰਬ ਤਿ
ਆਗਿ ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਰਾਮੁ॥ ੪॥ ੩॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ॥ ਨਗਨ ਫਿਰਤ ਜਉ ਪਾਈਐ
ਜੋਗੁ॥ ਬਨ ਕਾ ਮਿਰਗੁ ਮੁਕਤਿ ਸਭੁ ਹੋਗੁ॥ ੧॥ ਕਿਆ ਨਾਗੇ ਕਿਆ ਬਾਧੇ ਚਾਮ॥ ਜਬ
ਨਹੀ ਚੀਨਸਿ ਆਤਮ ਰਾਮ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੂਡ ਮੁੰਡਾਏ ਜੌ ਸਿਧਿ ਪਾਈ॥ ਮੁਕਤੀ ਭੇਡ ਨ ਗਈ
ਆ ਕਾਈ॥ ੨॥ ਬਿੰਦੁ ਰਾਖਿ ਜਉ ਤਰੀਐ ਭਾਈ॥ ਖੁਸਰੈ ਕਿਉ ਨ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ॥ ੩॥
ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਨਰ ਭਾਈ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਨਿ ਗਤਿ ਪਾਈ॥ ੪॥ ੪॥
ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ॥ ਸੰਧਿਆ ਪ੍ਰਾਤ ਇਸ੍ਨਾਨੁ ਕਰਾਹੀ॥ ਜਿਉ ਭਏ ਦਾਦੁਰ ਪਾਨੀ ਮਾਹਿ॥

॥ ਜਉ ਪੈ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਤੇ ਸਭਿ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੈ ਜਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆ
ਰਤਿ ਬਹੁ ਰੂਪ ਰਚਾਹੀ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਦਇਆ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਨਾਹੀ ॥੨॥ ਚਾਰਿ ਚਰਨ ਕਹਹਿ
ਬਹੁ ਆਗਰ ॥ ਸਾਧੂ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਕਲਿ ਸਾਗਰ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਬਹੁ ਕਾਇ ਕਰੀਜੈ
॥ ਸਰਬਸੁ ਛੋਡਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੪॥੫॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਕਿਆ ਜਪੁ ਕਿਆ ਤ
ਪੁ ਕਿਆ ਬ੍ਰਤ ਪੂਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਭਾਉ ਹੈ ਦੂਜਾ ॥੧॥ ਰੇ ਜਨ ਮਨੁ ਮਾਧਉ ਸਿਉ ਲਾਈ
ਐ ॥ ਚਤੁਰਾਈ ਨ ਚਤੁਰਭੁਜ ਪਾਈਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰਹਰੁ ਲੋਭੁ ਅਰੁ ਲੋਕਾਚਾਰੁ ॥ ਪ
ਰਹਰੁ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥੨॥ ਕਰਮ ਕਰਤ ਬਧੇ ਅਹੰਮੇਵ ॥ ਮਿਲਿ ਪਾਥਰ ਕੀ ਕ
ਰਹੀ ਸੇਵ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਭੋਲੇ ਭਾਇ ਮਿਲੇ ਰਘੁਰਾਇ
ਆ ॥੪॥੬॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਗਰਭ ਵਾਸ ਮਹਿ ਕੁਲੁ ਨਹੀ ਜਾਤੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿੰ
ਦੁ ਤੇ ਸਭ ਉਤਪਾਤੀ ॥੧॥ ਕਹੁ ਰੇ ਪੰਡਿਤ ਬਾਮਨ ਕਬ ਕੇ ਹੋਏ ॥ ਬਾਮਨ ਕਹਿ ਕਹਿ ਜਨ
ਮੁ ਮਤ ਖੋਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੌ ਤੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਬ੍ਰਹਮਣੀ ਜਾਇਆ ॥ ਤੌ ਆਨ ਬਾਟ ਕਾਹੇ ਨ
ਹੀ ਆਇਆ ॥੨॥ ਤੁਮ ਕਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਮ ਕਤ ਸੂਦ ॥ ਹਮ ਕਤ ਲੋਹੂ ਤੁਮ ਕਤ
ਦੂਧ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈ ਹਮਾ
ਰੈ ॥੪॥੭॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਅੰਧਕਾਰ ਸੁਖਿ ਕਬਹਿ ਨ ਸੋਈ ਹੈ ॥ ਰਾਜਾ ਰੰਕੁ
ਦੋਊ ਮਿਲਿ ਰੋਈ ਹੈ ॥੧॥ ਜਉ ਪੈ ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਨ ਕਹਿਬੋ ॥ ਉਪਜਤ ਬਿਨਸਤ ਰੋਵ
ਤ ਰਹਿਬੋ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਸ ਦੇਖੀਐ ਤਰਵਰ ਕੀ ਛਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਗਏ ਕਹੁ ਕਾ ਕੀ
ਮਾਇਆ ॥੨॥ ਜਸ ਜੰਤੀ ਮਹਿ ਜੀਉ ਸਮਾਨਾ ॥ ਮੂਏ ਮਰਮੁ ਕੋ ਕਾ ਕਰ ਜਾਨਾ ॥੩॥
ਹੰਸਾ ਸਰਵਰੁ ਕਾਲੁ ਸਰੀਰ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਪਉ ਰੇ ਕਬੀਰ ॥੪॥੮॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ
ਜੋਤਿ ਕੀ ਜਾਤਿ ਜਾਤਿ ਕੀ ਜੋਤੀ ॥ ਤਿਤੁ ਅੰਕੂਆ ਫਲ ਲਾਗੇ ਮੋਤੀ ॥੧॥ ਕਵਨੁ
ਸੁ ਘਰੁ ਜੋ ਨਿਰਭਉ ਕਹੀਐ ॥ ਭਉ ਭਜਿ ਜਾਇ ਅਭੈ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਟਿ
ਤੀਰਥਿ ਨਹੀ ਮਨੁ ਪਤੀਆਇ ॥ ਚਾਰ ਅਚਾਰ ਰਹੇ ਉਰਝਾਇ ॥੨॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨੁ ਦੁਇ

੧੯

ਏਕ ਸਮਾਨਾ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਪਾਰਸੁ ਤਤ ਜਤੁ ਉਨਮਾਨਾ ॥੩॥ ਕਬੀਰ ਨਿਰਭਉ ਭਾਨਾ ॥
ਮਨ ਲੇ ਰਹਿਆ ਇਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਾ ਚਿਰ ਰਹੁ ਏਹੁ ॥੪॥੯॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਜੇ
ਜਨੁ ਪਰਮਿਤਿ ਪਰਮਨੁ ਜਾਨਾ ॥ ਬਾਤਨ ਹੀ ਬੈਕੁੰਠ ਸਮਾਨਾ ॥੧॥ ਨਾ ਜਾਨਾ ਬੈਕੁੰਠ
ਕਹਾ ਹੀ ॥ ਜਾਨੁ ਜਾਨੁ ਸਭਿ ਕਹਹਿ ਤਹਾ ਹੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਨਹ ਪਤੀਅ
ਈਹੈ ॥ ਤਉ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਜਾ ਤੇ ਹਉਮੈ ਜਈ ਹੈ ॥੨॥ ਜਬ ਲਗੁ ਮਨਿ ਬੈਕੁੰਠ ਕੀ ਆਸ
॥ ਤਬ ਲਗੁ ਹੋਇ ਨਹੀ ਚਰਨ ਨਿਵਾਸੁ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਹ ਕਹੀਐ ਕਾਹਿ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬੈਕੁੰਠੈ ਆਹਿ ॥੪॥੧੦॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਉਪਜੈ ਨਿਪਜੈ ਨਿਪ
ਜਿ ਸਮਾਈ ॥ ਨੈਨਹ ਦੇਖਤ ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਾਈ ॥੧॥ ਲਾਜ ਨ ਮਰਹੁ ਕਹਹੁ ਘਰੁ
ਮੇਰਾ ॥ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਨਹੀ ਕਛੁ ਤੇਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਕਾਇਆ
ਪਾਲੀ ॥ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਅਗਨਿ ਸੰਗਿ ਜਾਲੀ ॥੨॥ ਚੋਆ ਚੰਦਨੁ ਮਰਦਨੁ ਅੰਗਾ ॥
ਸੋ ਤਨੁ ਜਲੈ ਕਾਠ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਗੁਨੀਆ ॥ ਬਿਨਸੈਗੋ ਰੂਪੁ
ਦੇਖੈ ਸਭ ਦੁਨੀਆ ॥੪॥੧੧॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਅਵਰ ਮੂਏ ਕਿਆ ਸੋਗੁ
ਕਰੀਜੈ ॥ ਤਉ ਕੀਜੈ ਜਉ ਆਪਨ ਜੀਜੈ ॥੧॥ ਮੈ ਨ ਮਰਉ ਮਰਿਬੋ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਅ
ਬ ਮੋਹਿ ਮਿਲਿਓ ਹੈ ਜੀਆਵਨਹਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਆ ਦੇਹੀ ਪਰਮਲ ਮਹਕ
ਦਾ ॥ ਤਾ ਸੁਖ ਬਿਸਰੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੨॥ ਕੂਅਟਾ ਏਕੁ ਪੰਚ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥ ਟੂਟੀ
ਲਾਜੁ ਭਰੈ ਮਤਿ ਹਾਰੀ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਕ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਨਾ ਓਹੁ ਕੂਅਟਾ
ਨਾ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥੪॥੧੨॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਅਸਥਾਵਰ ਜੰਗਮ ਕੀਟ ਪਤੰਗਾ
॥ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਕੀਏ ਬਹੁ ਰੰਗਾ ॥੧॥ ਐਸੇ ਘਰ ਹਮ ਬਹੁਤੁ ਬਸਾਏ ॥ ਜਬ ਹਮ
ਰਾਮ ਗਰਭ ਹੋਇ ਆਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਤਪੀ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ॥ ਕਬਹੂ ਰਾ
ਜਾ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਕਬਹੂ ਭੇਖਾਰੀ ॥੨॥ ਸਾਕਤ ਮਰਹਿ ਸੰਤ ਸਭਿ ਜੀਵਹਿ ॥ ਰਾਮ ਰ
ਸਾਇਨੁ ਰਸਨਾ ਪੀਵਹਿ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥ ਹਾਰਿ ਪਰੇ ਅਬ ਪੂ

ਰਾਚੀਜੈ॥੪॥੧੩॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀਕੀਨਾਲਿਰਲਾਇਲਿਖਿਆਮਹ
ਲਾ੫ ਐਸੋਅਚਰਜੁਦੇਖਿਓਕਬੀਰ॥ਦਧਿਕੈਭੋਲੈਬਿਰੋਲੈਨੀਰੁ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਹਰੀਅੰਗੂਰੀਗਦਹਾਚਰੈ॥ਨਿਤਉਠਿਹਾਸੈਹੀਗੈਮਰੈ॥੧॥ਮਾਤਾਭੈਸਾਅੰ
ਮੁਹਾਜਾਇ॥ਕੁਦਿਕੁਦਿਚਰੈਰਸਾਤਲਿਪਾਇ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰਪਰਗਟੁਭਈਖੇਡ
॥ਲੇਲੇਕਉਚੂਘੈਨਿਤਭੇਡ॥੩॥ਰਾਮਰਮਤਮਤਿਪ੍ਰਗਟੀਆਈ॥ਕਹੁਕਬੀ
ਰਗੁਰਿਸੋਝੀਪਾਈ॥੪॥੧੪॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥ਪੰਚਪਦੇ॥ ਜਿਉਜਲਛੋਡਿ
ਬਾਹਰਿਭਇਓਮੀਨਾ॥ਪੂਰਬਜਨਮਹਉਤਪਕਾਹੀਨਾ॥੧॥ਅਬਕਹੁਰਾਮਕ
ਵਨਗਤਿਮੋਰੀ॥ਤਜੀਲੇਬਨਾਰਸਮਤਿਭਈਥੋਰੀ॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਜਨਮੁ
ਸਿਵਪੁਰੀਗਵਾਇਆ॥ਮਰਤੀਬਾਰਮਗਹਰਿਉਠਿਆਇਆ॥੨॥ਬਹੁਤੁ
ਬਰਸਤਪੁਕੀਆਕਾਸੀ॥ਮਰਨੁਭਇਆਮਗਹਰਕੀਬਾਸੀ॥੩॥ਕਾਸੀਮਗਹ
ਰਸਮਬੀਚਾਰੀ॥ਓਛੀਭਗਤਿਕੈਸੇਉਤਰਸਿਪਾਰੀ॥੪॥ਕਹੁਗੁਰਗਜਸਿਵ
ਸਭੁਕੋਜਾਨੈ॥ਮੁਆਕਬੀਰੁਰਮਤਸ੍ਰੀਰਾਮੈ॥੫॥੧੫॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥
ਚੋਆਚੰਦਨੁਮਰਦਨੁਅੰਗਾ॥ਸੋਤਨੁਜਲੈਕਾਠਕੈਸੰਗਾ॥੧॥ਇਸੁ
ਤਨਧਨਕੀਕਵਨਬਡਾਈ॥ਧਰਨਿਪਰੈਉਰਵਾਰਿਨਜਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਤਿ
ਜਿਸੋਵਹਿਦਿਨਕਰਹਿਕਾਮ॥ਇਕੁਖਿਨੁਲੇਹਿਨਹਰਿਕੋਨਾਮੁ॥੨॥ਹਾਥਿਤ
ਡੋਰਮੁਖਿਖਾਇਓਤੰਬੋਰ॥ਮਰਤੀਬਾਰਕਸਿਬਾਧਿਓਚੋਰੁ॥੩॥ਗੁਰਮਤਿ
ਰਸਿਰਸਿਹਰਿਗੁਨਗਾਵੈ॥ਰਾਮੈਰਾਮਰਮਤਸੁਖੁਪਾਵੈ॥੪॥ਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਨ
ਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਈ॥ਹਰਿਹਰਿਬਾਸੁਸੁਗੰਧਬਸਾਈ॥੫॥ਕਹਤਕਬੀਰਚੇਤਿਰੇਅੰ
ਧਾ॥ਸਤਿਰਾਮੁਝੂਠਾਸਭੁਧੰਧਾ॥੬॥੧੬॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥+ ਜਮਤੇਉਲਟਿ
ਭਏਹੈਰਾਮ॥ਦੁਖਬਿਨਸੇਸੁਖਕੀਓਬਿਸਰਾਮ॥ਬੈਰੀਉਲਟਿਭਏਹੈਮੀਤਾ॥
ਸਾਕਤਉਲਟਿਸੁਜਨਭਏਚੀਤਾ॥੧॥ਅਬਮੋਹਿਸਰਬਕੁਸਲਕਰਿਮਾਨਿਆ

ਤਿਪਦੇਚਾਰਤੁਕੇ॥੨

॥ਸੰਤਿ ਕਬੀਰਿ ਜਬ ਗੋਬਿੰਦੁ ਜਾਨਿਆ॥ਰਹਾਉ॥ਤਨ ਮਾਹਿ ਹੋਤੀ ਕੋਟਿ ਉਪਾ
ਧਿ॥ਉਲਟਿ ਭਈ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ॥ਆਪੁ ਪਛਾਨੈ ਆਪੈ ਆਪ॥ਰੋ
ਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਤੀਨੌ ਤਾਪ॥੩॥ਅਬ ਮਨੁ ਉਲਟਿ ਸਨਾਤਨੁ ਹੂਆ॥ਤਬ ਜਾਨਿ
ਆ ਜਬ ਜੀਵਤ ਮੂਆ॥ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਉ॥ਆਪਿ ਨ ਡਰ
ਉ ਨ ਅਵਰ ਡਰਾਵਉ॥੪॥੧੭॥ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ॥ਪਿੰਡਿ ਮੂਐ ਜੀਉ ਕਿਹ ਘ
ਰਿ ਜਾਤਾ॥ਸਬਦਿ ਅਤੀਤਿ ਅਨਾਹਦਿ ਰਾਤਾ॥ਜਿਨਿ ਰਾਮੁ ਜਾਨਿਆ ਤਿ
ਨਹਿ ਪਛਾਨਿਆ॥ਜਿਉ ਗੂੰਗੇ ਸਾਕਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ॥੧॥ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਕਥੈ
ਬਨਵਾਰੀ॥ਮਨ ਰੇ ਪਵਨ ਦ੍ਰਿੜ ਸੁਖਮਨ ਨਾਰੀ॥ਰਹਾਉ॥ਸੋ ਗੁਰੁ ਕਰਹੁ ਜਿ ਬਹੁ
ਰਿ ਨ ਕਰਨਾ॥ਸੋ ਪਦੁ ਰਵਹੁ ਜਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਰਵਨਾ॥ਸੋ ਧਿਆਨੁ ਧਰਹੁ ਜਿ ਬਹੁ
ਰਿ ਨ ਧਰਨਾ॥ਐਸੇ ਮਰਹੁ ਜਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ॥੨॥ਉਲਟੀ ਗੰਗਾ ਜਮੁਨ ਮਿ
ਲਾਵਉ॥ਬਿਨੁ ਜਲ ਸੰਗਮ ਮਨ ਮਹਿ ਨਾਵਉ॥ਲੋਚਾ ਸਮਸਰਿ ਇਹੁ ਬਿ
ਉਹਾਰਾ॥ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿ ਕਿਆ ਅਵਰਿ ਬੀਚਾਰਾ॥੩॥ਅਪੁ ਤੇਜੁ ਬਾਇ ਪ੍ਰਿ
ਥਮੀ ਆਕਾਸਾ॥ਐਸੀ ਰਹਤ ਰਹਉ ਹਰਿ ਪਾਸਾ॥ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਧਿ
ਆਵਉ॥ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਜਾਉ ਜਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵਉ॥੪॥੧੮॥ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਤਿਪਦੇ॥
੧੫ ਕੰਚਨ ਸਿਉ ਪਾਈਐ ਨਹੀ ਤੋਲਿ॥ਮਨੁ ਦੇ ਰਾਮੁ ਲੀਆ ਹੈ ਮੋਲਿ॥
੧॥ਅਬ ਮੋਹਿ ਰਾਮੁ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ॥ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਾ
ਨਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬ੍ਰਹਮੈ ਕਥਿ ਕਥਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ॥ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਬੈ
ਠੇ ਘਰਿ ਆਇਆ॥੨॥ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਤਿਆਗੀ॥ਕੇਵਲ ਰਾ
ਮ ਭਗਤਿ ਨਿਜ ਭਾਗੀ॥੩॥[॥੧॥]੧੯॥ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ॥ਜਹ ਮਰਨੇ ਸਭੁ ਜ
ਗਤੁ ਤਰਾਸਿਆ॥ਸੋ ਮਰਨਾ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ॥੧॥ਅਬ ਕੈਸੇ ਮਰਉ
ਮਰਨਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ॥ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਾਤੇ ਜਿਨ ਰਾਮੁ ਨ ਜਾਨਿਆ॥[੧॥]ਰਹਾਉ॥

ਮਗਨੇ ਮਨੁ ਰਹੈ ਸਤੁ ਕੋਈ ਨਿਸਤਰੈ ਜੋ ਮਰੈ ਅਮਰੁ ਹੋਇ ਸੋਈ ਪ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮਨਿ
ਭਇਆ ਅਨੰਦਾ ॥ ਗਇਆ ਭਰਮੁ ਰਹਿਆ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੪॥੨੦॥ ਗ
ਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਕਤ ਨਹੀ ਠਉਰ ਮੂਲੁ ਕਤ ਲਾਵਉ ॥ ਖੋਜਤ ਤਨ ਮਹਿ ਠਉ
ਰ ਨ ਪਾਵਉ ॥੧॥ ਲਾਗੀ ਹੋਇ ਸੁ ਜਾਨੈ ਪੀਰਾ ॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਅਨੀਆਲੇ ਤੀਰਾ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਏਕ ਭਾਇ ਦੇਖਉ ਸਭ ਨਾਰੀ ॥ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਸਹ ਕਉਨ ਪਿਆਰੀ ॥੨॥ ਕਹੁ
ਕਬੀਰ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ॥ ਸਭ ਪਰਹਰਿ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸੁਹਾਗੁ ॥੩॥੨੧॥
ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਸਾ ਠਾਕੁਰੁ ਭਾਈ ॥ ਮੁਕਤਿ ਅਨੰਤ ਪੁਕਾਰਣਿ ਜਾ
ਈ ॥੧॥ ਅਬ ਕਹੁ ਰਾਮ ਭਰੋਸਾ ਤੋਰਾ ॥ ਤਬ ਕਾਹੂ ਕਾ ਕਵਨੁ ਨਿਹੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਜਾ ਕੈ ਹਹਿ ਭਾਰ ॥ ਸੋ ਕਾਹੇ ਨ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰ ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਕ ਬੁਧਿ
ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਕਿਆ ਬਸੁ ਜਉ ਬਿਖੁ ਦੇ ਮਹਤਾਰੀ ॥੩॥੨੨॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥
ਬਿਨੁ ਸਤ ਸਤੀ ਹੋਇ ਕੈਸੇ ਨਾਰਿ ॥ ਪੰਡਿਤ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਿਨਾ ਕੈ
ਸੇ ਬਧੈ ਸਨੇਹੁ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਰਸੁ ਤਬ ਲਗੁ ਨਹੀ ਨੇਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਹਨਿ ਸਤੁ ਕਰੈ ਜੀ
ਅ ਅਪਨੈ ॥ ਸੋ ਰਮਯੇ ਕਉ ਮਿਲੈ ਨ ਸੁਪਨੈ ॥੨॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸਉਪਿ ਸਰੀਰੁ ॥ ਸੋ
ਈ ਸੁਹਾਗਨਿ ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ॥੩॥੨੩॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਬਿਖਿਆ ਬਿ
ਆਪਿਆ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਬਿਖਿਆ ਲੈ ਡੂਬੀ ਪਰਵਾਰੁ ॥੧॥ ਰੇ ਨਰ ਨਾਵ ਚਉੜਿ
ਕਤ ਬੋੜੀ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਤੋੜਿ ਬਿਖਿਆ ਸੰਗਿ ਜੋੜੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦਾਧੇ
ਲਾਗੀ ਆਗਿ ॥ ਨਿਕਟਿ ਨੀਰੁ ਪਸੁ ਪੀਵਸਿ ਨ ਝਾਗਿ ॥੨॥ ਚੇਤਤ ਚੇਤਤ ਨਿਕਸਿਓ ਨੀ
ਰੁ ॥ ਸੋ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਕਥਤ ਕਬੀਰੁ ॥੩॥੨੪॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਜਿਹ ਕੁਲਿ ਪੂ
ਤੁ ਨ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਬਿਧਵਾ ਕਸ ਨ ਭਈ ਮਹਤਾਰੀ ॥੧॥ ਜਿਹ ਨਰ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਨ
ਹੀ ਸਾਧੀ ॥ ਜਨਮਤ ਕਸ ਨ ਮੂਏ ਅਪਰਾਧੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਚੁ ਮੁਚੁ ਗਰਭ ਗਏ ਕੀਨ ਬ
ਚਿਆ ॥ ਬੁਡਭੁਜ ਰੂਪ ਜੀਵੇ ਜਗ ਮਝਿਆ ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੈਸੇ ਸੁੰਦਰ ਸਰੂਪਾ ॥

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੈਸੇ ਕੁਬਜ ਕੁਰੂਪਾ ॥੩॥੨੫॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਜੋ ਜਨ ਲੇਹਿ ਖਸਮ
ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੧॥ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥
ਸੋ ਭਾਈ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹ ਘਟ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਪਗ ਪੰਕਜ ਹਮ ਧੂਰਿ ॥੨॥ ਜਾਤਿ ਜੁਲਾਹਾ ਮਤਿ ਕਾ ਧੀਰੁ ॥ ਸਹਜਿ ਸਹਜਿ
ਗੁਣ ਰਮੈ ਕਬੀਰਾ ॥੩॥੨੬॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਗਗਨਿ ਰਸਾਲ
ਚੁਐ ਮੇਰੀ ਭਾਠੀ ॥ ਸੰਚਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ਤਨੁ ਭਇਆ ਕਾਠੀ ॥੧॥ ਉਆ ਕਉ ਕਹੀਐ
ਸਹਜ ਮਤਵਾਰਾ ॥ ਪੀਵਤ ਰਾਮ ਰਸੁ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਜ ਕਲਾਲ
ਨਿ ਜਉ ਮਿਲਿ ਆਈ ॥ ਆਨੰਦਿ ਮਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਈ ॥੨॥ ਚੀਨਤ ਚੀਤੁ ਨਿਰੰਜਨ
ਲਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤਉ ਅਨਭਉ ਪਾਇਆ ॥੩॥੨੭॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥
ਮਨ ਕਾ ਸੁਭਾਉ ਮਨਹਿ ਬਿਆਪੀ ॥ ਮਨਹਿ ਮਾਰਿ ਕਵਨ ਸਿਧਿ ਥਾਪੀ ॥੧॥ ਕਵਨ
ਸੁ ਮੁਨਿ ਜੋ ਮਨੁ ਮਾਰੈ ॥ ਮਨ ਕਉ ਮਾਰਿ ਕਹਹੁ ਕਿਸੁ ਤਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਅੰਤ
ਰਿ ਬੋਲੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਮਨ ਮਾਰੇ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ਜਾਨੈ ਭੇਉ
॥ ਮਨੁ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਦੇਉ ॥੩॥੨੮॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਓਇ ਜੁ ਦੀਸਹਿ
ਅੰਬਰਿ ਤਾਰੇ ॥ ਕਿਨਿ ਓਇ ਚੀਤੇ ਚੀਤਨਹਾਰੇ ॥੧॥ ਕਹੁ ਰੇ ਪੰਡਿਤ ਅੰਬਰੁ ਕਾ ਸਿਉ
ਲਾਗਾ ॥ ਬੂਝੈ ਬੂਝਨਹਾਰੁ ਸਭਾਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੂਰਜ ਚੰਦੁ ਕਰਹਿ ਉਜੀਆਰਾ ॥
ਸਭ ਮਹਿ ਪਸਰਿਆ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰਾ ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਾਨੈਗਾ ਸੋਇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ
ਮੁਖਿ ਰਾਮੈ ਹੋਇ ॥੩॥੨੯॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਬੇਦ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਾਈ ॥
ਸਾਂਕਲ ਜੇਵਰੀ ਲੈ ਹੈ ਆਈ ॥੧॥ ਆਪਨ ਨਗਰੁ ਆਪ ਤੇ ਬਾਧਿਆ ॥ ਮੋਹ ਕੈ ਫ
ਧਿ ਕਾਲ ਸਰੁ ਸਾਂਧਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਟੀ ਨ ਕਟੈ ਤੂਟਿ ਨਹ ਜਾਈ ॥ ਸਾ ਸਾਪਨਿ ਹੋਇ
ਜਗ ਕਉ ਖਾਈ ॥੨॥ ਹਮ ਦੇਖਤ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਲੂਟਿਆ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮੈ ਰਾਮ ਕ
ਹਿ ਛੂਟਿਆ ॥੩॥੩੦॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਦੇਇ ਮੁਹਾਰ ਲਗਾਮੁ ਪਹਿਰਾਵਉ ॥ ਸ

ਗੜ੍ਹਤਜੀਤੁਕਗਾਨਿਦਉਰਿਦਰਿਓ॥੪॥ਅਪਨੈਬੀਚਾਰਿਅਸਵਾਰੀਕੀਜੈ॥ਸਹਜ
ਕੈਪਾਵੜੈਪਗੁਧਰਿਲੀਜੈ॥ਰਹਾਉ॥ਚਲੁਰੇਬੈਕੁੰਠਤੁਝਹਿਲੈਤਾਰਉ॥ਹਿਚਹਿ
ਤਪ੍ਰੇਮਕੈਚਾਬੁਕਮਾਰਉ॥੨॥ਕਹਤਕਬੀਰਭਲੇਅਸਵਾਰਾ॥ਬੇਦਕਤੇਬਤੇਰਹ
ਹਿਨਿਰਾਰਾ॥੩॥੩੫॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥ ਜਿਹਮੁਖਿਪਾਂਚਉਅੰਮ੍ਰਿਤਖਾਏ॥ਤਿ
ਹਮੁਖਦੇਖਤਲੂਕਟਲਾਏ॥੧॥ਇਕੁਦੁਖੁਰਾਮਰਾਇਕਾਟਹੁਮੇਰਾ॥ਅਗਨਿਦਹੈਅਰੁ
ਗਰਭਿਬਸੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਇਆਬਿਗੂਤੀਬਹੁਬਿਧਿਭਾਤੀ॥ਕੋਜਾਰੇਕੋਗਡਿਲੇ
ਮਾਟੀ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰਹਰਿਚਰਨਦਿਖਾਵਹੁ॥ਪਾਛੈਤੇਜਮੁਕਿਉਨਪਠਾਵਹੁ॥੩॥੩੬
ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥ ਆਪੇਪਾਵਕੁਆਪੇਪਵਨਾ॥ਜਾਰੈਖਸਮੁਤਰਾਖੈਕਵਨਾ॥੧॥ਰਾ
ਮਜਪਤਤਨੁਜਰਿਕੀਨਜਾਇ॥ਰਾਮਨਾਮਚਿਤੁਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਕਾਕੋਜਰੈਕਾਹਿਹੋਇਹਾਨਿ॥ਨਟਵਟਖੇਲੈ+ਹੋਇਗਾਖਸਮੁਤਲੇਇਗਾਰਾਖਿ॥੩॥
੩੭॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀਦੁਪਦੇ॥ ਨਾਮੈਜੋਗਧਿਆਨਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਬਿਨੁਬੈ
ਰਾਗਨਛੂਟਸਿਮਾਇਆ॥੧॥ਕੈਸੇਜੀਵਨੁਹੋਇਹਮਾਰਾ॥ਜਬਨਹੋਇਰਾਮਨਾਮਅਧ
ਾਰਾ॥ਰਹਾਉ॥ਕਹੁਕਬੀਰਖੋਜਉਅਸਮਾਨ॥ਰਾਮਸਮਾਨਨਦੇਖਉਆਨ॥੨॥੩੮॥
ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥ ਜਿਹਸਿਰਿਰਚਿਰਚਿਬਾਧਤਪਾਗ॥ਸੋਸਿਰੁਚੁੰਚ
ਸਵਾਰਹਿਕਾਗ॥੧॥ਇਸੁਤਨਧਨਕੋਕਿਆਗਰਬਈਆ॥ਰਾਮਨਾਮੁਕਾਹੇਨਦ੍ਰਿੜ੍ਹੀ
ਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਮਨਮੇਰੇ॥ਇਹੀਹਵਾਲਹੋਹਿਗੇਤੇਰੇ॥੨॥
੩੯॥

ਸਾਰਿਗਪਾਨਿ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰ
ਏਆਖਰਦੁਇਭਾਖਿ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਅਸਟਪਦੀਕਬੀਰਜੀਕੇ
ਸੁਖੁਮਾਂਗਤਦੁਖੁਆਗੈਆਵੈ॥ਸੋਸੁਖੁਹਮਹੁਨਮਾਂਗਿਆਭਾਵੈ॥੧॥ਬਿਖਿਆ
ਅਜਹੁਸੁਰਤਿਸੁਖਆਸਾ॥ਕੈਸੇਹੋਈਹੈਰਾਜਾਰਾਮਨਿਵਾਸਾ॥ਰਹਾਉ॥ਇਸੁਸੁਖਤੇ
ਸਿਵਬ੍ਰਹਮਡਰਾਨਾ॥ਸੋਸੁਖੁਹਮਹੁਸਾਚੁਕਰਿਜਾਨਾ॥੨॥ਸਨਕਾਦਿਕਨਾਰਦਮੁਨਿ

ਸੋ ਖੋਜਾ ਤਿਸ ਹੀ ਤਨ ਮਾਹਿ ਮਨੁ ਨਹੀ ਪੇਖਾ ॥ ੩ ॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਕੋਈ ਖੋਜਹੁ ਭਾਈ ॥
ਤਨ ਛੂਟੇ ਮਨੁ ਕਹਾ ਸਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸਨਕ ਸਨੰਦ ਜੈਦੇਉ ਨਾਮਾ ॥ ਭਗਤਿ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਇਨ
ਹੀ ਜਾਨਾਂ ॥ ੨ ॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਨਹੀ ਆਵਨ ਜਾਨਾ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਤਿਨਿ ਸਾਚੁ
ਪਛਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਕਾਈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਹੋਇਆ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਸ
ਮਾਈ ॥ ੪ ॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਾ ਕੋਈ ਜਾਨੈ ਭੇਉ ॥ ਇਹ ਮਨਿ ਲੀਣ ਭਏ ਸੁਖਦੇਉ ॥ ੫ ॥ ਜੀਉ
ਏਕੁ ਅਰੁ ਸਗਲ ਸਰੀਰਾ ॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਰਵਿ ਰਹੇ ਕਬੀਰਾ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥ ੨੨ ॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ॥

ਅਹਿਨਿਸਿ ਏਕ ਨਾਮ ਜੋ ਜਾਗੇ ॥ ਕੇਤਕ ਸਿਧ ਭਏ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
॥ ਸਾਧਕ ਸਿਧ ਸਗਲ ਮੁਨਿ ਹਾਰੇ ॥ ਏਕ ਨਾਮ ਕਲਿਪ ਤਰ ਤਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰੇ ਸੋ
ਹੋਹਿ ਨ ਆਨਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਛਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ੨੩ ॥ ਗਉੜੀ ਭੀ ਸੋਰਠਿ
ਭੀ ॥ ਰੇ ਜੀਅ ਨਿਲਜ ਲਾਜ ਤੁਹਿ ਨਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਤਜਿ ਕਤ ਕਾਹੂ ਕੇ ਜਾਂਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਊਚਾ ਹੋਈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਪਰ ਘਰ ਜਾਤ ਨ ਸੋਹੀ ॥ ੧ ॥ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਰਹਿਆ ਭਰ
ਪੂਰਿ ॥ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ॥ ੨ ॥ ਕਵਲਾ ਚਰਨ ਸਰਨ ਹੈ ਜਾ ਕੇ ॥ ਕਹੁ ਜਨ ਕਾ
ਨਾਹੀ ਘਰ ਤਾ ਕੇ ॥ ੩ ॥ ਸਭੁ ਕੋਊ ਕਹੈ ਜਾਸੁ ਕੀ ਬਾਤਾ ॥ ਸੋ ਸੰਮ੍ਰਥੁ ਨਿਜ ਪਤਿ ਹੈ ਦਾਤਾ
॥ ੪ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਪੂਰਨ ਜਗ ਸੋਈ ॥ ਜਾ ਕੇ ਹਿਰਦੈ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ੫ ॥ ੨੪ ॥

ਗਉੜੀ ਸੋਰਠਿ ॥ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਕਉਨੁ ਕੋ ਪੂਤੁ ਪਿਤਾ ਕੋ ਕਾ ਕੋ ॥ ਕਉਨੁ ਮਰੈ ਕੋ ਦੇਇ ਸੰ
ਤਾਪੋ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਠਗ ਜਗ ਕਉ ਠਗਉਰੀ ਲਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਬਿਓਗ ਕੈਸੇ ਜੀਅਉ
ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਉਨ ਕੋ ਪੁਰਖੁ ਕਉਨ ਕੀ ਨਾਰੀ ॥ ਇਆ ਤਤ ਲੇਹੁ ਸਰੀ
ਰ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਠਗ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਗਈ ਠਗਉਰੀ ਠਗੁ
ਪਹਿਚਾਨਿਆ ॥ ੩ ॥ ੨੫ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਅਬ ਮੋ ਕਉ ਭਏ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਸ
ਹਾਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਟਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਦੀਓ ਰ
ਲਾਇ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਤੇ ਲੀਓ ਛਡਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਪਉ ਜਪੁ ਰਸਨਾ ॥ ਅਮੋ

ਭੁਜਾ ਸੁਕਰਿ ਲੀਨੇ ਅਪੁਨਾ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕੀਨੇ ਪਰਉਪਕਾਰਾ ॥ ਕਾਢਿ ਲੀਨ੍
ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ਬਸੈ ਨਿਤਾ ਨਿਤ ਚੀ
ਤ ॥੨॥ ਮਾਇਆ ਤਪਤਿ ਬੁਝਿਆ ਅੰਗਿਆਰਾ ॥ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰਾ ॥ ਜ
ਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜਤ ਪੇਖਉ ਤਤ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੩॥ ਅਪ
ਨੀ ਭਗਤਿ ਆਪਨੀ ਹੀ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥ ਪੂਰਬ ਲਿਖਤੁ ਮਿਲਿਆ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਜਿਸੁ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਪੂਰਨ ਸਾਜਾ ॥ ਕਬੀਰ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ ॥੪॥੪੦॥
ਗਉੜੀ ॥ ਜਲਿ ਹੈ ਸੂਤਕੁ ਥਲਿ ਹੈ ਸੂਤਕੁ ਸੂਤਕ ਓਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਜਨਮੇ ਸੂਤਕੁ ਮੂ
ਏ ਫੁਨਿ ਸੂਤਕੁ ਸੂਤਕ ਪਰਜ ਬਿਗੋਈ ॥੧॥ ਕਹੁ ਰੇ ਪੰਡੀਆ ਕਵਨ ਪਵੀਤਾ ॥ ਐਸਾ
ਗਿਆਨੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨੈਨਹੁ ਸੂਤਕੁ ਬੈਨਹੁ ਸੂਤਕੁ ਸੂਤਕੁ ਸ੍ਰਵਨੀ
ਹੋਈ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੂਤਕੁ ਲਾਗੈ ਸੂਤਕੁ ਪਰੈ ਰਸੋਈ ॥੨॥ ਫਾਸਨ ਕੀ ਬਿਧਿ ਸਭੁ ਕੋ
ਊ ਜਾਨੈ ਛੂਟਨ ਕੀ ਇਕੁ ਕੋਈ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਬਿਚਾਰੈ ਸੂਤਕੁ ਤਿਨੈ ਨ ਹੋਈ
॥੩॥੪੧॥ ਗਉੜੀ ॥ ਝਗਰਾ ਏਕੁ ਨਿਬੇਰਹੁ ਰਾਮ ॥ ਜਉ ਤੁਮ ਅਪਨੇ
ਜਨ ਸੌ ਕਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਬਡਾ ਕਿ ਜਾ ਸਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਰਾਮੁ ਬਡਾ ਕੈ ਰਾ
ਮਹਿ ਜਾਨਿਆ ॥੧॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਡਾ ਕਿ ਜਾਸੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਬੇਦੁ ਬਡਾ ਕਿ ਜਹਾਂ ਤੇ
ਆਇਆ ॥੨॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹਉ ਭਇਆ ਉਦਾਸਾ ॥ ਤੀਰਥੁ ਬਡਾ ਕਿ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸਾ ॥
੩॥੪੨॥ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ॥ ਦੇਖੌ ਭਾਈ ਗ੍ਯਾਨ ਕੀ ਆਈ ਆਂਧੀ ॥ ਸਭੈ ਉਡਾਨੀ ਭ੍ਰਮ ਕੀ
ਟਾਟੀ ਰਹੈ ਨ ਮਾਇਆ ਬਾਂਧੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਚਿਤੇ ਕੀ ਦੁਇ ਥੂਨਿ ਗਿਰਾਨੀ ਮੋਹ
ਬਲੇਂਡਾ ਟੂਟਾ ॥ ਤਿਸਨਾ ਛਾਨਿ ਪਰੀ ਧਰ ਊਪਰਿ ਦੁਰਮਤਿ ਭਾਂਡਾ ਫੂਟਾ ॥੧॥ ਆਂ
ਧੀ ਪਾਛੇ ਜੋ ਜਲੁ ਬਰਖੈ ਤਿਹਿ ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਭੀਨਾਂ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਨਿ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾ
ਸਾ ਉਦੈ ਭਾਨੁ ਜਬ ਚੀਨਾ ॥੨॥੪੩॥ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥
ਐਸੇ ਲੋਗਨ ਸਿਉ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀਏ ਭਗਤਿ ਤੇ ਬਾਹਜ ਤਿਨ ਤੇ ਸਦ

ਡਰਾਨੇ ਰਹੀਐ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨ ਜਸੁ ਸੁਨਹਿ ਨ ਰਿਦ ਨ ਬਾਦਹਿ ॥ ਬਾਤ ਨਹੀ
ਅਲਮਸਤੁ ਫਿਰਦਹਿ ॥੧॥ ਆਪਿ ਨ ਦੇਹਿ ਚੁਰੂ ਭਰਿ ਪਾਨੀ ॥ ਤਿਹ ਨਿੰਦਹਿ ਜਿਹ
ਗੰਗਾ ਆਨੀ ॥੨॥ ਬੈਠਤ ਉਠਤ ਕੁਟਿਲਤਾ ਚਾਲਹਿ ॥ ਆਪਿ ਗਏ ਅਉਰਨ ਹੂ
ਘਾਲਹਿ ॥੩॥ ਛਾਡਿ ਕੁਚਰਚਾ ਆਨ ਨ ਜਾਨਹਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੂ ਕੋ ਕਹਿਓ ਨ ਮਾ
ਨਹਿ ॥੪॥ ਆਪਿ ਗਏ ਅਵਰਨ ਹੂ ਖੋਵਹਿ ॥ ਆਗਿ ਲਗਾਇ ਮੰਦਰ ਮੈ ਸੋਵਹਿ
॥੫॥ ਅਵਰਨ ਹਸਤ ਆਪਿ ਹਹਿ ਕਾਂਨੇ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਦੇਖਿ ਕਬੀਰ ਲਜਾਨੇ ॥੬॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਬੀਰ ਜੀ

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ॥ ਜੀਵਤ ਪਿਤਰ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਊ ਮੂਏਂ ਸਿਰਾਧ ਕਰਾਹੀ ॥
ਪਿਤਰ ਭਿ ਬਪੁਰੇ ਕਹੁ ਕਿਉ ਪਾਵਹਿ ਕਊਆ ਕੂਕਰ ਖਾਹੀ ॥੧॥ ਮੋ ਕਉ ਕੁਸਲੁ
ਬਤਾਵਹੁ ਕੋਈ ॥ ਕੁਸਲੁ ਕੁਸਲੁ ਕਰਤੇ ਜਗੁ ਬਿਨਸੈ ਕੁਸਲੁ ਭੀ ਕੈਸੇ ਹੋਈ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਟੀ ਕੇ ਕਰਿ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਜੀਉ ਦੇਹੀ ॥ ਐਸੇ ਪਿਤਰ
ਤੁਮਾਰੇ ਕਹੀਅਹਿ ਆਪਨ ਕਹਿਆ ਨ ਲੇਹੀ ॥੨॥ ਸਰਜੀਉ ਕਾਟਹਿ ਨਿਰਜੀ
ਉ ਪੂਜਹਿ ਅੰਤ ਕਾਲ ਕਉ ਭਾਰੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਭੈ ਡੂਬੇ ਸੰ
ਸਾਰੀ ॥੩॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਪੂਜਹਿ ਡੋਲਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀ
ਰ ਅਕੁਲੁ ਨਹੀ ਚੇਤਿਆ ਬਿਖਿਆ ਸਿਉ ਲਪਟਾਨਾ ॥੪॥੧॥੪੫॥

ਗਉੜੀ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਮਰੈ ਫੁਨਿ ਜੀਵੈ ਐਸੇ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਅੰਜ
ਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ਬਹੁੜਿ ਨ ਭਵਜਲਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਐ
ਸੇ ਖੀਰ ਬਿਲੋਈਐ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੂਆ ਅਸਥਿਰੁ ਰਾਖਹੁ ਇਨ ਬਿਧਿ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਓਈਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਾਣਿ ਬਜਰ ਕਲ ਛੇਦੀ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਪ
ਦੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਸਕਤਿ ਅਧੇਰ ਜੇਵੜੀ ਭ੍ਰਮੁ ਚੂਕਾ ਨਿਹਚਲੁ ਸਿਵ ਘਰਿ ਬਾ
ਸਾ ॥੨॥ ਤਿਨਿ ਬਿਨੁ ਬਾਣੈ ਧਨਖੁ ਚੜਾਈਐ ਇਹੁ ਜਗੁ ਬੇਧਿਆ ਭਾਈ ॥ ਦਹ
ਦਿਸ ਬੂਡੀ ਪਵਨੁ ਝੁਲਾਵੈ ਡੋਰਿ ਰਹੀ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੩॥ ਉਨਮਨਿ ਮਨੂਆ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾ

ਨਾ ਤੁ ਧਿਆਨੁ ਰਮਤਿ ਭ੍ਰਾਗੀ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਅਨਭਉ ਇਕੁ ਦੇਖਿਆ ਰਾਮ
ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ॥੪॥੨॥੪੬॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ॥ਉਲਟ
ਤ ਪਵਨ ਚਕ੍ਰ ਖਟ ਭੇਦੇ ਸੁਰਤਿ ਸੁੰਨ ਅਨਰਾਗੀ॥ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ਮਰੈ ਨ ਜੀਵੈ
ਤਾਸੁ ਖੋਜੁ ਬੈਰਾਗੀ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਨ ਹੀ ਉਲਟਿ ਸਮਾਨਾ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਕ
ਲਿ ਭਈ ਅਵਰੈ ਨਾਤਰੁ ਥਾ ਬੇਗਾਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਿਵਰੈ ਦੂਰਿ ਦੂਰਿ ਫੁਨਿ ਨਿ
ਵਰੈ ਜਿਨਿ ਜੈਸਾ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ॥ ਅਲਉਤੀ ਕਾ ਜੈਸੇ ਭਇਆ ਬਰੇਡਾ ਜਿ
ਨਿ ਪੀਆ ਤਿਨਿ ਜਾਨਿਆ॥੨॥ ਤੇਰੀ ਨਿਰਗੁਨ ਕਥਾ ਕਾਇ ਸਿਉ ਕਹੀਐ ਐਸਾ
ਕੋਇ ਬਿਬੇਕੀ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਪਲੀਤਾ ਤਿਨਿ ਤੈਸੀ ਝਲ ਦੇਖੀ
॥੩॥੩॥੪੭॥ ਗਉੜੀ ਤਹ ਪਾਵਸ ਸਿੰਧੁ ਧੂਪ ਨਹੀ ਛਹੀ
ਆ ਤਹ ਉਤਪਤਿ ਪਰਲਉ ਨਾਹੀ॥ ਜੀਵਨ ਮਿਰਤੁ ਨ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਬਿਆਪੈ ਸੁੰ
ਨ ਸਮਾਧਿ ਦੋਊ ਤਹ ਨਾਹੀ॥੧॥ ਸਹਜ ਕੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਹੈ ਨਿਰਾਰੀ॥ ਤੁਲਿ ਨਹੀ
ਚੜੈ ਜਾਇ ਨ ਮੁਕਾਤੀ ਹਲੁਕੀ ਲਗੈ ਨ ਭਾਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਰਧ ਉਰਧ ਦੋਊ
ਤਹ ਨਾਹੀ ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਤਹ ਨਾਹੀ॥ ਜਲੁ ਨਹੀ ਪਵਨੁ ਪਾਵਕੁ ਫੁਨਿ ਨਾਹੀ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਤਹਾ ਸਮਾਹੀ॥੨॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਰਹੈ ਨਿਰੰਤਰਿ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਲਹੀ
ਐ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਬਲਿ ਜਾਉ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ॥੩॥
॥੪੮॥ ਗਉੜੀ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਦੁਇ ਬੈਲ ਬਿਸਾਹੇ ਪਵਨੁ ਪੂੰਜੀ
ਪਰਗਾਸਿਓ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਗੂਣਿ ਭਰੀ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਇਨ ਬਿਧਿ ਟਾਂਡ ਬਿਸਾਹਿ
ਓ॥੧॥ ਐਸਾ ਨਾਇਕੁ ਰਾਮੁ ਹਮਾਰਾ॥ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ਕੀਓ ਬਨਜਾਰਾ॥ ਰਹਾਉ
॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਦੁਇ ਭਏ ਜਗਾਤੀ ਮਨ ਤਰੰਗ ਬਟਵਾਰਾ॥ ਪੰਚ ਤਤੁ ਮਿਲਿ ਦਾਨੁ ਨਿ
ਬੇਰਹਿ ਟਾਂਡਾ ਉਤਰਿਓ ਪਾਰਾ॥੨॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਅਬ ਐਸੀ ਬਨਿ ਆ
ਈ॥ ਘਾਟੀ ਚੜਤ ਬੈਲੁ ਇਕੁ ਥਾਕਾ ਚਲੋ ਗੋਨਿ ਛਿਟਕਾਈ॥੩॥੪੯॥

ਗਉੜੀ ਪੰਚਪਦ ॥ ਪੇਵਕੜੈ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਹੈ ਸਾਹੁਰ
ੜੈ ਜਾਣਾ ॥ ਅੰਧਾ ਲੋਕੁ ਨ ਜਾਣਈ ਮੂਰਖੁ ਇਆਣਾ ॥੧॥ ਕਹੁ ਡਡੀਆ ਬਾਧੈ ਧ
ਨ ਖੜੀ ਪਾਹੂ ਘਰਿ ਆਏ ॥ ਮੁਕਲਾਊ ਆਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਓਹ ਜਿ ਦਿਸੈ ਖੂਹ
ੜੀ ਕਉਨ ਲਾਜੁ ਵਹਾਰੀ ॥ ਲਾਜੁ ਘੜੀ ਸਿਉ ਤੂਟਿ ਪੜੀ ਉਠਿ ਚਲੀ ਪ
ਨਿਹਾਰੀ ॥੨॥ ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਅਪੁਨਾ ਕਾਰਜੁ ਸਵਾਰੇ ॥
ਤਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਜਾਣੀਐ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥੩॥ ਕਿਰਤ ਕੀ ਬਾਂਧੀ ਸਭ ਫਿ
ਰੈ ਦੇਖਹੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਏਸ ਨੋ ਕਿਆ ਆਖੀਐ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵਿਚਾਰੀ ॥੪॥
ਭਈ ਨਿਰਾਸੀ ਉਠਿ ਚਲੀ ਚਿਤ ਬੰਧਿ ਨ ਧੀਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗਿ ਰਹੁ
ਭਜੁ ਸਰਣਿ ਕਬੀਰਾ ॥੫॥੬॥੫੦॥ ਗਉੜੀ ॥ ਜੋਗੀ ਕਹਹਿ
ਜੋਗੁ ਭਲ ਮੀਠਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਈ ॥ ਰੁੰਡਿਤ ਮੁੰਡਿਤ ਏਕੈ ਸਬਦੀ ਏਇ ਕ
ਹਹਿ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨੇ ਅੰਧਾ ॥ ਜਾ ਪਹਿ ਜਾਉ ਆ
ਪੁ ਛੁਟਕਾਵਨਿ ਤੇ ਬਾਧੇ ਬਹੁ ਫੰਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਤੇ ਉਪਜੀ ਤਹੀ ਸਮਾਨੀ
ਇਹ ਬਿਧਿ ਬਿਸਰੀ ਤਬ ਹੀ ॥ ਪੰਡਿਤ ਗੁਣੀ ਸੂਰ ਹਮ ਦਾਤੇ ਏਹਿ ਕਹਹਿ ਬਡ ਹ
ਮ ਹੀ ॥੨॥ ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿ
ਲੈ ਅੰਧੇਰਾ ਚੂਕੈ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਾਣਕੁ ਲਹੀਐ ॥੩॥ ਤਜਿ ਬਾਵੇ ਦਾਹਨੇ ਬਿਕਾਰਾ
ਹਰਿ ਪਦੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਰਹੀਐ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਗੂੰਗੈ ਗੁੜੁ ਖਾਇਆ ਪੂਛੇ ਤੇ ਕਿਆ
ਕਹੀਐ ॥੪॥੭॥੫੧॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਕਬੀਰ ਜੀ + ਜਹ ਕਛੁ ਅਹਾ ਤ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਹਾ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਪੰਚ ਤਤੁ ਤਹ ਨਾਹੀ ॥ ਇੜਾ ਪਿੰਗੁਲਾ ਸੁਖਮਨ ਬੰਦੇ ਏ ਅਵਗ
ਨ ਕਤ ਜਾਹੀ ॥੧॥ ਤਾਗਾ ਤੂਟਾ ਗਗਨੁ ਬਿਨਸਿ ਗਇਆ ਤੇਰਾ ਬੋਲਤੁ ਕਹਾ ਸਮਾ
ਈ ॥ ਏਹ ਸੰਸਾ ਮੋ ਕਉ ਅਨਦਿਨੁ ਬਿਆਪੈ ਮੋ ਕਉ ਕੋ ਨ ਕਹੈ ਸਮਝਾਈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਬਰਭੰਡੁ ਪਿੰਡੁ ਤਹ ਨਾਹੀ ਰਚਨਹਾਰੁ ਤਹ ਨਾਹੀ ॥ ਜੋੜਨਹਾਰੋ ਸਦਾ ਅ

ਤੀਤ ਦੇਵ ਅਦਗਣ ਕਤ ਜਾਤੀ ॥੨॥ ਜੋੜੀ ਜੁੜੈ ਨ ਤੋੜੀ ਤੂਟੈ ਜਬ ਲਗੁ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਕਾ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕਾ ਕੋ ਸੇਵਕੁ ਕੋ ਕਾਹੂ ਕੈ ਜਾਸੀ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ਰਹੀ ਹੈ ਜਹਾ ਬਸੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥ ਉਆ ਕਾ ਮਰਮੁ ਓਹੀ ਪਰੁ ਜਾਨੈ ਓਹੁ ਤਉ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੪॥੧॥੫੨॥ ਗਉੜੀ ਸੁਰਤਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਦੁਇ ਕੰਨੀ ਮੁੰਦਾ ਪਰਮਿਤਿ ਬਾਹਰਿ ਖਿੰਥਾ ॥ ਸੁੰਨ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਆਸਣੁ ਬੈਸਣੁ ਕਲਪ ਬਿਬਰਜਿਤ ਪੰਥਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਜਨ ਮੈ ਬੈਰਾਗੀ ਜੋਗੀ ॥ ਮਰਤ ਨ ਸੋਗ ਬਿਓਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਮਹਿ ਸਿੰਙੀ ਮੇਰਾ ਬਟੂਆ ਸਭੁ ਜਗੁ ਭਸਮਾਧਾਰੀ ॥ ਤਾੜੀ ਲਾਗੀ ਤ੍ਰਿਪਲੁ ਪਲਟੀਐ ਛੂਟੈ ਹੋਇ ਪਸਾਰੀ ॥੨॥ ਮਨੁ ਪਵਨੁ ਦੁਇ ਤੂੰਬਾ ਕਰੀ ਹੈ ਜੁਗ ਜੁਗ ਸਾਰਦ ਸਾਜੀ ॥ ਥਿਰੁ ਭਈ ਤੰਤੀ ਤੂਟਸਿ ਨਾਹੀ ਅਨਹਦ ਕਿੰਗੁਰੀ ਬਾਜੀ ॥੩॥ ਸੁਨਿ ਮਨ ਮਗਨ ਭਏ ਹੈ ਪੂਰੇ ਮਾਇਆ ਡੋਲ ਨ ਲਾਗੀ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤਾ ਕਉ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨਹੀ ਖੇਲਿ ਗਇਓ ਬੈਰਾਗੀ ॥੪॥੨॥੫੩॥ ਗਉੜੀ ਗਜ ਨਵ ਗਜ ਦਸ ਗਜ ਇਕੀਸ ਪੁਰੀਆ ਏਕ ਤਨਾਈ ॥ ਸਾਠ ਸੂਤ ਨਵ ਖੰਡ ਬਹਤਰਿ ਪਾਟੁ ਲਗੋ ਅਧਿਕਾਈ ॥੧॥ ਗਈ ਬੁਨਾਵਨ ਮਾਹੋ ॥ ਘਰ ਛੋਡਿਐ ਜਾਇ ਜੁਲਾਹੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਜੀ ਨ ਮਿਨੀਐ ਤੋਲਿ ਨ ਤੁਲੀਐ ਪਾਚਨੁ ਸੇਰ ਅਢਾਈ ॥ ਜੌ ਕਰਿ ਪਾਚਨੁ ਬੇਗਿ ਨ ਪਾਵੈ ਝਗਰੁ ਕਰੈ ਘਰਹਾਈ ॥੨॥ ਦਿਨ ਕੀ ਬੈਠ ਖਸਮ ਕੀ ਬਰਕਸ ਇਹ ਬੇਲਾ ਕਤ ਆਈ ॥ ਛੂਟੇ ਕੂੰਡੇ ਭੀਗੈ ਪੁਰੀਆ ਚਲਿਓ ਜੁਲਾਹੋ ਰੀਸਾਈ ॥੩॥ ਛੋਛੀ ਨਲੀ ਤੰਤੁ ਨਹੀ ਨਿਕਸੈ ਨਤਰ ਰਹੀ ਉਰਝਾਈ ॥ ਛੋਡਿ ਪਸਾਰੁ ਈਹਾ ਰਹੁ ਬਪੁਰੀ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸਮਝਾਈ ॥੪॥੩॥੫੪॥ ਗਉੜੀ ਏਕ ਜੋਤਿ ਏਕਾ ਮਿਲੀ ਕਿੰਬਾ ਹੋਇ ਮਹੋਇ ॥ ਜਿਤੁ ਘਟਿ ਨਾਮੁ ਨ ਊਪਜੈ ਫੂਟਿ ਮਰੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਸਾਵਲ ਸੁੰਦਰ ਰਾਮਈਆ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗੋ ਤੋਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧੁ ਮਿਲੈ ਸਿਧਿ ਪਾਈਐ ਕਿ ਏਹੁ ਜੋਗੁ ਕਿ

ਭੋਗੀਆਤਨੁਮਿਥਿਆਕਾਰਜੁਉਪਜੈਰਾਮਨਾਮਸੰਜੋਗਾ॥੨॥ਲੋਗੁਜਾਨੈਇਹੁਗੀਤੁ
ਹੈਇਹੁਤਉਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰਾ॥ਜਿਉਕਾਸੀਉਪਦੇਸੁਹੋਇਮਾਨਸਮਰਤੀਬਾਰਾ॥੩॥
ਕੋਈਗਾਵੈਕੋਸੁਣੈਹਰਿਨਾਮਾਚਿਤੁਲਾਇ॥ਕਹੁਕਬੀਰਸੰਸਾਨਹੀਅੰਤਿਪਰਮ
ਗਤਿਪਾਇ॥੪॥੫੫॥ ਗਉੜੀ ਜੇਤੇਜਤਨਕਰਤਤੇਡੂਬੇਭਵ
ਸਾਗਰੁਨਹੀਤਾਰਿਓਰੇ॥ਕਰਮਧਰਮਕਰਤੇਬਹੁਸੰਜਮਅਹੰਬੁਧਿਮਨੁਜਾ
ਰਿਓਰੇ॥੧॥ਸਾਸਗ੍ਰਾਸਕੋਦਾਤੋਠਾਕੁਰੁਸੋਕਿਉਮਨਹੁਬਿਸਾਰਿਓਰੇ॥ਹੀਰਾ
ਲਾਲੁਅਮੋਲੁਜਨਮੁਹੈਕਉਡੀਬਦਲੈਹਾਰਿਓਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਤ੍ਰਿਖਾ
ਭੂਖਭ੍ਰਮਿਲਾਗੀਹਿਰਦੈਨਾਹਿਬੀਚਾਰਿਓਰੇ॥ਉਨਮਤਮਾਨਹਿਰਿਓਮਨਮਾ
ਹੀਗੁਰਕਾਸਬਦੁਨਧਾਰਿਓਰੇ॥੨॥ਸੁਆਦਲੁਭਤਇੰਦ੍ਰੀਰਸਪ੍ਰੇਰਿਓਮਦਰ
ਸਲੈਤਬਿਕਾਰਿਓਰੇ॥ਕਰਮਭਾਗਸੰਤਨਸੰਗਾਨੇਕਾਸਟਲੋਹਉਧਾਰਿਓਰੇ॥੩॥
ਧਾਵਤਜੋਨਿਜਨਮਭ੍ਰਮਿਥਾਕੇਅਬਦੁਖਕਰਿਹਮਹਾਰਿਓਰੇ॥ਕਹਿਕਬੀਰਗੁਰ
ਮਿਲਤਮਹਾਰਸੁਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਨਿਸਤਾਰਿਓਰੇ॥੪॥੫੬॥ ਗਉੜੀ॥
ਕਾਲਬੂਤਕੀਹਸਤਨੀਮਨੁਬਉਰਾਰੇਚਲਤੁਰਚਿਓਜਗਦੀਸ॥ਕਾਮਸੁਆਇਗ
ਜਬਸਿਪਰੇਮਨਬਉਰਾਰੇਅੰਕਸੁਸਹਿਓਸੀਸ॥੧॥ਬਿਖੈਬਾਚੁਹਰਿਰਾਚੁਸਮਝੁ
ਮਨਬਉਰਾਰੇ॥ਨਿਰਭੈਹੋਇਨਹਰਿਭਜੇਮਨਬਉਰਾਰੇਗਹਿਓਨਰਾਮਜਹਾਜੁ॥ਰਹਾਉ॥
ਮਰਕਟਮੁਸਟੀਅਨਾਜਕੀਮਨਬਉਰਾਰੇਲੀਨੀਹਾਥੁਪਸਾਰਿ॥ਛੂਟਨਕੋਸਹਸਾਪ
ਰਿਆਮਨਬਉਰਾਰੇਨਾਚਿਓਘਰਘਰਬਾਰਿ॥੨॥ਜਿਉਨਲਨੀਸੁਅਟਾਗਹਿਓ
ਮਨਬਉਰਾਰੇਮਾਇਆਇਹੁਬਿਉਹਾਰੁ॥ਜੈਸਾਰੰਗੁਕਸੁੰਭਕਾਮਨਬਉਰਾਰੇਤਿਉਪ
ਸਰਿਓਪਾਸਾਰੁ॥੩॥ਨਾਵਨਕਉਤੀਰਥਘਨੇਮਨਬਉਰਾਰੇਪੂਜਨਕਉਬਹੁਦੇਵ॥
ਕਹੁਕਬੀਰਛੂਟਨੁਨਹੀਮਨਬਉਰਾਰੇਛੂਟਨੁਹਰਿਕੀਸੇਵ॥੪॥੫੭॥ ਗਉੜੀ॥
ਅਗਨਿਨਦਹੈਪਵਨੁਨਹੀਮਗਨੈਤਸਕਰੁਨੇਰਿਨਆਵੈ॥ਰਾਮਨਾਮਧ

ਨੁ ਕਰਿ ਸੰਚਉ ਨੀਸੇ ਧਨੁ ਕਤਹੀ ਨ ਜਾਵੈ ॥੧॥ ਤਨ ਰਾਧਨੁ ਮਾਧਉ ਗੋਬਿੰਦੁ ਧਰਣੀਧ
ਰੁ ਇਹੈ ਸਾਰੁ ਧਨੁ ਕਹੀਐ ॥ ਜੋ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਭ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਸੁਖੁ ਰਾਜ ਨ ਲਹੀਐ
॥ਰਹਾਉ॥ ਇਸੁ ਧਨ ਕਾਰਣਿ ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿਕ ਖੋਜਤ ਭਏ ਉਦਾਸੀ ॥ ਮਨਿ ਮੁਕੰ
ਦੁ ਜਿਹਬਾ ਨਾਰਾਇਨੁ ਪਰੈ ਨ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੩॥ ਨਿਜ ਧਨੁ ਗਿਆਨੁ ਭਗਤਿ ਗੁਰਿ ਦੀ
ਨੀ ਤਾਸੁ ਸੁਮਤਿ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਜਲਤ ਅੰਭ ਥੰਭਿ ਮਨੁ ਧਾਵਤ ਭਰਮ ਬੰਧਨ ਭਉ
ਭਾਗਾ ॥੪॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਮਦਨ ਕੇ ਮਾਤੇ ਹਿਰਦੈ ਦੇਖੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਤੁਮ ਘਰਿ ਲਾ
ਖ ਕੋਟਿ ਅਸ੍ਵ ਹਸਤੀ ਹਮ ਘਰਿ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੫॥੧॥੭॥ ਗਉੜੀ ॥
॥ ਜਿਉ ਕਪਿ ਕੇ ਕਰ ਮੁਸਟਿ ਚਨਨ ਕੀ ਲੁਬਧਿ ਨ ਤਿਆਗੁ ਦਇਓ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰਮ ਕੀ
ਏ ਲਾਲਚ ਸਿਉ ਤੇ ਫਿਰਿ ਗਰਹਿ ਪਰਿਓ ॥੧॥ ਭਗਤਿ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥੇ ਜਨਮੁ ਗ
ਇਓ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਗਵਾਨ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਕਹੀ ਨ ਸਚੁ ਰਹਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ
ਉਦਿਆਨ ਕੁਸਮ ਪਰਫੁਲਿਤ ਕਿਨਹਿ ਨ ਘ੍ਰਾਉ ਲਇਓ ॥ ਤੈਸੇ ਭ੍ਰਮਤ ਅਨੇਕ
ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਕਾਲ ਹਇਓ ॥੨॥ ਇਆ ਧਨ ਜੋਬਨ ਅਰੁ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਪੇਖਨ ਕਉ
ਜੁ ਦਇਓ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਮਾਹਿ ਅਟਕਿ ਜੋ ਉਰਝੇ ਇੰਦ੍ਰੀ ਪ੍ਰੇਰਿ ਲਇਓ ॥੩॥ ਅਉਧ
ਅਨਲ ਤਨੁ ਤਿਨ ਕੋ ਮੰਦਰੁ ਚਹੁ ਦਿਸ ਠਾਟੁ ਠਇਓ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਭੈ ਸਾਗਰ ਤ
ਰਨ ਕਉ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਓਟ ਲਇਓ ॥੪॥੧॥੮॥ ਗਉੜੀ ॥ ਪਾਨੀ
ਮੈਲਾ ਮਾਟੀ ਗੋਰੀ ॥ ਇਸੁ ਮਾਟੀ ਕੀ ਪੁਤਰੀ ਜੋਰੀ ॥੧॥ ਮੈ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਆਹਿ ਨ
ਮੋਰਾ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਰਸੁ ਗੋਬਿੰਦ ਤੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸੁ ਮਾਟੀ ਮਹਿ ਪਵਨੁ ਸਮਾਇ
ਆ ॥ ਝੂਠਾ ਪਰਪੰਚੁ ਜੋਰਿ ਚਲਾਇਆ ॥੨॥ ਕਿਨਹੂ ਲਾਖ ਪਾਂਚ ਕੀ ਜੋਰੀ ॥ ਅੰ
ਤ ਕੀ ਬਾਰ ਗਗਰੀਆ ਫੋਰੀ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਇਕ ਨੀਵ ਉਸਾਰੀ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿ
ਨਸਿ ਜਾਇ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੪॥੧॥੯॥ ਗਉੜੀ ॥ ਰਾਮੁ ਜਪਉ ਜੀਅ ਐਸੇ
ਐਸੇ ॥ ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਜੈਸੇ ॥੧॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਰੋਸੇ ਤੇਰੇ ॥ ਸਭੁ

ਪਾਵਕੁ ਰੂਪੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਂਤ੍ਰ ਸੁਭਾਵੈ ਤੰਤੁ ਕਸਮਸ ਨਾਵੈ ਰਾਇ ਸੁਚੇਤੇ ॥੨॥
ਰਉ ਪਾਰਿ ਛਪਾਵੈ ॥੩॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਐਸੀ ਬੁਧਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਚੂਕਿ ਗਈ
ਫਿਰਿ ਆਵਨ ਜਾਨੀ ॥ ਕਬੀਰ ਤਤੁ ਸਾਰਿਗਪਾਨੀ ॥ ਉਰਵਾਰਿ ਪਾਰਿ ਸਭੁ ਏਕੋ ਦਾ
ਨੀ ॥੪॥੨॥੧੦॥ ਗਉੜੀ ॥ ਜੋਨਿ ਛਾਡਿ ਜਉ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਓ ॥ ਲਾਗਤ ਪ
ਵਨ ਖਸਮੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ॥੧॥ ਜੀਅਰਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨਾ ਗਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਰਭ ਜੋ
ਨਿ ਮਹਿ ਉਰਧ ਤਪੁ ਕਰਤਾ ॥ ਤਉ ਜਠਰ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਰਹਤਾ ॥੨॥ ਲਖ ਚਉ
ਰਾਸੀਹ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਓ ॥ ਅਬ ਕੇ ਛੁਟਕੇ ਠਉਰ ਨ ਠਾਇਓ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ
ਭਜੁ ਸਾਰਿਗਪਾਨੀ ॥ ਆਵਤ ਦੀਸੈ ਜਾਤ ਨ ਜਾਨੀ ॥੪॥੧॥੧੧॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰ
ਬੀ ॥ ਸੁਰਗ ਬਾਸੁ ਨ ਬਾਛੀਐ ਡਰੀਐ ਨ ਨਰਕਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਹੋਨਾ ਹੈ ਸੋ ਹੋਈ ਹੈ ਮਨ
ਹਿ ਨ ਕੀਜੈ ਆਸ ॥੧॥ ਰਮਈਆ ਗੁਨ ਗਾਈਐ ॥ ਜਾ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਆ ਜਪੁ ਕਿਆ ਤਪੁ ਸੰਜਮੋ ਕਿਆ ਬਰਤੁ ਕਿਆ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਜਬ ਲ
ਗੁ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਨੀਐ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਭਗਵਾਨੁ ॥੨॥ ਸੰਪੈ ਦੇਖਿ ਨ ਹਰਖੀਐ ਬਿਪਤਿ
ਦੇਖਿ ਨ ਰੋਇ ॥ ਜਿਉ ਸੰਪੈ ਤਿਉ ਬਿਪਤਿ ਹੈ ਬਿਧਨੇ ਰਚਿਆ ਸੁ ਹੋਇ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕ
ਬੀਰ ਅਬ ਜਾਨਿਆ ਸੰਤਨ ਰਿਦੈ ਮਝਾਰਿ ॥ ਸੇਵਕ ਸੋ ਸੇਵਾ ਭਲੇ ਜਿਹ ਘਟ ਬਸ
ਹਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੪॥੧॥੧੨॥ ਗਉੜੀ ॥ ਰੇ ਮਨ ਤੇਰੋ ਕੋਇ ਨਹੀ ਖਿੰਚਿ
ਲੇਇ ਜਿਨਿ ਭਾਰੁ ॥ ਬਿਰਖ ਬਸੇਰੋ ਪੰਖਿ ਕੋ ਤੈਸੋ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਾਮ ਰਸੁ ਪੀਆ
ਰੇ ॥ ਜਿਹ ਰਸ ਬਿਸਰਿ ਗਏ ਰਸ ਅਉਰ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵਰ ਮੂਏ ਕਿਆ ਰੋਈਐ
ਜਉ ਆਪਾ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਇ ॥ ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਬਿਨਸਿ ਹੈ ਦੁਖੁ ਕਰਿ ਰੋਵੈ ਬਲਾਇ ॥੨॥
ਜਹ ਕੀ ਉਪਜੀ ਤਹ ਰਚੀ ਪੀਵਤ ਮਰਦਨ ਲਾਗ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਚਿਤਿ ਚੇਤਿ ਆ ਰਾਮ
ਸਿਮਰਿ ਬੈਰਾਗ ॥੩॥੨॥੧੩॥ ਗਉੜੀ ॥ ਪੰਥੁ ਨਿਹਾਰੈ ਕਾਮਨੀ ਲੋਚਨ ਭਰੀ ਲੇ ਉ
ਸਾਸਾ ॥ ਉਰ ਨ ਭੀਜੈ ਪਗੁ ਨਾ ਖਿਸੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥੧॥ ਉਡਹੁ ਨ ਕਾਗਾ ਕਾਰੇ ॥ ਬੇ

ਗੀਸਿਮਹਲੀਜੈਅਪਨੇਰਾਮਪਿਆਰੋਰਹਾਉ॥ਕਹਿਕਬੀਰਜੀਵਨਪਦਕਾਰਨਿਹ
ਰਿਕੀਭਗਤਿਕਰੀਜੈ॥ਏਕੁਅਧਾਰੁਨਾਮੁਨਾਰਾਇਨਰਸਨਾਨਾਮੁਰਵੀਜੈ॥ਚਉਦੁ੪॥ ੧੪॥
ਰਾਮੁਗਉੜੀ॥੧੧॥ ਆਸਪਾਸਘਨਤੁਰਸੀਕਾਬਿਰਵਾਮਾਝਬਨਾਰਸਗਾਊਰੇ॥ਉਆ
ਕਾਸਰੂਪੁਦੇਖਿਮੋਹੀਗੁਆਰਨਿਮੋਕਉਛੋਡਿਨਆਉਨਜਾਹੂਰੇ॥ਤੋਹਿਚਰਨਮਨੁਲਾਗੋਸਾ
ਰਿੰਗਧਰ॥ਸੋਮਿਲੈਜੋਬਡਭਾਗੋ॥ਰਹਾਉ॥ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨਮਨਹਰਨਮਨੋਹਰਕ੍ਰਿਸਨਚ
ਰਾਵਤਗਾਊਰੇ॥ਜਾਕਾਠਾਕੁਰੁਤੁਹੀਸਾਰਿੰਗਧਰਮੋਹਿਕਬੀਰਾਨਾਊਰੇ॥ਚਉਦੁ੨॥ ੧੫॥
ਗਉੜੀ॥੧੨॥ ਬਿਪਲਬਸਤ੍ਰਕੇਤੇਹੈਪਹਿਰੇਕਿਆਬਨਮਧੇਬਾਸਾ॥ਕਹਾ
ਭਇਆਨਰਦੇਵਾਧੋਖੇਕਿਆਜਲਿਬੋਰਿਓਗਿਆਤਾ॥ਜੀਅਰੇਜਾਹਿਗਾਮੈਜਾਨਾਂ॥
ਅਬਿਗਤਸਮਝੁਇਆਨਾ॥ਜਤਜਤਦੇਖਉਬਹੁਰਿਨਪੇਖਉਸੰਗਿਮਾਇਆ
ਲਪਟਾਨਾ॥ਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਬਹੁਉਪਦੇਸੀਇਹੁਜਗੁਸਗਲੋਧੰਧਾ॥ਕ
ਹਿਕਬੀਰਇਕਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਇਆਜਗੁਮਾਇਆਅੰਧਾ॥ਚਉਦੁ੨॥ ੧੬॥ ਗਉੜੀ॥੧
ਮਨਰੇਛਾਡਹੁਭਰਮੁਪ੍ਰਗਟਹੋਇਨਾਚਹੁਇਆਮਾਇਆਕੇਡਾਂਡੇ॥ਸੂਰੁਕਿਸਨਮੁ
ਖਰਨਤੇਡਰਪੈਸਤੀਕਿਸਾਂਚੈਭਾਂਡੇ॥ਡਗਮਗਛਾਡਿਰੇਮਨਬਉਰਾ॥ਅਬਤਉਜਰੇ
ਮਰੇਸਿਧਿਪਾਈਐਲੀਨੋਹਾਥਿਸੰਧਉਰਾ॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਾਇਆਕੇਲੀਨੇਇ
ਆਬਿਧਿਜਗਤੁਬਿਗੂਤਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਰਾਜਾਰਾਮਨਛੋਡਉਸਗਲਊਚਤੇਊਚ
ਾ॥ਚਉਦੁ੨॥ ੧੭॥ ਗਉੜੀ॥੧੩ ਫੁਰਮਾਨੁਤੇਰਾਸਿਰੈਊਪਰਿਫਿਰਿਨਕਰਤਬੀਚਾਰ॥
ਤੁਹੀਦਰੀਆਤੁਹੀਕਰੀਆਤੁਝੈਤੇਨਿਸਤਾਰ॥੧॥ਬੰਦੇਬੰਦਗੀਇਕਤੀਆਰ॥ਸਾ
ਹਿਬਰੋਸੁਧਰਉਕਿਪਿਆਰ॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਅਧਾਰੁਮੇਰਾਜਿਉਫੂਲੁਜਈਹੈ
ਨਾਰਿ॥ਕਹਿਕਬੀਰਗੁਲਾਮੁਘਰਕਾਜੀਆਇਭਾਵੈਮਾਰਿ॥ਚਉਦੁ੨॥ ੧੮॥ ਗਉੜੀ
ਪੂਰਬੀ॥ ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੀਅਜੋਨਿਮਹਿਭ੍ਰਮਤਨੰਦੁਬਹੁਥਾਕੋਰੇ॥ਭਗਤਿਹੇ
ਤਿਅਵਤਾਰੁਲੀਓਹੈਭਾਗੁਬਡੋਬਪੁਰਾਕੋਰੇ॥੧॥ਤੁਮ੍ਜੁਕਹਤਹਉਨੰਦਕੋਨੰਦਨੁਨੰਦਸੁ

ਨੈਨ੍ਹੁ ਕਾਂ ਕੇ ਰੋਧਹਿ ਨਿ ਅਕਾਸ ਚਲਾਉ ਦੇਇ ਸਿ ਨਹੀ ਤਿਤ ਬਾਇਤੁ ਨੈਨ ਤ ਕਾਬੇ ਰੋ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੀਕ
ਦਨਹੀ ਪਰੈ ਜੋਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਜਾ ਕੋ ਰੇ ॥ ਕਬੀਰ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਐਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਜਾ ਕੈ
ਮਾਈ ਨ ਬਾਪੋ ਰੇ ॥੨॥੭੦॥ ੧੯॥ ਗਉੜੀ ॥ ਨਿੰਦਉ ਨਿੰਦਉ ਮੋ ਕਉ ਲੋਗੁ
ਨਿੰਦਉ ॥ ਨਿੰਦਾ ਜਨ ਕਉ ਖਰੀ ਪਿਆਰੀ ॥ ਨਿੰਦਾ ਬਾਪੁ ਨਿੰਦਾ ਮਹਤਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿੰਦਾ
ਹੋਇ ਤ ਬੈਕੁੰਠਿ ਜਾਈਐ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮਨਹਿ ਬਸਾਈਐ ॥ ਰਿਦੈ ਸੁਧ ਜਉ ਨਿੰਦਾ ਹੋਇ
॥ ਹਮਰੇ ਕਪਰੇ ਨਿੰਦਕੁ ਧੋਇ ॥੧॥ ਨਿੰਦਾ ਕਰੈ ਸੁ ਹਮਰਾ ਮੀਤੁ ॥ ਨਿੰਦਕ ਮਾਹਿ ਹਮਾਰਾ ਚੀਤੁ ॥
ਨਿੰਦਕੁ ਸੋ ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਹੋਰੈ ॥ ਹਮਰਾ ਜੀਵਨੁ ਨਿੰਦਕੁ ਲੋਰੈ ॥੨॥ ਨਿੰਦਾ ਹਮਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ॥
ਨਿੰਦਾ ਹਮਰਾ ਕਰੈ ਉਧਾਰੁ ॥ ਜਨ ਕਬੀਰ ਕਉ ਨਿੰਦਾ ਸਾਰੁ ॥ ਨਿੰਦਕੁ ਡੂਬਾ ਹਮ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ
॥੩॥੭੧॥ ੨੦॥ ਗਉੜੀ ॥ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਤੂੰ ਐਸਾ ਨਿਰਭਉ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਰਾਮ
ਰਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਹਮ ਹੋਤੇ ਤਬ ਤੁਮ ਨਾਹੀ ਅਬ ਤੁਮ ਹਹੁ ਹਮ ਨਾਹੀ ॥ ਅਬ
ਹਮ ਤੁਮ ਏਕ ਭਏ ਹਹਿ ਏਕੈ ਦੇਖਤ ਮਨੁ ਪਤੀਆਹੀ ॥੧॥ ਜਬ ਬੁਧਿ ਹੋਤੀ ਤਬ ਬਲੁ ਕੈ
ਸਾ ਅਬ ਬੁਧਿ ਬਲੁ ਨ ਖਟਾਈ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਬੁਧਿ ਹਰਿ ਲਈ ਮੇਰੀ ਬੁਧਿ ਬਦਲੀ ਸਿ
ਧਿ ਪਾਈ ॥੨॥੭੨॥ ੨੧॥ ਗਉੜੀ ॥ ਖਟ ਨੇਮ ਕਰਿ ਕੋਠੜੀ ਬਾਂਧੀ ਬਸਤੁ ਅਨੂਪੁ ਬੀਚ
ਪਾਈ ॥ ਕੁੰਜੀ ਕੁਲਫੁ ਪ੍ਰਾਨ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ਕਰਤੇ ਬਾਰ ਨ ਲਾਈ ॥੧॥ ਅਬ ਮਨ ਜਾਗਤ ਰਹੁ
ਰੇ ਭਾਈ ॥ ਗਾਫਲੁ ਹੋਇ ਕੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ ਚੋਰੁ ਮੁਸੈ ਘਰੁ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚ ਪਹ
ਰੂਆ ਦਰ ਮਹਿ ਰਹਤੇ ਤਿਨ ਕਾ ਨਹੀ ਪਤੀਆਰਾ ॥ ਚੇਤਿ ਸੁਚੇਤ ਚਿਤ ਹੋਇ ਰਹੁ ਤਉ
ਲੈ ਪਰਗਾਸੁ ਉਜਾਰਾ ॥੨॥ ਨਉ ਘਰ ਦੇਖਿ ਜੁ ਕਾਮਨਿ ਭੂਲੀ ਬਸਤੁ ਅਨੂਪ ਨ ਪਾਈ ॥ ਕਹਤੁ
ਕਬੀਰ ਨਵੈ ਘਰ ਮੂਸੇ ਦਸਵੈਂ ਤਤੁ ਸਮਾਈ ॥੩॥੭੩॥ ੨੨॥ ਗਉੜੀ ॥ ਮਾਈ
ਮੋਹਿ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਿਓ ਆਨਾਨਾਂ ॥ ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿ ਜਾਸੁ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਤਾਸੁ ਬਸਹਿ
ਮੋਰੇ ਪ੍ਰਾਨਾਨਾਂ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਗੰਮਿਤ ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਧਿ
ਆਨਾਨਾਂ ॥ ਬਿਖੈ ਰੋਗ ਭੈ ਬੰਧਨ ਭਾਗੇ ਮਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਸੁਖੁ ਜਾਨਾਨਾ ॥੧॥ ਏਕ ਸੁਮਤਿ ਰਤਿ

ਜਾਨਿ ਮਾਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭ੍ਰਮ ਸਰ ਮਨ ਬਿਨੁ ਆਨਨਨਾ ॥ ਚੰਦਨ ਬਾਸੁ ਭਏ ਮਨ ਬਾਸਨ ਤਿਆਗਿ ਘ
ਟਿਓ ਅਭਿਮਾਨਨਾਂ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਗਾਇ ਧਿਆਇ ਜਸੁ ਠਾਕੁਰ ਤਾਸੁ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ ਥਾਨਨਾਂ ॥ ਤਿਹ ਬਡ
ਭਾਗ ਬਸਿਓ ਮਨਿ ਜਾ ਕੈ ਕਰਮ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮਥਾਨਨਾਂ ॥੩॥ ਕਾਟਿ ਸਕਤਿ ਸਿਵ ਸਹਜੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿ
ਓ ਏਕੈ ਏਕ ਸਮਾਨਨਾਂ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੁਰ ਭੇਟਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਭ੍ਰਮਤ ਰਹੇ ਮਨੁ ਮਾਨਨਾਂ ॥੪॥
੨੩॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥

ਬਾਵਨ ਅਛਰ ਲੋਕ ਤ੍ਰੈ ਸਭੁ ਕਛੁ ਇਨ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥ ਏ ਅ
ਖਰ ਖਿਰਿ ਜਾਹਿਗੇ ਓਇ ਅਖਰ ਇਨ ਮਹਿ ਨਾਹਿ ॥ ਜਹਾ ਬੋਲ ਤਹ ਅਛਰ ਆਵਾ ॥
ਜਹ ਅਬੋਲ ਤਹ ਮਨੁ ਨ ਰਹਾਵਾ ॥ ਬੋਲ ਅਬੋਲ ਮਧਿ ਹੈ ਸੋਈ ॥ ਜਸ ਓਹੁ ਹੈ ਤਸ ਲਖੈ
ਨ ਕੋਈ ॥ ਅਲਹ ਲਹਉ ਤਉ ਕਿਆ ਕਹਉ ਕਹਉ ਤ ਕੋ ਉਪਕਾਰ ॥ ਬਟਕ ਬੀਜ ਮਹਿ
ਰਵਿ ਰਹਿਓ ਜਾ ਕੋ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਅਲਹ ਲਹੰਤਾ ਭੇਦ ਛੈ ਕਛੁ ਕਛੁ ਪਾਇਓ
ਭੇਦ ॥ ਉਲਟਿ ਭੇਦ ਮਨੁ ਬੇਧਿਓ ਪਾਇਓ ਅਭੰਗ ਅਛੇਦ ॥ ਤੁਰਕ ਤਰੀਕਤਿ ਜਾਨੀਐ
ਹਿੰਦੂ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ॥ ਮਨ ਸਮਝਾਵਨ ਕਾਰਨੇ ਕਛੂਅਕ ਪੜੀਐ ਗਿਆਨ ॥ ਓਅੰਕਾਰੁ ਆ
ਦਿ ਮੈ ਜਾਨਾ ॥ ਲਿਖਿ ਅਰੁ ਮੇਟੈ ਤਾਹਿ ਨ ਮਾਨਾ ॥ ਓਅੰਕਾਰੁ ਲਖੈ ਜਉ ਕੋਈ ॥ ਸੋਈ ਲਖਿ
ਮੇਟਣਾ ਨ ਹੋਈ ॥ ਕਕਾ ਕਿਰਣਿ ਕਮਲ ਮਹਿ ਪਾਵਾ ॥ ਸਸਿ ਬਿਗਾਸ ਸੰਪਟ ਨਹੀ
ਆਵਾ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਤਹਾ ਕੁਸਮ ਰਸੁ ਪਾਵਾ ॥ ਅਕਹ ਕਹਾ ਕਹਿ ਕਾ ਸਮਝਾਵਾ ॥ ਖਖਾ
ਇਹੈ ਖੋੜਿ ਮਨੁ ਆਵਾ ॥ ਖੋੜੇ ਛਾਡਿ ਨ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਵਾ ॥ ਖਸਮਹਿ ਜਾਣਿ ਖਿਮਾ ਕ
ਰਿ ਰਹੈ ॥ ਤਉ ਹੋਇ ਨਿਖਿਅਉ ਅਖੈ ਪਦੁ ਲਹੈ ॥ ਗਗਾ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਪਛਾਨਾ ॥
ਦੂਜੀ ਬਾਤ ਨ ਧਰਈ ਕਾਨਾ ॥ ਰਹੈ ਬਿਹੰਗਮ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਅਗਹ ਗਹੈ ਗਹਿ ਗਗਨ
ਰਹਾਈ ॥ ਘਘਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਿਮਸੈ ਸੋਈ ॥ ਘਟ ਫੂਟੇ ਘਟਿ ਕਬਹਿ ਨ ਹੋਈ ॥
ਤਾ ਘਟ ਮਾਹਿ ਘਾਟ ਜਉ ਪਾਵਾ ॥ ਸੋ ਘਟੁ ਛਾਡਿ ਅਵਘਟ ਕਤ ਧਾਵਾ ॥ ਙੰਙਾ
ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਸਨੇਹੁ ਕਰਿ ਨਿਰਵਾਰੋ ਸੰਦੇਹ ॥ ਨਾਹੀ ਦੇਖਿ ਨ ਭਾਜੀਐ ਪਰਮ ਸਿਆਨਪ ਏਹ ॥

੧੧॥ਚਚਾਰਚਿਤਚਿਤ੍ਰਹੈਭਾਰੀ॥ਤਜਿਚਿਤ੍ਰੈਚੇਤਹੁਚਿਤਕਾਰੀ॥ਚਿਤ੍ਰਬਚਿਤ੍ਰਇਹ ੩. ੬
ਹੈਅਵਝੇਰਾ॥ਤਜਿਚਿਤ੍ਰੈਚਿਤੁਰਾਖਿਚਿਤੇਰਾ॥੧੨॥ਛਛਾਇਹੈਛਤ੍ਰਪਤਿਪਾਸਾ॥
ਛਕਿਕਿਨਰਹਹੁਛਾਡਿਕਿਨਆਸਾ॥ਰੇਮਨਮੈਤਉਛਿਨਛਿਨਸਮਝਾਵਾ॥ਤਾਹਿਛਾ
ਡਿਕਤਆਪੁਬਧਾਵਾ॥੧੩॥ਜਜਾਜਉਤਨੁਜੀਵਤਜਰਾਵੈ॥ਜੋਬਨੁਜਾਰਿਜੁਗ
ਤਿਸੋਪਾਵੈ॥ਅਸਜਰਿਪਰਜਰਿਜਰਿਜਬਰਹੈ॥ਤਬਜਾਇਜੋਤਿਉਜਾਰਉਲਹੈ
॥੧੪॥ਝਝਾਉਰਝਿਸੁਰਝਿਨਹੀਜਾਨਾ॥ਰਹਿਓਝਝਕਿਨਾਹੀਪਰਵਾਨਾ॥ਕਤਝ
ਖਿਝਖਿਅਉਰਨਸਮਝਾਵਾ॥ਝਗਰੁਕੀਏਝਗਰਉਹੀਪਾਵਾ॥੧੫॥ਞੰਞਾਨਿਕ
ਟਿਜੁਘਟਿਰਹਿਓਦੂਰਿਕਹਾਤਜਿਜਾਇ॥ਜਾਕਾਰਣਿਜਗੁਢੂਢਿਅਉਨੇਰ
ਉਪਾਇਓਤਾਹਿ॥੧੬॥ਟਟਾਬਿਕਟਘਾਟਘਟਮਾਹੀ॥ਖੋਲਿਕਪਾਟਮਹਲਿ
ਕਿਨਜਾਹੀ॥ਦੇਖਿਅਟਲਟਲਿਕਤਹਿਨਜਾਵਾ॥ਰਹੈਲਪਟਿਘਟਪਰਚਉ
ਪਾਵਾ॥੧੭॥ਠਠਾਇਹੈਦੂਰਿਠਗਨੀਰਾ॥ਨੀਠਿਨੀਠਿਮਨੁਕੀਆਧੀਰਾ॥ਜਿਨਿ
ਠਗਿਠਗਿਆਸਗਲਜਗੁਖਾਵਾ॥ਸੋਠਗੁਠਗਿਆਠਉਰਮਨੁਆਵਾ॥੧੮
॥ਡਡਾਡਰਉਪਜੈਡਰੁਜਾਈ॥ਤਾਡਰਮਹਿਡਰੁਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਜਉਡਰ
ਡਰੈਤਉਫਿਰਿਡਰੁਲਾਗੈ॥ਨਿਡਰੁਹੂਆਡਰੁਉਰਹੋਇਭਾਗੈ॥੧੯॥ਢਢਾਢ
ਿਗਢੂਢਹਿਕਤਆਨਾ॥ਢੂਢਤਹੀਢਹਿਗਏਪਰਾਨਾ॥ਚੜਿਸੁਮੇਰਿਢੂ
ਢਿਜਬਆਵਾ॥ਜਿਹਗੜੁਗੜਿਓਸੁਗੜਮਹਿਪਾਵਾ॥੨੦॥ਣਾਣਾਰਣਿਰੂਤ
ਉਨਰਨੇਹੀਕਰੈ॥ਨਾਨਿਵੈਨਾਫੁਨਿਸੰਚਰੈ॥ਧੰਨਿਜਨਮੁਤਾਹੀਕੋਗਣੈ॥ਮਾਰੈਏ
ਕਹਿਤਜਿਜਾਇਘਣੈ॥੨੧॥ਤਤਾਅਤਰਤਰਿਓਨਹਜਾਈ॥ਤਨਤ੍ਰਿਭਵਣ
ਮਹਿਰਹਿਓਸਮਾਈ॥ਜਉਤ੍ਰਿਭਵਣਤਨਮਾਹਿਸਮਾਵਾ॥ਤਉਤਤਹਿਤਤੁਮਿ
ਲਿਆਸਚੁਪਾਵਾ॥ਥਥਾਅਥਾਹਥਾਹਨਹੀਪਾਵਾ॥ਓਹੁਅਥਾਹੁਇਹੁਥਿਰੁਨ
ਰਹਾਵਾ॥ਥੋੜੈਥਲਿਥਾਨਕਆਰੰਭੈ॥ਬਿਨੁਹੀਥਾਂਭਹਮੰਦਿਰੁਥੰਭੈ॥੨੩॥ਦਦਾਦੇ

ਪ੍ਰਭੁਬਿਨਸਨਤਭਗਾ॥ਜਸਅਦੇਖਿਤਸਰਪ੍ਰਭੁਬਿਚਾਰਾ॥ਦਨਦੇਤਆਰਿਕੁੰਜੀ
ਜਬਦੀਜੈ॥ਤਉਘਾਰਿਆਲਕੇਦਰਸਨਕੀਜੈ॥੨੧॥ਧਧਾ॥ਅਰਧਹਿਉਰਧਹਿ
ਬੇਰਾ॥ਅਰਧਹਿਉਰਧਹਮੰਝਿਬਸੇਰਾ॥ਅਰਧਹਿਛਾਡਿਉਰਧਜਉਆਵਾ॥ਤ
ਉਅਰਧਹਿਉਰਧਮਿਲਿਆਸੁਖੁਪਾਵਾ॥੨੨॥ਨੰਨਾ॥ਨਿਸਿਦਿਨੁਨਿਰਖਤਜਾਈ
॥ਨਿਰਖਤਨੈਨਰਹੇਰਤਵਾਈ॥ਨਿਰਖਤਨਿਰਖਤਜਬਜਾਇਪਾਵਾ॥ਤਬਲੇਨਿ
ਰਖਹਿਨਿਰਖਮਿਲਾਵਾ॥੨੩॥ਪਪਾ॥ਅਪਰਪਾਰੁਨਹੀਪਾਵਾ॥ਪਰਮਜੋਤਿਸਿਉਪਰਚ
ਉਲਾਵਾ॥ਪਾਂਚਉਇੰਦ੍ਰੀਨਿਗ੍ਰਹਕਰਈ॥ਪਾਪਪੁੰਨਦੋਊਨਿਰਵਰਈ॥੨੪॥ਫ
ਫਾ॥ਬਿਨੁਫੂਲਹਫਲੁਹੋਈ॥ਤਾਫਲਫੰਕਲਖੈਜਉਕੋਈ॥ਦੂਣਿਨਪਰਈਫੰਕ
ਬੀਚਾਰੈ॥ਤਾਫਲਫੰਕਸਭੈਤਨਫਾਰੈ॥੨੫॥ਬਬਾ॥ਬਿੰਦਹਿਬਿੰਦਮਿਲਾਵਾ॥
ਬਿੰਦਹਿਬਿੰਦਨਬਿਛੁਰਨਪਾਵਾ॥ਬੰਦੇਹੋਇਬੰਦਗੀਗਹੈ॥ਬੰਦਕਹੋਇਬੰਧ
ਸੁਧਿਲਹੈ॥੨੬॥ਭਭਾ॥ਭੇਦਹਿਭੇਦਮਿਲਾਵਾ॥ਅਬਭਉਭਾਨਿਭਰੋਸਉਆ
ਵਾ॥ਜੋਬਾਹਰਿਸੋਭੀਤਰਿਜਾਨਿਆ॥ਭਇਆਭੇਦੁਭੂਪਤਿਪਹਿਚਾਨਿਆ॥੨੭॥
ਮੰਮਾ॥ਮੂਲਗਹਿਆਮਨੁਮਾਨੈ॥ਮਰਮੀਹੋਇਸੁਮਨਕਉਜਾਨੈ॥ਮਤਕੋਈਮਨ
ਮਿਲਤਾਬਿਲਮਾਵੈ॥ਮਗਨਭਇਆਤੇਸੋਸਚੁਪਾਵੈ॥੨੮॥ਮੰਮਾ॥ਮਨਸਿਉਕਾ
ਜੁਹੈ॥ਮਨਸਾਧੈਸਿਧਿਹੋਇ॥ਮਨਹੀਮਨਸਿਉਕਹੈਕਬੀਰਾਮਨਸਾਮਿਲਿਆਨਕੋਇ
॥੨੯॥ਇਹੁਮਨੁਸਕਤੀਇਹੁਮਨੁਸੀਉ॥ਇਹੁਮਨੁਪੰਚਤਤਕੋਜੀਉ॥ਇਹੁਮਨੁਲੇ
ਜਉਉਨਮਨਿਰਹੈ॥ਤਉਤੀਨਿਲੋਕਕੀਬਾਤਾਕਹੈ॥੩੦॥ਯਯਾ॥ਜਉਜਾਨਹਿਤਉ
ਦੁਰਮਤਿਹਨਿਕਰਿਬਸਿਕਾਇਆਗਾਉ॥ਰਣਿਰੂਤਉਭਾਜੈਨਹੀਸੂਰਉਥਾਰਉਨਾਉ
॥੩੧॥ਰਾਰਾ॥ਰਸੁਨਿਰਸਕਰਿਜਾਨਿਆ॥ਹੋਇਨਿਰਸੁਸੁਰਸੁਪਹਿਚਾਨਿਆ॥ਇਹਰ
ਸਛਾਡੇਉਹਰਸੁਆਵਾ॥ਉਹਰਸੁਪੀਆਇਹਰਸੁਨਹੀਭਾਵਾ॥੩੨॥ਲਲਾ॥ਐਸੇ
ਲਿਵਮਨੁਲਾਵੈ॥ਅਨਤਨਜਾਇਪਰਮਸਚੁਪਾਵੈ॥ਅਰੁਜਉਤਹਾਪ੍ਰੇਮਲਿਵ

ਲਾਵੈ ॥ ਤਉ ਅਲਹ ਲਹੈ ਲਹਿ ਚਰਨ ਸਮਾਵੈ ॥ ਵਵਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ਬਿਸਨੁ
ਸਮਾਰਿ ॥ ਬਿਸਨ ਸੰਮਾਰਿ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜੋ ਬਿਸਨਤਨਾ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ॥
ਬਿਸਨ ਮਿਲੇ ਸਭ ਹੀ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥ ਵਾਵਾ ਵਾਹੀ ਜਾਨੀਐ ਵਾ ਜਾਨੇ ਇਹੁ ਹੋਇ ॥
ਇਹੁ ਅਰੁ ਓਹੁ ਜਬ ਮਿਲੈ ਤਬ ਮਿਲਤ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ਸਸਾ ਸੋ ਨੀਕਾ ਕਰਿ ਸੋ
ਧਹੁ ॥ ਘਟ ਪਰਚਾ ਕੀ ਬਾਤ ਨਿਰੋਧਹੁ ॥ ਘਟ ਪਰਚੈ ਜਉ ਉਪਜੈ ਭਾਉ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ
ਤਹ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਰਾਉ ॥ ਖਖਾ ਖੋਜਿ ਪਰੈ ਜਉ ਕੋਈ ॥ ਜੋ ਖੋਜੈ ਸੋ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਈ ॥
ਖੋਜ ਬੂਝਿ ਜਉ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਤਉ ਭਉਜਲ ਤਰਤ ਨ ਲਾਵੈ ਬਾਰਾ ॥ ਸਸਾ ਸੋ
ਸਹ ਸੇਜ ਸਵਾਰੈ ॥ ਸੋਈ ਸਹੀ ਸੰਦੇਹ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਅਲਪ ਸੁਖੁ ਛਾਡਿ ਪਰਮ ਸੁ
ਖੁ ਪਾਵਾ ॥ ਤਬ ਇਹ ਤ੍ਰੀਅ ਓੁਹੁ ਕੰਤੁ ਕਹਾਵਾ ॥ ਹਾਹਾ ਹੋਤ ਹੋਇ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ॥ ਜਬ
ਹੀ ਹੋਇ ਤਬਹਿ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥ ਹੈ ਤਉ ਸਹੀ ਲਖੈ ਜਉ ਕੋਈ ॥ ਤਬ ਓਹੀ ਉਹੁ ਏਹੁ ਨ ਹੋਈ
॥ ਲਿੰਉ ਲਿੰਉ ਕਰਤ ਫਿਰੈ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ॥ ਤਾ ਕਾਰਣਿ ਬਿਆਪੈ ਬਹੁ ਸੋਗੁ ॥
ਲਖਿਮੀ ਬਰ ਸਿਉ ਜਉ ਲਿਉ ਲਾਵੈ ॥ ਸੋਗੁ ਮਿਟੈ ਸਭ ਹੀ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਖਖਾ
ਖਿਰਤ ਖਪਤ ਗਏ ਕੇਤੇ ॥ ਖਿਰਤ ਖਪਤ ਅਜਹੂੰ ਨਹ ਚੇਤੇ ॥ ਅਬ ਜਗੁ ਜਾਨਿ ਜਉ
ਮਨਾ ਰਹੈ ॥ ਜਹ ਕਾ ਬਿਛੁਰਾ ਤਹ ਥਿਰੁ ਲਹੈ ॥ ਬਾਵਨ ਅਖਰ ਜੋਰੇ ਆਨਿ ॥ ਸ
ਕਿਆ ਨ ਅਖਰੁ ਏਕੁ ਪਛਾਨਿ ॥ ਸਤ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਬੀਰਾ ਕਹੈ ॥ ਪੰਡਿਤ ਹੋਇ ਸੁ ਅਨਭੈ ਰਹੈ
॥ ਪੰਡਿਤ ਲੋਗਹ ਕਉ ਬਿਉਹਾਰ ॥ ਗਿਆਨਵੰਤ ਕਉ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰ ॥ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਜੈ
ਸੀ ਬੁਧਿ ਹੋਈ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜਾਨੈਗਾ ਸੋਈ ॥ ੪੫ ॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਥਿਤੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪੰਦ੍ਰਹ ਥਿਤੀ ਸਾਤ ਵਾਰ ॥
ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਉਰਵਾਰ ਨ ਪਾਰ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਲਖੈ ਜਉ ਭੇਉ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ
ਦੇਉ ॥੧॥ ਥਿਤੀ ॥ ਅੰਮਾਵਸ ਮਹਿ ਆਸ ਨਿਵਾਰਹੁ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਾਮੁ ਸਮਾਰਹੁ

॥ਜੀਵਤਪਾਵਹੁਮੋਖਦੁਆਰਾ॥ਅਨਭਉਸਬਦੁਤਤੁਨਿਜਸਾਰਾ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲ
ਗੋਬਿੰਦਰੰਗੁਲਾਗਾ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭਏਮਨਨਿਰਮਲਹਰਿਕੀਰਤਨਮਹਿਅਨਦਿਨੁ
ਜਾਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਰਿਵਾਪ੍ਰੀਤਮਕਰਹੁਬੀਚਾਰਾ॥ਘਟਮਹਿਖੇਲੈਅਘਟਅਪਾ
॥ਕਾਲਕਲਪਨਕਦੇਖਾਇਓ॥ਆਦਿਪੁਰਖਮਹਿਰਹੈਸਮਾਇਓ॥੨॥ਦੁਤੀਆਦੁਹ
ਕਰਜਾਨੈਅੰਗਾ॥ਮਾਇਆਬ੍ਰਹਮਰਮੈਸਭਸੰਗਾ॥ਨਾਓਹੁਬਧੈਨਘਟਤਾਜਾਇਓ॥ਅ
ਕੁਲਨਿਰੰਜਨਏਕੈਭਾਇਓ॥੩॥ਤ੍ਰਿਤੀਆਤੀਨੇਸਮਕਰਿਲਿਆਵੈ॥ਆਨਦਮੂਲੁ
ਪਰਮਪਦੁਪਾਵੈ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਉਪਜੈਬਿਸ੍ਵਾਸਾ॥ਬਾਹਰਿਭੀਤਰਿਸਦਾਪ੍ਰਗਾਸਾ॥
੪॥ਚਉਥਿਚੰਚਲਮਨਕਉਗਹਹੁ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਸੰਗਿਕਬਹੁਨਬਹਹੁ॥ਜਲਥਲਮਾਂ
ਹੇਆਪਹਿਆਪਾ॥ਆਪੈਜਪਹੁਆਪਨਾਜਾਪਾ॥੫॥ਪਾਂਚੈਪੰਚਤਤਬਿਸਥਾਰਾ॥ਕ
ਨਿਕਕਾਮਨੀਜੁਗਬਿਉਹਾਰਾ॥ਪ੍ਰੇਮਸੁਧਾਰਸੁਪੀਵੈਕੋਇ॥ਜਰਾਮਰਣਦੁਖੁਫੇਰਿਨਹੋ
ਇ॥੬॥ਛਠਿਖਟੁਚਕ੍ਰਛਹੂੰਦਿਸਧਾਇਓ॥ਬਿਨੁਪਰਚੈਨਹੀਥਿਰਾਰਹਾਇਓ॥ਦੁਬਿਧ
ਮੇਟਿਖਿਮਾਗਹਿਰਹਹੁ॥ਕਰਮਧਰਮਕੀਸੂਲਨਸਹਹੁ॥੭॥ਸਾਤੈਂਸਤਕਰਿਬਾਚਾਜਾ
ਣਿ॥ਆਤਮਰਾਮੁਲੇਹੁਪਰਵਾਣਿ॥ਛੂਟੈਸੰਸਾਮਿਟਿਜਾਹਿਦੁਖਾ॥ਸੁੰਨਸਰੋਵਰਿਪਾਵ
ਹੁਸੁਖਾ॥੮॥ਅਸਟਮੀਅਸਟਧਾਤੁਕੀਕਾਇਆ॥ਤਾਮਹਿਅਕੁਲਮਹਾਨਿਧਿਰਾਇ
ਆ॥ਗੁਰਗਮਿਗਿਆਨਬਤਾਵੈਭੇਦਾ॥ਉਲਟਾਰਹੈਅਭੰਗਅਛੇਦਾ॥੯॥ਨਉਮੀਨਵੈ
ਦੁਆਰਕਉਸਾਧਿ॥ਬਹਤੀਮਨਸਾਰਾਖਹੁਬਾਂਧਿ॥ਲੋਭਮੋਹਸਭਬੀਸਰਿਜਾਹੁ॥ਜੁਗੁ
ਜੁਗੁਜੀਵਹੁਅਮਰਫਲਖਾਹੁ॥੧੦॥ਦਸਮੀਦਹਦਿਸਹੋਇਅਨੰਦਾ॥ਛੂਟੈਭਰਮੁਮਿਲੈ
ਗੋਬਿੰਦਾ॥ਜੋਤਿਸਰੂਪੀਤਤਅਨੂਪਾ॥ਅਮਲਨਮਲਨਛਾਹਨਹੀਧੂਪਾ॥੧੧॥ਏਕਾਦਸੀ
ਏਕਦਿਸਧਾਵੈ॥ਤਉਜੋਨੀਸੰਕਟਬਹੁਰਿਨਆਵੈ॥ਸੀਤਲਨਿਰਮਲਭਇਆਸ
ਰੀਰਾ॥ਦੂਰਿਬਤਾਵਤਪਾਇਆਨੀਰਾ॥੧੨॥ਬਾਰਸਿਬਾਰਹਉਗਵੈਸੂਰਾ॥ਅਹਿਨਿਸਿ
ਬਾਜੇਅਨਹਦਤੂਰਾ॥ਦੇਖਿਆਤਿਹੂੰਲੋਕਕਾਪੀਉ॥ਅਚਰਜੁਭਇਆਜੀਵਤੇਸੀਉ॥

੧੩॥ ਤੇਰਸਿ ਤੇਰਹ ਅਗਮ ਬਖਾਣਿ ॥ ਅਰਧ ਉਰਧ ਬਿਚਿ ਸਮ ਪਹਿਚਾਣਿ ॥ ਨੀਚ ਊਚ ਨਹੀ ਮਾਨ ਅਮਾਨ ॥ ਬਿਆਪਿਕ ਰਾਮ ਸਗਲ ਸਾਮਾਨ ॥੧੪॥ ਚਉਦਸਿ ਚਉਦਹ ਲੋਕ ਮਝਾਰਿ ॥ ਰੋਮ ਰੋਮ ਮਹਿ ਬਸਹਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਸਤ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਧਰਹੁ ਧਿਆਨ ॥ ਕਥਨੀ ਕਥੀਐ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ॥੧੫॥ ਪੂਨਿਉ ਪੂਰਾ ਚੰਦ ਅਕਾਸ ॥ ਪਸਰਹਿ ਕਲਾ ਸਹਜ ਪਰਗਾਸ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਥੀਰ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਰਮਹਿ ਕਬੀਰ ॥੧੬॥੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਵਾਰ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ॥੭ ਬਾਰ ਬਾਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ ਗੁਰ ਗਮਿ ਭੇਦੁ ਸੁ ਹਰਿ ਕਾ ਪਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਦਿਤ ਕਰੈ ਭਗਤਿ ਆਰੰਭ ॥ ਕਾਇਆ ਮੰਦਰ ਮਨਸਾ ਥੰਭ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਅਖੰਡ ਸੁਰਹੀ ਜਾਇ ॥ ਤਉ ਅਨਹਦ ਬੇਣੁ ਸਹਜ ਮਹਿ ਬਾਇ ॥੧॥ ਸੋਮਵਾਰਿ ਸਸਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਝਰੈ ॥ ਚਾਖਤ ਬੇਗਿ ਸਗਲ ਬਿਖ ਹਰੈ ॥ ਬਾਣੀ ਰੋਕਿਆ ਰਹੈ ਦੁਆਰ ॥ ਤਉ ਮਨੁ ਮਤਵਾਰੋ ਪੀਵਨਹਾਰ ॥੨॥ ਮੰਗਲਵਾਰੇ ਲੇ ਮਾਹੀਤਿ ॥ ਪੰਚ ਚੋਰ ਕੀ ਜਾਣੈ ਰੀਤਿ ॥ ਘਰ ਛੋਡੇਂ ਬਾਹਰਿ ਜਿਨਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਤਰੁ ਖਰਾ ਰਿਸੈਹੈ ਰਾਇ ॥੩॥ ਬੁਧਵਾਰਿ ਬੁਧਿ ਕਰੈ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥ ਹਿਰਦੈ ਕਮਲ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕਾ ਬਾਸ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਦੋਊ ਏਕ ਸਮ ਧਰੈ ॥ ਉਰਧ ਪੰਕ ਲੈ ਸੂਧਾ ਕਰੈ ॥੪॥ ਬ੍ਰਿਹਸਪਤਿ ਬਿਖਿਆ ਦੇਇ ਬਹਾਇ ॥ ਤੀਨਿ ਦੇਵ ਏਕ ਸੰਗਿ ਲਾਇ ॥ ਤੀਨਿ ਨਦੀ ਤਹ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਮਾਹਿ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਕਸਮਲ ਧੋਵਹਿ ਨਾਹਿ ॥੫॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਸਹਾਰੈ ਸੁ ਇਹ ਬ੍ਰਤਿ ਚੜੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਆਪਿ ਆਪ ਸਿਉ ਲੜੈ ॥ ਸੁਰਖੀ ਪਾਂਚਉ ਰਾਖੈ ਸਬੈ ॥ ਤਉ ਦੂਜੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਪੈਸੈ ਕਬੈ ॥੬॥ ਥਾਵਰ ਥਿਰੁ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਸੋਇ ॥ ਜੋਤਿ ਦੀਵਟੀ ਘਟ ਮਹਿ ਜੋਇ ॥ ਬਾਹਰਿ ਭੀਤਰਿ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਤਬ ਹੂਆ ਸਗਲ ਕਰਮ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੭॥ ਜਬ ਲਗੁ ਘਟ ਮਹਿ ਦੂਜੀ ਆਨ ॥ ਤਉ ਲਉ ਮਹਲਿ ਨ ਲਾਭੈ ਜਾਨ ॥ ਰਮਤ ਰਾਮ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਰੰਗੁ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤਬ ਨਿਰਮਲ ਅੰਗ ॥੮॥੧॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥

ਕਬੀਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ... ੭੪

ਗਉੜੀ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ॥੧॥ ਥਿਤੀ ॥੧॥ ਵਾਰ ॥੧॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਰੇਤੀਬਾਣੀਨਾਮਦੇਉਜੀਉਕੀ॥

ਦੇਵਾਪਾਹਨਤਾਰੀਅਲੇ॥ਰਾਮਕਹਤਜਨਕਸਨਤਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਤਾਰੀਲੇਗਨਿਕਾਬਿ
ਨੁਰੂਪਕੁਬਿਜਾਬਿਆਧਿਅਜਾਮਲੁਤਾਰੀਅਲੇ॥ਚਰਨਬਧਿਕਜਨਤੇਊਮੁਕ
ਤਿਭਏ॥ਹਉਬਲਿਬਲਿਜਿਨਰਾਮਕਹੇ॥੧॥ਦਾਸੀਸੁਤਜਨੁਬਿਦਰੁਸੁਦਾਮਾਉ
ਗ੍ਰਸੈਨਕਉਰਾਜਦੀਏ॥ਜਪਹੀਨਤਪਹੀਨਕੁਲਹੀਨਕ੍ਰਮਹੀਨਨਾਮੇਕੇਸੁਆਮੀਤੇ
ਊਤਰੇ॥੨॥੧॥

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀ ਰਵਿਦਾਸਜੀਕੇਪਦੇ॥

ਮੇਰੀਸੰਗਤਿਪੋਚਸੋਚਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ਮੇਰਾਕਰਮੁਕੁਟਿਲਤਾਜਨਮੁਕੁਭਾਂਤੀ॥ਰਾਮ
ਗੁਸਈਆਜੀਅਕੇਜੀਵਨਾ॥ਮੋਹਿਨਬਿਸਾਰਹੁਮੈਜਨੁਤੇਰਾ॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰੀਹਰਹੁਬਿ
ਪਤਿਜਨਕਰਹੁਸੁਭਾਈ॥ਚਰਣਨਛਾਡਉਸਰੀਰਕਲਜਾਈ॥੨॥ਕਹੁਰਵਿਦਾਸਪ੍ਰ
ਉਤੇਰੀਸਾਂਭਾ॥ਬੇਗਿਮਿਲਹੁਜਨਕਰਿਨਬਿਲਾਂਬਾ॥੩॥੧॥

ਬੇਗਮਪੁਰਾਸਹਰਕੋਨਾਉ॥ਦੂਖੁਅੰਦੋਹੁਨਹੀਤਿਹਠਾਉ॥ਨਾਤਸਵੀਸ
ਖਿਰਾਜੁਨਮਾਲੁ॥ਖਉਫੁਨਖਤਾਨਤਰਸੁਜਵਾਲੁ॥੧॥ਅਬਮੋਹਿਖੂਬਵਤਨਗਹਿ
ਪਾਈ॥ਊਹਾਂਖੈਰਿਸਦਾਮੇਰੇਭਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਇਮੁਦਾਇਮੁਸਦਾਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ਦੋ
ਮਨਸੇਮਏਕਸੋਆਹੀ॥ਆਬਾਦਾਨੁਸਦਾਮਸਹੂਰ॥ਊਹਾਂਗਨੀਬਸਹਿਮਾਮੂਰ॥੨॥
ਤਿਉਤਿਉਸੈਲਕਰਹਿਜਿਉਭਾਵੈ॥ਮਹਰਮਮਹਲਨਕੋਅਟਕਾਵੈ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸ
ਖਲਾਸਚਮਾਰਾ॥ਜੋਹਮਸਹਰੀਸੋਮੀਤੁਹਮਾਰਾ॥੩॥੨॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿ ਰਵਿਦਾਸਜੀਉ

ਘਟਅਵਘਟਡੂਗਰਘਣਾਇਕੁਨਿਰਗੁਣੁਬੈਲੁਹਮਾਰ॥ਰਮਈਏਸਿਉਇਕਬੇ
ਨਤੀਮੇਰੀਪੂਜੀਰਾਖੁਮੁਰਾਰਿ॥੧॥ਕੋਬਨਜਾਰੋਰਾਮਕੋਮੇਰਾਟਾਂਡਾਲਾਦਿਆਜਾਇ
ਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਬਨਜਾਰੋਰਾਮਕੋਸਹਜਕਰਉਬਾਪਾਰੁ॥ਮੈਰਾਮਨਾਮਧਨੁਲਾਦਿਆ
ਬਿਖੁਲਾਦੀਸੰਸਾਰਿ॥੨॥ਉਰਵਾਰਪਾਰਕੇਦਾਨੀਆਲਿਖਿਲੇਹੁਆਲਪਤਾਲੁ

॥ਮੋਹਿ ਜਮ ਡੰਡੁ ਨ ਲਾਗਈ ਤਜੀ ਲੇ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲਾ ॥੩॥ ਜੈਸਾ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ੨੫੦
ਕਾ ਤੈਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮੇਰੇ ਰਮਈਏ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠ ਕਾ ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਚਮਾਰ ॥੪॥੧॥੩॥
੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ॥ ਕੂਪੁ ਭਰਿਓ ਜੈਸੇ ਦਾਦਿਰਾ ਕਛੁ ਦੇਸੁ ਬਿਦੇਸੁ ਨ ਬੂਝ ॥ ਐਸੇ ਮੇ
ਰਾ ਮਨੁ ਬਿਖਿਆ ਬਿਮੋਹਿਆ ਕਛੁ ਆਰਾ ਪਾਰੁ ਨ ਸੂਝ ॥੧॥ ਸਗਲ ਭਵਨ ਕੇ ਨ
ਇਕਾ ਇਕੁ ਛਿਨੁ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇ ਜੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਲਿਨ ਭਈ ਮਤਿ ਮਾਧਵਾ ਤੇ
ਰੀ ਗਤਿ ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭ੍ਰਮੁ ਚੂਕਈ ਮੈ ਸੁਮਤਿ ਦੇਹੁ ਸਮਝਾ
ਇ ॥੨॥ ਜੋਗੀਸਰ ਪਾਵਹਿ ਨਹੀ ਤੁਅ ਗੁਣ ਕਥਨੁ ਅਪਾਰ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੈ ਕਾਰਣੈ
ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਚਮਾਰ ॥੩॥੧॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ॥ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ॥ ਸਤਜੁਗਿ ਸਤੁ ਤੇਤਾ ਜਗੀ ਦੁ
ਆਪਰਿ ਪੂਜਾਚਾਰ ॥ ਤੀਨੌ ਜੁਗ ਤੀਨੌ ਦਿੜੇ ਕਲਿ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥੧॥ ਪਾਰੁ
ਕੈਸੇ ਪਾਇਬੋ ਰੇ ॥ ਮੋ ਸਉ ਕੋਊ ਨ ਕਹੈ ਸਮਝਾਇ ॥ ਜਾ ਤੇ ਆਵਾ ਗਵਨੁ ਬਿਲਾਇ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਧਰਮ ਨਿਰੂਪੀਐ ਕਰਤਾ ਦੀਸੈ ਸਭ ਲੋਇ ॥ ਕਵਨ ਕਰਮ ਤੇ ਛੂ
ਟੀਐ ਜਿਹ ਸਾਧੇ ਸਭ ਸਿਧਿ ਹੋਇ ॥੨॥ ਕਰਮ ਅਕਰਮ ਬੀਚਾਰੀਐ ਸੰਕਾ ਸੁਨਿ ਬੇ
ਦ ਪੁਰਾਨ ॥ ਸੰਸਾ ਸਦ ਹਿਰਦੈ ਬਸੈ ਕਉਨੁ ਹਿਰੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੩॥ ਬਾਹਰੁ ਉਦਕਿ ਪ
ਖਾਰੀਐ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਬਿਬਿਧਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੁਧ ਕਵਨ ਪਰ ਹੋਇਬੋ ਸੁਚ ਕੁੰਚਰ ਬਿ
ਧਿ ਬਿਉਹਾਰ ॥੪॥ ਰਵਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਰਜਨੀ ਜਥਾ ਗਤਿ ਜਾਨਤ ਸਭ ਸੰਸਾਰ ॥ ਪਾਰਸ ਮਾ
ਨੋ ਤਾਬੋ ਛੁਏ ਕਨਕ ਹੋਤ ਨਹੀ ਬਾਰ ॥੫॥ ਪਰਮ ਪਰਸ ਗੁਰੁ ਭੇਟੀਐ ਪੂਰਬ ਲਿਖਤ
ਲਿਲਾਟ ॥ ਉਨਮਨ ਮਨ ਮਨ ਹੀ ਮਿਲੇ ਛੁਟਕਤ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ॥੬॥ ਭਗਤਿ ਜੁਗ
ਤਿ ਮਤਿ ਸਤਿ ਕਰੀ ਭ੍ਰਮ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੋਈ ਬਸਿ ਰਸਿ ਮਨ ਮਿਲੇ ਗੁਨ
ਨਿਰਗੁਨ ਏਕ ਬਿਚਾਰ ॥੭॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਨਿਗ੍ਰਹ ਕੀਏ ਟਾਰੀ ਨ ਟਰੈ ਭ੍ਰਮ ਫਾਸ ॥
ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਊਪਜੈ ਤਾ ਤੇ ਰਵਿਦਾਸ ਉਦਾਸ ॥੮॥੧॥ ੫॥ ਜੁਮਲਾ ਬਾਣੀ
ਭਗਤੀ ਕੀਆ ॥੭੭॥ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥੧॥ ਨਾਮਦੇਉ ॥੫॥ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੇ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ੮੩॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁ
ਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਸੋਦਰੁ ॥ ਸੋਦਰੁ ਤੇਰਾ ਕੇ
ਹਾ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ॥ ਵਾਜੇ ਤੇਰੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇ ਤੇ
ਰੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਹਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ॥ ਗਾਵ
ਨਿ ਤੁਧਨੋ ਪਵਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮੁ ਦੁਆਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਚਿਤੁ ਗੁ
ਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਨਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ
ਦੇਵੀ ਸੋਹਨਿ ਤੇਰੇ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿ
ਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਸਾਧ ਬੀ
ਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ
ਨੋ ਪੰਡਿਤ ਪੜਨਿ ਰਖੀਸੁਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਬੇਦਾ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਮੋਹਣੀਆ ਮਨੁ ਮੋ
ਹਨਿ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਜੇਤੇ ਅਠਸਠਿ
ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ॥
ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥ ਸੇਈ ਤੁਧਨੋ ਗਾ
ਵਨਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥ ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ ਸੇ ਮੈ
ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ
ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥ ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ
ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨਸੀ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ
ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਫਿਰਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ
ਜਾਈ ॥ ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਤਿ ਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ ॥੧॥
ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ॥ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜ
ਨੁ ਹਰਿ ਅਗਮਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ ਸ

ਚੇਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ਸਭਿਜੀਅਤੁਮਾਰੇਜੀਤੂੰਜੀਆਕਾਦਾਤਾਰਾ॥ਹਰਿਧਿਆਵ
ਹੁਸੰਤਹੁਜੀਸਭਿਦੂਖਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ॥ਹਰਿਆਪੇਠਾਕੁਰੁਹਰਿਆਪੇਸੇਵਕੁਜੀ
ਕਿਆਨਾਨਕਜੰਤਵਿਚਾਰਾ॥੧॥ਤੂੰਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਜੀਹਰਿ
ਏਕੋਪੁਰਖੁਸਮਾਣਾ॥ਇਕਿਦਾਤੇਇਕਿਭੇਖਾਰੀਜੀਸਭਿਤੇਰੇਚੋਜਵਿਡਾਣਾ॥ਤੂੰ
ਆਪੇਦਾਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾਹਉਤੁਧੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਣਾ॥ਤੂੰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਬੇਅੰਤੁਬੇ
ਅੰਤੁਜੀਤੇਰੇਕਿਆਗੁਣਆਖਿਵਖਾਣਾ॥ਜੋਸੇਵਹਿਜੋਸੇਵਹਿਤੁਧੁਜੀਜਨੁ
ਨਾਨਕੁਤਿਨਕੁਰਬਾਣਾ॥੨॥ਹਰਿਧਿਆਵਹਿਹਰਿਧਿਆਵਹਿਤੁਧੁਜੀਸੇਜਨਜੁਗ
ਮਹਿਸੁਖਵਾਸੀ॥ਸੇਮੁਕਤੁਸੇਮੁਕਤੁਭਏਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਜੀਉਤਿਨਤੂਟੀ
ਜਮਕੀਫਾਸੀ॥ਜਿਨਨਿਰਭਉਜਿਨਹਰਿਨਿਰਭਉਧਿਆਇਆਜੀਉਤਿਨਕਾਭ
ਉਸਭੁਗਵਾਸੀ॥ਜਿਨਸੇਵਿਆਜਿਨਸੇਵਿਆਮੇਰਾਹਰਿਜੀਉਤੇਹਰਿਹਰਿਰੂਪਿ
ਸਮਾਸੀ॥ਸੇਧੰਨੁਸੇਧੰਨੁਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਜੀਉਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਨਬਲਿਜਾ
ਸੀ॥੩॥ਤੇਰੀਭਗਤਿਤੇਰੀਭਗਤਿਭੰਡਾਰਜੀਭਰੇਬੇਅੰਤਬੇਅੰਤਾ॥ਤੇਰੇਭਗ
ਤਤੇਰੇਭਗਤਸਲਾਹਨਿਤੁਧੁਜੀਹਰਿਅਨਿਕਅਨੇਕਅਨੰਤਾ॥ਤੇਰੀਅਨਿਕਤੇਰੀ
ਅਨਿਕਕਰਹਿਹਰਿਪੂਜਾਜੀਤਪੁਤਾਪਹਿਜਪਹਿਬੇਅੰਤਾ॥ਤੇਰੇਅਨੇਕਤੇਰੇਅ
ਨੇਕਪੜਹਿਬਹੁਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਜੀਕਰਿਕਿਰਿਆਖਟੁਕਰਮਕਰੰਤਾ॥ਸੇਭ
ਗਤਸੇਭਗਤਭਲੇਜਨਨਾਨਕਜੀਜੋਭਾਵਹਿਮੇਰੇਹਰਿਭਗਵੰਤਾ॥੪॥ਤੂੰਆ
ਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਕਰਤਾਜੀਤੁਧੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਤੂੰਜੁਗੁਜੁਗੁਏ
ਕੋਸਦਾਸਦਾਤੂੰਏਕੋਜੀਤੂੰਨਿਹਚਲੁਕਰਤਾਸੋਈ॥ਤੁਧੁਆਪੇਭਾਵੈਸੋਈਵਰਤੈਜੀ
ਤੂੰਆਪੇਕਰਹਿਸੁਹੋਈ॥ਤੁਧੁਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭਉਪਾਈਜੀਤੁਧੁਆਪੇਸਿਰ
ਜਿਸਭਗੋਈ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਗੁਣਗਾਵੈਕਰਤੇਕੇਜੀਜੋਸਭਸੈਕਾਜਾਣੋਈ॥੫॥੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੁਣਿਵਡਾਆਖੈਸਭੁਕੋਇ॥ਕੇਵਡੁਵਡਾਡੀਠਾਹੋਇ॥ਕੀਮਤਿਪਾਇਨਕਹਿਆਜਾਇ॥
ਕਹਣੈਵਾਲੇਤੇਰੇਰਹੇਸਮਾਇ॥੧॥ਵਡੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾਗੁਣੀਗਹੀ
ਰਾ॥ਕੋਇਨਜਾਣੈਤੇਰਾਕੇਤਾਕੇਵਡੁਚੀਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਿਸੁਰਤੀਮਿਲਿਸੁਰਤਿਕਮਾਈ
॥ਸਭਕੀਮਤਿਮਿਲਿਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਗੁਰਗੁਰਹਾਈ॥ਕਹਣੁ
ਨਜਾਈਤੇਰੀਤਿਲੁਵਡਿਆਈ॥੨॥ਸਭਿਸਤਸਭਿਤਪਸਭਿਚੰਗਿਆਈਆ॥ਸਿ
ਧਾਪੁਰਖਾਕੀਆਵਡਿਆਈਆ॥ਤੁਧੁਵਿਣੁਸਿਧੀਕਿਨੈਨਪਾਈਆ॥ਕਰਮਿਮਿ
ਲੈਨਾਹੀਠਾਕਿਰਹਾਈਆ॥੩॥ਆਖਣਵਾਲਾਕਿਆਬੇਚਾਰਾ॥ਸਿਫਤੀਭਰੇਤੇਰੇਭੰ
ਡਾਰਾ॥ਜਿਸੁਤੂੰਦੇਹਿਤਿਸੈਕਿਆਚਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸਚੁਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥੪॥੧॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ ਆਖਾਜੀਵਾਵਿਸਰੈਮਰਿਜਾਉ॥ਆਖਣਿਅਉਖਾਸਾਚਾਨਾ
ਉ॥ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਲਾਗੈਭੂਖ॥ਤਿਤੁਭੂਖੈਖਾਇਚਲੀਅਹਿਦੂਖ॥੧॥ਸੋਕਿਉ
ਵਿਸਰੈਮੇਰੀਮਾਇ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਾਚੈਨਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਤਿਲੁਵ
ਡਿਆਈ॥ਆਖਿਥਕੇਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਜੇਸਭਿਮਿਲਿਕੈਆਖਣਪਾਹਿ॥
ਵਡਾਨਹੋਵੈਘਾਟਿਨਜਾਇ॥੨॥ਨਾਓਹੁਮਰੈਨਹੋਵੈਸੋਗੁ॥ਦੇਦਾਰਹੈਨਚੂਕੈਭੋਗੁ॥ਗੁਣੁ
ਏਹੋਹੋਰੁਨਾਹੀਕੋਇ॥ਨਾਕੋਹੋਆਨਾਕੋਹੋਇ॥੩॥ਜੇਵਡੁਆਪਿਤੇਵਡੁਤੇਰੀਦਾਤਿ॥
ਜਿਨਿਦਿਨੁਕਰਿਕੈਕੀਤੀਰਾਤਿ॥ਖਸਮੁਵਿਸਾਰਹਿਤੇਕਮਜਾਤਿ॥ਨਾਨਕਨਾਵੈਬਾ
ਝੁਸਨਾਤਿ॥੪॥੨॥ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੩॥ ਜੇਦਰਿਮਾਂਗਤੁਕੂਕ
ਕਰੇਮਹਲੀਖਸਮੁਸੁਣੇ॥ਭਾਵੈਧੀਰਕਭਾਵੈਧਕੇਏਕਵਡਾਈਦੇਇ॥੧॥ਜਾਣਹੁਜੋ
ਤਿਨਪੂਛਹੁਜਾਤੀ॥ਆਗੈਜਾਤਿਨਹੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਿਕਰਾਏਆਪਿਕਰੇਇ॥ਆ
ਪਿਉਲਾਮੇਚਿਤਿਧਰੇਇ॥ਜਾਤੂੰਕਰਣਹਾਰੁਕਰਤਾਰੁ॥ਕਿਆਮੁਹਤਾਜੀਕਿਆ
ਸੰਸਾਰੁ॥੨॥ਆਪਿਉਪਾਏਆਪੇਦੇਇ॥ਆਪੇਦੁਰਮਤਿਮਨਹਿਕਰੇਇ॥ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਦੁਖੁਅਨ੍ਹੇਰਾਵਿਚਹੁਜਾਇ॥੩॥ਸਾਚੁਪਿਆਰਾਆ

ਪਿਰਕੇਭਾਇਅਵਰਗੀਕਹਿਸਾਦੁਨਦੇਇ॥ਜੋਕਿਛੁਕਹੈਸੋਇਵਿਚਖਣੁਹੈਨਾਨਕਾਆਗੈਪੁ ੨੧੧
ਛਨਲੇਇ॥੪॥੩॥ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੨ ॥ਤਾਲਮਦੀਰੇਘਟਕੇ
ਘਾਟ॥ਦੋਲਕਦੁਨੀਆਵਾਜਹਿਵਾਜ॥ਨਾਰਦੁਨਾਚੈਕਲਿਕਾਭਾਉ॥ਜਤੀਸਤੀ
ਕਹਰਾਖਹਿਪਾਉ॥੧॥ਨਾਨਕਨਾਮਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁ॥ਅੰਧੀਦੁਨੀਆਸਾਹਿਬੁਜਾਣੁ॥
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰੂਪਾਸਹੁਫਿਰਿਚੇਲਾਖਾਇ॥ਤਾਮਿਪਰੀਤਿਵਸੈਘਰਿਆਇ॥
ਜੇਸਉਵਰ੍ਹਿਆਜੀਵਣਖਾਣੁ॥ਖਸਮਪਛਾਣੈਸੋਦਿਨੁਪਰਵਾਣੁ॥੨॥ਦਰਸਨਿ
ਦੇਖਿਐਦਇਆਨਹੋਇ॥ਲਏਦਿਤੇਵਿਣੁਰਹੈਨਕੋਇ॥ਰਾਜਾਨਿਆਉਕਰੇਹਥਿ
ਹੋਇ॥ਕਹੈਖੁਦਾਇਨਮਾਨੈਕੋਇ॥੩॥ਮਾਣਸਮੂਰਤਿਨਾਨਕਨਾਮੁ॥ਕਰਣੀਕੁਤਾ
ਦਰਿਫੁਰਮਾਨੁ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਜਾਣੈਮਿਹਮਾਨੁ॥ਤਾਕਿਛੁਦਰਗਹਪਾਵੈਮਾਨੁ॥
੪॥੪॥ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ॥੨॥ ਜੇਤਾਸਬਦੁਸੁਰਤਿਧੁਨਿਤੇਤੀ
ਜੇਤਾਰੂਪੁਕਾਇਆਤੇਰੀ॥ਤੂੰਆਪੇਰਸਨਾਆਪੇਬਸਨਾਅਵਰੁਨਦੂਜਾਕਹ
ਉਮਾਈ॥੧॥ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਏਕੋਹੈ॥ਏਕੋਹੈਭਾਈਏਕੋਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਮਾਰੇ
ਆਪੇਛੋਡੈਆਪੇਲੇਵੈਦੇਇ॥ਆਪੇਵੇਖੈਆਪੇਵਿਗਸੈਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ
॥੨॥ਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾਸੋਕਰਿਰਹਿਆਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਈ॥ਜੈਸਾਵਰਤੈਤੈਸੋ
ਕਹੀਐਸਭੁਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥੩॥ਕਲਿਕਲਵਾਲੀਮਾਇਆਮਦੁਮੀਠਾਮਨੁ
ਮਤਵਾਰਾਪੀਵਤੁਰਹੈ॥ਆਪੇਰੂਪਕਰੇਬਹੁਭਾਂਤੀਂਨਾਨਕੁਬਪੁੜਾਏਵਕਹੈ॥੪॥੫॥
ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਵਾਜਾਮਤਿਪਖਾਵਜੁਭਾਉ॥ਹੋਇਅਨੰਦੁਸਦਾਮਨਿਚਾ
ਉ॥ਏਹਾਭਗਤਿਏਹੋਤਪਤਾਉ॥ਇਤੁਰੰਗਿਨਾਚਹੁਰਖਿਰਖਿਪਾਉ॥੧॥ਪੂਰੇਤਾ
ਲਜਾਣੈਸਾਲਾਹ॥ਹੋਰੁਨਚਣਾਖੁਸੀਆਮਨਮਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਵਜਹਿ
ਦੁਇਤਾਲ॥ਪੈਰੀਵਾਜਾਸਦਾਨਿਹਾਲ॥ਰਾਗੁਨਾਦੁਨਹੀਦੂਜਾਭਾਉ॥ਇਤੁਰੰ
ਗਿਨਾਚਹੁਰਖਿਰਖਿਪਾਉ॥੨॥ਭਉਫੇਰੀਹੋਵੈਮਨਿਚੀਤਿ॥ਬਹਦਿਆਉਠਦਿਆ

ਨੀਤਾਨੀਤਾਲੇਟਣਿਲੇਟਿਜਾਣੈਤਨੁਸੁਆਹੁ॥ਇਤੁਰੰਗਿਨਾਚਹੁਰਖਿਰਖਿਪਾਉ॥
੩॥ਸਿਖਸਭਾਦੀਖਿਆਕਾਭਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਣਣਾਸਾਚਾਨਾਉ॥ਨਾਨਕਆਖ
ਣੁਵੇਰਾਵੇਰਾ॥ਇਤੁਰੰਗਿਨਾਚਹੁਰਖਿਰਖਿਪੈਰ॥੪॥੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ਘਰੁ
੩॥ ਪਉਣੁਉਪਾਇਧਰੀਸਭਧਰਤੀਜਲਅਗਨੀਕਾਬੰਧੁਕੀਆ॥ਅੰਧੁਲੈਦ
ਹਸਿਰਿਮੂੰਡੁਕਟਾਇਆਰਾਵਣੁਮਾਰਿਕਿਆਵਡਾਭਇਆ॥੧॥ਕਿਆਉਪਮਾਤੇ
ਰੀਆਖੀਜਾਇ॥ਤੂੰਸਰਬੇਪੂਰਿਰਹਿਆਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਉਪਾਇ
ਜੁਗਤਿਹਥਿਕੀਨੀਕਾਲੀਨਥਿਕਿਆਵਡਾਭਇਆ॥ਕਿਸੁਤੂੰਪੁਰਖੁਜੋਰੂਕਉਣੁ
ਕਹੀਐਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆ॥੨॥ਨਾਲਿਕੁਟੰਬੁਸਾਥਿਵਰਦਾਤਾਬ੍ਰਹਮਾਭਾ
ਲਣਸ੍ਰਿਸਟਿਗਇਆ॥ਆਗੈਅੰਤੁਨਪਾਇਓਤਾਕਾਕੰਸੁਛੇਦਿਕਿਆਵਡਾਭ
ਇਆ॥੩॥ਰਤਨਉਪਾਇਧਰੇਖੀਰੁਮਥਿਆਹੋਰਿਭਖਲਾਏਜਿਅਸੀਕੀਆ॥ਕਹੈ
ਨਾਨਕੁਛਪੈਕਿਉਛਿਪਿਆਏਕੀਏਕੀਵੰਡਿਦੀਆ॥੪॥੭॥ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ
੧॥ ਕਰਮਕਰਤੂਤਿਬੇਲਿਬਿਸਥਾਰੀਰਾਮਨਾਮੁਫਲੁਹੂਆ॥ਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖ
ਅਨਾਹਦੁਵਾਜੈਸਬਦੁਨਿਰੰਜਨਿਕੀਆ॥੧॥ਕਰੇਵਖਿਆਣੁਜਾਣੈਜੇਕੋਈ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈਸੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਪੀਆਸੇਮਸਤਭਏਹੈਤੂਟੇਬੰਧਨਫਾਹੇ॥
ਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਣੀਭੀਤਰਿਤਾਛੋਡੇਮਾਇਆਕੇਲਾਹੇ॥੨॥ਸਰਬਜੋਤਿਰੂਪੁ
ਤੇਰਾਦੇਖਿਆਸਗਲਭਵਨਤੇਰੀਮਾਇਆ॥ਰਾਰੈਰੂਪਿਨਿਰਾਲਮੁਬੈਠਾਨ
ਦਰਿਕਰੇਵਿਚਿਛਾਇਆ॥੩॥ਬੀਣਾਸਬਦੁਵਜਾਵੈਜੋਗੀਦਰਸਨਿਰੂਪਿ
ਅਪਾਰਾ॥ਸਬਦਿਅਨਾਹਦਿਸੋਸਹੁਰਾਤਾਨਾਨਕੁਕਹੈਵਿਚਾਰਾ॥੪॥੮॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ ਮੈਗੁਣਗਲਾਕੇਸਿਰਿਭਾਰ॥ਗਲੀਗਲਾਸਿਰਜਣ
ਹਾਰ॥ਖਾਣਾਪੀਣਾਹਸਣਾਬਾਦਿ॥ਜਬਲਗੁਰਿਦੈਨਆਵਹਿਯਾਦਿ॥
੧॥ਤਉਪਰਵਾਹਕੇਹੀਕਿਆਕੀਜੈ॥ਜਨਮਿਜਨਮਿਕਿਛੁਲੀਜੀਲੀਜੈ॥

॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਕੀਮਤਿਮਤਾਗਲੁਮਤਾ॥ਜੋਕਿਛੁਬੋਲੀਐਸਭੁਖਤੋਖ
ਤਾ॥ਕਿਆਮੁਹੁਲੈਕੀਚੈਅਰਦਾਸਿ॥ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਦੁਇਸਾਖੀਪਾਸਿ॥੨॥
ਜੈਸਾਤੂੰਕਰਹਿਤੈਸਾਕੋਹੋਇ॥ਤੁਝਬਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਜੇਹੀਤੂੰਮਤਿਦੇ
ਹਿਤੇਹੀਕੋਪਾਵੈ॥ਤੁਧੁਆਪੇਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵੈ॥੩॥ਰਾਗਰਤਨਪਰੀਆ
ਪਰਵਾਰ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਉਪਜੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਾਰੁ॥ਨਾਨਕਕਰਤੇਕਾਇਹੁਧਨੁਮਾਲੁ
॥ਜੇਕੋਬੂਝੈਏਹੁਬੀਚਾਰੁ॥੪॥੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੈ
ਘਰਿਆਇਆ॥ਤਾਮਿਲਿਸਖੀਆਕਾਜੁਰਚਾਇਆ॥ਖੇਲੁਦੇਖਿਮਨਿ
ਅਨਦੁਭਇਆ॥ਸਹੁਵੀਆਹਣਆਇਆ॥੧॥ਗਾਵਹੁਗਾਵਹੁਕਾਮਣੀਬਿ
ਬੇਕਬੀਚਾਰੁ॥ਹਮਰੈਘਰਿਆਇਆਜਗਜੀਵਨੁਭਤਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰੂ
ਦੁਆਰੈਹਮਰਾਵੀਆਹੁਜਿਹੋਆਜਾਂਸਹੁਮਿਲਿਆਤਾਂਜਾਨਿਆ॥ਤਿਹੁ
ਲੋਕਾਮਹਿਸਬਦੁਰਵਿਆਹੈਆਪੁਗਇਆਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੨॥ਆਪਣਾ
ਕਾਰਜੁਆਪਿਸਵਾਰੇਹੋਰਨਿਕਾਰਜੁਨਹੋਈ॥ਜਿਤੁਕਾਰਜਿਸਤੁਸੰਤੋਖੁਦ
ਇਆਧਰਮੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਈ॥੩॥ਭਨਤਿਨਾਨਕੁਸਭਨਾਕਾਪਿਰੁਏਕੋ
ਸੋਇ॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਸਾਸੋਹਾਗਣਿਹੋਇ॥੪॥੧੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧
॥ਗ੍ਰਿਹੁਬਨੁਸਮਸਰਿਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਦੁਰਮਤਿਗਤੁਭਈਕੀਰਤਿਠਾਇ॥
ਸਚਪਉੜੀਸਾਚਉਮੁਖਿਨਾਂਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਪਾਏਨਿਜਥਾਉ॥੧॥ਮਨਚੂ
ਰੇਖਟੁਦਰਸਨਜਾਣੁ॥ਸਰਬਜੋਤਿਪੂਰਨਭਗਵਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਧਿਕਤਿ
ਆਸਭੇਖਬਹੁਕਰੈ॥ਦੁਖੁਬਿਖਿਆਸੁਖੁਤਨਿਪਰਹਰੈ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅੰਤਰਿਧ
ਨੁਹਿਰੈ॥ਦੁਬਿਧਾਛੋਡਿਨਾਮਿਨਿਸਤਰੈ॥੨॥ਸਿਫਤਿਸਲਾਹਣੁਸਹਜਅਨੰ
ਦ॥ਸਖਾਸੈਨੁਪ੍ਰੇਮੁਗੋਬਿੰਦ॥ਆਪੇਕਰੇਆਪੇਬਖਸਿੰਦ॥ਤਨੁਮਨੁਹਰਿਪਹਿ
ਆਗੈਜਿੰਦੁ॥ਝੂਠੁਵਿਕਾਰਮਹਾਦੁਖੁਦੇਹ॥ਭੇਖਵਰਨਦੀਸਹਿਸਭਿਖੇਹ॥

ਜੇਉ ਪਤੀਜੈ ਸੋ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਸਥਿਰੁ ਨਾਮੁ ਰਜਾਇ ॥੪॥੧੧॥ ਰਾਗੁ ਆ
ਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਏਕੋ ਸਰਵਰੁ ਕਮਲ ਅਨੂਪੁ ॥ ਸਦਾ ਬਿਗਾਸੈ ਪਰਮਲ ਰੂਪੁ ॥
ਊਜਲ ਮੋਤੀ ਚੂਗਹਿ ਹੰਸਾ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਜਗਦੀਸੈ ਅੰਸਾ ॥੧॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਉ
ਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ॥ ਬਿਨੁ ਜਲ ਸਰਵਰਿ ਕਮਲੁ ਨ ਦੀਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਰਲਾ ਬੂਝੈ
ਪਾਵੈ ਭੇਦੁ ॥ ਸਾਖਾ ਤੀਨਿ ਕਹੈ ਨਿਤ ਬੇਦੁ ॥ ਨਾਦ ਬਿੰਦ ਕੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇ ॥੨॥ ਮੁਕਤੋ ਰਾਤਉ ਰੰਗਿ ਰਵੰਤਉ ॥ ਰਾਜਨ ਰਾਜਿ
ਸਦਾ ਬਿਗਸੰਤਉ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਬੂਡਤ ਪਾਹਨ ਤਾਰਹਿ ਤਾ
ਰਿ ॥੩॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮਹਿ ਜਾਣਿਆ ॥ ਉਲਟ ਭਈ ਘਰੁ
ਘਰ ਮਹਿ ਆਣਿਆ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿ
ਨ ਕੈ ਲਾਗੈ ਪਾਇ ॥੪॥੧੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੀ
ਹੁਜਤਿ ਦੂਰਿ ॥ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਲਾਗੈ ਧੂਰਿ ॥ ਲਾਗੀ ਮੈਲੁ ਮਿਟੈ ਸਚ ਨਾਇ ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਹੈ ਹਜੂਰਿ ਹਾਜਰੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ
ਸਾਚੁ ਕਰਤੇ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਕਹਣਿ ਕਥਨਿ
ਵਾਰਾ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥ ਕਿਆ ਦੇਖਾ ਸੂਝ ਬੂਝ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆ
ਵੈ ॥੨॥ ਜੋ ਜਨਮੇ ਸੇ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਦੂਖਿ ਸੰਤਾਪੇ ॥ ਸੇ ਜਨ ਬਾਂ
ਚੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੇ ॥੩॥ ਚਲਤਉ ਮਨੁ ਰਾਖੈ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦੁ ਭਾਖੈ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਮੁਕਤਿ
ਗਤਿ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥੪॥੧੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧
ਜੋ ਤਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋ ਸਚੁ ਥੀਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨ
ਹੀ ਮਨਿ ਭੰਗੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ਸੰਗੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖਹੁ ਅਪਨੀ ਸਰ
ਣਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੧॥

ਰਹਉ॥ਕਰਮਧਰਮਸਚੁਸਾਚਾਨਾਉ॥ਤਾਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਜੋਹਰਿਰਾ
ਤੇਸੇਜਨਪਰਵਾਣੁ॥ਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਪਰਮਨਿਧਾਨੁ॥੭॥ਹਰਿਵਰੁਜਿਨਿਪਾਇਆ
ਧਨਨਾਰੀ॥ਹਰਿਸਿਉਰਾਤੀਸਬਦੁਵੀਚਾਰੀ॥ਆਪਿਤਰੈਸੰਗਤਿਕੁਲਤਾਰੈ॥ਸ
ਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਤਤੁਵੀਚਾਰੈ॥੮॥ਹਮਰੀਜਾਤਿਪਤਿਸਚੁਨਾਉ॥ਕਰਮਧਰਮਸੰ
ਜਮੁਸਤਭਾਉ॥ਨਾਨਕਬਖਸੇਪੂਛਨਹੋਇ॥ਦੂਜਾਮੇਟੇਏਕੋਸੋਇ॥੯॥੧੪॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਇਕਿਆਵਹਿਇਕਿਜਾਵਹਿਆਈ॥ਇਕਿਹਰਿਰਾਤੇਰਹ
ਹਿਸਮਾਈ॥ਇਕਿਧਰਨਿਗਗਨਮਹਿਠਉਰਨਪਾਵਹਿ॥ਸੇਕਰਮਹੀਣਹਰਿਨਾਮੁਨਧਿ
ਆਵਹਿ॥੧॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਗਤਿਮਿਤਿਪਾਈ॥ਇਹੁਸੰਸਾਰੁਬਿਖੁਵਤਅਤਿਭਉਜਲੁ
ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਪਾਰਿਲਘਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਕਉਆਪਿਲਏਪ੍ਰਭੁਮੇਲਿ॥
ਤਿਨਕਉਕਾਲੁਨਸਾਕੈਪੇਲਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲਰਹਹਿਪਿਆਰੇ॥ਜਿਉਜਲ
ਅੰਭਊਪਰਿਕਮਲਨਿਰਾਰੇ॥੨॥ਬੁਰਾਭਲਾਕਹੁਕਿਸਨੋਕਹੀਐ॥ਦੀਸੈਬ੍ਰਹਮੁਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਚੁਲਹੀਐ॥ਅਕਥੁਕਥਉਗੁਰਮਤਿਵੀਚਾਰੁ॥ਮਿਲਿਗੁਰਸੰਗਤਿਪਾਵਉਪਾਰੁ
॥੩॥ਸਾਸਤਬੇਦਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬਹੁਭੇਦ॥ਅਠਸਠਿਮਜਨੁਹਰਿਰਸੁਰੇਦ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਨਿਰਮਲੁਮੈਲੁਨਲਾਗੈ॥ਨਾਨਕਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਡੇਧੁਰਿਭਾਗੈ॥੪॥੧੫॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ੧॥ ਘਰੁ੩॥ ਨਿਵਿਨਿਵਿਪਾਇਲਗਉਗੁਰਅ
ਪੁਨੇ॥ਆਤਮਰਾਮੁਨਿਹਾਰਿਆ॥ਕਰਤਬੀਚਾਰੁਹਿਰਦੈਹਰਿਰਵਿਆਹਿਰਦੈਦੇਖਿਬੀਚਾਰਿਆ॥੧॥
ਬੋਲਹੁਰਾਮੁਕਰੇਨਿਸਤਾਰਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਰਤਨੁਹਰਿਲਾਭੈਮਿਟੈਅਗਿਆਨੁਹੋ
ਇਉਜੀਆਰਾ॥ਰਹਾਉ॥ਰਵਨੀਕੂਰਵੈਬੰਧਨਨਹੀਤੂਟਹਿਵਿਚਿਹਉਮੈਭਰਮੁਨਜਾ
ਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਹਉਮੈਤੂਟੈਤਾਕੋਲੇਖੈਪਾਈ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਭਗਤਿਪ੍ਰਿ
ਅਪ੍ਰੀਤਮੁਸੁਖਸਾਗਰੁਉਰਧਾਰੇ॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਮਤਿਗੁਰਮਤਿ
ਹਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੩॥ਮਨਸਿਉਜੂਝਿਮਰੈਪ੍ਰਭੁਪਾਏਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਏ॥ਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾ

ਕਰੇ ਜਗਜੀਵਨੁ ਸਾਜਨੁ ਆਇ ਛਿਦ੍ਰ ਢਕਾਏ ॥੪॥੧੬॥ ੴ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧
ਘਰੁ ੩ ॥ ਕਿਸ ਕਉ ਕਹਹਿ ਸੁਣਾਵਹਿ ਕਿਸ ਕਉ ਕਿਸੁ ਸਮਝਾਵਹਿ ਸਮਝਿ
ਰਹੇ ॥ ਕਿਸੈ ਪੜਾਵਹਿ ਪੜਿ ਗੁਣਿ ਬੂਝੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੰਤੋਖਿ ਰਹੇ ॥੧॥ ਐ
ਸਾ ਗੁਰਮਤਿ ਰਮਤੁ ਸਰੀਰਾ ॥ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਤ ਤ
ਰੰਗ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੂਚੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸੰਗਾ ॥ ਮਿਥਿਆ ਜਨਮੁ ਸਾਕਤ
ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਜਨੁ ਰਹੈ ਨਿਰਾਰਾ ॥੨॥ ਸੂਚੀ ਕਾਇਆ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ
॥ ਆਤਮੁ ਚੀਨਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥ ਆਦਿ ਅਪਾਰੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਹੀਰਾ ॥ ਲਾਲਿ
ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥੩॥ ਕਥਨੀ ਕਹਹਿ ਕਹਹਿ ਸੇ ਮੂਏ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰਿ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ
ਤੂੰ ਹੈ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਦੇਖਿਆ ਮਾਇਆ ਛਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ
॥੪॥੧੭॥ ੴ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕੋਈ ਭੀਖਕੁ ਭੀਖਿਆ ਖਾਇ ॥ ਕੋਈ ਰਾ
ਜਾ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਮਾਨੁ ਕਿਸੈ ਅਪਮਾਨੁ ॥ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੇ ਧਰੇ ਧਿਆਨੁ ॥ ਤੁ
ਝ ਤੇ ਵਡਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਕਿਸੁ ਵੇਖਾਲੀ ਚੰਗਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮੈ ਤਾਂ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥
ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਕਰਣਹਾਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਾਟ ਨ ਪਾਵਉ ਵੀਗਾ ਜਾਉ ॥ ਦਰਗਹ ਬੈਸ
ਣ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ ਮਨ ਕਾ ਅੰਧੁਲਾ ਮਾਇਆ ਕਾ ਬੰਧੁ ॥ ਖੀਨ ਖਰਾਬੁ ਹੋਵੈ ਨਿਤ ਕੰਧੁ ॥
ਖਾਣ ਜੀਵਣ ਕੀ ਬਹੁਤੀ ਆਸ ॥ ਲੇਖੈ ਤੇਰੈ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸ ॥੨॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਅੰਧੁਲੇ
ਦੀਪਕੁ ਦੇਇ ॥ ਭਉਜਲ ਡੂਬਤ ਚਿੰਤ ਕਰੇਇ ॥ ਕਹਹਿ ਸੁਣਹਿ ਜੋ ਮਾਨਹਿ ਨਾਉ ॥ ਹਉ
ਬਲਿਹਾਰੈ ਤਾ ਕੈ ਜਾਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਹੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੈ ਪਾਸਿ ॥੩॥ ਜਾਂ
ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਜਪੀ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣ ਹੋਵੈ ਥਾਉ ॥ ਜਾਂ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਦੁਰ
ਮਤਿ ਜਾਇ ॥ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਆਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ॥
ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ॥੪॥੧੮॥ ੴ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧
ਪੰਚਪਦੇ ॥ ਦੁਧ ਬਿਨੁ ਧੇਨੁ ਪੰਖ ਬਿਨੁ ਪੰਖੀ ਜਲ ਬਿਨੁ ਉਤਭੁਜ ਕਾਮਿ ਨਾਹੀ ॥

ਕਿਆ ਸੁਛਤਨੁ ਸਭਾ ਮਾਦਿ ਮੂਨਾ ਅੰਧੀ ਕੋਠੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਨਾਹੀ ॥੪॥ ਕੀਟ ਦੇਸਰ ੨੧੪
ਇਹੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਤਾ ਭਾਗੈ ॥ ਦੁਖੁ ਭਾਗੈ ਤੂੰ ਦੇਸਰੁ ਨਾਹੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਖੀ ਅੰਧੁ ਜੀ
ਭ ਰਸੁ ਨਾਹੀ ਕੰਨੀ ਪਵਣੁ ਨ ਵਾਜੈ ॥ ਚਰਣੀ ਚਲੈ ਪਜੂਤਾ ਆਗੈ ਵਿਣੁ ਸੇਵਾ ਫਲ
ਲਾਗੇ ॥੫॥ ਅਖਰ ਬਿਰਖ ਬਾਗ ਭੁਇ ਚੋਖੀ ਸਿੰਚਿਤ ਭਾਉ ਕਰੇਹੀ ॥ ਸਭਨਾ ਫਲੁ
ਲਾਗੈ ਨਾਮੁ ਏਕੋ ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕੈਸੇ ਲੇਹੀ ॥੬॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਵਿ
ਣੁ ਸੇਵਾ ਫਲੁ ਕਿਸੈ ਨਾਹੀ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਭਾਣਾ ਤੇਰਾ ਹੋਵੈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਜੀਉ ਰਹੈ ਨਾਹੀ ॥
੭॥ ਮਤਿ ਵਿਚਿ ਮਰਣੁ ਜੀਵਣੁ ਹੋਰੁ ਕੈਸਾ ਜਾ ਜੀਵਾ ਤਾਂ ਜੁਗਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਕਹੈ ਨਾ
ਨਕੁ ਜੀਵਾਲੇ ਜੀਆ ਜਹ ਭਾਵੈ ਤਹ ਰਾਖੁ ਤੁਹੀ ॥੮॥੧੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧
ਪਗੁਾ॥ ਕਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਨੁ ਹੈ ਧੋਤੀ ॥ ਗਿਆਨੁ ਜਨੇਊ ਧਿਆਨੁ ਕੁਸਪਾਤੀ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਜਸੁ ਜਾਚਉ ਨਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬ੍ਰਹਮਿ ਸਮਾਉ ॥੧॥ ਪਾਂਡੇ ਐਸਾ
ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਮੇ ਸੁਚਿ ਨਾਮੋ ਪੜਉ ਨਾਮੇ ਚਜੁ ਆਚਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਹਰਿ
ਜਨੇਊ ਜਿਚਰੁ ਜੋਤਿ ਹੈ ਨਾਲਿ ॥ ਧੋਤੀ ਟਿਕਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਿਬਹੀ ਨ
ਾਲਿ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰਿ ਕਰਮ ਨ ਭਾਲਿ ॥੨॥ ਪੂਜਾ ਪ੍ਰੇਮ ਮਾਇਆ ਪਰਜਾਲਿ ॥ ਏ
ਕੋ ਵੇਖਹੁ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥ ਚੀਨੈ ਤਤੁ ਗਗਨ ਦਸ ਦੁਆਰ ॥ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਪਾਠ ਪੜੈ
ਬੀਚਾਰ ॥੩॥ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਭਰਮ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ ਪਾਹਰੂਅਰਾ ਛਬਿ ਚੋਰੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥
ਤਿਲਕੁ ਲਿਲਾਟਿ ਜਾਣੈ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ॥ ਬੂਝੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕੁ ॥੪॥ ਆਚਾ
ਰੀ ਨਹੀ ਜੀਤਿਆ ਜਾਇ ॥ ਪਾਠ ਪੜੈ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ॥ ਅਸਟ ਦਸੀ ਚਹੁ
ਭੇਦੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੫॥੨੦॥ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ ੧ ਪਗੁਾ੩॥ ਸੇਵਕੁ ਦਾਸ ਭਗਤ ਜਨੁ ਸੋਈ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਦਾਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥
ਜਿਨਿ ਸਿਰੁ ਸਾਜਿਆ ਤਿਨਿ ਫੁਨਿ ਗੋਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੧॥ ਸਾਚੁ ਨਾ
ਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚਾ ਅਰਜੁ ਸ

ਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਸਾਚਾ ਖਸਮੁ ਸੁਣੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਬੁਲਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਦੇ
ਵਡਿਆਈ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ਤੂਹੈ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥
ਮੰਨੇ ਹੁਕਮੁ ਸੁ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੈ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥੩॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਵ
ਖਾਣਹਿ ਵੇਦੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਭੇਦੁ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੋਝੀ ਬੂਝ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸਾ
ਚਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੪॥ ਕਿਆ ਹਉ ਆਖਾ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਜਾਣ
ਹਿ ਸਰਬ ਵਿਡਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਦਰੁ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਤਹਾ ਗੁਦਰਾਣੁ ॥੫॥
੨੫॥ ੴ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪੰਚਪਦੇ ॥ ਕਾਚੀ ਗਾਗਰਿ ਦੇਹ ਦੁਹੇਲੀ ਉਪਜੈ ਬਿ
ਨਸੈ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਾਗਰੁ ਦੁਤਰੁ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਈ
॥੧॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਹਰੇ ॥ ਸਰਬੀ
ਰੰਗੀ ਰੂਪੀ ਤੂੰਹੈ ਤਿਸੁ ਬਖਸੇ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਸੁ ਬੁਰੀ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ
ਦੇਵੈ ਪਿਰ ਸਿਉ ਮਿਲਣ ਨ ਦੇਇ ਬੁਰੀ ॥ ਸਖੀ ਸਾਜਨੀ ਕੇ ਹਉ ਚਰਨ ਸਰੇਵਉ ਹਰਿ ਗੁਰ
ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਦਰਿ ਧਰੀ ॥੨॥ ਆਪੁ ਬੀਚਾਰਿ ਮਾਰਿ ਮਨੁ ਦੇਖਿਆ ਤੁਮ ਸਾ ਮੀਤੁ ਨ ਅਵਰੁ
ਕੋਈ ॥ ਜਿਉ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਵ ਹੀ ਰਹਣਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਵਹਿ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ॥੩॥ ਆਸਾ ਮ
ਨਸਾ ਦੋਊ ਬਿਨਾਸਤ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਆਸ ਨਿਰਾਸ ਭਈ ॥ ਤੁਰੀਆਵਸਥਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾ
ਈਐ ਸੰਤ ਸਭਾ ਕੀ ਓਟ ਲਹੀ ॥੪॥ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸਗਲੇ ਸਭਿ ਜਪ ਤਪ ਜਿਸੁ
ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਏ ਸਹਜ ਸੇਵਾ ॥
॥੫॥੨੬॥ ੴ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਪੰਚਪਦਾ ॥ ਮੋਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਮੋਹੁ ਸਭ ਕਾਰ ॥ ਮੋਹੁ ਤੁਮ ਤ
ਜਹੁ ਸਗਲ ਵੇਕਾਰ ॥੧॥ ਮੋਹੁ ਅਰੁ ਭਰਮੁ ਤਜਹੁ ਤੁਮ ਬੀਰ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੇ ਰਵੈ ਸਰੀਰ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਰੋਵੈ ਪੂਤੁ ਨ ਕਲਪੈ ਮਾਈ ॥੨॥ ਏਤੁ ਮੋਹਿ ਡੂਬਾ ਸੰ
ਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ ॥੩॥ ਏਤੁ ਮੋਹਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਹਿ ॥ ਮੋਹੇ ਲਾਗਾ ਜਮ
ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥੪॥ ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਲੇ ਜਪੁ ਤਪੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਨਾ ਮੋਹੁ ਤੂਟੈ ਨਾ ਥਾਇ ਪਾਹਿ ॥੫॥

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਏਹੁ ਮੋਹੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੪॥੨੩॥
ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਪੰਚਪਦੇ ॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਸਚੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ॥ ਹਉ ਪਾਪੀ ਤੂ
ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ॥ ਮਨਹਠਿ ਕੀਚੈ ਅੰਤਿ ਵਿਗੋਵੈ ॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕੀ ਮਤਿ ਕੂੜਿ ਵਿਆਪੀ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣ ਪਾਪਿ ਸੰਤਾਪੀ ॥੨॥
ਦੁਰਮਤਿ ਤਿਆਗਿ ਲਾਹਾ ਕਿਛੁ ਲੇਵਹੁ ॥ ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਅਲਖ ਅਭੇਵਹੁ ॥
੩॥ ਐਸਾ ਹਮਰਾ ਸਖਾ ਸਹਾਈ ॥ ਗੁਰ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥ ਸਗ
ਲੀ ਸਉਦੀ ਤੋਟਾ ਆਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੫॥੨੪॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹ
ਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ਵਿਦਿਆ ਵੀਚਾਰੀ ਤਾਂ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥ ਜਾਂ ਪੰਚ ਰਾਸੀ ਤਾਂ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ ॥੧॥
ਘੁੰਘਰੂ ਵਾਜੈ ਜੇ ਮਨੁ ਲਾਗੈ ॥ ਤਉ ਜਮੁ
ਕਹਾ ਕਰੇ ਮੋ ਸਿਉ ਆਗੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਸ ਨਿਰਾਸੀ ਤਉ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥ ਜਾਂ ਜਤੁ ਜੋਗੀ
ਤਾਂ ਕਾਇਆ ਭੋਗੀ ॥੨॥ ਦਇਆ ਦਿਗੰਬਰੁ ਦੇਹ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਆਪਿ ਮਰੈ ਅਵ
ਰਾ ਨਹ ਮਾਰੀ ॥੩॥ ਏਕੁ ਤੂ ਹੋਰਿ ਵੇਸ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਣੈ ਚੋਜ ਨ ਤੇਰੇ ॥੪॥
੨੫॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ਏਕ ਨ ਭਰੀਆ ਗੁਣ ਕਰਿ ਧੋਵਾ ॥
ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਜਾਗੈ ਹਉ ਨਿਸਿ ਭਰਿ ਸੋਵਾ ॥੧॥ ਇਉ ਕਿਉ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਹੋਵਾ ॥ ਸ
ਹੁ ਜਾਗੈ ਹਉ ਨਿਸ ਭਰਿ ਸੋਵਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਸੇਜੈ ਆਵਾ ॥ ਆਗੈ ਸਹ ਭਾਵ
ਕਿ ਨ ਭਾਵਾ ॥੨॥ ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਕਿਆ ਹੋਇਗਾ ਰੀ ਮਾਈ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਬਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਚਾਖਿਆ ਮੇਰੀ ਤਿਸ ਨ ਬੁਝਾਨੀ ॥ ਗਇਆ ਸੁ ਜੋਬਨੁ ਧਨ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥
੩॥ ਅਜੈ ਸੁ ਜਾਗਉ ਆਸ ਪਿਆਸੀ ॥ ਭਈਲੇ ਉਦਾਸੀ ਰਹਉ ਨਿਰਾਸੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਉਮੈ ਖੋਇ ਕਰੇ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਤਉ ਕਾਮਣਿ ਸੇਜੈ ਰਵੈ ਭਤਾਰੁ ॥੪॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਕੰਤੈ ਮਨਿ ਭਾ
ਵੈ ॥ ਛੋਡਿ ਵਡਾਈ ਅਪਣੇ ਖਸਮ ਸਮਾਵੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥੨੬॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧
ਪਹਰੇ ॥ ਪੇਵਕੜੈ ਧਨ ਖਰੀ ਇਆਣੀ ॥ ਤਿਸੁ ਸਹ ਕੀ ਮੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥੧॥ ਸਹੁ ਮੇ
ਰਾ ਏਕੁ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਹੁਰੜੈ ਧਨ ਸਾਚੁ ਪ

ਛੁਟਿਆ ॥ ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਆਪਣਾਪਿਰੁਜਾਣਿਆ ॥੪॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਐਸੀਮ
ਤਿਆਵੈ ॥ ਤਾਂਕਾਮਣਿਕੰਤੈਮਨਿਭਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਤੁਨਾਨਕੁਭੈਭਾਵਕਾਕਰੇਸੀਗਾਰੁ ॥
ਸਦਹੀਸੇਜੈਰਵੈਭਤਾਰੁ ॥੪॥੨੭॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ ੩ ॥ ਨਕਿਸਕਾਪੂ
ਤੁਨਕਿਸਕੀਮਾਈ ॥ ਝੂਠੈਮੋਹਿਭਰਮਿਭੁਲਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਹਉਕੀਤਾਤੇਰਾ ॥ ਜਾਂ
ਤੂੰਦੇਹਿਜਪੀਨਾਉਤੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁਤੇਅਉਗਣਕੂਕੈਕੋਈ ॥ ਜਾਂਤਿਸੁਭਾਵੈਬਖ
ਸੇਸੋਈ ॥੨॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦੁਰਮਤਿਖੋਈ ॥ ਜਹਦੇਖਾਤਹਏਕੋਸੋਈ ॥੩॥ ਕਹਤ
ਨਾਨਕਐਸੀਮਤਿਆਵੈ ॥ ਤਾਂਕੋਸਚੇਸਚਿਸਮਾਵੈ ॥੪॥੨੮॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾਮਹਲਾ
੧ ॥ ਤਿਤੁਸਰਵਰੜੈਭਈਲੇਨਿਵਾਸਾਪਾਣੀਪਾਵਕੁਤਿਨਹਿਕੀਆ ॥ ਪੰਕਜੁਮੋਹੁਪ
ਗੁਨਹੀਚਾਲੈਹਮਦੇਖਾਤਹਡੂਬੀਅਲੇ ॥੧॥ ਮਨਏਕੁਨਚੇਤਸਿਮੂੜਮਨਾ ॥ ਹਰਿਬਿ
ਸਰਤਤੇਰੇਗੁਣਗਲਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਹਉਜਤੀਸਤੀਨਹੀਪੜਿਆਮੂਰਖਮੁਗਧਾ
ਜਨਮੁਭਇਆ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਤਿਨਕੀਸਰਣਾਜਿਨਤੂੰਨਾਹੀਵੀਸਰਿਆ ॥੨॥੨੯॥
ਰਾਗੁ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਛਿਅਘਰਛਿਅਗੁਰਛਿਅਉਪਦੇਸ ॥ ਗੁਰੁਗੁਰੁਏਕੋਵੇ
ਸਅਨੇਕ ॥੧॥ ਜੈਘਰਿਕਰਤੇਕੀਰਤਿਹੋਇ ॥ ਸੋਘਰੁਰਾਖੁਵਡਾਈਤੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਿਸ
ਏਚਸਿਆਘੜੀਆਪਹਰਾਥਿਤੀਵਾਰੀਮਾਹੁਭਇਆ ॥ ਸੂਰਜੁਏਕੋਰੁਤਿਅਨੇਕ ॥ ਨਾ
ਨਕਕਰਤੇਕੇਕੇਤੇਵੇਸ ॥੨॥੩੦॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ ੩ ॥ ਲਖਲਸਕ
ਰਲਖਵਾਜੇਨੇਜੇਲਖਉਠਿਕਰਹਿਸਲਾਮੁ ॥ ਲਖਾਉਪਰਿਫੁਰਮਾਇਸਿਤੇਰੀਲਖ
ਉਠਿਰਾਖਹਿਮਾਨੁ ॥ ਜਾਂਪਤਿਲੇਖੈਨਾਂਪਵੈਤਾਂਸਭਿਨਿਰਾਫਲਕਾਮ ॥੧॥ ਹਰਿਕੇਨਾ
ਮਬਿਨਾਜਗੁਧੰਧਾ ॥ ਜੇਬਹੁਤਾਸਮਝਾਈਐਭੋਲਾਭੀਸੋਅੰਧੋਅੰਧਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਖ
ਖਟੀਅਹਿਲਖਸੰਜੀਅਹਿਖਾਜਹਿਲਖਆਵਹਿਲਖਜਾਹਿ ॥ ਜਾਂਪਤਿਲੇਖੈਨਾ
ਪਵੈਤਾਂਜੀਅਕਿਥੈਫਿਰਿਪਾਹਿ ॥੨॥ ਲਖਸਾਸਤਸਮਝਾਵਣੀਲਖਪੰਡਿਤਪੜਹਿ
ਪੁਰਾਣ ॥ ਜਾਂਪਤਿਲੇਖੈਨਾਪਵੈਤਾਂਸਭੇਕੁਪਰਵਾਣੁ ॥੩॥ ਸਚਿਨਾਮਿਪਤਿਊਪਜੈਕ

ਰਹਿਆ ਸਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਸਿਮਰਿ ਰਹੈ ਜੋ ਦਰਸੈ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਰਿ ਪਰਾਇਆ ॥੫॥੧॥ ੩੧੬

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪੰਚਪਦਾ ॥੨॥ ਦੀਵਾ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਦੁਖੁ ਵਿਚਿ ਪਾਇਆ ਤੇਲੁ ॥ ਉਨਿ ਚਾਨਣਿ ਓਹੁ ਸੋਖਿਆ ਚੂਕਾ ਜਮ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥੧॥ ਲੋਕਾ ਮਤ ਕੋ ਫਕੜਿ ਪਾਇ ॥ ਲਖ ਮੜਿਆ ਕਰਿ ਏਕਠੇ ਏਕ ਰਤੀ ਲੇ ਭਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਿੰਡੁ ਪਤਲਿ ਮੇਰੀ ਕੇਸਉ ਕਿਰਿਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਏਹੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥੨॥ ਗੰਗ ਬਨਾਰਸਿ ਸਿਫਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਨਾਵੈ ਆਤਮ ਰਾਉ ॥ ਸਚਾ ਨਾਵਣੁ ਤਾਂ ਥੀਐ ਜਾਂ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਗੈ ਭਾਉ ॥੩॥ ਇਕ ਲੋਕੀ ਹੋਰੁ ਛਮਿਛਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਵਟਿ ਪਿੰਡੁ ਖਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਿੰਡੁ ਬਖਸੀਸ ਕਾ ਕਬਹੂੰ ਨਿਖੂਟਸਿ ਨਾਹਿ ॥੪॥੨॥੩੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪੰਚਪਦੇ ॥ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਸਨ ਕੈ ਤਾਈ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤੀਰਥ ਕੀਏ ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਜੁਗਤਿ ਮਹਿ ਰਹਤੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਭਗਵੇ ਭੇਖ ਭਏ ॥੧॥ ਤਉ ਕਾਰਣਿ ਸਾਹਿਬਾ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕਾ ਰੂਪ ਅਨੰਤਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਹੀ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਕੇਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰ ਘਰ ਮਹਲਾ ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ਛੋਡਿ ਵਿਲਾਇਤਿ ਦੇਸ ਗਏ ॥ ਪੀਰ ਪੇਕਾਂਬਰ ਸਾਲਿਕ ਸਾਦਿਕ ਛੋਡੀ ਦੁਨੀਆ ਥਾਇ ਪਏ ॥੨॥ ਸਾਦ ਸਹਜ ਸੁਖ ਰਸ ਕਸ ਤਜੀਅਲੇ ਕਾਪੜ ਛੋਡੇ ਚਮੜ ਲੀਏ ॥ ਦੁਖੀਏ ਦਰਦਵੰਦ ਦਰਿ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਦਰਵੇਸ ਭਏ ॥੩॥ ਖਲੜੀ ਖਪਰੀ ਲਕੜੀ ਚਮੜੀ ਸਿਖਾ ਸੂਤੁ ਧੋਤੀ ਕੀਨੑੀ ॥ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਹਉ ਸਾਂਗੀ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਨਕੁ ਜਾਤਿ ਕੈਸੀ ॥੪॥੩॥੩੩॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਭੀਤਰਿ ਪੰਚ ਗੁਪਤ ਮਨਿ ਵਾਸੇ ॥ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਹਿ ਜੈਸੇ ਭਵਹਿ ਉਦਾਸੇ ॥੧॥ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਦਇਆਲ ਸੇਤੀ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹੈ ॥ ਲੋਭੀ ਕਪਟੀ ਪਾਪੀ ਪਾਖੰਡੀ ਮਾਇਆ ਅਧਿਕ ਲਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਫੂਲ ਮਾਲਾ ਗਲਿ ਪਹਿਰਉਗੀ ਹਾਰੋ ॥ ਮਿਲੈਗਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਤਬ ਕਰਉਗੀ ਸੀਗਾਰੋ ॥੨॥ ਪੰਚ ਸਖੀ ਹਮ ਏਕੁ ਭਤਾਰੋ ॥ ਪੇਡਿ ਲਗੀ ਹੈ ਜੀਅੜਾ ਚਾਲਣਹਾਰੋ ॥੩॥ ਪੰਚ ਸਖੀ ਮਿਲਿ ਰੁਦਨੁ ਕਰੇਹਾ ॥ ਸਾਹੁ ਪਜੂਤਾ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ

ਸਿਹੁ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਲੇਖੁ ਨ ਮਿਟਣਾ ॥੪॥੩੪॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ॥ ੬ ॥ ਮਨੁ
ਮੋਤੀ ਜੇ ਗਹਣਾ ਹੋਵੈ ਪਉਣੁ ਹੋਵੈ ਸੂਤ ਧਾਰੀ ॥ ਖਿਮਾ ਸੀਗਾਰੁ ਕਾਮਣਿ ਤਨਿ ਪਹਿਰੈ
ਰਾਵੈ ਲਾਲ ਪਿਆਰੀ ॥੧॥ ਲਾਲ ਬਹੁ ਗੁਣਿ ਕਾਮਣਿ ਮੋਹੀ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਹੋਹਿ ਨ
ਅਵਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਕੰਠਿ ਲੇ ਪਹਿਰੈ ਦਾਮੋਦਰੁ ਦੰਤੁ ਲੇਈ ॥ ਕਰ ਕਰ
ਕਰਤਾ ਕੰਗਨ ਪਹਿਰੈ ਇਨ ਬਿਧਿ ਚਿਤੁ ਧਰੇਈ ॥੨॥ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਕਰਿ ਮੁੰਦਰੀ ਪ
ਹਿਰੈ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਟੁ ਲੇਈ ॥ ਧੀਰਜੁ ਧੜੀ ਬੰਧਾਵੈ ਕਾਮਣਿ ਸ੍ਰੀਰੰਗੁ ਸੁਰਮਾ ਦੇ
ਈ ॥੩॥ ਮਨ ਮੰਦਰਿ ਜੇ ਦੀਪਕੁ ਜਾਲੇ ਕਾਇਆ ਸੇਜ ਕਰੇਈ ॥ ਗਿਆਨ ਰਾਉ ਜ
ਬ ਸੇਜੈ ਆਵੈ ਤ ਨਾਨਕ ਭੋਗੁ ਕਰੇਈ ॥੪॥੩੫॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ॥ ਮਹਲਾ ੧
ਘਰੁ ॥੬॥ ਕੀਤਾ ਹੋਵੈ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਭਾਈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰ
ਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਕੀਤੇ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਭਲਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ਸਾਚੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਪਰਵਾਣਾ
ਲਿਖਿਆ ਬਾਹੁੜਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਜੈਸਾ ਲਿਖਿਆ ਤੈਸਾ ਪੜਿਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋ
੨॥ ਜੇ ਕੋ ਦਰਗਹ ਬਹੁਤਾ ਬੋਲੈ ਨਾਉ ਪਵੈ ਬਾਜਾਰੀ ॥ ਸਤਰੰਜ ਬਾਜੀ ਪਕੈ ਨਾਹੀ ਕਚੀ
ਆਵੈ ਸਾਰੀ ॥੩॥ ਨਾ ਕੋ ਪੜਿਆ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ਨਾ ਕੋ ਮੂਰਖੁ ਮੰਦਾ ॥ ਬੰਦੀ ਅੰਦਰਿ ਸਿਫ
ਤਿ ਕਰਾਏ ਤਾ ਕਉ ਕਹੀਐ ਬੰਦਾ ॥੪॥੩੬॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੬ ॥
ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨੈ ਮਹਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਖਿੰਥਾ ਖਿਮਾ ਹਢਾਵਉ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਭਲਾ ਕਰਿ ਮਾ
ਨਉ ਸਹਜ ਜੋਗ ਨਿਧਿ ਪਾਵਉ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਜੁਗਤਾ ਜੀਉ ਜੁਗਹ ਜੁਗ ਜੋਗੀ ਪਰਮ
ਤੰਤ ਮਹਿ ਜੋਗੰ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਗਿਆਨੁ ਕਾਇਆ ਰਸ ਭੋਗੰ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਵ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਆਸਣਿ ਬੈਸਉ ਕਲਪ ਤਿਆਗੀ ਬਾਦੰ ॥ ਸਿੰਙੀ ਸਬਦੁ ਸ
ਦਾ ਧੁਨਿ ਸੋਹੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਪੂਰੈ ਨਾਦੰ ॥੨॥ ਪਤੁ ਵੀਚਾਰੁ ਗਿਆਨੁ ਮਤਿ ਡੰਡਾ ਵਰਤਮਾਨ
ਬਿਭੂਤੰ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਰਹਰਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥੁ ਅਤੀਤੰ ॥੩॥ ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ

ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲੀ ਸੰਮਿਆ ਨਾਨਾ ਵਰਨ ਅਨੇਕੰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਭਰਥਰਿ ਜੋਗੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਿਵ ਏਕੰ ॥੪॥੩॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ॥ ੬ ॥ ਗੁੜੁ ਕਰਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਰਿ ਧਾਵੈ ਕਰਿ ਕਰਣੀ ਕਸੁ ਪਾਈਐ ॥ ਭਾਠੀ ਭਵਨੁ ਪ੍ਰੇਮ ਕਾ ਪੋਚਾ ਇਤੁ ਰਸਿ ਅਮਿਉ ਚੁਆਈਐ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮਨੁ ਮਤਵਾਰੋ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਸਹਜ ਰੰਗ ਰਚਿ ਰਹਿਆ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਬਨੀ ਪ੍ਰੇਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦ ਗਹਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਾ ਸਾਚੁ ਪਿਆਲਾ ਸਹਜੇ ਤਿਸਹਿ ਪੀਆਏ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀ ਹੋਵੈ ਕਿਆ ਮਦਿ ਛੂਛੈ ਭਾਉ ਧਰੇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਪੀਵਤ ਹੀ ਪਰਵਾਣੁ ਭਇਆ ॥ ਦਰ ਦਰਸਨ ਕਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤਿ ਬੈਕੁੰਠੈ ਕਰੈ ਕਿਆ ॥੩॥ ਸਿਫਤੀ ਰਤਾ ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਭਰਥਰਿ ਜੋਗੀ ਖੀਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰੈ ॥੪॥੪॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ॥ ੬ ॥ ਖੁਰਾਸਾਨ ਖਸਮਾਨਾ ਕੀਆ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੁ ਡਰਾਇਆ ॥ ਆਪੈ ਦੋਸੁ ਨ ਦੇਈ ਕਰਤਾ ਜਮੁ ਕਰਿ ਮੁਗਲੁ ਚੜਾਇਆ ॥ ਏਤੀ ਮਾਰ ਪਈ ਕਰਲਾਣੇ ਤੈਂ ਕੀ ਦਰਦੁ ਨ ਆਇਆ ॥੧॥ ਕਰਤਾ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥ ਜੇ ਸਕਤਾ ਸਕਤੇ ਕਉ ਮਾਰੇ ਤਾ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਕਤਾ ਸੀਹੁ ਮਾਰੇ ਪੈ ਵਗੈ ਖਸਮੈ ਸਾ ਪੁਰਸਾਈ ॥ ਰਤਨ ਵਿਗਾੜਿ ਵਿਗੋਏ ਕੁਤੀ ਮੁਇਆ ਸਾਰ ਨ ਕਾਈ ॥ ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਆਪੇ ਵੇਖੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ ਜੇ ਕੋ ਨਾਉ ਧਰਾਏ ਵਡਾ ਸਾਦ ਕਰੇ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥ ਖਸਮੈ ਨਦਰੀ ਕੀੜਾ ਆਵੈ ਜੇਤੇ ਚੁਗੈ ਦਾਣੇ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੇ ॥੩॥੫॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿ ਦਰ
ਸਨੁ ਪਾਵੈ ਵਡਭਾਗਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਬੈਰਾਗਿ ॥ ਖਟੁ ਦਰਸਨੁ ਵਰਤੈ ਵਰਤਾਰਾ ॥ ਗੁ
ਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥੧॥ ਗੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸਾਚਾ
ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸਨਿ ਉਧਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਜੇ ਕੋ ਲਾਏ ਭਾਉ
ਪਿਆਰਾ ॥ ਭਾਉ ਪਿਆਰਾ ਲਾਏ ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
੨॥ ਗੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਪਰਵਾਰ ਸਾਧਾਰੁ ॥ ਨਿਗੁਰੇ ਕਉ
ਗਤਿ ਕਾਈ ਨਾਹੀ ॥ ਅਵਗਣਿ ਮੁਠੇ ਚੋਟਾ ਖਾਹੀ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ
ਸਰੀਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਾ ਕਉ ਲਗੈ ਨ ਪੀਰ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥੧॥੪੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਸਬਦਿ
ਮੁਆ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਦਾਤਾ ਸ
ਦਾ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਪਾਏ ਭਾਗਿ ਕੋਇ ॥੧॥ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹੁ ਵਿਚਹੁ ਅਉਗੁਣ
ਜਾਹਿ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਣਾ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਹੋਵੈ ਸੋ ਗੁਣ ਜਾਣੈ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸੂਚਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਣ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋ
ਇ ॥੨॥ ਗੁਣ ਅਮੋਲਕ ਪਾਏ ਨ ਜਾਹਿ ॥ ਮਨਿ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਸੇ
ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਦਾ ਗੁਣਦਾਤਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥੩॥ ਜੋ ਗੁਣ
ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁ
ਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥੨॥੪੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਵਿਚਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ
॥ ਆਪਣੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਏ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਅਗਮ
ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਮਤਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਵਿਰ
ਲੇ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਊਚੀ ਬਾਣੀ ਊਚਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਵਖਾਣੈ ਕੋਇ ॥੨॥

ਨੁ ਲਾਵੈ ਦੁਖੁ ਚਾਰਾ ਦੁਖੁ ਸਰੀਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਤਾ ਉਤਰੈ ਪੀਰ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਦੁਖੁ ਕਮਾਇ ॥
ਮਨਮੁਖਿ ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਅਤਿ ਰਸੁ ਹੋਇ ॥ ਪੀਵਤ ਰਹੈ ਪੀ
ਆਏ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥੪॥੩॥੨੫॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਅਗਮ ਗੰਭੀਰਾ ॥ ਸੇਵਤ ਹੀ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰਾ ॥ ਸਬ
ਦਿ ਮਰੇ ਜਨ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਹਰਿ ਸਚੁ ਭਾਗਹੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਜੋ ਮਨਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ
ਲਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ ਤੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਮਿਲੇ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਬਦੁ ਚਾਖੈ ਸਾਚਾ ਸਾਦੁ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂ
ਰਿ ॥ ਆਪੇ ਨੇੜੈ ਆਪੇ ਦੂਰਿ ॥੨॥ ਆਖਣਿ ਆਖੈ ਬਕੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋਇ
॥ ਕਹਣੈ ਕਥਨਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਚਹੁ
ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇ ॥ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰ ॥੪॥੪॥੨੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਗੇ ਦੁਖੁ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ ਦੂਜੈ
ਭਾਇ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮੂਲਿ ਲਾਗੇ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਿਰ
ਦੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਡਾਲੀ ਲਾਗੈ ਨਿਹਫਲੁ ਜਾਇ ॥ ਅੰਧੀ
ਕੰਮੀ ਅੰਧ ਸਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇ ॥ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਕੀੜਾ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ
ਪਚਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਨਾਮੇ
ਨਾਮਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਉਧਰਣਹਾਰੁ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮਿ ਵਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ
ਮਹਲੁ ਸਬਦਿ ਘਰੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਤ ਸਰਿ ਹਰਿ ਜਲਿ ਨਾਇਆ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈ
ਲੁ ਸਭੁ ਦੁਰਤੁ ਗਵਾਇਆ ॥੪॥੫॥੨੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮਰਹਿ
ਮਰਿ ਮਰਣੁ ਵਿਗਾੜਹਿ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਆਤਮ ਸੰਘਾਰਹਿ ॥ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵਿਗੂ
ਤਾ ॥ ਆਤਮੁ ਨ ਚੀਨੈ ਭਰਮੈ ਵਿਚਿ ਸੂਤਾ ॥੧॥ ਮਰੁ ਮੁਇਆ ਸਬਦੇ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ਉਸਤ

ਤਿਨਿੰਚਾਗੁਰਸਮਝਾਈ॥ਇਸੁਜਗਮਹਿਆਤਾਹਰਿਜਪਿਲੈਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਨਾਮਵਿਹੂਣੁਗਰਭਗਲਿਜਾਇ॥ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਦੂਜੈਲੋਭਾਇ॥ਨਾਮਵਿਹੂਣੀ
ਦੁਖਿਜਲੈਸਬਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਿਪੂਰੈਬੂਝਬੁਝਾਈ॥੨॥ਮਨੁਚੰਚਲੁਬਹੁਚੋਟਾਖਾ
ਇ॥ਏਥਹੁਛੁੜਕਿਆਠਉਰਨਪਾਇ॥ਗਰਭਜੋਨਿਬਿਸਟਾਕਾਵਾਸੁ॥ਤਿਤੁਘਰਿ
ਮਨਮੁਖੁਕਰੇਨਿਵਾਸੁ॥੩॥ਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਕਉਸਦਾਬਲਿਜਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੋ
ਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥ਨਿਰਮਲਬਾਣੀਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾ॥ਨਾਨਕਹਉਮੈਮਾਰੇ
ਸਦਾਉਦਾਸਾ॥੪॥੬॥੪੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੩॥ ਲਾਲੈਆਪਣੀਜਾਤਿ
ਗਵਾਈ॥ਤਨੁਮਨੁਅਰਪੈਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਡੀਵਡਿਆਈ
॥ਸਦਾਪ੍ਰੀਤਮੁਪ੍ਰਭੁਹੋਇਸਖਾਈ॥੧॥ਸੋਲਾਲਾਜੀਵਤੁਮਰੈ॥ਸੋਗੁਹਰਖੁਦੁਇ
ਸਮਕਰਿਜਾਣੈਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਬਦਿਉਧਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਣੀਕਾਰਧੁਰਹੁ
ਫੁਰਮਾਈ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਕੋਥਾਇਨਪਾਈ॥ਕਰਣੀਕੀਰਤਿਨਾਮੁਵਸਾਈ॥ਆ
ਪੇਦੇਵੈਢਿਲਨਪਾਈ॥੨॥ਮਨਮੁਖਿਭਰਮਿਭੁਲੈਸੰਸਾਰੁ॥ਬਿਨੁਰਾਸੀਕੂੜਾ
ਕਰੇਵਾਪਾਰੁ॥ਬਿਨੁਰਾਸੀਵਖਰੁਪਲੈਨਪਾਇ॥ਮਨਮੁਖਿਭੁਲਾਜਨਮੁਗਵਾਇ
॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸੋਲਾਲਾਹੋਇ॥ਊਤਮਜਾਤੀਊਤਮੁਸੋਇ॥ਗੁਰਪਉੜੀ
ਸਭਦੂਊਚਾਹੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਵਡਿਆਈਹੋਇ॥੪॥੭॥੪੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ
੩ ਮਨਮੁਖਿਝੂਠੋਝੂਠੁਕਮਾਵੈ॥ਖਸਮੈਕਾਮਹਲੁਕਦੇਨਪਾਵੈ॥ਦੂਜੈਲਗੀ
ਭਰਮਿਭੁਲਾਵੈ॥ਮਮਤਾਬਾਧਾਆਵੈਜਾਵੈ॥੧॥ਦੋਹਾਗਣੀਕਾਮਨਿਦੇਖੁਸੀ
ਗਾਰੁ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤਿਧਨਿਮਾਇਆਚਿਤੁਲਾਏਝੂਠੁਮੋਹੁਪਾਖੰਡੁਵਿਕਾਰੁ॥੧
॥ਰਹਾਉ॥ਸਦਾਸੋਹਾਗਣਿਜੋਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸੀਗਾਰੁਬਣਾਵੈ॥ਸੇ
ਜਸੁਖਾਲੀਅਨਦਿਨੁਹਰਿਰਾਵੈ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸਦਾਸੁਖੁਪਾਵੈ॥੨॥ਸਾਸੋਹਾ
ਗਣਿਸਾਚੀਜਿਸੁਸਾਚਿਪਿਆਰੁ॥ਆਪਣਾਪਿਰੁਰਾਖੈਸਦਾਉਰਧਾਰਿ॥

ਨੇੜੈਵੇਖੈਸਦਾਹਦੂਰਿ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਸਬਦਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥੭॥ਆਗੈ
ਜਾਤਿਰੂਪੁਨਜਾਇ॥ਤੇਹਾਹੋਵੈਜੇਹੇਕਰਮਕਮਾਇ॥ਸਬਦੇਊਚੋਊਚਾਹੋ
ਇ॥ਨਾਨਕਸਾਚਿਸਮਾਵੈਸੋਇ॥੮॥੮॥੪੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩॥
ਭਗਤਿਰਤਾਜਨੁਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਗੁਰਕੈਭੈਸਾਚੈਸਾਚਿਸਮਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰ
ਪੂਰੇਭਗਤਿਨਹੋਇ॥ਮਨਮੁਖਰੁੰਨੇਅਪਨੀਪਤਿਖੋਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਜ
ਪਿਸਦਾਧਿਆਇ॥ਸਦਾਅਨੰਦੁਹੋਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਜੋਇਛੈਸੋਈਫਲੁਪਾ
ਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪੂਰਾਪਾਏ॥ਹਿਰਦੈਸਬਦੁਸਚੁਨਾਮੁਵਸਾਏ॥
ਅੰਤਰੁਨਿਰਮਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਨਾਏ॥ਸਦਾਸੂਚੇਸਾਚਿਸਮਾਏ॥੨॥ਹ
ਰਿਪ੍ਰਭੁਵੇਖੈਸਦਾਹਜੂਰਿ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਜਹਾਜਾਉ
ਤਹਵੇਖਾਸੋਇ॥ਗੁਰਬਿਨੁਦਾਤਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥੩॥ਗੁਰੁਸਾਗਰੁਪੂਰਾਭੰ
ਡਾਰ॥ਊਤਮਰਤਨਜਵਾਹਰਅਪਾਰ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦੇਵਣਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕ
ਬਖਸੇਬਖਸਣਹਾਰੁ॥੪॥੯॥੪੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩॥ ਗੁਰੁਸਾਇ
ਰੁਸਤਿਗੁਰੁਸਚੁਸੋਇ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰਸੇਵਾਹੋਇ॥ਸੋਬੂਝੈਜਿਸੁਆਪਿ
ਬੁਝਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੇਵਕਰਾਏ॥੧॥ਗਿਆਨਰਤਨਿਸਭਸੋਝੀਹੋਇ॥
ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਅਗਿਆਨੁਬਿਨਾਸੈਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈਵੇਖੈਸਚੁਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਮੋਹੁਗੁਮਾਨੁਗੁਰਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਸੋਝੀਪਾਏ॥ਅੰਤਰਿਮਹ
ਲੁਗੁਰਸਬਦਿਪਛਾਣੈ॥ਆਵਣੁਜਾਣੁਰਹੈਥਿਰੁਨਾਮਿਸਮਾਣੇ॥੨॥ਜੰ
ਮਣੁਮਰਣਾਹੈਸੰਸਾਰੁ॥ਮਨਮੁਖੁਅਚੇਤੁਮਾਇਆਮੋਹੁਗੁਬਾਰੁ॥ਪਰਨਿੰਦਾ
ਬਹੁਕੂੜੁਕਮਾਵੈ॥ਵਿਸਟਾਕਾਕੀੜਾਵਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਵੈ॥੩॥ਸਤਸੰ
ਗਤਿਮਿਲਿਸਭਸੋਝੀਪਾਏ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਹਰਿਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਭਾ
ਣਾਮੰਨੇਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਵੈਸੋਇ॥੪॥੧੦॥੪੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਪੰਚਪਦੇ ॥ਸਬਦਿਮਰੈਤਿਸੁਸਦਾਅਨੰਦਾ॥ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਗੁਰਗੋ
ਬਿੰਦਾ॥ਨਾਫਿਰਿਮਰੈਨਆਵੈਜਾਇਆ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਸਾਚਿਸਮਾਇਆ॥੧॥ਜਿਨਕਉਨਾਮੁਲਿ
ਖਿਆਧੁਰਿਲੇਖੁ॥ਤੇਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਸਦਾਧਿਆਵਹਿਗੁਰਪੂਰੇਤੇਭਗਤਿਵਿਸੇਖੁ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਕਉਹਰਿਪ੍ਰਭੁਲਏਮਿਲਾਇ॥ਤਿਨਕੀਗਹਣਗਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਪੂਰੈ
ਸਤਿਗੁਰਿਦਿਤੀਵਡਿਆਈ॥ਊਤਮਪਦਵੀਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਈ॥੨॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁ
ਆਪੇਆਪਿ॥ਏਕਘੜੀਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਿ॥ਕਹਿਕਹਿਕਹਣਾਆਖਿਸੁਣਾਏ॥ਜੇਸ
ਉਘਾਲੇਥਾਇਨਪਾਏ॥੩॥ਜਿਨਕੈਪੋਤੈਪੁੰਨੁਤਿਨਾਗੁਰੂਮਿਲਾਏ॥ਸਚੁਬਾਣੀਗੁਰੁ
ਸਬਦੁਸੁਣਾਏ॥ਜਹਾਂਸਬਦੁਵਸੈਤਹਾਂਦੁਖੁਜਾਏ॥ਗਿਆਨਿਰਤਨਿਸਾਚੈਸਹਜਿਸ
ਮਾਏ॥੪॥ਨਾਵੈਜੇਵਡੁਹੋਰੁਧਨੁਨਾਹੀਕੋਇ॥ਜਿਸਨੋਬਖਸੇਸਾਚਾਸੋਇ॥ਪੂਰੈਸਬਦਿ
ਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਪਾਏ॥੫॥੧੧॥੫੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩॥
ਨਿਰਤਿਕਰੇਬਹੁਵਾਜੇਵਜਾਏ॥ਇਹੁਮਨੁਅੰਧਾਬੋਲਾਹੈਕਿਸੁਆਖਿਸੁਣਾਏ॥ਅੰਤਰਿਲੋ
ਭੁਭਰਮੁਅਨਲਵਾਉ॥ਦੀਵਾਬਲੈਨਸੋਝੀਪਾਇ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਘਟਿਚਾਨਣੁ
ਹੋਇ॥ਆਪੁਪਛਾਣਿਮਿਲੈਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਤਿਹਰਿਲਾਗੈਭਾ
ਉ॥ਪੂਰੇਤਾਲਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਆਪੇਜਾਣੁ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਅੰ
ਤਰਿਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਣੁ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੁ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸ
ਹਜਿਵੀਚਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਜੁਗਤਿਸਚੁਸੋਇ॥ਪਾਖੰਡਿਭਗਤਿਨਿਰਤਿਦੁਖੁਹੋ
ਇ॥੩॥ਏਹਾਭਗਤਿਜਨੁਜੀਵਤਮਰੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਭਵਜਲੁਤਰੈ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਭਗ
ਤਿਥਾਇਪਾਇ॥ਹਰਿਜੀਉਆਪਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੪॥ਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸਤਿਗੁਰੂਮਿ
ਲਾਏ॥ਨਿਹਚਲਭਗਤਿਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਲਾਏ॥ਭਗਤਿਰਤੇਤਿਨਸਚੀਸੋਇ॥ਨਾ
ਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਹੋਇ॥੫॥੧੨॥੫੧॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩॥ ਘਰੁ ੮॥ ਕਾਫੀ॥ ਹਰਿਕੈਭ

ਨੈਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਚੁਸੋਝੀਹੋਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨਿਵਸੈਹਰਿਬੂਝੈਸੋਈ॥੨॥ਮੇਰੇ
ਸਹੁਦਾਤਾਏਕੁਹੈਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮਨਿਵਸੈਤਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਇਸੁਜੁਗਮਹਿਨਿਰਭਉਹਰਿਨਾਮੁਹੈਪਾਈਐਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਜਮਕੈ
ਵਸਿਹੈਮਨਮੁਖਿਅੰਧਗਵਾਰਿ॥੨॥ਹਰਿਕੈਭਾਣੈਜਨੁਸੇਵਾਕਰੈਬੂਝੈਸਚੁਸੋਈ॥ਹਰਿਕੈ
ਭਾਣੈਸਾਲਾਹੀਐਭਾਣੈਮੰਨਿਐਸੁਖੁਹੋਈ॥੩॥ਹਰਿਕੈਭਾਣੈਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆ
ਮਤਿਊਤਮਹੋਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੂੰਗੁਰਮੁਖਿਗਤਿਹੋਈ॥੪॥੩੯॥੧੩॥੫੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

+ ਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੪॥ਘਰੁ੨॥ ਚਉਪਦੇ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤੂੰਕਰਤਾਸਚਿਆਰੁਮੈਡਾਸਾਂਈ॥ਜੋਤਉਭਾਵੈਸੋਈਥੀਸੀਜੋਤੂੰਦੇਹਿਸੋਈਹਉਪਾਈ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸਭਤੇਰੀਤੂੰਸਭਨੀਧਿਆਇਆ॥ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਤਿਨਿਨਾਮਰਤਨੁਪਾ
ਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲਾਧਾਮਨਮੁਖਿਗਵਾਇਆ॥ਤੁਧੁਆਪਿਵਿਛੋੜਿਆਆਪਿ
ਮਿਲਾਇਆ॥੧॥ਤੂੰਦਰੀਆਉਸਭਤੁਝਹੀਮਾਹਿ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਕੋਈਨਾਹਿ॥ਜੀ
ਅਜੰਤਸਭਿਤੇਰਾਖੇਲੁ॥ਵਿਜੋਗਿਮਿਲਿਵਿਛੁੜਿਆਸੰਜੋਗੀਮੇਲੁ॥੨॥ਜਿਸਨੋ
ਤੂੰਜਾਣਾਇਹਿਸੋਈਜਨੁਜਾਣੈ॥ਹਰਿਗੁਣਸਦਹੀਆਖਿਵਖਾਣੈ॥ਜਿਨਿਹਰਿਸੇਵਿਆ
ਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸਹਜੇਹੀਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੩॥ਤੂਆਪੇਕਰਤਾਤੇਰਾਕੀਆ
ਸਭੁਹੋਇ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਤੂਕਰਿਕਰਿਵੇਖਹਿਜਾਣਹਿਸੋਇ॥ਜਨਨਾ
ਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥੪॥੧॥ +ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਕਿਸਹੀਧੜਾਕੀਆਮਿ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤ੍ਰਸੁਤਨਾਲਿਭਾਈ॥ਕਿਸਹੀਧੜਾਕੀਆਕੁੜਮਸਕੇਨਾਲਿਜਵਾਈ॥ਕਿਸਹੀਧੜਾਕੀ
ਆਸਿਕਦਾਰਚਉਧਰੀਨਾਲਿਆਪਣੈਸੁਆਈ॥ਹਮਾਰਾਧੜਾਹਰਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੧॥
ਹਮਹਰਿਸਿਉਧੜਾਕੀਆਮੇਰੀਹਰਿਟੇਕ॥ਮੈਹਰਿਬਿਨੁਪਖੁਧੜਾਅਵਰੁਨਕੋਈਹਉਹਰਿ
ਗੁਣਗਾਵਾਅਸੰਖਅਨੇਕ॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਸਿਉਧੜੇਕਰਹਿਸੇਜਾਹਿ॥ਝੂਠੁਧੜੇਕਰਿਪਛੋ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤਾਤਿਨਾਸਿਖਨਾਤਉਤਿਆਨਿਖੇਤੁਕਮਾਇਆ॥ਤਮਾਰਗਿਸਿਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭਕੀਆਤਿਸਕਾਕੋਈਸਮਰ
ਥੁਨਾਹਿ॥੩॥ਏਹੁਸਭਿਹਰਿਕੇਮਾਇਆਮੋਹਪਸਾਰੀਆਇਆਕਉਭ੍ਰਮਿਭੁਲਾਵਰੀ॥
ਜਨਮਿਮਰਹਿਤ੍ਰੈਬਾਜੀਹਰਿਗਏਤਮਰੈਹਰਿਪ੍ਰਭਤਾਜੈਨ੍ਹਿਪਾਪਤੁਪਾਪਤੁਸਦਾਰੀ॥੩॥ਕ
ਜਨੁਗਮਹਿਪੜੇਪੰਚਚੋਰਦੂਗਣਾਏਕਮੁਕੇਪੁਲੋਕੁਅਤਿਮਾਨੁਵਧਾਏ॥ਜਿਸਨੇ
ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਿਸੁਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਾਏ॥ਹਮਗਤਹਰਿਪ੍ਰਭਤਾਜੈਨਿਏਹਿਪ੍ਰਭਕੇਸਤਿਗੁਰ
ਏ॥੪॥ਸਿਖਿਆਸੁਣਾਭਾਉਪ੍ਰਭਕੇਬਹਿਪਾਵੈ॥ਪਰਾਇਆਛਿਦ੍ਰੁਅਟਕਲੈਆਪਣਾ
ਅਹੰਕਾਰੁਵਧਾਵੈ॥ਜੈਸਾਬੀਜੈਤੈਸਾਖਾਵੈ॥ਜਨਨਾਨਕਕਾਹਰਿਪ੍ਰਭਪਰਮੇਸਰਬਖਸਿਸ
ਹਿਜਿਨਿਆਵੈ॥੫॥੨॥੫੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੬॥ ਹਿਰਦੈਸੁਣਿਸੁਣਿ
ਮਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭਾਇਆ॥ਗੁਰਬਾਣੀਹਰਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸੁ
ਨਹੁਮੇਰੀਭੈਨਾ॥ਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆਘਟਅੰਤਰਿਮੁਖਿਬੋਲਹੁਗੁਰਅੰਮ੍ਰਿਤਬੈਨਾ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਮੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਮਹਾਬੈਰਾਗੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਪਾਇਆਵਡਭਾਗੁ॥੨॥ਦੂਜੈਭਾਇਭ
ਵਹਿਬਿਖੁਮਾਇਆ॥ਭਾਗਹੀਨਨਹੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਰਸੁਹਰਿਆ
ਪਿਪੀਆਇਆ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਨਾਨਕਹਰਿਪਾਇਆ॥੪॥੩॥੫੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੪॥ ਮੇਰੈ
ਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਨਾਮੁਆਧਾਰੁ॥ਨਾਮੁਜਪੀਨਾਮੋਸੁਖਸਾਰੁ॥੧॥ਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੇਸਾਜਨਸੈਨਾ॥
ਨਾਮਬਿਨਾਮੈਅਵਰੁਨਕੋਈਵਡੈਭਾਗਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਲੈਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮਬਿਨਾਨਹੀਜੀਵਿ
ਆਜਾਇ॥ਵਡੈਭਾਗਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪਾਇ॥੨॥ਨਾਮਹੀਨਕਾਲਖਮੁਖਿਮਾਇਆ॥ਨਾਮ
ਬਿਨਾਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਾਇਆ॥੩॥ਵਡਾਵਡਾਹਰਿਭਾਗਕਰਿਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮੁਦਿਵਾਇਆ॥੪॥੪॥੫੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੪॥ ਗੁਣਗਾਵਾਗੁਣਬੋਲੀਬਾਣੀ
॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣਆਖਿਵਖਾਣੀ॥੧॥ਜਪਿਜਪਿਨਾਮੁਮਨਿਭਇਆਅਨੰਦਾ॥ਸਤਿ
ਸਤਿਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਰਸਿਗਾਏਗੁਣਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ
ਹਰਿਜਨਲੋਗਾ॥ਵਡੈਭਾਗਿਪਾਏਹਰਿਨਿਰਜੋਗਾ॥੨॥ਗੁਣਵਿਹੂਣਮਾਇਆਮਲੁਧਾਰੀ॥

ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਜਨਮਿ ਮੁਏ ਅੰਤਕਾਲੀ ॥੩॥ ਸਗੀਗਿਸੋਵਰਿ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਕੀਓ ਨਾਨਕ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਮਥਿ ਤਤੁ ਕਢੀਏ ॥੪॥੫॥੫੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀ ਨਾਮੋ ਮਨਿ ਭਾ
ਵੈ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮੈ ਧਰ
ਨਹੀ ਕਾਈ ਨਾਮੁ ਰਵਿਆ ਸਭ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੈ ਸੁਰਤਿ ਸੁਨੀ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥ ਜੋ
ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਵੈ ਸੋ ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ ਸਖਾਈ ॥੨॥ ਨਾਮਹੀਣ ਗਏ ਮੂੜ ਨੰਗਾ ॥ ਪਚਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਦੇ
ਖਿ ਪਤੰਗਾ ॥੩॥ ਆਪੇ ਥਾਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ॥੪॥੬॥ ੫੮॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵੇਲਿ ਵਧਾਈ ॥ ਫਲ ਲਾਗੇ ਹਰਿ ਰਸਕ ਰਸਾਈ
॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਅਨਤ ਤਰੰਗਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਲਾਹੀ ਮਾਰਿਆ
ਕਾਲੁ ਜਮਕੰਕਰ ਭੁਇਅੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮਹਿ ਭਗਤਿ ਰਖਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਸਿਖ
ਦੇਵੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਿਛੁ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਣੈ ॥ ਜਿਉ ਕੁੰਚਰੁ ਨਾਇ ਖਾਕੁ ਸਿਰਿ
ਛਾਣੈ ॥੩॥ ਜੇ ਵਡ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਵਡ ਊਚੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ਸਚਿ ਸੂਚੇ ॥੪॥੭॥ ੫੯॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨਿ ਭੂਖ ਲਗਾਈ ॥ ਨਾਮਿ ਸੁਨਿਐ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿ
ਪਤੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰਸਿਖ ਮੀਤਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਨਾ
ਮੁ ਰਖਹੁ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਚੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਸਰਸਾ ॥ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਲੈ ਗੁ
ਰਮਤਿ ਬਿਗਸਾ ॥੨॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੁਸਟੀ ਮੋਹ ਅੰਧਾ ॥ ਸਭ ਨਿਹਫਲ ਕਰਮ ਕੀਏ ਦੁਖੁ ਧੰ
ਧਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਜਪੈ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੪॥੮॥ ੬੦॥
* ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੬ ਕੇ ॥੩॥ ਹਥਿ ਕਰਿ ਤੰਤੁ ਵਜਾਵੈ ਜੋਗੀ ਥੋਥਰ ਵਾਜੈ
ਬੇਨ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਬੋਲਹੁ ਜੋਗੀ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭੇਨ ॥੧॥ ਜੋਗੀ ਹਰਿ
ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਉਪਦੇਸੁ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਹਮ ਆਦੇਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗਾਵਹਿ ਰਾਗ ਭਾਤਿ ਬਹੁ ਬੋਲਹਿ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਖੇਲੈ ਖੇਲ ॥ ਜੋਵਹਿ ਕੂਪ ਸਿੰਚਨ ਕਉ ਬ
ਸੁਧਾ ਉਠਿ ਬੈਲ ਗਏ ਚਰਿ ਬੇਲ ॥੨॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰ ਮਹਿ ਕਰਮ ਹਰਿ ਬੋਵਹੁ ਹਰਿ ਜਾਮੈ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਆਖੈ ਤਾ ਮਨੂਆ ਅਸਥਿਰੁ ਥੈਵਹੁ ਮਨੀ ਜੋ ਦਵਹੁ ਹਰਿ ਸਿਖ ਤੁ ਗੁਰ ਮਤਿ ਜੇਤਾ ॥
੩॥ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਤੁਮਰੀ ਜੋ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਤਿਤੁ ਚੇਲਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹਰਿ ਭਾਵਹੁ ਮਨੂਆ ਪੇਲਾ ॥੪॥੫॥੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਘਰੁ ॥੬॥ ਕਬ ਕੋ ਭਾਲੈ ਘੁੰਘਰੂ ਤਾਲਾ ਕਬ ਕੋ ਬਜਾਵੈ ਰਬਾਬੁ ॥ ਆਵਤ ਜਾ
ਤ ਬਾਰ ਖਿਨੁ ਲਾਗੈ ਹਉ ਤਬ ਲਗੁ ਸਮਾਰਉ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਐਸੀ ਭਗਤਿ ਬਨਿ
ਆਈ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਜੈਸੇ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਬ ਕੋਊ ਮੇਲੈ ਪੰਚ ਸਤ ਗਾਇਣ ਕਬ ਕੋ ਰਾਗ ਧੁਨਿ ਉਠਾਵੈ ॥ ਮੇਲਤ ਚੁਨਤ
ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਚਸਾ ਲਾਗੈ ਤਬ ਲਗੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੨॥ ਕਬ ਕੋ ਨਾਚੈ ਪਾਵ ਪ
ਸਾਰੈ ਕਬ ਕੋ ਹਾਥ ਪਸਾਰੈ ॥ ਹਾਥ ਪਾਵ ਪਸਾਰਤ ਬਿਲਮੁ ਤਿਲੁ ਲਾਗੈ ਤਬ ਲਗੁ ਮੇ
ਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਸਮ੍ਹਾਰੈ ॥੩॥ ਕਬ ਕੋਊ ਲੋਗਨ ਕਉ ਪਤੀਆਵੈ ਲੋਕਿ ਪਤੀਣੈ ਨਾ ਪਤਿ
ਹੋਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦ ਧਿਆਵਹੁ ਤਾ ਜੈ ਜੈ ਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੪॥੧॥੬॥
ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਮਿ
ਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਬਲਿਆ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਅਗਿਆਨੁ
ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਨ ਨਾਚਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥ ਐਸੇ ਸੰਤ ਮਿਲਹਿ ਮੇਰੇ
ਭਾਈ ਹਮ ਜਨ ਕੇ ਧੋਵਹ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅਨਦਿਨੁ ਹ
ਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਜੋ ਇਛਹੁ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ਫਿਰਿ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥੨॥ ਆ
ਪੇ ਹਰਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬੋਲਿ ਬੁਲਾਇ ॥ ਸੇਈ ਸੰਤ ਭਲੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ
ਜਿਨ ਕੀ ਪਤਿ ਪਾਵਹਿ ਥਾਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਨ ਰਾਜੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਿਉ ਆਖੈ ਤਿਉ
ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਦੀਏ ਹਰਿ ਅਪੁਨੇ ਗੁਣ ਗਾਹਕੁ ਵਣਜਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥੪॥
੧੧॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੮ ਕੇ ਕਾਫੀ ॥੨ ਆਇਆ ਮਰਣੁ ਧੁ
ਰਾਹੁ ਹਉਮੈ ਰੋਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਈਐ ॥੧॥ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਸਾਬਾ

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਿਰਿ ਧੰਧੜੈ ਲਾਇਆ ॥ ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਇ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇਆ ॥੯॥ ਤਉ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖੇ ਤੋ ਮੁ ਆਏ ਮਾਇਆ ॥ ਧੰਧੁ ਅਨੁ ਕਿਰਤਿ ਪੁਰਹ ਫਿਰ ਮਾਇਆ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਖਾਣਾ ਤਿਨਾ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਜੂਐ ਖੇਲਣੁ ਜਗਿ ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਾਰਿਆ ॥੧੧॥ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਜਿਨਾ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੨॥੬੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੮ ॥ ਕਾਫੀ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਤਿਨੀ ਨਾਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਅਨੇਕ ਮਨਮੁਖਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ॥ ਹਉਮੈ ਗਰਬੈ ਗਰਬੁ ਆਪਿ ਖੁਆਈਐ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਖੁਆਈਐ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ਸਚਾ ਪਾਈਐ ॥੪॥੧੩॥੬੫॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾਵਰੀ ॥ ਘਰੁ ੧੬ ਕੇ ੨ ਮਹਲਾ ੪ ਆਸਾਵਰੀ ॥ ਸੁਧੰਗ ॥ ਹਉ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਤਾਇਆ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮਰੈ ਸ੍ਰਵਣੁ ਸਿਮਰਨੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਹਉ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ॥ ਜੈਸੇ ਹੰਸੁ ਸਰਵਰ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਤੈਸੇ ਹਰਿ ਜਨੁ ਕਿਉ ਰਹੈ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ॥੧॥ ਕਿਨਹੂੰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਰਿਦ ਧਾਰਿ ਕਿਨਹੂੰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਮੋਹ ਅਪਮਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਹਰਿ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਵਾਨ ॥੨॥੧੪॥੬੬॥ ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੧੬ ॥ ਮਾਈ ਮੋਰੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਰਾਮੁ ਬਤਾਵਹੁ ਰੀ ਮਾਈ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਜੈਸੇ ਕਰਹਲੁ ਬੇਲਿ ਰੀਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮਰਾ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗ ਬਿਰਕਤੁ ਭਇਓ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਮੀਤ ਕੈ ਤਾਈ ॥ ਜੈਸੇ ਅਲਿ ਕਮਲਾ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਤੈਸੇ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਾਖੁ ਸਰਣਿ ਜਗਦੀਸੁਰ ਪਿਆਰੇ ਮੋਹਿ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ਹਰਿ ਗੁਸਾ

ਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਅਨਦੋ ਹੋਤ ਹੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਨਿਮਖ ਦਿਖਾਈ ॥੨॥੩॥ ੧੨॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਚਉਪਦਾ ॥ ਜਿਨਿ ਲਾਈ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਖਾਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਸੁਖਿ ਬੈਠਾਲੀ ਤਿਸੁ ਭਉ ਬਹੁਤੁ ਦਿਖਾਇਆ
॥ ਭਾਈ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਦੇਖਿ ਬਿਬਾਦੇ ॥ ਹਮ ਆਈ ਵਸਗਤਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੇ ॥੧॥ ਐ
ਸਾ ਦੇਖਿ ਬਿਮੋਹਿਤ ਹੋਏ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸੁਰਦੇਵ ਮਨੁਖਾ ਬਿਨੁ ਸਾਧੂ ਸਭਿ ਧ੍ਰੋਹਨਿ ਧ੍ਰੋ
ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕਿ ਫਿਰਹਿ ਉਦਾਸੀ ਤਿਨ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪੈ ॥ ਇਕਿ ਸੰਚਹਿ ਗਿਰਹੀ
ਤਿਨ੍ਹ ਹੋਇ ਨ ਆਪੈ ॥ ਇਕਿ ਸਤੀ ਕਹਾਵਹਿ ਤਿਨ ਬਹੁਤੁ ਕਲਪਾਵੈ ॥ ਹਮ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਲ
ਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਤਪੁ ਕਰਤੇ ਤਪਸੀ ਭੂਲਾਏ ॥ ਪੰਡਿਤ ਮੋਹੇ ਲੋਭਿ ਸਬਾਏ ॥ ਤ੍ਰੈ
ਗੁਣ ਮੋਹੇ ਮੋਹਿਆ ਆਕਾਸੁ ॥ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਰਾਖੇ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥੁ ॥੩॥ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਹੋਇ
ਵਰਤੀ ਦਾਸਿ ॥ ਕਰ ਜੋੜੇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜੋ ਤੂੰ ਕਹਹਿ ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨ
ਕ ਜਮ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਾ ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਸੂ ਤੇ ਪਿਰਿ ਕੀਨੀ ਵਾਖਿ ॥

ਘਰੁ ੨

ਦੇਰ ਜਿਠਾਣੀ ਮੁਈ ਦੂਖਿ ਸੰਤਾਪਿ ॥ ਘਰ ਕੇ ਜਿਠੇਰੇ ਕੀ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ॥ ਪਿਰਿ ਰਖਿਆ
ਕੀਨੀ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣਿ ॥੧॥ ਸੁਨਹੁ ਲੋਕਾ ਮੈ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਦੁਰਜਨ ਮਾਰੇ ਵੈ
ਰੀ ਸੰਘਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਤਿਆਗੀ
ਹਉਮੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਦੁਤੀਆ ਤਿਆਗੀ ਲੋਗਾ ਰੀਤਿ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਤਿਆਗਿ ਦੁਰਜਨ ਮੀ
ਤ ਸਮਾਨੇ ॥ ਤੁਰੀਆ ਗੁਣੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਪਛਾਨੇ ॥੨॥ ਸਹਜ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਆਸਣੁ ਬਾਧਿ
ਆ ॥ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਜਿਆ ॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥
ਪ੍ਰਿਅ ਸਿਉ ਰਾਤੀ ਧਨ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਰਿ ॥੩॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥
ਜੋ ਸੁਣੇ ਕਮਾਵੈ ਸੋ ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ ॥ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਓਹੁ ਰਹੈ
ਸਮਾਇ ॥੪॥੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿਜ ਭਗਤੀ ਸੀਲਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥

ਰੂਪਿਅਨੂਪਿਪੂਰੀਆਚਾਰਿ॥ਜਿਤੁਗ੍ਰਿਹਿਵਸੈਸੋਗ੍ਰਿਹੁਸੋਭਾਵੰਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈ
ਕਿਨੈਵਿਰਲੈਜੰਤਾ॥੧॥ਸੁਕਰਣੀਕਾਮਣਿਗੁਰਮਿਲਿਹਮਪਾਈ॥ਜਜਿਕਾਜਿਪਰ
ਥਾਇਸੁਹਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਚਰੁਵਸੀਪਿਤਾਕੈਸਾਥਿ॥ਤਿਚਰੁਕੰਤੁਬਹੁਫਿਰੈ
ਉਦਾਸਿ॥ਕਰਿਸੇਵਾਸਤਪੁਰਖੁਮਨਾਇਆ॥ਗੁਰਿਆਣੀਘਰਮਹਿਤਾਸਰਬਸੁਖਪਾਇ
ਆ॥੨॥ਬਤੀਹਸੁਲਖਣੀਸਚੁਸੰਤਤਿਪੂਤ॥ਆਗਿਆਕਾਰੀਸੁਘੜਸਰੂਪ॥ਇ
ਛਪੂਰੇਮਨਕੰਤਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਸੰਤੋਖੀਦੇਰਜੇਠਾਨੀ॥੩॥ਸਭਪਰਵਾਰੈਮਾਹਿ
ਸਰੇਸਟ॥ਮਤੀਦੇਵੀਦੇਵਰਜੇਸਟ॥ਧੰਨੁਸੁਗ੍ਰਿਹੁਜਿਤੁਪ੍ਰਗਟੀਆਇ॥ਜਨਨਾਨਕ
ਸੁਖੇਸੁਖਿਵਿਹਾਇ॥੪॥੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਪੜਤਾਲ॥ ਮਤਾਕ
ਰਉਸੋਪਕਨਨਦੇਈ॥ਸੀਲਸੰਜਮਕੈਨਿਕਟਿਖਲੋਈ॥ਵੇਸਕਰੇਬਹੁਰੂਪਦਿਖਾ
ਵੈ॥ਗ੍ਰਿਹਿਬਸਨਿਨਦੇਈਵਖਿਵਖਿਭਰਮਾਵੈ॥੧॥ਘਰਕੀਨਾਇਕਿਘਰਵਾਸੁਨ
ਦੇਵੈ॥ਜਤਨਕਰਉਉਰਝਾਇਪਰੇਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧੁਰਕੀਭੇਜੀਆਈਆਮਰਿ
॥ਨਉਖੰਡਜੀਤੇਸਭਿਥਾਨਥਨੰਤਰ॥ਤਟਿਤੀਰਥਿਨਛੋਡੈਜੋਗਸੰਨਿਆਸ॥
ਪੜਿਥਾਕੇਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਅਭਿਆਸ॥੨॥ਜਹਬੈਸਉਤਹਨਾਲੇਬੈਸੈ॥ਸ
ਗਲਭਵਨਮਹਿਸਬਲਪ੍ਰਵੇਸੈ॥ਹੋਛੀਸਰਣਿਪਇਆਰਹਣੁਨਪਾਈ॥ਕਹੁਮੀ
ਤਾਹਉਕੈਪਹਿਜਾਈ॥੩॥ਸੁਣਿਉਪਦੇਸੁਸਤਿਗੁਰਪਹਿਆਇਆ॥ਗੁਰਿਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਮੋਹਿਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ਨਿਜਘਰਿਵਸਿਆਗੁਣਗਾਇਅਨੰਤਾ॥ਪ੍ਰ
ਭੁਮਿਲਿਓਨਾਨਕਭਏਅਚਿੰਤਾ॥ਘਰੁਮੇਰਾਇਹਨਾਇਕਿਹਮਾਰੀ॥ਇਹਆ
ਮਰਿਹਮਗੁਰਿਕੀਏਦਰਬਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੪॥੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਪ੍ਰਥਮੇਮਤਾਜਿਪਤ੍ਰੀਚਲਾਵਉ॥ਦੁਤੀਏਮਤਾਦੁਇਮਾਨੁਖਪਹੁਚਾਵਉ॥ਤ੍ਰਿਤੀ
ਏਮਤਾਕਿਛੁਕਰਉਉਪਾਇਆ॥ਮੈਸਭੁਕਿਛੁਛੋਡਿਪ੍ਰਭਤੁਹੀਧਿਆਇਆ॥
॥ਮਹਾਅਨੰਦਅਚਿੰਤਸਹਜਾਇਆ॥ਦੁਸਮਨਦੂਤਮੁਏਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਰਹਾਉ

॥ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਕੀਨੀ ਅਉ ਪਾਵੈ ਸਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦੇਸਾ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੀ
ਸੁ ਤੇਰਾ ਤਾਣਾ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਓਟ ਤੂੰ ਹੈ ਮੇਰਾ ਮਾਣਾ ॥੨॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਛੋਡਿ ਜਾਈਐ ਕੈ ਧਰਿ ਆਨ
ਨਬੀ ਅਤੇ ਗੀਸ ਮਸਾਗਿ ਤੇਰੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕਿਸ ਕੀ ਕਾਣਿ ॥ ਸਾਕਤ ਭੂਲਾ ਫਿਰੈ ਬੇ
ਬਾਣਿ ॥੩॥ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜਨ ਰਾਖਿ ਲੈਹਿ ਸਿਮਰਿ ਲੈ ਆਇ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੀ ਪੈਜ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥੪॥੫॥ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਰਦੇਸੁ ਝਾਗਿ ਸਉਦੇ ਕਉ ਆਇਆ ॥ ਵਸਤੁ ਅਨੂਪ ਸੁਣੀ ਲਾਭਾਇਆ ॥
ਗੁਣ ਰਾਸਿ ਬੰਨਿ ਪਲੈ ਆਨੀ ॥ ਦੇਖਿ ਰਤਨੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਪਟਾਨੀ ॥੧॥ ਸਾਹ ਵਾਪਾਰੀ ਦੁਆਰੈ ਆਏ ॥ ਵਖਰੁ
ਕਾਢਹੁ ਸਉਦਾ ਕਰਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਹਿ ਪਠਾਇਆ ਸਾਹੈ ਪਾਸਿ ॥ ਅਮੋਲ ਰਤਨ ਅਮੋਲਾ ਰਾਸਿ ॥ ਵਿਸਟੁ ਸੁਭਾ
ਈ ਪਾਇਆ ਮੀਤ ॥ ਸਉਦਾ ਮਿਲਿਆ ਨਿਹਚਲ ਚੀਤ ॥੨॥ ਭਉ ਨਹੀ ਤਸਕਰ ਪਉਣ ਨ ਪਾਨੀ ॥ ਸਹਜਿ ਵਿਹਾ
ਝੀ ਸਹਜਿ ਲੈ ਜਾਨੀ ॥ ਸਤ ਕੈ ਖਟਿਐ ਦੁਖੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ਘਰਿ ਲੈ ਆਇਆ ॥੩॥ ਮਿਲਿਆ ਲਾਹਾ
ਭਏ ਅਨੰਦਾ ॥ ਧੰਨੁ ਸਾਹ ਪੂਰੇ ਬਖਸਿੰਦਾ ॥ ਇਹੁ ਸਉਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਪਾਇਆ ॥ ਸਹਲੀ ਖੇਪ ਨਾਨਕੁ ਲੈ ਆ
ਇਆ ॥੪॥੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਨੁ ਅਵਗਨੁ ਮੇਰੋ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਨਹ ਦੇਖਿਓ ਰੂਪ ਰੰਗ ਸੀਗਾਰੋ ॥ ਚਜ ਅਚਾਰ ਕਿਛੁ ਬਿਧਿ
ਨਹੀ ਜਾਨੀ ॥ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਪ੍ਰਿਅ ਸੇਜੈ ਆਨੀ ॥੧॥ ਸੁਨਿਬੋ ਸਖੀ ਕੰਤਿ ਹਮਾਰੋ ਕੀਅਲੋ ਖਸਮਾਨਾ ॥ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿ ਰਾਖਿਓ ਕਰਿ ਅਪੁਨਾ
ਕਿਆ ਜਾਨੈ ਇਹੁ ਲੋਕੁ ਅਜਾਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਹਾਗੁ ਹਮਾਰੋ ਅਬ ਹੁਣਿ ਸੋਹਿਓ ॥ ਕੰਤੁ ਮਿਲਿਓ ਮੇਰੋ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਜੋਹਿਓ ॥ ਆਂਗਨਿ ਮੇਰੈ
ਸੋਭਾ ਚੰਦਾ ॥ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਅਨੰਦਾ ॥੨॥ ਬਸਤ੍ਰ ਹਮਾਰੇ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲਾ ॥ ਸਗਲ ਆਭਰਣ ਸੋਭਾ ਕੰਠਿ ਫੂਲਾ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਪੇਖੀ
ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਾਏ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਦੁਸਟ ਦੂਤ ਕੀ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ॥੩॥ ਸਦ ਖੁਸੀਆ ਸਦਾ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ
ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਉ ਪਿਰਹਿ ਸੀਗਾਰੀ ॥ ਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗਨਿ ਸੰਗਿ ਭਤਾਰੀ ॥੪॥੭॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਕਰਿ ਪੂਜਾ ਕਰਨਾ ॥ ਲੈਤ ਦੇਤ ਉਨੁ ਮੂਕਰਿ ਪ
ਰਨਾ ॥ ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਤੁਮ ਹੈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਾਣਾ ॥ ਤਿਤੁ ਦਰਿ ਤੂੰਹੀ ਹੈ ਪਛੁਤਾਣਾ ॥੧॥
ਐਸੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਡੂਬੇ ਭਾਈ ॥ ਨਿਰਾਪਰਾਧ ਚਿਤਵਹਿ ਬੁਰਿਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤ
ਰਿ ਲੋਭੁ ਫਿਰਹਿ ਹਲਕਾਏ ॥ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ਉਠਾਏ ॥ ਮਾਇਆ ਮੂਠਾ
ਚੇਤੈ ਨਾਹੀ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਬਹੁਤੀ ਰਾਹੀ ॥੨॥ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਘਨੇਰੇ ॥ ਅੰਤਰਿ
ਬਿਖਿਆ ਉਤਰੀ ਘੇਰੇ ॥ ਅਵਰ ਉਪਦੇਸੈ ਆਪਿ ਨ ਬੂਝੈ ॥ ਐਸਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਕ
ਹੀ ਨ ਸੀਝੈ ॥ ਮੂਰਖ ਬਾਮਣ ਪ੍ਰਭੂ ਸਮਾਲਿ ॥ ਦੇਖਤ ਸੁਨਤ ਤੇਰੈ ਹੈ ਨਾਲਿ ॥
॥੩॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਹੋਦੀ ਭਾਗਾ ॥ ਮਾਨੁ ਛੋਡਿ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗਾ ॥੪॥੪੯॥ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ ੫ ਦੂਖ ਰੋਗ ਭਏ ਗਤੁ ਤਨ ਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਭਏ
ਅਨੰਦ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਅਬ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਕਤ ਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਤਪਤਿ ਬੁਝੀ
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਾਇ ॥ ਬਿਨਸਿ ਗਇਓ ਤਾਪ ਸਭ ਸਹਸਾ ਗੁਰੁ ਸੀਤਲੁ ਮਿਲਿਓ ਸਹਜਿ
ਸੁਭਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਾਵਤ ਰਹੇ ਏਕੁ ਇਕੁ ਬੂਝਿਆ ॥ ਆਇ ਬਸੇ ਅਬ ਨਿਹ
ਚਲੁ ਥਾਇ ॥ ਜਗਤੁ ਉਧਾਰਨ ਸੰਤ ਤੁਮਾਰੇ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਰਹੇ ਅਘਾਇ ॥
੨॥ ਜਨਮ ਦੋਖ ਪਰੇ ਮੇਰੇ ਪਾਛੈ ਅਬ ਪਕਰੇ ਨਿਹਚਲ ਸਾਧੂ ਪਾਇ ॥ ਸਹਜ ਧੁਨਿ
ਗਾਵੈ ਮੰਗਲ ਮਨੂਆ ਅਬ ਤਾ ਕਉ ਫੁਨਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥੩॥ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸਮ
ਰਥ ਹਮਾਰੇ ਸੁਖਦਾਈ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕੁ ਓਤਿ
ਪੋਤਿ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਇ ॥੪॥੫੦॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ॥
ਅਗਨੁ ਦੇਵੈ ਬਿਛੁਰਾਵੈ ਨਿੰਦਕੁ ਕਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬਿਸਰਿਆ ਆਪਣ
ਕੀਤਾ ਪਾਵੈ ਨਿੰਦਕੁ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਜੇ ਕੋਈ ਉਸ ਕਾ ਸੰਗੀ ਹੋਵੈ ਨਾਲੇ ਲਏ ਸਿਧਾਵੈ ॥
ਅਣਹੋਦਾ ਅਜਗਰੁ ਭਾਰੁ ਉਠਾਏ ਨਿੰਦਕੁ ਅਗਨੀ ਮਾਹਿ ਜਲਾਵੈ ॥੧॥ ਪਰਮੇ
ਸਰ ਕੈ ਦੁਆਰੈ ਜਿ ਹੋਇ ਬਿਤੀਤੈ ਸੁ ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸ
ਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇ ਬਿਗਸਾਵੈ ॥੨॥੫੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
ਜਉ ਮੈ ਕੀਓ ਸਗਲ ਸੀਗਾਰਾ ॥ ਤਉ ਭੀ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਨ ਪਤੀਆਰਾ ॥ ਅਨਿਕ ਸੁਗੰਧਤ ਤ
ਨ ਮਹਿ ਲਾਵਉ ॥ ਓਹੁ ਸੁਖੁ ਤਿਲੁ ਸਮਾਨਿ ਨਹੀ ਪਾਵਉ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਚਿਤਵਉ ਐਸੀ
ਆਸਾਈ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਦੇਖਤ ਜੀਵਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥੧॥ ਮਾਈ ਕਹਾ ਕਰਉ ਇਹੁ ਮਨੁ
ਨ ਧੀਰੈ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਮ ਬੈਰਾਗੁ ਹਿਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਬਿਭੂਖਨ ਸੁਖ ਬਹੁਤ ਬਿਸੇ
ਖੇ ॥ ਓਇ ਭੀ ਜਾਨਉ ਕਿਤੈ ਨ ਲੇਖੇ ॥ ਪਤਿ ਸੋਭਾ ਅਰੁ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ॥ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸ
ਗਲ ਜਗਤੁ ॥ ਗ੍ਰਿਹੁ ਐਸਾ ਹੈ ਸੁੰਦਰ ਲਾਲਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ਤਾ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਾ ॥੨॥ ਬਿੰ

ਜਨੋ ਭੋਜਨ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਅਤਿ
ਹੁਕਮੁ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਨਹੀ ਧ੍ਰਾਪੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨ ਜਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਮਿਲਬੇ ਇਹੁ
ਦਿਨੁ ਨ ਬਿਹਾਵੈ ॥ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੂ ਤਾ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਸੁਨੀ ਇਹ
ਸੋਇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਨੁ ਤਰਿਓ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਤਿਨਿ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪੂਰੀ ਆਸਾ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਤਾ ਚੂਕੀ ਡੰਝਾ
॥ ਨਾਨਕ ਲਧਾ ਮਨ ਤਨ ਮੰਝਾ ॥੪॥੧੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ
ਪਚਪਦੇ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਤੇਰੀ ਨੀਕੀ ਜਾਤਿ ॥ ਦੁਤੀਆ ਤੇਰੀ ਮਨੀਐ ਪਾਂਤਿ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਆ
ਤੇਰਾ ਸੁੰਦਰ ਥਾਨੁ ॥ ਬਿਗੜ ਰੂਪੁ ਮਨ ਮਹਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੧॥ ਸੋਹਨੀ ਸਰੂਪਿ ਸੁਜਾ
ਣਿ ਬਿਚਖਣਿ ॥ ਅਤਿ ਗਰਬੈ ਮੋਹਿ ਫਕੀ ਤੂੰ ਰਖਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਤਿ ਸੂਚੀ ਤੇਰੀ ਪਾਕ
ਸਾਲਾ ॥ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਪੂਜਾ ਤਿਲਕੁ ਲਾਲਾ ॥ ਗਲੀ ਗਰਬਹਿ ਮੁਖਿ ਗੋਵਹਿ
ਗਿਆਨਾ ॥ ਸਭ ਬਿਧਿ ਖੋਈ ਲੋਭਿ ਸੁਆਨਾ ॥੨॥ ਕਾਪਰ ਪਹਿਰਹਿ ਭੋਗਹਿ ਭੋਗ ॥
ਆਚਾਰ ਕਰਹਿ ਸੋਭਾ ਮਹਿ ਲੋਗ ॥ ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਸੰਗੀ ਖੋਟਾ ਕ੍ਰੋ
ਧੁ ਚੰਡਾਲਾ ॥੩॥ ਅਵਰ ਜੋਨਿ ਤੇਰੀ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥ ਇਸੁ ਧਰਤੀ ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਸਿਕਦਾ
ਰੀ ॥ ਸੁਇਨਾ ਰੂਪਾ ਤੁਝ ਪਹਿ ਦਾਮਾ ॥ ਸੀਲੁ ਬਿਗਾਰਿਓ ਤੇਰਾ ਕਾਮਾ ॥੪॥ ਜਾ ਕਉ ਦ੍ਰਿ
ਸਟਿ ਮਇਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਸਾ ਬੰਦੀ ਤੇ ਲਈ ਛਡਾਇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰ
ਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਫਲ ਓਹ ਕਾਇਆ ॥੫॥ ਸਭਿ ਰੂਪ ਸਭਿ ਸੁਖ ਬਨੇ ਸੋਹਾ
ਗਨਿ ॥ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰਿ ਬਿਚਖਨਿ ਤੂੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੫॥੧੨॥ ੴ ਆਸਾ ਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਵਤ ਦੀਸੈ ਤਿਸੁ ਸਰਪਰ ਮਰਣਾ ॥ ਮੁਆ ਹੋਵੈ ਤਿਸੁ ਨਿਹਚਲੁ ਰਹ
ਣਾ ॥੧॥ ਜੀਵਤ ਮੁਏ ਮੁਏ ਸੇ ਜੀਵੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਵਖਧੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਗੁ
ਰ ਸਬਦੀ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਚੀ ਮਟੁਕੀ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਜਿਸੁ
ਛੂਟੈ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਤਿਸੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥੨॥ ਊਚਾ ਚੜੈ ਸੁ ਪਵੈ ਪਇਆਲਾ ॥

ਧਰਨਿ ਧਰੈ ਤਿਸੁ ਭਉ ਨਹੀ ਕਾਲਾ ॥੩॥ ਭ੍ਰਮ ਤਜਿ ਛੋਡੇ ਤਿਨਿ ਕੇਵਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸੋ ਅਸਥਿਰੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇਆ ॥੪॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕੀਏ ਨਿਹਾਲੁ ॥੫॥੧੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੁਤਰੀ ਤੇਰੀ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਥਾਟੀ ॥ ਜਾਨੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ਹੋਇਗੀ ਮਾਟੀ ॥੧॥ ਮੂਲੁ ਸਮਾਲਹੁ ਅਚੇਤ ਗਵਾਰਾ ॥ ਇਤਨੇ ਕਉ ਤੁਮ੍ਹ ਕਿਆ ਗਰਬੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੀਨਿ ਸੇਰ ਕਾ ਦਿਹਾੜੀ ਮਿਹਮਾਨੁ ॥ ਅਵਰ ਵਸਤੁ ਤੁਝ ਪਾਹਿ ਅਮਾਨ ॥੨॥ ਬਿਸਟਾ ਅਸਤ ਰਕਤੁ ਪਰੇਟੇ ਚਾਮ ॥ ਇਸੁ ਊਪਰਿ ਲੇ ਰਾਖਿਓ ਗੁਮਾਨ ॥੩॥ ਏਕ ਵਸਤੁ ਬੂਝਹਿ ਤਾ ਹੋਵਹਿ ਪਾਕ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਤੂੰ ਸਦਾ ਨਾਪਾਕ ॥੪॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਉ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ॥੫॥੧੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਇਕ ਤੁਕੇ ੨ ॥ ਇਕ ਘੜੀ ਦਿਨਸੁ ਮੋ ਕਉ ਬਹੁਤੁ ਦਿਹਾਰੇ ॥ ਮਨੁ ਨ ਰਹੈ ਕੈਸੇ ਮਿਲਉ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਇਕੁ ਪਲੁ ਦਿਨਸੁ ਮੋ ਕਉ ਕਬਹੁ ਨ ਬਿਹਾਵੈ ॥ ਦਰਸਨ ਕੀ ਮਨਿ ਆਸ ਘਨੇਰੀ ਕੋਈ ਐਸਾ ਸੰਤੁ ਮੋ ਕਉ ਪਿਰਹਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਾਰਿ ਪਹਰ ਚਹੁ ਜੁਗਹ ਸਮਾਨੇ ॥ ਰੈਣਿ ਭਈ ਤਬ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੇ ॥੨॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਮਿਲਿ ਪਿਰਹੁ ਵਿਛੋੜੀ ॥ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਰੋਵੈ ਹਾਥ ਪਛੋੜੀ ॥੩॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਆਤਮੁ ਚੀਨ੍ਹਿ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਮਹਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਾਥੀ ਸੰਗਿ ਸਖਾਈ ॥ ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ਸਿਮਰੀ ਤਹ ਮਉਜੂਦੁ ਜਮੁ ਬਪੁਰਾ ਮੋ ਕਉ ਕਹਾ ਡਰਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਓਟ ਮੈ ਹਰਿ ਕਾ ਤਾਣੁ ॥ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਖਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ਦੀਬਾਣੁ ॥੨॥ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਪੂੰਜੀ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਨੁ ਖਟੀ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਾਹੁ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਇਹ ਮਤਿ ਆਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥੧੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਭੈ ਫਲ ਪਾਈ ॥੧॥ ਮਨ ਕਿਉ ਬੈਰਾਗੁ ਕਰਹਿਗਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪੂਰਾ ॥ ਮਨਸਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਸਭ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਸਦ ਹੀ ਭਰਪੂਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੇ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥

ਹੋਆ ॥ ਪੰਚ ਸਖੀ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਨਾਦੁ ਵਜਾਇਆ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਸੁਖਿ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇਆ ॥੪॥੧੭॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਆਇਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਧਨੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਐਸਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚੀਐ ਭਾਈ ॥ ਭਾਹਿ ਨ ਜਾਲੈ ਜਲਿ ਨਹੀ ਡੂਬੈ ਸੰਗੁ ਛੋਡਿ ਕਰਿ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਖਾਇ ਖਰਚਿ ਮਨੁ ਰਹਿਆ ਅਘਾਇ ॥੨॥ ਸੋ ਸਚੁ ਸਾਹੁ ਜਿਸੁ ਘਰਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਾਣਾ ॥ ਇਸੁ ਧਨ ਤੇ ਸਭੁ ਜਗੁ ਵਰਸਾਣਾ ॥੩॥ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਜਿਸੁ ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਣਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅੰਤਿ ਵਾਰ ਨਾਮੁ ਗਹਣਾ ॥੪॥੧੮॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੈਸੇ ਕਿਰਸਾਣੁ ਬੋਵੈ ਕਿਰਸਾਨੀ ॥ ਕਾਚੀ ਪਾਕੀ ਬਾਢਿ ਪਰਾਨੀ ॥੧॥ ਜੋ ਜਨਮੈ ਸੋ ਜਾਨਹੁ ਮੂਆ ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਭਗਤੁ ਅਸਥਿਰੁ ਹੈ ਥੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਿਨ ਤੇ ਸਰਪਰ ਪਉਸੀ ਰਾਤਿ ॥ ਰੈਣਿ ਗਈ ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਪਰਭਾਤਿ ॥੨॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸੋਇ ਰਹੇ ਅਭਾਗੇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਜਾਗੇ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਈਅਹਿ ਨੀਤ ॥ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲ ਚੀਤ ॥੪॥੧੯॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਤੇਰੈ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥ ਇਛਾ ਪੂਰਕੁ ਰਖੈ ਨਿਦਾਨ ॥੧॥ ਤੂੰ ਮੇਰੋ ਪਿਆਰੋ ਤਾ ਕੈਸੀ ਭੂਖਾ ॥ ਤੂੰ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਲਗੈ ਨ ਦੂਖਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰਾ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥੨॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਤੇਰੈ ਘਰਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹੈ ਨਿਆਉ ॥੩॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਲਾਇਆ ਲਾਗਾ ਸੇਵ ॥੪॥੨੦॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿਕਟਿ ਜੀਅ ਕੈ ਸਦ ਹੀ ਸੰਗਾ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਵਰਤੈ ਰੂਪ ਅਰੁ ਰੰਗਾ ॥੧॥ ਕਰ੍ਹੈ ਨ ਝੁਰੈ ਨਾ ਮਨੁ ਰੋਵਨਹਾਰਾ ॥ ਅਵਿਨਾਸੀ ਅਵਿਗਤੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੇ ਦਾਸਰੇ ਕਉ ਕਿਸ ਕੀ ਕਾਣਿ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਮੀਰਾ ਰਾਖੈ ਆਣਿ ॥੨॥ ਜੋ ਲਉਡਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਆ ਅਜਾਤਿ ॥ ਤਿਸੁ ਲਉਡੇ ਕਉ ਕਿਸ ਕੀ ਤਾਤਿ ॥੩॥ ਵੇਮੁਹਤਾਜਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਕਹਹੁ ਗੁਰ ਵਾਹੁ ॥੪॥੨੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਛੋਡਿ ਹੋਛੈ ਰਸਿ ਮਾਤਾ ॥ ਘਰ ਮਹਿ ਵ
ਸਤੁ ਬਾਹਰਿ ਉਠਿ ਜਾਤਾ ॥੧॥ ਸੁਨੀ ਨ ਜਾਈ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਥਾ ॥ ਰਾਰਿ ਕਰਤ ਝੂ
ਠੀ ਲਗਿ ਗਾਥਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਜਹੁ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਸੇਵ ਬਿਰਾਨੀ ॥ ਐਸੇ ਗੁਨਹ ਅਛਾਦਿਓ
ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੨॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਲੂਕ ਜੋ ਸਦ ਹੀ ਸੰਗੀ ॥ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਸੋ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਮੰਗੀ ॥੩॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਕਰਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੪॥੩੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ॥ ਈਹਾ ਊਹੰ ਉ
ਨ ਸੰਗਿ ਕਾਮੁ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅਵਰੁ ਸਭੁ ਥੋਰਾ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਵੈ ਹਰਿ ਦਰਸ
ਨਿ ਮਨੁ ਮੋਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਲਾਲ ॥ ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਕਮਾਵਤ
ਨਿਹਾਲ ॥੨॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਮਾਨੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੂਠੈ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੩॥ ਨਾਨ
ਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਖਿਆ ਦੀਨ੍ਹ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਚੀਨ੍ਹ ॥੪॥੩੩॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਭਰੇਪੁਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥ ਅਪੁਨਾ ਕਾਰਜੁ ਆਪਿ ਸ
ਵਾਰਿਆ ॥੧॥ ਪੂਰ ਸਮਗ੍ਰੀ ਪੂਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ॥ ਭਰਿਪੁਰਿ ਧਾਰਿ ਰਹੀ ਸੋਭ ਜਾ ਕੀ ॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥ ਜੀਅ ਜੰ
ਤ ਸਭਿ ਤਾ ਕੈ ਹਾਥਿ ॥ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥੩॥ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾ
ਈ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੩੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸ
ਬਦਿ ਬਨਾਵਹੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਸੰਚਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ॥੧॥ ਊਤਮ ਮਤਿ ਮੇਰੈ ਰਿ
ਦੈ ਤੂੰ ਆਉ ॥ ਧਿਆਵਉ ਗਾਵਉ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦਾ ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੋਹਿ ਲਾਗੈ ਨਾਉ ॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਵਨੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥ ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ਸੰਤ ਧੂਰਾਇ ॥੨॥ ਸਭ ਮਹਿ ਜਾ
ਨਉ ਕਰਤਾ ਏਕ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥੩॥ ਦਾਸੁ ਸਗਲ ਕਾ ਛੋਡਿ ਅਭਿ
ਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੪॥੩੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਗਾਸ
ਭਈ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬਿਨਸੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਰੀ ॥੧॥ ਐਸੀ ਗੁਰ

ਮਤਿਪਾਈਅਲੋਭ੍ਰਮਤੂਟਤਪੋਰਅੰਧਕੂਪਮਹਿਨਿਕਸਿਓਮਿਟੇਕੁਟਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਗਮ
ਅਗਾਹਅਗਾਹਿਕਾਸਾਗਰਗੁਨਗੁਰਖੋਜਿਬਿਖੁਤਰੇਤਨਲਗਨੁ॥ਚਰਨਤਰਅੰਧਬਿਖਮਾਇ
ਹਮਾਇਆ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਪਗਾਰੁਸਾਰਗੁਨਦਿਖਾਇਆ॥੨॥ਜਾਪਤਾਪਕਿਛੁਉਕਤਿਨਲੋ
ਗੀਗੁਰਨਾਨਕਸਰਨਗਤਿਤੇਰੀ॥੪॥੨੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਤਿਪਦੇ॥
ਹਰਿਰਸੁਪੀਵਤਸਦਹੀਰਾਤਾ॥ਆਨਰਸਾਖਿਨਮਹਿਲਹਿਜਾਤਾ॥ਹਰਿਰਸਕੇਮਾਤੇਮ
ਨਿਸਦਾਅਨੰਦ॥ਆਨਰਸਾਮਹਿਵਿਆਪੈਚਿੰਦ॥੧॥ਹਰਿਰਸੁਪੀਵੈਅਲਮਸਤੁਮਤਵ
ਰਾ॥ਆਨਰਸਾਸਭਿਹੋਛੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਰਸਕੀਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਹਰਿਰਸੁਸਾਧੂ
ਹਾਟਿਸਮਾਇ॥ਲਾਖਕਰੋਰੀਮਿਲੈਨਕੇਹ॥ਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਤਿਸਹੀਦੇਹਿ॥੨॥ਨਾਨਕ
ਚਾਖਿਭਏਬਿਸਮਾਦੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਤੇਆਇਆਸਾਦੁ॥ਈਤਊਤਕਤਛੋਡਿਨਜਾ
ਇ॥ਨਾਨਕਗੀਧਾਹਰਿਰਸਮਾਹਿ॥੩॥੨੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋ
ਹੁਮਿਟਾਵੈਛੁਟਕੈਦੁਰਮਤਿਅਪੁਨੀਧਾਰੀ॥ਹੋਇਨਿਮਾਣੀਸੇਵਕਮਾਵਹਿਤਾਪ੍ਰੀਤਮ
ਹੋਵਹਿਮਨਿਪਿਆਰੀ॥੧॥ਸੁਣਿਸੁੰਦਰਿਸਾਧੂਬਚਨਉਧਾਰੀ॥ਦੂਖਭੂਖਮਿਟੈਤੇਰੋ
ਸਹਸਾਸੁਖਪਾਵਹਿਤੂੰਸੁਖਮਨਿਨਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਣਪਖਾਰਿਕਰਉਗੁਰਸੇਵਾ
ਆਤਮਸੁਧੁਬਿਖੁਤਿਆਸਨਿਵਾਰੀ॥ਦਾਸਨਕੀਹੋਇਦਾਸਿਦਾਸਰੀਤਾਪਾਵਹਿ
ਸੋਭਾਹਰਿਦੁਆਰੀ॥੨॥ਇਹੀਅਚਾਰਇਹੀਬਿਉਹਾਰਾਆਗਿਆਮਾਨਿਭਗਤਿਹੋਇ
ਤੁਮਾਰੀ॥ਜੋਇਹੁਮੰਤ੍ਰੁਕਮਾਵੈਨਾਨਕਸੋਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥੩॥੨੮॥

[illegible]

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ॥ ਭਈ ਪਰਾਪਤਿ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹੁਰੀਆ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਮਿਲਣ ਕੀ ਇਹ ਤੇਰੀ ਬਰੀਆ ॥ ਅਵਰਿ ਕਾਜ ਤੇਰੈ ਕਿਤੈ ਨ ਕਾਮ ॥ ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ॥੧॥ ਸਰੰਜਾਮਿ ਲਾਗੁ ਭਵਜਲ ਤਰਨ ਕੈ ॥ ਜਨਮੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਾਤ ਰੰਗਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਧਰਮੁ ਨ ਕਮਾਇਆ ॥ ਸੇਵਾ ਸਾਧ ਨ ਜਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਨੀਚ ਕਰੰਮਾ ॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖਹੁ ਸਰਮਾ ॥੨॥੨੯॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਦੂਜਾ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਤੂੰ ਸਾਜਨੁ ਸੰਗੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਕਾਹੇ ਜੀਅ ਡਰਾਹੀ ॥੧॥ ਤੁਮਰੀ ਓਟ ਤੁਮਾਰੀ ਆਸਾ ॥ ਬੈਠਤ ਊਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਤੂੰ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਵਿਕਰਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਹਮ ਤੁਮਰੇ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥੨॥੩੦॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਲੀਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਛਡਾਇ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਾਪੁ ਮੂਆ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਲਾ ਤਾਊ ਕਛੂ ਨ ਬਿਆਪੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ਡਾਕੀ ਕੋ ਚਿਤਿ ਕਛੂ ਨ ਲਾਗੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਨਾਇ ॥੧॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਹੋਏ ਆਪਿ ਸਹਾਇ ॥ ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਨਿਤਿ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਇ ॥੨॥੩੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਉਖਧੁ ਖਾਇਓ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥ ਸੁਖ ਪਾਏ ਦੁਖ ਬਿਨਸਿਆ ਥਾਉ ॥੧॥ ਤਾਪੁ ਗਇਆ ਬਚਨਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਸਭਿ ਮਿਟੇ ਵਿਸੂਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥੨॥੩੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਾਂਛਤ ਨਾਹੀ ਸੁ ਬੇਲਾ ਆਈ ॥ ਬਿਨੁ ਹੁਕਮੈ ਕਿਉ ਬੁਝੈ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਠੰਢੀ ਤਾਤੀ ਮਿਟੀ ਖਾਈ ॥ ਓਹੁ ਨ ਬਾਲਾ ਬੂਢਾ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਾਧ ਸਰਣਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਉ ਪਾਰਿ ਪਰਾਈ ॥੨॥੩੩॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਸਚਾ ਸਚਾ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿ
ਵਾਸਾ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤ ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਕਿਲ
ਵਿਖ ਜਾਹਿ ਸਭੇ ਮਨ ਤੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਰਮਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਪੂਰਨ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ ॥੨॥੩੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਜਾ ਕਾ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਬੇਲੀ
ਦੂਜੇ ਘਰ ਕੇ ਚਉਤੀਸ ॥
॥ ਪੀੜ ਗਈ ਫਿਰਿ ਨਹੀ ਦੁਹੇਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਚਰਨ ਸੰਗਿ ਮੇਲੀ ॥ ਸੂਖ
ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਸੁਹੇਲੀ ॥੧॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਅਤੋਲੀ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ
ਭਈ ਅਮੋਲੀ ॥੨॥੩੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ
ਮਦ ਮਤਸਰ ਏ ਖੇਲਤ ਸਭਿ ਜੂਐ ਹਾਰੇ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਸਚੁ ਇਹ
ਅਪੁਨੈ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਵਾਰੇ ॥੧॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਚੂਕੇ ਸਭਿ ਭਾਰੇ ॥ ਮਿਲਤ ਸੰਗਿ ਭ
ਇਓ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਲੈ ਖਿਨ ਮਹਿ ਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਕੀ ਰੇਨੁ ਹੋਇ ਰਹੈ
ਮਨੂਆ ਸਗਲੇ ਦੀਸਹਿ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਭ ਮਧੇ ਰਵਿਆ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਦਾਨੁ
ਦੇਤ ਸਭਿ ਜੀਅ ਸਮ੍ਹਾਰੇ ॥੨॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਆਪਿ ਇਕੁ ਏਕੈ ਏਕੈ ਹੈ ਸਗਲਾ ਪਾਸਾਰੇ ॥
ਜਪਿ ਜਪਿ ਹੋਏ ਸਗਲ ਸਾਧ ਜਨ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਬਹੁਤੁ ਉਧਾਰੇ ॥੩॥ ਗ
ਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਬਿਅੰਤ ਗੁਸਾਈ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰੇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਗੁਨ
ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰੇ ॥੪॥੩੬॥ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ ੫ ਤੂ ਬਿਅੰਤੁ ਅਵਿਗਤੁ ਅਗੋਚਰੁ ਇਹੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਆਕਾਰੁ ॥ ਕਿਆ
ਹਮ ਜੰਤ ਕਰਹ ਚਤੁਰਾਈ ਜਾਂ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਝੈ ਮਝਾਰਿ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ
ਬਾਲਿਕ ਰਾਖਹੁ ਲੀਲਾ ਧਾਰਿ ॥ ਦੇਹੁ ਸੁਮਤਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅ
ਗਮ ਅਪਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੇ ਜਨਨਿ ਜਠਰ ਮਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਓਹੁ ਰਹਤਾ ਨਾਮ ਅਧਾ
ਰਿ ॥ ਅਨਦੁ ਕਰੈ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮ੍ਹਾਰੈ ਨਾ ਪੋਹੈ ਅਗਨਾਰਿ ॥੨॥ ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਦਾਰਾ ਪ

ਰੰਗਾ ਇਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਿਵਾਰਿਆ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੇਵੀ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਕੈ
ਆਧਾਰਿਆ ॥੩॥ ਗ੍ਰਿਹੁ ਮੰਦਰ ਮਹਲਾ ਜੋ ਦੀਸਹਿ ਨਾ ਕੋਈ ਸੰਗਾਰਿਆ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੀ
ਵਹਿ ਕਲੀ ਕਾਲ ਮਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਿਆ ॥੪॥੩੭॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
ਘਰੁ ॥੩॥ ਰਾਜ ਮਿਲਕ ਜੋਬਨ ਗ੍ਰਿਹ ਸੋਭਾ ਰੂਪਵੰਤੁ ਜੋਆਨੀ ॥ ਬਹੁਤੁ ਦਰਬੁ ਹ
ਸਤੀ ਅਰੁ ਘੋੜੇ ਲਾਲ ਲਾਖ ਬੈ ਆਨੀ ॥ ਆਗੈ ਦਰਗਹਿ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਛੋਡਿ ਚਲੈ ਅ
ਭਿਮਾਨੀ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਏਕ ਬਿਨਾ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਸਦਾ
ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਬਚਿਤ੍ਰ ਸੁੰਦਰ ਆਖਾੜੇ ਰਣ ਮਹਿ ਜਿਤੇ ਪ
ਵਾੜੇ ॥ ਹਉ ਮਾਰਉ ਹਉ ਬੰਧਉ ਛੋਡਉ ਮੁਖ ਤੇ ਏਵ ਬਬਾੜੇ ॥ ਆਇਆ ਹੁਕਮੁ ਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਛੋਡਿ ਚਲਿਆ ਏਕ ਦਿਹਾੜੇ ॥੨॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਜੁਗਤਿ ਬਹੁ ਕਰਤਾ
ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰੈ ਆਪਿ ਨ ਕਮਾਵੈ ਤਤੁ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਨੈ ॥ ਨਾਂਗਾ
ਆਇਆ ਨਾਂਗੋ ਜਾਸੀ ਜਿਉ ਹਸਤੀ ਖਾਕੁ ਛਾਨੈ ॥੩॥ ਸੰਤ ਸਜਨ ਸੁਨਹੁ ਸਭਿ ਮੀਤਾ
ਝੂਠਾ ਏਹੁ ਪਸਾਰਾ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਡੂਬੇ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੁਏ ਗਵਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਮਿ
ਲਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੩੮॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੫ ॥ ਭ੍ਰਮ ਮਹਿ ਸੋਈ ਸਗਲ ਜਗਤ ਧੰਧ ਅੰਧ ॥ ਕੋਊ ਜਾ
ਗੈ ਹਰਿ ਜਨੁ ॥੧॥ ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਮਗਨ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਕੋਊ ਤਿਆਗੈ ਵਿਰਲਾ ॥੨॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਨੂਪ ਹਰਿ ਸੰਤ ਮੰਤ ॥ ਕੋਊ ਲਾਗੈ ਸਾਧੂ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਜਾ
ਗੇ ਗਿਆਨ ਰੰਗਿ ॥ ਵਡਭਾਗੇ ਕਿਰਪਾ ॥੪॥੩੯॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ
੬ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਨਾ ਸੂਖੁ ਸਹਜੁ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਅਪਾ
ਰਾ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਰੇ ਕੋਈ ॥੧॥ ਤੇਰੇ ਜਨ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥ ਮਸਲਤਿ ਮਤਾ
ਸਿਆਨਪ ਜਨ ਕੀ ਜੋ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਪਿਆਰੇ
ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਰੇ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥

ਇਆ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਟੇਕ ਤੁਮਾਰੀ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਕਉ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਤੁਮਾਰੀ ਹੋਈ ਸੇ ਸਾਹ ਭਲੇ ਭਗਵੰਤਾ ॥੩॥ ਭਉ ਭਰਮ ਮੋਹ ਧੋਹ ਸਭਿ ਨਿਕਸੇ ਜਬ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਵਰਤਣਿ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕੀਨਾ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਰੰਗਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੪੦॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ਪਰਾਈ ਆਪਣਾ ਕੀਤਾ ਪਾਵੈ ॥ ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਦਰਗਹ ਢੋਈ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਇ ਪਚਾਵੈ ॥੧॥ ਨਿੰਦਕਿ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕਾਹੂ ਬਾਤੈ ਆਗੈ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਨਿੰਦਕ ਬਪੁਰੇ ਕਾ ਕਿਆ ਓਹੁ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਤਹਾ ਬਿਗੂਤਾ ਜਹ ਕੋਇ ਨ ਰਾਖੈ ਓਹੁ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰਾ ॥੨॥ ਨਿੰਦਕ ਕੀ ਗਤਿ ਕਤਹੂੰ ਨਾਹੀ ਖਸਮੈ ਏਵੈ ਭਾਣਾ ॥ ਜੋ ਜੋ ਨਿੰਦ ਕਰੇ ਸੰਤਨ ਕੀ ਤਿਉ ਸੰਤਨ ਸੁਖੁ ਮਾਨਾ ॥੩॥ ਸੰਤਾ ਟੇਕ ਤੁਮਾਰੀ ਸੁਆਮੀ ਤੂੰ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸਹਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਨਿੰਦਕ ਦੀਏ ਰੁੜਾਈ ॥੪॥੪੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਾਹਰੁ ਧੋਇ ਅੰਤਰੁ ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਦੁਇ ਠਉਰ ਅਪੁਨੇ ਖੋਏ ॥ ਈਹਾ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪਿਆ ਆਗੈ ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ ਰੋਏ ॥੧॥ ਗੋਵਿੰਦ ਭਜਨ ਕੀ ਮਤਿ ਹੈ ਹੋਰਾ ॥ ਵਰਮੀ ਮਾਰੀ ਸਾਪੁ ਨ ਮਰਈ ਨਾਮੁ ਨ ਸੁਨਈ ਡੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਕੀ ਕਿਰਤਿ ਛੋਡਿ ਗਵਾਈ ਭਗਤੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਉ ਤਰਕਨਿ ਲਾਗਾ ਤਤੁ ਜੋਗੁ ਨ ਪਛਾਨੈ ॥੨॥ ਉਘਰਿ ਗਇਆ ਜੈਸਾ ਖੋਟਾ ਢਬੂਆ ਨਦਰਿ ਸਰਾਫਾ ਆਇਆ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਨੈ ਉਸ ਤੇ ਕਹਾ ਛਪਾਇਆ ॥੩॥ ਕੂੜਿ ਕਪਟਿ ਬੰਚਿ ਨਿੰਮੁਨੀਆਦਾ ਬਿਨਸਿ ਗਇਆ ਤਤਕਾਲੇ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਨਾਨਕਿ ਕਹਿਆ ਅਪਨੈ ਹਿਰਦੈ ਦੇਖੁ ਸਮਾਲੇ ॥੪॥੪੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ॥ ਉਦਮੁ ਕਰਤ ਹੋਵੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਚੈ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਪੰਚ ਜਨਾ ਲੇ ਵਸਗਤਿ ਰਾਖੈ ਮਨ ਮਹਿ ਏਕੰਕਾਰੇ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਨਿਰਤਿ ਕਰੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਰਬਾਬੁ ਪਖਾਵਜ ਤਾਲ ਘੁੰਘਰੂ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧੈ ਅਪਨਾ ਪਾਛੈ ਅਵਰ ਰੀਝਾਵੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪੁ ਹਿਰਦੈ ਜਾਪੈ ਮੁਖ ਤੇ ਸਗਲ ਸੁਨਾਵੈ ॥੨॥ ਕਰ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਪਖਾਰੈ ਸੰਤ ਧੂਰਿ ਤਨਿ ਲਾਵੈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰੇ ਗੁਰ ਆਗੈ ਸਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਵੈ ॥੩॥ ਜੋ ਜੋ ਸੁਨੈ ਪੇਖੈ ਲਾਇ ਸਰਧਾ ਤਾ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਭਾਗੈ ॥ ਐਸੀ ਨਿਰਤਿ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੈ ॥੪॥੪੩॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ॥ ਅਧਮ ਚੰਡਾਲੀ ਭਈ ਬ੍ਰਹਮਣੀ ਸੂਦੀ ਤੇ ਸ੍ਰੇਸਟਾਈ ਰੇ ॥ ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸੀ ਸਖਨੀ ਲਹਬਰ ਬੂਝੀ ਖਾਈ ਰੇ ॥੧॥ ਘਰ ਕੀ ਬਿਲਾਈ ਅਵਰ ਸਿਖਾਈ ਮੂਸਾ ਦੇਖਿ ਡਰਾਈ ਰੇ ॥ ਅਜ ਕੈ ਵਸਿ ਗੁਰਿ ਕੀਨੋ ਕੇਹਰਿ ਕੂਕਰ ਤਿਨਹਿ ਲਗਾਈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਝੁ ਥੂਨੀਆ ਛਪਰਾ ਥਾਮਿਆ ਨੀਘਰਿਆ

ਘਰੁ ਪਾਇਆ ਗੋ ॥ ਬਿਨੁ ਜੜੀ ਟੋਲੇ ਜਾ ਕਿਉ ਜਨ ਦਾ ਵਾਖੇ ਵਾ ਅਚਰਜੁ ਆਇਆ ਗੋ ॥
੩॥ ਜਾ ਕਉ ਸੀਚਾ ਦਿਨ ਪਰੁ ਚਨ ਆਗਾਰੁ ਪੀਏ ਨਿਰਨਉ ਪਾਇਆ ਗੋ ॥ ਸਾ ਬਿਨੁ ਬੀਚੇ ਬੈਠੀ
ਬੋਸਿਰ ਤੁਕ ਨੈਨ ਦੇਖਾਲਨੁ ਪਾਇਆ ਗੋ ॥੩॥ ਸੋਈ ਅਜਾਣੁ ਕਹੈ ਮੈ ਜਾਨਾ ਜਾਨਣਹਾ
ਰੁ ਨ ਛਾਨਾ ਗੋ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਅਮਿਉ ਪੀਆਇਆ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਬਿਗਸਾਨਾ ਗੋ ॥੪॥੪॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਬਿਸਾਰੇ ਅਉਗਨ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾ
ਰਿਆ ॥ ਹੋਏ ਕਿਰਪਾਲ ਮਾਤ ਪਿਤ ਨਿਆਈ ਬਾਰਿਕ ਜਿਉ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿਆ ॥੧॥ ਗੁਰਸਿ
ਖ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਿ ॥ ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਮਹਾ ਭਵਜਲ ਤੇ ਅਪਨੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੀਐ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਜ
ਪਹੁ ਜਪੁ ਰਸਨਾ ਨੀਤ ਨੀਤ ਗੁਨ ਗਾਈਐ ॥੨॥ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗਿ
ਦੁਖ ਨਾਠੇ ॥ ਛਿਜੈ ਨ ਜਾਇ ਕਿਛੁ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗਾਠੇ ॥੩॥ ਅੰਤ
ਕਾਲ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਹਾਈ ਇਤ ਉਤ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਮੀਤ ਹੀਤ ਧਨੁ ਮੇਰੈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬ
ਲਿਹਾਰੇ ॥੪॥੫॥
੬॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਤਾ ਭਉ ਕੇਹਾ ਹਉ ਤੁਧੁ
ਬਿਨੁ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਏਕੁ ਤੂੰ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਮੈ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਬਿਖੁ ਦੇ
ਖਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਰਖਿਆ ਕਰਹੁ ਗੁਸਾਈ ਮੇਰੇ ਮੈ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਣਹਿ ਬਿ

ਗਥਾਸਭਅਨਕੀਤੋਤੁਮਕਿਸੁਪਹਿਆਖਿਸੁਣਾਈਐ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਸਭੁਜਗੁਬਉਰਾਇਆ

ਨਾਮੁਮਿਲੈਸੁਖੁਪਾਈਐ॥੨॥ਕਿਆਕਹੀਐਕਿਸੁਆਖਿਸੁਣਾਈਐਜਿਕਹਣਾਸੁਪ੍ਰਭ

ਜੀਪਾਸਿ॥ਸਭੁਕਿਛੁਕੀਤਾਤੇਰਾਵਰਤੈਸਦਾਸਦਾਤੇਰੀਆਸ॥੩॥ਜੇਦੇਹਿਵਡਿਆਈ

ਤਾਤੇਰੀਵਡਿਆਈਇਤਉਤਤੁਝਹਿਧਿਆਉ॥ਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸਦਾਸੁਖਦਾਤੇਮੈਤਾਣੁਤੇ

ਰਾਇਕੁਨਾਉ॥੪॥੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾਠਾ

ਕੁਰਏਹੁਮਹਾਰਸੁਜਨਹਿਪੀਓ॥ਜਨਮਜਨਮਚੂਕੇਭੈਭਾਰੇਦੁਰਤੁਬਿਨਾਸਿਓਭਰਮੁਬੀਓ॥

੧॥ਦਰਸਨੁਪੇਖਤਮੈਜੀਓ॥ਸੁਨਿਕਰਿਬਚਨਤੁਮਾਰੇਸਤਿਗੁਰਮਨੁਤਨੁਮੇਰਾਠਾਰੁਥੀਓ

੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਭਇਓਸਾਧਸੰਗੁਏਹੁਕਾਜੁਤੁਮਆਪਿਕੀਓ॥ਦ੍ਰਿੜੁਕਰਿਚਰਣ

ਗਹੇਪ੍ਰਭਤੁਮਰੇਸਹਜੇਬਿਖਿਆਭਈਖੀਓ॥੨॥ਸੁਖਨਿਧਾਨਨਾਮੁਪ੍ਰਭਤੁਮਰਾਏਹੁਅਬਿ

ਨਾਸੀਮੰਤ੍ਰੁਲੀਓ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਸਤਿਗੁਰਿਦੀਨਾਤਾਪੁਸੰਤਾਪੁਮੇਰਾਬੈਰੁਗੀਓ॥੩॥

ਧੰਨੁਸੁਮਾਣਸਦੇਹੀਪਾਈਜਿਤੁਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੈਮੇਲਿਲੀਓ॥ਧੰਨੁਸੁਕਲਿਜੁਗੁਸਾਧਸੰ

ਗਿਕੀਰਤਨੁਗਾਈਐਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰੁਹੀਓ॥੪॥੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫

ਆਗੈਹੀਤੇਸਭੁਕਿਛੁਹੂਆਅਵਰੁਕਿਜਾਣੈਗਿਆਨਾ॥ਭੂਲਚੂਕਅਪਨਾਬਾਰਿਕੁਬ

ਖਸਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮਭਗਵਾਨਾ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਸਦਾਦਇਆਲਾਮੋਹਿਦੀਨਕ

ਉਰਾਖਿਲੀਆ॥ਕਾਟਿਆਰੋਗੁਮਹਾਸੁਖੁਪਾਇਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮੁਖਿਨਾਮੁਦੀਆ॥

੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਪਾਪਮੇਰੇਪਰਹਰਿਆਬੰਧਨਕਾਟੇਮੁਕਤਭਏ॥ਅੰਧਕੂਪਮਹਾਘੋ

ਰਤੇਬਾਹਪਕਰਿਗੁਰਿਕਾਢਿਲੀਏ॥੨॥ਨਿਰਭਉਭਏਸਗਲਭਉਮਿਟਿਆਰਾਖੇਰਾ

ਖਨਹਾਰੇ॥ਐਸੀਦਾਤਿਤੇਰੀਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕਾਰਜਸਗਲਸਵਾਰੇ॥੩॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਸਾਹਿ

ਬਮਨਿਮੇਲਾ॥ਸਰਣਿਪਇਆਨਾਨਕਸੋਹੇਲਾ॥੪॥੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫

ਤੂੰਵਿਸਰਹਿਤਾਂਸਭੁਕੋਲਾਗੂਚੀਤਿਆਵਹਿਤਾਂਸੇਵਾ॥ਅਵਰੁਨਕੋਊਦੂਜਾਸੂਝੈਸਾ

ਚੇਅਲਖਅਭੇਵਾ॥੧॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਸਦਾਦਇਆਲਾਲੋਗਨਕਿਆਵੇਚਾਰੇ॥

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕਹੁ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ
ਆਧਾਰਾ ਹਾਥ ਦੇਇ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਊਪਰਿ ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤਿਸ ਕਉ ਬਿਪੁ ਨ ਕੋ
ਭਾਖੈ ॥੨॥ ਓਹੋ ਸੁਖੁ ਓਹਾ ਵਡਿਆਈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਤੂੰ ਦਾਨਾ ਤੂੰ ਸਦ ਮਿਹ
ਰਵਾਨਾ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥੩॥ ਤੁਧੁ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ
॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਕੋਈ ਨਾਉ ਨ ਜਾਣੈ ਮੇਰਾ ॥੪॥੧੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ॥ ਖੋਲਿ ਕਿਵਾਰ
ਦਿਖਾਲੇ ਦਰਸਨੁ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਈਐ ॥੧॥ ਮਿਲਉ ਪਰੀਤਮ ਸੁਆਮੀ ਅ
ਪੁਨੇ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਹਰਉ ਰੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਰਿਦੈ ਅਰਾਧਿਆ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰ
ਉ ਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਪਾਵਕ ਸਾਗਰ ਭਏ ਹਰਖ ਸੋਗ ਮਹਿ ਬਸਨਾ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ਭਇਆ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਪਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ॥੨॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਥਾ
ਪਿ ਕੀਓ ਸਭੁ ਅਪਨਾ ਕੋਮਲ ਬੰਧਨ ਬਾਂਧਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਏ ਜਨ ਮੁਕਤੇ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ॥੩॥ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ
ਭਾਣਾ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰਾ ਦਾਤੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੪॥੬॥ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੋਹ ਮਲਨ ਨੀਦ ਤੇ ਛੁਟਕੀ ਕਉਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਭਇਓ ਰੀ ॥ ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ
ਤੁਧੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਤੇਰਾ ਆਲਸੁ ਕਹਾ ਗਇਓ ਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਗਾ
ਖਰੋ ਸੰਜਮਿ ਕਉਨ ਛੁਟਿਓ ਰੀ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵ ਅਸੁਰ ਤ੍ਰੈਗੁਨੀਆ ਸਗਲੋ ਭਵਨੁ ਲੁ
ਟਿਓ ਰੀ ॥੧॥ ਦਾਵਾ ਅਗਨਿ ਬਹੁਤੁ ਤ੍ਰਿਣ ਜਾਲੇ ਕੋਈ ਹਰਿਆ ਬੂਟੁ ਰਹਿਓ ਰੀ ॥ ਐ
ਸੋ ਸਮਰਥੁ ਵਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਜਾਤ ਨ ਕਹਿਓ ਰੀ ॥੨॥ ਕਾਜਰ ਕੋਠ ਮ
ਹਿ ਭਈ ਨ ਕਾਰੀ ਨਿਰਮਲ ਬਰਨੁ ਬਨਿਓ ਰੀ ॥ ਮਹਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਗੁਰ ਹਿਰਦੈ ਬਸਿਓ ਅਚਰਜ
ਨਾਮੁ ਸੁਨਿਓ ਰੀ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਨਦਰਿ ਅਵਲੋਕਨ ਅਪੁਨੈ ਚਰਣਿ ਲਗਾਈ ॥ ਪ੍ਰੇ
ਮ ਭਗਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਮਾਈ ॥੪॥੫॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
੧੨॥

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ॥੧੭॥ ਭਾਈਰੇਇਨਨੈਤੈਤਨਿਜੋਤਿਆਸੁਰਿਜਨਬਨੀ
ਤੂੰਅਨਮੋਲਤਿਆ॥੧॥ਕਵਨਬਨੀਰੀਤੇਰੀਲਾਲੀ॥ਕਵਨਰੰਗਿਤੂੰਭਈਗੁਲਾਲੀ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਅਤਿਸੁੰਦਰਿਤੁਮਸੁਹਾਗਾ॥ਤੁਮਘਰਿਲਾਲਨੁਤੁਮਘਰਿਭਾਗੁ॥੨॥
ਤੂੰਸਤਵੰਤੀਤੂੰਪਰਧਾਨਿ॥ਤੂੰਪ੍ਰੀਤਮਭਾਨੀਤੁਹੀਸੁਰਗਿਆਨਿ॥੩॥ਪ੍ਰੀਤਮਭਾਨੀ
ਤਾਂਰੰਗਿਗੁਲਾਲਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਭਦ੍ਰਿਸਟਿਨਿਹਾਲਾ॥੪॥ ਸੁਨਿਰੀਸਖੀਇਹਹਮਰੀ
ਘਾਲਾ॥ਪ੍ਰਭਆਪਿਸੀਗਾਰਿਸਵਾਰਨਹਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥ ॥੫੨॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਦੂਖੁਘਨੋਜਬਹੋਤੇਦੂਰਿ॥ਅਬਮਸਲਤਿਮੋਹਿਮਿਲੀਹ
ਦੂਰਿ॥੧॥ਚੁਕਾਨਿਹੋਰਾਸਖੀਸਹੇਰੀ॥ਭਰਮੁਗਇਆਗੁਰਿਪਿਰਸੰਗਿਮੇਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਨਿਕਟਿਆਨਿਪ੍ਰਿਅਸੇਜਧਰੀ॥ਕਾਣਿਕਢਨਤੇਛੂਟਿਪਰੀ॥੨॥ਮੰਦਰਿਮੇਰੈਸਬਦਿਉ
ਜਾਰਾ॥ਅਨਦਬਿਨੋਦੀਖਸਮੁਹਮਾਰਾ॥੩॥ਮਸਤਕਿਭਾਗੁਮੈਪਿਰੁਘਰਿਆਇਆ
॥ਥਿਰੁਸੋਹਾਗੁਨਾਨਕਜਨਪਾਇਆ॥੪॥੨॥੫੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥
੭॥ ਸਾਚਿਨਾਮਿਮੇਰਾਮਨੁਲਾਗਾ॥ਲੋਗਨਸਿਉਮੇਰਾਠਾਠਾਬਾਗਾ॥੧॥ਬਾਹਰਿਸੂਤੁਸ
ਗਲਸਿਉਮਉਲਾ॥ਅਲਿਪਤੁਰਹਉਜੈਸੇਜਲਮਹਿਕਉਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੁਖਕੀ
ਬਾਤਸਗਲਸਿਉਕਰਤਾ॥ਜੀਅਸੰਗਿਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਧਰਤਾ॥੨॥ਦੀਸਿਆਵਤਹੈਬਹੁ
ਤੁਭੀਹਾਲਾ॥ਸਗਲਚਰਨਕੀਇਹੁਮਨੁਰਾਲਾ॥੩॥ਨਾਨਕਜਨਿਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆ
॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੁਦਿਖਾਇਆ॥੪॥੩॥੫੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਪਾਵਤੁਰਲੀਆਜੋਬਨਿਬਲੀਆ॥ਨਾਮਬਿਨਾਮਾਟੀਸੰਗਿਰਲੀਆ॥੧॥ਕਾਨਕੁੰਡ
ਲੀਆਬਸਤ੍ਰਓਢਲੀਆ॥ਸੇਜਸੁਖਲੀਆਮਨਿਗਰਬਲੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ
ਲੈਕੁੰਚਰੀਆਸਿਰਿਕਨਿਕਛਤਰੀਆ॥ਹਰਿਭਗਤਿਬਿਨਾਲੇਧਰਨਿਗਡਲੀ
ਆ॥੨॥ਰੂਪਸੁੰਦਰੀਆਅਨਿਕਇਸਤਰੀਆ॥ਹਰਿਰਸਬਿਨੁਸਭਿਸੁਆਦਫਿਕਰੀ
ਆ॥੩॥ਮਾਇਆਛਲੀਆਬਿਕਾਰਬਿਖਲੀਆ॥ਸਰਣਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪੁਰਖਦਇਅਲੀਆ

ਥੀਆ ॥੫੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਏਕੁ ਬਗੀਚਾ ਪੇਡ ਘਨ ਕਰਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤਹਾ ਮਹਿ ਫਲਿਆ ॥੧॥ ਐਸਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਗਿਆਨੀ ॥ ਜਾ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥ ਆਸ ਪਾਸਿ ਬਿਖੂਆ ਕੇ ਕੁੰਟਾ ਬੀਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਭਾਈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿੰਚਨਹਾਰੇ ਏਕੈ ਮਾਲੀ ॥ ਖਬਰਿ ਕਰਤੁ ਹੈ ਪਾਤ ਪਤ ਡਾਲੀ ॥੨॥ ਸਗਲ ਬਨਸਪਤਿ ਆਣਿ ਜੜਾਈ ॥ ਸਗਲੀ ਫੂਲੀ ਨਿਫਲ ਨ ਕਾਈ ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਨਾਮੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਰੀ ਤਿਨਿ ਮਾਇਆ ॥੪॥੫॥੫੬॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਜ ਲੀਲਾ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਬਨਾਈ ॥ ਜੋਗੁ ਬਨਿਆ ਤੇਰਾ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈ ॥੧॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਬਨੇ ਤੇਰੈ ਓਲ੍ਹੈ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਪਰਦੇ ਸਤਿਗੁਰ ਖੋਲ੍ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਣੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਮਹਾ ਨਿਰਬਾਣੇ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਜਾਤਾ ਸੋ ਗਿਰਸਤ ਉਦਾਸੀ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਸੋਈ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥੩॥ ਜਾ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਭਨਤਿ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਾ ਪੂਰ ਖਜਾਨਾ ॥੪॥੬॥੫੭॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੀਰਥਿ ਜਾਉ ਤ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੇ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪੂਛਉ ਤ ਮਾਇਆ ਰਾਤੇ ॥੧॥ ਸੋ ਅਸਥਾਨੁ ਬਤਾਵਹੁ ਮੀਤਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਨੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਵੀਚਾਰ ॥ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਉਤਾਰ ॥੨॥ ਗਿਰਸਤ ਮਹਿ ਚਿੰਤ ਉਦਾਸ ਅਹੰਕਾਰ ॥ ਕਰਮ ਕਰਤ ਜੀਅ ਕਉ ਜੰਜਾਰ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨੁ ਵਸਿ ਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੀ ਤਿਨਿ ਮਾਇਆ ॥੪॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਅਸਥਾਨੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੭॥੫੮॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰ ਮਹਿ ਸੂਖ ਬਾਹਰਿ ਫੁਨਿ ਸੂਖਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ਦੂਖਾ ॥੧॥ ਸਗਲ ਸੂਖ ਜਾਂ ਤੂੰ ਚਿਤਿ ਆਂਵੈਂ ॥ ਸੋ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜੋ ਜਨੁ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਢਹੈ ਦੁਖ ਡੇਰਾ ॥੨॥ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ਸੋਈ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਜਾ ਕਾ ਨੀਸਾਨੁ ॥੩॥

ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰੈਮਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੪॥੯॥੫੯

ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਜਹਪਠਾਵਹੁਤਹਤਹਜਾਈ॥ਜੋਤੁਮਦੇਵਹੁ

ਸੋਈਸੁਖੁਪਾਂਈ॥੧॥ਸਦਾਚੇਰੋਗੋਵਿੰਦਗੁਸਾਂਈ॥ਤੁਮ੍ਹਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾ

ਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਰਾਦੀਆਪੈਨਉਖਾਂਈ॥ਤਉਪ੍ਰਸਾਦਿਪ੍ਰਭਸੁਖੀਵਲਾਂਈ॥੨॥

ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਤੁਝੈਧਿਆਈ॥ਤੁਮ੍ਹਰੈਲਵੈਨਕੋਊਲਾਈ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਨਿਤ

ਇਵੈਧਿਆਂਈ॥ਗਤਿਹੋਵੈਸੰਤਹਲਗਿਪਾਂਈ॥੪॥੧੦॥੬੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫

॥ਊਠਤਬੈਠਤਸੋਵਤਧਿਆਈਐ॥ਮਾਰਗਿਚਲਤਹਰੇਹਰਿਗਾਈਐ॥੧॥ਸ੍ਰਵਨ

ਸੁਨੀਜੈਅੰਮ੍ਰਿਤਕਥਾ॥ਜਾਸੁਸੁਨੀਮਨਿਹੋਇਅਨੰਦਾਦੂਖਰੋਗਮਨਸਗਲੇਲਥਾ॥

੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਰਜਿਕਾਮਿਬਾਟਘਾਟਜਪੀਜੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈ॥੨॥

ਦਿਨਸੁਰੈਨਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਈਐ॥ਸੋਜਨੁਜਮਕੀਵਾਟਨਪਾਈਐ॥੩॥ਆਠਪਹਰ

ਜਿਸੁਵਿਸਰਹਿਨਾਹੀ॥ਗਤਿਹੋਵੈਨਾਨਕਤਿਸੁਲਗਿਪਾਈ॥੪॥੧੧॥੬੧॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਸੁਖੁਨਿਵਾਸੁ॥ਭਈਕਲਿਆਣਦੁਖਹੋਵਤਨਾਸੁ

॥੧॥ਅਨਦੁਕਰਹੁਪ੍ਰਭਕੇਗੁਨਗਾਵਹੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਅਪਨਾਸਦਸਦਾਮਨਾਵਹੁ॥੧॥

ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਸਚੁਸਬਦੁਕਮਾਵਹੁ॥ਥਿਰੁਘਰਿਬੈਠੇਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਪਾਵਹੁ॥

੨॥ਪਰਕਾਬੁਰਾਨਰਾਖਹੁਚੀਤਿ॥ਤੁਮਕਉਦੁਖੁਨਹੀਭਾਈਮੀਤ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਤੰਤੁ

ਮੰਤੁਗੁਰਿਦੀਨ੍ਹਾ॥ਇਹੁਸੁਖੁਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਚੀਨ੍ਹਾ॥੪॥੧੨॥੬੨॥ ਆਸਾ

ਮਹਲਾ੫ ॥ਜਿਸੁਨੀਚਕਉਕੋਈਨਜਾਨੈ॥ਨਾਮੁਜਪਤਉਹੁਚਹੁਕੁੰਟਮਾਨੈ॥੧॥

ਦਰਸਨੁਮਾਗਉਦੇਹਿਪਿਆਰੇ॥ਤੁਮਰੀਸੇਵਾਕਉਨਕਉਨਨਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਜਾਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਕੋਈ॥ਸਗਲਸ੍ਰਿਸਟਿਉਆਕੇਚਰਣਮਲਿਧੋਈ॥੨॥ਜੋਪ੍ਰਾ

ਨੀਕਾਹੂਨਆਵਤਕਾਮ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਤਾਕੋਜਪੀਐਨਾਮ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਨ

ਸੋਵਤਜਾਗੇ॥ਤਬਪ੍ਰਭਨਾਨਕਮੀਠੇਲਾਗੇ॥੪॥੧੩॥੬੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫

ਦੇਖੌ ਦੇਖੀ ਨੈਨਨਿ ਨਾਰਉ ॥ ਸਚਾ ਸਚਾ ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਉ ॥੧॥ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਗੁਨ
ਗਾਵਉ ਅੰਤ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕੇ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ
ਸਮਿਗ੍ਰੀ ਜਾ ਕੈ ਸੂਤਿ ਪਰੋਈ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿਆ ਸੋਈ ॥੨॥ ਓਪਤਿ ਪਰ
ਲਉ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰਤਾ ॥ ਆਪਿ ਅਲੇਪਾ ਨਿਰਗੁਨੁ ਰਹਤਾ ॥੩॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਅੰਤ
ਰਜਾਮੀ ॥ ਅਨੰਦ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ॥੪॥੧੩॥੬੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਰਹੇ ਭਵਾਰੇ ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਜੀਤੀ ਨਹੀ ਹਾਰੇ ॥੧॥ ਕਿਲਬਿ
ਖ ਬਿਨਾਸੇ ਦੁਖ ਦਰਦ ਦੂਰਿ ॥ ਭਏ ਪੁਨੀਤ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੰ
ਤ ਉਧਾਰਨ ਜੋਗ ॥ ਤਿਸੁ ਭੇਟੇ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗ ॥੨॥ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਗੁਰਿ ਦੀ
ਆ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਥੀਆ ॥੩॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਬੁਧਿ ॥੪॥੧੪॥੬੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਿਟੀ ਤਿਆ
ਸ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰੇ ॥ ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਅਘ ਕਟੇ ਘਨੇਰੇ ॥੧॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦੁ ਘ
ਨਾ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨ
ਸਿਓ ਮਨ ਕਾ ਮੂਰਖੁ ਢੀਠਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਭਾਣਾ ਲਾਗਾ ਮੀਠਾ ॥੨॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੇ ਚਰਣ ਗਹੇ ॥ ਕੋਟਿ
ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਲਹੇ ॥੩॥ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਇਹੁ ਸਫਲੁ ਭਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕ
ਰੀ ਮਇਆ ॥੪॥੧੫॥੬੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਸਦ ਸਦਾ ਸ
ਮ੍ਹਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕੇਸ ਸੰਗਿ ਝਾਰੇ ॥੧॥ ਜਾਗੁ ਰੇ ਮਨ ਜਾਗਨਹਾਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਅ
ਵਰੁ ਨ ਆਵਸਿ ਕਾਮਾ ਝੂਠਾ ਮੋਹੁ ਮਿਥਿਆ ਪਸਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਿਉ
ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਹੋਇ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥
ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਦੇਵੈ ਨਾਉ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਆਪਿ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਨਾਨ
ਕ ਗੁਰ ਜਾਪਿ ॥੪॥੧੬॥੬੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਪੇ ਪੇਡੁ ਬਿ
ਸਥਾਰੀ ਸਾਖ ॥ ਅਪਨੀ ਖੇਤੀ ਆਪੇ ਰਾਖ ॥੧॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਏਕੈ ਓਹੀ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ

ਇ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਸੂਰੁ ਕਿਰਣਿ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਸੋਈ ਗੁਪ
ਤੁ ਸੋਈ ਆਕਾਰੁ ॥੨॥ ਸਰਗੁਣ ਨਿਰਗੁਣ ਥਾਪੈ ਨਾਉ ॥ ਦੁਹ ਮਿਲਿ ਏਕੈ ਕੀਨੋ ਠ
ਉ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਖੋਇਆ ॥ ਅਨਦ ਰੂਪੁ ਸਭੁ ਨੈਨ ਅਲੋਇ
ਆ ॥੪॥੫੭॥੧੦੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਉਕਤਿ ਸਿਆਨਪ ਕਿਛੂ
ਨ ਜਾਨਾ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨਾ ॥੧॥ ਮੈ ਨਿਰਗੁਨ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਕਰਨ
ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਪ੍ਰਭ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਅਗਿਆਨ ਅਵੀਚਾਰੀ ॥
ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਆਸ ਮਨਿ ਧਾਰੀ ॥੨॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਮ ਨ ਸਾਧਾ ॥ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ
ਕਾ ਮਨਹਿ ਅਰਾਧਾ ॥੩॥ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਨਾ ਮਤਿ ਮੇਰੀ ਥੋਰੀ ॥ ਬਿਨਵਤਿ ਨਾਨਕ
ਓਟ ਪ੍ਰਭ ਤੋਰੀ ॥੪॥੫੮॥੧੦੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਖਰ
ਦੁਇ ਇਹ ਮਾਲਾ ॥ ਜਪਤ ਜਪਤ ਭਏ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥੧॥ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਹੁ ਸਰਣਾਈ ਮੋ ਕਉ ਦੇਹੁ ਹਰੇ ਹਰਿ ਜਪਨੀ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਮਾਲਾ ਉਰ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਦੂਖੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥
੨॥ ਹਿਰਦੈ ਸਮਾਲੈ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਇਤ ਉਤ ਕਤਹਿ ਨ ਡੋਲੈ ॥
੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਰਾਚੈ ਨਾਇ ॥ ਹਰਿ ਮਾਲਾ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਜਾਇ ॥੪॥੫੯॥੧੧੦॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਹੋਇ ॥ ਤਿ
ਸੁ ਜਨ ਲੇਪੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਦ ਹੀ ਮੁਕਤਾ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕ
ਰੈ ਸੋਈ ਭਲ ਜਨ ਕੈ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਦਾਸ ਕੀ ਜੁਗਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ
ਤਿਆਗਿ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਹਾ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥੨॥ ਨਾ
ਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਾ ਕੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਚਿੰਤਾ ਸੁਪਨੈ ਨਾਹਿ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ
ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ਭਰਮੁ ਮੋਹੁ ਸਗਲ ਬਿਨਸਾਇਆ ॥੪॥੬੦॥੧੧੧॥ ਆ
ਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਓ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਤਾਂ ਦੂਖੁ ਭਰਮੁ

ਕਹੁਕੈਸੇਨੇਰਾ॥੧॥ਸੁਨਿਸੁਨਿਜੀਵੈਸੋਇਤੁਮਾਰੀ॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਕਉਦੇਹੁ
ਉਧਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਸਿਟਿਗਾਇਆਹੁਖਾਵਿਸਾਰੀਚਿੰਤਾਗਲਿਫਾਹੂਪਾਇਆ
ਜੋਪਿਆਤਿਗੁਰਮੰਤਾ॥੨॥ਸੋਈਸਤਿਸਤਿਹੈਸੋਈ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਰਖੁਕੰਠਿ
ਪਰੋਈ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਉਨੁਉਹਕਰਮਾ॥ਜਾਕੈਮਨਿਵਸਿਆਹਰਿਨਾਮਾ॥੪॥
੨੧॥੭੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਅਹੰਕਾਰਿਵਿਗੂਤੇ॥ਹਰਿਸਿ
ਮਰਨੁਕਰਿਹਰਿਜਨਛੂਟੇ॥੧॥ਸੋਇਰਹੇਮਾਇਆਮਦਮਾਤੇ॥ਜਾਗਤਭਗ
ਤਸਿਮਰਤਹਰਿਰਾਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੋਹਭਰਮਿਬਹੁਜੋਨਿਭਵਾਇਆ॥ਅ
ਸਥਿਰੁਭਗਤਹਰਿਚਰਣਧਿਆਇਆ॥੨॥ਬੰਧਨਅੰਧਕੂਪਗ੍ਰਿਹਮੇਰਾ॥ਮੁਕ
ਤੇਸੰਤਬੁਝਹਿਹਰਿਨੇਰਾ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜੋਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈ॥ਈਹਾਸੁਖੁਆਗੈਗ
ਤਿਪਾਈ॥੪॥੨੨॥੭੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਤੂਮੇਰਾਤਰੰਗੁਹਮਮੀਨਤੁਮਾ
ਰੇ॥ਤੂਮੇਰਾਠਾਕੁਰੁਹਮਤੇਰੈਦੁਆਰੇ॥੧॥ਤੂਮੇਰਾਕਰਤਾਹਉਸੇਵਕੁਤੇਰਾ॥ਸਰ
ਣਿਗਹੀਪ੍ਰਭਗੁਨੀਗਹੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂਮੇਰਾਜੀਵਨੁਤੂਆਧਾਰੁ॥ਤੁਝਹਿਪੇਖਿ
ਬਿਗਸੈਕਉਲਾਰੁ॥੨॥ਤੂਮੇਰੀਗਤਿਪਤਿਤੂਪਰਵਾਨੁ॥ਤੂਸਮਰਥੁ ਮੈ[ਤੇ]ਰਾਤਾਣੁ॥
੩॥ਅਨਦਿਨੁਜਪਉਨਾਮੁਗੁਣਤਾਸਿ॥ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਪਹਿਅਰਦਾਸਿ॥੪॥੨੩॥੭੪॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਰੋਵਨਹਾਰੈਝੂਠੁਕਮਾਨਾ॥ਹਸਿਹਸਿਸੋਗੁਕਰਤਬੇਗਾਨਾ॥੧॥ਕੋ
ਮੂਆਕਾਕੈਘਰਿਗਾਵਨੁ॥ਕੋਰੋਵੈਕੋਹਸਿਹਸਿਪਾਵਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਲਬਿਵਸ
ਥਾਤੇਬਿਰਧਾਨਾ॥ਪਹੁਚਿਨਮੂਕਾਫਿਰਿਪਛੁਤਾਨਾ॥੨॥ਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣਮਹਿਵਰਤੈਸੰ
ਸਾਰਾ॥ਨਰਕਸੁਰਗਫਿਰਿਫਿਰਿਅਉਤਾਰਾ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜੋਲਾਇਆਨਾਮ॥
ਸਫਲਜਨਮੁਤਾਕਾਪਰਵਾਨ॥੪॥੨੪॥੭੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਸੋਇਰ
ਹੀਪ੍ਰਭਖਬਰਿਨਜਾਨੀ॥ਭੋਰੁਭਇਆਬਹੁਰਿਪਛੁਤਾਨੀ॥੧॥ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੇਮਸਹਜਿਮਨਿ
ਅਨਦੁਧਰਉਗੀ॥ਪ੍ਰਭਮਿਲਬੇਕੀਲਾਲਸਾਤਾਤੇਆਲਸੁਕਹਾਕਰਉਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਕਰਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਆਨਿਨਿਸਾਰਿਓ॥ਖਿਸਰਿਗਇਓਭੂਮਿਪਰਿਡਾਰਿਓ॥੨॥ਸਾਦਿ
ਮੋਹਿਲਾਦੀਅਹੰਕਾਰੋ॥ਦੋਸੁਨਾਹੀਪ੍ਰਭਕਰਣੈਹਾਰੋ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਟੇਭਰਮ
ਅੰਧਾਰੋ॥ਨਾਨਕਮੇਲੀਸਿਰਜਣਹਾਰੋ॥੪॥੨੫॥੭੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥
ਚਰਨਕਮਲਕੀਆਸਪਿਆਰੇ॥ਜਮਕੰਕਰਨਸਿਗਏਵਿਚਾਰੇ॥੧॥ਤੂੰਚਿਤਿਆਵ
ਹਿਤੇਰੀਮਇਆ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਸਗਲਰੋਗਖਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਦੂਖਦੇ
ਵਹਿਅਵਰਾਕਉ॥ਪਹੁਚਿਨਸਾਕਹਿਜਨਤੇਰੇਕਉ॥੨॥ਦਰਸਤੇਰੇਕੀਪਿਆਸਮਨਿਲਾ
ਗੀ॥ਸਹਜਿਅਨੰਦਬਸੈਬੈਰਾਗੀ॥੩॥ਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿਸੁਣੀਜੈ॥ਕੇਵਲਨਾਮੁਰਿਦੇਮ
ਹਿਦੀਜੈ॥੪॥੨੬॥੭੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਨੋਮਿਟੇਜੰਜਾਲ॥ਪ੍ਰਭੁ
ਅਪੁਨਾਹੋਆਕਿਰਪਾਲ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭਲੀਬਨੀ॥ਜਾਕੈਗ੍ਰਿਹਿਸਭੁਕਿਛੁਹੈਪੂਰਨੁ
ਸੋਭੇਟਿਆਨਿਰਭੈਧਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ਮਿਟਿਗਈਭੂ
ਖਮਹਾਬਿਕਰਾਲ॥੨॥ਠਾਕੁਰਿਅਪੁਨੈਕੀਨੀਦਾਤਿ॥ਜਲਨਿਬੁਝੀਮਨਿਹੋਈਸਾਂਤਿ॥
੩॥ਮਿਟਿਗਈਭਾਲਮਨੁਸਹਜਿਸਮਾਨਾ॥ਨਾਨਕਪਾਇਆਨਾਮਖਜਾਨਾ॥੪॥੨੭॥੭੮॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਠਾਕੁਰਸਿਉਜਾਕੀਬਨਿਆਈ॥ਭੋਜਨਪੂਰਨਰਹੇਅਘਾਈ॥੧॥
ਕਛੂਨਥੋਰਾਹਰਿਭਗਤਨਕਉ॥ਖਾਤਖਰਚਤਬਿਲਛਤਦੇਵਨਕਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਾਕਾਧਨੀਅਗਮਗੁਸਾਈ॥ਮਾਨੁਖਕੀਕਹੁਕੇਤਚਲਾਈ॥੨॥ਜਾਕੀਸੇਵਾਦਸਅਸਟ
ਸਿਧਾਈ॥ਪਲਕਦਿਸਟਿਤਾਕੀਲਾਗਹੁਪਾਈ॥੩॥ਜਾਕਉਦਇਆਕਰਹੁਮੇਰੇਸੁ
ਆਮੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਨਾਹੀਤਿਨਕਾਮੀ॥੪॥੨੮॥੭੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਜਉਮੈਅ
ਪੁਨਾਸਤਿਗੁਰੁਧਿਆਇਆ॥ਤਬਮੇਰੈਮਨਿਮਹਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੧॥ਮਿਟਿਗਈਗਣ
ਤਬਿਨਾਸਿਉਸੰਸਾ॥ਨਾਮਿਰਤੇਜਨਭਏਭਗਵੰਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਉਮੈਅਪੁਨਾਸਾਹਿਬੁ
ਚੀਤਾ॥ਤਉਭਉਮਿਟਿਓਮੇਰੇਮੀਤਾ॥੨॥ਜਉਮੈਓਟਗਹੀਪ੍ਰਭਤੇਰੀ॥ਤਾਂਪੂਰਨਹੋਈਮਨ
ਸਾਮੇਰੀ॥੩॥ਦੇਖਿਚਲਿਤਮਨਿਭਏਦਿਲਾਸਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰਾਭਰਵਾਸਾ॥੪॥੨੯॥੮੦॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਮੂਸਾ ਲਾਜੁ ਟੁਕਾਈ ॥ ਗਿਰਤ ਕੂਪ ਮਹਿ ਖਾਹਿ ਮਿਠਾਈ ॥
੧॥ ਸੋਚਤ ਸਾਚਤ ਰੈਨਿ ਬਿਹਾਨੀ ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਕੇ ਚਿਤਵਤ ਕਬਹੂ ਨ ਸਿਮਰੈ ਸਾਰਿ
ਗਪਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦ੍ਰੁਮ ਕੀ ਛਾਇਆ ਨਿਹਚਲ ਗ੍ਰਿਹੁ ਬਾਂਧਿਆ ॥ ਕਾਲ ਕੈ ਫਾਂਸਿ ਸਕ
ਤ ਸਰੁ ਸਾਂਧਿਆ ॥੨॥ ਬਾਲੂ ਕਨਾਰਾ ਤਰੰਗ ਮੁਖਿ ਆਇਆ ॥ ਸੋ ਥਾਨੁ ਮੂੜਿ ਨਿਹਚਲੁ ਕ
ਰਿ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿ ਓਹਿ ਰਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇਆ ॥੪॥੫੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੂ ਕਰਤੀ ਕੇਲਾ ॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਮ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਮੇਲੁ
॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੁਮ ਸਭ ਕੋਊ ਲੋਰੈ ॥ ਓਸੁ ਬਿਨਾ ਕੋਊ ਮੁਖੁ ਨਹੀ ਜੋਰੈ ॥੧॥ ਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਕਹਾ ਸ
ਮਾਏ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਤੁਹੀ ਦੁਹੇਰੀ ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੂ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਮਾਹਰਿ ॥ ਉ
ਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੂ ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਹਰਿ ॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੂ ਰਖੀ ਪਪੋਲਿ ॥ ਓਸੁ ਬਿਨਾ ਤੂੰ ਛੁਟਕੀ ਰੋਲਿ
॥੨॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੇਰਾ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੁਮ ਸਾਕੁ ਜਗਤੁ ॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੇਰੀ ਸਭ ਬਿ
ਧਿ ਥਾਟੀ ॥ ਓਸੁ ਬਿਨਾ ਤੂੰ ਹੋਈ ਹੈ ਮਾਟੀ ॥੩॥ ਓਹੁ ਬੈਰਾਗੀ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹੁਕਮੇ ਬਾਧਾ
ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਨਾਨਕ ਥਾਪਿ ॥ ਅਪਨੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ॥੪॥੫੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰਤਾ ਨਾ ਹਮ ਡਰਿਆ ॥ ਨਾ ਓਹੁ ਬਿਨ
ਸੈ ਨਾ ਹਮ ਕੜਿਆ ॥ ਨਾ ਓਹੁ ਨਿਰਧਨੁ ਨਾ ਹਮ ਭੂਖੇ ॥ ਨਾ ਓਸੁ ਦੂਖੁ ਨ ਹਮ ਕੋ ਦੂਖੇ ॥੧॥
ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਊ ਮਾਰਨਵਾਰਾ ॥ ਜੀਅਉ ਹਮਾਰਾ ਜੀਉ ਦੇਨਹਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ ਉਸੁ ਬੰਧ
ਨ ਨਾ ਹਮ ਬਾਧੇ ॥ ਨਾ ਓਸੁ ਧੰਧਾ ਨਾ ਹਮ ਧਾਧੇ ॥ ਨਾ ਉਸੁ ਮੈਲੁ ਨ ਹਮ ਕਉ ਮੈਲਾ ॥ ਓਸੁ ਅ
ਨੰਦੁ ਤ ਹਮ ਸਦ ਕੇਲਾ ॥੨॥ ਨਾ ਉਸੁ ਸੋਚੁ ਨ ਹਮ ਕਉ ਸੋਚਾ ॥ ਨਾ ਉਸੁ ਲੇਪੁ ਨ ਹਮ ਕਉ
ਪੋਚਾ ॥ ਨਾ ਓਸੁ ਭੂਖ ਨ ਹਮ ਕਉ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ॥ ਜਾ ਉਹੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤਾ ਹਮ ਜਚਨਾ ॥੩॥
ਹਮ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਏਕੈ ਓਹੀ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਖੋਏ ਭ੍ਰਮ ਭੰਗਾ ॥
ਹਮ ਓਇ ਮਿਲਿ ਹੋਏ ਇਕ ਰੰਗਾ ॥੪॥੫੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਕਰੀਆ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨੁ ਆਗੈ ਧਰੀਆ ॥ ਪਾਨੀ ਪਖਾ ਕਰਉ ਤਜਿ

ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਜਾਈ ਐਕੁ ਰਬਾਨੁ ॥੧॥ ਸਾਈ ਸੋਹਾਗਣਿ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ॥ ਤਿਸ

ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੀ ਕੀ ਪਨਿਹਾਰਿ ॥ ਉਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਬ

ਸੈ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ॥ ਮਾਥੈ ਭਾਗੁ ਤ ਪਾਵਉ ਸੰਗੁ ॥ ਮਿਲੈ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨੈ ਰੰਗਿ ॥੨॥ ਜਾਪ

ਤਾਪ ਦੇਵਉ ਸਭ ਨੇਮਾ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਅਰਪਉ ਸਭ ਹੋਮਾ ॥ ਗਰਬੁ ਮੋਹੁ ਤਜਿ ਹੋਵਉ ਰੇ

ਨਾ ॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਦੇਖਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈਨਾ ॥੩॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਏਹੀ ਆਰਾਧਉ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ

ਏਹ ਸੇਵਾ ਸਾਧਉ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿੰਦਾ ॥੪॥

੮੪ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦੁ

ਖੁ ਲਗੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਖੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ॥੧

॥ ਸੁਨਹੁ ਮੀਤ ਐਸਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਘਟ ਘਟ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰ

ਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਏ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਿਦੈ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ

ਸਦ ਸੋਭਾਵੰਤ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਭ ਮਿਟੀ ਹੈ ਚਿੰਤ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਇਹੁ ਭਉਜਲੁ ਤ

ਰੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਡਰੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਲੈ

ਸੰਗਾਰੈ ॥੩॥ ਆਪਹੁ ਕੋਈ ਮਿਲੈ ਨ ਭੂਲੈ ॥ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਿਸੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਘੂਲੈ

॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੇਰੈ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਸੰਤ ਓਟ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ॥ ੪॥੫॥ ੫੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ

੫ ॥ ਭੂਪਤਿ ਹੋਇ ਕੈ ਰਾਜੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਅਨਰਥ ਵਿਹਾਝੀ ਮਾਇਆ ॥ ਸੰਚ

ਤ ਸੰਚਤ ਥੈਲੀ ਕੀਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਉਸ ਤੇ ਡਾਰਿ ਅਵਰ ਕਉ ਦੀਨੀ ॥੧॥ ਕਾਚ ਗਗਰੀਆ ਅੰ

ਭ ਮਝਰੀਆ ॥ ਗਰਬਿ ਗਰਬਿ ਉਆਹੂ ਮਹਿ ਪਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇਓ ਭ

ਇਆ ਨਿਹੰਗਾ ॥ ਚੀਤਿ ਨ ਆਇਓ ਕਰਤਾ ਸੰਗਾ ॥ ਲਸਕਰ ਜੋੜੇ ਕੀਆ ਸੰਬਾਹਾ ॥ ਨਿਕਸਿ

ਆ ਫੂਕ ਤ ਹੋਇ ਗਇਓ ਸੁਆਹਾ ॥੨॥ ਊਚੇ ਮੰਦਰ ਮਹਲ ਅਰੁ ਰਾਨੀ ॥ ਹਸਤਿ ਘੋੜੇ ਜੋੜੇ

ਮਨਿ ਭਾਨੀ ॥ ਵਡ ਪਰਵਾਰੁ ਪੂਤ ਅਰੁ ਧੀਆ ॥ ਮੋਹਿ ਪਚੇ ਪਚਿ ਅੰਧਾ ਮੂਆ ॥੩॥ ਜਿ

ਨਹਿ ਉਪਾਹਾ ਤਿਨਹਿ ਬਿਨਾਹਾ ॥ ਰੰਗ ਰਸਾ ਜੈਸੇ ਸੁਪਨਾਹਾ ॥ ਸੋਈ ਮੁਕਤਾ ਤਿਸੁ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ॥

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਜਿਸੁ ਖਸਮੁ ਦਇਆਲਾ ॥੪॥੮੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
ਇਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀ ਘਨੇਰੀ ॥ ਜਉ ਮਿਲੀਐ ਤਉ ਵਧੈ ਵਧੇਰੀ ॥ ਗਲਿ ਚਮੜੀ
ਜਉ ਛੋਡੈ ਨਾਹੀ ॥ ਲਾਗਿ ਛੁਟੋ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪਾਈ ॥੧॥ ਜਗ ਮੋਹਨੀ ਹਮ ਤਿਆਗਿ
ਗਵਾਈ ॥ ਨਿਰਗੁਨੁ ਮਿਲਿਓ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਐਸੀ ਸੁੰਦਰਿ ਮਨ ਕਉ ਮੋਹੈ ॥
ਬਾਟਿ ਘਾਟਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਨਿ ਬਨਿ ਜੋਹੈ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲਾਗੈ ਹੋਇ ਕੈ ਮੀਠੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ਮੈ ਖੋਟੀ ਡੀਠੀ ॥੨॥ ਅਗਰਕ ਉਸ ਕੇ ਵਡੇ ਠਗਾਊ ॥ ਛੋਡਹਿ ਨਾਹੀ ਬਾਪ ਨ ਮਾਊ ॥ ਮੇ
ਲੀ ਅਪਨੇ ਉਨਿ ਲੇ ਬਾਂਧੇ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮੈ ਸਗਲੇ ਸਾਧੇ ॥੩॥ ਅਬ ਮੋਰੈ ਮਨਿ ਭ
ਇਆ ਅਨੰਦ ॥ ਭਉ ਚੂਕਾ ਟੂਟੇ ਸਭਿ ਫੰਦ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਘ
ਰੁ ਸਗਲਾ ਮੈ ਸੁਖੀ ਬਸਾਇਆ ॥੪॥੮੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
ਆਠ ਪਹਰ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੀਆ ਮੀਠਾ ਮਾਨੈ ॥ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਆਧਾਰੁ ॥ ਹੋ
ਇ ਰਹੇ ਸਭ ਕੀ ਪਗ ਛਾਰੁ ॥੧॥ ਸੰਤ ਰਹਤ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਉਆ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥
੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਰਤਣਿ ਜਾ ਕੈ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ॥ ਅਨਦ ਰੂਪ ਕੀਰਤਨੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰੁ
ਜਾ ਕੈ ਏਕ ਸਮਾਨੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨੈ ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਅਘ ਕਾਟਨਹਾ
ਰਾ ॥ ਦੁਖ ਦੂਰਿ ਕਰਨ ਜੀਅ ਕੇ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ਸੂਰਬੀਰ ਬਚਨ ਕੇ ਬਲੀ ॥ ਕਉਲਾ ਬਪੁਰੀ ਸੰ
ਤੀ ਛਲੀ ॥੩॥ ਤਾ ਕਾ ਸੰਗੁ ਬਾਛਹਿ ਸੁਰਿ ਦੇਵ ॥ ਅਮੋਘ ਦਰਸੁ ਸਫਲ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ॥
ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਮੋਹਿ ਸੰਤਹ ਟਹਲ ਦੀਜੈ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥੪॥੮੭॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਗਲ ਸੂਖ ਜਪਿ ਏਕੈ ਨਾਮ ॥ ਸਗਲ ਧਰਮ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾ
ਮ ॥ ਮਹਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਾਧ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥ ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗੁ ॥੧॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਓਇ ਆਨ
ਦ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਵਰਤ ਨੇਮ ਮਜਨ ਤਿਸੁ ਪੂਜਾ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਤਿਨਿ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਨੀਜਾ ॥ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ਜਾ ਕਾ
ਨਿਰਮਲ ਥਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੨॥ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਸੋ ਜਨੁ ਸਗਲੇ ਭਵਨ ॥

ਤਿਤੁ ਪੁਨੀਤ ਤਾ ਕੀ ਪਗ ਰੇਨਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੂਠੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕ
ਥਨੁ ਨ ਜਾਇਆ ॥੩॥ ਆਠ ਪਹਰ ਕਰ ਜੋੜਿ ਧਿਆਵਉ ॥ ਉਨ ਸਾਧਾ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਉ ॥
ਮੋਹਿ ਗਰੀਬ ਕਉ ਲੇਹੁ ਰਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਆਇ ਪਏ ਸਰਣਾਇਆ ॥੪॥੮੧॥ ੩੦॥ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਉਦਕ ਇਸਨਾਨੀ ॥ ਸਦ ਹੀ ਭੋਗੁ ਲਗਾਇ ਸੁ
ਗਿਆਨੀ ॥ ਬਿਰਥਾ ਕਾਹੂ ਛੋਡੈ ਨਾਹੀ ॥ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਤਿਸੁ ਲਾਗਹ ਪਾਈ ॥੧॥ ਸਾਲਗਿ
ਰਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਸੇਵਾ ॥ ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਬੰਦਨ ਦੇਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘੰਟਾ ਜਾ ਕਾ ਸੁਨੀਐ ਚਹੁ
ਕੁੰਟ ॥ ਆਸਨੁ ਜਾ ਕਾ ਸਦਾ ਬੈਕੁੰਠ ॥ ਜਾ ਕਾ ਚਵਰੁ ਸਭ ਊਪਰਿ ਝੂਲੈ ॥ ਤਾ ਕਾ ਧੂਪੁ ਸ
ਦਾ ਪਰਫੁਲੈ ॥੨॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੰਪਟੁ ਹੈ ਰੇ ਜਾ ਕਾ ॥ ਅਭਗ ਸਭਾ ਸੰਗਿ ਹੈ ਸਾਧਾ ॥੩॥ ਆਰ
ਤੀ ਕੀਰਤਨੁ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥ ਮਹਿਮਾ ਸੁੰਦਰ ਸਦਾ ਬਿਅੰਤ ॥ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ
ਤਿਸ ਹੀ ਲਹਨਾ ॥ ਸੰਤ ਚਰਨ ਓਹੁ ਆਇਓ ਸਰਨਾ ॥ ਹਾਥਿ ਚੜਿਓ ਹਰਿ ਸਾਲਗਿ
ਰਾਮੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੪॥੮੨॥ ੩੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦਾ ॥ ਜਿਹ ਪੈਡੈ ਲੂ
ਟੀ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥ ਸੋ ਮਾਰਗੁ ਸੰਤਨ ਦੂਰਾਰੀ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੈ ਸਾਚੁ ਕਹਿਆ ॥ ਨਾਮ ਤੇਰੇ
ਕੀ ਮੁਕਤੇ ਬੀਥੀ ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਦੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਲਾਲਚ ਜਾਗਾਤੀ
ਘਾਟ ॥ ਦੂਰਿ ਰਹੀ ਉਹੁ ਜਨ ਤੇ ਬਾਟ ॥੨॥ ਜਹ ਆਵਟੇ ਬਹੁਤ ਘਨ ਸਾਥ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮ ਕੇ ਸੰਗੀ ਸਾਧ ॥੩॥ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤੁ ਸਭਿ ਲਿਖਤੇ ਲੇਖਾ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਦ੍ਰਿ
ਸਟਿ ਨ ਪੇਖਾ ॥੪॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਵਾਜੇ ਤਾ ਕੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰਾ ॥੫
੫॥੩੨॥੮੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦਾ ੧ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਿਖਾਇਓ ਨਾਮੁ ॥ ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ
ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥ ਬੁਝਿ ਗਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਹਰਿ ਜਸਹਿ ਅਘਾਨੇ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਸਾਰਿਗ
ਪਾਨੇ ॥੧॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਰਨਿ ਪਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ਮਿ
ਟਿਆ ਅੰਧੇਰਾ ਚੰਦੁ ਚੜਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਾਲ ਜਵੇਹਰ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਜ
ਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦੁ ਪੀਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥੪

੯੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੭ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਨਿਤ ਧਿਆਈ ॥ ਸੰ
ਗੀ ਸਾਥੀ ਸਗਲ ਤਰਾਂਈ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਹੈ ਨਾਲੇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਤਿਸੁ
ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਮੀਠਾ ਲਾਗੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਨਕੁ ਮਾਂਗੈ ॥
੨॥੪੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਤਰਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾ
ਮੁ ਮਨਹਿ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰਦੇਵ ਪਿਆਰੇ ॥ ਪੂਜਹਿ ਸੰਤ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਭਾਗੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਾ ਥਿਰੁ ਸੋ
ਹਾਗੁ ॥੨॥੪੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੀਠੀ ਆਗਿਆ ਪਿਰ ਕੀ ਲਾਗੀ ॥
ਸਉਕਨਿ ਘਰ ਕੀ ਕੰਤਿ ਤਿਆਗੀ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਸੋਹਾਗਨਿ ਸੀਗਾਰਿ ਕਰੀ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਕੀ ਤ
ਪਤਿ ਹਰੀ ॥੧॥ ਭਲੋ ਭਇਓ ਪ੍ਰਿਅ ਕਹਿਆ ਮਾਨਿਆ ॥ ਸੂਖੁ ਸਹਜੁ ਇਸੁ ਘਰ ਕਾ
ਜਾਨਿਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਬੰਦੀ ਪ੍ਰਿਅ ਖਿਜਮਤਿਦਾਰ ॥ ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਗਮ ਅ
ਪਾਰ ॥ ਲੇ ਪਖਾ ਪ੍ਰਿਅ ਝਲਉ ਪਾਏ ॥ ਭਾਗਿ ਗਏ ਪੰਚ ਦੂਤ ਲਾਵੇ ॥੨॥ ਨਾ ਮੈ ਕੁਲੁ
ਨਾ ਸੋਭਾਵੰਤ ॥ ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਕਿਉ ਭਾਨੀ ਕੰਤ ॥ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਗਰੀਬ ਨਿਮਾਨੀ ॥ ਕੰਤ
ਪਕਰਿ ਹਮ ਕੀਨੀ ਰਾਨੀ ॥੩॥ ਜਬ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਾਜਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜੁ ਮੇਰਾ
ਧਨੁ ਸੋਹਾਗਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੋਰੀ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥
੪॥੧॥੪੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਥੈ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੂਰਿ ॥ ਬੋਲੈ
ਕਉੜਾ ਜਿਹਬਾ ਕੀ ਫੂੜਿ ॥ ਸਦਾ ਭੂਖੀ ਪਿਰੁ ਜਾਨੈ ਦੂਰਿ ॥੧॥ ਐਸੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਇ
ਕ ਰਾਮਿ ਉਪਾਈ ॥ ਉਨਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਖਾਇਆ ਹਮ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾ
ਇ ਠਗਉਲੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜੋਹਿਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹਾਦੇਉ ਮੋਹਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਸੇ ਸੋਹਿਆ ॥੨॥ ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਪੁਨਹਚਰਨਾ ॥ ਤਟ ਤੀਰਥ ਭਵੇ ਸ
ਭ ਧਰਨਾ ॥ ਸੇ ਉਬਰੇ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਭੋ ਜਗੁ ਬਾਧਾ ॥
ਹਉਮੈ ਪਚੈ ਮਨਮੁਖ ਮੂਰਾਖਾ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਹਮ ਰਾਖਾ ॥੪॥੪੫॥
੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਰਬ ਦੂਖ ਜਬ ਬਿਸਰਹਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਕਾਮਿ ਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੧॥ ਸੰਤ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੈ ਨਾਇ ਲਾਏ ਸਰਬ ਸੂਖ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੀ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਗਿ ਹੋਵਤ ਕਉ ਜਾਨਤ ਦੂਰਿ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਮਰਤਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਝੂਰਿ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ਤਿਸੁ ਚਿਤਵਤ ਨਾਹਿ ॥ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਜਾਹਿ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹੁ ਏਕ ॥ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਟੇਕ ॥੪॥੯੭॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਹਰਿਆ ॥ ਕਲਮਲ ਦੋਖ ਸਗਲ ਪਰਹਰਿਆ ॥੧॥ ਸੋਈ ਦਿਵਸੁ ਭਲਾ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੇ ਪੂਜੇ ਪੈਰ ॥ ਮਿਟੇ ਉਪਦ੍ਰਹ ਮਨ ਤੇ ਬੈਰ ॥੨॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮਿਲਿ ਝਗਰੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸਭਿ ਵਸਗਤਿ ਆਇਆ ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਊਪਰਿ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੪॥੯੮॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗਾਵਿ ਲੇਹਿ ਤੂ ਗਾਵਨਹਾਰੇ ॥ ਜੀਅ ਪਿੰਡ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੇ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ॥ ਅਵਰ ਕਾਹੂ ਪਹਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜਾਵਹਿ ॥੧॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਅਨੰਦੀ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਾਪੀਐ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਸੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਵਾਸੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਾ ਦਾਨੁ ਨਿਖੁਟੈ ਨਾਹੀ ॥ ਭਲੀ ਭਾਤਿ ਸਭ ਸਹਜਿ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕੀ ਬਖਸ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ॥ ਮਨਿ ਵਾਸਾਈਐ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥੨॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਗ੍ਰਿਹ ਜਾ ਕੈ ਪੂਰਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਦੂਖ ਨ ਝੂਰਨ ॥ ਓਟਿ ਗਹੀ ਨਿਰਭਉ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸੋ ਗੁਨ ਨਿਧਿ ਗਾਈਐ ॥੩॥ ਦੂਰਿ ਨ ਹੋਈ ਕਤਹੂ ਜਾਈਐ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਮੰਗੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥੪॥੯੯॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਿਟਿਆ ਤਨ ਕਾ ਦੂਖ ॥ ਮਨ ਸਗਲ ਕਉ ਹੋਆ ਸੂਖੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਨਾਉ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਜਾਉ ॥੧॥

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭਿ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾ
ਈ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਏ ॥ ਮਨ ਚਿੰਤਤ ਸਗਲੇ ਫਲ ਪਾਏ ॥ ਅਗ
ਨਿ ਬੁਝੀ ਸਭ ਹੋਈ ਸਾਂਤਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥੨॥ ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀ
ਨੋ ਥਾਨੁ ॥ ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕੀਨੋ ਮਾਨੁ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਸੇਵਕ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ
ਰਸਨਾ ਚਾਖੇ ॥੩॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪੂਜ ਗੁਰ ਚਰਨਾ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਾ ॥
ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਭਇਆ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਹੋਆ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੬॥੧੦੦॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੈ ਦੀਆ ਭੇਜਿ ॥ ਚਿਰੁ ਜੀਵਨੁ ਉਪਜਿਆ
ਸੰਜੋਗਿ ॥ ਉਦਰੈ ਮਾਹਿ ਆਇ ਕੀਆ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਮਾਤਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਹੁਤੁ ਬਿਗਾਸੁ ॥੧॥
ਜੰਮਿਆ ਪੂਤੁ ਭਗਤੁ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਸਭ ਮਹਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰ ਕਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦਸੀ ਮਾਸੀ ਹੁਕਮਿ ਬਾਲਕ ਜਨਮੁ ਲੀਆ ॥ ਮਿਟਿਆ ਸੋਗੁ ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ਥੀਆ ॥ ਗੁਰ
ਬਾਣੀ ਸਖੀ ਅਨੰਦੁ ਗਾਵੈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੨॥ ਵਧੀ ਵੇਲਿ ਬਹੁ ਪੀੜੀ
ਚਾਲੀ ॥ ਧਰਮ ਕਲਾ ਹਰਿ ਬੰਧਿ ਬਹਾਲੀ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਿਵਾਇ
ਆ ॥ ਭਏ ਅਚਿੰਤ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥੩॥ ਜਿਉ ਬਾਲਕੁ ਪਿਤਾ ਊਪਰਿ
ਕਰੇ ਬਹੁ ਮਾਣੁ ॥ ਬੁਲਾਇਆ ਬੋਲੈ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣਿ ॥ ਗੁਝੀ ਛੰਨੀ ਨਾਹੀ ਬਾਤ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾ
ਨਕੁ ਤੁਠਾ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥੪॥੭॥੧੦੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਰਾਖਿਆ ਦੇ
ਹਾਥ ॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇਆ ਜਨ ਕਾ ਪਰਤਾਪੁ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਜਪੀ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਧਿਆਈ ॥
ਜੀਅ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਗੁਰੂ ਪਹਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਸਾਚੇ ਗੁਰਦੇਵਾ ॥ ਪੂਰਨ
ਹੋਈ ਸੇਵਕ ਸੇਵਾ ॥੨॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜੋਬਨੁ ਰਾਖੈ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਉ ਕੁਰਬਾਨ ॥੩॥੮॥
੧੦੨॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮ ॥ ਕਾਫੀ ॥ ਮੈ ਬੰਦਾ ਬੈ ਖਰੀਦੁ ਸਚੁ
ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਤੇਰਾ ॥੧॥ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੇ ਤੂੰ ਧ
ਣੀ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਅਨ ਟੇਕ ਹੈ ਸੋ ਜਾਣਹੁ ਕਾਚਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾ

ਗੈਕੋਈਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਜਿਸੁਭਉਪ੍ਰਭਕਾਤੇਟਸੀਸੋਚਲੈਹਰਿਭਾਇਆ॥੨॥ਚਤੁਰਾਈਸਿਆ
ਣਪਾਕਿਤੈਕਾਮਿਨਆਈਐ॥ਤੁਠਾਸਾਹਿਬੁਜੋਦੇਵੈਸੋਈਸੁਖੁਪਾਈਐ॥੩॥ਜੇਲਖ
ਕਰਮਕਮਾਈਅਹਿਕਿਛੁਪਵੈਨਬੰਧਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕੀਤਾਨਾਮੁਧਰਹੋਰੁਛੋਡਿਆ
ਧੰਧਾ॥੪॥੧॥੧੦੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਸਰਬਸੁਖਾ
ਮੈਭਾਲਿਆਹਰਿਜੇਵਡੁਨਕੋਈ॥ਗੁਰਤੁਠੇਤੇਪਾਈਐਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸੋਈ॥੧॥ਬ
ਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਸਦਸਦਕੁਰਬਾਣਾ॥ਨਾਮੁਨਵਿਸਰਉਇਕੁਖਿਨੁਚਸਾਇ
ਹੁਕੀਜੈਦਾਨਾ॥ਰਹਾਉ॥ਭਾਗਠੁਸਚਾਸੋਇਹੈਜਿਸੁਹਰਿਧਨੁਅੰਤਰਿ॥ਸੋਛੂਟੈਮਹਾਜਾ
ਲਤੇਜਿਸੁਗੁਰਸਬਦੁਨਿਰੰਤਰਿ॥੨॥ਗੁਰਕੀਮਹਿਮਾਕਿਆਕਹਾਗੁਰੁਬਿਬੇਕਸਤ
ਸਰੁ॥ਓਹੁਆਦਿਜੁਗਾਦੀਜੁਗਹਜੁਗੁਪੂਰਾਪਰਮੇਸਰੁ॥੩॥ਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਸਦ
ਸਦਾਹਰਿਹਰਿਮਨੁਰੰਗੇ॥ਜੀਉਪ੍ਰਾਨਧਨੁਗੁਰੂਹੈਨਾਨਕਕੈਸੰਗੇ॥੪॥੨॥੧੦੪॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਸਾਂਈਅਲਖੁਅਪਾਰੁਭੋਰੀਮਨਿਵਸੈ॥ਦੂਖੁਦ
ਰਦੁਰੋਗੁਮਾਇਮੈਡਾਹਭੁਨਸੈ॥੧॥ਹਉਵੰਞਾਕੁਰਬਾਣੁਸਾਂਈਆਪਣੇ॥ਹੋਵੈਅਨਦੁਘ
ਣਾਮਨਿਤਨਿਜਾਪਣੇ॥ਰਹਾਉ॥ਬਿੰਦਕਗਾਲ੍ਹਿਸੁਣੀਸਚੇਤਿਸੁਧਣੀ॥ਸੁਖੀਹੂੰਸ
ਖੁਪਾਇਮਾਇਨਕੀਮਗਣੀ॥੨॥ਨੈਣਪਸੰਦੋਸੋਇਪੇਖਿਮੁਸਤਾਕਭਈ॥ਮੈਨਿ
ਰਗੁਣਿਮੇਰੀਮਾਇਆਪਿਲੜਿਲਾਇਲਈ॥੩॥ਬੇਦਕਤੇਬਸੰਸਾਰਹਭਾਹੂੰਬਾਹ
ਰਾ॥ਨਾਨਕਕਾਪਾਤਿਸਾਹੁਦਿਸੈਜਾਹਰਾ॥੪॥੩॥੧੦੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਲਾਖਭਗਤਆਰਾਧਹਿਜਪਤੇਪੀਉਪੀਉ॥ਕਵਨਜੁਗਤਿਮੇਲਾਵਉਨਿਰਗੁਣਬਿ
ਖਈਜੀਉ॥੧॥ਤੇਰੀਟੇਕਗੋਵਿੰਦਗੁਪਾਲਦਇਆਲਪ੍ਰਭ॥ਤੂੰਸਭਨਾਕੇਨਾਥਤੇਰੀਸ੍ਰਿਸ
ਟਿਸਭ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਦਾਸਹਾਈਸੰਤਪੇਖਹਿਸਦਾਹਜੂਰਿ॥ਨਾਮਵਿਹੂਣੜਿਆਸੇਮ
ਰਨਿਵਿਸੂਰਿਵਿਸੂਰਿ॥੨॥ਦਾਸਦਾਸੰਤਣਭਾਇਮਿਟਿਆਤਿਨਾਗਉਣੁ॥ਵਿਸਰਿਆ
ਜਿਨਾਨਾਮੁਤਿਨਾੜਾਹਾਲੁਕਉਣੁ॥੩॥ਜੈਸੇਪਸੁਹਰ੍ਹਿਆਉਤੈਸਾਸੰਸਾਰਸਭ॥ਨਾ

ਨਕ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭ ॥੪॥੪॥੧੦੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫

ਸਭੇ ਥੋਕ ਵਿਸਾਰਿ ਇਕਸੁ ਧਿਆਇ ਕਰਿ ॥ ਝੂਠਾ ਲਾਹਿ ਗੁਮਾਨੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰ
ਪਿ ਧਰਿ ॥੧॥ ਆਠ ਪਹਰ ਸਾਲਾਹਿ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ਤੂੰ ॥ ਜੀਵਾਂ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ਕਿਰਪਾ ਕ
ਰਹੁ ਮੂੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਈ ਕੰਮੁ ਕਮਾਇ ਜਿਤੁ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ॥ ਸੋਈ ਲਗੈ ਸਾਚਿ ਜਿਸੁ ਤੂੰ
ਦੇਹਿ ਅਲਾ ॥੨॥ ਜੋ ਨ ਢਹੰਦੋ ਮੂਲਿ ਸੋ ਘਰੁ ਰਾਸਿ ਕਰਿ ॥ ਇਕੋ ਚਿਤਿ ਵਸਾਇ ਕ
ਦੇ ਨ ਜਾਇ ਮਰਿ ॥੩॥ ਤਿਨਾ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮੁ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਅਕ
ਥੁ ਨਾਨਕਿ ਵਖਾਣਿਆ ॥੪॥੫॥੧੦੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਜਿਨ
ਨ ਵਿਸਰੈ ਨਾਮੁ ਸੇ ਕਿਨੇਹਿਆ ॥ ਭੇਦੁ ਨ ਜਾਣਹੁ ਮੂਲਿ ਸਾਂਈ ਜੇਹਿਆ ॥੧॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋ
ਇ ਨਿਹਾਲੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਭੇਟਿਆ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਪਰਸਾਦਿ ਦੁਖੁ ਸਭੁ ਮੇਟਿਆ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਤੇ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਉਧਾਰੇ ਤਿਨ ਖੇ ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਪਿ ਪੂਰੇ ਭਗ
ਤ ਸੇ ॥੨॥ ਜਿਸ ਨੋ ਮੰਨੇ ਆਪਿ ਸੋਈ ਮਾਨੀਐ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪੁਰਖੁ ਪਰਵਾਣੁ ਸਭ ਠਾਈ
ਜਾਨੀਐ ॥੩॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਆਰਾਧਿ ਸਮਾਲੇ ਸਾਹ ਸਾਹ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ
ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ॥੪॥੬॥੧੦੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਪੂਰਿ ਰਹਿ
ਆ ਸ੍ਰਬ ਠਾਇ ਹਮਾਰਾ ਖਸਮੁ ਸੋਇ ॥ ਏਕੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਰਿ ਛਤੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ॥
੧॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਰਾਖਣਹਾਰਿਆ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਨਦਰਿ ਨਿ
ਹਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਾਰੀਐ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ
ਵੁਠਾ ਆਪਿ ਤਿਸੁ ਨ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪਿ ਆਪਣ ਭਾਣਿਆ ॥
ਭਗਤਾ ਕਾ ਸਹਾਈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਜਾਣਿਆ ॥੩॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕਦੇ ਨ ਝੂ
ਰੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਲੋਚਾ ਪੂਰੀਐ ॥੪॥੭॥੧੦੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫

ਕਿਆ ਸੋਵਹਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਗਾਫਲ ਗਹਿਲਿਆ ॥ ਕਿਤੀ ਇਤੁ
ਦਰੀਆਇ ਵੰਞਨਿ ਵਹਦਿਆ ॥੧॥ ਬੋਹਿਥੜਾ ਹਰਿ ਚਰਣ ਮਨ ਚੜਿ ਲੰਘੀਐ ॥

ਆਨਦ ਪਰਮ ਗੁਰ ਣਾਇ ਸਾਧੂ ਸੰਗੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਤੈ ਤਿਤੈ ਗ ਅਨੇਕ ਦਿਨਾ
ਦੈਸੁ ਦ੍ਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਬਿਨੁ ਸਾਰੇ ਸਾਰਿ ਤੁੰਨੇਆ ॥੨॥ ਕਰ ਪਹਨ ਤੇ ਗਸ ਕੰਪਤ
ਨੈਰਚਨ ਆਧਰਨਾ ॥ ਬਿਨਸਿ ਸਗਨ ਤਨ ਛਿਨੁ ਸਰਪਰ ਚਲਣਾ ॥੩॥ ਸਰਣਿ ਬਿ
ਖਟੁ ਸੰਸਾਰੁ ਦ੍ਰਿੜੈ ਪੇਖਿਆ ॥ ਦ੍ਰਿੜੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਪੇਖਿਆ ॥
੪॥੮॥੧੧੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਸੰਗਿ ਕਾਹੇ ਗਰਬੀਐ ॥
ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਭਉਜਲੁ ਤਰਬੀਐ ॥੧॥ ਮੈ ਗਰੀਬ ਸਚੁ ਟੇਕ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂ
ਰੇ ॥ ਦੇਖਿ ਤੁਮਾਰਾ ਦਰਸਨੋ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਜੰਜਾਲੁ ਕਾਜਿ
ਨ ਕਿਤੈ ਗਨੋ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਆਧਾਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਏਹੁ ਧਨੋ ॥੨॥ ਜੇਤੇ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਤੇ
ਤ ਪਛਾਵਿਆ ॥ ਸੁਖ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਿਆ ॥੩॥ ਸਚਾ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾ
ਨੁ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭ ਗਹਰ ਗੰਭੀਰੇ ॥ ਆਸ ਭਰੋਸਾ ਖਸਮ ਕਾ ਨਾਨਕ ਕੇ ਜੀਅਰੇ ॥੪॥੯॥੧੧੧॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ਸਹਜ
ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਕਰ ਜੋੜਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ
ਸੋਇ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤ
ਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਗਿਆਨ ਜੋਗੁ ॥ ਤਿਸਹਿ ਅਰਾਧਿ ਮਨਾ ਬਿਨਾਸੈ ਸਗਲ
ਰੋਗੁ ॥੨॥ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ਰਾਖੈ ਅਗਨਿ ਮਾਹਿ ॥ ਸੀਤਲੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮ
ਰਤ ਤਪਤਿ ਜਾਇ ॥੩॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਣਾ ਨਾਨਕ ਜਨ ਧੂਰਾ ॥ ਕਾਰਜ ਸਗ
ਲੇ ਸਿਧਿ ਭਏ ਭੇਟਿਆ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੪॥੧੦॥੧੧੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ॥ ਹੋਇ ਕਿਰਪਾਲੁ ਦਇਆਲੁ
ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀਐ ॥੧॥ ਆਵਹੁ ਸੰਤਾ ਮਿਲਿ ਹਾਂ ਹਰਿ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀਆ ॥ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਸਿਮਰਹ ਨਾਮੁ ਤਜਿ ਲਾਜ ਲੋਕਾਣੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਨਾਮੁ ਹੋਵੈ
ਅਨਦੁ ਘਣਾ ॥ ਮਿਥਿਆ ਮੋਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਝੂਠੁ ਬਿਨਸਣਾ ॥੨॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਸੰ

ਗਿਨੇਹੁ ਕਹੈ ਨਿ ਵਿਗਛੈ ਧਾਇਆ ਧੰਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਮੁਖੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਗਿਨਿ ਰਿ ਧਿਆ
ਇਆ ॥੩॥ ਜਨ ਅਨੇਕ ਸੁਖ ਕਾਮਿ ਮਾਰਤ ਮਿਟਿ ਜਾ ਵਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕੈ ਸੁਖੁ
ਸੋਇ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਣੀਆ ॥੪॥੧॥੧੧੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਇਕੰਕਾਰੁ ਹੋਇ ਇਗ ਸਕਸਸਾ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਾਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ
ਤਿਸ ਮਾਹਿ ਪਿਆਸਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਧਿਆ ॥ ਖਤ ਤੁਟ ਵੀਚਾਰ ਗੁਰੁ ਸੰਤ ਜਨ ਗੁਰ ਤਾਤੇ ਬਿ ਧਨੁ ਨਾ
ਲੈ ॥ ਧਨਿ ਭਏ ਸਤ੍ਰਿਤ ਸਕਰਾਗੁ ਰਸੁ ਅੰਖਿ ਜਨ ਜਾਗੈ ਗੁਰ ਹਾਉ ॥ ਬੁਧਿ ਗੰਭੀ
ਖੋਜਤੁ ਹੋਏ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਜਾਗੁ ਸਾਚਾ ਹਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਉਚਾਰ ਖਣੁ ਨਾਮੁ ਦਾਪਾ
ਰਹੁ ॥ ਜਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਅਰਪਿਆ ਸੋਈ ਪਤਿ ਵੰਤੋ ॥ ਆਪਨੜੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਿਆ
ਨਿਤ ਕੇਲ ਕਰੰਤੋ ॥੩॥ ਰਸਨ ਗਮਤਿ ਮਨੁ ਜੋ ਪੀਵਤੋ ਬਿਖ ਬੀ ਪਤਿ ਕਮਲੀ
ਰਾਮਿ ਸਾਇ ਇਨਿ ਜੋ ਰਤੇ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥੪॥੨॥੧੧੪॥ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ ੫ ਉਦਮੁ ਕੀਆ ਕਰਾਇਆ ਆਰੰਭੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ
ਜਪੇ ਜਪਿ ਜੀਵਣਾ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੧॥ ਪਾਇ ਪਰਹ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੈ ਜਿ
ਨਿ ਭਰਮੁ ਬਿਦਾਰਿਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਣੀ ਸਚੁ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਆਪਣੇ ਸਚੁ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਦਿਤੀ
ਦਾਤਿ ਸਾ ਪੂਰਨ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਈਅਹਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾ
ਰੀ ॥ ਨੇਮੁ ਨਿਬਾਹਿਓ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੩॥ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਗੁਣ ਗਾਉ ਲਾ
ਭੁ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਦਿਤਾ ॥ ਵਣਜਾਰੇ ਸੰਤ ਨਾਨਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਹੁ ਅਮਿਤਾ ॥੪॥੩॥੧੧੫॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਜਾ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਹੀ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕੇ ਵਡਭਾਗਾ ॥ ਓਹੁ ਸੁਹੇ
ਲਾ ਸਦ ਸੁਖੀ ਸਭੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥੧॥ ਹਮ ਚਾਕਰ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ
ਭਾਰਾ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਗਲ ਬਿਧਿ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ
ਅਉਰੁ ਕੋ ਤਾ ਕਾ ਭਉ ਕਰੀਐ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਮਹਲੁ ਪਾਈਐ ਜਗੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ॥੨॥

ਸੰਗਤਿਤੇਗੀਸੁਖੁਪਾਈਐਮਨਆਗਿਨਿਧਾਨਾ॥ਜਾਕਉਤੁਮਕਿਰਪਾਲਭਏਸੇਵਕ
ਸੇਪਰਵਾਨਾ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਹਰਿਕੀਰਤਨੋਕੋਵਿਰਲਾਪੀਵੈ॥ਵਜਹੁਨਾਨਕਮਿ
ਲੈਏਕੋਨਾਮੁਰਿਦੈਜਪਿਜਪਿਜੀਵੈ॥੪॥੧੪॥੧੧੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਜਾਪ੍ਰਭਕੀਹਉਚੇਰੁਲੀਸੋਸਭਤੇਊਚਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤਾਕਾਕਾਂਢੀਐਥੋ
ਰਾਅਰੁਮੂਚਾ॥੧॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮੇਰਾਧਨੋਸਾਹਿਬਕੀਮਨੀਆ॥ਨਾਮਿਜਿਸੈਕੈਊਜ
ਲੀਤਿਸੁਦਾਸੀਗਨੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵੇਪਰਵਾਹੁਅਨੰਦਮੈਨਾਉਮਾਣਕਹੀਰਾ॥ਰਜੀ
ਧਾਈਸਦਾਸੁਖੁਜਾਕਾਤੂੰਮੀਰਾ॥੨॥ਸਖੀਸਹੇਰੀਸੰਗਕੀਸੁਮਤਿਦ੍ਰਿੜਾਵਉ॥ਸੇਵ
ਹੁਸਾਧੂਭਾਉਕਰਿਤਉਨਿਧਿਹਰਿਪਾਵਉ॥੩॥ਸਗਲੀਦਾਸੀਠਾਕੁਰੈਸਭਕਹਤੀਮੇਰਾ॥
ਜਿਸਹਿਸੀਗਾਰੇਨਾਨਕਾਤਿਸੁਸੁਖਹਿਬਸੇਰਾ॥੪॥੧੫॥੧੧੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਸੰਤਾਕੀਹੋਇਦਾਸਰੀਏਹੁਅਚਾਰਾਸਿਖੁਰੀ॥ਸਗਲਗੁਣਾਗੁਣਊਤਮੋਭਰਤਾਦੂਰਿ
ਨਪੇਖੁਰੀ॥੧॥ਇਹੁਮਨੁਸੁੰਦਰਿਆਪਣਾਹਰਿਨਾਮਿਮਜੀਠੈਰੰਗਿਰੀ॥ਤਿਆਗਿਸਿਆ
ਣਪਚਾਤੁਰੀਤੂੰਜਾਣੁਗੁਪਾਲਹਿਸੰਗਿਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਰਤਾਕਹੈਸੁਮਾਨੀਐਏਹੁ
ਸੀਗਾਰੁਬਣਾਇਰੀ॥ਦੂਜਾਭਾਉਵਿਸਾਰੀਐਏਹੁਤੰਬੋਲਾਖਾਇਰੀ॥੨॥ਗੁਰਕਾਸ
ਬਦੁਕਰਿਦੀਪਕੋਇਹਸਤਕੀਸੇਜਬਿਛਾਇਰੀ॥ਆਠਪਹਰਕਰਜੋੜਿਰਹੁਤਉਭੇਟੈਹ
ਰਿਰਾਇਰੀ॥੩॥ਤਿਸਹੀਚਜੁਸੀਗਾਰੁਸਭੁਸਾਈਰੂਪਿਅਪਾਰਿਰੀ॥ਸਾਈਸੋਹਾਗਣਿ
ਨਾਨਕਾਜੋਭਾਣੀਕਰਤਾਰਿਰੀ॥੪॥੧੬॥੧੧੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਡੀਗਨਡੋਲਾਤਊਲਉਜਉਮਨਕੇਭਰਮਾ॥ਭ੍ਰਮਕਾਟੇਗੁਰਿਆਪਣੈਪਾਏਬਿਸ੍ਰਾ
ਮਾ॥੧॥ਓਇਬਿਖਾਦੀਦੋਖੀਆਤੇਗੁਰਤੇਹੂਟੇ॥ਹਮਛੂਟੇਅਬਉਨਾਤੇਓਇਹਮ
ਤੇਛੂਟੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰਾਤੇਰਾਜਾਨਤਾਤਬਹੀਤੇਬੰਧਾ॥ਗੁਰਿਕਾਟੀਅਗਿਆਨ
ਤਾਤਬਛੁਟਕੇਫੰਧਾ॥੨॥ਜਬਲਗੁਹੁਕਮੁਨਬੂਝਤਾਤਬਹੀਲਉਦੁਖੀਆ॥ਗੁਰਮਿ
ਲਿਹੁਕਮੁਪਛਾਣਿਆਤਬਹੀਤੇਸੁਖੀਆ॥੩॥ਨਾਕੋਦੁਸਮਨੁਦੋਖੀਆਨਾਹੀਕੋਮੰਦਾ॥

ਮ

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰੇ ਨਾਨਕ ਖਸਮੈ ਭਾਵਾਂ ॥੪॥੧੭॥੧੧੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਣਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਉ ॥ ਗਰਹ ਨਿਵਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਅਪਣਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਗੁਰੂ ਵਿਟਹੁ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿ ਸਚੁ ਸੁਆਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗੁਨ ਅਪਸਗੁਨ ਤਿਸ ਕਉ ਲਗਹਿ ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਭਾਵੈ ॥੨॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਜਪ ਤਪ ਜੇਤੇ ਸਭ ਊਪਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸੁ ਪੂਰਨ ਕਾਮੁ ॥੩॥ ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਗਏ ਕੋ ਦਿਸੈ ਨ ਬੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਖੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਥੀਆ ॥੪॥੧੮॥੧੨੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੨ ॥

ਚਿਤਵਉ ਚਿਤਵਉ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਉ ਆਗੈ ਭਾਵਉ ਕਿ ਨ ਭਾਵਉ ॥ ਏਕੁ ਦਾਤਾਰੁ ਸਗਲ ਹੈ ਜਾਚਿਕ ਦੂਸਰ ਕੈ ਪਹਿ ਜਾਵਉ ॥੧॥ ਹਉ ਮਾਗਉ ਆਨ ਲਜਾਵਉ ॥ ਸਗਲ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਏਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕਉਨੁ ਸਮਸਰਿ ਲਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਠਉ ਬੈਸਉ ਰਹਿ ਭਿ ਨ ਸਾਕਉ ਦਰਸਨੁ ਖੋਜਿ ਖੋਜਾਵਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਨਕਾਦਿਕ ਸਨਕ ਸਨੰਦਨ ਸਨਾਤਨ ਸਨਤਕੁਮਾਰ ਤਿਨ ਕਉ ਮਹਲੁ ਦੁਲਭਾਵਉ ॥੨॥ ਅਗਮ ਅਗਮ ਆਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਕੀਮਤਿ ਪਰੈ ਨ ਪਾਵਉ ॥ ਤਾਕੀ ਸਰਣਿ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਕੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਵਉ ॥੩॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦਇਆਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਕਾਟਿਓ ਬੰਧੁ ਗਰਾਵਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਉ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਓ ਤਉ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵਉ ॥੪॥੧॥੧੨੧॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਅੰਤਰਿ ਗਾਵਉ ਬਾਹਰਿ ਗਾਵਉ ਗਾਵਉ ਜਾਗਿ ਸਵਾਰੀ ॥ ਸੰਗਿ ਚਲਨ ਕਉ ਤੋਸਾ ਦੀਨਾ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਕੇ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥੧॥ ਅਵਰ ਬਿਸਾਰੀ ਬਿਸਾਰੀ ॥ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਓ ਮੈ ਏਹੋ ਆਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਖਨਿ ਗਾਵਉ ਸੁਖਿ ਭੀ ਗਾਵਉ ਮਾਰਗਿ ਪੰਥਿ ਸਮਾਰੀ ॥ ਨਾਮ ਦ੍ਰਿੜੁ ਗੁਰਿ ਮਨ ਮਹਿ ਦੀਆ ਮੋਰੀ ਤਿਸਾ ਬੁਝਾਰੀ ॥੨॥ ਦਿਨੁ ਭੀ

ਗਾਵਉ ਗੁਨੀ ਨਿ ਗਾਵਉ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ਮਾਸਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਸਨਾ ਹੀ ॥੩॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਇਹੁ ਦਾਨੁ
ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪਾਵਉ ਸੰਤ ਰੇਨ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ॥ ਸ੍ਰਵਨੀ ਕਥਾ ਨੈਨ ਦਰਸੁ ਪੇਖਉ ਮਸਤਕੁ ਗੁਰ
ਚਰਨਾਗੀ ॥੪॥੧੨੨॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੦ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂੰ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਿ ਮਾ
ਨਹਿ ਤੇ ਪਾਹੁਨ ਦੋ ਦਾਹਾ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਗ੍ਰਿਹ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਸਭ ਮਿਥਿਆ
ਅਸਨਾਹਾ ॥੧॥ ਰੇ ਮਨ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਹੈ ਹਾ ਹਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੇਖੁ ਜੈਸੇ ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ
ਇਕੁ ਰਾਮ ਭਜਨੁ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੇ ਬਸਤਰ ਦੇਹ ਓਢਾਨੇ ਦਿਨ ਦੋਇ ਚਾ
ਰਿ ਭੋਰਾਹਾ ॥ ਭੀਤ ਊਪਰੇ ਕੇਤਕੁ ਧਾਈਐ ਅੰਤਿ ਓਰਕੋ ਆਹਾ ॥੨॥ ਜੈਸੇ ਅੰਭ ਕੁੰਡ
ਕਰਿ ਰਾਖਿਓ ਪਰਤ ਸਿੰਧੁ ਗਲਿ ਜਾਹਾ ॥ ਆਵਗਿ ਆਗਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਉ
ਠਿ ਜਾਸੀ ਮੁਹਤ ਚਸਾਹਾ ॥੩॥ ਰੇ ਮਨ ਲੇਖੈ ਚਾਲਹਿ ਲੇਖੈ ਬੈਸਹਿ ਲੇਖੈ ਲੈਦਾ
ਸਾਹਾ ॥ ਸਦਾ ਕੀਰਤਿ ਕਰਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਉਬਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਓਟਾਹਾ ॥੪॥੧॥੧੨੩॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪੁਸਟ ਬਾਤ ਤੇ ਭਈ ਸੀਧਰੀ ਦੂਤ ਦੁਸ
ਟ ਸਜਨਈ ॥ ਅੰਧਕਾਰ ਮਹਿ ਰਤਨੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਓ ਮਲੀਨ ਬੁਧਿ ਹਛਨਈ ॥੧॥ ਜਉ ਕਿ
ਰਪਾ ਗੋਬਿੰਦ ਭਈ ॥ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਫਲ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮੋਹਿ ਕਿਰਪਨ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨਤ ਸਗਲ ਭਵਨ ਪ੍ਰਗਟਈ ॥ ਸੰਗਿ ਬੈਠਨੋ ਕਹੀ
ਨ ਪਾਵਤ ਹੁਣਿ ਸਗਲ ਚਰਣ ਸੇਵਈ ॥੨॥ ਆਢ ਆਢ ਕਉ ਫਿਰਤ ਢੂੰਢਤੇ ਮ
ਨ ਸਗਲ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਿ ਗਈ ॥ ਏਕੁ ਬੋਲੁ ਭੀ ਖਵਤੋ ਨਾਹੀ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸੀਤਲਈ
॥੩॥ ਏਕ ਜੀਹ ਗੁਣ ਕਵਨ ਬਖਾਨੈ ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਗਮਈ ॥ ਦਾਸੁ ਦਾਸ ਦਾਸ
ਕੋ ਕਰੀਅਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣਈ ॥੪॥੨॥੧੨੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
ਰੇ ਮੂੜ੍ਹੇ ਲਾਹੇ ਕਉ ਤੂੰ ਢੀਲਾ ਢੀਲਾ ਤੋਟੇ ਕਉ ਬੇਗਿ ਧਾਇਆ ॥ ਸ
ਸਤ ਵਖਰੁ ਤੂੰ ਘਿੰਨਹਿ ਨਾਹੀ ਪਾਪੀ ਬਾਧਾ ਰੇਨਾਇਆ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇਰੀ ਆਸਾਇਆ
॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੈ ਏਹਾ ਓਟਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੰਧਣ ਬੈਣ ਸ

ਨਾਇ ਉਧਰਨੁ ਦਰਿ ਨਾਮੁ ਛੋਡਿ ਅਵਰ ਲਪਟਾਇਆ ॥ ਨਿੰਦਾ ਚਿੰਦ ਕਉ ਬਹੁਤੁ ਉਮਾਹਿਓ ਬੂਝੀ ਉਲਟਾਇਆ ॥੨॥ ਪਰਧਨ ਪਰਤਨ ਪਰਤੀ ਨਿੰਦਾ ਅਖਾਧਿ ਖਾਹਿ ਹਰਕਾਇਆ ॥ ਸਾਚ ਧਰਮ ਸਿਉ ਰੁਚਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ਸਤਿ ਸੁਨਤ ਛੋਹਾਇਆ ॥੩॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਠਾਕੁਰ ਭਗਤ ਟੇਕ ਹਰਿ ਨਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਆਹਿ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਆਇਓ ਰਾਖੁ ਲਾਜ ਅਪਨਾਇਆ ॥੪॥੩॥੧੨੫॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਮਿਥਿਆ ਸੰਗਿ ਸੰਗਿ ਲਪਟਾਏ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਬਾਧੇ ॥ ਜਹ ਜਾਨੋ ਸੋ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵੈ ਅਹੰਬੁਧਿ ਭਏ ਆਂਧੇ ॥੧॥ ਮਨ ਬੈਰਾਗੀ ਕਿਉ ਨ ਅਰਾਧੇ ॥ ਕਾਚ ਕੋਠਰੀ ਮਾਹਿ ਤੂੰ ਬਸਤਾ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਬਿਖੈ ਕੀ ਬਿਆਧੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਬਿਹਾਵੈ ਪਲੁ ਖਿਨੁ ਛੀਜੈ ਅਰਜਾਧੇ ॥ ਜੈਸੇ ਮੀਠੈ ਸਾਦਿ ਲੋਭਾਏ ਝੂਠ ਧੰਧਿ ਦੁਰਗਾਧੇ ॥੨॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹ ਇਹ ਇੰਦ੍ਰੀ ਰਸਿ ਲਪਟਾਧੇ ॥ ਦੀਈ ਭਵਾਰੀ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਜਨਮਾਧੇ ॥੩॥ ਜਉ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤਉ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸਭ ਸੁਖ ਲਾਧੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਧਿਆਵਉ ਮਾਰਿ ਕਾਢੀ ਸਗਲ ਉਪਾਧੇ ॥੪॥ ਇਉ ਜਪਿਓ ਭਾਈ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤੇ ॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਲਾਥੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੪॥੧੨੬॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਨਿਮਖ ਕਾਮ ਸੁਆਦ ਕਾਰਣਿ ਕੋਟਿ ਦਿਨਸ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਘਰੀ ਮੁਹਤ ਰੰਗ ਮਾਣਹਿ ਫਿਰਿ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾਵਹਿ ॥੧॥ ਅੰਧੇ ਚੇਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਤੇਰਾ ਸੋ ਦਿਨੁ ਨੇੜੈ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਲਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੇਖਿ ਭੂਲੋ ਆਕ ਨੀਮ ਕੋ ਤੂੰਮਰੁ ॥ ਜੈਸਾ ਸੰਗੁ ਬਿਸੀਅਰ ਸਿਉ ਹੈ ਰੇ ਤੈਸੋ ਹੀ ਇਹੁ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹੁ ॥੨॥ ਬੈਰੀ ਕਾਰਣਿ ਪਾਪ ਕਰਤਾ ਬਸਤੁ ਰਹੀ ਅਮਾਨਾ ॥ ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਤਿਨ ਹੀ ਸਿਉ ਸੰਗੀ ਸਾਜਨ ਸਿਉ ਬੈਰਾਨਾ ॥੩॥ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ਇਹੈ ਬਿਧਿ ਬਿਆਪਿਓ ਸੋ ਉਬਰਿਓ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਉ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਓ ਭਏ ਪੁਨੀਤ ਸਰੀਰਾ ॥੪॥੧੨੭॥

੫॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ॥ ਲੂਕਿ ਕਮਾਨੋ ਸੋਈ ਤੁਮ ਪੇਖਿਓ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਮੁਕਰਾਨੀ ॥ ਆਪ ਕਮਾਨੇ ਕਉ ਲੇ ਬਾਂਧੇ ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਭ ਬਿਧਿ ਆਗੈ ਜਾਨੀ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਮੂਸੇ ਤੂੰ ਰਾਖਤ ਪੜਦਾ ਪਾਛੈ ਜੀਅ ਕੀ ਮਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਏ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਾਗੇ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੈ ਪਰਾਨੀ ॥ ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੨॥੧੧॥੧੨੩॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪੇ ਰਾਖੈ ਆਪੇ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥ ਜਹ ਜਹ ਕਾਜ ਕਿਰਤਿ ਸੇਵਕ ਕੀ ਤਹਾ ਤਹਾ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥੧॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਿਕਟੀ ਹੋਇ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਠਾਕੁਰ ਪਹਿ ਸੇਵਕੁ ਤਤਕਾਲ ਹੋਇ ਆਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੋ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੋਇ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਤਿਸੁ ਨਾਨਕ ਪਰਸਣਿ ਆਵੈ ॥੨॥੧੨॥੧੨੪॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਟੂਆ ਭੇਖ ਦਿਖਾਵੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜੈਸਾ ਹੈ ਓਹੁ ਤੈਸਾ ਰੇ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਿਓ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਰਿ ਸੁਖਹਿ ਨਾਹੀ ਪਰਵੇਸਾ ਰੇ ॥੧॥ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਹਮਾਰੇ ਮੀਤਾ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਨੀਤਾ ਰੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਇਹੁ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਾ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਕੀਨੀ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਤਰੀਐ ਰੇ ॥ ਘੂਮਨ ਘੇਰ ਅਗਾਹ ਗਾਖਰੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਐ ਰੇ ॥੨॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਖੋਜਿ ਬੀਚਾਰਿਓ ਤਤੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜਾਨਾ ਰੇ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਮਨੁ ਮਾਣਕੁ ਪਤੀਆਨਾ ਰੇ ॥੩॥੧॥੧੨੫॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਜੋ ਮਾਗਉ ਸੋ ਪਾਵਉ ਰੇ ॥ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨਾ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂੰ ਧਾਵਉ ਰੇ ॥੧॥ ਹਮਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਤਿਸੁ ਗਾਵਉ ਰੇ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ਤਿਸ ਤੇ ਤੁਝਹਿ ਡਰਾਵਉ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਦੇਖਉ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸੁਆਮੀ ਤਉ ਅਵਰਹਿ ਚੀਤਿ ਨ ਪਾਵਉ ਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਪਹਿਰਾਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਮੇਟਿ ਲਿਖਾਵਉ ਰੇ ॥੨॥੨॥੧੨੬॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਾਰਿ ਬਰਨ ਚਉਹਾ ਕੇ ਮਰਦਨ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਕਰ ਤਲੀ ਰੇ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੁਘਰ ਸਰੂਪ ਸਿਆਨੇ

ਪੰਚ ਦੂਤੀ ਮੋਹਿ ਛਲੀਓ ਰੇ ॥ ਜਿਨਿ ਮਿਲਿ ਮਾਰੇ ਪੰਚ ਸੂਰਬੀਰ ਐਸੋ ਕਉਨੁ ਬਲੀਓ ਰੇ ॥ ਜਿਨਿ ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰਿ ਗੁਦਾਰੇ ਸੋ ਪੂਰਾ ਇਹ ਕਲੀਓ ਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਡੀ ਕੋਮ ਵਸਿ ਭਾਗਹਿ ਨਾਹੀ ਮੁਹਕਮ ਫਉਜ ਹਠਲੀਓ ਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਜਨਿ ਨਿਰਦਲਿਆ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਝਲੀਓ ਰੇ ॥੩॥੩੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫

॥ ਨੀਕੀ ਜੀਅ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਊਤਮ ਆਨ ਸਗਲ ਰਸ ਫੀਕੀ ਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁ ਗੁਨਿ ਧੁਨਿ ਮੁਨਿ ਜਨ ਖਟੁ ਬੇਤੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕਿਛੁ ਲਾਈਕੀ ਰੇ ॥ ਬਿਖਾਰੀ ਨਿਰਾਰੀ ਅਪਾਰੀ ਸਹਜਾਰੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪੀਕੀ ਰੇ ॥੨॥੧॥੩੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫

॥ ਹਮਾਰੀ ਪਿਆਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰੀ ਗੁਰਿ ਨਿਮਖ ਨ ਮਨ ਤੇ ਟਾਰੀ ਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰਸਨ ਪਰਸਨ ਸਰਸਨ ਹਰਸਨ ਰੰਗਿ ਰੰਗੀ ਕਰਤਾਰੀ ਰੇ ॥੧॥ ਖਿਨੁ ਰਮ ਗੁਰ ਗਮ ਹਰਿ ਦਮ ਨਹ ਜਮ ਹਰਿ ਕੰਠਿ ਨਾਨਕ ਉਰਿ ਹਾਰੀ ਰੇ ॥੨॥੪॥੩੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨੀਕੀ ਸਾਧ ਸੰਗਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਹਰ ਮੂਰਤ ਪਲ ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਵਿੰਦ ਵਖਾਨੀ ॥੧॥ ਚਾਲਤ ਬੈਸਤ ਸੋਵਤ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਚਰਨ ਖਟਾਨੀ ॥੨॥ ਹਉ ਹਉਰੋ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਗਉਰੋ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਛਾਨੀ ॥੩॥੬॥੩੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੧੨ ॥ ਤਿਆਗਿ ਸਗਲ ਸਿਆਨਪਾ ਭਜੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਏਕ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਬਾਝਹੁ ਸਗਲ ਦੀਸੈ ਛਾਰੁ ॥੧॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੀਐ ਸਦ ਸੰਗਿ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਬੂਝੀਐ ਏਕ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਣਿ ਸਮਰਥ ਏਕ ਕੇਰੀ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥ ਮਹਾ ਭਉਜਲ ਲੰਘੀਐ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੨॥ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨਿਵਾਰੀਐ ਦੁਖੁ ਨ ਜਮ ਪੁਰਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸੋਈ ਪਾਏ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੩॥ ਏਕ ਟੇਕ ਅਧਾਰੁ ਏਕੋ ਏਕ ਕਾ ਮਨਿ ਜੋਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਰੁ ॥੪॥੧॥੩੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫

ਜੀਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਦੀਏ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਦੀਨ ਬੰਧਪ ਜੀਅ ਦਾਤਾ ਸਰਣਿ ਰਾ

ਖਣੁ ਜੋਗਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸਹਾਈ ਸੰਗੇ
ਏਕਸ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਜਨ ਧਿਆਵਹਿ ਤਰਣ ਕਉ
ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਅਨੇਕ ਕਿਰਿਆ ਸਭ ਊਪਰਿ ਨਾਮੁ ਅਚਾਰੁ ॥੨॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ
ਅਹੰਕਾਰੁ ਬਿਨਸੈ ਮਿਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ॥ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਕੀ ਭ
ਲੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੇਵ ॥੩॥ ਚਰਣ ਸਰਣ ਦਇਆਲ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਨਿਮਾਣੇ ਮਾਣੁ ॥ ਜੀ
ਅ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੁ ਤੇਰਾ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਣੁ ॥੪॥੧੨੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਡੋਲਿ ਡੋਲਿ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਬਿਨਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗਾ ॥ ਖਾਟਿ ਖਾਟਿ ਲਾਭੁ ਗੋ
ਬਿੰਦ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਇਕ ਰੰਗਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਨੀਤਿ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ
ਧਿਆਇ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਪਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ
ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਅ ਦਾਤਾ ਆਪਿ ॥ ਤਿਆਗਿ ਸਗਲ ਸਿਆਣਪਾ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾ
ਪਿ ॥੨॥ ਮੀਤੁ ਸਖਾ ਸਹਾਇ ਸੰਗੀ ਊਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਬਸਾਇ ਹਿਰ
ਦੈ ਜੀਅ ਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਣ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਗਾਉ ॥ ਸਰ
ਬ ਸੂਖ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕੁ ਨਾਉ ॥੪॥੧੨੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਉਦਮੁ ਕਰਉ ਕਰਾਵਹੁ ਠਾਕੁਰ ਪੇਖਤ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਚਰਾਵਹੁ ਰੰਗਨਿ ਆਪੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗਿ ॥੧॥ ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਜਾਪਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰ
ਪਾ ਵਸਹੁ ਮੇਰੈ ਹਿਰਦੈ ਹੋਇ ਸਹਾਈ ਆਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਪ੍ਰੀ
ਤਮ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖਨ ਕਾ ਚਾਉ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਕਿਰਮ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਇਹੈ ਮਨੋਰਥੁ ਸੁਆ
ਉ ॥੨॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਹਮਰੈ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ
ਤਿਉ ਰਹਣਾ ਤੇਰਾ ਦੀਆ ਖਾਹਿ ॥੩॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੈ ਮਜਨੁ ਹਰਿ ਜ
ਨ ਧੂਰਿ ॥ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਭਰਮ ਭਉ ਨਾਸੈ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥੪॥੧੨੯॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਦਰਸੁ ਤੇਰਾ ਸੋ ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ॥ ਆਪਿ

ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬਖਸਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਕਵਨੁ ਜੁਗਤਿ ਉਧਾਰਿ
ਅਗਮ ਦੇਵਾ ਸਭ ਸੂਤ ਸੁਰ ਜਨ ਮੁਖ ਚੇਤੇ ਸਭਿ ਭਗਤਿ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰਿਆ
ਪ੍ਰਿਕਰਤ ਸਕਤ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਧਰਤਾ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਧਰਮ ਰਾਜਾ ਬਿਸਮਾਦੁ ਹੋਆ
ਸਭ ਪਈ ਪੈਰੀ ਆਇ ॥੩॥ ਸਤਜੁਗੁ ਤ੍ਰੇਤਾ ਦੁਆਪਰੁ ਭਣੀਐ ਕਲਿਜੁਗੁ ਊਤਮੋ ਜੁਗਾ ਮਾ
ਹਿ ॥ ਅਹਿ ਕਰੁ ਕਰੇ ਸੁ ਅਹਿ ਕਰੁ ਪਾਏ ਕੋਇ ਨ ਪਕੜੀਐ ਕਿਸੈ ਥਾਇ ॥੪॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੋਈ
ਕਰਹਿ ਜਿ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਜਾਚਹਿ ਏਹੁ ਤੇਰਾ ਬਿਰਦੁ ॥ ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਮਾਗੈ ਅਪਣਿਆ
ਸੰਤਾ ਦੇਹਿ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ॥੫॥੧੩੯॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬ
ਚਨ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਨਿਰਗੁਣ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਬਿਖਾਦੀ ਦੁਸਟ ਅਪਵਾਦੀ ਤੇ
ਪੁਨੀਤ ਸੰਗਾਰੇ ॥੧॥ ਜਨਮ ਭਵੰਤੇ ਨਰਕਿ ਪੜੰਤੇ ਤਿਨ ਕੇ ਕੁਲ ਉਧਾਰੇ ॥੨॥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨੈ
ਕੋਇ ਨ ਮਾਨੈ ਸੇ ਪਰਗਟੁ ਹਰਿ ਦੁਆਰੇ ॥੩॥ ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਦੇਉ ਕਵਨ ਵਡਾਈ ਨਾਨਕ ਖਿ
ਨੁ ਖਿਨੁ ਵਾਰੇ ॥੪॥੧੪੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਾਵਰ ਸੋਇ ਰਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹ
ਕੁਟੰਬ ਬਿਖੈ ਰਸ ਮਾਤੇ ਮਿਥਿਆ ਗਹਨ ਗਹੇ ॥੧॥ ਮਿਥਨ ਮਨੋਰਥ ਸੁਪਨ ਆਨੰਦ ਉਲਾਸ
ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸਤਿ ਕਹੇ ॥੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸੰਗੇ ਤਿਲੁ ਮਰਮੁ ਨ ਲਹੇ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿ
ਰਪਾ ਰਾਖੇ ਸਤਸੰਗੇ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਆਹੇ ॥੪॥੧੪੧॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਤਿਪਦੇ ॥ ਓਹਾ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਨਿਕ ਮਾਣਿਕ ਗਜ
ਮੋਤੀਅਨ ਲਾਲਨ ਨਹ ਨਾਹ ਨਹੀ ॥੧॥ ਰਾਜ ਨ ਭਾਗ ਨ ਹੁਕਮ ਨ ਸਾਦਨ ਕਿਛੁ ਕਿਛੁ ਨ
ਚਾਹੀ ॥੨॥ ਚਰਨਨ ਸਰਨਨ ਸੰਤਨ ਬੰਦਨ ਸੁਖੋ ਸੁਖੁ ਪਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਤਪਤਿ ਹਰੀ ਮਿਲੇ
ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੀ ॥੩॥੧੪੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਹਿ ਦਿਖਾਇਓ ਲੋਇਨਾ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਈਤਹਿ ਊਤਹਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਤੂੰਹੀ ਤੂੰਹੀ ਮੋਹਿਨਾ ॥੧॥ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ਧਾਰ
ਨ ਧਰਨਾ ਏਕੈ ਏਕੈ ਸੋਹਿਨਾ ॥੨॥ ਸੰਤਨ ਪਰਸਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਦਰਸਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸੁਖਿ ਸੋਇਨਾ ॥
੩॥੧੪੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਾ ॥ ਓਹੁ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਓਹੁ ਅਗਮ ਅਤੋਲਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਈ ਬਾਪੁ ਮੋਰੋ ਮਾਈ ਭਗਤਨ ਕਾ ਓਲ੍ਹਾ ॥੨॥ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਹਰਿ ਕਾ ਚੋਲ੍ਹਾ ॥੩॥੧੪੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪੁਨੀ ਭਗਤਿ ਨਿਬਾਹਿ ॥ ਠਾਕੁਰ ਆਇਓ ਆਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਹੋਇ ਸਕਾਰਥੁ ਹਿਰਦੈ ਚਰਨ ਬਸਾਹਿ ॥੧॥ ਏਹ ਮੁਕਤਾ ਏਹ ਜੁਗਤਾ ਰਾਖਹੁ ਸੰਤ ਸੰਗਾਹਿ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਉ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਉ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਹਿ ॥੨॥੧੪੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਠਾਕੁਰ ਚਰਨ ਸੁਹਾਵੇ ॥ ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਪਾਵੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਸੇਵ ਕਮਾਇਆ ਗੁਨ ਰਸਿ ਰਸਿ ਗਾਵੇ ॥੧॥ ਏਕਹਿ ਆਸਾ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ ਆਨ ਨ ਭਾਵੇ ॥ ਦਇਆ ਤੁਹਾਰੀ ਕਿਆ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵੇ ॥੨॥੧੪੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਰਿਦੈ ਬਸਾਵਹੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨੀ ਆਈਐ ਸਰਬ ਫਲ ਪਾਈਐ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਜਾਹੀ ॥੨॥ ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਨਾਨਕ ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਹੀ ॥੩॥੧੪੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਸੋ ਮੂਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਸਰਬ ਫਲ ਪਾਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਸੁਖੀਆ ਹੂਆ ॥੧॥ ਰਾਜੁ ਕਹਾਵੈ ਹਉ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਬਾਧਿਓ ਨਲਿਨੀ ਭ੍ਰਮਿ ਸੂਆ ॥੨॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਥੀਆ ॥੩॥੧੪੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੭ ॥ ਓਹੁ ਨੇਹੁ ਨਵੇਲਾ ॥ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਲਾਗਿ ਰਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਚੈ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਮਿਲੀਜੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਅਪਨੀ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ॥੨॥੧੫੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਿਲੁ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਤੁਮ ਬਿਨੁ ਧੀਰਜੁ ਕੋ ਨ ਕਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੇ ਦਰਸ ਬਿਨੁ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਵਰਤ ਨੇਮ ਸੰਜਮ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਵਸੈ ॥੨॥੧੫੧॥ ੧੧॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧੫ ਪੜਤਾਲ॥ ੩੪

ਬਿਕਾਰਮਾਇਆਮਾਦਿਸੋਇਓਸੂਝਬੂਝਨਆਵੈ॥ਪਕਰਿਕੇਸਜਮਿਉਠਾਰਿਓ
ਤਦਹੀਘਰਿਜਾਵੈ॥੧॥ਲੋਭੁਬਿਖਿਆਬਿਖੈਲਾਗੇਹਿਰਿਵਿਤਚਿਤਦੁਖਾਹੀ॥
ਖਿਨਭੰਗੁਨਾਕੈਮਾਨਿਮਾਤੇਅਸੁਰਜਾਣਹਿਨਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੇਦਸਾਸਤ੍ਰਜਨਪੁਕਾਰਹਿ
ਸੁਨੈਨਾਹੀਡੋਰਾ॥ਨਿਪਟਿਬਾਜੀਹਾਰਿਮੂਕਾਪਛੁਤਾਇਓਮਨਿਭੋਰਾ॥੨॥ਡਾਨੁਸਗਲ
ਗੈਰਵਜਹਿਭਰਿਆਦੀਵਾਨਲੇਖੈਨਪਰਿਆ॥ਜੇਂਹਕਾਰਜਿਰਹੈਓਲ੍ਹਾਸੋਇਕਾਮੁਨ
ਕਰਿਆ॥੩॥ਐਸੋਜਗੁਮੋਹਿਗੁਰਿਦਿਖਾਇਓਤਉਏਕਕੀਰਤਿਗਾਇਆ॥ਮਾਨੁਤਾ
ਨੁਤਜਿਸਿਆਨਪਸਰਣਿਨਾਨਕੁਆਇਆ॥੪॥੧੫॥੧੧ ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਬਾਪਾਰਿਗੋਵਿੰਦਨਾਏ॥ਸਾਧਸੰਤਮਨਾਏਪ੍ਰਿਅਪਾਏਗੁਨਗਾਏ
ਪੰਚਨਾਦਤੂਰਬਜਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਰਪਾਪਾਏਸਹਜਾਏਦਰਸਾਏਅਬਰਾਤਿਆਗੋ
ਬਿੰਦਸਿਉ॥ਸੰਤਸੇਵਿਪ੍ਰੀਤਿਨਾਥਰੰਗੁਲਾਲਨਲਾਏ॥੧॥ਗੁਰਗਿਆਨੁਮਨਿਦ੍ਰਿ
ੜਾਏਰਹਸਾਏਨਹੀਆਏਸਹਜਾਏਮਨਿਨਿਧਾਨੁਪਾਏ॥ਸਭਤਜੀਮਨੈਕੀਕਾਮਕਰਾ॥
ਚਿਰੁਚਿਰੁਚਿਰੁਚਿਰੁਭਇਆਮਨਿਬਹੁਤੁਪਿਆਸਲਾਗੀ॥ਹਰਿਦਰਸਨੋਦਿਖਾ
ਵਹੁਮੋਹਿਤੁਮਬਤਾਵਹੁ॥ਨਾਨਕਦੀਨਸਰਣਿਆਏਗਲਿਲਾਏ॥੨॥੧੫॥੨
ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਕੋਊਬਿਖਮਗਾਰਤੋਰੈ॥ਆਸਪਿਆਸਧੋਹਮੋਹਭ੍ਰਮਹੋ
ਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮਾਨਇਹਬਿਆਧਿਛੋਰੈ॥੧॥ਸੰਤਸੰਗਿਨਾਮਰੰਗਿ
ਗੁਨਗੋਵਿੰਦਗਾਵਉ॥ਅਨਦਿਨੋਪ੍ਰਭੁਧਿਆਵਉ॥ਭ੍ਰਮਭੀਤਿਜੀਤਿਮਿਟਾਵਉ॥ਨਿ
ਧਿਨਾਮੁਨਾਨਕਮੋਰੈ॥੨॥੧੫॥੩ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁ
ਤਿਆਗੁਮਨਿਸਿਮਰਿਗੋਬਿੰਦਨਾਮ॥ਹਰਿਭਜਨਸਫਲਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਜਿਮਾਨਮੋ
ਹਵਿਕਾਰਮਿਥਿਆਜਪਿਰਾਮਰਾਮਰਾਮ॥ਮਨਸੰਤਨਾਕੈਚਰਨਿਲਾਗੁ॥੧॥ਪ੍ਰਭਗੋਪਾ
ਲਦੀਨਦਇਆਲਪਤਿਤਪਾਵਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਹਰਿਚਰਣਸਿਮਰਿਜਾਗੁ॥ਕਰਿਭਗਤਿ

ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਭਾਗੁ ॥੪॥੧੫੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਬੈਰਾਗ ਅਨੰਦੀ ਖੇਲੁ ਰੀ ਦਿਖਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਿਨਹੂੰ ਭੈ ਨਿਰਭੈ ਖਿਨਹੂੰ ਖਿਨਹੂੰ ਉਠਿ ਧਾਇਓ ॥ ਖਿਨਹੂੰ ਰਸ ਭੋਗਨ ਖਿਨਹੂੰ ਖਿਨਹੂ ਤਜਿ ਜਾਇਓ ॥੧॥ ਖਿਨਹੂੰ ਜੋਗ ਤਾਪ ਬਹੁ ਪੂਜਾ ਖਿਨਹੂੰ ਭਰਮਾਇਓ ॥ ਖਿਨਹੂੰ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇਓ ॥੨॥

੫॥੧੫੬॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੭ ॥ ਆਸਾਵਰੀ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਕਰਿ ਹਾਂ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਪਿਆਰਿ ਹਾਂ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਸੁ ਚਿਤਿ ਧਰਿ ਹਾਂ ॥ ਅਨ ਸਿਉ ਤੋਰਿ ਫੇਰਿ ਹਾਂ ॥ ਐਸੇ ਲਾਲਨੁ ਪਾਇਓ ਰੀ ਸਖੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਕਜ ਮੋਹ ਸਰਿ ਹਾਂ ॥ ਪਗੁ ਨਹੀ ਚਲੈ ਹਰਿ ਹਾਂ ॥ ਗਹਡਿਓ ਮੂੜ ਨਰਿ ਹਾਂ ॥ ਅਨਿਨ ਉਪਾਵ ਕਰਿ ਹਾਂ ॥ ਤਉ ਨਿਕਸੈ ਸਰਨਿ ਪੈ ਰੀ ਸਖੀ ॥੧॥ ਥਿਰ ਥਿਰ ਚਿਤ ਥਿਰ ਹਾਂ ॥ ਬਨੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸਮਸਰਿ ਹਾਂ ॥ ਅੰਤਰਿ ਏਕ ਪਿਰ ਹਾਂ ॥ ਬਾਹਰਿ ਅਨੇਕ ਧਰਿ ਹਾਂ ॥ ਰਾਜਨ ਜੋਗੁ ਕਰਿ ਹਾਂ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਲੋਗ ਅਲੋਗੀ ਰੀ ਸਖੀ ॥

੨॥੧੫੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨਸਾ ਏਕ ਮਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਗੁਰ ਸਿਉ ਨੇਤ ਧਿਆਨਿ ਹਾਂ ॥ ਦ੍ਰਿੜੁ ਸੰਤ ਮੰਤ੍ਰ ਗਿਆਨਿ ਹਾਂ ॥ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਚਰਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਤਉ ਮਿਲੀਐ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਟੂਟੇ ਅਨ ਭਰਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਰਵਿਓ ਸਰਬ ਥਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਲਹਿਓ ਜਮ ਭਇਆਨਿ ਹਾਂ ॥ ਪਾਇਓ ਪੇਡ ਥਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਤਉ ਚੂਕੀ ਸਗਲ ਕਾਨਿ ॥੧॥ ਲਹਨੋ ਜਿਸੁ ਮਥਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਭੈ ਪਾਵਕ ਪਾਰਿ ਪਰਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਿਸਹਿ ਥਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਰਸਹਿ ਮਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਲਾਥੀ ਤਿਸ ਭੁਖਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ਰੇ ਮਨਾ ॥

੩॥੧੫੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨੀ ਹਾਂ ॥ ਜਪੀਐ ਸਹਜ ਧੁਨੀ ਹਾਂ ॥ ਸਾਧੂ ਰਸਨ ਭਨੀ ਹਾਂ ॥ ਛੂਟਨ ਬਿਧਿ ਸੁਨੀ ਹਾਂ ॥ ਪਾਈਐ ਵਡ ਪੁਨੀ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਜਹਿ ਜਨ ਮੁਨੀ ਹਾਂ ॥ ਸ੍ਰਬ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਧਨੀ ਹਾਂ ॥ ਦੁਲਭ ਕਲਿ ਦੁਨੀ ਹਾਂ ॥ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨੀ ਹਾਂ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਆਸਨੀ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਮਨ ਸੋ ਸੇਵੀਐ ਹਾਂ ॥ ਅਲਖ ਅਭੇਵੀਐ ਹਾਂ ॥ ਤਾਂ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਹਾਂ ॥ ਬਿਨਸਿ ਨ ਜਾਇ ਮਰਿ ਹਾਂ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ਹਾਂ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥

॥੨॥੧੫੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਏਕਾ ਓਟ ਗਹੁ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਹੁ ॥ ਆਗਿਆ ਸਤਿ ਸਤੁ ॥ ਮਨਹਿ ਨਿਧਾਨੁ ਖਟੁ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਸਮਾਈਐ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਜੀਵਤ ਜੋ ਮਰੈ ॥ ਦੁਤਰੁ ਸੋ ਤਰੈ ॥ ਸਭ ਕੀ ਰੇਨੁ ਹੋਇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਕਹਉ ਸੋਇ ॥ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸਿਆ ॥ ਸੰਤ ਉਪਦੇਸਿਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੨॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਨਾਮ ਸੁਖੁ ॥ ਤਿਸੁ ਨਿਕਟਿ ਨ ਕਦੇ ਦੁਖੁ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨੈ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤਿਸੁ ਮਨੈ ॥ ਸਫਲੁ ਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੩॥੧੬੦॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਈਐ ॥ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ਉਆ ਰਸ ਜੋ ਬਿਧੇ ॥ ਤਾ ਕਉ ਸਗਲ ਸਿਧੇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਬਡਭਾਗਿਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਸੰਤ ਪਗ ਧੋਈਐ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈਐ ॥ ਦਾਸਾ ਰੇਨੁ ਹੋਇ ॥ ਬਿਆਪੈ ਦੁਖੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਭਗਤਾ ਸਰਨਿ ਪਰੁ ॥ ਜਨਮਿ ਨ ਕਦੇ ਮਰੁ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਸੇ ਭਏ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਿਨ੍ਹ ਜਪਿ ਲਏ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੨॥ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਤੂੰ ॥ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਮੂੰ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ॥ ਮਨਿ ਆਰਾਧਿ ਸੋਇ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਸਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕਉ ਕੁਰਬਾਨੁ ਜਾਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਪੇ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੩॥੫॥੧੬੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਤੂੰ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਸੁਝੈ ਮੂੰ ॥ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈਐ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਖਿ ਸੋਈਐ ॥ ਧੀਰਜ ਮਨਿ ਭਏ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਦਰਿ ਪਏ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਮੇ ॥ ਪੂਰਨ ਸੰਜਮੇ ॥ ਜਬ ਤੇ ਛੁਟੇ ਆਪ ॥ ਤਬ ਤੇ ਮਿਟੇ ਤਾਪ ॥ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਆ ॥ ਪਤਿ ਰਖੁ ਬਨਵਾਰੀਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੨॥ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਜਾਨੀਐ ॥ ਹਰਿ ਕਰੇ ਸੁ ਮਾਨੀਐ ॥ ਮੰਦਾ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਰੇਨੁ ਹੋਇ ॥ ਆਪੇ ਜਿਸੁ ਰਖੈ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੋ ਚਖੈ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਭੂ ਸੋਇ ॥ ਅੰਤਰਗਤਿ ਬੁਝੈ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸੁ ਸੁਝੈ ॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਿ ਲੇਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਅਰਦਾਸਿ ਏਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੩॥੬॥੧੬੩॥

ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਇਕਤੁਕਾ ॥

ਓਇ ਪਰਦੇਸੀਆ ਹਾਂ ॥ ਸੁਨਤ ਸੰਦੇਸਿਆ ਹਾਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਸਿਉ ਰਚਿ ਰਹੇ ਹਾਂ ॥ ਸਭ ਕਉ ਤਜਿ ਗਏ ਹਾਂ ॥ ਸੁਪਨਾ ਜਿਉ ਭਏ ਹਾਂ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨਿ ਲਏ ॥੧॥ ਹਰਿ ਤਜਿ ਅਨ ਲਗੇ ਹਾਂ ॥ ਜਨਮ ਮਰਿ ਭਗੇ ਹਾਂ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨਿ ਲਹੇ ਹਾਂ ॥ ਜੀਵਤ ਸੇ ਰਹੇ ਹਾਂ ॥ ਜਿਸਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਇ ਹਾਂ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤੁ ਸੋਇ ਹਾਂ ॥੨॥੭॥੧੬੩॥ ਚਉਪਦਿਆ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥੧॥ ਸੋਦਰੁ ॥ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥੨॥੩੮॥ ਮਃ ੧ ॥੧੩॥ ਮਃ ੩ ॥੧੪॥ ਮਃ ੪ ॥੧੬੩॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜੁਮਲਾ ॥੨

ਰਾਗੁ ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਬਿਰਥਾ ਕਹਉ ਕਵਨ ਸਿਉ ਮਨ ਕੀ ॥ ਲੋਭਿ ਗ੍ਰਸਿਓ ਦਸ ਹੂੰ ਦਿਸਿ ਧਾਵਤ ਆਸਾ ਲਾਗਿਓ ਧਨ ਕੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ ਕੈ ਹੇਤਿ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਤ ਸੇਵ ਕਰਤ ਜਨ ਜਨ ਕੀ ॥ ਦੁਆਰਹਿ ਦੁਆਰਿ ਸੁਆਨ ਜਿਉ ਡੋਲਤ ਨਹ ਸੁਧਿ ਰਾਮ ਭਜਨ ਕੀ ॥੧॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਅਕਾਰਥ ਖੋਵਤ ਲਾਜ ਨ ਲੋਕ ਹਸਨ ਕੀ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਿਉ ਨਹੀ ਗਾਵਤ ਕੁਮਤਿ ਬਿਨਾਸੈ ਤਨ ਕੀ ॥੨॥੧ ੨੩੩॥ ਜੋੜੁ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨

ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਉਤਰਿ ਅਵਘਟਿ ਸਰਵਰਿ ਨ੍ਹਾਵੈ ॥ ਬਕੈ ਨ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਜਲੁ ਆਕਾਸੀ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਰਸੁ ਸਤੁ ਝੋਲਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਸੁਨਹੁ ਅਭ ਮੋਰੇ ॥ ਭਰਿਪੁਰਿ ਧਾਰਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਠਉਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੁ ਬ੍ਰਤੁ ਨੇਮੁ ਨ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਕਰੋਧੁ ਜਲਾਵੈ ॥ ਗਗਨਿ ਨਿਵਾਸਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਵੈ ॥ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਸਚੁ ਮਨ ਕਾਰਣਿ ਤਤੁ ਬਿਲੋਵੈ ॥ ਸੁਭਰ ਸਰਵਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਧੋਵੈ ॥ ਜੈਸਾ ਸੇਵੈ ਤੈਸੋ ਹੋਵੈ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਵੈ ॥੩॥ ਗੁਰ ਹਿਵੈ ਸੀਤਲੁ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਵੈ ॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਬਿਭੂਤ ਚੜਾਵੈ ॥

ਚਲਸਨੁ ਆਪਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵੈ ॥੪॥ ਅੰਤਰਿ
ਗਿਆਨੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਸਾਰਾ ॥ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਥਾਨੁ ਮੁਰਾਰਾ ॥
ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰਾ ॥੫॥ ਰਸਿ ਰਸਿਆ ਮਤਿ ਏਕੈ ਭਾਇ ॥ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾ
ਸੀ ਪੰਚ ਸਮਾਇ ॥ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਖਸਮ ਰਜਾਇ ॥ ਅਵਿਗਤ ਨਾਥੁ ਨ ਲਖਿਆ
ਜਾਇ ॥੬॥ ਜਲ ਮਹਿ ਉਪਜੈ ਜਲ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥
ਕਿਸੁ ਨੇੜੈ ਕਿਸੁ ਆਖਾ ਦੂਰਿ ॥ ਨਿਧਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਦੇਖਿ ਹਦੂਰਿ ॥੭॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾ
ਹਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਫੁਨਿ ਹੋਇ ॥ ਸੁਣਿ ਭਰਥਰਿ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾ
ਰੁ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥੮॥੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧

ਸਭਿ ਜਪ ਸਭਿ ਤਪ ਸਭਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਊਝੜਿ ਭਰਮੈ ਰਾਹਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਬਿਨੁ
ਬੂਝੇ ਕੋ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਣੈ ਮਾਥੈ ਛਾਈ ॥੧॥ ਸਾਚੁ ਧਣੀ ਜਗੁ ਆਇ ਬਿਨਾ
ਸਾ ॥ ਛੂਟਸਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਗੁ ਮੋਹਿ ਬਾਧਾ ਬਹੁਤੀ ਆਸਾ ॥
ਗੁਰਮਤੀ ਇਕਿ ਭਏ ਉਦਾਸਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਨਾਹੀ ਜ
ਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥੨॥ ਜਗੁ ਤ੍ਰਿਅ ਜਿਤੁ ਕਾਮਣਿ ਹਿਤਕਾਰੀ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਲਗਿ ਨਾਮੁ
ਵਿਸਾਰੀ ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥੩॥
ਬਾਹਰਹੁ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਮੁਕਤੁ ਲੇਪੁ ਕਦੇ ਨ ਲਾਏ ॥ ਮਾਇਆ
ਮੋਹੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਸਦ ਹਿਰਦੈ ਧਿਆਏ ॥੪॥ ਧਾਵ
ਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਕਰਮਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭੂਲੋ ਆਵੈ ਜਾ
ਏ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੰਜੋਗਿ ਮਿਲਾਏ ॥੫॥ ਰੂੜੋ ਕਹਉ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਈ ॥ ਅਕ
ਥ ਕਥਉ ਨਹ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਸਭ ਦੁਖ ਤੇਰੇ ਸੂਖ ਰਜਾਈ ॥ ਸਭਿ ਦੁਖ ਮੇਟੇ ਸਾਚੈ
ਨਾਈ ॥੬॥ ਕਰ ਬਿਨੁ ਵਾਜਾ ਪਗ ਬਿਨੁ ਤਾਲਾ ॥ ਜੇ ਸਬਦੁ ਬੁਝੈ ਤਾ ਸਚੁ ਨਿਹਾਲਾ ॥

ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਸਤੋਖੁ ਨ ਭਾਇਆ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਰੋਗੁ ਖੋਇ ਰਖਵਾਲਾ ॥੭॥ ਇਕੁ ਤੂੰ ਸੁਣੈ
ਆਪੁ ਗਵਾਵੈ ਤਾ ਬਾਣੀ ਬੂਝੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੈ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਵਡਤਾਰਾ ॥
ਨਾਨਕ ਧੰਨੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੮॥੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਲੇਖ ਅਸੰਖ ਲਿਖਿ
ਲਿਖਿ ਮਾਨੁ ॥ ਮਨਿ ਮਾਨਿਐ ਸਚੁ ਸੁਰਤਿ ਵਖਾਨੁ ॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭਾਰੁ ॥
ਲੇਖ ਅਸੰਖ ਅਲੇਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥੧॥ ਐਸਾ ਸਾਚਾ ਤੂੰ ਏਕੋ ਜਾਣੁ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਹੁਕ
ਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਜਗੁ ਬਾਧਾ ਜਮਕਾਲਿ ॥ ਬਾਂਧਾ ਛੂਟੈ ਨਾਮੁ ਸ
ਮਾਲਿ ॥ ਗੁਰੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਨਿਬਹੀ ਤੁਧੁ ਨਾ
ਲਿ ॥੨॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤਾ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਜੀ
ਵਨ ਮੁਕਤੁ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਧਰ ਸਾਜੀ
ਗਗਨੁ ਅਕਾਸੁ ॥ ਜਿਨਿ ਸਭ ਥਾਪੀ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ
॥ ਕਿਸੈ ਨ ਪੂਛੇ ਬਖਸੇ ਆਪਿ ॥੪॥ ਤੂ ਪੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਮਾਣਕ ਹੀਰੁ ॥ ਤੂ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚੁ
ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ਭੇਟੈ ਗੁਰ ਪੀਰੁ ॥ ਏਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੋ ਵਜੀਰੁ ॥੫॥ ਜਗੁ ਬੰਦੀ
ਮੁਕਤੇ ਹਉ ਮਾਰੀ ॥ ਜਗਿ ਗਿਆਨੀ ਵਿਰਲਾ ਆਚਾਰੀ ॥ ਜਗਿ ਪੰਡਿਤੁ ਵਿਰਲਾ
ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਸਭ ਫਿਰੈ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੬॥ ਜਗੁ ਦੁਖੀਆ ਸੁਖੀਆ ਜ
ਨੁ ਕੋਇ ॥ ਜਗੁ ਰੋਗੀ ਭੋਗੀ ਗੁਣ ਰੋਇ ॥ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋ
ਵੈ ਬੂਝੈ ਸੋਇ ॥੭॥ ਮਹਘੋ ਮੋਲਿ ਭਾਰਿ ਅਫਾਰੁ ॥ ਅਟਲ ਅਛਲੁ ਗੁਰਮਤੀ ਧਾ
ਰੁ ॥ ਭਾਇ ਮਿਲੈ ਭਾਵੈ ਭਇਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥੮॥੩॥ ਆਸਾ ਮ
ਹਲਾ ੧ ॥ ਏਕੁ ਮਰੈ ਪੰਚੇ ਮਿਲਿ ਰੋਵਹਿ ॥ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਸਬਦਿ ਮਲੁ ਧੋਵਹਿ ॥ ਸਮਝਿ ਸੂਝਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਹੋਵਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਗਲੀ ਪਤਿ ਖੋਵਹਿ ॥੧॥
ਕਉਣੁ ਮਰੈ ਕਉਣੁ ਰੋਵੈ ਓਹੀ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਭਸੈ ਸਿਰਿ ਤੋਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੂਏ ਕਉ

ਰੈਦਿਨਸੁਕੋਇਆਸੋਰੋਵੈਜਿਸੁਬੇਧਨਹੋਇਆ॥ਜਿਸੁਬੀਤੀਜਾਣੈਪ੍ਰਭੁਸੋਇਆ॥ਆਪੇ
ਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਇਆ॥੫॥ਜੀਵਤਮਰਣਾਤਾਰੇਤਰਣਾ॥ਜੈਜਗਦੀਸਪਰਮਗਤਿ
ਸਰਣਾ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਚਰਣਾ॥ਗੁਰੁਬੋਹਿਥੁਸਬਦਿਭੈਤਰਣਾ॥੬॥
ਨਿਰਭਉਆਪਿਨਿਰੰਤਰਿਜੋਤਿ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸੂਤਕੁਜਗਿਛੋਤਿ॥ਦੁਰਮਤਿਬਿਨਸੈ
ਕਿਆਕਹਿਰੋਤਿ॥ਜਨਮਿਮੂਏਬਿਨੁਭਗਤਿਸਰੋਤਿ॥੭॥ਮੂਏਕਉਸਚੁਰੋਵਹਿਮੀ
ਤ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਰੋਵਹਿਨੀਤਾਨੀਤ॥ਦੁਖੁਸੁਖੁਪਰਹਰਿਸਹਜਿਸੁਚੀਤ॥ਤਨੁਮਨੁਸਉਪਉ
ਕ੍ਰਿਸਨਪਰੀਤਿ॥੮॥ਭੀਤਰਿਏਕੁਅਨੇਕਅਸੰਖ॥ਕਰਮਧਰਮਬਹੁਸੰਖਅਸੰਖ॥
ਬਿਨੁਭੈਭਗਤੀਜਨਮੁਬਿਰੰਥ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਮਿਲਿਪਰਮਾਰੰਥ॥੯॥ਆਪਿ
ਮਰੈਮਾਰੇਭੀਆਪਿ॥ਆਪਿਉਪਾਏਥਾਪਿਉਥਾਪਿ॥ਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈਜੋਤੀਤੂੰਜਾ
ਤਿ॥ਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਮਿਲਣੁਨਹੀਭ੍ਰਾਤਿ॥੧੦॥ਸੂਤਕੁਅਗਨਿਭਖੈਜਗੁਖਾਇ॥ਸੂ
ਤਕੁਜਲਿਥਲਿਸਭਹੀਥਾਇ॥ਨਾਨਕਸੂਤਕਿਜਨਮਿਮਰੀਜੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥੧੧॥੫॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੧

ਆਪੁਵੀਚਾਰੈ
ਸੁਪਰਖੈਹੀਰਾ॥ਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿਤਾਰੇਗੁਰੁਪੂਰਾ॥ਗੁਰੁਮਾਨੈਮਨਤੇਮਨੁਧੀਰਾ॥੧॥ਐਸਾ
ਸਾਹੁਸਰਾਫੀਕਰੈ॥ਸਾਚੀਨਦਰਿਏਕਲਿਵਤਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂੰਜੀਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁ
ਸਾਰੁ॥ਨਿਰਮਲੁਸਾਚਿਰਤਾਪੈਕਾਰੁ॥ਸਿਫਤਿਸਹਜਘਰਿਗੁਰੁਕਰਤਾਰੁ॥੨॥ਆ
ਸਾਮਨਸਾਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਰਾਮਨਰਾਇਣੁਕਹੈਕਹਾਏ॥ਗੁਰਤੇਵਾਟਮਹਲੁਘ
ਰੁਪਾਏ॥੩॥ਕੰਚਨਕਾਇਆਜੋਤਿਅਨੂਪੁ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਦੇਵਾਸਗਲਸਰੂਪੁ॥ਮੈਸੋ
ਧਨੁਪਲੈਸਾਚੁਅਖੂਟੁ॥੪॥ਪੰਚਤੀਨਿਨਉਚਾਰਿਸਮਾਵੈ॥ਧਰਣਿਗਗਨੁਕਲਧਾ
ਰਿਰਹਾਵੈ॥ਬਾਹਰਿਜਾਤਉਉਲਟਿਪਰਾਵੈ॥੫॥ਮੂਰਖੁਹੋਇਨਆਖੀਸੂਝੈ॥ਜਿਹਵਾ
ਰਸੁਨਹੀਕਹਿਆਬੂਝੈ॥ਬਿਖੁਕਾਮਾਤਾਜਗਸਿਉਲੂਝੈ॥੬॥ਊਤਮਸੰਗਤਿਊਤਮੁ
ਹੋਵੈ॥ਗੁਣਕਉਧਾਵੈਅਵਗਣਧੋਵੈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸੇਵੇਸਹਜੁਨਹੋਵੈ॥੭॥ਹੀਰਾਨਾਮੁਜ

ਏਕੋ ਲਾਲੁ ॥ ਮਨੁ ਮੋਤੀ ਹੈ ਤਿਸ ਕਾ ਮਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥੮॥੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਮਨਿ ਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਹਲੀ ਮਹਲੁ ਪਛਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਨੁ ॥੧॥ ਐਸੋ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿਰਮਲ ਥਾਨਿ ਸੁਥਾਨੁ ॥ ਤੀਨ ਭਵਨ ਨਿਹਕੇਵਲ ਗਿਆਨੁ ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਤੇ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨੁ ॥੨॥ ਸਾਚਾ ਹਰਖੁ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਸੋਗੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗਿਆਨੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਭੋਗੁ ॥ ਪੰਚ ਸਮਾਈ ਸੁਖੀ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ॥੩॥ ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਸੋਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥੪॥ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੇ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਹੁਕਮੋ ਵਰਤੈ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਪੂਰਾ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ॥੫॥ ਬਾਲਕ ਬਿਰਧਿ ਨ ਸੁਰਤਿ ਪਰਾਨਿ ॥ ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਬੂਡੈ ਅਭਿਮਾਨਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਲਹਸਿ ਨਿਦਾਨਿ ॥੬॥ ਜਿਸ ਕਾ ਅਨੁ ਧਨੁ ਸਹਜਿ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥ ਗਲਿ ਫਾਹੀ ਬਉਰਾ ਬਉਰਾਨਾ ॥੭॥ ਬੂਡਤ ਜਗੁ ਦੇਖਿਆ ਤਉ ਡਰਿ ਭਾਗੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਵਡਭਾਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ॥੮॥੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗਾਵਹਿ ਗੀਤੇ ਚੀਤਿ ਅਨੀਤੇ ॥ ਰਾਗ ਸੁਣਾਇ ਕਹਾਵਹਿ ਬੀਤੇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਨਿ ਝੂਠੁ ਅਨੀਤੇ ॥੧॥ ਕਹਾ ਚਲਹੁ ਮਨ ਰਹਹੁ ਘਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮਿ ਨਾਮਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਖੋਜਤ ਪਾਵਹੁ ਸਹਜਿ ਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਨਿ ਮੋਹੁ ਸਰੀਰਾ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਸੁ ਪੀਰਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਵਣੁ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੈ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਮਹਲੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ॥੩॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਮਹਿ ਆਕਾਰੁ ਸਮਾਵੈ ॥ ਅਕਲ ਕਲਾ ਸਚੁ ਸਾਚਿ ਟਿਕਾਵੈ ॥ ਸੋ ਨਰੁ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥੪॥ ਜਹਾ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਹ ਜਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਰਮ ਕਮਾਉ ॥ ਨਾਮੇ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੫॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ ॥

ਸੂਤਉ ਮਨੁ ਦਸਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਬਾਣੀ ਨਾਮੇ ਰਾਤਾ ॥੬॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਏ ਤਾਂ ਕੋ
ਲਾਗੈ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਸਬਦੇ ਜਾਗੈ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ॥੭॥ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਬਿਧਿ
ਨਾਹੀ ਜਾਣੈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮੈਲਾ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥੮॥ ਹਰ
ਰਿਜੀਉ ਆਗੈ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਸਾਧੂ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟੇ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥੯॥ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ਆਚਾਰੁ ਪਰਾਤਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਰਾਮਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥੧੦॥੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਮਨੁ ਮੈਗਲੁ
ਸਾਕਤੁ ਦੇਵਾਨਾ ॥ ਬਨ ਖੰਡਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਹੈਰਾਨਾ ॥ ਇਤ ਉਤ ਜਾਹਿ ਕਾਲ ਕੇ ਚਾਪੇ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਲਹੈ ਘਰੁ ਆਪੇ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਮਨੁ ਨਹੀ ਠਉਰਾ ॥ ਸਿਮਰਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ
ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਅਵਰੁ ਤਿਆਗਹੁ ਹਉਮੈ ਕਉਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੁਗਧੁ ਕਹਹੁ ਕਿਉ
ਰਹਸੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਮਝੇ ਜਮ ਕਾ ਦੁਖੁ ਸਹਸੀ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ॥ ਕਾਲੁ ਕੰਟ
ਕੁ ਮਾਰੇ ਸਚੁ ਪੇਲੈ ॥੨॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕਰਮਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਧਰਮਾ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਪੰਚ ਤਤੁ ਤੇ ਜਨਮਾ ॥
ਸਾਕਤੁ ਲੋਭੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੂੜਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਮਨੁ ਰੂੜਾ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਅਸ
ਥਾਨੇ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਜੋਗੀ ਭੋਗੀ ਤਪੁ ਤਾਪੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਚੀਨੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੈ ॥੪॥ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਹਉਮੈ ਤਿਆਗੀ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਨਸਾ ਦੁਬਿਧਾ ਲਾ
ਗੀ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਖੈ ॥ ਦਰਿ ਘਰਿ ਮਹਲੀ ਹਰਿ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ॥੫॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾ
ਜਾ ਸੂਰ ਸੰਗ੍ਰਾਮਿ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ॥ ਮਾਰੇ ਪੰਚ ਅਪੁਨੈ ਵਸਿ ਕੀਏ ॥ ਹਉਮੈ ਗ੍ਰਾ
ਸਿ ਇਕਤੁ ਥਾਇ ਕੀਏ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਗ ਸੁਆਦ ਅਨ ਤਿਆਗੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ
ਭਗਤੀ ਜਾਗੇ ॥ ਅਨਹਦ ਸੁਣਿ ਮਾਨਿਆ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਆਤਮੁ ਚੀਨਿ ਭਏ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥
੭॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਦਰਿ ਘਰਿ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਭਾਉ ਧੁਨਿ ਹੋਈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ
ਹਰਿ ਜਸੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ॥੮॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾ
ਤਾ ॥ ਸਰਬ ਰਸਾਇਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ॥ ਭਗਤਿ ਹੇਤੁ ਗੁਰ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਦਾਸ

ਨਿਦਾਸਾ॥੮॥੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਤਨੁਬਿਨਸੈਧਨੁਕਾਕੋਕਹੀ
ਐ॥ਬਿਨੁਗੁਰਰਾਮਨਾਮੁਕਤਲਹੀਐ॥ਰਾਮਨਾਮਧਨੁਸੰਗਿਸਖਾਈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਨਿਰਮ
ਲੁਹਰਿਲਿਵਲਾਈ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਕਵਨੁਹਮਾਰਾ॥ਸੁਖਦੁਖਸਮਕਰਿਨਾਮੁਨਛੋ
ਡਉਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਵਣਹਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਨਿਕਕਾਮਨੀਹੇਤੁਗਵਾਰਾ॥ਦੁਬਿ
ਧਾਲਾਗੇਨਾਮੁਵਿਸਾਰਾ॥ਜਿਸੁਤੂੰਬਖਸਹਿਨਾਮੁਜਪਾਇ॥ਦੂਤੁਨਲਾਗਿਸਕੈਗੁਨਗਾ
ਇ॥੨॥ਹਰਿਗੁਰੁਦਾਤਾਰਾਮਗੁਪਾਲਾ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੁਦਇਆਲਾ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਰਾਮੁਮੇਰੈਮਨਿਭਾਇਆ॥ਰੋਗਮਿਟੇਦੁਖੁਠਾਕਿਰਹਾਇਆ॥੩॥ਅਵਰੁਨਅਉਖ
ਧੁਤੰਤੁਨਮੰਤਾ॥ਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰਣੁਕਿਲਵਿਖਹੰਤਾ॥ਤੂੰਆਪਿਭੁਲਾਵਹਿਨਾਮੁਵਿਸਾ
ਰਿ॥ਤੂੰਆਪੇਰਾਖਹਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥੪॥ਰੋਗੁਭਰਮੁਭੇਦੁਮਨਿਦੂਜਾ॥ਗੁਰਬਿਨੁਭਰਮਿ
ਜਪਹਿਜਪੁਦੂਜਾ॥ਆਦਿਪੁਰਖਗੁਰਦਰਸਨਦੇਖਹਿ॥ਵਿਣੁਗੁਰਸਬਦੈਜਨਮੁਕਿ
ਲੇਖਹਿ॥੫॥ਦੇਖਿਅਚਰਜੁਰਹੇਬਿਸਮਾਦਿ॥ਘਟਿਘਟਿਸੁਰਨਰਸਹਜਸਮਾਧਿ॥ਭ
ਰਿਪੁਰਿਧਾਰਿਰਹੇਮਨਮਾਹੀ॥ਤੁਮਸਮਸਰਿਅਵਰੁਕੋਨਾਹੀ॥੬॥ਜਾਕੀਭਗਤਿਹੇਤੁਮੁਖਿ
ਨਾਮੁ॥ਸੰਤਭਗਤਕੀਸੰਗਤਿਰਾਮੁ॥ਬੰਧਨਤੋਰੇਸਹਜਿਧਿਆਨੁ॥ਛੂਟੈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁ
ਰਗਿਆਨੁ॥੭॥ਨਜਮਦੂਤਦੂਖੁਤਿਸੁਲਾਗੈ॥ਜੋਜਨੁਰਾਮਨਾਮਿਲਿਵਜਾਗੈ॥ਭਗ
ਤਿਵਛਲੁਭਗਤਾਹਰਿਸੰਗਿ॥ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਭਏਹਰਿਰੰਗਿ॥੮॥੯॥ ਆਸਾਮ
ਹਲਾ੧ ਇਕਤੁਕੀ॥ ਗੁਰੁਸੇਵੇਸੋਠਾਕੁਰੁਜਾਨੈ॥ਦੂਖੁਮਿਟੈਸਚੁਸਬਦਿਪਛਾਨੈ॥
੧॥ਰਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੀਸਖੀਸਖੈਨੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਦੇਖਹੁਪ੍ਰਭੁਨੈਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੰ
ਧਨਮਾਤਪਿਤਾਸੰਸਾਰਿ॥ਬੰਧਨਸੁਤਕੰਨਿਆਅਰੁਨਾਰਿ॥੨॥ਬੰਧਨਕਰਮਧਰਮਹ
ਉਕੀਆ॥ਬੰਧਨਪੁਤੁਕਲਤੁਮਨਿਬੀਆ॥੩॥ਬੰਧਨਕਿਰਖੀਕਰਹਿਕਿਰਸਾਨ॥ਹ
ਉਮੈਡੰਨੁਸਹੈਰਾਜਾਮੰਗੈਦਾਨ॥੪॥ਬੰਧਨਸਉਦਾਅਣਵੀਚਾਰੀ॥ਤਿਪਤਿਨਾਹੀਮਾਇ
ਆਮੋਹਪਸਾਰੀ॥੫॥ਬੰਧਨਸਾਹਸੰਚਹਿਧਨੁਜਾਇ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿਨਪਵਈਥਾਇ॥

ਬੰਧਨ ਬੇਦੁ ਬਾਦੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਬੰਧਨਿ ਬਿਨਸੈ ਮੋਹ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਣਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਈ ॥੮॥੧੦॥ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੨੪੫

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੩ ॥ ਜਿਨ ਸਿਰਿ ਸੋਹਨਿ ਪਟੀਆ ਮਾਂਗੀ ਪਾਇ ਸੰਧੂਰੁ ॥ ਸੇ ਸਿਰ ਕਾਤੀ ਮੁੰਨੀਅਨਿ ਗਲ ਵਿਚਿ ਆਵੈ ਧੂੜਿ ॥ ਮਹਲਾ ਅੰਦਰਿ ਹੋਦੀਆ ਹੁਣਿ ਬਹਣਿ ਨ ਮਿਲਨਿ ਹਦੂਰਿ ॥੧॥ ਆਦੇਸੁ ਬਾਬਾ ਆਦੇਸੁ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਵੇਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਦਹੁ ਸੀਆ ਵੀਆਹੀਆ ਲਾੜੇ ਸੋਹਨਿ ਪਾਸਿ ॥ ਹੀਡੋਲੀ ਚੜਿ ਆਈਆ ਦੰਦ ਖੰਡ ਕੀਤੇ ਰਾਸਿ ॥ ਉਪਰਹੁ ਪਾਣੀ ਵਾਰੀਐ ਝਲੇ ਝਿਮਕਨਿ ਪਾਸਿ ॥੨॥ ਇਕੁ ਲਖੁ ਲਹਨਿ ਬਹਿਠੀਆ ਲਖੁ ਲਹਨਿ ਖੜੀਆ ॥ ਗਰੀ ਛੁਹਾਰੇ ਖਾਂਦੀਆ ਮਾਣਨਿ ਸੇਜੜੀਆ ॥ ਤਿਨ ਗਲਿ ਸਿਲਕਾ ਪਾਈਆ ਤੁਟਨਿ ਮੋਤਸਰੀਆ ॥੩॥ ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਦੁਇ ਵੈਰੀ ਹੋਏ ਜਿਨੀ ਰਖੇ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਦੂਤਾ ਨੋ ਫੁਰਮਾਇਆ ਲੈ ਚਲੇ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਜੇ ਭਾਵੈ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥੪॥ ਅਗੋ ਦੇ ਜੇ ਚੇਤੀਐ ਤਾਂ ਕਾਇਤੁ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਸਾਹਾਂ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈਆ ਰੰਗਿ ਤਮਾਸੈ ਚਾਇ ॥ ਬਾਬਰਵਾਣੀ ਫਿਰਿ ਗਈ ਕੁਇਰੁ ਨ ਰੋਟੀ ਖਾਇ ॥੫॥ ਇਕਨਾ ਵਖਤ ਖੁਆਈਅਹਿ ਇਕਨਾ ਪੂਜਾ ਜਾਇ ॥ ਚਉਕੇ ਵਿਣੁ ਹਿੰਦਵਾਣੀਆ ਕਿਉ ਟਿਕੇ ਕਢਹਿ ਨਾਇ ॥ ਰਾਮੁ ਨ ਕਬਹੂ ਚੇਤਿਓ ਹੁਣਿ ਕਹਣਿ ਨ ਮਿਲੈ ਖੁਦਾਇ ॥੬॥ ਇਕਿ ਘਰਿ ਆਵਹਿ ਆਪਣੈ ਇਕਿ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਪੁਛਹਿ ਸੁਖ ॥ ਇਕਨਾ ਏਹੋ ਲਿਖਿਆ ਬਹਿ ਬਹਿ ਰੋਵਹਿ ਦੁਖ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਮਾਨੁਖ ॥੭॥੧੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਕਹਾ ਸੁ ਖੇਲ ਤਬੇਲਾ ਘੋੜੇ ਕਹਾ ਭੇਰੀ ਸਹਨਾਈ ॥ ਕਹਾ ਸੁ ਤੇਗਬੰਦ ਗਾਡੇਰੜਿ ਕਹਾ ਸੁ ਲਾਲ ਕਵਾਈ ॥ ਕਹਾ ਸੁ ਆਰਸੀਆ ਮੁਹ ਬੰਕੇ ਐਥੈ ਦਿਸਹਿ ਨਾਹੀ ॥੧॥

ਇਹੁ ਜਗੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਗੋਸਾਈ ॥ ਇਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਜਰੁ ਵੰਡਿ ਦੇਵੈ ਭਾਂਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਾ ਸੁ ਘਰ ਦਰ ਮੰਡਪ ਮਹਲਾ ਕਹਾ ਸੁ ਬੰਕ ਸਰਾਈ ॥ ਕਹਾਂ ਸੁ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਕਾਮਣਿ ਜਿਸੁ ਵੇਖਿ ਨੀਦ ਨ ਪਾਈ ॥ ਕਹਾਂ ਸੁ ਪਾਨ ਤੰਬੋਲੀ ਹਰਮਾ ਹੋਈਆ ਛਾਈ ਮਾਈ ॥੨॥ ਇਸੁ ਜਰ ਕਾਰਣਿ ਘਣੀ ਵਿਗੁਤੀ ਇਨਿ ਜਰ ਘਣੀ ਖੁਆਈ ॥ ਪਾਪਾ ਬਾਝਹੁ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਮੁਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਖੁਆਏ ਕਰਤਾ ਖੁਸਿ ਲਏ ਚੰਗਿਆਈ ॥੩॥ ਕੋਟੀ ਹੂ ਪੀਰ ਵਰਜਿ ਰਹਾਏ ਜਾ ਮੀਰੁ ਸੁਣਿਆ ਧਾਇਆ ॥ ਥਾਨ ਮੁਕਾਮ ਜਲੇ ਬਿਜ ਮੰਦਰ ਮੁਛਿ ਮੁਛਿ ਕੁਇਰ ਰੁਲਾਇਆ ॥ ਕੋਈ ਮੁਗਲੁ ਨ ਹੋਇਆ ਅੰਧਾ ਕਿਨੈ ਨ ਪਰਚਾ ਲਾਇਆ ॥੪॥ ਮੁਗਲ ਪਠਾਣਾ ਭਈ ਲੜਾਈ ਰਣ ਮਹਿ ਤੇਗ ਵਗਾਈ ॥ ਓਨੀ ਤੁਪਕ ਤਾਣਿ ਚਲਾਈ ਓਨੀ ਹਸਤਿ ਚਿੜਾਈ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਚੀਰੀ ਦਰਗਹ ਪਾਟੀ ਤਿਨਾ ਮਰਣਾ ਭਾਈ ॥੫॥ ਇਕ ਹਿੰਦਵਾਣੀ ਅਵਰ ਤੁਰਕਾਣੀ ਭਟਿਆਣੀ ਠਕੁਰਾਣੀ ॥ ਇਕਨਾ ਪੇਰਣ ਸਿਰ ਖੁਰ ਪਾਟੇ ਇਕਨਾ ਵਾਸੁ ਮਸਾਣੀ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਬੰਕੇ ਘਰੀ ਨ ਆਇਆ ਤਿਨ ਕਿਉ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੬॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਤੇਰੈ ਭਾਣੈ ਹੋਵੈ ਕਿਸ ਥੈ ਜਾਇ ਰੂਆਈਐ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ਵਿਗਸੈ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈਐ ॥੭॥੧੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਕਾਫੀ ਘਰੁ ੮ ॥

ਜੈਸੇ ਗੋਇਲਿ ਗੋਇਲੀ ਤੈਸੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਆਦਮੀ ਬਾਂਧਹਿ ਘਰ ਬਾਰਾ ॥੧॥ ਜਾਗਹੁ ਜਾਗਹੁ ਸੂਤਿਹੋ ਚਲਿਆ ਵਣਜਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨੀਤ ਨੀਤ ਘਰ ਬਾਂਧੀਅਹਿ ਜੇ ਰਹਣਾ ਹੋਈ ॥ ਪਿੰਡੁ ਪਵੈ ਜੀਉ ਚਲਸੀ ਜੇ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥੨॥ ਓਹੀ ਓਹੀ ਕਿਆ ਕਰਹੁ ਹੈ ਹੋਸੀ ਸੋਈ ॥ ਤੁਮ ਰੋਵਹੁਗੇ ਓਸ ਨੋ ਤੁਮ ਕਉ ਕਉਣੁ ਰੋਈ ॥੩॥ ਧੰਧਾ ਪਿਟਹੁ ਭਾਈਹੋ ਤੁਮ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਓਹੁ ਨ ਸੁਣਈ ਕਤ ਹੀ ਤੁਮ ਲੋਕ ਸੁਣਾਵਹੁ ॥

ਰਹਾਉ॥੪॥ ਜਿਸ ਤੇ ਸੁਤਾ ਨਾਨਕਾ ਜਾਗਾਏ ਸੋਈ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਬੂਝੈ ਆਪਣਾ ਤਾਂ ਨੀਦ ੨੫.
ਨ ਹੋਈ॥੫॥ ਜੇ ਚਲਦਾ ਲੈ ਚਲਿਆ ਕਿਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਲੀਆ॥ ਤਾ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਦੇਖਿ
ਕੈ ਬੂਝਹੁ ਬੀਚਾਰੋ॥੬॥ ਵਣਜੁ ਕਰਹੁ ਮਖਸੂਦੁ ਲੈਹੁ ਮਤੁ ਪਛੋਤਾਵਹੁ॥ ਅਉਗੁ
ਣ ਛੋਡਹੁ ਗੁਣ ਕਰਹੁ ਐਸੇ ਤਤੁ ਪਰਾਵਹੁ॥੭॥ ਧਰਮੁ ਭੂਮਿ ਸਤੁ ਬੀਜੁ ਕਰਿ ਐਸੀ
ਕਿਰਸ ਕਮਾਵਹੁ॥ ਤਾਂ ਵਾਪਾਰੀ ਜਾਣੀਅਹੁ ਲਾਹਾ ਲੈ ਜਾਵਹੁ॥੮॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਬੂਝੈ ਬੀਚਾਰਾ॥ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ਸੁਣੈ ਨਾਮੁ ਨਾਮੇ ਬਿਉਹਾਰਾ॥੯॥ ਜਿਉ ਲਾ
ਹਾ ਤੋਟਾ ਤਿਵੈ ਵਾਟ ਚਲਦੀ ਆਈ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਸਾਈ ਵਡਿਆਈ॥੧੦॥
੧੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਢੂਢੀਆ ਕੋ+

+ਨੀਮ੍ਹੀ ਮੈਡਾ॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਹਿਬਾ ਤੂ ਮੈ ਹਉ ਤੈਡਾ॥੧॥

ਦਰੁ ਬੀਭਾ ਮੈ ਨੀਮ੍ਹਿ ਕੋ ਕੈ ਕਰੀ ਸਲਾਮੁ॥ ਹਿਕੋ ਮੈਡਾ ਤੂ ਧਣੀ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਸਿਧਾ ਸੇਵਨਿ ਸਿਧ ਪੀਰ ਮਾਗਹਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ॥ ਮੈ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਬੁ
ਧਿ॥੨॥ ਜੋਗੀ ਭੋਗੀ ਕਾਪੜੀ ਕਿਆ ਭਵਹਿ ਦਿਸੰਤਰ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨ
ਹੀ ਤਤੁ ਸਾਰੁ ਨਿਰੰਤਰ॥੩॥ ਪੰਡਿਤ ਪਾਧੇ ਜੋਇਸੀ ਨਿਤ ਪੜ੍ਹਹਿ ਪੁਰਾਣਾ॥ ਅੰਤਰਿ
ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਣਨ੍ਹੀ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਲੁਕਾਣਾ॥੪॥ ਇਕਿ ਤਪਸੀ ਬਨ ਮਹਿ ਤਪੁ ਕਰਹਿ
ਨਿਤ ਤੀਰਥ ਵਾਸਾ॥ ਆਪੁ ਨ ਚੀਨਹਿ ਤਾਮਸੀ ਕਾਹੇ ਭਏ ਉਦਾਸਾ॥੫॥ ਇਕਿ ਬਿੰ
ਦੁ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਾਖਦੇ ਸੇ ਜਤੀ ਕਹਾਵਹਿ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਛੂਟਹੀ ਭ੍ਰਮਿ
ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ॥੬॥ ਇਕਿ ਗਿਰਹੀ ਸੇਵਕ ਸਾਧਿਕਾ ਗੁਰਮਤੀ ਲਾਗੇ॥ ਨਾਮੁ
ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁ ਜਾਗੇ॥੭॥ ਗੁਰ ਤੇ ਦਰੁ ਘਰੁ ਜਾਣੀਐ ਸੋ
ਜਾਇ ਸਿਞਾਣੈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਾਚੇ ਮਨੁ ਮਾਨੈ॥੮॥੧੪॥ ਆਸਾ ਮਹ
ਲਾ ੧ ਮਨਸਾ ਮਨਿ ਸਮਾਇ ਲੈ ਭਉਜਲੁ ਸਚਿ ਤਰਣਾ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਦਇ
ਆਲੁ ਤੂ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ॥੧॥ ਤੂ ਦਾਤੌ ਹਮ ਜਾਚਿਕਾ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਮਨ ਮੰਦਰੁ ਭੀਜੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੂੜਾ ਲਾਲਚੁ ਛੋਡੀਐ ਤਉ

ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਈਐ ਪਰਮਾਰਥੁ ਜਾਣੈ ॥੩॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਕ
ਜਾਂ ਖੇਤੀਆ ਬਰਤਉ ਲੈ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੈਬੁ ਨਿਵਾਰੀਐ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਣਿਆ
ਈ ॥੪॥ ਕਾਲਰਿ ਖੇਤੀ ਬੀਜੀਐ ਕਿਉ ਲਾਹਾ ਪਾਵੈ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਸਾਚੁ ਨ ਭਿਜਈ ਕੂ
ੜੁ ਕੂੜਿ ਗਡਾਵੈ ॥੫॥ ਲਾਲਚੁ ਛੋਡਹੁ ਅੰਧਿਹੋ ਲਾਲਚਿ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ॥ ਸਾਚੌ ਸ
ਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਮਾਰੀ ॥੬॥ ਦੁਬਿਧਾ ਛੋਡਿ ਕੁਵਾਟੜੀ ਮੂਸਹੁਗੇ ਭਾਈ ॥
ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੭॥ ਮਨਮੁਖ ਪਥਰੁ ਸੈਲੁ ਹੈ ਧ੍ਰਿ
ਗੁ ਜੀਵਣੁ ਫੀਕਾ ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਕੇਤਾ ਰਾਖੀਐ ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਸੂਕਾ ॥੮॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿ
ਧਾਨੁ ਹੈ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਮਥਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥੯॥੧੫॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਚਲੇ ਚਲਣਹਾਰ ਵਾਟ ਵਟਾਇਆ ॥ ਧੰਧੁ ਪਿ
ਟੈ ਸੰਸਾਰੁ ਸਚੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥੧॥ ਕਿਆ ਭਵੀਐ ਕਿਆ ਢੂੰਢੀਐ ਗੁਰ ਸਬਦਿ
ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਵਿਸਰਜਿਆ ਅਪੁਨੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਸਚਿਆਰੁ ਕੂੜਿ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਬਹੁੜਿ ਨ
ਆਈਐ ॥੨॥ ਮੋਇਆ ਕਉ ਕਿਆ ਰੋਵਹੁ ਰੋਇ ਨ ਜਾਣਹੂ ॥ ਰੋਵਹੁ ਸਚੁ ਸਲਾ
ਹਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਹੂ ॥੩॥ ਹੁਕਮੀ ਵਜਹੁ ਲਿਖਾਇ ਆਇਆ ਜਾਣੀਐ ॥ ਲਾਹਾ
ਪਲੈ ਪਾਇ ਹੁਕਮੁ ਸਿਞਾਣੀਐ ॥੪॥ ਹੁਕਮੀ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ਦਰਗਹ ਭਾਣੀਐ ॥ ਹੁਕ
ਮੀ ਸਿਰਿ ਮਾਰ ਬੰਦਿ ਰਬਾਣੀਐ ॥੫॥ ਲਾਹਾ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ਮਨਿ ਵਸਾਈਐ ॥
ਲਿਖਿਆ ਪਲੈ ਪਾਇ ਗਰਬੁ ਵਞਾਈਐ ॥੬॥ ਮਨਮੁਖੀਆ ਸਿਰਿ ਮਾਰ ਵਾਦਿ
ਖਪਾਈਐ ॥ ਠਗਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰ ਬੰਨਿ ਚਲਾਈਐ ॥੭॥ ਸਾਹਿਬੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾ
ਇ ਨ ਪਛੋਤਾਵਹੀ ॥ ਗੁਨਹਾਂ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ਸਬਦੁ ਕਮਾਵਹੀ ॥੮॥ ਨਾਨਕ ਮੰਗੈ ਸਚੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਘਾਲੀਐ ॥ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥੯॥
੧੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਕਿਆ ਜੰਗਲੁ ਢੂੰਢੀ ਜਾਇ ਮੈ ਘ

ਰਿ ਬਨੁ ਹਰੀਆਵਲਾ ॥ ਸਾਚਿ ਟਿਕੈ ਘਰਿ ਆਇ ਸਬਦਿ ਉਤਾਵਲਾ ॥੧॥ ਜਹ
ਦੇਖਾ ਤਹ ਸੋਇ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੀਐ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ਮਹਲੁ ਪਛਾਣੀਐ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸਚੁ ਤਾ ਮਨਿ ਭਾਵਈ ॥ ਚਲੈ ਸਦਾ ਰਜਾਇ ਅੰ
ਕਿ ਸਮਾਵਈ ॥੨॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥ ਆਪੇ ਦੇ ਵ
ਡਿਆਈਆ ਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਹੋਈ ॥੩॥ ਅਬੇ ਤਬੇ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਕਿਉ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ॥
ਪਥਰ ਕੀ ਬੇੜੀ ਜੇ ਚੜੈ ਭਰ ਨਾਲਿ ਬੁਡਾਵੈ ॥੪॥ ਆਪਨੜਾ ਮਨੁ ਵੇਚੀਐ ਸਿ
ਰੁ ਦੀਜੈ ਨਾਲੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਤੁ ਪਛਾਣੀਐ ਅਪਨਾ ਘਰੁ ਭਾਲੇ ॥੫॥ ਜੰਮਣੁ
ਮਰਣਾ ਆਖੀਐ ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕੀਆ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਮਰਿ ਰਹੇ ਫਿਰਿ ਮਰ
ਣੁ ਨ ਥੀਆ ॥੬॥ ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਧੁਰ ਕੀ ਫੁਰਮਾਈ ॥ ਜੇ ਮਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ
ਮਿਲੈ ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥੭॥ ਰਤਨਾ ਪਾਰਖੁ ਸੋ ਧਣੀ ਤਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ
॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥੮॥੧੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਮੂਲੁ
ਛੋਡਿ ਡਾਲੀ ਲਗੇ ਕਿਆ ਪਾਵਹਿ ਛਾਈ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਛੂਟੀਐ ਜੇ ਜਾ
ਣੈ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤ ਛੂਟੀਐ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਏ
ਕੋ ਸੇਵਿਆ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਭਾਈ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਨਿਰੰਜਨਾ ਜਨ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥
੨॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਹੈ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਭਾਈ ॥ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚੇ ਪਰ
ਥਾਈ ॥੩॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਕੇਤੀ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ॥ ਆਪਿ ਦਿਖਾਵੈ ਵਾਟ
ੜੀ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥੪॥ ਮਨਮੁਖੁ ਜੇ ਸਮਝਾਈਐ ਭੀ ਉਝੜਿ ਜਾਏ ॥
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਛੂਟਸੀ ਮਰਿ ਨਰਕ ਸਮਾਏ ॥੫॥ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਭਰਮਾਈਐ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵੈ ॥੬॥ ਜੇਹੀ ਸੇਵ ਕ
ਰਾਈਐ ਕਰਣੀ ਭੀ ਸਾਈ ॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਵੇਖੈ ਵਡਿਆਈ ॥੭॥

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਰੁ ਦੇ ਛੂਟੀਐ ਦਰਗਹ
ਪਤਿ ਪਾਏ॥੮॥੧੮॥ ੴ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਰੂੜੋ ਠਾਕੁਰ ਮਾਹਰੋ
ਰੂੜੀ ਗੁਰਬਾਣੀ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਪਾਈਐ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ॥
੧॥ ਮੈ ਓਲਗੀਆ ਓਲਗੀ ਹਮ ਛੋਹਰੇ ਥਾਰੇ॥ ਜਿਉ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਾ ਮੁਖਿ ਨ
ਾਮੁ ਹਮਾਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸਾ ਘਣੀ ਭਾਣੈ ਮਨਿ ਭਾਈਐ॥ ਮੇਰੇ ਠਾ
ਕੁਰ ਹਾਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਭਾਣੈ ਪਤਿ ਪਾਈਐ॥੨॥ ਸਾਚਉ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣੀਐ ਅੰ
ਤਰਿ ਹੈ ਸੋਈ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਵਿ ਰਹੇ ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਹੋਈ॥੩॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਆ
ਪੇ ਹਰੇ ਵੇਖੈ ਵਡਿਆਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੀਐ ਇਉ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ॥੪॥
ਜੀਵਦਿਆ ਲਾਹਾ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ॥ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਪਾਵੈ॥੫॥ ਮਨਮੁਖ ਤੋਟਾ ਨਿਤ ਹੈ ਭਰਮਹਿ ਭਰਮਾਏ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧੁਲਾ ਨਾ ਚੇਤ
ਈ ਕਿਉ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ॥੬॥ ਤਾ ਜਗਿ ਆਇਆ ਜਾਣੀਐ ਸਾਚੈ ਲਿਵ ਲਾ
ਏ॥ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਪਾਰਸੁ ਭਏ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਏ॥੭॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਹੈ ਨਿਰਾਲਮੋ
ਕਾਰ ਧੁਰ ਕੀ ਕਰਣੀ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੰਤੋਖੀਆ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਚਰਣੀ॥੮॥੧੯॥
ੴ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਕੇਤਾ ਆਖਣੁ ਆਖੀਐ ਤਾ ਕੇ ਅੰਤ ਨ ਜਾ
ਣਾ॥ ਮੈ ਨਿਧਰਿਆ ਧਰ ਏਕ ਤੂੰ ਮੈ ਤਾਣੁ ਸਤਾਣਾ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਹੈ ਸ
ਚਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹੇਲਾ॥ ਆਪੁ ਗਇਆ ਸੋਝੀ ਪਈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਗਵਾਈਐ ਪਾਈਐ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਦੇ
ਸਾਚੁ ਅਧਾਰੁ॥੨॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮਿ ਸੰਤੋਖੀਆ ਸੇਵਾ ਸਚੁ ਸਾਈ॥ ਤਾ ਕਉ ਬਿ
ਘਨੁ ਨ ਲਾਗਈ ਚਾਲੈ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ॥੩॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਜੋ ਚਲੈ ਸੋ ਪਵੈ
ਖਜਾਨੈ॥ ਖੋਟੇ ਠਵਰ ਨ ਪਾਇਨੀ ਰਲੇ ਜੂਠਾਨੈ॥੪॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਖਰਾ ਸਮਾਲੀਐ
ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਪਾਈਐ॥ ਖੋਟੇ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਨੀ ਲੇ ਅਗਨਿ ਜਲਾਈਐ॥੫॥

ਜਿਨੀ ਆਤਮੁ ਚੀਨਿਆ ਪਰਮਾਤਮੁ ਸੋਈ ॥ ਏਕੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਰਖੁ ਹੈ ਫਲੁ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਹੋਈ ॥੬॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ ਸਚਿ ਰਹੇ ਅਘਾਈ ॥ ਤਿੰਨਾ
ਭ੍ਰਮੁ ਭੇਦੁ ਨ ਹੋਈ ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥੭॥ ਹੁਕਮਿ ਸੰਜੋਗੀ ਆਇਆ ਚਲੁ ਸਦਾ
ਰਜਾਈ ॥ ਅਉਗਣਿਆਰੇ ਗੁਣੁ ਨਾਨਕੈ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ॥੮॥੨੦॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨੁ ਰਾਤੋ ਹਰਿ ਨਾਇ ਸਚੁ ਵਖਾਣਿ
ਆ ॥ ਲੋਕਾ ਦਾ ਕਿਆ ਜਾਇ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਣਿਆ ॥੧॥ ਜਉ ਲਗੁ ਜੀਉ ਪਰਾ
ਣ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਕਾਰ ਦੇਹਿ ਦਇਆਲ ਤੂੰ ॥ ਹਉ ਜੀਵਾ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ ਮੈ
ਟੇਕ ਅਧਾਰੁ ਤੂੰ ॥੨॥ ਦਰਿ ਸੇਵਕੁ ਦਰਵਾਨੁ ਦਰਦੁ ਤੂੰ ਜਾਣਹੀ ॥ ਭਗਤਿ ਤੇਰੀ
ਹੈਰਾਨੁ ਦਰਦੁ ਗਵਾਵਹੀ ॥੩॥ ਦਰਗਹ ਨਾਮੁ ਹਦੂਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਸੀ ॥+
ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਕਰਿ ਭਾਉ ਤੋਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੇਇ ॥ ਮਨਹੁ ਛੋਡਿ ਵਿਕਾਰ ਸਚਾ
ਸਚੁ ਦੇਇ ॥੫॥ ਸਚੇ ਸਚਾ ਨੇਹੁ ਸਚੈ ਲਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਨਿਆਉ ਜੋ
ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ ॥੬॥ ਸਚੇ ਸਚੀ ਦਾਤਿ ਦੇਹਿ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵੀ
ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ਹੈ ॥੭॥ ਤੂੰ ਉਤਮੁ ਹਉ ਨੀਚੁ ਸੇਵਕੁ ਕਾਂਢੀਆ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇਹੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਵਾਂਢੀਆ ॥੮॥੨੧॥

ਆਸਾ ਮਹ
ਲਾ ੧ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਕਿਉ ਰ
ਹੈ ਕਿਉ ਮੇਲਾ ਹੋਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਦੁਖੁ ਘਣੋ ਨਿਤ ਸਹਸਾ ਦੋਈ ॥੧॥
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਜੀਵਨਾ ਫਿਟੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਧੁ ਨ ਸੇ
ਵਿਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਤਉ ਰਹੈ ਪਾਈਐ
ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਦੇਇ ਬਿਨਸੈ ਭ੍ਰਮੁ ਕੂਰਾ ॥੨॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕ
ਉ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਧਨੁ ਧਨੁ ਜਸੁ ਗਾਏ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਪਰਵਾਣੁ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਸੀ ॥੪॥

ਛਿਪਾਏ ॥੪॥ ਨਟੂਐ ਸਾਂਗੁ ਬਣਾਇਆ ਬਾਜੀ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਬਾਜੀ ਦੇਖੀਐ ਉਝਰਤ ਨਹੀ ਬਾਰਾ ॥ ਹਉਮੈ ਚਉਪੜਿ ਖੇਲਣਾ ਝੂਠੇ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹਾਰੈ ਸੋ ਜਿਣੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥੫॥ ਜਿਉ ਅੰਧੁਲੈ ਹਥਿ ਟੋਹਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਟੇਕ ਹੈ ਨਿਸਿ ਦਉਤ ਸਵਾਰੈ ॥੬॥ ਜਿਉ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਪਾਇਆ ਜਨ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ॥੭॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਮੇਟਿਆ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਤਾਰੇ ॥੮॥੨੨॥

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥

ਸਾਸਤੁ ਬੇਦੁ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਰੁ ਤੇਰਾ ਸੁਰਸਰੀ ਚਰਣ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸਾਖਾ ਤੀਨਿ ਮੂਲੁ ਮਤਿ ਰਾਵੈ ਤੂੰ ਤਾਂ ਸਰਬ ਵਿਡਾਣੀ ॥੧॥ ਤਾ ਕੇ ਚਰਣ ਜਪੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਤੀਸ ਕਰੋੜੀ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੀ ॥ ਤਾ ਕੇ ਰੂਪ ਨ ਜਾਹੀ ਲਖਣੇ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨॥ ਤੀਨਿ ਗੁਣਾ ਤੇਰੇ ਜੁਗ ਹੀ ਅੰਤਰਿ ਚਾਰੇ ਤੇਰੀਆ ਖਾਣੀ ॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ਕਥੇ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੩॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੇ ਪਰਾਣੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂੰ ਅਪਣੀ ਸਾਈ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥੪॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੋਈ ਲੇਤੁ ਹੈ ਜੇਤੀ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਹੋਰ ਮਨਮੁਖਿ ਫਿਰੈ ਇਆਣੀ ॥੫॥ ਚਾਰੇ ਵੇਦ ਬ੍ਰਹਮੇ ਕਉ ਦੀਏ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਤਾ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਬਪੁੜਾ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰੀ ॥੬॥ ਜੁਗਹ ਜੁਗਹ ਕੇ ਰਾਜੇ ਕੀਏ ਗਾਵਹਿ ਕਰਿ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਤਿਨ ਭੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤਾ ਕਾ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੭॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਾਚਾ ਦੇਹਿ ਤ ਸਾਚੁ ਵਖਾਣੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਚੁ ਬੁਝਾਵਹਿ ਅਪਣਾ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥੮॥੧॥੨੩॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥

ਸਭ ਤੁਧੀ ਨੋ ਸਚਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਦੇਵਣਵਾ
ਲਾ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ
ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਿ ਨਿਮਖ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਸਹਜੇ ਮਾਤਾ ਹਰਿ
ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੨॥ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਣੀ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥੩॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤਪਾ ਸਿਰਿ ਤਪੁ ਸਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮ
ਨਿ ਵਸੈ ਸਭ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਦੀਸੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥੪॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ
ਤੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਮਹਲੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੫॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਭ
ਕੁਲ ਉਧਾਰੇ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਸਾਚੀ ਸੋਭਾ ਸਾਚਿ ਦੁਆਰੇ ॥੬॥
ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿ ਗੁਰਿ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥
ਨਾਮੇ ਉਧਰੇ ਕੁਲ ਸਬਾਏ ॥੭॥ ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰਿ ਧਾ
ਰਿ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੮॥੨॥੨੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਆਸਾ ਆਸ ਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਨਿਰਾਸਾ ਹੋਈ ॥ ਆਸਾ ਵਿਚਿ ਸੁਤੇ ਕਈ
ਲੋਈ ॥ ਸੋ ਜਾਗੈ ਜਾਗਾਵੈ ਸੋਈ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਬੁਝਾਇਆ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ
ਭੁਖ ਨ ਜਾਈ ॥ ਨਾਮੇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੈ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਕਲਿ ਕੀਰਤਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਨੁ ॥ ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਚੂਕੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ
ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਜਿਨਿ ਆਸਾ ਕੀਤੀ ਤਿਸ ਨੋ ਜਾਨੁ ॥੨॥ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਦੀਜੈ ਜਿ ਸਬਦੁ
ਸੁਣਾਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਇਹੁ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਹੁਕਮੈ ਬੂ
ਝੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੩॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਤੈ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ
॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾਵੈ ਆਪਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥ ਸਚਾ ਸ
ਬਦੁ ਸਚੀ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮੋਹਿ ਭਰਮਿ
ਭੋਲਾਣੀ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਫਿਰੈ ਬਉਰਾਣੀ ॥੫॥ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਮਹਿ ਏਕਾ ਮਾਇਆ ॥ ਮੂਰਖਿ

ਪੜਿ ਪੜਿ ਜਿਨ੍ਹ ਜਾਤਾ ਤਿਨ੍ਹ ਦਿੜਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਕਮਾਵੈ ਤਾ ਖਸਮੁ ਭਾਇਆ ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੬॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੀਠਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਭੋਗੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥ ਸਹਜਿ ਅਨੰਦਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸਚਿ ਪਿਆ
ਰਿ ॥੭॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਪੜੀਐ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਪੜੀਐ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥
ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਭੈ ਸਾਚੈ ਪਿਆਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੮॥੩॥੨੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩

ਅਸਟਪਦੀਆ

ਘਰੁ ੮ ਕਾਫੀ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਂਤਿ ਊਪਜੈ ਜਿਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਗੁਰ ਤੇ
ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਚੇਤਿ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਜਗਤੁ ਜਲੰਦਾ
ਦੇਖਿ ਕੈ ਭਜਿ ਪਏ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਊਪਜੈ ਮਹਾ ਤਤੁ ਬੀਚਾ
ਰਾ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਘਰੁ ਦਰੁ ਪਾਇਆ ਭਗਤੀ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ
ਐ ਬੂਝੈ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਲਾਹ ਹੈ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥੩॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੂਖੁ ਊਪਜੈ ਦੁਖੁ ਕਦੇ ਨ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀਐ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ
ਹੋਈ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਆਪੁ ਗਇਆ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ ਨਿਰ
ਮਲ ਜੋਤਿ ਪਸਰਿ ਰਹੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੫॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਮਝਾਇਆ
ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਈ ॥ ਅੰਤਰੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੬॥ ਪੂਰਾ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਤਾਂ ਮਿਲੈ ਜਾਂ ਨਦਰਿ ਕਰੇਈ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਸਭ ਕਟੀਅਹਿ ਫਿ
ਰਿ ਦੁਖੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥੭॥ ਆਪਣੈ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਦੇ ਨਾਮੇ ਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਨਿਧਾਨੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਵਡਿਆਈ ਪਾਏ ॥੮॥੪॥੨੬॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ਤੂ ਆਪੇ ਆਇ ਮਿਲੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸ
ਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਸਚੈ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥੧॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਭਾ
ਈ ॥ ਹਉਮੈ ਦੂਜਾ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸੁ ਭਗਤੀ ਨੋ ਸੁਰਿ ਨਰ

ਮੁਨਿਜਨ ਖੋਜਦੇ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਈ ਨ ਜਾਇਆ॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਿ ਥਕੇ ਜੋਤਕ
ਕੀਤਿ ਸਿਧੁ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ॥੨॥ ਆਪੈ ਥੈ ਸਭੁ ਰਖਿਓਨੁ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਆ
ਪੇ ਦੇਇ ਸੋ ਪਾਈਐ ਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ॥੩॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤਿਸ ਦੇ ਸਭ
ਨਾ ਕਾ ਸੋਈ॥ ਮੰਦਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਹੋਈ॥੪॥ ਇਕੋ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਦਾ
ਏਕਾ ਸਿਰਿ ਕਾਰਾ॥ ਆਪਿ ਭਵਾਲੀ ਦਿਤੀਅਨੁ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰਾ॥੫॥
ਇਕਿ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਤਿਅਨੁ ਬੂਝਨਿ ਵੀਚਾਰਾ॥ ਭਗਤਿ ਭੀ ਓਨਾ ਨੋ ਬਖ
ਸੀਅਨੁ ਅੰਤਰਿ ਭੰਡਾਰਾ॥੬॥ ਗਿਆਨੀਆ ਨੋ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸੋਝੀ ਹੋਈ॥ ਓ
ਇ ਭੁਲਾਏ ਕਿਸੈ ਦੇ ਨ ਭੁਲਨੀ ਸਚੁ ਜਾਣਨਿ ਸੋਈ॥੭॥ ਘਰ ਮਹਿ ਪੰਚ ਵਰਤ
ਦੇ ਪੰਚੇ ਵੀਚਾਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਵਸਿ ਨ ਆਵਨੀ ਨਾਮਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ॥
੮॥੫॥੨੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਵਥੁ ਹੈ ਬਾਹਰਿ ਕਿ
ਛੁ ਨਾਹੀ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟ ਖੁਲਾਹੀ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹ
ਰਿ ਪਾਈਐ ਭਾਈ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਈ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਹੋਵੈ ਸੋ ਲਏ ਪਾਏ ਰਤਨੁ ਵੀਚਾਰਾ॥ ਅੰਦਰੁ ਖੋਲੈ ਦਿ
ਬ ਦਿਸਟਿ ਦੇਖੈ ਮੁਕਤਿ ਭੰਡਾਰਾ॥੨॥ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲ ਅਨੇਕ ਹਹਿ ਜੀਉ ਕ
ਰੇ ਵਸੇਰਾ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਨ ਫੇਰਾ॥੩॥ ਪਾਰਖੀ
ਆ ਵਥੁ ਸਮਾਲਿ ਲਈ ਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਹੋਈ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਅਮੁਲੁ ਸਾ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਈ॥੪॥ ਬਾਹਰੁ ਭਾਲੇ ਸੁ ਕਿਆ ਲਹੈ ਵਥੁ ਘਰੈ ਅੰਦਰਿ ਭਾਈ॥ ਭ
ਰਮੇ ਭੂਲਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰੈ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ॥੫॥ ਘਰੁ ਦਰੁ ਛੋਡੇ ਆ
ਪਣਾ ਪਰ ਘਰਿ ਝੂਠਾ ਜਾਈ॥ ਚੋਰੈ ਵਾਂਗੂ ਪਕੜੀਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਚੋਟਾ ਖਾਈ॥੬॥
ਜਿਨੀ ਘਰੁ ਜਾਤਾ ਆਪਣਾ ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਭਾਈ॥ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਗੁ
ਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ॥੭॥ ਆਪੇ ਦਾਨੁ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ॥ ਨਾਨ

ਕਲਮਲੁਧੋਇਪਵਿਤ੍ਰੁਕਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਈ॥੮॥੬॥੨੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩
ਆਪੈਆਪੁਪਛਾਣਿਆਸਾਦੁਮੀਠਾਭਾਈ॥ਹਰਿਰਸਿਚਾਖਿਐਮੁਕਤੁ
ਭਏਜਿਨਾਸਾਚੋਭਾਈ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਨਿਰਮਲਾਨਿਰਮਲਾਨਿਰਮਲਮਨਿਵਾਸਾ
॥ਗੁਰਮਤੀਸਾਲਾਹੀਐਬਿਖਿਆਮਾਹਿਉਦਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈ
ਆਪੁਨਜਾਪਈਸਭਅੰਧੀਭਾਈ॥ਗੁਰਮਤੀਘਟਿਚਾਨਣਾਨਾਮੁਅੰਤਿਸਖਾਈ
॥੨॥ਨਾਮੇਹੀਨਾਮਿਵਰਤਦੇਨਾਮੇਵਰਤਾਰਾ॥ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਮੁਖਿਨਾਮੁਹੈਨਾਮੇਸਬ
ਦਿਵੀਚਾਰਾ॥੩॥ਨਾਮੁਸੁਣੀਐਨਾਮੁਮੰਨੀਐਨਾਮੇਵਡਿਆਈ॥ਨਾਮੁਸਲਾਹੇ
ਸਦਾਸਦਾਨਾਮੇਮਹਲੁਪਾਈ॥੪॥ਨਾਮੇਹੀਘਟਿਚਾਨਣਾਨਾਮੇਸੋਭਾਪਾਈ॥
ਨਾਮੇਹੀਸੁਖੁਊਪਜੈਨਾਮੇਸਰਣਾਈ॥੫॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੋਇਨਮੰਨੀਐਮਨਮੁਖਿ
ਪਤਿਗਵਾਈ॥ਜਮਪੁਰਿਬਾਧੇਮਾਰੀਅਹਿਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਈ॥੬॥ਨਾਮੈ
ਕੀਸਭਸੇਵਾਕਰੈਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਬੁਝਾਈ॥ਨਾਮਹੁਹੀਨਾਮੁਮੰਨੀਐਨਾਮੇਵਡਿ
ਆਈ॥੭॥ਜਿਸਨੋਦੇਵੈਤਿਸੁਮਿਲੈਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਬੁਝਾਈ॥ਨਾਨਕਸਭੁ
ਕਿਛੁਨਾਵੈਕੈਵਸਿਹੈਪੂਰੈਭਾਗਿਕੋਪਾਈ॥੮॥੭॥੨੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ
੩॥ ਦੋਹਾਗਣੀਮਹਲੁਨਪਾਇਨੀਨਜਾਣਨਿਪਿਰਕਾਸੁਆਉ॥
ਫਿਕਾਬੋਲਹਿਨਾਨਿਵਹਿਦੂਜਾਭਾਉਸੁਆਉ॥੧॥ਇਹੁਮਨੂਆਕਿਉਕਰਿ
ਵਸਿਆਵੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਠਾਕੀਐਗਿਆਨਮਤੀਘਰਿਆਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸੋਹਾਗਣੀਆਪਿਸਵਾਰੀਓਨੁਲਾਇਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਚਲ
ਦੀਆਨਾਮੇਸਹਜਿਸੀਗਾਰੁ॥੨॥ਸਦਾਰਾਵਹਿਪਿਰੁਆਪਣਾਸਚੀਸੇਜ
ਸੁਭਾਇ॥ਪਿਰਕੈਪ੍ਰੇਮਿਮੋਹੀਆਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਇ॥੩॥ਗਿਆ
ਨੁਅਪਾਰੁਸੀਗਾਰੁਹੈਸੋਭਾਵੰਤੀਨਾਰਿ॥ਸਾਸਭਰਾਈਸੁੰਦਰੀਪਿਰਕੈਹੇਤਿ
ਪਿਆਰਿ॥੪॥ਸੋਹਾਗਣੀਵਿਚਿਰੰਗੁਰਖਿਓਨੁਸਚੈਅਲਖਿਅਪਾਰਿ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਸਚੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥੫॥ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਇਆ ਗੁਣ ਕਾ ਗਲਿ ਹਾਰੁ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰਮਲੁ ਤਨਿ ਲਾਵਣਾ ਅੰਤਰਿ ਰਤਨੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥੬॥ ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਸੇ ਊਤਮਾ ਜਤਿ ਪਤਿ ਸਬਦੇ ਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਹੈ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਕੀੜਾ ਹੋਇ ॥੭॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਦੀ ਸਭ ਫਿਰੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਹਉ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨਾ ਹਉਮੈ ਗਈ ਸਚੈ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੮॥੨੦॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਏ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਐਥੈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਜਾਪਦੇ ਆਗੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਏ ਮਨ ਰੂੜੇ ਰੰਗੁਲੇ ਤੂੰ ਸਚਾ ਰੰਗੁ ਚੜਾਇ ॥ ਰੂੜੀ ਬਾਣੀ ਜੇ ਰਪੈ ਨਾ ਇਹੁ ਰੰਗੁ ਲਹੈ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਨੀਚ ਮੈਲੇ ਅਤਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਵਿਕਾਰ ॥ ਗੁਰਿ ਪਾਰਸਿ ਮਿਲਿਐ ਕੰਚਨੁ ਹੋਏ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰੁ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੋਇ ਨ ਰੰਗੀਐ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਰੰਗੁ ਚੜਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਭਾਇ ਜੋ ਰਤੇ ਸਿਫਤੀ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥੩॥ ਭੈ ਬਿਨੁ ਲਾਗਿ ਨ ਲਗਈ ਨਾ ਮਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਭੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਝੂਠੇ ਠਾਉ ਨ ਕੋਇ ॥੪॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਰੰਗੇ ਸੋ ਰਪਸੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸਤਸੰਗਤਿ ਊਪਜੈ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸੁਭਾਇ ॥੫॥ ਬਿਨੁ ਸੰਗਤੀ ਸਭਿ ਐਸੇ ਰਹਹਿ ਜੈਸੇ ਪਸੁ ਢੋਰ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣਨੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭਿ ਚੋਰ ॥੬॥ ਇਕਿ ਗੁਣ ਵਿਹਾਝਹਿ ਅਉਗਣ ਵਿਕਣਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਾਉ ਪਾਇਆ ਵੁਠਾ ਅੰਦਰਿ ਆਇ ॥੭॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਲਾਇ ਸਵਾਰਿਅਨੁ ਸਬਦੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੮॥੨੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਸਭ ਨਾਵੈ ਨੋ ਲੋਚਦੀ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁ ਪਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਸੁਖੁ ਤਿਸੁ ਜਿਸੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ॥੧॥ ਤੂੰ ਬੇਅੰਤੁ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈਐ ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਹੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ

ਪ੍ਰਭੁਆਪੇਕਾਰਕਰਾਇਦਾਦੂਜਾਕਿਸੁਕਹੀਐਭਾਈ॥੩॥ਬੁਝਣਾਅਬੁਝਣਾਤੁਧੁਕੀਆ
ਇਹਤੇਰੀਸਿਰਿਕਾਰ॥ਇਕਨਾਬਖਸਹਿਮੇਲਿਲੈਹਿਇਕਿਦਰਗਹਮਾਰਿਕਢੇਕੂ
ੜਿਆਰ॥੪॥ਇਕਿਧੁਰਿਪਵਿਤਪਾਵਨਹੈਤੁਧੁਨਾਮੇਲਾਏ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸੁਖੁਊਪ
ਜੈਸਚੈਸਬਦਿਬੁਝਾਏ॥੫॥ਇਕਿਕੁਚਲਕੁਚੀਲਵਿਖਲੀਪਤੇਨਾਵਹੁਆਪਿਖੁ
ਆਏ॥ਨਾਓਨਸਿਧਿਨਬੁਧਿਹੈਨਸੰਜਮੀਫਿਰਹਿਉਤਵਤਾਏ॥੬॥ਨਦਰਿਕਰੇਜਿਸੁਆ
ਪਣੀਤਿਸਨੋਭਾਵਨੀਹੋਇ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਇਹਸੰਜਮੀਮਨੁਨਿਰਮਲੁਸਬਦੁ
ਸੁਣਾਏ॥੭॥ਲੇਖਾਪੜਿਨਪਹੁਚੀਐਕਥਿਕਹਣੈਅੰਤੁਨਪਾਇ॥ਗੁਰਤੇਕੀ
ਮਤਿਪਾਈਐਸਚਿਸਬਦਿਸੋਝੀਪਾਇ॥੮॥ਇਹੁਮਨੁਦੇਹੀਸੋਧਿਤੂੰਗੁਰ
ਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਇਸੁਦੇਹੀਵਿਚਿਨਾਮਨਿਧਾਨੁਹੈਪਾਈਐਗੁਰਕੈਹੇ
ਤਿਅਪਾਰਿ॥੯॥੧੦॥੩੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩॥ ਸਚਿਰਤੀਆਸੋਹਾਗ
ਣੀਜਿਨਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੀਗਾਰਿ॥ਘਰਹੀਸੋਪਿਰੁਪਾਇਆਸਚੈਸਬਦਿਵੀ
ਚਾਰਿ॥੧॥ਅਉਗਣਗੁਣੀਬਖਸਾਇਆਹਰਿਸਿਉਲਿਵਲਾਈ॥ਹਰਿਵਰੁ
ਪਾਇਆਕਾਮਣੀਗੁਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਇਕਿਪਿਰੁਹਦੂਰਿਨਜਾ
ਣਨੀਦੂਜੈਭਰਮਿਭੁਲਾਇ॥ਕਿਉਪਾਇਨਿਡੋਹਾਗਣੀਦੁਖੀਰੈਣਿਵਿਹਾਇ॥੨॥
ਜਿਨਕੈਮਨਿਸਚੁਵਸਿਆਸਚੀਕਾਰਕਮਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਸੇਵਹਿਸਹਜਸਿਉਸ
ਚੇਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੩॥ਦੋਹਾਗਣੀਭਰਮਿਭੁਲਾਈਆਕੂੜੁਬੋਲਿਬਿਖੁਖਾ
ਹਿ॥ਪਿਰੁਨਜਾਣਨਿਆਪਣਾਸੁੰਞੀਸੇਜਦੁਖੁਪਾਹਿ॥੪॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਹੈਮ
ਤੁਮਨਭਰਮਿਭੁਲਾਹਿ॥ਗੁਰਪੂਛਿਸੇਵਾਕਰਹਿਸਚੁਨਿਰਮਲੁਮੰਨਿਵਸਾਹਿ
॥੫॥ਸੋਹਾਗਣੀਸਦਾਪਿਰੁਪਾਇਆਹਉਮੈਆਪੁਗਵਾਇ॥ਪਿਰਸੇਤੀਅਨਦਿਨੁ
ਗਹਿਰਹੀਸਚੀਸੇਜਸੁਖੁਪਾਇ॥੬॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਗਈਪਲੈਕਿਛੁਨਪਾਇ॥ਮ
ਹਲੁਨਾਹੀਡੋਹਾਗਣੀਅੰਤਿਗਈਪਛੁਤਾਇ॥੭॥ਸੋਪਿਰੁਮੇਰਾਏਕੁਹੈਏਕਸਸਿਉ

ਲਿਵਲਾਇਆ॥ਨਾਨਕਜੋਸਤਖੋਲੈਕਰਤਿਕਾਅਟੀਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥੮॥੧੨॥ ॥੨੫੬

ਆਸਾਮਹਲਾ੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਿਨਾਚਖਾਇਓਨੁਰਸੁਆਇ ੩੩
ਆਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਸਚਾਵੇਪਰਵਾਹੁਹੈਤਿਸਨੋਤਿਲੁਨਤਮਾਇ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਸਾਚਾਵਰਸਦਾਗੁਰਮੁਖਾਮੁਖਿਪਾਇ॥ਮਨੁਸਦਾਹਰੀਆਵਲਾਸਹਜੇਹਰਿਗੁਣ
ਗਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖਿਸਦਾਦੋਹਾਗਣੀਦਰਿਖੜੀਆਬਿਲਲਾਹਿ॥ਜਿ
ਨਾਪਿਰਕਾਸੁਆਦੁਨਆਇਓਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੁਕਮਾਹਿ॥੨॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਬੀਜੇਸਚੁਜੰਮੈਸਚੁਨਾਮੁਵਾਪਾਰੁ॥ਜੋਇਤੁਲਾਹੈਲਾਇਓਨੁਭਗਤੀਦੇ
ਇਭੰਡਾਰੁ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸੋਹਾਗਣੀਭੈਭਗਤਿਸੀਗਾਰਿ॥ਅਨਦਿਨੁ
ਰਾਵਹਿਪਿਰੁਆਪਣਾਸਚੁਰਖਹਿਉਰਧਾਰਿ॥੪॥ਜਿਨਾਪਿਰੁਰਾਵਿਆਆ
ਪਣਾਤਿਨਾਵਿਟਹੁਬਲਿਜਾਉ॥ਸਦਾਪਿਰਕੈਸੰਗਿਰਹਹਿਵਿਚਹੁਆਪੁ
ਗਵਾਇ॥੫॥ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਮੁਖਉਜਲੇਪਿਰਕੈਭਾਇਪਿਆਰਿ॥ਸੇ
ਜਸੁਖਾਲੀਪਿਰੁਰਵੈਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਰਿ॥੬॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਘਰਿਆਇਆ
ਗੁਰਕੈਹੇਤਿਅਪਾਰਿ॥ਵਰੁਪਾਇਆਸੋਹਾਗਣੀਕੇਵਲਏਕੁਮੁਰਾਰਿ॥੭॥ਸਭੇ
ਗੁਨਹਬਖਸਾਇਲਇਓਨੁਮੇਲੇਮੇਲਣਹਾਰਿ॥ਨਾਨਕਆਖਣੁਆਖੀਐ
ਜੇਸੁਣਿਧਰੇਪਿਆਰੁ॥੮॥੧੩॥੩੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩॥
ਸਤਿਗੁਰਤੇਗੁਣਊਪਜੈਜਾਪ੍ਰਭੁਮੇਲੈਸੋਇ॥ਸਹਜੇਨਾਮੁਧਿਆ
ਈਐਗਿਆਨੁਪਰਗਟੁਹੋਇ॥੧॥ਏਮਨਮਤਜਾਣਹਿਹਰਿਦੂਰਿਹੈਸਦਾਵੇ
ਖੁਹਦੂਰਿ॥ਸਦਸੁਣਦਾਸਦਵੇਖਦਾਸਬਦਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਪਛਾਣਿਆਤਿਨੀਇਕਮਨਿਧਿਆਇਆ॥ਸਦਾਰਵਹਿ
ਪਿਰੁਆਪਣਾਸਚੈਨਾਮਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੨॥ਏਮਨਤੇਰਾਕੋਨਹੀਕਰਿਵੇਖੁਸ
ਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ਹਰਿਸਰਣਾਈਭਜਿਪਉਪਾਇਹਿਮੋਖਦੁਆਰੁ॥੩॥ਸ

ਬਦਿ ਮੁਈਐ ਸਬਦਿ ਜੀਵੀਐ ਸਾਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ
ਮਾਰੀਐ ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥੬॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੋਭਾ ਨਾਮ ਕੀ ਬਿ
ਨੁ ਨਾਵੈ ਸੋਭ ਨ ਹੋਇ ॥ ਇਹ ਮਾਇਆ ਕੀ ਸੋਭਾ ਚਾਰਿ ਦਿਹਾੜੇ ਜਾਂਦੀ ਬਿਲ
ਮ ਨ ਹੋਇ ॥੭॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਮੁਏ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾ
ਦੁ ਨ ਆਇਓ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੮॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ
ਅਨੁ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਲਾਇ ॥ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚਿ ਰਹਹਿ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾ
ਹਿ ॥੯॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸੁਣੀਐ ਨ ਦੇਖੀਐ ਜਗੁ ਬੋਲਾ ਅੰਨਾ ਭਰਮਾਇ ॥ ਬਿ
ਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਸੀ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥੧੦॥ ਜਿਨ ਬਾਣੀ ਸਿਉ
ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨਾ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸ
ਰੈ ਸੇ ਦਰਿ ਸਚੇ ਜਾਣੁ ॥੧੧॥੩੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩
॥ ਸਬਦੌ ਹੀ ਭਗਤ ਜਾਪਦੇ ਜਿਂਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਚੀ ਹੋਇ ॥ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਇ
ਆ ਨਾਉ ਮੰਨਿਆ ਸਚੇ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕੀ ਪਤਿ ਹੋ
ਇ ॥ ਸਫਲੁ ਤਿਨ ਕਾ ਜਨਮੁ ਹੈ ਤਿਨ ਮਾਨੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਜਾ
ਤਿ ਹੈ ਅਤਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਜਾਤਿ ਜਾਇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ
ਮਿਲੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥੨॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥
ਨਾਮੁ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਇਆ ਭਰੇ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰਾ ॥੩॥ ਆਵਹਿ ਇਸੁ ਰਾਸੀ
ਕੇ ਵਾਪਾਰੀਏ ਜਿਨਾ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਧਨੁ ਪਾਏ ਤਿਨਾ ਅੰ
ਤਰਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥੪॥ ਭਗਤੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨਮੁਖ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥
ਧੁਰਹੁ ਆਪਿ ਖੁਆਇਅਨੁ ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੫॥ ਬਿਨੁ ਪਿਆਰੈ ਭਗਤਿ ਨ
ਹੋਵਈ ਨਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਸਰੀਰਿ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਭਗਤੀ ਮਨ ਧੀ
ਰਿ ॥੬॥ ਜਿਸ ਨੋ ਭਗਤਿ ਕਰਾਏ ਸੋ ਕਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਹਿਰਦੈ ਏਕੋ ਨਾ

ਮੁਦਸੈ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਮਾਰਿ ॥੬॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਜਤਿ ਪਤਿ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਹੈ ਆ
ਪੇ ਲਏ ਸਵਾਰਿ ॥ ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ਤਿਸ ਕੀ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਕਾਰਜੁ ਸਾ
ਰਿ ॥੭॥ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ਅਲਾਹ ਦੀ ਜਾਪੈ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਹਿ
ਰਦੈ ਵਸੈ ਭੈ ਭਗਤੀ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰਿ ॥੮॥੧੪॥੩੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਅਨ ਰਸ ਮਹਿ ਭੋਲਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੇਟਿਓ ਜਿ ਸਚੀ ਬੂਝ ਬੁਝਾਇਆ ॥੧॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰੇ ਬਾਵਲੇ ਹ
ਰਿ ਰਸੁ ਚਖਿ ਸਾਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅਨ ਰਸਿ ਲਾਗਾ ਤੂੰ ਫਿਰਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਗੁਰਮੁਖ ਨਿਰਮਲੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਰਹਹਿ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥
ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਨਹੀ ਕਿਆ ਕਰਿ ਕਹਿਆ ਜਾਇਆ ॥੨॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ
ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ ਮਨਹੁ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਏ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣ
ਹਾਰਾ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਈਐ ਨਾ ਦੁਖੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇਆ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ
ਵਿਆਪਿਆ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥੪॥ ਦੋਹਾਗਣੀ ਪਿਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਹੀ ਕਿਆ
ਕਰਿ ਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਜਲਦੀਆ ਫਿਰਹਿ ਸੇਜੈ ਰਵੈ ਨ ਭਤਾਰੁ ॥੫॥
ਸੋਹਾਗਣੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੀਗਾਰੀਆ
ਅਪਣੇ ਸਹਿ ਲਈਆ ਮਿਲਾਇ ॥੬॥ ਮਰਣਾ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਾਇਆ
ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਭੀ ਮਰਹਿ ਜਮ ਦਰਿ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰੁ ॥
॥੭॥ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਸੇ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ
ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੮॥੧੫॥ ੩੭॥
੨੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨ ॥
ਪੰਚ ਮਨਾਏ ਪੰਚ ਰੁਸਾਏ ॥ ਪੰਚ ਵਸਾਏ ਪੰਚ ਗਵਾਏ ॥੧॥ ਇਨ੍ ਬਿਧਿ ਨਗਰੁ ਵੁਠਾ

ਮੇਰੇਭਾਈਸੰਤਹੁਰੰਗੁਗਾਇਆਗੁਰਿਗਿਆਨੁਦ੍ਰਿੜਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚਧਰਮ
ਕੀਕਰਿਦੀਨੀਵਾੜਿ॥ਫਰਹੇਮੁਹਕਮਗੁਰਗਿਆਨਬੀਚਾਰਿ॥੨॥ਨਾਮਖੇਤੀਬੀ
ਜਹੁਭਾਈਮੀਤ॥ਸਉਦਾਕਰਹੁਗੁਰੁਸੇਵਹੁਨੀਤ॥੩॥ਸਾਂਤਿਸਹਜਸੁਖਕੇਸਭਿ
ਹਾਟ॥ਸਾਹਵਾਪਾਰੀਏਕੈਥਾਟ॥੪॥ਜੇਜੀਆਡੰਨੁਕੋਲਏਨਜਗਾਤਿ॥ਸਤਿਗੁਰਿ
ਕਰਿਦੀਨੀਧੁਰਕੀਛਾਪ॥੫॥ਵਖਰੁਨਾਮੁਲਦਿਖੇਪਚਲਾਵਹੁ॥ਲੈਲਾਹਾਗੁਰ
ਮੁਖਿਘਰਿਆਵਹੁ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਾਹੁਸਿਖਵਣਜਾਰੇ॥ਪੂੰਜੀਨਾਮੁਲੇਖਾਸਾ
ਚੁਸਮ੍ਹਾਰੇ॥੭॥ਸੋਵਸੈਇਤੁਘਰਿਜਿਸੁਗੁਰੁਪੂਰਾਸੇਵ॥ਅਬਿਚਲਨਗਰੀਨਾਨ
ਕਦੇਵ॥੮॥੧੦੫॥ ੧ਓ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੭॥ ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਸਿਉਲਾ
ਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਜਪਤਨਿਰਮਲਸਾਚੀਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਰਸਨਕੀ
ਪਿਆਸਘਣੀਚਿਤਵਤਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰ॥ਕਰਹੁਅਨੁਗ੍ਰਹੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਹਰਿਕਿ
ਰਪਾਧਾਰਿਮੁਰਾਰਿ॥੧॥ਮਨੁਪਰਦੇਸੀਆਇਆਮਿਲਿਓਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥ਜਿਸੁਵ
ਖਰਕਉਚਾਹਤਾਸੋਪਾਇਓਨਾਮਹਿਰੰਗਿ॥੨॥ਜੇਤੇਮਾਇਆਰੰਗਰਸਬਿਨਸਿ
ਜਾਹਿਖਿਨਮਾਹਿ॥ਭਗਤਰਤੇਤੇਰੇਨਾਮਸਿਉਸੁਖੁਭੁੰਚਹਿਸਭਠਾਇ॥੩॥ਸਭੁ
ਜਗੁਚਲਤਉਪੇਖੀਐਨਿਹਚਲੁਹਰਿਕੋਨਾਉ॥ਕਰਿਮਿਤ੍ਰਾਈਸਾਧਸਿਉਨਿਹ
ਚਲੁਪਾਵਹਿਠਾਉ॥੪॥ਮੀਤਸਾਜਨਸੁਤਬੰਧਪਾਕੋਊਹੋਤਨਸਾਥ॥ਏਕੁਨਿਬਾ
ਹੂਰਾਮਨਾਮਦੀਨਾਕਾਪ੍ਰਭੁਨਾਥ॥੫॥ਚਰਨਕਮਲਬੋਹਿਥਭਏਲਗਿਸਾਗਰੁਤਰਿ
ਓਤੇਹ॥ਭੇਟਿਓਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਸਾਚਾਪ੍ਰਭਸਿਉਨੇਹੁ॥੬॥ਸਾਧਤੇਰੇਕੀਜਾਚਨਾ
ਬਿਸਰੁਨਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਭਲਾਤੇਰੈਭਾਣੈਕਾਰਜੁਰਾਸਿ॥੭॥
ਸੁਖਸਾਗਰਪ੍ਰੀਤਮਮਿਲੇਉਪਜੇਮਹਾਅਨੰਦ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਭਦੁਖਮਿਟੇਪ੍ਰਭ
ਭੇਟੇਪਰਮਾਨੰਦ॥੮॥੩॥੧॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਘਰੁ੪ ॥ਬਿਰਹੜੇ॥ ਛੰਤਾਕੀਜਤਿ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰੀਐਪਿਆਰੇ

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਬੀਸਰਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੋ ਕਿਉ ਤਜਣਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਵੇਚੀ ਸੰਤ ਪਹਿ ਪਿਆਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਸੁਖ ਸੀਗਾਰ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਫੀਕੇ ਤਜਿ ਛੋਡੇ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥੩॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਤਜਿ ਗਏ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨੀ ਪਾਇ ॥੪॥ ਜੋ ਜਨ ਰਾਤੇ ਰਾਮ ਸਿਉ ਪਿਆਰੇ ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਇ ॥੫॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਇ ॥੬॥ ਅੰਚਲੁ ਗਹਿਆ ਸਾਧ ਕਾ ਨਾਨਕ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ਪਾਰਿ ਪਰਾਇਆ ॥੭॥੧॥੪੦॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਕਟੀਐ ਪਿਆਰੇ ਜਬ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੧॥ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਘਰੁ ਸੁਜਾਣੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਜੀਵਨੁ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜੀਅ ਤੁਝ ਤੇ ਬੀਛੁਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥੨॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਸੋ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਤਿਸ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥੩॥ ਜੋ ਸੁਖੁ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤੇ ਪਿਆਰੇ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥ ਸਾਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੁਟਈ ਪਿਆਰੇ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਰਹੀ ਸਮਾਇ ॥੫॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਪਿਆਰੇ ਤੇਰੀ ਅਮਰੁ ਰਜਾਇ ॥੬॥ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਨਾਰਾਇਣੈ ਪਿਆਰੇ ਮਾਤੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੭॥੨॥੪੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਭ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨਤੇ ਪਿਆਰੇ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਹਉ ਸੁਨਾਇ ॥੧॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਸਭਨਾ ਕਾ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਪਹਿਰਣਾ ਖਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਤੇਰੀ ਆਗਿਆ ਪਿਆਰੇ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥੨॥ ਜੋ ਤੂ ਕਰਾਵਹਿ ਸੋ ਕਰੀ ਪਿਆਰੇ ਅਵਰੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੩॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਸਭ ਸੁਹਾਵਣੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਤੁ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੪॥ ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਪਿਆਰੇ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇਆ ॥੫॥ ਏਕੋ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇਆ ॥੬॥ ਸੰਸਾਰ ਕੂਪ ਤੇ ਉਧਰਿ ਲੈ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣਾਇਆ ॥੭॥੩॥੨੨॥੧੫॥੨॥੪੨॥

ਮਃ ੧ ॥੨੨॥ ਮਃ ੩ ॥੧੫॥ ਮਃ ੫ ॥ ੫॥ ਜੁਮਲਾ ਅਸਟਪਦੀਆ ਕਾ ॥੪੨॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

+ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਪਟੀਲਿਖੀ॥ ਸਸੈ

ਸੋਇਸ੍ਰਿਸਟਿਜਿਨਿਸਾਜੀਸਭਨਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਭਇਆ॥ਸੇਵਤਰਹੇਚਿਤੁਜਿ
ਨਕਾਲਾਗਾਆਇਆਤਿਨਕਾਸਫਲੁਭਇਆ॥੧॥ਮਨਕਾਹੇਭੂਲੇਮੂੜਮਨਾ॥
ਜਬਲੇਖਾਦੇਵਹਿਬੀਰਾਤਉਪੜਿਆ॥ਰਹਾਉ॥ਈਵੜੀਆਦਿਪੁਰਖੁਹੈਦਾਤਾ
ਆਪੇਸਾਚਾਸੋਈ॥ਏਨਾਅਖਰਾਮਹਿਜੋਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਤਿਸੁਸਿਰਿਲੇਖੁਨਹੋਈ
॥੨॥ਊੜੈਉਪਮਾਤਾਕੀਕੀਜੈਜਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਸੇਵਾਕਰਹਿਸੇਈਫਲੁਪਾ
ਵਹਿਜਿਨੀਸਚੁਕਮਾਇਆ॥੩॥ਙੰਙੈਙਿਆਨੁਬੂਝੈਜੇਕੋਈਪੜਿਆਪੰਡਿਤੁ
ਸੋਈ॥ਸਰਬਜੀਆਮਹਿਏਕੋਜਾਣੈਤਾਹਉਮੈਕਹੈਨਕੋਈ॥੪॥ਕਕੈਕੇਸਪੁੰਡਰਜ
ਬਹੂਏਵਿਣੁਸਾਬੂਣੈਉਜਲਿਆ॥ਜਮਰਾਜੇਕੇਹੇਰੂਆਏਮਾਇਆਕੈਸੰਗ
ਲਿਬੰਧਿਲਇਆ॥੫॥ਖਖੈਖੁੰਦਕਾਰੁਸਾਹਆਲਮੁਕਰਿਖਰੀਦਿਜਿਨਿਖ
ਰਚੁਦੀਆ॥ਬੰਧਨਿਜਾਕੈਸਭੁਜਗੁਬਾਧਿਆਅਵਰੀਕਾਨਹੀਹੁਕਮੁਪਇਆ॥
੬॥ਗਗੈਗੋਇਗਾਇਜਿਨਿਛੋਡੀਗਲੀਗੋਬਿਦੁਗਰਬਿਭਇਆ॥ਘੜਿਭਾਂ
ਡੇਜਿਨਿਆਵੀਸਾਜੀਚਾੜਣਵਾਹੈਤਈਕੀਆ॥੭॥ਘਘੈਘਾਲਸੇਵਕੁਜੇ
ਘਾਲੈਸਬਦਿਗੁਰੂਕੈਲਾਗਿਰਹੈ॥ਬੁਰਾਭਲਾਜੇਸਮਕਰਿਜਾਣੈਇਨਬਿ
ਧਿਸਾਹਿਬੁਰਮਤੁਰਹੈ॥੮॥ਚਚੈਚਾਰਿਵੇਦਜਿਨਿਸਾਜੇਚਾਰੇਖਾਣੀਚਾਰਿਜੁ
ਗਾ॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਜੋਗੀਖਾਣੀਭੋਗੀਪੜਿਆਪੰਡਿਤੁਆਪਿਥੀਆ॥੯॥ਛਛੈ
ਛਾਇਆਵਰਤੀਸਭਅੰਤਰਿਤੇਰਾਕੀਆਭਰਮੁਹੋਆ॥ਭਰਮੁਉਪਾਇਭੁਲਾਈ
ਅਨੁਆਪੇਤੇਰਾਕਰਮੁਹੋਆਤਿਨਗੁਰੂਮਿਲਿਆ॥੧੦॥ਜਜੈਜਾਨੁਮੰਗਤਜਨੁਜਾ
ਚੈਲਖਚਉਰਾਸੀਹਭੀਖਭਵਿਆ॥ਏਕੋਲੇਵੈਏਕੋਦੇਵੈਅਵਰੁਨਦੂਜਾਮੈਸੁਣਿ
ਆ॥੧੧॥ਝਝੈਝੂਰਿਮਰਹੁਕਿਆਪ੍ਰਾਣੀਜੋਕਿਛੁਦੇਣਾਸੋਦੇਰਹਿਆ॥ਦੇ
ਦੇਵੇਖੈਹੁਕਮੁਚਲਾਏਜਿਉਜੀਆਕਾਰਿਜਕੁਪਇਆ॥੧੨॥ਞੰਞੈਨਦਰਿਕਰੇ

ਜਾਦੇਖਾਦੂਜਾਕੋਈਨਾਹੀ॥ਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆਸਭਥਾਈਏਕੁਵਸਿਆਮਨ
ਮਾਹੀ॥੧੪॥ਟਟੈਟੰਚੁਕਰਹੁਕਿਆਪ੍ਰਾਣੀਘੜੀਕਿਮੁਹਤਿਕਿਉਠਿਚਲਣਾ
ਜੂਐਜਨਮੁਨਹਾਰਹੁਅਪਣਾਭਾਜਿਪੜਹੁਤੁਮਹਰਿਸਰਣਾ॥੧੫॥ਠਠੈਠਾ
ਢਿਵਰਤੀਤਿਨਅੰਤਰਿਹਰਿਚਰਣੀਜਿਨਕਾਚਿਤੁਲਾਗਾਚਿਤੁਲਾਗਾਸੇਈ
ਜਨਨਿਸਤਰੇਤਉਪਰਸਾਦੀਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੧੬॥ਡਡੈਡੰਫੁਕਰਹੁਕਿਆਪ੍ਰਾ
ਣੀਜੋਕਿਛੁਹੋਆਸੁਸਭੁਚਲਣਾ॥ਤਿਸੈਸਰੇਵਹੁਤਾਸੁਖੁਪਾਵਹੁਸਰਬਨਿ
ਰੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆ॥੧੭॥ਢਢੈਢਾਹਿਉਸਾਰੈਆਪੇਜਿਉਤਿਸੁਭਾਵੈਤਿਵੈ
ਕਰੇ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਹੁਕਮੁਚਲਾਏਤਿਸੁਨਿਸਤਾਰੇਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇ॥
੧੮॥ਣਾਣੈਰਵਤੁਰਹੈਘਟਅੰਤਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸੋਈ॥ਆਪੇਆਪਿ
ਮਿਲਾਏਕਰਤਾਪੁਨਰਪਿਜਨਮੁਨਹੋਈ॥੧੯॥ਤਤੈਤਾਰੂਭਉਜਲੁਹੋਆ
ਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਨਾਤਰਨਾਤੁਲਹਾਹਮਬੂਡਸਿਤਾਰਿਲੇਹਿਤਾਰਣ
ਰਾਇਆ॥੨੦॥ਥਥੈਥਾਨਿਥਾਨੰਤਰਿਸੋਈਜਾਕਾਕੀਆਸਭੁਹੋਆ॥ਕਿਆ
ਭਰਮੁਕਿਆਮਾਇਆਕਹੀਐਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਭਲਾ॥੨੧॥ਦਦੈਦੋਸੁ
ਨਦੇਊਕਿਸੈਦੋਸੁਕਰੰਮਾਆਪਣਿਆ॥ਜੋਮੈਕੀਆਸੋਮੈਪਾਇਆਦੋਸੁਨ
ਦੀਜੈਅਵਰਜਨਾ॥੨੨॥ਧਧੈਧਾਰਿਕਲਾਜਿਨਿਛੋਡੀਹਰਿਚੀਜੀਜਿਨਿਰੰਗ
ਕੀਆ॥ਤਿਸਦਾਦੀਆਸਭਨੀਲੀਆਕਰਮੀਕਰਮੀਹੁਕਮੁਪਇਆ॥੨੩॥
ਨੰਨੈਨਾਹਭੋਗਨਿਤਭੋਗੈਨਾਡੀਠਾਨਾਸੰਮਲਿਆ॥ਗਲੀਹਉਸੋਹਾਗਣਿਭੈਣੇਕੰ
ਤੁਨਕਬਹੂੰਮੈਮਿਲਿਆ॥੨੪॥ਪਪੈਪਾਤਿਸਾਹੁਪਰਮੇਸਰੁਵੇਖਣਕਉਪਰਪੰਚੁ
ਕੀਆ॥ਦੇਖੈਬੂਝੈਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣੈਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਰਵਿਰਹਿਆ॥੨੫॥ਫਫੈ
ਫਾਹੀਸਭੁਜਗੁਫਾਸਾਜਮਕੈਸੰਗਲਿਬੰਧਿਲਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੇਨਰਉਬ
ਰੇਜਿਹਰਿਸਰਣਾਗਤਿਭਜਿਪਇਆ॥੨੬॥ਬਬੈਬਾਜੀਖੇਲਣਲਾਗਾਚਉਪੜਿ

ਕੀਤੇਚਾਰੇਜੁਗਾ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਸਾਰੀਕੀਤੇਪਾਸਾਢਾਲਣਿਆਪਿਲ
ਗਾ॥੨੬॥ਭਭੈਭਾਲਹਿਸੇਫਲੁਪਾਵਹਿਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਿਨਕਉਭਉਪਇ
ਆ॥ਮਨਮੁਖਫਿਰਹਿਨਚੇਤਹਿਮੂੜੇਲਖਚਉਰਾਸੀਹਫੇਰੁਪਇਆ॥੨੭॥ਮੰ
ਮੈਮੋਹੁਮਰਣੁਮਧੁਸੂਦਨੁਮਰਣੁਭਇਆਤਬਚੇਤਵਿਆ॥ਕਾਇਆਭੀਤ
ਰਿਅਵਰੋਪੜਿਆਮੰਮਾਅਖਰੁਵੀਸਰਿਆ॥੨੮॥ਯਯੈਜਨਮੁਨਹੋਵੀਕਦ
ਹੀਜੇਕਰਿਸਚੁਪਛਾਣੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਖੈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾ
ਣੈ॥੨੯॥ਰਾੜੈਰਵਿਰਹਿਆਸਭਅੰਤਰਿਜੇਤੇਕੀਏਜੰਤਾ॥ਜੰਤਉਪਾਇਧੰ
ਧੈਸਭਿਲਾਏਕਰਮੁਹੋਆਤਿਨਨਾਮੁਲਇਆ॥੩੦॥ਲਲੈਲਾਇਧੰਧੈ
ਜਿਨਿਛੋਡੀਮੀਠਾਮਾਇਆਮੋਹੁਕੀਆ॥ਖਾਣਾਪੀਣਾਸਮਕਰਿਸਹਣਾਭਾਣੈ
ਤਾਕੈਹੁਕਮੁਪਇਆ॥੩੧॥ਵਵੈਵਾਸੁਦੇਉਪਰਮੇਸਰੁਵੇਖਣਕਉਜਿਨਿਵੇ
ਸੁਕੀਆ॥ਵੇਖੈਚਾਖੈਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣੈਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਰਵਿਰਹਿਆ॥੩੨॥
ੜਾੜੈਰਾੜਿਕਰਹਿਕਿਆਪ੍ਰਾਣੀਤਿਸਹਿਧਿਆਵਹੁਜਿਅਮਰੁਹੋਆ॥ਤਿ
ਸਹਿਧਿਆਵਹੁਸਚਿਸਮਾਵਹੁਓਸੁਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁਕੀਆ॥੩੩॥ਹਾਹੈਹੋ
ਰੁਨਕੋਈਦਾਤਾਜੀਅਉਪਾਇਜਿਨਿਰਿਜਕੁਦੀਆ॥ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਹਰਿ
ਨਾਮਿਸਮਾਵਹੁਅਨਦਿਨੁਲਾਹਾਹਰਿਨਾਮੁਲੀਆ॥੩੪॥ਆਇੜੈਆਪਿਕ
ਰੇਜਿਨਿਛੋਡੀਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾਸੁਕਰਿਰਹਿਆ॥ਕਰੇਕਰਾਏਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣੈ
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਨਾਨਕਸਾਇਰਇਵਕਹਿਆ॥੩੫॥੧॥੧੮ + ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੩॥
ਪਟੀ॥ ਅਯੋਅੰਙੈਸਭੁਜਗੁਆਇਆਕਾਖੈਘੰਙੈਕਾਲੁਭਇਆ॥ਰੀ
ਰੀਲਲੀਪਾਪਕਮਾਣੇਪੜਿਅਵਗਣਗੁਣਵੀਸਰਿਆ॥੧॥ਮਨਐਸਾ
ਲੇਖਾਤੂੰਕੀਪੜਿਆ॥ਲੇਖਾਦੇਣਾਤੇਰੈਸਿਰਿਰਹਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਧੰਙਾਇ
ਐਸਿਮਰਹਿਨਾਹੀਨੰਨੈਨਾਤੁਧੁਨਾਮੁਲਇਆ॥ਛਛੈਛੀਜਹਿਅਹਿਨਿਸਿ

ਮੂੜੇ ਕਿਉ ਚਿਤਹੁ ਵਿਸਰਿ ਪਾਕਾੜਿਆ॥੨॥ ਬਬੈ ਬੇਚੁਵਾਣਿ ਨਾਠਿ ਮੂੜੇ ਭਰਮਿ
ਭੂਲੇ ਤੇਰਾ ਜਨਮੁ ਗਇਆ॥ ਅਣਹੋਦਾ ਨਾਉ ਧਰਾਇਓ ਪਾਧਾ ਅਵਰਾ ਕਾ ਭਾਰੁ
ਤੁਧੁ ਲਇਆ॥੩॥ ਜਜੈ ਜੋਤਿ ਹਿਰਿ ਲਈ ਤੇਰੀ ਮੂੜੇ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁ
ਤਾਵਹਿਗਾ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਤੂੰ ਚੀਨਹਿ ਨਾਹੀ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਆਵਹਿਗਾ॥੪॥
ਤੁਧੁ ਸਿਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਪੜੁ ਪੰਡਿਤ ਅਵਰਾ ਨੋ ਨ ਸਿਖਾਲਿ ਬਿਖਿਆ॥ ਪ
ਹਿਲਾ ਫਾਹਾ ਪਇਆ ਪਾਧੇ ਪਿਛੋ ਦੇ ਗਲਿ ਚਾਟੜਿਆ॥੫॥ ਸਸੈ ਸੰਜਮੁ ਗਇ
ਓ ਮੂੜੇ ਏਕੁ ਦਾਨੁ ਤੁਧੁ ਕੁਥਾਇ ਲਇਆ॥ ਸਾਈ ਪੁਤ੍ਰੀ ਜਜਮਾਨ ਕੀ ਸਾ ਤੇਰੀ
ਏਤੁ ਧਾਨਿ ਖਾਧੈ ਤੇਰਾ ਜਨਮੁ ਗਇਆ॥੬॥ ਮਮੈ ਮਤਿ ਹਿਰਿ ਲਈ ਤੇਰੀ ਮੂੜੇ
ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਪਇਆ॥ ਅੰਤਰ ਆਤਮੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਚੀਨਿਆ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੁ
ਹਤਾਜੁ ਭਇਆ॥੭॥ ਕਕੈ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਭਰਮਿਓਹੁ ਮੂੜੇ ਮਮਤਾ ਲਾਗੇ ਤੁਧੁ
ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਆ॥ ਪੜਹਿ ਗੁਣਹਿ ਤੂੰ ਬਹੁਤੁ ਪੁਕਾਰਹਿ ਵਿਣੁ ਬੂਝੇ ਤੂੰ ਡੂਬਿ ਮੁ
ਆ॥੮॥ ਤਤੈ ਤਾਮਸਿ ਜਲਿਓਹੁ ਮੂੜੇ ਥਥੈ ਥਾਨ ਭਰਿਸਟੁ ਹੋਇਆ॥ ਘਘੈ
ਘਰਿ ਘਰਿ ਫਿਰਹਿ ਤੂੰ ਮੂੜੇ ਦਦੈ ਦਾਨੁ ਨ ਤੁਧੁ ਲਇਆ॥ ਪਪੈ ਪਾਰਿ ਨ ਪ
ਵਹੀ ਮੂੜੇ ਪਰਪੰਚਿ ਤੂੰ ਪਲਚਿ ਰਹਿਆ॥ ਸਚੈ ਆਪਿ ਖੁਆਇਓਹੁ ਮੂੜੇ ਇ
ਹੁ ਸਿਰਿ ਤੇਰੈ ਲੇਖੁ ਪਇਆ॥੧੦॥ ਭਭੈ ਭਉਜਲਿ ਡੁਬੋਹੁ ਮੂੜੇ ਮਾਇਆ ਵਿ
ਚਿ ਗਲਤਾਨੁ ਭਇਆ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਪਾਰਿ ਪਇ
ਆ॥੧੧॥ ਵਵੈ ਵਾਰੀ ਆਈਆ ਮੂੜੇ ਵਾਸੁਦੇਉ ਤੁਧੁ ਵੀਸਰਿਆ॥ ਏਹ ਵੇਲਾ
ਨ ਲਹਸਹਿ ਮੂੜੇ ਫਿਰਿ ਤੂੰ ਜਮ ਕੈ ਵਸਿ ਪਇਆ॥੧੨॥ ਝਝੈ ਕਦੇ ਨ ਝੂਰਹਿ
ਮੂੜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿ ਤੂੰ ਵਿਖਾ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਗੁਰੁ ਨਹੀ ਕੋਈ
ਨਿਗੁਰੇ ਕਾ ਹੈ ਨਾਉ ਬੁਰਾ॥੧੩॥ ਧਧੈ ਧਾਵਤ ਵਰਜਿ ਰਖੁ ਮੂੜੇ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਨਿ
ਧਾਨੁ ਪਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵਹਿ ਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਹਿ ਜੁਗਾ ਜੁਗੰਤਰਿ ਖਾਹਿ ਪਇ

ਆ ॥੧॥ ਗਗੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਚਿਤਿ ਕਰਿ ਮੂੜੇ ਗਲੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚ
ਰਨ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਇ ਮੂੜੇ ਪਿਛਲੇ ਗੁਨਹ ਸਭ ਬਖਸਿ ਲਇਆ ॥੧॥ ਹਾਹੈ ਹਰਿ ਕਥਾ
ਬੂਝੁ ਤੂੰ ਮੂੜੇ ਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਪੜਹਿ ਤੇਤਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਵਿ
ਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਾਰੈ ਰਾਮੁ ਚਿਤਿ ਕਰਿ ਮੂੜੇ ਹਿਰਦੈ ਜਿਨ
ਕੈ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨ੍ਹੀ ਰਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ਨਿਰਗੁਣ ਰਾਮੁ ਤਿਨ੍ਹੀ
ਬੂਝਿ ਲਹਿਆ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਅਕਥੁ ਨ ਜਾਈ ਹਰਿ ਕ
ਥਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ੍ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ੍ ਕਾ ਲੇਖਾ ਨਿਬੜਿ
ਆ ॥੧੮॥੩॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ॥
ਘਰੁ ੧ ॥ਛੰਤ॥ ਮੁੰਧ ਜੋਬਨਿ ਬਾਲੜੀਏ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਰਲੀਆ
ਲਾ ਰਾਮ ॥ ਧਨ ਪਿਰ ਨੇਹੁ ਘਣਾ ਰਸਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦਇਆਲਾ ਰਾਮ ॥ ਧਨ ਪਿਰਹਿ ਮੇਲਾ
ਹੋਇ ਸੁਆਮੀ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥ ਸੇਜਾ ਸੁਹਾਵੀ ਸੰਗਿ ਪਿਰ ਕੈ ਸਾਤ ਸਰ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰੇ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਇਆ ਦਇਆਲ ਸਾਚੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਿ ਗੁ
ਣ ਗਾਵਓ ॥ ਨਾਨਕਾ ਹਰਿ ਵਰੁ ਦੇਖਿ ਬਿਗਸੀ ਮੁੰਧ ਮਨਿ ਓਮਾਹਓ ॥੧॥ ਮੁੰਧ ਸਹ
ਜ ਸਲੋਨੜੀਏ ਇਕ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਨੰਤੀ ਰਾਮ ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਮਿ ਰਾਤੀ
ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਬਿਨੰਤੀ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਕੈ ਸੁਖਿ ਵਸੈ ॥ ਤਉ ਗੁਣ ਪਛਾਣ
ਹਿ ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣਹਿ ਗੁਣਹ ਵਸਿ ਅਉਗਣ ਨਸੈ ॥ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਰਹਿ ਨ
ਸਾਕਾ ਕਹਣਿ ਸੁਨਣਿ ਨ ਧੀਜਏ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰੇ ਰਸਨ ਰਸਿ ਮ
ਨੁ ਭੀਜਏ ॥੨॥ ਸਖੀਹੋ ਸਹੇਲੜੀਹੋ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਵਣਜਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਵਣੰਜ
ਅੜਾ ਰਸਿ ਮੋਲਿ ਅਪਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਮੋਲਿ ਅਮੋਲੋ ਸਚ ਘਰਿ ਢੋਲੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤ ਮੁੰ
ਧ ਭਲੀ ॥ ਇਕਿ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੈ ਕਰਹਿ ਰਲੀਆ ਹਉ ਪੁਕਾਰੀ ਦਰਿ ਖਲੀ ॥ ਕਰਣ
ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਸ੍ਰੀਧਰ ਆਪਿ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਧਨ ਸੋਹਾਗਣਿ

ਸਚੁ ਅਤਿ ਸਾਧਾਰੇ ॥ ਝਾਤਮ ਮਿਲਿਆ ਸਾਚੌ ਸੋਤਿ ਅਲਝਾ ਪ੍ਰਭ ਆਇਅੜੇ ਮੀਤਾ
ਰਾਮ ॥ ਗਾਵੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਰੇ ਆਨੁ ਥੀਅੜਾ ਚੀਤਾ ਰਾਮ ॥ ਅਪਣਾ ਮਨੁ ਦੀਆ ਹਰਿ
ਵਰੁ ਲੀਆ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਵਏ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਿਰ ਆਗੈ ਸਬਦਿ ਸਭਾਗੈ ਘਰਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਵਏ ॥ ਬੁਧਿ ਪਾਠਿ ਨ ਪਾਈਐ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈਐ ਭਾਇ ਮਿਲੈ
ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ਹਮ ਨਾਹੀ ਲੋਕਾਣੇ ॥੪॥੧॥ ਆ
ਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਨਹਦੋ ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰੇ
ਰਾਮ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੋ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਲਾਲ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਤਾ ਮਨੁ ਬੈ
ਰਾਗੀ ਸੁੰਨ ਮੰਡਲਿ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਪਿਆਰਾ ਸਤਿ
ਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ ਆਸਣਿ ਬੈਸਣਿ ਥਿਰੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਤਿਤੁ ਮਨੁ
ਰਾਤਾ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਅਨਹਦ ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰੇ ॥੧॥ ਤਿਤੁ
ਅਗਮ ਤਿਤੁ ਅਗਮ ਪੁਰੇ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜਾਈਐ ਰਾਮ ॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੋ ਸਾ
ਰਿ ਗੁਣਾ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਐ ਰਾਮ ॥ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਐ ਨਿਜ ਘਰਿ ਜਾ
ਈਐ ਪਾਈਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਤਿਤੁ ਸਾਖਾ ਮੂਲੁ ਪਤੁ ਨਹੀ ਡਾਲੀ ਸਿਰਿ
ਸਭਨਾ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਕਰਿ ਕਰਿ ਸੰਜਮ ਥਾਕੀ ਹਠਿ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਨਹੀ ਪਾਈ
ਐ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ਜਗਜੀਵਨ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈਐ ॥੨॥
ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੋ ਰਤਨਾਗਰੁ ਤਿਤੁ ਰਤਨ ਘਣੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਕਰਿ ਮਜਨੋ ਸਪਤ ਸਰੇ ਮਨ ਨਿ
ਰਮਲ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜਲਿ ਨ੍ਹਾਏ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਏ ਪੰਚ ਮਿਲੇ ਵੀਚਾਰੇ
॥ ਕਾਮੁ ਕਰੋਧੁ ਕਪਟੁ ਬਿਖਿਆ ਤਜਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਹਉਮੈ ਲੋਭ ਲਹਰਿ
ਲਬ ਥਾਕੇ ਪਾਏ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਮਾਨਿ ਤੀਰਥੁ ਨਹੀ ਕੋ
ਈ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥੩॥ ਹਉ ਬਨੁ ਬਨੋ ਦੇਖਿ ਰਹੀ ਤ੍ਰਿਣੁ ਦੇਖਿ ਸਬਾਇ
ਆ ਰਾਮ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣੋ ਤੁਝਹਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਤੇਰਾ ਸਭੁ

ਕੀਆ ਤੂੰ ਥਿਰੁ ਥੀਆ ਤੁਧੁ ਸਮਾਨਿ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਸਭਿ ਜਾਚਿਕ ਤੇਰੇ ਤੁ
ਧੁ ਬਿਨੁ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਅਣਮੰਗਿਆ ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ ਦਾਤੇ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭਰੇ
ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰਾ ॥੪॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਛੰਤ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੋ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ
ਰਾਮ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੋ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੋ ਧਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚ
ਰੁ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਧਾਨੋ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਅਵ
ਰੁ ਝੂਠਾ ਸਭੁ ਮਾਨੋ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ਸੁਰਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਪਾਈ
ਐ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਮੇ
ਰਾ ਮਨੋ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਰਾਮ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਈ ਰਾ
ਮ ॥ ਮਾਤਾ ਪਿਤ ਭਾਈ ਸੁਤ ਚਤੁਰਾਈ ਸੰਗਿ ਨ ਸੰਪੈ ਨਾਰੇ ॥ ਸਾਇਰ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਪ
ਰਹਰਿ ਤਿਆਗੀ ਚਰਣ ਤਲੈ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖਿ ਇਕੁ ਚਲਤੁ ਦਿਖਾਇ
ਆ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਨ ਛੋਡਉ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਈ ॥੨॥
ਮੇਰਾ ਮਨੋ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੇ ਰਾਮ ॥ ਅਵਗਣ ਮੇਟਿ ਚ
ਲੇ ਗੁਣ ਸੰਗਮ ਨਾਲੇ ਰਾਮ ॥ ਅਵਗਣ ਪਰਹਰਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿ
ਆਰੋ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰੋ ॥ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ
ਸੁਜਾਣੁ ਸਖਾ ਤੂ ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਪਰਗਾਸਿਆ
ਐਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ॥੩॥ ਸਚੁ ਅੰਜਨੋ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ॥
ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਗਜੀਵਨੋ ਦਾਤਾ ਰਾਮ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਮ
ਨਿ ਰਾਤਾ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਮੇਲਾਇਆ ॥ ਸਾਧ ਸਭਾ ਸੰਤਾ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਨਦਰਿ ਪ੍ਰ
ਭੂ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਚੂਕੇ ਮੋਹ ਪਿਆਸਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਪਤੀਣੇ ਵਿਰਲੇ ਦਾਸ ਉਦਾਸਾ ॥੪॥੩॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ

ਦਿਆ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤੁ ॥ ਘਰੁ ੨ ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਜਿਥੈ ਹਉ ਜਾਈ ਸਾਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਣਹਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਣਹਾਰੁ ਸੁਆਮੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ॥ ਕੋਟ ਕੋਟੰਤਰ ਪਾਪਾ ਕੇਰੇ ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਖੋਵੈ ॥ ਹੰਸ ਸਿ ਹੰਸਾ ਬਗ ਸਿ ਬਗਾ ਘਟ ਘਟ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਜਿਥੈ ਹਉ ਜਾਈ ਸਾਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜਿਨ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤੇ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ਜੀਉ ॥ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਵੈ ਕਬਹੁ ਨ ਆਵਹਿ ਹਾਰਿ ਜੀਉ ॥ ਤੇ ਕਬਹੁ ਨ ਹਾਰਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰਹਿ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਚੂਕਾ ਜੋ ਹਰਿ ਲਾਗੇ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹਰਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ਜੀਉ ॥ ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤੇ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵ ਕਰੀਜੈ ਲਾਹਾ ਲੀਜੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਜੋ ਨਰੁ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਓਹੁ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਨਿਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਲੀਜੈ ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਪੁਰਖੁ ਪਰਧਾਨੁ ਜੀਉ ॥ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ਹਉ ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਨੁ ਜੀਉ ॥੩॥ ਨਾਮੁ ਲੈਨਿ ਸਿ ਸੋਹਹਿ ਤਿਨ ਸੁਖ ਫਲ ਹੋਵਹਿ ਮਾਨਹਿ ਸੇ ਜਿਣਿ ਜਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਤਿਨ ਫਲ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਜੇ ਜੁਗ ਕੇਤੇ ਜਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਜੇ ਜੁਗ ਕੇਤੇ ਜਾਹਿ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਫਲ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਤਿਨ ਜਰਾ ਨ ਮਰਣਾ ਨਰਕਿ ਨ ਪਰਣਾ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ ਸਿ ਸੂਕਹਿ ਨਾਹੀ ਨਾਨਕ ਪੀੜ ਨ ਖਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਨਿ ਸਿ ਸੋਹਹਿ ਤਿਨ ਸੁਖ ਫਲ ਹੋਵਹਿ ਮਾਨਹਿ ਸੇ ਜਿਣਿ ਜਾਹਿ ਜੀਉ ॥੪॥੧॥੪॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ਘਰੁ ੩

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਤੂੰਸੁਣਿਹਰਣਾਕਾਲਿਆਕੀਵਾੜੀਐਰਾਤਾਰਾਮ॥ਬਿਖੁਫਲੁਮੀਠਾਚਾਰਿਦਿਨਫਿ
ਰਿਹੋਵੈਤਾਤਾਰਾਮ॥ਫਿਰਿਹੋਇਤਾਤਾਖਰਾਮਾਤਾਨਾਮਬਿਨੁਪਰਤਾਪਏ॥ਓਹੁਜੇ
ਵਸਾਇਰਦੇਇਲਹਰੀਬਿਜੁਲਜਿਵੈਚਮਕਏ॥ਹਰਿਬਾਝੁਰਾਖਾਕੋਇਨਾਹੀ
ਸੋਇਤੁਝਹਿਬਿਸਾਰਿਆ॥ਸਚੁਕਹੈਨਾਨਕੁਚੇਤਿਰੇਮਨਮਰਹਿਹਰਣਾਕਾਲਿਆ
॥੧॥ਭਵਰਾਫੂਲਿਭਵੰਤਿਆਦੁਖੁਅਤਿਭਾਰੀਰਾਮ॥ਮੈਗੁਰੁਪੂਛਿਆਆਪਣਾ
ਸਾਚਾਬੀਚਾਰੀਰਾਮ॥ਬੀਚਾਰਿਸਤਿਗੁਰੁਮੁਝੈਪੂਛਿਆਭਵਰੁਬੇਲੀਰਾਤਓ॥
ਸੂਰਜੁਚੜਿਆਪਿੰਡੁਪੜਿਆਤੇਲੁਤਾਵਣਿਤਾਤਓ॥ਜਮਮਗਿਬਾਧ
ਖਾਹਿਚੋਟਾਸਬਦਬਿਨੁਬੇਤਾਲਿਆ॥ਸਚੁਕਹੈਨਾਨਕੁਚੇਤਿਰੇਮਨਮ
ਰਹਿਭਵਰਾਕਾਲਿਆ॥੨॥ਮੇਰੇਜੀਅੜਿਆਪਰਦੇਸੀਆਕਿਤੁਪਵਹਿਜੰਜਾ
ਲੇਰਾਮ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵਸੈਕੀਫਾਸਹਿਜਮਜਾਲੇਰਾਮ॥ਮਛੁਲੀਵਿ
ਛੁੰਨੀਨੈਣਰੁੰਨੀਜਾਲੁਬਧਿਕਿਪਾਇਆ॥ਸੰਸਾਰੁਮਾਇਆਮੋਹੁਮੀਠਾਅੰ
ਤਿਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥ਭਗਤਿਕਰਿਚਿਤੁਲਾਇਹਰਿਸਿਉਛੋਡਿਮਨ
ਹੁਅੰਦੇਸਿਆ॥ਸਚੁਕਹੈਨਾਨਕੁਚੇਤਿਰੇਮਨਜੀਅੜਿਆਪਰਦੇਸੀਆ॥
੩॥ਨਦੀਆਵਾਹਵਿਛੁੰਨਿਆਮੇਲਾਸੰਜੋਗੀਰਾਮ॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਮੀਠਾ
ਵਿਸੁਭਰੇਕੋਜਾਣੈਜੋਗੀਰਾਮ॥ਕੋਈਸਹਜਿਜਾਣੈਹਰਿਪਛਾਣੈਸਤਿਗੁਰੂ
ਜਿਨਿਚੇਤਿਆ॥ਬਿਨੁਨਾਮਹਰਿਕੇਭਰਮਿਭੂਲੇਪਚਹਿਮੁਗਧਅਚੇਤਿਆ
॥ਹਰਿਨਾਮੁਭਗਤਿਨਰਿਦੈਸਾਚਾਸੇਅੰਤਿਧਾਹੀਰੁੰਨਿਆ॥ਸਚੁਕਹੈਨਾਨਕੁਸਬ
ਦਿਸਾਚੈਮੇਲਿਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਿਆ॥੪॥੫॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੩ਘਰੁ੧ਛੰਤ

ਹਮਘਰੇਸਾ,
ਚਾਸੋਹਿਲਾਸਾਚੈਸਬਦਿਸੁਹਾਇਆਰਾਮ॥ਧਨਪਿਰਮੇਲੁਭਇਆਪ੍ਰ
ਭਿਆਪਿਮਿਲਾਇਆ॥ਸਚੁਮੰਨਿਵਸਾਇਆਕਾਮਣਿਸਹਜੇਮਾਤੀ॥
ਰਾਮ॥ਪ੍ਰਭਿਆਪਿਮਿਲਾਇਆ

ਗੁਰਸਬਦਿਸੀਗਾਰੀਆਸਚੈਸਬਦਿਰੰਗਿਰਾਤੀਆ॥ਆਪੁਗ
ਵਾਇਹਰਿਵਰੁਪਾਇਆਤਾਹਰਿਰਸੁਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਸ
ਬਦਿਸਵਾਰੀਆਸਫਲਉਜਨਮੁਸਬਾਇਆ॥੪॥੧॥ਦੂਜੜੈਕਾਮਣਿਭਰ
ਮਿਭੁਲੀਹਰਿਵਰੁਨਪਾਏਰਾਮ॥ਕਾਮਣਿਗੁਣੁਨਾਹੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾ
ਏਰਾਮ॥ + ਆਪਣਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਤਾਪਿਰੁਮਿਲਿ
ਆਹਦੂਰੇ॥ਦੇਖਿਪਿਰੁਵਿਗਸੀਅੰਦਰਹੁਸਰਸੀਸਚੈਸਬਦਿਸੁਭਾਏ
॥ਨਾਨਕਵਿਣੁਨਾਵੈਕਾਮਣਿਭਰਮਿਭੁਲਾਣੀਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾ
ਏ॥੧॥ਪਿਰੁਸੰਗਿਕਾਮਣਿਜਾਣਿਆਗੁਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਈਰਾਮ॥ਅੰ
ਤਰਿਸਬਦਿਮਿਲੀਸਹਜੇਤਪਤਿਬੁਝਾਈਰਾਮ॥ਸਬਦਿਤਪਤਿਬੁ
ਝਾਈਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਆਈਸਹਜੇਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਆ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤ
ਮਅਪਣੇਸਦਾਰੰਗੁਮਾਣੇਸਚੈਸਬਦਿਸੁਭਾਖਿਆ॥ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿ
ਤਮੋਨੀਥਾਕੇਭੇਖੀਮੁਕਤਿਨਪਾਈ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਭਗਤੀਜਗੁਬਉਰਾਨਾ
ਸਚੈਸਬਦਿਮਿਲਾਈ॥੨॥ਸਾਧਨਮਨਿਅਨਦੁਭਇਆਹਰਿਜੀਉ
ਮੇਲਿਪਿਆਰੇਰਾਮ॥ਸਾਧਨਹਰਿਕੈਰਸਿਰਸੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਅਪਾਰੇ
ਰਾਮ॥ਸਬਦਿਅਪਾਰੇਮਿਲੇਪਿਆਰੇਸਦਾਗੁਣਸਾਰੇਮਨਿਵਸੇ॥ਸੇਜ
ਸੁਹਾਵੀਜਾਪਿਰਿਰਾਵੀਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਅਵਗਣਨਸੇ॥ਜਿਤੁਘਰਿਨਾਮੁ
ਹਰਿਸਦਾਧਿਆਈਐਸੋਹਿਲੜਾਜੁਗਚਾਰੇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾ
ਅਨਦੁਹੈਹਰਿਮਿਲਿਆਕਾਰਜਸਾਰੇ॥੩॥੧॥ + ਆਸਾਮਹਲਾ੩ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਹਲਾ੩ ਛੰਤ ਸਾਜਨਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਹੁਤੁਮਸਹਕੀਭਗਤਿਕਰੇਹੋ॥ਗੁਰੁ
ਸੇਵਹੁਸਦਾਆਪਣਾਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਲੇਹੋ॥ਭਗਤਿਕਰਹੁਤੁਮਸਹੈਕੇਰੀਜੋਸਹ
ਪਿਆਰੇਭਾਵਏ॥ਆਪਣਾਭਾਣਾਤੁਮਕਰਹੁਤਾਫਿਰਿਸਹਖੁਸੀਨਆਵਏ॥ਭ

ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਏਮਨਮੁਖਿਇਆਣੀਅਉਗਣਵੰਤੀਝੂਰੇ॥

ਗਤਿਕੁਦਵਾਇਤੁਮਾਰਗੁਦੇਖਣਾਗੁਰਮਤੁਆਰੈਕੈਪਾਵਦੇਹੈ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਜੈਸੇਕਰੇ
ਕਿਰਪਾਜੇਤਾਰਿਕੁਗਤੀਚੈਤੁਪਾਵਦੇਹੈ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਬੈਰਾਗੀਆਤੂੰਬੈਰਾਗੁਕਰਿ
ਕਿਸੁਦਿਖਾਵਦਾਹੈ॥ਹਰਿਸੋਹਿਆਤਿਨਸਦਾਸਦਾਜੋਤਾਰਿਗੁਣਗਾਵਦਾਹੈ॥ਕ
ਰਿਬੈਰਾਗੁਤੂੰਛੋਡਿਪਾਖੰਡੁਸੋਸਹੁਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਦਾਹੈ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿ
ਏਕੋਸੋਈਗੁਰਮੁਖਿਹੁਕਮੁਪਛਾਣਦਾਹੈ॥ਜਿਨਿਹੁਕਮੁਪਛਾਤਾਹਰੀਕੇਰਾਸੋਈਸ
ਰਬਸੁਖਪਾਵਦਾਹੈ॥ਇਵਕਹੈਨਾਨਕੁਸੋਬੈਰਾਗੀਅਨਦਿਨੁਹਰਿਲਿਵਲਾਵਦਾਹੈ॥
੨॥ਜਹਜਹਮਨਤੂੰਧਾਵਦਾਤਹਤਹਹਰਿਤੇਰੈਨਾਲੇ॥ਮਨਸਿਆਣਪਛੋਡੀਐ
ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸਮਾਲੇ॥ਸਾਥਿਤੇਰੈਸੋਸਹੁਸਦਾਹੈਇਕੁਖਿਨੁਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲੇ
॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਤੇਰੇਪਾਪਕਟੇਅੰਤਿਪਰਮਪਦੁਪਾਵਹੇ॥ਸਾਚੇਨਾਲਿਤੇਰਾਗੰਢੁ
ਲਾਗੈਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਮਾਲੇ॥ਇਵਕਹੈਨਾਨਕੁਜਹਮਨਤੂੰਧਾਵਦਾਤਹਹਰਿ
ਤੇਰੈਸਦਾਨਾਲੇ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਧਾਵਤੁਥੰਮ੍ਹਿਆਨਿਜਘਰਿਵਸਿ
ਆਆਇ॥ਨਾਮੁਵਿਹਾਝੇਨਾਮੁਲਏਨਾਮਿਰਹੈਸਮਾਇ॥ਧਾਵਤੁਥੰਮ੍ਹਿਆਸਤਿਗੁ
ਰਿਮਿਲਿਐਦਸਵਾਦੁਆਰੁਪਾਇਆ॥ਤਿਥੈਅੰਮ੍ਰਿਤਭੋਜਨੁਸਹਜਧੁਨਿਉਪ
ਜੈਜਿਤੁਸਬਦਿਜਗਤੁਥੰਮ੍ਹਿਰਹਾਇਆ॥ਤਹਅਨੇਕਵਾਜੇਸਦਾਅਨਦੁਹੈਸਚੇ
ਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਇਉਕਹੈਨਾਨਕੁਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਧਾਵਤੁਥੰਮ੍ਹਿਆਨਿਜਘ
ਰਿਵਸਿਆਆਇ॥੪॥ਮਨਤੂੰਜੋਤਿਸਰੂਪੁਹੈਆਪਣਾਮੂਲੁਪਛਾਣੁ॥ਮਨਹਰਿਜੀ
ਤੇਰੈਨਾਲਿਹੈਗੁਰਮਤੀਰੰਗੁਮਾਣੁ॥ਮੂਲੁਪਛਾਣਹਿਤਾਂਸਹੁਜਾਣਹਿਮਰਣਜੀਵਣ
ਕੀਸੋਝੀਹੋਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕੋਜਾਣਹਿਤਾਂਦੂਜਾਭਾਉਨਹੋਈ॥ਮਨਿਸਾਂਤਿਆ
ਈਵਜੀਵਧਾਈਤਾਹੋਆਪਰਵਾਣੁ॥ਇਉਕਹੈਨਾਨਕੁਮਨਤੂੰਜੋਤਿਸਰੂਪੁਹੈਆਪ
ਣਾਮੂਲੁਪਛਾਣੁ॥੫॥ਮਨਤੂੰਗਾਰਬਿਅਟਿਆਗਾਰਬਿਲਦਿਆਜਾਹਿ॥ਮਾਇਆ
ਮੋਹਣੀਮੋਹਿਆਫਿਰਿਫਿਰਿਜੂਨੀਭਵਾਹਿ॥ਗਾਰਬਿਲਾਗਾਜਾਹਿਮੁਗਧਮਨ

ਅਤਿਗਾਇਆਪ੍ਰਭੁਤਾਵਰਤੋ।ਅਤੇਕਾਂਹੁਤੇਸਨਨੇਗੁਣਗਾਵਿਰਖਾਜਨਨਮੁਕ
ਵਾਵਰੋ।ਅਨਤਖਮਰਗਪਚੇਤਤਿਨਾਂਤੀਅਗੈਗਾਇਆਪ੍ਰਭੁਤਾਵਰਤੋ।ਇਵਕਹੈਨਾ
ਨਕੁ।ਅਨਤੂੰਗਾਰਾਵਿਕਾ।ਇਆਂਜਾਂਵਰਤੋ।ਜਾਂਅਨਤੂੰਅਤਮਾਣੁਕਰਾਂਤੇਜੋਤਹੁੰਕਿਛੁ
ਗਾਰਬਿਆਇਆ
ਜਾਣਦਾਗੁਰਮੁਖਿਨਮਾਣੇਹੋਹੁ।ਅੰਤਰਿਆਗਿਆਨੁਤਉਪ੍ਰਧਹੈਸਾਚਿਸਬਦਿ
ਮਧੁਖੇਤ੍ਰਾਂਹੋਹੁਨਿਮਾਣਾ।ਸਤਗੁਰੁਅਗੈਮਤਾਂਕਿਛੁਆਪੁਛਾਵਰਤੋ।ਆਪਣੇ
ਅਹੰਕਾਰਿਜਕਤੁਜਾਇਆ।ਮਤਤੂੰਆਪਣਾਆਪੁਕਵਾਵਰੋ।ਸਤਿਗੁਰਕੈ
ਭਣੈਕਰਤਿਕਾਰਸਤਿਗੁਰਕੈਭਣੈਚਲਾਗਿਰਹਾ।ਇਵੁਕਹੈਨਾਨਕੁਆਪੁਛੋਡਿਸੁਖ
ਪਾਵਹਿਮਨਨਿਮਾਣੇਹੋਇਰਹਾ।।੪।।ਧੰਨੁਸੁਵੇਲਾਜਿਤੁਮੈਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਸੋ
ਸਹੁਚਿਤਿਆਇਆ।।ਮਹਾਅਨੰਦੁਸਹਜੁਭਇਆਮਨਿਤਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ।
ਸੋਸਹੁਚਿਤਿਆਇਆਮਨਿਵਸਾਇਆਅਵਗਣਸਭਿਵਿਸਾਰੇ।ਜਾਤਿਸਭਾ
ਗੁਣਪਰਗਟਹੋਏਸਤਿਗੁਰਿਆਪਿਸਵਾਰੇ।ਸੇਜਨਪਰਵਾਣੁਹੋਏਜਿਨੀਇਕੁ
ਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਿਆਦੁਤੀਆਭਾਉਚੁਕਾਇਆ।ਇਵੁਕਹੈਨਾਨਕੁਧੰਨੁਸੁਵੇਲਾਜਿਤੁ
ਮੈਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਸੋਸਹੁਚਿਤਿਆਇਆ।।੫।।ਇਕਿਜੰਤਭਰਮਿਭੁਲੇ
ਤਿਨਿਸਹਿਆਪਿਭੁਲਾਏ।ਦੂਜੈਭਾਇਫਿਰਹਿਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਏ।ਤਿਨਿ
ਸਹਿਆਪਿਭੁਲਾਏਕੁਮਾਰਗਿਪਾਏਤਿਨਕਾਕਿਛੁਨਵਸਾਈ।ਤਿਨਕੀਗਤਿ
ਅਵਗਤਿਤੂੰਹੈਜਾਣਹਿਜਿਨਿਇਹਰਚਨਰਚਾਈ।ਹੁਕਮੁਤੇਰਾਖਰਾਭਾਰਾਗੁਰਮੁ
ਖਿਕਿਸੈਬੁਝਾਏ।ਇਵੁਕਹੈਨਾਨਕੁਕਿਆਜੰਤਵਿਚਾਰੇਜਾਤੁਧੁਭਰਮਿਭੁਲਾਏ।।੬।।
ਸਚੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਸਚੀਤੇਰੀਵਡਿਆਈ।ਤੂੰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਬੇਅੰਤੁਸੁਆਮੀਤੇਰੀਕੁ
ਦਰਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ।ਸਚੀਤੇਰੀਵਡਿਆਈਜਾਕਉਤੁਧੁਮੰਨਿਵਸਾਈ।ਸਚੇਸਿ
ਉਚਿਤੁਲਾਵਹੋ।ਜਿਸਨੋਤੂੰਆਪੇਮੇਲਹਿਸੁਗੁਰਮੁਖਿਰਹੈਸਮਾਈ।ਇਵੁਕਹੈਨਾਨਕੁ
ਸਚੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਸਚੀਤੇਰੀਵਡਿਆਈ।੧੦।੨।੭।

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧

ਛੰਤੁ ॥ ਜੀਵਨੋ ਮੈ ਜੀਵਨੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਏ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਦੇਵੈ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਾਨਿ ਵਸਾਏ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਾਨਿ ਵਸਾਏ ਸਭੁ ਸੰਸਾ ਦੂਖੁ ਗਵਾਇ
ਆ ॥ ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਧਿਆਇਆ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥
ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਵਾਜਹਿ ਨਿਤ ਵਾਜੇ ਗਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਤਿ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਦਾ
ਤੈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥੧॥ ਮਨਮੁਖਾ ਮਨਮੁਖਿ ਮੁਏ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਮਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਖਿਨੁ ਆ
ਵੈ ਖਿਨੁ ਜਾਵੈ ਦੁਰਗੰਧ ਮੜੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਜਿਉ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਖਿਨੁ ਪੂ
ਰਬਿ ਖਿਨੁ ਪਛਮਿ ਛਾਏ ਜਿਉ ਚਕੁ ਕੁਮ੍ਹਿਆਰਿ ਭਵਾਇਆ ॥ ਦੁਖੁ ਖਾਵਹਿ ਦੁਖੁ ਸੰ
ਚਹਿ ਭੋਗਹਿ ਦੁਖ ਕੀ ਬਿਰਧਿ ਵਧਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਖਮੁ ਸੁਹੇਲਾ ਤਰੀਐ ਜਾ ਆਵੈ ਗੁਰ ਸਰ
ਣਾਈ ॥੨॥ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਨੀਕਾ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਪੂਜੀ ਹਰਿ ਪੂਜੀ ਚਾਹੀ ਮੇਰੇ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਸਾਹ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਪੂਜੀ ਚਾਹੀ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਹੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਭਾਵੈ ॥ ਨੀਦ ਭੂਖ ਸ
ਭ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗੀ ਸੁੰਨੇ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਵਣਜਾਰੇ ਇਕ ਭਾਤੀ ਆਵਹਿ ਲਾਹਾ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਲੈ ਜਾਹੇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਸੋ ਪਾਏ ॥੩॥ ਰਤਨਾ ਰਤਨ ਪ
ਦਾਰਥ ਬਹੁ ਸਾਗਰੁ ਭਰਿਆ ਰਾਮ ॥ ਬਾਣੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਲਾਗੇ ਤਿਨ ਹਥਿ ਚੜਿਆ ਰਾਮ ॥
ਗੁਰਬਾਣੀ ਲਾਗੇ ਤਿਨ ਹਥਿ ਚੜਿਆ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਰਤਨੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅ
ਤੋਲਕੁ ਪਾਇਆ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਸਮੁੰਦੁ ਵਿਰੋਲਿ ਸਰੀਰੁ ਹਮ ਦੇਖਿਆ ਇ
ਕ ਵਸਤੁ ਅਨੂਪ ਦਿਖਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਨਾਨਕ ਭੇਦੁ ਨ ਭਾਈ ॥੪॥੧॥

ਆਸਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਝਿਮਿ ਝਿਮੇ ਝਿਮਿ ਝਿਮਿ ਵਰਸੈ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮੁਖੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਰਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਜ
ਗਤ ਨਿਸਤਾਰਾ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਕਲਿਜੁਗਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਬੋਹਿਥਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾ
ਰਿ ਲਘਾਈ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸੁਹੇਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ

ਲਾਇਆ ਦੁਰਗੰਧ ਮੜੈ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ

ਤਿਚੜਿਆਕਰਿਦੇਵੈਰਾਮਿਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰੀ॥੧॥ਰਾਮੋਰਾਮੁਨਾਮੁਜਪਿਆਦੁ
ਖਕਿਲਵਿਖਨਾਸਗਵਾਇਆਰਾਮ॥ਗੁਰਪਰਚੈਗੁਰਪਰਚੈਧਿਆਇਆ
ਮੈਹਿਰਦੈਰਾਮੁਰਵਾਇਆਰਾਮ॥ਰਵਿਆਰਾਮੁਹਿਰਦੈਪਰਮਗਤਿਪਾਈਜਾ
ਗੁਰਸਰਣਾਈਆਏ॥ਲੋਭੁਵਿਕਾਰਨਾਵਡੁਬਦੀਨਿਕਲੀਜਾਸਤਿਗੁਰੁ
ਨਾਮੁਦਿੜਾਏ॥ਜੀਅਦਾਨੁਗੁਰਿਪੂਰੈਦੀਆਰਾਮਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਏ॥ਆ
ਪਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਦੇਵੈਨਾਨਕਗੁਰਸਰਣਾਏ॥੨॥ਬਾਣੀਰਾਮਨਾਮਸੁਣੀ
ਸਿਧਿਕਾਰਜਸਭਿਸੁਹਾਏਰਾਮ॥ਰੋਮੇਰੋਮਿਰੋਮਿਰੋਮੇਮੈਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮੁਧਿਆ
ਏਰਾਮ॥ਰਾਮਨਾਮੁਧਿਆਏਪਵਿਤੁਹੋਇਆਏਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਕਾਈਰਾਮੋ
ਰਾਮੁਰਵਿਆਘਟਅੰਤਰਿਸਭਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਗਵਾਈ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਸੀਗਾ
ਰੁਸਭੁਹੋਆਗੁਰਮਤਿਰਾਮੁਪਰਗਾਸਾ॥ਨਾਨਕਆਪਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਕੀਆਹਮਦਾ
ਸਨਿਦਾਸਨਿਦਾਸਾ॥੩॥ਜਿਨੀਰਾਮੋਰਾਮਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਸੇਮਨਮੁਖਮੂੜ
ਅਭਾਗੀਰਾਮ॥ਤਿਨਅੰਤਰੇਮੋਹੁਵਿਆਪੈਖਿਨੁਖਿਨੁਮਾਇਆਲਾਗੀਰਾਮ॥
ਮਾਇਆਮਲੁਲਾਗੀਮੂੜਭਏਅਭਾਗੀਜਿਨਰਾਮਨਾਮੁਨਭਾਇਆ॥ਅਨੇ
ਕਕਰਮਕਰਹਿਅਭਿਮਾਨੀਹਰਿਰਾਮੋਨਾਮੁਚੋਰਾਇਆ॥ਮਹਾਬਿਖਮੁਜਮਪੰ
ਥੁਦੁਹੇਲਾਕਾਲੂਖਤਮੋਹੁਅੰਧਿਆਰਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਤਾ
ਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰਾ॥੪॥ਰਾਮੋਰਾਮਨਾਮੁਗੁਰੂਰਾਮੁਗੁਰਮੁਖੇਜਾਣੈਰਾਮ॥ਇਹੁਮ
ਨੂਆਖਿਨੁਊਭਪਇਆਲੀਭਰਮਦਾਇਕਤੁਘਰਿਆਣੈਸਭਗਤਿਮਿਤਿ
ਰਾਮ॥ਮਨੁਇਕਤੁਘਰਿਆਣੈ
ਜਾਣੈਹਰਿਰਾਮੋਨਾਮੁਰਸਾਏ॥ਜਨਕੀਪੈਜਰਖੈਰਾਮਨਾਮਾਪ੍ਰਹਿਲਾਦਉਧਾ
ਰਿਤਰਾਏ॥ਰਾਮੋਰਾਮੁਰਮੋਰਮੁਊਚਾਗੁਣਕਹਤਿਆਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥
ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮੁਸੁਣਿਭੀਨੇਰਾਮੈਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੫॥ਜਿਨਅੰਤਰਿਰਾਮੁ

ਸਾਮ੍ਹਵੈਸੋਤਿਨਚੈਤੰਤਾਸਤਿਗੁਰਦਾਈਆਰਾਮਾ॥ਸਤਿਅਰਥਾਸਤਿਧਰਮ
ਸਿਧੋਮਨਿਚੈਨਦੇਆਸੋਹਭੁਪਾਇਆਰਾਮਾ॥ਮਨਿਚੈਨਦੇਆਹਭੁਪਾਇਆ
ਰਾਮਨਾਮਧਿਆਇਆਰਾਮਨਾਮਗੁਣਗਾਏ॥ਗੁਰਮਤਿਕਰਿਧਿਗਈਸਾਧਿ
ਤੇਈਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਲਾਏ॥ਸਰਹਭੁਜਨਮਸਰੀਰੁਸਭੁਹੋਆਜੇਤੁਰਾਮਨਾਮ
ਪਰਗਾਸਿਆ॥ਨਾਨਕਹਰਿਭਜੁਸਚਾਏਨੁਰਾਤੀਗੁਰਮੁਖਿਜਨਪ੍ਰਿਦਾਸਿ
ਆ॥੬॥ਜਿਨਸਰਧਾਰਾਮਨਾਮਿਲਗੀਤਿਨ੍ਹ੍ਹਦੂਜੈਚਿਤੁਨਲਾਇਆਰਾਮ
॥ਜੇਧਰਤੀਸਭਕੰਚਨੁਕਰਿਦੀਜੈਬਿਨੁਨਾਵੈਅਵਰੁਨਭਾਇਆਰਾਮਾ॥ਰਾਮ
ਨਾਮੁਮਨਿਭਾਇਆਪਰਮਸੁਖੁਪਾਇਆਅੰਤਿਚਲਦਿਆਨਾਲਿਸਖਾਈ॥
ਰਾਮਨਾਮਧਨੁਪੂੰਜੀਸੰਚੀਨਾਡੂਬੈਨਾਜਾਈ॥ਰਾਮਨਾਮੁਇਸੁਜੁਗਮਹਿਤੁਲਹਾ
ਜਮਕਾਲੁਨੇੜਿਨਆਵੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮੁਪਛਾਤਾਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿ
ਮਿਲਾਵੈ॥੭॥ਰਾਮੋਰਾਮਨਾਮੁਸਤੇਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣਿਆਰਾਮਾ॥ਸੇਵਕੋਗੁਰ
ਸੇਵਾਲਾਗਾਜਿਨਿਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਚੜਾਇਆਰਾਮਾ॥ਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਆਬਹੁ
ਤੁਮਨਿਸਰਧਿਆਗੁਰਸੇਵਕਭਾਇਮਿਲਾਏ॥ਦੀਨਾਨਾਥੁਜੀਅਕਾਦਾਤਾਪੂ
ਰੈਗੁਰਤੇਪਾਏ॥ਗੁਰੂਸਿਖੁਸਿਖੁਗੁਰੂਹੈਏਕੋਗੁਰਉਪਦੇਸੁਚਲਾਏ॥ਰਾਮਨਾਮਮੰ
ਤੁਹਿਰਦੈਦੇਵੈਨਾਨਕਸਿਫਤੀਸਮਾਏ॥੮॥੩॥ ਈ [ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੪
ਘਰੁ॥੨॥ ਛੰਤੁ॥ ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਾਦੂਖਬਿਨਾਸਨੁਪਤਿਤਪਾਵਨੁਹਰਿਨਾਮੁ
ਜੀਉ॥ਹਰਿਸੇਵਾਭਾਈਪਰਮਗਤਿਪਾਈਹਰਿਊਤਮੁਹਰਿਹਰਿਕਾਮੁਜੀਉ॥ਹਰਿਊ
ਤਮੁਕਾਮੁਜਪੀਐਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਜਪੀਐਅਸਥਿਰੁਹੋਵੈ॥ਜਨਮਮਰਣਦੋਵੈਦੁਖ
ਮੇਟੇਸਹਜੇਹੀਸੁਖਿਸੋਵੈ॥ਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਹੁਠਾਕੁਰਹਰਿਜਪੀਐਆਤਮਰਾ
ਮੁਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਾਦੂਖਬਿਨਾਸਨੁਪਤਿਤਪਾਵਨੁਹਰਿਨਾਮੁਜੀਉ॥੧॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਕਲਿਜੁਗਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪੜੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸੁਣੀਐ ਹਰਿ ਜਪਤ ਸੁਣਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਦੁਖੁ ਬਿਨਸਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਗਿਆਨੁ ਬਲਿਆ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਤਿਨੀ ਆਰਾਧਿਆ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾ
ਰਥੁ ਕਲਜੁਗ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇ
ਆ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਭ੍ਰਮੁ ਚੂਕਾ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭ
ਾਗਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਉਤਰੇ ਹਰਿ ਹ
ਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਧੁਰਿ ਭਾਗ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਸ
ਫਲੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹ
ਰਿ ਲਾਹਾ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥੩॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ਤੇ ਜਨ ਪਰਧਾਨਾ ਤੇ ਊ
ਤਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੋਗ ਜੀਉ ॥ + ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ਮਹਾ ਨਿਰਜੋਗ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇ
ਆ ॥ ਸੇ ਧੰਨੁ ਵਡੇ ਸਤ ਪੁਰਖਾ ਪੂਰੇ ਜਿਨ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨ
ਕੁ ਰੇਣੁ ਮੰਗੈ ਪਗ ਸਾਧੂ ਮਨਿ ਚੂਕਾ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਜੀਉ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ
ਤੇ ਜਨ ਪਰਧਾਨਾ ਤੇ ਊਤਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੋਗ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥੧੦॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪

ਘਰੁ ੩ ॥ ਛੰਤ ॥ ਸਤਜੁਗਿ ਸਭੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰੀਰਾ ਪਗ ਚਾਰੇ ਧਰਮੁ ਧਿਆ
ਨੁ ਜੀਉ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਗਾਵਹਿ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਿ
ਆਨੁ ਜੀਉ ॥ ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਤਾਰਥੁ ਸੋਭਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥
ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ਜੀਉ ॥ ਸਤਜੁਗਿ ਸਭੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰੀ

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਗ ਜੀਉ ॥

ਜਾ ਪਗ ਚਾਰੇ ਧਰਮ ਧਿਆਨੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤੇਤਾ ਜੁਗੁ ਆਇਆ ਅੰਤਰਿ ਜੋਰੁ ਪਾ
ਇਆ ਜਤੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਪਗੁ ਚਉਥਾ ਖਿਸਿਆ ਤ੍ਰੈ ਪਗ ਟਿਕਿ
ਆ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜਲਾਇ ਜੀਉ ॥ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਹਾ ਬਿਸਲੋਧੁ ਨਿਰ
ਪ ਧਾਵਹਿ ਲੜਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮਮਤਾ ਰੋਗੁ ਲਗਾਨਾ ਹਉਮੈ ਅਹੰਕ
ਰੁ ਵਧਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਬਿਖੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ
ਲਹਿ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਤੇਤਾ ਜੁਗੁ ਆਇਆ ਅੰਤਰਿ ਜੋਰੁ ਪਾਇਆ ਜਤੁ ਸੰਜਮ ਕ
ਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜੁਗੁ ਦੁਆਪੁਰੁ ਆਇਆ ਭਰਮਿ ਭਰਮਾਇਆ ਹਰਿ ਗੋ
ਪੀ ਕਾਨ੍ਹੁ ਉਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ਤਪੁ ਤਾਪਨ ਤਾਪਹਿ ਜਗ ਪੁੰਨ ਆਰੰਭਹਿ ਅਤਿ ਕਿਰਿਆ
ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਕਿਰਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ਪਗ ਦੁਇ ਖਿਸਕਾਇਆ ਦੁਇ
ਪਗ ਟਿਕੈ ਟਿਕਾਇ ਜੀਉ ॥ ਮਹਾ ਜੁਧ ਜੋਧ ਬਹੁ ਕੀਨ੍ਹੇ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਪਚੈ ਪਚਾਇ ਜੀ
ਉ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਗੁਰੁ ਸਾਧੁ ਮਿਲਾਇਆ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮਲੁ ਲਹਿ
ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਜੁਗੁ ਦੁਆਪੁਰੁ ਆਇਆ ਭਰਮਿ ਭਰਮਾਇਆ ਹਰਿ ਗੋਪੀ ਕਾਨ੍ਹੁ
ਉਪਾਇ ਜੀਉ ॥੩॥ ਕਲਜੁਗੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ਪਗ ਤ੍ਰੈ ਖਿਸਕੀਆ ਪਗੁ ਚਉਥਾ ਟਿ
ਕੈ ਟਿਕਾਇ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇਆ ਅਉਖਧੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ
ਹਰਿ ਸਾਂਤਿ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਰੁਤਿ ਆਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਖੇਤੁ ਜਮਾਇਆ ॥ ਕਲਜੁਗਿ ਬੀਜੁ ਬੀਜੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਲਾਹਾ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇ
ਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਲਖਾਇ ਜੀਉ ॥ ਕਲ
ਜੁਗੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ਪਗ ਤ੍ਰੈ ਖਿਸਕੀਆ ਪਗੁ ਚਉਥਾ ਟਿਕੈ ਟਿਕਾਇ ਜੀਉ ॥੪॥੧੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਪਰ
ਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ
ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ਪੁਰਾਨ ਜੀਉ ॥ ਧੁਰਿ ਮਸ

ਤਾਕਿਭਗਤੁਹਰਿਨਾਮੁਸੁਣਾਭ੍ਰਾਤਹਰਿਨਾਮੋਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆ॥ਅਸਤਾਕਿਸਣਨੀਪ੍ਰੀ
ਤਿਬਹੁਪ੍ਰਕਾਰੀਹਰਿਨਾਮੋਹਰਿਸੋਭਾ ਗਾਇਆ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈਪ੍ਰਭੁਪਾਇ
ਆਮਿਲਿਆਸਤਿਗੁਰਅਨੁਅਮਾਨਜੀਉ॥ਹਰਿਕੀਗਤਿਮਨਿਭਾਈਪਰਮਗਤਿਪਾ
ਈਹਰਿਮਨਿਤਨਿਮੀਠਲਗਾਨਜੀਉ॥ਅਤਹਰਿਹਰਿਜਸੁਗਾਇਆਪਰਮਪਦੁਪਾ
ਇਆਤੇਊਤਮਜਨਪਰਧਾਨਜੀਉ॥ਤਿਨ੍ਹਹਮਚਰਣਸਰੇਵਹਿਖਿਨੁਖਿਨੁਪਗਧੋ
ਵਹਜਿਨਹਰਿਮੀਠਲਗਾਨਜੀਉ॥
ਹਰਿਮੀਠਾਲਾਇਆਪਰਮਸੁਖਪਾਇਆਮੁਖਿਭਾਗਾ
ਰਤੀਚਾਰੇਗੁਰਮਤਿਹਰਿਗਾਇਆਹਰਿਹਾਰੁਉਰਿਪਾਇਆਹਰਿਨਾਮਾਕੰਠਿਧਾ
ਰੇਸਭਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿਸਮਤੁਕਰਿਦੇਖੈਸਭੁਆਤਮਰਾਮਪਛਾਨਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਜ
ਸੁਗਾਇਆਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਤੇਊਤਮਜਨਪਰਧਾਨਜੀਉ॥੨॥ਸਤਸੰਗਤਿ
ਮਨਿਭਾਈਹਰਿਰਸਨਰਸਾਈਵਿਚਿਸੰਗਤਿਹਰਿਰਸੁਹੋਇਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਆ
ਰਾਧਿਆਗੁਰਸਬਦਿਵਿਗਾਸਿਆਬੀਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇਜੀਉ॥ਅਵਰੁਨਕੋ
ਇਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੋਇਜਿਨਿਪੀਆਸੋਬਿਧਿਜਾਣੈ॥ਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਪੂਰਾਪ੍ਰਭੁਪਾਇ
ਆਲਗਿਸੰਗਤਿਨਾਮੁਪਛਾਣੈ॥ਨਾਮੋਸੇਵਨਿਨਾਮੋਆਰਾਧੈਬਿਨੁਨਾਵੈਅਵਰੁ
ਨਕੋਇਜੀਉ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਨਿਭਾਈਹਰਿਰਸਨਰਸਾਈਵਿਚਿਸੰਗਤਿਹਰਿ
ਰਸੁਹੋਇਜੀਉ॥੩॥ਹਰਿਦਇਆਪ੍ਰਭਧਾਰਹੁਪਾਖਣਹਮਤਾਰਹੁਕਢਿਲੇਵ
ਹੁਸਬਦਿਸੁਭਾਇਜੀਉ॥ਮੋਹਚੀਕੜਿਫਾਥੇਨਿਘਰਤਹਮਜਾਤੇਹਰਿਬਾਂਹਪ੍ਰਭੂ
ਪਕਰਾਇਜੀਉ॥ਪ੍ਰਭਿਬਾਂਹਪਕਰਾਈਊਤਮਮਤਿਪਾਈਗੁਰਚਰਣੀਜਨੁਲਾ
ਗਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਆਆਰਾਧਿਆਮੁਖਿਮਸਤਕਿਭਾਗੁਸਭਾਗਾ॥ਜ
ਨਨਾਨਕਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਮਨਿਹਰਿਹਰਿਮੀਠਾਲਾਇਜੀਉ॥ਹਰਿਦਇਆਪ੍ਰ
ਭਧਾਰਹੁਪਾਖਣਹਮਤਾਰਹੁਕਢਿਲੇਵਹੁਸਬਦਿਸੁਭਾਇਜੀਉ॥੪॥੫॥੧੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਮਨਿਨਾਮੁਜਪਾਨਾਹਰਿਹਰਿ
ਮਨਿਭਾਨਾਹਰਿਭਗਤਜਨਾਮਨਿਚਾਉਜੀਉ॥ਜੋਜਨਮਰਿਜੀਵੇਤਿਨਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀ
ਵੇਮਨਿਲਾਗਾਗੁਰਮਤਿਭਾਉਜੀਉ॥ਮਨਿਹਰਿਹਰਿਭਾਉਗੁਰੁਕਰੇਪਸਾਉਜੀਵਨ
ਮੁਕਤੁਸੁਖੁਹੋਈਆ॥ਜੀਵਣਿਮਰਣਿਹਰਿਨਾਮਿਸੁਹੇਲੇਮਨਿਹਰਿਹਰਿਹਿਰਦੈ
ਸੋਈਆ॥ਮਨਿਹਰਿਹਰਿਵਸਿਆਗੁਰਮਤਿਹਰਿਰਸਿਆ
ਹਰਿਹਰਿਰਸਗਟਾਕਪੀਆਉਜੀਉ॥ਮਨਿਨਾਮੁਜਪਾਨਾਹਰਿਹਰਿਮਨਿਭਾਨਾਹਰਿ
ਭਗਤਜਨਾਮਨਿਚਾਉਜੀਉ॥੧॥ਜਗਿਮਰਣੁਨਭਾਇਆਨਿਤਆਪੁਲੁਕਾਇਆ
ਮਤਜਮੁਪਕੜੈਲੈਜਾਇਜੀਉ॥ਹਰਿਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਏਕੋਇਹੁਜੀਅੜਾਰ
ਖਿਆਨਜਾਇਜੀਉ॥ਕਿਉਜੀਉਰਖੀਜੈਹਰਿਵਸਤੁਲੋੜੀਜੈਜਿਸਕੀਵਸਤੁ
ਸੋਲੈਜਾਇਜੀਉ॥ਮਨਮੁਖਕਰਣਪਲਾਵਕਰਿਭਰਮੇਸਭਿਅਉਖਧਦਾਰੂਲਾ
ਇਜੀਉ॥ਜਿਸਕੀਵਸਤੁਪ੍ਰਭੁਲਏਸੁਆਮੀਜਨਉਬਰੇਸਬਦੁਕਮਾਇਜੀਉ॥
ਜਗਿਮਰਣੁਨਭਾਇਆਨਿਤਆਪੁਲੁਕਾਇਆਮਤਜਮੁਪਕੜੈਲੈਜਾਇਜੀਉ॥
੨॥ਧੁਰਿਮਰਣੁਲਿਖਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸੋਹਾਇਆਜਨਉਬਰੇਹਰਿਹਰਿਧਿਆ
ਨਿਜੀਉ॥ਹਰਿਸੋਭਾਪਾਈਹਰਿਨਾਮਿਵਡਿਆਈਹਰਿਦਰਗਹਪੈਧੇਜਾਨਿਜੀਉ॥ਹਰਿ
ਦਰਗਹਪੈਧੇਹਰਿਨਾਮੈਸੀਧੇਹਰਿਨਾਮੈਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਜਨਮਮਰਣਦੋਵੈਦੁਖਮੇ
ਟੇਹਰਿਰਾਮੈਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥ਹਰਿਜਨਪ੍ਰਭੁਰਲਿਏਕੋਹੋਏਹਰਿਜਨਪ੍ਰਭੁਏਕਸ
ਮਾਨਿਜੀਉ॥ਧੁਰਿਮਰਣੁਲਿਖਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸੋਹਾਇਆਜਨਉਬਰੇਹਰਿਹਰਿ
ਧਿਆਨਿਜੀਉ॥੩॥ਜਗੁਉਪਜੈਬਿਨਸੈਬਿਨਸਿਬਿਨਾਸੈਲਗਿਗੁਰਮੁਖਿਅਸਥਿ
ਰੁਹੋਇਜੀਉ॥ਗੁਰੁਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਏਹਰਿਰਸਕਿਰਸਾਏਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਮੁਖਿ
ਚੋਇਜੀਉ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸੁਪਾਇਆਮੁਆਜੀਵਾਇਆਫਿਰਿਬਾਹੁੜਿਮਰ
ਣੁਨਹੋਈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਮਰਪਦੁਪਾਇਆਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਵੈਸੋਈ॥ਜਨਨਾਨਕ

ਨਾਮੁਅਧਾਰੁਟੇਕਹੈਬਿਨੁਨਾਵੈਅਵਰੁਨਕੋਇਜੀਉ॥ਜਗੁਉਪਜੈਬਿਨਸੈਬਿਨਸਿ
ਬਿਨਸੈਲਾਗਿਗੁਰਮੁਖਿਅਸਥਿਰੁਹੋਇਜੀਉ॥੪॥੬॥੧੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ
੪॥ ਵਡਾਮੇਰਾਗੋਵਿੰਦੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਆਦਿਨਿਰੰਜਨੁਨਿਰੰਕਾਰੁਜੀ
ਉ॥ਤਾਕੀਗਤਿਕਹੀਨਜਾਈਅਮਿਤਿਵਡਿਆਈਮੇਰਾਗੋਵਿੰਦੁਅਲਖਅਪਾਰੁਜੀ
ਉ॥ਗੋਵਿੰਦੁਅਲਖਅਪਾਰੁਅਪਰੰਪਰੁਆਪੁਆਪਣਾਜਾਣੈ॥ਕਿਆਇਹਜੰਤਵਿ
ਚਾਰੇਕਹੀਅਹਿਜੋਤੁਧੁਆਖਿਵਖਾਣੈ॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰਹਿਤੂੰਅਪਣੀਸੋਗੁਰ
ਮੁਖਿਕਰੇਵੀਚਾਰੁਜੀਉ॥ਵਡਾਮੇਰਾਗੋਵਿੰਦੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਆਦਿਨਿਰੰਜਨ
ਨਿਰੰਕਾਰੁਜੀਉ॥੧॥ਤੂੰਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਕਰਤਾਤੇਰਾਪਾਰੁਨਪਾਇਆਜਾਇ
ਜੀਉ॥ਤੂੰਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇਜੀਉ॥
ਘਟਅੰਤਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਅ
ਦਿਸਟੁਅਗੋਚਰੁਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹੈਦਿਨੁਰਾ
ਤੀਸਹਜੇਨਾਮਿਸਮਾਇਜੀਉ॥ਤੂੰਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਕਰਤਾਤੇਰਾਪਾਰੁਨਪਾ
ਇਆਜਾਇਜੀਉ॥੨॥ਤੂੰਸਤਿਪਰਮੇਸਰੁਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀਹਰਿਹਰਿਗੁਣੀਨਿਧਾ
ਨੁਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਏਕੋਅਵਰੁਨਕੋਈਤੂੰਆਪੇਪੁਰਖੁਸੁਜਾਨੁਜੀਉ॥ਪੁਰਖੁਸੁਜਾ
ਨੁਤੂੰਪਰਧਾਨੁਤੁਧੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਤੇਰਾਸਬਦੁਸਭੁਤੂੰਹੈ[ਵਰਤਹਿਤੂ]ਆਪੇਕਰਹਿਸੁਹੋ
ਈ॥ਹਰਿਸਭਮਹਿਰਵਿਆਏਕੋਸੋਈਗੁਰਮੁਖਿਲਖਿਆਹਰਿਨਾਮੁਜੀਉ॥ਤੂੰ
ਸਤਿਪਰਮੇਸਰੁਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀਹਰਿਹਰਿਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਜੀਉ॥੩॥ਸਭੁਤੂੰਹੈਕਰ
ਤਾਸਭਤੇਰੀਵਡਿਆਈਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਇ[ਜੀਉ॥ਤੁਧੁਆਪੇਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵਹਿ]ਸਭਤੇਰੈਸਬਦਿਸਮਾਇਜੀ
ਉ॥ਸਭਸਬਦਿਸਮਾਵੈਜਾਂਤੁਧੁਭਾਵੈਤੇਰੈਸਬਦਿਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੁਧਿ
ਪਾਈਐਆਪੁਗਵਾਈਐਸਬਦੇਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਤੇਰਾਸਬਦੁਅਗੋਚਰੁਗੁਰ
ਮੁਖਿਪਾਈਐਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਇਜੀਉ॥ਸਭੁਤੂੰਹੈਕਰਤਾਸਭਤੇਰੀਵਡਿਆਈ

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ਜੀਉ ॥੪॥੭॥ ੧ਓ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੪ ॥
ਛੰਤਾ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਿਨੇ ਲੋਇਣਾ ਮਨੁ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਤੰਨਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਮਨੁ ਰਾਮਿ ਕ
ਸਵਟੀ ਲਾਇਆ ਕੰਚਨੁ ਸੋਵਿੰਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲਿਆ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੋ ਭਿੰਨਾ ॥
ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੁਸਕਿ ਝਕੋਲਿਆ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਧਨੁ ਧੰਨਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਬਾਣੀ ਮਨੁ ਮਾ
ਰਿਆ ਅਣੀਆਲੇ ਅਣੀਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਜਿਸੁ ਲਾਗੀ ਪੀਰ ਪਿਰੰਮ ਕੀ ਸੋ ਜਾ
ਣੈ ਜਰੀਆ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੋ ਆਖੀਐ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਮਰੀਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਜਗੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਆ ॥੨॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਸਰਣਾਗਤੀ ਮਿਲੁ
ਗੋਵਿੰਦ ਰੰਗਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਇਕ ਮੰਗਾ ॥ ਮੇਰਾ ਮ
ਨੁ ਤਨੁ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸਿਆ ਜਪਿ ਅਨਤ ਤਰੰਗਾ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਪਾਇ
ਆ ਨਾਨਕ ਸਤਸੰਗਾ ॥੩॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਰਾਇ
ਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਹਉ ਮਾਗਉ ਸਰਣਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਭਗਤਿ
ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਹੈ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਇਆ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਰਿ ਨਾ
ਮਿ ਤਰਾਇਆ ॥੪॥੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਢੂੰਢਿ ਢੂਢੇਦਿਆ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਲਧਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਕੋ
ਟ ਗੜ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਧਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੀਰਾ ਰਤਨੁ ਹੈ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਵਿਧਾ ॥ ਧੁਰਿ ਭ
ਾਗ ਵਡੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਰਸਿ ਗੁਧਾ ॥੧॥ ਪੰਥੁ ਦਸਾਵਾ ਨਿਤ ਖੜੀ ਮੁੰਧ ਜੋਬਨ
ਬਾਲੀ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੇਤਾਇ ਗੁਰ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਚਾਲੀ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤ
ਨਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਜਾਲੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿ
ਲਿਆ ਬਨਵਾਲੀ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆਰੇ ਆਇ ਮਿਲੁ ਮੈ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨੇ ਰਾ
ਮ ਰਾਜੇ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬਹੁਤੁ ਬੈਰਾਗਿਆ ਹਰਿ ਨੈਣ ਰਸਿ ਭਿੰਨੇ ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿ
ਆਰਾ ਦਸਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਮਨੁ ਮੰਨੇ ॥ ਹਉ ਮੂਰਖੁ ਕਾਰੈ ਲਾਈਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੰਮੇ ॥

ਭਾਗੁ ਰਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਿਨੀ ਦੇਹੁਰੀਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੁਰਕੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰ ਬਾਣੀ
ਮਨਿ ਭਾਈਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਛਕਿ ਛਕੇ ॥ ਗੁਰ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਚੂਕੇ ਧਕ ਧਕੇ ॥
ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੋਇਆ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਇਕੋ ॥੪॥੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਹੈ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸੇ ਰਾਮ
ਰਾਜੇ ॥ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਹੈ ਸਿਖ ਦੇਇ ਹਰਿ ਰਾਸੇ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਵਣਜਾਰਾ
ਵਣਜੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਾਹੁ ਸਾਬਾਸੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਤਿਨੀ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਲਿਖਤੁ
ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਾਸੇ ॥੧॥ ਸਚੁ ਸਾਹੁ ਹਮਾਰਾ ਤੂੰ ਧਣੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਵਣਜਾਰਾ ਰਾਮ ਰਾ
ਜੇ ॥ ਸਭ ਭਾਂਡੇ ਤੁਧੈ ਸਾਜਿਆ ਵਿਚਿ ਵਸਤੁ ਹਰਿ ਥਾਰਾ ॥ ਜੋ ਪਾਵਹਿ ਭਾਂਡੇ ਵਿਚਿ ਵ
ਸਤੁ ਸਾ ਨਿਕਲੈ ਕਿਆ ਕੋਈ ਕਰੈ ਵੇਚਾਰਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਬਖਸਿਆ ਹਰਿ
ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥੨॥ ਹਮ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਵਿਥਰਹ ਸੁਆਮੀ ਤੂੰ ਅਪਰ ਅਪਾਰੋ ਰਾਮ
ਰਾਜੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਹ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਏਹਾ ਆਸ ਅਧਾਰੋ ॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਕਛੂਅ ਨ ਜਾਣਹਾ
ਕਿਵ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰੋ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਹਰਿ ਦਾਸ ਪਨਿਹਾਰੋ ॥੩॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ
ਤਿਉ ਰਖਿ ਲੈ ਹਮ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਆਏ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਹਮ ਭੂਲਿ ਵਿਗਾੜਹ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ
ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਏ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੂੰ ਗੁਰੁ ਪਿਤਾ ਹੈ ਦੇ ਮਤਿ ਸਮਝਾਏ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾ
ਸੁ ਹਰਿ ਕਾਂਢਿਆ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖਾਏ ॥੪॥੧੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪

॥ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਧੁਰਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਰਾਮ
ਰਾਜੇ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਕਟਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਘਟਿ ਬਲਿਆ ॥ ਹਰਿ ਲਧਾ ਰਤਨ
ਪਦਾਰਥੋ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਚਲਿਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ਆਰਾਧਿ ਹਰਿ
ਮਿਲਿਆ ॥੧॥ ਜਿਨੀ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਸੇ ਕਾਹੇ ਜਗਿ ਆਏ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਇਹੁ
ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਬਿਰਥਾ ਸਭੁ ਜਾਏ ॥ ਹੁਣਿ ਵਤੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਬੀ
ਜਿਓ ਅਗੈ ਭੁਖਾ ਕਿਆ ਖਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਫਿਰਿ ਜਨਮੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਾਏ ॥੨॥ ਤੂੰ

ਹਰਿਤੇਰਾਸਭੁਕੋਸਭਿਤੁਧੁਉਪਾਇਆਰਾਮਰਾਜੇ॥ਕਿਛੁਹਾਥਿਕਿਸੈਦੈ
ਕਿਛੁਨਾਹੀਸਭਿਚਲਹਿਚਲਾਇਆ॥ਜਿਨਤੂੰਮੇਲਹਿਪਿਆਰੇਸੇਤੁਧੁਮਿ
ਲਹਿਜੋਹਰਿਮਨਿਭਾਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆਹਰਿਨਾਮਿਤਰਾਇਆ॥
੩॥ਕੋਈਗਾਵੈਰਾਗੀਨਾਦੀਬੇਦੀਬਹੁਭਾਤਿਕਰਿਨਹੀਹਰਿਹਰਿਭੀਜੈਰਾਮ
ਰਾਜੇ॥ਜਿਨਾਅੰਤਰਿਕਪਟੁਵਿਕਾਰੁਹੈਤਿਨਾਰੋਇਕਿਆਕੀਜੈ॥ਹਰਿਕਰਤਾ
ਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਦਾਸਿਰਿਰੋਗਹਥੁਦੀਜੈ॥ਜਿਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦਾ
ਸੁਧੁਹੈਹਰਿਭਗਤਿਹਰਿਲੀਜੈ॥੪॥੧੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੪

ਜਿਨਅੰਤਰਿਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਹੈਤੇਜਨਸੁਘੜਸਿਆਣੇਰਾਮਰਾਜੇ॥
ਜੇਬਾਹਰਹੁਭੁਲਿਚੁਕਿਬੋਲਦੇਭੀਖਰੇਹਰਿਭਾਣੇ॥ਹਰਿਸੰਤਾਨੋਹੋਰੁਥਾਉ
ਨਾਹੀਹਰਿਮਾਣੁਨਿਮਾਣੇ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਦੀਬਾਣੁਹੈਹਰਿਤਾਣੁਸਤਾਣੇ॥੧॥
ਜਿਥੈਜਾਇਬਹੈਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੂਸੋਥਾਨੁਸੁਹਾਵਾਰਾਮਰਾਜੇ॥ਗੁਰਸਿਖੀਸੋ
ਥਾਨੁਭਾਲਿਆਲੈਧੂਰਿਮੁਖਿਲਾਵਾ॥ਗੁਰਸਿਖਾਕੀਘਾਲਥਾਇਪਈ
ਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਾ॥ਜਿਨਨਾਨਕੁਸਤਿਗੁਰੁਪੂਜਿਆਤਿਨਹਰਿਪੂਜ
ਕਰਾਵਾ॥੨॥ਗੁਰਸਿਖਾਮਨਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਹੈਹਰਿਨਾਮਹਰਿਤੇਰੀਰਾਮਰਾਜੇ॥
ਕਰਿਸੇਵਹਿਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਭੁਖਜਾਇਲਹਿਮੇਰੀ॥ਗੁਰਸਿਖਾਕੀਭੁਖਸ
ਭਗਈਤਿਨਪਿਛੈਹੋਰਖਾਇਘਨੇਰੀ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਪੁੰਨੁਬੀਜਿਆਫਿ
ਰਿਤੋਟਿਨਆਵੈਹਰਿਪੁੰਨਕੇਰੀ॥੩॥ਗੁਰਸਿਖਾਮਨਿਵਾਧਾਈਆਜਿਨਮੇ
ਰਾਸਤਿਗੁਰੂਡਿਠਾਰਾਮਰਾਜੇ॥ਕੋਈਕਰਿਗਲਸੁਣਾਵੈਹਰਿਨਾਮਕੀਸੋਲ
ਗੈਗੁਰਸਿਖਾਮਨਿਮਿਠਾ॥ਹਰਿਦਰਗਹਗੁਰਸਿਖਪੈਨਾਈਅਹਿਜਿਨਾਮੇਰਾ
ਸਤਿਗੁਰੁਤੁਠਾ॥ਜਨਨਾਨਕੁਹਰਿਹਰਿਹੋਇਆਹਰਿਹਰਿਮਨਿਵੁਠਾ॥੪॥
੧੨॥੧੯॥ਆਸਾਮਹਲਾ੪ ਜਿਨਾਭੇਟਿਆ

ਧੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ
ਸਭ ਉਤਰੈ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤਿਨ ਜਮੁ
ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਨਿਤ ਜਪੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ
ਤਰਾਵੈ॥੧॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨਾ ਫਿਰਿ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ
ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਇਆ ਤਿਨ ਪੂਜੇ ਸਭੁ ਕੋਈ॥ ਜਿ
ਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਾ ਸੁਖੁ ਸਦ ਹੋਈ॥ ਜਿਨਾ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਭੇਟਿਆ ਤਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਸੋਈ॥੨॥ ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਤਿਨ
ਹਰਿ ਰਖਣਹਾਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕੋਈ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆ
ਰਾ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਸਭ ਦੁਸਟ ਝਖ ਮਾਰਾ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਇਆ ਹਰਿ ਰਖਣਹਾਰਾ॥੩॥ ਹਰਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤ ਉਪਾਇਆ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆ
ਇਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਹਰਣਾਖਸੁ ਦੁਸਟੁ ਹਰਿ ਮਾਰਿਆ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਤਰਾਇਆ॥ ਅ
ਹੰਕਾਰੀਆ ਨਿੰਦਕਾ ਪਿਠਿ ਦੇਇ ਨਾਮਦੇਉ ਮੁਖਿ ਲਾਇਆ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਐਸਾ
ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਅੰਤਿ ਲਏ ਛਡਾਇਆ॥੪॥੧੩॥ + ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਘਰੁ ੫ ॥ਛੰਤ॥ ਮੇਰੈ ਮਨ ਪਰਦੇਸੀ ਵੇ ਪਿਆਰੇ ਆਉ ਘਰੇ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੁ
ਮਿਲਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਘਰਿ ਵਸੈ ਹਰੇ॥ ਰੰਗਿ ਰਲੀਆ ਮਾਣਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆ
ਰੇ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਹਰੇ॥੧॥ ਮੈ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ
ਚਾਖਿਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਭਾਉ ਕਰੇ॥ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨ ਬੁਝੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਿ
ਤ ਆਸ ਕਰੇ॥ ਨਿਤ ਜੋਬਨੁ ਜਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਮੁ ਸਾਸ ਹਿਰੇ॥ ਭਾਗ ਮਣੀ
ਸੋਹਾਗਣਿ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੇ॥੨॥ ਪਿਰ ਰਤਿਅੜੇ ਮੈਡੇ ਲੋਇਣ
ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਬੂੰਦ ਜਿਵੈ॥ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਬੂੰ
ਦ ਪੀਵੈ॥ ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਜਗਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨੀਦ ਨ ਪਵੈ ਕਿਵੈ॥ ਹਰਿ ਸਜਣੁ

ਧੰਧਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲੈਵੇ॥ ਝਾਝਾ ਵਿਰੇਤੁ ਬਸੰਤੁ ਮੇਰੇ ਪਿ
ਆਰੇ ਕੁਲੀ ਭੁਤੇ॥ ਪਿਰ ਬਾਝੜੇ ਅਤੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਆਂਗਣਿ ਧੂੜਿ ਲੁਤੇ॥
ਮਨਿ ਆਸ ਉਡੀਣੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਦੁਇ ਨੈਣ ਜੁਤੇ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਦੇਖਿ ਵਿਗ
ਸੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਉ ਮਾਤ ਸੁਤੇ॥੩॥ ਹਰਿ ਕੀਆ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀਆ ਮੇਰੇ ਪਿ
ਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਈਆ॥ ਗੁਰ ਵਿਟੜਿਅਹੁ ਹਉ ਘੋਲੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿ
ਨਿ ਹਰਿ ਮੇਲ ਮਿਲਾਈਆ॥ ਸਭਿ ਆਸਾ ਹਰਿ ਪੂਰੀਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਅ
ੜਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਤੁਠੜਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ॥
੪॥ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਖੇਲਸਾ॥ ਕਿਉ ਪਾਈ ਗੁਰੁ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਪਿ
ਆਰਾ ਦੇਖਸਾ॥ ਹਰਿ ਦਾਤੜੈ ਮੇਲਿ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਸਾ॥ ਗੁਰੁ ਨਾ
ਨਕੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਸਾ॥੫॥੧੪॥੬॥੨੧॥੫॥੩॥
੧੪॥੨੧॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਛੰਤ

ਅਨਦੋ ਅਨਦੁ ਘਣਾ ਮੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਡੀਠਾ ਰਾਮ॥ ਚਾਖਿਅੜਾ ਚਾਖਿ
ਅੜਾ ਮੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਰਾਮ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਮਨ ਮਹਿ ਵੂਠਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੂ
ਠਾ ਸਹਜੁ ਭਇਆ॥ ਗ੍ਰਿਹੁ ਵਸਿ ਆਇਆ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਪੰਚ ਦੁਸਟ ਓ
ਇ ਭਾਗਿ ਗਇਆ॥ ਸੀਤਲ ਆਘਾਣੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੇ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਬਸੀਠਾ
॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈਣੀ ਡੀਠਾ॥੧॥ ਸੋਹਿਅੜੇ ਸੋਹਿ
ਅੜੇ ਮੇਰੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰੇ ਰਾਮ॥ ਪਾਹੁਨੜੇ ਪਾਹੁਨੜੇ ਮੇਰੇ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ॥
ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਿ ਲਗੇ ਸੇਵਾ॥ ਆਪੇ ਜਾਞੀ ਆਪੇ
ਮਾਞੀ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਆਪਿ ਦੇਵਾ॥ ਅਪਣਾ ਕਾਰਜੁ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ਆਪੇ ਧਾ

ਰਨਧਾਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਤੁਧਰਮਾਤਿਬੈਠਾਸੋਈਬੰਕਦੁਆਰੇ॥੨॥ਨਵਨਿਧੇਨਵ
ਨਿਧੇਮੇਰੇਘਰਮਹਿਆਈਰਾਮ॥ਸਭੁਕਿਛੁਮੈਸਭੁਕਿਛੁਪਾਇਆਨਾਮੁਧਿਆ
ਈਰਾਮ॥ਨਾਮੁਧਿਆਈਸਦਾਸਖਾਈਸਹਜਸੁਭਾਈਗੋਵਿੰਦਾ॥ਗਣਤਮਿਟਾਈ
ਚੂਕੀਧਾਈਕਦੇਨਵਿਆਪੈਮਨਚਿੰਦਾ॥ਗੋਵਿੰਦਗਾਜੇਅਨਹਦਵਾਜੇਅਚਰਜਸੋ
ਭਬਣਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪਿਰੁਮੇਰੈਸੰਗੇਤਾਮੈਨਵਨਿਧਿਪਾਈ॥੩॥ਸਰਸਿਅੜੇ
ਸਰਸਿਅੜੇਨੇਸਭੇਭਾਈਸਭਮੀਤਰਾਮ॥ਬਿਖਮੋਬਿਖਮੁਅਖਾੜਾਮੈਗੁਰਮਿਲਿ
ਜੀਤਾ॥ ਗੁਰਮਿਲਿਜੀਤਾਹਰਿਹਰਿਕੀਤਾਤੂਟੀਭੀਤਾਭਰਮਗੜਾ॥ਪਾਇ
ਆਖਜਾਨਬਹੁਤੁਨਿਧਾਨਾਸਾਨਥਮੇਰੀਆਪਿਖੜਾ॥ਸੋਈਸੁਗਿਆਨਾਸੋਪਰਧਾ
ਨਾਜੋਪ੍ਰਭਿਅਪਨਾਕੀਤਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਂਵਲਿਸੁਆਮੀਤਾਸਰਸੇਭਾਈਮੀਤਾ॥੪॥
੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਅਕਥਾਹਰਿਅਕਥ
ਕਥਾਕਿਛੁਜਾਇਨ ਜਾਣੀਰਾਮ॥ਸੁਰਿਨਰਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਸਹ
ਜਿਵਖਣੀਰਾਮ॥ਸਹਜੇਵਖਣੀਅਮਿਉਬਾਣੀਚਰਣਕਮਲਰੰਗੁਲਾਇਆ॥ਜ
ਪਿਏਕੁਅਲਖੁਪ੍ਰਭੁਨਿਰੰਜਨੁਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇਆ॥ਤਜਿਮਾਨੁਮੋਹੁਵਿ
ਕਾਰੁਦੂਜਾਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਣੀ॥ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਸਦਾਹਰਿਰੰਗੁਮਾ
ਣੀ॥੧॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਾਹਰਿਕੇਸੰਤਸਜਨਮੇਰੇਮੀਤਸਹਾਈਰਾਮ॥ਵਡਭਾਗੀਵਡਭਾਗੀ
ਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈਰਾਮ॥ਵਡਭਾਗੀਪਾਏਨਾਮੁਧਿਆਏਲਾਥੇਦੂਖਸੰਤਾਪੈ॥
ਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗੇਭ੍ਰਮਭਉਭਾਗੇਆਪੁਮਿਟਾਇਆਆਪੈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੀਏ
ਪ੍ਰਭਿਅਪਨੈਵਿਛੁੜਿਕਤਹੁਨਜਾਈ॥ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਦਾਸੁਤੇਰਾਸਦਾਹਰਿ
ਸਰਣਾਈ॥੨॥ਹਰਿਦਰੇਹਰਿਦਰਿਸੋਹਨਿਤੇਰੇਭਗਤਪਿਆਰੇਰਾਮ॥ਵਾਰੀਤਿਨ
ਵਾਰੀਜਾਵਾਸਦਬਲਿਹਾਰੇਰਾਮ॥ਸਦਬਲਿਹਾਰੇਕਰਿਨਮਸਕਾਰੇਜਿਨਭੇਟਤ
ਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ॥ਘਟਿਘਟਿਰਵਿਰਹਿਆਸਭਥਾਈਪੂਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ਗੁਰੁਪੂ

ਰਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਆਜੁ ਮੈ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰਿਓ ॥ ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੇ
ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥੩॥ ਬੇਅੰਤ ਬੇਅੰਤ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਕੇਤਕ ਗਾਵਾ ਰਾਮ ॥ ਤੇਰੇ ਚ
ਰਣ ਤੇਰੇ ਚਰਣ ਧੂਰਿ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਵਾ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਧੂੜੀ ਨਾਈਐ ਮੈਲੁ ਗਵਾਈਐ ਜ
ਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਲਾਥੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਦਾ ਹਦੂਰੇ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਥੇ ॥ ਮਿਟੇ
ਦੂਖ ਕਲਿਆਣ ਕੀਰਤਨ ਬਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਵਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰ
ਣਿ ਤਰੀਐ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ॥੪॥੩॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥
ਛੰਤੁ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ + ਹਰਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਡੀਠਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ਹਰਿ
ਘਟਿ ਘਟੇ ਡੀਠਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੋ ਵੂਠਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗਾਇਆ ਸ
ਭ ਦੂਖ ਮਿਟਾਇਆ ਹਉਮੈ ਬਿਨਸੀ ਗਾਠੇ ॥ ਪ੍ਰਿਉ ਸਹਜ ਸੁਭਾਈ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਮ
ਨਿ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਬੇਧੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕਿਛੁ ਆਨ ਨ ਮੀਠਾ ॥੧॥
ਜਿਉ ਰਾਤੀ ਜਲਿ ਮਾਛੁਲੀ ਤਿਉ ਰਾਮ ਰਸਿ ਮਾਤੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਉਪਦੇ
ਸਿਆ ਜੀਵਨ ਗਤਿ ਭਾਤੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਜੀਵਨ ਗਤਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਆ
ਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥੋ ਪਰਗਟੋ ਪੂਰਨੋ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਏ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਘਰੁ ਸਰੂਪੁ ਸੁਜਾਨੁ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਕੀ ਮਿਟੈ ਨ ਦਾਤੇ ॥ ਜਲ ਸੰਗਿ ਰਾਤੀਆ
ਮਾਛੁਲੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮਾਤੇ ॥੨॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਜਾਚੈ ਬੂੰਦ ਜਿਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ਰਾਮ ਰਾ
ਜੇ ॥ ਮਾਲੁ ਖਜੀਨਾ ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਸਭਹੂੰ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਸਭਹੂੰ ਤੇ ਪਿਆ
ਰਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਾਰਾ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਣੀਐ ॥ ਹਰਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਬਿਸਰੈ ਕਬਹੂ
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀਐ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖੁ ਜਗਜੀਵਨੋ ਸੰਤ ਰਸੁ ਪੀਵਨੋ ਜਪਿ ਭਰਮ ਮੋ
ਹ ਦੁਖ ਡਾਰਾ ॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਜਾਚੈ ਬੂੰਦ ਜਿਉ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਿਆਰਾ ॥੩॥ ਮਿਲੇ ਨਰਾਇ
ਣ ਆਪਣੇ ਮਾਨੋਰਥੋ ਪੂਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਢਾਠੀ ਭੀਤਿ ਭਰੰਮ ਕੀ ਭੇਟਤ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ਰਾਮ
ਰਾਜੇ ॥ ਪੂਰਨ ਗੁਰ ਪਾਏ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਾਏ ਸਭ ਨਿਧਿ ਦੀਨ ਦਇਆਰਾ ॥ ਆਦਿ

+ ਕਿਛੁ ਆਨ ਨ ਮੀਠਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਆਰਾਧਿਆ

ਮਧਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਸੋਈਸੁੰਦਰਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਘਨੇਰੇਪਤਿ
ਤੁਪਾਵਨਸਾਧੂਧੂਰਾ॥ਹਰਿਮਿਲਿਓਨਾਰਾਇਣਨਾਨਕਾਮਨੇਗੁਰੁਪੂਰਾ॥੪॥੩॥
॥੧॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜਾਕਉਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਭ
ਹਰਿਹਰਿਸੇਈਜਪਾਤ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਤਿਨਰਾਮਸਿਉਭੇਟਤਸਾਧਸੰਗਾਤ॥੧॥ ਛੰਤੁ॥
॥ਜਲਦੁਧਨਿਆਈਰੀਤਿਅਬਦੁਧਆਚਨਹੀਮਨਐਸੀਪ੍ਰੀਤਿਹਰੇ॥ਅਬਉਰਝਿਓਅਲਿ
ਕਮਲੇਹਬਾਸਨਮਾਹਿਮਗਨਇਕੁਖਿਨੁਭੀਨਾਹਿਟਰੈ॥ਖਿਨੁਨਾਹਿਟਰੀਐਪ੍ਰੀਤਿਹਰੀਐਸੀਗਾ
ਰਹਭਿਰਸਅਰਪੀਐ॥ਜਹਦੂਖੁਸੁਣੀਐਜਮਪੰਥੁਭਣੀਐਤਹਸਾਧਸੰਗਿਨਡਰਪੀਐ॥ਕਰਿ
ਕੀਰਤਿਗੋਵਿੰਦਗੁਣੀਐਸਗਲਪ੍ਰਾਛਤਦੁਖਹਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਛੰਤਗੋਵਿੰਦਹਰਿਕੇਮਨਹਰਿਸਿ
ਉਨੇਹੁਕਰੇਹੁਐਸੀਮਨਪ੍ਰੀਤਿਹਰੇ॥੧॥ਜੈਸੀਮਛੁਲੀਨੀਰਇਕੁਖਿਨੁਭੀਨਾਧੀਰੇਮਨਐਸਾਨੇਹੁਕ
ਰੇਹੁ॥ਜੈਸੀਚਾਤ੍ਰਿਕਪਿਆਸਖਿਨੁਖਿਨੁਬੂੰਦਚਵੈਬਰਸੁਸੁਹਾਵੇਮੇਹੁ॥ਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਕਰੀਜੈਇਹੁਮ
ਨੁਦੀਜੈਅਤਿਲਾਈਐਚਿਤੁਮੁਰਾਰੀ॥ਮਾਨੁਨਕੀਜੈਸਰਣਿਪਰੀਜੈਦਰਸਨਕਉਬਲਿਹਾਰੀ॥
ਗੁਰਸੁਪ੍ਰਸੰਨੇਮਿਲੁਨਾਹਵਿਛੁੰਨੇਧਨਦੇਦੀਸਾਚੁਸਨੇਹਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਛੰਤਅਨੰਤਠਾਕੁਰਕੇਹਰਿ
ਸਿਉਕੀਜੈਨੇਹਾਮਨਐਸਾਨੇਹੁਕਰੇਹੁ॥੨॥ਚਕਵੀਸੂਰਸਨੇਹੁਚਿਤਵੈਆਸਘਣੀਕਦਿਦਿਨੀ
ਅਰੁਦੇਖੀਐ॥ਕੋਕਿਲਅੰਬਪਰੀਤਿਚਵੈਸੁਹਾਵੀਆਮਨਹਰਿਰੰਗੁਕੀਜੀਐ॥ਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਕਰੀਜੈ
ਮਾਨੁਨਕੀਜੈਇਕਰਾਤੀਕੇਹਭਿਪਾਹੁਣਿਆ॥ਅਬਕਿਆਰੰਗੁਲਾਇਓਮੋਹੁਰਚਾਇਓਨਾ
ਗੇਆਵਣਜਾਵਣਿਆ॥ਥਿਰੁਸਾਧੂਸਰਣੀਪੜੀਐਚਰਣੀਅਬਟੂਟਸਿਮੋਹੁਜੁਕਿਤੀਐ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਛੰਤਦਇਆਲਪੁਰਖਕੇਮਨਹਰਿਲਾਇਪਰੀਤਿਕਬਦਿਨੀਅਰੁਦੇਖੀਐ॥
੩॥ਨਿਸਿਕੁਰੰਕਜੈਸੇਨਾਦਸੁਣਿਸ੍ਰਵਣੀਹੀਉਡਿਵੈਮਨਐਸੀਪ੍ਰੀਤਿਕੀਜੈ॥ਜੈਸੀਤਰੁ
ਣਿਭਤਾਰਉਰਝੀਪਿਰਹਿਸਿਵੈਇਹੁਮਨੁਲਾਲਦੀਜੈ॥ਮਨੁਲਾਲਹਿਦੀਜੈਭੋਗਕਰੀ
ਜੈਹਭਿਖੁਸੀਆਰੰਗਮਾਣੇ॥ਪਿਰੁਅਪਨਾਪਾਇਆਰੰਗੁਲਾਲੁਬਣਾਇਆਅਤਿਮਿਲਿ
ਓਮਿਤ੍ਰਚਿਰਾਣੇ॥ਗੁਰੁਥੀਆਸਾਖੀਤਾਡਿਠਮੁਆਖੀਪਿਰਜੇਹਾਅਵਰੁਨਦੀਸੈ॥ਕਹੁਨਾ
ਨਕਛੰਤਦਇਆਲਮੋਹਨਕੇਮਨਹਰਿਚਰਣਗਹੀਜੈਐਸੀਮਨਪ੍ਰੀਤਿਕੀਜੈ॥੪॥੧॥੪॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਛੰਤ॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਬਨੁਬਨੁਫਿਰਤੀਖੋਜਤੀਹਾਰੀ
ਬਹੁਅਵਗਾਹਿ॥ਨਾਨਕਭੇਟੇਸਾਧਜਬਹਰਿਪਾਇਆਮਨਮਾਹਿ॥੧॥ ॥ਛੰਤ॥ ਜਾਕਉ
ਖੋਜਹਿਅਸੰਖਮੁਨੀਅਨੇਕਤਪੇ॥ਬ੍ਰਹਮੇਕੋਟਿਅਰਾਧਹਿਗਿਆਨੀਜਾਪਜਪੇ॥ਜਪਤਾਪਸੰਜ
ਮਕਿਰਿਆਪੂਜਾਅਨਿਕਸੋਧਨਬੰਦਨਾ॥ਕਰਿਗਵਨੁਬਸੁਧਾਤੀਰਥਹਮਜਨੁਮਿਲਨਕਉਨਿ
ਰੰਜਨਾ॥ਮਾਨੁਖਬਨੁਤ੍ਰਿਨੁਪਸੂਪੰਖੀਸਗਲਤੁਝਹਿਅਰਾਧਤੇ॥ਦਇਆਲਲਾਲਗੋਬਿ
ਦਨਾਨਕਮਿਲੁਸਾਧਸੰਗਤਿਹੋਇਗਤੇ॥੧॥ਕੋਟਿਬਿਸਨਅਵਤਾਰਸੰਕਰਜਟਾਧਾਰ॥
ਚਾਹਹਿਤੁਝਹਿਦਇਆਰਮਨਿਤਨਿਰੁਚਅਪਾਰ॥ਅਪਾਰਅਗਮਗੋਬਿੰਦਠਾਕੁਰਸ
ਗਲਪੂਰਕਪ੍ਰਭੁਧਨੀ॥ਸੁਰਸਿਧਗਣਗੰਧਰਬਧਿਆਵਹਿਜਖਕਿੰਨਰਗੁਣਭਨੀ॥
ਕੋਟਿਇੰਦ੍ਰਅਨੇਕਦੇਵਾਜਪਤਸੁਆਮੀਜੈਜੈਕਾਰ॥ਅਨਾਥਨਾਥਦਇਆਲਨਾਨਕ
ਸਾਧ ਸੰਗਤਿਮਿਲਿਉਧਾਰ॥੨॥ਕੋਟਿਦੇਵੀਜਾਕਉਸੇਵਹਿਲਖਮੀਅਨਿਕਭਾ
ਤਿ॥ਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟਜਾਕਉਅਰਾਧਹਿਪਉਣਪਾਣੀਦਿਨਸੁਰਾਤਿ॥ਨਿਖਿਤ੍ਰਸਸੀ
ਅਰਸੂਰਧਿਆਵਹਿਬਸੁਧਗਗਨਾਗਾਵਏ॥ਸਗਲਖਾਣੀਸਗਲਬਾਣੀਸਦਾ
ਸਦਾਧਿਆਵਏ॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਪੁਰਾਣਚਤੁਰਬੇਦਹਿਖਟੁਸਾਸਤ੍ਰਜਾਕਉਜਪਾਤਿ॥ਪਤਿਤ
ਪਾਵਨਭਗਤਿਵਛਲੁਨਾਨਕਮਿਲੀਐਸੰਗਿਸਾਤਿ॥੩॥ਜੇਤੀਪ੍ਰਭੂਜਨਾਈਰਸਨਤੇ
ਤਭਨੀ॥ਅਨਜਾਨਤਜੋਸੇਵੈਤੇਤੀਨਹਜਾਇਗਨੀ॥ਅਵਿਗਤਅਗਨਤਅਥਾਹਠਾ
ਕੁਰਸਗਲਮੰਝੇਬਾਹਰਾ॥ਸਰਬਜਾਚਕੁਏਕੁਦਾਤਾਨਹਦੂਰਿਸੰਗੀਜਾਹਰਾ॥ਵਸਿਭ
ਗਤਥੀਆਮਿਲੇਜੀਆਤਾਕੀਉਪਮਾਕਿਤਗਨੀ॥ਇਹੁਦਾਨੁਮਾਨੁਨਾਨਕੁਪਾਏਸੀਸੁ
ਸਾਧਹਧਰਿਚਰਨੀ॥੪॥੨॥੫॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮ ੫ ਸਲੋਕੁ ॥ ਉਦਮੁ ਕਰਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਸਿਮਰਹੁ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭਿ ਸੁਖ ਹੋਵਹਿ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਜਾ
ਇ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗੋਬਿੰਦ ਨਹ ਅਲਸਾਈਐ ॥ ਭੇਟਤ ਸਾਧੂ ਸੰਗ
ਜਮ ਪੁਰਿ ਨਹ ਜਾਈਐ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਨ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਸਦ ਸੁਖੀ ॥
ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਅਰਾਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਮੁਖੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇ
ਆਲ ਰਸਾਲ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਕਰਿ ਦਇਆ ਸੇਵਾ ਲਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਚ
ਰਣ ਜੰਪੈ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗੋਬਿੰਦ ਨਹ ਅਲਸਾਈਐ ॥੧॥ ਪਾਵਨ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਨਾਮ
ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰੰਜਨ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿ
ਭਰਮ ਅੰਧੇਰ ਬਿਨਾਸ ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਅੰਜਨਾ
ਆ ॥ ਇਕ ਨਿਮਖ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸਿਆ ਮਿਟੇ ਤਿਸਹਿ ਵਿਸੂਰਿਆ ॥ ਅਗਾਧਿ ਬੋ
ਧ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਕਾ ਭਉ ਭੰਜਨਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਚਰਣ ਜੰਪੈ ਪਾਵਨ ਪ
ਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥੨॥ ਓਟ ਗਹੀ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧੇ ॥
ਮੋਹਿ ਆਸਰ ਤੁਅ ਚਰਨ ਤੁਮਾਰੀ ਸਰਣਿ ਸਿਧੇ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਸੁਆਮੀ
ਪਤਿਤ ਉਧਰਨ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰ ਭਉ ਉਤਾਰ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਬਹੁ ਤਰੇ ॥
ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਬੇਅੰਤ ਖੋਜਹਿ ਸੁਨੀ ਉਧਰਨ ਸੰਤਸੰਗਿ ਬਿਧੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰ
ਪੈ ਚਰਨ ਜੰਪੈ ਓਟ ਗਹੀ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧੇ ॥੩॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ
ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਆਪਿ ਬਨਾਇਆ ॥ ਜਹ ਜਹ ਸੰਤ ਅਰਾਧਹਿ ਤਹ ਤਹ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥
ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਲੀਏ ਸਮਾਇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਭਗਤ ਕਾਰਜ ਸਾਰਿਆ ॥ ਆਨੰਦ ਹਰਿ ਜਸ

ਮਣਾ ਮੰਗਲੁ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਦਮਤਕ ਰਗ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਛਡਾ ਦੇ ਸਿਰੁ ਕ੍ਰਤ
ਦਾ ਛਿਸਟਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਅੰਧੈ ਚਰਨ ਜੰਪੈ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਆ
ਪਿ ਬਨਾਇਆ ॥੪॥੩॥੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥ ਥਿਰੁ ਸੰਤਨ ਸੋ
ਹਾਗੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਵਏ ॥ ਜਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਹਰਿ ਨਾਹੁ ਸੁ ਸਦ ਹੀ ਰਾਵਏ ॥ ਅਵਿਨਾਸੀ ਅਵਿਗ
ਤੁ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਨਵਤਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ॥ ਨਹ ਦੂਰਿ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ਠਾਕੁਰੁ ਦਹ ਦਿਸਿ
ਪੂਰਨੁ ਸਦ ਸਦਾ ॥ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਗਤਿ ਮਤਿ ਜਾ ਤੇ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਭਾਵਏ ॥
ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਾਣੈ ਥਿਰੁ ਸੰਤਨ ਸੋਹਾਗੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਵਏ ॥੧॥ ਜਾ ਕਉ ਰਾ
ਮੁ ਭਤਾਰੁ ਤਾ ਕੈ ਅਨਦੁ ਘਣਾ ॥ ਸੁਖਵੰਤੀ ਸਾ ਨਾਰਿ ਸੋਭਾ ਪੂਰਿ ਬਣਾ ॥ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ
ਕਲਿਆਣੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੰਗਿ ਸੁਰਜਨੁ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ॥ ਸਰਬ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਤਿਤੁ ਗ੍ਰਿ
ਹਿ ਨਹੀ ਊਣਾ ਸਭੁ ਕਛੂ ॥ ਮਧੁਰ ਬਾਨੀ ਪਿਰਹਿ ਮਾਨੀ ਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ਤਾ ਕਾ ਬਣਾ ॥ ਨਾਨ
ਕੁ ਵਖਾਣੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਾਣੈ ਜਾ ਕੋ ਰਾਮੁ ਭਤਾਰੁ ਤਾ ਕੈ ਅਨਦੁ ਘਣਾ ॥੨॥ ਆਉ ਸ
ਖੀ ਸੰਤ ਪਾਸਿ ਸੇਵਾ ਲਾਗੀਐ ॥ ਪੀਸਉ ਚਰਨ ਪਖਾਰਿ ਆਪੁ ਤਿਆਗੀਐ ॥ ਤ
ਜਿ ਆਪੁ ਮਿਟੈ ਸੰਤਾਪੁ ਆਪੁ ਨਹ ਜਾਨਾਈਐ ॥ ਸਰਣਿ ਗਹੀਜੈ ਮਾਨਿ ਲੀਜੈ ਕਰੇ
ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ਕਰਿ ਦਾਸ ਦਾਸੀ ਤਜਿ ਉਦਾਸੀ ਕਰ ਜੋੜਿ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਜਾਗੀਐ ॥
ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਾਣੈ ਆਉ ਸਖੀ ਸੰਤ ਪਾਸਿ ਸੇਵਾ ਲਾਗੀਐ ॥੩॥ ਜਾ ਕੈ
ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਸਿ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਆਸ ਜਿਨ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਮਰਣ ਲਾਗਿਆ ॥ ਭਰਮੁ ਮੋਹੁ ਵਿਕਾਰੁ ਦੂਜਾ ਸ
ਗਲਾ ਤਿਨਹਿ ਤਿਆਗਿਆ ॥ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜੁ ਸੁਭਾਉ ਵੂਠਾ ਅਨਦ ਮੰਗਲ
ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਾਣੈ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਸਿ ਸੇਵ
ਲਾਇਆ ॥੪॥੪॥੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੰਤਿਆ ਕਛੁ ਨ ਕਹੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੁਖੀ ਹੋਇ ਅੰਤੇ

ਮਲੋਗੋਪਾਲਭੂ॥੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਮਿਲਉਸੰਤਨਕੈਸੰਗਿਮੋਹਿਉਧਾਰਿਲੇਹੁ
ਬਿਨਉਕਰਉਕਰਜੋੜਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੇਹੁ॥ਹਰਿਨਾਮੁਮਾਗਉਚਰਣਲਾਗਉ
ਮਾਨੁਤਿਆਗਉਤੁਮਦਇਆ॥ਕਤਹੂੰਨਧਾਵਉਸਰਣਿਪਾਵਉਕਰੁਣਾਮੈਪ੍ਰ
ਭੁਕਰਿਮਇਆ॥ਸਮਰਥਅਗਥਅਪਾਰਨਿਰਮਲਸੁਣਹੁਸੁਆਮੀਬਿਨਉਏਹੁ
॥ਕਰਜੋੜਿਨਾਨਕਦਾਨੁਮਾਗੈਜਨਮਮਰਣਨਿਵਾਰਿਲੇਹੁ॥੧॥ਅਪਰਾਧੀਮਤਿਹੀਨ
ਨਿਰਗੁਨਅਨਾਥਨੀਚੁ॥ਸਠਕਠੋਰੁਕੁਲਹੀਨੁਬਿਆਪਤਮੋਹਕੀਚੁ॥ਮਲਭਰਮਕ
ਰਮਅਹੰਮਮਤਾਮਰਣੁਚੀਤਿਨਆਵਏ॥ਬਨਿਤਾਬਿਨੋਦਅਨੰਦਮਾਇਆਅਗਿਆ
ਨਤਾਲਪਟਾਵਏ॥ਖਿਸੈਜੋਬਨੁਬਧੈਜਰੂਆਦਿਨਨਿਹਾਰੇਸੰਗਿਮੀਚੁ॥ਬਿਨਵੰ
ਤਿਨਾਨਕਆਸਤੇਰੀਸਰਣਿਸਾਧੂਰਾਖੁਨੀਚੁ॥੨॥ਭਰਮੇਜਨਮਅਨੇਕਸੰਕਟਮਹਾ
ਜੋਨ॥ਲਪਟਿਰਹਿਓਤਿਹਸੰਗਿਮੀਠੇਭੋਗਸੋਨ॥ਭ੍ਰਮਤਭਾਰਅਗਨਤਆਇਓ
ਬਹੁਪ੍ਰਦੇਸਹਧਾਇਓ॥ਅਬਓਟਧਾਰੀਪ੍ਰਭਮੁਰਾਰੀਸਰਬਸੁਖਹਰਿਨਾਇਓ॥ਰਾ
ਖਨਹਾਰੇਪ੍ਰਭਪਿਆਰੇਮੁਝਤੇਕਛੂਨਹੋਆਹੋਨ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਤੇ
ਰੀਤਰੈਭਵਨ॥੩॥ਨਾਮਧਾਰੀਕਉਧਾਰੇਭਗਤਹਸੰਸਾਕਉਨ॥ਜੇਨਕੇਨਪਰਕਾਰੇਹ
ਰਿਹਰਿਜਸੁਸੁਨਹੁਸ੍ਰਵਨ॥ਸੁਨਿਸ੍ਰਵਨਬਾਨੀਪੁਰਖਗਿਆਨੀਮਨਿਨਿਧਾਨਪਾਵਹੇ
॥ਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤੇਪ੍ਰਭਬਿਧਾਤੇਰਾਮਕੇਗੁਨਗਾਵਹੇ॥ਬਸੁਧਕਾਗਦਬਨਰਾਜਕਲ
ਮਾਲਿਖਣਕਉਜੇਹੋਇਪਵਨ॥ਬੇਅੰਤਅੰਤੁਨਜਾਇਪਾਇਆਗਹੀਨਾਨਕਚਰ
ਣਸਰਣਾ॥੪॥੫॥੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਪੁਰਖਪ
ਤੇਭਗਵਾਨਤਾਕੀਸਰਣਿਗਹੀ॥ਨਿਰਭਉਭਏਪਰਾਨਚਿੰਤਾਸਗਲਲਹੀ॥ਮਾਤ
ਪਿਤਾਸੁਤਮੀਤਸੁਰਿਜਨਇਸਟਬੰਧਪਜਾਣਿਆ॥ਗਹਿਕੰਠਿਲਾਇਆਗੁਰਿ
ਮਿਲਾਇਆਜਸੁਬਿਮਲਸੰਤਵਖਾਣਿਆ॥ਬੇਅੰਤਗੁਣਅਨੇਕਮਹਮਾਕੀਮਤਿ
ਕਛੂਨਜਾਇਕਹੀ॥ਪ੍ਰਭਏਕਅਨਿਕਅਲਖਠਾਕੁਰਓਟਨਾਨਕਤਿਸੁਗਹੀ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤ

ਧਨਸੰਸਭੁਮਾਣੀਆਪਿਭਣੋਰਾਮਨਮੁਤ੍ਰਿਹਤਾਭਾਵਿਖੁਕੇਦਿਵਨਕਬੇਸੇਗਤੁਭ
ਰਮੰਤਾਬਿਕਾਰਬਿਨਸੇਜੋਨਿਆਵਣਸਭਰਹੇ॥ਅਗਨਿਸਾਗਰਭੁਏਸੀਤਲਭਏ
ਧਏਅੰਚਲਗਹਿਰਹੇ॥ਗੋਵਿੰਦਗੁਪਾਲਦਇਆਲਸੰਮ੍ਰਥਬੋਲਿਆਪ੍ਰਭਜੈ
ਜੈਤੇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਪ੍ਰਭੂਸਾਧਸੰਗਿਪਾਈਪਰਮਗਤੇ॥੨॥ਜਤਦੇਖਉ
ਤਤਸੰਗਿਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆ॥ਘਟਘਟਵਾਸੀਆਪਿਵਿਰਲੈਕਿਨੈਲਹਿਆ
॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਿਪੂਰਨਕੀਟਹਸਤਿਸਮਾਨਿਆ॥ਆਦਿਅੰਤੇ
ਮਧਿਸੋਈਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜਾਨਿਆ॥ਬ੍ਰਹਮੁਪਸਾਰਿਆਬ੍ਰਹਮਲੀਲਾਗੋਵਿੰਦ
ਗੁਣਨਿਧਿਜਨਿਕਹਿਆ॥ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਹਰਿਏਕੁਨਾਨਕ
ਰਵਿਰਹਿਆ॥੩॥ਦਿਨੁਰੈਣਿਸੁਹਾਵੜੀਆਈਸਿਮਰਤਨਾਮੁਹਰੇ॥ਚਰਨਕਮਲ
ਸੰਗਿਪ੍ਰੀਤਿਕਲਮਲਪਾਪਟਰੇ॥ਦੂਖਭੂਖਦਾਰਿਦ੍ਰਨਾਠੇਪ੍ਰਗਟੁਮਗੁਦਿਖਾ
ਇਆ॥ਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗੇਨਾਮਰੰਗੇਮਨਿਲੋੜੀਦਾਪਾਇਆ॥ਹਰਿਦੇਖਿਦ
ਰਸੁਇਛਪੁੰਨੀਕੁਲਸੰਬੂਹਾਸਭਿਤਰੇ॥ਦਿਨਸੁਰੈਣਿਅਨੰਦਅਨਦਿਨੁਸਿਮਰੰਤ
ਨਾਨਕਹਰਿਹਰੇ॥੪॥੬॥੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੭ਛੰਤ ਸਲੋਕੁ॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸੁਭਚਿੰਤਨਗੋਬਿੰਦਰਮਣਨਿਰਮਲਸਾਧੂਸੰਗ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵਿਸਰਉਇਕ
ਘੜੀਕਰਿਕਿਰਪਾਭਗਵੰਤ॥੧॥ ਛੰਤ॥ ਭਿੰਨੀਰੈਨੜੀਐਚਾਮਕਨਿਤਾਰੇ॥ਜਾ
ਗਹਿਸੰਤਜਨਾਮੇਰੇਰਾਮਪਿਆਰੇ॥ਰਾਮਪਿਆਰੇਸਦਾਜਾਗਹਿਨਾਮੁਸਿਮਰਹਿ
ਅਨਦਿਨੋ॥ਚਰਨਕਮਲਧਿਆਨੁਹਿਰਦੈਪ੍ਰਭੁਬਿਸਰੁਨਾਹੀਇਕੁਖਿਨੋ॥ਤਜਿ
ਮਾਨੁਮੋਹੁਬਿਕਾਰੁਮਨਕਾਕਲਮਲਾਦੁਖਜਾਰੇ॥ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਸਦਾਜਾਗਹਿ
ਹਰਿਦਾਸਸੰਤਪਿਆਰੇ॥੧॥ਮੇਰੀਸੇਜੜੀਐਆਡੰਬਰੁਬਣਿਆ॥ਮਨਿਅਨ
ਦੁਭਇਆਪ੍ਰਭੁਆਵਤਸੁਣਿਆ॥ਪ੍ਰਭਮਿਲੇਸੁਆਮੀਸੁਖਹਗਾਮੀਚਾਵਮੰਗ
ਲਰਸਭਰੇ॥ਅੰਗਸੰਗਿਲਾਗੇਦੂਖਭਾਗੇਪ੍ਰਾਣਮਨਤਨਸਭਿਹਰੇ॥ਮਨਇਛਾਪਾਈ

ਪ੍ਰਭਧਿਆਈਸੰਜੋਗਸਾਹਾਸੁਭਗਾਣਿਆ॥ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਮਿਲੇਸ੍ਰੀਧਰਸਗ
ਲਆਨੰਦਰਸੁਬਣਿਆ॥੨॥ਮਿਲਿਸਖੀਆਪੁਛਹਿਕਹੁਕੰਤਨੀਸਾਣੀ॥ਰਸਿਪ੍ਰੇ
ਮਭਰੀਕਛੁਬੋਲਿਨਜਾਣੀ॥ਗੁਣਗੂੜਗੁਪਤਅਪਾਰਕਰਤੇਨਿਗਮਅੰਤੁਨਪਾਵ
ਹੇ॥ਭਗਤਿਭਾਇਧਿਆਇਸੁਆਮੀਸਦਾਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹੇ॥ਸਗਲਗੁਣਸੁਗਿ
ਆਨਪੂਰਨਆਪਣੇਪ੍ਰਭਭਾਣੀ॥ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਰੰਗਿਰਾਤੀਪ੍ਰੇਮਸਹਜਿਸਮਾ
ਣੀ॥੩॥ਸੁਖਸੋਹਿਲੜੇਹਰਿਗਾਵਣਲਾਗੇ॥ਸਾਜਨਸਰਸਿਅੜੇਦੁਖਦੁਸ
ਮਨਭਾਗੇ॥ਸੁਖਸਹਜਸਰਸੇਹਰਿਨਾਮਿਰਹਸੇਪ੍ਰਭਿਆਪਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਆ॥
ਹਰਿਚਰਣਿਲਾਗੇਸਦਾਜਾਗੇਮਿਲੇਪ੍ਰਭਬਨਵਾਰੀਆ॥ਸੁਭਦਿਵਸਆਏਸ
ਹਜਿਪਾਏਸਗਲਨਿਧਿਪ੍ਰਭਪਾਗੇ॥ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਸਰਣਿਸੁਆਮੀਸਦਾ
ਹਰਿਜਨਤਾਗੇ॥੪॥੧॥੧੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫
ਉਠਿਵੰਞੁਵਟਾਊੜਿਆਤੈਕਿਆਚਿਰੁਲਾਇਆ॥ਮੁਹਲਤਪੁੰਨੜੀਆਕਿ
ਤੁਕੂੜਿਲੋਭਾਇਆ॥ਕੂੜੇਲੋਭਾਇਆਧ੍ਰੋਹੁਮਾਇਆਕਰਹਿਪਾਪਅਮਿਤਿ
ਆ॥ਤਨੁਭਸਮਢੇਰੀਜਮਹਿਹੇਰੀਕਾਲਿਬਪੁੜੈਜਿਤਿਆ॥ਮਾਲੁਜੋਬਨੁ
ਛੋਡਿਵੈਸੀਰਹਿਓਪੈਨਣੁਖਾਇਆ॥ਨਾਨਕਕਮਾਣਾਸੰਗਿਜੁਲਿਆਨਹਜਾਇ
ਕਿਰਤੁਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ਫਾਥੋਹੁਮਿਰਗਜਿਵੈਪੇਖਿਰੈਣਿਚੰਦ੍ਰਾਇਣੁ॥ਸੂਖਹੁ
ਦੂਖਭਏਨਿਤਪਾਪਕਮਾਇਣੁ॥ਪਾਪਾਕਮਾਣੇਛਡਹਿਨਾਹੀਲੈਚਲੇਘਤਿਗਲਾ
ਵਿਆ॥ਹਰਿਚੰਦਉਰੀਦੇਖਿਮੂਠਾਕੂੜੁਸੇਜਾਰਾਵਿਆ॥ਲਬਿਲੋਭਿਅਹੰਕਾਰਿ
ਮਾਤਾਗਰਬਿਭਇਆਸਮਾਇਣੁ॥ਨਾਨਕਮ੍ਰਿਗਅਗਿਆਨਿਬਿਨਸੇਨਹਮਿਟੈ
ਆਵਣੁਜਾਇਣੁ॥੨॥ਮਿਠੈਮਖੁਮੁਆਕਿਉਲਏਓਡਾਰੀ॥ਹਸਤੀਗਰਤਿਪਇ
ਆਕਿਉਤਰੀਐਤਾਰੀ॥ਤਰਣੁਦੁਹੇਲਾਭਇਆਖਿਨਮਹਿਖਸਮੁਚਿਤਿਨਆਇ
ਓ॥ਦੂਖਾਸਜਾਈਗਣਤਨਾਹੀਕੀਆਅਪਣਾਪਾਇਓ॥ਗੁਝਾਕਮਾਣਾਪ੍ਰਗਟੁਹੋ

ਆਈਤਭ੍ਰਿਤਤਿਖਆਗੀ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਬਾਝੁਮੁਠਾਮਨਮੁਖੋਅਭਾਗੀ॥੩॥ਹ
ਰਿਕੇਦਾਸਜੀਵੇਲਗਿਪ੍ਰਭਕੀਚਰਣੀ॥ਕੰਠਿਲਗਾਇਲੀਏਤਿਸੁਠਾਕੁਰਸਰਣੀ॥
ਬਲਬੁਧਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਅਪਨਾਆਪਿਨਾਮੁਜਪਾਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਆ
ਪਿਹੋਆਆਪਿਜਗਤੁਤਰਾਇਆ॥ਰਾਖਿਲੀਏਰਖਨਹਾਰੈਸਦਾਨਿਰਮਲਕਰਣੀ
॥ਨਾਨਕਨਰਕਿਨਜਾਹਿਕਬਹੂੰਹਰਿਸੰਤਹਰਿਕੀਸਰਣੀ॥੪॥੧੦॥੧੧॥ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ੫ ਵੰਞੁਮੇਰੇਆਲਸਾਹਰਿਪਾਸਿਬੇਨੰਤੀ॥ਰਾਵ
ਉਸਹੁਆਪਨੜਾਪ੍ਰਭਸੰਗਿਸੋਹੰਤੀ॥ਸੰਗੇਸੋਹੰਤੀਕੰਤਸੁਆਮੀਦਿਨਸੁਰੈਣੀਰਾ
ਵੀਐ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਚਿਤਾਰਿਜੀਵਾਪ੍ਰਭੁਪੇਖਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵੀਐ॥ਬਿਰਹਾਲਜਾ
ਇਆਦਰਸੁਪਾਇਆਅਮਿਉਦ੍ਰਿਸਟਿਸਿੰਚੰਤੀ॥ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਮੇਰੀਇਛਪੁੰਨੀ
ਮਿਲੇਜਿਸੁਖੋਜੰਤੀ॥੧॥ਨਸਿਵੰਞਹੁਕਿਲਵਿਖਹੁਕਰਤਾਘਰਿਆਇਆ॥ਦੂ
ਤਹਦਹਨੁਭਇਆਗੋਵਿੰਦੁਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ਪ੍ਰਗਟੇਗੋਪਾਲਗੋਵਿੰਦਲਾਲਨਸਾਧ
ਸੰਗਿਵਖਾਣਿਆ॥ਅਚਰਜੁਡੀਠਾਅਮਿਉਵੂਠਾਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜਾਣਿਆ॥ਮਨਿ
ਸਾਂਤਿਆਈਵਜੀਵਧਾਈਨਹਅੰਤੁਜਾਈਪਾਇਆ॥ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਸੁਖਸਹ
ਜਿਮੇਲਾਪ੍ਰਭੂਆਪਿਬਣਾਇਆ॥੨॥ਨਰਕਨਡੀਠੜਿਆਸਿਮਰਤਨਾਰਾਇਣ
॥ਜੈਜੈਧਰਮੁਕਰੇਦੂਤਭਏਪਲਾਇਣ॥ਧਰਮਧੀਰਜਸਹਜਸੁਖੀਏਸਾਧਸੰਗ
ਤਿਹਰਿਭਜੇ॥ਕਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਰਾਖਿਲੀਨੇਮੋਹਮਮਤਾਸਭਤਜੇ॥ਗਹਿਕੰਠਿਲ
ਾਏਗੁਰਿਮਿਲਾਏਗੋਵਿੰਦਜਪਤਅਘਾਇਣ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀ
ਸਗਲਆਸਪੁਜਾਇਣ॥੩॥ਨਿਧਿਸਿਧਿਚਰਣਗਹੇਤਾਕੇਹਾਕਾੜਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁ
ਵਸਿਜਿਸੈਸੋਪ੍ਰਭੂਅਸਾੜਾ॥ਗਹਿਭੁਜਾਲੀਨੇਨਾਮਦੀਨੇਕਰੁਧਾਰਿਮਸਤਕਿਰਾ
ਖਿਆ॥ਸੰਸਾਰੁਸਾਗਰੁਨਹਵਿਆਪੈਅਮਿਉਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਆ॥ਸਾਧਸੰਗੇਨਾ
ਮਰੰਗੇਰਣੁਜੀਤਿਵਡਾਅਖਾੜਾ॥ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਸਰਣਿਸੁਆਮੀਬਹੁੜਿਜ

ਮਿਲਣੁ ਪਿਆਰਾ ॥੧॥੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫

ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਕਮਾਇਅੜੋ ਸੋ ਆਇਓ ਮਾਥੈ ॥ ਜਿਸੁ ਪਾਸਿ ਲੁਕਾਇਦੜੋ ਸੋ ਵੇਖੀ
ਸਾਥੈ ॥ ਸੰਗਿ ਦੇਖੈ ਕਰਣਹਾਰਾ ਕਾਇ ਪਾਪੁ ਕਮਾਈਐ ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕੀਜੈ ਨਾਮੁ ਲੀਜੈ
ਨਰਕਿ ਮੂਲਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਹੁ ਚਲੈ ਤੇਰੈ ਸਾਥੇ ॥
ਭਜੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਮਿਟਹਿ ਦੋਖ ਕਮਾਤੇ ॥੧॥ ਵਲੁ ਛਲੁ ਕਰਿ ਉਦਰੁ
ਭਰਹਿ ਮੂਰਖ ਗਾਵਾਰਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੇ ਰਹਿਆ ਹਰਿ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥ ਦਾਤਾਰੁ ਸਦਾ ਦ
ਇਆਲੁ ਸੁਆਮੀ ਕਾਇ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥ ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗੇ ਭਜੁ ਨਿਸੰਗੇ ਕੁਲ
ਸਮੂਹਾ ਤਾਰੀਐ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਦੇਵ ਮੁਨਿ ਜਨ ਭਗਤ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾ
ਨਕ ਸਦਾ ਭਜੀਐ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥੨॥ ਖੋਟੁ ਨ ਕੀਚਈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਖਣਹਾਰਾ ॥ ਕੂ
ੜੁ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਦੜੇ ਜਨਮਹਿ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਤਿਨੀ ਤਰਿਆ ਜਿਨੀ ਏਕੁ
ਧਿਆਇਆ ॥ ਤਜਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਨਿੰਦ ਨਿੰਦਾ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ
ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿਆ ਸੁਆਮੀ ਊਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਟੇਕ ਜਨ
ਕੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਧਾਰਾ ॥੩॥ ਪੇਖੁ ਹਰਿਚੰਦਉਰੜੀ ਆਸਥਿਰੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥
ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਜੇਤੇ ਸੇ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਾਥੀ ਸਦਾ ਤੇਰੈ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਸ
ਮਾਲੀਐ ॥ ਹਰਿ ਏਕ ਬਿਨੁ ਕਛੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਭਾਉ ਦੁਤੀਆ ਜਾਲੀਐ ॥ ਮੀਤੁ
ਜੋਬਨੁ ਮਾਲੁ ਸਰਬਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਵਡਭਾਗਿ ਪਾ
ਈਐ ਸੂਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਹਿ ॥੪॥੧੩॥ + ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮ ॥ ਛੰਤ ॥
ਕਮਲਾ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਕਮਲਾ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਹੇ ਤੀਖਣ ਮਦ ਬਿਪਰੀਤਿ ਹੇ ਅਵਧ
ਅਕਾਰਥ ਜਾਤ ॥ ਗਹਬਰ ਬਨ ਘੋਰ ਗਹਬਰ ਬਨ ਘੋਰ ਹੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮੂਸਤ ਮਨ ਚੋ
ਰ ਹੇ ਦਿਨਕਰੋ ਅਨਦਿਨੁ ਖਾਤ ॥ ਦਿਨ ਖਾਤ ਜਾਤ ਬਿਹਾਤ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਮਿਲਹੁ ਪ੍ਰ
ਭ ਕਰੁਣਾ ਪਤੇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਅਨੇਕ ਬੀਤੇ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗ ਬਿਨੁ ਕਛੁ ਨਹ ਗਤੇ ॥ ਕੁਲ ਰੂ

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪਪ੍ਰਪਗਿਆਨਹੀਨੀਤੁਝਬਿਨਾਮੋਹਿਕਵਨਮਾਤਾਕਰਜੋੜਿਨਾਨਕਸਰਣਿ
ਆਇਓਪ੍ਰਿਅਨਾਥਨਰਹਰਕਰਹੁਗਾਤਾ॥੧॥ਮੀਨਾਜਲਹੀਨਮੀਨਾਜਲਹੀ
ਨਹੇ ਓਹੁਬਿਛੁਰਤਮਨਤਨਖੀਨਹੇ ਕਤਜੀਵਨੁਪ੍ਰਿਅਬਿਨੁਹੋਤ॥ਸਨਮੁਖਸ
ਹਿਬਾਨਸਨਮੁਖਸਹਿਬਾਨਹੇ ਮ੍ਰਿਗਅਰਪੇਮਨਤਨਪ੍ਰਾਨਹੇ ਓਹੁਬੇਧਿਓਸਹਜ
ਸਰੋਤ॥ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੀਮਿਲੁਬੈਰਾਗੀਖਿਨੁਰਹਨੁਧ੍ਰਿਗੁਤਨੁਤਿਸੁਬਿਨਾ॥
ਪਲਕਾਨਲਾਗੈਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੇਮਪਾਗੈਚਿਤਵੰਤਅਨਦਿਨੁਪ੍ਰਭਮਨਾ॥ਸ੍ਰੀਰੰਗਰਾ
ਤੇਨਾਮਮਾਤੇਭੈਭਰਮਦੁਤੀਆਸਗਲਖੋਤ॥ਕਰਿਮਇਆਦਇਆਦਇਆ
ਲਪੂਰਨਹਰਿਪ੍ਰੇਮਨਾਨਕਮਗਨਹੋਤ॥੨॥ਅਲੀਅਲਗੁੰਜਾਤਅਲੀਅਲਗੁੰਜਾ
ਤਹੇ ਮਕਰੰਦਰਸਬਾਸਨ ਮਾਤਹੇ ਪ੍ਰੀਤਿਕਮਲਬੰਧਾਵਤਆਪ॥ਚਾਤ੍ਰਿਕਚਿ
ਤਪਿਆਸਚਾਤ੍ਰਿਕਚਿਤਪਿਆਸਹੇ ਘਨਬੂੰਦਬਚਿਤ੍ਰਮਨਿਆਸਹੇ ਅਲਿਪੀ
ਵਤਬਿਨਸਤਤਾਪ॥ਤਾਪਾਬਿਨਾਸਨਦੁਖਨਾਸਨਮਿਲੁਪ੍ਰੇਮਮਨਤਨਅਤਿਘਨਾ
॥ਸੁੰਦਰੁਚਤੁਰੁਸੁਜਾਨਸੁਆਮੀਕਵਨਰਸਨਾਗੁਨਭਨਾ॥ਗਹਿਭੁਜਾਲੇਵਹੁਨਾਮੁ
ਦੇਵਹੁਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਤਮਿਟਤਪਾਪ॥ਨਾਨਕਜੰਪੈਪਤਿਤਪਾਵਨਹਰਿਦਰਸਪੇਖ
ਤਨਹਸੰਤਾਪ॥੩॥ਚਿਤਵਉਚਿਤਨਾਥਚਿਤਵਉਚਿਤਨਾਥਹੇ ਰਖਿਲੇਵਹੁਸ
ਰਣਿਅਨਾਥਹੇ ਮਿਲੁਚਾਇਚਾਈਲੇਪ੍ਰਾਨ॥ਸੁੰਦਰਤਨਧਿਆਨਸੁੰਦਰਤਨਧਿਆਨ
ਹੇ ਮਨੁਲੁਬਧਗੋਪਾਲਗਿਆਨਹੇ ਜਾਚਕਜਨਰਾਖਤਮਾਨ॥ਪ੍ਰਭਮਾਨਪੂਰਨ
ਦੁਖਬਿਦੀਰਨਸਗਲਇਛਪੁਜੰਤੀਆ॥ਹਰਿਕੰਠਿਲਾਗੇਦਿਨਸਭਾਗੇਮਿਲਨਾਹਸੇ
ਜਸੁਹੰਤੀਆ॥ਪ੍ਰਭਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰੀਮਿਲੇਮੁਰਾਰੀਸਗਲਕਲਮਲਭਏਹਾਨ॥ਬਿ
ਨਵੰਤਿਨਾਨਕਮੇਰੀਆਸਪੂਰਨਮਿਲੇਸ੍ਰੀਧਰਗੁਨਨਿਧਾਨ॥੪॥੧॥੧੪॥ ਮਹਲਾ੧
੨॥ਮਹਲਾ੩॥ ॥ਮਹਲਾ੪॥੧॥ ਮਹਲਾ੫ ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ॥੩੫॥
੧੪॥ ੩੫॥੫॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਲਿਸਲੋਕਭੀਮਹਲੇਪਹਲੇਕੇਲਿ
ਖੇ ਟੁੰਡੇਅਸਰਾਜੈਕੀਧੁਨੀ ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੧॥ ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਦਿ
ਉਹਾੜੀਸਦਵਾਰ॥ਜਿਨਿਮਾਣਸਤੇਦੇਵਤੇਕੀਏਕਰਤਨਲਾਗੀਵਾਰ॥੧॥ਮਃ੨॥ਜੇਸਉ
ਚੰਦਾਉਗਵੈਸੂਰਜਚੜਹਿਹਜਾਰ॥ਏਤੇਚਾਨਣਹੋਦਿਆਗੁਰਬਿਨੁਘੋਰਅੰਧਾਰ॥੨॥
ਮਃ੧॥ਨਾਨਕਗੁਰੂਨਚੇਤਨੀਮਨਿਆਪਣੈਸੁਚੇਤ॥ਛੁਟੇਤਿਲਬੂਆੜਜਿਉਸੁੰਞੇਅੰਦਰਿਖੇ
ਤ॥ਖੇਤੈਅੰਦਰਿਛੁਟਿਆਕਹੁਨਾਨਕਸਉਨਾਹ॥ਫਲੀਅਹਿਫੁਲੀਅਹਿਬਪੁੜੇਭੀਤਨਵਿ
ਚਿਸੁਆਹ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੀਨੈਆਪੁਸਾਜਿਓਆਪੀਨੈਰਚਿਓਨਾਉ॥ਦੁਯੀਕੁ
ਦਰਤਿਸਾਜੀਐਕਰਿਆਸਣੁਡਿਠੋਚਾਉ॥ਦਾਤਾਕਰਤਾਆਪਿਤੂੰਤੁਸਿਦੇਵਹਿ
ਕਰਹਿਪਸਾਉ॥ਤੂੰਜਾਣੋਈਸਭਸੈਦੇਲੈਸਹਿਜਿੰਦੁਕਵਾਉ॥ਕਰਿਆਸਣੁਡਿਠੋ
ਚਾਉ॥੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ॥ਸਚੇਤੇਰੇਖੰਡਸਚੇਬ੍ਰਹਮੰਡ॥ਸਚੇਤੇਰੇਲੋਅਸ
ਚੇਆਕਾਰ॥ਸਚੇਤੇਰੇਕਰਣੇਸਰਬਬੀਚਾਰ॥ਸਚਾਤੇਰਾਅਮਰੁਸਚਾਦੀਬਾਣੁ॥ਸ
ਚਾਤੇਰਾਹੁਕਮੁਸਚਾਫੁਰਮਾਣੁ॥ਸਚਾਤੇਰਾਕਰਮੁਸਚਾਨੀਸਾਣੁ॥ਸਚੇਤੁਧੁਆਖਹਿ
ਲਖਕਰੋੜਿ॥ਸਚੈਸਭਿਤਾਣਿਸਚੈਸਭਿਜੋਰਿ॥ਸਚੀਤੇਰੀਸਿਫਤਿਸਚੀਸਾਲਾਹ
॥ਸਚੀਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਸਚੇਪਾਤਸਾਹ॥ਨਾਨਕਸਚੁਧਿਆਇਨਿਸਚੁ॥ਜੋਮਰਿਜੰ
ਮੇਸੁਕਚੁਨਿਕਚੁ॥੧॥ ਮਹਲਾ੧ ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਵਡਾਨਾਉ॥ਵਡੀਵਡਿਆ
ਈਜਾਸਚੁਨਿਆਉ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਨਿਹਚਲਥਾਉ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਣੈ
ਆਲਾਉ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਬੁਝੈਸਭਿਭਾਉ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਪੁਛਿਨਦਾਤਿ॥ਵ
ਡੀਵਡਿਆਈਜਾਂਆਪੇਆਪਿ॥ਨਾਨਕਕਾਰਨਕਥਨੀਜਾਇ॥ਕੀਤਾਕਰਣਾਸਰਬਰਜਾਇ
॥੨॥ਮਃ੨॥ਇਹੁਜਗੁਸਚੇਕੀਹੈਕੋਠੜੀਸਚੇਕਾਵਿਚਿਵਾਸੁ॥ਇਕਨਾਹੁਕਮਿਸਮਾਇ
ਲਏਇਕਨਾਹੁਕਮੇਕਰੇਵਿਣਾਸੁ॥ਇਕਨਾਭਾਣੈਕਢਿਲਏਇਕਨਾਮਾਇਆਵਿਚਿ

ਨਿਵਾਸੁ॥ਏਵਭਿਆਖਿਨਜਾਪਈਜੋਕਿਸੈਆਣੈਰਾਸਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐਜਾ
ਕਉਆਪਿਕਰੇਪਰਗਾਸੁ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਨਕਜੀਅਉਪਾਇਕੈਲਿਖਿਨਾਵੈਧਰ
ਮੁਬਹਾਲਿਆ॥ਓਥੈਸਚੇਹੀਸਾਚਿਨਿਬੜੈਚੁਣਿਵਖਿਕਢੇਜਜਮਾਲਿਆ॥ਥਾਉਨ
ਪਾਇਨਿਕੂੜਿਆਰਮੁਹਕਾਲ੍ਹੈਦੋਜਕਿਚਾਲਿਆ॥ਤੇਰੈਨਾਇਰਤੇਸੇਜਿਣਿਗਏਹਾਰਿ
ਗਏਸਿਠਗਣਵਾਲਿਆ॥ਲਿਖਿਨਾਵੈਧਰਮੁਬਹਾਲਿਆ॥੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥
ਵਿਸਮਾਦੁਨਾਦਵਿਸਮਾਦੁਵੇਦ॥ਵਿਸਮਾਦੁਜੀਅਵਿਸਮਾਦੁਭੇਦ॥ਵਿਸਮਾਦੁਰੂਪ
ਵਿਸਮਾਦੁਰੰਗ॥ਵਿਸਮਾਦੁਨਾਗੇਫਿਰਹਿਜੰਤ॥ਵਿਸਮਾਦੁਪਉਣੁਵਿਸਮਾਦੁਪਾਣੀ॥
ਵਿਸਮਾਦੁਅਗਨੀਖੇਡਹਿਵਿਡਾਣੀ॥ਵਿਸਮਾਦੁਧਰਤੀਵਿਸਮਾਦੁਖਾਣੀ॥ਵਿਸਮਾਦੁ
ਸਾਦਿਲਗਹਿਪਰਾਣੀ॥ਵਿਸਮਾਦੁਸੰਜੋਗੁਵਿਸਮਾਦੁਵਿਜੋਗੁ॥ਵਿਸਮਾਦੁਭੁਖਵਿਸ
ਮਾਦੁਭੋਗੁ॥ਵਿਸਮਾਦੁਸਿਫਤਿਵਿਸਮਾਦੁਸਾਲਾਹ॥ਵਿਸਮਾਦੁਉਝੜਵਿਸਮਾਦੁਰਾ
ਹ॥ਵਿਸਮਾਦੁਨੇੜੈਵਿਸਮਾਦੁਦੂਰਿ॥ਵਿਸਮਾਦੁਦੇਖੈਹਾਜਰਾਹਜੂਰਿ॥ਵੇਖਿਵਿਡਾਣੁ
ਰਹਿਆਵਿਸਮਾਦੁ॥ਨਾਨਕਬੁਝਣੁਪੂਰੈਭਾਗਿ॥੧॥ ਮਃ੧॥ਕੁਦਰਤਿਦਿਸੈਕੁਦਰਤਿ
ਸੁਣੀਐਕੁਦਰਤਿਭਉਸੁਖਸਾਰੁ॥ਕੁਦਰਤਿਪਾਤਾਲੀਆਕਾਸੀਕੁਦਰਤਿਸਰਬਆਕਾਰੁ॥
ਕੁਦਰਤਿਵੇਦਪੁਰਾਣਕਤੇਬਾ॥ਕੁਦਰਤਿਸਰਬਵੀਚਾਰੁ॥ਕੁਦਰਤਿਖਾਣਾਪੀਣਾਪੈਨਣੁਕੁ
ਦਰਤਿਸਰਬਪਿਆਰੁ॥ਕੁਦਰਤਿਜਾਤੀਜਿਨਸੀਰੰਗੀਕੁਦਰਤਿਜੀਅਜਹਾਨ॥ਕੁਦਰ
ਤਿਨੇਕੀਆਕੁਦਰਤਿਬਦੀਆਕੁਦਰਤਿਮਾਨੁਅਭਿਮਾਨੁ॥ਕੁਦਰਤਿਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰ
ਤਰੁਕੁਦਰਤਿਧਰਤੀਖਾਕੁ॥ਸਭਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਤੂੰਕਾਦਿਰੁਕਰਤਾਪਾਕੀਨਾਈਪਾਕੁ॥ਨਾਨ
ਕਹੁਕਮੈਅੰਦਰਿਵੇਖੈਵਰਤੈਤਾਕੋਤਾਕੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੀਨ੍ਹੈਭੋਗਭੋਗਿਕੈਹੋਇਭਸ
ਮੜਿਭਉਰੁਸਿਧਾਇਆ॥ਵਡਾਹੋਆਦੁਨੀਦਾਰੁਗਲਿਸੰਗਲੁਘਤਿਚਲਾਇਆ॥
ਅਗੈਕਰਣੀਕੀਰਤਿਵਾਚੀਐਬਹਿਲੇਖਾਕਰਿਸਮਝਾਇਆ॥ਥਾਉਨਹੋਵੀਪਉਦੀਈ
ਹੁਣਿਸੁਣੀਐਕਿਆਰੂਆਇਆ॥ਮਨਿਅੰਧੈਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧

ਭੈਵਿਚਿਪਵਣੁਵਹੈਸਦਵਾਉ॥ਭੈਵਿਚਿਚਲਹਿਲਖਦਰੀਆਉ
॥ਭੈਵਿਚਿਅਗਨਿਕਢੈਵੇਗਾਰਿ॥ਭੈਵਿਚਿਧਰਤੀਦਬੀਭਾਰਿ॥ਭੈਵਿਚਿਇੰਦੁਫਿਰੈਸਿ
ਰਭਾਰਿ॥ਭੈਵਿਚਿਰਾਜਾਧਰਮਦੁਆਰੁ॥ਭੈਵਿਚਿਸੂਰਜੁਭੈਵਿਚਿਚੰਦੁ॥ਕੋਹਕਰੋੜੀਚ
ਲਤਨਅੰਤੁ॥ਭੈਵਿਚਿਸਿਧਬੁਧਸੁਰਨਾਥ॥ਭੈਵਿਚਿਆਡਾਣੇਆਕਾਸ॥ਭੈਵਿਚਿਜੋਧ
ਮਹਾਬਲਸੂਰ॥ਭੈਵਿਚਿਆਵਹਿਜਾਵਹਿਪੂਰ॥ਸਗਲਿਆਭਉਲਿਖਿਆਸਿ
ਰਿਲੇਖੁ॥ਨਾਨਕਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਸਚੁਏਕੁ॥੧॥ਮ:੦੦ ॥ਨਾਨਕਨਿਰਭਉਨਿ
ਰੰਕਾਰੁਹੋਰਿਕੇਤੇਰਾਮਰਵਾਲ॥ਕੇਤੀਆਕੰਨ੍ਹਕਹਾਣੀਆਕੇਤੇਬੇਦਬੀਚਾਰ॥ਕੇਤੇ
ਨਚਹਿਮੰਗਤੇਗਿੜਿਮੁੜਿਪੂਰਹਿਤਾਲ॥ਬਾਜਾਰੀਬਾਜਾਰਮਹਿਆਇਕਢ
ਹਿਬਾਜਾਰ॥ਗਾਵਹਿਰਾਜੇਰਾਣੀਆਬੋਲਹਿਆਲਪਤਾਲ॥ਲਖਟਕਿਆਕੇਮੁੰ
ਦੜੇਲਖਟਕਿਆਕੇਹਾਰ॥ਜਿਤੁਤਨਿਪਾਈਅਹਿਨਾਨਕਾਸੇਤਨਹੋਵਹਿਛਾਰ॥ਗਿਆ
ਨੁਨਗਲੀਈਢੂਢੀਐਕਥਨਾਕਰੜਾਸਾਰੁ॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਤਾਪਾਈਐਹੋਰਹਿਕਮਤਿ
ਹੁਕਮੁਖੁਆਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਦਰਿਕਰਹਿਜੇਆਪਣੀਤਾਨਦਰੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇ
ਆ॥ਏਹੁਜੀਉਬਹੁਤੇਜਨਮਭਰੰਮਿਆਤਾਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰ
ਜੇਵਡੁਦਾਤਾਕੋਨਹੀਸਭਿਸੁਣਿਅਹੁਲੋਕਸਬਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਚੁਪਾਇ
ਆਜਿਨੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆ॥ਜਿਨਿਸਚੋਸਚੁਬੁਝਾਇਆ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਮ:੦ ੧ ॥ਘੜੀਆਸਭੇਗੋਪੀਆਪਹਰਕੰਨ੍ਹਗੋਪਾਲ॥ਗਹਣੇਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁ
ਚੰਦੁਸੂਰਜੁਅਵਤਾਰ॥ਸਗਲੀਧਰਤੀਮਾਲੁਧਨੁਵਰਤਣਿਸਰਬਜੰਜਾਲ॥ਨਾਨਕਮੁਸੈ
ਗਿਆਨਵਿਹੂਣੀਖਾਇਗਇਆਜਮਕਾਲੁ॥੧॥ਮ:੦ ੧ ਵਾਇਨਿਚੇਲੇਨਚਨਿਗੁਰ॥ਪੈ
ਰਹਲਾਇਨਿਫੇਰਨਿਸਿਰ॥ਉਡਿਉਡਿਰਾਵਾਝਾਟੈਪਾਇ॥ਵੇਖੈਲੋਕੁਹਸੈਘਰਿਜਾਇ॥
ਰੋਟੀਆਕਾਰਣਿਪੂਰਹਿਤਾਲ॥ਆਪੁਪਛਾੜਹਿਧਰਤੀਨਾਲਿ॥ਗਾਵਨਿਗੋਪੀ ਗਾਵਨਿ
ਕਾਨ॥ਗਾਵਨਿਸੀਤਾਰਾਜੇਰਾਮ॥ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਸਚੁਨਾਮੁ॥ਜਾਕਾਕੀਆਸਗਲਜਹਾ

ਗੁਸੇਵਕ ਸੇਵ ਤਿ ਕਰਨਿ ਸਚੜਾਉ ॥ ਓਨਾ ਤੇ ਨੀਰੈ ਣਿ ਜੇਨਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥ ਸੇਖੀ ਸਿਖਿਆ ਆਪਣ ਦੀ
ਚਾਕਰਿ ਨਾਨਕ ਦੀ ਕਰਮਿ ਅਲਾਪਾਇ ਪਾਰਿ ਕੇ ਭੁਰੰਗ ਖਾਰ ਕੀਰ ਕੁਰਾ ਬਲਾਦਾਰਿ ਲੋਛੇ ਵਰਤੁਅ
ਨੈਤ੍ਰਾ ਲਾਭੁ ਅਪਣੀਆ ਅਨਗਾਣਾ ਪੰਖੀ ਓਉਚੀਆ ਛੋਨਿ ਨਿਸਾਪੁਤ੍ਰਾ ਸਭੈ ਚਾੜ੍ਹਿ ਭਵਈ
ਅਤਿ ਜੰਤਾ ਨਾਨਕ ਭਉ ਤਿਦੇ ਆਗਣ ਤਨ ਅੰਤਾ ਬੰਧਨ ਬੰਧਿ ਭਵਾਏ ਸੋ ਇਆ ਪਾਈਐ ਕਿ
ਗਤਿ ਨ ਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ਗਨਾਚਿਨਾ ਚਿਸ ਤਿ ਚਲਾਤਿ ਸੋ ਰੋਇਆ ਉਡਿ ਨ ਜਾਣੀ ਕਿਧਿ ਨ ਸੋਹਿ
ਗਨ ਚਜੁ ਕੁਚਜੁ ਮਨ ਕਾ ਚਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਮਨਿ ਭਉ ਤਿਨ ਮਨਿ ਭਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਨਾਇ ਲਇਐ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਦੇ ਖਾ
ਜੈ ਆਖਿ ਗਵਾਈਐ ॥ ਜੇ ਲੋੜਹਿ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ ਕਰਿ ਪੁੰਨਹੁ ਨੀਚੁ ਸਦਾਈਐ ॥ ਜੇ ਜਰਵਾ
ਣਾ ਪਰਹਰੈ ਜਰੁ ਵੇਸ ਕਰੇਦੀ ਆਈਐ ॥ ਕੋ ਰਹੈ ਨ ਭਰੀਐ ਪਾਈਐ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਸਿਫਤਿ ਸਰੀਅਤਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਬੰਦੇ ਸੇ ਜਿ ਪਵਹਿ ਵਿਚਿ
ਬੰਦੀ ਵੇਖਣ ਕਉ ਦੀਦਾਰੁ ॥ ਹਿੰਦੂ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਨਿ ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰੁ ॥
ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਹਿ ਅਰਚਾ ਪੂਜਾ ਅਗਰ ਵਾਸੁ ਬਹਕਾਰੁ ॥ ਜੋਗੀ ਸੁੰਨਿ ਧਿਆਵਨਿ ਜੇਤੇ ਅ
ਲਖ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਸੂਖਮ ਮੂਰਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਕਾਇਆ ਕਾ ਆਕਾਰੁ ॥ ਸਤੀਆ ਮਨਿ
ਸੰਤੋਖੁ ਉਪਜੈ ਦੇਣੈ ਕੈ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਦੇ ਦੇ ਮੰਗਹਿ ਸਹਸਾ ਗੂਣਾ ਸੋਭ ਕਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਚੋਰਾ
ਜਾਰਾ ਤੈ ਕੂੜਿਆਰਾ ਖਾਰਾਬਾ ਵੇਕਾਰ ॥ ਇਕਿ ਹੋਦਾ ਖਾਇ ਚਲਹਿ ਐਥਾਊ ਤਿਨਾ ਭਿ ਕਾਈ
ਕਾਰ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਜੀਆ ਪੁਰੀਆ ਲੋਆ ਆਕਾਰਾ ਆਕਾਰ ॥ ਓਇ ਜਿ ਆਖਹਿ ਸੁ ਤੂੰ ਹੈ
ਜਾਣਹਿ ਤਿਨਾ ਭਿ ਤੇਰੀ ਸਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਭੁਖ ਸਾਲਾਹਣੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਅ
ਨੰਦਿ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਣਵੰਤਿਆ ਪਾ ਛਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਮਿਟੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੀ
ਪੇੜੈ ਪਈ ਕੁਮ੍ਹਿਆਰ ॥ ਘੜਿ ਭਾਂਡੇ ਇਟਾ ਕੀਆ ਜਲਦੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥ ਜਲਿ ਜਲਿ ਰੋਵੈ
ਬਪੁੜੀ ਝੜਿ ਝੜਿ ਪਵਹਿ ਅੰਗਿਆਰ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ਕਰਤਾ
ਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥

ਤਿ ਗੁਰ ਵਿਚਿ ਆਪੁ ਰਖਿਓਨੁ ਕਰਿ ਪਰਗਟੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ
ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਉਤਮੁ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਹੈ ਜਿਨਿ
ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਪਾਇਆ ॥੬॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧
ਹਉ ਵਿਚਿ ਆਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਗਇਆ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਜੰਮਿਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਮੁਇ
ਆ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਦਿਤਾ ਹਉ ਵਿਚਿ ਲਇਆ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਖਟਿਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਗ
ਇਆ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਚਿਆਰੁ ਕੂੜਿਆਰੁ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਹਉ
ਵਿਚਿ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰੁ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਹਸੈ ਹਉ ਵਿਚਿ ਰੋਵੈ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਜਾ
ਤੀ ਜਿਨਸੀ ਖੋਵੈ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਮੂਰਖੁ ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਿਆਣਾ ॥ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਸਾਰ
ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਛਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੰਤ ਉ
ਪਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਬੂਝੈ ਤਾ ਦਰੁ ਸੂਝੈ ॥ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣਾ ਕਥਿ ਕਥਿ ਲੂਝੈ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਹੁਕਮੀ ਲਿਖੀਐ ਲੇਖੁ ॥ ਜੇਹਾ ਵੇਖਹਿ ਤੇਹਾ ਵੇਖੁ ॥੧॥ ਮ: ੨ ॥ ਹਉਮੈ ਏ
ਹਾ ਜਾਤਿ ਹੈ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ ਹਉਮੈ ਏਈ ਬੰਧਨਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹਿ ॥
ਹਉਮੈ ਕਿਥਹੁ ਊਪਜੈ ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਇਹ ਜਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਏਹੋ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਪਇਐ ਕਿ
ਰਤਿ ਫਿਰਾਹਿ ॥ ਹਉਮੈ ਦੀਰਘ ਰੋਗੁ ਹੈ ਦਾਰੂ ਭੀ ਇਸੁ ਮਾਹਿ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆ
ਪਣੀ ਤਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੁਣਹੁ ਜਨਹੁ ਇਤੁ ਸੰਜਮਿ ਦੁਖ ਜਾ
ਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੇਵ ਕੀਤੀ ਸੰਤੋਖੀਈ ਜਿਨੀ ਸਚੋ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਓਨ੍ਹੀ
ਮੰਦੈ ਪੈਰੁ ਨ ਰਖਿਓ ਕਰਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਧਰਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਓਨ੍ਹੀ ਦੁਨੀਆ ਤੋੜੇ ਬੰਧਨਾ
ਅੰਨੁ ਪਾਣੀ ਥੋੜਾ ਖਾਇਆ ॥ ਤੂੰ ਬਖਸੀਸੀ ਅਗਲਾ ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇ
ਆ ॥ ਵਡਿਆਈ ਵਡਾ ਪਾਇਆ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਪੁਰਖਾਂ ਬਿਰਖਾਂ
ਤੀਰਥਾਂ ਤਟਾਂ ਮੇਘਾਂ ਖੇਤਾਂਹ ॥ ਦੀਪਾਂ ਲੋਆਂ ਮੰਡਲਾਂ ਖੰਡਾਂ ਵਰਭੰਡਾਂਹ ॥ ਅੰਡਜ ਜੇਰ
ਜ ਉਤਭੁਜਾਂ ਖਾਣੀ ਸੇਤਜਾਂਹ ॥ ਸੋ ਮਿਤਿ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕਾ ਸਰਾਂ ਮੇਰਾਂ ਜੰਤਾਹ ॥ ਨਾਨਕ ਜੰਤ

ਹਉ ਵਿਚਿ ਭਰੀਐ ਹਉ ਵਿਚਿ ਧੋਵੈ ॥

ਉਪਾਇਕੈਮੈਲਾਵੈਸਭਨਾਹਾਜਿਨਿਕਰਤੈਕਰਣਾਕੀਆਚਿੰਤਾਭਿਕਰਣੀਤਾਹਾਸੋ
ਕਰਤਾਚਿੰਤਾਕਰੇਜਿਨਿਉਪਾਇਆਜਗੁ॥ਤਿਸੁਜੋਹਾਰੀਸੁਅਸਤਿਤਿਸੁਤਿਸੁ
ਦੀਬਾਣੁਅਭਗੁ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁਕਿਆਟਿਕਾਕਿਆਤਗੁ॥੨॥ਮਃ੧॥ਲਖ
ਨੇਕੀਆਚੰਗਿਆਈਆਲਖਪੁੰਨਾਪਰਵਾਣੁ॥ਲਖਤਪਉਪਰਿਤੀਰਥਾਂਸਹਜ
ਜੋਗਬੇਬਾਣ॥ਲਖਸੂਰਤਣਸੰਗਰਾਮਰਣਮਹਿਛੁਟਹਿਪਰਾਣ॥ਲਖਸੁਰਤੀ
ਲਖਗਿਆਨਧਿਆਨਪੜੀਅਹਿਪਾਠਪੁਰਾਣ॥ਜਿਨਿਕਰਤੈਕਰਣਾਕੀਆਲਿ
ਖਿਆਆਵਣੁਜਾਣੁ॥ਨਾਨਕਮਤੀਮਿਥਿਆਕਰਮੁਸਚਾਨੀਸਾਣੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ
॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਤੂੰਜਿਨਿਸਚੋਸਚੁਵਰਤਾਇਆ॥ਜਿਸੁਤੂੰਦੇਹਿਤਿਸੁਮਿਲੈਸ
ਚੁਤਾਤਿਨੀਸਚੁਕਮਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਚੁਪਾਇਆਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਸ
ਚੁਵਸਾਇਆ॥ਮੂਰਖਸਚੁਨਜਾਣਨੀਮਨਮੁਖੀਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਵਿਚਿਦੁਨੀ
ਆਕਾਹੇਆਇਆ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ॥ਪੜਿਪੜਿਗਡੀਲਦੀਅਹਿਪ
ੜਿਪੜਿਭਰੀਅਹਿਸਾਥ॥ਪੜਿਪੜਿਬੇੜੀਪਾਈਐਪੜਿਪੜਿਗਡੀਅਹਿਖਾਤ॥
ਪੜੀਅਹਿਜੇਤੇਬਰਸਬਰਸਪੜੀਅਹਿਜੇਤੇਮਾਸ॥ਪੜੀਐਜੇਤੀਆਰਜਾਪੜੀ
ਅਹਿਜੇਤੇਸਾਸ॥ਨਾਨਕਲੇਖੈਇਕਗਲਹੋਰੁਹਉਮੈਝਖਣਾਝਾਖ॥੧॥ਮਃ੧॥ਲਿ
ਖਿਲਿਖਿਪੜਿਆ॥ਤੇਤਾਕੜਿਆ॥ਬਹੁਤੀਰਥਭਵਿਆ॥ਤੇਤੋਲਵਿਆ॥ਬਹੁਭੇਖ
ਕੀਆਦੇਹੀਦੁਖੁਦੀਆ॥ਸਹੁਵੇਜੀਆਅਪਣਾਕੀਆ॥ਅੰਨੁਨਖਾਇਆ॥ਸਾਦੁਗ
ਵਾਇਆ॥ਬਹੁਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਦੂਜਾਭਾਇਆ॥ਬਸਤ੍ਰਨਪਹਿਰੈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਕਹ
ਰੈ॥ਮੋਨਿਵਿਗੂਤਾ॥ਕਿਉਜਾਗੈਗੁਰਬਿਨੁਸੂਤਾ॥ਪਗਉਪੇਤਾਣਾ॥ਅਪਣਾਕੀਆਕਮਾ
ਣਾ॥ਅਲੁਮਲੁਖਾਈਸਿਰਿਛਾਈਪਾਈ॥ਮੂਰਖਿਅੰਧੈਪਤਿਗਵਾਈ॥ਵਿਣੁਨਾ
ਵੈਕਿਛੁਥਾਇਨਪਾਈ॥ਰਹੈਬੇਬਾਣੀਮੜੀਮਸਾਣੀ॥ਅੰਧੁਨਜਾਣੈਫਿਰਿਪਛੁ
ਤਾਣੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਸੋਸੁਖੁਪਾਏ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਨਾਨਕਨਦਰਿ

ਰੋਸੋ ਪਾਇਆ ਆਸ ਅੰਦੇਸੇ ਤੇ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥੨॥ ਪਉ ੨੮੦
ੜੀ ॥ ਭਗਤ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਦਰਿ ਸੋਹਨਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਵਦੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮਾ ਬਾ
ਹਰੇ ਦਰਿ ਢੋਅ ਨ ਲਹਨੀ ਧਾਵਦੇ ॥ ਇਕਿ ਮੂਲੁ ਨ ਬੁਝਨਿ ਆਪਣਾ ਅਣਹੋਦਾ ਆ
ਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ॥ ਹਉ ਢਾਢੀ ਕਾ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਹੋਰਿ ਉਤਮ ਜਾਤਿ ਸਦਾਇਦੇ ॥ ਤਿਨ੍ ਮੰ
ਗਾ ਜਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਇਦੇ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਕੂੜੁ ਰਾਜਾ ਕੂੜੁ ਪਰਜਾ
ਕੂੜੁ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਮੰਡਪ ਕੂੜੁ ਮਾੜੀ ਕੂੜੁ ਬੈਸਣਹਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਸੁਇਨਾ ਕੂੜੁ ਰੁਪਾ
ਕੂੜੁ ਪੈਨ੍ਣਹਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਕਾਇਆ ਕੂੜੁ ਕਪੜੁ ਕੂੜੁ ਰੂਪੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਮੀਆ ਕੂੜੁ
ਬੀਬੀ ਖਪਿ ਹੋਏ ਖਾਰੁ ॥ ਕੂੜਿ ਕੂੜੈ ਨੇਹੁ ਲਗਾ ਵਿਸਰਿਆ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ
ਕੀਚੈ ਦੋਸਤੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਮਿਠਾ ਕੂੜੁ ਮਾਖਿਉ ਕੂੜੁ ਡੋਬੇ ਪੂਰੁ
॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਕੂੜੋ ਕੂੜੁ ॥੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਰਿਦੈ
ਸਚਾ ਹੋਇ ॥ ਕੂੜ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਤਨੁ ਕਰੇ ਹਛਾ ਧੋਇ ॥ ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ
ਜਾ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਉ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਸਚੁ
ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਜੁਗਤਿ ਜਾਣੈ ਜੀਉ ॥ ਧਰਤਿ ਕਾਇਆ ਸਾਧਿ ਕੈ ਵਿਚਿ ਦੇ
ਇ ਕਰਤਾ ਬੀਉ ॥ ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਿਖ ਸਚੀ ਲੇਇ ॥ ਦਇਆ ਜਾਣੈ
ਜੀਅ ਕੀ ਕਿਛੁ ਪੁੰਨੁ ਦਾਨੁ ਕਰੇਇ ॥ ਸਚੁ ਤਾਂ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਆਤਮ ਤੀਰਥਿ ਕਰੇ
ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋ ਪੁਛਿ ਕੈ ਬਹਿ ਰਹੈ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਹੋਇ ਦਾਰੂ ਪਾਪ
ਕਢੈ ਧੋਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਜਿਨ ਸਚੁ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦਾਨੁ
ਮਹਿੰਡਾ ਤਲੀ ਖਾਕੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤ ਮਸਤਕਿ ਲਾਈਐ ॥ ਕੂੜਾ ਲਾਲਚੁ ਛਡੀਐ
ਹੋਇ ਇਕ ਮਨਿ ਅਲਖੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਫਲੁ ਤੇਵੇਹੋ ਪਾਈਐ ਜੇਵੇਹੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ
॥ ਜੇ ਹੋਵੈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਧੂੜਿ ਤਿਨ੍ਾ ਦੀ ਪਾਈਐ ॥ ਮਤਿ ਥੋੜੀ ਸੇਵ ਗਵਾਈ
ਐ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਸਾਚਿ ਕਾਲੁ ਕੂੜੁ ਵਰਤਿਆ ਕਲਿ ਕਾਲਖ ਬੇ

ਤਾਲ॥ ਬੀਉ ਬੀਜਿ ਪਤਿ ਲੈ ਗਏ ਅਬ ਕਿਉ ਉਗਵੈ ਦਾਲਿ॥ ਜੇ ਇਕੁ ਹੋਇ
ਤ ਉਗਵੈ ਰੁਤੀ ਹੂ ਰੁਤਿ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਹੈ ਬਾਹਰਾ ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਨ ਸੋਇ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ
ਖੁੰਬਿ ਚੜਾਈਐ ਸਰਮੁ ਪਾਹੁ ਤਨਿ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਜੇ ਰਪੈ ਕੂੜੈ ਸੋਇ ਨ ਕੋ
ਇ॥੧॥ ਮ:੧॥ ਲਬੁ ਪਾਪੁ ਦੁਇ ਰਾਜਾ ਮਹਤਾ ਕੂੜੁ ਹੋਆ ਸਿਕਦਾਰੁ॥ ਕਾਮੁ
ਨੇਬੁ ਸਦਿ ਪੁਛੀਐ ਬਹਿ ਬਹਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਅੰਧੀ ਰਯਤਿ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਭਾਹਿ
ਭਰੇ ਮੁਰਦਾਰੁ॥ ਗਿਆਨੀ ਨਚਹਿ ਵਾਜੇ ਵਾਵਹਿ ਰੂਪ ਕਰੇ ਸੀਗਾਰੁ॥ ਊਚੇ ਕੂਕਹਿ
ਵਾਦਾ ਗਾਵਹਿ ਜੋਧਾ ਕਾ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਮੂਰਖ ਪੰਡਿਤ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਜਤਿ ਸੰਜੈ ਕਰਹਿ
ਪਿਆਰੁ॥ ਧਰਮੀ ਧਰਮੁ ਕਰਹਿ ਗਾਵਾਵਹਿ ਮੰਗਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ॥ ਜਤੀ ਸਦਾਵਹਿ
ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਣਹਿ ਛਡਿ ਬਹਹਿ ਘਰ ਬਾਰੁ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਪੂਰਾ ਆਪੇ ਹੋਵੈ ਘਟਿ ਨ ਕੋ
ਈ ਆਖੈ॥ ਪਤਿ ਪਰਵਾਣਾ ਪਿਛੈ ਪਾਈਐ ਤਾ ਨਾਨਕ ਤੋਲਿਆ ਜਾਪੈ॥੨॥ ਮ:੧॥
ਵਦੀ ਸੁ ਵਜਗਿ ਨਾਨਕਾ ਸਚਾ ਵੇਖੈ ਸੋਇ॥ ਸਭਨੀ ਛਾਲਾ ਮਾਰੀਆ ਕਰਤਾ ਕ
ਰੇ ਸੁ ਹੋਇ॥ ਅਗੈ ਜਾਤਿ ਨ ਜੋਰੁ ਹੈ ਅਗੈ ਜੀਉ ਨਵੇ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਲੇਖੈ ਪਤਿ ਪਵੈ ਚੰਗੇ
ਸੇਈ ਕੇਇ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਜਿਨਾ ਕਉ ਤੁਧੁ ਪਾਇਆ ਤਾ ਤਿਨੀ
ਖਸਮੁ ਧਿਆਇਆ॥ ਏਨਾ ਜੰਤਾ ਕੈ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਤੁਧੁ ਵੇਕੀ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ
ਆ॥ ਇਕਨਾ ਨੋ ਤੂੰ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਇਕਿ ਆਪਹੁ ਤੁਧੁ ਖੁਆਇਆ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ
ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਜਿਥੈ ਤੁਧੁ ਆਪੁ ਬੁਝਾਇਆ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ॥੧੧॥
ਸਲੋਕੁ ਮ:੧॥ ਦੁਖੁ ਦਾਰੂ ਸੁਖੁ ਰੋਗੁ ਭਇਆ ਜਾ ਸੁਖੁ ਤਾਮਿ ਨ ਹੋਈ॥ ਤੂੰ ਕ
ਰਤਾ ਕਰਣਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਜਾ ਹਉ ਕਰੀ ਨ ਹੋਈ॥੧॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਵਸਿਆ॥ ਤੇ
ਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਤਿ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾਤਾ ਅਕ
ਲ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਫਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਜਿਨਿ ਕੀ
ਤੀ ਸੋ ਪਾਰਿ ਪਇਆ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀਆ ਬਾਤਾ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿ

ਤਿਆ॥੨॥ਮ:੧॥ਜੋਗਸਬਦੰਗਿਆਨਸਬਦੰਬੇਦਸਬਦੰਬ੍ਰਾਹਮਣਹ
ਖਤ੍ਰੀਸਬਦੰਸੂਰਸਬਦੰਸੂਦ੍ਰਸਬਦੰਪਰਾਕ੍ਰਿਤਹਸਰਬਸਬਦੰਏਕ
ਸਬਦੰਜੇਕੋਜਾਣੈਭੇਉ॥ਨਾਨਕੁਤਾਕਾਦਾਸੁਹੈਸੋਈਨਿਰੰਜਨਦੇਉ॥੩॥ਮ:੨
॥ਏਕਕ੍ਰਿਸਨੰਸਰਬਦੇਵਾਦੇਵਦੇਵਾਤਆਤਮਾ॥ਆਤਮਾਬਾਸੁਦੇਵਸ੍ਯਿਜੇ
ਕੋਜਾਣੈਭੇਉ॥ਨਾਨਕੁਤਾਕਾਦਾਸੁਹੈਸੋਈਨਿਰੰਜਨਦੇਉ॥੪॥ਮ:੧॥ਕੁੰ
ਭੇਬਧਾਜਲੁਰਹੈਜਲਬਿਨੁਕੁੰਭੁਨਹੋਇ॥ਗਿਆਨਕਾਬਧਾਮਨੁਰਹੈਗੁਰਬਿ
ਨੁਗਿਆਨੁਨਹੋਇ॥੫॥ ਪਉੜੀ॥ ਪੜਿਆਹੋਵੈਗੁਨਹਗਾਰੁਤਾਓਮੀਸਾਧੁ
ਨਮਾਰੀਐ॥ਜੇਹਾਘਾਲੇਘਾਲਣਾਤੇਵੇਹੋਨਾਉਪਚਾਰੀਐ॥ਐਸੀਕਲਾਨਖੇ
ਡੀਐਜਿਤੁਦਰਗਹਗਇਆਹਾਰੀਐ॥ਪੜਿਆਅਤੈਓਮੀਆਵੀਚਾਰੁ
ਅਗੈਵੀਚਾਰੀਐ॥ਮੁਹਿਚਲੈਸੁਅਗੈਮਾਰੀਐ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁਮ:੧
ਨਾਨਕਮੇਰੁਸਰੀਰਕਾਇਕੁਰਥੁਇਕੁਰਥਵਾਹੁ॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਫੇਰਿਵਟਾਈਅਹਿ
ਗਿਆਨੀਬੁਝਹਿਤਾਹਿ॥ਸਤਜੁਗਿਰਥੁਸੰਤੋਖਕਾਧਰਮੁਅਗੈਰਥਵਾਹੁ॥ਤ੍ਰੇਤੈ
ਰਥੁਜਤੈਕਾਜੋਰੁਅਗੈਰਥਵਾਹੁ॥ਦੁਆਪੁਰਿਰਥੁਤਪੈਕਾਸਤੁਅਗੈਰਥਵਾਹੁ॥
ਕਲਜੁਗਿਰਥੁਅਗਨਿਕਾਕੂੜੁਅਗੈਰਥਵਾਹੁ॥੧॥ਮ:੧॥ਸਾਮਕਹੈਸੇਤੰ
ਬਰੁਸੁਆਮੀਸਚਮਹਿਆਛੈਸਾਚਿਰਹੇ॥ਸਭੁਕੋਸਚਿਸਮਾਵੈ॥ਰਿਗੁਕਹੈਰਹਿ
ਆਭਰਪੂਰਿ॥ਰਾਮਨਾਮੁਦੇਵਾਮਹਿਸੂਰੁ॥ਨਾਇਲਇਐਪਰਾਛਤਜਾਹਿ॥ਨਾਨਕ
ਤਉਮੋਖੰਤਰੁਪਾਹਿ॥ਜੁਜਮਹਿਜੋਰਿਛਲੀਚੰਦ੍ਰਾਵਲਿਕਾਨ੍ਹਕ੍ਰਿਸਨੁਜਾਦਮੁਭਇ
ਆ॥ਪਾਰਜਾਤੁਗੋਪੀਲੈਆਇਆਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨਮਹਿਰੰਗੁਕੀਆ॥ਕਲਿਮਹਿਬੇ
ਦੁਅਥਰਬਣੁਹੂਆਨਾਉਖੁਦਾਈਅਲਹੁਭਇਆ॥ਨੀਲਬਸਤ੍ਰਲੇਕਪੜੇਪ
ਹਿਰੇਤੁਰਕਪਠਾਣੀਅਮਲੁਕੀਆ॥ਚਾਰੇਵੇਦਹੋਏਸਚਿਆਰ॥ਪੜਹਿਗੁਣਹਿ
ਤਿਨ੍ਹਚਾਰਵੀਚਾਰ॥ਭਾਉਭਗਤਿਕਰਿਨੀਚੁਸਦਾਏ॥ਤਉਨਾਨਕਮੋਖੰਤਰੁਪਾਏ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਖਸਮੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥ ਜਿ
ਨਿ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਦੀਆ ਇਨੀ ਨੇਤ੍ਰੀ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ ਖਸਮੁ
ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਡੁਬੇ ਸੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਵੀ
ਚਾਰਿਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਆ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਿੰਮਲ
ਰੁਖੁ ਸਰਾਇਰਾ ਅਤਿ ਦੀਰਘ ਅਤਿ ਮੁਚੁ ॥ ਓਇ ਜਿ ਆਵਹਿ ਆਸ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਨਿ
ਰਾਸੇ ਕਿਤੁ ॥ ਫਲ ਫਿਕੇ ਫੁਲ ਬਕਬਕੇ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਪਤ ॥ ਮਿਠਤੁ ਨੀਵੀ ਨਾਨਕਾ
ਗੁਣ ਚੰਗਿਆਈਆ ਤਤੁ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਨਿਵੈ ਆਪ ਕਉ ਪਰ ਕਉ ਨਿਵੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਧਰਿ ਤਾਰਾਜੂ
ਤੋਲੀਐ ਨਿਵੈ ਸੁ ਗਉਰਾ ਹੋਇ ॥ ਅਪਰਾਧੀ ਦੂਣਾ ਨਿਵੈ ਜੋ ਹੰਤਾ ਮਿਰਗਾਹਿ ॥ ਸੀਸਿ
ਨਿਵਾਇਐ ਕਿਆ ਥੀਐ ਜਾ ਰਿਦੈ ਕੁਸੁਧੇ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਪੜਿ ਪੁਸਤਕ
ਸੰਧਿਆ ਬਾਦੰ ॥ ਸਿਲ ਪੂਜਸਿ ਬਗੁਲ ਸਮਾਧੰ ॥ ਮੁਖਿ ਝੂਠ ਬਿਭੂਖਣ ਸਾਰੰ ॥ ਤ੍ਰੈ
ਪਾਲ ਤਿਹਾਲ ਬਿਚਾਰੰ ॥ ਗਲਿ ਮਾਲਾ ਤਿਲਕੁ ਲਿਲਾਟੰ ॥ ਦੁਇ ਧੋਤੀ ਬਸਤ੍ਰ
ਕਪਾਟੰ ॥ ਜੇ ਜਾਣਸਿ ਬ੍ਰਹਮੰ ਕਰਮੰ ॥ ਸਭਿ ਫੋਕਟ ਨਿਸਚਉ ਕਰਮੰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿ
ਹਚਉ ਧਿਆਵੈ ॥ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਵਾਟ ਨ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਪੜੁ ਰੂਪੁ ਸੁਹਾ
ਵਣਾ ਛਡਿ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜਾਵਣਾ ॥ ਮੰਦਾ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਪਾਵਣਾ ॥ ਹੁਕਮ
ਕੀਏ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਰਾਹਿ ਭੀੜੈ ਅਗੈ ਜਾਵਣਾ ॥ ਨੰਗਾ ਦੋਜਕਿ ਚਾਲਿਆ ਤਾ ਦਿਸੈ ਖ
ਰਾ ਡਰਾਵਣਾ ॥ ਕਰਿ ਅਉਗਣ ਪਛੋਤਾਵਣਾ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਦਇਆ
ਕਪਾਹ ਸੰਤੋਖੁ ਸੂਤੁ ਜਤੁ ਗੰਢੀ ਸਤੁ ਵਟੁ ॥ ਏਹੁ ਜਨੇਊ ਜੀਅ ਕਾ ਹਈ ਤ ਪਾਡੇ ਘਤੁ ॥
ਨਾ ਏਹੁ ਤੁਟੈ ਨ ਮਲੁ ਲਗੈ ਨਾ ਏਹੁ ਜਲੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਮਾਣਸ ਨਾਨਕਾ ਜੋ ਗਲਿ ਚਲੇ
ਪਾਇ ॥ ਚਉਕੜਿ ਮੁਲਿ ਅਣਾਇਆ ਬਹਿ ਚਉਕੈ ਪਾਇਆ ॥ ਸਿਖਾ ਕੰਨਿ ਚੜਾਈ
ਆ ਗੁਰੁ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਥਿਆ ॥ ਓਹੁ ਮੁਆ ਓਹੁ ਝੜਿ ਪਇਆ ਵੇਤਗਾ ਗਇਆ ॥੧॥
ਮਃ ੧ ॥ ਲਖ ਚੋਰੀਆ ਲਖ ਜਾਰੀਆ ਲਖ ਕੂੜੀਆ ਲਖ ਗਾਲਿ ॥ ਲਖ ਠਗੀ

ਆਪਹਿਨਾਮੀਆਰਾਤਿਦਿਨਸੁਜੀਅਨਾਲਿ॥ਤਗੁਕਪਾਹਹੁਕਤੀਐਬਾਮ੍ਹਣੁਵਟੇਆ
ਇ॥ਕੁਹਿਬਕਰਾਰਿੰਨਿਖਾਇਆਸਭੁਕੋਆਖੈਪਾਇ॥ਹੋਇਪੁਰਾਣਾਸੁਟੀਐਭੀਫਿਰਿ
ਪਾਈਐਹੋਰੁ॥ਨਾਨਕਤਗੁਨਤੁਟਈਜੇਤਗਿਹੋਵੈਜੋਰੁ॥੩॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਪਤਿਊਪਜੈ
ਸਾਲਾਹੀਸਚੁਸੂਤੁ॥ਦਰਗਹਅੰਦਰਿਪਾਈਐਤਗੁਨਤੂਟਸਿਪੂਤ॥੪॥ਮ:੧
॥ਤਗੁਨਇੰਦ੍ਰੀਤਗੁਨਨਾਰੀ॥ਭਲਕੇਥੁਕਪਵੈਨਿਤਦਾੜੀ॥ਤਗੁਨਪੈਰੀਤਗੁਨਹਥੀ॥
ਤਗੁਨਜਿਹਵਾਤਗੁਨਅਖੀ॥ਵੇਤਗਾਆਪੇਵਤੈ॥ਵਟਿਧਾਗੇਅਵਰਾਘਤੈ॥ਲੈਭਾੜਿ
ਕਰੇਵੀਆਹੁ॥ਕਢਿਕਾਗਲੁਦਸੇਰਾਹੁ॥ਸੁਣਿਵੇਖਹੁਲੋਕਾਏਹੁਵਿਡਾਣੁ॥ਮਨਿਅੰ
ਧਾਨਾਉਸੁਜਾਣੁ॥੫॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਾਹਿਬੁਹੋਇਦਇਆਲੁਕਿਰਪਾਕਰੇਤਾਸਾ
ਈਕਾਰਕਰਾਇਸੀ॥ਸੋਸੇਵਕੁਸੇਵਾਕਰੇਜਿਸਨੋਹੁਕਮੁਮਨਾਇਸੀ॥ਹੁਕਮਿਮੰਨਿਐ
ਹੋਵੈਪਰਵਾਣੁਤਾਖਸਮੈਕਾਮਹਲੁਪਾਇਸੀ॥ਖਸਮੈਭਾਵੈਸੋਕਰੇਮਨਹੁਚਿੰਦਿਆ
ਸੋਫਲੁਪਾਇਸੀ॥ਤਾਦਰਗਹਪੈਧਾਜਾਇਸੀ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮ:੧॥
ਗਊਬਿਰਾਹਮਣਕਉਕਰੁਲਾਵਹੁਗੋਬਰਿਤਰਣੁਨਜਾਈ॥ਧੋਤੀਟਿਕਾਤੈਜਪਮਾ
ਲੀਧਾਨੁਮਲੇਛਾਂਖਾਈ॥ਅੰਤਰਿਪੂਜਾਪੜਹਿਕਤੇਬਾਸੰਜਮੁਤੁਰਕਾਭਾਈ॥ਛੋਡੀ
ਲੇਪਾਖੰਡਾ॥ਨਾਮਿਲਇਐਜਾਹਿਤਰੰਦਾ॥੧॥ਮ:੧॥ਮਾਣਸਖਾਣੇਕਰਹਿਨਿਵਾ
ਜ॥ਛੁਰੀਵਗਾਇਨਿਤਿਨਗਲਿਤਾਗ॥ਤਿਨਘਰਿਬ੍ਰਹਮਣਪੂਰਹਿਨਾਦ॥ਉਨਾਭਿ
ਆਵਹਿਓਈਸਾਦ॥ਕੂੜੀਰਾਸਿਕੂੜਾਵਾਪਾਰੁ॥ਕੂੜੁਬੋਲਿਕਰਹਿਆਹਾਰੁ॥ਸ
ਰਮਧਰਮਕਾਡੇਰਾਦੂਰਿ॥ਨਾਨਕਕੂੜੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਮਥੈਟਿਕਾਤੇੜਿਧੋਤੀਕ
ਖਾਈ॥ਹਥਿਛੁਰੀਜਗਤਕਾਸਾਈ॥ਨੀਲਵਸਤ੍ਰਪਹਿਰਿਹੋਵਹਿਪਰਵਾਣੁ॥ਮ
ਲੇਛਧਾਨੁਲੇਪੂਜਹਿਪੁਰਾਣੁ॥ਅਭਾਖਿਆਕਾਕੁਠਾਬਕਰਾਖਾਣਾ॥ਚਉਕੇਉਪਰਿਕਿ
ਸੈਨਜਾਣਾ॥ਦੇਕੈਚਉਕਾਕਢੀਕਾਰ॥ਉਪਰਿਆਇਬੈਠੇਕੂੜਿਆਰ॥ਮਤੁਭਿਟੈਵੇ
ਮਤੁਭਿਟੈ॥ਇਹੁਅੰਨੁਅਸਾਡਾਫਿਟੈ॥ਤਨਿਫਿਟੈਫੇੜਕਰੇਨਿ॥ਮਨਿਜੂਠੈਚੁਲੀਭਰੇਨਿ

॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਚੁਧਿਆਈਐਸੁਚਿਹੋਵੈਤਾਸਚੁਪਾਈਐ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਚਿਤੈਅੰਦਰਿਸਭੁਕੋਵੇਖਿਨਦਰੀਹੇਠਿਚਲਾਇਦਾ॥ਆਪੇਦੇਵਡਿਆਈਆ
ਆਪੇਹੀਕਰਮਕਰਾਇਦਾ॥ਵਡਹੁਵਡਾਵਡਮੇਦਨੀਸਿਰੇਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਇਦਾ॥ਨਦ
ਰਿਉਪਠੀਜੇਕਰੇਸੁਲਤਾਨਾਘਾਹੁਕਰਾਇਦਾ॥ਦਰਿਮੰਗਨਿਭਿਖਨਪਾਇਦਾ॥੧੬॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਜੇਮੋਹਾਕਾਘਰੁਮੁਹੈਘਰੁਮੁਹਿਪਿਤਰੀਦੇਇ॥ਅਗੈਵਸਤੁ
ਸਿਞਾਣੀਐਪਿਤਰੀਚੋਰੁਕਰੇਇ॥ਵਢੀਅਹਿਹਥਦਲਾਲਕੇਮੁਸਫੀਏਹਕਰੇਇ
॥ਨਾਨਕਅਗੈਸੋਮਿਲੈਜਿਖਟੇਘਾਲੇਦੇਇ॥੧॥ਜਿਉਜੋਰੂਸਿਰਨਾਵਣੀਆਵੈਵ
ਾਰੋਵਾਰ॥ਜੂਠੇਜੂਠਾਮੁਖਿਵਸੈਨਿਤਨਿਤਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਸੂਚੇਏਹਿਨਆਖੀਅਹਿਬਹਨਿ
ਜਿਪਿੰਡਾਧੋਇ॥ਸੂਚੇਸੇਈਨਾਨਕਾਜਿਨਮਨਿਵਸਿਆਸੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਤੁਰੇਪਲਾਣੇਪਉਣਵੇਗਹਰਰੰਗੀਹਰਮਸਵਾਰਿਆ॥ਕੋਠੇਮੰਡਪਮਾੜੀਆਲਾਇ
ਬੈਠੇਕਰਿਪਾਸਾਰਿਆ॥ਚੀਜਕਰਨਿਮਨਿਭਾਵਦੇਹਰਿਬੁਝਨਿਨਾਹੀਹਾਰਿਆ॥ਕਰਿਫੁ
ਰਮਾਇਸਿਖਾਇਆਵੇਖਿਮਹਲਤਿਮਰਣੁਵਿਸਾਰਿਆ॥ਜਰੁਆਈਜੋਬ
ਨਿਹਾਰਿਆ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਜੇਕਰਿਸੂਤਕੁਮੰਨੀਐਸਭਤੈਸੂਤਕੁਹੋ
ਇ॥ਗੋਹੇਅਤੈਲਕੜੀਅੰਦਰਿਕੀੜਾਹੋਇ॥ਜੇਤੇਦਾਣੇਅੰਨਕੇਜੀਆਬਾਝੁਨਕੋ
ਇ॥ਪਹਿਲਾਪਾਣੀਜੀਉਹੈਜਿਤੁਹਰਿਆਸਭੁਕੋਇ॥ਸੂਤਕੁਕਿਉਕਰਿਰਖੀਐ
ਸੂਤਕੁਪਵੈਰਸੋਇ॥ਨਾਨਕਸੂਤਕੁਏਵਨਉਤਰੈਗਿਆਨੁਉਤਾਰੇਧੋਇ॥੧॥
ਮਃ੧॥ਮਨਕਾਸੂਤਕੁਲੋਭੁਹੈਜਿਹਵਾਸੂਤਕੁਕੂੜੁ॥ਅਖੀਸੂਤਕੁਵੇਖਣਾਪ
ਰਤ੍ਰਿਅਪਰਧਨਰੂਪੁ॥ਕੰਨੀਸੂਤਕੁਕੰਨਿਪੈਲਾਇਤਬਾਰੀਖਾਹਿ॥ਨਾਨਕਹੰਸਾਆ
ਦਮੀਬਧੇਜਮਪੁਰਿਜਾਹਿ॥੨॥ ਮਃ੧॥ਸਭੋਸੂਤਕੁਭਰਮੁਹੈਦੂਜੈਲਗੈਜਾਇ
॥ਜੰਮਣੁਮਰਣਾਹੁਕਮੁਹੈਭਾਣੈਆਵੈਜਾਇ॥ਖਾਣਾਪੀਣਾਪਵਿਤ੍ਰੁਹੈਦਿਤੋਨੁਰਿਜ
ਕੁਸੰਬਾਹਿ॥ਨਾਨਕਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝਿਆਤਿਨਾਸੂਤਕੁਨਾਹਿ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥

ਸਤਿਗੁਰੁਵਡਾਕਰਿਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸੁਵਿਚਿਵਡੀਆਵਡਿਆਈਆਸਹਿ
ਮੇਲੇਤਾਨਦਰੀਆਈਆਜਾਤਿਸੁਭਾਣਾਤਾਮਨਿਵਸਾਈਆਕਰਿਹੁਕਮੁਮਸ
ਤਕਿਹਥੁਧਰਿਵਿਚਹੁਮਾਰਿਕਢੀਆਬੁਰਿਆਈਆਸਹਿਤੁਠੈਨਉਨਿਧਿਪਾ
ਈਆ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁਮ:੧ ਪਹਿਲਾਸੁਚਾਆਪਿਹੋਇਸੁਚੈਬੈਠਾਆ
ਇਸੁਚੇਅਗੈਰਖਿਓਨੁਕੋਇਨਭਿਟਿਓਜਾਇਸੁਚਾਹੋਇਕੈਜੇਵਿਆਲਗਾ
ਪੜਣਿਸਲੋਕੁਕੁਹਥੀਜਾਈਸਟਿਆਕਿਸੁਏਹੁਲਗਾਦੋਖੁਅੰਨੁਦੇਵਤਾਪਾਣੀ
ਦੇਵਤਾਬੈਸੰਤਰੁਦੇਵਤਾਲੂਣੁਪੰਜਵਾਪਾਇਆਘਿਰਤੁ ਤਾਹੋਆਪਾਕੁਪਵਿ
ਤੁਪਾਪੀਸਿਉਤਨੁਗਡਿਆਥੁਕਾਪਈਆਤਿਤੁਜਿਤੁਮੁਖਿਨਾਮੁਨਊਚਰਹਿ
ਬਿਨੁਨਾਵੈਰਸਖਾਹਿਨਾਨਕਏਵੈਜਾਣੀਐਤਿਤੁਮੁਖਿਥੁਕਾਪਾਹਿ॥੧॥ਮ:੧
॥ਭੰਡਿਜੰਮੀਐਭੰਡਿਨਿੰਮੀਐਭੰਡਿਮੰਗਣੁਵੀਆਹੁਭੰਡਹੁਹੋਵੈਦੋਸਤੀਭੰਡਹੁ
ਚਲੈਰਾਹੁਭੰਡੁਮੁਆਭੰਡੁਭਾਲੀਐਭੰਡਿਹੋਵੈਬੰਧਾਨੁਸੋਕਿਉਮੰਦਾਆਖੀਐ
ਜਿਤੁਜੰਮਹਿਰਾਜਾਨਭੰਡਹੁਹੀਭੰਡੁਊਪਜੈਭੰਡੈਬਾਝੁਨਕੋਇ॥ਨਾਨਕਭੰਡੈਬਾਹ
ਰਾਏਕੋਸਚਾਸੋਇ॥ [illegible] ॥ਜਿਤੁਮੁਖਿਸਦਾਸਾਲਾਹੀ
ਐਭਾਗਾਰਤੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਊਜਲੇਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ
॥ਸਭੁਕੋਆਖੈਆਪਣਾਜਿਸੁਨਾਹੀਸੋਚੁਣਿਕਢੀਐ॥ਕੀਤਾਆਪੋਆਪਣਾਆ
ਪੇਹੀਲੇਖਾਸੰਢੀਐ॥ਜਾਰਹਣਾਨਾਹੀਐਤੁਜਗਿਤਾਕਾਇਤੁਗਾਰਬਿਹੰਢੀਐ॥
ਮੰਦਾਕਿਸੈਨਆਖੀਐਪੜਿਅਖਰੁਏਹੋਬੁਝੀਐ॥ਮੂਰਖੈਨਾਲਿਨਲੁਝੀਐ॥੧੯॥
ਸਲੋਕੁਮ:੧॥ਨਾਨਕਫਿਕੈਬੋਲਿਐਤਨੁਮਨੁਫਿਕਾਹੋਇ॥ਫਿਕੋਫਿਕਾ
ਸਦੀਐਫਿਕੇਫਿਕੀਸੋਇ॥ਫਿਕਾਦਰਗਹਸਟੀਐਮੁਹਿਥੁਕਾਫਿਕੇਪਾਇ॥ਫਿ
ਕਾਮੂਰਖੁਆਖੀਐਪਾਣਾਲਹੈਸਜਾਇ॥੧॥ਮ:੧॥ਅੰਦਰਹੁਝੂਠੇਪੈਜਬਾਹਰਿਦੁ
ਨੀਆਅੰਦਰਿਫੈਲੁ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਜੇਨਾਵਹਿਉਤਰੈਨਾਹੀਮੈਲੁ॥ਜਿਨਪਟੁਅੰ

ਵਰਿਵਾਹਰਿਗੁਰਚਉਕੇਤੁਧੁਥਿਓਮਸਾਣਿਗਾਤਿਨਹੋਲੁਥਗਾਰਿਬਸੇਤਾਦੇਖਹੁਵੀ
ਚਾਗਿਆਹਿਗਿਤਸਾਹਿਬਿਗੇਰੇਦ੍ਰਿਚੁਪਤੀਕਰਿਜਾਤਾਪਰਵਾਣਨਾਹੀਕਿਸੈਕੇ
ਹੀਥਾਤੂਸਭੋਨਾਤਾਚਰਿਦਾਰਉਪਰਿਖਰਚੁਮੰਗਾਵਹਿਵੈਚੋਇਤਖਾਹਿਦੀ
ਥਾਨਏਕੋਕਥਮਏਕਾਤਮਾਤੁਮ੍ਹਸੋਭੁਖਾਚਰਿਥਾਏਥੋਖਾਪੀਹਿਦੂਟੈਨਾਨਕ
ਜਿਉਤਿਉਭਾਵ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਹੀਕਰਣਾਕੀਓਕਲਆਪੇਹੀਤੈਧਾਰੀ
ਐ॥ਦੇਖਹਿਕੀਤਾਆਪਣਾਧਰਿਕਚੀਪਕੀਸਾਰੀਐ॥ਜੋਆਇਆਸੋਚਲ
ਸੀਸਭੁਕੋਈਆਈਵਾਰੀਐ॥ਜਿਸਕੇਜੀਅਪਰਾਣਹਹਿਕਿਉਸਾਹਿਬੁਮਨਹੁਵਿ
ਸਾਰੀਐ॥ਆਪਣਹਥੀਆਪਣਾਆਪੇਹੀਕਾਜੁਸਵਾਰੀਐ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੨
॥ਇਹੁਕਿਨੇਹੀਆਸਕੀਦੂਜੈਲਗੈਜਾਇ॥ਨਾਨਕਆਸਕੁਕਾਂਢੀਐਸਦਹੀਰਹੈ
ਸਮਾਇ॥ਚੰਗੈਚੰਗਾਕਰਿਮੰਨੇਮੰਦੈਮੰਦਾਹੋਇ॥ਆਸਕੁਏਹੁਨਆਖੀਐਜਿ
ਲੇਖੈਵਰਤੈਸੋਇ॥੧॥ਮਃ੨॥ ਸਲਾਮੁਜਬਾਬੁਦੋਵੈਕਰੇਮੁੰਢਹੁਘੁਥਾਜਾ
ਇ॥ਨਾਨਕਦੋਵੈਕੂੜੀਆਥਾਇਨਕਾਈਪਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਤੁਸੇਵਿਐ
ਸੁਖੁਪਾਈਐਸੋਸਾਹਿਬੁਸਦਾਸਮ੍ਹਾਲੀਐ॥ਜਿਤੁਕੀਤਾਪਾਈਐਆਪਣਾਸਾ
ਘਾਲਬੁਰੀਕਿਉਘਾਲੀਐ॥ਮੰਦਾਮੂਲਿਨਕੀਚਈਦੇਲੰਮੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲੀ
ਐ॥ਜਿਉਸਾਹਿਬਨਾਲਿਨਹਾਰੀਐਤੇਵੇਹਾਪਾਸਾਢਾਲੀਐ॥ਕਿਛੁਲਾਹੇਉਪ
ਰਿਘਾਲੀਐ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੨॥ਚਾਕਰੁਲਗੈਚਾਕਰੀਨਾਲੇਗਾਰਬੁ
ਵਾਦੁ॥ਗਲਾਕਰੇਘਣੇਰੀਆਖਸਮਨਪਾਏਸਾਦੁ॥ਆਪੁਗਵਾਇਸੇਵਾਕਰੇਤਾ
ਕਿਛੁਪਾਏਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਜਿਸਨੋਲਗਾਤਿਸੁਮਿਲੈਲਗਾਸੋਪਰਵਾਣੁ॥੧॥
ਮਹਲਾ੨॥ਜੋਜੀਇਹੋਇਸੁਉਗਵੈਮੁਹਕਾਕਹਿਆਵਾਉ॥ਬੀਜੇਬਿਖੁਮੰਗੈਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਵੇਖਹੁਏਹੁਨਿਆਉ॥੨॥ਮਃ੨॥ਨਾਲਿਇਆਣੇਦੋਸਤੀਕਦੇਨਆਵੈ
ਰਾਸਿ॥ਜੇਹਾਜਾਣੈਤੇਹੋਵਰਤੈਵੇਖਹੁਕੋਨਿਰਜਾਸਿ॥ਵਸਤੂਅੰਦਰਿਵਸਤੁਸਮਾਵੈ

ਹੁਜੀਉ ਵੇਪਾਸਿ ਸਾਹਿਬ ਸੇਤੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲੈ ਕਹੀ ਬਣੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥
ਕੂੜਿ ਕਮਾਣੈ ਕੂੜੋ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਸਿਫਤਿ ਵਿਗਾਸਿ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥
ਨਾਲਿ ਇਆਣੇ ਦੋਸਤੀ ਵਡਾਰੂ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ॥ ਪਾਣੀ ਅੰਦਰਿ ਲੀਕ ਜਿਉ ਤਿ
ਸ ਦਾ ਥਾਉ ਨ ਥੇਹੁ ॥ ਮਃ ੨ ॥ ਹੋਇ ਇਆਣਾ ਕਰੇ ਕੰਮੁ ਆਣਿ ਨ ਸਕੈ ਰਾਸਿ ॥
ਜੇ ਇਕ ਅਧ ਚੰਗੀ ਕਰੇ ਦੂਜੀ ਭੀ ਵੇਰਾਸਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਾਕਰੁ ਲਗੈ
ਚਾਕਰੀ ਜੇ ਚਲੈ ਖਸਮੈ ਭਾਇ ॥ ਹੁਰਮਤਿ ਤਿਸ ਨੋ ਅਗਲੀ ਓਹੁ ਵਜਹੁ ਭਿ
ਦੂਣਾ ਖਾਇ ॥ ਖਸਮੈ ਕਰੇ ਬਰਾਬਰੀ ਫਿਰਿ ਗੈਰਤਿ ਅੰਦਰਿ ਪਾਇ ॥ ਵਜਹੁ
ਗਵਾਏ ਅਗਲਾ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਪਾਣਾ ਖਾਇ ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਖਾਵਣਾ ਤਿਸੁ ਕਹੀ
ਐ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲਈ ਨਾਲਿ ਖਸਮ ਚਲੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੨੨॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਦਾਤਿ ਆਪਸ ਤੇ ਜੋ ਪਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਕ
ਰਮਾਤਿ ਸਾਹਿਬ ਤੁਠੈ ਜੋ ਮਿਲੈ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਚਾਕਰੀ ਜਿਤੁ ਭ
ਉ ਖਸਮ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਕਾਢੀਐ ਜਿ ਸੇਤੀ ਖਸਮ ਸਮਾਇ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਤ ਨ ਜਾਪਨੀ ਹਰਿ ਤਾ ਕੇ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸਾ
ਖਤੀ ਫਿਰਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਮਾਰ ॥ ਇਕਨਾ ਗਲੀ ਜੰਜੀਰੀਆ ਇਕਿ ਤੁਰੀ ਚ
ੜਹਿ ਬਿਸੀਆਰ ॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਹਉ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ
ਕਰਣਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਫਿਰਿ ਤਿਸ ਹੀ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧
ਆਪੇ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿਅਨੁ ਆਪੇ ਪੂਰਣੁ ਦੇਇ ॥ ਇਕਨੀ ਦੁਧੁ ਸਮਾਈਐ ਇਕਿ
ਚੁਲੈ ਰਹਨਿ ਚੜੇ ॥ ਇਕਿ ਨਿਹਾਲੀ ਪੈ ਸਵਨਿ ਇਕਿ ਉਪਰਿ ਰਹਨਿ ਖੜੇ ॥ ਤਿ
ਨਾ ਸਵਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਕਰੇ ਆਪਿ
ਜਾਈ ਭਿ ਰਖੈ ਆਪਿ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ਦੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥ ਕਿਸ ਨੋ
ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਡੇ ਕੀਆ ਵਡਿਆ

ਈਆਕਿਛੁਕਰਣਾਕਰਣੁਨਜਾਇ॥ਸੋਕਰਤਾਕਾਰਣੁਕਰੀਮੁਦੇਜੀਆਇ
ਜਨੁਸੰਬਾਹਿ॥ਸਾਈਕਾਰਕਮਾਵਣੀਧੁਰਿਛੋਡੀਤਿੰਨੈਪਾਇ॥ਨਾਨਕਏਕੀਬਾ
ਹਰੀਤੋਰੁਜੀਨਹੀਜਾਇ॥ਸੋਕਰੇਜਿਤਿਸੈਰਜਾਇ॥੨॥੧॥ ॥ਸਲੋਕ
ਵਾਰਨਾਲਿ॥੬੦॥੧॥ਚਉਪਦੇਆਸਾਕੇ॥੨੨੩॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥੪੨॥ਆਂ
ਜਾਪਦੀ॥ ਛੰਤਆਸਾਕੇ॥੩੫॥ਵਾਰ॥੧॥ ॥ਆਸਾਕਾਜੁਮਲਾ॥੩੧੨॥ਸੁਧ॥
੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਆਸਾਬਾਣੀਭਗਤਾਕੀਕਬੀਰਜੀ ਗੁਰਚਰਣਲਾਗਿਹਮਬਿਨਵਤਾਪੂਛਤਕਹ
ਜੀਉਪਾਇਆ॥ਕਵਨਕਾਜਜਗੁਉਪਜੈਬਿਨਸੈਕਹਹੁਮੋਹਿਸਮਝਾਇਆ
॥੧॥ਦੇਵਕਰਹੁਦਇਆਮੋਹਿਮਾਰਗਿਲਾਵਹੁਜਿਤੁਭੈਬੰਧਨਤੂਟੈ॥ਜਨਮਮ
ਰਨਦੁਖਫੇੜਕਰਮਸੁਖਜੀਅਜਨਮਤੇਛੂਟੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਇਆਫਾਸਬੰਧ
ਨਹਿਫਾਰੈਅਰੁਮਨੁਸੁੰਨਿਨਲੂਕੇ॥ਆਪਾਪਦੁਨਿਰਬਾਣੁਨਚੀਨਿਆਇਨਬਿ
ਧਿਅਭਿਉਨਚੂਕੇ॥੨॥ਕਹੀਨਉਪਜੈਉਪਜੀਜਾਣੈਭਾਵਅਭਾਵਬਿਹੂਣਾ॥ਉਦੈ
ਅਸਤਕੀਮਨਬੁਧਿਨਾਸੀਤਉਸਦਾਸਹਜਿਲਿਵਲੀਣਾ॥੩॥ਜਿਉਪ੍ਰਤਿ
ਬਿੰਬੁਬਿੰਬਕਉਮਿਲੀਹੈਉਦਕਕੁੰਭੁਬਿਗਰਾਨਾ॥ਕਹੁਕਬੀਰਐਸਾਗੁਣਭ੍ਰ
ਮੁਭਾਗਾਤਉਮਨੁਸੁੰਨਿਸਮਾਨਾ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ॥ ਗਜਸਾਢੇਤੈਤੈਧੋਤੀਆ
ਤਿਹਰੇਪਾਇਨਿਤਗ॥ਗਲੀਜਿਨਾਜਪਮਾਲੀਆਲੋਟੇਹਥਿਨਿਬਗ॥ਓਇਹਰਿ
ਕੇਸੰਤਨਆਖੀਅਹਿਬਨਾਰਸਕੇਠਗ॥੧॥ਐਸੇਸੰਤਨਮੋਕਉਭਾਵਹਿ॥ਡਾਲਾ
ਸਿਉਪੇਡਾਗਟਕਾਵਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਸਨਮਾਂਜਿਚਰਾਵਹਿਊਪਰਿਕਾਠੀਧੋਇਜ
ਲਾਵਹਿ॥ਬਸੁਧਾਖੋਦਿਕਰਹਿਦੁਇਚੂਲ੍ਹੇਸਾਰੇਮਾਣਸਖਾਵਹਿ॥੨॥ਓਇਪਾਪੀ
ਸਦਾਫਿਰਹਿਅਪਰਾਧੀਮੁਖਹੁਅਪਰਸਕਹਾਵਹਿ॥ਸਦਾਸਦਾਫਿਰਹਿਅਭਿ
ਮਾਨੀਸਗਲਕੁਟੰਬਡੁਬਾਵਹਿ॥੩॥ਜਿਤੁਕੋਲਾਇਆਤਿਤਹੀਲਾਗਾਤੈਸੇ

ਉ ਨਾਮਦੇਉਜੀਉ ਰਵਿਦਾਸਜੀਉ ॥ਆਸਾਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉ॥

ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੈ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥
॥੨੯॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ॥ ਬਾਪਿ ਦਿਲਾਸਾ ਮੇਰੋ ਕੀਨੑਾ ॥ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਮੁਖਿ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਦੀਨੑਾ ॥ ਤਿਸੁ ਬਾਪ ਕਉ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀ ॥ ਆਗੈ ਗਇਆ ਨ ਬਾਜੀ
ਹਾਰੀ ॥੧॥ ਮੁਈ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਹਉ ਖਰਾ ਸੁਖਾਲਾ ॥ ਪਹਿਰਉ ਨਹੀ ਦਗਲੀ ਲਗੈ ਨ
ਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਲਿ ਤਿਸੁ ਬਾਪੈ ਜਿਨਿ ਹਉ ਜਾਇਆ ॥ ਪੰਚਾ ਤੇ ਮੇਰਾ ਸੰ
ਗੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਪਾਵਾ ਤਲਿ ਦੀਨੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀ
ਨੇ ॥੨॥ ਪਿਤਾ ਹਮਾਰੋ ਵਡ ਗੋਸਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਪਿਤਾ ਪਹਿ ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾਈ ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਮਿਲੇ ਤ ਮਾਰਗੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਜਗਤ ਪਿਤਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥੩
॥ ਹਉ ਪੂਤੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਬਾਪੁ ਮੇਰਾ ॥ ਏਕੈ ਠਾਹਰ ਦੁਹਾ ਬਸੇਰਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਨਿ ਏਕੋ
ਬੂਝਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝਿਆ ॥੪॥੩੦॥ ਆਸਾ ॥
ਇਕਤੁ ਪਤਰਿ ਭਰਿ ਉਰਕਟ ਕੁਰਕਟ ਇਕਤੁ ਪਤਰਿ ਭਰਿ ਪਾਨੀ ॥ ਆਸਿ ਪਾਸਿ ਪੰਚ
ਜੋਗੀਆ ਬੈਠੇ ਬੀਚਿ ਨਕਟ ਦੇ ਰਾਨੀ ॥੧॥ ਨਕਟੀ ਕੋ ਠਨਗਨੁ ਬਾਡਾ ਕੂੰ ॥ ਕਿਨਹਿ ਬਿਬੇ
ਕੀ ਕਾਟੀ ਤੂੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਮਾਹਿ ਨਕਟੀ ਕਾ ਵਾਸਾ ਸਗਲ ਮਾਰਿ ਅਉਹੇਰੀ ॥
ਸਗਲਿਆ ਕੀ ਹਉ ਬਹਿਨ ਭਾਨਜੀ ਜਿਨਹਿ ਬਰੀ ਤਿਸੁ ਚੇਰੀ ॥੨॥ ਹਮਰੋ ਭਰਤਾ ਬਡੋ
ਬਿਬੇਕੀ ਆਪੇ ਸੰਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਓਹੁ ਹਮਾਰੈ ਮਾਥੈ ਕਾਇਮੁ ਅਉਰੁ ਹਮਰੈ ਨਿਕਟਿ ਨ
ਆਵੈ ॥੩॥ ਨਾਕਹੁ ਕਾਟੀ ਕਾਨਹੁ ਕਾਟੀ ਕਾਟਿ ਕੂਟਿ ਕੈ ਡਾਰੀ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੰਤਨ ਕੀ ਬੈਰਨਿ
ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਕੀ ਪਿਆਰੀ ॥੪॥੩੧॥ ਆਸਾ ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਤਪੀ ਸੰਨਿਆਸੀ
ਬਹੁ ਤੀਰਥ ਭ੍ਰਮਨਾ ॥ ਲੁੰਜਿਤ ਮੁੰਜਿਤ ਮੋਨਿ ਜਟਾਧਰ ਅੰਤਿ ਤਊ ਮਰਨਾ ॥੧॥ ਤਾ ਤੇ
ਸੇਵੀਅਲੇ ਰਾਮਨਾ ॥ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਿਤੁ ਜਾ ਕੈ ਕਹਾ ਕਰੈ ਜਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਆਗਮ ਨਿਗਮ ਜੋਤਿਕ ਜਾਨਹਿ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਆਕਰਨਾ ॥ ਤੰਤ ਮੰਤ੍ਰ ਸਭ ਅਉ
ਖਧ ਜਾਨਹਿ ਅੰਤਿ ਤਊ ਮਰਨਾ ॥੨॥ ਰਾਜ ਭੋਗ ਅਰੁ ਛਤ੍ਰ ਸਿੰਘਾਸਨ ਬਹੁ ਸੁੰਦਰਿ

ਮਲਾਪਾਨਕਪੂਰਸੁਬਾਸਕਚੰਦਨਅੰਤਿਤਊਮਰਨਾ॥੩॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿੰਮ੍ਰਿ
ਤਿਸਭਿਖੋਜੇਕਹੂਨਊਬਰਨਾ॥ਕਹੁਕਬੀਰਇਉਰਾਮਹਿਜੰਪਉਮੇਟਿਜਨਮ
ਮਰਨਾ॥੪॥੫॥ ਆਸਾ॥ ਫੀਲੁਰਬਾਬੁਬਲਦੁਪਖਾਵਜਕਉ
ਆਤਾਲਬਜਾਵੈ॥ਪਹਿਰਿਚੋਲਨਾਗਦਹਾਨਾਚੈਭੈਸਾਭਗਤਿਕਰਾਵੈ॥
੧॥ਰਾਜਾਰਾਮਕਕਰੀਆਬਰੇਪਕਾਏ॥ਕਿਨੈਬੂਝਨਹਾਰੈਖਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੈਠਿ
ਸਿੰਘੁਘਰਿਪਾਨਲਗਾਵੈਘੀਸਗਲਉਰੇਲਿਆਵੈ॥ਘਰਿਘਰਿਮੁਸਰੀ
ਮੰਗਲੁਗਾਵਹਿਕਛੂਆਸੰਖੁਬਜਾਵੈ॥੨॥ਬੰਸਕੋਪੂਤੁਬੀਆਹਨਿਚਲਿ
ਆਸੁਇਨੇਮੰਡਪਛਾਏ॥ਰੂਪਕੰਨਿਆਸੁੰਦਰਿਬੇਧੀਸਸੈਸਿੰਘਗੁਨਗਾਏ॥
੩॥ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਕੀਟੀਪਰਬਤੁਖਾਇਆ॥ਕਛੂਆਕਹੈਅੰ
ਗਾਰਭਿਲੋਰਉਲੂਕੀਸਬਦੁਸੁਨਾਇਆ॥੪॥੮॥ ਆਸਾ॥ ਬਟੂਆ
ਏਕੁਬਹਤਰਿਆਧਾਰੀਏਕੋਜਿਸਹਿਦੁਆਰਾ॥ਨਵੈਖੰਡਕੀਪ੍ਰਿਥਮੀਮਾਗੈਸੋ
ਜੋਗੀਜਗਿਸਾਰਾ॥੧॥ਐਸਾਜੋਗੀਨਉਨਿਧਿਪਾਵੈ॥ਤਲਕਾਬ੍ਰਹਮੁਲੇਗਗਨਿ
ਚਰਾਵੈ॥ਰਹਾਉ॥ਖਿੰਥਾਗਿਆਨਧਿਆਨਕਰਿਸੂਈਸਬਦੁਤਾਗਾਮਥਿਘਾਲੈ
॥ਪੰਚਤਤੁਕੀਕਰਿਮਿਰਗਾਣੀਗੁਰਕੈਮਾਰਗਿਚਾਲੈ॥੨॥ਦਇਆਫਾਹੁਰੀਕਾਇ
ਆਕਰਿਧੂਈਦ੍ਰਿਸਟਿਕੀਅਗਨਿਜਲਾਵੈ॥ਤਿਸਕਾਭਾਉਲਏਰਿਦਅੰਤਰਿ
ਚਹੁਜੁਗਤਾੜੀਲਾਵੈ॥੩॥ਸਭਿਜੋਗਤਣਰਾਮਨਾਮੁਹੈਜਿਸਕਾਪਿੰਡੁਪਰਾਣਾ॥
ਕਹੁਕਬੀਰਜੇਕਿਰਪਾਧਾਰੈਦੇਇਸਚਾਨੀਸਾਣਾ॥੪॥੯॥ ਆਸਾ॥ ਹਿੰਦੂਤੁ
ਰਕਕਹਾਤੇਆਏਕਿਨਿਏਹਰਾਹਚਲਾਈ॥ਦਿਲਮਹਿਸੋਚਿਬਿਚਾਰਿ ਕਵਾਦੇ ਭਿਸਤ
ਦੋਜਕਕਿਨਿਪਾਈ॥੧॥ਕਾਜੀਤੈਕਵਨਕਤੇਬਬਖਾਨੀ॥ਪੜ੍ਹਤਗੁਣਤਐਸੇ
ਸਭਿਮਾਰੇਕਿਨਹੂੰਖਬਰਿਨਜਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਕਤਿਸਨੇਹੁਕਰਿਸੁੰਨਤਿਕਰੀਐ
ਮੈਨਬਦਉਗਾਭਾਈ॥ਜਉਰੇਖੁਦਾਇਮੋਹਿਤੁਰਕੁਕਰੈਗਾਆਪਨਹੀਕਟਿਜਾਈ॥

॥ ਸੁੰਨਤਿ ਕੀਏ ਤੁਰਕੁ ਜੇ ਹੋਇਗਾ ਅਉਰਤਿ ਕਾ ਕਿਆ ਕਰੀਐ ॥ ਅਰਧ ਸਰੀ
ਰੀ ਨਾਰਿ ਨ ਛੋਡੈ ਤਾ ਤੇ ਹਿੰਦੂ ਹੀ ਰਹੀਐ ॥੩॥ ਛਾਡਿ ਕਤੇਬ ਰਾਮੁ ਭਜੁ ਬਉਰੇ ਜੁ
ਲਮ ਕਰਤ ਹੈ ਭਾਰੀ ॥ ਕਬੀਰੈ ਪਕਰੀ ਟੇਕ ਰਾਮ ਕੀ ਤੁਰਕ ਰਹੇ ਪਚਿਹਾਰੀ ॥੪॥੮॥

ਆਸਾ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਤੇਲੁ ਦੀਵੇ ਮੁਖਿ ਬਾਤੀ ਤਬ ਸੂਝੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਤੇਲ ਜ
ਲੇ ਬਾਤੀ ਠਹਰਾਨੀ ਸੂੰਨਾ ਮੰਦਰੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰੇ ਬਉਰੇ ਤੋਹਿ ਘਰੀ ਨ ਰਾਖੈ ਕੋਈ ॥ ਤੂੰ ਰਾਮ
ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾ ਕੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕਹੁ ਕਾ ਕੋ ਕਵਨ ਪੁਰਖ ਕੀ ਜੋਈ ॥ ਘਟ
ਫੂਟੇ ਕੋਊ ਬਾਤ ਨ ਪੂਛੈ ਕਾਢਹੁ ਕਾਢਹੁ ਹੋਈ ॥੨॥ ਦੇਹੁਰੀ ਬੈਠੀ ਮਾਤਾ ਰੋਵੈ ਖਟੀਆ
ਲੇ ਗਏ ਭਾਈ ॥ ਲਟ ਛਿਟਕਾਏ ਤਿਰੀਆ ਰੋਵੈ ਹੰਸੁ ਇਕੇਲਾ ਜਾਈ ॥੩॥ ਕਹਤ ਕ
ਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਭੈ ਸਾਗਰ ਕੈ ਤਾਈ ॥ ਇਸੁ ਬੰਦੇ ਸਿਰਿ ਜੁਲਮੁ ਹੋਤ ਹੈ ਜਮੁ
ਨਹੀ ਹਟੈ ਗੁਸਾਂਈ ॥੪॥੯॥ ਦੁਤੁਕੇ ॥

ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ਚਉਪਦੇ ਇਕਤੁਕੇ ॥
੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਸਾ ॥ ਸਨਕ ਸਨੰਦ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਪਾਇ
ਆ ॥ ਬੇਦ ਪੜੇ ਪੜਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕਾ ਬਿਲੋਵਨਾ ਬਿਲੋ
ਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਸਹਜਿ ਬਿਲੋਵਹੁ ਜੈਸੇ ਤਤੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨੁ ਕਰਿ ਮਟੁਕੀ
ਮਨ ਮਾਹਿ ਬਿਲੋਈ ॥ ਇਸੁ ਮਟੁਕੀ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਸੰਜੋਈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕਾ ਬਿਲੋਵਨਾ
ਮਨ ਕਾ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਵੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਨਦਰਿ
ਕਰੇ ਜੇ ਮੀਰਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਗਿ ਉਤਰੇ ਤੀਰਾ ॥੪॥੧॥੧੦॥ ਆਸਾ ॥ ਬਾਤੀ
ਸੂਕੀ ਤੇਲੁ ਨਿਖੂਟਾ ॥ ਮੰਦਲੁ ਨ ਬਾਜੈ ਨਟੁ ਪੈ ਸੂਤਾ ॥੧॥ ਬੁਝਿ ਗਈ ਅਗਨਿ ਨ ਨਿਕਸਿ
ਓ ਧੂਆ ॥ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਏਕੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਟੂਟੀ ਤੰਤੁ ਨ ਬਜੈ ਰਬਾਬੁ
॥ ਭੂਲਿ ਬਿਗਾਰਿਓ ਅਪਨਾ ਕਾਜੁ ॥੨॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਕਹਨੁ ਕਹਾਵਨੁ ॥ ਸਮਝਿ ਪਰੀ
ਤਉ ਬਿਸਰਿਓ ਗਾਵਨੁ ॥੩॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਪੰਚ ਜੋ ਚੂਰੇ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਨਾਹਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਦੂ
ਰੇ ॥੪॥੨॥੧੧॥ ਆਸਾ ॥ ਸੁਤੁ ਅਪਰਾਧ ਕਰਤ ਹੈ ਜੇਤੇ ॥ ਜਨਨੀ ਚੀਤਿ ਨ ਰਾਖਸਿ ਤੇਤੇ ॥੧॥
ਰਾਮਈਆ ਹਉ ਬਾਰਿਕੁ ਤੇਰਾ ॥ ਕਾਹੇ ਨ ਖੰਡਸਿ ਅਵਗਨੁ ਮੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਅਤਿ

ਰੂਪਕਰੇਕਰਿਧਾਇਆ॥ਤਾਕੀਚੀਤਿਨਰਾਖਸਿਮਾਇਆ॥੨॥ਚਿੰਤਤਭਵਨਮ
ਨੁਪਰਿਓਹਮਾਰਾ॥ਨਾਮਬਿਨਾਕੈਸੇਉਤਰਸਿਪਾਰਾ॥੩॥ਦੇਹਿਬਿਮਲਮਤਿ
ਸਦਾਸਰੀਰਾ॥ਸਹਜਿਸਹਜਿਗੁਣਰਵੈਕਬੀਰਾ॥੪॥੧੨॥ ਆਸਾ॥
ਹਜਹਮਾਰੀਗੋਮਤੀਤੀਰਾ॥ਜਹਾਬਸਹਿਪੀਤੰਬਰਪੀਰਾ॥੧॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਿਆਖੂ
ਬੁਗਾਵਤਾਹੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੇਰੈਮਨਿਭਾਵਤਾਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਰਦਸਾਰਦਕਰਹਿ
ਖਵਾਸੀ॥ਪਾਸਿਬੈਠੀਬੀਬੀਕਵਲਾਦਾਸੀ॥੨॥ਕੰਠੇਮਾਲਾਜਿਹਵਾਰਾਮੁ॥ਸਹੰ
ਸਨਾਮੁਲੈਲੈਕਰਉਸਲਾਮੁ॥੩॥ਕਹਤਕਬੀਰਰਾਮਗੁਣਗਾਵਉ॥ਹਿੰਦੂਤੁਰਕ
ਦੋਊਸਮਝਾਵਉ॥੪॥੧੩॥ + ਪਾਤੀਤੋਰੈਮਾਲਨੀਪਾਤੀ
ਪਾਤੀਜੀਉ॥ਜਿਸੁਪਾਹਨਕਉਪਾਤੀਤੋਰੈਸੋਪਾਹਨਨਿਰਜੀਉ॥੧॥ਭੂਲੀਮਾ
ਲਨੀਹੈਏਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਾਗਤਾਹੈਦੇਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬ੍ਰਹਮੁਪਾਤੀਬਿਸਨੁਡਾ
ਰੀਫੂਲਸੰਕਰਦੇਉ॥ਤੀਨਿਦੇਵਪ੍ਰਤਖਿਤੋਰਹਿਕਰਹਿਕਿਸਕੀਸੇਉ॥੨॥ਪਾ
ਖਾਨਗਢਿਕੈਮੂਰਤਿਕੀਨੀਦੇਕੈਛਾਤੀਪਾਉ॥ਜੇਏਹਮੂਰਤਿਸਾਚੀਹੈਤ
ਉਗੜਣਹਾਰੇਖਾਉ॥੩॥ਭਾਤੁਪਹਿਤਿਅਰੁਲਾਪਸੀਕਰਕਰਾਕਸਾਰੁ॥ਭੋ
ਗਨਹਾਰੇਭੋਗਿਆਇਸੁਮੂਰਤਿਕੇਮੁਖਿਛਾਰੁ॥੪॥ਮਾਲਨਿਭੂਲੀਜਗੁਭੁ
ਲਾਨਾਹਮਭੁਲਾਨੇਨਾਹਿ॥ਕਹੁਕਬੀਰਹਮਰਾਮਰਾਖੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਹਰਿਰਾ
ਇ॥੫॥੧॥੧੪॥ ਆਸਾ॥ ਬਾਰਹਬਰਸਬਾਲਪਨਬੀਤੇਬੀਸਬਰਸ
ਕਿਛੁਤਪੁਨਕੀਓ॥ਤੀਸਬਰਸਕਛੁਦੇਵਨਪੂਜਾਫਿਰਿਪਛੁਤਾਨਾਬਿਰਧਿਭਇ
ਓ॥੧॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤੇਜਨਮੁਗਇਓ॥ਸਾਇਰੁਸੋਖਿਭੁਜੰਬਲਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸੂਕੇਸਰਵਰਿਪਾਲਿਬੰਧਾਵੈਲੂਣੈਖੇਤਿਹਥਵਾਰਿਕਰੈ॥ਆਇਓਚੋਰੁਤੁਰੰਤਹ
ਲੇਗਇਓਮੇਰੀਰਾਖਤਮੁਗਧੁਫਿਰੈ॥੨॥ਚਰਨਸੀਸੁਕਰਕੰਪਨਲਾਗੇਨੈਨੀ
ਨੀਰੁਅਸਾਰਬਹੈ॥ਜਿਹਵਾਬਚਨੁਸੁਧੁਨਹੀਨਿਕਸੈਤਬਰੇਧਰਮਕੀਆਸਕਰੈ॥੩॥

ਆਸਾਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉਕੇਪੰਚਪਦੇ॥ਦੁਤੁਕੇ॥੫॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ਲਾਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੀਓ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾ
ਦੀ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਓ ਅੰਤੇ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਚਲਿਓ ॥੪॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁ
ਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਅਨ ਧਨੁ ਕਛੂਐ ਲੈ ਨ ਗਇਓ ॥ ਆਈ ਤਲਬ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ਕੀ
ਮਾਇਆ ਮੰਦਰ ਛੋਡਿ ਚਲਿਓ ॥੫॥੨॥੧੫॥ ਆਸਾ ॥ ਕਾਹੂ
ਦੀਨੇ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਕਾਹੂ ਪਲਘ ਨਿਵਾਰਾ ॥ ਕਾਹੂ ਗਰੀ ਗੋਦਰੀ ਨਾਹੀ ਕਾਹੂ ਖਾ
ਨ ਪਰਾਰਾ ॥੧॥ ਅਹਿਰਖ ਵਾਦੁ ਨ ਕੀਜੈ ਰੇ ਮਨ ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕਰਿ ਕਰਿ ਲੀਜੈ ਰੇ
ਮਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਮ੍ਹਾਰੈ ਏਕੁ ਜੁ ਮਾਟੀ ਗੂੰਧੀ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਾਨੀ ਲਾਈ ॥ ਕਾਹੂ
ਮਹਿ ਮੋਤੀ ਮੁਕਤਾਹਲ ਕਾਹੂ ਬਿਆਧਿ ਲਗਾਈ ॥੨॥ ਸੂਮਹਿ ਧਨੁ ਰਾਖਨ
ਕਉ ਦੀਆ ਮੁਗਧੁ ਕਹੈ ਧਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਮੂੰਡ ਮਹਿ ਲਾਗੈ ਖਿਨ ਮ
ਹਿ ਕਰੈ ਨਿਬੇਰਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜਨੁ ਊਤਮੁ ਭਗਤੁ ਸਦਾਵੈ ਆਗਿਆ ਮਨਿ ਸੁਖ
ਪਾਈ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥੪॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ
ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਝੂਠੀ ॥ ਚਿਰਗਟ ਫਾਰਿ ਚਟਾਰਾ ਲੈ ਗਇਓ ਤਰੀ
ਤਾਗਰੀ ਛੂਟੀ ॥੫॥੩॥੧੬॥ ਆਸਾ ॥ ਹਮ ਮਸਕੀਨ ਖੁਦਾਈ ਬੰ
ਦੇ ਤੁਮ ਰਾਜਸੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਅਲਹ ਅਵਲਿ ਦੀਨ ਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ਜੋਰੁ ਨਹੀ ਫੁ
ਰਮਾਵੈ ॥੧॥ ਕਾਜੀ ਬੋਲਿਆ ਬਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੋਜਾ ਧਰੈ ਨਿਵਾਜ
ਗੁਜਾਰੈ ਕਲਮਾ ਭਿਸਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਸਤਰਿ ਕਾਬਾ ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਜੇ ਕਰਿ ਜਾ
ਨੈ ਕੋਈ ॥੨॥ ਨਿਵਾਜ ਸੋਈ ਜੋ ਨਿਆਉ ਬਿਚਾਰੈ ਕਲਮਾ ਅਕਲਹਿ ਜਾਨੈ ॥ ਪਾ
ਚਹੁ ਮੁਸਿ ਮੁਸਲਾ ਬਿਛਾਵੈ ਤਬ ਤਉ ਦੀਨੁ ਪਛਾਨੈ ॥੩॥ ਖਸਮੁ ਪਛਾਨਿ ਤ
ਰਸੁ ਕਰਿ ਜੀਅ ਮਹਿ ਮਾਰਿ ਮਣੀ ਕਰਿ ਫੀਕੀ ॥ ਆਪੁ ਜਨਾਇ ਅਵਰ ਕਉ
ਜਾਨੈ ਤਬ ਹੋਇ ਭਿਸਤ ਸਰੀਕੀ ॥੪॥ ਮਾਟੀ ਏਕ ਭੇਖ ਧਰਿ ਨਾਨਾ ਤਾ ਮਹਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪ
ਛਾਨਾ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰਾ ਭਿਸਤ ਛੋਡਿ ਕਰਿ ਦੋਜਕ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥੫॥੪॥੧੭॥

ਆਸਾ॥ ਗਗਨ ਨਗਰਿ ਇਕ ਬੂੰਦ ਨ ਬਰਖੈ ਨਾਦੁ ਕਹਾ ਜੁ ਸਮਾਨਾ॥ ਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮਾਧੋ ਪਰਮ ਹੰਸੁ ਲੇ ਸਿਧਾਨਾ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਬੋਲਤੇ ਤੇ ਕਹਾ
ਗਏ ਦੇਹੀ ਕੇ ਸੰਗਿ ਰਹਤੇ॥ ਸੁਰਤਿ ਮਾਹਿ ਜੋ ਨਿਰਤੇ ਕਰਤੇ ਕਥਾ ਬਾਰਤਾ ਕਹਤੇ॥
ਰਹਾਉ॥ ਬਜਾਵਨਹਾਰੋ ਕਹਾ ਗਇਓ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਮੰਦਰੁ ਕੀਨਾ॥ ਸਾਖੀ ਸਬਦੁ
ਸੁਰਤਿ ਨਹੀ ਉਪਜੈ ਖਿੰਚਿ ਤੇਜੁ ਸਭੁ ਲੀਨਾ॥੨॥ ਸ੍ਰਵਨਨ ਬਿਕਲ ਭਏ ਸੰਗਿ ਤੇ
ਰੇ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕਾ ਬਲੁ ਥਾਕਾ॥ ਚਰਨ ਰਹੇ ਕਰ ਢਰਕਿ ਪਰੇ ਹੈ ਮੁਖਹੁ ਨ ਨਿਕਸੈ ਬਾਤਾ॥੩
॥ ਥਾਕੇ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸਭ ਤਸਕਰ ਆਪ ਆਪਣੈ ਭ੍ਰਮਤੇ॥ ਥਾਕਾ ਮਨੁ ਕੁੰਚਰ ਉ
ਰੁ ਥਾਕਾ ਤੇਜੁ ਸੂਤੁ ਧਰਿ ਰਮਤੇ॥੪॥ ਮਿਰਤਕ ਭਏ ਦਸੈ ਬੰਦ ਛੂਟੇ ਮਿਤ੍ਰ ਭਾਈ
ਸਭ ਛੋਰੇ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰਾ ਜੋ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਜੀਵਤ ਬੰਧਨ ਤੋਰੇ॥੫॥੫॥੧੮॥

ਆਸਾ॥ ਸਰਪਨੀ ਤੇ ਊਪਰਿ ਨਹੀ ਬਲੀਆ॥ ਜਿਨਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿ
ਸਨੁ ਮਹਾਦੇਉ ਛਲੀਆ॥੧॥ ਮਾਰੁ ਮਾਰੁ ਸਰਪਨੀ ਨਿਰਮਲ ਜਲਿ ਪੈਠੀ॥
ਜਿਨਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਡਸੀਅਲੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਡੀਠੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸ੍ਰਪਨੀ ਸ੍ਰਪਨੀ
ਕਿਆ ਕਹਹੁ ਭਾਈ॥ ਜਿਨਿ ਸਾਚੁ ਪਛਾਨਿਆ ਤਿਨਿ ਸ੍ਰਪਨੀ ਖਾਈ॥੨॥ ਸ੍ਰਪਨੀ
ਤੇ ਆਨ ਛੂਛ ਨਹੀ ਅਵਰਾ॥ ਸ੍ਰਪਨੀ ਜੀਤੀ ਕਹਾ ਕਰੈ ਜਮਰਾ॥੩॥ ਇਹ ਸ੍ਰ
ਪਨੀ ਤਾ ਕੀ ਕੀਤੀ ਹੋਈ॥ ਬਲੁ ਅਬਲੁ ਕਿਆ ਇਸ ਤੇ ਹੋਈ॥੪॥ ਇਹ ਬਸਤੀ
ਤਾ ਬਸਤ ਸਰੀਰਾ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਹਜਿ ਤਰੇ ਕਬੀਰਾ॥੫॥੬॥੧੯॥

ਆਸਾ॥ ਕਹਾ ਸੁਆਨ ਕਉ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਨਾਏ॥ ਕਹਾ ਸਾਕਤ ਪਹਿ ਹਰਿ ਗੁ
ਨ ਗਾਏ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਮੇ ਰਮਿ ਰਹੀਐ॥ ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਭੂਲਿ ਨਹੀ ਕਹੀਐ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਊਆ ਕਹਾ ਕਪੂਰ ਚਰਾਏ॥ ਕਹ ਬਿਸੀਅਰ ਕਉ ਦੂਧੁ ਪੀਆਏ॥
੨॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਹੋਈ॥ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿ ਲੋਹਾ ਕੰਚਨੁ ਸੋਈ
॥੩॥ ਸਾਕਤੁ ਸੁਆਨੁ ਸਭੁ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਰਮ ਕਮਾ

ਦਿਆਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੈ ਲੈ ਨੀਮਿ ਸਿੰਚਾਈ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਉਆ ਕੋ ਸਹਜੁ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੭॥੨੦॥ ਆਸਾ ॥ ਲੰਕਾ ਸਾ ਕੋਟੁ ਸਮੁੰਦ ਸੀ ਖਾਈ ॥ ਤਿਹ ਰਾਵਨ ਘਰਿ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਛੁ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਈ ॥ ਦੇਖਤ ਨੈਨ ਚਲਿਓ ਜਗੁ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕੁ ਲਖੁ ਪੂਤੁ ਸਵਾ ਲਖੁ ਨਾਤੀ ॥ ਤਿਹ ਰਾਵਨ ਘਰਿ ਦੀਆ ਨ ਬਾਤੀ ॥੨॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਜਾ ਕੇ ਤਪਤ ਰਸੋਈ ॥ ਬੈਸੰਤਰੁ ਜਾ ਕੇ ਕਪਰੇ ਧੋਈ ॥੩॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਬਸਾਈ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਰਹੈ ਨ ਕਤਹੂੰ ਜਾਈ ॥੪॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੫॥੮॥੨੧॥ ਆਸਾ ॥ ਪਹਿਲਾ ਪੂਤੁ ਪਿਛੈਰੀ ਮਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਲਾਗੋ ਚੇਲੇ ਕੀ ਪਾਈ ॥੧॥ ਏਕੁ ਅਚੰਭਉ ਸੁਨਹੁ ਤੁਮ ਭਾਈ ॥ ਦੇਖਤ ਸਿੰਘੁ ਚਰਾਵਤ ਗਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲ ਕੀ ਮਛੁਲੀ ਤਰਵਰਿ ਬਿਆਈ ॥ ਦੇਖਤ ਕੁਤਰਾ ਲੈ ਗਈ ਬਿਲਾਈ ॥੨॥ ਤਲੈ ਰੇ ਬੈਸਾ ਊਪਰਿ ਸੂਲਾ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਪੇਡਿ ਲਗੇ ਫਲ ਫੂਲਾ ॥੩॥ ਘੋਰੈ ਚਰਿ ਭੈਸ ਚਰਾਵਨ ਜਾਈ ॥ ਬਾਹਰਿ ਬੈਲੁ ਗੋਨਿ ਘਰਿ ਆਈ ॥੪॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਜੁ ਇਸ ਪਦ ਬੂਝੈ ॥ ਰਾਮ ਰਮਤ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ॥੫॥੯॥੨੨॥ ਬਿੰਦੁ ਤੇ ਜਿਨਿ ਪਿੰਡੁ ਕੀਆ ਅਗਨਿ ਕੁੰਡ ਰਹਾਇਆ ॥ ਦਸ ਮਾਸ ਮਾਤਾ ਉਦਰਿ ਰਾਖਿਆ ਬਹੁਰਿ ਲਾਗੀ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਾਹੇ ਕਉ ਲੋਭਿ ਲਾਗੇ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਖੋਇਆ ॥ ਪੂਰਬ ਜਨਮਿ ਕਰਮ ਭੂਮਿ ਬੀਜੁ ਨਾਹੀ ਬੋਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਰਿਕ ਤੇ ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਹੋਨਾ ਸੋ ਹੋਇਆ ॥ ਜਾ ਜਮੁ ਆਇ ਝੋਟ ਪਕਰੈ ਤਬਹਿ ਕਾਹੇ ਰੋਇਆ ॥੨॥ ਜੀਵਨੈ ਕੀ ਆਸ ਕਰਹਿ ਜਮੁ ਨਿਹਾਰੈ ਸਾਸਾ ॥ ਬਾਜੀਗਰੀ ਸੰਸਾਰੁ ਕਬੀਰਾ ਚੇਤਿ ਢਾਲਿ ਪਾਸਾ ॥੩॥੧॥੨੩॥ ਆਸਾ ॥ ਤਨੁ ਰੈਨੀ ਮਨੁ ਪੁਨ ਰਪਿ ਕਰਿ ਹਉ ਪਾਚਉ ਤਤ ਬਰਾਤੀ ॥ ਰਾਮ ਰਾਇ ਸਿਉ ਭਾਵਰਿ ਲੈਹਉ ਆਤਮ ਤਿਹ ਰੰਗਿ

ਬਾਈਸ ਚਉਪਦੇ ਤਥਾ ਪੰਚਪਦੇ ॥ ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ਤਿਪਦੇ ੮ ਦੁਤੁਕੇ ੭ ॥ ਇਕਤੁਕਾ ੧ ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ॥੧॥ ਗਾਉ ਗਾਉ ਰੀ ਦੁਲਹਨੀ ਮੰਗਲਚਾਰਾ॥ ਮੇਰੈ ਗ੍ਰਿਹ ਆਏ
ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਭਤਾਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਮਹਿ ਬੇਦੀ ਰਚਿ ਲੇ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿ
ਆਨ ਉਚਾਰਾ॥ ਰਾਮ ਰਾਇ ਸੋ ਦੂਲਹੁ ਪਾਇਓ ਅਸ ਬਡ ਭਾਗ ਹਮਾਰਾ॥
੨॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਕਉਤਕ ਆਏ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਉਜਾਨਾਂ॥ ਕਹਿ ਕਬੀ
ਰ ਮੋਹਿ ਬਿਆਹਿ ਚਲੇ ਹੈ ਪੁਰਖ ਏਕ ਭਗਵਾਨਾ॥ ੩॥੨॥੨੪॥ ਆ
ਸਾ॥ ਸਾਸੁ ਕੀ ਦੁਖੀ ਸਸੁਰ ਕੀ ਪਿਆਰੀ ਜੇਠ ਕੇ ਨਾਮਿ ਡਰਉ ਰੇ॥ ਸਖੀ ਸਹੇ
ਲੀ ਨਨਦ ਗਹੇਲੀ ਦੇਵਰ ਕੈ ਬਿਰਹਿ ਜਰਉ ਰੇ॥੧॥ ਮੇਰੀ ਮਤਿ ਬਉਰੀ ਮੈ
ਰਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਓ॥ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਰਹਨਿ ਰਹਉ ਰੇ॥ ਸੇਜੈ ਰਮਤੁ ਨੈਨ ਨਹੀ ਪੇਖ
ਉ ਇਹੁ ਦੁਖੁ ਕਾ ਸਉ ਕਹਉ ਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਾਪੁ ਸਾਵਕਾ ਕਰੈ ਲਰਾਈ ਮਾਇ
ਆ ਸਦ ਮਤਵਾਰੀ॥ ਬਡੇ ਭਾਈ ਕੇ ਜਬ ਸੰਗਿ ਹੋਤੀ ਤਬ ਹਉ ਨਾਹ ਪਿਆ
ਰੀ॥੨॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਪੰਚ ਕੋ ਝਗਰਾ ਝਗਰਤ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ॥ ਝੂਠੀ
ਮਾਇਆ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਾਧਿਆ ਮੈ ਰਾਮ ਰਮਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ੩॥੩॥੨੫॥
ਆਸਾ॥ ਹਮ ਘਰਿ ਸੂਤੁ ਤਨਹਿ ਨਿਤ ਤਾਨਾ ਕੰਠਿ ਜਨੇਊ ਤੁਮਾਰੇ॥ ਤੁ
ਮ ਤਉ ਬੇਦ ਪੜਹੁ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦੁ ਰਿਦੈ ਹਮਾਰੈ॥੧॥ ਮੇਰੀ ਜਿਹਬਾ ਬਿਸ
ਨੁ ਨੈਨ ਨਾਰਾਇਨ ਹਿਰਦੈ ਬਸਹਿ ਗੋਬਿੰਦਾ॥ ਜਮ ਦੁਆਰਿ ਜਬ ਪੂਛਸਿ ਬਵ
ਰੇ ਤਬ ਕਿਆ ਕਹਸਿ ਮੁਕੰਦਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਮ ਗੋਰੂ ਤੁਮ ਗੁਆਰ ਗੁਸਾਈ ਜਨ
ਮ ਜਨਮ ਰਖਵਾਰੇ॥ ਕਬਹੂੰ ਨ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ਚਰਾਇਹੁ ਕੈਸੇ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ॥
੨॥ ਤੂੰ ਬਾਮਨੁ ਮੈ ਕਾਸੀਕ ਜੁਲਾਹਾ ਬੂਝਹੁ ਮੋਰ ਗਿਆਨਾ॥ ਤੁਮ ਤਉ ਜਾਚੇ ਭੂ
ਪਤਿ ਰਾਜੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮੋਰ ਧਿਆਨਾ॥ ੩॥੪॥੨੬॥ ਆਸਾ॥ ਜਗਿ ਜੀ
ਵਨੁ ਐਸਾ ਸੁਪਨੇ ਜੈਸਾ ~~ਸੁਪਨੇ ਜੈ~~ ਜੀਵਨੁ ਸੁਪਨ ਸਮਾਨੰ॥ ਸਾਚੁ ਕਰਿ ਹਮ ਗਾ
ਠਿ ਦੀਨੀ ਛੋਡਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੰ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਹਿਤੁ ਕੀਨ੍ਹ॥ ਜਿਨਿ ਗਿਆਨੁ

ਰਤਨੁਹਿਰਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੈਨਨਦੇਖਿਪਤੰਗੁਉਰਝੈਪਸੁਨਦੇਖੈਆਗਿ॥ਕ
ਲਫਾਸਨਮੁਗਧੁਚੇਤੈਕਨਿਕਕਾਮਨਿਲਾਗਿ॥੨॥ਕਰਿਬੀਚਾਰੁਬਿਕਾਰੁਪਰਹਰਿਤ
ਰਣਤਾਰਣਸੋਇ॥ਕਹਿਕਬੀਰਜਗਜੀਵਨੁਐਸਾਦੁਤੀਅਨਾਹੀਕੋਇ॥੩॥੫॥੨੭॥
ਆਸਾ॥ ਜਉਮੈਰੂਪਕੀਏਬਹੁਤੇਰੇਅਬਫੁਨਿਰੂਪੁਨਹੋਈ॥ਤਾਗਾਤੰਤੁਸਾ
ਜੁਅਭੁਖਾਕਰਾਮਨਾਮਿਬਸਿਹੋਈ॥੧॥ਅਬਮੋਹਿਨਾਚਨੋਨਆਵੈ॥ਮੇਰਾਮਨੁਮੰ
ਦਰੀਆਨਬਜਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਮਾਇਆਲੈਜਾਰੀਤ੍ਰਿਸਨਾਗਾਗਰਿ
ਫੂਟੀ॥ਕਾਮਚੋਲਨਾਭਇਆਹੈਪੁਰਾਨਾਗਇਆਭਰਮੁਸਭੁਛੂਟੀ॥੨॥ਸਰਬਭੂ
ਤਏਕੈਕਰਿਜਾਨਿਆਚੂਕੇਬਾਦਬਿਬਾਦਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਮੈਪੂਰਾਪਾਇਆਭਏ
ਰਾਮਪਰਸਾਦਾ॥੩॥੬॥੨੮॥ ਆਸਾ॥ ਰੋਜਾਧਰੈਮਨਾਵੈਅਲਹੁਸੁ
ਆਦਤਿਜੀਅਸੰਘਾਰੈ॥ਆਪਾਦੇਖਿਅਵਰੁਨਹੀਦੇਖੈਕਾਹੇਕਉਝਖਮਾਰੈ॥੧॥
ਕਾਜੀਸਾਹਿਬੁਏਕੁਤੋਹੀਮਹਿਤੇਰਾਸੋਚਿਬਿਚਾਰਿਨਦੇਖੈ॥ਖਬਰਿਨਕਰਹਿਦੀ
ਨਕੇਬਉਰੇਤਾਤੇਜਨਮੁਅਲੇਖੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੁਕਤੇਬਬਖਾਨੈਅਲ
ਹੁਨਾਰਿਪੁਰਖੁਨਹੀਕੋਈ॥ਪਢੇਗੁਣੇਨਾਹੀਕਛੁਬਉਰੇਜਉਦਿਲਮਹਿਖਬ
ਰਿਨਹੋਈ॥੨॥ਅਲਹੁਗੈਬੁਸਗਲਘਟਭੀਤਰਿਹਿਰਦੈਲੇਹੁਬੀਚਾਰੀ॥ਹਿੰ
ਦੂਤੁਰਕਦੁਹੂੰਮਹਿਏਕੈਕਹੈਕਬੀਰਪੁਕਾਰੀ॥੩॥੭॥੨੯॥ ਆਸਾ॥ ਤਿਪ
ਦੇਇਕਤੁਕਾ॥ ਕੀਓਸੀਗਾਰੁਮਿਲਨਕੇਤਾਈ॥ਹਰਿਨਮਿਲੇਜਗਜੀਵਨਗੁ
ਸਾਈ॥੧॥ਹਰਿਮੇਰੋਪਿਰੁਹਉਹਰਿਕੀਬਹੁਰੀਆ॥ਰਾਮਬਡੇਮੈਤਨਕਲਹੁਰੀ
ਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਨਪਿਰਏਕੈਸੰਗਿਬਸੇਰਾ॥ਸੇਜਏਕਪੈਮਿਲਨੁਦੁਹੇਰਾ॥੨॥ਧੰ
ਨਸੁਹਾਗਨਿਜੋਪੀਆਭਾਵੈ॥ਕਹਿਕਬੀਰਫਿਰਿਜਨਮਿਨਆਵੈ॥੩॥੮॥੩੦॥
ਆਸਾਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉਕੇਦੁਪਦੇ॥ ਹੀਰੈਹੀਰਾਬੇਧਿਪਵਨੁਮਨੁਸਹਜੇਰਹਿ
ਆਸਮਾਈ॥ਸਗਲਜੋਤਿਇਨਿਹੀਰੈਬੇਧੀਸਤਿਗੁਰਬਚਨੀਮੈਪਾਈ॥੧॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿਕੀਕਥਾਅਨਾਹਦਬਾਨੀ॥ਹੰਸੁਹੋਇਹੀਰਾਲੇਇਪਛਾਨੀ॥੩॥ਕਹਿ
ਕਬੀਰਹੀਰਾਅਸਦੇਖਿਓ ਜਗਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਗੁਪਤਾਹੀਰਾਪ੍ਰਗਟ
ਭਇਓਜਬਗੁਰਿਗਮਦੀਆਦਿਖਾਈ॥੪॥ ੩੧॥ ਆਸਾ॥ ਪਹਿਲੀ
ਕਰੂਪਿਕੁਜਾਤਿਕੁਲਖਨੀਸਾਹੁਰੈਪੇਈਐਬੁਰੀ॥ਅਬਕੀਸਰੂਪਿਸੁਜਾਨਿ
ਸੁਲਖਨੀਸਹਜੇਉਦਰਿਧਰੀ॥੧॥ਭਲੀਸਰੀਮੁਈਮੇਰੀਪਹਿਲੀਬਰੀ॥ਜੁ
ਗੁਜੁਗੁਜੀਵਉਮੇਰੀਅਬਕੀਧਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹੁਕਬੀਰਜਬਲਹੁਰੀਆਈਬ
ਡੀਕਾਸੁਹਾਗੁਟਰਿਓ॥ਲਹੁਰੀਸੰਗਿਭਈਅਬਮੇਰੈਜੇਠੀਅਉਰੁਧਰਿਓ॥੨॥
੩੨॥ ਆਸਾ॥ ਮੇਰੀਬਹੁਰੀਆਕੋਧਨੀਆਨਾਉ॥ਲੇਰਾਖਿਓਰਾਮਜਨੀ
ਆਨਾਉ॥੧॥ਇਨਮੁੰਡੀਅਨਮੇਰਾਘਰੁਧੁੰਧਰਾਵਾ॥ਬਿਟਵਹਿਰਾਮਰਮੂਆ
ਲਾਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਮੇਰੀਮਾਈ॥ਇਨਮੁੰਡੀਅਨਮੇਰੀਜਾਤਿਗਵਾ
ਈ॥੨॥੩੩॥ ਆਸਾ॥ ਰਹੁਰਹੁਰੀਬਹੁਰੀਆਘੂੰਘਟੁਜਿਨਿਕਾਢੈ॥
ਅੰਤਕੀਬਾਰਲਹੈਗੀਨਆਢੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘੂੰਘਟੁਕਾਢਿਗਈਤੇਰੀਆਗੈ॥ਉ
ਨਕੀਗੈਲਿਤੋਹਿਜਿਨਿਲਾਗੈ॥੧॥ਘੂੰਘਟਕਾਢੇਕੀਇਹੈਬਡਾਈ॥ਦਿਨ
ਦਸਪਾਂਚਬਹੂਭਲੇਆਈ॥੨॥ਘੂੰਘਟੁਤੇਰੋਤਉਪਰਿਸਾਚੈ॥ਹਰਿਗੁਨਗਾਇਕੂਦ
ਹਿਅਰੁਨਾਚੈ॥੩॥ਕਹਤਕਬੀਰਬਹੂਤਬਜੀਤੈ॥ਹਰਿਗੁਨਗਾਵਤਜਨਮੁਬਿਤੀ
ਤੈ॥੪॥੧॥੩੪॥ ਆਸਾ॥ ਕਰਵਤੁਭਲਾਨਕਰਵਟਤੇਰੀ॥ਲਾਗੁਗਲੇਸੁ
ਨਿਬਿਨਤੀਮੇਰੀ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਮੁਖੁਫੇਰਿਪਿਆਰੇ॥ਕਰਵਟੁਦੇਮੋਕਉਕਾਹੇਕ
ਉਮਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਉਤਨੁਚੀਰਹਿਅੰਗੁਨਮੋਰਉ॥ਪਿੰਡੁਪਰੈਤਉਪ੍ਰੀਤਿਨਤੋ
ਰਉ॥੨॥ਹਮਤੁਮਬੀਚੁਭਇਓਨਹੀਕੋਈ॥ਤੁਮਹਿਸੁਕੰਤਨਾਰਿਹਮਸੋਈ॥੩॥ਕਹਤੁ
ਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਰੇਲੋਈ॥ਅਬਤੁਮਰੀਪਰਤੀਤਿਨਹੋਈ॥੪॥੨॥੩੫॥ ਆਸਾ
ਕੋਰੀਕੋਕਾਹੂਮਰਮੁਨਜਾਨਾਂ॥ਸਭੁਜਗੁਆਨਿਤਨਾਇਓਤਾਨਾਂ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਤੁਮ

ਸੁਨਿਓਇਬੇਦਪੁਰਾਨਾਂ॥ਤਬਹਮਇਤਨਕੁਪਸਰਿਓਤਾਨਾਂ॥੧॥ਧਰਨਿਅਕਾਸਕੀ
ਕਰਗਹਬਨਾਈ॥ਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੁਇਸਾਥਚਲਾਈ॥੨॥ [illegible]
[illegible] ਈ॥੨॥ਪਾਈਜੋਰਿਬਾਤਇਕਕੀਨੀਤਹਤਾਂਤੀਮਨੁਮਾਂ
ਨਾਂ॥ਜੋਲਾਹੇਘਰੁਅਪਨਾਚੀਨਾ॥ਘਟਹੀਰਾਮੁਪਛਾਨਾਂ॥੩॥ਕਹਤੁਕਬੀਰੁਕਾਰਗਹ
ਤੋਰੀ॥ਸੂਤੈਸੂਤੁਮਿਲਾਏਕੋਰੀ॥੪॥੩॥੩੬॥ ਆਸਾ॥ ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਜੇਤੀਰ
ਥਿਨਾਵੈਤਿਸੁਬੈਕੁੰਠਿਨਜਾਨਾਂ॥ਲੋਕਪਤੀਣੈਕਛੂਨਹੋਵੈਨਾਹੀਰਾਮੁਇਆਨਾ॥੧॥
ਪੂਜਹੁਰਾਮੁਏਕੋਹੀਦੇਵਾ॥ਸਾਚਾਨਾਵਣੁਗੁਰਕੀਸੇਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਲਕੈਮ
ਜਨਿਜੇਗਤਿਹੋਵੈਨਿਤਨਿਤਮੇਂਡੁਕਨਾਵਹਿ॥ਜੈਸੇਮੇਂਡਕਤੈਸੇਓਇਨਰਫਿਰਿਫਿ
ਰਿਜੋਨੀਆਵਹਿ॥੨॥ਮਨਹੁਕਠੋਰੁਮਰੈਬਾਂਨਾਰਸਿਨਰਕੁਨਬਾਂਚਿਆਜਾਈ॥ਹਰਿ
ਕਾਸੰਤੁਮਰੈਹਾੜੰਬੈਸਗਲੀਸੈਨਤਰਾਈ॥੩॥ਦਿਨਸੁਨਰੈਨਿਬੇਦੁਨਹੀਸਾਸਤ੍ਰ
ਤਹਾਬਸੈਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਨਰਤਿਸਹਿਧਿਆਵਹੁਬਾਵਰਿਆਸੰਸਾਰਾ॥੪॥
॥੩੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਆਸਾਬਾਣੀਸ੍ਰੀਨਾਮਦੇਉਜੀਉ ॥
ਏਕਅਨੇਕਬਿਆਪਕਪੂਰਕਜਤਦੇਖਉਤਤਸੋਈ॥ਮਾਇਆਚਿਤ੍ਰਬਚਿਤ੍ਰਬਿ
ਮੋਹਿਤਬਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਈ॥੧॥ਸਭੁਗੋਬਿੰਦੁਹੈਸਭੁਗੋਬਿੰਦੁਹੈਗੋਬਿੰਦਬਿਨੁਨ
ਹੀਕੋਈ॥ਸੂਤੁਏਕੁਮਣਿਸਤਸਹੰਸਜੈਸੇਓਤਿਪੋਤਿਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਲ
ਤਰੰਗਅਰੁਫੇਨਬੁਦਬੁਦਾਜਲਤੇਭਿੰਨਨਹੋਈ॥ਇਹੁਪਰਪੰਚੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਲੀ
ਲਾਬਿਚਰਤਆਨਨਹੋਈ॥੨॥ਮਿਥਿਆਭਰਮੁਅਰੁਸੁਪਨਮਨੋਰਥੁਸਤਿਪਦਾਰ
ਥੁਜਾਨਿਆ॥ਸੁਕ੍ਰਿਤਮਨਸਾਗੁਰਉਪਦੇਸੀਜਾਗਤਹੀਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੩॥ਕਹਤ
ਨਾਮਦੇਉਹਰਿਕੀਰਚਨਾਦੇਖਹੁਰਿਦੈਬੀਚਾਰੀ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤ

ਰਿਕੇਵਲਏਕੁਮੁਰਾਰੀ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ॥ ਆਨੀਲੇਕੁੰਭੁਭਰਾਈਲੇ
ਊਦਕੁਠਾਕੁਰਕਉਇਸਨਾਨੁਕਰਉ॥ਬਇਆਲੀਸਲਖਜੀਜਲਮਹਿਹੋਤੇਬੀ
ਠਲੁਭੈਲਾਕਾਇਕਰਉ॥੧॥ਜਤ੍ਰਜਾਉਤਤਬੀਠਲੁਭੈਲਾ॥ਮਹਾਅਨੰਦ
ਕਰੇਸਦਕੇਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਨੀਲੇਫੂਲਪਰੋਈਲੇਮਾਲਾਠਾਕੁਰਕੀਹਉਪੂਜਕ
ਰਉ॥ਪਹਿਲੇਬਾਸੁਲਈਹੈਭਵਰਹਬੀਠਲੁਭੈਲਾਕਾਇਕਰਉ॥੨॥ਆਨੀ
ਲੇਦੂਧੁਰੀਧਾਈਲੇਖੀਰੰਠਾਕੁਰਕਉਨੈਵੇਦੁਕਰਉ॥ਪਹਿਲੇਦੂਧੁਬਿਟਾਰਿਓਬ
ਛਰੈਬੀਠਲੁਭੈਲਾਕਾਇਕਰਉ॥੩॥ਈਭੈਬੀਠਲੁਊਭੈਬੀਠਲੁਬੀਠਲਬਿ
ਨੁਸੰਸਾਰੁਨਹੀ॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਨਾਮਾਪ੍ਰਣਵੈਪੂਰਿਰਹਿਓਤੂੰਸਰਬਮਹੀ॥੪॥੨॥
ਆਸਾ॥ ਮਨੁਮੇਰੋਗਜੁਜਿਹਬਾਮੇਰੀਕਾਤੀ॥ਮਪਿਮਪਿਕਾਟਉਜਮਕੀ
ਫਾਸੀ॥੧॥ਕਹਾਕਰਉਜਾਤੀਕਹਕਰਉਪਾਤੀ॥ਰਾਮਕੋਨਾਮੁਜਪਉਦਿਨੁਰਾਤੀ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਂਗਨਿਰਾਂਗਉਸੀਵਨਿਸੀਵਉ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਘਰੀਅਨਜੀਵਉ॥੨॥
ਭਗਤਿਕਰਉਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਵਉ॥ਆਠਪਹਰਅਪਨਾਖਸਮੁਧਿਆਵਉ॥੩॥
ਸੁਇਨੇਕੀਸੂਈਰੁਪੇਕਾਧਾਗਾ॥ਨਾਮੇਕਾਚਿਤੁਹਰਿਸਿਉਲਾਗਾ॥੪॥੩॥
ਆਸਾ॥ ਸਾਪੁਕੁੰਚਛੋਡੈਬਿਖੁਨਹੀਛਾਡੈ॥ਉਦਕਮਾਹਿਜੈਸੇਬਗੁਧਿਆ
ਨੁਮਾਂਡੈ॥੧॥ਕਾਹੇਕਉਕੀਜੈਧਿਆਨੁਜਪੰਨਾ॥ਜਬਤੇਸੁਧੁਨਾਹੀਮਨੁਅਪਨਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸਿੰਘਚਭੋਜਨੁਜੋਨਰੁਜਾਨੈ॥ਐਸੇਹੀਠਗਦੇਉਬਖਾਨੈ॥੨॥ਨਾਮੇਕੇ
ਸੁਆਮੀਲਾਹਿਲੇਝਗਰਾ॥ਰਾਮਰਸਾਇਨਪੀਉਰੇਦਗਰਾ॥੩॥੪॥ ਆ
ਸਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਿਚੀਨਸੀ॥ਆਸਾਤੇਨਭਾਵਸੀ॥ਰਾਮਾਭਗਤਹਚੇਤੀਅਲੇਅ
ਚਿੰਤਮਨੁਰਾਖਸੀ॥੧॥ਕੈਸੇਮਨਤਰਹਿਗਾਰੇਸੰਸਾਰੁਸਾਗਰੁਬਿਖੈਕੋਬਨਾ॥ਝੂਠੀਮਾਇ
ਆਦੇਖਿਕੈਭੂਲਾਰੇਮਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਛੀਪੇਕੇਘਰਿਜਨਮੁਦੈਲਾਗੁਰਉਪਦੇਸ
ਭੈਲਾ॥ਸੰਤਹਕੈਪਰਸਾਦਿਨਾਮਾਹਰਿਭੇਟੁਲਾ॥੨॥੫॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਸਾ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਮੀਨ ਭ੍ਰਿੰਗ ਪਤੰਗ
ਕੁੰਚਰ ਏਕ ਦੋਖ ਬਿਨਾਸ ॥ ਪੰਚ ਦੋਖ ਅਸਾਧ ਜਾ ਮਹਿ ਤਾ ਕੀ ਕੇਤਕ ਆਸ ॥੧॥
ਮਾਧੋ ਅਬਿਦਿਆ ਹਿਤ ਕੀਨ ॥ ਬਿਬੇਕ ਦੀਪ ਮਲੀਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰਿਗਦ
ਜੋਨਿ ਅਚੇਤ ਸੰਭਵ ਪੁੰਨ ਪਾਪ ਅਸੋਚ ॥ ਮਾਨੁਖ ਅਵਤਾਰ ਦੁਲਭ ਤਿਹੀ ਸੰ
ਗਤਿ ਪੋਚ ॥੨॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਜਹਾ ਜਹਾ ਲਗੁ ਕਰਮ ਕੇ ਬਸਿ ਜਾਇ ॥ ਕਾਲ ਫਾਸ
ਅਬਧ ਲਾਗੇ ਕਛੁ ਨ ਚਲੈ ਉਪਾਇ ॥੩॥ ਰਵਿਦਾਸ ਦਾਸ ਉਦਾਸ ਤਜੁ
ਭ੍ਰਮੁ ਤਪਨ ਤਪੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ॥ ਭਗਤ ਜਨ ਭੈ ਹਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਕਰਹੁ ਨਿਦਾਨ ॥੪
॥੧॥ ਆਸਾ ॥ ਸੰਤ ਤੁਝੀ ਤਨੁ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨ ਜਾਨੈ
ਸੰਤ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ॥੧॥ ਸੰਤ ਚੀ ਸੰਗਤਿ ਸੰਤ ਕਥਾ ਰਸੁ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰੇਮ ਮਾਝੈ ਦੀਜੈ ਦੇਵਾ
ਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਆਚਰਣ ਸੰਤ ਚੋ ਮਾਰਗੁ ਸੰਤ ਚ ਓਲ੍ਹਗ ਓਲ੍ਹਗਣੀ
॥੨॥ ਅਉਰ ਇਕ ਮਾਗਉ ਭਗਤਿ ਚਿੰਤਾਮਣਿ ॥ ਜਣੀ ਲਖਾਵਹੁ ਅਸੰਤ ਪਾਪੀ
ਸਣਿ ॥੩॥ ਰਵਿਦਾਸੁ ਭਣੈ ਜੋ ਜਾਣੈ ਸੋ ਜਾਣੁ ॥ ਸੰਤ ਅਨੰਤਹਿ ਅੰਤਰੁ ਨਾਹੀ ॥
੪॥੨॥ ਆਸਾ ॥ ਤੁਮ ਚੰਦਨ ਹਮ ਇਰੰਡ ਬਾਪੁਰੇ ਸੰਗਿ ਤੁਮਾਰੇ ਬਾ
ਸਾ ॥ ਨੀਚ ਰੂਖ ਤੇ ਊਚ ਭਏ ਹੈ ਗੰਧ ਸੁਗੰਧ ਨਿਵਾਸਾ ॥੧॥ ਮਾਧਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਰ
ਨਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਹਮ ਅਉਗਨ ਤੁਮ ਉਪਕਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਮਖਤੂਲ ਸੁਪੇ
ਦ ਸਪੀਅਲ ਹਮ ਬਪੁਰੇ ਜਸ ਕੀਰਾ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਮਾਧ
ਉ ਜੈਸੇ ਮਧੁਪ ਮਖੀਰਾ ॥੨॥ ਜਾਤੀ ਓਛਾ ਪਾਤੀ ਓਛਾ ਓਛਾ ਜਨਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥
ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਚਮਾਰਾ ॥੩॥੩॥ ਆਸਾ
॥ ਕਹਾ ਭਇਓ ਜਉ ਤਨੁ ਭਇਓ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ॥ ਪ੍ਰੇਮੁ ਜਾਇ ਤਉ ਡਰਪੈ ਤੇਰੋ ਜਨੁ
॥੧॥ ਤੁਝਹਿ ਚਰਨ ਅਰਬਿੰਦ ਭਵਨ ਮਨੁ ॥ ਪਾਨ ਕਰਤ ਪਾਇਓ ਪਾਇਓ ਰਾ
ਮਈਆ ਧਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਪਤਿ ਬਿਪਤਿ ਪਟਲ ਮਾਇਆ ਧਨੁ ॥ ਤਾ ਮਹਿ

ਮਗਨ ਹੋਤ ਨ ਤੇਰੋ ਜਨਾ ॥੨॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਜੇਵਰੀ ਬਾਧਿਓ ਤੇਰੋ ਜਨਾ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿ
ਦਾਸ ਛੂਟਿਬੋ ਕਵਨ ਗੁਨਾ ॥੩॥੪॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਹਰੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਜਨ ਗਏ ਨਿਸਤਰਿ ਤਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕਬੀਰ ਉ
ਜਾਗਰ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਾਟੇ ਕਾਗਰ ॥੧॥ ਨਿਮਤ ਨਾਮਦੇਉ ਦੂਧੁ ਪੀਆ
ਇਆ ॥ ਤਉ ਜਗ ਜਨਮ ਸੰਕਟ ਨਹੀ ਆਇਆ ॥੨॥ ਜਨ ਰਵਿਦਾਸ ਰਾਮ
ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਇਉ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਰਕ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ॥੩॥੫॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ॥
ਮਾਟੀ ਕੋ ਪੁਤਰਾ ਕੈਸੇ ਨਚਤੁ ਹੈ ॥ ਦੇਖੈ ਦੇਖੈ ਸੁਨੈ ਬੋਲੈ ਦਉਰਿਓ ਫਿਰਤੁ ਹੈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਕਛੁ ਪਾਵੈ ਤਬ ਗਰਬੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ॥ ਮਾਇਆ ਗਈ ਤਬ ਰੋਵਨੁ
ਲਗਤੁ ਹੈ ॥੧॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਰਸ ਕਸਹਿ ਲੁਭਾਨਾ ॥ ਬਿਨਸਿ ਗਇਆ ਜਾਇ
ਕਹੂੰ ਸਮਾਨਾ ॥੨॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਬਾਜੀ ਜਗੁ ਭਾਈ ॥ ਬਾਜੀਗਰ ਸਿਉ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥੩॥੬॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਧੰਨੇ ਜੀ ਕੀ ॥ ਭ੍ਰਮਤ ਫਿਰਤ ਬਹੁ ਜਨਮ ਬਿਲਾਨੇ ਤਨੁ
ਮਨੁ ਧਨੁ ਨਹੀ ਧੀਰੇ ॥ ਲਾਲਚ ਬਿਖੁ ਕਾਮ ਲੁਬਧ ਰਾਤਾ ਮਨਿ ਬਿਸਰੇ ਪ੍ਰਭ ਹੀ
ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਖੁ ਫਲ ਮੀਠ ਲਗੇ ਮਨ ਬਉਰੇ ਚਾਰ ਬਿਚਾਰ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥
ਗੁਨ ਤੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਢੀ ਅਨ ਭਾਂਤੀ ਜਨਮ ਮਰਨ ਫਿਰਿ ਤਾਨਿਆ ॥੧॥ ਜੁਗਤਿ ਜਾ
ਨਿ ਨਹੀ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੀ ਜਲਤ ਜਾਲ ਜਮ ਫੰਧ ਪਰੇ ॥ ਬਿਖੁ ਫਲ ਸੰਚਿ ਭਰੇ ਮ
ਨ ਐਸੇ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਮਨ ਬਿਸਰੇ ॥੨॥ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਵੇਸੁ ਗੁਰਹਿ ਧਨੁ ਦੀ
ਆ ਧਿਆਨੁ ਮਾਨੁ ਮਨ ਏਕ ਮਏ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਮਾਨੀ ਸੁਖੁ ਜਾਨਿਆ ਤ੍ਰਿਪ
ਤਿ ਅਘਾਨੇ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ॥੩॥ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ਸਮਾਨੀ ਜਾ ਕੈ ਅਛਲੀ ਪ੍ਰਭੁ
ਪਹਿਚਾਨਿਆ ॥ ਧੰਨੈ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਧਰਣੀਧਰੁ ਮਿਲਿ ਜਨ ਸੰਤ ਸਮਾਨਿਆ ॥੪॥
੧॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਃ ੫ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਸੰਗਿ ਨਾਮਦੇਉ ਮਨੁ ਲੀ

ਣਾ॥ਆਢਦਾਮਕੋਛੀਪਰੋਹੋਇਓਲਾਖੀਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੁਨਨਾਤਨਨਾਤਿ
ਆਗਿਕੈਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨਕਬੀਰਾ॥ਨੀਚਕੁਲਾਜੋਲਾਹਰਾਭਇਓਗੁਨੀਯਗਹੀ
ਰਾ॥੧॥ਰਵਿਦਾਸਢੁਵੰਤਾਢੋਰਨੀਤਤਿਨਿਤਿਆਗੀਮਾਇਆ॥ਪਰਗਟੁਹੋ
ਆਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥੨॥ਸੈਨੁਨਾਈਬੁਤਕਾਰੀਆਓਹੁਘਰਿਘ
ਰਿਸੁਨਿਆ॥ਹਿਰਦੈਵਸਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਭਗਤਾਮਹਿਗਨਿਆ॥੩॥ਇਹਬਿ
ਧਿਸੁਨਿਕੈਜਾਟਰੋਉਠਿਭਗਤੀਲਾਗਾ॥ਮਿਲੇਪ੍ਰਤਖਿਗੁਸਾਈਆਧੰਨਾਵ
ਡਭਾਗਾ॥੪॥੨॥ ਆਸਾ॥ ਧੰਨੇਜੀਉਕੀ॥ ਰੇਚਿਤਚੇਤਸਿਕੀਨਦ
ਇਆਲਦਮੋਦਰਬਿਬਹਿਨਜਾਨਸਿਕੋਈ॥ਜੇਧਾਵਹਿਬ੍ਰਹਮੰਡਖੰਡਕਉਕ
ਰਤਾਕਰੈਸੁਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਨੀਕੇਰੇਉਦਰਉਦਕਮਹਿਪਿੰਡਕੀਆਦਸਦੁ
ਆਰਾ॥ਦੇਇਅਹਾਰੁਅਗਨਿਮਹਿਰਾਖੈਐਸਾਖਸਮੁਹਮਾਰਾ॥੧॥ਕੁੰਮੀਜਲਮ
ਾਹਿਤਨਤਿਸੁਬਾਹਰਿਪੰਖਖੀਰੁਤਿਨਨਾਹੀ॥ਪੂਰਨਪਰਮਾਨੰਦਮਨੋਹਰਸਮ
ਝਿਦੇਖੁਮਨਮਾਹੀ॥੨॥ਪਾਖਣਿਕੀਟੁਗੁਪਤੁਹੋਇਰਹਤਾਤਾਚੋਮਾਰਗੁਨਾਹੀ॥
ਕਹੈਧੰਨਾਪੂਰਨਤਾਹੂਕੋਮਤਰੇਜੀਅਡਰਾਂਹੀ॥੩॥੩॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਆਸਾ ਸੇਖਫਰੀਦਜੀਉਕੀ॥ ਬਾਣੀ॥ ਦਿਲਹੁ ਮੁਹਬਤਿਜਿੰਨ੍ਹਸੇ
ਈਸਚਿਆ॥ਜਿਨਮਨਿਹੋਰੁਮੁਖਿਹੋਰੁਸਿਕਾਂਢੇਕਚਿਆ॥੧॥ਰਤੇਇਸਕਖੁਦ
ਾਇਰੰਗਿਦੀਦਾਰਕੇ॥ਵਿਸਰਿਆਜਿਨਨਾਮੁਤੇਭੁਇਭਾਰੁਥੀਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆ
ਪਿਲੀਏਲੜਿਲਾਇਦਰਿਦਰਵੇਸਸੇ॥ਤਿਨਧੰਨੁਜਣੇਦੀਮਾਉਆਏਸ
ਫਲਸੇ॥੨॥ਪਰਵਦਗਾਰਅਪਾਰ ਅਗਮਬੇਅੰਤਤੂ॥ਜਿਨਾਪਛਾਤਾਸ
ਚੁਚੁੰਮਾਪੈਰਮੂੰ॥੩॥ਤੇਰੀਪਨਹਖੁਦਾਇਤੂਬਖਸੰਦਗੀ॥ਸੇਖਫਰੀਦੈ
ਖੈਰੁਦੀਜੈਬੰਦਗੀ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ॥ ਬੋਲੈਸੇਖਫਰੀਦੁਪਿ
ਆਰੇਅਲਹਲਗੇ॥ਇਹੁਤਨੁਹੋਸੀਖਾਕੁਨਿਮਾਣੀਗੋਰਘਰੇ॥ਅਜੁਮਿ

ਆਵਾ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਟਾਕਿਮ ਕੂੰਜੜੀਆ ਮਨਹੁ ਮਚਿੰਦੜੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜੋ ਜਾਣਾ ਮਰਿ ਜਾਈਐ ਘੁਮਿ ਨ ਆਈਐ ॥ ਝੂਠੀ ਦੁਨੀਆ ਲਗਿ ਨ ਆਪੁ ਵਞਾਈਐ ॥੨॥ ਬੋਲੀਐ ਸਚੁ ਧਰਮੁ ਝੂਠੁ ਨ ਬੋਲੀਐ ॥ ਜੋ ਗੁਰੁ ਦਸੈ ਵਾਟ ਮੁਰੀਦਾ ਜੋਲੀਐ ॥੩॥ ਛੈਲ ਲੰਘੰਦੇ ਪਾਰਿ ਗੋਰੀ ਮਨੁ ਧੀਰਿਆ ॥ ਕੰਚਨ ਵੰਨੇ ਪਾਸੇ ਕਲਵਤਿ ਚੀਰਿਆ ॥੪॥ ਸੇਖ ਹੈਯਾਤੀ ਜਗਿ ਨ ਕੋਈ ਥਿਰੁ ਰਹਿਆ ॥ ਜਿਸੁ ਆਸਣਿ ਹਮ ਬੈਠੇ ਕੇਤੇ ਬੈਸਿ ਗਇਆ ॥੫॥ ਕਤਿਕ ਕੂੰਜਾਂ ਚੇਤਿ ਡਉ ਸਾਵਣਿ ਬਿਜੁਲੀਆਂ ॥ ਸੀਆਲੇ ਸੋਹੰਦੀਆ ਪਿਰ ਗਲਿ ਬਾਹੜੀਆਂ ॥੬॥ ਚਲੇ ਚਲਣਹਾਰ ਵਿਚਾਰਾ ਲੇਇ ਮਨੋ ॥ ਗੰਢੇਦਿਆਂ ਛਿਅ ਮਾਂਹ ਤੁੜੰਦਿਆ ਹਿਕੁ ਖਿਨੋ ॥੭॥ ਜਿਮੀ ਪੁਛੈ ਅਸਮਾਨ ਫਰੀਦਾ ਖੇਵਟ ਕਿੰਨਿ ਗਏ ॥ ਜਾਲਣ ਗੋਰਾਂ ਨਾਲਿ ਉਲਾਮੇ ਜੀਅ ਸਹੇ ॥੮॥੨॥

॥ਭਗਤਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ॥੩੭॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ਕੇ ॥੫ ॥ਸ੍ਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੇ ॥੬॥ ॥ਧੰਨੇ ਜੀਉ ਕੇ ॥੩॥ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ ਕੇ ॥੨॥ ॥ਤਿਨ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥੫੩॥

੧ਓ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ॥੧॥

ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਕਰੀ ਚਨਣਾਠੀਆ ਜੇ ਮਨੁ ਉਰਸਾ ਹੋਇ ॥ ਕਰਣੀ ਕੁੰਗੂ ਜੇ ਰਲੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਪੂਜਾ ਕੀਚੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪੂਜ ਨ

ਇਆ॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਹਰਿਦੇਵਪਖਾਲੀਅਹਿਜੇਮਨੁਧੋਵੈਕੋਇ॥ਜੂਠਿਲਹੈ
ਜੀਉਮਾਂਜੀਐਮੋਖਪਇਆਣਾਹੋਇ॥੨॥ਪਸੂਮਿਲਹਿਚੰਗਿਆਈ
ਆਖੜੁਖਾਵਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੇਹਿ॥ਨਾਮਵਿਹੂਣੇਆਦਮੀਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁ
ਕਰਮਕਰੇਹਿ॥੩॥ਨੇੜਾਹੈਦੂਰਿਨਜਾਣਿਅਹੁਨਿਤਸਾਰੇਸੰਮ੍ਹਾਲੇ॥ਜੋ
ਦੇਵੈਸੋਖਾਵਣਾਕਹੁਨਾਨਕਸਾਚਾਹੇ॥੪॥੧॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੧

ਨਾਭਿਕਵਲਤੇਬ੍ਰਹਮਾਉਪਜੇਬੇਦਪੜਹਿਮੁਖਿਕੰਠਿਸ
ਵਾਰਿ॥ਤਾਕੋਅੰਤੁਨਜਾਈਲਖਣਾਆਵਤਜਾਤਰਹੈਗੁਬਾਰਿ॥੧॥ਪ੍ਰੀ
ਤਮਕਿਉਬਿਸਰਹਿਮੇਰੇਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰ॥ਜਾਕੀਭਗਤਿਕਰਹਿਜਨਪੂਰੇ
ਮੁਨਿਜਨਸੇਵਹਿਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਵਿਸਸਿਦੀਪਕਜਾਕੇ
ਤ੍ਰਿਭਵਣਿਏਕਾਜੋਤਿਮੁਰਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਸੁਅਹਿਨਿਸਿਨਿਰਮ
ਲੁਮਨਮੁਖਿਰੈਣਿਅੰਧਾਰਿ॥੨॥ਸਿਧਸਮਾਧਿਕਰਹਿਨਿਤਝਗਰਾਦੁਹੁਲੋ
ਚਨਕਿਆਹੇਰੈ॥ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਸਬਦੁਧੁਨਿਜਾਗੈਸਤਿਗੁਰੁਝਗਰੁਨਿ
ਬੇਰੈ॥੩॥ਸੁਰਿਨਰਨਾਥਬੇਅੰਤਅਜੋਨੀਸਾਚੈਮਹਲਿਅਪਾਰਾ॥ਨਾਨਕ
ਸਹਜਿਮਿਲੇਜਗਜੀਵਨਨਦਰਿਕਰਹੁਨਿਸਤਾਰਾ॥੪॥੨॥

ਰਾਗੁਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਧ੍ਰਿਗੁਇਵੇਹਾਜੀਵਣਾਜਿਤੁਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਨਪਾਇਆ॥ਜਿਤੁਕੰ
ਮਿਹਰਿਵੀਸਰੈਦੂਜੈਲਗੈਜਾਇਆ॥੧॥ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਐਮਨਾਜਿ
ਤੁਸੇਵਿਐਗੋਵਿੰਦਪ੍ਰੀਤਿਊਪਜੈਅਵਰਵਿਸਰਿਸਭਜਾਇਆ॥ਹਰਿਸੇ
ਤੀਚਿਤੁਗਹਿਰਹੈਜਰਾਕਾਭਉਨਹੋਵਈਜੀਵਨਪਦਵੀਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰੀਤਿਸਿਉਇਕੁਸਹਜੁਉਪਜਿਆਵੇਖੁਜੈਸੀਭਗਤਿਬਨੀ॥
ਆਪਸੇਤੀਆਪੁਖਾਇਆਤਾਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਈ

॥੨॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਪਾਈਐ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਕੂੜੈ ਕੀ
ਪਾਲਿ ਵਿਚਹੁ ਨਿਕਲੈ ਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਐਸੇ ਸਤਿਗੁਰ
ਕੀ ਕਿਆ ਓਹੁ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜੀਉ ਧਰੇਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾ
ਣਾ ਚਿਤਿ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇਇ ॥੪॥੩॥ ਗੂਜਰੀ
ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਤੁਮ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਦੂਜੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਨ
ਕੋਇ ਜੀ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਮਨਹੁ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ਦੂਜੀ ਸੇਵਾ ਜਨ
ਮੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰੀਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਕਥਾ
ਕਹਾਨੀ ਜੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਏਹਾ ਸੇਵ ਬਨੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਾਸਤ੍ਰ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਬੰਧਪੁ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਭਾਈ ॥ ਹ
ਰਿ ਕੀ ਮੈ ਭੁਖ ਲਾਗੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਾਕੁ ਅੰਤਿ ਹੋਇ
ਸਖਾਈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹੋਰ ਰਾਸਿ ਕੂੜੀ ਹੈ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹ
ਰਿ ਮੇਰਾ ਧਨੁ ਮੇਰੈ ਸਾਥਿ ਚਾਲੈ ਜਹਾ ਹਉ ਜਾਉ ਤਹ ਜਾਈ ॥੩॥ ਸੋ ਝੂਠਾ ਜੋ ਝੂ
ਠੇ ਲਾਗੈ ਝੂਠੇ ਕਰਮ ਕਮਾਈ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਣਾ ਹੋਆ ਕਹਣਾ ਕ
ਛੂ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੨॥੪॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੁ
ਗ ਮਾਹਿ ਨਾਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋ
ਵਈ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਵਿਉਪਾਇ ॥੧॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ
ਜਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾਂ ਭਉ ਪਾਏ ਆਪਣਾ ਬੈਰਾਗੁ ਉਪਜੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਬੈਰਾਗੈ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ
ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਸੇਇ ਮੁਕਤ ਜਿ ਮਨੁ ਜਿਣਹਿ ਫਿਰਿ ਧਾਤੁ ਨ ਲਾਗੈ
ਆਇ ॥ ਦਸਵੈ ਦੁਆਰਿ ਰਹਤ ਕਰੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਗੁ
ਰ ਤੇ ਗੁਰੁ ਹੋਇਆ ਵੇਖਹੁ ਤਿਸ ਕੀ ਰਜਾਇ ॥ ਇਹੁ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਜੋਤੀ ਜੋ

ਤਿਸੁ ਆਇਆ ॥੪॥੩॥੫॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਕਹਿਐ ਰਾਮੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਰਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ
ਤਾ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਅੰਤਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਜਿਸੁ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸੁ
ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਿਰਦੈ ਜਿ
ਨ ਕੈ ਕਪਟੁ ਵਸੈ ਬਾਹਰਹੁ ਸੰਤ ਕਹਾਹਿ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮੂਲਿ ਨ ਚੁਕਈ ਅੰਤਿ
ਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥੨॥ ਅਨੇਕ ਤੀਰਥ ਜੇ ਜਤਨ ਕਰੈ ਤਾ ਅੰਤਰ ਕੀ ਹਉਮੈ ਕ
ਦੇ ਨ ਜਾਇ ॥ + ਜਿਸੁ ਨਰ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਜਾਇ ਧਰਮ ਰਾਇ ਤਿਸੁ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥੩॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ
ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਤਾਂ ਹਰਿ ਭੇਟੈ ਸੋਈ ॥੪॥੪॥੬॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਮਤਿ ਨਿਹਚਲ ਜਿਸ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ਗਵਾ
ਏ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੧॥ ਹਰਿ
ਚੇਤਿ ਅਚੇਤ ਮਨਾ ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋ ਫਲੁ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵਹਿ
ਪੀਵਤ ਰਹਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਤਾ ਪਾਰਸੁ ਹੋਵੈ
ਪਾਰਸੁ ਹੋਇ ਤ ਪੂਜ ਕਰਾਏ ॥ ਜੋ ਉਸੁ ਪੂਜੇ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ਦੀਖਿਆ ਦੇਵੈ ਸਾ
ਚੁ ਬੁਝਾਏ ॥੨॥ ਵਿਣੁ ਪਾਰਸੈ ਪੂਜ ਨ ਹੋਵਈ ਵਿਣੁ ਮਨ ਪਰਚੇ ਅਵਰਾ ਸਮਝਾਏ ॥
ਗੁਰੂ ਸਦਾਏ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਕਿਸੁ ਓਹੁ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਦਰੀ
ਕਿਛੂ ਨ ਪਾਈਐ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਅਪਣਾ
ਸਬਦੁ ਵਰਤਾਏ ॥੪॥੫॥੭॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਪੰਚਪਦੇ ॥
ਨਾ ਕਾਸੀ ਮਤਿ ਊਪਜੈ ਨਾ ਕਾਸੀ ਮਤਿ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਮਤਿ ਊ
ਪਜੈ ਤਾ ਇਹ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕਥਾ ਤੂੰ ਸੁਣਿ ਰੇ ਮਨ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ॥ ਇ
ਹ ਮਤਿ ਤੇਰੀ ਥਿਰੁ ਰਹੈ ਤਾਂ ਭਰਮੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇ
ਤੂ ਕਿਲਵਿਖ ਹੋਵਹਿ ਨਾਸੁ ॥ ਪੰਚ ਭੂ ਆਤਮਾ ਵਸਿ ਕਰਹਿ ਤਾ ਤੀਰਥ ਕਰਹਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥

॥੨॥ ਮਨਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੁਗਧੁ ਹੈ ਸੋਝੀ ਕਿਛੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਬੁਝਈ ਅੰ
ਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇ ॥੩॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕਾਸੀ ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਤਿਗੁਰਿ
ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਰਹਹਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਰਹਿ
ਆ ਸਮਾਇ ॥੪॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿਆ ਏਕੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ
ਆਇ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੫॥੬॥੮॥ ਗੂਜਰੀ ਮ
ਹਲਾ ੩ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪੰਡਿਤ ਸੁਣਿ ਸਿਖੁ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ
ਜੇਤਾ ਪੜਹਿ ਪੜਤ ਗੁਣਤ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਤੂੰ ਲਾਗਿ ਰਹੁ ਗੁਰ
ਸਬਦਿ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਚਾਖੁ ਤੂੰ ਤਾਂ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀਐ ਤਾ ਫਿਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿ
ਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ਪਰ ਘਰਿ ਜਾਇ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਜੇ ਕਰੇ ਮਨਮੁਖਿ ਬੂਝ ਨ
ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥੩॥ ਸੁਣਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਤੂੰ ਨ ਬੁਝ
ਈ ਤਾ ਫਿਰਹਿ ਬਾਰੋ ਬਾਰ ॥ ਸੋ ਮੂਰਖੁ ਜੋ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਈ ਸਚਿ ਨ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥
੪॥ ਸਚੈ ਜਗਤੁ ਡਹਕਾਇਆ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ
ਜਿਉ ਤਿਸ ਕੀ ਰਜਾਇ ॥੫॥੭॥੯॥੩॥੧॥ ੯॥

ਘਰੁ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪

ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਪੁਰਖਾ ਹਉ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਹਮ ਕੀਰੇ ਕਿਰਮ
ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਕਰਿ ਦਇਆ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਗੁਰਦੇਵ ਮੋ ਕਉ ਰਾ
ਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਮਰੀ ਰਹਰਾਸਿ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਹਰਿ ਪਿਆਸ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿ ॥੨॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਰਸੁ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਭਾਗਹੀਣ ਜਮ ਪਾਸਿ ॥ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਸੰਗਤਿ ਨਹੀ ਆ

ਧੋਇਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵੇਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਾਸਿਆ॥੩॥ਜਿਨਹਰਿਜਨਸਤਿਗੁਰਸੰਗਤਿਪਾਈਤਿਨ
ਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਲਿਖਾਸਿਆ॥ਧੰਨੁਧੰਨੁਸਤਸੰਗਤਿਜਿਤੁਹਰਿਰਸੁ
ਪਾਇਆਮਿਲਿਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿਆ॥੪॥੪॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੪॥

ਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਪ੍ਰੀਤਮੁਮਨਿਪ੍ਰੀਤਮੁਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਸਬ
ਦਿਮਨੁਮੋਹੈ॥ਜਪਿਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਧਿਆਈਐਸਭਕਉਦਾਨੁਦੇਇਪ੍ਰਭੁ
ਓਹੈ॥੧॥ਮੇਰੇਭਾਈਜਨਾਮੋਕਉਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਮਨੁਮੋਹੈ॥ਗੋਵਿੰ
ਦਗੋਵਿੰਦਗੋਵਿੰਦਗੁਣਗਾਵਾਮਿਲਿਗੁਰਸਾਧਸੰਗਤਿਜਨੁਸੋਹੈ॥ਰਹਾਉ॥
ਸੁਖਸਾਗਰਹਰਿਭਗਤਿਹੈਗੁਰਮਤਿਕਉਲਾਰਿਧਿਸਿਧਿਲਾਗੈਪਗਿਓ
ਹੈ॥ਜਨਕਉਰਾਮਨਾਮੁਆਧਾਰਾਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਹਰਿਨਾਮੇਸੋਹੈ॥੨॥ਦੁਰਮ
ਤਿਭਾਗਹੀਨਮਤਿਫੀਕੇਨਾਮੁਸੁਨਤਆਵੈਮਨਿਰੋਹੈ॥ਕਉਆਕਾਗਕਉਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਈਐਤ੍ਰਿਪਤੈਵਿਸਟਾਖਾਇਮੁਖਿਗੋਹੈ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੁ
ਸਤਿਗੁਰੁਸਤਿਵਾਦੀਜਿਤੁਨਾਤੈਕਉਆਹੰਸੁਹੋਹੈ॥ਨਾਨਕਧਨੁਧੰਨੁਵਡੇ
ਵਡਭਾਗੀਜਿਨਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਰਿਦੈਮਲੁਧੋਹੈ॥੪॥੫॥ ਗੂਜਰੀਮ
ਹਲਾ੪॥ ਹਰਿਜਨਊਤਮਊਤਮਬਾਣੀਮੁਖਿਬੋਲਹਿਪਰਉ
ਪਕਾਰੇ॥ਜੋਜਨੁਸੁਣੈਸਰਧਾਭਗਤਿਸੇਤੀਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੧॥
ਰਾਮਮੋਕਉਹਰਿਜਨਮੇਲਿਪਿਆਰੇ॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਪੂ
ਰਾਹਮਪਾਪੀਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਡਭਾਗੀਵਡਭਾਗੇਜਿਨਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰੇ॥ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਰਸੁਪਾਵਹਿਗੁਰਮਤਿਭਗਤਿਭੰਡਾ
ਰੇ॥੨॥ਜਿਨਦਰਸਨੁਸਤਿਗੁਰਸਤਪੁਰਖੁਨਪਾਇਆਤੇਭਾਗਹੀਣਜਮਿਮਾ
ਰੇ॥ਸੇਕੂਕਰਸੂਕਰਗਰਧਭਪਵਹਿਗਰਭਜੋਨੀਦਯਿਮਾਰੇਮਹਾਹਤਿਆਰੇ॥
੩॥ਦੀਨਦਇਆਲਹੋਹੁਜਨਊਪਰਿਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁਉਬਾਰੇ॥ਨਾਨਕਜਨਹਰਿ

ਉ

ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੋ ॥੪॥੩॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਵਹੁ ਹਉ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਧਿਆਈ ॥ ਸਭਿ
ਸੁਖ ਸਭਿ ਗੁਣ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਹਰਿ ਜਿਤੁ ਜਪਿਐ ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਭਿ ਲਹਿ ਜਾਈ
॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਮੇਰਾ ਮਨਾ ਨਾਮੁ ਸਖਾ ਹਰਿ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਸੁ ਗਾਵਾ ਅੰ
ਤਿ ਬੇਲੀ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੋਚ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਲਾਈ ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੋਚ ਲਗੀ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਪ੍ਰ
ਭਿ ਲੋਚ ਪੂਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਪੁੰਨਿ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਬਿ
ਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਰਸ ਕਸ ਦੁਖੁ ਖਾਵੈ ਮੁਖੁ
ਫੀਕਾ ਥੁਕ ਥੂਕ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ॥੩॥ ਜੋ ਜਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਣਾ ਤਿਨ ਦ
ਰਗਹ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸਾਬਾਸਿ ਕਹੈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਨ ਕਉ ਜਨ ਨਾ
ਨਕ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੪॥੪॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਮੇਰੀ ਮੋ ਕਉ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਜੀਵਾਇਆ ॥ ਹਮ ਹੋਵ
ਹ ਲਾਲੇ ਗੋਲੇ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ ਜਿਨਾ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇਆ
॥੧॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਗੁਰਸਿਖ ਪਗ ਲਾਇਆ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾ ਗੁਰ ਕੇ
ਸਿਖ ਭਾਈ ਮੋ ਕਉ ਕਰਹੁ ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਹ
ਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੇ ਜਿਨ ਵਚਨ ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨਿ ਭਾਇਆ
॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦੁ ਪਾਇਆ
॥੨॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਹਰਿ ਪਿਆਰੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਇ
ਆ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਸੰਗੁ ਨ ਪਾਇਆ ਸੇ ਭਾਗਹੀਣ ਪਾਪੀ ਜਮਿ ਖਾਇ
ਆ ॥੩॥ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾ
ਇਆ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੇ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥

੫॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ
ਪਾਇਆ ਮੋ ਕਉ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਵੈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਭੁ
ਹਰਿਆ ਹੋਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਮੋ ਕਉ ਕੋਈ ਆਇ ਮਿ
ਲੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਦੇਵਾ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ
ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧੀਰਜੁ ਧਰਮੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਿਤ ਹਰਿ
ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜੋ ਬੋਲੈ ਸੋ ਮੁ
ਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਜਿਤੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਜ
ਪੈ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜਿਨ ਨਰ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਸੇ ਭਾਗਹੀਣ ਮੁਏ ਮ
ਰਿ ਜਾਵੈ ॥੩॥ ਆਨਦ ਮੂਲੁ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ਸਭ ਜਨ ਕਉ ਅਨਦੁ ਕਰ
ਹੁ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖਸਿ ਮਿ
ਲਾਵੈ ॥੪॥੬॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩ ॥ ਮਾਈ ਬਾਪ ਪੁਤ੍ਰ ਸਭਿ
ਹਰਿ ਕੇ ਕੀਏ ॥ ਸਭਨਾ ਕਉ ਸਨਬੰਧੁ ਹਰਿ ਕਰਿ ਦੀਏ ॥੧॥ ਹਮਰਾ ਜੋਰੁ ਸਭੁ
ਰਹਿਓ ਮੇਰੇ ਬੀਰ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਸਰੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਗ
ਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਰਧਾ ਆਪਿ ਹਰਿ ਲਾਈ ॥ ਵਿਚੇ ਗ੍ਰਿਸਤ ਉਦਾਸ ਰਹਾਈ
॥੨॥ ਜਬ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਤਬ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਮੇਰੇ
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ॥੩॥ ਜਿਤੁ ਕਾਰੈ ਕੰਮਿ ਹਮ ਹਰਿ ਲਾਏ ॥ ਸੋ ਹਮ ਕਰਹ ਜੁ ਆ
ਪਿ ਕਰਾਏ ॥੪॥ ਜਿਨ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ॥ ਤੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮ
ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੫॥੧॥ ॥੭॥ ॥੧੬॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧
ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤਵਹਿ ਉਦਮੁ ਜਾ ਆਹਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਰਿਆ ॥ ਸੈਲ ਪਥਰ ਮ
ਹਿ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ਤਾ ਕਾ ਰਿਜਕੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਧਰਿਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਾਧਉ ਜੀ ਸਤਸੰਗਤਿ

ਮਿਲੇ ਸੁ ਤਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੂਕੇ ਕਾਸਟ ਹ
ਰਿਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਨਿ ਪਿਤਾ ਲੋਕ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਕੀ ਧਰਿਆ
॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹੇ ਠਾਕੁਰੁ ਕਾਹੇ ਮਨ ਭਉ ਕਰਿਆ ॥੨॥ ਊਡੇ ਊਡਿ
ਆਵੈ ਸੈ ਕੋਸਾ ਤਿਸੁ ਪਾਛੈ ਬਚਰੇ ਛਰਿਆ ॥ ਤਿਨ ਕਵਣੁ ਖਲਾਵੈ ਕਵਣੁ ਚੁ
ਗਾਵੈ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿਆ ॥੩॥ ਸਭ ਨਿਧਾਨ ਦਸ ਅਸਟ ਸਿਧਾਨ ਠਾ
ਕੁਰ ਕਰ ਤਲ ਧਰਿਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਤੇ
ਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਰਿਆ ॥੪॥੧॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੨ ॥ ਕਿਰਿਆ

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਚਾਰ ਕਰਹਿ ਖਟੁ ਕਰਮਾ ਇਤੁ ਰਾਤੇ ਸੰਸਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਹਉਮੈ
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਕੋਟਿ ਮ
ਧੇ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਸੇਵਕੁ ਹੋਰਿ ਸਗਲੇ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਸਤ ਬੇ
ਦ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਭਿ ਸੋਧੇ ਸਭ ਏਕਾ ਬਾਤ ਪੁਕਾਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੋਊ ਪਾਵੈ
ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥੨॥ ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨਾ ਭ੍ਰਮਿ ਆ
ਏ ਧਰ ਸਾਰੀ ॥ ਅਨਿਕ ਸੋਚ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਅੰਧਿਆਰੀ ॥੩॥
ਧਾਵਤ ਧਾਵਤ ਸਭੁ ਜਗੁ ਧਾਇਓ ਅਬ ਆਏ ਹਰਿ ਦੁਆਰੀ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੇਟਿ ਬੁਧਿ
ਪਰਗਾਸੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਾਰੀ ॥੪॥੧॥੩॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਾਪ ਹਰਿ ਧਨੁ ਤਾਪ ਹਰਿ ਧਨੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਇਆ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਉ ਮ
ਨ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਮਾਈ ਖਾਟਿ ਆਇਓ ਘਰਿ
ਪੂਤਾ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਚਲਤੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਬੈਸੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਾਗਤ ਸੂਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ
ਧਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਗਿਆਨੁ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਲਾਇ ਧਿਆਨਾ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਤੁਲ
ਹਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਬੇੜੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਾਰਿ ਪਰਾਨਾ ॥੨॥ ਹਰਿ ਧਨ ਮੇਰੀ ਚਿੰਤ ਵਿਸਾਰੀ ਹਰਿ
ਧਨਿ ਲਾਹਿਆ ਧੋਖਾ ॥ ਹਰਿ ਧਨ ਤੇ ਮੈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਹਾਥਿ ਚਰਿਓ ਹਰਿ ਥੋਕ

॥ਖਾਵਹੁਖਰਚਹੁਤੋਟਿਨਆਵੈਹਲਤਪਲਤਕੈਸੰਗੇ॥ਲਾਦਿਖਜਾਨਾ
ਗੁਰਿਨਾਨਕਕਉਦੀਆਇਹੁਮਨੁਹਰਿਰੰਗਿਰੰਗੇ॥੪॥੩॥ ਗੂਜਰੀਮਹ
ਲਾ੫ ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸਭਿਕਿਲਵਿਖਨਾਸਹਿਪਿਤਰੀਹੋਇਉਧਾਰੋ॥ਸੋ
ਹਰਿਹਰਿਤੁਮਸਦਹੀਜਾਪਹੁਜਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰੋ॥੧॥ਪੂਤਾਮਾਤਾਕੀਆਸੀ
ਸ॥ਨਿਮਖਨਬਿਸਰਉਤੁਮਕਉਹਰਿਹਰਿਸਦਾਭਜਹੁਜਗਦੀਸ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਤੁਮਕਉਹੋਇਦਇਆਲਾਸੰਤਸੰਗਿਤੇਰੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਕਾਪੜੁਪ
ਤਿਪਰਮੇਸਰੁਰਾਖੀਭੋਜਨੁਕੀਰਤਨੁਨੀਤਿ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਹੁਸਦਾਚਿਰੁਜੀ
ਵਹੁਹਰਿਸਿਮਰਤਅਨਦਅਨੰਤਾ॥ਰੰਗਤਮਾਸਾਪੂਰਨਆਸਾਕਬਹਿਨਬਿਆ
ਪੈਚਿੰਤਾ॥੩॥ਭਵਰੁਤੁਮਾਰਾਇਹੁਮਨੁਹੋਵਉਹਰਿਚਰਣਾਹੋਹੁਕਉਲਾ॥ਨਾ
ਨਕਦਾਸੁਉਨਸੰਗਿਲਪਟਾਇਓਜਿਉਬੂੰਦਹਿਚਾਤ੍ਰਿਕੁਮਉਲਾ॥੪॥
੩॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਮਤਾਕਰੈਪਛਮਕੈਤਾਈਪੂਰਬਹੀਲੈ
ਜਾਤ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾਆਪਨਹਾਥਿਮਤਾਤ॥੧॥ਸਿਆਨ
ਪਕਾਹੂਕਾਮਿਨਆਤ॥ਜੋਅਨਰੂਪਿਓਠਾਕੁਰਿਮੇਰੈਹੋਇਰਹੀਉਹਬਾਤ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਦੇਸੁਕਮਾਵਨਧਨਜੋਰਨਕੀਮਨਸਾਬੀਚੇਨਿਕਸੇਸਾਸ॥ਲਸਕਰਨੇ
ਬਖਵਾਸਸਭਿਤਿਆਗੇਜਮਪੁਰਿਊਠਿਸਿਧਾਸ॥੨॥ਹੋਇਅਨੰਨਿਮਨਹਠ
ਕੀਦ੍ਰਿੜਤਾਆਪਸਕਉਜਾਨਾਤ॥ਜੋਅਨਿੰਦੁਨਿੰਦੁਕਰਿਛੋਡਿਓਸੋਈ
ਫਿਰਿਫਿਰਿਖਾਤ॥੩॥ਸਹਜਸੁਭਾਇਭਏਕਿਰਪਾਲਾਤਿਸੁਜਨਕੀਕਾਟੀ
ਫਾਸ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿਆਪਰਵਾਣੁਗਿਰਸਤਉਦਾਸ॥੪॥੪॥
ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜਿਨਿਜਨਿਜਪਿਓਤਿਨਕੇਬੰਧਨਕਾ
ਟੇ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਾਇਆਬਿਖੁਮਮਤਾਇਹਬਿਆਧਿਤੇਹਾਟੇ॥੧॥ਹਰਿਜਸੁ
ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਗਾਇਓ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਭਇਓਮਨੁਨਿਰਮਲੁਸਰਬਸੁਖ

ਸੁਖੁਪਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਕਿਛੁਕੀਓਸੋਈਭਲਮਾਨੈਐਸੀਭਗਤਿਕ
ਮਾਨੀ॥ਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰੁਸਭਏਕਸਮਾਨੇਜੋਗਜੁਗਤਿਨੀਸਾਨੀ॥੨॥ਪੂਰਨਪੂਰਿ
ਰਹਿਓਸ੍ਰਬਥਾਈਆਨਨਕਤਹੂਜਾਤਾ॥ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਰੰ
ਗਿਰਵਿਓਰੰਗਿਰਾਤਾ॥੩॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਗੁਪਾਲਾਤਾਨਿਰਭੈਕੈ
ਘਰਿਆਇਆ॥ਕਲਿਕਲੇਸਮਿਟੇਖਿਨਭੀਤਰਿਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਇਆ
॥੪॥੫॥ ਛੇ॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਜਿਸੁਮਾਨੁਖਪਹਿਕਰਉਬੇਨਤੀਸੋਅਪੁ
ਨੈਦੁਖਿਭਰਿਆ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਿਨਿਰਿਦੈਅਰਾਧਿਆਤਿਨਿਭਉਸਾਗਰ
ਤਰਿਆ॥੧॥ਗੁਰਹਰਿਬਿਨੁਕੋਨਬ੍ਰਿਥਾਦੁਖੁਕਾਟੈ॥ਪ੍ਰਭੁਤਜਿਅਵਰਸੇਵ
ਕੁਜੇਹੋਈਹੈਤਿਤੁਮਾਨੁਮਹਤੁਜਸੁਘਾਟੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਇਆਕੇਸਨਬੰ
ਧਸੈਨਸਾਕਕਿਤਹੀਕਾਮਿਨਆਇਆ॥ਹਰਿਕਾਦਾਸੁਨੀਚਕੁਲੁਊਚਾ
ਤਿਸੁਸੰਗਿਮਨਬਾਛਤਫਲਪਾਇਆ॥੨॥ਲਾਖਕੋਟਿਬਿਖਿਆਕੇਬਿੰ
ਜਨਤਾਮਹਿਤ੍ਰਿਸਨਨਬੂਝੀ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਕੋਟਿਉਜੀਆਰਾਬਸਤੁਅ
ਗੋਚਰਸੂਝੀ॥੩॥ਫਿਰਤਫਿਰਤਤੁਮ੍ਹਰੈਦੁਆਰਿਆਇਆਭੈਭੰਜਨਹਰਿ
ਰਾਇਆ॥ਸਾਧਕੇਚਰਨਧੂਰਿਜਨੁਬਾਛੈਸੁਖੁਨਾਨਕਇਹੁਪਾਇਆ॥
॥੪॥੬॥
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ਪੰਚਪਦਾ॥ ਪ੍ਰਥਮੇਗ
ਰਭਿਮਾਤਾਕੈਵਾਸਾਊਹਾਛੋਡਿਧਰਨਿਮਹਿਆਇਆ॥ਚਿਤ੍ਰਸਾਲਸੁੰਦ
ਰਬਾਗਮੰਦਰਸੰਗਿਨਕਛਹੂਜਾਇਆ॥੧॥ਅਵਰਸਭਮਿਥਿਆਲੋਭ
ਲਬੀ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਦੀਓਹਰਿਨਾਮਾਜੀਅਕਉਏਹਾਵਸਤੁਫਬੀ॥ਰਹਾਉ॥
ਇਸਟਮੀਤਬੰਧਪਸੁਤਭਾਈਸੰਗਿਬਨਿਤਾਰਚਿਹਸਿਆ॥ਜਬਅੰਤੀਅ
ਉਸਰੁਆਇਬਨਿਓਹੈਉਨ੍ਹਪੇਖਤਹੀਕਾਲਿਗ੍ਰਸਿਆ॥੨॥ਕਰਿਕਰਿਅਨ

ਬਾਰਿਗਾ ਦ੍ਰਿਸਟੈ ਸਾਇਨ ਭੂਪਾ ਚਾਸਾ ਤਾੜੀ ਕਉ ਓਹੁ ਤਾੜਨਾ ਸਿਆਣਿ ੨੯੯
ਆਓਗਣ ਸਾਧ ਤਾਇਓ ਬਿਗਨਾ ॥੨॥ ਹੈ ਵਰ ਕੈ ਵਰ ਗਬਸੰ ਬਾਂਧੇ ਕਉਤਕ
ਕੀਨੇ ਲੋਗਾ ॥ ਜਬ ਤੇ ਓਟ ਈਦਾਸਿ ਪਾਈ ਚਰਣਾਹ ਨਾਹ ਇਕ ਪੈਰੋ ॥੩॥
ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਸੁਖੁ ਰਾਜਾ ਨਾਮੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਹਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਸੰਪਤਿ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ
ਕਉ ਦੀਈ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੪॥੧॥੧੧॥੮॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਿਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਕੀਆ
ਨਿਵਾਸਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦ੍ਰਿੜਾਇ
ਆ ਬਿਨਸਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਮਾਇਆ ਬੰਧਨ ਤੂਟੇ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿ
ਪਾਲ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਛੂਟੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਿ ਮਾਤਾ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਦੁਹੂ
ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਲਾ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਤਾ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨ ਹੀ ਰਖਿ ਲੀ
ਆ ਸਗਲ ਜੁਗਤਿ ਬਣਿ ਆਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਦਇਆਲਾ
ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੩॥੧॥
ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਲੀਏ ਕ
ਰਿ ਅਪੁਨੇ ਸਗਲ ਕਰਤ ਨਮਸਕਾਰੋ ॥ ਬਰਨੁ ਜਾਤਿ ਕੋਊ ਪੂਛੈ ਨਾਹੀ ਬਾ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਛਹਿ ਚਰਨ ਰਵਾਰੋ ॥੧॥ ਠਾਕੁਰ ਐਸੋ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰੋ ॥ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ
ਕੋ ਧਣੀ ਕਹੀਜੈ ਜਨ ਕੋ ਅੰਗੁ ਨਿਰਾਰੋ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਹ
ਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਆਧਾਰੋ ॥ ਨਾਮਦੇਉ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ਕਬੀਰ ਦਾਸਰੋ ਮੁਕਤਿ ਭ
ਇਓ ਚੰਮਿਆਰੋ ॥੨॥੨॥੧੦॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹੈ ਨਾਹੀ ਕੋਊ
ਬੂਝਨਹਾਰੋ ਜਾਨੈ ਕਵਨੁ ਭਤਾ ॥ ਸਿਵ ਬਿਰੰਚਿ ਅਰੁ ਸਗਲ ਮੋਨਿ ਜਨ ਗ
ਹਿ ਨ ਸਕਾਹਿ ਗਤਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਕਥਾ ॥ ਸੁਨੀਐ ਅਵਰ ਅ

ਵਗਬਾਧਿ ਬੁਟੀਐ ਬਕਨ ਕਥਨ ਨ ਰਹਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਭਗਤੁ ਆਪਿ
ਸੁਆਮੀ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਰਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਹੈ ਪੇਖਿਓ ਜ
ਤ੍ਰ ਕਤਾ ॥੨॥੩॥੧੨॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਤਾ ਮ
ਸੂਰਤਿ ਅਵਰ ਸਿਆਨਪ ਜਨ ਕਉ ਕਛੂ ਨ ਆਇਓ ॥ ਜਹ ਤਹ ਅਉਸਰੁ
ਆਇ ਬਨਿਓ ਹੈ ਤਹਾ ਤਹਾ ਹਰਿ ਧਿਆਇਓ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਭਗਤਿ ਵਛ
ਲੁ ਬਿਰਦਾਇਓ ॥ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਬਾਰਿਕ ਕੀ ਨਿਆਈ ਜਨ ਕਉ
ਲਾਡ ਲਡਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਧਰਮ ਹਰਿ ਕੀਰਤ
ਨੁ ਜਨਿ ਗਾਇਓ ॥ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇ
ਓ ॥੨॥੪॥੧੩॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ
ਆਰਾਧਹੁ ਪਿਆਰੋ ਨਿਮਖ ਨ ਕੀਜੈ ਢੀਲਾ ॥ ਸੰਤ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਭਾਵਨੀ ਲਾ
ਈਐ ਤਿਆਗਿ ਮਾਨੁ ਹਾਠੀਲਾ ॥੧॥ ਮੋਹਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਰਾਗੀਲਾ ॥ ਬਾਸਿ ਰਹਿ
ਓ ਹੀਅਰੇ ਕੈ ਸੰਗੇ ਪੇਖਿ ਮੋਹਿਓ ਮਨੁ ਲੀਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਮ
ਨਿ ਹੋਤ ਅਨੰਦਾ ਉਤਰੈ ਮਨਹੁ ਜੰਗੀਲਾ ॥ ਮਿਲਬੇ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨਿ ਨ
ਸਾਕਉ ਨਾਨਕ ਪਰੈ ਪਰੀਲਾ ॥੨॥੫॥੧੩॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਮੁਨਿ ਜੋਗੀ ਸਾਸਤ੍ਰਗਿ ਕਹਾਵਤ ਸਭ ਕੀਨੇ ਬਸਿ ਆਪਨਹੀ ॥ ਤੀ
ਨਿ ਦੇਵ ਅਰੁ ਕੋੜਿ ਤੇਤੀਸਾ ਤਿਨ ਕੀ ਹੈਰਤਿ ਕਛੁ ਨ ਰਹੀ ॥੧॥ ਬਲਿਵੰਤਿ ਬਿ
ਆਪਿ ਰਹੀ ਸਭ ਮਹੀ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਸਿ ਕੋਊ ਮਰਮਾ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਲਹੀ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਜੀਤਿ ਜੀਤਿ ਜੀਤੇ ਸਭਿ ਥਾਨਾ ਸਗਲ ਭਵਨ ਲਪਟਹੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾ
ਧ ਤੇ ਭਾਗੀ ਹੋਇ ਚੇਰੀ ਚਰਨ ਗਹੀ ॥੨॥੬॥੧੪॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫
੩॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰੀ ਬੇਨੰਤੀ ਠਾਕੁਰੁ ਅਪਨਾ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੇ
ਪਰਮੇਸਰਿ ਸਗਲਾ ਦੁਰਤੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥ ਠਾਕੁਰ ਹੋਏ ਆਪਿ ਦਇਆਲਾ ॥

ਭਈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਆਇ ਅਨੰਦ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਹੀ ਤੈ ਉਬਰੇ ਬਾਲਕ ਪਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਲਿ
ਦਰਸਨ ਸਗਲ ਦੁਖ ਲਾਹਿਆ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਜੋ ਰਾਖਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਲਿ ੨੮੫
ਹਾਰੀ ਜਿਨਿ ਸਭ ਕਾ ਕੀਆ ਉਧਾਰਾ ॥੨॥੭॥੧੫॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾ
ਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਤਿਨ ਕਾ ਬਲੁ ਹੈ ਥੋਰਾ ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਕੇ ਪੇਖੇ
ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਭੋਰਾ ॥੧॥ ਠਾਕੁਰ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਆਹਿ ਨ ਮੋਰਾ ॥ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਨਿ
ਰਗੁਨ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਆਹਿਓ ਤੁਮਰਾ ਧੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ
ਚਰਣ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਈਹਾ ਊਹਾ ਤੁਮਾਰਾ ਜੋਰਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਦਰਸੁ ਪਾਇਓ
ਬਿਨਸਿਓ ਸਗਲ ਨਿਹੋਰਾ ॥੨॥੮॥੧੬॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਲ ਜਾਲ
ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਤਜਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਸੇਤੀ ਰੰਗੁ ਲਾਈ ॥ ਮਨ ਕਉ ਇਹ ਉਪਦੇਸੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਸ
ਹਜਿ ਸਹਜਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੧॥ ਸਾਜਨ ਐਸੋ ਸੰਤੁ ਸਹਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਭੇਟੇ ਤੂਟਹਿ ਮਾ
ਇਆ ਬੰਧ ਬਿਸਰਿ ਨ ਕਬਹੂੰ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਤ ਕਰਤ ਅਨਿਕ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਨੀ
ਕੀ ਇਹ ਠਹਰਾਈ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਰਾ
ਈ ॥੨॥੯॥੧੭॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾ
ਪਨਹਾਰਾ ਕੀਮਤਿ ਜਾਇ ਨ ਕਰੀ ॥ ਰਾਜਾ ਰੰਕੁ ਕਰੈ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਨੀਚਹ ਜੋਤਿ ਧਰੀ
॥੧॥ ਧਿਆਈਐ ਅਪਨੋ ਸਦਾ ਹਰੀ ॥ ਸੋਚ ਅੰਦੇਸਾ ਤਾ ਕਾ ਕਹਾ ਕਰੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਏ
ਕ ਘਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਟੇਕ ਪੂਰੇ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨ ਸਰਣਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰੈ ਪਰੀ ॥ ਅਚੇਤ ਇ
ਆਨੇ ਬਾਰਿਕ ਨਾਨਕ ਹਮ ਤੁਮ ਰਾਖਹੁ ਧਾਰਿ ਕਰੀ ॥੨॥੧੦॥੧੮॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਸਭਨਾ ਕਾ ਤਹ ਭਰਮੁ ਅੰਧੇਰਾ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਠਾਕੁਰ ਜਾ ਸਿਮਰਾ ਤੂੰ ਤਾ
ਹੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾ
ਸਿ ਸਾਸਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਉ ਤੁਮ ਹੀ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਆਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਟੇਕ ਭਈ ਕਰਤੇ ਕੀ
ਹੋਰ ਆਸ ਬਿਡਾਣੀ ਲਾਹੀ ॥੨॥੧੧॥੧੯॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅ

ਬਸਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ਚਰਣ ਕਮਲ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ

ਪ੍ਰਾਨਾਚਰਨਚੀਤਿਜਸੁਗਾਵਉਨਿਸਿਅਰੁਭੋਰਾਕੇਸਸੰਗਿਦਾਸਪਗਝਾਰਉ
ਇਹੈਮਨੋਰਥੁਮੋਰਾ॥੧॥ਠਾਕੁਰਤੁਝਬਿਨੁਬੀਆਨਹੋਰਾ॥ਚਿਤਿਚਿਤਵਉਹਰਿਰਸ
ਨਅਰਾਧਉਨਿਰਖਉਤੁਮਰੀਓਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਇਆਲਪੁਰਖਸਰਬਕੇਠਾਕੁਰ
॥ਬਿਨਉਕਰਉਕਰਜੋਰਿ॥ਨਾਮੁਜਪੈਨਾਨਕੁਦਾਸੁਤੁਮਰੋਉਧਰਸਿਆਖੀਫੋਰਾ॥
੨॥੨੦॥ ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਘਰੁ੨॥ ॥ਬ੍ਰਹਮਲੋਕਅਰੁਰੁਦ੍ਰਲੋਕ
੧੨॥
ਆਈਇੰਦ੍ਰਲੋਕਤੇਧਾਇ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕਉਜੋਹਿਨਸਾਕੈਮਲਿਮਲਿਧੋ
ਵੈਪਾਇ॥੧॥ਅਬਮੋਹਿਆਇਪਰਿਓਸਰਨਾਇ॥ਗੁਹਜਪਾਵਕੋਬਹੁਤੁਪ੍ਰਜਾਰੈ
ਮੋਕਉਸਤਿਗੁਰਿਦੀਓਹੈਬਤਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਅਰੁਜਖਿਕਿੰਨਰ
ਨਰਰਹੀਕੰਠਿਉਰਝਾਇ॥ਜਨਨਾਨਕਅੰਗੁਕੀਆਪ੍ਰਭਿਕਰਤੈਜਾਕੈਕੋਟਿਐਸੀ
ਦਾਸਾਇ॥੨॥੨੧॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫॥ਅਪਜਸੁਮਿਟੈਹੋਵੈਜਗਿ
੧੩॥
ਕੀਰਤਿਦਰਗਹਬੈਸਣੁਪਾਈਐ॥ਜਮਕੀਤ੍ਰਾਸਨਾਸਹੋਇਖਿਨਮਹਿਸੁਖਅਨ
ਦਸੇਤੀਘਰਿਜਾਈਐ॥੧॥ਜਾਤੇਘਾਲਨਬਿਰਥੀਜਾਈਐ॥ਆਠਪਹਰਸਿਮ
ਰਹੁਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਮਨਿਤਨਿਸਦਾਧਿਆਈਐ॥ਰਹਾਉ॥ਮੋਹਿਸਰਣਿਦੀਨਦੁਖ
ਭੰਜਨਤੂੰਦੇਹਿਸੋਈਪ੍ਰਭਪਾਈਐ॥ਚਰਣਕਮਲਨਾਨਕਰੰਗਿਰਾਤੇਹਰਿਦਾਸ
ਹਪੈਜਰਖਾਈਐ॥੨॥੨੨॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਬਿਸ੍ਵੰਭਰਜੀਅਨ
੧੪॥
ਕੋਦਾਤਾਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰ॥ਜਾਕੀਸੇਵਾਨਿਹਫਲਨਹੋਵਤਖਿਨਮਹਿਕਰੇਉ
ਧਾਰ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਚਰਨਕਮਲਸੰਗਿਰਾਚੁ॥ਸਗਲਜੀਅਜਾਕਉਆਰਾਧ
ਹਿਤਾਹੂਕਉਤੂੰਜਾਚੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀਕਰਤੇਤੂੰਪ੍ਰਭਪ੍ਰਾਨਅ
ਧਾਰ॥ਹੋਇਸਹਾਈਜਿਸੁਤੂੰਰਾਖਹਿਤਿਸੁਕਹਾਕਰੇਸੰਸਾਰੁ॥੨॥੨੩॥ ॥ਗੂਜਰੀ
੧੫॥
ਮਹਲਾ੫ ॥ਜਨਕੀਪੈਜਸਵਾਰੀਆਪ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਓਗੁਰਿਅਵਖਧੁ
ਉਤਰਿਗਇਓਸਭੁਤਾਪ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਗੋਬਿੰਦੁਰਖਿਓਪਰਮੇਸਰਿਅਪੁਨੀਕਿ

ਗ੍ਰਹਿ ਧਾਰਿ ਲੀਨੋ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਸਦਾ ਬੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਨੀਕ ਹੋਈ ਕੀਓ ਮੇਰੈ ਕਰਤੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਅਬਿਚਲ ਨੀਵ ਧਰਾਈ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥੨॥੨੪॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੧੬

ਕਬਹੂ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚੀਤੁ ਨ ਲਾਇਓ ॥ ਧੰਧਾ ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀ ਅਉਧਹਿ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨ ਗਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਉਡੀ ਕਉਡੀ ਜੋਰਤ ਕਪਟੇ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਧਾਇਓ ॥ ਬਿਸਰਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇਤੇ ਦੁਖ ਗਨੀਅਹਿ ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਖਾਇਓ ॥੧॥ ਕਰਹੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਗਨਹੁ ਨ ਮੋਹਿ ਕਮਾਇਓ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣਾਇਓ ॥੨॥੨੫॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੧੭

॥ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਵੰਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਅਧਾਰੁ ਭਗਤਾ ਈਤ ਆਗੈ ਟੇਕ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੋਬਿੰਦਿ ਦੀਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥੨॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਸ੍ਰੀਧਰ ਸਰਣਿ ਤਾ ਕੀ ਗਹੀ ॥ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਰਵਾਲ ਸਾਧੂ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਲਹੀ ॥੩॥੩॥੨੬॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧੮

ਛਾਡਿ ਸਗਲ ਸਿਆਣਪਾ ਸਾਧ ਸਰਣੀ ਆਉ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰੋ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰੇ ਚਿਤ ਚਰਣ ਕਮਲ ਅਰਾਧਿ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਕਲਿਆਣ ਪਾਵਹਿ ਮਿਟੈ ਸਗਲ ਉਪਾਧਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਈਤ ਊਤ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ਸੰਗੀ ਸਰਬ ਰਵਿਆ ਸੋਇ ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਜਤਨ ਉਪਾਵ ਮਿਥਿਆ ਕਛੁ ਨ ਆਵੈ ਕਾਮਿ ॥ ਸਰਣਿ ਸਾਧੂ ਨਿਰਮਲਾ ਗਤਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਨਾਮਿ ॥੩॥ ਅਗਮ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭੂ ਊਚਾ ਸਰਣਿ ਸਾਧੂ ਜੋਗੁ ॥ ਤਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥੪॥੧॥੨੭॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੧੯

ਆਪਨਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦ ਹੀ ਰਮਹੁ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਅਰਾਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਹਿ ਜਾਇ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਦ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਾਪਿ ਪ੍ਰਭ

ਰਾਨਉ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਪਾਵਹਿ ਮਿਲੀ ਨਿਰਮਲ ਥਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਉਧਾਰਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਠ ਪਹਰ ਆਰਾਧਿ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਬਿ
ਨਸੈ ਮਿਟੈ ਸਗਲ ਉਪਾਧਿ ॥੨॥ ਅਟਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਸੁਆਮੀ ਸਰਣਿ ਤਾ ਕੀ
ਆਉ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਅਰਾਧਿ ਹਿਰਦੈ ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ ॥੩॥ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਬਖਸਿ ਲੀਨੇ ਆਪਿ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਦੀਆ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪਿ ॥੪॥੨॥੩੧॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ਗਈ ਸੰਕਾ ਤੂਟਿ ॥ ਦੁਖ ਅਨੇਰਾ ਭੈ ਬਿਨਾਸੇ ਪਾ
ਪ ਗਏ ਨਿਖੂਟਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਬਚਨ ਗੋ
ਬਿੰਦ ਧਿਆਏ ਮਹਾ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਪ ਤਾਪ ਅਨੇਕ ਕਰਣੀ
ਸਫਲ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ॥ ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਆਪਿ ਰਾਖੇ ਭਏ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੨॥ ਸਾਸਿ
ਸਾਸਿ ਨ ਬਿਸਰੁ ਕਬਹੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਸਮਰਥ ॥ ਗੁਣ ਅਨਿਕ ਰਸਨਾ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ
ਅਗਨਤ ਸਦਾ ਅਕਥ ॥੩॥ ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ ਤਾਰਣ ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾ
ਕਰਣ ॥ ਅਟਲ ਪਦਵੀ ਨਾਮ ਸਿਮਰਣ ਦ੍ਰਿੜੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਣ ॥੪॥੩॥੩੨॥ ਗੂਜਰੀ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਹੁ ਸਘਨ ਮਾਇਆ ਮਹਾ ਦੀਰਘ ਰੋਗੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅ
ਉਖਧੁ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਨੋ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੁ ॥੧॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਾਛੀਐ ਜਨ ਧੂਰਿ
॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਲਹਹਿ ਪਾਤਿਕ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਦਿ ਅੰ
ਤੇ ਮਧਿ ਆਸਾ ਕੂਕਰੀ ਬਿਕਰਾਲ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਕੀਰਤਨ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣੰ ਕਾਟੀ
ਐ ਜਮ ਜਾਲ ॥੨॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮੂਠੇ ਸਦਾ ਆਵਾ ਗਵਣ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੇਮ
ਭਗਤਿ ਗੋਪਾਲ ਸਿਮਰਣ ਮਿਟਤ ਜੋਨੀ ਭਵਣ ॥੩॥ ਮਿਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸੁਰ ਰਿਦ
ਤੀਨਿ ਤਾਪ ਜਲੰਤ ॥ ਜਪਿ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰੇ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤ ॥੪॥
ਸਰਬ ਬਿਧਿ ਭ੍ਰਮਤੇ ਪੁਕਾਰਹਿ ਕਤਹਿ ਨਾਹੀ ਛੋਟਿ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰਣ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭ

ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਗਤੀ ਨਾਨਕ ਟਾਪਾ ॥੩੦॥
ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੪ ॥ ਆਰਾਧਿ ਸ੍ਰੀਧਰ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਕਰਣ ਕਾਰ
ਣ ਜੋਗੁ ॥ ਗੁਣ ਰਮਣ ਸ੍ਰਵਣ ਅਪਾਰ ਮਹਿਮਾ ਫਿਰਿ ਨ ਹੋਤ ਬਿਓਗੁ ॥੧॥ ਮਨ ਚਰ
ਣਾਰਬਿੰਦ ਉਪਾਸ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੰਤ ਸਿਮਰਣਿ ਕਾਟਿ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ॥
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤ੍ਰੁ ਦਹਨ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਹਨ ਅਵਰ ਕਛੁ ਨ ਉਪਾਉ ॥ ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ
ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸੁਆਉ ॥੨॥੩੧॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥
ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ਸਰਨਿ ਕੋ ਦਾਤਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਸੁਖ ਰਾਇ ॥ ਜਾਹਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਭੈ ਭਰ
ਮਾ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਪ੍ਰਭ ਗਾਇ ॥੧॥ ਗੋਵਿੰਦ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਠਾਉ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਜਪੀ ਤੁਮਾਰਾ ਨਾਉ ॥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਸੇਵਿ ਲਗੇ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਕਵਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਏ
ਸਾਧਸੰਗੇ ਦੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਤਿਆਗੀ ॥੨॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ
ਸਿਮਰੈ ਦੀਨ ਦੈਆਲਾ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸੰਗਤਿ ਸਭ ਉਧਰੈ ਬਿਨਸੇ ਸਗਲ
ਜੰਜਾਲਾ ॥੩॥ ਚਰਣ ਅਧਾਰੁ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਥਿ ॥
ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੀ ਦੇ ਰਾਖਿਓ ਹਰਿ ਹਾਥ ॥੪॥੩੨॥੨॥੭॥੧॥੩੨॥
ਜੁਮਲਾ ੪੮॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀ
ਆ ਘਰੁ ੧ ॥ ਏਕ ਨਗਰੀ ਪੰਚ ਚੋਰ ਬਸੀਅਲੇ ਬਰਜਤ ਚੋਰੀ ਧਾਵੈ ॥
ਤ੍ਰਿਹਦਸ ਮਾਲ ਰਖੈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਚੇਤਹੁ ਬਾਸੁਦੇਵ

ਬਨਵਾਣੀਰਾਮੁਰਿਦੈਜਪਿਮਾਣੀ॥੧॥ਰਹਤਾਉਤ੍ਰਾਉਰਧਮੁਖਾਜਿਨਸੁਸਾਖਤ
ਲਾਹਾਚਾਰਿਬੇਦਜਿਨਿਤੁਲਾਗੋ॥ਸਤਜੁਗੁਕਾਇਜਾਇਤੋਨਨਕਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮਾਹਿ
ਵਜਾਗੋ॥੨॥ਪਾਰਜਾਤੁਘਰਿਅਗਨਿਮੇਰੈਪੁਹਪਪਤ੍ਰਤਤੁਡਾਲਾ॥ਸਰਬਜੋਤਿ
ਨਿਰੰਜਨਸੰਭੂਛੋਡਹੁਬਹੁਤੁਜੰਜਾਲਾ॥੩॥ਸੁਣਿਸਿਖਵੰਤੇਨਾਨਕੁਬਿਨਵੈਛੋ
ਡਹੁਮਾਇਆਜਾਲਾ॥ਮਨਿਬੀਚਾਰਿਏਕਲਿਵਲਾਗੀਪੁਨਰਪਿਜਨਮੁਨ
ਕਾਲਾ॥੪॥ਸੋਗੁਰੂਸੋਸਿਖੁਕਥੀਅਲੇਸੋਵੈਦੁਜਿਜਾਣੈਰੋਗੀ॥ਤਿਸੁਕਾਰ
ਣਿਕੰਮੁਨਧੰਧਾਨਾਹੀਧੰਧੈਗਿਰਹੀਜੋਗੀ॥੫॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁਤਜੀਅਲੇ
ਲੋਭੁਮੋਹੁਤਿਸਮਾਇਆ॥ਮਨਿਤਤੁਅਵਿਗਤੁਧਿਆਇਆਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਪਾਇਆ॥੬॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਸਭਦਾਤਿਕਥੀਅਲੇਸੇਤਬਰਨਸਭਿਦੂਤਾ॥
ਬ੍ਰਹਮਕਵਲਮਧੁਤਾਸੁਰਸਾਦੰਜਾਗਤਨਾਹੀਸੂਤਾ॥੭॥ਮਹਾਗੰਭੀਰੁਪਤ੍ਰਪਾ
ਤਾਲਾਨਾਨਕਸਰਬਜੁਆਇਆ॥ਉਪਦੇਸਿਗੁਰੂਮਮਪੁਨਹਿਨਗਰਭੰਬਿ
ਖੁਤਜਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਇਆ॥੮॥੧॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੧ ਕਵਨ
ਕਵਨਜਾਚਹਿਪ੍ਰਭਦਾਤੇਤਾਕੇਅੰਤਨਪਰਹਿਸੁਮਾਰ॥ਜੈਸੀਭੂਖਹੋਇਅਭ
ਅੰਤਰਿਤੂੰਸਮਰਥੁਸਚੁਦੇਵਣਹਾਰ॥੧॥ਐਜੀਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਸਚੁਅ
ਧਾਰ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੇਹਿਸੁਖੁਪਾਈਐਤੇਰੀਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਰਹਹਿਲਿਵਲਾਗੇਏਕਾਏਕੀਸਬਦੁਬੀਚਾਰ॥ਜਲੁਥਲੁਧ
ਰਣਿਗਗਨੁਤਹਨਾਹੀਆਪੇਆਪੁਕੀਆਕਰਤਾਰ॥੨॥ਨਾਤਦਿਮਾਇਆਮ
ਗਨੁਨਛਾਇਆਨਾਸੂਰਜਚੰਦਨਜੋਤਿਅਪਾਰ॥ਸਰਬਦ੍ਰਿਸਟਿਲੋਚਨਅਭ
ਅੰਤਰਿਏਕਾਨਦਰਿਸੁਤ੍ਰਿਭਵਣਸਾਰ॥੩॥ਪਵਣੁਪਾਣੀਅਗਨਿਤਿਨਿ
ਕੀਆਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸਅਕਾਰ॥ਸਰਬੇਜਾਚਿਕਤੂੰਪ੍ਰਭੁਦਾਤਾਦਾਤਿਕਰੇ
ਅਪੁਨੈਬੀਚਾਰ॥੪॥ਕੋਟਿਤੇਤੀਸਜਾਚਹਿਪ੍ਰਭਨਾਇਕਦੇਦੇਤੋਟਿਨਾਹੀਭੰਡਾਰ

ਊਂਧੈ ਭਾਂਡੈ ਕਛੁ ਨ ਸਮਾਵੈ ਸੀਧੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਰੈ ਨਿਹਾਰਾ ॥੫॥ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ
ਅੰਤਰਿ ਜਾਚਹਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਜਾਚਿ ਕਰਹਿ ਜੈਕਾਰਾ ॥ ਜੈਸੀ ਪਿਆਸ ਹੋਇ
ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਤੈਸੋ ਜਲੁ ਦੇਵਹਿ ਪਰਕਾਰਾ ॥੬॥ ਬਡੇ ਭਾਗ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਅਪੁ
ਨਾ ਭੇਦੁ ਨਾਹੀ ਗੁਰਦੇਵ ਮੁਰਾਰਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਾਲੁ ਨਾਹੀ ਜਮੁ ਜੋਹੈ ਬੂਝਹਿ ਅੰਤ
ਰਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥੭॥ ਅਬ ਤਬ ਅਵਰੁ ਨ ਮਾਗਉ ਹਰਿ ਪਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ
ਦੀਜੈ ਪਿਆਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਮਾਗੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦੀਜੈ
ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੮॥੩॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਐ ਜੀ
ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਆਵੈ ਫੁਨਿ ਜਾਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਤਿ ਨਹੀ ਕਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ
ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜਾਚੇ ਐਸੀ ਨਾਮ ਵਡਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਐ ਜੀ ਬਹੁਤੇ
ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਭਿਖਿਆ ਕਉ ਕੇਤੇ ਉਦਰੁ ਭਰਨ ਕੈ ਤਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ
ਨਾਹੀ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਰਬੁ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥ ਐ ਜੀ ਕਾਲੁ ਸਦਾ ਸਿਰ ਊਪ
ਰਿ ਠਾਢੇ ਜਨਮਿ ਜਨਮਿ ਵੈਰਾਈ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਬਾਚੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂ
ਝ ਬੁਝਾਈ ॥੩॥ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਦੂਤੁ ਨ ਸਕੈ ਸੰਤਾਈ ॥ ਅਵਿਗ
ਤ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਾਤੇ ਨਿਰਭਉ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥ ਐ ਜੀ ਨਾਮੁ ਦਿੜਹੁ
ਨਾਮੇ ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ
ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ ॥੫॥ ਐ ਜੀ ਭਾਗਿ ਪਰੇ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਮੈ ਅਵ
ਰ ਨ ਦੂਜੀ ਭਾਈ ॥ ਅਬ ਤਬ ਏਕੋ ਏਕੁ ਪੁਕਾਰਉ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸਖਾਈ ॥੬॥
॥ ਐ ਜੀ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਨਾਮ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਤੁਝ ਹੀ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁ
ਰ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵਹੁ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥੭॥ ਐ ਜੀ ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਛੁ
ਰਹੈ ਨ ਦੀਸੈ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਦੀਜੈ ਹਿਰਦੈ

ਕੀਨੋ ਬਣਾਈ ॥੮॥੩॥ ਗੂਜਰੀ ਮ
ਹਲਾ ੧ ॥ ਐ ਜੀ ਨਾ ਹਮ ਉਤਮ ਨੀਚ ਨ ਮਧਮ ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤਿ
ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗਾ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਕੇਵਲ ਬੈਰਾਗੀ ਸੋਗ ਬਿਜੋਗ ਬਿਸਰਜਿਤ ਰੋਗਾ ॥੧॥
॥ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਭਗਤਿ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਾਕਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਿ
ਰਮਲੁ ਨਾ ਜਮ ਕਾਣਿ ਨ ਜਮ ਕੀ ਬਾਕੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਸਨ ਰਵਹਿ
ਪ੍ਰਭ ਸੰਗੇ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸਹਜਿ ਹਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਗਿ ਜੀਵ
ਨੁ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਨਿਹਫਲ ਮੇਕ ਘਰੀ ॥੨॥ ਐ ਜੀ ਖੋਟੇ ਠਉਰ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਬਾਹ
ਰਿ ਨਿੰਦਕ ਗਤਿ ਨਹੀ ਕਾਈ ॥ ਰੋਸੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸ ਨ ਮੇਟੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸ
ਵਾਈ ॥੩॥ ਐ ਜੀ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਆਪਿ ਦਿਵ
ਾਈ ॥ ਨਿੰਦਕ ਨਰ ਕਾਲੇ ਮੁਖ ਨਿੰਦਾ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਨ ਭਾਈ ॥੪॥ ਐ ਜੀ
ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵੈ ਬਿਲਮ ਨ ਅਧੁਆ ਰਾਈ ॥ ਆਨਦ
ਮੂਲੁ ਨਾਥੁ ਸਿਰਿ ਨਾਥਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੫॥ ਐ ਜੀ ਸਦਾ ਦ
ਇਆਲੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਰਵਿਆ ਗੁਰਮਤਿ ਭ੍ਰਮਨਿ ਚੁਕਾਈ ॥ ਪਾਰਸੁ
ਭੇਟਿ ਕੰਚਨੁ ਧਾਤੁ ਹੋਈ ਸਤਸੰਗਤਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੬॥ ਹਰਿ ਜਲੁ ਨਿ
ਰਮਲੁ ਮਨੁ ਇਸਨਾਨੀ ਮਜਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਈ ॥ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨਾਹੀ
ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੭॥ ਤੂੰ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮ ਤਰੋਵਰੁ
ਹਮ ਪੰਖੀ ਤੁਝ ਮਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੀਜੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਬਦਿ ਸ
ਲਾਹੀ ॥੮॥੪॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ
੧ ॥ ਘਰੁ ੪ ॥ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਆਰਾਧਿਤੰ ਸਚੁ ਪਿਆਸ ਪਰਮ ਹਿਤੰ ॥
ਬਿਲਲਾਪ ਬਿਲਲ ਬਿਨੰਤੀਆ ਸੁਖ ਭਾਇ ਚਿਤ ਹਿਤੰ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮ
ਨ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤਾਰਿ ਤਾਰਣ ਰਮ ਨਾਮ ਕਰਿ ਕਰਣੀ

॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਮਨੁਸਿਰਿਤਨੁਭਾਂਡੈਤੰਗੁਰਸਬਦਿਹਰਿਰਮਣੀ॥ਮਤਿਤਤੁ
ਗਿਆਨੁਕਾਢਿਆਣਾਨਿਧਾਨੁਹਰਿਨਾਮੁਮਨਿਰਮਣੀ॥੨॥ਚਰਣਾਚਿਤੁਭ੍ਰਮਾਭ੍ਰਮ
ਤਜੁਮੋਹਮਗਨਹਿਤੋ॥ਥਿਰੁਨਾਮੁਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜੁਮਤੀਗੁਰਵਾਕਿਸਬ
ਦਰਤੋ॥੩॥ਭਰਮਾਤਿਭਰਮਨਭ੍ਰਮਕਟੀਜਗੁਜਨਮਬਿਆਧਿਖਪੰ॥ਅਸ
ਥਿਰੁਹਰਿਨਿਰਕੇਵਲੰਸਾਤਿਮਤੀਨਾਮਤਪੰ॥੪॥ਇਹੁਜਗੁਮੋਹਿਹੇਤਿਬ
ਆਪਤੰਤਪੁਆਧਿਕਰਜਨਮਮਰਣੰ॥ਭਜੁਸਰਣਿਸਤਿਗੁਰਉਬਰਹਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਰਿਦਰਮਣੰ॥੫॥ਗੁਰਮਤਿਨਿਹਚਲਮਨਿਮਨੁਮੰਨਿਸਹਜਬੀਚਾ
ਰੰ॥ਸੋਮਨੁਨਿਰਮਲੁਜਿਤੁਸਾਚੁਅੰਤਰਿਗਿਆਨੁਰਤਨੁਸਾਰੰ॥੬॥ਭੈਭਾ
ਇਭਗਤਿਤਰੁਭਉਜਲੁਮਨਾਚਿਤੁਲਾਇਹਰਿਚਰਣੀ॥ਹਰਿਨਾਮੁਹਿਰ
ਦੈਪਵਿਤ੍ਰੁਪਾਵਨੁਇਹੁਸਰੀਰੁਤਉਸਰਣੀ॥੭॥ਲਬਲੋਭਲਹਰਿਨਿਵਾ
ਰਣੰਹਰਿਨਾਮਰਾਸਿਮਨੰ॥ਮਨੁਮਾਰਿਤੁਹੀਨਿਰੰਜਨਾਕਹੁਨਾਨਕਸਰਨੰ॥੮॥
॥੫॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੩॥
ਪੰਚਪਦੇ॥ ਨਿਰਤਿਕਰੀਇਹੁਮਨੁਨਚਾਈ॥ਗੁਰਪ
ਰਸਾਦੀਆਪੁਗਵਾਈ॥ਚਿਤੁਥਿਰੁਰਾਖੈਸੋਮੁਕਤਿਹੋਵੈਜੋਇਛੀਸੋਈਫ
ਲੁਪਾਈ॥੧॥ਨਾਚੁਰੇਮਨਗੁਰਕੈਆਗੈ॥ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਨਾਚਹਿਤਾਸੁਖੁਪਾਵਹਿ
ਅੰਤੇਜਮਭਉਭਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਿਨਚਾਏਸੋਭਗਤੁਕਹੀਐਆਪਣਾ
ਪਿਆਰੁਆਪਿਲਾਏ॥ਆਪੇਗਾਵੈਆਪਿਸੁਣਾਵੈਇਸੁਮਨਅੰਧੇਕਉਮਾ
ਰਗਿਪਾਏ॥੨॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਚੈਸਕਤਿਨਿਵਾਰੈਸਿਵਘਰਿਨੀਦਨਹੋਈ॥ਸ
ਕਤੀਘਰਿਜਗਤੁਸੂਤਾਨਾਚੈਟਾਪੈਅਵਰੋਗਾਵੈਮਨਮੁਖਿਭਗਤਿਨਹੋਈ॥੩॥
॥ਸੁਰਿਨਰਵਿਰਤਿਪਖਿਕਰਮੀਨਾਚੇਮੁਨਿਜਨਗਿਆਨਬੀਚਾਰੀ॥ਸਿਧਸਾਧਿ
ਕਲਿਵਲਾਗੀਨਾਚੇਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਬੁਧਿਬੀਚਾਰੀ॥ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਤ੍ਰੈਗੁਣ

ਨਾਚੇਜਨਭਾਈਰਹਿਭਿਦਤੁਮਾਰੀ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭੇਹੀਨਾਚੇਨਾਚੇਖ
ਟੀਚਾਰੀ॥੫॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵਹਿਸੇਈਨਾਚਹਿਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਲਿਵ
ਲਾਏ॥ਸੋਭਗਤੁਸੋਤਤੁਬੀਚਾਰੀਜਿਨਕਉਹੁਕਮੁਮਨਾਏ॥੬॥ਏਹਾਭਗਤਿ
ਸਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਗੈਬਿਨੁਸੇਵਾਭਗਤਿਨਹੋਈ॥ਜੀਵਤੁਮਰੈਤਾਸਬ
ਦੁਬੀਚਾਰੈਤਾਸਚੁਪਾਵੈਕੋਈ॥੭॥ਮਾਇਆਕੈਅਰਥਿਬਹੁਤੁਲੋਕਨਾਚੈ
ਕੋਵਿਰਲਾਤਤੁਬੀਚਾਰੀ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੋਈਜਨੁਪਾਏਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਤੁਮ੍ਹਾ
ਰੀ॥੮॥ਇਕੁਦਮੁਸਾਚਾਵੀਸਰੈਸਾਵੇਲਾਬਿਰਥਾਜਾਇ॥ਸਾਹਿਸਾਹਿਸਦਾ
ਸਮਾਲੀਐਆਪੇਬਖਸੇਕਰੇਰਜਾਇ॥੯॥ਸੇਈਨਾਚਹਿਜੋਤੁਧੁਭਾਵਹਿਜਿ
ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਵੀਚਾਰੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੇਸਹਜਸੁਖੁਪਾਵਹਿਜਿਨਕਉਨਦ
ਰਿਤੁਮਾਰੀ॥੧੦॥੧॥ਦੂ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੂਜਰੀ॥ਮ੧
ਭਾ॥ ਘਰੁ੨ ਹਰਿਬਿਨੁਜੀਅਰਾਰਹਿਨਸਕੈਜਿ
ਉਬਾਲਿਕੁਖੀਰਅਧਾਰੀ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਪ੍ਰਭੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਅਪੁ
ਨੇਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਹਾਰੀ॥੧॥ਮਨਰੇਹਰਿਕੀਰਤਿਤਰੁਤਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਜਲੁਪਾਈਐਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਤੁਮਾਰੀ॥ਰਹਾਉ॥ਸਨਕਸਨੰਦਨਨਾਰਦ
ਮੁਨਿਸੇਵਹਿਅਨਦਿਨੁਜਪਤਰਹਹਿਬਨਵਾਰੀ॥ਸਰਣਾਗਤਿਪ੍ਰਹਲਾਦ
ਜਨਆਏਤਿਨਕੀਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੨॥ਅਲਖਨਿਰੰਜਨੁਏਕੋਵਰਤੈਏਕਾਜੋਤਿਮੁ
ਰਾਰੀ॥ਸਭਿਜਾਚਿਕਤੂਏਕੋਦਾਤਾਮਾਗਹਿਹਾਥਪਸਾਰੀ॥੩॥ਭਗਤਜਨਕੀਊ
ਤਮਬਾਣੀਗਾਵਹਿਅਕਥਕਥਾਨਿਤਨਿਆਰੀ॥ਸਫਲਜਨਮੁਭਇਆਤਿਨ
ਕੇਰਾਆਪਿਤਰੈਕੁਲਤਾਰੀ॥੪॥ਮਨਮੁਖਦੁਬਿਧਾਦੁਰਮਤਿਬਿਆਪੇਜਿਨ
ਅੰਤਰਿਮੋਹਗੁਬਾਰੀ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਕਥਾਨਭਾਵੈਓਇਡੂਬੇਸਣੁਪਰਵਾਰੀ॥੫॥ਨਿੰ
ਦਕੁਨਿੰਦਾਕਰਿਮਲੁਧੋਵੈਓਹੁਮਲਭਖੁਮਾਇਆਧਾਰੀ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਨਿੰਦਾਵਿ

ਆਪੇ ਨਾਉ ਧਰਾਇਨ ਪਾਪੀ ॥ ਦੁਇ ਪਰਪੰਚੁ ਖੇਲੁ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਰਤੈ ਹਰਿ ਕ
ਰਤੈ ਸਭ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਏਕੋ ਸੂਤੁ ਵਰਤੈ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ਸੂਤੁ ਖਿੰਚੈ ਏਕੰਕਾਰੀ
॥੭॥ ਰਸਨਿ ਰਸਨਿ ਰਸਿ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿ
ਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਮਾਗਉ ਹਰਿ ਰਸ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥੮॥੧੦॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਰਾਜਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਰਾਜਾ ਕ
ਹੀਅਹਿ ਭੂਮਨ ਮਹਿ ਭੂਮਾ ॥ ਠਾਕੁਰ ਮਹਿ ਠਕੁਰਾਈ ਤੇਰੀ ਕੋਮਨ ਸਿਰਿ ਕੋਮਾ ॥੧॥
ਪਿਤਾ ਮੇਰੋ ਬਡੋ ਧਨੀ ਅਗਮਾ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਵਨ ਕਰੀਜੈ ਕਰਤੇ ਪੇਖਿ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾ ॥੧
॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖੀਅਨ ਮਹਿ ਸੁਖੀਆ ਤੂੰ ਕਹੀਅਹਿ ਦਾਤਨ ਸਿਰਿ ਦਾਤਾ ॥ ਤੇਜਨ ਮਹਿ
ਤੇਜਵੰਸੀ ਕਹੀਅਹਿ ਰਸੀਅਨ ਮਹਿ ਰਾਤਾ ॥੨॥ ਸੂਰਨ ਮਹਿ ਸੂਰਾ ਤੂੰ ਕਹੀਅਹਿ ਭੋ
ਗਨ ਮਹਿ ਭੋਗੀ ॥ ਗ੍ਰਸਤਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਵਡੋ ਗ੍ਰਿਹਸਤੀ ਜੋਗਨ ਮਹਿ ਜੋਗੀ ॥੩॥
ਕਰਤਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕਹੀਅਹਿ ਆਚਾਰਨ ਮਹਿ ਆਚਾਰੀ ॥ ਸਾਹਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਸਾ
ਚਾ ਸਾਹਾ ਵਾਪਾਰਨ ਮਹਿ ਵਾਪਾਰੀ ॥੪॥ ਦਰਬਾਰਨ ਮਹਿ ਤੇਰੋ ਦਰਬਾਰਾ ਸਰਨ ਪਾ
ਲਨ ਟੀਕਾ ॥ ਲਖਿਮੀ ਕੇਤਕ ਗਨੀ ਨ ਜਾਈਐ ਗਨਿ ਨ ਸਕਉ ਸੀਕਾ ॥੫॥
ਨਾਮਨ ਮਹਿ ਤੇਰੋ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮਾ ਗਿਆਨਨ ਮਹਿ ਗਿਆਨੀ ॥ ਜੁਗਤਨ ਮਹਿ ਤੇਰੀ
ਪ੍ਰਭ ਜੁਗਤਾ ਇਸਨਾਨਨ ਮਹਿ ਇਸਨਾਨੀ ॥੬॥ ਸਿਧਨ ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਸਿਧਾ ਕਰ
ਮਨ ਸਿਰਿ ਕਰਮਾ ॥ ਆਗਿਆ ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਆਗਿਆ ਹੁਕਮਨ ਸਿਰਿ ਹੁਕ
ਮਾ ॥੭॥ ਜਿਉ ਬੋਲਾਵਹਿ ਤਿਉ ਬੋਲਹ ਸੁਆਮੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਨ ਹਮਾਰੀ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥੮॥੧॥ ਗੂ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੪ ॥ ਨਾਥ ਨਰਹਰ ਦੀਨ ਬੰਧਵ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਦੇਵ
॥ ਭੈ ਤ੍ਰਾਸ ਨਾਸ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਸਫਲ ਸੁਆਮੀ ਸੇਵ ॥੧॥ ਹਰਿ ਗੋਪਾਲ
ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਚਰਣ ਸਰਣ ਦਇਆਲ ਕੇਸਵ ਤਾਰਿ ਜਗ ਭਵ ਸਿੰਧ ॥੧॥

ਉ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਹਰਨਮਦਮੋਹਦਹਨਮੁਰਾਰਿਮਨਮਕਰੰਦ॥ਜਨਮਮਰਣ
ਨਿਵਾਰਿਧਰਣੀਧਰਪਤਿਰਾਖੁਪਰਮਾਨੰਦ॥੩॥ਜਲਤਅਨਿਕਤਰੰ
ਗਮਾਇਆਗੁਰਗਿਆਨਹਰਿਰਿਦਮੰਤ॥ਛੇਦਿਅਹੰਬੁਧਿਕਰੁਣਾ
ਮੈਚਿੰਤਮੇਟਿਪੁਰਖਅਨੰਤ॥੪॥ਸਿਮਰਿਸਮਰਥਪਲਮਹੂਰਤਪ੍ਰ
ਭਧਿਆਨੁਸਹਜਸਮਾਧਿ॥ਦੀਨਦਇਆਲਪ੍ਰਸੰਨਪੂਰਨਜਾਚੀਐ
ਰਜਸਾਧ॥੫॥ਮੋਹਮਿਥਨਦੁਰੰਤਆਸਾਬਾਸਨਾਬਿਕਾਰ॥ਰਖੁਧਰਮ
ਭਰਮਬਿਦਾਰਿਮਨਤੇਉਧਰੁਹਰਿਨਿਰੰਕਾਰ॥੬॥ਧਨਾਢਿਆਢਿਭੰਡਾਰ
ਹਰਿਨਿਧਿਹੋਤਜਿਨਾਨਚੀਰ॥ਖਲਮੁਗਧਮੂੜਕਟਾਖ੍ਯਸ੍ਰੀਧਰਭਏਗੁਣ
ਮਤਿਧੀਰ॥੭॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਜਗਦੀਸਜਪਿਮਨਧਾਰਿਰਿਦਪਰਤੀਤਿ
॥ਜੀਅਦਇਆਮਇਆਸ੍ਰਬਤ੍ਰਰਮਣੰਪਰਮਹੰਸਹਰੀਤਿ॥੮॥ਦੇਤਦਰਸ
ਨੁਸ੍ਰਵਨਜਸੁਰਸਨਨਾਮਉਚਾਰ॥ਅੰਗਸੰਗਭਗਵੰਤਪਰਸਨਪ੍ਰਭਨਾਨਕ
ਪਤਿਤਉਧਾਰ॥੯॥੧॥੨॥ ਮ:੧॥੫॥ਮ:੩॥੧॥ ਮ:੪॥੧॥ਮ:੫॥
੨॥ ॥ਜੁਮਲਾ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੯ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੩

ਸਿਕੰਦਰ ਬਿਰਾਹਿਮ ਕੀ ਵਾਰ ਕੀ ਧੁਨੀ ਗਾਉਣੀ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ॥੩॥
ਇਹੁਜਗਤੁਮਮਤਾਮੁਆਜੀਵਣਕੀਬਿਧਿਨਾਹਿ॥ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੋਚਲੈਤਾਂਜੀਵਣਪ
ਦਵੀ ਪਾਹਿ॥ਓਇਸਦਾਸਦਾਜਨਜੀਵਤੇਜੋਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਹਿ॥ਨਾਨਕ
ਨਦਰੀਮਨਿਵਸੈਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਹਿ॥੧॥ਮਹਲਾ੩॥ਅੰਦਰਿਸਹਸਾਦੁਖੁਹੈ

ਆਪਹੁ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਮਾਰਾ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮੁਤੇ ਕਬਹਿ ਨ ਜਾਗਹਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਿਆਰਾ ॥
ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਸਬਦੁ ਨ ਵੀਚਾਰਹਿ ਇਹੁ ਮਨਮੁਖ ਕਾ ਆਚਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜ
ਨਮੁ ਬਿਰਥਾ ਗਵਾਇਆ ਨਾਨਕ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਕਰੇ ਖੁਆਰਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆ
ਪਣਾ ਆਪੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ਤਦਹੁ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਮਤਾ ਮਸੂਰਤਿ ਆਪਿ ਕਰੇ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥
ਤਦਹੁ ਆਕਾਸੁ ਨ ਪਾਤਾਲੁ ਹੈ ਨਾ ਤ੍ਰੈ ਲੋਈ ॥ ਤਦਹੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਨਾ ਓਪਤਿ
ਹੋਈ ॥ ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਹੈ ਦਿਸੈ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥ ਓਹੁ ਅਉਹਾਣੀ ਕਦੇ ਨਾਹਿ ਨਾ ਆਵੈ ਨ
ਜਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੋ ਸੇਵੀਐ ਜੋ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਅਵਰੁ ਦੂਜਾ ਕਿਉ ਸੇ
ਵੀਐ ਜੰਮੈ ਤੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ਨਿਹਫਲੁ ਤਿਨ ਕਾ ਜੀਵਿਆ ਜਿ ਖਸਮੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਆ
ਪਣਾ ਅਵਰੀ ਕਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਏਵ ਨ ਜਾਪਈ ਕਰਤਾ ਕੇਤੀ ਦੇਇ ਸਜਾ
ਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਭੋ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ
ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਇ ਤਾ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਸਚੁ ॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਕਰਤਾ ਫਿਰੈ ਹੁਕਮੈ ਮੂਲਿ ਨ
ਬੁਝਈ ਅੰਧਾ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ਸ੍ਰਿ
ਸਟੀ ਕਾ ਮੂਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜੀਅਨੁ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ
ਆ ॥ ਜੋਤੀ ਹੂੰ ਸਭੁ ਚਾਨਣਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ
ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੂਲੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ਤੁਰੀਆ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਇਆ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸੋ ਜਪੁ ਸੋ ਤਪੁ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਵਡਿਆਈ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥ ਮਃ ੩
॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਲੇਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਵਡਿਆਈ ਦੇਵੈ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਅਗਿਆਨੁ ਹੈ ਬਿਖਮੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਪਥਰ ਪਾਪ ਬਹੁ
ਲਦਿਆ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਤਾਰੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ਤਰਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥

ਗੁਰਸਬਦੀਮਨੁਨਿਰਮਲਾਹਉਮੈਛਡਿਵਿਕਾਰੀ॥ਹਰਿਮਿਲਿਆਆਪਿਆਇ
ਕੈਗੁਰਿਮਿਲਿਨਿਸਤਾਰੀ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਕਬੀਰਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਸੰਕੁੜਾਰਾਈ
ਦਸਵੈਭਾਇ॥ਮਨੁਤਉਮੈਗਲੁਹੋਇਰਹਿਆਨਿਕਸਿਆਕਿਉਕਰਿਜਾਇ॥
ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਜੇਮਿਲੈਤੁਠਾਕਰੇਪਸਾਉ॥ਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਮੋਕਲਾਸ
ਹਜੇਆਵਉਜਾਉ॥੧॥ਮ ੩ ॥ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਅਤਿਨੀਕਾ
ਨਾਨ੍ਹਾਹੋਇਸੁਜਾਇ॥ਹਉਮੈਮਨੁਅਸਥੂਲੁਹੈਕਿਉਕਰਿਵਿਚੁਦੇਜਾਇ॥ਸ
ਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਹਉਮੈਗਈਜੋਤਿਰਹੀਸਭਆਇ॥+੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਪ੍ਰਭਿਸੰਸਾਰੁਉਪਾਇਕੈਵਸਿਆਪਣੈਕੀਤਾ॥ਗਣਤੈਪ੍ਰਭੂਨਪਾਈਐਦੂਜੈਭਰ
ਮੀਤਾ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਜੀਵਤੁਮਰੈਬੁਝਿਸਚਿਸਮੀਤਾ॥ਸਬਦੇਹ
ਉਮੈਖੋਈਐਹਰਿਮੇਲਿ+ਮਿਲੀਤਾ॥ਸਭਕਿਛੁਜਾਣੈਕਰੇਆਪਿਆਪੇਵਿਗ
ਸੀਤਾ॥੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਨਲਾਇਓਨਾ
ਮੁਨਵਸਿਓਮਨਿਆਇ॥ਧ੍ਰਿਗੁਇਵੇਹਾਜੀਵਿਆਕਿਆਜੁਗਮਹਿਪਾਇ
ਆਆਇ॥ਮਾਇਆਖੋਟੀਰਾਸਿਹੈਏਕਚਸੇਮਹਿਪਾਜੁਲਹਿਜਾਇ॥
ਹਥਹੁਛੁੜਕੀਤਨੁਸਿਆਹੁਹੋਇਬਦਨੁਜਾਇਕੁਮਲਾਇ॥ਜਿਨਸਤਿਗੁ
ਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆਤਿਨਸੁਖੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵ
ਹਿਰੰਗਸਿਉਹਰਿਨਾਮਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਸੋਧਨੁਸਉ
ਪਿਆਜਿਜੀਅਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਰੰਗੁਤਿਸੈਕਉਅਗਲਾਵੰਨੀਚ
ੜੈਚੜਾਇ॥੧॥ਮ ੩ ॥ਮਾਇਆਹੋਈਨਾਗਨੀਜਗਤਿਰਹੀਲਪਟਾ
ਇ॥ਇਸਕੀਸੇਵਾਜੋਕਰੇਤਿਸਹੀਕਉ+ਫਿਰਿਖਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈਗਾਰੜੂਤਿਨਿ
ਮਲਿਦਲਿਲਾਈਪਾਇ॥ਨਾਨਕਸੇਈਉਬਰੇਜਿਸਾਚਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ
॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਢਾਢੀਕਰੇਪੁਕਾਰਪ੍ਰਭੂਸੁਣਾਇਸੀ॥ਅੰਦਰਿਧੀਰਕਹੋਇਪੂ

*ਇਹੁਜੀਉਸਦਾਮੁਕਤੁਹੈਸਹਜੇ
ਰਹਿਆਸਮਾਇ॥

ਰਾਪਾਇਸੀ॥ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਲੇਖੁਸੋਕਰਮਕਮਾਇਸੀ॥ਜਾਹੋਵੈਖਸਮੁ
ਦਇਆਲੁਤਾਮਹਲੁਘਰੁਪਾਇਸੀ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਅਤਿਵਡਾਗੁਰਮੁਖਿ
ਮੇਲਾਇਸੀ॥੫॥ ਸਲੋਕੁਮ ੩॥ ਸਭਨਾਕਾਸਹੁਏਕੁਹੈਸਦ
ਹੀਰਹੈਹਜੂਰਿ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਨਮੰਨਈਤਾਘਰਹੀਅੰਦਰਿਦੂਰਿ॥ਹੁਕ
ਮੁਭੀਤਿਨਾਮਨਾਇਸੀਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਹੁਕਮੁਮੰਨਿਸੁਖੁਪਾ
ਇਆਪ੍ਰੇਮਸੁਹਾਗਣਿਹੋਇ॥੧॥ਮ ੩॥ਰੈਣਿਸਬਾਈਜਲਿਮੁ
ਈਕੰਤਨਲਾਇਓਭਾਉ॥ਨਾਨਕਸੁਖਿਵਸਨਿਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨਪਿਆਰਾ
ਪੁਰਖੁਹਰਿਰਾਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭੁਜਗੁਫਿਰਿਮੈਦੇਖਿਆਹਰਿ
ਇਕੋਦਾਤਾ॥ਉਪਾਇਕਿਤੈਨਪਾਈਐਹਰਿਕਰਮਬਿਧਾਤਾ॥ਗੁਰਸਬ
ਦੀਹਰਿਮਨਿਵਸੈਹਰਿਸਹਜੇਜਾਤਾ॥ਅੰਦਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝੀਹਰਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਨਾਤਾ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਵਡੇਕੀਗੁਰਮੁਖਿਬੋਲਾਤਾ॥੬
॥ਸਲੋਕੁਮ ੩॥ ਕਾਇਆਹੰਸਕਿਆਪ੍ਰੀਤਿਹੈਜਿਪਇਆਹੀ
ਛਡਿਜਾਇ॥ਏਸਨੋਕੂੜੁਬੋਲਿਕਿਖਵਾਲੀਐਜਿਚਲਦਿਆਨਾਲਿ
ਨਜਾਇ॥ਕਾਇਆਮਿਟੀਅੰਧੁਹੈਪਉਣੈਪੁਛਹੁਜਾਇ॥ਹਉਤਾਮਾਇਆ
ਮੋਹਿਆਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵਾਜਾਇ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਨਜਾਤੋਖਸਮਕਾਜਿ
ਰਹਾਸਚਿਸਮਾਇ॥੧॥ਮ ੩॥ਏਕੋਨਿਹਚਲੁਨਾਮਧਨੁਹੋਰੁਧਨੁ
ਆਵੈਜਾਇ॥ਇਸੁਧਨਕਉਤਸਕਰੁਜੋਹਿਨਸਕਈਨਾਓਚਕਾਲੈਜਾਇ
॥ਇਹੁਹਰਿਧਨੁਜੀਐਸੇਤੀਰਵਿਰਹਿਆਜੀਐਨਾਲੇਜਾਇ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇ
ਪਾਈਐਮਨਮੁਖਿਪਲੈਨਪਾਇ॥ਧਨੁਵਾਪਾਰੀਨਾਨਕਾਜਿਨਾਨਾਮਧਨੁਖਟਿ
ਆਆਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮੇਰਾਸਾਹਿਬੁਅਤਿਵਡਾਸਚੁਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾ॥
ਸਭੁਜਗੁਤਿਸਕੈਵਸਿਹੈਸਭੁਤਿਸਕਾਚੀਰਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਈਐਨਿ

ਚਲਤੁ ਧਨੁ ਪੀਰਾ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨਿ ਵਸੈ ਕੇਤੇ ਹੈ ਹਰਿ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾ ਗੁਣ ਵਰਤੀ ਸਾਲਾ
ਹਿਆ ਸਚਾ ਥਿਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥
ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਿਨਾ ਦਾ ਜੀਵਿਆ ਜੋ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗਦੇ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ
ਪਾਪ ਕਮਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਤਿਨ
ਬੂਝ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਓਇ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਅੰਤਿ ਗ
ਏ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਤਿਸੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚ
ਹੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਆਇ
ਪਾਇ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਊਧਾ ਕਉਲੁ ਹੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਭਗਤਿ ਨ
ਨਾਉ ॥ ਸਕਤੀ ਅੰਦਰਿ ਵਰਤਦਾ ਕੂੜੁ ਤਿਸ ਕਾ ਹੈ ਉਪਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕਾ
ਅੰਦਰੁ ਚਿਤੁ ਨ ਭਿਜਈ ਮੁਖਿ ਫੀਕਾ ਆਲਾਉ ॥ ਓਇ ਧਰਮਿ ਰਲਾ
ਏ ਨਾ ਰਲਨਿ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕੂੜੁ ਸੁਆਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੈ ਬਣਤ ਬਣਾ
ਈ ਮਨਮੁਖ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਡੁਬੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾ
ਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਿਣੁ ਬੂਝੇ ਵਡਾ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ਫਿਰਿ ਆਵੈ
ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਤੀਆ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਈ
॥ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥ ਤ੍ਰਿਸ
ਨਾ ਭੁਖ ਵਿਚਹੁ ਉਤਰੈ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ
ਐ ਹਿਰਦੈ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੮॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ॥ ਜਿ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ ਤਿਸ ਨੋ ਪੂਜੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਸਭਨਾ ਉਪਾਵਾ ਸਿਰਿ ਉਪਾ
ਉ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸੀਤਲ ਸਾਤਿ ਵਸੈ ਜਪਿ ਹਿ
ਰਦੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖਾਣਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੈਨਣਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਡਾ
ਈ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਏ ਮਨ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਪਾਵਹਿ ਗੁਣੀ

ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਅਨਦਿ ਸੇਵਹਿ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾ
ਈਐ ਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗੈ ਧਿਆਨੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਵਿਤਾ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਕਪਟੁ ਵਿਕਾਰੁ ਗਇਆ ਮਨੁ ਸਹਜੇ ਜਿਤਾ ॥ ਤਹ
ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਅਨੰਦ ਰਸੁ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਿਤਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਰਵੈ ਗੁ
ਣ ਪਰਗਟੁ ਕਿਤਾ ॥ ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਇਕੋ ਹਰਿ ਮਿਤਾ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ
੩ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦੈ ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਕਹੀਐ ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਪੂਛੈ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਮਾਵੈ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਤਿਸੁ ਜਾਏ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣ
ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ
ਜਿ ਹਉਮੈ ਮੇਟਿ ਸਮਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਨੋ ਮਿਲਿਆ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿ
ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਮਨਮੁਖ ਅ
ਗਿਆਨੀ ਰਸਨਾ ਝੂਠੁ ਬੋਲਾਇ ॥ ਕਪਟਿ ਕੀਤੈ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੀਜੈ ਨਿਤ ਵੇਖੈ ਸੁ
ਣੈ ਸੁਭਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਜਾਇ ਜਗੁ ਪਰਬੋਧੈ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸੁਆਇ
॥ ਇਤੁ ਕਮਾਣੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਜੰਮੈ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਸਹਸਾ ਮੂਲਿ
ਨ ਚੁਕਈ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਪਚੈ ਪਚਾਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ
ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਅੰ
ਤਿ ਛਡਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨਾ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਓਨੁ ਤੇ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥
ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਸਚੈ
ਸਬਦਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਤਿਨੀ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ
॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਉਰਧਾਰਿ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩
॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਨ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ

ਵੇਖਾਤਿਗੁਰਮੁਖਿਤਾਰਿਓਬੇਅਤਿਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਸਤਾਜੋਰੰਗੁਲਾਇਆ॥ਨਾਨ
ਕਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈਤਿਮਰੁਅਗਿਆਨੁਅਧੇਰੁਚੁਕਾਇਆ॥
ਜਿਸਨੋਕਰਮੁਹੋਵੈਧੁਰਿਪੂਰਾਤਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥੧॥
ਮਃ ੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨਨਸੇਵਿਓਸਬਦਿਨਲਗੋਪਿਆਰੁ॥ਸਹਜੇਨਾਮੁ
ਨਧਿਆਇਆਕਿਤੁਆਇਆਸੰਸਾਰਿ॥ਫਿਰਿਫਿਰਿਜੂਨੀਪਾਈਐਵਿਸਟਾਸ
ਦਾਖੁਆਰੁ॥ਕੂੜੈਲਾਲਚਿਲਗਿਆਨਾਉਰਵਾਰੁਨਪਾਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
ਉਬਰੇਜਿਆਪਿਮੇਲੇਕਰਤਾਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਭਗਤਸਚੈਦਰਿਸੋਹਦੇ
ਸਚੈਸਬਦਿਰਹਾਏ॥ਹਰਿਕੀਪ੍ਰੀਤਿਤਿਨਊਪਜੀਹਰਿਪ੍ਰੇਮਕਸਾਏ॥ਹਰਿਰੰਗਿ
ਰਹਹਿਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੇਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਪੀਆਏ॥ਸਫਲੁਜਨਮੁਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਾਤਾਹਰਿਜੀਉਰਿਦੈਵਸਾਏ॥ਬਾਝੁਗੁਰੂਫਿਰੈਬਿਲਲਾਦੀਦੂਜੈਭਾਇ
ਖੁਆਏ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩॥ ਕਲਿਜੁਗਮਹਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਭ
ਗਤੀਖਟਿਆਹਰਿਉਤਮੁਪਦੁਪਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਹਰਿਨਾਮੁਮਨਿਵ
ਸਾਇਆਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਵਿਚੇਗ੍ਰਿਹਗੁਰਬਚਨਿਉਦਾਸੀਹਉ
ਮੈਮੋਹੁਜਲਾਇਆ॥ਆਪਿਤਰਿਆਕੁਲਜਗਤੁਤਰਾਇਆਧੰਨੁਜਣੇਦੀ
ਮਾਇਆ॥ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਸੋਈਪਾਏਜਿਸੁਧੁਰਿਮਸਤਕਿਹਰਿਲਿਖਿਪਾ
ਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਵਿਟਹੁਜਿਨਿਭ੍ਰਮਿਭੁਲਾਮਾ
ਰਗਿਪਾਇਆ॥੧॥ਮਃ ੩॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮਾਇਆਵੇਖਿਭੁਲੇਜਿਉਦੇਖਿਦੀ
ਪਕਿਪਤੰਗਪਚਾਇਆ॥ਪੰਡਿਤਭੁਲਿਭੁਲਿਮਾਇਆਵੇਖਹਿਦੇਖਹੁਕਿਨੈ
ਕਿਛੁਆਣਿਚੜਾਇਆ॥ਦੂਜੈਭਾਇਪੜਹਿਨਿਤਬਿਖਿਆਨਾਵਹੁਦਯਿਖੁ
ਆਇਆ॥ਜੋਗੀਜੰਗਮਸੰਨਿਆਸੀਭੁਲੇਓਨ੍ਹਾਅਹੰਕਾਰੁਬਹੁਗਰਬੁਵਧ
ਾਇਆ॥ਛਾਦਨੁਭੋਜਨੁਨਲੈਹੀਸਤਭਿਖਿਆਮਨਹਠਿਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥

॥ਏਤੁਦੁਆਰੈਵਿਚਹੁਮੋਹੁਜਨੁਸਨਧਾ॥ਜੋਨਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਤਨ ੩·੮
ਨਾਨਕਕਿਸਨੋਆਖਿਸੁਣਾਈਐਜਾਕਰਦੇਸਭਿਕਰਾਇਆ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਮਾਇਆਮੋਹੁਪਰੇਤੁਹੈਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰਾ॥ਏਹਜਮਕੀਸਿ
ਰਕਾਰਹੈਏਨਾਉਪਰਿਜਮਕਾਡੰਡੁਕਰਾਰਾ॥ਮਨਮੁਖਜਮਮਗਿਪਾਈਅਨਿ
ਜਿਨਦੂਜਾਭਾਉਪਿਆਰਾ॥ਜਮਪੁਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਨਿਕੋਸੁਣੈਨਪੂਕਾਰਾ॥
ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਿਸੁਗੁਰੁਮਿਲੈਗੁਰਮੁਖਿਨਿਸਤਾਰਾ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁਮ ੦੦੩
ਹਉਮੈਮਮਤਾਮੋਹਣੀਮਨਮੁਖਾਨੋਗਈਖਾਇ॥ਜੋਮੋਹਿਦੂਜੈ
ਚਿਤੁਲਾਇਦੇਤਿਨਾਵਿਆਪਿਰਹੀਲਪਟਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਰਜ
ਲੀਐਤਾਏਹਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਤਨੁਮਨੁਹੋਵੈਉਜਲਾਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥
ਨਾਨਕਮਾਇਆਕਾਮਾਰਣੁਹਰਿਨਾਮੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਆਜਾਇ॥੧॥ਮ ੧੦
੩॥ ਇਹੁਮਨੁਕੇਤੜਿਆਜੁਗਭਰਮਿਆਥਿਰੁਨਰਹੈਆਵੈਜਾਇ॥
ਹਰਿਭਾਣਾਤਾਭਰਮਾਇਅਨੁਕਰਿਪਰਪੰਚੁਖੇਲੁਉਪਾਇ॥ਜਾਹਰਿਬਖਸੈ
ਤਾਗੁਰੁਮਿਲੈਅਸਥਿਰੁਰਹੈਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਮਨਹੀਤੇਮਨੁਮਾਨਿਆਨਾ
ਕਿਛੁਮਰੈਨਜਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕਾਇਆਕੋਟੁਅਪਾਰੁਹੈਮਿਲਣਾਸੰ
ਜੋਗੀ॥ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਆਪਿਵਸਿਰਹਿਆਆਪੇਰਸਭੋਗੀ॥ਆਪਿਅਤੀਤੁਅ
ਲਿਪਤੁਹੈਨਿਰਜੋਗੁਹਰਿਜੋਗੀ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਕਰੇਹਰਿਕਰੇਸੁਹੋਗੀ॥ਹਰਿਗੁਰ
ਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਲਹਿਜਾਹਿਵਿਜੋਗੀ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੩॥
ਵਾਹੁਵਾਹੁਆਪਿਅਖਾਇਦਾਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਸੋਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਿਫਤਿਸ
ਲਾਹਹੈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਬਾਣੀਸਚੁਹੈਸਚਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥
ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਆਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੧॥ਮ ੧੦ ੩
ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤੀਰਸਨਾਸਬਦਿਸੁਹਾਈ॥ਪੂਰੈਸਬਦਿਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਆਆਈ

ਵਡਭਾਗੀਆ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਮੁਹਹੁ ਕਢਾਈ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਸੇਈ ਜਨ ਸੋਹਣੇ
ਤਿਨ ਕਉ ਪਰਜਾ ਪੂਜਣ ਆਈ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ
ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਕਾਇਆ
ਗੜ੍ਹ ਭੀਤਰਿ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਨੀ ਮਨਮੁਖ
ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ ॥ ਉਪਾਇ ਕਿਤੈ ਨ ਲਭਨੀ ਕਰਿ ਭੇਖ ਥਕੇ ਭੇਖਵਾਨੀ ॥ ਗੁਰ
ਸਬਦੀ ਖੋਲਾਈਅਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਨੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨ
ਪੀਆ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ
ਰੈਣਿ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਮੀ ਬੋਲੈ
ਬੋਲਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ
ਸਤਿ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਧੀ
ਭਾਲਿ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਬਦੇ ਉਚਰੈ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਲਿ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰ
ਤਿਆ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਲਿ ॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏ ਮਨਾ ਅਤਿ ਲੋਭੀਆ ਨਿਤ ਲੋਭੇ
ਰਾਤਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮਨਸਾ ਮੋਹਣੀ ਦਹ ਦਿਸ ਫਿਰਾਤਾ ॥ ਅਗੈ ਨਾਉ ਜਾਤਿ ਨ
ਜਾਇਸੀ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਖਾਤਾ ॥ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਖਿਓ ਫੀਕਾ ਬੋਲਾਤਾ ॥
ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਤਾ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ
ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿ ਸਚਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ॥ ਵਾਹੁ
ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿ ਗੁਣਦਾਤਾ ਮਤਿ ਧੀਰੁ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀ
ਐ ਜਿ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿ ਦੇਦਾ
ਰਿਜਕੁ ਸਬਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਇਕੋ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ

ਦਿਖਾਇ॥੧॥ਮ:੩॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਕਰਹਿਮਨਮੁਖਮਰਹਿਬਿਖੁ
ਖਾਇ॥ਓਨਾਵਾਹੁਵਾਹੁਨਭਾਵਈਦੁਖੇਦੁਖਿਵਿਹਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀ
ਵਣਾਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਹਿਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਹਿਸੇਜਨਨਿਰਮਲੇ
ਤ੍ਰਿਭਵਣਸੋਝੀਪਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਕੈਭਾਣੈਗੁਰੁਮਿਲੈਸੇਵਾਭਗਤਿ
ਬਨੀਜੈ॥ਹਰਿਕੈਭਾਣੈਹਰਿਮਨਿਵਸੈਸਹਜੇਰਸੁਪੀਜੈ॥ਹਰਿਕੈਭਾਣੈਸੁਖੁਪਾਈਐ
ਹਰਿਲਾਹਾਨਿਤਲੀਜੈ॥ਹਰਿਕੈਤਖਤਿਬਹਾਲੀਐਨਿਜਘਰਿਸਦਾਵਸੀਜੈ॥
ਹਰਿਕਾਭਾਣਾਤਿਨੀਮੰਨਿਆਜਿਨਾਗੁਰੂਮਿਲੀਜੈ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁਮ:
੩॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਸੇਜਨਸਦਾਕਰਹਿਜਿਨ੍ਹਕਉਆਪੇਦੇਇਬੁਝਾਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁ
ਕਰਤਿਆਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਗੁਰਸਿਖੁਜੋ
ਨਿਤਕਰੇਸੋਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਹਿਸੇਜਨਸੋਹਣੇਹਰਿਤਿ
ਨ੍ਹਕੈਸੰਗਿਮਿਲਾਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਹਿਰਦੈਉਚਰਾਮੁਖਹੁਭੀਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰੇਉ
॥ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਜੋਕਰਹਿਹਉਤਨੁਮਨੁਤਿਨ੍ਹਕਉਦੇਉ॥੧॥ਮ: ੩॥
ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਾਹਿਬੁਸਚੁਹੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਾਕਾਨਾਉ॥ਜਿਨਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਫਲੁਪਾਇ
ਆਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਹੈਜਿਸਨੋਦੇਇਸੁਖਾ
ਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਜਲਿਥਲਿਭਰਪੂਰੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਗੁ
ਰਸਿਖਨਿਤਸਭਕਰਹੁਗੁਰਪੂਰੇਵਾਹੁਵਾਹੁਭਾਵੈ॥ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਜੋਮਨਿਚਿ
ਤਿਕਰੇਤਿਸੁਜਮਕੰਕਰੁਨੇੜਿਨਆਵੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਜੀਉਸਚਾਸ
ਚੁਹੈਸਚੀਗੁਰਬਾਣੀ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਸਚੁਪਛਾਣੀਐਸਚਿਸਹਜਿਸਮਾਣੀ॥ਅ
ਨਦਿਨੁਜਾਗਹਿਨਾਸਵਹਿਜਾਗਤਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀ॥ਗੁਰਮਤੀਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿ
ਆਸੇਪੁੰਨਪਰਾਣੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਓਪਚਿਮੁਏਅਜਾਣੀ॥੨੦॥
ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੩॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਬਾਣੀਨਿਰੰਕਾਰੁਹੈਤਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨ

ਕੋਇ॥ਹਰਿਹਰਿਅਗਮੁਅਥਾਹੁਹੈਹਰਿਹਰਿਸਚਾਸੋਇ॥ਹਰਿਹਰਿਵੇਪ
ਰਵਾਹੁਹੈਹਰਿਹਰਿਹਰਿਕਰੇਸੁਹੋਇ॥ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈ
ਕੋਇ॥ਹਰਿਹਰਿਕਰਮੀਪਾਈਐ+ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਲਏਇ॥੧॥ਮਃ੩॥

+ ਆਪਿਦਇਆਕਰਿਦੇਇ॥ਨਾਨਕਹਰਿ
ਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐ

ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸਾਂਤਿਨਆਵਈਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇ॥ਜੇਬਹੁਤੇਰਾਲੋਚੀ
ਐਵਿਣੁਕਰਮੈਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਜਿਨਾਅੰਤਰਿਲੋਭੁਵਿਕਾਰੁਹੈਦੂਜੈਭਾਇ
ਖੁਆਇ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਨਚੁਕਈਹਉਮੈਵਿਚਿਦੁਖੁਪਾਇ॥ਜਿਨਾਸਤਿਗੁ
ਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆਸੁਖਾਲੀਕੋਈਨਾਹਿ॥ਤਿਨਾਜਮਕੀਤਲਬਨਹੋਵਈ
ਨਾਓਇਦੁਖਸਹਾਹਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਸਚੈਸਬਦਿਸਮਾਹਿ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ਢਾਢੀਤਿਸਨੋਆਖੀਐਜਿਖਸਮੈਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਦਰਿਖੜਾਸੇਵ
ਕਰੇਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰੁ॥ਢਾਢੀਦਰੁਘਰੁਪਾਇਸੀਸਚੁਰਖੈਉਰਧਾਰਿ॥
ਢਾਢੀਕਾਮਹਲੁਅਗਲਾਹਰਿਕੈਨਾਇਪਿਆਰਿ॥ਢਾਢੀਕੀਸੇਵਾਚਾਕ
ਰੀਹਰਿਜਪਿਹਰਿਨਿਸਤਾਰਿ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਗੂਜਰੀਜਾ
ਤਿਗਵਾਰਿਜਾਸਹੁਪਾਏਆਪਣਾ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿਅਨਦਿਨੁ
ਹਰਿਜਪੁਜਾਪਣਾ॥ਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਿਸੁਭਉਪਵੈਸਾਕੁਲਵੰਤੀਨਾਰਿ
॥ਸਾਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈਕੰਤਕਾਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕੀਤੀਕਰਤਾਰਿ॥ਓਹੁਕੁਚਜੀਕੁ
ਲਖਣੀਪਰਹਰਿਛੋਡੀਭਤਾਰਿ॥ਭੈਪਇਐਮਲੁਕਟੀਐਨਿਰਮਲਹੋਵੈਸ
ਰੀਰੁ॥ਅੰਤਰਿਪਰਗਾਸੁਮਤਿਊਤਮਹੋਵੈਹਰਿਜਪਿਗੁਣੀਗਹੀਰੁ॥ਭੈਵਿਚਿ
ਬੈਸੈਭੈਰਹੈਭੈਵਿਚਿਕਮਾਵੈਕਾਰ॥ਐਥੈਸੁਖੁਵਡਿਆਈਆਦਰਗਹਮੋਖ
ਦੁਆਰ॥ਭੈਤੇਨਿਰਭਉਪਾਈਐਮਿਲਿਜੋਤੀਜੋਤਿਅਪਾਰ॥ਨਾਨਕਖਸਮੈ
ਭਾਵੈਸਾਭਲੀਜਿਸਨੋਆਪੇਬਖਸੇਕਰਤਾਰੁ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸਦਾਸਦਾਸਾ
ਲਾਹੀਐਸਚੇਕਉਬਲਿਜਾਉ॥ਨਾਨਕਏਕੁਛੋਡਿਦੂਜੈਲਗੈਸਾਜਿਹਵਾ

ਜਾਇਜਾਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਐਸਾਅਉਤਾਰੁਉਪਾਇਜਿਨਿਭਉਭੁਜਾ ੩੧
ਕੀਆ॥ਜਿਉਗੁਰਿਜੋਗਜੁਗਤਿਕਮਾਵਦੇਦੁਖਸੁਖਭਿਨੈਆ॥ਈਸਰਬ੍ਰਹਮਾਦੇਵ
ਦੇਅੰਤੁਤਿਨੀਨਲਹੀਆ॥ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਅਲਖੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਗਟੀ
ਆ॥ਤਿਥੈਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁਨਵਿਆਪਈਅਸਥਿਰੁਜਗਿਥੀਆ॥੧੯॥
ਸਲੋਕੁਮਃ ੩॥ ਏਹੁਸਭੁਕਿਛੁਆਵਣਜਾਣੁਹੈਜੇਤਾਹੈਆਕਾਰੁ॥ਜਿ
ਨਿਏਹੁਲੇਖਾਲਿਖਿਆਸੋਹੋਆਪਰਵਾਣੁ॥ਨਾਨਕਜੇਕੋਆਪੁਗਣਾਇਦਾ
ਸੋਮੂਰਖੁਗਾਵਾਰੁ॥੧॥ਮਃ ੩॥ਮਨੁਕੁੰਚਰੁਪੀਲਕੁਗੁਰੂਗਿਆਨੁਕੁੰਡਾ
ਜਹਖਿੰਚੇਤਹਜਾਇ॥ਨਾਨਕਹਸਤੀਕੁੰਡੇਬਾਹਰਾਫਿਰਿਉਝੜਿਪਾਇ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਤਿਸੁਅਗੈਅਰਦਾਸਿਜਿਨਿਉਪਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਅਪਣਾ ਫਿਰਿ
ਸੇਵਿਸਭਫਲਪਾਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਕਾਨਾਉਸਦਾਧਿਆਇਆ॥ਸੰਤ
ਜਨਾਕੈਸੰਗਿਦੁਖੁਮਿਟਾਇਆ॥ਨਾਨਕਭਏਅਚਿੰਤਹਰਿਧਨੁਨਿਹਚਲਾਇ
ਆ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩॥ ਖੇਤਿਮਿਆਲਾਉਚੀਆਘਰੁਉਚਾਨਿ
ਰਣਉ॥ਮਹਲਭਗਤੀਘਰਿਸਰੈਸਜਣਪਾਹੁਣਿਅਉ॥ਬਰਸਨਾਤਬਰਸੁਘ
ਨਾਬਹੁੜਿਬਰਸਹਿਕਾਹਿ॥ਨਾਨਕਤਿਨਬਲਿਹਾਰਣੈਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆ
ਮਨਮਾਹਿ॥੧॥ਮਃ ੩॥ਮਿਠਾਸੋਜੋਭਾਵਦਾਸਜਣੁਸੋਜਿਰਾਸਿ॥ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐਜਾਕਉਆਪਿਕਰੇਪਰਗਾਸੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪ੍ਰਭ
ਪਾਸਿਜਨਕੀਅਰਦਾਸਿਤੂਸਚਾਸਾਂਈ॥ਤੂਰਖਵਾਲਾਸਦਾਸਦਾਹਉਤੁ
ਧੁਧਿਆਈ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੇਰਿਆਤੂਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਜੋਦਾਸਤੇਰੇ
ਕੀਨਿੰਦਾਕਰੇਤਿਸੁਮਾਰਿਪਚਾਈ॥ਚਿੰਤਾਛਡਿਅਚਿੰਤੁਰਹੁਨਾਨਕਲਗਿ
ਪਾਈ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩॥ ਆਸਾਕਰਤਾਜਗੁਮੁਆਆਸਾਮਰੈਨ
ਜਾਇ॥ਨਾਨਕਆਸਾਪੂਰੀਆਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇ॥੧॥ਮਃ ੩॥ਆ

ਸਾ ਮਨਸਾ ਮਨਿ ਜਾਇਸੀ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲੁ ਕੋ ਨਹੀ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਕੈ ਨਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ਕਰਿ ਪੂਰਾ ਥਾਟੁ ॥ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਣਜਾਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਹਰਿ ਹਾਟੁ ॥ ਆਪੇ ਸਾਗਰੁ ਆਪੇ ਬੋਹਿਥਾ ਆਪੇ ਹੀ ਖੇਵਾਟੁ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਦਸੇ ਘਾਟੁ ॥ ॥ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੁ ॥੨੨॥ ਸੁਧੁ ॥

੨੨॥੧॥

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮ: ੫ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰੁ ਆਰਾਧਣਾ ਜਿਹਵਾ ਜਪਿ ਗੁਰ ਨਾਉ ॥ ਨੇਤ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੇਖਣਾ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਨਣਾ ਗੁਰ ਨਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਠਾਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਏਹ ਵਥੁ ਦੇਇ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਉਤਮ ਕਾਢੀਅਹਿ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਰਖੇ ਰਖਣਹਾਰਿ ਆਪਿ ਉਬਾਰਿਅਨੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਅਨੁ ॥ ਹੋਆ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵਿਸਾਰਿਅਨੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰਿਅਨੁ ॥ ਸਾਕਤ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਬਿਦਾਰਿਅਨੁ ॥ ਤਿਸੁ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਟੇਕ ਨਾਨਕ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰਖੁ ਅਗਮੁ ਅਪਾਰੀਐ ॥ ਸਚੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚੁ ਨਿਹਾਰੀਐ ॥ ਕੂੜੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿਛੁ ਤੇਰੀ ਧਾਰੀਐ ॥ ਸਭਸੈ ਦੇ ਦਾਤਾਰੁ ਜੇਤ ਉਪਾਰੀਐ ॥ ਇਕਤੁ ਸੂਤਿ ਪਰੋਇ ਜੋਤਿ ਸੰਜਾਰੀਐ ॥ ਹੁਕਮੇ ਭਵਜਲ ਮੰਝਿ ਹੁਕਮੇ ਤਾਰੀਐ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਤੁਧੁ ਧਿਆਏ ਸੋਇ ਜਿਸੁ

ਤਗੁਰ ਸਬਾਰੀਆ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥੧॥ ੩੧੧
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾ ਤੂੰ ਤੁਸਹਿ ਮਿਹਰਵਾਨ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸਹਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਜਾ
ਤੂੰ ਤੁਸਹਿ ਮਿਹਰਵਾਨ ਨਉ ਨਿਧਿ ਘਰ ਮਹਿ ਪਾਹਿ ॥ ਜਾ ਤੂੰ ਤੁਸਹਿ ਮਿਹਰਵਾਨ ਤਾ
ਗੁਰ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਜਾ ਤੂੰ ਤੁਸਹਿ ਮਿਹਰਵਾਨ ਤਾ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥
ਮਃ ੫ ॥ ਕਿਤੀ ਬੈਹਨ੍ਹਿ ਬੈਹਣੇ ਮੁਚੁ ਵਜਾਇਨਿ ਵਜ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ
ਵਿਣੁ ਕਿਸੈ ਨ ਰਹੀਆ ਲਜ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਨ੍ਹਿ ਬੇਦ ਕਤੇਬਾ
ਸਣੁ ਖੜੇ ॥ ਗਣਤੀ ਗਣੀ ਨ ਜਾਇ ਤੇਰੈ ਦਰਿ ਪੜੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਨ੍ਹਿ ਇੰ
ਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਾ ॥ ਸੰਕਰ ਬਿਸਨ ਅਵਤਾਰ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮੁਖਿ ਭਣਾ ॥ ਪੀਰ ਪਿਕਾਬਰ
ਸੇਖ ਮਸਾਇਕ ਅਉਲੀਏ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਉਲੀਏ ॥ ਕੂ
ੜਹੁ ਕਰੇ ਵਿਣਾਸੁ ਧਰਮੇ ਤਗੀਐ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਇਹਿ ਆਪਿ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗੀਐ
॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਚੰਗਿਆਈਂ ਆਲਕੁ ਕਰੇ ਬੁਰਿਆਈਂ ਹੋਇ
ਸੇਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਅਜੁ ਕਲਿ ਆਵਸੀ ਗਾਫਲ ਫਾਹੀ ਪੇਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥
ਕਿਤੀਆ ਕੁਢੰਗ ਗੁਝਾ ਥੀਐ ਨ ਹਿਤੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤੈ ਸਹਿ ਢਕਿਆ ਮਨ ਮਹਿ ਸ
ਚਾ ਮਿਤੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਮਾਗਉ ਤੁਝੈ ਦਇਆਲ ਕਰਿ ਦਾਸਾ ਗੋ
ਲਿਆ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਰਾਜੁ ਜੀਵਾ ਬੋਲਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦਾ
ਸਾ ਘਰਿ ਘਣਾ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਹਾਲੁ ਸ੍ਰਵਣੀ ਜਸੁ ਸੁਣਾ ॥ ਕਮਾਵਾ ਤਿਨ ਕੀ
ਕਾਰ ਸਰੀਰੁ ਪਵਿਤੁ ਹੋਇ ॥ ਪਖਾ ਪਾਣੀ ਪੀਸਿ ਬਿਗਸਾ ਪੈਰ ਧੋਇ ॥ ਆਪਹੁ ਕ
ਛੂ ਨ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਦਿਚੈ ਥਾਉ ਸੰਤ ਧਰਮ ਸਾ
ਲੀਐ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਸਾਜਨ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਕੀ ਹੋਇ ਰਹਾ ਸਦ ਧੂਰਿ
॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਹਾਰੀਆ ਪੇਖਉ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ

ਅਸੰਖਧੋਤੇਤਿਨ੍ਹਸਿਹਰਣੀਮਨੁਲਾਗਾ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਮਪ੍ਰਭੁਜਿਸੁਨਾਨ
ਕਮਸਤਕਿਭਾਗਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਿਤਜਪੀਐਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਾਉਪਰਵ
ਦਗਾਰਦਾ॥ਜਿਸਨੋਕਰੇਰਹੰਮਤਿਸੁਨਵਿਸਾਰਦਾ॥ਆਪਿਉਪਾਵਣਹਾਰੁ
ਆਪੇਹੀਮਾਰਦਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣੈਜਾਣੁਬੁਝਿਵੀਚਾਰਦਾ॥ਅਨਿਕਰੂਪ
ਖਿਨਮਾਹਿਕੁਦਰਤਿਧਾਰਦਾ॥ਜਿਸਨੋਲਾਇਸਚਿਤਿਸਹਿਉਧਾਰਦਾ॥ਜਿ
ਸਦੈਹੋਵੈਵਲਿਸੁਕਦੇਨਹਾਰਦਾ॥ਸਦਾਅਭਗੁਦੀਬਾਣੁਹੈਹਉਤਿਸੁਨਮਸ
ਕਾਰਦਾ॥੪॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੫ ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਛੋਡੀਐਦੀਜੈਅਗ
ਨਿਜਲਾਇ॥ਜੀਵਦਿਆਨਿਤਜਾਪੀਐਨਾਨਕਸਾਚਾਨਾਉ॥੧॥ਮ:੫॥ਸਿਮ
ਰਤਸਿਮਰਤਪ੍ਰਭੁਆਪਣਾਸਭਿਫਲਪਾਏਆਹਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਅਰਾਧਿ
ਆਗੁਰਪੂਰੈਦੀਆਮਿਲਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੋਮੁਕਤਾਸੰਸਾਰਿਜਿ
ਗੁਰਿਉਪਦੇਸਿਆ॥ਤਿਸਕੀਗਈਬਲਾਇਮਿਟੇਅੰਦੇਸਿਆ॥ਤਿਸ
ਕਾਦਰਸਨੁਦੇਖਿਜਗਤੁਨਿਹਾਲੁਹੋਇਆ॥ਜਨਕੈਸੰਗਿਨਿਹਾਲੁਪਾਪਾਮੈਲੁ
ਧੋਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਾਚਾਨਾਉਓਥੈਜਾਪੀਐ॥ਮਨਕਉਹੋਇਸੰਤੋਖੁਭੁਖਾ
ਧ੍ਰਾਪੀਐ॥ਜਿਸੁਘਟਿਵਸਿਆਨਾਉਤਿਸੁਬੰਧਨਕਾਟੀਐ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ
ਕਿਨੈਵਿਰਲੈਹਰਿਧਨੁਖਾਟੀਐ॥੫॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੫ ॥ਮਨਮਹਿ
ਚਿਤਵਉਚਿਤਵਨੀਉਦਮੁਕਰਉਉਠਿਨੀਤ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨਕਾਆਹਰੋਹਰਿਦੇਹੁ
ਨਾਨਕਕੇਮੀਤ॥੧॥ਮ: ੫॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਿਪ੍ਰਭਿਰਾਖਿਆਮਨੁਤਨੁਰਤਾਮੂ
ਲਿ॥ਨਾਨਕਜੋਪ੍ਰਭਭਾਣੀਆਮਰਉਵਿਚਾਰੀਸੂਲਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਜੀਅਕੀਬਿਰਥਾਹੋਇਸੁਗੁਰਪਹਿਅਰਦਾਸਿਕਰਿ॥ਛੋਡਿਸਿਆਣਪਸਗਲ
ਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਧਰਿ॥ਪੂਜਹੁਗੁਰਕੇਪੈਰਦੁਰਮਤਿਜਾਇਜਰਿ॥ਸਾਧਜਨਾ

ਕੈ ਸੰਗਿ ਭਵਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਤਰਿਆ ॥ ਸੇਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ਅਗੈ ਨ ਮਰਹੁ ਡ
ਰਿ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰੇ ਨਿਹਾਲੁ ਊਣੇ ਸੁਭਰ ਭਰਿ ॥ ਮਨ ਕਉ ਹੋਇ ਸੰਤੋਖੁ ਧਿਆ
ਈਐ ਸਦਾ ਹਰਿ ॥ ਸੋ ਲਗਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਜਾ ਕਉ ਕਰਮੁ ਧੁਰਿ ॥੧੦॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਲਗੜੀ ਸੁਥਾਨਿ ਜੋੜਣਹਾਰੈ ਜੋੜੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਲਹ
ਰੀਆ ਲਖ ਸੈ ਆਨ ਡੁਬਣ ਦੇਇ ਨ ਮਾ ਪਿਰੀਆ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਬਨਿ ਭੀਹਾਵਲੇ
ਹਿਕੁ ਸਾਥੀ ਲਧਮੁ ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਸੰਤ ਪਿਆ
ਰੇ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਕਾਮਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪਾਈਅਨਿ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ
ਰਤਿਆ ॥ ਨ ਹੋਵੀ ਪਛੋਤਾਉ ਤੁਧ ਨੋ ਜਪਤਿਆ ॥ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ਤੇਰੀ
ਟੇਕ ਜਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸੁਖ ਲਹਾ ਚਿਤਾਰਿ ਮਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪਹਿ ਸਿਫਤਿ
ਭੰਡਾਰੁ ਕਰਮੀ ਪਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ਬਹੁੜਿ ਨ ਧਾਈਐ ॥ ਰਖੈ
ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਕਰਿ ਦਾਸਾ ਆਪਣੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਵਾ ਸੁਣਿ
ਸੁਣੇ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਟੋਲਾ ਤੈ ਸਹਿ ਦਿਤਾ ਢਕਣ ਕੂ ਪ
ਤਿ ਮੇਰੀ ॥ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਸਾਈ ਮੈਡਾ ਨਾਨਕ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ਤੇਰੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥
ਤੈਡੈ ਸਿਮਰਣਿ ਹਭੁ ਕਿਛੁ ਲਧਮੁ ਬਿਖਮੁ ਨ ਡਿਠਮੁ ਕੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਪਤਿ ਰਖੈ
ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹੋਵੈ ਸੁਖੁ ਘਣਾ
ਦਯਿ ਧਿਆਇਐ ॥ ਵੰਞੈ ਰੋਗਾ ਘਾਣਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਐ ॥ ਅੰਦਰਿ ਵਰਤੈ ਠਾ
ਢਿ ਪ੍ਰਭਿ ਚਿਤਿ ਆਇਐ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਆਸ ਨਾਇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਐ ॥ ਕੋਇ ਨ ਲਗੈ
ਬਿਘਨੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਐ ॥ ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥੁ ਮਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਐ ॥ ਤਿਨਿ
ਪਾਏ ਸਭੇ ਥੋਕ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਇਐ ॥ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਖਸਮੁ ਸਭ ਤੇਰੀ ਛਾ
ਇਐ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਨਦੀ ਤਰੰਦੜੀ ਮੈਡਾ ਖੋਜੁ ਨ ਖੁੰਭੈ ਮੰਝਿ ਮੁ
ਹਬਤਿ ਤੇਰੀ ॥ ਤਉ ਸਹ ਚਰਣੀ ਮੈਡਾ ਹੀਅੜਾ ਸੀਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਤੁਲਹਾ ਬੇੜੀ ॥

੧॥ਮਃ੫॥ਜਿਨਾਦਿਸੰਦੜਿਆਦੁਰਮਤਿਵੰਞੈਮਿਤ੍ਰਅਸਾਡੜੇਸੇ
ਈ॥ਹਉਢੂਢੇਦੀਜਗੁਸਬਾਇਆਜਨਨਾਨਕਵਿਰਲੇਕੇਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਆਵੈਸਾਹਿਬੁਚਿਤਿਤੇਰਿਆ(ਜਨ)ਭਗਤਾਡਿਠਿਆ॥ਮਨਕੀਕਟੀਐਮੈਲੁਸਾ
ਧਸੰਗਿਵੁਠਿਆ॥ਜਨਮਮਰਣਭਉਕਟੀਐਜਨਕਾਸਬਦੁਜਪਿ॥ਬੰਧਨਖੋ
ਲਨਿਸੰਤਦੂਤਸਭਿਜਾਹਿਛਪਿ॥ਤਿਸੁਸਿਉਲਾਇਨਿਰੰਗੁਜਿਸਦੀਸਭ
ਧਾਰੀਆ॥ਊਚੀਹੂੰਊਚਾਥਾਨੁਅਗਮਅਪਾਰੀਆ॥ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਕਰਜੋੜਿ
ਸਾਸਿਸਾਸਿਧਿਆਈਐ॥ਜਾਆਪੇਹੋਇਦਇਆਲੁਤਾਭਗਤਸੰਗੁਪਾਈਐ
॥੯॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫॥ ਬਾਰਿਵਿਡਾਨੜੈਹੁੰਮਸਧੁੰਮਸਕੂਕਾਪਈ
ਆਰਾਹੀ॥ਤਉਸਹਸੇਤੀਲਗੜੀਡੋਰੀਨਾਨਕਅਨਦਸੇਤੀਬਨੁਗਾਹੀ॥੧॥
ਮਃ੫॥ਸਚੀਬੈਸਕਤਿਨਾਸੰਗਿਜਿਨਸੰਗਿਜਪੀਐਨਾਉ॥ਤਿਨਸੰ
ਗਿਸੰਗੁਨਕੀਚਈਨਾਨਕਜਿਨਾਆਪਣਾਸੁਆਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਾਵੇ
ਲਾਪਰਵਾਣੁਜਿਤੁਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆ॥ਹੋਆਸਾਧੂਸੰਗੁਫਿਰਿਦੂਖਨਤੇਟਿ
ਆ॥ਪਾਇਆਨਿਹਚਲੁਥਾਨੁਫਿਰਿਗਰਭਿਨਲੇਟਿਆ॥ਨਦਰੀਆਇਆਇ
ਕੁਸਗਲਬ੍ਰਹਮੇਟਿਆ॥ਤਤੁਗਿਆਨੁਲਾਇਧਿਆਨੁਦ੍ਰਿਸਟਿਸਮੇਟਿਆ॥ਸਭੋ
ਜਪੀਐਜਾਪੁਜਿਮੁਖਹੁਬੋਲੇਟਿਆ॥ਹੁਕਮੇਬੁਝਿਨਿਹਾਲੁਸੁਖਿਸੁਖੇਟਿਆ॥ਪਰ
ਖਿਖਜਾਨੈਪਾਏਸਿਬਹੁੜਿਨਖੋਟਿਆ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫॥ ਵਿਛੋਹੇਜੰ
ਬੂਰਖਵੇਨਵੰਞਨਿਗਾਖੜੇ॥ਜੇਸੋਧਣੀਮਿਲੰਨਿਨਾਨਕਸੁਖਸੰਬੂਹਸਚੁ॥੧॥ਮਃ੫
॥ਜਿਮੀਵਸੰਦੀਪਾਣੀਐਈਧਣੁਰਖੈਭਾਹਿ॥ਨਾਨਕਸੋਸਹੁਆਹਿਜਾਕੈਆੜਿ
ਹਭੁਕੋ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੇਰੇਕੀਤੇਕੰਮਤੁਧੈਹੀਗੋਚਰੇ॥ਸੋਈਵਰਤੈਜਗਿਜਿਕੀਆ
ਤੁਧੁਧੁਰੇ॥ਬਿਸਮੁਭਏਬਿਸਮਾਦਦੇਖਿਕੁਦਰਤਿਤੇਰੀਆ॥ਸਰਣਿਪਰੇਤੇਰੀਦਾ
ਸਕਰਿਗਤਿਹੋਇਮੇਰੀਆ॥ਤੇਰੈਹਥਿਨਿਧਾਨੁਭਾਵੈਤਿਸੁਦੇਹਿ॥ਜਿਸਨੋਹੋਇ

ਇਆਭੁਹਾਰਿਨਾਨਕੁਸੋਇਵਡੇਰਾ॥ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਬੇਅੰਤਅੰਤੁਨਪਾਈ
ਐ॥ਜਿਸਨੋਹੋਹਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸੁਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁਮ:੫
॥ ਕੜਛੀਆਫਿਰੰਨਿਸੁਆਉਨਜਾਣਨਿਸੁੰਞੀਆ॥ਸੇਈਮੁਖਦਿਸੰਨਿਨਾਨਕ
ਰਤੇਪ੍ਰੇਮਰਸਿ॥੧॥ਮ:੫॥ਖੋਜੀਲਧਮੁਖੋਜੁਛਡੀਆਉਜਾੜਿ॥ਤੈਸਹਿਦਿ
ਤੀਵਾੜਿਨਾਨਕਖੇਤੁਨਛਿਜਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਰਾਧਿਹੁਸਚਾਸੋਇਸ
ਭੁਕਿਛੁਜਿਸੁਪਾਸਿ॥ਦੁਹਾਸਿਰਿਆਖਸਮੁਆਪਿਖਿਨਮਹਿਕਰੇਰਾਸਿ॥ਤਿ
ਆਗਹੁਸਗਲਉਪਾਵਤਿਸਕੀਓਟਗਹੁ॥ਪਉਸਰਣਾਈਭਜਿਸੁਖੀਹੂੰਸੁਖ
ਲਹੁ॥ਕਰਮਧਰਮਤਤੁਗਿਆਨੁਸੰਤਾਸੰਗੁਹੋਇ॥ਜਪੀਐਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਬਿ
ਘਨੁਨਲਗੈਕੋਇ॥ਜਿਸਨੋਆਪਿਦਇਆਲੁਤਿਸੁਮਨਿਵੁਠਿਆ॥ਪਾਈ
ਅਨਿਸਭਿਨਿਧਾਨਸਾਹਿਬਿਤੁਠਿਆ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁਮ:੫॥ ਲਧਮੁਲ
ਭਣਹਾਰੁਕਰਮੁਕਰੰਦੋਮਾਪਿਰੀ॥ਇਕੋਸਿਰਜਣਹਾਰੁਨਾਨਕਬਿਆਨਪਸੀਐ॥
ਮ:੫॥ਪਾਪੜਿਆਪਛਾੜਿਬਾਣੁਸਚਾਵਾਸੰਨਿਕੈ॥ਗੁਰਮੰਤ੍ਰੜਾਚਿ
ਤਾਰਿਨਾਨਕਦੁਖੁਨਥੀਵਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਿਰਜਣਹਾਰੁਪਾਈ
ਅਨੁਠਾਢਿਆਪਿ॥ਜੀਅਜੰਤਮਿਹਰਵਾਨੁਤਿਸਨੋਸਦਾਜਾਪਿ॥ਦਇਆਧਾ
ਰੀਸਮਰਥਿਚੁਕੇਬਿਲਬਿਲਾਪ॥ਨਠੇਤਾਪਦੁਖਰੋਗਪੂਰੇਗੁਰਪ੍ਰਤਾਪਿ॥ਕੀ
ਤੀਅਨੁਆਪਣੀਰਖਗਰੀਬਨਿਵਾਜਿਥਾਪਿ॥ਆਪੇਲਇਅਨੁਛਡਾਇਬੰ
ਧਨਸਗਲਕਾਪਿ॥ਤਿਸਨਬੁਝੀਆਸਪੁੰਨੀਮਨਸੰਤੋਖਿਧ੍ਰਾਪਿ॥ਵਡੀਹੂੰਵ
ਡਾਅਪਾਰਖਸਮੁਜਿਸੁਲੇਪੁਨਪੁੰਨਿਪਾਪਿ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁਮ:੫ ॥ਜਾਕਉ
ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਭਹਰਿਹਰਿਸੇਈਜਪਾਤ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਤਿਨਰਾਮਸਿਉਭੇ
ਟਤਸਾਧਸੰਗਾਤ॥੧॥ਮ:੫॥ਰਾਮੁਰਮਹੁਬਡਭਾਗੀਹੋਜਲਿਥਲਿਮਹੀ
ਅਲਿਸੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਅਰਾਧਿਐਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥

ਭਗਤਾ ਕਾ ਬੋਲਿਆ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਦਰਗਹ ਪਵੈ ਥਾਇ ॥ ਭਗਤਾ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਰਤੇ ਸਚਿ ਨਾਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਿਸ ਕਾ ਦੂਖੁ ਜਾਇ ॥ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਦਇਆਲ ਓਨ੍ਹਾ ਮਿਹਰ ਪਾਇ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਵਡ ਰੋਗੁ ਨ ਪੋਹੇ ਤਿਸੁ ਮਾਇ ॥ ਭਗਤਾ ਏਹੁ ਅਧਾਰੁ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਇਕੋ ਇਕੁ ਧਿਆਇ ॥ ਪੀਵਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਨ ਨਾਮੇ ਰਹੇ ਅਘਾਇ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥

ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਤਿਸੁ ਲਾਗਤੇ ਜਿਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਬਿਲਪਤੇ ਜਿਉ ਸੁੰਞੈ ਘਰਿ ਕਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਪਿਰੀ ਮਿਲਾਵਾ ਜਾ ਥੀਐ ਸਾਈ ਸੁਹਾਵੀ ਰੁਤਿ ॥ ਘੜੀ ਮੁਹਤੁ ਨਹ ਵੀਸਰੈ ਨਾਨਕ ਰਵੀਐ ਨਿਤ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੂਰਬੀਰ ਵਰੀਆਮ ਕਿਨੈ ਨ ਹੋੜੀਐ ॥ ਫਉਜ ਸਤਾਣੀ ਹਾਠ ਪੰਚਾ ਜੋੜੀਐ ॥ ਦਸ ਨਾਰੀ ਅਉਧੂਤ ਦੇਨਿ ਚਮੋੜੀਐ ॥ ਜਿਣਿ ਜਿਣਿ ਲੈਨ੍ਹਿ ਰਲਾਇ ਏਹੋ ਏਨਾ ਲੋੜੀਐ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਇਨ ਕੈ ਵਸਿ ਕਿਨੈ ਨ ਮੋੜੀਐ ॥ ਭਰਮੁ ਕੋਟੁ ਮਾਇਆ ਖਾਈ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਤੋੜੀਐ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿ ਬਿਖਮ ਦਲੁ ਫੋੜੀਐ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਰਹਾ ਕਰ ਜੋੜੀਐ ॥੧੫॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫

ਕਿਲਵਿਖ ਸਭੇ ਉਤਰਨਿ ਨੀਤ ਨੀਤ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਕਲੇਸਾ ਊਪਜਹਿ ਨਾਨਕ ਬਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭੇਟਿਐ ਪੂਰੀ ਹੋਵੈ ਜੁਗਤਿ ॥ ਹਸੰਦਿਆ ਖੇਲੰਦਿਆ ਪੈਨੰਦਿਆ ਖਾਵੰਦਿਆ ਵਿਚੇ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਜਿਨਿ ਭਰਮ ਗੜੁ ਤੋੜਿਆ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੋੜਿਆ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਅਖੁਟੁ ਗੁਰੁ ਦੇਇ ਦਾਰੂਓ ॥ ਮਹਾ ਰੋਗੁ ਬਿਕਰਾਲ ਤਿਨੈ ਬਿਦਾਰੂਓ ॥ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਬਹੁਤੁ ਖਜਾਨਿਆ ॥ ਜਿਤਾ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰੁ ਆਪੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥ ਮਹਿਮਾ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ਗੁਰ ਸਮਰਥ ਦੇਵ ॥ ਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਪਰੰਪਰ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ॥੧੬॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਉਦਮੁ ਕਰੇਦਿਆ ਜੀਉ ਤੂੰ ਕਮਾਵਦਿਆ ਸੁਖ ਭੁੰਚੁ ॥

ਥਿਆ ਛਾਦਿ ਆਤੁ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਉਤਮ ਚੀਤਾ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਸੁਭ
ਚਿੰਤਨ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣ ਨਿਰਮਲ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵਿਸਰਉ ਇਕ
ਘੜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਵੰਤ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇ ਤ ਕਾਹੇ ਡ
ਰਪੀਐ ॥ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ਤਿਸੁ ਜੀਉ ਅਰਪੀਐ ॥ ਆਇਐ ਚਿ
ਤਿ ਨਿਹਾਲੁ ਸਾਹਿਬ ਬੇਸੁਮਾਰਾ ॥ ਤਿਸ ਨੋ ਪੋਹੇ ਕਵਣੁ ਜਿਸੁ ਵਲਿ ਨਿਰੰਕਾਰ
॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕੈ ਵਸਿ ਨ ਕੋਈ ਬਾਹਰਾ ॥ ਸੋ ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਸਚਿ ਸਮਾ
ਹਰਾ ॥ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਧਿਆਇਨਿ ਤੁਧੁ ਤੂੰ ਰਖਣ ਵਾਲਿਆ ॥ ਸਿਰਿ ਸਭਨਾ ਸ
ਮਰਥੁ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੫ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਦੁ
ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਦੁਸਟ ਬਾਸਨਾ ਨਿਵਾਰਿ ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੇ ਨਾਨਕ ਸਦ
ਬਲਿਹਾਰਿ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਖਾਂਦਿਆ ਖਾਂਦਿਆ ਮੁਹੁ ਘਠਾ ਪੈਨੰਦਿਆ ਸਭੁ
ਅੰਗੁ ॥ ਧਿਗੁ ਤਿਨਾ ਦਾ ਜੀਵਿਆ ਜਿਨ ਸਚਿ ਨ ਲਗੋ ਰੰਗੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਜਿਉ ਜਿਉ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਤਿਵੈ ਤਿਉ ਹੋਵਣਾ ॥ ਜਹ ਜਹ ਰਖਹਿ ਆਪਿ ਤਹ ਜਾ
ਇ ਖੜੋਵਣਾ ॥ ਨਾਮ ਤੇਰੈ ਕੈ ਰੰਗਿ ਦੁਰਮਤਿ ਧੋਵਣਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਤੁਧੁ ਨਿਰੰਕਾ
ਰ ਭਰਮੁ ਭਉ ਖੋਵਣਾ ॥ ਜੋ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਸੇ ਜੋਨਿ ਨ ਜੋਵਣਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ
ਇਕੁ ਨੈਣ ਅਲੋਵਣਾ ॥ ਜਿਨੀ ਪਛਾਤਾ ਹੁਕਮੁ ਤਿਨ ਕਦੇ ਨ ਰੋਵਣਾ ॥ ਨਾਉ ਨਾਨ
ਕ ਬਖਸੀਸ ਮਨ ਮਾਹਿ ਪਰੋਵਣਾ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੫ ॥ ਜੀਵਦਿਆ
ਨ ਚੇਤਿਓ ਮੁਇਆ ਰਲੰਦੜੋ ਖਾਕ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਸੰਗਿ ਗੁਦਾਰਿਆ ਸਾਕਤ
ਮੂੜ ਨਪਾਕ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਜੀਵੰਦਿਆ ਹਰਿ ਚੇਤਿਆ ਮਰੰਦਿਆ ਹਰਿ ਰੰ
ਗਿ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਤਾਰਿਆ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਦਿ ਜੁ
ਗਾਦੀ ਆਪਿ ਰਖਣ ਵਾਲਿਆ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ਸਚੁ ਪਸਾਰਿਆ ॥ ਊਣਾ ਕ
ਹੀ ਨ ਹੋਇ ਘਟੇ ਘਟਿ ਸਾਰਿਆ ॥ ਮਿਹਰਵਾਨ ਸਮਰਥ ਆਪੇ ਹੀ ਘਾਲਿਆ ॥

ਜਿਨਾਨਿਵਾਜੈਆਪਿਸੇਸਦਾਸੁਖਾਲਿਆ॥ਆਪੇਰਚਨੁਰਚਾਇਓਨੁਆਪੇਹੀ
ਪਾਲਿਆ॥ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਬੇਅੰਤਅਪਾਰਿਆ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਟੇ
ਕਨਾਨਕਸੰਮ੍ਹਾਲਿਆ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੫ ॥ਆਦਿਮਧਿਅਰੁਅੰ
ਤਿਪਰਮੇਸਰਿਰਖਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰਿਦਿਤਾਹਰਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚਖਿਆ॥
ਸਾਧਾਸੰਗੁਅਪਾਰੁਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਰਵੈ॥ਪਾਏਮਨੋਰਥਸਭਿਜੋਨੀਨਹਭਵੈ
॥ਸਭੁਕਿਛੁਕਰਤੇਹਥਿਕਾਰਣੁਜੋਕਰੈ॥ਨਾਨਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਸੰਤਾਧੂਰਿਤਰੈ॥੧॥
ਮਃ ੫ ॥ਤਿਸਨੋਮੰਨਿਵਸਾਇਜਿਨਿਉਪਾਇਆ॥ਜਿਨਿਜਨਿਧਿਆਇ
ਆਖਸਮੁਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸਫਲੁਜਨਮੁਪਰਵਾਣੁਗੁਰਮੁਖਿਆਇ
ਆ॥ਹੁਕਮੈਬੁਝਿਨਿਹਾਲੁਖਸਮਿਫੁਰਮਾਇਆ॥ਜਿਸੁਹੋਆਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾ
ਲੁਸੁਨਹਭਰਮਾਇਆ॥ਜੋਜੋਦਿਤਾਖਸਮਿਸੋਈਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਜਿਸ
ਨੋਦਇਆਲੁਬੁਝਾਏਹੁਕਮੁਮਿਤਾ॥ਜਿਸਹਿਭੁਲਾਏਆਪਿਮਰਿਮਰਿਜ
ਮਹਿਨਿਤਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਿੰਦਕਮਾਰੇਤਤਕਾਲਿਖਿਨੁਟਿਕਣਨਦਿਤੇ
॥ਪ੍ਰਭਦਾਸਕਾਦੁਖੁਨਖਵਿਸਕਹਿਫੜਿਜੋਨੀਜੁਤੇ॥ਮਥੇਵਾਲਿਪਛਾੜਿਅ
ਨੁਜਮਮਾਰਗਿਮੁਤੇ॥ਦੁਖਿਲਗੈਬਿਲਲਾਣਿਆਨਰਕਿਘੋਰਿਸੁਤੇ॥ਕੰਠਿਲਾਇ
ਦਾਸਰਖਿਅਨੁਨਾਨਕਹਰਿਸਤੇ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੫ ॥ਰਾਮੁਜਪਹੁ
ਵਡਭਾਗੀਹੋਜਲਿਥਲਿਪੂਰਨੁਸੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਧਿਆਇਐਬਿਘਨੁਨਲਾ
ਗੈਕੋਇ॥੧॥ਮਃ ੫ ॥ਕੋਟਿਬਿਘਨਤਿਸੁਲਾਗਤੇਜਿਸਨੋਵਿਸਰੈਨਾਉ॥
ਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਬਿਲਪਤੇਜਿਉਸੁੰਞੈਘਰਿਕਾਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਦਾਤਾਰੁਮਨੋਰਥਪੂਰਿਆ॥ਇਛਪੁੰਨੀਮਨਿਆਸਗਏਵਿ
ਸੂਰਿਆ॥ਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜਿਸਨੋਭਾਲਦਾ॥ਜੋਤਿਮਿਲੀਸੰਗਿ
ਜੋਤਿਰਹਿਆਘਾਲਦਾ॥ਸੂਖਸਹਜਅਨੰਦਵੁਠੇਤਿਤੁਘਰਿ॥ਆਵਣ

ਜਾਣ ਹੋਏ ਜਨ ਮਨ ਤਨ ਹਰਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵ ਕ੍ਰਾਇ ਕਾਇ ਇਕੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨੧॥੧॥੨॥ ਸੋਲੋਕਾ ॥੪੨॥
ਜੁਮਲਾ ਚਉਪਦੇ ॥ ਮ: ੧ ॥੨॥ ਮ: ੩ ॥੭॥ ਮ: ੪ ॥੭॥ ਮ: ੫ ॥੩੨॥
ਜੁਮਲਾ ਚਉਪਦੇ ॥੪੮॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮ: ੧ ॥੫॥ ਮ: ੩ ॥੧॥
ਮ: ੪ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥੨॥ ਜੁਮਲਾ ਦੀ ਗੂਜਰੀ ਜੁਮਲਾ ॥੫੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ
ਉ ਕਾ ਚਉਪਦਾ ਘਰੁ ੨ ॥ ਦੂਜਾ ॥ ਚਾਰਿ ਪਾਵ ਦੁਇ ਸਿੰਗ ਗੁੰਗ ਮੁਖ ਤਬ ਕੈ
ਸੇ ਗੁਨ ਗਈਹੈ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਠੇਗਾ ਪਰਿਹੈ ਤਬ ਕਤ ਮੂਡ ਲੁਕਈਹੈ ॥੧॥ ਹਰਿ
ਬਿਨੁ ਬੈਲ ਬਿਰਾਨੇ ਹੁਈਹੈ ॥ ਫਾਟੇ ਨਾਕਨ ਟੂਟੇ ਕਾਧਨ ਕੋਦਉ ਕੋ ਭੁਸੁ ਖਈਹੈ ॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਸਾਰੋ ਦਿਨੁ ਡੋਲਤ ਬਨ ਮਹੀਆ ਅਜਹੁ ਨ ਪੇਟ ਅਘਈਹੈ ॥ ਜਨ ਭਗਤਨ ਕੋ ਕ
ਹੋ ਨ ਮਾਨੋ ਕੀਓ ਅਪਨੋ ਪਈਹੈ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਤ ਮਹਾ ਭ੍ਰਮਿ ਬੂਡੋ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰ
ਮਈਹੈ ॥ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਖੋਇਓ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਇਹੁ ਅਉਸਰੁ ਕਤ ਪਈਹੈ ॥੩॥
ਭ੍ਰਮਤ ਫਿਰਤ ਤੇਲਕ ਕੇ ਕਪਿ ਜਿਉ ਗਤਿ ਬਿਨੁ ਰੈਨਿ ਬਿਹਈਹੈ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ
ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੂੰਡ ਧੁਨੇ ਪਛੁਤਈਹੈ ॥੪॥੧॥ ਗੂਜਰੀ ॥ ਘਰੁ ੩
॥ ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ ਰੋਵੈ ਕਬੀਰ ਕੀ ਮਾਈ ॥ ਏ ਬਾਰਿਕ ਕੈਸੇ ਜੀਵਹਿ ਰਘੁਰਾਈ ॥੧॥ ਤਨ
ਨਾ ਬੁਨਨਾ ਸਭੁ ਤਜਿਓ ਹੈ ਕਬੀਰ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲਿਖਿ ਲੀਓ ਸਰੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਬ ਲਗੁ ਤਾਗਾ ਬਾਹਉ ਬੇਹੀ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਬਿਸਰੈ ਰਾਮੁ ਸਨੇਹੀ ॥੨॥ ਓਛੀ ਮਤਿ
ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਜੁਲਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲਹਿਓ ਮੈ ਲਾਹਾ ॥੩॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨ
ਹੁ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਹਮਰਾ ਇਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਰਘੁਰਾਈ ॥੪॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੂਜਰੀ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀਉ ਕੇ ਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੧
ਜਉ ਰਾਜੁ ਦੇਹਿ ਤ ਕਵਨ ਬਡਾਈ ॥ ਜਉ ਭੀਖ ਮੰਗਾਵਹਿ ਤ ਕਿਆ ਘਟਿ ਜਾਈ ॥੧॥

ਤੂੰ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਇ ਤੇਰਾ ਆਵਨੁ ਜਾਨੁ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੈ ਉਪਾਈ ਭਰਮ ਭੁਲਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਵਹਿ ਤਿਸਹਿ ਬੁਝਾ
ਈ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਸਹਸਾ ਜਾਈ ॥ ਕਿਸੁ ਹਉ ਪੂਜਉ ਦੂਜਾ ਨਦਰਿ
ਨ ਆਈ ॥੩॥ ਏਕੈ ਪਾਥਰ ਕੀਜੈ ਭਾਉ ॥ ਦੂਜੈ ਪਾਥਰ ਧਰੀਐ ਪਾਉ ॥ ਜੇ ਓਹੁ
ਦੇਉ ਤ ਓਹੁ ਭੀ ਦੇਵਾ ॥ ਕਹਿ ਨਾਮਦੇਉ ਹਮ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥੪॥੧॥ ਗੂ
ਜਰੀ ਘਰੁ ੧ ॥ ਮਲੈ ਨ ਲਾਛੈ ਪਾਰ ਮਲੋ ਪਰਮਲੀਓ ਬੈਠੋ ਰੀ ਆਈਆ
ਆਵਤ ਕਿਨੈ ਨ ਪੇਖਿਓ ਕਵਨੈ ਜਾਣੈ ਰੀ ਬਾਈ ॥੧॥ ਕਉਣੁ ਕਹੈ ਕਿਣਿ ਬੂਝੀਐ ਰ
ਮਈਆ ਆਕੁਲੁ ਰੀ ਬਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਆਕਾਸੈ ਪੰਖੀਅਲੋ ਖੋਜੁ
ਨਿਰਖਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਮਾਝੈ ਮਾਛਲੋ ਮਾਰਗੁ ਪੇਖਣੋ ਨ ਜਾਈ ॥
੨॥ ਜਿਉ ਆਕਾਸੈ ਘੜੂਅਲੋ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭਰਿਆ ॥ ਨਾਮੇ ਚੇ ਸੁਆਮੀ
ਬੀਠਲੋ ਜਿਨਿ ਤੀਨੈ ਜਰਿਆ ॥੩॥੨॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ॥ ਗੂਜਰੀ ਸ੍ਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੇ ਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੩ ॥ ਦੂਧੁ ਤ
ਬਛਰੈ ਥਨਹੁ ਬਿਟਾਰਿਓ ॥ ਫੂਲੁ ਭਵਰਿ ਜਲੁ ਮੀਨਿ ਬਿਗਾਰਿਓ ॥੧॥ ਮਾਈ
ਗੋਬਿੰਦ ਪੂਜਾ ਕਹਾ ਲੈ ਚਰਾਵਉ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਫੂਲੁ ਅਨੂਪੁ ਨ ਪਾਵਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮੈਲਾਗਰ ਬੇਰ੍ਹੇ ਹੈ ਭੁਇਅੰਗਾ ॥ ਬਿਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਸਹਿ ਇਕ ਸੰਗਾ ॥੨॥ ਧੂਪ ਦੀ
ਪ ਨਈਬੇਦਹਿ ਬਾਸਾ ॥ ਕੈਸੇ ਪੂਜ ਕਰਹਿ ਤੇਰੀ ਦਾਸਾ ॥੩॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਉ
ਪੂਜ ਚਰਾਵਉ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਵਉ ॥੪॥ ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਆਹਿ ਨ
ਤੋਰੀ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਕਵਨ ਗਤਿ ਮੋਰੀ ॥੫॥੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਗੂਜਰੀ ਸ੍ਰੀ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀਉ ਕੇ ਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ ਅੰਤਰੁ ਮਲਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਹੀ
ਕੀਨਾ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਉਦਾਸੀ ॥ ਹਿਰਦੈ ਕਮਲੁ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਚੀਨ੍ਹਾ ਕਾਹੇ ਭ
ਇਆ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥੧॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲੀ ਰੇ ਜੈ ਚੰਦਾ ॥ ਨਹੀ ਨਹੀ ਚੀਨਿਆ ਪਰਮਾ

ਨੰਦਾ ॥ ਰਾਉ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਖਾਇਆ ਪਿੰਡੁ ਬਧਾਇਆ ਖਿੰਥਾ ਮੁੰਦਾ
ਮਾਇਆ ॥ ਭੂਮਿ ਮਸਾਣ ਕੀ ਭਸਮ ਲਗਾਈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤਤੁ ਨ ਪਾਇਆ
॥੨॥ ਕਾਇ ਜਪਹੁ ਰੇ ਕਾਇ ਤਪਹੁ ਰੇ ਕਾਇ ਬਿਲੋਵਹੁ ਪਾਣੀ ॥ ਲਖ ਚਉ
ਰਾਸੀਹ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਸੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੩॥ ਕਾਇ ਕਮੰਡਲੁ ਕਾ
ਪੜੀਆ ਰੇ ਅਠਸਠਿ ਕਾਇ ਫਿਰਾਹੀ ॥ ਬਦਤਿ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ਸੁਨੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾ
ਣੀ ਕਣ ਬਿਨੁ ਗਾਹੁ ਕਿ ਪਾਹੀ ॥੪॥੧॥ ਗੂਜਰੀ ਘਰੁ ੧ ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਜੋ
ਲਛਮੀ ਸਿਮਰੈ ॥ ਐਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿ ਜੇ ਮਰੈ ॥ ਸਰਪ ਜੋਨਿ ਵਲਿ
ਵਲਿ ਅਉਤਰੈ ॥੧॥ ਅਰੀ ਬਾਈ ਗੋਬਿਦ ਨਾਮੁ ਮਤਿ ਬੀਸਰੈ ॥ ਰਾਉ ॥ ਅੰ
ਤਿ ਕਾਲਿ ਜੋ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸਿਮਰੈ ॥ ਐਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿ ਜੇ ਮਰੈ ਬੇਸੁਆ ਜੋਨਿ
ਵਲਿ ਵਲਿ ਅਉਤਰੈ ॥੨॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਜੋ ਲੜਿਕੇ ਸਿਮਰੈ ਐਸੀ ਚਿੰਤਾ
ਮਹਿ ਜੇ ਮਰੈ ॥ ਸੂਕਰ ਜੋਨਿ ਵਲਿ ਵਲਿ ਅਉਤਰੈ ॥੩॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਜੋ ਮੰ
ਦਰ ਸਿਮਰੈ ਐਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿ ਜੇ ਮਰੈ ॥ ਪ੍ਰੇਤ ਜੋਨਿ ਵਲਿ ਵਲਿ ਅਉਤਰੈ
॥੪॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ਸਿਮਰੈ ਐਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿ ਜੇ ਮਰੈ ॥ ਬਦਤਿ
ਤਿਲੋਚਨੁ ਤੇ ਨਰ ਮੁਕਤਾ ਪੀਤੰਬਰੁ ਵਾ ਕੇ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ॥੫॥੨॥ ੴ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੂਜਰੀ ਸ੍ਰੀ ਜੈਦੇਵ ਜੀ ਕਾ ਪਦਾ ॥ ਘਰੁ ੪ ॥ ਪਰਮਾਦਿ ਪੁ
ਰਖਮਨੋਪਿਮੰ ਸਤਿ ਆਦਿ ਭਾਵ ਰਤੰ ॥ ਪਰਮਦਭੁਤੰ ਪਰਕ੍ਰਿਤਿ ਪਰੰ ਜ
ਦਿਚਿੰਤਿ ਸਰਬ ਗਤੰ ॥੧॥ ਕੇਵਲ ਰਾਮ ਨਾਮ ਮਨੋਰਮੰ ॥ ਬਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਤ
ਮਇਅੰ ॥ ਨ ਦਨੋਤਿ ਜਸਮਰਣੇਨ ਜਨਮ ਜਰਾਧਿ ਮਰਣ ਭਇਅੰ ॥੧॥ ਰਾਉ ॥
ਇਛਸਿ ਜਮਾਦਿ ਪਰਾਭਯੰ ਜਸੁ ਸ੍ਵਸਤਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰਿਤੰ ॥ ਭਵ ਭੂਤ ਭਾਵ
ਸਮਬ੍ਯਿਅੰ ਪਰਮੰ ਪ੍ਰਸੰਨਮਿਦੰ ॥੨॥ ਲੋਭਾਦਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹੰ ਜਦਿ
ਬਿਧਿ ਆਚਰਣੰ ॥ ਤਜਿ ਸਕਲ ਦੁਹਕ੍ਰਿਤ ਦੁਰਮਤੀ ਭਜੁ ਚਕ੍ਰਧਰ ਸਰਣੰ ॥

ਭ੍ਰਾਤਿ ਕਿ ਤੁਮਗਤਾਨਿ ਜਾਨਤਿ ਕੇਵਲ ਧਿਆਇ ਕਰਮਣਾ ਬਚਸਾ ਜੋਗੇਨ ਕਿੰ ਜਗੇ
ਨ ਕਿੰ ਦਾਨੇਨ ਕਿੰ ਤਪਸਾ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦੇਤਿ ਜਪਿ ਨਰ ਸਕਲ ਸਿਧਿ ਪ
ਦੰ ॥ ਜੈਦੇਵ ਆਇਉ ਤਸ ਸਫੁਟੰ ਭਵ ਭੂਤ ਸਰਬ ਗਤਾ ॥੫॥੧॥ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ
ਕੇ ॥੨॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀਉ ਕੇ ॥੨॥ ਸ੍ਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕਾ ॥੧॥ ਸ੍ਰੀ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਕੇ ॥੨॥
ਸ੍ਰੀ ਜੈਦੇਵ ਜੀਉ ਕਾ ॥੧॥ ਜੁਮਲਾ ੮ ॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈ
ਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥ ਸੇਵਕ ਜਨ ਬਨੇ ਠ
ਾਕੁਰ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥ ਜੋ ਤੁਮਰਾ ਜਸੁ ਕਹਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਤਿਨ ਮੁਖ ਭਾਗ ਸਭਾਗੇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਟੂਟੇ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਧਨ ਫਾਹੇ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥ ਹਮਰਾ ਮਨੁ ਮੋ
ਹਿਓ ਗੁਰ ਮੋਹਨਿ ਹਮ ਬਿਸਮ ਭਈ ਮੁਖਿ ਲਾਗੇ ॥੧॥ ਸਗਲੀ ਰੈਣਿ ਸੋਈ ਅੰਧਿਆਰੀ
ਗੁਰ ਕਿੰਚਤ ਕਿਰਪਾ ਜਾਗੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁੰਦਰ ਸੁਆਮੀ ਮੋਹਿ ਤੁਮ ਸਰਿ
ਅਵਰੁ ਨ ਲਾਗੇ ॥੨॥੧॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੋ ਸੁੰਦਰੁ ਕਹਹੁ ਮਿਲੈ
ਕਿਤੁ ਗਲੀ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਬਤਾਵਹੁ ਮਾਰਗੁ ਹਮ ਪੀਛੈ ਲਾਗਿ ਚਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪ੍ਰਿਅ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਖਾਨੇ ਹੀਅਰੈ ਇਹ ਚਾਲ ਬਨੀ ਹੈ ਭਲੀ ॥ ਲਟੁਰੀ ਮਧੁਰੀ ਠਾਕੁਰਿ
ਭਾਈ ਓਹ ਸੁੰਦਰਿ ਹਰਿ ਢੁਲਿ ਮਿਲੀ ॥੧॥ ਏਕੋ ਪ੍ਰਿਉ ਸਖੀਆ ਸਭ ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਜੋ
ਭਾਵੈ ਪਿਰ ਸਾ ਭਲੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਗਰੀਬੁ ਕਿਆ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਰਾਹਿ
ਚਲੀ ॥੨॥੨॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋ
ਲੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮਿ ਭੀਨੀ ਚੋਲੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਿਰਗੁਣਿ ਦਰਨੀ ਆਵਦਾ ਬਾਵਨੂੰ ਤਿਸ ਕਾ ਗਣਤ ਨ ਹੋਵਦੀਐਂ ਕੋ ਵੀਸਿ ਵਲੋਐ
ਰਾਮ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ਹਰਿ ਤਿਸ ਕੀ ਗੁਰ ਪਗੋ ਲਗੀਐ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਨਦ
ਰੂਪੁ ਨਾਮਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੰਦੇ ਲਗੀਐ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਹਰਿ
ਧਾਇਆ ਦੇਹਰੇ ਲਗੀਐ ॥੨॥੩॥ ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਅਬ ਹਮ ਚ
ਲੀ ਠਾਕੁਰ ਪਹਿ ਹਾਰਿ ॥ ਜਬ ਹਮ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਆਈ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭੂ ਭਾਵੈ ਮਾਰਿ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲੋਕਨ ਕੀ ਚਤੁਰਾਈ ਉਪਮਾ ਤੇ ਬੈਸੰਤਰਿ ਜਾਰਿ ॥ ਕੋਈ ਭਲਾ ਕਹਉ
ਭਾਵੈ ਬੁਰਾ ਕਹਉ ਹਮ ਤਨੁ ਦੀਓ ਹੈ ਢਾਰਿ ॥੧॥ ਜੋ ਆਵਤੁ ਸਰਣਿ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮ
ਰੀ ਤਿਸੁ ਰਾਖਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖਹੁ ਲਾ
ਜ ਮੁਰਾਰਿ ॥੨॥੪॥ ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਉ ਤਿਸੁ ਬ
ਲਿਹਾਰੀ ॥ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ਸਾਧ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਜਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਹ ਜੂ
ਠਾਰੀ ॥ ਹਮਰੈ ਜੀਇ ਹੋਰੁ ਮੁਖਿ ਹੋਰੁ ਹੋਤ ਹੈ ਹਮ ਕਰਮਹੀਣ ਕੂੜਿਆਰੀ ॥
੧॥ ਹਮਰੀ ਮੁਦ੍ਰ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਦੁਸਟ ਦੁਸਟਾਰੀ ॥ ਜਿਉ
ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥੫॥ ਰਾਗੁ
ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸੁੰਦਰਿ ਹੈ ਨਕਟੀ ॥ ਜਿਉ ਬੇ
ਸੁਆ ਕੈ ਘਰਿ ਪੂਤੁ ਜਮਤੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ਹੈ ਧ੍ਰਕਟੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕੈ
ਹਿਰਦੈ ਨਾਹਿ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤੇ ਬਿਗੜ ਰੂਪ ਬੇਰਕਟੀ ॥ ਜਿਉ ਨਿਗੁਰਾ ਬਹੁ ਬਾ
ਤਾ ਜਾਣੈ ਓਹੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਹੈ ਭ੍ਰਸਟੀ ॥੧॥ ਜਿਨ ਕਉ ਦਇਆਲੁ ਹੋਆ ਮੇਰਾ ਸੁ
ਆਮੀ ਤਿਨਾ ਸਾਧ ਜਨਾ ਪਗ ਚਕਟੀ ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁ
ਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਛੈ ਛੁਕਟੀ ॥੨॥੬॥ ਛਕਾ ੧ ॥ ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫
ਘਰੁ ੩ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਾਈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ

॥ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅੰਤਰਿ ਏਕੋ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਸਮਾਈਐ ॥ ਘਟਿ ਅਵਘਟਿ ਰਵਿਆ
ਸਭ ਠਾਈ ਹਰਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਈਐ ॥੧॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਸੇਵਕ ਮੁਨਿ
ਕੇਤੇ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਤਹੂ ਪਾਈਐ ॥ ਸੁਖਦਾਤੇ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥੨॥੧॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਹੋ
ਨਹਾਰ ਸੋ ਹੋਈਐ ॥ ਰਾਚਿ ਰਹਿਓ ਰਚਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੀ ਕਹਾ ਲਾਭੁ ਕਹਾ ਖੋਈਐ ॥੧
ਰਹਾਉ ॥ ਕਹ ਫੂਲਹਿ ਆਨੰਦ ਬਿਖੈ ਸੋਗ ਕਬ ਹਸਨੋ ਕਬ ਰੋਈਐ ॥ ਕਬਹੂ ਮੈਲੁ
ਭਰੇ ਅਭਿਮਾਨੀ ਕਬ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਧੋਈਐ ॥੧॥ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੀਆ
ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਅਲੋਈਐ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸੁਖਿ ਸੋਈਐ ॥੨॥੨॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਮਾਈ ਸੁਨਤ ਸੋਚ ਭੈ ਡਰਤ ॥ ਮੇਰ ਤੇਰ ਤਜਉ ਅਭਿਮਾਨਾ ਸਰਨਿ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਪ
ਰਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਉ ਨਾਹਿ ਨ ਕਾ ਬੋਲ ਕਰਤ ॥ ਨਿਮਖ ਨ
ਬਿਸਰਉ ਹੀਏ ਮੋਰੇ ਤੇ ਬਿਸਰਤ ਜਾਈ ਹਉ ਮਰਤ ॥੧॥ ਸੁਖਦਾਈ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਕ
ਰਤਾ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤੁ ਇਆਨਪ ਜਰਤ ॥ ਨਿਰਗੁਨਿ ਕਰੂਪਿ ਕੁਲਹੀਣ ਨਾਨਕ ਹਉ ਅ
ਨਦ ਰੂਪ ਸੁਆਮੀ ਭਰਤ ॥੨॥੩॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਮਨ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਿ ਸਦਹੂੰ ॥ ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਜਪਤ ਉਧਾਰੈ ਬਰਨ ਅਬਰਨਾ ਸ
ਭਹੂੰ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਤੇ ਉਪਜਿਓ ਤਹੀ ਸਮਾਇਓ ਇਹ ਬਿਧਿ ਜਾਨੀ ਤਬਹੂੰ ॥ ਜ
ਹਾ ਜਹਾ ਇਹ ਦੇਹੀ ਧਾਰੀ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਇਓ ਕਬਹੂੰ ॥੧॥ ਸੁਖੁ ਆਇਓ ਭੈ ਭਰਮ ਬਿ
ਨਾਸੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹੂਏ ਪ੍ਰਭ ਜਬਹੂੰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ਮਨੋਰਥ ਸਾਧਸੰਗਿ
ਤਜਿ ਲਬਹੂੰ ॥੨॥੪॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਜਿਉ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰ
ਭ ਭਾਵਉ ॥ ਨੀਚਹੁ ਨੀਚੁ ਨੀਚੁ ਅਤਿ ਨਾਨ੍ਹਾ ਹੋਇ ਗਰੀਬੁ ਬੁਲਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਨਿਕਅਡੰਬਰਮਾਇਆਕੇਬਿਰਥੇਤਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਘਟਾਵਉ॥ਜਉ
ਅਪੁਨੇਸੁਆਮੀਸੁਖਮਾਨੈਤਾਮਾਨਿਸੋਭਾਪਾਵਉ॥੧॥ਦਾਸਨਦਾਸਰੇਣੁਦਾਸ
ਨਕੀਜਨਕੀਟਹਲਕਮਾਵਉ॥ਸਰਬਸੂਖਬਡਿਆਈਨਾਨਕਜੀਵਉਮੁਖ
ਹੁਬੁਲਾਵਉ॥੨॥੫॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਪ੍ਰਭਜੀਤਉਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਭ੍ਰਮੁਡਾਰਿਓ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਸਭੁਕੋਅਪਨਾਮਨਮਹਿਇਹੈਬੀਚਾਰਿ
ਓ॥[੧ ਰਹਾਉ]ਕੋਟਿਪਰਾਧਮਿਟੇਤੇਰੀਸੇਵਾਦਰਸਨਿਦੂਖੁਉਤਾਰਿਓ॥ਨਾਮੁਜਪਤ
ਮਹਾਸੁਖੁਪਾਇਓਚਿੰਤਾਰੋਗੁਬਿਦਾਰਿਓ॥੧॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਝੂਠੁਨਿੰਦਾ
ਸਾਧੂਸੰਗਿਬਿਸਾਰਿਓ॥ਮਾਇਆਬੰਧਕਾਟੇਕਿਰਪਾਨਿਧਿਨਾਨਕਆਪਿ
ਉਧਾਰਿਓ॥੨॥੬॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਮਨਸਗਲਸਿਆ
ਨਪਰਹੀ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰਸੁਆਮੀਨਾਨਕਓਟਗਹੀ॥[੧ ਰਹਾਉ]ਆਪੁਮੇ
ਟਿਪਏਸਰਣਾਈਇਹਮਤਿਸਾਧੂਕਹੀ॥ਪ੍ਰਭਕੀਆਗਿਆਮਾਨਿਸੁਖੁਪਾ
ਇਆਭਰਮੁਅਧੇਰਾਲਹੀ॥੧॥ਜਾਨਪ੍ਰਬੀਨਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸਰਣਿਤੁ
ਮਾਰੀਅਹੀ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰੇਕੁਦਰਤਿਕੀਮਨਪਹੀ॥੨॥
੭॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਭੂਸੁਖਦਾਤੇ॥ਗੁ
ਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਾਹੂਜਾਤੇ॥[੧ ਰਹਾਉ]ਸੰਤਤੁਮਾਰੇਤੁਮਰੇਪ੍ਰੀਤਮਤਿਨਕਉ
ਕਾਲਨਖਾਤੇ॥ਰੰਗਿਤੁਮਾਰੈਲਾਲਭਏਹੈਰਾਮਨਾਮਰਸਿਮਾਤੇ॥੧॥
ਮਹਾਕਿਲਬਿਖਕੋਟਿਦੋਖਰੋਗਾਪ੍ਰਭਦ੍ਰਿਸਟਿਤੁਹਾਰੀਹਾਤੇ॥ਸੋਵਤ
ਜਾਗਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗਾਇਆਨਾਨਕਗੁਰਚਰਨਪਰਾਤੇ॥੨॥੮॥
ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਜਤਕਤਪੇਖਿਓਨੈਣੀ॥ਸੁ
ਖਦਾਈਜੀਅਨਕੋਦਾਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਾਕੀਬੈਣੀ॥[੧ ਰਹਾਉ]ਅਗਿਆ
ਨੁਅਧੇਰਾਸੰਤੀਕਾਟਿਆਜੀਅਦਾਨੁਗੁਰਦੈਣੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਲੀ

ਨੇਅਪੁਨਾਜਨੁਸਭਤੇਸੀਤਲੁਭਏਹੇਟੀ॥੧॥ਕਰਮਧਰਮਾਕੇਦੁਖੁਉਪਜੇਨ
ਆਏਤਿਨਤੁਰਤੁਪਰਸੀਨਿਰਮਲਕਰਣੀਛੂਟਿਗਡਿਸਿਆਨਪਸੰਜਮਨਨ
ਕਥਾਗੋਬੁਰਕੀਜਗਣੀ॥੨॥੮॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫ਹਰਿ
ਰਾਮੁਨਾਮੁਜਪਿਖਾਟਾ॥ਗਤਿਪਾਵਹਿਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਾਥਾਟੇਜਨਮਕੇਠ
ਟਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਖੋਜਿਬੀਚਾਰਿਓਤਤੁਸੰਤਜਨਾਪਹਿਆ
ਰਾ॥ਤਿਨਪਰਾਪਤਿਏਹੁਨਿਧਾਨਾਜਿਨਕੈਕਰਮਿਲਿਖਿਆਤਾ॥੧॥ਸੇਵਡ
ਭਾਗੀਸੇਪਤਿਵੰਤੇਸੇਈਪੂਰੇਦਾਤਾ॥ਸੁੰਦਰਸੁਘੜਸਰੂਪਤੇਨਾਨਕਜਿਨ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਵਿਸਾਹਾਤਾ॥੨॥੧੦॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਮਨ
ਕਹਅਹੰਕਾਰਿਅਫਾਰਾ॥ਦੁਰਗੰਧਅਪਵਿਤ੍ਰਅਪਾਵਨਭੀਤਰਿਜੋਦੀ
ਸੈਸੋਛਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਸੁਸਿਮਰਿਪਰਾਨੀਜੀਉਪ੍ਰਾਨਜਿਨਿ
ਧਾਰਾ॥ਤਿਸਹਿਤਿਆਗਿਅਵਰਲਪਟਾਵਹਿਮਰਿਜਨਮਹਿਮੁਗਧ
ਗਵਾਰਾ॥੧॥ਅੰਧਗੁੰਗਪਿੰਗੁਲਮਤਿਹੀਨਾਪ੍ਰਭਰਾਖਹੁਰਾਖਨਹਾਰਾ॥ਕਰ
ਨਕਰਾਵਨਹਾਰਸਮਰਥਾਕਿਆਨਾਨਕਜੰਤਬਿਚਾਰਾ॥੨॥੧੧॥ ਦੇ
ਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਨੇਰੈਹੂਤੇਨੇਰੈ॥ਸਿਮਰਿਧਿਆਇਕਾਇਗੁਨ
ਗੋਬਿੰਦਦਿਨੁਰੈਨਿਸਾਝਸਵੇਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਉਧਰੁਦੇਹਦੁਲਭਸਾਧੂਸੰਗਿ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੇਰੈ॥ਘਰੀਨਮੁਹਤਨਚਸਾਬਿਲਮਬਹੁਕਾਲੁਨਿਤਹਿਤ
ਹੇਰੈ॥੧॥ਅੰਧਬਿਲਾਤੇਕਾਢਹੁਕਰਤੇਕਿਆਨਾਹੀਘਰਿਤੇਰੈ॥ਨਾਮੁਅ
ਧਾਰੁਦੀਜੈਨਾਨਕਕਉਆਨਦਸੂਖਘਨੇਰੈ॥੨॥੧੨॥ਛਕੇ੨ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ
ਮਹਲਾ੫ ॥ਮਨਗੁਰਮਿਲਿਨਾਮੁਅਰਾਧਿਓ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਮੰਗ
ਲਸਗਲਜੀਵਨਕਾਮੂਲੁਬਾਧਿਓ॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨਾਦਾਸੁਕੀਨੋ
ਕਾਟੇਮਾਇਆਫਾਧਿਓ॥ਭਾਉਭਗਤਿਗਾਇਗੁਨਗੋਬਿੰਦਜਮਕਾਮਾਰਗੁ

ਸਾਧਿਓ॥੧॥ ਥਕਿਤ ਭਇਓ ਅਨਗਣਤ ਮਿਟਿਓ ਮੋਰ ਚਾਓ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲਾ
ਧਿਓ॥ ਬਾਛਿਤ ਤਾਰੇ ਨਾਨਕ ਦੁਖ ਬੇਗਾ ਮੋਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿਓ॥
੨॥੧੩॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਮਾਈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ॥
ਸਫਲੁ ਆਇਆ ਜੀਵਨ ਫਲੁ ਤਾਂ ਕੋ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਿਵ ਲਾਵੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਘੜੁ ਸੂਰੁ ਸੋ ਬੇਤਾ ਜੋ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਾਵੈ॥ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੁ ਕਰੇ ਹਰਿ
ਰਸਨਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜੋਨੀ ਧਾਵੈ॥੧॥ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਰਵਿਆ ਮਨ ਤਨ ਮਹਿ ਆ
ਨ ਨ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਵੈ॥ ਨਰਕ ਰੋਗ ਨਹੀ ਹੋਵਤ ਜਨ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ
ਲੜਿ ਲਾਵੈ॥੨॥੧੪॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਚੰਚਲੁ ਸੁਪਨੈ ਹੀ ਉਰ
ਝਾਇਓ॥ ਇਤਨੀ ਨ ਬੂਝੈ ਕਬਹੂ ਚਲਨਾ ਬਿਕਲ ਭਇਓ ਸੰਗਿ ਮਾਇਓ
॥ਰਹਾਉ॥ ਕੁਸਮ ਰੰਗ ਸੰਗ ਰਸਿ ਰਚਿਆ ਬਿਖਿਆ ਏਕ ਉਪਾਇਓ॥ ਲੋ
ਭ ਸੁਨੈ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਬੇਗਿ ਤਹਾਂ ਉਠਿ ਧਾਇਓ॥੧॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਬ
ਹੁਤੁ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਇਓ ਸੰਤ ਦੁਆਰੈ ਆਇਓ॥ ਕਰੀ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁ
ਆਮੀ ਨਾਨਕ ਲੀਓ ਸਮਾਇਓ॥੨॥੧੫॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫
॥ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਗੁਰ ਚਰਨਾ॥ ਕਲਿਮਲ ਡਾਰਨ ਮਨਹਿ ਸਧਾਰਨ ਇਹ ਆਸਰ
ਮੋਹਿ ਤਰਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਸੇਵਾ ਬੰਦਨ ਇਹੈ ਟਹਲ ਮੋਹਿ ਕਰ
ਨਾ॥ ਬਿਗਸੈ ਮਨੁ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸਾ ਬਹੁਰਿ ਨ ਗਰਭੈ ਪਰਨਾ॥੧॥ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ
ਪਰਸਉ ਸੰਤਨ ਕੀ ਇਹੈ ਧਿਆਨਾ ਧਰਨਾ॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਠਾਕੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਉ
ਪਰਿਓ ਸਾਧ ਕੀ ਸਰਨਾ॥੨॥੧੬॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫
॥ਅਪੁਨੇ ਹਰਿ ਪਹਿ ਬਿਨਤੀ ਕਹੀਐ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਨਿ
ਧਿ ਸੂਖ ਸਹਜ ਸਿਧਿ ਲਹੀਐ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਿ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਲਾਗ
ਉ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਅੰਚਲੁ ਗਹੀਐ॥ ਆਂਚ ਨ ਲਾਗੈ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਤੇ ਸਰਨਿ

ਸੁਆਮੀਕੀਅੰਨ੍ਹੀਆ॥੧॥ਕੋਟਿਪਰਾਧਮਿਟਾਏਕਿਰਤਘਨਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਪ੍ਰਭ
ਸਧੀਐ॥ਕਰੁਣਾਮੈਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਨਾਈਐ॥੨॥੧੭॥
ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਰਿਦੈਪਰਵੇਸਾ॥ਰੋਗਸੋਗਸ
ਭਿਦੁਖਬਿਨਾਸੇਉਤਰੇਸਗਲਕਲੇਸਾ॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲ
ਬਿਖਨਾਸਹਿਕੋਟਿਮਜਨਇਸਨਾਨਾ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗਾਵਤਗੁਨਗੋਬਿੰਦਲਾ
ਗੋਸਹਜਿਧਿਆਨਾ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨਾਦਾਸੁਕੀਨੋਬੰਧਨਤੋਰਿਨਿਰਾ
ਰੇ॥ਜਪਿਜਪਿਨਾਮੁਜੀਵਾਤੇਰੀਬਾਣੀਨਾਨਕਦਾਸਬਲਿਹਾਰੇ॥੨॥੧੮॥ਛਕੇ੩
ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫॥ਮਾਈਪ੍ਰਭਕੇਚਰਨਨਿਹਾਰਉ॥ਕਰਹੁ
ਅਨੁਗ੍ਰਹੁਸੁਆਮੀਮੇਰੇਮਨਤੇਕਬਹੂਨਡਾਰਉ॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧੂਧੂਰਿਲਾਈ
ਮੁਖਿਮਸਤਕਿਕਾਮਕ੍ਰੋਧਬਿਖੁਜਾਰਉ॥ਸਭਤੇਨੀਚੁਆਤਮਕਰਿਮਾਨ
ਉਮਨਮਹਿਇਹੁਸੁਖੁਧਾਰਉ॥੧॥ਗੁਨਗਾਵਹਠਾਕੁਰਅਬਿਨਾਸੀਕਲਮ
ਲਸਗਲੇਝਾਰਉ॥ਨਾਮਨਿਧਾਨੁਨਾਨਕਦਾਨੁਪਾਵਉਕੰਠਿਲਾਇਉਰਿ
ਧਾਰਉ॥੨॥੧੯॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫॥ਪ੍ਰਭਜੀਉਪੇਖ
ਉਦਰਸੁਤੁਮਾਰਾ॥ਸੁੰਦਰਧਿਆਨੁਧਾਰਿਦਿਨੁਰੈਨੀਜੀਅਪ੍ਰਾਨਤੇਪਿਆ
ਰਾ॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਪੁਰਾਨਅਵਲੋਕੇਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਤਤੁਬੀਚਾਰਾ॥
ਦੀਨਾਨਾਥਪ੍ਰਾਨਪਤਿਪੂਰਨਭਉਜਲਉਧਰਨਹਾਰਾ॥੧॥ਆਦਿਜੁ
ਗਾਦਿਭਗਤਜਨਸੇਵਕਤਾਕੀਬਿਖੈਅਧਾਰਾ॥ਤਿਨਜਨਕੀਧੂਰਿਬਾ
ਛੈਨਿਤਨਾਨਕੁਪਰਮੇਸਰੁਦੇਵਨਹਾਰਾ॥੨॥੨੦॥ ਦੇਵਗੰਧਾ
ਰੀਮਹਲਾ੫॥ਤੇਰਾਜਨੁਰਾਮਰਸਾਇਣਿਮਾਤਾ॥ਪ੍ਰੇਮਰਸਾਨਿਧਿਜਾ
ਕਉਉਪਜੀਛੋਡਿਨਕਤਹੂਜਾਤਾ॥ਰਹਾਉ॥ਬੈਠਤਹਰਿਹਰਿਸੋਵਤਹ
ਰਿਹਰਿਹਰਿਰਸੁਭੋਜਨੁਖਾਤਾ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਮਜਨੁਕੀਨੋਸਾਧੂਧੂਰੀ

ਨਾਤਾ॥੧॥ ਸਰਬ ਭੂਤ ਜਨ ਮਹਿ ਜਨ ਕਾ ਉਪਜਿਆ ਜਿਨਿ ਕੀਨੋ ਸਉਤੁ
ਬਿਧਾਤਾ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਸਮੁ ਜਾਨੈ ਉਧਰੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪਛਾਤਾ॥੨॥
੨੧॥ ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਈਐ
॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਫਿਰਤ ਬਿਲਲਾਤੇ ਮਿਲਤ ਨਹੀ ਗੋਸਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਮੋਹ ਰੋਗ ਸੋਗ ਤਨੁ ਬਾਧਿਓ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭਰਮਾਈਐ ॥ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤ
ਸੰਗਤਿ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਜਾਇ ਰੂਆਈਐ ॥੧॥ ਕਰੈ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ਸਾਧ
ਚਰਨ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ ਸੰਕਟ ਘੋਰ ਕਟੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਮਾ
ਈਐ ॥੨॥੨੨॥ ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਠਾਕੁਰ ਹੋਏ ਆਪਿ ਦਇਆ
ਲ ॥ ਭਈ ਕਲਿਆਣ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਹੋਈ ਹੈ ਉਬਰੇ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰੀ ਬੇਨੰਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਾਥੁ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਪ
ਰਮੇਸੁਰਿ ਸਗਲਾ ਦੁਰਤੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥ ਵਰ ਨਾਰੀ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ
ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੋ ਸਭਨਾ ਕਰੇ ਉਧਾਰੁ ॥
੨॥੨੩॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਹਿ ਬਿਨਉ ਕਹਿਆ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਦੁਖ ਭੰਜ
ਨ ਮੇਰਾ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਰਾ ਗਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਪਾਪੀ ਪਾਖੰਡੀ ਲੋਭੀ ਹਮ
ਰਾ ਗੁਨੁ ਅਵਗਨੁ ਸਭੁ ਸਹਿਆ ॥ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿ ਸਾਜਿ ਨਿਵਾਜੇ ਮੁਏ ਦੁਸ
ਟ ਜੋ ਖਇਆ ॥੧॥ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਸਰਬ ਸਧਾਰੀ ਸਫਲ ਦਰਸਨ ਸਹਜਇਆ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਦਾਤਾ ਚਰਣ ਕਮਲ ਉਰ ਧਰਿਆ ॥੨॥੨੪॥
ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਪ੍ਰਭੂ ਹਮਾਰੇ ॥ ਸਰਨਿ ਆਇਓ
ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬ ਪਾਖ ਰਾਖੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਅੰਤੀ ਵਾਰੇ ॥੧॥ ਜਬ
ਚਿਤਵਉ ਤਬ ਤੁਹਾਰੇ ॥ ਉਨ ਸਮਾਰਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸਧਾਰੇ ॥੨॥ ਸੁਨਿ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਬ

ਚਰਨਾਰੇ॥ਬਾਹਬਾਹਿ ਜਾਉ ਸਾਧ ਚਰਸਾਰੇ॥੧॥ਆਨ ਨ ਮਾਤਿ ਰਾਖੁ ਇਹੁ ਏਕ ਅਸਾਰੇ॥
ਨਿਕਟਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕਰਨੈਹਾਰੇ॥੨॥੨੫॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫
॥ਪ੍ਰਭ ਇਹੈ ਮਨੋਰਥੁ ਮੇਰਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਦਇਆਲ ਮੋਹਿ ਦੀਜੈ ਕਰਿ ਸੰਤਨ ਕਾ ਚੇ
ਰਾ॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਾਤਹਕਾਲਿ ਲਾਗਉ ਜਨ ਚਰਨੀ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਦਰਸੁ ਪਾਵਉ॥
ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਿ ਕਰਉ ਜਨ ਸੇਵਾ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਉ॥੧॥ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮ
ਰਉ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸੰਤਸੰਗਿ ਨਿਤ ਰਹੀਐ॥ਏਕੁ ਅਧਾਰੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਮੋਰਾ ਅਨਦੁ
ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਲਹੀਐ॥੨॥੨੬॥ ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਘਰੁ॥੩
॥ਮੀਤਾ ਐਸੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਾਏ॥ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਸਦ ਹੀ ਸੰਗੇ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਰ ਮਿ
ਲਿ ਗਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਲਿਓ ਮਨੋਹਰੁ ਸਰਬ ਸੁਖੈਨਾ ਤਿਆਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾ
ਏ॥ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਬਹੁ ਪੇਖੇ ਪ੍ਰਿਅ ਰੋਮ ਨ ਸਮਸਰਿ ਲਾਏ॥੧॥ਮੰਦ
ਰਿ ਭਾਗੁ ਸੋਭ ਦੁਆਰੈ ਅਨਹਦ ਰੁਣੁ ਝੁਣੁ ਲਾਏ॥ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ ਗ੍ਰਿ
ਹ ਪ੍ਰਿਅ ਥੀਤੇ ਸਦ ਥਾਏ॥੨॥੨੭॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩
॥ਦਰਸਨ ਨਾਮ ਕਉ ਮਨੁ ਆਛੈ॥ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਓ ਹੈ ਸਗਲ ਥਾਨ ਰੇ ਆਹਿ ਪਰਿਓ
ਸੰਤ ਪਾਛੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਸੁ ਹਉ ਸੇਵੀ ਕਿਸੁ ਆਰਾਧੀ ਜੋ ਦਿਸਟੈ ਸੋ ਗਾਛੈ॥ਸਾਧ
ਸੰਗਤਿ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰੀਐ ਚਰਣ ਰੇਨੁ ਮਨੁ ਬਾਛੈ॥੧॥ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਨਾ ਗੁਨੁ ਨ
ਹੀ ਕੋਈ ਮਹਾ ਦੁਤਰੁ ਮਾਇ ਆਛੈ॥ਆਇ ਪਇਓ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਤਉ ਉਤ
ਰੀ ਸਗਲ ਦੁਰਾਛੈ॥੨॥੨੮॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਾ ਪ੍ਰਿਅ ਬਚਨ ਤੁਹਾਰੇ॥ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਮਨਮੋਹਨ ਪਿਆਰੇ ਸਭਹੂ ਮਧਿ ਨਿਰਾਰੇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਜੁ ਨ ਚਾਹਉ ਮੁਕਤਿ ਨ ਚਾਹਉ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਕਮਲਾਰੇ॥ਬ੍ਰਹਮ
ਮਹੇਸ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ਮੋਹਿ ਠਾਕੁਰ ਹੀ ਦਰਸਾਰੇ॥੧॥ਦੀਨੁ ਦੁਆਰੈ ਆਇਓ ਠਾਕੁ
ਰ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਸੰਤ ਹਾਰੇ॥ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਮਨੋਹਰ ਮਨੁ ਸੀਤਲ ਬਿਗਸ

॥੩॥੨੯॥ ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਹਰਿਜਪਿਸੇਵਕੁਪਾਰਿਉਤਾ
ਰਿਓ॥ਦੀਨਦਇਆਲਭਏਪ੍ਰਭਅਪਨੇਬਹੁੜਿਜਨਮਿਨਹੀਮਾਰਿਓ॥ਰਹਾ
ਉ॥ਸਾਧਸੰਗਮਿਗੁਣਗਾਵਹਹਰਿਕੇਰਤਨਜਨਮੁਨਹੀਹਾਰਿਓ॥ਪ੍ਰਭਗੁਣ
ਗਾਇਬਿਖੈਬਨੁਤਰਿਆਕੁਲਹਸਮੂਹਉਧਾਰਿਓ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਬਸਿ
ਆਰਿਦਭੀਤਰਿਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਉਚਾਰਿਓ॥ਨਾਨਕਓਟਗਹੀਜਗਦੀਸੁਰਪੁ
ਨਹਪੁਨਹਬਲਿਹਾਰਿਓ॥੨॥੩॥੨੯॥ ਰਾਗੁਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਘਰੁ੪॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਕਰਤਫਿਰੇਬਨਭੇਖਮੋਹਨਰਹਤਨਿਰਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਥਨ
ਸੁਨਾਵਨਗੀਤਨੀਕੇਗਾਵਨਮਨਮਹਿਧਰਤੇਗਾਰ॥੧॥ਅਤਿਸੁੰਦਰਬਹੁਚ
ਤੁਰਸਿਆਨੇਬਿਦਿਆਰਸਨਾਚਾਰ॥੨॥ਮਾਨਮੋਹਮੇਰਤੇਰਬਿਬਰਜਿਤਏ
ਹੁਮਾਰਗੁਖੰਡੇਧਾਰ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨਿਭਉਜਲੁਤਰੀਅਲੇਪ੍ਰਭਕ੍ਰਿਪਾ
ਸੰਤਸੰਗਾਰ॥੪॥੧॥੩੦॥ ਰਾਗੁਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੫॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਮੈਪੇਖਿਓਰੀਊਚਾਮੋਹਨੁਸਭਤੇਊਚਾ॥ਆਨਨਸਮਸਰਿਕੋਊਲਾਗੈਢੂਢਿ
ਰਹੇਹਮਮੂਚਾ॥ਰਹਾਉ॥ਬਹੁਬੇਅੰਤੁਅਤਿਬਡੋਗਾਹਰੋਥਾਹਨਹੀਅਗ
ਹੂਚਾ॥ਤੋਲਿਨਤੁਲੀਐਮੋਲਿਨਮੁਲੀਐਕਤਪਾਈਐਮਨਿਰੂਚਾ॥੧॥
ਖੋਜਅਸੰਖਾਅਨਿਕਤਪੰਥਾਬਿਨੁਗੁਰਨਹੀਪਹੂਚਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਿਰਪਾ
ਕਰੀਠਾਕੁਰਮਿਲਿਸਾਧੂਰਸੁਭੂੰਚਾ॥੨॥੧॥੩੧॥ ਰਾਗੁਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫
॥ਮੈਬਹੁਬਿਧਿਪੇਖਿਓਦੂਜਾਨਾਹੀਰੀਕੋਊ॥ਖੰਡਦੀਪਸਭਭੀਤਰਿਰਵਿਆ
ਪੂਰਿਰਹਿਓਸਭਲੋਊ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਗਮਅਗੰਮਾਕਵਨਮਹਿਮਾਮਨੁਜੀਵੈਸੁਨਿ
ਸੋਊ॥ਚਾਰਿਆਸਰਮਚਾਰਿਬਰੰਨਾਮੁਕਤਿਭਏਸੇਵਤੋਊ॥੧॥ਗੁਰਿਸਬਦੁ
ਦ੍ਰਿੜਾਇਆਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਦੁਤੀਆਗਏਸੁਖਹੋਊ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਵ
ਸਾਗਰੁਤਰਿਆਹਰਿਨਿਧਿਪਾਈਸਹਜੋਊ॥੨॥੨॥੩੨॥ ਰਾਗੁਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫
॥੨॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੬ ॥ ਏਕੈ ਰੇ ਹਰਿ ਏਕੈ ਜਾਨਾ ਏਕੈ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਾਹੇ ਭ੍ਰਮਤ ਹਉ ਤੁਮ ਭ੍ਰਮਹੁ ਨ ਭਾਈ ਰਵਿਆ ਰੇ ਰਵਿਆ ਸ੍ਰਬ ਥਾਨ ॥ ਜਿ
ਉ ਬੈਸੰਤਰੁ ਕਾਸਟ ਮਝਾਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸੰਜਮ ਨਹੀ ਕਾਰਜ ਸਾਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨ ਪਾ
ਵੈਗੋ ਹਰਿ ਜੀ ਕੋ ਦੁਆਰ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਏ
ਹੈ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ॥੨॥ ੩੪॥ ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੭ ॥
ਜਾਨੀ ਨ ਜਾਈ ਤਾ ਕੀ ਗਾਤਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹ ਪੇਖਾਰਉ ਹਉ ਕਰਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥
ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮੇ ਕਹਨ ਕਹਾਤਿ ॥੧॥ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਸਿਧ ਅਰੁ ਸਾਧਿਕ ॥ ਸੁ
ਰਿ ਨਰ ਦੇਵ ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਾ ॥ ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਉਚਰਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥੨॥ ਅਗ
ਮ ਅਗਮ ਠਾਕੁਰ ਆਗਾਧਿ ॥ ਗੁਨ ਬੇਅੰਤ ਬੇਅੰਤ ਭਨੁ ਨਾਨਕ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾ
ਈ ਪਰੈ ਪਰਾਤਿ ॥੩॥ ੩੫॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫ ॥ ਧਿਆਏ ਗਾਏ ਕਰਨੈਹਾ
ਰ ॥ ਭਉ ਨਾਹੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ ਅਨਿਕ ਓਹੀ ਰੇ ਏਕ ਸਮਾਰ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸ
ਫਲ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਰੈ ਮਾਥੈ ॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਤਤ ਤਤ ਸਾਥੈ ॥ ਚਰਨ ਕਮ
ਲ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥ ਸਮਰਥ ਅਥਾਹ ਬਡਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤ
ਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਨੇਰਾ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸਰਨਿ ਆਸਰ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾ
ਰਾ ॥੨॥ ੩੬॥ ੴ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੮ ॥ ਉਲਟੀ
ਰੇ ਮਨ ਉਲਟੀ ਰੇ ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਕਰਿ ਉਲਟੀ ਰੇ ॥ + ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਕਾਜਰ ਭ
ਰਿ ਮੰਦਰੁ ਰਾਖਿਓ ਜੋ ਪੈਸੈ ਕਾਲੂਖੀ ਰੇ ॥ ਦੂਰਹੁ ਹੀ ਤੇ ਭਾਗਿ ਗਇਓ ਹੈ ਜਿ
ਸੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਛੁਟਕੀ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਰੇ ॥ ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ
ਮੇਰਾ ਮੁਖੁ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਜੁਟਸੀ ਰੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਾਸੁ ਕੋ ਕਰੀਅਹੁ ਮੇਰਾ
ਮੂੰਡੁ ਸਾਧ ਪਗਾ ਹੇਠਿ ਰੁਲਸੀ ਰੇ ॥੨॥ ੩੭॥ + ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਘਰੁ ੯ ॥ ਸਭ ਦਿਨ ਕੇ ਸਮਰਥ ਪੰਥ ਬਿਠੁਲੇ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਗਾਵਨ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

+ ਝੂਠੈ ਕੀ ਰੇ ਝੂਠੁ ਪਰੀਤਿ ਛੁਟਕੀ ਰੇ ਮਨ ਛੁਟਕੀ ਰੇ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਛੁਟਕੀ ਰੇ ॥

ਤਉਦਰਸਨਸੰਤਨਤੇਰੈਚਰਨਿਦਾਕੈਪਾਉ॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਸਨਬਾਸਨਸਹਜਕੇਲ
ਕਰੁਣਾਮੈਏਕਅਨੰਤਅਨੂਪੈਠਾਉ॥੧॥ਰਿਧਿਸਿਧਿਨਿਧਿਕਰਤਲਜਗਜੀਵ
ਨਸ੍ਰਬਨਾਥਅਨੇਕੈਨਾਉ॥ਦਇਆਮਇਆਕਿਰਪਾਨਾਨਕਕਉਸੁਨਿਸੁਨਿਜ
ਸੁਜੀਵਾਉ॥੨॥੩॥੩੮॥ ॥੧॥ ਮ:੫॥੬॥ ਜੁਮਲਾ੪੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੯

ਯਹਮਨੁਨੈਕਨਕਹਿਓਕਰੈ॥ਸੀਖਸਿਖਾਇਰਹਿਓਅਪਨੀਸੀਦੁਰ
ਮਤਿਤੇਨਟਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਦਿਮਾਇਆਕੈਭਇਓਬਾਵਰੋਹਰਿਜਸੁਨਹਿਉਚਰੈ॥
ਕਰਿਪਰਪੰਚੁਜਗਤਕਉਡਹਕੈਅਪਨੋਉਦਰੁਭਰੈ॥੧॥ਸੁਆਨਪੂਛਜਿਉਹੋ
ਇਨਸੂਧੋਕਹਿਓਨਕਾਨਧਰੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਜੁਰਾਮਨਾਮਨਿਤਜਾਤੇਕਾਜੁਸਰੈ
॥੨॥੧॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੯॥ ਸਭਕਿਛੁਜੀਵਤਕੋਬਿਉਹਾਰੁ
॥ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਬੰਧਪਅਰੁਫੁਨਿਗ੍ਰਿਹਕੀਨਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਨਤੇਪ੍ਰਾ
ਨਹੋਤਜਬਨਿਆਰੇਟੇਰਤਪ੍ਰੇਤਪੁਕਾਰਿ॥ਆਧਘਰੀਕੋਊਨਹਿਰਾਖੈਘਰਤੇਦੇਤ
ਨਿਕਾਰਿ॥੧॥ਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾਜਿਉਜਗਰਚਨਾਯਹਦੇਖਹੁਰਿਦੈਬੀਚਾਰਿ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਭਜੁਰਾਮਨਾਮਨਿਤਜਾਤੇਹੋਤਉਧਾਰ॥੨॥੨॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ
ਮਹਲਾ੯ ॥ਜਗਤਮੈਝੂਠੀਦੇਖੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਅਪਨੇਹੀਸੁਖਸਿਉਸਭ
ਲਾਗੇਕਿਆਦਾਰਾਕਿਆਮੀਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰਉਮੇਰਉਸਭੈਕਹਤਹੈਹਿਤਸਿਉ
ਬਾਂਧਿਓਚੀਤੁ॥ਅੰਤਕਾਲਿਸੰਗੀਨਹਕੋਊਇਹਅਚਰਜਹੈਰੀਤਿ॥੧॥ਮਨਮੂਰਖ
ਅਜਹੂੰਨਹਸਮਝਤਸਿਖਦੈਹਾਰਿਓਨੀਤ॥ਨਾਨਕਭਉਜਲੁਪਾਰਿਪਰੈਜਉ
ਗਾਵੈਪ੍ਰਭਕੇਗੀਤ॥੨॥੩॥੪੭॥

ਰੇ

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸा
ਦਿ॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ਚਉਪਦਾ॥ ਭ੍ਰਮਤ ਨ
ਸੰਗਰੀਆ ਭ੍ਰਮਿ ਅਗਿਆਨਿ ਬਿਸਰੀਆ॥ ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਰਸੀਆ॥੧॥ ਤਉ ਮੈ ਸਾਰ ਕਰ
ਗੀਆ॥ ਤਉ ਸੁਖ ਸਹਜ ਰਸੀਆ॥ਰਹਾਉ॥ ਮਿਥਨ ਮੋਹ ਰਸੀਆ॥ ਅਨਿਕ ਉਮੰਗੀਆ॥
ਦਿਰਿ ਭ੍ਰਮਨਾ ਧਿਗੀਆ॥੧॥ ਸਗਲ ਬਹਰੀਆ॥ ਬਿਕਾਰ ਖਾਇ ਕਰਤਰੀਆ॥ ਘੂਮਿ
ਧਾਇ ਪਰੀਆ॥੨॥ ਬਿਰਸ ਸਾਧ ਸਾਥੀਆ॥ ਜਸ ਕੀਰਤਨ ਰਰੀਆ॥ ਨਾਨਕ ਸਰ
ਨਰੀਆ॥੩॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ਤਿਪਦਾ ॥ਹਰਿ ਕੀਅ
ਤਿਨ ਕਉ ਉਨਿ ਨ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਤਪੀ ਪਾਰੇ ਹਾਰੇ ਅਉਰ ਬਹੁ ਭੇਖ ਧਾਰਿ ਅਨੇਕ
ਉਨ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ਉਨ ਕੀ ਰਾਗ ਨਾਦ ਗੀਤ ਭੈ ਭਗੇ ਸਿਖਨ
ਦੈ ਚਿਤ ਕੇ ਬਿਉਹਾਰੇ॥੧॥ ਅਪਨੀ ਮਾਇਆ ਆਪਿ ਪਸਾਰੀ ਆਪਹਿ ਦੇਖਨਹਾ
ਰਾ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਧਰੇ ਬਹੁਰੰਗੀ ਸਭ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਆਰਾ॥੨॥ ਅਗਨਤਿ ਅਪਾਰ ਅਲੇ
ਖ ਨਿਰੰਜਨ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਭਰਮਾਇਓ॥ ਸਗਲ ਭਰਮ ਤਜਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਨੀ
ਚਰਨ ਤਿਨਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਓ॥੩॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤੁ ਘਰੁ ੧
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੇ ਰਾਮ
॥ ਹਰਿ ਰਸਿ ਬੀਧਾ ਹਰਿ ਮਨੁ ਪਿਆਰਾ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰਸਿ ਨਾਮਿ ਝਕੋਲੇ ਰਾਮ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੁ
ਠਹਰਾਈਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਡੋਲੇ ਰਾਮ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ
ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਬਾਣੀ ਬੋਲੇ ਰਾਮ॥੧॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੁ
ਠੜਾ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੈਣ ਅਲਾਏ ਰਾਮ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਭਗਤ

ਜਨਾਕੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਮਨਿਸੁਣੀਐਹਰਿਲਿਵਲਾਏਰਾਮ॥ਚੇਰੀਵਿਛੁੰ
ਨਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗਲਿਮਿਲਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਏਰਾਮ॥ਜਨਨਾ
ਨਕਮਨਿਅਨਦੁਭਇਆਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਅਨਹਤਸਬਦਵਜਾਏਰਾਮ॥੨॥ਸਖੀਸ
ਹੇਲੀਮੇਰੀਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਕੋਈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਆਣਿਮਿਲਾਵੈਰਾਮ॥ਹ
ਉਮਨੁਦੇਵਉਤਿਸੁਆਪਣਾਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਪ੍ਰਭਕੀਹਰਿਕਥਾਸੁਣਾਵੈ
ਰਾਮ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਅਰਾਧਿਹਰਿਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁ
ਪਾਵੈਰਾਮ॥ਨਾਨਕਭਜੁਹਰਿਸਰਣਾਗਤੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਵਡਭਾਗੀਨਾਮੁ
ਧਿਆਵੈਰਾਮ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਆਇਮਿਲੁਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁਰਮਤਿਨਾ
ਮੁਪਰਗਾਸੇਰਾਮ॥ਹਉਹਰਿਬਾਝੁਉਡੀਣੀਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਉਜਲ
ਬਿਨੁਕਮਲਉਦਾਸੇਰਾਮ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇਲਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏ
ਹਰਿਸਜਣੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਸੇਰਾਮ॥ਧਨੁਧਨੁਗੁਰੂਹਰਿਦਸਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀ
ਏਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਬਿਗਾਸੇਰਾਮ॥੪॥੧॥ ਰਾਗੁਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ੪
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਗੁਰਮਤਿਪਾਏਰਾਮ॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਬਿਖੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਿਬਿਖੁਲਹਿਜਾਏਰਾਮ॥ਮਨੁਸੁਕਾਹਰਿਆਹੋਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀ
ਏਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏਰਾਮ॥ਹਰਿਭਾਗਵਡੇਲਿਖਿਪਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰ
ਦੁੜੀਏਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਏਰਾਮ॥੧॥ਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਬੇਧਿਆਮੇਰੀ
ਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਉਬਾਲਿਕਲਗਿਦੁਧਖੀਰੇਰਾਮ॥ਹਰਿਬਿਨੁਸਾਂਤਿਨਪਾ
ਈਐਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਉਚਾਤ੍ਰਿਕੁਜਲਬਿਨੁਟੇਰੇਰਾਮ॥ਸਤਿਗੁਰਸਰ
ਣੀਜਾਇਪਉਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁਣਦਸੇਹਰਿਪ੍ਰਭਕੇਰੇਰਾਮ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਮੇ
ਲਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਘਰਿਵਾਜੇਸਬਦਘਣੇਰੇਰਾਮ॥੨॥ਮਨਮੁਖਿਉ

ਮੈਵਿਛੁੜੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਬਿਖੁਬਾਧੇਹਉਮੈਜਾਲੇਰਾਮ॥ਜਿਉਪੰਖੀ
ਕਪੋਤਿਆਪੁਬਨ੍ਹਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਤਿਉਮਨਮੁਖਸਭਿਵਸਿਕਾ
ਲੇਰਾਮ॥ਜੋਮੋਹਿਮਾਇਆਚਿਤੁਲਾਇਦੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਸੇਮਨਮੁ
ਖਮੂੜਬਿਤਾਲੇਰਾਮ॥ਜਨਤ੍ਰਾਹਿਤ੍ਰਾਹਿਸਰਣਾਗਤੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏ×
[× ਗੁਰਨਾਨਕਹਰਿਰਖਵਾਲੇਰਾਮ॥੩॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਲਿਵਉਬਰੇ ਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏ]
ਧੁਰਿਭਾਗਵਡੇਹਰਿਪਾਇਆਰਾਮ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪੋਤੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀ
ਏਗੁਰਖੇਵਟਸਬਦਿਤਰਾਇਆਰਾਮ॥ਹਰਿਹਰਿਪੁਰਖੁਦਇਆਲੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰ
ਦੁੜੀਏਗੁਰਸਤਿਗੁਰਮੀਠਲਗਾਇਆਰਾਮ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸੁਣਿਬੇਨ
ਤੀਹਰਿਹਰਿਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਰਾਮ॥੪॥੨॥ ਬਿਹਾਗੜਾਮ
ਹਲਾ੪ ਜਗਿਸੁਕ੍ਰਿਤੁਕੀਰਤਿਨਾਮੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀ
ਏਹਰਿਕੀਰਤਿਹਰਿਮਨਿਧਾਰੇਰਾਮ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਵਿਤੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀ
ਏਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਉਧਾਰੇਰਾਮ॥ਸਭਕਿਲਵਿਖਪਾਪਦੁਖਕਟਿਆਮੇ
ਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਮਲੁਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਉਤਾਰੇਰਾਮ॥ਵਡਪੁੰਨੀਹਰਿਧਿਆ
ਇਆਜਨਨਾਨਕਹਮਮੂਰਖਮੁਗਧਨਿਸਤਾਰੇਰਾਮ॥੧॥ਜੋਹਰਿਨਾਮੁਧਿ
ਆਇਦੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਤਿਨਾਪੰਚੇਵਸਗਤਿਆਏਰਾਮ॥ਅੰਤਰਿ
ਨਵਨਿਧਿਨਾਮੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਅਲਖੁਲਖਾਏਰਾਮ
॥ਗੁਰਿਆਸਾਮਨਸਾਪੂਰੀਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਮਿਲਿਆਭੁਖਸਭ
ਜਾਏਰਾਮ॥ਧੁਰਿਮਸਤਕਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿਲਿਖਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਨਨਾ
ਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਏਰਾਮ॥੨॥ਹਮਪਾਪੀਬਲਵੰਚੀਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏ
ਪਰਦ੍ਰੋਹੀਠਗਮਾਇਆਰਾਮ॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀ
ਏਗੁਰਿਪੂਰੈਗਤਿਮਿਤਿਪਾਇਆਰਾਮ॥ਗੁਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਮੁਖਿਚੋਇਆ
ਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਫਿਰਿਮਰਦਾਬਹੁੜਿਜੀਵਾਇਆਰਾਮ॥ਜਨਨਾਨਕ

ਤਿਨ੍ਹਾਰੇਜੋਸਿਖੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਤਿਨਕੇਸਾਭਿਦੁਖਗਵਾਇਆ ੩੨੯॥

ਰਾਮਾ॥੧॥ਅਤਿਊਤਮੁਹਰਿਨਾਮੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਤੁਪਾਪਗਵਾ

ਤੇਰਾਮਾ॥ਪਤਿਤਪਵਿਤ੍ਰਗੁਰਿਕੀਏਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਚਹੁਕੁੰਡੀਚਹੁ

ਜੁਗਿਜਾਤੇਰਾਮਾ॥ਹਉਮੈਮੈਲੁਸਭਉਤਰੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਅੰ

ਮ੍ਰਿਤਿਹਰਿਸਰਿਨਾਤੇਰਾਮਾ॥ਅਪਰਾਧੀਪਾਪੀਉਧਰੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏ

ਜਨਨਾਨਕਖਿਨੁਹਰਿਰਾਤੇਰਾਮਾ॥੨॥੩॥ ਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ੪

ਹਉਬਾਰਿਜਾਈਤਿਨਕਉਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਨਹਰਿ

ਹਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰੋਰਾਮਾ॥ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁ

ੜੀਏਬਿਖੁਭਉਜਲੁਤਾਰਣਹਾਰੋਰਾਮਾ॥ਜਿਨਇਕਮਨਿਹਰਿਧਿਆਇ

ਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਤਿਨਸੰਤਜਨਾਜੈਕਾਰੋਰਾਮਾ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜਪਿਸ

ਖੁਪਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਸਭਿਦੁਖਨਿਵਾਰਣਹਾਰੋਰਾਮਾ॥੧॥ਸਾ

ਰਸਨਾਧਨੁਧੰਨੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁਣਗਾਵੈਹਰਿਪ੍ਰਭਕੇਰੇਰਾਮਾ॥ਤੇ

ਸ੍ਰਵਨਭਲੇਸੋਭਨੀਕਹਹਿਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਕੀਰਤਨੁਸੁਣਹਿਹਰਿ

ਤੇਰੇਰਾਮਾ॥ਸੋਸੀਸੁਭਲਾਪਵਿਤ੍ਰਪਾਵਨੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਜਾਇ

ਲਗੈਗੁਰਪੈਰੇਰਾਮਾ॥ਗੁਰਵਿਟਹੁਨਾਨਕੁਵਾਰਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏ

ਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਚਿਤੇਰੇਰਾਮਾ॥੨॥ਤੇਨੇਤ੍ਰਭਲੇਪਰਵਾਣੁਹਹਿਮੇ

ਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਸਾਧੂਸਤਿਗੁਰੁਦੇਖਹਿਰਾਮਾ॥ਤੇਹਸਤਪੁਨੀਤਪਵਿ

ਤ੍ਰਹਹਿਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਹਰਿਜਸੁਹਰਿਹਰਿਲੇਖਹਿਰਾਮਾ॥ਤਿਸੁਜ

ਨਕੇਪਗਨਿਤਪੂਜੀਅਹਿਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਮਾਰਗਿਧਰਮਿਚਲੇਸ

ਹਿਰਾਮਾ॥ਨਾਨਕੁਤਿਨਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਸੁਣਿਹਰਿ

ਨਾਮੁਮਨੇਸਹਿਰਾਮਾ॥੩॥ਧਰਤਿਪਤਾਲੁਅਕਾਸੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏ

ਸਭੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗਾ ॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੋ ਮੇਰੀ ਜਿੰ
ਦੁੜੀਏ ਨਿਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈਗਾ ॥ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ
ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਹਰਿ
ਦਰਿ ਪੈਨਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਲਾਵੈ
ਰਾਮਾ ॥੪॥੪॥ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੪
ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤੇ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਇਆ
ਣੇ ਰਾਮਾ ॥ ਜੋ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸੇ ਅੰਤਿ
ਗਏ ਪਛੁਤਾਣੇ ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਢੋਈ ਨਾ ਲਹਨਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀ
ਏ ਜੋ ਮਨਮੁਖ ਪਾਪਿ ਲੁਭਾਣੇ ਰਾਮਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਉਬਰੇ ਮੇਰੀ
ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ਰਾਮਾ ॥੧॥ ਸਭਿ ਜਾਇ ਮਿਲਹੁ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਉ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ
ਜਪਦਿਆ ਖਿਨੁ ਢਿਲ ਨ ਕੀਜਈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮਤੁ ਕਿ ਜਾਪੈ
ਸਾਹੁ ਆਵੈ ਕਿ ਨ ਆਵੈ ਰਾਮਾ ॥ ਸਾ ਵੇਲਾ ਸੋ ਮੂਰਤੁ ਸਾ ਘੜੀ ਸੋ ਮੁਹਤੁ
ਸਫਲੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਰਾਮਾ ॥ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਮਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ
ਰਾਮਾ ॥੨॥ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਸੁਣੈ ਨਿਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸੋ ਡਰੈ ਜਿ
ਨਿ ਪਾਪ ਕਮਤੇ ਰਾਮਾ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰੁ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤਿ
ਨਿ ਜਨਿ ਸਭਿ ਡਰ ਸੁਟਿ ਘਤੇ ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮਿ ਪਤੀਜਿਆ
ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸਭਿ ਝਖ ਮਾਰਨੁ ਦੁਸਟ ਕੁਪਤੇ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਨਾ
ਨਕਿ ਸੇਵਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਨਿ ਪੈਰੀ ਆਣਿ ਸਭਿ ਘਤੇ ਰਾਮਾ ॥੩॥
ਜੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਿਤ ਸੇਵੀਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਸਭ ਦੂ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡਾ

ਰਾਮ॥ਜਿਨੀਇਕਮਨਿਇਕੁਅਰਾਧਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਤਿਨਾਨਾਹੀ
ਕਿਸੈਦੀਕਿਛੁਚਾੜਰਾਮ॥ਗੁਰਿਸੇਵਿਐਹਰਿਮਹਲੁਪਾਇਆਮੇਰੀ
ਜਿੰਦੁੜੀਏਝਖਮਾਰਨੁਸਭਿਨਿੰਦਕਘੰਡਰਾਮ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿ
ਆਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਧੁਰਿਮਸਤਕਿਹਰਿਲਿਖਿਛਾੜਰਾਮ॥
॥੫॥ ਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ੪ ਸਭਿ
ਜੀਅਤੇਰੇਤੂੰਵਰਤਦਾਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਤੂੰਜਾਣਹਿਜੋਜੀਇਕਮਾਈਐ
ਰਾਮ॥ਹਰਿਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਨਾਲਿਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਸਭਵੇਖੈਮਨਿਮੁ
ਕਰਾਈਐਰਾਮ॥ਮਨਮੁਖਾਨੋਹਰਿਦੂਰਿਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਸਭਬਿਰ
ਥੀਘਾਲਗਵਾਈਐਰਾਮ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਇਆਮੇਰੀ
ਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਹਾਜਰੁਨਦਰੀਆਈਐਰਾਮ॥੧॥ਸੇਭਗਤਸੇਸੇਵਕਾਮੇਰੀ
ਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਪ੍ਰਭਮੇਰੇਮਨਿਭਾਣੇਰਾਮ॥ਸੇਹਰਿਦਰਗਹਿਪੈਨਾਇਆ
ਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਅਹਿਨਿਸਿਸਾਚਿਸਮਾਣੇਰਾਮ॥ਤਿਨਕੈਸੰਗਿਮਲੁ
ਉਤਰੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਰੰਗਿਰਾਤੇਨਦਰਿਨੀਸਾਣੇਰਾਮ॥ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰ
ਭਬੇਨਤੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਮਿਲਿਸਾਧੂਸੰਗਿਅਘਾਣੇਰਾਮ॥੨॥
ਹੇਰਸਨਾਜਪਿਗੋਬਿੰਦੋਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਪਿਹਰਿਹਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਜਾ
ਏਰਾਮ॥ਜਿਸੁਦਇਆਕਰੇਮੇਰਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਤਿਸੁ
ਮਨਿਨਾਮੁਵਸਾਏਰਾਮ॥ਜਿਸੁਭੇਟੈਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏ
ਸੋਹਰਿਧਨੁਨਿਧਿਪਾਏਰਾਮ॥ਵਡਭਾਗੀਸੰਗਤਿਮਿਲੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁ
ੜੀਏਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਏਰਾਮ॥੩॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆ
ਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁਦਾਤਾਰਾਮ॥ਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਈ
ਐਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਪੂਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਰਾਮ॥ਸਰਬਜੀਆਪ੍ਰਤ

ਪਾਲਦਾਸਮੋਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਉਬਾਲਕਪਿਤਮਾਤਾਰਾਮ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਆ
ਣਧਿਨਾਮਿਲੈਮੋਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਰਾਮ॥੪॥੬॥੧॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ੫ ਛੰਤੁ॥ਘਰੁ੨ਹਰਿਕਾਏਕੁਅ
ਚੰਭਉਦੇਖਿਆਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਜੋਕਰੇਸੁਧਰਮਨਿਆਏਰਾਮ॥ਹਰਿਰੰਗੁ
ਅਖਾੜਾਪਾਇਓਨੁਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਆਵਣੁਜਾਣੁਸਬਾਏਰਾਮ॥ਆਵਣੁ
ਤਜਾਣਾਤਿਨਹਿਕੀਆਜਿਨਿਮੇਦਨਿਸਿਰਜੀਆ॥ਇਕਨਾਮੇਲਿਸਤਿਗੁਰੁਮ
ਹਲਿਬੁਲਾਏਇਕਿਭਰਮਿਭੂਲੇਫਿਰਦਿਆ॥ਅੰਤੁਤੇਰਾਤੂੰਹੈਜਾਣਹਿਤੂੰ
ਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਏ॥ਸਚੁਕਹੈਨਾਨਕੁਸੁਣਹੁਸੰਤਹੁਹਰਿਵਰਤੈਧਰਮਨਿ
ਆਏ॥੧॥ਆਵਹੁਮਿਲਹੁਸਹੇਲੀਹੋਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧੇ
ਰਾਮ॥ਕਰਿਸੇਵਹੁਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਜਮਕਾਮਾਰਗੁਸਾਧੇਰਾਮ॥
ਮਾਰਗੁਬਿਖੜਾਸਾਧਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਦਰਗਹਸੋਭਾਪਾਈਐ॥ਜਿਨਕਉਬਿਧ
ਤੈਧੁਰਹੁਲਿਖਿਆਤਿਨਾਰੈਣਿਦਿਨੁਲਿਵਲਾਈਐ॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਮੋਹੁਛੁ
ਟਾਜਾਂਸੰਗਿਮਿਲਿਆਸਾਧੇ॥ਜਨੁਕਹੈਨਾਨਕੁਮੁਕਤੁਹੋਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾ
ਧੇ॥੨॥ਕਰਜੋੜਿਹੁਸੰਤਇਕਤ੍ਰਹੋਇਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਅਬਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁ
ਪੂਜੇਹਾਰਾਮ॥ਬਹੁਬਿਧਿਪੂਜਾਖੋਜੀਆਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਇਹੁਮਨੁਤਨੁਸਭੁ
ਅਰਪੇਹਾਰਾਮ॥ਮਨੁਤਨੁਧਨੁਸਭੁਪ੍ਰਭੂਕੇਰਾਕਿਆਕੋਪੂਜਚੜਾਵਏ॥ਜਿਸੁਹੋ
ਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦਇਆਲੁਸੁਆਮੀਸੋਪ੍ਰਭਅੰਕਿਸਮਾਵਏ॥ਭਾਗੁਮਸਤਕਿਹੋਇ
ਜਿਸਕੈਤਿਸੁਗੁਰਨਾਲਿਸਨੇਹਾ॥ਜਨੁਕਹੈਨਾਨਕੁਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਹਰਿਹਰਿਨਾ
ਮੁਪੂਜੇਹਾ॥੩॥ਦਹਦਿਸਖੋਜਤਹਮਫਿਰੇਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਹਰਿਪਾਇਅੜਾਘ
ਰਿਆਏਰਾਮ॥ਹਰਿਮੰਦਰੁਹਰਿਜੀਉਸਾਜਿਆਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਹਰਿਤਿਸੁਮਹਿਰ
ਹਿਆਸਮਾਏਰਾਮ॥ਸਰਬੇਸਮਾਣਾਆਪਿਸੁਆਮੀਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹੋਇਆ॥ਮਿ

ਗਿਆ ਅੰਧੇਰਾ ਦੂਖੁ ਨਠਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚੋਇਆ ਜਤਾ ਦੇ ਖਾਤਾ ਮੁਆ ਮੀਖ
ਗਇਆ ਅਸਤਨ ਏ ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਆ ਇਆ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਅਡਾ ਪਰਿ
ਆਰੋਗਿਆ ॥੧॥ ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਅਤਿ
ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨ ਮੋਹਨਾ ਘਟ ਸੋਹਨਾ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ਰਾਮਾ ਸੁੰਦਰ ਸੋਭਾ ਲਾਲ ਗੁਪਾਲ
ਦਇਆਲ ਕੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਰਾਮਾ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਬਿੰਦ ਲਾਲਨ
ਮਿਲਹੁ ਕੰਤ ਨਿਮਾਣੀਆ ਨੈਨ ਤਰਸਨ ਦਰਸ ਪਰਸਨ ਨਹ ਨੀਦ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ
ਆ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਨਾਮ ਬਿੰਜਨ ਭਏ ਸਗਲ ਸੀਗਾਰਾ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਸੰਤ ਜੰ
ਪੈ ਮੇਲਿ ਕੰਤੁ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ ਲਾਖ ਉਲਾਹਨੇ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਜਬ ਲਗੁ ਨਹ ਮਿਲੈ ਰਾਮਾ ਮਿ
ਲਨ ਕਉ ਕਰਉ ਉਪਾਵ ਕਿਛੁ ਹਮਾਰਾ ਨਹ ਚਲੈ ਰਾਮਾ ਚਲ ਚਿਤ ਬਿਤ ਅਨਿਤ ਪ੍ਰਿ
ਅ ਬਿਨੁ ਕਵਨ ਬਿਧੀ ਨ ਧੀਜੀਐ ਖਾਨ ਪਾਨ ਸੀਗਾਰ ਬਿਰਥੇ ਹਰਿ ਕੰਤ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਜੀ
ਜੀਐ ਆਸਾ ਪਿਆਸੀ ਰੈਨਿ ਦਿਨੀਅਰੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੀਐ ਇਕੁ ਤਿਲੈ ਨਾਨਕੁ ਪਇ
ਅੰਪੈ ਸੰਤ ਦਾਸੀ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਮਿਲੈ ॥੨॥ ਸੇਜ ਏਕ ਪ੍ਰਿਉ ਸੰਗਿ ਦਰਸੁ ਨ
ਪਾਈਐ ਰਾਮਾ ਅਵਗਨ ਮੋਹਿ ਅਨੇਕ ਕਤ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਐ ਰਾਮਾ ਨਿਰਗੁਨਿ ਨਿ
ਮਾਣੀ ਅਨਾਥ ਬਿਨਵੈ ਮਿਲਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧੇ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਖੋਈਐ ਸਹਜਿ ਸੋਈ
ਐ ਪ੍ਰਭ ਪਲਕ ਪੇਖਤ ਨਵ ਨਿਧੇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਲਾਲੁ ਆਵੈ ਮਹਲੁ ਪਾਵੈ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ
ਮੰਗਲੁ ਗਾਈਐ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਸੰਤ ਸਰਣੀ ਮੋਹਿ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਈਐ ॥੩॥ ਸੰਤ
ਨ ਕੈ ਪਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮਾ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਇਆ ਰਾ
ਮਾ ਸਫਲਾ ਸੁ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਸੁਹਾਵੀ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਰਸੁ ਘਨਾ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰ
ਦ ਲਾਲਨ ਕਵਨ ਰਸਨਾ ਗੁਨ ਭਨਾ ਭ੍ਰਮ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਥਾਕੇ ਮਿਲਿ ਸਖੀ
ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਸੰਤ ਜੰਪੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੰਜੋਗਿ ਮਿਲਾਇ
ਆ ॥੪॥੨॥ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਕਰਿ ਕਿਰ

ਪਾਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰੇਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣਾਰਾਮ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਉਚਰਾਹਰਿਜਸੁ
ਮਿਠਾਲਾਗੈਤੇਰਾਭਾਣਾਰਾਮ॥ਕਰਿਦਇਆਮਇਆਗੁਪਾਲਗੋਬਿੰਦਕੋਇਨਾਹੀਤੁ
ਝਬਿਨਾ॥ਸਮਰਥਅਗਥਅਪਾਰਪੂਰਨਜੀਉਤਨੁਧਨੁਤੁਮਮਨਾ॥ਮੂਰਖਮੁਗਧਅਨਾ
ਥਚੰਚਲਬਲਹੀਣਨੀਚਅਜਾਣਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਰਣਿਤੇਰੀਰਖਿਲੇਹੁਆ
ਵਣਜਾਣਾ॥੧॥ਸਾਧਹਸਰਣੀਪਾਈਐਹਰਿਜੀਉਗੁਣਗਾਵਹਹਰਿਨੀਤਾਰਾਮ॥ਧੂ
ਰਿਭਗਤਨਕੀਮਨਿਤਨਿਲਗਉਹਰਿਜੀਉਸਭਿਪਤਿਤਪੁਨੀਤਾਰਾਮ॥ਪਤਿਤਾਪੁ
ਨੀਤਾਹੋਹਿਤਿਨਸੰਗਿਜਿਨਬਿਧਾਤਾਪਾਇਆ॥ਨਾਮਰਾਤੇਜੀਅਦਾਤੇਨਿਤ
ਦੇਹਿਚੜਹਿਸਵਾਇਆ॥ਰਿਧਿਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿਹਰਿਜਪਿਜਿਨੀਆਤਮੁ
ਜੀਤਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਵਡਭਾਗਿਪਾਈਅਹਿਸਾਧਸਾਜਨਮੀਤਾ॥੨॥ਜਿ
ਨੀਸਚੁਵਣੰਜਿਆਹਰਿਜੀਉਸੇਪੂਰੇਸਾਹਾਰਾਮ॥ਬਹੁਤੁਖਜਾਨਾਤਿਨਪਹਿ
ਹਰਿਜੀਉਹਰਿਕੀਰਤਨੁਲਾਹਾਰਾਮ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਨਲੋਭੁਬਿਆਪੈਜੋਜਨਪ੍ਰਭਸਿ
ਉਰਾਤਿਆ॥ਏਕੁਜਾਨਹਿਏਕੁਮਾਨਹਿਰਾਮਕੈਰੰਗਿਮਾਤਿਆ॥ਲਗਿਸੰਤਚਰ
ਣੀਪੜੇਸਰਣੀਮਨਿਤਿਨਾਓਮਾਹਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਜਿਨਨਾਮੁਪਲੈਸੇਈ
ਸਚੇਸਾਹਾ॥੩॥ਨਾਨਕਸੋਈਸਿਮਰੀਐਹਰਿਜੀਉਜਾਕੀਕਲਧਾਰੀਆਰਾਮ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਮਨਹੁਨਵੀਸਰੈਹਰਿਜੀਉਕਰਤਾਪੁਰਖੁਮੁਰਾਰੀਆਰਾਮ॥ਦੂਖੁਰੋਗੁਨਭਉ
ਬਿਆਪੈਜਿਨੀਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਆ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਤਰੇਭਉਜਲੁਪੂਰਬਿਲਿ
ਖਿਆਪਾਇਆ॥ਵਜੀਵਧਾਈਮਨਿਸਾਂਤਿਆਈਮਿਲਿਆਪੁਰਖੁਅਪਾਰੀਆ॥ਬਿਨਵੰ
ਤਿਨਾਨਕਸਿਮਰਿਹਰਿਹਰਿਇਛਪੁੰਨੀਹਮਾਰੀਆ॥੪॥੩॥
੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨॥ ਵਧੁ
ਸੁਖਰੈਨੜੀਏਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੇਮੁਲਾਗਾ॥ਘਟੁਦੁਖਨੀਦੜੀਏਪਰਸਉਸਦਾਪਗਾ॥ਪਗ
ਧੂਰਿਬਾਂਛਉਸਦਾਜਾਚਉਨਾਮਰਸਿਬੈਰਾਗਨੀ॥ਪ੍ਰਿਅਰੰਗਿਰਾਤੀਸਹਜਮਾਤੀ
ਛੰਤੁ

ਮਹਾ ਦੁਰਮਤਿ ਤਿਆਗਨੀ ॥ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੀ ਪ੍ਰੇਮ ਭੀਨੀ ਮਿਲਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਚ
ਮਗਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਹਉ ਚਰਣਹ ਸੰਗਿ ਲਗਾ ॥੧॥ ਮੇਰੀ ਸ
ਖੀ ਸਹੇਲੜੀਹੋ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਚਰਣਿ ਲਗਹ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮੁ ਘਣਾ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੰ
ਗਹ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ਜਾਇ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਜਨਾ ॥ ਮਾਨੁ
ਮੋਹੁ ਬਿਕਾਰੁ ਤਜੀਐ ਅਰਪਿ ਤਨੁ ਧਨੁ ਇਹੁ ਮਨਾ ॥ ਬਡ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਗੁਣ ਸੰਪੂਰ
ਨ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿ ਭਗਹ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਖੀਏ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਪਹ ॥੨॥ ਹਰਿ ਨਾਰਿ ਸੁਹਾਗਣੇ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ॥ ਰਾਂਡ ਨ ਬੈਸ
ਈ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਚਿਰਾਣੇ ॥ ਨਹ ਦੂਖ ਪਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਵੈ ਧੰਨਿ ਤੇ ਬਡਭਾਗੀਆ ॥ ਸੁਖਿ
ਸਹਜਿ ਸੋਵਹਿ ਕਿਲਬਿਖ ਖੋਵਹਿ ਨਾਮ ਰਸਿ ਰੰਗਿ ਜਾਗੀਆ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੇਮ
ਰਹਣਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗਹਣਾ ਪ੍ਰਿਅ ਬਚਨ ਮੀਠੇ ਭਾਣੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਇਛ
ਪਾਈ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਪੁਰਖ ਚਿਰਾਣੇ ॥੩॥ ਤਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੋਹਿਲੜੇ ਕੋਡ ਅਨੰਦਾ ਰਾਮ
ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਹਰਿ ਕੰਤ ਅਨੰਤ ਦਇਆਲ ਸ੍ਰੀਧਰ ਗੋ
ਬਿੰਦ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣੋ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਮੁਰਾਰੀ ਭੈ ਸਿੰਧੁ ਸਾਗਰ ਤਾਰਣੋ ॥ ਜੋ
ਸਰਣਿ ਆਵੈ ਤਿਸੁ ਕੰਠਿ ਲਾਵੈ ਇਹੁ ਬਿਰਦੁ ਸੁਆਮੀ ਸੰਦਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ
ਹਰਿ ਕੰਤੁ ਮਿਲਿਆ ਸਦਾ ਕੇਲ ਕਰੰਦਾ ॥੪॥੨॥ [illegible] ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ
੫ [illegible] ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰੋਵਰ ਤਹ ਕਰਹੁ ਨਿਵਾਸੁ ਮਨਾ ॥ ਕਰਿ
ਮਜਨੁ ਹਰਿ ਸਰੇ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸੁ ਮਨਾ ॥ ਕਰਿ ਸਦਾ ਮਜਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਜ
ਨ ਦੁਖ ਅੰਧੇਰਾ ਨਾਸੇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਇ ਤਿਸ ਕਉ ਕਟੈ ਜਮ ਕੇ ਫਾਸੇ ॥ ਮਿਲੁ
ਸਾਧਸੰਗੇ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ਤਹਾ ਪੂਰਨ ਆਸੋ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਚ
ਰਣ ਕਮਲ ਨਿਵਾਸੋ ॥੧॥ ਤਹ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਸਦਾ ਅਨਹਦ ਝੁਣਕਾਰੋ ਰਾਮ ॥ ਮਿ
ਲਿ ਗਾਵਹਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜੈਕਾਰੋ ਰਾਮ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਗਾਵਹਿ ਖਸਮ ਭਾਵਹਿ

ਜਨਪ੍ਰੇਮਮਗਨਸੰਗਿਭਿੰਨੀਆ॥ਹਰਿਧਿਆਨੁਪਾਇਆਆਪੁਮਿਟਾਇਆਮਿਲੇ
ਸੰਗੀਵਿਛੁੰਨਿਆ॥ਗਹਿਭੁਜਾਲੀਨੇਦਇਆਕੀਨੇਪ੍ਰਭਏਕਅਗਮਅਪਾਰੋ
॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਦਾਨਿਰਮਲਸਚੁਸਬਦੁਰੁਣਝੁਣਕਾਰੋ॥੪॥ਸੁਣਿਵ
ਡਭਾਗੀਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਰਾਮ॥ਜਿਨਕਉਕਰਮਿਲਿਖੀਤਿਸੁਰਿਦੈਸਮਾ
ਣੀਰਾਮ॥ਅਕਥਕਹਾਣੀਤਿਨੀਜਾਣੀਜਿਸੁਆਪਿਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਕਰੇ॥ਅਮਰੁਥੀਆ
ਫਿਰਿਨਮੂਆਕਲਿਕਲੇਸਾਦੁਖਹਰੇ॥ਹਰਿਸਰਣਿਪਾਈਤਜਿਨਜਾਈਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀ
ਤਿਮਨਿਤਨਿਭਾਣੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਦਾਗਾਈਐਪਵਿਤ੍ਰਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥੧॥
ਮਨਤਨਗਲਤੁਭਏਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਈਰਾਮ॥ਜਿਸਤੇਉਪਜਿਅੜਾਤਿਨਿ
ਲੀਆਸਮਾਈਰਾਮ॥ਮਿਲਿਬ੍ਰਹਮਜੋਤੀਓਤਿਪੋਤੀਉਦਕੁਉਦਕਿਸਮਾਇਆ
॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਏਕੁਰਵਿਆਨਹਦੂਜਾਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ॥ਬਣਿਤ੍ਰਿ
ਣਿਤ੍ਰਿਭਵਣਿਪੂਰਿਪੂਰਨਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਆਪਿਜਾ
ਣੈਜਿਨਿਇਹਬਣਤਬਣਾਈ॥੨॥੫॥੧੧॥ ਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ੫
ਖੋਜਤਸੰਤਫਿਰਹਿਪ੍ਰਭਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੇਰਾਮ॥ਤਾਣੁਤਨੁਖੀ
ਨੁਭਇਆਬਿਨੁਮਿਲਤਪਿਆਰੇਰਾਮ॥ਪ੍ਰਭਮਿਲਹੁਪਿਆਰੇਮਇਆਧਾਰੇ
ਕਰਿਦਇਆਲੜਿਲਾਇਲੀਜੀਐ॥ਦੇਹਿਨਾਮੁਅਪਨਾਜਪਉਸੁਆਮੀਹਰਿ
ਦਰਸਿਪੇਖੇਜੀਜੀਐ॥ਸਮਰਥਪੂਰਨਸਦਾਨਿਹਚਲਊਚਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ਬਿ
ਨਵੰਤਿਨਾਨਕਧਾਰਿਕਿਰਪਾਮਿਲਹੁਪ੍ਰਾਨਪਿਆਰੇ॥੧॥ਜਪਤਪਬਰਤਕੀਨੇਪੇ
ਖਨਕਉਚਰਣਾਰਾਮ॥ਤਪਤਿਨਕਤਹਿਬੁਝੈਬਿਨੁਸੁਆਮੀਸਰਣਾਰਾਮ॥ਪ੍ਰਭਸਰ
ਣਿਤੇਰੀਕਾਟਿਬੇਰੀਸੰਸਾਰੁਸਾਗਰੁਤਾਰੀਐ॥ਅਨਾਥਨਿਰਗੁਨਿਕਛੁਨਜਾਨਾਮੇਰਾ
ਗੁਣੁਅਵਗਣੁਨਬੀਚਾਰੀਐ॥ਦੀਨਦਇਆਲਗੁਪਾਲਪ੍ਰੀਤਮਸਮਰਥਕਾਰਣਕ
ਰਣਾ॥ਨਾਨਕਚਾਤ੍ਰਿਕਹਰਿਬੂੰਦਮਾਗੈਜਪਿਜੀਵਾਹਰਿਹਰਿਚਰਣਾ॥੨॥ਅਮਿਅ

ਸੋਵੰਦੜੇਪੀਉਤਾਰਿਤਰਿਨਾਮਾਰਾਮਾਸੰਤਨਸੰਗਿਸਿਮਰੈਜਪਿਪੂਰਨਕਾਮਾ
ਰਾਮਾਸਤਿਕਿਆਸਿਪੂਰਨਤੁਖਾਬਿਦੀਰਿਨਤਰਿਨਿਮਖਮਨਹੁਨਬੀਸਰੈਰਾਆਨੰ
ਦੁਅਨਦਿਨੁਸਦਾਸਾਚਾਸਰਬਗੁਣਜਗਦੀਸਰੋ॥ਅਗਣਤਊਚਅਪਾ
ਰਠਾਕੁਰਅਗਮਜਾਕੋਧਾਮਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਮੇਰੀਇਛਪੂਰਨਮਿਲਿਆਸ੍ਰੀਰੰ
ਗਰਾਮਾ॥੩॥ਕਈਕੋਟਿਜਗਫਲਾਸੁਣਿਗਾਵਨਹਾਰੇਰਾਮਾਹਰਿਹਰਿਨਾ
ਮੁਜਪਤਕੁਲਸਗਲੇਤਾਰੇਰਾਮਾਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਸੋਹੰਤਪ੍ਰਾਣੀਤਾਕੀਮਹਿ
ਮਾਕਿਤਗਨਾਹਰਿਬਿਸਰੁਨਾਹੀਪ੍ਰਾਨਪਿਆਰੇਚਿਤਵੰਤਿਦਰਸਨੁਸਦਮਨ
ਾ॥ਸੁਭਦਿਵਸਆਏਗਹਿਕੰਠਿਲਾਏਪ੍ਰਭਊਚਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ਬਿਨਵੰਤਿ
ਨਾਨਕਸਫਲੁਸਭੁਕਿਛੁਪ੍ਰਭਮਿਲੇਅਤਿਪਿਆਰੇ॥੪॥੬॥ ਬਿ
ਹਾਗੜਾਮਹਲਾ੫ ਅਨਕਾਏਰਾਤੜਿਆਵਾਟਦੁ
ਹੇਲੀਰਾਮਾਪਾਪਕਮਾਵਦਿਆਤੇਰਾਕੋਇਨਬੇਲੀਰਾਮਾਕੋਇਨਬੇਲੀਹੋ
ਇਤੇਰਾਸਦਾਪਛੋਤਾਵਹੇ॥ਗੁਣਗੋਪਾਲਨਜਪਹਿਰਸਨਾਫਿਰਿਕਦਹੁਸੇਦਿ
ਹਾਵਹੇ॥ਤਰਵਰਹੁਬਿਛੁੜੇਨਹਪਾਤਜੁੜਤੇਜਮਮਗਿਗਉਨੁਇਕੇਲੀ॥ਬਿਨ
ਵੰਤਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਮਹਰਿਕੇਸਦਾਫਿਰਤਦੁਹੇਲੀ॥੧॥ਤੂੰਵਲਵੰਚਲੂਕਿਕ
ਰਹਿਸਭੁਜਾਣੈਜਾਣੀਰਾਮਾਲੇਖਾਧਰਮਭਇਆਤਿਲਪੀੜੇਘਾਣੀਰਾਮਾ
ਕਿਰਤਕਮਾਣੇਦੁਖਸਹੁਪਰਾਣੀਅਨਿਕਜੋਨਿਭ੍ਰਮਾਇਆ॥ਮਹਾਮੋਹਨੀਸੰਗਿਰਾਤਾ
ਰਤਨੁਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਇਕਸੁਹਰਿਕੇਨਾਮਬਾਝਹੁਆਨਕਾਜਸਿਆਣੀ
॥ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਲੇਖੁਲਿਖਿਆਭਰਮਿਮੋਹਿਲੁਭਾਣੀ॥੨॥ਬੀਚੁਨਕੋਇ
ਕਰੈਅਕਿਰਤਘਣੁਵਿਛੁੜਿਪਇਆ॥ਆਏਖਰੇਕਠਿਨਜਮਕੰਕਰਿਪਕੜਿ
ਲਇਆ॥ਪਕੜੇਚਲਾਇਆਆਪਣਾਕਮਾਇਆਮਹਾਮੋਹਨੀਰਾਤਿਆ
॥ਗੁਨਗੋਵਿੰਦਗੁਰਮੁਖਿਨਜਪਿਆਤਪਤਥੰਮਗਲਿਲਾਤਿਆ॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋ

ਪਿਆਰੰਕਾਰਿਮੁਠਖੋਇਬਿਖਿਆਨ੍ਰਿਪਭੁਗਤਾਪਿਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸੰਜੋਗਿ
ਭੂਲਾਤਜਿਜਪਰਸਨਨਜਾਪਿਆ॥੩॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਕੋਨਾਹੀਪ੍ਰਭਰਾਖਣਹਾਰ
ਆ॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਣਹਰਿਬਿਰਦੁਤੁਮਾਰਾਆ॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਨਸਰਨਿਸੁਆ
ਮੀਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਦਇਆਲਾ॥ਅੰਧਕੂਪਤੇਉਧਰੁਕਰਤੇਸਗਲਘਟਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਲਾ॥ਸਰਣਿਤੇਰੀਕਟਿਮਹਾਬੇੜੀਇਕੁਨਾਮੁਦੇਹਿਅਧਾਰਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾ
ਨਕਕਰਦੇਇਰਾਖਹੁਗੋਬਿੰਦਦੀਨਦਇਆਲਾ॥੪॥ਸੋਦਿਨੁਸਫਲੁਗਣਿ
ਆਹਰਿਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਇਆਰਾਮਾ॥ਸਭਿਸੁਖਪਰਗਟਿਆਦੁਖਦੂਰਿਪਰਾਇਆ
ਰਾਮਾ॥ਸੁਖਸਹਜਅਨਦਬਿਨੋਦਸਦਹੀਗੁਨਗੁਪਾਲਨਿਤਗਾਈਐ॥ਭਜੁ
ਸਾਧਸੰਗੇਮਿਲੇਰੰਗੇਬਹੁੜਿਜੋਨਿਨਧਾਈਐ॥ਗਹਿਕੰਠਿਲਾਏਸਹਜਿਸੁ
ਭਾਏਆਦਿਅੰਕੁਰੁਆਇਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਆਪਿਮਿਲਿਆਬਹੁ
ੜਿਕਤਹੂਨਜਾਇਆ॥੫॥੭॥ ਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ੫
॥ਸੁਨਹੁਬਿਨੰਤੀਆਸੁਆਮੀਮੇਰੇਰਾਮਾ॥ਕੋਟਿਅਪ੍ਰਾਧਭਰੇਭੀਤੇਰੇਚੇਰੇਰਾਮਾ॥
ਦੁਖਹਰਨਕਿਰਪਾਕਰਨਮੋਹਨਕਲਿਕਲੇਸਹਭੰਜਨਾ॥ਸਰਨਿਤੇਰੀਰਖਿਲੇਹੁ
ਮੇਰੀਸਰਬਮੈਨਿਰੰਜਨਾ॥ਸੁਨਤਪੇਖਤਸੰਗਿਸਭਕੈਪ੍ਰਭਨੇਰਹੂਤੇਨੇਰਾ॥ਅਰ
ਦਾਸਿਨਾਨਕਸੁਨਿਸੁਆਮੀਰਖਿਲੇਹੁਘਰਕੇਚੇਰੇ॥੧॥ਤੂਸਮਰਥੁਸਦਾਹਮਦੀ
ਨਭੇਖਾਰੀਰਾਮਾ॥+ਲੋਭਿਮੋਹਿਬਿਕਾਰਿਬਾਧਿਓਅਨਿਕਦੋਖਕਮਾਵਨੇ॥ਅਲਿ
ਪਤਬੰਧਨਰਹਤਕਰਤਾਕੀਆਅਪਨਾਪਾਵਨੇ॥ਕਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਪਤਿਤਪਾਵ
ਨਬਹੁਜੋਨਿਭ੍ਰਮਤੇਹਾਰੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਾਸੁਹਰਿਕਾਪ੍ਰਭਜੀਅਪ੍ਰਾਨਅਧਾ
ਰੀ॥੨॥ਤੂਸਮਰਥੁਵਡਾਮੇਰੀਮਤਿਥੋਰੀਰਾਮਾ॥ਪਾਲਹਿਅਕਿਰਤਘਨਾਪੂਰ
ਨਦ੍ਰਿਸਟਿਤੇਰੀਰਾਮਾ॥ਅਗਾਧਿਬੋਧਿਅਪਾਰਕਰਤੇਮੋਹਿਨੀਚੁਕਛੂਨਜਾਨਾ॥
ਰਤਨੁਤਿਆਗਿਸੰਗ੍ਰਹਨਕਉਡੀਪਸੂਨੀਚੁਇਆਨਾ॥ਤਿਆਗਿਚਲਤੀਆ

+ਮਾਇਆਮੋਹਿਮਗਨੁਕਢਿਲੇਹੁਮੁਰਾਰੀ
ਰਾਮਾ॥

...ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੋਰੀਆ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਪੈਜ ਰਾਖਹੁ ਮੋਰੀਆ ॥੩॥ ਜਾ ਤੇ ਵੀਛੁੜਿਆ ਤਿਨਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਮੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਗੁਣ ਗਾਇ ਗੋਬਿੰਦ ਸਦਾ ਨੀਕੇ ਕਲਿਆਣ ਮੈ ਪਰਗਟ ਭਏ ॥ ਸੇਜਾ ਸੁਹਾਵੀ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰਿ ਲਏ ॥ ਛੋਡਿ ਚਿੰਤ ਅਚਿੰਤ ਹੋਏ ਬਹੁੜਿ ਦੂਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਿ ਜੀਵੇ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗਾਇਆ ॥੪॥੩॥ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੨

ਬੋਲਿ ਸੁਧਰਮੀੜਿਆ ਮੋਨਿ ਕਤ ਧਾਰੀ ਰਾਮ ॥ ਤੂ ਨੇਤ੍ਰੀ ਦੇਖਿ ਚਲਿਆ ਮਾਇਆ ਬਿਉਹਾਰੀ ਰਾਮ ॥ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਕਛੁ ਨ ਚਾਲੈ ਬਿਨਾ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮਾ ॥ ਦੇਸ ਵੇਸ ਸੁਵਰਨ ਰੂਪਾ ਸਗਲ ਊਣੇ ਕਾਮਾ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਨ ਸੰਗਿ ਸੋਭਾ ਹਸਤ ਘੋਰਿ ਵਿਕਾਰੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਾਧਸੰਗਮ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਸੰਸਾਰੀ ॥੧॥ ਰਾਜਨ ਕਿਉ ਸੋਇਆ ਤੂ ਨੀਦ ਭਰੇ ਜਾਗਤ ਕਤ ਨਾਹੀ ਰਾਮ ॥ ਮਾਇਆ ਝੂਠੁ ਰੁਦਨੁ ਕੇਤੇ ਬਿਲਲਾਹੀ ਰਾਮ ॥ ਬਿਲਲਾਪ ਕਿਤੇ ਮਹਾ ਮੋਹਨ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪ ਉਪਾਵ ਥਾਕੇ ਜਹ ਭਾਵਤ ਤਹ ਜਾਹੀ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਪੂਰਨ ਸਰਬਤ੍ਰ ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਹੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਸਾਧਸੰਗਮੁ ਸੇ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹੀ ॥੨॥ ਨਰਪਤਿ ਜਾਣਿਓ ਗ੍ਰਹਿ ਓਸੀਅਰ ਕਸਿਆਣਾ ਰਾਮ ॥ ਸਰਪਰ ਵੀਛੁੜਣਾ ਮੋਹਿ ਪਛੁਤਾਣਾ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਚੰਦਉਰੀ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਕਹਾ ਅਸਥਿਤਿ ਪਾਈਐ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਆਨ ਰਚਨਾ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈਐ ॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੂਝੈ ਨਹ ਕਾਮ ਪੂਰਨ ਗਿਆਨੋ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਕੇਤਿਆ ਪਛੁਤਾਨੋ ॥੩॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੋ ਅਪਨਾ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ਰਾਮ ॥ ਭੁਜਾ ਗਹਿ ਕਾਢਿ ਲੀਓ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਦੀਨਾ ਰਾਮ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਅਰਾਧੇ ਸਗਲ ਕਲਮਲ ਦੁਖ ਜਲੇ ॥ ਮਹਾ ਧਰਮ ਸੁਦਾਨ ਕਿਰਿਆ ਸੰ

ਗਿਤੇਰਸੋਚਭੋਗਰਸਨਾਅਗਾਪੇਖਿਕੁਸਲਆਈਹਰਿਨਾਮਿਮਨੁਤਨੁਭੀਨਾ॥ਨਨ
ਕਜਿਸਨੋਹਰਿਸਿਮ੍ਰਿਧਾਇਓਸੋਸਰਬਗੁਣਪਰਬੀਨਾ॥੪॥੯॥

ਛੰਤਾਕਾਜੁਮਲਾ ੧੫ ॥੬॥ ਮ: ੪ ॥ ੯ ॥ ਮ: ੫ ॥ ਤ੍ਰਿਨਕਾਜੋੜ ॥੧੫॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਿਹਾਗੜੇ ਕੀਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪
॥ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸੁਖੁਪਾਈਐਹੋਰਥੈਸੁਖੁਨਭਾਲਿ॥ਗੁਰ
ਕੈਸਬਦਿਮਨੁਭੇਦੀਐਸਦਾਵਸੈਹਰਿਨਾਲਿ॥ਨਨਕਨਾਮੁਤਿਨਾਕਉਮਿਲੈ
ਜਿਨਹਰਿਵੇਖੈਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥੧॥ਮਹਲਾ ੩॥ਸਿਫਤਿਖਜਾਨਾਬਖਸਹੈ
ਜਿਸੁਬਖਸੈਸੋਖਰਚੈਖਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਬਿਨੁਹਥਿਨਆਵਈਸਭਥ
ਕੇਕਰਮਕਮਾਇ॥ਨਨਕਮਨਮੁਖਜਗਤੁਧਨੁਹੀਣੁਹੈਅਗੈਭੁਖਾਕਿਖਾ
ਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭਤੇਰੀਤੂਸਭਸਦਾਸਭਤੁਧੁਉਪਾਇਆ॥
ਸਭਨਾਵਿਚਿਤੂਵਰਤਦਾਤੂਸਭਨੀਧਿਆਇਆ॥ਤਿਸਦੀਤੂਭਗ
ਤਿਥਾਇਪਾਇਹਿਜੋਤੁਧੁਮਨਿਭਾਇਆ॥ਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈਸੋਥੀਐਸ
ਭਿਕਰਨਿਤੇਰਾਕਰਾਇਆ॥ਸਲਾਹਿਹੁਹਰਿਸਭਨਾਤੇਵਡਾਜੋਸੰਤਾਂ
ਕੀਪੈਜਰਖਦਾਆਇਆ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮ: ੩ ॥ਨਾਨਕਗਿਆਨੀਜ
ਗੁਜੀਤਾਜਗਿਜੀਤਾਸਭੁਕੋਇ॥ਨਾਮੇਕਾਰਜਸਿਧਿਹੈਸਹਜੇਹੋਇਸੁ
ਹੋਇ॥ਗੁਰਮਤਿਮਤਿਅਚਲੁਹੈਚਲਾਇਨਸਕੈਕੋਇ॥ਭਗਤਾਕਾਹ
ਰਿਅੰਗੀਕਾਰੁਕਰੇਕਾਰਜੁਸੁਹਾਵਾਹੋਇ॥ਮਨਮੁਖਮੂਲਹੁਭੁਲਾਇਅ
ਨੁਵਿਚਿਲਬੁਲੋਭੁਅਹੰਕਾਰੁ॥ਝਗੜਾਕਰਦਿਆਅਨਦਿਨੁਗੁਦਰੈਸ

ਬਾਦਿ ਨ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਾਧਿਆ ਤਿ ਕਰਤੇ ਤਿਨਿ ਰਿਧੀ ਬੇਹਾਲਿ ਨਿ ਸਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਵਾਦਿ
ਤੈ ਕਿਤੈ ਨ ਸੰਤੋਖੀਅਨਿ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ
ਮੁਖ ਨਾ ਹਰਿ ਰਤੇ ਰਤੀਆ ਰਜੀ ਜੇਨ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥੨॥ ਮਃ ੩ ॥ ਤਿਨ ਭ
ਉ ਸੰਸਾ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਰਿ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਧੁਰਿ ਤਿਨ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਦਾ
ਆਪੇ ਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ
ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੇਵਿਆ ਆਪੇ ਪਰਖਣਹਾਰੁ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇ
ਰਿਆ ਤੂ ਸਭਨਾ ਰਾਸਿ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮਿਲੈ ਕੋਈ ਹੋਰੁ ਸਰੀ
ਕੁ ਨਾਹੀ ਤੁਧੁ ਪਾਸਿ ॥ ਤੂ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਸਭਸ ਦਾ ਹਰਿ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜਿਸ ਦੀ
ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਦੀ ਤੂ ਮੰਨਿ ਲੈਹਿ ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਚੋਜੁ ਵਰਤਦਾ ਦੁ
ਖੁ ਸੁਖੁ ਤੁਧੁ ਪਾਸਿ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੇ ਭਾਵਦੇ ਦਰਿ ਸ
ਚੈ ਸਚਿਆਰ ॥ ਸਾਜਨ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਹੈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਵ
ਸਾਇਆ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਚਾਨਣੁ ਕੀਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਰਖਣਹਾਰਾ ਰਖਸੀ ਆਪ
ਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਭੈ ਰਚਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਜੇ
ਹਾ ਸੇਵੈ ਤੇਹੋ ਹੋਵੈ ਜੇ ਚਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪਿ ਹੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜੀ
ਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਤੂ ਹੈ ਜਾਣਦਾ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋ
ਈ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਹੋਰੁ ਸਰੀਕੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਆਖੀਐ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਤੂਹੈ ਹੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਤੂ ਸੇਵਿ
ਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹੋਰੁ ਤਿਸ ਦੀ ਰੀਸ ਕਰੇ ਕਿਆ ਕੋਈ ॥ ਤੂ ਭੰਨਣ ਘੜਣ ਸਮ
ਰਥੁ ਦਾਤਾਰੁ ਹਹਿ ਤੁਧੁ ਅਗੈ ਮੰਗਣ ਨੋ ਹਥ ਜੋੜਿ ਖਲੀ ਸਭ ਹੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ
ਮੈ ਕੋਈ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਤੁਧੁ ਸਭਸੈ ਨੋ ਦਾਨੁ ਦਿਤਾ ਖੰਡੀ ਵਰਭੰਡੀ ਪਾਤਾਲੀ ਪੁਰੀ
ਸਭ ਲੋਈ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਈਆ ਸਹਜਿ ਨ ਲਗੋ
ਭਾਉ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਇਓ ਮਨਹਠਿ ਕਿਆ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾ

ਨੂ ਹੋਤੇ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਮ ੩ ॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ਮੂੜਾ
ਅਵਰਾ ਆਖਿ ਦੁਖਾਏ ॥ ਮੁੰਢੈ ਦੀ ਖਸਲਤਿ ਨ ਗਈਆ ਅੰਧੇ ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਏ
॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਭੰਨਿ ਨ ਘੜਿਓ ਰਹੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਸਾ ਕਦੇ ਨ ਚੂਕੈ ਬਿਨੁ
ਸਬਦੈ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਅੰਤਰਿ ਸਬਲਾ ਨਿਤ ਧੰਧਾ ਕਰਤ ਵਿਹਾਏ ॥ ਚ
ਰਣ ਕਰ ਦੇਖਤ ਸੁਣਿ ਥਕੇ ਦਿਹ ਮੁਕੇ ਨੇੜੈ ਆਏ ॥ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਨ ਲਗੋ ਮੀਠਾ ਜਿਤੁ ਨਾਮਿ
ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਮਰੈ ਫੁਨਿ ਜੀਵੈ ਤਾਂ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਏ ॥ ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਨ ਪਾ
ਇਓ ਪਰਾਣੀ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਆ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ਮੂੜੇ ਗਤਿ ਮ
ਤਿ ਸਬਦੇ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਦ ਹੀ ਪਾਏ ਜਾਂ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸ ਦੈ ਚਿਤਿ ਵਸਿਆ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸ ਨੋ ਕਿਉ ਅੰਦੇਸਾ
ਕਿਸੈ ਗਲੈ ਦਾ ਲੋੜੀਐ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਕਾ ਤਿਸ ਨੋ ਧਿਆਇ
ਦਿਆ ਕਿਵ ਨਿਮਖ ਘੜੀ ਮੁਹੁ ਮੋੜੀਐ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਸ ਨੋ ਸਰ
ਬ ਕਲਿਆਣ ਹੋਏ ਨਿਤ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਜਾਇ ਬਹੀਐ ਮੁਹੁ ਜੋੜੀਐ ॥
ਸਭਿ ਦੁਖ ਭੁਖ ਰੋਗ ਗਇਆ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਕੇ ਸਭਿ ਜਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਤੋੜੀਐ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰ
ਪਾ ਤੇ ਹੋਆ ਹਰਿ ਭਗਤੁ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ ਜਗਤੁ ਤਰਿਆ ਸਭੁ ਲੋ
ੜੀਐ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮ ੩ ॥ ਸਾ ਰਸਨਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ
ਸੁਆਉ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਰਸਾਇ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾ
ਇਆ ॥੧॥ ਮ ੩ ॥ ਸਾ ਰਸਨਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਵਿਸਾਰਿ
ਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਜਪੈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ
॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕੁ ਭਗਤੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਵਿ
ਗਸੈ ਆਪੇ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਇਕਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ਆਪੇ ਹਰਿ ਇ
ਕਨਾ ਉਝੜਿ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਚਲਤ ਸਬਾ

ਓ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੮॥ ॥ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ੭੪੧
ਹਰਦੇਸੀ ਕੋ ਜਾਣਸੀ ਹਿਰਦਾ ਕੋ ਚਰਵੈ ਨਾ ਜੋ ਪਿਆਰਿ ਪਿਆਰਿ ਰਹੈ
ਮੰਗਦਾ ਪਿਰੁ ਜੀਵਨੁ ਪਿਰੁ ਦੇਸਾ ਜੇ ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾ ਤਾ ਤਜਿ ਰਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਿਖਿਆ ਨ ਉਹਾ ਤਿਸ ਕੇ ਚਰਣ ਪਖਾਲੀਅਹਿ ਨਾਨਕ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥
ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਤਰਵਰੁ ਏਕੁ ਫਲੁ ਦੁਇ ਪੰਖੇਰੂ ਆਹਿ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ
ਨ ਦੀਸਹੀ ਨਾ ਪਰ ਪੰਖੀ ਤਾਹਿ ॥ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਰਸ ਭੋਗਿਆ ਸਬਦਿ ਰਹੈ ਨਿਰਬਾ
ਣੁ ॥ ਹਰਿ ਰਸਿ ਫਲਿ ਰਾਤੇ ਨਾਨਕਾ ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਪੇ
ਧਰਤੀ ਆਪਿ ਹੈ ਰਾਹਕੁ ਆਪਿ ਜੰਮਾਇ ਪੀਸਾਵੈ ॥ ਆਪਿ ਪਕਾਵੈ ਆਪਿ ਭਾਂ
ਡੇ ਦੇਇ ਪਰੋਸੈ ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਿ ਖਾਵੈ ॥ ਆਪੇ ਜਲੁ ਆਪੇ ਦੇ ਛਿੰਗਾ ਆਪੇ ਚੁ
ਲੀ ਭਰਾਵੈ ॥ ਆਪੇ ਸੰਗਤਿ ਸਦਿ ਬਹਾਲੈ ਆਪੇ ਵਿਦਾ ਕਰਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿ
ਰਪਾਲੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਤਿਸ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਵੈ ॥੯॥ ॥ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩
॥ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਭਿ ਬੰਧਨਾ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਸਨਬੰਧੁ ॥ ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਸੁ ਬੰਧਨਾ ਪੁ
ਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸੁ ਧੰਧੁ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਜੇਵੜੀ ਮਾਇਆ ਕਾ ਸਨਬੰਧੁ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਵਰਤਣਿ ਵਰਤੈ ਅੰਧੁ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਅੰਧੇ ਚਾਨਣੁ ਤਾ ਥੀਐ ਜਾ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਰਜਾਇ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋੜੈ ਸਚਿ ਵਸੈ ਅਗਿਆਨੁ ਅਧੇਰਾ ਜਾਇ
॥ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੇਖੈ ਤਿਸੈ ਕਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਨੁ ਸਾਜਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਕਰਤਾਰ
ਕੀ ਕਰਤਾ ਰਾਖੈ ਲਾਜ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਦਹੁ ਆਪੇ ਥਾਟੁ ਕੀਆ ਬਹਿ ਕਰਤੈ
ਤਦਹੁ ਪੁਛਿ ਨ ਸੇਵਕੁ ਬੀਆ ॥ ਤਦਹੁ ਕਿਆ ਕੋ ਲੇਵੈ ਕਿਆ ਕੋ ਦੇਵੈ ਜਾਂ ਅ
ਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੀਆ ॥ ਫਿਰਿ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਕਰਤੈ ਦਾਨੁ ਸਭਨਾ ਕ
ਉ ਦੀਆ ॥ ਆਪੇ ਸੇਵ ਬਣਾਈਅਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥ ਆਪਿ
ਨਿਰੰਕਾਰ ਆਕਾਰੁ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਕਰੈ ਸੁ ਥੀਆ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਹਿ ਸਦ ਸਾਚਾ ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰ
ਦਿ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਸਾਚੇ ਅਰਧਿ ਉਰਧਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਵਸਿਆ
ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਆਪੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾ
ਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕਹਿਐ ਕਥਿਐ ਨ ਪਾਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥
ਬਿਨੁ ਕਰਮੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਭਉਕਿ ਮੁਏ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਤਨੁ
ਭਿਜੈ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥
੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸਭਿ ਸਾਸਤ ਆਪਿ ਕਥੈ ਆਪਿ ਭੀਜੈ ॥
ਆਪੇ ਬਹਿ ਪੂਜੇ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਪਰਪੰਚੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਆਪਿ ਪਰਵਿਰਤਿ ਆਪਿ ਨਿ
ਵਿਰਤੀ ਆਪੇ ਅਕਥੁ ਕਥੀਜੈ ॥ ਆਪੇ ਪੁੰਨੁ ਸਭੁ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਆਪਿ ਅਲਿਪ
ਤੁ ਵਰਤੀਜੈ ॥ ਆਪੇ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਦੇਵੈ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸ ਕਰੀਜੈ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ
ਮਃ ੩ ॥ ਸੇਖਾ ਅੰਦਰਹੁ ਜੋਰੁ ਛਡਿ ਤੂ ਭਉ ਕਰਿ ਝਲੁ ਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਕੇ
ਤੇ ਨਿਸਤਰੇ ਭੈ ਵਿਚਿ ਨਿਰਭਉ ਪਾਇ ॥ ਮਨੁ ਕਠੋਰੁ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਤੂੰ ਸਾਂਤਿ ਵਸੈ
ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਾਂਤੀ ਵਿਚਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਸਾ ਖਸਮੁ ਪਾਏ ਥਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ
ਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਪੁਛਹੁ ਗਿਆਨੀ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ
ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਹੈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਕੂੜੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਕੂੜੁ ਕਰੇ ਆ
ਹਾਰੁ ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਧਨੁ ਸੰਚਿ ਮਰਹਿ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਭ ਛਾਰੁ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੁਚਿ
ਸੰਜਮ ਕਰਹਿ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ ਮਨਮੁਖੁ ਕਮਾਵੈ ਸੁ ਥਾਇ ਨ ਪ
ਵੈ ਦਰਗਹ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਖਾਣੀ ਆਪੇ ਬਾਣੀ ਆਪੇ ਖੰਡ
ਵਰਭੰਡ ਕਰੇ ॥ ਆਪਿ ਸਮੁੰਦੁ ਆਪਿ ਹੈ ਸਾਗਰੁ ਆਪੇ ਹੀ ਵਿਚਿ ਰਤਨ ਧਰੇ ॥ ਆਪਿ
ਲਹਾਏ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਨੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਹਰੇ ॥ ਆਪੇ ਭਉਜਲੁ ਆਪਿ ਹੈ
ਬੋਹਿਥਾ ਆਪੇ ਖੇਵਟੁ ਆਪੇ ਤਰੇ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਤੁਝੈ

ਸਗੋਹਵੀ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿ

ਤੁ ਲਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁ
ਖੁ ਕਟੀਐ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਜਾਇ ॥ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਈਐ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂ
ਰਬਿ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥
ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਕਲਿਜੁਗ ਬੋਹਿਥੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਪਾਰਿ ਪਵੈ ਜਿਨ
ਅੰਦਰਿ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਾਲੇ ਨਾਮੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਨਾਮੇ ਹੀ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ
॥ ਆਪੇ ਪਾਰਸੁ ਆਪਿ ਧਾਤੁ ਹੈ ਆਪਿ ਕੀਤੋਨੁ ਕੰਚਨੁ ॥ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕੁ ਆਪੇ ਆਪੇ
ਹੀ ਪਾਪ ਖੰਡਨੁ ॥ ਆਪੇ ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗਵੈ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਹੀ ਸਭੁ ਅੰਜਨੁ ॥ ਆਪਿ
ਬਿਬੇਕੁ ਆਪਿ ਸਭੁ ਬੇਤਾ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੰਜਨੁ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਾਲਾਹਿ ਨ ਰਜੈ ਤੁ
ਧੁ ਕਰਤੇ ਤੂ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਵਡਨੁ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ
ਸੇਵੇ ਜੀਅ ਕੇ ਬੰਧਨਾ ਜੇਤੇ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਹੀ
ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸੈ ਮਨਿ
ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ
ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਕਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਚਾਕਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲ
ਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਨਿ ਆਪਣਾ ਕੁਲ ਕਾ ਕਰਨਿ ਉਧਾਰੁ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਚਾਟਸਾਲ ਆਪਿ ਹੈ ਪਾਧਾ ਆਪੇ ਚਾਟੜੇ ਪੜਣ ਕਉ ਆਣੇ ॥ ਆ
ਪੇ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪਿ ਬਾਲਕ ਕਰੇ ਸਿਆਣੇ ॥ ਇਕ ਥੈ ਪੜਿ ਬੁਝੈ ਸਭੁ ਆ
ਪੇ ਇਕ ਥੈ ਆਪੇ ਕਰੇ ਇਆਣੇ ॥ ਇਕਨਾ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਏ ਜਾ ਆਪਿ ਤੇ
ਰੈ ਮਨਿ ਸਚੇ ਭਾਣੇ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵਹਿ ਵਡਿਆਈ ਸੇ ਜਨ ਦਰਗਹ ਜਾਣੇ ॥੧੧॥
ਆਪੇ ਇ ਸਚੀ
॥ ਸਲੋਕੁ ਮਰਦਾਨਾ ੧ ॥ ਕਲਿ ਕਲਵਾਲੀ ਕਾਮੁ ਮਦੁ ਮਨੂਆ ਪੀਵਣਹਾਰੁ ॥
ਕ੍ਰੋਧ ਕਟੋਰੀ ਮੋਹਿ ਭਰੀ ਪੀਲਾਵਾ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਮਜਲਸ ਕੂੜੇ ਲਬ ਕੀ ਪੀ ਪੀ ਹੋਇ

ਖੁਆਰੁ ਕਰਣੀ ਲਾਹਣਿ ਸਤੁ ਗੁੜੁ ਸਚੁ ਸਰਾ ਕਰਿ ਸਾਰੁ ॥ ਗੁਣ ਮੰਡੇ ਕਰਿ ਸੀਲੁ
ਘਿਉ ਸਰਮੁ ਮਾਸੁ ਆਹਾਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਨਾਨਕਾ ਖਾਧੈ ਜਾਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥੧॥
ਮਰਦਾਨਾ ॥੧॥ ਕਾਇਆ ਲਾਹਣਿ ਆਪੁ ਮਦੁ ਮਜਲਸ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਧਾਤੁ ॥ ਮਨ
ਸਾ ਕਟੋਰੀ ਕੂੜਿ ਭਰੀ ਪੀਲਾਏ ਜਮਕਾਲੁ ॥ ਇਤੁ ਮਦਿ ਪੀਤੈ ਨਾਨਕਾ ਬਹੁਤੇ ਖਟੀਅ
ਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ਕਾਂਯਾਂ ਲਾਹਣਿ ਆਪੁ ਮਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਿਸ ਕੀ ਧਾਰ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਿਉ
ਮੇਲਾਪੁ ਹੋਇ ਲਿਵ ਕਟੋਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰੀ ਪੀ ਪੀ ਕਟਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ਗਿਆਨੁ
ਗੁੜੁ ਸਾਲਾਹ ਮੰਡੇ ਭਉ ਮਾਸੁ ਆਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥
੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧਰਬਾ ਆਪੇ ਖਟ ਦਰਸਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥
ਆਪੇ ਸਿਵ ਸੰਕਰ ਮਹੇਸਾ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਆਪੇ ਭੋ
ਗੀ ਆਪੇ ਸੰਨਿਆਸੀ ਫਿਰੈ ਬਿਬਾਣੀ ॥ ਆਪੈ ਨਾਲਿ ਗੋਸਟਿ ਆਪਿ ਉਪਦੇਸੈ ਆ
ਪੇ ਸੁਘੜੁ ਸਰੂਪੁ ਸਿਆਣੀ ॥ ਆਪਣਾ ਚੋਜੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਸਭਨਾ ਜੀ
ਆ ਕਾ ਹੈ ਜਾਣੀ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਏਹਾ ਸੰਧਿਆ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿ
ਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਊਪਜੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜਲਾ
ਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਦੁਬਿਧਾ ਮਰੈ ਮਨੂਆ ਅਸਥਿਰੁ ਸੰਧਿਆ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਸੰਧਿਆ ਕਰੈ ਮਨਮੁਖੀ ਜੀਉ ਨ ਟਿਕੈ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥
ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰਤੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰੀ ਮੇਰੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁ
ਰਿ ਮਿਲਿਐ ਮੇਰੀ ਪਿਆਸ ਗਈ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਘਰਿ ਆਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਆਪੇ ਤੰਤੁ ਪਰਮ ਤੰਤੁ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਦਾਸੁ ਭਇਆ ॥ ਆਪੇ ਦਸ
ਅਠ ਵਰਨ ਉਪਾਇਅਨੁ ਆਪਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਆਪਿ ਰਾਜੁ ਲਇਆ ॥ ਆਪੇ ਮਾਰੇ ਆ
ਪੇ ਛੋਡੈ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਕਰੇ ਦਇਆ ॥ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਨ ਭੁਲੈ ਕਬ ਹੀ ਸਭੁ ਸਚੁ ਤ
ਪਾਵਸੁ ਸਚੁ ਥਿਆ ॥ ਆਪੇ ਜਿਨਾ ਬੁਝਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨ ਅੰਦਰਹੁ ਦੂਜਾ ਭਰਮੁ

ਗਇਆ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੫ ॥ਹਰਿਨਾਮੁਨਸਿਮਰਹਿਸਾਧਸੰਗਿਤੈ
ਤਨਿਉਡੈਖੇਹ॥ਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿਸੈਨਜਾਣਈਨਾਨਕਫਿਟੁਅਲੂਣੀਦੇਹ॥੧॥ਮ:
੫॥ਘਟਿਵਸਹਿਚਰਣਾਰਬਿੰਦਰਸਨਾਜਪੈਗੁਪਾਲ॥ਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰੀਐ
ਤਿਸੁਦੇਹੀਕਉਪਾਲਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਅਠਸਠਿਤੀਰਥਕਰਤਾਆਪਿ
ਕਰੇਇਸਨਾਨੁ॥ਆਪੇਸੰਜਮਿਵਰਤੈਸੁਆਮੀਆਪਿਜਪਾਇਹਿਨਾਮੁ॥ਆਪਿਦ
ਇਆਲੁਹੋਇਭਉਖੰਡਨੁਆਪਿਕਰੈਸਭੁਦਾਨੁ॥ਜਿਸਨੋਗੁਰਮੁਖਿਆਪਿਬੁਝਾ
ਏਸੋਸਦਹੀਦਰਗਹਪਾਏਮਾਨੁ॥ਜਿਸਦੀਪੈਜਰਖੈਹਰਿਸੁਆਮੀਸੋਸਚਾਹਰਿ
ਜਾਨੁ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੩ ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਜਗੁਅੰਧੁਹੈ
ਅੰਧੇਕਰਮਕਮਾਇ॥ਸਬਦੈਸਿਉਚਿਤੁਨਲਾਵਈਜਿਤੁਸੁਖੁਵਸੈਮਨਿਆ
ਇ॥ਤਾਮਸਿਲਗਾਸਦਾਫਿਰੈਅਹਿਨਿਸਿਜਲਤਾਬਿਹਾਇ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈ
ਸੋਥੀਐਕਹਣਾਕਿਛੂਨਜਾਇ॥੧॥ਮ: ੩ ॥ਸਤਿਗੁਰੂਫੁਰਮਾਇਆਕਾ
ਰੀਏਹੁਕਰੇਹੁ॥ਗੁਰੂਦੁਆਰੈਹੋਇਕੈਸਾਹਿਬੁਸੰਮਾਲੇਹੁ॥ਸਾਹਿਬੁਸਦਾਹਜੂਰਿ
ਹੈਭਰਮੈਕੇਛਉੜਕਟਿਕੈਅੰਤਰਿਜੋਤਿਧਰੇਹੁ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਦਾਰੂ
ਏਹੁਲਾਏਹੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਚਿਤਿਰਖਹੁਸੰਜਮੁਸਚਾਨੇਹੁ॥ਨਾਨਕਐਥੈ
ਸੁਖੈਅੰਦਰਿਰਖਸੀਅਗੈਹਰਿਸਿਉਕੇਲਕਰੇਹੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਭਾ
ਰਅਠਾਰਹਬਨਸਪਤਿਆਪੇਹੀਫਲਲਾਏ॥ਆਪੇਮਾਲੀਆਪਿਸਭੁਸਿੰਚੈ
ਆਪੇਹੀਮੁਹਿਪਾਏ॥ਆਪੇਕਰਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾਆਪੇਦੇਇਦਿਵਾਏ॥
ਆਪੇਸਾਹਿਬੁਆਪੇਹੈਰਾਖਾਆਪੇਰਹਿਆਸਮਾਏ॥ਜਨੁਨਾਨਕਵਡਿਆ
ਈਆਖੈਹਰਿਕਰਤੇਕੀਜਿਸਨੋਤਿਲੁਨਤਮਾਏ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੩
॥ਮਾਣਸੁਭਰਿਆਆਣਿਆਮਾਣਸੁਭਰਿਆਆਇ॥ਜਿਤੁਪੀਤੈਮਤਿਦੂ
ਰਿਹੋਇਬਰਲੁਪਵੈਵਿਚਿਆਇ॥ਆਪਣਾਪਰਾਇਆਨਪਛਾਣਈਖਸਮ

ਹੁਧਕੇਖਾਇ॥ਜਿਤੁਪੀਤੈਖਸਮੁਵਿਸਰੈਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਝੂਠਾਮਦੁ
ਮੂਲਿਨਪੀਚਈਜੇਕਾਪਾਰਿਵਸਾਇ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਸਚੁਮਦੁਪਾਈਐਸਤਿਗੁ
ਰੁਮਿਲੈਜਿਸੁਆਇ॥ਸਦਾਸਾਹਿਬਕੈਰੰਗਿਰਹੈਮਹਲੀਪਾਵੈਥਾਉ॥ਮਃ੩
॥੧॥ਇਹੁਜਗਤੁਜੀਵਤੁਮਰੈਜਾਂਇਸਨੋਸੋਝੀਹੋਇ॥ਜਾਂਤਿਨਿਸਵਾਲਿਆ
ਤਾਂਸਵਿਰਹਿਆਜਗਾਏਤਾਂਸੁਧਿਹੋਇ॥ਨਾਨਕਨਦਰਿਕਰੇਜੇਆਪਣੀਸਤਿ
ਗੁਰੁਮੇਲੈਸੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਜੀਵਤੁਮਰੈਤਾਫਿਰਿਮਰਣੁਨਹੋਇ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸਦਾਕੀਤਾਸਭੁਕਿਛੁਹੋਵੈਤਿਸਨੋਪਰਵਾਹਨਾਹੀਕਿਸੈਕੇਰੀ
॥ਹਰਿਜੀਉਤੇਰਾਦਿਤਾਸਭੁਕੋਖਾਵੈਸਭਮੁਹਤਾਜੀਕਢੈਤੇਰੀ॥ਜਿਤੁਧਨੋ
ਸਾਲਾਹੇਸੁਸਭੁਕਿਛੁਪਾਵੈਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਨਿਰੰਜਨਕੇਰੀ॥ਸੋਈਸਾਹੁਸਚਾ
ਵਣਜਾਰਾਜਿਨਿਵਖਰੁਲਦਿਆਹਰਿਨਾਮੁਧਨੁਤੇਰੀ॥ਸਭਤਿਸੈਨੋਸਾਲਾ
ਹਿਹੁਸੰਤਹੁਜਿਨਿਦੂਜੇਭਾਵਕੀਮਾਰਿਵਿਡਾਰੀਢੇਰੀ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩
ਕਬੀਰਾਮਰਤਾਮਰਤਾਜਗੁਮੁਆਮਰਿਭਿਨਜਾਨੈਕੋਇ॥ਐਸੀਮਰਨੀਜੋਮ
ਰੈਬਹੁਰਿਨਮਰਨਾਹੋਇ॥੧॥ਮਃ ੩॥ਕਿਆਜਾਣਾਕਿਵਮਰਹਗੇਕੈ
ਸਾਮਰਣਾਹੋਇ॥ਜੇਕਰਿਸਾਹਿਬੁਮਨਹੁਨਵੀਸਰੈਤਾਂਸਹਿਲਾਮਰਣਾਹੋਇ॥
ਮਰਣੈਤੇਜਗਤੁਡਰੈਜੀਵਿਆਲੋੜੈਸਭੁਕੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜੀਵਤੁਮਰੈ
ਹੁਕਮੈਬੂਝੈਸੋਇ॥ਨਾਨਕਐਸੀਮਰਨੀਜੋਮਰੈਤਾਸਦਜੀਵਣੁਹੋਇ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਜਾਆਪਿਕਿਰਪਾਲੁਹੋਵੈਹਰਿਸੁਆਮੀਤਾਆਪਣਾਂਨਾਉਹਰਿਆ
ਪਿਜਪਾਵੈ॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਸੁਖੁਦੇਵੈਆਪਣਾਸੇਵਕੁਆਪਿਹਰਿਭਾ
ਵੈ॥ਆਪਣਿਆਸੇਵਕਾਕੀਆਪਿਪੈਜਰਖੈਆਪਣਿਆਭਗਤਾਕੀਪੈਰੀਪਾਵੈ
॥ਧਰਮਰਾਇਹੈਹਰਿਕਾਕੀਆਹਰਿਜਨਸੇਵਕਨੇੜਿਨਆਵੈ॥ਜੋਹਰਿਕਾਪਿਆ
ਰਾਸੋਸਭਨਾਕਾਪਿਆਰਾਹੋਰਕੇਤੀਝਖਿਝਖਿਆਵੈਜਾਵੈ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ

ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰੈ ਰਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਅ ੩੩੪
ਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਤਿ ਵਡਾ ਅਤੁਲੁ ਨ ਤੁਲਿਆ ਜਾਇ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾ
ਈਆ ਕਿਤੈ ਨ ਲਇਆ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿਆ ਇਨ ਬਿਧਿ ਵਸਿ
ਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਅਮੇਉ ਹੈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ
॥ ਆਪੇ ਮਿਲਿਆ ਮਿਲਿ ਰਹਿਆ ਆਪੇ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥੨॥ ਏ ਮ ੦੦
ਮਨ ਇਹੁ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਤੋਟਾ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵਈ ਲਾਹਾ
ਸਦ ਹੀ ਹੋਇ ॥ ਖਾਧੈ ਖਰਚਿਐ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਓਹੁ ਦੇਇ ॥ ਸਹਸਾ
ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਹਾਣਤ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ
ਕਰੇਇ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਸਭ ਘਟ ਅੰਦਰੇ ਆਪੇ ਹੀ ਬਾਹਰਿ ॥ ਆਪੇ ਗੁਪ
ਤੁ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਹਰਿ ॥ ਜੁਗ ਛਤੀਹ ਗੁਬਾਰੁ ਕਰਿ ਵਰਤਿਆ ਸੁੰਨਾਹਰਿ
॥ ਓਥੈ ਵੇਦ ਪੁਰਾਨ ਨ ਸਾਸਤਾ ਆਪੇ ਹਰਿ ਨਰਹਰਿ ॥ ਬੈਠਾ ਤਾੜੀ ਲਾਇ ਆਪਿ ਸਭ ਦੂ
ਹੀ ਬਾਹਰਿ ॥ ਆਪਣੀ ਮਿਤਿ ਆਪਿ ਜਾਣਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਗਉਹਰੁ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ
ਮਃ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਗਤੁ ਮੁਆ ਮਰਦੋ ਮਰਦਾ ਜਾਇ ॥ ਜਿਚਰੁ ਵਿ
ਚਿ ਦੰਮੁ ਹੈ ਤਿਚਰੁ ਨ ਚੇਤਈ ਕਿ ਕਰੇਗੁ ਅਗੈ ਜਾਇ ॥ ਗਿਆਨੀ ਹੋਇ ਸੁ ਚੇਤੰਨੁ ਹੋ
ਇ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਏਥੈ ਕਮਾਵੈ ਸੋ ਮਿਲੈ ਅਗੈ ਪਾਏ ਜਾਇ ॥੧
॥ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਧੁਰਿ ਖਸਮੈ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਪਇਆ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਚੇਤਿਆ ਨ ਜਾ
ਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਦਾ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
ਦਮਿ ਦਮਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲਦਾ ਦੰਮੁ ਨ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਭਉ ਗਇ
ਆ ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਮਰਤਬਾ ਤਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕ
ਰੇ ਰਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਬੀਨਿਆ ਆਪੇ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਆਪੇ ਰੂਪ ਦਿ
ਖਾਲਦਾ ਆਪਿ ਲਾਇ ਧਿਆਨਾ ॥ ਆਪੇ ਮੋਨੀ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਕਥੈ ਗਿਆਨਾ ॥ ਕਉ

ਢਾਕਿਰਖੈਨਰਹਰੀ ਸਭਨਾਦੀਭਾਨਾ॥ਉਸਤਤਿਧਰਨਿਨਮਕੀਐਸਚ ਸਚੁਕਰ
ਧਾਨਾ॥੨੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ਮਃ ੧ ॥ਕਲੀਅੰਦਰਿਨਾਨਕਾਜਿੰਨਾਂਦਾਅਉਤਾਰੁ॥
ਪੁਤੁਜਿਨੂਰਾਧੀਅਜਿਨੂਰੀਜੋਰੂਜਿੰਨਾਦਾਸਿਕਦਾਰੁ॥੧॥ਮਃ ੧ ॥ਹਿੰਦੂਮੂਲੇ
ਭੂਲੇਅਖੁਟੀਜਾਂਹੀ॥ਨਾਰਦਿਕਹਿਆਸਿਪੂਜਕਰਾਹੀ॥ਅੰਧੇਗੁੰਗੇਅੰਧਅੰਧਾਰੁ॥ਪਾ
ਥਰੁਲੇਪੂਜਹਿਮੁਗਧਗਵਾਰ॥ਓਹਿਜਾਆਪਿਡੁਬੇਤੁਮਕਹਾਤਰਣਹਾਰੁ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰੈਵਸਿਹੈਤੂਸਚਾਸਾਹੁ॥ਭਗਤਰਤੇਰੰਗਿਏਕਕੈਪੂਰਾਵੇਸਾ
ਹੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭੋਜਨੁਨਾਮੁਹਰਿਰਜਿਰਜਿਜਨਖਾਹੁ॥ਸਭਿਪਦਾਰਥਪਾਈਅਨਿਸਿਮ
ਰਣੁਸਚੁਲਾਹੁ॥ਸੰਤਪਿਆਰੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਾਨਕਹਰਿਅਗਮਅਗਾਹੁ॥੨੭॥ ਸਲੋਕੁ
ਮਃ ੩ ॥ਸਭੁਕਿਛੁਹੁਕਮੇਆਵਦਾਸਭੁਕਿਛੁਹੁਕਮੇਜਾਇ॥ਜੇਕੋਮੂਰਖੁਆ
ਪਹੁਜਾਣੈਅੰਧਾਅੰਧੁਕਮਾਇ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਕੋਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰੇ
ਰਜਾਇ॥੧॥ਮਃ ੩ ॥ਸੋਜੋਗੀਜੁਗਤਿਸੋਪਾਏਜਿਸਨੋਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਰਾਪ
ਤਿਹੋਇ॥ਤਿਸੁਜੋਗੀਕੀਨਗਰੀਸਭੁਕੋਵਸੈਭੇਖੀਜੋਗੁਨਹੋਇ॥ਨਾਨਕਐਸਾਵਿਰ
ਲਾਕੋਜੋਗੀਜਿਸੁਘਟਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਜੰਤਉਪਾਇਅਨੁ
ਆਪੇਆਧਾਰੁ॥ਆਪੇਸੂਖਮੁਭਾਲੀਐਆਪੇਪਾਸਾਰੁ॥ਆਪਿਇਕਾਤੀਹੋਇਰਹੈਆ
ਪੇਵਡਪਰਵਾਰੁ॥ਨਾਨਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਹਰਿਸੰਤਾਰੇਨਾਰੁ॥ਹੋਰੁਦਾਤਾਰੁਨਸੁਝਈਤੂੰਦੇਵਣ
ਹਾਰੁ॥੨੮॥੧॥ ਸਲੋਕਵਾਰਨਾਲਿ॥੪੨ ਬਿਹਾਗੜੇਰਾਗਕਾਜੁਮਲਾ ॥ ਚਉਪਦਾ ੧
ਮਃ ੮ ॥੧॥ ਛੰਤ ੧੫ ਵਾਰ ੧॥ ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ ੧੮ ॥

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ॥ ਅਮਲੀ ਅਮਲੁ ਨ ਅੰਬੜੈ ਮਛੀ
ਨੀਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਰਤੇ ਸਹਿ ਆਪਣੈ ਤਿਨ ਭਾਵੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਵੰਞਾ ਖੰਨੀਐ ਵੰ
ਞਾ ਤਉ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਨਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸਫਲਿਓ ਰੁਖੜਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਜਿ
ਨ ਪੀਆ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭਏ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੨॥ ਮੈ ਕੀ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਹੀ ਵਸ
ਹਿ ਹਭੀਆਂ ਨਾਲਿ ॥ ਤਿਖਾ ਤਿਹਾਇਆ ਕਿਉ ਲਹੈ ਜਾ ਸਰ ਭੀਤਰਿ ਪਾਲਿ ॥੩॥ ਨਾਨਕੁ
ਤੇਰਾ ਬਾਣੀਆ ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਮੈ ਰਾਸਿ ॥ ਮਨ ਤੇ ਧੋਖਾ ਤਾ ਲਹੈ ਜਾ ਸਿਫਤਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥
੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਹੁ ਰਾਵਿਆ ਨਿਰਗੁਣਿ ਕੂਕੇ ਕਾਇ ॥ ਜੇ
ਗੁਣਵੰਤੀ ਥੀ ਰਹੈ ਤਾ ਭੀ ਸਹੁ ਰਾਵਣਿ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਕੰਤੁ ਰੀਸਾਲੂ ਕੀ ਧਨ ਅਵਰਾ
ਰਾਵੇ ਜੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਮਣ ਜੇ ਥੀਐ ਜੇ ਮਨੁ ਧਾਗਾ ਹੋਇ ॥ ਮਾਣਕੁ ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਈ
ਐ ਲੀਜੈ ਚਿਤਿ ਪਰੋਇ ॥੨॥ ਰਾਹੁ ਦਸਾਈ ਨ ਜੁਲਾਂ ਆਖਾਂ ਅੰਮੜੀਆਸੁ ॥ ਤੈ ਸਹ ਨਾਲਿ
ਅਕੂਅਣਾ ਕਿਉ ਥੀਵੈ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤੈ ਸਹ
ਲਗੀ ਜੇ ਰਹੈ ਭੀ ਸਹੁ ਰਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੨॥ ॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥ ਮੋਰੀ ਰੁਣ
ਝੁਣੁ ਲਾਇਆ ਭੈਣੇ ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ॥ ਤੇਰੇ ਮੁੰਧ ਕਟਾਰੇ ਜੇਵਡਾ ਤਿਨਿ ਲੋਭੀ ਲੋ
ਭ ਲੁਭਾਇਆ ॥ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਵਿਟਹੁ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੋ ॥ ਜਾ
ਤੂ ਤਾ ਮੈ ਮਾਣੁ ਕੀਆ ਹੈ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕੇਹਾ ਮੇਰਾ ਮਾਣੋ ॥ ਚੂੜਾ ਭੰਨੁ ਪਲੰਘ ਸਿਉ ਮੁੰਧੇ ਸਣੁ
ਬਾਹੀ ਸਣੁ ਬਾਹਾ ॥ ਏਤੇ ਵੇਸ ਕਰੇਦੀਏ ਮੁੰਧੇ ਸਹੁ ਰਾਤੋ ਅਵਰਾਹਾ ॥ ਨਾ ਮਨੀਆਰੁ ਨ ਚੂੜੀ
ਆ ਨਾ ਸੇ ਵੰਗੁੜੀਆਹਾ ॥ ਜੋ ਸਹ ਕੰਠਿ ਨ ਲਗੀਆ ਜਲਨੁ ਸਿ ਬਾਹੜੀਆਹਾ ॥ ਸਭਿ
ਸਹੀਆ ਸਹੁ ਰਾਵਣਿ ਗਈਆ ਹਉ ਦਾਧੀ ਕੈ ਦਰਿ ਜਾਵਾ ॥ ਅੰਮਾਲੀ ਹਉ ਖਰੀ ਸੁਚਜੀ
ਤੈ ਸਹ ਏਕਿ ਨ ਭਾਵਾ ॥ ਮਾਠਿ ਗੁੰਦਾਈ ਪਟੀਆ ਭਰੀਐ ਮਾਗ ਸੰਧੂਰੇ ॥ ਅਗੈ ਗਈ ਨ ਮੰ
ਨੀਆ ਮਰਉ ਵਿਸੂਰਿ ਵਿਸੂਰੇ ॥ ਮੈ ਰੋਵੰਦੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਰੁੰਨਾ ਰੁੰਨੜੇ ਵਣਹੁ ਪੰਖੇਰੂ ਇਕੁ ਨ

ਨਾ ਮੇਰੇ ਤਨ ਕਾ ਬਿਰਹਾ ਜਿਨਿ ਹਉ ਪਿਰਹੁ ਵਿਛੋੜੀ ॥ ਸੁਪਨੈ ਆਇਆ ਭੀ ਗਇਆ ਮੈ ਜ
ਲੁ ਭਰਿ ਰੋਇਆ ॥ ਆਇ ਨ ਸਕਾ ਤੁਝ ਕਨਿ ਪਿਆਰੇ ਭੇਜਿ ਨ ਸਕਾ ਕੋਇ ॥ ਆਉ ਸਭਾਗੀ
ਨੀਦੜੀਏ ਮਤੁ ਸਹੁ ਦੇਖਾ ਸੋਇ ॥ ਤੈ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਬਾਤ ਜਿ ਆਖੈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਦੀ
ਜੈ ॥ ਸੀਸੁ ਵਢੇ ਕਰਿ ਬੈਸਣੁ ਦੀਜੈ ਵਿਣੁ ਸਿਰ ਸੇਵ ਕਰੀਜੈ ॥ ਕਿਉ ਨ ਮਰੀਜੈ ਜੀਅੜਾ
ਨ ਦੀਜੈ ਜਾ ਸਹੁ ਭਇਆ ਵਿਡਾਣਾ ॥੧॥੩॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ਘਰੁ ੧ ॥ ਮਨਿ ਮੈਲੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
ਮੈਲਾ ਤਨਿ ਧੋਤੈ ਮਨੁ ਹਛਾ ਨ ਹੋਇ ॥ ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ
ਕੋਇ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਮੋ ਕਉ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਸਿਧਾ ਕੇ ਆਸਣ ਜੇ ਸਿਖੈ ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਸਿ ਕਰਿ ਕਮਾਇ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਹਉਮੈ ਮੈ
ਲੁ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਹੋਰੁ ਸੰਜਮੁ ਕੋ ਨਾ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਉਲਟੀ ਭਈ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੩॥ ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਕਉ ਮਿਲਦੋ ਮਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਫਿਰਿ ਜੀਵੈ ਕੋਇ ॥ ਮਮਤਾ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਇਹੁ ਮ
ਨੁ ਹਛਾ ਹੋਇ ॥੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਦਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਨਦਰੀ ਸੇਵਾ
ਹੋਇ ॥ ਨਦਰੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਵਸਿ ਆਵੈ ਨਦਰੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਚੇਤਿ ਸਚਾ
ਸੋਇ ॥ ਏਕੋ ਚੇਤਹਿ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਮੂਲੇ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਦਰੀ ਮ
ਰਿ ਕੈ ਜੀਵੀਐ ਨਦਰੀ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਦਰੀ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝੀਐ ਹੁਕਮੇ ਰਹੈ ਸ
ਮਾਇ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਖਿਓ ਸਾ ਜਿਹਵਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥ ਅਨ ਰਸ ਸਾ
ਦੇ ਲਗਿ ਰਹੀ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥੩॥ ਸਭਨਾ ਨਦਰਿ ਏਕ ਹੈ ਆਪੇ ਫਰਕੁ ਕਰੇ
ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੪॥੨॥
ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਸਬ
ਦਿ ਲਗੇ ਤਿਨ ਬੁਝਿਆ ਦੂਜੈ ਪਰਜ ਵਿਗੋਈ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰਮਤਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥

ਸਚਾ ਸਚੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵਰਤਿ ਤਾ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਣਾ ਕਾ ਨਿਧਾਨੁ ਏ
ਕੁ ਹੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਤਾ ਕੋ ਪਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਵਿਛੁੜੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥
੨॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰੀ ਕਰਦੇ ਘਟਿ ਗਏ ਤਿਨਾ ਹਥਿ ਕਿਹੁ ਨ ਆਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ
ਸਚਿ ਮਿਲੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਅੰਤਰਿ ਜੋ
ਤਿ ਜਗਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਬੰਧੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਏ ॥੪॥੩॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਦਾ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥
ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵਹਿ ਆਪਣਾ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੋਹਾਗਣੀ ਖਰੀਆ ਬਿ
ਲਲਾਦੀਆ ਤਿਨਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕਰੂਪੀ ਦੂਖੁ ਪਾਵਹਿ ਆਗੈ ਜਾ
ਇ ॥੨॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਨਿਤ ਗੁਣ ਰਵੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇ ॥ ਅਉਗਣਵੰਤੀ ਕਾਮਣੀ
ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਬਿਲਲਾਇ ॥੩॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਭਤਾਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ
ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਵੇਕ ਕੀਤਿਅਨੁ ਨਾਮੇ ਲਾਇਅਨੁ ਲਾਇ ॥੪॥੪॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਦੁ ਆ
ਇਆ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮੈ ਬੇਦ ਬਾਣੀ ਪਰਗਾਸੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰਾ ॥ ਮਹਾਦੇਉ ਗਿਆਨੀ
ਵਰਤੈ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਤਾਮਸੁ ਬਹੁਤੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥੨॥ ਕਿਸਨੁ ਸਦਾ ਅਉਤਾਰੀ
ਰੂਧਾ ਕਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨਿ ਰਤੇ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ਚੂਕੈ
ਮੋਹ ਗੁਬਾਰਾ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਿਸਤਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸਾਚੈ
ਨਾਇ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਪਾਇਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥੪॥ ਏਕੋ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸ
ਭਨਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਪਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਇਕਸੁ ਬਿਨੁ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਸਭਨਾ ਦੀਵਾਨੁ ਦ

ਇਆ ॥੪॥੫॥੮॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਤ
ਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਲਗੈ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਨਾਮੁ ਸਮਾ
ਲਿ ॥ ਸਦਾ ਨਿਬਹੈ ਚਲੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਸਚੁ
ਸੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਸਖਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਕਰੇ
ਸੋ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਵਡਾਈ ਦੇਵੈ ਸੋਇ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਕਰ
ਣੀ ਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥੪॥੬॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩
॥ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਸਾਦਿ ਲਗੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥
੧॥ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਆਪਣੇ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਖੀ ਸੰਤੋਖੀਆ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖਿਆ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਗਵਾ
ਇ ॥੨॥ ਦੇਹ ਸਰੀਰਿ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਪਰਮਲੁ ਹਿਰਦੈ ਰਹਿਆ
ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਮਸਤਕਿ ਜਿਸੁ ਵਡਭਾਗੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਹਜ ਬੈਰਾਗੁ ॥੪॥
੭॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ
ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਏ ਮਨ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਤੂ ਪਾਇ ॥ ਆਪਣੇ ਗੁਰ ਕੀ ਮੰਨਿ ਲੈ ਰਜਾਇ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵਿਚਹੁ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆ
ਇ ॥੨॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਫਿਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੁ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਵਡ
ਭਾਗੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥੪॥੮॥
ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਵਿਰੋਧੁ ਹੈ ਦੁਇ ਨ ਵਸਹਿ
ਇਕ ਠਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸੇਵਾ ਨ ਹੋਵਈ ਤਾ ਮਨੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਮਨ ਮੇ
ਰੇ ਤੂ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਹਿ ਤਾ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਹਉਮੈ ਸਭੁ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਹਉਮੈ ਓਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ
ਬੁਝਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝਿਆ ਜਾਇ ॥ ਹਉਮੈ

ਵਿਚਿ ਜੀਉ ਬੰਧਾਨੈ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇਆ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਉ ੨੨੧
ਮੇਰਾ ਚਿਤੁ ਸਚੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇਆ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਸਚਿ ਰਤੈ ਸਚੇ ਸੇਵਿ ਸਮਾਇਆ ॥
੪॥੫॥੧

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ਸੇਜ ਏਕ ਏਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾ-
ਕੁਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਾਵੇ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ॥੧॥ ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਣ ਪ੍ਰੇਮ ਮਨਿ ਆਸਾ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ
ਮੇਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਹਉ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਕਉ ਜਾਸਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈ ਅਵ-
ਗਣ ਭਰਪੂਰਿ ਸਰੀਰੇ ॥ ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਾ ਅਪਣੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪੂਰੇ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਗੁ-
ਣਵੰਤੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸੇ ਮੈ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਹਉ ਕਿਉ ਮਿਲਾ ਮੇਰੀ ਮਾਇਆ ॥
੩॥ ਹਉ ਕਰਿ ਕਰਿ ਥਾਕਾ ਉਪਾਵ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗਰੀਬ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ॥੪॥੧॥
ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁੰਦਰੁ ਮੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਛੋਡਿ
ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਣੀ ॥੧॥ ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪਿਰ ਕਉ ਮਿਲਉ ਇਆਣੀ ॥ ਜੋ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਸਾ
ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਾਈ ਪਿਰ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸਿਆਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈ ਵਿਚਿ ਦੋਸ ਹਉ ਕਿਉ
ਕਰਿ ਪਿਰੁ ਪਾਵਾ ॥ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਪਿਰ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਾ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਰਾ-
ਵਿਆ ਸਾ ਭਲੀ ਸੁਹਾਗਣਿ ॥ ਸੇ ਮੈ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਹਉ ਕਿਆ ਕਰੀ ਦੁਹਾਗਣਿ ॥੩॥ ਨਿਤ ਸੁ-
ਹਾਗਣਿ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ॥ ਮੈ ਕਰਮਹੀਣ ਕਬ ਹੀ ਗਲਿ ਲਾਵੈ ॥੪॥ ਤੂ ਪਿਰੁ ਗੁਣਵੰਤਾ
ਹਉ ਅਉਗਣਿਆਰਾ ॥ ਮੈ ਨਿਰਗੁਣ ਬਖਸਿ ਨਾਨਕੁ ਵੇਚਾਰਾ ॥੫॥੨॥
੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਵਡੀ ਆਸ ਹ-
ਰੇ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਾ ॥ ਹਉ ਜਾਇ ਪੁਛਾ ਅਪਨੇ ਸਤਿਗੁਰੈ ਗੁਰ ਪੁਛਿ ਮਨ
ਮੁਗਧੁ ਸਮਝਾਵਾ ॥ ਭੂਲਾ ਮਨੁ ਸਮਝੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਏ ॥ ਨਾਨਕ
ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਸੋ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੧॥ ਹਉ ਸਭਿ ਵੇਸ ਕਰੀ
ਪਿਰ ਕਾਰਣਿ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਭਾਵਾ ॥ ਸੋ ਪਿਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮੈ ਨਦਰਿ ਨ ਦੇਖੈ ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ

ਹਰਿ ਪੀਰਤੁ ਪਾਵਾ ॥ ਜੋ ਸੁਹਾਗਣਿ ਹਉ ਤਿਸੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸੀਗਾਰੀ ਜੋ ਪਿਰ ਭਾਵਤਾ ਸੋ ਰਾਵ
ਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋਹਾਗਣਿ ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਰਾਵਿਅੜਾ ਸਚੁ ਸਵੇਰਾ ॥੨॥ ਹਉ ਜਾ
ਇ ਪੁਛਾ ਸੋਹਾਗੁ ਸੋਹਾਗਣਿ ਤੁਸੀ ਕਿਉ ਪਿਰੁ ਪਾਇਅੜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥ ਮੈ ਊਪਰਿ ਨਦਰਿ
ਕਰੀ ਪਿਰਿ ਸਾਚੈ ਮੈ ਛੋਡਿਅੜਾ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ॥ ਸਭੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੀਉ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ
ਇਤੁ ਮਾਰਗਿ ਭੈਣੇ ਮਿਲੀਐ ॥ ਆਪਨੜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਨਾਨਕ ਜੋਤਿ ਜੋ
ਤੀ ਰਲੀਐ ॥੩॥ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਮੈ ਦੇਇ ਸਨੇਹਾ ਤਿਸੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਣਾ ਦੇਵਾ ॥
ਨਿਤ ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਸੇਵ ਕਮਾਵਾ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਪਾਣੀ ਢੋਵਾਂ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਸੇਵ ਕਰੀ ਹ
ਰਿ ਜਨ ਕੀ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਏ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਆ
ਸ ਪੁਜਾਏ ॥੪॥ ਗੁਰੁ ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ ਮੇਲਿ ਹਰੇ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਾ ॥ ਗੁ
ਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਹੁ ਹਰਿ ਗੋਸਟਿ ਪੂਛਾਂ ਕਰਿ ਸਾਂਝੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾਂ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਿਤ
ਨਿਤ ਸਦ ਹਰਿ ਕੇ ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਤੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਵੇਲਾ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰਾ
ਸੁਆਮੀ ਤਿਤੁ ਵੇਲੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ਜੀਉ ਮੇਰਾ ॥੫॥ ਹਰਿ ਵੇਖਣ ਕਉ ਸਭੁ ਕੋਈ
ਲੋਚੈ ਸੋ ਵੇਖੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਵਿਖਾਲੇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਸੋ ਹ
ਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ
ਮੇਰਾ ਮਿਲਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਇਕੇ ਹੋਏ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਲਿਆ ॥
੬॥੧॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥ ਅਤਿ ਊਚਾ ਤਾ ਕਾ ਦਰ
ਬਾਰਾ ॥ ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਲਖ ਧਾਵੈ ॥ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਤਾ ਕਾ ਮ
ਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਸੁਹਾਵੀ ਕਉਣੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਾਖ ਭ
ਗਤ ਜਾ ਕਉ ਆਰਾਧਹਿ ॥ ਲਾਖ ਤਪੀਸਰ ਤਪੁ ਹੀ ਸਾਧਹਿ ॥ ਲਾਖ ਜੋਗੀਸਰ ਕਰਤੇ ਜੋ
ਗਾ ॥ ਲਾਖ ਭੋਗੀਸਰ ਭੋਗਹਿ ਭੋਗਾ ॥੨॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਸਹਿ ਜਾਣਹਿ ਥੋਰਾ ॥ ਹੈ ਕੋਈ

ਸਾਜਣੁ ਪਰਦਾ ਤੋਰਾ ॥ ਕਰਉ ਜਤਨ ਜੇ ਹੋਇ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਦੇਈ ਜੀਉ
ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੩॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਸੰਤਨ ਪਹਿ ਆਇਆ ॥ ਦੂਖ ਭ੍ਰਮੁ ਹਮਾਰਾ ਸਗਲ
ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇਆ ਪ੍ਰਭ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭੂੰਚਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ
ਊਚਾ ॥੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਦਰਸਨੁ ਕਰਣਾ ॥ ਹਉ ਬਲਿ
ਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣਾ ॥੧॥ ਜੀਅ ਕੇ ਦਾਤੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਚਿ
ਤੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਤੁਮਾਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਸੀਤਲ ਪੁਰਖ ਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਸੁਜਾਣੀ ॥੨॥ ਸਚੁ ਹੁਕਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਆਇ ਨ ਜਾਵੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅ
ਬਿਨਾਸੀ ॥੩॥ ਤੁਮ ਮਿਹਰਵਾਨ ਦਾਸ ਹਮ ਦੀਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਭਰਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ॥
੪॥੨॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂ ਬੇਅੰਤੁ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਸਬਦਿ
ਪਛਾਣੈ ॥੧॥ ਸੇਵਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣ ਤੁਮਾਰੇ ॥੧
॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥ ਜਿਸਹਿ ਜਨਾਵਹੁ ਤਿਨਹਿ ਤੁਮ ਜਾ
ਤੇ ॥੧॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਇਤ ਉਤ ਦੇਖਉ ਓਟ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥ ਮੋਹਿ ਨਿ
ਰਗੁਣ ਗੁਣੁ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਦੇਖਿ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥੩॥੩॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਾ ॥ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਸਾਧੂ ਕੀ ਧੂਰਾ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦ
ਇਆਲਾ ॥ ਤੇਰੀ ਓਟ ਪੂਰਨ ਗੋਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰ
ਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰੇ ॥੨॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਧਿਆਏ ॥
ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੩॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥ ਸਰਨਿ ਪਰਿ
ਓ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਦੁਆਰੇ ॥੪॥੪॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂ ਵਡ ਦਾਤਾ ਅੰਤ
ਰਜਾਮੀ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨਾਮੁ ਅਧਾ
ਰਾ ॥ ਹਉ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ॥ ਮਨੁ
ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ਸੰਤਾ ਧੂਰੇ ॥੨॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਜਾ

ਈਵਾਧਿਆਏ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖੁਪਾਵਾ
॥੪॥੫॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੫ ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈ॥ਨਾਜੀਉਮਰੈਨ
ਕਬਹੂਛੀਜੈ॥ ॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਈਐ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪ੍ਰਭੂਧਿਆਈਐ॥੧
੧ ਰਹਾਉ
ਰਹਾਉ॥ਰਤਨਜਵਾਹਰਹਰਿਮਾਣਕਲਾਲਾ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭਭਏਨਿਹਾਲਾ॥੨॥
ਜਤਕਤਪੇਖਉਸਾਧੂਸਰਣਾ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਨਿਰਮਲਮਨੁਕਰਣਾ॥੩॥ਘਟਘਟ
ਅੰਤਰਿਮੇਰਾਸੁਆਮੀਵੂਠਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਤੂਠਾ॥੪॥੬॥ ਵਡਹੰ
ਸੁਮਹਲਾ੫ ॥ਵਿਸਰੁਨਾਹੀਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਤੇਰੀਸਰਣਿਪੂਰਨਕਿਰਪਾ
ਲਾ॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਚਿਤਿਆਵਹਿਸੋਥਾਨੁਸੁਹਾਵਾ॥ਜਿਤੁਵੇਲਾਵਿਸਰਹਿਤਾਲਾਗੈ
ਹਾਵਾ॥੧॥ਤੇਰੇਜੀਅਤੂਸਦਹੀਸਾਥੀ॥ਸੰਸਾਰਸਾਗਰਤੇਕਢੁਦੇਹਾਥੀ॥੨॥ਆਵਣੁਜਾ
ਣਾਤੁਮਹੀਕੀਆ॥ਜਿਸੁਤੂਰਾਖਹਿਤਿਸੁਦੂਖੁਨਥੀਆ॥੩॥ਤੂਏਕੋਸਾਹਿਬੁਅਵਰੁ
ਨਹੋਰਿ॥ਬਿਨਉਕਰੈਨਾਨਕੁਕਰਜੋਰਿ॥੪॥੭॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੫ ॥ਤੂਜਾਣਾਇਹਿ
ਤਾਕੋਈਜਾਣੈ॥ਤੇਰਾਦੀਆਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥੧॥ਤੂਅਚਰਜੁਕੁਦਰਤਿਤੇਰੀਬਿਸਮਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਧੁਆਪੇਕਾਰਣੁਆਪੇਕਰਣਾ॥ਹੁਕਮੇਜੰਮਣੁਹੁਕਮੇਮਰਣਾ॥੨॥ਨਾਮੁਤੇ
ਰਾਮਨਤਨਆਧਾਰੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਬਖਸੀਸਤੁਮਾਰੀ॥੩॥੮॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹ
੫॥ ਘਰੁ੩॥ ਮੇਰੈਅੰਤਰਿਲੋਚਾਮਿਲਣਕੀਪਿਆਰੇ ਹਉਕਿਉਪਾਈਗੁਰਪੂਰੇ॥
ਜੇਸਉਖੇਲਖਿਲਾਈਐਬਾਲਕੁਰਹਿਨਸਕੈਬਿਨੁਖੀਰੈ॥ਮੇਰੈਅੰਤਰਿਭੁਖਨਉਤ
ਰੈਅੰਮਾਲੀਜੇਸਉਭੋਜਨਮੈਨੀਰੇ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਪਿਰੰਮਕਾਬਿਨੁਦਰਸਨਕਿ
ਉਮਨੁਧੀਰੇ॥੧॥ਸੁਣਿਸਜਣਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਭਾਈਮੈਮੇਲਿਹੁਮਿਤ੍ਰੁਸੁਖਦਾਤਾ॥ਓਹੁ
ਜੀਅਕੀਮੇਰੀਸਭਬੇਦਨਜਾਣੈਨਿਤਸੁਣਾਵੈਹਰਿਕੀਆਬਾਤਾ॥ਹਉਇਕੁਖਿਨੁਤਿਸੁ
ਬਿਨੁਰਹਿਨਸਕਾਜਿਉਚਾਤ੍ਰਿਕੁਜਲਕਉਬਿਲਲਾਤਾ॥ਹਉਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਸ
ਰਿਸਮਾਲੀਮੈਨਿਰਕਉਰਖਿਲੇਤਾ॥੨॥ਹਉਭਈਉਡੀਣੀਕੰਤਕਉਅੰਮਾਲੀ
ਗੁਣ

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜੈ ਪਿਰੁ ਕਾ ਚੈਨੁ ਨੈਣੀ ਦੇਖਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਗਣਤ ਵਿਸਾਰੇ ਵਿਣੁ ਪਿਰ ਕਿਤੈ ਨ ਲੇਖਿਆ ॥ ੩੨੯

ਇਕੁ ਪਲੁ ਤਨਿ ਨ ਸੁਖਾਵਈ ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਤਉ ਵੇਸਾ ॥ ਜਿਨਿ ਸਖੀ ਲਾਲੁ ਰਾਵਿਆ ਪਿਆਰਾ ਤਿਨ ਆਗੈ ਹਮ ਆਦੇਸਾ ॥੨॥ ਮੈ ਸਭਿ ਸੀਗਾਰ ਬਣਾਇਆ ਅੰਮਾਲੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਾਮਿ ਨ ਆਏ ॥ ਜਾ ਸਹਿ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੀਆ ਅੰਮਾਲੀ ਤਾ ਬਿਰਥਾ ਜੋਬਨੁ ਸਭੁ ਜਾਏ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਤੇ ਸੋਹਾਗਣੀ ਅੰਮਾਲੀ ਜਿਨ ਸਹੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਤਿਨ ਸੋਹਾਗਣੀ ਅੰਮਾਲੀ ਤਿਨ ਕੇ ਧੋਵਾ ਸਦ ਪਾਏ ॥੩॥ ਜਿਚਰੁ ਦੂਜਾ ਭਰਮੁ ਸਾ ਅੰਮਾਲੀ ਤਿਚਰੁ ਮੈ ਜਾਣਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰੇ ॥ ਜਾ ਮਿਲਿਆ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅੰਮਾਲੀ ਤਾ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸਭ ਪੂਰੇ ॥ ਮੈ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਅੰਮਾਲੀ ਪਿਰੁ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿਆ ਅੰਮਾਲੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਲਾਗਿ ਪੈਰੇ ॥੪॥੧॥੯॥ ਜੁਮਲਾ ਮ: ੧ ॥੩॥

ਮ: ੩ ॥੯॥ ਮ: ੪ ॥੩॥ ਮ: ੫ ॥੯॥ ਜੁਮਲਾ ੨੧॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਧੁਨਿ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡਭਾਗ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਹੋਇ ਰਹਹਿ ਤਾ ਪਾਵਹਿ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹਵਾ ਸਚੀ ਸਚਿ ਰਤੀ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਹੋਰੁ ਸਾਲਾਹਣਾ ਜਾਸਹਿ ਜਨਮੁ ਸਭੁ ਖੋਇ ॥੨॥ ਸਚੁ ਖੇਤੀ ਸਚੁ ਬੀਜਣਾ ਸਾਚਾ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਹਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥੩॥ ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੁ ਟੇਕ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਮਹਲੀ ਪਾਏ ਥਾਉ ॥੪॥ ਆਵਹਿ ਸਚੇ ਜਾਵਹਿ ਸਚੇ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਮੂਲਿ ਨ ਪਾਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਚਿਆਰ ਸਾਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੫॥ ਅੰਤਰੁ ਸਚਾ ਮਨੁ ਸਚਾ ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਇ ॥ ਸਚੈ ਥਾਨਿ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਤਿਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੬॥ ਸਚੁ ਵੇਲਾ ਮੂਰਤੁ ਸਚੁ ਜਿਤੁ ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਣਾ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ਸਚਾ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਮੇਲੇ ਤਾ ਮਿਲੇ

ਪੇਖਾਰੇ ਸਿਖਾਇਆ ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵ ਰਖਸੀ ਆਪੇ ਕਰੇ ਰਜਾਇਆ ॥੫॥੧॥
ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅਨ੍ਰਆਦਨ ਵਿਸਿਆ ਪਾਵਦਾ ਉਨ੍ਹ ਕੈ ਸੇਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਜੀ
ਹੂੰ ਵਿਆ ਪਿਰ ਡੀਅ ਪਕਾਈ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਤ ਸੰਤਾਵੈ ॥੧॥ ਵਣੁ ਵਣੁ ਸਤ ਜੋਗਣ ਗਾਵੀ
ਜੈ ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਤੁ ਲਭੁ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ
ਤਚੀਸੈ ਅਨੁਨਿ ਰਮਣੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਆਪੇ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਤ
ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਹਰਿ
ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਉ ॥੩॥ ਹਮ ਨੀਚ ਸੇ ਊਤਮ ਭਏ ਹਰਿ
ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਪਾਥਰੁ ਡੁਬਦਾ ਕਾਢਿ ਲੀਆ ਸਾਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥ ਬਿਖੁ ਸੇ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਭਏ ਗੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥ ਅਕਹੁ ਪਰਮਲ ਭਏ ਅੰਤਰਿ ਵਾਸਨਾ ਵਸਾਈ ॥
੫॥ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਜਗ ਮਹਿ ਖਟਿਆ ਆਇ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੬॥ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਬਿਖੁ ਲਾਗੇ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥੭॥ ਮੁਖਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਭੁ ਕੋ
ਕਰੈ ਵਿਰਲੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਤਿਨ
ਪਾਇਆ ॥੮॥੨॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ॥ ਕਾਇਆ ਕੂੜਿ
ਵਿਗਾੜਿ ਕਾਹੇ ਨਾਈਐ ॥ ਨਾਤਾ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਸਚੁ ਕਮਾਈਐ ॥ ਜਬ ਸਾਚ ਅੰਦਰਿ ਹੋ
ਇ ਸਾਚਾ ਤਾਮਿ ਸਾਚਾ ਪਾਈਐ ॥ ਲਿਖੇ ਬਾਝੁ ਸੁਰਤਿ ਨਾਹੀ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਗਵਾ
ਈਐ ॥ ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਬਹੀਐ ਭਲਾ ਕਹੀਐ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੁ ਲਿਖਾਈਐ ॥ ਕਾਇਆ ਕੂ
ੜਿ ਵਿਗਾੜਿ ਕਾਹੇ ਨਾਈਐ ॥੧॥ ਤਾ ਮੈ ਕਹਿਆ ਕਹਣੁ ਜਾ ਤੁਝੈ ਕਹਾਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਮਨਹਿ ਲਾਗਾ ਦੂਖਿ ਡੇਰਾ ਢਾਹਿਆ ॥ ਸੁਖੁ
ਮਨ ਮਹਿ ਆਇ ਵਸਿਆ ਜਾਮਿ ਤੈ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥ ਨਦਰਿ ਤੁਧੁ ਅਰਦਾਸਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਨਿ ਆ

੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਤਾ ਮੈ ਕਹਿਆ ਕਹਣੁ ਜਾ ਤੁਧੈ ਕਹਾਇਆ ॥ ਧਾਵਾਗੀ ਖਸਮੁ ਕਢਾਏ
ਕਿਰਤੁ ਕਮਾਵਣਾ ॥ ਮੰਦਾ ਕਿਸੈ ਨ ਆਖਿ ਝਗੜਾ ਪਾਵਣਾ ॥ ਨਹ ਪਾਇ ਝਗੜਾ ਸੁਆਮੀ
ਸੇਤੀ ਆਪਿ ਆਪੁ ਵਞਾਵਣਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਲਿ ਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਸਰੀਕੀ ਜਾਇ ਕਿਆ ਰੂਆ
ਵਣਾ ॥ ਜੋ ਦੇਇ ਸਹਣਾ ਮਨਹਿ ਕਹਣਾ ਆਖਿ ਨਾਹੀ ਵਾਵਣਾ ॥ ਵਾਗੀ ਖਸਮੁ ਕਢਾਏ ਕਿਰਤੁ
ਕਮਾਵਣਾ ॥੩॥ ਸਭ ਉਪਾਈਅਨੁ ਆਪਿ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਗਾ ॥ ਕਉੜਾ ਕੋਇ ਨ ਮਾਗੈ ਮੀਠਾ
ਸਭੁ ਮਾਗੈ ॥ ਸਭੁ ਕੋਇ ਮੀਠਾ ਮੰਗਿ ਦੇਖੈ ਖਸਮ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ॥ ਕਿਛੁ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਕਰ
ਣੀ ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਨ ਸਮਸਰੇ ॥ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿਆ ਕਰਮੁ ਹੋਆ ਧੁਰਿ ਕਦੇ ॥ ਸਭ
ਉਪਾਈਅਨੁ ਆਪਿ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਗਾ ॥੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਰਹੁ ਦਇ
ਆ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ॥ ਸਭ ਉਪਾਈਐ ਆਪਿ ਆਪੇ ਸਰਬ ਸਮਾਣਾ ॥ ਸਰਬੇ ਸਮਾ
ਣਾ ਆਪਿ ਤੂਹੈ ਉਪਾਇ ਧੰਧੈ ਲਾਈਆ ॥ ਇਕਿ ਤੁਝ ਹੀ ਕੀਏ ਰਾਜੇ ਇਕਨਾ ਭਿਖ ਭ
ਵਾਈਆ ॥ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਤੁਝੁ ਕੀਆ ਮੀਠਾ ਏਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਾ ॥ ਸਦਾ ਦਇਆ ਕਰਹੁ
ਅਪਣੀ ਤਾਮਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਹੈ ਸਾਚਾ ਸਦਾ ਮੈ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ॥ ਦੁਖੁ ਗਇ
ਆ ਸੁਖੁ ਆਇ ਸਮਾਣਾ ॥ ਗਾਵਨਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣਾ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾ
ਣ ਗਾਵਹਿ ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਹੇ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੇ ਚੇਤਹਿ ਨਾਹੀ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾ
ਵਹੇ ॥ ਇਕਿ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਨ ਚੇਤਹਿ ਮੂਲੇ ਜੋ ਆਇਆ ਤਿਸੁ ਜਾਣਾ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਸਾ
ਚਾ ਸੋਇ ਮੈ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ॥੨॥ ਤੇਰਾ ਵਖਤੁ ਸੁਹਾਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸੇਵਕ ਸੇ
ਵਹਿ ਭਾਉ ਕਰਿ ਲਾਗਾ ਸਾਉ ਪਰਾਣੀ ॥ ਸਾਉ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਨਾ ਲਾਗਾ ਜਿਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਮਿ ਤੇਰੈ ਜੋਇ ਰਾਤੇ ਨਿਤ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ ॥ ਇਕੁ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਨ
ਹੋਇ ਸੰਜਮੁ ਜਾਮਿ ਨ ਏਕੁ ਪਛਾਣੀ ॥ ਵਖਤੁ ਸੁਹਾਵਾ ਸਦਾ ਤੇਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ
॥੩॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਾਚੇ ਨਾਵੈ ॥ ਰਾਜੁ ਤੇਰਾ ਕਬਹੁ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਰਾਜੋ ਤ ਤੇਰਾ ਸਦਾ
ਨਿਹਚਲੁ ਏਹੁ ਕਬਹੁ ਨ ਜਾਵਏ ॥ ਚਾਕਰੁ ਤ ਤੇਰਾ ਸੋਇ ਹੋਵੈ ਜੋਇ ਸਹਜਿ ਸਮਾ

ਵਡੋ॥ ਹੂ ਸਮਰਥੁ ਹੂ ਕੁਨ ਢਾਹੈ ਮੂਏ ਪਛੁਨੇ ਜਿਨ ਆਵਣੋ॥ ਤਉ ਕਾ ਭਾਗੀ
ਸਚੜੋ ਤੇਰੀ ਆਇ ਕਤੇ ਮੇਲ ਵਣੋ॥ ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰਿ ਭਗਤ ਤੁਮਾਰੇ॥ ਕੀਰਤਿ ਕ
ਰਹਿ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੈ ਦੁਆਰੇ॥ ਜਪਹਿ ਤ ਸਾਚਾ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰੇ॥ ਸਾਚਾ ਮੁਰਾਰੇ ਤਾਮਿ
ਜਾਪਹਿ ਜਾਮਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਹੋ॥ ਭਰਮੋ ਭੁਲਾਵਾ ਤੁਝਹਿ ਕੀਆ ਜਾਮਿ ਏਹੁ ਚੁਕਾ
ਵਹੋ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਜਮਹੁ ਉਬਾਰੋ॥ ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰਿ ਭਗਤ ਤੁ
ਮਾਰੇ॥੨॥ ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਕਰਉ ਬਿਨੰਤੀ ਹਉ ਆਖਿ
ਨ ਜਾਣਾ॥ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤਾ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਾ॥ ਸਾਚੋ ਪਛਾਣਾ ਤਾਮਿ ਤੇਰਾ ਜਾਮਿ ਆਪਿ ਬੁ
ਝਾਵਹੋ॥ ਦੂਖ ਭੂਖ ਸੰਸਾਰਿ ਕੀਏ ਸਹਸਾ ਏਹੁ ਚੁਕਾਵਹੋ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਜਾਇ ਸਹ
ਸਾ ਬੁਝੈ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਾ॥ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਹੈ ਆਪਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ॥੩॥ ਤੇਰੇ ਬੰ
ਕੇ ਲੋਇਣ ਦੰਤ ਰੀਸਾਲਾ॥ ਸੋਹਣੇ ਨਕ ਜਿਨ ਲੰਮੜੇ ਵਾਲਾ॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ
ਸੁਇਨੇ ਕੀ ਢਾਲਾ॥ ਸੋਵੰਨ ਢਾਲਾ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮਾਲਾ ਜਪਹੁ ਤੁਸੀ ਸਹੇਲੀਹੋ॥
ਜਮ ਦੁਆਰਿ ਨ ਹੋਹੁ ਖੜੀਆ ਸਿਖ ਸੁਣਹੁ ਮਹੇਲੀਹੋ॥ ਹੰਸ ਹੰਸਾ ਬਗ ਬਗਾ ਲਹੈ
ਮਨ ਕੀ ਜਾਲਾ॥ ਬੰਕੇ ਲੋਇਣ ਦੰਤ ਰੀਸਾਲਾ॥੪॥ ਤੇਰੀ ਚਾਲ ਸੁਹਾਵੀ ਮਧੁਰ
ੜੀ ਬਾਣੀ॥ ਕੁਹਕਨਿ ਕੋਕਿਲਾ ਤਰਲ ਜੁਆਣੀ॥ ਤਰਲਾ ਜੁਆਣੀ ਆਪਿ ਭਾਣੀ ਇ
ਛ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੀਏ॥ ਸਾਰਿੰਗ ਜਿਉ ਪਗੁ ਧਰੈ ਠਿਮਿ ਠਿਮਿ ਆਪਿ ਆਪੁ ਸੰਧੂਰਏ॥ ਸ੍ਰੀਰੰਗ
ਰਾਤੀ ਫਿਰੈ ਮਾਤੀ ਉਦਕੁ ਗੰਗਾ ਵਾਣੀ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਕਾ ਤੇਰੀ ਚਾਲ ਸੁ
ਹਾਵੀ ਮਧੁਰਾੜੀ ਬਾਣੀ॥੫॥੩॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਛੰਤ॥ + ਆਪਣੇ ਪਿਰ
ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ਮੁਈਏ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰੇ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀ ਮੁਈਏ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ
ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ॥ ਸਚੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੀ ਕੰਤਿ ਸਵਾਰੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਰਚਾਇਆ॥
ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਤਾ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇਆ॥ ਸਾ ਧਨ ਸਬਦਿ ਸ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਹੀ ਪ੍ਰਭ ਸਖਾਈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਮੇਲਿ ਲਈ ਪਿਰਿ
ਆਪੇ ਸਾਚੈ ਸਾਹਿ ਸਵਾਰੀ ॥੧॥ ਨਿਰਗੁਣਿ ਵੰਞੜੀਏ ਪਿਰੁ ਦੇਖਿ ਹਜੂਰੇ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਜਿਨੀ ਰਾਵਿਆ ਮੁਈਏ ਪਿਰੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ਰਾਮ ॥ ਪਿਰੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ
ਭਰਪੂਰੇ ਵੇਖੁ ਹਜੂਰੇ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ ਧਨ ਬਾਲੀ ਭੋਲੀ ਪਿਰੁ ਸਹਜਿ
ਰਾਵੈ ਮਿਲਿਆ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਖਿਆ
ਹਰਿ ਸਰਿ ਰਹੀ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਸਾ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਸਬਦੇ ਰਹੈ ਹਜੂਰੇ ॥੨॥ ਸੋਹਾ
ਗਣੀ ਜਾਇ ਪੂਛਹੁ ਮੁਈਏ ਜਿਨੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਪਿਰ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਪਾਇ
ਓ ਮੁਈਏ ਜਿਨੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਨ ਗਵਾਇਆ ॥ ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਤਿਨੀ
ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਰੰਗ ਸਿਉ ਰਲੀਆ ਮਾਣੈ ॥ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਅਨ
ਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਕਾਮਣਿ ਵਡਭਾਗੀ ਅੰਤਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਹਰਿ ਕਾ ਪ੍ਰੇਮੁ
ਸੁਭਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਸਹਜੇ ਰਾਤੀ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਇਆ
॥੩॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮੁਈਏ ਤੂ ਚਲੁ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਏ ॥ ਹਰਿ ਵਰੁ ਰਾਵਹਿ ਸਦਾ ਮੁਈ
ਏ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਏ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਏ ਸਬਦੁ ਵਜਾਏ ਸਦਾ ਸੁ
ਹਾਗਣਿ ਨਾਰੀ ॥ ਪਿਰੁ ਰਲੀਆਲਾ ਜੋਬਨੁ ਬਾਲਾ ਅਨਦਿਨੁ ਕੰਤਿ ਸਵਾਰੀ
॥ ਹਰਿ ਵਰੁ ਸੋਹਾਗੋ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੋ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਹਰਿ
ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਜਾ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥੪॥੨॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਭੁ ਵਾਪਾਰੁ ਭਲਾ ਜੇ ਸਹਜੇ ਕੀਜੈ ਰਾਮ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ
ਐ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ਰਾਮ ॥ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਲੀਜੈ ਹਰਿ ਰਾਵੀਜੈ ਅਨਦਿਨੁ
ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਅਵਗਣ ਵਿਕਣਹਿ ਆਪੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮ
ਤਿ ਪਾਈ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ
ਨਿਰਾਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕੀਜੈ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੇਤੀ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬੀਜੀਐ

ਹਰਿ ਲੀਜੈ ਸਰੀਰਿ ਜਮਾਇ ਰਾਮ ॥ ਆਪਣੇ ਘਰ ਅੰਦਰਿ ਰਸੁ ਭੁੰਚੁ ਤੂ ਲਾਹਾ ਲੈ ਪ
ਰਥਾਇ ਰਾਮ ॥ ਲਾਹਾ ਪਰਥਾਇ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ਧਨੁ ਖੇਤੀ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿ
ਆਇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ਬੂਝੈ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਖੇਤੀ ਵਣਜੁ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਤ੍ਰਿਸ
ਨਾ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਬੀਜਿ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਵ
ਪਾਰਿ ਸੇ ਜਨ ਲਾਗੇ ਜਿਨਾ ਮਸਤਕਿ ਮਣੀ ਵਡਭਾਗੋ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਨਿਜ
ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਬੈਰਾਗੋ ਰਾਮ ॥ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੋ ਸਚਿ ਬੈਰਾ
ਗੋ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਸਾ
ਚੈ ਸਬਦਿ ਲਾਗਿ ਮਤਿ ਉਪਜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੋਹਾਗੋ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿ
ਲੈ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਹਰਿ ਰਾਵੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੋ ॥੨॥ ਖੇਤੀ ਵਣਜੁ ਸਭੁ ਹੁਕਮੁ ਹੈ
ਹੁਕਮੇ ਮੰਨਿ ਵਡਿਆਈ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੀਐ ਹੁਕਮੇ ਮੇਲਿ ਮਿ
ਲਾਈ ਰਾਮ ॥ ਹੁਕਮਿ ਮਿਲਾਈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰ
॥ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਭਉ ਭੰਜ
ਨੁ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਹੁਕਮੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੩॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮ
ਹਲਾ ੩ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿ ਜੀਉ ॥ ਆਪਣੈ ਘ
ਰਿ ਤੂ ਸੁਖਿ ਵਸਹਿ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜਮਕਾਲੁ ਜੀਉ ॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾ
ਕੈ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਸਦਾ ਸਚਿ ਰਤਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਆਵਣੁ ਜਾ
ਣੁ ਰਹਾਏ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰਮਿ ਵਿਗੁਤੀ ਮਨਮੁਖਿ ਮੋਹੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨ
ਕੁ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਨਿ
ਧਾਨੁ ਹੈ ਬਾਹਰਿ ਵਸਤੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥ ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭੁੰਚਿ ਤੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ
॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ

ਪੁਛੈਰੋਗੀਆਨਦਰਿਪ੍ਰਭੂਤੇਭੁਲੈਭਰਮਾਇਦੁਖੁਆਈਆ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੋਥਾਉਨਲਹੈ ੩ ੪੨
ਬਾਧੀਜਮਕਾਲਿਆ॥ਨਾਨਕਅੰਤਰਿਤੇਰੈਨਿਧਾਨੁਹੈਤੂਬਾਹਰਿਵਸਤੁਨਭਾਲਿ॥
੨॥ਮਨਮੇਰਿਆਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇਕੈਇਕਿਸਾਚਿਲਗੇਵਾਪਾਰਾ॥ਸ
ਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆਪਣਾਅੰਤਰਿਸਬਦੁਅਪਾਰਾ॥ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਅਪਾਰਾਹ
ਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰਾਨਾਮੇਨਉਨਿਧਿਪਾਈ॥ਮਨਮੁਖਮਾਇਆਮੋਹਿਵਿਆਪੇਦੁ
ਖਿਸੰਤਾਪੇਦੂਜੈਪਤਿਗਵਾਈ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਸਾਚਿਸਬਦਿਸਮਾਣੇਸਾਚਿਰ
ਤੇਅਧਿਕਾਈ॥ਨਾਨਕਮਾਣਸਜਨਮੁਦੁਲੰਭੁਹੈਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈ॥੩॥
ਮਨਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆਪਣਾਸੇਜਨਵਡਭਾਗੀਆ॥ਜੋਮਨੁਮਾਰਹਿਆਪ
ਣਾਸੇਪੁਰਖਬੈਰਾਗੀਆ॥ਸੇਜਨਬੈਰਾਗੀਸਚਿਲਿਵਲਾਗੀਆਪਣਾਆਪੁ
ਪਛਾਣਿਆ॥ਮਤਿਨਿਹਚਲੁਅਤਿਗੂੜੀਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜੇਨਾਮੁਵਖਾਣਿਆ॥ਇ
ਕਕਾਮਣਿਹਿਤਕਾਰੀਮਾਇਆਮੋਹਿਪਿਆਰੀਮਨਮੁਖਸੋਇਰਹੇਅਭਾਗੇ॥ਨਾਨ
ਕਸਹਜੇਸੇਵਹਿਗੁਰੁਅਪਣਾਸੇਪੂਰੇਵਡਭਾਗੇ॥੪॥੩॥ [illegible] ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੩॥
[illegible] ਰਤਨਪਦਾਰਥਵਣਜੀਅਹਿਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਬੁਝਾਈਰਾਮ॥ਲਾਹਾਲਾਹਾ
ਹਰਿਭਗਤਿਹੈਗੁਣਮਹਿਗੁਣੀਸਮਾਈਆ॥ਗੁਣਮਹਿਗੁਣੀਸਮਾਏਜਿਸੁਆਪਿ
ਬੁਝਾਏਲਾਹਾਭਗਤਿਸੈਸਾਰੋ॥ਬਿਨੁਭਗਤੀਸੁਖੁਨਹੋਈਦੂਜੈਪਤਿਖੋਈਗੁਰਮਤਿ
ਨਾਮੁਅਧਾਰੋ॥ਵਖਰੁਨਾਮੁਸਦਾਲਾਭੁਹੈਜਿਸਨੋਏਤੁਵਾਪਾਰਿਲਾਏ॥ਰਤਨ
ਪਦਾਰਥਵਣਜੀਅਹਿਜਾਂਸਤਿਗੁਰੁਦੇਇਬੁਝਾਏ॥੧॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਭੁਦੁਖੁ
ਹੈਖੋਟਾਇਹੁਵਾਪਾਰਾ॥ਕੂੜੁਬੋਲਿਬਿਖੁਖਾਵਣੀਬਹੁਵਧਹਿਵਿਕਾਰਾ॥
ਬਹੁਵਧਹਿਵਿਕਾਰਾਸਹਸਾਇਹੁਸੰਸਾਰਾਬਿਨੁਨਾਵੈਪਤਿਖੋਈ॥ਪੜਿਪੜਿਪੰ
ਡਿਤਵਾਦਵਖਾਣਹਿਬਿਨੁਬੂਝੇਸੁਖੁਨਹੋਈ॥ਆਵਣਜਾਣਾਕਦੇਨਚੂਕੈਮਾਇਆ
ਮੋਹਪਿਆਰਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਭੁਦੁਖੁਹੈਖੋਟਾਇਹੁਵਾਪਾਰਾ॥੨॥ਖੋਟੇਖਰੇਸਭਿਪ

ਰਖੀਅਨਿ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਕੈ ਦਰਬਾਰਾ ਰਾਮਾ ॥ ਖੋਟੇ ਦਰਗਹ ਸੁਟੀਅਨਿ ਊਤੈ ਕਰਨਿ ਪੁਕਾ
ਰਾ ਰਾਮਾ ॥ ਊਤੈ ਕਰਨਿ ਪੁਕਾਰਾ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰਾ ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਬਿਖਿ
ਆ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਇਆ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸੰਤ
ਨਾ ਸਿਉ ਵੈਰੁ ਕਰਹਿ ਦੁਖੁ ਖਟੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਪਰਖੀਅਨਿ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਵਾਰਾ ਰ
ਮਾ ॥੩॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਹੋਰੁ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਈ ਰਾਮਾ ॥ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿ
ਤੁ ਲਾਇਸੀ ਜੇਹੀ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਰਾਮਾ ॥ ਜੇਹੀ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਆ
ਪਿ ਕਰਾਈ ਵਰੀਆਮੁ ਨ ਫੁਸੀ ਕੋਈ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਕਰਮਿ ਬਿਧਾਤਾ ਆਪੇ ਬ
ਖਸੇ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ਆਪਿ ਕ
ਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਹੋਰੁ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੪॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩
ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰਾ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਣਜੀਐ
ਅਤਿ ਮੋਲੁ ਅਫਾਰਾ ਰਾਮਾ ॥ ਅਤਿ ਮੋਲੁ ਅਫਾਰਾ ਸਚ ਵਾਪਾਰਾ ਸਚਿ ਵਾਪਾਰਿ
ਲਗੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਨਦਰਿ ਕ
ਰੇ ਸੋਈ ਸਚੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇ
ਆ ਸਾਚੈ ਕੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥੧॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਮੈਲੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ਰਾ
ਮਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ਰਾਮਾ ॥ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ਅੰ
ਤਰੁ ਭੀਜੈ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਖੂਹਟਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਰਿਆ ਸਬਦੇ ਕਾਢਿ
ਪੀਐ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਸਚਿ ਲਾਗੈ ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਰ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ॥੨॥ ਪੰਡਿਤ ਜੋਤਕੀ ਸਭਿ ਪੜਿ ਪੜਿ
ਕੂਕਦੇ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ ਰਾਮਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਲਾਗੈ ਮਾ
ਇਆ ਕੇ ਵਾਪਾਰਾ ਰਾਮਾ ॥ ਮਾਇਆ ਕੇ ਵਾਪਾਰਾ ਜਗਤਿ ਪਿਆਰਾ ਆਵਣਿ ਜਾਣਿ
ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਬਿਖੁ ਕਾ ਕੀੜਾ ਬਿਖੁ ਸਿਉ ਲਾਗਾ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ

ਐਸਾ ਇਕੁ ਆਵੈ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ੩੮੩
ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦਾ ॥੩॥ ਆਇਆ ਸੋ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਸੋ ਹਰਿ ਸਾਧਿ ਲਈ
ਰਾਮਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰੰਗੀਐ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਜਾਈ ॥ ਸਮਾਈ ਸਾਚੇ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ
ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਜਾਈ
॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਬੁਝੈ ਸਾਚੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਤਉ ਕਾ
ਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਇਕਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਰੰਗੁ ਲਾ
ਇਆ ॥੪॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਅੰਤਿ ਸ
ਚਿ ਨਿਬੇੜਾ ਰਾਮਾ ॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਬਖਸਿ ਲਏ ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਨ ਫੇਰਾ ਰਾਮਾ ॥ ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਨ ਫੇ
ਰਾ ਅੰਤਿ ਸਚਿ ਨਿਬੇੜਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਾਚੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਹਜੇ ਮਾ
ਤੇ ਸਹਜੇ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥ ਸਚਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਸਚੁ ਵਸਾਇਆ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਅੰਤਿ
ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਣੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਵਜਲਿ ਫੇਰਾ ॥੧॥ ਮਾਇਆ
ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਬਰਲੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ਰਾਮਾ ॥ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਸਭੁ ਹੇਤੁ ਹੈ ਹੇਤੇ ਪਲਚਾਈ
ਰਾਮਾ ਹੇਤੇ ਪਲਚਾਈ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਈ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ਸੋ ਕਰਿ
ਵੇਖੈ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਤਪਿ ਤਪਿ ਖਪੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਾਂ
ਤਿ ਨ ਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਭੁਲਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਖੁਆਈ ॥੨॥ ਏਹੁ
ਜਗੁ ਜਲਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭਜਿ ਪਏ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਰਾਮਾ ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੀ ਗੁਰ ਪੂਰੇ
ਆਗੈ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਦੇਹੁ ਵਡਾਈ ਰਾਮਾ ॥ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਤੁਧੁ
ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਤਾ ॥ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਸੇ ਵਡਭਾਗੇ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ ਜਤੁ
ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਨੋ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾ
ਏ ਜੋ ਜਾਇ ਪਵੈ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥੩॥ ਜੋ ਹਰਿ ਮਤਿ ਦੇਇ ਸਾ ਊਪਜੈ ਹੋਰ ਮਤਿ ਨ
ਕਾਈ ਰਾਮਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਤੂ ਆਪੇ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ਰਾਮਾ ॥ ਆਪੇ ਦੇਹਿ ਬੁ
ਝਾਈ ਅਵਰ ਨ ਭਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਦਾ ਹੈ ਸਾਚਾ

ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਖਿਆ ਪ੍ਰਭ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਚੇ ਇਵਕ
ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਜੋ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇਈ ਜਨ ਪਾਇਨਿ ਮਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ਸਚੁ ਸਾਈ ॥੬॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ਸਭਿ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ॥੧॥ ਹਉ ਜੀਵਾ ਹਉ ਜੀਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਖਿ ਸਰਸੇ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਗਸੇ ਰਾਮ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਲ ਪਰਗਾਸੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਵੰ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ ਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਸੁਖੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ਮਨੁ ਪਰਸੇ ॥ ਹਉ ਜੀਵਾ ਹਉ ਜੀਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਖਿ ਸਰਸੇ ॥੨॥ ਕੋਈ ਆਣਿ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਰਾਮ ॥ ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਵਾਂ ਤਿਸੁ ਕਾਟਿ ਸਰੀਰਾ ਰਾਮ ॥ ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਤਿਸੁ ਦੇਈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਣਾਏ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਆ ਬੈਰਾਗੀ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਦਰਸਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਸੁਖਦਾਤੇ ਦੇਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਹਮ ਧੂਰਾ ॥ ਕੋਈ ਆਣਿ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੩॥ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਦਾਨੋ ਹਰਿ ਦਾਨੁ ਦੇਵੈ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨੀ ਆਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਦੁਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ + ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਮਿਲੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੪॥੧॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਹਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਖਰੀ ਨਿਮਾਣੀ ਰਾਮ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਸਮਾਣੀ

ਰਾਮ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿਹੁ ਹਰਿ ਜਿਨਾ ਸਿਮਰਿਆ ਜੀ ਜਿਨ ਧਿਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ॥ ਜਿ
ਸੁਕਰਣਿ ਹਉ ਤੁਧੁ ਢੂੰਢੇਦੀ ਸੋ ਸਜਣੁ ਹਰਿ ਧਾਰਿ ਪਾਇਆ॥ ਏਕਾ ਦ੍ਰਿਸਿ ਹਰਿ ਏ
ਕੇਤਾ ਤਪਰਿਆ ਤਨ ਮਨ ਮੁ ਪਛਾਣੀ॥ ਹਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਹਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਖਰੀ ਨਿਮਾਣੀ ਜੀਉ॥
੨॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਰਾਮ॥
ਤਿਨ ਚਰਣ ਤਿਨ ਚਰਣ ਸਰੇਵਹ ਹਮ ਲਾਗਹ ਤਿਨ ਕੈ ਪਾਏ ਰਾਮ॥ ਹਮ ਤਿਨ ਚਰਣ
ਸਰੇਵਹ ਤਿਨ ਕੇ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ॥ ਤੂ ਵਡ ਦਾਤਾ ਅੰਤਰ
ਜਾਮੀ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇਆ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਮੇਲਿ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਏ॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ
ਮਿਲਾਏ॥੩॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਹਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰਸਿਖ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ
ਸੁਣਾਏ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ਰਾਮ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਈ ਤਿ
ਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਜੀਵਾਂ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾਂ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਰਧਾ ਲਾਇ ਮਿਲਾਏ ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ॥
ਹਉ ਵਾਰੀ ਹਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰਸਿਖ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ
ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ਰਾਮ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਕਰੈ ਸੁ ਹੋਈ ਰਾਮ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ
ਸੋਈ ਹੋਵੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ॥ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਲਇਆ ਨ ਜਾਈ ਕਰਿ ਥਾਕੇ
ਸਭਿ ਚਤੁਰਾਈ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦੇਖਿਆ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ
॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ॥੪॥੪॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪
॥ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਹਮ ਭਾਇਆ ਰਾਮ॥
ਤਿਮਰ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮ॥ ਗੁਰ
ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਇਆ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰ ਬਿਨਾਸਿਆ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇ
ਵਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਿਆ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾ

ਗੀਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵਣਿਲਾਇਆ॥ਹਰਿਸਤਿਗੁਰਹਰਿਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਹਰਿਸਤਿ
ਗੁਰਚਰਣਹਮਭਾਇਆ॥੧॥ਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪਿਆਰਾਮੇਰੇਗੁਰਬਿ
ਨੁਰਹਣੁਨਜਾਈਰਾਮਾ॥ਹਰਿਨਾਮੋਹਰਿਨਾਮੁਦੇਵੈਮੇਰਾਅੰਤਿਸਖਾਈਰਾਮਾ॥ਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਮੇਰਾਅੰਤਿਸਖਾਈਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ਜਿਥੈਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰ
ਕੋਈਬੇਲੀਨਾਹੀਤਿਥੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਛਡਾਇਆ॥ਧਨੁਧਨੁਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਨਿਰੰ
ਜਨੁਜਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ਮੇਰਾਸਤਗੁਰੁਮੇਰਾਸਤਗੁਰੁਪਿਆਰਾਮੇਰੇਗੁ
ਰਬਿਨੁਰਹਣੁਨਜਾਈ॥੨॥ਜਿਨੀਦਰਸਨੁਜਿਨੀਦਰਸਨੁਸਤਗੁਰਪੁਰਖਨਪਾਇਆ
ਰਾਮਾ॥ਤਿਨਨਿਹਫਲੁਤਿਨਨਿਹਫਲੁਜਨਮੁਸਭੁਬ੍ਰਿਥਾਗਵਾਇਆਰਾਮਾ॥ਨਿ
ਹਫਲੁਜਨਮੁਤਿਨਬ੍ਰਿਥਾਗਵਾਇਆਤੇਸਾਕਤਮੂਏਮਰਿਝੂਰੇ॥ਘਰਿਹੋਂਦੈ
ਰਤਨਿਪਦਾਰਥਿਭੂਖੇਭਾਗਹੀਣਹਰਿਦੂਰੇ॥ਹਰਿਹਰਿਤਿਨਕਾਦਰਸੁਨਕਰੀਅਹੁਜਿ
ਨੀਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਧਿਆਇਆ॥ਜਿਨੀਦਰਸਨੁਜਿਨੀਦਰਸਨੁਸਤਗੁਰਪੁਰ
ਖਨਪਾਇਆ॥੩॥ਹਮਚਾਤ੍ਰਿਕਹਮਚਾਤ੍ਰਿਕਦੀਨਹਰਿਪਾਸਿਬੇਨੰਤੀਰਾਮਾ॥ਗੁਰ
ਮਿਲਿਗੁਰਮੇਲਿਮੇਰਾਪਿਆਰਾਹਮਸਤਿਗੁਰਕਰਹਭਗਤੀਰਾਮਾ॥ਹਰਿਹਰਿਸ
ਤਿਗੁਰਕਰਹਭਗਤੀਜਾਂਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥ਮੈਗੁਰਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ
ਬੇਲੀਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪ੍ਰਾਣਹਮਾਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਹਰਿਸਤੀ॥ਹਮਚਾਤ੍ਰਿਕਹਮਚਾਤ੍ਰਿਕਦੀਨਹਰਿਪਾਸਿਬੇਨੰਤੀ॥੪॥੩॥
ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੪॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਸੁਖਦਾ
ਤਾਰਾਮਾ॥ਹਮਪੁਛਹਹਮਪੁਛਹਸਤਗੁਰਪਾਸਿਹਰਿਬਾਤਾਰਾਮਾ॥ਸਤਿਗੁਰਪਾ
ਸਿਹਰਿਬਾਤਪੁਛਹਜਿਨਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆ॥ਪਾਇਲਗਹਨਿਤਕਰ
ਹਬਿਨੰਤੀਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਪੰਥੁਬਤਾਇਆ॥ਸੋਈਭਗਤੁਦੁਖੁਸੁਖੁਸਮਤੁਕਰਿ
ਜਾਣੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਹਰਿਰਾਤਾ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਗੁਰੁਸਤਗੁਰੁਮੇਲਿ

ਸੁਖਦਾਤਾ॥੧॥ਸੁਣਿਗੁਰਮੁਖਿਸੁਣਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਸਭਿਬਿਨਸੇਹਉਮੈਪਾ
ਪਾ॥ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਲਾਥਿਅੜੇਜਗਿਤਾਪਾ॥ਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਜਿਨੀਆਰਾਧਿਆਤਿਨਕੇਦੁਖਪਾਪਨਿਵਾਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਗਿਆਨਖੜ
ਗੁਹਥਿਦੀਨਾਜਮਕੰਕਰਮਾਰਿਬਿਦਾਰੇ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀਸੁਖਦਾਤੇਦੁ
ਖਲਾਥੇਪਾਪਸੰਤਾਪਾ॥ਸੁਣਿਗੁਰਮੁਖਿਸੁਣਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਭਿਬਿਨਸੇ
ਹਉਮੈਪਾਪਾ॥੨॥ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰੈਮਨਿਭਾਇਆਰ
ਾਮ॥ਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਜਪਿਸਭਿਰੋਗਗਵਾਇਆਰਾਮ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਜਪਿਸਭਿਰੋਗਗਵਾਇਆਅਰੋਗਤਭਏਸਰੀਰਾ॥ਅਨਦਿਨੁਸਹ
ਜਸਮਾਧਿਹਰਿਲਾਗੀਹਰਿਜਪਿਆਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾ॥ਜਾਤਿਅਜਾਤਿਨਾਮੁ
ਜਿਨਿਧਿਆਇਆਤਿਨਪਰਮਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆ॥ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਜਪਿਹ
ਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰੈਮਨਿਭਾਇਆ॥੩॥ਹਰਿਧਾਰਹੁਹਰਿਧਾਰਹੁਕਿਰਪਾਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਲੇਹੁਉਬਾਰੇਰਾਮ॥ਹਮਪਾਪੀਹਮਪਾਪੀਨਿਰਗੁਣਦੀਨਤੁਮਾਰੇਰਾ
ਮ॥ਹਮਪਾਪੀਨਿਰਗੁਣਦੀਨਤੁਮਾਰੇਹਰਿਦਇਆਲਸਰਣਾਇਆ॥ਤੂਦੁ
ਖਭੰਜਨੁਸਰਬਸੁਖਦਾਤਾਹਮਪਾਥਰਤਰੇਤਰਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਭੇਟਿਰਾ
ਮਰਸੁਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਉਧਾਰੇ॥ਹਰਿਧਾਰਹੁਹਰਿਧਾਰਹੁਕਿਰਪਾ
ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁਉਬਾਰੇ॥੪॥੪॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੪ ਘੋੜੀਆ॥
੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਦੇਹਤੇਜਣਿਜੀਰਾਮਿਉਪਾਈਆਰਾਮ॥ਧੰਨੁਮਾਣਸਜਨਮੁਪੁੰਨਿਪਾਈਆਰ
ਾਮ॥ਮਾਣਸਜਨਮੁਵਡਪੁੰਨੇਪਾਇਆਦੇਹਸੁਕੰਚਨਚੰਗੜੀਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰੰਗੁ
ਚਲੂਲਾਪਾਵੈਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਵਰੰਗੜੀਆ॥ਏਹਦੇਹਸੁਬਾਂਕੀਜਿਤੁਹਰਿਜਾਪੀ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸੁਹਾਵੀਆ॥ਵਡਭਾਗੀਪਾਈਨਾਮੁਸਖਾਈਜਨਨਾਨਕਰਾਮਿਉਪਾਈ

ਆ॥੧॥ਦੇਹਪਾਵਉਜੀਨੁਬੁਝਿਚੰਗਾਰਾਮਾ॥ਚੜਿਲੰਘਾਜੀਬਿਖਮੁਭੁਇਅੰ
ਗਾਰਾਮਾ॥ਬਿਖਮੁਭੁਇਅੰਗਾਅਨਤਤਰੰਗਾਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਿਲੰਘਾਏ॥ਹਰਿਬੋਹਿ
ਥਿਚੜਿਵਡਭਾਗੀਲੰਘੈਗੁਰੁਖੇਵਟੁਸਬਦਿਤਰਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਰੰਗਿਹਰਿਗੁ
ਣਗਾਵੈਹਰਿਰੰਗੀਹਰਿਰੰਗਾ॥ਜਨਨਾਨਕਨਿਰਬਾਣਪਦੁਪਾਇਆਹਰਿਉਤਮੁਹਰਿ
ਪਦੁਚੰਗਾ॥੨॥ਕੜੀਆਲੁਮੁਖੇਗੁਰਿਗਿਆਨੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਰਾਮਾ॥ਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਹਰਿ
ਚਾਬਕੁਲਾਇਆਰਾਮਾ॥ਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਹਰਿਹਰਿਲਾਇਚਾਬਕੁਮਨੁਜਿਣੈਗੁਰਮੁਖਿਜੀ
ਤਿਆ॥ਅਘੜੋਘੜਾਵੈਸਬਦੁਪਾਵੈਅਪਿਉਹਰਿਰਸੁਪੀਤਿਆ॥ਸੁਣਿਸ੍ਰਵਣ
ਬਾਣੀਗੁਰਿਵਖਾਣੀਹਰਿਰੰਗੁਤੁਰੀਚੜਾਇਆ॥ਮਹਾਮਾਰਗੁਪੰਥੁਬਿਖੜਾਜਨਨਾਨ
ਕਪਾਰਿਲੰਘਾਇਆ॥੩॥ਘੋੜੀਤੇਜਣਿਦੇਹਰਾਮਿਉਪਾਈਆਰਾਮਾ॥ਜਿਤੁਹਰਿ
ਪ੍ਰਭੁਜਾਪੈਸਾਧਨੁਧੰਨੁਤੁਖਾਈ ਰਾਮਾ॥ਜਿਤੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਪੈਸਾਧੰਨੁਸਾਬਾਸੈਧੁਰਿ
ਪਾਇਆਕਿਰਤੁਜੁੜੰਦਾ॥ਚੜਿਦੇਹੜਿਘੋੜੀਬਿਖਮੁਲਘਾਏਮਿਲੁਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ਹਰਿਹਰਿਕਾਜੁਰਚਾਇਆਪੂਰੈਮਿਲਿਸੰਤਜਨਾਜੰਞਆਈ॥ਜਨ
ਨਾਨਕਹਰਿਵਰੁਪਾਇਆਮੰਗਲੁਮਿਲਿਸੰਤਜਨਾਵਾਧਾਈ॥੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ
॥ਦੇਹਤੇਜਨੜੀਹਰਿਨਵਰੰਗੀਆਰਾਮਾ॥ਗੁਰਗਿਆਨੁਗੁਰੂਹਰਿਮੰਗੀਆਰਾਮਾ॥ਗਿ
ਆਨਮੰਗੀਹਰਿਕਥਾਚੰਗੀਹਰਿਨਾਮੁਗਤਿਮਿਤਿਜਾਣੀਆ॥ਸਭੁਜਨਮੁਸਫਲਿ
ਉਕੀਆਕਰਤੈਹਰਿਰਾਮਨਾਮਿਵਖਾਣੀਆ॥ਹਰਿਰਾਮੁਨਾਮੁਸਲਾਹਿਹਰਿਪ੍ਰਭ
ਹਰਿਭਗਤਿਹਰਿਜਨਮੰਗੀਆ॥ਜਨੁਕਹੈਨਾਨਕੁਸੁਣਹੁਸੰਤਹੁਹਰਿਭਗਤਿਗੋਵਿੰ
ਦਚੰਗੀਆ॥੧॥ਦੇਹਕੰਚਨੁਜੀਨੁਸੁਵਿਨਾਰਾਮਾ॥ਜੜਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਤੰਨਾਰਾਮਾ॥
ਜੜਿਨਾਮੁਰਤਨੁਗੋਵਿੰਦੁਪਾਇਆਹਰਿਮਿਲੇਹਰਿਗੁਣਸੁਖਘਣੇ॥ਗੁਰਸਬਦੁਪਾ
ਇਆਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਵਡਭਾਗੀਹਰਿਰੰਗਹਰਿਬਣੇ॥ਹਰਿਮਿਲੇਸੁਆਮੀ
ਅੰਤਰਜਾਮੀਹਰਿਨਵਤਨਹਰਿਨਵਰੰਗੀਆ॥ਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈਨਾਮੁਜਾਣੈਹਰਿਨਾਮੁ

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੰਗੀਆ ॥੨॥ ਕੜੀਆਲੁ ਮੁਖੇ ਗੁਰਿ ਅੰਕਸੁ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਮਨੁ ਮੈਗ
ਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਸਿ ਆਇਆ ਰਾਮ ॥ ਮਨੁ ਵਸਗਤਿ ਆਇਆ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇ
ਆ ਸਾ ਧਨ ਕੰਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਸੋਹੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ
ਨਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਹਰਿ
ਦਾਸੁ ਕਹਤੁ ਹੈ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੩॥ ਦੇਹ ਘੋੜੀ ਜੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ
ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਗਾਇ ਮੰਗ
ਲੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸੇਵ ਸੇਵਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਜਾਇ ਪਾਵੈ ਰੰਗ ਮਹਲੀ ਹਰਿ ਰੰਗੁ
ਮਾਣੇ ਰੰਗ ਕੀ ॥ ਗੁਣ ਰਾਮ ਗਾਏ ਮਨਿ ਸੁਭਾਏ ਹਰਿ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਦੇਹ ਘੋੜੀ ਚੜਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥੬॥

ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤੁ ॥ ਘਰੁ ੪

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਲਧਾ ਜੀ ਰਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦਿਤੜਾ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ਰਾਮ ॥
ਤਨੁ ਮਨੁ ਦਿਤਾ ਭਵਜਲੁ ਜਿਤਾ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ਜਮਾਣੀ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਥੀਆ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਪੀਆ ਰਹਿਆ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥ ਸੋ ਘਰੁ ਲਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਧਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾ
ਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਮਾਣੇ ਰਲੀਆ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਸਜਣ ਜੀ
ਮੈਡੜੇ ਮੀਤਾ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਦੀਤਾ ਰਾਮ ॥ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਧਿਆ
ਇਆ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਚੂਕੇ ਮਨਹੁ ਅੰਦੇਸਾ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾ
ਇਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਬੈਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਭਾਣਾ ਸਚਾ ਮਾਣਾ ਪ੍ਰਭਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਹਜੇ
ਦੀਤਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤੇਰਾ ਦਾਨੁ ਸਭਨੀ ਹੈ ਲੀਤਾ ॥੨॥ ਤਉ ਭਾ
ਣਾ ਤਾਂ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ਰਾਮ ॥ ਮਨੁ ਥੀਆ ਠੰਢਾ ਸਭ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਾਏ ਰਾਮ ॥ ਮਨੁ
ਥੀਆ ਠੰਢਾ ਚੂਕੀ ਡੰਝਾ ਪਾਇਆ ਬਹੁਤੁ ਖਜਾਨਾ ॥ ਸਿਖ ਸੇਵਕ ਸਭਿ ਭੁੰਚਣ ਲਗੇ

ਤਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਕੁਰਬਾਣਾ ਜਿਨਿ ਭਉ ਭੰਨਿਆ ਖਸਮ ਅਗੰਮ ਗਤਿ ਜਸੁ ਕੀਤਾ ਸਭ ਕੁਝ

ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਸੇਵਕੁ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੩॥ ਝਾਪੁਰੀ

ਆਸਾ ਜੀਉ ਮਨਸਾ ਮੇਰੇ ਰਾਮਾ ਮੋਤਿ ਨਿਰਗੁਣ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਰਾਮਾ ਸਤਿਗੁ

ਰ ਤੇ ਮੇਰੇ ਕੁਰਬਾਣੋ ਮੇਰੇ ਕੀਤੇ ਸਭਿ ਖਤੂ ਪਸਾਰਿਆ ਜੀ ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਮੇਰਾ ਕਿਛੁ ਨ ਬੀਚਾ

ਰਿਆ ਬਖਸਿ ਲੀਆ ਧਨ ਮਾਲੀ ਜੀਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਜੋ ਅਨਹਦ

ਤੂਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਵਰੁ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਲਾਥੇ ਜੀ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰੇ ॥੪॥੧॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਿਆ ਸੁਣੇਦੋ ਕੂੜੁ ਵੰਞਨਿ ਪਵਣ ਝੁਲਾਰਿ

ਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਣੀਅਰ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ਜੋ ਸੁਣੇਦੇ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਤਿਨ ਘੋ

ਲਿ ਘੁਮਾਈਐ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣਿਆ ਰਾਮ ॥ ਸੇ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲੇ ਜਿਨ ਹਰਿ

ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਭਣਿਆ ਰਾਮ ॥ ਸੇ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲੇ ਗੁਣਹ ਅਮੋਲੇ ਜਗਤ ਉਧਾਰਣ ਆ

ਏ ॥ ਭੈ ਬੋਹਿਥ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣਾ ਕੇਤੇ ਪਾਰਿ ਲਘਾਏ ॥ ਜਿਨ ਕੰਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਮੇਰੈ ਠਾ

ਕੁਰਿ ਤਿਨ ਕਾ ਲੇਖਾ ਨ ਗਣਿਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸ੍ਰ

ਵਣੀ ਸੁਣਿਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਲੋਇਣ ਲੋਈ ਡਿਠ ਪਿਆਸ ਨ ਬੁਝੈ ਮੂ ਘਣੀ ॥

ਨਾਨਕ ਸੇ ਅਖੜੀਆ ਬਿਅੰਨਿ ਜਿਨੀ ਡਿਸੰਦੋ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਜਿਨੀ ਹਰਿ

ਪ੍ਰਭੁ ਡਿਠਾ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਣੇ ਰਾਮ ॥ ਸੇ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਭਾਣੇ ਰਾਮ ॥ ਠਾਕੁਰਿ ਮਾਨੇ ਸੇ ਪਰ

ਧਾਨੇ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਹਰਿ ਰਸਹਿ ਅਘਾਏ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈ

ਆ ਜਾਤੇ ॥ ਸੇਈ ਸਜਣ ਸੰਤ ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਠਾਕੁਰ ਅਪਣੇ ਭਾਣੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਹ

ਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡਿਠਾ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੇ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦੇਹ ਅੰਧਾਰੀ ਅੰਧੁ ਸੁੰਞੀ ਨਾ

ਮ ਵਿਹੂਣੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਫਲ ਜਨੰਮੁ ਜੈ ਘਟਿ ਵੁਠਾ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥

ਤਿਨ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾਂ ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡੀਠਾ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਚਾਖਿ ਅਘਾਣੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿ

ਤੁ ਮੀਠਾ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਮਨਹਿ ਮੀਠਾ ਪ੍ਰਭੂ ਤੂਠਾ ਅਮਿਉ ਵੂਠਾ ਸੁਖ ਭਏ ॥ ਦੁਖ ਨਾਸ ਭ

ਤਨੁਤੇਜਪਿਜਗਦੀਸੁਈਸਰਜੈਜੈਜਨਦੇਮੰਗਲਤਾਬਿਕਾਰਖਰੇਪਚਤੇਸੰਗੁਤੁਟਾ ਕਹੁ
ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨਖੰਨੀਐਵੰਞਾਜਿਨਘਟਿਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਵੂਠਾ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਜੋਲੋੜੀਦੇਰਾਮਸੇਵਕਸੇਈਕਾਂਢਿਆ॥ਨਾਨਕਜਾਣੇਸਤਿਸਾਂਈਸੰਤਨਬਾਹਰਾ॥
੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਮਿਲਿਜਲੁਜਲਹਿਖਟਾਨਾਰਾਮ॥ਸੰਗਿਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਨਾਰਾਮ॥
ਸੰਮਾਇਪੂਰਨਪੁਰਖਕਰਤੇਆਪਿਆਪਹਿਜਾਣੀਐ॥ਤਹਸੁੰਨਿਸਹਜਿਸਮਾਧਿਲਾ
ਗੀਏਕੁਏਕੁਵਖਾਣੀਐ॥ਆਪਿਗੁਪਤਾਆਪਿਮੁਕਤਾਆਪਿਆਪੁਵਖਾਨਾ॥ਨਾਨਕ
ਭ੍ਰਮਭੈਗੁਣਬਿਨਾਸੇਮਿਲਿਜਲੁਜਲਹਿਖਟਾਨਾ॥੪॥੨॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੫॥
॥ਪ੍ਰਭਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਾਰਾਮ॥ਰਖੁਜਗਤੁਸਗਲਦੇਹਥਾਰਾਮ॥ਸਮਰਥਸਰਣਾਜੋ
ਗੁਸੁਆਮੀਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਸੁਖਦਾਤਾ॥ਹੰਉਕੁਰਬਾਣੀਦਾਸਤੇਰੇਜਿਨੀਏਕੁਪਛਾਤਾ॥
ਵਰਨੁਚਿਹਨੁਨਜਾਇਲਖਿਆਕਥਨਤੇਅਕਥਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਸੁਣਹੁਬਿਨ
ਤੀਪ੍ਰਭਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਾ॥੧॥ਏਹਿਜੀਅਤੇਰੇਤੂਕਰਤਾਰਾਮ॥ਪ੍ਰਭਦੂਖ
ਦਰਦਭ੍ਰਮਹਰਤਾਰਾਮ॥ਭ੍ਰਮਦੂਖਦਰਦਨਿਵਾਰਿਖਿਨਮਹਿਰਖਿਲੇਹੁਦੀਨਦੈ
ਆਲਾ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਆਮਿਸਜਣੁਸਭੁਜਗੁਬਾਲਗੋਪਾਲਾ॥ਜੋਸਰਣਿਆ
ਵੈਗੁਣਨਿਧਾਨਪਾਵੈਸੋਬਹੁੜਿਜਨਮਿਨਮਰਤਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਦਾਸੁਤੇਰਾਸਭਿਜੀ
ਅਤੇਰੇਤੂਕਰਤਾ॥੨॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਧਿਆਈਐਰਾਮ॥ਮਨਇਛਿਅੜਾਫਲੁਪਾਈ
ਐਰਾਮ॥ਮਨਇਛਪਾਈਐਪ੍ਰਭੁਧਿਆਈਐਮਿਟਹਿਜਨਮਕੇਡਰਾ॥ਗੋਬਿੰਦੁਗਾ
ਇਆਸਾਧਸੰਗਿਪਾਇਆਪੂਰਨਆਸਾ॥ਤਜਿਮਾਨੁਮੋਹੁਵਿਕਾਰਸਗਲੇਪ੍ਰਭੂਕੈ
ਮਨਿਭਾਈਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਿਨਸੁਰੈਣੀਸਦਾਹਰਿਹਰਿਧਿਆਈਐ॥੩॥ਦਰਿ
ਠਾਢਿਆਤੇਰੇਦਾਸਾਰਾਮ॥ਪ੍ਰਭਧਰਿਆਸਾਰਾਮ॥ਧਰਿਆਸਾਜੋਗਾਆਪਿਗੋਬਿੰਦੁਕਾ
ਜੋਦਾਥਿਰਾਜੋਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਊਚਾਗਣਤਬੇਅੰਤਕੋਵਡੁਕਹਣੁਨਜਾਈਕੋਇਨ
ਸਕੈਪਹੁਚਾ॥ਆਪਿਉਪਾਏਆਪਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇਜੀਅਜੰਤਸਭਿਸਾਜੋ॥ਬਿਨਵੰਤਿ

ਨਾਨਕਸੁਖੁਨਾਮੁਭਗਤੀਚਾਰਿਵੇਦਜਾਤਿਅਨੂਪਵੰਞੋ॥੪॥੩॥ ਛੰਤਾਕਾਜੁਮਲਾ
ਮ ੧॥੨॥ ਮ ੩॥ ਵੀਮ ੪॥ ਵੀਮ ੫॥੩॥

॥੧੪॥ ਛੰਤਾ॥

ਰਾਗੁਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੧ ਅਲਾਹਣੀਆ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਘਰੁ॥੫॥

ਆ॥ ਧੰਨੁਸਿਰੰਦਾਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਜਿਨਿਜਗੁਧੰਧੈਲਾਇਆਮੁਹਲਤਿਪੁ
ਨੀਪਾਈਭਰੀਜਾਨੀਅੜਾਘਤਿਚਲਾਇਆਜਾਨੀਘਤਿਚਲਾਇਆਲਿਖਿ
ਆਆਇਆਰੁੰਨੇਵੀਰਸਬਾਏਕਾਇਆਹੰਸਥੀਆਵੇਛੋੜਾਜਾਂਦਿਨਪੁੰਨੇਮੇਰੀ
ਮਾਏਜੇਹਾਲਿਖਿਆਤੇਹਾਪਾਇਆਜੇਹਾਪੁਰਬਿਕਮਾਇਆ॥ਧੰਨੁਸਿਰੰਦਾਸ
ਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਜਿਨਿਜਗੁਧੰਧੈਲਾਇਆ॥੧॥ਸਾਹਿਬੁਸਿਮਰਹੁਮੇਰੇਭਾਈਹੋਸਭ
ਨਾਏਹੁਪਇਆਣਾ॥ਏਥੈਧੰਧਾਕੂੜਾਚਾਰਿਦਿਹਾਆਗੈਸਰਪਰਜਾਣਾ॥ਆਗੈਸਰਪਰਜਾ
ਣਾਜਿਉਮਿਹਮਾਣਾਕਾਹੇਗਾਰਬੁਕੀਜੈ॥ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਦਰਗਹਸੁਖੁਪਾਈਐਨਾ
ਮੁਤਿਸੈਕਾਲੀਜੈ॥ਆਗੈਹੁਕਮੁਨਚਲੈਮੂਲੇਸਿਰਿਸਿਰਿਕਿਆਵਿਹਾਣਾ॥ਸਾਹਿਬੁ
ਸਿਮਰਿਹੁਮੇਰੇਭਾਈਹੋਸਭਨਾਏਹੁਪਇਆਣਾ॥੨॥ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਸੰਮ੍ਰਥਸੋਥੀਐਹੀਲ
ੜਾਏਹੁਸੰਸਾਰੋ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਰਵਿਰਹਿਆਸਾਚੜਾਸਿਰਜਣਹਾਰੋ॥
ਸਾਚਾਸਿਰਜਣਹਾਰੋਅਲਖਅਪਾਰੋਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਆਇਆਤਿਨਕਾਸਫ
ਲੁਭਇਆਹੈਇਕਮਨਿਜਿਨੀਧਿਆਇਆ॥ਢਾਹੇਢਾਹਿਉਸਾਰੇਆਪੇਹੁਕਮਿਸਵਾਰ
ਣਹਾਰੋ॥ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਸੰਮ੍ਰਥਸੋਥੀਐਹੀਲੜਾਏਹੁਸੰਸਾਰੋ॥੩॥ਨਾਨਕਰੁੰਨਾਬਾ
ਬਾਜਾਣੀਐਜੇਰੋਵੈਲਾਇਪਿਆਰੋ॥ਵਾਲੇਵੇਕਾਰਣਿਬਾਬਾਰੋਈਐਰੋਵਣੁਸ
ਗਲਬਿਕਾਰੋ॥ਰੋਵਣੁਸਗਲਬਿਕਾਰੋਗਾਫਲੁਸੰਸਾਰੋਮਾਇਆਕਾਰਣਿਰੋਵੈ॥
ਚੰਗਾਮੰਦਾਕਿਛੁਸੂਝੈਨਾਹੀਇਹੁਤਨੁਏਵੈਖੋਵੈ॥ਐਥੈਆਇਆਸਭੁਕੋਜਾਸੀਕੂੜਿਕ

ਹੁਅਹੰਕਾਰੋ॥ਨਾਨਕਰੁੰਨਾਬਾਬਾਜਾਣੀਐਜੇਰੋਵੈਲਾਇਪਿਆਰੋ॥੪॥੧॥ ੩੯੮
ਰਾਗੁਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੧ ॥ਆਵਹੁਮਿਲਹੁਸਹੇਲੀਹੋਸਚੜਾਨਾਮੁਲਏਹਾਂ॥ਰੋਵ
ਹਬਿਰਹਾਤਨਕਾਆਪਣਾਸਾਹਿਬੁਸੰਮ੍ਾਲੇਹਾ॥ਸਾਹਿਬੁਸੰਮ੍ਾਲਿਹਪੰਥੁਨਿਹਾਲਿ
ਹ ਅਸਾਭਿਓਥੈਜਾਣਾ॥ਜਿਸਕਾਕੀਆਤਿਨਹੀਲੀਆਹੋਆਤਿਸੈਕਾਭਾਣਾ॥
ਜੋਤਿਨਿਕਰਿਪਾਇਆਸੁਆਗੈਆਇਆਅਸੀਕਿਹੁਕਮੁਕਰੇਹਾ॥ਆਵਹੁਮਿ
ਲਹੁਸਹੇਲੀਹੋਸਚੜਾਨਾਮੁਲਏਹਾ॥੧॥ ਮਰਣੁਨਮੰਦਾਲੋਕਾਆਖੀਐਜੇਮਰਿ
ਜਾਣੈਐਸਾਕੋਇ॥ਸੇਵਿਹੁਸਾਹਿਬੁਸੰਮ੍ਰਥੁਆਪਣਾਪੰਥੁਸੁਹੇਲਾਆਗੈਹੋਇ॥ਪੰ
ਥਿਸੁਹੇਲੈਜਾਵਹੁਤਾਂਫਲੁਪਾਵਹੁਆਗੈਮਿਲੈਵਡਾਈ॥ਭੇਟੈਸਿਉਜਾਵਹੁਸਚਿ
ਸਮਾਵਹੁਤਾਂਪਤਿਲੇਖੈਪਾਈ॥ਮਹਲੀਜਾਇਪਾਵਹੁਖਸਮੈਭਾਵਹੁਰੰਗਸਿਉਰ
ਲੀਆਮਾਣੈ॥ਮਰਣੁਨਮੰਦਾਲੋਕਾਆਖੀਐਜੇਕੋਈਮਰਿਜਾਣੈ॥੨॥ਮਰਣੁਮੁਣਸਾਂ
ਸੂਰਿਆਹਕੁਹੈਜੋਹੋਇਮਰਨਿਪਰਵਾਣੋ॥ਸੂਰੇਸੇਈਆਗੈਆਖੀਅਹਿਦਰਗਹਪ
ਾਵਹਿਸਾਚੀਮਾਣੋ॥ਦਰਗਹਮਾਣੁਪਾਵਹਿਪਤਿਸਿਉਜਾਵਹਿਆਗੈਦੂਖੁਨਲਾਗੈ
॥ਕਰਿਏਕੁਧਿਆਵਹਿਤਾਂਫਲੁਪਾਵਹਿਜਿਤੁਸੇਵਿਐਭਉਭਾਗੈ॥ਊਚਾਨਹੀਕ
ਹਣਾਮਨਮਹਿਰਹਣਾਆਪੇਜਾਣੈਜਾਣੋ॥ਮਰਣੁਮੁਣਸਾਂਸੂਰਿਆਹਕੁਹੈਜੋਹੋਇਮਰਹਿ
ਪਰਵਾਣੋ॥੩॥ਨਾਨਕਕਿਸਨੋਬਾਬਾਰੋਈਐਬਾਜੀਹੈਇਹੁਸੰਸਾਰੋ॥ਕੀਤਾਵੇਖੈਸਾ
ਹਿਬੁਆਪਣਾਕੁਦਰਤਿਕਰੇਬੀਚਾਰੋ॥ਕੁਦਰਤਿਬੀਚਾਰੇਧਾਰਣਧਾਰੇਜਿਨਿਕੀਆ
ਸੋਜਾਣੈ॥ਆਪੇਵੇਖੈਆਪੇਬੂਝੈਆਪੇਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈ॥ਜਿਨਿਕਿਛੁਕੀਆਸੋਈ
ਜਾਣੈਤਾਕਾਰੂਪੁਅਪਾਰੋ॥ਨਾਨਕਕਿਸਨੋਬਾਬਾਰੋਈਐਬਾਜੀਹੈਇਹੁਸੰਸਾਰੋ॥੪
॥੨॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੧ ॥ਘਰੁ॥੫ ॥ਸਚੁਸਿਰੰਦਾਸਚਾਜਾਣੀਐਸ
ਦਖਣੀ
ਚੜਾਪਰਵਦਗਾਰੋ॥ਜਿਨਿਆਪੀਨੈਆਪੁਸਾਜਿਆਸਚੜਾਅਲਖਅਪਾਰੋ॥
ਦੁਇਪੁੜਜੋੜਿਵਿਛੋੜਿਅਨੁਗੁਰਬਿਨੁਘੋਰੁਅੰਧਾਰੋ॥ਸੂਰਜੁਚੰਦੁਸਿਰਜਿਅਨੁਅਹਿ

-ਨਿਸਿਚਲਤੁਵੀਚਾਰੋ॥੧॥ਸਚੜਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਤੂਸਚੜਾਦੇਹਿਪਿਆਰੋ॥ਰਹਾ
ਉ॥ਤੁਧੁਸਿਰਜੀਮੇਦਨੀਦੁਖੁਸੁਖੁਦੇਵਣਹਾਰੋ॥ਨਾਰੀਪੁਰਖਸਿਰਜਿਐਬਿਖੁਮਾਇ
ਆਮੋਹੁਪਿਆਰੋ॥ਖਾਣੀਬਾਣੀਤੇਰੀਆਦੇਹਿਜੀਆਆਧਾਰੋ॥ਕੁਦਰਤਿਤਖਤੁ
ਰਚਾਇਆਸਚਿਨਿਬੇੜਣਹਾਰੋ॥੨॥ਆਵਾਗਉਣੁਸਿਰਜਿਆਤੂਥਿਰੁਕਰਣੈਹਾ
ਰੋ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣਾਆਇਗਇਆਬਧਿਕੁਜੀਉਬਿਕਾਰੋ॥ਭੂਡੜੈਨਾਮੁਵਿਸਾ
ਰਿਆਬੂਡੜੈਕਿਆਤਿਸੁਚਾਰੋ॥ਗੁਣਛੋਡਿਬਿਖੁਲਦਿਆਅਵਗਣਕਾਵਣ
ਜਾਰੋ॥੩॥ਸਦੜੇਆਏਤਿਨਾਜਾਨੀਆਹੁਕਮਿਸਚੇਕਰਤਾਰੋ॥ਨਾਰੀਪੁਰਖਾਵਿ
ਛੁੰਨਿਆਵਿਛੁੜਿਆਮੇਲਣਹਾਰੋ॥ਰੂਪੁਨਜਾਣੈਸੋਹਣੀਐਹੁਕਮਿਬਧੀਸਿਰਿਕਾ
ਰੋ॥ਬਾਲਕਬਿਰਧਿਨਜਾਣਨੀਤੋੜਨਿਹੇਤੁਪਿਆਰੋ॥੪॥ਨਉਦਰਠਾਕੇਹੁਕਮਿਸਚੈ
ਹੰਸੁਗਇਆਗੈਣਾਰੇ॥ਸਾਧਨਛੁਟੀਮੁਠੀਝੂਠਿਵਿਧਣੀਆਮਿਰਤਕੜਾਅੰਙ
ਨੜੇਬਾਰੇ॥ਸੁਰਤਿਮੁਈਮਰੁਮਾਈਏਮਹਲਰੁੰਨੀਦਰਬਾਰੇ॥ਰੋਵਹੁਕੰਤਮਹੇਲੀ
ਹੋਸਚੇਕੇਗੁਣਸਾਰੇ॥੫॥ਜਲਿਮਲਿਜਾਨੀਨਾਵਾਲਿਆਕਪੜਿਪਟਿਅੰਬਾਰੇ
॥ਵਾਜੇਵਜੇਸਚੀਬਾਣੀਆਪੰਚਮੁਏਮਨੁਮਾਰੇ॥ਜਾਨੀਵਿਛੁੰਨੜੇਮੇਰਾਮਰਣੁ
ਭਇਆਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਸੰਸਾਰੇ॥ਜੀਵਤੁਮਰੈਸੁਜਾਣੀਐਪਿਰਸਚੜੈਹੇਤਿ
ਪਿਆਰੇ॥੬॥ਤੁਸੀਰੋਵਹੁਰੋਵਣਆਈਹੋਝੂਠਿਮੁਠੀਸੰਸਾਰੇ॥ਹਉਮੁਠੜੀਧੰਧੈ
ਧਾਵਣੀਆਪਿਰਛੋਡਿਅੜੀਵਿਧਣਕਾਰੇ॥ਘਰਿਘਰਿਕੰਤਮਹੇਲੀਆਰੂੜੈ
ਹੇਤਿਪਿਆਰੇ॥ਮੈਪਿਰੁਸਚੁਸਾਲਾਹਣਾਹਉਰਹਸਿਅੜੀਨਾਮਿਭਤਾਰੇ॥੭॥ਗੁਰਿਮਿ
ਲਿਐਵੇਸੁਪਲਟਿਆਸਾਧਨਸਚੁਸੀਗਾਰੋ॥ਆਵਹੁਮਿਲਹੁਸਹੇਲੀਹੋਸਿ
ਮਰਹੁਸਿਰਜਣਹਾਰੋ॥ਬਈਅਰਿਨਾਮਿਸੋਹਾਗਣੀਸਚੁਸਵਾਰਣਹਾਰੋ॥ਗਾਵਹੁਗੀ
ਤੁਨਬਿਰਹੜਾਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੋ॥੮॥੩॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੧॥ਜਿਨਿਜ
ਗੁਸਿਰਜਿਸਮਾਇਆਸੋਸਾਹਿਬੁਕੁਦਰਤਿਜਾਣੋਵਾ॥ਸਚੜਾਦੂਰਿਨਭਾਲੀਐ

ਪਹਿਪਹਿਸਬਦੁਪਛਾਣਦੇਵਾ॥ਸਚੁਸਬਦੁਪਛਾਣਹੁਦੂਰਿਨਜਾਣਹੁਜਿਨਿ
ਏਹਰਚਨਰਾਚੀ॥ਨਾਮੁਧਿਆਏਤਾਸੁਖੁਪਾਏਬਿਨੁਨਾਵੈਪਿੜਕਾਚੀ॥ਜਿਨਿ
ਥਾਪੀਬਿਧਿਜਾਣੈਸੋਈਕਿਆਕੋਕਹੈਵਖਾਣੋ॥ਜਿਨਿਜਗੁਥਾਪਿਵਤਾਇਆ
ਜਾਲੋਸੋਸਾਹਿਬੁਪਰਵਾਣੋ॥੧॥ਬਾਬਾਆਇਆਹੈਉਠਿਚਲਣਾਅਧਪੰਧੈਹੈ
ਸੰਸਾਰੋਵਾ॥ਸਿਰਿਸਿਰਿਸਚੜੈਲਿਖਿਆਦੁਖੁਸੁਖੁਪੁਰਬਿਵੀਚਾਰੋਵਾ॥ਦੁਖੁ
ਸੁਖੁਦੀਆਜੇਹਾਕੀਆਸੋਨਿਬਹੈਜੀਅਨਾਲੇ॥ਜੇਹੇਕਰਮਕਰਾਏਕਰਤਾਦੂਜੀ
ਕਾਰਨਭਾਲੇ॥ਆਪਿਨਿਰਾਲਮੁਧੰਧੈਬਾਧੀਕਰਿਹੁਕਮੁਛਡਾਵਣਹਾਰੋ॥ਅਜੁ
ਕਲਿਕਰਦਿਆਕਾਲੁਬਿਆਪੈਦੂਜੈਭਾਇਵਿਕਾਰੋ॥੨॥ਜਮਮਾਰਗਿਪੰਥੁਨਸੁ
ਝਈਉਝੜੁਅੰਧਗੁਬਾਰੋਵਾ॥ਨਾਜਲੁਲੇਫਤੁਲਾਈਆਨਾਭੋਜਨਪਰਕਾਰੋ
ਵਾ॥ਭੋਜਨੁਭਾਉਨਠੰਢਾਪਾਣੀਨਾਕਾਪੜੁਸੀਗਾਰੋ॥ਗਲਿਸੰਗਲੁਸਿਰਿਮਾ
ਰੇਊਭੌਨਾਹੀਘਰਬਾਰੋ॥ਇਬਕੇਰਾਹੇਜੰਮਨਿਨਾਹੀਪਛੁਤਾਣੇਸਿਰਿਭਾਰੋ॥
ਬਿਨੁਸਾਚੇਕੋਬੇਲੀਨਾਹੀਸਾਚਾਏਹੁਬੀਚਾਰੋ॥੩॥ਬਾਬਾਰੋਵਹਿਰਵਹਿਸੁ
ਜਾਣੀਅਹਿਮਿਲਿਰੋਵੈਗੁਣਸਾਰੇਵਾ॥ਰੋਵੈਮਾਇਆਮੁਠੜੀਧੰਧੜਾਰੋਵ
ਣਹਾਰੇਵਾ॥ਧੰਧਾਰੋਵੈਮੈਲੁਨਧੋਵੈਸੁਪਨੰਤਰੁਸੰਸਾਰੋ॥ਜਿਉਬਾਜੀਗਰੁਭਰਮੈ
ਭੂਲੈਝੂਠਿਮੁਠੀਅਹੰਕਾਰੋ॥ਆਪੇਮਾਰਗਿਪਾਵਣਹਾਰਾਆਪੇਕਰਮਕਮਾਏ
॥ਨਾਮਿਰਤੇਗੁਰਿਪੂਰੈਰਾਖੇਨਾਨਕਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥੪॥੪॥ ਰਾਗੁਵਡਹੰਸੁਮਹ
ਲਾ੧ ਘਰੁ੫॥ ਛੰਤ॥ ਬਾਬਾਆਇਆਹੈਉਠਿਚਲਣਾਇਹੁਜਗੁਝੂ
ਠੁਪਸਾਰੋਵਾ॥ਸਚਾਘਰੁਸਚੜੈਸੇਵੀਐਸਚੁਖਰਾਸਾਚਿਆਰੋਵਾ॥ਕੂੜਿ
ਲਬਿਜਾਂਥਾਇਨਪਾਸੀਅਗੈਲਹੈਨਠਾਓ॥ਅੰਤਰਿਆਉਨਬੈਸਹੁਕਹੀਐ
ਜਿਉਸੁੰਞੈਘਰਿਕਾਓ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਵਡਾਵੇਛੋੜਾਬਿਨਸੈਜਗੁਸਬਾਏ॥
ਲਬਿਧੰਧੈਮਾਇਆਜਗਤੁਭੁਲਾਇਆਕਾਲੁਖੜਾਰੂਆਏ॥੧॥ਬਾਬਾ

ਆਵਹੁ ਭਾਈਹੋ ਗਲਿ ਮਿਲਹ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਦੇਹ ਆਸੀਸਾ ਹੇ ॥ ਬਾਬਾ ਸਚੜਾ
ਮੇਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੀਆ ਦੇਹ ਅਸੀਸਾ ਹੇ ॥ ਅਸੀਸਾ ਦੇਵਹੋ ਭਗਤਿ ਕਰੇਵਹੋ
ਮਿਲਿਆ ਕਾ ਕਿਆ ਮੇਲੋ ॥ ਇਕਿ ਭੂਲੇ ਨਾਵਹੁ ਥੇਹਹੁ ਥਾਵਹੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ
ਖੇਲੋ ॥ ਜਮ ਮਾਰਗਿ ਨਹੀ ਜਾਣਾ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣਾ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਾਚੈ ਵੇਸੇ ॥ ਸਾਜਨ
ਸੈਣ ਮਿਲਹੁ ਸੰਜੋਗੀ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਖੋਲੇ ਫਾਸੇ ॥੩॥ ਬਾਬਾ ਨਾਂਗੜਾ ਆਇਆ ਜਗ
ਮਹਿ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇਆ ॥ ਲਿਖਿਅੜਾ ਸਾਹਾ ਨਾ ਟਲੈ ਜੇਹੜਾ ਪੁਰਬਿ ਕ
ਮਾਇਆ ॥ ਬਹਿ ਸਾਚੈ ਲਿਖਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਖਿਆ ਜਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਤੁ ਲਾ
ਗਾ ॥ ਕਾਮਣਿਆਰੀ ਕਾਮਣ ਪਾਏ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਗਲਿ ਤਾਗਾ ॥ ਹੋਛੀ ਮਤਿ ਭਇਆ ਮਨੁ ਹੋ
ਛਾ ਗੁੜੁ ਸਾ ਮਖੀ ਖਾਇਆ ॥ ਨਾ ਮਰਜਾਦੁ ਆਇਆ ਕਲਿ ਭੀਤਰਿ ਨਾਂਗੋ ਬੰਧਿ ਚ
ਲਾਇਆ ॥੪॥ ਬਾਬਾ ਰੋਵਹੁ ਜੇ ਕਿਸੈ ਰੋਵਣਾ ਜਾਨੀਅੜਾ ਬੰਧਿ ਪਠਾਇਆ ਹੈ ॥
ਲਿਖਿਅੜਾ ਲੇਖੁ ਨ ਮੇਟੀਐ ਦਰਿ ਹਾਕਾਰੜਾ ਆਇਆ ਹੈ ॥ ਹਾਕਾਰਾ ਆਇਆ ਜਾ
ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ ਰੁੰਨੇ ਰੋਵਣਹਾਰੇ ॥ ਪੁਤ ਭਾਈ ਭਾਤੀਜੇ ਰੋਵਹਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ
॥ ਭੈ ਰੋਵੈ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੇ ਕੋ ਮਰੈ ਨ ਮੁਇਆ ਨਾਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਜਾਣ ਸਿ
ਜਾਣਾ ਰੋਵਹਿ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥੫॥੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚੜਾ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀ
ਐ ਕਾਰਜੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥ ਸਾਧਨ ਰੰਡ ਨ ਕਬਹੂ ਬੈਸਈ ਨਾ ਕਦੇ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ॥ ਨਾ
ਕਦੇ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ਅਨਦਿਨੁ ਰਸ ਭੋਗ ਸਾਧਨ ਮਹਲਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਿਉ ਜਾਤਾ ਕਰ
ਮ ਬਿਧਾਤਾ ਬੋਲੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀਆ ਗੁਣ ਸਾਰਹਿ ਅਪਣੇ ਕੰਤ ਸਮਾ
ਲਹਿ ਨਾ ਕਦੇ ਲਗੈ ਵਿਜੋਗੋ ॥ ਸਚੜਾ ਪਿਰੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੋ ॥੧॥ ਸ
ਚੜਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਾਧਨ ਪ੍ਰਿਅ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੀ
ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਫਿਰਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥

ਕਾਮਣਿਵਿਛੁੰਨੀਅੰਤਰਿਗਿਆਨੁਨਸਿਆਣਿਆਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਸਬਦਿਰੰ
ਗਿਰਾਤੀਜੇਬਹੁਨਿਮਾਣੀਪਿਰਕੈਅੰਕਿਸਮਾਣੀ॥ਸਚਰੰਗਿਰਾਤੀਸਬਦਿਪਛਾਣੀ
ਸੋਆਪੇਬਖਸੇਮਿਲਾਏ॥੨॥ਜਿਨੀਆਪਣਾਕੰਤੁਪਛਾਣਿਆਹਉਤਿਨਪੂਛਉ
ਸੰਤਾਜਾਏ॥ਆਪੁਛੋਡਿਸੇਵਾਕਰੀਪਿਰੁਸਚਾਮਿਲੈਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਪਿਰੁਸ
ਚਾਮਿਲੈਆਏਸਾਚੁਕਮਾਏਸਾਚਿਸਬਦਿਧਨਰਾਤੀ॥ਕਦੇਨਰਾਂਡਸਦਾਸੋਹਾਗ
ਣਿਅੰਤਰਿਸਹਜਸਮਾਧੀ॥ਪਿਰੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿਵੇਖਿਹਦੂਰਿਰੰਗੁਮਾਣੇਸਹਜਿਸੁਭਾ
ਏ॥ਜਿਨੀਆਪਣਾਕੰਤੁਪਛਾਣਿਆਹਉਤਿਨਪੂਛਉਸੰਤਾਜਾਏ॥੩॥ਪਿਰਹੁਵਿ
ਛੁੰਨੀਆਭੀਮਿਲਹਜੇਸਤਿਗੁਰਲਾਗਹਸਾਚੇਪਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਦਾਦਇਆਲੁ
ਹੈਅਵਗੁਣਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਅਉਗੁਣਸਬਦਿਜਲਾਏਦੂਜਾਭਾਉਗਵਾ
ਏਸਚੇਹੀਸਚਿਰਾਤੀ॥ਸਚੈਸਬਦਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਹਉਮੈਗਈਭਰਾਤੀ॥ਪਿ
ਰੁਨਿਰਮਾਇਲੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਨਾਨਕਸਬਦਿਮਿਲਾਏ॥ਪਿਰਹੁਵਿਛੁੰਨੀਆਭੀ
ਮਿਲਹਜੇਸਤਿਗੁਰਲਾਗਹਸਾਚੇਪਾਏ॥੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੧
ਸੁਣਿਅਹੁਕੰਤਮਹੇਲੀਹੋਪਿਰੁਸੇਵਹੁਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ਅਵਗਣਵੰਤੀਪਿਰੁਨਜਾਣਈ
ਮੁਠੀਰੋਵੈਕੰਤਵਿਸਾਰਿ॥ਰੋਵੈਕੰਤਸਮਾਲਿਸਦਾਗੁਣਸਾਰਿਨਾਪਿਰੁਮਰੈਨਜਾਏ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਸਬਦਿਪਛਾਤਾਸਾਚੈਪ੍ਰੇਮਿਸਮਾਏ॥ਜਿਨਿਅਪਣਾਪਿਰੁਨਹੀਜਾਤਾ
ਕਰਮਬਿਧਾਤਾਕੂੜਿਮੁਠੀਕੂੜਿਆਰੇ॥ਸੁਣਿਅਹੁਕੰਤਮਹੇਲੀਹੋਪਿਰੁਸੇਵਹੁਸਬਦਿਵੀਚਾ
ਰੇ॥੧॥ਸਭੁਜਗੁਆਪਿਉਪਾਇਓਨੁਆਵਣੁਜਾਣੁਸੰਸਾਰਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਖੁਆਇ
ਅਨੁਮਰਿਜੰਮੈਵਾਰੋਵਾਰਾ॥ਮਰਿਜੰਮੈਵਾਰੋਵਾਰਾਵਧਹਿਬਿਕਾਰਾਗਿਆਨਵਿਹੂ
ਣੀਮੂਠੀ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਪਿਰੁਨਪਾਇਓਜਨਮੁਗਵਾਇਓਰੋਵੈਅਵਗੁਣਿਆਰੀਝੂਠੀ
॥ਪਿਰੁਜਗਜੀਵਨੁਕਿਸਨੋਰੋਈਐਰੋਵੈਕੰਤੁਵਿਸਾਰੇ॥ਸਭੁਜਗੁਆਪਿਉਪਾਇ
ਓਨੁਆਵਣੁਜਾਣੁਸੰਸਾਰੇ॥੨॥ਸੋਪਿਰੁਸਚਾਸਚਹੀਸਾਚਾਹੈਨਓਹੁਮਰੈਨਜਾਏ॥ਭੂਲੀ

ਢੈ ਪਉਣੀਆ ਰੰਡ ਬੈਠੀ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥ ਰੰਡ ਬੈਠੀ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ
ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਆਵ ਘਟੈ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਆਇਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਸੀ ਦੁਖੁ ਲਾ
ਗਾ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਸੂਝੈ ਮਾਇਆ ਜਗੁ ਲੂਝੈ ਲਬਿ ਲੋਭਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥
ਸੋ ਪਿਰੁ ਸਾਚਾ ਸਦ ਹੀ ਸਾਚਾ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ॥੩॥ ਰੋਵਹਿ ਪਿਰਹਿ ਵਿਛੁੰਨੀ
ਆ ਅੰਧੀ ਨ ਜਾਣੈ ਪਿਰੋ ਹੈ ਨਾਲੇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਾਚਾ ਪਿਰੁ ਮਿਲੈ ਅੰਤਰਿ ਸਦਾ ਸ
ਮਾਲੇ ॥ ਪਿਰੁ ਅੰਤਰਿ ਸਮਾਲੇ ਸਦਾ ਹੈ ਨਾਲੇ ਮਨਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਦੂਰੇ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਰੁਲੈ
ਰੁਲਾਇਆ ਕਾਮਿ ਨ ਆਇਆ ਜਿਨਿ ਖਸਮੁ ਨ ਜਾਤਾ ਹਦੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਮਿਲੈ ਮਿ
ਲਾਈ ਪਿਰੁ ਅੰਤਰਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ॥ ਰੋਵਹਿ ਪਿਰਹਿ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਅੰਧੀ ਨ ਜਾਣੈ
ਪਿਰੋ ਹੈ ਨਾਲੇ ॥੪॥੨॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਰੋਵਹਿ ਪਿਰਹਿ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਮੈ ਪਿਰੁ
ਸਚੜਾ ਹੈ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥ ਜਿਨੀ ਚਲਣੁ ਸਹੀ ਜਾਣਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾ
ਲੇ ॥ ਸਦਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਨਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਬਦੇ
ਕਾਲੁ ਮਾਰਿ ਸਚੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨ ਹੋਇਆ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾ
ਈ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥ ਰੋਵਹਿ ਪਿਰਹਿ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੜਾ ਹੈ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥੧॥
ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭ ਦੂ ਊਚਾ ਹੈ ਕਿਵ ਮਿਲਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੀ
ਤਾਂ ਸਹਜਿ ਮਿਲੀ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਸਦਾ ਉਰ ਧਾਰੇ ਨੇਹੁ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਤੇ ਪਿਰੁ ਦਿਸੈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕਾ ਕਚਾ ਚੋਲਾ ਤਿਤੁ ਪੈਧੈ ਪਗੁ ਖਿਸੈ ॥ ਪਿਰ ਰੰਗਿ ਰਾ
ਤਾ ਸੋ ਸਚਾ ਚੋਲਾ ਤਿਤੁ ਪੈਧੈ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭ ਦੂ ਊਚਾ ਹੈ ਕਿ
ਉ ਮਿਲਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥ ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹੋਰ ਭੂਲੀ ਅਵਗਣਿਆ
ਰੇ ॥ ਮੈ ਸਦਾ ਰਾਵੇ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ
ਸਚੜੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਨਾਰੇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀ
ਤਮੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਗਇਆ ਦੁਸਮਨੁ ਦੂਖੁ ਸਬਾਇਆ ॥

॥ ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਕਉ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਤਾਂ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੋ ॥ ਸੋ ਪਿਰੁ ਸਚੁ ਪ
ਛਣਿਆ ਜੋਰਿ ਭੂਲੀ ਅਵਗਣਿਆਰੋ ॥ ਸਚੜੈ ਆਪਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਗੁਰ
ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੋ ॥ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਆਪਿ ਮਿਲੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਪਿਆਰੋ ॥ ਆਪੇ ਦੇ
ਇ ਪਿਆਰੋ ਸਹਜਿ ਵਾਪਾਰੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰੇ ॥ ਧਨੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਆਪੁ
ਗਵਾਇਆ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਆਰੋ ॥ ਗਿਆਨਿ ਰਤਨਿ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ
ਪਿਆਰੋ ॥ ਸਚੜੈ ਆਪਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੋ ॥੪॥੩॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਜਜਰੀ ਹੈ ਇਸ ਨੋ ਜਰੁ ਪਹੁਚੈ ਆਏ ॥ ਗੁਰਿ ਰਖੇ ਸੇ
ਉਬਰੇ ਹੋਰੁ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ ਹੋਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪ
ਛੁਤਾਵਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਐਥੈ ਕਮਾਵੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਮਨਮੁਖਿ ਹੈ ਪਤਿ ਖੋਈ
॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰੁ ਨਾ ਤਿਥੈ ਭੈਣ ਨ ਭਾਈ ॥ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਜਜਰੀ ਹੈ
ਇਸ ਨੋ ਜਰੁ ਪਹੁਚੈ ਆਈ ॥੧॥ ਕਾਂਇਆ ਕੰਚਨੁ ਤਾਂ ਥੀਐ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲਏ ਮਿਲਾਏ
॥ ਭ੍ਰਮੁ ਮਾਇਆ ਵਿਚਹੁ ਕਟੀਐ ਸਚੜੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ਹਰਿ ਗੁਣ
ਗਾਏ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਵਿਚਹੁ ਹੰਉਮੈ ਜਾਏ
॥ ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਨ ਕੈ ਹੰਉ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥ ਕਾਂਇਆ ਕੰ
ਚਨੁ ਤਾਂ ਥੀਐ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥ ਸੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀਐ ਜੇ ਸਤਿਗ
ਰੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀਆ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸਨਿ ਆਗੈ ਜਾ
ਏ ॥ ਕਿਆ ਦੇਨਿ ਮੁਹੁ ਜਾਏ ਅਵਗਣਿ ਪਛੁਤਾਏ ਦੁਖੋ ਦੁਖੁ ਕਮਾਏ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੀਆ
ਸੇ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲਾ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ॥ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝਈ ਕਿਸੁ ਆਗੈ
ਕਹੀਐ ਜਾਏ ॥ ਸੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀਐ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਏ ॥੩॥ ਜਿਨੀ ਸਚ
ੜਾ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿਆ ਹੰਉ ਤਿਨ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥ ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਨਿਰਮਲੇ ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ
ਮਲੁ ਸਭ ਜਾਏ ॥ ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਮਲੁ ਸਭ ਜਾਏ ਸਚੈ ਸਰਿ ਨਾਏ ਸਚੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥

ਨਾਉ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ
ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੜਾ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿ
ਉਪਾਇਆ ॥੫॥੫॥ ਸਬਦ ੧੧੫ ... ਜੁਮਲਾ ੫ ॥

ਵਡਹੰਸ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ... ਲਲਾਂ ਬਹਲੀਮਾ ਕੀ ਧੁਨਿ ਗਾਵਣੀ ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਲਲਾਂ ਬਹਲੀਮਾ ਕੀ ਧੁਨਿ ਗਾਵਣੀ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਵਡ ਹੰਸ ਹੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰਿ
ਧਾਰਿ ॥ ਸਚੁ ਸੰਗ੍ਰਹਹਿ ਸਦ ਸਚਿ ਰਹਹਿ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲ ਮੈਲੁ ਨ
ਲਗਈ ਨਦਰਿ ਕੀਤੀ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਹਿ ਮੁ
ਰਾਰਿ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਮੈ ਜਾਨਿਆ ਵਡ ਹੰਸੁ ਹੈ ਤਾ ਮੈ ਕੀਆ ਸੰਗੁ ॥ ਜੇ ਜਾਣਾ ਬਗੁ ਬਪੁੜਾ
ਤ ਜਨਮਿ ਨ ਦੇਦੀ ਅੰਗੁ ॥੨॥ ਮ: ੩ ॥ ਹੰਸਾ ਵੇਖਿ ਤਰੰਦਿਆ ਬਗਾਂ ਭਿ ਆਯਾ ਚਾਉ
॥ ਡੁਬਿ ਮੁਏ ਬਗ ਬਪੁੜੇ ਸਿਰੁ ਤਲਿ ਉਪਰਿ ਪਾਉ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ
ਆਪਿ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪਿ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ ॥
ਤੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ ਥੀਆ ॥ ਤੂ ਅਣਮੰਗਿਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵਣਾ ਸਭਨਾ
ਹਾ ਜੀਆ ॥ ਸਭਿ ਆਖਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿਨਿ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਦੀਆ ॥੧॥
ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ਹੈ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿ
ਐ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਥੈ ਭਉ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥ ਦੁਸਮਨੁ ਦੁਖੁ ਤਿਸ ਨੋ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਪੋ
ਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿਆ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਪ
ਤਿ ਰਖਸੀ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਇਕਿ ਸਜਣ ਚਲੇ ਇਕਿ ਚ
ਲਿ ਗਏ ਰਹਦੇ ਭੀ ਫੁਨਿ ਜਾਹਿ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸੇ ਆਇ ਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥

ਨਾਨਕਸਾਚਿਰਤੇਸੇਨਵਿਛੁੜਹਿਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਿਸੁਮਿ
ਲੀਐਸਤਿਗੁਰਸਜਣੈਜਿਸੁਅੰਤਰਿਹਰਿਗੁਣਕਾਰੀ॥ਤਿਸੁਮਿਲੀਐਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰੀਤ
ਮੈਜਿਨਿਹੰਉਮੈਵਿਚਹੁਮਾਰੀ॥ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਧਨੁਧੰਨੁਹੈਜਿਨਿਹਰਿਉਪਦੇਸੁਦੇਸ
ਭਸ੍ਰਿਸਟਿਸਵਾਰੀ॥ਨਿਤਜਪਿਅਹੁਸੰਤਹੁਰਾਮਨਾਮੁਭਉਜਲਬਿਖੁਤਾਰੀ॥ਗੁਰਿਪੂ
ਰੈਹਰਿਉਪਦੇਸਿਆਗੁਰਵਿਟੜਿਅਹੁਹੰਉਸਦਵਾਰੀ॥੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩॥
ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਚਾਕਰੀਸੁਖੀਹੂੰਸੁਖਸਾਰੁ॥ਐਥੈਮਿਲਨਿਵਡਿਆਈਆਦਰਗਹ
ਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਸਚੀਕਾਰਕਮਾਵਣੀਸਚੁਪੈਨਣੁਸਚੁਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਸਚੀਸੰਗਤਿਸਚਿ
ਮਿਲੈਸਚੈਨਾਇਪਿਆਰੁ॥ਸਚੈਸਬਦਿਹਰਖੁਸਦਾਦਰਿਸਚੈਸਚਿਆਰੁ॥ਨਾਨਕ
ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸੋਕਰੇਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੈਕਰਤਾਰੁ॥੧॥ਮਃ ੩ ਹੋਰਵਿਡਾ
ਣੀਚਾਕਰੀਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਧ੍ਰਿਗੁਵਾਸੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਛੋਡਿਬਿਖੁਲਗੇਬਿਖੁਖਟਣਾਬਿਖੁ
ਰਾਸਿ॥ਬਿਖੁਖਾਣਾਬਿਖੁਪੈਨਣਾਬਿਖੁਕੇਮੁਖਿਗਿਰਾਸ॥ਐਥੈਦੁਖੋਦੁਖੁਕਮਾਵਣਾ
ਮੁਇਆਨਰਕਿਨਿਵਾਸੁ॥ਮਨਮੁਖਮੁਹਿਮੈਲੈਸਬਦੁਨਜਾਣਨੀਕਾਮਕਰੋ
ਧਿਵਿਣਾਸੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਉਛੋਡਿਆਮਨਹਠਿਕੰਮੁਨਆਵੈਰਾਸਿ॥ਜਮ
ਪੁਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਕੋਨਸੁਣੇਅਰਦਾਸਿ॥ਨਾਨਕਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਵ
ਣਾਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਨਿਵਾਸੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਹੁਸਾਧਜਨੁ
ਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਪੂਜਹੁਦਿਨਸੁਰਾਤਿਜਿਨਿਜਗੰ
ਨਾਥੁਜਗਦੀਸੁਜਪਾਇਆ॥ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਦੇਖਹੁਇਕਨਿਮਖਨਿਮਖਜਿਨਿਹ
ਰਿਕਾਹਰਿਪੰਥੁਬਤਾਇਆ॥ਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਕੀਸਭਪਗੀਪਵਹੁਜਿਨਿਮੋਹਅੰ
ਧੇਰੁਚੁਕਾਇਆ॥ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਕਹਹੁਸਭਿਧੰਨੁਧੰਨੁਜਿਨਿਹਰਿਭਗਤਿਭੰਡਾਰਲ
ਹਾਇਆ॥੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਭੁਖਗਈਭੇਖੀਭੁਖ
ਨਜਾਇ॥ਦੁਖਿਲਗੈਘਰਿਘਰਿਫਿਰੈਅਗੈਦੂਣੀਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਅੰਦਰਿਸਹ

ਤੁਨ ਆਇਓ ਸਿਆ ਜੇਤੀ ਲੈ ਖਾਇਆ ਮਨ ਹਠਿ ਜੇ ਸਤੇ ਮੰਗਣਾ ਲੋਹਾ ਚੂਰਣਾ
ਇਆਇ ਸੁਤੇ ਪੈ ਖਾਵਣੁ ਗਿਰੋਰੇ ਭੁਖਾ ਜੇ ਥੇਹੁ ਕੇਵਰਸਾਇਆ ਸਬਾਦਿ ਰਤੇ ਤਿ
ਸੋਣੀ ਪਈ ਭੁਜੈ ਤ ਸਿ ਭੁਖਾ ਇਆ ਪਾਇਐ ਕਿਗਤਿ ਰਸਾਵਣਾ ਕਰਣਾ ਕਛੁ ਨ
ਜਾਇਆ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵਹਿ ਸੇ ਭਲੇ ਜਿਨ ਕੀ ਪਤਿ ਪਾਵਹਿ ਥਾਇ ॥੧॥ ਮਃ
੩॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸਦ ਸੁਖੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਚਿੰਤਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋ
ਵਈ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤੀਰਥੁ ਗਿਆਨੁ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁ
ਝਾਇ ॥ ਮੈਲੁ ਗਈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਇ ॥ ਸਜਣ ਮਿ
ਲੇ ਸਜਣਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਘਰ ਹੀ ਪਰਚਾ ਪਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾ
ਇ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਛੋਡਈ ਲੈ ਜਾਸੀ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉ
ਬਰੇ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਤੁ ਜਾਇ ਬਹਹੁ ਸਤਸੰਗ
ਤੀ ਜਿਥੈ ਹਰਿ ਕਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਲੋਈਐ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੇਹੁ ਹਰਿ ਤਤੁ ਨ
ਖੋਈਐ ॥ ਨਿਤ ਜਪਿਅਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਢੋਈਐ ॥
ਸੋ ਪਾਏ ਪੂਰਾ ਸਤਗੁਰੂ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖੋਈਐ ॥ ਤਿਸੁ
ਗੁਰ ਕੰਉ ਸਭਿ ਨਮਸਕਾਰੁ ਕਰਹੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਗਾਲ ਗਲੋਈਐ ॥੪॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਸਜਣਾ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਿ
ਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਸਚੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮੰਨਿਆ
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਿ ॥ ਏਹਿ ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਜਿ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰ
ਤਾਰਿ ॥ ਇਕਨਾ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਈਆ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਵਿਛੁੜਿਆ ਕਾ ਕਿਆ ਵਿਛੁੜੈ ਜਿਨਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸੇਤੀ ਦੋ
ਸਤੀ ਥੋੜੜਿਆ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥ ਇਸੁ ਪਰੀਤੀ ਤੁਟਦੀ ਬਿਲਮੁ ਨ ਹੋਵਈ ਇ
ਤੁ ਦੋਸਤੀ ਚਲਨਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਸਚੇ ਕਾ ਭਉ ਨਾਹੀ ਨਾਮਿ ਨ ਕਰ

ਤਿਪਿਆਰੁ॥ਨਾਨਕਤਿਨਾਸਿਉਕਿਆਕੀਚੈਜੋਸਤੀਜੇਆਪਿਭੁਲਾਏਕ
ਰਤਾਰਿ॥੧॥ਮਃ ੩ ॥ਏਕਿਸਦਾਇਕਤੈਰੰਗਿਰਹਹਿਤਿਨਕੈਹਉਸ
ਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਤਨੁਮਨੁਧਨੁਅਰਪੀਤਿਨਕਉਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਉਪਾਇ॥ਤਿ
ਨਮਿਲਿਆਮਨੁਸੰਤੋਖੀਐਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਸਭਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੀਏ
ਸਦਾਸਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਹਉਵਾਰਿ
ਆਜਿਨਿਹਰਿਕੀਹਰਿਕਥਾਸੁਣਾਈ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਦਬਲਿਹਾਰਣੈਜਿਨਿਹਰਿ
ਸੇਵਾਬਣਤਬਣਾਈ॥ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਪਿਆਰਾਮੇਰੈਨਾਲਿਹੈਜਿਥੈਕਿਥੈਮੈਨੋਲ
ਏਛਡਾਈ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਾਬਾਸਿਹੈਜਿਨਿਹਰਿਸੋਝੀਪਾਈ॥ਨਾਨਕੁਗੁਰਵਿ
ਟਹੁਵਾਰਿਆਜਿਨਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਆਮੇਰੇਮਨਕੀਆਸਪੁਰਾਈ॥੫॥ ਸਲੋਕ
ਮਃ ੩ ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਦਾਧੀਜਲਿਮੁਈਜਲਿਜਲਿਕਰੇਪੁਕਾਰ॥ਸਤਿਗੁਰ
ਸੀਤਲਜੇਮਿਲੈਫਿਰਿਜਲੈਨਦੂਜੀਵਾਰ॥ਨਾਨਕਵਿਣੁਨਾਵੈਨਿਰਭਉਕੋਨ
ਹੀਜਿਚਰੁਸਬਦਿਨਕਰੇਵੀਚਾਰੁ॥੧॥ਮਃ ੩ ॥ਭੇਖੀਅਗਨਿਨਬੁਝਈਚਿ
ਤਾਹੈਮਨਮਾਹਿ॥ਵਰਮੀਮਾਰੀਸਾਪੁਨਾਮਰੈਤਿਉਨਿਗੁਰੇਕਰਮਕਮਾਹਿ॥ਸਤਿਗ
ਰੁਦਾਤਾਸੇਵੀਐਸਬਦੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਸਾਂਤਿਹੋਇਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਅਗਨਿਬੁਝਾਇ॥ਸੁਖਾਸਿਰਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇਜਾਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਉਦਾਸੀਸੋਕਰੇਜਿਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਚਿੰਤਾਮੂਲਿਨਹੋਵਈਹਰਿਨਾ
ਮਿਰਜਾਆਘਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਬਿਨਾਨਹਛੂਟੀਐਹਉਮੈਪਚਹਿਪਚਾਇ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨੀਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਤਿਨੀਪਾਇਅੜੇਸਰਬਸੁਖਾ॥ਸਭੁ
ਜਨਮੁਤਿਨਾਕਾਸਫਲੁਹੈਜਿਨਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਨਿਲਾਗੀਭੁਖਾ॥ਜਿਨੀਗੁਰਕੇਬਚ
ਨਿਅਰਾਧਿਆਤਿਨਵਿਸਰਿਗਏਸਭਿਦੁਖਾ॥ਤੇਸੰਤਭਲੇਗੁਰਸਿਖਹੈਜਿਨਨਾਹੀ
ਚਿੰਤਪਰਾਈਚੁਖਾ॥ਧਨੁਧੰਨੁਤਿਨਾਕਾਗੁਰੂਹੈਜਿਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਹਰਿਲਾਗੇਮੁਖ

॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ਕਲਿਮਹਿਜਮੁਜੰਦਾਰੁਹੈਹੁਕਮੇਕਾਰਕਮਾਇ॥ਗੁ
ਰਿਰਾਖੇਸੇਉਬਰੇਮਨਮੁਖਾਦੇਇਸਜਾਇ॥ਜਮਕਾਲੈਵਸਿਜਗੁਬਾਧਿਆਤਿਸ
ਦਾਫਰੂਨਕੋਇ॥ਜਿਨਿਜਮੁਕੀਤਾਸੋਸੇਵੀਐਗੁਰਮੁਖਿਦੁਖੁਨਹੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁ
ਖਿਜਮੁਸੇਵਾਕਰੇਜਿਨਮਨਿਸਚਾਹੋਇ॥੧॥ਮਃ ੩॥ਏਹਾਕਾਇਆਰੋਗਿਭਰੀ
ਬਿਨੁਸਬਦੈਦੁਖੁਹਉਮੈਰੋਗੁਨਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਾਨਿਰਮਲਹੋਵੈਹਰਿਨਾ
ਮੋਮੰਨਿਵਸਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਸੁਖਦਾਤਾਦੁਖੁਵਿਸਾਰਿਆਸਹਜਿਸੁ
ਭਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨਿਜਗਜੀਵਨੁਉਪਦੇਸਿਆਤਿਸੁਗੁਰਕਉਹਉ
ਸਦਾਘੁਮਾਇਆ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਹਉਖੰਨੀਐਜਿਨਿਮਧੁਸੂਦਨੁਹਰਿਨਾਮੁਸੁਣਾਇ
ਆ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਹਉਵਾਰਣੈਜਿਨਿਹਉਮੈਬਿਖੁਸਭੁਰੋਗੁਗਵਾਇਆ॥ਤਿਸੁ
ਸਤਿਗੁਰਕਉਵਡਪੁੰਨੁਹੈਜਿਨਿਅਵਗਣਕਟਿਗੁਣੀਸਮਝਾਇਆ॥ਸੋਸਤਿਗੁ
ਰੁਤਿਨਕਉਭੇਟਿਆਜਿਨਕੈਮੁਖਿਮਸਤਕਿਭਾਗੁਲਿਖਿਪਾਇਆ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ
ਮਃ ੩ ॥ਭਗਤਿਕਰਹਿਮਰਜੀਵੜੇਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਸਦਾਹੋਇ॥ਓਨਾ
ਕਉਧੁਰਿਭਗਤਿਖਜਾਨਾਬਖਸਿਆਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨੁਮਨਿਪਾਇ
ਆਏਕੋਸਚਾਸੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਰਹੇਫਿਰਿਵਿਛੋੜਾਕਦੇਨਹੋਇ॥
੧॥ਮਃ ੩॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਨਕੀਨੀਆਕਿਆਓਹੁਕਰੇਵੀਚਾਰੁ॥ਸਬਦੈਸਾਰ
ਨਜਾਣਈਬਿਖੁਭੂਲਾਗਾਵਾਰੁ॥ਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵੈਦੂਜੈਭਾਇਪਿ
ਆਰੁ॥ਅਣਹੋਦਾਆਪੁਗਣਾਇਦੇਜਮੁਮਾਰਿਕਰੇਤਿਨਖੁਆਰੁ॥ਨਾਨਕਕਿਸਨੋਆ
ਖੀਐਜਾਆਪੇਬਖਸਣਹਾਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂਕਰਤਾਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਦਾ
ਸਭਿਜੀਅਤੁਮਾਰਾ॥ਜਿਸੁਤੂਭਾਵੈਤਿਸੁਤੂਮੇਲਿਲੈਹਿਕਿਆਜੰਤਵਿਚਾਰਾ॥
ਤੂਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਹੈਸਚੁਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ਜਿਸੁਤੂਮੇਲਹਿਪਿਆਰਿਆ
ਸੋਤੁਧੁਮਿਲੈਗੁਰਮੁਖਿਵੀਚਾਰਾ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਆਪਣੇਜਿਨਿਮੇਰਾ

ਕਿਆ ਅਖਿ ਵਖਾਣਿਆ ॥੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਰਤਨਾ ਪਾਰਖੁ ਜੋ ਹੋਵੈ ਸੁ ਰਤਨਾ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਰਤਨਾ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਅੰਧਾਰੁ ॥ ਰਤਨੁ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਬਦੁ ਹੈ ਬੂਝੈ ਬੂਝਣਹਾਰੁ ॥ ਮੂਰਖ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਰਤਨਾ ਸੋ ਲਹੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਨਿਤ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਹਰਿ ਰਖਾ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੧॥

ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਤੁ ਤੁਮ ਜਾਣਹੁ ਜੀਵਦੇ ਓਇ ਆਪਿ ਮਾਰੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਹੈ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਜੀਵਦਿਆ ਮੁਏ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਆ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰੁ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਸਭਿ ਨਮਸਕਾਰੀ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਸਭ ਤਿਸਹਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ਗੁਰ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥੧੦॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜੀਅ ਕੇ ਬੰਧਨਾ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਹੀ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਨਿ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਾਲਉ ਐਸੀ ਰੀਤਿ ਜਿਤੁ ਮੈ ਪਿਆਰਾ ਵੀਸਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਈ ਭਲੀ ਪਰੀਤਿ ਜਿਤੁ ਸਾਹਿਬ ਸੇਤੀ ਪਤਿ ਰਹੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਸੇਵੀਐ ਹਰਿ ਇਕੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਮੰਗੀਐ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਈਐ ॥ ਜੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸਹੁ ਮੰਗੀਐ ਤਾ ਲਾਜ ਮਰਾਈਐ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਸਭ ਭੁਖ ਗਵਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨ ਅਨਦਿਨੁ

ਜਿਨ੍ਹੈਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ॥ਭਗਤਜਨਾਕੰਉਆ
ਪਿਤੁਠਾਮੇਰਾਪਿਆਰਾਆਪੇਲਇਅਨੁਜਨਲਾਇ॥ਪਾਤਿਸਾਹੀਭਗਤਜਨਾਕਉ
ਦਿਤੀਅਨੁਸਿਰਿਛਤੁਸਚਾਹਰਿਬਣਾਇ॥ਸਦਾਸੁਖੀਏਨਿਰਮਲੇਸਤਿਗੁਰਕੀ
ਕਾਰਕਮਾਇ॥ਰਾਜੇਓਇਨਆਖੀਅਹਿਭਿੜਿਮਰਹਿਫਿਰਿਜੂਨੀਪਾਹਿ॥ਨਾਨਕ
ਵਿਣੁਨਾਵੈਨਕੀਂਵਢੀਂਫਿਰਹਿਸੋਭਾਮੂਲਿਨਪਾਹਿ॥੧॥ਮਃ ੩ ॥ਸੁਣਿਸਿ
ਖਿਐਸਾਦੁਨਆਇਓਜਿਚਰੁਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਨਲਾਗੈ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐ
ਨਾਉਮਨਿਵਸੈਵਿਚਹੁਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਗੈ॥ਜੇਹਾਸਤਿਗੁਰਨੋਜਾਣੈਤੇਹੋਹੋਵੈਤਾਂਸ
ਚਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈਹਰਿਦਰਿਸੋਹਨਿਆਗੈ॥
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਸਿਖਾਂਮਨਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਹੈਗੁਰੁਪੂਜਣਆਵਹਿ॥ਹਰਿਨਾਮੁਵਣੰਜ
ਹਿਰੰਗਸਿਉਲਾਹਾਹਰਿਨਾਮੁਲੈਜਾਵਹਿ॥ਗੁਰਸਿਖਾਕੇਮੁਖਉਜਲੇਹਰਿਦਰਗ
ਹਭਾਵਹਿ॥ਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਬੋਹਲੁਹਰਿਨਾਮਕਾਵਡਭਾਗੀਸਿਖਗੁਣਸਾਂਝਕ
ਰਾਵਹਿ॥ਤਿਨਾਗੁਰਸਿਖਾਂਕੰਉਹਉਵਾਰਿਆਜੋਬਹਦਿਆਉਠਦਿਆਹਰਿਨਾਮੁ
ਧਿਆਵਹਿ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾ
ਇਆਜਾਇ॥ਮਨਮੁਖਘਰਿਹੋਂਦੀਵਥੁਨਜਾਣਨੀਅੰਧੇਭਉਕਿਮੁਏਬਿਲਲਾ
ਇ॥੧॥ਮਃ ੩ ॥ਕੰਚਨਕਾਇਆਨਿਰਮਲੀਜੋਸਚਿਨਾਮਿਸਚਿਲਾਗੀ
॥ਨਿਰਮਲਜੋਤਿਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਗੀ॥ਨਾਨਕਗੁਰ
ਮੁਖਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਵਹਿਅਨਦਿਨੁਹਰਿਬੈਰਾਗੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੇਗੁਰਸਿ
ਖਧਨੁਧੰਨੁਹੈਜਿਨੀਗੁਰਉਪਦੇਸੁਸੁਣਿਆਹਰਿਕੰਨੀ॥ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿ
ੜਾਇਆਤਿਨਿਹਉਮੈਦੁਬਿਧਾਭੰਨੀ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਵੈਕੋਮਿਤ੍ਰੁਨਾਹੀਵੀਚਾਰਿ
ਡਿਠਾਹਰਿਜੰਨੀ॥ਜਿਨਾਗੁਰਸਿਖਾਕਉਹਰਿਸੰਤੁਸਟੁਹੈਤਿਨੀਸਤਿਗੁਰਕੀਗਲ
ਮੰਨੀ॥ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਦੇਤਿਨੀਚੜੀਚਵਗਣਿਵੰਨੀ॥੧੨॥ਸਲੋਕੁ

ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਾ ਇਹੁ ਕਬੁ ਪ੍ਰਹੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਨਕੁ ਨਾਹਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਧੰਧੈ ਵਿਆਪਿਆ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਸੁਖੁ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵਹਿ ਤਾ ਉਬਰਹਿ ਨਾਹਿ ਤ ਬਧੇ ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਦਰਿ ਸੋਹਣੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਜਪਿਆ ਹਰਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਕਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਸਿਸਟਿ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਕਿਨੈ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਲਹਾਈ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਈਆ ਸਬਦਿ ਨ ਲਾਗੋ ਭਾਉ ॥ ਓਸ ਨੋ ਸੁਖੁ ਨ ਉਪਜੈ ਭਾਵੈ ਸਉ ਗੇੜਾ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜੇ ਮਿਲੈ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਏ ਮਨ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਖੋਜਿ ਲਹੁ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਸਹਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥ ਕੂੜੈ ਕੀ ਪਾਲਿ ਵਿਚਹੁ ਨਿਕਲੈ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਸਚ ਸੰਜਮਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਘਰਿ ਦੀਬਾਨੁ ਹਰਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਮੁਠੀ ਵਿਚਿ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਆਇਆ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਤਲਕੀ ਕਿਸੈ ਦੀ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਦੀਬਾਣਿ ਸਭਿ ਆਣਿ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ॥ ਮਾਣਸਾ ਕਿਅਹੁ ਦੀਬਾਣਹੁ ਕੋਈ ਨਸਿ ਭਜਿ ਨਿਕਲੈ ਹਰਿ ਦੀਬਾਣਹੁ ਕੋਈ ਕਿਥੈ ਜਾਇਆ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਦੀਬਾਣੁ ਵਸਿਆ ਭਗਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਤਿਨਿ ਰਹਦੇ ਖੁਹਦੇ ਆਣਿ ਸਭਿ ਭਗਤਾ ਅਗੈ ਖਲਵਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਧਿਆਇਆ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਗਤੁ ਮੁਆ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥

ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਅਤਿ ਦੁਖੁ ਖਟਿਆ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇਆ ॥ ਵਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਵਾਸੁ ਹੈ
ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਮੁ ਮਾਰਸੀ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇ
॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਪੁਰਖੁ ਏਕੁ ਹੈ ਹੋਰ ਸਗਲੀ ਨਾਰਿ ਸਬਾਈ ॥ ਸਭਿ
ਘਟ ਭੋਗਵੈ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੈ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਵੇਖਾਲਿਆ ਸ
ਬਦੇ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ ਪੁਰਖੈ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਪੁਰਖ ਹੋਵਹਿ ਜਿਨੀ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾ
ਈ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਸਰੀਕੁ ਕੋ ਨਹੀ ਨਾ ਕੋ ਕੰਟਕੁ ਵੈਰਾਈ ॥ ਨਿਹਚਲ ਰਾਜੁ ਹੈ ਸਦਾ ਤਿਸੁ ਕੇਰਾ
ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵੇ
ਖਿ ਵਿਗਸਿਆ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿ
ਆ ਸਦ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਤਿਨ ਕੰਉ ਰਖਣਹਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਮਾਤ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਗਲਾ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਮਸਲ
ਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੀ ਕਰਦਾ ਨਿਤ ਸਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੀ ਸੰਗਤਿ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕੁਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੰਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਹਰਿ
ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸਦਾ ਕਰੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਨ ਕੰਉ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਸੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਸਦਾ ਕਮਾਹਿ ॥ ਅਚਿੰਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨ
ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਕੁਲੁ ਉਧਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ਮੋਖ ਪਦ
ਵੀ ਆਪੇ ਪਾਹਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਿਨ ਕੰਉ ਸੰਤੁਸਟੁ ਭਇਆ ਜੋ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਜਨ
ਪਾਹਿ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ
੩ ॥ ਹਉਮੈ ਅੰਦਰਿ ਖੜਕੁ ਹੈ ਖੜਕੇ ਖੜਕਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ
ਹੈ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿ
ਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਗਤੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮ ਸੇਵਹ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮ ਪੂਜਹ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਜੇਵ
ਡੁ ਕੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਅੰਤਿ ਛਡਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਗੁਰਿ ਪਰਉਪ
ਕਾਰੀ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਕਾ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ॥ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਣੇ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੀ
ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੈ ਜਾਤਾ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇ
ਵ ਨ ਕੀਨੀਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾ
ਰ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤਈ ਕਿਤੁ ਆਇਆ ਸੈਸਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕ
ਰੇ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੰਘੇ ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਕੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਗਤਾ ਹੋਰੁ ਜਗੁ
ਸੁਤਾ ਮੋਹਿ ਪਿਆਸਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਜਾਗੰਨਿ ਸੇ ਜੋ ਰਤੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਗੁਣ
ਤਾਸਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧ ਨ ਚੇਤਨੀ ਜਨਮਿ ਮਰਿ ਹੋਹਿ ਬਿਨਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮ
ਖਿ ਤਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆਸਿ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ਭੋਜਨੁ ਛਤੀਹ ਪਰਕਾਰ ਜਿਤੁ ਖਾਇਐ ਹਮ
ਕਉ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ਪੈਨਣੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਨੰਗੇ ਨ ਹੋਵਹ
ਹੋਰ ਪੈਨਣ ਕੀ ਹਮਾਰੀ ਸਰਧ ਗਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ਵਣਜੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵ
ਪਾਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਕੀ ਹਮ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਾਰਕੁਨੀ ਦੀਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਕਾ ਹ
ਮ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ਸਭ ਜਮ ਕੀ ਅਗਲੀ ਕਾਣਿ ਗਈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਧਿਆਇਆ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਲਿ
ਖਤੁ ਪਈ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜਗਤੁ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਹੈ ਦੂ
ਜੈ ਭਾਇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਜੇਤੇ ਕਰਮ ਕਰੇ ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਤਨਿ ਧਾਇ
॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਜਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਕਰਮ
ਕਰੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਆਪੇ ਲਾਏ ਤਿਤੁ ਲਗੇ ਕਹਣਾ ਕਿ
ਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹਮ ਘਰਿ ਨਾਮੁ ਖਜਾਨਾ ਸਦਾ ਹੈ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਕਾ ਸਚੁ ਜੀਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਸਦਾ ਕਰ
ਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਦ ਉਚਰਹਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵਰਤ
ਣਹਾਰਾ ॥ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਸਦਾ ਸੁਖਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਗਿਆ
ਨੁ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਹੈ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਵਣਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਸੋ ਹੋਵੈ ਦਰਿ
ਸਾਚੈ ਸਚਿਆਰਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ
ਜਾਇ ਪਇਆ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਕਹਿ
ਆ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਣਿਐ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇ
ਆ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਇਆ
॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰਸਿਖ ਕੰਉ ਹੰਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੀ ਜੋ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਗੁਰਸਿਖੁ ਚਲਿਆ
॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਹਠਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਸਭ ਥਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥
ਮਨਹਠਿ ਭੇਖ ਕਰਿ ਭਰਮਦੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸਭੁ ਮੋ
ਹੁ ਹੈ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਅਗਿਆਨੁ
ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਘਰਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥
ਮਃ ੩ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ ਰਸਨਾ ਫਿ
ਕਾ ਬੋਲਣਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤਿ ਪਇਐ ਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ
ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ਜਿਤੁ ਮਿ
ਲਿਐ ਹਮ ਕਉ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ
ਐ ਹਮ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ
ਹਮ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਗਿਆਨੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ਜਿਨਿ ਵੈ
ਰੀ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਮ ਕਉ ਸਭ ਸਮ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਿਖਾਈ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਮਾਰਾ
ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਉ ਹਮਾਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਣਾਈ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧

॥ਘਰਹੀ ਮੁੰਧਿ ਵਿਦੇਸਿ ਪਿਰੁ ਨਿਤ ਝੂਰੇ ਸੰਮ੍ਹਾਲੇ ॥ ਮਿਲਦਿਆ ਢਿਲ ਨ ਹੋਵ
ਈ ਜੇ ਨੀਅਤਿ ਰਾਸਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਲੀ ਕੂੜੀਆ ਬਾਝੁ ਪਰੀਤਿ
ਕਰੇਇ ॥ ਤਿਚਰੁ ਜਾਣੈ ਭਲਾ ਕਰਿ ਜਿਚਰੁ ਲੇਵੈ ਦੇਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿ
ਨਿ ਉਪਾਏ ਜੀਅ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਚਾ ਨਾਉ ਭੋਜਨੁ ਚਾਖਿਆ ॥ ਤਿਪ
ਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਇ ਮਿਟੀ ਭਭਾਖਿਆ ॥ ਸਭ ਅੰਦਰਿ ਇਕੁ ਵਰਤੈ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਲਾ
ਖਿਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲੁ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪਾਖਿਆ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩
ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਸਭੁ ਕੋ ਵੇਖਦਾ ਜੇਤਾ ਜਗਤੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਡਿਠੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜਿਚਰੁ ਸ
ਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਬ
ਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਦੁਬਿਧਾ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਇਕਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਰਿ
ਮਿਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਮੂਰਖ
ਅੰਧ ਗਵਾਰਿ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਜਲਤਾ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥ ਜਿਨ ਕਾਰਣਿ
ਗੁਰੂ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਨ ਉਪਕਰੇ ਅੰਤੀ ਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਬ
ਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਸਭੁ ਕਰਤਾ ਕੋਈ ਦੂ
ਜਾ ਹੋਇ ਸੁ ਅਵਰੋ ਕਹੀਐ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬੋਲੈ ਆਪਿ ਬੁਲਾਵੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜਲਿ ਥ
ਲਿ ਰਵਿ ਰਹੀਐ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਮਾਰੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਛੋਡੈ ਮਨ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਪੜਿ ਰਹੀਐ ॥
ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋਈ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਿ ਨ ਸਕੈ ਮਨ ਹੋਇ ਨਿਚਿੰਦ ਨਿਸਲੁ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ॥
ਉਠਦਿਆ ਬਹਦਿਆ ਸੁਤਿਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਹੀਐ ॥੨੧॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ਵਾਰ ਨਾਲਿ ॥ ਜੋੜ ਵਡਹੰਸ ਰਾਗ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ਚਉਪਦੇ ੨੪ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥
੨ ਛੰਤਾ ॥੭॥ ਅਲਾਹਣੀਆ ॥੫॥ ਵਾਰ ੧ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ੫੩ ॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਸਭਨਾ ਮਰਣਾ ਆਇਆ ਵੇਛੋੜਾ ਸਭ
ਨਾਹ ॥ ਪੁਛਹੁ ਜਾਇ ਸਿਆਣਿਆ ਆਗੈ ਮਿਲਣੁ ਕਿਨਾਹ ॥ ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵੀਸਰੈ
ਵਡੜੀ ਵੇਦਨ ਤਿਨਾਹ ॥੧॥ ਭੀ ਸਾਲਾਹਿਹੁ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਜਾ ਕੀ ਨਦਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹਣਾ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਸੋਇ ॥ ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਤੂ ਮਾਣਸਾ
ਦਾਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਰੰਨ ਕਿ ਰੁੰਨੈ ਹੋਇ ॥੨॥ ਧਰਤੀ ਉਪਰਿ ਕੋਟ ਗੜ ਕੇਤੀ
ਗਈ ਵਜਾਇ ॥ ਜੋ ਅਸਮਾਨਿ ਨ ਮਾਵਨੀ ਤਿਨ ਨਕਿ ਨਥਾ ਪਾਇ ॥ ਜੇ ਮਨ ਜਾਣਹਿ ਸੂ
ਲੀਆ ਕਾਹੇ ਮਿਠਾ ਖਾਹਿ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਅਉਗਣ ਜੇਤੜੇ ਤੇਤੇ ਗਲੀ ਜੰਜੀਰ ॥ ਜੇ ਗੁਣ
ਹੋਨਿ ਤ ਕਟੀਅਨਿ ਸੇ ਭਾਈ ਸੇ ਬੀਰ ॥ ਅਗੈ ਗਏ ਨ ਮੰਨੀਅਨਿ ਮਾਰਿ ਕਢਹੁ ਵੇਪੀਰ ॥੪॥
॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨੁ ਹਾਲੀ ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਰਣੀ ਸਰਮੁ ਪਾਣੀ ਤਨੁ ਖੇਤੁ ॥
ਨਾਮੁ ਬੀਜੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸੁਹਾਗਾ ਰਖੁ ਗਰੀਬੀ ਵੇਸੁ ॥ ਭਾਉ ਕਰਮ ਕਰਿ ਜੰਮਸੀ ਸੇ ਘਰ ਭਾਗਠ
ਦੇਖੁ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਇਨਿ ਮਾਇਆ ਜਗੁ ਮੋਹਿਆ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ
ਕੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਾਣੁ ਹਟੁ ਕਰਿ ਆਰਜਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਵਥੁ ॥ ਸੁਰਤਿ ਸੋਚ ਕਰਿ ਭਾਂਡਸਾ
ਲ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਤਿਸ ਨੋ ਰਖੁ ॥ ਵਣਜਾਰਿਆ ਸਿਉ ਵਣਜੁ ਕਰਿ ਲੈ ਲਾਹਾ ਮਨ ਹਸੁ ॥
੨॥ ਸੁਣਿ ਸਾਸਤ ਸਉਦਾਗਰੀ ਸਤੁ ਘੋੜੇ ਲੈ ਚਲੁ ॥ ਖਰਚੁ ਬੰਨੁ ਚੰਗਿਆਈਆ ਮਤੁ
ਮਨ ਜਾਣਹਿ ਕਲੁ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੈ ਦੇਸਿ ਜਾਹਿ ਤਾ ਸੁਖਿ ਲਹਹਿ ਮਹਲੁ ॥੩॥ ਲਾਇ ਚਿ
ਤੁ ਕਰਿ ਚਾਕਰੀ ਮੰਨਿ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਕੰਮੁ ॥ ਬੰਨੁ ਬਦੀਆ ਕਰਿ ਧਾਵਣੀ ਤਾ ਕੋ ਆਖੈ ਧੰਨੁ ॥ ਨਾਨਕ
ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਚੜੈ ਚਵਗਣ ਵੰਨੁ ॥੪॥੨॥ ਸੋਰਠਿ ਚਉਤੁਕੇ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਾਇ ਬਾ
ਪ ਕੋ ਬੇਟਾ ਨੀਕਾ ਸਸੁਰੈ ਚਤੁਰੁ ਜਵਾਈ ॥ ਬਾਲ ਕੰਨਿਆ ਕੌ ਬਾਪੁ ਪਿਆਰਾ ਭਾਈ ਕੌ
ਅਤਿ ਭਾਈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਭਇਆ ਬਾਹਰੁ ਘਰੁ ਛੋਡਿਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਈ ਪਰਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸ
ਨਾਨੁ ਨ ਮਨਮੁਖਿ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਧੂੜਿ ਧੁਮਾਈ ॥੧॥ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥ ਪਾਇ ਪਰਉ

ਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਿਨਿ ਸਾਚੀ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਗ ਸਿਉ ਝੂਠ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਜਨ ਸਿਉ ਵਾਦੁ ਰਚਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮਗਨੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਮਗੁ ਜੋਹੈ ਨਾ
ਮੁ ਨ ਲੇਵੈ ਮਰੈ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥ ਗੰਧਣ ਵੈਣ ਰਤਾ ਹਿਤਕਾਰੀ ਸਬਦੈ ਸੁਰਤਿ ਨ ਆਈ ॥
ਰੰਗਿ ਨ ਰਾਤਾ ਰਸਿ ਨਹੀ ਬੇਧਿਆ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥੨॥ ਸਾਧ ਸਭਾ ਮਹਿ ਸਹ
ਜੁ ਨ ਚਾਖਿਆ ਜਿਹਬਾ ਰਸੁ ਨਹੀ ਰਾਈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ਦਰ ਕੀ ਖਬ
ਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਅਖੀ ਮੀਟਿ ਚਲਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ਘਰੁ ਦਰੁ ਦਿਸੈ ਨ ਭਾਈ ॥ ਜਮ ਦ
ਰਿ ਬਾਧਾ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵੈ ਅਪੁਨਾ ਕੀਆ ਕਮਾਈ ॥੩॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਅਖੀ ਵੇਖਾ ਕਹਣਾ
ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਕੰਨੀ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਈ ॥ ਨਿਰਭਉ
ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਪੂਰਨ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਵਿਣੁ ਭਰਮੁ ਨ ਭਾਗੈ ਸਚਿ
ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਤੁਤੁਕੇ ॥ ਪੁੜੁ ਧਰਤੀ ਪੁੜੁ
ਪਾਣੀ ਆਸਣੁ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਚਉਬਾਰਾ ॥ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਏਕਾ ਮੁਖਿ ਤੇਰੈ ਟਕ
ਸਾਲਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਾ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀ
ਣਾ ਆਪੇ ਸਰਬ ਸਮਾਣਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ
ਕਿਨੇਹਾ ॥ ਇਕਤੁ ਰੂਪਿ ਫਿਰਹਿ ਪਰਛੰਨਾ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਜੇਹਾ ॥੨॥ ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਉ
ਤਭੁਜ ਸੇਤਜ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਜੰਤਾ ॥ ਏਕੁ ਪੁਰਬੁ ਮੈ ਤੇਰਾ ਦੇਖਿਆ ਤੂ ਸਭਨਾ ਮਾਹਿ ਰਵੰਤਾ
॥੩॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਬਹੁਤੇ ਮੈ ਏਕੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ਮੈ ਮੂਰਖ ਕਿਛੁ ਦੀਜੈ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁ
ਣਿ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਡੁਬਦਾ ਪਥਰੁ ਲੀਜੈ ॥੪॥੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਉ ਪਾਪੀ
ਪਤਿਤੁ ਪਰਮ ਪਾਖੰਡੀ ਤੂ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖਿ ਪਰਮ ਰਸਿ ਰਾਤੇ
ਠਾਕੁਰ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥ ਕਰਤਾ ਤੂ ਮੈ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੇ ॥ ਮਾਣੁ ਮਹਤੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਸਾਚੈ
ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਪੂਰਾ ਹਮ ਊਰੇ ਹੋਛੇ ਤੂ ਗਉਰਾ ਹਮ ਹਉਰੇ ॥ ਤੁਝ ਹੀ ਮਨ ਰਾਤੇ
ਅਹਿਨਿਸਿ ਪਰਭਾਤੇ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਜਪਿ ਮਨ ਰੇ ॥੨॥ ਤੁਮ ਸਾਚੇ ਹਮ ਤੁਮ ਹੀ ਰਾਚੇ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ

ਭੁਨਿ ਸਾਚੋ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਸੂਚੇ ਮਰਿ ਜਨਮੇ ਸੇ ਕਾਚੇ ॥੩॥ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ਤਿਸਹਿ ਸਰੀਕੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਨਿਆ ਸੋਈ ॥੪॥੫॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਅਗੰਮ ਅਗੋਚਰ ਨਾ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਨ ਕਰਮਾ ॥ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਅਜੋਨੀ ਸੰਭਉ ਨਾ ਤਿਸੁ ਭਾਉ ਨ ਭਰਮਾ ॥੧॥ ਸਾਚੇ ਸਚਿਆਰ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਰੂਪ ਵਰਨੁ ਨਹੀ ਰੇਖਿਆ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਨਾ ਤਿਸੁ ਕਾਮੁ ਨ ਨਾਰੀ ॥ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਅਪਰ ਪਰੰਪਰੁ ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਲੁਕਾਇਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ॥ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਮੁਕਤੇ ਗੁਰਮਤੀ ਨਿਰਭੈ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ॥੩॥ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕਾਲੁ ਸਿਰਿ ਜੰਤਾ ਵਸਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਸਬਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਵਹਿ ਛੂਟਹਿ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈ ॥੪॥ ਸੂਚੈ ਭਾਡੈ ਸਾਚੁ ਸਮਾਵੈ ਵਿਰਲੇ ਸੂਚਾਚਾਰੀ ॥ ਤੰਤੈ ਕਉ ਪਰਮ ਤੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੫॥੬॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਉ ਮੀਨਾ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀਐ ਤਿਉ ਸਾਕਤੁ ਮਰੈ ਪਿਆਸ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਮਰੀਐ ਰੇ ਮਨਾ ਜੋ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ਸਾਸੁ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਸੁ ਲੇਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਇਹੁ ਰਸੁ ਕਿਉ ਲਹਉ ਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਹਰਿ ਦੇਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲੁ ਸੰਗਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੀਰਥੁ ਹੋਇ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨਾ ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ ਜਿਉ ਜੋਗੀ ਜਤ ਬਾਹਰਾ ਤਪੁ ਨਾਹੀ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਤਿਉ ਨਾਮੈ ਬਿਨੁ ਦੇਹੁਰੀ ਜਮੁ ਮਾਰੈ ਅੰਤਰਿ ਦੋਖੁ ॥੩॥ ਸਾਕਤ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੭॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਾ ਦਾਨਿ ਮਤਿ ਪੂਰਾ ਹਮ ਥਾਰੇ ਭੇਖਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਮੈ ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਛੁ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਈ ਹਰਿ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਗੁਪਤੋ ਵਰਤੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਰਤ ਪਇਆਲ ਅਕਾਸੁ ਦਿਖਾਇਓ

ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕਿਰਪਾਧਾਰੀਜੀਉ॥੩॥ਸੋਬ੍ਰਹਮਅਜੋਨੀਹੈਭੀਹੋਨੀਘਟਭੀਤਰਿਦੇਖੁ ੩੫੮
ਮੁਰਾਰੀਜੀਉ॥ਜਨਮਮਰਨਕਉਇਹੁਜਗੁਬਪੁੜੋਇਨਿਦੂਜੈਭਗਤਿਵਿਸਾਰੀ
ਜੀਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਗੁਰਮਤਿਪਾਈਐਸਾਕਤਬਾਜੀਹਾਰੀਜੀਉ॥੪॥ਸਤਿ
ਗੁਰਬੰਧਨਤੋੜਿਨਿਰਾਰੇਬਹੁੜਿਨਗਰਭਮਝਾਰੀਜੀਉ॥ਨਾਨਕਗਿਆਨਰਤਨੁਪਰ
ਗਾਸਿਆਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਨਿਰੰਕਾਰੀਜੀਉ॥੫॥੩॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧॥ਜਿਸੁਜਲ
ਨਿਧਿਕਾਰਣਿਤੁਮਜਗਿਆਏਸੋਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਪਾਹੀਜੀਉ॥ਛੋਡਹੁਵੇਸੁਭੇਖ
ਚਤੁਰਾਈਦੁਬਿਧਾਇਹੁਫਲੁਨਾਹੀਜੀਉ॥੧॥ਮਨਰੇਥਿਰੁਰਹੁਮਤੁਕਤਜਾਹੀਜੀ
ਉ॥ਬਾਹਰਿਢੂਢਤਬਹੁਤੁਦੁਖੁਪਾਵਹਿਘਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਘਟਮਾਹੀਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਅਵਗੁਣਛੋਡਿਗੁਣਾਕਉਧਾਵਹੁਕਰਿਅਵਗੁਣਪਛੁਤਾਹੀਜੀਉ॥ਸਰਅਪ
ਸਰਕੀਸਾਰਨਜਾਣਹਿਫਿਰਿਫਿਰਿਕੀਚਬੁਡਾਹੀਜੀਉ॥੨॥ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਲੋਭਬਹੁਝੂ
ਠੇਬਾਹਰਿਨਾਵਹੁਕਾਹੀਜੀਉ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਜਪਹੁਸਦਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਕੀਗਤਿਤਾ
ਹੀਜੀਉ॥੩॥ਪਰਹਰਿਲੋਭੁਨਿੰਦਾਕੂੜੁਤਿਆਗਹੁਸਚੁਗੁਰਬਚਨੀਫਲੁਪਾਹੀਜੀਉ॥
ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਹੁਹਰਿਜੀਉਜਨਨਾਨਕਸਬਦਿਸਲਾਹੀਜੀਉ॥੪॥੪॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧ ਪੰਚਪਦਾ॥ ਅਪਨਾਘਰੁਮੂਸਤਰਾਖਿਨਸਾਕਹਿਕੀਪਰਘਰੁਜੋਹ
ਨਲਾਗਾ॥ਘਰੁਦਰੁਰਾਖਹਿਜੇਰਸੁਚਾਖਹਿਜੋਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਕੁਲਾਗਾ॥੧॥ਮਨਰੇ
ਸਮਝੁਕਵਨਮਤਿਲਾਗਾ॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਅਨਰਸਲੋਭਾਨੇਫਿਰਿਪਛੁਤਾਹਿਅ
ਭਾਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਵਤਕਉਹਰਖੁਜਾਤਕਉਰੋਵਹਿਇਹੁਦੁਖੁਸੁਖੁਨਾਲੇਲਾਗਾ
॥ਆਪੇਦੁਖਸੁਖਭੋਗਿਭੋਗਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਸੋਅਨਰਾਗਾ॥੨॥ਹਰਿਰਸਊਪਰਿਅਵ
ਰੁਕਿਆਕਹੀਐਜਿਨਿਪੀਆਸੋਤ੍ਰਿਪਤਾਗਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਤਜਿਨਿਇਹੁਰਸੁਖੋ
ਇਆਜਾਸਾਕਤਦੁਰਮਤਿਲਾਗਾ॥੩॥ਮਨਕਾਜੀਉਪਵਨਪਤਿਦੇਹੀਦੇਹੀਮਹਿ

ਦੇਉ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜੇ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧ੍ਰਪਤੈ ਤੋਹਿ ਬਿਛੁੜਾ ॥੩॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਜਮ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗਾ ॥੪॥੧੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ
੧ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਧੁਰਾਹੂ ਬਿਨੁ ਲੇਖੈ ਨਹੀ ਕੋਈ ਜੀਉ ॥ ਆਪਿ ਅਲੇ
ਖੁ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ਸੋਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਰਾਮ ਜਪਹੁ ਸੁਖੁ
ਹੋਈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਸਰੇਵਹੁ ਜਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ
ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਬਾਹਰਿ ਦੇਖਹੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਕਰਿ ਦੇਖਹੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਮੋਈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਚਲਤੌ ਠਾਕਿ ਰਖਹੁ ਘਰਿ ਅ
ਪੁਨੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਇਹ ਮਤਿ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥ ਦੇਖਿ ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ ਰਹਉ ਬਿਸਮਾ
ਦੀ ਦੁਖੁ ਬਿਸਰੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਪੀਵਹੁ ਅਪਿਉ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਨਿਜ
ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਵ ਭੰਜਨੁ ਗਾਈਐ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨ
ਹੋਈ ਜੀਉ ॥੪॥ ਤਤੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ਸੋਹੰ ਭੇਦੁ ਨ ਕੋਈ ਜੀਉ ॥ ਅਪਰੰ
ਪਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੋਈ ਜੀਉ ॥੫॥੧੧
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ॥ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵਾ ਤ
ਦ ਹੀ ਗਾਵਾ ॥ ਤਾ ਗਾਵੇ ਕਾ ਫਲੁ ਪਾਵਾ ॥ ਗਾਵੇ ਕਾ ਫਲੁ ਹੋਈ ॥ ਜਾ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸੋਈ
॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਸਚ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਅੰਤਰਿ ਜਾਗੀ ॥ ਤਾ ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਤਿਆਗੀ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ
ਕਾ ਉਜੀਆਰਾ ॥ ਤਾ ਮਿਟਿਆ ਸਗਲ ਅੰਧ੍ਯਾਰਾ ॥੨॥ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥
ਤਾ ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਭਾਗਾ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਨਿਰਭਉ ਪਾਇਆ ॥ ਤਾ ਸਹਜੈ ਕੈ ਘਰਿ ਆਇ
ਆ ॥੩॥ ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਬੂਝੈ ਕੋ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥ ਕਰਣੀ

ਕੀਰਤਿਤੇਹੋਈਜਾਆਪੇਮਿਲਿਆਸੋਈ॥੪॥੧੨॥

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੧ ॥ਸੇਵਕਸੇਵਕਰ

੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਹਿਸਭਿਤੇਰੀਜਿਨਸਬਦੈਸਾਦੁਆਇਆ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਿਰਮਲੁਹੋਆਜਿ
ਨਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆ॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਣਗਾਵਹਿਨਿਤਸਾਚੇਗੁਰਕੈਸਬ
ਦਿਸੁਹਾਇਆ॥੧॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਹਮਬਾਰਿਕਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ॥ਏਕੋਸਚਾਸਚੁ
ਤੂਕੇਵਲੁਆਪਿਮੁਰਾਰੀ॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਗਤਰਹੇਤਿਨੀਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਸਬਦੇ
ਹਉਮੈਮਾਰੀ॥ਗਿਰਹੀਮਹਿਸਦਾਹਰਿਜਨਉਦਾਸੀਗਿਆਨਤਤਬੀਚਾਰੀ॥ਸ
ਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰਧਾਰੀ॥੨॥ਇਹੁਮਨੂਆਦ
ਹਦਿਸਿਧਾਵਦਾਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਇਆ॥ਮਨਮੁਖਮੁਗਧੁਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤੈ
ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਤਾਨਾਉਪਾਏਹਉਮੈਮੋਹੁਚੁਕਾਇਆ॥
੩॥ਹਰਿਜਨਸਾਚੇਸਾਚੁਕਮਾਵਹਿਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥ਆਪੇਮੇਲਿਲਏਪ੍ਰ
ਭਿਸਾਚੈਸਾਚੁਰਖਿਆਉਰਧਾਰੀ॥ਨਾਨਕਨਾਵਹੁਗਤਿਮਤਿਪਾਈਏਹਾਰਾਸਿਹਮਾ
ਰੀ॥੪॥੧॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੩ ॥ਭਗਤਿਖਜਾਨਾਭਗਤਨਕਉਦੀਆਨਾਉਹ
ਰਿਧਨੁਸਚੁਸੋਇ॥ਅਖੁਟੁਨਾਮੁਧਨੁਕਦੇਨਿਖੁਟੈਨਾਹੀਕਿਨੈਨਕੀਮਤਿਹੋਇ॥ਨਾਮ
ਧਨਿਮੁਖਉਜਲੇਹੋਏਹਰਿਪਾਇਆਸਚੁਸੋਇ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਪਾ
ਇਆਜਾਇ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਜਗੁਭੁਲਦਾਫਿਰਦਾਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਰਹਾ
ਉ॥ਇਸੁਦੇਹੀਅੰਦਰਿਪੰਚਚੋਰਵਸਹਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਅਹੰਕਾਰਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਲੂਟਹਿਮਨਮੁਖਨਹੀਬੂਝਹਿਕੋਇਨਸੁਣੈਪੂਕਾਰਾ॥ਅੰਧਾਜਗਤੁਅੰਧੁਵਰਤਾ
ਰਾਬਾਝੁਗੁਰੂਗੁਬਾਰਾ॥੨॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਕਰਿਕਰਿਵਿਗੁਤੇਕਿਹੁਚਲੈਨਚਲਦਿ
ਆਨਾਲਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਨਾਮੁਧਿਆਵੈਸਦਾਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥ਸਚੀਬਾਣੀ

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਸਦਾ ਘਟਿ
ਚਾਨਣੁ ਅਮਰੁ ਸਿਰਿ ਬਾਦਿਸਾਹਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਰਾਮ
ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਪਾਹਾ ॥੪॥੨
॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਪਾਏ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ
॥ ਭਗਤਾ ਕਾ ਕਾਰਜੁ ਹਰਿ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ
ਸਦਾ ਇਕ ਰੰਗੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਚੀ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾ
ਰੀ ॥ ਆਪਣਿਆ ਦਾਸਾ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਪਿਆਰੇ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਹਮਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਸਦਾ ਹਉ ਜੀਵਾ ਗੁਰਮਤੀ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾ
ਚਾ ਅਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੀ
ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਸੋ ਜਨੁ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥੨॥ ਮਹਾ ਗੰਭੀਰੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਤਿ
ਸ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕੀਨੀ ਅਚਿੰਤੁ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ
ਆ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਅੰਤਰਿ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੩
॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਸਦਾ ਪੰਥੁ ਵਿਖੜਾ ਕੋ ਪਾਏ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ
ਸਬਦੇ ਮਾਤਾ ਹਉਮੈ ਤਜੇ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਇਕ ਰੰਗੀ ਸਬਦਿ ਸ
ਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੪॥੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਧੁ ਨੋ ਸਦਾ ਸਾਲਾ
ਹੀ ਪਿਆਰੇ ਜਿਚਰੁ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਹੈ ਸਾਸਾ ॥ ਇਕੁ ਪਲੁ ਖਿਨੁ ਵਿਸਰਹਿ ਤੂ ਸੁ
ਆਮੀ ਜਾਣਉ ਬਰਸ ਪਚਾਸਾ ॥ ਹਮ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਸਦਾ ਸੇ ਭਾਈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬ
ਦਿ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਮ ਆਪੇ ਦੇਹੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਧ
ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਸਦ ਹੀ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ
ਸਬਦਿ ਮੁਏ ਸਬਦਿ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਭਾਈ ਸਬਦੇ ਹੀ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈ ॥ ਸਬ
ਦੇ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰ

ਤੂੰ ਜੀਉ ਤੂ ਅਨੁਰਾਗਤ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਸਭ ਘਟ ਜਾਣਹਿ ਜਿਸ ਨੋ ਅੰਤਰਿ
ਬੋਲੇ ਜੋ ਕਿਛੁ ਆਖੈ ਸਭੁ ਸਾਚਾ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਪਾਇਆ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ
ਜੈਸਿਉ ਰੇਵਦਾ ਵਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੇ ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਗੁਬਾ
ਰਾ ॥੩॥ ਆਪੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਮਾਰਗਿ ਲਾਏ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ
ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਭਾਈ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨ
ਅੰਤਰਿ ਭਾਈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ॥੪॥੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੇ ॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਸਾਰ ਕਰਹਿ ਆਪਿ
ਰਾਖਹਿ ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥ ਤੂ ਗੁਣਦਾਤਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਣੇ
॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਤੇਰਾ ਬੇਲੀ ਹੋਵੈ ਸਦਾ ਨਿਬ
ਹੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਸਟ ਚਉਕੜੀ ਸਦਾ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਵੀਚਾਰੇ
॥ ਨਿੰਦਾ ਦੁਸਟੀ ਤੇ ਕਿਨਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਹਰਣਾਖਸ ਨਖਹਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਜ
ਨੁ ਸਦ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਲਏ ਉਬਾਰੇ ॥੨॥ ਆਪਸ ਕਉ ਬਹੁ ਭਲਾ ਕਰਿ
ਜਾਣਹਿ ਮਨਮੁਖਿ ਮਤਿ ਨ ਕਾਈ ॥ ਸਾਧੂ ਜਨ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਵਿਆਪੇ ਜਾਸਨਿ ਜਨਮੁ ਗ
ਵਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਦੇ ਚੇਤਹਿ ਨਾਹੀ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਈ ॥੩॥ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਭ
ਗਤਾ ਕਾ ਕੀਤਾ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਆਪਿ ਲਾਏ ॥ ਸਬਦੇ ਰਾਤੇ ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾ
ਏ ॥ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਹਉ ਲਾਗਾ ਤਿਨ ਕੈ ਪਾਏ ॥੪॥੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩
॥ ਸੋ ਸਿਖੁ ਸਖਾ ਬੰਧਪੁ ਹੈ ਭਾਈ ਜਿ ਗੁਰ ਕੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਆਵੈ ॥ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ
ਭਾਈ ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖੁ ਕਦੇ ਨ ਪਾਵੈ ਭਾਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਪਛੋਤਾਵੈ
॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਸੁਹੇਲੇ ਭਾਈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿ
ਲਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਭੁ ਜੀਅ ਕੇ ਬੰਧਨ ਭਾਈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾ ਸੈਸਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੰ
ਧਨ ਟੂਟਹਿ ਨਾਹੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ਮਰਿ ਜਨਮ

ਨਿਰਵੈਰਾ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਜਗਤੁ ਪਲਚਿਆ ਭਾਈ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਕੇਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਹਲੁ ਪਾਇਨਿ ਗੁਣ ਗਾਵਨਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਹੋਇ ਬਸੇਰਾ ॥ ਐਥੈ ਬੂਝੈ ਸੁ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਕੇਰਾ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਭਾਈ ਵਿਣੁ ਭਾਗਾ ਕਿਆ ਪਾਈਐ ॥ ਏਕ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਭ ਊਪਰਿ ਜੇਹਾ ਭਾਉ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ॥੪॥੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਚੌਤੁਕੇ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹੋਵੈ ਸਚੀ ਹਿਰਦੈ ਬਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹੋਰ ਭੂਲੀ ਫਿਰੈ ਇਆਣੀ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਫਿਰਹਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਵਿਣੁ ਪਾਣੀ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਸਰਣਾਈ ॥ ਆਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਸਦ ਵਸਿਆ ਤਜਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀ ਨਾਉ ਮੀਠਾ ਮਨਹਿ ਪਿਆਰਾ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਜਗਿ ਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣੀ ਅਘਾਇਆ ॥ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜਾਇਆ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਸਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਗਤਿ ਕੋਇ ਨ ਬੂਝੈ ਗੁਰਮਤਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਮਗੁ ਪਛਾਣੈ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸਭੁ ਗੁਰ ਤੇ ਹੋਵੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਨਿ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੪॥੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਦੁਤੁਕੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਉਲਟੀ ਭਈ ਭਾਈ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਤਾ ਬੂਝ ਪਾਇ ॥ ਸੋ ਗੁਰੂ ਸੋ ਸਿਖੁ ਹੈ ਭਾਈ ਜਿਸੁ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਮਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਮੀਠਾ ਲਾਗੈ ਭਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਹਰਿ ਥਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਮਨਮੁਖਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਤੁਹ ਕੁਟਹਿ ਮ

ਨ ਸੁਖੁ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਭਾਈ ਪਰਥਾਇ ਕਿਛੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿਆ ਹੀ ਐ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਭਾਈ ਸਾਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਰਵੈ ਭਾਈ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥੩॥ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਭਾਈ ਜਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾਇਆ ॥੪॥੧੦॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ॥ ਤਿਹੀ ਗੁਣੀ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਵਿਆਪਿਆ ਭਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਗਿ ਛੂਟੀਐ ਭਾਈ ਪੂਛਹੁ ਗਿਆਨੀਆ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਛੋਡਿ ਚਉਥੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੈ ਤੇ ਸਭਿ ਊਪਜੇ ਭਾਈ ਨਾਇ ਵਿਸਰਿਐ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਜਗਤੁ ਅੰਧੁ ਹੈ ਭਾਈ ਸੂਤੇ ਗਏ ਮੁਹਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਭਾਈ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ॥੨॥ ਜਗ ਮਹਿ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਭਾਈ ਹਿਰਦੈ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਉਬਰੇ ਭਾਈ ਮਨ ਇਛਿਆ ਫਲ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਬੇੜਾ ਨਾਉ ਤੁਲਹਾ ਭਾਈ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਪਾਰਿ ਜਨ ਪਾਇ ॥੪॥੧੧॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਹੋਰ ਥੈ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ॥ ਹਉਮੈ ਜਗਤੁ ਦੁਖਿ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪਿਆ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਰੋਵੈ ਧਾਹੀ ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਨਾਹਿ ਤ ਜਾਹਿਗਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਧਾਤੁ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਆ ॥ ਸੰਧਿਆ ਤਰਪਣੁ ਕਰਹਿ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਜਨ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥੩॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਅੰਧਾ ਸਭੁ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਗੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਅਖੀ ਵੇਖੈ ਘਰੈ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਪਾਏ ॥੪॥੧੨॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਬਹੁਤਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਭਰਮਾਈ ॥ ਹਮ ਦੀਨ ਤੁਮ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਦਾਤੇ ਸਬਦੇ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮ

ਦੇਵਣਹਾਰੁ ਅਪਾਰੋ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਦੁਬਿਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਅ
ਪਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟਣਹਾਰਾ ॥੨॥ ਸਬਦਿ ਮਰਹੁ ਫਿ
ਰਿ ਜੀਵਹੁ ਸਦ ਹੀ ਤਾ ਫਿਰਿ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਮੀਠਾ ਸਬਦੇ ਪਾਵੈ
ਕੋਈ ॥੩॥ ਦਾਤੈ ਦਾਤਿ ਰਖੀ ਹਥਿ ਅਪਣੈ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁ
ਖੁ ਪਾਇਆ ਦਰਗਹ ਜਾਪਹਿ ਸੇਈ ॥੪॥੧੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਤਾ ਸਹਜ
ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਗਤਿ ਮਤਿ ਤਦ ਹੀ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ
ਸਮਾਏ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣੈ ਝੂ
ਠੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਹਉਮੈ ਬੰਧਨ ਕਮਾਏ
॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਊਭਉ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥੨॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਵਰਤਹਿ ਸਗ
ਲ ਸੰਸਾਰਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਚਉਥਾ ਪਦੁ ਚੀਨੈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ
ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੩॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ
ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਰਾ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਖੋਈ ॥੪॥੧੨॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਤਿਤੁਕੀ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ
ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਪਾਹੁ ॥ ਵਣਜਾਰਾ ਜਗੁ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਸਾਚਾ ਸਾਹੁ ॥
ਆਪੇ ਵਣਜੁ ਵਾਪਾਰੀਆ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਸਚੁ ਵੇਸਾਹੁ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸ
ਲਾਹ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਿਆਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਸੁ
ਣਿ ਸਭ ਵੇਖਦਾ ਪਿਆਰਾ ਮੁਖਿ ਬੋਲੇ ਆਪਿ ਮੁਹਾਹੁ ॥ ਆਪੇ ਉਝੜਿ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆ
ਪਿ ਵਿਖਾਲੇ ਰਾਹੁ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਸਭੁ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੨॥ ਆਪੇ ਆ
ਪਿ ਉਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਸਿਰਿ ਆਪੇ ਧੰਧੜੈ ਲਾਹੁ ॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸਾਖਤੀ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਮਾ
ਰੇ ਮਰਿ ਜਾਹੁ ॥ ਆਪੇ ਪਤਣੁ ਪਾਤਣੀ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਹੁ ॥੩॥

ਆਪੇ ਸਾਗਰੁ ਬੋਹਿਥਾ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰੁ ਖੇਵਟੁ ਆਪਿ ਚਲਾਇ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਚੜਿ ਲੰਘਦਾ
ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਚੋਜ ਵੇਖੈ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਆਪੇ ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇ
ਤਜ ਉਤਭੁਜ ਆਪੇ ਖੰਡ ਆਪੇ ਸਭ ਲੋਇ ॥ ਆਪੇ ਸੂਤੁ ਆਪੇ ਬਹੁ ਮਣੀਆ ਕਰਿ ਸਕ
ਤੀ ਜਗਤੁ ਪਰੋਇ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਸੂਤਧਾਰੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਸੂਤੁ ਖਿੰਚੇ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮੇ
ਰੇ ਮਨ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਦਇ
ਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਚੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਜਲ ਥਲਿ ਸਭਤੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆ
ਪੇ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਸਭਨਾ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹਦਾ ਪਿਆਰਾ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਆਪੇ ਖੇ
ਲ ਖੇਲਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਨਿਰਮਲਾ ਪਿਆ
ਰਾ ਆਪੇ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥
ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਪਿ
ਆਰਾ ਆਪਿ ਲਖਾਵੈ ਸੋਇ ॥੩॥ ਆਪੇ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅ
ਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਭਿ ਘਟ ਆਪੇ ਭੋਗਵੈ ਪਿਆਰਾ ਵਿਚਿ ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਸਭੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਗੁਪਤੁ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੪॥੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪
॥ ਆਪੇ ਹੀ ਸਭੁ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੈ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਦਾ
ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਚੋਜ ਵੇਖੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੈ ॥ ਆਪੇ ਵਣਿ ਤਿਣਿ ਸਭਤੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਿ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮ
ਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚਖਿ ਜਾਪੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਤੀਰਥੁ ਤੁਲਹੜਾ ਪਿਆਰਾ ਆ
ਪਿ ਤਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੈ ॥ ਆਪੇ ਜਾਲੁ ਵਤਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਮਛੁਲੀ ਹਰਿ ਆ
ਪੈ ॥ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਨ ਭੁਲਈ ਪਿਆਰਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਜਾਪੈ ॥੨॥ ਆਪੇ ਸਿੰਙੀ ਨਾ
ਦੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਧੁਨਿ ਆਪਿ ਵਜਾਏ ਆਪੈ ॥ ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ

ਤਪੁ ਤਾਪੈ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਿ ਹੈ ਚੇਲਾ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੈ ॥੩॥ ਆਪੇ ਨਾ
ਉ ਜਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਜਪੁ ਜਾਪੈ ॥ ਆਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ
ਆਪੇ ਹੀ ਰਸੁ ਆਪੈ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਲਾਹਦਾ ਪਿਆਰਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸਿ
ਧ੍ਰਾਪੈ ॥੪॥੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਆਪੇ ਕੰਡਾ ਆਪਿ ਤਰਾਜੀ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ
ਤੋਲਿ ਤੋਲਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਣਜਾਰਾ ਆਪੇ ਵਣਜੁ ਕਰਾਇ
ਆ ॥ ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਸਾਜੀਅਨੁ ਪਿਆਰੈ ਪਿਛੈ ਟੰਕੁ ਚੜਾਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮ
ਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ
ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਆਪਿ ਜਲੁ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕ
ਰਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਹੁਕਮਿ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰਾ ਜਲੁ ਮਾਟੀ ਬੰਧਿ ਰਖਾਇਆ ॥
ਆਪੇ ਹੀ ਭਉ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਬੰਨਿ ਬਕਰੀ ਸੀਹੁ ਹਢਾਇਆ ॥੨॥ ਆਪੇ ਕਾਸਟ ਆ
ਪਿ ਹਰਿ ਪਿਆਰਾ ਵਿਚਿ ਕਾਸਟ ਅਗਨਿ ਰਖਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆ
ਰਾ ਭੈ ਅਗਨਿ ਨ ਸਕੈ ਜਲਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਸਾਹ ਲੈਦੇ ਸਭਿ
ਲਵਾਇਆ ॥੩॥ ਆਪੇ ਤਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ॥ ਜਿਉ ਆ
ਪਿ ਚਲਾਏ ਤਿਉ ਚਲੀਐ ਪਿਆਰੇ ਜਿਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਭਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਜੰਤੀ ਜੰਤੁ
ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਵਜਹਿ ਵਜਾਇਆ ॥੪॥੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪
॥ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਸੂਰਜੁ ਚੰਦੁ ਚਾਨਾਣੁ ॥ ਆਪਿ ਨਿਤਾਣਿਆ
ਤਾਣੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਨਿਮਾਣਿਆ ਮਾਣੁ ॥ ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਰਖਦਾ ਪਿਆਰਾ
ਆਪੇ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਧਿ
ਆਇ ਤੂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਗੁਣ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ
ਹੀ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸ ਕਰਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਆਪੇ ਹੁਕਮਿ ਵਰਤ
ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥੨॥ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਦਾਣੁ ॥

ਆਪੇ ਸੇਵਕ ਕਰਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਦਿਵਾਵੈ ਮਾਨਾ ॥ ਆਪੇ ਤਾੜੀ ਲਾਇਦਾ ਪਿਆ
ਰਾ ਆਪੇ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨਾ ॥੩॥ ਆਪੇ ਵਡਾ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਆਪੇ ਕੀ
ਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਤੁਲੁ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਆਪੇ ਅਤੁਲੁ ਤੁਲਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ
ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੪॥੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਆਪੇ ਸੇਵਾ ਲਾਇਦਾ
ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਉਮਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਸਬਦਿ
ਸਮਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਲੇਖਣਿ ਆਪਿ ਲਿਖਾਰੀ ਆਪੇ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਹਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਓਮਾਹਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਹੋਵੈ ਵਡਭਾਗੀ ਲੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਆਪੇ ਗੋਪੀ ਕਾਨੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਬਨਿ ਆਪੇ ਗਊ ਚਰਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਸਾਵਲ ਸੁੰਦਰਾ ਪਿ
ਆਰਾ ਆਪੇ ਵੰਸੁ ਵਜਾਹਾ ॥ ਕੁਵਲੀਆ ਪੀੜੁ ਆਪਿ ਮਰਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਬਾਲ
ਕ ਰੂਪਿ ਪਚਾਹਾ ॥੨॥ ਆਪਿ ਅਖਾੜਾ ਪਾਇਦਾ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਆਪਿ ਚੋਜਾਹਾ ॥
ਕਰਿ ਬਾਲਕ ਰੂਪ ਉਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਚੰਡੂਰੁ ਕੰਸੁ ਕੇਸੁ ਮਾਰਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਬਲੁ
ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਬਲੁ ਭੰਨੈ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧਾਹਾ ॥੩॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਦਾ
ਪਿਆਰਾ ਵਸਿ ਆਪੇ ਜੁਗਤਿ ਹਥਾਹਾ ॥ ਗਲਿ ਜੇਵੜੀ ਆਪੇ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ
ਜਿਉ ਪ੍ਰਭੁ ਖਿੰਚੈ ਤਿਉ ਜਾਹਾ ॥ ਜੋ ਗਰਬੈ ਸੋ ਪਚਸੀ ਪਿਆਰੇ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ
ਸਮਾਹਾ ॥੪॥੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ਦੁਤੁਕੇ ॥ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਵਿਛੁੜੇ
ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਸਾਧੂ ਪਰਸਤ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਗੋ
ਬਿਦ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥ ਗੋਬਿਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਜਬ ਸਤਸੰਗ
ਭਏ ਸਾਧੂ ਜਨ ਹਿਰਦੈ ਮਿਲਿਆ ਸਾਂਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਹਿਰਦੈ ਗੁਪਤੁ ਵਸਹਿ
ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਤੇਰਾ ਭਾਉ ਨ ਬੁਝਹਿ ਗਵਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਗਟਿ
ਆ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਇਆ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਦੁਰ
ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਆਤਮ ਬ੍ਰਹਮੁ ਚੀਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪੁਰਖ ਤੁਮਾ

ਕੀ॥੩॥ਪੂਰਬੇਪੁਰਖੁਮਿਲਿਆਗੁਰੁਪਾਇਆਜਿਨਕਉਕਿਰਪਾਕਰੀਤੁਮਾਰੀ॥ਸਨ
ਕਅਤੁਖੁਸਰ ਜਸੁਖਪਾਇਆਅਨਦਿਨੁਜਪਤੁਰਹੇਗੋਬਿਨਦਗੀ॥੪॥੭॥ ਸੋਰਠਿ
ਮਹਲਾ੩ ॥ਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਅੰਤਰੁਮਨੁਬੇਧਿਆਹਰਿਬਿਨੁਰਹਣੁਨਜਾਈ॥ਜਿ
ਉਮਛੁਲੀਬਿਨੁਨੀਰੈਬਿਨਸੈਤਿਉਨਾਮੈਬਿਨੁਮਰਿਜਾਈ॥੧॥ਮੇਰੇਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਜ
ਲੁਦੇਵਹੁਹਰਿਨਾਈ॥ਹਉਅੰਤਰਿਨਾਮੁਮੰਗਾਦਿਨੁਰਾਤੀਨਾਮੇਹੀਸਾਂਤਿਪਾਈ॥ਰ
ਹਾਉ॥ਜਿਉਚਾਤ੍ਰਿਕੁਜਲਬਿਨੁਬਿਲਲਾਵੈਬਿਨੁਜਲਪਿਆਸਨਜਾਈ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਜਲੁਪਾਵੈਸੁਖਸਹਜੇਹਰਿਆਭਾਇਸੁਭਾਈ॥੨॥ਮਨਮੁਖਭੂਖੇਦਹਦਿਸਿ
ਡੋਲਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੁਪਾਈ॥ਜਨਮਿਮਰੈਫਿਰਿਜੋਨੀਆਵੈਦਰਗਹਮਿਲੈਸ
ਜਾਈ॥੩॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਤਾਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਹਰਿਰਸੁਅੰਤਰਿਪਾਈ॥ਨਾਨਕਦੀ
ਨਦਇਆਲਭਏਹੈਤ੍ਰਿਸਨਾਸਬਦਿਬੁਝਾਈ॥੪॥੮॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੩
ਪੰਚਪਦਾ॥ ਅਚਰੁਚਰੈਤਾਸਿਧਿਹੋਈਸਿਧੀਤੇਬੁਧਿਪਾਈ॥ਪ੍ਰੇਮਕੇਸਰਲਾ
ਗੇਤਨਭੀਤਰਿਤਾਭ੍ਰਮੁਕਾਟਿਆਜਾਈ॥੧॥ਮੇਰੇਗੋਬਿੰਦਅਪੁਨੇਜਨਕਉਦੇ
ਹਿਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਮਤਿਰਾਮਨਾਮੁਪਰਗਾਸਹੁਸਦਾਰਹਹੁਸਰਣਾਈ॥ਰਹਾਉ॥
ਇਹੁਸੰਸਾਰੁਸਭੁਆਵਣਜਾਣਾਮਨਮੂਰਖਚੇਤਿਅਜਾਣਾ॥ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰਹੁਗੁਰੁਮੇਲਹੁਤਾਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣਾ॥੨॥ਜਿਸਕੀਵਸਤੁਸੋਈਪ੍ਰਭੁਜਾਣੈ
ਜਿਸਨੋਦੇਇਸੁਪਾਏ॥ਵਸਤੁਅਨੂਪਅਤਿਅਗਮਅਗੋਚਰਗੁਰੁਪੂਰਾਅਲਖੁਲ
ਖਾਏ॥੩॥ਜਿਨਿਇਹਚਾਖੀਸੋਈਜਾਣੈਗੂੰਗੇਕੀਮਿਠਿਆਈ॥ਰਤਨੁਲੁਕਾਇਆ
ਲੂਕੈਨਾਹੀਜੇਕੋਰਖੈਲੁਕਾਈ॥੪॥ਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰਾਤੂਅੰਤਰਜਾਮੀਤੂਸਭਨਾਕਾਪ੍ਰਭੁ
ਸੋਈ॥ਜਿਸਨੋਦਾਤਿਕਰਹਿਸੋਪਾਏਜਨਨਾਨਕਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੫॥੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਤਿਤੁਕੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਿਸੁ ਹਉ ਜਾਚੀ ਕਿਸੁ ਆਰਾਧੀ ਜਾ ਸਭੁ ਕੋ ਕੀਤਾ ਹੋਸੀ ॥ ਜੋ ਜੋ ਦੀਸੈ ਵਡਾ ਵਡੇਰਾ ਸੋ ਸੋ ਖਾਕੂ ਰਲਸੀ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਭਵ ਖੰਡਨੁ ਸਭਿ ਸੁਖ ਨਵ ਨਿਧਿ ਦੇਸੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰੀ ਦਾਤੀ ਰਾਜਾ ॥ ਮਾਣਸੁ ਬਪੁੜਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ ਕਿਆ ਤਿਸ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਤਿਸ ਕੀ ਭੂਖ ਗਵਾਈ ॥ ਐਸਾ ਧਨੁ ਦੀਆ ਸੁਖਦਾਤੈ ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਕਬ ਹੀ ਜਾਈ ॥ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੨॥ ਮਨ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਆਰਾਧਿ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸਭ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ਜਮਾਣੀ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਆ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸੇ ਲਾਗੇ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥੩॥ ਕੀਮਤਿ ਕਉਣੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਵਰਤੈ ਕਿਆ ਹਮ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਤੁਮਰਾ ਜਿਉ ਪਿਤਾ ਪੂਤ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੪॥੧॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਚਉਤੁਕੇ

ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸਲਾਹੀਐ ਭਾਈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਿਰਦੈ ਧਾਰ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ਏਹਾ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥ ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਨ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਸੇ ਤਨ ਹੋਏ ਛਾਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ਭਾਈ ਜਿਨ ਏਕੰਕਾਰ ਅਧਾਰ ॥੧॥ ਸੋਈ ਸਚੁ ਅਰਾਧਣਾ ਭਾਈ ਜਿਸ ਤੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਜਾਣਾਇਆ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ਭਾਈ ਗਣਤ ਨ ਜਾਇ ਗਣੀ ॥ ਵਿਣੁ ਸਚ ਸੋਚ ਨ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ਸਾਚਾ ਅਗਮ ਧਣੀ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਭਾਈ ਝੂਠੀ ਦੁਨੀ ਮਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਟਿ ਉਧਾਰਦਾ ਭਾਈ ਦੇ ਨਾਵੈ ਏਕ ਕਣੀ ॥੨॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਸੋਧਿਆ ਭਾਈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਅਨਿਕ ਕਰਮ ਕਰਿ ਥਾਕਿਆ ਭਾਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਬੰਧਨ ਪਾਇ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਸੋਧੀਆ ਭਾਈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਭਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੩॥ ਸਚੁ ਸਦਾ ਹੈ ਨਿਰਮਲਾ ਭਾਈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੇ ਸੋਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਭਾਈ

ਤਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਕਿਦ ਅਪੁਨੇ ਜਨੁ ਪਾਈਐ ਬਾਣੀ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਸ
ਜਿਨਾ ਸਿਖ ਬਾਣੀ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇਆ ॥੪॥੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੫
ਘਰੁ ੧ ਤਿਤੁਕੇ ॥ ਜਉ ਲਉ ਭਾਉ ਅਭਾਉ ਇਹੁ ਮਾਨੈ ਤਉ ਲਉ ਮਿਲਣੁ ਦੂਰਾਈ ॥ ਆਨ
ਆਪਨ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰਾ ਤਉ ਲਉ ਬੀਚੁ ਬਿਖਾਈ ॥੧॥ ਮਾਧਵੇ ਐਸੀ ਦੇਹੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ਸੰਤ
ਉ ਸਾਧ ਕਸਉ ਹੋਇ ਚਰਨਨ ਨਿਮਖ ਬਿਸਰੈ ਮਨ ਤੇ ਰਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੁਗਧ ਅਚੇ
ਤ ਚੰਚਲ ਚਿਤ ਤੁਮ ਐਸੀ ਰਿਦੈ ਨ ਆਈ ॥ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਤਿਆਗਿ ਆਨ ਤੂ ਰਚਿਆ ਉ
ਲਝਿਓ ਸੰਗਿ ਬੈਰਾਈ ॥੨॥ ਸੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਆਪੁ ਨ ਥਾਪੈ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥ ਸਾਕ
ਤ ਕਾ ਬਕਨਾ ਇਉ ਜਾਨਉ ਜੈਸੇ ਪਵਨੁ ਝੁਲਾਈ ॥੩॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਅਛਾਦਿਓ ਇਹੁ ਮ
ਨੁ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਸਰਣਿ ਆਇਓ ਪ੍ਰਭ ਸਭੁ ਲੇਖਾ ਰਖਹੁ ਉਠਾਈ
॥੪॥੩ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਲੋਕ ਗ੍ਰਿਹ ਬਨਿਤਾ ਮਾਇ
ਆ ਸਨਬੰਧੇਹੀ ॥ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਕੋ ਖਰਾ ਨ ਹੋਸੀ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਅਸਨੇਹੀ ॥੧॥ ਰੇ ਨਰ ਕਾਹੇ ਪਪੋ
ਰਹੁ ਦੇਹੀ ॥ ਊਡਿ ਜਾਇਗੋ ਧੂਮੁ ਬਾਦਰੋ ਇਕੁ ਭਾਜਹੁ ਰਾਮੁ ਸਨੇਹੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੀਨਿ ਸੰਙਿ
ਆ ਕਰਿ ਦੇਹੀ ਕੀਨੀ ਜਲ ਕੂਕਰ ਭਸਮੇਹੀ ॥ ਹੋਇ ਆਮਰੋ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਬੈਠਾ ਕਰਣ ਕਾਰਣ
ਬਿਸਰੋਹੀ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਮਣੀਏ ਸਾਜੇ ਕਾਚੈ ਤਾਗਿ ਪਰੋਹੀ ॥ ਤੂਟਿ ਜਾਇਗੋ
ਸੂਤੁ ਬਾਪੁਰੇ ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤੋਹੀ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਤੁਮ ਸਿਰਜੇ ਸਿਰਜਿ ਸਵਾਰੇ ਤਿਸੁ ਧਿ
ਆਵਹੁ ਦਿਨੁ ਰੈਨੇਹੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਓਟ ਗਹੇਹੀ ॥੪॥੪॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਵਡਭਾਗੀ ਮਨਹਿ ਭਇਆ
ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ਦੂਜਾ ਅਪੁਨੇ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥੧॥ ਅਪੁਨੇ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥ ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਪਾਛੈ ਸੁਖ ਸਹਜਾ ਘਰਿ ਆਨੰਦੁ ਹਮਾਰੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰ
ਤਰਜਾਮੀ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ਸੋਈ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਇਕ ਰਾਮ
ਨਾਮ ਆਧਾਰਾ ॥੨॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਭੀ ਹੋਵਨਹਾਰਾ ॥ ਕੰਠਿ

ਗਾਇ ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਰਾਖੇ ਅਪੁਨੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰਾ ॥੩॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਅਚਰਜ ਸੋਭਾ ਕਾਰਜੁ ਆਇਆ ਰਾਸੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸੇ ॥੪॥੫॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਖੀਏ ਕਉ ਪੇਖੈ ਸਭ ਸੁਖੀਆ ਰੋਗੀ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਭ ਰੋਗੀ ॥ ਕਰਣ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ਆਪਨ ਹਾਥਿ ਸੰਜੋਗੀ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਨਿ ਅਪੁਨਾ ਭਰਮੁ ਗਵਾਤਾ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਭਾਣੈ ਕੋਇ ਨ ਭੂਲਾ ਜਿਨਿ ਸਗਲੋ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਓਹੁ ਜਾਣੈ ਸਗਲੀ ਠਾਂਢੀ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗਿ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਬਿਆਪਿਤ ਓਹੁ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਬਿਲਲਾਤੀ ॥੨॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਜਾ ਕੀ ਨੇਤ੍ਰੀ ਪੜਿਆ ਤਾ ਕਉ ਸਰਬ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਅਗਿਆਨਿ ਅੰਧੇਰੈ ਸੂਝਸਿ ਨਾਹੀ ਬਹੁੜਿ ਬਹੁੜਿ ਭਰਮਾਤਾ ॥੩॥ ਸੁਣਿ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨੇ ਨਾਨਕੁ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਮਾਗੈ ॥ ਜਹ ਕੀਰਤਨੁ ਤੇਰਾ ਸਾਧੂ ਗਾਵਹਿ ਤਹ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗੈ ॥੪॥੬॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਧਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਮਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਕੀਆ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਸਰਬ ਕੁਸਲ ਤਬ ਥੀਆ ॥੧॥ ਸੰਤਨ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਤਾ ਬੀਆ ॥ ਜੋ ਜੋ ਸਰਣਿ ਪਰੈ ਸਾਧੂ ਕੀ ਸੋ ਪਾਰਗਰਾਮੀ ਕੀਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਿਟਹਿ ਜਨ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਰਸਿ ਗਾਈਐ ॥ ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਮੁਖ ਊਜਲ ਜਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੨॥ ਰਸਨਾ ਏਕ ਅਨੇਕ ਗੁਣ ਪੂਰਨ ਜਨ ਕੀ ਕੇਤਕ ਉਪਮਾ ਕਹੀਐ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸਦ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਰਣਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਲਹੀਐ ॥੩॥ ਨਿਰਗੁਨ ਨੀਚ ਅਨਾਥ ਅਪਰਾਧੀ ਓਟ ਸੰਤਨ ਕੀ ਆਹੀ ॥ ਬੂਡਤ ਮੋਹ ਗ੍ਰਿਹ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਲੇਹੁ ਨਿਬਾਹੀ ॥੪॥੭॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਤੂ ਕਰਤੇ ਤਾ ਕੀ ਤੈਂ ਆਸ ਪੁਜਾਈ ॥ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਤੂ ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ਚਰਣ ਧੂਰਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥੧॥ ਤੇਰੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਵਡਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਸੋ ਕਰਮ ਕਰਤ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੈਸੀ ਤੁਮ ਲਿਖਿ ਪਾਈ ॥

ਖਿਪਾਈ॥ਸੇਵਕਕਉਤੂਸੇਵਾਦੀਨੀਚਰਨਨ੍ਹਦੇਖਿਅਘਾਈ॥੨॥ਸਰਬਨਿਰੰ
ਤਰਿਤੁਮਹਿਸਮਾਨੇਜਾਕਉਤੁਧੁਆਪਿਬੁਝਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਮਿਟਿਓਅਗਿ
ਆਨਾਪ੍ਰਗਟਭਏਸਭਠਾਈ॥੩॥ਸੋਈਗਿਆਨੀਸੋਈਧਿਆਨੀਸੋਈਪੁਰਖੁਸੁਭਾਈ
॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਭਏਦਇਆਲਾਤਾਕਉਮਨਤੇਬਿਸਰਿਨਜਾਈ॥੪॥੮॥

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਮੋਹਿਵਿਆਪੀਕਬਊਚੇਕਬਨੀ
ਚੇ॥ਸੁਧੁਨਹੋਈਐਕਾਹੂਜਤਨਾਓੜਕਿਕੋਨਪਹੂਚੇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਸਾਧਸਰਣਿਛੁਟ
ਕਾਰਾ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪੂਰੇਜਨਮਮਰਣੁਨਰਹਈਫਿਰਿਆਵਤਬਾਰੋਬਾਰਾ॥ਰਹਾਉ॥ਓਹੁ
ਜੁਭਰਮੁਭੁਲਾਵਾਕਹੀਅਤਤਿਨਮਹਿਉਰਝਿਓਸਗਲਸੰਸਾਰਾ॥ਪੂਰਨਭਗਤੁ
ਪੁਰਖਸੁਆਮੀਕਾਸਰਬਥੋਕਤੇਨਿਆਰਾ॥੨॥ਨਿੰਦਉਨਾਹੀਕਾਹੂਬਾਤੈਏਹੁਖਸਮ
ਕਾਕੀਆ॥ਜਾਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਪ੍ਰਭਿਮੇਰੈਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਨਾਉਲੀਆ॥
੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਸਤਿਗੁਰਸਭਨਾਕਰਤਉਧਾਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਬਿ
ਨੁਨਹੀਤਰੀਐਇਹੁਪੂਰਨਤਤੁਬੀਚਾਰਾ॥੪॥੯॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫
ਖੋਜਤਖੋਜਤਖੋਜਿਬੀਚਾਰਿਓਰਾਮਨਾਮੁਤਤੁਸਾਰਾ॥ਕਿਲਬਿਖਕਾਟੇਨਿਮ
ਖਅਰਾਧਿਆਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਿਉਤਾਰਾ॥੧॥ਹਰਿਰਸੁਪੀਵਹੁਪੁਰਖਗਿਆਨੀ
॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਮਹਾਤ੍ਰਿਪਤਿਮਨੁਪਾਵੈਸਾਧੂਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀ॥ਰਹਾਉ॥ਮੁਕਤਿਭੁ
ਗਤਿਜੁਗਤਿਸਚੁਪਾਈਐਸਰਬਸੁਖਾਕਾਦਾਤਾ॥ਅਪੁਨੇਦਾਸਕਉਭਗਤਿਦਾ
ਨੁਦੇਵੈਪੂਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥੨॥ਸ੍ਰਵਣੀਸੁਣੀਐਰਸਨਾਗਾਈਐਹਿਰਦੈਧਿ
ਆਈਐਸੋਈ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਸੁਆਮੀਜਾਤੇਬ੍ਰਿਥਾਨਕੋਈ
॥੩॥ਵਡੈਭਾਗਿਰਤਨਜਨਮੁਪਾਇਆਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਕਿਰਪਾਲਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿ
ਨਾਨਕੁਗੁਣਗਾਵੈਸਿਮਰੈਸਦਾਗੋਪਾਲਾ॥੪॥੧੦॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫
॥ਕਰਿਇਸਨਾਨੁਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਮਨਤਨਭਏਅਰੋਗਾ॥ਕੋਟਿਬਿਘਨਲਾਥੇ

ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਾਣ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥ ਗਾਵਹੁ ਸੁਣਹੁ ਪ ੩੬੭
ੜਹੁ ਨਿਤ ਭਾਈ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਤੂ ਰਾਖਿਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਮਿਤਿ ਵਡਾਈ ਭਗਤਿ ਵਛ
ਲ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸੰਤਾ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ਆਦਿ ਬਿਰਦੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੨॥ ਹਰਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਨਿਤ ਭੁੰਚਹੁ ਸਰਬ ਵੇਲਾ ਮੁਖਿ ਪਾਵਹੁ ॥ ਜਰਾ ਮਰਾ ਤਾਪੁ ਸਭੁ ਨ
ਠਾ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਵਹੁ ॥੩॥ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੈ ਸਰਬ ਕਲਾ ਬਣਿ
ਆਈ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਭਈ ਸਗਲੇ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੧੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ॥ ਏਕੁ ਪਿਤਾ ਏਕਸ ਘਰੁ ੨
ਕੇ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੂ ਮੇਰਾ ਗੁਰ ਹਾਈ ॥ ਸੁਣਿ ਮੀਤਾ ਜੀਉ ਹਮਾਰਾ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ਹਰਿ ਦਰਸ
ਨੁ ਦੇਹੁ ਦਿਖਾਈ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਮੀਤਾ ਧੂਰੀ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੇਰਾ ਭਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪਾਵ ਮਲੋਵਾ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੈ ਕੂ ਦੇਸਾ ॥ ਸੁਣਿ ਮੀਤਾ ਹਉ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਇ
ਆਇਆ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਉ ਦੇਹੁ ਉਪਦੇਸਾ ॥੨॥ ਮਾਨੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਰਣਿ ਪਰੀਜੈ ਕਰੈ ਸੁ ਭਲਾ ਮ
ਨਾਈਐ ॥ ਸੁਣਿ ਮੀਤਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀਜੈ ਇਉ ਦਰਸਨੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਾਈਐ
॥੩॥ ਭਇਓ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹੈ ਮੀਠਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪ
ਾ ਧਾਰੀ ਸਭੁ ਅਕੁਲੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਡੀਠਾ ॥੪॥੧॥੧੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਸੁ
ਆਮੀ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾ ਰੇ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਨਿਤ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੈ ਇਕੁ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ਮੂਰਖਿ
ਜਾਤਾ ਰੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿ ਨ ਜਾਨਾ ਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਰੇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ
ਰਾਮਦਾਸੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸਰਬ ਘਟਾ ਭਰਪੂਰੀ ਰੇ ॥
ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਸਦਾ ਹੈ ਸੰਗੇ ਮੈ ਮੂਰਖ ਜਾਨਿਆ ਦੂਰੀ ਰੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਬੇਅੰਤੁ ਹਉ ਮਿਤਿ ਕਰਿ
ਵਰਨਉ ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਹੋਇ ਕੈਸੋ ਰੇ ॥ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਮੈ ਮੂਰਖ ਦੇਹੁ ਉਪਦੇਸੋ
ਰੇ ॥੩॥ ਮੈ ਮੂਰਖ ਕੀ ਕੇਤਕ ਬਾਤ ਹੈ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧੀ ਤਰਿਆ ਰੇ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਸੁਣਿਆ ਪੇ
ਖਿਆ ਸੇ ਫਿਰਿ ਗਰਭਾਸਿ ਨ ਪਰਿਆ ਰੇ ॥੪॥੨॥੧੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਜਿਨ

ਬਾਤੋ ਕੇ ਬਧੁਰੁ ਅੰਦਰੁ ਰੈ ਤੋ ਮੇਟ ਸਤਿਗੁਰਿ ਆਇਆ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਸੈਨ ਅਰੁ ਤੁਖਅਨ ਨ ਰੋਗੀ ਉਪਕਰਮ ਲਾਗਿ
ਗਾਸਾਇਆ ॥੧॥ ਦੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਮਰੁ ਭਇਆ ॥ ਜੇਪ ਨ ਕੁਰਕਉ ਸੁਨਤ ਅਘਾਪੇ ਬੇਗਪੇ ਸੋਰਿ
ਹੈ ਗੁਰਿ ਸਾਚਾ ਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਇਹੁ ਮੇਟਿ ਬਧੁ ਤੁ ਸੰਤਾ ਦ੍ਰਿਤ ਤੇ ਭਾਇਆ ਨ ਕਰਾਇਆ ॥
ਕਰਿ ਬੇਨਤੀ ਸਭੁ ਨਕਰਤੇ ਤ ਮਤਿ ਗੀ ਸਾਗਨਾਇਆ ॥੨॥ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭੰਡਾਰੁ ਕੋ ਬੀਚ ਕਬੁਲਾਇਆ ਜਿ
ਨ ਪ੍ਰਭਿ ਤਿਤ ਲਾਇਆ ॥ ਏਕੁ ਕਰਤਾ ਮੋ ਕਉ ਗੁਰਿ ਸਿਖੀ ਨਾ ਮੋਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਥੀਆ ॥੩॥
ਏਕ ਬੂੰਦ ਗੁਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੀਨੋ ਤਾ ਅਟਲੁ ਅਮਰੁ ਨ ਮੂਆ ॥ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸਉ
ਪੇ ਫਿਰਿ ਲੇਖਾ ਮੂਲਿ ਨ ਲਇਆ ॥੪॥੩॥੧੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ
ਸਿਉ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥ ਗੁਣ ਅਮੋਲ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਨ ਵਸਿਆ ਤੇ ਨਰ
ਤ੍ਰਿਸਨ ਤ੍ਰਿਖਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਆਰਾਧੇ ਅਰੋਗ ਅਨਦਾਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ਤਿਸੁ
ਲਾਖ ਬੇਦਨ ਜਣੁ ਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਜਨ ਓਟ ਗਹੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣੋ ॥ ਜਿ
ਨ ਨਰ ਬਿਸਰਿਆ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਤੇ ਦੁਖੀਆ ਮਹਿ ਗਨਣੋ ॥੨॥ ਜਿਹ ਗੁਰ ਮਾਨਿ ਪ੍ਰਭੂ ਲਿਵ
ਲਾਈ ਤਿਹ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਰਸੁ ਕਰਿਆ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਸਾਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਬੇਮੁਖਾਈ ਤੇ ਨਰਕ ਘੋਰ
ਮਹਿ ਪਰਿਆ ॥੩॥ ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਤੈਸੋ ਹੀ ਵਰਤਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣ ਪਕ
ਰੀ ਸੰਤਨ ਕੀ ਰਿਦੈ ਭਏ ਮਗਨ ਚਰਨਾਰਾ ॥੪॥੪॥੧੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਜਨ ਮਹਿ ਰਾਜਾ
ਉਰਝਾਇਓ ਮਾਨਨ ਮਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਲੋਭਨ ਮਹਿ ਲੋਭੀ ਲੋਭਾਇਓ ਤਿਉ ਹਰਿ ਰੰਗਿ
ਰਚੇ ਗਿਆਨੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਇਹੀ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਪੇਖਿ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਕੀਰ
ਤਨਿ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਮਲਨ ਸਿਉ ਅਮਲੀ ਲਪਟਾਇਓ ਭੂਮਨ ਭੂਮਿ ਪਿਆਰੀ ॥
ਖੀਰ ਸੰਗਿ ਬਾਰਿਕੁ ਹੈ ਲੀਨਾ ਪ੍ਰਭ ਸੰਤ ਐਸੇ ਹਿਤਕਾਰੀ ॥੨॥ ਬਿਦਿਆ ਮਹਿ ਬਿਦੁਅੰਸੀ
ਰਚਿਆ ਨੈਨ ਦੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜੈਸੇ ਰਸਨਾ ਸਾਦਿ ਲੁਭਾਨੀ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾ
ਵਹਿ ॥੩॥ ਜੈਸੀ ਭੂਖ ਤੈਸੀ ਕਾ ਪੂਰਕੁ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਨਾਨਕ ਪਿਆਸ ਲਗੀ ਦਰ
ਸਨ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੫॥੧੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਮ ਮੈਲੇ ਤੁਮ

ਊਜਲਕਰਤੇਹਮਨਿਰਗੁਨਤੂਦਾਤਾ॥ਹਮਮੂਰਖਤੁਮਚਤੁਰਸਿਆਣੇਤੂਸਰਬਕਲਾ ਦੇ ੬੮
ਕਾਗਿਆਤਾ॥੧॥ਮਾਧੋਹਮਐਸੇਤੂਐਸਾ॥ਹਮਪਾਪੀਤੁਮਪਾਪਖੰਡਨਨੀਕੋਠਾਕੁਰਦੇ
ਸਾ॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਸਭਸਾਜੇਸਾਜਿਨਿਵਾਜੇਜੀਉਪਿੰਡੁਦੇਪ੍ਰਾਨਾ॥ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ
ਗੁਨੁਨਹੀਕੋਈਤੁਮਦਾਨੁਦੇਹੁਮਿਹਰਵਾਨਾ॥੨॥ਤੁਮਕਰਹੁਭਲਾਹਮਭਲੋਨਜਾਨਹਤੁ
ਮਸਦਾਸਦਾਦਇਆਲਾ॥ਤੁਮਸੁਖਦਾਈਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇਤੁਮਰਾਖਹੁਅਪੁਨੇਬਾਲਾ
॥੩॥ਤੁਮਨਿਧਾਨਅਟਲਸੁਲਿਤਾਨਜੀਅਜੰਤਸਭਿਜਾਚੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਮਇਹੈਹਵਾ
ਲਾਰਾਖੁਸੰਤਨਕੈਪਾਛੈ॥੪॥੬॥੧੭॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੨ ॥ਮਾਤਗਰਭ
ਮਹਿਆਪਨਸਿਮਰਨੁਦੇਤਹਤੁਮਰਾਖਨਹਾਰੇ॥ਪਾਵਕਸਾਗਰਅਥਾਹਲਹਰਿਮਹਿਤਾ
ਰਹੁਤਾਰਨਹਾਰੇ॥੧॥ਮਾਧਉਤੂਠਾਕੁਰੁਸਿਰਿਮੋਰਾ॥ਈਹਾਊਹਾਤੁਹਾਰੋਧੋਰਾ॥ਰਹਾਉ॥
ਕੀਤੇਕਉਮੇਰੈਸੰਮਾਨੈਕਰਣਹਾਰੁਤ੍ਰਿਣੁਜਾਨੈ॥ਤੂਦਾਤਾਮਾਗਨਕਉਸਗਲੀਦਾਨੁਦੇਹਿ
ਪ੍ਰਭਭਾਨੈ॥੨॥ਖਿਨਮਹਿਅਵਰੁਖਿਨੈਮਹਿਅਵਰਾਅਚਰਜਚਲਤਤੁਮਾਰੇ॥ਰੂੜੋ
ਗੂੜੋਗਹਿਰਗੰਭੀਰੋਊਚੌਅਗਮਅਪਾਰੋ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਉਤੁਮਹਿਮਿਲਾਇ
ਓਤਉਸੁਨੀਤੁਮਾਰੀਬਾਣੀ॥ਅਨਦੁਭਇਆਪੇਖਤਹੀਨਾਨਕਪ੍ਰਤਾਪਪੁਰਖਨਿ
ਰਬਾਣੀ॥੪॥੭॥੧੮॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਹਮਸੰਤਨਕੀਰੇਨੁਪਿਆਰੇਹਮਸੰਤਨ
ਕੀਸਰਣਾ॥ਸੰਤਹਮਾਰੀਓਟਸਤਾਣੀਸੰਤਹਮਾਰਾਗਹਣਾ॥੧॥ਹਮਸੰਤਨਸਿਉਬਣਿ
ਆਈ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਈ॥ਇਹੁਮਨੁਤੇਰਾਭਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਨਸਿਉ
ਮੇਰੀਲੇਵਾਦੇਵੀਸੰਤਨਸਿਉਬਿਉਹਾਰਾ॥ਸੰਤਨਸਿਉਹਮਲਾਹਾਖਾਟਿਆ
ਹਰਿਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥੨॥ਸੰਤਨਮੋਕਉਪੂੰਜੀਸਉਪੀਤਉਉਤਰਿਆਮਨ
ਕਾਧੋਖਾ॥ਧਰਮਰਾਇਅਬਕਹਾਕਰੈਗੋਜਉਫਾਟਿਓਸਗਲੋਲੇਖਾ॥੩॥ਮਹਾ
ਅਨੰਦਭਏਸੁਖੁਪਾਇਆਸੰਤਨਕੈਪਰਸਾਦੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਸਿਉਮਨੁਮਾ
ਨਿਆਰੰਗਿਰਤੇਬਿਸਮਾਦੇ॥੪॥੮॥੧੯॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਜੇਤੀਸਮਿਗ੍ਰੀ

ਦੇਖਤੁਰੇਨਿਰਤੇਤੀਜੀਛਾਡਿਤਜਾਨਿਪਰਾਮਨਾਮਸੰਗਿਕਰਿਬਿਉਹਾਰਾਪਾਵਹਿਪਦੁ
ਨਿਰਬਾਨੀ॥੧॥ਧਿਆਇਰੇਤੂਮੇਰੇਸੁਖਦਾਤਾ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਦੀਆਉਪਦੇਸਾਤੂੰਮਨਿਸੰਗਿ
ਧਰਾਤਾ॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮੋਹਅਭਿਮਾਨਾਤਾਮਹਿਸੁਖੁਨਹੀਪਾਈਐ॥ਹੋਹੁਰੇ
ਣਤੂਸਗਲਕੀਮੇਰੇਮਨਤਉਅਨਦਮੰਗਲਸੁਖਪਾਈਐ॥੨॥ਘਾਲਨਭਾਨੈਅੰਤ
ਰਬਿਧਿਜਾਨੈਤਾਕੀਕਰਿਮਨਸੇਵਾ॥ਕਰਿਪੂਜਾਹੋਮਿਇਹੁਮਨੂਆਅਕਾਲਮੂਰਤਿ
ਗੁਰਦੇਵਾ॥੩॥ਗੋਬਿੰਦਦਾਮੋਦਰਦਇਆਲਮਾਧਵਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿਰੰਕਾਰਾ॥
ਨਾਮੁਵਰਤਣਿਨਾਮੋਵਾਲੇਵਾਨਾਨਕਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥੪॥੯॥੨੦॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ
੫ ॥ਮਿਰਤਕਕਉਪਾਇਓਤਨਿਸਾਸਾਬਿਛੁਰਤਆਨਿਮਿਲਾਇਆ॥ਪਸੂਪਰੇ
ਤਮੁਗਧਭਏਸ੍ਰੋਤੇਹਰਿਨਾਮਾਮੁਖਿਗਾਇਆ॥੧॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਦੇਖੁਵਡਾਈ॥ਤਾਕੀ
ਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਦੂਖਸੋਗਕਾਢਾਹਿਓਡੇਰਾਅਨਦਮੰਗਲਬਿਸ
ਰਾਮਾ॥ਮਨਬਾਂਛਤਫਲਮਿਲੇਅਚਿੰਤਾਪੂਰਨਹੋਏਕਾਮਾ॥੨॥ਈਹਾਸੁਖੁਆਗੈਮੁਖ
ਊਜਲਮਿਟਿਗਏਆਵਣਜਾਣੇ॥ਨਿਰਭਉਭਏਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਿਆਅਪੁਨੇ
ਸਤਿਗੁਰਕੈਮਨਿਭਾਣੇ॥੩॥ਊਠਤਬੈਠਤਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਦੂਖੁਦਰਦੁਭ੍ਰਮੁਭਾਗਾ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਕੇਪੂਰਕਰੰਮਾਜਾਕਾਗੁਰਚਰਨੀਮਨੁਲਾਗਾ॥੪॥੧੦॥੨੧॥ ਸੋਰਠਿ
॥ਮਹਲਾ੫ ॥ਰਤਨੁਛਾਡਿਕਉਡੀਸੰਗਿਲਾਗੇਜਾਤੇਕਛੂਨਪਾਈਐ॥ਪੂਰਨਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮਪਰਮੇਸੁਰਮੇਰੇਮਨਸਦਾਧਿਆਈਐ॥੧॥ਸਿਮਰਹੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਰਾਨੀ॥ਬਿ
ਨਸੈਕਾਚੀਦੇਹਅਗਿਆਨੀ॥ਰਹਾਉ॥ਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾਅਰੁਸੁਪਨਮਨੋਰਥਤਾਕੀਕਛੁਨ
ਵਡਾਈ॥ਰਾਮਭਜਨਬਿਨੁਕਾਮਿਨਆਵਸਿਸੰਗਿਨਕਾਹੂਜਾਈ॥੨॥ਹਉਹਉਕਰਤਬਿ
ਹਾਇਅਵਰਦਾਜੀਅਕੋਕਾਮੁਨਕੀਨਾ॥ਧਾਵਤਧਾਵਤਨਹਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆਰਾਮਨਾਮੁ
ਨਹੀਚੀਨਾ ॥੩॥ਸਾਦਬਿਕਾਰਬਿਖੈਰਸਮਾਤੋਅਸੰਖਖਤੇਕਰਿਫੇਰੇ॥ਨਾਨਕ
ਕੀਪ੍ਰਭਪਾਹਿਬਿਨੰਤੀਕਾਟਹੁਅਵਗੁਣਮੇਰੇ॥੪॥੨੨॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ

੫ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ਜਾਰੇ ॥ ਮਹਾ ਬਿਖਮੁ ਅਗਨਿ ਕੋ ਸਾਗਰੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੇ ॥੧॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਮੇਟਿਓ ਭਰਮੁ ਅੰਧੇਰਾ ॥ ਭਜੁ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ਰਸੁ ਪੀਆ ਮਨ ਤਨ ਰਹੇ ਅਘਾਈ ॥ ਜਤ ਕਤ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕਤ ਆਵੈ ਕਤ ਜਾਈ ॥੨॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਗਿਆਨ ਤਤ ਬੇਤਾ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਗੁੋਪਾਲਾ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਘਾਲਾ ॥੩॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਦੁਖ ਸਗਲੇ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਬਿਗਾਸਾ ॥੪॥੧੨॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਣ ਕਰਾਵਣਹਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਕੀਏ ਦਇਆਲਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਹੋਆ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਅਚਰਜ ਭਈ ਬਡਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਏ ਭੈ ਨਾਸੇ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਮਾਨੇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਆਰਾਧਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਆਏ ਅਪੁਨੈ ਥਾਨੇ ॥੨॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕਰੈ ਸਭ ਉਸਤਤਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਪਿਆਰੀ ॥ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਉ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਜਿਨਿ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੩॥ ਗੋਸਟਿ ਗਿਆਨੁ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਉਧਰੇ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਅਨਦ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੪॥੧੩॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਿ ਸਗਲ ਭੈ ਲਾਥੇ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਦਇਆਲੁ ਹੋਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਤੂ ਮੇਰੋ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਤਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਚਿੰਤਾ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੋ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੨॥ ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋਊ ਲਾਗੈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਅਪੁਨੈ ਰਾਖੇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਸੇ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੇ ॥੩॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਜਿਨਿ ਮਨ ਕੀ ਇਛ ਪੁਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਿਨਿ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੪॥੧੪॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਮਗਨੁ ਅੰਧਿਆਰੈ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਾਜਿ
ਜਿਨਿ ਰਚਿਆ ਬਲੁ ਅਪੁਨੋ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥੧॥ ਮਨ ਮੂੜੇ ਦੇਖਿ ਰਹਿਓ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜੋ ਕਿ-
ਛੁ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਰਹੈ ਨ ਕਛੂਐ ਛਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹਵਾ ਸੁਆਦ ਲੋਭ ਮਦਿ
ਮਾਤੋ ਉਪਜੇ ਅਨਿਕ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਬਹੁਤੁ ਜੋਨਿ ਭਰਮਤ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਉਮੈ ਬੰਧਨ ਕੇ ਭਾ-
ਰਾ ॥੨॥ ਦੇਇ ਕਿਵਾੜ ਅਨਿਕ ਪੜਦੇ ਮਹਿ ਪਰ ਦਾਰਾ ਸੰਗਿ ਫਾਕੈ ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤੁ ਜਬ ਲੇਖਾ
ਮਾਗਹਿ ਤਬ ਕਉਣੁ ਪੜਦਾ ਤੇਰਾ ਢਾਕੈ ॥੩॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪੂਰਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤੁਮ ਬਿ-
ਨੁ ਓਟ ਨ ਕਾਈ ॥ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥ ੧੫

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੋਆ ਸਹਾਈ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਖਦਾਈ ॥
ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜਪਿ ਅਨਦੁ ਕਰਹੁ ਨਿਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਸਾਚਾ ਸਿਮਰਹੁ ਭਾਈ ॥ ਸਾਧ
ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਬਿਸਰਿ ਨ ਕਬਹੂ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਤੇ-
ਰਾ ਜੋ ਸਿਮਰੈ ਸੋ ਜੀਵੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਥੀਵੈ ॥੨॥ ਬਿ-
ਘਨ ਬਿਨਾਸਨ ਸਭਿ ਦੁਖ ਨਾਸਨ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਅਚੁਤ ਅਬਿ-
ਨਾਸੀ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਜਾਗਾ ॥੩॥ ਮਨ ਇਛੇ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਏ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਹੇਲੀ
॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਆ ਬੇਲੀ ॥੪॥ ੧੬ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਪੰਚਪ-

ਬਿਨਸੈ ਮੋਹੁ ਮੇਰਾ ਅਰੁ ਤੇਰਾ ਬਿਨਸੈ ਅਪਨੀ ਧਾਰੀ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਇਹਾ ਬਤਾ-
ਵਹੁ ਕਾਰੀ ॥ ਜਿਤੁ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬ ਭੂਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ
ਹੋਵਾਂ ਸਗਲ ਰੇਨਾਰੀ ॥੨॥ ਪੇਖਿਓ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਅਪੁਨੈ ਸੰਗੇ ਚੂਕੈ ਭੀਤਿ ਭ੍ਰਮਾਰੀ ॥੩॥ ਅਉ-
ਖਧੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਲ ਜਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੀ ॥੪॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸ-
ਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਰੋਗ ਬਿਦਾਰੀ ॥੫॥ ੧੭ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ਸਗਲ ਬ-
ਨਸਪਤਿ ਮਹਿ ਬੈਸੰਤਰੁ ਸਗਲ ਦੂਧ ਮਹਿ ਘੀਆ ॥ ਊਚ ਨੀਚ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ

ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਪ ਉਜੀਆਰਾ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜਨੁ ੩੧੦
ਸਿਰਜਿ ਤਿਸ ਰਬ ਮਹਿ ਜਾ ਕਿਛੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸਕੀਅ ਆਪਿ ਤਿਨਿ ॥ਰਹਾਉ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨ
ਕੁ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਓ ਤਿਸੁ ਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਸਚਾ ਅਖੇਪੁ ਸਭ ਮਹਿ
ਰਹਿਆ ਸਮਾਇਓ ॥੨॥੧੩॥੨੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿ
ਮਰਣਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦਾ ਬਿਨਸੈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਦੁਖੀ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਨਵ ਨਿਧਿ
ਪਾਵਹਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖੀ ॥੧॥ ਜਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਤੂ ਸੁਖੀ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਧਿਆ
ਵਹੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਮਨ ਤਨ ਜੀਅਰੇ ਮੁਖੀ ॥ਰਹਾਉ॥ ਸਾਂਤਿ ਪਾਵਹਿ ਹੋਵਹਿ ਮਨ ਸੀਤਲ
ਅਗਨਿ ਨ ਅੰਤਰਿ ਧੁਖੀ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਲਿ ਥਲਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਰੁਖੀ
ਰੁਖੀ ॥੨॥੩੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਝੂਠ ਨਿੰਦਾ ਇਨ ਤੇ ਆ
ਪਿ ਛਡਾਵਹੁ ॥ ਇਹ ਭੀਤਰ ਤੇ ਇਨ ਕਉ ਡਾਰਹੁ ਆਪਨ ਨਿਕਟਿ ਬੁਲਾਵਹੁ ॥੧॥
ਅਪੁਨੀ ਬਿਧਿ ਆਪਿ ਜਨਾਵਹੁ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਮੰਗਲ ਗਾਵਹੁ ॥ਰਹਾਉ॥ ਬਿਸਰੁ ਨਾਹਿ ਕ
ਬਹੂ ਹੀਏ ਤੇ ਇਹ ਬਿਧਿ ਮਨ ਮਹਿ ਪਾਵਹੁ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਵਡਭਾਗੀ ਜਨ ਨਾ
ਨਕ ਕਤਹਿ ਨ ਧਾਵਹੁ ॥੨॥੩॥੩੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਸਭੁ ਕਛੁ
ਪਾਈਐ ਬਿਰਥੀ ਘਾਲ ਨ ਜਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਕਤ ਰਾਚਹੁ ਜੋ ਸਭ
ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਸੰਤ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਘਾਲਾ ॥ਰਹਾਉ॥ ਸਾਰਿ ਸਮ੍ਹਾਲੈ ਨਿਤਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਪ੍ਰੇਮ
ਸਹਿਤ ਗਲਿ ਲਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੇ ਬਿਸਰਤ ਜਗਤ ਜੀਵਨੁ ਕੈਸੇ ਪਾ
ਵੈ ॥੨॥੩੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਸਿਮ
ਰਤ ਸਭ ਮਲੁ ਖੋਈ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਭਗਤਨ ਕਉ ਬਰਤਨਿ ਬਿਰਲਾ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥੧॥
ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਇਆਂ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਬਾਹੁ
ੜਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥ਰਹਾਉ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਨ ਭੇਟਤ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈ

॥ਤਿਨ ਕੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਰਿਦੈ ਪਰੋਈ ॥੨॥੫॥੩੩॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੈ ਸੂਕਾ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰੈ ॥ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਬੈਦੁ ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਕਾਟੈ ਜਮ ਕੀ ਫੰਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਮਰਥ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਬਿਧਾਤੇ ਆਪੇ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥ ਅਪੁਨਾ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਉਬਾਰਿਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥੨॥੬॥੩੪॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ਤੁਝ ਹੀ ਪਾਹਿ ਨਿਬੇਰੋ ॥ ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਲਾਖ ਖਤੇ ਕਰਿ ਫੇਰੋ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੂ ਮੇਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਨੇਰੋ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰਣ ਮੋਹਿ ਚੇਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਸੁਮਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਊਚੋ ਗੁਨੀ ਗਹੇਰੋ ॥ ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਕੀਨੋ ਅਪੁਨੋ ਦਾਸਰੋ ਤਉ ਨਾਨਕ ਕਹਾ ਨਿਹੋਰੋ ॥੨॥੭॥੩੫॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦਾ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਏ ॥ ਅਸਥਿਰ ਭਏ ਲਾਗਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਗੋਵਿੰਦ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥ ਭਲੋ ਸਮੂਰਤੁ ਪੂਰਾ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਪੁਨੇ ਘਰ ਮੰਦਰ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਇਆ ਸਗਲੀ ਇਛ ਪੁਜਾਈ ॥੨॥੮॥੩੬॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਬਸੇ ਰਿਦ ਭੀਤਰਿ ਸੁਭ ਲਖਣ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੇ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ਮਨਿ ਚੀਨੇ ॥੧॥ ਮੇਰੋ ਗੁਰੁ ਰਖਵਾਰੋ ਮੀਤ ॥ ਦੂਣ ਚਊਣੀ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਸੋਭਾ ਨੀਤਾ ਨੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਭਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੇ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਣਹਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਅਚਰਜ ਵਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੨॥੯॥੩੭॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਚਨਿ ਕਰਉ ਨਾਮ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲ ਥਾਤੀ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ ਬਿਲਛਿ ਬਿਨੋਦ ਆਨੰਦ ਸੁਖ ਮਾਣਹੁ ਖਾਇ ਜੀਵਹੁ ਸਿਖ ਪਰਵਾਰ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਧਾਰ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਇਓ ਸਚ ਬੋਹਿਥੁ ਚੜਿ ਲੰਘਉ ਬਿਖੁ

ਪ੍ਰਭਿਸਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਪੂਰਨਅਬਿਨਾਸੀਆਪਹਿਕੀਨੀਸਾਰਾ॥ਪੇਖਿ ੩੭੧
ਪੇਖਿਨਾਨਕਬਿਗਸਾਨੋਨਾਨਕਨਹੀਸੁਮਾਰਾ॥੨॥੧੦॥੩੮॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫
ਗੁਰਿਪੂਰੈਅਪਨੀਕਲਧਾਰੀਸਭਘਟਉਪਜੀਦਇਆ॥ਆਪੇਮੇਲਿਵਡਾਈਕੀ
ਨੀਕੁਸਲਖੇਮਸਭਭਇਆ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਮੇਰੈਨਾਲਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਪਿਸਦਾਨਿ
ਹਾਲ॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਥਾਨਥਨੰਤਰਿਜਤਕਤਪੇਖਉਸੋਈ॥ਨਾਨਕਗੁਰੁ
ਪਾਇਓਵਡਭਾਗੀਤਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੨॥੧੧॥੩੯॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ
੫ [illegible] ॥ਸੂਖਮੰਗਲਕਲਿਆਣਸਹਜਧੁਨਿਪ੍ਰਭਕੇਚਰਣਨਿਹਾਰਿਆ॥
ਰਾਖਨਹਾਰੈਰਾਖਿਓਬਾਰਿਕੁਸਤਿਗੁਰਿਤਾਪੁਉਤਾਰਿਆ॥੧॥ਉਬਰੇਸਤਿਗੁਰਕੀ
ਸਰਣਾਈ॥ਜਾਕੀਸੇਵਨਬਿਰਥੀਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਰਮਹਿਸੂਖਬਾਹਰਿਫੁਨਿ
ਸੂਖਾਪ੍ਰਭਅਪੁਨੇਭਏਦਇਆਲਾ॥ਨਾਨਕਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਊਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਹੋ
ਆਕਿਰਪਾਲਾ॥੨॥੧੨॥੪੦॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਸਾਧੂਸੰਗਿਭਇਆਮਨਿ
ਉਦਮੁਨਾਮੁਰਤਨੁਜਸੁਗਾਈ॥ਮਿਟਿਗਈਚਿੰਤਾਸਿਮਰਿਅਨੰਤਾਸਾਗਰੁਤਰਿ
ਆਭਾਈ॥੧॥ਹਿਰਦੈਹਰਿਕੇਚਰਣਵਸਾਈ॥ਸੁਖੁਪਾਇਆਸਹਜਧੁਨਿਉਪਜੀ
ਰੋਗਾਘਾਣਿਮਿਟਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਆਖਿਵਖਾਣਾਕੀਮਤਿਕਹ
ਣੁਨਜਾਈ॥ਨਾਨਕਭਗਤਭਏਅਬਿਨਾਸੀਅਪੁਨਾਪ੍ਰਭੁਭਇਆਸਹਾਈ॥੨॥੧੩॥
੪੧॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਗਏਕਲੇਸਰੋਗਸਭਿਨਾਸੇਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੈਕਿਰਪਾਧਾਰੀ
॥ਆਠਪਹਰਆਰਾਧਹੁਸੁਆਮੀਪੂਰਨਘਾਲਹਮਾਰੀ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਤੂਸੁਖਸੰਪਤਿ
ਰਾਸਿ॥ਰਾਖਿਲੈਹੁਭਾਈਮੇਰੇਕਉਪ੍ਰਭਆਗੈਅਰਦਾਸਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਮਾਗਉਸੋਈ
ਸੋਈਪਾਵਉਅਪਨੇਖਸਮਭਰੋਸਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿਓਮਿਟਿਓਸਗਲ
ਅੰਦੇਸਾ॥੨॥੧੪॥੪੨॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਅ
ਪਨਾਸਗਲਾਦੂਖੁਮਿਟਾਇਆ॥ਤਾਪਰੋਗਗਏਗੁਰਬਚਨੀਮਨਇਛੇਫਲਪਾਇਆ॥

॥੧॥ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨੰਦ ਬਿਨੋਦ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਭਏ ਜਗ ਭੀਤਰਿ ਹੋਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਰਖਵਾਲਾ ॥੨॥੧੫॥੪੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਮਰੀ ਗਣਤ ਨ ਗਣੀਆ ਕਾਈ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਪਛਾਣਿ ॥ ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿ ॥੧॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦ ਮਿਹਰਵਾਣੁ ॥ ਬੰਧੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹੋਈ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਉ ਪਾਇ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਆ ਦਿਤਾ ਪੈਨਣੁ ਖਾਣੁ ॥ ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕੀ ਆਪਿ ਪੈਜ ਰਾਖੀ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੨॥੧੬॥੪੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਰਤੁ ਗਵਾਇਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਉਬਾਰਿਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰਿਆ ॥੧॥ ਹੋਈ ਰਾਜੇ ਰਾਮ ਕੀ ਰਖਵਾਲੀ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਹ ਸੁਖਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਮੋਹਿ ਤਿਸ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸਭਿ ਸਚੈ ਸਾਹਿਬਿ ਸੁਣਿ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਾ ॥੨॥੧੭॥੪੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਖਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰਿ ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਣੀ ਉਬਰੇ ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਨਿ ਸਿਮਰਿਆ ਨਾਮ ਅਧਾਰਿ ॥ ਤਾਪੁ ਉਤਾਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਕਰਹ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਗੋਵਿਦੁ ਗੁਰਿ ਰਾਖਿਆ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਭਾਖਿਆ ॥੨॥੧੮॥੪੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਤਿਤੁ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤਾਪੁ ਗਵਾਇਆ ਭਾਈ ਠਾਂਢਿ ਪਈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਅਪਣੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਆਪੇ ਰਾਖੇ ਜਮਹਿ ਕੀਓ ਹਟਤਾਰਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੀਐ ਭਾਈ ਦੁਖ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਊਬਰੈ ਭਾਈ ਜਿਨਿ ਰਚਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਸੋ ਭਾਈ ਸਚੈ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਈਐ ਭਾਈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ

ਹੋਇਆ ॥੨॥੧੯॥੪੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥
ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭੁ ਵਿਸਰਉ ਨਾਹੀ ਮਨ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਾਪੁ ਗਵਾਇਆ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ
ਦਇਆਲਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟਿਆ ਸਭ ਪਰਵਾਰੀ ॥੧॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮੰਗਲ ਰਸ ਰੂ
ਪਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਰਾਖੀ ਪਰਮੇਸਰਿ ਉਧਰਿਆ ਸਭੁ ਸੰਸਾ
ਰੋ ॥੨॥੨੦॥੪੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ...

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਖਵਾਲਾ ਹੋਆ ॥ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ
ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖਿਆ ਹਰਿ ਗੋਵਿਦੁ ਨਵਾ ਨਿਰੋਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਪੁ ਗਇਆ ਪ੍ਰਭਿ
ਆਪਿ ਮਿਟਾਇਆ ਜਨ ਕੀ ਲਾਜ ਰਖਾਈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਤੇ ਸਭ ਫਲ ਪਾ
ਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਂਈ ॥੧॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਪ੍ਰਭ ਦੋਵੈ ਸਵਾਰੇ ਹਮਰਾ
ਗੁਣੁ ਅਵਗੁਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ + ॥੨॥੨੧॥੪੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰ

[+ ਅਟਲ ਬਚਨੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇਰਾ ਸਫਲ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿਆ ॥]

ਸਭਿ ਤਿਸ ਕੇ ਕੀਏ ਸੋਈ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ॥ ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪੇ ਰਾਖੈ ਪੂਰਨ ਭਈ ਬਡਾ
ਈ ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੂਰਾ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਸਭ ਰਾਖੀ ਹੋਏ ਸਰਬ ਦਇ
ਆਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਅਪੁਨੇ
ਦਾਸ ਕਉ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਾਖੈ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ॥੨॥੨੨॥੪੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੩ ਚਉਪਦੇ ॥ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਿਲਿ ਪੰਚਹੁ ਨਹੀ ਸਹਸਾ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਸਿਕਦਾਰਹੁ ਨਹ ਪਤੀਆਇਆ ॥ ਉ
ਮਰਾਵਹੁ ਆਗੈ ਝੇਰਾ ॥ ਮਿਲਿ ਰਾਜਨ ਰਾਮ ਨਿਬੇਰਾ ॥੧॥ ਅਬ ਢੂਢਨ ਕਤਹੁ ਨ
ਜਾਈ ॥ ਗੋਬਿਦ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਗੋਸਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਇਆ ਪ੍ਰਭ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਤਾ ਸ
ਗਲੀ ਮਿਟੀ ਪੂਕਾਰਾ ॥ ਲਬਧਿ ਆਪਣੀ ਪਾਈ ॥ ਤਾ ਕਤ ਆਵੈ ਕਤ ਜਾਈ ॥੨॥
ਤਹ ਸਾਚ ਨਿਆਇ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਊਹਾ ਸਮ ਠਾਕੁਰੁ ਸਮ ਚੇਰਾ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੈ

॥ਬਿਨੁ ਬੋਲੇ ਬੂਝਤ ਆਪਿ ਪਛਾਨੈ॥੩॥ ਸਰਬ ਥਾਨ ਕੋ ਰਾਜਾ॥ ਤਹ ਅਨਹਦ ਸਬਦ
ਅਗਾਜਾ॥ ਤਿਸੁ ਪਹਿ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ॥ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਗਵਾਈ॥੪॥੧॥
੫੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਹੁ॥ ਘਰਿ ਬੈਠੇ ਗੁਰੂ ਧਿਆਇਹੁ
॥ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਚੁ ਕਹਿਆ॥ ਸੋ ਸੁਖੁ ਸਾਚਾ ਲਹਿਆ॥੧॥ ਅਪੁਨਾ ਹੋਇਓ ਗੁਰੁ ਮਿ
ਹਰਵਾਨਾ॥ ਅਨਦ ਸੂਖ ਕਲਿਆਣ ਮੰਗਲ ਸਿਉ ਘਰਿ ਆਏ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨਾ॥ ਰਹਾਉ
॥ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਵਡਿਆਈ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਾ॥
ਗੁਰ ਭੇਟਤ ਮਨਿ ਓਮਾਹਾ॥੨॥ ਸਗਲ ਪਰਾਛਤ ਲਾਥੇ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਸਾਥੇ
॥ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਹਰਿ ਨਾਮਾ॥ ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ॥੩॥ ਗੁਰਿ ਕੀਨੋ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ॥ ਸਭ
ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੈ ਜੈਕਾਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੈ ਸਾਥੇ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਲਾਥੇ॥੪॥੨॥੫੨॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਪੂਰੀ ਲੋਚ ਹਮਾਰੀ॥ ਕਰਿ ਇਸਨਾ
ਨੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਏ॥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਪਾਏ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਰੀਐ॥ ਊਠ
ਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕਰੀਐ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਧ
ਰਮ ਕੀ ਪਉੜੀ ਕੋ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਏ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸੇ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ
ਲਾਏ॥੨॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਜਿਨਿ ਪੂਰੀ ਕਲ ਰਾਖੀ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸ
ਭਿ ਭਏ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਚੁ ਸਾਖੀ॥੩॥ ਬਿਘਨ ਬਿਨਾਸਨ ਸਭਿ ਦੁਖ ਨਾਸਨ ਸ
ਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ ਖੋਏ ਪਾਪ ਭਏ ਸਭਿ ਪਾਵਨ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਘਰਿ
ਆਇਆ॥੪॥੩॥੫੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਨੀ ਗਹੇਰਾ॥ ਘਰੁ ਲਸਕਰੁ
ਸਭੁ ਤੇਰਾ॥ ਰਖਵਾਲੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ॥ ਸਭਿ ਜੀਅ ਭਏ ਦਇਆਲਾ॥੧॥ ਜਪਿ ਅਨਦਿ
ਰਹਉ ਗੁਰ ਚਰਣਾ॥ ਭਉ ਕਤਹਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇਰਿਆ ਦਾਸਾ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ॥ ਪ੍ਰ
ਭਿ ਅਬਿਚਲ ਨੀਵ ਉਸਾਰੀ॥ ਬਲੁ ਧਨੁ ਤਕੀਆ ਤੇਰਾ॥ ਤੂ ਭਾਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਜਿ
ਨਿ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਤਰਾਇਆ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮ ਰਸੁ ਦੀਆ॥

ਕਲਮਲਦੋਖਸਗਲਬਖਸਿਆ ॥੩॥ ਹੋਇਪ੍ਰਭੂਸਹਾਈਆਸ ਤਉਨਿਧਾਨਗੀਪਾਈਸਾਸਿ
ਸਾਸਿਪ੍ਰਭੁਧਿਆਈਐਤਾਮਿਲਿਸੰਗਪ੍ਰਭਨਾਨਕਗਾਈਐ ॥੪॥੪॥੫੪॥ ਸੋਰਠਿਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਸੁਖਸਹਜਆਨੰਦਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਓਮਨਿਭਾਵੰਦਾ ॥ ਪੂਰੈਗੁ
ਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ ॥ ਤਾਗਤਿਭਈਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਹਰਿਕੀਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮਨੁਲੀਨਾ ॥ ਨਿ
ਤਬਾਜੇਅਨਹਤਬੀਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿਚਰਣਕੀਓਟਸਤਾਣੀ ॥ ਸਭਚੂਕੀਕਾਣਿ
ਲੋਕਾਣੀ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿਰਸਕਿਰਸਕਿਗੁਣਗਾਇਆ ॥੨॥
ਪ੍ਰਭਿਕਾਟਿਆਜਮਕਾਫਾਸਾ ॥ ਮਨਪੂਰਨਹੋਈਆਸਾ ॥ ਜਹਪੇਖਾਤਹਸੋਈ ॥ ਹਰਿ
ਪ੍ਰਭਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ ॥੩॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਰਾਖੇ ॥ ਸਭਿਜਨਮਜਨਮਦੁ
ਖਲਾਥੇ ॥ ਨਿਰਭਉਨਾਮੁਧਿਆਇਆ ॥ ਅਟਲਸੁਖੁਨਾਨਕਪਾਇਆ ॥੪॥੫॥੫੫॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥ ਠਾਢਿਪਾਈਕਰਤਾਰੇ ॥ ਤਾਪੁਛੋਡਿਗਇਆਪਰਵਾਰੇ ॥ ਗੁ
ਰਿਪੂਰੈਹੈਰਾਖੀ ॥ ਸਰਣਿਸਚੇਕੀਤਾਕੀ ॥੧॥ ਪਰਮੇਸਰੁਆਪਿਹੋਆਰਖਵਾਲਾ
॥ ਸਾਂਤਿਸਹਜਸੁਖਖਿਨਮਹਿਉਪਜੇਮਨੁਹੋਆਸਦਾਸੁਖਾਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਦੀਓਦਾਰੂ ॥ ਤਿਨਿਸਗਲਾਰੋਗੁਬਿਦਾਰੂ ॥ ਅਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰੀ ॥
ਤਿਨਿਸਗਲੀਬਾਤਸਵਾਰੀ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭਿਅਪਨਾਬਿਰਦੁਸਮਾਰਿਆ ॥ ਹਮਰਾਗੁ
ਣੁਅਵਗੁਣੁਨਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਭਇਓਸਾਖੀ ॥ ਤਿਨਿਸਗਲੀਲਾਜ
ਰਾਖੀ ॥੩॥ ਬੋਲਾਇਆਬੋਲੀਤੇਰਾ ॥ ਤੂਸਾਹਿਬੁਗੁਣੀਗਹੇਰਾ ॥ ਜਪਿਨਾਨਕਨਾ
ਮੁਸਚੁਸਾਖੀ ॥ ਅਪੁਨੇਦਾਸਕੀਪੈਜਰਾਖੀ ॥੪॥੬॥੫੬॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫
॥ ਵਿਚਿਕਰਤਾਪੁਰਖੁਖਲੋਆ ॥ ਵਾਲੁਨਵਿੰਗਾਹੋਆ ॥ ਮਜਨੁਗੁਰਆਂਦਾਰਾਸੇ
॥ ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਕਿਲਵਿਖਨਾਸੇ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁਰਾਮਦਾਸਸਰੋਵਰੁਨੀਕਾ ॥ ਜੋਨਾਵੈਸੋ
ਕੁਲੁਤਰਾਵੈਉਧਾਰੁਹੋਆਹੈਜੀਅਕਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਜੈਕਾਰੁਜਗੁਗਾਵੈ ॥ ਮਨਚਿੰਦਿਅੜੇਫ
ਲਪਾਵੈ ॥ ਸਹੀਸਲਾਮਤਿਨਾਇਆਏ ॥ ਅਪਣਾਪ੍ਰਭੂਧਿਆਏ ॥੨॥ ਸੰਤਸਰੋਵਰ

ਰਲਾਵੈ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ॥ ਆਵੈ ਨ ਜਾਵੈ ਜਾਈ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ॥
੩॥ ਇਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਚਾਰੁ ਸੁ ਜਾਨੈ॥ ਜਿਸੁ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਭਗਵਾਨੈ॥ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ॥ ਸਭ ਚਿੰਤਾ ਗਣਤ ਮਿਟਾਈਆ॥੪॥੫੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫
॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਨਿਬਾਹੀ ਪੂਰੀ॥ ਕਾਈ ਬਾਤ ਨ ਰਹੀਆ ਊਰੀ॥ ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਾਇ ਨਿਸ
ਤਾਰੇ॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਸਦਾ ਰਖਵਾਲਾ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੇ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ਮਾਤ ਪਿ
ਤਾ ਜਿਉ ਪਾਲਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ॥ ਜਿਨਿ ਜਮ ਕਾ ਪੰਥੁ
ਮਿਟਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ॥ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗਾ॥੨॥
ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗਾਵੈ॥ ਸਾਧਾ ਕੀ ਧੂਰੀ ਨਾਵੈ॥ ਅਪੁਨਾ ਨਾਮੁ ਆਪੇ ਦੀਆ॥ ਪ੍ਰ
ਭ ਕਰਣਹਾਰ ਰਖਿ ਲੀਆ॥੩॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ॥ ਇਹੁ ਪੂਰਨ ਬਿਮਲ ਬੀ
ਚਾਰਾ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਸਾਚਾ॥੫੮॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਚਰਨੀ ਲਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਪਾਇਆ॥
ਜਹ ਜਾਈਐ ਤਹਾ ਸੁਹੇਲੇ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲੇ॥੧॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਸਦ
ਭਾਈ॥ ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਸਗਲੇ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ਜੀਅ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਰਾਇ
ਣ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ॥ ਹਮ ਸੰਤ ਜਨਾ ਰੇਨਾਰਾ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕਰਿ ਲੀਨੇ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਹਰਿ ਜਸੁ ਦੀਨੇ॥੨॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ ਸਦ ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਰਖਵਾਲਾ॥
॥ਹਰਿ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ॥ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜੋਨੀ ਪਾਈਐ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਪੁ
ਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਤਿਨ ਹੀ ਜਾਤਾ॥ ਜਮਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਇਆ॥ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਸ
ਰਣੀ ਪਾਇਆ॥੪॥੫੯॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕੀਤੀ ਪੂਰੀ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੀ॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫
॥ਖੇਮ ਕੁਸਲ ਭਇਆ ਇਸਨਾਨਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਨਾ॥੧॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰ
ਨ ਕਵਲ ਰਿਦ ਧਾਰੇ॥ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਤਿਲ ਕਾ ਕੋਈ ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥
ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਏ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਸਭ ਹੋਏ॥ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰੋਵਰ

ਜਿਨਿ ਤੇਰਾ ਸ ਭਲਾ ਖੇ ਪਾਪ ਕਮਾਤੇ॥ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਈਅਹਿ ਸਾਧਸੰ ੩੧੪
ਗਿ ਮਿਲਿ ਧਿਆਇ ਆਈਐ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲੁ ਪਾਇਆ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਰਿਦੈ ਧਿਆਇਆ॥
੩॥ ਗੁਰ ਰੰਗੇ ਪਾਇਆ ਆਨੰਦਾ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿ
ਆਇਆ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਰਖਾਇਆ॥੪॥੧੦॥੬੦॥ ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ
੫॥ ਦਹ ਦਿਸ ਛਤ੍ਰ ਮੇਘ ਘਟਾ ਘਟ ਦਾਮਨਿ ਚਮਕਿ ਡਰਾਇਓ॥ ਸੇਜ ਇ
ਕੇਲੀ ਨੀਦ ਨਹੁ ਨੈਨਹੁ ਪਿਰੁ ਪਰਦੇਸਿ ਸਿਧਾਇਓ॥੧॥ ਹੁਣਿ ਨਹੀ ਸੰਦੇਸਰੋ ਮਾ
ਇਓ॥ ਏਕ ਕੋਸਰੋ ਸਿਧਿ ਕਰਤ ਲਾਲੁ ਤਬ ਚਤੁਰ ਪਾਤਰੋ ਆਇਓ॥ ਰਹਾਉ॥
ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਇਹੁ ਲਾਲੁ ਪਿਆਰੋ ਸਰਬ ਗੁਣਾ ਸੁਖਦਾਇਓ॥ ਮੰਦਰਿ ਚਰਿ ਕੈ
ਪੰਥੁ ਨਿਹਾਰਉ ਨੈਨ ਨੀਰਿ ਭਰਿ ਆਇਓ॥੨॥ ਹਉ ਹਉ ਭੀਤਿ ਭਇਓ ਹੈ ਬੀਚੋ ਸੁਨਤ ਦੇ
ਸਿ ਨਿਕਟਾਇਓ॥ ਭਾਂਭੀਰੀ ਕੇ ਪਾਤ ਪਰਦੋ ਬਿਨੁ ਪੇਖੇ ਦੂਰਾਇਓ॥੩॥ ਭਇਓ ਕਿਰ
ਪਾਲੁ ਸਰਬ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਸਗਰੋ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਇਓ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਭੀਤਿ ਗੁਰਿ ਖੋ
ਈ ਤਉ ਦਇਆਰੁ ਬੀਠਲੋ ਪਾਇਓ॥੪॥ ਸਭੁ ਰਹਿਓ ਅੰਦੇਸਰੋ ਮਾਇਓ॥
ਜੋ ਚਾਹਤ ਸੋ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਓ॥ ਸਰਬ ਗੁਨਾ ਨਿਧਿ ਰਾਇਓ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ॥
॥੧੧॥੬੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗਈ ਬਹੋੜੁ ਬੰਦੀ ਛੋੜੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ
ਦੁਖਦਾਰੀ॥ ਕਰਮੁ ਨ ਜਾਣਾ ਧਰਮੁ ਨ ਜਾਣਾ ਲੋਭੀ ਮਾਇਆਧਾਰੀ॥ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ਭਗ
ਤੁ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਇਹ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਿਮਾਣਿਆ ਤੂ ਮਾਣੁ॥ ਨਿ
ਚੀਜਿਆ ਚੀਜੁ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉ ਕੁਰਬਾਣੁ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੈਸਾ
ਬਾਲਕੁ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ਲਖ ਅਪਰਾਧ ਕਮਾਵੈ॥ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਝਿੜਕੇ ਬਹੁ ਭਾਤੀ
ਬਹੁੜਿ ਪਿਤਾ ਗਲਿ ਲਾਵੈ॥ ਪਿਛਲੇ ਅਉਗੁਣ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਆਗੈ ਮਾ
ਰਗਿ ਪਾਵੈ॥੨॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ
॥ ਕਹਣੈ ਕਥਨਿ ਨ ਭੀਜੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਪੈਜ ਰਖਾਈਐ॥ ਅਵਰ ਓਟ ਮੈ ਸਗਲੀ

ਦੇਖਾ ਇਕ ਤੇਰੀ ਓਟ ਗੁਸਾਈਐ ॥੩॥ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁ
ਰੁ ਆਪੇ ਸੁਣੈ ਬੇਨੰਤੀ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸਭੁ ਚੂਕੈ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਤੀ
॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਵਖਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਵਸੰਤੀ ॥੪॥੧੨॥
੬੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਏ ਅਨੰਦਾ ਦੁਖ ਕਲੇਸ
ਸਭਿ ਨਾਠੇ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਧਿਆਵਤ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਸਾਂਠੇ ॥੧॥ ਜਗ
ਜੀਵਨ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਦੀਓ ਉਪਦੇਸਾ ਜਪਿ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾ
ਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂਹੈ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸੁਨਹਿ ਪ੍ਰਭ ਤੂਹੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਦਾ
ਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਕਿਆ ਇਹੁ ਜੰਤੁ ਵਿਚਾਰਾ ॥੨॥ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਆਖਿ ਵ
ਖਾਣੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਜੀਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਅਚਰਜੁ ਤੁਮ
ਵਡਾਈ ॥੩॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭ ਸ੍ਵਾਮੀ ਪਤਿ ਮਤਿ ਕੀਨੀ ਪੂਰੀ ॥ ਸਦਾ ਸ
ਦਾ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ਬਾਛਉ ਸੰਤਾ ਧੂਰੀ ॥੪॥੧੩॥੬੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਨਮਸਕਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਸਭੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥
ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੧॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕੋ ਭਇਓ ਸਹਾਈ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋ
ਰਥ ਕੀਨੇ ਕਰਤੈ ਊਣੀ ਬਾਤ ਨ ਕਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਤੈ ਪੁਰਖਿ ਤਾਲੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥
ਪਿਛੈ ਲਗਿ ਚਲੀ ਮਾਇਆ ॥ ਤੋਟਿ ਨ ਕਤਹੂ ਆਵੈ ॥ ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ਸਤਗੁਰ ਭਾਵੈ
॥੨॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸਭਿ ਜੀਅ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾ
ਰੁ ਗੁਸਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥੩॥ ਤੂ ਭਾਰੋ ਸੁਆਮੀ ਮੋਰਾ ॥ ਇਹੁ ਪੁੰ
ਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਤੇਰਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਰਬ ਫਲਾ ਪੁੰਨੁ ਪਾਇਆ ॥
॥੪॥੧੪॥੬੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ + ਘਰੁ ੩ ॥ ਰਾਮਦਾਸ
ਸਰੋਵਰਿ ਨਾਤੇ ॥ ਸਭਿ ਉਤਰੇ ਪਾਪ ਕਮਾਤੇ ॥ ਨਿਰਮਲ ਹੋਏ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਗੁ

ਦੁਪਦੇ

ਗ੍ਰਿਹੁਕੈਕੀਨੋਚਾਲਾ॥੧॥ਸਤਿਕੁਸਲਖੇਮਪ੍ਰਭਿਧਾਰੇ॥ਸਹੀਸਲਾਮਤਿਸਭਿਥੋਕ
ਉਬਾਰੇਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਲੁਲਾਥੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮੁਭਇਓਸਾਥੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਆਦਿਪੁਰਖਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ॥੨॥੧॥੫
੬੫॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ਜਿਤੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਚਿਤਿਆਇਆ॥ਸੋਘਰੁਦਯਿ
ਵਸਾਇਆ॥ਸੁਖਸਾਗਰੁਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ਤਾਸਹਸਾਸਗਲਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ਹਰਿ
ਕੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ॥ਆਠਪਹਰਗੁਣਗਾਈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰ
ਭਕੀਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ਜਨਬੋਲਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸਵਖਾਣੀ॥ਗੁਰ
ਪੂਰੇਤੇਜਾਣੀ॥੨॥੨॥੬੬॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ਆਗੈਸੁਖੁਗੁਰਿਦੀਆ॥ਪਾ
ਛੈਕੁਸਲਖੇਮਗੁਰਿਕੀਆ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਸੁਖਪਾਇਆ॥ਗੁਰੁਅਪੁਨਾਰਿ
ਦੈਧਿਆਇਆ॥੧॥ਅਪਨੇਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈ॥ਮਨਇਛੇਫਲਪਾ
ਈ॥ਸੰਤਹੁਦਿਨੁਦਿਨੁਚੜੈਸਵਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਭਏਦਇਆ
ਲਾਪ੍ਰਭਿਅਪਨੇਕਰਿਦੀਨੇ॥ਸਹਜਸੁਭਾਇਮਿਲੇਗੋਪਾਲਾਨਾਨਕਸਾਚਿਪ
ਤੀਨੇ॥੨॥੩॥੬੭॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਖਵਾਰੇ॥
ਚਉਕੀਚਉਗਿਰਦਹਮਾਰੇ॥ਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਲਾਗਾ॥ਜਮੁਲਜਾਇਕਰਿ
ਭਾਗਾ॥੧॥ਪ੍ਰਭਜੀਤੂਮੇਰੋਸੁਖਦਾਤਾ॥ਬੰਧਨਕਾਟਿਕਰੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਪੂ
ਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀ॥ਤਾਕੀਸੇਵਨਬਿਰਥੀ
ਜਾਸੀ॥ਅਨਦਕਰਹਿਤੇਰੇਦਾਸਾ॥ਜਪਿਪੂਰਨਹੋਈਆਸਾ॥੨॥੪॥੬੮॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਗੁਰਅਪੁਨੇਬਲਿਹਾਰੀ॥ਜਿਨਿਪੂਰਨਪੈਜਸ
ਵਾਰੀ॥ਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇਆ॥ਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਸਦਾਧਿਆਇਆ॥
੧॥ਸੰਤਹੁਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਕਰਣਕਾਰਣਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਿ
ਅਪਨੈਵਰਦੀਨੇ॥ਸਗਲਜੀਅਵਸਿਕੀਨੇ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥

ਤਾਸਗਲੇਦੂਖਮਿਟਾਇਆ॥੩॥੮॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਤਾਪੁ
ਗਵਾਇਆਗੁਰਿਪੂਰੇ॥ਵਾਜੇਅਨਹਦਤੂਰੇ॥ਸਭਿਕਲਿਆਣਪ੍ਰਭਿਕੀਨੇ॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਦੀਨੇ॥੧॥ਬੇਦਨਸਤਿਗੁਰਿਆਪਿਗਵਾਈ॥ਸਿਖ
ਸੰਤਸਭਿਸਰਸੇਹੋਏਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਮੰਗਹਿਸੋਲੇਵ
ਹਿ॥ਪ੍ਰਭਅਪਣਿਆਸੰਤਾਦੇਵਹਿ॥ਹਰਿਗੋਵਿਦੁਪ੍ਰਭਿਰਾਖਿਆ॥ਜਨ
ਨਾਨਕਸਾਚੁਸੁਭਾਖਿਆ॥੨॥੯॥੧੦॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਸੋਈਕਰਾਇਜੋਤੁ
ਧੁਭਾਵੈ॥ਮੋਹਿਸਿਆਣਪਕਛੂਨਆਵੈ॥ਹਮਬਾਰਿਕਤਉਸਰਣਾਈ॥ਪ੍ਰਭਿ
ਆਪੇਪੈਜਰਖਾਈ॥੧॥ਮੇਰਾਮਾਤਪਿਤਾਹਰਿਰਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਲਣਲਾਗਾਕਰੀਤੇਰਾਕਰਾਇਆ॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਜੰਤਤੇਰੇਧਾਰੇ॥ਪ੍ਰਭ
ਡੋਰੀਹਾਥਿਤੁਮਾਰੇ॥ਜਿਕਰਾਵੈਸੋਕਰਣਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣਾ॥੨॥
੧॥੧੧॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਪਰੋਇਆ॥ਸਭੁਕਾਜੁਹਮਾਰੋ
ਇਆ॥ਪ੍ਰਭਚਰਣੀਮਨੁਲਾਗਾ॥ਪੂਰਨਜਾਕੇਭਾਗਾ॥੧॥ਮਿਲਿਸਾਧਸੰ
ਗਿਹਰਿਧਿਆਇਆ॥ਆਠਪਹਰਆਰਾਧਿਓਹਰਿਹਰਿਮਨਚਿੰਦਿਆਫ
ਲੁਪਾਇਆ॥ਰਹਾਉ॥ਪਰਾਪੂਰਬਲਾਅੰਕੁਰੁਜਾਗਿਆ॥ਰਾਮਨਾਮਿਮ
ਨੁਲਾਗਿਆ॥ਮਨਿਤਨਿਹਰਿਦਰਸਿਸਮਾਵੈ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸਚੇਗੁਣਗਾ
ਵੈ॥੨॥੨॥੧੨॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਗੁਰਮਿਲਿਪ੍ਰਭੂਚਿਤਾਰਿਆ॥ਕਾਰ
ਜਸਭਿਸਵਾਰਿਆ॥ਮੰਦਾਕੋਨਅਲਾਏ॥ਸਭਜੈਜੈਕਾਰੁਸੁਣਾਏ॥੧॥ਸੰਤਹੁਸਾ
ਚੀਸਰਣਿਸੁਆਮੀ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਹਾਥਿਤਿਸੈਕੈਸੋਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਕਰਤਬਸਭਿਸਵਾਰੇ॥ਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨਾਬਿਰਦੁਸਮਾਰੇ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਪ੍ਰ
ਭਨਾਮਾ॥ਜਨਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਨਾ॥੨॥੩॥੧੩॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ
ਸਾਜਿਸਵਾਰਿਆ॥ਇਹੁਲਹੁੜਾਗੁਰੂਉਬਾਰਿਆ॥ਅਨਦਕਰਹੁਪਿਤਮਾਤਾ॥

ਪਰਮੇਸਰੁ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਚੇਤਵਨਿ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਰਾਖਿ ਪੈਜ ਦਾ
ਸ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਕਾਰਜ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥ ਪੂਰਨ ਕਲ
ਜਿਨਿ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥੧੦॥
੭੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਾਲਕ ਰਾਖੇ ਆਪੇ
॥ ਸੀਤਲਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈ ॥ ਬਿਘਨ ਗਏ ਹਰਿ ਨਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਆ ਸਦਾ ਦਇ
ਆਲਾ ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਭਗਤ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਸਭ ਜੀਅ ਭਇਆ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਾਥਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ ॥ ਅਪਣੇ
ਦਾਸ ਕੀ ਸੁਣੀ ਬੇਨੰਤੀ ॥ ਸਭ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਵੰਤੀ ॥੨॥੧੧॥੭੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਅਪਨਾ ਗੁਰੂ ਧਿਆਏ ॥ ਮਿਲਿ ਕੁਸਲ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਆਏ ॥ ਨਾਮੈ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥
ਤਿਸੁ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਹੁ ॥ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿ ਸਭੋ
ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਸਾਧਹੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਲਾਗੀ ॥ ਸੋ ਪਾ
ਏ ਜਿਸੁ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤਿਨਿ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਫਲੁ ਪਾ
ਇਆ ॥੨॥੧੨॥੭੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਰਮੇਸਰਿ ਦਿਤਾ ਬੰਨਾ ॥ ਦੁਖ ਰੋਗ ਕਾ
ਡੇਰਾ ਭੰਨਾ ॥ ਅਨਦ ਕਰਹਿ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਸੁਖੁ ਹੋ
ਆ ਸਭ ਥਾਈ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭਨੀ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਧੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਆਈ ॥ ਤਿਨਿ ਸਗਲੀ ਚਿੰਤ ਮਿਟਾਈ ॥ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਮਿਹ
ਰਵਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਵਖਾਨਾ ॥੨॥੧੩॥੭੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ
ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਆਪਿ ਰਾਖੇ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ
ਸਬਦੁ ਸੁਭਾਖੇ ॥੧॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਊਪਰਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ
ਸਮਾਲੀ ਪੂਰਨੁ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ਹੋਆ ॥ ਸਚੇ ਦਾ ਸਚਾ ਢੋਆ ॥
ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਪਾਈ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥੧੪॥੭੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮ

ਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਭਾਣਾ ॥ ਤਾ ਜਪਿਆ ਨਾਮੁ ਰਮਣਾ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਕਿਰਪਾ ਧਾ
ਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੀ ਪੈਜ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋਈ
ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਬਿਰਥੀ ਆਸ ਨ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਦਾ
ਤਾ ਸੋਈ ਸੰਤੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲੀਣਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥
੨॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕਾ ਜਸੁ ਰਵਣਾ ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਲਾਥੀ ॥ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇ ਲੀ
ਆ ਮੇਰੈ ਕਰਤੈ ਸੰਤ ਸਾਧ ਭਏ ਸਾਥੀ ॥੩॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਸਰਬਸੁ ਦੀਨੇ ਆਪਹਿ
ਆਪੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਥੋਕ ਪੂਰਨ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੪
॥੧੫॥੭੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗਰੀਬੀ ਗਦਾ ਹਮਾਰੀ ॥ ਖੰਨਾ ਸਗਲ ਰੇਨੁ
ਛਾਰੀ ॥ ਇਸੁ ਆਗੈ ਕੋ ਨ ਟਿਕੈ ਵੇਕਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਏਹ ਗਲ ਸਾਰੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਸੰਤਨ ਕੀ ਓਟਾ ॥ ਜੋ ਸਿਮਰੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਉਧਰਹਿ ਸਗਲੇ ਕੋਟਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਜਸੁ ਗਾਇਆ ॥ ਇਹੁ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇ
ਆ ॥ ਸਭੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥੨॥੧੬॥੮੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਕੀਨੀ ॥ ਬਖਸ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ॥ ਨਿਤ ਅਨੰਦ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਥਾ
ਵ ਸਗਲੇ ਸੁਖੀ ਵਸਾਇਆ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਫਲ ਦਾਤੀ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕਿਰਪਾ ਕ
ਰਿ ਦੀਨੀ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨ ਹੀ ਜਾਤੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਗਾਵਹ ਭਾਈ ॥ ਓਹ ਸਫਲ
ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥੨
੧੭॥੮੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧੇ ॥ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਸਾਧੇ ॥
ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਰਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
ਸੰਤ ਅਸਥਾਨਿ ਬਸੇ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪੂ
ਰੇ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਨਿਰਮਲ ਅਕਥ ਕ
ਹਾਣੀ ॥੨॥੧੮॥੮੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭੂਖੇ ਖਾਵਤ ਲਾਜ ਨ ਆਵੈ ॥

ਉਰਿ ਧਾਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੧॥ ਅਪਨੇ ਕਾਜ ਕਉ ਕਿਉ ਅਲਕਾਈਐ ॥ ਜਿਤੁ ਸਿਮਰਿ ਦਰਗਹ ਮੁਖੁ ਉਜਲ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਕਾਮੀ ਕਾਮਿ ਲੁਭਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਦਾਸ ਹਰਿ ਜਸੁ ਭਾਵੈ ॥੨॥ ਜਿਉ ਮਾਤਾ ਬਾਲਿ ਲਪਟਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਗਿਆਨੀ ਨਾਮੁ ਕਮਾਵੈ ॥੩॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥੪॥੧੭॥੮੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਖ ਸਾਂਦਿ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਮੁਖਿ ਛਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਪਹਿਰਾਇਆ ॥ ਬਿਨਸੇ ਦੁਖ ਸਬਾਇਆ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਸਾਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਿਨਿ ਅਚਰਜ ਸੋਭ ਬਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੋਲੇ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਭਾਣੈ ॥ ਦਾਸੁ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥੨॥੨੪॥੮੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਸਗਲੀ ਸਭ ਆਤਿਆ ॥ ਏਹੋ ਸੰਤ ਖਲਾਇਆ ਸਗਲੇ ਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਛੋਡਿ ਤਾਰੇ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ॥ ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਕੀ ਗਣਤ ਨ ਗਣਈ ਰਾਖੈ ਬਾਲਕ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਤਿਨਿ ਸਭੇ ਥੋਕ ਸਵਾਰੇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤੁਸਿ ਦੀਆ ॥ ਫਿਰਿ ਨਾਨਕ ਦੂਖੁ ਨ ਥੀਆ ॥੨॥੨੫॥੮੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਈ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੁ ਜਾਈ ਤੇਰੇ ਨਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸੋ ਜਸੁ ਤੇਰਾ ਗਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਭਾਰੋ ਸੁਆਮੀ ਮੋਰਾ ॥ ਸੰਤਾਂ ਭਰਵਾਸਾ ਤੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥ ਮੁਖਿ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਛਾਈ ॥੨॥੨੬॥੮੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥ ਪਾਛੇ ਆਨਦੁ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਤਾ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਫਿਰਿ ਡੋਲਤ ਕਤਹੂ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਹਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਦਇਆਲਾ ॥ ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਅਚਰਜੁ ਤੇਰੀ

ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਿਤ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੨॥੨੩॥੮੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਨਾਠਿਆ ਨਰਾਇਣੁ ਮੇਰੈ ॥ ਜਮ ਦੂਤੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇਰੈ ॥ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੈ ਦਾਸ
ਤਿਨ ਕੀ ਸਚੁ ਸਾਖੈ ॥੧॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ॥ ਦੁਸਮਨ ਮਾਰਿ ਵਿਡਾਰੇ ਸਗ
ਲੇ ਦਾਸ ਕਉ ਸੁਮਤਿ ਦੀਤੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਸਗਲੇ ਥਾਨ ਵਸਾਏ ॥ ਸੁਖ
ਸਾਂਦਿ ਫਿਰਿ ਆਏ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਏ ॥ ਜਿਨਿ ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਮਿਟਾਏ ॥੨॥
੨੪॥੮੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਾ ਕੀ ਸਰਨੀ
ਪਾਈਐ ॥ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਅਨੰਦਾ ਦੂਖੁ ਗਇਆ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥੧॥ ਹਰਿ
ਰਸੁ ਪੀਵਹੁ ਭਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੋ ਆਰਾਧਹੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਨਾਈ ॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋਈ ਪੂਰਨੁ ਭਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇ
ਨੰਤੀ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਨਾਮਿ ਰਹਾ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੨॥੨੫॥੮੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਰਾਖੈ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਹੋਤੁ ਜਗ ਭੀਤ
ਰਿ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੇਰੀ ਓਟ ਗੁਸਾਈ ॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਸਰ
ਣਿ ਕਾ ਦਾਤਾ ਆਠ ਪਹਰ ਤੁਮ੍ ਧਿਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਭਜਨੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ
ਤਿਸੈ ਅੰਦੇਸਾ ਨਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਲਗੇ ਭਉ ਮਿਟਿਆ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ਮ
ਨ ਮਾਹੀ ॥੨॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਲਾਸਾ ॥ ਜਿਣਿ ਘ
ਰਿ ਆਏ ਸੋਭਾ ਸੇਤੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥੩॥ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਜਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ
ਕਾਮਾ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਾਗਿ ਤਰਿਓ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥੪॥
੨੬॥੯੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਇਓ ਕਿਰਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਆਪੇ ਸਭ
ਬਿਧਿ ਥਾਟੀ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਰਾਖਿ ਲੀਓ ਜਨੁ ਅਪੁਨਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਬੇੜੀ ਕਾਟੀ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ
ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸਦ ਧਿਆਈਐ ॥ ਸਗਲ ਕਲੇਸ ਮਿਟਹਿ ਇਸੁ ਤਨ ਤੇ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ
ਫਲੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਜਾ ਕੇ ਸਭਿ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਾਧ

ਸੰਗਿਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਸਭੁਪ੍ਰਭੂਨਾਥਿਭਤੁਹੋਇਦਰਬਾਰਾ ॥੨॥੨੭॥੯੧॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਸਿਮਰਉਅਪੁਨਾਸਾਂਈ॥ਦਿਨਸੁਰੈਨਿਸਦਧਿਆਈ॥ਹਾ
ਥਦੇਇਜਿਨਿਰਾਖੇ॥ਹਰਿਨਾਮਮਹਾਰਸੁਚਾਖੇ॥੧॥ਅਪਨੇਗੁਰਊਪਰਿਕੁਰਬਾਨੁ॥
ਭਏਕਿਰਪਾਲਪੂਰਨਪ੍ਰਭਦਾਤੇਜੀਅਹੋਏਮਿਹਰਵਾਨ॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਨਕਜਨਸਰਨਾਈ
॥ਜਿਨਿਪੂਰਨਪੈਜਰਖਾਈ॥ਸਗਲੇਦੂਖਮਿਟਾਈ॥ਸੁਖੁਭੁੰਚਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥੨॥੨੮॥
੯੨॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਸੁਨਹੁਬਿਨੰਤੀਠਾਕੁਰਮੇਰੇਜੀਅਜੰਤਤੇਰੇਧਾਰੇ॥
ਰਾਖੁਪੈਜਨਾਮਅਪੁਨੇਕੀਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰੇ॥੧॥ਪ੍ਰਭਜੀਉਖਸਮਾਨਾਕਰਿਪਿਆਰੇ॥
ਬੁਰੇਭਲੇਹਮਥਾਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਣੀਪੁਕਾਰਸਮਰਥਸੁਆਮੀਬੰਧਨਕਾਟਿਸਵਾਰੇ॥ਪਹਿ
ਰਿਸਿਰਪਾਉਸੇਵਕਜਨਮੇਲੇਨਾਨਕਪ੍ਰਗਟਪਹਾਰੇ॥੨॥੨੯॥੯੩॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫
ਮਃ੫ ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਵਸਿਕਰਿਦੀਨੇਸੇਵਕਸਭਿਦਰਬਾਰੇ॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀ
ਓਪ੍ਰਭਅਪੁਨੇਭਵਨਿਧਿਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥੧॥ਸੰਤਨਕੇਕਾਰਜਸਗਲਸਵਾਰੇ॥ਦੀ
ਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਪੂਰਨਖਸਮਹਮਾਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ ਆਉਬੈਠੁਆ
ਦਰੁਸਭਥਾਈਊਨਨਕਤਹੂੰਬਾਤਾ॥ਭਗਤਿਸਿਰਪਾਉਦੀਓਜਨਅਪੁਨੇਪ੍ਰਤਾਪੁ
ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਜਾਤਾ॥੨॥੩੦॥੯੪॥ਜੁਮਲਾਚਉਪਦੇਮਃ ੧ ॥੧੨॥ਮਃ੩॥੧੨॥
ਮਃ੪ ॥੯॥ ਮਃ੫ ॥੯੪॥ ॥ਜੁਮਲਾ ੧੨੭ ॥ਜੋੜੁ॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੯ ॥ਰੇਮਨਰਾਮਸਿਉਕਰਿ
ਪ੍ਰੀਤਿ॥ਸ੍ਰਵਨਗੋਬਿੰਦਗੁਨੁਸੁਨਉਅਰੁਗਾਉਰਸਨਾਗੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਸਾਧ
ਸੰਗਤਿਸਿਮਰੁਮਾਧੋਹੋਹਿਪਤਿਤਪੁਨੀਤ॥ਕਾਲੁਬਿਆਲੁਜਿਉਪਰਿਓਡੋਲੈ
ਮੁਖੁਪਸਾਰੇਮੀਤ॥੧॥ਆਜੁਕਾਲਿਫੁਨਿਤੋਹਿਗ੍ਰਸਿਹੈਸਮਝਿਰਾਖਉਚੀਤਿ॥ਕਹੈ

ਨਾਨਕ ਰਾਮੁ ਭਜੋ ਸੋ ਜਾਤੁ ਅਉਸਰੁ ਬੀਤਾ ॥੨॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥
ਮਨ ਕੀ ਮਨ ਹੀ ਮਾਹਿ ਰਹੀ ॥ ਨਾ ਹਰਿ ਭਜੇ ਨ ਤੀਰਥ ਸੇਵੇ ਚੋਟੀ ਕਾਲਿ ਗਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਦਾਰਾ ਮੀਤ ਪੂਤ ਰਥ ਸੰਪਤਿ ਧਨ ਪੂਰਨ ਸਭ ਮਹੀ ॥ ਅਵਰ ਸਗਲ ਮਿਥਿਆ ਏ
ਜਾਨਉ ਭਜਨੁ ਰਾਮ ਕੋ ਸਹੀ ॥੧॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਬਹੁਤੇ ਜੁਗ ਹਾਰਿਓ ਮਾਨਸ ਦੇਹ
ਲਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਮਿਲਨ ਕੀ ਬਰੀਆ ਸਿਮਰਤ ਕਹਾ ਨਹੀ ॥੨॥੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮ
ਹਲਾ ੯ ॥ ਮਨ ਰੇ ਕਉਨੁ ਕੁਮਤਿ ਤੈ ਲੀਨੀ ॥ ਪਰ ਦਾਰਾ ਨਿੰਦਿਆ ਰਸ ਰਚਿਓ ਰਾਮ
ਭਗਤਿ ਨਹਿ ਕੀਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪੰਥੁ ਜਾਨਿਓ ਤੈ ਨਾਹਨਿ ਧਨ ਜੋਰਨ ਕਉ ਧਾਇ
ਆ ॥ ਅੰਤਿ ਸੰਗ ਕਾਹੂ ਨਹੀ ਦੀਨਾ ਬਿਰਥਾ ਆਪੁ ਬੰਧਾਇਆ ॥੧॥ ਨਾ ਹਰਿ ਭਜਿ
ਓ ਨ ਗੁਰ ਜਨੁ ਸੇਵਿਓ ਨਹ ਉਪਜਿਓ ਕਛੁ ਗਿਆਨਾ ॥ ਘਟ ਹੀ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤੇਰੈ
ਤੈ ਖੋਜਤ ਉਦਿਆਨਾ ॥੨॥ ਬਹੁਤੁ ਜਨਮ ਭਰਮਤ ਤੈ ਹਾਰਿਓ ਅਸਥਿਰ ਮਤਿ ਨ
ਹਿ ਪਾਈ ॥ ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਪਾਇ ਪਦ ਹਰਿ ਭਜੁ ਨਾਨਕ ਬਾਤ ਬਤਾਈ ॥੩॥੩॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਮਨ ਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਿ ਬਿਚਾਰੋ ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਗ
ਨਕਾ ਸੀ ਉਧਰੀ ਤਾ ਕੋ ਜਸੁ ਉਰ ਧਾਰੋ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਟਲ ਭਇਓ ਧ੍ਰੂਅ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮ
ਰਨਿ ਅਰੁ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਤੈ ਕਾ
ਹੇ ਬਿਸਰਾਇਆ ॥੧॥ ਜਬ ਹੀ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਗਜ ਗਰਾਹ ਤੇ ਛੂਟਾ
॥ ਮਹਿਮਾ ਨਾਮ ਕਹਾ ਲਉ ਬਰਨਉ ਰਾਮ ਕਹਤ ਬੰਧਨ ਤਿਹ ਤੂਟਾ ॥੨॥ ਅਜਾਮ
ਲੁ ਪਾਪੀ ਜਗੁ ਜਾਨੇ ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਚੇਤ ਚਿੰਤਾਮਨਿ
ਤੈ ਭੀ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਾ ॥੩॥੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਉਨੁ ਉ
ਪਾਉ ਕਰੈ ॥ ਜਾ ਤੇ ਭਗਤਿ ਰਾਮ ਕੀ ਪਾਵੈ ਜਮ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸੁ ਹਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਉਨੁ
ਕਰਮ ਬਿਦਿਆ ਕਹੁ ਕੈਸੀ ਕਉਨ ਧਰਮੁ ਫੁਨਿ ਕਰਈ ॥ ਕਉਨੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਜਾ ਕੈ
ਕੈ ਸਿਮਰੈ ਭਵ ਸਾਗਰ ਕਉ ਤਰਈ ॥੧॥ ਕਲਿ ਮੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਜਾ

ਹਿ ਜਪੈ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਅਉਰ ਧਰਮ ਤਾ ਕੈ ਸਮ ਨਾਹਨਿ ਇਹ ਬਿਧਿ ਬੇਦੁ ਬਤਾਵੈ ॥੨॥
ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਰਹਤ ਸਦਾ ਨਿਰਲੇਪੀ ਜਾ ਕਉ ਕਹਤ ਗੁਸਾਈ ॥ ਸੋ ਤੁਮ ਹੀ ਮਹਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰ
ਤਰਿ ਨਾਨਕ ਦਰਪਨਿ ਨਿਆਈ ॥੩॥੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਮਾਈ ਮੈ ਕਿਹਿ ਬਿ
ਧਿ ਲਖਉ ਗੁਸਾਈ ॥ ਮਹਾ ਮੋਹ ਅਗਿਆਨਿ ਤਿਮਰਿ ਮੋ ਮਨੁ ਰਹਿਓ ਉਰਝਾਈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਜਨਮ ਭਰਮ ਹੀ ਭਰਮ ਖੋਇਓ ਨਹ ਅਸਥਿਰੁ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਬਿਖਿਆਸ
ਕਤ ਰਹਿਓ ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ ਨਹ ਛੂਟੀ ਅਧਮਾਈ ॥੧॥ ਸਾਧਸੰਗੁ ਕਬਹੂ ਨਹੀ ਕੀਨਾ ਨਹ ਕੀ
ਰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਗਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮੈ ਨਾਹਿ ਕੋਊ ਗੁਨੁ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਸਰਨਾਈ ॥੨॥੬॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਮਾਈ ਮਨੁ ਮੇਰੋ ਬਸਿ ਨਾਹਿ ॥ ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ ਬਿਖਿਅਨ ਕਉ
ਧਾਵਤ ਕਿਹਿ ਬਿਧਿ ਰੋਕਉ ਤਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਕੇ ਮਤ ਸੁਨਿ ਨਿਮ
ਖ ਨ ਹੀਏ ਬਸਾਵੈ ॥ ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਦਾਰਾ ਸਿਉ ਰਚਿਓ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਵੈ ॥੧॥ ਮਦਿ
ਮਾਇਆ ਕੈ ਭਇਓ ਬਾਵਰੋ ਸੂਝਤ ਨਹ ਕਛੁ ਗਿਆਨਾ ॥ ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਬਸਤ ਨਿਰੰਜਨੁ
ਤਾ ਕੋ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥੨॥ ਜਬ ਹੀ ਸਰਨਿ ਸਾਧ ਕੀ ਆਇਓ ਦੁਰਮਤਿ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੀ ॥
ਤਬ ਨਾਨਕ ਚੇਤਿਓ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੩॥੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥
ਰੇ ਨਰ ਇਹ ਸਾਚੀ ਜੀਅ ਧਾਰਿ ॥ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ਹੈ ਜੈਸੇ ਸੁਪਨਾ ਬਿਨਸਤ ਲਗਤ ਨ
ਬਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਰੂ ਭੀਤਿ ਬਨਾਈ ਰਚਿ ਪਚਿ ਰਹਤ ਨਹੀ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਇਹ ਸੁਖ
ਮਾਇਆ ਕੇ ਉਰਝਿਓ ਕਹਾ ਗਵਾਰ ॥੧॥ ਅਜਹੂ ਸਮਝਿ ਕਛੁ ਬਿਗਰਿਓ ਨਾਹਿਨਿ ਭ
ਜਿ ਲੇ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਜ ਮਤੁ ਸਾਧਨ ਕਉ ਭਾਖਿਓ ਤੋਹਿ ਪੁਕਾਰਿ ॥੨॥੮॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਇਹ ਜਗਿ ਮੀਤੁ ਨ ਦੇਖਿਓ ਕੋਈ ॥ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ਅਪਨੈ ਸੁਖਿ
ਲਾਗਿਓ ਦੁਖ ਮੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਾਰਾ ਮੀਤ ਪੂਤ ਸਨਬੰਧੀ ਸਗਰੇ ਧਨ ਸਿਉ
ਲਾਗੇ ॥ ਜਬ ਹੀ ਨਿਰਧਨ ਦੇਖਿਓ ਨਰ ਕਉ ਸੰਗੁ ਛਾਡਿ ਸਭ ਭਾਗੇ ॥੧॥ ਕਹਉ ਕਹਾ ਯਿਆ ਮ
ਨ ਬਉਰੇ ਕਉ ਇਨ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਲਗਾਇਓ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਸਕਲ ਭੈ ਭੰਜਨ ਜਸੁ ਤਾ ਕੋ ਬਿ

ਸਰਾਇਓ॥੨॥ਸੁਆਨਪੂਛਜਿਉਭਇਓਨਸੂਧਉਬਹੁਤੁਜਤਨੁਮੈਕੀਨਉ॥ਨਾਨਕਲਾ
ਜਬਿਰਦਕੀਰਾਖਹੁਨਾਮੁਤਿਹਾਰਉਲੀਨਉ॥੩॥੯॥ [illegible]
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੯॥ਮਨਰੇਗਹਿਓਨਗੁਰਉਪਦੇਸੁ॥ਕਹਾਭਇਓਜਉਮੂੰਡਮੂੰਡਾ
ਇਓਭਗਵਉਕੀਨਉਭੇਸੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚਛਾਡਿਕੈਝੂਠਹਿਲਾਗਿਓਜਨਮੁਅ
ਕਾਰਥੁਖੋਇਓ॥ਕਰਿਪਰਪੰਚਉਦਰਨਿਜਪੋਖਿਓਪਸੁਕੀਨਿਆਈਸੋਇਓ॥੧॥
ਰਾਮਭਜਨਕੀਗਤਿਨਹੀਜਾਨੀਮਾਇਆਹਾਥਿਬਿਕਾਨਾ॥ਉਰਝਿਰਹਿਓਬਿਖਿਅਨ
ਸੰਗਿਬਉਰਾਨਾਮਰਤਨੁਬਿਸਰਾਨਾ॥੨॥ਰਹਿਓਅਚੇਤੁਨਚੇਤਿਓਗੋਬਿੰਦ
ਬਿਰਥਾਅਉਧਸਿਰਾਨੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਬਿਰਦੁਪਛਾਨਉਭੂਲੇਸਦਾਪਰਾਨੀ॥
੩॥੧੦॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੯॥ਜੋਨਰੁਦੁਖਮੈਦੁਖੁਨਹੀਮਾਨੈ॥ਸੁਖਸਨੇਹੁਅਰੁ
ਭੈਨਹੀਜਾਕੈਕੰਚਨਮਾਟੀਮਾਨੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਹਨਿੰਦਿਆਨਹਉਸਤਤਿਜਾਕੈਲੋ
ਭੁਮੋਹੁਅਭਿਮਾਨਾ॥ਹਰਖਸੋਗਤੇਰਹੈਨਿਆਰਉਨਾਹਿਮਾਨਅਪਮਾਨਾ॥੧॥ਆਸਾ
ਮਨਸਾਸਗਲਤਿਆਗੈਜਗਤੇਰਹੈਨਿਰਾਸਾ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਜਿਹਪਰਸੈਨਾਹਨਿਤਿਹ
ਘਟਿਬ੍ਰਹਮੁਨਿਵਾਸਾ॥੨॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਜਿਹਨਰਕਉਕੀਨੀਤਿਹਇਹਜੁ
ਗਤਿਪਛਾਨੀ॥ਨਾਨਕਲੀਨਭਇਓਗੋਬਿੰਦਸਿਉਜਿਉਪਾਨੀਸੰਗਿਪਾਨੀ॥੩॥੧੧॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੯॥ਪ੍ਰੀਤਮਜਾਨਿਲੇਹੁਮਨਮਾਹੀ॥ਅਪਨੇਸੁਖਸਿਉਹੀਜਗੁ
ਫਾਂਧਿਓਕੋਕਾਹੂਕੋਨਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਮੈਆਨਿਬਹੁਤੁਮਿਲਿਬੈਠਤਰਹਤਚਹੂ
ਦਿਸਿਘੇਰੈ॥ਬਿਪਤਿਪਰੀਸਭਹੀਸੰਗੁਛਾਡਿਤਕੋਊਨਆਵਤਨੇਰੈ॥੧॥ਘਰਕੀਨਾ
ਰਿਬਹੁਤੁਹਿਤੁਜਾਸਿਉਸਦਾਰਹਤਸੰਗਲਾਗੀ॥ਜਬਹੀਹੰਸਤਜੀਇਹਕਾਂਇਆ
ਪ੍ਰੇਤਪ੍ਰੇਤਕਰਿਭਾਗੀ॥੨॥ਇਹਬਿਧਿਕੋਬਿਉਹਾਰੁਬਨਿਓਹੈਜਾਸਿਉਨੇਹੁਲਗਾ
ਇਓ॥ਅੰਤਬਾਰਨਾਨਕਬਿਨੁਹਰਿਜੀਕੋਊਕਾਮਿਨਆਇਓ॥੩॥੧੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ

ਚਉਤੁਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਪੜਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹੋਰੁ ਨ ਪੂਜਉ ਮੜੈ ਮਸਾਣਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਰਾਚਿ ਨ ਪਰ ਘਰਿ ਜਾਵਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਾਮਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਘਰ ਭੀਤਰਿ ਘਰੁ ਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ
ਸਹਜਿ ਰਤੇ ਮਨ ਭਾਈ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਮਤਿ ਸਾਈ ॥੧॥ ਮਨੁ ਬੈ
ਰਾਗਿ ਰਤਉ ਬੈਰਾਗੀ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਬਾ
ਣੀ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਸੰਖ ਬੈਰਾਗੀ ਕਹਹਿ ਬੈਰਾਗ ਸੋ
ਬੈਰਾਗੀ ਜਿ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ॥ ਹਿਰਦੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਭੈ ਰਚਿਆ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥
ਏਕੋ ਚੇਤੈ ਮਨੂਆ ਨ ਡੋਲੈ ਧਾਵਤੁ ਵਰਜਿ ਰਹਾਵੈ ॥ ਸਹਜੇ ਮਾਤਾ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ
ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੨॥ ਮਨੂਆ ਪਉਣੁ ਬਿੰਦੁ ਸੁਖਵਾਸੀ ਨਾਮਿ ਵਸੈ ਸੁਖ ਭਾਈ ॥
ਜਿਹਬਾ ਨੇਤ੍ਰ ਸੋਤ੍ਰ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਜਲਿ ਬੂਝੀ ਤੁਝਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਆਸ ਨਿਰਾਸ ਰਹੈ
ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ॥ ਭਿਖਿਆ ਨਾਮਿ ਰਜੇ ਸੰਤੋਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਹਜਿ ਪੀ
ਆਈ ॥੩॥ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿਚਿ ਬੈਰਾਗੁ ਨ ਹੋਵੀ ਜਬ ਲਗੁ ਦੂਜੀ ਰਾਈ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤੇ
ਰਾ ਤੂ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਜੰਤ ਦੁਖਿ ਸਦਾ ਨਿਵਾਸੀ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ਅਗੰਮ ਅਗੋਚਰ ਕਹਣੈ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥੪॥ ਸੁੰਨ ਸ
ਮਾਧਿ ਮਹਾ ਪਰਮਾਰਥੁ ਤੀਨਿ ਭਵਣ ਪਤਿ ਨਾਮੰ ॥ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਜੀਆ ਜਗਿ ਜੋਨੀ ਸਿ
ਰਿ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਸਹਾਮੰ ॥ ਕਰਮ ਸੁਕਰਮ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਮੰ ॥ ਮਨਿ
ਮੁਖਿ ਜੂਠਿ ਲਹੈ ਭੈ ਮਾਨੰ ਆਪੇ ਗਿਆਨੁ ਅਗਾਮੰ ॥੫॥ ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਸੇਈ ਸਾਦੁ ਜਾ
ਣਨਿ ਜਿਉ ਗੁੰਗੇ ਮਿਠਿਆਈ ॥ ਅਕਥੈ ਕਾ ਕਿਆ ਕਥੀਐ ਭਾਈ ਚਾਲਉ ਸਦਾ ਰਜਾਈ ॥
ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮੇਲੇ ਤਾ ਮਤਿ ਹੋਵੈ ਨਿਗੁਰੇ ਮਤਿ ਨ ਕਾਈ ॥ ਜਿਉ ਚਲਾਏ ਤਿਉ ਚਾਲਹ ਭਾ
ਈ ਹੋਰ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ॥੬॥ ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ਇਕਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ
ਅਪਾਰਾ ॥ ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਲਾਏ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਤੂ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਵਣਹਾਰਾ ॥ ਸੇਵਾ

ਕਰੀਜੈ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਅਪਣਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤੁਮਾਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਕਿਰਪਾ ਕੀ
ਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ॥੨॥ ਗਗਨੰਤਰਿ ਵਾਸਿਆ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿਆ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗਿ
ਆਨ ਧਿਆਨੰ॥ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਕਹੈ ਕਹਾਵੈ ਤਤੋ ਤਤੁ ਵਖਾਨੰ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਪੀਰਾ ਗਹਿ
ਰ ਗੰਭੀਰਾ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨੰ॥ ਪੂਰਾ ਬੈਰਾਗੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਗੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਮ
ਨੁ ਮਾਨੰ॥੩॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਤਿਤੁਕੀ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਬੰਧਨੀ
ਭਾਈ ਕਰਮ ਧਰਮ ਬੰਧਕਾਰੀ॥ ਪਾਪਿ ਪੁੰਨਿ ਜਗੁ ਜਾਇਆ ਭਾਈ ਬਿਨਸੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰੀ
॥ ਇਹ ਮਾਇਆ ਜਗਿ ਮੋਹਣੀ ਭਾਈ ਕਰਮ ਸਭੇ ਵੇਕਾਰੀ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਪੰਡਿਤ ਕਰਮਾ ਕਾ
ਰੀ॥ ਜਿਤੁ ਕਰਮਿ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਸੁ ਆਤਮ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ॥੧॥ਰ॥ ਸਾਸਤੁ ਬੇ
ਦੁ ਬਕੈ ਖੜੋ ਭਾਈ ਕਰਮ ਕਰਹੁ ਸੰਸਾਰੀ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਮੈਲੁ ਨ ਚੂਕਈ ਭਾਈ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ
ਵਿਕਾਰੀ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਡੂਬੀ ਮਾਕੁਰੀ ਭਾਈ ਊਂਡੀ ਸਿਰ ਕੈ ਭਾਰੀ॥੨॥ ਦੁਰਮਤਿ ਘਣੀ
ਵਿਗੂਤੀ ਭਾਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ਬਿਨੁ
ਨਾਮੈ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਭਾਈ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਈ
॥੩॥ ਸਾਚੁ ਸਹਜੁ ਗੁਰ ਤੇ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋ
ਬੂਝੈ ਭਾਈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਗੁ ਨ ਪਾਈ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਕਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਭਾਈ
ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਈ॥੪॥ ਪੰਡਿਤ ਦਹੀ ਵਿਲੋਈਐ ਭਾਈ ਵਿਚਹੁ ਨਿਕਲੈ
ਤਥੁ॥ ਜਲੁ ਮਥੀਐ ਜਲੁ ਦੇਖੀਐ ਭਾਈ ਇਹੁ ਜਗੁ ਏਹਾ ਵਥੁ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਰਮਿ ਵਿ
ਗੂਚੀਐ ਭਾਈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦੇਉ ਅਲਖੁ॥੫॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਤਾਗੋ ਸੂਤ ਕੋ ਭਾਈ ਦਹ
ਦਿਸ ਬਾਧੋ ਮਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਾਠਿ ਨ ਛੂਟਈ ਭਾਈ ਥਾਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ
ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਭਾਈ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ॥੬॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਭਉ ਮਨਿ ਵ
ਸੈ ਭਾਈ ਭੈ ਮਰਣਾ ਸਚੁ ਲੇਖੁ॥ ਮਜਨੁ ਦਾਨੁ ਚੰਗਿਆਈਆ ਭਾਈ ਦਰਗਹ ਨਾਮੁ ਵਿ
ਸੇਖੁ॥ ਗੁਰੁ ਅੰਕਸੁ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਭਾਈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਚੂਕਾ ਭੇਖੁ॥੭॥

ਇਹੁ ਤਨੁ ਹਾਟੁ ਸਰਾਫ ਕੋ ਭਾਈ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਇਹੁ ਵਖਰੁ ਵਾਪਾਰੀ ਸੋ ਦ੍ਰਿੜੈ ਭਾਈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਧਨੁ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਭਾਈ ਮੇਲਿ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰੁ ॥੮॥੨॥ ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨ ਕੇ ਸਾਥ ਤਰੇ ॥ ਤਿਨਾ ਠਾਕ ਨ ਪਾਈਐ ਪਿਆਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਨ ਹਰੇ ॥ ਬੂਡੇ ਭਾਰੇ ਭੈ ਬਿਨਾ ਪਿਆਰੇ ਤਾਰੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧॥ ਭੀ ਤੂਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ਪਿਆਰੇ ਭੀ ਤੇਰੀ ਸਾਲਾਹ ॥ ਵਿਣੁ ਬੋਹਿਥ ਭੈ ਡੁਬੀਐ ਪਿਆਰੇ ਕੰਧੀ ਪਾਇ ਕਹਾਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਣਾ ਪਿਆਰੇ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਲਾਹਨਿ ਸੇ ਭਲੇ ਪਿਆਰੇ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਰੰਗੁ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਜੇ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਰਸੁ ਲੈ ਤਤੁ ਵਿਲੋਇ ॥੨॥ ਪਤਿ ਪਰਵਾਨਾ ਸਾਚ ਕਾ ਪਿਆਰੇ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਆਇਆ ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਵਣਾ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੀਐ ਪਿਆਰੇ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਤਾਣੁ ॥੩॥ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਨਿੰਮਿਆ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮੈ ਉਦਰ ਮਝਾਰਿ ॥ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਜੰਮਿਆ ਪਿਆਰੇ ਊਧਉ ਸਿਰ ਕੈ ਭਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਜਾਣੀਐ ਪਿਆਰੇ ਚਲੈ ਕਾਰਜ ਸਾਰਿ ॥੪॥ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਆਇਆ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮੇ ਜਾਦੋ ਜਾਇ ॥ ਹੁਕਮੇ ਬੰਨ੍ਹ੍ਹਿ ਚਲਾਈਐ ਪਿਆਰੇ ਮਨਮੁਖਿ ਲਹੈ ਸਜਾਇ ॥ ਹੁਕਮੇ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਪਿਆਰੇ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ॥੫॥ ਹੁਕਮੇ ਗਣਤ ਗਣਾਈਐ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮੇ ਹਉਮੈ ਦੋਇ ॥ ਹੁਕਮੇ ਭਵੈ ਭਵਾਈਐ ਪਿਆਰੇ ਅਵਗਣਿ ਮੁਠੀ ਰੋਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਸਿਞਾਪੈ ਸਾਹ ਕਾ ਪਿਆਰੇ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਹੋਇ ॥੬॥ ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਆਖੀਐ ਪਿਆਰੇ ਕਿਉ ਸੁਣੀਐ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਸੋ ਸਾਲਾਹਿਆ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਨਾਉ ਮਿਲੈ ਸੰਤੋਖੀਆਂ ਪਿਆਰੇ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥੭॥ ਕਾਇਆ ਕਾਗਦੁ ਜੇ ਥੀਐ ਪਿਆਰੇ ਮਨੁ ਮਸਵਾਣੀ ਧਾਰਿ ॥ ਲਲਤਾ ਲੇਖਣਿ ਸਚ ਕੀ ਪਿ

ਆਪੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਾਬਿਖ ਤੁਧੁ ਦੀਨਾ ਰਿ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਲੇਖੁ ਗੀ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਆਪੇ ਸਾਚੁ ਲਿਖੇ
ਉਰਿਧਾਰਿਆ ॥੮॥੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਤੁਕੀ ॥ ਤੂ ਗੁਣ
ਦਾਤੌ ਨਿਰਮਲੋ ਭਾਈ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ॥ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਨਿਰਗੁਣੇ ਭ
ਾਈ ਤੁਝ ਹੀ ਤੇ ਗੁਣੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਤੂ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਵੇਖੁ ॥ ਹਉ ਪਾਪੀ ਪਾ
ਖੰਡੀਆ ਭਾਈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮ ਵਿਸੇਖੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਮੋ
ਹਿਆ ਭਾਈ ਚਤੁਰਾਈ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਚਿਤ ਮਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ਸਚਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ਜੇ
ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਸਮੋਇ ॥੨॥ ਰੂੜੌ ਰੂੜੌ ਆਖੀਐ ਭਾਈ ਰੂੜੌ ਲਾਲ ਚਲੂਲੁ ॥
ਜੇ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬੈਰਾਗੀਐ ਭਾਈ ਦਰਿ ਘਰਿ ਸਾਚੁ ਅਭੂਲੁ ॥੩॥ ਪਾਤਾਲੀ ਆ
ਕਾਸਿ ਤੂ ਭਾਈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਤੂ ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਭ
ਾਈ ਚੂਕਾ ਮਨਹੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥੪॥ ਜਲਿ ਮਲਿ ਕਾਇਆ ਮਾਜੀਐ ਭਾਈ ਭੀ ਮੈਲ
ਾ ਤਨੁ ਹੋਇ ॥ ਗਿਆਨਿ ਮਹਾ ਰਸਿ ਨਾਈਐ ਭਾਈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੫॥
ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਪੂਜੀਐ ਭਾਈ ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਆ ਦੇਹਿ ॥ ਪਾਹਣੁ ਨੀਰਿ ਪ
ਖਾਲੀਐ ਭਾਈ ਜਲ ਮਹਿ ਬੂਡਹਿ ਤੇਹਿ ॥੬॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਭਾ
ਈ ਜਗੁ ਬੂਡੈ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਾਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਭਾਈ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇ
ਇ ॥੭॥ ਬਈਅਰਿ ਬੋਲੈ ਮੀਠੁਲੀ ਭਾਈ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਪਿਰ ਭਾਇ ॥ ਬਿਰਹੈ ਬੇਧੀ
ਸਚਿ ਵਸੀ ਭਾਈ ਅਧਿਕ ਰਹੀ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੮॥ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਆਪਣਾ ਭਾਈ
ਗੁਰ ਤੇ ਬੁਝੈ ਸੁਜਾਨੁ ॥ ਜੋ ਬੀਧੇ ਸੇ ਊਬਰੇ ਭਾਈ ਸਬਦੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਨੁ ॥੯॥ ਈਧਨੁ
ਅਧਿਕ ਸਕੇਲੀਐ ਭਾਈ ਪਾਵਕੁ ਰੰਚਕ ਪਾਇ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਭ
ਾਈ ਨਾਨਕ ਮਿਲਣੁ ਸੁਭਾਇ ॥੧੦॥੪॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਤਿਤੁਕੀ ਘਰੁ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਭ
ਗਤਾ ਦੀ ਸਦਾ ਤੂ ਰਖਦਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਧੁਰਿ ਤੂ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਜਨ ਤੁ

ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਜਨਤੁਧੁਰਾਖਿਲਏਹਰਿਜੀਉਹਰਣਾਖਸੁਮਾਰਿਪਚਾਇਆਗੁਰਮੁਖਾਨੋਪਰਤੀਤਿ ੩੨੨
ਹੈਹਰਿਜੀਉਮਨਮੁਖਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ॥੧॥ਹਰਿਜੀਏਹਤੇਰੀਵਡਿ
ਆਈਭਗਤਾਕੀਪੈਜਰਖੁਤੂਸੁਆਮੀਭਗਤਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਭਗ
ਤਾਨੋਜਮੁਜੋਹਿਨਸਾਕੈਕਾਲੁਨਨੇੜੈਜਾਈ॥ਕੇਵਲਰਾਮਨਾਮੁਮਨਿਵਸਿਆਨਾਮੇ
ਹੀਮੁਕਤਿਪਾਈ॥ਰਿਧਿਸਿਧਿਸਭਭਗਤਾਚਰਣੀਲਾਗੀਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁ
ਭਾਈ॥੨॥ਮਨਮੁਖਾਨੋਪਰਤੀਤਿਨਆਵੀਅੰਤਰਿਲੋਭਸੁਆਉ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਹਿਰਦੈਸਬਦੁਨਭੇਦਿਓਹਰਿਨਾਮਿਨਲਾਗਾਭਾਉ॥ਕੂੜਕਪਟਪਾਜੁਲ
ਹਿਜਾਸੀਮਨਮੁਖਫੀਕਾਅਲਾਉ॥੩॥ਭਗਤਾਵਿਚਿਆਪਿਵਰਤਦਾ
ਪ੍ਰਭਜੀਭਗਤੀਹੂਤੂਜਾਤਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹਸਭਲੋਕਹੈਤੇਰੀਤੂਏਕੋਪੁਰਖੁਬਿ
ਧਾਤਾ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਣੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥੪
॥ਅਚਿੰਤਕੰਮਕਰਹਿਪ੍ਰਭਤਿਨਕੇਜਿਨਹਰਿਕਾਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ
ਸਦਾਮਨਿਵਸਿਆਸਭਿਕਾਜਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ਓਨਾਕੀਰੀਸਕਰੇਸੁਵਿਗੁਚੈ
ਜਿਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਹੈਰਖਵਾਰਾ॥੫॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਕਿਨੈਨਪਾਇਆਮਨਮੁਖਿ
ਭਉਕਿਮੁਏਬਿਲਲਾਈ॥ਆਵਹਿਜਾਵਹਿਠਉਰਨਪਾਵਹਿਦੁਖਮਹਿਦੁਖਿ
ਸਮਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈਸਹਜੇਸਾਚਿਸਮਾਈ॥੬॥ਬਿਨੁ
ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜਨਮੁਨਛੋਡੈਜੇਅਨੇਕਕਰਮਕਰੈਅਧਿਕਾਈ॥ਵੇਦਪੜਹਿ
ਤੈਵਾਦਵਖਾਣਹਿਬਿਨੁਹਰਿਪਤਿਗਵਾਈ॥ਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਸਾਚੀਜਿਸੁ
ਬਾਣੀਭਜਿਛੂਟਹਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥੭॥ਜਿਨਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਸੇਦਰਿਸਾ
ਚੇਦਰਿਸਾਚੈਸਚਿਆਰਾ॥ਓਨਾਦੀਸੋਭਾਜੁਗਿਜੁਗਿਹੋਈਕੋਇਨਮੇਟਣਹਾ
ਰਾ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਿਨਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰਿਧਾਰਾ॥੮॥੧॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੩ ਦੁਤੁਕੇ॥ ਨਿਗੁਣਿਆਨੋਆਪੇਬਖਸਿਲਏਭਾਈ

ਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਲਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਊਤਮਹੈਭਾਈਰਾਮਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾ
ਇ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇ॥ਗੁਣਹੀਣਹਮਅਪਰਾਧੀਭਾਈ
ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਲਏਰਲਾਇ॥ਰਹਾਉ॥ਕਉਣਕਉਣਅਪਰਾਧੀਬਖਸਿਅਨੁ
ਪਿਆਰੇਸਾਚੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰਿਅਨੁਭਾਈਸਤਿ
ਗੁਰਬੇੜੈਚਾੜਿ॥੨॥ਮਨੂਰੈਤੇਕੰਚਨਭਏਭਾਈਗੁਰੁਪਾਰਸੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇ
॥ਆਪੁਛੋਡਿਨਾਉਮਨਿਵਸਿਆਭਾਈਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥੩॥ਹਉਵਾਰੀਹਉ
ਵਾਰਣੈਭਾਈਸਤਿਗੁਰਕਉਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜਿਨਿਦਿਤਾਭਾ
ਈਗੁਰਮਤਿਸਹਜਿਸਮਾਉ॥੪॥ਗੁਰਬਿਨੁਸਹਜੁਨਊਪਜੈਭਾਈਪੂਛਹੁਗਿਆ
ਨੀਆਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸਦਾਕਰਿਭਾਈਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥੫॥
ਗੁਰਮਤੀਭਉਊਪਜੈਭਾਈਭਉਕਰਣੀਸਚੁਸਾਰੁ॥ਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਭਾ
ਈਸਚੁਨਾਮੁਆਧਾਰੁ॥੬॥ਜੋਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਆਪਣਾਭਾਈਤਿਨਕੈਹਉਲਾ
ਗਉਪਾਇ॥ਜਨਮੁਸਵਾਰੀਆਪਣਾਭਾਈਕੁਲੁਭੀਲਈਬਖਸਾਇ॥੭॥ਸਚੁ
ਬਾਣੀਸਚੁਸਬਦੁਹੈਭਾਈਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਹਰਿਮਨਿਵਸੈਭਾ
ਈਤਿਸੁਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਇ॥੮॥੩॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੩ ॥ਹਰਿਜੀਉ
ਸਬਦੇਜਾਪਦਾਭਾਈਪੂਰੈਭਾਗਿਮਿਲਾਇ॥ਸਦਾਸੁਖੁਸੋਹਾਗਣੀਭਾਈਅ
ਨਦਿਨੁਰਤੀਆਰੰਗੁਲਾਇ॥੧॥ਹਰਿਜੀਤੂਆਪੇਰੰਗੁਚੜਾਇ॥ਗਾਵਹੁਗਾ
ਵਹੁਰੰਗਿਰਾਤਿਹੋਭਾਈਹਰਿਸੇਤੀਰੰਗੁਲਾਇ॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਾਵਣੀ
ਭਾਈਆਪੁਛੋਡਿਚਿਤੁਲਾਇ॥ਸਦਾਸਹਜੁਫਿਰਿਦੁਖੁਨਲਗਈਭਾਈਹਰਿ
ਆਪਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੨॥ਪਿਰਕਾਹੁਕਮੁਨਜਾਣਈਭਾਈਸਾਕੁਲਖਣੀਕੁਨਾਰਿ॥
ਮਨਹਠਿਕਰੰਮਕਮਾਵਣੀਭਾਈਵਿਣੁਨਾਵੈਕੂੜਿਆਰਿ॥੩॥ਸੇਗਾਵਹਿਜਿਨ
ਮਸਤਕਿਭਾਗੁਹੈਭਾਈਭਾਇਸਚੈਬੈਰਾਗੁ॥ਅਨਦਿਨੁਰਾਤੇਗੁਣਰਵਹਿਭਾਈਨਿ

ਰ ਭਉ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਖਾਣਿਆ ॥੪॥ ਸਤਭਨ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਦਾ ਭਾਈ ਸੋ ਸੇਵਹੁ ਦਿ
ਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਭਾਈ ਜਿਸ ਦੀ ਵਡੀ ਹੈ ਦਾਤਿ ॥੫॥ ਮਨਮੁਖਿ
ਮੈਲੀ ਡੁਮਣੀ ਭਾਈ ਦਰਗਹ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਤ ਗੁਣ ਰਵੈ ਭਾਈ ਮਿਲਿ
ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚਿ ਸਮਾਉ ॥੬॥ ਏਤੁ ਜਨਮਿ ਹਰਿ ਨ ਚੇਤਿਓ ਭਾਈ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸੀ
ਜਾਇ ॥ ਕਿੜੀ ਪਵੰਦੀ ਮੁਹਾਇਓਨੁ ਭਾਈ ਬਿਖਿਆ ਨੋ ਲੋਭਾਇ ॥੭॥ ਨਾਮਿ ਸਮਾ
ਲਹਿ ਸੁਖਿ ਵਸਹਿ ਭਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ਭਾ
ਈ ਅਪਰੰਪਰੁ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥੮॥੩॥੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਿਨਹਿ ਉਪਾਇਆ ਭਾਈ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ
ਸਾਜਿਆ ਭਾਈ ਦੇ ਕਰਿ ਅਪਣੀ ਵਥੁ ॥ ਕਿਨਿ ਕਹੀਐ ਕਿਉ ਦੇਖੀਐ ਭਾਈ ਕਰ
ਤਾ ਏਕੁ ਅਕਥੁ ॥ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸਲਾਹੀਐ ਭਾਈ ਜਿਸ ਤੇ ਜਾਪੈ ਤਥੁ ॥੧॥ ਮੇ
ਰੇ ਮਨ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਜਨ ਅਪਨੇ ਦੂਖ ਦਰਦ ਕਾ ਹੰ
ਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਘਰਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਭਾਈ ਨਉ ਨਿਧਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਤਿਸ ਕੀ
ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਭਾਈ ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾ ਭਾ
ਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਕਰਦਾ ਸਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟੀਐ ਭਾਈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਣ
ਹਾਰ ॥੨॥ ਸਚੇ ਚਰਣ ਸਰੇਵੀਅਹਿ ਭਾਈ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਹੋਵੈ ਨਾਸੁ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਸ
ਭਾ ਮਨੁ ਮਾਂਜੀਐ ਭਾਈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਮਿਟੈ ਅੰਧੇਰਾ ਅਗਿਆਨਤਾ ਭਾਈ
ਕਮਲ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਸਭਿ ਫਲ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾ
ਸਿ ॥੩॥ ਮੇਰ ਤੇਰ ਸਭ ਛੋਡੀਐ ਭਾਈ ਹੋਈਐ ਸਭ ਕੀ ਧੂਰਿ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ
ਪਸਾਰਿਆ ਭਾਈ ਪੇਖੈ ਸੁਣੈ ਹਜੂਰਿ ॥ ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਵਿਸਰੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਭਾਈ
ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਮਰੀਐ ਝੂਰਿ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਮਰਥੋ ਭਾਈ ਸਰਬ ਕਲਾ

ਭਰਪੂਰਿ॥੪॥ਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥੁਨਾਮੁਹੈਭਾਈਮਾਇਆਮੋਹਬਿਨਾਸੁ॥ਤਿਸੁ
ਭਾਵੈਤਾਮੇਲਿਲਏਭਾਈਹਿਰਦੈਨਾਮਨਿਵਾਸੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਮਲੁਪ੍ਰਗਾਸੀਐ
ਭਾਈਰਿਦੈਹੋਵੈਪਰਗਾਸੁ॥ਪ੍ਰਗਟੁਭਇਆਪਰਤਾਪੁਪ੍ਰਭਭਾਈਮਉਲਿ
ਆਧਰਤਿਅਕਾਸੁ॥੫॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਸੰਤੋਖਿਆਭਾਈਅਹਿਨਿਸਿਲਾਗਾਭ
ਉ॥ਰਸਨਾਰਾਮੁਰਵੈਸਦਾਭਾਈਸਾਚਾਸਾਦੁਸੁਆਉ॥ਕਰਨੀਸੁਣਿਸੁਣਿ
ਜੀਵਿਆਭਾਈਨਿਹਚਲੁਪਾਇਆਥਾਉ॥ਜਿਸੁਪਰਤੀਤਿਨਆਵਈਭ
ਾਈਸੋਜੀਅੜਾਜਲਿਜਾਉ॥੬॥ਬਹੁਗੁਣਮੇਰੇਸਾਹਿਬੈਭਾਈਹਉਤਿਸਕੈ
ਬਲਿਜਾਉ॥ਓਹੁਨਿਰਗੁਣੀਆਰੇਪਾਲਦਾਭਾਈਦੇਇਨਿਥਾਵੇਥਾਉ॥ਰਿ
ਜਕੁਸੰਬਾਹੇਸਾਸਿਸਾਸਿਭਾਈਗੂੜਾਜਾਕਾਨਾਉ॥ਜਿਸੁਗੁਰੁਸਾਚਾਭੇਟੀਐ
ਭਾਈਪੂਰਾਤਿਸੁਕਰਮਾਉ॥੭॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਘੜੀਨਜੀਵੀਐਭਾਈਸਰਬਕ
ਲਾਭਰਪੂਰਿ॥ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਵਿਸਰੈਭਾਈਪੇਖਉਸਦਾਹਜੂਰਿ॥ਸ
ਾਧੂਸੰਗਿਮਿਲਾਇਆਭਾਈਸਰਬਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਜਿਨਾਪ੍ਰੀਤਿਨਲ
ਗੀਆਭਾਈਸੇਨਿਤਨਿਤਮਰਦੇਝੂਰਿ॥੮॥ਅੰਚਲਿਲਾਇਤਰਾਇਆ
ਭਾਈਭਉਜਲੁਦੁਖੁਸੰਸਾਰੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਆਭਾਈ
ਕੀਤੋਨੁਅੰਗੁਅਪਾਰੁ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇਆਭਾਈਭੋਜਨੁਨਾਮਅਧਾਰੁ
॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਣਾਗਤੀਭਾਈਜਿਕਿਲਬਿਖਕਾਟਣਹਾਰੁ॥੯॥੧॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਮਾਤਗਰਭਦੁਖਸਾਗਰੋਪਿਆਰੇਤਹ
ਅਪਣਾਨਾਮੁਜਪਾਇਆ॥ਬਾਹਰਿਕਾਢਿਬਿਖੁਪਸਰੀਆਪਿਆਰੇਮਾਇ
ਆਮੋਹੁਵਧਾਇਆ॥ਜਿਸਨੋਕੀਤੋਕਰਮੁਆਪਿਪਿਆਰੇਤਿਸੁਪੂਰਾਗੁ
ਰੂਮਿਲਾਇਆ॥ਸੋਆਰਾਧੇਸਾਸਿਸਾਸਿਪਿਆਰੇਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਇ
ਆ॥੧॥ਮਨਿਤਨਿਤੇਰੀਟੇਕਹੈਪਿਆਰੇਮਨਿਤਨਿਤੇਰੀਟੇਕ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਅ

ਦੁਖੁਨਕਰਨਤਾਭੁਪਿਆਰੇਅੰਤਰਜਾਮੀਏਕਾਰਹਾਉ॥ਕੇਤਿਜਨਮਭ੍ਰਮਿ
ਆਇਆਪਿਆਰੇਅਨਿਕਜੋਨਿਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਵਿਸਰਿਆ
ਪਿਆਰੇਬਹੁਤੀਮਿਲੈਸਜਾਇਆ॥ਜਿਨਭੇਟੈਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਪਿਆਰੇਸੇ
ਲਾਗੇਸਾਚੈਨਾਇ॥ਤਿਨਾਪਿਛੈਛੁਟੀਐਪਿਆਰੇਜੋਸਾਚੀਸਰਣਾਇ॥੨
॥ਮਿਠਾਕਰਿਕੈਖਾਇਆਪਿਆਰੇਤਿਨਿਤਨਿਕੀਤਾਰੋਗੁ॥ਕਉੜਾਹੋਇਪਤਿ
ਸਟਿਆਪਿਆਰੇਤਿਸਤੇਉਪਜਿਆਸੋਗੁ॥ਭੋਗਭੁੰਚਾਇਭੁਲਾਇਅ
ਨੁਪਿਆਰੇਉਤਰੈਨਹੀਵਿਜੋਗੁ॥ਜੋਗੁਰਮੇਲਿਉਧਾਰਿਆਪਿਆਰੇਤਿਨ
ਧੁਰੇਪਇਆਸੰਜੋਗੁ॥੩॥ਮਾਇਆਲਾਲਚਿਅਟਿਆਪਿਆਰੇਚਿ
ਤਿਨਆਵਹਿਮੂਲਿ॥ਜਿਨਤੂੰਵਿਸਰਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀਸੇਤਨਹੋਏ
ਧੂੜਿ॥ਬਿਲਲਾਟਕਰਹਿਬਹੁਤੇਰਿਆਪਿਆਰੇਉਤਰੈਨਾਹੀਸੂਲੁ॥ਜੋ
ਗੁਰਮੇਲਿਸਵਾਰਿਆਪਿਆਰੇਤਿਨਕਾਰਹਿਆਮੂਲੁ॥੪॥ਸਾਕਤਸੰਗੁ
ਨਕੀਜਈਪਿਆਰੇਜੇਕਾਪਾਰਿਵਸਾਇ॥ਜਿਸੁਮਿਲਿਐਹਰਿਵਿਸਰੈਪਿ
ਆਰੇਸੋਮੁਹਿਕਾਲੈਉਠਿਜਾਇ॥ਮਨਮੁਖਿਢੋਈਨਹਮਿਲੈਪਿਆਰੇ
ਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਜੋਗੁਰਮੇਲਿਸਵਾਰਿਆਪਿਆਰੇਤਿਨਾਪੂ
ਰੀਪਾਇ॥੫॥ਸੰਜਮਸਹਸਸਿਆਣਪਾਪਿਆਰੇਇਕਨਚਲੀਨਾਲਿ॥
ਜੋਬੇਮੁਖਗੋਬਿੰਦਤੇਪਿਆਰੇਤਿਨਕੁਲਿਲਾਗੈਗਾਲਿ॥ਹੋਦੀਵਸ
ਤੁਨਜਾਤੀਆਪਿਆਰੇਕੂੜੁਨਚਲੀਨਾਲਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨਾਮਿਲਾਇਓਨੁ
ਪਿਆਰੇਸਾਚਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੬॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਪਿਆਰੇਜਿਸ
ਨੋਨਦਰਿਕਰੇ॥ਅਨਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਗੁਣਰਵੈਪਿਆਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਪੂਰਿਭਰੇ॥ਦੁਖਸਾ
ਗਰੁਤਿਨਲੰਘਿਆਪਿਆਰੇਭਵਜਲੁਪਾਰਿਪਰੇ॥ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਮੇਲਿਲੈਹਿ
ਪਿਆਰੇਸੇਈਸਦਾਖਰੇ॥੭॥ਸੰਮ੍ਰਥਪੁਰਖੁਦਇਆਲਦੇਉਪਿਆਰੇਭਗਤਾਤਿ

ਸਗਲ ਤਾਣੁ ॥ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਢਹਿ ਪਏ ਪਿਆਰੇ ਜੋ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਣੁ ॥ ਹਲ
ਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ਮਸਤਕਿ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ
ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੫॥੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਅਸ ॥ ਪਾਠੁ ਪ

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ੜਿਓ ਅਰੁ ਬੇਦੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ਨਿਵਲਿ ਭੁਅੰਗਮ ਸਾਧੇ ॥ ਪੰਚ ਜਨਾ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਨ
ਛੁਟਕਿਓ ਅਧਿਕ ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਾਧੇ ॥੧॥ ਪਿਆਰੇ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥
ਮੈ ਕੀਏ ਕਰਮ ਅਨੇਕਾ ॥ ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਸੁਆਮੀ ਕੈ ਦੁਆਰੈ ਦੀਜੈ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਮੋਨਿ ਭਇਓ ਕਰਪਾਤੀ ਰਹਿਓ ਨਗਨ ਫਿਰਿਓ ਬਨ ਮਾਹੀ ॥ ਤਟ ਤੀਰਥ ਸਭ ਧਰ
ਤੀ ਭ੍ਰਮਿਓ ਦੁਬਿਧਾ ਛੁਟਕੈ ਨਾਹੀ ॥੨॥ ਮਨ ਕਾਮਨਾ ਤੀਰਥ ਜਾਇ ਬਸਿਓ ਸਿਰਿ ਕਰ
ਵਤ ਧਰਾਏ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਇਹ ਬਿਧਿ ਜੇ ਲਖ ਜਤਨ ਕਰਾਏ ॥੩॥ ਕਨਿਕ
ਕਾਮਨੀ ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਦਾਨੁ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ਅੰਨ ਬਸਤ੍ਰ ਭੂਮਿ ਬਹੁ ਅਰਪੇ ਨਹ
ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਦੁਆਰਾ ॥੪॥ ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਬੰਦਨ ਡੰਡਉਤ ਖਟੁ ਕਰਮਾ ਰਤੁ ਰਹਤਾ ॥
ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬੰਧਨ ਮਹਿ ਪਰਿਆ ਨਹ ਮਿਲੀਐ ਇਹ ਜੁਗਤਾ ॥੫॥ ਜੋਗ ਸਿਧ ਆ
ਸਣ ਚਉਰਾਸੀਹ ਏ ਭੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ॥ ਵਡੀ ਆਰਜਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜਨਮੈ ਹਰਿ ਸਿਉ
ਸੰਗੁ ਨ ਗਹਿਆ ॥੬॥ ਰਾਜ ਲੀਲਾ ਰਾਜਨ ਕੀ ਰਚਨਾ ਕਰਿਆ ਹੁਕਮੁ ਅਫਾਰਾ ॥ ਸੇਜ
ਸੋਹਨੀ ਚੰਦਨੁ ਚੋਆ ਨਰਕ ਘੋਰ ਕਾ ਦੁਆਰਾ ॥੭॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੈ ਸਿਰਿ ਕ
ਰਮਨ ਕੈ ਕਰਮਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਭਇਓ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਨਾ
॥੮॥ ਤੇਰੋ ਸੇਵਕੁ ਇਹ ਰੰਗਿ ਮਾਤਾ ॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਕੀਰਤਨਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥੩॥ ੧ ॥ ਜੁਮਲਾ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥
ਮ: ੧ ॥ ਮ: ੩ ॥ ੩ ॥ ਮ: ੫ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ਜੋੜੁ ਅਸਟਪਦੀਆ

ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਵਾਰਮਹਲੇ੪ਕੀਸਲੋਕੁਮਃ੧ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ਸੋਰਠਿਸਦਾਸੁਹਾਵਣੀਜੇਸਚਾਮਨਿਹੋਇ॥ਦੰਦੀਮੈਲੁਨਕਤੁਮਨਿਜੀਭੈਸ
ਚਾਸੋਇ॥ਸਸੁਰੈਪੇਈਐਭੈਵਸੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਨਿਸੰਗੁ॥ਪਰਹਰਿਕਪੜੁਜੇਪਿਰਮਿ
ਲੈਖੁਸੀਰਾਵੈਪਿਰੁਸੰਗਿ॥ਸਦਾਸੀਗਾਰੀਨਾਉਮਨਿਕਦੇਨਮੈਲੁਪਤੰਗੁ॥ਦੇਵਰਜੇਠ
ਮੁਏਦੁਖਿਸਸੂਕਾਡਰੁਕਿਸੁ॥ਜੇਪਿਰਭਾਵੈਨਾਨਕਾਕਰਮਮਣੀਸਭੁਸਚੁ॥੧॥ਮਃ੪
॥ਸੋਰਠਿਤਾਮਿਸੁਹਾਵਣੀਜਾਹਰਿਨਾਮੁਢੰਢੋਲੇ॥ਗੁਰਪੁਰਖੁਮਨਾਵੈਆਪਣਾਗੁਰਮਤੀ
ਹਰਿਹਰਿਬੋਲੇ॥ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਿਕਸਾਈਦਿਨਸੁਰਾਤਿਹਰਿਰਤੀਹਰਿਰੰਗਿਚੋਲੇ॥ਹਰਿਜੈਸਾਪੁਰ
ਖੁਨਲਭਈਸਭੁਦੇਖਿਆਜਗਤੁਮੈਟੋਲੇ॥ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਮਨੁ
ਅਨਤਨਕਾਹੂਡੋਲੇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਕਾਦਾਸੁਹੈਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੇਗੋਲਗੋਲੇ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਤੂਆਪੇਸਿਸਟਿਕਰਤਾਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ॥ਤੁਧੁਆਪੇਖੇਲੁਰਚਾਇ
ਤੁਧੁਆਪਿਸਵਾਰਿਆ॥ਦਾਤਾਕਰਤਾਆਪਿਆਪਿਭੋਗਣਹਾਰਿਆ॥ਸਭੁਤੇ
ਰਾਸਬਦੁਵਰਤੈਉਪਾਵਣਹਾਰਿਆ॥ਹਉਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਲਾਹੀਗੁਰਕਉਵਾ
ਰਿਆ॥੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਹਉਮੈਜਲਤੇਜਲਿਮੁਏਭ੍ਰਮਿਆਏਦੂ
ਜੈਭਾਇ॥ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਰਾਖਿਲੀਏਆਪਣੈਪੰਨੈਪਾਇ॥ਇਹੁਜਗੁਜਲਤਾਨਦਰੀਆ
ਇਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਭਾਇ॥ਸਬਦਿਰਤੇਸੇਸੀਤਲਭਏਨਾਨਕਸਚੁਕਮਾਇ॥੧॥
ਮਃ੩॥ ਸਫਲਿਓਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਧੰਨੁਜਨਮੁਪਰਵਾਣੁ॥ਜਿਨਾਸਤਿਗੁ
ਰੁਜੀਵਦਿਆਮੁਇਆਨਵਿਸਰੈਸੇਈਪੁਰਖਸੁਜਾਣ॥ਕੁਲੁਉਧਾਰੇਆਪਣਾਸੋਜ
ਨੁਹੋਵੈਪਰਵਾਣੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੁਏਜੀਵਦੇਪਰਵਾਣੁਹਹਿਮਨਮੁਖਜਨਮਿਮਰਾਹਿ॥
ਨਾਨਕਮੁਏਨਆਖੀਅਹਿਜਿਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਹਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਪੁਰ
ਖੁਨਿਰੰਜਨੁਸੇਵਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਧੂਲਗਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾ
ਈਐ॥ਹਰਿਤੇਰੀਵਡੀਕਾਰਮੈਮੂਰਖਲਾਈਐ॥ਹਉਗੋਲਾਲਾਲਾਤੁਧੁਮੈਹੁਕਮੁ

ਫੁਰਮਾਈਆ ਤਉ ਉਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵਦਾ ਜੋ ਗੁਰ ਸਮਝਾਈਆ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ
ਮਃ ੩ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਜਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਲਿਖਿਆਸੁ ॥ ਮੋ
ਹ ਠਗਉਲੀ ਪਾਈਅਨੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਮਤੁ ਜਾਣਹੁ ਜਗੁ ਜੀਵਦਾ ਦੂਜੈ ਭ
ਇ ਮੁਇਆਸੁ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਸੇ ਬਹਣਿ ਨ ਮਿਲਨੀ ਪਾਸਿ ॥ ਦੁ
ਖੁ ਲਾਗਾ ਬਹੁ ਅਤਿ ਘਣਾ ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਨ ਸਾਥਿ ਕੋਈ ਜਾਸਿ ॥ ਲੋਕਾ ਵਿਚਿ ਮੁਹੁ
ਕਾਲਾ ਹੋਆ ਅੰਦਰਿ ਉਭੇ ਸਾਸ ॥ ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਕੋ ਨ ਵਿਸਹੀ ਚੁਕਿ ਗਇਆ ਵੇਸਾਸ
॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਸੁਖੁ ਅਗਲਾ ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥
ਸੇ ਸੈਣ ਸੇ ਸਜਣਾ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਹਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਸਚਿ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਗੇ ਸਜਣ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਜਿ ਅਭਿ
ਮਾਨੁ ਕਰਹਿ ਵੇਕਾਰ ॥ ਮਨਮੁਖ ਆਪ ਸੁਆਰਥੀ ਕਾਰਜੁ ਨ ਸਕਹਿ ਸਵਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂ
ਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਜਗ
ਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਆਪਿ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਆਪਿ ਸਿਰਜਿਆ ਮਾਇਆ ਮੋ
ਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇਆ ॥ ਜਿਨਾ ਹਰਿ
ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੇ ਗੁਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦਾ ਸਦ
ਘੁਮਾਇਆ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਮੋਹਣੀ ਜਿਨਿ ਵਿ
ਣੁ ਦੰਤਾ ਜਗੁ ਖਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਖਾਧੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਜਿਨੀ ਸਾਚਿ ਨਾਇ ਚਿਤੁ
ਲਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਗੁ ਕਮਲਾ ਫਿਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥ ਧੰਧਾ ਕਰ
ਤਿਆ ਨਿਹਫਲੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਤਿਨਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਘਰ
ਹੀ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਰਪੂਰੁ ਹੈ ਮਨਮੁਖਾ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਉ ਕਸਤੂਰੀ ਮਿਰਗੁ
ਨ ਜਾਣੈ ਭ੍ਰਮਦਾ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਜਿ ਬਿਖੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਖੁ

ਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੇ ਸੋਝੀ ਪਈ ਤਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦੇਖਾਇਆ ਤਨੁ ਮ
ਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ਗਇਆ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ਸਬਦੇ ਹੀ ਨਾਉ ਊਪਜੈ ਸਬਦੇ
ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ
ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਈਐ ॥ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ ਕਹੁ ਜਨ ਕਿਉ ਧਿ
ਆਈਐ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਕਿਆ ਕਹਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥ ਜਿਸੁ ਆ
ਪਿ ਬੁਝਾਏ ਆਪਿ ਸੋ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵੇਖਾਲਿਆ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਪਾਈ
ਐ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਉ ਤਨੁ ਕੋਲੂ ਪੀੜੀਐ ਰਤੁ ਨ ਭੋਰੀ ਡੇਹਿ ॥ ਜੀਉ
ਵੰਞੈ ਚਉ ਖੰਨੀਐ ਸਚੇ ਸੰਦੜੈ ਨੇਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਰਾਤੀ ਅਤੈ ਡੇਹ ॥੧॥
ਮਃ ੩ ॥ ਸਜਣੁ ਮੈਡਾ ਰੰਗੁਲਾ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ਮਨੁ ਲੇਇ ॥ ਜਿਉ ਮਾਜੀਠੈ ਕਪ
ੜੇ ਰੰਗੇ ਭੀ ਪਾਹੇਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਬਿਆ ਨ ਲਗੈ ਕੇਹ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਹਰਿ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਬੁਲਾਇਦਾ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਵਾ
ਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਦਾ ॥ ਇਕਨਾ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ਇਕਿ ਆਪਿ ਖੁਆਇਦਾ ॥
ਇਕਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇ ਇਕਿ ਉਝੜਿ ਪਾਇਦਾ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰ
ੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਵਣਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋ
ੜੈ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਅਲਭੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵ
ਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੧॥
ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੰਨੁ ਅਜਿਤੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ ਤਿਸ ਨੋ ਸੁਖੁ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ
ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਥਕੇ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾ
ਇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਵਸਿ ਨ ਆਵਈ ਥਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਭੇਖਧਾਰੀ ਭੇਖ ਕਰਿ ਥਕੇ ਅਠਿ

ਸਣਿ ਤੀਰਖ ਨਾਇ ॥ ਮਨ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਹਉਮੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾ
ਦੀ ਭਉ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਭੈ ਪਾਇਐ ਮਨੁ ਵਸਿ ਹੋ
ਆ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾ
ਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਉ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ
॥ ਏਹ ਭੂਪਤਿ ਰਾਣੇ ਰੰਗ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਸੁਹਾਵਣਾ ॥ ਏਹੁ ਮਾਇਆ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਖਿਨ ਮ
ਹਿ ਲਹਿ ਜਾਵਣਾ ॥ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ ਸਿਰਿ ਪਾਪ ਲੈ ਜਾਵਣਾ ॥ ਜਾਂ ਪ
ਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ਕਾਲਿ ਤਾਂ ਖਰਾ ਡਰਾਵਣਾ ॥ ਓਹ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ਫਿਰਿ
ਪਛੁਤਾਵਣਾ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹ ਫਿਰੇ ਸੇ ਬਧੇ
ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਮਿਲਣੁ ਨ ਪਾਇਨੀ ਜੰਮਹਿ ਤੈ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਸਹਸਾ ਰੋ
ਗੁ ਨ ਛੋਡਈ ਦੁਖ ਹੀ ਮਹਿ ਦੁਖ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਖਸਿ ਲੇਹਿ ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ
ਮਿਲਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਮੁਹ ਫਿਰੇ ਤਿਨਾ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥ ਜਿਉ
ਛੁਟੜਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਫਿਰੈ ਦੁਹਚਾਰਣਿ ਬਦਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖਸੀਅ
ਹਿ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਸਤਿ ਮੁਰਾਰਿ
ਸੇ ਭਉਜਲ ਤਰਿ ਗਇਆ ॥ ਜੋ ਬੋਲਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ਤਿਨ ਜਮੁ ਛਡਿ ਗਇਆ
॥ ਸੇ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਜਾਹਿ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਲਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਸੇਈ ਪੁਰਖ ਜਿ
ਨਾ ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਮਇਆ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਗਇਆ
॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਥਾਲੈ ਵਿਚਿ ਤੈ ਵਸਤੂ ਪਈਓ ਹਰਿ ਭੋਜਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਰੁ
॥ ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ਪਾਈਐ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਇਹੁ ਭੋਜਨੁ ਅਲਭੁ ਹੈ ਸੰ
ਤਹੁ ਲਭੈ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਏਹ ਮੁਦਾਵਣੀ ਕਿਉ ਵਿਚਹੁ ਕਢੀਐ ਸਦਾ ਰਖੀਐ
ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਏਹ ਮੁਦਾਵਣੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਈ ਗੁਰਸਿਖਾ ਲਧੀ ਭਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ
ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਸੁ ਬੁਝਸੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘਾਲਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਨੀ

ਜਿਥੈਸੋਸਾਹਿਬੁਹੈਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ ਆਪੇਪਾਦਿਵੇਖੈਵੇਖਿਨਸੋਵੈ੩੮੭
ਕੂੜੇਨੂਨੈਕੁਇਕੁਆਇਆ॥ਨਾਨਕਵਿਣੁਕਰਮਾਕਿਆਪਾਈਐਪੂਰਬਿਲਿ
ਖਿਆਕਮਾਇਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਬਹਿਸਖੀਆਜਸੁਗਾਵਹਿਗਾਵਣਹਾਰੀ
ਆ॥ਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾਹਿਹੁਨਿਤਹਰਿਕਉਬਲਿਹਾਰੀਆ॥ਜਿਨੀਸੁਣਿਮੰਨਿ
ਆਹਰਿਨਾਉਤਿਨਾਹਉਵਾਰੀਆ॥ਗੁਰਮੁਖੀਆਹਰਿਮੇਲੁਮਿਲਾਵਣਹਾਰੀ
ਆ॥ਹਉਬਲਿਜਾਵਾਦਿਨੁਰਾਤਿਗੁਰਦੇਖਣਹਾਰੀਆ॥੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ
੩ ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਸਭਿਭਰਮਦੇਨਿਤਜਗਿਤੋਟਾਸੈਸਾਰਿ॥ਮਨਮੁਖਿਕਰ
ਮਕਮਾਵਣੇਹਉਮੈਅੰਧੁਗੁਬਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਣਾਨਾਨਕਸਬਦੁਵੀ
ਚਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸਹਜੇਜਾਗੈਸਹਜੇਸੋਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਨਦਿਨੁਉਸਤਤਿਹੋਵੈ॥
ਮਨਮੁਖਭਰਮੈਸਹਸਾਹੋਵੈ॥ਅੰਤਰਿਚਿੰਤਾਨੀਦਨਸੋਵੈ॥ਗਿਆਨੀਜਾਗਹਿ
ਸਵਹਿਸੁਭਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤਿਆਬਲਿਜਾਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਸੇਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਜੋਹਰਿਰਤਿਆ॥ਹਰਿਇਕੁਧਿਆਵਹਿਇਕੁਇਕੋਹ
ਰਿਸਤਿਆ॥ਹਰਿਇਕੋਵਰਤੈਇਕੁਇਕੋਉਤਪਤਿਆ॥ਜੋਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆ
ਵਹਿਤਿਨਡਰੁਸਟਿਘਤਿਆ॥ਗੁਰਮਤੀਦੇਵੈਆਪਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜਪਿਆ॥
੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਅੰਤਰਿਗਿਆਨੁਨਆਇਓਜਿਤੁਕਿਛੁਸੋਝੀ
ਪਾਇ॥ਵਿਣੁਡਿਠਾਕਿਆਸਾਲਾਹੀਐਅੰਧਾਅੰਧੁਕਮਾਇ॥ਨਾਨਕਸਬਦੁਪ
ਛਾਣੀਐਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਇਕਾਬਾਣੀਇਕੁਗੁਰੁਇਕੋਸਬ
ਦੁਵੀਚਾਰਿ॥ਸਚਾਸਉਦਾਹਟੁਸਚੁਰਤਨੀਭਰੇਭੰਡਾਰ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪਾਈਅ
ਨਿਜੇਦੇਵੈਦੇਵਣਹਾਰੁ॥ਸਚਾਸਉਦਾਲਾਭੁਸਚੁਖਟਿਆਨਾਮੁਅਪਾਰੁ॥ਵਿ
ਖੁਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪ੍ਰਗਟਿਆਕਰਮਿਪੀਆਵਣਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਚੁਸਲਾਹੀ
ਐਧੰਨੁਸਵਾਰਣਹਾਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਕੂੜੁਵਰਤੈਸਚੁ

ਨ ਭਾਵਈ ਜੇ ਕੋ ਬੋਲੈ ਸਚੁ ਕੂੜਾ ਜਲਿ ਜਾਵਈ ॥ ਕੂੜਿਆਰੀ ਰਜੈ ਕੂੜਿ ਜਿਉ ਵਿਸਟਾ ਕਾਗੁ ਖਾਵਈ ॥ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ਕੂੜੁ ਪਾਪੁ ਲਹਿ ਜਾਵਈ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥

ਸੇਖਾ ਚਉਚਕਿਆ ਚਉਵਾਇਆ ਏਹੁ ਮਨੁ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣਿ ॥ ਏਹੜ ਤੇਹੜ ਛਡਿ ਤੂ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਢਹਿ ਪਉ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਜਲਾਇ ਤੂ ਹੋਇ ਰਹੁ ਮਿਹਮਾਣੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਭੀ ਚਲਹਿ ਤਾ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਤਿਨ ਧਿਗੁ ਪੈਨਣੁ ਧਿਗੁ ਖਾਣੁ ॥੧॥

ਮਃ ੨ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਗੁਣ ਮਹਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਚੋਲੀ ਦੇਹ ਸਵਾਰੀ ਕਢਿ ਪੈਧੀ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ॥ ਹਰਿ ਪਾਟੁ ਲਗਾ ਅਧਿਕਾਈ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ॥ ਕੋਈ ਬੂਝੈ ਬੂਝਣਹਾਰਾ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕੁ ਕਰਿ ॥ ਸੋ ਬੂਝੈ ਏਹੁ ਬਿਬੇਕੁ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਆਪਿ ਹਰਿ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਵਿਚਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਹਰਿ ॥੨੦॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਪਰਥਾਇ ਸਾਖੀ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਬੋਲਦੇ ਸਾਝੀ ਸਗਲ ਜਹਾਨੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਭਉ ਕਰੇ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਮਨ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨਾਹੀ ਨਾਨਕ ਸੇ ਕਿਆ ਕਥਹਿ ਗਿਆਨੈ ॥੧॥

ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇਓ ਅੰਤਿ ਦੁਖੁ ਪਹੁਤਾ ਆਇ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਬਾਹਰਹੁ ਅੰਧਿਆਂ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥ ਪੰਡਿਤ ਤਿਨ ਕੀ ਬਰਕਤੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਖਾਇ ਜੋ ਰਤੇ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਿਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥ ਪੰਡਿਤ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਰਕਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਧਨੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਪੜਿ ਥਕੇ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਆਇਓ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ ਵਿਹਾਇ ॥ ਕੂਕ ਪੂਕਾਰ ਨ ਚੁਕਈ ਨਾ ਸੰਸਾ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਮੁਹਿ

ਕਾਲੈਉਤਿਜਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਸਜਣੁਮੇਲਿਪਿਆਰੇਮਿ
ਲਿਪੰਥੁਦਸਾਈ॥ਜੋਹਰਿਦਸੇਮਿਤੁਤਿਸੁਹਉਬਲਿਜਾਈ॥ਗੁਣਸਾਂਝੀ
ਤਿਨਸਿਉਕਰੀਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ਹਰਿਸੇਵੀਪਿਆਰਾਨਿਤਸੇਵਿਹਰਿਸੁਖੁ
ਪਾਈ॥ਬਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਤਿਸੁਜਿਨਿਸੋਝੀਪਾਈ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ
॥੩॥ ਪੰਡਿਤਮੈਲੁਨਚੁਕਈਜੇਵੇਦਪੜੈਜੁਗਚਾਰਿ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮਾਇਆਮੂਲੁ
ਹੈਵਿਚਿਹਉਮੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿ॥ਪੰਡਿਤਭੂਲੇਦੂਜੈਲਾਗੇਮਾਇਆਕੈਵਾਪਾ
ਰਿ॥ਅੰਤਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਹੈਮੂਰਖਭੁਖਿਆਮੁਏਗਵਾਰ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਸੁ
ਖੁਪਾਇਆਸਚੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ਅੰਦਰਹੁਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਗਈਸਚੈਨਾਇ
ਪਿਆਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸਹਜੇਰਜੇਜਿਨਾਹਰਿਰਖਿਆਉਰਿਧਾਰਿ॥੧॥ਮਃ
੩॥ਮਨਮੁਖਹਰਿਨਾਮੁਨਸੇਵਿਆਦੁਖੁਲਗਾਬਹੁਤਾਆਇ॥ਅੰਤਰਿਅਗਿਆ
ਨੁਅੰਧੇਰੁਹੈਸੁਧਿਨਕਾਈਪਾਇ॥ਮਨਹਠਿਸਹਜਿਨਬੀਜਿਓਭੁਖਾਕਿਅਗੈਖਾ
ਇ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਵਿਸਾਰਿਆਦੂਜੈਲਗਾਜਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲ
ਹਿਵਡਿਆਈਆਜੇਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਰਸ
ਨਾਹਰਿਜਸੁਗਾਵੈਖਰੀਸੁਹਾਵਣੀ॥ਜੋਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਹਰਿਬੋਲੈਸਾਹਰਿਭ
ਵਣੀ॥ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਚਖੈਸਾਦੁਸਾਤ੍ਰਿਪਤਾਵਣੀ॥ਗੁਣਗਾਵੈਪਿਆਰੇਨਿਤਗੁ
ਣਗਾਇਗੁਣੀਸਮਝਾਵਣੀ॥ਜਿਸੁਹੋਵੈਆਪਿਦਇਆਲੁਸਾਸਤਿਗੁਰੂ
ਗੁਰੂਬੁਲਾਵਣੀ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩॥ਹਸਤੀਸਿਰਿਜਿਉਅੰਕਸੁਹੈ
ਅਹਰਣਿਜਿਉਸਿਰੁਦੇਇ॥ਮਨੁਤਨੁਆਗੈਰਖਿਕੈਊਭੀਸੇਵਕਰੇਇ॥
ਇਉਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਨਿਵਾਰੀਐਸਭੁਰਾਜੁਸ੍ਰਿਸਟਿਕਾਲੇਇ॥ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੀਐਜਾਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੧॥ਮਃ ੩॥ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮੁਧਿਆਇਆਆਏਤੇਪਰਵਾਣੁ॥ਨਾਨਕਕੁਲਉਧਾਰਹਿਆਪਣਾਦ

ਗਹਪਾਵਹਿਮਾਣੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਖੀਆਸਿਖਗੁਰੂਮੇਲਾਈ
ਆ॥ਇਕਿਸੇਵਕਗੁਰਪਾਸਿਇਕਿਗੁਰਿਕਾਰੈਲਾਈਆ॥ਜਿਨਾਗੁਰੁਪਿਆ
ਰਾਮਨਿਚਿਤਿਤਿਨਾਭਾਉਗੁਰੂਦੇਵਾਈਆ॥ਗੁਰਸਿਖਾਇਕੋਪਿਆਰੁਗੁਰਮਿਤਾਪੁਤਾਭਾ
ਈਆ॥ਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਬੋਲਹੁਸਤਿਗੁਰੁਆਖਿਗੁਰੂਜੀਵਾਈਆ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁਮ:
॥੩॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਚੇਤਨੀਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਲੇਅਵਰੇਕਰਮਕਮਾਹਿ॥ਜਮਦਰਿ
ਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਫਿਰਿਵਿਸਟਾਮਾਹਿਪਚਾਹਿ॥੧॥ਮ: ੩॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿ
ਆਪਣਾਸੇਜਨਸਚੇਪਰਵਾਣੁ॥ਹਰਿਕੈਨਾਇਸਮਾਇਰਹੇਚੂਕਾਆਵਣੁਜਾਣੁ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਧਨੁਸੰਪੈਮਾਇਆਸੰਚੀਐਅੰਤੇਦੁਖਦਾਈ॥ਘਰਮੰਦਰਮਹਲਸਵਾ
ਰੀਅਹਿਕਿਛੁਸਾਥਿਨਜਾਈ॥ਹਰਰੰਗੀਤੁਰੇਨਿਤਪਾਲੀਅਹਿਕਿਤੈਕਾਮਿਨਆਈ॥
ਜਨਲਾਵਹੁਚਿਤੁਹਰਿਨਾਮਸਿਉਅੰਤਿਹੋਇਸਖਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇ
ਆਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੁਪਾਈ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੩ ॥ਬਿਨੁਕਰਮੈਨਾਉਨਪਾਈਐਪੂ
ਰੈਕਰਮਿਪਾਇਆਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਦਰਿਕਰੇਜੇਆਪਣੀਤਾਗੁਰਮਤਿਮੇਲਿਮਿ
ਲਾਇ॥੧॥ਮ: ੩ ॥ਇਕਦਝਹਿਇਕਦਬੀਅਹਿਇਕਨਾਕੁਤੇਖਾਹਿ॥ਇਕਿ
ਪਾਣੀਵਿਚਿਉਸਟੀਅਹਿਇਕਿਭੀਫਿਰਿਹਸਣਿਪਾਹਿ॥ਨਾਨਕਏਵਨਜਾਪਈਕਿਥੈਜਾ
ਇਸਮਾਹਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਿਨਕਾਖਾਧਾਪੈਧਾਮਾਇਆਸਭੁਪਵਿਤੁਹੈਜੋਨਾਮਿਹ
ਰਿਰਾਤੇ॥ਤਿਨਕੇਘਰਮੰਦਰਮਹਲਸਰਾਈਸਭਿਪਵਿਤੁਹਹਿਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵ
ਕਸਿਖਅਭਿਆਗਤਜਾਇਵਰਸਾਤੇ॥ਤਿਨਕੇਤੁਰੇਜੀਨਖੁਰਗੀਰਸਭਿਪਵਿਤੁਹਹਿ
ਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਸਿਖਸਾਧਸੰਤਚੜਿਜਾਤੇ॥ਤਿਨਕੇਕਰਮਧਰਮਕਾਰਜਸਭਿਪਵਿਤੁ
ਹਹਿਜੋਬੋਲਹਿਹਰਿਹਰਿਰਾਮਨਾਮੁਹਰਿਸਾਤੇ॥ਜਿਨਕੈਪੋਤੈਪੁੰਨੁਹੈਸੇਗੁਰਮੁਖਿਸਿ
ਖਗੁਰੂਪਹਿਜਾਤੇ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੩ ॥ਨਾਨਕਨਾਵਹੁਘੁਥਿਆਹਲਤੁਪ
ਲਤੁਸਭੁਜਾਇ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਸਭੁਹਿਰਿਲਇਆਮੁਠੀਦੂਜੈਭਾਇ॥ਜਮ

ਜਮਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਨਿ ਭੂਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸੰਤਾ ਨਾਲਿ ਵੈਰੁ ਕਮਾ
ਵਦੇ ਦੁਸਟਾ ਨਾਲਿ ਮੋਹੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਤ੍ਰਿ
ਸਨਾ ਕਦੇ ਨ ਬੁਝਈ ਦੁਬਿਧਾ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਤਿਨਾ ਨਿੰਦਕਾ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰ
ਬਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ਨਾ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਸੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਇਕੁ ਅਰਾਧਿ
ਆ ਤਿਨਾ ਇਕਸ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ਸੇਈ ਪੁਰਖ ਹਰਿ ਸੇਵਦੇ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ
ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਨਿਤ ਗਾਵਦੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਗੁਣੀ ਸਮਝਾਹੀ ॥ ਵਡੀ
ਵਡਿਆਈ ਗੁਰਮੁਖਾ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੀ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ
੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗਾਖੜੀ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ
ਫਿਰਿ ਨਾ ਮਰਹਿ ਤਾ ਸੇਵਾ ਪਵੈ ਸਭ ਥਾਇ ॥ ਪਾਰਸਿ ਪਰਸਿਐ ਪਾਰਸੁ ਹੋਵੈ ਸਚਿ ਰ
ਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ
॥ ਨਾਨਕ ਗਣਤੈ ਸੇਵਕੁ ਨਾ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਸੋ ਪਵੈ ਥਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮ
ਨਮੁਖ ਗੁਣੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮੂਰਖ ਅਪਣੈ ਸੁਆਇ ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨਹਿ ਤਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ
ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਚਾ ਸਚੇ ਕਾ ਭਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਅਪਣੈ ਘਰਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਭ
ਪੂਰੀ ਪਈ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਭ
ਗਤ ਜਨਾ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮੁਖਿ ਕਹਤਿਆ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਸੰਤ ਜਨਾ ਜੋ ਹਰਿ
ਜਸੁ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣਤਿਆ ॥ + [ਧਨੁ ਧਨੁ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਸਾਧ ਜਨਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇ ਗੁਣੀ ਜਨ ਬਣਤਿਆ ॥] ਧਨੁ ਧਨੁ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਾ ਜੋ ਗੁਰਸਿਖ ਲੈ ਮਨੁ ਜਿਣ
ਤਿਆ ॥ ਸਭ ਦੂ ਵਡੇ ਭਾਗ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ ਜੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਸਿਖ ਪੜਤਿਆ ॥੧੮॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦੈ ਤਿਸ ਦਾ ਬ੍ਰਹਮਤੁ ਰਹੈ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ
ਲਾਇ ॥ ਨਵ ਨਿਧੀ ਅਠਾਰਹ ਸਿਧੀ ਪਿਛੈ ਲਗੀਆ ਫਿਰਹਿ ਜੋ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ

ਵਸਾਇਆ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਉ ਨ ਪਾਈਐ ਬੁਝਹੁ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਜੁਗ ਚਾਰਿ॥੧॥ ਮ: ੩॥ ਕਿਆ ਗਭਰੂ ਕਿਆ
ਬਿਰਧਿ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੇ ਰਤਿਆ ਸੀਤਲ
ਹੋਏ ਆਪੁ ਗਵਾਇ॥ ਅੰਦਰੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੰਤੋਖਿਆ ਫਿਰਿ ਭੁਖ ਨ ਲਗੈ ਆਇ॥ ਨਾ
ਨਕ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਹਿ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜੋ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿੰਨ ਕਉ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖਾ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿ
ਆਇਦੇ ਤਿਨ ਦਰਸਨੁ ਪਿਖਾ॥ ਸੁਣਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਵਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਲਿ
ਖਾ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀ ਰੰਗ ਸਿਉ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕ੍ਰਿਖਾ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਸੋ ਸਰੀ
ਰੁ ਥਾਨੁ ਹੈ ਜਿਥੈ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਧਰੇ ਵਿਖਾ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩॥ ਗੁਰ ਬਿ
ਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਮਨਮੁਖੀ
ਜਾਸਨਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ॥੧॥ ਮ: ੩॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਨਾਵੈ ਨੋ ਸਭਿ ਖੋਜਦੇ ਥ
ਕਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਮਿ
ਲਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪੈਨਣੁ ਖਾਣੁ ਸਭੁ ਬਾਦਿ ਹੈ ਧਿਗੁ ਸਿਧੀ ਧਿਗੁ ਕਰਮਾਤਿ॥
ਸਾ ਸਿਧਿ ਸਾ ਕਰਮਾਤਿ ਹੈ ਅਚਿੰਤੁ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਦਾਤਿ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਏਹਾ ਸਿਧਿ ਏਹਾ ਕਰਮਾਤਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਮ ਢਾਢੀ
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਖਸਮ ਕੇ ਨਿਤ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਗੁਣ ਛੰਤਾ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਣ
ਹ ਤਿਸੁ ਕਵਲਾ ਕੰਤਾ॥ ਹਰਿ ਦਾਤਾ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਭਿਖਾਰੀਆ ਮੰਗਤ ਜਨ ਜੰਤਾ॥ ਹਰਿ
ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲ ਹੋਇ ਵਿਚਿ ਪਾਥਰ ਕ੍ਰਿਮ ਜੰਤਾ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਨਵੰਤਾ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩॥ ਪੜਣਾ ਗੁੜਣਾ ਸੰਸਾਰ ਕੀ
ਕਾਰ ਹੈ ਅੰਦਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਵਿਕਾਰੁ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭਿ ਪੜਿ ਥਕੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਰੁ॥ ਸੋ ਪ
ੜਿਆ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਅੰਦਰੁ ਖੋਜੈ ਤਤੁ ਲਹੈ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁ

ਅਉਗਣ ਸਭਿ ਧਾਤੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਹਜਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਧੰਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਵਿਣੁ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਕੋਇ ਨ ਸਿਝਈ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਭੇਖਧਾਰੀ ਤੀਰਥੀ ਭਵਿ ਥਕੇ ਨਾ ਏਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਮਲੁ ਇਉ ਉਤਰੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵਹੁ ਇਕ ਕਿਨਕਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੀਗਾਰੁ ਬਨਾਵਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਕਾਪੜੁ ਪਹਿਰਹੁ ਖਿਮ ਕਾ ॥ ਐਸਾ ਸੀਗਾਰੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਹਰਿ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰਿਮ ਕਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੋਲਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੈ ਇਕ ਪਲਕਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਿਣਕਾ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਕਾਲਾ ਹੋਆ ਸਿਆਹੁ ॥ ਖੰਨਲੀ ਧੋਤੀ ਉਜਲੀ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਣਿ ਪਾਹੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਉਲਟੀ ਹੋਵੈ ਮਤਿ ਬਦਲਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਮੈਲੁ ਨ ਲਗਈ ਨਾ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਕਲਿ ਕਾਲੀ ਕਾਂਢੀ ਇਕ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਉਚਰਹਿ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਸਾਧ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਲੀ ਬਾਣਿ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਹਰਿ ਨਿਤ ਚਵਾ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਸਦਾ ਮਾਣਿ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਅਉਖਧ ਖਾਧਿਆ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਤੇ ਦੁਖਾ ਘਾਣਿ ॥ ਜਿਨਾ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੇ ਹਰਿ ਜਨ ਪੂਰੇ ਸਹੀ ਜਾਣਿ ॥ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਦੇ ਤਿਨ ਚੂਕੀ ਜਮ ਕੀ ਜਗਤ ਕਾਣਿ ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਰੇ ਜਨ

ਉਥੈ ਰੋਚ ਵਿਰਥਾ ਸੁਤਿਆ ਗਈ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਿ ਨ ਜਾਗਿ
ਓ ਅੰਤਰਿ ਨ ਉਪਜਿਓ ਚਾਉ ॥ ਸਰੀਰੁ ਜਲਉ ਗੁਣ ਬਾਹਰਾ ਜੋ ਗੁਰ ਕਾਰ ਨ ਕ
ਮਾਇ ॥ ਜਗਤੁ ਜਲੰਦਾ ਡਿਠੁ ਮੈ ਹਉਮੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਉ
ਬਰੇ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਬਦਿ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਹਉਮੈ ਗ
ਈ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥ ਪਿਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਦਾ ਚਲੈ ਤਾ ਬਨਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਸੇਜ ਸੁ
ਹਾਵੀ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਨਾਰਿ ॥ ਨਾ ਹਰਿ ਮਰੈ ਨ ਕਦੇ ਦੁਖੁ ਲਾ
ਗੈ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਨਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲਿ ਲਈ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ
॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰੁ ਗੋਪਿਆ ਆਪਣਾ ਤੇ ਨਰ ਬੁਰਿਆਰੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ
ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਨਾ ਕਰਹੁ ਪਾਪਿਸਟ ਹਤਿਆਰੀ ॥ ਓਹਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਫਿਰਹਿ ਕੁਸੁ
ਧ ਮਨਿ ਜਿਉ ਧਰਕਟ ਨਾਰੀ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਵਾਰੀ ॥
ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ [ਸਤਿਗੁਰ] ਦਇਆ ਕਰਿ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੨੩॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ॥ ਗੁਰ
ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਲਗੈ ਆਇ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਮਿਟਿ ਗਇ
ਆ ਕਾਲੈ ਕਾ ਕਿਛੁ ਨ ਬਸਾਇ ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾ
ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿੰਨ ਕਉ ਜੋ ਚਲਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੧॥ ਮ: ੩
॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸੁਧੁ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਅਨੇਕ ਕਰੈ ਸੀਗਾਰ ॥ ਪਿਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ
ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾ ਕੁਸੁਧ ਸਾ ਕੁਲਖਣੀ ਨਾਨਕ ਨਾਰੀ ਵਿਚਿ ਕੁਨਾਰਿ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਪਣੀ ਦਇਆ ਕਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੀ ਬੈਣੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿ
ਆਈ ਹਰਿ ਉਚਰਾ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਲੈਣੀ ॥ ਜੋ ਜਪਦੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਤਿਨ
ਹਉ ਕੁਰਬੈਣੀ ॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਆਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਜਨ ਦੇਖਾ
ਨੈਣੀ ॥ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਅਪਣੇ ਗੁਰੂ ਕਉ ਜਿਨਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਮੇਲਿਆ ਸੈ
ਣੀ ॥੨੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੪ ॥ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੋ ਮਿ

ਤ੍ਰਾਹਿ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੈ ਵਾਸੈ ਹੈ ਜੋ ਉਜੰਤੀ ਕੈ ਵਾਸੈ ਜੰਤ੍ਰਾਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਹਰਿ ਧਿ
ਆਇਦੇ ਕਾਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਸਿ ਉਨੋ ਹ੍ਰਾ ਕਿਰਪਾ ਕਾਰਿ ਕੈ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ
ਵਰਸੈ ਮੇਹੁ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਹੈ ਸਾ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਆ
ਪਣੀ ਵਡਿਆਈ ਭਾਵਦੀ ਜਨ ਕਾ ਜੈਕਾਰੁ ਕਰਾਈ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਜਨ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਇਦਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨੁ ਇਕ ਸਮਾਨਿ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰ
ਖਹੁ ਭਗਵਾਨ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਤਿਨਿ ਸਾਚੈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰ
ਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਪਰਭਾਤਿ ਤੂੰਹੈ ਹੀ ਗਾਵਣਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਰਬਤ
ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਧਿਆਵਣਾ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਖਾਵਣਾ ॥ ਭਗਤ ਜ
ਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਗਵਾਵਣਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵ
ਣਾ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਭਈ ਮਤਿ ਮਧਿ
ਮ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ ਸਭੁ ਕਪਟੋ ਕਰਿ ਜਾਣੈ
ਕਪਟੇ ਖਪਹਿ ਖਪਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਆਪਣੈ ਸੁਆਇ
ਫਿਰਾਹੀ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹੀ ॥੧॥ ਮਃ ੩
॥ ਮਨਮੁਖ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਨੂਆ ਥਿਰੁ ਨਾਹਿ ॥ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਜਲਤ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਉਮੈ ਖਪਹਿ ਖਪਾਹਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਮਹਾ ਗੁਬਾ
ਰਾ ਤਿਨ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਕੋਈ ਜਾਹਿ ॥ ਓਇ ਆਪਿ ਦੁਖੀ ਸੁਖੁ ਕਬਹੂੰ ਨ ਪਾਵਹਿ ਜ
ਨਮਿ ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਜਿ ਗੁਰ ਚਰਨੀ
ਚਿਤੁ ਲਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੰਤ ਭਗਤ ਪਰਵਾਣੁ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਭਾਇਆ ॥
ਸੇਈ ਬਿਚਖਣ ਜੰਤ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਭੋ
ਜਨੁ ਖਾਇਆ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਭਏ ਪੁ

ਨੀਤ ਹਰਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਇਆ ॥੨੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ
ਸਾਂਤਿ ਹੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਮੋ ਚਿਤਵੈ ਨਾਮੁ ਪੜੈ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ
॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਚਿੰਤਾ ਗਈ ਬਿਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਊਪ
ਜੈ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ਨਾਮੋ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖਿ ਜਿ ਮਾਰਿਆ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿਆ ਘਰੁ ਛੋਡਿ ਗਇਆ ॥ ਓਸੁ ਪਿਛੈ
ਵਜੈ ਫਕੜੀ ਮੁਹੁ ਕਾਲਾ ਆਗੈ ਭਇਆ ॥ ਓਸੁ ਅਰਲੁ ਬਰਲੁ ਮੁਹਹੁ ਨਿਕਲੈ ਨਿਤ
ਝਗੂ ਸੁਟਦਾ ਮੁਆ ॥ ਕਿਆ ਹੋਵੈ ਕਿਸੈ ਹੀ ਦੈ ਕੀਤੈ ਜਾਂ ਧੁਰਿ ਕਿਰਤੁ ਓਸ ਦਾ ਏਹੋ ਜੇ
ਹਾ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਥੈ ਓਹੁ ਜਾਇ ਤਿਥੈ ਓਹੁ ਝੂਠਾ ਕੂੜੁ ਬੋਲੇ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਵੇਖਹੁ ਭਾ
ਈ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਜੈਸਾ ਕੋਈ ਕਰੈ ਤੈਸਾ ਕੋਈ ਪਾਵੈ ॥
ਏਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ਹੋਵੈ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਅਗੋ ਦੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਿ ਸਚੈ ਬਧਾ ਥੇਹੁ ਰਖਵਾਲੇ ਗੁਰਿ ਦਿਤੇ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸ ਗੁਰ ਚ
ਰਣੀ ਮਨ ਰਤੇ ॥ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਬੇਅੰਤਿ ਅਵਗੁਣ ਸਭਿ ਹਤੇ ॥ ਗੁਰਿ ਅਪਣੀ ਕਿਰ
ਪਾ ਧਾਰਿ ਅਪਣੇ ਕਰਿ ਲਿਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਕੇ ਗੁਣ ਇਤੇ ॥
੨੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਤਾ ਕੀ ਰਜਾਇ ਲੇਖਿਆ ਪਾਇ ਅਬ ਕਿਆ ਕੀ
ਜੈ ਪਾਂਡੇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਹਾਸਲੁ ਤਦੇ ਹੋਇ ਨਿਬੜਿਆ ਹੰਢਹਿ ਜੀਅ ਕਮਾਂਦੇ ॥੧॥
ਮਃ ੨ ॥ ਨਕਿ ਨਥ ਖਸਮ ਹਥ ਕਿਰਤੁ ਧਕੇ ਦੇ ॥ ਜਹਾ ਦਾਣੇ ਤਹਾਂ ਖਾਣੇ ਨਾਨ
ਕਾ ਸਚੁ ਹੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੇ ਗਲਾ ਆਪਿ ਥਾਟਿ ਬਹਾਲੀਓਨੁ ॥ ਆਪੇ ਰਚਨੁ ਰ
ਚਾਇ ਆਪੇ ਹੀ ਘਾਲਿਓਨੁ ॥ ਆਪੇ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਆਪਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਓਨੁ ॥ ਦਾਸ
ਰਖੇ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਓਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਭਾਉ ਦੂਜਾ
ਜਾਲਿਓਨੁ ॥੨੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਏ ਮਨ ਹਰਿ ਜੀ ਧਿਆਇ ਤੂ ਇਕ ਮ
ਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਭਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕੀਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਡਿਆਈਆ ਦੇਇ ਨ ਪਛੁਤਾਇ

॥ ਤਉ ਹਰਿ ਕੈ ਸਚ ਬਾਣੀ ਭਾਵੈ ॥ ਜੇ ਤੂ ਸੇਵਹਿ ਤੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਇ
ਮੇਹਰ ਤਉ ਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜਿਅਨੁ ਆਪੇ ਬਖ
ਸ ਕਰੇਇ ॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਮਾ ਪਿਉ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਨਿ
ਤਿਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਹੈ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਸੋਭਾ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸ
ਮਰਥੁ ਹਹਿ ਕਰਤੇ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਸਿਰਜੀਆ ਆ
ਪੇ ਫੁਨਿ ਗੋਈ ॥ ਸਭੁ ਇਕੋ ਸਬਦੁ ਵਰਤਦਾ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਆਰਾਧਿਆ ਸਭਿ ਆਖਹੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰ
ਨੁ ਗੁਰੁ ਸੋਈ ॥੨੯॥੧॥ ਸਲੋਕ ੫੮ ॥ ਜੁਮਲਾ ਸੋਰਠਿ ਦੇ ਪਦੇ ॥੧੨੧
ਅਸਟਪਦੀਆ ੧੦ ॥ ਵਾਰ ੧ ॥ ੧੩੮ ॥ ਜੁਮਲਾ ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ॥
ਘਰੁ ੧ ॥ ਬੁਤ ਪੂਜਿ ਪੂਜਿ ਹਿੰਦੂ ਮੂਏ ਤੁਰਕ ਮੂਏ ਸਿਰੁ ਨਾਈ ॥ ਓਇ ਲੇ ਜਾਰੇ
ਓਇ ਲੇ ਗਾਡੇ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਦੁਹੂ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ਅੰਧ ਗਹੇਰਾ ॥ ਚਹੁ
ਦਿਸ ਪਸਰਿਓ ਹੈ ਜਮ ਜੇਵਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਬਿਤ ਪੜੇ ਪੜਿ ਕਬਿਤਾ ਮੂਏ ਕ
ਪੜ ਕੇਦਾਰੈ ਜਾਈ ॥ ਜਟਾ ਧਾਰਿ ਧਾਰਿ ਜੋਗੀ ਮੂਏ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਇਨਹਿ ਨ ਪਾਈ ॥੨
॥ ਦਰਬੁ ਸੰਚਿ ਸੰਚਿ ਰਾਜੇ ਮੂਏ ਗਡਿ ਲੇ ਕੰਚਨ ਭਾਰੀ ॥ ਬੇਦ ਪੜੇ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੂ
ਏ ਰੂਪੁ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਨਾਰੀ ॥੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਭੈ ਬਿਗੂਤੇ ਦੇਖਹੁ ਨਿਰਖਿ ਸਰੀਰਾ
॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਨਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ਕਹਿ ਉਪਦੇਸੁ ਕਬੀਰਾ ॥੪॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ॥
ਜਬ ਜਰੀਐ ਤਬ ਹੋਇ ਭਸਮ ਤਨੁ ਰਹੈ ਕਿਰਮ ਦਲ ਖਾਈ ॥ ਕਾਚੀ ਗਾਗਰਿ ਨੀ
ਰੁ ਪਰਤੁ ਹੈ ਇਆ ਤਨ ਕੀ ਇਹੈ ਬਡਾਈ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਭਈਆ ਫਿਰਤੌ ਫੂਲਿਆ ਫੂਲਿਆ

ਆਗਿਆ ਬਚਨ ਸਮਾਸ ਉਰ ਧਰ ਮੁਖ ਰਤ ਤੌ ਸੋਢੀ ਨ੍ਰਿਪ ਕੈਸੇ ਭੂਪਾਲ ਹੋਂ ਰਤਾ ਉਗਾਤੇ ਉ
ਮਧੁ ਮਾਖੀ ਤਿਉ ਸਠੋਰਿ ਰਸੁ ਜੋਰਿ ਜੋਰਿ ਧਨੁ ਕੀਆ ॥ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਲੇਹੁ ਲੇਹੁ ਕ
ਰੀਐ ਭੂਤੁ ਰਹਨ ਕਿਉ ਦੀਆ ॥ ਦੇਹੁਰੀ ਲਉ ਬਰੀ ਨਾਰਿ ਸੰਗਿ ਭਈ ਆਗੈ ਸਜਨ ਸੁਹੇ
ਲਾ ॥ ਮਰਘਟ ਲਉ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ਕੁਟੰਬੁ ਭਇਓ ਆਗੈ ਹੰਸੁ ਅਕੇਲਾ ॥੩॥ ਕਹਤੁ ਕ
ਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰੇ ਕਾਲ ਗ੍ਰਸ ਕੂਆ ॥ ਝੂਠੀ ਮਾਇਆ ਆਪੁ ਬੰਧਾਇਆ ਜਿਉ ਨ
ਲਨੀ ਭ੍ਰਮਿ ਸੂਆ ॥੪॥੨॥ [illegible] ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਭੈ ਮਤ ਸੁਨਿ ਕੈ
ਕਰੀ ਕਰਮ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਕਾਲ ਗ੍ਰਸਤ ਸਭ ਲੋਗ ਸਿਆਨੇ ਉਠਿ ਪੰਡਿਤ ਪੈ ਚਲੇ ਨਿਰਾ
ਸਾ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸਰਿਓ ਨ ਏਕੈ ਕਾਜਾ ॥ ਭਜਿਓ ਨ ਰਘੁਪਤਿ ਰਾਜਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਨ ਖੰਡ
ਜਾਇ ਜੋਗੁ ਤਪੁ ਕੀਨੋ ਕੰਦ ਮੂਲੁ ਚੁਨਿ ਖਾਇਆ ॥ ਨਾਦੀ ਬੇਦੀ ਸਬਦੀ ਮੋਨੀ ਜਮ ਕੇ
ਪਟੈ ਲਿਖਾਇਆ ॥੨॥ ਭਗਤਿ ਨਾਰਦੀ ਰਿਦੈ ਨ ਆਈ ਕਾਛਿ ਕੂਛਿ ਤਨੁ ਦੀਨਾ ॥ ਰਾਗ
ਰਾਗਨੀ ਡਿੰਭ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਉਨਿ ਹਰਿ ਪਹਿ ਕਿਆ ਲੀਨਾ ॥੩॥ ਪਰਿਓ ਕਾਲੁ ਸਭੈ ਜਗ
ਊਪਰਿ ਮਾਹਿ ਲਿਖੇ ਭ੍ਰਮ ਗਿਆਨੀ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਨ ਭਏ ਖਾਲਸੇ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਜਿਹ
ਜਾਨੀ ॥੪॥੩॥ [illegible] ਘਰੁ ੨ ॥ ਦੁਇ ਦੁਇ ਲੋਚਨ ਪੇਖਾ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿ
ਨੁ ਅਉਰੁ ਨ ਦੇਖਾ ॥ ਨੈਨ ਰਹੇ ਰੰਗੁ ਲਾਈ ॥ ਅਬ ਬੇਗਲ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਹਮ
ਰਾ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਬਾਜੀਗਰਿ ਡੰਕ ਬਜਾਈ ॥ ਸਭ ਖਲਕ ਤ
ਜਬ ਰਾਮ ਨਾਮ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ
ਮਾਸੇ ਆਈ ॥ ਬਾਜੀਗਰ ਸ੍ਵਾਂਗੁ ਸਕੇਲਾ ॥ ਅਪਨੇ ਰੰਗ ਰਵੈ ਅਕੇਲਾ ॥੨॥ ਕਥ
ਨੀ ਕਹਿ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਭ ਕਥਿ ਕਥਿ ਰਹੀ ਲੁਕਾਈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ
ਬੁਝਾਈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਹਿਰਦੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕਿੰਚਤ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ॥ ਸਭੁ ਤ
ਨੁ ਮਨੁ ਦੇਹ ਹਰਿ ਲੀਨੀ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਮਿਲਿਓ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ॥੪॥
੪॥ [illegible] ॥ ਜਾ ਕੇ ਨਿਗਮ ਦੂਧ ਕੇ ਠਾਟਾ ॥ ਸਮੁੰਦੁ ਬਿਲੋਵਨ ਕਉ ਮਾਟਾ ॥
॥ ਤਾ ਕੀ ਹੋਹੁ ਬਿਲੋਵਨਹਾਰੀ ॥ ਕਿਉ ਮੇਟੈ ਗੋ ਛਾਛਿ ਤੁਹਾਰੀ ॥੧॥ ਚੇਰੀ ਤੂ ਰਾਮੁ ਨ ਕਰਸਿ

ਭੁਤਾ॥ਜਗਜੀਵਨਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰੇਗੁਣਬਹੁਤਤਉਕ੍ਰਿਪਾਗੋਬਿੰਦ
॥੧॥ਰੂਪਰੰਗਮਾਈਐਠਗੀ॥ਤੂਅਜਹੁਨਚੇਤਸਿਚੇਰੀ॥ਤੂਜਮਬਿਖ
ਪ੍ਰਭੈਤੇਰੀ॥੨॥ਪ੍ਰਭਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰੀ॥ਕਿਆਚੇਰੀਹਾਥਿਬਿਚਾਰੀ॥ਜੋਤੀਸੋ
ਈਜਾਗੀ॥ਜਿਤੁਲਾਈਤਿਤੁਲਾਗੀ॥੩॥ਚੇਰੀਤੈਸੁਮਤਿਕਹਾਂਤੇਪਾਈ॥ਜਾਤੇ
ਭ੍ਰਮਕੀਲੀਕਮਿਟਾਈ॥ਸੁਰਸੁਕਬੀਰੈਜਾਨਿਆ॥ਮੇਰੋਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮਨੁਮਾਨਿਆ
॥੪॥੫॥ ਸੋਰਠਿ ॥ਜਿਹਬਾਝੁਨਜੀਆਜਾਈ॥ਜਉਮਿਲੈਤਘਾਲਅ
ਘਾਈ॥ਸਦਜੀਵਨੁਭਲੋਕਹਾਂਹੀ॥ਮੂਏਬਿਨੁਜੀਵਨੁਨਾਹੀ॥੧॥ਅਬਕਿਆਕ
ਥੀਐਗਿਆਨੁਬੀਚਾਰਾ॥ਨਿਜਨਿਰਖਤਗਤਬਿਉਹਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਸਿਕੁੰਕਮ
ਚੰਦਨੁਗਾਰਿਆ॥ਬਿਨੁਨੈਨਹੁਜਗਤੁਨਿਹਾਰਿਆ॥ਪੂਤਿਪਿਤਾਇਕੁਜਾਇਆ॥
ਬਿਨੁਠਾਹਰਨਗਰੁਬਸਾਇਆ॥੨॥ਜਾਚਕਜਨਦਾਤਾਪਾਇਆ॥ਸੋਦੀਆਨਜਾ
ਈਖਾਇਆ॥ਛੋਡਿਆਜਾਇਨਮੂਕਾ॥ਅਉਰਨਪਹਿਜਾਨਾਚੂਕਾ॥੩॥ਜੋਜੀਵ
ਨਮਰਨਾਜਾਨੈ॥ਸੋਪੰਚਸੈਲਸੁਖਮਾਨੈ॥ਕਬੀਰੈਸੋਧਨੁਪਾਇਆ॥ਹਰਿਭੇਟਤ
ਆਪੁਮਿਟਾਇਆ॥੪॥੬॥ ਸੋਰਠਿ ॥ਕਿਆਪੜੀਐਕਿਆਗੁਨੀ
ਐ॥ਕਿਆਬੇਦਪੁਰਾਨਾਂਸੁਨੀਐ॥ਪੜੇਸੁਨੇਕਿਆਹੋਈ॥ਜਉਸਹਜਨਮਿਲਿ
ਓਸੋਈ॥੧॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਜਪਸਿਗਵਾਰਾ॥ਕਿਆਸੋਚਹਿਬਾਰੰਬਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਅੰਧਿਆਰੇਦੀਪਕੁਚਹੀਐ॥ਇਕਬਸਤੁਅਗੋਚਰਲਹੀਐ॥ਬਸਤੁਅ
ਗੋਚਰਪਾਈ॥ਘਟਿਦੀਪਕੁਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੨॥ਕਹਿਕਬੀਰਅਬਜਾਨਿਆ॥
ਜਬਜਾਨਿਆਤਉਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਮਨਮਾਨੇਲੋਗੁਨਪਤੀਜੈ॥ਨਪਤੀਜੈਤਉ
ਕਿਆਕੀਜੈ॥੩॥੭॥ ਸੋਰਠਿ ॥ਰਿਦੈਕਪਟੁਮੁਖਗਿਆਨੀ॥ਝੂਠੇਕਹਾ
ਬਿਲੋਵਸਿਪਾਨੀ॥੧॥ਕਾਂਇਆਮਾਂਜਸਿਕਉਨਗੁਨਾਂ॥ਜਉਘਟਭੀਤਰਿਹੈਮਲ
ਨਾਂ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲਉਕੀਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਈ॥ਕਉਰਾਪਨੁਤਊਨਜਾਈ॥੨॥ਕਹਿਕਬੀ

ਰਬੀਚਾਰੀ ਗਤ ਦੁਸਾਧ ਨਤਾਰਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥੩॥ ਅਉਧੂ ਸੋ ਜੋਗੀ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ਇਸੁ ਪਦ ਕਾ ਕਰੈ ਨਿਬੇਰਾ ॥੪॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੮॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਬਹੁ ਪਰਪੰਚ ਕਰਿ ਪਰ ਧਨੁ ਲਿਆਵੈ ॥ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਪਹਿ ਆਨਿ ਲੁਟਾਵੈ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਭੂਲੇ ਕਪਟੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਅੰਤਿ ਨਿਬੇਰਾ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਪਹਿ ਲੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ਜਰਾ ਜਨਾਵੈ ॥ ਤਬ ਤੇਰੀ ਓਕ ਕੋਈ ਪਾਨੀਓ ਨ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਕੋਈ ਨਹੀ ਤੇਰਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਕੀ ਨ ਜਪਹਿ ਸਵੇਰਾ ॥੩॥੯॥ ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਪ੍ਰਭਾਤ ॥ ਸੰਤਹੁ ਮਨ ਪਵਨੈ ਸੁਖੁ ਬਨਿਆ ॥ ਕਿਛੁ ਜੋਗੁ ਪਰਾਪਤਿ ਗਨਿਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਿ ਦਿਖਲਾਈ ਮੋਰੀ ॥ ਜਿਤੁ ਮਿਰਗ ਪੜਤ ਹੈ ਚੋਰੀ ॥ ਮੂੰਦਿ ਲੀਏ ਦਰਵਾਜੇ ॥ ਬਾਜੀਅਲੇ ਅਨਹਦ ਬਾਜੇ ॥੧॥ ਕੁੰਭ ਕਮਲੁ ਜਲਿ ਭਰਿਆ ॥ ਜਲੁ ਮੇਟਿਆ ਊਭਾ ਕਰਿਆ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਜਉ ਜਾਨਿਆ ਤਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੨॥੧੦॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ॥ ਭੂਖੇ ਭਗਤਿ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਯਹ ਮਾਲਾ ਅਪਨੀ ਲੀਜੈ ॥ ਹਉ ਮਾਂਗਉ ਸੰਤਨ ਰੇਨਾ ॥ ਮੈ ਨਾਹੀ ਕਿਸੀ ਕਾ ਦੇਨਾ ॥੧॥ ਮਾਧੋ ਕੈਸੀ ਬਨੈ ਤੁਮ ਸੰਗੇ ॥ ਆਪਿ ਨ ਦੇਹੁ ਤ ਲੇਵਉ ਮੰਗੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਇ ਸੇਰ ਮਾਂਗਉ ਚੂਨਾ ॥ ਪਾਉ ਘੀਉ ਸੰਗਿ ਲੂਨਾ ॥ ਅਧ ਸੇਰੁ ਮਾਂਗਉ ਦਾਲੇ ॥ ਮੋ ਕਉ ਦੋਨਉ ਵਖਤ ਜਿਵਾਲੇ ॥੨॥ ਖਾਟ ਮਾਂਗਉ ਚਉਪਾਈ ॥ ਸਿਰਹਾਨਾ ਅਵਰ ਤੁਲਾਈ ॥ ਊਪਰ ਕਉ ਮਾਂਗਉ ਖੀਂਧਾ ॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਕਰੈ ਜਨੁ ਥੀਧਾ ॥੩॥ ਮੈ ਨਾਹੀ ਕੀਤਾ ਲਬੋ ॥ ਇਕੁ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਮੈ ਫਬੋ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਉ ਹਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥੪॥੧੨॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਜਬ ਦੇਖਾ ਤਬ ਗਾਵਾ ॥ ਤਉ ਜਨ ਧੀਰਜੁ ਪਾਵਾ ॥੧॥ ਨਾਦਿ ਸਮਾਇਲੋ ਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਲੇ ਦੇਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਝਿਲਿ ਮਿਲਿ ਕਾਰੁ ਦਿਸੰਤਾ ॥ ਤਹ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਬਜੰਤਾ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਮੈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਾਨੀ ॥੨॥ ਰਤਨ ਕਮਲ

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕੋਠੜੀ ॥ ਚਮਕਾਰ ਬੀਜੁਲ ਤਹੀ ॥ ਨੇਰੈ ਨਾਹੀ ਦੂਰਿ ॥ ਨਿਜ ਆਤਮੈ ਰਹਿਆ ਭਰ ੩੮੪
ਪੂਰਿ ॥੩॥ ਜਹ ਅਨਹਤ ਸੂਰ ਉਜਾਰਾ ॥ ਤਹ ਦੀਪਕ ਜਲੈ ਛੰਛਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰ
ਸਾਦੀ ਜਾਨਿਆ ॥ ਜਨੁ ਨਾਮਾ ਸਹਜ ਸਮਾਨਿਆ ॥੪॥੧॥ ਘਰੁ ੪ ਸੋਰਠਿ
੪ ॥ ਪਾੜ ਪੜੋਸਣਿ ਪੂਛਿ ਲੇ ਨਾਮਾ ਕਾ ਪਹਿ ਛਾਨਿ ਛਵਾਈ ਹੋ ॥ ਤੋ ਪਹਿ ਦੁਗਣੀ
ਮਜੂਰੀ ਦੈਹਉ ਮੋ ਕਉ ਬੇਢੀ ਦੇਹੁ ਬਤਾਈ ਹੋ ॥੧॥ ਰੀ ਬਾਈ ਬੇਢੀ ਦੇਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਦੇ
ਖੁ ਬੇਢੀ ਰਹਿਓ ਸਮਾਈ ॥ ਹਮਾਰੈ ਬੇਢੀ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਢੀ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਮਜੂਰੀ ਮਾਂਗੈ ਜਉ ਕੋਊ ਛਾਨਿ ਛਵਾਵੈ ਹੋ ॥ ਲੋਗ ਕੁਟੰਬ ਸਭਹੁ ਤੇ ਤੋਰੈ ਤਉ ਆ
ਪਨ ਬੇਢੀ ਆਵੈ ਹੋ ॥੨॥ ਐਸੋ ਬੇਢੀ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਸਭ ਅੰਤਰ ਸਭ ਠਾਂਈ ਹੋ
॥ ਗੂੰਗੈ ਮਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਪੂਛੇ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਹੋ ॥੩॥ ਬੇਢੀ ਕੇ ਗੁਣ ਸੁ
ਨਿ ਰੀ ਬਾਈ ਜਲਧਿ ਬਾਂਧਿ ਧ੍ਰੂ ਥਾਪਿਓ ਹੋ ॥ ਨਾਮੇ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਸੀਅ ਬਹੋਰੀ ਲੰਕ
ਭਭੀਖਣ ਆਪਿਓ ਹੋ ॥੪॥੨॥ ॥ ਸੋਰਠਿ ਘਰੁ ੩ ॥ ਅਣਮੜਿਆ ਮੰਦ
ਲੁ ਬਾਜੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਵਣ ਘਨਹਰੁ ਗਾਜੈ ॥ ਬਾਦਲ ਬਿਨੁ ਬਰਖਾ ਹੋਈ ॥ ਜਉ ਤ
ਤੁ ਬਿਚਾਰੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਮੋ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਰਾਮੁ ਸਨੇਹੀ ॥ ਜਿਹ ਮਿਲਿਐ ਦੇਹ ਸੁ
ਦੇਹੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਲਿ ਪਾਰਸੁ ਕੰਚਨੁ ਹੋਇਆ ॥ ਮੁਖ ਮਨਸਾ ਰਤਨੁ ਪਰੋਇਆ ॥
ਨਿਜ ਭਾਉ ਭਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਛੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਗਾ ॥੨॥ ਜਲ ਭੀਤਰਿ
ਕੁੰਭ ਸਮਾਨਿਆ ॥ ਸਭ ਰਾਮੁ ਏਕੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਹੈ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥
ਜਨ ਨਾਮੈ ਤਤੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥੩॥੩॥ ॥
[illegible] ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
॥ ਜਬ ਹਮ ਹੋਤੇ ਤਬ ਤੂ ਨਾਹੀ ਅਬ ਤੂਹੀ ਮੈ ਨਾਹੀ ॥ ਅਨਲ ਅਗਮ ਜੈਸੇ ਲਹਰਿ
ਮਇ ਓਦਧਿ ਜਲ ਕੇਵਲ ਜਲ ਮਾਂਹੀ ॥੧॥ ਮਾਧਵੇ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਭ੍ਰਮੁ ਐਸਾ ॥ ਜੈ
ਸਾ ਮਾਨੀਐ ਹੋਇ ਨ ਤੈਸਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਰਪਤਿ ਏਕੁ ਸਿੰਘਾਸਨਿ ਸੋਇਆ ਸੁਪਨੇ

ਭੁਇਆ ਭਿਖਾਰੀ॥ ਅਛਤ ਰਾਜ ਬਿਛੁਰਤ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੋ ਗਤਿ ਭਈ ਹ
ਮਾਰੀ॥੨॥ ਰਾਜ ਭੁਇਅੰਗ ਪ੍ਰਸੰਗ ਜੈਸੇ ਹਹਿ ਅਬ ਕਛੁ ਮਰਮੁ ਜਨਾਇਆ॥
ਅਨਿਕ ਕਟਕ ਜੈਸੇ ਭੂਲਿ ਪਰੇ ਅਬ ਕਹਤੇ ਕਹਨੁ ਨ ਆਇਆ॥੩॥ ਸਰਬੇ ਏਕ
ਅਨੇਕੈ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਘਟ ਭੋਗਵੈ ਸੋਈ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਹਾਥ ਪੈ ਨੇਰੈ ਸਹਜੇ
ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਈ॥੪॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਜਉ ਹਮ ਬਾਂਧੇ ਮੋਹ ਫਾਸ ਹਮ ਪ੍ਰੇਮ ਬ
ਧਨਿ ਤੁਮ ਬਾਧੇ॥ ਅਪਨੇ ਛੂਟਨ ਕੋ ਜਤਨੁ ਕਰਹੁ ਹਮ ਛੂਟੇ ਤੁਮ ਆਰਾਧੇ॥੧॥ ਮਾਧ
ਵੇ ਜਾਨਤ ਹਹੁ ਜੈਸੀ ਤੈਸੀ॥ ਅਬ ਕਹਾ ਕਰਹੁਗੇ ਐਸੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੀਨੁ ਪਕਰਿ
ਫਾਂਕਿਓ ਅਰੁ ਕਾਟਿਓ ਰਾਂਧਿ ਕੀਓ ਬਹੁ ਬਾਨੀ॥ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕਰਿ ਭੋਜਨੁ ਕੀਨੋ ਤਊ ਨ
ਬਿਸਰਿਓ ਪਾਨੀ॥੨॥ ਆਪਨ ਬਾਪੈ ਨਾਹੀ ਕਿਸੀ ਕੋ ਭਾਵਨ ਕੋ ਹਰਿ ਰਾਜਾ॥ ਮੋਹ ਪ
ਟਲ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਬਿਆਪਿਓ ਭਗਤ ਨਹੀ ਸੰਤਾਪਾ॥੩॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਭਗ
ਤਿ ਇਕ ਬਾਢੀ ਅਬ ਇਹ ਕਾ ਸਿਉ ਕਹੀਐ॥ ਜਾ ਕਾਰਨਿ ਹਮ ਤੁਮ ਆਰਾਧੇ ਸੋ ਦੁ
ਖੁ ਅਜਹੂ ਸਹੀਐ॥੪॥੨ ਸੋਰਠਿ ॥ ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਪੁੰਨ ਫਲ
ਪਾਇਓ ਬਿਰਥਾ ਜਾਤ ਅਬਿਬੇਕੈ॥ ਰਾਜੇ ਇੰਦ੍ਰ ਸਮਸਰਿ ਗ੍ਰਿਹ ਆਸਨ ਬਿ
ਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਹਹੁ ਕਿਹ ਲੇਖੈ॥੧॥ ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੋ ਰਸੁ॥ ਜਿਹ ਰਸ
ਅਨ ਰਸ ਬੀਸਰਿ ਜਾਹੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਨਿ ਅਜਾਨ ਭਏ ਹਮ ਬਾਵਰ ਸੋਚ ਅ
ਸੋਚ ਦਿਵਸ ਜਾਹੀ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਸਬਲ ਨਿਬਲ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਪਰਮਾਰਥ ਪਰਵੇ
ਸ ਨਹੀ॥੨॥ ਕਹੀਅਤ ਆਨ ਅਚਰੀਅਤ ਅਨ ਕਛੁ ਸਮਝ ਨ ਪਰੈ ਅਪਰ ਮਾਇ
ਆ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਉਦਾਸ ਦਾਸ ਮਤਿ ਪਰਹਰਿ ਕੋਪੁ ਕਰਹੁ ਜੀਅ ਦਇਆ॥
॥੩॥੩ ਸੋਰਠਿ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਸੁਰਤਰੁ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਕਾਮਧੇਨੁ ਬਸਿ ਜਾ ਕੇ
॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਦਸਾ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਕਰ ਤਲ ਤਾ ਕੇ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਨ ਜਪਹਿ ਰਸਨਾ॥ ਅਵਰ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ਬਚਨ ਰਚਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਨਾ ਖਿਆ

ਨੁਰਾਨਬੇਦਾਬਿਧਿਚਉਤੀਸਅਖਰਮਾਂਹੀ॥ਬਿਆਸਬੀਚਾਰਿਕਹਿਓ
ਪਰਮਾਰਥੁਰਾਮਨਾਮਸਰਿਨਾਹੀ॥੨॥ਸਹਜਸਮਾਧਿਉਪਾਧਿਰਹਤਫੁਨਿ
ਬਡੈਭਾਗਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਪ੍ਰਗਾਸੁਰਿਦੈਧਰਿਜਨਮਮਰਨ
ਭੈਭਾਗੀ॥੩॥੪॥ ਸੋਰਠਿ ਜਉਤੁਮਗਿਰਿਵਰਤਉਹਮਮੋਰਾ॥ਜ
ਉਤੁਮਚੰਦਤਉਹਮਭਏਹੈਚਕੋਰਾ॥੧॥ਮਾਧਵੇਤੁਮਨਤੋਰਹੁਤਉਹਮਨਹੀ
ਤੋਰਹਿ॥ਤੁਮਸਿਉਤੋਰਿਕਵਨਸਿਉਜੋਰਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਉਤੁਮਦੀਵ
ਰਾਤਉਹਮਬਾਤੀ॥ਜਉਤੁਮਤੀਰਥਤਉਹਮਜਾਤੀ॥੨॥ਸਾਚੀਪ੍ਰੀਤਿਹ
ਮਤੁਮਸਿਉਜੋਰੀ॥ਤੁਮਸਿਉਜੋਰਿਅਵਰਸੰਗਿਤੋਰੀ॥੩॥ਜਹਜਹਜਾ
ਉਤਹਾਤੇਰੀਸੇਵਾ॥ਤੁਮਸੋਠਾਕੁਰੁਅਉਰੁਨਦੇਵਾ॥੪॥ਤੁਮਰੇਭਜਨਕ
ਟਹਿਜਮਫਾਂਸਾ॥ਭਗਤਿਹੇਤਿਗਾਵੈਰਵਿਦਾਸਾ॥੫॥੫॥
॥ਜਲਕੀਭੀਤਿਪਵਨਕਾਥੰਭਾਰਕਤਬੁੰਦਕਾਗਾਰਾ॥ਹਾਡਮਾਸਨਾੜੀਂਕੋ
ਪਿੰਜਰੁਪੰਖੀਬਸੈਬਿਚਾਰਾ॥੧॥ਪ੍ਰਾਨੀਕਿਆਮੇਰਾਕਿਆਤੇਰਾ॥ਜੈਸੇ
ਤਰਵਰਪੰਖਿਬਸੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਖਹੁਕੰਧਉਸਾਰਹੁਨੀਵਾਂ॥ਸਾਢੇਤੀ
ਨਿਹਾਥਤੇਰੀਸੀਵਾਂ॥੨॥ਬੰਕੇਬਾਲਪਾਗਸਿਰਿਡੇਰੀ॥ਇਹੁਤਨੁਹੋਇਗੋਭ
ਸਮਕੀਢੇਰੀ॥੩॥ਊਚੇਮੰਦਰਸੁੰਦਰਨਾਰੀ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਬਾਜੀਹਾਰੀ॥
੪॥ਮੇਰੀਜਾਤਿਕਮੀਨੀਪਾਂਤਿਕਮੀਨੀਓਛਾਜਨਮੁਹਮਾਰਾ॥ਤੁਮਸਰਨਾ
ਗਤਿਰਾਜਾਰਾਮਚੰਦਕਹਿਰਵਿਦਾਸਚਮਾਰਾ॥੫॥੬॥
॥ਚਮਰਟਾਗਾਂਠਿਨਜਨਈ॥ਲੋਗੁਗਠਾਵੈਪਨਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਰਨਹੀਜਿਹਤੋ
ਪਉ॥ਨਹੀਰਾਂਬੀਠਾਉਰੋਪਉ॥੧॥ਲੋਗੁਗੰਠਿਗੰਠਿਖਰਾਬਿਗੂਚਾ॥ਹਉਬਿਨੁਗਾਂ
ਠੇਜਾਇਪਹੂਚਾ॥੨॥ਰਵਿਦਾਸੁਜਪੈਰਾਮਨਾਮਾ॥ਮੋਹਿਜਮਸਿਉਨਾਹੀ
ਕਾਮਾ॥੩॥੭॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ਸੋਰਠਿਬਾਣੀਭਗਤ

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਭੀਖਣਕੀ॥ ਨੈਨਹੁਨੀਰੁਬਹੈਤਨੁਖੀਨਾਭਏਕੇਸਦੁਧਵਾਨੀ॥ਰੂਧਾਕੰਠੁਸ
ਬਦੁਨਹੀਉਚਰੈਅਬਕਿਆਕਰਹਿਪਰਾਨੀ॥੧॥ਰਾਮਰਾਇਹੋਹਿਬੈਦਬਨਵਾ
ਰੀ॥ਅਪਨੇਸੰਤਹਲੇਹੁਉਬਾਰੀ॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਥੇਪੀਰਸਰੀਰਿਜਲਨਿਹੈਕ
ਰਕਕਰੇਜੇਮਾਹੀ॥ਐਸੀਬੇਦਨਉਪਜਿਖਰੀਭਈਵਾਕਾਅਉਖਧੁਨਾਹੀ॥
੨॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਨਿਰਮਲੁਇਹੁਅਉਖਧੁਜਗਿਸਾਰਾ॥ਗੁ
ਰਪਰਸਾਦਿਕਹੈਜਨੁਭੀਖਨੁਪਾਵਉਮੋਖਦੁਆਰਾ॥੩॥੧॥ ਸੋਰਠਿ
ਐਸਾਨਾਮੁਰਤਨੁਨਿਰਮੋਲਕੁਪੁੰਨਿਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕ
ਰਿਹਿਰਦੈਰਾਖਿਆਰਤਨੁਨਛਪੈਛਪਾਇਆ॥੧॥ਹਰਿਗੁਨਕਹਤੇਕਹਨੁਨ
ਜਾਈ॥ਜੈਸੇਗੂੰਗੇਕੀਮਿਠਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਸਨਾਰਮਤਸੁਨਤਸੁਖੁਸ੍ਰਵ
ਨਾਚਿਤਚੇਤੇਸੁਖੁਹੋਈ॥ਕਹੁਭੀਖਨਦੁਇਨੈਨਸੰਤੋਖੇਜਹਦੇਖਾਂਤਹਸੋਈ
॥੨॥੨॥ ॥ਕਬੀਰਜੀਕੇ੧੨॥ ॥ਨਾਮਦੇਵਜੀਕੇ੩॥ ॥ਰਵਿਦਾਸਜੀਕੇ॥ ॥ਭੀਖਨਜੀਕੇ੨॥
ਜੁਮਲਾ॥੨੪॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈ
ਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧ਘਰੁ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ਜੀਉਡਰਤੁਹੈਆ
ਪਣਾਕੈਸਿਉਕਰੀਪੁਕਾਰ॥ਦੂਖਵਿਸਾਰਣੁਸੇਵਿਆਸਦਾਸਦਾਦਾਤਾਰੁ॥੧॥ਸਾ
ਹਿਬੁਮੇਰਾਨੀਤਨਵਾਸਦਾਸਦਾਦਾਤਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਦਿਨੁਸਾਹਿਬੁਸੇਵੀ
ਐਅੰਤਿਛਡਾਏਸੋਇ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਮੇਰੀਕਾਮਣੀਪਾਰਿਉਤਾਰਾਹੋਇ॥੨॥ਦ

ਇਆਲ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਤਰਾ ॥ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਜਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬੰ ਸਾਚਾ ਏ
ਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵ ਸੋ ਕਰੇ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੩॥ ਤੁਧੁ
ਬਾਝੁ ਪਿਆਰੇ ਕੇਵ ਰਹਾ ॥ ਸਾ ਵਡਿਆਈ ਦੇਹਿ ॥ ਜਿਤੁ ਨਾਮਿ ਤੇਰੈ ਲਾਗਿ
ਰਹਾਂ ॥ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਆਗੈ ਪਿਆਰੇ ਜਾਇ ਕਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇਵੀ
ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਣਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਚੰਉ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਬਿੰਦ ਬਿੰ
ਦ ਚੁਖ ਚੁਖ ਹੋਇ ॥੪॥ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਬਿੰਦ ਬਿੰਦ ਚੁਖ ਚੁਖ ਹੋਇ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੪॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਹਮ ਆਦਮੀ ਹਾਂ ਇਕ
ਦਮੀ ਮੁਹਲਤਿ ਮੁਹਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੈ ਤਿਸੈ ਸਰੇਵਹੁ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ
ਪਰਾਣਾ ॥੧॥ ਅੰਧੇ ਜੀਵਨਾ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖੁ ਕੇਤੇ ਕੇ ਦਿਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਸੁ
ਮਾਸੁ ਸਭੁ ਜੀਉ ਤੁਮਾਰਾ ਤੂ ਮੈ ਖਰਾ ਪਿਆਰਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਾਇਰੁ ਏਵ ਕਹਤੁ
ਹੈ ਸਚੇ ਪਰਵਦਗਾਰਾ ॥੨॥ ਜੇ ਤੂ ਕਿਸੈ ਨ ਦੇਹੀ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਿਆ ਕੋ ਕਢੈ ਗਹ
ਣਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੈ ਸੋ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਣਾ ॥੩॥ ਨਾਮੁ ਖਸਮ
ਕਾ ਚਿਤਿ ਨ ਕੀਆ ਕਪਟੀ ਕਪਟੁ ਕਮਾਣਾ ॥ ਜਮ ਦੁਆਰਿ ਜਾ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ
ਤਾ ਚਲਦਾ ਪਛੁਤਾਣਾ ॥੪॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦੁਨੀਆ ਰਹੀਐ ਨਾਨਕ ਕਿਛੁ ਸੁਣੀਐ ਕਿ
ਛੁ ਕਹੀਐ ॥ ਭਾਲਿ ਰਹੇ ਹਮ ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜੀਵਤਿਆ ਮਰਿ ਰਹੀਐ ॥੫॥੨॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ਦੂਜਾ ॥ ਕਿਉ ਸਿਮਰੀ ਸਿਵਰਿ
ਆ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥ ਤਪੈ ਹਿਆਉ ਜੀਅੜਾ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਸਿਰਜਿ ਸਵਾਰੇ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥
ਤਿਸੁ ਵਿਸਾਰਿਐ ਚੰਗਾ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥੧॥ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਕਿਉ
ਕਰਿ ਸਾਚਿ ਮਿਲਉ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਦੇਖਣ ਕੋਈ ਜਾਇ ॥ ਨਾ ਕੋ
ਚਾਖੈ ਨਾ ਕੋ ਖਾਇ ॥ ਲੋਕਿ ਪਤੀਣੈ ਨਾ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਤਾ ਪਤਿ ਰਹੈ ਰਾਖੈ ਜਾ ਸੋਇ ॥੨॥ ਜਹ
ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਕੀਤੈ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥

ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥੩॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਟ ਉਨ ਚਲਣ ਮੁਕਤਿ ਕੇਤਾ ਬਿਆ ॥ ਕਿਆ ਸੁ
ਤੁਧੁ ਜੇਹਾ ਗੁਣ ਨਹੀ ਲਾਹਿਆ ॥ ਜੈਸੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਹੋਇ ॥ ਵਿਣੁ ਨਦਰੀ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਕੋਇ
॥੪॥੧॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਿਮਰਿਆ ਜਾਇ
॥ ਆਤਮਾ ਦ੍ਰਵੈ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਆਤਮਾ ਪਰਾਤਮਾ ਏਕੋ ਕਰੈ ॥ ਅੰਤਰ ਕੀ ਦੁਬਿ
ਧਾ ਅੰਤਰਿ ਮਰੈ ॥੧॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਗੈ ਫਿਰਿ
ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚਿ ਸਿਮਰਿਐ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ
ਰਹੈ ਉਦਾਸੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਐਸੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਵਿਚੇ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੨॥
ਐਸੀ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਜੀਉ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਧਰੈ ॥ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾ
ਣੁ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਏ ॥ ਜੋ ਇ
ਛੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜਮ ਤੇ ਕੈਸਾ ਡਰੈ ॥੪॥
ਭਨਤਿ ਨਾਨਕੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਤਾ ਕੋ ਪਾਵੈ ਮੋਖ ਦੁਆ
ਰੁ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸਭੁ ਇਹੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥੫॥੨॥੪॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜੀਉ
ਤਪਤੁ ਹੈ ਬਾਰੋ ਬਾਰ ॥ ਤਪਿ ਤਪਿ ਖਪੈ ਬਹੁਤੁ ਬੇਕਾਰ ॥ ਜੈ ਤਨਿ ਬਾਣੀ ਵਿਸਰਿ
ਜਾਇ ॥ ਜਿਉ ਪਕਾ ਰੋਗੀ ਵਿਲਲਾਇ ॥੧॥ ਬਹੁਤਾ ਬੋਲਣੁ ਝਖਣੁ ਹੋਇ ॥ ਵਿ
ਣੁ ਬੋਲੇ ਜਾਣੈ ਸਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਕਨ ਕੀਤੇ ਅਖੀ ਨਾਕੁ ॥ ਜਿਨਿ ਜਿਹ
ਵਾ ਦਿਤੀ ਬੋਲੇ ਤਾਤੁ ॥ ਜਿਨਿ ਮਨੁ ਰਾਖਿਆ ਅਗਨੀ ਪਾਇ ॥ ਵਾਜੈ ਪਵਣੁ ਆਖੈ
ਸਭ ਜਾਇ ॥੨॥ ਜੇਤਾ ਮੋਹੁ ਪਰੀਤਿ ਸੁਆਦ ॥ ਸਭਾ ਕਾਲਖ ਦਾਗਾ ਦਾਗ ॥
ਦਾਗ ਦੋਸ ਮੁਹਿ ਚਲਿਆ ਲਾਇ ॥ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥੩॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ
ਆਖਣੁ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰਣਾ ਹੋਰੁ ਨਹੀ ਥਾਉ ॥ ਜੇ ਕੋ ਡੂਬੈ ਫਿਰਿ ਹੋਵੈ
ਸਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਸਰਬ ਦਾਤਾਰ ॥੪॥੩॥੫॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਚੋਰੁ ਸਲਾਹੇ ਚੀਤੁ ਨ ਭੀਜੈ ॥ ਜੇ ਬਦੀ ਕਰੇ ਤਾ ਤਸੂ ਨ ਛੀਜੈ ॥ ਚੋਰ ਕੀ ਹਾਮਾ ਭਰੇ ਨ ਕੋਇ

॥ਚੋਰੁਕੀਆਚੰਗਾਕਿਉਹੋਇ॥੧॥ਸੁਣਿਮਨਅੰਧੇਕੁਤੇਕੂੜਿਆਰ॥ਬਿਨੁਬੋਲੇ
ਬੂਝੀਐਸਚਿਆਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚੋਰੁਸੁਆਲਿਉਚੋਰੁਸਿਆਣਾ॥ਖੋ
ਟੇਕਾਮੁਲੁਏਕੁਦੁਗਾਣਾ॥ਜੇਸਾਥਿਰਖੀਐਦੀਜੈਰਲਾਇ॥ਜਾਪਰਖੀਐ
ਖੋਟਾਹੋਇਜਾਇ॥੨॥ਜੈਸਾਕਰੇਸੁਤੈਸਾਪਾਵੈ॥ਆਪਿਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਵੈ॥
ਜੇਵਡਿਆਈਆਆਪੇਖਾਇ॥ਜੇਹੀਸੁਰਤਿਤੇਹੈਰਾਹਿਜਾਇ॥੩॥ਜੇਸਉ
ਕੂੜੀਆਕੂੜੁਕਬਾੜੁ॥ਭਾਵੈਸਭੁਆਖਉਸੰਸਾਰੁ॥ਤੁਧੁਭਾਵੈਅਧੀਪਰਵਾ
ਣੁ॥ਨਾਨਕਜਾਣੈਜਾਣੁਸੁਜਾਣੁ॥੪॥੭॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧॥
॥ਕਾਇਆਕਾਗਦੁਮਨੁਪਰਵਾਣਾ॥ਸਿਰਕੇਲੇਖਨਪੜੈਇਆਣਾ॥ਦ
ਰਗਹਘੜੀਅਹਿਤੀਨੇਲੇਖ॥ਖੋਟਾਕਾਮਿਨਆਵੈਵੇਖੁ॥੧॥ਨਾਨਕਜੇਵਿਚਿਰੁ
ਪਾਹੋਇ॥ਖਰਾਖਰਾਆਖੈਸਭੁਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਦੀਕੂੜੁਬੋਲਿਮਲੁਖਾਇ
॥ਬ੍ਰਾਹਮਣੁਨਾਵੈਜੀਆਘਾਇ॥ਜੋਗੀਜੁਗਤਿਨਜਾਣੈਅੰਧੁ॥ਤੀਨੇਓਜਾੜੇਕਾਬੰ
ਧੁ॥੨॥ਸੋਜੋਗੀਜੋਜੁਗਤਿਪਛਾਣੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕੋਜਾਣੈ॥ਕਾਜੀਸੋਜੋਉਲ
ਟੀਕਰੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜੀਵਤੁਮਰੈ॥ਸੋਬ੍ਰਾਹਮਣੁਜੋਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰੈ॥ਆਪਿਤ
ਰੈਸਗਲੇਕੁਲਤਾਰੈ॥੩॥ਦਾਨਸਬੰਦੁਸੋਈਦਿਲਿਧੋਵੈ॥ਮੁਸਲਮਾਣੁਸੋਈ
ਮਲੁਖੋਵੈ॥ਪੜਿਆਬੂਝੈਸੋਪਰਵਾਣੁ॥ਜਿਸੁਸਿਰਿਦਰਗਹਕਾਨੀਸਾਣੁ॥੪॥
੫॥੮॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧ ॥ਘਰੁ੩
ਕਾਲੁਨਾਹੀਜੋਗੁਨਾਹੀਨਾਹੀਸਤਕਾਢਬੁ॥ਥਾਨਸਟਜਗਭਰਿਸਟਹੋਏਡੂਬਤਾਇ
ਵਜਗੁ॥੧॥ਕਲਮਹਿਰਾਮਨਾਮੁਸਾਰੁ॥ਅਖੀਤਮੀਟਹਿਨਾਕਪਕੜਹਿਠਗਣ
ਕਉਸੰਸਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਂਟਸੇਤੀਨਾਕੁਪਕੜਹਿਸੂਝਤੇਤਿਨਿਲੋਅ॥ਮਗਰ
ਪਾਛੈਕਛੁਨਸੂਝੈਏਹੁਪਦਮੁਅਲੋਅ॥੨॥ਖਤ੍ਰੀਆਤਧਰਮੁਛੋਡਿਆਮਲੇ
ਛਭਾਖਿਆਗਹੀ॥ਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭਇਕਵਰਨਹੋਈਧਰਮਕੀਗਤਿਰਹੀ॥੩॥ਅਸ

ਦਸਾ ਜਸਾ ਜੈ ਪੂਰਨ ਸੋਧ ਪਤਿ ਕਰਹਿ ਬੇਦ ਅਤਿ ਆਸਾ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਮੁਕਤਿ
ਨਹੀ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਾ ॥੫॥੩॥੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਰਤੀ ॥ ਗਗਨ ਮੈ ਥਾਲੁ
ਰਵਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਕ ਬਨੇ ਤਾਰਿਕਾ ਮੰਡਲ ਜਨਕ ਮੋਤੀ ॥ ਧੂਪੁ ਮਲਆਨਲੋ ਪਵ
ਣੁ ਚਵਰੋ ਕਰੇ ਸਗਲ ਬਨਰਾਇ ਫੂਲੰਤ ਜੋਤੀ ॥੧॥ ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ਭਵ ਖੰਡਨਾ
ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ॥ ਅਨਹਤਾ ਸਬਦ ਵਾਜੰਤ ਭੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਸ ਤਵ ਨੈਨ ਨਨ ਨੈ
ਨ ਹੈ ਤੋਹਿ ਕਉ ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਨਨਾ ਏਕ ਤੋਹੀ ॥ ਸਹਸ ਪਦ ਬਿਮਲ ਨਨ ਏਕ ਪਦ
ਗੰਧ ਬਿਨੁ ਸਹਸ ਤਵ ਗੰਧ ਇਵ ਚਲਤ ਮੋਹੀ ॥੨॥ ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋਇ
॥ ਤਿਸ ਦੈ ਚਾਨਣਿ ਸਭ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਤਿ
ਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਵਲ ਮਕਰੰਦ ਲੋਭਿਤ ਮਨੋ ਅਨਦਿਨੋ
ਮੋਹਿ ਆਹੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲੁ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਸਾਰਿੰਗ ਕਉ ਹੋਇ ਜਾ ਤੇ ਤੇਰੈ ਨਾ
ਇ ਵਾਸਾ ॥੪॥੧॥੭॥੯॥ ਚਉਪਦੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੁ ੨ + ॥ ਇਹੁ ਧਨੁ ਅ
ਖੁਟੁ ਨ ਨਿਖੁਟੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ
ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥੧॥ ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਹਰਿ ਨਾ
ਮਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆ
ਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵਗੁਣ ਕਾਟਿ ਗੁਣ ਰਿਦੈ ਸਮਾਇ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥
ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸੁਖ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ॥੨॥ ਏਕੁ ਅਚਰਜੁ ਜ
ਨ ਦੇਖਹੁ ਭਾਈ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਨ ਪਾਇ
ਆ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੩॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਸੋ
ਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਸਹਜੇ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣਿ ਪਛਾਣਿਆ ॥

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੪॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩
੨ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਨਾਮ
ਧਨ ਬਿਨੁ ਹੋਰ ਸਭ ਬਿਖੁ ਜਾਣੁ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਜਲੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਰਾਪ
ਤਿ ਹੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਬਦੁ ਦੀਪਕੁ ਵਰਤੈ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥ ਜੋ ਚਾਖੈ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ
ਹੋਇ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮਿ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਧੋਇ ॥ ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥
ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਸੋ ਹਰਿ ਜਨੁ ਲੋਗੁ ॥ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਹਰਖੁ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਸੋਗੁ
॥ ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਅਵਰਾ ਮੁਕਤੁ ਕਰਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਹਰਿ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੩॥
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਮੁਈ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਦਾਝਹਿ ਸਾਤਿ ਨ ਪਾਇ
॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸਭੁ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੪॥੨॥
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਦਾ ਧਨੁ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਜੀਅ ਜੰ
ਤ ਜਿਨਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਤਿਨ ਕਉ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ
ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੧॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿ
ਆਵੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਗੂੜਾ ਧਨ ਪਿਰ ਹੋਇ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸੀਗਾਰੁ ਰਾਵੇ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਸੋਇ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋਇ ਨ ਪਾਏ ॥ ਮੂਲਹੁ ਭੁਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥੨॥
॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਬਾਣੀ ॥ ਸੇਵਾ ਸਾਚੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸਬਦਿ ਮਿ
ਲੈ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਦਾ ਧਿਆਏ ॥ ਸਾਚ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ਪਾਏ ॥੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ
ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸੋਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਤੇ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥੪॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩
ਤੀਜਾ ॥ ਜਗੁ ਮੈਲਾ ਮੈਲੋ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇ ॥ ਦੂਜੈ
ਭਾਇ ਸਭ ਪਰਜ ਵਿਗੋਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ਅਪੁਨੀ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਗੁਰ ਸੇ

ਵਤੇ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇਆ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਪਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰੇ
ਜਨੁ ਵਡਿਆਈ ਪਾਏ ॥ ਸਾਚੈ ਰਤੇ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥੨॥ ਸਾਚੇ ਕਾ ਗਾਹਕੁ
ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਜਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਸਾਚੀ ਰਾਸਿ ਸਾਚਾ ਵਾਪਾ
ਰੁ ॥ ਸੋ ਧੰਨੁ ਪੁਰਖੁ ਜਿਸੁ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੁ ॥੩॥ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਚੈ ਇਕਿ ਸਚਿ
ਲਾਏ ॥ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਵਾ
ਰਣਹਾਰ ॥੪॥੪॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਤਿਨ ਬਲਿ
ਜਾਉ ॥ ਤਿਨ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚੁ ਸਚਾ ਮੁਖਿ ਨਾਉ ॥ ਸਾਚੋ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲਿਹੁ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥
ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੁਣਿ ਮੈਲੁ ਗਵਾਏ ॥ ਸਹਜੇ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂ
ਤਿ ਸਹਜਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਤਾ ਆਪੁ ਜਾਇ ॥ ਸਾਚੁ ਮਹਲੁ ਪਾਏ ਹਰਿ ਗੁ
ਣ ਗਾਇ ॥੨॥ ਨ ਸਬਦੁ ਬੂਝੈ ਨ ਜਾਣੈ ਬਾਣੀ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥੩॥ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਦਾਤਾ ਇਕੁ
ਸੋਇ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ
॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਭਾਵਾ ॥੪॥੫॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨੁ ਮਰੈ ਧਾਤੁ
ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਮਨ ਮੂਏ ਕੈਸੇ ਹਰਿ ਪਾਇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਰੈ ਦਾਰੂ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਮਨੁ
ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਬੂਝੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਹਰਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾ
ਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਤਾ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਸੋ
ਝੀ ਪਾਵੈ ॥ ਮਨੁ ਮੈ ਮਤੁ ਮੈਗਲ ਮਿਕਦਾਰਾ ॥ ਗੁਰੁ ਅੰਕਸੁ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਣਹਾਰਾ ॥
੨॥ ਮਨੁ ਅਸਾਧੁ ਸਾਧੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥ ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ
ਮਨੁ ਲਇਆ ਸਵਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਤਜੇ ਵਿਕਾਰ ॥੩॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਰਾਖਿਅਨੁ ਮੇਲਿ

ਹੋਆਇਆ ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇਆ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਪਛਾਣੈ ਹੋਇਆ ॥੪॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਕਾਚਾ ਧਨੁ ਸੰਚ
ਹਿ ਮੂਰਖ ਗਾਵਾਰ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਅੰਧ ਗਾਵਾਰ ॥ ਬਿਖਿਆ ਕੈ ਧਨਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ
ਹੋਇ ॥ ਨਾ ਸਾਥਿ ਜਾਇ ਨ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਸਾਚਾ ਧਨੁ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਏ ॥ ਕਾਚਾ ਧ
ਨੁ ਫੁਨਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਸਭਿ ਮਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਭਵਜਲਿ
ਡੂਬੇ ਨ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਬੈ
ਰਾਗਿ ॥੨॥ ਚਹੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ
॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਤਰਸਹਿ ਸਭਿ ਲੋਇ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੩॥ ਸਭੁ ਕਿ
ਛੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚਾ ਹੈ ਸੋਇ ॥ ਊਤਮ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਆਪਿ
ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਸਚਿ ਲਾਏ ॥੪॥੪॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹ
ਲਾ ੩ ॥ ਨਾਵੈ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸੇ ਜਨ ਧੰਨੁ ਜਿਨ ਇਕ ਨਾਮਿ
ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੀ ਸਾਚਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇ ਵੀ
ਚਾਰੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਚਰਜੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਕਲੀ ਕਾਲ ਵਿਚਿ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਪਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੂਰਖ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਕਾਰ
ਕਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹੰਉਮੈ ਜਾਇ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥
ਬਿਖਿਆ ਕਾ ਧਨੁ ਬਹੁਤੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਅਹੰਕਾਰਿ ਡੂਬੈ ਨ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਆਪੁ ਛੋ
ਡਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਕਰਤਾ
ਸੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਸਚਿ ਲਾਏ ਸੋਈ ਲਾਗੈ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ॥੪॥੫॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੪ ॥
ਹਮ ਭੀਖਕ ਭੇਖਾਰੀ ਤੇਰੇ ਤੂ ਨਿਜ ਪਤਿ ਹੈ ਦਾਤਾ ॥ ਹੋਹੁ ਦੈਆਲ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਮੰਗ

ਤਜਨਕਉਸਚਾਰਾਉਸੰਗਿਰਾਤਾ॥੩॥ਤਉਬਾਛਿਆਰੈਜਾਉਸਾਚੇਤੋ
ਮਾਦਿਰਤੁਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਕਾਇਕੋਇਅਦਰੁਨਜੁਜਾਕੋਈ॥੪॥
ਬ੍ਰਹਤੇਹਰਿਪਾਇਕਿਰਪਾਨਕਉਅਬਾਕਿਛੁਕਿਰਪਾਕੀਜੈ॥ਤੇਰੁਚਾਇਆ
ਰਸਨੁਚੇਤੁਅਪੁਨਾਐਸੀਬਖਸਕਰੀਜੈ॥੨॥ਤਨਤਿਨਾਨਕਭਗਤਪ੍ਰਭੁ
ਲੋਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਾਨਿਆ॥ਸਾਚੀਬਿਦਿਆਗੀਜੈਭੀਤਰਿਸਤਿਗੁਰਿ
ਉਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੩॥੧੫॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੪ ॥ਘਰੁ॥੧ ਚਉਪ
ਦੇ॥ ਜੋਹਰਿਸੇਵਹਿਸੰਤਭਗਤਤਿਨਕੇਸਭਿਪਾਪਨਿਵਾਰੀ॥ਹਮਊਪ
ਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਸੁਆਮੀਰਖੁਸੰਗਤਿਤੁਮਜੁਪਿਆਰੀ॥੧॥ਹਰਿਗੁਣ
ਕਹਿਨਸਕਉਬਨਵਾਰੀ॥ਹਮਪਾਪੀਪਾਥਰਨੀਰਿਡੁਬਤਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਪਾਖਣਹਮਤਾਰੀ॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਲਾਗੇਬਿਖੁਮੋਰਚਾਲਗਿਸੰ
ਗਤਿਸਾਧਸਵਾਰੀ॥ਜਿਉਕੰਚਨੁਬੈਸੰਤਰਿਤਾਇਓਮਲੁਕਾਟੀਕਟਿ
ਤਉਤਾਰੀ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਜਪਨੁਜਪਉਦਿਨੁਰਾਤੀਜਪਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਉਰਿ
ਧਾਰੀ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਅਉਖਧੁਜਗਿਪੂਰਾਜਪਿਹਰਿਹਰਿਹਉਮੈਮਾਰੀ
॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਅਗਮਅਗਾਧਿਬੋਧਿਅਪਰੰਪਰਪੁਰਖਅਪਾਰੀ॥ਜਨ
ਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਜਗਜੀਵਨਜਨਨਾਨਕਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੪॥੧॥
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੪ ॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਨਾਹਰਿਜਪਿਓਤਿ
ਨਕਾਦੂਖੁਭਰਮੁਭਉਭਾਗੀ॥ਅਪਨੀਸੇਵਾਆਪਿਕਰਾਈਗੁਰਮਤਿ
ਅੰਤਰਿਜਾਗੀ॥੧॥ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਰਤਾਬੈਰਾਗੀ॥ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਣੀਮਨਿਭ
ਾਈਗੁਰਮਤਿਹਰਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਜਾਤਿਹਰਿਸੁਆਮੀ
ਤੁਮਠਾਕੁਰਹਮਸਾਂਗੀ॥ਜੈਸੀਮਤਿਦੇਵਹੁਹਰਿਸੁਆਮੀਹਮਤੈਸੇਬੁਲਗਬ

ਲਾਗੀ ॥੨॥ ਕਿਆ ਹਮ ਕਿਰਮ ਨਾਨ੍ਹ ਨਿਕ ਕੀਰੇ ਤੁਮ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡਾ ੪੦੦
ਗੀ ॥ ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕਹ ਪ੍ਰਭ ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਹ ਅਭਾ
ਗੀ ॥੩॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਹੁ ਹਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਲਾਗੀ ॥
ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਹਮ ਹਰਿ ਕਥਾ ਕਥਾਗੀ ॥੪॥੨॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤ ਪੁਰ
ਖਾ ਜੋ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਾਨੀ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁਣੈ ਸੋ ਮੁਕਤਾ ਹਮ ਤਿਸ ਕੈ ਸਦ
ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੁਨਹੁ ਜਸੁ ਕਾਨੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਹੁ ਇਕ ਨਿ
ਮਖ ਪਲ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਲਹਿ ਜਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥੧॥ ਐਸਾ ਸੰਤੁ ਸਾ
ਧੁ ਜਿਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡਾਨੀ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮੰਗਹ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆ
ਮੀ ਹਮ ਹਰਿ ਲੋਚ ਲੁਚਾਨੀ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਫਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆ
ਮੀ ਜਿਨ ਜਪਿਓ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਸ
ਭ ਲਾਥੀ ਭੂਖ ਭੁਖਾਨੀ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕੇ ਵਡੇ ਭਾਗ ਵਡ ਊਚੇ ਤਿਨ ਹਰਿ ਜ
ਪਿਓ ਜਪਾਨੀ ॥ ਤਿਨ ਹਰਿ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾ
ਸ ਦਸਾਨੀ ॥੪॥੩॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਮ ਅੰ
ਧੁਲੇ ਅੰਧ ਬਿਖੈ ਬਿਖੁ ਰਾਤੇ ਕਿਉ ਚਾਲਹ ਗੁਰ ਚਾਲੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦ
ਇਆ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਮ ਲਾਵੈ ਆਪਨ ਪਾਲੀ ॥੧॥ ਗੁਰਸਿਖ ਮੀਤ ਚ
ਲਹੁ ਗੁਰ ਚਾਲੀ ॥ ਜੋ ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਿਰਾਲੀ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੁਣਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਬੇਗਿ ਬੇਗਾਲੀ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਖਰਚੁ ਹਰਿ ਬਾਧਹੁ ਮਤ ਜਾਣਹੁ ਆਜੁ ਕਿ ਕਾਲ੍ਹੀ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੇ
ਸੰਤ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਜਪਣਾ ਹਰਿ ਸੰਤੁ ਚਲੈ ਹਰਿ ਨਾਲੀ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਆ
ਸੇ ਹਰਿ ਹੋਏ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਕੇਲ ਕੇਲਾਲੀ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਜਪਿ

ਲੋਚਲੋਚਾਨੀਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਬਨਵਾਰੀ॥ਜਨਨਾਨਕਸੰਗਤਿਸਾਧਹਰਿਮੇ
ਲਹੁਹਮਸਾਧਜਨਾਪਗਰਾਲੀ॥੪॥੪॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੪
॥ਹਰਿਹਰਿਬੂੰਦਭਏਹਰਿਸੁਆਮੀਹਮਚਾਤ੍ਰਿਕਬਿਲਲਬਿਲਲਾਤੀ॥ਹਰਿ
ਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭਅਪਨੀਮੁਖਿਦੇਵਹੁਹਰਿਨਿਮਖਾਤੀ॥੧॥ਹਰਿਬਿਨੁਰਹਿਨਸਕਉ
ਇਕਰਾਤੀ॥ਜਿਉਬਿਨੁਅਮਲੈਅਮਲੀਮਰਿਜਾਈਹੈਤਿਉਹਰਿਬਿਨੁਹਮਮਰਿ
ਜਾਤੀ॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਹਰਿਸਰਵਰਅਤਿਅਗਾਹਹਮਲਹਿਨਸਕਹਿਅੰਤੁਮਾਤੀ
॥ਤੂਪਰੈਪਰੈਅਪਰੰਪਰੁਸੁਆਮੀਮਿਤਿਜਾਨਹੁਆਪਨਗਾਤੀ॥੨॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਨਾ
ਹਰਿਜਪਿਓਗੁਰਰੰਗਿਚਲੂਲੈਰਾਤੀ॥ਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਬਨੀਅਤਿਸੋਭਾਹਰਿਜਪਿਓ
ਊਤਮਪਾਤੀ॥੩॥ਆਪੇਠਾਕੁਰੁਆਪੇਸੇਵਕੁਆਪਿਬਨਾਵੈਭਾਤੀ॥ਨਾਨਕੁਜਨੁਤੁਮ
ਰੀਸਰਣਾਈਹਰਿਰਾਖਹੁਲਾਜਭਗਾਤੀ॥੪॥੫॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੪
॥ਕਲਿਜੁਗਕਾਧਰਮੁਕਹਹੁਤੁਮਭਾਈਕਿਵਛੂਟਹਹਮਛੁਟਕਾਕੀ॥
ਹਰਿਹਰਿਜਪੁਬੇੜੀਹਰਿਤੁਲਹਾਹਰਿਜਪਿਓਤਰੈਤਰਾਕੀ॥੧॥ਹਰਿਜੀਲਾਜਰਖ
ਹੁਹਰਿਜਨਕੀ॥ਹਰਿਹਰਿਜਪਨੁਜਪਾਵਹੁਅਪਨਾਹਮਮਾਗੀਭਗਤਿਇਕਾਕੀ॥ਰ
ਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇਸੇਵਕਸੇਹਰਿਪਿਆਰੇਜਿਨਜਪਿਓਹਰਿਬਚਨਾਕੀ॥ਲੇਖਾਚਿਤ੍ਰ
ਗੁਪਤਿਜੋਲਿਖਿਆਸਭਛੂਟੀਜਮਕੀਬਾਕੀ॥੨॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਪਿਓਮਨਿਹਰਿ
ਹਰਿਲਗਿਸੰਗਤਿਸਾਧਜਨਾਕੀ॥ਦਿਨੀਅਰੁਸੂਰੁਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝਾਨੀਸਿ
ਵਚਰਿਓਚੰਦੁਚੰਦਾਕੀ॥੩॥ਤੁਮਵਡਪੁਰਖਵਡਅਗਮਅਗੋਚਰਤੁਮਆਪੇ
ਆਪਿਅਪਾਕੀ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਕੀਜੈਕਰਿਦਾਸਨਿਦਾਸਦਸਾਕੀ॥੪॥
੬॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੫
॥ਚਉਪਦੇ॥ ਉਰਿਧਾਰਿਬੀਚਾਰਿਮੁਰਾਰਿਰਮੋਰਮੁਮਨਮੋਹਨਨਾਮੁਜਪੀਨੋ॥ਅਦ੍ਰਿ
ਸਟੁਅਗੋਚਰੁਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਗੁਰਿਪੂਰੈਪ੍ਰਗਟਕਰਿਦੀਨੋ॥੧॥ਰਾਮਪਾਰਸਚੰਦ

ਨਾਮ ਕਾਸਟ ਲੋਹ ਸਟ ਹਰਿ ਸੋਹਾਗੀ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਕੰਚਨੁ ਮੈਨੁ ਕੀਨੋ ॥੧॥ ਰਹ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਵ ਛਿਅ ਖਟੁ ਬੋਲਹਿ ਮੁਖ ਆਗਰ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਇਵ ਨ ਪਤੀਨੋ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦ ਧਿਆਵਹੁ ਇਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਭੀਨੋ ॥੨॥੧॥੭॥
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੫ ॥ ਗੁਨ ਕਹੁ ਹਰਿ ਲਹੁ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰ
ਇਵ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਭਾਵਹਿ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵਹਿ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ਹੋਹਿ ਸਰਬ ਸੁਖੀ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ
ਊਚ ਸਭਨ ਤੇ ਊਪਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਛਡਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿ
ਕੀਨੀ ਗੁਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਦੀਨੀ ਤਬ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਬਹੁ ਚਿੰਤ ਵਿ
ਸਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਏ ਹੈ ਸਖਾਈ ॥੨॥੨॥੮॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹ
ਲਾ ॥ ਘਰੁ ੫ ॥ ਹਰਿ ਪੜੁ ਹਰਿ ਲਿਖੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਗਾਉ ਹਰਿ ਭਉਜਲੁ
ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥ ਮਨਿ ਬਚਨਿ ਰਿਦੈ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਹੋਇ ਸੰਤੁਸਟੁ ਇਵ ਭਣੁ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥ ਮਨਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਜਗਦੀਸ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧੂ ਮੀਤ ॥ ਸਦਾ
ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਿ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤ
ਬ ਭਇਓ ਮਨਿ ਉਦਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਓ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪਤਿ
ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਆਇ ਪਰਿਓ ਹੈ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥੩॥੯॥
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੫ ॥ ਚਉਰਾਸੀਹ ਸਿਧ ਬੁਧ ਤੇਤੀਸ ਕੋਟਿ ਮੁਨਿ
ਜਨ ਸਭਿ ਚਾਹਹਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰੋ ਨਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਪਾਵੈ ਜਿਨ ਕਉ
ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਭਾਉ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਊਤਮ ਕਾਮ ॥
ਜੋ ਗਾਵਹਿ ਸੁਣਹਿ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਸੁਆਮੀ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਰਣਾਗਤਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਜੋ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਸੋਈ ਹਉ ਪਾਉ ॥ ਦੀਨ ਦਇ
ਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣ ਕਾ ਹੈ ਚਾਉ ॥੨॥੪॥੧੦॥ ॥ਧਨਾਸਰੀ

॥ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੫ ॥ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਪੂਜਣ ਸਭਿ ਆਵਹਿ ਸਭਿ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਊਤਮ ਬਾਨੀ ॥ਗਾਵਿਆ ਸੁਣਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਹਰਿ ਥਾਇ ਪਾਵੈ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਆ
ਗਿਆ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ॥੧॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਭਵਜਲ ਤੀਰ
ਥਿ ॥ਹਰਿ ਦਰਿ ਤਿਨ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਤ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਕਥਾ ਜਿਨ ਜਨਹੁ ਜਾਨੀ ॥ਰਹਾਉ॥
ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੋਜ ਵਿਡਾਨੀ ॥ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾ
ਏ ਸੋਈ ਹਰਿ ਮਿਲਸੀ ਅਵਰ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ਓਹਾ ਹਰਿ ਭਾਨੀ ॥੨॥੫॥੧੧॥
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ਇਛਾ ਪੂਰਕੁ ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਜਾ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ
ਕਾਮਧੇਨਾ ॥ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਮੇਰੇ ਜੀਅੜੇ ਤਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਮੇਰੇ
ਮਨਾ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ॥ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖ ਊਜਲ
ਹੋਈ ਹੈ ਨਿਤ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ਰਹਾਉ॥ ਜਹ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਭਇ
ਆ ਤਹ ਉਪਾਧਿ ਗਤੁ ਕੀਨੀ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਇਹ
ਮਤਿ ਦੀਨੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਭਵਜਲੁ ਤਰਨਾ ॥੨॥੬॥੧੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹ
ਲਾ ੪ ॥ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਮੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ਹਮਰੀ ਬੇਦਨਿ ਤੂ ਜਾ
ਨਤਾ ਸਾਹਾ ਅਵਰੁ ਕਿਆ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥ਰਹਾਉ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੂ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਤੇ
ਰਾ ਕੀਆ ਸਚੁ ਸਭੁ ਹੋਇ ॥ਝੂਠਾ ਕਿਸ ਕਉ ਆਖੀਐ ਸਾਹਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥੧॥ ਸਭ
ਨਾ ਵਿਚਿ ਤੂ ਵਰਤਦਾ ਸਾਹਾ ਸਭਿ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ਸਭਿ ਤੁਝ ਹ
ਹੀ ਥਾਵਹੁ ਮੰਗਦੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਰਹਿ ਇਕ ਦਾਤਿ ॥੨॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੁਝ ਹੀ ਵਿ
ਚਿ ਹੈ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂ ਸਭਸ ਦਾ ਮੇਰੇ ਸਾ
ਹਾ ਸਭਿ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੩॥ ਸਭਨਾ ਕੀ ਤੂ ਆਸ ਹੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਭਿ ਤੁਝ
ਹਿ ਧਿਆਵਹਿ ਮੇਰੇ ਸਾਹ ॥ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪਾ
ਤਿਸਾਹ ॥੪॥੭॥੧੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ੮੨

ਭਵ ਖੰਡਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸ੍ਵਾਮੀ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਨਿਰੰਕਾਰੇ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਿਟੇ
ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਜਾਂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੇ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਹੈ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥
ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਵਸਿ ਕੀਨੇ ਪੰਚ ਦੂਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰਾ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਰੂਪੁ ਸੁਹਾਵਾ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕੇ ਦਾ
ਤੇ ਸੁਆਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥੨॥ ਤੇਰਾ ਵਰਨੁ ਨ ਜਾਪੈ ਰੂਪੁ ਨ ਲਖੀਐ ਤੇ
ਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉਨੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿਆ ਸ੍ਰਬ ਠਾਈ ਅ
ਗਮ ਰੂਪ ਗਿਰਧਾਰੇ ॥੩॥ ਕੀਰਤਿ ਕਰਹਿ ਸਗਲ ਜਨ ਤੇਰੀ ਤੂ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰ
ਖੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਦੁਆਰੇ ॥੪
॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਜਲ ਪ੍ਰਾਨ ਤਜੇ ਹੈ ਮੀਨਾ ਜਿਨਿ ਜਲ
ਸਿਉ ਹੇਤੁ ਬਢਾਇਓ ॥ ਕਮਲ ਹੇਤਿ ਬਿਨਸਿਓ ਹੈ ਭਵਰਾ ਉਨਿ ਮਾਰਗੁ ਨਿਕਸਿਓ ਨ ਪਾਇ
ਓ ॥੧॥ ਅਬ ਮਨ ਏਕਸ ਸਿਉ ਮੋਹੁ ਕੀਨਾ ॥ ਮਰੈ ਨ ਜਾਵੈ ਸਦ ਹੀ ਸੰਗੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ
ਚੀਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਹੇਤਿ ਕੁੰਚਰੁ ਲੈ ਫਾਂਕਿਓ ਓਹੁ ਪਰ ਵਸਿ ਭਇਓ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਨਾ
ਦ ਹੇਤਿ ਸਿਰੁ ਡਾਰਿਓ ਕੁਰੰਕਾ ਉਸ ਹੀ ਹੇਤ ਬਿਦਾਰਾ ॥੨॥ ਦੇਖਿ ਕੁਟੰਬੁ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ
ਓ ਪ੍ਰਾਨੀ ਮਾਇਆ ਕਉ ਲਪਟਾਨਾ ॥ ਅਤਿ ਰਚਿਓ ਕਰਿ ਲੀਨੋ ਅਪੁਨਾ ਉਨਿ ਛੋਡਿ ਸ
ਰਾਪਰ ਜਾਨਾ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਨੇਹਾ ਓਹੁ ਜਾਣਹੁ ਸਦਾ ਦੁਹੇਲਾ ॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਇਹੈ ਬੁਝਾਇਓ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸਦ ਕੇਲਾ ॥੪॥੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਓ ਮੋਹਿ ਨਾਮਾ ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁਟਕਾਏ ॥ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰਿਓ ਸਗਲੋ
ਧੰਧਾ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਏ ॥੧॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਚਿੰਤ ਬਿਰਾਨੀ ਛਾਡੀ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਮੋਹ ਮਨ
ਬਾਸਨ ਦੇ ਕਰਿ ਗਡਹਾ ਗਾਡੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ ਕੋ ਮੇਰਾ ਦੁਸਮਨੁ ਰਹਿਆ ਨਾ ਹਮ ਕਿਸ ਕੇ ਬੈ
ਰਾਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਾਰੁ ਪਸਾਰਿਓ ਭੀਤਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੨॥ ਸਭੁ ਕੋ ਮੀਤੁ ਹਮ

ਆਪਨ ਕੀਨਾ ਹਮ ਸਭਨਾ ਕੇ ਸਾਜਨ ॥ ਦੂਰਿ ਪਰਾਇਓ ਮਨ ਕਾ ਬਿਰਹਾ ਤਾ ਮੇਲੁ ਕੀਓ ਮੇਰੈ ਰਾਜਨ ॥੩॥ ਬਿਨਸਿਓ ਢੀਠਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੂਠਾ ਸਬਦੁ ਲਗੋ ਗੁਰ ਮੀਠਾ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਨਾਨਕ ਰਮਈਆ ਡੀਠਾ ॥੪॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਬ ਤੇ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟੇ ਸਾਧੂ ਭਲੇ ਦਿਨਸ ਓਇ ਆਏ ॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤਾ ਪਾਏ ॥੧॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਰਾਮ ਜਸੋ ਮਨਿ ਗਾਇਓ ॥ ਭਇਓ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਮਨ ਮਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਰਿਦ ਭੀਤਰਿ ਵਸਿਆ ਤਾ ਦੁਖੁ ਭਰਮ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਭਈ ਪਰਾਪਤਿ ਵਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥੨॥ ਚਿੰਤ ਅਚਿੰਤਾ ਸੋਚ ਅਸੋਚਾ ਸੋਗੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਥਾਕਾ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗ ਮਿਟੇ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਮ ਤੇ ਭਏ ਬਿਬਾਕਾ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕੀ ਟਹਲ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਭਾਣੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਜਮ ਤੇ ਕਾਢੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਕੁਰਬਾਣੀ ॥੪॥੪॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸੋਈ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਨੀ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਣਿਆ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਮੇਰਾ ਤਉ ਬਿਧਿ ਨੀਕੀ ਖਟਾਨੀ ॥੧॥ ਜੀਅ ਕੀ ਏਕੈ ਹੀ ਪਹਿ ਮਾਨੀ ॥ ਅਵਰਿ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਹੇ ਬਹੁਤੇਰੇ ਤਿਨ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਜਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਹੀਰਾ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਮੰਤਾਨੀ ॥ ਡਿਗੈ ਨ ਡੋਲੈ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਰਹਿਓ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ ॥੨॥ ਓਇ ਜੁ ਬੀਚ ਹਮ ਤੁਮ ਕਛੁ ਹੋਤੇ ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਤ ਬਿਲਾਨੀ ॥ ਅਲੰਕਾਰ ਮਿਲਿ ਥੈਲੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾ ਤੇ ਕਨਿਕ ਵਖਾਨੀ ॥੩॥ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਜੋਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖ ਸੋਭਾ ਬਾਜੇ ਅਨਹਤ ਬਾਨੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲ ਘਰੁ ਬਾਧਿਓ ਗੁਰਿ ਕੀਓ ਬੰਧਾਨੀ ॥੪॥੫॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਵਡੇ ਵਡੇ ਰਾਜਨ ਅਰੁ ਭੂਮਨ ਤਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨ ਬੂਝੀ ॥ ਲਪਟਿ ਰਹੇ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਮਾਤੇ ਲੋਚਨ ਕਛੂ ਨ ਸੂਝੀ ॥੧॥ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਕਿਨ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਜਿਉ ਪਾਵਕੁ ਈਧਨਿ ਨਹੀ ਧ੍ਰਾਪੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਹਾ ਅਘਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਕਰਤ ਭੋਜਨ ਬਹੁ ਬਿੰਜਨ ਤਾ ਕੀ ਮਿਟੈ ਨ ਭੂਖਾ ॥ ਉਦਮੁ ਕਰੈ ਸੁਆਨ ਕੀ ਨਿਆਈ

ਚਰੇ ਕੁੰਡਾ ਪੇਖਾ ॥੨॥ ਕਰਾ ਅਦੰਤ ਕਰਾਮੀ ਬਹੁ ਨਾਗੀ ਪਰਗਾਸੇ ਜੇ ਤਨ ਚੂਕੈ ॥ ਚਰਨ ਪੂਤਕ ੪੦੩
ਹੈ ਕੈ ਪਛੁਤਾਪੈ ਸੋਗ ਛੋਭ ਅਹਿ ਮੁਕੈ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ਅਮੋਲਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏ
ਕੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜੁ ਆਨੰਦੁ ਸੰਤ ਨਕੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਨਾ ॥੪॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਲਵੈ ਨ ਲਾਗਨ ਕਉ ਹੈ ਕਛੂਐ ਜਾ ਕਉ ਫਿਰਿ ਇਹੁ ਧਾਵੈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ
ਦੀਨੋ ਇਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਸ ਹੀ ਕਉ ਬਨਿ ਆਵੈ ॥੧॥ ਜਾ ਕਉ ਆਇਓ ਏਕੁ ਰਸਾ ॥ ਖਾਨ
ਪਾਨ ਆਨ ਨਹੀ ਖੁਧਿਆ ਤਾ ਕੈ ਚਿਤਿ ਨ ਬਸਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਉਲਿਓ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇਓ ਹਰਿ
ਆ ਏਕ ਬੂੰਦ ਜਿਨਿ ਪਾਈ ॥ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਉਸਤਤਿ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥
੨॥ ਘਾਲ ਨ ਮਿਲਿਓ ਸੇਵ ਨ ਮਿਲਿਓ ਮਿਲਿਓ ਆਇ ਅਚਿੰਤਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦਇ
ਆ ਕਰੀ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਤਿਨਿ ਗੁਰਹਿ ਕਮਾਨੋ ਮੰਤਾ ॥੩॥ ਦੀਨ ਦੈਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾ
ਲਾ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਨਾਨਕ ਸੰਗਿ ਰਵਿਆ ਜਿਉ ਮਾਤਾ ਬਾ
ਲ ਗੋਪਾਲਾ ॥੪॥੪॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਊਪ
ਰਿ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਯਾ ॥ ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਅੰਧਕਾਰ ਮਹਿ ਜਿਨਿ ਸੀਧਾ ਮਾ
ਰਗੁ ਦਿਖਾਯਾ ॥੧॥ ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਸਰਬ ਥੋਕ ਕੀ ਜਿਸਹਿ
ਹਮਾਰੀ ਚਿੰਦ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨਾ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਪਤਿ ਪੂਰੀ ॥ ਨਾਮੁ
ਲੈਤ ਕੋਟਿ ਅਘ ਨਾਸੇ ਭਗਤ ਬਾਛਹਿ ਸਭਿ ਧੂਰੀ ॥੨॥ ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਜੋ ਕੋ ਚਾਹੈ ਸੇਵੈ
ਏਕੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਸਿਮਰਤ ਪਾਰਿ ਪਰਾਨਾ ॥੩॥ ਸੀਤਲ
ਸਾਂਤਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੰਤਸੰਗਿ ਰਹਿਓ ਓਲ੍ਹਾ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ
ਇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੀਨੋ ਚੋਲ੍ਹਾ ॥੪॥੫॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਤੁ ਕਰਣੀ ਹੋਵਹਿ
ਸਰਮਿੰਦਾ ਇਹਾ ਕਮਾਨੀ ਰੀਤਿ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਸਾਕਤ ਕੀ ਪੂਜਾ ਐਸੀ ਦ੍ਰਿੜੀ ਬਿਪਰੀ
ਤਿ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਭੂਲੋ ਅਵਰੈ ਹੀਤ ॥ ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਬਨ ਹਰ ਪਾਤ ਰੇ ਇਹੈ ਤੁਹਾ
ਰ ਬੀਤ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੰਦਨ ਲੇਪ ਹੋਤ ਦੇਹ ਕਉ ਸੁਖੁ ਗਰਧਭ ਭਸਮ ਸੰਗੀਤਿ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ

ਸੰਗਿ ਨਾਹਿ ਤੁ ਚਰ ਆਵਤ ਤਾ ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੨॥ ਉਤਮ ਸੰਤ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗੀ ਇਸੁ
ਜੁਗ ਮਹਿ ਪਵਿਤ ਪੁਨੀਤ ॥ ਜਾਤ ਅਕਾਰਥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥ ਕਾਚ ਬਾਦਰੈ ਜੀਤ ॥੩॥
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਭਾਗੇ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਨੇਤ੍ਰ ਦੀਤ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ
ਇਨ ਦੁਖ ਤੇ ਨਿਕਸਿਓ ਨਾਨਕ ਏਕ ਪਰੀਤ ॥੪॥੯॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਪਾਨੀ ਪਖਾ ਪੀਸਉ ਸੰਤ ਆਗੈ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਜਸੁ ਗਾਈ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਮਨੁ ਨਾਮੁ
ਸਮਾਰੈ ਇਹੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਤੁਮ੍ਹ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ਮੇਰੇ ਸਾਈ ॥ ਐਸੀ
ਮਤਿ ਦੀਜੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ
ਮੋਹੁ ਮਾਨੁ ਛੂਟੈ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਭਰਮਾਈ ॥ ਅਨਦ ਰੂਪੁ ਰਵਿਓ ਸਭ ਮਧੇ ਜਤ ਕਤ
ਪੇਖਉ ਜਾਈ ॥੨॥ ਤੁਮ ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਗੋਸਾ
ਈ ॥ ਕੋਟਿ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਰਾਜ ਪਾਏ ਮੁਖ ਤੇ ਨਿਮਖ ਬੁਲਾਈ ॥੩॥ ਜਾਪ ਤਾਪ ਭਗਤਿ ਸਾ
ਪੂਰੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਭ ਬੁਝੀ ਹੈ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾ
ਈ ॥੪॥੧੦॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਨੇ ਵਸਿ ਅਪੁਨੈ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭਵਣ ਚਤੁਰ ਸੰ
ਸਾਰਾ ॥ ਜਗ ਇਸਨਾਨ ਤਾਪ ਥਾਨ ਖੰਡੇ ਕਿਆ ਇਹੁ ਜੰਤੁ ਵਿਚਾਰਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਓਟ ਗ
ਹੀ ਤਉ ਛੂਟੋ ॥ ਸਾਧ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਏ ਬਿਖੈ ਬਿਆਧਿ ਤਬ ਹੂਟੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਹ ਸੁਣੀਐ ਨਹ ਮੁਖ ਤੇ ਬਕੀਐ ਨਹ ਮੋਹੈ ਉਹ ਡੀਠੀ ॥ ਐਸੀ ਠਗਉਰੀ ਪਾਇ ਭੁਲਾ
ਵੈ ਮਨਿ ਸਭ ਕੈ ਲਾਗੈ ਮੀਠੀ ॥੨॥ ਮਾਇ ਬਾਪ ਪੂਤ ਹਿਤ ਭ੍ਰਾਤਾ ਉਨਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੇਲਿਓ
ਦੂਆ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਵਾਧਿ ਘਾਟਿ ਕਿਸ ਹੀ ਪਹਿ ਸਗਲੇ ਲਰਿ ਲਰਿ ਮੂਆ ॥੩॥ ਹਉ
ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਚਲਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਗੂੜੀ ਭਾਹਿ ਜਲੈ ਸੰ
ਸਾਰਾ ਭਗਤ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥੪॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਗਲੇ ਬੰਧ
ਨ ਕਾਟੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਅਪੁਨੈ ਘਰਿ ਲੈ ਆਇਆ ਖਾਟੇ ॥੫॥੧੧॥
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਨਾਇਕ ਖਸਮ ਹਮ

ਸੋਹਿਨਿਮਖਨਿਮਖਤੁਮਹੀਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹੁਹਮਬਾਰਿਕਤੁਮਰੇਧਾਰੇ॥੧॥ਜਿਹਵਾਏਕ
ਕਵਨਗੁਨਕਹੀਐ॥ਬੇਸੁਮਾਰਬੇਅੰਤਸੁਆਮੀਤੇਰੋਅੰਤੁਨਕਿਨਹੀਲਹੀਐ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਪਰਾਧਹਮਾਰੇਖੰਡਹੁਅਨਿਕਬਿਧੀਸਮਝਾਵਹੁ॥ਹਮਅਗਿਆਨ
ਅਲਪਮਤਿਥੋਰੀਤੁਮਆਪਨਬਿਰਦੁਰਖਾਵਹੁ॥੨॥ਤੁਮਰੀਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀਆ
ਸਾਤੁਮਹੀਸਜਨਸੁਹੇਲੇ॥ਰਾਖਹੁਰਾਖਨਹਾਰਦਇਆਲਾਨਾਨਕਘਰਕੇਗੋਲੇ॥
੩॥੧੨॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਪੂਜਾਵਰਤਤਿਲਕਇਸਨਾਨਾਪੁੰਨਦਾ
ਨਬਹੁਦੈਨ॥ਕਾਹੂੰਨਭੀਜੈਸੰਜਮਸੁਆਮੀਬੋਲਹਿਮੀਠੇਬੈਨ॥੧॥ਪ੍ਰਭਜੀਕੋਨਾਮੁ
ਜਪਤਮਨਿਚੈਨ॥ਬਹੁਪ੍ਰਕਾਰਖੋਜਹਿਸਭਿਤਾਕਉਬਿਖਮੁਨਜਾਈਲੈਨ॥ਰਹਾਉ॥
ਜਾਪਤਾਪਭ੍ਰਮਨਬਸੁਧਾਕਰਿਉਰਧਤਾਪਲੈਗੈਨ॥ਇਹਬਿਧਿਨਹਪਤੀਆਨੋਠਾ
ਕੁਰਜੋਗਜੁਗਤਿਕਰਿਜੈਨਾ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਿਰਮੋਲਕੁਹਰਿਜਸੁਤਿਨਿਪਾਇਓ
ਜਿਸੁਕਿਰਪੈਨ॥ਸਾਧਸੰਗਿਰੰਗਿਪ੍ਰਭਭੇਟੇਨਾਨਕਸੁਖਿਜਨਰੈਨ॥੩॥੧੩॥
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਬੰਧਨਤੇਛੁਟਕਾਵੈਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਵੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੁਨਾਵੈ॥ਅ
ਸਥਿਰੁਕਰੇਨਿਹਚਲੁਇਹੁਮਨੂਆਬਹੁਰਿਨਕਤਹੂਧਾਵੈ॥੧॥ਹੈਕੋਊਐਸੋਹਮਰਾ
ਮੀਤੁ॥ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਜੀਉਹੀਉਦੇਵਉਅਰਪਉਅਪਨੋਚੀਤੁ॥ਰਹਾਉ॥ਪਰਧਨ
ਪਰਤਨਪਰਕੀਨਿੰਦਾਇਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਲਾਗੈ॥ਸੰਤਹਸੰਗੁਸੰਤਸੰਭਾਖਨੁਹਰਿਕੀਰ
ਤਨਿਮਨੁਜਾਗੈ॥੨॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਦਇਆਲਪੁਰਖਪ੍ਰਭਸਰਬਸੂਖਦਇਆਲਾ॥
ਮਾਗੈਦਾਨੁਨਾਮੁਤੇਰੋਨਾਨਕੁਜਿਉਮਾਤਾਬਾਲਗੁਪਾਲਾ॥੩॥੧੪॥ ਧਨਾਸ
ਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਹਰਿਲੀਨੇਸੰਤਉਬਾਰਿ॥ਹਰਿਕੇਦਾਸਕੀਚਿਤਵੈਬੁਰਿਆਈਤਿ
ਸਹੀਕਉਫਿਰਿਮਾਰਿ॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਕਾਆਪਿਸਹਾਈਹੋਆਨਿੰਦਕਭਾਗੇਹਾਰਿ॥ਭ੍ਰਮ
ਤਭ੍ਰਮਤਊਹਾਂਹੀਮੂਏਬਾਹੁੜਿਗ੍ਰਿਹਿਨਮੰਝਾਰਿ॥੧॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਪਰਿਓਦੁਖਭੰਜਨ
ਗੁਨਗਾਵੈਸਦਾਅਪਾਰਿ॥ਨਿੰਦਕਕਾਮੁਖੁਕਾਲਾਹੋਆਦੀਨਦੁਨੀਆਕੈਦਰਬਾਰਿ॥

੨॥੧੫॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਅਬਹਰਿਰਾਖਨਹਾਰੁਚਿਤਾਰਿਆ॥ਪਤਿਤ
ਪੁਨੀਤਕੀਏਖਿਨਭੀਤਰਿਸਗਲਾਰੋਗੁਬਿਦਾਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੋਸਟਿਭਈਸਾਧਕੈ
ਸੰਗਮਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮਾਰਿਆ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪੂਰਨਨਾਰਾਇਨਸੰਗੀਸਗਲੇ
ਤਾਰਿਆ॥੧॥ਅਉਖਧਮੰਤ੍ਰਮੂਲਮਨਏਕੈਮਨਿਬਿਸ੍ਵਾਸੁਪ੍ਰਭਧਾਰਿਆ॥ਚਰਨ
ਰੇਨਬਾਂਛੈਨਿਤਨਾਨਕੁਪੁਨਹਪੁਨਹਬਲਿਹਾਰਿਆ॥੨॥੧੬॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ
੫ ॥ਮੇਰਾਲਾਗੋਰਾਮਸਿਉਹੇਤੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਸਦਾਸਹਾਈਜਿਨਿਦੁਖਕਾਕਾਟਿ
ਆਕੇਤੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਾਥਦੇਇਰਾਖਿਓਅਪੁਨਾਕਰਿਬਿਰਥਾਸਗਲਮਿਟਾਈ॥ਨਿੰਦ
ਕਕੇਮੁਖਕਾਲੇਕੀਨੇਜਨਕਾਆਪਿਸਹਾਈ॥੧॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਹੋਆਰਖਵਾਲਾ
ਰਾਖਿਲੀਏਕੰਠਿਲਾਇ॥ਨਿਰਭਉਭਏਸਦਾਸੁਖਮਾਣੇਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥
੨॥੧੭॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਅਉਖਧੁਤੇਰੋਨਾਮੁਦਇਆਲ॥ਮੋਹਿਆ
ਤੁਰਤੇਰੀਗਤਿਨਹੀਜਾਨੀਤੂੰਆਪਿਕਰਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਾਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਸੁਆ
ਮੀਮੇਰੇਦੁਤੀਆਭਾਉਨਿਵਾਰਿ॥ਬੰਧਨਕਾਟਿਲੇਹੁਅਪੁਨੇਕਰਿਕਬਹੂਨਆਵਹਹਾਰਿ
॥੧॥ਤੇਰੀਸਰਨਿਪਾਇਆਹਉਜੀਵਾਂਤੂੰਸੰਮ੍ਰਥੁਪੁਰਖੁਮਿਹਰਵਾਨੁ॥ਆਠਪਹਰਪ੍ਰ
ਭਕਉਆਰਾਧੀਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਨੁ॥੨॥੧੮॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਹਾਹਾਪ੍ਰਭਰਾਖਿਲੇਹੁ॥ਹਮਤੇ
ਕਿਛੂਨਹੋਇਮੇਰੇਸ੍ਵਾਮੀਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨਾਨਾਮੁਦੇਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਗਨਿਕੁਟੰ
ਬਸਾਗਰਸੰਸਾਰਾ॥ਭਰਮਮੋਹਅਗਿਆਨਅੰਧਾਰਾ॥੧॥ਊਚਨੀਚਸੂਖਦੂਖ॥ਧ੍ਰਾ
ਪਸਿਨਾਹੀਤ੍ਰਿਸਨਾਭੂਖ॥੨॥ਮਨਿਬਾਸਨਾਰਚਿਬਿਖੈਬਿਆਧਿ॥ਪੰਚਦੂਤਸੰਗਿ
ਮਹਾਅਸਾਧ॥੩॥ਜੀਅਜਹਾਨੁਪ੍ਰਾਨਧਨੁਤੇਰਾ॥ਨਾਨਕਜਾਨੁਸਦਾਹਰਿਨੇਰਾ॥੪॥੧॥
੧੯॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਦੀਨਦਰਦਨਿਵਾਰਿਠਾਕੁਰਰਾਖੈਜਨਕੀਆਪਿ
॥ਤਰਣਤਾਰਣਹਰਿਨਿਧਿਦੂਖੁਨਸਕੈਬਿਆਪਿ॥੧॥ਸਾਧੂਸੰਗਿਭਜਹੁਗੁਪਾਲ॥

ਅਨਸੰਜਮਾਕਿਛੁਨਸੂਝੈਇਆਨਤਨਕਾਇਕਾਇਕਾਝਾਗਾਉ ॥ ਆਦਿਅੰਤਿ
ਧਾਇਆਪ੍ਰਭੁਪੂਰਨਤਿਸੁਬਿਨੁਨਹੀਕੋਇ ॥ ਜਨਮਮਰਣਨਿਵਾਰਿਤਰਜਾਪਿਸਿਮ
ਰਿਸੁਆਮੀਸੋਇ ॥੩॥ ਬੇਦਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਕਥੈਸਾਸਤਭਗਤਕਰਹਿਬੀਚਾਰੁ ॥ ਮੁਕ
ਤਿਪਾਈਐਸਾਧਸੰਗਤਿਬਿਨਸਿਜਾਇਅੰਧਾਰੁ ॥੪॥ ਚਰਨਕਮਲਅਧਾਰੁ
ਜਨਕਾਰਾਸਿਪੂੰਜੀਏਕਾ ॥ ਤਾਣੁਮਾਣੁਦੀਬਾਣੁਸਾਚਾਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਟੇਕਾ ॥੫॥
੨॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ ਫਿਰਤਫਿਰਤਭੇਟੇਜਨਸਾਧੂਪੂਰੈਗੁਰਿਸਮ
ਝਾਇਆ ॥ ਆਨਸਗਲਬਿਧਿਕਾਂਮਿਨਆਵੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ ॥੧॥
ਤਾਤੇਮੋਹਿਧਾਰੀਓਟਗੋਪਾਲ ॥ ਸਰਨਿਪਰਿਓਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਬਿਨਸੇਸਗਲ
ਜੰਜਾਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰਗਮਿਰਤਪਇਆਲਭੂਮੰਡਲਸਗਲਬਿਆਪੇਮਾ
ਇ ॥ ਜੀਅਉਧਾਰਨਸਭਕੁਲਤਾਰਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ ॥੨॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁ
ਨਿਰੰਜਨੁਗਾਈਐਪਾਈਐਸਰਬਨਿਧਾਨਾ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਦੇਇਸੁਆਮੀ
ਬਿਰਲੇਕਾਹੂਜਾਨਾ ॥੩॥੨॥ ੩

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ ਘਰੁ੨ ॥ ਛੋਡਿਜਾਹਿਸੇ ਚਉਪਦੇ
ਕਰਹਿਪਰਾਲ ॥ ਕਾਮਿਨਆਵਹਿਸੇਜੰਜਾਲ ॥ ਸੰਗਿਨਚਾਲਹਿਤਿਨਸਿਉਹੀ
ਤ ॥ ਜੋਬੈਰਾਈਸੇਈਮੀਤ ॥੧॥ ਐਸੇਭਰਮਿਭੁਲੇਸੰਸਾਰਾ ॥ ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁ
ਖੋਇਗਵਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੁਧਰਮੁਨਹੀਭਾਵੈਡੀਠਾ ॥ ਝੂਠਧੋਹਸਿਉਰਚਿ
ਓਮੀਠਾ ॥ ਦਾਤਿਪਿਆਰੀਵਿਸਰਿਆਦਾਤਾਰਾ ॥ ਜਾਣੈਨਾਹੀਮਰਣੁਵਿਚਾਰਾ ॥
੨॥ ਵਸਤੁਪਰਾਈਕਉਉਠਿਰੋਵੈ ॥ ਕਰਮਧਰਮਸਗਲਾਈਖੋਵੈ ॥ ਹੁਕਮੁਨ
ਬੂਝੈਆਵਣਜਾਣੇ ॥ ਪਾਪਕਰੈਤਾਪਛੋਤਾਣੇ ॥੩॥ ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਪਰਵਾਣੁ ॥
ਤੇਰੇਭਾਣੇਨੋਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕੁਗਰੀਬੁਬੰਦਾਜਨੁਤੇਰਾ ॥ ਰਾਖਿਲੇਇਸਾਹਿਬੁ
ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾ ॥੪॥੧॥੨੨॥ ॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ ਮੋਹਿਮਸਕੀਨਪ੍ਰ

ਭੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਖਾਟਣ ਕਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੋਜਗਾਰੁ ॥ ਸੰਚਣ ਕਉ ਹਰਿ ਏਕੋ ਨਾਮੁ
॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਤਾ ਕੈ ਆਵੈ ਕਾਮ ॥੨॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗਿ ਅਪਾਰ ॥ ਸਾਧ ਗਾਵ
ਹਿ ਗੁਣ ਏਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਅਤਿ ਮਸਕੀਨੀ ॥ ਸੰਤ ਵਡਾਈ ਹਰਿ
ਜਸੁ ਚੀਨੀ ॥ ਅਨਦੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਭਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ॥ ਸੁਖੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਬਿਨਸੀ ਚਿੰਦ ॥
੩॥ ਜਹ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਹੋਵਹਿ ਇਕਤ੍ਰ ॥ ਤਹ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਨਾਦ ਕਵਿਤ ॥ ਸਾਧ ਸ
ਭਾ ਮਹਿ ਅਨਦ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਉਨ ਸੰਗੁ ਸੋ ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮ ॥੪॥ ਦੁਇ ਕ
ਰ ਜੋੜਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਚਰਨ ਪਖਾਰਿ ਕਹਾਂ ਗੁਣਤਾਸ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ
ਕਿਰਪਾਲ ਹਜੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਸੰਤਾ ਧੂਰਿ ॥੫॥੨॥੨੩॥ ਧਨਾਸਰੀ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋ ਕਤ ਡਰੈ ਜਿ ਖਸਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰੈ ॥ ਡਰਿ ਡਰਿ ਪਚੇ ਮਨਮੁਖ ਵੇਚਾਰੇ ॥
੧ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ
ਸੇਵ ॥ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੋਵਤ ਪਰਗਾਸ ॥੧॥
ਜੀਅਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ਪੂਰਨ ਸਭ ਠਾਇ ॥ ਕੋਟਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟਹਿ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਜਨਮ ਮ
ਰਨ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਨਾਸੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਾਸੈ ॥੨॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ
ਲਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਤਿਸੈ ਹੀ ਜਾਇ ॥ ਸੇਈ ਭਗਤ ਜਿ ਸਾਚੇ
ਭਾਣੇ ॥ ਜਮਕਾਲ ਤੇ ਭਏ ਨਿਕਾਣੇ ॥੩॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਕੀਮ
ਤਿ ਕਉਣੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਸਗਲ ਅਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸੰ
ਤ ਰੇਣਾਰੁ ॥੪॥੩॥੨੪॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫
੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ
ਤੂ ਜਨ ਕੈ ਹੈ ਸੰਗਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਨਾਮੁ ਜਪਉ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥੧॥
ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਕਾ ਤਾਣੁ ॥ ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ ਸੁਆਮੀ ਸਾ ਮਸਲ
ਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗਤਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ਧਨੁ ਗੁਪਾਲ ਗੁਣ

ਸਖੀ॥ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੰਤੀ ਇਹ ਬਿਧਿ ਜਾਤੀ॥੨॥੧॥੩੫॥ ੬
॥ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਪਾਏ ਕੰਠਿ ਲਾ
ਇ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਜਲਨਿ ਨ ਦੀਨੇ ਕਿਨੈ ਨ ਦੁਤਰੁ ਭਾਖੇ॥੧॥ ਜਿ
ਨ ਕੈ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਸੋਭਾ ਆਨਦੁ ਸਦਾ ਉਲਾਸੁ
॥ਰਹਾਉ॥ ਚਰਨ ਸਰਨ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਾਖਿਓ॥ ਜਾਨਿ ਬੂਝਿ ਅਪਨਾ
ਕੀਓ ਨਾਨਕ ਭਗਤਨ ਕਾ ਅੰਕੁਰੁ ਰਾਖਿਓ॥੨॥੨॥੩੬॥ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹ
ਲਾ ੫॥ ਜਹ ਜਹ ਪੇਖਉ ਤਹ ਹਜੂਰਿ ਦੂਰਿ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰ
ਬਤ੍ਰੈ ਮੈ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈ॥੧॥ ਈਤ ਊਤ ਨਹੀ ਬੀਛੁੜੈ ਸੋ ਸੰਗੀ ਗਨੀਐ॥ ਬਿਨਸਿ
ਜਾਇ ਜੋ ਨਿਮਖ ਮਹਿ ਸੋ ਅਲਪ ਸੁਖੁ ਭਨੀਐ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਅਪਿਆਉ
ਦੇਇ ਕਛੁ ਊਨ ਨ ਹੋਈ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸੰਮਾਲਤਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ॥੨॥ ਅਛਲ ਅ
ਛੇਦ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭ ਊਚਾ ਜਾ ਕਾ ਰੂਪੁ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਕਰਹਿ ਅਨੰਦੁ ਜਨ ਅਚਰਜ ਆ
ਨੂਪੁ॥੩॥ ਸਾ ਮਤਿ ਦੇਹੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਜਿਤੁ ਤੁਮਹਿ ਅਰਾਧਾ॥ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ
ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਰੇਨ ਪਗ ਸਾਧਾ॥੪॥੩॥੩੭॥ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫
॥ਜਿਨਿ ਤੁਮ ਭੇਜੇ ਤਿਨਹਿ ਬੁਲਾਏ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਆਉ॥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁ
ਨ ਗਾਉ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਨਿਹਚਲ ਰਾਜੁ ਕਮਾਉ॥੧॥ ਤੁਮ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤ॥
ਤੁਮਰੇ ਦੋਖੀ ਹਰਿ ਆਪਿ ਨਿਵਾਰੇ ਅਪਦਾ ਭਈ ਬਿਤੀਤ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਨੇ
ਪ੍ਰਭ ਕਰਨੇਹਾਰੇ ਨਾਸਨ ਭਾਜਨ ਥਾਕੇ॥ ਘਰਿ ਮੰਗਲ ਵਾਜਹਿ ਨਿਤ ਵਾਜੇ ਅਪੁਨੈ
ਖਸਮਿ ਨਿਵਾਜੇ॥੨॥ ਅਸਥਿਰੁ ਰਹਹੁ ਡੋਲਹੁ ਮਤ ਕਬਹੂ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਅਧਾਰਿ
॥ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਸਗਲ ਭੂ ਮੰਡਲ ਮੁਖ ਊਜਲ ਦਰਬਾਰ॥੩॥ ਜਿਨ ਕੇ ਜੀਅ ਤਿਨੈ ਹੀ
ਫੇਰੇ ਆਪੇ ਭਇਆ ਸਹਾਈ॥ ਅਚਰਜੁ ਕੀਆ ਕਰਨੈਹਾਰੈ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ
॥੪॥੪॥੩੮॥ × ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਘਰੁ ੬ ॥ਸੁਨਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆ

੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰੇ ਬਿਨਉ ਹਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕਾਹੂ ਜੀਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਨਿਰਮਲ
ਕਰਮ ਕਰਿ ਤਾਰਨ ਤਰਨ ਹਰਿ ਅਵਰਿ ਜੰਜਾਲ ਤੇਰੈ ਕਾਹੂ ਨ ਕਾਮ ਜੀਉ ॥ ਜੀਵਨ
ਦੇਵਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੇਵਾ ਇਹੁ ਉਪਦੇਸੁ ਮੋ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ
ਨ ਲਾਈਐ ਹੀਤੁ ਜਾ ਕੋ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਬੀਤੁ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਓਹੁ ਸੰਗਿ ਨ ਰਹਤਾ ॥
ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੂ ਆਰਾਧ ਹਰਿ ਕੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਧ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੇਰੇ ਬੰਧਨ ਛੂਟੈ ॥੨॥ ਗਹੁ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਰਨ ਹਿਰਦੈ ਕਮਲ ਚਰਨ ਅਵਰ ਆਸ ਕਛੁ ਪਟਲੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਸੋਈ
ਭਗਤੁ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਤਪਾ ਸੋਈ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥੩॥੧॥੨੯॥

॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਭਲੋ ਰੇ ਭਲੋ
ਰੇ ਭਲੋ ਹਰਿ ਮੰਗਨਾ ॥ ਦੇਖਹੁ ਪਸਾਰਿ ਨੈਨ ਸੁਨਹੁ ਸਾਧੂ ਕੇ ਬੈਨ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਚਿਤਿ ਰਾਖੁ
ਸਗਲ ਹੈ ਮਰਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੰਦਨ ਚੋਆ ਰਸ ਭੋਗ ਕਰਤ ਅਨੇਕੈ ਬਿਖਿਆ ਬਿ-
ਕਾਰ ਦੇਖੁ ਸਗਲ ਹੈ ਫੀਕੇ ਏਕੈ ਗੋਬਿਦ ਕੋ ਨਾਮੁ ਨੀਕੋ ਕਹਤ ਹੈ ਸਾਧ ਜਨ ਤਨੁ ਧਨੁ
ਆਪਨ ਥਾਪਿਓ ਹਰਿ ਜਪੁ ਨ ਨਿਮਖ ਜਾਪਿਓ ਅਰਥੁ ਦ੍ਰਬੁ ਦੇਖੁ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ
ਚਲਨਾ ॥੧॥ ਜਾ ਕੋ ਰੇ ਕਰਮੁ ਭਲਾ ਤਿਨਿ ਓਟ ਗਹੀ ਸੰਤ ਪਲਾ ਤਿਨ ਨਾਹੀ ਰੇ ਜ-
ਮੁ ਸੰਤਾਵੈ ਸਾਧੂ ਕੀ ਸੰਗਨਾ ॥ ਪਾਇਓ ਰੇ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ ਮਿਟਿਓ ਹੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ਏ-
੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਲਗਨਾ ॥੨॥੨॥੩੦॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਘਰੁ ੭ ॥ ਹਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇ-
ਸ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਹਾ ਭਉਜਲੁ ਤਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਦਿਨਸੁ
ਰੈਨਿ ਚਿਤਾਰੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗ ਜਪਿ ਨਿਸੰਗ ਮਨਿ ਨਿਧਾਨੁ ਧਾਰੇ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ
ਨਮਸਕਾਰ ਗੁਨ ਗੋਬਿਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਰੇਨ ਨਾਨਕ ਮੰਗਲ ਸੂਖ ਸ-
ਧਾਰੇ ॥੨॥੧॥੩੧॥

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮ ਦੁਪਦੇ ॥

ਜਿਸ ਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮ੍ਹਾਲਿਆ ॥ ਇਹ ਲੋਕਿ ਪਰ
ਲੋਕਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਜਤ ਕਤ ਮੋਹਿ ਰਖਵਾਲਿਆ ॥੧॥ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਬਸੈ ਜੀਅ ਨਾਲੇ ॥
ਜਲਿ ਨਹੀ ਡੂਬੈ ਤਸਕਰੁ ਨਹੀ ਲੇਵੈ ਭਾਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਜਾਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰ
ਧਨ ਅੰਧੁਲੇ ਕਉ ਟਿਕ ਮਾਤ ਦੂਧੁ ਜੈਸੇ ਬਾਲੇ ॥ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਬੋਹਿਥੁ ਪਾਇਓ
ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿਰਪਾਲੇ ॥੨॥੨੧॥ ॥ ਧਨਾਸਰੀ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਬਿੰਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਰਿਦੈ ਸਿੰਚਾਈ ॥ ਨਵ ਨਿਧਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਹਰਿ ਲਾਗਿ ਰਹੀ ਜਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਸੰਤ
ਨ ਕਉ ਅਨਦੁ ਸਗਲ ਹੀ ਜਾਈ ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਾਹਰਿ ਠਾਕੁਰੁ ਭਗਤਨ ਕਾ ਰਵਿ ਰਹਿ
ਆ ਸ੍ਰਬ ਠਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ਜਾ ਕੈ ਅੰਗਿ ਗੁਸਾਈ ॥
ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟੈ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੨॥੨੨॥ ॥
॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦਰਬਵੰਤੁ ਦਰਬੁ ਦੇਖਿ ਗਰਬੈ ਭੂਮ
ਵੰਤੁ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਰਾਜਾ ਜਾਨੈ ਸਗਲ ਰਾਜੁ ਹਮਰਾ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਟੇਕ ਸੁਆ
ਮੀ ॥੧॥ ਜੇ ਕੋਊ ਅਪੁਨੀ ਓਟ ਸਮਾਰੈ ॥ ਜੈਸਾ ਬਿਤੁ ਤੈਸਾ ਹੋਇ ਵਰਤੈ ਅਪੁਨਾ ਬ
ਲੁ ਨਹੀ ਹਾਰੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਨ ਤਿਆਗਿ ਭਏ ਇਕ ਆਸਰ ਸਰਣਿ ਸਰਣਿ ਕਰਿ
ਆਏ ॥ ਸੰਤ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੨॥੨੩॥
॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਗੋ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੋ
ਕਹੀਅਤ ਹੈ ਸੂਰਾ ॥ ਆਤਮ ਜਿਣੈ ਸਗਲ ਵਸਿ ਤਾ ਕੈ ਜਾ ਕਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੧॥
ਠਾਕੁਰੁ ਗਾਈਐ ਆਤਮ ਰੰਗਿ ॥ ਸਰਣੀ ਪਾਵਨ ਨਾਮ ਧਿਆਵਨ ਸਹਜਿ ਸਮਾ
ਵਨ ਸੰਗਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨ ਕੇ ਚਰਨ ਵਸਹਿ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਸੰਗਿ ਪੁਨੀਤਾ ਦੇਹੀ ॥ ਜਨ
ਕੀ ਧੂਰਿ ਦੇਹੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਨਾਨਕ ਕੈ ਸੁਖੁ ਏਹੀ ॥੨॥੨੪॥ ॥ ਧਨਾਸ
ਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਤਨ ਕਰੈ ਮਾਨੁਖ ਡਹਕਾਵੈ ਓਹੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੈ ॥ ਪਾਪ

ਕਰੈ ਕਰਿ ਮੁਕਰਿ ਪਾਵੈ ਦੇਖੈ ਕਰੈ ਨਿਰਵਾਨੈ ॥੧॥ ਜਾਨਤ ਦੂਰਿ ਤੁਮਹਿ ਪ੍ਰਭ ਨੇਰਿ ॥
ਉਤ ਤਾਕੈ ਉਤ ਤੇ ਉਤ ਪੇਖੈ ਆਵੈ ਲੋਭੀ ਫੇਰਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਤੁਟੈ ਨਾਹੀ
ਮਨ ਭਰਮਾ ਤਬ ਲਗੁ ਮੁਕਤੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਇਆਲ ਸੁਆਮੀ ਸੰਤੁ ਭ
ਗਤੁ ਜਨੁ ਸੋਈ ॥੨॥੫॥੩੬॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਨਾਮੁ ਗੁਰਿ ਦੀਓ ਹੈ ਅਪੁਨੈ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮਾ ॥ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਨਾਮੁ ਜਪ
ਾਵੈ ਤਾ ਕਾ ਜੁਗ ਮਹਿ ਧਰਮਾ ॥੧॥ ਜਨ ਕਉ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਸੋਭ ॥ ਨਾਮੋ ਗਤਿ ਨਾਮੋ ਪਤਿ
ਜਨ ਕੀ ਮਾਨੈ ਜੋ ਜੋ ਹੋਗ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮ ਧਨੁ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਪਾਲੈ ਸੋਈ ਪੂਰਾ ਸਾਹਾ ॥
ਨਾਮੁ ਬਿਉਹਾਰਾ ਨਾਨਕ ਆਧਾਰਾ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਲਾਹਾ ॥੨॥੬॥੩੭॥
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ਭਏ ਦਰਸੁ ਪੇਖੇ ਮਾਥੈ ਪਰਉ ਰ
ਵਾਲ ॥ ਰਸਿ ਰਸਿ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਮੋਰੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸਹੁ ਗੋਪਾਲ ॥੧॥ ਤੁਮ
ਤਉ ਰਾਖਨਹਾਰ ਦਇਆਲ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੁਘਰ ਬੇਅੰਤ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਹੋਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਿ
ਰਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਤੁਮਰੇ ਬਚਨ ਅਨੂਪ ਰਸਾਲ
॥ ਹਿਰਦੈ ਚਰਣ ਸਬਦੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਨਾਨਕ ਬਾਂਧਿਓ ਪਾਲ ॥੨॥੭॥੩੮॥
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪਨੀ ਉਕਤਿ ਖਲਾਵੈ ਭੋਜਨ ਅਪਨੀ ਉ
ਕਤਿ ਖੇਲਾਵੈ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਭੋਗ ਰਸ ਦੇਵੈ ਮਨ ਹੀ ਨਾਲਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥ ਹਮਰੇ ਪਿ
ਤਾ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ॥ ਜਿਉ ਰਾਖੈ ਮਹਤਾਰੀ ਬਾਰਿਕ ਕਉ ਤੈਸੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਪਾਲ
॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਸਰਬ ਗੁਣ ਨਾਇਕ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਦੇਵਾ ॥ ਈਤ ਊ
ਤ ਜਤ ਕਤ ਤਤ ਤੁਮ ਹੀ ਮਿਲੈ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸੇਵਾ ॥੨॥੮॥੩੯॥ ਧ
ਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਦਮੋਦਰ ਕਾਮ
ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ਜਾਰੇ ॥ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਤਨੁ ਜੀਅਰਾ ਇਨ ਊਪਰਿ ਲੈ ਬਾਰੇ ॥੧॥
ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਿਤਕਾਰੇ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਸਹਿਤ ਭਵ ਨਿਧਿ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ... ਨਾਨਕ ... ॥੨॥੯॥੪੦॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਛਡਾਇ ਲੀਓ ਮਹਾ ਬਲੀ ਤੇ ਅਪਨੇ ਚਰਣ ਪਰਾਤਿ ॥ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਮਨ ਮੰਤਾ ਬਿਨਸਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਤਿ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਕੀਰਤਨ ਕਉ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ਗਾਤਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਭਗਤਨ ਕੀ ਰਾਖੀ ਪਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਗਹੇ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥੨॥੧੦॥੪੧॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਰ ਹਰਨਾ ਲੋਭੁ ਝੂਠ ਨਿੰਦ ਇਵ ਹੀ ਕਰਤ ਗੁਦਾਰੀ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਆਸ ਮਿਥਿਆ ਮੀਠੀ ਇਹ ਟੇਕ ਮਨਹਿ ਸਾਧਾਰੀ ॥੧॥ ਸਾਕਤ ਕੀ ਆਵਰਦਾ ਜਾਇ ਬ੍ਰਿਥਾਰੀ ॥ ਜੈਸੇ ਕਾਗਦ ਕੇ ਭਾਰ ਮੂਸਾ ਟੂਕਿ ਗਵਾਵਤ ਕਾਮਿ ਨਹੀ ਗਾਵਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਇਹ ਬੰਧਨ ਛੁਟਕਾਰੀ ॥ ਬੂਡਤ ਅੰਧ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਾਢਤ ਸਾਧ ਜਨਾ ਸੰਗਾਰੀ ॥੨॥੧੧॥੪੨॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਸੀਤਲ ਤਨੁ ਮਨੁ ਛਾਤੀ ॥ ਰੂਪ ਰੰਗ ਸੂਖ ਧਨੁ ਜੀਅ ਕਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੋਰੈ ਜਾਤੀ ॥੧॥ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨਿ ਮਾਤੀ ॥ ਰੰਗ ਰੰਗੀ ਰਾਮ ਅਪਨੇ ਕੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਿਧਿ ਥਾਤੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨ ਹੀ ਰਖਿ ਲੀਆ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਭਾਤੀ ॥ ਮੇਲਿ ਲੀਓ ਆਪੇ ਸੁਖਦਾਤੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਾਖੀ ਪਾਤੀ ॥੨॥੧੨॥੪੩॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੂਤ ਦੁਸਮਨ ਸਭਿ ਤੁਝ ਤੇ ਨਿਵਰਹਿ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਜੋ ਜੋ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਦੁਖਾਏ ਓਹੁ ਤਤਕਾਲ ਤੁਮ ਮਾਰਾ ॥੧॥ ਨਿਰਖਉ ਤੁਮਰੀ ਓਰਿ ਹਰਿ ਨੀਤ ॥ ਮੁਰਾਰਿ ਸਹਾਇ ਹੋਹੁ ਦਾਸ ਕਉ ਕਰੁ ਗਹਿ ਉਧਰਹੁ ਮੀਤ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਣੀ ਬੇਨਤੀ ਠਾਕੁਰਿ ਮੇਰੈ ਖਸਮਾਨਾ ਕਰਿ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਦ ਭਏ ਦੁਖ ਭਾਗੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥੨॥੧੩॥੪੪॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਤੁਰ ਦਿਸਾ ਕੀਨੋ ਬਲੁ ਅਪਨਾ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਕਰੁ ਧਾਰਿਓ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਟਾ

ਖ ਅਵਲੋਕਨੁ ਕੀਨੋ ਦਾਸ ਕਾ ਦੂਖੁ ਬਿਦਾਰਿਓ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਨ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦ ॥ ਕੰ
ਠਿ ਲਾਇ ਅਵਗੁਣ ਸਭਿ ਮੇਟੇ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਬਖਸੰਦ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਮਾਂਗਹਿ
ਠਾਕੁਰ ਅਪੁਨੇ ਸੋਈ ਸੋਈ ਦੇਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਮੁਖ ਤੇ ਜੋ ਬੋਲੈ ਈਹਾ ਊਹਾ ਸਚੁ
ਹੋਵੈ ॥੨॥੧੪॥੪੫॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਉਖੀ ਘੜੀ
ਨ ਦੇਖਣ ਦੇਈ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੈ ਅਪਨੇ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾ
ਸਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਲਾਗਿ ਰਹਿਓ ਮੇਰਾ ਚੀਤੁ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ
ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਧੰਨੁ ਹਮਾਰਾ ਮੀਤੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਿ ਬਿਲਾਸ ਭਏ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਅਚਰਜ
ਦੇਖਿ ਬਡਾਈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਆਨਦ ਕਰਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਰਖਾਈ
॥੨॥੧੫॥੪੬॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਬਿਸਰੈ
ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਦਾਤਾ ਸੋਈ ਗਨਹੁ ਅਭਾਗਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਰਾਗਿਓ ਅਮਿ
ਅ ਸਰੋਵਰ ਪਾਗਾ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਜਾਗਾ ॥ ਆਲਸੁ ਛੀਜਿ ਗਇਆ
ਸਭੁ ਤਨ ਤੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਜਹ ਪੇਖਉ ਤਹ ਨਾਰਾਇਣ ਸਗ
ਲ ਘਟਾ ਮਹਿ ਤਾਗਾ ॥ ਨਾਮ ਉਦਕੁ ਪੀਵਤ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਆਗੇ ਸਭਿ ਅਨੁਰਾਗਾ
॥੨॥੧੬॥੪੭॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਨ ਕੇ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮ ॥
ਕਲੀ ਕਾਲ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਲਜਾ ਰਾਖੀ ਰਾਮ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆ
ਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਮ ॥ ਮੁਕਤਿ ਬੈਕੁੰਠ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਜਨ ਪਾਇਓ
ਹਰਿ ਕਾ ਧਾਮ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਥਾਤੀ ਕੋਟਿ ਸੂਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ਦ
ਮੋਦਰ ਸਿਮਰਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨ ॥੨॥੧੭॥੪੮॥ ਧਨਾਸਰੀ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਂਗਉ ਰਾਮ ਤੇ ਇਕੁ ਦਾਨੁ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਹੋਵ
ਹਿ ਸਿਮਰਉ ਤੁਮਰਾ ਨਾਮੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਤੁਮਾਰੇ ਹਿਰਦੈ ਵਾਸਹਿ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸੰਗੁ
ਪਾਵਉ + ॥੧॥ ਸ੍ਵਸਤਿ ਬਿਵਸਥਾ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮਧ੍ਯੰਤ ਪ੍ਰਭ ਜਾਪਣਾ ਨਾਨਕ ਰੰਗੁ ਲਗਾ

ਸੋਗੁ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਮਨੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਵਉ

ਪ੍ਰਭ ਏਸੁ ਰਖਵਾਰਿ ਜਿਨ ਨਾਨਕ ਛਪਣਾ ॥੨॥੧੮॥੪੯॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ ਮਾਂਗਉ ਰਾਮ ਤੇ ਸਭਿ ਥੋਕ ॥ ਮਾਨੁਖ ਕਉ ਜਾਚਤ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰ
ਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮੋਖ ॥ ਘੋਖੇ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਣਾਂ ਬੇਦ ਪੁਕਾਰਹਿ ਘੋਖ
॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਸੇਵਿ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਦੋਵੈ ਸੁਹੇਲੇ ਲੋਕ ॥੧॥ ਆਨ ਅਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰ ਹੈ
ਜੇਤੇ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਫੋਕ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਕਾਟੇ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਬਿਨਸੇ ਸੋਕ ॥
੨॥੧੯॥੫੦॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਇਸ ਨਰ ਨਾਥੁ ਨੈਨ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਾਮ
ਲਾ ਸੰਤੇ ਭ੍ਰਮਨੋ ਦੇ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨਿਓ ਛਾਡੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਧਿ ਆਨੁ ਰਤਨੁ ਉਮਾਹ ਕਉ ਲੇਖ
ਭੁਲਾਇਆ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਅਪਣਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ
ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਦਾਸ ਕੀ ਘਾਲਾ ॥੧॥ ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਰਾਜ ਸੂਖ ਰਸ ਸਦ
ਖੁਸੀਆ ਕੀਰਤਨੁ ਜਪਿ ਨਾਮ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਤੈ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੇ ਪੂਰ
ਨ ਕਾਮਾ ॥੨॥੨੦॥੫੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਨ ਕੀ ਕੀਨੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮਿ ਸਾਰ ॥ ਨਿੰਦਕ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਵਨਿ ਮੂਲੇ ਊਡਿ ਗਏ ਬੇਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਉ
ਤਹ ਤਹ ਸੁਆਮੀ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰੈ ਅਵਗਿਆ ਜਨ ਕੀ ਹੋਇ ਗ
ਇਆ ਤਤ ਛਾਰ ॥੧॥ ਕਰਨਹਾਰੁ ਰਖਵਾਲਾ ਹੋਆ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ
ਰਖੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਨਿੰਦਕ ਕਾਢੇ ਮਾਰਿ ॥੨॥੨੧॥੫੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ ਘਰੁ ੮ ॥ ਪੜਤਾਲ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਨਾਮੁ
ਦੇਵਹੁ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਤਾਰਹੁ ਭੁਜਾ ਗਹਿ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢਿ ਲੇਵਹੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ
ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਿ ਅੰਧ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਧ ਅਨਿਕ ਦੋਖਾ ਤਨਿ ਛਾਦਿ ਪੂਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਾ ਆ
ਨ ਨ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਾਵਹੁ ਸਰਨਿ ਸੂਰੇ ॥੧॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤਾਰਣਾ
ਬੇਦ ਉਚਾਰ ਨਹੀ ਅੰਤੁ ਪਾਇਓ ॥ ਗੁਣਹ ਸੁਖ ਸਾਗਰਾ ਬ੍ਰਹਮ ਰਤਨਾਗਰਾ ਭਗਤਿ ਵਛ
ਲੁ ਨਾਨਕ ਗਾਇਓ ॥੨॥੧॥੫੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਤਥਾ ਤਿਸੁ ਸੁਖੁ ਪਛਾਤਾ ਤਿਸੁ ਸੁਆਮੀ ਨਿਤ ਸੁਆਸਿ ਸਮਾਰੇ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਸਦਾ ਲੀਜੈ ॥ ਸਿ
ਮਰਿ ਕਮਣੇ ਪਾਪਾ ਬਿਰਦੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਮੁਆ ਜੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਬਹੁ
ਬਿਸਰੰਤ ਤਉ ਹੋ ਮਰਾਇਆ ਮਰਨੁ ਦੁਖ ਇਹੁ ਮਰੰਤ ਕਉ ॥ ਆਸ ਪਿਆਸ ਰਮਣ ਹਰਿ ਕੀ
ਰਤਨ ਏਹੁ ਪਦਾਰਥੁ ਭਗਵੰਤੁ ਲਾਭੈ ॥੧॥ ਸਗਲ ਸਮਰਥ ਅਕਥ ਅਗੋਚਰ ਪਤਿਤ
ਉਧਾਰਣ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬਤ ਪੂਰਨ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰਾ ॥
੨॥੩॥੫੪॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੰਦਨਾ ਹਰਿ ਬੰਦਨਾ ਗੁਣ ਗਾ
ਵਹੁ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਭੇਟੇ ਗੁਰਦੇਵਾ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਿਟੇ ਹਰਿ ਸੇਵ
॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਰਾਪੈ ॥ ਸੋਗ ਅਗਨਿ ਤਿਸੁ ਜਨ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥੨॥ ਸਾਗਰੁ ਤ
ਰਿਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਰੰਗੇ ॥੩॥ ਪਰ ਧਨ ਦੋਖ ਕਿਛੁ ਪਾਪ ਨ ਫੇ
ੜੇ ॥ ਜਮ ਜੰਦਾਰੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇੜੇ ॥੪॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਨਕ
ਉਧਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥੫॥੫੫॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤ੍ਰਿਪ
ਤਿ ਭਈ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇਆ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਜੀਵਨਾ
ਹਰਿ ਜੀਵਨਾ ॥ ਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ਬਸਤ੍ਰ ਓ
ਢਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੨॥ ਹਸਤੀ ਰਥ ਅਸੁ ਅਸਵਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰ
ਗੁ ਰਿਦੈ ਨਿਹਾਰੀ ॥੩॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਚਰਨ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ
ਦਾਸ ਪਾਇਆ ॥੪॥੫੬॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ
ਕੇ ਚਰਨ ਜੀਅ ਕਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਸਮੁੰਦੁ ਸਾਗਰੁ ਜਿਨਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਤਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋ
ਈ ਹੋਆ ਕ੍ਰਮ ਰਤੁ ਕੋਈ ਤੀਰਥ ਨਾਇਆ ॥ ਦਾਸੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥
ਬੰਧਨ ਕਾਟਨਹਾਰੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੨॥੫੭॥
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਿਤੈ ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਨ ਤੂਟਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਦਾਸ ਤੇਰੇ
ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨ ਧਨ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ॥ ਹਉਮੈ ਬੰਧੁ ਹਰਿ ਦੇਵ

ਦਾਸਾ॥੨॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀਆ ਸਿਉ ਮਾਗਉ ਨਿਤ ਨੇਤ੍ਰਾ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਏਹੋ ਤੁਸਾ॥੨॥੬॥੫॥੮॥ ੫੭ / ੯੦
ਸੁ੦੦॥੧॥ ਪੰਚਪਦੇ ੦੦ [illegible] ੦੦ ॥੧੩॥ ੦੦ ॥੫॥੫॥੯ [illegible]॥
੯੭॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯॥ ਕਾਹੇਰੇਬਨਖੋਜਨਜਾਈ॥
ਸਰਬਨਿਵਾਸੀਸਦਾਅਲੇਪਾਤੋਹੀਸੰਗਿਸਮਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੁਹਪਮਧਿਜਿਉ
ਬਾਸੁਬਸਤੁਹੈਮੁਕਰਮਾਹਿਜੈਸੇਛਾਈ॥ਤੈਸੇਹੀਹਰਿਬਸੇਨਿਰੰਤਰਿਘਟਹੀਖੋਜਹੁ
ਭਾਈ॥੧॥ਬਾਹਰਿਭੀਤਰਿਏਕੋਜਾਨਹੁਇਹੁਗੁਰਗਿਆਨੁਬਤਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕ
ਬਿਨੁਆਪਾਚੀਨੈਮਿਟੈਨਭ੍ਰਮਕੀਕਾਈ॥੨॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯॥ ਸਾਧੋਇਹੁ
ਜਗੁਭਰਮਿਭੁਲਾਨਾ॥ਰਾਮਨਾਮਕਾਸਿਮਰਨੁਛੋਡਿਆਮਾਇਆਹਾਥਿਬਿਕਾ
ਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਬਨਿਤਾਤਾਕੈਰਸਿਲਪਟਾਨਾ॥ਜੋਬਨੁਧਨੁ
ਪ੍ਰਭਤਾਕੈਮਦਮੈਅਹਿਨਿਸਿਰਹੈਦਿਵਾਨਾ॥੧॥ਦੀਨਦਇਆਲਸਦਾਦੁਖ
ਭੰਜਨਤਾਸਿਉਮਨੁਨਲਗਾਨਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕੋਟਨਮੈਕਿਨਹੂਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇ
ਪਛਾਨਾ॥੨॥੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯॥ ਤਿਹਜੋਗੀਕਉਜੁਗਤਿਨਜਾਨਉ॥
ਲੋਭਮੋਹਮਾਇਆਮਮਤਾਫੁਨਿਜਿਹਘਟਮਾਹਿਪਛਾਨਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਰਨਿੰ
ਦਾਉਸਤਤਿਨਹਜਾਕੈਕੰਚਨਲੋਹਸਮਾਨੋ॥ਹਰਖਸੋਗਤੇਰਹੈਅਤੀਤਾਜੋਗੀ
ਤਾਹਿਬਖਾਨੋ॥੧॥ਚੰਚਲਮਨੁਦਹਦਿਸਿਕਉਧਾਵਤਅਚਲਜਾਹਿਠਹਰਾਨੋ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਇਹਬਿਧਿਕੋਜੋਨਰੁਮੁਕਤਿਤਾਹਿਤੁਮਮਾਨੋ॥੨॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀ
ਮਹਲਾ ੯॥ ਅਬਮੈਕਉਨੁਉਪਾਉਕਰਉ॥ਜਿਹਬਿਧਿਮਨਕੋਸੰਸਾਚੂਕੈਭਉਨਿਧਿ

ਪਾਰਿ ਪਰਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮੁ ਪਾਇ ਕਛੁ ਭਲੋ ਨ ਕੀਨੋ ਤਾ ਤੇ ਅਧਿਕ ਡਰਉ ॥
ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਹਰਿ ਗੁਨ ਨਹੀ ਗਾਏ ਯਹ ਜੀਅ ਸੋਚ ਧਰਉ ॥੨॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਨਿ ਕ
ਛੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਉਪਜਿਓ ਪਸੁ ਜਿਉ ਉਦਰੁ ਭਰਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਦੁ ਪਛਾਨਉ
ਤਬ ਹਉ ਪਤਿਤ ਤਰਉ ॥੩॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨ ॥
ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਰਤਨੀ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਤ ਚੁਗਹਿ ਨਹੀ ਦੂਰੇ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚੋਗ ਚੁ
ਗਹਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ ਸਰਵਰ ਮਹਿ ਹੰਸੁ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਕਿਆ ਬਗੁ ਬਪੁੜਾ
ਛਪੜੀ ਨਾਇ ॥ ਕੀਚੜਿ ਡੂਬੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਖਿ ਰਖਿ ਚਰਨ ਧਰੇ ਵੀਚਾ
ਰੀ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਛੋਡਿ ਭਏ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਹਰਿ ਰਸ ਚਾਖੇ ॥ ਆਵਣ ਜਾ
ਣ ਰਹੇ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ॥੨॥ ਸਰਵਰ ਹੰਸਾ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾ
ਇ ॥ ਸਰਵਰ ਮਹਿ ਹੰਸੁ ਹੰਸ ਮਹਿ ਸਾਗਰੁ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਆਦਰੁ ॥੩॥
ਸੁੰਨ ਮੰਡਲ ਇਕੁ ਜੋਗੀ ਬੈਸੇ ॥ ਨਾਰਿ ਨ ਪੁਰਖੁ ਕਹਹੁ ਕੋਊ ਕੈਸੇ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜੋਤਿ ਰ
ਹੇ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਨਾਥ ਸਚੇ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥ ਆਨੰਦ ਮੂਲੁ ਅਨਾਥ ਅਧਾਰੀ
॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਹਜਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਭੈ ਕਾਟਣਹਾਰੇ ॥ ਹਉਮੈ
ਮਾਰਿ ਮਿਲੇ ਪਗੁ ਧਾਰੇ ॥੫॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਏ ॥ ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇ ਮੰ
ਡਲ ਮਹਿ ਆਏ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਦੁਬਿਧਾ ਖੋਵੈ ॥ ਆਪੁ ਨ ਚੀਨਸਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ
ਰੋਵੈ ॥੬॥ ਕਹਤਉ ਪੜਤਉ ਸੁਣਤਉ ਏਕ ॥ ਧੀਰਜ ਧਰਮੁ ਧਰਣੀਧਰ ਟੇਕ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ
ਸੰਜਮੁ ਰਿਦੈ ਸਮਾਏ ॥ ਚਉਥੇ ਪਦ ਕਉ ਜੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਏ ॥੭॥ ਸਾਚੇ ਨਿਰਮਲ
ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਰਮ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ ਸੂਰਤਿ ਮੂਰਤਿ ਆਦਿ ਅਨੂ
ਪੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸਾਚੁ ਸਰੂਪੁ ॥੮॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਿਆ

ਲਿਆ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਮਰਣੁ ਨ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥ ਠਾਕੁਰ ਮਹਿ ਦਾਸੁ ਦਾਸ ਮਹਿ
ਸੋਇ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਹਜ ਘਰੁ
ਪਾਈਐ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮਰਿ ਆਈਐ ਜਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਗੁਰੁ ਕਰਉ ਜਿ
ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥ ਅਕਥੁ ਕਥਾਵੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਅਵਰ
ਨਹੀ ਕਾਰਾ ॥ ਸਾਚਉ ਠਾਕੁਰੁ ਸਾਚੁ ਪਿਆਰਾ ॥੨॥ ਤਨ ਮਹਿ ਮਨੂਆ ਮਨ ਮਹਿ
ਸਾਚਾ ॥ ਸੋ ਸਾਚਾ ਮਿਲਿ ਸਾਚੇ ਰਾਚਾ ॥ ਸੇਵਕੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਲਾਗੈ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਪੂਰਾ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥ ਆਪਿ ਦਿਖਾਵੈ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ॥ ਹਠਿ ਨ ਪਤੀਜੈ
ਨਾ ਬਹੁ ਭੇਖੈ ॥ ਘੜਿ ਭਾਡੇ ਜਿਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭਿ ਮ
ਨੁ ਪਤੀਆਇਆ ॥੪॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭੂਲਹਿ ਚੋਟਾ ਖਾਹਿ ॥ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ
ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਭਉ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕ ਰਹੇ ਸਮਾਇ
॥੫॥ ਪੂਜਿ ਸਿਲਾ ਤੀਰਥ ਬਨ ਵਾਸਾ ॥ ਭਰਮਤ ਡੋਲਤ ਭਏ ਉਦਾਸਾ ॥ ਮਨਿ ਮੈਲੈ
ਸੂਚਾ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥ ਸਾਚਿ ਮਿਲੈ ਪਾਵੈ ਪਤਿ ਸੋਇ ॥੬॥ ਆਚਾਰਾ ਵੀਚਾ
ਰੁ ਸਰੀਰਿ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸਹਜਿ ਮਨੁ ਧੀਰਿ ॥ ਪਲ ਪੰਕਜ ਮਹਿ ਕੋਟਿ ਉ
ਧਾਰੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥੭॥ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਪ੍ਰਭ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ
॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਮੈ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਰਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸ
ਹਜਿ ਭਾਇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੮॥੩॥

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥
ਜੋ ਜੋ ਜੂਨੀ ਆਇਓ ਤਿਹ ਤਿਹ ਉਰਝਾਇਓ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਸੰਜੋਗਿ ਪਾਇ
ਆ ॥ ਤਾਕੀ ਹੈ ਓਟ ਸਾਧ ਰਾਖਹੁ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇ
ਆ ॥੧॥ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਥਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਕਰਉ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਲਾਗਉ
ਚਰਨ ਗੋਵਿੰਦ ਜੀ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਦੇਹੁ ਜੀ ਬਤਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਕਰ

ਉਪਾਇਆਕਉਬਾਚੇਤਿਧਰਉਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤਮਦਹੀਰਵਿਹਾਨੈਰੋਕੋਈ
ਐਸੋਰੇਭੇਟੈਸੰਤੁਮੇਰੀਲਾਹੈਸਗਲਾਚਿੰਤਠਾਕੁਰਸਿਉਮੇਰਾਰੰਗੁਲਾਵੈ॥੨॥ਪੜੇਰੇ
ਸਗਲਬੇਦਨਹਚੂਕੈਮਨਭੇਦਇਕੁਖਿਨੁਨਧੀਰਹਿਮੇਰੇਘਰਕੇਪੰਚਾ॥ਕੋਈਐ
ਸੋਰੇਭਗਤੁਜੁਮਾਇਆਤੇਰਹਤੁਇਕੁਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮੇਰੈਰਿਦੈਸਿੰਚਾ॥੩॥
ਜੇਤੇਰੇਤੀਰਥਨਾਏਅਹੰਬੁਧਿਮੈਲੁਲਾਏਘਰਕੋਠਾਕੁਰੁਇਕੁਤਿਲੁਨਮਾਨੈ
॥ਕਦਿਪਾਵਉਸਾਧਸੰਗੁਹਰਿਹਰਿਸਦਾਆਨੰਦੁਗਿਆਨਅੰਜਨਿਮੇਰਾਮਨੁ
ਇਸਨਾਨੈ॥੪॥ਸਗਲਅਸ੍ਰਮਕੀਨੇਮਨੂਆਨਹਪਤੀਨੇਬਿਬੇਕਹੀਨਦੇਹੀਧੋਏ
॥ਕੋਈਪਾਈਐਰੇਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਰੰਗਿਰਾਤਾਮੇਰੇਮਨਕੀਦੁਰਮ
ਤਿਮਲੁਖੋਏ॥੫॥ਕਰਮਧਰਮਜੁਗਤਾਨਿਮਖਨਹੇਤੁਕਰਤਾਗਰਬਿਗਰਬਿ
ਪੜੈਕਹੀਨਲੇਖੈ॥ਜਿਸੁਭੇਟੀਐਸਫਲਮੂਰਤਿਕਰੈਸਦਾਕੀਰਤਿਗੁਰਪਰ
ਸਾਦਿਕੋਊਨੇਤ੍ਰਹੁਪੇਖੈ॥੬॥ਮਨਹਠਿਜੋਕਮਾਵੈਤਿਲੁਨਲੇਖੈਪਾਵੈਬਗੁਲ
ਜਿਉਧਿਆਨੁਲਾਵੈਮਾਇਆਰੇਧਾਰੀ॥ਕੋਈਐਸੋਰੇਸੁਖਹਦਾਈਪ੍ਰਭਕੀ
ਕਥਾਸੁਨਾਈਤਿਸੁਭੇਟੇਗਤਿਹੋਇਹਮਾਰੀ॥੭॥ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਗੋਪਾਲਰਾਇਕਾਟੈ
ਰੇਬੰਧਨਮਾਇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮੇਰਾਮਨੁਰਾਤਾ॥ਸਦਾਸਦਾਆਨੰਦੁਭੇਟਿਓ
ਨਿਰਭੈਗੋਬਿੰਦੁਸੁਖਨਾਨਕਲਾਧੇਹਰਿਚਰਨਪਰਾਤਾ॥੮॥ਸਫਲਸਫਲਭਈ
ਸਫਲਜਾਤ੍ਰਾ॥ਆਵਣਜਾਣਰਹੇਮਿਲੇਸਾਧਾ॥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ
੩॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਧਨਾਸਰੀਛੰਤਮਹਲਾ੧ ਤੀਰਥਨਾਵਣ
ਜਾਉਤੀਰਥੁਨਾਮੁਹੈ॥ਤੀਰਥੁਸਬਦਬੀਚਾਰੁਅੰਤਰਿਗਿਆਨੁਹੈ॥ਗੁਰਗਿ
ਆਨੁਸਾਚਾਥਾਨੁਤੀਰਥੁਦਸਪੁਰਬਸਦਾਦਸਾਹਰਾ॥ਹਉਨਾਮੁਹਰਿਕਾਜਾ

ਜਾਚਉ ਚਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਪਾਵਈ ਪਰਗਾਸ ਸੰਸਾਰੁ ਰੋਗੀ ਨਾਮੁ ਦਾਰੂ ਮੈਲੁ ਲਾਗੈ ਸਚ ਬਿਨਾ ॥ ੪੧੨
ਗੁਰ ਵਾਕੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਚਾਨਣੁ ਨਿਤ ਸਾਚੁ ਤੀਰਥੁ ਮਜਨਾ ॥੨॥ ਸਾਚਿ ਨ ਲਾ
ਗੈ ਮੈਲੁ ਕਿਆ ਮਲੁ ਧੋਈਐ ॥ ਗੁਣਹਿ ਹਾਰੁ ਪਰੋਇ ਕਿਸ ਕਉ ਰੋਈਐ ॥ ਵੀਚਾਰਿ
ਮਾਰਿ ਤਰੈ ਤਾਰੈ ਉਲਟਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵਏ ॥ ਆਪਿ ਪਾਰਸੁ ਪਰਮ ਧਿਆਨੀ ਸਾਚੁ ਸਾਚੇ
ਭਾਵਏ ॥ ਆਨੰਦੁ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਖੁ ਸਾਚਾ ਦੂਖ ਕਿਲਵਿਖ ਪਰਹਰੇ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਪਾ
ਇਆ ਗੁਰਿ ਦਿਖਾਇਆ ਮੈਲੁ ਨਾਹੀ ਸਚ ਮਨੇ ॥੩॥ ਸੰਗਤਿ ਮੀਤ ਮਿਲਾਪੁ ਪੂਰਾ
ਨਾਵਣੋ ॥ ਗਾਵੈ ਗਾਵਣਹਾਰੁ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣੋ ॥ ਸਾਲਾਹਿ ਸਾਚੇ ਮੰਨਿ ਸਤਿਗੁਰ
ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਦਇਆ ਮਤੇ ॥ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਭਾਵੈ ਸਹਜਿ ਨਾਵੈ ਬੇਣੀ ਤ ਸੰਗਮੁ ਸਤ ਸਤੇ ॥
ਆਰਾਧਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ਸਾਚਾ ਨਿਤ ਦੇਇ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥ ਗਤਿ ਸੰਗਿ ਮੀਤਾ ਸੰਤਸੰ
ਗਤਿ ਕਰਿ ਨਦਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੪॥ ਕਹਣੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ਕੇਵਡੁ ਆਖੀ
ਐ ਹਉ ਮੂਰਖੁ ਨੀਚੁ ਅਜਾਣੁ ਸਮਝਾ ਸਾਖੀਐ ॥ ਸਚੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਾਖੀ
ਤਿਤੁ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਮੇਰਾ ॥ ਕੂਚੁ ਕਰਹਿ ਆਵਹਿ ਬਿਖੁ ਲਾਦੇ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਗੁਰੁ
ਮੇਰਾ ॥ ਆਖਣਿ ਤੋਟਿ ਨ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰੀ ਭਰਿਪੁਰਿ ਰਹਿਆ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ
ਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਮਨੁ ਮਾਂਜੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੫॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜੀਵਾ ਤੇ
ਰੈ ਨਾਇ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਹੈ ਜੀਉ ॥ ਸਾਚੋ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦੁ ਹੈ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆ
ਨੁ ਅਪਾਰਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ਜਿਨਿ ਸਿਰਜੀ ਤਿਨਿ ਗੋਈ ॥ ਪਰਵਾਣਾ ਆਇਆ ਹੁਕ
ਮਿ ਪਠਾਇਆ ਫੇਰਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਲੇਖੈ ਆਪੇ ਸੁਰਤਿ
ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਜੀਵਾ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥੧॥ ਤੁਮ ਸਰਿ ਅ
ਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਆਇਆ ਜਾਇਸੀ ਜੀਉ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਇ ਨਿਬੇੜੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਸੀ
ਜੀਉ ॥ ਗੁਰੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ਅਕਥੁ ਕਹਾਏ ਸਚ ਮਹਿ ਸਾਚੁ ਸਮਾਣਾ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਆਪਿ ਸਮਾਏ ਹੁ
ਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਾ ॥ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਤੂ ਮਨਿ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥ ਨਾਨਕਾ

ਹਿਬੁਅਵਰੁਨਦੂਜਾਨਾਮਿਤੇਰੈਵਡਿਆਈ॥੨॥ਤੂਸਚਾਸਿਰਜਣਹਾਰੁਅਲਖ
ਸਿਰੰਦਿਆਜੀਉ॥ਏਕੁਸਾਹਿਬੁਦੁਇਰਾਹਵਾਦਵਧੰਦਿਆਜੀਉ॥ਦੁਇਰਾਹ
ਚਲਾਏਹੁਕਮਿਸਬਾਏਜਨਮਿਮੁਆਸੰਸਾਰਾ॥ਨਾਮਬਿਨਾਨਾਹੀਕੋਬੇਲੀਬਿਖੁ
ਲਾਦੀਸਿਰਿਭਾਰਾ॥ਹੁਕਮੀਆਇਆਹੁਕਮੁਨਬੂਝੈਹੁਕਮਿਸਵਾਰਣਹਾਰਾ
॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਸਬਦਿਸਿਞਾਪੈਸਾਚਾਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥੩॥ਭਗਤਸੋਹਹਿ
ਦਰਵਾਰਿਸਬਦਿਸੁਹਾਇਆਜੀਉ॥ਬੋਲਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣਿਰਸਨਰਸਾਇ
ਆਜੀਉ॥ਰਸਨਰਸਾਏਨਾਮਿਤਿਸਾਏਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵਿਕਾਣੇ॥ਪਾਰਸਿਪਰਸਿ
ਐਪਾਰਸੁਹੋਏਜਾਤੇਰੈਮਨਿਭਾਣੇ॥ਅਮਰਾਪਦੁਪਾਇਆਆਪੁਗਵਾਇਆਵਿ
ਰਲਾਗਿਆਨਵੀਚਾਰੀ॥ਨਾਨਕਭਗਤਸੋਹਨਿਦਰਿਸਾਚੈਸਾਚੇਕੇਵਾਪਾਰੀ॥੪॥
ਭੂਖਪਿਆਸੋਆਥਿਕਿਉਦਰਿਜਾਇਸਾਜੀਉ॥ਸਤਿਗੁਰਪੂਛਉਜਾਇਨਾਮੁ
ਧਿਆਇਸਾਜੀਉ॥ਸਚੁਨਾਮੁਧਿਆਈਸਾਚੁਚਵਾਈਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਪਛ
ਣਾ॥ਦੀਨਾਨਾਥੁਦਇਆਲੁਨਿਰੰਜਨੁਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣਾ॥ਕਰਣੀਕਾਰਧੁਰ
ਹੁਫੁਰਮਾਈਆਪਿਮੁਆਮਨੁਮਾਰੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਮੀਠਾਤ੍ਰਿਸਨਾਨਾਮਿ
ਨਿਵਾਰੀ॥੫॥੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧॥ ਪਿਰਸੰਗਿਮੂਠੜੀਏ
ਖਬਰਿਨਪਾਈਆਜੀਉ॥ਮਸਤਕਿਲਿਖਿਅੜਾਲੇਖੁਪੁਰਬਿਕਮਾਇਆਜੀਉ
ਲੇਖੁਨਮਿਟਈਪੁਰਬਿਕਮਾਇਆ ਕਿਆਜਾਣਾਕਿਆਹੋਸੀ॥ਗੁਣੀਅਚਾਰਿਨਹੀਰੰਗਿਰਾਤੀਅਵਗੁਣਬਹਿ
ਬਹਿਰੋਸੀ॥ਧਨੁਜੋਬਨੁਆਕਕੀਛਾਇਆਬਿਰਧਿਭਏਦਿਨਪੁੰਨਿਆ॥
ਨਾਨਕਨਾਮਬਿਨਾਦੋਹਾਗਣਿਛੂਟੀਝੂਠਿਵਿਛੁੰਨਿਆ॥੧॥ਬੂਡੀਘਰੁਘਾ
ਲਿਓਗੁਰਕੈਭਾਇਚਲੋ॥ਸਾਚਾਨਾਮੁਧਿਆਇਪਾਵਹਿਸੁਖਿਮਹਲੋ॥
ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏਤਾਸੁਖੁਪਾਏਪੇਈਅੜੈਦਿਨਚਾਰੇ॥ਨਿਜਘਰਿਜਾਇਬਹੈ
ਸਚੁਪਾਏਅਨਦਿਨੁਨਾਲਿਪਿਆਰੇ॥ਵਿਣੁਭਗਤੀਘਰਿਵਾਸੁਨਹੋਵੀਸੁਣਿ

ਅਨੂਪੁਏਕੋਰੂਪੁਬਣਾਏ॥ਨਾਨਕਸਾਚਿਸੀਤਾਪਿਰੁਪਾਏਰਾਤੀਸਾਚੈਨਾਏ॥੨॥ਆਪਿਭੁਯਨਕੰ ੧੩
ਦੈਤਾਪਿਰੁਤੂੰਦੈਨਾਰੀਜੀਉ॥ਰੰਗਿਪ੍ਰੀਤਮਰਾਤੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀਜੀਉ॥
ਗੁਰਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀਨਾਹਪਿਆਰੀਨਿਵਿਨਿਵਿਭਗਤਿਕਰੇਈ॥ਮਾਇਆ
ਮੋਹੁਜਲਾਏਪ੍ਰੀਤਮੁਰਸਮਹਿਰੰਗੁਕਰੇਈ॥ਪ੍ਰਭਸਾਚੇਸੇਤੀਰੰਗਿਰੰਗੇਤੀਲਾ
ਲਭਈਮਨੁਮਾਰੀ॥ਨਾਨਕਸਾਚਿਵਸੀਸੋਹਾਗਣਿਪਿਰਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆ
ਰੀ॥੩॥ਪਿਰਘਰਿਸੋਹੈਨਾਰਿਜੇਪਿਰਭਾਵਏਜੀਉ॥ਝੂਠੇਵੈਣਚਵੇਕਾ
ਮਿਨਆਵਏਜੀਉ॥ਝੂਠੁਅਲਾਵੈਕਾਮਿਨਆਵੈਨਾਪਿਰੁਦੇਖੈਨੈਣੀ॥ਅਵ
ਗੁਣਿਆਰੀਕੰਤਿਵਿਸਾਰੀਛੂਟੀਵਿਧਣਰੈਣੀ॥ਗੁਰਸਬਦੁਨਮਾਨੈਫਾਹੀਫਾਥੀ
ਸਾਧਨਮਹਲੁਨਪਾਏ॥ਆਪੇਆਪੁਪਛਾਣੈਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਏ॥੪॥ ਨਾਨਕ
ਧਨਸੋਹਾਗਣਿਨਾਰਿਜਿਨਿਪਿਰੁਜਾਣਿਆਜੀਉ॥ਨਾਮਬਿਨਾਕੂੜਿਆਰਿ
ਕੂੜੁਕਮਾਣਿਆਜੀਉ॥ਹਰਿਭਗਤਿਸੁਹਾਵੀਸਾਚੇਭਾਵੀਭਾਇਭਗਤਿਪ੍ਰਭ
ਰਾਤੀ॥ਪਿਰੁਰਲੀਆਲਾਜੋਬਨਿਬਾਲਾਤਿਸੁਰਾਵੇਰੰਗਿਰਾਤੀ॥ਗੁਰਸਬ
ਦਿਵਿਗਾਸੀਸਹੁਰਾਂਵਾਸੀਫਲੁਪਾਇਆਗੁਣਕਾਰੀ॥ਨਾਨਕਸਾਚੁਮਿਲੈਵ
ਡਿਆਈਪਿਰਘਰਿਸੋਹੈਨਾਰੀ॥੫॥੩॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੪ ਛੰਤੁ ਘਰੁ੧ ਹਰਿ ਛੰਤ
ਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈਤਾਨਾਮੁਧਿਆਈਐਜੀਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਸੁਭਾਇਸ
ਹਜਿਗੁਣਗਾਈਐਜੀਉ॥ਗੁਣਗਾਇਵਿਗਸੈਸਦਾਅਨਦਿਨੁਜਾਆਪਿ
ਸਾਚੇਭਾਵਏ॥ਅਹੰਕਾਰੁਹਉਮੈਤਜੈਮਾਇਆਸਹਜਿਨਾਮਿਸਮਾਵਏ॥
ਆਪਿਕਰਤਾਕਰੇਸੋਈਆਪਿਦੇਇਤਪਾਈਐ॥ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਾਨਾਮੁ
ਧਿਆਈਐਜੀਉ॥੧॥ਅੰਦਰਿਸਾਚਾਨੇਹੁਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰੈਜੀਉ॥ਹਉਤਿਸੁਸੇਵੀ
ਦਿਨੁਰਾਤਿਮੈਕਦੇਨਵੀਸਰੈਜੀਉ॥ਕਦੇਨਵਿਸਾਰੀਅਨਦਿਨੁਸਮਾਰੀਜਾਨਾਮੁਲਈ

ਤਾ ਜੀਵਾ ॥ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣੀ ਤਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾ ॥ ਨ
ਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਅਨਦਿਨੁ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਬਿਚਰੈ ॥ ਅੰਦਰਿ ਸਾਚਾ ਨੇ
ਹੁ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੈ ॥੨॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗਿ ਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਵਏ ਜੀਉ
॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ਤ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਏ ਜੀਉ ॥ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਤਾ
ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਸਦਾ ਅਤੀਤੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸੋਭਾ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ
ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਦੁਹਾ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ ਸੁ ਭਾਵਏ ॥ ਸਤਸੰਗ
ਤਿ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗਿ ਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਵਏ ਜੀਉ ॥੩॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ਮ
ਨਮੁਖ ਜਮਿ ਜੋਹਿਆ ਜੀਉ ॥ ਹਾਇ ਹਾਇ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਮਾਇਆ ਦੁਖਿ ਮੋਹਿ
ਆ ਜੀਉ ॥ ਮਾਇਆ ਦੁਖਿ ਮੋਹਿਆ ਹਉਮੈ ਰੋਹਿਆ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਵਿ
ਹਾਵਏ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਇ ਤਿਸੁ ਚੇਤੈ ਨਾਹੀ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਏ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾ
ਵੈ ਕੋ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਮਾਇਆ ਧੋਹਿਆ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ਮ
ਨਮੁਖ ਜਮਿ ਜੋਹਿਆ ॥੪॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ਮਹਲੁ ਹਰਿ ਪਾਇ
ਆ ਜੀਉ ॥ ਸਦਾ ਰਹੈ ਕਰ ਜੋੜਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਤਾ
ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਵੈ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਤ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸ
ਹਜੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਵਏ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ਮਹਲੁ ਹਰਿ ਪਾਵਏ ਜੀਉ ॥੫॥੧॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਇ
ਆਲ ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਗਾਵੀਐ ਜੀਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਾਵੀ
ਐ ਜੀਉ ॥ ਭਜੁ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਇਕੁ ਅਰਾਧੂ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਨਾਸਏ ॥ ਧੁਰਿ ਕਰ
ਮੁ ਲਿਖਿਆ ਸਾਚੁ ਸਿਖਿਆ ਕਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਏ ॥ ਭੈ ਭਰਮ ਨਾਠੇ ਛੁਟੀ ਗਾਠੇ
ਜਮ ਪੰਥਿ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵੀਐ ॥ ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੀਐ ॥

ਜੋ॥ਥਾਨਿ ਪੂਰਿਆ ਪ੍ਰਾਣੇ ਕੁਲ ਸਮੂਹ ਨਿਰੰਜਨੋ ਜੀਉ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਦਾਤਾ ਦਾਤ ਭੁਗਤਾ ਸਰਬਚੁ ੪੬੪
ਪ੍ਰਭੰਜਨੋ ਜੀਉ॥ਦੁਖ ਖੰਡਨ ਕਰਤਾ ਸੁਖ ਸੁਆਮੀ ਸਰਣਿ ਸਾਧੂ ਆਇਆ॥ਸੰ
ਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਮਹਾ ਬਿਖੜਾ ਪਲਕ ਮਾਹਿ ਤਰਾਇਆ॥ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਤ
ਥੀ ਰਾਮਿ ਅਨਿਰੰਜਨੋ॥ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸਮਰਥ ਸਰਬ ਦੁਖ ਭੈ ਭੰ
ਜਨੋ॥੨॥ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਆ ਜੀਉ॥ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁ
ਣੁ ਨੀਚੁ ਅਨਾਥੁ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਪਾਰੀਆ ਜੀਉ॥ਦਇਆਲ ਸਦ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆ
ਮੀ ਨੀਚ ਥਾਪਣਹਾਰਿਆ॥ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਵਸਿ ਤੇਰੈ ਸਗਲ ਤੇਰੀ ਸਾਰਿ
ਆ॥ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਭੁਗਤਾ ਆਪਿ ਸਗਲ ਬੀਚਾਰੀਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨ
ਕ ਗੁਣ ਗਾਇ ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਉ ਬਨਵਾਰੀਆ॥੩॥ਤੇਰਾ ਦਰਸੁ ਅਪਾ
ਰੁ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਈ ਜੀਉ॥ਨਿਤ ਜਪਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਪੁਰਖ ਅਤੋਲਈ ਜੀਉ॥
ਸੰਤ ਰਸਨ ਵੂਠਾ ਆਪਿ ਤੂਠਾ ਹਰਿ ਰਸਹਿ ਸੇਈ ਮਾਤਿਆ॥ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਾਗੇ
ਮਹਾ ਭਾਗੇ ਸਦਾ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿਆ॥ਸਦ ਸਦਾ ਸਿੰਮ੍ਰਤਬ੍ਯ ਸੁਆਮੀ
ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਗੁਣ ਬੋਲਈ॥ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧੂਰਿ ਸਾਧੂ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਅਮੋਲ
ਈ॥੪॥੧॥ ॥ਜੁਮਲਾ ੫ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ ੩ ॥ਚਉਪਦੇ ੮੯ ॥ਜੁਮਲਾ
੯੭ ॥ਜੋੜ੍ਹ ॥ਮਃ ੯ ॥੪ ॥ਜੋੜ੍ਹ ॥੧੦੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ
॥ਸਨਕ ਸਨੰਦ ਮਹੇਸ ਸਮਾਨਾਂ॥ਸੇਖਿਨਾਗਿ ਤੇਰੋ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾਂ॥੧॥ਸੰਤਸੰ
ਗਤਿ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਬਸਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਨੂਮਾਨ ਸਰਿ ਗਰੁੜ ਸਮਾਨਾਂ॥ਸੁਰਪਤਿ ਨਰ
ਪਤਿ ਨਹੀ ਗੁਨ ਜਾਨਾਂ॥੨॥ਚਾਰਿ ਬੇਦ ਅਰੁ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨਾਂ॥ਕਮਲਾਪਤਿ ਕਵ

ਲਾ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੋ ਭਰਮੈ ਨਾਹੀ ॥ ਪਗ ਲਗਿ ਰਾਮ ਰਹੈ ਸਰਨਾਹੀ
॥੪॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਦਿਨ ਤੇ ਪਹਰ ਪਹਰ ਤੇ ਘਰੀਆਂ ਆਵ ਘਟੈ ਤਨੁ
ਛੀਜੈ ॥ ਕਾਲੁ ਅਹੇਰੀ ਫਿਰੈ ਬਧਿਕ ਜਿਉ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਕੀਜੈ ॥੧॥ ਸੋ
ਦਿਨੁ ਆਵਨ ਲਾਗਾ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕਹਹੁ ਕੋਊ ਹੈ ਕਾ ਕਾ ॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਤਿ ਕਾਇਆ ਮਹਿ ਬਰਤੈ ਆਪਾ ਪਸੂ ਨ ਬੂਝੈ ॥ ਲਾਲਚ ਕ
ਰੈ ਜੀਵਨ ਪਦ ਕਾਰਨ ਲੋਚਨ ਕਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ॥੨॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ
ਛੋਡਹੁ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮਾ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਹੁ ਏਕ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥੩॥੨॥
ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਕਛੁ ਜਾਨੈ ਤਾ ਕਉ ਅਚਰਜੁ ਕਾਹੋ ॥ ਜਿ
ਉ ਜਲੁ ਜਲ ਮਹਿ ਪੈਸਿ ਨ ਨਿਕਸੈ ਤਿਉ ਢੁਰਿ ਮਿਲਿਓ ਜੁਲਾਹੋ ॥੧॥ ਹਰਿ
ਕੇ ਲੋਗਾ ਮੈ ਤਉ ਮਤਿ ਕਾ ਭੋਰਾ ॥ ਜਉ ਤਨੁ ਕਾਸੀ ਤਜਹਿ ਕਬੀਰਾ ਰਮਈਐ ਕ
ਹਾ ਨਿਹੋਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਈ ਭਰਮਿ ਨ ਭੂਲਹੁ ਕੋਈ ॥
ਕਿਆ ਕਾਸੀ ਕਿਆ ਊਖਰੁ ਮਗਹਰੁ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਜਉ ਹੋਈ ॥੨॥੩॥
ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਲੋਕ ਸਿਵ ਲੋਕਹਿ ਜੈਬੋ ॥ ਓਛੇ ਤਪ ਕਰਿ ਬਾਹੁਰਿ
ਐਬੋ ॥੧॥ ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਛੁ ਥਿਰੁ ਨਾਹੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਸੋਭਾ ਰਾਜ ਬਿਭੈ ਬਡਿਆਈ ॥ ਅੰਤਿ ਨ ਕਾਹੂ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥੨॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕ
ਲਤ੍ਰ ਲਛਮੀ ਮਾਇਆ ॥ ਇਨ ਤੇ ਕਹੁ ਕਵਨੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਕਹਤ
ਕਬੀਰ ਅਵਰ ਨਹੀ ਕਾਮਾ ॥ ਹਮਰੈ ਮਨ ਧਨ ਰਾਮ ਕੋ ਨਾਮਾ ॥੪॥੪॥ ਧਨ
ਸਰੀ ॥ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਭਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਮਰ
ਨ ਬਿਨੁ ਬੂਡਤੇ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਦੇਹ ਗ੍ਰੇਹ ਸੰਪਤਿ ਸੁਖਦਾਈ ॥
ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਤੇਰੋ ਕਾਲ ਅਵਧ ਆਈ ॥੧॥ ਅਜਾਮਲ ਗਜ ਗਨਿਕਾ
ਪਤਿਤ ਕਰਮ ਕੀਨੇ ॥ ਤੇਊ ਉਤਰਿ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲੀਨੇ ॥੨॥ ਸੂਕਰ ਕੂਕਰ ਜੋ

ਨਿਭ੍ਰਮੇ ਤਉ ਉਭ੍ਰਾਜਨ ਆਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਛਾਡਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਾਹੇ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥੩॥
ਤਜਿ ਭਰਮ ਕਰਮਾ ਬਿਧਿ ਨਿਖੇਧ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਲੇਹੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨ ਕਬੀਰ ਰਾਮੁ
ਕਰਿ ਸਨੇਹੀ ॥੪॥੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਨ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ॥ ਗਹਰੀ ਕ
ਰਿ ਕੈ ਨੀਵ ਖੁਦਾਈ ਊਪਰਿ ਮੰਡਪ ਛਾਏ ॥ ਮਾਰਕੰਡੇ ਤੇ ਕੋ ਅਧਿਕਾਈ ਜਿਨਿ ਤ੍ਰਿਣ ਧਰਿ ਮੂੰ
ਡ ਬਲਾਏ ॥੧॥ ਹਮਰੋ ਕਰਤਾ ਰਾਮੁ ਸਨੇਹੀ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਨਰ ਗਰਬੁ ਕਰਤ ਹਹੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ
ਝੂਠੀ ਦੇਹੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕੈਰਉ ਕਰਤੇ ਦੁਰਜੋਧਨ ਸੇ ਭਾਈ ॥ ਬਾਰਹ ਜੋਜਨ ਛਤ੍ਰ
ਚਲੈ ਥਾ ਦੇਹੀ ਗਿਰਝਨ ਖਾਈ ॥੨॥ ਸਰਬ ਸੁਇਨ ਕੀ ਲੰਕਾ ਹੋਤੀ ਰਾਵਨ ਸੇ ਅਧਿਕਾਈ ॥
ਕਹਾ ਭਇਓ ਦਰਿ ਬਾਂਧੇ ਹਾਥੀ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਈ ਪਰਾਈ ॥੩॥ ਦੁਰਬਾਸਾ ਸਿਉ ਕਰਤ ਠਉਰੀ
ਜਾਦਵ ਏ ਫਲ ਪਾਏ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਨ ਅਪਨੇ ਊਪਰਿ ਨਾਮਦੇਉ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੪॥੧॥

ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਦਸ ਬੈਰਾਗਨਿ ਮੋਹਿ ਬਸਿ ਕੀਨੑੀ ਪੰਚਹੁ ਕਾ ਮਿਟ ਨਾਵਉ ॥ ਸਤਰਿ
ਦੋਇ ਭਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਬਿਖੁ ਕਉ ਮਾਰਿ ਕਢਾਵਉ ॥੧॥ ਪਾਛੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵਨ ਪਾਵਉ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਘਟ ਤੇ ਉਚਰਉ ਆਤਮ ਕਉ ਸਮਝਾਵਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਜਰ ਕੁਠਾਰੁ ਮੋ
ਹਿ ਹੈ ਛੀਨਾਂ ਕਰਿ ਮਿੰਨਤਿ ਲਗਿ ਪਾਵਉ ॥ ਸੰਤਨ ਕੇ ਹਮ ਉਲਟੇ ਸੇਵਕ ਭਗਤਨ ਤੇ ਡਰ
ਪਾਵਉ ॥੨॥ ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਤਬ ਹੀ ਛੂਟਉ ਜਉ ਮਾਇਆ ਨਹ ਲਪਟਾਵਉ ॥ ਮਾਇਆ
ਨਾਮੁ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਕਾ ਤਿਹ ਤਜਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਉ ॥੩॥ ਇਤੁ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਜੋ ਜਨ ਤਿ
ਨ ਭਉ ਸਗਲ ਚੁਕਾਈਐ ॥ ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ ਬਾਹਰਿ ਕਿਆ ਭਰਮਹੁ ਇਹ ਸੰਜਮ ਹਰਿ ਪਾਈ
ਐ ॥੪॥੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਮਾਰਵਾੜਿ ਜੈਸੇ ਨੀਰੁ ਬਾਲਹਾ ਬੇਲਿ ਬਾਲਹਾ ਕਰਹ
ਲਾ ॥ ਜਿਉ ਕੁਰੰਕ ਨਿਸਿ ਨਾਦੁ ਬਾਲਹਾ ਤਿਉ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਰਾਮਈਆ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਰੂੜੋ
ਰੂਪੁ ਰੂੜੋ ਅਤਿ ਰੰਗ ਰੂੜੋ ਮੇਰੋ ਰਾਮਈਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਧਰਣੀ ਕਉ ਇੰਦ੍ਰੁ ਬਾਲਹਾ
ਕੁਸਮ ਬਾਸੁ ਜੈਸੇ ਭਵਰਲਾ ॥ ਜਿਉ ਕੋਕਿਲ ਕਉ ਅੰਬੁ ਬਾਲਹਾ ਤਿਉ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਰਾਮ

ਈਆ॥੨॥ਚਕਵੀਕਉਜੈਸੇਸੂਰੁਬਾਛੈਮਾਨਸਰੋਵਰਹੰਸੁਧਿਆਵੈ॥ਜਿਉਤਰੁਣੀ
ਕਉਕੰਤੁਬਾਛੈ॥ਤਿਉਮੇਰੈਮਨਿਰਾਮਈਆ॥੩॥ਬਾਰਿਕਕਉਜੈਸੇਖੀਰੁਬਾਛੈ
ਚਾਤ੍ਰਿਕਮੁਖਜੈਸੇਜਲਧਰਾ॥ਮਛੁਲੀਕਉਜੈਸੇਨੀਰੁਬਾਛੈ॥ਤਿਉਮੇਰੈਮਨਿਰਾ
ਮਈਆ॥੪॥ਸਾਧਿਕਸਿਧਸਗਲਮੁਨਿਚਾਹਹਿਬਿਰਲੇਕਾਹੂਡੀਠੁਲਾ॥ਸਗਲਭਵ
ਣਤੇਰੋਨਾਮੁਬਾਲਾ॥ਤਿਉਨਾਮੇਮਨਿਬੀਠੁਲਾ॥੫॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀ॥ ਪਹਿ
ਲਪੁਰੀਏਪੁੰਡਰਕਵਨਾ॥ਤਾਚੇਹੰਸਾਸਗਲੇਜਨਾਂ॥ਕ੍ਰਿਸ੍ਨਾਤੇਜਾਨਊਹਰਿਹਰਿਨਾਚੰਤੀ
ਨਾਚਨਾ॥੧॥ਪਹਿਲਪੁਰਸਾਬਿਰਾ॥ਅਥੋਨਪੁਰਸਾਦਮਰਾ॥ਅਸਗਾਅਸਉਸ
ਗਾ॥ਹਰਿਕਾਬਾਗਰਾ॥ਨਾਚੈਪਿੰਧੀਮਹਿਸਾਗਰਾ॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਚੰਤੀਗੋਪੀਜੰਨਾ॥ਨਈਆ
ਤੇਬੈਰੇਕੰਨਾ॥ਤਰਕੁਨਚਾ॥ਭ੍ਰਮੀਆਚਾ॥ਕੇਸਵਾਬਚਉਨੀਅਈਏਮਈਏਏਕਆਨਜੀਉ॥
੨॥ਪਿੰਧੀਉਭਕਲੇਸੰਸਾਰਾ॥ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਆਏਤੁਮਚੇਦੁਆਰਾ॥ਤੂਕੁਨੁਰੇ॥ਮੈਜੀ॥
ਨਾਮਾ॥ਹੋਜੀ॥ਆਲਾਤੇਨਿਵਾਰਣਾਜਮਕਾਰਣਾ॥੩॥੪॥ ਧਨਾਸਰੀ॥ ਪ
ਤਿਤਪਾਵਨਮਾਧਉਬਿਰਦੁਤੇਰਾ॥ਧੰਨਿਤੇਵੈਮੁਨਿਜਨਜਿਨਧਿਆਇਓਹਰਿਪ੍ਰਭੁ
ਮੇਰਾ॥੧॥ਮੇਰੈਮਾਥੈਲਾਗੀਲੇਧੂਰਿਗੋਬਿੰਦਚਰਨਨਕੀ॥ਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨ
ਤਿਨਹੂਤੇਦੂਰਿ॥ਰਹਾਉ॥ਦੀਨਕਾਦਇਆਲਮਾਧੌਗਰਬਪਰਹਾਰੀ॥ਚਰਨਸਰਨ
ਨਾਮਾਬਲਿਤਿਹਾਰੀ॥੨॥੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਭਗਤਿਰਵਿਦਾਸਜੀਉਕੀ॥

ਹਮਸਰਿਦੀਨੁਦਇਆਲੁਨਤੁਮਸਰਿਅਬਪਤੀਆਰੁਕਿਆਕੀਜੈ॥ਬਚਨੀਤੋ
ਰਮੋਰਮਨੁਮਾਨੈਜਨਕਉਪੂਰਨੁਦੀਜੈ॥੧॥ਹਉਬਲਿਬਲਿਜਾਉਰਮਈਆਕਾਰਨੇ
॥ਕਾਰਨਕਵਨਅਬੋਲ॥ਰਹਾਉ॥ਬਹੁਤਜਨਮਬਿਛੁਰੇਥੇਮਾਧਉਇਹੁਜਨਮੁਤੁਮ੍ਹਾ
ਰੇਲੇਖੇ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਆਸਲਗਿਜੀਵਉਚਿਰਭਇਓਦਰਸਨੁਦੇਖੇ॥੨॥੧॥
ਧਨਾਸਰੀ॥ ॥ਚਿਤਸਿਮਰਨੁਕਰਉਨੈਨਅਵਿਲੋਕਨੋਸ੍ਰਵਨਬਾਨੀਸੁਜਸੁਪੂਰਿਰਾਖਉ॥ਮਨ

ਸੁਮਧੁਕਰੁਕਰਉਚਰਨਹਿਰਦੇਧਰਉਰਸਨਅੰਮ੍ਰਿਤਰਾਮਨਾਮਭਾਖਉ॥੧॥ਮੇਰੀਪ੍ਰੀਤਿਗੋਬਿੰਦਸਿਉ
ਜਿਨਿਘਟੈ॥ਮੈਤਉਮੋਲਿਮਹਗੀਲਈਜੀਅਸਟੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਬਿਨਾਭਾਉਨਹੀਊਪਜੈਭਾਵਬਿ
ਨੁਭਗਤਿਨਹੀਹੋਇਤੇਰੀ॥ਕਹੈਰਵਿਦਾਸੁਇਕਬੇਨਤੀਹਰਿਸਿਉਪੈਜਰਾਖਹੁਰਾਜਾਰਾਮਮੇਰੀ॥੨॥

ਧਨਾਸਰੀ॥ ॥ਨਾਮੁਤੇਰੋਆਰਤੀਮਜਨੁਮੁਰਾਰੇ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਝੂਠੇਸਗਲਪਾਸਾਰੇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਤੇਰੋਆਸਨੋਨਾਮੁਤੇਰੋਉਰਸਾਨਾਮੁਤੇਰਾਕੇਸਰੋਲੇਛਿਟਕਾਰੇ॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਅੰ
ਭੁਲਾਨਾਮੁਤੇਰੋਚੰਦਨੋਘਸਿਜਪੇਨਾਮੁਲੇਤੁਝਹਿਕਉਚਾਰੇ॥੧॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਦੀਵਾਨਾਮੁਤੇਰੋਬਾਤੀ
ਨਾਮੁਤੇਰੋਤੇਲੁਲੇਮਾਹਿਪਸਾਰੇ॥ਨਾਮਤੇਰੇਕੀਜੋਤਿਲਗਾਈਭਇਓਉਜਿਆਰੋਭਵਨਸ
ਗਲਾਰੇ॥੨॥ਨਾਮੁਤੇਰੋਤਾਗਾਨਾਮੁਫੂਲਮਾਲਾਭਾਰਅਠਾਰਹਸਗਲਜੂਠਾਰੇ॥ਤੇਰੋਕੀਆਤੁਝ
ਹਿਕਿਆਅਰਪਉਨਾਮੁਤੇਰਾਤੁਹੀਚਵਰਢੋਲਾਰੇ॥੩॥ਦਸਅਠਾਅਠਸਠੇਚਾਰੇਖਾਣੀਇਹੈਵ
ਰਤਣਿਹੈਸਗਲਸੰਸਾਰੇ॥ਕਹੈਰਵਿਦਾਸੁਨਾਮੁਤੇਰੋਆਰਤੀਸਤਿਨਾਮੁਹੈਹਰਿਭੋਗਤੁਹਾਰੇ॥
੪॥੩॥

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਭਗਤਾਂਤ੍ਰਿਲੋ
ਚਨ ਰੀ ॥ਨਾਰਾਇਣਨਿੰਦਸਿਕਾਇਭੂਲੀਗਵਾਰੀ॥ਦੁਕ੍ਰਿਤੁ
ਸੁਕ੍ਰਿਤੁਥਾਰੋਕਰਮੁਰੀ॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਕਰਾਮਸਤਕਿਬਸਤਾਸੁਰਸਰੀਇਸਨਾਨਰ
ੇ॥ਕੁਲਜਨਮਧੇਮਿਲੵਿਓਸਾਰਗਪਾਨਰੇ॥ਕਰਮਕਰਿਕਲੰਕੁਮਫੀਟਸਿਰੀ॥੧
॥ਬਿਸ੍ਵਕਾਦੀਪਕੁਸ੍ਵਾਮੀਤਾਚੇਰੇਸੁਆਰਥੀਪੰਖੀਰਾਇਗਰੁੜਤਾਚੇਬਾਧਵਾ॥ਕ
ਰਮਕਰਿਅਰੁਣਪਿੰਗੁਲਾਰੀ॥੨॥ਅਨਿਕਪਾਤਿਕਹਰਤਾਤ੍ਰਿਭਵਣਨਾਥੁਰੀ
ਤੀਰਥਿਤੀਰਥਿਭ੍ਰਮਤਾਲਹੈਨਪਾਰੁਰੀ॥ਕਰਮਕਰਿਕਪਾਲੁਮਫੀਟਸਿਰੀ॥੩॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਸੀਅਧੇਨਲਛਿਮੀਕਲਪਤਰਸਿਖਰਿਸੁਨਾਗਰਨਦੀਚੇਨਾਥੰ॥ਕ

ਰਮਕਰਿਖਾਰੁਮਫੀਟਸਿਰੀ॥੪॥ਦਾਧੀਲੇਲੰਕਾਗੜੁਉਪਾੜੀਲੇਰਾਵਣਬਣੁਸ
ਲਿਬਿਸਲਿਆਣਿਤੋਖੀਅਲੇਹਰੀ॥ਕਰਮਕਰਿਕਛਉਟੀਮਫੀਟਸਿਰੀ॥
੫॥ਪੂਰਬਲੋਕ੍ਰਿਤਕਰਮੁਨਮਿਟੈਰੀਘਰਗੇਹਣਿਤਾਚੇਮੋਹਿਜਾਪੀਅਲੇਰਾਮ
ਚੇਨਾਮੰ॥ਬਦਤਿਤ੍ਰਿਲੋਚਨਰਾਮਜੀ॥੬॥੧॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸ੍ਰੀਸੈਣੁ॥ ॥ਧੂਪਦੀਪਘ੍ਰਿਤਸਾਜਿਆਰ
ਤੀ॥ਵਾਰਨੇਜਾਉਕਮਲਾਪਤੀ॥੧॥ਮੰਗਲਾਹਰਿਮੰਗਲਾ॥ਨਿਤਮੰਗਲੁ
ਰਾਜਾਰਾਮਰਾਇਕੋ॥ਰਹਾਉ॥ਊਤਮਦੀਅਰਾਨਿਰਮਲਬਾਤੀ॥ਤੁਹੀ
ਨਿਰੰਜਨੁਕਮਲਾਪਤੀ॥੨॥ਰਾਮਭਗਤਿਰਾਮਾਨੰਦੁਜਾਨੈ॥ਪੂਰਨਪਰਮਾਨੰ
ਦੁਬਖਾਨੈ॥੩॥ਮਦਨਮੂਰਤਿਭੈਤਾਰਿਗੋਬਿੰਦੇ॥ਸੈਨੁਭਣੈਭਜੁਪਰਮਾਨੰਦੇ॥
੪॥੧॥

ਪੀਪਾ॥ ॥ਕਾਯਉਦੇਵਾਕਾਇਅਉਦੇਵਲਕਾਇਅਉਜੰਗਮਜਾ
ਤੀ॥ਕਾਇਅਉਧੂਪਦੀਪਨਈਬੇਦਾਕਾਇਅਉਪੂਜਉਪਾਤੀ॥੧॥ਕਾਇਆ
ਬਹੁਖੰਡਖੋਜਤੇਨਵਨਿਧਿਪਾਈ॥ਨਾਕਛੁਆਇਬੋਨਾਕਛੁਜਾਇਬੋਰਾਮ
ਕੀਦੁਹਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਬ੍ਰਹਮੰਡੇਸੋਈਪਿੰਡੇਜੋਖੋਜੈਸੋਪਾਵੈ॥ਪੀਪਾਪ੍ਰਣਵੈ
ਪਰਮਤਤੁਹੈਸਤਿਗੁਰੁਹੋਇਲਖਾਵੈ॥੨॥੧॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ਧੰਨਾ॥ ॥ਗੋਪਾਲਤੇਰਾਆਰ
ਤਾ॥ਜੋਜਨਤੁਮਰੀਭਗਤਿਕਰੰਤੇਤਿਨਕੇਕਾਜਸਵਾਰਤਾ॥ਰਹਾਉ॥ਦਾਲਿ
ਸੀਧਾਮਾਂਗਉਘੀਉ॥ਹਮਰਾਖੁਸੀਕਰੈਨਿਤਜੀਉ॥ਪਨੀਆਛਾਦਨੁਨੀ
ਕਾ॥ਅਨਾਜੁਮਾਗਉਸਤਸੀਕਾ॥੧॥ਗਊਭੈਸਮਗਉਲਾਵੇਰੀ॥ਇਕਤਾਜ
ਨਤੁਰੀਚੰਗੇਰੀ॥ਘਰਕੀਗੀਹਨਿਚੰਗੀ॥ਜਨੁਧੰਨਾਲੇਵੈਮੰਗੀ॥੨॥
ਕਬੀਰਜੀਉ॥੫॥ਨਾਮਦੇਵਜੀ॥੫॥ਰਵਿਦਾਸਜੀ॥੩॥ਤ੍ਰਿਲੋਚਨਜੀ॥੧॥ਸ੍ਰੀਸੈਣੁ

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਮੇਰੈਹੀਅਰੈ
ਰਤਨੁਨਾਮੁਹਰਿਬਸਿਆਗੁਰਿਹਾਥੁਧਰਿਓਮੇਰੈਮਾਥਾ ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿ
ਲਬਿਖਦੁਖਉਤਰੇਗੁਰਿਨਾਮੁਦੀਓਰਿਨੁਲਾਥਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇਮਨਭਜੁਰਾਮ
ਨਾਮੁਸਭਿਅਰਥਾ ॥ ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਬਿਨੁਨਾਵੈਜੀਵਨੁਬਿ
ਰਥਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਮੂੜਭਏਹੈਮਨਮੁਖਤੇਮੋਹਮਾਇਆਨਿਤਫਾਥਾ ॥
ਤਿਨਸਾਧੂਚਰਣਨਸੇਵੇਕਬਹੂਤਿਨਸਭੁਜਨਮੁਅਕਾਥਾ ॥੨॥ ਜਿਨਸਾਧੂਚਰਣ
ਸਾਧਪਗਸੇਵੇਤਿਨਸਫਲਿਓਜਨਮੁਸਨਾਥਾ ॥ ਮੋਕਉਕੀਜੈਦਾਸੁਦਾਸਦਾਸਨਕੋ
ਹਰਿਦਇਆਧਾਰਿਜਗੰਨਾਥਾ ॥੩॥ ਹਮਅੰਧੁਲੇਗਿਆਨਹੀਨਅਗਿਆ
ਨੀਕਿਉਚਾਲਹਮਾਰਗਿਪੰਥਾ ॥ ਹਮਅੰਧੁਲੇਕਉਗੁਰਅੰਚਲੁਦੀਜੈਜਨਨਾਨਕ
ਚਲਹਮਿਲੰਥਾ ॥੪॥੧॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹੀਰਾ
ਲਾਲੁਅਮੋਲਕੁਹੈਭਾਰੀਬਿਨੁਗਾਹਕਮੀਕਾਕਾਖਾ ॥ ਰਤਨਗਾਹਕੁਗੁਰੁਸਾ
ਧੂਦੇਖਿਓਤਬਰਤਨੁਬਿਕਾਨੋਲਾਖਾ ॥੧॥ ਮੇਰੈਮਨਿਗੁਪਤੁਹੀਰੁਹਰਿਰਾਖਾ ॥
ਦੀਨਦਇਆਲਿਮਿਲਾਇਓਗੁਰੁਸਾਧੂਗੁਰਿਮਿਲਿਐਹੀਰੁਪਰਾਖਾ ॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਮਨਮੁਖਕੋਠੀਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਤਿਨਘਰਿਰਤਨੁਨਲਾਖਾ ॥ ਤੇਊ
ਝੜਿਭਰਮਿਮੁਏਗਾਵਾਰੀਮਾਇਆਭੁਇਅੰਗਬਿਖੁਚਾਖਾ ॥੨॥ ਹਰਿਹ
ਰਿਸਾਧਮੇਲਹੁਜਨਨੀਕੇਹਰਿਸਾਧੂਸਰਣਿਹਮਰਾਖਾ ॥ ਹਰਿਅੰਗੀਕਾਰੁਕਰ
ਹੁਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਹਮਪਰੇਭਾਗਿਤੁਮਪਾਖਾ ॥੩॥ ਜਿਹਵਾਕਿਆਗੁਣਆ
ਖਿਵਖਾਣਹਤੁਮਵਡਅਗਮਵਡਪੁਰਖਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਪਾ
ਖਾਣੁਡੁਬਤਹਰਿਰਾਖਾ ॥੪॥੨॥ ॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਹਮਬਾਰਿਕਕਛੂਅਨਜਾਨਹਗਤਿਮਿਤਿਤੇਰੇਮੂਰਖਮੁਗਧਇਆਨਾ॥ਹਰਿ
ਕਿਰਪਾਧਾਰਿਦੀਜੈਮਤਿਊਤਮਕਰਿਲੀਜੈਮੁਗਧੁਸਿਆਨਾ॥੧॥ਮੇਰਾਮ
ਨੁਆਲਸੀਆਉਘਲਾਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਆਨਿਮਿਲਾਇਓਗੁਰੁਸਾਧੂਮਿਲਿ
ਸਾਧੂਕਪਟਖੁਲ੍ਹਾਨਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਖਿਨੁਖਿਨੁਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਵਹੁਮੇਰੈਹੀਅਰੈਮੇਰੇਪ੍ਰੀ
ਤਮਨਾਮੁਪਰਾਨਾ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮਰਿਜਾਈਐਮੇਰੇਠਾਕੁਰਜਿਉਅਮਲੀਅ
ਮਲਿਲੁਭਾਨਾ॥੨॥ਜਿਨਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਹਰਿਕੇਰੀਤਿਨਧੁਰਿਭਾਗਪੁਰਾਨਾ॥
ਤਿਨਹਮਚਰਣਸਰੇਵਹਖਿਨੁਖਿਨੁਜਿਨਹਰਿਮੀਠਲਗਾਨਾ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿ
ਪਾਧਾਰੀਮੇਰੈਠਾਕੁਰਿਜਨੁਬਿਛੁਰਿਆਚਿਰੀਮਿਲਾਨਾ॥ਧਨੁਧਨੁਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨਿ
ਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਸੁਕੁਰਬਾਨਾ॥੪॥੩॥ ॥ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੪
ਸਤਿਗੁਰੁਸਾਜਨੁਪੁਰਖੁਵਡਪਾਇਆਹਰਿਰਸਕਿਰਸਕਿਫਲਲਾਗਿਬਾ॥ਮਾ
ਇਆਭੁਇਅੰਗਗ੍ਰਸਿਓਹੈਪ੍ਰਾਣੀਗੁਰਬਚਨੀਬਿਸੁਹਰਿਕਾਢਿਬਾ॥੧॥ਮੇਰਾ
ਮਨੁਰਾਮਨਾਮਰਸਿਲਾਗਿਬਾ॥ਹਰਿਕੀਏਪਤਿਤਪਵਿਤ੍ਰਮਿਲਿਸਾਧਗੁਰਹਰਿਨਾ
ਮੈਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਬਾ॥ਰਹਾਉ॥ਧਨੁਧਨੁਵਡਭਾਗਮਿਲਿਓਗੁਰੁਸਾਧੂਮਿਲਿਸਾ
ਧੂਲਿਵਉਨਮਨਿਲਾਗਿਬਾ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝੀਸਾਂਤਿਪਾਈਹਰਿਨਿਰਮਲਨਿ
ਰਮਲਗੁਨਗਾਇਬਾ॥੨॥ਤਿਨਕੇਭਾਗਖੀਨਧੁਰਿਪਾਏਜਿਨਸਤਿਗੁਰਦਰਸੁਨਪਾ
ਇਬਾ॥ਤੇਦੂਜੈਭਾਇਪਵਹਿਗ੍ਰਭਜੋਨੀਸਭੁਬਿਰਥਾਜਨਮੁਤਿਨਜਾਇਬਾ॥੩॥ਹ
ਰਿਦੇਹੁਬਿਮਲਮਤਿਗੁਰਸਾਧਪਗਸੇਵਹਹਮਹਰਿਮੀਠਲਗਾਇਬਾ॥ਜਨੁਨਾ
ਨਕੁਰੇਣੁਸਾਧਪਗਮਾਗੈਹਰਿਹੋਇਦਇਆਲੁਦਿਵਾਇਬਾ॥੪॥੪॥
ਜੈਤਸਿਰੀਮਹਲਾ੪॥ ॥ਜਿਨਹਰਿਹਿਰਦੈਨਾਮੁਨਬਸਿਓਤਿਨਮਾਤਕੀਜੈਹ
ਰਿਬਾਂਝਾ॥ਤਿਨਸੁੰਞੀਦੇਹਫਿਰਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਓਇਖਪਿਖਪਿਮੁਏਕਰਾਂਝਾ॥੧॥
ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਰਾਮਨਾਮੁਹਰਿਮਾਝਾ॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀਗੁਰ

ਗਿਆਨੁ ਦੀਓ ਮਨੁ ਸਮਝਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਲਿਜੁਗਿ ਪਦੁ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਪਾ
ਈਐ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਝਾ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਜਿਨਿ ਗੁਪਤੁ ਨਾਮੁ ਪ
ਰਗਾਝਾ ॥੨॥ ਦਰਸਨੁ ਸਾਧ ਮਿਲਿਓ ਵਡਭਾਗੀ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਗਏ ਗਵਾਝਾ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਹੁ ਪਾਇਆ ਵਡ ਦਾਣਾ ਹਰਿ ਕੀਏ ਬਹੁ ਗੁਣ ਸਾਝਾ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਕਰੀ ਜਗਜੀਵਨਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਓ ਮਨ ਮਾਝਾ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਦਰਿ ਕਾਗਦ
ਫਾਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਲੇਖਾ ਸਮਝਾ ॥੪॥੫॥ ਜੈਤਸਿਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਪਾਈ ਵਡਭਾਗੀ ਮਨੁ ਚਲਤੌ ਭਇਓ ਅਰੂੜਾ ॥ ਅਨਹਤ ਧੁ
ਨਿ ਵਾਜਹਿ ਨਿਤ ਵਾਜੇ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ਰਸਿ ਲੀੜਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਰਾਮ
ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰੂੜਾ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿਓ ਲਾਇ
ਝਪੀੜਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਕਤ ਬੰਧ ਭਏ ਹੈ ਮਾਇਆ ਬਿਖੁ ਸੰਚਹਿ ਲਾਇ ਜਕੀੜਾ
॥ ਹਰਿ ਕੈ ਅਰਥਿ ਖਰਚਿ ਨਹ ਸਾਕਹਿ ਜਮਕਾਲੁ ਸਹਹਿ ਸਿਰਿ ਪੀੜਾ ॥੨॥ ਜਿ
ਨ ਹਰਿ ਅਰਥਿ ਸਰੀਰੁ ਲਗਾਇਆ ਗੁਰ ਸਾਧੂ ਬਹੁ ਸਰਧਾ ਲਾਇ ਮੁਖਿ ਧੂੜਾ
॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਗਾ ਮਨਿ ਗੂੜਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇ
ਲਿ ਮੇਲਿ ਜਨ ਸਾਧੂ ਹਮ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕਾ ਕੀੜਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਪਗ ਸਾ
ਧ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਪਾਖਾਣੁ ਹਰਿਓ ਮਨੁ ਮੂੜਾ ॥੪॥੬॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਅਗਮ ਅਪਾ
ਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਮਿਟੈ ਹਮਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਵ
ਹੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥੧॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ॥ ਹ
ਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸੁਣਾਵਹੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ
ਐ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥੨॥ ਮਧੁਸੂਦਨ ਹਰਿ ਮਾਧੋ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋ

ਈਰਾਮਾ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾ॥ਹਰਿਕੈਰੰਗਿਮੇਰਾਮਨੁਰਾਤਾ॥
ਹਰਿਹਰਿਮਹਾਪੁਰਖੁਗੁਰੁਮੇਲਹੁ॥ਗੁਰਨਾਨਕਨਾਮਿਸੁਖੁਹੋਈਰਾਮਾ॥੪॥੧॥
੭॥ ॥ਜੈਤਸਿਰੀਮਹਲਾ੪॥ ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾਹਾ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਦਾਲੈਲਾਹਾ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਵਹੁ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਓੁਮਾਹਾਰਾਮਾ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦਇਆਲੁਧਿਆਹਾ॥
ਹਰਿਕੈਰੰਗਿਸਦਾਗੁਣਗਾਹਾ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਘੂਮਰਿਪਾਵਹੁ॥ਮਿਲਿ
ਸਤਸੰਗਿਓੁਮਾਹਾਰਾਮਾ॥੨॥ਆਉਸਖੀਹਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਹਾ॥ਸੁਣਿਹਰਿ
ਕਥਾਨਾਮੁਲੈਲਾਹਾ॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰਿਗੁਰਮੇਲਹੁ॥ਗੁਰਿਮਿਲਿਐ
ਹਰਿਓੁਮਾਹਾਰਾਮਾ॥੩॥ਕਰਿਕੀਰਤਿਜਸੁਅਗਮਅਥਾਹਾ॥ਖਿਨੁਖਿਨੁ
ਰਾਮਨਾਮੁਗਾਵਾਹਾ॥ਮੋਕਉਧਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾਮਿਲੀਐਗੁਰਦਾਤੇ॥ਹਰਿਨਾਨਕ
ਭਗਤਿਓੁਮਾਹਾਰਾਮਾ॥੪॥੨॥੮॥ ॥ਜੈਤਸਿਰੀਮਹਲਾ੪ ॥ਰਸਿਰਸਿ
ਰਾਮੁਰਸਾਲੁਸਲਾਹਾ॥ਮਨੁਰਾਮਨਾਮਿਭੀਨਾਲੈਲਾਹਾ॥ਖਿਨੁਖਿਨੁਭਗਤਿ
ਕਰਹਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ਗੁਰਮਤਿਭਗਤਿਓੁਮਾਹਾਰਾਮਾ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਗੁਣ
ਗੋਵਿੰਦਜਪਾਹਾ॥ਮਨੁਤਨੁਜੀਤਿਸਬਦੁਲੈਲਾਹਾ॥ਗੁਰਮਤਿਪੰਚਦੂਤਵ
ਸਿਆਵਹਿ॥ਮਨਿਤਨਿਹਰਿਓੁਮਾਹਾਰਾਮਾ॥੨॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਹਰਿਨਾਮੁਜ
ਪਾਹਾ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਸਦਾਲੈਲਾਹਾ॥ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਮਾ
ਧੋ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਓਮਾਹਾਰਾਮਾ॥੩॥ਜਪਿਜਗਦੀਸੁਜਪਉਮਨਮਾਹਾ॥
ਹਰਿਹਰਿਜਗੰਨਾਥੁਜਗਿਲਾਹਾ॥ਧਨੁਧਨੁਵਡੇਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਮੇਰੇ॥ਜਪਿਨਾਨਕ
ਭਗਤਿਓੁਮਾਹਾਰਾਮਾ॥੪॥੩॥੯॥ ॥ਜੈਤਸਿਰੀਮਹਲਾ੪ ॥ਆਪੇਜੋ
ਗੀਜੁਗਤਿਜੁਗਾਹਾ॥ਆਪੇਨਿਰਭਉਤਾੜੀਲਾਹਾ॥ਆਪੇਹੀਆਪਿਆਪਿ
ਵਰਤੈ॥ਆਪੇਨਾਮਿਓੁਮਾਹਾਰਾਮਾ॥੧॥ਆਪੇਦੀਪਲੋਅਦੀਪਾਹਾ॥ਆ

ਪੈ ਸਤਿਗੁਰ ਸਮੁੰਦੁ ਮਥਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਮਥਿ ਮਥਿ ਤਤੁ ਕਢਾਏ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਓਮਾ
ਹਾ ਰਾਮਾ ॥੨॥ ਸਖੀ ਮਿਲਹੁ ਮਿਲਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾਹਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਲਾ
ਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜੀ ਮਨਿ ਭਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਓਮਾਹਾ ਰਾਮਾ ॥੩॥ ਆ
ਪੇ ਵਡ ਦਾਣਾ ਵਡ ਸਾਹਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਾਤਿ ਕਰਹੁ
ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਓਮਾਹਾ ਰਾਮਾ ॥੪॥੪॥੧੦॥ ਜੈਤਸਿਰੀ ਮਹਲਾ ੪

ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ ਗੁਰਾਹਾ ॥ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਸਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ਮਧੁਸੂਦਨ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਿ ਓਮਾਹਾ ਰਾਮਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਬਾ
ਣੀ ਸ੍ਰਵਣ ਸੁਣਾਹਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਹਾ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਗੁਣ ਬੋ
ਲਹ ਬਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਪਿ ਓਮਾਹਾ ਰਾਮਾ ॥੨॥ ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਜਗਿ ਪੁੰਨ
ਤੋੁਲਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਪੁਜਹਿ ਪੁਜਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਤੁਲੁ ਤੋਲੁ ਅਤਿ ਭਾ
ਰੀ ਗੁਰਮਤਿ ਜਪਿ ਓਮਾਹਾ ਰਾਮਾ ॥੩॥ ਸਭਿ ਕਰਮ ਧਰਮ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਹਾ ॥
ਕਿਲਵਿਖ ਮੈਲੁ ਪਾਪੁ ਧੋਵਾਹਾ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਹੋਹੁ ਜਨ ਊਪਰਿ ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਓਮਾਹਾ ਰਾਮਾ ॥੪॥੫॥੧੧॥ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੨

ਕੋਈ ਜਾਨੈ ਕਵਨੁ ਈਹਾ ਜਗਿ ਮੀਤੁ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਬੂਝੈ ਤਾ ਕੀ
ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਇਸਟ ਮੀਤ ਅ
ਰੁ ਭਾਈ ॥ ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਕੇ ਮਿਲੇ ਸੰਜੋਗੀ ਅੰਤਹਿ ਕੋ ਨ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਮੁਕਤਿ ਮਾ
ਲ ਕਨਿਕ ਲਾਲ ਹੀਰਾ ਮਨ ਰੰਜਨ ਕੀ ਮਾਇਆ ॥ ਹਾ ਹਾ ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀ ਅਵਧ
ਹਿ ਤਾ ਮਹਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਹਸਤਿ ਰਥ ਅਸ੍ਵ ਪਵਨ ਤੇਜ ਧਣੀ ਭੂਮਨ ਚ
ਤੁਰਾਂਗਾ ॥ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਿਓ ਇਨ ਮਹਿ ਕਛੂਐ ਊਠਿ ਸਿਧਾਇਓ ਨਾਂਗਾ ॥੩॥ ਹਰਿ
ਕੇ ਸੰਤ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਤਾ ਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਮੁਖੁ

ਧੂਜਲਮੰਗਿਸੰਤਨਕੈਪਾਈਐ॥੪॥੧॥੧੨॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੩ ॥ਦੁਪਦੇ॥ ॥ਦੇਹੁਸੰਦੇਸਰੋਕਹੀਅਉ

ਪ੍ਰਿਅਕਹੀਅਉ॥ਬਿਸਮੁਭਈਮੈਬਹੁਬਿਧਿਸੁਨਤੇਕਹਹੁਸੁਹਾਗਨਿਸਹੀਅਉ

॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਕਹਤੋਸਭਬਾਹਰਿਬਾਹਰਿਕੋਕਹਤੋਸਭਮਹੀਅਉ॥ਬਰਨੁਨਦੀਸੈਚਿ

ਹਨੁਨਲਖੀਐਸੁਹਾਗਨਿਸਾਤਿਬੁਝਹੀਅਉ॥੧॥ਸਰਬਨਿਵਾਸੀਘਟਿਘਟਿ

ਵਾਸੀਲੇਪੁਨਹੀਅਲਪਹੀਅਉ॥ਨਾਨਕੁਕਹਤਸੁਨਹੁਰੇਲੋਗਾਸੰਤਰਸਨਕੋਬਸ

ਹੀਅਉ॥੨॥੧॥੨॥੧੩॥ ॥ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਧੀਰਉਸੁਨਿਧੀਰ

ਉਪ੍ਰਭਕਉ॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮਨੁਤਨੁਸਭੁਅਰਪਉ ਨੀਰਉਪੇਖਿਪ੍ਰਭਕਉਨੀਰਉ

॥੧॥ਬੇਸੁਮਾਰਬੇਅੰਤੁਬਡਦਾਤਾਮਨਹਿਗਹੀਰਉਪੇਖਿਪ੍ਰਭਕਉ॥੨॥ਜੋਚਾਹਉਸੋ

ਈਸੋਈਪਾਵਉਆਸਾਮਨਸਾਪੂਰਉਜਪਿਪ੍ਰਭਕਉ॥੩॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਮਨਿ

ਵਸਿਆਦੂਖਿਨਕਬਹੂਝੂਰਉਬੁਝਿਪ੍ਰਭਕਉ॥੪॥੨॥੩॥੧੪॥ ॥ਜੈਤਸਿਰੀ

ਮਹਲਾ੫ ॥ਲੋੜੀਦੜਾਸਾਜਨੁਮੇਰਾ॥ਘਰਿਘਰਿਮੰਗਲਗਾਵਹੁਨੀਕੇ

ਘਟਿਘਟਿਤਿਸਹਿਬਸੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੂਖਿਅਰਾਧਨੁਦੂਖਿਅਰਾਧਨੁਬਿਸਰੈ

ਨਕਾਹੂਬੇਰਾ॥ਨਾਮੁਜਪਤਕੋਟਿਸੂਰਉਜਾਰਾਬਿਨਸੈਭਰਮੁਅੰਧੇਰਾ॥੧॥ਥਾਨਿਥ

ਨੰਤਰਿਸਭਨੀਜਾਈਜੋਦੀਸੈਸੋਤੇਰਾ॥ਸੰਤਸੰਗਿਪਾਵੈਜੋਨਾਨਕਤਿਸੁਬਹੁਰਿਨਹੋ

ਈਹੈਫੇਰਾ॥੨॥੩॥੪॥੧੫॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ਜੈਤਸਰੀਮਹ

ਲਾ੫ ਘਰੁ੪ ਦੁਪਦੇ ॥ਅਬਮੈਸੁਖੁਪਾਇਓਗੁਰਆਗਿਆ॥ਤਜੀ

ਸਿਆਨਪਚਿੰਤਵਿਸਾਰੀਅਹੰਛੋਡਿਓਹੈਤਿਆਗਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਉਦੇਖਉ

ਤਉਸਗਲਮੋਹਿਮੋਹੀਅਉਤਉਸਰਨਿਪਰਿਓਗੁਰਭਾਗਿਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਟਹਲ

ਹਰਿਲਾਇਓਤਉਜਮਿਛੋਡੀਮੋਰੀਲਾਗਿਆ॥੧॥ਤਰਿਓਸਾਗਰੁਪਾਵਕਕੋਜਉਸੰਤ

ਭੇਟੇਵਡਭਾਗਿਆ॥ਜਨਨਾਨਕਸਰਬਸੁਖਪਾਏਮੋਰੋਹਰਿਚਰਨੀਚਿਤੁਲਾਗਿਆ॥੨॥੧॥

੫॥੧੬॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਨ ਮਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਧਿਆਨੁ ਧਰਾ ॥ ਦ੍ਰਿ
ੜਿਓ ਗਿਆਨੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਮਇਆ ਕਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਲ ਜਾਲ ਅ
ਰੁ ਮਹਾ ਜੰਜਾਲਾ ਛੁਟਕੇ ਜਮਹਿ ਡਰਾ ॥ ਆਇਓ ਦੁਖ ਹਰਣ ਸਰਣ ਕਰੁਣਾਪਤਿ ਗਹਿ
ਓ ਚਰਣ ਆਸਰਾ ॥੧॥ ਨਾਵ ਰੂਪ ਭਇਓ ਸਾਧਸੰਗੁ ਭਵ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਪਰਾ ॥ ਅਪਿਉ ਪੀ
ਓ ਗਤੁ ਥੀਓ ਭਰਮਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਜਰੁ ਜਰਾ ॥੨॥੨॥੬॥ ॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਗੋਬਿੰਦ ਸਹਾਈ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਸਗਲ ਸਿਉ ਵਾ ਕਉ ਬਿਆਧਿ
ਨ ਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੀਸਹਿ ਸਭ ਸੰਗਿ ਰਹਹਿ ਅਲੇਪਾ ਨਹ ਵਿਆਪੈ ਉਨ ਮਾਈ
॥ ਏਕੈ ਰੰਗਿ ਤਤ ਕੇ ਬੇਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਦਇਆ ਮਇਆ ਕਿਰਪਾ
ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਸੇਈ ਸੰਤ ਸੁਭਾਈ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਰੀਐ ਜਿਨ ਰਸਿ ਰਸਿ ਹਰਿ
ਗੁਨ ਗਾਈ ॥੨॥੩॥੭॥ ॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾ
ਨ ਧਨ ਰੂਪਾ ॥ ਅਗਿਆਨ ਮੋਹ ਮਗਨ ਮਹਾ ਪ੍ਰਾਨੀ ਅੰਧਿਆਰੇ ਮਹਿ ਦੀਪਾ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਤੁਮਰਾ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਨੂਪਾ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਕ
ਰਉ ਤਿਹ ਬੰਦਨ ਮਨਹਿ ਚਰ੍ਹਾਵਉ ਧੂਪਾ ॥੧॥ ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਤੁਮਰੈ ਪ੍ਰਭ ਦੁਆਰੈ ਦ੍ਰਿ
ੜੁ ਕਰਿ ਗਹੀ ਤੁਮਾਰੀ ਲੂਕਾ ॥ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਅਪਨੇ ਕਉ ਸੰਸਾਰ ਪਾਵਕ ਕੇ
ਕੂਪਾ ॥੨॥੪॥੮॥ ॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮ: ੫ ਕੋਈ ਜਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਦੇਵੈ ਜੋਰਿ ॥
ਚਰਨ ਗਹਉ ਬਕਉ ਸੁਭ ਰਸਨਾ ਦੀਜਹਿ ਪ੍ਰਾਨ ਅਕੋਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮ
ਲ ਕਰਤ ਕਿਆਰੋ ਹਰਿ ਸਿੰਚੈ ਸੁਧਾ ਸੰਜੋਰਿ ॥ ਇਆ ਰਸ ਮਹਿ ਮਗਨੁ ਹੋਤ ਕਿਰ
ਪਾ ਤੇ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ਤੋਰਿ ॥੧॥ ਆਇਓ ਸਰਣਿ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਚਿਤਵਉ ਤੁਮ
ਰੀ ਓਰਿ ॥ ਅਭੈ ਪਦੁ ਦਾਨੁ ਸਿਮਰਨੁ ਸੁਆਮੀ ਕੋ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਬੰਧਨ ਛੋਰਿ ॥੨॥੫॥
੯॥ ॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਚਿਤਵਤ ਬਰਸਤ ਮੇਂਹਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰ
ਧੁ ਕਰੁਣਾ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੋ ਨੇਂਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਸੂਖ ਚਕਵੀ

ਨਹੀਚਾਹਤਅਨਦਪੂਰਨਪੇਖਿਦੇਹਾ॥ਆਨਉਪਾਵਨਜੀਵਤਮੀਨਾਬਿਨੁਜਲਮ
ਰਨਾਤੇਹਾ॥੧॥ਹਮਅਨਾਥਨਾਥਹਰਿਸਰਣੀਅਪੁਨੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਹੁ॥ਚਰਨ
ਕਮਲਨਾਨਕੁਆਰਾਧੈਤਿਸੁਬਿਨੁਆਨਨਕੇਹਾ॥੨॥੬॥੧੦॥ ॥ ॥ਜੈਤ
ਸਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਮਨਿਤਨਿਬਸਿਰਹੇਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਾਧੂਸੰਗਿਭੇਟੇ
ਪੂਰਨਪੁਰਖਸੁਜਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰੇਮਠਗਉਰੀਜਿਨਕਉਪਾਈਤਿਨਰਸੁਪੀਅਉ
ਭਾਰੀ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈਕੁਦਰਤਿਕਵਨਹਮਾਰੀ॥੧॥ਲਾਇਲਏਲ
ੜਿਦਾਸਜਨਅਪੁਨੇਉਧਰੇਉਧਰਨਹਾਰੇ॥ਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖੁਪਾਇ
ਓਨਾਨਕਸਰਣਿਦੁਆਰੇ॥੨॥੭॥੧੧॥ ॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਆਏ
ਅਨਿਕਜਨਮਭ੍ਰਮਿਸਰਣੀ॥ਉਧਰੁਦੇਹਅੰਧਕੂਪਤੇਲਾਵਹੁਅਪੁਨੀਚਰਣੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕਿਛੁਕਰਮੁਨਜਾਨਾਨਾਹਿਨਨਿਰਮਲਕਰਣੀ॥ਸਾਧ
ਸੰਗਤਿਕੈਅੰਚਲਿਲਾਵਹੁਬਿਖਮਨਦੀਜਾਇਤਰਣੀ॥੧॥ਸੁਖਸੰਪਤਿਮਾਇ
ਆਰਸਮੀਠੇਇਹਨਹੀਮਨਮਹਿਧਰਣੀ॥ਹਰਿਦਰਸਨਤ੍ਰਿਪਤਿਨਾਨਕਦਾਸਪਾ
ਵਤਹਰਿਨਾਮਰੰਗਆਭਰਣੀ॥੨॥੮॥੧੨॥ ॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੫
ਹਰਿਜਨਸਿਮਰਹੁਹਿਰਦੈਰਾਮ॥ਹਰਿਜਨਕਉਅਪਦਾਨਿਕਟਿਨਆਵੈਪੂਰਨਦਾ
ਸਕੇਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਬਿਘਨਬਿਨਸਹਿਹਰਿਸੇਵਾਨਿਹਚਲੁਗੋਬਿੰਦਧਾ
ਮ॥ਭਗਵੰਤਭਗਤਕਉਭਉਕਿਛੁਨਾਹੀਆਦਰੁਦੇਵਤਜਾਮ॥੧॥ਤਜਿਗੋਪਾਲ
ਆਨਜੋਕਰਣੀਸੋਈਸੋਈਬਿਨਸਤਖਾਮ॥ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਗਹੁਨਾਨਕ
ਸੁਖਸਹਜਬਿਸ੍ਰਾਮ॥੨॥੯॥੧੩॥ਚਉਪਦੇਤਥਾਦੁਪਦੇਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ੧੧ ॥ਮਃ੪॥੧੨॥
ਮਃ੫॥੨੪॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੯॥

ਭੂਲਿਓਮਨੁਮਾਇਆਉਰਝਾਇਓ॥ਜੋਜੋਕਰਮਕੀਓਲਾਲਚਲਗਿਤਿਹਤਿਹ
ਆਪੁਬੰਧਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਮਝਨਪਰੀਬਿਖੈਰਸਰਚਿਓਜਸੁਹਰਿਕੋਬਿ

ਸਰਾਇਓਸੰਗਿਸੁਆਮੀਸੁਜਾਨਿਓਨਾਹਿਨਬਨੁਖੋਜਨਕਉਧਾਇਓ॥੧॥ਰਤ
ਨੁਰਾਮੁਘਟਹੀਕੇਭੀਤਰਿਤਾਕੋਗਿਆਨੁਨਪਾਇਓ॥ਜਨਨਾਨਕਭਗਵੰਤਭਜਨ
ਬਿਨੁਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਓ॥੨॥੧॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੯
ਮਨਰੇਸਾਚਾਗਹੋਬਿਚਾਰਾ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮਿਥਿਆਮਾਨੋਸਗਰੋਇਹੁਸੰਸਾਰਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕਉਜੋਗੀਖੋਜਤਹਾਰੇਪਾਇਓਨਾਹਿਤਿਹਪਾਰਾ॥ਸੋਸੁਆਮੀਤੁਮ
ਨਿਕਟਿਪਛਾਨੋਰੂਪਰੇਖਤੇਨਿਆਰਾ॥੧॥ਪਾਵਨਨਾਮੁਜਗਤਮੈਹਰਿਕੋਕਬਹੂ
ਨਾਹਿਸੰਭਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸਰਨਿਪਰਿਓਜਗਬੰਦਨਰਾਖਹੁਬਿਰਦੁਤੁਹਾਰਾ॥੨॥੨॥
ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੯॥ ॥ਹਰਿਜੂਰਾਖਿਲੇਹੁਪਤਿਮੇਰੀ॥ਜਮਕੋਤ੍ਰਾਸੁਭਇਓ
ਉਰਅੰਤਰਿਸਰਨਿਗਹੀਕਿਰਪਾਨਿਧਿਤੇਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਾਪਤਿਤਮੁਗਧ
ਲੋਭੀਫੁਨਿਕਰਤਪਾਪਅਬਹਾਰਾ॥ਭੈਮਰਬੇਕੋਬਿਸਰਤਨਾਹਿਨਤਿਹਚਿੰਤਾ
ਤਨੁਜਾਰਾ॥੧॥ਕੀਏਉਪਾਵਮੁਕਤਿਕੇਕਾਰਨਿਦਹਦਿਸਿਕਉਉਠਿਧਾਇਆ॥
ਘਟਹੀਭੀਤਰਿਬਸੈਨਿਰੰਜਨੁਤਾਕੋਮਰਮੁਨਪਾਇਆ॥੨॥ਨਾਹਿਨਗੁਨੁਨਾ
ਹਿਕਛੁਜਪੁਤਪੁਕਉਨੁਕਰਮੁਅਬਕੀਜੈ॥ਨਾਨਕਹਾਰਿਪਰਿਓਸਰਨਾਗ
ਤਿਅਭੈਦਾਨੁਪ੍ਰਭਦੀਜੈ॥੩॥੩॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਛੰਤ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ਘਰੁ੧ ॥ਦਰਸਨ
ਪਿਆਸੀਦਿਨਸੁਰਾਤਿਚਿਤਵਉਅਨਦਿਨੁਨੀਤ॥ਖੋਲਿਕਪਟਗੁਰਿਮੇਲੀ
ਨਾਨਕਹਰਿਸੰਗਿਮੀਤ॥੧॥ ॥ਛੰਤ॥ ॥ਸੁਣਿਯਾਰਹਮਾ
ਰੇਸਜਣਇਕਕਰਉਬੇਨੰਤੀਆ॥ਤਿਸੁਮੋਹਨਲਾਲਪਿਆਰੇਹਉਫਿਰਉ
ਖੋਜੰਤੀਆ॥ਤਿਸੁਦਸਿਪਿਆਰੇਸਿਰੁਧਰੀਉਤਾਰੇਇਕਭੋਰੀਦਰਸਨੁਦੀਜੈ
ਨੈਨਹਮਾਰੇਪ੍ਰਿਅਰੰਗਰੰਗਾਰੇਇਕੁਤਿਲੁਭੀਨਾਧੀਰੀਜੈ॥ਪ੍ਰਭਸਿਉਮਨੁਲੀਨਾ

ਜਿਉਜਲਮੀਨਾਚਾਤ੍ਰਿਕਜਿਵੈਤਿਸੰਤੀਆ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆਸਗਲੀਤਿ
ਖਾਬੁਝੰਤੀਆ॥੧॥ਯਾਰਵੇਪ੍ਰਿਅਹਭੇਸਖੀਆਮੂਕਹੀਨਜੇਹੀਆ॥ਯਾਰਵੇਹਿਕ
ਡੂੰਹਿਕਿਚਾੜ੍ਹੇਹਉਕਿਸੁਚਿਤੇਹੀਆ॥ਹਿਕਦੂੰਹਿਕਿਚਾੜ੍ਹੇਅਨਿਕਪਿਆਰੇਨਿਤਕ
ਰਦੇਭੋਗਬਿਲਾਸਾ॥ਤਿਨਾਦੇਖਿਮਨਿਚਾਉਉਠੰਦਾਹਉਕਦਿਪਾਈਗੁਣਤਾਸਾ॥ਜਿ
ਨੀਮੈਡਾਲਾਲੁਰੀਝਾਇਆਹਉਤਿਸੁਆਗੈਮਨੁਡੇਂਹੀਆ॥ਨਾਨਕੁਕਹੈਸੁਣਿਬਿਨਉ
ਸੁਹਾਗਣਿਮੂਦਸਿਡਿਖਾਪਿਰੁਕੇਹੀਆ॥੨॥ਯਾਰਵੇਪਿਰੁਆਪਣਭਾਣਾਕਿਛੁਨੀ
ਸੀਛੰਦਾ॥ਯਾਰਵੇਤੈਰਾਵਿਆਲਾਲਨੁਮੂਦਸਿਦਸੰਦਾ॥ਲਾਲਨੁਤੈਪਾਇਆਆਪੁ
ਗਵਾਇਆਜੈਧਨਭਾਗਮਥਾਣੇ॥ਬਾਹਪਕੜਿਠਾਕੁਰਿਹਉਘਿਧੀਗੁਣਅਵਗੁ
ਣਨਪਛਾਣੇ॥ਗੁਣਹਾਰੁਤੈਪਾਇਆਰੰਗੁਲਾਲੁਬਣਾਇਆਤਿਸੁਹਭੋਕਿਛੁਸੁਹੰ
ਦਾ॥ਜਨਨਾਨਕਧੰਨਿਸੁਹਾਗਣਿਸਾਈਜਿਸੁਸੰਗਿਭਤਾਰੁਵਸੰਦਾ॥੩॥ਯਾਰਵੇ
ਨਿਤਸੁਖਸੁਖੇਦੀਸਾਮੈਪਾਈ॥ਵਰੁਲੋੜੀਦਾਆਇਆਵਜੀਵਧਾਈ॥ਮਹਾਮੰਗ
ਲੁਰਹਸੁਥੀਆਪਿਰੁਦਇਆਲੁਸਦਨਵਰੰਗੀਆ॥ਵਡਭਾਗਿਪਾਇਆਗੁਰਿ
ਮਿਲਾਇਆਸਾਧਕੈਸਤਸੰਗੀਆ॥ਆਸਾਮਨਸਾਸਗਲਪੂਰੀਪ੍ਰਿਅਅੰਕਿ
ਅੰਕੁਮਿਲਾਈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁ ਸੁਖਸੁਖੇਦੀਸਾਮੈਗੁਰਮਿਲਿਪਾਈ
॥੪॥੧॥ ਜੈਤਸਿਰੀਮਹਲਾ੫ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ਛੰਤਘਰੁ੨॥ਸਲੋਕੁ॥
ਊਚਾਅਗਮਅਪਾਰਪ੍ਰਭੁਕਥਨੁਨਜਾਇਅਕਥੁ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਰਾ
ਖਨਕਉਸਮਰਥੁ॥੧॥ ॥ਛੰਤੁ॥ ॥ਜਿਉਜਾਨਹੁਤਿਉਰਾਖੁਹਰਿਪ੍ਰਭਤੇਰਿ
ਆ॥ਕੇਤੇਗਨਉਅਸੰਖਅਵਗਣਮੇਰਿਆ॥ਅਸੰਖਅਵਗਣਖਤੇਫੇਰੇ
ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਸਦਭੂਲੀਐ॥ਮੋਹਮਗਨਬਿਕਰਾਲਮਾਇਆਤਉਪ੍ਰਸਾਦੀਘੂਲੀਐ
॥ਲੂਕਿਕਰਤਬਿਕਾਰਬਿਖੜੇਪ੍ਰਭਨੇਰਹੂਤੇਨੇਰਿਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਇਆ
ਧਾਰਹੁਕਾਢਿਭਵਜਲਫੇਰਿਆ॥੧॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਨਿਰਤਿਨਪਵੈ

ਅਸੰਖਗੁਣਹਕ੍ਰਿਚਾਖਤਕਾਨਾਉ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨਤੀਆ॥ਮਿਲੈਨਿਥਾਵੇਥਾਉ॥੧॥
॥ਛੰਤੁ॥ ॥ਦੂਸਰਨਾਹੀਠਾਉਕਾਪਹਿਜਾਈਐ॥ਆਠਪਹਰਕਰਜੋੜਿਸੋ
ਪ੍ਰਭੁਧਿਆਈਐ॥ਧਿਆਇਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾਅਪੁਨਾਮਨਹਿਚਿੰਦਿਆਪਾਈਐ॥
ਤਜਿਮਾਨੁਮੋਹੁਵਿਕਾਰੁਦੂਜਾਏਕਸਿਉਲਿਵਲਾਈਐ॥ਅਰਪਿਮਨੁਤਨੁਪ੍ਰਭੂ
ਆਗੈਆਪੁਸਗਲਮਿਟਾਈਐ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਧਾਰਿਕਿਰਪਾਸਾਚਿ
ਨਾਮਿਸਮਾਈਐ॥੨॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਰੇਮਨਤਾਕਉਧਿਆਈਐਸਭ
ਬਿਧਿਜਾਕੈਹਾਥਿ॥ਰਾਮਨਾਮਧਨੁਸੰਚੀਐਨਾਨਕਨਿਬਹੈਸਾਥਿ॥੧॥
ਛੰਤੁ॥ ॥ਸਾਥੀਅੜਾਪ੍ਰਭੁਏਕੁਦੂਸਰਨਾਹਿਕੋਇ॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਆਪਿਜਲਿ
ਥਲਿਪੂਰਸੋਇ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਿਰਹਿਆਸਰਬਦਾਤਾਪ੍ਰਭੁਧਨੀ
॥ਗੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦਅੰਤੁਨਾਹੀਬੇਅੰਤਗੁਣਤਾਕੇਕਿਆਗਨੀ॥ਭਜੁਸਰਣਿਸੁਆ
ਮੀਸੁਖਹਗਾਮੀਤਿਸੁਬਿਨਾਅਨਨਾਹਿਕੋਇ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਇਆਧਾਰ
ਹੁਤਿਸੁਪਰਾਪਤਿਨਾਮੁਹੋਇ॥੩॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਚਿਤਿਜਿਚਿਤਵਿ
ਆਸੋਮੈਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਸੁਖਸਬਾਇਆ॥੧॥ ॥ਛੰਤੁ॥
ਅਬਮਨੁਛੂਟਿਗਇਆਸਾਧੂਸੰਗਿਮਿਲੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਲਇਆਜੋਤੀਜੋ
ਤਿਰਲੇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਸਿਮਰਤਮਿਟੇਕਿਲਬਿਖਬੁਝੀਤਪਤਿਅਘਾਨਿਆ॥ਗ
ਹਿਭੁਜਾਲੀਨੇਦਇਆਕੀਨੇਆਪਨੇਕਰਿਮਾਨਿਆ॥ਲੈਅੰਕਿਲਾਏਹਰਿਮਿ
ਲਾਏਜਨਮਮਰਣਾਦੁਖਜਲੇ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਇਆਧਾਰੀਮੇਲਿਲੀਨੇਇਕ
ਪਲੇ॥੪॥੨॥ ੴਸਤਿਗੁਰ ਜੈਤਸਿਰੀਮਹਲਾ੫ ਛੰਤ ॥ਪਾਧਾਣੂਸੰਸਾਰੁ
ਗਾਰਬਿਅਟਿਆ॥ਕਰਤੇਪਾਪਅਨੇਕਮਾਇਆਰੰਗਰਟਿਆ॥ਲੋਭਿਮੋਹਿਅਭਿ
ਮਾਨਿਬੂਡੇਮਰਣੁਚੀਤਿਨਆਵਏ॥ਪੁਤ੍ਰਮਿਤ੍ਰਬਿਉਹਾਰਬਨਿਤਾਏਹਕਰਤਬਿਹਾਵ
ਏ॥ਪੁਜਿਦਿਵਸਆਏਲਿਖੇਮਾਏਦੁਖਧਰਮਦੂਤਹਡਿਠਿਆ॥ਕਿਰਤਕਰਮਨ

ਮਿਟੈਨਾਨਕਹਰਿਨਾਉਧਨੁਨਹੀਖਟਿਆ॥੧॥ਉਦਮਕਰਤਿਅਨੇਕਹਰਿਨਾਮੁਨ
ਗਾਵਹੀ॥ਭ੍ਰਮਤਿਜੋਨਿਅਸੰਖਮਰਿਜਨਮਹਿਆਵਹੀ॥ਪਸੂਪੰਖੀਸੈਲਤਰ
ਵਰਗਣਤਕਛੂਨਆਵਏ॥ਬੀਜੁਬੋਵਸਿਭੋਗਭੋਗਹਿਕੀਆਅਪਣਾਪਾਵਏ॥
ਰਤਨਜਨਮੁਹਾਰੰਤਜੂਐਪ੍ਰਭੂਆਪਿਨਭਾਵਹੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਭ੍ਰਮਹਿਭ੍ਰਮੀਆ
ਏਖਿਨੁਇਕੁਟਿਕਣੁਨਪਾਵਹੀ॥੨॥ਜੋਬਨੁਗਇਆਬਿਤੀਤਿਜਰੁਮਲਿਬੈਠੀ
ਆ॥ਕਰਕੰਪਹਿਸਿਰੁਡੋਲਨੈਣਨਡੀਠਿਆ॥ਨਹਨੈਣਦੀਸੈਬਿਨੁਭਜਨਈਸ
ਛੋਡਿਮਾਇਆਚਾਲਿਆ॥ਕਹਿਆਨਮਾਨਹਿਸਿਰਿਖਾਕੁਛਾਨਹਿਜਿਨਸੰ
ਗਿਮਨੁਤਨੁਜਾਲਿਆ॥ਸ੍ਰੀਰਾਮਰੰਗਅਪਾਰਪੂਰਨਨਹਨਿਮਖਮਨਮਹਿਵੂਠਿਆ
॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਕੋਟਿਕਾਗਰਬਿਨਸਬਾਰਨਝੂਠਿਆ॥੩॥ਚਰਨਕਮਲਸਰ
ਣਾਇਨਾਨਕੁਆਇਆ॥ਦੁਤਰੁਭੈਸੰਸਾਰੁਪ੍ਰਭਿਆਪਿਤਰਾਇਆ॥ਮਿਲਿਸਾਧ
ਸੰਗੇਭਜੇਸ੍ਰੀਧਰਕਰਿਅੰਗੁਪ੍ਰਭਜੀਤਾਰਿਆ॥ਹਰਿਮਾਨਿਲੀਏਨਾਮਦੀਏਅਵ
ਰੁਕਛੁਨਬੀਚਾਰਿਆ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਅਪਾਰਠਾਕੁਰਮਨਿਲੋੜੀਦਾਪਾਇਆ॥
ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਸਦਾਤ੍ਰਿਪਤੇਹਰਿਨਾਮੁਭੋਜਨੁਖਾਇਆ॥੪॥੩॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜੈਤਸਰੀਕੀਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਲਿਮਹਲਾ੫ ਸਲੋਕੁ॥
ਮਹਲਾ ੫॥

ਆਦਿਪੂਰਨਮਧਿਪੂਰਨਅੰਤਿਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਹ॥ਸਿਮਰੰਤਿਸੰਤਸਰਬਤ੍ਰਰਮ
ਣੰਨਾਨਕਅਘਨਾਸਨਜਗਦੀਸੁਰਹ॥੧॥ ॥ਪੇਖਨਸੁਨਨਸੁਨਾਵਨੋਮਨਮਹਿ
ਦ੍ਰਿੜੀਐਸਾਚੁ॥ਪੂਰਿਰਹਿਓਸਰਬਤ੍ਰਮੈਨਾਨਕਹਰਿਰੰਗਿਰਾਚੁ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ਹਰਿਏਕੁਨਿਰੰਜਨੁਗਾਈਐਸਭਅੰਤਰਿਸੋਈ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸ
ਮਰਥੁਪ੍ਰਭੁਜੋਕਰੇਸੁਹੋਈ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਦਾਤਿਸੁਬਿਨੁਨਹੀਕੋਈ॥ਖੰਡ
ਬ੍ਰਹਮੰਡਪਾਤਾਲਦੀਪਰਵਿਆਸਭਲੋਈ॥ਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏਸੋਬੁਝਸੀਨਿਰਮ

ਸੁਜਨੁ ਲੇਈ ॥੧॥ ॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਰਚੰਤਿ ਜੀਅ ਰਚਨਾ ਮਾਤ ਗਰਭ ਅਸਥਾਪਨੰ ॥
ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਨ ਬਿਨਾਸਨੰ ॥੧॥ ॥ਮੁਖੁ ਤਲੈ ਪੈਰ ਉ
ਪਰੇ ਬਸੰਦੋ ਕੁਹਥੜੈ ਥਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਧਣੀ ਕਿਉ ਵਿਸਰਿਓ ਉਧਰਹਿ ਜਿਸ ਦੈ ਨਾਇ
॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਰਕਤੁ ਬਿੰਦੁ ਕਰਿ ਨਿੰਮਿਆ ਅਗਨਿ ਉਦਰ ਮਝਾਰਿ ॥ ਉ
ਰਧ ਮੁਖੁ ਕੁਚੀਲੁ ਬਿਕਲੁ ਨਰਕਿ ਘੋਰਿ ਗੁਬਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤੂੰ ਨਾ ਜਲਹਿ ਮਨਿ ਤ
ਨਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਬਿਖਮ ਥਾਨਹੁ ਜਿਨਿ ਰਖਿਆ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਵਿਸਾਰਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰ
ਤ ਸੁਖੁ ਕਦੇ ਨਾਹਿ ਜਾਸਹਿ ਜਨਮੁ ਹਾਰਿ ॥੨॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਮਨਇਛਾ ਦਾਨ
ਕਰਣੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਆਸਾ ਪੂਰਨਹ ॥ ਖੰਡਣੰ ਕਲਿ ਕਲੇਸਹ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਨਹ ਦੂਰ
ਣਹ ॥੧॥ ॥ਹਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣਹਿ ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਤੈ ਸਿਉ ਲਾਈਐ ਨੇਹੁ ॥ ਸੋ ਸਹੁ ਬਿੰਦ ਨ
ਵਿਸਰਉ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਸੁੰਦਰੁ ਰਚਿਆ ਦੇਹੁ ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ
ਤਨੁ ਧਨੁ ਦੀਆ ਦੀਨੇ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਮੰਦਰ ਰਥ ਅਸੁ ਦੀਏ ਰਚਿ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗ ॥ ਸੁਤ
ਬਨਿਤਾ ਸਾਜਨ ਸੇਵਕ ਦੀਏ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਨ ਜੋਗ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਲਹਿ
ਜਾਹਿ ਵਿਜੋਗ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਮਹੁ ਬਿਨਸੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ॥੩॥
ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਕੁਟੰਬ ਜਤਨ ਕਰਣੰ ਮਾਇਆ ਅਨੇਕ ਉਦਮ ਕਰਤਾ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭਾ
ਵ ਹੀਣੰ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਤੇ ਪ੍ਰੇਤਤਾ ॥੧॥ ॥ਤੁਟੜੀਆ ਸਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜੋ ਲਾ
ਈ ਬਿਅੰਨ ਸਿਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਰੀਤਿ ਸਾਂਈ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥
॥ਜਿਸੁ ਬਿਸਰਤ ਤਨੁ ਭਸਮ ਹੋਇ ਕਹਤੇ ਸਭਿ ਪ੍ਰੇਤੁ ॥ ਖਿਨੁ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਬਸਨੁ ਨ ਦੇ
ਵਹੀ ਜਿਨ ਸਿਉ ਸੋਈ ਹੇਤੁ ॥ ਕਰਿ ਅਨਰਥ ਦਰਬੁ ਸੰਚਿਆ ਸੋ ਕਾਰਜਿ ਕੇਤੁ ॥
ਜੈਸਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ ਕਰਮ ਇਹੁ ਖੇਤੁ ॥ ਅਕਿਰਤਘਣਾ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਆ ਜੋਨੀ
ਭ੍ਰਮੇਤੁ ॥੪॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਕੋਟਿ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨੰ ਅਨਿਕ ਸੋਧਨ ਪਵਿਤ੍ਰ
ਤਹ ॥ ਉਚਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਸਰਬ ਪਾਪ ਬਿਮੁਚਤੇ ॥੧॥ ॥ਈਧ

ਨੁਕੀਤੋਮੁਖਨਾਓਤੈਗੀਦਿਤੀਅਗਾੜਿ।ਅਨਿਵਸਦੈਨੈਸਚੁਸਤੁਨਾਨਕਡਿਠੇਦੁਖਨੈਉ
ਲਾਹਿ॥੨॥ ।ਪਉੜੀ॥ ।ਕੋਟਿਅਘਾਸਭਿਨਾਸਹੋਹਿਸਿਮਰਤਹਰਿਨਾਉ
ਮਨਚਿੰਦੇਫਲਪਾਈਅਹਿਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਉ।ਜਨਮਮਰਣਭੈਕਟੀਅਹਿਨਿਹਚ
ਲਸਚਥਾਉ।ਪੂਰਬਿਹੋਵੈਲਿਖਿਆਹਰਿਚਰਣਸਮਾਉ।ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਰਾਖਿ
ਲੇਹੁਨਾਨਕਬਲਿਜਾਉ॥੫॥ ।ਸਲੋਕ॥ ।ਗ੍ਰਿਹਰਚਨਾਅਪਾਰੰਮਨਿਬਿ
ਲਾਸਸੁਆਦੰਰਸਹ।ਕਦਾਂਚਨਹਸਿਮਰੰਤਿਨਾਨਕਤੇਜੰਤਬਿਸਟਾਕ੍ਰਿਮਹ॥੧॥
ਮੁਚੁਅਡੰਬਰੁਹਭੁਕਿਹੁਮੰਝਿਮੁਹਬਤਿਨੇਹ।ਸੋਸਾਂਈਜੈਂਵਿਸਰੈਨਾਨਕਸੋਤਨੁਖੇਹ॥
੨॥ ।ਪਉੜੀ॥ ।ਸੁੰਦਰਸੇਜਅਨੇਕਸੁਖਰਸਭੋਗਣਪੂਰੇ।ਗ੍ਰਿਹਸੋਇਨਚੰਦਨ
ਸੁਗੰਧਲਾਇਮੋਤੀਹੀਰੇ।ਮਨਇਛੇਸੁਖਮਾਣਦਾਕਿਛੁਨਾਹਿਵਿਸੂਰੇ।ਸੋਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿ
ਨਆਵਈਵਿਸਟਾਕੇਕੀਰੇ।ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਨਸਾਂਤਿਹੋਇਕਿਤੁਬਿਧਿਮਨੁਧੀਰੇ॥੬
॥ ।ਸਲੋਕ॥ ।ਚਰਨਕਮਲਬਿਰਹੰਖੋਜੰਤਬੈਰਾਗੀਦਹਦਿਸਹ।ਤਿਆ
ਗੰਤਕਪਟਰੂਪਮਾਇਆਨਾਨਕਆਨੰਦਰੂਪਸਾਧਸੰਗਮਹ॥੧॥ ।ਮਨਿਸਾਂਈ
ਮੁਖਿਉਚਰਾਵਤਾਹਭੇਲੋਅ।ਨਾਨਕਹਭਿਅਡੰਬਰਕੂੜਿਆਸੁਣਿਜੀਵਾਸਚੀਸੋਇ
੨॥ ।ਪਉੜੀ॥ ।ਬਸਤਾਤੂਟੀਝੁੰਪੜੀਚੀਰਸਭਿਛਿੰਨਾ।ਜਾਤਿਨਪਤਿਨਆ
ਦਰੋਉਦਿਆਨਿਭ੍ਰਮਿੰਨਾ।ਮਿਤ੍ਰਨਇਠਧਨਰੂਪਹੀਣਕਿਛੁਸਾਕੁਨਸਿੰਨਾ।ਰਾਜਾਸਗ
ਲੀਸ੍ਰਿਸਟਿਕਾਹਰਿਨਾਮਿਮਨੁਭਿੰਨਾ।ਤਿਸਕੀਧੂੜਿਮਨੁਉਧਰੈਪ੍ਰਭੁਹੋਇਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ॥੭
॥ ।ਸਲੋਕ॥ ।ਅਨਿਕਲੀਲਾਰਾਜਰਸਰੂਪੰਛਤ੍ਰਚਮਰਤਖਤਆਸਨੰ।ਰਚੰ
ਤਿਮੂੜਅਗਿਆਨਅੰਧਹਨਾਨਕਸੁਪਨਮਨੋਰਥਮਾਇਆ॥੧॥ਸੁਪਨੈਹਭਿਰੰਗਮਾਣਿ
ਆਮਿਠਾਲਗੜਾਮੋਹੁ।ਨਾਨਕਨਾਮਵਿਹੂਣੀਆਸੁੰਦਰਿਮਾਇਆਧ੍ਰੋਹੁ॥੨॥
।ਪਉੜੀ॥ ।ਸੁਪਨੇਸੇਤੀਚਿਤੁਮੂਰਖਿਲਾਇਆ।ਬਿਸਰੇਰਾਜਰਸਭੋਗਜਾਗ
ਤੁਭਖਲਾਇਆ।ਆਰਜਾਗਈਵਿਹਾਇਧੰਧੈਧਾਇਆ।ਪੂਰਨਭਏਨਕਾਮ

ਤਿਆਮਾਇਆ॥ਕਿਆਵੇਚਾਰਾਜੰਤੁਜਾਆਪਿਭੁਲਾਇਆ॥੮॥ ॥ਸਲੋਕੁ
ਬਸੰਤਿਸ੍ਵਰਗਲੋਕਹਜਿਤਤੇਪ੍ਰਿਥਵੀਨਵਖੰਡਣਹ॥ਬਿਸਰੰਤਹਰਿਗੋਪਾਲਹਨਾ
ਨਕਤੇਪ੍ਰਾਣੀਉਦਿਆਨਭਰਮਣਹ॥੧॥ ॥ਕਉਤਕਕੋਡਤਮਾਸਿਆਚਿਤਿਨ
ਆਵਸੁਨਾਉ॥ਨਾਨਕਕੋੜੀਨਰਕਬਰਾਬਰੇਉਜੜੁਸੋਈਥਾਉ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥
ਮਹਾਭਇਆਨਉਦਿਆਨਨਗਰਕਰਿਮਾਨਿਆ॥ਝੂਠਸਮਗ੍ਰੀਪੇਖਿਸਚੁਕਰਿਜਾ
ਨਿਆ॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਅਹੰਕਾਰਿਫਿਰਹਿਦੇਵਾਨਿਆ॥ਸਿਰਿਲਗਾਜਮਡੰਡੁਤਾਪਛੁ
ਤਾਨਿਆ॥ਬਿਨੁਪੂਰੇਗੁਰਦੇਵਫਿਰੈਸੈਤਾਨਿਆ॥੯॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਰਾਜਕ
ਪਟੰਰੂਪਕਪਟੰਧਨਕਪਟੰਕੁਲਗਰਬਤਹ॥ਸੰਚੰਤਿਬਿਖਿਆਛਲੰਛਿਦ੍ਰੰਨਾਨਕ
ਬਿਨੁਹਰਿਸੰਗਿਨਚਾਲਤੇ॥੧॥ ॥ਪੇਖੰਦੜੋਕੀਭੁਲੁਤੁੰਮਾਦਿਸਮੁਸੋਹਣਾ॥ਅ
ਢੁਨਲਹੰਦੜੋਮੁਲੁਨਾਨਕਸਾਥਿਨਜੁਲਈਮਾਇਆ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥
ਚਲਦਿਆਨਾਲਿਨਚਲੈਸੋਕਿਉਸੰਜੀਐ॥ਤਿਸਕਾਕਹੁਕਿਆਜਤਨੁਜਿਸਤੇਵੰ
ਜੀਐ॥ਹਰਿਬਿਸਰਿਐਕਿਉਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈਨਾਮਨੁਰੰਜੀਐ॥ਪ੍ਰਭੂਛੋਡਿਅਨਲਾਗੈਨਰ
ਕਿਸਮੰਜੀਐ॥ਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਨਾਨਕਭਉਭੰਜੀਐ॥੧੦॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥
॥ਨਚਰਾਜਸੁਖਮਿਸਟੰਨਚਭੋਗਰਸਮਿਸਟੰਨਚਮਿਸਟੰਸੁਖਮਾਇਆ॥ਮਿਸਟੰਸਾਧਸੰ
ਗਿਹਰਿਨਾਨਕਦਾਸਮਿਸਟੰਪ੍ਰਭਦਰਸਨੰ॥੧॥ ॥ਲਗੜਾਸੋਨੇਹੁਮੰਨਮਝਾਹੂਰਤਿਆ॥
ਵਿਧੜੋਸਚਥੋਕਿਨਾਨਕਮਿਠੜਾਸੋਧਣੀ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਹਰਿਬਿਨੁਕ
ਛੂਨਲਾਗਈਭਗਤਨਕਉਮੀਠਾ॥ਆਨਸੁਆਦਸਭਿਫੀਕਿਆਕਰਿਨਿਰਨ
ਉਡੀਠਾ॥ਅਗਿਆਨੁਭਰਮੁਦੁਖੁਕਟਿਆਗੁਰਭਏਬਸੀਠਾ॥ਚਰਨਕਮਲਮਨੁ
ਬੇਧਿਆਜਿਉਰੰਗੁਮਜੀਠਾ॥ਜੀਉਪ੍ਰਾਣਤਨੁਮਨੁਪ੍ਰਭੂਬਿਨਸੇਸਭਿਝੂਠਾ॥੧੧॥
ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਤਿਅਕਤਜਲੰਨਹਜੀਵਮੀਨੰਨਹਤਿਆਗਿਚਾਤ੍ਰਿਕਮੇਘਮੰਡ
ਲਹ॥ਬਾਣਬੇਧੰਚਕੁਰੰਕਨਾਦੰਅਲਿਬੰਧਨਕੁਸਮਬਾਸਨਹ॥ਚਰਨਕਵਲਰ

ਚਿਤਿ ਸੰਤਨ ਨਾਨਕ ਆਨ ਨ ਰੁਚਤੇ ॥੧॥ ॥ਮੁਖੁ ਡਿਖਾਊ ਪਲਕ ਛਡਿ ਆਨ ਨ ਡੇਊ ਚਿਤੁ ॥ ਜੀਵਣ ਸੰਗਮੁ ਤਿਸੁ ਧਣੀ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸੰਤਾ ਮਿਤੁ ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜਿਉ ਮਛੁਲੀ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀਐ ਕਿਉ ਜੀਵਣੁ ਪਾਵੈ ॥ ਬੂੰਦ ਵਿਹੂਣਾ ਚਾਤ੍ਰਿਕੋ ਕਿਉ ਕਰਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ ਨਾਦ ਕੁਰੰਕਹਿ ਬੇਧਿਆ ਸਨਮੁਖ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥ ਭਉਰੁ ਲੋਭੀ ਕੁਸਮ ਬਾਸੁ ਕਾ ਮਿਲਿ ਆਪੁ ਬੰਧਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਅਘਾਵੈ ॥੧੨॥

ਸਲੋਕ॥ ॥ਚਿਤਵੰਤਿ ਚਰਨ ਕਮਲੰ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਅਰਾਧਨਹ ॥ ਨਹ ਬਿਸਰੰਤਿ ਨਾਮ ਅਚੁਤ ਨਾਨਕ ਆਸ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥੧॥ ॥ਸੀਤੜਾ ਮੰਨ ਮੰਝਾਹਿ ਪਲਕ ਨ ਥੀਵੈ ਬਾਹਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਸੜੀ ਨਿਬਾਹਿ ਸਦਾ ਪਿਖੰਦੋ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥੨॥

ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਸਾਵੰਤੀ ਆਸ ਗੁਸਾਈ ਪੂਰੀਐ ॥ ਮਿਲਿ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਕਬਹੂ ਝੂਰੀਐ ॥ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਚਾਉ ਲਹਿ ਜਾਹਿ ਵਿਸੂਰੀਐ ॥ ਹੋਇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਰੀਰੁ ਚਰਨਾ ਧੂਰੀਐ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਦੇਵ ਸਦਾ ਹਜੂਰੀਐ ॥੧੩॥ ॥ਸਲੋਕ ॥ਰਸਨਾ ਉਚਰੰਤਿ ਨਾਮੰ ਸ੍ਰਵਣੰ ਸੁਨੰਤਿ ਸਬਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤਹ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੰ ਜਿਨਾ ਧਿਆਨੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਣਹ ॥੧॥ ॥ਹਭਿ ਕੂੜਾਵੇ ਕੰਮ ਇਕਸੁ ਸਾਈ ਬਾਹਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਧੰਨੁ ਜਿਨਾ ਪਿਰਹੜੀ ਸਚ ਸਿਉ ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿੰਨ ਜਿ ਸੁਨਤੇ ਹਰਿ ਕਥਾ ॥ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਰਧਾਨ ਨਿਵਾਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮਥਾ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਹਿ ਬੇਅੰਤ ਸੋਹਹਿ ਸੇ ਹਥਾ ॥ ਚਰਨ ਪੁਨੀਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਚਾਲਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪਥਾ ॥ ਸੰਤਾਂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੁ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਲਥਾ ॥੧੪॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਭਾਵੀ ਉਦੋਤ ਕਰਣੰ ਹਰਿ ਰਮਣੰ ਸੰਜੋਗ ਪੂਰਨਹ ॥ ਗੋਪਾਲ ਦਰਸ ਭੇਟੰ ਸਫਲ ਨਾਨਕ ਸੋ ਮਹੂਰਤਹ ॥੧॥ ॥ਕੀਮ ਨ ਸਕਾ ਪਾਇ ਸੁਖ ਮਿਤੀ ਹੂ ਬਾਹਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਵੇਲੜੀ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਤੁ ਮਿਲੰਦੜੋ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਾ ਵੇਲਾ ਕਹੁ ਕਉਣੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਪਾਈ ॥ ਸੋ ਮੂਰਤੁ ਭਲਾ ਸੰਜੋਗੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਮਿਲੈ ਗੁਸਾਈ ॥

ਅਠਪਹਰਹਰਿਧਿਆਇਕੈਮਨਿਇਛਪੁਜਾਈਆ॥ਵਡੈਭਾਗਿਸਤਸੰਗੁਹੋਇਨਿਵਿਲਾ
ਗਾਪਾਈਆ॥ਮਨਿਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਨਾਨਕਬਲਿਜਾਈਆ॥੧੫॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥
ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਗੋਬਿੰਦਸਰਬਦੋਖਨਿਵਾਰਣਹਾਰ॥ਸਰਣਿਸੂਰਭਗਵਾਨਜਪਤ
ਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥੧॥ ॥ਛਡਿਓਹਭੁਆਪੁਲਗੜੋਚਰਣਾਪਾਸਿ॥ਨਠ
ੜੋਦੁਖਤਾਪੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਪੇਖੰਦਿਆ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਮੇਲਿਲੈਹੁਦ
ਇਆਲਢਹਿਪਏਦੁਆਰਿਆ॥ਰਖਿਲੇਵਹੁਦੀਨਦਇਆਲਭ੍ਰਮਤਬਹੁ
ਹਾਰਿਆ॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਤੇਰਾਬਿਰਦੁਹਰਿਪਤਿਤਉਧਾਰਿਆ॥ਤੁਝਬਿਨੁ
ਨਾਹੀਕੋਇਬਿਨਉਮੋਹਿਸਾਰਿਆ॥ਕਰੁਗਹਿਲੇਹੁਦਇਆਲਸਾਗਰਸੰਸਾ
ਰਿਆ॥੧੬॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਸੰਤਉਧਰਣਦਇਆਲੰਆਸਰੰਗੋਪਾਲ
ਕੀਰਤਨਹ॥ਨਿਰਮਲੰਸੰਤਸੰਗੇਣਓਟਨਾਨਕਪਰਮੇਸੁਰਹ॥੧॥ ॥ਚੰਦਨਚੰ
ਦੁਨਸਰਦਰੁਤਿਮੂਲਿਨਮਿਟਈਘਾਂਮ॥ਸੀਤਲੁਥੀਵੈਨਾਨਕਾਜਪੰਦੜੋਹਰਿਨਾਮੁ
॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਚਰਨਕਮਲਕੀਓਟਉਧਰੇਸਗਲਜਨ॥ਸੁਣਿਪਰ
ਤਾਪੁਗੋਵਿੰਦਨਿਰਭਉਭਏਮਨ॥ਤੋਟਿਨਆਵੈਮੂਲਿਸੰਚਿਆਨਾਮੁਧਨੁ॥ਸੰਤਜ
ਨਾਸਿਉਸੰਗੁਪਾਈਐਵਡੈਪੁਨ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਧਿਆਇਹਰਿਜਸੁਨਿਤ
ਸੁਨ॥੧੭॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਦਇਆਕਰਣੰਦੁਖਹਰਣੰਉਚਰਣੰਨਾਮਕੀਰ
ਤਨਹ॥ਦਇਆਲਪੁਰਖਭਗਵਾਨਹਨਾਨਕਲਿਪਤਨਮਾਇਆ॥੧॥
ਭਾਹਿਬਲੰਦੜੀਬੁਝਿਗਈਰਖੰਦੜੋਪ੍ਰਭੁਆਪਿ॥ਜਿਨਿਉਪਾਈਮੇਦਨੀਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰ
ਭੁਜਾਪਿ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜਾਪ੍ਰਭਭਏਦਇਆਲਨਬਿਆਪੈਮਾਇਆ॥
ਕੋਟਿਅਘਾਗਏਨਾਸਹਰਿਇਕੁਧਿਆਇਆ॥ਨਿਰਮਲਭਏਸਰੀਰਜਨਧੂਰੀ
ਨਾਇਆ॥ਮਨਤਨਭਏਸੰਤੋਖਪੂਰਨਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ॥ਤਰੇਕੁਟੰਬਸੰਗਿਲੋਗਕੁਲ
ਸਬਾਇਆ॥੧੮॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਗੋਪਾਲਗੁਰਗੁਰਪੂਰਨ

ਨਾਰਾਇਣਹ॥ਗੁਰਦਇਆਲਸਮਰਥਗੁਰਗੁਰਨਾਨਕਪਤਿਤਉਧਾਰਣਹ॥
੧॥ ॥ਭਉਜਲੁਬਿਖਮੁਅਸਗਾਹੁਗੁਰਿਬੋਹਿਥੈਤਾਰਿਅਮੁ॥ਨਾਨਕਪੂਰਕਰੰਮਸ
ਤਿਗੁਰਚਰਣੀਲਗਿਆ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਧੰਨੁਧੰਨੁਗੁਰਦੇਵਜਿਸੁਸੰਗਿ
ਹਰਿਜਪੇ॥ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਲਜਬਭਏਤਅਵਗੁਣਸਭਿਛਪੇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਦੇਵਨੀ
ਚਹੁਉਚਥਪੇ॥ਕਾਟਿਸਿਲਕਦੁਖਮਾਇਆਕਰਿਲੀਨੇਅਪਦਸੇ॥ਗੁਣਗਾਏਬੇਅੰਤ
ਰਸਨਾਹਰਿਜਸੇ॥੧੯॥ ॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਦ੍ਰਿਸਟੰਤਏਕੋਸੁਨੀਅਤਏਕੋਵਰਤ
ਤਏਕੋਨਰਹਰਹ॥ਨਾਮੁਦਾਨੁਜਾਚੰਤਨਾਨਕਦਇਆਲਪੁਰਖਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹ॥੧॥
ਹਿਕੁਸੇਵੀਹਿਕੁਸੰਮਲਾਹਰਿਇਕਸੁਪਹਿਅਰਦਾਸਿ॥ਨਾਮੁਵਖਰੁਧਨੁਸੰਚਿਆਨਾਨ
ਕਸਚੀਰਾਸਿ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਪ੍ਰਭੁਦਇਆਲਬੇਅੰਤਪੂਰਨਇਕੁਏਹੁ
ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਦੂਜਾਕਹਾਕੇਹੁ॥ਆਪਿਕਰਹੁਪ੍ਰਭਦਾਨੁਆਪੇਆਪਿਲੇ
ਹੁ॥ਆਵਣਜਾਣਾਹੁਕਮੁਸਭੁਨਿਹਚਲੁਤੁਧੁਥੇਹੁ॥ਨਾਨਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਨਾਮੁਦੇਹੁ॥੨੦॥੧॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਜੈਤਸਿਰੀਬਾਣੀਭਗਤਕੀ
ਨਾਥਕਛੂਅਨਜਾਨਉ॥ਮਨੁਮਾਇਆਕੈਹਾਥਿਬਿਕਾਨਉ॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਕਹੀਅਤ
ਹੌਜਗਤਗੁਰਸੁਆਮੀ॥ਹਮਕਹੀਅਤਕਲਜੁਗਕੇਕਾਮੀ॥੧॥ਇਨਪੰਚਨਮੇਰੋਮਨੁ
ਜੁਬਿਗਾਰਿਓ॥ਪਲੁਪਲੁਹਰਜੀਤੇਅੰਤਰੁਪਾਰਿਓ॥੨॥ਜਤਦੇਖਉਤਤਦੁਖਕੀਰਾਸੀ
ਅਜੌਨਪਤ੍ਯ੍ਯਾਇਨਿਗਮਭਏਸਾਖੀ॥੩॥ਗੋਤਮਨਾਰਿਉਮਾਪਤਿਸ੍ਵਾਮੀ॥ਸੀਸੁਧਰਨਿ
ਸਹਸਭਗਗਾਮੀ॥੪॥ਇਨਦੂਤਨਖਲੁਬਧੁਕਰਿਮਾਰਿਓ॥ਬਡੋਨਿਲਾਜੁਅਜਹੂਨ
ਹੀਹਾਰਿਓ॥੫॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਕਹਾਕੈਸੇਕੀਜੈ॥ਬਿਨੁਰਘੁਨਾਥਸਰਨਿਕਾਕੀਲੀ
ਜੈ॥੬॥੧॥

੧ਓਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾ
ਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਜੈਜਾਵੰਤੀਮਹਲਾ੯ ਦੁਪਦੇ॥ਰਾਮੁਸਿਮਰਿਰਾਮੁਸਿਮਰਿਇਹੈਤੇਰੈਕਾਜਿਹੈ॥
ਮਾਇਆਕੋਸੰਗੁਤਿਆਗਿਪ੍ਰਭਜੂਕੀਸਰਨਿਲਾਗੁਜਗਤਸੁਖਮਾਨੁਮਿਥਿਆਝੂਠੋਸ
ਭੁਸਾਜੁਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਪਨੇਜਿਉਧਨੁਪਛਾਨੁਕਾਹੇਪਰਿਕਰਤਮਾਨੁ॥ਬਾਰੂਕੀਭੀਤਿਜੈਸੇ
ਬਸੁਧਾਕੋਰਾਜੁਹੈ॥੧॥ਨਾਨਕਜਨੁਕਹਤਬਾਤਬਿਨਸਿਜੈਹੈਤੇਰੋਗਾਤੁ॥ਛਿਨੁਛਿਨੁ
ਕਰਿਗਇਓਕਾਲੁਤੈਸੇਜਾਤੁਆਜੁਹੈ॥੨॥੧॥ ॥ ਜੈਜਾਵੰਤੀਮਹਲਾ੯
ਰਾਮਭਜੁਰਾਮਭਜੁਜਨਮੁਸਿਰਾਤੁਹੈ॥ਕਹਉਕਹਾਬਾਰਬਾਰਸਮਝਤਨਹਕਿਉਗਵਾਰ
ਬਿਨਸਤਨਹਲਗੈਬਾਰਓਰੇਸਮਗਾਤੁਹੈ॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਭਰਮਡਾਰਿਦੇਹਿਗੋਬਿੰਦਕੋ
ਨਾਮੁਲੇਹੁ॥ਅੰਤਬਾਰਸੰਗਿਤੇਰੈਇਹੈਏਕੁਜਾਤੁਹੈ॥੧॥ਬਿਖਿਆਬਿਖੁਜਿਉਬਿਸਾਰਿ
ਪ੍ਰਭਕੋਜਸੁਹੀਏਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕਜਨੁਕਹਿਪੁਕਾਰਿਅਉਸਰੁਬਿਹਾਤੁਹੈ॥੨॥੨॥
ਜੈਜਾਵੰਤੀਮ੯ ਮਹਲਾ॥ ॥ਰੇਮਨਕਉਨਗਤਿਹੋਇਹੈਤੇਰੀ॥ਇਹਜਗਮਹਿਰਾਮਨਾਮਸੋਤਉਨ
ਹੀਸੁਨਿਓਕਾਨਿ॥ਬਿਖਿਅਨਸਿਉਅਤਿਲੁਭਾਨਿਮਤਿਨਾਹਿਨਫੇਰੀ॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਨਸਕੋਜਨਮੁਲੀਨਿ
ਸਿਮਰਨੁਨਹਨਿਮਖਕੀਨ॥ਦਾਰਾਸੁਖਭਇਓਦੀਨਪਗਹੁਪਰੀਬੇਰੀ॥੧॥ਨਾਨਕਜਨਕਹਿਪੁਕਾਰਿ
ਸੁਪਨੇਜਿਉਜਗਪਸਾਰੁ॥ਸਿਮਰਤਨਹਕਿਉਮੁਰਾਰਿਮਾਇਆਜਾਕੀਚੇਰੀ॥੨॥੩॥ ਜੈ
ਜਾਵੰਤੀਮ੯॥ ਮਹਲਾ॥ਬੀਤਿਜੈਹੈਬੀਤਿਜੈਹੈਜਨਮੁਅਕਾਜੁਰੇ॥ਨਿਸਿਦਿਨੁਸੁਨਕੈਪੁ
ਰਾਨਸਮਝਿਤਨਹਰੇਅਜਾਨ॥ਕਾਲੁਤਉਪਹੂਚਿਓਆਨਿਕਹਾਜੈਹੈਭਾਜਿਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅ
ਸਥਿਰੁਜੋਮਾਨਿਓਦੇਹਸੋਤਉਤੇਰੋਹੋਇਹੈਖੇਹ॥ਕਿਉਨਹਰਿਕੋਨਾਮੁਲੇਹਿਮੂਰਖਨਿਲਾਜ
ਰੇ॥੧॥ਰਾਮਭਗਤਿਹੀਏਆਨਿਛਾਡਿਦੇਤੈਮਨਕੋਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਜਨਇਹਬਖਾਨੁਜਗ
ਮਹਿਬਿਰਾਜੁਰੇ॥੨॥੪॥ ਜੁਮਲਾ ੪ ॥

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲ
ਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਟੋਡੀਮਹਲਾ੪ ॥ਘਰੁ੧ ॥ਚਉਪਦਾ॥ ॥ਹਰਿਬਿਨੁਰਹਿ
ਨਸਕੈਮਨੁਮੇਰਾ॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਗੁਰੁਮੇਲੇਬਹੁਰਿਨਭਵਜਲਿਫੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਮੇਰੈਹੀਅਰੈਲੋਚਲਗੀਪ੍ਰਭਕੇਰੀਹਰਿਨੈਨਹੁਹਰਿਪ੍ਰਭਹੇਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਿਦਇਆਲਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਹਰਿਪਾਧਰੁਹਰਿਪ੍ਰਭਕੇਰਾ॥੧॥ਹਰਿਰੰਗੀਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿ
ਪਾਇਆਹਰਿਗੋਵਿੰਦਹਰਿਪ੍ਰਭਕੇਰਾ॥ਹਰਿਹਿਰਦੈਮਨਿਤਨਿਮੀਠਾਲਾਗਾਮੁਖਿ
ਮਸਤਕਿਭਾਗੁਚੰਗੇਰਾ॥੨॥ਲੋਭਿਵਿਕਾਰਿਜਿਨਾਮਨੁਲਾਗਾਹਰਿਵਿਸਰਿਆਪੁਰਖੁ
ਚੰਗੇਰਾ॥ਓਇਮਨਮੁਖਮੂੜਅਗਿਆਨੀਕਹੀਅਹਿਤਿਨਮਸਤਕਿਭਾਗੁਮੰਦੇਰਾ
॥੩॥ਬਿਬੇਕਬੁਧਿਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਈਗੁਰਗਿਆਨੁਗੁਰੂਪ੍ਰਭਕੇਰਾ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁ
ਗੁਰੂਤੇਪਾਇਆਧੁਰਿਮਸਤਕਿਭਾਗੁਲਿਖੇਰਾ॥੪॥੧॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੧ ॥ਦੁਪਦੇ॥
ਸੰਤਨਅਵਰਨਕਾਹੂਜਾਨੀ॥ਬੇਪਰਵਾਹਸਦਾਰੰਗਿਹਰਿਕੈਜਾਕੋਪਾਖੁਸੁਆਮੀ॥ਰਹ
ਾਉ॥ਊਚਸਮਾਨਠਾਕੁਰਤੇਰੋਅਵਰੁਨਕਾਹੂਤਾਨੀ॥ਐਸੋਅਮਰੁਮਿਲਿਓਭਗਤਨ
ਕਉਰਾਚਿਰਹੇਰੰਗਿਗਿਆਨੀ॥੧॥ਰੋਗਸੋਗਦੁਖਜਰਾਮਰਾਹਰਿਜਨਹਿਨਹੀਨਿਕ
ਟਾਨੀ॥ਨਿਰਭਉਹੋਇਰਹੇਲਿਵਏਕੈਨਾਨਕਹਰਿਮਨੁਮਾਨੀ॥੨॥੧॥ ਟੋਡੀਮ
ਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਬਿਸਰਤਸਦਾਖੁਆਰੀ॥ਤਾਕਉਧੋਖਾਕਹਾਬਿਆਪੈਜਾਕਉ
ਓਟਤੁਹਾਰੀ॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਜੋਜੀਵਨੁਬਲਨਾਸਰਪਜੈਸੇਅਰਜਾਰੀ॥ਨਵ
ਖੰਡਨਕੋਰਾਜੁਕਮਾਵੈਅੰਤਿਚਲੈਗੋਹਾਰੀ॥੧॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਗੁਣਤਿਨਹੀਗਾਏਜਾਕਉ
ਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਸੋਸੁਖੀਆਧੰਨੁਉਸੁਜਨਮਾਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰੀ॥੨॥੨॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨ ॥ਦੁਪਦੇ॥ ॥ਧਾਇਓਰੇਮਨੁਦਹਦਿਸਿਧਾਇ
ਓ॥ਮਾਇਆਮਗਨਸੁਆਦਿਲੋਭਿਮੋਹਿਓਤਿਨਿਪ੍ਰਭਿਆਪਿਭੁਲਾਇਓ॥ਰਹਾਉ॥
ਹਰਿਕਥਾਹਰਿਜਸਸਾਧਸੰਗਤਿਸਿਉਇਕੁਮੁਹਤੁਨਇਹੁਮਨੁਲਾਇਓ॥ਬਿਗਸਿਓਪੇਖਿ
ਰੰਗੁਕਸੁੰਭਕੋਪਰਗ੍ਰਿਹਜੋਹਨਿਜਾਇਓ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਭਾਉਨਕੀਨੋਨਹਸਤਿਪੁਰ
ਖੁਮਨਾਇਓ॥ਧਾਵਤਕਉਧਾਵਹਿਬਹੁਭਾਤੀਜਿਉਤੇਲੀਬਲਦੁਭ੍ਰਮਾਇਓ॥੨॥ਨਾਮੁਦਾ
ਨੁਇਸਨਾਨੁਨਕੀਓਇਕਨਿਮਖਨਕੀਰਤਿਗਾਇਓ॥ਨਾਨਾਝੂਠਿਲਾਇਮਨੁਤੋਖਿਓਨਹਬੂਝਿ
ਓਅਪਨਾਇਓ॥੩॥ਪਰਉਪਕਾਰੁਨਕਬਹੂਕੀਏਨਹੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਧਿਆਇਓ॥ਪੰਚ
ਦੂਤਰਚਿਸੰਗਤਿਗੋਸਟਿਮਤਵਾਰੋਮਦਮਾਇਓ॥੪॥ਕਰਉਬੇਨਤੀਸਾਧਸੰਗਤਿਹਰਿਭਗਤਿ
ਵਛਲਸੁਣਿਆਇਓ॥ਨਾਨਕਭਾਗਿਪਰਿਓਹਰਿਪਾਛੈਰਾਖੁਲਾਜਅਪੁਨਾਇਓ॥੫॥੧॥
੩॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫ ॥ਮਾਨੁਖੁਬਿਨੁਬੂਝੇਬਿਰਥਾਆਇਆ॥ਅਨਿਕ
ਸਾਜਸੀਗਾਰਬਹੁਕਰਤਾਜਿਉਮਿਰਤਕੁਓਢਾਇਆ॥ਰਹਾਉ॥ਧਾਇਧਾਇਕ੍ਰਿਪਨਿ
ਸ੍ਰਮੁਕੀਨੋਇਕਤ੍ਰਕਰੀਹੈਮਾਇਆ॥ਦਾਨੁਪੁੰਨੁਨਹੀਸੰਤਨਸੇਵਾਕਿਤਹੀਕਾਜਿਨਆਇ
ਆ॥੧॥ਕਰਿਆਭਰਣਸਵਾਰੀਸੇਜਾਕਾਮਨਿਥਾਟੁਬਨਾਇਆ॥ਸੰਗੁਨਪਾਇਓਅ
ਪੁਨੇਭਰਤੇਪੇਖਿਪੇਖਿਦੁਖੁਪਾਇਆ॥੨॥ਸਾਰੋਦਿਨਸੁਮਜੂਰੀਕਰਤਾਤੁਹੁਮੂਸਲਹਿਛ
ਰਾਇਆ॥ਖੇਦੁਭਇਓਬੇਗਾਰੀਨਿਆਈਘਰਕੈਕਾਮਿਨਆਇਆ॥੩॥ਭਇਓਅਨੁ
ਗ੍ਰਹੁਜਾਕਉਪ੍ਰਭਕੋਤਿਸੁਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਪਾਛੈਪਰਿਅਉਜਨ
ਨਾਨਕਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆ॥੪॥੨॥੪॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫ ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿ
ਬਸਹੁਰਿਦੈਹਰਿਨੀਤ॥ਤੈਸੀਬੁਧਿਕਰਹੁਪਰਗਾਸਾਲਾਗੈਪ੍ਰਭਸੰਗਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ਰਹਾਉ॥ਦਾ
ਸਤੁਮਾਰੇਕੀਪਾਵਉਧੂਰਾਮਸਤਕਿਲੇਲੇਲਾਵਉ॥ਮਹਾਪਤਿਤਤੇਹੋਤਪੁਨੀਤਾਹਰਿਕੀਰ
ਤਨਗੁਨਗਾਵਉ॥੧॥ਆਗਿਆਤੁਮਰੀਮੀਠੀਲਾਗਉਕੀਓਤੁਹਾਰੋਭਾਵਉ॥ਜੋਤੂਦੇ
ਹਿਤਹੀਇਹੁਤ੍ਰਿਪਤੈਆਨਨਕਤਹੂਧਾਵਉ॥੨॥ਸਦਹੀਨਿਕਟਿਜਾਨਉਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀ

ਸਗਲਰੋਗੁਤੇਇਰਹੀਐ॥ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਤੇਇਹਪਰਾਪਤਿਤਿਤਾਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਲਹੀਐ॥੩॥ਸਦਾ
ਸਦਾਹਮਛੋਹਰੇਤੁਮਰੇਤੂਪ੍ਰਭਹਮਰੋਮੀਰਾ॥ਨਾਨਕਬਾਰਿਕਤੁਮਮਾਤਪਿਤਾਮੁਖਿਨਾਮੁਤੁ
ਮਾਰੋਖੀਰਾ॥੪॥੩॥੫॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਟੋਡੀਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੨ ॥ਦੁਪਦੇ॥
ਮਾਗਉਦਾਨੁਠਾਕੁਰਨਾਮ॥ਅਵਰੁਕਛੂਮੇਰੈਸੰਗਿਨਚਾਲੈਮਿਲੈਕ੍ਰਿਪਾਗੁਣਗਾਮ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਜੁਮਾਲੁਅਨੇਕਭੋਗਰਸਸਗਲਤਰਵਰਕੀਛਾਮ॥ਧਾਇਧਾਇਬਹੁ
ਬਿਧਿਕਉਧਾਵੈਸਗਲਨਿਰਾਰਥਕਾਮ॥੧॥ਬਿਨੁਗੋਵਿੰਦਅਵਰੁਜੇਚਾਹਉਦੀਸੈਸਗ
ਲਬਾਤਹੈਖਾਮ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੰਤਰੇਨਮਾਗਉਮੇਰੋਮਨੁਪਾਵੈਬਿਸ੍ਰਾਮ॥੨॥੧॥੬॥
ਰਾਗੁਟੋਡੀਮਹਲਾ੫ ॥ਪ੍ਰਭਜੀਕੋਨਾਮੁਮਨਹਿਸਾਧਾਰੈ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਸੂਖਇਸੁਮ
ਨਕਉਬਰਤਨਿਏਹਹਮਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਜਾਤਿਨਾਮੁਮੇਰੀਪਤਿਹੈਨਾਮੁਮੇਰੈਪਰਵਾਰੈ
॥ਨਾਮੁਸਖਾਈਸਦਾਮੇਰੈਸੰਗਿਹਰਿਨਾਮੁਮੋਕਉਨਿਸਤਾਰੈ॥੧॥ਬਿਖੈਬਿਲਾਸਕ
ਹੀਅਤਬਹੁਤੇਰੇਚਲਤਨਕਛੂਸੰਗਾਰੈ॥ਇਸਟੁਮੀਤੁਨਾਮੁਨਾਨਕਕੋਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰੈਭੰ
ਡਾਰੈ॥੨॥੨॥੭॥ ਰਾਗੁਟੋਡੀਮਹਲਾ੫ ॥ਨੀਕੇਗੁਣਗਾਉਮਿਟਹੀਰੋਗ
॥ਮੁਖਊਜਲਮਨੁਨਿਰਮਲਹੋਈਹੈਤੇਰੋਰਹੈਈਹਾਊਹਾਲੋਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰ
ਨਪਖਾਰਿਕਰਉਗੁਰਸੇਵਾਮਨਹਿਚਰਾਵਉਭੋਗ॥ਛੋਡਿਆਪਤੁਬਾਦੁਅਹੰਕਾਰਾਮਾ
ਨੁਸੋਈਜੋਹੋਗੁ॥੧॥ਸੰਤਟਹਲਸੋਈਹੈਲਾਗਾਜਿਸੁਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਲਿਖੋ
ਗੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਏਕਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕਰਣੈਜੋਗੁ॥੨॥੩॥੮॥ ਰਾਗੁਟੋ
ਡੀਮਹਲਾ੫ ॥ਸਤਿਗੁਰਆਇਓਸਰਣਿਤੁਹਾਰੀ॥ਮਿਲੈਸੂਖੁਨਾਮੁਹਰਿਸੋ
ਭਾਚਿੰਤਾਲਾਹਿਹਮਾਰੀ॥ਰਹਾਉ॥ਅਵਰਨਸੂਝੈਦੂਜੀਠਾਹਰਹਾਰਿਪਰਿਓਤਉ
ਦੁਆਰੀ॥ਲੇਖਾਛੋਡਿਅਲੇਖੈਛੂਟਹਹਮਨਿਰਗੁਨਲੇਹੁਉਬਾਰੀ॥੧॥ਸਦਬਖ
ਸਿੰਦੁਸਦਾਮਿਹਰਵਾਨਾਸਭਨਾਦੇਇਅਧਾਰੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸੰਤਪਾਛੈਪਰਿਓਰਾਖਿ
ਲੇਹੁਇਹਬਾਰੀ॥੨॥੪॥੯॥ ਰਾਗੁਟੋਡੀਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੩॥

ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਨਿਧਿ ਗਾਇਣਾ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜੁ ਰਹਸੁ ਮਨਿ ਉਪਜਿਓ ਸਗਲੇ
ਦੂਖ ਪਲਾਇਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਮਾਗਹਿ ਸੋਈ ਸੋਈ ਪਾਵਹਿ ਸੇਵਿ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਰਸਾਇਣਾ
॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਹਹੂ ਤੇ ਛੂਟਹਿ ਭਵਜਲੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਣਾ ॥੧॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਤਤੁ ਬੀ
ਚਾਰਿਓ ਦਾਸ ਗੋਵਿੰਦ ਪਰਾਇਣਾ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਖੇਮ ਚਾਹਹਿ ਜੇ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸਿਮ
ਰਿ ਨਾਰਾਇਣਾ ॥੨॥੫॥੧੦॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿੰਦਕੁ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ
ਤੇ ਹਾਟਿਓ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਸਿਵ ਕੈ ਬਾਣਿ ਸਿਰੁ ਕਾਟਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਚ ਕਾ ਪੰਥਾ ਥਾਟਿਓ ॥ ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਕਿਛੁ ਨਿਖੁ
ਟਤ ਨਾਹੀ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਧਨੁ ਖਾਟਿਓ ॥੧॥ ਭਸਮਾ ਭੂਤ ਹੋਆ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਅਪਨਾ ਕੀਆ
ਪਾਇਆ ॥ ਆਗਮ ਨਿਗਮੁ ਕਹੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਭੁ ਦੇਖੈ ਲੋਕੁ ਸਬਾਇਆ ॥੨॥੬॥
੧੧॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਿਰਪਨ ਤਨ ਮਨ ਕਿਲਵਿਖ ਭਰੇ ॥ ਸਾਧਸੰ
ਗਿ ਭਜਨੁ ਕਰਿ ਸੁਆਮੀ ਢਾਕਨ ਕਉ ਇਕੁ ਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਛਿਦ੍ਰ ਬੋਹਿਥ
ਕੇ ਛੁਟਕਤ ਥਾਮ ਨ ਜਾਹੀ ਕਰੇ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਬੋਹਿਥੁ ਤਿਸੁ ਆਰਾਧੇ ਖੋਟੇ ਸੰਗਿ ਖਰੇ ॥੧॥ ਗ
ਲੀ ਸੈਲ ਉਠਾਵਤ ਚਾਹੈ ਓਇ ਊਹਾ ਹੀ ਹੈ ਧਰੇ ॥ ਜੋਰੁ ਸਕਤਿ ਨਾਨਕ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ
ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਹੁ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ॥੨॥੭॥੧੨॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ
ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨਿ ਧਿਆਉ ॥ ਕਾਢਿ ਕੁਠਾਰੁ ਪਿਤ ਬਾਤ ਹੰਤਾ ਅਉਖਧੁ ਹਰਿ ਕੋ
ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੀਨੇ ਤਾਪ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ ਦੁਖ ਹੰਤਾ ਸੁਖ ਰਾਸਿ ॥ ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ
ਨ ਕੋਊ ਲਾਗੈ ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੧॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੈਦ ਨਾਰਾਇਣ ਕਰ
ਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ॥ ਬਾਲ ਬੁਧਿ ਪੂਰਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕ ॥੨॥੮॥੧੩
॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਪਿ ॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁ
ਗ੍ਰਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਵਸਦੀ ਕੀਨੀ ਆਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਸੇ ਫਿਰਿ ਤਿ
ਨ ਹੀ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ਬਿਨਸੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ॥ ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਜਨ ਅਪਨੇ ਹਰਿ ਹੋਏ ਮਾਈ

ਬਾਪਾ॥੧॥ਜੀਅਜੰਤਹੋਏਮਿਹਰਵਾਨਾਦਯਾਧਾਰੀਹਰਿਨਾਥਾ॥ਨਾਨਕਸਰਨਿਪਰੇ
ਦੁਖਭੰਜਨਜਾਕਾਬਡਪਰਤਾਪਾ॥੨॥੯॥੧੪॥ ॥ਰਾਗੁਟੋਡੀਮਹਲਾ੫
ਘਰੁ੩ ॥ਸ੍ਵਾਮੀਸਰਨਿਪਰਿਓਦਰਬਾਰੇ॥ਕੋਟਿਅਪਰਾਧਖੰਡਨਕੇਦਾਤੇਤੁਝ
ਬਿਨੁਕਉਨੁਉਧਾਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਬਹੁਪਰਕਾਰੇਸਰਬਅਰਥਬੀਚਾਰੇ
॥ਸਾਧਸੰਗਿਪਰਮਗਤਿਪਾਈਐਮਾਇਆਰਚਿਬੰਧਿਹਾਰੇ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲ
ਸੰਗਿਪ੍ਰੀਤਿਮਨਿਲਾਗੀਸੁਰਜਨਮਿਲੇਪਿਆਰੇ॥ਨਾਨਕਅਨਦਕਰੇਹਰਿ
ਜਪਿਜਪਿਸਗਲੇਰੋਗਨਿਵਾਰੇ॥੨॥੧੦॥੧੫॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੩
ਚਉਪਦੇ॥ ॥ਹਾਂਹਾਂਲਪਟਿਓਰੇਮੂੜ੍ਹੇਕਛੂਨਥੋਰੀ॥ਤੇਰੋਨਹੀਸੁਜਾਨੀਮੋਰੀ
ਰਹਾਉ॥ਆਪਨਰਾਮੁਨਚੀਨੋਖਿਨੂਆ॥ਜੋਪਰਾਈਸੁਅਪਨੀਮਨੂਆ॥੧॥ਨਾਮੁ
ਸੰਗੀਸੋਮਨਿਨਬਸਾਇਓ॥ਛੋਡਿਜਾਹਿਵਾਹੂਚਿਤੁਲਾਇਓ॥੨॥ਸੋਸੰਚਿਓਜਿ
ਤੁਭੂਖਤਿਸਾਇਓ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਤੋਸਾਨਹੀਪਾਇਓ॥੩॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਮੋਹਕੂਪਿ
ਪਰਿਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਕੋਤਰਿਆ॥੪॥੧॥੧੬॥ ॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ
੫॥ ॥ਹਮਾਰੈਏਕੈਹਰੀਹਰੀ॥ਆਨਅਵਰਸਿਞਾਣਿਨਕਰੀ॥ਰਹਾਉ॥ਵਡੈ
ਭਾਗਿਗੁਰੁਅਪੁਨਾਪਾਇਓ॥ਗੁਰਿਮੋਕਉਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਓ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿ
ਜਾਪਤਾਪਬ੍ਰਤਨੇਮਾ॥ਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਕੁਸਲਸਭਿਖੇਮਾ॥੨॥ਆਚਾਰਬਿ
ਉਹਾਰਜਾਤਿਹਰਿਗੁਨੀਆ॥ਮਹਾਅਨੰਦੁਕੀਰਤਨੁਹਰਿਸੁਨੀਆ॥੩॥ਕਹੁਨਾ
ਨਕਜਿਨਿਠਾਕੁਰੁਪਾਇਆ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਕੇਗ੍ਰਿਹਮਹਿਆਇਆ॥੪॥੨॥
੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
੧੭॥ ॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੪॥ ॥ਦੁਪਦੇ ॥ਰੂੜੋਮਨੁ
ਹਰਿਰੰਗੋਲੋੜੈ॥ਗਾਲੀਹਰਿਨੀਹੁਨਹੋਇ॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਢੂਢੇਦੀਦਰਸਨਕਾਰਣਿ
ਬੀਥੀਬੀਥੀਪੇਖਾ॥ਗੁਰਮਿਲਿਭਰਮੁਗਵਾਇਆਹੇ॥੧॥ਇਹਬੁਧਿਪਾਈ
ਮੈਸਾਧੂਕੰਨਹੁਲੇਖੁਲਿਖਿਓਧੁਰਿਮਾਥੈ॥ਇਹਬਿਧਿਨਾਨਕਹਰਿਨੈਣਅਲੋਇ

੨॥੧੭॥ ॥ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੪ ॥ਗਰਬਿਗਹਿਲੜੋ
ਮੂੜੜੋਹੀਓਰੇ॥ਹੀਓਮਹਰਾਜਰੀਮਾਇਓ॥ਡੀਹਰਨਿਆਈਮੋਹਿਫਾਕਿਓਰੇ
॥ਰਹਾਉ॥ਘਣੋਘਣੋਘਣੋਸਦਲੋੜੈਬਿਨੁਲਹਣੇਕੈਠੈਪਾਇਓਰੇ॥ਮਹਰਾਜਰੋਗਾ
ਥੁਵਾਹੂਸਿਉਲੁਭੜਿਓਨਿਹਭਾਗੜੋਭਾਹਿਸੰਜੋਇਓਰੇ॥੧॥ਸੁਣਿਮਨਸੀਖਸਾਧੂਜਨਸ
ਗਲੋਥਾਰੇਸਗਲੇਪ੍ਰਾਛਤਮਿਟਿਓਰੇ॥ਜਾਕੋਲਹਣੋਮਹਰਾਜਰੀਗਾਠੜੀਓਜਨਨਾਨਕ
ਗਰਭਾਸਿਨਪੜਿਓਰੇ॥੨॥੨॥੧੯॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੫ ਦੁਪਦੇ॥ ॥ਐਸੋਗੁਨੁਮੇਰੋਪ੍ਰਭਜੀਕੀਨ॥ਪੰ
ਚਦੋਖਅਰੁਅਹੰਰੋਗਇਹਤਨਤੇਸਗਲਦੂਰਿਕੀਨ॥ਰਹਾਉ॥ਬੰਧਨਤੋਰਿਛੋਰਿਬਿਖਿ
ਆਤੇਗੁਰਕੋਸਬਦੁਮੇਰੈਹੀਅਰੈਦੀਨ॥ਰੂਪੁਅਨਰੂਪੁਮੋਰੋਕਛੁਨਬੀਚਾਰਿਓ
ਪ੍ਰੇਮਗਹਿਓਮੋਹਿਹਰਿਰੰਗਭੀਨ॥੧॥ਪੇਖਿਓਲਾਲਨੁਪਾਟਬੀਚਖੋਏਅਨਦਚਿਤਾਹਰ
ਖੇਪਤੀਨ॥ਤਿਸਹੀਕੋਗ੍ਰਿਹੁਸੋਈਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕਸੋਠਾਕੁਰੁਤਿਸਹੀਕੋਧੀਨ॥੨॥੧॥੨੦॥
ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫ ॥ਮਾਈਮੇਰੇਮਨਕੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਏਹੀਕਰਮਧਰਮਜਪਏਹੀਰਾਮ
ਨਾਮਨਿਰਮਲਹੈਰੀਤਿ॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਜੀਵਨਧਨਮੋਰੈਦੇਖਨਕਉਦਰਸਨਪ੍ਰਭ
ਨੀਤਿ॥ਬਾਟਘਾਟਤੋਸਾਸੰਗਿਮੋਰੈਮਨਅਪੁਨੇਕਉਮੈਹਰਿਸਖਾਕੀਤ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਭਏਮਨਨਿਰਮਲਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਕਰਿਲੀਤ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਇਆ
ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਭਗਤਨਕੇਮੀਤ॥੨॥੨॥੨੧॥ ॥ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫
ਘਰੁ੫ ॥ਪ੍ਰਭਜੀਮਿਲੁਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨ॥ਬਿਸਰੁਨਹੀਨਿਮਖਹੀਅਰੇਤੇਅਪਨੇਭਗਤਕਉ
ਪੂਰਨਦਾਨ॥ਰਹਾਉ॥ਖੋਵਹੁਭਰਮੁਰਾਖੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਅੰਤਰਜਾਮੀਸੁਘੜਸੁਜਾਨ॥ਕੋਟਿ
ਰਾਜਨਾਮਧਨੁਮੇਰੈਅੰਮ੍ਰਿਤਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਹੁਪ੍ਰਭਮਾਨ॥੧॥ਆਠਪਹਰਰਸਨਾਗੁਨ
ਗਾਵੈਜਸੁਪੂਰਿਅਘਾਵਹਿਸਮਰਥਕਾਨ॥ਤੇਰੀਸਰਣਿਜੀਅਨਕੇਦਾਤੇਸਦਾਸਦਾਨਾਨਕ
ਕੁਰਬਾਨ॥੨॥੩॥੨੨॥ ॥ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੫ ॥ਪ੍ਰਭਤੇਰੇਪਗਕੀਧੂ

ਗੋਬਿੰਦਦਇਆਲਪ੍ਰੀਤਮਮਨਮੋਹਨਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਰੀਲੋਚਾਪੂਰਿ॥ਰਹਾਉ॥
ਦਹਦਿਸਿਰਵਿਰਹਿਆਜਸੁਤੁਮਰਾਅੰਤਰਜਾਮੀਸਦਾਹਜੂਰਿ॥ਜੋਤੁਮਰਾਜਸੁਗਾਵ
ਹਿਕਰਤੇਸੇਜਨਕਬਹੂਨਮਰਤੇਝੂਰਿ॥੧॥ਧੰਧਬੰਧਬਿਨਸੇਮਾਇਆਕੇਸਾਧੂਸੰਗਤਿਮਿ
ਟੇਬਿਸੂਰ॥ਸੁਖਸੰਪਤਿਭੋਗਇਸੁਜੀਅਕੇਬਿਨੁਹਰਿਨਾਨਕਜਾਨੇਕੂਰ॥੨॥੪॥੨੩॥
ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫ ॥ਮਾਈਮੇਰੇਮਨਕੀਪਿਆਸਾ॥ਇਕੁਖਿਨੁਰਹਿਨਸਕਉ
ਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਮਦਰਸਨਦੇਖਨਕਉਧਾਰੀਮਨਿਆਸਾ॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਉਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨ
ਕਰਤੇਮਨਤਨਤੇਸਭਿਕਿਲਵਿਖਨਾਸਾ॥ਪੂਰਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਖਦਾਤੇਅਬਿਨਾਸੀਬਿ
ਮਲਜਾਕੋਜਾਸਾ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮੇਰੇਪੂਰਮਨੋਰਥਕਰਿਕਿਰਪਾਭੇਟੇਗੁਣਤਾਸਾ॥ਸਾਂ
ਤਿਸਹਜਸੂਖਮਨਿਉਪਜਿਓਕੋਟਿਸੂਰਨਾਨਕਪਰਗਾਸਾ॥੨॥੫॥੨੪॥
ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਹਰਿਪਤਿਤਪਾਵਨਾ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮਾਨਸੁ
ਖਦਾਤਾਅੰਤਰਜਾਮੀਮਨਕੋਭਾਵਨਾ॥ਰਹਾਉ॥ਸੁੰਦਰੁਸੁਘਰੁਚਤੁਰੁਸਭਬੇਤਾਰਿਦਦਾ
ਸਨਿਵਾਸਭਗਤਗੁਨਗਾਵਨਾ॥ਨਿਰਮਲਰੂਪਅਨੂਪਸੁਆਮੀਕਰਮਭੂਮਿਬੀਜਨਸੋ
ਖਾਵਨਾ॥੧॥ਬਿਸਮਨਬਿਸਮਭਏਬਿਸਮਾਦਾਆਨਨਬੀਓਦੂਸਰਲਾਵਨਾ॥ਰਸਨਸਿ
ਮਰਿਸਿਮਰਿਜਸੁਜੀਵਾਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਬਲਿਜਾਵਨਾ॥੨॥੬॥੨੫॥ ॥ਟੋ
ਡੀਮਹਲਾ੫ ॥ਮਾਈਮਾਇਆਛਲੁ॥ਤ੍ਰਿਣਕੀਅਗਨਿਮੇਘਕੀ
ਛਾਇਆਗੋਬਿੰਦਭਜਨਬਿਨੁਹੜਕਾਜਲੁ॥ਰਹਾਉ॥ਛੋਡਿਸਿਆਨਪਬਹੁਚਤੁ
ਰਾਈਦੁਇਕਰਜੋੜਿਸਾਧਮਗਿਚਲੁ॥ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਮਾਨੁਖਦੇਹ
ਕਾਇਹੁਊਤਮਫਲੁ॥੧॥ਬੇਦਬਖਿਆਨਕਰਤਸਾਧੂਜਨਭਾਗਹੀਨਸਮਝਤਨਹੀਖ
ਲੁ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਰਾਚੇਜਨਨਾਨਕਹਰਿਸਿਮਰਨਿਦਹਨਭਏਮਲੁ॥੨॥੭॥੨੬॥
ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫ ॥ਮਾਈਚਰਨਗੁਰਮੀਠੇ॥ਵਡੈਭਾਗਿਦੇਵੈਪਰਮੇਸਰੁਕੋਟਿਫ
ਲਾਦਰਸਨਗੁਰਡੀਠੇ॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਨਗਾਵਤਅਚੁਤਅਬਿਨਾਸੀਕਾਮਕ੍ਰੋਧਬਿਨਸੇ

ਮਚੀਠੇ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਭਏ ਸਾਚ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ਬਾਹੁਰਿ ਨਹੀ ਪੀਠੇ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਰੰਗ ਰਸ ਜੇਤੇ ਸੰਤ ਦਇਆਲ ਜਾਨੇ ਸਭਿ ਝੂਠੇ ॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਓ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ਚਲੇ ਸਭਿ ਮੂਠੇ ॥੨॥੮॥੨੭॥

॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫

॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰਾ ॥ ਸਹਜ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅੰਕੁਰੁ ਭਲੋ ਹਮਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਵਡਭਾਗੀ ਜਾ ਕੋ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਕਾਢਿ ਲੀਓ ਜਨੁ ਅਪੁਨਾ ਬਿਖੁ ਸਾਗਰੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥੧॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾਟੇ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬਹੁੜਿ ਨ ਸੰਕਟ ਦੁਆਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥੨॥੯॥੨੮॥

॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫

॥ ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੋ ਸੁਖੁ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਦ ਰਾਜ ਸੁਖੁ ਭੁਗਵੈ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਬਿਨਸੈ ਸਭ ਦੁਖੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸਹਿ ਸਿਮਰਤ ਪਾਵਨ ਤਨ ਮਨ ਸੁਖ ॥ ਦੇਖਿ ਸਰੂਪੁ ਪੂਰਨੁ ਭਈ ਆਸਾ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਉਤਰੀ ਭੁਖ ॥੧॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਮਹਾ ਸਿਧਿ ਕਾਮਧੇਨੁ ਪਾਰਜਾਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੁਖੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਜਨਮ ਮਰਨ ਫਿਰਿ ਗਰਭ ਨ ਧੁਖ ॥੨॥੧੦॥੨੯॥

॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫

॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਨ ਰਿਦੈ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਕਾਰਜ ਸਫਲ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਪੂਜਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਅਤੁਲ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥੧॥ ਜੋ ਜਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਅਪਨੇ ਕੀਨੇ ਤਿਨ ਕਾ ਬਾਹੁਰਿ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਸੁਨਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਕੰਠ ਮਝਾਰੇ ॥੨॥੧੧॥੩੦॥

੩੪॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੯

ਕਹਉ ਕਹਾ ਅਪਨੀ ਅਧਮਾਈ ॥ ਉਰਝਿਓ ਕਨਕ ਕਾਮਨੀ ਕੇ ਰਸ ਨਹ ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਗਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਗ ਝੂਠੇ ਕਉ ਸਾਚੁ ਜਾਨਿ ਕੈ ਤਾ ਸਿਉ ਰੁਚ ਉਪਜਾਈ ॥ ਦੀਨ ਬੰਧੁ ਸਿਮਰਿਓ ਨਹੀ ਕਬਹੂ ਹੋਤੁ ਜੁ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਮਗਨ ਰਹਿਓ ਮਾਇਆ ਮੈ ਨਿਸ ਦਿਨਿ ਛੁਟੀ ਨ

ਜਨਕੀਕਾਣੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਅਬਨਾਹਿਅਨਤਗਤਿਬਿਨੁਹਰਿਕੀਸਰਣਾਈ॥੨॥
੧॥੧੧॥੩੦॥ ਜੋੜੁ॥੩੨॥ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਟੋਡੀਬਾਣੀਭਗਤਾਂਕੀ ॥ਕੋਈਬੋਲੈਨਿਰਵਾਕੋਈਬੋਲੈ
ਦੂਰਿ॥ਜਲਕੀਮਾਛੁਲੀਚਰੈਖਜੂਰਿ॥੧॥ਕਾਂਇਰੇਬਕਬਾਦੁਲਾਇਓ॥ਜਿਨਿਹ
ਰਿਪਾਇਓਤਿਨਹਿਛਪਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਡਿਤੁਹੋਇਕੈਬੇਦੁਬਖਾਨੈ॥ਮੂਰਖੁਨਾਮਦੇ
ਉਰਾਮਹਿਜਾਨੈ॥੨॥੧॥ ॥ਕਉਨਕੋਕਲੰਕੁਰਹਿਓਰਾਮ
ਨਾਮੁਲੇਤਹੀ॥ਪਤਿਤਪਵਿਤਭਏਰਾਮੁਕਹਤਹੀ॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮਸੰਗਿਨਾਮਦੇਵ
ਜਨਕਉਪ੍ਰਤਗਿਆਆਈ॥ਏਕਾਦਸੀਬ੍ਰਤੁਰਹੈਕਾਹੇਕਉਤੀਰਥਜਾਈ॥੧॥ਭ
ਨਤਿਨਾਮਦੇਉਸੁਕ੍ਰਿਤਸੁਮਤਿਭਏ॥ਗੁਰਮਤਿਰਾਮੁਕਹਿਕੋਕੋਨਬੈਕੁੰਠਿਗਏ॥੨॥
੨॥ ॥ਤੀਨਿਛੰਦੇਖੇਲੁਆਛੈ॥ਰਹਾਉ॥ਕੁੰਭਾਰਕੇਘ
ਰਿਹਾਂਡੀਆਛੈ॥ਰਾਜਾਕੇਘਰਿਸਾਂਡੀਗੋ॥ਬਾਮਨਕੇਘਰਿਰਾਂਡੀਆਛੈ॥ਰਾਂਡੀ
ਸਾਂਡੀਹਾਂਡੀਗੋ॥੧॥ਬਾਣੀਏਕੇਘਰਿਹੀਂਗੁਆਛੈ॥ਭੈਸਰਮਾਥੈਸੀਂਗੁਗੋ॥ਦੇਵ
ਲਮਧੇਲੀਗੁਆਛੈ॥ਲੀਗੁਸੀਗੁਹੀਗੁਗੋ॥੨॥ਤੇਲੀਕੈਘਰਿਤੇਲੁਆਛੈ॥ਜੰ
ਗਲਮਧੇਬੇਲਗੋ॥ਮਾਲੀਕੇਘਰਿਕੇਲਆਛੈ॥ਕੇਲਬੇਲਤੇਲਗੋ॥੩॥
ਸੰਤਾਂਮਧੇਗੋਬਿੰਦੁਆਛੈ॥ਗੋਕਲਮਧੇਸਿਆਮਗੋ॥ਨਾਮੇਮਧੇਰਾਮੁਆਛੈ
॥ਰਾਮਸਿਆਮਗੋਬਿੰਦਗੋ॥੪॥੩॥੩੪॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਬੈਰਾੜੀਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੧ ਦੁਪਦੇ ॥ਸੁਨਿਮਨਅਕਥਕਥਾਹਰਿਨਾ
ਮ॥ਰਿਧਿਬੁਧਿਸਿਧਿਸੁਖਪਾਵਹਿਭਜੁਗੁਰਮਤਿਹਰਿਰਾਮਰਾਮ॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਨਾਖਿ
ਆਨਪੁਰਾਨਜਸੁਊਤਮਖਟਦਰਸਨਗਾਵਹਿਰਾਮ॥ਸੰਕਰਕ੍ਰੋੜਿਤੇਤੀਸਧਿਆਇ
ਓਨਹੀਜਾਨਿਓਹਰਿਮਰਮਾਮ॥੧॥ਸੁਰਿਨਰਗਣਗੰਧ੍ਰਬਜਸੁਗਾਵਹਿਸਭਗਾਵਤ
ਜੇਤਉਪਾਮ॥ਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਹਰਿਜਿਨਕਉਤੇਸੰਤਭਲੇਹਰਿਰਾਮ॥੨॥੧॥
ਬੈਰਾੜੀਮਹਲਾ੪ ॥ਮਨਮਿਲਿਸੰਤਜਨਾਜਸੁਗਾਇਓ॥ਹਰਿਹਰਿ
ਰਤਨੁਰਤਨੁਹਰਿਨੀਕੋਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਦਾਨੁਦਿਵਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਸੁਜਨਕਉ
ਮਨੁਤਨੁਸਭੁਦੇਵਉਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੁਨਾਇਓ॥ਧਨੁਮਾਇਆਸੰਪੈਤਿਸੁਦੇਵ
ਉਜਿਨਿਹਰਿਮੀਤੁਮਿਲਾਇਓ॥੧॥ਖਿਨੁਕਿੰਚਤਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜਗਦੀਸਰਿਤਬਹ
ਰਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਧਿਆਇਓ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਭੇਟੇਸੁਆਮੀਦੁਖੁਹਉਮੈਰੋਗੁ
ਗਵਾਇਓ॥੨॥੨॥ ੧ ਬੈਰਾੜੀਮਹਲਾ੪ ॥ਹਰਿਜਨੁਰਾਮਨਾਮ
ਗੁਨਗਾਵੈ॥ਜੇਕੋਈਨਿੰਦਕਰੇਹਰਿਜਨਕੀਅਪੁਨਾਗੁਨੁਨਗਵਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋ
ਕਿਛੁਕਰੇਸੁਆਪੇਸੁਆਮੀਹਰਿਆਪੇਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ਹਰਿਆਪੇਹੀਮਤਿਦੇਵੈਸੁ
ਆਮੀਹਰਿਆਪੇਬੋਲਿਬੁਲਾਵੈ॥੧॥ਹਰਿਆਪੇਪੰਚਤਤੁਬਿਸਥਾਰਾਵਿਚਿ
ਧਾਤੂਪੰਚਆਪਿਪਾਵੈ॥ਜਨਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਆਪੇਹਰਿਆਪੇਝਗਰੁਚੁਕਾ
ਵੈ॥੨॥੩॥ ੧ ਬੈਰਾੜੀਮਹਲਾ੪ ॥ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮੁਨਿਸਤਾਰਾ॥
ਕੋਟਕੁਟੰਤਰਕੇਪਾਪਸਭਿਖੋਵੈਹਰਿਭਵਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਇਆ
ਨਗਰਿਬਸਤਹਰਿਸੁਆਮੀਹਰਿਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ਹਰਿਨਿਕਟਿ
ਬਸਤਕਛੁਨਦਰਿਨਆਵੈਹਰਿਲਾਧਾਗੁਰਵੀਚਾਰਾ॥੧॥ਹਰਿਆਪੇਸਾਹੁਸਰਾ

ਛੂਟਤਨੁਹੀਰਾਹਰਿਆਪਿਕੀਆਪਸਾਰਾ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੋਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿ
ੜਾਮੈਸੋਸਾਧੂਸਬਦਿਨਜਾਰਾ॥੨॥੪॥ ਬੈਰਾੜੀਮਹਲਾ੪॥ ਘਰੁ੧

ਜਪਿਮਨਹਰਿਨਿਰੰਜਨਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਧਿਆਈਐਸੁਖਦਾਤਾਜਾਕ
ਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਗਨਿਕੁੰਟਮਹਿਉਰਧਲਿਵਲਾਗਾਹਰਿਰ
ਖੈਉਦਰਮੰਝਾਰਾ॥ਸੋਐਸਾਹਰਿਸੇਵਹੁਮੇਰੇਮਨਹਰਿਅੰਤਿਛਡਾਵਣਹਾਰਾ॥੧॥

ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਬਸਿਆਮੇਰਾਹਰਿਹਰਿਤਿਸੁਜਨਕਉਕਰਹੁਨਮਸਕਾਰਾ॥ਹਰਿ
ਕਿਰਪਾਤੇਪਾਈਐਹਰਿਜਪੁਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰਾ॥੨॥੫॥ ਬੈਰਾੜੀਮ
ਹਲਾ੪॥ ॥ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਤਧਿਆਇ॥ਜੋਇਛਹਿਸੋਈਫਲੁ
ਪਾਵਹਿਫਿਰਿਦੂਖੁਨਲਾਗੈਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਜਪੁਸੋਤਪੁਸਾਬ੍ਰਤੁਪੂਜਾਜਿਤੁ
ਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਇ॥ਬਿਨੁਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਹੋਰਪ੍ਰੀਤਿਸਭਝੂਠੀਇਕਖਿਨਮਹਿਬਿ
ਸਰਿਸਭੁਜਾਇ॥੧॥ਤੂਬੇਅੰਤੁਸਰਬਕਲਪੂਰਾਕਿਛੁਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਨਾਨ
ਕਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀਹਰਿਜੀਉਭਾਵੈਤਿਵੈਛਡਾਇ॥੨॥੬॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਬੈਰਾੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੧
ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਹਰਿਜਸੁਗਾਇਓ॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਦੂਖਗਵਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜੋਚਾਹਤਸੋਈਮਨਿਪਾਇਓ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਨਾਮੁਦਿਵਾਇਓ॥੧॥ਸਰਬਸੁਖ
ਹਰਿਨਾਮਿਵਡਾਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਮਤਿਪਾਈ॥੨॥੧॥੭॥

੧ਓਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾ
ਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਤਿਲੰਗਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੧

ਯਕਅਰਜਗੁਫਤਮਪੇਸਿਤੋਦਰਗੋਸਕੁਨਕਰਤਾਰ॥ਹਕਾਕਬੀਰਕਰੀਮਤੂਬੇਐਬ
ਪਰਵਦਗਾਰ॥੧॥ਦੁਨੀਆਮੁਕਾਮੇਫਾਨੀ॥ਤਹਕੀਕਦਿਲਦਾਨੀ॥ਮਮਸਰਮੂਇ
ਅਜਰਾਈਲਗਿਰਫਤਹਦਿਲਹੇਚਿਨਦਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਪਿਸਰਪਦਰ
ਬਿਰਾਦਰਾਕਸਨੇਸਦਸਤੰਗੀਰ॥ਆਖਿਰਬਿਅਫਤਮਕਸਨਦਾਰਦਚੂੰਸਵਦਤ
ਕਬੀਰ॥੧॥ਸਬਰੋਜਗਸਤਮਦਰਹਵਾਕਰਦੇਮਬਦੀਖਿਆਲ॥ਗਾਹੇਨਨੇਕੀ
ਕਾਰਕਰਦਮਮਈਂਚਿਨੀਅਹਵਾਲ॥੨॥ਬਦਬਖਤਹਮਚੁਬਖੀਲਗਾਫਿਲ
ਬੇਨਜਰਬੇਬਾਕ॥ਨਾਨਕਬੁਗੋਯਜਨੁਤੁਰਾਤੇਰੇਚਾਕਰਾਂਪਾਖਾਕ॥੪॥੧॥

ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੨ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਭਉਤੇਰਾਭਾਂਗਖਲੜੀਮੇਰਾਚੀਤੁ॥ਮੈਦੇਵਾਨਾਭਇਆਅਤੀਤੁ॥ਕਰਕਾਸਾਦਰਸਨਕੀ
ਭੂਖਾਮੈਦਰਿਮਾਗਉਨੀਤਾਨੀਤ॥੧॥ਤਉਦਰਸਨਕੀਕਰਉਸਮਾਇ॥ਮੈਦਰਿਮਾ
ਗਤੁਭੀਖਿਆਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੇਸਰਿਕੁਸਮਮਿਰਗਮੈਹਰਣਾ ਸਰਬਸਰੀਰੀ
ਚੜ੍ਹਣਾ॥ਚੰਦਨਭਗਤਾਜੋਤਿਇਨੇਹੀ ਸਰਬੇਪਰਮਲੁਕਰਣਾ॥੨॥ਘਿਅਪਟਭਾਂ
ਡਾਕਹੈਨਕੋਇ॥ਐਸਾਭਗਤੁਵਰਨਮਹਿਹੋਇ॥ਤੇਰੈਨਾਮਿਨਿਵੇਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥
ਨਾਨਕਤਿਨਦਰਿਭੀਖਿਆਪਾਇ॥੩॥੧॥੨॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੩ ਇਹੁਤਨੁਮਾਇਆਪਾਹਿਆਪਿ
ਆਰੇਲੀਤੜਾਲਬਿਰੰਗਾਏ॥ਮੇਰੈਕੰਤਨਭਾਵੈਚੋਲੜਾਪਿਆਰੇਕਿਉਧਨਸੇਜੈਜਾਏ
॥੧॥ਹੰਉਕੁਰਬਾਨੈਜਾਉਮਿਹਰਵਾਨਾਹੰਉਕੁਰਬਾਨੈਜਾਉ॥ਹੰਉਕੁਰਬਾਨੈਜਾਉਤਿ

ਕੈਲੈਨਿਜੋਤੇਰਾਨਾਉ॥ਲੈਨਿਜੋਤੇਰਾਨਾਉਤਿਨਾਕੈਹਉਸਦਕੁਰਬਾਨੈਜਾਉ॥੧॥ਕਾਇ
ਆਰੰਙਣਿਜੇਥੀਐਪਿਆਰੇਪਾਈਐਨਾਉਮਜੀਠ॥ਰੰਙਣਵਾਲਾਜੇਰੰਙੈਸਾਹਿਬੁ
ਐਸਾਰੰਗੁਨਡੀਠ॥੨॥ਜਿਨਕੇਚੋਲੇਰਤੜੇਪਿਆਰੇਕੰਤੁਤਿਨਾਕੈਪਾਸਿ॥ਧੂੜਿਤਿਨ
ਕੀਜੇਮਿਲੈਜੀਕਹੁਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿ॥੩॥ਆਪੇਸਾਜੇਆਪੇਰੰਗੇਆਪੇਨਦ
ਰਿਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਕੰਤੈਭਾਵੈਆਪੇਹੀਰਾਵੇਇ॥੪॥੧॥੩॥ ਤਿ

ਲੰਗਮਹਲਾ੧ ॥ਇਆਨੜੀਏਮਾਨੜਾਕਾਇਕਰੇਹਿ॥ਆਪਨੜੈਘਰਿਹ
ਰਿਰੰਗੋਕੀਨਮਾਣੇਹਿ॥ਸਹੁਨੇੜੈਧਨਕੰਮਲੀਏਬਾਹਰੁਕਿਆਢੂਢੇਹਿ॥ਭੈਕੀਆ
ਦੇਹਿਸਲਾਈਆਨੈਣੀਭਾਵਕਾਕਰਿਸੀਗਾਰੋ॥ਤਾਸੋਹਾਗਣਿਜਾਣੀਐਲਾਗੀ
ਜਾਸਹੁਧਰੇਪਿਆਰੋ॥੧॥ਇਆਣੀਬਾਲੀਕਿਆਕਰੇਜਾਧਨਕੰਤਨਭਾਵੈ॥ਕਰਣ
ਪਲਾਹਕਰੇਬਹੁਤੇਰੇਸਾਧਨਮਹਲੁਨਪਾਵੈ॥ਵਿਣੁਕਰਮਾਕਿਛੁਪਾਈਐਨਾਹੀਜੇ
ਬਹੁਤੇਰਾਧਾਵੈ॥ਲਬਲੋਭਅਹੰਕਾਰਕੀਮਾਤੀਮਾਇਆਮਾਹਿਸਮਾਣੀ॥ਇਨੀਬਾ
ਤੀਸਹੁਪਾਈਐਨਾਹੀਭਈਕਾਮਣਿਇਆਣੀ॥੨॥ਜਾਇਪੁਛਹੁਸੋਹਾਗਣੀਵਾਹੈਕਿ
ਨੀਬਾਤੀਸਹੁਪਾਈਐ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੋਭਲਾਕਰਿਮਾਨੀਐਹਿਕਮਤਿਹੁਕਮੁਚੁਕਾ
ਈਐ॥ਜਾਕੈਪ੍ਰੇਮਿਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਤਉਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਈਐ॥ਸਹੁਕਹੈਸੁਕੀਜੈ
ਤਨੁਮਨੋਦੀਜੈਐਸਾਪਰਮਲੁਲਾਈਐ॥ਏਵਕਹਹਿਸੋਹਾਗਣੀਭੈਣੇਇਨੀਬਾਤੀ
ਸਹੁਪਾਈਐ॥੩॥ਆਪੁਗਵਾਈਐਤਾਸਹੁਪਾਈਐਅਉਰੁਕੈਸੀਚਤੁਰਾਈ॥
ਸਹੁਨਦਰਿਕਰਿਦੇਖੈਸੋਦਿਨੁਲੇਖੈਕਾਮਣਿਨਉਨਿਧਿਪਾਈ॥ਆਪਣੇਕੰਤਪਿਆ
ਰੀਸਾਸੋਹਾਗਣਿਨਾਨਕਸਾਸਭਰਾਈ॥ਐਸੇਰੰਗਿਰਾਤੀਸਹਜਕੀਮਾਤੀਅਹਿਨਿ
ਸਿਭਾਇਸਮਾਣੀ॥ਸੁੰਦਰਿਸਾਇਸਰੂਪਿਬਿਚਖਣਿਕਹੀਐਸਾਸਿਆਣੀ॥੪॥੨॥
੪॥ ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ੧ ॥ਜੈਸੀਮੈਆਵੈਖਸਮਕੀਬਾਣੀਤੈਸ

ੜਾਕਰੀਗਿਆਨੁਵੇਲਾਲੋ॥ਪਾਪਕੀਜੰਞਲੈਕਾਬਲਹੁਧਾਇਆਜੋਰੀਮੰਗੈਦਾਨੁ
ਵੇਲਾਲੋ॥ਸਰਮੁਧਰਮੁਦੁਇਛਪਿਖਲੋਏਕੂੜੁਫਿਰੈਪਰਧਾਨੁਵੇਲਾਲੋ॥ਕਾਜੀਆ
ਬਾਮਣਾਕੀਗਲਥਕੀਅਗਦੁਪੜੈਸੈਤਾਨੁਵੇਲਾਲੋ॥ਮੁਸਲਮਾਣੀਆਪੜਹਿਕਤੇਬਾ
ਕਸਟਮਹਿਕਰਹਿਖੁਦਾਇਵੇਲਾਲੋ॥ਜਾਤਿਸਨਾਤੀਹੋਰਿਹਿਦਵਾਣੀਆਏਹਿਭੀਲੇ
ਖੈਲਾਇਵੇਲਾਲੋ॥ਖੂਨਕੇਸੋਹਿਲੇਗਾਵੀਅਹਿਨਾਨਕਰਤੁਕਾਕੁੰਗੂਪਾਇਵੇਲਾਲੋ
॥੧॥ਸਾਹਿਬਕੇਗੁਣਨਾਨਕੁਗਾਵੈਮਾਸਪੁਰੀਵਿਚਿਆਖੁਮਸੋਲਾ॥ਜਿਨਿਉਪਾਈ
ਰੰਗਿਰਵਾਈਬੈਠਾਵੇਖੈਵਖਿਇਕੇਲਾ॥ਸਚਾਸੋਸਾਹਿਬੁਸਚੁਤਪਾਵਸੁਸਚੜਾਨਿ
ਆਉਕਰੇਗੁਮਸੋਲਾ॥ਕਾਇਆਕਪੜੁਟੁਕੁਟੁਕੁਹੋਸੀਹਿਦੁਸਤਾਨੁਸਮਾਲਸੀ
ਬੋਲਾ॥ਆਵਨਿਅਠਤਰੈਜਾਨਿਸਤਾਨਵੈਹੋਰੁਭੀਉਠਸੀਮਰਦਕਾਚੇਲਾ॥ਸਚ
ਕੀਬਾਣੀਨਾਨਕੁਆਖੈਸਚੁਸੁਣਾਇਸੀਸਚਕੀਬੇਲਾ॥੨॥੩॥੫॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ੪ ॥ਘਰੁ੨

ਸਭਿਆਏਹੁਕਮਿਖਸਮਾਹੁਹੁਕਮਿਸਭਵਰਤਨੀ॥ਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚਾਖੇਲੁਸਭੁ
ਹਰਿਧਨੀ॥੧॥ਸਾਲਾਹਿਹੁਸਚੁਸਭਊਪਰਿਹਰਿਧਨੀ॥ਜਿਸੁਨਾਹੀਕੋਇਸਰੀਕੁ
ਕਿਸੁਲੇਖੈਹਉਗਨੀ॥ਰਹਾਉ॥ਪਉਣਪਾਣੀਧਰਤੀਆਕਾਸੁਘਰਮੰਦਰਹਰਿਬਨੀ
ਵਿਚਿਵਰਤੈਨਾਨਕਆਪਿਝੂਠੁਕਹੁਕਿਆਗਨੀ॥੨॥੧॥੬॥ ਤਿਲੰਗਮਹ
ਲਾ੪ ਘਰੁ੨ ॥ਨਿਤਨਿਹਫਲਕਰਮਕਮਾਇਬਫਾਵੈਦੁਰਮਤੀਆ॥ਜਬ
ਆਣੈਵਲਵੰਚਕਰਿਝੂਠੁਤਬਜਾਣੈਜਗੁਜਿਤੀਆ॥੧॥ਐਸਾਬਾਜੀਸੈਸਾਰੁਨਚੇਤੈ
ਹਰਿਨਾਮਾ॥ਖਿਨਮਹਿਬਿਨਸੈਸਭੁਝੂਠੁਮੇਰੇਮਨਧਿਆਇਰਾਮਾ॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਵੇ
ਲਾਚਿਤਿਨਆਵੈਜਿਤੁਆਇਕੰਟਕੁਕਾਲੁਗ੍ਰਸੈ॥ਤਿਸੁਨਾਨਕਲਏਛਡਾਇ
ਜਿਸੁਕਿਰਪਾਕਰਿਹਿਰਦੈਵਸੈ॥੨॥੨॥੭॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੧ ॥ਖਾਕਨੂਰਕਰਦੰਆਲਮ

ਦੁਨੀਆਇ॥ਅਸਮਾਨਜਿਮੀਦਰਖਤਆਬਪੈਦਾਇਸਿ॥੧॥ਬੰਦੇਚਸਮਦੀਦੰਫ
ਖੁਦਾਇ
ਨਾਇ॥ਦੁਨੀਆਮੁਰਦਾਰਖੁਰਦਨੀਗਾਫਲਹਵਾਇ॥ਰਹਾਉ॥ਗੈਬਾਨਹੈਵਾਨ
ਹਰਾਮਕੁਸਤਨੀਮੁਰਦਾਰਬਖੋਰਾਇ॥ਦਿਲਕਬਜਕਬਜਾਕਾਦਰੋਦੋਜਕਸਜਾ
ਇ॥੨॥ਵਲੀਨਿਆਮਤਿਬਿਰਾਦਰਾਦਰਬਾਰਮਿਲਕਖਾਨਾਇ॥ਜਬਅਜਰਾ
ਈਲੁਬਸਤਨੀਤਬਚਿਕਾਰੇਬਿਦਾਇ॥੩॥ਹਵਾਲਮਾਲੂਮੁਕਰਦੰਪਾਕਅਲਾਹ॥
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਬੁਗੋਨਾਨਕਅਰਦਾਸਿਪੇਸਿਦਰਵੇਸਬੰਦਾਹ॥੪॥੧॥੮॥ ॥ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ੫
ਘਰੁ੨ ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਤੂਕਰਤਾਰੁਕਰਹਿਸੋਹੋਇ॥ਤੇਰਾਜੋਰੁ
ਤੇਰੀਮਨਿਟੇਕ॥ਸਦਾਸਦਾਜਪਿਨਾਨਕਏਕ॥੧॥ਸਭਊਪਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਦਾ
ਤਾਰੁ॥ਤੇਰੀਟੇਕਤੇਰਾਆਧਾਰੁ॥ਰਹਾਉ॥ਹੈਤੂਹੈਤੂਹੋਵਨਹਾਰ॥ਅਗਮਅਗਾ
ਧਿਊਚਅਪਾਰ॥ਜੋਤੁਧੁਸੇਵਹਿਤਿਨਭਉਦੁਖੁਨਾਹਿ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਨਾਨਕਗੁ
ਣਗਾਹਿ॥੨॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਤੇਰਾਰੂਪੁ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਗੋਵਿੰਦਅਨੂਪ॥ਸਿਮਰਿਸਿ
ਮਰਿਸਿਮਰਿਜਨੁਸੋਇ॥ਨਾਨਕਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੩॥ਜਿਨਿਜਪਿਆ
ਤਿਸਕਉਬਲਿਹਾਰ॥ਤਿਸਕੈਸੰਗਿਤਰੈਸੰਸਾਰੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਲੋਚਾਪੂਰਿ॥ਸੰ
ਤਜਨਾਕੀਬਾਛਉਧੂਰਿ॥੪॥੧॥੨॥ ॥ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ੫
ਘਰੁ੩ ॥ਮਿਹਰਵਾਨੁਸਾਹਿਬੁਮਿਹਰਵਾਨੁ॥ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਮਿਹਰਵਾਨੁ॥
ਜੀਅਸਗਲਕਉਦੇਇਦਾਨੁ॥ਰਹਾਉ॥ਤੂੰਕਾਹੇਡੋਲਹਿਪ੍ਰਾਣੀਆਤੁਧੁਰਾਖੈਗਾਸਿ
ਰਜਣਹਾਰੁ॥ਜਿਨਿਪੈਦਾਇਸਿਤੂਕੀਆਸੋਈਦੇਇਆਧਾਰੁ॥੧॥ਜਿਨਿਉਪਾਈਮੇ
ਦਨੀਸੋਈਕਰਦਾਸਾਰ॥ਘਟਿਘਟਿਮਾਲਕੁਦਿਲਾਕਾਸਚਾਪਰਵਦਗਾਰੁ॥੨
॥ਕੁਦਰਤਿਕੀਮਨਜਾਣੀਐਵਡਾਵੇਪਰਵਾਹੁ॥ਕਰਿਬੰਦੇਤੂਬੰਦਗੀਜਿਚਰੁਘਟ
ਮਹਿਸਾਹੁ॥੩॥ਤੂਸਮਰਥੁਅਕਥੁਅਗੋਚਰੁਜੀਉਪਿੰਡੁਤੇਰੀਰਾਸਿ॥ਰਹਮਤੇ
ਰੀਸੁਖੁਪਾਇਆਸਦਾਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿ॥੪॥੩॥੧੦॥ ਤਿਲੰਗਮਹ

ਲਾ ੫ ॥ਕਰਤੇਕੁਦਰਤੀਮੁਸਤਾਕੁ॥ਦੀਨਦੁਨੀਆਏਕਤੂਹੀਸਭਖ
ਲਕਤੇਪਾਕੁ॥ਰਹਾਉ॥ਖਿਨਮਾਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਦਾਅਚਰਜਤੇਰੇਰੂਪ॥ਕਉਣੁਜਾ
ਣੈਚਲਤਤੇਰੇਅੰਧਿਆਰੇਮਹਿਦੀਪ॥੧॥ਖੁਦਿਖਸਮਖਲਕਜਹਾਨਅਲਹਮਿਹਰ
ਵਾਨਖੁਦਾਇ॥ਦਿਨਸੁਰੈਣਿਜਿਤੁਧੁਅਰਾਧੈਸੋਕਿਉਦੋਜਕਿਜਾਇ॥੨॥ਅਜਰਾਈਲੁ
ਯਾਰਬੰਦੇਜਿਸੁਤੇਰਾਆਧਾਰੁ॥ਗੁਨਹਉਸਕੇਸਗਲਆਫੂਤੇਰੇਜਨਦੇਖਹਿਦੀਦਾਰੁ॥੩॥
ਦੁਨੀਆਚੀਜਫਿਲਹਾਲਸਗਲੇਸਚੁਸੁਖੁਤੇਰਾਨਾਉ॥ਗੁਰਮਿਲਿਨਾਨਕਬੂਝਿ
ਆਸਦਾਏਕਸੁਗਾਉ॥੪॥੧੧॥ ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਮੀਰਾਂਦਾਨਾਂਦਿ
ਲਸੋਚ॥ਮੁਹਬਤੇਮਨਿਤਨਿਬਸੈਸਚੁਸਾਹਬੰਦੀਮੋਚ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੀਦਨੇਦੀਦਾਰ
ਸਾਹਿਬਕਛੁਨਹੀਇਸਕਾਮੋਲੁ॥ਪਾਕਪਰਵਦਗਾਰਤੂਖੁਦਿਖਸਮਵਡਾਅਤੋਲੁ॥
੧॥ਦਸਤਗੀਰੀਦੇਹਿਦਿਲਾਵਰਤੂਹੀਤੂਹੀਏਕ॥ਕਰਤਾਰਕੁਦਰਤਿਕਰਣਖਾਲਕ
ਨਾਨਕਤੇਰੀਟੇਕ॥੨॥੫॥ ੫ਮ: ੧ ॥੨ ॥ਮ: ੪ ॥੫ ॥ ਮ: ੫ ॥ਜੁਮਲਾ ੧੨ ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ ੧ ॥ਘਰੁ ੨

ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਨਿਦੇਖਿਆਕਿਆਕਹੀਐਰੇਭਾਈ॥ਆਪੇਜਾਣੈਕਰੇਆਪਿਜਿ
ਨਿਵਾੜੀਹੈਲਾਈ॥੧॥ਰਾਇਸਾਪਿਆਰੇਕਾਰਾਇਸਾ ਜਿਤੁਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥ਰਹਾ
ਉ॥ਜਿਨਿਰੰਗਿਕੰਤੁਨਰਾਵਿਆਸਾਪਛੋਰੇਤਾਣੀ॥ਹਾਥਪਛੋੜੈਸਿਰੁਧੁਣੈਜਬਰੈਣਿਵਿ
ਹਾਣੀ॥੨॥ਪਛੋਤਾਵਾਨਾਮਿਲੈਜਬਚੂਕੈਗੀਸਾਰੀ॥ਤਾਫਿਰਿਪਿਆਰਾਰਾਵੀਐਜਬ
ਆਵੈਗੀਵਾਰੀ॥੩॥ਕੰਤੁਲੀਆਸੋਹਾਗਣੀਮੈਤੇਵਧਵੀਏਹ॥ਸੇਗੁਣਮੁਝੈਨਆਵ
ਨੀਕੈਜੀਦੋਸੁਧਰੇਹ॥੪॥ਜਿਨੀਸਖੀਸਹੁਰਾਵਿਆਤਿਨਪੂਛਉਗੀਜਾਏ॥ਪਾਇਲਗ
ਉਬੇਨਤੀਕਰਉਲੇਉਗੀਪੰਥੁਬਤਾਏ॥੫॥ਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈਨਾਨਕਾਭਉਚੰਦਨੁਲਾਵੈ॥ਗੁ
ਣਕਾਮਣਕਾਮਣਿਕਰੈਤਉਪਿਆਰੇਕਉਪਾਵੈ॥੬॥ਜੋਦਿਲਿਮਿਲਿਆਸੁਮਿਲਿਰ
ਹਿਆਮਿਲਿਆਕਹੀਐਰੇਸੋਈ॥ਜੇਬਹੁਤੇਰਾਲੋਚੀਐਬਾਤੀਮੇਲੁਨਹੋਈ॥੭॥੧॥

ਤੁਮਿਲੈਫੁਨਿਧਾਤੁਕਉਲਿਵਲਿਵੈਕਉਧਾਵੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਾਣੀਐਤਉਅਨ
ਭਉਪਾਵੈ॥੮॥ਪਾਨਾਵਾੜੀਹੋਇਘਰਿਖੁਰੁਸਾਰਨਜਾਣੈ॥ਰਸੀਆਹੋਵੈਮੁਸਕਕਾਤਬ
ਫੂਲੁਪਛਾਣੈ॥੯॥ਅਪਿਉਪੀਵੈਜੋਨਾਨਕਭ੍ਰਮੁਭ੍ਰਮਿਸਮਾਵੈ॥ਸਹਜੇਸਹਜਿਮਿ
ਲਿਰਹੈਅਮਰਾਪਦੁਪਾਵੈ॥੧੦॥੧॥੧੩॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ ੪

ਹਰਿਕੀਆਕਥਾਕਹਾਣੀਆਗੁਰਿਮੀਤਿਸੁਣਾਈਆ॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪ
ਣੇਗੁਰਕਉਬਲਿਜਾਈਆ॥੧॥ਆਇਮਿਲੁਗੁਰਸਿਖਆਇਮਿਲੁਤੂਮੇਰੇਗੁ
ਰੂਕੇਪਿਆਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇਗੁਣਹਰਿਭਾਵਦੇਸੇਗੁਰੂਤੇਪਾਏ॥ਜਿਨਗੁਰਕਾਭ
ਣਾਮੰਨਿਆਤਿਨਘੁਮਿਘੁਮਿਜਾਏ॥੨॥ਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਪਿਆਰਾਦੇਖਿਆਤਿ
ਨਕਉਹਉਵਾਰੀ॥ਜਿਨਗੁਰਕੀਕੀਤੀਚਾਕਰੀਤਿਨਸਦਬਲਿਹਾਰੀ॥੩॥ਹਰਿਹ
ਰਿਤੇਰਾਨਾਮੁਹੈਦੁਖਮੇਟਣਹਾਰਾ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਨਿਸਤਾਰਾ॥੪॥
ਜੋਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਦੇਤੇਜਨਪਰਵਾਨਾ॥ਤਿਨਵਿਟਹੁਨਾਨਕੁਵਾਰਿਆਸਦਾ
ਸਦਾਕੁਰਬਾਨਾ॥੫॥ਸਾਹਰਿਤੇਰੀਉਸਤਤਿਹੈਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਪਿ
ਆਰਾਸੇਵਦੇਤਿਨਹਰਿਫਲੁਪਾਵੈ॥੬॥ਜਿਨਾਹਰਿਸੇਤੀਪਿਰਹੜੀਤਿਨਾਜੀਅ
ਪ੍ਰਭਨਾਲੇ॥ਓਇਜਪਿਜਪਿਪਿਆਰਾਜੀਵਦੇਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲੇ॥੭॥ਜਿਨਗੁਰ
ਮੁਖਿਪਿਆਰਾਸੇਵਿਆਤਿਨਕਉਘੁਮਿਜਾਇਆ॥ਓਇਆਪਿਛੁਟੇਪਰਵਾਰਸਿ
ਉਸਭੁਜਗਤੁਛਡਾਇਆ॥੮॥ਗੁਰਿਪਿਆਰੈਹਰਿਸੇਵਿਆਗੁਰੁਧੰਨੁਗੁਰੁਧੰ
ਨੋ॥ਗੁਰਿਹਰਿਮਾਰਗੁਦਸਿਆਗੁਰਪੁੰਨੁਵਡਪੁੰਨੋ॥੯॥ਜੋਗੁਰਸਿਖਗੁਰੁਸੇਵ
ਦੇਸੇਪੁੰਨਪਰਾਣੀ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਨਕਉਵਾਰਿਆਸਦਾਸਦਾਕੁਰਬਾਣੀ॥੧੦॥
ਗੁਰਮੁਖਿਸਖੀਸਹੇਲੀਆਸੇਆਪਿਹਰਿਭਾਈਆ॥ਹਰਿਦਰਗਹਪੈਨਾਈ
ਆਹਰਿਆਪਿਗਲਿਲਾਈਆ॥੧੧॥ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਦੇਤਿਨਦਰ

ਸੁਣਦੀ ਜੀਉ ॥ ਹਮ ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਣ ਪਖਾਲਦੇ ਧੂੜਿ ਘੋਲਿ ਘੋਲਿ ਪੀਜੈ ॥੧੨॥ ਪਾਨ ਸੁਪਾਰੀ ਖਾਤੀਆ ਮੁਖਿ ਬੀੜੀਆ ਲਾਈਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਦੇ ਨ ਚੇਤਿਓ ਜਮਿ ਪਕੜਿ ਚਲਾਈਆ ॥੧੩॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਚੇਤਿਆ ਹਿਰਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰ ਪਿਆਰੇ ॥੧੪॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਰੰਗਿ ਰਲੀਆ ਮਾਣੈ ॥੧੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਆਖੀਐ ਤੁਸਿ ਕਰੇ ਪਸਾਓ ॥ ਹਉ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਦਿਤੜਾ ਨਾਓ ॥੧੬॥ ਸੋ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਹਰਿ ਦੇਇ ਸਨੇਹਾ ॥ ਹਉ ਵੇਖਿ ਵੇਖਿ ਗੁਰੂ ਵਿਗਸਿਆ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਹਾ ॥੧੭॥ ਗੁਰ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੋਲਦੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵੀ ॥ ਜਿਨ ਸੁਣਿ ਸਿਖਾ ਗੁਰੁ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਵੀ ॥੧੮॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਆਖੀਐ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜਾਈਐ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੈ ਜਾਈਐ ॥੧੯॥ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਸੇ ਸਾਹ ਵਡ ਦਾਣੇ ॥ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਵਾਰਿਆ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਸਮਾਣੇ ॥੨੦॥ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਤੂ ਸਾਹਿਬੋ ਤੂਹੈ ਮੇਰਾ ਮੀਰਾ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੇਰੀ ਬੰਦਗੀ ਤੂ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥੨੧॥ ਆਪੇ ਹਰਿ ਇਕ ਰੰਗੁ ਹੈ ਆਪੇ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਸਾਈ ਗਲ ਚੰਗੀ ॥੨੨॥੨॥ ॥ ਮਃ ੧ ॥੫॥ ਮਃ ੪ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥੫॥ ਜੁਮਲਾ ੧੪ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੯ ਕਾਫੀ

ਜਾਗ ਲੇਹੁ ਰੇ ਮਨਾ ਜਾਗ ਲੇਹੁ ਕਹਾ ਗਾਫਲ ਸੋਇਆ ॥ ਜੋ ਤਨੁ ਉਪਜਿਆ ਸੰਗ ਹੀ ਸੋ ਭੀ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧ ਜਨ ਹਿਤੁ ਜਾ ਸਿਉ ਕੀਨਾ ॥ ਜੀਉ ਛੂਟਿਓ ਜਬ ਦੇਹ ਤੇ ਡਾਰਿ ਅਗਨਿ ਮੈ ਦੀਨਾ ॥੧॥ ਜੀਵਤ ਲਉ ਬਿਉਹਾਰੁ ਹੈ ਜਗ ਕਉ ਤੁਮ ਜਾਨਉ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਲੈ ਸਭ ਸੁਫਨ ਸਮਾਨਉ ॥੨॥੧॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਰੇ ਮਨਾ ਗਾਇ ਲੈ ਜੋ ਸੰਗੀ ਹੈ ਤੇਰੋ ॥ ਅਉਸਰੁ ਬੀਤਿਓ ਜਾਤੁ ਹੈ ਕਹਿਓ ਮਾਨ ਲੈ ਮੇਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਪਤਿ ਰਥ ਧਨ ਰਾਜ ਸਿਉ ਅਤਿ ਨੇਹੁ ਲਗਾ

ਇਓ ॥ ਕਾਲ ਫਾਸ ਜਬ ਗਲਿ ਪਰੀ ਸਕੁਨ ਇਉ ਫਿਰਾਇਉ ॥੧॥ ਜਾਨਿ ਬੂਝਿ ਕੈ ਬਾਵਰੇ ਤੈ ਕਾਜੁ ਬਿਗਾਰਿਓ ॥ ਪਾਪ ਕਰਤ ਸੁਕਚਿਓ ਨਹੀ ਨਹ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿਓ ॥੨॥ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਸੋ ਸੁਨੁ ਰੇ ਭਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਪੁਕਾਰਿ ਕੈ ਗਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਾਈ ॥੩॥੨॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਚੇਤਨਾ ਹੈ ਤਉ ਚੇਤ ਲੈ ਨਿਸਿ ਦਿਨਿ ਮੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਅਉਧ ਬਿਹਾਤੁ ਹੈ ਫੂਟੈ ਘਟ ਜਿਉ ਪਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਾਹਿ ਨ ਗਾਵਹੀ ਮੂਰਖ ਅਗਿਆਨਾ ॥ ਝੂਠੈ ਲਾਲਚਿ ਲਾਗਿ ਕੈ ਨਹਿ ਮਰਨੁ ਪਛਾਨਾ ॥੧॥ ਅਜਹੂ ਕਛੁ ਬਿਗਰਿਓ ਨਹੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਭਜਨ ਤੇ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤਿਲੰਗ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਇਫਤਰਾ ਭਾਈ ਦਿਲ ਕਾ ਫਿਕਰੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਟੁਕੁ ਦਮੁ ਕਰਾਰੀ ਜਉ ਕਰਹੁ ਹਾਜਿਰ ਹਜੂਰਿ ਖੁਦਾਇ ॥੧॥ ਬੰਦੇ ਖੋਜੁ ਦਿਲ ਹਰ ਰੋਜ ਨਾ ਫਿਰੁ ਪਰੇਸਾਨੀ ਮਾਹਿ ॥ ਇਹ ਜੁ ਦੁਨੀਆ ਸਿਹਰੁ ਮੇਲਾ ਦਸਤਗੀਰੀ ਨਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰੋਗੁ ਪੜਿ ਪੜਿ ਖੁਸੀ ਹੋਇ ਬੇਖਬਰ ਬਾਦੁ ਬਕਾਹਿ ॥ ਹਕੁ ਸਚੁ ਖਾਲਕੁ ਖਲਕ ਮਿਆਨੇ ਸਿਆਮ ਮੂਰਤਿ ਨਾਹਿ ॥੨॥ ਅਸਮਾਨ ਮਿਆਨੇ ਲਹੰਗ ਦਰੀਆ ਗੁਸਲ ਕਰਦਨ ਬੂਦ ॥ ਕਰਿ ਫਕਰੁ ਦਾਇਮ ਲਾਇ ਚਸਮੇ ਜਹ ਤਹਾ ਮਉਜੂਦੁ ॥੩॥ ਅਲਾਹ ਪਾਕੰ ਪਾਕ ਹੈ ਸਕ ਕਰਉ ਜੇ ਦੂਸਰ ਹੋਇ ॥ ਕਬੀਰ ਕਰਮੁ ਕਰੀਮ ਕਾ ਉਹੁ ਕਰੈ ਜਾਨੈ ਸੋਇ ॥੪॥੧॥ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ॥ ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਕੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਖੁੰਦਕਾਰਾ ॥ ਮੈ ਗਰੀਬ ਮੈ ਮਸਕੀਨ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰੀਮਾਂ ਰਹੀਮਾਂ ਅਲਾਹ ਤੂ ਗਨੀ ॥ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰਿ ਦਰਿ ਪੇਸਿ ਤੂੰ ਮਨੀ ॥੧॥ ਦਰੀਆਉ ਤੂ ਦਿਹੰਦ ਤੂ ਬਿਸੀਆਰ ਤੂ ਧਨੀ ॥ ਦੇਹਿ ਲੇਹਿ ਏਕੁ ਤੂੰ ਦਿਗਰ ਕੋ ਨਹੀ ॥੨॥ ਤੂੰ ਦਾਨਾਂ ਤੂੰ ਬੀਨਾ ਮੈ ਬੀਚਾਰੁ ਕਿਆ ਕਰੀ ॥ ਨਾਮੇ ਚੇ ਸੁਆਮੀ ਬਖਸੰਦ ਤੂੰ ਹਰੀ ॥੩॥੨॥ ਹਲੇ ਯਾਰਾਂ ਹਲੇ ਯਾਰਾਂ ਖੁਸਿਖਬਰੀ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਂਉ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਂਉ ॥ ਨੀਕੀ ਤੇਰੀ ਬਿਗਾਰੀ ਆਲੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਜਾ ਆਮਦ ਕੁਜਾ ਰਫਤੀ ਕੁਜਾ ਮੇ ਰਵੀ ॥ ਦ੍ਵਾਰਿਕਾ ਨਗਰੀ ਰਾਸਿ ਬੁਗੋਈ ॥੧॥ ਖੂਬੁ ਤੇਰੀ ਪਗਰੀ ਮੀਠੇ ਤੇਰੇ ਬੋਲ ॥ ਦ੍ਵਾਰਿਕਾ ਨਗਰੀ ਕਾਹੇ ਕੇ ਮਗੋਲ ॥੨॥ ਚੰਦੀਂ ਹਜਾਰ ਆਲਮ ਏਕਲ ਖਾਨਾਂ ॥ ਹਮ ਚਿਨੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਾਂਵਲੇ ਬਰਨਾਂ ॥੩॥ ਅਸਪਤਿ ਗਜਪਤਿ ਨਰਹ ਨਰਿੰਦ ॥ ਨਾਮੇ ਕੇ ਸ੍ਵਾਮੀ ਮੀਰ ਮੁਕੰਦ ॥੪॥੩॥

੧ੳਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੧ ।ਘਰੁ੧ ।ਚਉਪਦੇ। ।ਭਾਂਡਾਧੋਇਬੈਸਿ
ਧੂਪੁਦੇਵਹੁਤਉਦੂਧੈਕਉਜਾਵਹੁ।ਦੂਧੁਕਰਮੁਫੁਨਿਸੁਰਤਿਸਮਾਇਣੁਹੋਇਨਿਰਾਸੁ
ਜਮਾਵਹੁ॥੧॥ਜਪਹੁਤਏਕੋਨਾਮਾ॥ਅਵਰਿਨਿਰਾਫਲਕਾਮਾ॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਮਨੁਈ
ਟੀਹਾਥਿਕਰਹੁਫੁਨਿਨੇਤ੍ਰਉਨੀਦਨਆਵੈ॥ਰਸਨਾਨਾਮੁਜਪਹੁਤਬਮਥੀਐਇਨਬਿ
ਧਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਵਹੁ॥੨॥ਮਨੁਸੰਪਟੁਜਿਤੁਸਤਸਰਿਨਾਵਣੁਭਾਵਨਪਾਤੀਤ੍ਰਿਪਤਿਕਰੇ
॥ਪੂਜਾਪ੍ਰਾਣਸੇਵਕੁਜੇਸੇਵੇਇਨਬਿਧਿਸਾਹਿਬੁਰਵਤੁਰਹੈ॥੩॥ਕਹਦੇਕਹਹਿਕਹੇਕ
ਹਿਜਾਵਹਿਤੁਮਸਰਿਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਭਗਤਿਹੀਣੁਨਾਨਕੁਜਨੁਜੰਪੈਹਉਸਾਲਾਹੀਸ
ਚਾਸੋਈ॥੪॥੧॥ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੧॥ ਘਰੁ੨ ॥ਅੰਤਰਿਵਸੈਨਬਾਹਰਿਜਾ
ਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਛੋਡਿਕਾਹੇਬਿਖੁਖਾਇ॥੧॥ਐਸਾਗਿਆਨੁਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇ॥ਹੋਵਹੁਚਾ
ਕਰਸਾਚੇਕੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਸਭੁਕੋਈਰਵੈ॥ਬਾਂਧਨਿਬਾਂਧਿਆਸਭੁ
ਜਗੁਭਵੈ॥੨॥ਸੇਵਾਕਰੇਸੁਚਾਕਰੁਹੋਇ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਰਵਿਰਹਿਆਸੋਇ॥੩
॥ਹਮਨਹੀਚੰਗੇਬੁਰਾਨਹੀਕੋਇ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਤਾਰੇਸੋਇ॥੪॥੧॥੨॥

ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸੂਹੀਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੬ ॥ਉਜਲੁਕੈਹਾਚਿਲਕਣਾਘੋਟਿਮ
ਕਾਲੜੀਮਸੁ॥ਧੋਤਿਆ[illegible]ਜੂਠਿਨਉਤਰੈਜੇਸਉਧੋਵਾਤਿਸੁ॥੧॥ਸਜਣਸੇ
ਈਨਾਲਿਮੈਚਲਦਿਆਨਾਲਿਚਲੰਨਿ॥ਜਿਥੈਲੇਖਾਮੰਗੀਐਤਿਥੈਖੜੇਦਿਸੰਨਿ
॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਠੇਮੰਡਪਮਾੜੀਆਪਾਸਹੁਚਿਤਵੀਆਹਾ॥ਢਠੀਆਕੰਮਿਨਆਵ
ਨੀਵਿਚਹੁਸਖਣੀਆਹਾ॥੨॥ਬਗਾਬਗੇਕਪੜੇਤੀਰਥਮੰਝਿਵਸੰਨਿ॥ਘੁਟਿਘੁ
ਟਿਜੀਆਖਾਵਣੇਬਗੇਨਾਕਹੀਅਨਿ॥੩॥ਸਿੰਮਲਰੁਖੁਸਰੀਰੁਮੈਮੈਜਨਦੇਖਿ

ਭੁਲੰਨਿ ॥ ਸੇ ਫਲ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਨੀ ਤੇ ਗੁਣ ਮੈ ਤਨਿ ਹੰਨਿ ॥੪॥ ਅੰਧੁਲੈ ਭਾਰੁ ਉਠਾ
ਇਆ ਡੂਗਰ ਵਾਟ ਬਹੁਤੁ ॥ ਅਖੀ ਲੋੜੀ ਨਾ ਲਹਾ ਹਉ ਚੜਿ ਲੰਘਾ ਕਿਤੁ ॥੫॥ ਚਾਕ
ਰੀਆ ਚੰਗਿਆਈਆ ਅਵਰ ਸਿਆਣਪ ਕਿਤੁ ॥੫॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ
ਬਧਾ ਛੁਟਹਿ ਜਿਤੁ ॥੬॥੧॥੩॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਜਪ ਤਪ ਕਾ ਬੰਧੁ ਬੇੜੁਲਾ ਜਿਤੁ ਲੰਘਹਿ ਵਹੇਲਾ ॥ ਨਾ ਸਰਵਰੁ ਨਾ ਊਛਲੈ ਐਸਾ
ਪੰਥੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਮੰਜੀਠੜਾ ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਚੋਲਾ ਸਦ ਰੰਗ ਢੋਲਾ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਜਨ ਚਲੇ ਪਿਆਰਿਆ ਕਿਉ ਮੇਲਾ ਹੋਈ ॥ ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਵਹਿ ਗੰ
ਠੜੀਐ ਮੇਲੇਗਾ ਸੋਈ ॥੨॥ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇ ਨ ਵੀਛੁੜੈ ਜੇ ਮਿਲਿਆ ਹੋਈ ॥ ਆ
ਵਾ ਗਉਣੁ ਨਿਵਾਰਿਆ ਹੈ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥੩॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰਿਆ ਸੀਤਾ
ਹੈ ਚੋਲਾ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਸਹ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੋਲਾ ॥੪॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ
ਸਹੇਲੀਹੋ ਸਹੁ ਖਰਾ ਪਿਆਰਾ ॥ ਹਮ ਸਹ ਕੇਰੀਆ ਦਾਸੀਆ ਸਾਚਾ ਖਸਮੁ ਹ
ਮਾਰਾ ॥੫॥੨॥੪॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਭਾਂ
ਡੈ ਭਾਉ ਤਿਨਾ ਸਵਾਰਸੀ ॥ ਸੂਖੀ ਕਰੈ ਪਸਾਉ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਸੀ ॥ ਸਹਸਾ ਮੂਲੇ ਨਾਹਿ
ਸਰਪਰ ਤਾਰਸੀ ॥੧॥ ਤਿਨ੍ਹਾ ਮਿਲਿਆ ਗੁਰੁ ਆਇ ਜਿਨ ਕਉ ਲੀਖਿਆ ॥ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਦੇਵੈ ਦੀਖਿਆ ॥ ਚਾਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਭਵਹਿ ਨ ਭੀਖਿ
ਆ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਮਹਲੁ ਹਜੂਰਿ ਦੂਜੇ ਨਿਵੈ ਕਿਸੁ ॥ ਦਰਿ ਦਰਵਾਣੀ ਨਾਹਿ ਮੂ
ਲੇ ਪੁਛ ਤਿਸੁ ॥ ਛੁਟੈ ਤਾ ਕੈ ਬੋਲਿ ਸਾਹਿਬ ਨਦਰਿ ਜਿਸੁ ॥੩॥ ਘਲੇ ਆਣੇ ਆਪਿ
ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਦੂਜਾ ਮਤੈ ਕੋਇ ॥ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੇ ਸਾਜਿ ਜਾਣੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥ ਨਾਉ ਨਾਨਕ
ਬਖਸੀਸ ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ॥੪॥੩॥੫॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧
ਭਾਂਡਾ ਹਛਾ ਸੋਇ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵਸੀ ॥ ਭਾਂਡਾ ਅਤਿ ਮਲੀਣੁ ਧੋਤਾ ਹਛਾ ਨ ਹੋਇਸੀ
॥ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਹੋਇ ਸੋਝੀ ਪਾਇਸੀ ॥ ਏਤੁ ਦੁਆਰੈ ਧੋਇ ਹਛਾ ਹੋਇਸੀ ॥ ਮੈਲੇ

ਤਖਤਿ ਕਾ ਵੀਚਾਰੁ ਆਪਿ ਵਰਤਾਇਸੀ ॥ ਸਤੁ ਕੋ ਜਾਣੈ ਨਾਇ ਅਗੈ ਪਾਇਸੀ ॥ ਜੇਤੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਤੇਤੇ ਤਾਇਸੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਰਿਕਾ ਨਾਉ ਆਪਿ ਵਰਤਾਇਸੀ ॥ ਚਲਿਆ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿ ਵਾਜਾ ਵਾਇਸੀ ॥ ਮਾਣਸੁ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ਤਿਹੁ ਲੋਕ ਸੁਣਾਇਸੀ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਨਿਹਾਲ ਸਭਿ ਕੁਲ ਤਾਰਸੀ ॥੧॥੪॥੬॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜੋਗੀ ਹੋਵੈ ਜੋਗਵੈ ਭੋਗੀ ਹੋਵੈ ਖਾਇ ॥ ਤਪੀਆ ਹੋਵੈ ਤਪੁ ਕਰੈ ਤੀਰਥਿ ਮਲਿ ਮਲਿ ਨਾਇ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਸਦੜਾ ਸੁਣੀਜੈ ਭਾਈ ਜੇ ਕੋ ਬਹੈ ਅਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੇ ਜੋ ਖਟੇ ਸੁੋ ਖਾਇ ॥ ਅਗੈ ਪੁਛ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸਣੁ ਨੀਸਾਣੈ ਜਾਇ ॥੨॥ ਤੈਸੋ ਜੈਸਾ ਕਾਢੀਐ ਜੈਸੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਜੋ ਦਮੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਸੋ ਦਮੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥੩॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਵੇਚੀ ਬੈ ਕਰੀ ਜੇ ਕੋ ਲਏ ਵਿਕਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਈ ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਨਾਹੀ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥੪॥੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੭ ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਖਿੰਥਾ ਜੋਗੁ ਨ ਡੰਡੈ ਜੋਗੁ ਨ ਭਸਮ ਚੜਾਈਐ ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਮੁੰਦੀ ਮੂੰਡਿ ਮੁਡਾਇਐ ਜੋਗੁ ਨ ਸਿੰਙੀ ਵਾਈਐ ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਗਲੀ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ ਸਮਸਰਿ ਜਾਣੈ ਜੋਗੀ ਕਹੀਐ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਬਾਹਰਿ ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ ਜੋਗੁ ਨ ਤਾੜੀ ਲਾਈਐ ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਦੇਸਿ ਦਿਸੰਤਰਿ ਭਵਿਐ ਜੋਗੁ ਨ ਤੀਰਥਿ ਨਾਈਐ ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਤਾ ਸਹਸਾ ਤੂਟੈ ਧਾਵਤੁ ਵਰਜਿ ਰਹਾਈਐ ॥ ਨਿਝਰੁ ਝਰੈ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਲਾਗੈ ਘਰ ਹੀ ਪਰਚਾ ਪਾਈਐ ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਜੀਵਤਿਆ ਮਰਿ ਰਹੀਐ ਐਸਾ ਜੋਗੁ ਕਮਾਈਐ ॥ ਵਾਜੇ ਬਾਝਹੁ ਸਿੰਙੀ ਵਾਜੈ ਤਉ ਨਿਰਭਉ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਉ ਪਾਈਐ ॥੪॥੧॥੮॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਘਰੁ ੨ ॥ਕਵਨੁਤਰਾਜੀਕਵਨੁਤੁਲਾਤੇਰਾਕਵਨੁਸਰਾਫੁਬੁਲਾਵਾ॥ਕ
ਵਣੁਗੁਰੂਕੈਪਹਿਦੀਖਿਆਲੇਵਾਕੈਪਹਿਮੁਲੁਕਰਾਵਾ॥੧॥ਮੇਰੇਲਾਲਜੀ
ਉਤੇਰਾਅੰਤੁਨਜਾਣਾ॥ਤੂੰਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਭਰਿਪੁਰਿਲੀਣਾਤੂੰਆਪੇ
ਸਰਬਸਮਾਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਤਾਰਾਜੀਚਿਤੁਤੁਲਾਤੇਰੀਸੇਵਸਰਾਫੁਕਮਾਵਾ॥
ਘਟਹੀਭੀਤਰਿਸੋਸਹੁਤੋਲੀਇਨਬਿਧਿਚਿਤੁਰਹਾਵਾ॥੨॥ਆਪੇਕੰਡਾਤੋਲੁਤ
ਰਾਜੀਆਪੇਤੋਲਣਹਾਰਾ॥ਆਪੇਦੇਖੈਆਪੇਬੂਝੈਆਪੇਹੈਵਣਜਾਰਾ॥੩॥ਅੰਧੁ
ਲਾਨੀਚਜਾਤਿਪਰਦੇਸੀਖਿਨੁਆਵੈਤਿਲੁਜਾਵੈ॥ਤਾਕੀਸੰਗਤਿਨਾਨਕੁਰਹਦਾ
ਕਿਉਕਰਿਮੂੜਾਪਾਵੈ॥੪॥੨॥੯॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੪ ॥ਘਰੁ॥੧

ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧਿਆਗੁਰਸਬਦਿਗੁਰੂਗੁਰਕੇ॥ਸਭਿਇਛਾਮਨਿਤਨਿ
ਪੂਰੀਆਸਭੁਚੂਕਾਡਰੁਜਮਕੇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਣਗਾਵਹੁਰਾਮਨਾਮਹਰਿਕੇ॥
ਗੁਰਿਤੁਠੈਮਨੁਪਰਬੋਧਿਆਹਰਿਪੀਆਰਸੁਗਟਕੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਸੰਗਤਿ
ਊਤਮਸਤਿਗੁਰਕੇਰੀਗੁਨਗਾਵੈਹਰਿਪ੍ਰਭਕੇ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਮੇਲਹੁਸਤਸੰ
ਗਤਿਹਮਧੋਵਹਪਗਜਨਕੇ॥੨॥ਰਾਮਨਾਮੁਸਭੁਹੈਰਾਮਨਾਮਾਰਸੁਗੁਰਮਤਿਰ
ਸੁਰਸਕੇ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਜਲੁਪਾਇਆਸਭਲਾਥੀਤਿਸਤਿਸਕੇ॥੩॥
ਹਮਰੀਜਾਤਿਪਾਤਿਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਹਮਵੇਚਿਓਸਿਰੁਗੁਰਕੇ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁ
ਪਰਿਓਗੁਰੁਚੇਲਾਗੁਰਰਾਖਹੁਲਾਜਜਨਕੇ॥੪॥੧॥੧੦॥ ॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ
੪॥ ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਭਜਿਓਪੁਰਖੋਤਮੁਸਭਿਬਿਨਸੇਦਾਲਦਦਲ
ਘਾ॥ਭਉਜਨਮਮਰਣਾਮੇਟਿਓਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਅਸਥਿਰੁਸੇਵਿਸੁਖਿਸਮ
ਘਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਭਜੁਰਾਮਨਾਮਅਤਿਪਿਰਘਾ॥ਮੈਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਧਰਿ
ਓਗੁਰਆਗੈਸਿਰੁਵੇਚਿਲੀਓਮੁਲਿਮਹਘਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਰਪਤਿਰਾਜੇ

ਰਗਰਸਮਾਨਿਤਿਸੁਨਾਵੈਪਕੜਿਪਛਾੜੈਸਭਿਕਲਾਪਾ॥ਧਰਮਰਾਇਸਿਰਿਡੰਡੁ
ਲਗਾਨਾਫਿਰਿਪਛੁਤਾਨੇਹਥਫਲਾਪਾ॥੨॥ਹਰਿਰਾਖੁਰਾਖੁਜਨਕਿਰਮਤੁਮਾ
ਰੇਸਰਣਾਗਤਿਪੁਰਖਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾਪਾ॥ਦਰਸਨੁਸੰਤਦੇਹੁਸੁਖੁਪਾਵੈਪ੍ਰਭਲੋਚ
ਪੂਰਿਜਨੁਤੁਮਾਪਾ॥੩॥ਤੁਮਸਮਰਥਪੁਰਖਵਡੇਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਮੋਕਉਕੀਜੈਦਾਨੁ
ਹਰਿਨਿਮਾਪਾ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਸੁਖੁਪਾਵੈਹਮਨਾਮਵਿਟਹੁਸਦਘੁ
ਮਾਪਾ॥੪॥੨॥੧੧॥ ॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੪ ॥ਘਰੁ੧॥ ॥ਹਰਿਨਾਮਾ
ਹਰਿਰੰਙੁਹੈਹਰਿਰੰਙੁਮਜੀਠੈਰੰਙੁ॥ਗੁਰਿਤੁਠੈਹਰਿਰੰਗੁਚਾੜਿਆਫਿਰਿਬਹੁ
ੜਿਨਹੋਵੀਭੰਙੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਰਾਮਨਾਮਿਕਰਿਰੰਙੁ॥ਗੁਰਿਤੁਠੈਹਰਿਉਪਦੇਸਿ
ਆਹਰਿਭੇਟਿਆਰਾਉਨਿਸੰਙੁ॥ਰਹਾਉ॥ਮੁੰਧਇਆਣੀਮਨਮੁਖੀਫਿਰਿਆ
ਵਣਜਾਣਾਅੰਙੁ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਆਇਓਮਨਿਦੂਜਾਭਾਉਸਹਲੰਙੁ॥੨॥
ਹਮਮੈਲੁਭਰੇਦੁਹਚਾਰੀਆਹਰਿਰਾਖਹੁਅੰਗੀਅੰਙੁ॥ਗੁਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਨ
ਵਲਾਇਆਸਭਿਲਾਥੇਕਿਲਵਿਖਪੰਙੁ॥੩॥ਹਰਿਦੀਨਾਦੀਨਦਇਆਲਪ੍ਰ
ਭੁਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਹੁਸੰਙੁ॥ਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਰੰਗੁਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਮਨਿ
ਤਨਿਰੰਙੁ॥੪॥੩॥੧੨॥ ॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੪ ॥ਘਰੁ॥ ॥ਹਰਿਹਰਿ
ਕਰਹਿਨਿਤਕਪਟੁਕਮਾਵਹਿਹਿਰਦਾਸੁਧੁਨਹੋਈ॥ਅਨਦਿਨੁਕਰਮਕਰਹਿਬ
ਹੁਤੇਰੇਸੁਪਨੈਸੁਖੁਨਹੋਈ॥੧॥ਗਿਆਨੀਗੁਰਬਿਨੁਭਗਤਿਨਹੋਈ॥ਕੋਰੈਰੰਗੁਕ
ਦੇਨਚੜੈਜੇਲੋਚੈਸਭੁਕੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਪੁਤਪਸੰਜਮਵਰਤਕਰੇਪੂਜਾਮਨਮੁ
ਖਰੋਗੁਨਜਾਈ॥ਅੰਤਰਿਰੋਗੁਮਹਾਅਭਿਮਾਨਾਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਈ॥੨॥ਬਾਹ
ਰਿਭੇਖਬਹੁਤੁਚਤੁਰਾਈਮਨੂਆਦਹਦਿਸਿਧਾਵੈ॥ਹਉਮੈਬਿਆਪਿਆਸਬਦੁ
ਨਚੀਨ੍ਹੈਫਿਰਿਫਿਰਿਜੂਨੀਆਵੈ॥੩॥ਨਾਨਕਨਦਰਿਕਰੇਸੋਬੂਝੈਸੋਜਨੁਨਾਮੁਧਿ
ਆਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕੋਬੂਝੈਏਕਸੁਮਾਹਿਸਮਾਏ॥੪॥੪॥੧੩॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੂਹੀਮਹਲਾ੪ ॥ਘਰੁ੨ ॥ਗੁਰਮਤਿਨਗਰੀਖੋਜਿਖੁਜਾਈ॥ਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਈ॥੧॥ਮੇਰੈਮਨਿਹਰਿਹਰਿਸਾਂਤਿਵਸਾਈ॥ਤਿਸਨਾਅ
ਗਨਿਬੁਝੀਖਿਨਅੰਤਰਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਭਭੁਖਗਵਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਗੁ
ਣਗਾਵਾਜੀਵਾਮੇਰੀਮਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਿਦਇਆਲਿਗੁਣਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਈ॥੨॥
ਹਉਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਿਆਰਾਢੂਢਿਢੂਢਾਈ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਹਰਿਰਸੁਪਾਈ॥
੩॥ਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲੇਖਲਿਖੇਹਰਿਪਾਈ॥ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਤੁਠਾਮੇਲੈਹਰਿਭਾਈ॥
੪॥੧॥੫॥੧੪॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੪ ॥ਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਮ
ਨਿਹਰਿਰੰਗੁਲਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਏ॥੧॥ਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤਾ
ਮਨੁਰੰਗਮਾਣੇ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਪੂਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਣੇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਰੰਗਕਉਲੋਚੈਸਭੁਕੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰੰਗੁਚਲੂਲਾਹੋਈ॥੨॥ਮਨ
ਮੁਖਿਮੁਗਧੁਨਰੁਕੋਰਾਹੋਇ॥ਜੇਸਉਲੋਚੈਰੰਗੁਨਹੋਵੈਕੋਇ॥੩॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਸ
ਤਿਗੁਰੁਪਾਵੈ॥ਨਾਨਕਹਰਿਰਸਿਹਰਿਰੰਗਿਸਮਾਵੈ॥੪॥੨॥੬॥੧੫॥
ਸੂਹੀਮਹਲਾ੪ ॥ਜਿਹਵਾਹਰਿਰਸਿਰਹੀਅਘਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪੀਵੈਸਹਜਿਸ
ਮਾਇ॥੧॥ਹਰਿਰਸੁਜਨਚਾਖਹੁਜੇਭਾਈ॥ਤਉਕਤਅਨਤਸਾਦਿਲੋਭਾਈ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮਤਿਰਸੁਰਾਖਹੁਉਰਧਾਰਿ॥ਹਰਿਰਸਿਰਾਤੇਰੰਗਿਮੁਰਾਰਿ॥੨॥ਮਨਮੁਖਿ
ਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਆਨਜਾਇ॥ਹਉਮੈਕਰੈਬਹੁਤੀਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੩॥ਨਦਰਿ
ਕਰੇਤਾਹਰਿਰਸੁਪਾਵੈ॥ਨਾਨਕਹਰਿਰਸਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥੪॥੩॥੭॥੧੬॥
ਸੂਹੀਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੬॥ਨੀਚਜਾਤਿਹਰਿਜਪਤਿਆਉਤਮ
ਪਦਵੀਪਾਇ॥ਪੂਛਹੁਬਿਦਰਦਾਸੀਸੁਤੈਕਿਸਨੁਉਤਰਿਆਘਰਿਜਿਸੁਜਾਇ॥
੧॥ਹਰਿਕੀਅਕਥਕਥਾਸੁਨਹੁਜਨਭਾਈ॥ਜਿਤੁਸਹਸਾਦੂਖਭੂਖਸਭਲਹਿਜਾ
ਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਵਿਦਾਸੁਚਮਿਆਰਉਸਤਤਿਕਰੇਹਰਿਕੀਰਤਿਨਿਮਖਇਕ

ਗਾਇਆਪਤਿਤਜਾਤਿਉਤਮੁਭਇਆਚਾਰਿਵਰਨਪਏਪਗਿਆਇ।੨॥ਨਾਮਦੇ
ਅਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਹਰਿਸੇਤੀਲੋਕੁਛੀਪਾਕਹੈਬੁਲਾਇ।ਖਤ੍ਰੀਬ੍ਰਾਹਮਣਪਿਠਿਦੇ
ਛੋਡੇਹਰਿਨਾਮਦੇਉਲੀਆਮੁਖਿਲਾਇ।੩॥ਜਿਤਨੇਭਗਤਹਰਿਸੇਵਕਾਮੁਖਿਅਠ
ਸਠਿਤੀਰਥਤਿਨਤਿਲਕੁਕਢਾਇ।ਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਨਕਉਅਨਦਿਨੁਪਰਸੇਜੇਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰੇਹਰਿਰਾਇ।੪॥੧॥੮॥੧੭॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੪॥
ਤਿਨੀਅੰਤਰਿਹਰਿਆਰਾਧਿਆਜਿਨਕਉਧੁਰਿਲਿਖਿਆਲਿਖਤੁਲਿਲਾਰਾ।
ਤਿਨਕੀਬਖੀਲੀਕੋਈਕਿਆਕਰੇਜਿਨਕਾਅੰਗੁਕਰੇਮੇਰਾਹਰਿਕਰਤਾਰਾ।੧॥
ਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਮਨਮੇਰੇਮਨਧਿਆਇਹਰਿਜਨਮਜਨਮਕੇਸਭਿਦੁਖਨਿਵਾ
ਰਣਹਾਰਾ।੧॥ਰਹਾਉ।ਧੁਰਿਭਗਤਜਨਾਕਉਬਖਸਿਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਭਗ
ਤਿਭੰਡਾਰਾ।ਮੂਰਖੁਹੋਵੈਸੁਉਨਕੀਰੀਸਕਰੇਤਿਸੁਹਲਤਿਪਲਤਿਮੁਹੁਕਾਰਾ।੨
॥ਸੇਭਗਤਸੇਸੇਵਕਾਜਿਨਾਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰਾ।ਤਿਨਕੀਸੇਵਾਤੇਹਰਿਪਾਈਐਸਿ
ਰਿਨਿੰਦਕਕੈਪਵੈਛਾਰਾ।੩॥ਜਿਸੁਘਰਿਵਿਰਤੀਸੋਈਜਾਣੈਜਗਤਗੁਰਨਾਨਕਪੂਛਿਕ
ਰਹੁਬੀਚਾਰਾ।ਚਹੁਪੀੜੀਆਦਿਜੁਗਾਦਿਬਖੀਲੀਕਿਨੈਨਪਾਇਓਹਰਿਸੇਵਕਭਾ
ਇਨਿਸਤਾਰਾ।੪॥੨॥੯॥੧੮॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੪
ਜਿਥੈਹਰਿਆਰਾਧੀਐਤਿਥੈਹਰਿਮਿਤੁਸਹਾਈ।ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਮਨਿਵਸੈਹੋ
ਰਤੁਬਿਧਿਲਇਆਨਜਾਈ।੧॥ਹਰਿਧਨੁਸੰਚੀਐਭਾਈ।ਜਿਹਲਤਿਪਲਤਿਹ
ਰਿਹੋਇਸਖਾਈ।ਰਹਾਉ।ਸਤਸੰਗਤੀਸੰਗਿਹਰਿਧਨੁਖਟੀਐਹੋਰਥੈਹੋਰਤੁਉਪਾਇ
ਹਰਿਧਨੁਕਿਤੈਨਪਾਈ।ਹਰਿਰਤਨੈਕਾਵਾਪਾਰੀਆਹਰਿਰਤਨੁਧਨੁਵਿਹਾਝੇਕਚੈਕੇਵਾ
ਪਾਰੀਏਵਾਕਹਰਿਧਨੁਲਇਆਨਜਾਈ।੨॥ਹਰਿਧਨੁਰਤਨੁਜਵੇਹਰੁਮਾਣਕੁਹਰਿ
ਧਨੈਨਾਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੈਵਤੈਹਰਿਭਗਤੀਹਰਿਲਿਵਲਾਈ।ਹਰਿਧਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇ
ਲੈਵਤੈਕਾਬੀਜਿਆਭਗਤਖਾਇਖਰਚਿਰਹੇਨਿਖੁਟੈਨਾਹੀਹਲਤਿਪਲਤਿਹਰਿਧ

ਨੇਕੀਨੀਭਗਤਾਕਉਮਿਲੀਵਡਿਆਈ॥੩॥ਹਰਿਧਨੁਨਿਰਭਉਸਦਾਸਦਾਅਸਥਿ

ਰੁਹੈਸਾਚਾਇਹੁਹਰਿਧਨੁਅਗਨੀਤਸਕਰੈਪਾਣੀਐਜਮਦੂਤੈਕਿਸੈਕਾਗਵਾਇਆ

ਨਜਾਈ॥ਹਰਿਧਨਕਉਉਚਕਾਨੇੜਿਨਆਵਈਜਮੁਜਾਗਾਤੀਡੰਡੁਨਲਗਾਈ॥

੪॥ਸਾਕਤੀਪਾਪਕਰਿਕੈਬਿਖਿਆਧਨੁਸੰਚਿਆਤਿਨਾਇਕਵਿਖਨਾਲਿਨਜਾਈ

ਹਲਤੈਵਿਚਿਸਾਕਤਦੁਹੇਲੇਭਏਹਥਹੁਛੁੜਕਿਗਇਆਅਗੈਪਲਤਿਸਾਕਤੁਹ

ਰਿਦਰਗਹਢੋਈਨਪਾਈ॥੫॥ਇਸੁਹਰਿਧਨਕਾਸਾਹੁਹਰਿਆਪਿਹੈਸੰਤਹੁਜਿ

ਸਨੋਦੇਇਸੁਹਰਿਧਨੁਲਦਿਚਲਾਈ॥ਇਸੁਹਰਿਧਨੈਕਾਤੋਟਾਕਦੇਨਆਵਈਜ

ਨਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਸੋਝੀਪਾਈ॥੬॥੩॥੧੦॥੧੯॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੪

॥ਜਿਸਨੋਹਰਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁਹੋਇਸੁਹਰਿਗੁਣਾਰਵੈਸੋਭਗਤੁਸੋਪਰਵਾਨੁ॥

ਤਿਸਕੀਮਹਿਮਾਕਿਆਵਰਨੀਐਜਿਸਕੈਹਿਰਦੈਵਸਿਆਹਰਿਪੁਰਖੁਭਗਵਾਨੁ॥੧

॥ਗੋਵਿੰਦਗੁਣਗਾਈਐਜੀਉਲਾਇਸਤਿਗੁਰੂਨਾਲਿਧਿਆਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਸੋਸਤਿਗੁਰੂਸਾਸੇਵਾਸਤਿਗੁਰੂਸਫਲਹੈਜਿਸਤੇਪਾਈਐਪਰਮਨਿਧਾਨੁ॥ਜੋਦੂਜੈਭ

ਇਸਾਕਤਕਾਮਨਾਅਰਥਿਦੁਰਗੰਧਿਸਰੇਵਦੇਸੋਨਿਹਫਲਸਭੁਅਗਿਆਨੁ॥੨॥

ਜਿਸਨੋਪਰਤੀਤਿਹੋਵੈਤਿਸਕਾਗਾਵਿਆਥਾਇਪਵੈਸੋਪਾਵੈਦਰਗਹਮਾਨੁ॥ਜੋਬਿਨੁ

ਪਰਤੀਤੀਕਪਟੀਕੂੜੀਕੂੜੀਅਖੀਮੀਟਦੇਉਨਕਾਉਤਰਿਜਾਇਗਾਝੂਠੁਗੁਮਾਨੁ॥੩॥

ਜੇਤਾਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੇਰਾਤੂੰਅੰਤਰਜਾਮੀਪੁਰਖੁਭਗਵਾਨੁ॥ਦਾਸਨਿਦਾਸੁਕਹੈਜਨੁਨਾ

ਨਕੁਜੇਹਾਤੂੰਕਰਾਇਹਿਤੇਹਾਹਉਕਰੀਵਖਿਆਨੁ॥੪॥੪॥੧੧॥੨੦॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੪ ॥ਘਰੁ੩

ਤੇਰੇਕਵਨਕਵਨਗੁਣਕਹਿਕਹਿਗਾਵਾਤੂੰਸਾਹਿਬਗੁਣੀਨਿਧਾਨਾ॥ਤੁਮਰੀਮਹਿ

ਮਾਬਰਨਿਨਸਾਕਉਤੂੰਠਾਕੁਰਊਚਭਗਵਾਨਾ॥੧॥ਮੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਰਸੋਈ॥

ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੁਮੇਰੇਸਾਹਿਬਮੈਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੈਤਾ

ਤੁਦੀਬਾਣੁਤੂੰਮੇਰੇਸੁਆਮੀਮੈਤੁਧੁਆਗੈਅਰਦਾਸਿ।ਮੈਹੋਰੁਥਾਉਨਾਹੀਜਿਸੁਪ
ਹਿਕਰਉਬੇਨੰਤੀਮੇਰਾਦੁਖੁਸੁਖੁਤੁਝਹੀਪਾਸਿ।੨॥ਵਿਚੇਧਰਤੀਵਿਚੇਪਾਣੀਵਿਚਿ
ਕਾਸਟਅਗਨਿਧਰੀਜੈ।ਬਕਰੀਸਿੰਘੁਇਕਤੈਥਾਇਰਾਖੇਮਨਹਰਿਜਪਿਭ੍ਰਮੁਭਉ
ਦੂਰਿਕੀਜੈ।੩॥ਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈਦੇਖਹੁਸੰਤਹੁਹਰਿਨਿਮਾਣਿਆਮਾਣੁਦਿਵਾ
ਏ।ਜਿਉਧਰਤੀਚਰਨਤਲੇਤੇਊਪਰਿਆਵੈਤਿਉਨਾਨਕਸਾਧਜਨਾਜਗਤੁਆਣਿ
ਸਭੁਪੈਰੀਪਾਇਓ।੪॥੧॥੧੨॥੨੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੪॥
ਤੂੰਕਰਤਾਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਜਾਣਹਿਕਿਆਤੁਧੁਪਹਿਆਖਿਸੁਣਾਈਐ।ਬੁਰਾ
ਭਲਾਤੁਧੁਸਭੁਕਿਛੁਸੁਝੈਜੇਹਾਕੋਕਰੇਤੇਹਾਕੋਈਪਾਈਐ।੧॥ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਤੂੰਅੰ
ਤਰਕੀਬਿਧਿਜਾਣਹਿ।ਬੁਰਾਭਲਾਤੁਧੁਸਭੁਕਿਛੁਸੁਝੈਤੁਧੁਭਾਵੈਤਿਵੈਬੁਲਾਵ
ਹਿ।੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭੁਮੋਹਮਾਇਆਸਰੀਰੁਹਰਿਕੀਆਵਿਚਿਦੇਹੀਮਾਨੁਖਭ
ਗਤਿਕਰਾਈ।ਇਕਨਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਸੁਖੁਦੇਵਹਿਇਕਿਮਨਮੁਖਿਧੰਧੁਪਿਟਾਈ
।੨॥ਸਭੁਕੋਤੇਰਾਤੂੰਸਭਨਾਕਾਮੇਰੇਕਰਤੇਤੁਧੁਸਭਨਾਸਿਰਿਲਿਖਿਆਲੇਖੁ।ਜੇਹੀ
ਤੂੰਨਦਰਿਕਰਹਿਤੇਹਾਕੋਹੋਵੈਬਿਨੁਨਦਰੀਨਾਹੀਕੋਭੇਖੁ।੩॥ਤੇਰੀਵਡਿਆਈਤੂੰ
ਹੈਜਾਣਹਿਸਭਤੁਧਨੋਨਿਤਧਿਆਏ।ਜਿਸਨੋਤੁਧੁਭਾਵੈਤਿਸਨੋਤੂੰਮੇਲਹਿਜਨਨਾ
ਨਕਸੋਥਾਇਪਾਏ।੪॥੨॥੧੩॥੨੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੪॥ ਜਿਨਕੈਅੰ
ਤਰਿਵਸਿਆਮੇਰਾਹਰਿਹਰਿਤਿਨਕੇਸਭਿਰੋਗਗਵਾਏ।ਤੇਮੁਕਤਭਏਜਿਨਹਰਿ
ਨਾਮੁਧਿਆਇਆਤਿਨਪਵਿਤਪਰਮਪਦੁਪਾਏ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਹਰਿਜਨਆਰੋਗ
ਭਏ।ਗੁਰਬਚਨੀਜਿਨਾਜਪਿਆਮੇਰਾਹਰਿਹਰਿਤਿਨਕੇਹਉਮੈਰੋਗਗਏ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹਾਦੇਉਤ੍ਰੈਗੁਣਰੋਗੀਵਿਚਿਹਉਮੈਕਾਰਕਮਾਈ।ਜਿ
ਨਿਕੀਏਤਿਸਹਿਨਚੇਤਹਿਬਪੁੜੇਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਸੋਝੀਪਾਈ॥੨॥ਹਉਮੈਰੋਗਿ
ਸਭੁਜਗਤੁਬਿਆਪਿਆਤਿਨਕਉਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਭਾਰੀ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ

ਕੋਵਿਰਲਾਛੂਟੈਤਿਸੁਜਨਕਉਬਲਿਹਾਰੀ॥੩॥ਜਿਨਿਸਿਸਟਿਸਾਜੀਸੋਈਹਰਿ
ਜਾਣੈਤਾਕਾਰੂਪੁਅਪਾਰੋ॥ਨਾਨਕਆਪੇਵੇਖਿਹਰਿਬਿਗਸੈਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮਬੀ
ਚਾਰੋ॥੪॥੩॥੧੪॥੨੩॥ ॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੪ ॥ਕੀਤਾਕਰਣਾਸਰਬਰ
ਜਾਈਕਿਛੁਕੀਚੈਜੇਕਰਿਸਕੀਐ॥ਆਪਣਾਕੀਤਾਕਿਛੂਨਹੋਵੈਜਿਉਹਰਿਭਾਵੈ
ਤਿਉਰਖੀਐ॥੧॥ਮੇਰੇਹਰਿਜੀਉਸਭੁਕੋਤੇਰੈਵਸਿ॥ਅਸਾਜੋਰੁਨਾਹੀਜੇਕਿਛੁਕ
ਰਿਹਮਸਾਕਹਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਬਖਸਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭੁਜੀਉਪਿੰਡੁਦੀਆਤੁਧੁ
ਆਪੇਤੁਧੁਆਪੇਕਾਰੈਲਾਇਆ॥ਜੇਹਾਤੂੰਹੁਕਮੁਕਰਹਿਤੇਹੇਕੋਕਰਮਕਮਾਵੈਜੇ
ਹਾਤੁਧੁਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆ॥੨॥ਪੰਚਤਤੁਕਰਿਤੁਧੁਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭਸਾਜੀਕੋਈ
ਛੇਵਾਕਰਿਉਜੇਕਿਛੁਕੀਤਾਹੋਵੈ॥ਇਕਨਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਤੂੰਬੁਝਾਵਹਿਇਕਿ
ਮਨਮੁਖਿਕਰਹਿਸਿਰੋਵੈ॥੩॥ਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈਹਉਆਖਿਨਸਾਕਾਹਉਮੂ
ਰਖੁਮੁਗਧੁਨੀਚਾਣੁ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਬਖਸਿਲੈਮੇਰੇਸੁਆਮੀਸਰਣ
ਗਤਿਪਇਆਅਜਾਣੁ॥੪॥੪॥੧੫॥੨੪॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੧
ਬਾਜੀਗਰਿਜੈਸੇਬਾਜੀਪਾਈ॥ਨਾਨਾਰੂਪਭੇਖਦਿਖਲਾਈ॥ਸਾਂਗੁਉਤਾਰਿਥੰ
ਮ੍ਹਿਓਪਾਸਾਰਾ॥ਤਬਏਕੋਏਕੰਕਾਰਾ॥੧॥ਕਵਨਰੂਪਦ੍ਰਿਸਟਿਓਬਿਨਸਾਇਓ॥
ਕਤਹਿਗਇਓਉਹੁਕਤਤੇਆਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਲਤੇਊਠਹਿਅਨਿਕਤ
ਰੰਗਾ॥ਕਨਿਕਭੂਖਨਕੀਨੇਬਹੁਰੰਗਾ॥ਬੀਜੁਬੀਜਿਦੇਖਿਓਬਹੁਪਰਕਾਰਾ॥
ਫਲਪਾਕੇਤੇਏਕੰਕਾਰਾ॥੨॥ਸਹਸਘਟਾਮਹਿਏਕੁਆਕਾਸੁ॥ਘਟਫੂਟੇਤੇਓ
ਹੀਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਭਰਮਲੋਭਮੋਹਮਾਇਆਵਿਕਾਰ॥ਭ੍ਰਮਛੂਟੇਤੇਏਕੰਕਾਰ॥੩॥ਓਹੁ
ਅਬਿਨਾਸੀਬਿਨਸਤਨਾਹੀ॥ਨਾਕੋਆਵੈਨਾਕੋਜਾਹੀ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਉਮੈਮਲੁ
ਧੋਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰੀਪਰਮਗਤਿਹੋਈ॥੪॥੧॥੨੫॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫

ਕੀਤਾਲੋੜਿਤਿਸੈਪ੍ਰਭਤੇਰਿਆ॥ਤੁਝਬਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਜੋਜਨੁਸੇਵੈਤਿਸੁਪੂਰਨ
ਕਾਜਾ॥ਦਾਸਅਪੁਨੇਕੀਰਾਖਹੁਲਾਜਾ॥੧॥ਤੇਰੀਸਰਣਿਪੂਰਨਦਇਆਲਾ॥ਤੁ
ਝਬਿਨੁਕਵਨੁਕਰੇਪ੍ਰਤਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਰਹਿਆ
ਭਰਪੂਰਿ॥ਨਿਕਟਿਵਸੈਨਾਹੀਪ੍ਰਭੁਦੂਰਿ॥ਲੋਕਪਤੀਆਰੈਕਛੂਨਪਾਈਐ॥ਸਾ
ਚਿਲਗੈਤਾਹਉਮੈਜਾਈਐ॥੨॥ਜਿਸਨੋਲਾਇਲਏਸੋਲਾਗੈ॥ਗਿਆਨਰਤ
ਨੁਅੰਤਰਿਤਿਸੁਜਾਗੈ॥ਦੁਰਮਤਿਜਾਇਪਰਮਪਦੁਪਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਨਾਮੁਧਿਆ
ਏ॥੩॥ਦੁਇਕਰਜੋੜਿਕਰਉਅਰਦਾਸਿ॥ਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਆਣਹਿਰਾਸਿ॥ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਅਪੁਨੀਭਗਤਿਲਾਇ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਸਦਾਧਿਆਇ॥੪॥੨॥੨੬॥
ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਧਨੁਸੋਹਾਗਨਿਜੋਪ੍ਰਭੂਪਛਾਨੈ॥ਮਾਨੈਹੁਕ
ਮੁਤਜੈਅਭਿਮਾਨੈ॥ਪ੍ਰਿਅਸਿਉਰਾਤੀਰਲੀਆਮਾਨੈ॥੧॥ਸੁਨਿਸਖੀਏਪ੍ਰਭੁਮਿਲ
ਣਨੀਸਾਨੀ॥ਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਤਜਿਲਾਜਲੋਕਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਖੀਸਹੇਲੀ
ਕਉਸਮਝਾਵੈ॥ਸੋਈਕਮਾਵੈਜੋਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥ਸਾਸੋਹਾਗਣਿਅੰਕਿਸਮਾਵੈ॥੨॥ਗ
ਰਬਿਗਹੇਲੀਮਹਲੁਨਪਾਵੈ॥ਫਿਰਿਪਛੁਤਾਵੈਜਬਰੈਣਿਬਿਹਾਵੈ॥ਕਰਮਹੀ
ਣਿਮਨਮੁਖਿਦੁਖੁਪਾਵੈ॥੩॥ਬਿਨਉਕਰੀਜੇਜਾਣਾਦੂਰਿ॥ਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀਰਹਿ
ਆਭਰਪੂਰਿ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਗਾਵੈਦੇਖਿਹਦੂਰਿ॥੪॥੩॥੨੭॥ ॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫
ਘਰੁ੧ ॥ਗ੍ਰਿਹੁਵਸਿਗੁਰਿਕੀਨਾਹਉਘਰਕੀਨਾਰਿ॥ਦਸਦਾਸੀਕਰਿ
ਦੀਨੀਭਤਾਰਿ॥ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਮੈਘਰਕੀਜੋੜੀ॥ਆਸਪਿਆਸੀਪਿਰਕਉ
ਲੋੜੀ॥੧॥ਕਵਨਕਹਾਗੁਨਕੰਤਪਿਆਰੇ॥ਸੁਘੜਸਰੂਪਦਇਆਲਮੁਰਾਰੇ
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤੁਸੀਗਾਰੁਭਉਅੰਜਨੁਪਾਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤੰਬੋਲੁਮੁਖਿਖਾ
ਇਆ॥ਕੰਗਨਬਸਤ੍ਰਗਹਨੇਬਨੇਸੁਹਾਵੇ॥ਧਨਸਭਸੁਖਪਾਵੈਜਾਂਪਿਰੁਘਰਿ
ਆਵੈ॥੨॥ਗੁਣਕਾਮਣਕਰਿਕੰਤੁਰੀਝਾਇਆ॥ਵਸਿਕਰਿਲੀਨਾਗੁਰਿਭਰ

ਮੁਚੁਕਾਇਆ॥ਸਭੁਤਉਭਇਆਅਨੰਦੁਮੇਰਾ॥ਸਭਕਾਣਿਤਿਆਗੀਮਿਲਿਓਪ੍ਰੀਤਮੁ
ਮੇਰਾ॥੩॥ਪ੍ਰਗਟਿਆਸੂਰੁਜੋਤਿਉਜੀਆਰਾ॥ਸੇਜਵਿਛਾਈਸਰਧਅਪਾਰਾ॥ਨਵ
ਰੰਗਲਾਲੁਸੇਜਰਾਵਣਆਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕਪਿਰਧਨਮਿਲਿਸੁਖੁਪਾਇਆ
॥੪॥੪॥੨੮॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਉਮਕਿਓਹੀਉਮਿਲਨਪ੍ਰਭਤਾਈ॥ਖੋਜਤਚਰਿ
ਓਦੇਖਉਪ੍ਰਿਅਜਾਈ॥ਸੁਨਤਸਦੇਸਰੋਪ੍ਰਿਅਗ੍ਰਿਹਿਸੇਜਵਿਛਾਈ॥ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿ
ਆਇਓਤਉਨਦਰਿਨਪਾਈ॥੧॥ਕਿਨਬਿਧਿਹੀਅਰੋਧੀਰੈਨਿਮਾਨੋ॥ਮਿਲੁਸਾਜ
ਨਹਉਤੁਝੁਕੁਰਬਾਨੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕਾਸੇਜਵਿਛੀਧਨਕੰਤਾ॥ਧਨਸੂਤੀਪਿਰੁ
ਸਦਜਾਗੰਤਾ॥ਪੀਓਮਦਰੋਧਨਮਤਵੰਤਾ॥ਧਨਜਾਗੈਜੇਪਿਰੁਬੋਲੰਤਾ॥੨॥ਭਈਨਿ
ਰਾਸੀਬਹੁਤੁਦਿਨਲਾਗੇ॥ਦੇਸਦਿਸੰਤਰਮੈਸਗਲੇਝਾਗੇ॥ਖਿਨੁਰਹਨੁਨਪਾਵਉਬਿ
ਨੁਪਗਪਾਗੇ॥ਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਪ੍ਰਭਮਿਲਹਸਭਾਗੇ॥੩॥ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸਤਸੰਗਿ
ਮਿਲਾਇਆ॥ਬੂਝੀਤਪਤਿਘਰਹਿਪਿਰੁਪਾਇਆ॥ਸਗਲਸੀਗਾਰਹੁਣਿਮੁ
ਝਹਿਸੁਹਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥੪॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਪਿਰੁ
ਹੈਭਾਈ॥ਖੋਲ੍ਹਿਓਕਪਾਟੁਤਾਮਨੁਠਹਰਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੫॥੨੯॥

ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਸਾਰਿਸਮ੍ਹਾਲੀਮੋਹਿਨਿ
ਰਗੁਨਕੇਦਾਤਾਰੇ॥ਬੈਖਰੀਦੁਕਿਆਕਰੇਚਤੁਰਾਈਇਹੁਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਥਾਰੇ॥
॥੧॥ਲਾਲਰੰਗੀਲੇਪ੍ਰੀਤਮਮਨਮੋਹਨਤੇਰੇਦਰਸਨਕਉਹਮਬਾਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭੁਦਾ
ਤਾਮੋਹਿਦੀਨੁਭੇਖਾਰੀਤੁਮ੍ਹਸਦਾਸਦਾਉਪਕਾਰੇ॥ਸੋਕਿਛੁਨਾਹੀਜਿਮੈਤੇਹੋਵੈਮੇ
ਰੇਠਾਕੁਰਅਗਮਅਪਾਰੇ॥੨॥ਕਿਆਸੇਵਕਮਾਵਉਕਿਆਕਹਿਰੀਝਾਵਉਬਿ
ਧਿਕਿਤੁਪਾਵਉਦਰਸਾਰੇ॥ਮਿਤਿਨਹੀਪਾਈਐਅੰਤੁਨਲਹੀਐਮਨੁਤਰਸੈਚਰ
ਨਾਰੇ॥੩॥ਪਾਵਉਦਾਨੁਢੀਠੁਹੋਇਮਾਗਉਮੁਖਿਲਾਗੈਸੰਤਰੇਨਾਰੇ॥ਜਨਨਾਨਕ
ਕਉਗੁਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਪ੍ਰਭਿਹਾਥਦੇਇਨਿਸਤਾਰੇ॥੪॥੬॥ ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੨

ਸੇਵਾ ਥੋਰੀ ਮਾਗਨੁ ਬਹੁਤਾ ॥ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕਹਤੋ ਪਹੁਤਾ ॥੧॥ ਜੋ ਪ੍ਰਿਅ ਮਾਨੇ ਤਿਨ ਕੀ ਰੀਸਾ ॥ ਕੂੜੇ ਮੂਰਖ ਕੀ ਹਾਠੀਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੇਖ ਦਿਖਾਵੈ ਸਚੁ ਨ ਕਮਾਵੈ ॥ ਕਹਤੋ ਮਹਲੀ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥ ਅਤੀਤੁ ਸਦਾਏ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਾਤਾ ॥ ਮਨਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਹੈ ਮੁਖਿ ਰਾਤਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਉ ਸੁਨੀਜੈ ॥ ਕੁਚਲੁ ਕਠੋਰੁ ਕਾਮੀ ਮੁਕਤੁ ਕੀਜੈ ॥੪॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੁਮ ਸੁਖਦਾਤੇ ਪੁਰਖ ਸੁਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੭॥ ॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੁਰੇ ਕਾਮ ਕਉ ਊਠਿ ਖਲੋਇਆ ॥ ਨਾਮ ਕੀ ਬੇਲਾ ਪੈ ਪੈ ਸੋਇਆ ॥੧॥ ਅਉਸਰੁ ਅਪਨਾ ਬੂਝੈ ਨ ਇਆਨਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਰੰਗਿ ਲਪਟਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਕਉ ਬਿਗਸਿ ਫੂਲਿ ਬੈਠਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕਾ ਦਰਸੁ ਨ ਡੀਠਾ ॥੨॥ ਕਬਹੂ ਨ ਸਮਝੈ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਾਰਾ ॥ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਲਪਟਿਓ ਜੰਜਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਖੈ ਨਾਦ ਕਰਨ ਸੁਣਿ ਭੀਨਾ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤ ਆਲਸੁ ਮਨਿ ਕੀਨਾ ॥੩॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਾਹੀ ਰੇ ਪੇਖਤ ਅੰਧੇ ॥ ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਝੂਠੇ ਸਭਿ ਧੰਧੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਖਸ ਕਰੀਜੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਸਾਧਸੰਗੁ ਦੀਜੈ ॥੪॥ ਤਉ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਜਉ ਹੋਈਐ ਰੇਨਾ ॥ ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਤਿਸੁ ਨਾਮੁ ਲੈਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੮॥ ੨॥ ॥੨੨॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ ਘਰ ਮਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਗਲ ਮਹਿ ਪਾਹਣੁ ਲੈ ਲਟਕਾਵੈ ॥੧॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਸਾਕਤੁ ਫਿਰਤਾ ॥ ਨੀਰੁ ਬਿਰੋਲੈ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮਰਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਪਾਹਣ ਕਉ ਠਾਕੁਰੁ ਕਹਤਾ ॥ ਓਹੁ ਪਾਹਣੁ ਲੈ ਉਸ ਕਉ ਡੁਬਤਾ ॥੨॥ ਗੁਨਹਗਾਰ ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ॥ ਪਾਹਣ ਨਾਵ ਨ ਪਾਰਗਿਰਾਮੀ ॥੩॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰੁ ਜਾਤਾ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਨ ਬਿਧਾਤਾ ॥੪॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਲਾਲਨੁ ਰਾਵਿਆ ਕਵਨ ਗਤੀ ਰੀ ॥ ਸਖੀ ਬਤਾਵਹੁ ਮੁਝਹਿ

ਮਤੀ ਰੀ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਬਸੁਣਿ ਬਸੁਣਵੀ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪਾਵ ਮਲੋਵਉ ਸੰਗਿ ਨੈਨ ਭਤੀਰੀ ॥ ਜਹਾ ਪਠਾਵਹੁ ਜਾਂਉ ਤਤੀ ਰੀ ॥੨॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰ
ਜਮ ਦੇਉ ਜਤੀ ਰੀ ॥ ਇਕ ਨਿਮਖ ਮਿਲਾਵਹੁ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਾਨਪਤੀ ਰੀ ॥੩॥ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ
ਅਹੰਬੁਧਿ ਹਤੀ ਰੀ ॥ ਸਾ ਨਾਨਕ ਸੋਹਾਗਵਤੀ ਰੀ ॥੪॥੪॥੧੦॥ ॥ ਸੂਹੀ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂੰ ਜੀਵਨੁ ਤੂੰ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ਤੁਝ ਹੀ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਮ
ਨੁ ਸਾਧਾਰਾ ॥੧॥ ਤੂੰ ਸਾਜਨੁ ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੇਰਾ ॥ ਚਿਤਹਿ ਨ ਬਿਸਰਹਿ ਕਾਹੂ ਬੇਰਾ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਬੈ ਖਰੀਦੁ ਹਉ ਦਾਸਰੋ ਤੇਰਾ ॥ ਤੂੰ ਭਾਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਗੁਣੀ ਗਹੇਰਾ ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਦਾਸ
ਜਾ ਕੈ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਵਸੈ ਤਿਨ ਨਾਲੇ ॥੩॥ ਹਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
ਤੇਰਾ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਨਾਨਕ ਸੰਗਿ ਬਸੇਰਾ ॥੪॥੫॥੧੧॥ ॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਸੂਖ ਮਹਲ ਜਾ ਕੇ ਊਚ ਦੁਆਰੇ ॥ ਤਾ ਮਹਿ ਵਾਸਹਿ ਭਗਤ ਪਿਆਰੇ
॥੧॥ ਸਹਜ ਕਥਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਤਿ ਮੀਠੀ ॥ ਵਿਰਲੈ ਕਾਹੂ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਡੀਠੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
ਤਹ ਗੀਤ ਨਾਦ ਅਖਾਰੇ ਸੰਗਾ ॥ ਊਹਾ ਸੰਤ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥੨॥ ਤਹ ਮਰਣੁ ਨ ਜੀ
ਵਣੁ ਸੋਗੁ ਨ ਹਰਖਾ ॥ ਸਾਚ ਨਾਮ ਕੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਰਖਾ ॥੩॥ ਗੁਹਜ ਕਥਾ ਇਹ ਗੁਰ ਤੇ
ਜਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥੪॥੬॥੧੨॥ ॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫
ਜਾ ਕੈ ਦਰਸਿ ਪਾਪ ਕੋਟਿ ਉਤਾਰੇ ॥ ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਇਹੁ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰੇ ॥੧॥ ਓਇ ਸਾਜਨ
ਓਇ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਜੋ ਹਮ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਾ ਸਬਦੁ
ਸੁਨਤ ਸੁਖ ਸਾਰੇ ॥ ਜਾ ਕੀ ਟਹਲ ਜਮਦੂਤ ਬਿਦਾਰੇ ॥੨॥ ਜਾ ਕੀ ਧੀਰਕ ਇਸੁ ਮਨਹਿ
ਸਧਾਰੇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਮੁਖ ਉਜਲਾਰੇ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਸਵਾ
ਰੇ ॥ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੪॥੭॥੧੩॥ ॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫
ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵਾ ॥ ਊਠਿ ਸਿਧਾਰੇ ਕਰਿ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵਾ ॥੧॥ ਜੀਵਤ
ਪੇਖੇ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥

ਰਹਾਉ॥ਬਾਦਿਸਾਹਸਾਹਵਾਪਾਰੀਮਰਨਾ॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਕਾਲਹਿਖਰਨਾ॥੨॥ਕੂੜੈ
ਮੋਹਿਲਪਟਿਲਪਟਾਨਾ॥ਛੋਡਿਚਲਿਆਤਾਫਿਰਿਪਛੁਤਾਨਾ॥੩॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾ
ਨਨਾਨਕਕਉਕਰਹੁਦਾਤਿ॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਜਪੀਦਿਨੁਰਾਤਿ॥੪॥੮॥੧੪॥
ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਤੁਮਹਿਬਸਾਰੇ॥ਸਗਲਸ
ਮਗ੍ਰੀਸੂਤਿਤੁਮਾਰੇ॥੧॥ਤੂੰਪ੍ਰੀਤਮਤੂੰਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੇ॥ਤੁਮਹੀਪੇਖਿਪੇਖਿਮਨੁਬਿਗ
ਸਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਜੋਨਿਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਹਾਰੇ॥ਓਟਗਹੀਅਬਸਾਧਸੰ
ਗਾਰੇ॥੨॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਲਖੁਅਪਾਰੇ॥ਨਾਨਕੁਸਿਮਰੈਦਿਨੁਰੈਨਾਰੇ॥੩॥੯॥
੧੫॥ ॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਕਵਨਕਾਜਮਾਇਆਵਡਿਆਈ॥ਜਾਕਉ
ਬਿਨਸਤਬਾਰਨਕਾਈ॥੧॥ਇਹੁਸੁਪਨਾਸੋਵਤਨਹੀਜਾਨੈ॥ਅਚੇਤਬਿਵਸਥਾਮਹਿ
ਲਪਟਾਨੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਾਮੋਹਿਮੋਹਿਓਗਵਾਰਾ॥ਪੇਖਤਪੇਖਤਊਠਿਸਿਧਾਰਾ॥
੨॥ਊਚਤੇਊਚਤਾਕਾਦਰਬਾਰਾ॥ਕਈਜੰਤਬਿਨਾਹਿਉਪਾਰਾ॥੩॥ਦੂਸਰਹੋਆਨਾਕੋ
ਹੋਈ॥ਜਪਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਏਕੋਸੋਈ॥੪॥੧੦॥੧੬॥ ॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫
॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਤਾਕਉਹਉਜੀਵਾ॥ਚਰਣਕਮਲਤੇਰੇਧੋਇਧੋਇਪੀਵਾ॥੧॥
ਸੋਹਰਿਮੇਰਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਭਗਤਜਨਕੈਸੰਗਿਸੁਆਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਧਿਆਵਾ॥ਆਠਪਹਰਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਾ॥੨॥ਪੇਖਿਪੇਖਿਲੀਲਾ
ਮਨਿਆਨੰਦਾ॥ਗੁਣਅਪਾਰਪ੍ਰਭਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੩॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਕਛੁਭਉਨ
ਬਿਆਪੈ॥ਸਦਾਸਦਾਨਾਨਕਹਰਿਜਾਪੈ॥੪॥੧੧॥੧੭॥ ॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫
ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਰਿਦੈਧਿਆਨੁਧਾਰੀ॥ਰਸਨਾਜਾਪੁਜਪਉਬਨਵਾਰੀ॥੧॥ਸਫਲ
ਮੂਰਤਿਦਰਸਨਬਲਿਹਾਰੀ॥ਚਰਨਕਮਲਮਨਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰ
ਗਿਜਨਮਮਰਣਨਿਵਾਰੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਥਾਸੁਣਿਕਰਨਅਧਾਰੀ॥੨॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋ
ਭਮੋਹਤਜਾਰੀ॥ਦ੍ਰਿੜੁਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਸੁਚਾਰੀ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਇਹੁਤਤੁਬੀ

ਚਾਰੀ॥ਰਾਮਨਾਮਜਪਿਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥੪॥੧੨॥੧੮॥ ॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫

॥ ॥ਲੋਭਮੋਹਮਗਨਅਪਰਾਧੀ॥ਕਰਣਹਾਰਕੀਸੇਵਨਸਾਧੀ॥੧॥ਪ
ਤਿਤਪਾਵਨਪ੍ਰਭਨਾਮਤੁਮਾਰੇ॥ਰਾਖਿਲੇਹੁਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂੰ
ਦਾਤਾਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਕਾਚੀਦੇਹਮਾਨੁਖਅਭਿਮਾਨੀ॥੨॥ਸੁਆਦਬਾਦਈਰ
ਖਮਦਮਾਇਆ॥ਇਨਸੰਗਿਲਾਗਿਰਤਨਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੩॥ਦੁਖਭੰਜਨ
ਜਗਜੀਵਨਹਰਿਰਾਇਆ॥ਸਗਲਤਿਆਗਿਨਾਨਕੁਸਰਣਾਇਆ॥੪॥੧੩॥
੧੯॥ ॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਪੇਖਤਚਾਖਤਕਹੀਅਤ
ਅੰਧਾ॥ਸੁਨੀਅਤਸੁਨੀਐਨਾਹੀ॥ਨਿਕਟਿਵਸਤੁਕਉਜਾਣੈਦੂਰੇ॥ਪਾਪੀਪਾਪਕਮਾਹੀ
॥੧॥ਸੋਕਿਛੁਕਰਿਜਿਤੁਛੁਟਹਿਪਰਾਨੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਘੋਰਮਹਲਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤਾ॥ਸੰਗਿਤੁਮਾਰੈਕਛੂਨਜਾਤਾ॥੨॥ਰਖਹਿ
ਪੋਚਾਰਿਮਾਟੀਕਾਭਾਂਡਾ॥ਅਤਿਕੁਚੀਲਮਿਲੈਜਮਡਾਂਡਾ॥੩॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਿਲੋਭਿ
ਮੋਹਿਬਾਧਾ॥ਮਹਾਗਰਤਮਹਿਨਿਘਰਤਜਾਤਾ॥੪॥ਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿਸੁ
ਣੀਜੈ॥ਡੂਬਤਪਾਹਨਪ੍ਰਭਮੇਰੇਲੀਜੈ॥੫॥੧੪॥੨੦॥ ॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫
॥ਜੀਵਤਮਰੈਬੁਝੈਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਤਿਸੁਜਨਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੧॥
ਸੁਣਿਸਾਜਨਇਉਦੁਤਰੁਤਰੀਐ॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਹਰਿਨਾਮੁਉਚਰੀਐ॥੧॥ਰਹ
ਉ॥ਏਕਬਿਨਾਦੂਜਾਨਹੀਜਾਨੈ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਨੈ॥੨॥ਜੋ
ਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈਭਲਮਾਨੈ॥ਆਦਿਅੰਤਕੀਕੀਮਤਿਜਾਨੈ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕ
ਤਿਸੁਜਨਬਲਿਹਾਰੀ॥ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਵਸਹਿਮੁਰਾਰੀ॥੪॥੧੫॥੨੧॥ ॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਕਰਣੈਹਾਰੁ॥ਸਗਲਸ੍ਰਿ
ਸਟਕਉਦੇਆਧਾਰੁ॥੧॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਕਮਲਮਨਿਧਿਆਇ॥ਦੂਖੁਦਰਦੁ
ਇਸੁਤਨਤੇਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਵਜਲਿਡੂਬਤਸਤਿਗੁਰੁਕਾਢੈ॥ਜਨਮਜਨ

ਸਕਾਰੂਦਾਗਾਢੋ॥੨॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕਰਹੁਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ਸੁਖਸਹਜੁਮਨਿਆਵੈ
ਸਾਂਤਿ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਰੇਣੁਵਡਭਾਗੀਪਾਵੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਕਉਸਦਬਲਿਜਾਵੈ॥
੪॥੧੬॥੨੨॥ ॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ ॥ਗੁਰਅਪੁਨੇਉਪ
ਰਿਬਲਿਜਾਈਐ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਹਰਿਜਸੁਗਾਈਐ॥੧॥ਸਿਮਰਉਸੋਪ੍ਰ
ਭੁਅਪੁਨਾਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਘਟਾਕਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਕਮ
ਲਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਸਾਚੀਪੂਰਨਨਿਰਮਲਰੀਤਿ॥੨॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਵਸੈਮ
ਨਮਾਹੀ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਜਾਹੀ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੀਨਦ
ਇਆਲਾ॥ਨਾਨਕੁਮਾਗੈਸੰਤਰਵਾਲਾ॥੪॥੧੭॥੨੩॥ ॥ ॥ਸੋਰਠਿਮ
ਹਲਾ੫ ॥ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਜੀਵਾਗੁਰਤੇਰਾ॥ਪੂਰਨਕਰਮੁਹੋਇ
ਪ੍ਰਭਮੇਰਾ॥੧॥ਇਹਬੇਨੰਤੀਸੁਣਿਪ੍ਰਭਮੇਰੇ॥ਦੇਹਿਨਾਮੁਕਰਿਅਪੁਣੇਚੇਰੇ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਅਪਣੀਸਰਣਿਰਾਖੁਪ੍ਰਭਦਾਤੇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਿਨੈਵਿਰਲੈਜਾਤੇ॥
੨॥ਸੁਨਹੁਬਿਨਉਪ੍ਰਭਮੇਰੇਮੀਤਾ॥ਚਰਣਕਮਲਵਸਹਿਮੇਰੈਚੀਤਾ॥੩॥ਨਾ
ਨਕਏਕਕਰੈਅਰਦਾਸਿ॥ਵਿਸਰੁਨਾਹੀਪੂਰਨਗੁਣਤਾਸਿ॥੪॥੧੮॥੨੪॥
॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ਮੀਤੁਸਾਜਨੁਸੁਤਬੰਧਪਭਾ
ਈ॥ਜਤਕਤਪੇਖਉਹਰਿਸੰਗਿਸਹਾਈ॥੧॥ਜਤਿਮੇਰੀਪਤਿਮੇਰੀਧਨੁਹਰਿ
ਨਾਮਾ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਬਿਸਰਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਪਿਪਹਿ
ਰਿਸਨਾਹਾ॥ਕੋਟਿਆਵਧਤਿਸੁਬੇਧਤਨਾਹਿ॥੨॥ਹਰਿਚਰਨਸਰਣਗੜਕੋ
ਟਹਮਾਰੈ॥ਕਾਲੁਕੰਟਕੁਜਮੁਤਿਸੁਨਬਿਦਾਰੈ॥੩॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਸਦਾਬਲਿ
ਹਾਰੀ॥ਸੇਵਕਸੰਤਰਾਜਾਰਾਮਮੁਰਾਰੀ॥੪॥੧੯॥੨੫॥ ॥ ॥ਸੋਰਠਿ
ਮਹਲਾ੫ ॥ਗੁਣਗੋਪਾਲਪ੍ਰਭਕੇਨਿਤਗਾਹਾ॥ਅਨਦਬਿਨੋਦਮੰਗਲ
ਸੁਖਤਾਹਾ॥੧॥ਚਲੁਸਖੀਏਪ੍ਰਭੁਰਾਵਣਜਾਹਾ॥ਸਾਧਜਨਾਕੀਚਰਣੀਪਾਹਾ॥

॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਬਿਨਤੀਜਨਪ੍ਰਭਿਬਖਸਾਹਾ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖ
ਲਾਹਾ॥੨॥ਮਨੁਤਨੁਪ੍ਰਾਨਜੀਉਅਰਪਾਹਾ॥ਹਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਮਾਨੁਮੋਹੁ
ਕਟਾਹਾ॥੩॥ਦੀਨਦਇਆਲਕਰਹੁਉਤਸਾਹਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸਹਰਿਸਰਣਿ
ਸਮਾਹਾ॥੪॥੨੦॥੨੬॥ ॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਬੈਕੁੰਠਨਗਰੁਜਹਾ
ਸੰਤਵਾਸਾ॥ਚਰਣਕਮਲਰਿਦਮਾਹਿਨਿਵਾਸਾ॥੧॥ਸੁਣਿਮਨਤਨਤੁਝੁਸੁਖੁ
ਦਿਖਲਾਵਉ॥ਹਰਿਅਨਿਕਬਿੰਜਨਤੁਝੁਭੋਗਭੁੰਚਾਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾ
ਮੁਭੁੰਚੁਮਨਮਾਹੀ॥ਅਚਰਜਸਾਦਤਾਕੇਬਰਨੇਨਜਾਹੀ॥੨॥ਲੋਭੁਮੂਆਤ੍ਰਿ
ਸਨਾਬੁਝਿਥਾਕੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਸਰਣਿਜਨਤਾਕੀ॥੩॥ਜਨਮਜਨਮਕੇ
ਭੈਮੋਹਨਿਵਾਰੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥੪॥੨੧॥
ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਅਨਿਕਬੀਂਗਦਾਸਕੇਪਰਹਰਿਆ॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਅਪਨਾਕਰਿਆ॥੧॥ਤੁਮਹਿਛਡਾਇਲੀਓਜਨੁਅਪਨਾ॥
ਉਰਝਿਪਰਿਓਜਾਲੁਜਗੁਸੁਪਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਰਬਤਦੋਖਮਹਾਬਿਕਰਾ
ਲਾ॥ਖਿਨਮਹਿਦੂਰਿਕੀਏਦਇਆਲਾ॥੨॥ਸੋਗਰੋਗਬਿਪਤਿਅਤਿਭਾ
ਰੀ॥ਦੂਰਿਭਈਜਪਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰੀ॥੩॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਿਲੀਨੋਲੜਿਲਾਇ॥
ਹਰਿਚਰਣਗਹੇਨਾਨਕਸਰਣਾਇ॥੪॥੨੨॥੨੮॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫
॥ਦੀਨੁਛਡਾਇਦੁਨੀਜੋਲਾਏ॥ਦੁਹੀਸਰਾਈਖੁਨਾਮੀਕਹਾਏ॥੧॥
ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਪਰਵਾਣੁ॥ਆਪਣੀਕੁਦਰਤਿਆਪੇਜਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚਾਧਰ
ਮੁਪੁੰਨੁਭਲਾਕਰਾਏ॥ਦੀਨਕੈਤੋਸੈਦੁਨੀਨਜਾਏ॥੨॥ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਏਕੋ
ਜਾਗੈ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਇਆਤਿਤੁਤਿਤੁਕੋਲਾਗੈ॥੩॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਸਚੁ
ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾ॥ਨਾਨਕੁਬੋਲੈਬੋਲਾਇਆਤੇਰਾ॥੪॥੨੩॥੨੯॥
ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਪ੍ਰਾਤਹਕਾਲਿਹਰਿਨਾਮੁਉਚਾਰੀ॥ਈਤਊਤਕੀਓਟਸਵ

ਜੀ ॥੧॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਵਹਿ ਮਨ ਕੇ ਕਾਮਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿ-
ਨਾਸੀ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰਤ ਨਿਹਚਲੁ ਪਾਵਹਿ ਥਾਉ ॥੨॥ ਸੋ ਸਾਹੁ ਸਚਾ ਜਿ-
ਸੁ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਸੁਖਿ ਅਨਦਿ ਬਿਹਾਵੈ ॥੩॥ ਜਗਜੀਵਨ ਪੁਰਖੁ ਸਾਧ-
ਸੰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥੩੦॥ ੨੪॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ
ਪੂਰਨ ਭਈ ਘਾਲਾ ॥੧॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾ ਦਰਸੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਜਾਈ ਬਲਿ-
ਹਾਰਾ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਠਾਕੁਰ ਕਵਨੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਣਿ ਆ-
ਈ ॥ ਪੂਰਬ ਕਰਮਿ ਲਿਖਤੁ ਧੁਰਿ ਪਾਈ ॥੨॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਚਰਜੁ ਪਰਤਾਪਾ ॥ ਜਾ-
ਲਿ ਨ ਸਾਕਹਿ ਤੀਨੇ ਤਾਪਾ ॥੩॥ ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਹਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਦਾ-
ਨੁ ਪਿਆਰੇ ॥੪॥੩੧॥ ੨੫॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੇ ਸੰਜੋਗ ਕਰਹੁ ਮੇ-
ਰੇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਜਿਤੁ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੇ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥
ਸਾਧ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਰਸਾਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਵਨ ਰੂਪੁ ਸਿਮਰਣੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ॥ ਜਿ-
ਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਬਸਹਿ ਤਿਸੁ ਨੇਰਾ ॥੨॥ ਜਨ ਕੀ ਭੂਖ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਅਹਾਰੁ ॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭ
ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥੩॥ ਰਾਮ ਰਮਤ ਸੰਤਨ ਸੁਖੁ ਮਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਵਨਹਾਰ ਸੁਜਾਨਾ ॥੪॥੨੬॥
੩੨॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਹਤੀ ਜਾਤ ਕਦੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਧਾਰ-
ਤ ॥ ਮਿਥਿਆ ਮੋਹ ਬੰਧਹਿ ਨਿਤ ਪਾਰਚ ॥੧॥ ਮਾਧਵੇ ਭਜੁ ਦਿਨ ਨਿਤ ਰੈਣੀ ॥ ਜਨਮੁ
ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਿ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਤ ਬਿਕਾਰ ਦੋਊ ਕਰ ਝਾਰਤ ॥ ਰਾਮ ਰਤਨੁ
ਰਿਦ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਧਾਰਤ ॥੨॥ ਭਰਣ ਪੋਖਣ ਸੰਗਿ ਅਉਧ ਬਿਹਾਣੀ ॥ ਜੈ ਜਗਦੀਸ ਕੀ
ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਣੀ ॥੩॥ ਸਰਣਿ ਸਮਰਥ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਉਧਰੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਅੰ-
ਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੩੩॥ ੨੭॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਰੈ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਰਤਨਾਗਰੁ ॥੧॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮ

ਰਿਜੀਵਾਨਾਰਾਇਣਨਾਉ॥ਦੂਖਰੋਗਸੋਗਸਭਿਬਿਨਸੇਗੁਰਪੂਰੇਮਿਲਿਪਾਪਤਜਾਏ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਵਨਪਦਵੀਹਰਿਕਾਨਾਉ॥ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਸਾਚੁਸੁਆਉ
॥੨॥ਆਠਪਹਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਧਿਆਈਐ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਤੁਹੋਇਤਾਪਾਈਐ
॥੩॥ਸਰਣਿਪਏਜਪਿਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਨਾਨਕੁਜਾਚੈਸੰਤਰਵਾਲਾ॥੪॥੨੮॥
੩੪॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰਕਾਕਾਜੁਨ
ਜਾਣੀਰੂੜਾ॥ਝੂਠੈਧੰਧੈਰਚਿਓਮੂੜਾ॥੧॥ਜਿਤੁਤੂੰਲਾਵਹਿਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗ
ਨਾ॥ਜਾਤੂੰਦੇਹਿਤੇਰਾਨਾਉਜਪਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇਦਾਸਹਰਿਸੇਤੀਰਾਤੇ॥
ਰਾਮਰਸਾਇਣਿਅਨਦਿਨੁਮਾਤੇ॥੨॥ਬਾਹਪਕਰਿਪ੍ਰਭਿਆਪੇਕਾਢੇ॥ਜਨ
ਮਜਨਮਕੇਟੂਟੇਗਾਂਢੇ॥੩॥ਉਧਰੁਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸਹ
ਰਿਸਰਣਿਦੁਆਰੇ॥੪॥੩੫॥ ੨੯॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫
ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਨਿਹਚਲੁਘਰੁਪਾਇਆ॥ਸਰਬਸੂਖਫਿਰਿਨਹੀਡੋਲਾਇਆ॥੧॥
ਗੁਰੂਧਿਆਇਹਰਿਚਰਨਮਨਿਚੀਨੇ॥ਤਾਤੇਕਰਤੈਅਸਥਿਰੁਕੀਨੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁ
ਣਗਾਵਤਅਚੁਤਅਬਿਨਾਸੀ॥ਤਾਤੇਕਾਟੀਜਮਕੀਫਾਸੀ॥੨॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਲੀਨੇਲੜਿਲਾਏ॥ਸਦਾਅਨਦੁਨਾਨਕਗੁਣਗਾਏ॥੩॥੩੬॥ ੩੦॥ ॥
ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਸਾਧਕੀਬਾਣੀ॥ਜੋਜੋਜਪੈਤਿਸਕੀ
ਗਤਿਹੋਵੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਤਰਸਨਬਖਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਲੀਕਾਲਕੇਮਿਟੇ
ਕਲੇਸਾ॥ਏਕੋਨਾਮੁਮਨਮਹਿਪਰਵੇਸਾ॥੧॥ਸਾਧੂਧੂਰਿਮੁਖਿਮਸਤਕਿਲਾਈ
॥ਨਾਨਕਉਧਰੇਹਰਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥੨॥੩੭॥ ੩੧॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫
ਗੋਬਿੰਦਾਗੁਣਗਾਉਦਇਆਲਾ॥ਦਰਸਨੁਦੇਹੁਪੂਰਨਕਿਰਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਕਰਿਕਿਰਪਾਤੁਮਹੀਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੁਮਰਾਮਾਲਾ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਨਾਮੁਚਲੈਜਪਿਨਾਲਾ॥ਨਾਨਕੁਜਾਚੈਸੰਤਰਵਾਲਾ॥੨॥੩੮॥ ੩੨॥

ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਆਪੇਥੰਮੈਸਚਾ ੪੯੬
ਸੋਈ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰਾਆਧਾਰੁ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਅਪਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਰੋਗਮਿਟਾਵੇਨਵਾਨਿਰੋਆ॥ਨਾਨਕਰਖਾਆਪੇਹੋਆ॥੨॥੨੩॥
੩੩॥

ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਦਰਸਨਕਉਲੋਚੈਸਭੁਕੋਈ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਪਰਾਪਤਿ
ਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਆਮਸੁੰਦਰਤਜਿਨੀਦਕਿਉਆਈ॥ਮਹਾਮੋਹਨੀਦੂਤਾਲਾ
ਈ॥੧॥ਪ੍ਰੇਮਬਿਛੋਹਾਕਰਤਕਸਾਈ॥ਨਿਰਦੈਜੰਤੁਤਿਸੁਦਇਆਨਪਾਈ॥੨॥
ਅਨਿਕਜਨਮਬੀਤੀਅਨਭਰਮਾਈ॥ਘਰਿਵਾਸੁਨਦੇਵੈਦੁਤਰਮਾਈ॥੩॥ਦਿ
ਨੁਰੈਨਿਅਪਨਾਕੀਆਪਾਈ॥ਕਿਸੁਦੋਸੁਨਦੀਜੈਕਿਰਤੁਭਵਾਈ॥੪॥ਸੁਣਿ
ਸਾਜਨਸੰਤਜਨਭਾਈ॥ਚਰਣਸਰਣਨਾਨਕਗਤਿਪਾਈ॥੫॥੩੪॥੪੦॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੪ ॥ਭਲੀਸੁਹਾਵੀਛਾਪਰੀਜਾਮਹਿਗੁ
ਨਗਾਏ॥ਕਿਤਹੀਕਾਮਿਨਧਉਲਹਰਜਿਤੁਹਰਿਬਿਸਰਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਦੁ
ਗਰੀਬੀਸਾਧਸੰਗਿਜਿਤੁਪ੍ਰਭਚਿਤਿਆਏ॥ਜਲਿਜਾਉਏਹੁਬਡਪਨਾਮਾਇ
ਆਲਪਟਾਏ॥੧॥ਪੀਸਨੁਪੀਸਿਓਢਿਕਾਮਰੀਸੁਖੁਮਨੁਸੰਤੋਖਾਏ॥ਐਸੋਰਾ
ਜੁਨਕਿਤੈਕਾਜਿਜਿਤੁਨਹਤ੍ਰਿਪਤਾਏ॥੨॥ਨਗਨਫਿਰਤਰੰਗਿਏਕਕੈਓਹੁਸੋਭਾ
ਪਾਏ॥ਪਾਟਪਟੰਬਰਬਿਰਥਿਆਜਿਹਰਚਿਲੋਭਾਏ॥੩॥ਸਭੁਕਿਛੁਤੁਮਰੈਹ
ਥਿਪ੍ਰਭੁਆਪਿਕਰੇਕਰਾਏ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਤਰਹਾਨਾਨਕਦਾਨੁਪਾਏ॥੪॥੧॥
੪੧॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਕਾਸੰਤੁਪਰਾਨਧਨਤਿਸ
ਕਾਪਨਿਹਾਰਾ॥ਭਾਈਮੀਤਸੁਤਸਗਲਤੇਜੀਅਹੂੰਤੇਪਿਆਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੇਸਾ
ਕਾਕਰਿਬੀਜਨਾਸੰਤਚਉਰੁਢੁਲਾਵਉ॥ਸੀਸੁਨਿਹਾਰਉਚਰਣਤਲਿਧੂਰਿਮੁਖਿ
ਲਾਵਉ॥੧॥ਮਿਸਟਬਚਨਬੇਨਤੀਕਰਉਦੀਨਕੀਨਿਆਈ॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁ
ਸਰਣੀਪਰਉਹਰਿਗੁਣਨਿਧਿਪਾਈ॥੨॥ਅਵਲੋਕਨਪੁਨਹਪੁਨਹਕਰਉਜਨ

ਕਾਰਜਸਗਲਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਮਨਮਤਿਸਿਮਰਉਬੰਦਉਬਾਰਬਾਰਾ॥੩॥ਜਿਤੁਗ੍ਰਿਹਿ
ਮਨਿਆਸਕਰਉਜਨਕਾਸੰਗੁਮਾਗਉ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਦਇਆਕਰਿਦਾਸ
ਚਰਨੀਲਾਗਉ॥੪॥੪੨॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਜਿਨਿ
ਮੋਹੇਬ੍ਰਹਮੰਡਖੰਡਤਾਹੂਮਹਿਪਾਉ॥ਰਾਖਿਲੇਹੁਇਹੁਬਿਖਈਜੀਉਦੇਹੁਅ
ਪੁਨਾਨਾਉ॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਤੇਨਾਹੀਕੋਸੁਖੀਤਾਕੈਪਾਛੈਜਾਉ॥ਛੋਡਿਜਾਹਿਜੋਸ
ਗਲਕਉਫਿਰਿਫਿਰਿਲਪਟਾਉ॥੧॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੁਣਾਪਤੇਤੇਰੇਹਰਿਗੁ
ਣਗਾਉ॥ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਬੇਨਤੀਸਾਧਸੰਗਿਸਮਾਉ॥੨॥੪੩॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਪੜਤਾਲਾ॥ ॥ਘਰੁ੫
ਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੀਤਿਗੁਰੀਆ ਮੋਹਨਲਾਲਨਾ॥ਜਪਿਮਨਗੋਬਿੰਦਏਕੈ ਅਵਰੁ
ਨਹੀਕੋਲੇਖੈ॥ਸੰਤਲਾਗੁਮਨਿਛਾਡੁਦੁਬਿਧਾਕੀਕੁਰੀਆ॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਰ
ਗੁਨਹਰੀਆ॥ਸਰਗੁਨਧਰੀਆ॥ਅਨਿਕਕੋਠਰੀਆ॥ਭਿੰਨਭਿੰਨਭਿੰਨ
ਭਿਨਕਰੀਆ॥ਵਿਚਿਮਨਕੋਟਵਰੀਆ॥ਨਿਜਮੰਦਰਿਪਿਰੀਆ॥ਤਹਾਆਨ
ਦਕਰੀਆ॥ਨਹਮਰੀਆ॥ਨਹਜਰੀਆ॥੧॥ਕਿਰਤਨਿਜੁਰੀਆ॥ਬਹੁਬਿਧਿ
ਫਿਰੀਆ॥ਪਰਕਉਹਿਰੀਆ॥ਬਿਖਨਾਘਿਰੀਆ॥ਅਬਸਾਧੂਸੰਗਿਪ
ਰੀਆ॥ਹਰਿਦੁਆਰੈਖਰੀਆ॥ਦਰਸਨੁਕਰੀਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਿਰੀਆ॥
ਬਹੁਰਿਨਫਿਰੀਆ॥੨॥੪੪॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫
॥ਰਾਸਿਮੰਡਲੁਕੀਨੋਆਖਾਰਾ॥ਸਗਲੋਸਾਜਿਰਖਿਓਪਾਸਾ
ਰਾ॥ਰਹਾਉ॥ਬਹੁਬਿਧਿਰੂਪਰੰਗਆਪਾਰਾ॥ਪੇਖੈਖੁਸੀਭੋਗਨਹੀਹਾਰਾ॥
ਸਭਿਰਸਲੈਤਬਸਤਨਿਰਾਰਾ॥੧॥ਬਰਨੁਚਿਹਨੁਨਾਹੀਮੁਖੁਨਮਸਾਰਾ॥ਕਹ
ਨੁਨਜਾਈਖੇਲੁਤੁਹਾਰਾ॥ਨਾਨਕਰੇਣਸੰਤਚਰਨਾਰਾ॥੨॥੪੫॥
ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਤਉਮੈਆਇ

ਆਸਰਨੀਆਇਆ॥ਭਰੋਸੈਆਇਆ॥ਕਿਰਪਾਇਆ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿ
ਉਰਾਖਹੁਸੁਆਮੀਮਾਰਗੁਗੁਰਹਿਪਠਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਾਦੁਤਰੁਮਾ
ਇਆ॥ਜੈਸੇਪਵਨੁਝੁਲਾਇਆ॥੧॥ਸੁਨਿਸੁਨਿਹੀਡਰਾਇਆ॥ਕਰਰੋਧ੍ਰਮਰਾ
ਇਆ॥੨॥ਗ੍ਰਿਹਅੰਧਕੂਪਾਇਆ॥ਪਾਵਕੁਸਗਰਾਇਆ॥੩॥ਗਹੀਓ
ਟਸਾਧਾਇਆ॥ਨਾਨਕਹਰਿਧਿਆਇਆ॥ਅਬਮੈਪੂਰਾਪਾਇਆ॥੪॥੩॥
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
੪੬॥ ॥ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੬ ॥ਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ
ਬੇਨੰਤੀਆਮਿਲੈਨਾਮੁਅਧਾਰਾ॥ਤੁਠਾਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਤਾਪੁਗਇਆਸੰਸਾਰਾ॥
੧॥ਭਗਤਾਕੀਟੇਕਤੂੰਸੰਤਾਕੀਓਟਤੂੰ॥ਸਚਾਸਿਰਜਨਹਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੁਤੇਰੀ
ਸਾਮਗਰੀਸਚੁਤੇਰਾਦਰਬਾਰਾ॥ਸਚੁਤੇਰੇਖਾਜੀਨਿਆਸਚੁਤੇਰਾਪਾਸਾਰਾ॥੨॥
ਤੇਰਾਰੂਪੁਅਗੰਮੁਹੈਅਨੂਪੁਤੇਰਾਦਰਸਾਰਾ॥ਹਉਕੁਰਬਾਣੀਤੇਰਿਆਸੇਵਕਾ
ਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥੩॥ਸਭੇਇਛਾਪੂਰੀਆਜਾਪਾਇਆਅਗਮਅਪਾ
ਰਾ॥ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਮਿਲਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤੇਰਿਆਚਰਣਾਕਉਬਲਿਹਾਰਾ॥੪॥੧॥
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
੪੭॥ ॥ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੭ ॥ਤੇਰਾਭਾਣਾਤੂ
ਹੈਮਨਾਇਹਿਜਿਸਨੋਹੋਹਿਦਇਆਲਾ॥ਸਾਈਭਗਤਿਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਤੂੰਸਰਬ
ਜੀਆਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਰਾਇਸੰਤਾਟੇਕਤੁਮਾਰੀ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਪਰਵਾ
ਣੁਮਨਿਤਨਿਤੂਹੈਅਧਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂੰਦਇਆਲੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਮਨ
ਸਾਪੂਰਣਹਾਰਾ॥ਭਗਤਤੇਰੇਸਭਿਪ੍ਰਾਣਪਤਿਪ੍ਰੀਤਮਤੂੰਭਗਤਨਕਾਪਿਆਰਾ॥
੨॥ਤੂਅਥਾਹੁਅਪਾਰੁਅਤਿਊਚਾਕੋਈਅਵਰੁਨਤੇਰੀਭਾਤੇ॥ਇਹਅਰਦਾਸਿ
ਹਮਾਰੀਸੁਆਮੀਵਿਸਰੁਨਾਹੀਸੁਖਦਾਤੇ॥੩॥ਦਿਨੁਰੈਣਿਸਾਸਿਸਾਸਿਗੁਣਗਾ
ਵਾਜੇਸੁਆਮੀਤੁਧੁਭਾਵਾ॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਸੁਖੁਨਾਨਕੁਮਾਗੈਸਾਹਿਬਤੁਠੈਪਾਵਾ॥੪॥੧॥੪੮॥
ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਵਿਸਰਹਿਨਾਹੀਜਿਤੁ

ਤੂੰਕਬਹੂਸੋਥਾਨੁਤੇਰਾਕੇਹਾ॥ਆਠਪਹਰਜਿਤੁਤੁਧੁਧਿਆਈਨਿਰਮਲਹੋਵੈ
ਦੇਹਾ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਹਉਸੋਥਾਨੁਭਾਲਣਆਇਆ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਭਇਆ
ਸਾਧਸੰਗਤਿਨਸਰਣਾਈਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੇਦਪੜੇਪੜਿਬ੍ਰਹਮੇਹਾਰੇਇ
ਕੁਤਿਲੁਨਹੀਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਸਾਧਿਕਸਿਧਫਿਰਹਿਬਿਲਲਾਤੇਤੇਭੀਮੋਹੇ
ਮਾਈ॥੨॥ਦਸਅਉਤਾਰਰਾਜੇਹੋਇਵਰਤੇਮਹਾਦੇਉਅਉਧੂਤਾ॥ਤਿਨਭੀ
ਅੰਤੁਨਪਾਇਓਤੇਰਾਲਾਇਥਕੇਬਿਭੂਤਾ॥੩॥ਸਹਜਸੁਖਆਨੰਦਨਾਮਰਸ
ਹਰਿਸੰਤੀਮੰਗਲੁਗਾਇਆ॥ਸਫਲਦਰਸਨੁਭੇਟਿਓਗੁਰਨਾਨਕਤਾਮਨਿ
ਤਨਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਆ॥੪॥੪੯॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫
ਕਰਮਧਰਮਪਾਖੰਡਜੋਦੀਸਹਿਤਿਨਜਮੁਜਾਗਾਤੀਲੂਟੈ॥ਨਿਰਬਾਣੁਕੀਰਤਨੁ
ਗਾਵਹੁਕਰਤੇਕਾਨਿਮਖਸਿਮਰਤਜਿਤੁਛੂਟੈ॥੧॥ਸੰਤਹੁਸਾਗਰੁਪਾਰਿਉਤਰੀ
ਐ॥ਜੇਕੋਬਚਨੁਕਮਾਵੈਸੰਤਨਕਾਸੋਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤਰੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋ
ਟਿਤੀਰਥਮਜਨਇਸਨਾਨਾਇਸੁਕਲਿਮਹਿਮੈਲੁਭਰੀਜੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜੋਹਰਿ
ਗੁਣਗਾਵੈਸੋਨਿਰਮਲੁਕਰਿਲੀਜੈ॥੨॥ਬੇਦਕਤੇਬਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਭਿਸਾਸਤ੍ਰਇ
ਨਪੜਿਆਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥ਏਕੁਅਖਰੁਜੋਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੈਤਿਸਕੀਨਿਰਮਲ
ਸੋਈ॥੩॥ਖਤ੍ਰੀਬ੍ਰਾਹਮਣਸੂਦਵੈਸਉਪਦੇਸੁਚਹੁਵਰਨਾਕਉਸਾਝਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮੁਜਪੈਉਧਰੈਸੋਕਲਿਮਹਿਘਟਿਘਟਿਨਾਨਕਮਾਝਾ॥੪॥੫੦॥
ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈਪ੍ਰਭਮਾਨਹਿਓ
ਇਰਾਮਨਾਮਰੰਗਿਰਾਤੇ॥ਤਿਨਕੀਸੋਭਾਸਭਨੀਥਾਈਜਿਨਿਪ੍ਰਭਕੇਚਰਨਪਰਾਤੇ
॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਹਰਿਸੰਤਾਜੇਵਡੁਨਕੋਈ॥ਭਗਤਾਬਣਿਆਈਪ੍ਰਭਅਪਨੇਸਿ
ਉਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਅਪ੍ਰਾਧੀਸੰਤਸੰਗਿਉਧਰੈਜ
ਮੁਤਾਕੈਨੇੜਿਨਆਵੈ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਵਿਛੁੜਿਆਹੋਵੈਤਿਨਹਰਿਸਿਉਆ

ਨਿਮਿਲਾਵੈ॥੨॥ਆਇਆਓਟਭ੍ਰਮਭਉਕਾਟੈਸੰਤਸਰਣਿਜੋਆਵੈ॥ਜੇਤਾਮ
ਨੋਰਥੁਕਰਿਆਰਾਧੇਸੋਸੰਤਨਤੇਪਾਵੈ॥੩॥ਜਨਕੀਅਤਿ ਮਾਕੇਤਕਬਰਨਉਜੋਪ੍ਰਭ
ਅਪਨੇਭਾਣੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆਸੇਸਭਤੇਭਏਨਿਕਾਣੇ॥੪॥੪੭
੫੧॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਸਮਡਾਅਗਨਿ
ਤਤੁਧੁਡਾਥਦੇਰਾਖੇਪਏਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਤੇਰਾਮਾਣੁਤਾਣੁਰਿਦਅੰਤਰਿਹੋਰਦੂਜੀ
ਆਸਚੁਕਾਈ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਰਾਇਤੁਧੁਚਿਤਿਆਇਐਉਬਰੇ॥ਤੇਰੀਟੇਕਭ
ਰਵਾਸਾਤੁਮਰਾਜਪਿਨਾਤੁਮਾਰਾਉਧਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਧਕੂਪਤੇਕਾਢਿਲੀਏਤੁਮ
ਆਪਿਭਏਕਿਰਪਾਲਾ॥ਸਾਰਿਸਮਾਲਿਸਰਬਸੁਖਦੀਏਆਪਿਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾ
ਲਾ॥੨॥ਆਪਣੀਨਦਰਿਕਰੇਪਰਮੇਸਰੁਬੰਧਨਕਾਟਿਛਡਾਏ॥ਆਪਣੀਭਗ
ਤਿਪ੍ਰਭਿਆਪਿਕਰਾਈਆਪੇਸੇਵਲਾਏ॥੩॥ਭਰਮੁਗਇਆਭੈਮੋਹਬਿਨਾਸੇ
ਮਿਟਿਆਸਗਲਵਿਸੂਰਾ॥ਨਾਨਕਦਇਆਕਰੀਸੁਖਦਾਤੈਭੇਟਿਆਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾ
॥੪॥੪੮॥੫੨॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਜਬਕਛੁਨਸੀ
ਓਤਬਕਿਆਕਰਤਾਕਵਨਕਰਮਕਰਿਆਇਆ॥ਅਪਨਾਖੇਲੁਆਪਿਕਰਿਦੇ
ਖੈਠਾਕੁਰਿਰਚਨੁਰਚਾਇਆ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਰਾਇਮੁਝਤੇਕਛੂਨਹੋਈ॥ਆਪੇਕਰ
ਤਾਆਪਿਕਰਾਏਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਸੋਈ॥ਰਹਾਉ॥ਗਣਤੀਗਣੀਨਛੂਟੈਕਤਹੂਕਾ
ਚੀਦੇਹਇਆਣੀ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭਕਰਣੈਹਾਰੇਤੇਰੀਬਖਸਨਿਰਾਲੀ॥੨॥ਜੀ
ਅਜੰਤਸਭਿਤੇਰੇਕੀਤੇਘਟਿਘਟਿਤੁਹੀਧਿਆਈਐ॥ਤੇਰੀਗਤਿਮਿਤਿਤੂਹੈ
ਜਾਣਹਿਕੁਦਰਤਿਕੀਮਨਪਾਈਐ॥੩॥ਨਿਰਗੁਣੁਮੁਗਧੁਅਜਾਣੁਅਗਿਆਨੀ
ਕਰਮਧਰਮੁਨਹੀਜਾਣਾ॥ਦਇਆਕਰਹੁਨਾਨਕੁਗੁਣਗਾਵੈਮਿਠਾਲਗੈਤੇਰਾਭਾ
ਣਾ॥੪॥੪੯॥੫੩॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਭਾਗਠੜੇ
ਹਰਿਸੰਤਤੁਮਾਰੇਜਿਨਘਰਿਧਨੁਹਰਿਨਾਮਾ॥ਪਰਵਾਣੁਗਣੀਸੇਈਇਹਆਏ

ਸਫਲਾਤਿਨਕੇਕਾਮਾ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਹਰਿਜਨਕੈਹਉਬਲਿਜਾਈ॥ਕੇਸਾਕਾ
ਕਰਿਬੀਜਨਾਸੰਤਚਉਰੁਢੁਲਾਵਉਚਰਨਧੂੜਿਮੁਖਿਲਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਹ
ਹੂਮਹਿਨਾਹੀਜਨਪਰਉਪਕਾਰੀਆਏ॥ਜੀਅਦਾਨੁਦੇਭਗਤੀਲਾਇਨਿ
ਹਰਿਸਿਉਲੈਨਿਮਿਲਾਏ॥੨॥ਸਚਾਅਮਰੁਸਚੀਪਾਤਿਸਾਹੀਸਚੇਸੇਤੀ
ਰਾਤੇ॥ਸਚਾਸੁਖੁਸਚੀਵਡਿਆਈਜਿਸਕੇਸੇਤਿਨਿਜਾਤੇ॥੩॥ਪਖਾਫੇਰੀ
ਪਾਣੀਢੋਵਾਹਰਿਜਨਕੈਪੀਸਣੁਪੀਸਿਕਮਾਵਾ॥ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਪਾਸਿਬੇ
ਨੰਤੀਤੇਰੇਜਨਦੇਖਣੁਪਾਵਾ॥੪॥੭॥੫੪॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰਸਤਿਗੁਰਆਪੇਕਰਣੈਹਾਰਾ॥ਚਰਣਧੂੜਿਤੇਰੀਸੇਵਕੁ
ਮਾਗੈਤੇਰੇਦਰਸਨਕਉਬਲਿਹਾਰਾ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਰਾਇਜਿਉਰਾਖਹਿਤਿਉਰਹੀ
ਐ॥ਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਨਾਮੁਜਪਾਵਹਿਸੁਖੁਤੇਰਾਦਿਤਾਲਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੁਕ
ਤਿਭੁਗਤਿਜੁਗਤਿਤੇਰੀਸੇਵਾਜਿਸੁਤੂੰਆਪਿਕਰਾਇਹਿ॥ਤਹਾਬੈਕੁੰਠੁਜਹਕੀ
ਰਤਨੁਤੇਰਾਤੂੰਆਪੇਸਰਧਾਲਾਇਹਿ॥੨॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਮੁਜੀ
ਵਾਤਨੁਮਨੁਹੋਇਨਿਹਾਲਾ॥ਚਰਣਕਮਲਤੇਰੇਧੋਇਧੋਇਪੀਵਾਮੇਰੇਸਤਿਗੁ
ਰਦੀਨਦਇਆਲਾ॥੩॥ਕੁਰਬਾਣੁਜਾਈਉਸੁਵੇਲਾਸੁਹਾਵੀਜਿਤੁਤੁਮਰੈਦੁਆ
ਰੈਆਇਆ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਾਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆ॥੪॥੮॥੫੫॥
ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਤੁਧੁਚਿਤਿਆਏਮਹਾਅਨੰਦਾਜਿਸੁਵਿ
ਸਰਹਿਸੋਮਰਿਜਾਏ॥ਦਇਆਲੁਹੋਵਹਿਜਿਸੁਉਪਰਿਕਰਤੇਸੋਤੁਧੁਸਦਾਧਿਆ
ਏ॥੧॥ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਤੂੰਮੈਮਾਣੁਨਿਮਾਣੀ॥ਅਰਦਾਸਿਕਰੀਪ੍ਰਭਅਪਨੇਆਗੈਸੁ
ਣਿਸੁਣਿਜੀਵਾਤੇਰੀਬਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਣਧੂੜਿਤੇਰੇਜਨਕੀਹੋਵਾਤੇਰੇਦਰਸ
ਨਕਉਬਲਿਜਾਈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਰਿਦੈਉਰਿਧਾਰੀਤਉਕਿਰਪਾਤੇਸੰਗੁਪਾਈ
॥੨॥ਅੰਤਰਕੀਗਤਿਤੁਧੁਪਹਿਸਾਰੀਤੁਧੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਜਿਸਨੋਲਾਇ

ਲੇਤਿਸੇਲਾਗੀਭਗਤੁਤੁਹਾਰਾਸੋਈ॥੩॥ਦੁਇਕਰਜੋੜਿਮਾਗਉਇਕੁਦਾਨਾਸਾ
ਹਿਬਤੁਠੈਪਾਵਾ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਨਾਨਕੁਆਰਾਧੇਆਠਪਹਰਗੁਨਗਾਵਾ॥੪॥੯॥੫੬॥

ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਜਿਸਕੇਸਿਰਊਪਰਿਤੂੰ
ਸੁਆਮੀਸੋਦੁਖੁਕੈਸਾਪਾਵੈ॥ਬੋਲਿਨਜਾਣੈਮਾਇਆਮਦਿਮਾਤਾਮਰਣਾਚੀ
ਤਿਨਆਵੈ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਰਾਇਤੂੰਸੰਤਾਕਾਸੰਤਤੇਰੇ॥ਤੇਰੇਸੇਵਕਕਉਭਉਕਿਛੁਨ
ਹੀਜਮੁਨਹੀਆਵੈਨੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਤੇਰੈਰੰਗਿਰਾਤੇਸੁਆਮੀਤਿਨਕਾਜਨਮਮਰ
ਣਦੁਖੁਨਾਸਾ॥ਤੇਰੀਬਖਸਨਮੇਟੈਕੋਈਸਤਿਗੁਰਕਾਦਿਲਾਸਾ॥੨॥ਨਾਮੁਧਿਆ
ਇਨਿਸੁਖਫਲੁਪਾਇਨਿਆਠਪਹਰਆਰਾਧਹਿ॥ਤੇਰੀਸਰਣਿਤੇਰੈਭਰਵਾਸੈਪੰ
ਚਦੁਸਟਲੈਸਾਧਹਿ॥੩॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕਿਛੁਕਰਮੁਨਜਾਣਾਸਾਰਨਜਾ
ਣਾਤੇਰੀ॥ਸਭਤੇਵਡਾਸਤਿਗੁਰੁਨਾਨਕਜਿਨਿਕਲਰਾਖੀਮੇਰੀ॥੪॥੧੦॥੫੭॥

ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਸਗਲਤਿਆਗਿਗੁਰਸਰਣੀਆਇਆਰਾਖਹੁ
ਰਾਖਨਹਾਰੇ॥ਜਿਤੁਤੁਮਲਾਵਹੁਤਿਤੁਹਮਲਾਗਹਕਿਆਏਹਜੰਤਵਿਚਾਰੇ॥
੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਜੀਉਤੂੰਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਦੇਵਦਇਆਲਾਗੁ
ਣਗਾਵਾਨਿਤਸੁਆਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਧਿਆਈਐ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਭਉਤਰੀਐ॥ਆਪੁਤਿਆਗਿਹੋਈਐਸਭਰੇਣਾਜੀਵਤਿਆ
ਇਉਮਰੀਐ॥੨॥ਸਫਲੁਜਨਮੁਤਿਸਕਾਜਗਭੀਤਰਿਸਾਧਸੰਗਿਨਾਉਜਾਪੇ॥
ਸਗਲਮਨੋਰਥਤਿਸਕੇਪੂਰਨਜਿਸੁਦਇਆਕਰੇਪ੍ਰਭੁਆਪੇ॥੩॥ਦੀਨਦ
ਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਤੇਰੀਸਰਣਿਦਇਆਲਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਅਪਨਾਨਾਮੁਦੀਜੈਨਾਨਕਸਾਧਰਵਾਲਾ॥੪॥੧੧॥੫੮॥ ਮ:੧॥੭॥ਮ:੪॥੪
੧੫॥ਚਉਪਦੇ॥੮੨॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੧॥ਘਰੁ੧॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥

ਸਭਿਅਵਗਣਮੈਗੁਣੁਨਹੀਕੋਈ॥ਕਿਉਕਰਿਕੰਤਮਿਲਾਵਾਹੋਈ॥੧॥ਨਾਮੈਰੂ
ਪੁਨਬੰਕੇਨੈਣਾ॥ਨਾਕੁਲਢੰਗੁਨਮੀਠੇਬੈਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਜਿਸੀਗਾਰਕਾਮ
ਣਿਕਰਿਆਵੈ॥ਤਾਸੋਹਾਗਣਿਜਾਕੰਤੈਭਾਵੈ॥੨॥ਨਾਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਕਾ
ਈ॥ਅੰਤਿਨਸਾਹਿਬੁਸਿਮਰਿਆਜਾਈ॥੩॥ਸੁਰਤਿਮਤਿਨਾਹੀਚਤੁਰਾਈ
॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਲਾਵਹੁਪਾਈ॥੪॥ਖਰੀਸਿਆਣੀਕੰਤਨਭਾਣੀ॥ਮਾਇਆ
ਲਾਗੀਭਰਮਿਭੁਲਾਣੀ॥੫॥ਹਉਮੈਜਾਈਤਾਕੰਤਸਮਾਈ॥ਤਉਕਾਮਣਿਪਿਆ
ਰੇਨਵਨਿਧਿਪਾਈ॥੬॥ਅਨਿਕਜਨਮਬਿਛੁਰਤਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਕਰੁਗਹਿ
ਲੇਹੁਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਰਾਇਆ॥੭॥ਭਣਤਿਨਾਨਕੁਸਹੁਹੈਭੀਹੋਸੀ॥ਜੈਭਾਵੈਪਿਆ
ਰਾਤੈਰਾਵੇਸੀ॥੮॥੧॥੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੯
ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ॥ਕਚਾਰੰਗੁਕਸੁੰਭਕਾਥੋੜੜਿਆਦਿਨਚਾਰਿਜੀਉ॥ਵਿ
ਣੁਨਾਵੈਭ੍ਰਮਿਭੁਲੀਆਠਗਿਮੁਠੀਕੂੜਿਆਰਿਜੀਉ॥ਸਚੇਸੇਤੀਰਤਿਆਜਨਮੁ
ਨਦੂਜੀਵਾਰਜੀਉ॥੧॥ਰੰਗੇਕਾਕਿਆਰੰਗੀਐਜੋਰਤੇਰੰਗੁਲਾਇਜੀਉ॥ਰੰਗਣ
ਵਾਲਾਸੇਵੀਐਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਜੇਭਵਹਿਬਿ
ਨੁਭਾਗਾਧਨੁਨਾਹਿਜੀਉ॥ਅਵਗਣਿਮੁਠੀਜੇਫਿਰਹਿਬਧਿਕਥਾਇਨਪਾਹਿ
ਜੀਉ॥ਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਉਬਰੇਸਬਦਿਰਤੇਮਨਮਾਹਿਜੀਉ॥੨॥ਚਿਟੇਜਿਨਕੇਕ
ਪੜੇਮੈਲੇਚਿਤਕਠੋਰਜੀਉ॥ਤਿਨਮੁਖਿਨਾਮੁਨਊਪਜੈਦੂਜੈਵਿਆਪੇਚੋਰਜੀਉ
ਮੂਲੁਨਬੂਝਹਿਆਪਣਾਸੇਪਸੂਆਸੇਢੋਰਜੀਉ॥੩॥ਨਿਤਨਿਤਖੁਸੀਆਮ
ਨੁਕਰੇਨਿਤਨਿਤਮੰਗੈਸੁਖਜੀਉ॥ਕਰਤਾਚਿਤਿਨਆਵਈਫਿਰਿਫਿਰਿਲਗਹਿ
ਦੁਖਜੀਉ॥ਸੁਖਦੁਖਦਾਤਾਮਨਿਵਸੈਤਿਤੁਤਨਿਕੈਸੀਭੁਖਜੀਉ॥੪॥ਬਾਕੀਵਾ
ਲਾਤਲਬੀਐਸਿਰਿਮਾਰੇਜੰਦਾਰੁਜੀਉ॥ਲੇਖਾਮੰਗੈਦੇਵਣਾਪੁਛੈਕਰਿਬੀਚਾ

ਹੁਜੀਉ॥ਜਨ ਕੇ ਕੀਲਿਵ ਤਉ ਭਰੇ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁਜੀਉ॥੫॥ਅਨ ਕੋ ਕੀਜੈ ਮਿਤੜਾ
ਖਾਕੁ ਰਲੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ਜੀਉ॥ਬਹੁ ਰੰਗ ਦੇਖਿ ਭੁਲਾਇਆ ਭੁਲਿ ਭੁਲਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ਜੀ
ਉ॥ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਛੁਟੀਐ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਜੀਉ॥੬॥ਗਾਫਲ ਗਿਆਨ ਵਿ
ਹੂਣੀਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਭਾਲਿ ਜੀਉ॥ਖਿੰਚੋਤਾਣਿ ਵਿਗੁਚੀਐ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁ
ਇ ਨਾਲਿ ਜੀਉ॥ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭੈ ਰਤਿਆ ਸਭੁ ਜੋਹੀ ਜਮਕਾਲਿ ਜੀਉ॥੭॥ਜਿਨਿ ਕਰਿ
ਕਾਰਣੁ ਧਾਰਿਆ ਸਭਸੈ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ਜੀਉ॥ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾ
ਤਾਰੁ ਜੀਉ॥ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਨਿਧਾਰਾ ਆਧਾਰੁ ਜੀਉ॥੮॥੨॥ + ਸੂਹੀ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਹਲਾ੧ ॥ਘਰੁ੧੦॥ਕਾਫੀ॥ ॥ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਾਇਆ॥ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਚੁਲੰਭੁ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇਆ॥੧॥ਚਲੈ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿ ਵ
ਖਰੁ ਸਚੁ ਲੈ॥ਪਤਿ ਪਾਏ ਦਰਬਾਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਭੈ॥ਰਹਾਉ॥੧ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਚੁ ਸ
ਲਾਹਿ ਸਾਚੇ ਮਨਿ ਭਾਇਆ॥ਲਾਲਿ ਰਤਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ॥੨॥
ਹਉ ਜੀਵਾ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ਅੰਤਰਿ ਤੂ ਵਸੈ॥ਤੂੰ ਵਸਹਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਹਜੇ ਰਸਿ ਰਸੈ॥੩॥ਮੂ
ਰਖ ਮਨ ਸਮਝਾਇ ਆਖਉ ਕੇਤੜਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਰੰਗਿ ਰੰਗੇਤੜਾ॥੪॥
ਨਿਤ ਨਿਤ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਆਪਣਾ॥ਜੇ ਚਲਹਿ ਗੁਣ ਨਾਲਿ ਨਾਹੀ ਦੁਖੁ ਸੰਤਾਪਣ
੫॥ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਾ ਨਾ ਤਿਸੁ ਰੰਗੁ ਹੈ॥ਮਰਸੀ ਹੋਇ ਵਿਡਾਣਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੰਗੁ ਹੈ
॥੬॥ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ਲਾਹਾ ਘਰਿ ਆਣਿਆ॥ਗੁਰਬਾਣੀ ਨਿਰਬਾਣੁ ਸਬਦਿ
ਪਛਾਣਿਆ॥੭॥ਇਕ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਸੀ॥ਮੈ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾ
ਸੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਸੀ॥੮॥੩॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ੧
ਜਿਉ ਆਰਣਿ ਲੋਹਾ ਪਾਇ ਭੰਨਿ ਘੜਾਈਐ॥ਤਿਉ ਸਾਕਤੁ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ਭਵੈ ਭਵਾਈ
ਐ॥੧॥ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਦੁਖੁ ਕਮਾਵਣਾ॥ਹਉਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵਣਾ
॥ਰਹਾਉ॥ਤੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਖਣਹਾਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ॥ਮੇਲਹਿ ਤੁਝੈ ਰਜਾਇ ਸ

ਬਹੁ ਕਮਾਈਐ ॥ ਆਪੁ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਆਪਿ ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਾਈਐ ॥ ਤੂ ਦੇਖਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ਦਰਿ ਬੀਨਾਈਐ ॥੩॥ ਦੇਹੀ ਹੋਵਗਿ ਖਾਕੁ ਪਵਣੁ ਉਡਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਕਿਥੈ ਘਰੁ ਅਉਤਾਕੁ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥੪॥ ਦਿਹੁ ਦੀਵੀ ਅੰਧ ਘੋਰੁ ਘਬੁ ਮੁਹਾਈਐ ॥ ਗਰਬਿ ਮੁਸੈ ਘਰੁ ਚੋਰੁ ਕਿਸੁ ਰੂਆਈਐ ॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੋਰੁ ਨ ਲਾਗਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਜਗਾਈਐ ॥ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੀ ਆਗਿ ਜੋਤਿ ਦੀਪਾਈਐ ॥੬॥ ਲਾਲੁ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰਿ ਸੁਰਤਿ ਬੁਝਾਈਐ ॥ ਸਦਾ ਰਹੈ ਨਿਹਕਾਮੁ ਜੇ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈਐ ॥੭॥ ਰਾਤਿ ਦਿਹੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਈਐ ॥੮॥੪॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧

ਮਨਹੁ ਨ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਧਿਆਈਐ ॥ ਜਿਉ ਰਾਖਹਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਤਿਵੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਕੁਟੀ ਟੋਹਣੀ ॥ ਰਹਉ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਟੇਕ ਨ ਮੋਹੈ ਮੋਹਣੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਨਾਲਿ ਗੁਰਿ ਦੇਖਾਲਿਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਭਾਲਿ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥੨॥ ਸੇਵੀ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਰਜਾਇ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭੰਜਨਾ ॥੩॥ ਜਨਮਤ ਹੀ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਮਰਣਾ ਆਇ ਕੈ ॥ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਪਰਵਾਣੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਕੈ ॥੪॥ ਹਉ ਨਾਹੀ ਤੂ ਹੋਵਹਿ ਤੁਧ ਹੀ ਸਾਜਿਆ ॥ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ॥੫॥ ਦੇਹੀ ਭਸਮ ਰੁਲਾਇ ਨ ਜਾਪੀ ਕਹ ਗਇਆ ॥ ਆਪੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ਸੋ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭਇਆ ॥੬॥ ਤੂੰ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਦੂਰਿ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਤੂ ਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖਿ ਹਦੂਰਿ ਅੰਤਰਿ ਭੀ ਤੂ ਹੈ ॥੭॥ ਮੈ ਦੀਜੈ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਤਿ ਦੇਇ ॥੮॥੫॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੴ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਾਮੈ ਹੀ ਤੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਬਿਨੁ ਚਾਖੇ

ਸਾਚੁ ਨ ਜਾਪਾ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਹੀਨ ਜਿਨਾ ਤੀਆ ਪਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਤੈ ਵਰਤਾਏ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪਾ ॥੧॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਅਪਣੇ ਵਿਟਹੁ ਜਿ
ਨਿ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨ੍ਹਿ ਆਤਮੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ
ਸਮਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਜੀ
ਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਗੁਰ ਤੇ ਉਪਜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ
ਬਿਖੁ ਖਟੇ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥
੨॥ ਸੋਈ ਸੇਵਕੁ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਚਾਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸਿਫਤਿ ਹੈ
ਸਾਚੀ ਸਾਚਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਏ ॥ ਆ
ਪੇ ਦਾਤਾ ਕਰਮੁ ਹੈ ਸਾਚਾ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘਾਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖਟੇ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਏ ॥ ਸਦਾ ਅਲਿਪਤੁ ਸਚੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥
ਮਨਮੁਖੁ ਸਦ ਹੀ ਕੂੜੋ ਬੋਲੈ ਬਿਖੁ ਬੀਜੈ ਬਿਖੁ ਖਾਏ ॥ ਜਮਕਾਲਿ ਬਾਧਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦਾਧਾ
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਵਨੁ ਛਡਾਏ ॥੪॥ ਸਚਾ ਤੀਰਥੁ ਜਿਤੁ ਸਤ ਸਰਿ ਨਾਵਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ
ਬੁਝਾਏ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਏ ਤਿਤੁ ਨਾਤੈ ਮਲੁ ਜਾਏ ॥ ਸਚਾ ਸਬ
ਦੁ ਸਚਾ ਹੈ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾ ਮਲੁ ਲਗੈ ਨ ਲਾਏ ॥ ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੀ ਸਾਲਾਹ ਪੂਰੇ
ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ॥੫॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਕੇਰਾ ਦੁਰਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ਹੁ
ਕਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਸਹਜੇ ਚਾਖੀ ਤ੍ਰਿਸਨ
ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਾਤਾ ਸਹਜੇ ਮਾਤਾ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥੬॥ ਹ
ਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾ
ਈ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਆ
ਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਤਾ ਬਖਸੇ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਸਵਾਰੇ ॥੭॥ ਸਭੋ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਕੋਈ ਜਾਣੈ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਹੁਕਮੋ ਵਰਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ

ਤਾਸਤਿਗੁਰੁਭਾਏਜੋਇਦੂਐਸੇਫਲੁਪਾਏ॥ਨਾਨਕਤਿਸਦਾਸਭੁਕਿਛੁਹੋਵੈਜੋਵਿਚਹੁ
ਆਪੁਗਵਾਏ॥੪॥੧੭॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੩
ਕਾਇਆਕਾਮਣਿਅਤਿਸੁਆਲਿਉਪਿਰੁਵਸੈਜਿਸੁਨਾਲੇ॥ਪਿਰਸਚੇਤੇਸਦਾਸੁਹਾ
ਗਣਿਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸਮਾਲੇ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤਾਹਉਮੈਵਿਚਹੁ
ਜਾਲੇ॥੧॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਪੂਰੇਗੁਰਕੀਬਾਣੀ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਉਪਜੀਸਾਚਿਸਮਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਸਭੁਕਿਛੁਵਸੈਖੰਡਮੰਡਲਪਾਤਾਲਾ॥ਕਾਇਆਅੰਦਰਿ
ਜਗਜੀਵਨਦਾਤਾਵਸੈਸਭਨਾਕਰੈਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਕਾਇਆਕਾਮਣਿਸਦਾਸੁਹੇਲੀ
ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਲਾ॥੨॥ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਆਪੇਵਸੈਅਲਖੁਨਲਖਿਆ
ਜਾਈ॥ਮਨਮੁਖੁਮੁਗਧੁਬੂਝੈਨਾਹੀਬਾਹਰਿਭਾਲਣਿਜਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸਦਾ
ਸੁਖੁਪਾਏਸਤਿਗੁਰਿਅਲਖੁਦਿਤਾਲਖਾਈ॥੩॥ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਰਤਨਪਦਾਰ
ਥਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਇਸੁਕਾਇਆਅੰਦਰਿਨਉਖੰਡਪ੍ਰਿਥਮੀਹਾਟਪਟਣਬਾਜਾ
ਰਾ॥ਇਸੁਕਾਇਆਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਵਨਿਧਿਪਾਈਐਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਾ॥
੪॥ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਤੋਲਿਤੁਲਾਵੈਆਪੇਤੋਲਣਹਾਰਾ॥ਇਹੁਮਨੁਰਤਨੁਜਵਾ
ਹਰਮਾਣਿਕੁਤਿਸਕਾਮੋਲੁਅਫਾਰਾ॥ਮੋਲਿਕਿਤਹੀਨਾਮੁਪਾਈਐਨਾਹੀਨਾਮੁ
ਪਾਈਐਗੁਰਵੀਚਾਰਾ॥੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਕਾਇਆਖੋਜੈਹੋਰਸਭਭਰਮਿਭੁ
ਲਾਈ॥ਜਿਸਨੋਦੇਇਸੋਈਜਨੁਪਾਵੈਹੋਰਕਿਆਕੋਕਰੇਚਤੁਰਾਈ॥ਕਾਇਆ
ਅੰਦਰਿਭਉਭਾਉਵਸੈਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਈ॥੬॥ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਬ੍ਰਹਮਾ
ਬਿਸਨੁਮਹੇਸਾਸਭਉਤਪਤਿਜਿਤੁਸੰਸਾਰਾ॥ਸਚੈਆਪਣਾਖੇਲੁਰਚਾਇਆਆਵਾ
ਗਉਣੁਪਾਸਾਰਾ॥ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਆਪਿਦਿਖਾਇਆਸਚਿਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾ॥
੭॥ਸਾਕਾਇਆਜੋਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸਚੈਆਪਿਸਵਾਰੀ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਦਰਿਢੋਈਨਾ
ਹੀਜਮੁਕਰੇਖੁਆਰੀ॥ਨਾਨਕਸਚੁਵਡਿਆਈਪਾਏਜਿਸਨੋਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ
ਤ

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥੨॥ ॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਦੁਨੀਆ ਨ ਸਾਲਾਹਿ ਜੋ ਮਰਿ ਵੰਞਸੀ ॥
ਲੋਕਾ ਨ ਸਾਲਾਹਿ ਜੋ ਮਰਿ ਖਾਕੁ ਥੀਈ ॥੧॥ ਵਾਹੁ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਵਾਹੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸ
ਲਾਹੀਐ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਨੀਆ ਕੇਰੀ ਦੋਸਤੀ ਮਨਮੁਖਿ ਦਝਿ ਮਰੰਨਿ ॥
ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਵੇਲਾ ਨ ਲਾਹੰਨਿ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਕਾਰਥਾ ਸਚੈ ਸ
ਬਦਿ ਲਗੰਨਿ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਸਹਜੇ ਸੁਖਿ ਰਹੰਨਿ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬ
ਦੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਰਚੰਨਿ ॥ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੈ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ ਫਿਰੰ
ਨਿ ॥੪॥ ਦੁਸਟਾ ਨਾਲਿ ਦੋਸਤੀ ਨਾਲਿ ਸੰਤਾ ਵੈਰੁ ਕਰੰਨਿ ॥ ਆਪਿ ਡੁਬੇ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਸਗ
ਲੇ ਕੁਲ ਡੋਬੰਨਿ ॥੫॥ ਨਿੰਦਾ ਭਲੀ ਕਿਸੈ ਕੀ ਨਾਹੀ ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਕਰੰਨਿ ॥ ਮੁਹ ਕਾ
ਲੇ ਤਿਨ ਨਿੰਦਕਾ ਨਰਕੇ ਘੋਰਿ ਪਵੰਨਿ ॥੬॥ ਏ ਮਨ ਜੈਸਾ ਸੇਵਹਿ ਤੈਸਾ ਹੋਵਹਿ ਤੇਹੇ ਕ
ਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਵਣਾ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੭॥ ਮਹਾ ਪੁ
ਰਖਾ ਕਾ ਬੋਲਣਾ ਹੋਵੈ ਕਿਤੈ ਪਰਥਾਇ ॥ ਓਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰੇ ਭਰਪੂਰ ਹਹਿ ਓਨਾ ਤਿਲੁ
ਨ ਤਮਾਇ ॥੮॥ ਗੁਣਕਾਰੀ ਗੁਣ ਸੰਘਰੈ ਅਵਰਾ ਉਪਦੇਸੇਨਿ ॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿ ਓ
ਨਾ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਲਏਨਿ ॥੯॥ ਦੇਸੀ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ
ਮੇਦਨੀ ॥ ਏਕੋ ਹੈ ਦਾਤਾਰੁ ਸਚਾ ਆਪਿ ਧਣੀ ॥੧੦॥ ਸੋ ਸਚੁ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥੧੧॥ ਮਨੁ ਮੈਲਾ
ਸਚੁ ਨਿਰਮਲਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਿਆ ਜਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ਤਾ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਹਉਮੈ ਸਬ
ਦਿ ਜਲਾਇ ॥੧੨॥ ਸੋ ਸਹੁ ਸਚਾ ਵੀਸਰੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਨਾ ਵੀ
ਸਰੈ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਤਾ ਮਿਲਿ ਰਹਾ ਸਾਚੁ ਰਖਾ ਉਰ ਧਾਰਿ
॥ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇ ਨ ਵੀਛੁੜੈ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੧੪॥ ਪਿਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪ
ਣਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥੧੫॥
ਮਨਮੁਖ ਮਨੁ ਨ ਭਿਜਈ ਅਤਿ ਮੈਲੇ ਚਿਤਿ ਕਠੋਰ ॥ ਸਪੈ ਦੁਧੁ ਪੀਆਈਐ ਅੰਦਰਿ

ਵਿਸੁਨਿਕੋਰਾ॥੧੬॥ਆਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਆਪੇਬਖਸਣਹਾਰੁ॥ਗੁਰਸ
ਬਦੀਮੈਲੁਉਤਰੈਤਾਸਚਿਬਣਿਆਸੀਗਾਰੁ॥੧੭॥ਸਚਾਸਾਹੁਸਚੇਵਣਜਾਰੇ
ਓਥੈਕੂੜੇਨਾਟਿਕੰਨਿ॥ਓਨਾਸਚੁਨਭਾਵਈਦੁਖਹੀਮਾਹਿਪਚੰਨਿ॥੧੮॥ਹਉ
ਮੈਮੈਲਾਜਗੁਫਿਰੈਮਰਿਜੰਮੈਵਾਰੋਵਾਰ॥ਪਇਐਕਿਰਤਿਕਮਾਵਣਾਕੋਇਨਮੇ
ਟਣਹਾਰ॥੧੯॥ਸੰਤਾਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਹੈਤਾਸਚਿਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ਸਚੁਸਲਾ
ਹੀਸਚੁਮਨਿਦਰਿਸਚੈਸਚਿਆਰੁ॥੨੦॥ਗੁਰਪੂਰੇਪੂਰੀਮਤਿਹੈਅਹਿਨਿਸਿਨਾ
ਮੁਧਿਆਇ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਵਡਰੋਗੁਹੈਵਿਚਹੁਠਾਕਿਰਹਾਇ॥੨੧॥ਗੁਰੁਸਾਲਾ
ਹੀਆਪਣਾਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਾਪਾਇ॥ਤਨੁਮਨੁਸਉਪੀਆਗੈਧਰੀਵਿਚਹੁਆ
ਪੁਗਵਾਇ॥੨੨॥ਖਿੰਚੋਤਾਣਿਵਿਗੁਚੀਐਏਕਸੁਸਿਉਲਿਵਲਾਇ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾ
ਛਡਿਤੂਤਾਸਚਿਰਹੈਸਮਾਇ॥੨੩॥ਸਤਿਗੁਰਨੋਮਿਲੇਸਿਭਾਇਰਾਸਚੈਸਬਦਿਮਿ
ਲੰਨਿ॥ਜਿਸਚਿਮਿਲੇਸੇਨਵਿਛੁੜਹਿਦਰਿਸਚੈਦਿਸੰਨਿ॥੨੪॥ਸੇਭਾਈਸੇਸਜਣਾ
ਜੋਸਚਾਸੇਵੰਨਿ॥ਅਵਗਣਵਿਕਣਿਪਲ੍ਹਰਨਿਗੁਣਕੀਸਾਝਕਰੰਨਿ॥੨੫॥ਗੁਣ
ਕੀਸਾਝਸੁਖੁਊਪਜੈਸਚੀਭਗਤਿਕਰੇਨਿ॥ਸਚੁਵਣੰਜਹਿਗੁਰਸਬਦਸਿਉਲਾਹਾ
ਨਾਮੁਲਏਨਿ॥੨੬॥ਸੁਇਨਾਰੁਪਾਪਾਪਕਰਿਕਰਿਸੰਚੀਐਚਲੈਨਚਲਦਿਆ
ਨਾਲਿ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਨਾਲਿਨਚਲਸੀਸਭਮੁਠੀਜਮਕਾਲਿ॥੨੭॥ਮਨਕਾਤੋਸਾਹ
ਰਿਨਾਮੁਹੈਹਿਰਦੈਰਖਹੁਸਮ੍ਹਾਲਿ॥ਏਹੁਖਰਚੁਅਖੁਟੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਨਿਬਹੈਨਾਲਿ
॥੨੮॥ਏਮਨਮੂਲਹੁਭੁਲਿਆਜਾਸਹਿਪਤਿਗਵਾਇ॥ਇਹੁਜਗਤੁਮੋਹਿਦੂਜੈਵਿ
ਆਪਿਆਗੁਰਮਤੀਸਚੁਧਿਆਇ॥੨੯॥ਹਰਿਕੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਹਰਿਜਸੁਲਿ
ਖਣੁਨਜਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਨੁਤਨੁਰਪੈਹਰਿਸਿਉਰਹੈਸਮਾਇ॥੩੦॥ਸੋਸਹੁਮੇ
ਰਾਰੰਗੁਲਾਰੰਗੇਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਕਾਮਣਿਰੰਗੁਤਾਚੜੈਜਾਪਿਰਕੈਅੰਕਿਸਮਾਇ
॥੩੧॥ਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨੇਭੀਮਿਲਨਿਜੋਸਤਿਗੁਰਸੇਵੰਨਿ॥ਅੰਤਰਿਨਵਨਿਧਿਨਾਮੁਹੈ

ਖਾਣਿ ਖਰਚਨਿ ਨ ਨਿਖੁਟਈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਹਜਿ ਰਵੰਨਿ ॥੩॥ ਨਾ ਓਇ ਜਨਮਹਿ ਨਾ ਮਰਹਿ ਨਾ ਓਇ ਦੁਖ ਸਹੰਨਿ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕੇਲ ਕਰੰਨਿ ॥੩॥ ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਮਿਲੇ ਰਹੰਨਿ ॥ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਵਿਰਲੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਲਹੰਨਿ ॥੩੪॥੧॥੩॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੂਖਮੁ ਅਗਮੁ ਹੈ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲਿਆ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੰਨਿ ॥ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਰਵੰਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਸਰਵਰੁ ਮਾਨ ਸਰੋਵਰੁ ਹੈ ਵਡਭਾਗੀ ਪੁਰਖ ਲਹੰਨਿ ॥ ਸੇਵਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿਆ ਸੇ ਹੰਸੁਲੇ ਨਾਮੁ ਲਹੰਨਿ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਨਿ ਰੰਗ ਸਿਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਲਗੰਨਿ ॥ ਧੁਰਿ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਗੁਰ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਲਏਨਿ ॥੩॥ ਵਡਭਾਗੀ ਘਰੁ ਖੋਜਿਆ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵੇਖਾਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨੁ ॥੪॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੫॥ ਸਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਵਸੈ ਸਭ ਥਾਇ ॥ ਮੰਦਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਸਬਦਿ ਵੇਖਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੬॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਤਿਚਰੁ ਆਖਦਾ ਜਿਚਰੁ ਹੈ ਦੁਹੁ ਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਬੁਝਿਆ ਏਕਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੭॥ ਸੇਵਾ ਸਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਸੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ਥਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੮॥੪॥੯॥ ੨॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ਹਉ ਤਿਸੁ ਪਹਿ ਆਪੁ ਵੇਚਾਈ ॥੧॥ ਦਰਸਨੁ ਹਰਿ ਦੇਖਣ ਕੈ ਤਾਈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਸੁਖੁ ਦੇਹਿ ਤ ਤੁਝਹਿ ਅਰਾਧੀ ਦੁਖਿ ਭੀ ਤੁਝੈ ਧਿਆਈ ॥੨॥ ਜੇ ਭੁਖ ਦੇਹਿ ਤ ਇਤ ਹੀ ਰਾਜਾ ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਸੂਖ ਮਨਾਈ ॥੩॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਸ

ਭੁਅਰਧੀ ਵਿਚਿਅਗਨੀਆਪੁਜਲਾਈ॥੪॥ਪਖਾਫੇਰੀਪਾਣੀਢੋਵਾਜੋਦੇਵਹਿ
ਸੋਖਾਈ॥੫॥ਨਾਨਕੁਗਰੀਬੁਢਹਿਪਇਆਦੁਆਰੈਹਰਿਮੇਲਿਲੈਹੁਵਡਿਆਈ
॥੬॥ਅਖੀਕਾਢਿਧਰੀਚਰਣਾਤਲਿ ਸਭਧਰਤੀਫਿਰਿਮਤਿਪਾਈ॥੭॥ਜੇਪਾਸਿ
ਬਹਾਲਹਿਤਾਤੁਝਹਿਅਰਾਧੀਮਾਰਿਕਢਹਿਭੀਧਿਆਈ॥੮॥ਜੇਲੋਕੁਸਲਾਹੇ
ਤਾਤੇਰੀਉਪਮਾ ਜੇਨਿੰਦੈਤਛੋਡਿਨਜਾਈ॥੯॥ਜੇਤੁਧੁਵਲਿਰਹੈਤਾਕੋਈਕਿਹੁ
ਆਖਉ ਤੁਧੁਵਿਸਰਿਐਮਰਿਜਾਈ॥੧੦॥ਵਾਰਿਵਾਰਿਜਾਈਗੁਰਊਪਰਿ ਪੈਪੈ
ਰੀਸੰਤਮਨਾਈ॥੧੧॥ਨਾਨਕੁਵਿਚਾਰਾਭਇਆਦਿਵਾਨਾ ਹਰਿਤਉਦਰਸਨਕੈਤਾ
ਈ॥੧੨॥ਝਖੜੁਝਾਗੀਮੀਹੁਵਰਸੈਭੀਗੁਰੁਦੇਖਣਿਜਾਈ॥੧੩॥ਸਮੁੰਦੁਸਾਗਰੁਹੋ
ਵੈਬਹੁਖਾਰਾ ਗੁਰੁਸਿਖੁਲੰਘਿਗੁਰਪਹਿਜਾਈ॥੧੪॥ਜਿਉਪ੍ਰਾਣੀਜਲਬਿਨੁਹੈਮਰਤਾ
ਤਿਉਸਿਖੁਗੁਰਬਿਨੁਮਰਿਜਾਈ॥੧੫॥ਜਿਉਧਰਤੀਸੋਭਕਰੈਜਲੁਬ
ਰਸੈਤਿਉਸਿਖੁਗੁਰਮਿਲਿਬਿਗਸਾਈ॥੧੬॥ਸੇਵਕਕਾਹੋਇਸੇਵਕੁਵਰਤਾ ਕਰਿ
ਕਰਿਬਿਨਉਬੁਲਾਈ॥੧੭॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਹਰਿਪਹਿ ਗੁਰਮਿਲਿਗੁਰਸੁਖੁ
ਪਾਈ॥੧੮॥ਤੂੰਆਪੇਗੁਰੁਚੇਲਾਹੈਆਪੇ ਗੁਰਵਿਚੁਦੇਤੁਝਹਿਧਿਆਈ॥੧੯॥
ਜੋਤੁਧੁਸੇਵਹਿਸੋਤੂਹੈਹੋਵਹਿ ਤੁਧੁਸੇਵਕਪੈਜਰਖਾਈ॥੨੦॥ਭੰਡਾਰਭਰੇਭਗਤੀਹਰਿ
ਤੇਰੇ ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਦੇਵਾਈ॥੨੧॥ਜਿਸੁਤੂੰਦੇਹਿਸੋਈਜਨੁਪਾਏ ਹੋਰਨਿਹਫਲ
ਸਭਚਤੁਰਾਈ॥੨੨॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਰੁਅਪਨਾ ਸੋਇਆਮਨੁਜਾਗਾ
ਈ॥੨੩॥ਇਕੁਦਾਨੁਮੰਗੈਨਾਨਕੁਵੇਚਾਰਾ ਹਰਿਦਾਸਨਿਦਾਸੁਕਰਾਈ॥੨੪॥ਜੇਗੁ
ਰੁਝਿੜਕੇਤਾਮੀਠਾਲਾਗੈ ਜੇਬਖਸੇਤਗੁਰਵਡਿਆਈ॥੨੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੋਲਹਿ
ਸੋਥਾਇਪਾਏ ਮਨਮੁਖਿਕਿਛੁਥਾਇਨਪਾਈ॥੨੬॥ਪਾਲਾਕਕਰੁਵਰਫਵਰਸੈਗੁ
ਰਸਿਖੁਗੁਰਦੇਖਣਜਾਈ॥੨੭॥ਸਭੁਦਿਨਸੁਰੈਣਿਦੇਖਉਗੁਰਅਪਨਾਵਿਚਿ
ਅਖੀਗੁਰਪੈਰਧਰਾਈ॥੨੮॥ਅਨੇਕਉਪਾਵਕਰੀਗੁਰਕਾਰਣਿ ਗੁਰਭਾਵੈਸੋਥ

ਇ ਪਾਈ॥੨੦॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਗੁਰ ਚਰਣ ਅਰਾਧੀ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਸਾਈ॥੨੧॥
ਨਾਨਕ ਕਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ॥੨੨॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂ
ਰਿ ਰਹਿਓ ਹੈ ਜਤ ਕਤ ਤਤ ਗੋਸਾਈ॥੨੩॥੧॥ ॥੧੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪
ਘਰੁ ੭

॥ ਅੰਦਰਿ ਸਚਾ ਨੇਹੁ ਲਾਇਆ ਪ੍ਰੀਤਮ ਆਪਣੈ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ਜਾ ਗੁਰ ਦੇਖਾ ਸਾਮ੍ਹਣੇ॥੧॥ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹੁ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੀਆ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲ
ਗਾ ਪਿਆਰੁ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਮੇਲਿਅਨੁ ਪਾਇਆ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਬਿਰਹੀ ਨਾਮ ਕਾ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਉ॥ ਜੇ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸ
ਹਜਿ ਪੀਏਉ॥੩॥ ਸੁਤਿਆ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਉਠਦਿਆ ਭੀ ਗੁਰੁ ਆਲਾਉ॥ ਕੋਈ
ਐਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੇ ਮਿਲੈ ਹਉ ਤਾ ਕੇ ਧੋਵਾ ਪਾਉ॥੪॥ ਕੋਈ ਐਸਾ ਸਜਣੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ
ਮੈ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿਆ ਸ
ਹਜਿ ਸੁਭਾਇ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਗੁਣ ਨਾਮ ਕਾ ਮੈ ਤਿਸੁ ਦੇਖਣ ਕਾ ਚਾਉ॥ ਹ
ਉ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਊ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮਰਿ ਜਾਉ॥੬॥ ਜਿਉ ਮਛੁਲੀ ਵਿਣੁ ਪਾ
ਣੀਐ ਰਹੈ ਨ ਕਿਤੈ ਉਪਾਇ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਸੰਤੁ ਨ ਜੀਵਈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਮਰਿ
ਜਾਇ॥੭॥ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਪਿਰਹੜੀ ਕਿਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਜੀਵਾ ਮਾਉ॥ ਮੈ ਗੁਰਬਾ
ਣੀ ਆਧਾਰੁ ਹੈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਲਾਗਿ ਰਹਾਉ॥੮॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਤੰਨੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ
ਦੇਵੈ ਮਾਇ॥ ਮੈ ਧਰ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਹਾ ਲਿਵ ਲਾਇ॥੯॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ
ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਦੇਇ ਦ੍ਰਿੜਾਇ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਸੋ ਲਹੈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ
ਲਾਗੈ ਆਇ॥੧੦॥ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਕੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਆਖੈ ਆਇ॥ ਤਿਸੁ ਦੇ
ਵਾ ਮਨੁ ਆਪਣਾ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਾ ਪਾਇ॥੧੧॥ ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਪੁ
ਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੀਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ਮੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ॥੧੨॥ ਸਤਿ

ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਇ ॥ ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੧੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਸਾਬਤੁ ਪੂੰਜੀ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਮੰਨਿਆ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥੧੪॥੨॥ ॥੧੧॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਬਿਖਿਆ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥ ਮਨਹਿ ਬਿਆਪਤ ਅਨਿਕ ਤਰੰਗਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ॥ ਕਤ ਪਾਈਐ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹ ਮਗਨ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਬਿਆਪੇ ॥ ਅਤਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਬਹੂ ਨਹੀ ਧ੍ਰਾਪੇ ॥੨॥ ਬਸਇ ਕਰੋਧੁ ਸਰੀਰਿ ਚੰਡਾਰਾ ॥ ਅਗਿਆਨਿ ਨ ਸੂਝੈ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰਾ ॥੩॥ ਭ੍ਰਮਤ ਬਿਆਪਤ ਜਰੇ ਕਿਵਾਰਾ ॥ ਜਾਣੁ ਨ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭ ਦਰਬਾਰਾ ॥੪॥ ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾ ਬੰਧਿ ਪਰਾਨਾ ॥ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ਫਿਰਤ ਬਿਗਾਨਾ ॥੫॥ ਸਗਲ ਬਿਆਧਿ ਕੈ ਵਸਿ ਕਰਿ ਦੀਨਾ ॥ ਫਿਰਤ ਪਿਆਸ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨਾ ॥੬॥ ਕਛੂ ਸਿਆਨਪ ਉਕਤਿ ਨ ਮੋਰੀ ॥ ਏਕ ਆਸ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤੋਰੀ ॥੭॥ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸੰਤਨ ਪਾਸੇ ॥ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਨਾਨਕ ਅਰਦਾਸੇ ॥੮॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥ ॥੧॥ ॥੧੧॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੩

ਮਿਥਨ ਮੋਹ ਅਗਨਿ ਸੋਕ ਸਾਗਰ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਉਧਰੁ ਹਰਿ ਨਾਗਰ ॥੧॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਰਣਾਇ ਨਰਾਇਣ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਭਗਤ ਪਰਾਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਾਥਾ ਨਾਥ ਭਗਤ ਭੈ ਮੇਟਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਮਦੂਤ ਨ ਭੇਟਨ ॥੨॥ ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਦਇਆਲਾ ॥ ਰਵਣ ਗੁਣਾ ਕਟੀਐ ਜਮ ਜਾਲਾ ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਸਨ ਨਿਤ ਜਾਪੈ ॥ ਰੋਗ ਰੂਪ ਮਾਇਆ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥੪॥ ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸੰਗੀ ਸਭਿ ਤਾਰੇ ॥ ਪੋਹਤ ਨਾਹੀ ਪੰਚ ਬਟਵਾਰੇ ॥੫॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਧਿਆਏ ॥ ਸਰਬ ਫਲਾ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾ

ਹੋ॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨਾ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਰਸੁ ਦੀਨਾ
॥੭॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥੮॥੩॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੯ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ॥ਜਿਨਿ ਡਿਠਿਆ ਮਨੁ

ਰਹਸੀਐ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਤਿਨ ਸੰਗੁ ਜੀਉ॥ ਸੰਤ ਸਜਨ ਮਨ ਮਿਤ੍ਰ ਸੇ ਲਾਇਨਿ ਪ੍ਰ
ਭ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਜੀਉ॥ ਤਿਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੁਟਈ ਕਬਹੁ ਨ ਹੋਵੈ ਭੰਗੁ ਜੀਉ॥੧॥ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਕਰਿ ਦਇਆ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਤੇਰੇ ਨਿਤ ਜੀਉ॥ ਆਇ ਮਿਲਹੁ ਸੰਤ ਸਜ
ਣਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹ ਮਨ ਮਿਤ ਜੀਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੇਖੈ ਸੁਣੇ ਨ ਜਾਣਈ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ
ਆ ਅੰਧੁ ਜੀਉ॥ ਕਾਚੀ ਦੇਹਾ ਵਿਣਸਣੀ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਧੰਧੁ ਜੀਉ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ
ਸੇ ਜਿਣਿ ਚਲੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਨਬੰਧੁ ਜੀਉ॥੨॥ ਹੁਕਮੇ ਜੁਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਚਲਣੁ
ਹੁਕਮਿ ਸੰਜੋਗਿ ਜੀਉ॥ ਹੁਕਮੇ ਪਰਪੰਚੁ ਪਸਰਿਆ ਹੁਕਮਿ ਕਰੇ ਰਸ ਭੋਗ ਜੀਉ॥
ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਤਾ ਵਿਸਰੈ ਤਿਸਹਿ ਵਿਛੋੜਾ ਸੋਗੁ ਜੀਉ॥੩॥ ਆਪਨੜੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਿਆ
ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ਜੀਉ॥ ਐਥੈ ਸੁਖੁ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਇਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਜੀਉ॥
ਆਦਰੁ ਦਿਤਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਸਤ ਭਾਇ ਜੀਉ॥੪॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ
ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਜੀਉ॥ ਸਚੁ ਖਜਾਨਾ ਸੰਚਿਆ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ
ਮਾਲੁ ਜੀਉ॥ ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜਾ ਆਪੇ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਜੀਉ॥੫॥ ਆ
ਵਣ ਜਾਣਾ ਰਹਿ ਗਏ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਜੀਉ॥ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਊਚਾ ਅਗ
ਮ ਅਪਾਰੁ ਜੀਉ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਣਾ ਵਿਸਰੈ ਸੋ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਲਖ ਵਾਰ ਜੀਉ॥੬॥ ਸਾਚੁ
ਨੇਹੁ ਤਿਨ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਪਿ ਜੀਉ॥ ਗੁਣ ਸਾਝੀ ਤਿਨ ਸੰਗਿ ਬਸੇ ਆ
ਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪਿ ਜੀਉ॥ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਪਰਮੇਸਰੈ ਬਿਨਸੇ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪ ਜੀਉ॥੭॥
ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਤੂੰ ਕਰਣਹਾਰੁ ਤੂਹੈ ਏਕੁ ਅਨੇਕ ਜੀਉ॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਤੂ ਸਰਬ ਮੈ ਤੂਹੈ ਬੁਧਿ
ਬਿਬੇਕ ਜੀਉ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਜਪੀ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਟੇਕ ਜੀਉ॥੮॥੩॥ ੧੪॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ + ॥ਘਰੁ੧੦ ॥ਕਾਫੀ॥ ॥ਜੇਭੁਲੀਜੇਚੁਕੀਸਾ
ਅਸਟਪਦੀਆ॥
ਈਭੀਤਹਿੰਜੀਕਾਢੀਆ॥ਜਿਨਾਨੇਹੁਦੂਜਾਣੇਲਗਾਝੂਰਿਮਰਹੁਸੇਵਾਢੀ
ਆ॥੧॥ਹਉਨਛੋਡਉਕੰਤਪਾਸਰਾ॥ਸਦਾਰੰਗੀਲਾਲਾਲੁਪਿਆਰਾਏਹੁਮ
ਹਿੰਜਾਆਸਰਾ॥ਰਹਾਉ॥ਸਜਣੁਤੂਹੈਸੈਣੁਤੂਮੈਤੁਝਉਪਰਿਬਹੁਮਾਣੀਆ॥
ਜਾਤੂਅੰਦਰਿਤਾਸੁਖੇਤੂਨਿਮਾਣੀਮਾਣੀਆ॥੨॥ਜੇਤੂਤੁਠਾਕ੍ਰਿਪਾਨਿ
ਧਾਨਨਾਦੂਜਾਵੇਖਾਲਿ॥ਏਹਾਪਾਈਮੂਦਾਤੜੀਨਿਤਹਿਰਦੈਰਖਾਸਮਾਲਿ॥
੩॥ਪਾਵਜੁਲਾਈਪੰਧਤਉਨੈਣੀਦਰਸੁਦਿਖਾਲਿ॥ਸ੍ਰਵਣੀਸੁਣੀਕਹਾਣੀ
ਆਜੇਗੁਰੁਥੀਵੈਕਿਰਪਾਲਿ॥੪॥ਕਿਤੀਲਖਕਰੋੜਿਪਿਰੀਏਰੋਮਨਪੁਜ
ਨਿਤੇਰਿਆ॥ਤੂਸਾਹੀਹੂਸਾਹੁਹਉਕਹਿਨਸਕਾਗੁਣਤੇਰਿਆ॥੫॥ਸਹੀਆ
ਤਊਅਸੰਖਮੰਞਹੁਹਭਿਵਧਾਣੀਆ॥ਹਿਕਭੋਰੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਦੇਹਿਦਰ
ਸੁਰੰਗੁਮਾਣੀਆ॥੬॥ਜੈਡਿਠੈਮਨੁਧੀਰੀਐਕਿਲਵਿਖਵੰਞਨਿਦੂਰੇ॥ਸੋਕਿ
ਉਵਿਸਰੈਮਾਉਮੈਜੋਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥੭॥ਹੋਇਨਿਮਾਣੀਢਹਿਪਈਮਿਲਿ
ਆਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆਨਾਨਕਸੰਤਸਹਾਇ॥੮॥
੪॥੧੫॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਸਿਮ੍ਰਿ
ਤਿਬੇਦਪੁਰਾਣਪੁਕਾਰਨਿਪੋਥੀਆ॥ਨਾਮਬਿਨਾਸਭਿਕੂੜੁਗਾਲ੍ਹੀਹੋਛੀਆ
੧॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਅਪਾਰੁਭਗਤਾਮਨਿਵਸੈ॥ਜਨਮਮਰਣਮੋਹੁਦੁਖੁਸਾਧੂਸੰਗਿਨ
ਸੈ॥ਰਹਾਉ॥ਮੋਹਿਬਾਦਿਅਹੰਕਾਰਿਸਰਪਰਰੁੰਨਿਆ॥ਸੁਖੁਨਪਾਇਨਿਮੂ
ਲਿਨਾਮਵਿਛੁੰਨਿਆ॥੨॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਧਾਰਿਬੰਧਨਿਬੰਧਿਆ॥ਨਰਕਿਸੁਰ
ਗਿਅਵਤਾਰਮਾਇਆਧੰਧਿਆ॥੩॥ਸੋਧਤਸੋਧਤਸੋਧਿਤਤੁਬੀਚਾਰਿਆ॥
ਨਾਮਬਿਨਾਸੁਖੁਨਾਹਿਸਰਪਰਹਾਰਿਆ॥੪॥ਆਵਹਿਜਾਹਿਅਨੇਕਮਰਿਮ
ਰਿਜਨਮਤੇ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਸਭੁਵਾਦਿਜੋਨੀਭਰਮਤੇ॥੫॥ਜਿਨਕਉਭਏਦਇਆ

ਲਤਿਨਸਾਧੂਸੰਗੁਕਰਾਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਿਕਾਨਾਮੁ॥ਤਿਨੀਜਨੀਜਪਿਲਾਇਆ

ਸ੍ਵਾਮੀਜਨਤਿਕੋਟਿਅਸੰਖਬਹੁਤੁਅਨੰਤਕੋ॥ਜਿਸੁਬੁਝਾਏਆਪਿਨੇੜਾਤਿਸੁਹੇ।

॥ਵਿਸਰੁਨਾਹੀਦਾਤਾਰਆਪਣਾਨਾਮੁਦੇਹੁ॥ਗੁਣਗਾਵਾਦਿਨੁਰਾਤਿਨਾਨਕ

ਚਾਉਏਹੁ॥੮॥੨॥੫॥ ॥ਮਃ੧॥੫॥ਮਃ੩॥੪॥ਮਃ੪॥੨॥ਜੁਮਲਾਅਸਟਪਦੀਆ॥੧੬॥ਜੋੜੁ

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੧ ॥ਕੁਚਜੀ॥ ॥ਮੰਞੁਕੁਚਜੀਅੰਮਾਵਣਿਡੋਸੜੇਹ

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਉਕਿਉਸਹੁਰਾਵਣਿਜਾਉਜੀਉ॥ਇਕਦੂਇਕਿਚੜੰਦੀਆਕਉਣੁਜਾਣੈਮੇਰਾ

ਨਾਉਜੀਉ॥ਜਿਨੀਸਖੀਸਹੁਰਾਵਿਆਸੇਅੰਬੀਛਾਵੜੀਏਹਿ॥ਸੇਗੁਣਮੰਞੁ

ਜੀਉ

ਨਆਵਨੀਹਉਕੈਜੀਦੋਸੁਧਰੇਉਜੀਉ॥ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਵਿਥਰਾਹਉਕਿਆ

ਕਿਆਘਿਨਾਤੇਰਾਨਾਉਜੀਉ॥ਇਕਤੁਟੋਲਿਨਅੰਬੜਾਹਉਸਦਕੁਰਬਾਣੈਤੇਰੈ

ਜਾਉਜੀਉ॥ਸੁਇਨਾਰੁਪਾਰੰਗੁਲਾਮੋਤੀਤੈਮਾਣਿਕੁਜੀਉ॥ਸੇਵਸਤੂਸਹਿਦਿਤੀ

ਆਮੈਤਿਨਸਿਉਲਾਇਆਚਿਤੁਜੀਉ॥ਮੰਦਰਮਿਟੀਸੰਦੜੇਪਥਰਕੀਤੇਰਾ

ਸਿਜੀਉ॥ਹਉਏਨੀਟੋਲੀਭੁਲੀਆਸੁਤਿਸੁਕੰਤਨਬੈਠੀਪਾਸਿਜੀਉ॥ਅੰਬਰਿਕੂੰਜਾਕੁਰ

ਲੀਆਬਗਬਹਿਠੇਆਇਜੀਉ॥ਸਾਧਨਚਲੀਸਾਹੁਰੈਕਿਆਮੁਹੁਦੇਸੀਅਗੈਜਾਇਜੀਉ।

ਸੁਤੀਸੁਤੀਝਾਲੁਥੀਆਭੁਲੀਵਾਟੜੀਆਸੁਜੀਉ॥ਤੈਸਹਨਾਲਹੁਮੁਤੀਅਸੁਦੁਖਾਕੂੰਧਰੀ

ਆਸੁਜੀਉ॥ਤੁਧੁਗੁਣਮੈਸਭਿਅਵਗਣਾਇਕਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿਜੀਉ॥ਸਭਿਰਾਤੀਸੋਹਾਗ

ਣੀਮੈਡੋਹਾਗਣਿਕਾਈਰਾਤਿਜੀਉ॥੧॥੧॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੧ ਸੁਚਜੀ।

ਜਾਤੂੰਤਾਮੈਸਭੁਕੋਤੂੰਸਾਹਿਬੁਮੇਰੀਰਾਸਿਜੀਉ॥ਤੁਧੁਅੰਤਰਿਹਉਸੁਖਿਵਸਾਤੂੰਅੰਤਰਿਸਾਬਾ

ਸਿਜੀਉ॥ਭਾਣੈਤਖਤਿਵਡਾਈਆਭਾਣੈਭੀਖਉਦਾਸਿਜੀਉ॥ਭਾਣੈਥਲਸਿਰਿਸਰੁਵਹੈਕ

ਮਲੁਫੁਲੈਆਕਾਸਿਜੀਉ॥ਭਾਣੈਭਵਜਲੁਲੰਘੀਐਭਾਣੈਮੰਝਿਭਰੀਆਸਿਜੀਉ॥ਭਾਣੈਸੋ

ਸਹੁਰੰਗੁਲਾਸਿਫਤਿਰਤਾਗੁਣਤਾਸਿਜੀਉ॥ਭਾਣੈਸਹੁਭੀਹਾਵਲਾਹਉਆਵਣਿਜਾਣਿਮੁ

ਈਆਸਿਜੀਉ॥ਤੂਸਹੁਅਗਮੁਅਤੋਲਵਾਹਉਕਹਿਕਹਿਢਹਿਪਈਆਸਿਜੀਉ॥ਕਿਆ

ਗਉਕਿਆਕਢਿਸੁਣੀਮੈਦਰਸਨਭੁਖਿਆਸਜੀਉ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸਤੁਪਾਇਆਸ
ਜਨਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿਜੀਉ॥੧॥੨॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਗੁਣਵੰਤੀ॥
ਜੋਦੀਸੈਗੁਰਸਿਖੜਾਤਿਸੁਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਉਪਾਇਜੀਉ॥ਆਖਾਬਿਰਥਾਜੀਅਕੀ
ਗੁਰੁਸਜਣੁਦੇਹਿਮਿਲਾਇਜੀਉ॥ਸੋਈਦਸਿਉਪਦੇਸੜਾਮੇਰਾਮਨੁਅਨਤਨਕਾ
ਹੂਜਾਇਜੀਉ॥ਇਹੁਮਨੁਤੈਕੂੰਡੇਵਸਾਮੈਮਾਰਗੁਦੇਹੁਬਤਾਇਜੀਉ॥ਹਉਆਇ
ਆਦੂਰਹੁਚਲਿਕੈਮੈਤਕੀਤਉਸਰਣਾਇਜੀਉ॥ਮੈਆਸਾਰਖੀਚਿਤਮਹਿਮੇਰਾ
ਸਭੋਦੁਖੁਗਵਾਇਜੀਉ॥ਇਤੁਮਾਰਗਿਚਲੇਭਾਈਅੜੇਗੁਰੁਕਹੈਸੁਕਾਰਕਮਾਇ
ਜੀਉ॥ਤਿਆਗੇਮਨਕੀਮਤੜੀਵਿਸਾਰੇਦੂਜਾਭਾਉਜੀਉ॥ਇਉਪਾਵਹਿਹਰਿਦਰ
ਸਾਵੜਾਨਹਲਗੈਤਤੀਵਾਉਜੀਉ॥ਹਉਆਪਹੁਬੋਲਿਨਜਾਣਦਾਮੈਕਹਿਆਸਭੁ
ਹੁਕਮਾਉਜੀਉ॥ਹਰਿਭਗਤਿਖਜਾਨਾਬਖਸਿਆਗੁਰਨਾਨਕਕੀਆਪਸਾਉਜੀਉ॥
ਮੈਬਹੁੜਿਨਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖੜੀਹਉਰਜਾਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਇਜੀਉ॥ਜੋਗੁਰਦੀਸੈਸਿਖੜਾ
ਤਿਸੁਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਉਪਾਇਜੀਉ॥੧॥੩॥੧ ਦੀਜੁਮਲਾ

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੧ ਛੰਤ ਘਰੁ੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਭਰਿਜੋਬਨਿਮੈਮਤਪੇਈਅੜੈਘਰਿਪਾਹੁਣੀਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਮੈਲੀਅਵਗਣਿ
ਚਿਤਿਬਿਨੁਗੁਰਗੁਣਨਸਮਾਵਨੀਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਗੁਣਸਾਰਨਜਾਣੀਭਰਮਿਭੁ
ਲਾਣੀਜੋਬਨੁਬਾਦਿਗਵਾਇਆ॥ਵਰੁਘਰੁਦਰੁਦਰਸਨੁਨਹੀਜਾਤਾਪਿਰਕਾਸਹਜੁ
ਨਭਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਪੂਛਿਨਮਾਰਗਿਚਾਲੀਸੂਤੀਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀ॥ਨਾਨਕਬਾ
ਲਤਣਿਰਾਡੇਪਾਬਿਨੁਪਿਰਧਨਕੁਮਲਾਣੀ॥੧॥ਬਾਬਾਮੈਵਰੁਦੇਹਿਮੈਹਰਿਵਰੁਭਾਵੈ
ਤਿਸਕੀਬਲਿਰਾਮਜੀਉ ਰਵਿਰਹਿਆਜੁਗਚਾਰਿਤ੍ਰਿਭਵਣਬਾਣੀਜਿਸਕੀਬਲਿਰਾਮ
ਜੀਉ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਕੰਤੁਰਵੈਸੋਹਾਗਣਿਅਵਗਣਵੰਤੀਦੂਰੇ॥ਜੈਸੀਆਸਾਤੈਸੀਮਨ

ਸਾ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਨਾਰਿ ਸੁ ਸਰਬ ਸੁਹਾਗਣਿ ਰਾਂਡ ਨ ਮੈਲੈ ਵੇਸੇ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਮੈ ਵਰੁ ਸਾਚਾ ਭਾਵੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤੈਸੇ ॥੨॥ ਬਾਬਾ ਲਗਨੁ ਗਣਾਇ ਹੰ ਭੀ ਵੰਞਾ
ਸਾਹੁਰੈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਸਾਹਾ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਇ ਸੋ ਨ ਟਲੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀ
ਉ ॥ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਕਰਤੈ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥ ਜਾਞੀ ਨਾਉ ਨਰਹ ਨਿ
ਹਕੇਵਲੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਤਿਹੁ ਲੋਈ ॥ ਮਾਇ ਨਿਰਾਸੀ ਰੋਇ ਵਿਛੁੰਨੀ ਬਾਲੀ ਬਾਲੈ
ਹੇਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਸੁਖ ਮਹਲੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਪ੍ਰਭੁ ਚੇਤੇ ॥੩॥ ਬਾਬੁਲਿ ਦਿਤ
ੜੀ ਦੂਰਿ ਨਾ ਆਵੈ ਘਰਿ ਪੇਈਐ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਰਹਸੀ ਵੇਖਿ ਹਦੂਰਿ ਪਿਰਿ ਰਾਵੀ
ਘਰਿ ਸੋਹੀਐ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਸਾਚੇ ਪਿਰ ਲੋੜੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜੋੜੀ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਪਰਧਾਨੇ ॥ ਸੰ
ਜੋਗੀ ਮੇਲਾ ਥਾਨਿ ਸੁਹੇਲਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਰ ਗਿਆਨੇ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਪਲੈ ਸਚੁ ਬੋ
ਲੈ ਪਿਰ ਭਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਛੁੜਿ ਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਗੁਰਮਤਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਛੰਤ ॥

ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨ ਆਏ ॥ ਸਾਚੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਏ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਏ
ਪੰਚ ਮਿਲੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਈ ਵਸਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ਜਿਸੁ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਲਾਇਆ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਘਰ ਮੰਦਰ ਸੋਹਾਏ ॥ ਪੰਚ ਸਬਦ ਧੁਨਿ ਅਨਹ
ਦ ਵਾਜੇ ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨ ਆਏ ॥੧॥ ਆਵਹੁ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮੰਗਲ ਗਾਵਹੁ ਨਾਰੇ ॥
ਸਚੁ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹੁ ਤਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹੁ ਸੋਹਿਲੜਾ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ॥ ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਆਇਆ
ਥਾਨਿ ਸੁਹਾਇਆ ਕਾਰਜ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਗਿਆਨ ਮਹਾ ਰਸੁ ਨੇਤ੍ਰੀ ਅੰਜਨੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ
ਰੂਪੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਸਖੀ ਮਿਲਹੁ ਰਸਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹੁ ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨੁ ਆਇਆ
॥੨॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਿੰਨਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਰਤੰਨਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮੇਰੈ ਪਰਮ
ਤਤੁ ਵੀਚਾਰੋ ॥ ਜੰਤ ਭੇਖ ਤੂ ਸਫਲਿਓ ਦਾਤਾ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਦੇਵਣਹਾਰੋ ॥ ਤੂ ਜਾਨੁ ਗਿ
ਆਨੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਕੀਨਾ ॥ ਸੁਨਹੁ ਸਖੀ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿਆ ਤਨੁ ਮ

ਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕੀਨਾ॥੩॥ਆਤਮਰਾਮੁਸੰਸਾਰਾ॥ਸਾਚਾਖੇਲੁਤੁਮ੍ਹਾਰਾ॥ਸਚੁਖੇਲੁਤੁ
ਮ੍ਹਾਰਾਅਗਮਅਪਾਰਾਤੁਧੁਬਿਨੁਕਉਣੁਬੁਝਾਏ॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਸਿਆਣੇਕੇਤੇਤੁਝ
ਬਿਨੁਕਵਣੁਕਹਾਏ॥ਕਾਲੁਬਿਕਾਲੁਭਏਦੇਵਾਨੇਮਨੁਰਾਖਿਆਗੁਰਿਠਾਏ॥ਨਾ
ਨਕਅਵਗਣਸਬਦਿਜਲਾਏਗੁਣਸੰਗਮਿਪ੍ਰਭੁਪਾਏ॥੪॥੧॥੩॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੧ਛੰਤ॥ਘਰੁ੩ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਵਹੁਸਜਣਾਹਉਦੇਖਾਦਰਸਨੁਤੇਰਾਰਾਮ॥ਘਰਿਆਪਨੜੈਖੜੀਤਕਾਮੈਮਨਿਚਾ
ਉਘਨੇਰਾਰਾਮ॥ਮਨਿਚਾਉਘਨੇਰਾਸੁਣਿਪ੍ਰਭਮੇਰਾਮੈਤੇਰਾਭਰਵਾਸਾ॥ਦਰਸਨੁਦੇ
ਖਿਭਈਨਿਹਕੇਵਲਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਨਾਸਾ॥ਸਗਲੀਜੋਤਿਜਾਤਾਤੂਸੋਈਮਿਲਿ
ਆਭਾਇਸੁਭਾਏ॥ਨਾਨਕਸਾਜਨਕਉਬਲਿਜਾਈਐਸਾਚਿਮਿਲੇਘਰਿਆਏ
੧॥ਘਰਿਆਇਅੜੇਸਾਜਨਾਤਾਧਨਖਰੀਸਰਸੀਰਾਮ॥ਹਰਿਮੋਹਿਅੜੀਸਾਚਸ
ਬਦਿਠਾਕੁਰਦੇਖਿਰਹੰਸੀਰਾਮ॥ਗੁਣਸੰਗਿਰਹੰਸੀਖਰੀਸਰਸੀਜਾਰਾਵੀਰੰਗਿਰਾ
ਤੈ॥ਅਵਗਣਮਾਰਿਗੁਣੀਘਰੁਛਾਇਆਪੂਰੈਪੁਰਖਿਬਿਧਾਤੈ॥ਤਸਕਰਮਾ
ਰਿਵਸੀਪੰਚਾਇਣਿਅਦਲੁਕਰੇਵੀਚਾਰੇ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾਗੁਰਮ
ਤਿਮਿਲਹਿਪਿਆਰੇ॥੨॥ਵਰੁਪਾਇਅੜਾਬਾਲੜੀਏਆਸਾਮਨਸਾਪੂਰੀਰਾਮ
॥ਪਿਰਿਰਾਵਿਅੜੀਸਬਦਿਰਲੀਰਵਿਰਹਿਆਨਹਦੂਰੀਰਾਮ॥ਪ੍ਰਭੁਦੂਰਿਨਹੋਈ
ਘਟਿਘਟਿਸੋਈਤਿਸਕੀਨਾਰਿਸਬਾਈ॥ਆਪੇਰਸੀਆਆਪੇਰਾਵੇਜਿਉਤਿਸਦੀ
ਵਡਿਆਈ॥ਅਮਰੁਅਡੋਲੁਅਮੋਲੁਅਪਾਰਾਗੁਰਿਪੂਰੈਸਚੁਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕ
ਆਪੇਜੋਗਸਜੋਗੀਨਦਰਿਕਰੇਲਿਵਲਾਈਐ॥੩॥ਪਿਰੁਉਚੜੀਐਮਾੜੜੀਐਤਿ
ਹੁਲੋਆਸਿਰਿਤਾਜਾਰਾਮ॥ਹਉਬਿਸਮਭਈਦੇਖਿਗੁਣਾਅਨਹਦਸਬਦਅਗਾ
ਜਾਰਾਮ॥ਸਬਦੁਵੀਚਾਰੀਕਰਣੀਸਾਰੀਰਾਮਨਾਮੁਨੀਸਾਣੋ॥ਨਾਮਬਿਨਾਖੋਟੇਨਹੀ
ਠਾਹਰਨਾਮੁਰਤਨੁਪਰਵਾਣੋ॥ਪਤਿਮਤਿਪੂਰੀਪੂਰਾਪਰਵਾਨਾਨਾਆਵੈਨਾਜਾਸੀ॥ਨਾਨਕ

ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਪਛਾਣੈਪ੍ਰਭੁਜੈਸੇਅਬਿਨਾਸੀ॥੪॥੩॥
ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੧ ॥ਛੰਤ॥ ॥ਘਰੁ੪॥ ੴ ॥ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਨਿਦੇਖਿਆਜ
੧ੳਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗੁਧੰਧੈਲਾਇਆ॥ਦਾਨਿਤੇਰੈਘਟਿਚਾਨਣਾਤਨਿਚੰਦੁਦੀਪਾਇਆ॥ਚੰਦੋਦੀਪਾ
ਇਆਦਾਨਿਹਰਿਕੈਦੁਖੁਅੰਧੇਰਾਉਠਿਗਇਆ॥ਗੁਣਜੰਞਲਾੜੇਨਾਲਿਸੋਹੈਪਰ
ਖਿਮੋਹਣੀਐਲਇਆ॥ਵੀਵਾਹੁਹੋਆਸੋਭਸੇਤੀਪੰਚਸਬਦੀਆਇਆ॥ਜਿਨਿ
ਕੀਆਤਿਨਿਦੇਖਿਆਜਗੁਧੰਧੈਲਾਇਆ॥੧॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਾਜਨਾਮੀ
ਤਾਅਵਰੀਤਾ॥ਇਹੁਤਨੁਜਿਨਸਿਉਗਾਡਿਆਮਨੁਲੀਅੜਾਦੀਤਾ॥ਲੀਆਤਦੀ
ਆਮਾਨੁਜਿਨਸਿਉਸੇਸਜਨਕਿਉਵੀਸਰਹਿ॥ਜਿਨਦਿਸਿਆਇਆਹੋਹਿਰਲੀ
ਆਜੀਅਸੇਤੀਗਹਿਰਹਹਿ॥ਸਗਲਗੁਣਅਵਗੁਣੁਨਕੋਈਹੋਹਿਨੀਤਾਨੀਤਾ॥ਹ
ਉਬਲਿਹਾਰੀਸਾਜਨਾਮੀਤਾਅਵਰੀਤਾ॥੨॥ਗੁਣਾਕਾਹੋਵੈਵਾਸੁਲਾਕਢਿਵਾਸੁਲ
ਈਜੈ॥ਜੇਗੁਣਹੋਵਨਿਸਾਜਨਾਮਿਲਿਸਾਝਕਰੀਜੈ॥ਸਾਝਕਰੀਜੈਗੁਣਹਕੇਰੀਛੋ
ਡਿਅਵਗਣਚਲੀਐ॥ਪਹਿਰੇਪਟੰਬਰਕਰਿਅਡੰਬਰਆਪਣਾਪਿੜੁਮਲੀਐ॥
ਜਿਥੈਜਾਇਬਹੀਐਭਲਾਕਹੀਐਝੋਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈ॥ਗੁਣਾਕਾਹੋਵੈਵਾਸੁਲਾਕ
ਢਿਵਾਸੁਲਈਜੈ॥੩॥ਆਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਹੋਰੁਕਰੇਨਕੋਈ॥ਆਖਣਤਾਕ
ਉਜਾਈਐਜੇਭੂਲੜਾਹੋਈ॥ਜੇਹੋਇਭੂਲਾਜਾਇਕਹੀਐਆਪਿਕਰਤਾਕਿਉਭੁਲੈ॥
ਸੁਣੇਦੇਖੇਬਾਝੁਕਹਿਐਦਾਨੁਅਣਮੰਗਿਆਦੇਵੈ॥ਦਾਨੁਦੇਇਦਾਤਾਜਗਿਬਿਧਾ
ਤਾਨਾਨਕਾਸਚੁਸੋਈ॥ਆਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਹੋਰੁਕਰੇਨਕੋਈ॥੪॥੧॥੪॥
ਸੂਹੀਮਹਲਾ੧ ॥ਮੇਰਾਮਨੁਰਾਤਾਗੁਣਰਵੈਮਨਿਭਾਵੈਸੋ
ਈ॥ਗੁਰਕੀਪਉੜੀਸਾਚਕੀਸਾਚਾਸੁਖੁਹੋਈ॥ਸੁਖਿਸਹਜਿਆਵੈਸਾਚੁਭਾਵੈਸਾ
ਚਕੀਮਤਿਕਿਉਟਲੈ॥ਇਸਨਾਨੁਦਾਨੁਸੁਗਿਆਨੁਮਜਨੁਆਪਿਅਛਲਿਉਕਿਉ
ਛਲੈ॥ਪਰਪੰਚਮੋਹਬਿਕਾਰਥਾਕੇਕੂੜੁਕਪਟੁਨਦੋਈ॥ਮੇਰਾਮਨੁਰਾਤਾਗੁਣਰਵੈਮਨਿ

ਭਾਵੈਸੋਈ॥੧॥ਸਾਹਿਬੁਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਨਿਕਾਰਣੁਕੀਆ॥ਮੈਲੁਲਾਗੀਮ
ਨਿਮੈਲਿਐਕਿਨੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆ॥ਮਥਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਇਹੁਮਨੁਦੀਆਗੁਰ
ਪਹਿਮੋਲੁਕਰਾਇਆ॥ਆਪਨੜਾਪ੍ਰਭੁਸਹਜਿਪਛਾਤਾਜਾਮਨੁਸਾਚੈਲਾਇਆ
ਤਿਸੁਨਾਲਿਗੁਣਗਾਵਾਜੇਤਿਸੁਭਾਵਾਕਿਉਮਿਲੈਹੋਇਪਰਾਇਆ॥ਸਾਹਿਬੁਸੋਸਾ
ਲਾਹੀਐਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥੨॥ਆਇਗਇਆਕੀਨਆਇਓਕਿਉਆਵੈਜਾ
ਤਾ॥ਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆਹਰਿਸੇਤੀਰਾਤਾ॥ਸਾਹਿਬਰੰਗਿਰਾਤਾਸਚਕੀਬਾਤਾਜਿਨਿ
ਬਿੰਬਕਾਕੋਟੁਉਸਾਰਿਆ॥ਪੰਚਭੂਨਾਇਕੋਆਪਿਸਿਰੰਦਾਜਿਨਿਸਚਕਾਪਿੰਡੁਸਵਾਰਿਆ
॥ਹਮਅਵਗਣਿਆਰੇਤੂਸੁਣਿਪਿਆਰੇਤੁਧੁਭਾਵੈਸਚੁਸੋਈ॥ਆਵਣੁਜਾਣਾਨਾਥੀਐ
ਸਾਚੀਮਤਿਹੋਈ॥੩॥ਅੰਜਨੁਤੈਸਾਅੰਜੀਐਜੈਸਾਪਿਰਭਾਵੈ॥ਸਮਝੈਸੂਝੈਜਾਣੀਐਜੇ
ਆਪਿਜਾਣਾਵੈ॥ਆਪਿਜਣਾਵੈਮਾਰਗਿਪਾਵੈਆਪੇਮਨੂਆਲੇਵਏ॥ਕਰਮਸੁਕਰਮਕਰਾ
ਏਆਪੇਕੀਮਤਿਕਉਣਅਭੇਵਏ॥ਤੰਤੁਮੰਤੁਪਾਖੰਡੁਨਜਾਣਾਰਾਮੁਰਿਦੈਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਅੰ
ਜਨੁਨਾਮੁਤਿਸੈਤੇਸੂਝੈਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਜਾਨਿਆ॥੪॥ਸਾਜਨਹੋਵਨਿਆਪਣੇਕਿਉਪਰ
ਘਰਜਾਹੀ॥ਸਾਜਨਰਾਤੇਸਚਕੇਸੰਗੇਮਨਮਾਹੀ॥ਮਨਮਾਹਿਸਾਜਨਕਰਹਿਰਲੀਆ
ਕਰਮਧਰਮਸਬਾਇਆ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਪੁੰਨਪੂਜਾਨਾਮੁਸਾਚਾਭਾਇਆ॥ਆਪਿ
ਸਾਜੇਥਾਪਿਵੇਖੈਤਿਸੈਭਾਣਾਭਾਇਆ॥ਸਾਜਨਰਾਂਗਿਰੰਗੀਲੜੇਰੰਗੁਲਾਲੁਬਣਾਇਆ
॥੫॥ਅੰਧਾਆਗੂਜੇਥੀਐਕਿਉਪਾਧਰੁਜਾਣੈ॥ਆਪਿਮੁਸੈਮਤਿਹੋਛੀਐਕਿਉਰਾਹੁਪ
ਛਾਣੈ॥ਕਿਉਰਾਹਿਜਾਵੈਮਹਲੁਪਾਵੈਅੰਧਕੀਮਤਿਅੰਧਲੀ॥ਵਿਣੁਨਾਮਹਰਿਕੇਕਛੁ
ਨਸੂਝੈਅੰਧੁਬੂਡੌਧੰਧਲੀ॥ਦਿਨੁਰਾਤਿਚਾਨਣੁਚਾਉਉਪਜੈਸਬਦੁਗੁਰਕਾਮਨਿਵਸੈ॥ਕ
ਰਿਜੋੜਿਗੁਰਪਹਿਕਰਿਬਿਨੰਤੀਰਾਹੁਪਾਧਰੁਗੁਰੁਦਸੈ॥੬॥ਮਨੁਪਰਦੇਸੀਜੇਥੀਐਸਭੁ
ਦੇਸੁਪਰਾਇਆ॥ਕਿਸੁਪਹਿਖੋਲਉਗੰਠੜੀਦੂਖੀਭਰਿਆ॥ਦੂਖੀਭਰਿਆਜਗਤੁਸਬਾ
ਇਆ
ਇਆਕਉਣੁਜਾਣੈਬਿਧਿਮੇਰਿਆ॥ਆਵਣੇਜਾਵਣੇਖਰੇਡਰਾਵਣੇਤੋਟਿਨਆਵੈਫੇਰੀ

ਆਨਾਮਵਿਹੂਣੇ ਉਠਿਚਲਸੀ ਨਾਗੁਰਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ॥ਅਨੁਪਰਦੇਸੀਜੇਥੀਐਸਭੁ
ਦੇਸੁਪਰਾਇਆ॥੭॥ਗੁਰਿਮਹਲੀਘਰਿਆਪਣੈਸੋਭਰਿਪੁਰਿਲੀਣਾ॥ਸੇਵਕੁਸੇ
ਵਾਕਰੇਸਚਸਬਦਿਪਤੀਣਾ॥ਸਬਦੇਪਤੀਜੈਅੰਕੁਭੀਜੈਸੁਮਹਲੁਮਹਲਾਅੰਤਰੇ॥
ਆਪਿਕਰਤਾਕਰੇਸੋਈਪ੍ਰਭੁਆਪਿਅੰਤਿਨਿਰੰਤਰੇ॥ਗੁਰਸਬਦਿਮੇਲਾਤਾਂਸੁਹੇਲਾਬਾ
ਜੰਤਅਨਹਦਬੀਣਾ॥ਗੁਰਿਮਹਲੀਘਰਿਆਪਣੈਸੋਭਰਿਪੁਰਿਲੀਣਾ॥੮॥ਕੀਤਾਕਿਆ
ਸਾਲਾਹੀਐਕਰਿਵੇਖੈਸੋਈ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਜੇਲੋਚੈਕੋਈ॥ਕੀਮਤਿਸੋਪਾਵੈਆ
ਪਿਜਣਾਵੈਆਪਿਅਭੁਲੁਨਭੁਲਏ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਕਰਹਿਤੁਧੁਭਾਵਹਿਗੁਰਕੈਸਬਦਿਅ
ਮੁਲਏ॥ਹੀਣਉਨੀਚੁਕਰਉਬੇਨੰਤੀਸਾਚੁਨਛੋਡਉਭਾਈ॥ਨਾਨਕਜਿਨਿਕਰਿਦੇਖਿਆ
ਦੇਵੈਮਤਿਸਾਈ॥੮॥੫॥ ੨॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੩ ਛੰਤ ॥ਘਰੁ੨

ਸੁਖਸੋਹਿਲੜਾਹਰਿਧਿਆਵਹੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਫਲੁਪਾਵਹੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਫਲੁਪਾਵ
ਹੁਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਜਨਮਜਨਮਕੇਦੂਖਨਿਵਾਰੇ॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਅਪਣੇਵਿਟਹੁ
ਜਿਨਿਕਾਰਜਸਭਿਸਵਾਰੇ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਹਰਿਜਾਪਹੁਸੁਖਫਲਹਰਿਜਨਪਾਵਹੁ
ਨਾਨਕੁਕਹੈਸੁਣਹੁਜਨਭਾਈਸੁਖਸੋਹਿਲੜਾਹਰਿਧਿਆਵਹੁ
+॥੧॥ਸੁਣਿਹਰਿਗੁਣਭੀਨੇਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਗੁਰਮਤਿਸਹਜੇਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ਜਿਨ
ਕਉਧੁਰਿਲਿਖਿਆਤਿਨਗੁਰੁਮਿਲਿਆਤਿਨਜਨਮਮਰਣਭਉਭਾਗਾ॥ਅੰਦਰਹੁਦੁ
ਰਮਤਿਦੂਜੀਖੋਈਸੋਜਨੁਹਰਿਲਿਵਲਾਗਾ॥ਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕੀਨੀਮੇਰੈਸੁਆਮੀਤਿ
ਨਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ਸੁਣਿਮਨਭੀਨੇਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥੨॥ਜੁਗਮਹਿਰਾਮੁਨ
ਮੁਨਿਸਤਾਰਾ॥ਗੁਰਤੇਉਪਜੈਸਬਦੁਵੀਚਾਰਾ॥ਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰਾਰਾਮੁਨਾਮੁਪਿਆਰਾ
ਜਿਸੁਕਿਰਪਾਕਰੇਸੁਪਾਏ॥ਸਹਜੇਗੁਣਗਾਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਕਿਲਵਿਖਸਭਿਗਵਾਏ॥ਸਭੁ
ਕੋਤੇਰਾਤੂਸਭਨਾਕਾਹਉਤੇਰਾਤੂਹਮਾਰਾ॥ਜੁਗਮਹਿਰਾਮਨਾਮਨਿਸਤਾਰਾ॥੩॥ਸਾਜਨ
ਆਇਵੁਠੇਘਰਮਾਹੀ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਹੀ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਸਦਾ

ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀਫਿਰਿਭੁਖਨਲਾਗੈਆਏ॥ਹਉਦਿਸਿਪ੍ਰਭੁਜੋਦੇਵੈਹਰਿਜਨਕੀਜੋਤਿਹਰਿ
ਨਾਮਿਧਿਆਏ॥ਨਾਨਕਹਰਿਆਪੇਜੋੜਿਵਿਛੋੜੇਹਰਿਬਿਨੁਕੋਦੂਜਾਨਾਹੀ॥ਸਾਜਨਆ
ਇਵੁਠੇਘਰਮਾਹੀ॥੪॥੧॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੩ ॥ਘਰੁ੩॥ ॥ਭਗਤਜਨਾਕੀਹਰਿਜੀਉਰਾਖੈ
ਜੁਗਿਜੁਗਿਰਖਦਾਆਇਆਰਾਮਾ॥ਸੋਭਗਤੁਜੋਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾ
ਇਆਰਾਮਾ॥ਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇਆਮੇਰੇਹਰਿਭਾਇਆਜਿਸਦੀਸਾਚੀਬਾਣੀ
ਸਚੀਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਰਮੁਖਿਆਖਿਵਖਾਣੀ॥ਭਗਤਾਕੀਚਾਲਸਚੀਅ
ਤਿਨਿਰਮਲਨਾਮੁਸਚਾਮਨਿਭਾਇਆ॥ਨਾਨਕਭਗਤਸੋਹਹਿਦਰਿਸਾਚੈਜਿਨੀਸਚੋਸ
ਚੁਕਮਾਇਆ॥੧॥ਹਰਿਭਗਤਾਕੀਜਾਤਿਪਤਿਹੈਭਗਤਹਰਿਕੈਨਾਮਿਸਮਾਣੇਰਾਮ
॥ਹਰਿਭਗਤਿਕਰਹਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਵਹਿਜਿਨਿਗੁਣਅਉਗਣਪਛਾਣੇਰਾਮਾ॥
ਗੁਣਅਉਗਣਪਛਾਣੈਹਰਿਨਾਮੁਵਖਾਣੈਭੈਭਗਤਮੀਠੀਲਾਗੀ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿ
ਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਘਰਹੀਮਾਹਿਬੈਰਾਗੀ॥ਭਗਤੀਰਾਤੇਸਦਾਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹਰਿਜੀ
ਉਵੇਖਹਿਸਦਾਨਾਲੇ॥ਨਾਨਕਸੇਭਗਤਹਰਿਕੈਦਰਿਸਾਚੇਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਸਮਾਲੇ॥੨॥
ਮਨਮੁਖਭਗਤਿਕਰਹਿਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਭਗਤਿਨਹੋਈਰਾਮਾ॥ਹਉਮੈ
ਮਾਇਆਰੋਗਿਵਿਆਪੇਮਰਿਜਨਮਹਿਦੁਖੁਹੋਈਰਾਮਾ॥ਮਰਿਜਨਮਹਿਦੁਖੁਹੋਈਦੂ
ਜੈਭਾਇਪਰਜਵਿਗੋਈਵਿਣੁਗੁਰਤਤੁਨਜਾਨਿਆ॥ਭਗਤਿਵਿਹੂਣਾਸਭੁਜਗੁਭਰ
ਮਿਆਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਨਿਆ॥ਕੋਟਿਮਧੇਕਿਨੈਪਛਾਣਿਆਹਰਿਨਾਮਾਸਚੁ
ਸੋਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈਦੂਜੈਭਾਇਪਤਿਖੋਈ॥੩॥ਭਗਤਾਕੈਘਰਿਕਾਰ
ਜੁਸਾਚਾਹਰਿਗੁਣਸਦਾਵਖਾਣੇਰਾਮਾ॥ਭਗਤਿਖਜਾਨਾਆਪੇਦੀਆਕਾਲੁਕੰਟਕੁਮਾ
ਰਿਸਮਾਣੇਰਾਮਾ॥ਕਾਲੁਕੰਟਕੁਮਾਰਿਸਮਾਣੇਹਰਿਮਨਿਭਾਣੇਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਚੁਪਾਇਆ॥
ਸਦਾਅਖੁਟੁਕਦੇਨਨਿਖੁਟੈਹਰਿਦੀਆਸਹਜਿਸੁਭਾਇਆ॥ਹਰਿਜਨਊਚੇਸਦਹੀ

ਊਚੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸੋਭਾ ਪਾਇ
ਆ ॥੪॥੧॥੨॥ ॥ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ਜਿਥੈ
ਸਚੇ ਕਾ ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੋ ਰਾਮ ॥ ਹਉਮੈ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੇ ਸਾਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ਰਾਮ ॥
ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ਦੁਤਰੁ ਤਾਰੇ ਭਉਜਲੁ ਤਰਣੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚੀ
ਬਾਣੀ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਵਿਖਾਲਿਆ ਸੋਈ ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸਚਿ ਵੇਖੈ ਸਭੁ
ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ਸਚੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ਹੋਈ ॥੧॥ ਸਾਚੈ ਸਤਿਗੁਰਿ
ਸਾਚੁ ਬੁਝਾਇਆ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ਰਾਮ ॥ ਸਚਾ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਸਚਾ ਹੈ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸੁ
ਖੁ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਮਰੈ ਨ ਕੋਈ ਗਰਭਿ ਨ ਜੂਨੀ ਵਾਸਾ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿ
ਲਾਈ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ਸਚਿ ਨਾਇ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸੇ ਸਚੇ ਹੋਏ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਨਾ ਵੀਛੁੜਿ ਦੁਖੁ ਪਾ
ਇਨਿ ॥੨॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥ ਨਿਰ
ਮਲ ਗੁਣ ਸਾਚੇ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਾਚਾ ਵਿਚਿ ਸਾਚਾ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ਰਾਮ ॥ ਸਭੁ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਚੋ
ਬੋਲੈ ਜੋ ਸਚੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸਚੁ ਪਸਰਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ॥ ਸਚੇ ਉ
ਪਜੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਦੂਜਾ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਕ
ਰਾਵੈ ਸੋਈ ॥੩॥ ਸਚੇ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਵਾਰੇ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਖਾਣੇ ਰਾਮ ॥ ਘਟ ਅੰਤਰੇ ਸਾਚੀ
ਬਾਣੀ ਸਚੋ ਆਪਿ ਪਛਾਣੇ ਰਾਮ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਤਾ ਸਚੁ ਜਾਣਹਿ ਸਾਚੇ ਸੋਝੀ
ਹੋਈ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਹੈ ਸੋਭਾ ਸਾਚੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਭਗਤ ਇਕ ਰੰ
ਗੀ ਦੂਜਾ ਰੰਗੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਕਉ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਪਰਾਪ
ਤਿ ਹੋਈ ॥੪॥੨॥੩॥ ॥ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਧਨ ਜੇ ਭਵੈ ਬਿਨੁ
ਸਤਿਗੁਰ ਸੋਹਾਗੁ ਨ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਰਾਜੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇਰਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵ
ਰੁ ਨ ਕੋਈ ਰਾਮ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਣਿ

ਆਧਨਪਿਰਮੇਲਾਵੜੋਹੋਆਗੁਰਮਤੀਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆ
ਤਾਹਰਿਪਾਇਆਬਿਨੁਨਾਵੈਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਕੰਤੈਰਾਵੈਮਨਿਮਾ
ਨਿਐਸੁਖੁਹੋਈ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਧਨਬਾਲੜੀਏਹਰਿਵਰੁਪਾਵਹਿਸੋਈਰਾਮ
॥ਸਦਾਹੋਵਹਿਸੋਹਾਗਣੀਫਿਰਿਮੈਲਾਵੇਸੁਨਹੋਈਰਾਮ॥ਫਿਰਿਮੈਲਾਵੇਸੁਨਹੋਈ
ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਈਹਉਮੈਮਾਰਿਪਛਾਣਿਆ॥ਕਰਣੀਕਾਰਕਮਾਵੈਸਬਦਿਸ
ਮਾਵੈਅੰਤਰਿਏਕੋਜਾਣਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਭੁਰਾਵੇਦਿਨੁਰਾਤੀਆਪਣਾਸਾਚੀ
ਸੋਭਾਹੋਈ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਪਿਰੁਰਾਵੇਆਪਣਾਰਵਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥੧॥ਗੁਰ
ਕੀਕਾਰਕਰੇਧਨਬਾਲੜੀਏਹਰਿਵਰੁਦੇਇਮਿਲਾਏਰਾਮ॥ਹਰਿਕੈਰੰਗਿਰਤੀਹੈ
ਕਾਮਣਿਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਏਰਾਮ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਏਸਚਿਸਮਾਏਸ
ਚੁਵਰਤੈਸਭਥਾਈ॥ਸਚਾਸੀਗਾਰੁਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀਕਾਮਣਿਸਚਿਸਮਾਈ॥ਹ
ਰਿਸੁਖਦਾਤਾਸਬਦਿਪਛਾਤਾਕਾਮਣਿਲਇਆਕੰਠਿਲਾਏ॥ਨਾਨਕਮਹਲੀ
ਮਹਲੁਪਛਾਣੈਗੁਰਮਤੀਹਰਿਪਾਏ॥੨॥ਸਾਧਨਬਾਲੀਧੁਰਿਮੇਲੀਮੇਰੈਪ੍ਰਭਿ
ਆਪਿਮਿਲਾਈਰਾਮ॥ਗੁਰਮਤੀਘਟਿਚਾਨਣੁਹੋਆਪ੍ਰਭੁਰਵਿਰਹਿਆਸ
ਭਥਾਈਰਾਮ॥ਪ੍ਰਭੁਰਵਿਰਹਿਆਸਭਥਾਈਮੰਨਿਵਸਾਈਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇ
ਆ॥ਸੇਜਸੁਖਾਲੀਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਣੀਸਚੁਸੀਗਾਰੁਬਣਾਇਆ॥ਕਾਮਣਿਨਿਰ
ਮਲਹਉਮੈਮਲੁਖੋਈਗੁਰਮਤਿਸਚਿਸਮਾਈ॥ਨਾਨਕਆਪਿਮਿਲਾਈਕਰ
ਤੈਨਾਮੁਨਵੈਨਿਧਿਪਾਈ॥੪॥੩॥੪॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੩
॥ਹਰਿਹਰੇਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹੁਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਪਾਏਰਾਮ॥ਅਨਦਿਨੋ
ਸਬਦਿਰਵਹੁਅਨਹਦਸਬਦਵਜਾਏਰਾਮ॥ਅਨਹਦਸਬਦਵਜਾਏਹਰਿਜੀ
ਉਘਰਿਆਏਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹੁਨਾਰੀ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹਿਗੁਰਆਗੈਸਾ
ਧਨਕੰਤਪਿਆਰੀ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵਸਿਆਘਟਅੰਤਰਿਸੇਜਨਸਬਦਿਸੁਹ

ਏ॥ਨਾਨਕਤਿਨਘਰਿਸਦਹੀਸੋਹਿਲਾਹਰਿਕਰਮਿਕਿਰਪਾਘਰਿਆਏ॥੧॥ਭਗਤਾਮ
ਨਿਆਨੰਦੁਭਇਆਹਰਿਨਾਮਿਰਹੇਲਿਵਲਾਏਰਾਮ॥ਗੁਰਮੁਖੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆ
ਨਿਰਮਲਹਰਿਗੁਣਗਾਏਰਾਮ॥ਨਿਰਮਲਗੁਣਗਾਏਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏਹਰਿਕੀ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ਜਿਨਮਨਿਵਸਿਆਸੇਈਜਨਨਿਸਤਰੇਘਟਿਘਟਿਸਬਦਿਸਮਾ
ਣੀ॥ਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਹਿਸਹਜਿਸਮਾਵਹਿਸਬਦੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਨਾਨਕਸਫਲੁ
ਜਨਮੁਤਿਨਕੇਰਾਜਿਸਤਿਗੁਰਿਹਰਿਮਾਰਗਿਪਾਏ॥੨॥ਸੰਤਸੰਗਤਿਸਿਉਮੇਲੁਭਇ
ਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਏਰਾਮ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਦਜੀਵਨਮੁਕਤਭਏਹਰਿਕੈ
ਨਾਮਿਲਿਵਲਾਏਰਾਮ॥ਹਰਿਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਏਗੁਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਏਮਨੂਆਰਤਾ
ਹਰਿਨਾਲੇ॥ਸੁਖਦਾਤਾਪਾਇਆਮੋਹੁਚੁਕਾਇਆਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਸਮ੍ਹਾਲੇ॥ਗੁਰ
ਸਬਦੇਰਾਤਾਸਹਜੇਮਾਤਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਨਾਨਕਤਿਨਘਰਿਸਦਹੀਸੋਹਿਲਾ
ਜਿਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਮਾਏ॥੩॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਜਗੁਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆਹਰਿਕਾਮ
ਹਲੁਨਪਾਇਆਰਾਮ॥ਗੁਰਮੁਖੇਇਕਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆਤਿਨਕੇਦੂਖਗਵਾਇ
ਆਰਾਮ॥ਤਿਨਕੇਦੂਖਗਵਾਇਆਜਾਹਰਿਮਨਿਭਾਇਆਸਦਾਗਾਵਹਿਰੰਗਿ
ਰਾਤੇ॥ਹਰਿਕੇਭਗਤਸਦਾਜਨਨਿਰਮਲਜੁਗਿਜੁਗਿਸਦਹੀਜਾਤੇ॥ਸਦਹੀਭਗ
ਤਿਕਰਹਿਦਰਿਜਾਪਹਿਘਰਿਦਰਿਸਚਾਸੋਈ॥ਨਾਨਕਸਚਾਸੋਹਿਲਾਸਚੀਸਚੁ
ਬਾਣੀਸਬਦੇਹੀਸੁਖੁਹੋਈ॥੪॥੪॥੫॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੩
॥ਜੇਲੋੜਹਿਵਰੁਬਾਲੜੀਏਤਾਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਏ
ਰਾਮ॥ਸਦਾਹੋਵਹਿਸੋਹਾਗਣੀਹਰਿਜੀਉਮਰੈਨਜਾਏਰਾਮ॥ਹਰਿਜੀਉਮਰੈਨਜਾਏ
ਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਏਸਾਧਨਕੰਤਪਿਆਰੀ॥ਸਚਿਸੰਜਮਿਸਦਾਹੈਨਿਰਮਲਗੁ
ਰਕੈਸਬਦਿਸੀਗਾਰੀ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਸਦਹੀਸਾਚਾਜਿਨਿਆਪੇਆਪੁਉਪਾਇ
ਆ॥ਨਾਨਕਸਦਾਪਿਰੁਰਾਵੇਆਪਣਾਜਿਨਿਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਇਆ॥੧॥

ਪਿਰੁਪਾਇਆਨ੍ਹਾਬਾਲੜੀਏਅਨਦਿਨੁਸਹਜੇਮਾਤੀਰਾਮ।ਗੁਰਮਤੀਮਨਿਅ
ਨਦੁਭਇਆ।ਤਿਤੁਤਨਿਮੈਲੁਨਰਾਤੀਰਾਮ।ਤਿਤੁਤਨਿਮੈਲੁਨਰਾਤੀਹਰਿਪ੍ਰਭਿਰਾਤੀ
ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਮੇਲਿਮਿਲਾਏ।ਅਨਦਿਨੁਰਾਵੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁਆਪਣਾਵਿਚਹੁਆਪੁਗ
ਵਾਏ।ਗੁਰਮਤਿਪਾਇਆਸਹਜਿਮਿਲਾਇਆਅਪਣੇਪ੍ਰੀਤਮਰਾਤੀ।ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਪ੍ਰਭੁਰਾਵੇਰੰਗਿਰਾਤੀ।੨।ਪਿਰੁਰਾਵੇਰੰਗਿਰਾਤੜੀਏ
ਪਿਰਕਾਮਹਲੁਤਿਨਪਾਇਆਰਾਮ।ਸੋਸਹੋ ਅਤਿਨਿਰਮਲੁਦਾਤਾਜਿ
ਨਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆਰਾਮ।ਵਿਚਹੁਮੋਹੁਚੁਕਾਇਆਜਾਹਰਿਭਾਇਆ
ਹਰਿਕਾਮਣਿਮਨਿਭਾਣੀ।ਅਨਦਿਨੁਗੁਣਗਾਵੈਨਿਤਸਾਚੇਕਥੇਅਕਥਕਹ
ਣੀ।ਜੁਗਚਾਰੇਸਾਚਾਏਕੋਵਰਤੈਬਿਨੁਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਆ।ਨਾਨਕਰੰਗਿਰਵੈ
ਰੰਗਿਰਾਤੀਜਿਨਿਹਰਿਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾਇਆ।੩।ਕਾਮਣਿਮਨਿਸੋਹਿਲੜਾ
ਸਾਜਨਮਿਲੇਪਿਆਰੇਰਾਮ।ਗੁਰਮਤੀਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆਹਰਿਰਾਖਿਆਉ
ਰਿਧਾਰੇਰਾਮ।ਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰਿਧਾਰੇਅਪਨਾਕਾਰਜੁਸਵਾਰੇਗੁਰਮਤੀਹਰਿ
ਜਾਤਾ।ਪ੍ਰੀਤਮਿਮੋਹਿਲਇਆਮਨੁਮੇਰਾਪਾਇਆਕਰਮਬਿਧਾਤਾ।ਸਤਿਗੁ
ਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਹਰਿਵਸਿਆਮੰਨਿਮੁਰਾਰੇ।ਨਾਨਕਮੇਲਿਲਈਗੁਰਿ
ਅਪੁਨੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਵਾਰੇ।੪।੬। ੫।। ਸੁਹੀਮਹਲਾ੩
।ਸੋਹਿਲੜਾਹਰਿਰਾਮਨਾਮੁਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰੇਰਾ
ਮ।ਹਰਿਮਨੁਤਨੋਗੁਰਮੁਖਿਭੀਜੈਰਾਮੁਨਾਮੁਪਿਆਰੇਰਾਮ।ਰਾਮਨਾਮੁਪਿਆ
ਰੇਸਭਿਕੁਲਉਧਾਰੇਰਾਮੁਨਾਮੁਮੁਖਿਬਾਣੀ।ਆਵਣਜਾਣਰਹੇਸੁਖੁਪਾਇਆਘ
ਰਿਅਨਹਦਸੁਰਤਿਸਮਾਣੀ।ਹਰਿਹਰਿਏਕੋਪਾਇਆਹਰਿਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕਕਿਰਪਾ
ਧਾਰੇ।ਸੋਹਿਲੜਾਹਰਿਰਾਮਨਾਮੁਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰੇ।੧।ਹਮਨੀਵੀਪ੍ਰਭੁਅਤਿ
ਊਚਾਕਿਉਕਰਿਮਿਲਿਆਜਾਏਰਾਮ।ਗੁਰਿਮੇਲੀਬਹੁਕਿਰਪਾਧਾਰੀਹਰਿਕੈ

ਸਬਦਿਸੁਭਾਏਰਾਮ॥ਮਿਲੁਸਬਦਿਸੁਭਾਏਆਪੁਗਵਾਏਰੰਗਸਿਉਰਲੀਆਮਾਣੇ॥
ਸੇਜਸੁਖਾਲੀਜਾਪ੍ਰਭੁਭਾਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣੇ॥ਨਾਨਕਸੋਹਾਗਣਿਸਾਵਡ
ਭਾਗੀਜਿਚਲੈਸਤਿਗੁਰਭਾਏ॥ਹਮਨੀਵੀਪ੍ਰਭੁਅਤਿਊਚਾਕਿਉਕਰਿਮਿਲਿਆਜਾ
ਏ॥੨॥ਘਟਿਘਟੇਸਭਨਾਵਿਚਿਏਕੋਏਕੋਰਾਮੁਭਤਾਰੋਰਾਮ॥ਇਕਨਾਪ੍ਰਭੁਦੂਰਿਵਸੈਇ
ਕਨਾਮਨਿਆਧਾਰੋਰਾਮ॥ਇਕਨਾਮਨਅਧਾਰੋਸਿਰਜਣਹਾਰੋਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇ
ਆ॥ਘਟਿਘਟਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਏਕੋਸੁਆਮੀਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥ਸਹ
ਜੇਅਨਦੁਹੋਆਮਨੁਮਾਨਿਆਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੋ॥ਘਟਿਘਟੇਸਭਨਾਵਿਚਿ
ਏਕੋਏਕੋਰਾਮੁਭਤਾਰੋ॥੩॥ਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ
ਰਾਮ॥ਹਰਿਧੂੜਿਦੇਵਹੁਮੈਪੂਰੇਗੁਰਕੀਹਮਪਾਪੀਮੁਕਤੁਕਰਾਇਆਰਾਮ॥ਪਾਪੀ
ਮੁਕਤੁਕਰਾਏਆਪੁਗਵਾਏਨਿਜਘਰਿਪਾਇਆਵਾਸਾ॥ਬਿਬੇਕਬੁਧੀਸੁਖਿਰੈਣਿ
ਵਿਹਾਣੀਗੁਰਮਤਿਨਾਮਿਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ਹਰਿਹਰਿਅਨਦੁਭਇਆਦਿਨੁਰਾਤੀਨਾਨਕ
ਹਰਿਮੀਠਲਗਾਏ॥ਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਏ॥੪॥੬॥੭॥੧੨॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੪ ॥ਘਰੁ੧ ॥ਛੰਤ॥

ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਮਿਲਾਇਅਵਗਣਵਿਕਣਾਗੁਣਰਵਾਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਹਰਿਹ
ਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਗੁਰਬਾਣੀਨਿਤਨਿਤਚਵਾਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਗੁਰਬਾਣੀਸਦ
ਮੀਠੀਲਾਗੀਪਾਪਵਿਕਾਰਗਵਾਇਆ॥ਹਉਮੈਰੋਗੁਗਇਆਭਉਭਾਗਾਸਹਜੇਸ
ਹਜਿਮਿਲਾਇਆ॥ਕਾਇਆਸੇਜਗੁਰਸਬਦਿਸੁਖਾਲੀਗਿਆਨਤਤਿਕਰਿਭੋਗੋ
॥ਅਨਦਿਨੁਸੁਖਿਮਾਣੇਨਿਤਰਲੀਆਨਾਨਕਧੁਰਿਸੰਜੋਗੋ॥੧॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਕਰਿ
ਭਾਉਕੁੜਮੁਕੁੜਮਾਈਆਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਸੰਤਜਨਾਕਰਿਮੇਲੁਗੁਰਬਾ
ਣੀਗਾਵਾਈਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਬਾਣੀਗੁਰਗਾਈਪਰਮਗਤਿਪਾਈਪੰਚਮਿਲੇ
ਸੋਹਾਇਆ॥ਗਇਆਕਰੋਧੁਮਮਤਾਤਨਿਨਾਠੀਪਾਖੰਡੁਭਰਮੁਗਵਾਇਆ॥ਹਉਮੈ

ਪੀਗਈਸੁਖੁਪਾਇਆਅਰੋਗਤਭਏਸਰੀਰਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਤਾਨਾ
ਨਕਗੁਣੀਗਹੀਰਾ॥੩॥ਮਨਮੁਖਿਵਿਛੁੜੀਦੂਰਿਮਹਲੁਨਪਾਏਬਲਿਗਈਬ
ਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਅੰਤਰਿਮਮਤਾਕੂਰਿਕੂੜੁਵਿਹਾਝੇਕੂੜਿਲਈਬਲਿਰਾਮਜੀਉ
॥ਕੂੜੁਕਪਟੁਕਮਾਵੈਮਹਾਦੁਖੁਪਾਵੈਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਮਗੁਨਪਾਇਆ॥ਉਝੜਿਪੰ
ਥਿਭ੍ਰਮੈਗਾਵਾਰੀਖਿਨੁਖਿਨੁਧਕੇਖਾਇਆ॥ਆਪੇਦਇਆਕਰੇਪ੍ਰਭੁਦਾਤਾਸਤਿ
ਗੁਰੁਪੁਰਖੁਮਿਲਾਏ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਵਿਛੁੜੇਜਨਮੇਲੇਨਾਨਕਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥੩
॥ਆਇਆਲਗਨੁਗਣਾਇਹਿਰਦੈਧਨਓਮਾਹੀਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਪੰਡਿਤ
ਪਾਧੇਆਣਿਪਤੀਬਹਿਵਾਚਾਈਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਪਤੀਵਾਚਾਈਮਨਿਵਜੀ
ਵਧਾਈਜਬਸਾਜਨਸੁਣੇਘਰਿਆਏ॥ਗੁਣੀਗਿਆਨੀਬਹਿਮਤਾਪਕਾਇਆਫੇਰੇ
ਤਤੁਦਿਵਾਏ॥ਵਰੁਪਾਇਆਪੁਰਖੁਅਗੰਮੁਅਗੋਚਰੁਸਦਨਵਤਨੁਬਾਲਸਖਾਈ॥
ਨਾਨਕਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਮੇਲੇਵਿਛੁੜਿਕਦੇਨਜਾਈ॥੪॥੧॥ ਸੂਹੀਮ
ਲਾ੪ ॥ਹਰਿਪਹਿਲੜੀਲਾਵਪਰਵਿਰਤੀਕਰਮੁ
ਦ੍ਰਿੜਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਬਾਣੀਬ੍ਰਹਮਾਵੇਦੁਧਰਮੁਦ੍ਰਿੜਹੁਪਾਪਤਜਾਇ
ਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਧਰਮੁਦ੍ਰਿੜਹੁਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਸਿਮ੍ਰਿਤਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿ
ੜਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਪੂਰਾਆਰਾਧਹੁਸਭਿਕਿਲਵਿਖਪਾਪਗਵਾਇਆ॥ਸ
ਹਜਅਨੰਦੁਹੋਆਵਡਭਾਗੀਮਨਿਹਰਿਹਰਿਮੀਠਾਲਾਇਆ॥ਜਨੁਕਹੈਨਾਨਕੁ
ਲਾਵਪਹਿਲੀਆਰੰਭੁਕਾਜੁਰਚਾਇਆ॥੧॥ਹਰਿਦੂਜੜੀਲਾਵਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰ
ਖੁਮਿਲਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਨਿਰਭਉਭੈਮਨੁਹੋਇਹਉਮੈਮੈਲੁਗਵਾਇਆ
ਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਨਿਰਮਲੁਭਉਪਾਇਆਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆਹਰਿਵੇਖੈਰਾਮਹਦੂਰੇ
ਹਰਿਆਤਮਰਾਮੁਪਸਾਰਿਆਸੁਆਮੀਸਰਬਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁ
ਏਕੋਮਿਲਿਹਰਿਜਨਮੰਗਲਗਾਏ॥ਜਨਨਾਨਕਦੂਜੀਲਾਵਚ
ਲਾਈਅਨਹਦਸਬਦਵਜਾਏ॥੨॥ਹਰਿਤੀਜੜੀਲਾਵਾਮਨਿਚਾਉਭਇਆਬੈਰਾਗੀਆ
ਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਸੰਤਜਨਾਹਰਿਮੇਲੁਹਰਿਪਾਇਆਵਡਭਾਗੀਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਨਿਰ
ਮਲੁਹਰਿਪਾਇਆਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆਮੁਖਿਬੋਲੀਹਰਿਬਾਣੀ॥ਸੰਤਜਨਾਵਡਭਾਗੀਪਾਇਆ
ਹਰਿਕਥੀਐਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ਹਿਰਦੈਹਰਿਹਰਿਹਰਿਧੁਨਿਉਪਜੀਹਰਿਜਪੀਐਮਸਤਕਿਭਾਗੁ
ਜੀਉ॥

ਜਨੁਨਾਨਕੁਬੋਲੈ
ਤੀਜੀਲਾਵੈਹਰਿਉਪਜੈਮਨਿਬੈਰਾਗੁਜੀਉ॥੩॥ਹਰਿਚਉਥੜੀਲਾਵਮਨਿਸਹਜੁਭ
ਇਆਹਰਿਪਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਹਰਿਮੀਠਾਲਾਇਆਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਇਆ
ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਆਸੁਭਾਇਹਰਿਮਨਿਤਨਿਮੀਠਾਲਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥
ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਲਿਵਲਾਈ॥ਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇਆਸੁਆਮੀਹਰਿਨਾ
ਮਿਵਜੀਵਾਧਾਈ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਿਠਾਕੁਰਿਕਾਜੁਰਚਾਇਆਧਨਹਿਰਦੈਨਾਮਿਵਿਗਾ
ਸੀ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਬੋਲੈਚਉਥੀਲਾਵੈਹਰਿਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਅਵਿਨਾਸੀ॥੪॥੨॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੪ ਛੰਤ ॥ਘਰੁ੨ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏ
॥ਹਿਰਦੈਰਸਨਰਸਾਏ॥ਹਰਿਰਸਨਰਸਾਏਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਏਮਿਲਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥
ਅਨਦਿਨੁਭੋਗਭੋਗੇਸੁਖਿਸੋਵੈਸਬਦਿਰਹੈਲਿਵਲਾਏ॥ਵਡੈਭਾਗਿਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਈ
ਐਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ਸਹਜੇਸਹਜਿਮਿਲਿਆਜਗਜੀਵਨੁਨਾਨਕਸੁੰਨਿ
ਸਮਾਏ॥੧॥ਸੰਗਤਿਸੰਤਮਿਲਾਏ॥ਹਰਿਸਰਿਨਿਰਮਲਿਨਾਏ॥ਨਿਰਮਲਿਜਲਿ
ਨਾਏਮੈਲੁਗਵਾਏਭਏਪਵਿਤੁਸਰੀਰਾ॥ਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਗਈਭ੍ਰਮੁਭਾਗਾਹਉਮੈਬਿ
ਨਠੀਪੀਰਾ॥ਨਦਰਿਪ੍ਰਭੂਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈਨਿਜਘਰਿਹੋਆਵਾਸਾ॥ਹਰਿਮੰਗ
ਲਰਸਿਰਸਨਰਸਾਏਨਾਨਕਨਾਮੁਪ੍ਰਗਾਸਾ॥੨॥ਅੰਤਰਿਰਤਨੁਬੀਚਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਨਾਮੁਪਿਆਰੇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰੇਸਬਦਿਨਿਸਤਾਰੇਅਗਿਆਨੁਅਧੇਰੁਗ
ਵਾਇਆ॥ਗਿਆਨੁਪ੍ਰਚੰਡੁਬਲਿਆਘਟਿਚਾਨਣੁਘਰਮੰਦਰਸੋਹਾਇਆ॥
ਤਨੁਮਨੁਅਰਪਿਸੀਗਾਰਬਣਾਏਹਰਿਪ੍ਰਭਸਾਚੇਭਾਇਆ॥ਜੋਪ੍ਰਭੁਕਹੈਸੋਈਪਰੁਕੀ
ਜੈਨਾਨਕਅੰਕਿਸਮਾਇਆ॥੩॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਿਕਾਜੁਰਚਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵੀਆ
ਹਣਿਆਇਆ॥ਵੀਆਹਣਿਆਇਆਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪਾਇਆਸਾਧਨਕੰਤ
ਪਿਆਰੀ॥ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਮੰਗਲਗਾਏਹਰਿਜੀਉਆਪਿਸਵਾਰੀ॥ਸੁਰਿਨਰ
ਗਣਗੰਧਰਬਮਿਲਿਆਏਅਪੂਰਬਜੰਞਬਣਾਈ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਮੈਸਾਚਾ
ਨਾਕਦੇਮਰੈਨਜਾਈ॥੪॥੩॥ ॥ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੪ ਛੰਤ ॥ਘਰੁ੩

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਵਹੁਸੰਤਜਨਹੁਗੁਣਗਾਵਹੁਗੋਵਿੰਦਕੇਰੇਰਾਮ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਰਹੀਐ
ਘਰਿਵਾਜਹਿਸਬਦਘਨੇਰੇਰਾਮ॥ਸਬਦਘਨੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਤੇਰੇਤੂਕਰਤਾਸਭਥਾ
ਈਅਹਿਨਿਸਿਜਪੀਸਦਾਸਾਲਾਹੀਸਾਚਿਸਬਦਿਲਿਵਲਾਈ॥ਅਨਦਿ
ਨੁਸਹਜਿਰਹੈਰੰਗਿਰਾਤਾਰਾਮਨਾਮੁਰਿਦਪੂਜਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਏਕੁਪਛਾਣੈਅ
ਵਰੁਨਜਾਣੈਦੂਜਾ॥੧॥ਸਭਮਹਿਰਵਿਰਹਿਆਸੋਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀਰਾਮ॥ਗੁਰਸ
ਬਦਿਰਵੈਰਵਿਰਹਿਆਸੋਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸੁਆਮੀਰਾਮ॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸੁਆਮੀਅੰਤਰ
ਜਾਮੀਘਟਿਘਟਿਰਵਿਆਸੋਈ॥ਗੁਰਮਤਿਸਚੁਪਾਈਐਸਹਜਿਸਮਾਈਐਤਿ
ਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਸਹਜੇਗੁਣਗਾਵਾਜੇਪ੍ਰਭਭਾਵਾਆਪੇਲਏਮਿਲਾਏ॥
॥ਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਸਬਦੇਜਾਪੈਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਧਿਆਏ॥੨॥ਇਹੁਜਗੋਦੁਤਰੁਮਨ
ਮੁਖੁਪਾਰਿਨਪਾਈਰਾਮ॥ਅੰਤਰੇਹਉਮੈਮਮਤਾਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਚਤੁਰਾਈਰਾਮ॥ਅੰਤ
ਰਿਚਤੁਰਾਈਥਾਇਨਪਾਈਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਜਮਮਗਿਦੁਖੁਪਾਵੈ
ਚੋਟਾਖਾਵੈਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਇਆ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੋਬੇਲੀਨਾਹੀਪੁਤੁਕੁਟੰਬੁ
ਸੁਤੁਭਾਈ॥ਨਾਨਕਮਾਇਆਮੋਹੁਪਸਾਰਾਆਗੈਸਾਥਿਨਜਾਈ॥੩॥ਹਉਪੂਛਉ
ਅਪਨਾਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਕਿਨਬਿਧਿਦੁਤਰੁਤਰੀਐਰਾਮ॥ਸਤਿਗੁਰਭਾਇਚਲਹੁ
ਜੀਵਤਿਆਇਉਮਰੀਐਰਾਮ॥ਜੀਵਤਿਆਮਰੀਐਭਉਜਲੁਤਰੀਐਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮਿਸਮਾਵੈ॥ਪੂਰਾਪੁਰਖੁਪਾਇਆਵਡਭਾਗੀਸਚਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਵੈ॥ਮਤਿਪ
ਰਗਾਸੁਭਈਮਨੁਮਾਨਿਆਰਾਮਿਨਾਮਿਵਡਿਆਈ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਸਬਦਿ
ਮਿਲਾਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥੪॥੪॥ ੧॥ ਮਹਲਾ੪
ਘਰੁ੫ ॥ਗੁਰਸੰਤਜਨੋਪਿਆਰਾਮੈਮਿਲਿਆਮੇਰੀਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝਿਗ
ਈਆਸੇ॥ਹਉਮਨੁਤਨੁਦੇਵਾਸਤਿਗੁਰੈਮੈਮੇਲੇਪ੍ਰਭਗੁਣਤਾਸੇ॥ਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਵਡਪੁਰ
ਖੁਹੈਮੈਦਸੇਹਰਿਸਾਬਾਸੇ॥ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਵਿਗਾਸੇ॥੧॥

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੁਸਜਣੁਪਿਆਰਾਮੈਮਿਲਿਆਹਰਿਮਾਰਗੁਪੰਥੁਦਸਾਹਾ॥ਘਰਿਆਵਹੁ
ਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਿਆਮਿਲੁਸਬਦਿਗੁਰੂਪ੍ਰਭਨਾਹਾ॥ਹਉਤੁਝੁਬਾਝਹੁਖਰੀਉਡੀ
ਣੀਆਜਿਉਜਲਬਿਨੁਮੀਨੁਮਰਾਹਾ॥ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਧਿਆਇਆਜਨਨਾਨਕ
ਨਾਮਿਸਮਾਹਾ॥੨॥ਮਨੁਦਹਦਿਸਿਚਲਿਚਲਿਭਰਮਿਆਮਨਮੁਖੁਭਰਮਿਭੁਲਾ
ਇਆ॥ਨਿਤਆਸਾਮਨਿਚਿਤਵੈਮਨਿਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਲਗਾਇਆ॥ਅਨਤਾਧਨੁਧਰਿ
ਦਬਿਆਫਿਰਿਬਿਖੁਭਾਲਣਿਗਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੂਬਿਨੁਨਾਵੈ
ਪਚਿਪਚਿਮੁਇਆ॥੩॥ਗੁਰੁਸੁੰਦਰੁਮੋਹਨੁਪਾਇਕਰੇਹਰਿਪ੍ਰੇਮਬਾਣੀਮਨੁਮਾਰਿਆ
॥ਮੇਰੈਹਿਰਦੈਸੁਧਿਬੁਧਿਵਿਸਰਿਗਈਮਨਆਸਾਚਿੰਤਵਿਸਾਰਿਆ॥ਮੈਅੰਤਰਿ
ਵੇਦਨਪ੍ਰੇਮਕੀਗੁਰਦੇਖਤਮਨੁਸਾਧਾਰਿਆ॥ਵਡਭਾਗੀਪ੍ਰਭਆਇਮਿਲੁਜਨਨਾ
ਨਕਖਿਨੁਖਿਨੁਵਾਰਿਆ॥੪॥੧॥੫॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੪ ਛੰਤ

॥ਮਾਰੇਹਿਸੁਵੇਜਨਹਉਮੈਬਿਖਿਆਜਿਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭਮਿਲਣਨਦਿਤੀ
ਆ॥ਦੇਹਕੰਚਨਵੇਵੰਨੀਆਇਨਿਹਉਮੈਮਾਰਿਵਿਗੁਤੀਆ॥ਮੋਹੁਮਾਇਆਵੇ
ਸਭਕਾਲਖਾਇਨਿਮਨਮੁਖਿਮੂੜਿਸਜੁਤੀਆ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਗੁਰਸ
ਬਦੀਹਉਮੈਛੁਟੀਆ॥੧॥ਵਸਿਆਣਿਹੁਵੇਜਨਇਸੁਮਨਕਉਮਨਬਾਸੇਜਿਉਨਿ
ਤਭਉਦਿਆ॥ਦੁਖੀਰੈਣਿਵੇਵਿਹਾਣੀਆਨਿਤਆਸਾਆਸਕਰੇਦਿਆ॥ਗੁਰੁਪਾ
ਇਆਵੇਸੰਤਜਨੋਮਨਿਆਸਪੂਰੀਹਰਿਚਉਦਿਆ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭਦੇਹੁਮਤੀਛਡਿ
ਆਸਾਨਿਤਸੁਖਿਸਉਦਿਆ॥੨॥ਸਾਧਨਆਸਾਚਿਤਿਕਰੇਰਾਮਰਾਜਿਆਹਰਿ
ਪ੍ਰਭਸੇਜੜੀਐਆਈ॥ਮੇਰਾਠਾਕੁਰੁਅਗਮੁਦਇਆਲੁਹੈਰਾਮਰਾਜਿਆਕਰਿਕਿ
ਰਪਾਲੇਹੁਮਿਲਾਈ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਲੋਚਾਗੁਰਮੁਖੇਰਾਮਰਾਜਿਆਹਰਿਸਰਧਾਸੇ
ਜਵਿਛਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਣੀਆਰਾਮਰਾਜਿਆ॥ਮਿਲਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਈ
੩॥ਇਕਤੁਸੇਜੈਹਰਿਪ੍ਰਭੋਰਾਮਰਾਜਿਆਗੁਰੁਦਸੇਹਰਿਮੇਲੇਈ॥ਮੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁ

ਬੈਰਾਗੁਤੈਰਾਮਰਾਜਿਆਗੁਰੁਮੇਲੇਕਿਰਪਾਕਰੇਈ॥ਹਉਗੁਰਵਿਟਹੁਘੋਲਿਘੁ
ਮਾਇਆਰਾਮਰਾਜਿਆਜੀਉਸਤਿਗੁਰਆਗੈਦੇਈ॥ਗੁਰੁਤੁਠਾਜੀਉਰਾਮਰਾਜਿ
ਆਜੰਨਨਾਨਕਹਰਿਮੇਲੇਈ॥੪॥੬॥ ੨॥ ੫॥੧॥੬॥੧੮॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧ ਛੰਤ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਤੂਕਾਏਦੇਖਿਭੁਲਾਨਾ॥ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਨੇਹੁਕੂੜਾਲਾਇਓਕੁਸੰਭਰੰਗਾ
ਨਾ॥ਕੂੜੀਡੇਖਿਭੁਲੋਅਢੁਲਹੈਨਮੁਲੋਗੋਵਿਦਨਾਮੁਮਜੀਠਾ॥ਥੀਵਹਿਲਾਲਾ
ਅਤਿਗੁਲਾਲਾਸਬਦੁਚੀਨਿਗੁਰਮੀਠਾ॥ਮਿਥਿਆਮੋਹਮਗਨੁਥੀਰਹਿਆਝੂ
ਠਸੰਗਿਲਪਟਾਨਾ॥ਨਾਨਕਦੀਨਸਰਣਿਕਿਰਪਾਨਿਧਿਰਾਖੁਲਾਜਭਗਤਾਨਾ॥੧॥
ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਸੇਵਿਠਾਕੁਰਨਾਥੁਪਰਾਣਾ॥ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਜੋਆਇਆਤਿਸੁਜਾਣ
ਾ॥ਨਿਹਚਲੁਹਭਵੈਸੀਸੁਣਿਪਰਦੇਸੀਸੰਤਸੰਗਿਮਿਲਿਰਹੀਐ॥ਹਰਿਪਾਈਐਭਾ
ਗੀਸੁਣਿਬੈਰਾਗੀਚਰਣਪ੍ਰਭੂਗਹਿਰਹੀਐ॥ਏਹੁਮਨੁਦੀਜੈਸੰਕਨਕੀਜੈਗੁਰਮੁਖਿ
ਤਜਿਬਹੁਮਾਣਾ॥ਨਾਨਕਦੀਨਭਗਤਭਵਤਾਰਣਤੇਰੇਕਿਆਗੁਣਆਖਿਵਖਾਣਾ
੨॥ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਕਿਆਕੀਚੈਕੂੜਾਮਾਨੋ॥ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਹਭੁਵੈਸੀਗਰਬੁਗੁਮਾਨੋ॥
ਨਿਹਚਲੁਹਭੁਜਾਣਾ॥ਮਿਥਿਆਮਾਣਾ॥ਸੰਤਪ੍ਰਭੂਹੋਇਦਾਸਾ॥ਜੀਵਤਮਰੀਐਭਉਜ
ਲੁਤਰੀਐਜੇਥੀਵੈਕਰਮਿਲਿਖਿਆਸਾ॥ਗੁਰੁਸੇਵੀਜੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈਜਿਸੁਲਾਵਹਿ
ਸਹਜਿਧਿਆਨੋ॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਪਇਆਹਰਿਦੁਆਰੈਹਉਬਲਿਬਲਿਸਦਕੁਰ
ਬਾਨੋ॥੩॥ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਮਤੁਜਾਣਹਿਪ੍ਰਭੁਮੈਪਾਇਆ॥ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਥੀਉਰੇਣੁਜਿਨੀ
ਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆ॥ਜਿਨਿਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਵਡਭਾਗੀਦਰ
ਸਨੁਪਾਈਐ॥ਥੀਉਨਿਮਾਣਾਸਦਕੁਰਬਾਣਾਸਗਲਾਆਪੁਮਿਟਾਈਐ॥ਓਹੁਧ
ਨੁਭਾਗੁਸੁਧਾਜਿਨਿਪ੍ਰਭੁਲਧਾਹਮਤਿਸੁਪਹਿਆਪੁਵੇਚਾਇਆ॥ਨਾਨਕਦੀਨਸਰਣਿਸੁ
ਖਸਾਗਰਰਾਖੁਲਾਜਅਪਨਾਇਆ॥੪॥੧॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫

॥ਹਰਿਚਰਣਕਮਲਕੀਟੇਕਸਤਿਗੁਰਿਦਿਤੀਤੁਸਿਕੈਬਲਿਰਾਮਜੀਉ
ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਭਰੇਭੰਡਾਰਸਭੁਕਿਛੁਹੈਘਰਿਤਿਸਕੈਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਬਾਬੁਲੁਮੇਰਾ
ਵਡਸਮਰਥਾਕਰਣਕਾਰਣਪ੍ਰਭੁਹਾਰਾ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖੁਕੋਈਨਲਾਗੈਭਉਜ
ਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰਾ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਭਗਤਨਕਾਰਾਖਾਉਸਤਤਿਕਰਿਕਰਿਜੀਵਾ॥
॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਮੀਠਾਅਨਦਿਨੁਮਨਿਤਨਿਪੀਵਾ॥੧॥ਹਰਿਆਪੇਲਏਮਿ
ਲਾਇਕਿਉਵੇਛੋੜਾਥੀਵਈਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਜਿਸਨੋਤੇਰੀਟੇਕਸੋਸਦਾਸਦਜੀ
ਵਈਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਤੇਰੀਟੇਕਤੁਝੈਤੇਪਾਈਸਾਚੇਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ਜਿਸਤੇਖਾਲੀ
ਕੋਈਨਾਹੀਐਸਾਪ੍ਰਭੂਹਮਾਰਾ॥ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਮੰਗਲੁਗਾਇਆਦਿਨੁਰੈਣਿਆ
ਸਤੁਮਾਰੀ॥ਸਫਲੁਦਰਸੁਭੇਟਿਆਗੁਰੁਪੂਰਾਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰੀ॥੨॥ਸੰਮ੍ਹ
ਲਿਆਸਚੁਥਾਨੁਮਾਨੁਮਹਤੁਸਚੁਪਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿ
ਆਦਇਆਲੁਗੁਣਅਬਿਨਾਸੀਗਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਗੁਣਗੋਵਿੰਦ
ਗਾਉਨਿਤਨਿਤਪ੍ਰਾਣਪ੍ਰੀਤਮਸੁਆਮੀਆ॥ਸੁਭਦਿਵਸਆਏਗਹਿਕੰਠਿਲਾਏਮਿ
ਲੇਅੰਤਰਜਾਮੀਆ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਵਜਹਿਵਾਜੇਅਨਹਦਾਝੁਣਕਾਰੇ॥ਸੁਣਿਭੈਬਿ
ਨਾਸੇਸਗਲਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪੁਰਖਕਰਣੈਹਾਰੇ॥੩॥ਉਪਜਿਆਤਤੁਗਿਆਨੁਸਾਹੁਰੈਪੇ
ਈਐਇਕੁਹਰਿਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਬ੍ਰਹਮੈਬ੍ਰਹਮੁਮਿਲਿਆਕੋਇਨਸਾਕੈਭਿੰਨਕ
ਰਿਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਬਿਸਮੁਪੇਖੈਬਿਸਮੁਸੁਣੀਐਬਿਸਮਾਦੁਨਦਰੀਆਇ
ਆ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਨਸੁਆਮੀਘਟਿਘਟਿਰਹਿਆਸਮਾਇਆ
॥ਜਿਸਤੇਉਪਜਿਆਤਿਸੁਮਾਹਿਸਮਾਇਆਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਏ॥ਜਿਸਕੇਚਲ
ਤਨਜਾਹੀਲਖਣੇਨਾਨਕਤਿਸਹਿਧਿਆਏ॥੪॥੨॥ ॥ਰਾਗੁਸੂਹੀਛੰਤਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ਗੋਬਿੰਦਗੁਣਗਾਵਣਲਾਗੇ॥ਹਰਿਰੰਗਿਅਨਦਿਨੁਜਾਗੇ॥ਹ
ਰਿਰੰਗਿਜਾਗੇਪਾਪਭਾਗੇਮਿਲੇਸੰਤਪਿਆਰਿਆ॥ਗੁਰਚਰਣਲਾਗੇਭਰਮਭਾਗੇਕਾਰ

ਜਸਗਾਲਸਦਾਰਿਆ॥ਸੁਣਿਸ੍ਰਵਣਬਾਣੀਸਹਜਿਜਾਣੀਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਵਡਭਾਗੈ॥ਬਿ
ਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਰਣਿਸੁਆਮੀਜੀਉਪਿਰਿਪ੍ਰਭਆਗੈ॥੧॥ਅਨਹਦਸਬਦੁਸੁਹਾਵ
॥ਸਚੁਮੰਗਲੁਹਰਿਜਸੁਗਾਵਾ॥ਗੁਣਗਾਇਹਰਿਹਰਿਦੂਖਨਾਸੇਰਹਸੁਉਪਜੈਮਨਿਘ
ਣਾ॥ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਦੇਖਿਦਰਸਨੁਨਾਮੁਪ੍ਰਭਕਾਮੁਖਿਭਣਾ॥ਹੋਇਰੇਣਸਾਧੂਪ੍ਰਭਅਰ
ਾਧੂਆਪਣੇਪ੍ਰਭਭਾਵਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਇਆਧਾਰਹੁਸਦਾਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾ॥
੨॥ਗੁਰਮਿਲਿਸਾਗਰੁਤਰਿਆ॥ਹਰਿਚਰਣਜਪਤਨਿਸਤਰਿਆ॥ਹਰਿਚਰਣਧਿਆ
ਏਸਭਿਫਲਪਾਏਮਿਟੇਆਵਣਜਾਣਾ॥ਭਾਇਭਗਤਿਸੁਭਾਇਹਰਿਜਪਿਆਪਣੇਪ੍ਰਭ
ਭਾਵਾ॥ਜਪਿਏਕੁਅਲਖੁਅਪਾਰਪੂਰਨਤਿਸੁਬਿਨਾਨਹੀਕੋਈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕ
ਗੁਰਿਭਰਮੁਖੋਇਆਜਤਦੇਖਉਤਤਸੋਈ॥੩॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਹਰਿਨਾਮਾ॥ਪੂਰਨਸੰ
ਤਜਨਾਕੇਕਾਮਾ॥ਗੁਰਸੰਤੁਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆਸਗਲਇਛਾਪੁੰਨੀਆ॥
ਹਉਤਾਪਬਿਨਸੇਸਦਾਸਰਸੇਪ੍ਰਭੁਮਿਲੇਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਿਆ॥ਮਨਿਸਾਂਤਿਆਈਵ
ਜੀਵਧਾਈਮਨਹੁਕਦੇਨਵੀਸਰੈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਦ੍ਰਿੜਾਇਆਸਦਾ
ਭਜੁਜਗਦੀਸਰੈ॥੪॥੩॥ ੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਛੰਤ ॥ਘਰੁ੩
ਤੂੰਠਾਕੁਰੋਬੈਰਾਗਰੋਮੈਜੇਹੀਘਣਚੇਰੀਰਾਮ॥ਤੂੰਸਾਗਰੋਰਤਨਾਗਰੋਹਉਸਾਰਨਜਾਣਾ
ਤੇਰੀਰਾਮ॥ਸਾਰਨਜਾਣਾਤੂਵਡਦਾਨਾਕਰਿਮਿਹਰੰਮਤਿਸਾਂਈ॥ਕਿਰਪਾਕੀਜੈਸਾ
ਮਤਿਦੀਜੈਆਠਪਹਰਤੁਧੁਧਿਆਈ॥ਗਰਬੁਨਕੀਜੈਰੇਣਹੋਵੀਜੈਤਾਗਤਿਜੀਅ
ਰੇਤੇਰੀ॥ਸਭਊਪਰਿਨਾਨਕਕਾਠਾਕੁਰੁਮੈਜੇਹੀਘਣਚੇਰੀਰਾਮ॥੧॥ਤੁਮ੍ਹਗਉਹਰ
ਅਤਿਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾਤੁਮਪਿਰਹਮਬਹੁਰੀਆਰਾਮ॥ਤੁਮਵਡੇਵਡੇਵਡਊਚੇਹਉ
ਇਤਨੀਕਲਹੁਰੀਆਰਾਮ॥ਹਉਕਿਛੁਨਾਹੀਏਕੋਤੂਹੈਆਪੇਆਪਿਸੁਜਾਨਾ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤਦ੍ਰਿਸਟਿਨਿਮਖਪ੍ਰਭਜੀਵਾਸਰਬਰੰਗਰਸਮਾਨਾ॥ਚਰਣਹਸਰਨੀਦਾਸਹ
ਦਾਸੀਮਨਿਮਉਲਿਓਤਨੁਹਰੀਆ॥ਨਾਨਕਠਾਕੁਰੁਸਰਬਸਮਾਣਾਆਪਨਭਾਵਨਕਰੀ

ਆ॥੩॥ਤੁਝੁਊਪਰਿਮੇਰਾਹੈਮਾਣਾਤੂੰਹੈਮੇਰਾਤਾਣਾਰਾਮ॥ਸੁਰਤਿਮਤਿਚਤੁਰਾਈਤੇ
ਰੀਤੂਜਾਣਾਇਹਿਜਾਣਾਰਾਮ॥ਸੋਈਜਾਣੈਸੋਈਪਛਾਣੈਜਾਕਉਨਦਰਿਸਿਰੰਦੇ॥ਮਨ
ਮੁਖਿਭੂਲੀਬਹੁਤੀਰਾਹੀਫਾਥੀਮਾਇਆਫੰਦੇ॥ਠਾਕੁਰਭਾਣੀਸਾਗੁਣਵੰਤੀਤਿਨਹੀ
ਸਭਰੰਗਮਾਣਾ॥ਨਾਨਕਕੀਧਰਤੂੰਹੈਠਾਕੁਰਤੂਨਾਨਕਕਾਮਾਣਾ॥੩॥ਹਉਵਾਰੀਵੰਞਾ
ਘੋਲੀਵੰਞਾਤੂਪਰਬਤੁਮੇਰਾਓਲ੍ਹਾਰਾਮ॥ਹਉਬਲਿਜਾਈਲਖਲਖਲਖਬਰੀਆ
ਜਿਨਿਭ੍ਰਮੁਪੜਦਾਖੋਲ੍ਹਾਰਾਮ॥ਮਿਟੇਅੰਧਾਰੇਤਜੇਬਿਕਾਰੇਠਾਕੁਰਸਿਉਮਨੁਮਾਨਾ॥ਪ੍ਰ
ਭਜੀਭਾਣੀਭਈਨਿਕਾਣੀਸਫਲਜਨਮੁਪਰਵਾਨਾ॥ਭਈਅਮੋਲੀਭਾਰਾਤੋਲੀਮੁਕ
ਤਿਜੁਗਤਿਦਰੁਖੋਲ੍ਹਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਉਨਿਰਭਉਹੋਈਸੋਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਓਲ੍ਹਾ॥੪॥੧॥੪॥
ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ [illegible] ॥ਸਾਜਨੁਪੁਰਖੁਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਪੂ
ਰਾਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਣਾਰਾਮ॥ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਬੰਧਪਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮਨਿਭਾ
ਣਾਰਾਮ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਕਾਦੀਆਸਰਬਗੁਣਾਭਰਪੂਰੇ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਸੋਪ੍ਰਭੁ
ਮੇਰਾਸਰਬਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥ਤਾਕੀਸਰਣਿਸਰਬਸੁਖਪਾਏਹੋਏਸਰਬਕਲਿਆਣਾ
॥ਸਦਾਸਦਾਪ੍ਰਭਕਉਬਲਿਹਾਰੈਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਣਾ॥੧॥ਐਸਾਗੁਰੁਵਡਭਾਗੀਪਾ
ਈਐਜਿਤੁਮਿਲਿਐਪ੍ਰਭੁਜਾਪੈਰਾਮ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਉਤਰਹਿਹਰਿਸੰਤ
ਧੂੜੀਨਿਤਨਾਪੈਰਾਮ॥ਹਰਿਧੂੜੀਨਾਈਐਪ੍ਰਭੂਧਿਆਈਐਬਾਹੁੜਿਜੋਨਿਨਆਈ
ਐ॥ਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗੇਭ੍ਰਮਭਉਭਾਗੇਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਈਐ॥ਹਰਿਗੁਣਨਿ
ਤਗਾਏਨਾਮੁਧਿਆਏਫਿਰਿਸੋਗੁਨਾਹੀਸੰਤਾਪੈ॥ਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਜੀਅਕਾਦਾਤਾਪੂਰਾ
ਜਿਸੁਪਰਤਾਪੈ॥੨॥ਹਰਿਹਰੇਹਰਿਗੁਣਨਿਧੇਹਰਿਸੰਤਨਕੈਵਸਿਆਏਰਾਮ॥ਸੰਤਚਰ
ਣਗੁਰਸੇਵਾਲਾਗੇਤਿਨੀਪਰਮਪਦਪਾਏਰਾਮ॥ਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਆਪੁਮਿਟਾਇ
ਆਹਰਿਪੂਰਨਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਸਫਲਜਨਮੁਹੋਆਭਉਭਾਗਾਹਰਿਭੇਟਿਆਏਕੁਮੁਰਾ
ਰੀ॥ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਨਹੀਮੇਲਿਲੀਆਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਰੰ

ਜਨਿਜਪੀਐਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੩॥ਗਾਉਮੰਗਲੋਨਿਤਹਰਿਜਨਹੁਪੁੰ
ਨੀਇਛਸਬਾਈਰਾਮ॥ਰੰਗਿਰਤੇਅਪੁਨੇਸੁਆਮੀਸੇਤੀਮਰੈਨਆਵੈਜਾਈਰਾਮ॥
॥ਅਬਿਨਾਸੀਪਾਇਆਨਾਮੁਧਿਆਇਆਸਗਲਮਨੋਰਥਪਾਏ॥ਸਾਂਤਿਸਹਜਆ
ਨੰਦਘਨੇਰੇਗੁਰਚਰਣੀਮਨੁਲਾਏ॥ਪੂਰਿਰਹਿਆਘਟਿਘਟਿਅਬਿਨਾਸੀਥਾਨਥ
ਨੰਤਰਿਸਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਾਰਜਸਗਲੇਪੂਰੇਗੁਰਚਰਣੀਮਨੁਲਾਈ॥੪॥੨॥੫॥

ੴ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਛੰਤੁ ਘਰੁ [illegible] ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਸੁਆਮੀ
ਨੇਤ੍ਰਦੇਖਹਿਦਰਸੁਤੇਰਾਰਾਮ॥ਲਾਖਜਿਹਵਾਦੇਹੁਮੇਰੇਪਿਆਰੇਮੁਖੁਹਰਿਅਰਾਧੇਮੇਰਾ
ਰਾਮ॥ਹਰਿਅਰਾਧੇਜਮਪੰਥੁਸਾਧੇਦੂਖੁਨਵਿਆਪੈਕੋਈ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿ
ਪੂਰਨਸੁਆਮੀਜਤਦੇਖਾਤਤਸੋਈ॥ਭਰਮਮੋਹਬਿਕਾਰਨਾਠੇਪ੍ਰਭੁਨੇਰਹੂਤੇਨੇਰਾ॥ਨਾਨ
ਕਕਉਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਕੀਜੈਨੇਤ੍ਰਦੇਖਹਿਦਰਸੁਤੇਰਾ॥੧॥ਕੋਟਿਕਰਨਦੀਜਹਿਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮ
ਹਰਿਗੁਣਸੁਣੀਅਹਿਅਬਨਾਸੀਰਾਮ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਇਹੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਕਟੀ
ਐਕਾਲਕੀਫਾਸੀਰਾਮ॥ਕਟੀਐਜਮਫਾਸੀਸਿਮਰਿਅਬਿਨਾਸੀਸਗਲਮੰਗ
ਲਸੁਗਿਆਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਜਪੁਜਪੀਐਦਿਨੁਰਾਤੀਲਾਗੈਸਹਜਿਧਿਆਨਾ॥ਕ
ਲਮਲਦੁਖਜਾਰੇਪ੍ਰਭੂਚਿਤਾਰੇਮਨਕੀਦੁਰਮਤਿਨਾਸੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਕੀਜੈਹ
ਰਿਗੁਣਸੁਣੀਅਹਿਅਵਿਨਾਸੀ॥੨॥ਕਰੋੜਿਹਸਤਤੇਰੀਟਹਲਕਮਾਵਹਿਚਰਣਚ
ਲਹਿਪ੍ਰਭਮਾਰਗਿਰਾਮ॥ਭਵਸਾਗਰਨਾਵਹਰਿਸੇਵਾਜੋਚੜੈਤਿਸੁਤਾਰਗਿਰਾਮ॥ਭਵ
ਜਲੁਤਰਿਆਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰਿਆਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰੇ॥ਮਹਾਬਿਕਾਰਗਏਸੁਖਉ
ਪਜੇਬਾਜੇਅਨਹਦਤੂਰੇ॥ਮਨਬਾਂਛਤਫਲਪਾਏਸਗਲੇਕੁਦਰਤਿਕੀਮਅਪਾਰਗਿ॥ਕ
ਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਕੀਜੈਮਨੁਸਦਾਚਲੈਤੇਰੈਮਾਰਗਿ॥੩॥ਏਹੋਵਰੁਏਹਾਵਡਿਆ
ਈਇਹੁਧਨੁਹੋਇਵਡਭਾਗਾਰਾਮ॥ਏਹੋਰੰਗੁਏਹੋਰਸਭੋਗਾਹਰਿਚਰਣੀਮਨੁਲਾਗਾਰਾ
ਮ॥ਮਨੁਲਾਗਾਚਰਣੇਪ੍ਰਭਕੀਸਰਣੇਕਰਣਕਾਰਣਗੋਪਾਲਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰਾਤੂਪ੍ਰਭੁ

ਮੇਰਾਸੋਠਾਕੁਰੁਕੀਨਦਇਆਲਾ॥ਸੇਤਿਨਿਰਗੁਣਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖਸਾਗਰਸੰਤਸੰਗਿਮਨੁਜ
ਾਗਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਕੀਨੀਚਰਣਕਮਲਮਨੁਲਾਗਾ॥੪॥੩॥੬॥

ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫॥ ॥ਹਰਿਜਪੇਹਰਿਮੰਦਰੁਸਾਜਿਆਸੰਤਭਗ
ਤਗੁਣਗਾਵਹਿਰਾਮ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਸਗਲੇਪਾਪਤਜਾਵਹਿ
ਰਾਮ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਪ੍ਰਭਕੀਊਤਮਬਾਣੀ॥ਸਹਜਕਥਾਪ੍ਰਭਕੀ
ਅਤਿਮੀਠੀਕਥੀਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ਭਲਾਸੰਜੋਗੁਮੂਰਤੁਪਲੁਸਾਚਾਅਬਿਚਲਨੀਵਰ
ਖਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭਭਏਦਇਆਲਾਸਰਬਕਲਾਬਣਿਆਈ॥੧॥ਆਨੰਦਾਵ
ਜਹਿਨਿਤਵਾਜੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਮਨਿਵੂਠਾਰਾਮ॥ਗੁਰਮੁਖੇਸਚੁਕਰਣੀਸਾਰੀਬਿਨਸੇਭ੍ਰਮ
ਭੈਝੂਠਾਰਾਮ॥ਅਨਹਦਬਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਵਖਾਣੀਜਸੁਸੁਣਿਸੁਣਿਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆ॥
ਸਰਬਸੁਖਾਤਿਸਹੀਬਣਿਆਏਜੋਪ੍ਰਭਿਅਪਨਾਕਰਿਆ॥ਘਰਮਹਿਨਵਨਿਧਿਭਰੇਭੰ
ਡਾਰਾਰਾਮਨਾਮਿਰੰਗੁਲਾਗਾ॥ਨਾਨਕਜਨਪ੍ਰਭੁਕਦੇਨਵਿਸਰੈਪੂਰਨਜਾਕੇਭਾਗਾ॥੨॥
ਛਾਇਆਪ੍ਰਭਿਛਤ੍ਰਪਤਿਕੀਨੀਸਗਲੀਤਪਤਿਬਿਨਾਸੀਰਾਮ॥ਦੂਖਪਾਪਕਾਡੇਰਾ
ਢਾਠਾਕਾਰਜੁਆਇਆਰਾਸੀਰਾਮ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਿਫੁਰਮਾਇਆਮਿਟੀਬਲਾਇਆ
ਸਾਚੁਧਰਮੁਪੁੰਨੁਫਲਿਆ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਸਦਾਧਿਆਈਐਸੋਵਤਬੈਸਤਖਲਿਆ
॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਸੁਖਸਾਗਰਸੁਆਮੀਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੋਈ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰ
ਭਕੀਸਰਣਾਈਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੩॥ਮੇਰਾਘਰੁਬਨਿਆਬਨੁਤਾਲੁਬਨਿਆ
ਪ੍ਰਭੁਪਰਸੇਹਰਿਰਾਇਆਰਾਮ॥ਮੇਰਾਮਨੁਸੋਹਿਆਮੀਤਸਾਜਨਸਰਸੇਗੁਣਮੰਗਲਹ
ਰਿਗਾਇਆਰਾਮ॥ਗੁਣਗਾਇਪ੍ਰਭੂਧਿਆਇਸਾਚਾਸਗਲਇਛਾਪਾਈਆ॥ਗੁਰ
ਚਰਣਲਾਗੇਸਦਾਜਾਗੇਮਨਿਵਜੀਆਵਾਧਾਈਆ॥ਕਰੀਨਦਰਿਸੁਆਮੀਸੁਖ
ਹਗਾਮੀਹਲਤੁਪਲਤੁਸਵਾਰਿਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਨਿਤਨਾਮੁਜਪੀਐਜੀਉ
ਪਿੰਡੁਜਿਨਿਧਾਰਿਆ॥੪॥੪॥੭॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫

ਭੈਸਾਗਰੋਭੈਸਾਗਰੁਤਰਿਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏਰਾਮਾਬੋਹਿਥੜਾਹਰਿਚਰਣਅ
ਰਾਧੇਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਪਾਰਿਲਘਾਏਰਾਮਾਗੁਰਸਬਦੀਤਰੀਐਬਹੁੜਿਨਮਰੀਐਚੂ
ਕੈਆਵਣਜਾਣਾਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈਭਲਮਾਨਉਤਾਮਨੁਸਹਜਿਸਮਾਣਾਦੂਖਨ
ਭੂਖਨਰੋਗਨਬਿਆਪੈਸੁਖਸਾਗਰਸਰਣੀਪਾਏਹਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਨਕਰੰਗਿ
ਰਾਤਾਮਨਕੀਚਿੰਤਮਿਟਾਏ॥੧॥ਸੰਤਜਨਾਹਰਿਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਹਰਿਸਾਜਨਵਸ
ਗਤਿਕੀਨੇਰਾਮਾਆਪਨੜਾਮਨੁਆਗੈਧਰਿਆਸਰਬਸੁਠਾਕੁਰਿਦੀਨੇਰਾਮਾਕ
ਰਿਅਪੁਨੀਦਾਸੀਮਿਟੀਉਦਾਸੀਹਰਿਮੰਦਰਿਥਿਤਿਪਾਈਅਨਦਬਿਨੋਦਸਿਮ
ਰਹੁਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਵਿਛੁੜਿਕਬਹੂਨਜਾਈਸਾਵਡਭਾਗਣਿਸਦਾਸੁਹਾਗਣਿਰਾਮਨਾਮ
ਗੁਣਚੀਨੇਕਹੁਨਾਨਕਰਵਹਿਰੰਗਿਰਾਤੇਪ੍ਰੇਮਮਹਾਰਸਿਭੀਨੇ॥੨॥ਅਨਦਬਿਨੋਦਭ
ਏਨਿਤਸਖੀਏਮੰਗਲਸਦਾਹਮਾਰੈਰਾਮਾਆਪਨੜੈਪ੍ਰਭਿਆਪਿਸੀਗਾਰੀਸੋਭਾਵੰਤੀ
ਨਾਰੇਰਾਮਾਸਹਜਸੁਭਾਇਭਏਕਿਰਪਾਲਾਗੁਣਅਵਗਣਨਬੀਚਾਰਿਆਕੰਠਿ
ਲਗਾਇਲੀਏਜਨਅਪੁਨੇਰਾਮਨਾਮਉਰਿਧਾਰਿਆਮਾਨਮੋਹਮਦਸਗਲਬਿਆਧੀ
ਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਨਿਵਾਰੇਕਹੁਨਾਨਕਭੈਸਾਗਰੁਤਰਿਆਪੂਰਨਕਾਜਹਮਾਰੇ॥੩॥
ਗੁਣਗੋਪਾਲਗਾਵਹੁਨਿਤਸਖੀਹੋਸਗਲਮਨੋਰਥਪਾਏਰਾਮਾਸਫਲਜਨਮੁਹੋਆਮਿ
ਲਿਸਾਧੂਏਕੰਕਾਰੁਧਿਆਏਰਾਮਾਜਪਿਏਕਪ੍ਰਭੂਅਨੇਕਰਵਿਆਸਰਬਮੰਡਲਿਛਾਇ
ਆਬ੍ਰਹਮੋਪਸਾਰਾਬ੍ਰਹਮੁਪਸਰਿਆਸਭੁਬ੍ਰਹਮੁਦ੍ਰਿਸਟੀਆਇਆਜਲਿਥਲਿ
ਮਹੀਅਲਿਪੂਰਿਪੂਰਨਤਿਸੁਬਿਨੁਨਹੀਜਾਏਪੇਖਿਦਰਸਨੁਨਾਨਕਬਿਗਸੈਆਪਿ
ਲਏਮਿਲਾਏ॥੪॥੫॥੮॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫
ਅਬਿਚਲਨਗਰੁਗੋਬਿੰਦਗੁਰੂਕਾਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖੁਪਾਇਆਰਾਮਾਮਨਇਛੇਸੇਈ
ਫਲਪਾਏਕਰਤੈਆਪਿਵਸਾਇਆਰਾਮਾਕਰਤੈਆਪੁਵਸਾਇਆਸਰਬਸੁਖਪਾਇ
ਆਪੁਤਭਾਈਸਿਖਬਿਗਾਸੇਗੁਣਗਾਵਹਿਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਕਾਰਜੁਆਇਆਰਾਸੇ

ਪ੍ਰਭੁਆਪਿਸੁਆਮੀਆਪਿਰਖਾਆਪਿਪਿਤਾਆਪਿਮਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਤਿਗੁ
ਰਬਲਿਹਾਰੀਜਿਨਿਏਹੁਥਾਨੁਸੁਹਾਇਆ॥੧॥ਘਰਮੰਦਰਹਟਨਾਲੇਸੋਹੇਜਿਸੁਵਿਚਿ
ਨਾਮੁਨਿਵਾਸੀਰਾਮ॥ਸੰਤਭਗਤਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧਹਿਕਟੀਐਜਮਕੀਫਾਸੀਰਾਮ॥ਕਾ
ਟੀਜਮਫਾਸੀਪ੍ਰਭਿਅਬਿਨਾਸੀਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਪੂਰਨਹੋਈ
ਮਨਇਛੇਫਲਪਾਏ॥ਸੰਤਸਜਨਸੁਖਿਮਾਣਹਿਰਲੀਆਦੂਖਦਰਦਭ੍ਰਮਨਾਸੀ॥ਸਬਦਿਸ
ਵਾਰੇਸਤਿਗੁਰਿਪੂਰੈਨਾਨਕਸਦਬਲਿਜਾਸੀ॥੨॥ਦਾਤਿਖਸਮਕੀਪੂਰੀਹੋਈਨਿਤਨਿ
ਤਚੜੈਸਵਾਈਰਾਮ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਖਸਮਾਨਾਕੀਆਜਿਸਦੀਵਡੀਵਡਿਆਈਰਾਮ॥
ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਭਗਤਨਕਾਰਾਖਾਸੋਪ੍ਰਭੁਭਇਆਦਇਆਲਾ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਸੁਖੀ
ਵਸਾਏਪ੍ਰਭਿਆਪੇਕਰਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਦਹਦਿਸਪੂਰਿਰਹਿਆਜਸੁਸੁਆਮੀਕੀਮ
ਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਬਲਿਹਾਰੀਜਿਨਿਅਬਿਚਲਨੀਵਰਖਾ
ਈ॥੩॥ਗਿਆਨਧਿਆਨਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਹਰਿਹਰਿਕਥਾਨਿਤਸੁਣੀਐਰਾਮ॥ਅ
ਨਹਦਚੋਜਭਗਤਭਵਭੰਜਨਅਨਹਦਵਾਜੇਧੁਨੀਐਰਾਮ॥ਅਨਹਦਝੁਣਕਾਰੇਤਤੁ
ਬੀਚਾਰੇਸੰਤਗੋਸਟਿਨਿਤਹੋਵੈ॥ਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧਹਿਮੈਲੁਸਭਕਾਟਹਿਕਿਲਵਿਖ
ਸਗਲੇਖੋਵੈ॥ਤਹਜਨਮਨਮਰਣਾਆਵਣਜਾਣਾਬਹੁੜਿਨਪਾਈਐਜੁਨੀਐ॥
ਨਾਨਕਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਪਾਇਆਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਇਛਪੁਨੀਐ॥੪॥੬॥੯॥
ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਸੰਤਾਕੇਕਾਰਜਿਆਪਿਖਲੋਇਆ
ਹਰਿਕੰਮੁਕਰਾਵਣਿਆਇਆਰਾਮ॥ਧਰਤਿਸੁਹਾਵੀਤਾਲੁਸੁਹਾਵਾਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਜਲੁਛਾਇਆਰਾਮ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਛਾਇਆਪੂਰਨਸਾਜੁਕਰਾਇਆਸਗਲਮ
ਨੋਰਥਪੂਰੇ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਭਇਆਜਗਅੰਤਰਿਲਾਥੇਸਗਲਵਿਸੂਰੇ॥ਪੂਰਨਪੁਰਖਅ
ਚੁਤਅਬਿਨਾਸੀਜਸੁਵੇਦਪੁਰਾਣੀਗਾਇਆ॥ਅਪਨਾਬਿਰਦੁਰਖਿਆਪਰਮੇਸਰਿ
ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥੧॥ਨਵਨਿਧਿਸਿਧਿਰਿਧਿਦੀਨੇਕਰਤੇਤੋਟਿਨਆਵੈਕਾ

ਥੀਆਖਾਤਖਰਚਤਬਿਲਛਤਸੁਖੁਪਾਇਆਕਰਤੇਕੀਦਾਤਿਸਵਾਈਰਾਮ॥ਦਾ
ਤਿਸਵਾਈਨਿਖੁਟਿਨਜਾਈਅੰਤਰਜਾਮੀਪਾਇਆ॥ਕੋਟਿਬਿਘਨਸਗਲੇਉਠਿ
ਨਾਠੇਦੂਖੁਨਨੇੜੈਆਇਆ॥ਸਾਂਤਿਸਹਜਆਨੰਦਘਨੇਰੇਬਿਨਸੀਭੂਖਸਬਾਈ
॥ਨਾਨਕਗੁਣਗਾਵਹਿਸੁਆਮੀਕੇਅਚਰਜੁਜਿਸੁਵਡਿਆਈਜੀਉ॥੩॥ਜਿਸਕਾਕਾ
ਰਾਮ
ਰਜੁਤਿਨਹੀਕੀਆਮਾਣਸੁਕਿਆਵੇਚਾਰਾਰਾਮ॥ਭਗਤਸੋਹਨਿਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵ
ਹਿਸਦਾਕਰਹਿਜੈਕਾਰਾ॥ਗੁਣਗਾਇਗੋਬਿੰਦਅਨਦਉਪਜੇਸਾਧਸੰਗਤਿਸੰ
ਗਿਬਨੀ॥ਜਿਨਿਉਦਮੁਕੀਆਤਾਲਕੇਰਾਤਿਸਕੀਉਪਮਾਕਿਆਗਨੀ॥ਅਠਸਠਿ
ਤੀਰਥਪੁੰਨਕਿਰਿਆਮਹਾਨਿਰਮਲਚਾਰਾ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨੁਬਿਰਦੁਸੁਆਮੀਨਾ
ਨਕਸਬਦਅਧਾਰਾ॥੪॥ਗੁਣਨਿਧਾਨੁਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਕਰਤਾਉਸਤਤਿਕਉਨੁਕਰੀਜੈਰਾ
ਮ॥ਸੰਤਾਕੀਬੇਨੰਤੀਸੁਆਮੀਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਦੀਜੈ ॥ਨਾਮੁਦੀਜੈਦਾਨੁਕੀਜੈਬਿ
ਸਰੁਨਾਹੀਇਕੁਖਿਨੋ॥ਗੁਣਗੋਪਾਲਉਚਰੁਰਸਨਾਸਦਾਗਾਈਐਅਨਦਿਨੋ॥
ਜਿਸੁਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੀਨਾਮਸੇਤੀਮਨੁਤਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਿਭੀਜੈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਇਛਪੁੰ
ਨੀਪੇਖਿਦਰਸਨੁਜੀਜੈ॥੫॥੭॥੧੦॥੨੮॥ ॥ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੫
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
॥ਛੰਤੁ॥ + ॥ਮਿਠਬੋਲੜਾਜੀਹਰਿਸਜਣੁਸੁਆਮੀਮੋਰਾ॥ਹਉਸੰਮਲਿਥਕੀ
ਜੀਓਹੁਕਦੇਨਬੋਲੈਕਉਰਾ॥ਕਉੜਾਬੋਲਿਨਜਾਨੈਪੂਰਨਭਗਵਾਨੈਅਉਗਣੁਕੋਨ
ਚਿਤਾਰੇ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨੁਹਰਿਬਿਰਦੁਸਦਾਏਇਕੁਤਿਲੁਨਹੀਭੰਨੈਘਾਲੇ॥ਘਟਘ
ਟਵਾਸੀਸਰਬਨਿਵਾਸੀਨੇੜੈਹੀਤੇਨੇੜਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਸਦਾਸਰਣਾਗਤਿਹਰਿਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਸਜਣੁਮੇਰਾ॥੧॥ਹਉਬਿਸਮੁਭਈਜੀਹਰਿਦਰਸਨੁਦੇਖਿਅਪਾਰਾ॥ਮੇਰਾਸੁੰ
ਦਰੁਸੁਆਮੀਜੀਹਉਚਰਨਕਮਲਪਗਛਾਰਾ॥ਪ੍ਰਭਪੇਖਤਜੀਵਾਠੰਢੀਥੀਵਾਤਿ
ਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਆਦਿਅੰਤਿਮਧਿਪ੍ਰਭੁਰਵਿਆਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿ
ਸੋਈ॥ਚਰਨਕਮਲਜਪਿਸਾਗਰੁਤਰਿਆਭਵਜਲਉਤਰੇਪਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸਰ

ਰਿਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਕਰਤਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਾ॥੨॥ਹਉਨਿਮਖਨਛੋਡਾਜੀਹਰਿਪ੍ਰੀਤ
ਮਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੋ॥ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਕਹਿਆਜੀਸਾਚਾਅਗਮਬੀਚਾਰੋ॥ਮਿਲਿ
ਸਾਧੂਦੀਨਾਤਾਨਾਮੁਲੀਨਾਜਨਮਮਰਣਦੁਖਨਾਠੇ॥ਸਹਜਸੂਖਆਨੰਦਘਨੇਰੇਹ
ਉਮੈਬਿਨਠੀਗਾਠੇ॥ਸਭਕੈਮਧਿਸਭਹੂਤੇਬਾਹਰਿਰਾਗਦੋਖਤੇਨਿਆਰੋ॥ਨਾਨਕਦਾ
ਸਗੋਬਿੰਦਸਰਣਾਈਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁਮਨਹਿਸਧਾਰੋ॥੩॥ਮੈਖੋਜਤਖੋਜਤਜੀਹਰਿਨਿ
ਹਚਲੁਸੁਘਰੁਪਾਇਆ॥ਸਭਿਅਧ੍ਰੁਵਡਿਠੇਜੀਉਤਾਚਰਨਕਮਲਚਿਤੁਲਾਇ
ਆ॥ਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀਹਉਤਿਸਕੀਦਾਸੀਮਰੈਨਆਵੈਜਾਏ॥ਧਰਮਅਰਥਕਾਮ
ਸਭਿਪੂਰਨਮਨਿਚਿੰਦੀਇਛਪੁਜਾਏ॥ਸ੍ਰੁਤਿਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਗੁਨਗਾਵਹਿਕਰਤੇਸਿਧ
ਸਾਧਿਕਮੁਨਿਜਨਧਿਆਇਆ॥ਨਾਨਕਸਰਨਿਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਸੁਆਮੀਵਡਭਾ
ਗੀਹਰਿਹਰਿਗਾਇਆ॥੪॥੧੧॥ਮਃ੧॥੫॥ਮਃ੩॥੭॥ਮਃ੪॥੬॥ਜੋੜੁ॥੨੯

ਛੰਤਜੁਮਲਾ॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਵਾਰਸੂਹੀਕੀਸਲੋਕਾਨਾਲਿਮਹਲਾ੩

ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੩ ॥ਸੂਹੈਵੇਸਿਦੋਹਾਗਣੀਪਰਪਿਰੁਰਾਵਣਿਜਾਇ॥ਪਿਰੁਛੋ
ਡਿਆਘਰਿਆਪਣੈਮੋਹੀਦੂਜੈਭਾਇ॥ਮਿਠਾਕਰਿਕੈਖਾਇਆਬਹੁਸਾਦਹੁਵਧਿਆਰੋਗੁ
॥ਸੁਧੁਭਤਾਰੁਹਰਿਛੋਡਿਆਫਿਰਿਲਗਾਜਾਇਵਿਜੋਗੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਪਲਟਿਆ
ਹਰਿਰਾਤੀਸਾਜਿਸੀਗਾਰਿ॥ਸਹਜਿਸਚੁਪਿਰੁਰਾਵਿਆਹਰਿਨਾਮੁਉਰਧਾਰਿ॥ਆਗਿਆ
ਕਾਰੀਸਦਾਸੋਹਾਗਣਿਆਪਿਮੇਲੀਕਰਤਾਰਿ॥ਨਾਨਕਪਿਰੁਪਾਇਆਹਰਿਸਾਚਾਸਦਾਸੁ
ਹਾਗਣਿਨਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੩ ॥ਸੂਹਵੀਏਨਿਮਾਣੀਏਸੋਸਹੁਸਦਾਸਮਾਲਿ॥ਨਾਨਕ
ਜਨਮੁਸਵਾਰਹਿਆਪਣਾਕੁਲੁਭੀਛੁਟੀਨਾਲਿ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਪੇਤਖਤੁਰ
ਚਾਇਓਨੁਆਕਾਸਪਤਾਲਾ॥ਹੁਕਮੇਧਰਤੀਸਾਜੀਅਨੁਸਚੀਧਰਮਸਾਲਾ॥ਆਪਿਉ

ਪਾਇਖਪਾਇਦਾਸਹਰੇਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਸਭਨਾਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਦਾਤੇਰਾਹੁਕਮੁਨਿਰਾ
ਲਾ॥ਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਆਪੇਪ੍ਰਤਪਾਲਾ॥੧੧॥ਮਃ੩॥ਸਲੋਕੁ॥
ਸੁਹਬਤਾਸੋਹਾਗਣੀਜਾਮੰਨਿਲੈਤਿਸਚੁਨਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਅਪਣਾਮਨਾਇਲੈਰੂਪੁਚੜੀ
ਤਾਅਗਲਾਦੂਜਾਨਾਹੀਥਾਉ॥ਐਸਾਸੀਗਾਰੁਬਣਾਇਤੂਮੈਲਾਕਦੇਨਹੋਵਈਅਹਿਨਿ
ਸਿਲਾਗੈਭਾਉ॥ਨਾਨਕਸੋਹਾਗਣਿਕਾਕਿਆਚਿਹਨੁਹੈਅੰਦਰਿਸਚੁਮੁਖੁਉਜਲਾਖਸ
ਮੈਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੧॥ ॥ਮਃ ੩ ॥ਲੋਕਾਵੇਹਉਸੂਹਵੀਸੂਹਾਵੇਸੁਕਰੀ॥ਵੇਸੀਸਹੁ
ਨਪਾਈਐਕਰਿਕਰਿਵੇਸਰਹੀ॥ਨਾਨਕਤਿਨੀਸਹੁਪਾਇਆਜਿਨੀਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣੀ॥ਜੋਤਿ
ਸੁਭਾਵੈਸੋਥੀਐਇਨਬਿਧਿਕੰਤੁਮਿਲੀ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਹੁਕਮੀਸ੍ਰਿਸਟਿਸਾਜੀਅਨੁ
ਬਹੁਭਿਤਿਸੰਸਾਰਾ॥ਤੇਰਾਹੁਕਮੁਨਜਾਪੀਕੇਤੜਾਸਚੇਅਲਖਅਪਾਰਾ॥ਇਕਨਾਨੋਤੂਮੇਲਿ
ਲੈਹਿਗੁਰਸਬਦਿਬੀਚਾਰਾ॥ਸਚਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਹਉਮੈਤਜਿਵਿਕਾਰਾ॥ਜਿਸੁਤੂਮੇਲ
ਹਿਸੋਤੁਧੁਮਿਲੈਸੋਈਸਚਿਆਰਾ॥੧੨॥ਮਃ੩॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਸੂਹਵੀਏਸੂਹਾਸ
ਭੁਸੰਸਾਰੁਹੈਜਿਨਦੁਰਮਤਿਦੂਜਾਭਾਉ॥ਖਿਨਮਹਿਝੂਠੁਸਭੁਬਿਨਸਿਜਾਇਜਿਉਟਿਕੈਨ
ਬਿਰਖਕੀਛਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲਾਲੋਲਾਲੁਹੈਜਿਉਰੰਗੁਮਜੀਠਸਚੜਾਉ॥ਉਲਟੀਸਕਤਿ
ਸਿਵੈਘਰਿਆਈਮਨਿਵਸਿਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਉ॥ਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਜਿ
ਤੁਮਿਲਿਐਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥੧॥ ॥ਮਃ ੩ ॥ਸੂਹਾਰੰਗੁਵਿਕਾਰੁਹੈਕੰਤੁਨਪਾਇ
ਆਜਾਇ॥ਇਸੁਲਹਦੇਬਿਲਮਨਹੋਵਈਰੰਡਬੈਠੀਦੂਜੈਭਾਇ॥ਮੁੰਧਇਆਣੀਦੁੰਮਣੀ
ਸੂਹੈਵੇਸਿਲੋਭਾਇ॥ਸਬਦਿਸਚੈਰੰਗੁਲਾਲੁਕਰਿਭੈਭਾਇਸੀਗਾਰੁਬਣਾਇ॥ਨਾਨਕਸਦਾ
ਸੋਹਾਗਣੀਜਿਚਲਨਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਪੇਆਪਿਉਪਾਇ
ਅਨੁਆਪਿਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਤਿਸਦਾਅੰਤੁਨਜਾਪਈਗੁਰਸਬਦਿਬੁਝਾਈ॥ਮਾਇਆਮੋ
ਹੁਗੁਬਾਰੁਹੈਦੂਜੈਭਰਮਾਈ॥ਮਨਮੁਖਠਉਰਨਪਾਇਨੀਫਿਰਿਆਵੈਜਾਈ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾ
ਵੈਸੋਥੀਐਸਭਚਲੈਰਜਾਈ॥੧੩॥ਮਃ੩॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਸੋਹੈਵੇਸਿਕਾਮਣਿਕੁਲ

ਖਣੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਛੋਡਿ ਪਰ ਪੁਰਖ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਓਸੁ ਸੀਲੁ ਨ ਸੰਜਮੁ ਸਦਾ ਝੂਠੁ ਬੋਲੈ ਮਨਮੁ
ਖਿ ਕਰਮ ਖੁਆਰੁ ॥ ਜਿਸੁ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਭਤਾਰੁ ॥ ਸੂਹਾ ਵੇ
ਸੁ ਸਭੁ ਉਤਾਰਿ ਧਰੇ ਗਲਿ ਪਹਿਰੈ ਖਿਮਾ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਪੇਈਐ ਸਾਹੁਰੈ ਬਹੁ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ਤਿਸੁ
ਪੂਜ ਕਰੇ ਸਭੁ ਸੈਸਾਰੁ ॥ ਓਹ ਰਲਾਈ ਕਿਸੈ ਦੀ ਨਾ ਰਲੈ ਜਿਸੁ ਰਾਵੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਸੁ ਅਵਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਭਤਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸੂਹਾ ਰੰਗੁ
ਸੁਪਨੈ ਨਿਸੀ ਬਿਨੁ ਤਾਗੇ ਗਲਿ ਹਾਰੁ ॥ ਸਚਾ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠ ਕਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾ
ਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਾ ਰਸੀ ਸਭਿ ਬੁਰਿਆਈਆ ਛਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਇਹੁ ਜਗੁ ਆਪਿ ਉਪਾਇਓਨੁ ਕਰਿ ਚੋਜ ਵਿਡਾਨੁ ॥ ਪੰਚ ਧਾਤੁ ਵਿਚਿ ਪਾਈਅਨੁ ਮੋਹੁ
ਝੂਠੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈਐ ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੁ ॥ ਇਕਨਾ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਓ
ਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗਿਆਨੁ ॥ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿਓਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੪॥ ਮਃ ੩
ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੂਹਵੀਏ ਸੂਹਾ ਵੇਸੁ ਛਡਿ ਤੂ ਤਾ ਪਿਰ ਲਗੀ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸੂਹੈ ਵੇ
ਸਿ ਪਿਰੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਮਨਮੁਖਿ ਦਝਿ ਮੁਈ ਗਾਵਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸੂਹਾ ਵੇਸੁ ਗ
ਇਆ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਲਾਲੁ ਹੋਇਆ ਰਸਨਾ ਰਤੀ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥ ਸਦਾ ਸੋ
ਹਾਗਣਿ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਭੈ ਭਾਇ ਕਰੇ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿ
ਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮੁੰਧੇ ਸੂਹਾ ਪਰਹਰਹੁ ਲਾਲੁ ਕਰਹੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥
ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਵੀਸਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਮੁੰਧ ਸੁਹਾਵੀ ਸੋਹਣੀ ਜਿਸੁ ਘਰਿ ਸਹਜਿ
ਭਤਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਰਾਵੀਐ ਰਾਵੇ ਰਾਵਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮੋਹੁ ਕੂੜੁ ਕੁਟੰਬੁ ਹੈ ਮਨਮੁਖੁ ਮੁਗ
ਧੁ ਰਤਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਮੁਏ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਲਿਤਾ ॥ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਸੁਝਈ
ਦੂਜੈ ਭਰਮਿਤਾ ॥ ਫਿਰਿ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ਜਮਕਾਲਿ ਵਸਿ ਕਿਤਾ ॥ ਜੇਹਾ ਧੁਰਿ ਲਿ
ਖਿ ਪਾਇਓਨੁ ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਿਤਾ ॥੫॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤੀਆ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀ
ਅਨਿ ਜੋ ਮੜਿਆ ਲਗਿ ਜਲੰਨ੍ਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤੀਆ ਜਾਣੀਅਨ੍ਹਿ ਜਿ ਬਿਰਹੇ ਚੋਟ ਮਰੰਨ੍ਹਿ ॥

॥ਭੀਸੇਸਤੀਆਜਾਣੀਅਨਿਸੀਲਸੰਤੋਖਿਰਹੰਨਿ॥ਸੇਵਨਿਸਾਈਆਪਣਾਨਿਤਉਠਿ
ਸੰਮਾਲੰਨਿ॥੨॥ ॥ਮਃ ੩ ॥ਕੰਤਾਨਾਲਿਮਹੇਲੀਆਸੇਤੀਅਗਿਜਲਾ
ਹਿ॥ਜੇਜਾਣਹਿਪਿਰੁਆਪਣਾਤਾਤਨਿਦੁਖਸਹਾਹਿ॥ਨਾਨਕਕੰਤੁਨਜਾਣਨੀਸੇਕਿਉ
ਅਗਿਜਲਾਹਿ॥ਭਾਵੈਜੀਵਉਕੈਮਰਉਦੂਰਹੁਹੀਭਜਿਜਾਹਿ॥੩॥ ॥ਪਉੜੀ
ਤੁਧੁਦੁਖੁਸੁਖੁਨਾਲਿਉਪਾਇਆਲੇਖੁਕਰਤੈਲਿਖਿਆ॥ਨਾਵੈਜੇਵਡਹੋਰਦਾਤਿਨਾਹੀ
ਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆ॥ਨਾਮੁਅਖੁਟੁਨਿਧਾਨੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਮਨਿਵਸਿਆ॥ਕਰਿਕਿਰ
ਪਾਨਾਮੁਦੇਵਸੀਫਿਰਿਲੇਖੁਨਲਿਖਿਆ॥ਸੇਵਕਭਾਇਸੇਜਨਮਿਲੇਜਿਨਹਰਿਜ
ਪੁਜਪਿਆ॥੬॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੨ ॥ਜਿਨੀਚਲਣੁਜਾਣਿਆਸੇਕਿਉ
ਕਰਹਿਵਿਥਾਰੁ॥ਚਲਣਸਾਰਨਜਾਣਨੀਕਾਜਸਵਾਰਣਹਾਰ॥੧॥ ॥ਮਃ ੨
ਰਾਤਿਕਾਰਣਿਧਨੁਸੰਚੀਐਭਲਕੇਚਲਣੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਲਿਨਚਲਈਫਿਰਿਪ
ਛੁਤਾਵਾਹੋਇ॥੨॥ ॥ਮਃ ੨ ॥ਬਧਾਚਟੀਜੋਭਰੇਨਾਗੁਣੁਨਾਉਪਕਾਰੁ॥
ਸੇਤੀਖੁਸੀਸਵਾਰੀਐਨਾਨਕਕਾਰਜੁਸਾਰੁ॥੩॥ ॥ਮਃ ੨ ॥ਮਨਹਠਿਤਰਫਨ
ਜਿਪਈਜੇਬਹੁਤਾਘਾਲੇ॥ਤਰਫਜਿਣੈਸਤਭਾਉਦੇਜਨਨਾਨਕਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇ॥੪॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ਕਰਤੈਕਾਰਣੁਜਿਨਿਕੀਆਸੋਜਾਣੈਸੋਈ॥ਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈਅਨੁ
ਆਪੇਫੁਨਿਗੋਈ॥ਜੁਗਚਾਰੇਸਭਭਵਿਥਕੀਕਿਨਿਕੀਮਤਿਹੋਈ॥ਸਤਿਗੁਰਿਏਕੁਵਿ
ਖਾਲਿਆਮਨਿਤਨਿਸੁਖੁਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਲਾਹੀਐਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਈ॥
੭॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੨ ॥ਜਿਨਾਭਉਤਿਨਨਾਹਿਭਉਮੁਚੁਭਉਨਿਭਵਿਆ
ਹ॥ਨਾਨਕਏਹੁਪਟੰਤਰਾਤਿਤੁਦੀਬਾਣਿਗਇਆਹ॥੧॥ ॥ਮਃ ੨॥ ॥ਤੁਰ
ਦੇਕਉਤੁਰਦਾਮਿਲੈਉਡਤੇਕਉਉਡਤਾ॥ਜੀਵਤੇਕਉਜੀਵਤਾਮਿਲੈਮੂਏਕਉਮੂਆ॥
ਨਾਨਕਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਨਿਕਾਰਣੁਕੀਆ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਚੁਧਿਆ
ਇਨਿਸੇਸਚੇਗੁਰਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਮਨੁਨਿਰਮਲਾਹਰਿਨਾਮੁਉਰਿਧਾ

ਗੀ॥ਕੋਠੇਮੰਡਪਮਾੜੀਆਲਗਿਪਏਗਾਵਾਰੀ॥ਜਿਨ੍ਹਿਕੀਏਤਿਸਹਿਨਜਾਣ
ਨੀਮਨਮੁਖਿਗੁਬਾਰੀ॥ਜਿਸੁਬੁਝਾਇਹਿਸੋਬੁਝਸੀਸਚਿਆਕਿਆਜੰਤਵਿਚਾ
ਰੀ॥੮॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਕਾਮਣਿਤਉਸੀਗਾਰੁਕਰਿਜਾਪਹਿਲਾਂਕੰਤੁ
ਮਨਾਇ॥ਮਤੁਸੇਜੈਕੰਤੁਨਆਵਈਏਵੈਬਿਰਥਾਜਾਇ॥ਕਾਮਣਿਪਿਰੁਮਨੁਮਾਨਿ
ਆਤਉਬਣਿਆਸੀਗਾਰੁ॥ਕੀਆਤਉਪਰਵਾਣੁਹੈਜਾਸਹੁਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਭਉਸੀ
ਗਾਰੁਤਬੋਲੁਰਸੁਭੋਜਨੁਭਾਉਕਰੇਇ॥ਤਨੁਮਨੁਸਉਪੇਕੰਤਕਉਤਉਨਾਨਕਭੋਗੁਕਰੇਇ
॥੧॥ ॥ਮਃ੩ ॥ਕਾਜਲਫੂਲਤੰਬੋਲਰਸੁਲੈਧਨਕੀਆਸੀਗਾਰੁ॥ਸੇਜੈਕੰਤੁ
ਨਆਇਓਏਵੈਭਇਆਵਿਕਾਰੁ॥੨॥ ॥ਮਃ੩ ॥ਧਨਪਿਰੁਏਹਿਨਆਖੀ
ਅਨਿਬਹਨਿਇਕਠੇਹੋਇ॥ਏਕਜੋਤਿਦੁਇਮੂਰਤੀਧਨਪਿਰੁਕਹੀਐਸੋਇ॥੩॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ਭੈਬਿਨੁਭਗਤਿਨਹੋਵਈਨਾਮਿਨਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐ
ਭਉਊਪਜੈਭੈਭਾਇਰੰਗੁਸਵਾਰਿ॥ਤਨੁਮਨੁਰਤਾਰੰਗਸਿਉਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਰਿ॥ਮਨੁਤਨੁ
ਨਿਰਮਲੁਅਤਿਸੋਹਣਾਭੇਟਿਆਕ੍ਰਿਸਨਮੁਰਾਰਿ॥ਭਉਭਾਉਸਭੁਤਿਸਦਾਸੋਸਚੁਵਰਤੈ
ਸੰਸਾਰਿ॥੯॥ਮਃ੧॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਵਾਹੁਖਸਮਤੂਵਾਹੁਜਿਨਿਰਚਿਰਚਨਾਹ
ਮਕੀਏ॥ਸਾਗਰਲਹਰਿਸਮੁੰਦਸਰਵੇਲਿਵਰਸਵਰਾਹੁ॥ਆਪਿਖੜੋਵਹਿਆਪਿਕਰਿ
ਆਪੀਣੈਆਪਾਹੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਥਾਇਪਵੈਉਨਮਨਿਤਤੁਕਮਾਹੁ॥ਮਸਤਕਿਲਹ
ਹੁਮਜੂਰੀਆਮੰਗਿਮੰਗਿਖਸਮਦਰਾਹੁ॥ਨਾਨਕਪੁਰਦਰਵੇਪਰਵਾਹ ਤਉਦਰਿਊਣਾਨਾ
ਹਿਕੋਸਚਾਵੇਪਰਵਾਹੁ॥੧॥ ॥ਮਃ੧ ॥ਉਜਲਮੋਤੀਸੋਹਣੇਰਤਨਾਨਾਲਿਜੁੜੰਨਿ॥
ਤਿਨਜਰੁਵੈਰੀਨਾਨਕਾਜਿਬੁਢੇਥੀਇਮਰੰਨਿ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਹਰਿਸਾਲਾ
ਹੀਸਦਾਸਦਾਤਨੁਮਨੁਸਉਪਿਸਰੀਰੁ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਪਾਇਆਸਚਾਗਹਿਰਗੰ
ਭੀਰੁ॥ਮਨਿਤਨਿਹਿਰਦੈਰਵਿਰਹਿਆਹਰਿਹੀਰਾਹੀਰੁ॥ਜਨਮਮਰਣਕਾਦੁਖੁਗਇ
ਆਫਿਰਿਪਵੈਨਫੀਰੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੂਹਰਿਗੁਣੀਗਹੀਰੁ॥੧੦॥

ਸਲੋਕੁਮਃ ੧ ॥ਨਾਨਕਇਹੁਤਨੁਜਾਲਿਜਿਨਿਜਲਿਐਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿ
ਆ॥ਪਉਦੀਜਾਇਪਰਾਲਿਪਿਛੈਹਥੁਨਅੰਬੜੈ ਤਿਤੁਨਿਵੰਧੈਤਾਲਿ॥੧॥
ਮਃ੧ ॥ਨਾਨਕਮਨਕੇਕੰਮਫਿਟਿਆਗਣਤਨਆਵਹੀ॥ਕਿਤੀਲਹਾਸਹੰਮ
ਜਾਬਖਸੇਤਾਂਧਕਾਨਹੀ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਚਾਅਮਰੁਚਲਾਇਓ
ਨੁਕਰਿਸਚੁਫੁਰਮਾਣੁ॥ਸਦਾਨਿਹਚਲੁਰਵਿਰਹਿਆਸੋਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ॥ਗੁਰਪਰਸਾ
ਦੀਸੇਵੀਐਸਚੁਸਬਦੁਨੀਸਾਣੁ॥ਪੂਰਾਥਾਟੁਬਣਾਇਆਰੰਗੁਗੁਰਮਤਿਮਾਣੁ
॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਲਖੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜਾਣੁ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੧
ਨਾਨਕਬਦਰਾਮਾਲਕਾਭੀਤਰਿਧਰਿਆਆਨਿ॥ਖੋਟੇਖਰੇਪਰਖੀਅਨਿਸਾਹਿਬ
ਕੈਦੀਬਾਨਿ॥੧॥ ॥ਮਃ ੧ ॥ਨਾਵਣਚਲੇਤੀਰਥੀਮਨਿਖੋਟੇਤਨਿਚੋਰ॥
ਇਕੁਭਾਉਲਥੀਨਾਤਿਆਦੁਇਭਾਚੜੀਅਸੁਤੇਰ॥ਬਾਹਰਿਧੋਤੀਤੂਮੜੀਅੰਦਰਿ
ਵਿਸੁਨਿਕੋਰ॥ਸਾਧਭਲੇਅਣਨਾਤਿਆਚੋਰਸਿਚੋਰਾਚੋਰ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥
ਆਪੇਹੁਕਮੁਚਲਾਇਦਾਜਗੁਧੰਧੈਲਾਇਆ॥ਇਕਿਆਪੇਹੀਆਪਿਲਾਇ
ਅਨੁਗੁਰਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਦਹਦਿਸਿਇਹੁਮਨੁਧਾਵਦਾਗੁਰਿਠਾਕਿਰਹਾਇਆ
॥ਨਾਵੈਨੋਸਭਲੋਚਦੀਗੁਰਮਤੀਪਾਇਆ॥ਧੁਰਿਲਿਖਿਆਮੇਟਿਨਸਕੀਐਜੋ
ਹਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆ॥੧੨॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੧ ॥ਦੁਇਦੀਵੇਚਉਦਹਹ
ਟਨਾਲੇ॥ਜੇਤੇਜੀਅਤੇਤੇਵਣਜਾਰੇ॥ਖੁਲੇਹਟਹੋਆਵਾਪਾਰੁ॥ਜੋਪਹੁਚੈਸੋਚਲ
ਣਹਾਰੁ॥ਧਰਮੁਦਲਾਲੁਪਾਏਨੀਸਾਣੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਲਾਹਾਪਰਵਾਣੁ॥ਘਰਿਆ
ਏਵਜੀਵਾਧਾਈ॥ਸਚਨਾਮਕੀਮਿਲੀਵਡਾਈ॥੧॥ ॥ਮਃ ੧ ॥ਰਾਤੀਹੋ
ਵਨਿਕਾਲੀਆਸੁਪੇਦਾਸਿਦਿੰਨ॥ਦਿਹੁਬਗਾਤਪੈਘਣਾਕਾਲਿਆਕਾਲੇਦਿੰਨ॥
ਅੰਧੇਅਕਲੀਬਾਹਰੇਮੂਰਖਅੰਧਗਿਆਨੁ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਬਾਹਰੇਕਬਹਿਨ
ਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਕਾਇਆਕੋਟੁਰਚਾਇਆਹਰਿਸਚੈ

ਆਪੇਲਾਇਕਿਤੁਜੇਵ੍ਹਾਇਖੁਆਇਅਨੁਹਉਮੈਵਿਚਿਵਿਆਪੇ॥ਇਤੁਮਾਨ
ਸੁਜਨਮੁਭੁਲੀਭੁਲਾਅਨੁਮਨਮੁਖਸੰਤਾਪੇ॥ਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏਸੋਬੁਝਸੀਜਿਸੁਸ
ਤਿਗੁਰੁਥਾਪੇ॥ਸਭੁਜਗੁਖੇਲੁਰਚਾਇਓਨੁਸਭਵਰਤੈਆਪੇ॥੧੩॥ਮਃ੧॥ਸਲੋਕ
॥ਚੋਰਾਜਾਰਾਰੰਡੀਆਕੁਟਣੀਆਦੀਬਾਣੁ॥ਵੇਦੀਨਾਕੀਦੋਸ
ਤੀਵੇਦੀਨਾਕਾਖਾਣੁ॥ਸਿਫਤੀਸਾਰਨਜਾਣਨੀਸਦਾਵਸੈਸੈਤਾਨੁ॥ਗਦਹੁਚੰਦਨ
ਖਉਲੀਐਭੀਸਾਹੂਸਿਉਪਾਣੁ॥ਨਾਨਕਕੂੜੈਕਤਿਐਕੂੜਾਤਣੀਐਤਾਣੁ॥ਕੂੜਾ
ਕਪੜੁਕਛੀਐਕੂੜਾਪੈਨਣੁਮਾਣੁ॥੧॥ ॥ਮਃ੧॥ ॥ਬਾਂਗਾਬੁਰਗੂਸਿ
ਙੀਆਨਾਲੇਮਿਲੀਕਲਾਣੁ॥ਇਕਿਦਾਤੇਇਕਿਮੰਗਤੇਨਾਮੁਤੇਰਾਪਰਵਾਣੁ॥ਨਾਨ
ਕਜਿਨੀਸੁਣਿਕੈਮੰਨਿਆਹਉਤਿਨਾਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥
ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਭੁਕੂੜੁਹੈਕੂੜੋਹੋਇਗਇਆ॥ਹਉਮੈਝਗੜਾਪਾਇਓਨੁਝਗੜੈਜ
ਗੁਮੁਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਝਗੜੁਚੁਕਾਇਓਨੁਇਕੋਰਵਿਰਹਿਆ॥ਸਭੁਆਤਮਰਾ
ਮੁਪਛਾਣਿਆਭਉਜਲੁਤਰਿਗਇਆ॥ਜੋਤਿਸਮਾਣੀਜੋਤਿਵਿਚਿਹਰਿਨਾਮਿਸ
ਮਾਇਆ॥੧੪॥ ॥ਸਲੋਕਮਃ੧ ॥ਸਤਿਗੁਰਭੀਖਿਆਦੇਹਿਮੈਤੂੰਸੰ
ਮ੍ਰਥੁਦਾਤਾਰੁ॥ਹਉਮੈਗਰਬੁਨਿਵਾਰੀਐਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁ॥ਲਬੁਲੋਭੁਪਰਜਾ
ਲੀਐਨਾਮੁਮਿਲੈਆਧਾਰੁ॥ਅਹਿਨਿਸਿਨਵਤਨਨਿਰਮਲਾਮੈਲਾਕਬਹੂੰਨਹੋਇ
॥ਨਾਨਕਇਹਬਿਧਿਛੁਟੀਐਨਦਰਿਤੇਰੀਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥ ॥ਮਃ੧
ਇਕੋਕੰਤੁਸਬਾਈਆਜਿਤੀਦਰਿਖੜੀਆਹ॥ਨਾਨਕਕੰਤੈਰਤੀਆਪੁਛਹਿਬਾ
ਤੜੀਆਹ॥੨॥ ॥ਮਃ੧ ॥ਸਭੇਕੰਤੈਰਤੀਆਮੈਦੋਹਾਗਣਿਕਿਤੁ॥ਮੈ
ਤਨਿਅਵਗਣਏਤੜੇਖਸਮੁਨਫੇਰੇਚਿਤੁ॥੩॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਸਿਫਤਿਜਿ
ਨਾਦੈਵਾਤਿ॥ਸਭਿਰਾਤੀਸੋਹਾਗਣੀਇਕਮੈਦੋਹਾਗਣਿਰਾਤਿ॥੪॥ ॥ਪਉੜੀ॥
ਦਰਿਮੰਗਤੁਜਾਚੈਦਾਨੁਹਰਿਦੀਜੈਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲੇਹੁਮਿਲਾਇਜਨੁਪਾ

ਵੈਨਾਮਹਰਿਅਨਹਦੁਸਬਦੁਵਜਾਇਜੋਤੀਜੋਤਿਧਰਿ।ਹਿਰਦੈਹਰਿਗੁਣਗਾ
ਇਜੈਜੈਸਬਦੁਹਰਿ।ਜਗਮਹਿਵਰਤੈਆਪਿਹਰਿਸੇਤੀਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿ।੧੫॥
ਸਲੋਕਮਃ੧ ।ਜਿਨੀਨਪਾਇਓਪ੍ਰੇਮਰਸੁਕੰਤੁਨਪਾਇਓਸਾਉ।ਸੁੰਞੇਘਰ
ਕਾਪਾਹੁਣਾਜਿਉਆਇਆਤਿਉਜਾਉ।੧॥ ।ਮਃ੧ ।ਸਉਓਲਾਮੇ
ਦਿਨੈਕੇਰਾਤੀਮਿਲਨਿਸਹੰਸ।ਸਿਫਤਿਸਲਾਹਣੁਛਡਿਕੈਕਰੰਗੀਲਗਾਹੰਸੁ।
ਫਿਟੁਇਵੇਹਾਜੀਵਿਆਜਿਤੁਖਾਇਵਧਾਇਆਪੇਟੁ।ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਵਿਣੁ
ਸਭੋਦੁਸਮਨੁਹੇਤੁ।੨॥ ।ਪਉੜੀ। ।ਢਾਢੀਗੁਣਗਾਵੈਨਿਤਜਨਮੁਸ
ਵਾਰਿਆ।ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਿਸਲਾਹਿਸਚਾਉਰਧਾਰਿਆ।ਘਰੁਦਰੁਪਾਵੈਮਹ
ਲੁਨਾਮੁਪਿਆਰਿਆ।ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਨਾਮੁਹਉਗੁਰਕਉਵਾਰਿਆ।ਤੂਆ
ਪਿਸਵਾਰਹਿਆਪਿਸਿਰਜਨਹਾਰਿਆ।੧੬॥ ।ਸਲੋਕਮਃ੧
ਦੀਵਾਬਲੈਅੰਧੇਰਾਜਾਇ।ਬੇਦਪਾਠਮਤਿਪਾਪਾਖਾਇ।ਉਗਵੈਸੂਰੁਨਜਾਪੈਚੰਦੁ
ਜਹਗਿਆਨਪ੍ਰਗਾਸੁਅਗਿਆਨੁਮਿਟੰਤੁ।ਬੇਦਪਾਠਸੰਸਾਰਕੀਕਾਰ।ਪੜ੍ਹਿ
ਪੜ੍ਹਿਪੰਡਿਤਕਰਹਿਬੀਚਾਰ।ਬਿਨੁਬੂਝੇਸਭਹੋਇਖੁਆਰੁ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਤ
ਰਸਿਪਾਰਿ।੧॥ ।ਮਃ੧ ।ਸਬਦੈਸਾਦੁਨਆਇਓਨਾਮਿਨਲਗੋਪਿ
ਆਰੁ।ਰਸਨਾਫਿਕਾਬੋਲਣਾਨਿਤਨਿਤਹੋਇਖੁਆਰੁ।ਨਾਨਕਪਇਐਕਿਰਤਿ
ਕਮਾਵਣਾਕੋਇਨਮੇਟਣਹਾਰੁ।੨॥ ।ਪਉੜੀ। ।ਜਿਪ੍ਰਭੁਸਾਲਾਹੇਆਪਣਾ
ਸੋਸੋਭਾਪਾਏ।ਹਉਮੈਵਿਚਹੁਦੂਰਿਕਰਿਸਚੁਮੰਨਿਵਸਾਏ।ਸਚੁਬਾਣੀਗੁਣਉਚਰੈਸਚ
ਸੁਖੁਪਾਏ।ਮੇਲੁਭਇਆਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਿਆਗੁਰਿਪੁਰਖਿਮਿਲਾਏ।ਮਨੁਮੈਲਾਇ
ਵਸੁਧੁਹੈਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ।੧੭॥ ।ਸਲੋਕਮਃ੧ ।ਕਾਂਇਆਕੂਮ
ਲਫੁਲਗੁਣਨਾਨਕਗੁਪਸਿਮਾਲ।ਏਨੀਫੁਲੀਰਉਕਰੇਅਵਰਕਿਚੁਣੀਅਹਿਡਾ
ਲ।੧॥ ।ਮਃ੧ ।ਨਾਨਕਤਿਨਾਬਸੰਤੁਹੈਜਿਨਘਰਿਵਸਿਆਕੰਤੁ।ਜਿ

ਨਕੇਕੰਤਦਿਸਾਪੂਰੀਸੇਅਤਿਨਿਸਿਰਿਫਿਰਤਿਜਲੰਤਾ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥
ਆਪਿਬਖਸੇਦਇਆਕਰਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਬਚਨੀ॥ਅਨਦਿਨੁਸੇਵੀਗੁਣਰਵਾਮਨੁ
ਸਚੈਰਚਨੀ॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਬੇਅੰਤੁਹੈਅੰਤੁਕਿਨੈਨਲਖਨੀ॥ਸਤਿਗੁਰਚਰਣੀਲਗਿਆ
ਹਰਿਨਾਮੁਨਿਤਜਪਨੀ॥ਜੋਇਛੈਸੋਫਲੁਪਾਇਸੀਸਭਿਘਰੈਵਿਚਿਜਚਨੀ॥੧੮॥
ਸਲੋਕਮਃ੧ ॥ਪਹਿਲਬਸੰਤੈਆਗਮਨਿਪਹਿਲਾਮਉਲਿਓਸੋਇ॥
ਜਿਤੁਮਉਲਿਐਸਭਮਉਲੀਐਤਿਸਹਿਨਮਉਲਿਹੁਕੋਇ॥੧॥ ਮਃ੨
ਪਹਿਲਬਸੰਤੈਆਗਮਨਿਤਿਸਕਾਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿ
ਸਭਸੈਦੇਇਆਧਾਰੁ॥੨॥ ॥ਮਃ੨ ॥ਮਿਲਿਐਮਿਲਿਆਨਾਮਿਲੈ
ਮਿਲੈਮਿਲਿਆਜੇਹੋਇ॥ਦੂਜੀਕਾਰੈਲਗਿਆਫਿਰਿਜੋਨੀਪਾਵੈ॥ਨਾਮਿਰਤਿ
ਅੰਤਰਿਆਤਮੈਜੋਮਿਲੈਮਿਲਿਆਕਹੀਐਸੋਇ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾਹੀਐਸਚੁਕਾਰਕਮਾਵੈ
ਆਨਾਮੁਪਾਈਐਨਾਮੇਗੁਣਗਾਵੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਲਾਹੀਐਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾ
ਵੈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਸਫਲਹੈਸੇਵਿਐਫਲੁਪਾਵੈ॥੧੯॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ੨
ਕਿਸਹੀਕੋਈਕੋਇਮੰਞੁਨਿਮਾਣੀਇਕੁਤੂ॥ਕਿਉਨਮਰੀਜੈਰੋਇਜਾਲਗੁਚਿਤਿਨ
ਆਵਹੀ॥੧॥ ॥ਮਃ੨ ॥ਜਾਸੁਖੁਤਾਸਹੁਰਾਵਿਓਦੁਖਿਭੀਸੰਮ੍ਹਾਲਿ
ਓਇ॥ਨਾਨਕੁਕਹੈਸਿਆਣੀਏਇਵਕੰਤਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥
ਹਉਕਿਆਸਾਲਾਹੀਕਿਰਮਜੰਤੁਵਡੀਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥ਤੂਅਗਮੁਦਇਆਲੁ
ਅਗੰਮੁਹੈਆਪਿਲੈਹਿਮਿਲਾਈ॥ਮੈਤੁਝਬਿਨੁਬੇਲੀਕੋਨਹੀਤੂਅੰਤਿਸਖਾਈ
ਜੋਤੇਰੀਸਰਣਾਗਤੀਤਿਨਲੈਹਿਛਡਾਈ॥ਨਾਨਕਵੇਪਰਵਾਹੁਹੈਤਿਸੁਤਿਲੁਨਤ
ਮਾਈ॥੨੦॥ ॥ਸਲੋਕਾ॥੪੧॥੧॥ਚਉਪਦੇ॥੮੨॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥੧੬॥ਕੁਚਜੀ
ਸੁਚਜੀਗੁਣਵੰਤੀ॥੩॥ਛੰਤਾ॥੨੯॥ਜੁਮਲਾਸੂਹੀ॥੧੩੧ ਜੋੜੁਸੂਹੀਕਾ॥
ਰਾਗੁਸੂਹੀਬਾਣੀਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉਤਥਾਸਭਨਾਭਗਤਾਕੀਕਬੀਰਕੇ
ਅਵਤਰਿਆਇਕਹਾਤੁਮਕੀਨਾ॥ਰਾਮਕੋਨਾਮੁਨਕਬਹੂਲੀਨਾ॥੧॥ਰਾਮਨਜ

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪਹੁਕਵਨਮਤਿਲਾਗੇ॥ਮਰਿਜਇਬੇਕਉਕਿਆਕਰਹੁਅਭਾਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਖੁਸੁਖੁ
ਕਰਿਕੈਕੁਟੰਬੁਜੀਵਾਇਆ॥ਮਰਤੀਬਾਰਇਕਸਰਦੁਖੁਪਾਇਆ॥੨॥ਕੰਠਗਹਨਤਬ
ਕਰਨਪੁਕਾਰਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਆਗੇਤੇਨਸੰਭਾਰਾ॥੩॥੧॥ ॥ਸੁਹੀ॥ਕਬੀਰਜੀ
ਥਰਹਰਕੰਪੈਬਾਲਾਜੀਉ॥ਨਾਜਾਨਉਕਿਆਕਰਸੀਪੀਉ॥੧॥ਰੈਨਿਗਈਮਤੁਦਿ
ਨੁਭੀਜਾਇ॥ਭਵਰਗਏਬਗਬੈਠੇਆਇ॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਚੈਕਰਵੈਰਹੈਨਪਾਨੀ॥ਹੰਸੁਚਲਿ
ਆਕਾਇਆਕੁਮਲਾਨੀ॥੨॥ਕੁਆਰਕੰਨਿਆਜੈਸੇਕਰਤਸੀਗਾਰਾ॥ਕਿਉਰਲੀਆ
ਮਾਨੈਬਾਝੁਭਤਾਰਾ॥੩॥ਕਾਗਉਡਾਵਤਭੁਜਾਪਿਰਾਨੀ॥ਕਹਿਕਬੀਰਇਹਕਥਾਸਿਰਾਨੀ
॥੪॥੨॥ ॥ਸੁਹੀ॥ਕਬੀਰਜੀਉ॥ਅਮਲੁਸਿਰਾਨੋਲੇਖਾਦੇਨਾ॥ਆਏਕਠਿਨਦੂਤ
ਜਮਲੇਨਾ॥ ॥ਕਿਆਤੈਖਟਿਆਕਹਾਗਵਾਇਆ॥ਚਲਹੁਸਿਤਾਬਦੀਬਾਨਿਬੁ
ਲਾਇਆ॥੧॥ਚਲੁਦਰਹਾਲਦੀਵਾਨਬੁਲਾਇਆ॥ਹਰਿਫੁਰਮਾਨੁਦਰਗਹਕਾਆ
ਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਉਅਰਦਾਸਿਗਾਵਕਿਛੁਬਾਕੀ॥ਲੇਉਨਿਬੇਰਿਆਜੁਕੀ
ਰਾਤੀ॥ਕਿਛੁਭੀਖਰਚੁਤੁਮ੍ਹਾਰਾਸਾਰਉ॥ਸੁਬਹਨਿਵਾਜਸਰਾਇਗੁਜਾਰਉ॥੨॥ਸਾਧਸੰਗਿ
ਜਾਕਉਹਰਿਰੰਗੁਲਾਗਾ॥ਧਨੁਧਨੁਸੋਜਨੁਪੁਰਖੁਸਭਾਗਾ॥ਈਤਊਤਜਨਸਦਾਸੁਹੇਲੇ॥ਜ
ਨਮੁਪਦਾਰਥੁਜੀਤਿਅਮੋਲੇ॥੩॥ਜਾਗਤੁਸੋਇਆਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਮਾਲੁਧਨੁਜੋ
ਰਿਆਭਇਆਪਰਾਇਆ॥ਕਹੁਕਬੀਰਤੇਈਨਰਭੂਲੇ॥ਖਸਮੁਬਿਸਾਰਿਮਾਟੀਸੰਗਿਰੂ
ਲੇ॥੪॥੩॥ ॥ਸੁਹੀ॥ ਲਲਿਤਕਬੀਰਜੀਉ॥ ॥ਥਾਕੇਨੈਨਸ੍ਰਵਨਸੁਨਿਥਾਕੇਥਾਕੀਸੁੰਦਰਿਕਾਇਆ॥ਜ
ਰਾਹਾਕਦੀਸਭਮਤਿਥਾਕੀਏਕਨਥਾਕਸਿਮਾਇਆ॥੧॥ਬਾਵਰੇਤੈਗਿਆਨੁਬੀਚਾਰੁਨ
ਪਾਇਆ॥ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਬਲਗੁਪ੍ਰਾਨੀਤਿਸੈਸਰੇਵਹੁ
ਜਬਲਗੁਘਟਮਹਿਸਾਸਾ॥ਜੇਘਟੁਜਾਇਤਭਾਉਨਜਾਸੀਹਰਿਕੇਚਰਨਨਿਵਾਸਾ॥੨॥ਜਿ
ਸਕਉਸਬਦੁਬਸਾਵੈਅੰਤਰਿਚੂਕੈਤਿਸਹਿਪਿਆਸਾ॥ਹੁਕਮੈਬੂਝੈਚਉਪੜਿਖੇਲੈਮਨੁਜਿ
ਣਿਢਾਲੇਪਾਸਾ॥੩॥ਜੋਜਨਜਾਨਿਭਜਹਿਅਬਿਗਤਕਉਤਿਨਕਾਕਛੂਨਨਾਸਾ॥ਕ

ਹੁਕਬੀਰਤੇਜਨਕਬਹੂਨਹਾਰਹਿਢਾਲਿਜੁਜਾਨਹਿਪਾਸਾ॥੪॥੪॥
ਸੂਹੀਲਲਤਕਬੀਰਜੀਉ॥ ॥ਏਕੁਕੋਟੁਪੰਚਸਿਕਦਾਰਾਪੰਚੇਮਾਂਗਹਿਹਾਲਾ॥
ਜਿਮੀਨਾਹੀਮੈਕਿਸੀਕੀਬੋਈਐਸਾਦੇਨੁਦੁਖਾਲਾ॥੧॥ਹਰਿਕੇਲੋਗਾਮੋਕਉਨੀਤਿਡਸੈ
ਪਟਵਾਰੀ॥ਊਪਰਿਭੁਜਾਕਰਿਮੈਗੁਰਪਹਿਪੁਕਾਰਿਆਤਿਨਿਹਉਲੀਆਉਬਾਰੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਨਉਡਾਡੀਦਸਮੁੰਸਫਧਾਵਹਿਰਈਅਤਿਬਸਨਨਦੇਹੀ॥ਡੋਰੀਪੂਰੀਮਾਪਹਿ
ਨਾਹੀਬਹੁਬਿਸਟਾਲਾਲੇਹੀ॥੨॥ਬਹਤਰਿਘਰਿਇਕੁਪੁਰਖੁਸਮਾਇਉਉਨਿਦੀਆਨਾ
ਮੁਲਿਖਾਈ॥ਧਰਮਰਾਇਕਾਦਫਤਰੁਸੋਧਿਆਬਾਕੀਰਿਜਮਨਰਾਈ॥੩॥ਸੰਤਾਕਉਮ
ਤਿਕੋਈਨਿੰਦਹੁਸੰਤਰਾਮੁਹੈਏਕੋ॥ਕਹੁਕਬੀਰਮੈਸੋਗੁਰੁਪਾਇਆਜਾਕਾਨਾਉਬਿਬੇਕੋ॥
੪॥੫॥ ॥ਰਾਗੁਸੂਹੀਬਾਣੀਸ੍ਰੀਰਵਿਦਾਸਜੀਉਕੀ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸਹਕੀਸਾਰਸੁਹਾਗਨਿਜਾਨੈ॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਸੁਖਰਲੀਆਮਾਨੈ॥ਤਨੁਮਨੁਦੇਇਨਅੰ
ਤਰੁਰਾਖੈ॥ਅਵਰਾਦੇਖਿਨਸੁਨੈਅਭਾਖੈ॥੧॥ਸੋਕਤਜਾਨੈਪੀਰਪਰਾਈ॥ਜਾਕੈਅੰਤਰਿਦਰ
ਦੁਨਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਖੀਦੁਹਾਗਨਿਦੁਇਪਖਹੀਨੀ॥ਜਿਨਨਾਹਨਿਰੰਤਰਿਭਗਤਿ
ਨਕੀਨੀ॥ਪੁਰਸਲਾਤਕਾਪੰਥੁਦੁਹੇਲਾ॥ਸੰਗਿਨਸਾਥੀਗਵਨੁਇਕੇਲਾ॥੨॥ਦੁਖੀਆਦਰ
ਦਵੰਦੁਦਰਿਆਇਆ॥ਬਹੁਤੁਪਿਆਸਜਬਾਬੁਨਪਾਇਆ॥ਕਹੁਰਵਿਦਾਸਸਰਣਿਪ੍ਰ
ਭੁਤੇਰੀ॥ਜਿਉਜਾਨਹੁਤਿਉਕਰੁਗਤਿਮੇਰੀ॥੩॥੧॥ ॥ ॥ਰਾ॥ਸੂਹੀ॥ ॥ਜੋਦਿਨ
ਆਵਹਿਸੋਦਿਨਜਾਹੀ॥ਕਰਨਾਕੂਚੁਰਹਨੁਥਿਰੁਨਾਹੀ॥ਸੰਗੁਚਲਤਹੈਹਮਭੀਚਲਨਾ॥ਦੂ
ਰਿਗਵਨੁਸਿਰਊਪਰਿਮਰਨਾ॥੧॥ਕਿਆਤੂਸੋਇਆਜਾਗੁਇਆਨਾ॥ਤੈਜੀਵਨੁਜਗਿਸਚੁ
ਕਰਿਜਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਜੀਉਦੀਆਸੋਰਿਜਕੁਅੰਬਰਾਵੈ॥ਸਭਘਟਭੀਤਰਿਹਾਟੁਚ
ਲਾਵੈ॥ਕਰਿਬੰਦਿਗੀਛਾਡਿਮੈਮੇਰਾ॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਸਮ੍ਹਾਲਿਸਵੇਰਾ॥੨॥ਜਨਮੁਸਿਰਾਨੋਪੰਥੁਨਸ
ਵਾਰਾ॥ਸਾਂਝਪਰੀਦਹਦਿਸਅੰਧਿਆਰਾ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਨਿਦਾਨਿਦਿਵਾਨੇ॥ਚੇਤਸਿਨਾਹੀ
ਦੁਨੀਆਫਨਖਾਨੇ॥੩॥੨॥ ॥ ॥ਰਾ॥ਸੂਹੀ॥ ॥ਊਚੇਮੰਦਰਸਾਲਰਸੋਈ॥ਏਕਘਰੀ

ਫੁਨਿਰਹਨੁਨਹੋਈ॥੧॥ਇਹੁਤਨੁਐਸਾਜੈਸੇਘਾਸਕੀਟਾਟੀ॥ਜਲਿਗਇਓਘਾਸੁਰਲਿ
ਗਇਓਮਾਟੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਾਈਬੰਧਕੁਟੰਬਸਹੇਰਾ॥ਓਇਭੀਲਾਗੇਕਾਢੁਸਵੇਰਾ॥੨
॥ਘਰਕੀਨਾਰਿਉਰਹਿਤਨਲਾਗੀ॥ਉਹਤਉਭੂਤੁਭੂਤੁਕਰਿਭਾਗੀ॥੩॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸ
ਸਭੈਜਗੁਲੂਟਿਆ॥ਹਮਤਉਏਕਰਾਮੁਕਹਿਛੂਟਿਆ॥੪॥੩॥੮॥
ਰਾਗੁਸੂਹੀਬਾਣੀਸੇਖਫਰੀਦਜੀਕੀ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਤਪਿਤਪਿਲੁਹਿਲੁਹਿਹਾਥਮਰੋਰਉ॥ਬਾਵਲਿਹੋਈਸੋਸਹੁਲੋਰਉ॥ਤੈਸਹਿਮਨਮਹਿਕੀ
ਆਰੋਸੁ॥ਮੁਝੁਅਵਗਨਸਹਨਾਹੀਦੋਸੁ॥੧॥ਤੈਸਾਹਿਬਕੀਮੈਸਾਰਨਜਾਨੀ॥ਜੋਬਨੁ
ਖੋਇਪਾਛੈਪਛੁਤਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਲੀਕੋਇਲਤੂਕਿਤਗੁਨਕਾਲੀ॥ਅਪਨੇਪ੍ਰੀਤਮ
ਕੇਹਉਬਿਰਹੈਜਾਲੀ॥ਪਿਰਹਿਬਿਹੂਨਕਤਹਿਸੁਖੁਪਾਏ॥ਜਾਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤਾਪ੍ਰਭੂਮਿ
ਲਾਏ॥੨॥ਵਿਧਣਖੂਹੀਮੁੰਧਇਕੇਲੀ॥ਨਾਕੋਸਾਥੀਨਾਕੋਬੇਲੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਸਾਧਸੰ
ਗਿਮੇਲੀ॥ਜਾਫਿਰਿਦੇਖਾਤਾਮੇਰਾਅਲਹੁਬੇਲੀ॥੩॥ਵਾਟਹਮਾਰੀਖਰੀਉਡੀਣੀ॥ਖੰਨਿ
ਅਹੁਤਿਖੀਬਹੁਤੁਪਿਈਣੀ॥ਉਸੁਊਪਰਿਹੈਮਾਰਗੁਮੇਰਾ॥ਸੇਖਫਰੀਦਾਪੰਥੁਸਮਾਰਿਸਵੇਰਾ
॥੪॥੧॥੯॥ ॥ਸੂਹੀਲਲਿਤ॥ ॥ਬੇੜਾਬੰਧਿਨਸਕਿਓਬੰਧਨਕੀਵੇਲਾ॥ਭ
ਰਿਸਰਵਰੁਜਬਊਛਲੈਤਬਤਰਣੁਦੁਹੇਲਾ॥੧॥ਹਥੁਨਲਾਇਕਸੁੰਭੜੈਜਲਿਜਾਸੀਢੋਲਾ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਕਆਪੀਨੈਪਤਲੀਸਹਕੇਰੇਬੋਲਾ॥ਦੁਧਾਥਣੀਨਆਵਈਫਿਰਿਹੋਇਨ
ਮੇਲਾ॥੨॥ਕਹੈਫਰੀਦੁਸਹੇਲੀਹੋਸਹੁਅਲਾਏਸੀ॥ਹੰਸੁਚਲਸੀਡੁੰਮਣਾਅਹਿਤਨੁਢੇ
ਰੀਥੀਸੀ॥੩॥੨॥ ॥ ਜੁਮਲਾ੧੦

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧

੧ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਘਰੁ ੧ ॥ਚਉਪਦੇ

ਤੂ ਸੁਲਤਾਨੁ ਕਹਾ ਹਉ ਮੀਆ ਤੇਰੀ ਕਵਨ ਵਡਾਈ ॥ਜੋ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੁ ਕਹਾ ਸੁਆਮੀ ਮੈ ਮੂਰਖ
ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ਜੈਸੇ ਸਚ ਮਹਿ ਰਹਉ ਰਜਾਈ ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਝ ਤੇ ਤੇਰੀ ਸਭ ਅਸਨਾਈ ॥ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ
ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥੨॥ਕਿਆ ਹਉ ਕਥੀ ਕਥੇ ਕਥਿ ਦੇਖਾ ਮੈ ਅਕਥੁ ਨ ਕਥਨਾ
ਜਾਈ ॥ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਆਖਾ ਤਿਲੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੩॥ਏਤੇ ਕੂਕਰ ਹਉ ਬੇਗਾਨਾ
ਭਉਕਾ ਇਸੁ ਤਨ ਤਾਈ ॥ਭਗਤਿ ਹੀਣੁ ਨਾਨਕੁ ਜੇ ਹੋਇਗਾ ਤਾ ਖਸਮੈ ਨਾਉ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੧॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਮਨੁ ਮੰਦਰੁ ਤਨੁ ਵੇਸ ਕਲੰਦਰੁ ਘਟ ਹੀ ਤੀ
ਰਥਿ ਨਾਵਾ ॥ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਾਨਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਬਾਹੁੜਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵਾ ॥੧॥ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ
ਦਇਆਲ ਸੇਤੀ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਪੀਰ ਪਰਾਈ ॥ਹਮ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤ ਪਰਾਈ ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ਚਿੰਤਾ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰੀ ॥ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਿ
ਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥ਸਿਖ ਮਤਿ ਸਭ ਬੁਧਿ ਤੁਮਾਰੀ ਮੰਦਿਰ ਛਾਵਾ ਤੇ
ਰੇ ॥ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਿਤ ਤੇਰੇ ॥੩॥ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਸ
ਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਸਰਬ ਚਿੰਤ ਤੁਧੁ ਪਾਸੇ ॥ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਚੰਗਾ ਇਕ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸੇ
॥੪॥੨॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਆਪੇ
ਨੀਸਾਨੁ ॥ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਆਪੇ ਜਾਨੁ ॥ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਤਾਣੁ ॥ਤੂ ਦਾਤਾ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਣੁ
॥੧॥ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਦੇਉ ॥ਹਉ ਜਾਚਿਕੁ ਤੂ ਅਲਖ ਅਭੇਉ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਮਾਇਆ ਮੋ
ਹੁ ਧਰਕਟੀ ਨਾਰਿ ॥ਭੂੰਡੀ ਕਾਮਣਿ ਕਾਮਣਿਆਰਿ ॥ਰਾਜੁ ਰੂਪੁ ਝੂਠਾ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥ਨਾਮੁ ਮਿ

ਓਤਨਨੁਅੰਧਿਆਰਾ॥੨॥ ਭਖਿਓਭਿਰੀਸਤਸਾਨਤੀਕੋਇ॥ ਬਾਪੁਦਿਸੈਵੇਜਾਤਿ
ਨਹੋਇ॥ ਏਕੋਕਉਨਾਹੀਭਉਕੋਇ॥ ਕਰਤਾਕਰੇਕਰਾਵੈਸੋਇ॥੩॥ ਸਬਦਿਮੁਏਮਨੁਮ
ਨਤੇਮਾਰਿਆ॥ ਠਾਕਿਰਹੇਮਨੁਸਾਚੈਧਾਰਿਆ॥ ਅਵਰੁਨਸੂਝੈਗੁਰਕਉਵਾਰਿਆ॥
ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਨਿਸਤਾਰਿਆ॥੪॥੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੧
॥ਗੁਰਬਚਨੀਮਨੁਸਹਜਿਧਿਆਨੇ॥ ਹਰਿਕੈਰੰਗਿਰਤਾਮਨੁਮਾਨੇ॥ ਮਨ
ਮੁਖਭਰਮਿਭੁਲੇਬਉਰਾਨੇ॥ ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਰਹੀਐਗੁਰਸਬਦਿਪਛਾਨੇ॥੧॥ ਬਿਨੁ
ਦਰਸਨਕੈਸੇਜੀਵਉਮੇਰੀਮਾਈ॥ ਹਰਿਬਿਨੁਜੀਅਰਾਰਹਿਨਸਕੈਖਿਨੁਸਤਿਗੁਰਿਬੂ
ਝਬੁਝਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਬਿਸਰੈਹਉਮਰਉਦੁਖਾਲੀ॥ ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਜਪਉ
ਅਪੁਨੇਹਰਿਭਾਲੀ॥ ਸਦਬੈਰਾਗਨਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਹਾਲੀ॥ ਅਬਜਾਨੇਗੁਰਮੁਖਿਹ
ਰਿਨਾਲੀ॥੨॥ ਅਕਥਕਥਾਕਹੀਐਗੁਰਭਾਇ॥ ਪ੍ਰਭੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਦੇਇਦਿਖਾ
ਇ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਕਰਣੀਕਿਆਕਾਰਕਮਾਇ॥ ਹਉਮੈਮੇਟਿਚਲੈਗੁਰਸਬਦਿਸਮਾਇ
॥੩॥ ਮਨਮੁਖੁਵਿਛੁੜੈਖੋਟੀਰਾਸਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਮਿਲੈਸਾਬਾਸਿ॥ ਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾ
ਰੀਦਾਸਨਿਦਾਸਿ॥ ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮਧਨੁਰਾਸਿ॥੪॥੪॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੩ ॥ਘਰੁ੧ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਖਾਇਆਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਸੋਇਆ॥ ਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਕਾਪੜੁਅੰਗਿਚੜਾਇਆ॥
ਧ੍ਰਿਗੁਸਰੀਰੁਕੁਟੰਬਸਹਿਤਸਿਉਜਿਤੁਹੁਣਿਖਸਮੁਨਪਾਇਆ॥ ਪਉੜੀਛੁੜਕੀਫਿਰਿ
ਹਾਥਿਨਆਵੈਅਹਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੧॥ ਦੂਜਾਭਾਉਨਦੇਈਲਿਵਲਾਗ
ਣਿਜਿਨਿਹਰਿਕੇਚਰਣਵਿਸਾਰੇ॥ ਜਗਜੀਵਨਦਾਤਾਜਨਸੇਵਕਤੇਰੇਤਿਨਕੇਤੈਦੂਖਨਿ
ਵਾਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ ਤੂਦਇਆਲੁਦਇਆਪਤਿਦਾਤਾਕਿਆਏਹਿਜੰਤਵਿਚਾਰੇ॥ ਮੁਕ
ਤੁਬੰਧਸਭਿਤੁਧੁਤੇਹੋਏਐਸਾਆਖਿਵਖਾਣੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਮੁਕਤਿਕਹੀਐਮਨਮੁ

ਖਰੋਪਿਆਰੋ॥੨॥ਸੇਜਨਮੁਕਤੁਜਿਸੁਏਕਲਿਵਲਾਗੀਸਦਾਰਹਹਿਹਰਿਨਾਲੇ॥ਤਿਨ੍
ਕੀਗਹਣਗਤਿਕਹੀਨਜਾਈਸਚੈਆਪਿਸਵਾਰੇ॥ਭਰਮਿਭੁਲਾਣੇਸਿਮਨਮੁਖਕਹੀ
ਅਹਿਨਾਉਰਵਾਰਿਨਪਾਰੇ॥੩॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਸੋਈਜਨੁਪਾਏਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸਮਾਲੇ
ਹਰਿਜਨਮਾਇਆਮਾਹਿਨਿਸਤਾਰੇਨਾਨਕਭਾਗੁਹੋਵੈਜਿਸੁਮਸਤਕਿਕਾਲਹਿਮਾਰਿ
ਬਿਦਾਰੇ॥੪॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੩ ॥ਅਤੁਲੁਕਿਉਤੋਲਿਆਜਾ
ਇ॥ਦੂਜਾਹੋਇਤਸੋਝੀਪਾਇ॥ਤਿਸਤੇਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਤਿਸਦੀਕੀਮਤਿਕਿਕੂਹੋਇ॥
੧॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਤਾਕੋਜਾਣੈਦੁਬਿਧਾਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਿਸਰਾ
ਫੁਕਸਵਟੀਲਾਏ॥ਆਪੇਪਰਖੇਆਪਿਚਲਾਏ॥ਆਪੇਤੋਲੇਪੂਰਾਹੋਇ॥ਆਪੇਜਾ
ਣੈਏਕੋਸੋਇ॥੨॥ਮਾਇਆਕਾਰੂਪੁਸਭੁਤਿਸਤੇਹੋਇ॥ਜਿਸਨੋਮੇਲੇਸੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥
ਜਿਸਨੋਲਾਏਲਗੈਤਿਸੁਆਇ॥ਸਭੁਸਚੁਦਿਖਾਲੇਤਾਸਚਿਸਮਾਇ॥੩॥ਆਪੇਲਿਵ
ਧਾਤੁਹੈਆਪੇ॥ਆਪਿਬੁਝਾਏਆਪੇਜਾਪੇ॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਸਬਦੁਹੈਆਪੇ॥ਨਾਨਕ
ਆਖਿਸੁਣਾਏਆਪੇ॥੪॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੩
ਸਾਹਿਬਤੇਸੇਵਕੁਸੇਵਸਾਹਿਬਤੇਕਿਆਕੋਕਹੈਬਹਾਨਾ॥ਐਸਾਇਕੁਤੇਰਾਖੇਲੁਬਨਿ
ਆਹੈਸਭਮਹਿਏਕੁਸਮਾਨਾ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਿਪਰਚੈਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਨਾ॥ਜਿਸੁਕਰਮੁ
ਹੋਵੈਸੋਸਤਿਗੁਰੁਪਾਏਅਨਦਿਨੁਲਾਗੈਸਹਜਧਿਆਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਆਕੋਤੇਰੀਸੇਵਾ
ਕਰੇਕਿਆਕੋਕਰੇਅਭਿਮਾਨਾ॥ਜਬਅਪੁਨੀਜੋਤਿਖਿੰਚਹਿਤੂਸੁਆਮੀਤਬਕੋਈਕਰਉ
ਦਿਖਾਵਖਿਆਨਾ॥੨॥ਆਪੇਗੁਰੁਚੇਲਾਹੈਆਪੇਆਪੇਗੁਣੀਨਿਧਾਨਾ॥ਜਿਉਆਪਿਚ
ਲਾਏਤਿਵੈਕੋਈਚਾਲੈਜਿਉਹਰਿਭਾਵੈਭਗਵਾਨਾ॥੩॥ਕਹਤਨਾਨਕੁਤੂਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁ
ਕਉਣੁਜਾਣੈਤੇਰੇਕਾਮਾ॥ਇਕਨਾਘਰਮਹਿਦੇਵਡਿਆਈਇਕਿਭਰਮਿਭਵਹਿਅਭਿਮਾ
ਨਾ॥੪॥੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੩ ॥ਪੂਰਾਥਾਟੁਬਣਾਇਆਪੂਰੈਵੇਖਹੁ
ਏਕਸਮਾਨਾ॥ਇਸੁਪਰਪੰਚਮਹਿਸਾਚੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈਮਤੁਕੋਧਰਹੁਗੁਮਾਨਾ॥੧॥ਸ

ਤਿਗੁਰਕੀਜਿਸਨੋਮਤਿਆਵੈਸੋਸਤਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਨਾ॥ਇਹਬਾਣੀਜੋਜੀਅਹੁਜਾ
ਣੈਤਿਸੁਅੰਤਰਿਰਵੈਹਰਿਨਾਮਾ॥ਰਹਾਉ॥੧ਚਹੁਜੁਗਾਕਾਹੁਣਿਨਿਬੇੜਾਨਰਮਨੁਖਾਨੋਏਕੁ
ਨਿਧਾਨਾ॥ਜਤੁਸੰਜਮਤੀਰਥਓਨਾਜੁਗਾਕਾਧਰਮੁਹੈਕਲਿਮਹਿਕੀਰਤਿਹਰਿਨਾਮ
੨॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਆਪੋਆਪਣਾਧਰਮੁਹੈਸੋਧਿਦੇਖਹੁਬੇਦਪੁਰਾਣਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀ
ਧਿਆਇਆਹਰਿਹਰਿਜਗਿਤੇਪੂਰੇਪਰਵਾਣਾ॥੩॥ਕਹਤਨਾਨਕੁਸਚੇਸਿਉਪ੍ਰੀ
ਤਿਲਾਏਚੂਕੈਮਨਿਅਭਿਮਾਨਾ॥ਕਹਤਸੁਣਤਸਭੇਸੁਖਪਾਵਹਿਮਾਨਤਪਾਹਿਨਿਧਾ
ਨਾ॥੪॥੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੩ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੀਤਿਜਿਸਨੋਆ
ਪੇਲਾਏ॥ਤਿਤੁਘਰਿਬਿਲਾਵਲੁਗੁਰਸਬਦਿਸੁਹਾਏ॥ਮੰਗਲੁਨਾਰੀਗਾਵਹਿਆ
ਏ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸਦਾਸੁਖੁਪਾਏ॥੧॥ਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਿਨਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏ
॥ਹਰਿਜਨਕਉਮਿਲਿਆਸੁਖੁਪਾਈਐਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥੧ਰਹਾਉ॥
ਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੇਤੇਰੈਚਾਏ॥ਹਰਿਜੀਉਆਪਿਵਸੈਮਨਿਆਏ॥ਆਪੇਸੋਭਾਸਦਹੀ
ਪਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲੈਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਤੇਸਬਦਿਰੰਗਾਏ॥ਨਿ
ਜਘਰਿਵਾਸਾਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ਰੰਗਿਚਲੂਲੈਹਰਿਰਸਿਭਾਏ॥ਇਹੁਰੰਗੁਕਦੇ
ਨਉਤਰੈਸਾਚਿਸਮਾਏ॥੩॥ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਮਿਟਿਆਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾ॥ਸਤਿ
ਗੁਰਗਿਆਨੁਮਿਲਿਆਪ੍ਰੀਤਮੁਮੇਰਾ॥ਜੋਸਚਿਰਾਤੇਤਿਨਬਹੁੜਿਨਫੇਰਾ॥ਨਾਨ
ਕਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਏਪੂਰਾਗੁਰੁਮੇਰਾ॥੪॥੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੩
॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਵਡਿਆਈਪਾਈ॥ਅਚਿੰਤਨਾਮੁਵਸਿਆਮਨਿਆਈ॥
ਹਉਮੈਮਾਇਆਸਬਦਿਜਲਾਈ॥ਦਰਿਸਾਚੈਗੁਰਤੇਸੋਭਾਪਾਈ॥੧॥ਜਗਦੀਸ
ਸੇਵਉਮੈਅਵਰੁਨਕਾਜਾ॥ਅਨਦਿਨੁਅਨਦੁਹੋਵੈਮਨਿਮੇਰੈਗੁਰਮੁਖਿਮਾਗਉਤੇਰਾਨਾ
ਮੁਨਿਵਾਜਾ॥੧ਰਹਾਉ॥ਮਨਕੀਪਰਤੀਤਿਮਨਤੇਪਾਈ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਸਬਦਿਬੁਝਾਈ
॥ਜੀਵਣਮਰਣੁਕੋਸਮਸਰਿਵੇਖੈ॥ਬਹੁੜਿਨਮਰੈਨਾਜਮੁਪੇਖੈ॥੨॥ਘਰਹੀਮਹਿਸਭਿ

ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਾ॥ਸਤਿਗੁਰਿਦਿਖਾਏਗਇਆਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸਚੜੀਲਾਗਾਸਚਿ
ਧਿਆਨਾ॥ਅਨਦਿਨੁਗਾਵੈਏਕੋਨਾਮਾ॥ਇਸੁਜੁਗਮਹਿਵਡਿਆਈਪਾਈ॥ਪੂਰੇਗੁ
ਰਤੇਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਕੀਮਤਿਨਹੀ
ਪਾਈ॥੪॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆ॥ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਦਿਖਾਇਆ॥
ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅਤਿਮੀਠਾਲਾਇਆ॥ਨਾਨਕਤ੍ਰਿਸਨਬੁਝੀਮਨਿਤਨਿਸੁਖੁਪਾਇ
ਆ॥੫॥ਛੂ॥੪॥ਛੂ॥੧੦

ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੪ ॥ਘਰੁ੩ + ॥ਉਦਮਮਤਿਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀ
ਜਿਉਪ੍ਰੇਰੇਤਿਉਕਰਨਾ॥ਜਿਉਨਟੂਆਤੰਤੁਵਜਾਏਤੰਤੀਤਿਉਵਾਜਹਿਜੰਤਜਨਾ॥੧॥ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮਰਸਨਾ॥ਮਸਤਕਿਲਿਖਤਲਿਖੇਗੁਰੁਪਾਇਆਹਰਿਹਿਰਦੈਹਰਿ
ਬਸਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਇਆਗਿਰਸਤਿਭ੍ਰਮਤੁਹੈਪ੍ਰਾਨੀਰਖਿਲੇਵਹੁਜਨੁਅਪਨਾ॥
ਜਿਉਪ੍ਰਹਲਾਦੁਹਰਣਾਖਸਿਗ੍ਰਸਿਓਹਰਿਰਾਖਿਓਹਰਿਸਰਨਾ॥੨॥ਕਵਨਕਵਨਕੀ
ਗਤਿਮਿਤਿਕਹੀਐਹਰਿਕੀਏਪਤਿਤਪਵੰਨਾ॥ਓਹੁਢੋਵੈਢੋਰਹਾਥਿਚਮੁਚਮਰੇਹਰਿਉ
ਧਰਿਓਪਰਿਓਸਰਨਾ॥੩॥ਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਭਗਤਭਵਤਾਰਨਹਮਪਾਪੀਰਾਖੁਪਪਨਾ॥
ਹਰਿਦਾਸਨਦਾਸਦਾਸਹਮਕਰੀਅਹੁਜਨਨਾਨਕਦਾਸਦਾਸੰਨਾ॥੪॥੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੪ ॥ਹਮਮੂਰਖਮੁਗਧਅਗਿਆਨਮਤੀਸਰਣਾਗ
ਤਿਪੁਰਖਅਜਨਮਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਖਿਲੇਵਹੁਮੇਰੇਠਾਕੁਰਹਮਪਾਥਰਹੀਨਅਕਰਮਾ॥੧॥
ਮੇਰੇਮਨਭਜੁਰਾਮਨਾਮੈਰਾਮਾ॥ਗੁਰਮਤਿਹਰਿਰਸੁਪਾਈਐਹੋਰਿਤਿਆਗਹੁਨਿਹਫਲਕਾਮਾ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਜਨਸੇਵਕਸੇਹਰਿਤਾਰੇਹਮਨਿਰਗੁਨਰਾਖੁਉਪਮਾ॥ਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ
ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਹਰਿਜਪੀਐਵਡੇਕਰੰਮਾ॥੨॥ਨਾਮਹੀਨਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਤੇਤਿਨਵਡਦੂਖਸਹੰਮਾ
॥ਓਇਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਨਿਭਵਾਈਅਹਿਮੰਦਭਾਗੀਮੂੜਅਕਰੰਮਾ॥੩॥ਹਰਿਜਨਨਾਮੁਅ
ਧਾਰੁਹੈਧੁਰਿਪੂਰਬਿਲਿਖੇਵਡਕਰਮਾ॥ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਜਨਨਾਨਕ

ਸਫਲੁਜਨਮੁਮਾ॥੪॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੪ ॥ਹਮਰਾਚਿ
ਤੁਲੁਭਤਮੋਹਿਬਿਖਿਆਬਹੁਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਭਰਾ॥ਤੁਮਰੀਸੇਵਾਕਰਿਨਸਕਹਪ੍ਰਭਹਮਕਿ
ਉਕਰਿਮੁਗਧਤਰਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਨਰਹਰਨਾਮੁਨਰਹਰਾ॥ਜਨਊਪਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿ
ਧਾਰੀਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਪਾਰਿਪਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਰੇਪਿਤਾਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਹਰਿਦੇ
ਹੁਮਤੀਜਸੁਕਰਾ॥ਤੁਮਰੈਸੰਗਿਲਗੇਸੇਉਧਰੇਜਿਉਸੰਗਿਕਾਸਟਲੋਹਤਰਾ॥੨॥ਸਾ
ਕਤਨਰਹੋਛੀਮਤਿਮਧਿਮਜਿਨਹਰਿਹਰਿਸੇਵਨਕਰਾ॥ਤੇਨਰਭਾਗਹੀਣਦੁਹਚਾਰੀਓਇ
ਜਨਮਿਮੁਏਫਿਰਿਮਰਾ॥੩॥ਜਿਨਕਉਤੁਮਹਰਿਮੇਲਹੁਸੁਆਮੀਤੇਨ੍ਹਾਏਸੰਤੋਖਗੁਰਸਰਾ
॥ਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਗਈਹਰਿਭਜਿਆਜਨਨਾਨਕਪਾਰਿਪਰਾ॥੪॥੩॥ ਬਿ
ਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੪ ॥ਆਵਹੁਸੰਤਮਿਲਹੁਮੇਰੇਭਾਈਮਿਲਿਹਰਿ
ਹਰਿਕਥਾਕਰਹੁ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਬੋਹਿਥੁਹੈਕਲਜੁਗਿਖੇਵਟੁਗੁਰਸਬਦਿਤਰਹੁ॥੧॥ਮੇਰੇ
ਮਨਹਰਿਗੁਣਹਰਿਉਚਰਹੁ॥ਮਸਤਕਿਲਿਖਤਲਿਖੇਗੁਨਗਾਏਮਿਲਿਸੰਗਤਿਪਾ
ਰਿਪਰਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਇਆਨਗਰਮਹਿਰਾਮਰਸੁਊਤਮੁਕਿਉਪਾਈਐਉਪਦੇਸੁਜਨ
ਕਰਹੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਫਲਹਰਿਦਰਸਨੁਮਿਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਰਸੁਪੀਅਹੁ॥੨॥ਹ
ਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਮੀਠਾਹਰਿਸੰਤਹੁਚਾਖਿਦਿਖਹੁ॥ਗੁਰਮਤਿਹਰਿਰਸੁਮੀਠਾ
ਲਾਗਾਤਿਨਬਿਸਰੇਸਭਿਬਿਖਰਸਹੁ॥੩॥ਰਾਮਨਾਮੁਰਸੁਰਾਮਰਸਾਇਣੁਹਰਿਸੇਵਹੁਸੰ
ਤਜਨਹੁ॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਚਾਰੇਪਾਏਗੁਰਮਤਿਨਾਨਕਹਰਿਭਜਹੁ॥੪॥੪॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੪ ॥ਖਤ੍ਰੀਬ੍ਰਾਹਮਣੁਸੂਦੁਵੈਸੁਕੋਜਾਪੈਹਰਿਮੰਤ੍ਰੁ
ਜਪੈਨੀ॥ਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰਿਪੂਜਹੁਨਿਤਸੇਵਹੁਦਿਨਸੁਸਭਰੈਨੀ॥੧॥ਹ
ਰਿਜਨਦੇਖਹੁਸਤਿਗੁਰੁਨੈਨੀ॥ਜੋਇਛਹੁਸੋਈਫਲੁਪਾਵਹੁਹਰਿਬੋਲਹੁਗੁਰਮਤਿਬੈਨੀ॥
੧ ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਉਪਾਵਚਿਤਵੀਅਹਿਬਹੁਤੇਰੇਸਾਹੋਵੈਜਿਬਾਤਹੋਵੈਨੀ॥ਅਪਨਾ
ਭਲਾਸਭੁਕੋਈਬਾਛੈਸੋਕਰੇਜਿਮੇਰੈਚਿਤਿਨਚਿਤੈਨੀ॥੨॥ਮਨਕੀਮਤਿਤਿਆਗਹੁ

ਹਰਿਜਨਏਤਾਬਾਤਕਹੈਨੀ॥ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੀ
ਮਤਿਲੈਨੀ॥੩॥ਮਤਿਸੁਮਤਿਤੇਰੈਵਸਿਸੁਆਮੀਹਮਜੰਤਤੂਪੁਰਖੁਜੰਤੈਨੀ॥ਜਨਨਾਨਕ
ਕੇਪ੍ਰਭਕਰਤੇਸੁਆਮੀਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਬੁਲੈਨੀ॥੪॥੫॥ ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹ
ਲਾ੪ ॥ਅਨਦਮੂਲੁਧਿਆਇਓਪੁਰਖੋਤਮੁਅਨਦਿਨੁਅਨਦਅਨੰਦੇ॥
ਧਰਮਰਾਇਕੀਕਾਣਿਚੁਕਾਈਸਭਿਚੂਕੇਜਮਕੇਛੰਦੇ॥੧॥ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਗੋ
ਬਿੰਦੇ॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਗੁਣਗਾਏਪਰਮਾਨੰਦੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਕ
ਤਮੂੜਮਾਇਆਕੇਬਧਿਕਵਿਚਿਮਾਇਆਫਿਰਹਿਫਿਰੰਦੇ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਤਕਿਰ
ਤਕੇਬਾਧੇਜਿਉਤੇਲੀਬਲਦਭਵੰਦੇ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਲਗੇਸੇਉਧਰੇਵਡਭਾਗੀਸੇਵਕ
ਰੰਦੇ॥ਜਿਨਹਰਿਜਪਿਆਤਿਨਫਲੁਪਾਇਆਸਭਿਤੂਟੇਮਾਇਆਫੰਦੇ॥੩॥ਆਪੇ
ਠਾਕੁਰੁਆਪੇਸੇਵਕੁਸਭੁਆਪੇਆਪਿਗੋਵਿੰਦੇ॥ਜਨਨਾਨਕਆਪੇਆਪੁਸਭੁਵਰਤੈਜਿ
ਉਰਾਖੈਤਿਵੈਰਹੰਦੇ॥੪॥੬॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੪ ਪੜਤਾਲ ॥ਘਰੁ੧੩
॥ਬੋਲਹੁਭਈਆਰਾਮਨਾਮੁਪਤਿਤਪਾਵਨੋ॥ਹਰਿਸੰਤਭਗਤਤਾਰਨੋ॥
ਹਰਿਭਰਿਪੁਰੇਰਹਿਆ॥ਜਲਿਥਲੇਰਾਮਨਾਮੁ॥ਨਿਤਗਾਈਐਹਰਿਦੂਖਬਿਸਾਰਨੋ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਹਰਿਕੀਆਹੈਸਫਲੁਜਨਮੁਹਮਾਰਾ॥ਹਰਿਜਪਿਆਹਰਿਦੂਖਬਿਸਾਰਨਹਾਰਾ॥
ਗੁਰੁਭੇਟਿਆਹੈਮੁਕਤਿਦਾਤਾ॥ਹਰਿਕੀਈਹਮਾਰੀਸਫਲਜਾਤਾ॥ਮਿਲਿਸੰਗਤੀਗੁਨ
ਗਾਵਨੋ॥੧॥ਮਨਰਾਮਨਾਮਕਰਿਆਸਾ॥ਭਾਉਦੂਜਾਬਿਨਸਿਬਿਨਾਸਾ॥ਵਿਚਿਆ
ਸਾਹੋਇਨਿਰਾਸੀ॥ਸੋਜਨੁਮਿਲਿਆਹਰਿਪਾਸੀ॥ਕੋਈਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਵਨੋ॥ਜ
ਨੁਨਾਨਕੁਤਿਸੁਪਗਿਲਾਵਨੋ॥੨॥ ॥੧੭॥੪॥੬॥੭॥੧੭॥

ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਚਉਪਦੇ॥ ॥ਘਰੁ॥੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਨਦਰੀਆਵੈਤਿਸੁਸਿਉਮੋਹੁ॥ਕਿਉਮਿਲੀਐਪ੍ਰਭਅਬਿਨਾਸੀਤੋਹਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿ

ਆਰਾਧਿਪਾਵਹੁ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਅੰਚਲਿਲਾਵਹੁ॥੧॥ਕਿਉਤਰੀਐਬਿਖਿਆਸ
ਾਗਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰਿਬੋਹਿਥੁਪਾਵੈਪਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਵਨਝੁਲਾਰੇਮਾਇਆਦੇਇ॥ਹਰਿ
ਕੇਭਗਤਸਦਾਥਿਰੁਸੇਇ॥ਹਰਖਸੋਗਤੇਰਹਹਿਨਿਰਾਰਾ॥ਸਿਰਊਪਰਿਆਪਿਗੁਰੂਰਖ
ਵਾਰਾ॥੨॥ਪਾਇਆਵੇੜੁਮਾਇਆਸਰਬਭੁਇਅੰਗਾ॥ਹਉਮੈਪਚੇਦੀਪਕਦੇਖਿਪ
ਤੰਗਾ॥ਸਗਲਸੀਗਾਰਕਰੇਨਹੀਪਾਵੈ॥ਜਾਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤਾਗੁਰੂਮਿਲਾਵੈ॥੩॥ਹ
ਉਫਿਰਉਉਦਾਸੀਇਕੁਰਤਨੁਦਸਾਇਆ॥ਨਿਰਮੋਲਕੁਹੀਰਾਮਿਲੈਨਉਪਾਇਆ॥
ਹਰਿਕਾਮੰਦਰੁਤਿਸੁਮਹਿਲਾਲੁ॥ਗੁਰਿਖੋਲਿਆਪੜਦਾਦੇਖਿਭਈਨਿਹਾਲੁ॥੪॥ਜਿ
ਨਿਚਾਖਿਆਤਿਸੁਆਇਆਸਾਦੁ॥ਜਿਉਗੂੰਗਾਮਨਮਹਿਬਿਸਮਾਦੁ॥ਆਨਦਰੂ
ਪੁਸਭੁਨਦਰੀਆਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਆਖਿਸਮਾਇਆ॥੫॥੧॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਸਰਬਕਲਿਆਣਕੀਏਗੁਰਦੇਵ॥
ਸੇਵਕੁਅਪਨੀਲਾਇਓਸੇਵ॥ਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਜਪਿਅਲਖਅਭੇਵ॥੧॥ਧਰਤਿਪੁਨੀ
ਤਭਈਗੁਨਗਾਏ॥ਦੁਰਤੁਗਇਆਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਨੀਥਾਂਈਰ
ਵਿਆਆਪਿ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਜਾਕਾਵਡਪਰਤਾਪੁ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਨਹੋਈਸੰਤਾਪੁ॥੨॥
ਗੁਰਕੇਚਰਨਲਗੇਮਨਿਮੀਠੇ॥ਨਿਰਬਿਘਨਹੋਇਸਭਥਾਂਈਵੂਠੇ॥ਸਭਿਸੁਖਪਾਏਸਤਿ
ਗੁਰਤੂਠੇ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਭਏਰਖਵਾਲੇ॥ਜਿਥੈਕਿਥੈਦੀਸਹਿਨਾਲੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸਖ
ਸਮਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ॥੪॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਸੁਖਨਿ
ਧਾਨਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਮੇਰੇ॥ਅਗਨਤਗੁਣਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਤੇਰੇ॥ਮੋਹਿਅਨਾਥਤੁਮਰੀਸਰਣਾਈ॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਚਰਨਧਿਆਈ॥੧॥ਦਇਆਕਰਹੁਬਸਹੁਮਨਿਆਇ॥ਮੋਹਿ
ਨਿਰਗੁਨਲੀਜੈਲੜਿਲਾਇ॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਆਵੈਤਾਕੈਸੀਭੀੜਾ॥ਹਰਿਸੇਵਕ
ਨਾਹੀਜਮਪੀੜਾ॥ਸਰਬਦੂਖਹਰਿਸਿਮਰਤਨਸੇ॥ਜਾਕੈਸੰਗਿਸਦਾਪ੍ਰਭੁਬਸੈ॥੨॥ਪ੍ਰਭ
ਕਾਨਾਮੁਮਨਿਤਨਿਆਧਾਰੁ॥ਬਿਸਰਤਨਾਮੁਹੋਵਤਤਨੁਛਾਰੁ॥ਪ੍ਰਭਚਿਤਿਆਏਪੂਰਨਸ

ਭੁਕਾਰਾ।ਤਰਿਬਿਸਰਤਸਭੁਕਾਅੁਤਤਾਰਾ।੩।ਚਰਨਕਮਲਸੰਗਿਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ।ਬਿਸ
ਰਿਗਈਸਭਦੁਰਮਤਿਰੀਤਿ।ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਹਰਿਹਰਿਮੰਤ।ਨਾਨਕਭਗਤਨਕੈਘ
ਰਿਸਦਾਅਨੰਦ।੪।੩॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ + ।ਅਨਦੀਟੇਕਘ
ਰਿ ।ਘਰੁ੨ ।ਮੈਮਨਿ+ਤੇਰੀਟੇਕਮੇਰੇਪਿਆਰੇਮੈਮਨਿਤੇਰੀਟੇਕ।
ਤਾਣੁ
ਅਵਰਸਿਆਨਪਾਚਿਰਥੀਆਪਿਆਰੇਰਾਖਨਕਉਤੁਮਏਕ।ਰਹਾਉ।ਸਤਿਗੁਰੁਪੂ
ਰਾਜੇਮਿਲੈਪਿਆਰੇਸੋਜਨੁਹੋਤਨਿਹਾਲਾ।ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸੋਕਰੇਪਿਆਰੇਜਿਸਨੋ
ਹੋਇਦਇਆਲਾ।ਸਫਲਮੂਰਤਿਗੁਰਦੇਉਸੁਆਮੀਸਰਬਕਲਾਭਰਪੂਰੇ।ਨਾਨਕ
ਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਸਦਾਸਦਾਹਜੂਰੇ।੧।ਸੁਣਿਸੁਣਿਜੀਵਾਸੋਇਤਿਨਾਕੀ
ਜਿਨ੍ਹਿਅਪਨਾਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ।ਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧਹਿਨਾਮੁਵਖਾਣਹਿਹਰਿਨਾਮੇਹੀਮਨੁਰ
ਾਤਾ।ਸੇਵਕੁਜਨਕੀਸੇਵਾਮਾਗੈਪੂਰੈਕਰਮਿਕਮਾਵਾ।ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਸੁਆਮੀ
ਤੇਰੇਜਨਦੇਖਣੁਪਾਵਾ।੨।ਵਡਭਾਗੀਸੇਕਾਢੀਅਹਿਪਿਆਰੇਸੰਤਸੰਗਤਿਜਿਨਾਵਾ
ਸੋ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਅਰਾਧੀਐਨਿਰਮਲੁਮਨੈਹੋਇਪਰਗਾਸੋ।ਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਕਾ
ਟੀਐਪਿਆਰੇਚੂਕੈਜਮਕੀਕਾਣੇ।ਤਿਨਾਪਰਾਪਤਿਦਰਸਨੁਨਾਨਕਜੋਪ੍ਰਭਅਪਣੇ
ਭਾਣੇ।੩।ਊਚਅਪਾਰਬੇਅੰਤਸੁਆਮੀਕਉਣੁਜਾਣੈਗੁਣਤੇਰੇ।ਗਾਵਤੇਉਧਰਹਿਸੁ
ਣਤੇਉਧਰਹਿਬਿਨਸਹਿਪਾਪਘਨੇਰੇ।ਪਸੂਪਰੇਤਮੁਗਧਕਉਤਾਰੇਪਾਹਨਪਾਰਿਉਤਾਰੈ
।ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣਾਈਸਦਾਸਦਾਬਲਿਹਾਰੈ।੪।੧॥੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
ਮਹਲਾ੫ ।ਬਿਖੈਬਨੁਫੀਕਾਤਿਆਗਿਰੀਸਖੀਏਨਾਮੁਮਹਾ
ਰਸੁਪੀਓ।ਬਿਨੁਰਸਚਾਖੇਬੁਡਿਗਈਸਗਲੀਸੁਖੀਨਹੋਵਤਜੀਓ।ਮਾਨੁਮਹਤੁਨ
ਸਕਤੀਕਾਈਸਾਧਾਦਾਸੀਥੀਓ।ਨਾਨਕਸੇਦਰਿਸੋਭਾਵੰਤੇਜੋਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੈਕੀਓ।੧॥
ਹਰਿਚੰਦਉਰੀਚਿਤਭ੍ਰਮੁਸਖੀਏਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾਦ੍ਰੁਮਛਾਇਆ।ਚੰਚਲਿਸੰਗਿਨਰਹ
ਤੀਸਖੀਏਅੰਤਿਤਜਿਜਾਵਤਮਾਇਆ।ਰਸਭੋਗਣਅਤਿਰੂਪਰਸਮਾਤੇਇਨਸੰਗਿ

ਸੁਖੁਨਪਾਇਆ॥ਧੰਨਿਧੰਨਿਹਰਿਸਾਧਜਨਸਖੀਏਨਾਨਕਜਿਨੀਨਾਮੁਧਿਆਇਆ
॥੨॥ਜਾਇਬਸਹੁਵਡਭਾਗਣੀਸਖੀਏਸੰਤਾਸੰਗਿਸਮਾਈਐ॥ਤਹਦੂਖਨਭੂਖਨ
ਰੋਗੁਬਿਆਪੈਚਰਨਕਮਲਲਿਵਲਾਈਐ॥ਤਹਜਨਮਨਮਰਣੁਨਆਵਣਜਾਣਾਨਿ
ਹਚਲੁਸਰਣੀਪਾਈਐ॥ਪ੍ਰੇਮਬਿਛੋਹੁਨਮੋਹੁਬਿਆਪੈਨਾਨਕਹਰਿਏਕੁਧਿਆ
ਈਐ॥੩॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਿਮਨੁਬੇਧਿਆਪਿਆਰੇਰਤੜੇਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਸੇਜਸੁਹਾ
ਵੀਸੰਗਿਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਅਨਦਮੰਗਲਗੁਣਗਾਏ॥ਸਖੀਸਹੇਲੀਰਾਮਰੰਗਿਰਾਤੀ
ਮਨਤਨਇਛਪੁਜਾਏ॥ਨਾਨਕਅਚਰਜੁਅਚਰਜਸਿਉਮਿਲਿਆਕਹਣਾਕਛੂਨ
ਜਾਏ॥੪॥੨॥੫॥ ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੪ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਏਕਰੂਪਸਗਲੋਪਾਸਾਰਾ॥ਆਪੇਬਨਜੁਆਪਿਬਿਉਹਾਰਾ॥੧॥ਐਸੋਗਿਆਨੁ
ਬਿਰਲੋਈਪਾਏ॥ਜਤਜਤਜਾਈਐਤਤਦ੍ਰਿਸਟਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਰੰਗਨਿ
ਰਗੁਨਇਕਰੰਗਾ॥ਆਪੇਜਲੁਆਪਹੀਤਰੰਗਾ॥੨॥ਆਪਹੀਮੰਦਰੁਆਪਹਿਸੇ
ਵਾ॥ਆਪਹੀਪੂਜਾਰੀਆਪਹੀਦੇਵਾ॥੩॥ਆਪਹਿਜੋਗਆਪਹੀਜੁਗਤਾ॥
ਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸਦਹੀਮੁਕਤਾ॥੪॥੧॥੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫
॥ਆਪਿਉਪਾਵਨਆਪਿਸਧਰਨਾ॥ਆਪਿਕਰਾਵਨਦੋਸੁਨਲੇ
ਨਾ॥੧॥ਆਪਨਬਚਨੁਆਪਹੀਕਰਨਾ॥ਆਪਨਬਿਭਉਆਪਹੀਜਰਨਾ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਆਪਹੀਮਸਟਿਆਪਹੀਬੁਲਨਾ॥ਆਪਹੀਅਛਲੁਨਜਾਈਛਲਨਾ
॥੨॥ਆਪਹੀਗੁਪਤੁਆਪਿਪਰਗਟਨਾ॥ਆਪਹੀਘਟਿਘਟਿਆਪਿਅਲਿ
ਪਨਾ॥੩॥ਆਪੇਅਵਿਗਤੁਆਪਸੰਗਿਰਚਨਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੇਸਭਿਜਚਨਾ
॥੪॥੨॥੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਭੂਲੇਮਾਰਗੁਜਿਨਹਿਬਤਾ
ਇਆ॥ਐਸਾਗੁਰੁਵਡਭਾਗੀਪਾਇਆ॥੧॥ਸਿਮਰਿਮਨਾਰਾਮਨਾਮੁਚਿਤਾਰੇ
॥ਬਸਿਰਹੇਹਿਰਦੈਗੁਰਚਰਨਪਿਆਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਲੋਭਿਮੋਹਿਮਨੁਲੀ

ਨਾਬੰਧਨਕਾਟਿਮੁਕਤਿਗੁਰਿਕੀਨਾ॥੨॥ਦੁਖਸੁਖਕਰਤਜਨਮਫੁਨਿਮੂਆ॥
ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਿਆਸ੍ਰਮੁਦੀਆ॥੩॥ਅਗਨਿਸਾਗਰਬੂਡਤਸੰਸਾਰਾ॥ਨਾਨ
ਕਬਾਹਪਕਰਿਸਤਿਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰਾ॥੪॥੩॥੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹ
ਲਾ੫ ॥ਤਨੁਮਨੁਧਨੁਅਰਪਉਸਭੁਅਪਨਾ॥ਕਵਨਸੁਮਤਿਜਿਤੁਹਰਿਹਰਿ
ਜਪਨਾ॥੧॥ਕਰਿਆਸਾਆਇਓਪ੍ਰਭਮਾਗਨਿ॥ਤੁਮਪੇਖਤਸੋਭਾਮੇਰੈਆਗਨਿ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਜੁਗਤਿਕਰਿਬਹੁਤੁਬੀਚਾਰਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਇਸੁਮਨਹਿਉਧਾਰਉ
॥੨॥ਮਤਿਬੁਧਿਸੁਰਤਿਨਾਹੀਚਤੁਰਾਈ॥ਤਾਮਿਲੀਐਜਾਆਪਿਮਿਲਾਈ॥੩॥ਨੈਨਸੰ
ਤੋਖੇਪ੍ਰਭਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਫਲੁਸੋਆਇਆ॥੪॥੪॥੯॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਸਾਥਿਨਮਾ
ਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਸਭੁਦੂਖੁਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ਰਵਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਸਭਮਹਿਆਪੇ॥ਹਰਿ
ਜਪੁਰਸਨਾਦੁਖੁਨਵਿਆਪੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਖਾਭੂਖਬਹੁਤਪਤਿਵਿਆਪਿਆ॥ਸੀਤ
ਲਭਏਹਰਿਹਰਿਜਸੁਜਾਪਿਆ॥੨॥ਕੋਟਿਜਤਨਸੰਤੋਖੁਨਪਾਇਆ॥ਮਨੁਤ੍ਰਿਪ
ਤਨਾਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆ॥੩॥ਦੇਹੁਭਗਤਿਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨ
ਤੀਸੁਆਮੀ॥੪॥੫॥੧੦॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਗੁਰੁਪੂ
ਰਾਵਡਭਾਗੀਪਾਈਐ॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਤੇਰੀ
ਸਰਨਾ॥ਕਿਲਬਿਖਕਾਟੈਭਜੁਗੁਰਕੇਚਰਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਵਰਿਕਰਮਸਭਿਲੋਕਾਚਾ
ਰ॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਸੰਗਿਹੋਇਉਧਾਰੁ॥੨॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਬੇਦਬੀਚਾਰੇ॥ਜਪੀਐਨਾ
ਮੁਜਿਤੁਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥੩॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਕਰੀਐ॥ਸਾਧੂਧੂਰਿਮਿਲੈਨਿ
ਸਤਰੀਐ॥੪॥੬॥੧੧॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁ
ਰਿਦੈਮਹਿਚੀਨਾ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰਨਆਸੀਨਾ॥੧॥ਸੰਤਜਨਾਕਾਮੁਖੁਊਜਲੁਕੀਨਾ॥ਕ
ਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨਾਨਾਮੁਦੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਧਕੂਪਤੇਕਰੁਗਹਿਲੀਨਾ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਜਗ

ਤਿਸੁਗਤੀਨਾ॥੨॥ਨੀਚਾਤੇਊਚਊਨਪੂਰੀਨਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਲੀਨਾ॥੩॥ਮਨ
ਤਨਿਰਮਲਪਾਪਜਲਿਖੀਨਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਭਏਪ੍ਰਸੀਨਾ॥੪॥੭॥੧੨॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪਾਈਅਹਿਮੀਤਾ॥ਚਰ
ਨਕਮਲਸਿਉਲਾਈਐਚੀਤਾ॥੧॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਜੋਪ੍ਰਭੂਧਿਆਵਤਾ॥ਜਲਨਿਬੁ
ਝੈਹਰਿਹਰਿਗੁਨਗਾਵਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਫਲਜਨਮੁਹੋਵਤਵਡਭਾਗੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿ
ਰਾਮਹਿਲਿਵਲਾਗੀ॥੨॥ਮਤਿਪਤਿਧਨਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਾ॥ਇਕਨਿਮਖਨਵਿ
ਸਰਹੁਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੩॥ਹਰਿਦਰਸਨਕੀਮਨਿਪਿਆਸਘਨੇਰੀ॥ਭਨਤਿਨਾਨਕ
ਸਰਣਿਪ੍ਰਭਤੇਰੀ॥੪॥੮॥੧੩॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਣ
ਸਭਿਗੁਣਹਬਿਹੂਨਾ॥ਦਇਆਧਾਰਿਅਪੁਨਾਕਰਿਲੀਨਾ॥੧॥ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਹ
ਰਿਗੋਪਾਲਿਸੁਹਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਘਰਮਹਿਆਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਗ
ਤਿਵਛਲਭੈਕਾਟਨਹਾਰੇ॥ਸੰਸਾਰਸਾਗਰਅਬਉਤਰੇਪਾਰੇ॥੨॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਪ੍ਰ
ਭਬਿਰਦੁਬੇਦਿਲੇਖਿਆ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੋਨੈਨਹੁਪੇਖਿਆ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਿਪ੍ਰਗ
ਟੇਨਾਰਾਇਣ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸਭਿਦੂਖਪਲਾਇਣ॥੪॥੯॥੧੪॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁ
ਮਹਲਾ੫ ॥ਕਵਨੁਜਾਨੈਪ੍ਰਭਤੁਮਰੀਸੇਵਾ॥ਪ੍ਰਭਅਵਿਨਾਸੀਅਲਖਅਭੇ
ਵਾ॥੧॥ਗੁਣਬੇਅੰਤਪ੍ਰਭਗਹਿਰਗੰਭੀਰੇ॥ਊਚਮਹਲਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭਮੇਰੇ॥ਤੂਅਪ
ਰੰਪਰਠਾਕੁਰਮੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕਸਬਿਨੁਨਾਹੀਕੋਦੂਜਾ॥ਤੁਮਹੀਜਾਨਹੁਅਪਨੀ
ਪੂਜਾ॥੨॥ਆਪਹੁਕਛੂਨਹੋਵਤਭਾਈ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਦੇਵੈਸੋਨਾਮੁਪਾਈ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨ
ਕਜੋਜਨੁਪ੍ਰਭਭਾਇਆ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਪ੍ਰਭੁਤਿਨਹੀਪਾਇਆ॥੪॥੧੦॥੧੫॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਮਾਤਗਰਭਮਹਿਹਾਥਦੇਰਾਖਿਆ॥ਹਰਿਰਸੁਛੋਡਿ
ਬਿਖਿਆਫਲੁਚਾਖਿਆ॥੧॥ਭਜੁਗੋਬਿਦਸਭਛੋਡਿਜੰਜਾਲ॥ਜਬਜਮੁਆ
ਇਸੰਘਾਰੈਮੂੜ੍ਹੇਤਬਤਨੁਬਿਨਸਿਜਾਇਬੇਹਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਨੁਮਨੁਧਨੁਅਪ

ਨਕਰਿਥਾਪਿਆਕਰਨਕਾਰਣੁਪ੍ਰਭੁਜਾਪਿਆ॥੨॥ਮਹਾਮੋਹਅੰਧਕੂਪਪਰਿਆ॥ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮੁਮਾਇਆਪਟਲਿਬਿਸਰਿਆ॥੩॥ਵਡੈਭਾਗਿਪ੍ਰਭਕੀਰਤਨੁਗਾਇਆ॥ਸੰਤਸੰਗਿਨਾ
ਨਕਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ॥੪॥੧੧॥੧੬॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰ
ਧਪਭਾਈ॥ਨਾਨਕਹੋਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਹਾਈ॥੧॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦੁਘਣੇ॥ਗੁਰਪੂਰਾ
ਪੂਰੀਜਾਕੀਬਾਣੀਅਨਿਕਗੁਣਾਜਾਕੇਜਾਹਿਨਗਣੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਸਰੰਜਾਮਕ
ਰੇਪ੍ਰਭੁਆਪੇ॥ਭਏਮਨੋਰਥਸੋਪ੍ਰਭੁਜਾਪੇ॥੨॥ਅਰਥਧਰਮਕਾਮਮੋਖਕਾਦਾਤਾ॥ਪੂਰੀਭਈਸਿ
ਮਰਿਸਿਮਰਿਬਿਧਾਤਾ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਰੰਗੁਮਾਣਿਆ॥ਘਰਿਆਇਆਪੂਰੈਗੁ
ਰਿਆਣਿਆ॥੪॥੧੨॥੧੭॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਸ੍ਰਬਨਿ
ਧਾਨਪੂਰਨਗੁਰਦੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਨਰਜੀਵੇ॥ਮਰਿਖੁਆਰੁਸਾਕਤਨਰ
ਥੀਵੇ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮੁਹੋਆਰਖਵਾਰਾ॥ਝਖਮਾਰਉਸਾਕਤੁਵੇਚਾਰਾ॥੨॥ਨਿੰਦਾਕਰਿਕਰਿ
ਪਚਹਿਘਨੇਰੇ॥ਮਿਰਤਕਫਾਸਗਲੈਸਿਰਿਪੈਰੇ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਪਹਿਜਨਨਾਮਾ॥ਤਾਕੇ
ਨਿਕਟਿਨਆਵੈਜਾਮਾ॥੪॥੧੩॥੧੮॥
ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੪ ॥ਦੁਪਦੇ॥ ॥ਕਵਨਸੰਜੋਗਮਿਲਉ
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਪ੍ਰਭਅਪਨੇ॥ਪਲੁਪਲੁਨਿਮਖਸਦਾਹਰਿਜਪਨੇ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰਭਕੇਨਿਤਧਿਆਵਉ
ਕਵਨਸੁਮਤਿਜਿਤੁਪ੍ਰੀਤਮੁਪਾਵਉ॥ਰਹਾਉ॥ਐਸੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭਮੇਰੇ॥ਹਰਿਨਾਨਕਬਿ
ਸਰੁਨਕਾਹੂਬੇਰੇ॥੨॥੧॥੧੯॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰ
੧॥
ਭਹਿਰਦੈਧਿਆਏ॥ਰੋਗਗਏਸਗਲੇਸੁਖਪਾਏ॥੧॥ਗੁਰਿਦੁਖੁਕਾਟਿਆਦੀਨੋਦਾਨੁ॥ਸਫ
ਲਜਨਮੁਜੀਵਨੁਪਰਵਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਕਥਕਥਾਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਭਬਾਨੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਪਿ
ਜੀਵੇਗਿਆਨੀ॥੨॥੨੦॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੪ ॥ਸਾਂਤਿਪਾਈਗੁਰਿ
ਸਤਿਗੁਰਿਪੂਰੇ॥ਸੁਖਉਪਜੇਬਾਜੇਅਨਹਦਤੂਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਾਪਪਾਪਸੰਤਾਪਬਿਨਾਸੇ॥
ਹਰਿਸਿਮਰਤਕਿਲਵਿਖਸਭਿਨਾਸੇ॥੧॥ਅਨਦੁਕਰਹੁਮਿਲਿਸੁੰਦਰਨਾਰੀ॥ਗੁਰਿਨਾਨਕ

ਮੇਰੀਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੨॥੩॥੨੧॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਮਮਤਾਮੋਹਧ੍ਰੋਹਮ
ਦਿਮਾਤਾ॥ਬੰਧਨਿਬਾਧਿਆਅਤਿਬਿਕਰਾਲਾ॥ਦਿਨੁਦਿਨੁਛਿਜਤਬਿਕਾਰਕਰਤਅ
ਉਧਫਾਹੀਫਾਥਾਜਮਕੈਜਾਲਾ॥੧॥ਤੇਰੀਸਰਣਿਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਮਹਾਬਿਖ
ਮਸਾਗਰੁਅਤਿਭਾਰੀਉਧਰਹੁਸਾਧੂਸੰਗਿਰਵਾਲਾ॥ ॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਸੁਖਦਾਤੇਸਮਰਥ
ਸੁਆਮੀਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੁਮਰਾਮਾਲਾ॥ਭ੍ਰਮਕੇਬੰਧਨਕਾਟਹੁਪਰਮੇਸਰਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭ
ਸਦਾਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥੨॥੪॥੨੨॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਸਗਲਅਨੰਦ
ਕੀਆਪਰਮੇਸਰਿਅਪਣਾਬਿਰਦੁਸਮਾਰਿਆ॥ਸਾਧਜਨਾਹੋਏਕਿਰਪਾਲਾਬਿਗ
ਸੇਸਭਿਪਰਵਾਰਿਆ॥੧॥ਕਾਰਜੁਸਤਿਗੁਰਿਆਪਿਸਵਾਰਿਆ॥ਵਡੀਆਰਜਾਹਰਿਗੋ
ਬਿੰਦਕੀਸੂਖਮੰਗਲਕਲਿਆਣਬੀਚਾਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਣਤ੍ਰਿਣਤ੍ਰਿਭਵਣਹਰਿ
ਆਹੋਏਸਗਲੇਜੀਅਸਧਾਰਿਆ॥ਮਨਇਛੇਨਾਨਕਫਲਪਾਏਪੂਰਨਇਛਪੁਜਾ
ਰਿਆ॥੨॥੫॥੨੩॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਜਿਸੁਊਪਰਿਹੋਵ
ਤਦਇਆਲੁ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਕਾਟੈਸੋਕਾਲੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਭਜੀਐਗੋਪਾ
ਲੁ॥ਗੁਨਗਾਵਤਤੂਟੈਜਮਜਾਲੁ॥੧॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਆਪੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਨਾਨਕਜਾਚੈ
ਸਾਧਰਵਾਲਾ॥੨॥੬॥੨੪॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਮਨਮਹਿਸਿੰਚਹੁਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮਾ॥ਅਨਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਮਾ॥੧॥ਐਸੀਪ੍ਰੀਤਿਕਰਹੁਮਨਮੇਰੇ॥ਆਠ
ਪਹਰਪ੍ਰਭਜਾਨਹੁਨੇਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕੇਨਿਰਮਲਭਾਗ॥ਹਰਿਚਰਨੀਤਾਕਾ
ਮਨੁਲਾਗਾ॥੨॥੭॥੨੫॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਰੋਗੁਗਇ
ਆਪ੍ਰਭਿਆਪਿਗਵਾਇਆ॥ਨੀਦਪਈਸੁਖਸਹਜਘਰੁਆਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰ
ਜਿਰਜਿਭੋਜਨੁਖਾਵਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਦਮਾਹਿਧਿਆਈ॥੧॥ਨਾਨਕਗੁ
ਰਪੂਰੇਸਰਣਾਈ॥ਜਿਨਿਅਪਨੇਨਾਮਕੀਪੈਜਰਖਾਈ॥੨॥੮॥੨੬॥ ਬਿਲਾ
ਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਸਤਿਗੁਰਕਰਿਦੀਨੇਅਸਥਿਰਘਰਬਾਰ॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜੋਨਿੰਦਕ

ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਕੀਤਿਸੁਆਗੈਬੀਨਤੀਮਾਰੈਕਰਤਾਰੁ॥੧॥ਨਾਨਕਦਾਸਤਾਕੀਸਰਨਾਈਜਾਕੋ
ਸਬਦੁਅਖੰਡੁਅਪਾਰੁ॥੨॥੯॥੨੭॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫
ਤਾਪਸੰਤਾਪਸਗਲੇਗਏਬਿਨਸੇਤੇਰੋਗ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਤੂਬਖਸਿਆਸੰਤਨਰਸਭੋਗ॥ਰ
ਹਾਉ॥ਸਰਬਸੁਖਾਤੇਰੀਮੰਡਲੀਤੇਰਾਮਨੁਤਨੁਆਰੋਗ॥ਗੁਨਗਾਵਹੁਨਿਤਰਾਮਕੇਇਹਅ
ਵਖਦਜੋਗ॥੧॥ਆਇਬਸਹੁਘਰਦੇਸਮਹਿਇਹਭਲੇਸੰਜੋਗ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸੁਪ੍ਰਸੰਨ
ਭਏਲਹਿਗਏਬਿਓਗ॥੨॥੧੦॥੨੮॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫
ਕਾਹੂਸੰਗਿਨਚਾਲਹੀਮਾਇਆਜੰਜਾਲ॥ਊਠਿਸਿਧਾਰੇਛਤ੍ਰਪਤਿਸੰਤਨਕੈਖਿਆ
ਲ॥ਰਹਾਉ॥ਅਹੰਬੁਧਿਕਉਬਿਨਸਨਾਇਹਧੁਰਕੀਢਾਲ॥ਬਹੁਜੋਨੀਜਨਮਹਿਮਰਹਿ
ਬਿਖਿਆਬਿਕਰਾਲ॥੧॥ਸਤਿਬਚਨਸਾਧੂਕਹਹਿਨਿਤਜਪਹਿਗੁਪਾਲ॥ਸਿਮਰਿ
ਸਿਮਰਿਨਾਨਕਤਰੇਹਰਿਕੇਰੰਗਲਾਲ॥੨॥੧੧॥੨੯॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫
ਸਹਜਸਮਾਧਿਅਨੰਦਸੂਖਪੂਰੇਗੁਰਿਦੀਨ॥ਸਦਾਸਹਾਈਸੰਗਿਪ੍ਰਭਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਣਚੀ
ਨ॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਜਗਤ੍ਰਮਹਿਲੋਚਹਿਸਭਿਜੀਆ॥ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਭੂਕ
ਛੁਬਿਘਨੁਨਥੀਆ॥੧॥ਜਾਕਾਅੰਗੁਦਇਆਲਪ੍ਰਭਤਾਕੇਸਭਿਦਾਸ॥ਸਦਾਸਦਾ
ਵਡਿਆਈਆਨਾਨਕਗੁਰਪਾਸਿ॥੨॥੧੨॥੩੦॥ ॥ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ਚਉਪਦੇਘਰੁ੭॥
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਮ੍ਰਿਤਮੰਡਲਜਗੁਸਾਜਿਆਜਿਉਬਾਲੂਘਰਬਾ
ਰ॥ਬਿਨਸਤਬਾਰਨਲਾਗਈਜਿਉਕਾਗਦਬੂੰਦਾਰ॥੧॥ਸੁਨਿਮੇਰੀਮਨਸਾਮੈਨਾਮਾ
ਨਿਸਤਿਦੇਖੁਬੀਚਾਰਿ॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਗਿਰਹੀਜੋਗੀਤਜਿਗਏਘਰਬਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜੈਸਾਸੁਪਨਾਰੈਨਿਕਾਤੈਸਾਸੰਸਾਰ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨਸਭੁਬਿਨਸੀਐਕਿਆਲਗਿਗਵਾ
ਰ॥੨॥ਕਹਾਸੁਭਾਈਮੀਤਹੈਦੇਖੁਨੈਨਪਸਾਰਿ॥ਇਕਿਚਾਲੇਇਕਿਚਾਲਸਹਿਸਭਿ
ਅਪਨੀਵਾਰ॥੩॥ਜਿਨਿਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਸੇਅਸਥਿਰੁਹਰਿਦੁਆਰਿ॥ਜਨੁ
ਨਾਨਕੁਹਰਿਕਾਦਾਸੁਹੈਰਾਖੁਪੈਜਮੁਰਾਰਿ॥੪॥੧॥੩੧॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਲੋਕਨ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਬੈਸੰਤਰਿ ਪਾਗਉ ॥ ਜਉ ਮਿਲੈ ਪਿ
ਆਰਾ ਆਪਨਾ ਤਉ ਘੋਲ ਕਰਾਗਉ ॥੧॥ ਜਉ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਤਉ ਭਗਤੀ
ਲਾਗਉ ॥ ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਮਨੁ ਬਾਸਨਾ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਇਹ ਤਿਆਗਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕ
ਰਉ ਬੇਨਤੀ ਅਤਿ ਘਨੀ ਇਹੁ ਜੀਉ ਹੋਮਾਗਉ ॥ ਅਰਥ ਆਨ ਸਭਿ ਵਾਰਿਆ ਪ੍ਰਿ
ਅ ਨਿਮਖ ਸੋਹਾਗਉ ॥੨॥ ਪੰਚ ਸੰਗੁ ਗੁਰ ਤੇ ਛੁਟੇ ਦੋਖ ਅਰੁ ਰਾਗਉ ॥ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਪ੍ਰ
ਗਟ ਭਇਆ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਜਾਗਉ ॥੩॥ ਸਰਣਿ ਸੋਹਾਗਨਿ ਆਇਆ ਜਿਸੁ
ਮਸਤਕਿ ਭਾਗਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲਾਗਉ ॥੪॥੨॥
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਲਾਲ ਰੰਗੁ ਤਿਸ ਕਉ ਲਗਾ ਜਿਸ ਕੇ ਵਡਭਾਗਾ
ਮੈਲਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ਨਹ ਲਾਗੈ ਦਾਗਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸੁਖਦਾਈਆ ਮਿਲਿ
ਆ ਸੁਖ ਭਾਇ ॥ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨਾ ਭੀਤਰੇ ਛੋਡਿਆ ਨਹ ਜਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਰਾ ਮਰਾ
ਨਹ ਵਿਆਪਈ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਘਾਨਿਆ ਗੁਰਿ ਅਮਰੁ
ਕਰਾਇਆ ॥੨॥ ਸੋ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਾ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾ
ਈ ਐ ਕਿਆ ਕਹਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਾ ॥੩॥ ਸਫਲ ਦਰਸੁ ਤੇਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਤੇਰੀ
ਬਾਣੀ ॥ ਪਾਵਉ ਧੂਰਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਕੀ ਨਾਨਕ ਕੁਰਬਾਣੀ ॥੪॥੩॥ ਬਿਲਾ
ਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਖਹੁ ਅਪਨੀ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਮੋਹਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥
ਸੇਵਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਊ ਨੀਚੁ ਮੂਰਖਾਰੇ ॥੧॥ ਮਾਨੁ ਕਰਉ ਤੁਧੁ ਊਪਰੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆ
ਰੇ ॥ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਸਦ ਭੂਲਤੇ ਤੁਮ ਬਖਸਨਹਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਅਵਗਨ ਕਰਹ ਅ
ਸੰਖ ਨੀਤਿ ਤੁਮ ਨਿਰਗੁਨ ਦਾਤਾਰੇ ॥ ਦਾਸੀ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਆਗਿ ਏ ਕਰਮ ਹਮਾਰੇ ॥੨॥
ਤੁਮ ਦੇਵਹੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਹਮ ਅਕਿਰਤਘਨਾਰੇ ॥ ਲਾਗਿ ਪਰੇ ਤੇਰੇ ਦਾਨ ਸਿ
ਉ ਨਹ ਚਿਤਿ ਖਸਮਾਰੇ ॥੩॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਭਵ ਕਾਟਨਹਾਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਸਰਣਿ ਦਇਆਲ ਗੁਰ ਲੇਹੁ ਮੁਗਧ ਉਧਾਰੇ ॥੪॥੪॥ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਹਾਉ॥ ॥ਦੋਸੁ ਨ ਕਾਹੂ ਦੀਜੀਐ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਧਿਆਈਐ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ
ਘਨਾ ਮਨ ਸੋਈ ਗਾਈਐ॥੧॥ ਕਹੀਐ ਕਾਇ ਪਿਆਰੇ ਤੁਝੁ ਬਿਨਾ॥ ਤੁਮ ਦਇਆਲ
ਸੁਆਮੀ ਸਭਿ ਅਵਗਨ ਹਮਾਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਉ ਤੁਮ ਰਾਖਹੁ ਤਿਉ ਰਹਾ ਅਵਰੁ ਨਹੀ
ਚਾਰਾ॥ ਨੀਧਰਿਆ ਧਰ ਤੇਰੀਆ ਇਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ॥੨॥ ਜੋ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਸੋਈ ਭਲਾ
ਮਨਿ ਲੇਤਾ ਮੁਕਤਾ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਤੇਰੀਆ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਜੁਗਤਾ॥੩॥ ਚਰਨ ਪਖਾ
ਰਉ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਜੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਵੈ॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ
॥੪॥੩੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਮਿਰਤੁ ਹਸੈ ਸਿਰ ਊਪਰੇ ਪਸੂਆ ਨਹੀ ਬੂ
ਝੈ॥ ਬਾਦ ਸਾਦ ਅਹੰਕਾਰ ਮਹਿ ਮਰਣਾ ਨਹੀ ਸੂਝੈ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਆਪਨਾ ਕਾਹੇ ਫਿ
ਰਹੁ ਅਭਾਗੇ॥ ਦੇਖਿ ਕਸੁੰਭਾ ਰੰਗੁਲਾ ਕਾਹੇ ਭੂਲਿ ਲਾਗੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਾਪ ਦਰਬੁ
ਕੀਆ ਵਰਤਣ ਕੈ ਤਾਈ॥ ਮਾਟੀ ਸਿਉ ਮਾਟੀ ਰਲੀ ਨਾਗਾ ਉਠਿ ਜਾਈ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਕੀਐ
ਸ੍ਰਮੁ ਕਰੈ ਤੇ ਬੈਰ ਬਿਰੋਧੀ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਭਜਿ ਜਾਹਿਗੇ ਕਾਹੇ ਜਲਹੁ ਕਰੋਧੀ॥੩॥ ਦਾਸ ਰੇ
ਣੁ ਸੋਈ ਹੋਆ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੰਧਨ ਛੁਟੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਨਾ॥੪॥੬॥
੩੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਪਿੰਗੁਲ ਪਰਬਤ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ਖ
ਲ ਚਤੁਰ ਬਕੀਤਾ॥ ਅੰਧੁਲੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੂਝਿਆ ਗੁਰ ਭੇਟਿ ਪੁਨੀਤਾ॥੧॥ ਮਹਿਮਾ ਸਾਧੂ ਸੰ
ਗ ਕੀ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ॥ ਮੈਲੁ ਖੋਈ ਕੋਟਿ ਅਘ ਹਰੇ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ਚੀਤਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਐਸੀ ਭ
ਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਕੀ ਕੀਟਿ ਹਸਤੀ ਜੀਤਾ॥ ਜੋ ਜੋ ਕੀਨੋ ਆਪਨੋ ਤਿਸੁ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਦੀਤਾ॥੨॥ ਸਿੰਘੁ
ਬਿਲਾਈ ਹੋਇ ਗਇਓ ਤ੍ਰਿਣੁ ਮੇਰੁ ਦਿਖੀਤਾ॥ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰਤੇ ਦਮ ਆਢ ਕਉ ਤੇ ਗਨੀ ਧਨੀਤਾ॥
੩॥ ਕਵਨ ਵਡਾਈ ਕਹਿ ਸਕਉ ਬੇਅੰਤ ਗੁਨੀਤਾ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਦਰ
ਸਰੀਤਾ॥੪॥੩੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਅਹੰਬੁਧਿ ਪਰਬਾਦ ਨੀਤ
ਲੋਭ ਰਸਨਾ ਸਾਦਿ॥ ਲਪਟਿ ਕਪਟਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬੇਧਿਆ ਮਿਥਿਆ ਬਿਖਿਆਦਿ॥੧॥ ਐ
ਸੀ ਪੇਖੀ ਨੇਤ੍ਰ ਮਹਿ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਜ ਮਿਲਕ ਧਨ ਜੋਬਨਾ ਨਾਮੈ ਬਿਨੁ ਬਾਦਿ॥

ਭ੍ਰਮਭ੍ਰਮਸੁਰਗੀਪਤਾਕਾਪਰਤੇਗਾਵਿਦਾ॥ਮਿਲਤਸੰਗਿਪਾਪਿਸਟਤਨੌਤੇਏਨ੍ਰਗਾਧਿ॥੨॥
ਫਿਰਤਫਿਰਤਮਨੁਖਭਇਆਖਿਨਭੰਗਨਦੇਹਾਵਿਦਾ॥ਇਹਅਉਸਰਤੇਚੂਕਿਆਬਹੁ
ਜੋਨਿਭ੍ਰਮਾਇਦਾ॥੩॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਗੁਰਮਿਲੇਹਰਿਹਰਿਬਿਸਮਾਦਾ॥ਸੂਖਸਹਜਨਾਨਕ
ਅਨੰਦਤਾਕੈਪੂਰਨਨਾਦਾ॥੪॥੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਚਰਨਭਏ
ਸੰਤਬੋਹਿਥਾਤਰੇਸਾਗਰਜੇਤਾ॥ਮਾਰਗਪਾਏਉਦਿਆਨਮਹਿਗੁਰਿਦਸੇਭੇਤਾ॥੧॥ਹਰਿ
ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹੇਤਾ॥ਊਠਤਬੈਠਤਸੋਵਤੇਹਰਿਹਰਿਹਰਿਚੇ
ਤਾ॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਚਚੋਰਆਗੈਭਗੇਜਬਸਾਧਸੰਗੇਤਾ॥ਪੂੰਜੀਸਾਬਤੁਘਣੋਲਾਭੁਗ੍ਰਿ
ਹਿਸੋਭਾਸੇਤਾ॥੨॥ਨਿਹਚਲਆਸਣੁਮਿਟੀਚਿੰਤਨਾਹੀਡੋਲੇਤਾ॥ਭਰਮੁਭੁਲਾਵਾਮਿਟਿ
ਗਇਆਪ੍ਰਭਪੇਖਤਨੇਤਾ॥੩॥ਗੁਣਗਭੀਰਗੁਨਨਾਇਕਾਗੁਣਕਹੀਅਹਿਕੇਤਾ॥ਨਾ
ਨਕਪਾਇਆਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੇਤਾ॥੪॥੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹ
ਲਾ੫ ॥ਬਿਨੁਸਾਧੂਜੋਜੀਵਨਾਤੇਤੋਬਿਰਥਾਰੀ॥ਮਿਲਤਸੰਗਿਸਭਿਭ੍ਰਮਮਿਟੇਗਤਿ
ਭਈਹਮਾਰੀ॥੧॥ਜਾਦਿਨਭੇਟੇਸਾਧਮੋਹਿਉਆਦਿਨਬਲਿਹਾਰੀ॥ਤਨੁਮਨੁਅਪੁਨੋ
ਜੀਅਰਾਫਿਰਿਫਿਰਿਹਉਵਾਰੀ॥ਰਹਾਉ॥ਏਤਛਡਾਈਮੋਹਤੇਇਤਨੀਦ੍ਰਿੜਤਾਰੀ
॥ਸਗਲਰੇਨਇਹੁਮਨੁਭਇਆਬਿਨਸੀਅਪਧਾਰੀ॥੨॥ਨਿੰਦਚਿੰਦਪਰਦੂਖਨਾ
ਏਖਿਨਮਹਿਜਾਰੀ॥ਦਇਆਮਇਆਅਰੁਨਿਕਟਿਪੇਖੁਨਾਹੀਦੂਰਾਰੀ॥੩॥ਤਨਮਨਸੀ
ਤਲਭਏਅਬਮੁਕਤੇਸੰਸਾਰੀ॥ਹੀਤਚੀਤਸਭਪ੍ਰਾਨਧਨਨਾਨਕਦਰਸਾਰੀ॥੪॥੧੦॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਟਹਲਕਰਉਤੇਰੇਦਾਸਕੀਪਗਝਾਰਉਬਾਲਾਮ
ਸਤਕੁਅਪਨਾਭੇਟਦੇਉਗੁਨਸੁਨਉਰਸਾਲਾ॥੧॥ਤੁਮਮਿਲਤੇਮੇਰਾਮਨੁਜੀਓਤੁਮਮਿ
ਲਹੁਦਇਆਲਾ॥ਨਿਸਿਬਾਸੁਰਮਨਿਅਨਦੁਹੋਤਚਿਤਵਤਕਿਰਪਾਲਾ॥ਰਹਾਉ॥ਜ
ਗਤਉਧਾਰਨਸਾਧਪ੍ਰਭਤਿਨ੍ਹਲਾਗਹੁਪਾਲਾ॥ਮੋਕਉਦੀਜੈਦਾਨੁਪ੍ਰਭਸੰਤਨਪਗਰਾਲ
॥੨॥ਉਕਤਿਸਿਆਨਪਕਛੂਨਹੀਨਾਹੀਕਛੁਘਾਲਾ॥ਭ੍ਰਮਭੈਰਾਖਹੁਮੋਹਤੇਕਾਟਹੁਜ

ਮਜਾਲਾ॥੩॥ਬਿਨਉਕਰਉਕਰੁਣਾਪਤੇਪਿਤਾਪ੍ਰਤਪਾਲਾ॥ਗੁਣਗਾਵਉਤੇਰੇਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨ
ਕਸੁਖਸਾਲਾ॥੪॥੪੧॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਕੀਤਾਲੋੜ
ਹਿਸੋਕਰਹਿਤੁਝਬਿਨੁਕਛੁਨਾਹਿ॥ਪਰਤਾਪੁਤੁਮਾਰਾਦੇਖਿਕੈਜਮਦੂਤਛਡਿਜਾਹਿ॥੧॥ਤੁ
ਮ੍ਹਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਛੁਟੀਐਬਿਨਸੈਅਹੰਮੇਵ॥ਸਰਬਕਲਾਸਮਰਥਪ੍ਰਭਪੂਰੇਗੁਰਦੇਵ॥ਰਹਾਉ
॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਖੋਜਿਆਨਾਮੈਬਿਨੁਕੂਰੁ॥ਜੀਵਨਸੁਖੁਸਭੁਸਾਧਸੰਗਿਪ੍ਰਭਮਨਸਾਪੂਰੁ॥੨॥
॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਹਿਸਿਆਨਪਸਭਜਾਲੀ॥ਜਤਕਤਤੁਮਭਰਪੂਰਹਹੁ
ਮੇਰੇਦੀਨਦਇਆਲੀ॥੩॥ਸਭੁਕਿਛੁਤੁਮਤੇਮਾਗਨਾਵਡਭਾਗੀਪਾਏ॥ਨਾਨਕਕੀਅ
ਰਦਾਸਿਪ੍ਰਭਜੀਵਾਗੁਨਗਾਏ॥੪॥੪੨॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਰਾਗੁ੫
੧੨॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਬਾਸਬੈਕਲਮਲਸਭਿਨਸਨਾ॥ਪ੍ਰਭਸੇਤੀਰੰਗਿਰਾਤਿਆਤਾਤੇਗਰਭਿਨ
ਗ੍ਰਸਨਾ॥੧॥ਨਾਮੁਕਹਤਗੋਵਿੰਦਕਾਸੂਚੀਭਈਰਸਨਾ॥ਮਨਤਨਨਿਰਮਲਹੋਈਹੈਗੁਰਕਾ
ਜਪੁਜਪਨਾ॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਰਸੁਚਾਖਤਧ੍ਰਾਪਿਆਮਨਿਰਸੁਲੈਹਸਨਾ॥ਬੁਧਿਪ੍ਰਗਾਸੁਪ੍ਰਗ
ਟਭਈਉਲਟਿਕਮਲੁਬਿਗਸਨਾ॥੨॥ਸੀਤਲਸਾਂਤਿਸੰਤੋਖੁਹੋਇ ਸਭਬੂਝੀਤ੍ਰਿਸਨਾ॥
ਦਹਦਿਸਿਧਾਵਤਮਿਟਿਗਏਨਿਰਮਲਥਾਨਿਬਸਨਾ॥੩॥ਰਾਖਨਹਾਰੈਰਾਖਿਆਭਏਭ੍ਰਮ
ਭਸਨਾ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨਨਾਨਕਸੁਖੀਪੇਖਿਸਾਧਦਰਸਨਾ॥੪॥੪੩॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵ
੧੩॥
ਲੁਮਹਲਾ੫ ਰਾਗੁ੫ ॥ਪਾਣੀਪਖਾਪੀਸੁਦਾਸਕੈਤਬਹੋਹਿਨਿਹਾਲੁ॥ਰਾਜਮਿ
ਲਖਸਿਕਦਾਰੀਆਅਗਨੀਮਹਿਜਾਲੁ॥੧॥ਸੰਤਜਨਾਕਾਛੋਹਰਾਤਿਸੁਚਰਣੀਲਾ
ਗਿ॥ਮਾਇਆਧਾਰੀਛਤ੍ਰਪਤਿਤਿਨ੍ਹਛੋਡਉਤਿਆਗਿ॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਨਕਾਦਾਨਾਰੂਖਾਸੋਸ
ਰਬਨਿਧਾਨ॥ਗ੍ਰਿਹਿਸਾਕਤਛਤੀਹਪ੍ਰਕਾਰਤੇਬਿਖੂਸਮਾਨੁ॥੨॥ਭਗਤਜਨਾਕਾਲੂਗਰਾਓ
ਢਿਨਗਨਨਹੋਈ॥ਸਾਕਤਸਿਰਪਾਉਰੇਸਮੀਪਹਿਰਤਪਤਿਖੋਈ॥੩॥ਸਾਕਤਸਿਉਮੁਖਿ
ਜੋਰਿਐਅਧਵੀਚਹੁਟੂਟੈ॥ਹਰਿਜਨਕੀਸੇਵਾਜੋਕਰੇਇਤਊਤਹਿਛੂਟੈ॥੪॥ਸਭੁਕਿਛੁਤੁਮਹੀ
ਤੇਹੋਆਆਪਿਬਣਤਬਣਾਈ॥ਦਰਸਨੁਭੇਟਤਸਾਧਕਾਨਾਨਕਗੁਣਗਾਈ॥੫॥੪੪॥
੧੪॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ॥੫ ॥ਸ੍ਰਵਨੀਸੁਨਉਹਰਿਹਰਿਹਰੇਠਾਕੁ
ਰਜਸੁਗਾਵਉ॥ਸੰਤਚਰਣਕਰਸੀਸੁਧਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਉ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਦ
ਇਆਲਪ੍ਰਭਇਹਨਿਧਿਸਿਧਿਪਾਵਉ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਰੇਣੁਕਾਲੈਮਾਥੈਲਾਵਉ॥ਰਹਾਉ
੧
ਨੀਚਤੇਨੀਚੁਅਤਿਨੀਚੁਹੋਇਕਰਿਬਿਨਉਬੁਲਾਵਉ॥ਪਾਵਮਲੋਵਾਆਪੁਤਿਆਗਿਸੰਤ
ਸੰਗਿਸਮਾਵਉ॥੨॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਨਹਵੀਸਰੈਅਨਕਤਹਿਨਧਾਵਉ॥ਸਫਲਦਰਸ
ਨੁਗੁਰੁਭੇਟੀਐਮਾਨੁਮੋਹੁਮਿਟਾਵਉ॥੩॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਦਇਆਧਰਮੁਸੀਗਾਰੁਬਨਾਵਉ॥
ਸਫਲਸੁਹਾਗਣਿਨਾਨਕਾਅਪੁਨੇਪ੍ਰਭਭਾਵਉ॥੪॥੪੫॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮ
੧੫॥
ਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ॥੫ ॥ਅਟਲਬਚਨਸਾਧੂਜਨਾਸਭਮਹਿਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ਜਿ
ਸੁਜਨਹੋਆਸਾਧਸੰਗੁਤਿਸੁਭੇਟੈਹਰਿਰਾਇਆ॥੧॥ਇਹਪਰਤੀਤਿਗੋਵਿੰਦਕੀਜਪਿਹ
ਰਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਅਨਿਕਬਾਤਾਸਭਿਕਰਿਰਹੇਗੁਰੁਘਰਿਲੈਆਇਆ॥ਰਹਾਉ॥
੧
ਸਰਣਿਪਰੇਕੀਰਾਖਤਾਨਾਹੀਸਹਸਾਇਆ॥ਕਰਮਭੂਮਿਹਰਿਨਾਮੁਬੋਇਅਉਸਰੁਦੁਲਭਾ
ਇਆ॥੨॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਆਪਿਪ੍ਰਭੁਸਭੁਕਰੇਕਰਾਇਆ॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਘਣੇਕਰੇਠਾਕੁ
ਰਬਿਰਦਾਇਆ॥੩॥ਮਤਭੂਲਹੁਮਾਨੁਖਜਨਮਾਇਆਭਰਮਾਇਆ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁ
ਪਤਿਰਾਖਸੀਜੋਪ੍ਰਭਿਪਹਿਰਾਇਆ॥੪॥੪੬॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ੫
੧੬॥
ਘਰੁ੫ ॥ਮਾਟੀਤੇਜਿਨਿਸਾਜਿਆਕਰਿਦੁਰਲਭਦੇਹ॥ਅਨਿਕਛਿਦ੍ਰਮਨਮਹਿ
ਢਕੇਨਿਰਮਲਦ੍ਰਿਸਟੇਹ॥੧॥ਕਿਉਬਿਸਰੈਪ੍ਰਭੁਮਨੈਤੇਜਿਸਕੇਗੁਣਏਹ॥ਪ੍ਰਭਤਜਿਰਚੇ
ਜਿਆਨਸਿਉਸੋਰਲੀਐਖੇਹ॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਹੁਸਿਮਰਹੁਸਾਸਿਸਾਸਿਮਤਬਿਲਮਕ
੧
ਰੇਹੁ॥ਛੋਡਿਪ੍ਰਪੰਚੁਪ੍ਰਭਸਿਉਰਚਹੁਤਜਿਕੂੜੇਨੇਹ॥੨॥ਜਿਨਿਅਨਿਕਏਕਬਹੁਰੰਗਕੀ
ਏਹੈਹੋਸੀਏਹ॥ਕਰਿਸੇਵਾਤਿਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਤੇਮਤਿਲੇਹ॥੩॥ਊਚੇਤੇਊਚਾਵਡਾਸਭ
ਸੰਗਿਬਰਨੇਹ॥ਦਾਸਦਾਸਕੋਦਾਸਰਾਨਾਨਕਕਰਿਲੇਹ॥੪॥੪੭॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾ
੧੭॥
ਵਲੁ ਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ॥੫ ॥ਏਕਟੇਕਗੋਵਿੰਦਕੀਤਿਆਗੀਆਸਾ॥ਸਭਊਪਰਿ
ਅਨ

ਸਮਰਥਪ੍ਰਭਪੂਰਨਗੁਣਤਾਸੁ॥੧॥ਜਨਕਾਨਾਮੁਅਧਾਰੁਤੂੰਪ੍ਰਭਸਰਣੀਪਾਇਆ॥ਪਰਮੇਸਰਕਾ
ਆਸਰਾਸੰਤਨਮਨਮਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਿਰਖੈਆਪਿਦੇਵਸੀਆਪੇਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ॥ਦੀ
ਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧੇਸਾਸਿਸਮਾਰੈ॥੨॥ਕਰਣਹਾਰੁਜੋਕਰਿਰਹਿਆਸਾਈਵ
ਡਿਆਈ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਉਪਦੇਸਿਆਸੁਖੁਖਸਮਰਜਾਈ॥੩॥ਚਿੰਤਅੰਦੇਸਾਗਣਤ
ਤਜਿਜਨਿਹੁਕਮੁਪਛਾਤਾ॥ਨਹਬਿਨਸੈਨਹਛੋਡਿਜਾਇਨਾਨਕਰੰਗਿਰਾਤਾ॥੪॥੪੮॥
੧੮॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਮਹਾਤਪਤਿਤੇਭਈਸਾਂਤਿਪਰਸਤਪਾਪ
ਨਾਠੇ॥ਅੰਧਕੂਪਮਹਿਗਲਤਥੇਕਾਢੇਦੇਹਾਥੇ॥੧॥ਓਇਹਮਾਰੇਸਾਜਨਾਹਮਉਨ
ਕੀਰੇਨ॥ਜਿਨਭੇਟਤਹੋਵਤਸੁਖੀਜੀਅਦਾਨੁਦੇਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਰਾਪੂਰਬਲਾਲੀਖਿਆ
ਮਿਲਿਆਅਬਆਇ॥ਬਸਤਸੰਗਿਹਰਿਸਾਧਕੈਪੂਰਨਆਸਾਇ॥੨॥ਭੈਬਿਨਸੇ
ਤਿਹੁਲੋਕਕੇਪਾਏਸੁਖਥਾਨ॥ਦਇਆਕਰੀਸਮਰਥਗੁਰਿਬਸਿਆਮਨਿਨਾਮ॥੩॥ਨਾਨਕ
ਕੀਤੂਟੇਕਪ੍ਰਭਤੇਰਾਆਧਾਰ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਪ੍ਰਭਹਰਿਅਗਮਅਪਾਰ॥੪॥੪੯॥
੧੯॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਸੋਈਮਲੀਨੁਦੀਨੁਹੀਨੁਜਿਸੁਪ੍ਰਭੂ
ਬਿਸਰਾਨਾ॥ਕਰਨੈਹਾਰੁਨਬੂਝਈਆਪੁਗਨੈਬਿਗਾਨਾ॥੧॥ਦੂਖੁਤਦੇਜਦਿਵੀਸਰੈ
ਸੁਖੁਪ੍ਰਭਚਿਤਿਆਏ॥ਸੰਤਨਕੈਆਨੰਦੁਏਹੁਨਿਤਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਚੇਤੇ
ਨੀਚਾਕਰੈਨੀਚਖਿਨਮਹਿਥਾਪੈ॥ਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਈਐਠਾਕੁਰਪਰਤਾਪੈ॥੨॥ਪੇਖ
ਤਲੀਲਾਰੰਗਰੂਪਚਲਣੈਦਿਨੁਆਇਆ॥ਸੁਪਨੇਕਾਸੁਪਨਾਭਇਆਸੰਗਿਚਲਿਆ
ਕਮਾਇਆ॥੩॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਪ੍ਰਭਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਹਰਿਦਿਨੁਰੈਣਿਨਾਨ
ਕੁਜਪੈਸਦਸਦਬਲਿਜਾਈ॥੪॥੫੦॥
੨੦॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥

ਜਲੁਢੋਵਉਇਹਸੀਸੁਕਰਿਕਰਪਗਪਖਲਾਵਉ॥ਬਾਰਿਜਾਉਲਖਬੇਰੀਆਦਰਸੁਪੇ
ਖਿਜੀਵਾਵਉ॥੧॥ਕਰਉਮਨੋਰਥਮਨੈਮਾਹਿਅਪਨੇਪ੍ਰਭਤੇਪਾਵਉ॥ਦੇਉਸੁਹਨੀਸਾਧਕੈਬੀ
ਜਨੁਢੋਲਾਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਣਸੰਤਬੋਲਤੇਸੁਣਿਮਨਹਿਪੀਲਾਵਉ॥ਉਆਰਸ

ਮਤਿਸਾਂਤਿਤ੍ਰਿਪਤਿਤੇਇਹਿਬਿਖੈਜਲਨਿਬੁਝਾਵਉ॥੨॥ਜਬਭਗਤਿਕਰਤਿਸੰਤਮੰਡ
ਲੀਤਿਨਮਿਲਿਹਰਿਗਾਵਉ॥ਕਰਉਨਮਸਕਾਰਭਗਤਜਨਧੂਰਿਮੁਖਿਲਾਵਉ॥੩॥
ਊਠਤਬੈਠਤਜਪਉਨਾਮੁਇਹੁਕਰਮੁਕਮਾਵਉ॥ਨਾਨਕੀਪ੍ਰਭਬੇਨਤੀਹਰਿਸਰਣਿਸਮਾ
ਵਉ॥੪॥੫੧॥ ॥ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੫॥ ॥ਇਹੁਸਾਗ
੨੧॥
ਰੁਸੋਈਤਰੈਜੋਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਸੰਗਿਵਸੈਵਡਭਾਗੀਪਾਏ॥੧॥ਸੁਣਿਸੁਣਿ
ਜੀਵੈਦਾਸੁਤੁਮਬਾਣੀਜਨਿਆਖੀ॥ਪ੍ਰਗਟਭਈਸਭਲੋਅਮਹਿਸੇਵਕਕੀਰਾਖੀ॥ਰਹਾਉ੧
ਅਗਨਿਸਾਗਰਤੇਕਾਢਿਆਪ੍ਰਭਿਜਲਨਿਬੁਝਾਈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਜਲੁਸੰਚਿਆਗੁ
ਰਭਏਸਹਾਈ॥੨॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖਕਾਟਿਆਸੁਖਕਾਥਾਨੁਪਾਇਆ॥ਕਾਟੀਸਿਲ
ਕਭ੍ਰਮਮੋਹਕੀਅਪਨੇਪ੍ਰਭਭਾਇਆ॥੩॥ਮਤਕੋਈਜਾਣਹੁਅਵਰੁਕਛੁਸਭਪ੍ਰਭਕੈਹਾਥਿ
॥ਸਰਬਸੂਖਨਾਨਕਪਾਏਸੰਗਿਸੰਤਨਸਾਥਿ॥੪॥੨॥ ॥ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹ
੨੨॥
ਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੫॥ ॥ਬੰਧਨਕਾਟੇਆਪਿਪ੍ਰਭਿਹੋਆਕਿਰਪਾਲ॥ਦੀਨਦਇਆ
ਲਪ੍ਰਭਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤਾਕੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲ॥੧॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਕਿਰਪਾਕਰੀਕਾਟਿਆਦੁਖੁਰੋ
ਗੁ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਸੁਖੀਭਇਆਪ੍ਰਭਧਿਆਵਨਜੋਗੁ॥ਰਹਾਉ॥੧ਅਉਖਧੁਹਰਿਕਾ
ਨਾਮੁਹੈਜਿਤੁਰੋਗੁਨਵਿਆਪੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਨਿਤਨਿਹਿਤੈਫਿਰਿਦੂਖੁਨਜਾਪੈ॥੨॥ਹਰਿ
ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਾਪੀਐਅੰਤਰਿਲਿਵਲਾਈ॥ਕਿਲਵਿਖਉਤਰਹਿਸੁਧੁਹੋਇਸਾਧੂਸਰ
ਣਾਈ॥੩॥ਸੁਨਤਜਪਤਹਰਿਨਾਮੁਜਸੁਤਾਕੀਦੂਰਿਬਲਾਈ॥ਮਹਾਮੰਤ੍ਰੁਨਾਨਕੁਕਥੈਹਰਿ
ਕੇਗੁਣਗਾਈ॥੪॥੩॥ ॥ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੫॥
੨੩॥
ਭੈਤੇਉਪਜੈਭਗਤਿਪ੍ਰਭਅੰਤਰਿਹੋਇਸਾਂਤਿ॥ਨਾਮੁਜਪਤਗੋਬਿੰਦਕਾਬਿਨਸੈਭ੍ਰਮਭ੍ਰਾਂਤਿ
॥੧॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਜਿਸੁਭੇਟਿਆਤਾਕੈਸੁਖਿਪਰਵੇਸੁ॥ਮਨਕੀਮਤਿਤਿਆਗੀਐਸੁਣੀਐਉ
ਪਦੇਸੁ॥ਰਹਾਉ॥੧॥ਸਿਮਰਤਸਿਮਰਤਸਿਮਰੀਐਸੋਪੁਰਖੁਦਾਤਾਰੁ॥ਮਨਤੇਕਬਹੁਨਵੀ
ਸਰੈਸੋਪੁਰਖੁਅਪਾਰੁ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਰੰਗੁਲਗਾਅਚਰਜਗੁਰਦੇਵ॥ਜਾਕ

ਤੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਭਗਤਾ ਕਉ ਲਾਵਹੁ ਸੇਵਾ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਨੰਦਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਬਹੂ ਨ ਵੀਸਰੈ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੪॥੫੪॥ ੨੪॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫

ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਮਮਤਾ ਗਈ ਨਾਠੇ ਭੈ ਭਰਮਾ ॥ ਥਿਤਿ ਪਾਈ ਆਨਦੁ ਭਇਆ ਗੁਰਿ ਕੀਨੇ ਧਰਮਾ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿਆ ਬਿਨਸੀ ਮੇਰੀ ਪੀਰ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਭੁ ਸੀਤਲੁ ਭਇਆ ਪਾਇਆ ਸੁਖ ਬੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਵਤ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਾਗਿਆ ਪੇਖਿਆ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥ ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆ ਤਾ ਕਾ ਅਚਰਜੁ ਸੁਆਦੁ ॥੨॥ ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਸੰਗੀ ਤਰੇ ਕੁਲ ਕੁਟੰਬ ਉਧਾਰੇ ॥ ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਗੁਰਦੇਵ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਦਰਬਾਰੇ ॥੩॥ ਨੀਚੁ ਅਨਾਥੁ ਅਜਾਨੁ ਮੈ ਨਿਰਗੁਨ ਗੁਨਹੀਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਦਾਸੁ ਅਪਨਾ ਕੀਨੁ ॥੪॥੫੫॥ ੨੫॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫

॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਕਾ ਆਸਰਾ ਅਨ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥ ਤਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ ਪਰਵਾਰੁ ਧਨੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਣੀ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਰਖਿ ਲੀਏ ॥ ਨਿੰਦਕ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਪਚੇ ਜਮਕਾਲਿ ਗ੍ਰਸੀਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਾ ਏਕੁ ਧਿਆਵਨਾ ਦੂਸਰ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕਸੁ ਆਗੈ ਬੇਨਤੀ ਰਵਿਆ ਸ੍ਰਬ ਥਾਇ ॥੨॥ ਕਥਾ ਪੁਰਾਤਨ ਇਉ ਸੁਣੀ ਭਗਤਨ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ਸਗਲ ਦੁਸਟ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕੀਏ ਜਨ ਲੀਏ ਮਾਨੀ ॥੩॥ ਸਤਿ ਬਚਨ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਪਰਗਟ ਸਭ ਮਾਹਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਤਿਨ ਕਉ ਭਉ ਨਾਹਿ ॥੪॥੫੬॥ ੨੬॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫

॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਜਾ ਕੈ ਕਲ ਹਾਥ ॥ ਅਵਰ ਕਰਮ ਨਹੀ ਛੂਟੀਐ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਨਾਥ ॥੧॥ ਤਉ ਸਰਣਾਗਤਿ ਮਾਧਵੇ ਪੂਰਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਛੂਟਿ ਜਾਇ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਰਾਖੈ ਗੋਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਸਾ ਭਰਮ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹ ਇਨ ਮਹਿ ਲੋਭਾਨਾ ॥ ਝੂਠੁ ਸਮਗ੍ਰੀ ਮਨਿ ਵਸੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥੨॥ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਾ ਪ੍ਰਭੂ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥੩॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹਿ ਅਪਨਾ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਤਰੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੪॥੫੭॥ ੨੭॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫

ਕਵਨੁਕਵਨੁਨਹੀਪਤਰਿਆਤੁਮਰੀਪਰਤੀਤਿ॥ਮਹਾਮੋਹਨੀਮੋਹਿਆਨਰਕਕੀਰੀਤਿ॥੧॥
ਮਨੁਖੁਟਹਰਤੇਰਾਨਹੀਬਿਸਾਸੁਤੂਮਹਾਉਦਮਾਦਾ॥ਖਰਕਾਪੈਖਰੁਤਉਛੁਟੈਜਉਊਪਰਿਲਾ
ਦਾ॥ਰਹਾਉ॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਤੁਮਖੰਡੇਜਮਕੇਦੁਖਡਾਂਡ॥ਸਿਮਰਹਿਨਾਹੀਜੋਨਿਦੁਖਨਿਰ
ਲਜੇਭੰਡ॥੨॥ਹਰਿਸੰਗਿਸਹਾਈਮਹਾਮੀਤੁਤਿਸਸਿਉਤੇਰਾਭੇਦੁ॥ਬੀਧਾਪੰਚਬਟਵਾਰਈ
ਉਪਜਿਓਮਹਾਖੇਦੁ॥੩॥ਨਾਨਕਤਿਨਸੰਤਨਸਰਣਾਗਤੀਜਿਨਮਨੁਵਸਿਕੀਨਾ॥ਤਨੁਧਨੁ
ਸਰਬਸੁਆਪਣਾਪ੍ਰਭਿਜਨਕਉਦੀਨਾ॥੪॥੫੮॥ ੨੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫
॥ਉਦਮਕਰਤਆਨਦੁਭਇਆਸਿਮਰਤਸੁਖਸਾਰੁ॥ਜਪਿਜਪਿਨਾਮੁਗੋਬਿੰਦ
ਕਾਪੂਰਨਬੀਚਾਰੁ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਕੇਜਪਤਹਰਿਜਪਿਹਉਜੀਵਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਆ
ਰਾਧਤੇਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਸੁਖਿਬਸੇਸਭਕੈਮਨਿਲੋਚ॥ਪਰਉ
ਪਕਾਰੁਨਿਤਚਿਤਵਤੇਨਾਹੀਕਿਛੁਪੋਚ॥੨॥ਧੰਨੁਸੁਥਾਨੁਬਸੰਤਧੰਨੁਜਹਜਪੀਐਨਾਮੁ॥ਕ
ਥਾਕੀਰਤਨੁਹਰਿਅਤਿਘਨਾਸੁਖਸਹਜਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥੩॥ਮਨਤੇਕਦੇਨਵੀਸਰੈਅਨਾਥਕੋ
ਨਾਥ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਜਾਕੈਸਭੁਕਿਛੁਹਾਥ॥੪॥੫੯॥ ੨੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮ
ਹਲਾ੫ ॥ਜਿਨਿਤੂਬੰਧਿਕਰਿਛੋਡਿਆਫੁਨਿਸੁਖਮਹਿਪਾਇਆ॥ਸਦਾਸਿ
ਮਰਿਚਰਣਾਰਬਿੰਦਸੀਤਲਹੋਤਾਇਆ॥੧॥ਜੀਵਤਿਆਅਥਵਾਮੁਇਆਕਿ
ਛੁਕਾਮਿਨਆਵੈ॥ਜਿਨਿਏਹੁਰਚਨੁਰਚਾਇਆਕੋਊਤਿਸਸਿਉਰੰਗੁਲਾਵੈ॥ਰਹਾਉ॥ਰੇ
ਪ੍ਰਾਣੀਉਸਨਸੀਤਕਰਤਾਕਰੈਘਾਮਤੇਕਾਢੈ॥ਕੀਰੀਤੇਹਸਤੀਕਰੈਟੂਟਾਲੇਗਾਢੈ॥੨॥ਅੰ
ਡਜਜੇਰਜਸੇਤਜਉਤਭੁਜਾਪ੍ਰਭਕੀਇਹਕਿਰਤਿ॥ਕਿਰਤਕਮਾਵਨਸਰਬਫਲਰਵੀਐ
ਹਰਿਨਿਰਤਿ॥੩॥ਹਮਤੇਕਛੂਨਹੋਵਨਾਸਰਣਿਪ੍ਰਭਸਾਧ॥ਮੋਹਮਗਨਕੂਪਅੰਧਤੇਨਾਨਕਗੁ
ਰਕਾਢ॥੪॥੬੦॥ ੩੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਮੈਫਿਰਾਖੋਜ
ਉਬਨਥਾਨਾ॥ਅਛਲਅਛੇਦਅਭੇਦਪ੍ਰਭਐਸੇਭਗਵਾਨ॥੧॥ਕਬਦੇਖਉਪ੍ਰਭੁਆਪਨਾਆ
ਤਮਕੈਰੰਗਿ॥ਜਾਗਨਤੇਸੁਪਨਾਭਲਾਬਸੀਐਪ੍ਰਭਸੰਗਿ॥ਰਹਾਉ॥ਬਰਨਆਸ੍ਰਮਸਾਸ

ਤੁਮਨਉਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਾ॥ਰੂਪੁਨਰੇਖਨਪੰਚਤਤਠਾਕੁਰਅਬਿਨਾਸਾ॥੨॥ਉਸਤਤਿਸਰੂਪੁ
ਸੰਤਨਕਤਿਦਿਰਲੇਜੋਗੀਸੁਰਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਾਕਉਮਿਲੇਧਨਿਧਨਿਤੇਈਸੁਰਾ॥੩॥
ਸੋਅੰਤਰਿਸੋਬਾਹਰੇਬਿਨਸੇਤਹਭਰਮਾ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਪ੍ਰਭੁਭੇਟਿਆਜਾਕੇਪੂਰਨਕਰਮਾ॥
੪॥੩੧॥੬੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਜੀਅਜੰਤਸੁ
੩੧
ਪ੍ਰਸੰਨਭਏਦੇਖਿਪ੍ਰਭਪਰਤਾਪ॥ਕਰਜੁਉਤਾਰਿਆਸਤਿਗੁਰੂਕਰਿਆਹਰੁਆਪ॥੧॥ਖਾਤ
ਖਰਚਤਨਿਬਹਤਰਹੈਗੁਰਸਬਦਅਖੂਟ॥ਪੂਰਨਭਈਸਮਗਰੀਕਬਹੂਨਹੀਤੂਟ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਆਰਾਧਨਾਹਰਿਨਿਧਿਆਪਾਰ॥ਧਰਮਅਰਥਅਰੁਕਾਮਮੋਖਦੇਤੇਨਹੀ
ਬਾਰ॥੨॥ਭਗਤਅਰਾਧਹਿਏਕਰੰਗਿਗੋਬਿੰਦਗੁਪਾਲ॥ਰਾਮਨਾਮਧਨੁਸੰਚਿਆਜਾ
ਕਾਨਹੀਸੁਮਾਰ॥੩॥ਸਰਣਿਪਰੇਪ੍ਰਭਤੇਰੀਆਪ੍ਰਭਕੀਵਡਿਆਈ॥ਨਾਨਕਅੰਤੁਨਪਾਈ
ਐਬੇਅੰਤਗੁਸਾਈ॥੪॥੩੨॥੬੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਸਿਮਰਿ
ਸਿਮਰਿਪੂਰਨਪ੍ਰਭੂਕਾਰਜਭਏਰਾਸਿ॥ਕਰਤਾਰਪੁਰਿਕਰਤਾਵਸੈਸੰਤਨਕੈਪਾਸਿ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਬਿਘਨੁਨਕੋਊਲਾਗਤਾਗੁਰਪਹਿਅਰਦਾਸਿ॥ਰਖਵਾਲਾਗੋਬਿੰਦਰਾਇਭਗਤਨਕੀ
ਰਾਸਿ॥੧॥ਤੋਟਿਨਆਵੈਕਦੇਮੂਲਿਪੂਰਨਭੰਡਾਰ॥ਚਰਨਕਮਲਮਨਿਤਨਿਬਸੇਪ੍ਰਭਅਗ
ਮਅਪਾਰ॥੨॥ਬਸਤਕਮਾਵਤਸਭਿਸੁਖੀਕਿਛੁਊਨਨਦੀਸੈ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭੇਟੇਪ੍ਰਭੂਪੂ
ਰਨਜਗਦੀਸੈ॥੩॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਸਭੈਕਰਹਿਸਚੁਥਾਨੁਸੁਹਾਇਆ॥ਜਪਿਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿ
ਧਾਨੁਸੁਖਪੂਰਾਗੁਰੁਪਾਇਆ॥੪॥੩੩॥੬੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫
॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਆਰਾਧੀਐਹੋਈਐਆਰੋਗ॥ਰਾਮਚੰਦ
ਕੀਲਸਟਿਕਾਜਿਨਿਮਾਰਿਆਰੋਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਹਰਿਜਾਪੀਐਨਿਤਕੀਚੈਭੋਗੁ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਵਾਰਣੈਮਿਲਿਆਸੰਜੋਗੁ॥੧॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸੁਖੁਪਾਈਐਬਿਨਸੈ
ਬਿਓਗੁ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਕਰਣਕਾਰਣਜੋਗੁ॥੨॥੩੪॥੬੪॥ ॥ਰਾਗੁਬਿ
ਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ਦੁਪਦੇ॥ਘਰੁ੫ ॥ਅਵਰਿਉਪਾਵਸਭਿਤਿਆਗਿਆਦਾਰੂਨਾਮੁਲ

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਇਆ ॥ ਤਾਪੁ ਪਾਪ ਸਭਿ ਮਿਟੇ ਰੋਗਾ ਸੀਤਲ ਮਨੁ ਭਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿਆ ॥੧॥
ਸਗਲਾ ਦੂਖੁ ਗਇਆ ॥ ਰਾਖਣਹਾਰੈ ਰਾਖਿਆ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਹ
ਪਕੜਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਢਿਆ ਕੀਨਾ ਅਪਨਇਆ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਮਨ ਤਨ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਨਿਰਭ
ਇਆ ॥੨॥੧॥੬੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰੁ ਧਰਿ ਮਸਤਕਿ ਥਾ
ਪਿਆ ਨਾਮੁ ਦੀਨੋ ਦਾਨਿ ॥ ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਤਾ ਕੀ ਨਹੀ ਹਾਨਿ ॥੧॥ ਆਪੇ ਹੀ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਰਾਖਤਾ ਭਗਤਨ ਕੀ ਆਨਿ ॥ ਜੋ ਜੋ ਚਿਤਵਹਿ ਸਾਧ ਜਨ ਸੋ ਲੇਤਾ ਮਾਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਣਿ
ਪਰੇ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾ
ਨਾ ॥੨॥੨॥੬੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਕਾ ਆਸਰਾ
ਦੀਨੋ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤਿ ਜਨ ਪਰੇ ਤਾ ਕਾ ਸਦ ਪਰਤਾਪੁ ॥੧॥ ਰਾਖਨਹਾਰ ਅਪਾ
ਰ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥ ਰਾਮ ਰਾਜ ਰਾਮਦਾਸ ਪੁਰਿ ਕੀਨ੍ਹੇ ਗੁਰਦੇਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਦਾ ਸ
ਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਕਿਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ਭਇ ਦੁਸਮਨੁ
ਭਾਗੈ ॥੨॥੩॥੬੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰਭੁ
ਆਰਾਧੀਐ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸਮਾਗੈ ॥ ਉਚਰਤ ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ਜਸੁ ਦੂਰ ਤੇ ਜਮੁ ਭਾਗੈ ॥੧॥ ਰਾਮ
ਨਾਮੁ ਜੋ ਜਨੁ ਜਪੈ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦ ਜਾਗੈ ॥ ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਨਹ ਜੋਹਈ ਤਿਤੁ ਚਾਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦ ਮਾਨ ਮੋਹ ਬਿਨਸੇ ਅਨਰਾਗੈ ॥ ਆਨੰਦ ਮਗਨ ਰਸਿ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਨਾਨਕ ਸਰਨ
ਾਗੈ ॥੨॥੪॥੬੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਵਸਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕੈ ਜੋ
ਕਹੈ ਸੁ ਕਰਨਾ ॥ ਭਏ ਪ੍ਰਸੰਨ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ਭਉ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਕਰਨਾ ॥੧॥ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕਦੇ ਤੁਧੁ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਚਿਤਾਰੇ ॥ ਜਮਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਗੁਰਸਿਖ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਣ
ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਹੋਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਜੋਰੁ ॥੨॥੫॥
੬੯॥ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ਨਾ
ਠਾ ਦੁਖ ਠਾਉ ॥ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਪਾਏ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਾ ਤੇ ਬਹੁੜਿ ਨ ਧਾਉ ॥੧॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁ

ਰਅਪਨੇਚਰਨਨਬਲਿਜਾਉ॥ਅਨਦਸੂਖਮਗਲਬਨੇਪੇਖਤਗੁਨਗਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਕਥਾਕੀਰਤਨੁਰਾਗਨਾਦਧੁਨਿਇਹੁਬਨਿਓਸੁਆਉ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਬਾਂਛਤਫ
ਲਪਾਉ॥੨॥੬॥੭੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਦਾਸਤੇਰੇਕੀਬੇਨਤੀ
ਰਿਦਕਰਿਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਦੋਖਨਕੋਨਾਸੁ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਕਾ
ਆਸਰਾਪ੍ਰਭਪੁਰਖਗੁਣਤਾਸੁ॥ਕੀਰਤਨਨਾਮੁਸਿਮਰਤਰਹਉਜਬਲਗੁਘਟਿਸਾਸੁ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਤਪਿਤਾਬੰਧਪਤੂਹੈਤੂਸਰਬਨਿਵਾਸੁ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਜਾਕੋਨਿਰਮਲਜਾ
ਸੁ॥੨॥੭॥੭੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਸਰਬਸਿਧਿਹਰਿ
ਗਾਈਐਸਭਿਭਲਾਮਨਾਵਹਿ॥ਸਾਧੁਸਾਧੁਮੁਖਤੇਕਹਹਿਸੁਣਿਦਾਸਮਿਲਾਵਹਿ॥੧॥ਸੂਖਸ
ਹਜਕਲਿਆਣਰਸਪੂਰੈਗੁਰਿਕੀਨ॥ਜੀਅਸਗਲਦਇਆਲਭਏਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਚੀਨ
੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਰਿਰਹਿਓਸਰਬਤ੍ਰਮਹਿਪ੍ਰਭਗੁਣੀਗਹੀਰ॥ਨਾਨਕਭਗਤਅਨੰਦਮੈਪੇਖਿਪ੍ਰਭ
ਕੀਧੀਰ॥੨॥੮॥੭੨॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਅਰਦਾਸਿਸੁਣੀਦਾਤਾਰਿਪ੍ਰਭਿ
ਹੋਏਕਿਰਪਾਲ॥ਰਾਖਿਲੀਆਅਪਨਾਸੇਵਕੋਮੁਖਿਨਿੰਦਕਛਾਰੁ॥੧॥ਤੁਝਹਿਨਜੋਹੈਕੋਮੀਤਜਨ
ਤੂੰਗੁਰਕਾਦਾਸੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਤੂੰਰਾਖਿਆਦੇਅਪਨੇਹਾਥ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਨਕਾਦਾਤਾਏਕੁਹੈ
ਬੀਆਨਹੀਹੋਰੁ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਆਮੈਤੇਰਾਜੋਰੁ॥੨॥੯॥੭੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
ਮਹਲਾ੫ ॥ਮੀਤਹਮਾਰੇਸਾਜਨਾਰਾਖੇਗੋਵਿੰਦ॥ਨਿੰਦਕਮਿਰਤਕਹੋਇਗ
ਏਤੁਮਹੋਹੁਨਿਚਿੰਦ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪ੍ਰਭਿਕੀਏਭੇਟੇਗੁਰਦੇਵ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਜਗਤਮ
ਹਿਸਫਲਜਾਕੀਸੇਵ॥੧॥ਊਚਅਪਾਰਅਗਨਤਹਰਿਸਭਿਜੀਅਜਿਸੁਹਾਥਿ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰ
ਭਸਰਣਾਗਤੀਜਤਕਤਮੇਰੈਸਾਥਿ॥੨॥੧੦॥੭੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫
॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਆਰਾਧਿਆਹੋਏਕਿਰਪਾਲ॥ਮਾਰਗੁਸੰਤਿਬਤਾਇਆਤੂਟੇਜਮ
ਜਾਲ॥੧॥ਦੂਖਭੂਖਸੰਸਾਮਿਟਿਆਗਾਵਤਪ੍ਰਭਨਾਮ॥ਸਹਜਸੂਖਆਨੰਦਰਸਪੂਰਨਸਭਿ
ਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਲਨਿਬੁਝੀਸੀਤਲਭਏਰਾਖੇਪ੍ਰਭਿਆਪਿ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਜਾਕਾ

ਵਡਪਰਤਾਪਾ॥੨॥੧੧॥੭੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਧਰਤਿ
ਸੁਹਾਵੀਸਫਲਥਾਨੁਪੂਰਨਭਏਕਾਮ॥ਭਉਨਾਠਾਭ੍ਰਮੁਮਿਟਿਗਇਆਰਵਿਆਨਿਤਰਾਮ
॥੧॥ਸਾਧਜਨਾਕੈਸੰਗਿਬਸਤਸੁਖਸਹਜਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ਸਾਈਘੜੀਸੁਲਖਣੀਸਿਮਰਤ
ਹਰਿਨਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਗਟਭਏਸੰਸਾਰਮਹਿਫਿਰਤੇਪਹਨਾਮ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਣਾ
ਗਤੀਘਟਘਟਸਭਜਾਨ॥੨॥੧੨॥੭੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫
ਰੋਗੁਮਿਟਾਇਆਆਪਿਪ੍ਰਭਿਉਪਜਿਆਸੁਖੁਸਾਂਤਿ॥ਵਡਪਰਤਾਪੁਅਚਰਜਰੂਪੁਹ
ਰਿਕੀਨ੍ਹੀਦਾਤਿ॥੧॥ਗੁਰਿਗੋਵਿੰਦਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਰਾਖਿਆਮੇਰਾਭਾਈ॥ਹਮਤਿਸਕੀ
ਸਰਣਾਗਤੀਜੋਸਦਾਸਹਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਰਥੀਕਦੇਨਹੋਵਈਜਨਕੀਅਰਦਾਸਿ
॥ਨਾਨਕਜੋਰੁਗੋਵਿੰਦਕਾਪੂਰਨਗੁਣਤਾਸਿ॥੨॥੧੩॥੭੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
ਮਹਲਾ੫ ॥ਮਰਿਮਰਿਜਨਮੇਜਿਨਬਿਸਰਿਆਜੀਵਨਕਾਦਾਤਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜ
ਨਿਸੇਵਿਆਅਨਦਿਨੁਰੰਗਿਰਾਤਾ॥੧॥ਸਾਂਤਿਸਹਜੁਆਨਦੁਘਨਾਪੂਰਨਭਈਆ
ਸ॥ਸੁਖੁਪਾਇਆਹਰਿਸਾਧਸੰਗਿਸਿਮਰਤਗੁਣਤਾਸ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਣਿਸੁਆ
ਮੀਅਰਦਾਸਿਜਨਤੁਮਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਰਵਿਰਹੇਨਾਨਕਕੇਸੁਆਮੀ॥੨॥
੧੪॥੭੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਤਾਤੀਵਾਉਨਲਗ
ਈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਰਣਾਈ॥ਚਉਗਿਰਦਹਮਾਰੈਰਾਮਕਾਰਦੁਖੁਲਗੈਨਭਾਈ॥੧॥ਸ
ਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿਆਜਿਨਿਬਣਤਬਣਾਈ॥ਰਾਮਨਾਮੁਅਉਖਧੁਦੀਆਏਕਾਲਿ
ਵਲਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਖਿਲੀਏਤਿਨਿਰਖਨਹਾਰਿਸਭਬਿਆਧਿਮਿਟਾਈ॥ਕਹੁ
ਨਾਨਕਕਿਰਪਾਭਈਪ੍ਰਭਭਏਸਹਾਈ॥੨॥੧੫॥੭੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹ
ਲਾ੫ ॥ਅਪਣੇਬਾਲਕਆਪਿਰਖਿਅਨੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਦੇਵ
॥ਸੁਖਸਾਂਤਿਸਹਜਆਨਦਭਏਪੂਰਨਭਈਸੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਗਤਜਨਾਕੀਬੇਨਤੀਸੁ
ਣੀਪ੍ਰਭਿਆਪਿ॥ਰੋਗੁਮਿਟਾਇਜੀਵਾਲਿਅਨੁਜਾਕਾਵਡਪਰਤਾਪੁ॥੧॥ਦੋਖਹਮਾਰੇ

ਬਖਸੀਅਨੁਅਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰੀਅਨਬਾਛਤਫਲਦਿਤਿਅਨੁਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰੀ॥੪॥੧੫॥੮੦॥ ॥ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ਦੁਪਦੇ॥ਚਉਪਦੇ॥ ॥ਘਰੁ੬ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮੇਰੇਮੋਹਨਸ੍ਰਵਨੀਇਹਨਸੁਨਾਏ॥ਸਾਕਤਗੀਤਨਾਦਧੁਨਿਗਾਵਤਬੋਲਤਬੋਲਅਜਾਏ॥੧॥ ॥ਰਹਾਉ॥ਸੇਵਤਸੇਵਿਸੇਵਿਸਾਧਸੇਵਉਸਦਾਕਰਉਕਿਰਤਾਰੇ॥ਅਭੈਦਾਨੁਪਾਵਉ ਪੁਰਖਦਾਤੇਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਗੁਨਗਾਏ॥੧॥ਰਸਨਾਅਗਹਅਗਹਗੁਨਰਾਤੀ ਨੈਨਦਰਸਰੰਗੁਲਾਏ॥ਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਮੋਹਿਚਰਨਰਿਦੈਵਸਾਏ॥੨॥ ਸਭਹੂਤਲੈਤਲੈਸਭਊਪਰਿਏਹਦ੍ਰਿਸਟਿਦ੍ਰਿਸਟਾਏ॥ਅਭਿਮਾਨੁਖੋਇਖੋਇਖੋਇ ਖੋਈਹਉਮੋਕਉਸਤਿਗੁਰਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਏ॥੩॥ਅਤੁਲੁਅਤੁਲੁਅਤੁਲੁਨਹਤੁਲੀ ਐਭਗਤਿਵਛਲੁਕਿਰਪਾਏ॥ਜੋਜੋਸਰਣਿਪਰਿਓਗੁਰਨਾਨਕਅਭੈਦਾਨੁਸੁਖਪਾਏ॥ ੪॥੧॥੮੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਪ੍ਰਭਜੀਤੂਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੈ॥ਨਮਸਕਾਰਡੰਡਉਤਿਬੰਦਨਾਅਨਿਕਬਾਰਜਾਉਬਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਊਠਤਬੈਠਤਸੋਵਤਜਾਗਤਇਹੁਮਨੁਤੁਝਹਿਚਿਤਾਰੈ॥ਸੂਖਦੂਖਇਸੁਮਨਕੀਬਿਰਥਾ ਤੁਝਹੀਆਗੈਸਾਰੈ॥੧॥ਤੂਮੇਰੀਓਟਬਲਬੁਧਿਧਨੁਤੁਮਹੀਤੁਮਹਿਮੇਰੈਪਰਵਾਰੈ॥ ਜੋਤੁਮਕਰਹੁਸੋਈਭਲਹਮਰੈਪੇਖਿਨਾਨਕਸੁਖਚਰਨਾਰੈ॥੨॥੨॥੮੨॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਸੁਨੀਅਤਪ੍ਰਭਤਉਸਗਲਉਧਾ ਰਨਾ॥ਮੋਹਮਗਨਪਤਿਤਸੰਗਿਪ੍ਰਾਨੀਐਸੇਮਨਹਿਬਿਸਾਰਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਚਿਬਿ ਖਿਆਲੇਗ੍ਰਾਹਜੁਕੀਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤਮਨਤੇਡਾਰਨਾ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਿਰਤੁਨਿੰਦਾਸਤੁਸੰ ਤੋਖੁਬਿਦਾਰਨਾ॥੧॥ਇਨਤੇਕਾਢਿਲੇਹੁਮੇਰੇਸੁਆਮੀਹਾਰਿਪਰੇਤੁਮਸਾਰਨਾ॥ ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਪ੍ਰਭਪਹਿਸਾਧਸੰਗਿਰੰਕਤਾਰਨਾ॥੨॥੩॥੮੩॥

ਬਿਲਾ ਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਸੰਤਨਕੈਸੁਨੀਅਤਪ੍ਰਭਕੀਬਾਤ॥ਕਥਾਕੀਰਤ ਨੁਆਨੰਦਮੰਗਲਧੁਨਿਪੂਰਿਰਹੀਦਿਨਸੁਅਰੁਰਾਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰ

ਪਾ॥ਆਪਨੇਪ੍ਰਭਿਕੀਨੇਨਾਮਅਪੁਨੇਕੀਕੀਨੀਦਾਤਿ॥ਆਠਪਹਰਗੁਨਗਾਵਤਪ੍ਰਭਕੇਕਾਮ
ਕ੍ਰੋਧਇਸੁਤਨਤੇਜਾਤ॥੧॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਏਪੇਖਿਪ੍ਰਭਦਰਸਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਰਸੁਭੋਜਨ
ਖਾਤ॥ਚਰਨਸਰਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭਤੇਰੀਕਰਿਕਿਰਪਾਸੰਤਸੰਗਿਮਿਲਾਤ॥੨॥੪॥੮੪॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਰਾਖਿਲੀਏਅਪਨੇਜਨਆਪ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਦੀਨੋਬਿਨਸਿਗਏਸਭਸੋਗਸੰਤਾਪ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਨਗੋਵਿੰਦਗਾਵਹੁਸਭਿਹਰਿ
ਜਨਰਾਗਰਤਨਰਸਨਾਆਲਾਪ॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੀਤ੍ਰਿਸਨਾਨਿਵਰੀਰਾਮਰਸਾਇਣਿਆ
ਤਮਧ੍ਰਾਪ॥੧॥ਚਰਣਗਹੇਸਰਣਿਸੁਖਦਾਤੇਗੁਰਕੈਬਚਨਿਜਪੇਹਰਿਜਾਪ॥ਸਾਗਰਤ
ਰੇਭ੍ਰਮਭੈਬਿਨਸੇਕਹੁਨਾਨਕਠਾਕੁਰਪਰਤਾਪ॥੨॥੫॥੮੫॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫
ਤਾਪੁਲਾਹਿਆਗੁਰਿਸਿਰਜਨਹਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰਅਪਨੇਕਉਬਲਿਜਾਈਜਿਨਿਪੈਜ
ਰਖੀਸਾਰੈਸੰਸਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰੁਮਸਤਕਿਧਾਰਿਬਾਰਿਕੁਰਖਿਲੀਨੋ॥ਪ੍ਰਭਿਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਦੀਨੋ॥੧॥ਦਾਸਕੀਲਾਜਰਖੈਮਿਹਰਵਾਨੁ॥ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਬੋਲੈਦਰਗ
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਹਪਰਵਾਨੁ॥੬॥੮੬॥ ✗ ॥ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ੧ ਦੁਪਦੇ॥
ਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਉਜਾਰੋਦੀਪਾ॥ਬਿਨਸਿਓਅੰਧਕਾਰਤਿਹਮੰਦਰਿਰਤਨਕੋਠੜੀਖੁ
ਲੀਅਨੂਪਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਸਮਨਬਿਸਮਭਏਜਉਪੇਖਿਓਕਹਨੁਨਜਾਇਵਡਿਆ
ਈ॥ਮਗਨਭਏਊਹਾਸੰਗਿਮਾਤੇਓਤਿਪੋਤਿਲਪਟਾਈ॥੧॥ਆਲਜਾਲਨਹੀਕਛੂ
ਜੰਜਾਰਾਅਹੰਬੁਧਿਨਹੀਭੋਰਾ॥ਊਚਨਊਚਾਬੀਚੁਨਖੀਚਾਹਉਤੇਰਾਤੂੰਮੋਰਾ॥੨॥ਏ
ਕੰਕਾਰੁਏਕੁਪਾਸਾਰਾਏਕੈਅਪਰਅਪਾਰਾ॥ਏਕੁਬਿਸਥੀਰਨੁਏਕੁਸੰਪੂਰਨੁਏਕੈਪ੍ਰਾਨਅ
ਧਾਰਾ॥੩॥ਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਸੂਚਾਸੂਚੋਸੂਚਾਸੂਚੋਸੂਚਾ॥ਅੰਤਨਅੰਤਾਸਦਾਬੇ
ਅੰਤਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਊਚੋਊਚਾ॥੪॥੧॥੮੭॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫
ਬਿਨੁਹਰਿਕਾਮਿਨਆਵਤਹੇ॥ਜਾਸਿਉਰਾਚਿਮਾਚਿਤੁਮਲਾਗੇਓਹਮੋਹਨੀਮੋਹਾਵ
ਤਹੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਨਿਕਕਾਮਨੀਸੇਜਸੋਹਨੀਛੋਡਿਖਿਨੈਮਹਿਜਾਵਤਹੇ॥ਉਰਝਿਰ

ਤਉ ਓਇ ਛੂਰੀ ਸਪ੍ਰੇਰਿਓ ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਖਾਵਤ ਤੋ ॥੧॥ ਰਿਦਨ ਕੇ ਮੰਦਰੁ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਓ ਫੂਕਤ ਲੀਜਰਾਵਤੁ ਤੋ ॥ ਐਸੋ ਗਾੜ੍ਹ ਮਤਿ ਐਠਿ ਨਠੀਲੋ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਕਿਆ ਪਾਵਤੁ ਤੋ ॥੨॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਮੂਠ ਪਰਿਓ ਢਕੇ ਸਗਾਤੇ ਫਿਰਾਵਤ ਤੋ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਆਵਤਿ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ ਸੋਇ ਰਹਿਓ ਮਦ ਮਾਵਤ ਤੋ ॥੩॥ ਜਾਲੁ ਪਸਾਰਿ ਚੋਗ ਬਿਸਥਾਰੀ ਪੰਖੀ ਜਿਉ ਫਾਹਾਵਤ ਤੋ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੰਧਨ ਕਾਟਨ ਕਉ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਵਤੁ ਤੋ ॥੪॥੨॥੮੮॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰ ਅਮੋਲੀ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੋ ਮਨਹਿ ਅਧਾਰੋ ਚੀਤਿ ਚਿਤਵਉ ਜੈਸੇ ਪਾਨ ਤੰਬੋਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ਗੁਰਹਿ ਬਤਾਇਓ ਰੰਗਿ ਰੰਗੀ ਮੇਰੇ ਤਨ ਕੀ ਚੋਲੀ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਮੁਖਿ ਲਾਗੋ ਜਉ ਵਡਭਾਗੋ ਸੁਹਾਗੁ ਹਮਾਰੋ ਕਤਹੁ ਨ ਡੋਲੀ ॥੧॥ ਰੂਪ ਨ ਧੂਪ ਨ ਗੰਧ ਨ ਦੀਪਾ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਅੰਗ ਅੰਗ ਸੰਗਿ ਮਉਲੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਅ ਰਵੀ ਸੁਹਾਗਨਿ ਅਤਿ ਨੀਕੀ ਮੇਰੀ ਬਨੀ ਖਟੋਲੀ ॥੨॥੩॥੮੯॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਮਈ ॥ ਜਬ ਤੇ ਭੇਟੇ ਸਾਧ ਦਇਆਰਾ ਤਬ ਤੇ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਰਿ ਭਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸੰਪੂਰਨ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਦਇਆਲ ਦਈ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਹੰਕਾਰਾ ਤਨ ਤੇ ਹੋਏ ਸਗਲ ਖਈ ॥੧॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਸੁਚਿ ਸੰਤਨ ਤੇ ਇਹੁ ਮੰਤੁ ਲਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਮਨਹੁ ਪਛਾਨਿਆ ਤਿਨ ਕਉ ਸਗਲੀ ਸੋਝ ਪਈ ॥੨॥੪॥੯੦॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਿਆ ਹਮ ਜੀਅ ਜੰਤ ਬੇਚਾਰੇ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਹ ਏਕ ਰੋਮਾਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ਬੇਅੰਤ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥੧॥ ਕਿਆ ਕਥੀਐ ਕਿਛੁ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਦੂਖ ਜਮ ਸੁਨੀਐਤ ਤਹ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਤੂੰ ਹੈ ਸਹਾਈ ॥ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਹਰਿ ਚਰਨ ਗਹੇ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੨॥੫॥੯੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਗਮ ਰੂਪ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਰਤਾ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਇਕ ਨਿਮਖ ਜਪਾਈਐ ॥ ਅਚਰਜੁ ਸੁਨਿਓ ਪਰਾਪਤਿ ਭੇਟੁਲੇ ਸੰਤ ਚਰਨ ਚਰਨ ਮਨੁ

ਲਾਈਐ॥੧॥ਕਿਤੁਬਿਧੀਐਕਿਤੁਸੰਜਮਿਪਾਈਐਕਹੁਸੁਰਜਨਕਿਤੁਜੁਗਤੀ
ਧਿਆਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਮਾਨੁਖੁਮਾਨੁਖਕੀਸੇਵਾਓਹੁਤਿਸਕੀਲਈਲਈਫੁਨਿਜਾ
ਈਐ॥ਨਾਨਕਸਰਨਿਸਰਣਿਸੁਖਸਾਗਰਮੋਹਿਟੇਕਤੇਰੋਇਕਨਾਈਐ॥੨॥੬॥੯੨॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਸੰਤਸਰਣਿਸੰਤਟਹਲਕਰੀ॥ਧੰਧੁਬੰਧੁਅਰੁਸਗਲਾਜੰ
ਜਾਰੋਅਵਰਕਾਜਤੇਛੂਟਿਪਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੂਖਸਹਜਅਰੁਘਨੋਅਨੰਦਾਗੁਰਤੇਪਾਇਓ
ਨਾਮੁਹਰੀ॥ਐਸੋਹਰਿਰਸੁਬਰਨਿਨਸਾਕਉਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇਰੀਉਲਟਿਧਰੀ॥੧॥ਪੇਖਿਓਮੋ
ਹਨੁਸਭਕੈਸੰਗੇਊਨਨਕਾਹੂਸਗਲਭਰੀ॥ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹਿਓਕਿਰਪਾਨਿਧਿਕਹੁਨਾਨਕ
ਮੇਰੀਪੂਰੀਪਰੀ॥੨॥੭॥੯੩॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਮਨਕਿਆਕਹਤਾ
ਹਉਕਿਆਕਹਤਾ॥ਜਾਨਪ੍ਰਬੀਨਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਮੇਰੇਤਿਸੁਆਗੈਕਿਆਕਹਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਅਨਬੋਲੇਕਉਤੁਹੀਪਛਾਨਹਿਜੋਜੀਅਨਮਹਿਹੋਤਾ॥ਰੇਮਨਕਾਇਕਹਾਲਉਡਹਕਹਿ
ਜਉਪੇਖਤਹੀਸੰਗਿਸੁਨਤਾ॥੧॥ਐਸੋਜਾਨਿਭਏਮਨਿਆਨਦਆਨਨਬੀਓਕਰਤਾ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਭਏਦਇਆਰਾਹਰਿਰੰਗੁਕਬਹੂਨਲਹਤਾ॥੨॥੯੪॥ ॥ਬਿਲਾ
ਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਨਿੰਦਕੁਐਸੇਹੀਝਰਿਪਰੀਐ॥ਇਹਨੀਸਾਨੀਸੁਨਹੁਤੁਮਭਾਈਜਿਉ
ਕਾਲਰਭੀਤਿਗਿਰੀਐ॥ਰਹਾਉ॥ਜਉਦੇਖੈਛਿਦ੍ਰੁਤਉਨਿੰਦਕੁਉਮਾਹੈਭਲੋਦੇਖਿਦੁਖਭ
ਰੀਐ॥ਆਠਪਹਰਚਿਤਵੈਨਹੀਪਹੁਚੈਬੁਰਾਚਿਤਵਤਚਿਤਵਤਮਰੀਐ॥੧॥ਨਿੰਦਕੁ
ਪ੍ਰਭੂਭੁਲਾਇਆਕਾਲੁਨੇਰੈਆਇਆਹਰਿਜਨਸਿਉਬਾਦੁਉਠਰੀਐ॥ਨਾਨਕਕਾ
ਰਾਖਾਆਪਿਪ੍ਰਭੁਸੁਆਮੀਕਿਆਮਾਨਸਬਪੁਰੇਕਰੀਐ॥੨॥੯੫॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮ
ਹਲਾ੫ ॥ਐਸੇਕਾਹੇਭੂਲਿਪਰੇ॥ਕਰਹਿਕਰਾਵਹਿਮੂਕਰਿਪਾਵਹਿਪੇਖਤਸੁਨਤਸ
ਦਾਸੰਗਿਹਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਚਬਿਹਾਝਨਕੰਚਨਛਾਡਨਬੈਰੀਸੰਗਿਹੇਤੁਸਾਜਨਤਿਆਗਿ
ਖਰੇ॥ਹੋਵਨੁਕਉਰਾਅਨਹੋਵਨੁਮੀਠਾਬਿਖਿਆਮਹਿਲਪਟਾਇਜਰੇ॥੧॥ਅੰਧਕੂਪਮ
ਹਿਪਰਿਓਪਰਾਨੀਭਰਮਗੁਬਾਰਮੋਹਬੰਧਿਪਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਹੋਤਦਇਆਰਾਗੁਰੁਭੇ

ਟਿਕਾਏ ਬਾਹੁੜਿ ਫੇਰੋ ॥੨॥੧੦॥੯੬॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਅਨਿਤ ਨਿਰਸਨਾ ਹਰਿ
ਛੀਨਾ ॥ਭਈ ਅਨੰਦਾ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਮੋ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ਇਆਨਪ
ਤੇ ਸਭ ਭਈ ਸਿਆਨਪ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ॥ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੈ ਅਪਨੇ ਕਉ ਕਾਹੂ ਨ ਕਰ
ਤੇ ਕਛੁ ਖੀਨਾ ॥੧॥ਬਲਿ ਜਾਵਉ ਦਰਸਨ ਸਾਧੂ ਕੈ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੀਨਾ ॥ਕ
ਹੁ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਭਾਰੋਸੈ ਕਹੂ ਨ ਮਾਨਿਓ ਮਨਿ ਛੀਨਾ ॥੨॥੧੧॥੯੭॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁ ਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਰੀ ਰਾਖਿ ਲਈ ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਦੀਨੋ ਜਨਮ
ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਗਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ਨਿਵਰੇ ਦੂਤ ਦੁਸਟ ਬੈਰਾਈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕਾ ਜਪਿਆ ਜਾਪੁ
॥ਕਹਾ ਕਰੈ ਕੋਈ ਬੇਚਾਰਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕਾ ਬਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥੧॥ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਇਆ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਜਾ ਤੇ ਊਪਰਿ
ਕੋ ਨਾਹੀ ॥੨॥੧੨॥੯੮॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪੀਐ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ
॥ਜਰਾ ਮਰਾ ਕਛੁ ਦੂਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਆਗੈ ਦਰਗਹ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ਆਪੁ ਤਿਆ
ਗਿ ਪਰੀਐ ਨਿਤ ਸਰਨੀ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਕਟੀਐ ਫਾਸੀ
ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਕਾ ਨੀਸਾਨੁ ॥੧॥ਜੋ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਉ ਮਨ ਤੇ ਛੂਟੈ ਸਗਲ ਗੁ
ਮਾਨੁ ॥ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਗਲ ਜਹਾਨੁ ॥੨॥੧੩॥੯੯॥
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਹੀ ॥ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਪਰਉਪਕਾ
ਰ ਨਿਤ ਤਿਸੁ ਰਸਨਾ ਕਾ ਮੋਲੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ਕੁਲ ਸਮੂਹ ਉਧਰੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਜਨਮ ਜਨਮ
ਕੀ ਮਲੁ ਲਾਹੀ ॥ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਅਨਦ ਸੇਤੀ ਬਿਖਿਆ ਬਨੁ
ਗਾਹੀ ॥੧॥ਚਰਨ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਬੋਹਿਥੁ ਪਾਏ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਪਾਰਿ ਪਰਾਹੀ ॥ਸੰਤ ਸੇਵਕ ਭਗਤ
ਹਰਿ ਤਾ ਕੇ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਹੈ ਤਾਹੀ ॥੨॥੧੪॥੧੦੦॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫
ਧੀਰਉ ਦੇਖਿ ਤੁਮਾਰੇ ਰੰਗਾ ॥ਤੁਹੀ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਤੂਹੀ ਵਸਹਿ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥
ਰਹਾਉ ॥ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਨਿਵਾਜੇ ਠਾਕੁਰ ਨੀਚ ਕੀਟ ਤੇ ਕਰਹਿ ਰਾਜੰਗਾ ॥੧॥ਕਬਹੂ ਨ

ਬਿਸਰੈ ਨਾਹੀ ਏਵਡ ਦਾਤੇ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਇਹੀ ਦਾਨੁ ਮੰਗਾ ॥੪॥੧੫॥੧੦੧॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁ ਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ਅਚੁਤ ਪੂਜਾ ਜੋਗ ਗੋਪਾਲ ॥ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਰਖਉ ਹਰਿ ਆਗੈ ਸਰਬ
ਜੀਆ ਕਾ ਹੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਨਿ ਸਮਰਥ ਅਕਥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਕਿਰਪਾ ਸਿੰਧੁ ਬਡੋ
ਦਇਆਲਾ ॥ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਾਖੈ ਅਪਨੇ ਕਉ ਤਿਸ ਨੋ ਲਗੈ ਨ ਤਾਤੀ ਬਾਲਾ ॥੧॥ਦਾਮੋਦ
ਰ ਦਇਆਲ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬਸੁ ਸੰਤ ਜਨਾ ਧਨ ਮਾਲਾ ॥ਨਾਨਕ ਜਾਚਕ ਦਰਸੁ ਪ੍ਰਭ ਮਾਗੈ
ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਮਿਲੈ ਰਵਾਲਾ ॥੨॥੧੬॥੧੦੨॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਸਿਮਰਤ ਨਾ
ਮੁ ਕੋਟਿ ਜਤਨ ਭਏ ॥ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ਜਮਦੂਤਨ ਕਉ ਤ੍ਰਾਸ ਅਹੇ ॥ਰਹਾ
ਉ ॥ਜੇਤੇ ਪੁਨਹ ਚਰਨ ਸੇ ਕੀਨੇ ਅਨਿਤ ਨਿਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਨ ਗਹੇ ॥ਆਵਣ ਜਾਣ ਭਰਮੁ ਭਉ ਨ
ਠਾ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਦਹੇ ॥੧॥ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਭਜਹੁ ਜਗਦੀਸੈ ਏਹੁ ਪਦਾਰਥੁ ਵਡ
ਭਾਗਿ ਲਹੇ ॥ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ਨਿਰਮਲ ਜਸੁ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਕਹੇ ॥੨॥੧੭॥੧੦੩॥
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਸੁਲਹੀ ਤੇ ਨਾਰਾਇਣ ਰਾਖੁ ॥ਸੁਲਹੀ ਕਾ ਹਥੁ ਕਹੀ ਨ ਪ
ਹੁਚੈ ਸੁਲਹੀ ਹੋਇ ਮੂਆ ਨਾਪਾਕੁ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਢਿ ਕੁਠਾਰੁ ਖਸਮਿ ਸਿਰੁ ਕਾਟਿਆ ਖਿ
ਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਖਾਕੁ ॥ਮੰਦਾ ਚਿਤਵਤ ਚਿਤਵਤ ਪਚਿਆ ਜਿਨਿ ਰਚਿਆ ਤਿਨਿ
ਦੀਨਾ ਧਾਕੁ ॥੧॥ਪੁਤ੍ਰ ਮੀਤ ਧਨੁ ਕਿਛੂ ਨ ਰਹਿਓ ਸੁ ਛੋਡਿ ਗਇਆ ਸਭ ਭਾਈ ਸਾਕੁ ॥ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਿ ਜਨ ਕਾ ਕੀਨੋ ਪੂਰਨ ਵਾਕੁ ॥੨॥੧੮॥੧੦੪॥ ॥ਬਿਲਾ
ਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂਰੀ ਸੇਵਾ ॥ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਸੁਆਮੀ ਕਾਰਜੁ
ਰਾਸਿ ਕੀਆ ਗੁਰਦੇਵਾ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਦਿ ਮਧਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਿ ਸੁਆਮੀ ਅਪਨਾ ਥਾ
ਟੁ ਬਨਾਇਓ ਆਪਿ ॥ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪੇ ਰਾਖੈ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕੋ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥੧॥ਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਸਤਿਗੁਰ ਵਸਿ ਕੀਨੇ ਜਿਨਿ ਸਗਲੇ ਜੰਤਾ ॥ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਸਰ
ਣਾਈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤਾ ॥੨॥੧੯॥੧੦੫॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫
ਤਾਪ ਪਾਪ ਤੇ ਰਾਖੇ ਆਪਿ ॥ਸੀਤਲ ਭਏ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਾਗੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਜਾਪ

॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਗੁਰਿਦੀਨੇਜਗਤਉਧਾਰਨਨਵਖੰਡਪ੍ਰਤਾਪਾ॥ਦੁਖਬਿਨਸੇ
ਸੁਖਅਨਦਪ੍ਰਵੇਸਾਤ੍ਰਿਸਨਬੁਝੀਮਨਤਨਸਚੁਧ੍ਰਾਪਾ॥੧॥ਅਨਾਥਕੋਨਾਥੁਸਰਣਿਸਮਰਥਾਸ
ਗਲਸ੍ਰਿਸਟਿਕੋਮਾਈਬਾਪਾ॥ਭਗਤਿਵਛਲਭੈਭੰਜਨਸੁਆਮੀਗੁਣਗਾਵਤਨਾਨਕ
ਆਲਾਪਾ॥੨॥੨੦॥੧੦੬॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਜਿਸਤੇਉਪਜਿਆਤਿ
ਸਹਿਪਛਾਨਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰੁਧਿਆਇਆਕੁਸਲਖੇਮਹੋਏਕਲਿਆਨਾ॥੧॥
॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿਓਵਡਭਾਗੀਅੰਤਰਜਾਮੀਸੁਘੜੁਸੁਜਾਨਾ॥ਹਾਥਦੇਇਰਾ
ਖੇਕਰਿਅਪਨੇਵਡਸਮਰਥੁਨਿਮਾਨਿਆਕੋਮਾਨਾ॥੧॥ਭ੍ਰਮਭੈਬਿਨਸਿਗਏਖਿਨਭੀਤ
ਰਿਅੰਧਕਾਰਪ੍ਰਗਟੇਚਾਨਾਣਾ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਆਰਾਧੈਨਾਨਕੁਸਦਾਸਦਾਜਾਈਐਕੁਰ
ਬਾਣਾ॥੨॥੨੧॥੧੦੭॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਦੋਵੈਥਾਵਰਖੇਗੁਰ
ਸੂਰੇ॥ਹਲਤਪਲਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਵਾਰੇਕਾਰਜਹੋਏਸਗਲੇਪੂਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖਸਹਜੇਮਜਨੁਹੋਵਤਸਾਧੂਧੂਰੇ॥ਆਵਣਜਾਣਰਹੇਥਿਤਿਪਾਈਜਨਮ
ਮਰਣਕੇਮਿਟੇਬਿਸੂਰੇ॥੧॥ਭ੍ਰਮਭੈਤਰੇਛੁਟੇਭੈਜਮਕੇਘਟਿਘਟਿਏਕੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥
ਨਾਨਕਸਰਣਿਪਰਿਓਦੁਖਭੰਜਨਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਪੇਖਿਹਜੂਰੇ॥੨॥੨੨॥੧੦੮॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਦਰਸਨੁਦੇਖਤਦੋਖਨਸੇ॥ਕਬਹੁਨਹੋਵਹੁਦ੍ਰਿਸਟਿਅਗੋਚ
ਰਜੀਅਕੈਸੰਗਿਬਸੇ॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਸੁਆਮੀ॥ਪੂਰਿਰਹੇਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ
॥੧॥ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਸਾਰਿਸਮਾਰੀ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਭਤੁਝਹਿਚਿਤਾਰੀ॥੨॥ਕਿਰਪਾ
ਨਿਧਿਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਜੀਅਜੰਤਕੀਕਰਹੁਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥੩॥ਆਠਪਹਰਤੇਰਾ
ਨਾਮੁਜਨੁਜਾਪੇ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਪ੍ਰਭਿਆਪੇ॥੪॥੨੩॥੧੦੯॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁ
ਮਹਲਾ੫ ॥ਤਨੁਧਨੁਜੋਬਨੁਚਲਤਗਇਆ॥ਰਾਮਨਾਮਕਾਭਜਨੁਨਕੀਨੋਕਰਤ
ਬਿਕਾਰਨਿਸਿਭੋਰੁਭਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਭੋਜਨਨਿਤਖਾਤੇਮੁਖਦੰਤਾਘ
ਸਿਖੀਨਖਇਆ॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਕਰਿਮੂਠਉਪਾਪਕਰਤਨਹਪਰੀਦਇਆ॥੧॥ਮਹ

ਬਿਕਾਰਘੋਰਦੁਖਸਾਗਰਤਿਸੁਮਹਿਪ੍ਰਾਣੀਗਲਤੁਪਇਆ॥ਸਰਣਿਪਰੇਨਾਨਕ
ਸੁਆਮੀਕੀਬਾਹਪਕਰਿਪ੍ਰਭਿਕਾਢਿਲਇਆ॥੨॥੨੪॥੧੧੦॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫
ਅਪਨਾਪ੍ਰਭੁਆਇਆਚੀਤਿ॥ਦੁਸਮਨਦੁਸਟਰਹੇਝਖਮਾਰਤਕੁਸਲਭਇਆਮੇਰੇ
ਭਾਈਮੀਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਈਬਿਆਧਿਉਪਾਧਿਸਭਨਾਸੀਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਓਕਰਤ
ਾਰਿ॥ਸਾਂਤਿਸੂਖਅਰੁਅਨਦਘਨੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਨਾਮੁਰਿਦੈਉਰਹਾਰਿ॥੧॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਧਨੁਰਾਸਿ
ਪ੍ਰਭਤੇਰੀਤੂੰਸਮਰਥੁਸੁਆਮੀਮੇਰਾ॥ਦਾਸਅਪਨੇਕਉਰਾਖਨਹਾਰਾਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਹੈ
ਚੇਰਾ॥੨॥੨੫॥੧੧੧॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ਗੋਬਿੰਦੁਸਿਮਰਿਹੋਆਕਲਿ
ਆਣੁ॥ਮਿਟੀਉਪਾਧਿਭਇਆਸੁਖੁਸਾਚਾਅੰਤਰਜਾਮੀਸਿਮਰਿਆਜਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਿਸਕੇਜੀਅਤਿਨਿਕੀਏਸੁਖਾਲੇਭਗਤਜਨਾਕਉਸਾਚਾਤਾਣੁ॥ਦਾਸਅਪੁਨੇਕੀਅ
ਪੈਰਾਖੀਭੈਭੰਜਨਊਪਰਿਕਰਤੇਮਾਣੁ॥੧॥ਭਈਮਿਤ੍ਰਾਈਮਿਟੀਬੁਰਾਈਦ੍ਰੁਸਟਦੂਤਹਰਿਕਾ
ਢੇਛਾਣਿ॥ਸੁਖਸਹਜਆਨੰਦਘਨੇਰੇਨਾਨਕਜੀਵੈਹਰਿਗੁਣਹਵਖਾਣਿ॥੨॥੨੬॥੧੧੨॥
॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ਕਾਰਜਸਗਲਸ
ਵਾਰੇਸਤਿਗੁਰਜਪਿਜਪਿਸਾਧੂਭਏਨਿਹਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਆਪ੍ਰਭਿਅਪਨੈ
ਦੋਖੀਸਗਲੇਭਏਰਵਾਲ॥ਕੰਠਿਲਾਇਰਾਖੇਜਨਅਪਨੇਉਧਰਿਲੀਏਲਾਇਅਪਨੈਪਾਲ
॥੧॥ਸਹੀਸਲਾਮਤਿਮਿਲਿਘਰਿਆਏਨਿੰਦਕਕੇਮੁਖਹੋਏਕਾਲ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰਾਸਤਿ
ਗੁਰੁਪੂਰਾਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪ੍ਰਭਭਏਨਿਹਾਲ॥੨॥੨੭॥੧੧੩॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫
ਮੂਲਾਲਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਬਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੋਰੀਨਤੂਟੈਛੋਰੀਨਛੂਟੈਐਸੀਮਾਧੋਖਿੰਚ
ਤਨੀ॥੧॥ਦਿਨਸੁਰੈਨਿਮਨਮਾਹਿਬਸਤੁਹੈਤੂਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਅਪਨੀ॥੨॥ਬਲਿ
ਬਲਿਜਾਉਸਿਆਮਸੁੰਦਰਕਉਅਕਥਕਥਾਜਾਕੀਬਾਤਸੁਨੀ॥੩॥ਜਨਨਾਨਕਦਾ
ਸਨਦਾਸਕਹੀਅਤਹੈਮੋਹਿਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਠਾਕੁਰਅਪਨੀ॥੪॥੨੮॥੧੧੪॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਕੇਚਰਨਜਪਿਜਾਉਕੁਰਬਾਨਾ॥ਗੁਰੁਮੇਰਾਪਾਰਬ੍ਰਹ

ਅਪਰਅੇਸੁਕ੍ਰਤਾਕਾਤਿਰਦੈਧਰਿਮਨਧਿਆਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿ
ਸੁਖਦਾਤਾਜਾਕਾਕੀਆਸਗਲਜਹਾਨੁ॥ਰਸਨਾਰਵਹੁਨਾਰਾਇਣੁਸਾਚੀਦਰਗਹਪਾਵ
ਹੁਮਾਨੁ॥੧॥ਸਾਧੂਸੰਗੁਪਰਾਪਤਿਜਾਕਉਤਿਨਹੀਪਾਇਆਏਹੁਨਿਧਾਨੁ॥ਗਾਵਉਗੁ
ਣਕੀਰਤਨੁਨਿਤਸੁਆਮੀਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕਦੀਜੈਦਾਨੁ॥੨॥੨੯॥੧੧੫॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥੧॥ਰਾਖਿਲੀਏਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣਾ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਹੋਆਜ
ਗਅੰਤਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਮੇਰੋਤਾਰਣਤਰਣਾ॥੧ਰਹਾਉ॥ਬਿਸ੍ਵੰਭਰਪੂਰਨਸੁਖਦਾਤਾਸਗਲ
ਸਮਗ੍ਰੀਪੋਖਣਭਰਣਾ॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਬਲਿਬਲਿਜਾਈਹਰਿਕੇਚ
ਰਣਾ॥੧॥ਜੀਅਜੁਗਤਿਵਸਿਮੇਰੇਸੁਆਮੀਸਰਬਸਿਧਿਤੁਮਕਾਰਣਕਰਣਾ॥ਆਦਿ
ਜੁਗਾਦਿਪ੍ਰਭੁਰਖਦਾਆਇਆਹਰਿਸਿਮਰਤਨਾਨਕਨਹੀਡਰਣਾ॥੨॥੩੦॥੧੧੬॥
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ਦੁਪਦੇ॥ ਘਰੁ੮ ॥ਮੈਨਾਹੀਪ੍ਰਭਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰਾ॥ਈਘੈਨਿਰਗੁਨ
ਉਘੈਸਰਗੁਨਕੇਲਕਰਤਬਿਚਿਸੁਆਮੀਮੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਗਰਮਹਿਆਪਿਬਾਹਰਿਫੁ
ਨਿਆਪਨਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕੋਸਗਲਬਸੇਰਾ॥ਆਪੇਹੀਰਾਜਨੁਆਪੇਹੀਰਾਇਆਕਹਕਹਠਾਕੁਰ
ਕਹਕਹਚੇਰਾ॥੧॥ਕਾਕਉਦੁਰਾਉਕਾਸਿਉਬਲਬੰਚਾਜਹਜਹਪੇਖਉਤਹਤਹਨੇਰਾ॥ਸਾਧਮੂ
ਰਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਓਨਾਨਕਮਿਲਿਸਾਗਰਬੂੰਦਨਹੀਅਨਹੇਰਾ॥੨॥੧॥੧੧੭ ॥ਬਿਲਾਵਲੁ
ਮਹਲਾ੫ ॥ਤੁਮਸਮਰਥਾਕਾਰਨਕਰਨਾ॥ਢਾਕਨਢਾਕਿਗੋਬਿਦਗੁਰਮੇਰੇਮੋਹਿਅਪਰਾ
ਧੀਸਰਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜੋਕੀਨੋਸੋਤੁਮਜਾਨਿਓਪੇਖਿਓਠਉਰਨਾਹੀਕਛੁਢੀਠਮੁ
ਕਰਨਾ॥ਬਡਪਰਤਾਪੁਸੁਨਿਓਪ੍ਰਭਤੁਮਰੋਕੋਟਿਅਘਾਤੇਰੋਨਾਮੁਹਰਨਾ॥੧॥ਹਮਰੋਸਹਾਉਸਦ
ਸਦਭੂਲਨਤੁਮਰੋਬਿਰਦੁਪਤਿਤਉਧਰਨਾ॥ਕਰੁਣਾਮੈਕਿਰਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਜੀਵਨਪਦ
ਨਾਨਕਹਰਿਦਰਸਨਾ॥੨॥੨॥੧੧੮॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਐਸੀਕਿਰਪਾ
ਮੋਹਿਕਰਹੁ॥ਸੰਤਹਚਰਣਹਮਾਰੋਮਾਥਾਨੈਨਦਰਸੁਤਨਿਧੂਰਿਪਰਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੋ
ਸਬਦੁਮੇਰੈਹੀਅਰੈਬਾਸੈਹਰਿਨਾਮਾਮਨਸੰਗਿਧਰਹੁ॥ਤਸਕਰਪੰਚਨਿਵਾਰਹੁਠਾਕੁਰਸਗਲੋਭ

ਰਸਮਾਤੇਮਿਟਿਜਰਣਾ॥੧॥ਜੋਤੁਮਕਰਹੁਸੋਈਭਲਮਾਨੈਭਾਵਨੁਦੁਬਿਧਾਦੂਰਿਟਰਣਾ॥ਨਾਨਕਕੇ
ਪ੍ਰਭਤੁਮਹੀਦਾਤੇਸੰਤਸੰਗਿਲੇਮੋਹਿਉਧਰਣਾ॥੨॥੩॥੧੧੯॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫
॥ਐਸੀਦੀਖਿਆਜਨਸਿਉਮੰਗਾ॥ਤੁਮਰੋਧਿਆਨੁਤੁਮਾਰੋਰੰਗਾ॥ਤੁਮ
ਰੀਸੇਵਾਤੁਮਰੇਅੰਗਾ॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਕੀਟਹਲਸੰਭਾਖਨੁਜਨਸਿਉਊਠਨੁਬੈਠਨੁਜਨਕੈਸੰ
ਗਾ॥ਜਨਚਰਨਰਜਮੁਖਿਮਾਥੈਲਾਗੀਆਸਾਪੂਰਨਅਨੰਤਤਰੰਗਾ॥੧॥ਜਨਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮਜਾਕੀਨਿਰਮਲਮਹਿਮਾਜਨਕੇਚਰਨਤੀਰਥਕੋਟਿਗੰਗਾ॥ਜਨਕੀਧੂਰਿਕੀਓਮਜਨੁਨਾਨ
ਕਜਨਮਜਨਮਕੇਹਰੇਕਲੰਗਾ॥੨॥੪॥੧੨੦॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੮॥
ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਮੋਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰਸਤਿਗੁਰਹਮਬਾਰਿਕਤੁਮਪਿਤਾ
ਕਿਰਪਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਣਗੁਣੁਨਾਹੀਕੋਈਪਹੁਚਿਨਸਾਕਉਤੁਮਰੀਘਾਲ॥ਤੁਮ
ਰੀਗਤਿਮਿਤਿਤੁਮਹੀਜਾਨਹੁਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੁਮਰੋਮਾਲ॥੧॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਪੁਰਖਸੁਆਮੀਅ
ਨਬੋਲਤਹੀਜਾਨਹੁਹਾਲ॥ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇਹਮਾਰੋਨਾਨਕਪ੍ਰਭਜੀਉਨਦਰਿਨਿਹਾਲ॥
੨॥੫॥੧੨੧॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਰਾਖੁਸਦਾਪ੍ਰਭਅਪਨੈਸਾ
ਥ॥ਤੂਹਮਰੋਪ੍ਰੀਤਮੁਮਨਮੋਹਨੁਤੁਝਬਿਨੁਜੀਵਨੁਸਗਲਅਕਾਥ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੰਕਤੇਰਾਉ
ਕਰਤਖਿਨਭੀਤਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰੋਅਨਾਥਕੋਨਾਥ॥ਜਲਤਅਗਨਿਮਹਿਜਨਆਪਿਉਧਾਰੇਕਰਿਅ
ਪੁਨੇਦੇਰਾਖੇਹਾਥ॥੧॥ਸੀਤਲਸੁਖੁਪਾਇਓਮਨਤ੍ਰਿਪਤੇਹਰਿਸਿਮਰਤਸ੍ਰਮਸਗਲੇਲਾਥ॥
ਨਿਧਿਨਿਧਾਨਨਾਨਕਹਰਿਸੇਵਾਅਵਰਸਿਆਨਪਸਗਲਅਕਾਥ॥੨॥੬॥੧੨੨॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਕਬਹੁਨਬਿਸਾਰਹੁ॥ਉਰਿ
ਲਾਗਹੁਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭਮੇਰੇਪੂਰਬਪ੍ਰੀਤਿਗੋਬਿੰਦਬੀਚਾਰਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨ
ਪ੍ਰਭਬਿਰਦੁਤੁਮਾਰੋਹਮਰੇਦੋਖਰਿਦੈਮਤਧਾਰਹੁ॥ਜੀਵਨਪ੍ਰਾਨਹਰਿਧਨੁਸੁਖੁਤੁਮਹੀਹਉਮੈਪ
ਟਲੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਜਾਰਹੁ॥੧॥ਜਲਬਿਹੂਨਮੀਨਕਤਜੀਵਨਦੂਧਬਿਨਾਰਹਨੁਕਤਬਾਰੋ॥ਜਨਨਾਨ
ਕਪਿਆਸਚਰਨਕਮਲਨਕੀਪੇਖਿਦਰਸੁਸੁਆਮੀਸੁਖਸਾਰੋ॥੨॥੭॥੧੨੩॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਆਗੈਪਾਛੈਕੁਸਲੁਭਇਆ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਪੂਰੀ
ਸਭਰਾਖੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਪ੍ਰਭਿਕੀਨੀਮਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਿਤਨਿਰਵਿਰਹਿਆਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁ
ਦੂਖਦਰਦਸਗਲਾਮਿਟਿਗਇਆ॥ਸਾਂਤਿਸਹਜਆਨਦਗੁਣਗਾਏਦੂਤਦੁਸਟਸਭਿਹੋਏ
ਖਇਆ॥੧॥ਗੁਨੁਅਵਗੁਨੁਪ੍ਰਭਿਕਛੁਨਬੀਚਾਰਿਓਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨਾਕਰਿਲ
ਇਆ॥ਅਤੁਲਬਡਾਈਅਚੁਤਅਬਿਨਾਸੀਨਾਨਕੁਉਚਰੈਹਰਿਕੀਜਇਆ॥੨॥੮
॥੧੨੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਬਿਨੁਭੈਭਗਤੀਤਰਨੁਕੈਸੇ॥
ਕਰਹੁਅਨੁਗ੍ਰਹੁਪਤਿਤਉਧਾਰਨਰਾਖੁਸੁਆਮੀਆਪਭਰੋਸੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਨੁ
ਨਹੀਆਵਤਫਿਰਤਮਦਮਾਵਤਬਿਖਿਆਰਾਤਾਸੁਆਨਜੈਸੇ॥ਅਉਧਬਿਹਾਵਤਅ
ਧਿਕਮੋਹਾਵਤਬੂਡੇਐਸੇ॥੧॥ਸਰਨਿਦੁਖਭੰਜਨਪੁਰਖਨਿਰੰਜਨਸਾਧੂਸੰਗਤਿਰਵਣੁਜੈ
ਪਾਪਕਮਾਵਤ
ਸੇ॥ਕੇਸਵਕਲੇਸਨਾਸਅਘਖੰਡਨਨਾਨਕਜੀਵਤਦਰਸਦਿਸੇ॥੨॥੯॥੧੨੫॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਦੁਪਦੇ॥ਘਰੁ੬
ਆਪਹਿਮੇਲਿਲਏ॥ਜਬਤੇਸਰਨਿਤੁਮਾਰੀਆਏਤਬਤੇਦੋਖਗਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਜਿ
ਅਭਿਮਾਨੁਅਰੁਚਿੰਤਬਿਰਾਨੀਸਾਧਹਸਰਨਿਪਏ॥ਜਪਿਜਪਿਨਾਮੁਤੁਮਾਰੋਪ੍ਰੀਤਮਤਨਤੇ
ਰੋਗਖਏ॥੧॥ਮਹਾਮੁਗਧਅਜਾਨਅਗਿਆਨੀਰਾਖੇਧਾਰਿਦਏ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰੁਪੂਰਾ
ਭੇਟਿਓਆਵਨਜਾਨਰਹੇ॥੨॥੧॥੧੨੬॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫
ਜੀਵਉਨਾਮੁਸੁਨੀ॥ਜਉਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਗੁਰਪੂਰੇਤਬਮੇਰੀਆਸਪੁਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੀਰਗ
ਈਬਾਧੀਮਨਿਧੀਰਾਮੋਹਿਓਅਨਦਧੁਨੀ॥ਉਪਜਿਓਚਾਉਮਿਲਨਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਰਹਨੁਨਜਾ
ਇਖਿਨੀ॥੧॥ਅਨਿਕਭਗਤਅਨਿਕਜਨਤਾਰੇਸਿਮਰਹਿਅਨਿਕਮੁਨੀ॥ਅੰਧੁਲੇਟਿਕ
ਨਿਰਧਨਧਨੁਪਾਇਓਪ੍ਰਭਨਾਨਕਅਨਿਕਗੁਨੀ॥੨॥੨॥੧੨੭॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧੩ ਪੜਤਾਲ ॥ਮੋਹਨਨੀਦਨਆਵੈਹਾਵੈਹਾਰਕਜ
ਰਬਸਤ੍ਰਅਭਰਨਕੀਨੇ॥ਉਡੀਨੀਉਡੀਨੀਉਡੀਨੀ॥ਕਬਘਰਿਆਵੈਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰ

ਨਿਸੁਤਾਗਨਿਭਰਨਸੀਸੁਧਰਿਲਾਲਨੁਮੋਤਿਸਿਲਾਵਉ॥ਕਬਘਰਿਆਵੈਗੀ॥੧॥ਸੁਨਹੁਸ
ਖੀਮਿਲਨਬਾਤਕਹਉਸਗਲੋਅਹੰਮਿਟਾਵਉ॥ਤਉਪਾਵਹੀਲਾਲਨੁਪਾਵਉ॥ਤਬਰਸ
ਮੰਗਲਗੁਨਗਾਵਉ॥ਆਨਦਰੂਪਧਿਆਵਉ॥ਨਾਨਕਦੁਆਰੈਆਇਓ॥ਤਉਮੈਲਾਲ
ਨੁਪਾਇਓਰੀ॥੨॥ਮੋਹਨਰੂਪਦਿਖਾਵੈ॥ਅਬਮੋਹਿਨੀਦਸੁਹਾਵੈ॥ਸਭਮੇਰੀਤਿਖਾਬੁਝਾਨੀ
ਅਬਮੈਸਹਜਿਸਮਾਨੀ॥ਮੀਠੀਪਿਰਹਿਕਹਾਨੀ॥ਮੋਹਨੁਲਾਲਨੁਪਾਇਓਰੀ॥੩॥
ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੨॥੧॥੧੨੮॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫
ਮੋਰੀਅਹੰਜਾਇਦਰਸਨਪਾਵਤਹੇ॥ਰਾਚਹੁਨਾਥਹੀਸਹਾਈਸੰਤਨਾ॥ਅਬਚਰਨਗਹੇ॥੧
॥ਰਹਾਉ॥ਆਹੇਮਨਅਵਰੁਨਭਾਵੈਚਰਨਾਵੈਚਰਨਾਵੈਉਲਝਿਓਅਲਿਮਕਰੰਦਕਮਲਜਿਉ॥
ਅਨਰਸਨਹੀਚਾਹੈ॥ਏਕੈਹਰਿਲਾਹੈ॥੧॥ਅਨਤੇਟੂਟੀਐਰਿਖਤੇਛੂਟੀਐ॥ਮਨਹਰਿ
ਸੁਘੂਟੀਐਸੰਗਿਸਾਧੂਉਲਟੀਐ॥ਅਨਨਾਹੀਨਾਹੀਰੇ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨਚਰਨਹੇ॥੨
॥੨॥੧੨੯॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੯ ॥ਦੁਖਹਰਤਾਹਰਿਨਾਮੁਪਛਾਨੋ॥ਅਜਾਮਲੁਗ
ਨਕਾਜਿਹਸਿਮਰਤਮੁਕਤਭਏਜੀਅਜਾਨੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਜਕੀਤ੍ਰਾਸਮਿਟੀਛਿਨਹੂੰ
ਜਬਹੀਰਾਮੁਬਖਾਨੋ॥ਨਾਰਦਕਹਤਸੁਨਤਧ੍ਰੂਅਬਾਰਿਕਭਜਨਮਾਹਿਲਪਟਾਨੋ॥੧॥ਅ
ਚਲਅਮਰਨਿਰਭੈਪਦੁਪਾਇਓਜਗਤਜਾਹਿਹੈਰਾਨੋ॥ਨਾਨਕਕਹਤਭਗਤਰਛਕਹਰਿ
ਨਿਕਟਿਤਾਹਿਤੁਮਮਾਨੋ॥੨॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੯
ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨਾਦੁਖੁਪਾਵੈ॥ਭਗਤਬਿਨਾਸਾਨਹਚੂਕੈਗੁਰਇਹੁਭੇਦੁਬਤਾਵੈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਾਭਇਓਤੀਰਥਬ੍ਰਤਕੀਏਰਾਮਸਰਨਿਨਹੀਆਵੈ॥ਜੋਗਜਗਨਿਹ
ਫਲਤਿਹਮਾਨਉਜੋਪ੍ਰਭਜਸੁਬਿਸਰਾਵੈ॥੧॥ਮਾਨਮੋਹਦੋਨੋਕੌਪਰਹਰਿਗੋਬਿੰਦਕੇਗੁਨਗਾ
ਵੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਇਹਬਿਧਿਕੋਪ੍ਰਾਨੀਜੀਵਨਮੁਕਤਿਕਹਾਵੈ॥੨॥੨॥ ਮਹਲਾ੯ਬਿ
ਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੯ ॥ਜਾਮੈਭਜਨੁਰਾਮਕੋਨਾਹੀ॥ਤਿਹਨਰਜਨਮੁਅਕਾਰਥੁਖੋ

ਇਆਇਡਰਾਖੈਮਨਮਾਹੀ॥ਰਹਾਉ॥੧॥ਤੀਰਥਕਰੈਬਰਤਫੁਨਿਰਾਖੈਨਹਿਮਨੂਆਬਸਿਜਾਕੋ॥
ਨਿਹਫਲਧਰਮੁਤਾਹਿਤੁਮਮਾਨਹੁਸਾਚੁਕਹਤਮੈਯਾਕੋ॥੧॥ਜੈਸੇਪਾਹਨੁਜਲਮਹਿਰਾਖਿਓ
ਭੇਦੈਨਾਹਿਤਿਹਪਾਨੀ॥ਤੈਸੇਹੀਤੁਮਤਾਹਿਪਛਾਨਹੁਭਗਤਿਹੀਨਜੋਪ੍ਰਾਨੀ॥੨॥ਕਲਮੈਮੁ
ਕਤਿਨਾਮਤੇਪਾਵੈਗੁਰੁਯਹੁਭੇਦੁਬਤਾਵੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੋਈਨਰੁਗਰੂਆਜੋਪ੍ਰਭਕੇਗੁਨਗਾਵੈ॥੩॥

੩॥ਜੋੜੁਬਿਲਾਵਲਾਮ:੧॥੪॥ਮ:੩॥੬॥ਮ:੪॥੭॥ਮ:੫॥੧੨੯॥ਮ:੯॥੩॥
ਚਉਪਦੇਤਦੁਪਦੇ॥੧੪੯॥ਤਿਸਕਾਜੋੜੁਸਭ॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੧ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ਘਰੁ੧੦

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਨਿਕਟਿਵਸੈਦੇਖੈਸਭੁਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਈ॥ਵਿਣੁਭੈਪਇਐਭਗਤਿਨਹੋ
ਈ॥ਸਬਦਿਰਤੇਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥੧॥ਐਸਾਗਿਆਨੁਪਦਾਰਥੁਨਾਮੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵਸਿ
ਰਸਿਰਸਿਮਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਿਆਨੁਗਿਆਨੁਕਥੈਸਭੁਕੋਈ॥ਕਥਿਕਥਿਬਾਦੁਕਰੇਦੁ
ਖੁਹੋਈ॥ਕਥਿਕਹਣੈਤੇਰਹੈਨਕੋਈ॥ਬਿਨੁਰਸਰਾਤੇਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥੨॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁ
ਸਭੁਗੁਰਤੇਹੋਈ॥ਸਾਚੀਰਹਤਸਾਚਾਮਨਿਸੋਈ॥ਮਨਮੁਖਕਥਨੀਹੈਪਰੁਰਹਤਨਹੋਈ॥ਨਾਵਹੁ
ਭੂਲੇਥਾਉਨਕੋਈ॥੩॥ਮਨੁਮਾਇਆਬੰਧਿਓਸਰਜਾਲਿ॥ਘਟਿਘਟਿਬਿਆਪਿਰਹਿਓਬਿ
ਖੁਨਾਲਿ॥ਜੋਆਂਜੈਸੋਦੀਸੈਕਾਲਿ॥ਕਾਰਜੁਸੀਧੋਰਿਦੈਸਮਾਲਿ॥੪॥ਸੋਗਿਆਨੀਜਿਨਿਸ
ਬਦਿਲਿਵਲਾਈ॥ਮਨਮੁਖਿਹਉਮੈਪਤਿਗਵਾਈ॥ਆਪੇਕਰਤੈਭਗਤਿਕਰਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਆਪੇਦੇਵਡਿਆਈ॥੫॥ਰੈਣਿਅੰਧਿਆਰੀਨਿਰਮਲਜੋਤਿ॥ਨਾਮਬਿਨਾਝੂਠੇਕੁਚਲਕ
ਛੋਤਿ॥ਬੇਦੁਪੁਕਾਰੈਭਗਤਿਸਰੋਤਿ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਮਾਨੈਵੇਖੈਜੋਤਿ॥੬॥ਸਾਸਤ੍ਰਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਨਾਮੁ
ਦ੍ਰਿੜਾਮੰ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਂਤਿਊਤਮਕਰਾਮੰ॥ਮਨਮੁਖਜੋਨੀਦੂਖਸਹਾਮੰ॥ਬੰਧਨਤੂਟੇਇਕੁਨਾ
ਮੁਵਸਾਮੰ॥੭॥ਮੰਨੇਨਾਮੁਸਚੀਪਤਿਪੂਜਾ॥ਕਿਸੁਵੇਖਾਨਾਹੀਕੋਦੂਜਾ॥ਦੇਖਿਕਹਉਭਾਵੈ
ਮਨਿਸੋਇ॥ਨਾਨਕੁਕਹੈਅਵਰੁਨਹੀਕੋਇ॥੮॥੧॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੧॥
॥ਮਨਕਾਕਹਿਆਮਨਸਾਕਰੈ॥ਇਹੁਮਨੁਪੁੰਨੁਪਾਪੁਉਚਰੈ॥ਮਾਇਆਮ
ਦਿਮਾਤੇਤ੍ਰਿਪਤਿਨਆਵੈ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਮੁਕਤਿਮਨਿਸਾਚਾਭਾਵੈ॥੧॥ਤਨੁਧਨੁਕਲਤੁਸਭੁਦੇ

ਖੁਅਭਿਮਾਨਾ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਛੁਸੰਗਿਨਜਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੀਚਹਿਰਸਭੋਗਖੁਸੀਆਮ
ਨਕੇਰੀ॥ਧਨੁਲੋਕਾਂਤਨੁਭਸਮੈਢੇਰੀ॥ਖਾਕੂਖਾਕੁਰਲੈਸਭੁਫੈਲੁ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਨਹੀਉਤਰੈ
ਮੈਲੁ॥੨॥ਗੀਤਰਾਗਘਨਤਾਲਸਿਕੂਰੇ॥ਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣਉਪਜੈਬਿਨਸੈਦੂਰੇ॥ਦੂਜੀਦੁਰ
ਮਤਿਦਰਦੁਨਜਾਇ॥ਛੂਟੈਗੁਰਮੁਖਿਦਾਰੂਗੁਣਗਾਇ॥੩॥ਧੋਤੀਊਜਲਤਿਲਕੁਗ
ਲਿਮਾਲਾ॥ਅੰਤਰਿਕ੍ਰੋਧੁਪੜਹਿਨਾਟਸਾਲਾ॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਮਾਇਆਮਦੁਪੀਆ॥
ਬਿਨੁਗੁਰਭਗਤਿਨਾਹੀਸੁਖੁਥੀਆ॥੪॥ਸੂਕਰਸੁਆਨਗਰਧਭਮੰਜਾਰਾ॥ਪਸੂਮਲੇ
ਛਨੀਚਚੰਡਾਰਾ॥ਗੁਰਤੇਮੁਹੁਫੇਰੇਤਿਨਜੋਨਿਭਵਾਈਐ॥ਬੰਧਨਿਬਾਧਿਆਆਈਐ
ਜਾਈਐ॥੫॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਲਹੈਪਦਾਰਥੁ॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਸਦਾਕਿਰਤਾਰਥੁ॥ਸਾਚੀਦਰਗ
ਹਪੂਛਨਹੋਇ॥ਮਾਨੇਹੁਕਮੁਸੀਝੈਦਰਿਸੋਇ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਤਿਸਕਉਜਾਣੈ
॥ਰਹੈਰਜਾਈਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈ॥ਹੁਕਮੁਪਛਾਣਿਸਚੈਦਰਿਵਾਸੁ॥ਕਾਲਬਿਕਾਲਸ
ਬਦਿਭਏਨਾਸੁ॥੭॥ਰਹੈਅਤੀਤੁਜਾਣੈਸਭੁਤਿਸਕਾ॥ਤਨੁਮਨੁਅਰਪੈਹੈਇਹੁਜਿਸਕਾ
ਨਾਓਹੁਆਵੈਨਾਓਹੁਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸਾਚੇਸਾਚਿਸਮਾਇ॥੮॥੨॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੩ ॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ॥ਘਰੁ॥੧੦

ਜਗੁਕਊਆਮੁਖਿਚੁੰਚਗਿਆਨੁ॥ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਝੂਠੁਅਭਿਮਾਨੁ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਪਾਜੁਲਹ
ਗੁਨਿਦਾਨਿ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਚੀਤਿ॥ਗੁਰੁਭੇਟੈਹਰਿਨਾਮੁਚੇਤਾਵੈਬਿਨੁ
ਨਾਵੈਹੋਰੁਝੂਠੁਪਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਿਕਹਿਆਸਾਕਾਰਕਮਾਵਹੁ॥ਸਬਦੁਚੀਨਿ
ਸਹਜਘਰਿਆਵਹੁ॥ਸਾਚੈਨਾਇਵਡਾਈਪਾਵਹੁ॥੨॥ਆਪਿਨਬੂਝੈਲੋਕਬੁਝਾਵੈ॥
ਮਨਕਾਅੰਧਾਅੰਧੁਕਮਾਵੈ॥ਦਰੁਘਰੁਮਹਲੁਠਉਰੁਕੈਸੇਪਾਵੈ॥੩॥ਹਰਿਜੀਉਸੇਵੀਐ
ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਜਿਸਕੀਜੋਤਿਸਮਾਨੀ॥ਤਿਸੁਨਾਲਿਕਿਆਚ
ਲੈਪਹਨਾਮੀ॥੪॥ਸਾਚਾਨਾਮੁਸਾਚੈਸਬਦਿਜਾਨੈ॥ਆਪੈਆਪੁਮਿਲੈਚੂਕੈਅਭਿ
ਮਾਨੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਦਾਸਦਾਵਖਾਨੈ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਦੂਜੀਦੁਰਮਤਿਜਾ

ਥੀਆਅਉਗਣਕਾਟਿਪਾਪਾਮਤਿਖਾਈ॥ਕੰਚਨਕਾਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਈ॥੬॥ਸ
ਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਵਡੀਵਡਿਆਈ॥ਦੁਖੁਕਾਟੈਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਈ॥ਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਸੁਖੁ
ਪਾਈ॥੭॥ਗੁਰਮਤਿਮਾਨਿਆਕਰਣੀਸਾਰੁ॥ਗੁਰਮਤਿਮਾਨਿਆਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਨਾਨ
ਕਗੁਰਮਤਿਮਾਨਿਆਪਰਵਾਰੈਸਾਧਾਰੁ॥੮॥੧॥੩॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੪ ॥ਘਰੁ॥੧੧ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਆਪੈਆਪੁਖਾਇਹਉਮੇਟੈਅਨਦਿਨੁਹਰਿਰਸਗੀਤਗਵਈਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੈਕੰ
ਚਨਕਾਇਆਨਿਰਭਉਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਈਆ॥੧॥ਮੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰੁਰਮਈਆ
॥ਖਿਨੁਪਲੁਰਹਿਨਸਕਉਬਿਨੁਨਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਪਾਠਪੜਈਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕੁਗਿ
ਰਹੁਦਸਦੁਆਰਹੈਜਾਕੇਅਹਿਨਿਸਿਤਸਕਰਪੰਚਚੋਰਲਗਈਆ॥ਧਰਮੁਅਰਥੁਸਭੁਹਿਰਿ
ਲੇਜਾਵਹਿਮਨਮੁਖਅੰਧੁਲੇਖਬਰਿਨਪਈਆ॥੨॥ਕੰਚਨਕੋਟੁਬਹੁਮਾਣਕਿਭਰਿਆਜਾ
ਗੇਗਿਆਨਤਤਿਲਿਵਲਈਆ॥ਤਸਕਰਹੇਰੂਆਇਲੁਕਾਨੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਕੜਿਬਾਧਿ
ਪਈਆ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪੋਤੁਬੋਹਿਥਾਖੇਵਟੁਸਬਦਿਗੁਰਪਾਰਿਲੰਘਈਆ॥ਜਮੁਜਾ
ਗਾਤੀਨੇੜਿਨਆਵੈਨਾਕੋਤਸਕਰੁਚੋਰੁਲਗਈਆ॥੪॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸਦਾਦਿਨੁਰਾਤੀ
ਮੈਹਰਿਜਸੁਕਹਤੇਅੰਤੁਨਲਹੀਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੂਆਇਕਤੁਘਰਿਆਵੈਮਿਲਉਗੋੁਪਾ
ਲਨੀਸਾਨੁਬਜਈਆ॥੫॥ਨੈਨੀਦੇਖਿਦਰਸੁਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੈਸ੍ਰਵਨਬਾਣੀਗੁਰਸਬਦੁਸੁਣਈ
ਆ॥ਸੁਨਿਸੁਨਿਆਤਮਦੇਵਹੈਭੀਨੇਰਸਿਰਸਿਰਾਮਗੋਪਾਲਰਵਈਆ॥੬॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮਾਇ
ਆਮੋਹਿਵਿਆਪੇਤੁਰੀਆਗੁਣੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਲਹੀਆ॥ਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿਸਭਸਮਕਰਿਜਾਣੈ
ਨਦਰੀਆਵੈਸਭੁਬ੍ਰਹਮਪਸਰਈਆ॥੭॥ਰਾਮਨਾਮੁਹੈਜੋਤਿਸਬਾਈਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਅ
ਲਖੁਲਖਈਆ॥ਨਾਨਕਦੀਨਦਇਆਲਭਏਹੈਭਗਤਿਭਾਇਹਰਿਨਾਮਿਸਮਈਆ॥੮
॥੧॥੪॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੪ ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੀਤਲਜ
ਲੁਧਿਆਵਹੁਹਰਿਚੰਦਨਵਾਸੁਸੁਗੰਧਗੰਧਈਆ॥ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ

ਮੰਤਿਰਰੁਪਲਾਸਭਿਗਿਆਨਹਰਿਬੁਡੀਆ॥੧॥ਜਪਿਜਗੰਨਾਥੁਜਗਦੀਸਗੁਸਈਆ॥ਸਰਣਿ
ਪਰੇਸੇਈਜਨਉਬਰੇਜਿਉਪ੍ਰਹਲਾਦਉਧਾਰਿਸਮਈਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਾਰਅਠਾਰਹਮਹਿ
ਚੰਦਨੁਊਤਮਚੰਦਨਨਿਕਟਿਸਭੁਚੰਦਨੁਹੁਈਆ॥ਸਾਕਤਕੂੜੇਊਭਸੁਕਹੂਏਮਨਿਅਭਿ
ਮਾਨੁਵਿਛੁੜਿਦੂਰਿਗਈਆ॥੨॥ਹਰਿਗਤਿਮਿਤਿਕਰਤਾਆਪੇਜਾਣੈਸਭਬਿਧਿਹਰਿ
ਹਰਿਆਪਿਬਨਈਆ॥ਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਸੁਕੰਚਨੁਹੋਵੈਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੁਮਿਟੈਨ
ਮਿਟਈਆ॥੩॥ਰਤਨਪਦਾਰਥਗੁਰਮਤਿਪਾਵੈਸਾਗਰਭਗਤਿਭੰਡਾਰਖੁਲਈਆ॥
ਗੁਰਚਰਣੀਇਕਸਰਧਾਉਪਜੀਮੈਹਰਿਗੁਣਕਹਤੇਤ੍ਰਿਪਤਿਨਭਈਆ॥੪॥ਪਰਮਬੈਰਾ
ਗੁਨਿਤਨਿਤਹਰਿਧਿਆਏਮੈਹਰਿਗੁਣਕਹਤੇਭਾਵਨੀਕਹੀਆ॥ਬਾਰਬਾਰਖਿਨੁਖਿਨੁਪ
ਲੁਕਹੀਐਹਰਿਪਾਰੁਨਪਾਵੈਪਰੈਪਰਈਆ॥੫॥ਸਾਸਤਬੇਦਪੁਰਾਣਪੁਕਾਰਹਿਧਰਮੁਕਰ
ਹੁਖਟੁਕਰਮਦ੍ਰਿੜਈਆ॥ਮਨਮੁਖਪਾਖੰਡਿਭਰਮਿਵਿਗੂਤੇਲੋਭਲਹਰਿਨਾਵਭਾਰਿਬੁਡਈ
ਆ॥੬॥ਨਾਮੁਜਪਹੁਨਾਮੇਗਤਿਪਾਵਹੁਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਈਆ॥ਹਉਮੈਜਾ
ਇਤਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੈਪਰਮਪਦੁਪਈਆ॥੭॥ਇਹੁਜਗੁਵਰਨੁਰੂਪੁਸਭੁਤੇ
ਰਾਜਿਤੁਲਾਵਹਿਸੇਕਰਮਕਮਈਆ॥ਨਾਨਕਜੰਤਵਜਾਏਵਾਜਹਿਜਿਤੁਭਾਵੈਤਿਤੁਰਾਹਿ
ਚਲਈਆ॥੮॥੨॥੫॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੪ ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਧਿਆਇਆਹਉਬਲਿਬਲਿਸਤਿਗੁਰਸਤਿਪੁਰਖਈਆ॥ਰਾਮ
ਨਾਮੁਮੇਰੈਪ੍ਰਾਣਿਵਸਾਏਸਤਿਗੁਰਪਰਸਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਈਆ॥੧॥ਜਨਕੀਟੇਕਹਰਿ
ਨਾਮੁਟਿਕਈਆ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਧਰਲਾਗਾਜਾਵਾਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਦਰੁਲਹੀਆ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਸਰੀਰੁਕਰਮਕੀਧਰਤੀਗੁਰਮੁਖਿਮਥਿਮਥਿਤਤੁਕਢਈਆ॥ਲਾ
ਲੁਜਵੇਹਰਨਾਮੁਪ੍ਰਗਾਸਿਆਭਾਂਡੈਭਾਉਪਵੈਤਿਤੁਅਈਆ॥੨॥ਦਾਸਨਿਦਾਸਦਾ
ਸਹੋਇਰਹੀਐਜੋਜਨਰਾਮਭਗਤਿਨਿਜਭਈਆ॥ਮਨੁਬੁਧਿਅਰਪਿਧਰਉਗੁਰਆ
ਗੈਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੈਅਕਥੁਕਥਈਆ॥੩॥ਮਨਮੁਖਮਾਇਆਮੋਹਿਵਿਆਪੇ

ਤੁਮਨਿਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਤਤਿਖਈਆ॥ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਪਾਇਆਅਗ
ਨਿਬੁਝੀਗੁਰਸਬਦਿਬੁਝਈਆ॥੪॥ਇਹੁਮਨੁਨਾਚੈਸਤਿਗੁਰਆਗੈਅਨਹਦਸਬਦਧੁਨਿ
ਤੂਰਵਜਈਆ॥ਹਰਿਹਰਿਉਸਤਤਿਕਰੈਦਿਨੁਰਾਤੀਰਖਿਰਖਿਚਰਣਹਰਿਤਾਲਪੂਰਈ
ਆ॥੫॥ਹਰਿਕੈਰੰਗਿਰਤਾਮਨੁਗਾਵੈਰਸਿਰਸਾਲਰਸਿਸਬਦੁਰਵਈਆ॥ਨਿਜਘਰਿ
ਧਾਰਚੁਐਅਤਿਨਿਰਮਲਜਿਨਿਪੀਆਤਿਨਹੀਸੁਖੁਲਹੀਆ॥੬॥ਮਨਹਠਿਕਰਮਕ
ਰੈਅਭਿਮਾਨੀਜਿਉਬਾਲਿਕਬਾਲੂਘਰਉਸਰਈਆ॥ਆਵੈਲਹਰਿਸਮੁੰਦਸਾਗਰਕੀ
ਖਿਨਮਹਿਭਿੰਨਭਿੰਨਢਹਿਪਈਆ॥੭॥ਹਰਿਸਰੁਸਾਗਰੁਹਰਿਹੈਆਪੇਇਹੁਜਗੁਹੈਸਭੁ
ਖੇਲੁਖੇਲਈਆ॥ਜਿਉਜਲਤਰੰਗਜਲੁਜਲਹਿਸਮਾਵਹਿਨਾਨਕਆਪੇਆਪਿਰਮਈ
ਆ॥੮॥੩॥੬॥ ॥ਨਟਮਹਲਾ੪ ॥ਸਤਿਗੁਰਪਰਚੈਮਨਿ
ਮੁੰਦ੍ਰਾਪਾਈਗੁਰਕਾਸਬਦੁਤਨਿਭਸਮਦ੍ਰਿੜਈਆ॥ਅਮਰਪਿੰਡਭਏਸਾਧੂਸੰਗਿਜਨਮਮਰਣ
ਦੋਊਮਿਟਿਗਈਆ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਹੀਆ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਮਧਸੂਦਨਮਾਧ
ਉਮੈਖਿਨੁਖਿਨੁਸਾਧੂਚਰਣਪਖਈਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਜੈਗਿਰਸਤੁਭਇਆਬਨਵਾਸੀਇਕੁਖਿ
ਨੁਮਨੂਆਟਿਕੈਨਟਿਕਈਆ॥ਧਾਵਤੁਧਾਇਤਦੇਘਰਿਆਵੈਹਰਿਹਰਿਸਾਧੂਸਰਣਿਪਵਈ
ਆ॥੨॥ਧੀਆਪੂਤਛੋਡਿਸੰਨਿਆਸੀਆਸਾਆਸਮਨਿਬਹੁਤੁਕਰਈਆ॥ਆਸਾਆ
ਸਕਰੈਨਹੀਬੂਝੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਿਰਾਸਸੁਖੁਲਹੀਆ॥੩॥ਉਪਜੀਤਰਕਦਿਗੰਬਰੁਹੋਆਮ
ਨੁਦਹਦਿਸਿਚਲਿਚਲਿਗਵਨੁਕਰਈਆ॥ਪ੍ਰਭਵਨੁਕਰੈਬੂਝੈਨਹੀਤ੍ਰਿਸਨਾਮਿਲਿਸੰਗਿ
ਸਾਧਦਇਆਘਰੁਲਹੀਆ॥੪॥ਆਸਣਸਿਧਸਿਖਹਿਬਹੁਤੇਰੇਮਨਿਮਾਗਹਿਰਿਧਿ
ਸਿਧਿਚੇਟਕਚੇਟਕਈਆ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਸੰਤੋਖੁਮਨਿਸਾਂਤਿਨਆਵੈਮਿਲਿਸਾਧੂਤ੍ਰਿਪਤਿਹਰਿਨਾ
ਮਿਸਿਧਿਪਈਆ॥੫॥ਅੰਡਜਜੇਰਜਸੇਤਜਉਤਭੁਜਸਭਿਵਰਨਰੂਪਜੀਅਜੰਤਉਪਈ
ਆ॥ਸਾਧੂਸਰਣਿਪਰੈਸੋਉਬਰੈਖਤ੍ਰੀਬ੍ਰਾਹਮਣੁਸੂਦੁਵੈਸੁਚੰਡਾਲੁਚੰਡਈਆ॥੬॥ਨਾਮਾ
ਜੈਦੇਉਕਬੀਰੁਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁਅਉਜਾਤਿਰਵਿਦਾਸੁਚਮਿਆਰੁਚਮਈਆ॥ਜੋਜੋਮਿਲੈਸਾਧੂ

ਜਨਸੰਗਤਿਧਨੁਧੰਨਿਜਨੁਸੰਤੁਮਿਲਿਆਹਰਿਦਵਈਆ॥੭॥ਸੰਤਜਨਕੀਹਮਿਪੈਜਰਖਾਈਭਗ
ਤਿਵਛਲੁਅੰਗੀਕਾਰੁਕਰਈਆ॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਪਰੇਜਗਜੀਵਨਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿ
ਰਖਈਆ॥੮॥੪॥੭॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੪ ॥ਅੰਤਰਿਪਿਆ
ਸਉਠੀਪ੍ਰਭਕੇਰੀਸੁਣਿਗੁਰਬਚਨਮਨਿਤੀਰਲਗਈਆ॥ਮਨਕੀਬਿਰਥਾਮਨਹੀਜਾਣੈਅਵ
ਰੁਕਿਜਾਣੈਕੋਪੀਰਪਰਈਆ॥੧॥ਰਾਮਗੁਰਿਮੋਹਨਿਮੋਹਿਮਨੁਲਈਆ॥ਹਉਆਕਲਬਿ
ਕਲਭਈਗੁਰਦੇਖੇਹਉਲੋਟਪੋਟਹੋਇਪਈਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਨਿਰਖਤਫਿਰਉਸਭਿਦੇਸ
ਦਿਸੰਤਰਮੈਪ੍ਰਭਦੇਖਣਕੋਬਹੁਤੁਮਨਿਚਈਆ॥ਮਨੁਤਨੁਕਾਟਿਦੇਉਗੁਰਆਗੈਜਿਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭ
ਮਾਰਗੁਪੰਥੁਦਿਖਈਆ॥੨॥ਕੋਈਆਣਿਸਦੇਸਾਦੇਇਪ੍ਰਭਕੇਰਾਰਿਦਅੰਤਰਿਮਨਿਤਨਿ
ਮੀਠਲਗਈਆ॥ਮਸਤਕੁਕਾਟਿਦੇਉਚਰਣਾਤਲਿਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲਈਆ॥
੩॥ਚਲੁਚਲੁਸਖੀਹਮਪ੍ਰਭੁਪਰਬੋਧਹਗੁਣਕਾਮਣਿਕਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਲਹੀਆ॥ਭਗਤਿਵਛਲੁ
ਉਆਕੋਨਾਮੁਕਹੀਅਤੁਹੈਸਰਣਿਪ੍ਰਭੂਤਿਸੁਪਾਛੈਪਈਆ॥੪॥ਖਿਮਾਸੀਗਾਰੁਕਰੇਪ੍ਰਭ
ਖੁਸੀਆਮਨਿਦੀਪਕੁਗੁਰਗਿਆਨੁਬਲਈਆ॥ਰਸਿਰਸਿਭੋਗਕਰੇਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਹਮਤਿ
ਸੁਆਗੈਜੀਉਕਟਿਕਟਿਪਈਆ॥੫॥ਹਰਿਹਰਿਹਾਰੁਕੰਠਿਹੈਬਨਿਆਮਨੁਮੋਤੀਚੂਰੁਵਡ
ਗਹਨਗਹਨਈਆ॥ਹਰਿਹਰਿਸਰਧਾਸੇਜਵਿਛਾਈਪ੍ਰਭੁਛੋਡਿਨਸਕੈਬਹੁਤੁਮਨਿਭਈਆ
॥੬॥ਕਹੈਪ੍ਰਭੁਅਵਰੁਅਵਰੁਕਿਛੁਕੀਜੈਸਭੁਬਾਦਿਸੀਗਾਰੁਫੋਕਟਫੋਕਟਈਆ॥ਕੀਓ
ਸੀਗਾਰੁਮਿਲਣਕੈਤਾਈਪ੍ਰਭੁਲੀਓਸੁਹਾਗਨਿਥੂਕਮੁਖਿਪਈਆ॥੭॥ਹਮਚੇਰੀਤੂਅਗ
ਮਗੁਸਾਈਕਿਆਹਮਕਰਹਤੇਰੈਵਸਿਪਈਆ॥ਦਇਆਦੀਨਕਰਹੁਰਖਿਲੇਵਹੁਨਾਨ
ਕਹਰਿਗੁਰਸਰਣਿਸਮਈਆ॥੮॥੫॥੮॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੪
ਮੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਅਗਮਠਾਕੁਰਕਾਖਿਨੁਖਿਨੁਸਰਧਾਮਨਿਬਹੁਤੁਉਠਈਆ॥ਗੁਰਦੇਖੇਸ
ਰਧਾਮਨਿਪੂਰੀਜਿਉਚਾਤ੍ਰਿਕਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਬੂੰਦਮੁਖਿਪਈਆ॥੧॥ਮਿਲੁਮਿਲੁਸਖੀਹਰਿ
ਕਥਾਸੁਨਈਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਇਆਕਰੇਪ੍ਰਭੁਮੇਲੇਮੈਤਿਸੁਆਗੈਸਿਰੁਕਟਿਕਟਿਪਈਆ

ਮਾ ਰਹਾਉ ॥ ਰੋਮਿ ਰੋਮਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਇਕ ਬੇਦਨ ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਦੇਖੇ ਬਿਨੁ ਨੀਦ ਨ ਪਈਆ ॥ ਬੈਦਕ ਨਾ
ਟਿਕ ਦੇਖਿ ਭੁਲਾਨੇ ਮੈ ਹਿਰਦੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪੀਰ ਲਗਈਆ ॥੨॥ ਹਉ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ
ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਿਉ ਬਿਨੁ ਅਮਲੈ ਅਮਲੀ ਮਰਿ ਗਈਆ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪਿਆਸ
ਹੋਇ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ਤਿਨ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਵੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕੋ ਦੁਈਆ ॥੩॥ ਕੋਈ ਆਨਿ ਆਨਿ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰ
ਭੂ ਮਿਲਾਵੈ ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਬਲਿ ਘੁਮਿ ਗਈਆ ॥ ਅਨੇਕ ਜਨਮ ਕੇ ਵਿਛੁੜੇ ਜ
ਨ ਮੇਲੇ ਜਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਵਈਆ ॥੪॥ ਸੇਜ ਏਕ ਏਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਮਹਲੁ ਨ
ਪਾਵੈ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਈਆ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਸਰਣਿ ਜੇ ਆਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ਮਿਲੈ ਖਿਨੁ ਢੀ
ਲ ਨ ਪਈਆ ॥੫॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਿਆਚਾਰ ਵਧਾਏ ਮਨਿ ਪਾਖੰਡ ਕਰਮੁ ਕਪਟ ਲੋਭਈਆ
॥ ਬੇਸੁਆ ਕੈ ਘਰਿ ਬੇਟਾ ਜਨਮਿਆ ਪਿਤਾ ਤਾਹਿ ਕਿਆ ਨਾਮੁ ਸਦਈਆ ॥੬॥ ਪੂਰਬ ਜਨ
ਮਿ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਆਏ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਜਮਈਆ ॥ ਭਗਤਿ ਭਗਤਿ ਕਰ
ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਜਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਈਆ ॥੭॥ ਪ੍ਰਭਿ ਆਣਿ ਆਣਿ ਮਹਿੰ
ਦੀ ਪੀਸਾਈ ਆਪੇ ਘੋਲਿ ਘੋਲਿ ਅੰਗਿ ਲਗਈਆ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਠਾਕੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਬਾ
ਹ ਪਕੜਿ ਨਾਨਕੁ ਕਢਿ ਲਈਆ ॥੮॥੬॥੮॥੨॥੧॥੬॥੮॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਘਰੁ ੧੨ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਉਪਮਾ ਜਾਤ ਨ ਕਹੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਪਮਾ ਜਾਤ ਨ ਕਹੀ ॥ ਤਜਿ ਆਨ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਪਾਰ ॥ ਹਉ ਜਾਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ਤਾਹਿ ॥
ਤਜਿ ਆਨ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਨਾ ਕਹਨ ॥ ਮਲ ਪਾਪ ਕਲਮਲ ਦਹਨ ॥ ਚ
ੜਿ ਨਾਵ ਸੰਤ ਉਧਾਰਿ ॥ ਭੈ ਤਰੇ ਸਾਗਰ ਪਾਰਿ ॥੨॥ ਮਨਿ ਡੋਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰੀਤਿ ॥ ਇਹ ਸੰਤ ਨਿਰਮਲ ਰੀ
ਤਿ ॥ ਤਜਿ ਗਏ ਪਾਪ ਬਿਕਾਰ ॥ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖੀਐ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਚਖਿ
ਅਨਦ ਪੂਰਨ ਸਾਦ ॥ ਨਹ ਡੋਲੀਐ ਇਤ ਊਤ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਸੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੀਤ ॥੪॥ ਤਿਨ ਨਾਹਿ

ਨਾਰਿਨਰਕਿਨਿਵਾਸੁ।ਨਿਤਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭਗੁਣਤਾਸੁ।ਤੇਜਮੁਨਪੇਖਹਿਨੈਨ।ਸੁਨਿਮੋਹੇਅਨ
ਹਤਬੈਨ।੫।ਹਰਿਸਰਣਿਸੂਰਗੁਪਾਲ।ਪ੍ਰਭਭਗਤਿਵਸਿਦਇਆਲ।ਹਰਿਨਿਗਮ
ਲਹਹਿਨਭੇਵ।ਨਿਤਕਰਹਿਮੁਨਿਜਨਸੇਵ।੬।ਦੁਖਦੀਨਦਰਦਨਿਵਾਰ।ਜਾਕੀਮਹਾ
ਬਿਖੜੀਕਾਰ।ਤਾਕੀਮਿਤਿਨਜਾਨੈਕੋਇ।ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੋਇ।੭।ਕਰਿਬੰ
ਦਨਾਲਖਬਾਰ।ਥਾਕਿਪਰਿਓਪ੍ਰਭਦਰਬਾਰ।ਪ੍ਰਭਕਰਹੁਸਾਧੂਧੂਰਿ।ਨਾਨਕਮਨਸਾਪੂ
ਰਿ।੮।੧। ।ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ।ਪ੍ਰਭਜਨਮਮਰਨਨਿ
ਵਾਰਿ।ਹਾਰਿਪਰਿਓਦੁਆਰਿ।ਗਹਿਚਰਨਸਾਧੂਸੰਗ।ਮਨਮਿਸਟਹਰਿਹਰਿਰੰਗ।ਕਰਿ
ਦਇਆਲੇਹੁਲੜਿਲਾਇ।ਨਾਨਕਾਨਾਮੁਧਿਆਇ।੧।ਦੀਨਾਨਾਥਦਇਆਲਮੇਰੇਸੁਆ
ਮੀਦੀਨਾਨਾਥਦਇਆਲ।ਜਾਚਉਸੰਤਰਵਾਲ।੧।ਰਹਾਉ।ਸੰਸਾਰੁਬਿਖਿਆਕੂਪ।ਤ
ਮਅਗਿਆਨਮੋਹਤਘੂਪ।ਗਹਿਭੁਜਾਪ੍ਰਭਜੀਲੇਹੁ।ਹਰਿਨਾਮੁਅਪਨਾਦੇਹੁ।ਪ੍ਰਭਤੁਝ
ਬਿਨਾਨਹੀਠਾਉ।ਨਾਨਕਾਬਲਿਬਲਿਜਾਉ।੨।ਲੋਭਿਮੋਹਿਬਾਧੀਦੇਹ।ਬਿਨੁਭਜਨਹੋਵ
ਤਖੇਹ।ਜਮਦੂਤਮਹਾਭਇਆਨ।ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਕਰਮਹਿਜਾਨ।ਦਿਨੁਰੈਨਿਸਾਖਿਸੁਨਾਇ।
ਨਾਨਕਹਰਿਸਰਨਾਇ।੩।ਭੈਭੰਜਨਾਮੁਰਾਰਿ।ਕਰਿਦਇਆਪਤਿਤਉਧਾਰਿ।ਮੇਰੇਦੋਖਗਨੇ
ਨਜਾਹਿ।ਹਰਿਬਿਨਾਕਤਹਿਸਮਾਹਿ।ਗਹਿਓਟਚਿਤਵੀਨਾਥ।ਨਾਨਕਾਦੇਰਖੁਹਾਥ।੪।
ਹਰਿਗੁਣਨਿਧੇਗੋਪਾਲ।ਸਰਬਘਟਪ੍ਰਤਿਪਾਲ।ਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਦਰਸਨਪਿਆਸ।ਗੋਬਿੰਦ
ਪੂਰਨਆਸ।ਇਕਨਿਮਖਰਹਨੁਨਜਾਇ।ਵਡਭਾਗਿਨਾਨਕਪਾਇ।੫।ਪ੍ਰਭਤੁਝਬਿਨਾਨ
ਹੀਹੋਰ।ਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਚੰਦਚਕੋਰ।ਜਿਉਮੀਨਜਲਸਿਉਹੇਤੁ।ਅਲਿਕਮਲਭਿੰਨਨਭੇਤ
।ਜਿਉਚਕਵੀਸੂਰਜਆਸ।ਨਾਨਕਚਰਨਪਿਆਸ।੬।ਜਿਉਤਰੁਣਿਭਰਤਪਰਾਨ।ਜਿ
ਉਲੋਭੀਐਧਨੁਦਾਨੁ।ਜਿਉਦੂਧਜਲਹਿਸੰਜੋਗੁ।ਜਿਉਮਹਾਖੁਧਿਆਰਥਭੋਗੁ।ਜਿ
ਉਮਾਤਪੂਤਹਿਹੇਤੁ।ਹਰਿਸਿਮਰਿਨਾਨਕਨੇਤ।੭।ਜਿਉਦੀਪਪਤਨਪਤੰਗ।ਜਿਉਚੋਰੁਹਿ
ਰਤਨਿਸੰਗ।ਮੈਗਲਹਿਕਾਮੈਬੰਧੁ।ਜਿਉਗ੍ਰਸਤਬਿਖਈਧੰਧੁ।ਜਿਉਜੂਆਰਬਿਸਨੁ

ਨਜਾਇਆ॥ਹਰਿਨਾਨਕਏਹੁਮਨੁਲਾਇਆ॥ਪਾਕੁਰੰਕਨਾਦਹਿਨੇਤ੍ਰਾਚਾੜ੍ਹਿਕੁਚਾਹਤਮੇਤ੍ਰਾਜ
ਨਜੀਵਨਾਸਤਸੰਗਿ॥ਗੋਬਿੰਦਭਜਨਾਮਰੰਗਿ॥ਰਸਨਾਬਖਾਨੈਨਾਮੁ॥ਨਾਨਕਦਰਸਨਦਾਨੁ॥
ਦੀਗੁਨਗਾਇਸੁਨਿਲਿਖਿਦੇਇ॥ਸੋਸਰਬਫਲਹਰਿਲੇਇ॥ਕੁਲਸਮੂਹਕਰਤਉਧਾਰੁ
ਸੰਸਾਰੁਉਤਰਸਿਪਾਰਿ॥ਹਰਿਚਰਨਬੋਹਿਥਤਾਹਿ॥ਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਿਜਸੁਗਾਹਿ॥ਹ
ਰਿਪੈਜਰਖੈਮੁਰਾਰਿ॥ਹਰਿਨਾਨਕਸਰਣਿਦੁਆਰਿ॥੧੦॥੨॥ ੮॥ ਜੁਮਲਾ ੧੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੧ ॥ ਥਿਤੀ॥ ਘਰੁ੧੦ ਜਤਿ॥ ੴ ਏਕਮਏਕੰਕਾਰੁਨਿਰਾਲਾ॥ਅ
ਮਰੁਅਜੋਨੀਜਾਤਿਨਜਾਲਾ॥ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਘਟਿਘਟਿਦੇਖਿਆ॥
ਜੋਦੇਖਿਦਿਖਾਵੈਤਿਸਕਉਬਲਿਜਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਈ॥੧॥ਕਿਆਜਪੁਜਾਪਉ
ਬਿਨੁਜਗਦੀਸੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਹਲੁਘਰੁਦੀਸੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੂਜੈਭਾਇਲਗੇਪਛੁਤਾਣੇ॥
ਜਮਦਰਿਬਾਧੇਆਵਣਜਾਣੇ॥ਕਿਆਲੈਆਵਹਿਕਿਆਲੇਜਾਹਿ॥ਸਿਰਿਜਮਕਾਲੁਸਿ
ਚੋਟਾਖਾਹਿ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਨਛੂਟਸਿਕੋਇ॥ਪਾਖੰਡਿਕੀਨੈਮੁਕਤਿਨਹੋਇ॥੨॥ਆਪੇਸ
ਚੁਕੀਆਕਰਜੋੜਿ॥ਅੰਡਜਫੋੜਿਜੋੜਿਵਿਛੋੜਿ॥ਧਰਤਿਅਕਾਸੁਕੀਏਬੈਸਣਕਉਥਾਉ॥
ਰਾਤਿਦਿਨੰਤੁਕੀਏਭਉਭਾਉ॥ਜਿਨਿਕੀਏਕਰਿਵੇਖਣਹਾਰਾ॥ਅਵਰੁਨਦੂਜਾਸਿਰਜਣਹਾ
ਰਾ॥੩॥ਤ੍ਰਿਤੀਆਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸਾ॥ਦੇਵੀਦੇਵਉਪਾਏਵੇਸਾ॥ਜੋਤੀਜਾਤੀਗਣਤਨ
ਆਵੈ॥ਜਿਨਿਸਾਜੀਸੋਕੀਮਤਿਪਾਵੈ॥ਕੀਮਤਿਪਾਇਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਕਿਸੁਨੇੜੈਕਿ
ਸੁਆਖਾਦੂਰਿ॥੪॥ਚਉਥਿਉਪਾਏਚਾਰੇਬੇਦਾ॥ਖਾਣੀਚਾਰੇਬਾਣੀਭੇਦਾ॥ਅਸਟਦਸਾ
ਖਟੁਤੀਨਿਉਪਾਏ॥ਸੋਬੂਝੈਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏ॥ਤੀਨਿਸਮਾਵੈਚਉਥੈਵਾਸਾ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕ
ਹਮਤਾਕੇਦਾਸਾ॥੫॥ਪੰਚਮੀਪੰਚਭੂਤਬੇਤਾਲਾ॥ਆਪਿਅਗੋਚਰੁਪੁਰਖੁਨਿਰਾਲਾ॥ਇਕਿ
ਭ੍ਰਮਿਭੂਖੇਮੋਹਪਿਆਸੇ॥ਇਕਿਰਸੁਚਾਖਿਸਬਦਿਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ॥ਇਕਿਰੰਗਿਰਾਤੇਇਕਿਮ

ਰਿਧੂਰਿ॥ਇਕਿਦਰਿਘਰਿਸਾਚੈਦੇਖਿਹਦੂਰਿ॥ਝੂਠੇਕਉਨਾਹੀਪਤਿਨਾਉ॥ਕਬਹੁਨ

ਸੂਚਾਕਾਲਾਕਾਉ॥ਪਿੰਜਰਿਪੰਖੀਬੰਧਿਆਕੋਇ॥ਛੇਰੀਭਰਮੈਮੁਕਤਿਨਹੋਇ॥ਤਉਛੂਟੈ

ਜਾਖਸਮੁਛਡਾਏ॥ਗੁਰਮਤਿਮੇਲੇਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏ॥੭॥ਖਸਟੀਖਟੁਦਰਸਨਪ੍ਰਭਸਾਜੇ॥

ਅਨਹਦੁਸਬਦੁਨਿਰਾਲਾਵਾਜੇ॥ਜੇਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾਮਹਲਿਬੁਲਾਵੈ॥ਸਬਦੇਭੇਦੇਤਉਪਤਿ

ਪਾਵੈ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਸਖਪਹਿਜਲਿਜਾਵਹਿ॥ਸਾਚੈਸਾਚੇਸਾਚਿਸਮਾਵਹਿ॥੮॥ਸਪਤਮੀਸ

ਤੁਸੰਤੋਖੁਸਰੀਰਿ॥ਸਾਤਸਮੁੰਦਭਰੇਨਿਰਮਲਨੀਰਿ॥ਮਜਨੁਸੀਲੁਸਚੁਰਿਦੈਵੀਚਾਰਿ॥

ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਾਵੈਸਭਿਪਾਰਿ॥ਮਨਿਸਾਚਾਮੁਖਿਸਾਚਉਭਾਇ॥ਸਚੁਨੀਸਾਣੈਠਾਕਨ

ਪਾਇ॥੯॥ਅਸਟਮੀਅਸਟਸਿਧਿਬੁਧਿਸਾਧੈ॥ਸਚੁਨਿਹਕੇਵਲੁਕਰਮਿਅਰਾਧੈ॥ਪਵਣੁ

ਪਾਣੀਅਗਨੀਬਿਸਰਾਉ॥ਤਹੀਨਿਰੰਜਨੁਸਾਚੋਨਾਉ॥ਤਿਸੁਮਹਿਮਨੂਆਰਹਿਆਲਿਵਲਾ

ਇ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਕਾਲੁਨਖਾਇ॥੧੦॥ਨਾਉਨਉਮੀਨਵੇਨਾਥਨਉਖੰਡਾ॥ਘਟਿਘਟਿਨਾ

ਥੁਮਹਾਬਲਵੰਡਾ॥ਆਈਪੂਤਾਇਹੁਜਗੁਸਾਰਾ॥ਪ੍ਰਭਆਦੇਸੁਆਦਿਰਖਵਾਰਾ॥ਆਦਿ

ਜੁਗਾਦੀਹੈਭੀਹੋਗੁ॥ਓਹੁਅਪਰੰਪਰੁਕਰਣੈਜੋਗੁ॥੧੧॥ਦਸਮੀਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁ॥ਅ

ਨਦਿਨੁਮਜਨੁਸਚਾਗੁਣਗਿਆਨੁ॥ਸਚਿਮੈਲੁਨਲਾਗੈਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਗੈ॥ਬਿਲਮੁਨ

ਤੂਟਸਿਕਾਚੈਤਾਗੈ॥ਜਿਉਤਾਗਾਜਗੁਏਵੈਜਾਣਹੁ॥ਅਸਥਿਰੁਚੀਤੁਸਾਚਿਰੰਗੁਮਾਣਹੁ॥੧੨॥

ਏਕਾਦਸੀਇਕੁਰਿਦੈਵਸਾਵੈ॥ਹਿੰਸਾਮਮਤਾਮੋਹੁਚੁਕਾਵੈ॥ਫਲੁਪਾਵੈਬ੍ਰਤੁਆਤਮੁਚੀਨੈ॥ਪਾ

ਖੰਡਿਰਾਚਿਤਤੁਨਹੀਬੀਨੈ॥ਨਿਰਮਲੁਨਿਰਾਹਾਰੁਨਿਹਕੇਵਲੁ॥ਸੂਚੈਸਾਚੇਨਾਲਾਗੈਮਲੁ॥੧੩॥

ਜਹਦੇਖਉਤਹਏਕੋਏਕਾ॥ਹੋਰਿਜੀਅਉਪਾਏਵੇਕੋਵੇਕਾ॥ਫਲੋਹਾਰਕੀਏਫਲੁਜਾਇ॥ਰ

ਸਕਸਖਾਏਸਾਦੁਗਵਾਇ॥ਕੂੜੈਲਾਲਚਿਲਪਟੈਲਪਟਾਇ॥ਛੂਟੈਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਕਮਾ

ਇ॥੧੪॥ਦੁਆਦਸਿਮੁਦ੍ਰਾਮਨੁਅਉਧੂਤਾ॥ਅਹਿਨਿਸਿਜਾਗਹਿਕਬਹਿਨਸੂਤਾ॥ਜਾ

ਗਤੁਜਾਗਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਗੁਰਪਰਚੈਤਿਸੁਕਾਲੁਨਖਾਇ॥ਅਤੀਤਭਏਮਾਰੇਬੈਰਾਈ

॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਤਹਲਿਵਲਾਈ॥੧੫॥ਦੁਆਦਸੀਦਇਆਦਾਨੁਕਰਿਜਾਣੈ॥ਬਾਹਰਿ

ਜਾਤੋਕੀਤਰਿਆਨੋ॥ਬਰਤੀਬਰਤਰਹੈਨਿਹਕਾਮਾ॥ਅਜਪਾਜਾਪੁਜਪੈਮੁਖਿਨਾਮਾ॥ਤੀਨਿਭਵ
ਣਮਹਿਏਕੋਜਾਣੈ॥ਸਭਿਸੁਚਿਸੰਜਮੁਸਾਚੁਪਛਾਣੈ॥੧੬॥ਤੇਰਸਿਤਰਵਰੁਸਮੁਦਕਨਾਰੈ॥ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਮੂਲੁਸਿਖਰਿਲਿਵਤਾਰੈ॥ਡਰਡਰਿਮਰੈਨਬੂਡੈਕੋਇ॥ਨਿਡਰੁਬੂਡਿਮਰੈਪਤਿਖੋਇ॥ਡਰ
ਮਹਿਘਰੁਘਰਮਹਿਡਰੁਜਾਣੈ॥ਤਖਤਿਨਿਵਾਸੁਸਚੁਮਨਿਭਾਣੈ॥੧੭॥ਚਉਦਸਿਚਉਥੇਥਾ
ਵਹਿਲਹਿਪਾਵੈ॥ਰਾਜਸਤਾਮਸਸਤਕਾਲਸਮਾਵੈ॥ਸਸੀਅਰਕੈਘਰਿਸੂਰੁਸਮਾਵੈ॥ਜੋਗ
ਜੁਗਤਿਕੀਕੀਮਤਿਪਾਵੈ॥ਚਉਦਸਿਭਵਨਪਾਤਾਲਿਸਮਾਵੈ॥ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਿਰਹਿਆਲਿ
ਵਲਾਏ॥੧੮॥ਅਮਾਵਸਿਆਚੰਦੁਗੁਪਤੁਗੈਣਾਰਿ॥ਬੂਝਹੁਗਿਆਨੀਸਬਦੁਬੀ
ਚਾਰਿ॥ਸਸੀਅਰੁਗਗਨਿਜੋਤਿਤਿਹੁਲੋਈ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਕਰਤਾਸੋਈ॥ਗੁਰਤੇਦੀਸੈ
ਸੋਤਿਸਹੀਮਾਹਿ॥ਮਨਮੁਖਿਭੂਲੇਆਵਹਿਜਾਹਿ॥੧੯॥ਘਰੁਦਰੁਥਾਪਿਥਿਰੁਥਾਨਿ
ਸੁਹਾਵੈ॥ਆਪੁਪਛਾਣੈਜਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਵੈ॥ਜਹਆਸਾਤਹਬਿਨਸਿਬਿਨਾਸਾ॥ਫੂਟੈਖ
ਪਰੁਦੁਬਿਧਾਮਨਸਾ॥ਮਮਤਾਜਾਲਤੇਰਹੈਉਦਾਸਾ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਹਮਤਾਕੇਦਾਸਾ॥੨੦॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
॥੧॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੩ ॥ਵਾਰਸਤ॥ ॥ਘਰੁ੧੦

ਆਦਿਤਵਾਰਿਆਦਿਪੁਰਖੁਹੈਸੋਈ॥ਆਪੇਵਰਤੈਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਓਤਿਪੋਤਿਜਗੁਰ
ਹਿਆਪਰੋਈ॥ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੈਸੁਹੋਈ॥ਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾ
ਬੂਝੈਕੋਈ॥੧॥ਹਿਰਦੈਜਪਨੀਜਪਉਗੁਣਤਾਸਾ॥ਹਰਿਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਅਪਰੰਪ
ਰੁਸੁਆਮੀਜਨਪਗਿਲਾਗਿਧਿਆਵਹੁਹੋਇਦਾਸਨਿਦਾਸਾ॥ਰਹਾਉ॥੧॥ਸੋਮਵਾਰਿਸਚਿ
ਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਤਿਸਕੀਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਆਖਿਆਖਿਰਹੇਸਭਿਲਿਵਲਾ
ਇ॥ਜਿਸੁਦੇਵੈਤਿਸੁਪਲੈਪਾਇ॥ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਲਖਿਆਨਜਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸ
ਬਦਿਹਰਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੨॥ਮੰਗਲਿਮਾਇਆਮੋਹੁਉਪਾਇਆ॥ਆਪੇਸਿਰਿ
ਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਇਆ॥ਆਪਿਬੁਝਾਏਸੋਈਬੂਝੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਦਰੁਘਰੁਸੂਝੈ॥ਪ੍ਰੇ
ਮਭਗਤਿਕਰੇਲਿਵਲਾਇ॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਸਬਦਿਜਲਾਇ॥੩॥ਬੁਧਿਵਾਰਿਆਪੇ

ਬੁਧਿਸਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਣੀਸਬਦੁਵੀਚਾਰੁ॥ਨਾਮਿਰਤੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ਹਰਿਗੁ
ਣਗਾਵੈਹਉਮੈਮਲੁਖੋਇ॥ਦਰਿਸਚੈਸਦਸੋਭਾਪਾਏ॥ਨਾਮਿਰਤੇਗੁਰਸਬਦਿਸੁਹਾਏ
॥ਲਾਹਾਨਾਮੁਪਾਏਗੁਰਦੁਆਰਿ॥ਆਪੇਦੇਵੈਦੇਵਣਹਾਰੁ॥ਜੋਦੇਵੈਤਿਸਕਉਬ
ਲਿਜਾਈਐ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਆਪੁਗਵਾਈਐ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਰਖਹੁਉਰਧਾਰਿ॥
ਦੇਵਣਹਾਰੇਕਉਜੈਕਾਰੁ॥੪॥ਵੀਰਵਾਰਿਵੀਰਭਰਮਿਭੁਲਾਏ॥ਪ੍ਰੇਤਭੂਤਸਭਿਦੂ
ਜੈਲਾਏ॥ਆਪਿਉਪਾਏਕਰਿਵੇਖੈਵੇਕਾ॥ਜੀਅਜੰਤਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਸੋਮਿ
ਸਭਨਾਕਰਤੇਤੇਰੀਟੇਕਾ
ਲੈਜਿਸੁਲੈਹਿਮਿਲਾਈ॥੫॥ਸੁਕ੍ਰਵਾਰਿਪ੍ਰਭੁਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਆਪਿਉਪਾ
ਇਸਭਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਕਰੈਬੀਚਾਰੁ॥ਸਚੁਸੰਜਮੁਕਰਣੀਹੈਕ
ਾਰ॥ਵਰਤੁਨੇਮੁਨਿਤਾਪ੍ਰਤਿਪੂਜਾ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਸਭੁਭਾਉਹੈਦੂਜਾ॥੬॥ਛਨਿਛਰਵਾ
ਰਿਸਉਣਸਾਸਤ੍ਰਬੀਚਾਰੁ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਭਰਮੈਸੰਸਾਰੁ॥ਮਨਮੁਖੁਅੰਧਾਦੂਜੈਭਾਇ
॥ਜਮਦਰਿਬਾਧਾਚੋਟਾਖਾਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਦਾਸੁਖੁਪਾਏ॥ਸਚੁਕਰਣੀਸਾ
ਚਿਲਿਵਲਾਏ॥੭॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਸੇਵਡਭਾਗੀ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਸਚਿਲਿਵ
ਲਾਗੀ॥ਤੇਰੈਰੰਗਿਰਾਤੇਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਤੂਸੁਖਦਾਤਾਲੈਹਿਮਿਲਾਇ॥ਏਕਸਤੇਦੂ
ਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਸੋਝੀਹੋਇ॥੮॥ਪੰਦ੍ਰਹਥਿਤੀਤੈਸਤਵਾਰ॥ਮਾਹ
ਰੁਤੀਆਵਹਿਵਾਰਵਾਰ॥ਦਿਨਸੁਰੈਣਿਤਿਵੈਸੰਸਾਰੁ॥ਆਵਾਗਉਣੁਕੀਆਕਰ
ਤਾਰਿ॥ਨਿਹਚਲੁਸਾਚੁਰਹਿਆਕਲਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਸਬਦੁ
ਵੀਚਾਰਿ॥੧੦॥੧॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੩॥ ॥ਆਦਿਪੁਰਖੁਆ
ਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਸਾਜੇ॥ਜੀਅਜੰਤਮਾਇਆਮੋਹਿਪਾਜੇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਪਰਪੰਚਿਲਾਗੇ॥
ਆਵਹਿਜਾਵਹਿਮਰਹਿਅਭਾਗੇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਭੇਟਿਐਸੋਝੀਪਾਇ॥ਪਰਪੰਚੁ
ਚੂਕੈਸਚਿਸਮਾਇ॥੧॥ਜਾਕੈਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਲੇਖੁ॥ਤਾਕੈਮਨਿਵਸਿਆਪ੍ਰਭੁ
ਏਕੁ॥ਰਹਾਉ॥ਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਇਆਪੇਸਭੁਵੇਖੈ॥ਕੋਇਨਮੇਟੈਤੇਰਾਲੇਖੁ॥ਸਿਧਸਾ

ਪਿਕਜੋਕੋਕਰੈਕਰਾਇਆ॥ਭਰਮਿਭੁਲਾਆਵੈਜਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਸੋਜਨੁਬੂਝੈ॥ਹਉਮੈਮਾ
ਰੇਤਾਦਰੁਸੂਝੈ॥੨॥ਏਕਸਤੇਸਭੁਦੂਜਾਹੂਆ॥ਏਕੋਵਰਤੈਅਵਰੁਨਬੀਆ॥ਦੂਜੇਤੇਜੇਏ
ਕੋਜਾਣੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਦਰਿਨੀਸਾਣੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਤਾਏਕੋਪਾਏ॥ਵਿਚਹੁਦੂਜਾ
ਠਾਕਿਰਹਾਏ॥੩॥ਜਿਸਦਾਸਾਹਿਬੁਡਾਢਾਹੋਇ॥ਤਿਸਨੋਮਾਰਿਨਸਾਕੈਕੋਇ॥ਸਾਹਿਬਕੀ
ਸੇਵਕੁਰਹੈਸਰਣਾਈ॥ਆਪੇਬਖਸੇਦੇਵਡਿਆਈ॥ਤਿਸਤੇਊਪਰਿਨਾਹੀਕੋਇ॥ਕਉ
ਣੁਡਰੈਡਰੁਕਿਸਕਾਹੋਇ॥੪॥ਗੁਰਮਤੀਸਾਂਤਿਵਸੈਸਰੀਰ॥ਸਬਦੁਚੀਨਿਫਿਰਿਲਗੈਨ
ਪੀਰ॥ਆਵੈਨਜਾਇਨਾਦੁਖੁਪਾਏ॥ਨਾਮੇਰਾਤੇਸਹਜਿਸਮਾਏ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਵੇਖੈਹਦੂਰਿ
॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਦਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥੫॥ਇਕਿਸੇਵਕਇਕਿਭਰਮਿਭੁਲਾਏ॥ਆਪੇਕਰੇਹਰਿ
ਆਪਿਕਰਾਏ॥ਏਕੋਵਰਤੈਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਮਨਿਰੋਸੁਕੀਜੈਜੇਦੂਜਾਹੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇ
ਕਰਣੀਸਾਰੀ॥ਦਰਿਸਾਚੈਸਾਚੇਵੀਚਾਰੀ॥੬॥ਥਿਤੀਵਾਰਸਭਿਸਬਦਿਸੁਹਾਏ॥ਸਤਿਗੁ
ਰੁਸੇਵੇਤਾਫਲੁਪਾਏ॥ਥਿਤੀਵਾਰਸਭਿਆਵਹਿਜਾਹਿ॥ਗੁਰਸਬਦੁਨਿਹਚਲੁਸਦਾਸਚਿਸ
ਮਾਹਿ॥ਥਿਤੀਵਾਰਤਾਜੋਸਚਿਰਾਤੇ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭਿਭਰਮਹਿਕਾਚੇ॥੭॥ਮਨਮੁਖਮਰਹਿ
ਮਰਿਬਿਗਤੀਜਾਹਿ॥ਏਕੁਨਚੇਤਹਿਦੂਜੈਲੋਭਾਹਿ॥ਅਚੇਤਪਿੰਡੀਅਗਿਆਨਅੰਧਾਰੁ॥
ਬਿਨੁਸਬਦੈਕਿਉਪਾਏਪਾਰੁ॥ਆਪਿਉਪਾਏਉਪਾਵਣਹਾਰੁ॥ਆਪੇਕੀਤੋਨੁਗੁਰਵੀਚਾਰੁ॥
੮॥ਬਹੁਤੇਭੇਖਕਰਹਿਭੇਖਧਾਰੀ॥ਭਵਿਭਵਿਭਰਮਹਿਕਾਚੀਸਾਰੀ॥ਐਥੈਸੁਖੁਨਆਗੈਹੋ
ਇ॥ਮਨਮੁਖਮੁਏਅਪਣਾਜਨਮੁਖੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਭਰਮੁਚੁਕਾਏ॥ਘਰਹੀਅੰਦਰਿਸਚੁ
ਮਹਲੁਪਾਏ॥੯॥ਆਪੇਪੂਰਾਕਰੇਸੁਹੋਇ॥ਏਹਿਥਿਤੀਵਾਰਦੂਜਾਦੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰਬਾ
ਝਹੁਅੰਧੁਗੁਬਾਰੁ॥ਥਿਤੀਵਾਰਸੇਵਹਿਮੁਗਧਗਵਾਰ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਸੋਝੀਪਾਇ
॥ਇਕਤੁਨਾਮਿਸਦਾਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੧੦॥੨॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੧ ॥ਛੰਤ॥ ॥ਦਖਣੀ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮੁੰਧਨਵੇਲੜੀਆਗੋਇਲਿਆਈਰਾਮ॥ਮਟੁਕੀਡਾਰਿਧਰੀਹਰਿਲਿਵਲਾਈਰਾਮ॥ਲਿ

ਦੁਲਾਇਤਰਿਸਿਉਰਤੀਰੋਇਲਿਸਤਜਿਸਬਦਿਸੀਗਾਰੀਆ।ਕਰਜੋੜਿਗੁਰਪਹਿ
ਕਰਿਬਿਨੰਤੀਮਿਲਹੁਸਾਚੇਪਿਆਰੀਆ।ਧਨਭਾਇਭਗਤੀਦੇਖਿਪ੍ਰੀਤਮਕਾਮਕ੍ਰੋ
ਧੁਨਿਵਾਰਿਆ।ਨਾਨਕਮੁੰਧਨਵੇਲੀਸੁੰਦਰਿਦੇਖਿਪਿਰੁਸਾਧਾਰਿਆ।੧।ਸਚਿਨਵੇਲ
ੜੀਏਜੋਬਨਿਬਾਲੀਰਾਮ।ਆਉਨਜਾਉਕਹੀਅਪਨੇਸਹਨਾਲੀਰਾਮ।ਨਾਹਅਪ
ਨੇਸੰਗਿਦਾਸੀਮੈਭਗਤਿਹਰਿਕੀਭਾਵਏ।ਅਗਾਧਿਬੋਧਿਅਕਥੁਕਥੀਐਸਹਜਿਪ੍ਰਭ
ਗੁਣਗਾਵਏ।ਰਾਮਨਾਮਰਸਾਲਰਸੀਆਰਵੈਸਾਚਿਪਿਆਰੀਆ।ਗੁਰਸਬਦੁਦੀ
ਆਦਾਨੁਕੀਆਨਾਨਕਾਵੀਚਾਰੀਆ।੨।ਸ੍ਰੀਧਰਮੋਹਿਅੜੀਪਿਰਸੰਗਿਸੂਤੀਰਾ
ਮਾਗੁਰਕੈਭਾਇਚਲੋਸਾਚਿਸੰਗੂਤੀਰਾਮ।ਧਨਸਾਚਿਸੰਗੂਤੀਹਰਿਸੰਗਿਸੂਤੀਸੰਗਿ
ਸਖੀਸਹੇਲੀਆ।ਇਕਭਾਇਇਕਮਨਿਨਾਮੁਵਸਿਆਸਤਿਗੁਰੂਹਮਮੇਲੀਆ।
ਦਿਨੁਰੈਨਿਘੜੀਨਚਸਾਵਿਸਰੈਸਾਸਿਸਾਸਿਨਿਰੰਜਨੋ।ਸਬਦਿਜੋਤਿਜਗਾਇਦੀਪ
ਕੁਨਾਨਕਾਭਉਭੰਜਨੋ।੩।ਜੋਤਿਸਬਾਈਏਤ੍ਰਿਭਵਣੁਸਾਰੇਰਾਮ।ਘਟਿਘਟਿਰਵਿਰਹਿ
ਆਅਲਖਅਪਾਰੇਰਾਮ।ਅਲਖਅਪਾਰਅਪਾਰੁਸਾਚਾਆਪੁਮਾਰਿਮਿਲਾਈਐ॥
ਹਉਮੈਮਮਤਾਲੋਭੁਜਾਲਹੁਸਬਦਿਮੈਲੁਚੁਕਾਈਐ।ਦਰਿਜਾਇਦਰਸਨੁਕਰੀਭਾਣੈ
ਤਾਰਿਤਾਰਣਹਾਰਿਆ।ਹਰਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਚਾਖਿਤ੍ਰਿਪਤੀਨਾਨਕਾਉਰਧਾਰਿਆ।
੪॥੧॥ ॥ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੧ ॥ਮੈਮਨਿਚਾਉਘਣਾਸਾਚਿਵਿਗਾਸੀਰਾਮ
ਮੋਹੀਪ੍ਰੇਮਿਪਿਰੇਪ੍ਰਭਿਅਬਿਨਾਸੀਰਾਮ।ਅਵਿਗਤੋਹਰਿਨਾਥੁਨਾਥਹਤਿਸੈਭਾਵੈਸੋਥੀ
ਐ।ਕਿਰਪਾਲੁਸਦਾਦਇਆਲੁਦਾਤਾਜੀਆਅੰਦਰਿਤੂੰਜੀਐ।ਮੈਅਵਰੁਗਿਆ
ਨੁਧਿਆਨੁਪੂਜਾਹਰਿਨਾਮੁਅੰਤਰਿਵਸਿਰਹੇ।ਭੇਖੁਭਵਨੀਹਠੁਨਜਾਨਾਨਾਨਕਾਸਚੁ
ਗਹਿਰਹੇ।੧।ਭਿੰਨੜੀਰੈਨਿਭਲੀਦਿਨਸਸੁਹਾਏਰਾਮ।ਨਿਜਘਰਿਸੂਤੜੀਏਪਿ
ਰਮੁਜਗਾਏਰਾਮ।ਨਵਹਾਣਿਨਵਧਨਸਬਦਿਜਾਗੀਆਪਣੇਪਿਰਭਾਣੀਆ।ਤਜਿਕੂ
ੜੁਕਪਟੁਸੁਭਾਉਦੂਜਾਚਾਕਰੀਲੋਕਾਣੀਆ।ਮੈਨਾਮੁਹਰਿਕਾਹਾਰੁਕੰਠੇਸਾਚਸਬਦੁ

ਨੀਸਾਣਿਆ ॥ ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਮਾਗੈ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਤੁਧੁ ਭਾਣਿਆ ॥੨॥ ਜਗੁ
ਸਲੋਨੜੀਏ ਬੋਲਿ ਗੁਰਬਾਣੀ ਰਾਮ ॥ ਜਿਨ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿਆ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ਰਾਮ ॥ ਅਕਥ ਕ
ਹਾਣੀ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝਏ ॥ ਓਹੁ ਸਬਦਿ ਸਮਾਏ ਆਪੁ ਗਵਾਏ
ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਸੂਝਏ ॥ ਰਹੈ ਅਤੀਤੁ ਅਪਰੰਪਰਿ ਰਾਤਾ ਸਾਚੁ ਮਨਿ ਗੁਣ ਸਾਰਿਆ ॥ ਓਹੁ ਪੂਰਿ
ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਠਾਈ ਨਾਨਕਾ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥੩॥ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇੜੀਏ ਭਗਤਿ ਸਨੇ
ਹੀ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਰਹਸੀ ਸੀਝਸਿ ਦੇਹੀ ਰਾਮ ॥ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਰੀਝੈ ਸਬਦਿ ਸੀਝੈ ਤ੍ਰੈ ਲੋ
ਕ ਨਾਥੁ ਪਛਾਣਏ ॥ ਮਨੁ ਡੀਗਿ ਡੋਲਿ ਨ ਜਾਇ ਕਤ ਹੀ ਆਪਣਾ ਪਿਰੁ ਜਾਣਏ ॥ ਮੈ ਆਧਾ
ਰੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਖਸਮੁ ਮੇਰਾ ਮੈ ਤਾਣੁ ਤਕੀਆ ਤੇਰਓ ॥ ਸਾਚਿ ਸੂਚਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਝਗ
ਰੁ ਨਿਬੇਰਓ ॥੪॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤੁ ॥ ਮੰਗਲੁ ॥

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਜੈ ਆਇਆ ਮਨੁ ਸੁਖਿ ਸਮਾਣਾ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਰੰਗਿ ਰ
ਲੀਆ ਮਾਣਾ ਰਾਮ ॥ ਵਡਭਾਗੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਹਰਿ ਮਸਤਕਿ ਮਾਣਾ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਸੋ
ਹਾਗੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ਰਾਮ ॥੧॥ ਨਿੰਮਾਣਿਆ ਹਰਿ ਮਾਣੁ ਹੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਆਪੈ ਰਾਮ
॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਨਿਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪੈ ਰਾਮ ॥ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੈ ਹ
ਰਿ ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਰਾਪੈ ਰਾਮ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ ਹਰਿ ਰਸਿ ਹਰਿ ਧ੍ਰਾਪੈ ਰਾਮ ॥੨॥
ਮਾਣਸ ਜਨਮਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਾਵਣ ਵੇਰਾ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਰੰਗੁ
ਹੋਇ ਘਣੇਰਾ ਰਾਮ ॥ ਜਿਨ ਮਾਣਸ ਜਨਮਿ ਨ ਪਾਇਆ ਤਿਨ੍ਹ ਭਾਗੁ ਮੰਦੇਰਾ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਰਾਮ ॥੩॥ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਮਨੁ ਤ
ਨੁ ਰੰਗਿ ਭੀਨਾ ਰਾਮ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲੀਨਾ ਰਾਮ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ
ਨਾਮ ਨ ਜੀਵਦੇ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨਾ ਰਾਮ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ
ਕੀਨਾ ਰਾਮ ॥੪॥੧॥ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥

ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਜਣੁਲੋੜਿਲਹੁਮਨਿਵਸੈਵਡਭਾਗੁ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਵੇਖਾਲਿਆਨਾਨਕਹਰਿ
ਲਿਵਲਾਗੁ॥੧॥ ॥ਛੰਤੁ॥ ॥ਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਰਾਵਣਿਆਈਆਹਉਮੈਬਿਖੁ
ਝਾਗੇਰਾਮਾ॥ਗੁਰਮਤੀਆਪੁਮਿਟਾਇਆਹਰਿਹਰਿਲਿਵਲਾਗੇਰਾਮਾ॥ਅੰਤਰਿਕ
ਮਲੁਪਰਗਾਸਿਆਗੁਰਗਿਆਨੀਜਾਗੇਰਾਮਾ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਪੂ
ਰੈਵਡਭਾਗੇਰਾਮਾ॥੧॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਹਰਿਮਨਿਭਾਇਆਹਰਿਨਾਮਿਵਧਾਈਰਾਮਾ॥ਗੁਰਿ
ਪੂਰੈਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਹਰਿਹਰਿਲਿਵਲਾਈਰਾਮਾ॥ਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਕਟਿਆਜੋਤਿ
ਪਰਗਟਿਆਈਰਾਮਾ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰੁਹੈਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਈਰਾਮਾ॥੨॥ਧਨ
ਹਰਿਪ੍ਰਭਿਪਿਆਰੈਰਾਵੀਆਜਾਂਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਈਰਾਮਾ॥ਅਖੀਪ੍ਰੇਮਕਸਾਈਆਜਿ
ਉਬਿਲਕਮਸਾਈਰਾਮਾ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਮੇਲਿਆਹਰਿਰਸਿਆਘਾਈਰਾਮਾ॥ਜਨ
ਨਾਨਕਨਾਮਿਵਿਗਾਸਿਆਹਰਿਹਰਿਲਿਵਲਾਈਰਾਮਾ॥੩॥ਹਮਮੂਰਖਮੁਗਧ
ਮਿਲਾਇਆਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਰਾਮਾ॥ਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਸਾਬਾਸਿਹੈਜਿਨਿਹਉਮੈਮਾਰੀ
ਰਾਮਾ॥ਜਿਨਵਡਭਾਗੀਆਵਡਭਾਗੁਹੈਹਰਿਹਰਿਉਰਧਾਰੀਰਾਮਾ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸ
ਲਾਹਿਤੂਨਾਮੇਬਲਿਹਾਰੀਰਾਮਾ॥੪॥੨॥੪॥

ਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ੫ ॥ਛੰਤੁ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ਮੈਰਾਣਸਾਜਨੁਭਇਆਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਗ
ਇਆਰਾਮਾ॥ਅਬਿਨਾਸੀਵਰੁਸੁਣਿਆਮਨਿਉਪਜਿਆਚਾਇਆਰਾਮਾ॥ਮਨਿ
ਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੀਵਡੈਭਾਗੀਕਬਮਿਲੀਐਪੂਰਨਪਤੇ॥ਸਹਜੇਸਮਾਈਐਗੋਵਿੰਦੁਪਾਈਐ
ਦੇਹੁਸਖੀਏਮੋਹਿਮਤੇ॥ਦਿਨੁਰੈਣਿਠਾਢੀਕਰਉਸੇਵਾਪ੍ਰਭੁਕਵਨਜੁਗਤੀਪਾਇਆ
ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਕਰਹੁਕਿਰਪਾਲੈਹੁਮੋਹਿਲੜਿਲਾਇਆ॥੧॥ਭਇਆਸਮਾ
ਹੜਾਹਰਿਰਤਨੁਵਿਸਾਹਾਰਾਮਾ॥ਖੋਜੀਖੋਜਿਲਧਾਹਰਿਸੰਤਨਪਾਹਾਰਾਮਾ॥ਮਿਲੇਸੰਤ
ਪਿਆਰੇਦਇਆਧਾਰੇਕਥਹਿਅਕਥਬੀਚਾਰੋ॥ਇਕਚਿਤਿਇਕਮਨਿਧਿਆਇ
ਸੁਆਮੀਲਾਇਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੋ॥ਕਰਜੋੜਿਪ੍ਰਭਪਹਿਕਰਿਬਿਨੰਤੀਮਿਲੈਹਰਿਜਸੁ

ਲਾਗਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਾਸੁਤੇਰਾਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਅਗਮਅਥਾਹਾ॥੨॥ਸਾਹਾਅਟਲੁਗ
ਣਿਆਪੂਰਨਸੰਜੋਗੋਰਾਮ॥ਸੁਖਹਸਮੂਹੁਭਇਆਗਇਆਵਿਜੋਗੋਰਾਮ॥ਮਿਲਿ
ਸੰਤਆਏਪ੍ਰਭੂਧਿਆਏਬਣੇਅਚਰਜਜਾਞੀਆ॥ਮਿਲਿਇਕਤ੍ਰਹੋਏਸਹਜਿਢੋਏ
ਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਉਪਜੀਮਾਞੀਆ॥ਮਿਲਿਜੋਤਿਜੋਤੀਓਤਿਪੋਤੀਹਰਿਨਾਮੁਸਭਿਰਸਭੋ
ਗੋ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਭਸੰਤਿਮੇਲੀਪ੍ਰਭੁਕਰਣਕਾਰਣਜੋਗੋ॥੩॥ਭਵਨੁਸੁਹਾਵ
ੜਾਧਰਤਿਸਭਾਗੀਰਾਮ॥ਪ੍ਰਭੁਘਰਿਆਇਅੜਾਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗੀਰਾਮ॥ਗੁਰਚ
ਰਣਿਲਾਗੀਸਹਜਿਜਾਗੀਸਗਲਇਛਾਪੁੰਨੀਆ॥ਮੇਰੀਆਸਪੂਰੀਸੰਤਧੂਰੀਮਿਲੇ
ਕੰਤਵਿਛੁੰਨਿਆ॥ਆਨੰਦਅਨਦਿਨੁਵਜਹਿਵਾਜੇਅਹੰਮਤਿਮਨਕੀਤਿਆਗੀ॥ਬਿ
ਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਰਣਿਸੁਆਮੀਸੰਤਸੰਗਿਲਿਵਲਾਗੀ॥੪॥੧॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁ
ਮਹਲਾ੫ ॥ਭਾਗਸੁਲਖਣਾਹਰਿਕੰਤੁਹਮਾਰਾਰਾਮ॥ਅਨਹਦਬਾਜਿਤ੍ਰਾਤਿਸੁਧੁਨਿ
ਦਰਬਾਰਾਰਾਮ॥ਆਨੰਦਅਨਦਿਨੁਵਜਹਿਵਾਜੇਦਿਨਸੁਰੈਣਿਉਮਾਹਾ॥ਤਹਰੋਗਸੋਗ
ਨਦੂਖੁਬਿਆਪੈਜਨਮਮਰਣੁਨਤਾਹਾ॥ਰਿਧਿਸਿਧਿਸੁਧਾਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾ
ਰਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰਿਵੰਞਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥੧॥ਸੁਣਿਸਖੀਅ
ਸਹੇਲੜੀਹੋਮਿਲਿਮੰਗਲੁਗਾਵਤਰਾਮ॥ਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਕਰੇਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਉਰਾਵਤਰਾਮ
॥ਕਰਿਪ੍ਰੇਮੁਰਾਵਤਤਿਸੈਭਾਵਤਇਕਨਿਮਖਪਲਕਨਤਿਆਗੀਐ॥ਗਹਿਕੰਠਿਲਾ
ਈਐਨਹਲਜਾਈਐਚਰਨਰਜਮਨੁਪਾਗੀਐ॥ਭਗਤਿਠਗਉਰੀਪਾਇਮੋਹਤਅਨ
ਤਕਤਹੂਨਧਾਵਤ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਮਿਲਿਸੰਗਿਸਾਜਨਅਮਰਪਦਵੀਪਾਵਤ॥੨॥ਬਿ
ਸਮਨਬਿਸਮਭਈਪੇਖਿਗੁਣਅਬਿਨਾਸੀਰਾਮ॥ਕਰੁਗਹਿਭੁਜਾਗਹੀਕਟਿਜਮਕੀ
ਫਾਸੀਰਾਮ॥ਗਹਿਭੁਜਾਲੀਨੀਦਾਸਿਕੀਨੀਅੰਕੁਰਿਉਦੋਤੁਜਣਾਇਆ॥ਮਲਨਮੋ
ਹਬਿਕਾਰਨਾਠੇਦਿਵਸਨਿਰਮਲਆਇਆ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰੀਮਨਿਪਿਆਰੀਮਹਾਦੁ
ਰਮਤਿਨਾਸੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਭਈਨਿਰਮਲਪ੍ਰਭਮਿਲੇਅਬਿਨਾਸੀ॥੩॥ਸੂਰਜਕਿ

ਰਹੀਮਿਲੇਜਲਕਾਜਲੁਹੂਆਰਾਮ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਰਲੀਸੰਪੂਰਨੁਥੀਆਰਾਮ॥ਬ੍ਰਹ
ਮੁਦੀਸੈਬ੍ਰਹਮੁਸੁਣੀਐਏਕੁਏਕੁਵਖਾਣੀਐ॥ਆਤਮਪਸਾਰਾਕਰਣਹਾਰਾਪ੍ਰਭਬਿ
ਨਾਨਹੀਜਾਣੀਐ॥ਆਪਿਕਰਤਾਆਪਿਭੁਗਤਾਆਪਿਕਾਰਣੁਕੀਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿ
ਨਾਨਕਸੇਈਜਾਣਹਿਜਿਨੀਹਰਿਰਸੁਪੀਆ॥੪॥੨॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਛੰਤ॥
ਸਖੀਆਉਸਖੀਵਸਿਆਉਸਖੀਅਸੀਪਿਰਕਾਮੰਗਲੁਗਾਵਹ॥ਤਜਿਮਾਨੁਸਖੀ
ਤਜਿਮਾਨੁਸਖੀਮਤੁਆਪਣੇਪ੍ਰੀਤਮਭਾਵਹ॥ਤਜਿਮਾਨੁਮੋਹੁਬਿਕਾਰੁਦੂਜਾਸੇਵਿਏਕੁ
ਨਿਰੰਜਨੋ॥ਲਗੁਚਰਣਸਰਣਦਇਆਲਪ੍ਰੀਤਮਸਗਲਦੁਰਤਬਿਖੰਡਨੋ॥ਹੋਇ
ਦਾਸਦਾਸੀਤਜਿਉਦਾਸੀਬਹੁੜਿਬਿਧੀਨਧਾਵਾ॥ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਕਰਹੁਕਿਰਪਾਤਾ
ਮਿਮੰਗਲੁਗਾਵਾ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪ੍ਰਿਅਕਾਨਾਮੁਮੈਅੰਧੁਲੇਟੋਹਨੀ॥ਓਹਜੋਹੈਬਹੁਪ੍ਰਕ
ਾਰਸੁੰਦਰਿਮੋਹਨੀ॥ਮੋਹਨੀਮਹਾਬਚਿਤ੍ਰਚੰਚਲਿਅਨਿਕਭਾਵਦਿਖਾਵਏ॥ਹੋਇਢੀ
ਠਮੀਠੀਮਨਹਿਲਾਗੈਨਾਮੁਲੈਣਨਆਵਏ॥ਗ੍ਰਿਹਬਨਹਿਤੀਰੈਬਰਤਪੂਜਾਬਾਟਘਾ
ਟੈਜੋਹਨੀ॥ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਦਇਆਧਾਰਹੁਮੈਨਾਮੁਅੰਧੁਲੇਟੋਹਨੀ॥੨॥ਮੋਹਿਅਨਾ
ਥਪ੍ਰਿਅਨਾਥਜਿਉਜਾਨਹੁਤਿਉਰਖਹੁ॥ਚਤੁਰਾਈਮੋਹਿਨਾਹਿਰੀਝਾਵਉਕਹਿਮੁਖਹੁ॥ਨਹਿ
ਚਤੁਰਿਸੁਘਰਿਸੁਜਾਨਿਬੇਤੀਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਿਗੁਨੁਨਹੀ॥ਨਹਰੂਪਧੂਪਨਨੈਣਬੰਕੇਜਹ
ਭਾਵੈਤਹਰਖੁਤੁਹੀ॥ਜੈਜੈਜਇਅੰਪਹਿਸਗਲਜਾਕਉਕਰੁਣਾਪਤਿਗਤਿਕਿਨਿਲਖ
ਹੁ॥ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਸੇਵਸੇਵਕੁਜਿਉਜਾਨਹੁਤਿਉਮੋਹਿਰਖਹੁ॥੩॥ਮੋਹਿਮਛੁਲੀ
ਤੁਮਨੀਰਤੁਝਬਿਨੁਕਿਉਸਰੈ॥ਮੋਹਿਚਾਤ੍ਰਿਕਤੁਮਬੂੰਦਤ੍ਰਿਪਤਉਮੁਖਿਪਰੈ॥ਮੁਖਿਪ
ਰੈਹਰੈਪਿਆਸਮੇਰੀਜੀਅਹੀਆਪ੍ਰਾਨਪਤੇ॥ਲਾਡਿਲੇਲਾਡਲਡਾਇਸਭਮਹਿਮਿ
ਲੁਹਮਾਰੀਹੋਇਗਤੇ॥ਚੀਤਿਚਿਤਵਉਮਿਟੁਅੰਧਾਰੇਜਿਉਆਸਚਕਵੀਦਿਨੁਚਰੈ॥
ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਪ੍ਰਿਅਸੰਗਿਮੇਲੀਮਛੁਲੀਨੀਰੁਨਵੀਸਰੈ॥੪॥ਧਨਿਧੰਨਿਹਮਾ

ਰੰਗਾਘਰਿਆਇਆਪਿਰੁਮੇਰਾ॥ਸੋਹੇਬੰਕਦੁਆਰਸਗਲਾਬਨੁਹਰਾ॥ਹਰਹਰਾ
ਸੁਆਮੀਸੁਖਹਗਾਮੀਅਨਦਮੰਗਲਰਸੁਘਣਾ॥ਨਵਲਨਵਤਨਨਾਹੁਬਾਲਾਕਵਨਰਸਨਾ
ਗੁਨਭਣਾ॥ਮੇਰੀਸੇਜਸੋਹੀਦੇਖਿਮੋਹੀਸਗਲਸਹਸਾਦੁਖੁਹਰਾ॥ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਮੇਰੀ
ਆਸਪੂਰੀਮਿਲੇਸੁਆਮੀਅਪਰੰਪਰਾ॥੪॥੧॥੩॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਛੰਤ॥ ॥ਮੰਗਲ॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥
ਸੁੰਦਰਸਾਂਤਿਦਇਆਲਪ੍ਰਭਸਰਬਸੁਖਾਨਿਧਿਪੀਉ॥ਸੁਖਸਾਗਰਪ੍ਰਭਭੇਟਿਐਨਾਨਕ
ਸੁਖੀਹੋਤਇਹੁਜੀਉ॥੧॥ ॥ਛੰਤੁ॥ ॥ਸੁਖਸਾਗਰਪ੍ਰਭੁਪਾਈਐਜਬਹੋਵੈਭਾਗੋਰਾ
ਮਾ॥ਮਾਨਨਿਮਾਨੁਵਞਾਈਐਹਰਿਚਰਣੀਲਾਗੋਰਾਮ॥ਛੋਡਿਸਿਆਨਪਚਾਤੁਰੀਦੁਰਮਤਿਬੁਧਿ
ਤਿਆਗੋਰਾਮ॥ਨਾਨਕਪਉਸਰਣੀਰਾਮਰਾਇਥਿਰੁਹੋਇਸੁਹਾਗੋਰਾਮ॥੧॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਤਜਿਕਤ
ਲਾਗੀਐਜਿਸੁਬਿਨੁਮਰਿਜਾਈਐਰਾਮ॥ਲਾਜਨਆਵੈਅਗਿਆਨਮਤੀਦੁਰਜਨਬਿਰ
ਮਾਈਐਰਾਮ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਪ੍ਰਭੁਤਿਆਗਿਕਰੇਕਹੁਕਤਠਹਰਾਈਐਰਾਮ॥ਨਾਨਕਭਗਤਿਭ
ਉਕਰਿਦਇਆਲਕੀਜੀਵਨਪਦੁਪਾਈਐਰਾਮ॥੨॥ਸ੍ਰੀਗੋਪਾਲੁਨਉਚਰਹਿਬਲਿਗ
ਈਏਦੁਹਚਾਰਣਿਰਸਨਾਰਾਮ॥ਪ੍ਰਭੁਭਗਤਿਵਛਲੁਨਹਸੇਵਹੀਕਾਇਆਕਾਕਗ੍ਰਸਨਾਰਾਮ॥
ਭ੍ਰਮਿਮੋਹੀਦੂਖਨਜਾਣਹੀਕੋਟਿਜੋਨੀਬਸਨਾਰਾਮ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਹਰਿਅਵਰੁਜਿਚਾਹਨਾਬਿ
ਸਟਾਕ੍ਰਿਮਭਸਮਾਰਾਮ॥੩॥ਲਾਇਬਿਰਹੁਭਗਵੰਤਸੰਗੇਹੋਇਮਿਲੁਬੈਰਾਗਨਿਰਾਮ॥ਚੰਦ
ਨਚੀਰਸੁਗੰਧਰਸਾਹਉਮੈਬਿਖੁਤਿਆਗਨਿਰਾਮ॥ਈਤਊਤਨਹਡੋਲੀਐਹਰਿਸੇਵਾਜਾਗ
ਨਿਰਾਮ॥ਨਾਨਕਜਿਨਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਆਪਣਾਸਾਅਟਲਸੁਹਾਗਨਿਰਾਮ॥੪॥੪॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਖੋਜਹੁਵਡਭਾਗੀਹੋਮਿਲਿਸਾਧੂਸੰਗੇਰਾਮ॥ਗੁਨਗੋਵਿਦ
ਸਦਗਾਈਅਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਰੰਗੇਰਾਮ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਹੀਸੇਵੀਐਪਾਈਅਹਿਫਲਮੰਗੇਰਾਮ
ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਜਪਿਅਨਤਤਰੰਗੇਰਾਮ॥੧॥ਇਕੁਤਿਲੁਪ੍ਰਭੂਨਵੀਸਰੈਜਿਨਿਸਭੁ
ਕਿਛੁਦੀਨਾਰਾਮ॥ਵਡਭਾਗੀਮੇਲਾਵੜਾਗੁਰਮੁਖਿਪਿਰੁਚੀਨ੍ਹਾਰਾਮ॥ਬਾਹਪਕੜਿਤਮਤੇ

ਕਾਢਿਆ ਕਰਿ ਅਪੁਨਾ ਲੀਨਾ ਰਾਮਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਸੀਤਲੁ ਮਨੁ ਸੀਨਾ ਰਾਮਾ ॥੨॥

ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਕਹਿ ਸਕਉ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਾਮਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਰਾਇਣੈ ਭਏ ਪਾਰ

ਗਿਰਾਮੀ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਗੋਵਿੰਦ ਕੇ ਸਭ ਇਛ ਪੁਜਾਮੀ ਰਾਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਜਪਿ ਹਰੇ

ਸਭਹੂ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ਰਾਮਾ ॥੩॥ ਰਸ ਭਿੰਨਿਅੜੇ ਅਪੁਨੇ ਰਾਮ ਸੰਗੇ ਸੇ ਲੋਇਣ ਨੀਕੇ ਰਾਮਾ ॥ ਪ੍ਰਭ

ਪੇਖਤ ਇਛਾ ਪੁੰਨੀਆ ਮਿਲਿ ਸਾਜਨ ਜੀ ਕੇ ਰਾਮਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਬਿਖਿਆ

ਰਸ ਫੀਕੇ ਰਾਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਸਮਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮੀਕੇ ਰਾਮਾ ॥੪॥੫॥੨॥੨॥ ॥੧੨॥

੫॥ ਜੁਮਲਾ ॥੯॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪ + ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੪ ॥ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਾਵਿਆ ਕਰਿ ਨਾਦੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਰਾਗੁ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਗੁਰੂ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿਆ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਪੂਰਾ ਭਾ

ਗੁ ॥ ਸਭਿ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੁ ॥ ਸਭੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ

ਹੋਇਆ ਮਨੁ ਖਿੜਿਆ ਹਰਿਆ ਬਾਗੁ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਗੁਰ ਚਾ

ਨਣੁ ਗਿਆਨੁ ਚਰਾਗੁ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਦੇਖਿ ਹਰਿ ਇਕ ਨਿਮਖ ਘੜੀ ਮੁਖਿ ਲਾਗੁ ॥

੧॥ ॥ ਮ: ੩ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਤਬ ਹੀ ਕੀਜੀਐ ਜਬ ਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਨਾਮੁ ॥ ਰਾਗ ਨਾਦ

ਸਬਦਿ ਸੋਹਣੇ ਜਾ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਰਾਗ ਨਾਦ ਛੋਡਿ ਹਰਿ ਸੇਵੀਐ ਤਾ ਦਰਗਹ

ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੀਐ ਚੂਕੈ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ

ਵਰਤਦਾ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਤਾੜੀ ਲਾਈਐ ਆਪੇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ

॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਭਗਤਹੁ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਅੰਤਿ ਲਏ ਛਡਾਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ

ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ

ਬਿਲਾਵਲੁ ਨ ਹੋਵਈ ਮਨਮੁਖਿ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਪਾਰਬ੍ਰਹ

ਮੁਨਾਇਆ ਜਾਇਆ ਮਨਹਠਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਥਾਇ ਨ ਕੋਈ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆ
ਪੁਛੀ ਗਰੀਬੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਵਸਿਆ
ਮਨਿ ਆਇਆ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਕਟਿਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ॥ਮ: ੩
ਬਿਲਾਵਲੁ ਕਰਿਹੁ ਤੁਮ੍ਹ ਪਿਆਰਿਹੋ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਕ
ਟੀਐ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਸਦਾ ਬਿਲਾਵਲੁ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਜੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਸ
ਤਸੰਗਤੀ ਬਹਿ ਭਾਉ ਕਰਿ ਸਦਾ ਤਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇ
ਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਸੋ ਭਗਤਾ
ਕਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ॥ ਸਭੁ ਕੋਈ ਤਰਿ ਕੈ ਵਸਿ ਭਗਤਾ ਕੈ ਅਨੰਦੁ ਘਰਿ ॥ ਤਰਿ ਭਗਤਾ ਕਾ ਮੇਲੀ ਸ
ਰਬਤ ਸਉ ਨਿਸੁਲ ਜਨ ਟੰਗ ਧਰਿ ॥ ਤਰਿ ਸਭਨਾ ਕਾ ਹੈ ਖਸਮੁ ਸੋ ਭਗਤ ਜਨ ਚਿਤਿ ਕਰਿ ॥
ਤੁਧੁ ਅਪੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕੈ ਸਭ ਝਖਿ ਝਖਿ ਪਵੈ ਝੜਿ ॥੭॥ ॥ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩
ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦਹਿ ਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾ ਜੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਹਉ
ਮੈ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇ ॥ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਹਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਵਿਰ
ਲੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦਹਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਸਚਾ ਸੇ
ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ॥ਮ: ੩ ॥ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਤੀਆ ਸਬਦਿ ਨ
ਲਗੋ ਭਾਉ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਕਮਾਵਣਾ ਅਤਿ ਦੀਰਘੁ ਬਹੁ ਸੁਆਉ ॥ ਮਨਹਠਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵ
ਣੇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਭ ਵਡਿਆ
ਈਆ ਹਰਿ ਨਾਮ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਈਐ ॥ ਜਿ ਵਸਤੁ ਮੰਗੀਐ ਸਾਈ ਪਾਈ
ਐ ਜੇ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ ਗੁਹਜ ਗਲ ਜੀਅ ਕੀ ਕੀਚੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਸਿ ਤਾ ਸਰਬ ਸੁਖੁ
ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੇਇ ਸਭ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਈਐ ॥ ਜਿਸੁ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿ
ਖਿਆ ਸੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥੮॥ ॥ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਖਾਲੀ ਕੋ ਨ

ਹੀਮਰੈਤਰਿਝੁਭਿਮਿਲਿਮਿਲਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁਸਫਲੁਹੈਜੇਕੋਇਛੈਤਾਫਲੁਪਾ
ਏ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਸਭਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਗਵਾਏ॥ਹਰਿਰਸੁਪੀਸੰਤੋਖੁਹੋਆਸਚੁਵ
ਸਿਆਮਨਿਆਏ॥ਸਚੁਧਿਆਇਅਮਰਾਪਦੁਪਾਇਆਅਨਹਦਸਬਦਵਜਾ
ਏ॥ਸਚੋਦਹਦਿਸਿਪਸਰਿਆਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਨਾਨਕਜਿਨਅੰਦਰਿਸਚੁਹੈਸੇਜ
ਨਛਪਾਇਨਕਿਸੈਦੇਛਪਾਏ॥੧॥ ॥ਮਃ ੩ ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਹਰਿਪਾਈਐਜਾ
ਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਮਾਨਸਤੇਦੇਵਤੇਭਏਸਚੀਭਗਤਿਜਿਸੁਦੇਇ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲਾ
ਇਅਨੁਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਚੇਇ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇਮਿਲਿਰਹੇਨਾਮੁਵਡਿਆਈਦੇਇ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਨਾਵੈਕੀਵਡੀਵਡਿਆਈਹਰਿਕਰਤੈਆਪਿਵਧਾਈ
॥ਸੇਵਕਸਿਖਸਭਿਵੇਖਿਵੇਖਿਜੀਵਨਿਓਨ੍ਾਅੰਦਰਿਹਿਰਦੈਭਾਈ॥ਨਿੰਦਕਦੁਸਟਵਡਿ
ਆਈਵੇਖਿਨਸਕਨਿਓਨ੍ਾਪਰਾਇਆਭਲਾਨਸੁਖਾਈ॥ਕਿਆਹੋਵੈਕਿਸਹੀਕੀਝ
ਖਮਾਰੀਜਾਸਚੇਸਿਉਬਣਿਆਂਈ॥ਜਿਗਲਕਰਤੇਭਾਵੈਸਾਨਿਤਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈ॥ਸ
ਭਝਖਿਝਖਿਮਰੈਲੋਕਾਈ॥੪॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ॥ਧ੍ਰਿਗੁਏਤੁਆਸਾਦੂਜੇ
ਭਾਵਕੀਜੋਮੋਹਿਮਾਇਆਚਿਤੁਲਾਏ॥ਹਰਿਸੁਖੁਪਲ੍ਹਰਿਤਿਆਗਿਆਨਾਮੁਵਿ
ਸਾਰਿਦੁਖੁਪਾਏ॥ਮਨਮੁਖਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਲੇਜਨਮਿਮਰਹਿਫਿਰਿਆਵੈਜਾਏ॥ਕਾ
ਰਜਸਿਧਿਨਹੋਵਨੀਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਏ॥ਜਿਸੁਕਰਮੁਹੋਵੈਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੈਸੋ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ਨਾਮਿਰਤੇਜਨਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਨਿਜਨਨਾਨਕਤਿਨਬਲਿਜਾਏ
੧॥ ॥ਮਃ ੩ ॥ਆਸਾਮਨਸਾਜਗਿਮੋਹਣੀਜਿਨਿਮੋਹਿਆਸੰਸਾਰੁ॥ਸਭੁਕੋਜਮ
ਕੇਚੀਰੇਵਿਚਿਹੈਜੇਤਾਸਭੁਆਕਾਰੁ॥ਹੁਕਮੀਹੀਜਮੁਲਗਦਾਸੋਉਬਰੈਜਿਸੁਬਖਸੇਕ
ਰਤਾਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀਇਹੁਮਨੁਤਾਂਤਰੈਜਾਛੋਡੈਅਹੰਕਾਰੁ॥ਆਸਾਮਨਸਾਮਾ
ਰੇਨਿਰਾਸੁਹੋਇਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰੁ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜਿਥੈਜਾਈਐਜਗਤ
ਮਹਿਤਿਥੈਹਰਿਸਾਈ॥ਅਗੈਸਭੁਆਪੇਵਰਤਦਾਹਰਿਸਚਾਨਿਆਈ॥ਕੂੜਿਆਰ

ਕੰਮੁਨਫਿਟਕੀਅਤਿਸਚੁਕੁਕਰਮਾਤਿਵਡਿਆਈ॥ਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਚਾਨਿਆਉਤੈਸਿਰਿਨਿੰ ੫੦੬
ਵੱਡਿਆਈ॥ਜਨਨਾਨਕਸਚੁਅਰਾਧਿਆਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੁਪਾਈ॥੫॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩
॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਐਜੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁਬਖਸਕਰੇਇ॥ਓਪਾਵਾਸਿਰਿਓ
ਪਾਉਹੈਨਾਉਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਅੰਦਰੁਸੀਤਲੁਸਾਂਤਿਹੈਹਿਰਦੈਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਖਾਣਾਪੈਨਣਾਨਾਇਵਡਿਆਈਹੋਇ॥੧॥ ॥ਮਃ੩ ॥ਏਮਨਗੁਰਕੀਸਿਖ
ਸੁਣਿਪਾਇਹਿਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥ਸੁਖਦਾਤਾਤੇਰੈਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈਜਾਇਅਭਿਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕ
ਨਦਰੀਪਾਈਐਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜਿਤਨੇਪਾਤਿਸਾਹ
ਸਾਹਰਾਜੇਖਾਨਉਮਰਾਵਸਿਕਦਾਰਹਹਿਤਿਤਨੇਸਭਿਹਰਿਕੇਕੀਏ॥ਜੋਕਿਛੁਹਰਿਕਰਾ
ਵੈਸੁਓਇਕਰਹਿਸਭਿਹਰਿਕੇਅਰਥੀਏ॥ਸੋਐਸਾਹਰਿਸਭਨਾਕਾਪ੍ਰਭੁਸਤਿਗੁਰਕੈਵਲਿ
ਹੈਤਿਨਿਸਭਿਵਰਨਚਾਰੇਖਾਣੀਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਗੋਲੇਕਰਿਸਤਿਗੁਰਅਗੈਕਾਰਕਮਾਵਣਕ
ਉਦੀਏ॥ਹਰਿਸੇਵੇਕੀਐਸੀਵਡਿਆਈਦੇਖਹੁਹਰਿਸੰਤਹੁਜਿਨਿਵਿਚਹੁਕਾਇਆਨਗ
ਰੀਦੁਸਮਨਦੂਤਸਭਿਮਾਰਿਕਢੀਏ॥ਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਲੁਹੋਆਭਗਤਜਨਾਉਪਰਿਹ
ਰਿਆਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰਿਹਰਿਆਪਿਰਖਿਲੀਏ॥੬॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਅੰਦ
ਰਿਕਪਟੁਸਦਾਦੁਖੁਹੈਮਨਮੁਖਿਧਿਆਨੁਨਲਾਗੈ॥ਦੁਖਵਿਚਿਕਾਰਕਮਾਵਣੀਦੁਖੁਵਰਤੈ
ਦੁਖੁਆਗੈ॥ਕਰਮੀਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੀਐਤਾਸਚਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੈ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇਸੁਖੁਹੋ
ਇਅੰਦਰਹੁਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਗੈ॥੧॥ ॥ਮਃ੩ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਹਰਿਰੰਗੁਹੈਹਰਿ
ਕਾਨਾਉਮਨਿਭਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵੇਖਣੁਬੋਲਣਾਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਗੁ
ਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਪ੍ਰਗਾਸਿਆਤਿਮਰੁਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਚੁਕਾਇਆ॥੨॥ ॥ਮਃ
੩ ॥ਮਨਮੁਖਮੈਲੇਮਰਹਿਗਵਾਰ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰਧਾ
ਰਿ॥ਭਨਤਿਨਾਨਕੁਸੁਣਹੁਜਨਭਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਹੁਹਉਮੈਮਲੁਜਾਈ॥ਅੰਦਰਿਸੰਸਾ
ਦੂਖੁਵਿਆਪੇਸਿਰਿਧੰਧਾਨਿਤਮਾਰ॥ਦੂਜੈਭਾਇਸੂਤੇਕਬਹੁਨਜਾਗਹਿਮਾਇਆਮੋਹਿ

ਧਿਆਇਆ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਸਬਦੁ ਨ ਵੀਚਾਰਹਿ ਇਹੁ ਮਨਮੁਖ ਕਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਈ
ਆਖਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਨਾਨਕ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਕਰੇ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥
ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸਚੁ ਬਖਸੀਅਨੁ ਸੋ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਮੁਹਤਾਜੀ ਲੋਕੁ ਕਢਦਾ
ਹੋਰਤੁ ਹਟਿ ਨ ਵਥੁ ਨ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸੁ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਲਏ ਵੇਮੁਖ ਭ
ਸੁਆਹੁ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀ ਹਰਿ ਭਗਤ ਹਹਿ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਤਿਨਾ ਨੇੜਿ ਨ ਜਾਹੁ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਲਦਿਆ ਸਦਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੭॥ ॥ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩
ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਭਗਤੀ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਹੋਰੁ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪ
ਰਸਾਦੀ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਬਿਖਿਆ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸ ਹੈ
ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥ ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਕੁਲ ਉਧਰੇ ਧਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਸ
ਹਜੁ ਸੁਖੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹਾਦੇਉ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ
ਭੁਲੇ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਿ ਪੜਿ ਮੋਨੀ ਭੁਲੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥
ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਸੰਨਿਆਸੀ ਭੁਲੇ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਤਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਦੁਖੀਏ ਸਦਾ ਭ੍ਰਮਿ
ਭੁਲੇ ਤਿਨ੍ਹੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇਈ ਜਨ ਸਮਧੇ ਜਿ ਆਪੇ
ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ॥ਮਃ ੩ ॥ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਸੁ ਵਸਿ ਸ
ਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸਹਿ ਸਰੇਵਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀਹੋ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤ
ਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਧਨੁ ਨ ਖਟਿਓ ਸੇ ਦੇਵਾਲੀਏ ਜੁਗ ਮਾਹਿ ॥ ਓਇ ਮੰਗਦੇ ਫਿਰਹਿ ਸਭ ਜਗਤ ਮਹਿ ਕੋਈ
ਮੁਹਿ ਥੁਕ ਨ ਤਿਨ ਕਉ ਪਾਹਿ ॥ ਪਰਾਈ ਬਖੀਲੀ ਕਰਹਿ ਆਪਣੀ ਪਰਤੀਤਿ ਖੋਵਨਿ ਸਗ
ਵਾਤੀ ਆਪੁ ਲਖਾਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਧਨ ਕਾਰਣਿ ਚੁਗਲੀ ਕਰਹਿ ਸੋ ਧਨੁ ਚੁਗਲੀ ਹਥਿ ਨ ਆ
ਵੈ ਓਇ ਭਾਵੈ ਤਿਥੈ ਜਾਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਮਿਲੈ ਤਿਥਹੁ ਕਰਮਹੀਣ ਲੈ
ਨ ਸਕਹਿ ਹੋਰ ਥੈ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਾਹਿ ॥੮॥ ॥ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩

ਗੁਰਮੁਖਿਸੰਸਾਮੂਲਿਨਹੋਵਈਚਿੰਤਾਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਜੋਕਿਛੁਹੋਇਸੁਸਹਜੇਹੋਇਕਹਣਾ
ਕਿਛੂਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕਾਆਖਿਆਆਪਿਸੁਣੈਜਿਲਇਅਨੁਪੰਨੈਪਾਇ॥੧॥
ਮਃ ੩ ॥ਕਾਲੁਮਾਰਿਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਣੀਅੰਤਰਿਨਿਰਮਲਨਾਉ॥ਅਨਦਿਨੁ
ਜਾਗੈਕਦੇਨਸੋਵੈਸਹਜੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਉ॥ਮੀਠਾਬੋਲੇਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਅਨਦਿਨੁਹਰਿ
ਗੁਣਗਾਉ॥ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਸਦਾਸੋਹਦੇਨਾਨਕਤਿਨਮਿਲਿਆਸੁਖੁਪਾਉ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ਹਰਿਧਨੁਰਤਨਜਵੇਹਰੀਸੋਗੁਰਿਹਰਿਧਨੁਹਰਿਪਾਸਹੁਦੇਵਾਇਆ॥ਜੇਕਿ
ਸੈਕਿਹੁਦਿਸਿਆਵੈਤਾਕੋਈਕਿਹੁਮੰਗਿਲਏਅਕੈਕੋਈਕਿਹੁਦੇਵਾਏਏਹੁਹਰਿਧਨੁਜੋ
ਰਿਕੀਤੈਕਿਸੈਨਾਲਿਨਜਾਇਵੰਡਾਇਆ॥ਜਿਸਨੋਸਤਿਗੁਰਨਾਲਿਹਰਿਸਰਧਾਲਾਏਤਿ
ਸੁਹਰਿਧਨਕੀਵੰਡਹਥਿਆਵੈਜਿਸਨੋਕਰਤੈਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆ॥ਇਸੁਹਰਿਧਨਕਾਕੋਈ
ਸਰੀਕੁਨਾਹੀਕਿਸੈਕਾਖਤੁਨਾਹੀਕਿਸੈਕੈਸੀਵਬੰਨੈਰੋਲੁਨਾਹੀਜੇਕੋਹਰਿਧਨਕੀਬਖੀਲੀਕਰੇ
ਤਿਸਕਾਮੁਹੁਹਰਿਚਹੁਕੁੰਡਾਵਿਚਿਕਾਲਾਕਰਾਇਆ॥ਹਰਿਕੇਦਿਤੇਨਾਲਿਕਿਸੈਜੋਰੁਬਖੀ
ਲੀਨਚਲਈਦਿਹੁਦਿਹੁਨਿਤਨਿਤਚੜੈਸਵਾਇਆ॥੮॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੩
ਜਗਤੁਜਲੰਦਾਰਖਿਲੈਆਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਜਿਤੁਦੁਆਰੈਉਬਰੈਤਿਤੈਲੈਹੁਉਬਾਰਿ
ਸਤਿਗੁਰਿਸੁਖੁਵੇਖਾਲਿਆਸਚਾਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਅਵਰੁਨਸੁਝਈਹਰਿਬਿਨੁਬ
ਖਸਣਹਾਰੁ॥੧॥ ॥ਮਃ ੩ ॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਮੋਹਣੀਦੂਜੈਲਗੈਜਾਇ॥ਨਾਇਹ
ਮਾਰੀਨਮਰੈਨਾਇਹਹਟਿਵਿਕਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਰਜਾਲੀਐਤਾਇਹਵਿਚਹੁਜਾਇ
॥ਤਨੁਮਨੁਹੋਵੈਉਜਲਾਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਨਾਨਕਮਾਇਆਕਾਮਾਰਣੁਸਬਦੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਾਇਆਜਾਇ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈਸਤਿਗੁਰਿਦਿਤੀਧੁ
ਰਹੁਹੁਕਮੁਬੁਝਿਨੀਸਾਣੁ॥ਪੁਤੀਭਾਤੀਈਜਾਵਾਈਸਕੀਅਗਹੁਪਿਛਹੁਟੋਲਿਡਿਠਾ
ਲਾਹਿਓਨੁਸਭਨਾਕਾਅਭਿਮਾਨੁ॥ਜਿਥੈਕੋਵੇਖੈਤਿਥੈਮਉਜੂਦੁਸਤਿਗੁਰੂਹਰਿਬਖਸਿਓਨੁਸਭੁ
ਜਹਾਨੁ॥ਜਿਸਤਿਗੁਰਨੋਮਿਲਿਮੰਨੇਸੁਹਲਤਿਪਲਤਿਸਿਝੈਜਿਵੇਮੁਖੁਹੋਵੈਸੁਫਿਰੈਭ

ਕਿਸ ਦਾ ਬਾਣੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੈ ਵਲਿ ਹੋਆ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਪਉਦੀ
ਭਿਤਿ ਦੇਖਿ ਕੈ ਸਭਿ ਆਇ ਪਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਲਾਹਿਅਨੁ ਸਭਨਾ ਕਿਅਹੁ ਮਨਹੁ ਗੁਮਾ
ਨੁ ॥੧੦॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਕੋਈ ਵਾਹੇ ਕੋ ਲੁਣੈ ਕੋ ਪਾਏ ਖਲਿਹਾਨਿ ॥ ਨਾਨਕ
ਏਵ ਨ ਜਾਪਈ ਕੋਈ ਖਾਇ ਨਿਦਾਨਿ ॥੧॥ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਤਰਿ
ਆ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਇ ॥੨॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਦਇਆਲਿ
ਸਾਗਰੁ ਤਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮਿਹਰਵਾਨਿ ਭਰਮੁ ਭਉ ਮਾਰਿਆ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਕਰਾਲੁ ਦੂਤ
ਸਭਿ ਹਾਰਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਕੰਠਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ
ਸਵਾਰਿਆ ॥੧੧॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਕੂੜੈ ਕਹਣ ਕਹੰ
ਨਿ ॥ ਪੰਚ ਚੋਰ ਤਿਨਾ ਘਰੁ ਮੁਹਨਿ ਹਉਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸੰਨਿ ॥ ਸਾਕਤ ਮੁਠੇ ਦੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਜਾ
ਣੰਨਿ ॥ ਜਿਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਰਮਿ ਲੁਟਾਇਆ ਬਿਖੁ ਸਿਉ ਰਚਹਿ ਰਚੰਨਿ ॥ ਦੁਸਟਾ ਸੇਤੀ ਪਿ
ਰਹੜੀ ਜਨ ਸਿਉ ਵਾਦੁ ਕਰੰਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਕਤ ਨਰਕ ਮਹਿ ਜਮਿ ਬਧੇ ਦੁਖ ਸਹੰਨਿ ॥ ਪਇ
ਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਦੇ ਜਿਵ ਰਾਖਹਿ ਤਿਵੈ ਰਹੰਨਿ ॥੧॥ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਾਣੁ ਨਿਤਾਣੇ ਤਿਸੁ ॥ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਤਿਸੁ ॥
ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸੁ ਕਵਲਾ ਸੇਵਕਿ ਤਿਸੁ ॥ ਹਰਿ ਦਾਸਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੋਇ ਪਰਮ ਪਦਾਰ
ਥੁ ਤਿਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸੈ ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਤਿਸੁ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿ
ਖਿਆ ਰਸੁ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸਿਉ ਤਿਸੁ ॥੨॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਜੋ ਬੋਲੇ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੋ ਪਰਮੇ
ਸਰਿ ਸੁਣਿਆ ॥ ਸੋਈ ਵਰਤਿਆ ਜਗਤ ਮਹਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮੁਖਿ ਭਣਿਆ ॥ ਬਹੁਤੁ ਵਡਿਆ
ਈਆ ਸਾਹਿਬੈ ਨਹ ਜਾਹੀ ਗਣੀਆ ॥ ਸਚੁ ਸਹਜੁ ਅਨਦੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਸਿ ਸਚੀ ਗੁਰ ਮਣੀ
ਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸਵਾਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਚੇ ਜਿਉ ਬਣਿਆ ॥੧੨॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩
॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਦੂਰਿ ॥
॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਵਿਸਰੀ ਕਿਉ ਮਨੁ ਰਹੈ ਹਜੂਰਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ

ਮੂੜੇਲਾਲਚਿਕੂੜਿ॥ਨਾਨਕਬਖਸਿਮਿਲਾਇਅਨੁਸਚੈਸਬਦਿਹਦੂਰਿ॥੧॥ਮਃ੩
ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਚਾਸੋਹਿਲਾਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਗੋਵਿੰਦੁ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਸਲਾਹਣਾਹਰਿਜਪਿਆਮ
ਨਿਆਨੰਦੁ॥ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਪਾਇਆਪੂਰਨੁਪਰਮਾਨੰਦੁ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਆ
ਬਹੁੜਿਨਮਨਿਤਨਿਭੰਗੁ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਕੋਈਨਿੰਦਕੁਹੋਵੈਸਤਿਗੁਰੂਕਾਫਿ
ਰਿਸਰਣਿਗੁਰਆਵੈ॥ਪਿਛਲੇਗੁਨਹਸਤਿਗੁਰਬਖਸਿਲਏਸਤਸੰਗਤਿਨਾਲਿਰ
ਲਾਵੈ॥ਜਿਉਮੀਹਿਵੁਠੈਗਲੀਆਨਾਲਿਆਟੋਭਿਆਕਾਜਲੁਜਾਇਪਵੈਸੁਰਸਰੀਸੁਰ
ਸਰੀਮਿਲਤਪਵਿਤ੍ਰੁਪਾਵਨੁਹੋਇਜਾਵੈ॥ਏਹਵਡਿਆਈਸਤਿਗੁਰਨਿਰਵੈਰਵਿਚਿਜਿਤੁ
ਮਿਲਿਐਤਿਸਨਾਭੁਖਉਤਰੈਹਰਿਸਾਂਤਿਤਨਿਆਵੈ॥ਨਾਨਕਇਹੁਅਚਰਜੁਦੇਖਹੁਮੇਰੇਹਰਿਸਚੇਸਾਹ
ਕਾਜਿਸਤਿਗੁਰੂਨੋਮੰਨੈਸੁਸਭਨਾਭਾਵੈ॥੧੩॥੧॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥੨੭॥ਚਉਪਦੇ॥੧੪੯॥
ਅਸਟਪਦੀਆ॥੧੧॥ਛੰਤ॥੫॥ਥਿਤੀਵਾਰਸਤਾਂ੩ਮਹਲਾਬਿਲਾਵਲੁਕਾ॥੧੭੦
ਜੋੜੁ॥

੧ਓਸਤਿਨਾਮਕਰਤਾਪੁਰਖੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬਿਲਾਵਲੁਬਾਣੀਭਗਤਾਂਕੀਕਬੀਰਜੀਉ॥ ॥ਐਸੋਇਹੁਸੰਸਾਰੁਪੇਖਨਾਰ
ਹਨੁਨਕੋਊਪਈਹੈਰੇ॥ਸੂਧੇਸੂਧੇਰੇਗਿਚਲਹੁਤੁਮਨਤਰਕੁਧਕਾਦਿਵਈਹੈਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਰੇਬੂ
ਢੇਤਰੁਨੇਭਈਆਸਭਹੂਜਮੁਲੈਜਈਹੈਰੇ॥ਮਾਨਸੁਬਪੁਰਾਮੂਸਾਕੀਨੋਮੀਚੁਬਿਲਈਆਖ
ਈਹੈਰੇ॥੧॥ਧਨਵੰਤਾਅਰੁਨਿਰਧਨਮਨਈਤਾਕੀਕਛੂਨਕਾਨੀਰੇ॥ਰਾਜਾਪਰਜਾਸਮਕਰਿਮਾ
ਰੈਐਸੋਕਾਲੁਬਡਾਨੀਰੇ॥੨॥ਹਰਿਕੇਸੇਵਕਜੋਹਰਿਭਾਏਤਿਨਕੀਕਥਾਨਿਰਾਰੀਰੇ॥ਆਵਹਿਨਜਾ
ਹਿਨਕਬਹੂਮਰਤੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੰਗਾਰੀਰੇ॥੩॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਲਛਮੀਮਾਇਆਇਹੈਤਜਹੁਜੀਅ
ਜਾਨੀਰੇ॥ਕਹਤਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਮਿਲਿਹੈਸਾਰਿਗਪਾਨੀਰੇ॥੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
ਬਿਦਿਆਨਪਰਉਬਾਦੁਨਹੀਜਾਨਉ॥ਹਰਿਗੁਨਕਥਤਸੁਨਤਬਉਰਾਨੋ॥੧॥ਮੇਰੇਬਾਬਾਮੈਬ
ਉਰਾਸਭਖਲਕਸਿਆਨੀਮੈਬਉਰਾ॥ਮੈਬਿਗਰੋਬਿਗਰੈਮਤਿਅਉਰਾ॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਿ

ਨਬਉਰਾਰਾਮਕੀਓਬਉਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਜਾਰਿਗਇਓਭ੍ਰਮੁਮੋਰਾ॥੨॥ਮੈਬਿਗਰੇਅਪਨੀਮਤਿ
ਖੋਈ॥ਮੇਰੇਭਰਮਿਭੂਲਉਮਤਿਕੋਈ॥੩॥ਸੋਬਉਰਾਜੋਆਪੁਨਪਛਾਨੈ॥ਆਪੁਪਛਾਨੈਤਏ
ਕੈਜਾਨੈ॥੪॥ਅਬਹਿਨਮਾਤਾਸੁਕਬਹੁਨਮਾਤਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਰਾਮੈਰੰਗਿਰਾਤਾ॥੫॥੨॥
ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ॥ਗ੍ਰਿਹੁਤਜਿਬਨਖੰਡਜਾਈਐਚੁਨਿਖਾਈਐਕੰਦਾ॥ਅਜਹੁਬਿਕਾਰੁ
ਨਛੋਡਈਪਾਪੀਮਨੁਮੰਦਾ॥੧॥ਕਿਉਛੂਟਉਕੈਸੇਤਰਉਭਉਜਲਨਿਧਿਭਾਰੀ॥ਰਾਖੁਰਾਖੁਮੇਰੇ
ਬੀਠੁਲਾਜਨੁਸਰਨਿਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਖੈਬਿਖੈਕੀਬਾਸਨਾਤਜੀਅਨਹਜਾਈ
॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਰਾਖੀਐਫਿਰਿਫਿਰਿਲਪਟਾਈ॥੨॥ਜਰਾਜੀਵਨਜੋਬਨੁਗਇਆ
ਕਿਛੁਕੀਆਨਨੀਕਾ॥ਇਹੁਜੀਅਰਾਨਿਰਮੋਲਕੋਕਉਡੀਲਗਿਮੀਕਾ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰ
ਮੇਰੇਮਾਧਵਾਤੂਸਰਬਬਿਆਪੀ॥ਤੁਮਸਮਸਰਿਨਾਹੀਦਇਆਲੁਮੋਹਿਸਮਸਰਪਾਪੀ॥੪॥
੩॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ॥ਨਿਤਉਠਿਕੋਰੀਗਾਗਰਿਆਨੈਲੀਪਤਜੀਉਗਇਓ॥ਤਾ
ਨਾਬਾਨਾਕਛੂਨਸੂਝੈਹਰਿਹਰਿਰਸਿਲਪਟਿਓ॥੧॥ਹਮਾਰੇਕੁਲਿਕਉਨੇਰਾਮੁਕਹਿਓ॥ਜਬਕੀ
ਮਾਲਾਲਈਨਿਪੂਤੇਤਬਤੇਸੁਖੁਨਭਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਨਹੁਜਿਠਾਨੀਸੁਨਹੁਦਿਰਾਨੀਅਚਰ
ਜੁਏਕੁਭਇਓ॥ਸਾਤਸੂਤਇਨਿਮੁਡੀਂਏਖੋਏਇਹੁਮੁਡੀਆਕਿਉਨਮੁਇਓ॥੨॥ਸਰਬਸੁਖਾ
ਕਾਏਕੁਹਰਿਸੁਆਮੀਸੋਗੁਰਿਨਾਮੁਦਇਓ॥ਸੰਤਪ੍ਰਹਲਾਦਕੀਪੈਜਜਿਨਿਰਾਖੀਹਰਨਾਖਸੁ
ਨਖਬਿਦਾਰਿਓ॥੩॥ਘਰਕੇਦੇਵਪਿਤਰਕੀਛੋਡੀਗੁਰਕੋਸਬਦੁਲਇਓ॥ਕਹਤਕਬੀਰੁਸ
ਗਲਪਾਪਖੰਡਨੁਸੰਤਹਲੈਉਧਰਿਓ॥੪॥੪॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ॥ਕੋਊਹਰਿਸਮਾਨਿ
ਨਹੀਰਾਜਾ॥ਏਭੂਪਤਿਸਭਦਿਵਸਚਾਰਿਕੇਝੂਠੇਕਰਤਦਿਵਾਜਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰੋਜਨੁਹੋਇ
ਸੋਇਕਤਡੋਲੈਤੀਨਿਭਵਨਪਰਛਾਜਾ॥ਹਾਥੁਪਸਾਰਿਸਕੈਕੋਜਨਕਉਬੋਲਿਸਕੈਨਅੰਦਾਜਾ॥
੧॥ਚੇਤਿਅਚੇਤਮੂੜਮਨਮੇਰੇਬਾਜੇਅਨਹਦਬਾਜਾ॥ਕਹੁਕਬੀਰਸੰਸਾਭ੍ਰਮੁਚੂਕੋਧ੍ਰੂਪ੍ਰਹ
ਲਾਦੁਨਿਵਾਜਾ॥੨॥੫॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ॥ਰਾਖਿਲੇਹੁਹਮਤੇਬਿਗਰੀ॥ਸੀਲੁ
ਧਰਮੁਜਪੁਭਗਤਿਨਕੀਨੀਹਉਅਭਿਮਾਨਟੇਢਪਗਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਮਰਜਾਨਿਸੰਚੀ

ਇਤਨਾਇਆਇਤਮਿਥਿਆਕਾਚੀਗਾਗਰੀ॥ਜਿਨਿਤਿਨਿਵਾਜਿਸਾਜਿਤਮਕੀਓਤਿਸਹਿ
ਬਿਸਾਰਿਅਵਰਲਾਗਰੀ॥੧॥ਸੰਧਿਕਤੋਤਿਸਾਧਨਤੀਕਤੀਅਉਸਰਨਿਪਰੇਤੂਮਰੀਪੰਗਰੀ
ਕਹਿਕਬੀਰਇਤਬੰਨਤਸੁਨੀਅਤੁਮਤਧਾਲਾਤੂਜਮਕੀਖਬਰੀ॥੨॥੬॥ ਬਿਲਾ
ਵਲੁ॥ ॥ਦਰਿਮਾਦੇਠਾਢੇਦਰਬਾਰਿ॥ਤੁਝਬਿਨੁਸੁਰਤਿਕਰੈਕੋਮੇਰੀਦਰਸਨੁਦੀਜੈਖੋ
ਲਿਕਿਵਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਧਨਧਨੀਉਦਾਰਤਿਆਗੀਸ੍ਰਵਨਨਸੁਨੀਅਤਸੁਜਸੁਤੁਮਾ
ਰ॥ਮਾਗਉਕਾਹਿਰੰਕਸਭਦੇਖਉਤੁਮਹੀਤੇਮੇਰੋਨਿਸਤਾਰੁ॥੧॥ਜੈਦੇਉਨਾਮਾਬਿਪਸੁਦਾਮਾ
ਤਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਭਈਹੈਅਪਾਰ॥ਕਹਿਕਬੀਰਤੁਮਸੰਮ੍ਰਥਦਾਤੇਚਾਰਿਪਦਾਰਥਦੇਤਨਬਾਰ
॥੨॥੭॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ॥ਡੰਡਾਮੁੰਦ੍ਰਾਖਿੰਥਾਆਧਾਰੀ॥ਭ੍ਰਮਕੈਭਾਇਭਵੈਭੇਖਧਾ
ਰੀ॥੧॥ਆਸਨੁਪਵਨੁਦੂਰਿਕਰਿਬਵਰੇ॥ਛੋਡਿਕਪਟੁਨਿਤਹਰਿਭਜੁਬਵਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਜਿ
ਹਤੂਜਾਚਹਿਸੋਤ੍ਰਿਭਵਨਭੋਗੀ॥ਕਹਿਕਬੀਰਕੇਸੌਜਗਿਜੋਗੀ॥੨॥੮॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁ
॥ਇਨਿਮਾਇਆਜਗਦੀਸਗੁਸਾਂਈਤੁਮਰੇਚਰਨਬਿਸਾਰੇ॥ਕਿੰਚਤਪ੍ਰੀਤਿਨਉਪਜੈਜਨਕਉ
ਜਨਕਹਾਕਰਹਿਬੇਚਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧ੍ਰਿਗੁਤਨੁਧ੍ਰਿਗੁਧਨੁਧ੍ਰਿਗੁਇਹਮਾਇਆਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿ
ਗੁਮਤਿਬੁਧਿਫੰਨੀ॥ਇਸੁਮਾਇਆਕਉਦ੍ਰਿੜੁਕਰਿਰਾਖਹੁਬਾਂਧੇਆਪਬਚੰਨੀ॥੧॥ਕਿਆ
ਖੇਤੀਕਿਆਲੇਵਾਦੇਈਪਰਪੰਚੁਝੂਠੁਗੁਮਾਨਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਤੇਅੰਤਿਬਿਗੂਤੇਆਇਆ
ਕਾਲੁਨਿਦਾਨਾ॥੨॥੯॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ॥ਸਰੀਰਸਰੋਵਰਭੀਤਰੇਆਛੈਕਮਲੁ
ਅਨੂਪ॥ਪਰਮਜੋਤਿਪੁਰਖੋਤਮੋਜਾਕੈਰੇਖਨਰੂਪ॥੧॥ਰੇਮਨਹਰਿਭਜੁਭ੍ਰਮੁਤਜਹੁਜਗਜੀਵਨ
ਰਾਮ॥ਰਹਾਉ॥ਆਵਤਕਛੂਨਦੀਸਈਨਹਦੀਸੈਜਾਤ॥ਜਹਉਪਜੈਬਿਨਸੈਤਹੀਜੈਸੇਪੁ
ਰਵਨਪਾਤ॥੨॥ਮਿਥਿਆਕਰਿਮਾਇਆਤਜੀਸੁਖਸਹਜਬੀਚਾਰਿ॥ਕਹਿਕਬੀਰਸੇਵਾ
ਕਰਹੁਮਨਮੰਝਿਮੁਰਾਰਿ॥੩॥੧੦॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ॥ਜਨਮਮਰਨਕਾਭ੍ਰਮੁਗਇਆ
ਗੋਬਿੰਦਲਿਵਲਾਗੀ॥ਜੀਵਤਸੁੰਨਿਸਮਾਨਿਆਗੁਰਸਾਖੀਜਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਸੀਤੇ
ਧੁਨਿਉਪਜੈਧੁਨਿਕਾਸੀਜਾਈ॥ਕਾਸੀਫੂਟੀਪੰਡਿਤਾਧੁਨਿਕਹਾਂਸਮਾਈ॥੧॥ਤ੍ਰਿਕੁਟੀਸੰਧਿਮੈ

ਖਿਆਪਟਨਮਹਿਪਟਨਜਾਗੀ॥ਐਸੀਬੁਧਿਸਮਾਚਰੀਘਟਮਾਹਿਤਿਆਗੀ॥੨॥ਆਪੁ
ਆਪਤਜਾਨਿਆਤੇਜੁਤੇਜਸਮਾਨਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਅਬਜਾਨਿਆਗੋਬਿੰਦਮਨੁਮਾਨਾ
॥੩॥੧੧॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ॥ਚਰਨਕਮਲਜਾਕੈਰਿਦੈਬਸਹਿਸੋਜਨੁਕਿਉ
ਡੋਲੈਦੇਵ॥ਮਾਨੌਸਭਸੁਖਨਉਨਿਧਿਤਾਕੈਸਹਜਿਸਹਜਿਜਸੁਬੋਲੈਦੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਤਬਇਹਮਤਿਜਉਸਭਮਹਿਪੇਖੈਕੁਟਲਗਾਠਿਜਬਖੋਲੈਦੇਵ॥ਬਾਰਬਾਰਮਾਇਆ
ਤੇਅਟਕੈਲੈਨਰਜਾਮਨੁਤੋਲੈਦੇਵ॥੧॥ਜਹਉਹੁਜਾਇਤਹੀਸੁਖੁਪਾਵੈਮਾਇਆਤਾਸੁ
ਨਝੋਲੈਦੇਵ॥ਕਹਿਕਬੀਰਮੇਰਾਮਨੁਮਾਨਿਆਰਾਮਪ੍ਰੀਤਿਕੀਓਲੈਦੇਵ॥੨॥੧੨॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਬਿਲਾਵਲੁਬਾਣੀਭਗਤਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ॥

ਸਫਲਜਨਮੁਮੋਕਉਗੁਰਿਕੀਨਾ॥ਦੁਖਬਿਸਾਰਿਸੁਖਅੰਤਰਿਲੀਨਾ॥੧॥ਗਿਆਨਅੰ
ਜਨੁਮੋਕਉਗੁਰਿਦੀਨਾ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਜੀਵਨੁਮਨਹੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮਦੇਇਸਿ
ਮਰਨੁਕਰਿਜਾਨਾ॥ਜਗਜੀਵਨਸਿਉਜੀਉਸਮਾਨਾ॥੨॥੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁਬਾਣੀਰਵਿਦਾਸਭਗਤਕੀ॥ ੴ ॥ਦਾਰਿਦੁਦੇਖਿਸਭਕੋਹਸੈਐਸੀਦਸਾ
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਹਮਾਰੀ॥ਅਸਟਦਸਾਸਿਧਿਕਰਤਲੈਸਭਕ੍ਰਿਪਾਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ਤੂਜਾਨਤਮੈਕਿਛੁਨਹੀਭਵ
ਖੰਡਨਰਾਮ॥ਸਗਲਜੀਅਸਰਨਾਗਤੀਪ੍ਰਭਪੂਰਨਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਤੇਰੀਸਰਨਾਗ
ਤਾਤਿਨਨਾਹੀਭਾਰੁ॥ਊਚਨੀਚਤੁਮਤੇਤਰੇਆਲਜੁਸੰਸਾਰੁ॥੨॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਅਕਥ
ਕਥਾਬਹੁਕਾਇਕਰੀਜੈ॥ਜੈਸਾਤੂਤੈਸਾਤੁਹੀਕਿਆਉਪਮਾਦੀਜੈ॥੩॥੧॥੧੪॥

ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ॥ਜਿਹਕੁਲਿਸਾਧੁਬੈਸਨੌਹੋਇ॥ਬਰਨਅਬਰਨਰੰਕੁਨਹੀਈ
ਸਰੁਬਿਮਲਬਾਸੁਜਾਨੀਐਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬ੍ਰਹਮਨਬੈਸਸੂਦਅਰੁਖਤ੍ਰੀਡੋ
ਮਚੰਡਾਰਮਲੇਛਮਨਸੋਇ॥ਹੋਇਪੁਨੀਤਭਗਵੰਤਭਜਨਤੇਆਪੁਤਾਰਿਤਾਰੈਕੁਲਦੋਇ
॥੧॥ਧੰਨਿਸੁਗਾਉਧੰਨਿਸੋਠਾਉਧੰਨਿਪੁਨੀਤਕੁਟੰਬਸਭਲੋਇ॥ਜਿਨਿਪੀਆਸਾਰਸੁਤਜੇ
ਆਨਰਸਹੋਇਰਸਮਗਨਡਾਰੇਬਿਖੁਖੋਇ॥੨॥ਪੰਡਿਤਸੂਰਛਤ੍ਰਪਤਿਰਾਜਾਭਗਤ

ਚਰਾਚਰਿਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਜੈਸੇਪੂਰਨਪਾਤ੍ਰਰਤੌਜਲੁਸਮੀਪਾਤ੍ਰਨਿਰਦਿਵਾਸਜਨਅੰਤਰਿਓਇਓ॥੩॥੨॥੧੫॥

ਬਾਣੀਸਧਨੇਕੀਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁ॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਨ੍ਰਿਪਕੰਨਿਆਕੇਕਾਰਨੈਇਕੁਭਇਆਭੇਖਧਾਰੀ॥ਕਾਮਾਰਥੀਸੁਆਰਥੀਵਾਕੀਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੧॥ਤਵਗੁਨਕਹਾਜਗਤਗੁਰਾਜਉਕਰਮੁਨਨਾਸੈ॥ਸਿੰਘਸਰਨਿਕਤਜਾਈਐਜਉਜੰਬੁਕੁਗ੍ਰਾਸੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕਬੂੰਦਜਲਕਾਰਨੇਚਾਤ੍ਰਿਕੁਦੁਖਪਾਵੈ॥ਪ੍ਰਾਨਗਏਸਾਗਰੁਮਿਲੈਫੁਨਿਕਾਮਿਨਆਵੈ॥੨॥ਪ੍ਰਾਨਜੁਥਾਕੇਥਿਰੁਨਹੀਕੈਸੇਬਿਰਮਾਵਉ॥ਬੂਡਿਮੂਏਨਉਕਾਮਿਲੈਕਹੁਕਾਹਿਚਢਾਵਉ॥੩॥ਮੈਨਾਹੀਕਛੁਹਉਨਹੀਕਿਛੁਆਹਿਨਮੋਰਾ॥ਅਉਸਰਲਜਾਰਾਖਿਲੇਹੁਸਧਨਾਜਨੁਤੋਰਾ॥੪॥੧॥ ॥ਜੁਮਲਾ੧੬

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂ
ਨਿਰਭਉ
ਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਜੇ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਆ
ਸ ਰਖਹਿ ਹਰਿ ਊਪਰਿ ਤਾ ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਅਨੇਕ ਅਨੇਕ ਫਲ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜਾਣੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜੋ ਜੀਇ
ਵਰਤੈ ਪ੍ਰਭੁ ਘਾਲਿਆ ਕਿਸੈ ਕਾ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨ ਗਵਾਈ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਕੀਜੈ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਸਭ ਮਹਿ
ਸੁਆਮੀ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਆਸ ਕਰਿ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਾਈ ॥ ਜੋ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਆਸ ਅਵਰ
ਕਾਹੂ ਕੀ ਕੀਜੈ ਸਾ ਨਿਹਫਲ ਆਸ ਸਭ ਬਿਰਥੀ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕੁਟੰਬੁ ਸ
ਭੁ ਮਤ ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਲਗਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥ ਇਨ ਕੈ ਕਿਛੁ ਹਾਥਿ ਨਹੀ ਕਹਾ ਕਰਹਿ ਇਹਿ ਬਪੁੜੇ ਇਨ
ਕਾ ਵਾਹਿਆ ਕਛੁ ਨ ਵਸਾਈ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਆਸ ਕਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਜੋ ਤੁਝੁ ਤਾਰੈ ਤੇਰਾ ਕੁਟੰਬੁ ਸ
ਭੁ ਛਡਾਈ ॥੨॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਆਸ ਅਵਰ ਕਰਹਿ ਪਰਮਿਤ੍ਰੀ ਮਤ ਤੂੰ ਜਾਣਹਿ ਤੇਰੈ ਕਿਤੈ ਕੰਮਿ ਆਈ ॥ ਇਹ ਆ
ਸ ਪਰਮਿਤ੍ਰੀ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਹੈ ਖਿਨ ਮਹਿ ਝੂਠੁ ਬਿਨਸਿ ਸਭ ਜਾਈ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਆਸਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚੇ
ਕੀ ਜੋ ਤੇਰਾ ਘਾਲਿਆ ਸਭੁ ਥਾਇ ਪਾਈ ॥੩॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਜੈਸੀ ਤੂ ਆਸ
ਕਰਾਵਹਿ ਤੈਸੀ ਕੋ ਆਸ ਕਰਾਈ ॥ ਕਿਛੁ ਕਿਸੀ ਕੈ ਹਥਿ ਨਾਹੀ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਐਸੀ ਮੇਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂ
ਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਆਸ ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਈ ॥੪॥੧॥
ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵੀਐ ਨਿਤ ਧਿਆਈਐ ਜੋ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਿ
ਲਵਿਖ ਸਭਿ ਕਰੇ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਜੇ ਹਰਿ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਕੀ ਆਸ ਕੀਜੈ ਤਾ ਹਰਿ ਨਿਹਫਲ ਸਭ ਘਾ
ਲ ਗਵਾਸਾ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਸੇਵਿਹੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੁਆਮੀ ਜਿਸੁ ਸੇਵਿਐ ਸਭ ਭੁਖ ਲਹਾਸਾ ॥੧॥ ਮੇ
ਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਊਪਰਿ ਕੀਜੈ ਭਰਵਾਸਾ ॥ ਜਹ ਜਾਈਐ ਤਹ ਨਾਲਿ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਅਪਨੀ ਪੈਜ ਰਖੈ
ਜਨ ਦਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਕਹਹੁ ਅਵਰਾ ਪਹਿ ਤਾ ਆਗੈ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਬਹੁ
ਬਹੁਤੁ ਕਢਾਸਾ ॥ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਕਹਹੁ ਹਰਿ ਅਪੁਨੇ ਸੁਆਮੀ ਪਹਿ ਜੋ ਤੁਮਰੇ ਦੂਖ ਤਤਕਾਲ ਕਟਾ

ਸਾ॥ਜੈਸੇਸਾਪੁਕੁਛੋਡਿਆਪਨੀਬਿਰਖਾਅਵਰਧਾਪਤਿਕਹੀਐਅਵਰਧਾਪਤਿਕਤਿਮਨਲਾਗਾਹਮਰਾ

ਸਾ॥੨॥ਜੈਸੇਸਾਰੈਕੇਕੁਟੰਬਮਿਤ੍ਰਭਾਈਦੀਸਹਿਮਨਮੇਰੇਸਭਿਆਪਨੈਸੁਆਇਮਿਲਾਸਾ॥

ਜਿਤੁਦਿਨਿਉਨਕਾਸੁਆਉਹੋਇਨਆਵੈਤਿਤੁਦਿਨਿਨੇੜੈਕੋਨਢੁਕਾਸਾ॥ਮਨਮੇਰੇਅਪਨਾਸੇਵਿ

ਦਿਨੁਰਾਤੀਜੋਤੁਧੁਉਪਕਰੈਦੂਖਿਸੁਖਾਸਾ॥੩॥ਤਿਸਕਾਭਰਵਾਸਾਕਿਉਕੀਜੈਮਨਮੇਰੇਜੋਅੰਤੀਅ

ਉਸਰਿਰਖਿਨਸਕਾਸਾ॥ਹਰਿਜਪੁਮੰਤ੍ਰੁਗੁਰਉਪਦੇਸੁਲੈਜਾਪਹੁਤਿਨਅੰਤਿਛਡਾਏਜਿਨਹਰਿ

ਪ੍ਰੀਤਿਚਿਤਾਸਾ॥ਜਨਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਜਪਹੁਹਰਿਸੰਤਹੁਇਹੁਛੂਟਣਕਾਸਾਚਾਭਰਵਾਸਾ

॥੪॥੨॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੪ ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਸਦਹੋਇਅਨੰਦੁਸੁਖੁਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਸੀਤਲੁ

ਮਨੁਅਪਨਾ॥ਜੈਸੇਸਕਤਿਸੂਰੁਬਹੁਜਲਤਾਗੁਰਸਸਿਦੇਖੇਲਹਿਜਾਇਸਭੁਤਪਨਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮ

ਨਅਨਦਿਨੁਧਿਆਇਨਾਮੁਹਰਿਜਪਨਾ॥ਜਹਾਕਹਾਤੁਝੁਰਾਖੈਸਭਠਾਈਸੋਐਸਾਪ੍ਰਭੁਸੇਵਿਸਦਾ

ਤੂਅਪਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਮਹਿਸਭਿਨਿਧਾਨਸੋਹਰਿਜਪਿਮਨਮੇਰੇਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਿਲਹਹੁਹਰਿਰਤਨਾ

॥ਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਤਿਨਹਰਿਪਾਇਆਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਨਕੇਚਰਣਮਲਹੁਹਰਿਦਸ

ਨਾ॥੨॥ਸਬਦੁਪਛਾਣਿਰਾਮਰਸੁਪਾਵਹੁਓਹੁਊਤਮੁਸੰਤੁਭਇਓਬਡਬਡਨਾ॥ਤਿਸੁਜਨਕੀਵਡਿ

ਆਈਹਰਿਆਪਿਵਧਾਈਓਹੁਘਟੈਨਕਿਸੈਕੀਘਟਾਈਇਕੁਤਿਲੁਤਿਲੁਤਿਲਨਾ॥੩॥ਜਿਸਤੇਸੁ

ਖੁਪਾਵਹਿਮਨਮੇਰੇਸੋਸਦਾਧਿਆਇਨਿਤਕਰਜੁਰਨਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਦਾਨੁਇਕੁਦੀਜੈਨਿ

ਤਬਸਹਿਰਿਦੈਹਰੀਮੋਹਿਚਰਨਾ॥੪॥੪॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੪ ॥ਜਿਤਨੇਸਾਹਪਾਤਿ

ਸਾਹਉਮਰਾਵਸਿਕਦਾਰਚਉਧਰੀਸਭਿਮਿਥਿਆਝੂਠੁਭਾਉਦੂਜਾਜਾਣੁ॥ਹਰਿਅਬਿਨਾਸੀ

ਸਦਾਥਿਰੁਨਿਹਚਲੁਤਿਸੁਮੇਰੇਮਨਭਜੁਪਰਵਾਣੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਨਾਮੁਹਰੀਭਜੁਸਦਾਦੀਬਾਣੁ

॥ਜੋਹਰਿਮਹਲੁਪਾਵੈਗੁਰਬਚਨੀਤਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਾਹੀਕਿਸੈਦਾਤਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿ

ਤਨੇਧਨਵੰਤਕੁਲਵੰਤਮਿਲਖਵੰਤਦੀਸਹਿਮਨਮੇਰੇਸਭਿਬਿਨਸਿਜਾਹਿਜਿਉਰੰਗੁਕਸੁੰਭਕਚਾਣੁ

॥ਹਰਿਸਤਿਨਿਰੰਜਨੁਸਦਾਸੇਵਿਮਨਮੇਰੇਜਿਤੁਹਰਿਦਰਗਹਪਾਵਹਿਤੂਮਾਣੁ॥੨॥ਬ੍ਰਾਹਮਣੁਖਤ੍ਰੀ

ਸੂਦਵੈਸੁਚਾਰਿਵਰਨਚਾਰਿਆਸ੍ਰਮਹਹਿਜੋਹਰਿਧਿਆਵੈਸੋਪਰਧਾਨੁ॥ਜਿਉਚੰਦਨਨਿਕ

ਟਿ ਵਸੈ ਹਿਰਡੁ ਬਪੁੜਾ ਤਿਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਪਤਿਤ ਪਰਵਾਣੁ ॥੩॥ ਜਿਨੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਸਭ ਤੇ ਸੂਚ
ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਭਗਵਾਨੁ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾਲੈ ਜੋ ਹਰਿ ਜਨੁ ਨੀਚੁ ਜਾਤਿ ਸੇਵਕਾਣੁ ॥

੪॥੪॥ ॥ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭਤੈ ਵਰਤੈ ਜੇਹਾ ਹਰਿ ਕਰਾਏ ਤੇਹਾ ਕੋ
ਕਰੀਐ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਤੁਧਨੋ ਸਭ ਦੂ ਰਖਿ ਲਈਐ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ
ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਪੜਈਐ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਿ ਨ ਸਾਕੈ ਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾਇਤੁ ਕ
ੜਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਪਰਪੰਚੁ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਰਤੈ ਵਿਚਿ ਆਪੇ ਆਪਣੀ ਜੋਤਿ ਧਰਈਐ
॥ ਹਰਿ ਏਕੋ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਏਕੁ ਬੁਲਾਏ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਏਕੁ ਦਿਖਈਐ ॥੨॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਨਾਲੇ
ਬਾਹਰਿ ਨਾਲੇ ਕਹੁ ਤਿਸੁ ਪਾਸਹੁ ਮਨ ਕਿਆ ਚੋਰਈਐ ॥ ਨਿਹਕਪਟ ਸੇਵਾ ਕੀਜੈ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ਤਾਂ
ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਈਐ ॥੩॥ ਜਿਸ ਦੈ ਵਸਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੋ ਸਭ ਦੂ ਵਡਾ ਸੋ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿ
ਆਈਐ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੋ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਹੈ ਤੇਰੈ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਤੂ ਤੁਧੁ ਲਏ ਛਡਈਐ ॥

੪॥੫॥ ॥ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕਉ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਹੁ ਤਪਤੈ
ਜਿਉ ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤੁ ਬਿਨੁ ਨੀਰ ॥੧॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗੋ ਹਰਿ ਤੀਰ ॥ ਹਮਰੀ ਬੇਦਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ
ਮੇਰੇ ਅੰਤਰ ਕੀ ਪੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੀ ਕੋਈ ਬਾਤ ਸੁਨਾਵੈ ਸੋ ਭਾਈ ਸੋ ਮੇਰਾ ਬੀਰ
ਮਨ
॥੨॥ ਮਿਲੁ ਮਿਲੁ ਸਖੀ ਗੁਣ ਕਹੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਧੀਰ ॥੩॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਹ
ਰਿ ਆਸ ਪੁਜਾਵਹੁ ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥੪॥੬॥ ਛਕਾ ੧

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਸਭੁ ਕਰਤਾ ਸਭੁ
ਭੁਗਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਨਤੋ ਕਰਤਾ ਪੇਖਤ ਕਰਤਾ ॥ ਅਦ੍ਰਿਸਟੋ ਕਰਤਾ ਦ੍ਰਿਸਟੋ ਕਰਤਾ ॥ ਓ
ਪਤਿ ਕਰਤਾ ਪਰਲਉ ਕਰਤਾ ॥ ਬਿਆਪਤ ਕਰਤਾ ਅਲਿਪਤੋ ਕਰਤਾ ॥੧॥ ਬਕਤੋ ਕਰਤਾ ਬੂ
ਝਤ ਕਰਤਾ ॥ ਆਵਤੁ ਕਰਤਾ ਜਾਤੁ ਭੀ ਕਰਤਾ ॥ ਨਿਰਗੁਨ ਕਰਤਾ ਸਰਗੁਨ ਕਰਤਾ ॥ ਗੁਰ

ਸਾਚਿਨਾਨਕਸਮਾਧਿਸਮਾਣਾ॥੨॥੧॥ ਗੋਂਡਮਹਲਾ੫ ॥ਫਾਕਿਓਮੀਨਕਪਿਕੀਨਿ
ਆਈਤੂਉਰਝਿਰਹਿਓਕੁਸੰਭਾਇਲੇ॥ਪਗੁਧਾਰਹਿਸਾਸੁਲੇਖੈਲੈਤਉਉਧਰਹਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇ
ਲੇ॥੧॥ਮਨਸਮਝੁਛੋਡਿਆਵਾਇਲੇ॥ਅਪੁਨੇਰਹਨਕਉਠਉਰੁਨਪਾਵਹਿਕਾਏਪਰਕੈਜਾਇ
ਲੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਮੈਗਲੁਇੰਦ੍ਰੀਰਸਿਪ੍ਰੇਰਿਓਤੂਲਾਗਿਪਰਿਓਕੁਟੰਬਾਇਲੇ॥ਜਿਉਪੰਖੀਇ
ਕਤ੍ਰਹੋਇਫਿਰਿਬਿਛੁਰੈਥਿਰੁਸੰਗਤਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਲੇ॥੨॥ਜੈਸੇਮੀਨੁਰਸਨਸਾਦਿਬਿ
ਨਸਿਓਓਹੁਮੂਠੌਮੂੜਲੋਭਾਇਲੇ॥ਤੂਹੋਆਪੰਚਵਾਸਿਵੈਰੀਕੈਛੂਟਹਿਪਰੁਸਰਨਾਇਲੇ॥੩॥ਹੋਹੁ
ਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਸਭਿਤੁਮਰੇਜੀਅਜੰਤਾਇਲੇ॥ਪਾਵਉਦਾਨੁਸਦਾਦਰਸੁਪੇਖਉਮਿਲੁਨਾ
ਨਕਦਾਸਦਸਾਇਲੇ॥੪॥੨॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਗੋਂਡਮਹਲਾ੫ ਚਉਪਦੇ॥ਘਰੁ॥੨ ॥ਜੀਉਪ੍ਰਾਨਕੀਏਜਿਨਿਸਾਜਿ॥ਮਾਟੀਮਹਿਜੋਤਿਰ
ਖੀਨਿਵਾਜਿ॥ਬਰਤਨਕਉਸਭੁਕਿਛੁਭੋਜਨਭੋਗਾਇ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਤਜਿਮੂੜੇਕਤਜਾਇ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਕੀਲਾਗਉਸੇਵਾ॥ਗੁਰਤੇਸੁਝੈਨਿਰੰਜਨਦੇਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਕੀਏਰੰਗਅਨਿਕਪਰਕਾਰ॥ਓਪ
ਤਿਪਰਲਉਨਿਮਖਮਝਾਰ॥ਜਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਮਨਮੇਰੇਸਦਾਧਿਆਇ
॥੨॥ਆਇਨਜਾਵੈਨਿਹਚਲੁਧਨੀ॥ਬੇਅੰਤਗੁਨਾਤਾਕੇਕੇਤਕਗਨੀ॥ਲਾਲਨਾਮਜਾਕੈਭਰੇਭੰਡਾਰ॥
ਸਗਲਘਟਾਦੇਵੈਆਧਾਰ॥੩॥ਸਤਿਪੁਰਖੁਜਾਕੋਹੈਨਾਉ॥ਮਿਟਹਿਕੋਟਿਅਘਨਿਮਖਜਸੁਗਾ
ਉ॥ਬਾਲਸਖਾਈਭਗਤਨਕੋਮੀਤ॥ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਨਾਨਕਹਿਤਚੀਤ॥੪॥੧॥੩॥ ॥ਗੋਂਡਮਹ
ਲਾ੫ ॥ਨਾਮਸੰਗਿਕੀਨੋਬਿਉਹਾਰੁ॥ਨਾਮੋਹੀਇਸੁਮਨਕਾਅਧਾਰੁ॥
ਨਾਮੋਹੀਚਿਤਿਕੀਨੀਓਟ॥ਨਾਮੁਜਪਤਮਿਟਹਿਪਾਪਕੋਟ॥੧॥ਰਾਸਿਦੀਈਹਰਿਏਕੋਨਾਮੁ॥
ਮਨਕਾਇਸਟੁਗੁਰਸੰਗਿਧਿਆਨੁ॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੇਜੀਅਕੀਰਾਸਿ॥ਨਾਮੋਸੰਗੀਜਤਕ
ਤਜਾਤ॥ਨਾਮੋਹੀਮਨਿਲਾਗਾਮੀਠਾ॥ਜਲਿਥਲਿਸਭਮਹਿਨਾਮੋਡੀਠਾ॥੨॥ਨਾਮੇਦਰਗਹਮੁਖ
ਉਜਲੇ॥ਨਾਮੇਸਗਲੇਕੁਲਉਧਰੇ॥ਨਾਮਿਹਮਾਰੇਕਾਰਜਸੀਧ॥ਨਾਮਸੰਗਿਇਹੁਮਨੂਆਗੀ
ਧਾ॥੩॥ਨਾਮੇਹੀਹਮਨਿਰਭਉਭਏ॥ਨਾਮੇਆਵਨਜਾਵਨਰਹੇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇਲੇਗੁਣਤਾਸ॥ਕਹੁ

ਨਾਨਕਸੁਖਿਸਹਜਿਨਿਵਾਸਾ॥੪॥੪॥ ॥੨॥ ॥ਗੋਂਡਮਹਲਾ੫ ॥ਨਿਮਾਨੇਕਉਜੋਦੇਤੋਮਾਨੁ॥ਸ
ਗਲਭੂਖੇਕਉਕਰਤਾਦਾਨੁ॥ਗਰਭਘੋਰਮਹਿਰਾਖਨਹਾਰੁ॥ਤਿਸੁਠਾਕੁਰਕਉਸਦਾਨਮਸਕਾਰੁ॥
॥੧॥ਐਸੋਪ੍ਰਭੁਮਨਮਾਹਿਧਿਆਇ॥ਘਟਿਅਵਘਟਿਜਤਕਤਹਿਸਹਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੰਕੁ
ਰਾਉਜਾਕੈਏਕਸਮਾਨਾ॥ਕੀਟਹਸਤਿਸਗਲਪੂਰਾਨਾ॥ਬੀਓਪੂਛਿਨਮਸਲਤਿਧਰੈ॥ਜੋਕਿ
ਛੁਕਰੈਸੁਆਪਹਿਕਰੈ॥੨॥ਜਾਕਾਅੰਤੁਨਜਾਨਸਿਕੋਇ॥ਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁਸੋਇ॥
ਆਪਿਅਕਾਰੁਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਘਟਘਟਿਘਟਿਸਭਘਟਆਧਾਰੁ॥੩॥ਨਾਮਰੰਗਿਭਗਤ
ਭਏਲਾਲ॥ਜਸੁਕਰਤੇਸੰਤਸਦਾਨਿਹਾਲ॥ਨਾਮਰੰਗਿਜਨਰਹੇਅਘਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਜ
ਨਲਾਗੈਪਾਇ॥੪॥੫॥ ਗੋਂਡਮਹਲਾ੫ ॥ਜਾਕੈਸੰਗਿਇਹੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁ॥
ਜਾਕੈਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰਨੁ॥ਜਾਕੈਸੰਗਿਕਿਲਬਿਖਹੋਤੇਨਾਸ॥ਜਾਕੈਸੰਗਿਰਿਦੈਪਰਗਾ
ਸ॥੧॥ਸੇਸੰਤਨਹਰਿਕੇਮੇਰੇਮੀਤ॥ਕੇਵਲਨਾਮੁਗਾਈਐਜਾਕੈਨੀਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੈਮ
ੰਤ੍ਰਿਹਰਿਹਰਿਮਨਿਵਸੈ॥ਜਾਕੈਉਪਦੇਸਿਭਰਮੁਭਉਨਸੈ॥ਜਾਕੈਕੀਰਤਿਨਿਰਮਲਸਾਰ॥ਜਾਕੀ
ਰੇਨੁਬਾਛੈਸੰਸਾਰ॥੨॥ਕੋਟਿਪਤਿਤਜਾਕੈਸੰਗਿਉਧਾਰ॥ਏਕੁਨਿਰੰਕਾਰੁਜਾਕੈਨਾਮੁਅਧਾਰ॥
ਸਰਬਜੀਆਂਕਾਜਾਨੈਭੇਉ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਨਿਰੰਜਨਦੇਉ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਬਭਏਕ੍ਰਿਪ
ਾਲ॥ਤਬਭੇਟੇਗੁਰਸਾਧਦਇਆਲ॥ਦਿਨਰੈਣਿਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰ
ਦਹਰਿਨਾਏ॥੪॥੬॥ ॥ਗੋਂਡਮਹਲਾ੫ ॥ਗੁਰਕੀਮੂਰਤਿਮਨਮਹਿਧਿਆਨੁ॥ਗੁ
ਰਕੈਸਬਦਿਮੰਤ੍ਰੁਮਨੁਮਾਨ॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਰਿਦੈਲੈਧਾਰਉ॥ਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਦਾਨਮਸਕ
ਾਰਉ॥੧॥ਮਤਕੋਭਰਮਿਭੁਲੈਸੰਸਾਰਿ॥ਗੁਰਬਿਨੁਕੋਇਨਉਤਰਸਿਪਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭੂਲੇ
ਕਉਗੁਰਿਮਾਰਗਿਪਾਇਆ॥ਅਵਰਤਿਆਗਿਹਰਿਭਗਤੀਲਾਇਆ॥ਜਨਮਮਰਨਕੀਤ੍ਰਾ
ਸਮਿਟਾਈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਬੇਅੰਤਵਡਾਈ॥੨॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਊਰਧਕਮਲਬਿਗਾਸ॥ਅੰਧ
ਕਾਰਮਹਿਭਇਆਪ੍ਰਗਾਸ॥ਜਿਨਿਕੀਆਸੋਗੁਰਤੇਜਾਨਿਆ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮੁਗਧ
ਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੩॥ਗੁਰੁਕਰਤਾਗੁਰੁਕਰਣੈਜੋਗੁ॥ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਹੈਭੀਹੋਗੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭ

ਇਹੈ ਜਨਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ॥੪॥੫॥੭॥ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫
ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮੋਰ ॥ ਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਹੋਰ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਟੇਕ ਰਹਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਜਾ
ਕੀ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਦਾਤਿ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਏਕੋ ਜਾਣੁ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗੈ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਾ ਕਾ ਭਾਗੈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਊ
ਪਰਿ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਪੂਰਨ ਘਾਲ ॥ ਗੁ
ਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੁਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਜਾਪੈ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥਨੁ ਨ
ਜਾਇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰੇ ਭਾਗ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਤਾ ਕਾ
ਮਨੁ ਲਾਗ ॥੪॥੬॥੮॥ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਪੂਜਾ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇ
ਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰੁ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਦੇਉ ਅਲਖ ਅਭੇਉ ॥ ਸਰਬ ਪੂਜ ਚਰਨ ਗੁਰ ਸੇਉ ॥੧॥ ਗੁ
ਰ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਥਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਉ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਗਿਆ
ਨੁ ਗੁਰੁ ਰਿਦੈ ਧਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰੁ ਗੋਪਾਲੁ ਪੁਰਖੁ ਭਗਵਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਿ ਰਹਉ ਕਰ ਜੋਰਿ ॥ ਗੁਰੂ ਬਿ
ਨਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਹੋਰੁ ॥੨॥ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਤਾਰੇ ਭਵ ਪਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟਕਾਰਿ ॥ ਅੰਧਕਾਰ ਮਹਿ
ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਉਜਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਗੁਰ ਕੀ
ਸੇਵਾ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੀ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥੪॥੭॥੯॥
ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਕਰਿ ਬਿਉਹਾਰ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ
ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇ ॥ ਰਮਤ ਰਾਮੁ ਸਭ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਬੋਲਹੁ ਰਾਮ ॥ ਸਭ ਤੇ ਨਿ
ਰਮਲ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਧਨੁ ਸੰਚਿ ਭੰਡਾਰ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਰਿ ਆਹਾਰ ॥ ਰਾਮ
ਰਾਮ ਵੀਸਰਿ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬਤਾਇ ॥੨॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਦਾ ਸ
ਹਾਇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ
ਗਏ ॥੩॥ ਰਮਤ ਰਾਮ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਉਚਰਤ ਰਾਮ ਭੈ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਰਾਮ ਪ
ਰਗਾਸ ॥ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ॥੪॥੮॥੧੦॥ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫

ਤਿਨ ਕਉ ਖਸਮਿ ਕੀਨੀ ਠਾਕੁਰਾਈ ॥ ਦਾਸ ਸੰਗਤਿ ਤੇ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੀ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ
ਪਾਇਆ ॥ ਰਾਮ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥੧॥ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੇ ਪੰਚ ਸਿਕਦਾਰ ॥ ਰਾਮ
ਭਗਤ ਕੇ ਪਾਨੀਹਾਰ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਗਤ ਪਾਸ ਤੇ ਲੇਤੇ ਦਾਨੁ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤ ਕਉ ਕਰਹਿ ਸਲਾਮੁ
॥ ਲੂਟਿ ਲੇਹਿ ਸਾਕਤ ਪਤਿ ਖੋਵਹਿ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਪਗ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਹਿ ॥੨॥ ਪੰਚ ਪੂਤ ਜਣੇ ਇਕ
ਮਾਇ ॥ ਉਤਭੁਜ ਖੇਲੁ ਕਰਿ ਜਗਤ ਵਿਆਇ ॥ ਤੀਨਿ ਗੁਣਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਚਿ ਰਸੇ ॥ ਇਨ ਕਉ ਛੋਡਿ
ਊਪਰਿ ਜਨ ਬਸੇ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਨ ਲੀਏ ਛਡਾਇ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਸੇ ਤਿਨਿ ਰਖੇ ਹਟਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾ
ਨਕ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਸਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਸਭ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੪॥੯॥੧੧॥ ॥ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫
ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਕੀਨੋ ਠਾਉ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਘਾਏ ॥
ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਗਲ ਫਲ ਪਾਏ ॥੧॥ ਰਾਮ ਜਪਤ ਜਨ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਹਰੇ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਤੇ ਉਤਰੇ ਪਾਰੇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਸਭ ਮਿਟੀ
ਉਪਾਧਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ॥੨॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਏਕੋ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ
ਕਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾ ਕਉ ਮਤਿ ਦੇਇ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਉ ਲੇਇ ॥੩॥ ਜਾ
ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰੀਐ ॥
ਜਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਰੀਐ ॥੪॥੧੨॥ ॥੧੦॥ ॥ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮ
ਲ ਨਮਸਕਾਰਿ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਇਸੁ ਤਨ ਤੇ ਮਾਰਿ ॥ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰ
ਮਈਆ ਸਭ ਮਹਿ ਚੀਨਾ ॥੧॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਰਮਹੁ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜਿੰ
ਦੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਕੋ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿ
ਮਾਨੁ ਜਾਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗਿ ॥ ਸਾਧ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰੰਗਿ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਕੀਆ ਤਿਸ ਕਉ ਜਾ
ਨੁ ॥ ਆਗੈ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗੋਪਾ
ਲ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸਾਧੂ ਕੀ ਮਨੁ ਮੰਗੈ ਰਵਾਲਾ ॥ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ
ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥੪॥੧੩॥ ॥੧੧॥ ॥ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫

ਧੂਪਦੀਪਸੇਵਗੋਪਾਲਾ॥ਅਨਿਕਬਾਰਬੰਦਨਕਰਤਾਰ॥ਪ੍ਰਭਕੀਸਰਣਿਗਹੀਸਭਤਿਆਗਿ॥ਗੁਰ
ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਵਡਭਾਗਿ॥੧॥ਆਠਪਹਰਗਾਈਐਗੋਬਿੰਦੁ॥ਤਨੁਧਨੁਪ੍ਰਭਕਾਪ੍ਰਭਕੀਜਿੰਦੁ॥
ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਗੁਣਰਮਤਭਏਆਨੰਦ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਬਖਸੰਦ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਨਸੇਵਾ
ਲਾਏ॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖਮੇਟਿਮਿਲਾਏ॥੨॥ਕਰਮਧਰਮਇਹੁਤਤੁਗਿਆਨੁ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜ
ਪੀਐਹਰਿਨਾਮੁ॥ਸਾਗਰਤਰਿਬੋਹਿਥਪ੍ਰਭਚਰਣ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਪ੍ਰਭਕਾਰਣਕਰਣ॥੩॥ਰਾਖਿ
ਲੀਏਅਪਨੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਪੰਚਦੂਤਭਾਗੇਬਿਕਰਾਲ॥ਜੂਐਜਨਮੁਨਕਬਹੂਹਾਰਿ॥ਨਾ
ਨਕਕਾਅੰਗੁਕੀਆਕਰਤਾਰਿ॥੪॥੧੨॥੧੪॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸੁਖਅ
ਨਦਕਰੇਇ॥ਬਾਲਕਰਾਖਿਲੀਏਗੁਰਦੇਵਿ॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਲਦਇਆਲਗੋਬਿੰਦ॥ਜੀਅਜੰ
ਤਸਗਲੇਬਖਸਿੰਦ॥੧॥ਤੇਰੀਸਰਣਿਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਪਿਸਦਾਨਿਹਾਲਾ॥
ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਦਇਆਲਦੂਸਰਕੋਈਨਾਹੀ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਰਬਸਮਾਹੀ॥ਅਪਨੇਦਾਸਕਾ
ਹਲਤੁਪਲਤੁਸਵਾਰੈ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨੁਪ੍ਰਭਬਿਰਦੁਤੁਮਾਰੈ॥੨॥ਅਉਖਧਕੋਟਿਸਿਮਰਿਗੋਬਿ
ਦ॥ਤੰਤੁਮੰਤੁਭਜੀਐਭਗਵੰਤੁ॥ਰੋਗਸੋਗਮਿਟੇਪ੍ਰਭਧਿਆਏ॥ਮਨਬਾਂਛਤਪੂਰਨਫਲਪਾਏ
॥੩॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਦਇਆਰ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਮਹਾਬੀਚਾਰ॥ਨਾਨਕਬਖਸਿਲੀਏ
ਪ੍ਰਭਆਪਿ॥ਸਦਾਸਦਾਏਕੋਹਰਿਜਾਪਿ॥੪॥੧੩॥੧੫॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਹ
ਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੀਤਾ॥ਨਿਰਮਲੁਹੋਇਤੁਮਾਰਾਚੀਤਾ॥ਮਨਤਨਕੀਸਭਮਿਟੈਬਲਾਇ॥ਦੂਖੁਅੰ
ਧੇਰਾਸਗਲਾਜਾਇ॥੧॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਤੁਤਰੀਐਸੰਸਾਰੁ॥ਵਡਭਾਗੀਪਾਈਐਪੁਰਖੁਅਪਾ
ਰੁ॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜਨੁਕਰੈਕੀਰਤਨੁਗੋਪਾਲ॥ਤਿਸਕਉਪੋਹਿਨਸਕੈਜਮਕਾਲੁ॥ਜਗਮਹਿਆਇ
ਆਸੋਪਰਵਾਣੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਪਨਾਖਸਮੁਪਛਾਣੁ॥੨॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋ
ਧਮਿਟਹਿਉਨਮਾਦ॥ਸਦਾਹਜੂਰਿਜਾਣੁਭਗਵੰਤ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕਾਪੂਰਨਮੰਤ॥੩॥ਹਰਿਧਨੁਖਾ
ਟਿਕੀਏਭੰਡਾਰ॥ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਸਭਿਕਾਜਸਵਾਰ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਰੰਗਸੰਗਿਜਾਗਾ॥ਹਰਿ
ਚਰਣੀਨਾਨਕਮਨੁਲਾਗਾ॥੪॥੧੪॥੧੬॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਭਵਸਾਗਰਬੋ

ਤਿਸਤਰਿਚਰਣਾ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਨਾਹੀਫਿਰਿਮਰਣਾ॥ਤਰਿਗੁਣਰਮਤਨਾਹੀਜਮਪੰਥਾ॥ਮਤਿ
ਬੀਚਾਰਪੰਚਦੂਤਮੰਥਾ॥੧॥ਤਉਸਰਣਾਈਪੂਰਨਨਾਥਾ॥ਜੰਤਅਪਨੇਕਉਦੀਜਹਿਹਾਥਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਪੁਰਾਣਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਕਰਹਿਵਖਿਆਣਾ॥ਜੋਗੀਜਤੀਬੈ
ਸਨੋਰਾਮਦਾਸਾ॥ਮਿਤਿਨਾਹੀਬ੍ਰਹਮਅਬਿਨਾਸਾ॥੨॥ਕਰਣਪਲਾਹਕਰਹਿਸਿਵਦੇਵ॥
ਤਿਲੁਨਹੀਬੂਝਹਿਅਲਖਅਭੇਵ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜਿਸੁਆਪੇਦੇਇ॥ਜਗਮਹਿਵਿਰਲੇਕੇ
ਈਕੇਇ॥੩॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਣਗੁਣੁਕਿਛਹੂਨਾਹਿ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਤੇਰੀਦ੍ਰਿਸਟੀਮਾਹਿ॥
ਨਾਨਕਦੀਨੁਜਾਚੈਤੇਰੀਸੇਵ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀਜੈਗੁਰਦੇਵ॥੪॥੧੫॥੧੭॥ਗੋਂਡਮਹਲਾ੫
॥ਸੰਤਕਾਲੀਆਧਰਤਿਬਿਦਾਰਉ॥ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਅਕਾਸਤੇਟਾਰਉ॥ਸੰਤ
ਕਉਰਾਖਉਅਪਨੇਜੀਅਨਾਲਿ॥ਸੰਤਉਧਾਰਉਤਤਖਿਣਤਾਲਿ॥੧॥ਸੋਈਸੰਤੁਜਿਭਾਵੈਰਾਮ॥
ਸੰਤਗੋਬਿੰਦਕੈਏਕੈਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਕੈਊਪਰਿਦੇਇਪ੍ਰਭੁਹਾਥ॥ਸੰਤਕੈਸੰਗਿਬਸੈਦਿਨੁ
ਰਾਤਿ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸੰਤਹਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਰਾਜਤੇਟਾਲਿ॥੨॥ਸੰਤਕੀਨਿੰਦਾਕਰ
ਹੁਨਕੋਇ॥ਜੋਨਿੰਦੈਤਿਸਕਾਪਤਨੁਹੋਇ॥ਜਿਸਕਉਰਾਖੈਸਿਰਜਨਹਾਰੁ॥ਝਖਮਾਰਉਸਗਲ
ਸੰਸਾਰੁ॥੩॥ਪ੍ਰਭਅਪਨੇਕਾਭਇਆਬਿਸਾਸੁ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਕੀਰਾਸਿ॥ਨਾਨਕਕਉ
ਉਪਜੀਪਰਤੀਤਿ॥ਮਨਮੁਖਹਾਰਗੁਰਮੁਖਿਸਦਜੀਤਿ॥੪॥੧੬॥੧੮॥ ਗੋਂਡਮਹਲਾ੫
ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਨੀਰਿਨਰਾਇਣ॥ਰਸਨਾਸਿਮਰਤਪਾਪਬਿਲਾਇਣ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਰਾਇਣਸ
ਭਮਾਹਿਨਿਵਾਸ॥ਨਾਰਾਇਣਘਟਿਘਟਿਪਰਗਾਸ॥ਨਾਰਾਇਣਕਹਤੇਨਰਕਿਨਜਾਹਿ॥ਨਾਰਾ
ਇਣਸੇਵਿਸਗਲਫਲਪਾਹਿ॥੧॥ਨਾਰਾਇਣਮਨਮਾਹਿਅਧਾਰ॥ਨਾਰਾਇਣਬੋਹਿਥਸੰ
ਸਾਰ॥ਨਾਰਾਇਣਕਹਤਜਮੁਭਾਗਿਪਲਾਇਣ॥ਨਾਰਾਇਣਦੰਤਭਾਨੇਡਾਇਣ॥੨॥ਨਾਰਾਇ
ਣਸਦਸਦਬਖਸਿੰਦ॥ਨਾਰਾਇਣਕੀਨੇਸੂਖਅਨੰਦ॥ਨਾਰਾਇਣਪ੍ਰਗਟਕੀਨੋਪਰਤਾਪ॥ਨਾਰਾ
ਇਣਸੰਤਕੋਮਾਈਬਾਪ॥੩॥ਨਾਰਾਇਣਸਾਧਸੰਗਿਨਰਾਇਣ॥ਬਾਰੰਬਾਰਨਰਾਇਣਗਾ
ਇਣ॥ਬਸਤੁਅਗੋਚਰੁਗੁਰਮਿਲਿਲਹੀ॥ਨਾਰਾਇਣਓਟਨਾਨਕਦਾਸਗਹੀ॥੪॥੧੭॥

੧੯॥ ॥ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਜਾ ਕਉ ਰਾਖੈ ਰਾਖਣਹਾਰੁ॥ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕਰੇ
ਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਅਗਨਿ ਨ ਜੋਹੈ॥ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਨ ਪੋਹੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿ
ਜਪੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਮੁਹਿ ਲਾਗੈ ਛਾਰੁ॥੧॥ਰਾਮ ਕਵਚੁ ਦਾਸ ਕਾ ਸੰਨਾਹੁ॥ਦੂਤ ਦੁਸਟ
ਤਿਸੁ ਪੋਹਤ ਨਾਹਿ॥ਜੋ ਜੋ ਗਰਬੁ ਕਰੇ ਸੋ ਜਾਇ॥ਗਰੀਬ ਦਾਸ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਣਾਇ॥੨॥
ਜੋ ਜੋ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਹਰਿ ਰਾਇ॥ਸੋ ਦਾਸੁ ਰਖਿਆ ਅਪਣੈ ਕੰਠਿ ਲਾਇ॥ਜੇ ਕੋ ਬਹੁਤੁ
ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰੁ॥ਓਹੁ ਖਿਨ ਮਹਿ ਰੁਲਤਾ ਖਾਕੂ ਨਾਲਿ॥੩॥ਹੈ ਭੀ ਸਾਚਾ ਹੋਵਣਹਾਰੁ॥ਸਦਾ
ਸਦਾ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰ॥ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਰਖੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ॥੪॥
੧੮॥੨੦॥੨੬॥ ॥ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਅਚਰਜ ਕਥਾ ਮਹਾ ਅਨੂਪ॥ਪ੍ਰਾਤਮਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮ ਕਾ ਰੂਪੁ॥ਰਹਾਉ॥ਨਾ ਇਹੁ ਬੂਢਾ ਨਾ ਇਹੁ ਬਾਲਾ॥ਨਾ ਇਸੁ ਦੂਖੁ ਨਹੀ ਜਮ ਜਾਲਾ॥ਨਾ ਇ
ਹੁ ਬਿਨਸੈ ਨਾ ਇਹੁ ਜਾਇ॥ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ॥੧॥ਨਾ ਇਸੁ ਉਸਨੁ ਨਹੀ ਇ
ਸੁ ਸੀਤੁ॥ਨਾ ਇਸੁ ਦੁਸਮਨੁ ਨਾ ਇਸੁ ਮੀਤੁ॥ਨਾ ਇਸੁ ਹਰਖੁ ਨਹੀ ਇਸੁ ਸੋਗੁ॥ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਇਸ ਕਾ
ਇਹੁ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ॥੨॥ਨਾ ਇਸੁ ਬਾਪੁ ਨਹੀ ਇਸੁ ਮਾਇਆ॥ਇਹੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਹੋਤਾ ਆਇਆ॥
ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਕਾ ਇਸੁ ਲੇਪੁ ਨ ਲਾਗੈ॥ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਦ ਹੀ ਜਾਗੈ॥੩॥ਤੀਨਿ ਗੁਣਾ ਇਕ ਸਕਤਿ ਉ
ਪਾਇਆ॥ਮਹਾ ਮਾਇਆ ਤਾ ਕੀ ਹੈ ਛਾਇਆ॥ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਦਇਆਲਾ॥ਦੀ
ਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲਾ॥ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਛੂ ਨ ਪਾਇ॥ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ
ਜਾਇ॥੪॥੧੯॥੨੧॥ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਸੰਤਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ
ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਉ॥ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਗਏ॥ਸੰਤ ਸਰਣਿ ਵਡਭਾਗੀ ਪ
ਏ॥੧॥ਰਾਮੁ ਜਪਤ ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਵਿਆਪੈ॥ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਬ ਹੋਇ ਦਇਆਲ॥ਸਾਧੂ ਜਨ ਕੀ ਕਰੈ ਰਵਾਲ॥ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਇਸੁ ਤਨ ਤੇ ਜਾ
ਇ॥ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥੨॥ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਤਾਂ ਕਾ ਪਰਵਾਣੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਕ
ਰਿ ਜਾਣੁ॥ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀਰਤਨਿ ਲਾਗੈ॥ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ਜਾਗੈ॥੩॥ਚਰਨ

ਕਮਲਜਨਕਾਆਧਾਰੁ॥ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਰਉਸਚੁਵਾਪਾਰੁ॥ਦਾਸਜਨਾਕੀਮਨਸਾਪੂਰਿ॥ਨਾਨਕ
ਸੁਖੁਪਾਵਉਜਨਧੂਰਿ॥੪॥੨੨॥੨੮॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਗੋਂਡਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ॥੨ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥

ਕਰਿਨਮਸਕਾਰਪੂਰੇਗੁਰਦੇਵ॥ਸਫਲਮੂਰਤਿਸਫਲਜਾਕੀਸੇਵ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਪੁਰਖੁਬਿ
ਧਾਤਾ॥ਆਠਪਹਰਨਾਮਰੰਗਿਰਾਤਾ॥੧॥ਗੁਰੁਗੋਬਿੰਦਗੁਰੂਗੋਪਾਲ॥ਅਪਨੇਦਾਸਕਉਰਾਖਨ
ਹਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਤਿਸਾਹਸਾਹਉਮਰਾਵਪਤੀਆਏ॥ਦੁਸਟਅਹੰਕਾਰੀਮਾਰਿਪਚਾਏ॥ਨਿੰ
ਦਕਕੈਮੁਖਿਕੀਨੋਰੋਗੁ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਕਰੈਸਭੁਲੋਗੁ॥੨॥ਸੰਤਨਕੈਮਨਿਮਹਾਅਨੰਦੁ॥ਸੰਤਜਪਹਿ
ਗੁਰਦੇਉਭਗਵੰਤੁ॥ਸੰਗਤਿਕੇਮੁਖਊਜਲਭਏ॥ਸਗਲਥਾਨਨਿੰਦਕਕੇਗਏ॥੩॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਜਨੁ
ਸਦਾਸਲਾਹੇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਬੇਪਰਵਾਹੇ॥ਸਗਲਭੈਮਿਟੇਜਾਕੀਸਰਨਿ॥ਨਿੰਦਕਮਾਰਿਪਾਏ
ਸਭਿਧਰਨਿ॥੪॥ਜਨਕੀਨਿੰਦਾਕਰੈਨਕੋਇ॥ਜੋਕਰੈਸੋਦੁਖੀਆਹੋਇ॥ਆਠਪਹਰਜਨੁਏਕੁਧਿ
ਆਏ॥ਜਮੂਆਤਾਕੈਨਿਕਟਿਨਜਾਏ॥੫॥ਜਨਨਿਰਵੈਰਨਿੰਦਕਅਹੰਕਾਰੀ॥ਜਨਭਲਮਾਨ
ਹਿਨਿੰਦਕਵੇਕਾਰੀ॥ਗੁਰਕੈਸਿਖਿਸਤਿਗੁਰੂਧਿਆਇਆ॥ਜਨਉਬਰੇਨਿੰਦਕਨਰਕਿਪਾਇ
ਆ॥੬॥ਸੁਣਿਸਾਜਨਮੇਰੇਮੀਤਪਿਆਰੇ॥ਸਤਿਬਚਨਵਰਤਹਿਹਰਿਦੁਆਰੇ॥ਜੈਸਾਕਰੇ
ਸੁਤੈਸਾਪਾਏ॥ਅਭਿਮਾਨੀਕੀਜੜ੍ਹਸਰਪਰਜਾਏ॥੭॥ਨੀਧਰਿਆਸਤਿਗੁਰਧਰਤੇਰੀ॥ਕਰਿਕਿ
ਰਪਾਰਾਖਹੁਜਨਕੇਰੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਗੁਰਬਲਿਹਾਰੀ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੮॥
੧॥੨੯॥ ਜੇਹੂਉਣਤਾਹਿ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਗੋਂਡਬਾਣੀਭਗਤਾਕੀਕਬੀਰਜੀ ॥ਘਰੁ॥੧

ਸੰਤੁਮਿਲੈਕਿਛੁਸੁਨੀਐਕਹੀਐ॥ਮਿਲੈਅਸੰਤੁਮਸਟਿਕਰਿਰਹੀਐ॥੧॥ਬਾਬਾਬੋਲਨਾ
ਕਿਆਕਹੀਐ॥ਜੈਸੇਰਾਮਨਾਮਰਵਿਰਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਨਸਿਉਬੋਲੇਉਪਕਾਰੀ॥ਮੂ
ਰਖਸਿਉਬੋਲੇਝਖਮਾਰੀ॥੨॥ਬੋਲਤਬੋਲਤਬਢਹਿਬਿਕਾਰਾ॥ਬਿਨੁਬੋਲੇਕਿਆਕਰ

ਤਿਸੀਰਾਗਾ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਛੂਛਾਘਟੁਬੋਲੈ॥ਭਰਿਆਹੋਇਸੁਕਬਹੂੰਨਡੋਲੈ॥੪॥੧॥
ਗੋਂਡ॥ ॥ਨਰੂਮਰੈਨਰੁਕਾਮਿਨਆਵੈ॥ਪਸੂਮਰੈਦਸਕਾਜਸਵਾਰੈ॥੧॥ਅਪਨੇਕਰਮਕੀਗ
ਤਿਮੈਕਿਆਜਾਨਉ॥ਮੈਕਿਆਜਾਨਉਬਾਬਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਾਡਜਲੇਜੈਸੇਲਕਰੀਕਾਤੂ
ਲਾ॥ਕੇਸਜਲੇਜੈਸੇਘਾਸਕਾਪੂਲਾ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰਤਬਹੀਨਰੁਜਾਗੈ॥ਜਮਕਾਡੰਡੁਮੂਡ
ਮਹਿਲਾਗੈ॥੩॥੨॥ ॥ਗੋਂਡ॥ ॥ਆਕਾਸਿਗਗਨੁਪਾਤਾਲਿਗਗਨੁਹੈਚਹੁਦਿ
ਸਿਗਗਨੁਰਹਾਇਲੇ॥ਆਨਦਮੂਲੁਸਦਾਪੁਰਖੋਤਮੁਘਟੁਬਿਨਸੈਗਗਨੁਨਜਾਇਲੇ॥੧॥
ਮੋਹਿਬੈਰਾਗੁਭਇਓ॥ਇਹੁਜੀਉਆਇਕਹਾਗਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਚਤਤੁਮਿਲਿਕਾਇ
ਆਕੀਨੀਤਤੁਕਹਾਤੇਕੀਨੁਰੇ॥ਕਰਮਬਧੁਤੁਮਜੀਉਕਹਤਹਉਕਰਮਹਿਕਿਨਿਜੀਉਦੀਨੁ
ਰੇ॥੨॥ਹਰਿਮਹਿਤਨੁਹੈਤਨਮਹਿਹਰਿਹੈਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਸੋਇਰੇ॥ਕਹਿਕਬੀਰਰਾਮਨ
ਾਮੁਨਛੋਡਉਸਹਜੇਹੋਇਸੁਹੋਇਰੇ॥੩॥੩॥ਰਾਗੁਗੋਂਡਬਾਣੀਕਬੀਰਜੀਉਕੀ ਘਰੁ੨ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਭੁਜਾਬਾਂਧਿਭਿ
ਲਾਕਰਿਡਾਰਿਓ॥ਹਸਤੀਕ੍ਰੋਪਿਮੂੰਡਮਹਿਮਾਰਿਓ॥ਹਸਤਿਭਾਗਿਕੈਚੀਸਾਮਾਰੈ॥ਇਆਮੂ
ਰਤਿਕੈਹਉਬਲਿਹਾਰੈ॥੧॥ਆਹਿਮੇਰੇਠਾਕੁਰਤੁਮਰਾਜੋਰੁ॥ਕਾਜੀਬਕਿਬੋਹਸਤੀਤੋਰੁ॥੧
॥ਰਹਾਉ॥ਰੇਮਹਾਵਤਤੁਝੁਡਾਰਉਕਾਟਿ॥ਇਸਹਿਤੁਰਾਵਹੁਘਾਲਹੁਸਾਟਿ॥ਹਸਤਿਨਤੋਰੈ
ਧਰੈਧਿਆਨੁ॥ਵਾਕੈਰਿਦੈਬਸੈਭਗਵਾਨੁ॥੨॥ਕਿਆਅਪਰਾਧੁਸੰਤਹੈਕੀਨ੍ਹਾ॥ਬਾਂਧਿਪੋਟਕੁੰਚ
ਰਕਉਦੀਨ੍ਹਾ॥ਕੁੰਚਰੁਪੋਟਲੈਲੈਨਮਸਕਾਰੈ॥ਬੂਝੀਨਹੀਕਾਜੀਅੰਧਿਆਰੈ॥੩॥ਤੀਨਿਬਾਰ
ਪਤੀਆਭਰਿਲੀਨਾ॥ਮਨਕਠੋਰੁਅਜਹੂਨਪਤੀਨਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਹਮਰਾਗੋਬਿੰਦੁ॥ਚਉਥੇ
ਪਦਮਹਿਜਨਕੀਜਿੰਦੁ॥੪॥੧॥੪॥ ॥ਗੋਂਡ॥ ॥ਨਾਇਹੁਮਾਨਸੁਨਾਇਹੁਦੇਉ॥ਨਾਇ
ਹੁਜਤੀਕਹਾਵੈਸੇਉ॥ਨਾਇਹੁਜੋਗੀਨਾਅਵਧੂਤਾ॥ਨਾਇਸੁਮਾਇਨਕਾਹੂਪੂਤਾ॥੧॥ਇਆਮੰਦ
ਰਮਹਿਕੌਨਬਸਾਈ॥ਤਾਕਾਅੰਤੁਨਕੋਊਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਇਹੁਗਿਰਹੀਨਾਓਦਾ
ਸੀ॥ਨਾਇਹੁਰਾਜੁਨਭੀਖਮੰਗਾਸੀ॥ਨਾਇਸੁਪਿੰਡੁਨਰਕਤੂਰਾਤੀ॥ਨਾਇਹੁਬ੍ਰਹਮਨੁਨਾ
ਇਹੁਖਾਤੀ॥੨॥ਨਾਇਹੁਤਪਾਕਹਾਵੈਸੇਖੁ॥ਨਾਇਹੁਜੀਵੈਨਮਰਤਾਦੇਖੁ॥ਇਸੁਮਰਤੇਕਉਜੇ

ਕੇ ਊਰੈ ਦੂਰੈ ॥ ਜੋਰੈ ਦੂਰੈ ਸੋ ਪਤਿ ਖੋਵੈ ॥੩॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਐਸੀ ਦਰਗਹ ਪਾਇਆ ॥ ਜੀਵਨ ਮਰਨੁ ਦੋ
ਊ ਮਿਟਵਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਹੁ ਰਾਮ ਕੀ ਅੰਸੁ ॥ ਜਸ ਕਾਗਦ ਪਰ ਮਿਟੈ ਨ ਮੰਸੁ
॥੪॥੨॥੫॥ ਗਉੜੀ ॥ ਤੂਟੇ ਤਾਗੇ ਨਿਖੁਟੀ ਪਾਨਿ ॥ ਦੁਆਰ ਊ
ਪਰਿ ਝਿਲਕਾਵਹਿ ਕਾਨ ॥ ਕੂਚ ਬਿਚਾਰੇ ਫੂਏ ਫਾਲ ॥ ਇਆ ਮੁੰਡੀਆ ਸਿਰਿ ਚਢਿਬੋ ਕਾ
ਲ ॥੧॥ ਇਹੁ ਮੁੰਡੀਆ ਸਗਲੋ ਦ੍ਰਬੁ ਖੋਈ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਨਾਕ ਸਰ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਰੀ
ਨਾਰਿ ਕੀ ਛੋਡੀ ਬਾਤਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਵਾ ਕਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਲਰਿਕੀ ਲਰਿਕਨ ਖੈਬੋ ਨਾਹਿ ॥ ਮੁੰਡੀ
ਆ ਅਨਦਿਨੁ ਧਾਪੇ ਜਾਹਿ ॥੨॥ ਇਕ ਦੁਇ ਮੰਦਰਿ ਇਕ ਦੁਇ ਬਾਟ ॥ ਹਮ ਕਉ ਸਾਥਰੁ ਉਨ
ਕਉ ਖਾਟ ॥ ਮੂਡ ਪਲੋਸਿ ਕਮਰ ਬਧਿ ਪੋਥੀ ॥ ਹਮ ਕਉ ਚਾਬਨੁ ਉਨ ਕਉ ਰੋਟੀ ॥੩॥ ਮੁੰਡੀਆ ਮੁੰ
ਡੀਆ ਹੂਏ ਏਕ ॥ ਏ ਮੁੰਡੀਆ ਬੂਡਤ ਕੀ ਟੇਕ ॥ ਸੁਨਿ ਅੰਧਲੀ ਲੋਈ ਬੇਪੀਰਿ ॥ ਇਨ੍ ਮੁੰਡੀਅਨ
ਭਜਿ ਸਰਨਿ ਕਬੀਰ ॥੪॥੩॥੬॥ ਗਉੜੀ ॥ ਖਸਮੁ ਮਰੈ ਤਉ ਨਾਰਿ ਨ
ਰੋਵੈ ॥ ਉਸੁ ਰਖਵਾਰਾ ਅਉਰੋ ਹੋਵੈ ॥ ਰਖਵਾਰੇ ਕਾ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸ ॥ ਆਗੈ ਨਰਕੁ ਈਹਾ ਭੋਗ ਬਿ
ਲਾਸ ॥੧॥ ਏਕ ਸੁਹਾਗਨਿ ਜਗਤ ਪਿਆਰੀ ॥ ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੀ ਨਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੋਹਾਗਨਿ ਗਲਿ ਸੋਹੈ ਹਾਰੁ ॥ ਸੰਤ ਕਉ ਬਿਖੁ ਬਿਗਸੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਕਰਿ ਸੀਗਾਰੁ ਬਹੈ ਪਖਿਆਰੀ
॥ ਸੰਤ ਕੀ ਠਿਠਕੀ ਫਿਰੈ ਬਿਚਾਰੀ ॥੨॥ ਸੰਤ ਭਾਗਿ ਓਹੁ ਪਾਛੈ ਪਰੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਾਰਹੁ
ਡਰੈ ॥ ਸਾਕਤ ਕੀ ਓਹੁ ਪਿੰਡ ਪਰਾਇਣਿ ॥ ਹਮ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਰੈ ਤ੍ਰਖਿ ਡਾਇਣਿ ॥੩॥ ਹਮ ਤਿਸ ਕਾ
ਬਹੁ ਜਾਨਿਆ ਭੇਉ ॥ ਜਬ ਹੂਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਮਿਲੇ ਗੁਰਦੇਉ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਅਬ ਬਾਹਰਿ ਪਰੀ ॥ ਸੰ
ਸਾਰੈ ਕੈ ਅੰਚਲਿ ਲਰੀ ॥੪॥੪॥ ਗਉੜੀ ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੋਭਾ ਜਾ ਕੈ ਰੇ ਨਾਹਿ ॥
ਆਵਤ ਪਹੀਆ ਖੂਧੇ ਜਾਹਿ ॥ ਵਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਹੀ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸੋਹਾਗਨਿ ਲਾਗੈ ਦੋਖੁ ॥
੧॥ ਧਨੁ ਸੋਹਾਗਨਿ ਮਹਾ ਪਵੀਤ ॥ ਤਪੇ ਤਪੀਸਰ ਡੋਲੈ ਚੀਤੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਹਾਗਨਿ ਕਿਰਪ
ਨਿ ਕੀ ਪੂਤੀ ॥ ਸੇਵਕ ਤਜਿ ਜਗਤ ਸਿਉ ਸੂਤੀ ॥ ਸਾਧੂ ਕੈ ਠਾਢੀ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਸਰਨਿ ਤੇਰੀ ਮੋ ਕ
ਉ ਨਿਸਤਾਰਿ ॥੨॥ ਸੋਹਾਗਨਿ ਹੈ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰੀ ॥ ਪਗ ਨੇਵਰ

ਛਾਨਿਛਾਨਿਤੀ॥ਜਉਲਗੁਲਾਗਾਖ੍ਯਾਨਤਉਲਗੁਲਾਗਿਸੰਗੋ॥ਨਾਤਿਤਛਲੀਬੇਗਿਉਠਿਨੈਗੋ॥੩॥ਜੋਤ ੫੧੭
ਗਨਿਉਦਨਰੈਲੀਆ॥ਦਸਅਠਪੁਰਾਣਤੀਰਥਰਸਕੀਆ॥ਤਊਤਮਾਬਿਸਨਮਤੇਸਰਬੇ
ਧੋਖੇਰੇਭੂਪਤਿਰਾਜਤੈਛੇਧੇ॥੪॥ਜੋਤਾਗਨਿਉਦਾਰਿਨਪਾਰੈ॥ਪੰਚਨਾਰਦਕੈਸੰਗਿਬਿਧਵਾ
ਗਾ॥ਪੰਚਨਾਰਦਕੇਮਿਟਵੇਛੂਟੇ॥ਕਹੁਕਬੀਰਗੁਰਕਿਰਪਾਛੂਟੇ॥੫॥੫॥੮॥

ਗੋਂਡਘਰੁ੨ ॥ਜੈਸੇਮੰਦਰਮਹਿਬਲਹਰਨਾਠਾਹਰੈ॥ਨਾਮਬਿਨਾਕੈਸੇਪਾਰਿਉਤਰੈ॥
ਕੁੰਭਬਿਨਾਜਲੁਨਾਟੀਕਾਵੈ॥ਸਾਧੂਬਿਨੁਐਸੇਅਬਗਤੁਜਾਵੈ॥੧॥ਜਾਰਉਤਿਸੈਜਿਰਾਮੁ
ਨਚੇਤੈ॥ਤਨਮਨਰਮਤਰਹੈਮਹਿਖੇਤੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੇਹਲਹਰਬਿਨਾਜਿਮੀਨਹਿਬੋਈ
ਐ॥ਸੂਤਬਿਨਾਕੈਸੇਮਣੀਪਰੋਈਐ॥ਘੁੰਡੀਬਿਨੁਕਿਆਗੰਠਿਚੜਾਈਐ॥ਸਾਧੂਬਿਨੁ
ਤੈਸੇਅਬਗਤੁਜਾਈਐ॥੨॥ਜੈਸੇਮਾਤਪਿਤਾਬਿਨੁਬਾਲੁਨਹੋਈ॥ਬਿੰਬਬਿਨਾਕੈਸੇ
ਕਪਰੇਧੋਈ॥ਘੋਰਬਿਨਾਕੈਸੇਅਸਵਾਰ॥ਸਾਧੂਬਿਨੁਨਾਹੀਦਰਵਾਰ॥੩॥ਜੈਸੇਬਾਜੇਬਿ
ਨੁਨਹੀਲੀਜੈਫੇਰੀ॥ਖਸਮਿਦੁਹਾਗਨਿਤਜਿਅਉਹੇਰੀ॥ਕਹੈਕਬੀਰੁਏਕੈਕਰਿਕਰਨਾ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਹੋਇਬਹੁਰਿਨਹੀਮਰਨਾ॥੪॥੬॥ ॥ਗੋਂਡ॥ ॥ਕੂਟਨੁਸੋਇਜਿਮਨਕਉਕੂਟੈ॥
ਮਨੁਕੂਟੈਤਉਜਮਤੇਛੂਟੈ॥ਕੁਟਿਕੁਟਿਮਨੁਕਸਵਟੀਲਾਵੈ॥ਸੋਕੂਟਨੁਮੁਕਤਿਬਹੁਪਾਵੈ॥੧॥ਕੂ
ਟਨੁਕਿਸੈਕਹਹੁਸੰਸਾਰ॥ਸਗਲਬੋਲਨਕੇਮਾਹਿਬੀਚਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਚਨੁਸੋਇਜੁਮਨਸਿ
ਉਨਾਚੈ॥ਝੂਠਿਨਪਤੀਐਪਰਚੈਸਾਚੈ॥ਇਸੁਮਨਆਗੈਪੂਰੈਤਾਲ॥ਇਸੁਨਾਚਨਕੇਮਨਰਖਵਾ
ਲ॥੨॥ਬਜਾਰੀਸੋਜੁਬਜਾਰਹਿਸੋਧੈ॥ਪਾਂਚਪਲੀਤਹਕਉਪਰਬੋਧੈ॥ਨਉਨਾਇਕਕੀਭਗਤਿ
ਪਛਾਨੈ॥ਸੋਬਾਜਾਰੀਹਮਗੁਰਮਾਨੇ॥੩॥ਤਸਕਰੁਸੋਇਜਿਤਾਤਿਨਕਰੈ॥ਇੰਦ੍ਰੀਕੈਜਤਨਿਨਾਮੁ
ਉਚਰੈ॥ਕਹੁਕਬੀਰਹਮਐਸੇਲਖਨ॥ਧੰਨੁਗੁਰਦੇਵਅਤਿਰੂਪਬਿਚਖਨ॥੪॥੭॥੧੦॥
ਗੋਂਡ॥ ॥ਧੰਨੁਗੁਪਾਲਧੰਨੁਗੁਰਦੇਵ॥ਧੰਨੁਅਨਾਦਿਭੂਖੇਕਵਲੁਟਹਕੇਵ॥ਧੰਨੁਓਇਸੰਤ
ਜਿਨਿਐਸੀਜਾਨੀ॥ਤਿਨਕਉਮਿਲਿਬੋਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ॥੧॥ਆਦਿਪੁਰਖਤੇਹੋਇਅਨਾਦਿ
ਜਪੀਐਨਾਮੁਅੰਨਕੈਸਾਦਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਪੀਐਨਾਮੁਜਪੀਐਅੰਨੁ॥ਅੰਭੈਕੈਸੰਗਿਨੀਕਾਵੰਨੁ॥
੧

ਅੰਨੈਬਾਹਰਿਜੋਨਰਹੋਵਹਿ॥ਤੀਨਿਭਵਨਮਹਿਅਪਨੀਖੋਵਹਿ॥੨॥ਛੋਡਹਿਅੰਨੁਕਰਹਿਪਾਖੰ
ਡ॥ਨਾਸੋਹਾਗਨਿਨਾਓਹਿਰੰਡ॥ਜਗਮਹਿਬਕਤੇਦੂਧਾਧਾਰੀ॥ਗੁਪਤੀਖਾਵਹਿਵਟਿਕਾਸਾਰੀ
॥੩॥ਅੰਨੈਬਿਨਾਨਹੋਇਸੁਕਾਲੁ॥ਤਜੀਐਅੰਨਿਨਮਿਲੈਗੁਪਾਲੁ॥ਕਹੁਕਬੀਰਹਮਐਸੇ
ਜਾਨਿਆ॥ਧੰਨੁਅਨਾਦਿਠਾਕੁਰਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੪॥੮॥੧੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਗੋਂਡਬਾਣੀਨਾਮਦੇਉਜੀਕੀ॥ ਘਰੁ॥੧ ॥ਅਸੁਮੇਧਜਗਨੇ॥ਤੁਲਾਪੁਰਖਦਾਨੇ॥
ਪ੍ਰਾਗਇਸਨਾਨੇ॥੧॥ਤਉਨਪੁਜਹਿਹਰਿਕੀਰਤਿਨਾਮਾ॥ਅਪੁਨੇਰਾਮਹਿਭਜੁਰੇਮਨਆਲ
ਸੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਇਆਪਿੰਡੁਭਰਤਾ॥ਬਨਾਰਸਿਅਸਿਬਸਤਾ॥ਮੁਖਿਬੇਦਚਤੁਰਪ
ੜਤਾ॥੨॥ਸਗਲਧਰਮਅਛਿਤਾ॥ਗੁਰਗਿਆਨਇੰਦ੍ਰੀਦ੍ਰਿੜਤਾ॥ਖਟੁਕਰਮਸਹਿਤਰਹਤਾ॥
੩॥ਸਿਵਾਸਕਤਿਸੰਬਾਦੰ॥ਮਨਛੋਡਿਛੋਡਿਸਗਲਭੇਦੰ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੋਬਿੰਦੰ॥ਭਜੁਨਾਮਾ
ਤਰਸਿਭਵਸਿੰਧੰ॥੪॥੧॥ ॥ਗੋਂਡ॥ ॥ਨਾਦਭ੍ਰਮੇਜੈਸੇਮਿਰਗਾਏ॥ਪ੍ਰਾਨਤਜੇਵਾਕੋਧਿ
ਆਨੁਨਜਾਏ॥੧॥ਐਸੇਰਾਮਾਐਸੇਹੇਰਉ॥ਰਾਮੁਛੋਡਿਚਿਤੁਅਨਤਨਫੇਰਉ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਜਿਉਮੀਨਾਹੇਰੈਪਸੂਆਰਾ॥ਸੋਨਾਗਢਤੇਹਿਰੈਸੁਨਾਰਾ॥੨॥ਜਿਉਬਿਖਈਹੇਰੈਪਰਨਾਰੀ॥ਕ
ਉਡਾਡਾਰਤਹਿਰੈਜੁਆਰੀ॥੩॥ਜਹਜਹਦੇਖਉਤਹਤਹਰਾਮਾ॥ਹਰਿਕੇਚਰਨਨਿਤਧਿਆਵੈ
ਨਾਮਾ॥੪॥੨॥ ॥ਗੋਂਡ॥ ਮੋਕਉਤਾਰਿਲੇਰਾਮਾਤਾਰਿਲੇ॥ਮੈਅਜਾਨੁਜਨੁਤਰਿਬੇਨ
ਜਾਨਉਬਾਪਬੀਠੁਲਾਬਾਹਦੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਰਤੇਸੁਰਹੋਇਜਾਤਨਿਮਖਮੈਸਤਿਗੁਰਬੁਧਿ
ਸਿਖਲਾਈ॥ਨਰਤੇਉਪਜਿਸੁਰਗਕਉਜੀਤਿਓਸੋਅਵਖਧਮੈਪਾਈ॥੧॥ਜਹਾਜਹਾਧੂਅਨਾਰਦੁ
ਟੇਕੇਨੈਕੁਟਿਕਾਵਹੁਮੋਹਿ॥ਤੇਰੇਨਾਮਅਵਿਲੰਬਿਬਹੁਤੁਜਨਉਧਰੇਨਾਮੇਕੀਨਿਜਮਤਿਏਹ॥੨॥੩॥
ਗੋਂਡ॥ ਮੋਹਿਲਾਗਤੀਤਾਲਾਬੇਲੀ॥ਬਛਰੇਬਿਨੁਗਾਇਅਕੇਲੀ॥੧॥ਪਾਨੀਆਬਿਨੁਮੀਨੁਤਲਫੈ
ਐਸੇਰਾਮਨਾਮਾਬਿਨੁਬਾਪੁਰੋਨਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੇਗਾਇਕਾਬਾਛਾਛੂਟਲਾ॥ਥਨਚੋਖਤਾਮਾਖ
ਨੁਘੂਟਲਾ॥੨॥ਨਾਮਦੇਉਨਾਰਾਇਨੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰੁਭੇਟਤਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥੩॥ਜੈਸੇਬਿਖੈਹੇਤਪਰ
ਨਾਰੀ॥ਐਸੇਨਾਮੇਪ੍ਰੀਤਿਮੁਰਾਰੀ॥੪॥ਜੈਸੇਤਾਪਤੇਨਿਰਮਲਘਾਮਾ॥ਤੈਸੇਰਾਮਨਾਮਾਬਿਨੁਬਾਪੁਰੋਨਾਮਾ॥੫॥੪॥

ਏਹੀਤੇਰਾਅਉਧੂਤੋ॥ ਰਾਗੁਗੋਂਡ ਘਰੁ੨ ੧ੳਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ਬਾਣੀਨਾਮਦੇਉਜੀਕੀ॥

ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਮਿਟੇਸਭਿਭਰਮਾ॥ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਲੈਊਤਮਧਰਮਾ॥ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਜਾਤਿਕੁਲਹਰੀ
ਸੋਹਰਿਅੰਧੁਲੇਕੀਲਾਕਰੀ॥੧॥ਹਰਏਨਮਸਤੇਹਰਿਏਨਮਹ॥ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਨਹੀਦੁਖੁਜਮਹ॥੧
ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਨਾਖਸਹਰੇਪਰਨਾ॥ਅਜੈਮਲਕੀਓਬੈਕੁੰਠਹਿਥਨਾ॥ਸੂਆਪੜ੍ਹਾਵਤਗਨਿਕਾਤਰੀ॥
ਸੋਹਰਿਨੈਨਹੁਕੀਪੂਤਰੀ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਪੂਤਨਾਤਰੀ॥ਬਾਲਘਾਤਨੀਕਪਟਹਿਭਰੀ॥ਸਿਮਰਨਦ੍ਰੋ
ਪਦਸੁਤਉਧਰੀ॥ਗਊਤਮਸਤੀਸਿਲਾਨਿਸਤਰੀ॥੩॥ਕੇਸੀਕੰਸਮਥਨੁਜਿਨਿਕੀਆ॥ਜੀਅ
ਦਾਨੁਕਾਲੀਕਉਦੀਆ॥ਪ੍ਰਣਵੈਨਾਮਾਐਸੋਹਰੀ॥ਜਾਸੁਜਪਤਭੈਅਪਦਾਟਰੀ॥੪॥੧॥ ਗੋਂਡ॥
ਭੈਰਉਭੂਤਸੀਤਲਾਧਾਵੈ॥ਖਰਬਾਹਨੁਉਹੁਛਾਰੁਉਡਾਵੈ॥੧॥ਹਉਤਉਏਕੁਰਮਈਆਲੈਹਉ॥ਆਨ
ਦੇਵਬਦਲਾਵਨਿਦੇਹਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਵਸਿਵਕਰਤੇਜੋਨਰੁਧਿਆਵੈ॥ਬਰਦਚਢੇਡਉ
ਰੂਢਮਕਾਵੈ॥੨॥ਮਹਾਮਾਈਕੀਪੂਜਾਕਰੈ॥ਨਰਸੈਨਾਰਿਹੋਇਅਉਤਰੈ॥੩॥ਤੂਕਹੀਅਤਹੀ
ਆਦਿਭਵਾਨੀ॥ਮੁਕਤਿਕੀਬਰੀਆਕਹਾਛਪਾਨੀ॥੪॥ਗੁਰਮਤਿਰਾਮਨਾਮਗਹੁਮੀਤਾ॥ਪ੍ਰਣਵੈ
ਨਾਮਾਇਉਕਹੈਗੀਤਾ॥੫॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਗੋਂਡ॥ ॥ਆਜੁਨਾਮੈਬੀਠਲੁਦੇਖਿਆਮੂਰਖ
ਕੋਸਮਝਾਊਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਂਡੇਤੁਮਰੀਗਾਇਤ੍ਰੀਲੋਧੇਕਾਖੇਤੁਖਾਤੀਥੀ॥ਲੈਕਰਠੇਗਾਟਗ
ਰੀਤੋਰੀਲਾਂਗਤਲਾਂਗਤਜਾਤੀਥੀ॥੧॥ਪਾਂਡੇਤੁਮਰਾਮਹਾਦੇਉਧਉਲੈਬਲਦਚੜਿਆਆਵਤਦੇਖਿ
ਆਥਾ॥ਮੋਦੀਕੇਘਰਖਾਣਾਪਾਕਾਵਾਕਾਲੜਕਾਮਾਰਿਆਥਾ॥੨॥ਪਾਂਡੇਤੁਮਰਾਰਾਮਚੰਦੁਸੋਭੀਆ
ਵਤੁਦੇਖਿਆਥਾ॥ਰਾਵਨਸੇਤੀਸਰਬਰਹੋਈਘਰਕੀਜੋਇਗਵਾਈਥੀ॥੩॥ਹਿੰਦੂਅੰਨ੍ਹਾਤੁਰਕੂਕਾਣਾ॥
ਦੁਹਾਂਤੇਗਿਆਨੀਸਿਆਣਾ॥ਹਿੰਦੂਪੂਜੈਦੇਹੁਰਾਮੁਸਲਮਾਣੁਮਸੀਤਾ॥ਨਾਮੇਸੋਈਸੇਵਿਆਜਹਦੇਹੁ
ਰਾਨਮਸੀਤਾ॥੪॥੩॥

੧ੳਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਗੋਂਡਬਾਣੀਰਵਿਦਾਸਜੀਉਕੀ॥ ਘਰੁ੨ ਮੁਕੰਦਮੁਕੰਦਜਪਹੁਸੰਸਾਰ॥ਬਿਨੁਮੁਕੰਦਤ
ਨੁਹੋਇਅਉਹਾਰ॥ਸੋਈਮੁਕੰਦੁਮੁਕਤਿਕਾਦਾਤਾ॥ਸੋਈਮੁਕੰਦੁਹਮਰਾਪਿਤਮਾਤਾ॥੧॥ਜੀਵ

ਤਮੁਕੰਦੇਮਰਤਮੁਕੰਦੋ॥ਤਾਕੇਸੇਵਕਕਉਸਦਾਅਨੰਦੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੁਕੰਦਮੁਕੰਦਹਮਾਰੇ
ਪ੍ਰਾਨੰ॥ਜਪਿਮੁਕੰਦਮਸਤਕਿਨੀਸਾਨੰ॥ਸੇਵਮੁਕੰਦਕਰੈਬੈਰਾਗੀ॥ਸੋਈਮੁਕੰਦੁਦੁਰਬਲਧ
ਨੁਲਾਧੀ॥੨॥ਏਕੁਮੁਕੰਦੁਕਰੈਉਪਕਾਰੁ॥ਹਮਰਾਕਹਾਕਰੈਸੰਸਾਰੁ॥ਮੇਟੀਜਾਤਿਹੂਏਦਰਬਾ
ਰਿ॥ਤੁਹੀਮੁਕੰਦੁਜੋਗਜੁਗਤਾਰਿ॥੩॥ਉਪਜਿਓਗਿਆਨੁਹੂਆਪਰਗਾਸ॥ਕਰਿਕਿ
ਰਪਾਲੀਨੇਕੀਟਦਾਸ॥ਕਹੁਰਵਿਦਾਸਅਬਤ੍ਰਿਸਨਾਚੂਕੀ॥ਜਪਿਮੁਕੰਦਸੇਵਾਤਾਹੂਕੀ॥੪॥੧॥
ਗੋਂਡ॥ ॥ਜੇਓਹੁਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਵੈ॥ਜੇਓਹੁਦੁਆਦਸਸਿਲਾਪੂਜਾਵੈ॥ਜੇਓਹੁਕੂਪਤਟਾਦੇ
ਵਾਵੈ॥ਕਰੈਨਿੰਦਸਭਬਿਰਥਾਜਾਵੈ॥੧॥ਸਾਧਕਾਨਿੰਦਕੁਕੈਸੇਤਰੈ॥ਸਰਪਰਜਾਨਹੁਨਰਕਹੀਪਰੈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਓਹੁਗ੍ਰਹਨਕਰੈਕੁਲਖੇਤਿ॥ਅਰਪੈਨਾਰਿਸੀਗਾਰਸਮੇਤਿ॥ਸਗਲੀਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸ੍ਰਵ
ਨੀਸੁਨੈ॥ਕਰੈਨਿੰਦਕਵਨੈਨਹੀਗੁਨੈ॥੨॥ਜੇਓਹੁਅਨਿਕਪ੍ਰਸਾਦਕਰਾਵੈ॥ਭੂਮਿਦਾਨਸੋਭਾਮੰਡਪਿਪਾ
ਵੈ॥ਅਪਨਾਬਿਗਾਰਿਬਿਰਾਨਾਸਾਂਢੈ॥ਕਰੈਨਿੰਦਬਹੁਜੋਨੀਹਾਂਢੈ॥੩॥ਨਿੰਦਾਕਹਾਕਰਹੁਸੰਸਾਰਾ॥ਨਿੰ
ਦਕਕਾਪਰਗਟਿਪਾਹਾਰਾ॥ਨਿੰਦਕੁਸੋਧਿਸਾਧਿਬੀਚਾਰਿਆ॥ਕਹੁਰਵਿਦਾਸਪਾਪੀਨਰਕਿਸਿਧਾ
ਰਿਆ॥੪॥੨॥ਕਬੀਰਜੀ॥੧੧॥ਨਾਮਦੇਉਜੀਉ॥੭॥ਰਵਿਦਾਸਜੀਉ॥੨॥ਜੁਮਲਾ॥੨੦
॥ਜੋੜ॥

੧ਓ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ

ਕੋਈ ਪੜਤਾ ਸਹਸਾਕਿਰਤਾ ਕੋਈ ਪੜੈ ਪੁਰਾਨਾ ॥ ਕੋਈ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਪਮਾਲੀ ਲਾਗੈ ਤਿਸੈ ਧਿਆ
ਨਾ ॥ ਅਬ ਹੀ ਕਬ ਹੀ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਨਾ ਤੇਰਾ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥੧॥ ਨ ਜਾਣਾ ਹਰੇ ਮੇਰੀ ਕਵਨ ਗਤੇ ॥ ਹਮ
ਮੂਰਖ ਅਗਿਆਨ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਹੁ ਮੇਰੀ ਲਾਜ ਪਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕ
ਬਹੂ ਜੀਅੜਾ ਊਭਿ ਚੜਤੁ ਹੈ ਕਬਹੂ ਜਾਇ ਪਇਆਲੇ ॥ ਲੋਭੀ ਜੀਅੜਾ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਤੁ ਹੈ ਚਾਰੇ ਕੁ
ੰਡਾ ਭਾਲੇ ॥੨॥ ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਆਏ ਜੀਵਣੁ ਸਾਜਹਿ ਮਾਈ ॥ ਏਕਿ ਚਲੇ ਹਮ ਦੇ
ਖਹ ਸੁਆਮੀ ਭਾਹਿ ਬਲੰਤੀ ਆਈ ॥੩॥ ਨ ਕਿਸੀ ਕਾ ਮੀਤੁ ਨ ਕਿਸੀ ਕਾ ਭਾਈ ਨਾ ਕਿਸੈ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾ
ਈ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਜੇ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੪॥੧॥ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਤੇਰੀ ਪਸਰਿ ਰਹੀ ॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਨਰਹਰੀ ॥੧॥ ਜੀਵਨ ਤਲਬ ਨਿਵਾਰਿ ਸੁਆ
ਮੀ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪਿ ਮਾਇਆ ਮਨੁ ਗਾਡਿਆ ਕਿਉ ਕਰਿ ਉਤਰਉ ਪਾਰਿ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜ
ਹ ਭੀਤਰਿ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਬਸਿਆ ਬਾਹਰਿ ਕਾਹੇ ਨਾਹੀ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸਾਰ ਕਰੇ ਨਿਤ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਚਿੰ
ਤ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੨॥ ਆਪੇ ਨੇੜੈ ਆਪੇ ਦੂਰਿ ॥ ਆਪੇ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਸਤਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਅੰ
ਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਅੰਤਰਿ ਸਹਸਾ ਬਾਹਰਿ ਮਾਇਆ ਨੈਣੀ ਲਾ
ਗਿ ਬਾਣੀ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਪਰਤਾਪਹਿਗਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥੪॥੨॥
ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਵਸਹਿ ਕਵਨੁ ਦਰੁ ਕਹੀਐ ਦਰਾ ਭੀ
ਤਰਿ ਦਰੁ ਕਵਨੁ ਲਹੈ ॥ ਜਿਸੁ ਦਰ ਕਾਰਣਿ ਫਿਰਾ ਉਦਾਸੀ ਸੋ ਦਰੁ ਕੋਈ ਆਇ ਕਹੈ ॥੧॥ ਕਿ
ਨ ਬਿਧਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ॥ ਜੀਵਤਿਆ ਨਹ ਮਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਖੁ ਦਰਵਾਜਾ ਰੋਹੁ ਰ
ਖਵਾਲਾ ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾ ਦੁਇ ਪਟ ਜੜੇ ॥ ਮਾਇਆ ਜਲੁ ਖਾਈ ਪਾਣੀ ਘਰੁ ਬਾਧਿਆ ਸ
ਤ ਕੈ ਆਸਣਿ ਪੁਰਖੁ ਰਹੈ ॥੨॥ ਕਿਤੇ ਨਾਮਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ਤੁਮ ਸਰਿ ਨਾਹੀ ਅਵਰੁ ਹਰੇ ॥ ਊ

ਚਨਾਤੀਕਤਾਨੁਮਨਮਤਿਰਤਨਾਆਪੇਜਾਣੈਆਪਿਕਰੇ॥੩॥ਜਬਆਸਾਅੰਦੇਸਾਤਬਹੀ
ਕਿਉਕਰਿਏਕੁਕਹੈ॥ਆਸਾਭੀਤਰਿਰਹੈਨਿਰਾਸਾਤਉਨਾਨਕੁ ਏਕੁ ਮਿਲੈ॥੧॥ਇਨਬਿਧਿਸਾਗਰੁ
ਤਰੀਐ॥ਜੀਵਤਿਆਇਉਮਰੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੂਜਾ॥੪॥੩॥ ॥ਰਾਮਕਲੀ
ਮਹਲਾ੧ ॥ਘਰੁ੧ ॥ਸੁਰਤਿਸਬਦੁਸਾਖੀਮੇਰੀਸਿੰਙੀਵਾਜੈਲੋਕੁਸੁਣੇ॥ਪਤੁਝੋ
ਲੀਮੰਗਣਕੈਤਾਈਭੀਖਿਆਨਾਮੁਪੜੇ॥੧॥ਬਾਬਾਗੋਰਖੁਜਾਗੈ॥ਗੋਰਖੁਸੋਜਿਨਿਗੋਇ
ਉਠਾਲੀਕਰਤੇਬਾਰਨਲਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਨੀਪ੍ਰਾਣਪਵਨਬਧਿਰਾਖੇਚੰਦੁਸੂਰਜੁ
ਮੁਖਿਦੀਏ॥ਮਰਣਜੀਵਣਕਉਧਰਤੀਦੀਨੀਏਤੇਗੁਣਵਿਸਰੇ॥੨॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਅਰੁ
ਜੋਗੀਜੰਗਮਪੀਰਪੁਰਸਬਹੁਤੇਰੇ॥ਜੇਤਿਨਮਿਲਾਤਕੀਰਤਿਆਖਾਤਾਮਨੁਸੇਵਕਰੇ॥
੩॥ਕਾਗਦੁਲੂਣੁਰਹੈਘ੍ਰਿਤਸੰਗੇਪਾਣੀਕਮਲੁਰਹੈ॥ਐਸੇਭਗਤਮਿਲਹਿਜਨਨਾਨਕ
ਤਿਨਜਮੁਕਿਆਕਰੈ॥੪॥੪॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੧ ॥ਸੁਣਿਮਾਛਿੰਦ੍ਰਾ
ਨਾਨਕੁਬੋਲੈ॥ਵਸਗਤਿਪੰਚਕਰੇਨਹਡੋਲੈ॥ਐਸੀਜੁਗਤਿਜੋਗਕਉਪਾਲੇ॥ਆਪਿਤਰੈ
ਸਗਲੇਕੁਲਤਾਰੇ॥੧॥ਸੋਅਉਧੂਤੁਐਸੀਮਤਿਪਾਵੈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਸੁੰਨਿਸਮਾਧਿਸਮਾਵੈ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਿਖਿਆਭਾਇਭਗਤਿਭੈਚਲੈ॥ਹੋਵੈਸੁਤ੍ਰਿਪਤਿਸੰਤੋਖਿਅਮੁਲੈ॥ਧਿ
ਆਨਰੂਪਿਹੋਇਆਸਣੁਪਾਵੈ॥ਸਚਿਨਾਮਿਤਾੜੀਚਿਤੁਲਾਵੈ॥੨॥ਨਾਨਕੁਬੋਲੈਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ਸੁਣਿਮਾਛਿੰਦ੍ਰਾਅਉਧੂਨੀਸਾਣੀ॥ਆਸਾਮਾਹਿਨਿਰਾਸੁਵਲਾਏ॥ਨਿ
ਹਚਉਨਾਨਕਕਰਤਾਪਾਏ॥੩॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਅਗਮੁਸੁਣਾਏ॥ਗੁਰਚੇਲੇਕੀਸੰਧਿਮਿ
ਲਾਏ॥ਦੀਖਿਆਦਾਰੂਭੋਜਨੁਖਾਇ॥ਛਿਅਦਰਸਨਕੀਸੋਝੀਪਾਇ॥੪॥੫॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੧ ॥ਹਮਡੋਲਤਬੇੜੀਪਾਪਭਰੀਹੈਪਵਣੁਲਗੈਮਤਿ
ਜਾਈ॥ਸਨਮੁਖਸਿਧਭੇਟਣਕਉਆਏਨਿਹਚਉਦੇਹਿਵਡਿਆਈ॥੧॥ਗੁਰਤਾਰਿਤਾ
ਰਣਹਾਰਿਆ॥ਦੇਹਿਭਗਤਿਪੂਰਨਅਵਿਨਾਸੀਹਉਤੁਝਕਉਬਲਿਹਾਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਜੋਗੀਅਰੁਜੰਗਮਏਕੁਸਿਧੁਜਿਨੀਧਿਆਇਆ॥ਪਰਸਤਪੈਰਸਿ

ਸੁਤਤੇਸੁਆਮੀਅਖੁਜਿਨਕਉਆਇਆ॥੩॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਕਰਮੁਨਜਾਨਾਨਾਮੁ
ਜਪੀਪ੍ਰਭਤੇਰਾ॥ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਨਾਨਕਭੇਟਿਓਸਾਚੈਸਬਦਿਨਿਬੇੜਾ॥੪॥੬॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ॥ਸੁਰਤੀਸੁਰਤਿਰਲਾਈਐਏਤੁ॥ਤਨੁਕਰਿਤੁਲਹਾਲੰਘਪਤਿ
ਜੇਤੁ॥ਅੰਤਰਿਭਾਹਿਤਿਸੈਤੂਰਖੁ॥ਅਹਿਨਿਸਿਦੀਵਾਬਲੈਅਥਕੁ॥੧॥ਐਸਾਦੀਵਾ
ਨੀਰਿਤਰਾਇ॥ਜਿਤੁਦੀਵੈਸਭਸੋਝੀਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਛੀਮਿਟੀਸੋਝੀਹੋਇ॥ਤਾ
ਕਾਕੀਆਮਾਨੈਸੋਇ॥ਕਰਣੀਤੇਕਰਿਚਕਹੁਢਾਲਿ॥ਐਥੈਓਥੈਨਿਬਹੀਨਾਲਿ॥੨॥
ਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਜਾਸੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਇ॥ਤਿਤੁਘਟਿਦੀਵਾਨਿਹਚਲੁ
ਹੋਇ॥ਪਾਣੀਮਰੈਨਬੁਝਾਇਆਜਾਇ॥ਐਸਾਦੀਵਾਨੀਰਿਤਰਾਇ॥੩॥ਡੋਲੈਵਾਉਨਵ
ਡਾਹੋਇ॥ਜਾਪੈਜਿਉਸਿੰਘਾਸਣਿਲੋਇ॥ਖਤ੍ਰੀਬ੍ਰਾਹਮਣੁਸੂਦੁਕਿਵੈਸੁ॥ਨਿਰਤਿਨਪਾਈ
ਆਗਣੀਸਹੰਸਾ॥ਐਸਾਦੀਵਾਬਾਲੇਕੋਇ॥ਨਾਨਕਸੋਪਾਰੰਗਤਿਹੋਇ॥੪॥੭॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ॥ਤੁਧਨੋਨਿਵਣੁਮੰਨਣੁਤੇਰਾਨਾਉ॥ਸਾਚੁਭੇਟਬੈਸ
ਣਕਉਥਾਉ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਹੋਵੈਅਰਦਾਸਿ॥ਤਾਸੁਣਿਸਦਿਬਹਾਲੇਪਾਸਿ॥੧॥ਨਾਨਕਬਿਰ
ਥਾਕੋਇਨਹੋਇ॥ਐਸੀਦਰਗਹਸਾਚਾਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਾਪਤਿਪੋਤਾਕਰਮੁਪਸਾਉ॥ਤੂ
ਦੇਵਹਿਮੰਗਤਜਨਚਾਉ॥ਭਾਡੈਭਾਉਪਵੈਤਿਤੁਆਇ॥ਧੁਰਿਤੈਛੋਡੀਕੀਮਤਿਪਾਇ॥੨॥
ਜਿਨਿਕਿਛੁਕੀਆਸੋਕਿਛੁਕਰੈ॥ਅਪਨੀਕੀਮਤਿਆਪੇਧਰੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹੋਆਹ
ਰਿਰਾਇ॥ਨਾਕੋਆਵੈਨਾਕੋਜਾਇ॥੩॥ਲੋਕੁਧਿਕਾਰੁਕਹੈਮੰਗਤਜਨਮਾਗਤਮਾਨੁਨਪਾਇ
ਆ॥ਸਹਕੀਆਗਲਾਦਰਕੀਆਬਾਤਾਤੈਤਾਕਹਣੁਕਹਾਇਆ॥੪॥੮॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ॥ਸਾਗਰਮਹਿਬੂੰਦਬੂੰਦਮਹਿਸਾਗਰੁਕਵਣੁਬੁਝੈਬਿਧਿਜਾਣੈ॥
ਉਤਭੁਜਚਲਤਆਪਿਕਰਿਚੀਨੈਆਪੇਤਤੁਪਛਾਣੈ॥੧॥ਐਸਾਗਿਆਨੁਬੀਚਾਰੈਕੋਈ॥ਤਿਸ
ਤੇਮੁਕਤਿਪਰਮਗਤਿਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਿਨਮਹਿਰੈਣਿਰੈਣਿਮਹਿਦਿਨੀਅਰੁਉਸਨਸੀਤ
ਬਿਧਿਸੋਈ॥ਤਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿਅਵਰੁਨਜਾਣੈਗੁਰਬਿਨੁਸਮਝਨਹੋਈ॥੨॥ਪੁਰਖਮਹਿਨਾ

ਰਿਨਾਰ ਮਹਿ ਪੁਰਖਾ ਪੁਰਖੁ ਸ੍ਰੁਤਿ ਭੂਤ ਮਹਿ ਗਿਆਨੀ ॥ ਧੁਨਿ ਮਹਿ ਧਿਆਨੁ ਧਿਆਨ ਮਹਿ ਜਾਨਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਨੀ ॥੭॥ ਮਨ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਮਨੂਆ ਪੰਚ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਭਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੮॥੯॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧

ਜਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਤਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰੀ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕਿ ਰਾਮ ਪਿਆਰੀ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬੀਚਾਰੀ ॥੧॥ ਸੋ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਲਾਜ ਛੋਡਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧੁਨਿ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਘੋਰਾ ॥ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰਸਿ ਮੋਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਸਚੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਸਭਿ ਨਾਦ ਬੇਦ ਗੁਰਬਾਣੀ ॥ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥ ਤਹ ਤੀਰਥ ਵ੍ਰਤ ਤਪ ਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥ ਜਹ ਆਪੁ ਗਇਆ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਸੇਵਕੁ ਲਾਗਾ ॥ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੪॥੧੦॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧

ਛਾਦਨੁ ਭੋਜਨੁ ਮਾਗਤੁ ਭਾਗੈ ॥ ਖੁਧਿਆ ਦੁਸਟ ਜਲੈ ਦੁਖੁ ਆਗੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਹੀ ਲੀਨੀ ਦੁਰਮਤਿ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਭਗਤਿ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥੧॥ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਵਾਸੈ ॥ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਏਕੋ ਕਰਿ ਦੇਖਿਆ ਭੀਖਿਆ ਭਾਇ ਸਬਦਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚ ਬੈਲ ਗਡੀਆ ਦੇਹ ਧਾਰੀ ॥ ਰਾਮ ਕਲਾ ਨਿਬਹੈ ਪਤਿ ਸਾਰੀ ॥ ਧਰ ਤੂਟੀ ਗਾਡੋ ਸਿਰ ਭਾਰਿ ॥ ਲਕਰੀ ਬਿਖਰਿ ਜਰੀ ਮੰਝ ਭਾਰਿ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਜੋਗੀ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਕਰਣਾ ਸੋਗ ਬਿਓਗੀ ॥ ਭੁਗਤਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਕੰਧੁ ਜਪੈ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥੩॥ ਸਹਜ ਜਗੋਟਾ ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੂਟਾ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਲੂਟਾ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਜਨ ਤਰਣਾ ॥੪॥੧੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੁ ੧

ਸਤਜੁਗਿ ਸਚੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਭਗਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥ ਸਤਜੁਗਿ ਧਰਮੁ ਪੈਰ

ਤੇਚਾਰਿਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਬੀਚਾਰਿ॥੧॥ਜੁਗਚਾਰੇਨਾਮਿਵਡਿਆਈਹੋਈ॥ਜਿਨਾਮਿ
ਲਾਗੈਸੋਮੁਕਤਿਹੋਵੈਗੁਰਬਿਨੁਨਾਮੁਨਪਾਵੈਕੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰੇਤੈਇਕਕਲਕੀਨੀਦੂ
ਰਿ॥ਪਾਖੰਡੁਵਰਤਿਆਹਰਿਜਾਣਨਿਦੂਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਸੋਝੀਹੋਈ॥ਅੰਤਰਿਨਾਮੁ
ਵਸੈਸੁਖੁਹੋਈ॥੨॥ਦੁਆਪਰਿਦੂਜੈਦੁਬਿਧਾਹੋਇ॥ਭਰਮਿਭੁਲਾਨੇਜਾਣਹਿਦੋਇ॥ਦੁਆ
ਪਰਿਧਰਮਿਦੁਇਪੈਰਰਖਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਤਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਏ॥੩॥ਕਲਜੁਗਿਧਰਮ
ਕਲਾਇਕਰਹਾਏ॥ਇਕਪੈਰਿਚਲੈਮਾਇਆਮੋਹੁਵਧਾਏ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਅਤਿ
ਗੁਬਾਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਨਾਮਿਉਧਾਰੁ॥੪॥ਸਭਜੁਗਮਹਿਸਾਚਾਏਕੋਸੋਈ॥ਸਭਮਹਿ
ਸਚੁਦੂਜਾਨਹੀਕੋਈ॥ਸਾਚੀਕੀਰਤਿਸਚੁਸੁਖੁਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਵਖਾਣੈਕੋਈ॥੫॥
ਸਭਜੁਗਮਹਿਨਾਮੁਊਤਮੁਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਈ॥ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ
ਭਗਤੁਜਨੁਸੋਈ॥ਨਾਨਕਜੁਗਿਜੁਗਿਨਾਮਿਵਡਿਆਈਹੋਈ॥੬॥੧॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੪ ॥ਘਰੁ੧

ਜੇਵਡਭਾਗਹੋਵਹਿਵਡਭਾਗੀਤਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥ਨਾਮੁਜਪਤਨਾਮੇਸੁਖੁਪਾਵੈਹਰਿਨਾਮੇਨਾਮਿ
ਸਮਾਵੈ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਕਰਹੁਸਦਪ੍ਰਾਣੀ॥ਹਿਰਦੈਪ੍ਰਗਾਸੁਹੋਵੈਲਿਵਲਾਗੈਗੁਰਮਤਿਹ
ਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹੀਰਾਰਤਨਜਵੇਹਰਮਾਣਕਬਹੁਸਾਗਰਭਰਪੂਰੁਕੀਆ॥
ਜਿਸੁਵਡਭਾਗੁਹੋਵੈਵਡਮਸਤਕਿਤਿਨਿਗੁਰਮਤਿਕਢਿਕਢਿਲੀਆ॥੨॥ਰਤਨੁਜਵੇਹਰੁਲਾ
ਲੁਹਰਿਨਾਮਾਗੁਰਿਕਾਢਿਤਲੀਦਿਖਲਾਇਆ॥ਭਾਗਹੀਣਮਨਮੁਖਿਨਹੀਲੀਆਤ੍ਰਿਣ
ਓਲੈਲਾਖੁਛਪਾਇਆ॥੩॥ਮਸਤਕਿਭਾਗੁਹੋਵੈਧੁਰਿਲਿਖਿਆਤਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਾਲਾਏ॥
ਨਾਨਕਰਤਨੁਜਵੇਹਰੁਪਾਵੈਧਨੁਧਨੁਗੁਰਮਤਿਹਰਿਪਾਏ॥੪॥੧॥੧੩॥ ॥ਰਾਮਕਲੀਮਹ
ਲਾ੪ ॥ਰਾਮਜਨਾਮਿਲਿਭਇਆਅਨੰਦਾਹਰਿਨੀਕੀਕਥਾਸੁਨਾਇ॥ਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਗ
ਈਸਭਨੀਕਲਿਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਬੁਧਿਪਾਇ॥੧॥ਰਾਮਜਨਗੁਰਮਤਿਰਾਮੁਬੋਲਾਇ॥੧॥ਰ

ਜੋ ਸੁਣਿ ਕਹੈ ਸੋ ਮੁਕਤੁ ਰਾਮ ਜਪਤ ਸੋਹਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਵਡ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਜਨਾ ਭੇਟਾਇ ॥ ਦਰਸਨੁ ਸੰਤ ਦੇਹੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਭੁ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਰਾਮ ਜਨ ਨੀਕੇ ਭਾਗਹੀਣ ਨ ਸੁਖਾਇ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਰਾਮ ਕਹਹਿ ਜਨ ਊਚੇ ਨਰ ਨਿੰਦਕ ਡੰਸੁ ਲਗਾਇ ॥੩॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਨਰ ਨਿੰਦਕ ਜਿਨ ਜਨ ਨਹੀ ਭਾਏ ਹਰਿ ਕੇ ਸਖਾ ਸਖਾਇ ॥ ਸੇ ਹਰਿ ਕੇ ਚੋਰ ਵੇਮੁਖ ਮੁਖ ਕਾਲੇ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਜ ਨ ਭਾਇ ॥੪॥ ਦਇਆ ਦਇਆ ਕਰਿ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਮ ਦੀਨ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਇ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੁਮ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥੫॥੨॥੧੪॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸਖਾ ਸਾਧ ਜਨ ਨੀਕੇ ਤਿਨ ਊਪਰਿ ਹਾਥੁ ਵਤਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧ ਸੇਈ ਪ੍ਰਭ ਭਾਏ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਾਮ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮੇਲਿ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਅਮਿਉ ਅਮਿਉ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੈ ਮੀਠਾ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਰਾਮ ਜਨ ਊਤਮ ਮਿਲਿ ਊਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਵੈ ॥ ਹਮ ਹੋਵਤ ਚੇਰੀ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੀ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਖੁਸੀ ਕਰਾਵੈ ॥੨॥ ਸੇਵਕ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਰਿਦ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤੀ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਬਾਤਾ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਕੂੜੋ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥੩॥ ਮੋ ਕਉ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤੇ ਹਰਿ ਸੰਤ ਪਗੀ ਲੇ ਪਾਵੈ ॥ ਹਉ ਕਾਟਉ ਕਾਟਿ ਬਾਢਿ ਸਿਰੁ ਰਾਖਉ ਜਿਤੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤੁ ਚੜਿ ਆਵੈ ॥੪॥੩॥੧੫॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜੇ ਵਡ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਵਡ ਮੇਰੇ ਜਨ ਮਿਲਦਿਆ ਢਿਲ ਨ ਲਾਈਐ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੁੰਟ ਸਰ ਨੀਕੇ ਵਡਭਾਗੀ ਤਿਤੁ ਨਾਵਾਈਐ ॥੧॥ ਰਾਮ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾਰੈ ਲਾਈਐ ॥ ਹਉ ਪਾਣੀ ਪਖਾ ਪੀਸਉ ਸੰਤ ਆਗੈ ਪਗ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਵਡੇ ਵਡੇ ਵਡ ਊਚੇ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਈਐ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਈਐ ॥ ਇਕਿ ਅਪਣੈ ਸੁਆਇ ਆਇ ਬਹਹਿ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜਿਉ ਬਗੁਲ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਈਐ ॥੩॥ ਬਗੁਲਾ ਕਾਗ ਨੀਚ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਜਾਇ ਕਰੰਗ ਬਿਖੂ ਮੁਖਿ ਲਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹੰਸੁ ਕਰਾਈਐ ॥੪॥੪॥੧੬॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੪ ॥ਸਤਿਗੁਰਦਇਆਕਰਹੁਹਰਿਮੇਲਹੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾ
ਣਹਰਿਰਾਇਆ॥ਹਮਚੇਰੀਹੋਇਲਗਹਗੁਰਚਰਣੀਜਿਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭਮਾਰਗੁਪੰਥੁਦਿਖਾਇਆ
॥੧॥ਰਾਮਮੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਨਿਭਾਇਆ॥ਮੈਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਬੇਲੀਮੇਰਾਪਿਤਾਮਾਤਾ
ਹਰਿਸਖਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰੇਇਕੁਖਿਨੁਪ੍ਰਾਨਨਰਹਹਿਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਮਬਿਨੁਦੇਖੇਮਰਹਿਮੇਰੀਮਾ
ਇਆ॥ਧਨੁਧਨੁਵਡਭਾਗਗੁਰਸਰਣੀਆਏਹਰਿਗੁਰਮਿਲਿਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥੨॥ਮੈਅਵਰੁ
ਨਕੋਈਸੂਝੈਬੂਝੈਮਨਿਹਰਿਜਪੁਜਪਉਜਪਾਇਆ॥ਨਾਮਹੀਣਫਿਰਹਿਸੇਨਕਟੇਤਿਨਘਸਿਘਸਿ
ਨਕਵਢਾਇਆ॥੩॥ਮੋਕਉਜਗਜੀਵਨਜੀਵਾਲਿਲੈਸੁਆਮੀਰਿਦਅੰਤਰਿਨਾਮੁਵਸਾਇ
ਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰੂਗੁਰੂਹੈਪੂਰਾਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥੪॥੫॥੧੭॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੪ ॥ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਵਡਾਵਡਪੁਰਖੁਹੈਜਿਤੁਮਿਲਿਐਹਰਿਉਰਧਾ
ਰੇ॥ਜੀਅਦਾਨੁਗੁਰਿਪੂਰੈਦੀਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਮਾਰੇ॥੧॥ਰਾਮਗੁਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕੰਠਿ
ਧਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਥਾਸੁਣੀਮਨਿਭਾਈਧਨੁਧਨੁਵਡਭਾਗਹਮਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਕੋਟਿਤੇਤੀ
ਸਧਿਆਵਹਿਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਵਹਿਪਾਰੇ॥ਹਿਰਦੈਕਾਮਕਾਮਨੀਮਾਗਹਿਰਿਧਿਮਾਗਹਿਹਾਥੁਪ
ਸਾਰੇ॥੨॥ਹਰਿਜਸੁਜਪਿਜਪੁਵਡਾਵਡੇਰਾਗੁਰਮੁਖਿਰਖਉਉਰਿਧਾਰੇ॥ਜੇਵਡਭਾਗਹੋਵਹਿਤਾਜ
ਪੀਐਹਰਿਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥੩॥ਹਰਿਜਨਨਿਕਟਿਨਿਕਟਿਹਰਿਜਨਹੈਹਰਿਰਾਖੈਕੰਠਿਜਨ
ਧਾਰੇ॥ਨਾਨਕਪਿਤਾਮਾਤਾਹੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਹਮਬਾਰਿਕਹਰਿਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ॥੪॥੬॥੧੮॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੧
ਕਿਰਪਾਕਰਹੁਦੀਨਕੇਦਾਤੇਮੇਰਾਗੁਣੁਅਵਗਣੁਨਬੀਚਾਰਹੁਕੋਈ॥ਮਾਟੀਕਾਕਿਆਧੋਪੈਸੁਆ
ਮੀਮਾਣਸਕੀਗਤਿਏਹੀ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸੁਖੁਹੋਈ॥ਜੋਇਛਹੁਸੋਈਫਲੁਪਾਵਹੁ
ਫਿਰਿਦੂਖੁਨਵਿਆਪੈਕੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਚੇਭਾਡੇਸਾਜਿਨਿਵਾਜੇਅੰਤਰਿਜੋਤਿਸਮਾਈ॥ਜੈ
ਸਾਲਿਖਤੁਲਿਖਿਆਧੁਰਿਕਰਤੈਹਮਤੈਸੀਕਿਰਤਿਕਮਾਈ॥੨॥ਮਨੁਤਨੁਥਾਪਿਕੀਆਸਭੁ

ਅਪਨਾਇਓ ਤਉ ਆਵਨ ਜਾਣਾ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਸੋ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਮੀਠੈ ਅੰਧੁ ਲਪਟਾਣਾ ॥੩॥

ਨਿਕੀਆ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰੀ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਾਨਕ

ਦਾਸੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥੪॥੧॥ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਵਹੁ ਚਰਣਾ ਤਲਿ ਊਪਰਿ

ਆਵਹੁ ਐਸੀ ਸੇਵ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਆਪਸ ਤੇ ਊਪਰਿ ਸਭ ਜਾਣਹੁ ਤਉ ਦਰਗਹ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ॥੧॥

ਸੰਤਹੁ ਐਸੀ ਕਥਹੁ ਕਹਾਣੀ ॥ ਸੁਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਨਰ ਦੇਵ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਖਿਨੁ ਬੋਲਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ॥੧॥

ਰਹਾਉ ॥ ਪਰਪੰਚੁ ਛੋਡਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਬੈਸਹੁ ਝੂਠਾ ਕਹਹੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਹੁ ਨਵੈ ਨਿ

ਧਿ ਪਾਵਹੁ ਇਨ ਬਿਧਿ ਤਤੁ ਬਿਲੋਈ ॥੨॥ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ਆਤਮੁ ਚੀ

ਨਹੁ ਭਾਈ ॥ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਣਹੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹਾਜਰੁ ਕਿਸੁ ਸਿਉ ਕਰਹੁ ਬੁਰਾਈ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰਿ

ਮਿਲਿਐ ਮਾਰਗੁ ਮੁਕਤਾ ਸਹਜੇ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੇ ਜਨ ਜਿਨੀ ਕਲਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਪਾਇ

ਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੪॥੨॥ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਆਵਤ ਹਰਖ ਨ ਜਾਵਤ ਦੂਖਾ ਨਹ ਬਿਆਪੈ ਮਨ ਰੋਗਨੀ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਤਉ

ਉਤਰੀ ਸਗਲ ਬਿਓਗਨੀ ॥੧॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਹੈ ਮਨੁ ਜੋਗਨੀ ॥ ਮੋਹੁ ਸੋਗੁ ਰੋਗੁ ਲੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ

ਤਹ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰਗ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਮਿਰਤ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਪਇਆਲ ਪਵਿ

ਤ੍ਰ ਅਲੋਗਨੀ ॥ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਭੁੰਚੈ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਹਰਿ ਗੁਨੀ ॥੨॥ ਨਹ ਸਿਵ

ਸਕਤੀ ਜਲੁ ਨਹੀ ਪਵਨਾ ਤਹ ਅਕਾਰੁ ਨਹੀ ਮੇਦਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਜੋਗ ਕਾ ਤਹਾ ਨਿਵਾਸਾ ਜਹ ਅ

ਵਗਤ ਨਾਥੁ ਅਗਮ ਧਨੀ ॥੩॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਧਨੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਹਉ ਕਿਆ ਗਨੀ ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਤੁਮ ਗੁਰਿ ਖੋਈ ਹੈ ਅੰਭੈ ਅੰਭੁ ਮਿਲੋਗਨੀ ॥੪॥੩॥ ॥ ਰਾਮਕਲੀ

ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਰਹਤ ਰਹੈ ਨਿਰਾਰੀ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਰਤਨ ਕੋ

ਠੜੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੰਪੂਰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਖਜਾਨੈ ॥੧॥ ਅਚਰਜੁ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਬਸਤੁ ਅਗੋ

ਚਰ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਲੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗਾ ਕਿਆ ਕੋ ਕਹੈ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਕਥਨ ਕਹਣ ਕਉ ਸੋਝੀ

ਨਾਹੀ ਜੋ ਪੇਖੈ ਤਿਸੁ ਬਣਿ ਆਵੈ ॥੨॥ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਬੇਚਾਰਾ ॥

ਪਣੀਗਤਿਮਿਤਿਆਪੇਜਾਣੈਤਰਿਆਪੂਰਤਭੂਰਾ॥੩॥ਐਸਾਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਮਨਿਚਾਖਿਆ
ਤ੍ਰਿਪਤਿਰਹੇਆਘਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰੀਆਸਾਪੂਰੀਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣਾਈ॥੪॥੪॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਆਪ੍ਰਭਿਅਪਨੈਬੈਰੀਸਗਲੇਸਾਧੇ
॥ਜਿਨਿਬੈਰੀਹੈਇਹੁਜਗੁਲੂਟਿਆਤੇਬੈਰੀਲੈਬਾਧੇ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਮੇਰਾ॥ਅਨਿ
ਕਰਾਜਭੋਗਰਸਮਾਣੀਨਾਉਜਪੀਭਰਵਾਸਾਤੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚੀਤਿਨਆਵਸਿਦੂਜੀਬਾਤਾ
ਸਿਰਊਪਰਿਰਖਵਾਰਾ॥ਬੇਪਰਵਾਹੁਰਹਤਹੈਸੁਆਮੀਇਕਨਾਮਕੈਆਧਾਰਾ॥੨॥ਪੂਰਨ
ਹੋਇਮਿਲਿਓਸੁਖਦਾਈਊਨਨਕਾਈਬਾਤਾ॥ਤਤੁਸਾਰੁਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਛੋਡਿਨਕਤਹੂ
ਜਾਤਾ॥੩॥ਬਰਨਿਨਸਾਕਉਜੈਸਾਤੂਹੈਸਾਚੇਅਲਖਅਪਾਰਾ॥ਅਤੁਲਅਥਾਹਅਡੋਲ
ਸੁਆਮੀਨਾਨਕਖਸਮੁਹਮਾਰਾ॥੪॥੫॥ ॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫
ਤੂਦਾਨਾਤੂਅਬਿਚਲੁਤੂਹੀਜਾਤਿਮੇਰੀਪਾਤੀ॥ਤੂਅਡੋਲੁਕਦੇਡੋਲਹਿਨਾਹੀਤਾਹਮਕੈਸੀਤਾ
ਤੀ॥੧॥ਏਕੈਏਕੈਏਕਤੂਹੀ॥ਏਕੈਏਕੈਤੂਰਾਇਆ॥ਤਉਕਿਰਪਾਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਤੂਸਾਗਰੁਹਮਹੰਸਤੁਮਾਰੇਤੁਮਮਹਿਮਾਣਕਲਾਲਾ॥ਤੁਮਦੇਵਹੁਤਿਲੁਸੰਕਨਮਾਨਹੁਹਮਭੁੰ
ਚਹਸਦਾਨਿਹਾਲਾ॥੨॥ਹਮਬਾਰਿਕਤੁਮਪਿਤਾਹਮਾਰੇਤੁਮਮੁਖਿਦੇਵਹੁਖੀਰਾ॥ਹਮਖੇਲਹਸ
ਭਿਲਾਡਲਡਾਵਹਤੁਮਸਦਗੁਣੀਗਹੀਰਾ॥੩॥ਤੁਮਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹੇਸੰਪੂਰਨਹਮਭੀਸੰਗਿਅ
ਘਾਏ॥ਮਿਲਤਮਿਲਤਮਿਲਤਮਿਲਿਰਹਿਆਨਾਨਕਕਹਣੁਨਜਾਏ॥੪॥੬॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਕਰਕਰਿਤਾਲਪਖਾਵਜੁਨੈਨਹੁਮਾਥੈਵਜਹਿਰਬਾਬਾ
ਕਰਨਹੁਮਧੁਬਾਸੁਰੀਬਾਜੈਜਿਹਵਾਧੁਨਿਆਗਾਜਾ॥ਨਿਰਤਿਕਰੇਕਰਿਮਨੂਆਨਾਚੈਆਣੇ
ਘੂਘਰਸਾਜਾ॥੧॥ਰਾਮਕੋਨਿਰਤਿਕਾਰੀ॥ਪੇਖੈਪੇਖਨਹਾਰੁਦਇਆਲਾਜੇਤਾਸਾਜੁਸੀਗਾਰੀ
ਰਹਾਉ॥ਆਖਾਰਮੰਡਲੀਧਰਣਿਸਬਾਈਊਪਰਿਗਗਨੁਚੰਦੋਆ॥ਪਵਨੁਵਿਚੋਲਾਕਰਤਇ
ਕੇਲਾਜਲਤੇਓਪਤਿਹੋਆ॥ਪੰਚਤਤੁਕਰਿਪੁਤਰਾਕੀਨਾਕਿਰਤਮਿਲਾਵਾਹੋਆ॥੨॥ਚੰਦੁਸੂ
ਰਜੁਦੁਇਜਰੇਚਰਾਗਾਚਹੁਕੁੰਟਭੀਤਰਿਰਾਖੇ॥ਦਸਪਾਤਉਪੰਚਸੰਗੀਤਾਏਕੈਭੀਤਰਿਸਾਥੇ॥ਭਿ

ਨਬਿਨਤੇਇਭਾਵਹਿਦਿਖਾਵਹਿਸਭੁਨਿਰਾਰੀਭਾਖੇ॥੩॥ਪਰਿਪਰਿਮਿਨਿਰਤਿਤਿਵੈਹਿਨੁਰਾਤੀਘਰਿ

ਘਰਿਹਿਜੈਤ੍ਰਰਾਏਕਿਨਹਾਰਹਿਇਕਿਭਾਵਹਿਇਕਿਆਇਜਾਇਤੇਇਪ੍ਰਭੂ॥ਕਹੁਨਾਨ

ਕਸੋਬਹੁਰਿਨਨਾਚੈਜਿਸੁਗੁਰੁਭੇਟੈਪੂਰਾ॥੪॥੭॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫

ਓਅੰਕਾਰਿਏਕਧੁਨਿਏਕੈਏਕੈਰਾਗੁਅਲਾਪੈ॥ਏਕਾਦੇਸੀਏਕੁਦਿਖਾਵੈਏਕੋਰਹਿਆਬਿਆ

ਪੈ॥ਏਕਾਸੁਰਤਿਏਕਾਹੀਸੇਵਾਏਕੋਗੁਰਤੇਜਾਪੈ॥੧॥ਭਲੋਭਲੋਰੇਕੀਰਤਨੀਆ॥ਰਾਮਰਮਾਰ

ਮਾਗੁਨਗਾਉ॥ਛੋਡਿਮਾਇਆਕੇਧੰਧਸੁਆਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਚਬਜਿਤ੍ਰਕਰੇਸੰਤੋਖਾਸਾਤਸੁ

ਰਾਲੈਚਾਲੈ॥ਬਾਜਾਮਾਣੁਤਾਣੁਤਜਿਤਾਨਾਪਾਉਨਬੀਗਾਘਾਲੈ॥ਫੇਰੀਫੇਰੁਨਹੋਵੈਕਬਹੀ

ਏਕੁਸਬਦੁਬੰਧਿਪਾਲੈ॥੨॥ਨਾਰਦੀਨਰਹਰਜਾਣਿਹਦੂਰੇ॥ਘੂੰਘਰਖੜਕੁਤਿਆਗਿਵਿਸੂ

ਰੇ॥ਸਹਜਅਨੰਦਦਿਖਾਵੈਭਾਵੈ॥ਏਹੁਨਿਰਤਿਕਾਰੀਜਨਮਿਨਆਵੈ॥੩॥ਜੇਕੋਅਪਨੇਠਾ

ਕੁਰਭਾਵੈ॥ਕੋਟਿਮਧਿਏਹੁਕੀਰਤਨੁਗਾਵੈ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੀਜਾਵਉਟੇਕ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁ

ਕੀਰਤਨੁਏਕ॥੪॥੮॥ ॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਕੋਈਬੋਲੈ

ਰਾਮਰਾਮਕੋਈਖੁਦਾਇ॥ਕੋਈਸੇਵੈਗੁਸਈਆਕੋਈਅਲਾਹਿ॥੧॥ਕਾਰਣਕਰਣਕਰੀਮ॥

ਕਿਰਪਾਧਾਰਿਰਹੀਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਈਨਾਵੈਤੀਰਥਿਕੋਈਹਜਜਾਇ॥ਕੋਈਕਰੈਪੂਜਾਕੋਈ

ਸਿਰੁਨਿਵਾਇ॥੨॥ਕੋਈਪੜੈਬੇਦਕੋਈਕਤੇਬ॥ਕੋਈਓਢੈਨੀਲਕੋਈਸੁਪੇਦ॥੩॥ਕੋਈ

ਕਹੈਤੁਰਕੁਕੋਈਕਹੈਹਿੰਦੂ॥ਕੋਈਬਾਛੈਭਿਸਤੁਕੋਈਸੁਰਗਿੰਦੂ॥੪॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨਿਹੁ

ਕਮੁਪਛਾਤਾ॥ਪ੍ਰਭਸਾਹਿਬਕਾਤਿਨਿਭੇਦੁਜਾਤਾ॥੫॥੯॥ ॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫

॥ਪਵਨੈਮਹਿਪਵਨੁਸਮਾਇਆ॥ਜੋਤੀਮਹਿਜੋਤਿਰਲਿਜਾਇਆ॥ਮਾਟੀਮਾਟੀ

ਹੋਈਏਕ॥ਰੋਵਨਹਾਰੇਕੀਕਵਨਟੇਕ॥੧॥ਕਉਨੁਮੂਆਰੇਕਉਨੁਮੂਆ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ

ਮਿਲਿਕਰਹੁਬੀਚਾਰਾ॥ਇਹੁਤਉਚਲਤੁਭਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਗਲੀਕਿਛੁਖਬਰਿਨਪਾ

ਈ॥ਰੋਵਨਹਾਰੁਭਿਊਠਿਸਿਧਾਈ॥ਭਰਮਮੋਹਕੇਬਾਧੇਬੰਧ॥ਸੁਪਨੁਭਇਆਭਖਲਾਏਅੰ

ਧ॥੨॥ਇਹੁਤਉਰਚਨੁਰਚਿਆਕਰਤਾਰਿ॥ਆਵਤਜਾਵਤਹੁਕਮਿਅਪਾਰਿ॥ਨਹਕੋਮੂ

ਆਨਮਰੈਨਜੋਗੁ॥ਨਤਬਿਨਸੈਅਬਿਨਾਸੀਹੋਗੁ॥੩॥ਜੋਇਹੁਜਾਣੈਸੁਸੋਇਹੁਨਾਹਿ

॥ਜਾਨਣਹਾਰੇਕਉਬਲਿਜਾਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥ਨਾਕੋਈਮਰੈਨਆਵੈ

ਜਾਇਆ॥੪॥੧੦॥ ॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਜਪਿਗੋਬਿੰਦੁਗੋਪਾਲਲਾਲ

॥ਰਾਮਨਾਮਸਿਮਰਿਤੂਜੀਵਹਿਫਿਰਿਨਖਾਈਮਹਾਕਾਲੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਜਨਮਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿ

ਭ੍ਰਮਿਆਇਓ॥ਬਡੈਭਾਗਿਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਓ॥੧॥ਬਿਨੁਗੁਰਪੂਰੇਨਾਹੀਉਧਾਰੁ॥ਬਾਬਾ

ਨਾਨਕੁਆਖੈਏਹੁਬੀਚਾਰੁ॥੨॥੧੧॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨ ॥ਚਾਰਿਪੁਕਾਰਹਿਨਾਤੂਮਾਨਹਿ॥ਖਟੁਭੀਏਕਾਬਾ

ਤਵਖਾਨਹਿ॥ਦਸਅਸਟੀਮਿਲਿਏਕੋਕਹਿਆ॥ਤਾਭੀਜੋਗੀਭੇਦੁਨਲਹਿਆ॥੧॥ਕਿੰਕੁ

ਰੀਅਨੂਪਵਾਜੈ॥ਜੋਗੀਆਮਤਵਾਰੋਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਥਮੇਵਸਿਆਸਤਕਾਖੇੜਾ॥ਤ੍ਰਿਤੀਏ

ਮਹਿਕਿਛੁਭਇਆਦੁਤੇੜਾ॥ਦੁਤੀਆਅਰਧੋਅਰਧਿਸਮਾਇਆ॥ਏਕੁਰਹਿਆਤਾਏਕੁਦਿ

ਖਾਇਆ॥੨॥ਏਕੈਸੂਤਿਪਰੋਏਮਣੀਏ॥ਗਾਠੀਭਿਨਿਭਿਨਿਭਿਨਿਤਣੀਏ॥ਫਿਰਤੀਮਾਲਾ

ਬਹੁਬਿਧਿਭਾਇ॥ਖਿੰਚਿਆਸੂਤੁਤਆਈਥਾਇ॥੩॥ਚਹੁਮਹਿਏਕੈਮਟੁਹੈਕੀਆ॥ਤ

ਹਬਿਖੜੇਥਾਨਅਨਿਕਖਿੜਕੀਆ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਦੁਆਰੇਆਇਆ॥ਤਾਨਾਨਕਜੋ

ਗੀਮਹਲੁਘਰੁਪਾਇਆ॥੪॥ਇਉਕਿੰਕੁਰੀਆਨੂਪਵਾਜੈ॥ਸੁਣਿਜੋਗੀਕੈਮਨਿਮੀਠੀਲਾਗੈ

॥੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥ ॥੧੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਤਾਗਾਕਰਿਕੈਲਾ

ਈਥਿਗਲੀ॥ਲਉਨਾੜੀਸੂਆਹੈਅਸਤੀ॥ਅੰਭੈਕਾਕਰਿਡੰਡਾਧਰਿਆ॥ਕਿਆਤੂਜੋਗੀਗ

ਰਬਹਿਪਰਿਆ॥੧॥ਜਪਿਨਾਥੁਦਿਨੁਰੈਨਾਈ॥ਤੇਰੀਖਿੰਥਾਦੋਇਦਿਹਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ

ਗਹਰੀਬਿਭੂਤਿਲਾਇਬੈਠਾਤਾੜੀ॥ਮੇਰੀਤੇਰੀਮੁੰਦ੍ਰਾਧਾਰੀ॥ਮਾਗਹਿਟੂਕਾਤ੍ਰਿਪਤਿਨਪਾਵਹਿ॥ਨਾ

ਥੁਛੋਡਿਜਾਚਹਿਲਾਜਨਆਵਹਿ॥੨॥ਚਲਚਿਤਜੋਗੀਆਸਣੁਤੇਰਾ॥ਸਿੰਙੀਵਾਜੈਨਿਤਉ

ਦਾਸੇਰਾ॥ਗੁਰਗੋਰਖਕੀਤੈਬੂਝਨਪਾਈ॥ਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਗੀਆਵੈਜਾਈ॥੩॥ਜਿਸਨੋਹੋ

ਆਨਾਥੁਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਰਹਰਾਸਿਹਮਾਰੀਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ਨਾਮੈਖਿੰਥਾਨਾਮੈਬਸਤ੍ਰੁ॥ਨਾਨਕਜੋ

ਜਨ

ਗੀਤੇਆਅਸਥਿਰੁ॥੪॥ਇਉਜਪਿਆਨਾਮੁਦਿਨੁਰੈਨਾਈ॥ਤਿਨਿਪਾਇਆਗੁਰੁ

ਗੋਸਾਈ॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥ ॥੧੩॥ ॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫

ਕਰਨਕਰਾਵਨਸੋਈ॥ਆਨਨਦੀਸੈਕੋਈ॥ਠਾਕੁਰੁਮੇਰਾਸੁਘੜੁਸੁਜਾਨਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿ

ਮਿਲਿਆਰੰਗੁਮਾਨਾ॥੧॥ਐਸੋਰੇਹਰਿਰਸੁਮੀਠਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਿਨੈਵਿਰਲੈਡੀਠਾ॥੧॥

ਰਹਾਉ॥ਨਿਰਮਲਜੋਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਨਾਮ॥ਪੀਵਤਅਮਰਭਏਨਿਹਕਾਮ॥ਤਨੁਮਨੁ

ਸੀਤਲੁਅਗਨਿਨਿਵਾਰੀ॥ਅਨਦਰੂਪਪ੍ਰਗਟੇਸੰਸਾਰੀ॥੨॥ਕਿਆਦੇਵਉਜਾਸਭੁਕਿਛੁ

ਤੇਰਾ॥ਸਦਬਲਿਹਾਰਿਜਾਉਲਖਬੇਰਾ॥ਤਨੁਮਨੁਜੀਉਪਿੰਡੁਦੇਸਾਜਿਆ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾ

ਤੇਨੀਚੁਨਿਵਾਜਿਆ॥੩॥ਖੋਲਿਕਿਵਾਰਾਮਹਲਿਬੁਲਾਇਆ॥ਜੈਸਾਸਾਤੈਸਾਦਿਖ

ਲਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਭੁਪੜਦਾਤੂਟਾ॥ਹਉਤੇਰਾਤੂੰਮੈਮਨਿਵੂਠਾ॥੪॥੩॥੧੪॥ ॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਸੇਵਕੁਲਾਇਓਅਪੁਨੀਸੇਵਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਦੀ

ਓਮੁਖਿਦੇਵਾ॥ਸਗਲੀਚਿੰਤਾਆਪਿਨਿਵਾਰੀ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਹਉਸਦਬਲਿਹਾਰੀ॥

ਕਾਜਹਮਾਰੇਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰ॥ਬਾਜੇਅਨਹਦਤੂਰੇਸਤਿਗੁਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਿਮਾਜਾਕੀ

ਗਹਿਰਗੰਭੀਰ॥ਹੋਇਨਿਹਾਲੁਦੇਇਜਿਸੁਧੀਰ॥ਜਾਕੇਬੰਧਨਕਾਟੇਰਾਇ॥ਸੋਨਰੁਬਹੁ

ਰਿਨਜੋਨੀਪਾਇ॥੨॥ਜਾਕੈਅੰਤਰਿਪ੍ਰਗਟਿਓਆਪ॥ਤਾਕਉਨਾਹੀਦੂਖਸੰਤਾਪ॥ਲਾਲੁ

ਰਤਨੁਤਿਸੁਪਾਲੈਪਰਿਆ॥ਸਗਲਕੁਟੰਬਓਹੁਜਨੁਲੈਤਰਿਆ॥੩॥ਨਾਕਿਛੁਭਰਮੁਨ

ਦੁਬਿਧਾਦੂਜਾ॥ਏਕੋਏਕੁਨਿਰੰਜਨਪੂਜਾ॥ਜਤਕਤਦੇਖਉਆਪਿਦਇਆਲ॥ਕਹੁ

ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਮਿਲੇਰਸਾਲ॥੪॥੪॥੧੫॥ ॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫

ਤਨਤੇਛੁਟਕੀਅਪਨੀਧਾਰੀ॥ਪ੍ਰਭਕੀਆਗਿਆਲਗੀਪਿਆਰੀ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੁ

ਮਨਿਮੇਰੈਮੀਠਾ॥ਤਾਇਹੁਅਚਰਜੁਨੈਨਹੁਡੀਠਾ॥੧॥ਅਬਮੋਹਿਜਾਨੀਰੇਮੇਰੀਗਈ

ਬਲਾਇ॥ਬੁਝਿਗਈਤ੍ਰਿਸਨਨਿਵਾਰੀਮਮਤਾਗੁਰਿਪੂਰੈਲੀਓਸਮਝਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖਿਓਗੁਰਿਸਰਨਾ॥ਗੁਰਿਪਕਰਾਏਹਰਿਕੇਚਰਨਾ॥ਬੀਸਬਿਸੁਏਜਾਮ

ਨਠ ਸਾਕੋ ਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਏਕੋ ਤੀਜਾ ਨੋ ॥੨॥ ਜੋ ਜੋ ਕੀਨੋ ਹਮ ਤਿਸ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕੋ ਸਗਲ
ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਨਾ ਕੋ ਦੂਤੁ ਨਹੀ ਬੈਰਾਈ ॥ ਗਲਿ ਮਿਲਿ ਚਾਲੇ ਏਕੈ ਭਾਈ ॥੩॥ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਦੀ
ਏ ਸੂਖਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਬਹੁਰਿ ਨ ਲਾਗਹਿ ਦੂਖਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਤਉ ਰੰ
ਗਿ ਗੋਪਾਲਾ ॥੪॥੫॥੧੬॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਪੜ੍ਹ
ਤਾ ਟੀਕਾ ਸਹਿਤਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਨਹੀ ਪੂਰਨ ਰਹਤਾ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰੇ ਕਰਿ ਲੋਕ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥ ਅਪਨ
ਕਹਿਆ ਆਪਿ ਨ ਕਮਾਵੈ ॥੧॥ ਪੰਡਿਤ ਬੇਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਪੰਡਿਤ ॥ ਮਨ ਕਾ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰਿ ਪੰਡਿ
ਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਗੈ ਰਾਖਿਓ ਸਾਲਗਿਰਾਮੁ ॥ ਮਨੁ ਕੀਨੋ ਦਹ ਦਿਸਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਤਿਲਕੁ ਚ
ਰਾਵੈ ਪਾਈ ਪਾਇ ॥ ਲੋਕ ਪਚਾਰਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥੨॥ ਖਟੁ ਕਰਮਾ ਅਰੁ ਆਸਣੁ ਧੋਤੀ ॥ ਭਾਗ
ਠਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪੜੈ ਨਿਤ ਪੋਥੀ ॥ ਮਾਲਾ ਫੇਰੈ ਮੰਗੈ ਬਿਭੂਤਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋਇ ਨ ਤਰਿਓ ਮੀਤਾ ॥੩॥ ਸੋ ਪੰਡਿ
ਤੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਕੀ ਓਸੁ ਉਤਰੀ ਮਾਇ ॥ ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ
ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਾਇ ॥੪॥੬॥੧੭॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਨਹੀ
ਆਵਹਿ ਨੇਰਿ ॥ ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਹੈ ਤਾ ਕੀ ਚੇਰਿ ॥ ਅਨਿਕ ਪਾਪ ਤਾ ਕੇ ਪਾਣੀਹਾਰ ॥ ਜਾ ਕਉ ਮਇਆ ਭ
ਈ ਕਰਤਾਰ ॥੧॥ ਜਿਸਹਿ ਸਹਾਈ ਹੋਇ ਭਗਵਾਨ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਉਆ ਕੈ ਸਰੰਜਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕ
ਰਤਾ ਰਾਖੈ ਕੀਤਾ ਕਉਨੁ ॥ ਕੀਰੀ ਜੀਤੋ ਸਗਲਾ ਭਵਨੁ ॥ ਬੇਅੰਤ ਮਹਿਮਾ ਤਾ ਕੀ ਕੇਤਕ ਬਰਨ ॥ ਬਲਿ ਬ
ਲਿ ਜਾਈਐ ਤਾ ਕੇ ਚਰਨ ॥੨॥ ਤਿਨ ਹੀ ਕੀਆ ਜਪੁ ਤਪੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਆ ਤਿਨਿ
ਦਾਨੁ ॥ ਭਗਤੁ ਸੋਈ ਕਲਿ ਮਹਿ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਜਾ ਕਉ ਠਾਕੁਰਿ ਦੀਆ ਮਾਨੁ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਭਏ ਪ੍ਰ
ਗਾਸ ॥ ਸਹਜ ਸੂਖ ਆਸ ਨਿਵਾਸ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬਿਸਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਹੋਏ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ
॥੪॥੭॥੧੮॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੋਸੁ ਨ ਦੀਜੈ ਕਾਹੂ ਲੋਗ ॥ ਜੋ
ਕਮਾਵਨੁ ਸੋਈ ਭੋਗ ॥ ਆਪਨ ਕਰਮ ਆਪੇ ਹੀ ਬੰਧ ॥ ਆਵਨੁ ਜਾਵਨੁ ਮਾਇਆ ਧੰਧ ॥੧॥ ਐਸੀ ਜਾ
ਨੀ ਸੰਤ ਜਨੀ ॥ ਪਰਗਾਸੁ ਭਇਆ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਕਲਤੁ ਮਿਥਿਆ ਬਿਸ
ਥਾਰ ॥ ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਚਾਲਨਹਾਰ ॥ ਰਾਜ ਰੰਗ ਰੂਪ ਸਭਿ ਕੂਰ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਹੋਇ ਜਾਸੀ ਧੂਰ ॥੨॥ ਭ੍ਰ

ਮਿਤ੍ਰੁਲੋਭਾਇਆਹੰਕਾਰੀ॥ਅੰਗਿਨਾਕੀਰੋਸਗਲਾਪਸਾਰੀ॥ਸੋਗਹਰਖਮਹਿਦੇਹਬਿਰਧਾ
ਨੀ॥ਸਾਕਤਇਵਹੀਕਰਤਬਿਹਾਨੀ॥੩॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਕਲਿਮਾਹਿ॥ਏਹੁਨਿਧਾਨ
ਸਾਧੂਪਾਹਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰੁਗੋਵਿੰਦੁਜਿਸੁਤੂਠਾ॥ਘਟਿਘਟਿਰਮਈਆਤਿਨਹੀਡੀਠਾ॥੪॥੮॥
੧੯॥ ॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਪੰਚਸਬਦਤਹਪੂਰਨਨਾਦ॥ਅਨਹਦਬਾਜੇ
ਅਚਰਜਬਿਸਮਾਦ॥ਕੇਲਕਰਹਿਸੰਤਹਰਿਲੋਗ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਨਿਰਜੋਗ॥੧॥ਸੂਖਸ
ਹਜਆਨੰਦਭਵਨ॥ਸਾਧਸੰਗਿਬੈਸਿਗੁਣਗਾਵਹਿਤਹਰੋਗਸੋਗਨਹੀਜਨਮਮਰਨ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਊਹਾਸਿਮਰਹਿਕੇਵਲਨਾਮੁ॥ਬਿਰਲੇਪਾਵਹਿਓਹੁਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥ਭੋਜਨੁਭਾਉਕੀਰਤਨੁਆਧਾਰੁ॥
ਨਿਹਚਲੁਆਸਨੁਬੇਸੁਮਾਰੁ॥੨॥ਡਿਗਿਨਡੋਲੈਕਤਹੂਨਧਾਵੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਇਹੁਮਹਲੁਪਾਵੈ
ਭ੍ਰਮਭੈਮੋਹਨਮਾਇਆਜਾਲ॥ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਪ੍ਰਭੂਕਿਰਪਾਲ॥੩॥ਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਆ
ਪੇਗੁਪਤੁਆਪੇਪਾਸਾਰੁ॥ਜਾਕੈਅੰਤਰਿਹਰਿਹਰਿਸੁਆਦੁ॥ਕਹਨੁਨਜਾਈਨਾਨਕਬਿਸਮਾਦੁ॥
॥੯॥੨੦॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਭੇਟਤਸੰਗਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਚਿਤਿਆਇਆ॥ਸੰ
ਗਤਿਕਰਤਸੰਤੋਖੁਮਨਿਪਾਇਆ॥ਸੰਤਹਚਰਨਮਾਥਾਮੇਰੋਪਉਤ॥ਅਨਿਕਬਾਰਸੰਤਹਡੰਡਉਤ॥
੧॥ਇਹੁਮਨੁਸੰਤਨਕੈਬਲਿਹਾਰੀ॥ਜਾਕੀਓਟਗਹੀਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਰਾਖੇਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਸੰਤਹਚਰਣਧੋਇਧੋਇਪੀਵਾ॥ਸੰਤਹਦਰਸੁਪੇਖਿਪੇਖਿਜੀਵਾ॥ਸੰਤਹਕੀਮੇਰੈਮਨਿਆਸ॥ਸੰਤ
ਹਮਾਰੀਨਿਰਮਲਰਾਸਿ॥੨॥ਸੰਤਹਮਾਰਾਰਾਖਿਆਪੜਦਾ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮੋਹਿਕਬਹੂਨਕੜਦਾ
ਸੰਤਹਸੰਗੁਦੀਆਕਿਰਪਾਲ॥ਸੰਤਸਹਾਈਭਏਦਇਆਲ॥੩॥ਸੁਰਤਿਮਤਿਬੁਧਿਪਰਗਾਸੁ
ਗਹਿਰਗੰਭੀਰਅਪਾਰਗੁਣਤਾਸੁ॥ਜੀਅਜੰਤਸਗਲੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਨਾਨਕਸੰਤਹਦੇਖਿਨਿਹਾਲ॥
੪॥੧੦॥੨੧॥ ॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਤੇਰੈਕਾਜਿਨਗ੍ਰਿਹੁਰਾਜੁਮਾਲੁ॥ਤੇਰੈ
ਕਾਜਿਨਬਿਖੈਜੰਜਾਲੁ॥ਇਸਟਮੀਤਜਾਣੁਸਭਛਲੈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੰਗਿਤੇਰੈਚਲੈ॥੧॥ਰਾ
ਮਨਾਮਗੁਣਗਾਇਲੇਮੀਤਾ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਤੇਰੀਲਾਜਰਹੈ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਜਮੁਕਛੁਨਕਹੈ॥੧
ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਹਰਿਸਗਲਨਿਰਾਰਥਕਾਮ॥ਸੁਇਨਾਰੁਪਾਮਾਟੀਦਾਮ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਜਾਪਿ

ਮਨਸੁਖਾਈਹਾਪੂਤ੍ਰਮਾਤਰਾਮਪੂਤ੍ਰਜਨਸੁਮੁਖਾ॥੨॥ਕਰਿਕਰਿਥਾਕੇਵਡੇਵਡੇਰੇ॥ਕਿਨਹੀਨਕੀ
ਏਕਾਜਮਾਇਆਪੂਰੇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੈਜਨੁਕੋਇ॥ਤਾਕੀਆਸਾਪੂਰਨਹੋਇ॥ਹਰਿਭ
ਗਤਨਕੋਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਸੰਤੀਜੀਤਾਜਨਮੁਅਪਾਰੁ॥ਹਰਿਸੰਤੁਕਰੈਸੋਈਪਰਵਾਨੁ॥ਨਾਨਕਦਾ
ਸੁਤਾਕੈਕੁਰਬਾਨੁ॥੪॥੧੧॥੨੨॥ ॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫
ਜਿਹਤਿਦਰਖੁਦੇਹਿਦੁਖਿਨੋਗਾ॥ਤੇਰੈਕਾਜਿਨਅਵਰੁਜੋਗਾ॥ਕਰਿਅਹੰਕਾਰੁਹੋਇਵਰਤਹਿ
ਅੰਧਾ॥ਜਮਕੀਜੇਵਰੀਤੂਆਗੈਬੰਧਾ॥੧॥ਛਾਡਿਵਿਡਾਣੀਤਾਤਿਮੂੜ੍ਹੇ॥ਈਹਾਬਸਨਾਰਾਤਿ
ਮੂੜ੍ਹੇ॥ਮਾਇਆਕੇਮਾਤੇਤੈਉਠਿਚਲਨਾ॥ਰਾਚਿਰਹਿਓਤੂਸੰਗਿਸੁਪਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਲ
ਬਿਵਸਥਾਬਾਰਿਕੁਅੰਧਾ॥ਭਰਿਜੋਬਨਿਲਾਗਾਦੁਰਗੰਧਾ॥ਤ੍ਰਿਤੀਆਬਿਵਸਥਾਸਿੰਚੇਮਾ
ਇ॥ਬਿਰਧਿਭਇਆਛੋਡਿਚਲਿਓਪਛੁਤਾਇ॥੨॥ਚਿਰੰਕਾਲਪਾਈਦ੍ਰੁਲਭਦੇਹ॥ਨਾਮ
ਬਿਹੂਣੀਹੋਈਖੇਹ॥ਪਸੂਪਰੇਤਮੁਗਧਤੇਬੁਰੀ॥ਤਿਸਹਿਨਬੂਝੈਜਿਨਿਏਹਸਿਰੀ॥੩॥ਸੁ
ਣਿਕਰਤਾਰਗੋਵਿੰਦਗੋਪਾਲ॥ਦੀਨਦਇਆਲਸਦਾਕਿਰਪਾਲ॥ਤੁਮਹਿਛਡਾਵਹੁਛੁ
ਟਕਹਿਬੰਧ॥ਬਖਸਿਮਿਲਾਵਹੁਨਾਨਕਜਗਅੰਧ॥੪॥੧੨॥੨੩॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਕਰਿਸੰਜੋਗੁਬਨਾਈਕਾਛਿ॥ਤਿਸੁਸੰਗਿਰਹਿਓਇਆਨਾਰਾ
ਚਿ॥ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈਨਿਤਸਾਰਿਸਮਾਰੈ॥ਅੰਤਕੀਬਾਰਊਠਿਸਿਧਾਰੈ॥੧॥ਨਾਮਬਿਨਾਸਭੁਝੂ
ਠੁਪਰਾਨੀ॥ਗੋਵਿੰਦਭਜਨਬਿਨੁਅਵਰਸੰਗਿਰਾਤੇਤੇਸਭਿਮਾਇਆਮੂਠੁਪਰਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਤੀਰਥਨਾਇਨਉਤਰਸਿਮੈਲੁ॥ਕਰਮਧਰਮਸਭਿਹਉਮੈਫੈਲੁ॥ਲੋਕਪਚਾਰੈਗਤਿਨਹੀ
ਹੋਇ॥ਨਾਮਬਿਹੂਣੇਚਲਸਹਿਰੋਇ॥੨॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਨਟੂਟਸਿਪਟਲ॥ਸੋਧੇਸਾਸਤ੍ਰ
ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਗਲ॥ਸੋਨਾਮੁਜਪੈਜਿਸੁਆਪਿਜਪਾਏ॥ਸਗਲਫਲਾਸੇਸੂਖਿਸਮਾਏ॥੩॥
ਰਾਖਨਹਾਰੇਰਾਖਹੁਆਪਿ॥ਸਗਲਸੁਖਾਪ੍ਰਭਤੁਮਰੈਹਾਥਿ॥ਜਿਤੁਲਾਵਹਿਤਿਤੁਲਾਗਹ
ਸੁਆਮੀ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੪॥੧੩॥੨੪॥ ॥ਰਾਮਕਲੀਮਹ
ਲਾ੫ ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈਸੁਖੁਜਾਨਾ॥ਮਨੁਅਸਮਝੁਸਾਧਸੰਗਿਪਤੀਆਨਾ॥ਡੋ

ਲਾਲਨਤੇਚੂਕਾਠਨਰਾਇਆ॥ਸਤਿਮਾਤਿਲੋਸਤਿਸਮਾਇਆ॥੧॥ਦੂਖੁਗਇਆਸਭੁਰੋ
ਗੁਗਇਆ॥ਪ੍ਰਭਕੀਆਗਿਆਮਨਮਹਿਮਾਨੀਮਹਾਪੁਰਖਕਾਸੰਗੁਭਇਆ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਸਗਲਪਵਿਤ੍ਰਸਰਬਨਿਰਮਲਾ॥ਜੋਵਰਤਾਏਸੋਈਭਲਾ॥ਜਹਰਾਖੈਸੋਈਮੁਕਤਿਥਾ
ਨੁ॥ਜੋਜਪਾਏਸੋਈਨਾਮੁ॥੨॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਜਹਸਾਧਪਗਧਰਹਿ॥ਤਹਬੈਕੁੰਠੁਜਹਨਾਮੁ
ਉਚਰਹਿ॥ਸਰਬਅਨੰਦਜਬਦਰਸਨੁਪਾਈਐ॥ਰਾਮਗੁਣਨਿਤਨਿਤਹਰਿਗਾਈਐ॥੩॥
ਆਪੇਘਟਿਘਟਿਰਹਿਆਬਿਆਪਿ॥ਦਇਆਲਪੁਰਖਪਰਗਟਪਰਤਾਪ॥ਕਪਟ
ਖੁਲਾਨੇਭ੍ਰਮਨਾਠੇਦੂਰੇ॥ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਭੇਟੇਪੂਰੇ॥੪॥੧੪॥੨੫॥ ਰਾਮਕਲੀ
ਮਹਲਾ੫ ॥ਕੋਟਿਜਾਪਤਾਪਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ਰਿਧਿਬੁਧਿਸਿਧਿਸੁਰਗਿਆਨ॥ਅਨਿਕ
ਰੂਪਰੰਗਭੋਗਰਸੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਨਿਮਖਰਿਦੈਵਸੈ॥੧॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ॥ਕੀਮ
ਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੂਰਬੀਰਧੀਰਜਮਤਿਪੂਰਾ॥ਸਹਜਸਮਾਧਿਧੁਨਿਗਹਿ
ਰਗੰਭੀਰਾ॥ਸਦਾਮੁਕਤੁਤਾਕੇਪੂਰੇਕਾਮ॥ਜਾਕੈਰਿਦੈਵਸੈਹਰਿਨਾਮੁ॥੨॥ਸਗਲਸੂਖਆਨੰਦ
ਅਰੋਗ॥ਸਮਦਰਸੀਪੂਰਨਨਿਰਜੋਗ॥ਆਇਨਜਾਇਡੋਲੈਕਤਨਾਹੀ॥ਜਾਕੈਨਾਮੁਵਸੈ
ਮਨਮਾਹੀ॥੩॥ਦੀਨਦਇਆਲਗੋਪਾਲਗੋਵਿੰਦ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਪੀਐਉਤਰੈਚਿੰਦ॥
ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਦੀਆਨਾਮੁ॥ਸੰਤਨਕੀਟਹਲਸੰਤਕਾਕਾਮੁ॥੪॥੧੫॥੨੬॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਬੀਜਮੰਤ੍ਰੁਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਉ॥ਆਗੈਮਿਲੀਨਿਥਾਵੇਥਾਉ
॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਚਰਣੀਲਾਗੁ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੋਇਆਜਾਗੁ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਜਾਪੁਜਪ
ਲਾ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹਿਰਦੈਵਾਸੈਭਉਜਲੁਪਾਰਿਪਰਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ
ਧਿਆਇਮਨਅਟਲ॥ਤਾਛੂਟਹਿਮਾਇਆਕੇਪਟਲ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਉ
॥ਤਾਤੇਰਾਹੋਇਨਿਰਮਲਜੀਉ॥੨॥ਸੋਧਤਸੋਧਤਸੋਧਿਬੀਚਾਰਾ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿ
ਨਹੀਛੁਟਕਾਰਾ॥ਸੋਹਰਿਭਜਨੁਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥ਮਨੁਤਨੁਰਾਪੈਹਰਿਕੈਰੰਗਿ॥੩॥ਛੋਡਿਸਿ
ਆਣਪਬਹੁਚਤੁਰਾਈ॥ਮਨਬਿਨੁਹਰਿਨਾਵੈਜਾਇਨਕਾਈ॥ਦਇਆਧਾਰੀਗੋਵਿੰਦ

ਗੋਸਾਈ॥ਤਰਿਤਰਿਨਾਨਕਟੇਕਰਿਕਾਈ॥੪॥੧੬॥੨੭॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫

॥ਸੰਤਕੈਸੰਗਿਰਾਮਰੰਗਕੇਲ॥ਆਗਿਆਜਮਸਿਉਹੋਇਨਮੇਲ॥ਅਹੰਬੁਧਿਕਾ
ਭਇਆਬਿਨਾਸੁ॥ਦੁਰਮਤਿਹੋਈਸਗਲੀਨਾਸੁ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮਗੁਣਗਾਇਪੰਡਿਤਾ॥ਕਰਮਕਾਂ
ਡਅਹੰਕਾਰੁਨਕਾਜੈਕੁਸਲਸੇਤੀਘਰਿਜਾਹਿਪੰਡਿਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕਾਜਸੁਨਿਧਿਲੀ
ਆਲਾਭੁ॥ਪੂਰਨਭਏਮਨੋਰਥਸਾਭੁ॥ਦੁਖੁਨਾਠਾਸੁਖੁਘਰਮਹਿਆਇਆ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਕਮਲੁਬਿਗਸਾਇਆ॥੨॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਜਿਨਿਪਾਇਆਦਾਨੁ॥ਤਿਸੁਜਨਹੋਏਸਗਲਨਿ
ਧਾਨ॥ਸੰਤੋਖੁਆਇਆਮਨਿਪੂਰਾਪਾਇ॥ਫਿਰਿਫਿਰਿਮਾਗਨਕਾਹੇਜਾਇ॥੩॥ਹਰਿਕੀਕ
ਥਾਸੁਨਤਪਵਿਤ॥ਜਿਹਬਾਬਕਤਪਾਈਗਤਿਮਤਿ॥ਸੋਪਰਵਾਣੁਜਿਸੁਰਿਦੈਵਸਾਈ॥ਨਾਨਕ
ਤੇਜਨਊਤਮਭਾਈ॥੪॥੧੭॥੨੮॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਗਹੁਕਰਿਪਕਰੀ
ਨਆਈਹਾਥਿ॥ਪ੍ਰੀਤਿਕਰੀਚਾਲੀਨਹੀਸਾਥਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਉਤਿਆਗਿਦਈ॥ਤਬਓਹ
ਚਰਣੀਆਇਪਈ॥੧॥ਸੁਣਿਸੰਤਹੁਨਿਰਮਲਬੀਚਾਰ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਗਤਿਨਕਾਈਗੁਰ
ਪੂਰਾਭੇਟਤਉਧਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਉਸਕਉਕੋਈਦੇਵੈਮਾਨੁ॥ਤਬਆਪਸਊਪਰਿਰਖੈਗੁ
ਮਾਨੁ॥ਜਬਉਸਕਉਕੋਈਮਨਿਪਰਹਰੈ॥ਤਬਓਹਸੇਵਕਿਸੇਵਾਕਰੈ॥੨॥ਮੁਖਿਬੇਰਾਵੈਅੰਤਿ
ਠਗਾਵੈ॥ਇਕਤੁਠਉਰਓਹਕਹੀਨਸਮਾਵੈ॥ਉਨਿਮੋਹੇਬਹੁਤੇਬ੍ਰਹਮੰਡ॥ਰਾਮਜਨੀਕੀਨੀਖੰਡਖੰ
ਡ॥੩॥ਜੋਮਾਗੈਸੋਭੂਖਾਰਹੈ॥ਇਸੁਸੰਗਿਰਾਚੈਸੁਕਛੂਨਲਹੈ॥ਇਸਹਿਤਿਆਗਿਸਤਸੰ
ਗਤਿਕਰੈ॥ਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਓਹੁਤਰੈ॥੪॥੧੮॥੨੯॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫

ਆਤਮਰਾਮੁਸਰਬਮਹਿਪੇਖੁ॥ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭਏਕੁ॥ਰਤਨੁਅਮੋਲੁਰਿਦੇਮਹਿਜਾਨੁ॥ਅ
ਪਨੀਵਸਤੁਤੂਆਪਿਪਛਾਨੁ॥੧॥ਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੰਤਨਪਰਸਾਦਿ॥ਵਡੇਭਾਗਹੋਵਹਿਤਉਪਾਈਐਬਿਨੁਜਿ
ਹਵਾਕਿਆਜਾਣੈਸੁਆਦੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਠਦਸਬੇਦਸੁਨੇਕਹਡੋਰਾ॥ਕੋਟਿਪ੍ਰਗਾਸਨਦਿਸੈਅੰਧੇਰਾ॥ਪ
ਸੂਪਰੀਤਿਘਾਸਸੰਗਿਰਚੈ॥ਜਿਸੁਨਹੀਬੁਝਾਵੈਸੋਕਿਤੁਬਿਧਿਬੁਝੈ॥੨॥ਜਾਨਣਹਾਰੁਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਜਾਨਿ॥ਓਤਿ
ਪੋਤਿਭਗਤਨਸੰਗਾਨਿ॥ਬਿਗਸਿਅਪੁਨਾਪ੍ਰਭੁਗਾਵਹਿ॥ਨਾਨਕਤਿਨਜਮਨੇੜਿਨਆਵਹਿ॥੩॥੧੯॥੩੦॥

॥ਬਿਗਸਿ

॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਦੀਨੋਨਾਮੁਕੀਓਪਵਿਤੁ॥ਹਰਿਧਨੁਰਾਸਿਨਿਰਾਸਇਹਬਿਤੁ॥ਕਾਟੀਬੰਧਿ
ਹਰਿਸੇਵਾਲਾਏ॥ਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਰਾਮਗੁਣਗਾਏ॥੧॥ਬਾਜੇਅਨਹਦਬਾਜਾ॥ਰਸਕਿਰਸਕਿਗੁਣ
ਗਾਵਹਿਹਰਿਜਨਅਪਨੈਗੁਰਦੇਵਿਨਿਵਾਜਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਇਬਨਿਓਪੂਰਬਲਾਭਾਗੁ॥ਜਨਮ
ਜਨਮਕਾਸੋਇਆਜਾਗੁ॥ਗਈਗਿਲਾਨਿਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥ਮਨੁਤਨੁਰਾਤੋਹਰਿਕੈਰੰਗਿ॥੨॥ਰਾਖੇਰਾਖਨ
ਹਾਰਦਇਆਲ॥ਨਾਕਿਛੁਸੇਵਾਨਾਕਿਛੁਘਾਲ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਕੀਨੀਦਇਆ॥ਬੂਡਤਦੁ
ਖਮਹਿਕਾਢਿਲਇਆ॥੩॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਉਪਜਿਓਮਨਮਹਿਚਾਉ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਕੇਗੁ
ਣਗਾਉ॥ਗਾਵਤਗਾਵਤਪਰਮਗਤਿਪਾਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਲਿਵਲਾਈ॥੪॥੨੦॥੩੧॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਕਉਡੀਬਦਲੈਤਿਆਗੈਰਤਨੁ॥ਛੋਡਿਜਾਇਤਾਹੂਕਾਜਤਨੁ॥ਸੋਸੰਚੈ
ਜੋਹੋਛੀਬਾਤ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਆਟੇਢਉਜਾਤ॥੧॥ਅਭਾਗੇਤੈਲਾਜਨਾਹੀ॥ਸੁਖਸਾਗਰਪੂ
ਨਪਰਮੇਸਰੁਹਰਿਨਚੇਤਿਓਮਨਮਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਉਰਾਬਿਖਿਆਮੀਠੀ॥ਸਾਕਤ
ਕੀਬਿਧਿਨੈਨਹੁਡੀਠੀ॥ਕੂੜਿਕਪਟਿਅਹੰਕਾਰਿਰੀਝਾਨਾ॥ਨਾਮੁਸੁਨਤਜਨੁਬਿਛੂਅਡਸਾਨਾ॥੨॥
ਮਾਇਆਕਾਰਣਿਸਦਹੀਝੂਰੈ॥ਮਨਿਮੁਖਿਕਬਹਿਨਉਸਤਤਿਕਰੈ॥ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰਦਾਤਾਰੁ॥
ਤਿਸੁਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਕਰੈਗਵਾਰੁ॥੩॥ਸਭਸਾਹਾਸਿਰਿਸਾਚਾਸਾਹੁ॥ਵੇਮੁਹਤਾਜੁਪੂਰਾਪਾਤਿਸਾਹੁ॥ਮੋਹ
ਮਗਨਲਪਟਿਓਭ੍ਰਮਗਿਰਹ॥ਨਾਨਕਤਰੀਐਤੇਰੀਮਿਹਰ॥੪॥੨੧॥੩੨॥ ॥ਰਾਮਕਲੀਮਹ
ਲਾ੫ ॥ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਜਪਉਹਰਿਨਾਉ॥ਆਗੈਦਰਗਹਪਾਵਉਥਾਉ॥ਸਦਾਅਨੰਦੁਨਹੋਵੀਸੋਗੁ॥
ਕਬਹੂਨਬਿਆਪੈਹਉਮੈਰੋਗੁ॥੧॥ਖੋਜਹੁਸੰਤਹੁਹਰਿਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ॥ਬਿਸਮਨਬਿਸਮਭਏਬਿਸਮਾ
ਦਾਪਰਮਗਤਿਪਾਵਹਿਹਰਿਸਿਮਰਿਪਰਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਨਿਮਿਨਿਦੇਖਹੁਸਗਲਬੀਚਾਰਿ॥ਨਾਮਬਿ
ਨਾਕੋਸਕੈਨਤਾਰਿ॥ਸਗਲਉਪਾਵਨਚਾਲਹਿਸੰਗਿ॥ਭਵਜਲੁਤਰੀਐਪ੍ਰਭਕੈਰੰਗਿ॥੨॥ਦੇਹੀਧੋਇਨਉਤਰੈਮੈਲੁ॥
ਹਉਮੈਬਿਆਪੈਦੁਬਿਧਾਫੈਲੁ॥ਹਰਿਹਰਿਅਉਖਧੁਜੋਜਨੁਖਾਇ॥ਤਾਕਾਰੋਗੁਸਗਲਮਿਟਿਜਾਇ॥੩॥ਕ
ਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਦਇਆਲ॥ਮਨਤੇਕਬਹੁਨਬਿਸਰੁਗੋਪਾਲ॥ਤੇਰੇਦਾਸਕੀਹੋਵਾਧੂਰਿ॥ਨਾਨਕਕੀ
ਪ੍ਰਭਸਰਧਾਪੂਰਿ॥੪॥੨੨॥੩੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਤੇਰੀਸਰਣਿਪੂਰੇਗੁਰਦੇਵ॥ਤੁਧੁਬਿ

ਨੁਦੂਜਾਨਹੀਕੋਇ॥ ਤੂਸਮਰਥੁਪੂਰਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ॥ ਸੋਜਪਿਆਏਪੂਰਾਜਿਸੁਕਰਮੁ॥੧॥ ਤਰਣਤਾਰਣ
ਪ੍ਰਭਤੇਰੋਨਾਉ॥ ਏਕਾਸਰਣਿਗਹੀਮਨਮੇਰੈਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀਠਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜਪਿਜਪਿਜੀ
ਵਾਤੇਰਾਨਾਉ॥ ਆਗੈਦਰਗਹਪਾਵਉਠਾਉ॥ ਦੂਖੁਅੰਧੇਰਾਮਨਤੇਜਾਇ॥ ਦੁਰਮਤਿਬਿਨਸੈਰਾਚੈਹ
ਰਿਨਾਇ॥੨॥ ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਨਿਰਮਲਰੀਤਿ॥ ਭਉਭਾਗਾਨਿਰਭ
ਉਮਨਿਬਸੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਸਨਾਨਿਤਜਪੈ॥੩॥ ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਕਾਟੇਫਾਹੇ॥ ਪਾਇਆਲਾਭੁਸਚ
ਧਨੁਲਾਹੇ॥ ਤੋਟਿਨਆਵੈਅਖੁਟਭੰਡਾਰ॥ ਨਾਨਕਭਗਤਸੋਹਹਿਹਰਿਦੁਆਰ॥੪॥੨੩॥੩੪॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਰਤਨਜਵੇਹਰਨਾਮ॥ ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਗਿਆਨ॥ ਸੂਖਸਹਜਦਇਆਕਾਪੋ
ਤਾ॥ ਹਰਿਭਗਤਾਹਵਾਲੈਹੋਤਾ॥੧॥ ਮੇਰੇਰਾਮਕੋਭੰਡਾਰੁ॥ ਖਾਤਖਰਚਿਕਛੁਤੋਟਿਨਆਵੈਅੰਤੁਨ
ਹੀਹਰਿਪਾਰਾਵਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਕੀਰਤਨੁਨਿਰਮੋਲਕੁਹੀਰਾ॥ ਆਨੰਦਗੁਣੀਗਹੀਰਾ॥ ਅਨਹਦ
ਬਾਣੀਪੂੰਜੀ॥ ਸੰਤਨਹਥਿਰਾਖੀਕੂੰਜੀ॥੨॥ ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਗੁਫਾਤਹਆਸਨੁ॥ ਕੇਵਲਬ੍ਰਹਮਪੂਰ
ਨਤਹਬਾਸਨੁ॥ ਭਗਤਸੰਗਿਪ੍ਰਭੁਗੋਸਟਿਕਰਤ॥ ਤਹਹਰਖਨਸੋਗਨਜਨਮਨਮਰਤ॥੩॥ ਕ
ਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਆਪਿਦਿਵਾਇਆ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਤਿਨਹਰਿਧਨੁਪਾਇਆ॥ ਦਇਆਲਪੁਰਖਨਾ
ਨਕਅਰਦਾਸਿ॥ ਹਰਿਮੇਰੀਵਰਤਣਿਹਰਿਮੇਰੀਰਾਸਿ॥੪॥੨੪॥੩੫॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ
੫ ॥ ਮਹਿਮਾਨਜਾਨਹਿਬੇਦ॥ ਬ੍ਰਹਮੇਨਹੀਜਾਨਹਿਭੇਦ॥ ਅਵਤਾਰਨਜਾਨਹਿਅੰਤੁ॥ ਪਰਮੇਸਰੁ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਬੇਅੰਤੁ॥੧॥ ਅਪਨੀਗਤਿਆਪਿਜਾਨੈ॥ ਸੁਣਿਸੁਣਿਅਵਰਵਖਾਨੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸੰਕਰਨਹੀਜਾਨਹਿਭੇਵਾ॥ ਖੋਜਤਹਾਰੇਦੇਵਾ॥ ਦੇਵੀਆਨਹੀਜਾਨੈਮਰਮ॥ ਸਭਊਪਰਿਅਲਖਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮ॥੨॥ ਅਪਨੈਰੰਗਿਕਰਤਾਕੇਲ॥ ਆਪਿਬਿਛੋਰੈਆਪੇਮੇਲ॥ ਇਕਭਰਮੇਇਕਭਗਤੀਲਾਏ॥
ਅਪਣਾਕੀਆਆਪਿਜਣਾਏ॥੩॥ ਸੰਤਨਕੀਸੁਣਿਸਾਚੀਸਾਖੀ॥ ਸੋਬੋਲਹਿਜੋਪੇਖਹਿਆਖੀ॥ ਨਹੀ
ਲੇਪੁਤਿਸੁਪੁੰਨਿਨਪਾਪਿ॥ ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਆਪੇਆਪਿ॥੪॥੨੫॥੩੬॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫
ਕਿਛਹੂਕਾਜੁਨਕੀਓਜਾਨਿ॥ ਸੁਰਤਿਮਤਿਨਾਹੀਕਿਛੁਗਿਆਨਿ॥ ਜਾਪਤਾਪਸੀਲਨਹੀਧਰਮ॥ ਕਿਛੁ
ਨਜਾਨਉਕੈਸਾਕਰਮ॥੧॥ ਠਾਕੁਰਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਮੇਰੇ॥ ਤੁਝਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈਭੂਲਹਚੂਕਹਪ੍ਰਭ

ਤੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਿਧਿਨਬੁਧਿਨਸਿਧਿਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਬਿਖੈਬਿਆਧਿਕੇਗਾਵਮਹਿਬਾਸੁ॥ਕਰਣਹਾਰ
ਮੇਰੇਪ੍ਰਭਏਕ॥ਨਾਮਤੇਰੇਕੀਮਨਮਹਿਟੇਕ॥੨॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਜੀਵਉਮਨਿਇਹੁਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥ਪਾਪਖੰਡਨ
ਪ੍ਰਭਤੇਰੋਨਾਮੁ॥ਤੂਅਗਨਤੁਜੀਅਕਾਦਾਤਾ॥ਜਿਸਹਿਜਣਾਵਹਿਤਿਨਿਤੂਜਾਤਾ॥੩॥ਜੋਉਪਾਇ
ਉਤਿਸੁਤੇਰੀਆਸ॥ਸਗਲਅਰਾਧਹਿਪ੍ਰਭਗੁਣਤਾਸ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੈਕੁਰਬਾਣੁ॥ਬੇਅੰਤਸਾਹਿ
ਬੁਮੇਰਾਮਿਹਰਵਾਣੁ॥੪॥੨੬॥੩੭॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਰਾਖਨਹਾਰਦਇਆਲ॥ਕੋਟਿ
ਭਵਖੰਡੇਨਿਮਖਖਿਆਲ॥ਸਗਲਅਰਾਧਹਿਜੰਤ॥ਮਿਲੀਐਪ੍ਰਭਗੁਰਮਿਲਿਮੰਤ॥੧॥ਜੀਅਨ
ਕੋਦਾਤਾਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁ॥ਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਸੁਆਮੀਘਟਿਘਟਿਰਾਤਾਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਾਕੀਗ
ਹੀਮਨਓਟ॥ਬੰਧਨਤੇਹੋਈਛੋਟ॥ਹਿਰਦੈਜਪਿਪਰਮਾਨੰਦ॥ਮਨਮਾਹਿਭਏਅਨੰਦ॥੨॥ਤਾਰਣਤ
ਰਣਹਰਿਸਰਣ॥ਜੀਵਨਰੂਪਹਰਿਚਰਣ॥ਸੰਤਨਕੇਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰ॥ਊਚੇਤੇਊਚਅਪਾਰ॥੩॥ਸੁ
ਮਤਿਸਾਰੁਜਿਤੁਹਰਿਸਿਮਰੀਜੈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਆਪੇਦੀਜੈ॥ਸੂਖਸਹਜਅਨੰਦਹਰਿਨਾ
ਉ॥ਨਾਨਕਜਪਿਆਗੁਰਮਿਲਿਨਾਉ॥੪॥੨੭॥੩੮॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਸਗਲ
ਸਿਆਨਪਛਾਡਿ॥ਕਰਿਸੇਵਾਸੇਵਕਸਾਜਿ॥ਅਪਨਾਆਪੁਸਗਲਮਿਟਾਇ॥ਮਨਚਿੰਦੇਸੇਈਫਲਪਾਇ॥
੧॥ਹੋਹੁਸਾਵਧਾਨਅਪੁਨੇਗੁਰਸਿਉ॥ਆਸਾਮਨਸਾਪੂਰਨਹੋਵੈਪਾਵਹਿਸਗਲਨਿਧਾਨਗੁਰਸਿਉ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਦੂਜਾਨਹੀਜਾਨੈਕੋਇ॥ਸਤਗੁਰੁਨਿਰੰਜਨੁਸੋਇ॥ਮਾਨੁਖਕਾਕਰਿਰੂਪੁਨਜਾਨੁ॥ਮਿਲੀਨਿਮਾਨੇ
ਮਾਨੁ॥੨॥ਗੁਰਕੀਹਰਿਟੇਕਟਿਕਾਇ॥ਅਵਰਆਸਾਸਭਲਾਹਿ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮਾਗੁਨਿਧਾਨੁ॥ਤਾਦਰਗ
ਹਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥੩॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਜਪਿਮੰਤੁ॥ਏਹਾਭਗਤਿਸਾਰਤਤੁ॥ਸਤਿਗੁਰਭਏਦਇਆਲ॥ਨਾ
ਨਕਦਾਸਨਿਹਾਲ॥੪॥੨੮॥੩੯॥ ॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਹੋਵੈਸੋਈਭਲਮਾਨੁ॥
ਆਪਨਾਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁ॥ਦਿਨੁਰੈਨਿਸਦਾਗੁਨਗਾਉ॥ਪੂਰਨਏਹੀਸੁਆਉ॥੧॥ਆਨੰਦੁਕਰਿਸੰ
ਤਹਰਿਜਪਿ॥ਛਾਡਿਸਿਆਨਪਬਹੁਚਤੁਰਾਈਗੁਰਕਾਜਪਿਮੰਤੁਨਿਰਮਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕਕੀਕ
ਰਿਆਸਭੀਤਰਿ॥ਨਿਰਮਲਜਪਿਨਾਮੁਹਰਿਹਰਿ॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਨਮਸਕਾਰਿ॥ਭਵਜਲੁਉਤਰਹਿ
ਪਾਰਿ॥੨॥ਦੇਵਨਹਾਰਦਾਤਾਰ॥ਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰ॥ਜਾਕੈਘਰਿਸਰਬਨਿਧਾਨ॥ਰਾਖਨਹਾਰਨਿਦਾਨ॥

੩॥ਨਾਨਕਪਾਇਆਏਹੁਨਿਧਾਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਿਰਮਲਨਾਮਾ॥ਜੋਜਪੈਤਿਸਕੀਗਤਿਹੋਇ॥ਨਾਨਕਕਰਮਿਪ
ਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੪॥੨੯॥੪੦॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਦੁਲਭਦੇਹਸਵਾਰਿ॥ਜਾਹਿਨਦਰਗਹ
ਹਾਰਿ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਤੁਧੁਹੋਇਵਡਿਆਈ॥ਅੰਤਕੀਬੇਲਾਲਏਛਡਾਈ॥੧॥ਰਾਮਕੇਗੁਨਗਾਉ॥
ਹਲਤੁਪਲਤੁਹੋਹਿਦੋਵੈਸੁਹੇਲੇਅਚਰਜੁਪੁਰਖੁਧਿਆਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਠਤਬੈਠਤਹਰਿਜਾਪੁ॥ਬਿ
ਨਸੈਸਗਲਸੰਤਾਪੁ॥ਬੈਰੀਸਭਿਹੋਵਹਿਮੀਤ॥ਨਿਰਮਲੁਤੇਰਾਹੋਵੈਚੀਤ॥੨॥ਸਭਤੇਊਤਮੁਏਹੁਕਰਮੁ॥
ਸਗਲਧਰਮਮਹਿਸ੍ਰੇਸਟਧਰਮੁ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਤੇਰਾਹੋਇਉਧਾਰੁ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਉਤਰੈਭਾਰੁ॥੩॥
ਪੂਰਨਤੇਰੀਹੋਵੈਆਸਾ॥ਜਮਕੀਕਟੀਐਤੇਰੀਫਾਸਾ॥ਗੁਰਕਾਉਪਦੇਸੁਸੁਨੀਜੈ॥ਨਾਨਕਸੁਖਿਸਹਜਿਸਮੀ
ਜੈ॥੪॥੩੦॥੪੧॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਜਿਸਕੀਤਿਸਕੀਕਰਿਮਾਨੁ॥ਆਪਨਲਾਹਿਗੁ
ਮਾਨੁ॥ਜਿਸਕਾਤੂਤਿਸਕਾਸਭੁਕੋਇ॥ਤਿਸਹਿਅਰਾਧਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥ਕਾਹੇਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਹਿਬਿਗਾਨੇ॥
ਨਾਮਬਿਨਾਕਿਛੁਕਾਮਿਨਆਵੈਮੇਰਾਮੇਰਕਰਿਬਹੁਤੁਪਛੁਤਾਨੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜੋਕਰੈਸੋਈਮਨਿਲੇਹੁ॥
ਬਿਨੁਮਾਨੇਰਲਿਹੋਵਹਿਖੇਹ॥ਤਿਸਕਾਭਾਣਾਲਾਗੈਮੀਠਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਵਿਰਲੇਮਨਿਵੂਠਾ॥੨॥ਵੇਪਰਵਾ
ਹੁਅਗੋਚਰੁਆਪਿ॥ਆਠਪਹਰਮਨਤਾਕਉਜਾਪਿ॥ਜਿਸੁਚਿਤਿਆਏਬਿਨਸਹਿਦੁਖਾ॥ਹਲਤਿਪਲ
ਤਿਤੇਰਾਊਜਲਮੁਖਾ॥੩॥ਕਉਨਕਉਨਉਧਰੇਗੁਨਗਾਇ॥ਗਨਣੁਨਜਾਈਕੀਮਨਪਾਇ॥ਬੂਡਤਲੋ
ਹਸਾਧਸੰਗਿਤਰੈ॥ਨਾਨਕਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਕਰੈ॥੪॥੩੧॥੪੨॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਮਨ
ਮਾਹਿਜਾਪਿਭਗਵੰਤੁ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਇਹੁਦੀਨੋਮੰਤੁ॥ਮਿਟੇਸਗਲਭੈਤ੍ਰਾਸ॥ਪੂਰਨਹੋਈਆਸ॥੧॥ਸਫ
ਲਸੇਵਗੁਰਦੇਵਾ॥ਕੀਮਤਿਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਈਸਾਚੇਸਚੁਅਲਖਅਭੇਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਨਕਰਾ
ਵਨਆਪਿ॥ਤਿਸਕਉਸਦਾਮਨਜਾਪਿ॥ਤਿਸਕੀਸੇਵਕਰਿਨੀਤ॥ਸਚੁਸਹਜੁਸੁਖੁਪਾਵਹਿਮੀਤ॥੨॥
ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਅਤਿਭਾਰਾ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਜਨਕਾਰਾਖਾ
ਸੋਈ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਰਦਾਸਿਸੁਣੀਜੈ॥ਅਪਣੇਸੇਵਕਕਉਦਰਸਨੁਦੀਜੈ॥ਨਾਨਕਜਾਪੀਜਪੁਜਾਪਿ॥
ਸਭਤੇਊਚਜਾਕਾਪਰਤਾਪੁ॥੪॥੩੨॥੪੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਬਿਰਥਾਭਰਵਸਾਲੋਕ॥
ਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਤੇਰੀਟੇਕ॥ਅਵਰਛੂਟੀਸਭਆਸ॥ਅਚਿੰਤਠਾਕੁਰਭੇਟੇਗੁਣਤਾਸ॥੧॥ਏਕੋਨਾਮੁਧਿਆਇ

ਮਨ ਮੇਰੇ ਕਾਰਜੁ ਤੇਰਾ ਹੋਵੈ ਪੂਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਰਿ ਸਰਨ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਓਹੀ ਧਿਆਇਆ ॥ ਆਨੰਦ ਹਰਿ ਰੂਪ ਦਿਖਾਇਆ ॥੨॥ ਤਿ
ਸ ਹੀ ਕੀ ਓਟ ਸਦੀਵ ॥ ਜਾ ਕੇ ਕੀਨੇ ਹੈ ਜੀਵ ॥ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਕਰਤ ਨਿਧਾਨ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰ ਨਿਦਾਨ ॥੩॥ ਸਰਬ
ਕੀ ਰੇਣ ਹੋਵੀਜੈ ॥ ਆਪੁ ਮਿਟਾਈਐ ਮਿਲੀਜੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਧਿਆਈਐ ਨਾਮੁ ॥ ਸਫਲ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਕਾਮੁ ॥
੪॥੩੩॥੪੪॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਕਰੀਮ ॥ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਰਹੀਮ ॥
ਅਲਹ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ॥ ਖੁਦਿ ਖੁਦਾਇ ਵਡ ਬੇਸੁਮਾਰ ॥੧॥ ਓੁਂ ਨਮੋ ਭਗਵੰਤ ਗੁਸਾਈ ॥ ਖਾਲਕੁ ਰ
ਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਠਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਜੀਵਨ ਮਾਧੋ ॥ ਭਉ ਭੰਜਨ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਅਰਾਧੋ
॥ ਰਿਖੀਕੇਸ ਗੋਪਾਲ ਗੋੁਵਿੰਦ ॥ ਪੂਰਨ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮੁਕੰਦ ॥੨॥ ਮਿਹਰਵਾਨ ਮਉਲਾ ਤੂਹੀ ਏਕ ॥ ਪੀਰ ਪੈਕੰ
ਬਰ ਸੇਖ ॥ ਦਿਲਾ ਕਾ ਮਾਲਕੁ ਕਰੇ ਹਾਕੁ ॥ ਕੁਰਾਨ ਕਤੇਬ ਤੇ ਪਾਕੁ ॥੩॥ ਨਾਰਾਇਣ ਨਰਹਰ ਦਇਆਲ ॥
ਰਮਤ ਰਾਮ ਘਟ ਘਟ ਆਧਾਰ ॥ ਬਾਸੁਦੇਵ ਬਸਤ ਸਭ ਠਾਇ ॥ ਲੀਲਾ ਕਿਛੁ ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥ ਮਿਹਰ
ਦਇਆ ਕਰਿ ਕਰਨੈਹਾਰ ॥ ਭਗਤਿ ਬੰਦਗੀ ਦੇਹਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਖੋਏ ਭਰਮ ॥ ਏਕੋ ਅ
ਲਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥੫॥੩੪॥੪੫॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਬਿਨਸੇ ਪਾਪ ॥ ਹਰਿ ਹ
ਰਿ ਜਪਤ ਨਾਹੀ ਸੰਤਾਪ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨਿ ਬਸੇ ॥ ਮਹਾ ਬਿਕਾਰ ਤਨ ਤੇ ਸਭਿ ਨਸੇ ॥੧॥ ਗੋਪਾਲ ਕੋ
ਜਸੁ ਗਾਉ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਸਾਚੀ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ਸਭ ਨਾ
ਸੀ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਪਿਆ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਰੈਨਿ ਦਿਨਸੁ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵ ਕਮਾਨੀ ॥ ਹਰਿ ਮਿਲਣੈ ਕੀ ਏਹ ਨੀਸਾਨੀ ॥
੨॥ ਮਿਟੇ ਜੰਜਾਲ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ਕਰਮੁ ਬਣਿ ਆਇਆ ॥
ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਨਿਤ ਰਸਨਾ ਗਾਇਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸਦਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਸਤਕਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਦਾਸ ਕੀ
ਰੇਣੁ ਪਾਏ ਜੇ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥੪॥੩੫॥੪੬॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦਰ
ਸਨ ਕਉ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਧਰਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਧੂਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮਸਤਕਿ ਲਾਇ ॥ ਜਨਮ
ਜਨਮ ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭੁ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕੀਰਤਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਗੁਣ

ਗਾਉ॥ਗੁਰਕੀਸੂਰਤਿਨਿਕਟਿਕਰਿਜਾਨੁ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸਤਿਕਰਿਮਾਨੁ॥੨॥ਗੁਰਬਚਨੀਸਮਸ
ਰਿਸੁਖਦੂਖ॥ਕਦੇਨਬਿਆਪੈਤ੍ਰਿਸਨਾਭੂਖ॥ਮਨਿਸੰਤੋਖੁਸਬਦਿਗੁਰਰਾਜੇ॥ਜਪਿਗੋਬਿੰਦੁਪੜਦੇਸਭਿ
ਕਾਜੇ॥੩॥ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਗੁਰੁਗੋਬਿੰਦੁ॥ਗੁਰੁਦਾਤਾਦਇਆਲਬਖਸਿੰਦੁ॥ਗੁਰਕੀਚਰਨੀਜਾਕਾਮ
ਨੁਲਾਗਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤਿਸੁਪੂਰਨਭਾਗਾ॥੪॥੩੬॥੪੭॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਕਿਸੁਭਰ
ਵਸੈਬਿਚਰਹਿਭਵਨਾ॥ਮੂੜ੍ਹਮੁਗਧਤੇਰਾਸੰਗੀਕਵਨਾ॥ਰਾਮੁਸੰਗੀਤਿਸੁਗਤਿਨਹੀਜਾਨਹਿ॥ਪੰਚਬਟ
ਵਾਰੇਸੇਮੀਤਕਰਿਮਾਨਹਿ॥੧॥ਸੋਘਰੁਸੇਵਿਜਿਤੁਉਧਰਹਿਮੀਤ॥ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਰਵੀਅਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀ
ਸਾਧਸੰਗਿਕਰਿਮਨਕੀਪ੍ਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮੁਬਿਹਾਨੋਅਹੰਕਾਰਿਅਰੁਵਾਦਿ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਨਆਵੈ
ਬਿਖਿਆਸਾਦਿ॥ਭਰਮਤਭਰਮਤਮਹਾਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਤਰੀਨਜਾਈਦੁਤਰਮਾਇਆ॥੨॥ਕਾਮਿਨ
ਆਵੈਸੁਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ਆਪਿਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਵੈ॥ਰਾਖਨਕਉਦੂਸਰਨਹੀਕੋਇ॥ਤਉਨਿਸਤਰੈਜ
ਉਕਿਰਪਾਹੋਇ॥੩॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਪ੍ਰਭਤੇਰੋਨਾਮੁ॥ਅਪਨੇਦਾਸਕਉਕੀਜੈਦਾਨੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭ
ਗਤਿਕਰਿਮੇਰੀ॥ਸਰਣਿਗਹੀਨਾਨਕਪ੍ਰਭਤੇਰੀ॥੪॥੩੭॥੪੮॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫
ਇਹਲੋਕੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਨਹੀਭੇਟਤਧਰਮਰਾਇਆ॥ਹਰਿਦਰਗਹਸੋਭਾਵੰਤਾ॥ਫੁਨਿਗਰਭਿਨਾਹੀ
ਬਸੰਤਾ॥੧॥ਜਾਨੀਸੰਤਕੀਮਿਤ੍ਰਾਈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀਨੋਹਰਿਨਾਮਾਪੂਰਬਿਸੰਜੋਗਿਮਿਲਾਈ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਗੁਰਕੈਚਰਣਿਚਿਤੁਲਾਗਾ॥ਧੰਨਿਧੰਨਿਸੰਜੋਗੁਸਭਾਗਾ॥ਸੰਤਕੀਧੂਰਿਲਾਗੀਮੇਰੈਮਾਥੇ॥ਕਿ
ਲਵਿਖਦੁਖਸਗਲੇਮੇਰੇਲਾਥੇ॥੨॥ਸਾਧਕੀਸਚੁਟਹਲਕਮਾਨੀ॥ਤਬਹੋਏਮਨਸੁਧਪਰਾਨੀ॥ਜਨ
ਕਾਸਫਲੁਦਰਸੁਡੀਠਾ॥ਨਾਮੁਪ੍ਰਭੂਕਾਘਟਿਘਟਿਵੂਠਾ॥੩॥ਮਿਟਾਨੇਸਭਿਕਲਿਕਲੇਸ॥ਜਿਸਤੇ
ਉਪਜੇਤਿਸੁਮਹਿਪਰਵੇਸਾ॥ਪ੍ਰਗਟੇਆਨੂਪਗੋੁਵਿੰਦਾ॥ਪ੍ਰਭਪੂਰੇਨਾਨਕਬਖਸਿੰਦਾ॥੪॥੩੮॥੪੯॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਗਊਕਉਚਾਰੇਸਾਰਦੂਲੁ॥ਕਉਡੀਕਾਲਖਹੂਆਮੂਲੁ॥ਬਕਰੀਕਉਹ
ਸਤੀਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ॥ਅਪਨਾਪ੍ਰਭੁਨਦਰਿਨਿਹਾਲੇ॥੧॥ਕਿਰਪਾਨਿਧਾਨਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਮੇਰੇ॥ਬਰਨਿਨ
ਸਾਕਉਬਹੁਗੁਨਤੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੀਸਤਮਾਸੁਨਖਾਇਬਿਲਾਈ॥ਮਹਾਕਸਾਬਿਛੁਰੀਸਟਿਪਾ
ਈ॥ਕਰਣਹਾਰੁਪ੍ਰਭਹਿਰਦੈਵੂਠਾ॥ਫਾਥੀਮਛੁਲੀਕਾਜਾਲਾਤੂਟਾ॥੨॥ਸੂਕੇਕਾਸਟਹਰੇਚਲੂਲਾ॥

ਊਚੇਥਲਿਫੂਲੇਕਮਲਅਨੂਪ॥ਅਗਨਿਨਿਵਾਰੀਸਤਿਗੁਰਦੇਵ॥ਸੇਵਕੁਅਪੁਨੀਲਾਇਓਸੇਵ॥
੩॥ਅਕਿਰਤਘਣਾਕਉਕਰੇਉਧਾਰੁ॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਹੈਸਦਾਦਇਆਰੁ॥ਸੰਤਜਨਾਕਾਸਦਾਸਹਾਈ॥ਚਰ
ਨਕਮਲਨਾਨਕਸਰਣਾਈ॥੪॥੨੯॥੫੦॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਪੰਚਸਿੰਘਰਾਖੇਪ੍ਰਭਿ
ਮਾਰਿ॥ਦਸਬਿਘਿਆੜੀਲਈਨਿਵਾਰਿ॥ਤੀਨਿਆਵਰਤਕੀਚੂਕੀਘੇਰ॥ਸਾਧਸੰਗਿਚੂਕੇਭੈਫੇਰ॥੧॥
ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜੀਵਾਗੋਵਿੰਦ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖਿਓਦਾਸੁਅਪਨਾਸਦਾਸਦਾਸਾਚਾਬਖਸਿੰਦ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਦਾਝਿਗਏਤ੍ਰਿਣਪਾਪਸੁਮੇਰ॥ਜਪਿਜਪਿਨਾਮੁਪੂਜੇਪ੍ਰਭਪੈਰ॥ਅਨਦਰੂਪਪ੍ਰਗਟਿਓਸਭਥਾ
ਨਿ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜੋਰੀਸੁਖਮਾਨਿ॥੨॥ਸਾਗਰੁਤਰਿਓਬਾਛਰਖੋਜ॥ਖੇਦੁਨਪਾਇਓਨਹਫੁਨਿਰੋਜ॥
ਸਿੰਧੁਸਮਾਇਓਘਟੁਕੇਮਾਹਿ॥ਕਰਣਹਾਰਕਉਕਿਛੁਅਚਰਜੁਨਾਹਿ॥੩॥ਜਉਛੂਟਉਤਉਜਾਇਪ
ਇਆਲ॥ਜਉਕਾਢਿਓਤਉਨਦਰਿਨਿਹਾਲ॥ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਹਮਰੈਵਸਿਨਾਹਿ॥ਰਸਕਿਰਸਕਿਨਾਨਕਗੁਣ
ਗਾਹਿ॥੪॥੪੦॥੫੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਨਾਤਨੁਤੇਰਾਨਾਮਨੁਤੋਹਿ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਬਿ
ਆਪਿਆਧੋਹਿ॥ਕੁਦਮਕਰੈਗਾਡਰਜਿਉਛੇਲ॥ਅਚਿੰਤੁਜਾਲੁਕਾਲੁਚਕ੍ਰੁਪੇਲ॥੧॥ਹਰਿਚਰਨਕਮਲਸ
ਰਨਾਇਮਨਾ॥ਰਾਮਨਾਮਜਪਿਸੰਗਿਸਹਾਈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵਹਿਸਾਚੁਧਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਨੇਕਾਜੁਨਹੋਵਤ
ਪੂਰੇ॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਮਦਿਸਦਹੀਝੂਰੇ॥ਕਰੈਬਿਕਾਰਜੀਅਰੇਕੈਤਾਈ॥ਗਾਫਲਸੰਗਿਨਤਸੂਆਜਾਈ॥੨॥
ਧਰਤਧੋਹਅਨਿਕਛਲਜਾਨੈ॥ਕਉਡੀਕਉਡੀਕਉਖਾਕੁਸਿਰਿਛਾਨੈ॥ਜਿਨਿਦੀਆਤਿਸੈਨਚੇਤੈਮੂਲਿ॥
ਮਿਥਿਆਲੋਭੁਨਉਤਰੈਸੂਲੁ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਬਭਏਦਇਆਲ॥ਇਹੁਮਨੁਹੋਆਸਾਧਰਵਾਲ॥ਹ
ਸਤਕਮਲਲੜਿਲੀਨੋਲਾਇ॥ਨਾਨਕਸਾਚੈਸਾਚਿਸਮਾਇ॥੪॥੪੧॥੫੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫
ਰਾਜਾਰਾਮਕੀਸਰਣਾਇ॥ਨਿਰਭਉਭਏਗੋਬਿੰਦਗੁਨਗਾਵਤਸਾਧਸੰਗਿਦੁਖੁਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾ
ਕੈਰਾਮੁਬਸੈਮਨਮਾਹੀ॥ਸੋਜਨੁਦੁਤਰੁਪੇਖਤਨਾਹੀ॥ਸਗਲੇਕਾਜਸਵਾਰੇਅਪਨੇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਰਸਨਨਿ
ਤਜਪਨੇ॥੧॥ਜਿਸਕੈਮਸਤਕਿਗੁਰੁਧਰੈ॥ਸੋਦਾਸੁਅਦੇਸਾਕਾਹੇਕਰੈ॥ਜਨਮਮਰਣਕੀਚੂਕੀਕਾਣਿ॥ਪੂਰੇ
ਹਾਥੁ
ਗੁਰਊਪਰਿਕੁਰਬਾਣ॥੨॥ਗੁਰਪਰਮੇਸਰੁਭੇਟਿਨਿਹਾਲ॥ਸੋਦਰਸਨੁਜਿਸੁਹੋਇਦਇਆਲੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
ਜਿਸੁਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਸੋਭਵਜਲੁਤਰੈ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਹੁਸਾਧਪਿਆਰੇ॥ਮੁਖਊਜਲਸਾਚੈਦਰ

ਬਾਗੋ॥ਅਨਦਕਰਹੁਤਜਿਸਗਲਬਿਕਾਰ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜਪਿਉਤਰਹੁਪਾਰਿ॥੪॥੪੨॥੫੩॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ ਈਧਨਤੇਬੈਸੰਤਰੁਭਾਗੈ॥ਮਾਟੀਕਉਜਲੁਦਹਦਿਸਿਤਿਆਗੈ॥ਊਪਰਿਚ
ਰਨਤਲੈਆਕਾਸੁ॥ਘਟਮਹਿਸਿੰਧੁਕੀਓਪਰਗਾਸੁ॥੧॥ਐਸਾਸੰਮ੍ਰਥੁਹਰਿਜੀਉਆਪਿ॥ਨਿਮਖਨ
ਬਿਸਰੈਜੀਅਭਗਤਨਕੈਆਠਪਹਰਮਨਤਾਕਉਜਾਪਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਥਮੇਮਾਖਨੁਪਾਛੈਦੂਧ
॥ਮੈਲੂਕੀਨੋਸਾਬੁਨੁਸੂਧ॥ਭੈਤੇਨਿਰਭਉਡਰਤਾਫਿਰੈ॥ਹੋਂਦੀਕਉਅਣਹੋਂਦੀਹਿਰੈ॥੨॥ਦੇਹੀਗੁ
ਪਤਬਿਦੇਹੀਦੀਸੈ॥ਸਗਲੇਸਾਜਿਕਰਤਜਗਦੀਸੈ॥ਠਗਣਹਾਰੁਅਣਠਗਦਾਠਾਗੈ॥ਬਿਨੁਵਖ
ਰਫਿਰਿਫਿਰਿਉਠਿਲਾਗੈ॥੩॥ਸੰਤਸਭਾਮਿਲਿਕਰਹੁਬਖਿਆਣ॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਬੇਦਪੁਰਾਣ॥
ਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੁਬੀਚਾਰੇਕੋਇ॥ਨਾਨਕਤਾਕੀਪਰਮਗਤਿਹੋਇ॥੪॥੪੩॥੫੪॥ ਰਾਮਕਲੀ
ਮਹਲਾ੫ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਥੀਆ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਕੀਸਰਣਾਈਪ੍ਰਭਬਿਨੁਨਾਹੀਆਨਬੀਆ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੁਤ੍ਰੁਕਲਤ੍ਰੁਲਖਿਮੀਦੀਸੈਇਨਮੈਕਿਛੁਨਸੰਗਿਲੀਆ॥ਬਿਖੈਠਗਉਰੀਖਾਇਭੂਲਾ
ਮਾਇਆਮੰਦਰੁਤਿਆਗਿਗਇਆ॥੧॥ਨਿੰਦਾਕਰਿਕਰਿਬਹੁਤੁਵਿਗੂਤਾਗਰਭਜੋਨਿਮਹਿਕਿਰ
ਤਿਪਇਆ॥ਪੁਰਬਕਮਾਣੇਛੋਡਹਿਨਾਹੀਜਮਦੂਤਿਗ੍ਰਾਸਿਓਮਹਾਭਇਆ॥੨॥ਬੋਲੈਝੂਠੁਕਮਾ
ਵੈਅਵਰਾਤ੍ਰਿਸਨਨਬੂਝੈਬਹੁਤੁਹਇਆ॥ਅਸਾਧਰੋਗਉਪਜਿਆਸੰਤਦੂਖਨਿਦੇਹਬਿਨਾਸੀਮਹਾ
ਖਇਆ॥੩॥ਜਿਨਹਿਨਿਵਾਜੇਤਿਨਹੀਸਾਜੇਆਪੇਕੀਨੇਸੰਤਜਇਆ॥ਨਾਨਕਦਾਸਕੰਠਿਲਾਇ
ਰਾਖੇਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮਇਆ॥੪॥੪੪॥੫੫॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਐਸਾ
ਪੂਰਾਗੁਰਦੇਉਸਹਾਈ॥ਜਾਕਾਸਿਮਰਨੁਬਿਰਥਾਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਰਸਨੁਪੇਖਤਹੋਇਨਿਹਾ
ਲੁ॥ਜਾਕੀਧੂਰਿਕਾਟੈਜਮਜਾਲੁ॥ਚਰਨਕਮਲਬਸੇਮੇਰੇਮਨਕੈ॥ਕਾਰਜਸਵਾਰੇਸਗਲੇਤਨਕੇ॥
੧॥ਜਾਕੈਮਸਤਕਿਰਾਖੈਹਾਥੁ॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰੋਅਨਾਥਕੋਨਾਥੁ॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਣੁਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨੁ॥ਸਦਾਸ
ਦਾਜਾਈਐਕੁਰਬਾਨੁ॥੨॥ਨਿਰਮਲਮੰਤੁਦੇਇਜਿਸੁਦਾਨੁ॥ਤਜਹਿਬਿਕਾਰਬਿਨਸੈਅਭਿਮਾਨੁ॥ਏਕੁ
ਧਿਆਈਐਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥ਪਾਪਬਿਨਸੇਨਾਮਕੈਰੰਗਿ॥੩॥ਗੁਰਪਰਮੇਸੁਰਸਗਲਨਿਵਾਸ॥ਘ
ਟਿਘਟਿਰਵਿਰਹਿਆਗੁਣਤਾਸ॥ਦਰਸੁਦੇਹਿਧਾਰਉਪ੍ਰਭਆਸ॥ਨਿਤਨਾਨਕੁਚਿਤਵੈਸਚੁਅਰ

ਦਾਸਿਆ॥੪॥੪੫॥੫੬॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫

ਘਰੁ੨ ਦੁਪਦੇ ਗਾਵਹੁਰਾਮਕੇਗੁਣਗੀਤ॥ਨਾਮੁਜਪਤਪਰਮਸੁਖੁਪਾਈਐਆਵਾਗਉਣੁਮਿ
ਟੈਮੇਰੇਮੀਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਣਗਾਵਤਹੋਵਤਪਰਗਾਸੁ॥ਚਰਨਕਮਲਮਹਿਹੋਇਨਿਵਾਸੁ॥੧॥ਸੰਤ
ਸੰਗਤਿਮਹਿਹੋਇਉਧਾਰੁ॥ਨਾਨਕਭਵਜਲੁਉਤਰਸਿਪਾਰਿ॥੨॥੧॥੫੭॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫
ਗੁਰੁਪੂਰਾਮੇਰਾਗੁਰੁਪੂਰਾ॥ਰਾਮਨਾਮਜਪਿਸਦਾਸੁਹੇਲੇਸਗਲਬਿਨਾਸੇਰੋਗਕੂਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕੁਅਰਾ
ਧਹੁਸਾਚਾਸੋਈ॥ਜਾਕੀਸਰਨਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥੧॥ਨੀਦਸੁਹੇਲੀਨਾਮਕੀਲਾਗੀਭੂਖ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਬਿਨਸੇ
ਸਭਿਦੂਖ॥੨॥ਸਹਜਿਅਨੰਦਕਰਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਸਭਚਿੰਤਮਿਟਾਈ॥੩॥ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭਕਾਜਪੁ
ਜਪਿ॥ਨਾਨਕਰਾਖਾਹੋਆਆਪਿ॥੪॥੨॥੫੮॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਪੜਤਾਲ॥ ਘਰੁ੩ ਨਰਨਰਹਨਮਸਕਾਰੰ॥ਜਲਨਥਲਨਬਸੁਧਗਗਨ
ਏਕਏਕੰਕਾਰੰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਨਧਰਨਪੁਨਪੁਨਹਕਰਨ॥ਨਰਗਿਰਹਨਿਰੰਹਾਰੰ॥੧॥ਗੰਭੀਰਧੀਰਨਾਮਹੀ
ਰਉਚਮੂਚਅਪਾਰੰ॥ਕਰਨਕੇਲਗੁਣਅਮੋਲਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰੰ॥੨॥੧॥੫੯॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲ
੫॥ ਰੂਪਰੰਗਸੁਗੰਧਭੋਗਤਿਆਗਿਚਲੇਮਾਇਆਛਲੇਕਨਿਕਕਾਮਿਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭੰਡਾਰ
ਦਰਬਅਰਬਖਰਬਪੇਖਿਲੀਲਾਮਨੁਸਧਾਰੰ॥ਨਹਸੰਗਿਗਾਮਨੀ॥੧॥ਸੁਤਕਲਤ੍ਰਭ੍ਰਾਤਮੀਤਉਰਝਿਪਰਿ
ਓਭਰੀਮੋਹਿਓਇਹਬਿਰਖਛਾਮਨੀ॥ਚਰਨਕਮਲਸਰਨਨਾਨਕਸੁਖੁਸੰਤਭਾਵਨੀ॥੨॥੩॥੬੦॥
ਮਃ੧॥੧੧॥ਮਃ੩॥੧॥ਮਃ੪॥੬॥ਮਃ੫॥੬੦॥ਜੁਮਲਾ ੭੨॥ਜੋੜਾ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੯

ਰੇਮਨਓਟਲੇਹੁਹਰਿਨਾਮਾ ॥ ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁਰਮਤਿਨਾਸੈਪਾਵਹਿਪਦੁਨਿਰਬਾਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਡਭਾਗੀਤਿਹਜਨਕਉਜਾਨਹੁਜੋਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਵੈ ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਪਾਪਖੋਇਕੈਫੁਨਿਬੈਕੁੰਠਿਸਿਧਾਵੈ ॥੧॥ ਅਜਾਮਲਕਉਅੰਤਕਾਲਮਹਿਨਾਰਾਇਨਸੁਧਿਆਈ ॥ ਜਾਂਗਤਿਕਉਜੋਗੀਸਰਬਾਛਤਿਸੋਗਤਿਛਿਨਮਹਿਪਾਈ ॥ ੨ ॥ ਨਾਹਿਨਗੁਨੁਨਾਹਿਨਕਿਛੁਬਿਦਿਆਧਰਮੁਕਉਨੁਗਜਿਕੀਨਾ ॥ ਨਾਨਕਬਿਰਦੁਰਾਮਕਾਦੇਖਹੁਅਭੈਦਾਨੁਤਿਹਦੀਨਾ ॥੩॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੯

ਸਾਧੋਕਵਨਜੁਗਤਿਅਬਕੀਜੈ॥ਜਾਤੇਦੁਰਮਤਿਸਗਲਬਿਨਾਸੈਰਾਮਭਗਤਿਮਨੁਭੀਜੈ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਮਨੁਮਾਇਆਮੈਉਰਝਿਰਹਿਓਹੈਬੂਝੈਨਹਕਛੁਗਿਆਨਾ॥ਕਉਨੁਨਾਮੁਜਗੁਜਾਕੈ
ਸਿਮਰੈਪਾਵੈਪਦੁਨਿਰਬਾਨਾ॥੧॥ਭਏਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਸੰਤਜਨਤਬਇਹਬਾਤਬ
ਤਾਈ॥ਸਰਬਧਰਮਮਾਨੋਤਿਹਕੀਏਜਿਹਪ੍ਰਭਕੀਰਤਿਗਾਈ॥੨॥ਰਾਮਨਾਮੁਨਰੁਨਿਸਿਬਾਸ
ਰਮਹਿਨਿਮਖਏਕਉਰਿਧਾਰੈ॥ਜਮਕੋਤ੍ਰਾਸੁਮਿਟੈਨਾਨਕਤਿਹਅਪੁਨੋਜਨਮੁਸਵਾਰੈ॥੩॥੨॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੯॥ ਪ੍ਰਾਨੀਨਾਰਾਇਨਸੁਧਿਲੇਹਿ॥ਛਿਨੁਛਿਨੁਅਉਧ
ਘਟੈਨਿਸਿਬਾਸੁਰਿਬ੍ਰਿਥਾਜਾਤੁਹੈਦੇਹ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਰਨਾਪੋਬਿਖਿਅਨਸਿਉਖੋਇਓਬਾਲਪ
ਨੁਅਗਿਆਨਾ॥ਬਿਰਧਿਭਇਓਅਜਹੂਨਸਮਝੈਕਉਨਕੁਮਤਿਉਰਝਾਨਾ॥੧॥ਮਾਨਸਜਨ
ਮੁਦੀਓਜਿਹਠਾਕੁਰਿਸੋਤੈਕਿਉਬਿਸਾਰਿਓ॥ਮੁਕਤੁਹੋਤਨਰਜਾਕੈਸਿਮਰੈਨਿਮਖਨਤਾਕੋਗਾ
ਇਓ॥੨॥ਮਾਇਆਕੋਮਦੁਕਹਾਕਰਤੁਹੈਸੰਗਿਨਕਾਹੂਜਾਈ॥ਨਾਨਕੁਕਹਤਚੇਤਿਚਿੰਤਾਮਨਿ
ਹੋਇਹੈਅੰਤਿਸਹਾਈ॥੩॥੩॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੧॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥

ਸੋਈਚੰਦੁਚੜਹਿਸੇਤਾਰੇਸੋਈਦਿਨੀਅਰੁਤਪਤਰਹੈ॥ਸਾਧਰਤੀਸੋਪਉਣੁਝੁਲਾਰੇਜੁਗਜੀਅ
ਖੇਲੇਥਾਵਕੈਸੇ॥੧॥ਜੀਵਨਤਲਬਨਿਵਾਰਿ॥ਹੋਵੈਪਰਵਾਣਾਕਰਹਿਧਿਙਾਣਾਕਲਿਲਖਣ
ਵੀਚਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਤੈਦੇਸਿਨਆਇਆਸੁਣੀਐਤੀਰਥਪਾਸਿਨਬੈਠਾ॥ਦਾਤਾਦਾਨੁਕ
ਰੇਤਹਨਾਹੀਮਹਲਉਸਾਰਿਨਬੈਠਾ॥੨॥ਜੇਕੋਸਤੁਕਰੇਸੋਛੀਜੈਤਪਘਰਿਤਪੁਨਹੋਈ॥ਜੇਕੋਨਾ
ਉਲਏਬਦਨਾਵੀਕਲਿਕੇਲਖਣਏਈ॥੩॥ਜਿਸੁਸਿਕਦਾਰੀਤਿਸਹਿਖੁਆਰੀਚਾਕਰਕੇਹੇ
ਡਰਣਾ॥ਜਾਸਿਕਦਾਰੈਪਵੈਜੰਜੀਰੀਤਾਚਾਕਰਹਥਹੁਮਰਣਾ॥੪॥ਆਖੁਗੁਣਾਕਲਿਆਈਐ॥
ਤਿਹੁਜੁਗਕੇਰਾਰਹਿਆਤਪਾਵਸੁਜੇਗੁਣਦੇਹਿਤਪਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਲਿਕਲਵਾਲੀਸ
ਰਾਨਿਬੇੜੀਕਾਜੀਕ੍ਰਿਸਨਾਹੋਆ॥ਬਾਣੀਬ੍ਰਹਮਾਬੇਦੁਅਥਰਬਣੁਕਰਣੀਕੀਰਤਿਲਹਿ

ਆ॥੫॥ਪਤਿਵਿਣੁਪੂਜਾਸਤਵਿਣੁਸੰਜਮੁਜਤਵਿਣੁਕਾਹੇਜਨੇਊ॥ਨਾਵਹੁਧੋਵਹੁਤਿਲਕੁਚ
ੜਾਵਹੁਸੁਚਵਿਣੁਸੋਚਨਹੋਈ॥੬॥ਕਲਿਪਰਵਾਣੁਕਤੇਬਕੁਰਾਣੁ॥ਪੋਥੀਪੰਡਿਤਰਹੇਪੁਰਾਣ
ਨਾਨਕਨਾਉਭਇਆਰਹਮਾਣੁ॥ਕਰਿਕਰਤਾਤੂਏਕੋਜਾਣੁ॥੭॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆ
ਈਏਦੂਉਪਰਿਕਰਮੁਨਹੀ॥ਜੇਘਰਿਹੋਦੈਮੰਗਣਿਜਾਈਐਫਿਰਿਓਲਾਮਾਮਿਲੈਤਹੀ॥੮॥੧॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ॥ਜਗੁਪਰਬੋਧਹਿਮੜੀਬਧਾਵਹਿ॥ਆਸਣੁਤਿਆਗਿਕਾਹੇ
ਸਚੁਪਾਵਹਿ॥ਮਮਤਾਮੋਹੁਕਾਮਣਿਹਿਤਕਾਰੀ॥ਨਾਅਉਧੂਤੀਨਾਸੰਸਾਰੀ॥੧॥ਜੋਗੀਬੈਸਿਰਹ
ਹੁਦੁਬਿਧਾਦੁਖੁਭਾਗੈ॥ਘਰਿਘਰਿਮਾਗਤਲਾਜਨਲਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਾਵਹਿਗੀਤਨਚੀ
ਨਹਿਆਪੁ॥ਕਿਉਲਾਗੀਨਿਵਰੈਪਰਤਾਪੁ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਚੈਮਨੁਭਾਇ॥ਭਿਖਿਆਸਹਜਿਵੀ
ਚਾਰੀਖਾਇ॥੨॥ਭਸਮਚੜਾਇਕਰਹਿਪਾਖੰਡੁ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਸਹਹਿਜਮਡੰਡੁ॥ਫੂਟੈਖਾਪਰੁਭੀ
ਖਨਪਾਇ॥ਬੰਧਨਿਬਾਧਿਆਆਵੈਜਾਇ॥੩॥ਬਿੰਦੁਨਰਾਖਹਿਜਤੀਕਹਾਵਹਿ॥ਮਾਈਮਾਗਤਤ੍ਰੈ
ਲੋਭਾਵਹਿ॥ਨਿਰਦਇਆਨਹੀਜੋਤਿਉਜਾਲਾ॥ਬੂਡਤਬੂਡੇਸਰਬਜੰਜਾਲਾ॥੪॥ਭੇਖਕਰਹਿ
ਖਿੰਥਾਬਹੁਥਟੂਆ॥ਝੂਠੋਖੇਲੁਖੇਲੈਬਹੁਨਟੂਆ॥ਅੰਤਰਿਅਗਨਿਚਿੰਤਾਬਹੁਜਾਰੇ॥ਵਿਣੁ
ਕਰਮਾਕੈਸੇਉਤਰਸਿਪਾਰੇ॥੫॥ਮੁੰਦ੍ਰਾਫਟਕਬਨਾਈਕਾਨਿ॥ਮੁਕਤਿਨਹੀਬਿਦਿਆਬਿਗਿਆਨਿ
੫
॥ਜਿਹਵਾਇੰਦ੍ਰੀਸਾਦਿਲੋਭਾਨਾ॥ਪਸੂਭਏਨਹੀਮਿਟੈਨੀਸਾਨਾ॥੬॥ਤ੍ਰਿਬਿਧਿਲੋਗਾਤ੍ਰਿਬਿਧਿਜੋ
ਗਾ॥ਸਬਦੁਵੀਚਾਰੈਚੂਕਸਿਸੋਗਾ॥ਊਜਲੁਸਾਚੁਸੁਸਬਦੁਹੋਇ॥ਜੋਗੀਜੁਗਤਿਵੀਚਾਰੇਸੋਇ॥
੭॥ਤੁਝਪਹਿਨਉਨਿਧਿਤੂਕਰਣੈਜੋਗੁ॥ਥਾਪਿਉਥਾਪੇਕਰੇਸੁਹੋਗੁ॥ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਸਚੁਸੁਚੀਤੁ
॥ਨਾਨਕਜੋਗੀਤ੍ਰਿਭਵਣਮੀਤੁ॥੮॥੨॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ॥ਖਟੁਮਟੁਦੇਹੀਮਨੁ
ਬੈਰਾਗੀ॥ਸੁਰਤਿਸਬਦੁਧੁਨਿਅੰਤਰਿਜਾਗੀ॥ਵਾਜੈਅਨਹਦੁਮੇਰਾਮਨੁਲੀਣਾ॥ਗੁਰਬਚਨੀਸ
ਚਿਨਾਮਿਪਤੀਣਾ॥੧॥ਪ੍ਰਾਣੀਰਾਮਭਗਤਿਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਮੀਠਾਲਾਗੈਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਬਿਵਰਜਿਸਮਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਮੇਲਿਮਿ

ਲਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਹੀਰਾ ॥ ਤਿਤੁ ਰਾਤਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਰੋਗੁ
ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ ਜਮੁ ਜੰਦਾਰੁ ਨ ਲਾਗੈ ਮੋਹਿ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ
ਹਰਿ ਸੋਹਿ ॥੩॥ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਭਏ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਗੇ ਦੁਰਮਤਿ ਪਰਹਾਰੀ ॥ ਅ
ਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਅੰਤਰਿ ਪਾਈ ॥੪॥ ਅਲਿਪਤ ਗੁ
ਫਾ ਮਹਿ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਰੇ ॥ ਤਸਕਰ ਪੰਚ ਸਬਦਿ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਪਰ ਘਰ ਜਾਇ ਨ ਮਨੁ ਡੋਲਾਏ ॥ ਸ
ਹਜ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਹਉ ਸਮਾਏ ॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗਿ ਰਹੇ ਅਉਧੂਤਾ ॥ ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ ਤਤੁ ਪਰੋਤਾ ॥
ਜਗੁ ਸੂਤਾ ਮਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੬॥ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜੈ
ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਅਵਿਗਤ ਕੀ ਗਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤੀ ॥ ਤਉ ਜਾਨੀ ਜਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੀ ॥ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰ
ਹਿਆ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥੭॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਸਹਜਿ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਤਜਿ ਹਉ ਲੋਭਾ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ ਗੁਰ ਚੇਲੇ
ਅਪਨਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦੂਜਾ ਮੇਟਿ ਸਮਾਨਿਆ ॥੮॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਸਾਹਾ ਗਣਹਿ ਨ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸਾਹੇ ਊਪਰਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥
ਗੁਰਮਤਿ ਹੋਇ ਤ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥੧॥ ਝੂਠੁ ਨ ਬੋਲਿ ਪਾਡੇ ਸਚੁ ਕਹੀਐ ॥ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਸਬਦਿ
ਘਰੁ ਲਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਣਿ ਗਣਿ ਜੋਤਕੁ ਕਾਂਡੀ ਕੀਨੀ ॥ ਪੜੈ ਸੁਣਾਵੈ ਤਤੁ ਨ ਚੀਨੀ ॥ ਸਭ
ਸੈ ਊਪਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਹੋਰ ਕਥਨੀ ਬਦਉ ਨ ਸਗਲੀ ਛਾਰੁ ॥੨॥ ਨਾਵਹਿ ਧੋਵਹਿ ਪੂਜਹਿ
ਸੈਲਾ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ਮੈਲੋ ਮੈਲਾ ॥ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਰਥਿ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪ੍ਰਾਨ ਜਪਿ ਹ
ਰਿ ਕਿਰਤਾਰਥਿ ॥੩॥ ਵਾਚੈ ਵਾਦੁ ਨ ਬੇਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਆਪਿ ਡੁਬੈ ਕਿਉ ਪਿਤਰਾ ਤਾਰੈ ॥ ਘਟਿ ਘ
ਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਚੀਨੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥੪॥ ਗਣਤ ਗਣੀਐ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਜੀ
ਐ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਵੈ ਸੁਖੁ ਥੀਵੈ ॥ ਕਰਿ ਅਪਰਾਧ ਸਰਣਿ ਹਮ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਹਰਿ ਭੇਟੇ ਪੁ
ਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ॥੫॥ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਨ ਆਈਐ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈਐ ਜਨ
ਮਿ ਮਰਿ ਆਈਐ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧਉ ਮਰੈ ਬਿਕਾਰੁ ॥ ਨਾ ਰਿਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਸਬਦੁ ਅਚਾਰੁ ॥ ੬ਇ

ਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੇਤਿਸਹਕਤਾਵਹਿ॥ਦੁਬਿਧਾਰਾਤੇਮਹਲੁਨਪਾਵਹਿ॥ਜਿਸੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਨਾ
ਮੁਅਧਾਰੁ॥ਕੋਟਿਮਧੇਕੋਜਨੁਆਪਾਰੁ॥੭॥ਏਕੁਬੁਰਾਭਲਾਸਚੁਏਕੈ॥ਬੂਝੁਗਿਆਨੀਸਤਿਗੁ
ਰਕੀਟੇਕੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੀਏਕੋਜਾਣਿਆ॥ਆਵਣੁਜਾਣਾਮੇਟਿਸਮਾਣਿਆ॥੮॥ਜਿਨਕੈਹਿ
ਰਦੈਏਕੰਕਾਰੁ॥ਸਰਬਗੁਣੀਸਾਚਾਬੀਚਾਰੁ॥ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਕਰਮਕਮਾਵੈ॥ਨਾਨਕਸਾਚੇਸਾਚਿਸਮਾ
ਵੈ॥੯॥੪॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ॥ਹਠੁਨਿਗ੍ਰਹੁਕਰਿਕਾਇਆਛੀਜੈ॥ਵਰਤੁਤਪ
ਨੁਕਰਿਮਨੁਨਹੀਭੀਜੈ॥ਰਾਮਨਾਮਸਰਿਅਵਰੁਨਪੂਜੈ॥੧॥ਗੁਰੁਸੇਵਿਮਨਾਹਰਿਜਨਸੰਗੁਕੀਜੈ॥
ਜਮੁਜੰਦਾਰੁਜੋਹਿਨਹੀਸਾਕੈਸਰਪਨਿਡਸਿਨਸਕੈਹਰਿਕਾਰਸੁਪੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਾਦੁਪੜੈਰਾਗੀ
ਜਗੁਭੀਜੈ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਬਿਖਿਆਜਨਮਿਮਰੀਜੈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਦੂਖੁਸਹੀਜੈ॥੨॥ਚਾੜਸਿਪਵਨੁ
ਸਿੰਘਾਸਨੁਭੀਜੈ॥ਨਿਉਲੀਕਰਮਖਟੁਕਰਮਕਰੀਜੈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਬਿਰਥਾਸਾਸੁਲੀਜੈ॥੩॥ਅੰ
ਤਰਿਪੰਚਅਗਨਿਕਿਉਧੀਰਜੁਧੀਜੈ॥ਅੰਤਰਿਚੋਰੁਕਿਉਸਾਦੁਲਹੀਜੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਕਾਇ
ਆਗੜੁਲੀਜੈ॥੪॥ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਤੀਰਥਭਰਮੀਜੈ॥ਮਨੁਨਹੀਸੂਚਾਕਿਆਸੋਚਕਰੀਜੈ॥ਕਿ
ਰਤੁਪਇਆਦੋਸੁਕਾਕਉਦੀਜੈ॥੫॥ਅੰਨੁਨਖਾਹਿਦੇਹੀਦੁਖੁਦੀਜੈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਗਿਆਨਤ੍ਰਿਪ
ਤਿਨਹੀਥੀਜੈ॥ਮਨਮੁਖਿਜਨਮੈਜਨਮਿਮਰੀਜੈ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰਪੂਛਿਸੰਗਤਿਜਨਕੀਜੈ॥ਮਨੁ
ਹਰਿਰਾਚੈਨਹੀਜਨਮਿਮਰੀਜੈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਕਿਆਕਰਮੁਕੀਜੈ॥੭॥ਊਂਦਰਦੂੰਦਰਪਾਸਿ
ਧਰੀਜੈ॥ਧੁਰਕੀਸੇਵਰਾਮੁਰਵੀਜੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਕੀਜੈ॥੮॥੫॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ॥ਅੰਤਰਿਉਤਭੁਜੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਜੋਕਹੀਐਸੋਪ੍ਰਭਤੇਹੋਈ॥ਜੁ
ਗਹਜੁਗੰਤਰਿਸਾਹਿਬੁਸਚੁਸੋਈ॥ਉਤਪਤਿਪਰਲਉਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੧॥ਐਸਾਮੇਰਾਠਾਕੁਰੁਗ
ਹਿਰਗੰਭੀਰੁ॥ਜਿਨਿਜਪਿਆਤਿਨਹੀਸੁਖੁਪਾਇਆਹਰਿਕੈਨਾਮਿਨਲਗੈਜਮਤੀਰੁ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਹੀਰਾਨਿਰਮੋਲੁ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਅਮਰੁਅਤੋਲੁ॥ਜਿਹਵਾਸੂਚੀਸਾਚਾਬੋਲੁ॥
ਘਰਿਦਰਿਸਾਚਾਨਾਹੀਰੋਲੁ॥੨॥ਇਕਿਬਨਮਹਿਬੈਸਹਿਡੂਗਰਿਅਸਥਾਨੁ॥ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਪ
ਚਹਿਅਭਿਮਾਨੁ॥ਨਾਮਬਿਨਾਕਿਆਗਿਆਨਧਿਆਨੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵਹਿਦਰਗਹਿਮਾਨੁ

੩॥ਤਨੁਅੰਕਧੁਕਰੈਨਤੀਖਾਵੈ॥ਧਾਤੁਪਨੈਲੋਲੋਕਸੁਣਾਵੈ॥ਤੀਰਥਿਭ੍ਰਮਸਿਬਿਆਧਿ
ਨਜਾਵੈ॥ਨਾਮਬਿਨਾਕੈਸੇਸੁਖੁਪਾਵੈ॥੪॥ਜਤਨਕਰੈਬਿੰਦੁਕਿਵੈਨਰਹਾਈ॥ਮਨੂਆਡੋਲੈਨਰ
ਕੇਪਾਈ॥ਜਮਪੁਰਿਬਾਧੋਲਹੈਸਜਾਈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਜੀਉਜਲਿਬਲਿਜਾਈ॥੫॥ਸਿ
ਧਸਾਧਿਕਕੇਤੇਮੁਨਿਦੇਵਾ॥ਹਠਿਨਿਗ੍ਰਹਿਨਤ੍ਰਿਪਤਾਵਹਿਭੇਵਾ॥ਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਗਹਹਿ
ਗੁਰਸੇਵਾ॥ਮਨਿਤਨਿਨਿਰਮਲਅਭਿਮਾਨਅਭੇਵਾ॥੬॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਪਾਵੈਸਚੁਨਾਉ॥
ਤੁਮਸਰਣਾਗਤਿਰਹਉਸੁਭਾਉ॥ਤੁਮਤੇਉਪਜਿਓਭਗਤੀਭਾਉ॥ਜਪੁਜਾਪਉਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿਨਾਉ॥੭॥ਹਉਮੈਗਰਬੁਜਾਇਮਨਭੀਨੈ॥ਝੂਠਿਨਪਾਵਸਿਪਾਖੰਡਿਕੀਨੈ॥ਬਿਨੁਗੁਰ
ਸਬਦਿਨਹੀਘਰੁਬਾਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁਬੀਚਾਰੁ॥੮॥੬॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧
ਜਿਤੁਆਇਆਤਿਤੁਜਾਵਹਿਬਉਰੇਜਿਤੁਜੰਮੇਤਿਤੁਮਰਣੁਭਇਆ॥ਜਿਤੁਰਸਿਭੋਗਕੀ
ਏਤੇਤਾਦੁਖੁਲਾਗੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਭਵਜਲਿਪਇਆ॥੧॥ਤਨੁਧਨੁਦੇਖਤਗਰਬਿਗਇਆ
॥ਕਨਿਕਕਾਮਨੀਸਿਉਹੇਤੁਵਧਾਇਹਿਕੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਹਿਭਰਮਿਗਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਤੁ
ਸਤੁਸੰਜਮੁਸੀਲੁਨਰਾਖਿਆਪ੍ਰੇਤਪਿੰਜਰਮਹਿਕਾਸਟੁਭਇਆ॥ਪੁੰਨੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਨਸੰਜਮੁ
ਸਾਧਸੰਗਤਿਬਿਨੁਬਾਦਿਜਇਆ॥੨॥ਲਾਲਚਿਲਾਗੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਓਆਵਤਜਾਵਤ
ਜਨਮੁਗਇਆ॥ਜਾਜਮੁਧਾਇਕੇਸਗਹਿਮਾਰੈਸੁਰਤਿਨਹੀਮੁਖਿਕਾਲਗਇਆ॥੩॥ਅਹਿ
ਨਿਸਿਨਿੰਦਾਤਾਤਿਪਰਾਈਹਿਰਦੈਨਾਮੁਨਸਰਬਦਇਆ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਿਨਗਤਿਪ
ਤਿਪਾਵਹਿਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਨਰਕਿਗਇਆ॥੪॥ਖਿਨਮਹਿਵੇਸਕਰਹਿਨਟੂਆਜਿਉ
ਮੋਹਪਾਪਮਹਿਗਲਤੁਗਇਆ॥ਇਤਉਤਮਾਇਆਦੇਖਿਪਸਾਰੀਮੋਹਮਾਇਆਕੈਮ
ਗਨੁਭਇਆ॥੫॥ਕਰਹਿਬਿਕਾਰਬਿਥਾਰਘਨੇਰੇਸੁਰਤਿਸਬਦਬਿਨੁਭਰਮਿਪਇਆ॥
ਹਉਮੈਰੋਗੁਮਹਾਦੁਖੁਲਾਗਾਗੁਰਮਤਿਲੇਵਹੁਰੋਗੁਗਇਆ॥੬॥ਸੁਖਸੰਪਤਿਕਉਆ
ਵਤਦੇਖੈਸਾਕਤਮਨਿਅਭਿਮਾਨੁਭਇਆ॥ਜਿਸਕਾਇਹੁਤਨੁਧਨੁਸੋਫਿਰਿਲੇਵੈਅੰਤਰਿ
ਸਹਸਾਦੂਖੁਪਇਆ॥੭॥ਅੰਤਿਕਾਲਿਕਿਛੁਸਾਥਿਨਚਾਲੈਜੋਦੀਸੈਸਭੁਤਿਸਹਿਮਇਆ॥
ਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਸੋਪ੍ਰਭੁਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਲੈਪਾਰਿਪਇਆ

॥੯॥ਮੁਏਕਉਰੋਵਹਿਕਿਸਹਿਸੁਣਾਵਹਿਭੈਸਾਗਰਿਅਸਰਾਲਿਪਇਆ॥ਦੇਖਿਕੁ
ਟੰਬੁਮਾਇਆਗ੍ਰਿਹਮੰਦਰੁਸਾਕਤੁਜੰਜਾਲਿਪਰਾਲਿਪਇਆ॥ਜਾਆਏਤਾਤਿਨ
ਹਿਪਠਾਏਚਾਲੇਤਿਨੈਬੁਲਾਇਲਇਆ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾਸੋਕਰਿਰਹਿਆਬਖਸਣਹਾਰੈਬ
ਖਸਿਲਇਆ॥੧੦॥ਜਿਨਿਏਹੁਚਾਖਿਆਰਾਮਰਸਾਇਣੁਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਖੋਜੁਭਇਆ॥
ਰਿਧਿਸਿਧਿਬੁਧਿਗਿਆਨੁਗੁਰੂਤੇਪਾਇਆਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਸਰਣਿਪਇਆ॥੧੧॥ਦੁਖੁ
ਸੁਖੁਗੁਰਮੁਖਿਸਮਕਰਿਜਾਣਾਹਰਖਸੋਗਤੇਬਿਰਕਤੁਭਇਆ॥ਆਪੁਮਾਰਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿ
ਪਾਏਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਇਲਇਆ॥੧੨॥੭॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ਦਖਣੀ
॥ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਸਾਚੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਸਾਚਸਬਦਿਰਸਿਲੀਣਾ
॥੧॥ਮੇਰਾਗੁਰੁਦਇਆਲੁਸਦਾਰੰਗਿਲੀਣਾ॥ਅਹਿਨਿਸਿਰਹੈਏਕਲਿਵਲਾਗੀਸਾਚੇਦੇ
ਖਿਪਤੀਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਹੈਗਗਨਪੁਰਿਦ੍ਰਿਸਟਿਸਮੈਸਰਿਅਨਹਤਸਬਦਿਰੰਗੀਣਾ॥
੨॥ਸਤੁਬੰਧਿਕੁਪੀਨਭਰਿਪੁਰਿਲੀਣਾਜਿਹਵਾਰੰਗਿਰਸੀਣਾ॥੩॥ਮਿਲੈਗੁਰਸਾਚੇਜਿ
ਨਿਰਚੁਰਾਚੇਕਿਰਤੁਵੀਚਾਰਿਪਤੀਣਾ॥੪॥ਏਕਮਹਿਸਰਬਸਰਬਮਹਿਏਕਾਏਹਸਤਿਗੁ
ਰਿਦੇਖਿਦਿਖਾਈ॥੫॥ਜਿਨਿਕੀਏਖੰਡਮੰਡਲਬ੍ਰਹਮੰਡਾਸੋਪ੍ਰਭੁਲਖਨੁਨਜਾਈ॥੬॥ਦੀਪ
ਕਤੇਦੀਪਕੁਪਰਗਾਸਿਆਤ੍ਰਿਭਵਣਜੋਤਿਦਿਖਾਈ॥੭॥ਸਚੈਤਖਤਿਸਚਮਹਲੀਬੈਠੇ
ਨਿਰਭਉਤਾੜੀਲਾਈ॥੮॥ਮੋਹਿਗਇਆਬੈਰਾਗੀਜੋਗੀਘਟਿਘਟਿਕਿੰਗੁਰੀਵਾਈ॥੯॥
ਨਾਨਕਸਰਣਿਪ੍ਰਭੂਕੀਛੂਟੇਸਤਿਗੁਰਸਚੁਸਖਾਈ॥੧੦॥੮॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧
ਅਉਹਠਿਹਸਤਮੜੀਘਰੁਛਾਇਆਧਰਣਿਗਗਨਕਲਧਾਰੀ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੇਤੀਸਬਦਿਉ
ਧਾਰੀਸੰਤਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਮਤਾਮਾਰਿਹਉਮੈਸੋਖੈਤ੍ਰਿਭਵਣਿਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀ॥੨॥ਮਨਸਾਮਾ
ਰਿਮਨੈਮਹਿਰਾਖੈਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੩॥ਸਿੰਙੀਸੁਰਤਿਅਨਾਹਦਿਵਾਜੈਘਟਿ
ਘਟਿਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀ॥੪॥ਪਰਪੰਚਬੇਣੁਤਹੀਮਨੁਰਾਖਿਆਬ੍ਰਹਮਅਗਨਿਪਰਜਾਰੀ॥੫॥
ਪੰਚਤਤੁਮਿਲਿਅਹਿਨਿਸਿਦੀਪਕੁਨਿਰਮਲਜੋਤਿਅਪਾਰੀ॥੬॥ਰਵਿਸਸਿਲਉਕੇਇਹੁ

ਤਉਕਿਉਗੁਰਿਦੀਜੈਸਬਦੁਨਿਰਾਰੀ॥੭॥ਸਿਵਨਗਰੀਮਹਿਆਸਣੁਅਉਧੂਅਲਖੁਅਗੰਮੁ
ਅਪਾਰੀ॥੮॥ਕਾਇਆਨਗਰੀਇਹੁਮਨੁਰਾਜਾਪੰਚਵਸਹਿਵੀਚਾਰੀ॥੯॥ਸਬਦਿਰ
ਵੈਆਸਣਿਘਰਿਰਾਜਾਅਦਲੁਕਰੇਗੁਣਕਾਰੀ॥੧੦॥ਕਾਲੁਬਿਕਾਲੁਕਹੇਕਹਿਬਪੁ
ਰੇਜੀਵਤਮੂਆਮਨੁਮਾਰੀ॥੧੧॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸਇਕਮੂਰਤਿਆਪੇਕਰਤਾਕ
ਰੀ॥੧੨॥ਕਾਇਆਸੋਧਿਤਰੈਭਵਸਾਗਰੁਆਤਮਤਤੁਵੀਚਾਰੀ॥੧੩॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸਦਾ
ਸੁਖੁਪਾਇਆਅੰਤਰਿਸਬਦੁਰਵਿਆਗੁਣਕਾਰੀ॥੧੪॥ਆਪੇਮੇਲਿਲਏਗੁਣਦਾਤਾ
ਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਰੀ॥੧੫॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮੇਟੈਚਉਥੈਵਰਤੈਏਹਾਭਗਤਿਨਿਰਾਰੀ॥੧੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਗ
ਸਬਦਿਆਤਮੁਚੀਨੈਹਿਰਦੈਏਕੁਮੁਰਾਰੀ॥੧੭॥ਮਨੂਆਅਸਥਿਰੁਸਬਦੇਰਾਤਾਏਹਾਕ
ਰਣੀਸਾਰੀ॥੧੮॥ਬੇਦੁਬਾਦੁਨਪਾਖੰਡੁਅਉਧੂਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਬੀਚਾਰੀ॥੧੯॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਜੋਗਕਮਾਵੈਅਉਧੂਜਤੁਸਤੁਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੨੦॥ਸਬਦਿਮਰੈਮਨੁਮਾਰੇਅਉ
ਧੂਜੋਗਜੁਗਤਿਵੀਚਾਰੀ॥੨੧॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਭਵਜਲੁਹੈਅਉਧੂਸਬਦਿਤਰੈਕੁਲ
ਤਾਰੀ॥੨੨॥ਸਬਦਿਸੂਰਜੁਗਚਾਰੇਅਉਧੂਬਾਣੀਭਗਤਿਵੀਚਾਰੀ॥੨੩॥ਏਹੁਮਨੁਮਾ
ਇਆਮੋਹਿਆਅਉਧੂਨਿਕਸੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੨੪॥ਆਪੇਬਖਸੈਮੇਲਿਮਿਲਾਏ
ਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ॥੨੫॥੯॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੩ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ [illegible] ॥ਸਰਮੈਦੀਆ

ਮੁੰਦ੍ਰਾਕੰਨੀਪਾਇਜੋਗੀਖਿੰਥਾਕਰਿਤੂਦੈਇਆ॥ਆਵਣੁਜਾਣੁਬਿਭੂਤਲਾਇਜੋਗੀਤਾਤੀ
ਨਭਵਣੁਜਿਨਿਲਾਇਆ॥੧॥ਐਸੀਕਿੰਗੁਰੀਵਾਜਾਇਜੋਗੀ॥ਜਿਤੁਕਿੰਗੁਰੀਅਨਹਦੁਵ
ਜੈਨਰਿਅਉਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਰਹਾਉ॥੧॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਪਤੁਕਰਿਝੋਲੀਜੋਗੀਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ
ਭੁਗਤਿਪਾਈ॥ਧਿਆਨਕਾਕਰਿਡੰਡਾਜੋਗੀਸਿੰਙੀਸੁਰਤਿਵਜਾਈ॥੨॥ਮਨੁਦ੍ਰਿੜੁਕਰਿਆ
ਸਣਿਬੈਸੁਜੋਗੀਤਾਤੇਰੀਕਲਪਣਾਜਾਈ॥ਕਾਇਆਨਗਰੀਮਹਿਮੰਗਣਿਚੜਹਿਤਜੋਗੀਤਾ

ਨਾਮੁਪਲੈਪਾਈ॥੩॥ਇਤੁਕਿੰਗੁਰੀਧਿਆਨੁਨਲਾਗੈਜੋਗੀਨਾਸਚੁਪਲੈਪਾਇ॥ਇਤੁਕਿੰ
ਗੁਰੀਸਾਂਤਿਨਆਵੈਜੋਗੀਅਭਿਮਾਨੁਨਵਿਚਹੁਜਾਇ॥੪॥ਭਉਭਾਉਦੁਇਪਤੁਲਾਇਜੋਗੀ
ਇਹੁਸਰੀਰੁਕਰਿਡੰਡੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵਹਿਤਾਤੰਤੀਵਾਜੈਇਨਬਿਧਿਤ੍ਰਿਸਨਾਖੰਡੀ॥੫॥ਹੁਕ
ਮੁਬੁਝੈਸੋਜੋਗੀਕਹੀਐਏਕਸਸਿਉਚਿਤੁਲਾਏ॥ਸਹਸਾਤੂਟੈਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਜੋਗਜੁਗ
ਤਿਇਵਪਾਏ॥੬॥ਨਦਰੀਆਵਦਾਸਭੁਕਿਛੁਬਿਨਸੈਹਰਿਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਨਾ
ਲਿਤੇਰੀਭਾਵਨੀਲਾਗੀਤਾਇਹਸੋਝੀਪਾਇ॥੭॥ਏਹੁਜੋਗੁਨਹੋਵੈਜੋਗੀਜਿਕੁਟੰਬੁਛੋਡਿਪ
ਰਭਵਣੁਕਰਹਿ॥ਗ੍ਰਿਹਸਰੀਰਮਹਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅਪਣਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਲਹਹਿ
॥੮॥ਇਹੁਜਗਤੁਮਾਟੀਕਾਪੁਤਲਾਜੋਗੀਇਸੁਮਹਿਰੋਗੁਵਡਾਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਇਆ॥ਅਨੇ
ਕਜਤਨਭੇਖਕਰੇਜੋਗੀਰੋਗੁਨਜਾਇਗਵਾਇਆ॥੯॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅਉਖਧੁਹੈਜੋਗੀ
ਜਿਸਨੋਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਈਬੂਝੈਜੋਗਜੁਗਤਿਸੋਪਾਏ॥੧੦॥ਜੋਗੈਕਾਮਾਰਗੁ
ਬਿਖਮੁਹੈਜੋਗੀਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੋਵੇਖੈਵਿਚਹੁਭਰਮੁਚੁਕਾ
ਏ॥੧੧॥ਵਿਣੁਵਜਾਈਕਿੰਗੁਰੀਵਾਜੈਜੋਗੀਸਾਕਿੰਗੁਰੀਵਜਾਇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਮੁਕਤਿਹੋਵ
ਹਿਜੋਗੀਸਾਚੇਰਹਹਿਸਮਾਇ॥੧੨॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੩ ॥ਭਗਤਿਖਜਾਨਾ
ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝਿਬੁਝਾਈ॥੧॥ਸੰਤਹੁਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਵਡਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਚਿਰਹਹੁਸਦਾਸਹਜੁਸੁਖੁਉਪਜੈਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਵਿਚਹੁਜਾਈ॥੨॥ਆਪੁਛੋਡਿਨਾਮਲਿਵ
ਲਾਗੀਮਮਤਾਸਬਦਿਜਲਾਈ॥੩॥ਜਿਸਤੇਉਪਜੈਤਿਸਤੇਬਿਨਸੈਅੰਤੇਨਾਮੁਸਖਾਈ॥੪॥
ਸਦਾਹਜੂਰਿਦੂਰਿਨਦੇਖਹੁਰਚਨਾਜਿਨਿਰਚਾਈ॥੫॥ਸਚਾਸਬਦੁਰਵੈਘਟਅੰਤਰਿਸਚੇਸਿ
ਉਲਿਵਲਾਈ॥੬॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਹਿਨਾਮੁਨਿਰਮੋਲਕੁਵਡੈਭਾਗਿਪਾਇਆਜਾਈ॥੭॥ਭ
ਰਮਿਨਭੂਲਹੁਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹੁਮਨੁਰਾਖਹੁਇਕਠਾਈ॥੮॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭਭੂਲੀਫਿਰਦੀ
ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਈ॥੯॥ਜੋਗੀਜੁਗਤਿਗਵਾਈਹੰਢੈਪਾਖੰਡਿਜੋਗੁਨਪਾਈ॥੧੦॥ਸਿਵ
ਨਗਰੀਮਹਿਆਸਣਿਬੈਸੈਗੁਰਸਬਦੀਜੋਗੁਪਾਈ॥੧੧॥ਧਾਤੁਰਬਾਜੀਸਬਦਿਨਿਵਾਰੇਨਾ

ਮੁਵਸੈਮਨਿਆਈ॥੧੨॥ਇਹੁਸਰੀਰੁਸਰਵਰੁਹੈਸੰਤਹੁਇਸਨਾਨੁਕਰੇਲਿਵਲਾਈ॥੧੩
॥੧੩॥ਨਾਮਿਇਸਨਾਨੁਕਰਹਿਸੇਜਨਨਿਰਮਲਸਬਦੇਮੈਲੁਗਵਾਈ॥੧੪॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਅਚੇ
ਤਨਾਮੁਚੇਤਹਿਨਾਹੀਬਿਨੁਨਾਵੈਬਿਨਸਿਜਾਈ॥੧੫॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਤ੍ਰੈਮੂਰਤਿਤ੍ਰਿ
ਗੁਣਿਭਰਮਿਭੁਲਾਈ॥੧੬॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤ੍ਰਿਕੁਟੀਛੂਟੈਚਉਥੈਪਦਿਲਿਵਲਾਈ॥
੧੭॥ਪੰਡਿਤਪੜਹਿਪੜਿਵਾਦੁਵਖਾਣਹਿਤਿੰਨਾਬੂਝਨਪਾਈ॥੧੮॥ਬਿਖਿਆਮਾਤੇ
ਭਰਮਿਭੁਲਾਏਉਪਦੇਸੁਕਹਹਿਕਿਸੁਭਾਈ॥੧੯॥ਭਗਤਜਨਾਕੀਊਤਮਬਾਣੀਜੁਗਿ
ਜੁਗਿਰਹੀਸਮਾਈ॥੨੦॥ਬਾਣੀਲਾਗੈਸੋਗਤਿਪਾਏਸਬਦੇਸਚਿਸਮਾਈ॥੨੧॥ਕਾ
ਇਆਨਗਰੀਸਬਦੇਖੋਜੈਨਾਮੁਨਵੰਨਿਧਿਪਾਈ॥੨੨॥ਮਨਸਾਮਾਰਿਮਨੁਸਹਜਿਸਮਾ
ਣਾਬਿਨੁਰਸਨਾਉਸਤਤਿਕਰਾਈ॥੨੩॥ਲੋਇਣਦੇਖਿਰਹੇਬਿਸਮਾਦੀਚਿਤੁਅਦਿਸਟਿਲ
ਗਾਈ॥੨੪॥ਅਦਿਸਟੁਸਦਾਰਹੈਨਿਰਾਲਮੁਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥੨੫॥ਹਉਗੁਰੁਸਾਲਾ
ਹੀਸਦਾਆਪਣਾਜਿਨਿਸਾਚੀਬੂਝਬੁਝਾਈ॥੨੬॥ਨਾਨਕੁਏਕੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਨਾਵਹੁਗਤਿ
ਪਤਿਪਾਈ॥੨੭॥੨॥੧੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੩ ॥ਹਰਿਕੀਪੂਜਾਦੁਲੰਭਹੈਸੰਤ
ਹੁਕਹਣਾਕਛੂਨਜਾਈ॥੧॥ਸੰਤਹੁਗੁਰਮੁਖਿਪੂਰਾਪਾਈ॥ਨਾਮੋਪੂਜਕਰਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਹਰਿਬਿਨੁਸਭੁਕਿਛੁਮੈਲਾਸੰਤਹੁਕਿਆਹਉਪੂਜਚੜਾਈ॥੨॥ਹਰਿਸਾਚੇਭਾਵੈਸਾਪੂਜਾਹੋ
ਵੈਭਾਣਾਮਨਿਵਸਾਈ॥੩॥ਪੂਜਾਕਰੈਸਭੁਲੋਕੁਸੰਤਹੁਮਨਮੁਖਿਥਾਇਨਪਾਈ॥੪॥ਸਬ
ਦਿਮਰੈਮਨੁਨਿਰਮਲੁਸੰਤਹੁਏਹਪੂਜਾਥਾਇਪਾਈ॥੫॥ਪਵਿਤਪਾਵਨਸੇਜਨਸਾਚੇਏਕ
ਸਬਦਿਲਿਵਲਾਈ॥੬॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਹੋਰਪੂਜਨਹੋਵੀਭਰਮਿਭੁਲੀਲੋਕਾਈ॥੭॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਆਪੁਪਛਾਣੈਸੰਤਹੁਰਾਮਨਾਮਿਲਿਵਲਾਈ॥੮॥ਆਪੇਨਿਰਮਲੁਪੂਜਕਰਾਏਗੁਰ
ਸਬਦੀਥਾਇਪਾਈ॥੯॥ਪੂਜਾਕਰਹਿਪਰੁਬਿਧਿਨਹੀਜਾਣਹਿਦੂਜੈਭਾਇਮਲੁਲਾ
ਈ॥੧੦॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਪੂਜਾਜਾਣੈਭਾਣਾਮਨਿਵਸਾਈ॥੧੧॥ਭਾਣੇਤੇਸਭਿਸੁਖ
ਪਾਵੈਸੰਤਹੁਅੰਤੇਨਾਮੁਸਖਾਈ॥੧੨॥ਅਪਣਾਆਪੁਨਪਛਾਣਹਿਸੰਤਹੁਕੂੜਿਕਰਹਿ

ਵਡਿਆਈ॥੧੩॥ਪਖੰਡਿਕਿਨੈਜਮੁਨਹੀਛੋਡਿਆਲੈਜਾਸੀਪਤਿਗਵਾਈ॥੧੪॥ਜਿਨਅੰਤਰਿਸਬ
ਦੁਆਪੁਪਛਾਣਹਿਗਤਿਮਿਤਿਤਿਨਹੀਪਾਈ॥੧੫॥ਇਹੁਮਨੂਆਸੁੰਨਸਮਾਧਿਲਗਾਵੈਜੋਤੀ
ਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥੧੬॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਵਖਾਣਹਿਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਾਈ॥੧੭॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਗਾਵੈਆਪੁਗਵਾਵੈਦਰਿਸਾਚੈਸੋਭਾਪਾਈ॥੧੮॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਸਚੁਵਖਾਣੈਸਚਿਨਾਮਿ
ਲਿਵਲਾਈ॥੧੯॥ਭੈਭੰਜਨੁਅਤਿਪਾਪਨਿਖੰਜਨੁਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਅੰਤਿਸਖਾਈ॥੨੦॥ਸਭੁਕਿਛੁਆ
ਪੇਆਪਿਵਰਤੈਨਾਨਕਨਾਮਿਵਡਿਆਈ॥੨੧॥੩॥੧੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੩
ਹਮਕੁਚਲਕੁਚੀਲਅਤਿਅਭਿਮਾਨੀਮਿਲਿਸਬਦੈਮੈਲੁਉਤਾਰੀ॥੧॥ਸੰਤਹੁਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰੀ॥ਸਚਾਨਾਮੁਵਸਿਆਘਟਅੰਤਰਿਕਰਤੈਆਪਿਸਵਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਪਾਰਸਪਰਸੇਫਿਰਿਪਾਰਸੁਹੋਏਹਰਿਜੀਉਅਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੨॥ਇਕਿਭੇਖਕਰਹਿਫਿਰ
ਹਿਅਭਿਮਾਨੀਤਿਨਜੂਐਬਾਜੀਹਾਰੀ॥੩॥ਇਕਿਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਰਾਮਨਾ
ਮੁਉਰਿਧਾਰੀ॥੪॥ਅਨਦਿਨੁਰਾਤੇਸਹਜੇਮਾਤੇਸਹਜੇਹਉਮੈਮਾਰੀ॥੫॥ਭੈਬਿਨੁਭਗਤਿਨਹੋ
ਈਕਬਹੀਭੈਭਾਇਭਗਤਿਸਵਾਰੀ॥੬॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਬਦਿਜਲਾਇਆਗਿਆਨਿਤਤਿ
ਬੀਚਾਰੀ॥੭॥ਆਪੇਆਪਿਕਰਾਏਕਰਤਾਆਪੇਬਖਸਿਭੰਡਾਰੀ॥੮॥ਤਿਸਕਿਆਗੁਣਾਕਾਅੰ
ਤੁਨਪਾਇਆਹਉਗਾਵਾਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੯॥ਹਰਿਜੀਉਜਪੀਹਰਿਜੀਉਸਾਲਾਹੀਵਿਚ
ਹੁਆਪੁਨਿਵਾਰੀ॥੧੦॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਗੁਰਤੇਪਾਇਆਅਖੁਟਸਚੇਭੰਡਾਰੀ॥੧੧॥ਅਪ
ਣਿਆਭਗਤਾਨੋਆਪੇਤੁਠਾਅਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰਿਕਲਿਧਾਰੀ॥੧੨॥ਤਿਨਸਾਚੇਨਾਮਕੀਸਦਾ
ਭੁਖਲਾਗੀਗਾਵਨਿਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੧੩॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਕਿਛੁਹੈਤਿਸਕਾਆਖਣੁਬਿਖ
ਮੁਬੀਚਾਰੀ॥੧੪॥ਸਬਦਿਲਗੇਸੇਈਜਨਨਿਸਤਰੇਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥੧੫॥ਬਿਨੁਹਰਿ
ਸਾਚੇਕੋਪਾਰਿਨਪਾਵੈਬੂਝੈਕੋਵੀਚਾਰੀ॥੧੬॥ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੋਈਪਾਇਆਮਿਲਿਹਰਿਸ
ਬਦਿਸਵਾਰੀ॥੧੭॥ਕਾਇਆਕੰਚਨੁਸਬਦੇਰਾਤੀਸਾਚੈਨਾਇਪਿਆਰੀ॥੧੮॥ਕਾਇਆਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਿਰਹੀਭਰਪੂਰੇਪਾਈਐਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੧੯॥ਜੋਪ੍ਰਭੁਖੋਜਹਿਸੇਈਪਾਵਹਿਹੋਰਿਫੂਟਿਮੂ

ਏਅਹੰਕਾਰੀ॥੨੦॥ਚਾਰੇਦੀਪਿਨਸਤਿਸੇਵਕਿਸੇਵਤਿਗੁਰਕੰਤੇਤਿਪਿਆਰੀ॥੨੧॥ਸੋਜੋ
ਗੀਤਤੁਗਿਆਨਬੀਚਾਰੇਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਰੀ॥੨੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਤਿਨੈਪਛਾਤਾਜਿਸਨੋ
ਕ੍ਰਿਪਾਤੁਮਾਰੀ॥੨੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਨਸੇਵਹਿਮਾਇਆਲਾਗੇਡੂਬਿਮੁਏਅਹੰਕਾਰੀ॥੨੪॥ਜਿ
ਚਰੁਅੰਦਰਿਸਾਸੁਤਿਚਰੁਸੇਵਾਕੀਚੈਜਾਇਮਿਲੀਐਰਾਮਮੁਰਾਰੀ॥੨੫॥ਅਨਦਿਨੁਜਾਗ
ਤਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਅਪਨੇਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੀ॥੨੬॥ਤਨੁਮਨੁਵਾਰਿਵਾਰਿਘੁਮਾਈਅਪ
ਨੇਗੁਰਵਿਟਹੁਬਲਿਹਾਰੀ॥੨੭॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਬਿਨਸਿਜਾਇਗਾਉਬਰੇਸਬਦਿਵੀਚਾ
ਰੀ॥੨੮॥ਆਪਿਜਗਾਏਸੋਈਜਾਗੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੨੯॥ਨਾਨਕਸੋਈਮੂਏਜਿ
ਨਾਮੁਨਚੇਤਹਿਭਗਤਿਜੀਵੇਵੀਚਾਰੀ॥੩੦॥੪॥੧੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੩
ਨਾਮੁਖਜਾਨਾਗੁਰਤੇਪਾਇਆਤ੍ਰਿਪਤਿਰਹੇਆਘਾਈ॥੧॥ਸੰਤਹੁਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਿਗਤਿਪਾ
ਈ॥ਏਕੁਨਾਮੁਵਸਿਆਘਟਅੰਤਰਿਪੂਰੇਕੀਵਡਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਕਰਤਾਆ
ਪੇਭੁਗਤਾਦੇਦਾਰਿਜਕੁਸਬਾਈ॥੨॥ਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾਸੋਕਰਿਰਹਿਆਅਵਰੁਨਕਰਣਾ
ਜਾਈ॥੩॥ਆਪੇਸਾਜੇਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਏਸਿਰਿਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਈ॥੪॥ਤਿਸਹਿਸੇਵ
ਹੁਤਾਸੁਖੁਪਾਵਹੁਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥੫॥ਆਪਣਾਆਪੁਆਪਿਉਪਾਏਅਲ
ਖੁਨਲਖਣਾਜਾਈ॥੬॥ਆਪੇਮਾਰਿਜੀਵਾਲੇਆਪੇਤਿਸਨੋਤਿਲੁਨਤਮਾਈ॥੭॥ਇ
ਕਿਦਾਤੇਇਕਿਮੰਗਤੇਕੀਤੇਆਪੇਭਗਤਿਕਰਾਈ॥੮॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨੀਏਕੋਜਾਤਾਸ
ਚੇਰਹੇਸਮਾਈ॥੯॥ਆਪਿਸਰੂਪੁਸਿਆਣਾਆਪੇਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥੧੦॥ਆ
ਪੇਦੁਖੁਸੁਖੁਪਾਏਅੰਤਰਿਆਪੇਭਰਮਿਭੁਲਾਈ॥੧੧॥ਵਡਾਦਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਨਿਗੁ
ਰੀਅੰਧਫਿਰੈਲੋਕਾਈ॥੧੨॥ਜਿਨੀਚਾਖਿਆਤਿਨਾਸਾਦੁਆਇਆਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝ
ਬੁਝਾਈ॥੧੩॥ਇਕਨਾਨਾਵਹੁਆਪਿਭੁਲਾਏਇਕਨਾਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਬੁਝਾਈ॥੧੪॥
ਸਦਾਸਦਾਸਾਲਾਹਿਹੁਸੰਤਹੁਤਿਸਦੀਵਡੀਵਡਿਆਈ॥੧੫॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ
ਰਾਜਾਕਰਿਤਪਾਵਸੁਬਣਤਬਣਾਈ॥੧੬॥ਨਿਆਉਤਿਸੈਕਾਹੈਸਦਾਸਾਚਾਵਿਰਲੇਹੁ

ਕਮੁਮਨਾਈ॥੧੭॥ਤਿਸਨੋਪ੍ਰਭੁਜੀਸਦਾਧਿਆਵਹੁਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਬਣਤਬਣਾਈ॥
੧੮॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਤੈਸੇਜਨੁਸੀਝੈਜਿਸੁਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਈ॥੧੯॥ਸਚਾਆਪਿਸਦਾਤੈਸਾਚਾ
ਬਾਣੀਸਬਦਿਸੁਣਾਈ॥੨੦॥ਨਾਨਕਸੁਣਿਵੇਖਿਰਹਿਆਵਿਸਮਾਦੁਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਰਵਿਆਸ੍ਰਬ
ਥਾਈ॥੨੧॥੫॥੧੪॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ॥

ਕਿਨਹੀਕੀਆਪਰਵਿਰਤਿਪਸਾਰਾ॥ਕਿਨਹੀਕੀਆਪੂਜਾਬਿਸਥਾਰਾ॥ਕਿਨਹੀਨਿਵਲ
ਭੁਇਅੰਗਮਸਾਧੇ॥ਮੋਹਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਆਰਾਧੇ॥੧॥ਤੇਰਾਭਰੋਸਾਪਿਆਰੇ॥ਆਨਨ
ਜਾਨਾਵੇਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਨਹੀਗ੍ਰਿਹੁਤਜਿਵਣਖੰਡਿਪਾਇਆ॥ਕਿਨਹੀਮੋਨਿਅਉਧੂਤੁਸ
ਦਾਇਆ॥ਕੋਈਕਹਤਉਅਨੰਨਿਭਗਉਤੀ॥ਮੋਹਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਓਟਲੀਤੀ॥੨॥ਕਿਨਹੀ
ਕਹਿਆਹਉਤੀਰਥਵਾਸੀ॥ਕੋਈਅੰਨੁਤਜਿਭਇਆਉਦਾਸੀ॥ਕਿਨਹੀਭਵਨੁਸਭਧਰਤੀ
ਕਰਿਆ॥ਮੋਹਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਦਰਿਪਰਿਆ॥੩॥ਕਿਨਹੀਕਹਿਆਮੈਕੁਲਹਿਵਡਿਆ
ਈ॥ਕਿਨਹੀਕਹਿਆਬਾਹਬਹੁਭਾਈ॥ਕੋਈਕਹੈਮੈਧਨਹਿਪਸਾਰਾ॥ਮੋਹਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿ
ਆਧਾਰਾ॥੪॥ਕਿਨਹੀਘੂਘਰਨਿਰਤਿਕਰਾਈ॥ਕਿਨਹੂਵਰਤਨੇਮਮਾਲਾਪਾਈ॥ਕਿਨਹੀ
ਤਿਲਕੁਗੋਪੀਚੰਦਨਲਾਇਆ॥ਮੋਹਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਆ॥੫॥ਕਿਨ
ਹੀਸਿਧਬਹੁਚੇਟਕਲਾਏ॥ਕਿਨਹੀਭੇਖਬਹੁਥਾਟਬਨਾਏ॥ਕਿਨਹੀਤੰਤਮੰਤਬਹੁਖੇਵਾ
ਮੋਹਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਸੇਵਾ॥੬॥ਕੋਈਚਤੁਰੁਕਹਾਵੈਪੰਡਿਤਾ॥ਕੋਖਟੁਕਰਮਸਹਿਤਸਿਉ
ਮੰਡਿਤਾ॥ਕੋਈਕਰੈਆਚਾਰਸੁਕਰਣੀ॥ਮੋਹਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਸਰਣੀ॥੭॥ਸਗਲੇਕਰ
ਮਧਰਮਜੁਗਸੋਧੇ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਇਹੁਮਨੁਨਪ੍ਰਬੋਧੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਉਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਆ
ਬੂਝੀਤ੍ਰਿਸਨਾਮਹਾਸੀਤਲਾਇਆ॥੮॥੧॥੧੫॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫

ਇਸੁਪਾਨੀਤੇਜਿਨਿਤੂਘਰਿਆ॥ਮਾਟੀਕਾਲੇਦੇਤੂਕਰਿਆ॥ਉਕਤਿਜੋਤਿਲੈਸੁਰਤਿ
ਪਰੀਖਿਆ॥ਮਾਤਗਰਭਮਹਿਜਿਨਿਤੂਰਾਖਿਆ॥੧॥ਰਾਖਨਹਾਰੁਸਮ੍ਹਾਰਿਜਨਾ॥ਸਗ

ਲੋਛੋਡਿਬਿਕਾਰਮਨਾਹਰਿਗਾਉ॥ਜਿਨਿਦੀਏਤੁਧੁਬਾਪਮਹਤਾਰੀ॥ਜਿਨਿਦੀਏਭ੍ਰਾਤਪੁਤਹਾ

ਰੀ॥ਜਿਨਿਦੀਏਤੁਧੁਬਨਿਤਾਅਰੁਮੀਤਾ॥ਤਿਸੁਠਾਕੁਰਕਉਰਖਿਲੇਹੁਚੀਤਾ॥੧॥ਜਿਨਿ

ਦੀਆਤੁਧੁਪਵਨੁਅਮੋਲਾ॥ਜਿਨਿਦੀਆਤੁਧੁਨੀਰੁਨਿਰਮੋਲਾ॥ਜਿਨਿਦੀਆਤੁਧੁਪਾਵ

ਕੁਬਲਨਾ॥ਤਿਸੁਠਾਕੁਰਕੀਰਹੁਮਨਸਰਨਾ॥੨॥ਛਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਜਿਨਿਭੋਜਨਦੀਏ॥ਅੰਤ

ਰਿਥਾਨਠਹਰਾਵਨਕਉਦੀਏ॥ਬਸੁਧਾਦੀਓਬਰਤਨਿਬਲਨਾ॥ਤਿਸੁਠਾਕੁਰਕੇਚਿਤਿਰਖੁਚਰਨਾ

॥੩॥ਪੇਖਨਕਉਨੇਤ੍ਰਸੁਨਨਕਉਕਰਨਾ॥ਹਸਤਕਮਾਵਨਬਾਸਨਰਸਨਾ॥ਚਰਨਚਲਨਕਉਸਿਰੁ

ਕੀਨੋਮੇਰਾ॥ਮਨਤਿਸੁਠਾਕੁਰਕੇਪੂਜਹੁਪੈਰਾ॥੪॥ਅਪਵਿਤ੍ਰਪਵਿਤ੍ਰੁਜਿਨਿਤੂਕਰਿਆ॥ਸਗਲਜੋ

ਨਿਮਹਿਤੂਸਿਰਿਧਰਿਆ॥ਅਬਤੂਸੀਝੁਭਾਵੈਨਹੀਸੀਝੈ॥ਕਾਰਜੁਸਵਰੈਮਨਪ੍ਰਭੁਧਿਆਈਜੈ

॥੫॥ਈਹਾਊਹਾਏਕੈਓਹੀ॥ਜਤਕਤਦੇਖੀਐਤਤਤਤਤੋਹੀ॥ਤਿਸੁਸੇਵਤਮਨਿਆਲਸੁਕਰੈ॥ਜਿਸੁ

ਵਿਸਰਿਐਇਕਨਿਮਖਨਸਰੈ॥੬॥ਹਮਅਪਰਾਧੀਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ॥ਨਾਕਿਛੁਸੇਵਾਨਾਕਰ

ਮਾਰੇ॥ਗੁਰੁਬੋਹਿਥੁਵਡਭਾਗੀਮਿਲਿਆ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸੰਗਿਪਾਥਰਤਰਿਆ॥੭॥੨॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਰੰਗਰਸਰੂਪਾ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਮਾਇਬਾਪਪੂਤਾ॥

ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਰਾਜਮਿਲਖਵਾਪਾਰਾ॥ਸੰਤਬਿਹਾਵੈਹਰਿਨਾਮਅਧਾਰਾ॥੧॥ਰਚਨਾਸਾਚੁਬਨੀ॥

ਸਭਕਾਏਕੁਧਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਬੇਦਅਰੁਬਾਦਿ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਰਸਨਾਸਾਦਿ॥

ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਲਪਟਿਸੰਗਿਨਾਰੀ॥ਸੰਤਰਚੇਕੇਵਲਨਾਮਮੁਰਾਰੀ॥੨॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਖੇਲਤ

ਜੂਆ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਅਮਲੀਹੂਆ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਪਰਦਰਬਚੋਰਾਏ॥ਹਰਿਜਨਬਿ

ਹਾਵੈਨਾਮਧਿਆਏ॥੩॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਜੋਗਤਪਪੂਜਾ॥ਕਾਹੂਰੋਗਸੋਗਭਰਮੀਜਾ॥ਕਾਹੂ

ਪਵਨਧਾਰਜਾਤਬਿਹਾਏ॥ਸੰਤਬਿਹਾਵੈਕੀਰਤਨੁਗਾਏ॥੪॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਦਿਨੁਰੈਨਿਚਾ

ਲਤ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਸੋਪਿੜੁਮਾਲਤ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਬਾਲਪੜਾਵਤ॥ਸੰਤਬਿਹਾਵੈਹਰਿ

ਜਸੁਗਾਵਤ॥੫॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਨਟਨਾਟਿਕਨਿਰਤੇ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਜੀਆਇਹਹਿਰਤੇ॥ਕਾਹੂ

ਬਿਹਾਵੈਰਾਜਮਹਿਡਰਤੇ॥ਸੰਤਬਿਹਾਵੈਹਰਿਜਸੁਕਰਤੇ॥੬॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਮਤਾਮਸੂਰਤਿ

ਕਾਮੁਖਿਡਾਵੈਸੇਵਾਜਗਤ੍ਰਗਤਿ॥ਕਾਮੁਖਿਡਾਵੈਸੇਖਤਜੀਵਤਾ॥ਸੰਤਖਿਡਾਵਤਹਰਿਸੁਪੀਵ ੫੩੯
ਤ॥੧॥ਤਿਤੁਕੋਲਾਇਆ॥ਤਿਤਹੀਲਾਗਾ॥ਨਾਕੋਮੂੜ੍ਹਨਹੀਕੋਇਆਣਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਜਿਸੁਦੇਵੈਨਾਉ॥ਨਾਨਕਤਾਕੈਬਲਿਬਲਿਜਾਉ॥੮॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫
ਦਾਵਾਅਗਨਿਰਹੇਹਰਿਬੂਟ॥ਮਾਤਗਰਭਸੰਕਟਤੇਛੂਟ॥ਜਾਕਾਨਾਮੁਸਿਮਰਤਭਉਜਾਇ॥
ਤੈਸੇਸੰਤਜਨਾਰਾਖੈਹਰਿਰਾਇ॥੧॥ਐਸੇਰਾਖਨਹਾਰਦਇਆਲਾ॥ਜਤਕਤਦੇਖਉਤੁਮਪ੍ਰ
ਤਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਲੁਪੀਵਤਜਿਉਤਿਖਾਮਿਟੰਤ॥ਧਨਬਿਗਸੈਗ੍ਰਿਹ ਆਵਤਕੰਤ॥
ਲੋਭੀਕਾਧਨੁਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੁ॥ਤਿਉਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮਪਿਆਰੁ॥੨॥ਕਿਰਸਾਨੀਜਿ
ਉਰਾਖੈਰਖਵਾਲਾ॥ਮਾਤਪਿਤਾਦਇਆਜਿਉਬਾਲਾ॥ਪ੍ਰੀਤਮੁਦੇਖਿਪ੍ਰੀਤਮੁਮਿਲਿਜਾ
ਇ॥ਤਿਉਹਰਿਜਨਰਾਖੈਕੰਠਿਲਾਇ॥੩॥ਜਿਉਅੰਧੁਲੇਪੇਖਤਹੋਇਅਨੰਦ॥ਗੂੰਗਾਬਕ
ਤਗਾਵੈਬਹੁਛੰਦ॥ਪਿੰਗੁਲਪਰਬਤਪਰਤੇਪਾਰਿ॥ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਸਗਲਉਧਾਰਿ॥੪॥
ਜਿਉਪਾਵਕਸੰਗਿਸੀਤਕੋਨਾਸੁ॥ਐਸੇਪ੍ਰਾਛਤਸੰਤਸੰਗਿਬਿਨਾਸੁ॥ਜਿਉਸਾਬਨਿਕਾਪਰ
ਉਜਲਹੋਤ॥ਨਾਮੁਜਪਤਸਭੁਭ੍ਰਮੁਭਉਖੋਤ॥੫॥ਜਿਉਚਕਵੀਸੂਰਜਕੀਆਸਾ॥ਜਿਉਚਾ
ਤ੍ਰਿਕਬੂੰਦਕੀਪਿਆਸਾ॥ਜਿਉਕੁਰੰਕਨਾਦਕਰਨਸਮਾਨੇ॥ਤਿਉਹਰਿਨਾਮਹਰਿਜਨਮਨ
ਹਿਸੁਖਾਨੇ॥੬॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਦਇਆਲਭਏਤਾਆਏਚੀਤਿ॥ਦਇਆ
ਧਾਰੀਤਿਨਿਧਾਰਣਹਾਰ॥ਬੰਧਨਤੇਹੋਈਛੁਟਕਾਰ॥੭॥ਸਭਿਥਾਨਦੇਖੇਨੈਣਅਲੋਇ॥ਤਿ
ਸੁਬਿਨੁਦੂਜਾ॥ਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਭ੍ਰਮਭੈਛੂਟੇਗੁਰਪਰਸਾਦ॥ਨਾਨਕਪੇਖਿਓਸਭੁਬਿਸਮਾਦ॥
੮॥੪॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਪੇਖੀਅਹਿਪ੍ਰਭਸਗਲਤੁਮਾ
ਰੀਧਾਰਨਾ॥੧॥ਇਤੁਮਨੁਹਰਿਕੈਨਾਮਿਉਧਾਰਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਦਾਕੁਦ
ਰਤਿਸਭਿਕਰਤੇਕੇਕਾਰਨਾ॥੨॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਝੂਠੁਨਿੰਦਾਸਾਧੂਸੰਗਿਬਿਦਾਰਨਾ॥੩॥ਨਾਮੁਜ
ਪਤਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਸੂਖੇਸੂਖਿਗੁਦਾਰਨਾ॥੪॥ਭਗਤਸਰਣਿਜੋਆਵੈਪ੍ਰਾਣੀਤਿਸੁਈ
ਹਾਊਹਾਨਹਾਰਨਾ॥੫॥ਸੂਖਦੂਖਇਸੁਮਨਕੀਬਿਰਥਾਤੁਮਹੀਆਗੈਸਾਰਨਾ॥੬॥ਤੂੰਦਾਤਾ

ਸਭਨਾਜੀਆਕਾਆਪਨਕੀਆਧਾਰਨਾ॥੭॥ਅਨਿਕਬਾਰਕੋਟਿਜਨਊਪਰਿਨਾਨਕੁ
ਵੰਞੈਵਾਰਨਾ॥੮॥੫॥ ੴ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਅਸਟਪਦੀ
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਦਰਸਨੁਭੇਟਤਪਾਪਸਭਿਨਾਸਹਿਹਰਿਸਿਉਦੇਇਮਿਲਾਈ॥੧॥ਮੇਰਾਗੁਰਪਰਮੇਸਰੁਸੁਖਦਾ
ਈ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਏਅੰਤੇਹੋਇਸਖਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਦੂਖਕਾਡੇਰਾਭੰ
ਨਾਸੰਤਧੂਰਿਮੁਖਿਲਾਈ॥੨॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਕੀਏਖਿਨਭੀਤਰਿਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਵੰਞਾ
ਈ॥੩॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਸੁਆਮੀਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਣਾਈ॥੪॥ਬੰਧਨਤੋੜਿਚਰਨਕਮ
ਲਦ੍ਰਿੜਾਏਏਕਸਬਦਿਲਿਵਲਾਈ॥੫॥ਅੰਧਕੂਪਬਿਖਿਆਤੇਕਾਢਿਓਸਾਚਸਬਦਿਬ
ਣਿਆਈ॥੬॥ਜਨਮਮਰਣਕਾਸਹਸਾਚੂਕਾਬਾਹੁੜਿਕਤਹੁਨਧਾਈ॥੭॥ਨਾਮਰਸਾਇ
ਣਿਇਹੁਮਨੁਰਾਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਤ੍ਰਿਪਤਾਈ॥੮॥ਸੰਤਸੰਗਿਮਿਲਿਕੀਰਤਨੁਗਾਇਆਨਿਹ
ਚਲੁਵਾਸਿਆਜਾਈ॥੯॥ਪੂਰੈਗੁਰਿਪੂਰੀਮਤਿਦੀਨੀਹਰਿਬਿਨੁਆਨਨਭਾਈ॥੧੦॥ਨਾਮੁਨਿ
ਧਾਨੁਪਾਇਆਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਨਰਕਿਨਜਾਈ॥੧੧॥ਘਾਲਸਿਆਣਪਉਕਤਿਨਮੇਰੀਪੂ
ਰੈਗੁਰੂਕਮਾਈ॥੧੨॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਸੁਚਿਹੈਸੋਈਆਪੇਕਰੇਕਰਾਈ॥੧੩॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰ
ਮਹਾਬਿਖਿਆਮਹਿਗੁਰਿਸਾਚੈਲਾਇਤਰਾਈ॥੧੪॥ਅਪਣੇਜੀਅਤੈਆਪਿਸਮ੍ਹਾਲੇਆਪਿ
ਲੀਏਲੜਿਲਾਈ॥੧੫॥ਸਾਚਧਰਮਕਾਬੇੜਾਬਾਧਿਆਭਵਜਲੁਪਾਰਿਪਵਾਈ॥੧੬॥ਬੇ
ਸੁਮਾਰਬੇਅੰਤਸੁਆਮੀਨਾਨਕਬਲਿਬਲਿਜਾਈ॥੧੭॥ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੰਭਉਕਲਿ
ਅੰਧਕਾਰਦੀਪਾਈ॥੧੮॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਜੀਅਨਕਾਦਾਤਾਦੇਖਤਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਈ॥੧੯॥
ਏਕੰਕਾਰਨਿਰੰਜਨਨਿਰਭਉਸਭਜਲਿਥਲਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੨੦॥ਭਗਤਿਦਾਨੁਭਗਤਾਕਉ
ਦੀਨਾਹਰਿਨਾਨਕੁਜਾਚੈਮਾਈ॥੨੧॥੧॥੬॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਸਲੋਕੁ॥
ਸਿਖਹੁਸਬਦੁਪਿਆਰਿਹੋਜਨਮਮਰਨਕੀਟੇਕ॥ਮੁਖੁਊਜਲੁਸਦਾਸੁਖੀਨਾਨਕਸਿਮਰਤਏ
ਕ॥੧॥ ॥ਮਨੁਤਨੁਰਾਤਾਰਾਮਪਿਆਰੇਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਬਣਿ
ਆਈਸੰਤਹੁ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਿਖੇਪਿਨਿਬਾਹੀਸੰਤਹੁ॥ਹਰਿਨਾਮੁਲਾਹਾਦਾਸਕਉਦੀਆਸਗ

ਲੀੜ੍ਹਿਆ ਨਉ ਲਾਗੀ ਸੰਤਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਲਾਲੁ ਇਕੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੀਮਤਿ

ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੨॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਧਿਆਨੁ ਸਾਚੈ ਦਰਸਿ ਸਮਾਈ

ਸੰਤਹੁ ॥੩॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥

੪॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਰਵਿਆ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਕਤ ਆਵੈ ਕਤ ਜਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੫॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੈ

ਭੀ ਹੋਸੀ ਸਭ ਜੀਆ ਕਾ ਸੁਖਦਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੬॥ ਆਪਿ ਬੇਅੰਤੁ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ਪੂਰਿ ਰਹਿ

ਆ ਸਭ ਠਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੭॥ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਮਾਲੁ ਜੋਬਨ ਸੁਤ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਬਾਪੁ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥

੮॥੨॥੭॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੀ ॥ ਘੂ

ਮਨ ਘੇਰਿ ਮਹਾ ਅਤਿ ਬਿਖੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸੂ

ਖਾ ਬਾਹਰਿ ਸੂਖਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਮਲਨ ਭਏ ਦੁਸਟਾਰੀ ॥੧॥ ਜਿਸ ਤੇ ਲਾਗੇ ਤਿਨਹਿ ਨਿਵਾਰੇ ਪ੍ਰ

ਭ ਜੀਉ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੨॥ ਉਧਰੇ ਸੰਤ ਪਰੇ ਹਰਿ ਸਰਨੀ ਪਚਿ ਬਿਨਸੇ ਮਹਾ ਅਹੰਕਾ

ਰੀ ॥੩॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਇਹੁ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਇਕੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੀ ॥੪॥ ਨ ਕੋਈ ਸੂ

ਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੀਣਾ ਸਭ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੫॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਕਥ ਅਗੋਚਰ ਰਵਿਆ

ਏਕੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੬॥ ਕੀਮਤਿ ਕਉਣੁ ਕਰੇ ਤੇਰੀ ਕਰਤੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੀ ॥੭॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਨਾ

ਨਕ ਵਡਿਆਈ ਤੇਰਿਆ ਸੰਤ ਜਨਾ ਰੇਣਾਰੀ ॥੮॥੩॥੮॥ ਜੁਮਲਾ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਮਃ ੧ ॥੯॥

ਮਃ ੩ ॥੫॥ ਮਃ ੫ ॥੮॥੨੨॥ ਜੋੜੁ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅਨੰਦੁ ॥

ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਸੇਤੀ

ਮਨਿ ਵਜੀਆ ਵਾਧਾਈਆ ॥ ਰਾਗ ਰਤਨ ਪਰਵਾਰ ਪਰੀਆ ਸਬਦ ਗਾਵਣ ਆਈਆ ॥ ਸ

ਬਦੋ ਤ ਗਾਵਹੁ ਹਰੀ ਕੇਰਾ ਮਨਿ ਜਿਨੀ ਵਸਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇ

ਆ ॥੧॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਰਹੁ ਤੂ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਦੂਖ ਸਭਿ ਵਿ

ਸਾਰਣਾ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਓਹੁ ਕਰੇ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਸਭੁ ਸਵਾਰਣਾ ॥ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆ
ਮੀ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥੨॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬਾ
ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥ ਘਰਿ ਤ ਤੇਰੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਾਵਏ ॥ ਸਦਾ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾ
ਹ ਤੇਰੀ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਵਏ ॥ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਵਾਜੇ ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸ
ਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥੩॥ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੋ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਮੇਰਾ ਜਿ
ਨਿ ਭੁਖਾ ਸਭਿ ਗਵਾਈਆ ॥ ਕਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖ ਮਨਿ ਆਇ ਵਸਿਆ ਜਿਨਿ ਇਛਾ ਸਭਿ ਪੁਜਾਈ
ਆ ॥ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਵਿਟਹੁ ਜਿਸ ਦੀਆ ਏਹਿ ਵਡਿਆਈਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁ
ਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸਬਦਿ ਧਰਹੁ ਪਿਆਰੋ ॥ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੋ ॥੪॥ ਵਾਜੇ ਪੰਚ ਸਬਦ ਤਿਤੁ ਘ
ਰਿ ਸਭਾਗੈ ॥ ਘਰਿ ਸਭਾਗੈ ਸਬਦ ਵਾਜੇ ਕਲਾ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਧਾਰੀਆ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਤੁਧੁ ਵਸਿ ਕੀਤੇ
ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿਆ ॥ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਪਾਇਆ ਤੁਧੁ ਜਿਨ ਕਉ ਸਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਕੈ ਲਾਗੇ ॥ ਕਹੈ
ਨਾਨਕੁ ਤਹ ਸੁਖੁ ਹੋਆ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ॥੫॥ ਸਾਚੀ ਲਿਵੈ ਬਿਨੁ ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ ॥ ਦੇਹ ਨਿ
ਮਾਣੀ ਲਿਵੈ ਬਾਝਹੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਸਮਰਥ ਕੋਇ ਨਾਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ
ਬਨਵਾਰੀਆ ॥ ਏਸ ਨਉ ਹੋਰੁ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਸਬਦਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰੀਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਲਿਵੈ ਬਾਝ
ਹੁ ਕਿਆ ਕਰੈ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥੬॥ ਆਨੰਦੁ ਆਨੰਦੁ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਆਨੰਦੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ॥ ਜਾਣਿ
ਆ ਆਨੰਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟੇ ਗਿਆਨ
ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਿਆ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਜਿਨ ਕਾ ਮੋਹੁ ਤੁਟਾ ਤਿਨ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਚੈ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ
ਏਹੁ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਆਨੰਦੁ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ॥੭॥ ਬਾਬਾ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਪਾਵੈ
ਤ ਸੋ ਜਨੁ ਦੇਹਿ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਰਿ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਵੇਚਾਰਿਆ ॥ ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿ ਦਹ ਦਿਸਿ
ਇਕਿ ਨਾਮਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਭਇਆ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿਨਾ ਭਾਣਾ ਭਾਵਏ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵਏ ॥੮॥ ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰਿਹੋ ਅਕਥ ਕੀ
ਕਰਹ ਕਹਾਣੀ ॥ ਕਰਹ ਕਹਾਣੀ ਅਕਥ ਕੇਰੀ ਕਿਤੁ ਦੁਆਰੈ ਪਾਈਐ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਸਉਪਿ

ਰ ਕਉ ਤੂ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿਐ ਪਾਈਐ ॥ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿਅਹੁ ਗੁਰੂ ਕੇਰਾ ਗਾਵਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਿਹੁ
ਸੰਤਹੁ ਕਥਿਹੁ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੯॥ ਏ ਮਨ ਚੰਚਲਾ ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਚਤੁਰਾਈ ਨ ਪਾ
ਇਆ ਕਿਨੈ ਤੂ ਸੁਣਿ ਮੰਨ ਮੇਰਿਆ ॥ ਏਹ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਜਿਨਿ ਏਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਮਾਇ
ਆ ਤ ਮੋਹਣੀ ਤਿਨੈ ਕੀਤੀ ਜਿਨਿ ਠਗਉਲੀ ਪਾਈਆ ॥ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿ ਮੋਹੁ
ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਚੰਚਲ ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੦॥ ਏ ਮਨ ਪਿਆਰਿ
ਆ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਏਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਤੂ ਜਿ ਦੇਖਦਾ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥ ਸਾਥਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ਨਾ
ਹੀ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ ਐਸਾ ਕੰਮੁ ਮੂਲੇ ਨ ਕੀਚੈ ਜਿਤੁ ਅੰਤਿ ਪਛੋਤਾਈਐ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੂ ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿ ਤੂ ਹੋਵੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਪਿਆਰੇ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥੧੧॥
ਅਗਮ ਅਗੋਚਰਾ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤੋ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੇਰਾ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਤੂ ਜਾ
ਣਹਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਖੇਲੁ ਤੇਰਾ ਕਿਆ ਕੋ ਆਖਿ ਵਖਾਣਏ ॥ ਆਖਹਿ ਤ ਵੇਖਹਿ ਸਭੁ ਤੂਹੈ ਜਿ
ਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤੂ ਸਦਾ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜ
ਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖੋਜਦੇ ਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਨੀ ਸਚਾ ਮਨਿ
ਵਸਾਇਆ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ ਇਕਿ ਵੇਖਿ ਪਰਸਣਿ ਆਇਆ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰ
ਕਾਰੁ ਚੂਕਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਤੁਠਾ ਤਿਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇ
ਆ ॥੧੩॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ॥ ਚਾਲਾ ਨਿਰਾਲੀ ਭਗਤਾਹ ਕੇਰੀ ਬਿਖਮ ਮਾਰਗਿ ਚਲਣਾ
ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਜਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਨਾਹੀ ਬੋਲਣਾ ॥ ਖੰਨਿਅਹੁ ਤਿਖੀ ਵਾਲਹੁ ਨਿਕੀ ਏਤੁ ਮਾ
ਰਗਿ ਜਾਣਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਤਜਿਆ ਹਰਿ ਵਾਸਨਾ ਸਮਾਣੀ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚਾਲ
ਭਗਤਾ ਜੁਗਹੁ ਜੁਗੁ ਨਿਰਾਲੀ ॥੧੪॥ ਜਿਉ ਤੂ ਚਲਾਇਹਿ ਤਿਉ ਚਲਹ ਸੁਆਮੀ ਹੋਰੁ ਕਿਆ
ਜਾਣਾ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥ ਜਿਉ ਤੂ ਚਲਾਇਹਿ ਤਿਵੈ ਚਲਹ ਜਿਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਹੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਨ
ਨਾਮਿ ਲਾਇਹਿ ਸਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇਹਿ ਆਪਣੀ ਸਿ ਗੁਰਦੁਆ
ਰੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹੇ ॥੧੫॥ ਏਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਬਦੁ

ਸੁਹਾਵਾ॥ਸਬਦੋਸੁਹਾਵਾਸਦਾਸੋਹਿਲਾਸਤਿਗੁਰੂਸੁਣਾਇਆ॥ਏਹੁਤਿਨਕੈਮੰਨਿਵਸਿਆ
ਜਿਨਧੁਰਹੁਲਿਖਿਆਆਇਆ॥ਇਕਿਫਿਰਹਿਘਨੇਰੇਕਰਹਿਗਲਾਗਲੀਕਿਨੈਨਪਾਇ
ਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਬਦੁਸੋਹਿਲਾਸਤਿਗੁਰੂਸੁਣਾਇਆ॥੧੬॥ਪਵਿਤੁਹੋਏਸੇਜਨਾਜਿਨੀਹ
ਰਿਧਿਆਇਆ॥ਹਰਿਧਿਆਇਆਪਵਿਤੁਹੋਏਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਧਿਆਇਆ॥ਪਵਿਤੁਮਾ
ਤਾਪਿਤਾਕੁਟੰਬਸਹਿਤਸਿਉਪਵਿਤੁਸੰਗਤਿਸਬਾਈਆ॥ਕਹਦੇਪਵਿਤੁਸੁਣਦੇਪਵਿਤੁਸੇਪਵਿ
ਤੁਜਿਨੀਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸੇਪਵਿਤੁਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਆ॥੧੭॥
ਕਰਮੀਸਹਜੁਨਊਪਜੈਵਿਣੁਸਹਜੈਸਹਸਾਨਜਾਇ॥ਨਹਜਾਇਸਹਸਾਕਿਤੈਸੰਜਮਿਰਹੇਕਰਮਕ
ਮਾਇ॥ਸਹਸੈਜੀਉਮਲੀਣੁਹੈਕਿਤੁਸੰਜਮਿਧੋਤਾਜਾਏ॥ਮੰਨੁਧੋਵਹੁਸਬਦਿਲਾਗਹੁਹਰਿਸਿਉ
ਰਹਹੁਚਿਤੁਲਾਇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਹਜੁਉਪਜੈਇਹੁਸਹਸਾਇਵਜਾਇ॥੧੮॥
ਜੀਅਹੁਮੈਲੇਬਾਹਰਹੁਨਿਰਮਲ॥ਬਾਹਰਹੁਨਿਰਮਲਜੀਅਹੁਤਮੈਲੇਤਿਨੀਜਨਮੁਜੂਐ
ਹਾਰਿਆ॥ਏਹਤਿਸਨਾਵਡਾਰੋਗੁਲਗਾਮਰਣੁਮਨਹੁਵਿਸਾਰਿਆ॥ਵੇਦਾਮਹਿਨਾਮੁਉਤਮੁ
ਸੋਸੁਣਹਿਨਾਹੀਫਿਰਹਿਜਿਉਬੇਤਾਲਿਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਜਿਨਸਚੁਤਜਿਆਕੂੜੇਲਾਗੇ
ਤਿਨੀਜਨਮੁਜੂਐਹਾਰਿਆ॥੧੯॥ਜੀਅਹੁਨਿਰਮਲਬਾਹਰਹੁਨਿਰਮਲ॥ਬਾਹਰਹੁਤਨਿਰ
ਮਲਜੀਅਹੁਨਿਰਮਲਸਤਿਗੁਰਤੇਕਰਣੀਕਮਾਣੀ॥ਕੂੜਕੀਸੋਇਪਹੁਚੈਨਾਹੀਮਨਸਾਸਚਿ
ਸਮਾਣੀ॥ਜਨਮੁਰਤਨੁਜਿਨੀਖਟਿਆਭਲੇਸੇਵਣਜਾਰੇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਜਿਨਮੰਨੁਨਿਰਮਲੁਸਦਾ
ਰਹਹਿਗੁਰਨਾਲੇ॥੨੦॥ਜੇਕੋਸਿਖੁਗੁਰੂਸੇਤੀਸਨਮੁਖੁਹੋਵੈ॥ਹੋਵੈਤਸਨਮੁਖੁਸਿਖੁਕੋਈਜੀਅਹੁਰਹੈ
ਗੁਰੂਨਾਲੇ॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਧਿਆਏਅੰਤਰਆਤਮੈਸਮਾਲੇ॥ਆਪੁਛਡਿਸਦਾਰਹੈਪਰ
ਣੈਗੁਰਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਣੈਕੋਏ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸੁਣਹੁਸੰਤਹੁਸੋਸਿਖੁਸਨਮੁਖੁਹੋਏ॥੨੧॥ਜੇਕੋਗੁ
ਰਤੇਵੇਮੁਖੁਹੋਵੈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਵੈ॥ਪਾਵੈਮੁਕਤਿਨਹੋਰਥੈਕੋਈਪੁਛਹੁਬਿਬੇਕੀਆਜਾ
ਏ॥ਅਨੇਕਜੂਨੀਭਰਮਿਆਵੈਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਏ॥ਫਿਰਿਮੁਕਤਿਪਾਏਲਾਗਿਚ
ਰਣੀਸਤਿਗੁਰੂਸਬਦੁਸੁਣਾਏ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਵੀਚਾਰਿਦੇਖਹੁਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਏ॥

੨੨॥ਆਵਹੁਸਿਖਸਤਿਗੁਰੂਕੇਪਿਆਰਿਹੋਗਾਵਹੁਸਚੀਬਾਣੀ॥ਬਾਣੀਤਗਾਵਹੁਗੁਰੂਕੇਰੀ
ਬਾਣੀਆਸਿਰਿਬਾਣੀ॥ਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰਮੁਹੋਵੈਹਿਰਦੈਤਿਨਾਸਮਾਣੀ॥ਪੀਵਹੁਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਸਦਾਰਹਹੁਹਰਿਰੰਗਿਜਪਿਅਹੁਸਾਰਿਗਪਾਣੀ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਦਾਗਾਵਹੁਏਹਸਚੀ
ਬਾਣੀ॥੨੩॥ਸਤਿਗੁਰੂਬਿਨਾਹੋਰਕਚੀਹੈਬਾਣੀ॥ਬਾਣੀਤਕਚੀਸਤਿਗੁਰੂਬਾਝਹੁਹੋਰਕਚੀ
ਬਾਣੀ॥ਕਹਦੇਕਚੇਸੁਣਦੇਕਚੇਕਚੀਆਖਿਵਖਾਣੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਿਤਕਰਹਿਰਸਨਾਕਹਿ
ਆਕਛੂਨਜਾਣੀ॥ਚਿਤੁਜਿਨਕਾਹਿਰਿਲਇਆਮਾਇਆਬੋਲਨਿਪਏਰਵਾਣੀ॥
ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਤਿਗੁਰੂਬਾਝਹੁਹੋਰਕਚੀਬਾਣੀ॥੨੪॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਤੰਨੁਹੈਹੀਰੇਜਿਤੁਜ
ੜਾਉ॥ਸਬਦੁਰਤਨੁਜਿਤੁਮਨੁਲਾਗਾਏਹੁਹੋਆਸਮਾਉ॥ਸਬਦਸੇਤੀਮਨੁਮਿਲਿਆਸਾ
ਚੈਲਾਇਆਭਾਉ॥ਆਪੇਹੀਰਾਰਤਨੁਆਪੇਜਿਸਨੋਦੇਇਬੁਝਾਇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਬਦੁ
ਰਤਨੁਹੈਹੀਰਾਜਿਤੁਜੜਾਉ॥੨੫॥ਸਿਵਸਕਤਿਆਪਿਉਪਾਇਕੈਕਰਤਾਆਪੇਹੁਕਮੁਵਰਤਾਏ
ਹੁਕਮੁਵਰਤਾਏਆਪਿਵੇਖੈਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੈਬੁਝਾਏ॥ਤੋੜੇਬੰਧਨਹੋਵੈਮੁਕਤੁਸਬਦੁਮੰਨਿਵ
ਸਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਸਨੋਆਪਿਕਰੇਸੁਹੋਵੈਏਕਸਸਿਉਲਿਵਲਾਏ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਆਪਿ
ਕਰਤਾਆਪੇਹੁਕਮੁਬੁਝਾਏ॥੨੬॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਪੁੰਨਪਾਪਬੀਚਾਰਦੇਤਤੈਸਾਰਨਜਾਣੀ
॥ਤਤੈਸਾਰਨਜਾਣੀਗੁਰੂਬਾਝਹੁਤਤੈਸਾਰਨਜਾਣੀ॥ਤਿਹੀਗੁਣੀਸੰਸਾਰੁਭ੍ਰਮਿਸੁਤਾਸੁਤਿਆ
ਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸੇਜਨਜਾਗੇਜਿਨਾਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਬੋਲਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾ
ਣੀ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸੋਤਤੁਪਾਏਜਿਸਨੋਅਨਦਿਨੁਹਰਿਲਿਵਲਾਗੈਜਾਗਤਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀ
੨੭॥ਮਾਤਾਕੇਉਦਰਮਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਰੇਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐ॥ਮਨਹੁਕਿਉਵਿਸਾਰੀ
ਐਏਵਡੁਦਾਤਾਜਿਅਗਨਿਮਹਿਆਹਾਰੁਪਹੁਚਾਵਏ॥ਓਸਨੋਕਿਹੁਪੋਹਿਨਸਕੀਜਿਸਨਉ
ਆਪਨੀਲਿਵਲਾਵਏ॥ਆਪਨੀਲਿਵਆਪੇਲਾਏਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਮਾਲੀਐ॥
ਕਹੈਨਾਨਕਏਵਡੁਦਾਤਾਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐ॥੨੮॥ਜੈਸੀਅਗਨਿਉਦਰਮਹਿਤੈਸੀ
ਬਾਹਰਿਮਾਇਆ॥ਮਾਇਆਅਗਨਿਸਭਇਕੋਜੇਹੀਕਰਤੈਖੇਲੁਰਚਾਇਆ॥ਜਾਤਿ

ਸੁਭਾਣਾਤਾਜੀਅਆਪਰਵਾਰਿਭੁਲਾਭਾਇਆ॥ਲਿਵਛੁੜਕੀਲਗੀਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਇਆਅਮ
ਰੁਵਰਤਾਇਆ॥ਏਹੁਮਾਇਆਜਿਤੁਹਰਿਵਿਸਰੈਮੋਹੁਉਪਜੈਭਾਉਦੂਜਾਲਾਇਆ॥ਕਹੈਨਾਨ
ਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਿਨਾਲਿਵਲਾਗੀਤਿਨੀਵਿਚੇਮਾਇਆਪਾਇਆ॥੨੯॥ਹਰਿਆਪਿਅ
ਮੁਲਕੁਹੈਮੁਲਿਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਮੁਲਿਨਪਾਇਆਜਾਇਕਿਸੈਵਿਟਹੁਰਹੇਲੋਕਵਿਲ
ਲਾਇ॥ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਜੇਮਿਲੈਤਿਸਨੋਸਿਰੁਸਉਪੀਐਵਿਚਹੁਆਪੁਜਾਇ॥ਜਿਸਦਾ
ਜੀਉਤਿਸੁਮਿਲਿਰਹੈਹਰਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਹਰਿਆਪਿਅਮੁਲਕੁਹੈਭਾਗਤਿਨਾਕੇਨਾ
ਨਕਾਜਿਨਹਰਿਪਲੈਪਾਇ॥੩੦॥ਹਰਿਰਾਸਿਮੇਰੀਮਨੁਵਣਜਾਰਾ॥ਹਰਿਰਾਸਿਮੇਰੀਮਨੁਵਣ
ਜਾਰਾਸਤਿਗੁਰਤੇਰਾਸਿਜਾਣੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਿਤਜਪਿਅਹੁਜੀਅਹੁਲਾਹਾਖਟਿਅਹੁਦਿਹਾ
ੜੀ॥ਏਹੁਧਨੁਤਿਨਾਮਿਲਿਆਜਿਨਹਰਿਆਪੇਭਾਣਾ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਹਰਿਰਾਸਿਮੇਰੀਮਨੁਹੋ
ਆਵਣਜਾਰਾ॥੩੧॥ਏਰਸਨਾਤੂਅਨਰਸਿਰਾਚਿਰਹੀਤੇਰੀਪਿਆਸਨਜਾਇ॥ਪਿਆ
ਸਨਜਾਇਹੋਰਤੁਕਿਤੈਜਿਚਰੁਹਰਿਰਸੁਪਲੈਨਪਾਇ॥ਹਰਿਰਸੁਪਾਇਪਲੈਪੀਐਹਰਿਰਸੁਬ
ਹੁੜਿਨਤ੍ਰਿਸਨਾਲਾਗੈਆਇ॥ਏਹੁਹਰਿਰਸੁਕਰਮੀਪਾਈਐਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਜਿਸੁਆਇ॥
ਕਹੈਨਾਨਕਹੋਰਿਅਨਰਸਸਭਿਵੀਸਰੇਜਾਹਰਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੩੨॥ਏਸਰੀਰਾਮੇਰਿਆਹ
ਰਿਤੁਮਮਹਿਜੋਤਿਰਖੀਤਾਤੂਜਗਮਹਿਆਇਆ॥ਹਰਿਜੋਤਿਰਖੀਤੁਧੁਵਿਚਿਤਾਤੂਜਗਮਹਿ
ਆਇਆ॥ਹਰਿਆਪੇਮਾਤਾਆਪੇਪਿਤਾਜਿਨਿਜੀਉਪਾਇਜਗਤੁਦਿਖਾਇਆ॥ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀਬੁਝਿਆਤਾਚਲਤੁਹੋਆਚਲਤੁਨਦਰੀਆਇਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸ੍ਰਿਸਟਿਕਾਮੂ
ਲੁਰਚਿਆਜੋਤਿਰਾਖੀਤਾਤੂਜਗਮਹਿਆਇਆ॥੩੩॥ਮਨਿਚਾਉਭਇਆਪ੍ਰਭੁਆ
ਗਮੁਸੁਣਿਆ॥ਹਰਿਮੰਗਲੁਗਾਉਸਖੀਗ੍ਰਿਹੁਮੰਦਰੁਬਣਿਆ॥ਹਰਿਗਾਉਮੰਗਲੁ
ਨਿਤਸਖੀਏਸੋਗੁਦੂਖੁਨਵਿਆਪਏ॥ਗੁਰਚਰਨਲਾਗੇਦਿਨਸਭਾਗੇਆਪਣਾਪਿਰੁਜਾਪਏ॥
ਅਨਹਤਬਾਣੀਗੁਰਸਬਦਿਜਾਣੀਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਰਸੁਭੋਗੋ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਪ੍ਰਭੁਆਪਿਮਿ
ਲਿਆਕਰਣਕਾਰਣਜੋਗੋ॥੩੪॥ਏਸਰੀਰਾਮੇਰਿਆਇਸੁਜਗਮਹਿਆਇਕੈਕਿਆ

ਤੁਧੁਕਰਮੁਕਮਾਇਆ॥ਕਿਕਰਮੁਕਮਾਇਆਤੁਧੁਸਰੀਰਾਜਾਤੂਜਗਮਹਿਆਇਆ
ਜਿਨਿਹਰਿਤੇਰਾਰਚਨੁਰਚਿਆਸੋਹਰਿਮਨਿਨਵਸਾਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਮੰਨਿਵ
ਸਿਆਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਏਹੁਸਰੀਰੁਪਰਵਾਣੁਹੋਆਜਿਨਿਸਤਿ
ਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆ॥੩੫॥ਏਨੇਤ੍ਰਹੁਮੇਰਿਹੋਹਰਿਤੁਮਮਹਿਜੋਤਿਧਰੀਹਰਿਬਿਨੁਅਵ
ਰੁਨਦੇਖਹੁਕੋਈ॥ਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਦੇਖਹੁਕੋਈਨਦਰੀਹਰਿਨਿਹਾਲਿਆ॥ਏਹੁਵਿਸੁ
ਸੰਸਾਰੁਤੁਮਦੇਖਦੇਏਹੁਹਰਿਕਾਰੂਪੁਹੈਹਰਿਰੂਪੁਨਦਰੀਆਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝਿ
ਆਜਾਂਵੇਖਾਹਰਿਇਕੁਹੈਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਏਹਿਨੇਤ੍ਰਅੰਧਸੇਸਤਿਗੁਰਿਮਿ
ਲਿਐਦਿਬਦ੍ਰਿਸਟਿਹੋਈ॥੩੬॥ਏਸ੍ਰਵਣਹੁਮੇਰਿਹੋਸਾਚੈਸੁਨਣੈਨੋਪਠਾਏ॥ਸਾਚੈਸੁਨਣੈਨੋ
ਪਠਾਏਸਰੀਰਿਲਾਏਸੁਣਹੁਸਤਿਬਾਣੀ॥ਜਿਤੁਸੁਣੀਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਹੋਆਰਸਨਾਰਸਿਸਮਾ
ਣੀ॥ਸਚੁਅਲਖਵਿਡਾਣੀਤਾਕੀਗਤਿਕਹੀਨਜਾਏ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸੁਣਹੁਪਵਿਤ੍ਰਹੋ
ਵਹੁਸਾਚੈਸੁਨਣੈਨੋਪਠਾਏ॥੩੭॥ਹਰਿਜੀਉਗੁਫਾਅੰਦਰਿਰਖਿਕੈਵਾਜਾਪਵਣੁਵਜਾਇਆ॥ਵ
ਜਾਇਆਵਾਜਾਪਉਣਨਉਦੁਆਰੇਪਰਗਟੁਕੀਏਦਸਵਾਗੁਪਤੁਰਖਾਇਆ॥ਗੁਰਦੁਆਰੈ
ਲਾਇਭਾਵਨੀਇਕਨਾਦਸਵਾਦੁਆਰੁਦਿਖਾਇਆ॥ਤਹਅਨੇਕਰੂਪਨਾਉਨਵਨਿਧਿਤਿਸ
ਦਾਅੰਤੁਨਜਾਈਪਾਇਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਹਰਿਪਿਆਰੈਜੀਉਗੁਫਾਅੰਦਰਿਰਖਿਕੈਵਾਜਾਪਵਣੁਵ
ਜਾਇਆ॥੩੮॥ਏਹੁਸਾਚਾਸੋਹਿਲਾਸਾਚੈਘਰਿਗਾਵਹੁ॥ਗਾਵਹੁਤਸੋਹਿਲਾਘਰਿਸਾਚੈਜਿ
ਥੈਸਦਾਸਚੁਧਿਆਵਹੇ॥ਸਚੋਧਿਆਵਹਿਜਾਤੁਧੁਭਾਵਹਿਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਾਬੁਝਾਵਹੇ॥ਇਹੁਸਚੁ
ਸਭਨਾਕਾਖਸਮੁਹੈਜਿਸੁਬਖਸੇਸੋਜਨੁਪਾਵਹੇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਚੁਸੋਹਿਲਾਸਚੈਘਰਿਗਾਵਹੇ॥
੩੯॥ਅਨਦੁਸੁਣਹੁਵਡਭਾਗੀਹੋਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰੇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਉਤਰੇਸਗ
ਲਵਿਸੂਰੇ॥ਦੂਖਰੋਗਸੰਤਾਪਉਤਰੇਸੁਣੀਸਚੀਬਾਣੀ॥ਸੰਤਸਾਜਨਭਏਸਰਸੇਪੂਰੇਗੁਰਤੇਜਾਣੀ॥
ਸੁਣਤੇਪੁਨੀਤਕਹਤੇਪਵਿਤੁਸਤਿਗੁਰੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਗੁਰਚਰਣਲਾਗੇ
ਵਾਜੇਅਨਹਦਤੂਰੇ॥੪੦॥੧॥

੧ੳਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀ॥ ॥ਸਦੁ॥

ਜਗਿਦਾਤਾਸੋਇਭਗਤਿਵਛਲੁਤਿਹੁਲੋਇਜੀਉ॥ਗੁਰਸਬਦਿਸਮਾਵਏਅਵਰੁਨਜਾਣੈਕੋ
ਇਜੀਉ॥ਅਵਰੋਨਜਾਣਹਿਸਬਦਿਗੁਰਕੈਏਕੁਨਾਮੁਧਿਆਵਹੇ॥ਪਰਸਾਦਿਨਾਨਕਗੁਰੂ
ਅੰਗਦਪਰਮਪਦਵੀਪਾਵਹੇ॥ਆਇਆਹਕਾਰਾਚਲਣਵਾਰਾਹਰਿਰਾਮਨਾਮਿ
ਸਮਾਇਆ॥ਜਗਿਅਮਰੁਅਟਲੁਅਤੋਲੁਠਾਕੁਰੁਭਗਤਿਤੇਹਰਿਪਾਇਆ॥੧॥ਹਰਿਭਾ
ਣਾਗੁਰਭਾਇਆਗੁਰੁਜਾਵੈਹਰਿਪ੍ਰਭਪਾਸਿਜੀਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਕਰੇਹਰਿਪਹਿਬੇਨਤੀਮੇਰੀ
ਪੈਜਰਖਹੁਅਰਦਾਸਿਜੀਉ॥ਪੈਜਰਾਖਹੁਹਰਿਜਨਹਕੇਰੀਹਰਿਦੇਹੁਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੋ॥ਅੰਤਿ
ਚਲਦਿਆਹੋਇਬੇਲੀਜਮਦੂਤਕਾਲੁਨਿਖੰਜਨੋ॥ਸਤਿਗੁਰੂਕੀਬੇਨਤੀਪਾਈਹਰਿਪ੍ਰਭਿਸੁਣੀ
ਅਰਦਾਸਿਜੀਉ॥ਹਰਿਧਾਰਿਕਿਰਪਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਾਇਆਧਨੁਧਨੁਕਹੈਸਾਬਾਸਿਜੀਉ॥੨
॥ਮੇਰੇਸਿਖਸੁਣਹੁਪੁਤਭਾਈਹੋਮੇਰੈਹਰਿਭਾਣਾਆਉਮੈਪਾਸਿਜੀਉ॥ਹਰਿਭਾਣਾਗੁਰਭਾਇਆ
ਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕਰੇਸਾਬਾਸਿਜੀਉ॥ਭਗਤੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਸੋਈਜਿਸੁਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਣਾਭਾਵਏ॥
ਆਨੰਦਅਨਹਦਵਜਹਿਵਾਜੇਹਰਿਆਪਿਗਲਿਮੇਲਾਵਏ॥ਤੁਸੀਪੁਤਭਾਈਪਰਵਾਰੁਮੇਰਾਮਨਿ
ਵੇਖਹੁਕਰਿਨਿਰਜਾਸਿਜੀਉ॥ਧੁਰਿਲਿਖਿਆਪਰਵਾਣਾਫਿਰੈਨਾਹੀਗੁਰੁਜਾਇਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾ
ਸਿਜੀਉ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਿਭਾਣੈਆਪਣੈਬਹਿਪਰਵਾਰੁਸਦਾਇਆ॥ਮਤਮੈਪਿਛੈਕੋਈਰੋਵਸੀ
ਸੋਮੈਮੂਲਿਨਭਾਇਆ॥ਮਿਤੁਪੈਨ੍ਹੈਮਿਤੁਬਿਗਸੈਜਿਸੁਮਿਤਕੀਪੈਜਭਾਵਏ॥ਤੁਸੀਵੀਚਾਰਿਦੇਖ
ਹੁਪੁਤਭਾਈਹਰਿਸਤਿਗੁਰੂਪੈਨਾਵਏ॥ਸਤਿਗੁਰੂਪਰਤਖਿਹੋਦੈਬਹਿਰਾਜੁਆਪਿਟਿਕਾਇਆ॥
ਸਭਿਸਿਖਬੰਧਪਪੁਤਭਾਈਰਾਮਦਾਸਪੈਰੀਪਾਇਆ॥੪॥ਅੰਤੇਸਤਿਗੁਰੁਬੋਲਿਆਮੈਪਿ
ਛੈਕੀਰਤਨੁਕਰਿਅਹੁਨਿਰਬਾਣੁਜੀਉ॥ਕੇਸੋਗੋਪਾਲਪੰਡਿਤਸਦਿਅਹੁਹਰਿਹਰਿਕਥਾਪੜਹਿ
ਪੁਰਾਣੁਜੀਉ॥ਹਰਿਕਥਾਪੜੀਐਹਰਿਨਾਮੁਸੁਣੀਐਬੇਬਾਣੁਹਰਿਰੰਗੁਗੁਰਭਾਵਏ॥ਪਿੰਡੁਪਤ
ਲਿਕਿਰਿਆਦੀਵਾਫੁਲਹਰਿਸਰਿਪਾਵਏ॥ਹਰਿਭਾਇਆਸਤਿਗੁਰੁਬੋਲਿਆਹਰਿਮਿਲਿਆ
ਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁਜੀਉ॥ਰਾਮਦਾਸਸੋਢੀਤਿਲਕੁਦੀਆਗੁਰਸਬਦੁਸਚੁਨੀਸਾਣੁਜੀਉ॥

॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਜਿ ਬੋਲਿਆ ਗੁਰਸਿਖਾ ਮੰਨਿ ਲਈ ਰਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਮੋਹਰੀ ਪੁਤੁ ਸਨਮੁ
ਖੁ ਹੋਇਆ ਰਾਮਦਾਸੈ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਪਵੈ ਪੈਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇਰੀ ਜਿਥੈ ਗੁਰੂ ਆਪੁ ਰਖਿਆ
॥ ਕੋਈ ਕਰਿ ਬਖੀਲੀ ਨਿਵੈ ਨਾਹੀ ਫਿਰਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਆਣਿ ਨਿਵਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰਹਿ ਭਾਣਾ
ਦੀਈ ਵਡਿਆਈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਰਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਕਹੈ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸਭੁ ਜ
ਗਤੁ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥੬॥੧॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਛੰਤੁ ॥

ਸਾਜਨੜਾ ਮੇਰਾ ਸਾਜਨੜਾ ਨਿਕਟਿ ਖਲੋਇਅੜਾ ਮੇਰਾ ਸਾਜਨੜਾ ॥ ਜਾਨੀਅੜਾ ਹਰਿ ਜਾਨੀਅੜਾ
ਨੈਣ ਅਲੋਇਅੜਾ ਹਰਿ ਜਾਨੀਅੜਾ ॥ ਨੈਣ ਅਲੋਇਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੋਇਆ ਅਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਿਅ
ਗੂੜਾ ॥ ਨਾਲਿ ਹੋਵੰਦਾ ਲਹਿ ਨ ਸਕੰਦਾ ਸੁਆਉ ਨ ਜਾਣੈ ਮੂੜਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਮਾਤਾ ਹੋਛੀ ਬਾ
ਤਾ ਮਿਲਣੁ ਨ ਜਾਈ ਭਰਮ ਧੜਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਸੂਝੈ ਹਰਿ ਸਾਜਨੁ ਸਭ ਕੈ ਨਿਕਟਿ
ਖੜਾ ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦਾ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰਾ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਕਿਰਪਾਲਾ ਮੇਰੇ ਕਿਰਪਾਲਾ
ਦਾਨ ਦਾਤਾਰਾ ਮੇਰੇ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਦਾਨ ਦਾਤਾ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸੋਹਨਿਆ ॥ ਇ
ਕ ਦਾਸੀ ਧਾਰੀ ਸਬਲ ਪਸਾਰੀ ਜੀਅ ਜੰਤ ਲੈ ਮੋਹਨਿਆ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਰਾਖੈ ਸੋ ਸਚੁ ਭਾਖੈ ਗੁਰ ਕਾ ਸ
ਬਦੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਭਾਣਾ ਤਿਸ ਹੀ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ॥੨॥ ਮਾਣੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਣੋ ਮੇ
ਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਮਾਣੋ ॥ ਜਾਣੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੋ ਸੁਆਮੀ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੋ ॥ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਨਾ ਸਦ ਪਰਧਾਨਾ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮਾ ॥ ਚਾਖਿ ਅਘਾਣੇ ਸਾਰਿਗਪਾਣੇ ਜਿਨ ਕੈ ਭਾਗ ਮਥਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ
ਤਿਨਹਿ ਧਿਆਇਆ ਸਗਲ ਤਿਸੈ ਕਾ ਮਾਣੋ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਥਿਰੁ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੀ ਸਚੁ ਤਿਸੈ ਦੀ
ਬਾਣੋ ॥੩॥ ਮੰਗਲਾ ਹਰਿ ਮੰਗਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸੁਣੀਐ ਮੰਗਲਾ ॥ ਸੋਹਿਲੜਾ ਪ੍ਰਭ ਸੋਹਿਲ
ੜਾ ਅਨਹਦ ਧੁਨੀਐ ਸੋਹਿਲੜਾ ॥ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ਸਬਦ ਅਗਾਜੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਿਸਹਿ ਵਧਾ
ਈ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ ਚੂਕੀ ਪਿਆਸਾ ਪੂਰਨ ਆ

ਜਾਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਣੁਨਿਗੁਨੀਆ।ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਮੇਰੇਕਉਨਿਤਨਿਤਮਗਾਇਸੁਣੀਆ।੪॥੧
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ।ਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਮਨਾਖਿਨੁਨਵਿਸਾਰੀਐ।ਰਾਮਰਾਮਰ
ਮਕੰਠਿਉਰਧਾਰੀਐ।ਉਰਧਾਰਿਹਰਿਹਰਿਪੁਰਖੁਪੂਰਨੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿਰੰਜਨੋ।ਭੈਦੂਰਿਕਰਤਾਪਾ
ਪਹਰਤਾਦੁਸਟਦੂਖਭਵਖੰਡਨੋ।ਜਗਦੀਸਈਸਗੋਪਾਲਮਾਧੋਗੁਣਗੋਵਿੰਦਵੀਚਾਰੀਐ।
ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਮਿਲਿਸੰਗਿਸਾਧੂਦਿਨਸੁਰੈਣਿਚਿਤਾਰੀਐ।੧।ਚਰਨਕਮਲਆਧਾਰੁ
ਜਨਕਾਆਸਰਾ।ਮਾਲਮਿਲਖਭੰਡਾਰਨਾਮੁਅਨੰਤਧਰਾ।ਨਾਮੁਨਰਹਰਨਿਧਾਨੁਜਿਨਕੈਰਸਭੋਗ
ਏਕਨਰਾਇਣਾ।ਰਸਰੂਪਰੰਗਅਨੰਤਬੀਠਲਸਾਸਿਸਾਸਿਧਿਆਇਣਾ।ਕਿਲਵਿਖਹਰਣਾ
ਨਾਮੁਪੁਨਹਚਰਣਾਨਾਮੁਜਮਕੀਤ੍ਰਾਸਹਰਾ।ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਰਾਸਿਜਨਕੀਚਰਨਕਮਲਹਆਸ
ਰਾ।੨।ਗੁਣਬੇਅੰਤਸੁਆਮੀਤੇਰੇਕੋਇਨਜਾਨਈ।ਦੇਖਿਚਲਤਦਇਆਲਸੁਣਿਭਗਤ
ਵਖਾਨਈ।ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੁਝੁਧਿਆਵਹਿਪੁਰਖਪਤਿਪਰਮੇਸਰਾ।ਸਰਬਜਾਚਿਕਏਕੁਦਾਤਾ
ਕਰੁਣਾਮੈਜਗਦੀਸਰਾ।ਸਾਧੂਸੰਤੁਸੁਜਾਣੁਸੋਈਜਿਸਹਿਪ੍ਰਭਜੀਮਾਨਈ।ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਕਰਹੁ
ਕਿਰਪਾਸੋਇਤੁਝਹਿਪਛਾਨਈ।੩।ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਅਨਾਥੁਸਰਣੀਆਇਆ।ਬਲਿਬਲਿਬਲਿਗੁ
ਰਦੇਵਜਿਨਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ।ਗੁਰਿਨਾਮੁਦੀਆਕੁਸਲੁਥੀਆਸਰਬਇਛਾਪੁੰਨੀਆ।ਜਲ
ਨੇਬੁਝਾਈਸਾਂਤਿਆਈਮਿਲੇਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਿਆ।ਆਨੰਦਹਰਖਸਹਜਸਾਚੇਮਹਾਮੰਗਲਗੁਣਗ
ਾਇਆ।ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਨਾਮੁਪ੍ਰਭਕਾਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਇਆ।੪॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫
ਛੰਤੁ ।ਰੁਣਝੁਣੋਸਬਦੁਅਨਾਹਦੁਨਿਤਉਠਿਗਾਈਐਸੰਤਨਕੈ।ਕਿਲਵਿਖਸਭਿਦੋਖਬਿ
ਨਾਸਨੁਹਰਿਨਾਮੁਜਪੀਐਗੁਰਮੰਤਨਕੈ।ਹਰਿਨਾਮੁਲੀਜੈਅਮਿਉਪੀਜੈਰੈਣਿਦਿਨਸੁਅਰਾਧੀਐ।
ਜੋਗਦਾਨਅਨੇਕਕਿਰਿਆਲਗਿਚਰਨਕਮਲਹਸਾਧੀਐ।ਭਾਉਭਗਤਿਦਇਆਲਮੋਹ
ਨਦੂਖਸਗਲੇਪਰਹਰੈ।ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਤਰੈਸਾਗਰੁਧਿਆਇਸੁਆਮੀਨਰਹਰੈ।੧।ਸੁਖ
ਸਾਗਰਗੋਬਿੰਦਸਿਮਰਣੁਭਗਤਗਾਵਹਿਗੁਣਤੇਰੇਰਾਮਾ।ਅਨੰਦਮੰਗਲਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗੇ
ਪਾਏਸੂਖਘਨੇਰੇਰਾਮਾ।ਸੁਖਨਿਧਾਨੁਮਿਲਿਆਦੂਖਹਰਿਆਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਪ੍ਰਭਿਰਾਖਿਆ।

ਹਰਿਚਰਣਲਾਗਾਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਗਾਹਰਿਨਾਮੁਰਸਨਭਾਖਿਆ॥ਹਰਿਏਕੁਚਿਤਵੈਪ੍ਰਭੁਏਕੁਗਾ
ਵੈਹਰਿਏਕੁਦ੍ਰਿਸਟੀਆਇਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਕੀਨੀਕਿਰਪਾਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇ
ਆ॥੨॥ਮਿਲਿਰਹੀਐਪ੍ਰਭਸਾਧਜਨਾਮਿਲਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਸੁਨੀਐਰਾਮਦਇਆ
ਲਪ੍ਰਭੂਦਾਮੋਦਰਮਾਧੋਅੰਤੁਨਪਾਈਐਗੁਨੀਐਰਾਮਦਇਆਲਦੁਖਹਰਸਰਣਿਦਾ
ਤਾਸਗਲਦੋਖਨਿਵਾਰਣੋ॥ਮੋਹਸੋਗਵਿਕਾਰਬਿਖੜੇਜਪਤਨਾਮਉਧਾਰਣੋ॥ਸਭਿਜੀਅ
ਤੇਰੇਪ੍ਰਭੂਮੇਰੇਕਰਿਕਿਰਪਾਸਭਰੇਣਥੀਵਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਮਇਆਕੀਜੈਨਾਮੁਤੇਰਾ
ਜਪਿਜੀਵਾ॥੩॥ਰਾਖਿਲੀਏਪ੍ਰਭਿਭਗਤਜਨਅਪਣੀਚਰਣੀਲਾਏਰਾਮ॥ਆਠਪਹਰ
ਅਪਨਾਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਹਏਕੋਨਾਮੁਧਿਆਏਰਾਮ॥ਧਿਆਇਸੋਪ੍ਰਭੁਤਰੇਭਵਜਲਰਹੇਆਵਣ
ਜਾਣਾ॥ਸਦਾਸੁਖੁਕਲਿਆਣਕੀਰਤਨੁਪ੍ਰਭਲਗਾਮੀਠਾਭਾਣਾ॥ਸਭਇਛਪੁੰਨੀਆਸ
ਪੂਰੀਮਿਲੇਸਤਿਗੁਰਪੂਰਿਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਆਪਿਮੇਲੇਫਿਰਿਨਾਹੀਦੂਖਵਿ
ਸੂਰਿਆ॥੪॥੩॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਛੰਤੁ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਚਰਨਕਮਲਸਰਣਾਗਤੀ
ਅਨਦਮੰਗਲਗੁਣਗਾਮ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਆਰਾਧੀਐਬਿਪਤਿਨਿਵਾਰਣਰਾਮ॥੧॥
ਛੰਤੁ॥ ॥ਪ੍ਰਭੁਬਿਪਤਿਨਿਵਾਰਣੋਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇਜੀਉ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਸਿ
ਮਰੀਐਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੋਇਜੀਉ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਿਰਹਿਆਇ
ਕਨਿਮਖਮਨਹੁਨਵੀਸਰੈ॥ਗੁਰਚਰਨਲਾਗੇਦਿਨਸਭਾਗੇਸਰਬਗੁਣਜਗਦੀਸਰੈ॥ਕਰਿਸੇ
ਵਸੇਵਕਦਿਨਸੁਰੈਣੀਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਹੋਇਜੀਉ॥ਬਲਿਜਾਇਨਾਨਕੁਸੁਖਹਦਾਤੇਪਰਗਾਸੁ
ਮਨਿਤਨਿਹੋਇਜੀਉ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਮਨੁਤਨੁਸੁਖੀਬਿਨਸੀਦੁ
ਤੀਆਸੋਚ॥ਨਾਨਕਟੇਕਗੁਪਾਲਕੀਗੋਵਿੰਦਸੰਕਟਮੋਚ॥੧॥ ॥ਛੰਤੁ॥ ॥ਭੈਸੰਕ
ਟਕਾਟੇਨਾਰਾਇਣਦਇਆਲਜੀਉ॥ਹਰਿਗੁਣਆਨੰਦਗਾਏਪ੍ਰਭਦੀਨਾਨਾਥਪ੍ਰਤਿਪਾਲ
ਜੀਉ॥ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਅਚੁਤਪੁਰਖੁਏਕੋਤਿਸਹਿਸਿਉਰੰਗੁਲਾਗਾ॥ਕਰਿਚਰਨਮਸਤਕੁਮੇ

ਲਿਵਲੀਨੇਸਦਾਅਨਦਿਨੁਜਾਗਾ॥ਜੀਉ॥ਪਿਤ੍ਰਮਿਤ੍ਰਭ੍ਰਾਤੁਸਕਾਤਨੁਜੋਬਨੁਧਨੁਮਾਨੁਜੀਉ
ਸਦਾਸਦਾਬਲਿਜਾਇਨਾਨਕੁਸਰਬਜੀਆਪ੍ਰਤਿਪਾਲਜੀਉ॥੨॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥
ਅਨਉਚਰੰਤਰਿਤਰੇਗੁਨਗੋਵਿੰਦਵਖਿਆਣ॥ਨਾਨਕਪਕੜੀਟੇਕਏਕਪਰਮੇਸਰੁਰਖੈਨਿ
ਦਾਨ॥੧॥ ॥ਛੰਤੁ॥ ॥ਸੋਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਰਖਕੋਅੰਚਲਿਤਾਕੈਲਾਗੁਜੀਉ॥ਭਜੁ
ਸਾਧੂਸੰਗੁਦਇਆਲਦੇਵਮਨਕੀਮਤਿਤਿਆਗੁਜੀਉ॥ਇਕਓਟਕੀਜੈਜੀਉਦੀਜੈਆਸ
ਇਕਧਰਣੀਧਰੈ॥ਸਾਧਸੰਗੇਤਰਿਨਾਮਰੰਗੇਸੰਸਾਰੁਸਾਗਰੁਸਭੁਤਰੈ॥ਜਨਮਮਰਣਬਿਕਾ
ਰਛੂਟੈਫਿਰਿਨਲਾਗੈਦਾਗੁਜੀਉ॥ਬਲਿਜਾਇਨਾਨਕੁਪੁਰਖਪੂਰਨਥਿਰੁਜਾਕਾਸੋਹਾਗੁਜੀ
ਉ॥੩॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਧਰਮਅਰਥਅਰੁਕਾਮਮੋਖਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥਨਾਥ॥ਸਗ
ਲਮਨੋਰਥਪੂਰਿਆਨਾਨਕਲਿਖਿਆਮਾਥ॥੧॥ ॥ਛੰਤੁ॥ ॥ਸਗਲਇਛਮੇਰੀ
ਪੁੰਨੀਆਮਿਲਿਆਨਿਰੰਜਨਰਾਇਜੀਉ॥ਅਨਦੁਭਇਆਵਡਭਾਗੀਤੋਗ੍ਰਿਹਪ੍ਰਗਟੇਪ੍ਰਭਆ
ਇਜੀਉ॥ਗ੍ਰਿਹਲਾਲਆਏਪੁਰਬਿਕਮਾਏਤਾਕੀਉਪਮਾਕਿਆਗਣਾ॥ਬੇਅੰਤਪੂਰਨ
ਸੁਖਸਹਜਦਾਤਾਕਵਨਰਸਨਾਗੁਣਭਣਾ॥ਆਪੇਮਿਲਾਏਗਹਿਕੰਠਿਲਾਏਤਿਸੁਬਿਨਾਨਹੀਜਾਇ
ਜੀਉ॥ਬਲਿਜਾਇਨਾਨਕੁਸਦਾਕਰਤੇਸਭੁਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇਜੀਉ॥੪॥੪॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਰਣਝੁੰਞਨੜਾਗਾਉਸਖੀਹਰਿਏਕੁਧਿਆਵਹੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਤੁਮ
ਸੇਵਿਸਖੀਮਨਿਚਿੰਦਿਅੜਾਫਲੁਪਾਵਹੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਧਿਆਇਆਕਰਮਿਪਾਇਆਅਨੂਪੁ
ਬਾਲਕੁਜਨਮਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰਸਾਚੈਭੇਜਿਦੀਆਚਿਰਜੀਵਨਵਡਪੁੰਨਿਆ॥ਮਹਾਅਨੰਦੁਹੋਆ
ਸਦਾਮੰਗਲੁਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹੋ॥ਜਨੁਕਹੈਨਾਨਕੁਸਫਲੁਜਾੜ੍ਹਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਧਿਆਵਹੋ॥੧॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤਭੋਜਨੁਇਕਤ੍ਰਕਰੇਪਰਵਾਰੁਬੁਲਾਇਆ॥ਦਿਹਿਅਉਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਹਰੇਜਿਤੁਸਭੁਤ੍ਰਿਪਤ
ਆ॥ਸਤਿਗੁਰਬਚਿਕੇਵੰਡਿਕੀਨੀਸਗਲਭਾਉਦਿਵਾਇਆ॥ਕਰਮਾਉਪਰਿਵੰਡੇਹੋਏਈਖਾਲੀ
ਕੋਇਨਜਾਇਆ॥ਸਭਿਸਿਖਸੰਗਤਿਭਈਇਕਤ੍ਰਮਹਾਅਨੰਦੁਸਮਾਇਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕ
ਸਾਮ੍ਹਹਰਿਕੀਸਰਬਸੁਖਮੈਪਾਇਆ॥੨॥ਗੀਤੀਸਗਲਕਰਾਈਆ॥ਹਰਿਸਿਉਲਿਵਲਾਈ॥

ਭੁਦਣਬੁਣੈਤੁਕਰਾਇਆ॥ਗੁਰਗਿਆਨੁਜਪਾਈਆ॥ਗੁਰਗਿਆਨੁਜੀਖਿਆਸੁਖਹਦਭਾਰਣਾਲਿਬਾਲਕੁਪਾ
ਇਆ॥ਸਗਲਭਵਿਦਿਆਸੰਪੂਰਨਪਾਵ੍ਰਿਆਗੋਵਿੰਦਦਿਦੈਮਨਾਇਆ॥ਜੇਵਣਵਰੁਨਮੁਕਰਣਬਿਰਥਾਕੋਇ
ਨਜਾਈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਾਸਹਰਿਕਾਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਅਤਿਸਖਾਈ॥੩॥ਸਾਧਸੰਤਾਇਕਤ੍ਰਕਰੇਬਾਲਕ
ਕਰਹੁਮੰਗੋਵਾਲਧੋਸੁਜਨਜਨਕੁਨਮਭਲੇਵਿਡਿਅਹੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮੇਵਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਗਿਆਨੁ
ਦਿਵਾਇਆ॥ਸਗਲਦੂਖਮਿਟਾਇਆ॥ਲਗਣੁਲਿਖਾਇਆ॥ਘੁਰਹੁਆਇਆਵੀਆਹੁਕੂਨਮਿਦਿਵਾ
ਇਆ॥ਅਚਰਜਜੰਵਬਣਾਈ॥ਠਾਕੁਰਿਮੁਨਿਜਨਦੁਕਦੇਵਸੁਰਾ॥ਨਾਨਕਹੈਨਾਨਕਾ॥ਜੁਹੋਆਵਜੇਅਨ
ਹਦਤੂਰਾ॥੪॥੫॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਰੁਤੀ ਸਲੋਕੁ

ਕਰਿਬੰਦਨਪ੍ਰਭਪਾਰਬ੍ਰਹਮਬਾਛਉਸਾਧਹਧੂਰਿ॥ਆਪੁਨਿਵਾਰਿਹਰਿਹਰਿਭਜਉਨਾਨਕਪ੍ਰਭਭਰਪੂ
ਰਿ॥੧॥ਕਿਲਵਿਖਕਾਟਣੁਭੈਹਰਣੁਸੁਖਸਾਗਰਹਰਿਰਾਇ॥ਦੀਨਦਇਆਲਦੁਖਭੰਜਨੋਨਾਨਕਨੀ
ਤਧਿਆਇ॥੨॥ ਛੰਤੁ ॥ ਜਸੁਗਾਵਹੁਵਡਭਾਗੀਹੋਕਰਿਕਿਰਪਾਭਗਵੰਤਜੀਉ॥
ਰੁਤੀਮਾਹਮੂਰਤਘੜੀਗੁਣਉਚਰਤਸੋਭਾਵੰਤਜੀਉ॥ਗੁਣਰੰਗਿਰਾਤੇਧੰਨਿਤੇਜਨਜਿਨੀਇਕਮ
ਨਿਧਿਆਇਆ॥ਸਫਲਜਨਮੁਭਇਆਤਿਨਕਾਜਿਨੀਸੋਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ॥ਪੁੰਨਦਾਨਨਤੁਲਿਕਿਰਿਆ
ਹਰਿਸਰਬਪਾਪਾਹੰਤਜੀਉ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਿਮਰਿਜੀਵਾਜਨਮਮਰਣਰਹੰਤਜੀਉ॥੧॥ ॥ਸਲੋ
ਕੁ॥ ਉਦਮੁਅਗਮਅਗੋਚਰੋਚਰਨਕਮਲਨਮਸਕਾਰ॥ਕਥਨੀਸਾਤੁਧੁਭਾਵਸੀਨਾਨਕਨਾਮ
ਅਧਾਰ॥੧॥ਸੰਤਸਰਣਿਸਾਜਨਪਰਹੁਸੁਆਮੀਸਿਮਰਿਅਨੰਤ॥ਸੂਕੇਤੇਹਰਿਆਥੀਆਨਾਨਕਜ
ਪਿਭਗਵੰਤ॥੨॥ ਛੰਤ॥ ਰੁਤਿਸਰਸ੍ਰਬਸੰਤਮਾਹਿਚੇਤਵੈਸਾਖਸੁਖਮਾਸੁਜੀਉ॥ਹਰਿਜੀਉ
ਨਾਹੁਮਿਲਿਆਮਉਲਿਆਮਨੁਤਨੁਸਾਸੁਜੀਉ॥ਘਰਿਨਾਹੁਨਿਹਚਲੁਅਨਦੁਸਖੀਏਚਰਨਕਮ
ਲਪ੍ਰਫੁਲਿਆ॥ਸੁੰਦਰਸੁਘੜੁਸੁਜਾਣੁਬੇਤਾਗੁਣਗੋਵਿੰਦਅਮੁਲਿਆ॥ਵਡਭਾਗੀਪਾਇਆਦੁ
ਖੁਗਵਾਇਆਭਈਪੂਰਨਆਸਜੀਉ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਰਣਿਤੇਰੀਮਿਟੀਜਮਕੀਤ੍ਰਾਸਜੀ
ਉ॥੨॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਬਿਨੁਭ੍ਰਮਿਮੁਈਕਰਤੀਕਰਮਅਨੇਕ॥ਕੋਮਲਬੰਧਨਬ॰

ਧੀਆ॥ਨਨਕਕਰਮਹਿਲੇਖਾ॥੧॥ਜੇਭਾਣੈਜੇਮਿਲਿਆਵਿਛੋੜੇਭੀਆਪਿ॥ਨਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀ
ਜਾਕਾਵਡਪਰਤਾਪੁ॥੨॥ ਛੰਤੁ॥ ਗ੍ਰੀਖਮਰੁਤਿਅਤਿਗਾਖੜੀਜੇਠਅਖਾੜੈਘਾਮਜੀਉ॥ਪ੍ਰੇਮੁ
ਬਿਛੋਹੁਦੁਹਾਗਣੀਦ੍ਰਿਸਟਿਨਕਰੀਰਾਮਜੀਉ॥ਨਹਦ੍ਰਿਸਟਿਆਵੈਮਰਤਹਾਵੈਮਹਾਗਾਰਬਿਮੁਠੀਆ
॥ਜਲਬਾਝੁਮਛੁਲੀਤੜਫੜਾਵੈਸੰਗਿਮਾਇਆਰੁਠੀਆ॥ਕਰਿਪਾਪਜੋਨੀਭੈਭੀਤਹੋਈਦੇਇਸਜ
ਨਜਾਮਜੀਉ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਨਕਓਟਤੇਰੀਰਾਖੁਪੂਰਨਕਾਮਜੀਉ॥੩॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਸਰਧਾਲ
ਗੀਸੰਗਿਪ੍ਰੀਤਮੈਇਕੁਤਿਲੁਰਹਣੁਨਜਾਇ॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਰਵਿਰਹੇਨਨਕਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੧॥
ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੀਸਾਜਨਹਿਜਨਮਜਨਮਕੇਮੀਤ॥ਚਰਨਹਦਾਸੀਕਰਿਲਈਨਨਕਪ੍ਰਭਹਿਤਚੀਤ॥
੨॥ ਛੰਤੁ॥ ਰੁਤਿਬਰਸਸੁਹੇਲੀਆਸਾਵਣਭਾਦਵੇਆਨੰਦਜੀਉ॥ਘਣਉਨਵਿਵੁਠੇਜਲਥਲ
ਪੂਰਿਆਮਕਰੰਦਜੀਉ॥ਪ੍ਰਭਪੂਰਿਰਹਿਆਸਰਬਠਾਈਹਰਿਨਾਮਨਵਨਿਧਿਗ੍ਰਿਹਭਰੇ॥ਸਿਮਰਿਸੁ
ਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਕੁਲਸਮੂਹਾਸਭਤਰੇ॥ਪ੍ਰਿਅਰੰਗਿਜਾਗੇਨਹਛਿਦ੍ਰਲਾਗੇਕਿਰਪਾਲਸਦਬਖ
ਸਿੰਦੁਜੀਉ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਨਕਹਰਿਕੰਤੁਪਾਇਆਸਦਾਮਨਿਭਾਵੰਦੁਜੀਉ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਆ
ਸਪਿਆਸੀਮੈਫਿਰਉਕਬਪੇਖਉਗੋਪਾਲ॥ਹੈਕੋਈਸਾਜਨੁਸੰਤਜਨੁਨਨਕਪ੍ਰਭਮੇਲਣਹਾਰ॥੧॥
ਬਿਨੁਮਿਲਬੇਸਾਂਤਿਨਊਪਜੈਤਿਲੁਪਲੁਰਹਣੁਨਜਾਇ॥ਹਰਿਸਾਧਹਸਰਣਾਗਤੀਨਨਕਆਸਪੁਜਾ
ਇ॥੨॥ ਛੰਤੁ॥ ਰੁਤਿਸਰਦਅਡੰਬਰੋਅਸੂਕਤਕੇਹਰਿਪਿਆਸਜੀਉ॥ਖੋਜੰਤੀਦਰਸਨੁਫਿ
ਰਤਕਬਮਿਲੀਐਗੁਣਤਾਸਜੀਉ॥ਬਿਨੁਕੰਤਪਿਆਰੇਨਹਸੂਖਸਾਰੇਹਾਰਕੰਙਣਧ੍ਰਿਗੁਬਨਾ॥
ਸੁੰਦਰਿਸੁਜਾਣਿਚਤੁਰਿਬੇਤੀਸਾਸਬਿਨੁਜੈਸੇਤਨਾ॥ਈਤਉਤਦਹਦਿਸਿਅਲੋਕਨਮਨਿਮਿਲਨ
ਕੀਪ੍ਰਭਪਿਆਸਜੀਉ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਨਕਧਾਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲਹੁਪ੍ਰਭਗੁਣਤਾਸਜੀਉ॥੫॥ ॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਜਲਣਿਬੁਝੀਸੀਤਲਭਏਮਨਿਤਨਿਉਪਜੀਸਾਂਤਿ॥ਨਨਕਪ੍ਰਭਪੂਰਨਮਿਲੇਦੁਤੀ
ਆਬਿਨਸੀਭ੍ਰਾਂਤਿ॥੧॥ਸਾਧਪਠਾਏਆਪਿਹਰਿਹਮਤੁਮਤੇਨਾਹੀਦੂਰਿ॥ਨਨਕਭ੍ਰਮਭੈਮਿਟਿਗਏ
ਰਮਣਰਾਮਭਰਪੂਰਿ॥੨॥ ਛੰਤੁ॥ ਰੁਤਿਸਿਸੀਅਰਸੀਤਲਹਰਿਪ੍ਰਗਟੇਮੰਘਰਪੋਹਿਜੀਉ॥
ਜਲਨਿਬੁਝੀਦਰਸੁਪਾਇਆਬਿਨਸੇਮਾਇਆਧ੍ਰੋਹਜੀਉ॥ਸਭਿਕਾਮਪੂਰੇਮਿਲਿਹਜੂਰੇਹਰਿ

ਰਣਸੇਵਕਿਸੇਵਿਆ॥ਹਾਰਡੋਰਸੀਗਾਰਸਭਿਰਸਗੁਣਗਾਉਅਲਖਅਭੇਵਿ
ਆ॥ਭਾਉਭਗਤਿਗੋਵਿੰਦਬਾਛਤਜਮੁਨਸਾਕੈਜੋਹਿਜੀਉ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿ
ਆਪਿਮੇਲੀਤਹਨਪ੍ਰੇਮਬਿਛੋਹਜੀਉ॥੬॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਹਰਿਧਨੁਪਾਇਆਸੋ
ਹਾਗਣੀਡੋਲਤਨਾਹੀਚੀਤ॥ਸੰਤਸੰਜੋਗੀਨਾਨਕਾਗ੍ਰਿਹਿਪ੍ਰਗਟੇਪ੍ਰਭਮੀਤ॥੧॥ਨਾਦਬਿਨੋਦ
ਅਨੰਦਕੋਡਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਮਸੰਗਿਬਨੇ॥ਮਨਬਾਂਛਤਫਲਪਾਇਆਹਰਿਨਾਨਕਨਾਮਭਨੇ॥੨॥
ਛੰਤੁ॥ਹਿਮਕਰਰੁਤਿਮਨਿਭਾਵਤੀਮਾਘੁਫਗੁਣੁਗੁਣਵੰਤਜੀਉ॥ਸਖੀਸਹੇਲੀਗਾਉਮੰਗਲੋ
ਗ੍ਰਿਹਆਏਹਰਿਕੰਤਜੀਉ॥ਗ੍ਰਿਹਿਲਾਲਆਏਮਨਿਧਿਆਏਸੇਜਸੁੰਦਰਿਸੋਹੀਆ॥ਵਣੁ
ਤ੍ਰਿਣੁਤ੍ਰਿਭਵਣਭਏਹਰਿਆਦੇਖਿਦਰਸਨੁਮੋਹੀਆ॥ਮਿਲੇਸੁਆਮੀਇਛਪੁੰਨੀਮਨਿਜਪਿਆਨਿ
ਰਮਲਮੰਤਜੀਉ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਨਿਤਕਰਹੁਰਲੀਆਹਰਿਮਿਲੇਸ੍ਰੀਧਰਕੰਤਜੀਉ॥੭॥
॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਸੰਤਸਹਾਈਜੀਅਕੇਭਵਜਲਤਾਰਣਹਾਰ॥ਸਭਤੇਊਚੇਜਾਣੀਅਹਿਨਾਨਕਨਾਮ
ਪਿਆਰ॥੧॥ਜਿਨਿਜਾਨਿਆਸੇਈਤਰੇਸੇਸੂਰੇਸੇਬੀਰ॥ਨਾਨਕਤਿਨਬਲਿਹਾਰਣੈਹਰਿਜਪਿ
ਉਤਰੇਤੀਰ॥੨॥ ਛੰਤੁ॥ ॥ਚਰਣਬਿਰਾਜਤਸਭਊਪਰੇਮਿਟਿਆਸਗਲਕਲੇਸੁਜੀਉ॥
ਆਵਣਜਾਵਣਦੁਖਹਰੇਹਰਿਭਗਤਿਕੀਆਪਰਵੇਸੁਜੀਉ॥ਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤੇਸਹਜਿਮਾ
ਤੇਤਿਲੁਨਮਨਤੇਬੀਸਰੈ॥ਤਜਿਆਪੁਸਰਣੀਪਰੇਚਰਣੀਸਰਬਗੁਣਜਗਦੀਸਰੈ॥ਗੋ
ਵਿੰਦਗੁਣਨਿਧਿਸ੍ਰੀਰੰਗਸੁਆਮੀਆਦਿਕਉਆਦੇਸੁਜੀਉ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਮਇਆ
ਧਾਰਹੁਜੁਗੁਜੁਗੋਇਕਵੇਸੁਜੀਉ॥੮॥੧॥ਛੰਤਾਅਨੰਦਾਸਦਾ॥ਰੁਤੀਛੰਤਜੁਮ
ਲਾ॥੮॥ ਜੋੜੁ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦਖਣੀ ਓਅੰਕਾਰੁ

ਓਅੰਕਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਤਪਤਿ ॥ ਓਅੰਕਾਰੁ ਕੀਆ ਜਿਨਿ ਚਿਤਿ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸੈਲ ਜੁਗ ਭਏ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਬੇਦ ਨਿਰਮਏ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਬਦਿ ਉਧਰੇ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰ ਸੁਣਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੁ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਪਾਡੇ ਕਿਆ ਲਿਖਹੁ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਲਿਖੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੋਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਸੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਸਹਜਿ ਉਪਾਇਆ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਇਕ ਜੋਤੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਚੁਣਿ ਲੈ ਮਾਣਕ ਮੋਤੀ ॥ ਸਮਝੈ ਸੂਝੈ ਪੜਿ ਪੜਿ ਬੂਝੈ ਅੰਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸਾਚਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਖੈ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੇ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਕਾਚਾ ॥੨॥ ਧਧੈ ਧਰਮੁ ਧਰੇ ਧਰਮਾ ਪੁਰਿ ਗੁਣਕਾਰੀ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥ ਧਧੈ ਧੂਲਿ ਪੜੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਕੰਚਨ ਭਏ ਮਨੂਰਾ ॥ ਧਨੁ ਧਰਣੀਧਰੁ ਆਪਿ ਅਜੋਨੀ ਤੋਲਿ ਬੋਲਿ ਸਚੁ ਪੂਰਾ ॥ ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਰਤਾ ਜਾਣੈ ਕੈ ਜਾਣੈ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥੩॥ ਙਿਆਨੁ ਗਵਾਇਆ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ਗਰਬਿ ਗਲੇ ਬਿਖੁ ਖਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਰਸੁ ਗੀਤ ਬਾਦ ਨਹੀ ਭਾਵੈ ਸੁਣੀਐ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਸਚੁ ਕਹਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲਹਿਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਚੁ ਸੁਖਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਆਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇਆ ॥੪॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਵਿਆਪੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ਇਉ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਸਿਞਾਪੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇੜੈ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਹੁ ਏਕੋ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਬਾਈ ॥ ਏਕੰਕਾਰੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਸਮਾਈ ॥੫॥ ਇਸੁ ਕਰਤੇ ਕਉ ਕਿਉ ਗਹਿ ਰਾਖਉ ਅਫਰਿਓ ਤੁਲਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਕੇ ਦੇਵਾਨੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਝੂਠਿ ਠਗਉਰੀ ਪਾਈ ॥ ਲਬਿ ਲੋਭਿ ਮੁਹਤਾਜਿ ਵਿਗੂਤੇ ਇਬ ਤਬ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਈ ॥ ਏਕੁ ਸਰੇਵੈ ਤਾ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਵੈ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਈ ॥੬॥ ਏਕੁ ਅਚਾਰੁ ਰੰਗੁ ਇਕੁ ਰੂਪੁ ॥ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਅਸਰੂਪੁ ॥ ਏਕੋ ਭਵਰੁ ਭਵੈ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥ ਏਕੋ ਬੂਝੈ ਸੂਝੈ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਲੇ ਸਮਸਰਿ ਰਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੁ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਲਹੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥੭॥ ਊਰਮ ਧੂਰਮ ਜੋਤਿ ਉਜਾਲਾ ॥ ਤੀਨਿ ਭਵਣ ਮਹਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਊਗਵਿਆ ਅਸਰੂਪੁ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੈ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥ ਊਨਵਿ ਬਰਸੈ ਨੀਝਰ ਧਾਰਾ ॥ ਊਤਮ ਸਬ

ਤੁਸਦਾਰਣਦਾਰਾ॥ਇਸੁਏਕੇਕਾਜਾਣੈਭੇਉ॥ਆਪੇਕਰਤਾਆਪੇਦੇਉ॥੮॥ਉਗਵੈਸੂਰੁਗੁਰ
ਮੁਖਿਪਛਾਣੈ॥ਉਰਤਉਦੇਖਿਸਬਦੁਬੀਚਾਰੈ॥ਉਪਰਿਆਦਿਅੰਤਿਤਿਹੁਲੋਇ॥ਆਪੇਕਰੈ
ਕਹੈਸੁਣੈਸੋਇ॥ਓਹੁਬਿਧਾਤਾਮਨੁਤਨੁਦੇਇ॥ਓਹੁਬਿਧਾਤਾਮਨਿਮੁਖਿਸੋਇ॥ਪ੍ਰਭੁਜਗ
ਜੀਵਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਪਤਿਹੋਇ॥੯॥ਰਾਜਨਰਾਮੁਰਵੈਹਿਤਕਾਰਿ॥ਰਣ
ਮਹਿਲੂਝੈਮਨੂਆਮਾਰਿ॥ਰਾਤਿਦਿਨੰਤਿਰਹੈਰੰਗਿਰਾਤਾ॥ਤੀਨਿਭਵਨਜੁਗਚਾਰੇਜਾਤਾ॥
ਜਿਨਿਜਾਤਾਸੋਤਿਸਹੀਜੇਹਾ॥ਅਤਿਨਿਰਮਾਇਲੁਸੀਝਸਿਦੇਹਾ॥ਰਹਸੀਰਾਮੁਰਿਦੈਇਕ
ਭਾਇ॥ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਸਾਚਿਲਿਵਲਾਇ॥੧੦॥ਰੋਸੁਨਕੀਜੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈਰਹਣੁਨਹੀਸੰਸਾ
ਰੇ॥ਰਾਜੇਰਾਇਰੰਕਨਹੀਰਹਣਾਆਇਜਾਇਜੁਗਚਾਰੇ॥ਰਹਣਕਹਣਤੇਰਹੈਨਕੋਈਕਿਸੁ
ਪਹਿਕਰਉਬਿਨੰਤੀ॥ਏਕੁਸਬਦੁਰਾਮਨਾਮੁਨਿਰੋਧਰੁਗੁਰੁਦੇਵੈਪਤਿਮਤੀ॥੧੧॥ਲਾਜਮ
ਰੰਤੀਮਰਿਗਈਘੂਘਟੁਖੋਲਿਚਲੀ॥ਸਾਸੁਦਿਵਾਨੀਬਾਵਰੀਸਿਰਤੇਸੰਕਟਲੀ॥ਪ੍ਰੇਮਿਬੁਲਾ
ਈਰਲੀਸਿਉਮਨਮਹਿਸਬਦੁਅਨੰਦੁ॥ਲਾਲਿਰਤੀਲਾਲੀਭਈਗੁਰਮੁਖਿਭਈਨਿਚਿੰਦੁ॥
੧੨॥ਲਾਹਾਨਾਮੁਰਤਨੁਜਪਿਸਾਰੁ॥ਲਬੁਲੋਭੁਬੁਰਾਅਹੰਕਾਰੁ॥ਲਾੜੀਚਾੜੀਲਾਇਤਬਾਰ
ਮਨਮੁਖੁਅੰਧਾਮੁਗਧੁਗਵਾਰੁ॥ਲਾਹੇਕਾਰਣਿਆਇਆਜਗਿ॥ਹੋਇਮਜੂਰੁਗਇਆਠਗਾ
ਇਠਗਿ॥ਲਾਹਾਨਾਮੁਪੂੰਜੀਵੇਸਾਹੁ॥ਨਾਨਕਸਚੀਪਤਿਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁ॥੧੩॥ਆਇਵਿਗੂਤਾ
ਜਗੁਜਮਪੰਥੁ॥ਆਈਨਮੇਟਣਕੋਸਮਰਥੁ॥ਆਥਿਸੈਲਨੀਚਘਰਿਹੋਇ॥ਆਥਿਦੇਖਿਨਿਵੈ
ਜਿਸੁਦੋਇ॥ਆਥਿਹੋਇਤਾਮੁਗਧੁਸਿਆਨਾ॥ਭਗਤਿਬਿਹੂਨਾਜਗੁਬਉਰਾਨਾ॥ਸਭਮਹਿ
ਵਰਤੈਏਕੋਸੋਇ॥ਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰੇਤਿਸੁਪਰਗਟੁਹੋਇ॥੧੪॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਥਾਪਿਸਦਾਨਿ
ਰਵੈਰੁ॥ਜਨਮਿਮਰਣਿਨਹੀਧੰਧਾਧੈਰੁ॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਆਪੇਆਪਿ॥ਆਪਿਉਪਾਇਆਪੇਘ
ਟਥਾਪਿ॥ਆਪਿਅਗੋਚਰੁਧੰਧੈਲੋਈ॥ਜੋਗਜੁਗਤਿਜਗਜੀਵਨੁਸੋਈ॥ਕਰਿਆਚਾਰੁਸਚੁਸੁ
ਖੁਹੋਈ॥ਨਾਮਵਿਹੂਣਾਮੁਕਤਿਕਿਵਹੋਈ॥੧੫॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਵੇਰੋਧੁਸਰੀਰ॥ਕਿਉਨਮਿਲਹਿ
ਕਾਟਹਿਮਨਪੀਰ॥ਵਾਟਵਟਾਊਆਵੈਜਾਇ॥ਕਿਆਲੇਆਇਆਕਿਆਪਲੈਪਾਇ॥ਵਿ

ਣੁਨਾਵੈਤੋਟਾਸਭੁਥਾਇ॥ਲਾਹਾਮਿਲੈਜਾਦੇਇਬੁਝਾਇ॥ਵਣਜੁਵਾਪਾਰੁਵਣਜੈਵਾਪਾਰੀ
॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਕੈਸੀਪਤਿਸਾਰੀ॥੧੬॥ਗੁਣਵੀਚਾਰੇਗਿਆਨੀਸੋਇ॥ਗੁਣਮਹਿਗਿਆ
ਨੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਗੁਣਦਾਤਾਵਿਰਲਾਸੰਸਾਰਿ॥ਸਾਚੀਕਰਣੀਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥ਅਗਮਅ
ਗੋਚਰੁਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਇ॥ਤਾਮਿਲੀਐਜਾਲਏਮਿਲਾਇ॥ਗੁਣਵੰਤੀਗੁਣਸਾਰੇਨੀਤ
ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਮਿਲੀਐਮੀਤ॥੧੭॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਕਾਇਆਕਉਗਾਲੈ॥ਜਿਉਕੰਚਨਸੋ
ਹਾਗਾਢਾਲੈ॥ਕਸਿਕਸਵਟੀਸਹੈਸੁਤਾਉ॥ਨਦਰਿਸਰਾਫਵੰਨੀਸਚੜਾਉ॥ਜਗਤੁਪਸੂਅ
ਹੰਕਾਲੁਕਸਾਈ॥ਕਰਿਕਰਤੈਕਰਣੀਕਰਿਪਾਈ॥ਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿਨਿਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਹੋਰੁ
ਕਿਆਕਹੀਐਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਈ॥੧੮॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆ॥ਖਿਮਾਗਹੀਮਨੁਸ
ਤਿਗੁਰਿਦੀਆ॥ਖਰਾਖਰਾਆਖੈਸਭੁਕੋਇ॥ਖਰਾਰਤਨੁਜੁਗਚਾਰੇਹੋਇ॥ਖਾਤਪੀਅਤ
ਮੂਏਨਹੀਜਾਨਿਆ॥ਖਿਨਮਹਿਮੂਏਜਾਸਬਦੁਪਛਾਨਿਆ॥ਅਸਥਿਰੁਚੀਤੁਮਰਨਿਮ
ਨੁਮਾਨਿਆ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਾਮੁਪਛਾਨਿਆ॥੧੯॥ਗਗਨਗੰਭੀਰੁਗਗਨੰਤਰਿਵਾਸੁ॥ਗੁ
ਣਗਾਵੈਸੁਖਸਹਜਿਨਿਵਾਸੁ॥ਗਇਆਨਆਵੈਆਇਨਜਾਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਰਹੈਲਿਵ
ਲਾਇ॥ਗਗਨੁਅਗੰਮੁਅਨਾਥੁਅਜੋਨੀ॥ਅਸਥਿਰੁਚੀਤੁਸਮਾਧਿਸਗੋਨੀ॥ਹਰਿਨਾਮੁ
ਚੇਤਿਫਿਰਿਪਵਹਿਨਜੂਨੀ॥ਗੁਰਮਤਿਸਾਰੁਹੋਰਨਾਮਬਿਹੂਨੀ॥੨੦॥ਘਰਦਰਫਿਰਿਥਾਕੀ
ਬਹੁਤੇਰੇ॥ਜਾਤਿਅਸੰਖਅੰਤਨਹੀਮੇਰੇ॥ਕੇਤੇਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਧੀਆ॥ਕੇਤੇਗੁਰਚੇਲੇਫੁਨਿਹੂ
ਆ॥ਕਾਚੇਗੁਰਤੇਮੁਕਤਿਨਹੂਆ॥ਕੇਤੀਨਾਰਿਵਰੁਏਕੁਸਮਾਲਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਰਣੁਜੀਵਣੁ
ਪ੍ਰਭਨਾਲਿ॥ਦਹਦਿਸਢੂਢਿਘਰੈਮਹਿਪਾਇਆ॥ਮੇਲੁਭਇਆਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਇਆ
॥੨੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਬੋਲੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤੋਲਿਤੁਲਾਵੈਤੋਲੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਵੈਜਾ
ਇਨਿਸੰਗੁ॥ਪਰਹਰਿਮੈਲੁਜਲਾਇਕਲੰਕੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦਬੇਦਬੀਚਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਜਨੁ
ਚਜੁਅਚਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਸਾਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਪਾਰੁ॥੨੨॥ਚੰਚਲੁਚੀ
ਤੁਨਰਹਈਠਾਇ॥ਚੋਰੀਮਿਰਗੁਅੰਗੂਰੀਖਾਇ॥ਚਰਨਕਮਲਉਰਧਾਰੇਚੀਤ॥ਚਿਰਜੀਵਨ

ਰੇਤਨਿਤਨੀਤਾ॥ਚਿੰਤਤਹੀਦੀਸੈਸਭੁਕੋਇ॥ਚੇਤਹਿਏਕੁਤਹੀਸੁਖੁਹੋਇ॥ਚਿਤਿਵਸੈਰਾਚੈਹਰਿਨਾ
ਇ॥ਮੁਕਤਿਭਇਆਪਤਿਸਿਉਘਰਿਜਾਇ॥੨੩॥ਛੀਜੈਦੇਹਖੁਲੈਇਕਗੰਢਿ॥ਛੇਆ
ਨਿਤਦੇਖਹੁਜਗਿਹੰਢਿ॥ਧੂਪਛਾਵਜੇਸਮਕਰਿਜਾਣੈ॥ਬੰਧਨਕਾਟਿਮੁਕਤਿਘਰਿਆਣੈ॥ਛਾ
ਇਆਛੂਛੀਜਗਤੁਭੁਲਾਨਾ॥ਲਿਖਿਆਕਿਰਤੁਧੁਰੇਪਰਵਾਨਾ॥ਛੀਜੈਜੋਬਨੁਜਰੂਆਸਿਰਿ
ਕਾਲੁ॥ਕਾਇਆਛੀਜੈਭਈਸਿਬਾਲੁ॥੨੪॥ਜਾਪੈਆਪਿਪ੍ਰਭੂਤਿਹੁਲੋਇ॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਦਾ
ਤਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਹਿਰਾਖੁ॥ਜਸੁਜਾਚਉਦੇਵੈਪਤਿਸਾਖੁ॥ਜਾਗਤੁਜਾਗਿਰ
ਹਾਤੁਧੁਭਾਵਾ॥ਜਾਤੂਮੇਲਹਿਤਾਤੁਝੈਸਮਾਵਾ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਜਪਉਜਗਦੀਸਾ॥ਗੁਰਮਤਿਮਿਲੀ
ਐਬੀਸਇਕੀਸਾ॥੨੫॥ਝੂਠਿਬੋਲਹਿਕਿਆਜਗਸਿਉਵਾਦੁ॥ਝੂਰਿਮਰੈਦੇਖੈਪਰਮਾਦੁ॥ਜਨ
ਮਿਮੁਏਨਹੀਜੀਵਣਆਸਾ॥ਆਇਚਲੇਭਏਆਸਨਿਰਾਸਾ॥ਝੁਰਿਝੁਰਿਝੁਖਿਮਾਟੀਰਲਿਜਾ
ਇ॥ਕਾਲੁਨਚਾਂਪੈਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥ਪਾਈਨਵਨਿਧਿਹਰਿਕੈਨਾਇ॥ਆਪੇਦੇਵੈਸਹਜਿਸੁਭਾ
ਇ॥੨੬॥ਞਿਆਨੋਬੋਲੈਆਪੇਬੂਝੈ॥ਆਪੇਸਮਝੈਆਪੇਸੂਝੈ॥ਗੁਰਕਾਕਹਿਆਅੰਕਿਸ
ਮਾਵੈ॥ਨਿਰਮਲਸੂਚੇਸਾਚੋਭਾਵੈ॥ਗੁਰੁਸਾਗਰੁਰਤਨੀਨਹੀਤੋਟਾ॥ਲਾਲਪਦਾਰਥਸਾਚੁਅਖੋਟ
ਗੁਰਕਹਿਆਸਾਕਾਰਕਮਾਵਹੁ॥ਗੁਰਕੀਕਰਣੀਕਾਹੇਧਾਵਹੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਸਾਚਿਸਮਾਵਹੁ
੨੭॥ਟੂਟੈਨੇਹੁਕਿਬੋਲਹਿਸਹੀ॥ਟੂਟੈਬਾਹਦੁਹੂੰਦਿਸਿਗਹੀ॥ਟੂਟਿਪਰੀਤਿਗਈਬੁਰਬੋਲਿ॥
ਦੁਰਮਤਿਪਰਹਰਿਛਾਡੀਢੋਲਿ॥ਟੂਟੈਗੰਠਿਪੜੈਵੀਚਾਰਿ॥ਗੁਰਸਬਦੀਘਰਿਕਾਰਜੁਸਾਰਿ॥ਲਾ
ਹਾਸਾਚੁਨਆਵੈਤੋਟਾ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਠਾਕੁਰੁਪ੍ਰੀਤਮੁਮੋਟਾ॥੨੮॥ਠਾਕਹੁਮਨੂਆਰਾਖਹੁਠਾਇ॥ਠ
ਹਕਿਮੁਈਅਵਗੁਣਿਪਛੁਤਾਇ॥ਠਾਕੁਰੁਏਕੁਸਬਾਈਨਾਰਿ॥ਬਹੁਤੇਵੇਸਕਰੇਕੂੜਿਆਰਿ॥ਪਰ
ਘਰਿਜਾਤੀਠਾਕਿਰਹਾਈ॥ਮਹਲਿਬੁਲਾਈਠਾਕਨਪਾਈ॥ਸਬਦਿਸਵਾਰੀਸਾਚਿਪਿਆਰੀ
ਸਾਈਸੋਹਾਗਣਿਠਾਕੁਰਿਧਾਰੀ॥੨੯॥ਡੋਲਤਡੋਲਤਹੇਸਖੀਫਾਟੇਚੀਰਸੀਗਾਰ॥ਡਾਹਪਣਿਤਨਿ
ਸੁਖੁਨਹੀਬਿਨੁਡਰਬਿਣਠੀਡਾਰ॥ਡਰਪਿਮੁਈਘਰਿਆਪਣੈਡੀਠੀਕੰਤਿਸੁਜਾਣਿ॥ਡਰੁਰਾਖਿ
ਆਗੁਰਿਆਪਣੈਨਿਰਭਉਨਾਮੁਵਖਾਣਿ॥ਡੂਗਰਿਵਾਸੁਤਿਖਾਘਣੀਜਬਦੇਖਾਨਹੀਦੂਰਿ

ਖਾਣਿ ਵਾਣੀ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ॥ ਦੇਤਿ ਦੇਤਿ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਜੈਂ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ
ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਦੇਵਸੀ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੈ ਸੋਇ ॥੩੦॥ ਢੰਢੋਲਤ ਢੂੰਢਤ ਹਉ ਫਿਰੀ ਢਹਿ ਢਹਿ
ਪਵਨਿ ਕਰਾਰਿ ॥ ਭਾਰੇ ਢਹਤੇ ਢਹਿ ਪਏ ਹਉਲੇ ਨਿਕਸੇ ਪਾਰਿ ॥ ਅਮਰ ਅਜਾਚੀ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਤਿਨ
ਕੈ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਧੂੜਿ ਅਘੁਲੀਐ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥ ਮਨੁ ਦੀਆ ਗੁਰਿ
ਆਪਣੈ ਪਾਇਆ ਨਿਰਮਲ ਨਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਤਿਸੁ ਸੇਵਸਾ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥
ਜੋ ਉਸਾਰੇ ਸੋ ਢਾਹਸੀ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤਿਸੁ ਸੰਮਲਾ ਤਾ ਤਨਿ ਦੂਖੁ
ਨ ਹੋਇ ॥੩੧॥ ਣਾ ਕੋ ਮੇਰਾ ਕਿਸੁ ਗਹੀ ਣਾ ਕੋ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ॥ ਆਵਣਿ ਜਾਣਿ ਵਿਗੁਚੀਐ ਦੁਬਿ
ਧਾ ਵਿਆਪੈ ਰੋਗੁ ॥ ਣਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਆਦਮੀ ਕਲਰ ਕੰਧ ਗਿਰੰਤਿ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਛੂਟੀਐ
ਜਾਇ ਰਸਾਤਲਿ ਅੰਤਿ ॥ ਗਣਤ ਗਣਾਵੈ ਅਖਰੀ ਅਗਣਤੁ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਮ
ਤਿਹੀਣੁ ਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਤੂਟੀ ਤੰਤੁ ਰਬਾਬ ਕੀ ਵਾਜੈ ਨਹੀ ਵਿਜੋਗਿ ॥ ਵਿਛੁੜਿ
ਆ ਮੇਲੈ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਸੰਜੋਗਿ ॥੩੨॥ ਤਰਵਰੁ ਕਾਇਆ ਪੰਖਿ ਮਨੁ ਤਰਵਰਿ ਪੰਖੀ ਪੰਚ ॥
ਤਤੁ ਚੁਗਹਿ ਮਿਲਿ ਏਕਸੇ ਤਿਨ ਕਉ ਫਾਸ ਨ ਰੰਚ ॥ ਉਡਹਿ ਤ ਬੇਗੁਲ ਬੇਗੁਲੇ ਤਾਕਹਿ ਚੋਗ ਘ
ਣੀ ॥ ਪੰਖ ਤੁਟੇ ਫਾਹੀ ਪੜੀ ਅਵਗੁਣਿ ਭੀੜ ਬਣੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਕਿਉ ਛੂਟੀਐ ਹਰਿ ਗੁਣ ਕਰ
ਮਿ ਮਣੀ ॥ ਆਪਿ ਛਡਾਏ ਛੂਟੀਐ ਵਡਾ ਆਪਿ ਧਣੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਛੂਟੀਐ ਕਿਰਪਾ
ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥ ਅਪਣੈ ਹਾਥਿ ਵਡਾਈਆ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੩੩॥ ਥਰ ਥਰ ਕੰਪੈ ਜੀਅੜਾ ਥਾ
ਨ ਵਿਹੂਣਾ ਹੋਇ ॥ ਥਾਨਿ ਮਾਨਿ ਸਚੁ ਏਕੁ ਹੈ ਕਾਜੁ ਨ ਫੀਟੈ ਕੋਇ ॥ ਥਿਰੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਥਿਰੁ ਗੁਰੂ
ਥਿਰੁ ਸਾਚਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਨਾਥਹ ਨਾਥੁ ਤੂ ਨਿਧਾਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਸਰਬੇ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰੀ ਤੂ ਦਾਤਾ
ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੁ ਤੂ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ
ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਅਣਮੰਗਿਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵਸੀ ਵਡਾ ਅਗਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥੩੪॥ ਦਇਆ ਦਾਨੁ
ਦਇਆਲੁ ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਣਹਾਰੁ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਢਾਹਿ
ਉਸਾਰਿ ॥ ਦਾਨਾ ਤੂ ਬੀਨਾ ਤੁਹੀ ਦਾਨਾ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦਾਨੁ ॥ ਦਾਲਦ ਭੰਜਨ ਦੁਖ ਦਲਣ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁ॥੩॥ਧਨੁਗਇਐਬਹਿਝੂਰੀਐਧਨਮਹਿਚੀਤੁਗਵਾਰ॥ਧਨੁਵਿਰਲੀਸਚੁ
ਸੰਚਿਆਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਪਿਆਰਿ॥ਧਨੁਗਇਆਤਾਜਾਣਿਦੇਹਿਜੇਰਾਚਹਿਰੰਗਿਏਕ॥ਮਨੁ
ਦੀਜੈਸਿਰੁਸਉਪੀਐਭੀਕਰਤੇਕੀਟੇਕ॥ਧੰਧਾਧਾਵਤਰਹਿਗਏਮਨਮਹਿਸਬਦੁਅਨੰਦੁ॥ਦੁਰ
ਜਨਤੇਸਾਜਨਭਏਭੇਟੇਗੁਰਗੋਵਿੰਦ॥ਬਨੁਬਨੁਫਿਰਤੀਢੂਢਤੀਬਸਤੁਰਹੀਘਰਬਾਰਿ॥ਸਤਿ
ਗੁਰਿਮੇਲੀਮਿਲਿਰਹੀਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਨਿਵਾਰਿ॥੩੪॥ਨਾਨਾਕਰਤਨਛੂਟੀਐਵਿਣੁਗੁ
ਣਜਮਪੁਰਿਜਾਹਿ॥ਨਾਤਿਸੁਏਹੁਨਓਹੁਹੈਅਵਗਣਿਫਿਰਿਪਛੁਤਾਹਿ॥ਨਾਤਿਸੁਗਿਆ
ਨੁਨਧਿਆਨੁਹੈਨਾਤਿਸੁਧਰਮੁਧਿਆਨੁ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਨਿਰਭਉਕਹਾਕਿਆਜਾਣਾਅਭਿਮਾਨੁ
॥ਥਾਕਿਰਹੀਕਿਵਅਪੜਾਹਾਥਨਹੀਨਾਪਾਰੁ॥ਨਾਸਾਜਨਸੇਰੰਗੁਲੇਕਿਸੁਪਹਿਕਰੀਪੁਕਾਰ॥ਨਾਨ
ਕਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਜੇਕਰੀਮੇਲੇਮੇਲਣਹਾਰੁ॥ਜਿਨਿਵਿਛੋੜੀਸੋਮੇਲਸੀਗੁਰਕੈਹੇਤਿਅਪਾਰਿ॥੩੭
ਪਾਪੁਬੁਰਾਪਾਪੀਕਉਪਿਆਰਾ॥ਪਾਪਿਲਦੇਪਾਪੇਪਾਸਾਰਾ॥ਪਰਹਰਿਪਾਪੁਪਛਾਣੈਆਪੁ
॥ਨਾਤਿਸੁਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁਸੰਤਾਪੁ॥ਨਰਕਿਪੜੰਤਉਕਿਉਰਹੈ॥ਕਿਉਬੰਚੈਜਮਕਾਲੁ॥ਕਿਉਆਵ
ਣਜਾਣਾਵੀਸਰੈਝੂਠੁਬੁਰਾਖੈਕਾਲੁ॥ਮਨੁਜੰਜਾਲੀਵੇੜਿਆਭੀਜੰਜਾਲਾਮਾਹਿ॥ਵਿਣੁਨਾ
ਵੈਕਿਉਛੂਟੀਐਪਾਪੇਪਚਹਿਪਚਾਹਿ॥੩੮॥ਫਿਰਿਫਿਰਿਫਾਹੀਫਾਸੈਕਊਆ॥ਫਿਰਿ
ਪਛੁਤਾਨਾਅਬਕਿਆਹੂਆ॥ਫਾਥਾਚੋਗਚੁਗੈਨਹੀਬੂਝੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਆਖੀਸੂ
ਝੈ॥ਜਿਉਮਛੁਲੀਫਾਥੀਜਮਜਾਲਿ॥ਵਿਣੁਗੁਰਦਾਤੇਮੁਕਤਿਨਭਾਲਿ॥ਫਿਰਿਫਿਰਿਆ
ਵੈਫਿਰਿਫਿਰਿਜਾਇ॥ਇਕਰੰਗਿਰਚੈਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਇਵਛੂਟੈਫਿਰਿਫਾਸਨਪਾਇ॥
੩੯॥ਬੀਰਾਬੀਰਾਕਰਿਰਹੀਬੀਰਭਏਬੈਰਾਇ॥ਬੀਰਚਲੇਘਰਿਆਪਣੈਬਹਣਬਿਰ
ਹਿਜਲਿਜਾਇ॥ਬਾਬੁਲਕੈਘਰਿਬੇਟੜੀਬਾਲੀਬਾਲੈਨੇਹਿ॥ਜੇਲੋੜਹਿਵਰੁਕਾਮਣੀਸ
ਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਤੇਹਿ॥ਬਿਰਲੋਗਿਆਨੀਬੂਝਣਉਸਤਿਗੁਰੁਸਾਚਿਮਿਲੇਇ॥ਠਾਕੁਰ
ਹਾਥਿਵਡਾਈਆਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥ਬਾਣੀਬਿਰਲਉਬੀਚਾਰਸੀਜੇਕੋਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇ॥
ਇਹਬਾਣੀਮਹਾਪੁਰਖਕੀਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਹੋਇ॥੪੦॥ਭਨਿਭਨਿਘੜੀਐਘੜਿਘੜਿ

ਜੋਧਾਤਿਉਸਾਰੇਉਸਰੇਫਾਤਾ॥ਸਰਿਕੁਰਿਸੋਖਤੀਨੁਰਿਪੋਖੁਸਅਰਬਦੇਪਰਵਾਣਾ॥ਭਰਮਿਭੁ
ਲਾਣੈਦਿਵਾਨੇਵਿਣੁਭਾਗਾਕਿਆਪਾਈਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਡੋਰੀਪ੍ਰਭਿਪਕੜੀਜਿਨਖਿ
ਚੈਤਿਨਜਾਈਐ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੇਬਹੁੜਿਨਪਛੋਤਾਈਐ॥ਭਉਭੰਜਨਾਲਹਿ
ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝਹਿਤਾਂਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਈਐ॥ਭਉਭਉਜਲੁਮਾਰਗੁਵਿਖੜਾਆਸਨਿਰਾਸਾਤ
ਰੀਐ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਆਪੋਚੀਨੈਜੀਵਤਿਇਵਮਰੀਐ॥੬॥ਮਾਇਆਮਾਇਆਕਰਿਮੁ
ਏਮਾਇਆਕਿਸੈਨਸਾਥਿ॥ਹੰਸੁਚਲੈਉਠਿਡੁਮਣੋਮਾਇਆਭੂਲੀਆਥਿ॥ਮਨੁਝੂਠਾਜ
ਮਿਜੋਹਿਆਅਵਗੁਣਚਲਹਿਨਾਲਿ॥ਮਨਮਹਿਮਨੁਉਲਟੋਮਰੈਜੇਗੁਣਹੋਵਹਿਨਾਲਿ॥
ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਮੁਏਵਿਣੁਨਾਵੈਦੁਖੁਭਾਲਿ॥ਗੜਮੰਦਰਮਹਲਾਕਹਾਜਿਉਬਾਜੀਦੀਬਾਣੁ
ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਵਿਣੁਝੂਠਾਆਵਣੁਜਾਣੁ॥ਆਪੇਚਤੁਰੁਸਰੂਪੁਹੈਆਪੇਜਾਣੁਸੁਜਾਣੁ॥੮॥੨
॥ਜੋਆਵਹਿਸੇਜਾਹਿਫੁਨਿਆਇਗਏਪਛੁਤਾਹਿ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਮੇਦਨੀਘਟੈਨਵ
ਧੈਉਤਾਹਿ॥ਸੇਜਨਉਬਰੇਜਿਨਹਰਿਭਾਇਆ॥ਧੰਧਾਮੁਆਵਿਗੂਤੀਮਾਇਆ॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਚ
ਲਸੀਕਿਸਕਉਮੀਤੁਕਰੇਉ॥ਜੀਉਸਮਪਉਆਪਣਾਤਨੁਮਨੁਆਗੈਦੇਉ॥ਅਸਥਿਰੁਕ
ਰਤਾਤੂਧਣੀਤਿਸਹੀਕੀਮੈਓਟ॥ਗੁਣਕੀਮਾਰੀਹਉਮੁਈਸਬਦਿਰਤੀਮਨਿਚੋਟ॥੧॥ਰਾਣਾ
ਰਾਉਨਕੋਰਹੈਰੰਗੁਨਤੁੰਗੁਫਕੀਰੁ॥ਵਾਰੀਆਪੋਆਪਣੀਕੋਇਨਬੰਧੈਧੀਰ॥ਰਾਹੁਬੁਰਾਭੀ
ਹਾਵਲਾਸਰਡੂਗਰਅਸਗਾਹ॥ਮੈਤਨਿਅਵਗਣਝੁਰਿਮੁਈਵਿਣੁਗੁਣਕਿਉਘਰਿਜਾਹ
ਗੁਣੀਆਗੁਣਲੇਪ੍ਰਭਮਿਲੇਕਿਉਤਿਨਮਿਲਉਪਿਆਰਿ॥ਤਿਨਹੀਜੈਸੀਥੀਰਹਾਜਪਿਜਪਿ
ਰਿਦੈਮੁਰਾਰਿ॥ਅਵਗੁਣੀਭਰਪੂਰੁਹੈਗੁਣਭੀਵਸਹਿਨਾਲਿ॥ਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਗੁਣਨਜਾਪਨੀ
ਜਿਚਰੁਸਬਦਿਨਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥੨॥ਲਸਕਰੀਆਘਰਸੰਮਲੇਆਏਵਜਹੁਲਿਖਾਇ
ਕਾਰਕਮਾਵਹਿਸਿਰਿਧਣੀਲਾਹਾਪਲੈਪਾਇ॥ਲਬੁਲੋਭੁਬੁਰਿਆਈਆਛੋਡੇਮਨਹੁ
ਵਿਸਾਰਿ॥ਗੜਿਦੋਹੀਪਾਤਸਾਹਕੀਕਦੇਨਆਵੈਹਾਰਿ॥ਚਾਕਰੁਕਹੀਐਖਸਮਕਾਸਉਹੇ
ਉਤਰੁਦੇਇ॥ਵਜਹੁਗਵਾਏਆਪਣਾਤਖਤਿਨਬੈਸਹਿਸੇਇ॥ਪ੍ਰੀਤਮਹਥਿਵਡਿਆਈਆਜੈ

ਕੁਦਰਤਿ ਵੇਖਿਆ ਆਪਿ ਕਰੈ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਕਰੇਇ ॥੪੫॥ ਬੀਜਉ ਸੂਝੈ ਕੋ ਨਹੀ ਬ
ਹੈ ਦੁਲੀਚਾ ਪਾਇ ॥ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਣੁ ਨਰਹ ਨਰੁ ਸਾਚਉ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਢੂਢਤ ਫਿਰਿ
ਰਹੀ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਉ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਲਾਲ ਰਤਨ ਬਹੁ ਮਾਣਕੀ ਸਤਿਗੁਰ ਹਾਥਿ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਊਤਮੁ ਹੋਵ
ਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲੈ ਇਕ ਮਨਿ ਏਕੈ ਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਸਿ ਮਿਲੇ ਲਾਹਾ ਲੈ ਪਰਥਾਇ ॥ ਰਚਨ
ਾ ਰਾਚਿ ਜਿਨਿ ਰਚੀ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿਆ ਆਕਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੇਅੰਤੁ ਧਿਆਈਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾ
ਵਾਰੁ ॥੪੬॥ ੜਾੜੈ ਰੂੜਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੋਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਾਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ੜਾੜੈ ਗਾਰ
ੜੁ ਤੁਮ ਸੁਣਹੁ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਮਤੁ ਕੋ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਹਿ ॥
ਸੋ ਸਾਹੁ ਸਾਚਾ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਾ ਤਿਸੁ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਰੂੜੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਪ
ਾਇਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਆਪੁ ਗਇਆ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਨਾਰਿ ॥੪੭॥
ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਸੰਚੀਐ ਧਨੁ ਕਾਚਾ ਬਿਖੁ ਛਾਰੁ ॥ ਸਾਹੁ ਸਦਾਏ ਸੰਚਿ ਧਨੁ ਦੁਬਿਧਾ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਸ
ਚਿਆਰੀ ਸਚੁ ਸੰਚਿਆ ਸਾਚਉ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਊਜਲੋ ਪਤਿ ਸਾਚੀ ਸਚੁ
ਬੋਲੁ ॥ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਸੁਜਾਣੁ ਤੂ ਤੂ ਸਰਵਰੁ ਤੂ ਹੰਸੁ ॥ ਸਾਚਉ ਠਾਕੁਰੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿ
ਸੁ ॥ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਮੋਹਣੀ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਜਾਣੁ ॥ ਬਿਖਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਕੁ ਹੈ ਬੂਝੈ ਪੁ
ਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥੪੮॥ ਖਿਮਾ ਵਿਹੂਣੇ ਖਪਿ ਗਏ ਖੂਹਣਿ ਲਖ ਅਸੰਖ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ਕਿਉ ਗਣੀ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੁਏ ਬਿਸੰਖ ॥ ਖਸਮੁ
ਪਛਾਣੈ ਆਪਣਾ ਖੂਲੈ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਮਹਲੀ ਖਰਾ ਤੂ ਖਿਮਾ ਸਚੁ ਸੁਖ ਭਾਇ ॥ ਖਰ
ਚੁ ਖਰਾ ਧਨੁ ਧਿਆਨੁ ਤੂ ਆਪੇ ਵਸਹਿ ਸਰੀਰਿ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਸਦਾ ਗੁਣ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ
ਧੀਰ ॥ ਹਉਮੈ ਖਪੈ ਖਪਾਇਸੀ ਬੀਜਉ ਵਥੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਵਿਚਿ ਪਾਇਅਨੁ ਕਰਤਾ ਅ
ਲਗੁ ਅਪਾਰੁ ॥੪੯॥ ਸ੍ਰਿਸਟੇ ਭੇਉ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਾ ਕਰੈ ਸੁ ਨਿਹਚਉ ਹੋਇ ॥ ਸੰਪੈ ਕ
ਉ ਈਸਰੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਸੰਪੈ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖੇ ਕੀ ਪਾਈਐ ॥ ਸੰਪੈ ਕਾਰਣਿ ਚਾਕਰ ਚੋਰ ॥ ਸੰਪੈ
ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਹੋਰ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਨਹੀ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਛੁਟੈ ਨਿਦਾਨਿ ॥੫੦॥

ਹੇਰਤਹੇਰਤਹੇਸਖੀਹੋਇਰਹੀਹੈਰਾਨੁ॥ਹਉਹਉਕਰਤੀਮੈਮੁਈਸਬਦਿਰਵੈਮਨਿਗਿਆਨੁ॥
ਹਾਰਡੋਰਕੰਕਨਘਣੇਕਰਿਥਾਕੀਸੀਗਾਰੁ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਇਆਸਗਲਗੁਣਾਗ
ਲਿਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੁ॥ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਨੈਸੁਖੁਪਾ
ਇਆਦੇਖਹੁਮਨਿਬੀਚਾਰੁ॥ਹਰਿਪੜਣਾਹਰਿਬੁਝਣਾਹਰਿਸਿਉਰਖਹੁਪਿਆਰੁ॥ਹਰਿ
ਜਪੀਐਹਰਿਧਿਆਈਐਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਮਃ੧॥ਲੇਖੁਨਮਿਟਈਹੇਸਖੀਜੋਲਿ
ਖਿਆਕਰਤਾਰਿ॥ਆਪੇਕਾਰਣੁਜਿਨਿਕੀਆਕਰਿਕਿਰਪਾਪਗੁਧਾਰਿ॥ਕਰਤੇਹਥਿਵ
ਡਿਆਈਆਬੂਝਹੁਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥ਲਿਖਿਆਫੇਰਿਨਸਕੀਐਜਿਉਭਾਵੀਤਿਉਸਾ
ਰਿ॥ਨਦਰਿਤੇਰੀਸੁਖੁਪਾਇਆਨਾਨਕਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ॥ਮਨਮੁਖਭੂਲੇਪਚਿਮੁਏਉਬਰੇਗੁ
ਰਬੀਚਾਰਿ॥ਜਿਪੁਰਖੁਨਦਰਿਨਆਵਈਤਿਸਕਾਕਿਆਕਰਿਕਹਿਆਜਾਇ॥ਬਲਿਹ
ਰੀਗੁਰਆਪਣੇਜਿਨਿਹਿਰਦੈਦਿਤਾਦਿਖਾਇ॥ਮਃ੩॥ਪਾਧਾਪੜਿਆਆਖੀਐਬਿਦਿਆ
ਬਿਚਰੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਬਿਦਿਆਸੋਧੈਤਤੁਲਹੈਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਇ॥ਮਨਮੁਖਬਿ
ਦਿਆਬਿਕ੍ਰਦਾਬਿਖੁਖਟੇਬਿਖੁਖਾਇ॥ਮੂਰਖੁਸਬਦੁਨਚੀਨਈਸੂਝਬੂਝਨਹਕਾਇ॥
ਪੜ॥ਪਾਧਾਗੁਰਮੁਖਿਆਖੀਐਚਾਟੜਿਆਮਤਿਦੇਇ॥ਨਾਮੁਸਮਾਲਹੁਨਾਮੁਸੰਗਰਹੁ
ਲਾਹਾਜਗਮਹਿਲੇਇ॥ਸਚੀਪਟੀਸਚੁਮਨਿਪੜੀਐਸਬਦੁਸੁਸਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸੋਪੜਿ
ਆਸੋਪੰਡਿਤੁਬੀਨਾਜਿਸੁਰਾਮੁਨਾਮੁਗਲਿਹਾਰੁ॥੫੦॥੧॥੨॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ॥ਸਿਧਗੋਸਟਿ॥

ਸਿਧਸਭਾਕਰਿਆਸਣਿਬੈਠੇਸੰਤਸਭਾਜੈਕਾਰੋ॥ਤਿਸੁਆਗੈਰਹਰਾਸਿਹਮਾਰੀਸਾਚਾ
ਅਪਰਅਪਾਰੋ॥ਮਸਤਕੁਕਾਟਿਧਰੀਤਿਸੁਆਗੈਤਨੁਮਨੁਆਗੈਦੇਉ॥ਨਾਨਕਸੰਤੁਮਿ
ਲੈਸਚੁਪਾਈਐਸਹਜਿਭਾਇਜਸੁਲੇਉ॥੧॥ਕਿਆਭਵੀਐਸਚਿਸੂਚਾਹੋਇ॥ਸਾ

ਚਸਬਦਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਵਨਤੁਮੇਕਿਆਨਾਉਤੁਮਾਰਾਕਉਨੁਮਾਰਗੁਕਉਨੁ
ਸੁਆਓ॥ਸਾਚੁਕਹਉਅਰਦਾਸਿਹਮਾਰੀਹਉਸੰਤਜਨਾਬਲਿਜਾਓ॥ਕਹਬੈਸਹੁਕਹਰਹੀਐਬਾ
ਲੇਕਹਆਵਹੁਕਹਜਾਹੋ॥ਨਾਨਕੁਬੋਲੈਸੁਣਿਬੈਰਾਗੀਕਿਆਤੁਮਾਰਾਰਾਹੋ॥੨॥ਘਟਿਘਟਿਬੈਸਿ
ਨਿਰੰਤਰਿਰਹੀਐਚਾਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾਏ॥ਸਹਜੇਆਏਹੁਕਮਿਸਿਧਾਏਨਾਨਕਸਦਾਰਜਾਏ॥ਆ
ਸਣਿਬੈਸਣਿਥਿਰੁਨਾਰਾਇਣੁਐਸੀਗੁਰਮਤਿਪਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਆਪੁਪਛਾਣੈਸਚੇਸਚਿ
ਸਮਾਏ॥੩॥ਦੁਨੀਆਸਾਗਰੁਦੁਤਰੁਕਹੀਐਕਿਉਕਰਿਪਾਈਐਪਾਰੋ॥ਚਰਪਟੁਬੋਲੈਅਉ
ਧੂਨਾਨਕਦੇਹੁਸਚਾਬੀਚਾਰੋ॥ਆਪੇਆਖੈਆਪੇਸਮਝੈਤਿਸੁਕਿਆਉਤਰੁਦੀਜੈ॥ਸਾਚੁਕਹ
ਹੁਤੁਮਪਾਰਗਰਾਮੀਤੁਝੁਕਿਆਬੈਸਣੁਦੀਜੈ॥੪॥ਜੈਸੇਜਲਮਹਿਕਮਲੁਨਿਰਾਲਮੁਮੁਰਗਾ
ਈਨੈਸਾਣੇ॥ਸੁਰਤਿ ਸਬਦਿਭਵਸਾਗਰੁਤਰੀਐਨਾਨਕਨਾਮੁਵਖਾਣੇ॥ਰਹਹਿਇਕਾਂਤਿ
ਏਕੋਮਨਿਵਸਿਆਆਸਾਮਾਹਿਨਿਰਾਸੋ॥ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਦੇਖਿਦਿਖਾਏਨਾਨਕੁਤਾਕਾਦਾ
ਸੋ॥੫॥ਸੁਣਿਸੁਆਮੀਅਰਦਾਸਿਹਮਾਰੀਪੂਛਉਸਾਚੁਬੀਚਾਰੋ॥ਰੋਸੁਨਕੀਜੈਉਤਰੁਦੀਜੈ
ਕਿਉਪਾਈਐਗੁਰਦੁਆਰੋ॥ਇਹੁਮਨੁਚਲਤਉਸਚਘਰਿਬੈਸੈਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰੋ॥ਆਪੇਮੇ
ਲਿਮਿਲਾਏਕਰਤਾਲਾਗੈਸਾਚਿਪਿਆਰੋ॥੬॥ਹਾਟੀਬਾਟੀਰਹਹਿਨਿਰਾਲੇਰੂਖਿਬਿਰਖਿਉਦਿ
ਆਨੇ॥ਕੰਦਮੂਲੁਅਹਾਰੋਖਾਈਐਅਉਧੂਬੋਲੈਗਿਆਨੇ॥ਤੀਰਥਿਨਾਈਐਸੁਖੁਫਲੁਪਾ
ਈਐਮੈਲੁਨਲਾਗੈਕਾਈ॥ਗੋਰਖਪੂਤੁਲੋਹਾਰੀਪਾਬੋਲੈਜੋਗਜੁਗਤਿਬਿਧਿਸਾਈ॥੭॥
ਹਾਟੀਬਾਟੀਨੀਦਨਆਵੈਪਰਘਰਿਚਿਤੁਨਡੋਲਾਈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮਨੁਟੇਕਨਟਿਕਈਨਾਨਕਭੂ
ਖਨਜਾਈ॥ਹਾਟੁਪਟਣੁਘਰੁਗੁਰੂਦਿਖਾਇਆਸਹਜੇਸਚੁਵਾਪਾਰੋ॥ਖੰਡਿਤਨਿਦ੍ਰਾਅਲਪਅ
ਹਾਰੰਨਾਨਕਤਤੁਬੀਚਾਰੋ॥੮॥ਦਰਸਨੁਭੇਖਕਰਹੁਜੋਗਿੰਦ੍ਰਾਮੁੰਦ੍ਰਾਝੋਲੀਖਿੰਥਾ॥ਬਾਰਹਅੰਤ
ਰਿਏਕੁਸਰੇਵਹੁਖਟੁਦਰਸਨਇਕਪੰਥਾ॥ਇਨਬਿਧਿਮਨੁਸਮਝਾਈਐਪੁਰਖਾਬਾਹੁੜਿਚੋਟਨ
ਖਾਈਐ॥ਨਾਨਕੁਬੋਲੈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਜੋਗਜੁਗਤਿਇਵਪਾਈਐ॥੯॥ਅੰਤਰਿਸਬਦੁ
ਨਿਰੰਤਰਿਮੁਦ੍ਰਾਹਉਮੈਮਮਤਾਦੂਰਿਕਰੀ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁਨਿਵਾਰੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਸਮ

ਝੂਪਰੀ॥ਖਿੰਥਾਝੋਲੀਭਰਿਪੁਰਿਰਹਿਆਨਾਨਕਤਾਰੈਏਕੁਹਰੀ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈਪਰ
ਖੈਗੁਰਕੀਬਾਤਖਰੀ॥੧੦॥ਊੰਧਉਖਪਰੁਪੰਚਭੂਟੋਪੀ॥ਕਾਂਇਆਕੜਾਸਣੁਮਨੁਜਾਗੋਟੀ॥ਸ
ਤੁਸੰਤੋਖੁਸੰਜਮੁਹੈਨਾਲਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੧੧॥ਕਵਨੁਸੁਗੁਪਤਾਕਵਨੁ
ਸੁਮੁਕਤਾ॥ਕਵਨੁਸੁਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਜੁਗਤਾ॥ਕਵਨੁਸੁਆਵੈਕਵਨੁਸੁਜਾਇ॥ਕਵਨੁ
ਸੁਤ੍ਰਿਭਵਣਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੧੨॥ਘਟਿਘਟਿਗੁਪਤਾਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਾ॥ਅੰਤਰਿਬਾ
ਹਰਿਸਬਦਿਸੁਜੁਗਤਾ॥ਮਨਮੁਖਿਬਿਨਸੈਆਵੈਜਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਿਸਮਾ
ਇ॥੧੩॥ਕਿਉਕਰਿਬਾਧਾਸਰਪਨਿਖਾਧਾ॥ਕਿਉਕਰਿਖੋਇਆਕਿਉਕਰਿਲਾਧਾ॥ਕਿ
ਉਕਰਿਨਿਰਮਲੁਕਿਉਕਰਿਅੰਧਿਆਰਾ॥ਇਹੁਤਤੁਬੀਚਾਰੈਸੁਗੁਰੂਹਮਾਰਾ॥੧੪॥ਦੁ
ਰਮਤਿਬਾਧਾਸਰਪਨਿਖਾਧਾ॥ਮਨਮੁਖਿਖੋਇਆਗੁਰਮੁਖਿਲਾਧਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਅੰ
ਧੇਰਾਜਾਇ॥ਨਾਨਕਹਉਮੈਮੇਟਿਸਮਾਇ॥੧੫॥ਸੁੰਨਨਿਰੰਤਰਿਦੀਜੈਬੰਧੁ॥ਉਡੈਨਹੰਸਾਪ
ੜੈਨਕੰਧੁ॥ਸਹਜਗੁਫਾਘਰੁਜਾਣੈਸਾਚਾ॥ਨਾਨਕਸਾਚੇਭਾਵੈਸਾਚਾ॥੧੬॥ਕਿਸੁਕਾਰਣਿ
ਗ੍ਰਿਹੁਤਜਿਓਉਦਾਸੀ॥ਕਿਸੁਕਾਰਣਿਇਹੁਭੇਖੁਨਿਵਾਸੀ॥ਕਿਸੁਵਖਰਕੇਤੁਮਵਣਜਾਰੇ॥
ਕਿਉਕਰਿਸਾਥੁਲੰਘਾਵਹੁਪਾਰੇ॥੧੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਤਭਏਉਦਾਸੀ॥ਦਰਸਨਕੈਤਾਈਭੇ
ਖਨਿਵਾਸੀ॥ਸਾਚਵਖਰਕੇਹਮਵਣਜਾਰੇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਤਰਸਿਪਾਰੇ॥੧੮॥ਕਿਤੁਬਿਧਿ
ਪੁਰਖਾਜਨਮੁਵਟਾਇਆ॥ਕਾਹੇਕਉਤੁਝੁਇਹੁਮਨੁਲਾਇਆ॥ਕਿਤੁਬਿਧਿਆਸਾਮਨਸਾ
ਖਾਈ॥ਕਿਤੁਬਿਧਿਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿਪਾਈ॥ਬਿਨੁਦੰਤਾਕਿਉਖਾਈਐਸਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਾਚਾ
ਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ॥੧੯॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਜਨਮੇਗਵਨੁਮਿਟਾਇਆ॥ਅਨਹਤਿਰਾਤੇਇਹੁਮਨੁਲਾ
ਇਆ॥ਮਨਸਾਆਸਾਸਬਦਿਜਲਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿਪਾਈ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮੇਟੈ
ਖਾਈਐਸਾਰੁ॥ਨਾਨਕਤਾਰੇਤਾਰਣਹਾਰੁ॥੨੦॥ਆਦਿਕਉਕਵਨੁਬੀਚਾਰੁਕਥੀਅਲੇਸੁੰਨਕ
ਹਾਘਰਵਾਸੋ॥ਗਿਆਨਕੀਮੁਦ੍ਰਾਕਵਨਕਥੀਅਲੇਘਟਿਘਟਿਕਵਨਨਿਵਾਸੋ॥ਕਾਲਕਾਠੀਗਾ
ਕਿਉਜਲਾਈਅਲੇਕਿਉਨਿਰਭਉਘਰਿਜਾਈਐ॥ਸਹਜਸੰਤੋਖਕਾਆਸਣੁਜਾਣੈਕਿਉਛੇ

ਰਹੈਸਮਾਈਓਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਉਮੈਬਿਖੁਮਾਰੈਤਾਨਿਜਘਰਿਹੋਵੈਵਾਸੋਜਿਨਿਰਚਿਰਚਿਆ
ਤਿਸੁਸਬਦਿਪਛਾਣੈਨਾਨਕੁਤਾਕਾਦਾਸੋ।।੨੧।।ਕਹਾਤੇਆਵੈਕਹਾਇਹੁਜਾਵੈਕਹਾਇਹੁਰਹੈਸਮਾ
ਈ।।ਏਸੁਸਬਦਕਉਜੋਅਰਥਾਵੈਤਿਸੁਗੁਰਤਿਲੁਨਤਮਾਈ।।ਕਿਉਤਤੈਅਵਿਗਤੈਪਾਵੈਗੁਰਮੁ
ਖਿਲਗੈਪਿਆਰੋ।।ਆਪੇਸੁਰਤਾਆਪੇਕਰਤਾਕਹੁਨਾਨਕਬੀਚਾਰੋ।।ਹੁਕਮੇਆਵੈਹੁਕਮੇਜਾਵੈਹੁ
ਕਮੇਰਹੈਸਮਾਈ।।ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਸਾਚੁਕਮਾਵੈਗਤਿਮਿਤਿਸਬਦੇਪਾਈ।।੨੨।।ਆਦਿਕਉਬਿ
ਸਮਾਦੁਬੀਚਾਰੁਕਥੀਅਲੇਸੁੰਨਨਿਰੰਤਰਿਵਾਸੁਲੀਆ।।ਅਕਲਪਤਮੁਦ੍ਰਾਗੁਰਗਿਆਨੁ
ਬੀਚਾਰੀਅਲੇਘਟਿਘਟਿਸਾਚਾਸਰਬਜੀਆ।।ਗੁਰਬਚਨੀਅਵਿਗਤਿਸਮਾਈਐਤਤੁਨਿ
ਰੰਜਨੁਸਹਜਿਲਹੈ।।ਨਾਨਕਦੂਜੀਕਾਰਨਕਰਣੀਸੇਵੈਸਿਖੁਸੁਖੋਜਿਲਹੈ।।ਹੁਕਮਿਬਿਸਮਾਦੁ
ਹੁਕਮਿਪਛਾਣੈਜੀਅਜੁਗਤਿਸਚੁਜਾਣੈਸੋਈ।।ਆਪੁਮੇਟਿਨਿਰਾਲਮੁਹੋਵੈਅੰਤਰਿਸਾ
ਚੁਜੋਗੀਕਹੀਐਸੋਈ।।੨੩।।ਅਵਿਗਤੋਨਿਰਮਾਇਲੁਉਪਜੇਨਿਰਗੁਣਤੇਸਰਗੁਣੁਥੀਆ।।ਸ
ਤਿਗੁਰਪਰਚੈਪਰਮਪਦੁਪਾਈਐਸਾਚੈਸਬਦਿਸਮਾਇਲੀਆ।।ਏਕੇਕਉਸਚੁਏਕਾਜਾਣੈਹਉ
ਮੈਦੂਜਾਦੂਰਿਕੀਆ।।ਸੋਜੋਗੀਗੁਰਸਬਦੁਪਛਾਣੈਅੰਤਰਿਕਮਲੁਪ੍ਰਗਾਸੁਥੀਆ।।ਜੀਵਤੁ
ਮਰੈਤਾਸਭੁਕਿਛੁਸੂਝੈਅੰਤਰਿਜਾਣੈਸਰਬਦਇਆ।।ਨਾਨਕਤਾਕਉਮਿਲੈਵਡਾਈਆਪੁਪ
ਛਾਣੈਸਰਬਜੀਆ।।੨੪।।ਸਾਚੌਉਪਜੈਸਾਚਿਸਮਾਵੈਸਾਚੇਸੂਚੇਏਕਮਇਆ।।ਝੂਠੇਆਵਹਿ
ਠਵਰਨਪਾਵਹਿਦੂਜੈਆਵਾਗਉਣੁਭਇਆ।।ਆਵਾਗਉਣੁਮਿਟੈਗੁਰਸਬਦੀਆਪੇਪਰਖੈ
ਬਖਸਿਲਇਆ।।ਏਕਾਬੇਦਨਦੂਜੈਬਿਆਪੀਨਾਮੁਰਸਾਇਣੁਵੀਸਰਿਆ।।ਸੋਬੂਝੈਜਿ
ਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਮੁਕਤੁਭਇਆ।।ਨਾਨਕਤਾਰੇਤਾਰਣਹਾਰਾਹਉਮੈਦੂਜਾਪ
ਰਹਰਿਆ।।੨੫।।ਮਨਮੁਖਿਭੂਲੈਜਮਕੀਕਾਣਿ।।ਪਰਘਰੁਜੋਹੈਹਾਣੇਹਾਣਿ।।ਮਨਮੁਖਿਭਰ
ਮਿਭਵੈਬੇਬਾਣਿ।।ਵੇਮਾਰਗਿਮੂਸੈਮੰਤ੍ਰਿਮਸਾਣਿ।।ਸਬਦੁਨਚੀਨੈਲਵੈਕੁਬਾਣਿ।।ਨਾਨਕਸਾ
ਚਿਰਤੇਸੁਖੁਜਾਣਿ।।੨੬।।ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੇਕਾਭਉਪਾਵੈ।।ਗੁਰਮੁਖਿਬਾਣੀਅਘੜੁਘੜਾਵੈ।।
ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲੁਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ।।ਗੁਰਮੁਖਿਪਵਿਤ੍ਰੁਪਰਮਪਦੁਪਾਵੈ।।ਗੁਰਮੁਖਿਰੋਮਿਰੋ

ਅੰਤਰਿਧਿਆਵੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਿਸਮਾਵੈ॥੨੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੈਬੇਦਬੀਚਾਰੀ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੈਤਰੀਐਤਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੈਸੁਸਬਦਿਗਿਆਨੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੈਅੰਤ
ਰਬਿਧਿਜਾਨੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਅਲਖੁਅਪਾਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਿਦੁਆਰੁ॥
੨੮॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਕਥੁਕਥੈਬੀਚਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਬਹੈਸਪਰਵਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਪੀਐ
ਅੰਤਰਿਪਿਆਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਸਬਦਿਅਚਾਰਿ॥ਸਬਦਿਭੇਦਿਜਾਣੈਜਾਣਾਈ
॥ਨਾਨਕਹਉਮੈਜਾਲਿਸਮਾਈ॥੨੯॥ਗੁਰਮੁਖਿਧਰਤੀਸਾਚੈਸਾਜੀ॥ਤਿਸੁਮਹਿਓਪਤਿਖਪ
ਤਿਸੋਬਾਜੀ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਪੈਰੰਗੁਲਾਇ॥ਸਾਚਿਰਤਉਪਤਿਸਿਉਘਰਿਜਾਇ॥ਸਾਚਸਬ
ਦਬਿਨੁਪਤਿਨਹੀਪਾਵੈ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਉਸਾਚਿਸਮਾਵੈ॥੩੦॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਸਟਸਿਧੀਸ
ਭਿਬੁਧੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਵਜਲੁਤਰੀਐਸਚੁਸੁਧੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਰਅਪਸਰਬਿਧਿਜਾਣੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਰਵਿਰਤਿਨਰਵਿਰਤਿਪਛਾਣੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤਾਰੇਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਨਿਸਤਾ
ਰੇ॥੩੧॥ਨਾਮੇਰਾਤੇਹਉਮੈਜਾਇ॥ਨਾਮਿਰਤੇਸਚਿਰਹੇਸਮਾਇ॥ਨਾਮਿਰਤੇਜੋਗਜੁਗਤਿਬੀਚਾ
ਰੁ॥ਨਾਮਿਰਤੇਪਾਵਹਿਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਨਾਮਿਰਤੇਤ੍ਰਿਭਵਣਸੋਝੀਹੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਸੁਖੁ
ਹੋਇ॥੩੨॥ਨਾਮਿਰਤੇਸਿਧਗੋਸਟਿਹੋਇ॥ਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਤਪੁਹੋਇ॥ਨਾਮਿਰਤੇਸਚੁਕਰਣੀਸਾਰੁ॥
ਨਾਮਿਰਤੇਗੁਣਗਿਆਨਬੀਚਾਰੁ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਬੋਲੈਸਭੁਵੇਕਾਰੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਤਿਨਕਉ
ਜੈਕਾਰੁ॥੩੩॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਨਾਮੁਪਾਇਆਜਾਇ॥ਜੋਗਜੁਗਤਿਸਚਿਰਹੈਸਮਾਇ॥ਬਾਰਹਮ
ਹਿਜੋਗੀਭਰਮਾਏਸੰਨਿਆਸੀਛਿਅਚਾਰਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਜੋਮਰਿਜੀਵੈਸੋਪਾਏਮੋਖਦੁਆ
ਰੁ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਸਭਿਦੂਜੈਲਾਗੇਦੇਖਹੁਰਿਦੈਬੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਵਡੇਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨੀਸਚੁ
ਰਖਿਆਉਰਧਾਰਿ॥੩੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਤਨੁਲਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਖੈਰਤਨੁਸੁਭਾ
ਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੀਕਾਰਕਮਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੇਮਨੁਪਤੀਆਇ॥[illegible]
[illegible]॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖੁਲਖਾਏਤਿਸੁਭਾਵੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਚੋਟਨਖਾ
ਵੈ॥੩੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲਾਗੈਸਹਜਿਧਿਆਨੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾ

ਵੈਦਰਗਹਮਾਨੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਉਭੰਜਨੁਪਰਧਾਨੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਕਾਰਕਰਾਏ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
ਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥੩੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਸਤ੍ਰਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਘਟਿਘਟਿਭੇਦ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਵੈਰਵਿਰੋਧਗਵਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਗਲੀਗਣਤਮਿਟਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਰੰ
ਗਿਰਾਤਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਖਸਮੁਪਛਾਤਾ॥੩੭॥ਬਿਨੁਗੁਰਭਰਮੈਆਵੈਜਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁ
ਰਘਾਲਨਪਵਈਥਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਮਨੂਆਅਤਿਡੋਲਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਤ੍ਰਿਪਤਿਨਹੀ
ਬਿਖੁਖਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਬਿਸੀਅਰੁਡਸੈਮਰਿਵਾਟ॥ਨਾਨਕਗੁਰਬਿਨੁਘਾਟੇਘਾਟਿ॥੩੮
॥ਜਿਸੁਗੁਰਮਿਲੈਤਿਸੁਪਾਰਿਉਤਾਰੈ॥ਅਵਗੁਣਿਮੇਟੈਗੁਣਿਨਿਸਤਾਰੈ॥ਮੁਕਤਿਮਹਾਸੁਖਗੁਰਸ
ਬਦੁਬੀਚਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਦੇਨਆਵੈਹਾਰਿ॥ਤਨੁਹਟੜੀਇਹੁਮਨੁਵਣਜਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇ
ਸਚੁਵਾਪਾਰਾ॥੩੯॥ਗੁਰਮੁਖਿਬਾਂਧਿਓਸੇਤੁਬਿਧਾਤੈ॥ਲੰਕਾਲੂਟੀਦੈਤਸੰਤਾਪੈ॥ਰਾਮਚੰਦਿ
ਮਾਰਿਓਅਹਿਰਾਵਣੁ॥ਭੇਦੁਭਭੀਖਣਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚਾਇਣੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਇਰਿਪਾਹਣ
ਤਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਟਿਤੇਤੀਸਉਧਾਰੇ॥੪੦॥ਗੁਰਮੁਖਿਚੂਕੈਆਵਣਜਾਣੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਗ
ਹਪਾਵੈਮਾਣੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਖੋਟੇਖਰੇਪਛਾਣੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲਾਗੈਸਹਜਿਧਿਆਨੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਦਰਗਹਸਿਫਤਿਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬੰਧੁਨਪਾਇ॥੪੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨ
ਪਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੇਕੇਗੁਣਗਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੈਰਹੈ
ਸਮਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਿਨਾਮਿਪਤਿਊਤਮਹੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਗਲਭਵਣਕੀਸੋਝੀ
ਹੋਇ॥੪੨॥ਕਵਣਮੂਲੁਕਵਣਮਤਿਵੇਲਾ॥ਤੇਰਾਕਵਣੁਗੁਰੂਜਿਸਕਾਤੂਚੇਲਾ॥ਕਵਣਕ
ਥਾਲੇਰਹਹੁਨਿਰਾਲਾ॥ਬੋਲੈਨਾਨਕੁਸੁਣਹੁਤੁਮਬਾਲੇ॥ਏਸੁਕਥਾਕਾਦੇਇਬੀਚਾਰੁ॥ਭਵ
ਜਲੁਸਬਦਿਲੰਘਾਵਣਹਾਰੁ॥੪੩॥ਪਵਨੁਅਰੰਭੁਸਤਿਗੁਰਮਤਿਵੇਲਾ॥ਸਬਦੁਗੁਰੂਸੁਰਤਿ
ਧੁਨਿਚੇਲਾ॥ਅਕਥਕਥਾਲੇਰਹਉਨਿਰਾਲਾ॥ਨਾਨਕਜੁਗਿਜੁਗਿਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ਏਕੁਸਬ
ਦੁਜਿਤੁਕਥਾਵੀਚਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਉਮੈਅਗਨਿਨਿਵਾਰੀ॥੪੪॥ਮੈਣਕੇਦੰਤਕਿਉਖਾ
ਈਐਸਾਰੁ॥ਜਿਤੁਗਰਬਜਾਇਸੁਕਵਣੁਆਹਾਰੁ॥ਹਿਵੈਕਾਘਰੁਮੰਦਰੁਅਗਨਿਪਿਰਾ

ਨ੍ਹਾ॥ਕਵਨਗੁਫਾਜਿਤੁਰਹੈਅਵਾਸਨ੍ਹਾ॥ਇਤਉਤਕਿਸਕਉਜਾਇਸਮਾਵੈ॥ਕਵਨੁਧਿਆਨੁਮਨੁਮ
ਨਹਿਸਮਾਵੈ॥੪੫॥ਤਉਤਉਮੈਮੈਵਿਚਹੁਖੋਵੈ॥ਦੂਜਾਮੇਟੈਏਕੋਹੋਵੈ॥ਜਗੁਕਰੜਾਮਨਮੁਖੁਗਾਵਾ
ਰੁ॥ਸਬਦੁਕਮਾਈਐਖਾਈਐਸਾਰੁ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੋਜਾਣੈ॥ਨਾਨਕਅਗਨਿਮਰੈਸਤਿ
ਗੁਰਕੈਭਾਣੈ॥੪੬॥ਸਚਭੈਰਾਤਾਗਰਬੁਨਿਵਾਰੈ॥ਏਕੋਜਾਤਾਸਬਦੁਬੀਚਾਰੈ॥ਸਬਦੁਵਸੈਸਚੁ
ਅੰਤਰਿਹੀਆ॥ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਰੰਗਿਰੰਗੀਆ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਬਿਖੁਅਗਨਿਨਿਵਾਰੈ॥ਨਾਨਕ
ਨਦਰੀਨਦਰਿਪਿਆਰੇ॥੪੭॥ਕਵਨਮੁਖਿਚੰਦੁਹਿਵੈਘਰੁਛਾਇਆ॥ਕਵਨਮੁਖਿਸੂਰਜੁ
ਤਪੈਤਪਾਇਆ॥ਕਵਨਮੁਖਿਕਾਲੁਜੋਹਤਨਿਤਰਹੈ॥ਕਵਨਬੁਧਿਗੁਰਮੁਖਿਪਤਿਰਹੈ॥ਕਵਨੁਜੋ
ਧੁਜੋਕਾਲੁਸੰਘਾਰੈ॥ਬੋਲੈਬਾਣੀਨਾਨਕੁਬੀਚਾਰੈ॥੪੮॥ਸਬਦੁਭਾਖਤਸਸਿਜੋਤਿਅਪਾਰਾ॥ਸ
ਸਿਘਰਿਸੂਰੁਵਸੈਮਿਟੈਅੰਧਿਆਰਾ॥ਸੁਖੁਦੁਖੁਸਮਕਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰਾ॥ਆਪੇਪਾਰਿਉਤਾਰਣਹਾਰ
॥ਗੁਰਪਰਚੈਮਨੁਸਾਚਿਸਮਾਇਆ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਕਾਲੁਨਖਾਇਆ॥੪੯॥ਨਾਮਤਤੁਸਭਹੀਸਿਰਿ
ਜਾਪੈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੁਕਾਲੁਸੰਤਾਪੈ॥ਤਤੋਤਤੁਮਿਲੈਮਨੁਮਾਨੈ॥ਦੂਜਾਜਾਇਇਕਤੁਘਰਿਆਨੈ
ਬੋਲੈਪਵਨਾਗਗਨੁਗਰਜੈ॥ਨਾਨਕਨਿਹਚਲੁਮਿਲਣੁਸਹਜੈ॥੫੦॥ਅੰਤਰਿਸੁੰਨੰਬਾਹਰਿਸੁੰਨੰ
ਤ੍ਰਿਭਵਣਸੁੰਨਮਸੁੰਨੰ॥ਚਉਥੇਸੁੰਨੈਜੋਨਰੁਜਾਣੈਤਾਕਉਪਾਪਨਪੁੰਨੰ॥ਘਟਘਟਿਸੁੰਨਕਾਜਾਣੈ
ਭੇਉ॥ਆਦਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨਦੇਉ॥ਜੋਜਨੁਨਾਮਨਿਰੰਜਨਰਾਤਾ॥ਨਾਨਕਸੋਈਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥
੫੧॥ਸੁੰਨੋਸੁੰਨੁਕਹੈਸਭੁਕੋਈ॥ਅਨਹਤਸੁੰਨੁਕਹਾਤੇਹੋਈ॥ਅਨਹਤਸੁੰਨਿਰਤੇਸੇਕੈਸੇ॥ਜਿਸਤੇਉਪ
ਜੇਤਿਸਹੀਜੈਸੇ॥ਓਇਜਨਮਿਨਮਰਹਿਨਆਵਹਿਜਾਹਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਸਮਝਾਹਿ॥੫੨॥
ਨਉਸਰਸੁਭਰਦਸਵੈਪੂਰੇ॥ਤਹਅਨਹਤਸੁੰਨਵਜਾਵਹਿਤੂਰੇ॥ਸਾਚੈਰਾਚੇਦੇਖਿਹਜੂਰੇ॥ਘਟਿਘ
ਟਿਸਾਚੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥ਗੁਪਤੀਬਾਣੀਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਪਰਖਿਲਏਸਚੁਸੋਇ॥੫੩॥
ਸਹਜਭਾਇਮਿਲੀਐਸੁਖੁਹੋਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗੈਨੀਦਨਸੋਵੈ॥ਸੁੰਨਸਬਦੁਅਪਰੰਪਰਿਧਾਰੈ॥ਕ
ਹਤੇਮੁਕਤੁਸਬਦਿਨਿਸਤਾਰੈ॥ਗੁਰਕੀਦੀਖਿਆਸੇਸਚਿਰਾਤੇ॥ਨਾਨਕਆਪੁਗਵਾਇਮਿਲਣਨ
ਹੀਭ੍ਰਾਤੇ॥੫੪॥ਕੁਬੁਧਿਚਵਾਵੈਸੋਕਿਤੁਠਾਇ॥ਕਿਉਤਤੁਨਬੂਝੈਚੋਟਾਖਾਇ॥ਜਮਦਰਿਬਾ

ਕੋਇ ਨ ਰਾਖੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਾਹੀ ਪਤਿ ਸਾਖੈ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਬੂਝੈ ਪਾਵੈ ਪਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖੁ ਨ ਬੁਝੈ
ਗਵਾਰੁ ॥੫੫॥ ਕੁਬੁਧਿ ਮਿਟੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਤਤੁ ਨ ਚੀਨੈ ਮ
ਨਮੁਖੁ ਜਲਿ ਜਾਇ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥ ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸਭੇ ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦ
ਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥੫੬॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਭੀ ਸੋਇ ॥ ਸਹਜਿ ਰਤਾ ਬੂ
ਝੈ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ਸਚ
ਭਾਇ ॥੫੭॥ ਸੁ ਸਬਦ ਕਾ ਕਹਾ ਵਾਸੁ ਕਥੀਅਲੇ ਜਿਤੁ ਤਰੀਐ ਭਵਜਲੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥ ਤ੍ਰੈ ਸਤ ਅੰਗੁ
ਲ ਵਾਈ ਕਹੀਐ ਤਿਸੁ ਕਹੁ ਕਵਨੁ ਅਧਾਰੋ ॥ ਬੋਲੈ ਖੇਲੈ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਵੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ॥
ਸੁਣਿ ਸੁਆਮੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਣਵੈ ਅਪਣੇ ਮਨ ਸਮਝਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ਕਰਿ
ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਮਾਏ ॥੫੮॥ ਸੁ ਸਬਦ ਕਉ ਨਿਰੰਤ
ਰਿ ਵਾਸੁ ਅਲਖੰ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸੋਈ ॥ ਪਵਨ ਕਾ ਵਾਸਾ ਸੁੰਨ ਨਿਵਾਸਾ ਅਕਲ ਕਲਾ ਧਰ ਸੋਈ ॥
ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸਬਦੁ ਘਟ ਮਹਿ ਵਸੈ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਗਵਾਏ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਨਾ
ਮੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਭਉਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ਇਤ ਉਤ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਚਿਹਨੁ ਵਰਨੁ ਨਹੀ ਛਾ
ਇਆ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ॥੫੯॥ ਤ੍ਰੈ ਸਤ ਅੰਗੁਲ ਵਾਈ ਅਉਧੂ ਸੁੰਨ ਸਚੁ ਆਹਾਰੋ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਤਤੁ ਬਿਰੋਲੈ ਚੀਨੈ ਅਲਖੁ ਅਪਾਰੋ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੈ ਸਬਦੁ ਵਸਾਏ ਤਾ ਮਨਿ ਚੂਕੈ ਅ
ਹੰਕਾਰੋ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੋ ॥ ਸੁਖਮਨਾ ਇੜਾ ਪਿੰਗੁ
ਲਾ ਬੂਝੈ ਜਾ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹੁ ਤੇ ਊਪਰਿ ਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਏ ॥੬੦॥
ਮਨ ਕਾ ਜੀਉ ਪਵਨੁ ਕਥੀਅਲੇ ਪਵਨੁ ਕਹਾ ਰਸੁ ਖਾਈ ॥ ਗਿਆਨ ਕੀ ਮੁਦ੍ਰਾ ਕਵਨ ਅਉਧੂ ਸਿਧ ਕੀ
ਕਵਨ ਕਮਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਰਸੁ ਨ ਆਵੈ ਅਉਧੂ ਹਉਮੈ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚੇ ਰਹੇ ਅਘਾਈ ॥ ਕਵਨ ਬੁਧਿ ਜਿਤੁ ਅਸਥਿਰੁ ਰਹੀਐ ਕਿਤੁ ਭੋਜਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾ
ਸੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਪੈ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਾਲੁ ਨ ਗ੍ਰਾਸੈ ॥੬੧॥ ਰੰਗਿ ਨ ਰਾਤਾ ਰਸਿ ਨਹੀ
ਮਾਤਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਜਲਿ ਬਲਿ ਤਾਤਾ ॥ ਬਿੰਦੁ ਨ ਰਾਖਿਆ ਸਬਦੁ ਨ ਭਾਖਿਆ ॥ ਪਵਨੁ ਨ ਸਾ

ਧਿਆਸਚੁਨਾਮਿਅਰਾਧਿਆ॥ਅਕਥਕਥਾਲੇਸਮਸਰਿਰਹੈ॥ਤਉਨਾਨਕਆਤਮਰਾਮਕਉ
ਲਹੈ॥੬੨॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਰੰਗੇਰਾਤਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਸਾਚੇਮਾਤਾ॥ਗੁਰਵੀਚਾਰੀਅਗਨਿ
ਨਿਵਾਰੀ॥ਅਪਿਉਪੀਓਆਤਮਸੁਖੁਧਾਰੀ॥ਸਚੁਅਰਾਧਿਆਗੁਰਮੁਖਿਤਰੁਤਾਰੀ॥ਨਾਨਕਬੂ
ਝੈਕੋਵੀਚਾਰੀ॥੬੩॥ਇਹੁਮਨੁਮੈਗਲੁਕਹਾਬਸੀਅਲੇਕਹਾਬਸੈਇਹੁਪਵਨਾ॥ਕਹਾਬਸੈ
ਸੁਸਬਦੁਅਉਧੂਤਾਕਉਚੂਕੈਮਨਕਾਭਵਨਾ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਤਾਨਿਜਘਰਿ
ਵਾਸਾਇਹੁਮਨੁਪਾਏ॥ਆਪੈਆਪੁਖਾਇਤਾਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਧਾਵਤੁਵਰਜਿਰਹਾਏ॥ਕਿਉਮੂ
ਲੁਪਛਾਣੈਆਤਮੁਜਾਣੈਕਿਉਸਸਿਘਰਿਸੂਰੁਸਮਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਉਮੈਵਿਚਹੁਖੋਵੈਤਉਨਾ
ਨਕਸਹਜਿਸਮਾਵੈ॥੬੪॥ਇਹੁਮਨੁਨਿਹਚਲੁਹਿਰਦੈਬਸੀਅਲੇਗੁਰਮੁਖਿਮੂਲੁਪਛਾਣਿਰਹੈ॥
ਨਾਭਿਪਵਨੁਘਰਿਆਸਣਿਬੈਸੈਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਤਤਤੁਲਹੈ॥ਸੁਸਬਦੁਨਿਰੰਤਰਿਨਿਜਘਰਿਆ
ਛੈਤ੍ਰਿਭਵਣਿਜੋਤਿਸੁਸਬਦੁਲਹੈ॥ਖਾਵੈਦੂਖਭੂਖਸਾਚੇਕੀਸਾਚੇਹੀਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਰਹੈ॥ਅਨਹਦ
ਬਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਬਿਰਲੋਕੋਅਰਥਾਵੈ॥ਨਾਨਕੁਆਖੈਸਚੁਸੁਭਾਖੈਸਚਿਰਪੈਰੰਗੁਕਬਹੂ
ਨਜਾਵੈ॥੬੫॥ਜਾਇਹੁਹਿਰਦਾਦੇਹਨਹੋਤੀਤਉਮਨੁਕੈਠੈਰਹਤਾ॥ਨਾਭਿਕਮਲੁਅਸਥੰਭੁਨਹੋਤੋ
ਤਾਪਵਨੁਕਵਨਘਰਿਸਹਤਾ॥ਰੂਪੁਨਹੋਤੋਰੇਖਨਕਾਈਤਾਸਬਦਿਕਹਾਲਿਵਲਾਈ॥ਰਕਤੁਬਿੰਦੁ
ਕੀਮੜੀਨਹੋਤੀਮਿਤਿਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਵਰਨੁਭੇਖੁਅਸਰੂਪੁਨਜਾਪੀਕਿਉਕਰਿਜਾਪਸਿਸਾ
ਚਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀਇਬਤਬਸਾਚੋਸਾਚਾ॥੬੬॥ਹਿਰਦਾਦੇਹਨਹੋਤੀਅਉਧੂਤਉ
ਮਨੁਸੁੰਨਿਰਹੈਬੈਰਾਗੀ॥ਨਾਭਿਕਮਲੁਅਸਥੰਭੁਨਹੋਤੋਤਾਨਿਜਘਰਿਬਸਤਉਪਵਨੁਅਨਰਾਗੀ॥ਰੂ
ਪੁਨਰੇਖਿਆਜਾਤਿਨਹੋਤੀਤਉਅਕੁਲੀਣਿਰਹਤਉਸਬਦੁਸੁਸਾਰੁ॥ਗਉਨੁਗਗਨੁਜਬਤਬਹਿ
ਨਹੋਤਉਤ੍ਰਿਭਵਣਜੋਤਿਆਪੇਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਵਰਨੁਭੇਖੁਅਸਰੂਪੁਸੁਏਕੋਏਕੋਸਬਦੁਵਿਡਾਣੀ॥
ਸਾਚਬਿਨਾਸੂਚਾਕੋਨਾਹੀਨਾਨਕਅਕਥਕਹਾਣੀ॥੬੭॥ਕਿਤੁਕਿਤੁਬਿਧਿਜਗੁਉਪਜੈਪੁਰਖਾ
ਕਿਤੁਕਿਤੁਦੁਖਿਬਿਨਸਿਜਾਈ॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਜਗੁਉਪਜੈਪੁਰਖਾਨਾਮਿਵਿਸਰਿਐਦੁਖੁਪਾਈ
ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਗਿਆਨੁਤਤੁਬੀਚਾਰੈਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਤਨੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਬਾ

ਨੀਸਾਣੈਰਤੈਸਮਾਏ॥ਨਾਮੇਨਾਮਿਰਤੇਤੈਛੂਟੈਰਹੀਆਚੁਰਖਿਆਉਰਿਧਾਰੇ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਜੋਗੁ
ਕਦੇਨਹੋਵੈਦੇਖਹੁਰਿਦੈਬੀਚਾਰੇ॥੬੮॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਸਬਦੁਬੀਚਾਰੈਕੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸ
ਚੁਬਾਣੀਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਭੀਜੈਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਹੋਇ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਜੋਗੀਜੁਗਤਿਪਛਾਣੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਏਕੋਜਾਣੈ॥੬੯॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜੋਗੁਨਹੋਈ॥ਬਿ
ਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮੁਕਤਿਨਕੋਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਨਾਮੁਪਾਇਆਨਜਾਇ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮਹਾ
ਦੁਖੁਪਾਇ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮਹਾਗਰਬਿਗੁਬਾਰਿ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਗੁਰਮੁਆਜਨਮੁਹਾਰਿ॥੭੦॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਮਨੁਜੀਤਾਹਉਮੈਮਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਰਖਿਆਉਰਧਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਗੁਜੀਤਾਜਮਕਾ
ਲੁਮਾਰਿਬਿਦਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਗਹਨਆਵੈਹਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਏਸੋਜਾਣੈ॥ਨਾਨਕਗੁ
ਰਮੁਖਿਸਬਦਿਪਛਾਣੈ॥੭੧॥ਸਬਦੈਕਾਨਿਬੇੜਾਸੁਣਿਤੂਅਉਧੂਬਿਨੁਨਾਵੈਜੋਗੁਨਹੋਈ॥ਨਾਮੇਰਾਤੇ
ਅਨਦਿਨੁਮਾਤੇਨਾਮੈਤੇਸੁਖੁਹੋਈ॥ਨਾਮੈਹੀਤੇਸਭੁਪਰਗਟੁਹੋਵੈਨਾਮੇਸੋਝੀਪਾਈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਭੇਖਕਰਹਿ
ਬਹੁਤੇਰੇਸਚੈਆਪਿਖੁਆਈ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਨਾਮੁਪਾਈਐਅਉਧੂਜੋਗਜੁਗਤਿਤਾਹੋਈ॥ਕਰਿਬੀਚਾਰੁ
ਮਨਿਦੇਖਹੁਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥੭੨॥ਤੇਰੀਗਤਿਮਿਤਿਤੂਹੈਜਾਣਹਿਕਿਆਕੋਆਖਿਵਖਾ
ਣੈ॥ਤੂਆਪੇਗੁਪਤਾਆਪੇਪਰਗਟੁਆਪੇਸਭਿਰੰਗਮਾਣੈ॥ਸਾਧਿਕਸਿਧਗੁਰੂਬਹੁਚੇਲੇਖੋਜਤਫਿਰਹਿਫੁ
ਰਮਾਣੈ॥ਮਾਗਹਿਨਾਮੁਪਾਇਇਹਭਿਖਿਆਤੇਰੇਦਰਸਨਕਉਕੁਰਬਾਣੈ॥ਅਬਿਨਾਸੀਪ੍ਰਭਿਖੇਲੁਰ
ਚਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸੋਝੀਹੋਈ॥ਨਾਨਕਸਭਿਜੁਗਆਪੇਵਰਤੈਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੭੩॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਜੋਧੈ ਵੀਰੈ ਪੂਰਬਾਣੀ ਕੀ ਧੁਨੀ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਹਜੈ ਦਾ ਖੇਤੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਭਾਉ ॥ ਨਾਉ ਬੀਜੇ ਨਾਉ ਉਗਵੈ ਨਾਮੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਏਹੋ ਬੀਜੁ ਹੈ ਸਹਸਾ ਗਇਆ ਵਿਲਾਇ ॥ ਨਾ ਕਿਛੁ ਬੀਜੇ ਨ ਉਗਵੈ ਜੋ ਬਖਸੇ ਸੋ ਖਾਇ ॥ ਅੰਭੈ ਸੇਤੀ ਅੰਭੁ ਰਲਿਆ ਬਹੁੜਿ ਨ ਨਿਕਸਿਆ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਲਤੁ ਹੈ ਵੇਖਹੁ ਲੋਕਾ ਆਇ ॥ ਲੋਕੁ ਕਿ ਵੇਖੈ ਬਪੁੜਾ ਜਿਸ ਨੋ ਸੋਝੀ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਵੇਖਾਲੇ ਸੋ ਵੇਖੈ ਜਿਸੁ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਦੁਖ ਕਾ ਖੇਤੁ ਹੈ ਦੁਖੁ ਬੀਜੇ ਦੁਖੁ ਖਾਇ ॥ ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਜੰਮੈ ਦੁਖਿ ਮਰੈ ਹਉਮੈ ਕਰਤ ਵਿਹਾਇ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨ ਸੁਝਈ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥ ਜੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣਈ ਦਿਤੇ ਕਉ ਲਪਟਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥੨॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਸੋਇ ॥ ਸੁਖੈ ਏਹੁ ਬਿਬੇਕੁ ਹੈ ਅੰਤਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਅਗਿਆਨ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ਗਿਆਨੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸੋਇ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੈ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ਬੈਸਣ ਕਉ ਜਾਂਈ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਈ ॥ ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜੀਅਨੁ ਕਰਿ ਮਹਲ ਸਰਾਈ ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਚਾਨਣੇ ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਸੁਣੇ ਆਪਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਤੂ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਬੀਰ ਮਹਿਦੀ ਕਰਿ ਕੈ ਘਾਲਿਆ ਆਪੁ ਪੀਸਾਇ ਪੀਸਾਇ ॥ ਤੈ ਸਹ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੀਆ ਕਬਹੂ ਨ ਲਾਈ ਪਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਮਹਿਦੀ ਕਰਿ ਕੈ ਰਖਿਆ ਸੋ ਸਹੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਆਪੇ ਪੀਸੈ ਆਪੇ ਘਸੈ ਆਪੇ ਹੀ ਲਾਇ ਲਏਇ ॥ ਇਹੁ ਪਿਰਮ ਪਿਆਲਾ ਖਸਮ ਕਾ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵੇਕੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈਅਨੁ ਸਭ ਹੁਕਮਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ਸਮਾਹੀ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਦਾ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਹੀ ॥ ਸਭਨਾ ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ਹੈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਹੀ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਮੈ ਨਾਹਿ ਕੋ ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰੀ ਫਾਵੀ ਹੋਈ ਭਾਲਿ ॥ ਸੋ ਸਹੁ

ਤਿਨ ਵਡਿਆਈ ਕਿਆ ਕਹੀ ਤਿਸੁ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਜਿ ਆਈਅਨੁ ਅੰਤਰਿ ਰਖੀਅਨੁ ਉਰਧਾਰਿ ॥
ਨਾਨਕ ਧੁਰਿ ਬੈਠਿਆ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਜਾ ਕਿਰਪਾ ਕੀਤੀ ਕਰਤਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਧੰਧਾ
ਧਾਵਤ ਦਿਨੁ ਗਇਆ ਰੈਣਿ ਗਵਾਈ ਸੋਇ ॥ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇਆ ਮਨਮੁਖਿ ਚਲਿਆ ਰੋਇ ॥
ਸਿਰੈ ਉਪਰਿ ਜਮ ਡੰਡੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਦੇ ਨ ਚੇਤਿਓ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਹੋ
ਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜਮ ਡੰਡੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪ
ਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਕਿ ਆਪਣੀ ਸਿਫਤੀ ਲਾਇਅਨੁ ਦੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤੀ ॥ ਇਕ
ਨਾ ਨੋ ਨਾਉ ਬਖਸਿਓਨੁ ਅਸਥਿਰੁ ਹਰਿ ਸਤੀ ॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੋ ਹੁਕਮਿ ਕਰਹਿ ਭਗਤੀ ॥ ਏਨਾ
ਨੋ ਭਉ ਅਗਲਾ ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬਣਤੀ ॥ ਸਭੁ ਇਕੋ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਦਾ ਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੩॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਬੀਰ ਕਸਉਟੀ ਰਾਮ ਕੀ ਝੂਠਾ ਟਿਕੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਰਾਮ ਕਸਉਟੀ ਸੋ ਸਹੈ ਜੋ ਮਰਿ ਜੀਵਾ
ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰੀਐ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਰਤਕੁ ਹੋਇ ॥ ਕਹਿ
ਆ ਸਬਦੁ ਨ ਮਾਨਈ ਹਉਮੈ ਛਡੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਉਮੈ ਛੁਟੈ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੨॥ ਮਃ ੩ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰਨਾ
ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥ ਭੈ ਕਾ ਸੰਜਮੁ ਜੇ ਕਰੇ ਦਾਰੂ ਭਾਉ ਲਾਏਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ
ਗਾਵੈ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਬਿਖੁ ਭਵਜਲੁ ਨਾਮਿ ਤਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ
॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਰਚਾਇਓਨੁ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਵਰਤਾਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਉ
ਪਾਇਅਨੁ ਹੁਕਮਿ ਕਮਾਵਨਿ ਕਾਰਾ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਦੇ ਜੋਤਕੀ ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ
ਹੈ ਸਚੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਈ ॥੪॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨ ਕਾ ਝੂਠਾ ਝੂਠੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਮਾਇਆ ਨੋ ਫਿਰੈ ਤਪਾ ਸਦਾਵੈ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ
ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਗਹੈ ॥ ਐਸਾ ਤਪਾ ਕੈਸੇ ਪਰਮ ਗਤਿ ਲਹੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਤਪਾ ਮੋਖੰ
ਤਰੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸੋ ਤਪਾ ਜਿ ਇਹੁ ਤਪੁ ਘਾਲੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲੈ ਸਬਦੁ ਸਮਾ
ਲੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਇਹੁ ਤਪੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਤਪਾ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥

ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਉਪਾਇਅਨੁ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਵਰਤਣਿ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਆਨੇਰੁ ਬਿਨਾਸਣਿ ॥ ਹੁ
ਕਮੇ ਹੀ ਸਭ ਸਾਜੀਅਨੁ ਰਵਿਆ ਸਭ ਵਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਭਣਿ ॥
ਸਬਦੇ ਹੀ ਸੋਝੀ ਪਈ ਸਚੈ ਆਪਿ ਬੁਝਾਈ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਅਭਿਆਗਤ ਏਹਿ
ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਜਿਨ ਕੈ ਚਿਤ ਮਹਿ ਭਰਮੁ ॥ ਤਿਸ ਦੈ ਦਿਤੈ ਨਾਨਕਾ ਤੇਹੋ ਜੇਹਾ ਧਰਮੁ ॥ ਅਭੈ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਰਮ
ਪਦੁ ਤਾ ਕਾ ਭੂਖਾ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਨਾਨਕਾ ਵਿਰਲਾ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਅਭਿਆ
ਗਤ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਜਿ ਪਰ ਘਰਿ ਭੋਜਨੁ ਕਰੇਨਿ ॥ ਉਦਰੈ ਕਾਰਣਿ ਆਪਣੇ ਬਹਲੇ ਭੇਖ ਕਰੇਨਿ ॥ ਅ
ਭਿਆਗਤ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਆਤਮ ਗਉਣੁ ਕਰੇਨਿ ॥ ਭਾਲਿ ਲਹਨਿ ਸਹੁ ਆਪਣਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਰਹਣੁ
ਕਰੇਨਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅੰਬਰੁ ਧਰਤਿ ਵਿਛੋੜਿਅਨੁ ਵਿਚਿ ਸਚਾ ਅਸਰਾਉ ॥ ਘਰੁ ਦਰੁ ਸਭੋ
ਸਚੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ਸਭੁ ਸਚਾ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥ ਸਚਾ ਆਪਿ ਤਖ
ਤੁ ਸਚਾ ਬਹਿ ਸਚਾ ਕਰੇ ਨਿਆਉ ॥ ਸਭੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਈ ॥੬॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਰੈਣਾਇਰ ਮਾਹਿ ਅਨੰਤੁ ਹੈ ਕੂੜੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਆਪਣੈ ਬਹੁਤੀ ਲ
ਹੈ ਸਜਾਇ ॥ ਰੈਣਾਇਰ ਮਹਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈਐ ਜੇ ਚਲੈ ਤਿਸ
ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਹਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਜਨਮਿ
ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਾਖਿਓ ਕਮਲੁ ਨ ਹੋਇਓ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਬਿਖੁ ਖਾਧੀ ਮਨਮੁਖੁ ਮੁਆ ਮਾਇ
ਆ ਮੋਹਿ ਵਿਣਾਸੁ ॥ ਇਕਸੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਵਾਸੁ ॥ ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ
ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਤਾ ਹੋਵੈ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ॥ ਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਬਹਿ ਨ ਛੋਡੈ ਪਾਸੁ ॥ ਜਿਉ ਜਲ
ਮਹਿ ਕਮਲੁ ਅਲਿਪਤੋ ਵਰਤੈ ਤਿਉ ਵਿਚੇ ਗਿਰਹ ਉਦਾਸੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ਸਭੁ ਕੋ ਜਿਉ ਭ
ਾਵੈ ਤਿਉ ਹਰਿ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਛਤੀਹ ਜੁਗ ਗੁਬਾਰੁ ਸਾ ਆਪੇ ਗਣਤ ਕੀ
ਨੀ ॥ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀਅਨੁ ਆਪੇ ਮਤਿ ਦੀਨੀ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਸਾਜਿਅਨੁ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਗ
ਣਤ ਗਣੀਨੀ ॥ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਪਤੀਨੀ ॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ
ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਈ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਸਭੋ ਰਤੁ ਹੈ ਰਤੁ ਬਿਨੁ ਤੰਨੁ ਨ ਹੋ

ਜੋ ਸਹਿ ਰਤੇ ਆਪਣੈ ਤਿਨ ਤਨਿ ਲੋਭੁ ਰਤੁ ਨ ਹੋਇ ਭੈ ਪਾਇਐ ਤਨੁ ਖੀਣੁ ਹੋਇ ਲੋਭੁ ਰਤੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ
ਜਿਉ ਬੈਸੰਤਰਿ ਧਾਤੁ ਸੁਧੁ ਹੋਇ ਤਿਉ ਹਰਿ ਕਾ ਭਉ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਜੋ ਰਤੇ
ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਰਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਤਾ ਬਨਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸਿਆ ਤਾ ਸਉਪਿਆ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰੁ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਤਾ ਜਾਗਿਆ
ਚੂਕਾ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧਾਰੁ ॥ ਤਿਸ ਨੋ ਰੂਪੁ ਅਤਿ ਅਗਲਾ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਦਾ
ਰਵੈ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸੀਗਾਰੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਜਾਸਨਿ ਜਨਮੁ ਸਭੁ ਹਾਰਿ ॥ ਬਿਨੁ
ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰਹਿ ਨਿਤ ਜੰਮਹਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਸੈਸਾਰੈ ਵਿਚਿ ਸੋਭ ਨ ਪਾਇਨੀ ਅਗੈ ਜਿ
ਕਰੇ ਸੁ ਜਾਣੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਏਕੁ ਹੈ ਦੁਹੁ ਵਿਚਿ ਹੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਚੰਗੈ ਮੰਦੈ ਆਪਿ ਲਾਇਅਨੁ
ਸੋ ਕਰਨਿ ਜਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾਰੁ ॥੨॥ ਮਃ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸਾਤਿ ਨ ਆਵ
ਈ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਲੋਚੀਐ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰੁ
ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇ ॥ ਤਿਨ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰ
ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਸੋ ਖਾਲੀ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਤਿਨ ਜਮ ਕੀ ਤਲਬ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਓਇ ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪਿ ਅਲਿਪਤੁ ਸ
ਦਾ ਰਹੈ ਹੋਰਿ ਧੰਧੈ ਸਭਿ ਧਾਵਹਿ ॥ ਆਪਿ ਨਿਹਚਲੁ ਅਚਲੁ ਹੈ ਹੋਰਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ
ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਈਐ ਸਚਿ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਵਹਿ
ਸਚਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਇ ਤੂ ਸਭੋ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੋ ਬੁਝੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ਸਚੁ ॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਕਰਤਾ ਫਿਰੈ ਹੁਕਮੁ
ਨ ਬੂਝੈ ਸਚੁ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨੇ ਸੋ ਭਗਤੁ ਹੋਇ ਵਿਣੁ ਮੰਨੇ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥
ਮਨਮੁਖ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਓਇ ਥਾਉ ਕੁਥਾਉ ਨ ਜਾਣਨੀ ਉਨ
ਅੰਦਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਓਇ ਆਪਣੈ ਸੁਆਇ ਆਇ ਬਹਿ ਗਲਾ ਕਰਹਿ ਓਨਾ ਮਾਰੇ ਜਮੁ ਜੰਦਾਰੁ ॥
ਅਗੈ ਦਰਗਹ ਲੇਖੈ ਮੰਗਿਐ ਮਾਰਿ ਖੁਆਰੁ ਕੀਚਹਿ ਕੂੜਿਆਰ ॥ ਏਹ ਕੂੜੈ ਕੀ ਮਲੁ ਕਿਉ ਉਤ

ਜੇ ਕੋਈ ਕਢਹੁ ਏਹੁ ਭੀ ਰਾਹੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟਣਹਾਰਾ ॥
ਸੁਜਾਪੈ ਨਾਓ ਅਰਾਧੇ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕਰਹੁ ਸਭਿ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥ ਮਲੁ ਕੂੜੀ ਨਾਮਿ ਉਤਾਰੀਅਨੁ ਜਪਿ ਨਾਮੁ
ਹੋਆ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਦੇ ਏਹਿ ਚਲਤ ਹਹਿ ਸੋ ਜੀਵਉ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥੮॥ ਪਉੜੀ ॥
ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਨਾਹਿ ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇ ਜਿਥਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਈਐ ॥ ਰਸ
ਕਸ ਸਾਦਾ ਬਾਹਰਾ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈਐ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਦੇਇ ਆਪਿ ਲਏ ਮਿਲਾਈਐ ॥ ਘਟ
ਅੰਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਖਿਓਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਪਿਆਈ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
ਬਾਬਾਣੀਆ ਕਹਾਣੀਆ ਪੁਤ ਸਪੁਤ ਕਰੇਨਿ ॥ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ਸੁ ਮੰਨਿ ਲੈਨਿ ਸੇਈ ਕਰਮ ਕਰੇਨਿ ॥ ਜਾ
ਇ ਪੁਛਹੁ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬਿਆਸ ਸੁਕ ਨਾਰਦ ਬਚਨ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੇਨਿ ॥ ਸਚੈ ਲਾਏ ਸਚਿ ਲਗੇ
ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਭਏ ਜਿ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇਨਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥
ਗੁਰੂ ਜਿਨਾ ਕਾ ਅੰਧੁਲਾ ਸਿਖ ਭੀ ਅੰਧੇ ਕਰਮ ਕਰੇਨਿ ॥ ਓਇ ਭਾਣੈ ਚਲਨਿ ਆਪਣੈ ਨਿਤ ਝੂਠੋ ਝੂਠੁ ਬੋਲੇ
ਨਿ ॥ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਕਮਾਵਦੇ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਸਦਾ ਕਰੇਨਿ ॥ ਓਇ ਆਪਿ ਡੁਬੇ ਪਰ ਨਿੰਦਕਾ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਡੋਬੇ
ਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਓਇ ਲਾਏ ਤਿਤੁ ਲਗੇ ਓਇ ਬਪੁੜੇ ਕਿਆ ਕਰੇਨਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸਭ ਨਦਰੀ ਅੰਦਰਿ ਰਖਦਾ ਜੇਤੀ ਸਿਸਟਿ ਸਭ ਕੀਤੀ ॥ ਇਕਿ ਕੂੜਿ ਕੁਸਤਿ ਲਾਇਅਨੁ ਮਨਮੁਖ ਵਿਗੁਤੀ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤੀ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਤਿਨ ਵਾਤਿ ਸਿਪੀਤੀ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਚੁ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਈ ॥੧੦॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸਤੀ ਪਾਪੁ ਕਰਿ
ਸਤੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਘਰਿ ਦੇਵਣ ਜਾਹਿ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖੈ ਖਟਿਐ ਭਾਉ ॥ ਭਾਵੈ ਆਵਉ ਭਾਵੈ
ਜਾਉ ॥ ਸਾਸਤੁ ਬੇਦੁ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ਆਪੋ ਆਪੈ ਪੂਜਾ ਹੋਇ ॥ ਕਾਜੀ ਹੋਇ ਕੈ ਬਹੈ ਨਿਆਇ ॥ ਫੇਰੇ
ਤਸਬੀ ਕਰੇ ਖੁਦਾਇ ॥ ਵਢੀ ਲੈ ਕੈ ਹਕੁ ਗਵਾਏ ॥ ਜੇ ਕੋ ਪੁਛੈ ਤਾ ਪੜਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਤੁਰਕ ਮੰਤ੍ਰੁ ਕਨਿ ਰਿਦੈ
ਸਮਾਹਿ ॥ ਲੋਕ ਮੁਹਾਵਹਿ ਚਾੜੀ ਖਾਹਿ ॥ ਚਉਕਾ ਦੇ ਕੈ ਸੁਚਾ ਹੋਇ ॥ ਐਸਾ ਹਿੰਦੂ ਵੇਖਹੁ ਕੋਇ ॥ ਜੋਗੀ
ਗਿਰਹੀ ਜਟਾ ਬਿਭੂਤ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਰੋਵਹਿ ਪੂਤ ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜੁਗਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਕਿਤੁ ਕਾਰਣਿ
ਸਿਰਿ ਛਾਈ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਲਿ ਕਾ ਏਹੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਆਪੇ ਆਖਣੁ ਆਪੇ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥

ਹਿੰਦੂਕੈਘਰਿਹਿੰਦੂਆਵੈ॥ਸੂਤੁਜਨੇਊਪੜਿਗਲਿਪਾਵੈ॥ਸੂਤੁਪਾਇਕਰੇਬੁਰਿਆਈ॥ਨਾਤਾਧੋਤਾਥਾਇ
ਨਪਾਈ॥ਮੁਸਲਮਾਨੁਕਰੇਵਡਿਆਈ॥ਵਿਣੁਗੁਰਪੀਰੈਕੋਥਾਇਨਪਾਈ॥ਰਾਹੁਦਸਾਇਓਥੈਕੋਜਾਇ॥
ਕਰਣੀਬਾਝਹੁਭਿਸਤਿਨਪਾਇ॥ਜੋਗੀਕੈਘਰਿਜੁਗਤਿਦਸਾਈ॥ਤਿਤੁਕਾਰਣਿਕਨਿਮੁੰਦ੍ਰਾਪਾਈ॥ਮੁੰਦ੍ਰਾ
ਪਾਇਫਿਰੈਸੰਸਾਰਿ॥ਜਿਥੈਕਿਥੈਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥ਜੇਤੇਜੀਅਤੇਤੇਵਾਟਾਊ॥ਚੀਰੀਆਈਢਿਲਨਕ
ਾਊ॥ਏਥੈਜਾਣੈਸੁਜਾਇਸਿਞਾਣੈ॥ਹੋਰੁਫਕੜੁਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਣੈ॥ਸਭਨਾਕਾਦਰਿਲੇਖਾਹੋਇ॥ਕਰਣੀ
ਬਾਝਹੁਤਰੈਨਕੋਇ॥ਸਚੋਸਚੁਵਖਾਣੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਅਗੈਪੁਛਨਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਹਰਿਕਾ
ਮੰਦਰੁਆਖੀਐਕਾਇਆਕੋਟੁਗੜੁ॥ਅੰਦਰਿਲਾਲਜਵੇਹਰੀਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਪੜੁ॥ਹਰਿਕਾਮੰ
ਦਰੁਸਰੀਰੁਅਤਿਸੋਹਣਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦਿੜੁ॥ਮਨਮੁਖਆਪਿਖੁਆਇਅਨੁਮਾਇਆਮੋਹਨਿ
ਤਕੜੁ॥ਸਭਨਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਹੈਪੂਰੈਭਾਗਿਪਾਇਆਜਾਈ॥੧੧॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੧
॥ਨਾਸਤਿਦੁਖੀਆਨਾਸਤਿਸੁਖੀਆਨਾਸਤਿਪਾਣੀਜੰਤਫਿਰਹਿ॥ਨਾਸਤਿਮੂੰਡਮੁਡਾਈਕੇਸੀਨਾਸਤਿਪੜਿਆ
ਦੇਸਫਿਰਹਿ॥ਨਾਸਤਿਰੁਖੀਬਿਰਖੀਪਥਰਆਪੁਤਛਾਵਹਿਦੁਖਸਹਹਿ॥ਨਾਸਤਿਹਸਤੀਬਧੇਸੰਗ
ਲਨਾਸਤਿਗਾਈਘਾਹੁਚਰਹਿ॥ਜਿਸੁਹਥਿਸਿਧਿਦੇਵੈਜੇਸੋਈਜਿਸਨੋਦੇਇਤਿਸੁਆਇਮਿਲੈ॥ਨਾਨ
ਕਤਾਕਉਮਿਲੈਵਡਾਈਜਿਸੁਘਟਭੀਤਰਿਸਬਦੁਰਵੈ॥ਸਭਿਘਟਮੇਰੇਹਉਸਭਨਾਅੰਦਰਿਜਿ
ਸਹਿਖੁਆਈਤਿਸੁਕਉਣੁਕਹੈ॥ਜਿਸਹਿਦਿਖਾਲਾਵਾਟੜੀਤਿਸਹਿਭੁਲਾਵੈਕਉਣੁ॥ਜਿਸਹਿਭੁਲਾ
ਈਪੰਧਸਿਰਿਤਿਸਹਿਦਿਖਾਵੈਕਉਣੁ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ਸੋਗਿਰਹੀਜੋਨਿਗ੍ਰਹੁਕਰੈ॥ਜਪੁ
ਤਪੁਸੰਜਮੁਭੀਖਿਆਕਰੈ॥ਪੁੰਨਦਾਨਕਾਕਰੇਸਰੀਰੁ॥ਸੋਗਿਰਹੀਗੰਗਾਕਾਨੀਰੁ॥ਬੋਲੈਈਸਰੁਸਤਿ
ਸਰੂਪੁ॥ਪਰਮਤੰਤਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪੁ॥੨॥ ਮਃ੧ ॥ਸੋਅਉਧੂਤੀਜੋਧੂਪੈਆਪੁ॥ਭਿਖਿ
ਆਭੋਜਨੁਕਰੈਸੰਤਾਪੁ॥ਅਉਹਠਪਟਣਮਹਿਭੀਖਿਆਕਰੈ॥ਸੋਅਉਧੂਤੀਸਿਵਪੁਰਿਚੜੈ॥ਬੋ
ਲੈਗੋਰਖੁਸਤਿਸਰੂਪੁ॥ਪਰਮਤੰਤਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪੁ॥੩॥ ਮਃ੧ ॥ਸੋਉਦਾਸੀਜਿਪਾਲੇਉਦਾਸੁ॥
ਅਰਧਉਰਧਕਰੇਨਿਰੰਜਨਵਾਸੁ॥ਚੰਦਸੂਰਜਕੀਪਾਏਗੰਢਿ॥ਤਿਸੁਉਦਾਸੀਕਾਪੜੈਨਕੰਧੁ॥ਬੋਲੈਗੋ
ਪੀਚੰਦੁਸਤਿਸਰੂਪੁ॥ਪਰਮਤੰਤਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪੁ॥੪॥ ਮਃ ੧ ॥ਸੋਪਾਖੰਡੀਜਿਕਾਇਆ

ਪਖਾਲੈ॥ਕਾਇਆਕੀਅਗਨਿਬ੍ਰਹਮਪਰਜਾਲੈ॥ਸੁਪਨੈਬਿੰਦੁਨਦੇਈਝਰਣਾ॥ਤਿਸੁਪਾਖੰਡੀਕਾਜਰਾ
ਨਮਰਣਾ॥ਬੋਲੈਚਰਪਟੁਸਤਿਸਰੂਪੁ॥ਪਰਮਤੰਤਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪੁ॥੫॥ ਮਃ ੧ ॥ਸੋਬੈਰਾ
ਗੀਜਿਉਲਟੈਬ੍ਰਹਮੁ॥ਗਗਨਮੰਡਲਮਹਿਰੋਪੈਥੰਮੁ॥ਅਹਿਨਿਸਿਅੰਤਰਿਰਹੈਧਿਆਨਿ॥ਤੇਬੈ
ਰਾਗੀਸਤਿਸਮਾਨਿ॥ਬੋਲੈਭਰਥਰਿਸਤਿਸਰੂਪੁ॥ਪਰਮਤੰਤਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪੁ॥੬॥ ॥ਮਃ੧
ਕਿਉਮਰੈਮੰਦਾਕਿਉਜੀਵੈਜੁਗਤਿ॥ਕੰਨਪੜਾਇਕਿਆਖਾਜੈਭੁਗਤਿ॥ਆਸਤਿਨਾਸਤਿਏਕੋਨਾਉ॥
ਕਉਣੁਸੁਅਖਰੁਜਿਤੁਰਹੈਹਿਆਉ॥ਧੂਪਛਾਵਜੇਸਮਕਰਿਸਹੈ॥ਤਾਨਾਨਕੁਆਖੈਗੁਰੁਕੋਕਹੈ॥ਛਿ
ਅਵਰਤਾਰੇਵਰਤਹਿਪੂਤ॥ਨਾਸੰਸਾਰੀਨਾਅਉਧੂਤ॥ਨਿਰੰਕਾਰਿਜੋਰਹੈਸਮਾਇ॥ਕਾਹੇਭੀਖਿਆਮ
ਗਣਿਜਾਇ॥੭॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਹਰਿਮੰਦਰੁਸੋਈਆਖੀਐਜਿਥਹੁਹਰਿਜਾਤਾ॥ਮਾ
ਨਸਦੇਹਗੁਰਬਚਨੀਪਾਇਆਸਭੁਆਤਮੁਰਾਮੁਪਛਾਤਾ॥ਬਾਹਰਿਮੂਲਿਨਖੋਜੀਐਘਰਮਾਹਿਬਿਧਾਤਾ॥
ਮਨਮੁਖਹਰਿਮੰਦਰਕੀਸਾਰਨਜਾਣਨੀਤਿਨੀਜਨਮੁਗਵਾਤਾ॥ਸਭਮਹਿਇਕੁਵਰਤਦਾਗੁਰਸਬਦੀਪਾਇ
ਆਜਾਈ॥੧੨॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਮੂਰਖੁਹੋਵੈਸੋਸੁਣੈਮੂਰਖਕਾਕਹਣਾ॥ਮੂਰ
ਖਕੇਕਿਆਲਖਣਹੈਕਿਆਮੂਰਖਕਾਕਰਣਾ॥ਮੂਰਖੁਓਹੁਜਿਮੁਗਧੁਹੈਅਹੰਕਾਰੇਮਰਣਾ॥ਏਤੁ
ਕਮਾਣੈਸਦਾਦੁਖੁਦੁਖਹੀਮਹਿਰਹਣਾ॥ਅਤਿਪਿਆਰਾਪਵੈਖੂਹਿਕਿਹੁਸੰਜਮੁਕਰਣਾ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਹੋਇਸੁਕਰੇਵੀਚਾਰੁਓਸੁਅਲਿਪਤੋਰਹਣਾ॥ਹਰਿਨਾਮੁਜਪੈਆਪਿਉਧਰੈਓਸੁਪਿਛੈਡੁਬਦੇਭੀ
ਤਰਣਾ॥ਨਾਨਕਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਕਰੇਜੋਦੇਇਸੁਸਹਣਾ॥੧॥ ॥ਮਃ ੧ ॥ਨਾਨਕੁਆਖੈ
ਰੇਮਨਾਸੁਣੀਐਸਿਖਸਹੀ॥ਲੇਖਾਰਬੁਮੰਗੇਸੀਆਬੈਠਾਕਢਿਵਹੀ॥ਤਲਬਾਪਉਸਨਿਆਕੀਆ
ਬਾਕੀਜਿਨਾਰਹੀ॥ਅਜਰਾਈਲੁਫਰੇਸਤਾਹੋਸੀਆਇਤਈ॥ਆਵਣੁਜਾਣੁਨਸੁਝਈਭੀੜੀਗ
ਲੀਫਹੀ॥ਕੂੜੁਨਿਖੁਟੇਨਾਨਕਾਓੜਕਿਸਚਿਰਹੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਹਰਿਕਾਸਭੁਸਰੀ
ਰੁਹੈਹਰਿਰਵਿਰਹਿਆਸਭੁਆਪੈ॥ਹਰਿਕੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਪੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਾਲਾ
ਹੀਐਹਰਿਭਗਤੀਰਾਪੈ॥ਸਭੁਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਹੋਇਆਅਹੰਕਾਰੁਗਵਾਪੈ॥ਸਭੁਕਿਛੁਹਰਿਕਾਖੇ
ਲੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੈਬੁਝਾਈ॥੧੩॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ॥ਸਹੰਸਰਦਾਨਦੇਇੰਦ੍ਰੁਰੋਆ

ਇਆ॥ਪਰਸਰਾਮੁਰੋਵੈਘਰਿਆਇਆ॥ਅਜੈਸੁਰੋਵੈਭੀਖਿਆਖਾਇ॥ਐਸੀਦਰਗਹਮਿ
ਲੈਸਜਾਇ॥ਰੋਵੈਰਾਮੁਨਿਕਾਲਾਭਇਆ॥ਸੀਤਾਲਖਮਣੁਵਿਛੁੜਿਗਇਆ॥ਰੋਵੈਦਹਸਿ
ਰੁਲੰਕਗਵਾਇ॥ਜਿਨਿਸੀਤਾਆਦੀਡਉਰੂਵਾਇ॥ਰੋਵਹਿਪਾਂਡਵਭਏਮਜੂਰ॥ਜਿਨਕੈਸੁਆਮੀ
ਰਹਤਹਦੂਰਿ॥ਰੋਵੈਜਨਮੇਜਾਖੁਇਗਇਆ॥ਏਕੀਕਾਰਣਿਪਾਪੀਭਇਆ॥ਰੋਵਹਿਸੇਖਮਸਾ
ਇਕਪੀਰ॥ਅੰਤਿਕਾਲਿਮਤੁਲਾਗੈਭੀੜ॥ਰੋਵਹਿਰਾਜੇਕੰਨਪੜਾਇ॥ਘਰਿਘਰਿਮਾਗਹਿਭੀਖਿ
ਆਜਾਇ॥ਰੋਵਹਿਕਿਰਪਨਸੰਚਹਿਧਨੁਜਾਇ॥ਪੰਡਿਤਰੋਵਹਿਗਿਆਨੁਗਵਾਇ॥ਬਾਲੀ
ਰੋਵੈਨਾਹਿਭਤਾਰੁ॥ਨਾਨਕਦੁਖੀਆਸਭੁਸੰਸਾਰੁ॥ਮੰਨੇਨਾਉਸੋਈਜਿਣਿਜਾਇ॥ਅਉਰੀਕਰਮ
ਨਲੇਖੈਲਾਇ॥੧॥ ॥ਮਃ੧॥ ॥ਜਪੁਤਪੁਸਭੁਕਿਛੁਮੰਨਿਐਅਵਰਿਕਾਰਾਸਭਿਬਾ
ਦਿ॥ਨਾਨਕਮੰਨਿਆਮੰਨੀਐਬੁਝੀਐਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਕਾਇਆ
ਹੰਸੁਧੁਰਿਮੇਲੁਕਰਤੈਲਿਖਿਪਾਇਆ॥ਸਭਮਹਿਗੁਪਤੁਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ਗੁ
ਣਗਾਵੈਗੁਣਉਚਰੈਗੁਣਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥ਸਚੀਬਾਣੀਸਚੁਹੈਸਚੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ॥
ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਹੈਆਪੇਦੇਇਵਡਿਆਈ॥੧੪॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ੨॥
ਨਾਨਕਅੰਧਾਹੋਇਕੈਰਤਨਾਪਰਖਣਜਾਇ॥ਰਤਨਾਸਾਰਨਜਾਣਈਆਵੈਆਪੁਲਖਾਇ॥
॥ਮਃ੨॥ ॥ਰਤਨਾਕੇਰੀਗੁਥਲੀਰਤਨੀਖੋਲੀਆਇ॥ਵਖਰਤੈਵਣਜਾਰਿਆਦੁਹਾ
ਰਹੀਸਮਾਇ॥ਜਿਨਗੁਣੁਪਲੈਨਾਨਕਾਮਾਣਕਵਣਜਹਿਸੇਇ॥ਰਤਨਾਸਾਰਨਜਾਣਨੀਅੰਧੇਵਤਹਿਲੋ
ਇ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ਨਉਦਰਵਾਜੇਕਾਇਆਕੋਟੁਹੈਦਸਵੈਗੁਪਤੁਰਖੀਜੈ॥ਬਜਰਕਪਾਟ
ਨਖੁਲਨੀਗੁਰਸਬਦਿਖੁਲੀਜੈ॥ਅਨਹਦਵਾਜੇਧੁਨਿਵਜਦੇਗੁਰਸਬਦਿਸੁਣੀਜੈ॥ਤਿਤੁਘ
ਟਅੰਤਰਿਚਾਨਣਾਕਰਿਭਗਤਿਮਿਲੀਜੈ॥ਸਭਮਹਿਏਕੁਵਰਤਦਾਜਿਨਿਆਪੇਰਚਨਰਚਾਈ
੧੫॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ੨॥ ॥ਅੰਧੇਕੈਰਾਹਿਦਸਿਐਅੰਧਾਹੋਇਸੁਜਾਇ॥ਹੋਇਸੁ
ਜਾਖਾਨਾਨਕਾਸੋਕਿਉਉਝੜਿਪਾਇ॥ਅੰਧੇਏਹਿਨਆਖੀਅਨਿਜਿਨਮੁਖਿਲੋਇਣਨਾਹਿ॥ਅੰ
ਧੇਸੇਈਨਾਨਕਾਖਸਮਹੁਘੁਥੇਜਾਹਿ॥੧॥ ਮਃ੨॥ ॥ਸਾਹਿਬਿਅੰਧਾਜੋਕੀ

ਆ ਕਰੈ ਸੁਜਾਖਾ ਹੋਇ ॥ ਜੇਹਾ ਜਾਣੈ ਤੇਹੋ ਵਰਤੈ ਜੇ ਸਉ ਆਖੈ ਕੋਇ ॥ ਜਿਥੈ ਸੁ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਪਈ ਆਪੇ
ਵਰਤਉ ਜਾਣਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਹਕੁ ਕਿਉ ਲਏ ਸਕੈ ਨ ਵਸਤੁ ਪਛਾਣਿ ॥੨॥ ॥ਮਃ ੨
ਸੋ ਕਿਉ ਅੰਧਾ ਆਖੀਐ ਜਿ ਹੁਕਮਹੁ ਅੰਧਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝਈ ਅੰਧਾ ਕਹੀਐ ਸੋਇ ॥੩॥
ਪਉੜੀ ॥ ॥ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਗੜੁ ਕੋਟੁ ਹੈ ਸਭਿ ਦਿਸੰਤਰ ਦੇਸਾ ॥ ਆਪੇ ਤਾੜੀ ਲਾਈਅਨੁ
ਸਭ ਮਹਿ ਪਰਵੇਸਾ ॥ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜੀਅਨੁ ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਰਖੇਸਾ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਜਾਣਿਆ
ਸਚੁ ਪ੍ਰਗਟੀਏਸਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਹੈ ਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੧੬॥ ॥ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧
ਸਾਵਣੁ ਰਾਤਿ ਅਹਾੜੁ ਦਿਹੁ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਦੁਇ ਖੇਤ ॥ ਲਬੁ ਵਤਰ ਦਰੋਗੁ ਬੀਉ ਹਾਲੀ ਰਾਹਕੁ ਹੇਤੁ ॥ ਹਲੁ
ਬੀਚਾਰੁ ਵਿਕਾਰ ਮਣ ਹੁਕਮੀ ਖਟੇ ਖਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਲੇਖੈ ਮੰਗਿਐ ਅਉਤੁ ਜਣੇਦਾ ਜਾਇ ॥੧॥
ਮਃ ੧ ॥ਭਉ ਭੁਇ ਪਵਿਤੁ ਪਾਣੀ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਬਲੇਦ ॥ ਹਲੁ ਹਲੇਮੀ ਹਾਲੀ ਚਿਤੁ ਚੇਤਾ
ਵਤਰ ਵਖਤ ਸੰਜੋਗੁ ॥ ਨਾਉ ਬੀਜੁ ਬਖਸੀਸ ਬੋਹਲ ਦੁਨੀਆ ਸਗਲ ਦਰੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ
ਹੋਇ ਜਾਵਹਿ ਸਗਲ ਵਿਜੋਗ ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਮਨਮੁਖਿ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ
ਬੋਲੈ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹੈ ਨਿਤ ਨੀਰੁ ਵਿਰੋਲੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਮਥਿ ਤਤੁ ਕਢੋ
ਲੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਹਰਿ ਲਧਾ ਟੋਲੈ ॥ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਦਾ ਕਿਛੁ
ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧੭॥ ॥ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ਨਾਨਕ ਚਿੰਤਾ ਮਤਿ ਕਰਹੁ ਚਿੰਤਾ ਤਿਸ ਹੀ
ਹੇਇ ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇਅਨੁ ਤਿਨਾ ਭਿ ਰੋਜੀ ਦੇਇ ॥ ਓਥੈ ਹਟੁ ਨ ਚਲਈ ਨਾ ਕੋ ਕਿਰਸ ਕਰੇ
ਇ ॥ ਸਉਦਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਕੋ ਲਏ ਨ ਦੇਇ ॥ ਜੀਆ ਕਾ ਆਹਾਰੁ ਜੀਅ ਖਾਣਾ ਏਹੁ ਕਰੇਇ ॥
ਵਿਚਿ ਉਪਾਏ ਸਾਇਰਾ ਤਿਨਾ ਭਿ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤਾ ਮਤ ਕਰਹੁ ਚਿੰਤਾ ਤਿਸ ਹੀ ਹੇਇ ॥੧॥
ਮਃ ੧ ॥ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜੀਉ ਮਛੁਲੀ ਝੀਵਰੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਾਲੁ ॥ ਮਨੂਆ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤਈ
ਪੜੈ ਅਚਿੰਤਾ ਜਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਚਿਤੁ ਅਚੇਤੁ ਹੈ ਚਿੰਤਾ ਬਧਾ ਜਾਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਆਪੇ
ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਤਾ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਕੀਤਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਹੈ ਵਡਭਾਗੀ ਲੀਤਾ ॥ ਅੰ

ਤ ਮਿਲਿ ਸਨਮੁਖਿ ਗਈ ਤਿਨ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਦੀਆ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਆਪੇ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਵੇਲਿ ਪਿੰਞਾਇਆ ਕਤਿ ਵੁਣਾਇਆ ॥ ਕਟਿ ਕੁਟਿ ਕਰਿ ਖੁੰਬਿ ਚੜਾਇਆ ॥ ਲੋਹਾ ਵਢੇ ਦਰਜੀ ਪਾੜੇ ਸੂਈ ਧਾਗਾ ਸੀਵੈ ॥ ਇਉ ਪਤਿ ਪਾਟੀ ਸਿਫਤੀ ਸੀਪੈ ਨਾਨਕ ਜੀਵਤ ਜੀਵੈ ॥ ਹੋਇ ਪੁਰਾਣਾ ਕਪੜੁ ਪਾਟੈ ਸੂਈ ਧਾਗਾ ਗੰਢੈ ॥ ਮਾਹੁ ਪਖੁ ਕਿਹੁ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਘੜੀ ਮੁਹਤੁ ਕਿਛੁ ਹੰਢੈ ॥ ਸਚੁ ਪੁਰਾਣਾ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਸੀਤਾ ਕਦੇ ਨ ਪਾਟੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੋ ਸਚਾ ਤਿਚਰੁ ਜਾਪੀ ਜਾਪੈ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚ ਕੀ ਕਾਤੀ ਸਚੁ ਸਭੁ ਸਾਰੁ ॥ ਘਾੜਤ ਤਿਸ ਕੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ॥ ਸਬਦੇ ਸਾਣ ਰਖਾਈ ਲਾਇ ॥ ਗੁਣ ਕੀ ਥੇਕੈ ਵਿਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ਤਿਸ ਦਾ ਕੁਠਾ ਹੋਵੈ ਸੇਖੁ ॥ ਲੋਹੂ ਲਬੁ ਨਿਕਥਾ ਵੇਖੁ ॥ ਹੋਇ ਹਲਾਲੁ ਲਗੈ ਹਕਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਦੀਦਾਰਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਕਮਰਿ ਕਟਾਰਾ ਬੰਕੁੜਾ ਬੰਕੇ ਕਾ ਅਸਵਾਰੁ ॥ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੈ ਨਾਨਕਾ ਮਤੁ ਸਿਰਿ ਆਵੈ ਭਾਰੁ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਲੈ ॥ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸੇ ਸਚੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ॥ ਭਗਤ ਸੋਹਨਿ ਗੁਣ ਗਾਵਦੇ ਗੁਰਮਤਿ ਅਚਲੈ ॥ ਰਤਨ ਬੀਚਾਰੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਲੈ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਆਸਾ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਕੋਇ ਨਿਰਾਸਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਮਰਿ ਜੀਵਿਆ ਸਹਿਲਾ ਆਇਆ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾ ਕਿਛੁ ਆਸਾ ਹਥਿ ਹੈ ਕੇਉ ਨਿਰਾਸਾ ਹੋਇ ॥ ਕਿਆ ਕਰੇ ਏਹ ਬਪੁੜੀ ਜਾਂ ਭੁਲਾਏ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰ ਨਿਹਚਲੁ ਏਹੁ ਧਨੁ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਆਰਾਧੇ ਨਿਰਮਲੁ ਸੋਇ ਜਨੁ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਅਗਮੁ ਰਸਨਾ ਏਕੁ ਭਨੁ ॥ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਤਿ ਨਾਨਕੁ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸਰਵਰ ਹੰਸ ਧੁਰੇ ਹੀ ਮੇਲਾ ਖਸਮੈ ਏਵੈ ਭਾਣਾ ॥ ਸਰਵਰ ਅੰਦਰਿ ਹੀਰਾ ਮੋਤੀ ਸੋ ਹੰਸਾ ਕਾ ਖਾਣਾ ॥ ਬਗੁਲਾ ਕਾਗੁ ਨ ਰਹਈ ਸਰਵਰਿ ਜੇ ਹੋਵੈ ਅਤਿ ਸਿਆਣਾ ॥ ਓਨਾ ਰਿਜਕੁ ਨ ਪਇਓ ਓਥੈ ਓਨ੍ਹਾ ਹੋਰੋ ਖਾਣਾ ॥ ਸਚਿ ਕਮਾਣੈ ਸਚੋ ਪਾਈਐ ਕੂੜੈ ਕੂੜਾ ਮਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਜਿਨਾ ਧੁਰੇ ਪਇਆ ਪਰਵਾਣਾ ॥੧॥

ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਉਜਲਾਜੇਕੋਚਿਤਿਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਸੋਈਸੇਵੀਐਸਦਾਸਦਾਜੋਦੇਇ॥ਨਾਨਕਸੋਈਸੇਵੀ
ਐਜਿਤੁਸੇਵਿਐਦੁਖੁਜਾਇ॥ਅਵਗੁਣਵੰਞਨਿਗੁਣਰਵਹਿਮਨਿਸੁਖੁਵਸੈਆਇ॥੨॥

ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਆਪਿਤਾੜੀਲਾਈਅਨੁ॥ਆਪੇਹੀਉਪਦੇਸਦਾਗੁਰ
ਮੁਖਿਪਤੀਆਈਅਨੁ॥ਇਕਿਆਪੇਉਝੜਿਪਾਇਅਨੁਇਕਿਭਗਤੀਲਾਇਅਨੁ॥ਜਿਸੁਆਪਿ
ਬੁਝਾਏਸੋਬੁਝਸੀਆਪੇਨਾਇਲਾਈਅਨੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸਚੀਵਡਿਆਈ॥੨੧॥
੧॥ਸਲੋਕ॥੪੨॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਮਕਲੀਕੀਵਾਰਮਹਲਾ੫ ॥ਸਲੋਕਮਃ ੫

ਜੈਸਾਸਤਿਗੁਰੁਸੁਣੀਦਾਤੈਸੋਹੀਮੈਡੀਠੁ॥ਵਿਛੁੜਿਆਮੇਲੇਪ੍ਰਭੂਹਰਿਦਰਗਹਕਾਬਸੀਠੁ॥ਹਰਿ
ਨਾਮੋਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਇਦਾਕਟੇਹਉਮੈਰੋਗੁ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਤਿਨਾਮਿਲਾਇਆਜਿਨਾਧੁਰੇਪਇਆਸੰਜੋ
ਗੁ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ਇਕੁਸਜਣੁਸਭਿਸਜਣਾਇਕੁਵੈਰੀਸਭਿਵਾਦਿ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਦੇਖਾ
ਲਿਆਵਿਣੁਨਾਵੈਸਭਬਾਦਿ॥ਸਾਕਤਦੁਰਜਨਭਰਮਿਆਜੋਲਗੇਦੂਜੈਸਾਦਿ॥ਜਨਨਾਨਕਿਹ
ਰਿਪ੍ਰਭੁਬੁਝਿਆਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈਪਰਸਾਦਿ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਥਟਣਹਾਰੈਥਾਟੁਆ
ਪੇਹੀਥਟਿਆ॥ਆਪੇਪੂਰਾਸਾਹੁਆਪੇਹੀਖਟਿਆ॥ਆਪੇਕਰਿਪਾਸਾਰੁਆਪੇਰੰਗਰਟਿਆ॥
ਕੁਦਰਤਿਕੀਮਨਪਾਇਅਲਖਬ੍ਰਹਮਟਿਆ॥ਅਗਮਅਥਾਹਬੇਅੰਤਪਰੈਪਰਟਿਆ॥ਆਪੇਵਡਪਾ
ਤਿਸਾਹੁਆਪਿਵਜੀਰਟਿਆ॥ਕੋਇਨਜਾਣੈਕੀਮਕੇਵਡੁਮਟਿਆ॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਆਪਿਗੁਰਮੁ
ਖਿਪਰਗਟਿਆ॥੧॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ॥ਸੁਣਿਸਜਣਪ੍ਰੀਤਮਮੇਰਿਆਮੈਸਤਿਗੁਰੁ
ਦੇਹੁਦਿਖਾਲਿ॥ਹਉਤਿਸੁਦੇਵਾਮਨੁਆਪਣਾਨਿਤਹਿਰਦੈਰਖਾਸਮਾਲਿ॥ਇਕਸੁਸਤਿਗੁਰਬਾ
ਹਰਾਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਸੰਸਾਰਿ॥ਜਨਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਤਿਨਾਮਿਲਾਇਓਨੁਜਿਨਸਦਹੀਵਰਤੈਨਾਲਿ॥
੧॥ ॥ਮਃ ੫ ॥ਮੇਰੈਅੰਤਰਿਲੋਚਾਮਿਲਣਕੀਕਿਉਪਾਵਾਪ੍ਰਭਤੋਹਿ॥ਕੋਈਐਸਾਸਜਣੁ
ਲੋੜਿਲਹੁਜੋਮੇਲੇਪ੍ਰੀਤਮੁਮੋਹਿ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇਲਾਇਆਜਤਦੇਖਾਤਤਸੋਇ॥ਜਨਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁ

ਸੇਵਿਆਤਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਦੇਵਣਹਾਰੁਦਾਤਾਰੁਕਿਤੁਮੁਖਿ
ਸਾਲਾਹੀਐ॥ਜਿਸੁਰਖੈਕਿਰਪਾਧਾਰਿਰਿਜਕੁਸਮਾਹੀਐ॥ਕੋਇਨਕਿਸਹੀਵਸਿਸਭਨਾਇਕਧਰ॥
ਪਾਲੇਬਾਲਕਵਾਗਿਦੇਕੈਆਪਿਕਰ॥ਕਰਦਾਅਨਦਬਿਨੋਦਕਿਛੂਨਜਾਣੀਐ॥ਸਰਬਧਾਰਸ
ਮਰਥਹਉਤਿਸੁਕੁਰਬਾਣੀਐ॥ਗਾਈਐਰਾਤਿਦਿਨੰਤੁਗਾਵਣਜੋਗਿਆ॥ਜੋਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਹਿ
ਤਿਨੀਹਰਿਰਸੁਭੋਗਿਆ॥੨॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੫ ॥ਭੀੜਹੁਮੋਕਲਾਈਕੀਤੀਅਨੁ
ਸਭਰਖੇਕੁਟੰਬੈਨਾਲਿ॥ਕਾਰਜਆਪਿਸਵਾਰਿਅਨੁਸੋਪ੍ਰਭਸਦਾਸਭਾਲਿ॥ਪ੍ਰਭੁਮਾਤਪਿਤਾਕੰਠਿਲਾ
ਇਦਾਲਹੁੜੇਬਾਲਕਪਾਲਿ॥ਦਇਆਲਹੋਏਸਭਜੀਅਜੰਤ੍ਰਹਰਿਨਾਨਕਨਦਰਿਨਿਹਾਲ॥੧॥
ਮਃ ੫ ॥ਵਿਣੁਤੁਧੁਹੋਰੁਜਿਮੰਗਣਾਸਿਰਿਦੁਖਾਕੈਦੁਖ॥ਦੇਹਿਨਾਮੁਸੰਤੋਖੀਆਉਤ
ਰੈਮਨਕੀਭੁਖ॥ਗੁਰਿਵਣੁਤਿਣੁਹਰਿਆਕੀਤਿਆਨਾਨਕਕਿਆਮਨੁਖ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥
ਸੋਐਸਾਦਾਤਾਰੁਮਨਹੁਨਵੀਸਰੈ॥ਘੜੀਨਮੁਹਤੁਚਸਾਤਿਸੁਬਿਨੁਨਾਸਰੈ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸੰਗਿ
ਕਿਆਕੋਲੁਕਿਕਰੈ॥ਜਿਸੁਪਤਿਰਖੈਆਪਿਸੋਭਵਜਲੁਤਰੈ॥ਭਗਤੁਗਿਆਨੀਤਪਾਜਿਸੁਕਿਰਪਾ
ਕਰੈ॥ਸੋਪੂਰਾਪਰਧਾਨੁਜਿਸਨੋਬਲੁਧਰੈ॥ਜਿਸਹਿਜਰਾਏਆਪਿਸੋਈਅਜਰੁਜਰੈ॥ਤਿਸਹੀਮਿਲਿ
ਆਸਚੁਮੰਤ੍ਰੁਗੁਰਮਨਿਧਰੈ॥੩॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੫ ॥ਧਨੁਸੁਰਾਗਸੁਰੰਗੜੇਆਲਾਪ
ਤਸਭਤਿਖਜਾਇ॥ਧਨੁਸੁਜੰਤਸੁਹਾਵੜੇਜੋਗੁਰਮੁਖਿਜਪਦੇਨਾਉ॥ਜਿਨੀਇਕਮਨਿਇਕੁਅਰਾਧਿ
ਆਤਿਨਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਤਿਨਕੀਧੂੜਿਹਮਬਾਛਦੇਕਰਮੀਪਲੈਪਾਇ॥ਜੋਰਤੇਰੰਗਿਗੋਵਿਦ
ਕੈਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਆਖਾਬਿਰਥਾਜੀਅਕੀਹਰਿਸਜਣੁਮੇਲਹੁਰਾਇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇਲਾ
ਇਆਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਜਾਇ॥ਜਨਨਾਨਕਪਾਇਆਅਗਮਰੂਪੁਅਨਤਨਕਾਹੂਜਾਇ॥੧॥
ਮਃ ੫ ॥ਧੰਨੁਸੁਵੇਲਾਘੜੀਧੰਨੁਧਨੁਮੂਰਤੁਪਲੁਸਾਰੁ॥ਧੰਨੁਸੁਦਿਨਸੁਸੰਜੋਗੜਾਜਿਤੁਡਿਠਾ
ਗੁਰਦਰਸਾਰੁ॥ਮਨਕੀਆਇਛਾਪੂਰੀਆਪਾਇਆਅਗਮਅਪਾਰੁ॥ਹਉਮੈਤੁਟਾਮੋਹੜਾਇਕੁ
ਸਚੁਨਾਮੁਆਧਾਰੁ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਲਗਾਸੇਵਹਰਿਉਧਰਿਆਸਗਲਸੰਸਾਰੁ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥
ਸਿਫਤਿਸਲਾਹਣੁਭਗਤਿਵਿਰਲੇਦਿਤੀਅਨੁ॥ਸਉਪੇਜਿਸੁਭੰਡਾਰਫਿਰਿਪੁਛਨਲੀਤੀਅਨੁ॥ਜਿ

ਸੁਹੇਲਾ ਤੈ ਗੁਸੈ ਸਿਮਰਤਿਆ ॥ ਤਿਨਾ ਇਕੋ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਇਕੋ ਉਨ ਭਤਿਆ ॥ ਤਿਨਾ ਪਿਛੈ ਜਗੁ ਭੁੰਚੈ
ਗਾ
ਭੋਗਈ ॥ ਤਿਨਾ ਪਿਆਰਾ ਰਬੁ ਓਨਾ ਜੋਗਈ ॥ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਆ ਗੁਰੁ ਆਇ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣਿਆ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਜਿ ਖਸਮੈ ਭਾਣਿਆ ॥੪॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਹਰਿ ਇਕਸੈ
ਨਾਲਿ ਮੈ ਦੋਸਤੀ ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਰੰਗੁ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਮੇਰਾ ਸਜਣੋ ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਸੰਗੁ ॥
ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਗੋਸਟੇ ਮੁਹੁ ਮੈਲਾ ਕਰੈ ਨ ਭੰਗੁ ॥ ਜਾਣੈ ਬਿਰਥਾ ਜੀਅ ਕੀ ਕਦੇ ਨ ਮੋੜੈ ਰੰਗੁ ॥
ਹਰਿ ਇਕੋ ਮੇਰਾ ਮਸਲਤੀ ਭੰਨਣ ਘੜਨ ਸਮਰਥੁ ॥ ਹਰਿ ਇਕੁ ਮੇਰਾ ਦਾਤਾਰੁ ਹੈ ਸਿਰਿ ਦਾਤਿਆ
ਜਗ ਹਥੁ ॥ ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਦੀ ਮੈ ਟੇਕ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਿ ਸਭਨਾ ਸਮਰਥੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ਮਸ
ਤਕਿ ਧਰਿ ਕੈ ਹਥੁ ॥ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ਜਿਨਿ ਤਾਰਿਆ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥ ਮਨ ਕੀਆ
ਇਛਾ ਪੂਰੀਆ ਪਾਇਆ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਦ ਹੀ ਭੋਗੇ ਭੋਗ ॥੧॥
ਮਃ ੧ ॥ ਮਨਮੁਖਾ ਕੇਰੀ ਦੋਸਤੀ ਮਾਇਆ ਕਾ ਸਨਬੰਧੁ ॥ ਵੇਖਦਿਆ ਹੀ ਭਜਿ ਜਾਨਿ ਕਦੇ ਨ ਪਾ
ਇਨਿ ਬੰਧੁ ॥ ਜਿਚਰੁ ਪੈਨਨਿ ਖਾਵਨੇ ਤਿਚਰੁ ਰਖਨਿ ਗੰਢੁ ॥ ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਕਿਛੁ ਨ ਹੋਵਈ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ
ਬੋਲਨਿ ਗੰਧੁ ॥ ਜੀਅ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ॥ ਕੂੜਾ ਗੰਢੁ ਨ ਚਲਈ
ਚਿਕੜਿ ਪਥਰ ਬੰਧੁ ॥ ਅੰਧੇ ਆਪੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਫਕੜੁ ਪਿਟਨਿ ਧੰਧੁ ॥ ਝੂਠੈ ਮੋਹਿ ਲਪਟਾਇਆ ਹਉ
ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹੰਧੁ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਧੁਰਿ ਪੂਰਾ ਕਰਮੁ ਕਰੇਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨ ਉਬਰੇ ਜੋ
ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ॥੨॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਜੋ ਰਤੇ ਦੀਦਾਰ ਸੇਈ ਸਚੁ ਹਾਕੁ ॥ ਜਿਨੀ ਜਾਤਾ
ਖਸਮੁ ਕਿਉ ਲਭੈ ਤਿਨਾ ਖਾਕੁ ॥ ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਵੇਕਾਰੁ ਹੋਵੈ ਸੰਗਿ ਪਾਕੁ ॥ ਦਿਸੈ ਸਚਾ ਮਹਲੁ ਖੁਲੈ ਭਰਮ ਤਾ
ਕੁ ॥ ਜਿਸਹਿ ਦਿਖਾਲੇ ਮਹਲੁ ਤਿਸੁ ਨ ਮਿਲੈ ਧਾਕੁ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ਬਿੰਦਕ ਨਦਰਿ ਨਾਕੁ ॥ ਨ
ਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਲਾਗੁ ॥ ਤਿਸੈ ਮਿਲੈ ਸੰਤ ਖਾਕੁ ਮਸਤਕਿ ਜਿਸੈ ਭਾਗੁ ॥੫॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਹਰਣਾ ਪੰਖੀਕੂੰ ਸਚੁ ਦੇਂਦਾ ਸੁਣਾਈ ਜੋ ਤਉ ਕਰੇ ਉਧਾਰਣੁ ॥ ਸੁੰਦਰ ਘਣਾ ਤੁ ਅਸੁਨ
ਤੁਛ ਬੀਲੀ ਪਿਰੁ ਤੈਡਾ ਮਨ ਸਾਧਾਰਣੁ ॥ ਦੁਰਜਨ ਸੇਤੀ ਨੇਹੁ ਰਚਾਇਓ ਦਸਿ ਵਿਖਾ ਮੈ ਕਾਰਣੁ ॥ ਊਣੀ ਨ
ਝੂਣੀ ਨਾ ਹੀਨ ਡੀਕਾਂ ਵਿਚੁ ਟੀਆਂ+ ॥ ਹਉ ਭੁਲੀ ਨਾ ਹਉ ਚੁਕੀ ਨਾ ਮੈ ਨਾ ਹੀ ਦੋਸਾ ॥ ਜਿਤੁ ਹਉ ਲਾਈ
ਪਿਰੁ ਹੈ ਨਾਲ ਹਬੀ ਨਾਲ ਹਿਤਿ ਗੁਰ ਵਾਇਓ ਦਰਮਾਤ ਕਰੀਮਾ ਦਿਹੂਣੀ ॥

ਤੁਤੁਤਉਲਗੀਤ੍ਰੁਸੁਣਿਸਚੁਸਦੇਸਾ॥ਸਾਈਸੋਹਾਗਣਿਸਾਈਭਾਗਣਿਜੈਪਿਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਪਿਰਿਅਉਗਣਤਿਸਕੇਸਭਿਗਵਾਏਗਲਿਸੇਤੀਲਾਇਸਵਾਰੀ॥ਕਰਮਹੀਣਧਨਕਰੈਬਿਨੰਤੀਕਦਿਨਾਨਕਆਵੈਵਾਰੀ॥ਸਭਿਸੁਹਾਗਣਿਮਾਣਹਿਰਲੀਆਇਕਦੇਵਹੁਰਾਤਿਮੁਰਾਰੀ॥੧॥

ਮਃ ੫ ॥ਕਾਹੇਮਨਤੂੰਡੋਲਤਾਹਰਿਮਨਸਾਪੂਰਣਹਾਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਧਿਆਇਇਤੂਸਭਿਦੁਖਵਿਸਾਰਣਹਾਰੁ॥ਹਰਿਨਾਮਾਆਰਾਧਿਮਨਸਭਿਕਿਲਵਿਖਜਾਹਿਵਿਕਾਰ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਰੰਗੁਲਗਾਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਓਨੀਛਡਿਆਮਾਇਆਸੁਆਵੜਾਧਨੁਸੰਚਿਆਨਾਮੁਅਪਾਰੁ॥ਅਠੇਪਹਰਇਕਤੈਲਿਵੈਮੰਨੇਨਿਹੁਕਮੁਅਪਾਰੁ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਇਕੁਦੇਹੁਦਰਸੁਮਨਿਪਿਆਰੁ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜਿਸੁਤੂਆਵਹਿਚਿਤਿਤਿਸਨੋਸਦਾਸੁਖ॥ਜਿਸੁਤੂਆਵਹਿਚਿਤਿਤਿਸੁਜਮਨਾਹਿਦੁਖ॥ਜਿਸੁਤੂਆਵਹਿਚਿਤਿਤਿਸੁਕਿਕਾੜਿਆ॥ਜਿਸਦਾਕਰਤਾਮਿਤ੍ਰੁਸਭਿਕਾਜਸਵਾਰਿਆ॥ਜਿਸੁਤੂਆਵਹਿਚਿਤਿਸੋਪਰਵਾਣੁਜਨੁ॥ਜਿਸੁਤੂਆਵਹਿਚਿਤਿਬਹੁਤਾਤਿਸੁਧਨੁ॥ਜਿਸੁਤੂਆਵਹਿਚਿਤਿਸੋਵਡਪਰਵਾਰਿਆ॥ਜਿਸੁਤੂਆਵਹਿਚਿਤਿਤਿਨਿਕੁਲੁਉਧਾਰਿਆ॥੬॥ ॥ਸਲੋਕਮਃ੫

ਅੰਦਰਹੁਅੰਨਾਬਾਹਰਹੁਅੰਨਾਕੂੜੀਕੂੜੀਗਾਵੈ॥ਦੇਹੀਧੋਵੈਚਕ੍ਰਬਣਾਏਮਾਇਆਨੋਬਹੁਧਾਵੈ॥ਅੰਦਰਿਮੈਲੁਨਉਤਰੈਹਉਮੈਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈਜਾਵੈ॥ਨੀਂਦਵਿਆਪਿਆਕਾਮਿਸੰਤਾਪਿਆਮੁਖਹੁਹਰਿਹਰਿਕਹਾਵੈ॥ਬੈਸਨੋਨਾਮੁਕਰਮਹਉਜੁਗਤਾਤੁਹਕੁਟੇਕਿਆਫਲੁਪਾਵੈ॥ਹੰਸਾਵਿਚਿਬੈਠਾਬਗੁਨਬਣਈਨਿਤਬੈਠਾਮਛੀਨੋਤਾਰਲਾਵੈ॥ਜਾਹੰਸਸਭਾਵੀਚਾਰੁਕਰਿਦੇਖਨਿਤਾਂਬਗਾਨਾਲਿਜੋੜੁਕਦੇਨਆਵੈ॥ਹੰਸਾਹੀਰਾਮੋਤੀਚੁਗਣਾਬਗੁਡਡਾਭਾਲਣਿਜਾਵੈ॥ਉਡਰਿਆਵੇਚਾਰਾਬਗੁਲਾਮਤੁਹੋਵੈਮੰਞੁਲਖਾਵੈ॥ਜਿਤੁਕੋਲਾਇਆਤਿਤਹੀਲਾਗਾਕਿਸੁਦੋਸੁਦਿਚੈਜਾਹਰਿਏਵੈਭਾਵੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਰਵਰੁਰਤਨੀਭਰਪੂਰੇਜਿਸੁਪ੍ਰਾਪਤਿਸੋਪਾਵੈ॥ਸਿਖਹੰਸਸਰਵਰਿਇਕਠੇਹੋਏਸਤਿਗੁਰਕੈਹੁਕਮਾਵੈ॥ਰਤਨਪਦਾਰਥਮਾਣਕਸਰਵਰਿਭਰਪੂਰੇਖਾਇਖਰਚਿਰਹੇਤੋਟਿਨਆਵੈ॥ਸਰਵਰਹੰਸੁਦੂਰਿਨਹੋਈਕਰਤੇਏਵੈਭਾਵੈ॥ਜਨਨਾਨਕਜਿਸਦੈਮਸਤਕਿਭਾਗੁਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੋਸਿ

ਖੁਗੁਰੂਪੁਛਿਆਵੈ॥ਆਪਿਤਰਿਆਕੁਟੰਬਸਭਿਤਾਰੇਸਗਲ੍ਰਿਸਟਿਛਡਾਵੈ॥੧॥ ॥ਮਃ ੫
ਪੰਡਿਤੁਆਖਾਏਬਹੁਤੀਰਾਹੀਕੋਰੜਮੋਠਜਿਨੇਹਾ॥ਅੰਦਰਿਮੋਹੁਨਿਤਭਰਮਿਵਿਆਪਿਆਤ੍ਰਿਸਟਸਿ
ਨਾਹੀਦੇਹਾ॥ਕੂੜੀਆਵੈਕੂੜੀਜਾਵੈਮਾਇਆਕੀਨਿਤਜੋਹਾ॥ਸਚੁਕਹੈਤਾਛੋਹੋਆਵੈਅੰਦਰਿਬ
ਤਾਰੋਹਾ॥ਵਿਆਪਿਆਦੁਰਮਤਿਕੁਬੁਧਿਕੁਮੂੜਾਮਨਿਲਾਗਾਤਿਸੁਮੋਹਾ॥ਠਗੈਸੇਤੀਠਗੁਰਲਿਅ
ਇਆਸਾਥੁਭਿਇਕੋਜੇਹਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਰਾਫੁਨਦਰੀਵਿਚਦੋਕਢੈਤਾਉਘੜਿਆਇਆਲੋਹਾ
ਬਹੁਤੇਰੀਥਾਈਰਲਾਇਰਲਾਇਦਿਤਾਉਘੜਿਆਪੜਦਾਅਗੈਆਇਖਲੋਹਾ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀ
ਸਰਣੀਆਵੈਫਿਰਿਮਨੂਰਹੁਕੰਚਨੁਹੋਹਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਨਿਰਵੈਰੁਪੁਤ੍ਰਸਤ੍ਰਸਮਾਨੇਅਉਗਣਕਟੇਕਰੇ
ਸੁਧੁਦੇਹਾ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਧੁਰਿਮਸਤਕਿਹੋਵੈਲਿਖਿਆ॥ਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਨਾਲਿਸਨੇਹਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਸ
ਤਿਗੁਰਪੂਰੇਕੀਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁਹੋਵੈਤਿਸੁਰਿਦੈਵਸੇਹਾ॥ਆਵਣਜਾਣਾਤਿਸਕਾਕਟੀਐਸਦਾਸਦ
ਸੁਖੁਹੋਹਾ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਣਾਜੰਤੁਸੋਤੁਧੁਬੁਝਈ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਣਾਜੰਤੁਸੁਦ
ਰਗਹਸਿਝਈ॥ਜਿਸਨੋਤੇਰੀਨਦਰਿਹਉਮੈਤਿਸੁਗਈ॥ਜਿਸਨੋਤੂੰਸੰਤੁਸਟੁਕਲਮਲਤਿਸੁਖਈ॥ਜਿਸ
ਕੈਸੁਆਮੀਵਲਿਨਿਰਭਉਸੋਭਈ॥ਜਿਸਨੋਤੂਕਿਰਪਾਲੁਸਚਾਸੋਥਿਅਈ॥ਜਿਸਨੋਤੇਰੀਮਇਆ
ਪੋਹੈਅਗਨਾਈ॥ਤਿਸਨੋਸਦਾਦਇਆਲੁਜਿਨਿਗੁਰਤੇਮਤਿਲਈ॥੭॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ
ਕਰਿਕਿਰਪਾਕਿਰਪਾਲਆਪੇਬਖਸਿਲੈ॥ਸਦਾਸਦਜਪੀਤੇਰਾਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰਪਾਇਪੈ॥ਮਨਤਨਅੰ
ਤਰਿਵਸੁਦੂਖਾਨਾਸੁਹੋਇ॥ਹਥਦੇਇਆਪਿਰਖੁਵਿਆਪੈਭਉਨਕੋਇ॥ਗੁਣਗਾਵਾਦਿਨੁਰੈਣਿਏ
ਤੈਕੰਮਿਲਾਇ॥ਸੰਤਜਨਾਕੈਸੰਗਿਹਉਮੈਰੋਗੁਜਾਇ॥ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਖਸਮੁਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆ
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਚੁਸਚੋਸਚੁਲਹਿਆ॥ਦਇਆਕਰਹੁਦਇਆਲਅਪਣੀਸਿਫਤਿਦੇਹੁ॥ਦ
ਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਹਾਲਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਏਹ॥੧॥ ॥ਮਃ ੫ ॥ਏਕੋਜਪੀਐਮਨੈਮਾਹਿਇਕਸ
ਕੀਸਰਣਾਇ॥ਇਕਸੁਸਿਉਕਰਿਪਿਰਹੜੀਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇ॥ਇਕੋਦਾਤਾਮੰਗੀਐਸਭੁਕਿਛੁ
ਪਲੈਪਾਇ॥ਮਨਿਤਨਿਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਪ੍ਰਭੁਇਕੋਇਕੁਧਿਆਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਚੁਗੁਰ
ਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ॥ਵਡਭਾਗੀਤੇਸੰਤਜਨਜਿਨਮਨਿਵੁਠਾਆਇ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਰਵਿ

ਰਤਿਆਦੂਜਾਕੋਈਨਾਤਿਆਨਾਮੁਖਿਆਈਨਮੁਚਰਨਨਾਨਕਮਸਅਲਾਇਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਜਿਸਨੋਤੂੰਰਖਵਾਲਾਮਾਰੇਤਿਸੁਕਉਣੁ॥ਜਿਸਨੋਤੂੰਰਖਵਾਲਾਜਿਤਾਤਿਨੈਭੈਣੁ॥ਜਿਸਨੋਤੇਰਾ
ਅੰਗੁਤਿਸੁਮੁਖੁਉਜਲਾ॥ਜਿਸਨੋਤੇਰਾਅੰਗੁਸੁਨਿਰਮਲੀਹੂੰਨਿਰਮਲਾ॥ਜਿਸਨੋਤੇਰੀਨਦਰਿ
ਨਲੇਖਾਪੁਛੀਐ॥ਜਿਸਨੋਤੇਰੀਖੁਸੀਤਿਨਿਨਉਨਿਧਿਭੁੰਚੀਐ॥ਜਿਸਨੋਤੂਪ੍ਰਭੁਵਲਿਤਿਸੁਕਿ
ਆਮੁਹਛੰਦਗੀ॥ਜਿਸਨੋਤੇਰੀਮਿਹਰਸੁਤੇਰੀਬੰਦਗੀ॥੮॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ੫
ਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਆਮੀਮੇਰੇਸੰਤਾਂਸੰਗਿਵਿਹਾਵੇ॥ਤੁਧਹੁਭੁਲੇਸਿਜਮਿਜਮਿਮਰਦੇਤਿਨਕਦੇਨ
ਚੁਕਨਿਹਾਵੇ॥੧॥ ॥ਮਃ੫ ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਮਰਹੁਆਪਣਾਘਟਿਅਵਘਟਿਘਟ
ਘਾਟ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੰਤਿਆਕੋਇਨਬੰਧੈਵਾਟ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਤਿਥੈਤੂਸਮ
ਰਥੁਜਿਥੈਕੋਇਨਾਹਿ॥ਓਥੈਤੇਰੀਰਖਅਗਨੀਉਦਰਮਾਹਿ॥ਸੁਣਿਕੈਜਮਕੇਦੂਤਨਾਇਤੇਰੈਛ
ਡਿਜਾਹਿ॥ਭਉਜਲੁਬਿਖਮੁਅਸਗਾਹੁਗੁਰਸਬਦੀਪਾਰਿਪਾਹਿ॥ਜਿਨਕਉਲਗੀਪਿਆਸਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਸੇਇਖਾਹਿ॥ਕਲਿਮਹਿਏਹੋਪੁੰਨੁਗੁਣਗੋਵਿੰਦਗਾਹਿ॥ਸਭਸੈਨੋਕਿਰਪਾਲੁਸਮ੍ਹਾਲੇਸਾ
ਹਿਸਾਹਿ॥ਬਿਰਥਾਕੋਇਨਜਾਇਜਿਆਵੈਤੁਧੁਆਹਿ॥੯॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ੫
ਦੂਜਾਤਿਸੁਨਬੁਝਾਇਹੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਾਮੁਦੇਹੁਆਧਾਰੁ॥ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਸਾਹਿਬੋਸਮਰਥੁ
ਸਚੁਦਾਤਾਰੁ॥ਤੂਨਿਹਚਲੁਨਿਰਵੈਰੁਸਚੁਸਚਾਤੁਧੁਦਰਬਾਰੁ॥ਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈਐਅੰਤੁ
ਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਪ੍ਰਭੁਛੋਡਿਹੋਰੁਜਿਮੰਗਣਾਸਭੁਬਿਖਿਆਰਸਛਾਰੁ॥ਸੇਸੁਖੀਏਸਚੁਸਾਹਸੇ
ਜਿਨਸਚਾਬਿਉਹਾਰੁ॥ਜਿਨਾਲਗੀਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰਭਨਾਮਸਹਜਸੁਖਸਾਰੁ॥ਨਾਨਕਇਕੁਆਰਾਧੇ
ਸੰਤਰੇਣਾਰੁ॥੧॥ ॥ਮਃ੫ ॥ਅਨਦਸੂਖਬਿਸ੍ਰਾਮਨਿਤਹਰਿਕਾਕੀਰਤਨੁਗਾਇ
॥ਅਵਰਸਿਆਣਪਛਾਡਿਦੇਹਿਨਾਨਕਉਧਰਸਿਨਾਇ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥
ਨਾਤੂੰਆਵਹਿਵਸਿਬਹੁਤੁਘਿਣਾਵਣੇ॥ਨਾਤੂੰਆਵਹਿਵਸਿਬੇਦਪੜਾਵਣੇ॥ਨਾਤੂੰਆਵਹਿਵਸਿ
ਤੀਰਥਿਨਾਈਐ॥ਨਾਤੂੰਆਵਹਿਵਸਿਧਰਤੀਧਾਈਐ॥ਨਾਤੂੰਆਵਹਿਵਸਿਕਿਤੈਸਿਆਣਪੈ
॥ਨਾਤੂੰਆਵਹਿਵਸਿਬਹੁਤਾਦਾਨੁਦੇ॥ਸਭੁਕੋਤੇਰੈਵਸਿਅਗਮਅਗੋਚਰਾ॥ਤੂੰਭਗਤਾਕੈਵਸਿਭ
ਗਤਾਤਾਣੁਤੇਰਾ॥੧੦॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ॥ਆਪੇਵੈਦੁਆਪਿਨਾਰਾਇਣੁ॥ਏਹਿਵੈਦ
ਜੀਅਕਾਦੁਖੁਲਾਇਣ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਖਾਇਣ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਮਨਿਵਸੈਤਿ

ਸਗਲੇਦੂਖਮਿਟਾਇਨੁ॥੧॥ ॥ਮਃ੫ ॥ਹੁਕਮਿਉਛਲੈਹੁਕਮੇਰਹੈ॥ਹੁਕਮੇ
ਦੁਖੁਸੁਖੁਸਮਕਰਿਸਹੈ॥ਹੁਕਮੇਨਾਮੁਜਪੈਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਨਾਨਕਜਿਸਨੋਹੋਵੈਦਾਤਿ॥ਹੁਕਮਿਮ
ਰੈਹੁਕਮੇਹੀਜੀਵੈ॥ਹੁਕਮੇਨਾਨ੍ਹਾਵਡਾਥੀਵੈ॥ਹੁਕਮੇਸੋਗਹਰਖਆਨੰਦ॥ਹੁਕਮੇਜਪੈਨਿਰੋਧ
ਰਮੰਤ॥ਹੁਕਮੇਆਵਣੁਜਾਣੁਰਹਾਈ॥ਨਾਨਕਜਾਕਉਭਗਤੀਲਾਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਹਉਤਿਸੁਢਾਢੀਕੁਰਬਾਣੁਜਿਤੇਰਾਸੇਵਦਾਰੁ॥ਹਉਤਿਸੁਢਾਢੀਬਲਿਹਾਰਜਿਗਾਵੈਗੁਣ
ਅਪਾਰ॥ਸੋਢਾਢੀਧਨੁਧੰਨੁਜਿਸੁਲੋੜੈਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਸੋਢਾਢੀਭਾਗਠੁਜਿਸੁਸਚਾਦੁਆ
ਰਬਾਰੁ॥ਓਹੁਢਾਢੀਤੁਧੁਧਿਆਇਕਲਾਣੇਦਿਨੁਰੈਣਾਰ॥ਮੰਗੈਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਆਵੈਕ
ਦੇਤਾਹਾਰਿ॥ਕਪੜੁਭੋਜਨੁਸਚੁਰਹਦਾਲਿਵੈਧਾਰ॥ਸੋਢਾਢੀਗੁਣਵੰਤੁਜਿਸਨੋਪ੍ਰਭਪਿਆਰੁ
॥੧੧॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਅਮਿਉਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਉ॥
ਮਨਿਤਨਿਹਿਰਦੈਸਿਮਰਿਹਰਿਆਠਪਹਰਗੁਣਗਾਉ॥ਉਪਦੇਸੁਸੁਣਹੁਤੁਮਗੁਰਸਿਖਹੁ
ਸਚਾਇਹੈਸੁਆਉ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਸਫਲੁਹੋਇਮਨਮਹਿਲਾਇਹੁਭਾਉ॥ਸੂਖਸਹਜ
ਆਨਦੁਘਣਾਪ੍ਰਭਜਪਤਿਆਦੁਖੁਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖੁਊਪਜੈਦਰਗਹਪਾਈਐਥਾ
ਉ॥੧॥ ਮਃ੫ ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈਐਗੁਰੁਪੂਰਾਮਤਿਦੇਇ॥ਭਾਣੈਜਪਤ
ਪਸੰਜਮੋਭਾਣੈਹੀਕਢਿਲੇਇ॥ਭਾਣੈਜੋਨਿਭਵਾਈਐਭਾਣੈਬਖਸਕਰੇਇ॥ਭਾਣੈਦੁਖੁ
ਸੁਖੁਭੋਗੀਐਭਾਣੈਕਰਮਕਰੇਇ॥ਭਾਣੈਮਿਟੀਸਾਜਿਕੈਭਾਣੈਜੋਤਿਧਰੇਇ॥ਭਾਣੈਭੋਗਭੋਗਾ
ਇਦਾਭਾਣੈਮਨਹਿਕਰੇਇ॥ਭਾਣੈਨਰਕਿਸੁਰਗਿਅਉਤਾਰੇਭਾਣੈਧਰਣਿਪਰੇਇ॥ਭਾਣੈਹੀ
ਜਿਸੁਭਗਤੀਲਾਏਨਾਨਕਵਿਰਲੇਹੇ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਵਡਿਆਈਸਚੇਨਾਮ
ਕੀਹਉਜੀਵਾਸੁਣਿਸੁਣੇ॥ਪਸੂਪਰੇਤਅਗਿਆਨਉਧਾਰੇਇਕਖਣੇ॥ਦਿਨਸੁਰੈਣਿਤੇਰਾਨਾ
ਉਸਦਾਸਦਜਾਪੀਐ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਵਿਕਰਾਲਨਾਇਤੇਰੈਧ੍ਰਾਪੀਐ॥ਰੋਗੁਸੋਗੁਦੁਖੁਵੰਞੈਜਿ
ਸੁਨਾਉਮਨਿਵਸੈ॥ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਲਾਲੁਜੋਗੁਰਸਬਦੀਰਸੈ॥ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਬੇਅੰਤਉਧਾਰ
ਣਹਾਰਿਆ॥ਤੇਰੀਸੋਭਾਤੁਧੁਸਚੇਮੇਰੇਪਿਆਰਿਆ॥੧੨॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ੫
ਮਿਤ੍ਰੁਪਿਆਰਾਨਾਨਕਜੀਮੈਛਡਿਗਵਾਇਆਰੰਗਿਕਸੁੰਭੈਭੁਲੀ॥ਤਉਸਜਣਕੀਮੈਕੀਮਨ
ਪਉਦੀਹਉਤੁਧੁਬਿਨੁਅਢੁਨਲਹਦੀ॥੧॥ ॥ਮਃ੫ ॥ਸਸੁਵਿਰਾਇਣਿਨਾ

ਨਕ ਜੀਉ ਸਮੁਰਾਵਾ ਦੀਜੈ ਰੋ ਪਉ ਪਉਲਤੂੰ ॥ ਅਠੇ ਪਹਰ ਦੇਵਤਨੁ ਜਾਮਿ ਸਜਣੁ ਤੂੰ ਤੂੰਡਾ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਵੁਠਾ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਦਰਦੁ ਨਿਵਾਰਣੋ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਵੁਠਾ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਹਾਰਣੋ ॥ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਆ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਸੁ ਸਰਪਰ ਤਾਰਣੋ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਸਚਿ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਸਮ੍ਹਾਲਣੋ ॥ ਜਿਸੁ ਆਇਆ ਹਥਿ ਨਿਧਾਨੁ ਸੁ ਰਹਿਆ ਭਾਲਣੋ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਇਕੋ ਰੰਗੁ ਭਗਤੁ ਸੋ ਜਾਨਣੋ ॥ ਓਹੁ ਸਭਨਾ ਕੀ ਰੇਣੁ ਬਿਰਹੀ ਚਾਰਣੋ ॥ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਕਾਰਣੋ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈ ਹਭ ਵਞਾਈ ਛੋੜਿਆ ਹਭੁ ਕਿਝੁ ਤਿਆਗੀ ॥ ਹਭੇ ਸਾਕ ਕੂੜਾਵੇ ਡਿਠੇ ਤਉ ਪਲੈ ਤੈਡੈ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਫਿਰਦੀ ਫਿਰਦੀ ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਹਉ ਫਾਵੀ ਥੀਈ ਬਹੁਤੁ ਦਿਸੰਤਰ ਪੰਧਾ ॥ ਤਾ ਹਉ ਸੁਖਿ ਸੁਖਾਲੀ ਸੁਤੀ ਜਾ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸਜਣੁ ਮੈ ਲਧਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੇ ਦੁਖ ਸੰਤਾਪ ਜਾਂ ਤੁਧਹੁ ਭੁਲੀਐ ॥ ਜੇ ਕੀਚਨਿ ਲਖ ਉਪਾਵ ਤਾਂ ਕਹੀ ਨ ਘੁਲੀਐ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ਸੁ ਨਿਰਧਨੁ ਕਾਂਢੀਐ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ਸੁ ਜੋਨੀ ਹਾਂਢੀਐ ॥ ਜਿਸੁ ਖਸਮੁ ਨ ਆਵੈ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਡੰਡੁ ਦੇ ॥ ਜਿਸੁ ਖਸਮੁ ਨ ਆਵੈ ਚਿਤਿ ਰੋਗੀ ਸੇ ਗਣੇ ॥ ਜਿਸੁ ਖਸਮੁ ਨ ਆਵੀ ਚਿਤਿ ਸੁ ਖਰੋ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ॥ ਸੋਈ ਦੁਹੇਲਾ ਜਗਿ ਜਿਨਿ ਨਾਉ ਵਿਸਾਰੀਆ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਤੈਡੀ ਬੰਦਸਿ ਮੈ ਕੋਇ ਨ ਡਿਠਾ ਤੂੰ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ॥ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਤਿਸੁ ਮਿਤ੍ਰ ਵਿਚੋਲੇ ਜੈ ਮਿਲਿ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਾ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਪਾਵ ਸੁਹਾਵੇ ਜਾਂ ਤਉ ਧਿਰਿ ਜੁਲਦੇ ਸੀਸੁ ਸੁਹਾਵਾ ਚਰਣੀ ॥ ਮੁਖੁ ਸੁਹਾਵਾ ਜਾਂ ਤਉ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਜੀਉ ਪਇਆ ਤਉ ਸਰਣੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਿਲਿ ਨਾਰੀ ਸਤਸੰਗਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵੀਆ ॥ ਘਰ ਕਾ ਹੋਆ ਬੰਧਾਨੁ ਬਹੁੜਿ ਨ ਧਾਵੀਆ ॥ ਬਿਨਠੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਰਤੁ ਸੋਇ ਕੂੜਾਵੀਆ ॥ ਸੀਲਵੰਤਿ ਪਰਧਾਨਿ ਰਿਦੈ ਸਚਾਵੀਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਇਕੁ ਇਕ ਰੀਤਾਵੀਆ ॥ ਮਨਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਚਰਣ ਦਾਸਾਵੀਆ ॥ ਸੋਭਾ ਬਣੀ ਸੀਗਾਰੁ ਖਸਮਿ ਜਾਂ ਰਾਵੀਆ ॥ ਮਿਲੀਆ ਆਇ ਸੰਜੋਗਿ ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਭਾਵੀਆ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਹਭਿ ਗੁਣ ਤੈਡੇ ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਮੈ ਕੂ ਥੀਏ ਮੈ ਨਿਰਗੁਣ ਤੇ ਕਿਆ ਹੋਵੈ ॥ ਤਉ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾਰੁ ਨ ਕੋਈ ਜਾਚਕੁ ਸਦਾ ਜਾਚੋਵੈ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਦੇਹ ਛਿਜੰਦੜੀ ਊਣ ਮਝੂਣਾ ਗੁਰਿ ਸਜਣਿ ਜੀਉ ਧਰਾਇਆ ॥ ਹਭੇ ਸੁਖ ਸੁਹੇਲੜਾ ਸੁਤਾ ਜਿਤਾ ਜਗੁ ਸਬਾਇਆ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਵਡਾ ਤੇਰਾ ਦਰਬਾਰੁ ਸਚਾ ਤੁਧੁ ਤਖਤੁ ॥ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਨਿਹਚਲੁ
ਚਵਰੁ ਛਤੁ ॥ ਜੋ ਭਾਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੋਈ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ॥ ਜੇ ਭਾਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਥਾਵੇ ਮਿਲੈ ਥਾਉ ॥
ਜੋ ਕੀਨੀ ਕਰਤਾਰਿ ਸਾਈ ਭਲੀ ਗਲ ॥ ਜਿਨੀ ਪਛਾਤਾ ਖਸਮੁ ਸੇ ਦਰਗਾਹ ਮਲ ॥ ਸਹੀ ਤੇਰਾ ਫੁ
ਰਮਾਨੁ ਕਿਨੈ ਨ ਫੇਰੀਐ ॥ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਕਰੀਮ ਕੁਦਰਤਿ ਤੇਰੀਐ ॥੧੬॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ
੫ ॥ ਸੋਇ ਸੁਣੰਦੜੀ ਮੇਰਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਮਉਲਾ ਨਾਮੁ ਜਪੰਦੜੀ ਲਾਲੀ ॥ ਪੰਧਿ ਜੁਲੰਦੜੀ
ਮੇਰਾ ਅੰਦਰੁ ਠੰਢਾ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲੀ ॥੧॥ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਹਠ ਮੰਝਾਹੂ
ਮੈ ਮਾਣਕੁ ਲਧਾ ॥ ਮੁਲਿ ਨ ਘਿਧਾ ਮੈ ਕੂ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤਾ ॥ ਢੂੰਢ ਵਞਾਈ ਥੀਆ ਥਿਤਾ ॥ ਜਨ
ਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਨਕ ਜਿਤਾ ॥੨॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਸੋ
ਸੇਵਾ ਲਾਗਾ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਸੋ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥ ਲਗਾ ਰੰਗੁ ਚਰ
ਣਾਰਬਿੰਦ ਸਭੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਆਤਮੁ ਜਿਤਾ ਗੁਰਮਤੀ ਆਗੰਜਤ ਪਾਗਾ ॥ ਜਿਸਹਿ ਧਿਆ
ਇਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋ ਕਲਿ ਮਹਿ ਤਾਗਾ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਨਿਰਮਲਾ ਅਠਸਠਿ ਮਜਨਾਗਾ ॥
ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਆਪਣਾ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਸਭਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਸੁ ਏਵਡ
ਭਾਗਾ ॥੧੭॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾ ਪਿਰੁ ਅੰਦਰਿ ਤਾ ਧਨ ਬਾਹਰਿ ॥ ਜਾ ਪਿ
ਰੁ ਬਾਹਰਿ ਤਾ ਧਨ ਮਾਹਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਹੁ ਫੇਰ ਫਿਰਾਹਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੰਗਿ ਦਿਖਾਇਆ
ਜਾਹਰਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਆਹਰ ਸਭਿ ਕਰਦਾ ਫਿਰੈ ਆ
ਹਰੁ ਇਕੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਆਹਰਿ ਜਗੁ ਉਧਰੈ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ
ਵਡੀ ਹੂ ਵਡਾ ਅਪਾਰੁ ਤੇਰਾ ਮਰਤਬਾ ॥ ਰੰਗ ਪਰੰਗ ਅਨੇਕ ਨ ਜਾਪਨਿ ਕਰਤਬਾ ॥ ਜੀਆ ਅੰਦ
ਰਿ ਜੀਉ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਲਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਤੇਰਾ ਘਰੁ ਭਲਾ ॥ ਤੇਰੈ ਘਰਿ ਆਨੰਦੁ ਵਧਾ
ਈ ਤੁਧੁ ਘਰਿ ॥ ਮਾਣੁ ਮਹਤੁ ਤੇਜੁ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਜਰਿ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰੁ ਦਿਸੈ ਜਤ ਕਤਾ
ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਤੁਧੁ ਆਗੈ ਬਿਨਵਤਾ ॥੧੮॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਛਤੜੇ ਬਾਜਾ
ਰ ਸੋਹਨਿ ਵਿਚਿ ਵਪਾਰੀਏ ॥ ਵਖਰੁ ਹਿਕੁ ਅਪਾਰੁ ਨਾਨਕ ਖਟੇ ਸੋ ਧਣੀ ॥੧॥ ॥ ਮਃ ੫
ਕਬੀਰਾ ਹਮਰਾ ਕੋ ਨਹੀ ਹਮ ਕਿਸ ਹੂ ਕੇ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ਤਿਸ ਹੀ ਮਾਹਿ
ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਸਫਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਸੁਹਾਵੜਾ ਹਰਿ ਸਫਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਮ

ਨੁਲੋੜੀਅਨਿਮਿਲਣਕਉਕਿਉਉਦਵੰਞੀਧਿਤਾ॥ਵਡਨਾਹਿਤਨਾਬਾਹਰਿਅਗਮੁਅਜਿਤਾ॥ਓਹੁ
ਪਿਆਰਾਜੀਅਕਾਜੋਮੈਲੈਭਿਤਾ॥ਸੇਵਾਕਰੀਤੁਸਾੜੀਆਮੰਦਸਿਤੁਮਿਤਾ॥ਕੁਰਬਾਣੀਵੰਞਾ
ਗੁਰਬਲੇਬਖਸਿਕਿਤਾ॥ਦਸਨਿਸੰਤਪਿਆਰਿਆਸੁਣਿਤੁਸਾਹਿਤਾ॥ਜਿਸੁਲਿਖਿਆ
ਨਾਨਕਦਾਸਤਿਸੁਨਾਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਤਿਗੁਰਿਦਿਤਾ॥੧੯॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ੫
ਕਬੀਰਧਰਤੀਸਾਧਕੀਤਸਕਰਬੈਸਹਿਗਾਹਿ॥ਧਰਤੀਭਾਰਿਨਬਿਆਪਈਉਨਕਉਲਾਹੂਲਾ
ਹਿ॥੧॥ ॥ਮਹਲਾ੫ ॥ਕਬੀਰਚਾਵਲਕਾਰਣੇਤੁਖਕਉਮੁਹਲੀਲਾਇ॥ਸੰਗਿਕੁਸੰਗੀਬੈ
ਸਤੇਤਬਪੂਛੈਧਰਮਰਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਪੇਹੀਵਡਪਰਵਾਰੁਆਪਿਇਕਾਤੀਆ॥
ਆਪਣੀਕੀਮਤਿਆਪਿਆਪੇਹੀਜਾਤੀਆ॥ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਆਪਿਉਪੰਨਿਆ॥
ਆਪਣਾਕੀਤਾਆਪਿਆਪਿਵਰੰਨਿਆ॥ਧੰਨੁਤੇਰਾਥਾਨੁਜਿਥੈਤੂੰਵੁਠਾ॥ਧੰਨੁਤੇਰੇਭਗਤ
ਜਿਨੀਸਚੁਤੂੰਡਿਠਾ॥ਜਿਸਨੋਤੇਰੀਦਇਆਸਲਾਹੇਸੋਇਤੁਧੁ॥ਜਿਸੁਗੁਰਭੇਟੇਨਾਨਕਨਿਰਮ
ਲਸੋਈਸੁਧੁ॥੨੦॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ॥ਫਰੀਦਾਭੂਮਿਰੰਗਾਵਲੀਮੰਝਿਵਿਸੂਲਾਬਾਗੁ॥
ਜੋਨਰਪੀਰਿਨਿਵਾਜਿਆਤਿੰਨ੍ਹਾਅੰਚਨਲਾਗੁ॥੧॥ ॥ਮਃ੫ ॥ਫਰੀਦਾਉਮਰਸੁਹਾਵੜੀ
ਸੰਗਿਸੁਵੰਨੜੀਦੇਹ॥ਵਿਰਲੇਕੇਈਪਾਈਅਨਿਜਿਨ੍ਹਾਪਿਆਰੇਨੇਹ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥
ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਦਇਆਧਰਮੁਜਿਸੁਦੇਹਿਸੁਪਾਏ॥ਜਿਸੁਬੁਝਾਇਹਿਅਗਨਿਆਪਿਸੋਨਾਮੁ
ਧਿਆਏ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਅਗਮਪੁਰਖੁਇਕਦ੍ਰਿਸਟਿਦਿਖਾਏ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਆਸਰੈਪ੍ਰਭ
ਸਿਉਰੰਗੁਲਾਏ॥ਅਉਗਣਕਟਿਮੁਖੁਉਜਲਾਹਰਿਨਾਮਿਤਰਾਏ॥ਜਨਮਮਰਣਭਉਕਟਿਓਨੁਫਿ
ਰਿਜੋਨਿਨਪਾਏ॥ਅੰਧਕੂਪਤੇਕਾਢਿਅਨੁਲੜੁਆਪਿਫੜਾਏ॥ਨਾਨਕਬਖਸਿਮਿਲਾਇਅਨੁਰ
ਖੇਗਲਿਲਾਏ॥੨੧॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ॥ਮੁਹਬਤਿਜਿਸੁਖੁਦਾਇਦੀਰਤਾਰੰ
ਗਿਚਲੂਲਿ॥ਨਾਨਕਵਿਰਲੇਪਾਈਅਹਿਤਿਸੁਜਨਕੀਮਨਮੂਲਿ॥੧॥ ॥ਮਃ੫
ਅੰਦਰੁਵਿਧਾਸਚਿਨਾਇਬਾਹਰਿਭੀਸਚੁਡਿਠੋਮਿ॥ਨਾਨਕਰਵਿਆਹਭਥਾਇਵਣਿਤ੍ਰਿਣਿਤ੍ਰਿਭ
ਵਣਿਰੋਮਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਪੇਕੀਤੋਰਚਨੁਆਪੇਹੀਰਤਿਆ॥ਆਪੇਹੋਇ
ਓਇਕੁਆਪੇਬਹੁਭਤਿਆ॥ਆਪੇਸਭਨਾਮੰਝਿਆਪੇਬਾਹਰਾ॥ਆਪੇਜਾਣਹਿਦੂਰਿਆ
ਪੇਹੀਜਾਹਰਾ॥ਆਪੇਹੋਵਹਿਗੁਪਤੁਆਪੇਪਰਗਟੀਐ॥ਕੀਮਤਿਕਿਸੈਨਪਾਇਤੇਰੀਥਟੀਐ॥

ਗਤਿਮਿਤਿਤੇਰੀਅਥਾਹੁਅਪਾਰੁਅਗਮਤਤੂੰ॥ਨਾਨਕਵਰਤੈਇਕੁਇਕੋਇਕੁਤੂੰ॥੨੨॥੧॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਮਕਲੀਕੀਵਾਰਰਾਇਬਲਵੰਡਿਤਥਾਸਤੈਡੂਮਿਆਖੀ॥

ਨਾਉਕਰਤਾਕਾਦਰੁਕਰੇਕਿਉਬੋਲੁਹੋਵੈਜੋਖੀਵਦੈ॥ਦੇਗੁਨਾਸਤਿਭੈਣਭਰਾਵਹੈਪਾਰੰਗਤਿਦਾ
ਨੁਪੜੀਵਦੈ॥ਨਾਨਕਿਰਾਜੁਚਲਾਇਆਸਚੁਕੋਟੁਸਤਾਣੀਨੀਵਦੈ॥ਲਹਣੇਧਰਿਓਨੁਛਤੁਸਿ
ਰਿਕਰਿਸਿਫਤੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਦੈ॥ਮਤਿਗੁਰਆਤਮਦੇਵਦੀਖੜਗਿਜੋਰਿਪਰਾਕੁਇਜੀਅ
ਦੈ॥ਗੁਰਿਚੇਲੇਰਹਰਾਸਿਕੀਈਨਾਨਕਿਸਲਾਮਤਿਥੀਵਦੈ॥ਸਹਿਟਿਕਾਦਿਤੋਸੁਜੀ
ਵਦੈ॥੧॥ਲਹਣੇਦੀਫੇਰਾਈਐਨਾਨਕਾਦੋਹੀਖਟੀਐ॥ਜੋਤਿਓਹਾਜੁਗਤਿਸਾਇਸਹਿ
ਕਾਇਆਫੇਰਿਪਲਟੀਐ॥ਝੁਲੈਸੁਛਤੁਨਿਰੰਜਨੀਮਲਿਤਖਤੁਬੈਠਾਗੁਰਹਟੀਐ॥ਕਰ
ਹਿਜਿਗੁਰਫੁਰਮਾਇਆਸਿਲਜੋਗੁਅਲੂਣੀਚਟੀਐ॥ਲੰਗਰੁਚਲੈਗੁਰਸਬਦਿਹਰਿਤੋ
ਟਿਨਆਵੀਖਟੀਐ॥ਖਰਚੇਦਾਤਿਖਸੰਮਦੀਆਪਖਹਦੀਖੈਰਿਦਬਟੀਐ॥ਹੋਵੈਸਿਫਤਿ
ਖਸੰਮਦੀਨੂਰੁਅਰਸਹੁਕੁਰਸਹੁਝਟੀਐ॥ਤੁਧੁਡਿਠੇਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਮਲੁਜਨਮਜਨਮਕੀ
ਕਟੀਐ॥ਸਚੁਜਿਗੁਰਿਫੁਰਮਾਇਆਕਿਉਏਦੂਬੋਲਹੁਹਟੀਐ॥ਪੁਤ੍ਰੀਕਉਲੁਨਪਾਲਿ
ਓਕਰਿਪੀਰਹੁਕੰਨ੍ਹਮੁਰਟੀਐ॥ਦਿਲਿਖੋਟੈਆਕੀਫਿਰਨ੍ਹਿਬੰਨ੍ਹਿਭਾਰੁਉਚਾਇਨ੍ਹਿਛਟੀਐ॥
ਜਿਨਿਆਖੀਸੋਈਕਰੇਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿਨੈਥਟੀਐ॥ਕਉਣੁਹਾਰੇਕਿਨਿਉਵਟੀਐ॥੨॥ਜਿਨਿ
ਕੀਤੀਸੋਮੰਨਣਾਕੋਸਾਲੁਜਿਵਾਹੇਸਾਲੀ॥ਧਰਮਰਾਇਹੈਦੇਵਤਾਲੈਗਲਾਕਰੇਦਲਾਲੀ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਆਖੈਸਚਾਕਰੇਸਾਬਾਤਹੋਵੈਦਰਹਾਲੀ॥ਗੁਰਅੰਗਦਦੀਦੋਹੀਫਿਰੀਸਚੁਕਰ
ਤੈਬੰਧਿਬਹਾਲੀ॥ਨਾਨਕੁਕਾਇਆਪਲਟੁਕਰਿਮਲਿਤਖਤੁਬੈਠਾਸੈਡਾਲੀ॥ਦਰੁਸੇਵੇਉਮ
ਤਿਖੜੀਮਸਕਲੈਹੋਇਜੰਗਾਲੀ॥ਦਰਿਦਰਵੇਸੁਖਸੰਮਦੈਨਾਇਸਚੈਬਾਣੀਲਾਲੀ॥
ਬਲਵੰਡਖੀਵੀਨੇਕਜਨਜਿਸੁਬਹੁਤੀਛਾਉਪਤ੍ਰਾਲੀ॥ਲੰਗਰਿਦਉਲਤਿਵੰਡੀਐਰਸੁਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਖੀਰਿਘਿਆਲੀ॥ਗੁਰਸਿਖਾਕੇਮੁਖਉਜਲੇਮਨਮੁਖਥੀਏਪਰਾਲੀ॥ਪਏਕਬੂਲੁ
ਖਸੰਮਨਾਲਿਜਾਂਘਾਲਮਰਦੀਘਾਲੀ॥ਮਾਤਾਖੀਵੀਸਹੁਸੋਇਜਿਨਿਗੋਇਉਠਾਲੀ॥੩॥

ਤੇਰਿਓਗਿਗਾਵਣਵਾਲੀਆਦੁਨੀਆਵੀਆਂਕਿਕਿਤਨ੍ਹਾ।ਨਾਨਕਦੀਸਰਜਗਨ੍ਹਖਿਉਰਤ
ਦੀਵੈਨੁਵਿਗਕਿਤਨ੍ਹਾ।ਆਧਾਰਾਪਰਬਤੁਕਿਤੇਨ੍ਹੇਥਾਸਕੁਸਬਦਿਰਿਨ੍ਹਕਿਤਨ੍ਹਾ।ਚਉਦਤਰ
ਤਨਿਕਾਲਿਅਨੁਕਰਿਆਦਾਗਉਨ੍ਹਚਿਤਿਕਿਤਨ੍ਹਾ।ਕੁਦਰਤਿਅਤਿਦਿਖਾਲੀਅਨੁ।ਜਿਨਿ
ਅਵਰੁਪੰਡਰਣਕਿਤਨ੍ਹਾ।ਲਤਣਪਰਿਤਨ੍ਹੁਛਰੁਜਿਰਿਆਸਮਾਨਿਕਿਆਨ੍ਹਾਛਿਕਿਆਨ੍ਹਾਜੋ
ਤਿਸਆਣੀਜੋਤਿਆਤਿਆਪੁਆਪਸੇਤੀਮਿਕਿਤਨ੍ਹਾ।ਸਿਖਾਂਪੁਤ੍ਰਾਂਪੋਖਿਕੈਸਤਗੁਅਤਿਦੇਖ
ਤੁਜਿਕਿਤਨ੍ਹਾ।ਜਾਸੁਪੋਸੁਤਾਲਤਣਾਟਿਕਿਤਨ੍ਹਾ।੨।ਫਿਰਿਵਸਾਇਆਠਰੁਆਨਿਸਤਿਗੁਰੁ
ਖਡੂਰਾ।ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਨਾਸਿਤੁਪੁਤੇਰੁਅਰੁਗਰੂਰਾ।ਸਬਦਿਨਾਤੇਆਣਸਾਜਿਓਪਾਣੀਬੁ
ਰਾ।ਵਰ੍ਹਿਅਚਰਗਤਗੁਰੂਕੀਕੁਦਰਤੀਨੂਰਾ।ਜਿਤੁਸੁਤਾਬਿਨਲਾਕਈਤੂਓਨੁਨਰੂਰਾ।ਨਉ
ਲਿਧਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਤੇਤੁਧੁਵਿਚਿਭਰਪੂਰਾ।ਨਿੰਦਾਤੇਰੀਜੋਕਰੇਸੋਵੰਞੈਝੂਰਾ।ਨੇੜੈਦਿਸੈਅਤਛੇ
ਕਤੁਧੁਸੁਝੈਦੂਰਾ।ਫਿਰਿਵਸਾਇਆਠਰੁਆਨਿਸਤਿਗੁਰੁਖਡੂਰਾ।੧।ਸੋਟਿਕਾਸੋਥੰਤਣ
ਸੋਈਦੀਬਾਣੁ।ਪਿਉਦਾਦੇਕਾਪੋਤਾਪਰਵਾਣੁ।ਜਿਨਿਬਾਸੁਕਿਨੇਤ੍ਰੈਪਾਇਆਕਰਿਨੇਤੀ
ਤਾਣੁ।ਜਿਨਿਸਮੁੰਦੁਵਿਰੋਲਿਆਕਰਿਮੇਰੁਮਧਾਣੁ।ਚਉਦਤਨਨਿਕਾਲਿਅਨੁਕੀਤੋਨੁਚਾ
ਨਣੁ।ਘੋੜਾਕੀਤੋਸਹਜਦਾਜਤੁਕੀਓਪਲਾਣੁ।ਧਣਖੁਚੜਾਇਓਸਤਦਾਜਸਤੇਦਾਬਾਣੁ
ਕਲਿਵਿਚਿਧੂਅੰਧਾਰੁਸਾਚੜ੍ਹਿਆਰੈਭਾਣੁ।ਸਤਹੁਖੇਤੁਜਮਾਇਓਸਤਹੁਛਾਵਾਣੁ।ਨਿ
ਤਸੋਈਤੇਰੀਆਘਿਉਮੈਦਾਖਾਣੁ।ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਸੁਝੀਓਸੁਮਨਮਹਿਸਬਦੁਪਰਵਾਣੁ।ਆ
ਵਾਗਉਣੁਨਿਵਾਰਿਓਕਰਿਨਦਰਿਨੀਸਾਣੁ।ਅਉਤਰਿਆਅਉਤਾਰੁਲੈਸੋਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ।
ਝਖੜਿਵਾਉਨਡੋਲਈਪਰਬਤੁਮੇਰਾਣੁ।ਜਾਣੈਬਿਰਥਾਜੀਅਕੀਜਾਣੀਹੂਜਾਣੁ।ਕਿਆ
ਸਾਲਾਹੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਜਾਂਤੂਸੁਘੜੁਸੁਜਾਣੁ।ਦਾਨੁਜਿਸਤਿਗੁਰਭਾਵਸੀਸੋਸਤੇਦਾਣੁ।
ਨਾਨਕਹੰਦਾਛਤੁਸਿਰਿਉਮਤਿਹੈਰਾਣੁ।ਸੋਟਿਕਾਸੋਬੈਸਣਾਸੋਈਦੀਬਾਣੁ।ਪਿਉਦਾਦੇ
ਵਿਤਾਪੋਤ੍ਰਾਪਰਵਾਣੁ।੬।ਧੰਨੁਧੰਨੁਰਾਮਦਾਸਗੁਰੁਜਿਨਿਸਿਰਿਆਤਿਨੈਸਵਾਰਿਆ।ਪੂਰੀਹੋ
ਈਕਰਾਮਾਤਿਆਪਿਸਿਰਜਣਹਾਰੈਧਾਰਿਆ।ਸਿਖੀਅਤੈਸੰਗਤੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰਿਨਮਸ
ਕਾਰਿਆ।ਅਟਲੁਅਥਾਹੁਅਤੋਲੁਤੂਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਿਆ।ਜਿਨ੍ਹੀਤੂੰਸੇਵਿਆਭਾ
ਉਕਰਿਸੇਤੁਧੁਪਾਰਿਉਤਾਰਿਆ।ਲਬੁਲੋਭੁਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਮੋਹੁਮਾਰਿਕਢੇਤੁਧੁਸਪਰਵਾਰਿਆ।

ਧੰਨੁਸੁਤੇਰਾਥਾਨੁਸਚੁਤੇਰਾਪੈਸਕਾਰਿਆ।ਨਾਨਕੁਤੂਲਹਣਾਤੂਹੈਗੁਰੁਅਮਰੁਤੂਵੀਚਾਰਿਆ।
ਗੁਰੁਡਿਠਾਤਾਂਮਨੁਸਾਧਾਰਿਆ।੭।ਚਾਰੇਜਾਗੇਚਹੁਜੁਗੀਪੰਚਾਇਣੁਆਪੇਹੋਆ।ਆਪੀ
ਨੈ੍ਆਪੁਸਾਜਿਓਨੁਆਪੇਹੀਥੰਮ੍ਹਿਖਲੋਆ।ਆਪੇਪਟੀਕਲਮਆਪਿਆਪਿਲਿਖਣ
ਹਾਰਾਹੋਆ।ਸਭਉਮਤਿਆਵਣਜਾਵਣੀਆਪੇਹੀਨਵਾਨਿਰੋਆ।ਤਖਤਿਬੈਠਾਅਰਜਨਗੁ
ਰੂਸਤਿਗੁਰਕਾਖਿਵੈਚੰਦੋਆ।ਉਗਵਣਹੁਤੈਆਥਵਣਹੁਚਹੁਚਕੀਕੀਅਨੁਲੋਆ।ਜਿਨ੍ਹੀ
ਗੁਰੂਨਸੇਵਿਓਮਨਮੁਖਾਪਇਆਮੋਆ।ਦੂਣੀਚਉਣੀਕਰਾਮਾਤਿਸਚੇਕਾਸਚਾਢੋਆ
ਚਾਰੇਜਾਗੇਚਹੁਜੁਗੀਪੰਚਾਇਣੁਆਪੇਹੋਆ।੮।੧।੩। ।ਜੁਮਲਾਰਾਮਕਲੀਕੇ
ਚਉਪਦੇ।੮੧।ਅਸਟਪਦੀਆ।੨੨।ਅਨੰਦੁਸਦੁ।੨।ਛੰਤੁਰੁਤੀ।੬।ਓਅੰਕਾਰੁਸਿ
ਧਗੋਸਟਿ।੨।ਜੁਮਲਾ।੧੧੬।ਜੋੜੁ।
।੧੧੩।

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਮਕਲੀਬਾਣੀਭਗਤਾਕੀਕਬੀਰਜੀਉ।
ਕਾਇਆਕਲਾਲਨਿਲਾਹਨਿਮੇਲਉਗੁਰਕਾਸਬਦੁਗੁੜੁਕੀਨੁਰੇ।ਤ੍ਰਿਸਨਾਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁ
ਮਦਮਤਸਰਕਾਟਿਕਾਟਿਕਸੁਦੀਨੁਰੇ।੧।ਕੋਈਹੈਰੇਸੰਤਸਹਜਸੁਖਅੰਤਰਿਜਾਕਉਜਪੁ
ਤਪੁਦੇਉਦਲਾਲੀਰੇ।ਏਕਬੂੰਦਭਰਿਤਨੁਮਨੁਦੇਵਉਜੋਮਦੁਦੇਇਕਲਾਲੀਰੇ।੧।ਰਹਾਉ
ਭਵਨਚਤੁਰਦਸਭਾਠੀਕੀਨੀਬ੍ਰਹਮਅਗਨਿਤਨਿਜਾਰੀਰੇ।ਮੁਦ੍ਰਾਮਦਕਸਹਜਧੁਨਿਲਾ
ਗੀਸੁਖਮਨਪੋਚਨਹਾਰੀਰੇ।੨।ਤੀਰਥਬਰਤਨੇਮਸੁਚਿਸੰਜਮਰਵਿਸਸਿਗਹਨੈਦੇਉਰੇ।ਸੁਰ
ਤਿਪਿਆਲਸੁਧਾਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਏਹੁਮਹਾਰਸੁਪੇਉਰੇ।੩।ਨਿਝਰਧਾਰਚੁਐਅਤਿਨਿਰਮਲ
ਇਹਰਸਮਨੂਆਰਾਤੋਰੇ।ਕਹਿਕਬੀਰਸਗਲੇਮਦਛੂਛੇਇਹੈਮਹਾਰਸੁਸਾਚੋਰੇ।੪।੧।
ਰਾਮਕਲੀ। ।ਗੁੜੁਕਰਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕਰਿਮਹੂਆਭਉਭਾਠੀਮਨਧਾਰਾ।ਸੁਖਮ
ਨਾਰੀਸਹਜਸਮਾਨੀਪੀਵੈਪੀਵਨਹਾਰਾ।੧।ਅਉਧੂਮੇਰਾਮਨੁਮਤਵਾਰਾ।ਉਨਮਦਚਢਾਮ
ਦਨਰਸੁਚਾਖਿਆਤ੍ਰਿਭਵਨਭਇਆਉਜੀਆਰਾ।੧।ਰਹਾਉ।ਦੁਇਪੁਰਜੋਰਿਰਸਾਈਭ
ਠੀਪੀਉਮਹਾਰਸੁਭਾਰੀ।ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਦੁਇਕੀਏਜਲੇਤਾਛੂਟਿਗਈਸੰਸਾਰੀ।੨।ਪ੍ਰਗਟ

ਪ੍ਰਗਾਸ ਸਭੀਆਨ ਗੁਰਹਾ ਜਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸੁਧਿ ਪਾਈ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤਾ ਸੁਖ ਸਮਾਤਾ ਉਹ ਕਿਨਹਿ ਨ
ਬਹੁ ਜਾਈ ॥੩॥੨॥ ਤੂੰ ਮੇਰੋ ਮੇਰੁ ਪਰਬਤੁ ਸੁਆਮੀ ਓਟ ਗਹੀ ਮੈ ਤੇਰੀ ॥ ਨਾ ਤੁਮ ਡੋਲਹੁ ਨਾ ਹਮ
ਗਿਰਤੇ ਰਖਿ ਲੀਨੀ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ॥੧॥ ਅਬ ਤਬ ਜਬ ਕਬ ਤੁਹੀ ਤੁਹੀ ॥ ਹਮ ਤੁਅ ਪਰਸਾਦਿ ਸੁਖੀ ਸਦ
ਹੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੋਰੇ ਭਰੋਸੇ ਮਗਹਰ ਬਸਿਓ ਮੇਰੇ ਤਨ ਕੀ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਪਹਿਲੇ ਦਰਸਨੁ ਮਗਹਰ
ਪਾਇਓ ਫੁਨਿ ਕਾਸੀ ਬਸੇ ਆਈ ॥੨॥ ਜੈਸਾ ਮਗਹਰੁ ਤੈਸੀ ਕਾਸੀ ਹਮ ਏਕੈ ਕਰਿ ਜਾਨੀ ॥ ਹਮ
ਨਿਰਧਨ ਜਿਉ ਇਹੁ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਮਰਤੇ ਫੂਟਿ ਗੁਮਾਨੀ ॥੩॥ ਕਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ਚੁਭਹਿ ਤਿਸੁ ਸੂਲਾ ਕੋ
ਕਾਢਨ ਕਉ ਨਾਹੀ ॥ ਅਜੈ ਸੁ ਚੋਭ ਕਉ ਬਿਲਲ ਬਿਲਾਤੇ ਨਰਕੇ ਘੋਰ ਪਚਾਹੀ ॥੪॥ ਕਵਨੁ ਨਰਕੁ ਕਿਆ
ਸੁਰਗੁ ਬਿਚਾਰਾ ਸੰਤਨ ਦੋਊ ਰਾਦੇ ॥ ਹਮ ਕਾਹੂ ਕੀ ਕਾਣਿ ਨ ਕਢਤੇ ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੇ ॥੫॥ ਅਬ
ਤਉ ਜਾਇ ਚਢੇ ਸਿੰਘਾਸਨਿ ਮਿਲੇ ਹੈ ਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ ॥ ਰਾਮ ਕਬੀਰਾ ਏਕ ਭਏ ਹੈ ਕੋਇ ਨ ਸਕੈ ਪ
ਛਾਨੀ ॥੬॥੩॥ ਸੰਤਾ ਮਾਨਉ ਦੂਤਾ ਡਾਨਉ ਇਹ ਕੁਟਵਾਰੀ ਮੇਰੀ ॥ ਦਿਵਸ ਰੈਨਿ
ਤੇਰੇ ਪਾਉ ਪਲੋਸਉ ਕੇਸ ਚਵਰ ਕਰਿ ਫੇਰੀ ॥੧॥ ਹਮ ਕੂਕਰ ਤੇਰੇ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਭਉਕਹਿ ਆਗੈ ਬ
ਦਨੁ ਪਸਾਰਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਹਮ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਸੇਵਕ ਅਬ ਤਉ ਮਿਟਿਆ ਨ ਜਾਈ ॥ ਤੇਰੇ ਦੁਆਰੈ ਧੁ
ਨਿ ਸਹਜ ਕੀ ਮਾਥੈ ਮੇਰੇ ਦਗਾਈ ॥੨॥ ਦਾਗੇ ਹੋਹਿ ਸੁ ਰਨ ਮਹਿ ਜੂਝਹਿ ਬਿਨੁ ਦਾਗੇ ਭਗਿ ਜਾਈ ॥
ਸਾਧੂ ਹੋਇ ਸੁ ਭਗਤਿ ਪਛਾਨੈ ਹਰਿ ਲਏ ਖਜਾਨੈ ਪਾਈ ॥੩॥ ਕੋਠਰੇ ਮਹਿ ਕੋਠਰੀ ਪਰਮ ਕੋਠੀ ਬੀ
ਚਾਰਿ ॥ ਗੁਰਿ ਦੀਨੀ ਬਸਤੁ ਕਬੀਰ ਕਉ ਲੇਵਹੁ ਬਸਤੁ ਸਮ੍ਹਾਰਿ ॥੪॥ ਕਬੀਰਿ ਦੀਈ ਸੰਸਾਰ ਕਉ
ਲੀਨੀ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਥਿਰੁ ਤਾ ਕਾ ਸੋਹਾਗੁ ॥੫॥੪॥
ਜਿਹ ਮੁਖ ਬੇਦੁ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਨਿਕਸੈ ਸੋ ਕਿਉ ਬ੍ਰਹਮਨੁ ਬਿਸਰੁ ਕਰੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਪਾਇ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਲਾਗੈ
ਸੋ ਕਿਉ ਪੰਡਿਤੁ ਹਰਿ ਨ ਕਹੈ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਮੇਰੇ ਬਾਮ੍ਹਨ ਹਰਿ ਨ ਕਹਹਿ ॥ ਰਾਮੁ ਨ ਬੋਲਹਿ ਪਾਡੇ ਦੋਜਕੁ ਭ
ਰਹਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਨ ਊਚ ਨੀਚ ਘਰਿ ਭੋਜਨੁ ਹਠੇ ਕਰਮ ਕਰਿ ਉਦਰੁ ਭਰਹਿ ॥ ਚਉਦਸ ਅਮਾਵਸ
ਰਚਿ ਰਚਿ ਮਾਂਗਹਿ ਕਰ ਦੀਪਕੁ ਲੈ ਕੂਪਿ ਪਰਹਿ ॥੨॥ ਤੂੰ ਬ੍ਰਹਮਨੁ ਮੈ ਕਾਸੀਕ ਜੁਲਹਾ ਮੁਹਿ ਤੋਹਿ
ਬਰਾਬਰੀ ਕੈਸੇ ਕੈ ਬਨਹਿ ॥ ਹਮਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਹਿ ਉਬਰੇ ਬੇਦ ਭਰੋਸੇ ਪਾਂਡੇ ਡੂਬਿ ਮਰਹਿ ॥੩॥੫॥
ਤਰਵਰੁ ਏਕੁ ਅਨੰਤ ਡਾਰ ਸਾਖਾ ਪੁਹਪ ਪਤ੍ਰ ਰਸ ਭਰੀਆ ॥ ਇਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੀ ਬਾੜੀ ਹੈ ਰੇ ਤਿਨਿ ਹ
ਰਿ ਪੂਰੈ ਕਰੀਆ ॥੧॥ ਜਾਨੀ ਜਾਨੀ ਰੇ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੀ ਕਹਾਨੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਰਾਮ ਪਰਗਾਸਾ ਗੁਰ

ਮੁਖਿਬਿਰਲੈਜਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਵਰੁਏਕੁਪੁਹਪਰਸਿਬੀਧਾਬਾਰਹਲੇਉਰਧਰਿਆ
ਸੋਰਹਮਧੇਪਵਨੁਝਕੋਰਿਆਆਕਾਸੇਫਰੁਫਰਿਆ॥੨॥ਸਹਜਸੁੰਨਿਇਕੁਬਿਰਵਾਉਪਜਿ
ਆਧਰਤੀਜਲਹਰੁਸੋਖਿਆ॥ਕਹਿਕਬੀਰੁਹਉਤਾਕਾਸੇਵਕੁਜਿਨਿਇਹੁਬਿਰਵਾਦੇਖਿਆ
੩॥੬॥ ॥ਮੁੰਦ੍ਰਾਮੋਨਿਦਇਆਕਰਿਝੋਲੀਪਤ੍ਰਕਾਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁਰੇ॥ਖਿੰਥਾਇ
ਹੁਤਨੁਸੀਅਉਅਪੁਨਾਨਾਮੁਕਰਉਆਧਾਰੁਰੇ॥੧॥ਐਸਾਜੋਗੁਕਮਾਵਹੁਜੋਗੀ॥ਜਪਤ
ਪਸੰਜਮੁਗੁਰਮੁਖਿਭੋਗੀ॥ਰਹਾਉ॥ਬੁਧਿਬਿਭੂਤਿਚੜਾਵਉਅਪੁਨੀਸਿੰਗੀਸੁਰਤਿਮਿ
ਲਾਈ॥ਕਰਿਬੈਰਾਗੁਫਿਰਉਤਨਿਨਗਰੀਮਨਕੀਕਿੰਗੁਰੀਬਜਾਈ॥੨॥ਪੰਚਤਤੁਲੈਹਿਰ
ਦੈਰਾਖਹੁਰਹੈਨਿਰਾਲਮੁਤਾੜੀ॥ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਧਰਮੁਦਇਆਕਰਿਬਾ
ੜੀ॥੩॥੭॥ ॥ਕਵਨਕਾਜਿਸਿਰਜੇਜਗਭੀਤਰਿਜਨਮਿਕਵਨਫਲੁਪਾਇ
ਆ॥ਭਵਨਿਧਿਤਰਨਤਾਰਨਚਿੰਤਾਮਨਿਇਕਨਿਮਖਨਇਹੁਮਨੁਲਾਇਆ॥੧॥ਗੋਬਿੰ
ਦਹਮਐਸੇਅਪਰਾਧੀ॥ਜਿਨਿਪ੍ਰਭਜੀਉਪਿੰਡੁਥਾਦੀਆਤਿਸਕੀਭਾਉਭਗਤਿਨਹੀਸਾਧੀ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਰਧਨਪਰਤਨਪਰਤੀਨਿੰਦਾਪਰਅਪਬਾਦੁਨਛੂਟੈ॥ਆਵਾਗਵਨੁਹੋਤੁਹੈ
ਫੁਨਿਫੁਨਿਇਹੁਪਰਸੰਗੁਨਤੂਟੈ॥੨॥ਜਿਹਘਰਿਕਥਾਹੋਤਹਰਿਸੰਤਨਇਕਨਿਮਖਨਕੀਨੋਫੇ
ਰਾ॥ਲੰਪਟਚੋਰਦੂਤਮਤਵਾਰੇਤਿਨਸੰਗਿਸਦਾਬਸੇਰਾ॥੩॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਾਇਆਮਦਮਤ
ਸਰਏਸੰਪੈਮੋਮਾਹੀ॥ਦਇਆਧਰਮੁਅਰੁਗੁਰਕੀਸੇਵਾਏਸੁਪਨੰਤਰਿਨਾਹੀ॥੪॥ਦੀਨਦਇ
ਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਦਮੋਦਰਭਗਤਿਬਛਲਭੈਹਾਰੀ॥ਕਹਤਕਬੀਰਭੀਰਜਨਰਾਖਹੁਸੇਵਾਕ
ਰਉਤੁਮਾਰੀ॥੫॥੮॥ ॥ਜਿਹਸਿਮਰਨਿਹੋਇਮੁਕਤਿਦੁਆਰੁ॥ਜਾਹਿਬੈਕੁੰ
ਠਿਨਹਿਸੰਸਾਰਿ॥ਨਿਰਭਉਕੈਘਰਿਬਜਾਵਹਿਤੂਰ॥ਅਨਹਦਬਜਹਿਸਦਾਭਰਪੂਰ॥੧॥ਐਸਾ
ਸਿਮਰਨੁਕਰਿਮਨਮਾਹਿ॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਮੁਕਤਿਕਤਨਾਹਿ॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਹਸਿਮਰਨਨਾਹੀਨਨ
ਕਾਰੁ॥ਮੁਕਤਿਕਰੈਉਤਰੈਬਹੁਭਾਰੁ॥ਨਮਸਕਾਰੁਕਰਿਹਿਰਦੈਮਾਹਿ॥ਫਿਰਿਫਿਰਿਤੇਰਾਆਵ
ਨੁਨਾਹਿ॥੨॥ਜਿਹਸਿਮਰਨਿਕਰਹਿਤੂਕੇਲ॥ਦੀਪਕੁਬਾਂਧਿਧਰਿਓਬਿਨੁਤੇਲ॥ਸੋਦੀਪ
ਕੁਅਮਰਕੁਸੰਸਾਰਿ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਬਿਖੁਕਾਢੀਲੇਮਾਰਿ॥੩॥ਜਿਹਸਿਮਰਨਿਤੇਰੀਗਤਿਹੋਇ
ਸੋਸਿਮਰਨੁਰਖੁਕੰਠਿਪਰੋਇ॥ਸੋਸਿਮਰਨੁਕਰਿਨਹੀਰਾਖੁਉਤਾਰਿ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਤਰਹਿ

ਪਾਈਐ॥੩॥ਜਿਹਸਿਮਰਨਿਨਾਠੀਤੁਧੁਕਾਨਿ॥ਮੰਦਰਿਸੋਵਹਿਪਟੰਬਰਤਾਨਿ॥ਸੇਜਸੁਖਾ
ਲੀਬਿਗਸੈਜੀਉ॥ਸੋਸਿਮਰਨੁਤੂਅਨਦਿਨੁਪੀਉ॥੪॥ਜਿਹਸਿਮਰਨਿਤੇਰੀਜਾਇ
ਬਲਾਇ॥ਜਿਹਸਿਮਰਨਿਤੁਝੁਪੋਹੈਨਮਾਇ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਹਰਿਹਰਿਮਨਿਗਾਈ
ਐ॥ਇਹੁਸਿਮਰਨੁਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਈਐ॥੫॥ਸਦਾਸਦਾਸਿਮਰਿਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਊਠਤ
ਬੈਠਤਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿ॥ਜਾਗੁਸੋਇਸਿਮਰਨਰਸਭੋਗ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨੁਪਾਈਐਸੰਜੋਗ
॥੬॥ਜਿਹਸਿਮਰਨਿਨਾਹੀਤੁਝੁਭਾਰ॥ਸੋਸਿਮਰਨੁਰਾਮਨਾਮਅਧਾਰੁ॥ਕਹਿਕਬੀਰਜਾਕਾਨ
ਹੀਅੰਤੁ॥ਤਿਸਕੇਆਗੇਤੰਤੁਨਮੰਤੁ॥੭॥੯॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਮਕਲੀਘਰੁ੨ਬਾਣੀਕਬੀਰਜੀਕੀ॥ ॥ਬੰਧਚਿਬੰਧਨੁਪਾਇਆ॥ਮੁਕਤੈ
ਗੁਰਿਅਨਲੁਬੁਝਾਇਆ॥ਜਬਨਖਸਿਖਇਹੁਮਨੁਚੀਨ੍ਹਾ॥ਤਬਅੰਤਰਿਮਜਨੁਕੀਨ੍ਹਾ॥੧॥
ਪਵਨਪਤਿਉਨਮਨਿਰਹਨੁਖਰਾ॥ਨਹੀਮਿਰਤੁਨਜਨਮੁਜਰਾ॥ਰਹਾਉ॥ਉਲਟੀਲੇਸਕਤਿਸ
ਹਾਰੰ॥ਪੈਸੀਲੇਗਗਨਮਝਾਰੰ॥ਬੇਧੀਅਲੇਚਕ੍ਰਭੁਇਅੰਗਾ॥ਭੇਟੀਅਲੇਰਾਇਨਿਸੰਗਾ
॥੨॥ਚੂਕੀਅਲੇਮੋਹਮਇਆਸਾ॥ਸਸਿਕੀਨੋਸੂਰਗਿਰਾਸਾ॥ਜਬਕੁੰਭਕੁਭਰਿਪੁਰਿਲੀਣ
ਤਹਬਾਜੇਅਨਹਦਬੀਣਾ॥੩॥ਬਕਤੈਬਕਿਸਬਦੁਸੁਨਾਇਆ॥ਸੁਨਤੈਸੁਨਿਮੰਨਿਬਸਾਇ
ਆ॥ਕਰਿਕਰਤਾਉਤਰਸਿਪਾਰੰ॥ਕਹੈਕਬੀਰਾਸਾਰੰ॥੪॥੧॥
ਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੁਇਜੋਤਿਸਰੂਪੁ॥ਜੋਤੀਅੰਤਰਿਬ੍ਰਹਮਅਨੂਪੁ॥੧॥ਕਰੁਰੇਗਿਆਨੀਬ੍ਰਹਮ
ਬੀਚਾਰੁ॥ਜੋਤੀਅੰਤਰਿਧਰਿਆਪਸਾਰੁ॥ਰਹਾਉ॥ਹੀਰਾਦੇਖਿਹੀਰੇਕਰਉਆਦੇਸੁ॥ਕਹੈ
ਕਬੀਰਨਿਰੰਜਨਅਲੇਖੁ॥੨॥੨॥ ॥ਦੁਨੀਆਹੁਸੀਆਰਬੇਦਾਰਜਾਗਤਮੁ
ਸੀਅਤਹਉਰੇਭਾਈ॥ਨਿਗਮਹੁਸੀਆਰਪਹਰੂਆਦੇਖਤਜਮੁਲੇਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੀੰ
ਬੁਭਇਓਆਂਬੁਆਂਬੁਭਇਓਨੀੰਬਾਕੇਲਾਪਾਕਾਝਾਰਿ॥ਨਾਲੀਏਰਫਲੁਸੇਬਰਿਪਾਕਾਮੂ
ਰਖਮੁਗਧਗਵਾਰ॥੧॥ਹਰਿਭਇਓਖਾਂਡੁਰੇਤੁਮਹਿਬਿਖਰਿਓਹਸਤੀਚੁਨਿਓਨਜਾਈ॥ਕਹਿ
ਕਬੀਰਕੁਲਜਾਤਿਪਾਂਤਿਤਜਿਚੀਟੀਹੋਇਚੁਨਿਖਾਈ॥੨॥੩॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਰਾਮਕਲੀਬਾਣੀਨਾਮਦੇਉਜੀਉਕੀ॥
ਆਨੀਲੇਕਾਗਦੁਕਾਟੀਲੇਗੂਡੀ ਆਕਾਸਮਧੇਭਰਮੀਅਲੇ॥ਪੰਚਜਨਾਸਿਉਬਾਤਬਤ

ਊਆਚੀਤੁਸੁਡੋਰੀਰਾਖੀਅਲੇ॥੧॥ਮਨੁਰਾਮਨਾਮਾਬੇਧੀਅਲੇ॥ਜੈਸੇਕਨਿਕਕਲਾ
ਚਿਤੁਮਾਂਡੀਅਲੇ॥ਰਹਾਉ॥ਆਨੀਲੇਕੁੰਭੁਭਰਾਈਲੇਊਦਕੁਰਾਜਕੁਆਰਿਪੁਰੰਦਰੀ
ਏ॥ਹਸਤਬਿਨੋਦਬੀਚਾਰਕਰਤੀਹੈਚੀਤੁਸੁਗਾਗਰਿਰਾਖੀਅਲੇ॥੨॥ਮੰਦਰੁਏਕੁਦੁਆ
ਰੁਦਸਜਾਕੇਗਊਚਰਾਵਨਿਛਾਡੀਅਲੇ॥ਪਾਂਚਕੋਸਪਰਗਊਚਰਾਵਤਚੀਤੁਸੁਬਛਰਾਰਾਖੀ
॥੩॥ਕਹਤਨਾਮਦੇਉਸੁਨਹੁਤਿਲੋਚਨਬਾਲਕੁਪਾਲਨਪਉਢੀਅਲੇ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਕਾਜਬਿਰੂਧੀਚੀਤੁਸੁਬ
ਰਿਕਰਾਖੀਅਲੇ॥੪॥੧॥੧੩॥ ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਾਸਤ੍ਰਆਨੰਤਾਗੀਤਕਬਿਤਨਗਾਵਉ
ਗੋ॥ਅਖੰਡਮੰਡਲਨਿਰੰਕਾਰਮਹਿਅਨਹਦਬੇਨੁਬਜਾਵਉਗੋ॥੧॥ਬੈਰਾਗੀਰਾਮਹਿਗਾਵਉ
ਗੋ॥ਸਬਦਿਅਤੀਤਅਨਾਹਦਿਰਾਤਾਆਕੁਲਕੈਘਰਿਜਾਉਗੋ॥ਰਹਾਉ॥ਇੜਾਪਿੰ
ਗੁਲਾਅਉਰੁਸੁਖਮਨਾਪਉਨੈਬੰਧਿਰਹਾਉਗੋ॥ਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੁਇਸਮਕਰਿਰਾਖਉਬ੍ਰਹਮਜੋਤਿ
ਮਿਲਿਜਾਉਗੋ॥੨॥ਤੀਰਥਦੇਖਿਨਜਲਮਹਿਪੈਸਉਜੀਅਜੰਤਨਸਤਾਵਉਗੋ॥ਅਠਸ
ਠਿਤੀਰਥਗੁਰੂਦਿਖਾਏਘਟਹੀਭੀਤਰਿਨ੍ਹਾਉਗੋ॥੩॥ਪੰਚਸਹਾਈਜਨਕੀਸੋਭਾਭਲੋਭਲੋ
ਨਕਹਾਵਉਗੋ॥ਨਾਮਾਕਹੈਚਿਤੁਹਰਿਸਿਉਰਾਤਾਸੁੰਨਸਮਾਧਿਸਮਾਉਗੋ॥੪॥੨॥੧੪॥
॥ਮਾਇਨਹੋਤੀਬਾਪੁਨਹੋਤਾਕਰਮੁਨਹੋਤੀਕਾਇਆ॥ਹਮਨਹੀਹੋਤੇਤੁਮਨ
ਹੀਹੋਤੇਕਵਨੁਕਹਾਤੇਆਇਆ॥੧॥ਰਾਮਕੋਇਨਕਿਸਹੀਕੇਰਾ॥ਜੈਸੇਤਰਵਰਿਪੰਖਿਬਸੇਰਾ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚੰਦੁਨਹੋਤਾਸੂਰੁਨਹੋਤਾਪਾਨੀਪਵਨੁਮਿਲਾਇਆ॥ਸਾਸਤੁਨਹੋਤਾਬੇਦੁਨਹੋਤਾ
ਕਰਮੁਕਹਾਤੇਆਇਆ॥੨॥ਖੇਚਰਭੂਚਰਤੁਲਸੀਮਾਲਾਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਆ॥ਨਾ
ਮਾਪ੍ਰਣਵੈਪਰਮਤਤੁਹੈਸਤਿਗੁਰਹੋਇਲਖਾਇਆ॥੩॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ਘਰੁ ੨
ਬਨਾਰਸੀਤਪੁਕਰੈਉਲਟਿਤੀਰਥਿਮਰੈਅਗਨਿਦਹੈਕਾਇਆਕਲਪੁਕੀਜੈ॥ਅਸੁਮੇਧਜ
ਗੁਕੀਜੈਸੋਨਾਗਰਭਦਾਨੁਦੀਜੈਰਾਮਨਾਮਸਰਿਤਊਨਪੂਜੈ॥੧॥ਛੋਡਿਛੋਡਿਰੇਪਾਖੰਡੀਮਨਕ
ਪਟੁਨਕੀਜੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਤਨਿਤਹਿਲੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੰਗਾਜਉਗੋਦਾਵਰਿਜਾਈ
ਐ॥ਕੁੰਭਿਜਉਕੇਦਾਰਿਨ੍ਹਾਈਐ॥ਗੋਮਤੀਸਹਸਗਊਦਾਨੁਕੀਜੈ॥ਕੋਟਿਜਉਤੀਰਥਕਰੈ
ਤਨੁਜਉਹਿਵਾਲੇਗਾਰੈਰਾਮਨਾਮਸਰਿਤਊਨਪੂਜੈ॥੨॥ਅਸੁਦਾਨਗਜਦਾਨਸਿਹਜਾਨ
ਾਰੀਭੂਮਿਦਾਨਐਸੋਦਾਨੁਨਿਤਨਿਤਹਿਕੀਜੈ॥ਆਤਮੁਜਉਨਿਰਮਾਇਲੁਕੀਜੈਆਪਬ
ਰਾਬਰਿਕੰਚਨੁਦੀਜੈਰਾਮਨਾਮਸਰਿਤਊਨਪੂਜੈ॥੩॥ਮਨਹਿਨਕੀਜੈਰੋਸੁਜਮਹਿਨਦੀਜੈ

ਚੇਤੁਨਿਰਮਲਨਿਰਬਾਣਪਦੁਚੀਨਿਲੀਜੈ॥ਜਸਰਥਰਾਇਨੰਦੁਰਾਜਾਮੇਰਾਰਾਮਚੰਦੁਪ੍ਰਣਵੈਨਾ
ਮਾਤਤੁਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈ॥੪॥੪॥੧੬॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਮਕਲੀਬਾਣੀਰਵਿਦਾਸਜੀਕੀ॥ ॥ਪੜੀਐਗੁਨੀਐਨਾਮੁਸਭੁਸੁਨੀਐਅਨਭਉਭਾਉ
ਨਦਰਸੈ॥ਲੋਹਾਕੰਚਨੁਹਿਰਨਹੋਇਕੈਸੇਜਉਪਾਰਸਹਿਨਪਰਸੈ॥੧॥ਦੇਵਸੰਸੈਗਾਂਠਿਨਛੂ
ਟੈ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਾਇਆਮਦਮਤਸਰਇਨਿਪੰਚਹੁਮਿਲਿਲੂਟੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਬਡਕਬਿ
ਕੁਲੀਨਹਮਪੰਡਿਤਹਮਜੋਗੀਸੰਨਿਆਸੀ॥ਗਿਆਨੀਗੁਨੀਸੂਰਹਮਦਾਤੇਇਹਬੁਧਿਕਬਹਿ
ਨਨਾਸੀ॥੨॥ਕਹੁਰਵਿਦਾਸਸਭੈਨਹੀਸਮਝਸਿਭੂਲਿਪਰੇਜੈਸੇਬਉਰੇ॥ਮੋਹਿਅਧਾਰੁਨਾਮੁਨਾ
ਰਾਇਨਜੀਵਨਪ੍ਰਾਨਧਨਮੋਰੇ॥੩॥੧॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਮਕਲੀਬਾਣੀਬੇਣੀਜੀਉਕੀ॥ ॥ਇੜਾਪਿੰਗੁਲਾਅਉਰਸੁਖਮਨਾਤੀਨਿਬਸਹਿਇ
ਕਠਾਈ॥ਬੇਣੀਸੰਗਮੁਤਹਪਿਰਾਗੁਮਨੁਮਜਨੁਕਰੇਤਿਥਾਈ॥੧॥ਸੰਤਹੁਤਹਾਨਿਰੰਜਨੁਰਾਮੁਹੈ॥
ਗੁਰਗਮਿਚੀਨੈਬਿਰਲਾਕੋਇ॥ਤਹਾਂਨਿਰੰਜਨੁਰਮਈਆਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੇਵਸਥਾਨੈਕਿ
ਆਨੀਸਾਣੀ॥ਤਹਬਾਜੇਸਬਦਅਨਾਹਦਬਾਣੀ॥ਤਹਚੰਦੁਨਸੂਰਜੁਪਉਣੁਨਪਾਣੀ॥ਸਾ
ਖੀਜਾਗੀਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀ॥੨॥ਉਪਜੈਗਿਆਨੁਦੁਰਮਤਿਛੀਜੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਿਗਗਨੰਤਰਿਭੀਜੈ॥
ਏਸੁਕਲਾਜੋਜਾਣੈਭੇਉ॥ਭੇਟੈਤਾਸੁਪਰਮਗੁਰਦੇਉ॥੩॥ਦਸਮਦੁਆਰਾਅਗਮਅਪਾਰਾਪਰਮਪੁਰਖ
ਕੀਘਾਟੀ॥ਊਪਰਿਹਾਟੁਹਾਟਪਰਿਆਲਾਆਲੇਭੀਤਰਿਥਾਤੀ॥੪॥ਜਾਗਤੁਰਹੈਸੁਕਬਹੁਨਸੋ
ਵੈ॥ਤੀਨਿਤਿਲੋਕਸਮਾਧਿਪਲੋਵੈ॥ਬੀਜਮੰਤ੍ਰੁਲੈਹਿਰਦੈਰਹੈ॥ਮਨੂਆਉਲਟਿਸੁੰਨਮਹਿਗਹੈ॥੫॥
ਜਾਗਤੁਰਹੈਨਅਲੀਆਭਾਖੈ॥ਪਾਚਉਇੰਦ੍ਰੀਬਸਿਕਰਿਰਾਖੈ॥ਗੁਰਕੀਸਾਖੀਰਾਖੈਚੀਤਿ॥ਮਨੁਤ
ਨੁਅਰਪੈਕ੍ਰਿਸਨਪਰੀਤਿ॥੬॥ਕਰਪਲਵਸਾਖਾਬੀਚਾਰੇ॥ਅਪਨਾਜਨਮੁਨਜੂਐਹਾਰੇ॥ਅਸੁ
ਰਨਦੀਕਾਬੰਧੈਮੂਲੁ॥ਪਛਿਮਫੇਰਿਚੜਾਵੈਸੂਰੁ॥ਅਜਰੁਜਰੈਸੁਨਿਝਰੁਝਰੈ॥ਜਗੰਨਾਥਸਿਉਗੋ
ਸਟਿਕਰੈ॥੭॥ਚਉਮੁਖਦੀਵਾਜੋਤਿਦੁਆਰ॥ਪਲੂਅਨਤਮੂਲੁਬਿਚਕਾਰਿ॥ਸਰਬਕਲਾਲੇ
ਆਪੇਰਹੈ॥ਮਨੁਮਾਣਕੁਰਤਨਾਮਹਿਗੁਹੈ॥੮॥ਮਸਤਕਿਪਦਮੁਦੁਆਲੈਮਣੀ॥ਮਾਹਿਨਿਰੰਜ
ਨੁਤ੍ਰਿਭਵਣੁਧਣੀ॥ਪੰਚਸਬਦਨਿਰਮਾਇਲਬਾਜੇ॥ਢੁਲਕੇਚਵਰਸੰਖਘਨਗਾਜੇ॥ਦਲਿਮ
ਲਿਦੈਤਹੁਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁ॥ਬੇਣੀਜਾਚੈਤੇਰਾਨਾਮੁ॥੯॥੧॥ਕਬੀਰਜੀਉ੧੨॥ਨਾਮਦੇਵਜੀ੪॥
ਰਵਿਦਾਸਜੀ॥੧॥ਬੇਣੀਜੀ॥੧॥ਜੁਮਲਾ॥੧੮॥

੧ਓਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਨਟਨਾਰਾਇਨਮਹਲਾ੪ ॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਹਰੇ॥ਕੋਟਿਕੋਟਿ
ਦੋਖਬਹੁਕੀਨੇਸਭਪਰਹਰਿਪਾਸਿਧਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹਿਆਰਾਧਹਿ
ਸੇਵਕਭਾਇਖਰੇ॥ਕਿਲਬਿਖਦੋਖਗਏਸਭਨੀਕਰਿਜਿਉਪਾਨੀਮੈਲੁਹਰੇ॥੧॥ਖਿਨੁਖਿ
ਨੁਨਰੁਨਾਰਾਇਨੁਗਾਵੈਮੁਖਿਬੋਲੈਨਰਨਰਹਰੇ॥ਪੰਚਦੋਖਅਸਾਧਨਗਰਮਹਿਇਕ
ਖਿਨੁਪਲੁਦੂਰਿਕਰੇ॥੨॥ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਹਰਿਕੇਭਗਤਹਰੇ॥ਤਿਨਕੀ
ਸੰਗਤਿਦੇਹਿਪ੍ਰਭਜਾਚਉਮੈਮੂੜਮੁਗਧਨਿਸਤਰੇ॥੩॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰਿਜਗਜੀਵਨਰਖਿ
ਲੇਵਹੁਸਰਣਿਪਰੇ॥ਨਾਨਕੁਜਨੁਤੁਮਰੀਸਰਣਾਈਹਰਿਰਾਖਹੁਲਾਜਹਰੇ॥੪॥੧॥

॥ਨਟਮਹਲਾ੪ ॥ਰਾਮਜਪਿਜਨਰਾਮੈਨਾਮਿਰਲੇ॥ਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਓਗੁਰਬਚਨੀ
ਹਰਿਧਾਰੀਹਰਿਕ੍ਰਿਪਲੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਸੁਆਮੀਜਨਜਪਿ
ਮਿਲਿਸਲਲਸਲਲੇ॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਮਿਲਿਰਾਮਰਸੁਪਾਇਆਹਮਜਨਕੈਬਲਿਬਲਲੇ॥
੧॥ਪੁਰਖੋਤਮੁਹਰਿਨਾਮੁਜਨਿਗਾਇਓਸਭਿਦਾਲਦਦੁਖਦਲਲੇ॥ਵਿਚਿਦੇਹੀਦੋਖਅ
ਸਾਧਪੰਚਧਾਤੂਹਰਿਕੀਏਖਿਨਪਰਲੇ॥੨॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈਜਿਉ
ਦੇਖੈਸਸਿਕਮਲੇ॥ਉਨਵੈਘਨੁਘਨਘਨਿਹਰੁਗਰਜੈਮਨਿਬਿਗਸੈਮੋਰੁਮੁਰਲੇ॥੩॥ਹਮ
ਰੈਸੁਆਮੀਲੋਚਹਮਲਾਈਹਮਜੀਵਹਦੇਖਿਹਰਿਮਿਲੇ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਅਮਲ
ਹਰਿਲਾਏਹਰਿਮੇਲਹੁਅਨਦਭਲੇ॥੪॥੨॥ ॥ਨਟਮਹਲਾ੪
ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਖੇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਓਹਮਸਤਿ
ਗੁਰਚਰਨਪਖੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਤਮਜਗੰਨਾਥਜਗਦੀਸੁਰਹਮਪਾਪੀਸਰਣਿਰਖੇ॥ਤੁ
ਮਵਡਪੁਰਖਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਹਰਿਦੀਓਨਾਮੁਮੁਖੇ॥੧॥ਹਰਿਗੁਨਊਚਨੀਚਹਮਗਾਏ
ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿਸਖੇ॥ਜਿਉਚੰਦਨਸੰਗਿਬਸੈਨਿੰਮੁਬਿਰਖਾਗੁਨਚੰਦਨਕੇਬਸਲੇ॥
੨॥ਹਮਰੇਅਵਗਨਬਿਖਿਆਬਿਖੈਕੇਬਹੁਬਾਰਬਾਰਨਿਮਖੇ॥ਅਵਗਨਿਆਰੇਪਾਥਰ

ਰੇਹਰਿਤਾਰੇਸੀਗਿਰਨਖੇ॥੩॥ਜਿਨਕਉਤੁਮਹਰਿਰਾਖਹੁਸੁਆਮੀਸਰਣਿਤਿਨਕੇਪਾਪਕ੍ਰਿਖੇ॥ਜਨਨਾਨਕ
ਕੇਦਇਆਲਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਤੁਮਦੁਸਟਤਾਰੇਹਰਣਖੇ॥੪॥੩॥ ਨਟਮਹਲਾ੪॥
ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਹਰਿਰਾਮਰੰਗੇ॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜਗਦੀਸੁਰਿਹਰਿਧਿਆਇਓਜਨਪਗਿਲਗੇ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਭੂਲਚੂਕਹਮਅਬਆਏਪ੍ਰਭਸਰਨਗੇ॥ਤੁਮਸਰਣਾਗਤਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਸੁ
ਆਮੀਹਮਰਾਖਹੁਵਡਪਾਪਗੇ॥੧॥ਤੁਮਰੀਸੰਗਤਿਹਰਿਕੋਕੋਨਉਧਰਿਓਪ੍ਰਭਕੀਏਪਤਿਤਪਵਗੇ॥ਗੁ
ਨਗਾਵਤਛੀਪਾਦੁਸਟਾਰਿਓਪ੍ਰਭਿਰਾਖੀਪੈਜਜਨਗੇ॥੨॥ਜੋਤੁਮਰੇਗੁਨਗਾਵਹਿਸੁਆਮੀਹਉਬਲਿ
ਬਲਿਬਲਿਤਿਨਗੇ॥ਭਵਨਭਵਨਪਵਿਤ੍ਰਸਭਿਕੀਏਜਹਧੂਰਿਪਰੀਜਨਪਗੇ॥੩॥ਤੁਮਰੇਗੁਨਪ੍ਰਭਕਹਿ
ਨਸਕਹਹਮਤੁਮਵਡਵਡਪੁਰਖਵਡਗੇ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਦਇਆਪ੍ਰਭਧਾਰਹੁਹਮਸੇਵਹਤੁਮਜਨਪਗੇ
॥੪॥੪॥ ॥ਨਟਮਹਲਾ੪ ॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਨੇ॥ਜਗੰਨਾਥਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿ
ਧਾਰੀਮਤਿਗੁਰਮਤਿਨਾਮਬਨੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਜਸੁਹਰਿਹਰਿਗਾਇਓਉਪਦੇਸਿਗੁਰੂ
ਗੁਰਸੁਨੇ॥ਕਿਲਬਿਖਪਾਪਨਾਮਹਰਿਕਾਟੇਜਿਵਖੇਤਕ੍ਰਿਸਾਨਿਲੁਨੇ॥੧॥ਤੁਮਰੀਉਪਮਾਤੁਮਹੀਪ੍ਰਭਜਾ
ਨਹੁਹਮਕਹਿਨਸਕਹਹਰਿਗੁਨੇ॥ਜੈਸੇਤੁਮਤੈਸੇਪ੍ਰਭਤੁਮਹੀਗੁਨਜਾਨਹੁਪ੍ਰਭਅਪੁਨੇ॥੨॥ਮਾਇਆ
ਫਾਸਬੰਧਬਹੁਬੰਧੇਹਰਿਜਪਿਓਖੁਲਖੁਲਨੇ॥ਜਿਉਜਲਕੁੰਚਰੁਤਦੂਐਬਾਂਧਿਓਹਰਿਚੇਤਿਓਮੋਖਮੁ
ਖਨੇ॥੩॥ਸੁਆਮੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰੁਤੁਮਖੋਜਹੁਜੁਗਜੁਗਨੇ॥ਤੁਮਰੀਥਾਹਪਾਈਨਹੀਪਾਵੈਜਨਨਾ
ਨਕਕੇਪ੍ਰਭਵਡਨੇ॥੪॥੫॥ ਨਟਮਹਲਾ੪ ॥ਮੇਰੇਮਨਕਲਿਕੀਰਤਿਹਰਿਪ੍ਰਵ
ਣੇ॥ਹਰਿਹਰਿਦਇਆਲਿਦਇਆਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀਲਗਿਸਤਿਗੁਰਹਰਿਜਪਣੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਤੁਮ
ਵਡਅਗਮਅਗੋਚਰਸੁਆਮੀਸਭਿਧਿਆਵਹਿਹਰਿਰੁੜਣੇ॥ਜਿਨਕਉਤੁਮ੍ਹ੍ਹਰੇਵਡਕਟਾਖਹੈਤੇਗੁਰ
ਮੁਖਿਹਰਿਸਿਮਰਣੇ॥੧॥ਇਹੁਪਰਪੰਚੁਕੀਆਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਸਭੁਜਗਜੀਵਨੁਜੁਗਣੇ॥ਜਿਉਸਲ
ਲੈਸਲਲਉਠਹਿਬਹੁਲਹਰੀਮਿਲਿਸਲਲੈਸਲਲਸਮਣੇ॥੨॥ਜੋਪ੍ਰਭਕੀਆਸੁਤੁਮਹੀਜਾਨਹੁ
ਹਮਨਹਜਾਣੀਹਰਿਗਹਣੇ॥ਹਮਬਾਰਿਕਕਉਰਿਦਉਸਤਤਿਧਾਰਹੁਹਮਕਰਹਪ੍ਰਭੂਸਿਮਰਣੇ॥੩॥ਤੁਮ
ਜਲਨਿਧਿਹਰਿਮਾਨਸਰੋਵਰਜੋਸੇਵੈਸਭਫਲਣੇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਬਾਂਛੈਹਰਿਦੇਵਹੁ

ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਨੋ॥੪॥੬॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਨਟਨਾਰਾਇਨਮਹਲਾ੪ ॥ਪੜਤਾਲ॥ ॥ਮੇਰੇਮਨਸੇਵਸਫਲਹਰਿਘਾ
ਲ॥ਲੇਗੁਰਪਗਰੇਨਰਵਾਲ॥ਸਭਿਦਾਲਿਦਭੰਜਿਦੁਖਦਾਲ॥ਹਰਿਹੋਹੋਹੋਨਦਰਿਨਿਹਾਲ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਹਰਿਕਾਗ੍ਰਿਹੁਹਰਿਆਪਿਸਵਾਰਿਓਹਰਿਰੰਗਰੰਗਮਹਲਬੇਅੰਤਲਾਲਲਾਲਹਰਿ
ਲਾਲ॥ਹਰਿਆਪਨੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਆਪਿਗ੍ਰਿਹਿਆਇਓ॥ਹਮਹਰਿਕੀਗੁਰਿਕੀਈਹੈਬਸੀਠੀ॥ਹਮ
ਹਰਿਦੇਖੇਭਈਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲ॥੧॥ਹਰਿਆਵਤੇਕੀਖਬਰਿਗੁਰਿਪਾਈਮਨਿਤਨਿ
ਆਨਦੋਆਨੰਦਭਏ॥ਹਰਿਆਵਤੇਸੁਨੇਮੇਰੇਲਾਲਹਰਿਲਾਲ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਹਰਿਮਿਲੇਭਏਗਲ
ਤਾਨ॥ਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲ॥੨॥੧॥੭॥ ॥ਨਟਮਹਲਾ੪ ॥ਮਨਮਿਲੁਸੰਤਸੰਗ
ਤਿਸੁਭਵੰਤੀ॥ਸੁਨਿਅਕਥਕਥਾਸੁਖਵੰਤੀ॥ਸਭਕਿਲਬਿਖਪਾਪਲਹੰਤੀ॥ਹਰਿਹੋਹੋਹੋਲਿਖਤੁਲਿਖੰਤੀ॥
ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਕਲਜੁਗਵਿਚਿਊਤਮਮਤਿਗੁਰਮਤਿਕਥਾਭਜੰਤੀ॥ਜਿਨਿਜਨਿਸੁਣੀਮਨ
ਹੈਜਿਨਿਜਨਿਤਿਸੁਜਨਕੈਹਉਕੁਰਬਾਨੰਤੀ॥੧॥ਹਰਿਅਕਥਕਥਾਕਾਜਿਨਿਰਸੁਚਾਖਿਆਤਿਸੁ
ਜਨਸਭਭੂਖਲਹੰਤੀ॥ਨਾਨਕਜਨਹਰਿਕਥਾਸੁਨਿਤ੍ਰਿਪਤੇਜਪਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹੋਵੰਤੀ॥੨॥੨॥੮॥
ਨਟਮਹਲਾ੪ ॥ਕੋਈਆਨਿਸੁਨਾਵੈਹਰਿਕੀਹਰਿਗਾਲ॥ਤਿਸਕਉਹਉਬਲਿਬਲਿਬਾ
ਲ॥ਸੋਹਰਿਜਨੁਹੈਭਲਭਾਲ॥ਹਰਿਹੋਹੋਹੋਮੇਲਿਨਿਹਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕਾਮਾਰਗੁਗੁਰਿਸੰ
ਤਬਤਾਇਓਗੁਰਿਚਾਲਦਿਖਾਈਹਰਿਚਾਲ॥ਅੰਤਰਿਕਪਟੁਚੁਕਾਵਹੁਮੇਰੇਗੁਰਸਿਖਹੁਨਿਹ
ਕਪਟਕਮਾਵਹੁਹਰਿਕੀਹਰਿਘਾਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲ॥੧॥ਤੇਗੁਰਕੇਸਿਖਮੇਰੇਹਰਿ
ਪ੍ਰਭਭਾਏਜਿਨਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਨਿਓਮੇਰਾਨਾਲਿ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਮਤਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿਦੀਨੀਹਰਿਦੇਖਿਨਿ
ਕਟਿਹਦੂਰਿਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲ॥੨॥੩॥੯॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਨਟਨਾਰਾਇਨਮਹਲਾ੫
ਰਾਮਹਉਕਿਆਜਾਨਾਕਿਆਭਾਵੈ॥ਮਨਿਪਿਆਸਬਹੁਤੁਦਰਸਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਈਗਿਆ

ਨੀ ਸੋਈ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਰੁਚ ਆਵੈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਜਿਸੁ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਸੋ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੁਧੁ ਧਿ
ਆਵੈ ॥੧॥ ਕਵਨ ਜੋਗ ਕਵਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਕਵਨ ਗੁਨੀ ਰੀਝਾਵੈ ॥ ਸੋਈ ਜਨੁ ਸੋਈ ਨਿ
ਜ ਭਗਤਾ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥੨॥ ਸਾਈ ਮਤਿ ਸਾਈ ਬੁਧਿ ਸਿਆਨਪ ਜਿਤੁ ਨਿਮਖ ਨ ਪ੍ਰਭੁ
ਬਿਸਰਾਵੈ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਲਗਿ ਏਹੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਗੁਨ ਸਦ ਹੀ ਗਾਵੈ ॥੩॥ ਦੇਖਿਓ ਅਚਰਜੁ
ਮਹਾ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਕਿਛੁ ਆਨ ਨਹੀ ਦ੍ਰਿਸਟਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੋਰਚਾ ਗੁਰਿ ਲਾਹਿਓ ਤਹ ਗਰਭ ਜੋਨਿ
ਕਹ ਆਵੈ ॥੪॥੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ

ਉਲਾਹਨੋ ਮੈ ਕਾਹੂ ਨ ਦੀਓ ॥ ਮਨ ਮੀਠ ਤੁਹਾਰੋ ਕੀਓ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਗਿਆ ਮਾਨਿ ਜਾਨਿ ਸੁ
ਖੁ ਪਾਇਓ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਨਾਮੁ ਤੁਹਾਰੋ ਜੀਓ ॥ ਈਹਾਂ ਊਹਾਂ ਹਰਿ ਤੁਮ ਹੀ ਤੁਮ ਹੀ ਇਹੁ ਗੁਰ ਤੇ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿ
ੜੀਓ ॥੧॥ ਜਬ ਤੇ ਜਾਨਿ ਪਾਈ ਏਹ ਬਾਤਾ ਤਬ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਸਭ ਥੀਓ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪ
ਰਗਾਸਿਓ ਆਨ ਨਾਹੀ ਰੇ ਬੀਓ ॥੨॥੧॥੨॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ੫

ਜਾ ਕਉ ਭਈ ਤੁਮਾਰੀ ਧੀਰ ॥ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਿਕਸੀ ਹਉਮੈ ਪੀਰ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਖੀਰ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਾਜਨ
ਸੰਤ ਮੇਰੇ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਬੀਰ ॥ ਖੁਲੇ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਮਿਲੇ ਗੋਪਾਲਾ ਹੀਰੈ ਬੇਧੇ ਹੀਰ ॥ ਬਿਸਮ ਭਏ
ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਠਾਕੁਰ ਗੁਨੀ ਗਹੀਰ ॥੨॥੨॥੩॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ੫

ਅਪਨਾ ਜਨੁ ਆਪਹਿ ਆਪਿ ਉਧਾਰਿਓ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸਿਓ ਮਨ ਤੇ ਨਾਹਿ
ਬਿਸਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਪੇਖਿਓ ਦਾਸ ਕਾ ਕੁਲੁ ਨ ਬਿਚਾਰਿਓ
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਦੀਓ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਸਵਾਰਿਓ ॥੧॥ ਮਹਾ ਬਿਖਮੁ ਅਗਨਿ ਕਾ ਸਾਗ
ਰੁ ਤਿਸ ਤੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਓ ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸਾਨੋ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਬਲਿਹਾਰਿਓ ॥
੨॥੩॥੪॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਕਹਿਓ
ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧ ਮਿਟਹਿ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕਾ ਦੁਖੁ ਨ ਰਹਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਭਇ
ਓ ਬੈਰਾਗੀ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਲਹਿਓ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਨ
ਗਹਿਓ ॥੧॥ ਕਹਤ ਮੁਕਤ ਸੁਨਤੇ ਨਿਸਤਾਰੇ ਜੋ ਜੋ ਸਰਨਿ ਪਇਓ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁ
ਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਨਦੁ ਭਇਓ ॥੨॥੪॥੫॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ੫

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਲਾਗੀ ਡੋਰੀ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਕਰਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਮੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਚਲਾ ਗ
ਹਾਇਓ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਮਨੁ ਬੀਧੋ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਖੋਰੀ ॥ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਭਗਤਿ ਰਸੁ ਉਪਜਿਓ ਮਾਇਆ ਕੀ
ਜਾਲੀ ਤੋਰੀ ॥੧॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਆਨ ਨ ਪੇਖਉ ਹੋਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲੀਓ ਦਾ
ਸੁ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਬਹੂ ਥੋਰੀ ॥੨॥੫॥੬॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ੫
ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪੁ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਰਾਇਣ ॥ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਰਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੇ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾਇਣ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਕਰਉ ਨਿਤ ਮਜਨੁ ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਇਣ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਕਿ
ਰਪਾ ਨਿਧਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦਿਸਟਿ ਸਮਾਇਣੁ ॥੧॥ ਜਾਪ ਤਾਪ ਕੋਟਿ ਲਖ ਪੂਜਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣ ਤੁ
ਲਿ ਨ ਲਾਇਣ ॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋਰਿ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਮਾਂਗੈ ਤੇਰੇ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਦਸਾਇਣੁ ॥੨॥੬॥੭॥
ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੈ ਸਰਬਸੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ
ਓ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਹਰਿ ਗਾਉ ਕੀਰਤਨੁ ਪੂਰਨ ਗਿਆ
ਨੁ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕੀਨੇ ਬਿਨਸਿਓ ਮੂੜ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੧॥ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਆਖਿ ਵ
ਖਾਣਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਨਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੨॥
੭॥੮॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਉ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਉ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਤੁਮ ਪੂਰਨ ਦਾਤੇ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦਇਆਲ ॥੧॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗ
ਤ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨ ਮਾਲ ॥ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਬਹੁਤੁ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥੮॥
੯॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੜਤਾਲ ॥
ਕੋਊ ਹੈ ਮੇਰੋ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਵੈ ਨੀਤ ॥ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥ ਸਭੁ ਅਰਪਉ ਮਨੁ ਤਨੁ
ਚੀਤੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਆਪਨ ਕੀਤਾ ॥ ਸੰਗਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਸੀਤਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ
ਜਸੁ ਦੀਤਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਭਜਿ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਾ ॥ ਕੋਟਿ ਪਤਿਤ ਹੋਹਿ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬਲਿ ਬ
ਲਿ ਕੀਤਾ ॥੨॥੧੦॥ ॥ ਜੁਮਲਾ ॥ ੬੦ ॥
॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ

ਰਾਮ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਮੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਸ

ਮ੍ਹਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਧਿਆਵਹੁ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ਦੀ
ਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਠਾਕੁਰ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਮਧਸੂਦਨ ਜਗਜੀਵਨ ਮਾਧੋ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁ
ਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਇਕ ਬਿਨਉ ਬੇਨਤੀ ਕਰਉ ਗੁਰ ਆਗੈ ਮੈ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਪਖਾਰੇ ॥੨॥ ਸਹਸ ਨੇ
ਤ੍ਰ ਨੇਤ੍ਰ ਹੈ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਾਰੇ ॥ ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਏਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਗੁਰਮਤਿ ਤਾਰੇ
॥੩॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਦਮੋਦਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਬਨੀ ਅਤਿ
ਮੀਠੀ ਜਿਉ ਗੂੰਗਾ ਗਟਕ ਸਮਾਰੇ ॥੪॥ ਰਸਨਾ ਸਾਦ ਚਖੈ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਅਤਿ ਫੀਕੇ ਲੋਭ ਬਿਕਾ
ਰੇ ॥ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਦ ਚਖਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਸਭ ਅਨ ਰਸ ਸਾਦ ਬਿਸਾਰੇ ॥੫॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਨਾ
ਮੁ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਸੁਣਿ ਕਹਤਿਆ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁ
ਰ ਕੇ ਜਨ ਪਿਆਰੇ ॥੬॥ ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਾਸ ਹੈ ਜੇਤੇ ਮੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰੇ ॥ ਸਾਸੁ ਸਾਸੁ ਜਾਇ
ਨਾਮੈ ਬਿਨੁ ਸੋ ਬਿਰਥਾ ਸਾਸੁ ਬਿਕਾਰੇ ॥੭॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਨ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨੀ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ
ਜਨ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਕਹਤੁ ਹੈ ਹਮ ਦਾਸਨ ਕੇ ਪਨਿਹਾਰੇ ॥੮॥੧॥

ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਮ ਹਮ ਪਾਥਰ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰਿ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ਹਮ ਪਾਹਨ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਅ
ਤਿ ਮੀਠਾ ਮੈਲਾਗਰੁ ਮਲਗਾਰੇ ॥ ਨਾਮੈ ਸੁਰਤਿ ਵਜੀ ਹੈ ਦਹ ਦਿਸਿ ਹਰਿ ਮੁਸਕੀ ਮੁਸਕ ਗੰਧਾ
ਰੇ ॥੧॥ ਤੇਰੀ ਨਿਰਗੁਣ ਕਥਾ ਕਥਾ ਹੈ ਮੀਠੀ ਗੁਰਿ ਨੀਕੇ ਬਚਨ ਸਮਾਰੇ ॥ ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ਹਰਿ
ਗੁਨ ਗਾਏ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੨॥ ਬਿਬੇਕੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਸਮਦਰਸੀ ਤਿਸੁ ਮਿਲੀ
ਐ ਸੰਕ ਉਤਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥
੩॥ ਪਾਖੰਡ ਪਾਖੰਡ ਕਰਿ ਕਰਿ ਭਰਮੇ ਲੋਭੁ ਪਾਖੰਡੁ ਜਗਿ ਬੁਰਿਆਰੇ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਦੁਖ
ਦਾਈ ਹੋਵਹਿ ਜਮਕਾਲੁ ਖੜਾ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ॥੪॥ ਉਗਵੈ ਦਿਨਸੁ ਆਲ ਜਾਲ ਸਮ੍ਹਾਲੈ
ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬਿਸਥਾਰੇ ॥ ਆਈ ਰੈਨਿ ਭਇਆ ਸੁਪਨੰਤਰੁ ਬਿਖੁ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਦੁਖ ਸਾ
ਰੇ ॥੫॥ ਕਲਰੁ ਖੇਤੁ ਲੈ ਕੂੜੁ ਜਮਾਇਆ ਸਭ ਕੂੜੈ ਕੇ ਖਲਵਾਰੇ ॥ ਸਾਕਤ ਨਰ ਸਭਿ ਭੂਖ ਭੁ
ਖਾਨੇ ਦਰਿ ਠਾਢੇ ਜਮ ਜੰਦਾਰੇ ॥੬॥ ਮਨਮੁਖ ਕਰਜੁ ਚੜਿਆ ਬਿਖੁ ਭਾਰੀ ਉਤਰੈ ਸਬਦੁ
ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਜਿਤਨੇ ਕਰਜ ਕਰਜ ਕੇ ਮੰਗੀਏ ਕਰਿ ਸੇਵਕ ਪਗਿ ਲਗਿ ਵਾਰੇ ॥੭॥ ਜਗੰਨਾਥ ਸਭ

ਭਿਜੜਉ ਪਾਇ ਨ ਕਥੀ ਨ ਸਕਿਨ ਹਰਿ ਬਡਾਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਕਥਨੁ ਕਿਛੈ ਤਿਵ ਚਲੀਐ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਰਾਮ
ਪਿਆਰੋ ॥੮॥੨॥ ॥ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥ਰਾਮ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਾਵਾਰੋ ॥ਸ
ਤਿਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਮਜਨੁ ਹੈ ਨੀਕੋ ਮਿਲਿ ਕਲਮਲ ਪਾਪ ਉਤਾਰੋ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਗਤਿ ਕਾ ਗੁਨੁ
ਬਹੁਤੁ ਅਧਕਾਈ ਪੜਿ ਸੂਆ ਗਨਿਕ ਉਧਾਰੋ ॥ਪਰਸ ਨਪਰਸ ਭਏ ਕੁਬਜਾ ਕਉ ਲੈ ਬੈਕੁੰਠਿ ਸਿਧਾ
ਰੋ ॥੧॥ਅਜਾਮਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪੁਤ੍ਰ ਪ੍ਰਤਿ ਕੀਨੀ ਕਰਿ ਨਾਰਾਇਣ ਬੋਲਾਰੋ ॥ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਇ
ਭਾਵਨੀ ਜਮਕੰਕਰ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੋ ॥੨॥ਮਾਨੁਖੁ ਕਥੈ ਕਥਿ ਲੋਕ ਸੁਨਾਵੈ ਜੋ ਬੋਲੈ ਸੋ ਨ ਬੀਚਾਰੋ ॥
ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਤ ਦਿੜਤਾ ਆਵੈ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰੋ ॥੩॥ਜਬ ਲਗੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਹੈ
ਸਾਬਤੁ ਤਬ ਲਗਿ ਕਿਛੁ ਨ ਸਮਾਰੋ ॥ਜਬ ਘਰ ਮੰਦਰਿ ਆਗਿ ਲਗਾਨੀ ਕਢਿ ਕੂਪੁ ਕਢੈ ਪ
ਨਿਹਾਰੋ ॥੪॥ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਮਨ ਮੇਲੁ ਨ ਕਰੀਅਹੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰੋ ॥ਸਾਕਤ
ਬਚਨ ਬਿਛੂਆ ਜਿਉ ਡਸੀਐ ਤਜਿ ਸਾਕਤ ਪਰੈ ਪਰਾਰੋ ॥੫॥ਲਗਿ ਲਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਹੁ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਲਗਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਵਾਰੋ ॥ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੇ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਬ
ਹੁਤੁ ਪਿਆਰੋ ॥੬॥ਪੂਰਬ ਜਨਮਿ ਪਰਚੂਨ ਕਮਾਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੋ ॥ਗੁਰਪ
ਰਸਾਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਰਸੁ ਗਾਵੈ ਰਸੁ ਵੀਚਾਰੋ ॥੭॥ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪ ਰੰਗ ਸਭਿ ਤੇਰੇ
ਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ਲਾਲ ਗੁਲਾਰੋ ॥ਜੈਸਾ ਰੰਗੁ ਦੇਹਿ ਸੋ ਹੋਵੈ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੋ ॥੮॥੩॥
ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥ਰਾਮ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਰਖਵਾਰੋ ॥ਜਿਉ ਕੁੰਚਰੁ ਤਦੂਐ ਪਕਰਿ
ਚਲਾਇਓ ਕਰਿ ਊਪਰੁ ਕਢਿ ਨਿਸਤਾਰੋ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਬਹੁਤੁ ਅਤਿ ਨੀਕੇ ਮਨਿ ਸਰਧਾ
ਕਰਿ ਹਰਿ ਧਾਰੋ ॥ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭਿ ਸਰਧਾ ਭਗਤਿ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੋ ॥੧॥ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵ
ਕੁ ਸੇਵਾ ਲਾਗੈ ਸਭੁ ਦੇਖੈ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੋ ॥ਏਕੁ ਪੁਰਖੁ ਇਕੁ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਸਭ ਏਕਾ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾ
ਰੋ ॥੨॥ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ਸਭੁ ਚੇਰੀ ਜਗਤੁ ਸਮਾਰੋ ॥ਆਪੇ ਦਇਆ ਦਾ
ਨੁ ਦੇਵੈ ਵਿਚਿ ਪਾਥਰ ਕੀਰੇ ਕਾਰੋ ॥੩॥ਅੰਤਰਿ ਵਾਸੁ ਬਹੁਤੁ ਮੁਸਕਾਈ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂ
ਲਾ ਮਿਰਗੁ ਸਿੰਙ੍ਹਾਰੋ ॥ਬਨੁ ਬਨੁ ਢੂਢਿ ਢੂਢਿ ਫਿਰਿ ਥਾਕੀ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਘਰਿ ਨਿਸਤਾਰੋ ॥
੪॥ਬਾਣੀ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਹੈ ਬਾਣੀ ਵਿਚਿ ਬਾਣੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਰੋ ॥ਗੁਰੁ ਬਾਣੀ ਕਹੈ ਸੇਵਕੁ ਜਨੁ ਮਾਨੈ
ਪਰਤਖਿ ਗੁਰੂ ਨਿਸਤਾਰੋ ॥੫॥ਸਭੁ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਪਸਰਿਆ ਮਨਿ ਬੀਜਿਆ ਖਾਵਾਰੋ ॥

ਜਿਉ ਜਨ ਚੰਦ੍ਰਹਾਂਸੁ ਦੁਖਿਆ ਧ੍ਰਿਸਟਬੁਧੀ ਅਪੁਨਾ ਘਰੁ ਲੂਕੀ ਜਾਰੇ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਜਨੁ ਅੰ
ਤਰਿ ਰਿਦ ਲੋਚੈ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਕੇ ਸਾਸ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਜਨ ਪੀਛੈ ਜਗੁ ਨਿ
ਸਤਾਰੇ ॥੪॥ ਆਪਨ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪੇ
ਆਪਿ ਸਭੁ ਵਰਤੈ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਆਪਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੫॥੪ ॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ੪
ਰਾਮ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਪਕਰਿ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਦੁਸਟਾਂ ਆਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਾਜ ਨਿਵਾ
ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾਚਿਕ ਜਨ ਤੇਰੇ ਇਕੁ ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਕੀ ਨਿਤ ਸਰਧਾ ਲਾਗੀ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਸਾਕਤ ਕਰਮ ਪਾਣੀ ਜਿਉ ਮਥੀ
ਐ ਨਿਤ ਪਾਣੀ ਝੋਲ ਝੁਲਾਰੇ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਕਢਿ ਮਾਖਨ ਕੇ ਗ
ਟਕਾਰੇ ॥੨॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਕਾਇਆ ਮਜਨੁ ਕੀਆ ਨਿਤ ਮਲਿ ਮਲਿ ਦੇਹ ਸਵਾਰੇ ॥ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਕੇ ਬਚਨ ਨ ਭਾਏ ਸਭ ਫੋਕਟ ਚਾਰ ਸੀਗਾਰੇ ॥੩॥ ਮਟਕਿ ਮਟਕਿ ਚਲੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਮੇ
ਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਗੁਨ ਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਅਲਖੁ ਲਖਾਰੇ ॥੪॥ ਨਾਰੀ
ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖੁ ਸਭ ਨਾਰੀ ਸਭੁ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਰੇਨੁ ਮਨਿ ਭਾਈ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ
ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੫॥ ਗ੍ਰਾਮ ਗ੍ਰਾਮ ਨਗਰ ਸਭ ਫਿਰਿਆ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਭਾਰੇ ॥ ਸਰਧਾ ਸਰਧਾ
ਉਪਾਇ ਮਿਲਾਏ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਗੁਰਿ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੬॥ ਪਵਨ ਸੂਤੁ ਸਭੁ ਨੀਕਾ ਕਰਿਆ
ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਜਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਆ ਬਿਨੁ ਨੈਨਾ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾ
ਰੇ ॥੭॥ ਤਉ ਗੁਨ ਈਸ ਬਰਨਿ ਨਹੀ ਸਾਕਉ ਤੁਮ ਮੰਦਰ ਹਮ ਨਿਕ ਕੀਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ
ਗੁਰ ਮੇਲਹੁ ਮੈ ਰਾਮ ਜਪਤ ਮਨੁ ਸੀਰੇ ॥੮॥੫॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ੪
ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਹਮ ਪਾਪੀ ਬਹੁ ਨਿਰਗੁਣੀਆਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁ
ਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧੂ ਪੁਰਖ ਸਾਧ ਜਨ ਪਾਏ ਇਕ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਗੁਰ ਪਿਆ
ਰੇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪੂਜੀ ਦੇਵਹੁ ਸਭੁ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥੧॥ ਪਚੈ ਪਤੰਗੁ ਮ੍ਰਿਗ ਭ੍ਰਿੰਗ ਕੁੰ
ਚਰ ਮੀਨ ਇਕ ਇੰਦ੍ਰੀ ਪਕਰਿ ਸਘਾਰੇ ॥ ਪੰਚ ਭੂਤ ਸਬਲ ਹੈ ਦੇਹੀ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਪ ਨਿ
ਵਾਰੇ ॥੨॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਸੋਧਿ ਸੋਧਿ ਦੇਖੇ ਮੁਨਿ ਨਾਰਦ ਬਚਨ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪੜਹੁ ਗਤਿ
ਪਾਵਹੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ਜਿਵ ਸੂਰਜੁ ਕਮਲੁ ਨਿ

ਰੇ॥ਮੇਰਸੁਮੇਰਮੋਰਬਹੁਨਾਚੈਜਬਉਨਵੈਘਨਘਨਹਾਰੇ॥੪॥ਸਾਕਤਕਉਅੰਮ੍ਰਿਤਬਹੁਸਿੰਚਹੁ
ਸਭਡਾਲਫੂਲਬਿਸੁਕਾਰੇ॥ਜਿਉਜਿਉਨਿਵਹਿਸਾਕਤਨਰਸੇਤੀਛੇੜਿਛੇੜਿਕਢੈਬਿਖੁਖਾਰੇ
॥੫॥ਸੰਤਨਸੰਤਸਾਧਮਿਲਿਰਹੀਐਗੁਣਬੋਲਹਿਪਰਉਪਕਾਰੇ॥ਸੰਤੈਸੰਤੁਮਿਲੈਮਨੁਬਿਗ
ਸੈਜਿਉਜਲਮਿਲਿਕਮਲਸਵਾਰੇ॥੬॥ਲੋਭੁਲਹਰਿਸਭੁਸੁਆਨੁਹਲਕੁਹੈਹਲਕਿਓਸਭ
ਹਿਬਿਗਾਰੇ॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੈਦੀਬਾਨਿਖਬਰਿਹੋਈਗੁਰਿਗਿਆਨੁਖੜਗੁਲੈਮਾਰੇ॥੭॥ਰਾਖੁ
ਰਾਖੁਰਾਖੁਪ੍ਰਭਮੇਰੇਮੈਰਾਖਹੁਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥ਨਾਨਕਮੈਧਰਅਵਰਨਕਾਈਮੈਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਨਿ
ਸਤਾਰੇ॥੮॥੬॥ਛਕਾ॥੧॥ਜੁਮਲਾ॥੨੫॥ਜੋੜੁ॥

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ੪ ॥ਚਉਪਦੇ॥ ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਰਹੇ
ਹਰਿਅੰਤੁਨਾਹੀਪਾਇਆ॥ਹਰਿਅਗਮਅਗਮਅਗਾਧਿਬੋਧਿਆਦੇਸੁਹਰਿਪ੍ਰਭਰਾ
ਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਨਿਤਝਗਰਤੇਝਗਰਾਇਆ॥ਹਮਰਾਖੁਰਾਖੁਦੀਨਤੇ
ਰੇਹਰਿਸਰਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭਆਇਆ॥੧॥ਸਰਣਾਗਤੀਪ੍ਰਭੁਪਾਲਤੇਹਰਿਭਗਤਿਵਛਲੁਨਾਇ
ਆ॥ਪ੍ਰਹਲਾਦੁਜਨੁਹਰਣਾਖਿਪਕਰਿਆਹਰਿਰਾਖਿਲੀਨੋਤਰਾਇਆ॥੨॥ਹਰਿਚੇਤਿਰੇਮ
ਨਮਹਲੁਪਾਵਣਸਭਦੂਖਭੰਜਨੁਰਾਇਆ॥ਭਉਜਨਮਮਰਨਨਿਵਾਰਿਠਾਕੁਰਹਰਿਗੁਰ
ਮਤੀਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ॥੩॥ਹਰਿਪਤਿਤਪਾਵਨਨਾਮੁਸੁਆਮੀਭਉਭਗਤਿਭੰਜਨੁਗਾਇਆ

ਹਰਿ ਹਾਂਹੁ ਹਰਿ ਕਿਉ ਰਿ ਧਾਰਿਓ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੧॥

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ
ਸਾਦੁ ਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇ
ਆ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਸਭ ਨੀਕਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਸਰਿ
ਨਾਤਾ ॥੧॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਾਧ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਪੂਛਉ ਹਰਿ ਕੀ ਬਾਤਾ ॥ ਪਾਇ ਲ
ਗਉ ਨਿਤ ਕਰਉ ਜੁਦਰੀਆ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ॥੨॥ ਲਿਲਾਟ ਲਿਖੇ ਪਾਇਆ
ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਆਇ ਮਿਲੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ
ਪਾਪ ਗਵਾਤਾ ॥੩॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਜਿਨ੍ਹ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇਆ ਤਿਨ੍ਹ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਤਾ ॥ ਤਿਨ
ਕੀ ਪੰਕ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਚਰਨ ਪਰਾਤਾ ॥੪॥੨॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ
ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਭਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਨਿ ਜਨਾ ਮਨਿ ਭਾਵਨੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਓ ॥ ਅਪਰੰਪਰੋ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਅਲਖੁ ਗੁਰੂ ਲਖਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਨੀਚ ਮਧਮ ਕਰ
ਮ ਕੀਏ ਨਹ ਚੇਤਿਓ ਹਰਿ ਰਾਇਓ ॥ ਹਰਿ ਆਨਿ ਮੇਲਿਓ ਸਤਿਗੁਰੂ ਖਿਨ ਬੰਧ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਓ
॥੧॥ ਪ੍ਰਭਿ ਮਸਤਕੇ ਧੁਰਿ ਲੀਖਿਆ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇਓ ॥ ਪੰਚ ਸਬਦ ਦਰਗਹ ਬਾਜਿ
ਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਓ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਓ ॥੨॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਨਾਮੁ ਨਰਹਰਿ ਮੰਦਭਾਗੀਆਨ
ਹੀ ਭਾਇਓ ॥ ਤੇ ਗਰਭ ਜੋਨੀ ਗਾਲੀਅਹਿ ਜਿਉ ਲੋਨੁ ਜਲਹਿ ਗਲਾਇਓ ॥੩॥ ਮਤਿ ਦੇ
ਹਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਠਾਕੁਰ ਗੁਰ ਚਰਨ ਮਨੁ ਮੈ ਲਾਇਓ ॥ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੈ ਰਹਉ ਲਾਗੋ ਜਨ ਨਾ
ਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਓ ॥੪॥੩॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾ
ਮ ਨਾਮਿ ਰਸਿ ਲਾਗਾ ॥ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਇਆ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾ
ਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਲਾਗੋ ਮੇਰਾ ਹੀਅਰਾ ਮਨੁ ਸੋਇਓ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਗਾ ॥
ਕਿਲਬਿਖ ਖੀਨ ਭਏ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿਓ ਵਡਭਾਗਾ ॥੧॥ ਮਨਮੁਖ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭੁ ਹੈ
ਕਚੂਆ ਜਿਉ ਕੁਸਮ ਚਾਰਿ ਦਿਨ ਚਾਗਾ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਪਰਤਾਪੈ ਡੰਡੁ ਧਰਮ
ਰਾਇ ਕਾ ਲਾਗਾ ॥੨॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧ ਅਤਿ ਗੂੜ੍ਹੀ ਜਿਉ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠ ਬਹੁ ਲਾਗਾ ॥
ਕਾਇਆ ਕਾਪਰੁ ਚੀਰ ਬਹੁ ਫਾਰੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਨ ਲਾਥੈ ਸਭਾਗਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਚਰ੍ਹਿਓ ਰੰਗੁ

ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਸੋਭਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਲਾਗਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਤਿ ਕਰਮ ਨ ਪਖਾਰੰਜੇ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਜਨੁ ਲਾਗਾ ॥੪॥੪॥ ॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਲੀਨੁ ਭਇਆ ਰਾਮ ਨਾਮੈ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਰਸਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਜਪਮਾਲਾ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲੀਖਿਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਬਨਮਾਲਾ ॥੧॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਚੂਕੇ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਹਰਿ ਰਖਵਾਲਾ ॥੨॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਣਹੂ ਹਰਿ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਕਰੁ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਨਿਤ ਮੇਲਤੇ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥੩॥ ਬਹੁ ਮੈਲੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇਆ ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਹਰਿ ਜਸਿ ਜਾਲਾ ॥ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥੪॥੫॥

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਃ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿਓ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਰਾ ਸੀਸੁ ਕੀਜੈ ਗੁਰ ਵਾਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਮੈ ਬਾਤ ਸੁਨਾਵੈ ਤਿਸੁ ਮਨੁ ਦੇਵਉ ਕਟਿ ਕਾਟ ॥ ਹਰਿ ਸਾਜਨੁ ਮੇਲਿਓ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਬਿਕਾਨੋ ਹਰਿ ਹਾਟ ॥੧॥ ਮਕਰ ਪ੍ਰਾਗਿ ਦਾਨੁ ਬਹੁ ਕੀਆ ਸਰੀਰੁ ਦੀਓ ਅਧ ਕਾਟਿ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੋ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ਬਹੁ ਕੰਚਨੁ ਦੀਜੈ ਕਟਿ ਕਾਟ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ਮਨਿ ਉਘਰੇ ਕਪਟ ਕਪਾਟ ॥ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਫੋਰਿ ਭਰਮ ਭਉ ਭਾਗਾ ਲਜ ਭਾਨੀ ਮਟੁਕੀ ਮਾਟ ॥੩॥ ਕਲਜੁਗਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖੇ ਲਿਲਾਟ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਸਭ ਲਾਥੀ ਭੂਖ ਤਿਖਾਟ ॥੪॥ ਛਕਾ ॥੧॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫

ਰੇ ਮਨ ਟਹਲ ਹਰਿ ਸੁਖ ਸਾਰ ॥ ਅਵਰ ਟਹਲਾ ਝੂਠੀਆ ਨਿਤ ਕਰੈ ਜਮੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਾ ਮਸਤਕਿ ਲੀਖਿਆ ਤੇ ਮਿਲੇ ਸੰਗਾਰ ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਭਉਜਲੁ ਤਾਰਿਆ ਹਰਿ ਸੰਤ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ ॥੧॥ ਨਿਤ ਚਰਨ ਸੇਵਹੁ ਸਾਧ ਕੇ ਤਜਿ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸਭ ਤਜਹੁ ਦੂਜੀ ਆਸੜੀ ਰਖੁ ਆਸ ਇਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੨॥ ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਸਾਕਤਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰ ॥ ਧੁਰਿ ਹੋਵਨਾ ਸੁ ਹੋਇਆ ਕੋ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੩॥ ਅਗਮ ਰੂਪ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਅਨਿਕ ਨਾਮ ਅ

ਪਾਰਾ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਤੇ ਜਨ ਨਾਨਕਾ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਉਰਿ ਧਾਰਾ ॥੪॥੧॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਹੋਵਤ ਉਧਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮਿਟਹਿ ਧੰਧਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਛੂਟਹਿ ਬੰਧਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮੂਰਖ ਚਤੁਰਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੁਲਹ ਉਧਰਾ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਭਉ ਦੁਖ ਹਰੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਪਦਾ ਟਰੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮੁਚਤ ਪਾਪਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਹੀ ਸੰਤਾਪਾ ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਰਿਦ ਬਿਗਾਸਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਵਲਾ ਦਾਸਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਿਧਿ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤਰੇ ਨਿਦਾਨਾ ॥੩॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ॥ ਕੋਟਿ ਭਗਤ ਉਧਾਰੁ ਕਰੀ ॥ ਹਰਿ ਦਾਸ ਦਾਸਾ ਦੀਨੁ ਸਰਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਥਾ ਸੰਤ ਚਰਨਾ ॥੪॥੨॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਐਸੋ ਸਹਾਈ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਜੁ ਪੂਰਨ ਕਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੂਡਤ ਕਉ ਜੈਸੇ ਬੇੜੀ ਮਿਲਤ ॥ ਬੂਝਤ ਦੀਪਕ ਮਿਲਤ ਤਿਲਤ ॥ ਜਲਤ ਅਗਨੀ ਮਿਲਤ ਨੀਰ ॥ ਜੈਸੇ ਬਾਰਿਕ ਮੁਖਹਿ ਖੀਰ ॥੧॥ ਜੈਸੇ ਰਣ ਮਹਿ ਸਖਾ ਭ੍ਰਾਤਾ ॥ ਜੈਸੇ ਭੂਖੇ ਭੋਜਨ ਮਾਤਾ ॥ ਜੈਸੇ ਕਿਰਖਹਿ ਬਰਸ ਮੇਘਾ ॥ ਜੈਸੇ ਪਾਲਨ ਸਰਨਿ ਸੇਘਾ ॥੨॥ ਗਰੁੜ ਮੁਖਿ ਨਹੀ ਸਰਪ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥ ਸੂਆ ਪਿੰਜਰਿ ਨਹੀ ਖਾਇ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਜੈਸੋ ਆਂਡੋ ਹਿਰਦੇ ਮਾਹਿ ॥ ਜੈਸੋ ਦਾਨੋ ਚਕੀ ਦਰਾਇ ॥੩॥ ਬਹੁਤੁ ਓਪਮਾ ਥੋਰ ਕਹੀ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਤੁਹੀ ॥ ਊਚ ਮੂਚਉ ਬਹੁ ਅਪਾਰ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਤਰੇ ਸਾਰ ॥੪॥੩॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਇਹੀ ਹਮਾਰੈ ਸਫਲ ਕਾਜ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਲੇਹੁ ਨਿਵਾਜਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਸੰਤਹ ਮਾਥ ਮੋਰ ॥ ਨੈਨਿ ਦਰਸੁ ਪੇਖਉ ਨਿਸਿ ਭੋਰ ॥ ਹਸਤ ਹਮਰੇ ਸੰਤ ਟਹਲ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸੰਤ ਬਹਲ ॥੧॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਸੰਤ ਗੁਨ ਬਸਹਿ ਮੇਰੈ ਚੀਤਿ ॥ ਸੰਤ ਆਗਿਆ ਮਨਹਿ ਮੀਠ ॥ ਮੇਰਾ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ਸੰਤ ਡੀਠ ॥੨॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮੇਰਾ ਹੋਇ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮੋਹਿ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਸ ॥ ਸੰਤ ਬਚਨ ਮੇਰੇ ਮਨਹਿ ਮੰਤ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰੇ ਬਿਖੈ ਹੰਤ ॥੩॥ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਏਹਾ ਨਿਧਾਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਮੋਹਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ॥ ਚਰਨ ਸੰਤਨ ਕੇ ਮੇਰੇ ਰਿਦੈ ਮਝਾਰਿ ॥੪॥੪॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਭ ਕੈ ਸੰਗੀ ਨਾਹੀ ਦੂਰਿ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਨਤ ਜੀਓ ਜਾਸੁ ਨਾਮੁ ॥ ਦੁਖ

ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਕੀਓ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਸਗਲ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ ਮੁਨਿ ਜਨ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵ ਕਰੇ ॥੧॥
ਜਾ ਕੈ ਘਰਿ ਸਗਲੇ ਸਮਾਹਿ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨਾਹਿ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਸ
ਦਾ ਸਦਾ ਸੇਵਹੁ ਕਿਰਪਾਲ ॥੨॥ ਸਦਾ ਧਰਮੁ ਜਾ ਕੈ ਦੀਬਾਣਿ ॥ ਬੇਮੁਹਤਾਜ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਕਾ
ਣਿ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਨਾ ਆਪਨ ਆਪਿ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪਿ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਉ ਹ
ਉ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ਜਾਸੁ ਮਿਲਿ ਹੋਵੈ ਉਧਾਰੁ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮਨ ਤਨਹਿ ਰਾਤ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰੀ ਦਾਤਿ
॥੪॥੫॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ॥ ਹਰਿ ਸਮਰਥ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ
ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਏਕੁ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜੀਵਣੈ
ਕਾ ਮੂਲੁ ॥ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਠਾਈ ਸੂਖਮੋ ਅਸਥੂਲ ॥੧॥ ਆਲ ਜਾਲ ਬਿਕਾਰ ਤ
ਜਿ ਸਭਿ ਹਰਿ ਗੁਨਾ ਨਿਤ ਗਾਉ ॥ ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਨੁ ਮਾਂਗੈ ਦੇਹੁ ਅਪਨਾ ਨਾਉ ॥੨॥੧॥੬॥

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਮਰਥ ਦੇਵ ਅਪਾਰ ॥ ਕਉਨੁ ਜਾਨੈ ਚਲਤ ਤੇਰੇ
ਕਿਛੁ ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ਪਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕ ਖਿਨਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਦਾ ਘੜਿ ਭੰਨਿ ਕਰਨੈ
ਹਾਰੁ ॥ ਜੇਤ ਕੀਨ ਉਪਾਰਜਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਦਾਤਾਰ ॥੧॥ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਆਇਓ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ
ਪ੍ਰਭ ਊਚ ਅਗਮ ਮੁਰਾਰ ॥ ਕਢਿ ਲੇਹੁ ਭਉਜਲ ਬਿਖਮ ਤੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥
੨॥੨॥੭॥ ॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸਿ ਰਹੇ ਗੋ
ਪਾਲ ॥ ਦੀਨ ਬਾਂਧਵ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤੇ
ਮਧਿ ਤੂੰ ਹੈ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਗਲ ਮੰਡਲ ਏਕੁ ਸੁਆਮੀ ਸੋਇ ॥੧॥
ਕਰਨਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਨੇਤ੍ਰ ਦਰਸਨੁ ਰਸਨਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਏ ਸਦਾ ਨਾਨਕੁ ਦੇ
ਹੁ ਅਪਣਾ ਨਾਉ ॥੨॥੩॥ ਜੁਮਲਾ ੧੪॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ॥

ਧਨਿ ਧੰਨਿ ਓ ਰਾਮ ਬੇਨੁ ਬਾਜੈ ॥ ਮਧੁਰ ਮਧੁਰ ਧੁਨਿ ਅਨਹਤ ਗਾਜੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਨਿ ਧਨਿ
ਮੇਘਾ ਰੋਮਾਵਲੀ ॥ ਧਨਿ ਧਨਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਓਢੈ ਕਾਂਬਲੀ ॥੧॥ ਧਨਿ ਧਨਿ ਤੂ ਮਾਤਾ ਦੇਵਕੀ ॥ ਜਿਹ
ਗ੍ਰਿਹ ਰਮਈਆ ਕਵਲਾਪਤੀ ॥੨॥ ਧਨਿ ਧਨਿ ਬਨ ਖੰਡ ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨਾ ॥ ਜਹ ਖੇਲੈ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾ

ਏਨਾਬੇਨੁਬਜਾਵੈਗੋਪਨਛਨੰਮਾਨਾਮੇਕਾਸੁਆਮੀਆਨਦੁਕਰੈ॥੪॥੧॥
ਮੇਰੀਬਾਪਮਾਧਉਤੂਧਨੁਕੇਸੌਸਾਂਵਲੀਓਬੀਠੁਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਧਰੇਚਕ੍ਰਬੈਕੁੰਠਤੇ
ਆਏਗਜਹਸਤੀਕੇਪ੍ਰਾਨਉਧਾਰੀਅਲੇ॥੧॥ਦੁਹਸਾਸਨਕੀਸਭਾਦ੍ਰੋਪਤੀਅੰਬਰਲੇ
ਤਉਬਾਰੀਅਲੇ॥ਗੋਤਮਨਾਰਿਅਹਲਿਆਤਾਰੀਪਾਵਨਕੇਤਕਤਾਰੀਅਲੇ॥
ਐਸਾਅਧਮੁਅਜਾਤਿਨਾਮਦੇਉਤਉਸਰਨਾਗਤਿਆਈਅਲੇ॥੨॥੨॥
ਸਭੈਘਟਰਾਮੁਬੋਲੈਰਾਮਾਬੋਲੈ॥ਰਾਮਬਿਨਾਕੋਬੋਲੈਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕਲਮਾਟੀਕੁੰਜ
ਰਚੀਟੀਭਾਜਨਹੈਬਹੁਨਾਨਾਰੇ॥ਅਸਥਾਵਰਜੰਗਮਕੀਟਪਤੰਗਮਘਟਿਘਟਿਰਾਮੁਸਮਾ
ਨਾਰੇ॥੧॥ਏਕਲਚਿੰਤਾਰਾਖੁਅਨੰਤਾਅਉਰਤਜਹੁਸਭਆਸਾਰੇ॥ਪ੍ਰਣਵੈਨਾਮਾਭਏਨਿ
ਹਕਾਮਾਕੋਠਾਕੁਰੁਕੋਦਾਸਾਰੇ॥੨॥੩॥੧੭॥

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ॥ਘਰੁ॥੧॥ ॥ਚਉਪਦੇ॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥
ਸਾਜਨਤੇਰੇਚਰਨਕੀਹੋਇਰਹਾਸਦਧੂਰਿ॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਹਾਰੀਆਪੇਖਉਸਦਾਹਜੂਰਿ॥੧॥
ਸਬਦ॥ ॥ਪਿਛਹੁਰਾਤੀਸਦੜਾਨਾਮੁਖਸਮੁਕਾਲੇਹਿ॥ਖੇਮੇਛਤ੍ਰਸਰਾਇਚੇਦਿਸਨਿਰਥ
ਪੀੜੇ॥ਜਿਨੀਤੇਰਾਨਾਮੁਧਿਆਇਆਤਿਨਕਉਸਦਿਮਿਲੇ॥੧॥ਬਾਬਾਮੈਕਰਮਹੀਣਕੂੜਿਆ
ਰ॥ਨਾਮੁਨਪਾਇਆਤੇਰਾ॥ਅੰਧਾਭਰਮਿਭੂਲਾਮਨੁਮੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਦਕੀਤੇਦੁਖਪਰਫੁੜੇ
ਪੂਰਬਿਲਿਖੇਮਾਇ॥ਸੁਖਥੋੜੇਦੁਖਅਗਲੇਦੂਖੇਦੂਖਿਵਿਹਾਇ॥੨॥ਵਿਛੁੜਿਆਕਾਕਿਆਵੀ
ਛੁੜੈ॥ਮਿਲਿਆਕਾਕਿਆਮੇਲੁ॥ਸਾਹਿਬੁਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਨਿਕਰਿਦੇਖਿਆਖੇਲੁ॥੩॥ਸੰਜੋ
ਗੀਮੇਲਾਵੜਾਇਨਿਤਨਿਕੀਤੇਭੋਗ॥ਵਿਜੋਗੀਮਿਲਿਵਿਛੁੜੇਨਾਨਕਭੀਸੰਜੋਗ॥੪॥੧॥

ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ॥ਮਿਲਿਮਾਤਪਿਤਾਪਿੰਡੁਕਮਾਇਆ॥ਤਿਨਿਕਰਤੈਲੇਖੁਲਿਖਾ
ਇਆ॥ਲਿਖੁਦਾਤਿਜੋਤਿਵਡਿਆਈ॥ਮਿਲਿਮਾਇਆਸੁਰਤਿਗਵਾਈ॥੧॥ਮੂਰਖਮ
ਨਕਾਹੇਕਰਸਹਿਮਾਣਾ॥ਉਠਿਚਲਣਾਖਸਮੈਭਾਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਜਿਸਾਦਸਹਜਸੁਖੁਹੋ
ਈ॥ਘਰਛਡਣੇਰਹੈਨਕੋਈ॥ਕਿਛੁਖਾਜੈਕਿਛੁਧਰਿਜਾਈਐ॥ਜੇਬਾਹੁੜਿਦੁਨੀਆਆ
ਈਐ॥੨॥ਸਜੁਕਾਇਆਪਟੁਹਢਾਏ॥ਫੁਰਮਾਇਸਿਬਹੁਤੁਚਲਾਏ॥ਕਰਿਸੇਜਸੁਖਾਲੀਸੋ
ਵੈ॥ਹਥੀਪਉਦੀਕਾਹੇਰੋਵੈ॥੩॥ਘਰਘੁੰਮਣਵਾਣੀਭਾਈ॥ਪਾਪਪਥਰਤਰਣੁਨਜਾਈ॥ਭਉਬੇ
ੜਾਜੀਉਚੜਾਊ॥ਕਹੁਨਾਨਕਦੇਵੈਕਾਹੂ॥੪॥੨॥ ॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੧
ਕਰਣੀਕਾਗਦੁਮਨੁਮਸਵਾਣੀਬੁਰਾਭਲਾਦੁਇਲੇਖਪਏ॥ਜਿਉਜਿਉਕਿਰਤੁਚਲਾਏਤਿਉਚਲੀ
ਐਤਉਗੁਣਨਾਹੀਅੰਤੁਹਰੇ॥੧॥ਚਿਤਚੇਤਸਿਕੀਨਹੀਬਾਵਰਿਆ॥ਹਰਿਬਿਸਰਤਤੇਰੇਗੁ
ਣਗਲਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਲੀਰੈਨਿਜਾਲੁਦਿਨੁਹੂਆਜੇਤੀਘੜੀਫਾਹੀਤੇਤੀ॥ਰਸਿਰਸਿ
ਚੋਗਚੁਗਹਿਨਿਤਫਾਸਹਿਛੂਟਸਿਮੂੜੇਕਵਨਗੁਣੀ॥੨॥ਕਾਇਆਆਰਣੁਮਨੁਵਿਚਿਲੋ
ਹਾਪੰਚਅਗਨਿਤਿਤੁਲਾਗਿਰਹੀ॥ਕੋਇਲੇਪਾਪਪੜੇਤਿਸੁਊਪਰਿਮਨੁਜਲਿਆਸੰਨੀਚਿੰਤ

ਰਹੀਆੜ ॥ ਭਇਆਮਨੂਰੁਕੰਚਨੁਫਿਰਿਹੋਵੈਜੇਗੁਰੁਮਿਲੈਤਿਨੇਹਾ ॥ ਏਕੁਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਓਹੁਦੇ
ਵੈਤਉਨਾਨਕਤ੍ਰਿਸਟਸਿਦੇਹਾ ॥੪॥੩॥ ॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ॥ਬਿਮਲਮਝਾਰਿ
ਬਸਸਿਨਿਰਮਲਜਲਪਦਮਨਿਜਾਵਲਰੇ ॥ਪਦਮਨਿਜਾਵਲਜਲਰਸਸੰਗਤਿਸੰਗਿਦੋਖਨ
ਹੀਰੇ ॥੧॥ਦਾਦਰਤੂਕਬਹਿਨਜਾਨਸਿਰੇ ॥ਭਖਸਿਸਿਬਾਲੁਬਸਸਿਨਿਰਮਲਜਲਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਲ
ਖਸਿਰੇ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਬਸੁਜਲਨਿਤਨਵਸਤਅਲੀਅਲਮੇਰਚਚਾਗੁਨਰੇ ॥ਚੰਦਕੁਮੁਦਨੀਦੂ
ਰਹੁਨਿਵਸਸਿਅਨਭਉਕਾਰਨਿਰੇ ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਖੰਡੁਦੂਧਿਮਧੁਸੰਚਸਿਤੂਬਨਚਾਤੁਰਰੇ ॥ਅ
ਪਨਾਆਪੁਤੂਕਬਹੁਨਛੋਡਸਿਪਿਸਨਪ੍ਰੀਤਿਜਿਉਰੇ ॥੩॥ਪੰਡਿਤਸੰਗਿਵਸਹਿਜਨਮੂਰਖਆਗ
ਮਸਾਸਸੁਨੇ ॥ਅਪਨਾਆਪੁਤੂਕਬਹੁਨਛੋਡਸਿਸੁਆਨਪੂਛਿਜਿਉਰੇ ॥੪॥ਇਕਿਪਾਖੰਡੀਨਾ
ਮਿਨਰਾਚਹਿਇਕਿਹਰਿਹਰਿਚਰਣੀਰੇ ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਵਸਿਨਾਨਕਰਸਨਾਨਾਮੁਜ
ਪਿਰੇ ॥੫॥੪॥ ॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ॥ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਅਸੰ
ਖੋਹਿਹਰਿਚਰਣੀਮਨੁਲਾਗ ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਮੁਪ੍ਰਭਨਾਨਕਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗੁ ॥੧॥
ਸਬਦੁ ॥ ॥ਸਖੀਸਹੇਲੀਗਰਬਿਗਹੇਲੀ ॥ਸੁਣਿਸਹਕੀਇਕਬਾਤਸੁਹੇਲੀ ॥੧॥
ਜੋਮੈਬੇਦਨਸਾਕਿਸੁਆਖਾਮਾਈ ॥ਹਰਿਬਿਨੁਜੀਉਨਰਹੈਕੈਸੇਰਾਖਾਮਾਈ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥
ਹਉਦੋਹਾਗਣਿਖਰੀਰੰਞਾਣੀ ॥ਗਇਆਸੁਜੋਬਨੁਧਨਪਛੁਤਾਣੀ ॥੨॥ਤੂਦਾਨਾਸਾਹਿਬੁਸਿ
ਰਿਮੇਰਾ ॥ਖਿਜਮਤਿਕਰੀਜਨੁਬੰਦਾਤੇਰਾ ॥੩॥ਭਣਤਿਨਾਨਕੁਅੰਦੇਸਾਏਹੀ ॥ਬਿਨੁਦਰਸਨ
ਕੈਸੇਰਵਉਸਨੇਹੀ ॥੪॥੫॥ ॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ॥ਮੁਲਖਰੀਦੀਲਾਲਾਗੋ
ਲਾਮੇਰਾਨਾਉਸਭਾਗਾ ॥ਗੁਰਕੀਬਚਨੀਹਾਟਿਬਿਕਾਨਾਜਿਤੁਲਾਇਆਤਿਤੁਲਾਗਾ ॥੧॥ਤੇਰੇ
ਲਾਲੇਕਿਆਚਤੁਰਾਈ ॥ਸਾਹਿਬਕਾਹੁਕਮੁਨਕਰਣਾਜਾਈ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਮਾਲਾਲੀਪਿਉਲਾ
ਲਾਮੇਰਾਹਉਲਾਲੇਕਾਜਾਇਆ ॥ਲਾਲੀਨਾਚੈਲਾਲਾਗਾਵੈਭਗਤਿਕਰਉਤੇਰੀਰਾਇਆ ॥
੨॥ਪੀਅਹਿਤਪਾਣੀਆਣੀਮੀਰਾਖਾਹਿਤਪੀਸਣਿਜਾਉ ॥ਪਖਾਫੇਰੀਪੈਰਮਲੋਵਾਜਪਤਰਹਾਤੇ
ਰਾਨਾਉ ॥੩॥ਲੂਣਹਰਾਮੀਨਾਨਕੁਲਾਲਾਬਖਸਿਹਿਤੁਧੁਵਡਿਆਈ ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਦਇ
ਆਪਤਿਦਾਤਾਤੁਧੁਵਿਣੁਮੁਕਤਿਨਪਾਈ ॥੪॥੬॥ ॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧
ਕੋਈਆਖੈਭੂਤਨਾਕੋਕਹੈਬੇਤਾਲਾ ॥ਕੋਈਆਖੈਆਦਮੀਨਾਨਕੁਵੇਚਾਰਾ ॥੧॥ਭਇਆਦਿਵ

ਨਾ ਸਾਹ ਕਾ ਨਾਨਕੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਉ ਦੇਵਾਨਾ ਜਾ
ਨੀਐ ਜਾ ਭੈ ਦੇਵਾਨਾ ਹੋਇ ॥ ਏਕੀ ਸਾਹਿਬ ਬਾਹਰਾ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥੨॥ ਤਉ ਦੇ
ਵਾਨਾ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਏਕਾ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਖਸਮ ਕਾ ਦੂਜੀ ਅਵਰ ਸਿਆਣਪ ਕਾ
ਇ ॥੩॥ ਤਉ ਦੇਵਾਨਾ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਸਾਹਿਬ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮੰਦਾ ਜਾਣੈ ਆਪ ਕਉ ਅਵਰੁ ਭਲ
ਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥੪॥੭॥ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਇਹੁ ਧਨੁ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂ
ਰਿ ॥ ਮਨਮੁਖ ਫਿਰਹਿ ਸਿ ਜਾਣਹਿ ਦੂਰਿ ॥੧॥ ਸੋ ਧਨੁ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਹਮਾਰੈ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ
ਤਿਸੈ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨ ਇਹੁ ਧਨੁ ਜਲੈ ਨ ਤਸਕਰੁ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ਨ ਇਹੁ ਧਨੁ ਡੂਬੈ ਨ ਇ
ਸੁ ਧਨ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੨॥ ਇਸੁ ਧਨ ਕੀ ਦੇਖਹੁ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁ
ਜਾਈ ॥੩॥ ਇਕ ਬਾਤ ਅਨੂਪ ਸੁਨਹੁ ਨਰ ਭਾਈ ॥ ਇਸੁ ਧਨ ਬਿਨੁ ਕਹਹੁ ਕਿਨੈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾ
ਈ ॥੪॥ ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਅਕਥ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਇਹੁ ਧਨੁ ਪਾਏ ॥੫॥੮॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੂਰੁ ਸਰੁ ਸੋਸਿ ਲੈ ਸੋਮ ਸਰੁ ਪੋਖਿ ਲੈ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਮਰਤੁ ਸੋ ਸਨ
ਬੰਧੁ ਕੀਜੈ ॥ ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲ ਸਿਉ ਜੁਗਤਿ ਮਨੁ ਰਾਖੀਐ ਉਡੈ ਨਹ ਹੰਸੁ ਨਹ ਕੰਧੁ ਛੀਜੈ ॥੧॥
ਮੂੜੇ ਕਾਇਚੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾ ॥ ਨਹ ਚੀਨਿਆ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਜਰ ਗਹੁ
ਜਾਰਿ ਲੈ ਅਮਰ ਗਹੁ ਮਾਰਿ ਲੈ ਭ੍ਰਾਤਿ ਤਜਿ ਛੋਡਿ ਤਉ ਅਪਿਉ ਪੀਜੈ ॥ ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲ
ਸਿਉ ਜੁਗਤਿ ਮਨੁ ਰਾਖੀਐ ਉਡੈ ਨਹ ਹੰਸੁ ਨਹ ਕੰਧੁ ਛੀਜੈ ॥੨॥ ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਜਨੋ ਰਵੈ ਜੇ ਹਰਿ
ਮਨੋ ਮਨ ਪਵਨ ਸਿਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥ ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲ ਸਿਉ ਜੁਗਤਿ ਮਨੁ ਰਾਖੀਐ ਉਡੈ ਨਹ ਹੰ
ਸੁ ਨਹ ਕੰਧੁ ਛੀਜੈ ॥੩॥੯॥ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਾਇਆ ਮੁਈ ਨ ਮਨੁ
ਮੁਆ ਸਰੁ ਲਹਰੀ ਮੈ ਮਤੁ ॥ ਬੋਹਿਥੁ ਜਲ ਸਿਰਿ ਤਰਿ ਟਿਕੈ ਸਾਚਾ ਵਖਰੁ ਜਿਤੁ ॥ ਮਾਣਕੁ ਮ
ਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਮਾਰਸੀ ਸਚਿ ਨ ਲਾਗੈ ਕਤੁ ॥ ਰਾਜਾ ਤਖਤਿ ਟਿਕੈ ਗੁਣੀ ਭੈ ਪੰਚਾਇਣ ਰਤੁ ॥੧॥ ਬਾ
ਬਾ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦੂਰਿ ਨ ਦੇਖੁ ॥ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਜਗਜੀਵਨਾ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਸਾਚਾ ਲੇਖੁ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਰਿਖੀ ਮੁਨੀ ਸੰਕਰੁ ਇੰਦੁ ਤਪੈ ਭੇਖਾਰੀ ॥ ਮੰਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸੋਹੈ ਦਰਿ ਸਾ
ਚੈ ਆਕੀ ਮਰਹਿ ਅਫਾਰੀ ॥ ਜੰਗਮ ਜੋਧ ਜਤੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸੇਵ
ਾ ਫਲੁ ਕਬਹੁ ਨ ਪਾਵਸਿ ਸੇਵਾ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥੨॥ ਨਿਧਨਿਆ ਧਨੁ ਨਿਗੁਰਿਆ ਗੁਰੁ ਨਿਮਾਣਿ

ਤੂ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣੁ ਮਾਣਕੁ ਗੁਰੂ ਪਕੜਿਆ ਨਿਤਾਣਿਆ ਤੂ ਤਾਣੁ ਤਿ ਅਜਪਾ ਨਦੀ ਜਾਣਿਆ
ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੁ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਨਾਡੀ ਦਰਿ ਛੋਡੀ ਸੂਠਾ ਅਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥੩॥ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ
ਤੀਐ ਸਾਚੇ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਗਿਆਨ ਰਤਨਿ ਮਨੁ ਮਾਜੀਐ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮੈਲਾ ਹੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾ
ਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਬ ਲਗੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਰੁ ਦੇ ਛੁਟੀਐ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥੪॥੧੦॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਤਾ ਕੈ ਮੈਲੁ ਨ ਰਾਤੀ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨਾਥੁ ਸ
ਦਾ ਸਚੁ ਸੰਗੇ ਜਨਮ ਮਰਣ ਗਤਿ ਬੀਤੀ ॥੧॥ ਗੁਸਾਈ ਤੇਰਾ ਕਹਾ ਨਾਮੁ ਕੈਸੇ ਜਾਤੀ ॥ ਜਾ ਤਉ ਭੀਤਰਿ
ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵਹਿ ਪੂਛਉ ਬਾਤ ਨਿਰੰਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਇਸਨਾਨੀ ਹ
ਰਿ ਗੁਣ ਪੂਜੇ ਪਾਤੀ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਏਕਾ ਜੋਤੀ ॥੨॥ ਜਿਹਵਾ ਡੰਡੀ ਇਹੁ ਘਟੁ ਛਾ
ਬਾ ਤੋਲਉ ਨਾਮੁ ਅਜਾਚੀ ॥ ਏਕੋ ਹਾਟੁ ਸਾਹੁ ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਵਣਜਾਰੇ ਇਕ ਭਾਤੀ ॥੩॥ ਦੋਵੈ ਸਿ
ਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਿਬੇੜੇ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਜੀਅਹੁ ਰਹੈ ਨਿਭਰਾਤੀ ॥ ਸਬਦੁ ਵਸਾਏ ਭਰਮੁ
ਚੁਕਾਏ ਸਦਾ ਸੇਵਕੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥੪॥ ਊਪਰਿ ਗਗਨੁ ਗਗਨ ਪਰਿ ਗੋਰਖੁ ਤਾ ਕਾ ਅਗਮੁ ਗੁਰੂ ਪੁ
ਨਿ ਵਾਸੀ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬਾਹਰਿ ਘਰਿ ਏਕੋ ਨਾਨਕੁ ਭਇਆ ਉਦਾਸੀ ॥੫॥੧੧॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੫ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਹਿਨਿ
ਸਿ ਜਾਗੈ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵੈ ॥ ਸੋ ਜਾਣੈ ਜਿਸੁ ਵੇਦਨ ਹੋਵੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਕਾਨ ਲਗੇ ਤਨ ਭੀਤਰਿ ਵੈਦੁ ਕਿ ਜਾਣੈ ਕਾ
ਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜਿਸ ਨੋ ਸਾਚਾ ਸਿਫਤੀ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੇ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੀ ਸਾਰ ਸੋ
ਈ ਜਾਣੈ ਜਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਿਰ ਸੇਤੀ ਧਨ ਪ੍ਰੇਮੁ ਰਚਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ
ਤਥਾ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਧਨ ਖਰੀ ਸੁਹੇਲੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਹਸਾ
ਤੋੜੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਸਹਜੇ ਸਿਫਤੀ ਧਣਖੁ ਚੜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਸੁੰਦਰਿ
ਜੋਗਾਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਉਮੈ ਜਲਿਆ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਵਜਹਿ ਖੜਗ ਕਰਾਰੇ
॥ ਅਬ ਕੈ ਕਹਿਐ ਨਾਮੁ ਨ ਮਿਲਈ ਤੂ ਸਹੁ ਜੀਅੜੇ ਭਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਪਵਹਿ
ਖਿਆਲੀ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਫਾਸਹਿਗਾ ਜਮ ਜਾਲੀ ॥ ਹੇਤ ਕੇ ਬੰਧਨ ਤੋੜਿ ਨ ਸਾਕਹਿ ਤਾ ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁ
ਆਰੀ ਜੀਉ ॥੫॥ ਨਾ ਹਉ ਕਰਤਾ ਨਾ ਮੈ ਕੀਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ
ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਕਿਆ ਚਾਰਾ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੬॥੧॥੧੨॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੧

ਜਹਬੈਸਾਲਹਿਤਹਬੈਸਾਸੁਆਮੀਜਹਭੇਜਹਿਤਹਜਾਵਾ॥ਸਭਨਗਰੀਮਹਿਏਕੋਰਾਜਾਸਭੇਪ
ਵਿਤੁਹਹਿਥਾਵਾ॥੧॥ਬਾਬਾਦੇਹਿਵਸਾਸਚੁਗਾਵਾ॥ਜਾਤੇਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਵਾ॥ਰਹਾਉ॥੧॥
ਬੁਰਾਭਲਾਕਿਛੁਆਪਸਤੇਜਾਨਿਆਏਈਸਗਲਵਿਕਾਰਾ॥ਇਹੁਫੁਰਮਾਇਆਖਸਮ
ਕਾਹੋਆਵਰਤੈਇਹੁਸੰਸਾਰਾ॥ਇੰਦ੍ਰੀਧਾਤੁਸਬਲਕਹੀਅਤੁਹੈਇੰਦ੍ਰੀਕਿਸਤੇਹੋਈ॥ਆਪੇਖੇ
ਲਕਰੈਸਭਕਰਤਾਐਸਾਬੂਝੈਕੋਈ॥੩॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕਲਿਵਲਾਗੀਦੁਬਿਧਾਤ
ਦੇਬਿਨਾਸੀ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਣਾਸੁਸਤਿਕਰਿਮਾਨਿਆਕਾਟੀਜਮਕੀਫਾਸੀ॥੪॥ਭਣਤਿਨਾਨ
ਕੁਲੇਖਾਮਾਗੈਕਵਨਾਜਾਂਚੂਕਾਮਨਿਅਭਿਮਾਨਾ॥ਤਾਸੁਤਾਸੁਧਰਮਰਾਇਜਪਤੁਹੈ
ਪਏਸਚੇਕੀਸਰਨਾ॥੫॥੧॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩ ॥ਆਵਣ
ਜਾਣਨਾਥੀਐਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਹੋਇ॥ਸਚੁਖਜਾਨਾਬਖਸਿਆਆਪੇਜਾਣੈਸੋ
ਇ॥੧॥ਏਮਨਹਰਿਜੀਉਚੇਤਿਤੂਮਨਹੁਤਜਿਵਿਕਾਰ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਧਿਆਇ
ਤੂਸਚਿਲਗੀਪਿਆਰੁ॥ਰਹਾਉ॥੧॥ਐਥੈਨਾਵਹੁਭੁਲਿਆਫਿਰਿਹਥੁਕਿਥਾਊਪਾ
ਇ॥ਜੋਨੀਸਭਿਭਵਾਈਅਨਿਬਿਸਟਾਂ[ਮਾਹਿਸ]ਮਾਇ॥੨॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇਆਪੂਰ
ਬਿਲਿਖਿਆਮਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਸਚੀਭਗਤਿਕਰਿਸਚਾਲਏਮਿਲਾਇ॥੩॥ਆਪੇ
ਸਭਿਕਿਛੁਸਾਜੀਅਨੁਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਵਡਿਆਈਆਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥
੪॥੨॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩ ॥ਪਿਛਲੇਗੁਨਹਬਖਸਾਇਜੀਉਅਬਤੂ
ਮਾਰਗਿਪਾਇ॥ਹਰਿਕੀਚਰਣੀਲਾਗਿਰਹਾਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮੁਹਰਿਧਿਆਇ॥ਸਦਾਹਰਿਚਰਣੀਲਾਗਿਰਹਾਇਕਮਨਿਏਕੈਭਾਇ॥ਰਹਾਉ॥੧॥ਨਾਜਾਤਿ
ਨਪਤਿਹੈਨਾਮੈਥਾਉਨਥਾਉ॥ਸਬਦਿਭੇਦਿਭ੍ਰਮੁਕਟਿਆਗੁਰਿਨਾਮੁਦੀਆਸਮਝਾਇ॥੨॥ਇਹੁਮ
ਨੁਲਾਲਚੁਕਰਦਾਫਿਰੈਲਾਲਚਿਲਾਗਾਜਾਇ॥ਧੰਧੈਕੂੜਿਵਿਆਪਿਆਜਮਪੁਰਿਚੋਟਾਖਾਇ
॥੩॥ਨਾਨਕਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਹੈਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਭਗਤਿਖਜਾਨਾਬਖਸਿਓਨੁਗੁਰਮੁ
ਖਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੪॥੩॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩ ॥ਸਚਿਰਤੇਸੇਟੋਲਿਲਹੁਸੇ
ਵਿਰਲੇਸੰਸਾਰਿ॥ਤਿਨਮਿਲਿਆਮੁਖੁਉਜਲਾਜਪਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰਿ॥੧॥ਬਾਬਾਸਾਚਾਸਾਹਿ

ਘੁਰਿਦੇਂਸਮਾਹਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਅਪਣਾਪੁਛਿਦੇਖਹੁਲੇਹੁਵੀਚਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕੁਸਚਾ
ਸਭਸੇਵਦੀਧੁਰਿਭਾਗਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੇਸੇਨਵਿਛੁੜਹਿਪਾਵਹਿਸਚੁਸੋਇ॥੨॥
ਇਕਿਭਗਤੀਸਾਰਨਜਾਣਨੀਮਨਮੁਖਭਰਮਿਭੁਲਾਇ॥ਓਨਾਵਿਚਿਆਪਿਵਰਤਦਾਕਰਣਾਕਿਛੂ
ਨਜਾਇ॥੩॥ਜਿਸੁਨਾਲਿਜੋਰੁਨਚਲਈਖਲੇਕੀਚੈਅਰਦਾਸਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਮਨਿਵਸੈਤਾਂ
ਸੁਣਿਕਰੇਸਾਬਾਸਿ॥੪॥੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩

ਆਪੁਤੇਸੀਤਲੁਕਰੇਮਨੁਤਨੁਕੰਚਨੁਹੋਇ॥ਓਸਨੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥੧॥ਮੇਰੇ
ਮਨਅਨਦਿਨੁਧਿਆਇਹਰਿਨਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਬਚਨਿਅਰਾਧਿਤੂਅਨਦਿਨੁਗੁਣਗਾਉ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਣੀਐਜਾਸਤਿਗੁਰੁਦੇਇਬੁਝਾਇ॥ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਸਾਲਾਹੀਜਿਨਿਏਹਸੋ
ਝੀਪਾਇ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਛੋਡਿਦੂਜੈਲਗੇਕਿਆਕਰਨਿਅਗੈਜਾਇ॥ਜਮਪੁਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿ
ਬਹੁਤੀਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੩॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਵੇਪਰਵਾਹੁਹੈਨਾਤਿਸੁਤਿਲੁਨਤਮਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਣ
ਾਈਭਜਿਪਉਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇ॥੪॥੫॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੪ ॥ਘਰੁ੨

ਜਪਿਓਨਾਮੁਸੁਕਜਨਕਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿਹਰਿਸਰਣਿਪਰੇ॥ਦਾਲਦੁਭੰਜਿਸੁਦਾਮੇਮਿਲਿਓਭਗਤੀ
ਭਾਇਤਰੇ॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਹਰਿਨਾਮੁਕ੍ਰਿਤਾਰਥੁਗੁਰਮੁਖਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਨਾਮੁਜਪਤ
ਉਧਰੇ॥ਧ੍ਰੂਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁਬਿਦਰੁਦਾਸੀਸੁਤਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਤਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਲਜੁਗਿਨਾਮੁਪ੍ਰਧਾਨੁ
ਪਦਾਰਥੁਭਗਤਜਨਾਉਧਰੇ॥ਨਾਮਾਜੈਦੇਉਕਬੀਰੁਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁਸਭਿਦੋਖਗਏਚਮਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮਿਲਗੇਸੇਉਧਰੇਸਭਿਕਿਲਬਿਖਪਾਪਟਰੇ॥੨॥ਜੋਜੋਨਾਮੁਜਪੈਅਪਰਾਧੀਸਭਿਤਿਨਕੇਦੋ
ਖਪਰਹਰੇ॥ਬੇਸੁਆਰਵਤਅਜਾਮਲੁਉਧਰਿਓਮੁਖਿਬੋਲੈਨਾਰਾਇਣੁਨਰਹਰੇ॥ਨਾਮੁਜਪਤਉਗ੍ਰ
ਸੈਣਿਗਤਿਪਾਈਤੋੜਿਬੰਧਨਮੁਕਤਿਕਰੇ॥੩॥ਜਨਕਉਆਪਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਕੀਆਹਰਿਅੰਗੀ
ਕਾਰੁਕਰੇ॥ਸੇਵਕਪੈਜਰਖੈਮੇਰਾਗੋਵਿਦੁਸਰਣਿਪਰੇਉਧਰੇ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਉਰਧਰਿ
ਓਨਾਮੁਹਰੇ॥੪॥੧॥ ॥ਆਸਾਮਹਲਾ੪ ॥ਸਿਧਸਮਾਧਿਜਪਿ
ਓਲਿਵਲਾਈਸਾਧਿਕਮੁਨਿਜਪਿਆ॥ਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਧਿਆਇਆਮੁਖਿਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕਰਵਿ

ਆਸਰਣਿਪਰੇਜਪਿਓਤੇਭਾਈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਿਪਇਆ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਨਾਮੁਜਪਤਤਰਿਆ
ਧੰਨਾਜਟੁਬਾਲਮੀਕੁਬਟਵਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਿਪਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਰਿਨਰਗਣਗੰਧਰਬੇਜ
ਪਿਓਰਿਖਿਬਪੁਰੈਹਰਿਗਾਇਆ॥ਸੰਕਰਿਬ੍ਰਹਮੈਦੇਵੀਜਪਿਓਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਆ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਜਿਨਾਮਨੁਭੀਨਾਤੇਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਿਪਇਆ॥੨॥ਕੋਟਿਕੋਟਿਤੇਤੀਸਧਿਆਇਓ
ਹਰਿਜਪਤਿਆਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਬੇਦਪੁਰਾਣਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਹਰਿਜਪਿਆਮੁਖਿਪੰਡਿ
ਤਹਰਿਗਾਇਆ॥ਨਾਮੁਰਸਾਲੁਜਿਨਾਮਨਿਵਸਿਆਤੇਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਿਪਇਆ॥੩॥ਅਨ
ਤਤਰੰਗੀਨਾਮੁਜਿਨਿਜਪਿਆਮੈਗਣਤਨਕਰਿਸਕੀਆ॥ਗੋਬਿਦੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਥਾਇਪਾ
ਏਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭਮਨਿਭਾਇਆ॥ਗੁਰਿਧਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਓਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁ
ਲਇਆ॥੪॥੨॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੪ ॥ਘਰੁ੩
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਲੈਗੁਰਮਤਿਹਰਿਪਤਿਪਾਇ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਨਾਲਿਚਲਦਾਹਰਿ
ਅੰਤੇਲਏਛਡਾਇ॥ਜਿਥੈਅਵਘਟਗਲੀਆਭੀੜੀਆਤਿਥੈਹਰਿਹਰਿਮੁਕਤਿਕਰਾਇ
॥੧॥ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਾਮੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇ॥ਮੇਰਾਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪੋਮੈਹਰਿਬਿਨੁ
ਅਵਰੁਨਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੈਹਰਿਬਿਰਹੀਹਰਿਨਾਮੁਹੈਕੋਈਆਣਿਮਿਲਾਵੈਮਾਇ
॥ਤਿਸੁਆਗੈਮੈਜੋਦੜੀਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਦੇਇਮਿਲਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਦਇਆਲਪ੍ਰਭੁਹਰਿ
ਮੇਲੇਢਿਲਨਪਾਇ॥੨॥ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਸੇਭਾਗਹੀਣਮਰਿਜਾਇ॥ਓਇ
ਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਨਿਭਵਾਈਅਹਿਮਰਿਜੰਮਹਿਆਵੈਜਾਇ॥ਓਇਜਮਦਰਿਬਧੇਮਾ
ਰੀਅਹਿਹਰਿਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੩॥ਤੂਪ੍ਰਭੁਹਮਸਰਣਾਗਤੀਮੋਕਉਮੇਲਿਲੈਹੁ
ਹਰਿਰਾਇ॥ਹਰਿਧਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾਜਗਜੀਵਨਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣਾਇ॥ਹਰਿਜੀਉਆਪਿ
ਦਇਆਲੁਹੋਇਜਨਨਾਨਕਹਰਿਮੇਲਾਇ॥੪॥੧॥੩॥ ॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੪
॥ਹਉਪੂੰਜੀਨਾਮੁਦਸਾਇਦਾਕੋਦਸੇਹਰਿਧਨੁਰਾਸਿ॥ਹਉਤਿਸੁਵਿਟਹੁਖ
ਨਖੰਨੀਐਮੈਮੇਲੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਸਿ॥ਮੈਅੰਤਰਿਪ੍ਰੇਮੁਪਿਰੰਮਕਾਕਿਉਸਜਣੁਮਿਲੈਮਿਲਾ
ਸਿ॥੧॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਮੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਨੁਰਾਸਿ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇ
ਆਹਰਿਧੀਰਕਹਰਿਸਾਬਾਸਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਆਪਿਮਿਲਾਇਗੁਰੂਮੈਦਸੇਹ

ਵਿਚੁ ਗਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਲਭਈ ਜਨ ਵੇਖਹੁ ਮਨਿ ਨਿਰਜਾਸਿਆ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਵਿ
ਚਿ ਆਪੁ ਰਖਿਆ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਗੁਰ ਸਾਬਾਸਿਆ ॥੨॥ ਸਾਗਰੁ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਹਰਿ ਪੂਰੇ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਪਾਸਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਖੋਲਿ ਦੇਇ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਰਗਾਸਿਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭਾਗ
ਵਿਹੂਣਿਆ ਤਿਖ ਮੁਈਆ ਕੰਧੀ ਪਾਸਿਆ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ਹੈ ਹਉ ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਗੁ
ਰ ਪਾਸਿਆ ॥ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਾ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਡੜੀ ਆਸਿਆ ॥ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ਸੁਣਿ ਬੇਨ
ਤੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿਆ ॥੪॥੩॥੪॥ ॥ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੀ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਵਡਭਾ
ਗੀਆ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਹੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥੧॥
ਮਨ ਮੇਰੇ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਿਤ ਸਦਾ ਕਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਜਿ ਢੰਢੋਲਿਆ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ
ਪਾਇਆ ਸੁਣਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹਰਿ ਮੈ ਮੇਲੇ ਪੁਰਖੁ ਸੁ
ਜਾਣੀ ॥੨॥ ਗੁਰ ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਿ ਸੁਰਤੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ
ਆ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੀ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭਾਗ ਵਿਹੂਣਿਆ ਤਿਨ ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥
ਹਮ ਜਾਚਕ ਦੀਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਿਆ ਮੁਖਿ ਦੀਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਮੇ
ਲਹੁ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥੪॥੩॥੫॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਭਾਉ ਲਗਾ ਬੈਰਾਗੀਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਾ
ਖੁ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਸਰਧਾ ਊਪਜੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥ ਸਭੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ
ਗੁਰਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਭਾਖੁ ॥੧॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹ
ਰਿ ਪਾਇਆ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਪਤਿ ਰਾਖੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਕੀਰ
ਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਖੁ ॥ ਤਨੁ ਧਰਤੀ ਹਰਿ ਬੀਜੀਐ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਹ
ਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭਰਿ ਰਹੇ ਮਨਿ ਆਸਾ ਦਹ ਦਿਸ ਬਹੁ
ਲਾਖੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਦੇ ਵਿਚਿ ਬਿਸਟਾ ਮਨਮੁਖ ਰਾਖੁ ॥ ਓਇ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਭਵਾਈ
ਅਹਿ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਦੁਰਗੰਧ ਭਖੁ ॥੩॥ ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਰਿ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾ

ਖੁ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਪਤਿ ਸਾਖ੍ਯਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਭਾਖ੍ਯਾ ॥੪॥੫॥੬॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਕ
ਰੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਬਨਵਾਲੀ ॥ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਜੀਅ
ੜੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛੁਡਾਵੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਮੰਗਤ
ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਪਸਾਉ ॥ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸਤਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਜੀ
ਉ ॥੨॥ ਨਵੇ ਛਿਦ੍ਰ ਸ੍ਰਵਹਿ ਅਪਵਿਤ੍ਰਾ ॥ ਬੋਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਭਿ ਕਿਤਾ ॥ ਜੇ ਹਰਿ ਸੁਪ੍ਰਸ
ਨੁ ਹੋਵੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਵੈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਿਖਮੁ ਹੈ ਭਾਰੀ ॥
ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਦੁਤਰੁ ਸੰਸਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾ
ਵੈ ਜੀਉ ॥੪॥ ਤੂ ਸਰਬਤ੍ਰ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭ ਹੋਈ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਬੇਚਾ
ਰਾ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਹਰਿ ਥਾਇ ਪਾਵੈ ਜੀਉ ॥੫॥੧॥੭॥ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੈ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚ
ਹੁ ਹਰਿ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਸਖਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਧਿਆਵੈ ॥ ਨਿਤ ਹਰਿ ਜਪੁ
ਜਾਪੈ ਜਪਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਵੈ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ
ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਸ੍ਰੇਸਟੁ ਊਤਮ ਕਾਮੁ ॥ ਦੁਸਮਨ ਦੂ
ਤੁ ਜਮਕਾਲੁ ਠੇਹ ਮਾਰਉ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਨੇੜਿ ਨ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਹਰਿ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾ
ਨਿਆ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਚਹੁ ਜੁਗ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਜਾਨਿਆ ॥ ਜੇ ਉਸ ਕਾ ਬੁਰਾ ਕਹੈ ਕੋਈ ਪਾਪੀ ॥ ਤਿਸੁ ਜ
ਮਕੰਕਰੁ ਖਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਕਰਤਾ ॥ ਸਭਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਅਪਣੇ ਚ
ਲਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਕਉਣੁ ਮਾਰੈ ॥ ਜਿਸੁ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਛਡਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥ ਹਉ ਅ
ਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਲਈ ਕਰਤਾਰੇ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਕ ਭਗਤ ਸਭੇ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ਦਸ ਅਠ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਸਭਿ
ਪੂਛਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਛਡਾਏ ਜੀਉ ॥੫॥੨॥੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੪

ਡਰਪੈ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ ਨਖੵਤ੍ਰਾ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਅਮਰੁ ਕਰਾਰਾ ॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਡਰਪੈ ਡਰਪੈ ਇੰਦ੍ਰੁ ਬਿਚਾਰਾ ॥੧॥ ਏਕਾ ਨਿਰਭਉ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ॥ ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਸੋ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜੋ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗਾਇ ਗੁਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਹਧਾਰ ਅਰੁ ਦੇਵਾ ਡਰਪਹਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਡਰਿ ਮੁਇਆ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮੇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਜੋਇਆ ॥੨॥ ਰਾਜਸੁ ਸਾਤਕੁ ਤਾਮਸੁ ਡਰਪਹਿ ਕੇਤੇ ਰੂਪ ਉਪਾਇਆ ॥ ਛਲ ਬਪੁਰੀ ਇਹ ਕਉਲਾ ਡਰਪੈ ਅਤਿ ਡਰਪੈ ਧਰਮ ਰਾਇਆ ॥੩॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਡਰਹਿ ਬਿਆਪੀ ਬਿਨੁ ਡਰ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤਨ ਕਾ ਸੰਗੀ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਬਾਰਾ ॥੪॥੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਪੰਚ ਬਰਖ ਕੋ ਅਨਾਥੁ ਧ੍ਰੂ ਬਾਰਿਕੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਅਮਰ ਅਟਾਰੇ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਹੇਤਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ਕਹਿਓ ਜਮਕੰਕਰ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇਤੇ ਅਗਨਤ ਉਧਾਰੇ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਅਲਪ ਮਤਿ ਨਿਰਗੁਣ ਪਰਿਓ ਸਰਣਿ ਦੁਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਲਮੀਕੁ ਸੁਪਚਾਰੋ ਤਰਿਓ ਬਧਿਕ ਤਰੇ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਮਨ ਮਾਹਿ ਅਰਾਧਿਓ ਗਜਪਤਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥੨॥ ਕੀਨੀ ਰਖਿਆ ਭਗਤ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੈ ਹਰਨਾਖਸ ਨਖਹਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਬਿਦਰੁ ਦਾਸੀ ਸੁਤੁ ਭਇਓ ਪੁਨੀਤਾ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਉਜਾਰੇ ॥੩॥ ਕਵਨ ਪਰਾਧ ਬਤਾਵਉ ਅਪੁਨੇ ਮਿਥਿਆ ਮੋਹ ਮਗਨਾਰੇ ॥ ਆਇਓ ਸਾਮ ਨਾਨਕ ਓਟ ਹਰਿ ਕੀ ਲੀਜੈ ਭੁਜਾ ਪਸਾਰੇ ॥੪॥੨॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਵਿਤ ਨਵਿਤ ਭ੍ਰਮਿਓ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਧਾਏ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰਮ ਕੀਏ ਹਉ ਹਉ ਮੈ ਤੇ ਤੇ ਭਏ ਅਜਾਏ ॥੧॥ ਅਵਰ ਦਿਨ ਕਾਹੂ ਕਾਜ ਨ ਲਾਏ ॥ ਸੋ ਦਿਨੁ ਮੋ ਕਉ ਦੀਜੈ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਜਾ ਦਿਨ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਗ੍ਰਿਹ ਦੇਖਿ ਪਸਾਰਾ ਇਸ ਹੀ ਮਹਿ ਉਰਝਾਏ ॥ ਮਾਇਆ ਮਦ ਚਾਖਿ ਭਏ ਉਦਮਾਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਬਹੁ ਨ ਗਾਏ ॥੨॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਖੋਜੀ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰਾ ਬਿਨੁ ਸੰਤਨ ਨਹੀ ਪਾਏ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤਾਰ ਵਡੇ ਪ੍ਰਭ ਸੰਮ੍ਰਥ ਮਾਗਨ ਕਉ ਦਾਨੁ ਆਏ ॥੩॥ ਤਿਆਗਿਓ ਸਗਲਾ ਮਾਨੁ ਮਹਤਾ ਦਾਸ ਰੇਣ ਸਰਣਾਏ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮਿਲਿ ਭਏ ਏਕੈ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੪॥੩॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਕਵਨ ਥਾਨ ਧੀਰਿਓ ਹੈ ਨਾਮਾ ਕਵਨ ਬਸਤੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਕਵਨ ਚਿਹਨ ਸੁਨਿ ਊਪਰਿ ਛੋਹਿਓ ਮੁਖ ਤੇ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਗਾਰਾ ॥੧॥ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਤੂ ਕਉਨੁ ਕਹਾ ਤੇ ਆਇਓ ॥ ਏਤੀ ਨ ਜਾਨਉ ਕੇਤੀਕ ਮੁਦਤਿ ਚਲ

ਤੇਅਬਰਿਨਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਨਸੀਲਾਪਵਨਅਰੁਪਾਣੀਬਸੁਧਾਖਿਆਨਿਭਰਾਤੇ ॥
ਪੰਚਤਤਮਿਲਿਭਇਓਸੰਜੋਗਾਇਨਮਹਿਕਵਨਦੁਰਾਤੇ ॥੨॥ ਜਿਨਿਰਚਿਰਚਿਆਪੁਰਖਿਬਿ
ਧਾਤੈਨਾਲੇਹਉਮੈਪਾਈ ॥ ਜਨਮਮਰਣੁਉਸਹੀਕਉਹੈਰੇਓਹਾਆਵੈਜਾਈ ॥੩॥ ਬਰਨੁਚਿਹ
ਨੁਨਾਹੀਕਿਛੁਰਚਨਾਮਿਥਿਆਸਗਲਪਸਾਰਾ ॥ ਭਣਤਿਨਾਨਕੁਜਬਖੇਲੁਉਝਾਰੈਤਬਏਕੈ
ਏਕੰਕਾਰਾ ॥੪॥੪॥ ॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ॥ਮਾਨੁਮੋਹੁਅਰੁਲੋਭੁਵਿਕਾਰਾ
ਬੀਓਚੀਤਿਨਘਾਲਿਓ ॥ ਨਾਮਰਤਨੁਗੁਣਾਹਰਿਵਣਜੇਲਾਦਿਵਖਰੁਲੈਚਾਲਿਓ ॥੧॥
ਸੇਵਕਕੀਓੜਕਿਨਿਬਹੀਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਜੀਵਤਸਾਹਿਬੁਸੇਵਿਓਅਪਨਾਚਲਤੇਰਾਖਿਓਚੀਤਿ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੀਆਗਿਆਕੀਨੀਠਾਕੁਰਿਤਿਸਤੇਮੁਖੁਨਹੀਮੋਰਿਓ ॥ ਸਹਜੁਅਨੰਦੁਰਖਿਓਗ੍ਰਿ
ਹਭੀਤਰਿਉਠਿਉਆਹੂਕਉਦਉਰਿਓ ॥੨॥ ਆਗਿਆਮਹਿਭੂਖਸੋਈਕਰਿਸੂਖਾਸੋਗ
ਹਰਖੁਨਹੀਜਾਨਿਓ ॥ ਜੋਜੋਹੁਕਮੁਭਇਓਸਾਹਿਬਕਾਸੋਮਾਥੈਲੇਮਾਨਿਓ ॥੩॥ ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਠ
ਾਕੁਰਸੇਵਕਕਉਸਵਰੇਹਲਤਪਲਾਤਾ ॥ ਧੰਨੁਸੇਵਕੁਸਫਲੁਓਹੁਆਇਆਜਿਨਿਨਾਨਕਖ
ਸਮੁਪਛਾਤਾ ॥੪॥੫॥ ॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ॥ਖੁਲਿਆਕਰਮੁਕ੍ਰਿਪਾਭ
ਈਠਾਕੁਰਕੀਰਤਨੁਹਰਿਹਰਿਗਾਈ ॥ ਸ੍ਰਮੁਥਾਕਾਪਾਏਬਿਸ੍ਰਾਮਾਮਿਟਿਗਈਸਗਲੀਧਾਈ ॥੧॥
ਅਬਮੋਹਿਜੀਵਨਪਦਵੀਪਾਈ ॥ ਚੀਤਿਆਇਓਮਨਿਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਸੰਤਨਕੀਸਰਣਾਈ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਨਿਵਾਰੇਨਿਵਰੇਸਗਲਬੈਰਾਈ ॥ ਸਦਹਜੂਰਿਹਾਜਰੁਹੈਨਾਜ
ਰੁਕਤਹਿਨਭਇਓਦੂਰਾਈ ॥੨॥ ਸੁਖਸੀਤਲਸਰਧਾਸਭਪੂਰੀਹੋਏਸੰਤਸਹਾਈ ॥ ਪਾਵਨਪ
ਤਿਤਕੀਏਖਿਨਭੀਤਰਿਮਹਿਮਾਕਥਨੁਨਜਾਈ ॥੩॥ ਨਿਰਭਉਭਏਸਗਲਭੈਖੋਏਗੋਬਿਦਚ
ਰਣਓਟਾਈ ॥ ਨਾਨਕੁਜਸੁਗਾਵੈਠਾਕੁਰਕਾਰੈਣਿਦਿਨਸੁਲਿਵਲਾਈ ॥੪॥੬॥
ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ॥ਜੋਸਮਰਥੁਸਰਬਗੁਣਨਾਇਕੁਤਿਸਕਉਕਬਹੁਨਗਾਵਸਿਰੇ ॥ਛੋ
ਡਿਜਾਇਖਿਨਭੀਤਰਿਤਾਕਉਉਆਕਉਫਿਰਿਫਿਰਿਧਾਵਸਿਰੇ ॥੧॥ ਅਪੁਨੇਪ੍ਰਭਕਉਕਿ
ਉਨਸਮਾਰਸਿਰੇ ॥ ਬੈਰੀਸੰਗਿਰੰਗਰਸਿਰਚਿਆਤਿਸਸਿਉਜੀਅਰਾਜਾਰਸਿਰੇ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਜਾਕੈਨਾਮਿਸੁਨਿਐਜਮੁਛੋਡੈਤਾਕੀਸਰਣਿਨਪਾਵਸਿਰੇ ॥ ਕਾਢਿਦੇਇਸਿਆਲਬ
ਪੁਰੇਕਉਤਾਕੀਓਟਟਿਕਾਵਸਿਰੇ ॥੨॥ ਜਿਸਕਾਜਾਸੁਸੁਨਤਭਉਤਰੀਐਤਾਸਿਉਰੰਗੁਨ

ਬਾਦਸਿਰੋ॥ਬੋਲੀਬਾਤਅਲਪਸੁਪਨੇਕੀਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਅਟਕਾਇਰੋ॥੩॥ਭਇਓਪ੍ਰਸਾਦੁ
ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਠਾਕੁਰਸੰਤਸੰਗਿਪਤਿਪਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤ੍ਰੈਗੁਣਭ੍ਰਮੁਛੂਟਾਤਉਪ੍ਰਭਕੀਸਰਣਾਈ
॥੪॥੭॥ ॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭਬਿਧਿਜਾਨੈਤਿਸਤੇਕਹਾ
ਦੁਲਾਰਿਓ॥ਹਸਤਪਾਵਝਰੇਖਿਨਭੀਤਰਿਅਗਨਿਸੰਗਿਲੈਜਾਰਿਓ॥੧॥ਮੂੜੇਤੈਮਨਤੇਰਾਮੁ
ਬਿਸਾਰਿਓ॥ਲੂਣੁਖਾਇਕਰਹਿਹਰਾਮਖੋਰੀਪੇਖਤਨੈਨਬਿਦਾਰਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਸਾਧ
ਰੋਗੁਉਪਜਿਓਤਨਭੀਤਰਿਟਰਤਨਕਾਹੂਟਾਰਿਓ॥ਪ੍ਰਭਬਿਸਰਤਮਹਾਦੁਖੁਪਾਇਓਇਹੁਨਾਨਕ
ਤਤੁਬੀਚਾਰਿਓ॥੨॥੮॥ ॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ॥ਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰਭਰਾਖੇਚੀ
ਤਿ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਨੀਤਾਨੀਤ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਊ॥ਆਦਿਮਧਿਅੰ
ਤਿਹੈਸੋਊ॥੧॥ਸੰਤਨਕੀਓਟਆਪੇਆਪਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੈਵਸਿਹੈਸਗਲਸੰਸਾਰੁ॥ਆ
ਪੇਆਪਿਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਨਾਨਕਗਹਿਓਸਾਚਾਸੋਇ॥ਸੁਖੁਪਾਇਆਫਿਰਿਦੂਖੁਨਹੋਇ
॥੨॥੯॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੩
ਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤਾਜੀਅਸੁਖਦਾਤਾਤੁਮਕਾਹੇਬਿਸਾਰਿਓਅਗਿਆਨਥਾ॥ਹੋਛਾਮਦੁਚਾ
ਖਿਹੋਏਤੁਮਬਾਵਰਦੁਲਭਜਨਮੁਅਕਾਰਥਾ॥੧॥ਰੇਨਰਐਸੀਕਰਹਿਇਆਨਥਾ॥ਤਜਿਸਾ
ਰੰਗਧਰਭ੍ਰਮਿਤੂਭੂਲਾਮੋਹਿਲਪਟਿਓਦਾਸੀਸੰਗਿਸਾਨਥਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਰਣੀਧਰੁਤਿਆ
ਗਿਨੀਚਕੁਲਸੇਵਹਿਹਉਹਉਕਰਤਬਿਹਾਵਥਾ॥੨॥ਸਤਿਹੋਤਾਅਸਤਿਕਰਿਮਾਨਿਆਜੋਬਿ
ਫੋਕਟਕਰਮਕਰਹਿਅਗਿਆਨੀਮਨਮੁਖਿਅੰਧਕਹਾਵਥਾ
ਨਸਤਸੋਨਿਹਚਲੁਜਾਨਥਾ॥ਪਰਕੀਕਉਅਪਨੀਕਰਿਪਕਰੀਐਸੇਭੂਲਭੁਲਾਨਥਾ॥੩॥ਖਤ੍ਰੀ
ਬ੍ਰਾਹਮਣਸੂਦਵੈਸਸਭਏਕੈਨਾਮਿਤਰਾਨਥਾ॥ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਉਪਦੇਸੁਕਹਤੁਹੈਜੋਸੁਨੈਸੋਪਾਰਿਪਰਾ
ਨਥਾ॥੪॥੧॥੧੦॥ ॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ॥ਗੁਪਤੁਕਰਤਾਸੰਗਿ
ਸੋਪ੍ਰਭੁਡਹਕਾਵਏਮਨੁਖਾਇ॥ਬਿਸਾਰਿਹਰਿਜੀਉਬਿਖੈਭੋਗਹਿਤਪਤਥੰਮਗਲਿਲਾਇ॥
੧॥ਰੇਨਰਕਾਇਪਰਗ੍ਰਿਹਿਜਾਇ॥ਕੁਚਲਕਠੋਰਕਾਮਿਗਰਧਭਤੁਮਨਹੀਸੁਨਿਓਧਰਮਰਾਇ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਕਾਰਪਾਥਰਗਲਹਿਬਾਧੇਨਿੰਦਪੋਟਸਿਰਾਇ॥ਮਹਾਸਾਗਰੁਸਮੁਦੁਲੰ
ਘਨਾਪਾਰਿਨਪਰਨਾਜਾਇ॥੨॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਲੋਭਿਮੋਹਿਬਿਆਪਿਓਨੇਤ੍ਰਰਖੇਫਿਰਾਇ॥ਸੀ
ਸੁਉਠਾਵਨਨਕਬਹੂਮਿਲਈਮਹਾਦੁਤਰਮਾਇ॥੩॥ਸੂਰੁਮੁਕਤਾਸਸੀਮੁਕਤਾਬ੍ਰਹਮਗਿ

ਆਨੀ ਅਲਪਾਇਆ ॥ ਸੁਭ ਦੇਵਤ ਜੋ ਸੇਵੈ ਸਤਰਸਆ ਅਲਿਪਤ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲਾਇਆ ॥੪॥ ਜਿਸੁ ਕਰਮੁ ਖੁ
ਲਿਆ ਤਿਸੁ ਲਹਿਆ ਪੜਦਾ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਮੰਨਿਆ ਸੁਭਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਅਵਖ
ਧੁ ਨਾਮੁ ਦੀਨਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੰਕਟ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਇਆ ॥੫॥ ਰੇ ਜਨ ਇਨ ਬਿਧਿ ਪਾਰਿ ਪਰਾਇਆ ॥ ਧਿਆ
ਇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹੋਇ ਮਿਰਤਕੁ ਤਿਆਗਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥ ॥੨॥੧੧॥
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਾਹਰਿ ਢੂਢਨ ਤੇ ਛੂਟਿ ਪਰੇ ਗੁਰਿ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ
ਦਿਖਾਇਆ ਥਾ ॥ ਅਨਭਉ ਅਚਰਜੁ ਰੂਪੁ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਿਆ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਇਆ ਥਾ
॥੧॥ ਮਾਨਕੁ ਪਾਇਓ ਰੇ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਥਾ ॥ ਮੋਲਿ ਅਮੋਲੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ਕ
ਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੂ ਦਿਵਾਇਆ ਥਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਿਲਿ
ਸਾਧੂ ਅਕਥੁ ਕਥਾਇਆ ਥਾ ॥ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਦਸਮ ਦੁਆਰਿ ਵਜਿਓ ਤਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾ
ਮੁ ਚੁਆਇਆ ਥਾ ॥੨॥ ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੂਝੀ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰ ਸਮਾਇਆ ਥਾ ॥
ਚਰਣ ਚਰਣ ਚਰਣ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਅਘੜੁ ਘੜਿਓ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਥਾ ॥੩॥ ਸਹਜੇ ਆਵਾ ਸਹਜੇ
ਜਾਵਾ ਸਹਜੇ ਮਨੁ ਖੇਲਾਇਆ ਥਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਰਮੁ ਗੁਰਿ ਖੋਇਆ ਤਾ ਹਰਿ ਮਹਲੀ ਮਹਲੁ
ਪਾਇਆ ਥਾ ॥੪॥੩॥੧੨॥ ॥ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸਹਿ
ਸਾਜਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ਤਿਸ ਸਿਉ ਰੁਚ ਨਾਹਿ ॥ ਆਨ ਰੂਤੀ ਆਨ ਬੋਈਐ ਫਲੁ ਨ ਫੂਲੈ ਤਾਹਿ
॥੧॥ ਰੇ ਮਨ ਵਤ੍ਰ ਬੀਜਣ ਨਾਉ ॥ ਬੋਇ ਖੇਤੀ ਲਾਇ ਮਨੂਆ ਭਲਉ ਸਮਉ ਸੁਆਉ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਖੋਇ ਖਹੜਾ ਭਰਮੁ ਮਨ ਕਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣੀ ਜਾਇ ॥ ਕਰਮੁ ਜਿਸ ਕਉ ਧੁਰਹੁ ਲਿਖਿਆ ਸੋਈ
ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥੨॥ ਭਾਉ ਲਾਗਾ ਗੋਬਿਦ ਸਿਉ ਘਾਲ ਪਾਈ ਥਾਇ ॥ ਖੇਤਿ ਮੇਰੈ ਜੰਮਿਆ ਨਿ
ਖੁਟਿ ਨ ਕਬਹੂ ਜਾਇ ॥੩॥ ਪਾਇਆ ਅਮੋਲੁ ਪਦਾਰਥੋ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਇ ॥੪॥੪॥੧੩॥ ॥ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫
ਫੂਟੋ ਆਂਡਾ ਭਰਮ ਕਾ ਮਨਹਿ ਭਇਓ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਕਾਟੀ ਬੇਰੀ ਪਗਹ ਤੇ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਬੰਦਿ ਖਲਾ
ਸੁ ॥੧॥ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਰਹਿਓ ॥ ਤਪਤ ਕੜਾਹਾ ਬੁਝਿ ਗਇਆ ਗੁਰਿ ਸੀਤਲ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਤੇ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਭਇਆ ਤਉ ਛੋਡਿ ਗਏ ਨਿਗਹਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਅਟਕ ਤਿਸ ਤੇ ਛੁ
ਟੀ ਤਉ ਕਹਾ ਕਰੈ ਕੋਟਵਾਰ ॥੨॥ ਚੂਕਾ ਭਾਰਾ ਕਰਮ ਕਾ ਹੋਏ ਨਿਹਕਰਮਾ ॥ ਸਾਗਰ ਤੇ ਕੰਢੈ ਚੜੇ

ਪ੮੪

ਗੁਰਿਕੀਨੋਧਰਮਾ॥੩॥ਸਚੁਥਾਨੁਸਚੁਬੈਠਕਸਚੁਸੁਆਉਬਣਾਇਆ॥ਸਚੁਪੂੰਜੀਸਚੁ
ਵਖਰੋਨਾਨਕਘਰਿਪਾਇਆ॥੪॥੫॥੧੪॥ ॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ॥ਬੇਦਪੁਕਾਰੈ
ਮੁਖਤੇਪੰਡਿਤਕਾਮਾਮਨਕਾਮਾਠਾ॥ਮੋਨੀਹੋਇਬੈਠਾਇਕਾਂਤੀਹਿਰਦੈਕਲਪਨਗਾਠਾ॥ਹੋਇ
ਉਦਾਸੀਗ੍ਰਿਹੁਤਜਿਚਲਿਓਛੁਟਕੈਨਾਹੀਨਾਠਾ॥੧॥ਜੀਅਕੀਕੈਪਹਿਬਾਤਕਹਾ॥ਆਪਿਮੁ
ਕਤੁਮੋਕਉਪ੍ਰਭੁਮੇਲੇਐਸੋਕਹਾਲਹਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਪਸੀਕਰਿਕੈਦੇਹੀਸਾਧੀਮਨੂਆਦਹਦਿ
ਸਧਾਨਾ॥ਬ੍ਰਹਮਚਾਰਿਬ੍ਰਹਮਚਜੁਕੀਨਾਹਿਰਦੈਭਇਆਗੁਮਾਨਾ॥ਸੰਨਿਆਸੀਹੋਇਕੈ
ਤੀਰਥਿਭ੍ਰਮਿਓਉਸੁਮਹਿਕ੍ਰੋਧੁਬਿਗਾਨਾ॥੨॥ਘੂੰਘਰਬਾਧਿਭਏਰਾਮਦਾਸਾਰੋਟੀਅਨਕੇਓ
ਪਾਵਾ॥ਬਰਤਨੇਮਕਰਮਖਟਕੀਨੇਬਾਹਰਿਭੇਖਦਿਖਾਵਾ॥ਗੀਤਨਾਦਮੁਖਿਰਾਗਅਲਾਪੇ
ਮਨਿਨਹੀਹਰਿਹਰਿਗਾਵਾ॥੩॥ਹਰਖਸੋਗਲੋਭਮੋਹਰਹਤਹਹਿਨਿਰਮਲਹਰਿਕੇਸੰਤਾ॥
ਤਿਨਕੀਧੂੜਿਪਾਏਮਨੁਮੇਰਾਜਾਦਇਆਕਰੇਭਗਵੰਤਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰੁਪੂਰਾਮਿਲਿਆ
ਤਾਂਉਤਰੀਮਨਕੀਚਿੰਤਾ॥੪॥ਮੇਰਾਅੰਤਰਜਾਮੀਹਰਿਰਾਇਆ॥ਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣੈਮੇਰੇ
ਜੀਅਕਾਪ੍ਰੀਤਮੁਬਿਸਰਿਗਏਬਕਬਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੪॥੬॥੧੫॥
ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ॥ਕੋਟਿਲਾਖਸਰਬਕੋਰਾਜਾਜਿਸੁਹਿਰਦੈ
ਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾ॥ਜਾਕਉਨਾਮੁਨਦੀਆਮੇਰੈਸਤਿਗੁਰਿਸੇਮਰਿਜਨਮਹਿਗਾਵਾਰਾ॥੧॥ਮੇਰੇ
ਸਤਿਗੁਰਹੀਪਤਿਰਾਖੁ॥ਚੀਤਿਆਵਹਿਤਬਹੀਪਤਿਪੂਰੀਬਿਸਰਤਰਲੀਐਖਾਕੁ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਰੂਪਰੰਗਖੁਸੀਆਮਨਭੋਗਣਤੇਤੇਛਿਦ੍ਰਵਿਕਾਰਾ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਕਲਿਆਣਾਸੂ
ਖਸਹਜੁਇਹੁਸਾਰਾ॥੨॥ਮਾਇਆਰੰਗਬਿਰੰਗਖਿਨੈਮਹਿਜਿਉਬਾਦਰਕੀਛਾਇਆ॥
ਸੇਲਾਲਭਏਗੂੜੈਰੰਗਿਰਾਤੇਜਿਨਗੁਰਮਿਲਿਹਰਿਹਰਿਗਾਇਆ॥੩॥ਊਚਮੂਚਅਪਾਰ
ਸੁਆਮੀਅਗਮਦਰਬਾਰਾ॥ਨਾਮੋਵਡਿਆਈਸੋਭਾਨਾਨਕਖਸਮੁਪਿਆਰਾ॥੪॥੭॥੧੬॥
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੪
ਓਅੰਕਾਰਿਉਤਪਾਤੀ॥ਕੀਆਦਿਨਸੁਸਭਰਾਤੀ॥ਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਤ੍ਰਿਭਵਣਪਾਣੀ॥ਚਾਰਿਬੇਦਚਾ
ਰੇਖਾਣੀ॥ਖੰਡਦੀਪਸਭਿਲੋਆ॥ਏਕਕਵਾਵੈਤੇਸਭਿਹੋਆ॥੧॥ਕਰਣੈਹਾਰਾਬੂਝਹੁਰੇ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਸੂਝੈਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਕੀਆਪਸਾਰਾ॥ਨਰਕਸੁਰਗਅਵਤਾਰਾ॥

ਹਉਮੈਆਵੈਜਾਈ॥ਅਨਦਿਨੁਨਪਾਵੈਰਾਈ॥ਬਾਝੁਗੁਰੂਗੁਬਾਰਾ॥ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਨਿਸਤਾਰਾ
॥੨॥ਹਉਹਉਕਰਮਕਮਾਣੇ॥ਤੇਤੇਬੰਧਗਲਾਣੇ॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਧਾਰੀ॥ਓਹਾਪੈਰਿਲੋਹਾਰੀ॥ਸੋਗੁਰਿ
ਮਿਲਿਏਕੁਪਛਾਣੈ॥ਜਿਸੁਹੋਵੈਭਾਗੁਮਥਾਣੈ॥੩॥ਸੋਮਿਲਿਆਜਿਹਰਿਮਨਿਭਾਇਆ॥
ਸੋਭੂਲਾਜਿਪ੍ਰਭੂਭੁਲਾਇਆ॥ਨਹਆਪਹੁਮੂਰਖੁਗਿਆਨੀ॥ਜਿਕਰਾਵੈਸੁਨਾਮੁਵਖਾਨੀ॥ਤੇਰਾ
ਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਾ॥ਜਨਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰਾ॥੪॥੧॥੧੭॥ ॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫
॥ਮੋਹਨੀਮੋਹਿਲੀਏਤ੍ਰੈਗੁਨੀਆ॥ਲੋਭਿਵਿਆਪੀਝੂਠੀਦੁਨੀਆ॥ਮੇਰੀਮੇਰੀ
ਕਰਿਕੈਸੰਚੀਅੰਤਕੀਬਾਰਸਗਲਲੇਛਲੀਆ॥੧॥ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਦਇਆਲੀਆ
॥ਜੀਅਜੰਤਸਗਲੇਪ੍ਰਤਿਪਲੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕੈਸ੍ਰਮੁਕਰਿਗਾਡੀਗਡਹੈ॥ਏਕਿਸੁਪਨੈਦਾਮੁ
ਨਛਡਹੈ॥ਰਾਜੁਕਮਾਇਕਰੀਜਿਨਿਥੈਲੀਤਾਕੈਸੰਗਿਨਚੰਚਲਿਚਲੀਆ॥੨॥ਏਕਹਿਪ੍ਰਾ
ਣਪਿੰਡਤੇਪਿਆਰੀ॥ਏਕਸੰਚੀਤਜਿਬਾਪਮਹਤਾਰੀ॥ਸੁਤਮੀਤਭ੍ਰਾਤਤੇਗੁਹਜੀਤਾਕੈਨਿਕ
ਟਿਨਹੋਈਖਲੀਆ॥੩॥ਹੋਇਅਉਧੂਤੁਬੈਠੇਲਾਇਤਾਰੀ॥ਜੋਗੀਜਤੀਪੰਡਿਤਬੀਚਾਰੀ॥
ਗ੍ਰਿਹਮੜੀਮਸਾਣੀਬਨਮਹਿਬਸਤੇਊਠਿਤਿਨਾਕੈਲਾਗੀਪਲੀਆ॥੪॥ਕਾਟੇਬੰਧਨਠਾਕੁ
ਰਿਜਾਕੇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਬਸਿਓਜੀਅਤਾਕੇ॥ਸਾਧਸੰਗਿਭਏਜਨਮੁਕਤੇਗਤਿਪਾਈਨਾਨਕ
ਨਦਰਿਨਿਹਲੀਆ॥੫॥੨॥੧੮॥ ॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫
ਸਿਮਰਹੁਏਕੁਨਿਰੰਜਨੁਸੋਊ॥ਜਾਤੇਬਿਰਥਾਜਾਤਨਕੋਊ॥ਮਾਤਗਰਭਮਹਿਜਿਨਿਪ੍ਰਤਿਪਾ
ਰਿਆ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਦੇਇਜਿਸਵਾਰਿਆ॥ਸੋਈਬਿਧਾਤਾਖਿਨੁਖਿਨੁਜਪੀਐ॥ਜਿਸੁਸਿਮ
ਰਤਅਵਗੁਣਸਭਿਢਕੀਐ॥ਚਰਣਕਮਲਉਰਅੰਤਰਿਧਾਰਹੁ॥ਬਿਖਿਆਬਨਤੇਜੀ
ਉਉਧਾਰਹੁ॥ਕਰਣਪਲਾਹਮਿਟਹਿਬਿਲਲਾਹਾ॥ਜਪਿਗੋਬਿੰਦਭਰਮਭਉਢਾਹਾ॥ਸਾ
ਧਸੰਗੁਵਿਰਲਾਕੋਪਾਏ॥ਨਾਨਕੁਤਾਕੈਬਲਿਬਲਿਜਾਏ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮੁਮਨਿਤਨਿਆਧਾਰਾ
ਜੋਸਿਮਰੈਤਿਸਕਾਨਿਸਤਾਰਾ॥ਰਹਾਉ॥੧ ਮਿਥਿਆਵਸਤੁਸਤਿਕਰਿਮਾਨੀ॥ਹਿਤੁਲਾਇਓ
ਸਠਿਮੁਗਧਅਗਿਆਨੀ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮਦਿਮਾਤਾ॥ਕਉਡੀਬਦਲੈਜਨਮੁਗਵਾਤਾ॥ਅ
ਪਨਾਛੋਡਿਪਰਾਇਐਰਾਤਾ॥ਮਾਇਆਮਦਮਨਤਨਸੰਗਿਜਾਤਾ॥ਤ੍ਰਿਸਨਨਬੂਝੈਕਰਤਕ
ਲੋਲਾ॥ਊਣੀਆਸਮਿਥਿਆਸਭਿਬੋਲਾ॥ਆਵਤਇਕੇਲਾਜਾਤਇਕੇਲਾ॥ਹਮਤੁ

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨ ਸਤਿ ਬੋਲਾ ॥ ਪਾਇ ਠਗਉਰੀ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਓ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਕਿਰਤੁ ਨ ਜਾਇ ਮਿਟਾਈ ॥੨॥ ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਭੂਤ ਅਰੁ ਪ੍ਰੇਤਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜੋਨੀ ਫਿਰਤ ਅਨੇਕਾ ॥ ਜਹ ਜਾਨੋ ਤਹ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਥਾਨ ਬਿਹੂਨ ਉਠਿ ਉਠਿ ਫਿਰਿ ਧਾਵੈ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਾਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਅਹੰਮੇਵ ਮੂਠੋ ਬੇਚਾਰਾ ॥ ਅਨਿਕ ਦੋਖ ਅਰੁ ਬਹੁਤੁ ਸਜਾਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰਤ ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਹ ਮਾਤ ਨ ਬੰਧੁ ਨ ਮੀਤ ਨ ਜਾਇਆ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਹੋਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਪਾਰਗਰਾਮੀ ॥੩॥ ਭ੍ਰਮਤ ਭ੍ਰਮਤ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨੀ ਆਇਆ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਜਗਤ ਪਿਤ ਮਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਦੁਖ ਦਰਦ ਬਿਦਾਰਣ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਹੀ ਨਿਸਤਾਰਣ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢਨਹਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਹੋਵਤ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਸਾਧ ਰੂਪ ਅਪਨਾ ਤਨੁ ਧਾਰਿਆ ॥ ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਤੇ ਆਪਿ ਉਬਾਰਿਆ ॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਇਸੁ ਤੇ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਗਾਹੀ ॥ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਮਾਗੈ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ॥ ਹਰਿ ਜੀਵਨ ਪਦੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥੪॥੩॥੧੯॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਤ ਕਉ ਡਹਕਾਵਹੁ ਲੋਗਾ ॥ ਮੋਹਨ ਦੀਨ ਕਿਰਪਾਈ ॥੧॥ ਐਸੀ ਜਾਨਿ ਪਾਈ ॥ ਸਰਣਿ ਸੂਰੋ ਗੁਰ ਦਾਤਾ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ਵਡਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਗਤਾ ਕਾ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥੨॥ ਅਪਨੇ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀਅਹੁ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੩॥ ਨਾਨਕੁ ਦੀਨੁ ਨਾਮੁ ਮਾਗੈ ਦੁਤੀਆ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਈ ॥੪॥੪॥੨੦॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਅਤਿ ਭਾਰਾ ॥ ਮੋਹਿ ਸੇਵਕੁ ਬੇਚਾਰਾ ॥੧॥ ਮੋਹਨੁ ਲਾਲੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਮੋ ਕਉ ਦੇਹੁ ਦਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲੇ ਮੈ ਦੇਖੇ ਜੋਈ ॥ ਬੀਜਉ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥ ਜੀਅਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ਸਮਾਹੈ ॥ ਹੈ ਹੋਸੀ ਆਹੇ ॥੩॥ ਦਇਆ ਮੋਹਿ ਕੀਜੈ ਦੇਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਲਾਗੋ ਸੇਵਾ ॥੪॥੫॥੨੧॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਤਾਰਨ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲੇ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥ ਐਸਾ ਕੋਈ ਭੇਟੈ ਸੰਤੁ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਮੋ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨਤ ਕਹੀਅਤੁ ਦਾਸੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਏਹਾ ਓਟ ਆਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬ ਧਾਰਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਨ ਇਕ ਬਿਨਉ ਦੀਨਾ ॥ ਤੁਮਰੀ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨਹੁ ਤੁਮ ਜਲ ਹਮ ਮੀਨਾ ॥੨॥ ਪੂਰਨ ਬਿਸਥੀਰਨ ਸੁਆਮੀ ਆਹਿ ਆਇਓ ਪਾਛੈ ॥ ਸਗਲੋ ਭੂ ਮੰਡਲ ਖੰਡਲ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਹੀ ਆਛੈ ॥੩॥ ਅਟਲ ਅਖਇਓ ਦੇਵਾ ਮੋਹਨ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥

ਧਨੁਪਾਵਉਸੰਤਾਸੰਗੁਨਾਨਕਕਰਨੈਦਾਸਾਰਾ ॥੪॥੬॥੨੨॥ ॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫

ਤ੍ਰਿਪਤਿਆਘਾਏਸੰਤਾ ॥ਗੁਰਜਾਨੇਜਿਨਿਮੰਤਾ ॥ਤਾਕੀਕਿਛੁਕਹਨੁਨਜਾਈ ॥ਜਾਕਉਨਾਮੁਵ

ਡਾਈ ॥੧॥ਲਾਲੁਅਮੋਲਾਲਾਲੋ ॥ਅਗਹਅਤੋਲਾਨਾਮੋ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਅਵਿਗਤਸਿਉ

ਮਾਨਿਆਮਾਨੋ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁਗਿਆਨੋ ॥ਪੇਖਤਸਗਲਧਿਆਨੋ ॥ਤਜਿਓਮਨਤੇਅਭਿ

ਮਾਨੋ ॥੨॥ਨਿਹਚਲੁਤਿਨਕਾਠਾਣਾ ॥ਗੁਰਤੇਮਹਲੁਪਛਾਣਾ ॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਰਮਿਲਿਜਾ

ਗੇ ॥ਹਰਿਕੀਸੇਵਾਲਾਗੇ ॥੩॥ਪੂਰਨਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਏ ॥ਸਹਜਸਮਾਧਿਸੁਭਾਏ ॥ਹਰਿਭੰਡਾ

ਰੁਹਾਥਿਆਇਆ ॥ਨਾਨਕਗੁਰਤੇਪਾਇਆ ॥੪॥੭॥੨੩॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰ

ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੬ ॥ਦੁਪਦੇ ॥

ਛੋਡਿਸਗਲਸਿਆਣਪਾ ॥ਮਿਲਿਸਾਧਤਿਆਗਿਗੁਮਾਨੁ ॥ਅਵਰੁਸਭੁਕਿਛੁਮਿਥਿਆ

ਰਸਨਾਰਾਮਨਾਮੁਵਖਾਨੁ ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਕਰਨਿਸੁਨਿਹਰਿਨਾਮੁ ॥ਮਿਟਹਿਅਘਤੇਰੇਜਨਮਜ

ਨਮਕੇਕਵਨੁਬਪੁਰੋਜਾਮੁ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਦੂਖਦੀਨਨਭਉਬਿਆਪੈਮਿਲੈਸੁਖਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ਗੁ

ਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕੁਵਖਾਨੈਹਰਿਭਜਨੁਤਤੁਗਿਆਨੁ ॥੨॥੧॥੨੪॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫

ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਸੇਹੋਤਦੇਖੇਖੇਹ ॥ਪੁਤ੍ਰਮਿਤ੍ਰਬਿਲਾਸਬਨਿਤਾਤੂਟਤੇਏਨੇਹ ॥੧॥ਮੇਰੇਮ

ਨਨਾਮੁਨਿਤਨਿਤਲੇਹਿ ॥ਜਲਤਨਾਹੀਅਗਨਿਸਾਗਰਸੁਖਮਨਿਤਨਿਦੇਹ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਬਿ

ਰਖਛਾਇਆਜੈਸੇਬਿਨਸਤਪਵਨਝੂਲਤਮੇਹ ॥ਹਰਿਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜੁਮਿਲਿਸਾਧਨਾਨਕਤੇਰੈ

ਕਾਮਆਵਤਏਹ ॥੨॥੨॥੨੫॥ ॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ॥ਪੁਰਖਪੂਰਨਸੁਖਹਦਾਤਾ

ਸੰਗਿਬਸਤੋਨੀਤਾ ॥ਮਰੈਨਆਵੈਨਜਾਇਬਿਨਸੈਬਿਆਪਤਉਸਨਨਸੀਤਾ ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਨਾ

ਮਿਉਕਰਿਪ੍ਰੀਤਿ ॥ਚੇਤਿਮਨਮਹਿਹਰਿਹਰਿਨਿਧਾਨਾਏਹਨਿਰਮਲਰੀਤਿ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਕ੍ਰਿਪਾ

ਲਦਇਆਲਗੋਪਾਲਗੋਬਿਦਜੋਜਪੈਤਿਸੁਸੀਧਾ ॥ਨਵਲਨਵਤਨਚਤੁਰਸੁੰਦਰਮਨੁਨਾਨਕ

ਤਿਸੁਸੰਗਿਬੀਧਾ ॥੨॥੩॥੨੬॥ ॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ॥ਚਲਤਬੈਸ

ਤਸੋਵਤਜਾਗਤਗੁਰਮੰਤ੍ਰੁਰਿਦੈਚਿਤਾਰਿ ॥ਚਰਣਸਰਣਭਜੁਸੰਗਿਸਾਧੂਭਵਸਾਗਰਉਤਰਹਿ

ਪਾਰਿ ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਨਾਮੁਹਿਰਦੈਧਾਰਿ ॥ਕਰਿਪ੍ਰੀਤਿਮਨੁਤਨੁਲਾਇਹਰਿਸਿਉਅਵਰਸਗ

ਲਦੂਸਾਰਿ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਜੀਉਮਨੁਤਨੁਪ੍ਰਾਣਪ੍ਰਭਕੇਤੂਆਪਨਆਪੁਨਿਵਾਰਿ ॥ਗੋਵਿੰਦਭ

ਜਿਸਤੇਸੁਆਰਥੁਪੂਰੈਨਾਨਕਕਰਤਾਰਿ॥੨॥੪॥੨੭॥ ॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਤਜਿਆਪੁਬਿਨਸੀਤਾਪੁਰੇਣੁਸਾਧੂਥੀਉ॥ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਨਾਮੁਤੇਰਾਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਜਿਸੁ
ਦੀਉ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਉ॥ਆਨਸਾਦਬਿਸਾਰਿਹੋਛੇਅਮਰੁਜੁਗੁਜੁਗੁਜੀਉ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਇਕਰਸਰੰਗਨਾਮਾਨਾਮਿਲਾਗੀਲੀਉ॥ਮੀਤੁਸਾਜਨੁਸਖਾਬੰਧਪੁਹਰਿਏਕੁ
ਨਾਨਕਕੀਉ॥੨॥੫॥੨੮॥ ॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਮਾਤਾਉਦਰਿ
ਰਾਖੈਲਗਨਦੇਤਨਸੇਕ॥ਸੋਈਸੁਆਮੀਈਹਾਰਾਖੈਬੂਝੁਬੁਧਿਬਿਬੇਕ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਨਾ
ਮਕੀਕਰਿਟੇਕ॥ਤਿਸਹਿਬੂਝੁਜਿਨਿਤੂਕੀਆਪ੍ਰਭੁਕਰਣਕਾਰਣਏਕ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚੇਤਿਮਨ
ਮਹਿਤਜਿਸਿਆਨਪਚੈਤਿਸਗਲਭੇਤੇਖ॥ਸਿਮਰਿਹਰਿਹਰਿਸਦਾਨਾਨਕਤਰੇਕਈਅਨੇਕ॥
੨॥੬॥੨੯॥ ॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨੁਨਾਮੁਜਾਕੋਅ
ਨਾਥਕੋਹੈਨਾਥੁ॥ਮਹਾਭਉਜਲਮਾਹਿਤੁਲਹੋਜਾਕੋਲਿਖਿਓਮਾਥ॥੧॥ਡੂਬੇਨਾਮਬਿਨੁਘ
ਨਸਾਥ॥ਕਰਣਕਾਰਣੁਚਿਤਿਨਆਵੈਦੇਕਰਿਰਾਖੈਹਾਥ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਣਉਚਾਰ
ਣਹਰਿਨਾਮਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਥ॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਮੁਰਾਰਿਮਾਧਉਸੁਣਿਨਾਨਕਜੀਵੈਗਾਥ॥੨॥੭॥੩੦॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ॥ਘਰੁ੨
ਸੰਜੋਗੁਵਿਜੋਗੁਧੁਰਹੁਹੀਹੂਆ॥ਪੰਚਧਾਤੁਕਰਿਪੁਤਲਾਕੀਆ॥ਸਾਹੈਕੈਹੁਕਮਾਇਨੈਜੀਉਹੋਇ
ਇਜੀਉਆਇਪਾਇਆ॥੧॥ਜਿਥੈਅਗਨਿਭਖੈਭੜਹਾਰੇ॥ਊਰਧਮੁਖਮਹਾਗੁਬਾਰੇ॥ਸਾਸਿ
ਸਾਸਿਸਮਾਲੇਸੋਈ॥ਓਥੈਖਸਮਿਛਡਾਇਲਇਆ॥੨॥ਵਿਚਹੁਗਰਭੈਨਿਕਲਿਆਇਆ
॥ਖਸਮੁਵਿਸਾਰਿਦੁਨੀਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਆਵੈਜਾਇਭਵਾਈਐਜੋਨੀਰਹਣੁਨਕਿਤਹੀ
ਥਾਈਹੇ॥੩॥ਮਿਹਰਵਾਨਿਰਖਿਲਇਅਨੁਆਪੇ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤਿਸਕੇਥਾਪੇ॥ਜਨਮੁ
ਪਦਾਰਥੁਜਿਣਿਚਲਿਆ॥ਨਾਨਕਆਇਆਸੋਪਰਵਾਣੁਹੋਇਆ॥੪॥੧॥੩੧॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਵੈਦੋਨਵਾਈਭੈਣੋਨਭਾਈਏਕੋਸਹਾਈਰਾਮੁਹੇ॥੧॥ਕੀਤਾਜਿਸੋਹੋਵੈਪਾ
ਪਾਂਮਲੋਧੋਵੈ॥ਸੋਸਿਮਰਹੁਪਰਧਾਨੁਹੇ॥੨॥ਘਟਿਘਟਿਵਾਸੀਸਰਬਨਿਵਾਸੀ॥ਅਸਥਿਰੁਜਾਕਾ
ਥਾਨੁਹੇ॥੩॥ਆਵੈਨਜਾਵੈਸੰਗੇਸਮਾਵੈਪੂਰਨਜਾਕਾਕਾਮੁਹੇ॥੪॥ਭਗਤਜਨਾਕਾਰਾਖਣਹ
ਾਰਾ॥ਸੰਤਜੀਵਹਿਜਪਿਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥ਕਰਨਕਾਰਨਸਮਰਥੁਸੁਆਮੀਨਾਨਕਤਿਸੁਕੁਰਬਾਨੁਹੇ॥

੫॥੨॥੩੨॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਮਾਰੂਮਹਲਾ੯ ॥ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਈ॥ਜਾਕਉਸਿਮਰਿ
ਅਜਾਮਲੁਉਧਰਿਓਗਨਕਾਹੂਗਤਿਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਚਾਲੀਕਉਰਾਜਸਭਾਮਹਿਰਾਮਨਾ
ਮਸੁਧਿਆਈ॥ਤਾਕੋਦੂਖੁਹਰਿਓਕਰੁਣਾਮੈਅਪਨੀਪੈਜਬਢਾਈ॥੧॥ਜਿਹਨਰਜਸੁਕਿਰ
ਪਾਨਿਧਿਗਾਇਓਤਾਕਉਭਇਓਸਹਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੈਇਹੀਭਰੋਸੈਗਹੀਆਨਿਸਰਨਾਈ॥
੨॥੧॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੯ ॥ਅਬਮੈਕਹਾਕਰਉਰੀਮਾਈ॥ਸਗਲਜਨ
ਮੁਬਿਖਿਅਨਸਿਉਖੋਇਆਸਿਮਰਿਓਨਾਹਿਕਨ੍ਹਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਲਫਾਸਜਬਗਰਮ
ਹਿਮੇਲੀਤਿਹਸੁਧਿਸਭਬਿਸਰਾਈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਯਾਸੰਕਟਮੈਕੋਅਬਹੋਤਸਹਾਈ॥੧
॥ਜੋਸੰਪਤਿਅਪਨੀਕਰਿਮਾਨੀਛਿਨਮੈਭਈਪਰਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਯਹਸੋਚਰਹੀਮਨਿਹਰਿ
ਜਸੁਕਬਹੂਨਗਾਈ॥੨॥੨॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੯ ॥ਮਾਈਮੈਮਨ
ਕੋਮਾਨੁਨਤਿਆਗਿਓ॥ਮਾਇਆਕੇਮਦਿਜਨਮੁਸਿਰਾਇਓਰਾਮਭਜਨਨਹੀਲਾਗਿਓ॥੧
॥ਰਹਾਉ॥ਜਮਕੋਡੰਡੁਪਰਿਓਸਿਰਊਪਰਿਤਬਸੋਵਤਤੈਜਾਗਿਓ॥ਕਹਾਹੋਤਅਬਕੈਪਛੁਤ
ਏਛੂਟਤਨਾਹਿਨਭਾਗਿਓ॥੧॥ਇਹਚਿੰਤਾਉਪਜੀਘਟਮਹਿਜਬਗੁਰਚਰਨਨਅਨੁਰਾ
ਗਿਓ॥ਸੁਫਲੁਜਨਮੁਨਾਨਕਤਬਹੂਆਜਉਪ੍ਰਭਜਸਮਹਿਪਾਗਿਓ॥੨॥੩॥ਜੁਮਲਾਚਉ
ਪਦੇ॥ਮਹਲਾ ੧॥੧੨॥ਮਹਲਾ੩॥੫॥ਮਹਲਾ੪॥੮॥ਮਹਲਾ੫॥੩੨॥ਮਹਲਾ੯॥
੩॥ਜੋੜੁਜੁਮਲਾ॥੬੦॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ॥ਘਰੁ੧ ॥ਅਸਟਪਦੀਆਂ॥
ਬੇਦਪੁਰਾਣਕਥੇਸੁਣੇਹਾਰੇਮੁਨੀਅਨੇਕਾ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਬਹੁਘਣਾਭ੍ਰਮਿਥਾਕੇਭੇ
ਖਾ॥ਸਾਚੋਸਾਹਿਬੁਨਿਰਮਲੋਮਨਿਮਾਨੈਏਕਾ॥੧॥ਤੂਅਜਰਾਵਰੁਅਮਰੁਤੂਸਭਚਾਲ
ਣਹਾਰੀ॥ਨਾਮੁਰਸਾਇਣੁਭਾਇਲੈਪਰਹਰਿਦੁਖੁਭਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਪੜੀਐਹਰਿਬੁ
ਝੀਐਗੁਰਮਤੀਨਾਮਿਉਧਾਰਾ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਪੂਰੀਮਤਿਹੈਪੂਰੈਸਬਦਿਬੀਚਾਰਾ॥ਅਠਸਠਿ
ਤੀਰਥਹਰਿਨਾਮੁਹੈਕਿਲਵਿਖਕਾਟਣਹਾਰਾ॥੨॥ਜਲੁਬਿਲੋਵੈਜਲੁਮਥੈਤਤੁਲੋੜੈਅੰ

ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਿਆਨਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਦਧ ਸਭੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਤਤੁ ਨ
ਜਾਣਨੀ ਪਸੂ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥੩॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਮਰੀ ਮਰੁ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ
ਜੇ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਮਰੈ ਨ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਜਗਜੀਵਨੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭਿ ਕੁਲ ਉਧਾਰਣਹਾ
ਰੁ ॥੪॥ ਸਚਾ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸੰਸਾਰਿ ਹੈ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰਾ ॥
ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਨਿਤ ਤੋਟਾ ਸੈਸਾਰਾ ॥੫॥ ਸਾਚੀ ਸੰਗਤਿ ਥਾਨੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਘਰ
ਬਾਰਾ ॥ ਸਚਾ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਸਚੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸੰਤੋਖਿਆ ਸਚਾ ਸ
ਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥੬॥ ਰਸ ਭੋਗਣ ਪਾਤਸਾਹੀਆ ਦੁਖ ਸੁਖ ਸੰਘਾਰਾ ॥ ਮੋਟਾ ਨਾਉ ਧਰਾਈ
ਐ ਗਲਿ ਅਵਗਣ ਭਾਰਾ ॥ ਮਾਣਸ ਦਾਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਤੂ ਦਾਤਾ ਸਾਰਾ ॥੭॥ ਅਗਮ ਅ
ਗੋਚਰੁ ਤੂ ਧਣੀ ਅਵਿਗਤੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਦਰੁ ਜੋਈਐ ਮੁਕਤੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇ
ਲੁ ਨ ਚੂਕਈ ਸਾਚੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥੮॥੧॥ ॥ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਬਿਖੁ ਬੋਹਿ
ਥਾ ਲਾਦਿਆ ਦੀਆ ਸਮੁੰਦ ਮੰਝਾਰਿ ॥ ਕੰਧੀ ਦਿਸਿ ਨ ਆਵਈ ਨਾ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥ ਵੰਝੀ ਹਾ
ਥਿ ਨ ਖੇਵਟੂ ਜਲੁ ਸਾਗਰੁ ਅਸਰਾਲੁ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਜਗੁ ਫਾਥਾ ਮਹਾ ਜਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਪਰ
ਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਸਬਦਿ ਲੰਘਾਵਣਹਾ
ਰੁ ॥ ਤਿਥੈ ਪਵਣੁ ਨ ਪਾਵਕੋ ਨਾ ਜਲੁ ਨਾ ਆਕਾਰੁ ॥ ਤਿਥੈ ਸਚਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਭਵਜਲ ਤਾਰਣ
ਹਾਰੁ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੰਘੇ ਸੇ ਪਾਰਿ ਪਏ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਆਵਾਗਉਣੁ ਨਿਵਾਰਿਆ ਜੋਤੀ
ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਸਪੁ ਪਿੜਾਈ ਪਾਈਐ ਬਿਖੁ
ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈਐ ਕਿਸ ਨੋ ਦੀਜੈ ਦੋਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਰੜੁ ਜੇ ਸੁ
ਣੇ ਮੰਨੇ ਨਾਉ ਸੰਤੋਖੁ ॥੪॥ ਮਾਗਰਮਛੁ ਫਹਾਈਐ ਕੁੰਡੀ ਜਾਲੁ ਵਤਾਇ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਫਾਥਾ ਫਾ
ਹੀਐ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਪਛੋਤਾਇ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਸੁਝਈ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਇ ॥੫॥
ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਪਾਇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਬਿਖੁ ਜਾਇ ॥ ਜਰਾ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ਸਚਿ
ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਸੋ ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥੬॥ ਧੰਧੈ ਧਾਵ
ਤੁ ਜਗੁ ਬਾਧਿਆ ਨਾ ਬੂਝੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧੁ ਗਵਾਰੁ ॥
ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥੭॥ ਸੂਹਟੁ ਪਿੰਜਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕੈ ਬੋਲੈ ਬੋਲਣ

ਤਭਉਸਚੁਗੁਰਮੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਅਉਹਉਮੈਤਜੈਵਿਕਾਰ॥ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਖਸਮੁਪਛਾਣੀਐਕ
ਹੁਨਾਨਕਮੋਖਦੁਆਰੁ॥੮॥੨॥ ॥ਮਹਲਾ੧॥ ॥ਸਬਦਿਮਰੈਤਾਮ
ਰਿਮਰੁਭਾਗੋਕਿਸੁਪਹਿਜਾਉ॥ਜਿਸਕੈਡਰਿਭੈਭਾਗੀਐਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਾਕੋਨਾਉ॥ਮਾਰਹਿਰਾਖ
ਹਿਏਕੁਤੂ,ਬੀਜਉਨਾਹੀਥਾਉ॥੧॥ਬਾਬਾਮੈਕੁਚੀਲੁਕਾਚਉਮਤਿਹੀਨੁ॥ਨਾਮਬਿਨਾਕੋਕ
ਛੁਨਹੀਗੁਰਿਪੂਰੈਪੂਰੀਮਤਿਕੀਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਵਗਣਿਸੁਭਰਗੁਣਨਹੀਬਿਨੁਗੁਣਕਿਉ
ਘਰਿਜਾਉ॥ਸਹਜਿਸਬਦਿਸੁਖੁਊਪਜੈਬਿਨੁਭਾਗਾਧਨੁਨਾਹਿ॥ਜਿਨਕੈਨਾਮੁਨਮਨਿਵਸੈ
ਸੇਬਾਧੇਦੂਖਸਹਾਹਿ॥੨॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਸੇਕਿਤੁਆਏਸੰਸਾਰਿ॥ਆਗੈਪਾ
ਛੈਸੁਖੁਨਹੀਗਾਡੇਲਾਦੇਛਾਰੁ॥ਵਿਛੁੜਿਆਮੇਲਾਨਹੀਦੂਖੁਘਣੋਜਮਦੁਆਰਿ॥੩॥
ਅਗੋਕਿਆਜਾਣਾਨਾਹਿਮੈਭੂਲੇਤੂਸਮਝਾਇ॥ਭੂਲੇਮਾਰਗੁਜੋਦਸੇਤਿਸਕੈਲਾਗਉਪਾਇ
ਗੁਰਬਿਨੁਦਾਤਾਕੋਨਹੀਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਇ॥੪॥ਸਾਜਨੁਦੇਖਾਤਾਗਲਿਮਿਲਾਸਾਚੁ
ਪਠਾਇਓਲੇਖੁ॥ਮੁਖਿਧਿਮਾਣੈਧਨਖੜੀਗੁਰਮੁਖਿਆਖੀਦੇਖੁ॥ਤੁਧੁਭਾਵੈਤੂਮਨਿਵਸਹਿਨ
ਦਰੀਕਰਮਿਵਿਸੇਖੁ॥੫॥ਭੂਖਪਿਆਸੋਜੇਭਵੈਕਿਆਤਿਸੁਮਾਗਉਦੇਇ॥ਬੀਜਉਸੂਝੈਕੋ
ਨਹੀਮਨਿਤਨਿਪੂਰਨੁਦੇਇ॥ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਨਿਦੇਖਿਆਆਪਿਵਡਾਈਦੇਇ॥੬॥ਨ
ਗਰੀਨਾਇਕੁਨਵਤਨੋਬਾਲਕੁਲੀਲਅਨੂਪੁ॥ਨਾਰਿਨਪੁਰਖੁਨਪੰਖਣੂਸਾਚਉਚਤੁਰੁਸਰੂਪੁ
॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਥੀਐਤੂਦੀਪਕੁਤੂਧੂਪੁ॥੭॥ਗੀਤਸਾਦਚਾਖੇਸੁਣੇਬਾਦਸਾਦਤਨਿਰੋਗੁ॥
ਸਚੁਭਾਵੈਸਾਚਉਚਵੈਛੂਟੈਸੋਗਵਿਜੋਗੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਹੋਗੁ॥੮॥
੩॥ ॥ਮਹਲਾ੧॥ ॥ਸਾਚੀਕਾਰਕਮਾਵਣੀਹੋਰਿਲਾਲਚਬਾ
ਦਿ॥ਇਹੁਮਨੁਸਾਚੈਮੋਹਿਆਜਿਹਵਾਸਚਿਸਾਦਿ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੋਰਸੁਨਹੀਹੋਰਿਚਲਹਿ
ਬਿਖੁਲਾਦਿ॥੧॥ਐਸਾਲਾਲਾਮੇਰੇਲਾਲਕੋਸੁਣਿਖਸਮਹਮਾਰੇ॥ਜਿਉਫੁਰਮਾਵਹਿਤਿਉ
ਚਲਾਸਚੁਲਾਲਪਿਆਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਦਿਨੁਲਾਲੇਚਾਕਰੀਗੋਲੇਸਿਰਿਮੀਰਾ॥
ਗੁਰਬਚਨੀਮਨੁਵੇਚਿਆਸਬਦਿਮਨੁਧੀਰਾ॥ਗੁਰਪੂਰੇਸਾਬਾਸਿਹੈਕਾਟੈਮਨਿਪੀਰਾ॥੨॥
ਲਾਲਾਗੋਲਾਧਣੀਕੋਕਿਆਕਹਉਵਡਿਆਈਐ॥ਭਾਣੈਬਖਸੇਪੂਰਾਧਣੀਸਚੁਕਾਰਕ
ਮਾਈਐ॥ਵਿਛੁੜਿਆਕਉਮੇਲਿਲਏਗੁਰਕਉਬਲਿਜਾਈਐ॥੩॥ਲਾਲੇਗੋਲੇਮ

ਤਿਖਹਰੀਗੁਰਕੀਮਤਿਨੀਕੀ॥ਸਾਚੀਸੁਰਤਿਸੁਹਾਵਣੀਮਨਮੁਖਮਤਿਫੀਕੀ॥ਮਨੁਤਨੁਤੇਰਾ
ਤੂਪ੍ਰਭੂਸਚੁਧੀਰਕਧੁਰਕੀ॥੪॥ਸਾਚੈਬੈਠਣੁਉਠਣਾਸਚੁਭੋਜਨੁਭਾਖਿਆ॥ਚਿਤਿਸ
ਚੈਵਿਤੋਸਾਚਾਰਸੁਚਾਖਿਆ॥ਸਾਚੈਘਰਿਸਾਚੈਰਖੇਗੁਰਬਚਨਿਸੁਭਾਖਿਆ॥੫॥ਮਨਮੁਖ
ਕਉਆਲਸੁਘਣੋਫਾਥੇਓਜਾੜੀ॥ਫਾਥਾਚੁਗੈਨਿਤਚੋਗੜੀਲਗਿਬੰਧੁਵਿਗਾੜੀ॥ਗੁ
ਰਪਰਸਾਦੀਮੁਕਤੁਹੋਇਸਾਚੇਨਿਜਤਾੜੀ॥੬॥ਅਨਹਤਿਲਾਲਾਬੇਧਿਆਪ੍ਰਭਹੇਤਿਪਿਆ
ਰੀ॥ਬਿਨੁਸਾਚੇਜੀਉਜਲਿਬਲਉਝੂਠੇਵੇਕਾਰੀ॥ਬਾਦਿਕਾਰਾਸਭਿਛੋਡੀਆਸਾਚੀਤਰੁਤਾ
ਰੀ॥੭॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਤਿਨਾਠਉਰਨਠਾਉ॥ਲਾਲੈਲਾਲਚੁਤਿਆਗਿਆ
ਪਾਇਆਹਰਿਨਾਉ॥ਤੂਬਖਸਹਿਤਾਮੇਲਿਲੈਹਿਨਾਨਕਬਲਿਜਾਉ॥੮॥੫॥ + ॥

ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ॥ਹੁਕਮੁਭਇਆਰਹਣਾਨਹੀਧੁਰਿਫਾਟੇਚੀਰੈ॥ਏਹੁਮਨੁਅਵਗ
ਣਿਬਾਧਿਆਸਹੁਦੇਹਸਰੀਰੈ॥ਪੂਰੈਗੁਰਿਬਖਸਾਈਅਹਿਸਭਿਗੁਨਹਫਕੀਰੈ॥੧॥
ਕਿਉਰਹੀਐਉਠਿਚਲਣਾਬੁਝੁਸਬਦਬੀਚਾਰਾ॥ਜਿਸੁਤੂਮੇਲਹਿਸੋਮਿਲੈਧੁਰਿਹੁਕ
ਮੁਅਪਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਤੂਰਾਖਹਿਤਿਉਰਹਾਜੋਦੇਹਿਸੁਖਾਉ॥ਜਿਉਤੂਚਲਾਵਹਿ
ਤਿਉਚਲਾਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਉ॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਹਥਿਵਡਿਆਈਆਮੇਲਣਿਮਨਿਚਾਉ॥੨॥ਕੀ
ਤਾਕਿਆਸਾਲਾਹੀਐਕਰਿਦੇਖੈਸੋਈ॥ਜਿਨਿਕੀਆਸੋਮਨਿਵਸੈਮੈਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਸੋਸਾ
ਚਾਸਾਲਾਹੀਐਸਾਚੀਪਤਿਹੋਈ॥੩॥ਪੰਡਿਤੁਪੜਿਨਪਹੁਚਈਬਹੁਆਲਜੰਜਾਲਾ॥ਪਾਪ
ਪੁੰਨਦੁਇਸੰਗਮੇਖੁਧਿਆਜਮਕਾਲਾ॥ਵਿਛੋੜਾਭਉਵੀਸਰੈਪੂਰਾਰਖਵਾਲਾ॥੪॥ਜਿਨ
ਕੀਲੇਖੈਪਤਿਪਵੈਸੇਪੂਰੇਭਾਈ॥ਪੂਰੇਪੂਰੀਮਤਿਹੈਸਚੀਵਡਿਆਈ॥ਦੇਦੇਤੋਟਿਨਆਵਈ
ਲੈਲੈਥਕਿਪਾਈ॥੫॥ਖਾਰਸਮੁਦ੍ਰੁਢੰਢੋਲੀਐਇਕੁਮਣੀਆਪਾਵੈ॥ਦੁਇਦਿਨਚਾਰਿਸੁਹਾ
ਵਣਾਮਾਟੀਤਿਸੁਖਾਵੈ॥ਗੁਰੁਸਾਗਰੁਸਤਿਸੇਵੀਐਦੇਤੋਟਿਨਆਵੈ॥੬॥ਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਵਨਿ
ਸੇਊਜਲੇਸਭਮੈਲੁਭਰੀਜੈ॥ਮੈਲਾਊਜਲੁਤਾਥੀਐਪਾਰਸਸੰਗਿਭੀਜੈ॥ਵੰਨੀਸਾਚੇਲਾ
ਲਕੀਕਿਨਿਕੀਮਤਿਕੀਜੈ॥੭॥ਭੇਖੀਹਾਥਨਲਭਈਤੀਰਥਿਨਹੀਦਾਨੇ॥ਪੂਛਉਬੇਦਪੜੰ
ਤਿਆਮੂਠੀਵਿਣੁਮਾਨੇ॥ਨਾਨਕਕੀਮਤਿਸੋਕਰੇਪੂਰਾਗੁਰੁਗਿਆਨੇ॥੮॥੬॥

ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ॥ਘਰੁ੧॥ ॥ਮਨਮੁਖੁਲਹਰਿਘਰੁਤਜਿਵਿਗੂਚੈਅਵਰਾ

ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩ ॥ਲਾਲੈ
ਗਾਰਬੁਛੋਡਿਆਗੁਰਕੈਭੈਸਹ
ਜਿਸੁਭਾਈ॥ਲਾਲੈਖਸਮੁਪ
ਛਾਣਿਆਵਡੀਵਡਿਆਈ॥
ਖਸਮਿਮਿਲਿਐਸੁਖੁਪਾਇ
ਆਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥
੧॥ਲਾਲਾਗੋਲਾਖਸਮਕਾਖ
ਸਮੈਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾ
ਦੀਉਬਰੇਹਰਿਕੀਸਰਣਾਈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਲਾਲੇਨੋਸਿਰਿਕਾਰ
ਹੈਧੁਰਿਖਸਮਿਫੁਰਮਾਈ॥ਲਾਲੈ
ਹੁਕਮੁਪਛਾਣਿਆਸਦਾਰਹੈਰਜ
ਾਈ॥ਆਪੇਮੀਰਾਬਖਸਿਲਏਵ
ਡੀਵਡਿਆਈ॥੨॥ਤੇਰੀਸੇਵਾਸੋਕ
ਰੇਜਿਸਨੋਲੈਹਿਤੂਲਾਈ॥ਬਿਨੁ
ਸੇਵਾਕਿਨੈਨਪਾਇਆਦੂਜੈਭਰਮਿ
ਖੁਆਈ॥੩॥ਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾ
ਰੀਐਨਿਤਦੇਵੈਚੜੈਸਵਾਇਆ॥
ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਦਾਸਾਹੁਤਿਨੈ
ਵਿਚਿਪਾਇਆ॥ਜਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਾ
ਸੇਵੀਐਸੇਵਿਸਚਿਸਮਾਇਆ॥੪॥
ਲਾਲਾਸੋਜੀਵਤੁਮਰੈਮਰਿਵਿਚ
ਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥ਬੰਧਨਤੂਟਹਿਮੁ
ਕਤੁਹੋਇਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝਾਏ॥
ਸਭਮਹਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿ
ਕੋਪਾਏ॥੫॥ਲਾਲੇਵਿਚਿਗੁਣੁਕਿਛੁ
ਨਹੀਲਾਲਾਅਵਗਣਿਆਰੁ॥ਤੁਧੁ
ਜੇਵਡੁਦਾਤਾਕੋਨਹੀਤੂਬਖਸਣਹਾਰੁ॥
ਤੇਰਾਹੁਕਮੁਲਾਲਾਮੰਨੇਏਹਕਰਣੀਸਾਰੁ
॥੬॥ਗੁਰੁਸਾਗਰੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੁਜੋਇਛੇਸੋ
ਫਲੁਪਾਏ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਅਮਰੁਹੈਹਿਰਦੈ
ਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਗੁਰਸੇਵਾਸਦਾਸੁਖੁਹੈਜਿਸਨੋਹੁਕਮੁ
ਮਨਾਏ॥੭॥ਸੁਇਨਾਰੁਪਾਸਭਧਾਤੁਹੈਮਾਟੀਰਲਿਜਾ
ਈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਨਾਲਿਨਚਲਈਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝਬੁ
ਝਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਸਾਚੈਰਹੇਸ
ਮਾਈ॥੮॥੧॥

ਆਪਿਸਚਾਸਭੁਸਚੁਹੈਗੁਰਸਬਦਿਬੁਝਾਈ॥

ਕੋਪਰਤੇਰਾ॥ਜਿਨਿਤਪਰਮੁਗਦਾਏਸਤਿਗੁਰੁਨਦਰੀਭੈਦੂਰ ਮਤਿਪ੍ਰਮਨਪਰੇਰਾ॥ਚਿਸਤੁ
ਭਵੈਪਾਠਪੜ੍ਹਿਥਾਕਾਅੜਿਸਨਤੋਇਵਬੇਰਾ॥ਕਾਚੀਪਿੰਡੀਸਬਦੁਨਚੀਨੈਉਦਰੁਭਰੈਜੈਸਢੋ
ਰੋ॥੧॥ਬਾਬਾਐਸੀਰਵਤਰਵੈਸੰਨਿਆਸੀ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਏਕਲਿਵਲਾਗੀਤੇਰੈਨ
ਮਿਰਤੇਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘੋਲੀਗੇਰੂਰੰਗੁਚੜਾਇਆਵਸਤ੍ਰਭੇਖਭੇਖਾਰੀ॥ਕਾਪ
ੜਫਾਰਿਬਨਾਈਖਿੰਥਾਝੋਲੀਮਾਇਆਧਾਰੀ॥ਘਰਿਘਰਿਮਾਗੈਜਗੁਪਰਬੋਧੈਮਨਿ
ਅੰਧੈਪਤਿਹਾਰੀ॥ਭਰਮਿਭੁਲਾਣਾਸਬਦੁਨਚੀਨੈਜੂਐਬਾਜੀਹਾਰੀ॥੨॥ਅੰਤਰਿਅ
ਗਨਿਨਗੁਰਬਿਨੁਬੂਝੈਬਾਹਰਿਪੂਅਰਤਾਪੈ॥ਗੁਰਸੇਵਾਬਿਨੁਭਗਤਿਨਹੋਈਕਿਉਕਰਿ
ਚੀਨਸਿਆਪੈ॥ਨਿੰਦਾਕਰਿਕਰਿਨਰਕਨਿਵਾਸੀਅੰਤਰਿਆਤਮਜਾਪੈ॥ਅਠਸਠਿਤੀ
ਰਥਭਰਮਿਵਿਗੂਚਹਿਕਿਉਮਲੁਧੋਪੈਪਾਪੈ॥੩॥ਛਾਣੀਖਾਕਬਿਭੂਤਚੜਾਈਮਾਇਆ
ਕਾਮਗੁਜੋਹੈ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੁਨਜਾਣੈਸਾਚੁਕਹੇਤੇਛੋਹੈ॥ਪਾਠੁਪੜੈਮੁਖਿਝੂਠੋਬੋ
ਲੈਨਿਗੁਰੇਕੀਮਤਿਓਹੈ॥ਨਾਮੁਨਜਪਈਕਿਉਸੁਖੁਪਾਵੈਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਉਸੋਹੈ॥੪॥ਮੂੰ
ਡੁਮੁਡਾਇਜਟਾਸਿਖਬਾਧੀਮੋਨਿਰਹੈਅਭਿਮਾਨਾ॥ਮਨੂਆਡੋਲੈਦਹਦਿਸਧਾਵੈਬਿਨੁ
ਰਤਆਤਮਗਿਆਨਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਛੋਡਿਮਹਾਬਿਖੁਪੀਵੈਮਾਇਆਕਾਦੇਵਾਨਾ॥ਕਿ
ਰਤੁਨਮਿਟਈਹੁਕਮੁਨਬੂਝੈਪਸੂਆਮਾਹਿਸਮਾਨਾ॥੫॥ਹਾਥਕਮੰਡਲੁਕਾਪੜੀਆ
ਮਨਿਤ੍ਰਿਸਨਾਉਪਜੀਭਾਰੀ॥ਇਸਤ੍ਰੀਤਜਿਕਰਿਕਾਮਿਵਿਆਪਿਆਚਿਤੁਲਾਇਆ
ਪਰਨਾਰੀ॥ਸਿਖਕਰੇਕਰਿਸਬਦੁਨਚੀਨੈਲੰਪਟੁਹੈਬਾਜਾਰੀ॥ਅੰਤਰਿਬਿਖੁਬਾਹਰਿਨਿ
ਭਰਾਤੀਤਾਜਮੁਕਰੇਖੁਆਰੀ॥੬॥ਸੋਸੰਨਿਆਸੀਜੋਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾ
ਏ॥ਛਾਦਨਭੋਜਨਕੀਆਸਨਕਰਈਅਚਿੰਤੁਮਿਲੈਸੋਪਾਏ॥ਬਕੈਨਬੋਲੈਖਿਮਾਧਨੁਸੰ
ਗ੍ਰਹੈਤਾਮਸੁਨਾਮਿਜਲਾਏ॥ਧਨੁਗਿਰਹੀਸੰਨਿਆਸੀਜੋਗੀਜਿਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਏ॥
੭॥ਆਸਨਿਰਾਸਰਹੈਸੰਨਿਆਸੀਏਕਸੁਸਿਉਲਿਵਲਾਏ॥ਹਰਿਰਸੁਪੀਵੈਤਾਸਾਤਿਆ
ਵੈਨਿਜਘਰਿਤਾੜੀਲਾਏ॥ਮਨੂਆਨਡੋਲੈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਧਾਵਤੁਵਰਜਿਰਹਾਏ॥ਗਿਹੁ
ਸਰੀਰੁਗੁਰਮਤੀਖੋਜੇਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਏ॥੮॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਸਰੇਸਟਨਾਮਿਰਤੇ
ਵੀਚਾਰੀ॥ਖਾਣੀਬਾਣੀਗਗਨਪਤਾਲੀਜੰਤਾਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀ॥ਸਭਿਸੁਖਮੁਕਤਿਨਾਮੁ

ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਛੂਟਸਿ ਨਾਨਕ ਸਾਚੀ ਤਰੁ ਤੂ ਤਾਰੀ ॥੮॥
੭॥ ॥ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੰਜੋਗਿ ਉਪਾਏ ਰਕਤੁ ਬਿੰਦੁ
ਮਿਲਿ ਪਿੰਡੁ ਕਰੇ ॥ਅੰਤਰਿ ਗਰਭ ਉਰਧਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਰੇ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ॥੧॥ਸੰ
ਸਾਰੁ ਭਉਜਲੁ ਕਿਉ ਤਰੈ ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਈਐ ਅਫਰਿਓ ਭਾਰੁ ਅਫਰੁ ਟਰੈ ॥
੧ ਰਹਾਉ ॥ਤੇ ਗੁਣ ਵਿਸਰਿ ਗਏ ਅਪਰਾਧੀ ਮੈ ਬਉਰਾ ਕਿਆ ਕਰਉ ਹਰੇ ॥ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਇਆਲੁ
ਸਭੈ ਸਿਰਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਦਾਤਿ ਸਮਾਰਿ ਕਰੇ ॥੨॥ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਲੈ ਜਗਿ ਜਨਮਿਆ ਸਿਵ
ਸਕਤੀ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਧਰੇ ॥ਲਾਗੀ ਭੂਖ ਮਾਇਆ ਮਗੁ ਜੋਹੈ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਮੋਹਿ ਖਰੇ ॥੩
॥ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੇ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ਇਤ ਉਤ ਢੂਢਤ ਥਾਕਿ ਪਰੇ ॥ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਵਿਆ
ਪੇ ਕੂੜ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੇ ॥੪॥ਖਾਵੈ ਭੋਗੈ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਦੇਖੈ ਪਹਿਰਿ ਦਿਖਾਵੈ ਕਾਲ ਘ
ਰੇ ॥ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਕਾਲੁ ਟਰੇ ॥੫॥ਜੇਤਾ ਮੋਹੁ ਹਉਮੈ
ਕਰਿ ਭੂਲੇ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤੇ ਛੀਨਿ ਖਰੇ ॥ਤਨੁ ਧਨੁ ਬਿਨਸੈ ਸਹਸੈ ਸਹਸਾ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ਮੁਖਿ ਧੂ
ਰਿ ਪਰੇ ॥੬॥ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਜੋਬਨੁ ਤਨੁ ਖਿਸਿਆ ਕਫੁ ਕੰਠੁ ਬਿਰੂਧੋ ਨੈਨਹੁ ਨੀਰੁ ਢਰੇ ॥ਚ
ਰਣ ਰਹੇ ਕਰ ਕੰਪਣ ਲਾਗੇ ਸਾਕਤ ਰਾਮੁ ਨ ਰਿਦੈ ਹਰੇ ॥੭॥ਸੁਰਤਿ ਗਈ ਕਾਲੀ ਹੂ ਧਉਲੇ ਕਿ
ਸੈ ਨ ਭਾਵੈ ਰਖਿਓ ਘਰੇ ॥ਬਿਸਰਤ ਨਾਮ ਐਸੇ ਦੋਖ ਲਾਗਹਿ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਸਮਾਰੇ ਨਰਕਿ ਖਰੇ ॥
੮॥ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਕੋ ਲੇਖੁ ਨ ਮਿਟਈ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਕਾ ਕਉ ਦੋਸੁ ਧਰੇ ॥ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬਾਦਿ
ਜੀਵਣੁ ਹੋਰੁ ਮਰਣਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਜਨਮੁ ਜਰੇ ॥੯॥ਖੁਸੀ ਖੁਆਰ ਭਏ ਰਸ ਭੋਗਣ ਫੋਕਟ
ਕਰਮ ਵਿਕਾਰ ਕਰੇ ॥ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਲੋਭਿ ਮੂਲੁ ਖੋਇਓ ਸਿਰਿ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਾ ਡੰਡੁ ਪਰੇ ॥੧੦
ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਜਾ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਪੁਰਖ
ਅਪਰੰਪਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਜਗ ਮਹਿ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰੇ ॥੧੧॥ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਗੁਰ ਬਚਨ ਸ
ਮਾਰਹੁ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਜਨ ਭਾਉ ਕਰੇ ॥ਹਰਿ ਜਨ ਗੁਰੁ ਪਰਧਾਨੁ ਦੁਆਰੈ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ
ਕੀ ਰੇਣੁ ਹਰੇ ॥੧੨॥੮॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਕਾਫੀ॥ ॥ਆਵਉ ਵੰਞਉ ਡੁੰਮਣੀ
ਕਿਤੀ ਮਿਤ੍ਰ ਕਰੇਉ ॥ਸਾ ਧਨ ਢੋਈ ਨ ਲਹੈ ਵਾਢੀ ਕਿਉ ਧੀਰੇਉ ॥੧॥ਮੈਡਾ ਮਨੁ ਰਤਾ

ਆਪਨੜੇ ਪਿਰ ਨਾਲਿ ਲਾ ਤਉ ਧੋਲਿ ਪ੍ਰਸਾਈ ਖਨੀਐ ਕੀਤੀ ਤਿਕ ਵੇਗੀਨ ਦਰਿ ਗਿਤਾਲਿ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਪੇਈਅੜੈ ਡੋਹਾਗਣੀ ਸਾਹੁਰੜੈ ਕਿਉ ਜਾਉ ॥ ਮੈ ਗਲਿ ਅਵਗਣਿ ਮੁਠੜੀ ਬਿਨੁ
ਪਿਰ ਝੂਰਿ ਮਰਾਉ ॥੨॥ ਪੇਈਅੜੈ ਪਿਰੁ ਸੰਮਲਾ ਸਾਹੁਰੜੈ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ॥ ਸੁਖਿ ਸਵੰਨਿ ਸੋਹਾਗ
ਣੀ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੩॥ ਲੇਫੁ ਨਿਹਾਲੀ ਪਟ ਕੀ ਕਾਪੜੁ ਅੰਗਿ ਬਣਾਇਆ ॥ ਪਿਰ
ਮੁਤੀ ਡੋਹਾਗਣੀ ਤਿਨ ਡੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇਆ ॥੪॥ ਕਿਤੀ ਚਖਉ ਸਾਡੜੇ ਕਿਤੀ ਵੇਸ ਕਰੇਉ ॥ ਪਿ
ਰ ਬਿਨੁ ਜੋਬਨੁ ਬਾਦਿ ਗਇਅਮੁ ਵਾਢੀ ਝੂਰੇਦੀ ਝੂਰੇਉ ॥੫॥ ਸਚੇ ਸੰਦਾ ਸਦੜਾ ਸੁਣੀਐ
ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਸਚੈ ਸਚਾ ਬੈਸਣਾ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਪਿਆਰਿ ॥੬॥ ਗਿਆਨੀ ਅੰਜਨੁ ਸਚ
ਕਾ ਡੇਖੈ ਡੇਖਣਹਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਜਾਣੀਐ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ॥੭॥ ਤਉ ਭਾਵਨਿ ਤਉ ਜੇ
ਹੀਆ ਮੂ ਜੇਹੀਆ ਕਿਤੀਆਹ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਹੁ ਨ ਵੀਛੁੜੈ ਤਿਨ ਸਚੈ ਰਤੜੀਆਹ ॥੮॥ ॥੧॥੯॥
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥ ਨਾ ਭੈਣਾ ਭਰਜਾਈਆ ਨਾ ਸੇ ਸਸੁੜੀਆਹ ॥ ਸਚਾ
ਸਾਕੁ ਨ ਤੁਟਈ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸਹੀਆਹ ॥੧॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਨੇ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਗੁ
ਰ ਬਿਨੁ ਏਤਾ ਭਵਿ ਥਕੀ ਗੁਰਿ ਪਿਰੁ ਮੇਲਿਮੁ ਦਿਤਮੁ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਫੁਫੀ ਨਾਨੀ ਮਾ
ਸੀਆ ਦੇਰ ਜੇਠਾਨੜੀਆਹ ॥ ਆਵਨਿ ਵੰਞਨਿ ਨਾ ਰਹਨਿ ਪੂਰ ਭਰੇ ਪਹੀਆਹ ॥੨॥ ਮਾਮੇ ਤੈ
ਮਾਮਾਣੀਆ ਭਾਇਰ ਬਾਪ ਨ ਮਾਉ ॥ ਸਾਥ ਲਡੇ ਤਿਨ ਨਾਠੀਆ ਭੀੜ ਘਣੀ ਦਰੀਆਉ ॥੩॥
ਸਾਚਉ ਰੰਗਿ ਰੰਗਾਵਲੋ ਸਖੀ ਹਮਾਰੋ ਕੰਤੁ ॥ ਸਚਿ ਵਿਛੋੜਾ ਨਾ ਥੀਐ ਸੋ ਸਹੁ ਰੰਗਿ ਰਵੰਤੁ ॥੪॥ ਸਭੇ
ਰੁਤੀ ਚੰਗੀਆ ਜਿਤੁ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ॥ ਸਾ ਧਨ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸੁਖਿ ਸੁਤੀ ਨਿਸਿ ਡੇਹੁ ॥੫॥
ਪਤਣਿ ਕੂਕੇ ਪਾਤਣੀ ਵੰਞਹੁ ਧ੍ਰੁਕਿ ਵਿਲਾੜਿ ॥ ਪਾਰਿ ਪਵੰਦੜੇ ਡਿਠੁ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਬੋਹਿਥਿ ਚਾੜਿ
॥੬॥ ਹਿਕਨੀ ਲਦਿਆ ਹਿਕਿ ਲਦਿ ਗਏ ਹਿਕਿ ਭਾਰੇ ਭਰ ਨਾਲਿ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਵਣੰਜਿਆ ਸੇ
ਸਚੇ ਪ੍ਰਭ ਨਾਲਿ ॥੭॥ ਨਾ ਹਮ ਚੰਗੇ ਆਖੀਅਹ ਬੁਰਾ ਨ ਦਿਸੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀਐ ਸ
ਚੇ ਜੇਹੜਾ ਸੋਇ ॥੮॥੨॥੯॥ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨਾ ਜਾਣਾ ਮੂਰਖੁ ਹੈ ਕੋਈ
ਨਾ ਜਾਣਾ ਸਿਆਣਾ ॥ ਸਦਾ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਰੰਗੇ ਰਾਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮੂਰਖੁ
ਹਾ ਨਾਵੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਤੂ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਤਰਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੂਰਖੁ ਸਿਆਣਾ
ਏਕੁ ਹੈ ਏਕ ਜੋਤਿ ਦੁਇ ਨਾਉ ॥ ਮੂਰਖਾ ਸਿਰਿ ਮੂਰਖੁ ਹੈ ਜਿ ਮੰਨੇ ਨਾਹੀ ਨਾਉ ॥੨॥ ਗੁਰ ਦੁਆ

ਰੇਣੁਉਪਾਈਐਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਪਲੈਨਪਾਇ। ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਮਨਿਵਸੈਤਾਅਹਿਨਿਸਿਰਹੈ
ਲਿਵਲਾਇ। ੩॥ ਰਾਜਰੰਗਰੂਪਮਾਲਜੋਬਨੁਤੇਜੁਆਰੀ। ਹੁਕਮੀਬਾਧੇਪਾਸੈਖੇਲਹਿ
ਚਉਪੜਿਏਕਾਸਾਰੀ॥ ੪॥ ਜਗਿਚਤੁਰੁਸਿਆਣਾਭਰਮਿਭੁਲਾਣਾ ਨਾਉਪੰਡਿਤਪੜਹਿਗਵਾ
ਰੀ॥ ਨਾਉਵਿਸਾਰਹਿਬੇਦੁਸਮਾਲਹਿਬਿਖੁਭੂਲੇਲੇਖਾਰੀ। ੫॥ ਕਲਰਖੇਤੀਤਰਵਰਕੰ
ਠੇਬਾਗਾਪਹਿਰਹਿਕਜਲੁਝਰੈ॥ ਏਹੁਸੰਸਾਰੁਤਿਸੈਕੀਕੋਠੀਜੋਪੈਸੈਸੋਗਰਬਿਜਰੈ॥
੬॥ ਰਯਤਿਰਾਜੇਕਹਾਸਬਾਏਦੁਹੁਅੰਤਰਿਸੋਜਾਸੀ। ਕਹਤਨਾਨਕੁਗੁਰਸਚੇਕੀਪਉੜੀ
ਰਹਸੀਅਲਖੁਨਿਵਾਸੀ॥ ੭॥ ੩॥ ੧੧॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੁ ੫ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥

ਜਿਸ ਨੋ ਪ੍ਰੇਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਏਹਾ ਵੇਦਨ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਅਵਰੁ ਕਿ ਜਾਣੈ ਕਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਆਪਣਾ ਪਿਆਰੁ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਸਾਰ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਜਾਗੈ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥ ਸੋ ਜੋਗੀ ਇਹ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਣੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸੰਜੋਗੀ ਧਨ ਪਿਰ ਮੇਲਾ ਹੋਵੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਚਹੁ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਵੈ ॥ ਰੰਗ ਸਿਉ ਨਿਤ ਰਲੀਆ ਮਾਣੈ ਅਪਣੇ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਵੈਦੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਮਰੈ ਮੰਦਾ ॥ ਹੋਵੈ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥ ਏਹੁ ਸਬਦੁ ਸਾਰੁ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਗਵਾਏ ॥ ਆਪਣ ਲੀਆ ਕਿਛੂ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਲ ਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥੫॥ ਅਗਮ ਨਿਗਮੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਤਾ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਤਤੁ ਪਾਏ ॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਵਿਚਹੁ ਗਵਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਸਭੁ ਧੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ਵੇਖਹੁ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੭॥ ਇਕਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਇਕਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਹੋਰਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਗਾਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਅਗੈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਬੂਝੈ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੯॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਸੋਈ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧੦॥ ੧॥੧੨॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ੩

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭ੍ਰਮਤੇ ਭ੍ਰਮਤੇ ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਅਬ ਪਾਇਓਇ ॥੧॥ ਰੇ ਮੂੜੇ ਤੂ ਹੋਛੈ ਰਸਿ ਲਪਟਾਇਓਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਤੇਰੈ ਬਿਖਿਆ ਸਿਉ ਉਰਝਾਇਓਇ ॥੧॥ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਬਨਜਨਿ ਆਇਓ ਕਾਲਰੁ ਲਾਦਿ ਚਲਾਇਓਇ ॥੨॥ ਜਿਤੁ ਘਰ

ਸਤਿਤ੍ਰਪੁਰਹਨਾਬਸਨਾਸੋਖਸ੍ਰੁਤੀਕਿਨਆਇਓ॥੩॥ਅਟਲਅਖੰਡਪ੍ਰਾਣਸੁਖਦਾਈ
ਇਕਨਿਮਖਨਹੀਤੁਝੁਗਾਇਓ॥੪॥ਜਹਾਜਾਣਾਸੋਥਾਨੁਵਿਸਾਰਿਓਇਕਨਿਮਖਨਹੀਮਨੁ
ਲਾਇਓ॥੫॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਿਤ੍ਰਗ੍ਰਿਹਦੇਖਿਸਮਗ੍ਰੀਇਸਹੀਮਹਿਉਰਝਾਇਓ॥੬॥ਜਿਤੁ
ਕੋਲਾਇਓਤਿਤਹੀਲਾਗਾਤੈਸੇਕਰਮਕਮਾਇਓ॥੭॥ਜਉਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤਾਸਾਧਸੰ
ਗੁਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮੁਧਿਆਇਓ॥੮॥੧॥ ॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫
ਕਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਰਾਖਿਲੀਨੋਭਇਓਸਾਧੂਸੰਗੁ॥ਹਰਿਨਾਮਰਸੁਰਸਨਾਉਚਾਰੈਮਿਸਟਗੂੜਾਰੰ
ਗੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਾਨਕੋਅਸਥਾਨੁ॥ਮੀਤਸਾਜਨਸਖਾਬੰਧਪੁਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਨੁ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਸੰਸਾਰਸਾਗਰੁਜਿਨਿਉਪਾਇਓਸਰਣਿਪ੍ਰਭਕੀਗਹੀ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਪ੍ਰਭੁਅਰਾ
ਧੇਜਮਕੰਕਰੁਕਿਛੁਨਕਹੀ॥੨॥ਮੋਖਮੁਕਤਿਦੁਆਰਿਜਾਕੈਸੰਤਰਿਦਾਭੰਡਾਰੁ॥ਜੀਅਜੁ
ਗਤਿਸੁਜਾਣੁਸੁਆਮੀਸਦਾਰਾਖਣਹਾਰੁ॥੩॥ਦੂਖਦਰਦਕਲੇਸਬਿਨਸਹਿਜਿਸੁ
ਬਸੈਮਨਮਾਹਿ॥ਮਿਰਤੁਨਰਕਅਸਥਾਨਬਿਖੜੇਬਿਖੁਨਪੋਹੈਤਾਹਿ॥੪॥ਰਿਧਿਸਿਧਿ
ਨਵਨਿਧਿਜਾਕੈਅੰਮ੍ਰਿਤਾਪਰਵਾਹ॥ਆਦਿਅੰਤੇਮਧਿਪੂਰਨਊਚਅਗਮਅਗਾਹ॥੫
॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਦੇਵਮੁਨਿਜਨਬੇਦਕਰਹਿਉਚਾਰੁ॥ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਸੁਖਸਹਜਿਭੁੰਚਹਿ
ਨਹੀਅੰਤੁਪਾਰਾਵਾਰੁ॥੬॥ਅਨਿਕਪ੍ਰਾਛਤਮਿਟਹਿਖਿਨਮਹਿਰਿਦੈਜਪਿਭਗਵਾਨ॥ਪਾ
ਵਨਾਤੇਮਹਾਪਾਵਨਕੋਟਿਦਾਨਇਸਨਾਨ॥੭॥ਬਲਬੁਧਿਸੁਧਿਪਰਾਣਸਰਬਸੁਸੰਤਨਾ
ਕੀਰਾਸਿ॥ਬਿਸਰੁਨਾਹੀਨਿਮਖਮਨਤੇਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿ॥੮॥੨॥
ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ॥ਸਸਤ੍ਰਿਤੀਖਣਿਕਾਟਿਡਾਰਿਓਮਨਿਨਕੀਨੋਰੋਸੁ॥ਕਾਜੁਉਆ
ਕੋਲੇਸਵਾਰਿਓਤਿਲੁਨਦੀਨੋਦੋਸੁ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਰਾਮਰਉਨਿਤਨੀਤਿ॥ਦਇਆਲਦੇਵਕ੍ਰਿ
ਪਾਲਗੋਬਿੰਦਸੁਨਿਸੰਤਨਾਕੀਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਤਲੈਉਗਾਹਿਬੈਸਿਓਸ੍ਰਮੁਨਰ
ਹਿਓਸਰੀਰਿ॥ਮਹਾਸਾਗਰੁਨਹਵਿਆਪੈਖਿਨਮਹਿਉਤਰਿਓਤੀਰਿ॥੨॥ਚੰਦਨਅਗਰ
ਕਪੂਰਲੇਪਨਤਿਸੁਸੰਗੇਨਹੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਬਿਸਟਾਮੂਤ੍ਰਖੋਦਿਤਿਲੁਤਿਲੁਮਨਿਨਮਨੀਬਿ
ਪਰੀਤਿ॥੩॥ਊਚਨੀਚਬਿਕਾਰਸੁਕ੍ਰਿਤਸੰਲਗਨਸਭਸੁਖਛਤ੍ਰ॥ਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰੁਨਕਛੂ
ਜਾਨੈਸਰਬਜੀਅਸਮਤ॥੪॥ਕਰਿਪ੍ਰਗਾਸੁਪ੍ਰਚੰਡਪ੍ਰਗਟਿਓਅੰਧਕਾਰਬਿਨਾਸ॥ਪਵਿ

ਤ੍ਰੈਸਪਧਵਿੜਤਕਿਰਣਿਲਾਗੇਅਨਿਕਭਇਓਨਬਿਖਾਦੁ॥੫॥ਸੀਤਮੰਦਸੁਗੰਧਚਲਿ
ਓਸਰਬਥਾਨਸਮਾਨ॥ਜਤਸਾਕਿਛੁਤਤਤਾਲਾਗਿਓਤਿਲੁਨਸੰਕਾਮਾਨ॥੬॥ਸੁਭਾ
ਇਅਭਾਇਜੁਨਿਕਟਿਆਵੈਸੀਤੁਤਾਕਾਜਾਇ॥ਆਪਪਰਕਾਕਛੁਨਜਾਣੈਸਦਾਸ
ਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੭॥ਚਰਣਸਰਣਸਨਾਥਇਹੁਮਨੁਰੰਗਿਰਾਤੇਲਾਲ॥ਗੋਪਾਲ
ਗੁਣਨਿਤਗਾਉਨਾਨਕਭਏਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਲ॥੮॥੩॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਅਸਟਪਦੀ

ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੪

ਚਾਦਨਾਚਾਦਨੁਆਂਗਨਿਪ੍ਰਭਜੀਉਅੰਤਰਿਚਾਦਨਾ॥੧॥ਆਰਾਧਨਾਅਰਾਧਨੁ
ਨੀਕਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧਨਾ॥੨॥ਤਿਆਗਨਾਤਿਆਗਨੁਨੀਕਾਕਾਮੁਕ੍ਰੋ
ਧੁਲੋਭੁਤਿਆਗਨਾ॥੩॥ਮਾਗਨਾਮਾਗਨੁਨੀਕਾਹਰਿਜਸੁਗੁਰਤੇਮਾਗਨਾ॥੪॥
ਜਾਗਨਾਜਾਗਨੁਨੀਕਾਹਰਿਕੀਰਤਨਮਹਿਜਾਗਨਾ॥੫॥ਲਾਗਨਾਲਾਗਨੁਨੀਕ
ਗੁਰਚਰਣੀਮਨੁਲਾਗਨਾ॥੬॥ਇਹਬਿਧਿਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤੇਜਾਕੈਮਸਤਕਿਭਾਗ
ਨਾ॥੭॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਸਭੁਕਿਛੁਨੀਕਾਜੋਪ੍ਰਭਕੀਸਰਣਾਗਨਾ॥੮॥੧॥੪॥

ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ॥ਆਉਜੀਤੂਆਉਹਮਾਰੈਹਰਿਜਸੁਸ੍ਰਵ
ਨਿਸੁਨਾਵਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਧੁਆਵਤਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਹਰਿਜਸੁਤੁਮਸੰਗਿ
ਗਾਵਨਾ॥੧॥ਸੰਤਕਿਰਪਾਤੇਹਿਰਦੈਵਾਸੈਦੂਜਾਭਾਉਮਿਟਾਵਨਾ॥੨॥ਭਗਤਦਇ
ਆਤੇਬੁਧਿਪਰਗਾਸੈਦੁਰਮਤਿਦੂਖਤਜਾਵਨਾ॥੩॥ਦਰਸਨੁਭੇਟਤਹੋਤਪੁਨੀਤਾਪੁ
ਨਰਪਿਗਰਭਿਨਪਾਵਨਾ॥੪॥ਨਉਨਿਧਿਰਿਧਿਸਿਧਿਪਾਈਜੋਤੁਮਰੈਮਨਿਭਾਵਨਾ॥੫॥
ਸੰਤਬਿਨਾਮੈਥਾਉਨਕੋਈਅਵਰੁਨਸੂਝੈਜਾਵਨਾ॥੬॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਕਉਕੋਇਨਰ
ਖੈਸੰਤਾਸੰਗਿਸਮਾਵਨਾ॥੭॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਚਲਤੁਦਿਖਾਇਆਮਨਮਧੇ
ਹਰਿਹਰਿਰਾਵਨਾ॥੮॥੨॥੫॥ ॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫

ਜੀਵਨਾਸਫਲਜੀਵਨੁਸੁਨਿਹਰਿਜਪਿ[ਜਪਿ]ਸਦਜੀਵਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੀਵਨਾਜਿਤੁ
ਮਨੁਆਘਾਵੈਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਵਨਾ॥੧॥ਖਾਵਨਾਜਿਤੁਭੂਖਨਲਾਗੈਸੰਤੋਖਿ
ਸਦਾਤ੍ਰਿਪਤੀਵਨਾ॥੨॥ਪੈਨਣਾਰਖੁਪਤਿਪਰਮੇਸਰਫਿਰਿਨਾਗੇਨਹੀਥੀਵਨਾ॥

੩॥ਕ੍ਰੋਗਨਾਅਨਮਧੇਤਰਿਸੁਸੰਤਸੰਗਿਤਿਲੀਵਨਾ॥੪॥ਬਿਨੁਤਾਗੇਬਿਨੁਸੂਈ
ਆਨੀਮਨੁਹਰਿਭਗਤੀਸੰਗਿਸੀਵਨਾ॥੫॥ਆਤਿਆਮਰਿਰਸਮਹਿਰਾਤੇਤਿ
ਸੁਖਦੁਨਿਨਕਬਹੂਅਉਖੀਵਨਾ॥੬॥ਮਿਲਿਓਤਿਸੁਸਰਬਨਿਧਾਨਾਪ੍ਰਭਿਕ੍ਰਿਪਾ
ਲਿਆਜਿਸੁਦੀਵਨਾ॥੭॥ਸੁਖੁਨਾਨਕਸੰਤਨਕੀਸੇਵਾਚਰਣਸੰਤਧੋਇਪੀਵਨਾ॥
੮॥੩॥੬॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੮ ॥ਅੰਜੁਲੀਆ॥ ॥ਜਿਸੁਗ੍ਰਿਹਿ
ਬਹੁਤੁਤਿਸੈਗ੍ਰਿਹਿਚਿੰਤਾ॥ਜਿਸੁਗ੍ਰਿਹਿਥੋਰੀਸੁਫਿਰੈਭ੍ਰਮੰਤਾ॥ਦੁਹੂਬਿਵਸਥਾ
ਤੇਜੋਮੁਕਤਾਸੋਈਸੁਹੇਲਾਭਾਲੀਐ॥੧॥ਗ੍ਰਿਹਰਾਜਮਹਿਨਰਕੁਉਦਾਸਕਰੋਧਾ॥
ਬਹੁਬਿਧਿਬੇਦਪਾਠਸਭਿਸੋਧਾ॥ਦੇਹੀਮਹਿਜੋਰਹੈਅਲਿਪਤਾਤਿਸੁਜਨਕੀਪੂਰ
ਨਘਾਲੀਐ॥੨॥ਜਾਗਤਸੂਤਾਭਰਮਿਵਿਗੂਤਾ॥ਬਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਹੋਈਐ
ਮੀਤਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਤੁਟਹਿਹਉਬੰਧਨਏਕੋਏਕੁਨਿਹਾਲੀਐ॥੩॥ਕਰਮਕਰੈਤ
ਬੰਧਾਨਹਕਰੈਤਨਿੰਦਾ॥ਮੋਹਮਗਨਮਨੁਵਿਆਪਿਆਚਿੰਦਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁ
ਖੁਦੁਖੁਸਮਜਾਣੈਘਟਿਘਟਿਰਾਮੁਹਿਆਲੀਐ॥੪॥ਸੰਸਾਰੈਮਹਿਸਹਸਾ
ਬਿਆਪੈ॥ਅਕਥਕਥਾਅਗੋਚਰਨਹੀਜਾਪੈ॥ਜਿਸਹਿਬੁਝਾਏਸੋਈਬੂਝੈਓਹੁ
ਬਾਲਕਵਾਗੀਪਾਲੀਐ॥੫॥ਛੋਡਿਬਹੈਤਉਛੂਟੈਨਾਹੀ॥ਜਉਸੰਚੈਤਉਭਉਮ
ਨਮਾਹੀ॥ਇਸਹੀਮਹਿਜਿਸਕੀਪਤਿਰਾਖੈਤਿਸੁਸਾਧੂਚਉਰੁਢਾਲੀਐ॥੬॥ਜੋ
ਸੂਰਾਤਿਸਹੀਹੋਇਮਰਣਾ॥ਜੋਭਾਗੈਤਿਸੁਜੋਨੀਫਿਰਣਾ॥ਜੋਵਰਤਾਏਸੋਈਭਲਮਾ
ਨੈਬੁਝਿਹੁਕਮੈਦੁਰਮਤਿਜਾਲੀਐ॥੭॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹਿਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨਾ॥
ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਅਪਣੇਜਚਨਾ॥ਨਾਨਕਕੇਪੂਰਨਸੁਖਦਾਤੇਤੂੰਦੇਹਿਤਨਾਮੁਸਮਾਲੀਐ
॥੮॥੧॥੭॥੧੯॥ ॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਬਿਰਖੈਹੇਠਿ
ਸਭਿਜੰਤਇਕਠੇ॥ਇਕਿਤਤੇਇਕਿਬੋਲਨਿਮਿਠੇ॥ਅਸਤੁਉਦੋਤੁਭਇਆਉਠਿ
ਚਲੇਜਿਉਜਿਉਅਉਧਵਿਹਾਣੀਆ॥੧॥ਪਾਪਕਰੇਦੜਸਰਪਰਮੁਠੇ॥ਅਜਰਾਈ
ਲਿਫੜੇਫੜਿਕੁਠੇ॥ਦੋਜਕਿਪਾਏਸਿਰਜਣਹਾਰੈਲੇਖਾਮੰਗੈਬਾਣੀਆ॥੨॥ਸੰ

ਸੰਗਿਨਕੋਈਭਈਆਬੇਬਾ॥ਮਾਲੁਜੋਬਨੁਧਨੁਛੋਡਿਵਞੇਸਾ॥ਕਰਣਕਰੀਮਨਜਾਤੋਕਰਤਾਤਿ
ਲਪੀੜੇਜਿਉਘਾਣੀਆ॥੩॥ਖੁਸਿਖੁਸਿਲੈਦਾਵਸਤੁਪਰਾਈ॥ਵੇਖੈਸੁਣੇਤੇਰੈਨਾਲਿਖੁਦਾ
ਈ॥ਦੁਨੀਆਲਬਿਪਇਆਖਾਤਅੰਦਰਿ॥ਅਗਲੀਗਲਨਜਾਣੀਆ॥੪॥ਜਮਿਜਮਿ
ਮਰੈਮਰੈਫਿਰਿਜੰਮੈ॥ਬਹੁਤੁਸਜਾਇਪਇਆਦੇਸਿਲੰਮੈ॥ਜਿਨਿਕੀਤਾਤਿਸੈਨਜਾ
ਣੀਅੰਧਾ॥ਤਾਦੁਖੁਸਹੈਪਰਾਣੀਆ॥੫॥ਖਾਲਕਥਾਵਹੁਭੁਲਾਮੁਠਾ॥ਦੁਨੀਆਖੇਲੁਬੁ
ਰਾਰੁਠਤੁਠਾ॥ਸਿਦਕੁਸਬੂਰੀਸੰਤੁਨਮਿਲਿਓ॥ਵਤੈਆਪਣਭਾਣੀਆ॥੬॥ਮਉਲਾਖੇ
ਲਕਰੇਸਭਿਆਪੇ॥ਇਕਿਕਢੇਇਕਿਲਹਰਿਵਿਆਪੇ॥ਜਿਉਨਚਾਏਤਿਉਤਿਉਨਚਨਿ
ਸਿਰਿਸਿਰਿਕਿਰਤੁਵਿਹਾਣੀਆ॥੭॥ਮਿਹਰਕਰੇਤਾਖਸਮੁਧਿਆਈ॥ਸੰਤਾਸੰਗਤਿਨਰਕਿ
ਨਪਾਈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਦਾਨੁਨਾਨਕਕਉਗੁਣਗੀਤਾਨਿਤਵਖਾਣੀਆ॥੮॥੨॥੮॥੨੦॥

ਮ: ੧॥੧੧॥ ਮ: ੩॥੧॥ ਜੁਮਲਾ ੨੦॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ॥ਸੋਲਹੇ॥

ਸਾਚਾਸਚੁਸੋਈਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਜਿਨਿਸਿਰਜੀਤਿਨਹੀਫੁਨਿਗੋਈ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਹੁ
ਰਹਣਾਤੁਮਸਿਉਕਿਆਮੁਕਰਾਈਹੇ॥੧॥ਆਪਿਉਪਾਏਆਪਿਖਪਾਏ॥ਆਪੇਸਿਰਿਸਿ
ਰਿਧੰਧੈਲਾਏ॥ਆਪੇਵੀਚਾਰੀਗੁਣਕਾਰੀਆਪੇਮਾਰਗਿਲਾਈਹੇ॥੨॥ਆਪੇਦਾਨਾਆਪੇ
ਬੀਨਾ॥ਆਪੇਆਪੁਉਪਾਇਪਤੀਨਾ॥ਆਪੇਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਈ
ਹੇ॥੩॥ਆਪੇਸਸਿਸੂਰਾਪੂਰੋਪੂਰਾ॥ਆਪੇਗਿਆਨਿਧਿਆਨਿਗੁਰੁਸੂਰਾ॥ਕਾਲੁਜਾਲੁਜ
ਮੁਜੋਹਿਨਸਾਕੈਸਾਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਈਹੇ॥੪॥ਆਪੇਪੁਰਖੁਆਪੇਹੀਨਾਰੀ॥ਆਪੇਪਾਸਾ
ਆਪੇਸਾਰੀ॥ਆਪੇਪਿੜਬਾਧੀਜਗੁਖੇਲੈਆਪੇਕੀਮਤਿਪਾਈਹੇ॥੫॥ਆਪੇਭਵਰੁਫੁਲੁ
ਫਲੁਤਰਵਰੁ॥ਆਪੇਜਲੁਥਲੁਸਾਗਰੁਸਰਵਰੁ॥ਆਪੇਮਛੁਕਛੁਕਰਣੀਕਰੁਤੇਰਾਰੂਪੁ
ਨਲਖਣਾਜਾਈਹੇ॥੬॥ਆਪੇਦਿਨਸੁਆਪੇਹੀਰੈਣੀ॥ਆਪਿਪਤੀਜੈਗੁਰਕੀਬੈਣੀ॥
ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਅਨਾਹਦਿਅਨਦਿਨੁਘਟਿਘਟਿਸਬਦੁਰਜਾਈਹੇ॥੭॥ਆਪੇਰਤਨੁਅ
ਨੂਪੁਅਮੋਲੋ॥ਆਪੇਪਰਖੇਪੂਰਾਤੋਲੋ॥ਆਪੇਕਿਸਹੀਕਸਿਬਖਸੇਆਪੇਦੇਲੈਭਾਈਹੇ॥

੮॥ਆਪੇ ਧਨੁ ਆਪਿ ਸਰਬਾਣਾ॥ਆਪੇ ਸੁਘੜੁ ਸਰੂਪੁ ਸਿਆਣਾ॥ਕਰਤਾ ਬਕਤਾ ਸੁਨਤਾ ਸੋਈ ਆਪੇ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਹੇ॥੯॥ਪਉਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤ ਜਾਤਾ॥ਉਦਰ ਸੰਜੋਗੀ ਧਰਤੀ ਮਾਤਾ॥ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਜਗੁ ਖੇਲੈ ਖੇਲਾਈ ਹੇ॥੧੦॥ਆਪੇ ਮਛੁਲੀ ਆਪੇ ਜਾਲਾ॥ਆਪੇ ਗਊਆ ਆਪੇ ਰਖਵਾਲਾ॥ਸਰਬ ਜੀਆ ਜਗਿ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੈਸੀ ਪ੍ਰਭਿ ਫੁਰਮਾਈ ਹੇ॥੧੧॥ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਆਪੇ ਭੋਗੀ॥ਆਪੇ ਰਸੀਆ ਪਰਮ ਸੰਜੋਗੀ॥ਆਪੇ ਵੇਬਾਣੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਿਰਭਉ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਹੇ॥੧੨॥ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਤੁਝਹਿ ਸਮਾਣੀ॥ਜੋ ਦੀਸੈ ਸਭ ਆਵਣ ਜਾਣੀ॥ਸੇਈ ਸਾਹ ਸਚੇ ਵਾਪਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ਹੇ॥੧੩॥ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ॥ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਾਚੇ ਭਰਪੂਰਾ॥ਅਫਰਿਓ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਦਾ ਤੂੰ ਨਾ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ ਹੇ॥੧੪॥ਕਾਲੁ ਬਿਕਾਲੁ ਭਏ ਦੇਵਾਨੇ॥ਸਬਦੁ ਸਹਜ ਰਸੁ ਅੰਤਰਿ ਮਾਨੇ॥ਆਪੇ ਮੁਕਤਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਵਰਦਾਤਾ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਮਨਿ ਭਾਈ ਹੇ॥੧੫॥ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਗੁਰ ਗਮ ਗਿਆਨਾ॥ਜੋ ਦੀਸੈ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ॥ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਭਿਖਿਆ ਦਰਿ ਜਾਚੈ ਮੈ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਹੇ॥੧੬॥੧॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧

॥ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਧਉਲੁ ਅਕਾਸੰ॥ਆਪੇ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸੰ॥ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਆਪੇ ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਹੇ॥੧॥ਜਿਸੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ॥ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਸਾਚੇ ਲੇਖੈ॥ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਹੇ॥੨॥ਪੰਚ ਚੋਰ ਚੰਚਲ ਚਿਤੁ ਚਾਲਹਿ॥ਪਰ ਘਰ ਜੋਹਹਿ ਘਰੁ ਨਹੀ ਭਾਲਹਿ॥ਕਾਇਆ ਨਗਰੁ ਢਹੈ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਪਤਿ ਜਾਈ ਹੇ॥੩॥ਗੁਰ ਤੇ ਬੂਝੈ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਸੂਝੈ॥ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਮਨੈ ਸਿਉ ਲੂਝੈ॥ਜੋ ਤੁਧੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਤੁਧ ਹੀ ਜੇਹੇ ਨਿਰਭਉ ਬਾਲ ਸਖਾਈ ਹੇ॥੪॥ਆਪੇ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲਾ॥ਆਪੇ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਬਾਲਾ॥ਜਟਾ ਬਿਕਟ ਬਿਕਰਾਲ ਸਰੂਪੀ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਕਾਈ ਹੇ॥੫॥ਬੇਦ ਕਤੇਬੀ ਭੇਦੁ ਨ ਜਾਤਾ॥ਨਾ ਤਿਸੁ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤਾ॥ਸਗਲੇ ਸੈਲ ਉਪਾਇ ਸਮਾਏ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ ਹੇ॥੬॥ਕਰਿ ਕਰਿ ਥਾਕੀ ਮੀਤ ਘਨੇਰੇ॥ਕੋਇ ਨ ਕਾਟੈ ਅਵਗੁਣ ਮੇਰੇ॥ਸੁਰਿ ਨਰ ਨਾਥੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਭਾਇ ਮਿਲੈ ਭਉ ਜਾਈ ਹੇ॥੭॥ਭੂਲੇ ਚੂਕੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਹਿ॥ਆਪਿ ਭੁਲਾਇ ਤੂੰ ਸਮਝਾਵਹਿ॥ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਨਾਵਹੁ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਈ ਹੇ॥੮॥ਗੰਗਾ ਜਮੁਨਾ ਕੇਲ ਕੇਦਾਰਾ॥ਕਾਸੀ ਕਾਂਤੀ ਪੁਰੀ ਦੁਆਰਾ॥ਗੰਗਾ ਸਾਗਰੁ ਬੇ

ਬੇਣੀਸੰਗਮੁਅਠਸਠਿਅੰਕਿਸਮਾਈਹੇ॥੯॥ਆਪਿਸਿਧੁਸਾਧਿਕੁਵੀਚਾਰੀ॥ਆਪੇਰਾਜਨੁ
ਪੰਚਾਕਾਰੀ॥ਤਖਤਿਬਹੈਅਦਲੀਪ੍ਰਭੁਆਪੇ॥ਭਰਮੁਭੇਦੁਭਉਜਾਈਹੇ॥੧੦॥ਆਪੇਕਾ
ਜੀਆਪੇਮੁਲਾ॥ਆਪਿਅਭੁਲੁਨਕਬਹੂਭੁਲਾ॥ਆਪੇਮਿਹਰਦਇਆਪਤਿਦਾਤਾ॥
ਨਾਕਿਸੈਕੋਬੈਰਾਈਹੇ॥੧੧॥ਜਿਸੁਬਖਸੇਤਿਸੁਦੇਵਡਿਆਈ॥ਸਭਸੈਦਾਤਾਤਿਲੁਨਤ
ਮਾਈ॥ਭਰਪੁਰਿਧਾਰਿਰਹਿਆਨਿਹਕੇਵਲੁਗੁਪਤੁਪ੍ਰਗਟੁਸਭਠਾਈਹੇ॥੧੨॥ਕਿਆਸਾ
ਲਾਹੀਅਗਮਅਪਾਰੈ॥ਸਾਚੇਸਿਰਜਣਹਾਰਮੁਰਾਰੈ॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਤਿਸੁਮੇਲੇਮੇ
ਲਿਮਿਲੈਮੇਲਾਈਹੇ॥੧੩॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਦੁਆਰੈ॥ਊਭੇਸੇਵਹਿਅਲਖਅਪਾ
ਰੈ॥ਹੋਰਕੇਤੀਦਰਿਦੀਸੈਬਿਲਲਾਦੀਮੈਗਣਤਨਆਵੈਕਾਈਹੇ॥੧੪॥ਸਾਚੀਕੀਰਤਿ
ਸਾਚੀਬਾਣੀ॥ਹੋਰਨਦੀਸੈਬੇਦਪੁਰਾਣੀ॥ਪੂੰਜੀਸਾਚੁਸਚੇਗੁਣਗਾਵਾਂਮੈਧਰਹੋਰਨਕਾ
ਈਹੇ॥੧੫॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਸਾਚਾਹੈਭੀਹੋਸੀ॥ਕਉਣੁਨਮੂਆਕਉਣੁਨਮਰਸੀ॥ਨਾਨਕੁਨੀ
ਚੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਦਰਿਦੇਖਹੁਲਿਵਲਾਈਹੇ॥੧੬॥੨॥ ॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧
ਦੂਜੀਦੁਰਮਤਿਅੰਨੀਬੋਲੀ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕੀਕਚੀਚੋਲੀ॥ਘਰਿਵਰੁਸਹਜੁਨਜਾਣੈਛੋ
ਹਰਿਬਿਨੁਪਿਰਨੀਦਨਪਾਈਹੇ॥੧॥ਅੰਤਰਿਅਗਨਿਜਲੈਭੜਕਾਰੇ॥ਮਨਮੁਖੁਤਕੇ
ਕੁੰਡਾਚਾਰੇ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਕਿਉਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ਸਾਚੇਹਾਥਿਵਡਾਈਹੇ॥੨॥ਕਾਮੁ
ਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁਨਿਵਾਰੈ॥ਤਸਕਰਪੰਚਸਬਦਿਸੰਘਾਰੈ॥ਗਿਆਨਖੜਗੁਲੈਮਨਸਿ
ਉਲੂਝੈਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਈਹੇ॥੩॥ਮਾਕੀਰਕਤੁਪਿਤਾਬਿੰਦੁਧਾਰਾ॥ਮੂਰਤਿਸੂਰਤਿ
ਕਰਿਆਪਾਰਾ॥ਜੋਤਿਦਾਤਿਜੇਤੀਸਭਤੇਰੀ॥ਤੂਕਰਤਾਸਭਠਾਈਹੇ॥੪॥ਤੁਝਹੀਕੀਆਜੰ
ਮਣਮਰਣਾ॥ਗੁਰਤੇਸਮਝਪੜੀਕਿਆਡਰਣਾ॥ਤੂਦਇਆਲੁਦਇਆਕਰਿਦੇਖਹਿ॥
ਦੁਖੁਦਰਦੁਸਰੀਰਹੁਜਾਈਹੇ॥੫॥ਨਿਜਘਰਿਬੈਸਿਰਹੇਭਉਖਾਇਆ॥ਧਾਵਤੁਰਾ
ਖੇਠਾਕਿਰਹਾਇਆ॥ਕਮਲਬਿਗਾਸਿਹਰੇਸਰਸੁਭਰ॥ਆਤਮਰਾਮੁਸਖਾਈਹੇ॥
੬॥ਮਰਣੁਲਿਖਾਇਮੰਡਲਮਹਿਆਏ॥ਕਿਉਰਹੀਐਚਲਣਾਪਰਥਾਏ॥ਸਚਾ
ਅਮਰੁਸਚੇਅਮਰਾਪੁਰਿ॥ਸੋਸਚੁਮਿਲੈਵ[illegible]ਈਹੇ॥੭॥ਆਪਿਉਪਾਇਆਜਗ
ਤੁਸਬਾਇਆ॥ਜਿਨਿਸਿਰਿਆਤਿਨਿਧੰਧੈਲਾਇਆ॥ਸਚੈਊਪਰਿਅਵਰਨ

ਦੀਆਸਾਰਕੀਮਤਿਪਾਈਹੇ॥੮॥ਅੰਖੰਗੋਇਲਨਾਦਿਨਤਾਰੋ॥ਖੇਲੁਤਮਾਸਾਧੁੰਧੂਕਾ
ਰੋ॥ਬਾਜੀਖੇਲਿਗਇਆਬਾਜੀਗਰਜਿਉਨਿਸਿਸੁਪਨੈਭਖਲਾਈਹੇ॥੯॥ਤਿਨਕਉਤਖਤਿਮਿ
ਲੀਵਡਿਆਈ॥ਨਿਰਭਉਮਨਿਵਸਿਆਲਿਵਲਾਈ॥ਖੰਡੀਬ੍ਰਹਮੰਡੀਪਾਤਾਲੀਪੁਰੀ
ਈਤ੍ਰਿਭਵਣਤਾੜੀਲਾਈਹੇ॥੧੦॥ਸਾਚੀਨਗਰੀਤਖਤੁਸਚਾਵਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁ
ਮਿਲੈਸੁਖੁਪਾਵਾ॥ਸਾਚੇਸਾਚੈਤਖਤਿਵਡਾਈਹਉਮੈਗਣਤਗਵਾਈਹੇ॥੧੧॥ਗਣ
ਤਗਣੀਐਸਹਸਾਜੀਐ॥ਕਿਉਸੁਖੁਪਾਵੈਦੂਐਤੀਐ॥ਨਿਰਮਲੁਏਕੁਨਿਰੰਜਨੁਦਾ
ਤਾ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਤਿਪਾਈਹੇ॥੧੨॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਵਿਰਲੀਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾ॥ਸਾਚਾਰ
ਵਿਰਹਿਆਮਨੁਰਾਤਾ॥ਤਿਸਕੀਓਟਗਹੀਸੁਖੁਪਾਇਆਮਨਿਤਨਿਮੈਲੁਨਕਾਈਹੇ॥੧੩॥
ਜੀਭਰਸਾਇਣਿਸਾਚੈਰਾਤੀ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੰਗੀਭਉਨਭਰਾਤੀ॥ਸ੍ਰਵਣਸ੍ਰੋਤ੍ਰਰਜੇਗੁਰਬਾਣੀ
ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈਹੇ॥੧੪॥ਰਖਿਰਖਿਪੈਰਧਰੇਪਉਧਰਣਾ॥ਜਤਕਤਦੇਖਉਤੇਰੀਸਰਣਾ॥
ਦੁਖੁਸੁਖੁਦੇਹਿਤੂਹੈਮਨਿਭਾਵਹਿਤੁਝਹੀਸਿਉਬਣਿਆਈਹੇ॥੧੫॥ਅੰਤਕਾਲਿਕੋ
ਬੇਲੀਨਾਹੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਤੁਧੁਸਾਲਾਹੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀਨਿਜਘਰਿ
ਤਾੜੀਲਾਈਹੇ॥੧੬॥੩॥ ॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ॥ਆਦਿਜੁਗਾ
ਦੀਅਪਰਅਪਾਰੋ॥ਆਦਿਨਿਰੰਜਨਖਸਮਹਮਾਰੋ॥ਸਾਚੇਜੋਗਜੁਗਤਿਵੀਚਾਰੀ
ਸਾਚੇਤਾੜੀਲਾਈਹੇ॥੧॥ਕੇਤੜਿਆਜੁਗਧੁੰਧੂਕਾਰੈ॥ਤਾੜੀਲਾਈਸਿਰਜਣਹਾਰੈ॥
ਸਚੁਨਾਮੁਸਚੀਵਡਿਆਈ॥ਸਾਚੈਤਖਤਿਵਡਾਈਹੇ॥੨॥ਸਤਜੁਗਿਸਤੁਸੰਤੋਖੁਸਰੀ
ਰਾ॥ਸਤਿਸਤਿਵਰਤੈਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾ॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਪਰਖੈਸਾਚੈਹੁਕਮਿਚਲਾਈ
ਹੇ॥੩॥ਸਤਸੰਤੋਖੀਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮੰਨੇਸੋਸੂਰਾ॥ਸਾਚੀਦਰਗਹਸਾ
ਚੁਨਿਵਾਸਾ॥ਮਾਨੈਹੁਕਮੁਰਜਾਈਹੇ॥੪॥ਸਤਜੁਗਿਸਾਚੁਕਹੈਸਭੁਕੋਈ॥ਸਚਿਵਰਤੈ
ਸਾਚਾਸੋਈ॥ਮਨਿਮੁਖਿਸਾਚੁਭਰਮਭਉਭੰਜਨੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਸਖਾਈਹੇ॥੫॥ਤ੍ਰੇਤੈਧ
ਰਮਕਲਾਇਕਚੂਕੀ॥ਤੀਨਿਚਰਣਇਕਦੁਬਿਧਾਸੂਕੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਸਾਚੁਵਖਾ
ਣੈ॥ਮਨਮੁਖਿਪਚੈਅਵਾਈਹੇ॥੬॥ਮਨਮੁਖਿਕਦੇਨਦਰਗਹਸੀਝੈ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਕਿਉ
ਅੰਤਰੁਰੀਝੈ॥ਬਾਧੇਆਵਹਿਬਾਧੇਜਾਵਹਿਸੋਝੀਬੂਝਨਕਾਈਹੇ॥੭॥ਦਇਆਦੁਆ

ਪੂਰਿਅਧੀਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਚੀਨੈਕੋਈ॥ਦੁਇਪਗਧਰਮੁਧਰੇਧਰਣੀਧਰ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਤਿਥਾਈਹੇ॥੮॥ਰਾਜੇਧਰਮੁਕਰਹਿਪਰਥਾਏ॥ਆਸਾਬੰਧੇਦਾਨੁ
ਕਰਾਏ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥ਥਾਕੇਕਰਮਕਮਾਈਹੇ॥੯॥ਕਰਮਧਰਮ
ਕਰਿਮੁਕਤਿਮੰਗਾਹੀ॥ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਸਬਦਿਸਲਾਹੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦੈਮੁਕ
ਤਿਨਹੋਈ॥ਪਰਪੰਚੁਕਰਿਭਰਮਾਈਹੇ॥੧੦॥ਮਾਇਆਮਮਤਾਛੋਡੀਨਜਾਈ॥ਸੇਛੂ
ਟੇਸਚੁਕਾਰਕਮਾਈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਭਗਤਿਰਤੇਵੀਚਾਰੀ॥ਠਾਕੁਰਸਿਉਬਣਿਆਈ
ਹੇ॥੧੧॥ਇਕਿਜਪਤਪਕਰਿਕਰਿਤੀਰਥਿਨਾਵਹਿ॥ਜਿਉਤੁਧੁਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵਹਿ
ਹਠਿਨਿਗ੍ਰਹਿਅਪਤੀਜੁਨਭੀਜੈ॥ਬਿਨੁਹਰਿਗੁਰਕਿਨਿਪਤਿਪਾਈਹੇ॥੧੨॥ਕਲੀਕ
ਾਲਮਹਿਇਕਕਲਰਾਖੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪੂਰੇਕਿਨੈਨਚਾਖੀ॥ਮਨਮੁਖਿਕੂੜੁਵਰਤੈਵਰਤਾ
ਰਾ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭਰਮੁਨਜਾਈਹੇ॥੧੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਵੇਪਰਵਾਹੁਸਿਰੰਦਾ॥ਨਾਜ
ਮਕਾਣਿਨਛੰਦਾਬੰਦਾ॥ਜੋਤਿਸੁਸੇਵੇਸੋਅਬਿਨਾਸੀ॥ਨਾਤਿਸੁਕਾਲੁਸੰਤਾਈਹੇ॥੧੪॥
ਗੁਰਮਹਿਆਪੁਰਖਿਆਕਰਤਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਟਿਅਸੰਖਉਧਾਰੇ॥ਸਰਬਜੀਆਜ
ਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾ॥ਨਿਰਭਉਮੈਲੁਨਕਾਈਹੇ॥੧੫॥ਸਗਲੇਜਾਚਹਿਗੁਰਭੰਡਾਰੀ॥ਆ
ਪਿਨਿਰੰਜਨੁਅਲਖਅਪਾਰੀ॥ਨਾਨਕੁਸਾਚੁਕਹੈਪ੍ਰਭੁਜਾਚੈ॥ਮੈਦੀਜੈਸਾਚੁਰਜਾਈਹੇ
॥੧੬॥੪॥ ॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ॥ਸਾਚੈਮੇਲੇਸਬਦਿਮਿ
ਲਾਏ॥ਜਾਂਤਿਸੁਭਾਣਾਸਹਜਿਸਮਾਏ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਿਜੋਤਿਧਰੀਪਰਮੇਸਰਿ॥ਅਵਰੁ
ਨਦੂਜਾਭਾਈਹੇ॥੧॥ਜਿਸਕੇਚਾਕਰਤਿਸਕੀਸੇਵਾ॥ਸਬਦਿਪਤੀਜੈਅਲਖਅਭੇਵਾ॥
ਭਗਤਾਕਾਗੁਣਕਾਰੀਕਰਤਾ॥ਬਖਸਿਲਏਵਡਿਆਈਹੇ॥੨॥ਦੇਦੇਤੋਟਿਨਆਵੈ
ਸਾਚੇ॥ਲੈਲੈਮੁਕਰਿਪਉਦੇਕਾਚੇ॥ਮੂਲੁਨਬੂਝਹਿਸਾਚਿਨਰੀਝਹਿ॥ਦੂਜੈਭਰਮਿਭੁ
ਲਾਈਹੇ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗਿਰਹੇਦਿਨਰਾਤੀ॥ਸਾਚੇਕੀਲਿਵਗੁਰਮਤਿਜਾਤੀ॥
ਮਨਮੁਖਿਸੋਇਰਹੇਸੇਲੂਟੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਬਤੁਭਾਈਹੇ॥੪॥ਕੂੜੇਆਵੈਕੂੜੇਜਾਵੈ॥
ਕੂੜੇਰਾਤੀਕੂੜੁਕਮਾਵੈ॥ਸਬਦਿਮਿਲੇਸੇਦਰਗਹਪੈਧੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਰਤਿਸਮਾਈ
ਹੇ॥੫॥ਕੂੜਿਮੁਠੀਠਗੀਠਗਵਾੜੀ॥ਜਿਉਵਾੜੀਓਜਾੜਿਉਜਾੜੀ॥ਨਾਮਬਿਨਾਕਿਛੁ

ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਲਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਿਐ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ਹੇ ॥੬॥ ਭੋਜਨੁ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਆਘਾਈ ॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਸਾਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਚੀਨੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋਈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੭॥ ਨਾਵਹੁ ਭੂਲੀ ਚੋਟਾ ਖਾਏ ॥ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ਪਚਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਅਚੇਤ ਨ ਚੇਤਹਿ ਅਜਗਰਿ ਭਾਰਿ ਲਦਾਈ ਹੇ ॥੮॥ ਬਿਨੁ ਬਾਦ ਬਿਰੋਧਹਿ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਮੈ ਦੇਖਾਲਿਹੁ ਤਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਮਿਲੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਹੇ ॥੯॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਵਡਾ ਕਹਾਇ ਵਡਾਈ ਖਾਵੈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਤੋਟਿ ਨ ਦਾਤੀ ਸਗਲੀ ਤਿਨਹਿ ਉਪਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਦਾਨੁ ਸਮਾਹੇ ॥ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਦੂਰਿ ਨਹੀ ਦਾਤਾ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਰਜਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਇਕਿ ਸੋਗੀ ਇਕਿ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਉ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਅਨਹਦਿ ਸਬਦਿ ਲਖਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਇਕਿ ਨਾਗੇ ਭੂਖੇ ਭਵਹਿ ਭਵਾਏ ॥ ਇਕਿ ਹਠੁ ਕਰਿ ਮਰਹਿ ਨ ਕੀਮਤਿ ਪਾਏ ॥ ਗਤਿ ਅਵਿਗਤ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ਬੂਝੈ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਇਕਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਹਿ ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਵਹਿ ॥ ਇਕਿ ਅਗਨਿ ਜਲਾਵਹਿ ਦੇਹ ਖਪਾਵਹਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਗੁਰਮਤਿ ਛੋਡਹਿ ਉਝੜਿ ਜਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਨ ਜਪੈ ਅਵਾਈ ॥ ਪਚਿ ਪਚਿ ਬੂਡਹਿ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਕੂੜਿ ਕਾਲੁ ਬੈਰਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ ਹੁਕਮੇ ਆਵੈ ਹੁਕਮੇ ਜਾਵੈ ॥ ਬੂਝੈ ਹੁਕਮੁ ਸੋ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੫॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਪਛਾਤਾ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਹੇ ॥੧॥ ਆਪੇ ਨੇੜੈ ਨਾਹੀ ਦੂਰੇ ॥ ਬੂਝਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇ ਜਨ ਪੂਰੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਹਾ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਏਹ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੨॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸੰਤ ਭਲੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਰਸਨ ਰਸੇਰੇ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਪਰਹਰਿ ਦੁਖੁ ਦਾਲਦੁ ਜਿਨ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤ ਪਰਾਈ ਹੇ ॥੩॥ ਓਇ ਜਾਗਤ ਰਹਹਿ ਨ ਸੂਤੇ ਦੀਸਹਿ ॥ ਸੰਗਤਿ ਕੁਲ ਤਾਰਹਿ ਸਾਚੁ ਪਰੀਸਹਿ ॥ ਕਲਿਮਲ ਮੈਲੁ ਨਾਹੀ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਓਇ ਰਹਹਿ ਭਗਤਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੇ ॥੪॥ ਬੂਝਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੀ ॥ ਏਹੁ ਜੋਬਨੁ ਸਾਸੁ ਹੈ

ਵੇਦਪੁਰਾਣੀ॥ਆਪੁਕਹਾਵੈਮਰਿਜਾਈਐ॥ਖਾਣੀਤਰਿਜਮਪੁਰਿਜਾਧਿਰਿਦੰਧਿਆਈਹੇ॥੫॥
॥ਹੋਰਤੁਖਾਣੀਕੂੜੁਕਬਾੜਾ॥ਕੂੜੁਮਾਰੇਕਾਲੁਉਛਾਹਾੜਾ॥ਸਾਕਤਕੂੜੁਪਚਹਿਮਨਿ
ਹਉਮੈਦੁਹੁਮਾਰਗਿਪਚੈਪਚਾਈਹੇ॥੬॥ਹੋਰਤੁਨਿੰਦਾਤਾਤਿਪਰਾਈ॥ਪੜਿਪੜਿਦ
ਝਹਿਸਾਤਿਨਆਈ॥ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਨਾਮੁਸਲਾਹਹੁ॥ਆਤਮਰਾਮੁਸਖਾਈ
ਹੇ॥੭॥ਹੋਰਤੁਕਾਮਕ੍ਰੋਧਬੁਰਿਆਈ॥ਹਉਮੈਧੰਧੁਛੋਡਹੁਲੰਪਟਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰ
ਸਰਣਿਪਰਹੁਤਾਉਬਰਹੁ॥ਇਉਤਰੀਐਭਵਜਲੁਭਾਈਹੇ॥੮॥ਆਗੈਬਿਮਲਨ
ਦੀਅਗਨਿਬਿਖੁਝੇਲਾ॥ਤਿਥੈਅਵਰੁਨਕੋਈਜੀਉਇਕੇਲਾ॥ਭੜਭੜਅਗਨਿ
ਸਾਗਰੁਦੇਲਹਰੀ॥ਪੜਿਦਝਹਿਮਨਮੁਖਤਾਈਹੇ॥੯॥ਗੁਰਪਹਿਮੁਕਤਿਦਾਨੁਦੇ
ਭਾਣੈ॥ਜਿਨਿਪਾਇਆਸੋਈਬਿਧਿਜਾਣੈ॥ਜਿਨਪਾਇਆਤਿਨਪੂਛਹੁਭਾਈ॥
ਸੁਖੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵਕਮਾਈਹੇ॥੧੦॥ਗੁਰਬਿਨੁਉਰਝਿਮਰਹਿਬੇਕਾਰਾ॥ਜਮੁਸਿ
ਰਿਮਾਰੇਕਰੇਖੁਆਰਾ॥ਬਾਧੇਮੁਕਤਿਨਾਹੀਨਰਨਿੰਦਕ॥ਡੂਬਹਿਨਿੰਦਪਰਾਈਹੇ॥੧੧
॥ਬੋਲਹੁਸਾਚੁਪਛਾਣਹੁਅੰਦਰਿ॥ਦੂਰਿਨਾਹੀਦੇਖਹੁਕਰਿਨੰਦਰਿ॥ਬਿਘਨੁ
ਨਾਹੀਗੁਰਮੁਖਿਤਰੁਤਾਰੀ॥ਇਉਭਵਜਲੁਪਾਰਿਲੰਘਾਈਹੇ॥੧੨॥ਦੇਹੀਅੰਦ
ਰਿਨਾਮੁਨਿਵਾਸੀ॥ਆਪੇਕਰਤਾਹੈਅਬਿਨਾਸੀ॥ਨਾਜੀਉਮਰੈਨਮਾਰਿਆਜਾਈ॥
ਕਰਿਦੇਖੈਸਬਦਿਰਜਾਈਹੇ॥੧੩॥ਓਹੁਨਿਰਮਲੁਹੈਨਾਹੀਅੰਧਿਆਰਾ॥ਓਹੁਆ
ਪੇਤਖਤਿਬਹੈਸਚਿਆਰਾ॥ਸਾਕਤਕੂੜੇਬੰਧਿਭਵਾਈਅਹਿ॥ਮਰਿਜਨਮਹਿ
ਆਈਜਾਈਹੇ॥੧੪॥ਗੁਰਕੇਸੇਵਕਸਤਿਗੁਰਪਿਆਰੇ॥ਓਇਬੈਸਹਿਤਖਤਿਸੁਸ
ਬਦੁਵੀਚਾਰੇ॥ਤਤੁਲਹਹਿਅੰਤਰਗਤਿਜਾਣਹਿ॥ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਚੁਵਡਾਈ
ਹੇ॥੧੫॥ਆਪਿਤਰੈਜਨੁਪਿਤਰਾਤਾਰੇ॥ਸੰਗਤਿਮੁਕਤਿਸੁਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥ਨਾਨਕੁ
ਤਿਸਕਾਲਾਲਾਗੋਲਾ॥ਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਲਿਵਲਾਈਹੇ॥੧੬॥੬॥

॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ॥ਕੇਤੇਜੁਗਵਰਤੇਗੁਬਾਰੈ॥ਤਾੜੀਲਾਈਅ
ਪਰਅਪਾਰੈ॥ਧੁੰਧੂਕਾਰਿਨਿਰਾਲਮੁਬੈਠਾ॥ਨਾਤਦਿਧੰਧੁਪਸਾਰਾਹੇ॥੧॥ਜੁਗਛ
ਤੀਹਤਿਨੈਵਰਤਾਏ॥ਜਿਉਤਿਸੁਭਾਣਾਤਿਵੈਚਲਾਏ॥ਤਿਸਹਿਸਰੀਕੁਨਦੀ

ਕੋਈ ਆਪਿ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਹੇ ॥੨॥ ਗੁਪਤੇ ਬੂਝਹੁ ਜੁਗ ਚਤੁਆਰੇ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਰਤੈ ਉਦਰ ਮਝਾਰੇ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕਾ ਏਕੀ ਵਰਤੈ ਕੋਈ ਬੂਝੈ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਾ ਹੇ ॥੩॥ ਬਿੰਦੁ ਰਕਤੁ ਮਿਲਿ ਪਿੰਡੁ ਸਰੀਆ ॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਮਿਲਿ ਜੀਆ ॥ ਆਪੇ ਚੋਜ ਕਰੇ ਰੰਗ ਮਹਲੀ ਹੋਰ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰਾ ਹੇ ॥੪॥ ਗਰਭ ਕੁੰਡਲ ਮਹਿ ਉਰਧ ਧਿਆਨੀ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ਅੰਤਰਿ ਉਦਰ ਮਝਾਰਾ ਹੇ ॥੫॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਲੈ ਜਗਿ ਆਇਆ ॥ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ ॥ ਏਕੁ ਵਿਸਾਰੇ ਤਾ ਪਿੜ ਹਾਰੇ ਅੰਧੁਲੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਾ ਹੇ ॥੬॥ ਬਾਲਕੁ ਮਰੈ ਬਾਲਕ ਕੀ ਲੀਲਾ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਰੋਵਹਿ ਬਾਲੁ ਰੰਗੀਲਾ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਸੋ ਤਿਨ ਹੀ ਲੀਆ ਭੂਲਾ ਰੋਵਣਹਾਰਾ ਹੇ ॥੭॥ ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ਕਿ ਕੀਜੈ ॥ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਰੋਵੀਜੈ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਰੋਇ ਵਿਗੂਚਹਿ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰਾ ਹੇ ॥੮॥ ਕਾਲੀ ਹੂ ਫੁਨਿ ਧਉਲੇ ਆਏ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਗਥੁ ਗਇਆ ਗਵਾਏ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਅੰਧੁਲਾ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸੈ ਮੂਠੇ ਰੋਇ ਪੂਕਾਰਾ ਹੇ ॥੯॥ ਆਪੁ ਵੀਚਾਰਿ ਨ ਰੋਵੈ ਕੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਨ ਖੂਲਹਿ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਨਿਸਤਾਰਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ਦੇਹੀ ॥ ਰਾਮੁ ਨ ਜਪਈ ਅੰਤਿ ਸਨੇਹੀ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਚਲੈ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਦਰਗਹ ਝੂਠੁ ਖੁਆਰਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਚਲੈ ਕੂੜਿਆਰੋ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਪੜੈ ਸਿਰਿ ਛਾਰੋ ॥ ਸਾਹੁਰੜੈ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਪਾਏ ਪੇਈਅੜੈ ਸਿਰਿ ਮਾਰਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਖਾਜੈ ਪੈਝੈ ਰਲੀ ਕਰੀਜੈ ॥ ਬਿਨੁ ਅਭ ਭਗਤੀ ਬਾਦਿ ਮਰੀਜੈ ॥ ਸਰ ਅਪਸਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ਜਮੁ ਮਾਰੇ ਕਿਆ ਚਾਰਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਪਰਵਿਰਤੀ ਨਰਵਿਰਤਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਬਦਿ ਘਰੁ ਜਾਣੈ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਮੰਦਾ ਆਖਿ ਨ ਚਲੈ ਸਚਿ ਖਰਾ ਸਚਿਆਰਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਦਰਿ ਸਿਝੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਪੈਝੈ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰ ਕੀ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ਸਚੁ ਤਾਰੇ ਤਾਰਣਹਾਰਾ ਹੇ ॥੧੬॥੧॥੭॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਹਰਿ ਸਾ ਮੀਤੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਕੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੀਆ ਸੁਰਤਿ ਸਮੋਈ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ਸਮਾਲੇ

ਸੋਅੰਤਰਿਦਾਨੁਬੀਨਾਹੇ॥੧॥ਗੁਰੁਸਰਵਰੁਹਮਤਜਾਧਿਆਰੇ॥ਸਾਗਰਮਹਿਰਤਨਲਾਲ
ਬਹੁਸਾਰੇ॥ਮੋਤੀਮਾਣਕਹੀਰਾਹਰਿਜਸੁਗਾਵਤਮਨੁਤਨੁਭੀਨਾਹੇ॥੨॥ਹਰਿਅਗਮਅਗਾ
ਹੁਅਗਾਧਿਨਿਰਾਲਾ॥ਹਰਿਅੰਤੁਨਪਾਈਐਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ਸਤਿਗੁਰਮਤਿਤਾਰੇਤਾ
ਰਣਹਾਰਾਮਿਲਿਲਈਰੰਗਿਲੀਨਾਹੇ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਝਹੁਮੁਕਤਿਕਿਨੈਹੀ॥ਓਹੁ
ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਰਾਮਸਨੇਹੀ॥ਦਰਗਹਮੁਕਤਿਕਰੇਕਰਿਕਿਰਪਾਬਖਸੇਅਵਗੁਣ
ਕੀਨਾਹੇ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਮੁਕਤਿਕਰਾਏ॥ਸਭਿਰੋਗਗਵਾਏਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਏ॥ਜਮੁ
ਜਾਗਾਤਿਨਹੀਕਰੁਲਾਗੈ ਜਿਸੁਅਗਨਿਬੁਝੀਠਰੁਸੀਨਾਹੇ॥੫॥ਕਾਇਆਹੰਸਪ੍ਰੀਤਿ
ਬਹੁਧਾਰੀ॥ਓਹੁਜੋਗੀਪੁਰਖੁਓਹੁਸੁੰਦਰਿਨਾਰੀ॥ਅਹਿਨਿਸਿਭੋਗੈਚੋਜਬਿਨੋਦੀਉਠਿ
ਚਲਤੈਮਤਾਨਕੀਨਾਹੇ॥੬॥ਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਇਰਹੇਪ੍ਰਭਛਾਜੈ॥ਪਉਣਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਗਾ
ਜੈ॥ਮਨੂਆਡੋਲੈਦੂਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਸੋਪਾਏਜੋਕਿਛੁਕੀਨਾਹੇ॥੭॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਦੋ
ਖਦੁਖੁਸਹੀਐ॥ਹੁਕਮੁਭਇਆਚਲਣਾਕਿਉਰਹੀਐ॥ਨਰਕਕੂਪਮਹਿਗੋਤੇਖਾਵੈ
ਜਿਉਜਲਤੇਬਾਹਰਿਮੀਨਾਹੇ॥੮॥ਚਉਰਾਸੀਹਨਰਕਸਾਕਤਭੋਗਾਈਐ॥ਜੈਸਾਕੀ
ਚੈਤੈਸੋਪਾਈਐ॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਝਹੁਮੁਕਤਿਨਹੋਈਕਿਰਤਿਬਾਧਾਗ੍ਰਸਿਦੀਨਾਹੇ॥੯॥
ਖੰਡੇਧਾਰਗਲੀਅਤਿਭੀੜੀ॥ਲੇਖਾਲੀਜੈਤਿਲਜਿਉਪੀੜੀ॥ਮਾਤਪਿਤਾਕਲਤ੍ਰਸੁਤ
ਬੇਲੀਨਾਹੀ ਬਿਨੁਹਰਿਰਸਮੁਕਤਿਨਕੀਨਾਹੇ॥੧੦॥ਮੀਤਸਖੇਕੇਤੇਜਗਮਾਹੀ॥ਬਿਨੁ
ਗੁਰਪਰਮੇਸਰਕੋਈਨਾਹੀ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਮੁਕਤਿਪਰਾਇਣਿਅਨਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਕੀਨਾਹੇ॥
੧੧॥ਕੂੜੁਛੋਡਿਸਾਚਕਉਧਾਵਹੁ॥ਜੋਇਛਹੁਸੋਈਫਲੁਪਾਵਹੁ॥ਸਾਚਵਖਰਕੇਵਾ
ਪਾਰੀਵਿਰਲੇਲੈਲਾਹਾਸਉਦਾਕੀਨਾਹੇ॥੧੨॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਵਖਰੁਲੈਚਲਹੁ॥ਦ
ਰਸਨੁਪਾਵਹੁਸਹਜਿਮਹਲਹੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਿਲਹਹਿਜਨਪੂਰੇਇਉਸਮਦਰਸੀ
ਚੀਨਾਹੇ॥੧੩॥ਪ੍ਰਭਬੇਅੰਤਗੁਰਮਤਿਕੋਪਾਵਹਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਨਕਉਸਮਝਾਵਹਿ॥
ਸਤਿਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਤਿਸਤਿਕਰਿਮਾਨਹੁਇਉਆਤਮਰਾਮੈਲੀਨਾਹੇ॥੧੪॥ਨਾਰਦ
ਸਾਰਦਸੇਵਕਤੇਰੇ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਿਸੇਵਕਵਡਹੁਵਡੇਰੇ॥ਸਭਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਤੂਸਿਰਿਸਿਰਿਦਾ
ਤਾਸਭੁਤੇਰੋਕਾਰਣੁਕੀਨਾਹੇ॥੧੫॥ਇਕਿਦਰਿਸੇਵਹਿਦਰਦੁਵਞਾਏ॥ਓਇਦਰਗਹਪੈ

ਫੰਸਤਿਗੁਰੁਫਾਹਾਹਉਮੈਬੰਧਨਸਤਿਗੁਰਿਤੋੜੇ॥ਚਿਤੁਚੰਚਲੁਚਲਣਿਨਦੀਨਾ
ਹੇ॥੧੬॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਆਤੁਚੀਨਤੁਬਿਧਿਸਾਈ॥ਜਿਤੁਸੁਖਪਾਵਹੁਗਣਤਨ
ਕਾਈ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਕਰਹੁਗੁਰਸੇਵਾਜਨਨਾਨਕਹਰਿਰੰਗਿਭੀਨਾਹੇ॥੧੭॥੨॥੮॥
॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ॥ਅਸੁਰਸੰਘਾਰਣੁਰਾਮੁਹਮਾਰਾ॥ਘਟਿਘਟਿਰਮਈਆਰਾ
ਮੁਪਿਆਰਾ॥ਨਾਲੇਅਲਖੁਨਲਖੀਐਮੂਲੇਗੁਰਮੁਖਿਲਿਖੁਵੀਚਾਰਾਹੇ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਧੂਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥ਅਗਨਿਪਾਣੀਸਾਗਰੁਅਤਿ
ਗਹਿਰਾਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪਾਰਿਉਤਾਰਾਹੇ॥੨॥ਮਨਮੁਖਅੰਧੁਲੇਸੋਝੀਨਾਹੀ॥ਆਵਹਿ
ਜਾਹਿਮਰਹਿਮਰਿਜਾਹੀ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਲੇਖੁਨਮਿਟਈ॥ਜਮਦਰਿਅੰਧੁਖੁਆਰਾ
ਹੇ॥੩॥ਇਕਿਆਵਹਿਜਾਵਹਿਘਰਿਵਾਸੁਨਪਾਵਹਿ॥ਕਿਰਤਕੇਬਾਧੇਪਾਪਕਮਾਵਹਿ॥
ਅੰਧੁਲੇਸੋਝੀਬੂਝਨਕਾਈਲੋਭੁਬੁਰਾਅਹੰਕਾਰਾਹੇ॥੪॥ਪਿਰਬਿਨੁਕਿਆਤਿਸੁਧਨ
ਸੀਗਾਰਾ॥ਪਰਪਿਰਰਾਤੀਖਸਮੁਵਿਸਾਰਾ॥ਜਿਉਬੇਸੁਆਪੂਤਬਾਪੁਕੋਕਹੀਐਤਿ
ਉਫੋਕਟਕਾਰਵਿਕਾਰਾਹੇ॥੫॥ਪ੍ਰੇਤਪਿੰਜਰਮਹਿਦੂਖਘਨੇਰੇ॥ਨਰਕਿਪਚਹਿਅਗਿ
ਆਨਿਅੰਧੇਰੇ॥ਧਰਮਰਾਇਕੀਬਾਕੀਲੀਜੈਜਿਨਿਹਰਿਕਾਨਾਮੁਵਿਸਾਰਾਹੇ॥੬
॥ਸੂਰਜੁਤਪੈਅਗਨਿਬਿਖੁਝਾਲਾ॥ਅਪਤੁਪਸੂਮਨਮੁਖੁਬੇਤਾਲਾ॥ਆਸਾਮਨ
ਸਾਕੂੜੁਕਮਾਵਹਿਰੋਗੁਬੁਰਾਬੁਰਿਆਰਾਹੇ॥੭॥ਮਸਤਕਿਭਾਰੁਕਲਰਸਿਰਿਭਾਰਾ॥
ਕਿਉਕਰਿਭਉਜਲੁਲੰਘਸਿਪਾਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਬੋਹਿਥੁਆਦਿਜੁਗਾਦੀਰਾਮਿ
ਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾਹੇ॥੮॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਜਗਿਹੇਤੁਪਿਆਰਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਪਸਰਿਆ
ਪਾਸਾਰਾ॥ਜਮਕੇਫਾਹੇਸਤਿਗੁਰਿਤੋੜੇਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁਬੀਚਾਰਾਹੇ॥੯॥ਕੂੜਿਮੁਠੀਚ
ਲੈਬਹੁਰਾਹੀ॥ਮਨਮੁਖੁਦਾਝੈਪੜਿਪੜਿਭਾਹੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਗੁਰੂਵਡਦਾਣਾਨਾਮੁਜ
ਪਹੁਸੁਖਸਾਰਾਹੇ॥੧੦॥ਸਤਿਗੁਰੁਤੁਠਾਸਚੁਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਸਭਿਦੁਖਮੇਟੇਮਾਰਗਿਪਾਏ॥ਕੰ
ਡਾਪਾਇਨਗਡਈਮੂਲੇਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਰਾਖਣਹਾਰਾਹੇ॥੧੧॥ਖੇਹੂਖੇਹਰਲੈਤਨੁਛੀ
ਜੈ॥ਮਨਮੁਖੁਪਾਥਰੁਸੈਲੁਨਭੀਜੈ॥ਕਰਣਪਲਾਵਕਰੇਬਹੁਤੇਰੇਨਰਕਿਸੁਰਗਿਅਵ
ਤਾਰਾਹੇ॥੧੨॥ਮਾਇਆਬਿਖੁਭੁਇਅੰਗਮਨਾਲੇ॥ਇਨਿਦੁਬਿਧਾਘਰਬਹੁਤੇ

ਗਾਲੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣਿ ਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਉਪਜੈ ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਪਤੀਆਰਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਸਾ
ਕਤ ਮਾਇਆ ਕਉ ਬਹੁ ਧਾਵਹਿ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਕਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ
ਅੰਤਰਿ ਖਪਹਿ ਖਪਾਵਹਿ ਨਾਹੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਕੂਕਰ ਸੂਕਰ ਕਹੀਅਹਿ
ਕੂੜਿਆਰਾ ॥ ਭਉਕਿ ਮਰਹਿ ਭਉ ਭਉ ਭਉ ਹਾਰਾ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਝੂਠੇ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਦੁ
ਰਮਤਿ ਦਰਗਹ ਹਾਰਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਮਨੂਆ ਟੇਕੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੇ ਸਰਣਿ ਪਰੇਕੈ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਦੇਵੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦਰਗਹ ਪਿ ॥੧੬॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਾਧੂ ਸਰਣਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ਗ
ਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾਰਾ ਹੇ ॥੧੭

॥੩॥੯॥ ॥ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਘਰਿ ਰਹੁ ਰੇ ਮਨ ਮੁਗਧ ਇਆਨੇ ॥ ਰਾਮ
ਜਪਹੁ ਅੰਤਰਗਤਿ ਧਿਆਨੇ ॥ ਲਾਲਚ ਛੋਡਿ ਰਚਹੁ ਅਪਰੰਪਰਿ ਇਉ ਪਾਵਹੁ ਮੁਕਤਿ
ਦੁਆਰਾ ਹੇ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਬਿਸਰਿਐ ਜਮੁ ਜੋਹਣਿ ਲਾਗੈ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਜਾਹਿ ਦੁਖਾ ਫੁਨਿ
ਆਗੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਅੜੇ ਏਹੁ ਪਰਮ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰਾ ਹੇ ॥੨॥ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਅੰਤਰਿ ਡੀਠਾ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਾਮ ਰਹ
ਹੁ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਏਹੁ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸਾਰਾ ਹੇ ॥੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬੋਲਹੁ
॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਹਿ ਇਹੁ ਰਸੁ ਟੋਲਹੁ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਖੋਜਿ ਲਹਹੁ ਘਰੁ ਅਪਨਾ ਬਹੁੜਿ
ਨ ਗਰਭ ਮਝਾਰਾ ਹੇ ॥੪॥ ਸਚੁ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਹੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ॥ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰਹੁ ਹਰਿ
ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਰਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਹੇ ॥੫॥
॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਦਾਤਾ ਵਡ ਦਾਣਾ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਸੁ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣਾ ॥ ਜਿਸ
ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਤਿਸੁ ਚੂਕਾ ਜਮ ਭੈ ਭਾਰਾ ਹੇ ॥੬॥ ਪੰਚ ਤਤੁ ਮਿਲਿ ਕਾ
ਇਆ ਕੀਨੀ ॥ ਤਿਸ ਮਹਿ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਲੈ ਚੀਨੀ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਹੈ ਆਤਮੁ ਹ
ਰਿ ਪਾਈਐ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ਹੇ ॥੭॥ ਸਤ ਸੰਤੋਖਿ ਰਹਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਖਿਮਾ ਗਹਹੁ
ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ ਆਤਮੁ ਚੀਨਿ ਪਰਾਤਮੁ ਚੀਨਹੁ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਇਹੁ ਨਿਸਤਾਰਾ
ਹੇ ॥੮॥ ਸਾਕਤ ਕੂੜ ਕਪਟ ਮਹਿ ਟੇਕਾ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰ
ਨ ਆਵਹਿ ਫੁਨਿ ਜਾਵਹਿ ਗ੍ਰਭ ਜੋਨੀ ਨਰਕ ਮਝਾਰਾ ਹੇ ॥੯॥ ਸਾਕਤ ਜਮ ਕੀ ਕਾਣਿ ਨ
ਚੂਕੈ ॥ ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਨ ਕਬਹੂ ਮੂਕੈ ॥ ਬਾਕੀ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਲੀਜੈ ਸਿਰਿ ਅਫਰਿ

ਭਗਤੁ ਅਠਾਰਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਕਤੁ ਕਹਹੁ ਕੋ ਤਰਿਆ ॥ ਹਉਮੈ ਕਰਤਾ ਭਵਜਲਿ ਪਰਿਆ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਤਾਰੇ ਸੋਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਮਨਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਗੁਰ ਤੇ ਭੂਲੇ ਆਵਹੁ ਜਾਵਹੁ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰਹੁ ਫੁਨਿ ਪਾਪ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਅਚੇਤ ਨ ਚੇਤਹਿ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਤਾ ਰਾਮੁ ਪੁਕਾਰਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਪੁਰਬ ਜਨਮ ਕੇ ਕੀਏ ॥ ਸੋ ਜਾਣੈ ਜਿਨਿ ਦਾਤੈ ਦੀਏ ॥ ਕਿਸ ਕਉ ਦੋਸੁ ਦੇਹਿ ਤੂ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਹੁ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ਕਰਾਰਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਕਰਦਾ ਆਇਆ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਬੰਧਿ ਚਲਾਇਆ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਕਿਆ ਲੇ ਚਾਲੇ ਬਿਖੁ ਲਾਦੇ ਛਾਰ ਬਿਕਾਰਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਅਕਥੁ ਕਥਹੁ ਮਨੁ ਮਨਹਿ ਸਮਾਈ ॥ ਉਠਿ ਚਲਤਾ ਠਾਕਿ ਰਖਹੁ ਘਰਿ ਅਪੁਨੈ ਦੁਖੁ ਕਾਟੇ ਕਾਟਣਹਾਰਾ ਹੇ ॥੧੬॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਓਟ ਪਰਾਤੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹਰਿ ਬਖਸੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ਹੇ ॥੧੭॥੪॥੧੦॥ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਦਇਆਲੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ਤੂ ਪੂਰਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਹੇ ॥੧॥ ਤੂ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰੂਪੁ ਅਨੂਪੁ ਦਇਆਲਾ ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹਿ ਸਭੁ ਤੇਰੋ ਕੀਆ ਕਮਾਤਾ ਹੇ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਭਲੀ ਜਗਜੀਵਨ ॥ ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਨ ॥ ਆਪੇ ਲੇਵੈ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਤਿਹੁ ਲੋਈ ਜਗਤ ਪਿਤ ਦਾਤਾ ਹੇ ॥੩॥ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਪਵਣੈ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਜੀਉ ਪਾਇਆ ॥ ਦੇਹੀ ਨਗਰੀ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਸੋ ਦਸਵਾ ਗੁਪਤੁ ਰਹਾਤਾ ਹੇ ॥੪॥ ਚਾਰਿ ਨਦੀ ਅਗਨੀ ਅਸਰਾਲਾ ॥ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸਬਦਿ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਸਾਕਤ ਦੁਰਮਤਿ ਡੂਬਹਿ ਦਾਝਹਿ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਹਰਿ ਲਿਵ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੫॥ ਅਪੁ ਤੇਜੁ ਵਾਇ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਆਕਾਸਾ ॥ ਤਿਨ ਮਹਿ ਪੰਚ ਤਤੁ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰਹਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਤਜਿ ਮਾਇਆ ਹਉਮੈ ਭ੍ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੬॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਸਬਦਿ ਪਤੀਜੈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਟੇਕ ਟਿਕੀਜੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਚੋਰੁ ਮੁਹੈ ਘਰੁ ਮੰਦਰੁ ਇਨਿ ਸਾਕਤਿ ਦੂਤੁ ਨ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੭॥ ਦੁੰਦਰ ਦੂਤ ਭੂਤ ਭੀਹਾਲੇ ॥

ਬਿਖੁ ਚੋਗਾ ਕਰਤਿ ਬਿਤਾਲੋ ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਬਿਨੁ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ਆਵਤ ਜਾਤਾ
ਹੇ ॥੮॥ ਕੂੜੁ ਕਲਤੁ ਨ ਭਸਮ ਨ ਫੇਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੈਸੀ ਪਤਿ ਤੇਰੀ ॥ ਬਾਧੇ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਗੁ
ਰ ਚਾਰੇ ॥ ਜਮ ਕੰਕਰਿ ਕਾਲਿ ਪਰਾਤਾ ਹੇ ॥੯॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧੇ ਮਿਲਹਿ ਸਜਾਈ ॥ ਤਿਸੁ
ਅਪਰਾਧੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਕਾਈ ॥ ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੇ ਬਿਲਲਾਵੈ ਜਿਉ ਕੁੰਡੀ ਮੀਨੁ
ਪਰਾਤਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਸਾਕਤੁ ਫਾਸੀ ਪੜੈ ਇਕੇਲਾ ॥ ਜਮ ਵਸਿ ਕੀਆ ਅੰਧੁ ਦੁਹੇਲਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾ
ਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਸੂਝੈ ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਪਚਿ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝੁ ਨ ਬੇ
ਲੀ ਕੋਈ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਰਾਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਇਉ ਸਲਲੈ
ਸਲਲ ਮਿਲਾਤਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਭੂਲੇ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਸਮਝਾਏ ॥ ਉਝੜਿ ਜਾਦੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ ਤਿ
ਸੁ ਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਸੰਗਿ ਸਖਾਤਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਗੁਰ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰ
ਹਿ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮੈ ਇੰਦ੍ਰਿ ਮਹੇਸਿ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਲਖੁ ਕਹਹੁ ਕਿਉ
ਲਖੀਐ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸਹਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਦਰਸਨੁ ॥ ਗੁ
ਰਬਾਣੀ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁ ਪਰਸਨੁ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ਘਟਿ ਦੀਪਕੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਭੋਜਨ ਗਿਆਨੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ॥ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ਤਿਨਿ ਦਰ
ਸਨੁ ਡੀਠਾ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਿਲੇ ਬੈਰਾਗੀ ਮਨੁ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਸਮਾਤਾ ਹੇ ॥੧੬॥ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਤਿਨਿ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਸੁ ਹਰਿ
ਜਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਦੀਜੈ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੭॥੫॥੧੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧
ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥ ਜਿਨਿ ਧਰ ਚਕ੍ਰ ਧਰੇ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇ
ਖੈ ਸਾਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥ ਵੇਕੀ ਵੇਕੀ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ॥ ਦੁਇ ਪੰਦੀ ਦੁਇ ਰਾਹ ਚਲਾਏ ॥
ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਿਣੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥ ਪੜਹਿ ਮਨਮੁਖ
ਪਰੁ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਬੂਝਹਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥ ਲੈ ਕੈ ਵਢੀ ਦੇਨਿ ਉਗਾਹੀ ਦੁ
ਰਮਤਿ ਕਾ ਗਲਿ ਫਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੜਹਿ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਤ
ਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਸਚ ਸੂਚੇ ਸਚੁ ਰਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥ ਸਭ ਸਾਲਾਹੇ
ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖੈ ॥ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਸਚੁ ਪਰਾਖੈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੀ ਗੁਰ

ਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਣਾ ਹੇ ॥੫॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖੈ ਕੇਤੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸੁਣਿ ਕਹੀਐ ਕੋ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ਆਪੇ ਅਕਥ ਕਥਾ ਬੁਧਿ ਤਾ ਹੇ ॥੬॥ ਜਨਮੇ ਕਉ ਵਾਜਹਿ ਵਾਧਾਏ ॥ ਸੋਹਿਲੜੇ ਅਗਿਆਨੀ ਗਾਏ ॥ ਜੋ ਜਨਮੈ ਤਿਸੁ ਸਰਪਰ ਮਰਣਾ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਹੇ ॥੭॥ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਏ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਦੁਖਾ ਸੁਖ ਦੀਏ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਹੀ ਤੇ ਭਏ ਨਿਰਾਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੀਲੁ ਸਨਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥ ਨੀਕੇ ਸਾਚੇ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀ ॥ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਲੈ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਸਚਾ ਵਖਰੁ ਜਿਸੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਓਮਾਹਾ ਹੇ ॥੯॥ ਕਾਚੀ ਸਉਦੀ ਤੋਟਾ ਆਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ ਪੂੰਜੀ ਸਾਬਤੁ ਰਾਸਿ ਸਲਾਮਤਿ ਚੂਕਾ ਜਮ ਕਾ ਫਾਹਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਸਭੁ ਕੋ ਬੋਲੈ ਆਪਣ ਭਾਣੈ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਦੂਜੈ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਅੰਧੁਲੇ ਕੀ ਮਤਿ ਅੰਧਲੀ ਬੋਲੀ ਆਇ ਗਇਆ ਦੁਖੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਦੁਖ ਮਹਿ ਜਨਮੈ ਦੁਖ ਮਹਿ ਮਰਣਾ ॥ ਦੂਖੁ ਮਿਟੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾ ॥ ਦੂਖੀ ਉਪਜੈ ਦੂਖੀ ਬਿਨਸੈ ਕਿਆ ਲੈ ਆਇਆ ਕਿਆ ਲੈ ਜਾਹਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਸਚੀ ਕਰਣੀ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰਾ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨਹੀ ਜਮ ਧਾਰਾ ॥ ਡਾਲ ਛੋਡਿ ਤਤੁ ਮੂਲੁ ਪਰਾਤਾ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਓਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਨਹੀ ਜਮੁ ਮਾਰੈ ॥ ਨਾ ਦੁਖੁ ਦੇਖਹਿ ਪੰਥਿ ਕਰਾਰੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕਾਹਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਓੜੁ ਨ ਕਥਨੈ ਸਿਫਤਿ ਸਜਾਈ ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਰਹਹਿ ਰਜਾਈ ॥ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਜਾਨਿ ਸੁਹੇਲੇ ਹੁਕਮਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਗੁਣ ਕਥਹਿ ਘਨੇਰੇ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਵਡੇ ਵਡੇਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਪਤਿ ਰਾਖਹੁ ਤੂ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥੫॥੧੨॥
॥੬॥

॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦਖਣੀ ॥

ਕਾਇਆ ਨਗਰੁ ਨਗਰ ਗੜ ਅੰਦਰਿ ॥ ਸਾਚਾ ਵਾਸਾ ਪੁਰਿ ਗਗਨੰਦਰਿ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਥਾਨੁ ਸਦਾ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਦਾ ॥੧॥ ਅੰਦਰਿ ਕੋਟ ਛਜੇ ਹਟਨਾਲੇ ॥ ਆਪੇ ਲੇਵੈ ਵਸਤੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਜੜੇ ਜੜਿ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਖੋਲਾਇਦਾ ॥੨॥ ਭੀਤਰਿ ਕੋਟ ਗੁਫਾ ਘਰ ਜਾਈ ॥ ਨਉ ਘਰ ਥਾਪੇ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ॥ ਦਸਵੈ ਪੁਰਖੁ ਅਲੇਖੁ ਅਪਾਰੀ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਦਾ ॥੩॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਇਕ ਵਾਸਾ ॥ ਆਪੇ ਕੀਤੋ

ਖੇਲੁਤਮਾਸਾ॥ਬਾਣੀਚੀਜਲਿਨਿਵਰੈਕਿਰਪਾਤੇ ਆਪੇਜਲਨਿਧਿਪਾਇਦਾ॥੪॥ਧਰ
ਤਿਉਪਾਇਧਰੀਧਰਮਸਾਲਾ॥ਉਤਪਤਿਪਰਲਉਆਪਿਨਿਰਾਲਾ॥ਪਵਣੈਖੇਲੁ
ਕੀਆਸਭਥਾਈ ਕਲਾਖਿੰਚਿ ਢਾਹਾਇਦਾ॥੫॥ਭਾਰਅਠਾਰਹਮਾਲਣਿਤੇਰੀ॥ਚਉਰੁਢੁ
ਲੈਪਵਣੈਲੈਫੇਰੀ॥ਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੁਇਦੀਪਕਰਾਖੇ ਸਸਿਘਰਿਸੂਰੁਸਮਾਇਦਾ॥
੬॥ਪੰਖੀਪੰਚਉਡਰਿਨਹੀਧਾਵਹਿ॥ਸਫਲਿਓਬਿਰਖੁਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਪਾਵਹਿ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਸਹਜਿਰਵੈਗੁਣਗਾਵੈ ਹਰਿਰਸੁਚੋਗਚੁਗਾਇਦਾ॥੭॥ਝਿਲਮਿਲਿਝਿ
ਲਕੈਚੰਦੁਨਤਾਰਾ॥ਸੂਰਜਕਿਰਣਿਨਬਿਜੁਲਿਗੈਣਾਰਾ॥ਅਕਥੀਕਥਉਚਿਹਨੁ
ਨਹੀਕੋਈ ਪੂਰਿਰਹਿਆਮਨਿਭਾਇਦਾ॥੮॥ਪਸਰੀਕਿਰਣਿਜੋਤਿਉਜੀਆਲਾ
॥ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਆਪਿਦਇਆਲਾ॥ਅਨਹਦਰੁਣਝੁਣਕਾਰੁਸਦਾਧੁਨਿ ਨਿਰ
ਭਉਕੈਘਰਿਵਾਇਦਾ॥੯॥ਅਨਹਦੁਵਾਜੈਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਜੈ॥ਸਗਲਬਿਆਪਿਰਹਿ
ਆਪ੍ਰਭੁਛਾਜੈ॥ਸਭਤੇਰੀਤੂਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾ ਦਰਿਸੋਹੈਗੁਣਗਾਇਦਾ॥੧੦॥ਆਦਿਨਿ
ਰੰਜਨੁਨਿਰਮਲੁਸੋਈ॥ਅਵਰੁਨਜਾਣਾਦੂਜਾਕੋਈ॥ਏਕੰਕਾਰੁਵਸੈਮਨਿਭਾਵੈ ਹਉਮੈਗ
ਰਬੁਗਵਾਇਦਾ॥੧੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆ॥ਅਵਰੁਨਜਾਣਾਦੂਆਤੀਆ
ਏਕੋਏਕੁਸੁਅਪਰਅਪਰੰਪਰੁ ਪਰਖਿਖਜਾਨੈਪਾਇਦਾ॥੧੨॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਸਚੁਗ
ਹਿਰਗੰਭੀਰਾ॥ਕੋਇਨਜਾਣੈਤੇਰਾਚੀਰਾ॥ਜੇਤੀਹੈਤੇਤੀਤੁਧੁਜਾਚੈਕਰਮਿਮਿਲੈਸੋਪਾਇਦਾ॥
੧੩॥ਕਰਮਧਰਮਸਚੁਹਾਥਿਤੁਮਾਰੈ॥ਵੇਪਰਵਾਹਅਖੁਟਭੰਡਾਰੈ॥ਤੂਦਇਆਲੁਕਿਰਪਾਲੁ
ਸਦਾਪ੍ਰਭੁਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੧੪॥ਆਪੇ ਦੇਖਿਦਿਖਾਵੈਆਪੇ॥ਆਪੇਥਾਪਿ
ਉਥਾਪੇਆਪੇ॥ਆਪੇਜੋੜਿਵਿਛੋੜੇਕਰਤਾ ਆਪੇਮਾਰਿਜੀਵਾਇਦਾ॥੧੫॥ਜੇਤੀਹੈਤ
ਤੀਤੁਧੁਅੰਦਰਿ॥ਦੇਖਹਿਆਪਿਬੈਸਿਬਿਜਮੰਦਰਿ॥ਨਾਨਕੁਸਾਚੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀ॥ਹਰਿਦਰ
ਸਨਿਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੬॥੧॥੧੩॥ ॥ਮਾਰੂਸੋਲਹੇਮਹਲਾ੧
ਦਰਸਨੁਪਾਵਾਜੇਤੁਧੁਭਾਵਾ॥ਭਾਇਭਗਤਿਸਾਚੇਗੁਣਗਾਵਾ॥ਤੁਧੁਭਾਣੇਤੂਭਾਵਹਿਕਰਤੇ
ਆਪੇਰਸਨਰਸਾਇਦਾ॥੧॥ਸੋਹਨਿਭਗਤਪ੍ਰਭੂਦਰਬਾਰੇ॥ਮੁਕਤਭਏਹਰਿਦਾਸਤੁਮਾਰੇ॥
ਆਪੁਗਵਾਇਤੇਰੈਰੰਗਿਰਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਦਾ॥੨॥ਈਸਰੁਬ੍ਰਹਮਾਦੇਵੀ

ਵਾਇੰਦੂ ਤਪਸੁ ਨਿਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਕੇਤੇ ਬਨਵਾਸੀ ਅੰਤੁ ਨ ਕੋਈ ਪਾਇਦਾ ॥੩॥
ਵਿਣੁ ਜਾਣੇ ਏਕੋ ਇਨ ਜਾਣੈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਸੁ ਆਪਣ ਭਾਣੈ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੀ
ਉਪਾਏ ਭਾਣੈ ਸਾਹ ਲਵਾਇਦਾ ॥੪॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਨਿਹਚਉ ਹੋਵੈ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਆਪੁ ਗ
ਣਾਏ ਰੋਵੈ ॥ ਨਾਵਹੁ ਭੁਲਾ ਠਉਰ ਨ ਪਾਏ ਆਇ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੫॥ ਨਿਰਮਲ
ਕਾਇਆ ਊਜਲ ਹੰਸਾ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅੰਸਾ ॥ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਰਿ ਪੀਵੈ
ਬਾਹੁੜਿ ਦੂਖੁ ਭੋਗਹੁ ਰੋਗੁ ਸੁ ਅੰਤਿ ਵਿਗੋਵੈ ॥ ਹਰਖਹੁ ਸੋਗੁ ਨ ਮਿਟਈ ਕਬਹੂ ਵਿਣੁ
ਨ ਪਾਇਦਾ ॥੬॥ ਬਹੁ ਸਾਦਹੁ ਦੂਖੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ॥
ਭਾਣੇ ਭਰਮਾਇਦਾ ॥੭॥ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਭਵੈ ਸਬਾਈ ॥ ਸਾਚਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਲਿਵ
ਲਾਈ ॥ ਨਿਰਭਉ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੮॥ ਅਟਲੁ ਅਡੋਲੁ
ਅਤੋਲੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਢਾਹਿ ਫੇਰਿ ਉਸਾਰੇ ॥ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ
ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਪਤੀਆਇਦਾ ॥੯॥ ਹਮ ਦਾਸਨ ਕੇ ਦਾਸ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਾਚ ਭਲੇ ਵੀਚਾਰੇ
॥ ਮੰਨੇ ਨਾਉ ਸੋਈ ਜਿਣਿ ਜਾਸੀ ਆਪੇ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਪਲੈ ਸਾਚੁ ਸਚੇ ਸਚਿਆ
ਰਾ ॥ ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ਸਬਦੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਸਾਚੁ ਕਲਾ ਧਰਿ ਥਾਪੀ ਸਾਚੇ ਹੀ ਪਤੀਆਇ
ਦਾ ॥੧੧॥ ਵਡਾ ਵਡਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੋਝੀ ਕਿਨੈ ਨ ਹੋਈ ॥ ਸਾਚਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਸਾਚੇ
ਭਾਏ ਨਾ ਵੀਛੁੜਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਧੁਰਹੁ ਵਿਛੁੰਨੇ ਧਾਹੀ ਰੁੰਨੇ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ
ਮੁਹਲਤਿ ਪੁੰਨੇ ॥ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਮੇਲਿ ਨ ਪਛੋਤਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਆਪੇ
ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ॥ ਆਪੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਆਪੇ ਮੁਕਤਾ ॥ ਆਪੇ ਮੁਕਤਿ ਦਾਨੁ ਮੁਕਤੀਸਰੁ ਮਮ
ਤਾ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਦਾਨਾ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦਾਨੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਅਪਾਰ
॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਰਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਸੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਾਚੇ ਭਾਵ
ਹਿ ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਉਪਜਹਿ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਮਿਲਿ ਸਾਚੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇ
ਦਾ ॥੧੬॥੨॥੧੪॥ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ॥ ਅਰਬਦ ਨਰਬਦ ਧੁੰਧੂਕਾ
ਰਾ ॥ ਧਰਣਿ ਨ ਗਗਨਾ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਨਾ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਨ ਚੰਦੁ ਨ ਸੂਰਜੁ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾ
ਇਦਾ ॥੧॥ ਖਾਣੀ ਨ ਬਾਣੀ ਪਉਣ ਨ ਪਾਣੀ ॥ ਓਪਤਿ ਖਪਤਿ ਨ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥ ਖੰਡ ਪਤਾਲ
ਸਪਤ ਨਹੀ ਸਾਗਰ ਨਦੀ ਨ ਨੀਰੁ ਵਹਾਇਦਾ ॥੨॥ ਨਾ ਤਦਿ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲਾ ॥ ਦੋਜ

ਕੁ ਭਿਸਤੁ ਨਹੀ ਖੈ ਕਾਲਾ ॥ ਨਰਕੁ ਸੁਰਗੁ ਨਹੀ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਨਾ ਕੋ ਆਇ ਨ ਜਾਇਦਾ ॥
੩॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਨਾਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਹੀ ਜਾਤਿ ਨ
ਜਨਮਾ ॥ ਨਾ ਕੋ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥ ੪॥ ਨਾ ਤਦਿ ਜਤੀ ਸਤੀ ਬਨਵਾਸੀ ॥ ਨਾ ਤਦਿ ਸਿਧ
ਸਾਧਿਕ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਭੇਖੁ ਨ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋ ਨਾਥੁ ਕਹਾਇਦਾ ॥ ੫॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰ
ਜਮ ਨਾ ਬ੍ਰਤ ਪੂਜਾ ॥ ਨਾ ਕੋ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ਦੂਜਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ ਕੀ
ਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥ ੬॥ ਨਾ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮੁ ਤੁਲਸੀ ਮਾਲਾ ॥ ਗੋਪੀ ਕਾਨੁ ਨ ਗਊ ਗੁਆਲਾ ॥
ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਪਾਖੰਡੁ ਨ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋ ਵੰਸੁ ਵਜਾਇਦਾ ॥ ੭॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਨਹੀ ਮਾਇਆ ਮਾਖੀ ॥
ਜਾਤਿ ਜਨਮੁ ਨਹੀ ਦੀਸੈ ਆਖੀ ॥ ਮਮਤਾ ਜਾਲੁ ਕਾਲੁ ਨਹੀ ਮਾਥੈ ਨਾ ਕੋ ਕਿਸੈ ਧਿਆ
ਇਦਾ ॥ ੮॥ ਨਿੰਦੁ ਬਿੰਦੁ ਨਹੀ ਜੀਉ ਨ ਜਿੰਦੋ ॥ ਨਾ ਤਦਿ ਗੋਰਖੁ ਨਾ ਮਾਛਿੰਦੋ ॥ ਨਾ ਤਦਿ ਗਿਆਨੁ
ਧਿਆਨੁ ਕੁਲ ਓਪਤਿ ਨਾ ਕੋ ਗਣਤ ਗਣਾਇਦਾ ॥ ੯॥ ਵਰਨ ਭੇਖ ਨਹੀ ਬ੍ਰਹਮਣ ਖਤ੍ਰੀ ॥ ਦੇਉ
ਨ ਦੇਹੁਰਾ ਗਊ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ॥ ਹੋਮ ਜਗ ਨਹੀ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਣੁ ਨਾ ਕੋ ਪੂਜਾ ਲਾਇਦਾ ॥ ੧੦॥ ਨਾ ਕੋ
ਮੁਲਾ ਨਾ ਕੋ ਕਾਜੀ ॥ ਨਾ ਕੋ ਸੇਖੁ ਮਸਾਇਕੁ ਹਾਜੀ ॥ ਰਈਅਤਿ ਰਾਉ ਨ ਹਉਮੈ ਦੁਨੀਆ ਨਾ ਕੋ ਕ
ਹਣੁ ਕਹਾਇਦਾ ॥ ੧੧॥ ਭਾਉ ਨ ਭਗਤੀ ਨਾ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ॥ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਬਿੰਦੁ ਨਹੀ ਰਕਤੀ ॥
ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਣਜਾਰਾ ਸਾਚੇ ਏਹੋ ਭਾਇਦਾ ॥ ੧੨॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ॥ ਪਾ
ਠ ਪੁਰਾਣ ਉਦੈ ਨਹੀ ਆਸਤ ॥ ਕਹਤਾ ਬਕਤਾ ਆਪਿ ਅਗੋਚਰੁ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਦਾ ॥
੧੩॥ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਬਾਝੁ ਕਲਾ ਆਡਾਣੁ ਰਹਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ
ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਉਪਾਏ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਦਾ ॥ ੧੪॥ ਵਿਰਲੇ ਕਉ ਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾ
ਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਹੁਕਮੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਪਾਤਾਲ ਅਰੰਭੇ ਗੁਪਤਹੁ ਪਰ
ਗਟੀ ਆਇਦਾ ॥ ੧੫॥ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ
ਰਤੇ ਬਿਸਮਾਦੀ ਬਿਸਮ ਭਏ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ ॥ ੧੬॥ ੩॥ ੧੫॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਸਾਚਾ ਥਾਨੁ ਕੀਓ ਦਇ
ਆਲਾ ॥ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਕਾ ਬੰਧਨੁ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਰਚਾਇਦਾ ॥ ੧॥ ਨਉ ਘਰ ਥਾ
ਪੇ ਥਾਪਣਹਾਰੈ ॥ ਦਸਵੈ ਵਾਸਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰੈ ॥ ਸਾਇਰ ਸਪਤ ਭਰੇ ਜਲਿ ਨਿਰਮਲਿ ਗੁਰਮੁ

ਖਿਮਾ ਧੁਨਿ ਲਾਇਦਾ ॥੨॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਦੀਪਕ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਵਡਿਆਈ ॥
ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਚੇ ਸੋਭਾ ਪਾਇਦਾ ॥੩॥ ਗੜ੍ਹ ਮਹਿ ਹਾਟ ਪਟਣ ਵਾਪਾਰਾ
॥ ਪੂਰੈ ਤੋਲਿ ਤੋਲੈ ਵਣਜਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਰਤਨੁ ਵਿਸਾਹੇ ਲੇਵੈ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥੪॥
ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ਪਾਵਣਹਾਰੈ ॥ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਪੂਰੇ ਭੰਡਾਰੈ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਲੇ ਆਪੇ ਰਹਿਆ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥੫॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ॥ ਜਮ ਜੰਦਾਰੁ ਨ ਮਾਰੈ
ਫੇਟੈ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਾਸੀ ਆਪੇ ਬਿਗਸਿ ਧਿਆਇਦਾ ॥੬॥ ਆਪੇ
ਵਰਖੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ॥ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਪੂਰਾ
ਪਾਈਐ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਦਾ ॥੭॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਲਹੈ ਅਮੋਲੋ ॥ ਕਬ ਹੀ ਨ ਘਾਟ
ਸਿ ਪੂਰਾ ਤੋਲੋ ॥ ਸਚੇ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀ ਹੋਵੈ ਸਚੋ ਸਉਦਾ ਪਾਇਦਾ ॥੮॥ ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਵਿਰ
ਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ
ਮੰਨੇ ਹੁਕਮੁ ਸਮਾਇਦਾ ॥੯॥ ਹੁਕਮੇ ਆਇਆ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮੇ ਦੀਸੈ ਜਗ
ਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮੇ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲਾ ਹੁਕਮੇ ਕਲਾ ਰਹਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਹੁਕ
ਮੇ ਧਰਤੀ ਧਉਲ ਸਿਰਿ ਭਾਰੰ ॥ ਹੁਕਮੇ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਗੈਣਾਰੰ ॥ ਹੁਕਮੇ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਘਰਿ ਵਾ
ਸਾ ਹੁਕਮੇ ਖੇਲ ਖੇਲਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਹੁਕਮੇ ਆਡਾਣੇ ਆਕਾਸੀ ॥ ਹੁਕਮੇ ਜਲ ਥਲ ਤ੍ਰਿ
ਭਵਣ ਵਾਸੀ ॥ ਹੁਕਮੇ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸ ਸਦਾ ਫੁਨਿ ਹੁਕਮੇ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਹੁਕਮਿ ਉ
ਪਾਏ ਦਸ ਅਉਤਾਰਾ ॥ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਅਗਣਤ ਅਪਾਰਾ ॥ ਮੰਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸੁ ਦਰਗਹ ਪੈਝੈ ਸਾਚਿ
ਮਿਲਾਇ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਹੁਕਮੇ ਜੁਗ ਛਤੀਹ ਗੁਦਾਰੇ ॥ ਹੁਕਮੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਵੀਚਾ
ਰੇ ॥ ਆਪਿ ਨਾਥੁ ਨਥੀ ਸਭ ਜਾ ਕੀ ਬਖਸੇ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਗੜ੍ਹੈ ਮਹਿ
ਰਾਜਾ ॥ ਨੇਬ ਖਵਾਸ ਭਲਾ ਦਰਵਾਜਾ ॥ ਮਿਥਿਆ ਲੋਭੁ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਲਬਿ ਪਾਪਿ ਪਛੁ
ਤਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਨਗਰ ਮਹਿ ਕਾਰੀ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸਰਣਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹ
ਜਿ ਮਿਲੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥੪॥ ॥੧੬॥

॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੁੰਨ ਕਲਾ ਅਪਰੰਪਰਿ ਧਾਰੀ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਅਪਰ
ਅਪਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸੁੰਨਹੁ ਸੁੰਨੁ ਉਪਾਇਦਾ ॥੧॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਸੁੰਨੈ

ਤੰਸਾਜੋ॥ਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਇਕਾਇਆਗੜ੍ਹਰਾਜੋ॥ਅਗਨਿਪਾਣੀਜੀਉਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀ
ਸੁੰਨੇਕਲਾਰਹਾਇਦਾ॥੨॥ਸੁੰਨਹੁਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਉਪਾਏ॥ਸੁੰਨੇਵਰਤੇਜੁਗਸਬਾਏ॥ਇ
ਸੁਪਦਵੀਚਾਰੇਸੋਜਨੁਪੂਰਾ॥ਤਿਸੁਮਿਲੀਐਭਰਮੁਚੁਕਾਇਦਾ॥੩॥ਸੁੰਨਹੁਸਪਤਸਰੋਵ
ਰਥਾਪੇ॥ਜਿਨਿਸਾਜੇਵੀਚਾਰੇਆਪੇ॥ਤਿਤੁਸਤਸਰਿਮਨੂਆਗੁਰਮੁਖਿਨਾਵੈ॥ਫਿਰਿਬਾ
ਹੁੜਿਜੋਨਿਨਪਾਇਦਾ॥੪॥ਸੁੰਨਹੁਚੰਦੁਸੂਰਜੁਗੈਣਾਰੇ॥ਤਿਸਕੀਜੋਤਿਤ੍ਰਿਭਵਣਿ
ਸਾਰੇ॥ਸੁੰਨੇਅਲਖੁਅਪਾਰਨਿਰਾਲਮੁ॥ਸੁੰਨੇਤਾੜੀਲਾਇਦਾ॥੫॥ਸੁੰਨਹੁਧਰਤਿਅਕਾਸੁਉ
ਪਾਏ॥ਬਿਨੁਥੰਮਾਰਾਖੇਸਚੁਕਲਪਾਏ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਸਾਜਿਮੇਖੁਲੀਮਾਇਆ॥ਆਪਿ
ਉਪਾਇਖਪਾਇਦਾ॥੬॥ਸੁੰਨਹੁਖਾਣੀਸੁੰਨਹੁਬਾਣੀ॥ਸੁੰਨਹੁਉਪਜੀਸੁੰਨਿਸਮਾਣੀ॥ਉਤ
ਭੁਜੁਚਲਤੁਕੀਆਸਿਰਿਕਰਤੈਬਿਸਮਾਦੁਸਬਦਿਦੇਖਾਇਦਾ॥੭॥ਸੁੰਨਹੁਰਾਤਿਦਿਨ
ਸੁਦੁਇਕੀਏ॥ਓਪਤਿਖਪਤਿਸੁਖਾਦੁਖਦੀਏ॥ਸੁਖਦੁਖਹੀਤੇਅਮਰੁਅਤੀਤਾਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਿਜਘਰੁਪਾਇਦਾ॥੮॥ਸਾਮਵੇਦੁਰਿਗੁਜੁਜਰੁਅਥਰਬਣੁ॥ਬ੍ਰਹਮੇਮੁਖਿਮਾਇਆਹੈ
ਤ੍ਰੈਗੁਣ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਹਿਨਸਕੈਕੋ॥ਤਿਉਬੋਲੇਜਿਉਬੋਲਾਇਦਾ॥੯॥ਸੁੰਨਹੁ
ਸਪਤਪਾਤਾਲਉਪਾਏ॥ਸੁੰਨਹੁਭਵਣਰਖੇਲਿਵਲਾਏ॥ਆਪੇਕਾਰਣੁਕੀਆਅਪਰੰਪ
ਰਿ॥ਸਭੁਤੇਰੋਕੀਆਕਮਾਇਦਾ॥੧੦॥ਰਜਤਮਸਤਕਲਤੇਰੀਛਾਇਆ॥ਜਨਮਮਰਣ
ਹਉਮੈਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਗੁਣਿਚਉਥੈਮੁਕਤਿਕਰਾਇ
ਦਾ॥੧੧॥ਸੁੰਨਹੁਉਪਜੇਦਸਅਵਤਾਰਾ॥ਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਇਕੀਆਪਾਸਾਰਾ॥ਦੇਵਦ
ਨਵਗਣਗੰਧਰਬਸਾਜੇ॥ਸਭਿਲਿਖਿਆਕਰਮਕਮਾਇਦਾ॥੧੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਮਝੈਰੋਗੁ
ਨਹੋਈ॥ਇਹਗੁਰਕੀਪਉੜੀਜਾਣੈਜਨੁਕੋਈ॥ਜੁਗਹਜੁਗੰਤਰਿਮੁਕਤਿਪਰਾਇਣਸੋ
ਮੁਕਤਿਕਰਾਇਆਪਤਿਪਾਇਦਾ॥੧੩॥ਪੰਚਤਤੁਸੁੰਨਹੁਪਰਗਾਸਾ॥ਦੇਹਸੰਜੋਗੀਕਰਮ
ਅਭਿਆਸਾ॥ਬੁਰਾਭਲਾਦੁਇਮਸਤਕਿਲੀਖੇ॥ਪਾਪੁਪੁੰਨਬੀਜਾਇਦਾ॥੧੪॥ਊ
ਤਮਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਨਿਰਾਲੇ॥ਸਬਦਿਰਤੇਹਰਿਰਸਿਮਤਵਾਲੇ॥ਰਿਧਿਬੁਧਿਸਿਧਿਗਿ
ਆਨੁਗੁਰੂਤੇਪਾਈਐਪੂਰੈਭਾਗਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੧੫॥ਇਸੁਮਨਮਾਇਆਕਉਨੇਹੁਘ
ਨੇਰਾ॥ਕੋਈਬੂਝਹੁਗਿਆਨੀਕਰਹੁਨਿਬੇਰਾ॥ਆਸਾਮਨਸਾਹਉਮੈਸਹਸਾ॥ਨਰੁਲੋ

ਕੀਤੂ ਨ ਕਮਾਇਦਾ ॥੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਸਚੇ ਘਰ ਬਾਰਾ ॥
ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਨਾਦੁ ਸਬਦ ਧੁਨਿ ਸਚੁ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੭॥੫॥੧੭॥
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਤ ਦੇਖਾ ਤਤ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਆਇ ਨ ਜਾਈ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜੁਗਤਿ ਸਮਾਈ ਰਹਿਓ ਨਿਰਾਲਮੁ ਰਾਇਆ ॥੧॥ ਜਗ
ਤਿਸ ਕੀ ਛਾਇਆ ਜਿਸੁ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਇਆ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਭੈਣ ਨ ਭਰਾਉ ਕਮਾਇਆ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਓ
ਪਤਿ ਖਪਤਿ ਕੁਲ ਜਾਤੀ ਓਹੁ ਅਜਰਾਵਰੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥੨॥ ਤੂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖੁ ਨਾਹੀ
ਸਿਰਿ ਕਾਲਾ ॥ ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਅਲੇਖ ਅਗੰਮ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਸਤਿ ਸੰਤੋਖਿ ਸਬਦਿ ਅਤਿ ਸੀਤਲੁ
ਸਹਜ ਭਾਇ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥੩॥ ਤ੍ਰੈ ਵਰਤਾਇ ਚਉਥੈ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥ ਕਾਲ ਬਿਕਾਲ ਕੀ
ਏ ਇਕ ਗ੍ਰਾਸਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਸਰਬ ਜਗਜੀਵਨੁ ਗੁਰਿ ਅਨਹਦ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਇਆ
॥੪॥ ਊਤਮ ਜਨ ਸੰਤ ਭਲੇ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਹਰਿ ਰਸਿ ਮਾਤੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਰੇਣ ਸੰ
ਤ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥੫॥ ਤੂ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜੀਅ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ॥ ਤੂ
ਦਾਤਾ ਹਮ ਸੇਵਕ ਤੇਰੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਜੈ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਦੀਪਾਇ
ਆ ॥੬॥ ਪੰਚ ਤਤ ਮਿਲਿ ਇਹੁ ਤਨੁ ਕੀਆ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮ ਪਾਏ ਸੁਖੁ ਥੀਆ ॥ ਕਰਮ ਕਰਤੂ
ਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਪਾਇਆ ॥੭॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਭੂਖ ਪਿਆਸ
ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਿ ਰਾਤਾ ਕੇਵਲ ਬੈਰਾਗੀ
ਗੁਰਮਤਿ ਭਾਇ ਸੁਭਾਇਆ ॥੮॥ ਅਧਿਆਤਮ ਕਰਮ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰ
ਤਰਿ ਜਾਤੀ ॥ ਸਬਦੁ ਰਸਾਲੁ ਰਸਨਿ ਰਸਿ ਰਸਨਾ ਬੇਣੁ ਰਸਾਲੁ ਵਜਾਇਆ ॥੯॥ ਬੇਣੁ ਰਸਾ
ਲੁ ਵਜਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਜਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਬੂਝਹੁ ਇਹ ਬਿਧਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ
ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥੧੦॥ ਐਸੇ ਜਨ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਰਹਹਿ ਨਿ
ਰਾਰੇ ॥ ਆਪਿ ਤਰਹਿ ਸੰਗਤਿ ਕੁਲ ਤਾਰਹਿ ਤਿਨ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਜਗਿ ਆਇਆ
॥੧੧॥ ਘਰੁ ਦਰੁ ਮੰਦਰੁ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਕਾਇਆ ਗੜ੍ਹ ਮਹਲ ਮਹ
ਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ॥੧੨॥ ਚਤੁਰ ਦਸ ਹਾਟ ਦੀਵੇ ਦੁਇ ਸਾਖੀ ॥ ਸੇ
ਵਕ ਪੰਚ ਨਾਹੀ ਬਿਖੁ ਚਾਖੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਅਨੂਪ ਨਿਰਮੋਲਕ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹ

ਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧੩॥ ਤਖਤਿ ਬਹੈ ਤਖਤੈ ਕੀ ਲਾਇਕ ॥ ਪੰਚ ਸਮਾਏ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇ
ਕ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਸਹਸਾ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੧੪॥ ਤਖਤਿ ਸਲਾਮੁ
ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਇਹੁ ਸਾਚੁ ਵਡਾਈ ਗੁਰਮਤਿ ਲਿਵ ਜਾਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮੁ ਜਪਹੁ ਤ
ਰੁ ਤਾਰੀ ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਪਾਇਆ ॥੧੫॥੧॥੧੮॥ ਮਾਰੂ
ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਰੇ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਰਹਹੁ ਸਰਣਾ
ਈ ॥ ਤਸਕਰੁ ਚੋਰੁ ਨ ਲਾਗੈ ਤਾ ਕਉ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਸਬਦਿ ਜਗਾਇਆ ॥੧॥ ਤੂ ਏਕੰਕ
ਾਰੁ ਨਿਰਾਲਮੁ ਰਾਜਾ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਸਵਾਰਹਿ ਜਨ ਕੇ ਕਾਜਾ ॥ ਅਮਰੁ ਅਡੋਲੁ ਅਪਾਰੁ ਅ
ਮੋਲਕੁ ਹਰਿ ਅਸਥਿਰ ਥਾਨਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥੨॥ ਦੇਹੀ ਨਗਰੀ ਊਤਮ ਥਾਨਾ ॥ ਪੰਚ ਲੋ
ਕ ਵਸਹਿ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਊਪਰਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ਨਿਰਾਲਮੁ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇਆ ॥੩॥ ਦੇਹ
ੀ ਨਗਰੀ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕਰਣੈਹਾਰੈ ਸਾਜੇ ॥ ਦਸਵੈ ਪੁਰਖੁ ਅਤੀਤੁ
ਨਿਰਾਲਾ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥੪॥ ਪੁਰਖੁ ਅਲੇਖੁ ਸਚੇ ਦੀਵਾਨਾ ॥ ਹੁਕਮਿ
ਚਲਾਏ ਸਚੁ ਨੀਸਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਖੋਜਿ ਲਹਹੁ ਘਰੁ ਅਪਨਾ ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮ ਨਾਮੁ
ਪਾਇਆ ॥੫॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਅਦਲੁ ਕਰੇ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਸਮਾਨਾ ॥
ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੈ ਗਰਦਨਿ ਮਾਰੇ ਹਉਮੈ ਲੋਭੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੬॥ ਸਚੈ ਥਾਨਿ ਵਸੈ ਨਿਰੰ
ਕਾਰਾ ॥ ਆਪਿ ਪਛਾਣੈ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਨਿਵਾਸੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ਆਵਣੁ
ਜਾਣੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੭॥ ਨਾ ਮਨੁ ਚਲੈ ਨ ਪਉਣੁ ਉਡਾਵੈ ॥ ਜੋਗੀ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ
ਵਾਵੈ ॥ ਪੰਚ ਸਬਦ ਝੁਣਕਾਰੁ ਨਿਰਾਲਮੁ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਵਾਇ ਸੁਣਾਇਆ ॥੮॥ ਭਉ
ਬੈਰਾਗਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਤਾ ॥ ਹਉਮੈ ਤਿਆਗੀ ਅਨਹਦਿ ਰਾਤਾ ॥ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਿ ਨਿ
ਰੰਜਨੁ ਜਾਣੈ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਾਇਆ ॥੯॥ ਦੁਖ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਰੋਗ ਕ
ਟੇ ਕਾਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ
॥੧੦॥ ਕਾਲੈ ਕਵਲੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਣੈ ॥ ਬੂਝੈ ਕਰਮੁ ਸੁ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪਿ
ਪਛਾਣੈ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਚੋਜੁ ਸਬਾਇਆ ॥੧੧॥ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਣਜਾਰਾ ॥ ਆ
ਪੇ ਪਰਖੇ ਪਰਖਣਹਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਕਸਿ ਕਸਵਟੀ ਲਾਏ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥

ਐਪਿਦਇਆਲਿਦਇਆਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀ॥ਘਟਿਘਟਿਰਵਿਰਹਿਆਬਨਵਾਰੀ॥ਪੁ
ਰਖੁਅਤੀਤੁਵਸੈਨਿਹਕੇਵਲੁਗੁਰਪੁਰਖੈਪੁਰਖੁਮਿਲਾਇਆ॥੧੩॥ਪ੍ਰਭੁਦਾਨਾਬੀ
ਨਾਗਰਬੁਗਵਾਏ॥ਦੂਜਾਮੇਟੈਏਕੁਦਿਖਾਏ॥ਆਸਾਮਾਹਿਨਿਰਾਲਮੁਜੋਨੀ ਅਕੁ
ਲਨਿਰੰਜਨੁਗਾਇਆ॥੧੪॥ਹਉਮੈਮੇਟਿਸਬਦਿਸੁਖੁਹੋਈ॥ਆਪੁਵੀਚਾਰੇਗਿ
ਆਨੀਸੋਈ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜਸੁਹਰਿਗੁਣਲਾਹਾ ਸਤਸੰਗਤਿਸਚੁਫਲੁਪਾਇਆ
॥੧੫॥੨॥੧੯॥ ॥ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ੧ ॥ਸਚੁਕਹਹੁ
ਸਚੈਘਰਿਰਹਣਾ॥ਜੀਵਤਮਰਹੁਭਵਜਲੁਜਗੁਤਰਣਾ॥ਗੁਰੁਬੋਹਿਥੁਗੁਰੁਬੇੜੀ
ਤੁਲਹਾ ਮਨਹਰਿਜਪਿਪਾਰਿਲਘਾਇਆ॥੧॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਲੋਭੁਬਿਨਾਸਨੁ॥ਨਉ
ਦਰਮੁਕਤੇਦਸਵੈਆਸਨੁ॥ਊਪਰਿਪਰੈਪਰੈਅਪਰੰਪਰੁ ਜਿਨਿਆਪੇਆਪੁਉਪਾਇ
ਆ॥੨॥ਗੁਰਮਤਿਲੇਵਹੁਹਰਿਲਿਵਤਰੀਐ॥ਅਕਲੁਗਾਇਜਮਤੇਕਿਆਡਰੀਐ
॥ਜਤਜਤਦੇਖਉਤਤਤਤਤੁਮਹੀ ਅਵਰੁਨਦੁਤੀਆਗਾਇਆ॥੩॥ਸਚੁਹਰਿਨਾ
ਮੁਸਚੁਹੈਸਰਣਾ॥ਸਚੁਗੁਰਸਬਦੁਜਿਤੈਲਗਿਤਰਣਾ॥ਅਕਥੁਕਥੈਦੇਖੈਅਪਰੰਪ
ਰੁ ਫੁਨਿਗਰਭਿਨਜੋਨੀਜਾਇਆ॥੪॥ਸਚਬਿਨੁਸਤੁਸੰਤੋਖੁਨਪਾਵੈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਮੁਕ
ਤਿਨਆਵੈਜਾਵੈ॥ਮੂਲਮੰਤ੍ਰੁਹਰਿਨਾਮੁਰਸਾਇਣੁ ਕਹੁਨਾਨਕਪੂਰਾਪਾਇਆ॥੫॥
ਸਚਬਿਨੁਭਵਜਲੁ ਜਾਇਨਤਰਿਆ॥ਏਹੁਸਮੁੰਦੁਅਥਾਹੁਮਹਾਬਿਖੁਭਰਿਆ॥ਰ
ਹੈਅਤੀਤੁਗੁਰਮਤਿਲੇਊਪਰਿ ਹਰਿਨਿਰਭਉਕੈਘਰਿਪਾਇਆ॥੬॥ਝੂਠੀਜਗ
ਹਿਤਕੀਚਤੁਰਾਈ॥ਬਿਲਮਨਲਾਗੈਆਵੈਜਾਈ॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਚਲਹਿਅਭਿਮਾ
ਨੀ ਉਪਜੈਬਿਨਸਿਖਪਾਇਆ॥੭॥ਉਪਜਹਿਬਿਨਸਹਿਬੰਧਨਬੰਧੇ॥ਹਉਮੈਮਾਇ
ਆਕੇਗਲਿਫੰਧੇ॥ਜਿਸੁਰਾਮਨਾਮੁਨਾਹੀਮਤਿਗੁਰਮਤਿ ਸੋਜਮਪੁਰਿਬੰਧਿਚਲਾਇ
ਆ॥੮॥ਗੁਰਬਿਨੁਮੋਖਮੁਕਤਿਕਿਉਪਾਈਐ॥ਬਿਨੁਗੁਰਰਾਮਨਾਮੁਕਿਉਧਿਆਈ
ਐ॥ਗੁਰਮਤਿਲੇਹੁਤਰਹੁਭਵਦੁਤਰੁ ਮੁਕਤਿਭਏਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੯॥ਗੁਰਮਤਿ
ਕ੍ਰਿਸਨਿਗੋਵਰਧਨਧਾਰੇ॥ਗੁਰਮਤਿਸਾਇਰਿਪਾਹਣਤਾਰੇ॥ਗੁਰਮਤਿਲੇਹੁਪਰਮਪ
ਦੁਪਾਈਐ ਨਾਨਕਗੁਰਿਭ੍ਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥੧੦॥ਗੁਰਮਤਿਲੇਹੁਤਰਹੁਸਚੁਤਾ

ਸੀ ਆਤਮੁ ਚੀਨ੍ਹਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਜਮ ਕੰਠ ਹੇ ਕਾਟੇ ਹਰਿ ਜਪਿ ਅਕੁਲੀਣਿ ਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧੧॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪੰਚ ਸਖੇ ਗੁਰ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰਿ ਸਮਾਈ ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥੧੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸਬਦਿ ਪਤੀਜੈ ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਕਿਸ ਕੀ ਕੀਜੈ ॥ ਚੀਨਹੁ ਆਪੁ ਜਪਹੁ ਜਗਦੀਸਰੁ ਹਰਿ ਜਗੰਨਾਥੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥੧੩॥ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮੰਡਿ ਖੰਡਿ ਸੋ ਜਾਣਹੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝਹੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣਹੁ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਭੋਗੇ ਭੋਗਣਹਾਰਾ ਰਹੈ ਅਤੀਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥੧੪॥ ਗੁਰਮਤਿ ਬੋਲਹੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੂਚਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਆਖੀ ਦੇਖਹੁ ਊਚਾ ॥ ਸ੍ਰਵਣੀ ਨਾਮੁ ਸੁਣੈ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਇਆ ॥੧੫॥੨੦॥

ਰਾਗੁ … ਮਹਲਾ ੧

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਪਰਹਰਿ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਤਜਿ ਹੋਹੁ ਨਿਚਿੰਦਾ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕਾ ਸੰਗਲੁ ਤੋੜਿ ਨਿਰਾਲਾ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਨਿਸਿ ਦਾਮਨਿ ਜਿਉ ਚਮਕਿ ਚੰਦਾਇਣੁ ਦੇਖੈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪੇਖੈ ॥ ਆਨੰਦ ਰੂਪੁ ਅਨੂਪੁ ਸਰੂਪਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੇਖਾਇਆ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਹੁ ਆਪੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਰੇ ॥ ਸਸਿ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਦੀਪਕੁ ਗੈਣਾਰੇ ॥ ਦੇਖਿ ਅਦਿਸਟੁ ਰਹਹੁ ਲਿਵ ਲਾਈ ਸਭੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸਬਾਇਆ ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਏ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭਉ ਜਾਏ ॥ ਅਨਭਉ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਊਚੀ ਪਦਵੀ ਊਚੋ ਊਚਾ ਨਿਰਮਲ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇਆ ॥੪॥ ਅਦ੍ਰਿਸਟ ਅਗੋਚਰੁ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਅਤਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦੀਜੈ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੫॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੀਰਾ ॥ ਹਰਿ ਜਪਤੇ ਮਨੁ ਮਨ ਤੇ ਧੀਰਾ ॥ ਦੁਘਟ ਘਟ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਪਾਈਐ ਬਾਹੁੜਿ ਜਨਮਿ ਨ ਜਾਇਆ ॥੬॥ ਭਗਤਿ ਹੇਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਤਰੰਗਾ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮੰਗਾ ॥ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਹਰਿ ਤਾਰੇ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥੭॥ ਜਿਨਿ ਜਪੁ ਜਪਿਓ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਵਾ ਕੇ ॥ ਜਮਕੰਕਰ ਕਾਲੁ ਸੇਵਕ ਪਗ ਤਾ ਕੇ ॥ ਊਤਮ ਸੰਗਤਿ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਊਤਮ ਜਗੁ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਤਰਾਇਆ ॥੮॥ ਇਹੁ

ਭਉਜਲੁਜਗਤੁਸਬਦਿਗੁਰਤਰੀਐ॥ਅੰਤਰਕੀਦੁਬਿਧਾਅੰਤਰਿਜਰੀਐ॥ਪੰ
ਚਬਾਣਲੇਜਮਕਉਮਾਰੈਗਗਨੰਤਰਿਧਨਖੁਚੜਾਇਆ॥੯॥ਸਾਕਤਨਰਿਸਬਦਸੁ
ਰਤਿਕਿਉਪਾਈਐ॥ਸਬਦਸੁਰਤਿਬਿਨੁਆਈਐਜਾਈਐ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਿ
ਪਰਾਇਣੁਹਰਿਪੂਰੈਭਾਗਿਮਿਲਾਇਆ॥੧੦॥ਨਿਰਭਉਸਤਿਗੁਰੁਹੈਰਖਵਾਲਾ॥
ਭਗਤਿਪਰਾਪਤਿਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ਧੁਨਿਅਨੰਦਅਨਾਹਦੁਵਾਜੈਗੁਰਸਬਦਿਨਿਰੰਜ
ਨੁਪਾਇਆ॥੧੧॥ਨਿਰਭਉਸੋਸਿਰਿਨਾਹੀਲੇਖਾ॥ਆਪਿਅਲੇਖੁਕੁਦਰਤਿਹੈਦੇਖਾ
॥ਆਪਿਅਤੀਤੁਅਜੋਨੀਸੰਭਉਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਸੋਪਾਇਆ॥੧੨॥ਅੰਤਰਕੀਗਤਿਸ
ਤਿਗੁਰੁਜਾਣੈ॥ਸੋਨਿਰਭਉਗੁਰਸਬਦਿਪਛਾਣੈ॥ਅੰਤਰੁਦੇਖਿਨਿਰੰਤਰਿਬੂਝੈਅਨਤ
ਨਮਨੁਡੋਲਾਇਆ॥੧੩॥ਨਿਰਭਉਸੋਅਭਅੰਤਰਿਵਸਿਆ॥ਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮਿ
ਨਿਰੰਜਨਰਸਿਆ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜਸੁਸੰਗਤਿਪਾਈਐਹਰਿਸਹਜੇਸਹਜਿਮਿਲਾਇ
ਆ॥੧੪॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸੋਪ੍ਰਭੁਜਾਣੈ॥ਰਹੈਅਲਿਪਤੁਚਲਤੇਘਰਿਆਣੈ॥ਊ
ਪਰਿਆਦਿਸਰਬਤਿਹੁਲੋਈਸਚੁਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਇਆ॥੧੫॥੪॥੨੧॥
ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ਕੁਦਰਤਿਕਰਨੈਹਾਰੁਅਪਾਰਾ॥ਕੀਤੇਕਾਨਾਹੀਕਿਹੁ
ਚਾਰਾ॥ਜੀਅਉਪਾਇਰਿਜਕੁਦੇਆਪੇਸਿਰਿਸਿਰਿਹੁਕਮੁਚਲਾਇਆ॥੧॥ਹੁਕ
ਮੁਚਲਾਇਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥ਕਿਸੁਨੇੜੈਕਿਸੁਆਖਾਂਦੂਰੇ॥ਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟਹਰਿਘਟਿਘ
ਟਿਦੇਖਹੁਵਰਤੈਤਾਕੁਸਬਾਇਆ॥੨॥ਜਿਸਕਉਮੇਲੇਸੁਰਤਿਸਮਾਏ॥ਗੁਰਸਬਦੀਹ
ਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ਆਨਦਰੂਪਅਨੂਪਅਗੋਚਰਗੁਰਮਿਲਿਐਭਰਮੁਜਾਇਆ॥
੩॥ਮਨਤਨਧਨਤੇਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥ਅੰਤਿਸਖਾਈਚਲਣਵਾਰਾ॥ਮੋਹਪਸਾਰਨਹੀਸੰਗਿ
ਬੇਲੀਬਿਨੁਹਰਿਗੁਰਕਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੪॥ਜਿਸਕਉਨਦਰਿਕਰੇਗੁਰੁਪੂਰਾ॥
ਸਬਦਿਮਿਲਾਏਗੁਰਮਤਿਸੂਰਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਕੇਚਰਨਸਰੇਵਹੁਜਿਨਿਭੂਲਾਮਾਰਗਿਪਾ
ਇਆ॥੫॥ਸੰਤਜਨਾਂਹਰਿਧਨੁਜਸੁਪਿਆਰਾ॥ਗੁਰਮਤਿਪਾਇਆਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾ॥ਜਾਚ
ਕੁਸੇਵਕਰੇਦਰਿਹਰਿਕੈਹਰਿਦਰਗਹਜਸੁਗਾਇਆ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਮਹਲਿ
ਬੁਲਾਏ॥ਸਾਚੀਦਰਗਹਗਤਿਪਤਿਪਾਏ॥ਸਾਕਤਠਉਰਨਾਹੀਹਰਿਮੰਦਰਜਨਮਿ

ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੭॥ ਸੇਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਮਰਥੁ ਅਥਾਹਾ ॥ ਪਾਵਹੁ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਧਨੁ
ਲਾਹਾ ॥ ਬਿਖਿਆ ਮਲੁ ਜਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿ ਨਾਵਹੁ ਗੁਰ ਸਰ ਸੰਤੋਖੁ ਪਾਇਆ ॥੮॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਸੰਕ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸੁ ਰਹੀਜੈ ॥ ਸੰਸਾ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨੁ
ਸੇਵਹੁ ਫਿਰਿ ਬਾਹੁੜਿ ਰੋਗੁ ਨ ਲਾਇਆ ॥੯॥ ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਵਡੀਆਏ ॥ ਕਉਨੁ
ਸੁ ਦੂਜਾ ਤਿਸੁ ਸਮਝਾਏ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਏਕਾ ਵਰਤੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ ਭਾਇਆ ॥੧੦॥
ਵਾਚਹਿ ਪੁਸਤਕ ਵੇਦ ਪੁਰਾਨਾਂ ॥ ਇਕ ਬਹਿ ਸੁਨਹਿ ਸੁਨਾਵਹਿ ਕਾਨਾਂ ॥ ਅਜਗਰ ਕਪਟੁ
ਕਹਹੁ ਕਿਉ ਖੁਲ੍ਹੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੧॥ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਿ ਲਗਾਵਹਿ
ਭਸਮੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾਲੁ ਸੁ ਹਉਮੈ ॥ ਪਾਖੰਡ ਕੀਨੇ ਜੋਗੁ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਅਲਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥ ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰਹਿ ਉਦਿਆਨਾ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜ
ਮੁ ਕਥਹਿ ਗਿਆਨਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਰਮੁ
ਨ ਜਾਇਆ ॥੧੩॥ ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਭੁਇਅੰਗਮ ਭਾਠੀ ॥ ਰੇਚਕ ਕੁੰਭਕ ਪੂਰਕ ਮਨ ਹਾ
ਠੀ ॥ ਪਾਖੰਡ ਧਰਮੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਸਉ ਗੁਰ ਸਬਦ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥੧੪॥
ਕੁਦਰਤਿ ਦੇਖਿ ਰਹੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥ ਨਾਨਕ
ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸਬਾਇਆ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥੧੫॥੨੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ਸੋਲਹੇ ॥ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ਸੋਲਹੇ ॥

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥ ਆਪੇ ਮਿਹਰਵਾਨ ਅਗਮ ਅਥਾਹੇ ॥ ਅਪੜਿ
ਕੋਇ ਨ ਸਕੈ ਤਿਸ ਨੋ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾਇਆ ॥੧॥ ਤੁਧੁਨੋ ਸੇਵਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ॥
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ
ਭਾਇਆ ॥੨॥ ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ ਸੇ ਮਰਣੁ ਸਵਾਰਹਿ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਹਿਰਦੈ ਉਰ ਧਾਰਹਿ ॥
ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਲੇ
ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ
ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਲਾਹਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਕਹਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾ

ਰਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਆਪੇਦਇਆਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾ॥ਗੁਰਮਤਿਗੁਣੀਸਮਾਇਆ
॥੫॥ਇਸੁਜਗਮਹਿਮੋਹੁਹੈਪਾਸਾਰਾ॥ਮਨਮੁਖੁਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਅੰਧਾਰਾ॥ਧੰਧੈਧਾਵ
ਤੁਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੁਪਾਇਆ॥੬॥ਕਰਮੁਹੋਵੈਤਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾ
ਏ॥ਹਉਮੈਮੈਲੁਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਗਿਆਨੁਰਤਨੁਚਾਨਣੁ॥ਅਗਿਆਨੁਅੰ
ਧੇਰੁਗਵਾਇਆ॥੭॥ਤੇਰੇਨਾਮਅਨੇਕਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਸਚੁਨਾਮੁਹਰਿਹਿਰਦੈਵ
ਸਾਈ॥ਕੀਮਤਿਕਉਣੁਕਰੇਪ੍ਰਭਤੇਰੀ॥ਤੂਆਪੇਸਹਜਿਸਮਾਇਆ॥੮॥ਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁ
ਅਗਮੁਅਪਾਰਾ॥ਨਾਕੋਹੋਆਤੋਲਣਹਾਰਾ॥ਆਪੇਤੋਲੇਤੋਲਿਤੁਲਾਏ॥ਗੁਰਸਬ
ਦੀਮੇਲਿਤੋਲਾਇਆ॥੯॥ਸੇਵਕਸੇਵਹਿਕਰਹਿਅਰਦਾਸਿ॥ਤੂਆਪੇਮੇਲਿਬਹਾਲ
ਹਿਪਾਸਿ॥ਸਭਨਾਜੀਆਕਾਸੁਖਦਾਤਾ॥ਪੂਰੈਕਰਮਿਧਿਆਇਆ॥੧੦॥ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਜਿਸ
ਚੁਕਮਾਵੈ॥ਇਹੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਜਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ਇਸੁਬਿਖੁਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪ੍ਰਾਪਤਿ
ਹੋਵੈ॥ਹਰਿਜੀਉਮੇਰੇਭਾਇਆ॥੧੧॥ਜਿਸਨੋਬੁਝਾਏਸੋਈਬੂਝੈ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ
ਅੰਦਰੁਸੂਝੈ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਠਾਕਿਰਹਾਏ॥ਸਹਜੇਹੀਸਚੁਪਾਇਆ॥੧੨॥ਬਿਨੁਕ
ਰਮਾਹੋਰਫਿਰੈਘਨੇਰੀ॥ਮਰਿਮਰਿਜੰਮੈਚੁਕੈਨਫੇਰੀ॥ਬਿਖੁਕਾਰਾਤਾਬਿਖੁਕਮਾਵੈ॥
ਸੁਖੁਨਕਬਹੂਪਾਇਆ॥੧੩॥ਬਹੁਤੇਭੇਖਕਰੇਭੇਖਧਾਰੀ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਹਉਮੈਕਿਨੈਨਮਾ
ਰੀ॥ਜੀਵਤੁਮਰੈਤਾਮੁਕਤਿਪਾਏ॥ਸਚੈਨਾਇਸਮਾਇਆ॥੧੪॥ਅਗਿਆਨੁਤ੍ਰਿਸਨਾਇਸੁ
ਤਨਹਿਜਲਾਏ॥ਤਿਸਦੀਬੂਝੈਜਿਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਏ॥ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਕ੍ਰੋਧੁਨਿਵਾਰੇ॥ਹ
ਉਮੈਮਾਰਿਸਮਾਇਆ॥੧੫॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੀਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਵਿਰਲੈ
ਪਾਈ॥ਨਾਨਕੁਏਕਕਹੈਬੇਨੰਤੀ॥ਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੧੬॥੧॥੨੩॥

॥ਹੁਕਮੀਸਹਜੇਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਅਪਣੀ
ਵਡਿਆਈ॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਆਪੇ॥ਹੁਕਮੇਰਹਿਆਸਮਾਈਹੇ॥੧॥ਮਾਇਆਮੋਹੁ
ਜਗਤੁਗੁਬਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਵੀਚਾਰਾ॥ਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏ॥ਆਪੇਮੇਲਿ
ਮਿਲਾਈਹੇ॥੨॥ਆਪੇਮੇਲੇਦੇਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਮਨਮੁਖਿ
ਬਹੁਤੁਫਿਰੈਬਿਲਲਾਦੀ॥ਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਈਹੇ॥੩॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਵਿਚੇਪਾਈ॥

ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲੇ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੇ ਦਰਿ ਸੋਹਨਿ ਨਾਇ ਰਾਤੇ ਸਾਚੈ ਰੰਗਿ ਸਮਾਈ ਹੇ
॥੪॥ ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਆ
ਪੇ ਖੇਲ ਕਰੇ ਸਭਿ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ਹੇ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਮਿ
ਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਰੁ ਭਗਤੀ ਰਾਤਾ ਸਹਜਿ ਮਤੇ ਬਣਿ ਆ
ਈ ਹੇ ॥੬॥ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣੁ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਤਾ ॥ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ॥
ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਭਉ ਭਰਮੁ ਸਰੀਰਹੁ ਜਾਈ ਹੇ ॥੭॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇ
ਵੈ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ॥ ਜਰਾ ਜਮੁ ਤਿਸੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆ
ਈ ਹੇ ॥੮॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਜਲਿ ਜਲਿ ਖਪੈ ਬਹੁਤੁ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਮਨਮੁ
ਖੁ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵੈ ਕਬਹੂ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ਹੇ ॥੯॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥
ਸਚੈ ਨਾਇ ਸਦਾ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਰਵਿਆ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾ
ਈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਪਛਾਣੀ ॥ ਸਚੈ ਸ
ਬਦਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਸਬਦੁ ਬੁਝੈ ਸੋ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾ
ਏ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਸਦ ਹੀ ਸੇਵਹਿ ਹਉਮੈ ਵਿ
ਚਹੁ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਗੁਰ ਤੇ ਬੂਝੈ ਤਾ ਦਰੁ ਸੂਝੈ ॥ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਾ ਕਥਿ ਕਥਿ ਲੂਝੈ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ਗਵਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਬੂ
ਝੈ ॥ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਸਦਾ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ
ਵਜਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਰਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਧੁਰਿ ਫੁਰ
ਮਾਇਆ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਤਿਨ ਹੀ ਵਾਸਾ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ ਅ
ਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਤਾੜੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਭੀ
ਖਿਆ ਨਾਮੁ ਦਰਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩
ਏਕੋ ਏਕੁ ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਅੰਤਰਿ
ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੇ ॥੧॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੀਅ ਉਪਾਏ ॥ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ
ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਸਭਨਾ ਰਿਜਕੁ ਸਬਾਹੇ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਹੋਰ ਨ ਹੋਈ ਹੇ ॥੨॥ ਮਾਇਆ

ਮੋਹੁਅੰਧਅੰਧਾਰਾ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਪਸਰਿਆਪਾਸਾਰਾ॥ਅਨਦਿਨੁਜਲਤਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀ
॥ਗੁਰਬਿਨੁਸਾਂਤਿਨਹੋਈਹੇ॥੩॥ਆਪੇਜੋੜਿਵਿਛੋੜੇਆਪੇ॥ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇਆਪੇ॥
ਸਚਾਹੁਕਮੁਸਚਾਪਾਸਾਰਾ॥ਹੋਰਨਿਹੁਕਮੁਨਹੋਈਹੇ॥੪॥ਆਪੇਲਾਇਲਏਸੋਲਾਗੈ
॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਮਕਾਭਉਭਾਗੈ॥ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਈਹੇ॥੫॥
ਆਪੇਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਸੁਮੇਟਣਾਨਜਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿ
ਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਹੋਈਹੇ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਜਾਤਾ॥ਆਪੇ
ਆਇਮਿਲਿਆਸਭਨਾਕਾਦਾਤਾ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਨਿਵਾਰੀ॥ਸਬਦੁ
ਚੀਨਿਸੁਖੁਹੋਈਹੇ॥੭॥ਕਾਇਆਕੁਟੰਬੁਮੋਹੁਨਬੂਝੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਤਾਆਖੀਸੂਝੈ॥
ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਰਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਹੋਈਹੇ॥੮॥ਮਨਮੁਖਧਾਤੁਦੂਜੈ
ਹੈਲਾਗਾ॥ਜਨਮਤਕੀਨਮੂਓਆਭਾਗਾ॥ਆਵਤਜਾਤਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ
॥ਬਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਹੋਈਹੇ॥੯॥ਕਾਇਆਕਸੁਧਹਉਮੈਮਲੁਲਾਈ॥ਜੇਸਉਧੋਵ
ਹਿਤਾਮੈਲੁਨਜਾਈ॥ਸਬਦਿਧੋਪੈਤਾਹਛੀਹੋਵੈ॥ਫਿਰਿਮੈਲੀਮੂਲਿਨਹੋਈਹੇ॥੧੦॥
ਪੰਚਦੂਤਕਾਇਆਸੰਘਾਰਹਿ॥ਮਰਿਮਰਿਜੰਮਹਿਸਬਦੁਨਵੀਚਾਰਹਿ॥ਅੰਤਰਿਮਾ
ਇਆਮੋਹਗੁਬਾਰਾ॥ਜਿਉਸੁਪਨੈਸੁਧਿਨਹੋਈਹੇ॥੧੧॥ਇਕਿਪੰਚਾਮਾਰਿਸਬਦਿਹੈ
ਲਾਗੇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਆਇਮਿਲਿਆਵਡਭਾਗੇ॥ਅੰਤਰਿਸਾਚੁਰਵਹਿਰੰਗਿਰਾਤੇ॥ਸ
ਹਜਿਸਮਾਵੈਸੋਈਹੇ॥੧੨॥ਗੁਰਕੀਚਾਲਗੁਰੂਤੇਜਾਪੈ॥ਪੂਰਾਸੇਵਕੁਸਬਦਿਸਿਞਾਪੈ॥ਸ
ਦਾਸਬਦੁਰਵੈਘਟਅੰਤਰਿ॥ਰਸਨਾਰਸੁਚਾਖੈ ਸਚੁਸੋਈਹੇ॥੧੩॥ਹਉਮੈਮਾਰੇਸਬਦਿ
ਨਿਵਾਰੇ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਰਖੈਉਰਿਧਾਰੇ॥ਏਕਸੁਬਿਨੁਹਉਹੋਰੁਨਜਾਣਾ॥ਸਹਜੇਹੋਇਸੁਹੋਈ
ਹੇ॥੧੪॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸਹਜੁਕਿਨੈਨਹੀਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਸਚਿਸਮਾਇ
ਆ॥ਸਚਾਸੇਵਿਸਬਦਿਸਚਿਰਾਤੇ॥ਹਉਮੈਸਬਦੇਖੋਈਹੇ॥੧੫॥ਆਪੇਗੁਣਦਾਤਾਬੀ
ਚਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵਹਿਪਕੀਸਾਰੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਵਹਿਸਾਚੈ॥ਸਾਚੇਤੇਪਤਿਹੋਈਹੇ
੧੬॥੩॥੨੫॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩ ॥ਜਗਜੀਵਨੁਸਾ
ਚਾਏਕੋਦਾਤਾ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥ਏਕੋਅਮਰੁਏਕਾਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ਜੁਗੁਜੁ

ਗੁਸਿਰਿਕਾਰਬਣਾਈਹੇ॥੧॥ਜੋਜਨੁਨਿਰਮਲੁਜਿਨਿਆਪੁਪਛਾਤਾ॥ਆਪੇਆਇ
ਮਿਲਿਆਸੁਖਦਾਤਾ॥ਰਸਨਾਸਬਦਿਰਤੀਗੁਣਗਾਵੈ॥ਦਰਿਸਾਚੈਪਤਿਪਾਈਹੇ॥੨॥
ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈ॥ਮਨਮੁਖਿਨਿੰਦਕਿਪਤਿਗਵਾਈ॥ਨਾਮਿਰਤੇਪਰਮਹੰ
ਸਬੈਰਾਗੀ॥ਨਿਜਘਰਿਤਾੜੀਲਾਈਹੇ॥੩॥ਸਬਦਿਮਰੈਸੋਈਜਨੁਪੂਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁ
ਆਖਿਸੁਣਾਏਸੂਰਾ॥ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੁਸਾਚਾ॥ਮਨੁਪੀਵੈਭਾਇਸੁਭਾ
ਈਹੇ॥੪॥ਪੜਿਪੰਡਿਤੁਅਵਰਾਸਮਝਾਏ॥ਘਰਜਲਤੇਕੀਖਬਰਿਨਪਾਏ॥ਬਿਨੁਸ
ਤਿਗੁਰਸੇਵੇਨਾਮੁਨਪਾਈਐ॥ਪੜਿਥਾਕੇਸਾਂਤਿਨਆਈਹੇ॥੫॥ਇਕਿਭਸਮਲਗਾਇਫਿ
ਰਹਿਭੇਖਧਾਰੀ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਹਉਮੈਕਿਨਿਮਾਰੀ॥ਅਨਦਿਨੁਜਲਤਰਹਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀ॥
ਭਰਮਿਭੇਖਿਭਰਮਾਈਹੇ॥੬॥ਇਕਿਗ੍ਰਿਹਕੁਟੰਬਮਹਿਸਦਾਉਦਾਸੀ॥ਸਬਦਿਮੁਏਹ
ਰਿਨਾਮਿਨਿਵਾਸੀ॥ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਰਹਹਿਰੰਗਿਰਾਤੇ॥ਭੈਭਾਇਭਗਤਿਚਿਤੁਲਾਈ
ਹੇ॥੭॥ਮਨਮੁਖੁਨਿੰਦਾਕਰਿਕਰਿਵਿਗੁਤਾ॥ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਭਉਕੈਜਿਸੁਕੁਤਾ॥ਜਮਕਾ
ਲੁਤਿਸੁਕਦੇਨਛੋਡੈ॥ਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਈਹੇ॥੮॥ਸਚੈਸਬਦਿਸਚੀਪਤਿ
ਹੋਈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮੁਕਤਿਨਪਾਵੈਕੋਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੋਨਾਉਨਪਾਏ॥ਪ੍ਰਭਿਐਸੀਬਣ
ਤਬਣਾਈਹੇ॥੯॥ਇਕਿਸਿਧਸਾਧਿਕਬਹੁਤੁਵੀਚਾਰੀ॥ਇਕਿਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮਿਰ
ਤੇਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ਜਿਸਨੋਆਪਿਮਿਲਾਏਸੋਈਬੂਝੈ॥ਭਗਤਿਭਾਇਭਉਜਾਈਹੇ॥੧੦॥
ਇਸਨਾਨੁਦਾਨੁਕਰਹਿਨਹੀਬੂਝਹਿ॥ਇਕਿਮਨੂਆਮਾਰਿਮਨੈਸਿਉਲੂਝਹਿ॥ਸਾਚੈ
ਸਬਦਿਰਤੇਇਕਰੰਗੀ॥ਸਾਚੈਸਬਦਿਮਿਲਾਈਹੇ॥੧੧॥ਆਪੇਸਿਰਜੇਦੇਵਡਿਆਈ॥
ਆਪੇਭਾਣੈਦੇਇਮਿਲਾਈ॥ਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਮਨਿਵਸਿਆ॥ਮੇਰੈਪ੍ਰਭਿਇਉਫੁਰ
ਮਾਈਹੇ॥੧੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਸੇਜਨਸਾਚੇ॥ਮਨਮੁਖਸੇਵਿਨਜਾਣਨਿਕਾਚੇ॥ਆ
ਪੇਕਰਤਾਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਲਾਈਹੇ॥੧੩॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਸਾਚਾਏਕੋਦਾ
ਤਾ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰਸਬਦੁਪਛਾਤਾ॥ਸਬਦਿਮਿਲੇਸੇਵਿਛੁੜੇਨਾਹੀ॥ਨਦਰੀਸਹ
ਜਿਮਿਲਾਈਹੇ॥੧੪॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਮੈਲੁਕਮਾਇਆ॥ਮਰਿਮਰਿਜੰਮਹਿ
ਦੂਜਾਭਾਇਆ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥ਮਨਿਦੇਖਹੁਲਿਵਲਾਈਹੇ

੧੫॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ॥ ਆਪਹੁ ਹੋਆ ਨਾ ਕਿਛੁ ਹੋਸੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ
ਵਡਿਆਈ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੩॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩
ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਸੀ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਧਾ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਜਨ ਉਬ-
ਰੇ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ
ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਖੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਕ-
ਮਾਈ ਹੇ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਸਹਸਾ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁ-
ਖਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੩॥ ਧੰਧੈ ਧਾਵਤ ਮਨੁ ਭਇਆ
ਮਨੂਰਾ ॥ ਫਿਰਿ ਹੋਵੈ ਕੰਚਨੁ ਭੇਟੈ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ
ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੪॥ ਦੁਰਮਤਿ ਝੂਠੀ ਬੁਰੀ ਬੁਰਿਆਰਿ ॥ ਅਉਗਣਿਆਰੀ ਅਉਗਣਿ-
ਆਰਿ ॥ ਕਚੀ ਮਤਿ ਫਿਕਾ ਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਈ ਹੇ ॥੫॥ ਅਉਗਣਿਆ-
ਰੀ ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਮਨ ਕੀ ਜੂਠੀ ਜੂਠੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਪਿਰ ਕਾ ਸਾਉ ਨ ਜਾਣੈ ਮੂਰਖਿ ਬਿਨੁ ਗੁ-
ਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ਹੇ ॥੬॥ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਟੀ ਖੋਟੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੇ ਪਿਰ ਖਸਮ ਨ ਭਾਵੈ ॥
ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੭॥ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਕਰੇ ਸ-
ਭੁ ਵੇਖੈ ॥ ਇਕਨਾ ਬਖਸਿ ਲਏ ਧੁਰਿ ਲੇਖੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥ ਆਪੇ
ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੮॥ ਹਉਮੈ ਧਾਤੁ ਮੋਹ ਰਸਿ ਲਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਿਵ ਸਾਚੀ ਸਹਜਿ ਸ-
ਮਾਈ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਆਪੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ਹੇ ॥੯॥ ਇਕਿ ਸਬ-
ਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਸਦਾ ਜਨ ਜਾਗੇ ॥ ਇਕਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸੋਇ ਰਹੇ ਅਭਾਗੇ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ
ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਹੋਰੁ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਕਾਲੁ ਮਾਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ
ਹੇ ॥੧੧॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਫਿਰੈ ਦੇਵਾਨੀ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦੁਖ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਬਹੁਤੇ ਭੇ-
ਖ ਕਰੈ ਨਹ ਪਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਜਾ ਆਪਿ ਕ-
ਰਾਏ ॥ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਰਾਹਿ ਚਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿ-
ਵੈ ਚਲਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ॥ ਆਪੇ ਸੰਜਮੁ ਆਪੇ ਜੁਗਤਾ ॥

ਆਪੀਨੈ ਕਰਮੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਅਪਸੁ ਦਾਨੁ ਜਿਸੁ ਤੂ ਕਰਹਿ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਸੇਵ
ਭਗਤ ਸੀ ਜਿਨੀ ਇਕੋ ਜਾਤਾ ॥ ਧਾਇ ਧਾਇ ਵਸਿ ਗਇਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ॥ ਇਕਸੈ
ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਤੂੰ ਆਪੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਏ
ਕੋ ਜਾਤਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ
ਹੇ ॥੧੬॥੪॥ ॥ ॥ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ਸਚੁ ਸਲਾ
ਹੀ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੈ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹੈ ਤਿਸ ਹੀ ਕੈ ਚੀਰੈ ॥ ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗੈ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਆਪੇ ਸੂ
ਖਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਆਪੇ ਆ
ਇ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤੂਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ਹੇ ॥੨॥ ਕਿਸੁ ਸੇਵੀ ਤੈ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਮਤਿ ਊਤਮ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾ
ਸੀ ਹੇ ॥੩॥ ਦੇਹੀ ਕਾਚੀ ਕਾਗਦ ਮਿਕਦਾਰਾ ॥ ਬੂੰਦ ਪਵੈ ਬਿਨਸੈ ਢਹਤ ਨ ਲਾਗੈ ਬਾਰਾ ॥ ਕੰ
ਚਨ ਕਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੪॥ ਸਚਾ ਚਉਕਾ ਸੁਰਤਿ ਕੀ ਕਾਰਾ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਆਧਾਰਾ ॥ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਪਾਵਨੁ ਜਿਤੁ ਘਟਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੫॥ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੋ ਸਾਚੈ ਲਾਗੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾ
ਗੇ ॥ ਸਾਚਾ ਸੂਖੁ ਸਦਾ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਸੀ ਹੇ ॥੬॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਚੇਤਾ ਅਵਰੁ ਨ
ਪੂਜਾ ॥ ਏਕੋ ਸੇਵੀ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਭੁ ਸਚੁ ਦਿਖਾਇਆ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ
॥੭॥ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਜੋਨੀ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਇਆ ॥ ਆਪਿ ਭੂਲਾ ਜਾ ਖਸਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਿਲੈ ਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਚੀਨੈ ਸਬਦੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੇ ॥੮॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਭਰੇ ਹਮ
ਅਪਰਾਧੀ ॥ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਲੈ ਬੋਲਹ ਨਾ ਹਮ ਗੁਣ ਨ ਸੇਵਾ ਸਾਧੀ ॥ ਡੁਬਦੇ ਪਾਥਰ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਤੁ
ਮ ਆਪੇ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੇ ॥੯॥ ਨਾ ਕੋਈ ਕਰੇ ਨ ਕਰਣੈ ਜੋਗਾ ॥ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਕਰਾਵ
ਹਿ ਸੋ ਹੋਇਗਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਦ ਹੀ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੦॥ ਇਹੁ ਤ
ਨੁ ਧਰਤੀ ਸਬਦੁ ਬੀਜਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਸਾਚੇ ਸੇਤੀ ਵਣਜੁ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਸਚੁ ਧਨੁ ਜੰਮਿਆ
ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ਨੋ ਗੁਣੁ ਕੀ
ਜੈ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਪਤਿ ਪਾਏ ਇਕਤੁ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾ

ਜੀਉ ॥੧੨॥ ਅੰਤਰਿ ਨਿਧਾਨੁ ਸਮਝ ਨ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਧਨੁ ਪਾ ੬੦
ਏ ਸਦ ਹੀ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਜੀਉ ॥੧੩॥ ਅਨਲ ਵਾਉ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ
॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੇ ਕਿਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ਜੀਉ ॥੧੪॥ ਮਨਮੁਖ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਸੂਤੇ ॥
ਅਪਣਾ ਘਰੁ ਨ ਸਮਾਲਹਿ ਅੰਤਿ ਵਿਗੂਤੇ ॥ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਜਾਲੈ ਦੁਖੇ ਦੁ
ਖਿ ਨਿਵਾਸੀ ਜੀਉ ॥੧੫॥ ਆਪੇ ਕਰਤੈ ਕਾਰ ਕਰਾਈ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਜੀਉ ॥੧੬॥੬॥੨੮॥

ਮਲਾਰ ੩ ॥ ਏਕੋ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਸਾਚਾ ॥ ਦੂਜੈ ਲਾਗਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਾਚਾ ॥ ਗੁਰਮ
ਤੀ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਾਚੇ ਹੀ ਸਾਚਿ ਪਤੀਜੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਬਹੁਤੇ ਮੈ ਏਕੁ ਨ ਜਾਤਾ ॥ ਆ
ਪੇ ਲਾਇ ਲਏ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਜੈ
ਜੀਉ ॥੨॥ ਮਾਇਆ ਲਹਰਿ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਸਹਜੇ
ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਵਿਹਾਣੀ ॥ ਮਨਮੁ
ਖਿ ਨ ਬੂਝੈ ਫਿਰੈ ਇਆਣੀ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਘੜੀ ਮੁਹਤੁ ਨਿਹਾਲੇ ਅਨਦਿਨੁ ਆਰਜਾ
ਛੀਜੈ ਜੀਉ ॥੪॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਕਰੈ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ॥ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਸੂਝੈ ॥ ਐਥੈ ਕਮਾ
ਣਾ ਸੁ ਅਗੈ ਆਇਆ ਅੰਤਕਾਲਿ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ਜੀਉ ॥੫॥ ਜੋ ਸਚਿ ਲਾਗੇ ਤਿਨ ਸਾਚੀ ਸੋ
ਇ ॥ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ਮਨਮੁਖਿ ਰੋਇ ॥ ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਖਸਮੁ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਗੁਣ ਮਹਿ ਭੀ
ਜੈ ਜੀਉ ॥੬॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਜਨੁ ਸੋਹੈ ॥ ਨਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੋਹੈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ
ਮੈਲੁ ਪਤੰਗੁ ਨ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਭੀਜੈ ਜੀਉ ॥੭॥ ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਵਰਤੈ ਇਕੁ ਸੋਈ
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਾਇ ਸਾਚੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ
ਜੈ ਜੀਉ ॥੮॥ ਕਿਲਬਿਖ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਿਆ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਸਭੁ
ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਜੀਉ ॥੯॥ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰੇ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਵਾਰੈ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਲੀ
ਜੈ ਜੀਉ ॥੧੦॥ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਮੁ ਨ ਛੋਡੈ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਤਾ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਪੀਜੈ ਜੀਉ ॥੧੧॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਭ

ਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਹਜਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨੁ ਸਦਾ ਹੈ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮਤਿ ਅੰਤਰੁ ਭੀਜੈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਧਿਕ ਮੁਕਤਿ ਨਿਰਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਏਕੋ ਹੈ ਜਾਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਬੂਝਹਿ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਲੂਝਹਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਜੈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਬੇਦ ਬਾਦ ਸਭਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣਹਿ ॥ ਨ ਅੰਤਰੁ ਭੀਜੈ ਨ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਹਿ ॥ ਪੁੰਨੁ ਪਾਪੁ ਸਭੁ ਬੇਦਿ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਹੇ ॥੧੫॥ ਆਪੇ ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨੁ ਸਾਚਾ ਸਚੋ ਸਚੁ ਰਵੀਜੈ ਹੇ ॥੧੬॥ ੬॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਚੈ ਸਚਾ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਤਿਥੈ ਮੋਹੁ ਨ ਮਾਇਆ ॥ ਸਦ ਹੀ ਸਾਚੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ਹੇ ॥੧॥ ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਨ ਤਿਥੈ ਭਰਮੁ ਨ ਦੂਜਾ ਪਸਾਰਾ ॥ ਸਚਾ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਕਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਬੂਝੈ ਕੋ ਵੀਚਾਰੀ ਹੇ ॥੨॥ ਸਚੈ ਲਾਏ ਸੇ ਜਨ ਲਾਗੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਮਸਤਕਿ ਵਡਭਾਗੇ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ਹੇ ॥੩॥ ਸਚੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਏਕੋ ਵੇਖਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਊਚੋ ਊਚੀ ਪਉੜੀ ਗਿਆਨਿ ਰਤਨਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ਹੇ ॥੪॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ ॥ ਸਚੇ ਕੀ ਸਭ ਸਚੀ ਕਰਣੀ ਹਉਮੈ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ਹੇ ॥੫॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਆਪੇ ਕੀਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨ ਹੀ ਚੀਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਸਾਚੀ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ਹੇ ॥੬॥ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ॥ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਦ ਹੀ ਅੰਤਰੁ ਸੀਤਲੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰੀ ਹੇ ॥੭॥ ਸਚਿ ਲਗੇ ਤਿਨ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਭਾਵੈ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਐਥੈ ਸਾਚੇ ਸੇ ਦਰਿ ਸਾਚੇ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਸਵਾਰੀ ਹੇ ॥੮॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜੋ ਦੂਜੈ ਲਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦੁਖ ਸਬਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਜਾਪੈ ਨਾਹੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ਹੇ ॥੯॥ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨੀ ਕਮਾਇਆ ॥

ਸਚੋਸੇਵਹਿਸਚੁਧਿਆਵਹਿ ਸਚਿਰਤੇਵੀਚਾਰੀਹੇ॥੧੦॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਮੀਠੀਲਾਗੀ॥
ਅਨਦਿਨੁਸੂਖਸਹਜਸਮਾਧੀ॥ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਿਆਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆ ਗੁਰਕੀ
ਸੇਵਪਿਆਰੀਹੇ॥੧੧॥ਸੇਜਨਸੁਖੀਏਸਤਿਗੁਰਿਸਚੇਲਾਏ॥ਆਪੇਭਾਣੇਆਪਿਮਿਲਾ
ਏ॥ਸਤਿਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਜਨਉਬਰੇ ਹੋਰਮਾਇਆਮੋਹਖੁਆਰੀਹੇ॥੧੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਾ
ਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥ਨਾਤਿਸੁਕੁਟੰਬੁਨਾਤਿਸੁਮਾਤਾ॥ਏਕੋਏਕੁਰਵਿਆਸਭਅੰਤਰਿ ਸਭਨਾ
ਜੀਆਕਾਆਧਾਰੀਹੇ॥੧੩॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਦੂਜਾਭਾਇਆ॥ਕਿਛੁਨਚਲੈਧੁਰਿਖਸਮਿਲਿ
ਖਿਪਾਇਆ॥ਗੁਰਸਾਚੇਤੇਸਾਚੁਕਮਾਵਹਿ ਸਾਚੈਦੂਖਨਿਵਾਰੀਹੇ॥੧੪॥ਜਾਤੂਦੇਹਿਸ
ਦਾਸੁਖੁਪਾਏ॥ਸਾਚੈਸਬਦੇਸਾਚੁਕਮਾਏ॥ਅੰਦਰੁਸਾਚਾਮਨੁਤਨੁਸਾਚਾ ਭਗਤਿਭਰੇ
ਭੰਡਾਰੀਹੇ॥੧੫॥ਆਪੇਵੇਖੈਹੁਕਮਿਚਲਾਏ॥ਅਪਣਾਭਾਣਾਆਪਿਕਰਾਏ॥ਨਾਨਕ
ਨਾਮਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀਮਨੁਤਨੁਰਸਨਾਨਾਮਿਸਵਾਰੀਹੇ॥੧੬॥੭॥ ॥ਮਾਰੂ
ਮਹਲਾ੩ ॥ਆਪੇਆਪੁਉਪਾਇਉਪੰਨਾ॥ਸਭਮਹਿਵਰਤੈਏਕੁਪਰਛੰ
ਨਾ॥ਸਭਨਾਸਾਰਕਰੇਜਗਜੀਵਨੁ ਜਿਨਿਅਪਣਾਆਪੁਪਛਾਤਾਹੇ॥੧॥ਜਿਨਿਬ੍ਰਹਮਾਬਿ
ਸਨੁਮਹੇਸੁਉਪਾਏ॥ਸਿਰਿਸਿਰਿਧੰਧੈਆਪੇਲਾਏ॥ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਆਪੇਮੇਲੇ ਜਿਨਿਗੁਰ
ਮੁਖਿਏਕੋਜਾਤਾਹੇ॥੨॥ਆਵਾਗਉਣੁਹੈਸੰਸਾਰਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਬਹੁਚਿਤੈਬਿਕਾਰਾ॥
ਥਿਰੁਸਾਚਾਸਾਲਾਹੀਸਦਹੀ ਜਿਨਿਗੁਰਕਾਸਬਦੁਪਛਾਤਾਹੇ॥੩॥ਇਕਿਮੂਲਿਲਗੇ
ਓਨੀਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਡਾਲੀਲਾਗੇਤਿਨੀਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਤਿਨਜ
ਨਕਉਲਾਗੇ ਜੋਬੋਲਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਤਾਹੇ॥੪॥ਹਮਗੁਣਨਾਹੀਕਿਆਬੋਲਹਬੋਲ॥ਤੂਸਭ
ਨਾਦੇਖਹਿਤੋਲਹਿਤੋਲ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਹਿਰਹਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਤਾਹੇ॥੫॥
ਜਾਤੁਧੁਭਾਣਾਤਾਸਚੀਕਾਰੈਲਾਏ॥ਅਵਗਣਛੋਡਿਗੁਣਮਾਹਿਸਮਾਏ॥ਗੁਣਮ
ਹਿਏਕੋਨਿਰਮਲੁਸਾਚਾ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਤਾਹੇ॥੬॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਏਕੋਸੋਈ॥
ਦੂਜੀਦੁਰਮਤਿਸਬਦੇਖੋਈ॥ਏਕਸੁਮਹਿਪ੍ਰਭੁਏਕੁਸਮਾਣਾ ਅਪਣੈਰੰਗਿਸਦਰਾ
ਤਾਹੇ॥੭॥ਕਾਇਆਕਮਲੁਹੈਕੁਮਲਾਣਾ॥ਮਨਮੁਖੁਸਬਦੁਨਬੁਝੈਇਆਣਾ॥ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀਕਾਇਆਖੋਜੇਪਾਏਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਹੇ॥੮॥ਕੋਟਗਹੀਕੇਪਾਪਨਿਵਾਰੇ॥ਸ

ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਜਿਉ ਰਖੈ ਉਰਧਾਰੇ ॥ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਏ ਜਿਉ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠੈ ਰਾਤਾ
ਹੇ ॥੯॥ ਮਨਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਕਥੇ ਨ ਹੋਈ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਠਉਰ ਨ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੇ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਮਨਮੁਖੁ ਕਾਰ ਕਰੇ
ਸਭਿ ਦੁਖ ਸਬਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਨਾਹੀ ਕਿਉ ਦਰਿ ਜਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮ
ਨਿ ਸਾਚਾ ਸਦ ਸੇਵੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤੂ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਭ
ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਦਾ ਸਦ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਾਮੇ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਨਾਮੇ
ਰਾਤਾ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਨੀਰਾ ॥ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਨ
ਹੀ ਬੂਝਹਿ ਇਕਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾ
ਈ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਸਹਜਿ ਰੰਗਿ
ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰੁ ਢਹੈ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਚੂਕੈ ਨਹੀ ਫੇ
ਰੀ ॥ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਜਿਸ ਨੋ
ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਦ
ਰਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੁ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧॥੮॥੩੧॥ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ਸੋਲਹੇ ॥
ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਜਿਸੁ ਕਰਣਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥ ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਵ
ਰਤੈ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਆ
ਪੇ ਬਖਸੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸਹਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੨॥
ਆਪੇ ਹੀਰਾ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲੋ ॥ ਆਪੇ ਨਦਰੀ ਤੋਲੇ ਤੋਲੋ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾ
ਰੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੩॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਹੋਵੈ ਧੁਰਿ ਤੇਰੀ ॥ ਮਰੈ ਨ
ਜੰਮੈ ਚੂਕੈ ਫੇਰੀ ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੪॥ ਮਾ
ਇਆ ਮੋਹਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਦੇਵ ਸਬਾਇਆ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾ
ਣੇ ਸੇ ਨਾਮਿ ਲਾਗੇ ਗਿਆਨ ਮਤੀ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੫॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨੁ ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਹਰਖੁ ਸੋ
ਗੁ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਭਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ਹੇ
॥੬॥ ਕਿਰਤੁ ਨ ਕੋਈ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿ

ਅਸੋਚੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨਿ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੭॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਡਰਿ ਜਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਘਣਾ ਦੁਖੁ ਆਗੈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਭੇਖਧਾਰੀ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਪਛੁਤਾਤਾ ਹੇ ॥੮॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੇ ਦੂਖ ਸਬਾਏ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਹੈ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੯॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ਗੁਣ ਅਵਗਣ ਕਾ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੀ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਾਚੈ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੈਲਾ ਵਿਚਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਬੂਝੈ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਰਸਨਾ ਸੇਵਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਗੜ੍ਹ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਬਹੁ ਹਟ ਬਾਜਾਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਦਰਿ ਸੋਹੈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲਕੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਵਣੁ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਤੋਲਿ ਤੁਲਾਏ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਸਰਿਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਮੂਰਖ ਪੜ੍ਹਹਿ ਸਬਦੁ ਨ ਬੂਝਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੬॥ ੯ ॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੋ ਸਚੁ ਸੇਵਿਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਸਬਦੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ਆਪੇ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਚੁ ਵਰਤਾਏ ॥ ਇਕਿ ਜਨ ਸਾਚੈ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥ ਸਾਚੋ ਸੇਵਹਿ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਨਾਮੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥ ਧੁਰਿ ਭਗਤਾ ਮੇਲੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤੀ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਇਸੁ ਜਨਮੈ ਕਾ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜੁ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ॥ ਏਕਸ ਬਿਨੁ ਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਸਚੇ ਵਣਜਾਰੇ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉ

ਪਾਇਆ ॥ ਵਿਰਲੇ ਕਉ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਕਟੇ ਜਮ ਕਾ ਫ
ਹਾ ਹੇ ॥੫॥ ਭੰਨੈ ਘੜੈ ਸਵਾਰੇ ਸਾਜੇ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦੂਜੈ ਜੰਤ ਪਾਜੇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਫਿਰਹਿ
ਸਦਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵਹਿ ਜਮ ਕਾ ਜੇਵੜਾ ਗਲਿ ਫਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਗੁਰ ਸੇਵਾ
ਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਸਾਚਾ ਇਸੁ ਜਗ
ਮਹਿ ਨਾਮੋ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੭॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਜਿ
ਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਹਿ ਤਿਨ ਸਿਰਿ ਚੂਕਾ ਕਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਕੀ
ਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਸਦਾ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੀ ਗੁਣਦਾਤਾ
ਲੇਖਾ ਕੋਇ ਨ ਮੰਗੈ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੯॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਰੁਦ੍ਰੁ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ
ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂ ਅਪਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਹਾ ਹੇ
॥੧੦॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਤੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਈ ਮਹਲੁ ਪਾਇ ਗੁਣ ਗਾਹਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਮੰਨਿ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਮਨਮੁ
ਖ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸਾਰਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਮੰਨੇ ਹੁਕਮੇ ਵਡਿਆਈ ਹੁਕਮੇ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣੈ ॥ ਨਾਮੇ ਰਾਤਾ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ
ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਸਭੁ ਜਗ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪ
ਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹਹਿ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੪॥
ਸਦਾ ਭਗਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ
ਭਾਵਹਿ ਤਿਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਹਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾ
ਵਾ ॥ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਸਚੁ ਦੇਵਹੁ ਸਚਿ ਸਮ
ਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥੧॥੧੦॥ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇ
ਵਨਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਰਵਿ
ਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਓਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਬਦੇ ਮਨਿ ਓਮਾ
ਹਾ ਹੇ ॥੨॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਸਦ

ਮੁਕਤੁ ਨ ਹੋਇ ਕਰਮੀ ਨ ਤੀ ਕਿਸੈ ਨਾਲਿ ਕਾਨੂੰ ਭਾਇ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਘੋਰ
ਅੰਧਾਰਾ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ਪਾਰਾ॥ ਜੋ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਮਹਾ ਬੈਰਾਗੀ ਸੋ
ਸਚੁ ਸਬਦੇ ਲਾਹਾ ਹੇ॥੪॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਕਰਤੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ॥ ਦੂਜਾ ਭਾਉ
ਆਪਿ ਵਰਤਾਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਅਲਿਪਤੋ ਵਰਤੈ ਮਨਮੁਖ ਕਾ ਕਿਆ ਵੇ
ਸਾਹਾ ਹੇ॥੫॥ ਸੇ ਮਨਮੁਖ ਜੋ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਭੈ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਹਿ॥
ਭੈ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਨਿਰਭਉ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਜਮੁ ਕਾਢਿ ਲਏਗਾ ਸਾਹਾ ਹੇ॥੬॥ ਅਫ
ਰਿਓ ਜਮੁ ਮਾਰਿਆ ਨ ਜਾਈ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਨੇੜਿ ਨ ਆਈ॥ ਸਬਦੁ ਸੁਣੇ ਤਾ ਦੂ
ਰਹੁ ਭਾਗੈ ਮਤੁ ਮਾਰੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ਹੇ॥੭॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕੀ ਹੈ ਸਭ ਸਿਰ
ਕਾਰਾ॥ ਏਹੁ ਜਮੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵਿਚਾਰਾ॥ ਹੁਕਮੀ ਬੰਦਾ ਹੁਕਮੁ ਕਮਾਵੈ ਹੁਕਮੇ
ਕਢਦਾ ਸਾਹਾ ਹੇ॥੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੈ ਕੀਆ ਅਕਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਸਰਿਆ ਸਭੁ ਪਸਾਰਾ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸਚੁ ਬੂਝੈ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਸੁਖੁ ਤਾਹਾ ਹੇ॥੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਕਰਮਿ ਬਿ
ਧਾਤਾ॥ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰੈ ਨ ਜਨਮੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਾ ਹੇ॥੧੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੇ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਵੇਪ
ਰਵਾਹੇ॥ ਏਕ ਨਾਮਿ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ਉਧਾਰੇ ਸਬਦੇ ਨਾਮ ਵਿਸਾਹਾ ਹੇ॥੧੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਂ
ਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਨਾਮੁ ਬੂਝੈ ਕਾਟੇ
ਦੁਰਮਤਿ ਫਾਹਾ ਹੇ॥੧੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਪਜੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ॥ ਨਾ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਨ ਜੂਨੀ ਪਾਵੈ॥
॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਲੈਦੇ ਲਾਹਾ ਹੇ॥੧੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤ ਸੋ
ਹਹਿ ਦਰਬਾਰੇ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸ
ਹਜ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹਾ ਹੇ॥੧੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ
ਕਰਹੁ ਲਿਵ ਲਾਏ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਦ ਹੀ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਪਾਤਸਾ
ਹੇ॥੧੫॥ ਗੁਣ ਕਾ ਦਾਤਾ ਸਚਾ ਸੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਨਾਮੁ
ਸਲਾਹੇ ਬਿਗਸੈ ਸੋ ਨਾਮੈ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ਹੇ॥੧੬॥੨॥੧੧॥ ਮਾਰੂ ਮ
ਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੇਵਿਹੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ॥ ਤਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈ

ਐਪਾਰਾਵਾਰਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਰਵਿਆਘਟਅੰਤਰਿ ਤਿਤੁਘਟਿਮਤਿਅਗਾ
ਹੇ॥੧॥ਸਭਮਹਿਵਰਤੈਏਕੋਸੋਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਰਗਟੁਹੋਈ॥ਸਭਨਾਪ੍ਰਤਪਾਲ
ਕਰੇਜਗਜੀਵਨੁ ਦੇਦਾਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਾਹੇ॥੨॥ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਇਆ॥
ਕਮੇਜਿਨਿਸਭੁਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ਹੁਕਮੁਮੰਨੇਸੋਈਸੁਖੁਪਾਏ ਹੁਕਮੁਸਿਰਿਸਾ
ਪਾਤਿਸਾਹਾਹੇ॥੩॥ਸਾਚਾਸਤਿਗੁਰੁਸਬਦੁਅਪਾਰਾ॥ਤਿਸਦੈਸਬਦਿਨਿਸਤਰੈ
ਸੰਸਾਰਾ॥ਆਪੇਕਰਤਾਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈ ਦੇਦਾਸਾਸਿਗਿਰਾਹਾਹੇ॥੪॥ਕੋਟਿਮਧੇ
ਕਿਸਹਿਬੁਝਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਤੇਰੰਗੁਲਾਏ॥ਹਰਿਸਾਲਾਹਹਿਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾ
ਹਰਿਬਖਸੇਭਗਤਿਸਲਾਹਾਹੇ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਸੇਜਨਸਾਚੇ॥ਜੋਮਰਿਜੰਮਹਿ
ਕਾਚਨਿਕਾਚੇ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਵੇਪਰਵਾਹਾ ਭਗਤਿਵਛਲੁਅਥਾਹਾਹੇ॥੬॥
ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਸਾਚੁਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਸਚੈਸਬਦਿਸਦਾਗੁਣਗਾਏ॥ਗੁਣਦਾਤਾਵਰਤੈ
ਸਭਅੰਤਰਿ ਸਿਰਿਸਿਰਿਲਿਖਦਾਸਾਹਾਹੇ॥੭॥ਸਦਾਹਜੂਰਿਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੈ॥ਸ
ਬਦੇਸੇਵੈਸੋਜਨੁਧ੍ਰਾਪੈ॥ਅਨਦਿਨੁਸੇਵਹਿਸਚੀਬਾਣੀ॥ਸਬਦਿਸਚੈਓਮਾਹਾਹੇ॥
੮॥ਅਗਿਆਨੀਅੰਧਾਬਹੁਕਰਮਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਮਨਹਠਿਕਰਮਫਿਰਿਜੋਨੀਪਾਏ॥
ਬਿਖਿਆਕਾਰਣਿਲਬੁਲੋਭੁਕਮਾਵਹਿ ਦੁਰਮਤਿਕਾਦੋਰਾਹਾਹੇ॥੯॥ਪੂਰਾਸਤਿ
ਗੁਰੁਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਏ॥ਮਨਿਤਨਿਹਰਿ
ਰਵਿਆਘਟਅੰਤਰਿਮਨਿਭੀਨੈਭਗਤਿਸਲਾਹਾਹੇ॥੧੦॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਅਸੁਰਸ
ਘਾਰਣੁ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਭਗਤਿਨਿਸਤਾਰਣੁ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਸਦਹੀਸਾਚਾ ਸਿ
ਰਿਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹਾਹੇ॥+੧੨॥ਜਿਨਿਆਪੇਮੇਲਿਵਿਛੋੜੇਤਿਨਾਹੀ॥ਗੁਰਕੈਸਬ

੧੧ ਸੇਭਗਤਸਚੇਤੇਰੈਮ
ਨਿਭਾਏ॥ਦਰਿਕੀਰਤਨਕ
ਰਹਿਗੁਰਸਬਦਿਸੁਹਾਏ
ਸਾਚੀਬਾਣੀਅਨਦਿ
ਨੁਗਾਵਹਿਨਿਰਧਨ
ਕਾਨਾਮੁਵਿਸਾਹਾਹੇ॥

ਦਿਸਦਾਸਾਲਾਹੀ॥ਸਭਨਾਸਿਰਿਤੂਏਕੋਸਾਹਿਬੁ ਸਬਦੇਨਾਮੁਸਲਾਹਾਹੇ॥੧੩॥
ਬਿਨੁਸਬਦੈਤੁਧਨੋਕੋਈਨਜਾਣੀ॥ਤੁਧੁਆਪੇਕਥੀਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ਆਪੇਸਬ
ਦੁਸਦਾਗੁਰੁਦਾਤਾ ਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਸੰਬਾਹਾਹੇ॥੧੪॥ਤੂਆਪੇਕਰਤਾਸਿਰਜਣ
ਹਾਰਾ॥ਤੇਰਾਲਿਖਿਆਕੋਇਨਮੇਟਣਹਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਦੇਵਹਿਤੂਆਪੇ
ਸਹਸਾਗਣਤਨਤਾਹਾਹੇ॥੧੫॥ਭਗਤਸਚੇਤੇਰੈਦਰਵਾਰੇ॥ਸਬਦੇਸੇਵਹਿਭਾਇ

ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਨਾਮੇ ਕਾਰਜੁ ਸੋਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥੩॥੧੨॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਚੈ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਕੋਇ ਨ ਕਿ
ਸ ਹੀ ਜੇਹਾ ਉਪਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਫਰਕੁ ਕਰੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੈ ਸਭਿ ਰਸ ਦੇਹੀ ਮਾਹਾ ਹੇ ॥
੧॥ ਵਾਜੈ ਪਉਣੁ ਤੈ ਆਪਿ ਵਜਾਏ ॥ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਲ
ਟੀ ਹੋਵੈ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਸਬਦੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥ ਅੰਧੇਰਾ ਚਾਨਣੁ ਆਪੇ ਕੀਆ ॥ ਏਕੋ ਵਰਤੈ
ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ਬੁਧਿ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥
ਅਪਣੀ ਗਹਣ ਗਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ॥ ਹੋਰੁ ਲੋਕੁ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਗਿਆਨੀ ਹੋ
ਵੈ ਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸਾਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਆਪੇ
ਕਪਟ ਖੁਲਾਵਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਹਾ ਹੇ ॥੫
॥ ਸਭਿ ਰਸ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਪਾਏ ॥ ਵਿਰਲੇ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਏ ॥ ਅੰਦਰੁ ਖੋਜੇ ਸਬਦੁ ਸਾਲਾ
ਹੇ ਬਾਹਰਿ ਕਾਹੇ ਜਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥ ਵਿਣੁ ਚਾਖੇ ਸਾਦੁ ਕਿਸੈ ਨ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਪੀਆਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਹੋਏ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਸੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੭॥ ਆਪੁ
ਪਛਾਣੈ ਸੋ ਸਭਿ ਗੁਣ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਦਿਨੁ
ਰਾਤੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਆਪੁ ਗ
ਵਾਏ ॥ ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਸੋਹਾ ਹੇ ॥੯॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ
ਬਾਣੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਚਾ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਘਟੁ ਨਿ
ਰਮਲੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਹਿ ॥ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ
॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਪਰਮਲ ਵਾਸੁ ਮਨਿ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਸਬਦੇ ਅਕਥੁ ਕਥੇ
ਸਾਲਾਹੇ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥ ਆਪੇ ਗੁਣਦਾਤਾ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਸਬਦੈ ਕਾ ਰਸੁ ਤ
ਾਹਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਮਨਮੁਖੁ ਭੂਲਾ ਠਉਰ ਨ ਪਾਏ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਬਿਖਿ
ਆ ਰਾਤੇ ਬਿਖਿਆ ਖੋਜੈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਦੁਖੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਸਾਲਾ
ਹੇ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਪ੍ਰਭ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹੇ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਸਚਾ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ਸਚੀ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਅ
ਥਾਹਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦਾਤੇ ਕੋਇ ਨ ਪਾਏ ॥ ਲਖ ਕੋਟੀ ਜੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰ

ਪਾਤਿਪਟੰਤਰਿਦ੍ਰਿੜਿਆ ਸਬਦੇਸਾਚੁਸਾਲਾਹਾਦਾ॥੧੫॥ਸੇਜਨਮਿਲੇਧੁਰਿ
ਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਸਬਦਿਸੁਹਾਏ॥ਨਾਨਕਜਨੁਗੁਣਗਾਵੈਨਿਤਸਾ
ਚੇ ਗੁਣਗਾਵਹਗੁਣੀਸਮਾਹਾ॥੧੬॥੪॥੧੩॥ ॥ਮਾਰੂ
ਮਹਲਾ੩ ॥ਨਿਹਚਲੁਏਕੁਸਦਾਸਚੁਸੋਈ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਸੋਝੀਹੋਈ॥ਹਰਿ
ਰਸਿਭੀਨੇਸਦਾਧਿਆਇਨਿਗੁਰਮਤਿਸੀਲੁਸੰਨਾਹਾ॥੧॥ਅੰਦਰਿਰੰਗੁਸਦਾਸਚਿ
ਆਰਾ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਨਾਮਿਪਿਆਰਾ॥ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਵਸਿਆਘਟਅੰ
ਤਰਿ ਛੋਡਿਆਮਾਇਆਕਾਲਾਹਾ॥੨॥ਰਯਤਿਰਾਜੇਦੁਰਮਤਿਦੋਈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸੇਵੇ
ਏਕੁਨਹੋਈ॥ਏਕੁਧਿਆਇਨਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਨਿ ਨਿਹਚਲੁਰਾਜੁਤਿਨਾਹਾ॥੩॥ਆ
ਵਣੁਜਾਣਾਰਖੈਨਕੋਈ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਤਿਸੈਤੇਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਾਸਦਾਧਿਆ
ਵਹੁ ਗਤਿਮੁਕਤਿਤਿਸੈਤੇਪਾਹਾ॥੪॥ਸਚੁਸੰਜਮੁਸਤਿਗੁਰੂਦੁਆਰੈ॥ਹਉਮੈ
ਕ੍ਰੋਧੁਸਬਦਿਨਿਵਾਰੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਈਐਸੀਲੁਸੰਤੋਖੁਸਭੁਤਾਹਾ
॥੫॥ਹਉਮੈਮੋਹੁਉਪਜੈਸੰਸਾਰਾ॥ਸਭੁਜਗੁਬਿਨਸੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰਾ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇ
ਨਾਮੁਨਪਾਈਐਨਾਮੁਸਚੁਜਗਿਲਾਹਾ॥੬॥ਸਚਾਅਮਰੁਸਬਦਿਸੁਹਾਇਆ॥
ਪੰਚਸਬਦਮਿਲਿਵਾਜਾਵਾਇਆ॥ਸਦਾਕਾਰਜੁਸਚਿਨਾਮਿਸੁਹੇਲਾ ਬਿਨੁਸਬਦੈ
ਕਾਰਜੁਕੇਹਾ॥੭॥ਖਿਨਮਹਿਹਸੈਖਿਨਮਹਿਰੋਵੈ॥ਦੂਜੀਦੁਰਮਤਿਕਾਰਜੁਨਹੋਵੈ॥ਸੰ
ਜੋਗੁਵਿਜੋਗੁਕਰਤੈਲਿਖਿਪਾਏ ਕਿਰਤੁਨਚਲੈਚਲਾਹਾ॥੮॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਿ
ਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਏ॥ਹਰਿਸਿਉਸਦਹੀਰਹੈਸਮਾਏ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮਿਲੈਵਡਿਆਈ
ਹਉਮੈਰੋਗੁਨਤਾਹਾ॥੯॥ਰਸਕਸਖਾਏਪਿੰਡੁਵਧਾਏ॥ਭੇਖਕਰੈਗੁਰਸਬਦੁਨਕਮਾ
ਏ॥ਅੰਤਰਿਰੋਗੁਮਹਾਦੁਖੁਭਾਰੀ ਬਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਹਾ॥੧੦॥ਬੇਦਪੜਹਿਪ
ੜਿਬਾਦੁਵਖਾਣਹਿ॥ਘਟਮਹਿਬ੍ਰਹਮੁਤਿਸੁਸਬਦਿਨਪਛਾਣਹਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈ
ਸੋਤਤੁਬਿਲੋਵੈ ਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਤਾਹਾ॥੧੧॥ਘਰਿਵਥੁਛੋਡਹਿਬਾਹਰਿਧਾਵਹਿ॥ਮ
ਨਮੁਖਅੰਧੇਸਾਦੁਨਪਾਵਹਿ॥ਅਨਰਸਰਾਤੀਰਸਨਾਫੀਕੀਬੋਲੇ ਹਰਿਰਸੁਮੂਲਿਨਤਾ
ਹਾ॥੧੨॥ਮਨਮੁਖਦੇਹੀਭਰਮੁਭਤਾਰੋ॥ਦੁਰਮਤਿਮਰੈਨਿਤਹੋਇਖੁਆਰੋ॥

ਮਿਕਰੋਧਿਮਨੁਤਨੁਜੋਲਾਇਆ ਸੁਖਨੈਸੁਖੁਨਹਾਹਾਹੇ॥੧੩॥ਕੰਚਨੁਦੇਹੀਸਬਦੁਭ
ਤਾਰੋ॥ਅਨਦਿਨੁਭੋਗਭੋਗੇਹਰਿਸਿਉਪਿਆਰੋ॥ਮਹਲਾਅੰਦਰਿਗੈਰਮਹਲੁਪਾਏ
ਭਾਣਾਬੁਝਿਸਮਾਹਾਹੇ॥੧੪॥ਆਪੇਦੇਵੈਦੇਵਣਹਾਰਾ॥ਤਿਸੁਆਗੈਨਹੀਕਿਸੈ
ਕਾਚਾਰਾ॥ਆਪੇਬਖਸੇਸਬਦਿਮਿਲਾਏ ਤਿਸਦਾਸਬਦੁਅਥਾਹਾਹੇ॥੧੫॥ਜੀ
ਉਪਿੰਡੁਸਭੁਹੈਤਿਸੁਕੇਰਾ॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਠਾਕੁਰੁਮੇਰਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਬਾਣੀਹਰਿਪਾਇ
ਆ ਹਰਿਜਪੁਜਾਪਿਸਮਾਹਾਹੇ॥੧੬॥੫॥੧੪॥ ਮਾਰੂ
ਮਹਲਾ੩ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦਬੇਦਬੀਚਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁ
ਆਪਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕਰੇਪ੍ਰਭਭਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿਪੂਰਾਪਾਇਦਾ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਮਨੂਆਉਲਟਿਪਰਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬਾਣੀਨਾਦੁਵਜਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀ
ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਇਦਾ॥੨॥ਗੁਰਕੀਸਾਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤਭਾਖੀ॥ਸਚੈਸਬਦੇਸਚੁਸੁ
ਭਾਖੀ॥ਸਦਾਸਚਿਰੰਗਿਰਾਤਾਮਨੁਮੇਰਾ ਸਚੇਸਚਿਸਮਾਇਦਾ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਸਤਸਰਿਨਾਵੈ॥ਮੈਲੁਨਲਾਗੈਸਚਿਸਮਾਵੈ॥ਸਚੋਸਚੁਕਮਾਵੈਸਦ
ਹੀ ਸਚੀਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਇਦਾ॥੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਬੈਣੀਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਨੈਣੀ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਸਚੁਕਮਾਵੈਸਦਹੀ॥ਸਦਹੀਸਚੁਕਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਅਵਰਾਸਚੁਕਹਾਇਦਾ॥੫॥
ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੀਊਤਮਬਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੋਸਚੁਵਖਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਸੇਵਹਿ
ਸਚੋਸਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਸੁਣਾਇਦਾ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਸੋਝੀਪਾਏ॥ਹਉ
ਮੈਮਾਇਆਭਰਮੁਗਵਾਏ॥ਗੁਰਕੀਪਉੜੀਊਤਮਊਚੀ ਦਰਿਸਚੈਹਰਿਗੁਣਗਾਇ
ਦਾ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਸੰਜਮੁਕਰਣੀਸਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਭਾਇਭ
ਗਤਿਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤਾ॥ਆਪੁਗਵਾਇਸਮਾਇਦਾ॥੮॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਮਨੁਖੋਜਿ
ਸੁਣਾਏ॥ਸਚੈਨਾਮਿਸਦਾਲਿਵਲਾਏ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀਜੋਸਚੇਮਨਿਭਾਇ
ਦਾ॥੯॥ਜਾਂਤਿਸੁਭਾਵੈਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਏ॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਆਪ
ਣੈਭਾਣੈਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤਾਭਾਣੈਮੰਨਿਵਸਾਇਦਾ॥੧੦॥ਮਨਹਠਿਕਰਮਕਰੈਸੋਛੀਜੈ॥
ਬਹੁਤੇਭੇਖਕਰੇਨਹੀਭੀਜੈ॥ਬਿਖਿਆਰਾਤੇਦੁਖੁਕਮਾਵਹਿ ਦੁਖੇਦੁਖਿਸਮਾਇਦ

੧੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਸਚੁਕਮਾਏ॥ਮਰਣੁਜੀਵਣੁਕੀਸੋਝੀਪਾਏ॥ਮਰਣੁਜੀਵਣੁ
ਜੋਸਮਕਰਿਜਾਣੈ ਸੋਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਇਦਾ॥੧੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਰਹਿਸੁਹਹਿਪਰਵਾਣੁ
ਆਵਣੁਜਾਣਾਸਬਦਿਪਛਾਣੁ॥ਮਰੈਨਜੰਮੈਨਾਦੁਖੁਪਾਏ ਮਨਹੀਮਨਹਿਸਮਾਇ
ਦਾ॥੩॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ਹਉਮੈਵਿਚਹੁਮੋਹੁਚੁਕਾਇ
ਆ॥ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਫਿਰਿਮੈਲੁਨਲਾਗੈਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਇਦਾ॥੧੪॥ਆਪੇਕਰੇ
ਕਰਾਏਆਪੇ॥ਆਪੇਵੇਖੈਥਾਪਿਉਥਾਪੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਵੈ ਸਚੁਸੁ
ਣਿਲੇਖੈਪਾਇਦਾ॥੧੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੋਸਚੁਕਮਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲੁਮੈਲੁਨਲਾ
ਵੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਵੀਚਾਰੀ ਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਇਦਾ॥੧੬॥੧॥੧੫॥
॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩ ॥ਆਪੇਸਿਸਟਿਹੁਕਮਿਸਭਸਾਜੀ॥ਆਪੇਥਾ
ਪਿਉਥਾਪਿਨਿਵਾਜੀ॥ਆਪੇਨਿਆਉਕਰੇਸਭੁਸਾਚਾ ਸਾਚੇਸਾਚਿਮਿਲਾਇਦ
॥੧॥ਕਾਇਆਕੋਟੁਹੈਆਕਾਰਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਪਸਰਿਆਪਾਸਾਰਾ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈ
ਭਸਮੈਕੀਢੇਰੀਖੇਹੂਖੇਹਰਲਾਇਦਾ॥੨॥ਕਾਇਆਕੰਚਨੁਕੋਟੁਅਪਾਰਾ॥ਜਿਸੁਵਿ
ਚਿਵਸਿਆਸਬਦੁਅਪਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵੈਸਦਾਗੁਣਸਾਚੇਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁ
ਖੁਪਾਇਦਾ॥੩॥ਕਾਇਆਹਰਿਮੰਦਰੁਹਰਿਆਪਿਸਵਾਰੇ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਹਰਿਜੀਉ
ਵਸੈਮੁਰਾਰੇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵਣਜਨਿਵਾਪਾਰੀ ਨਦਰੀਨਦਰਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੪॥ਸੋ
ਸੁਚਾਜਿਕ੍ਰੋਧੁਨਿਵਾਰੇ॥ਸਬਦੇਬੂਝੈਆਪੁਸਵਾਰੇ॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾ ਆ
ਪੇਮਨਿਵਸਾਇਦਾ॥੫॥ਨਿਰਮਲਭਗਤਿਹੈਨਿਰਾਲੀ॥ਮਨੁਤਨੁਧੋਵਹਿਸਬਦਿਵੀਚਾ
ਰੀ॥ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਰਹੈਰੰਗਿਰਾਤਾ ਕਰਿਕਿਰਪਾਭਗਤਿਕਰਾਇਦਾ॥੬॥ਇਸੁ
ਮਨਮੰਦਰਮਹਿਮਨੂਆਧਾਵੈ॥ਸੁਖੁਪਲਰਿਤਿਆਗਿਮਹਾਦੁਖੁਪਾਵੈ॥ਬਿਨੁਸਤਿ
ਗੁਰਭੇਟੇਠਉਰਨਪਾਵੈ ਆਪੇਖੇਲੁਕਰਾਇਦਾ॥੭॥ਆਪਿਅਪਰੰਪਰੁਆਪਿਵੀ
ਚਾਰੀ॥ਆਪੇਮੇਲੇਕਰਣੀਸਾਰੀ॥ਕਿਆਕੋਕਾਰਕਰੇਵੇਚਾਰਾ ਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾ
ਇਦਾ॥੮॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਪੂਰਾ॥ਸਚੈਸਬਦਿਮਹਾਬਲਿਸੂਰਾ॥ਆਪੇਮੇਲੇ
ਦੇਵਡਿਆਈ ਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਦਾ॥੯॥ਘਰਹੀਅੰਦਰਿਸਾਚਾਸੋਈ॥ਗੁਰ

ਮੁਖਿਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਈ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਵਸਿਆਘਟਅੰਤਰਿਰਸਨਾਨਾਮੁਧਿਆਇਦਾ
੧੦॥ਦਿਸੰਤਰੁਭਵੈਅੰਤਰੁਨਹੀਭਾਲੇ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਬਧਾਜਮਕਾਲੇ॥ਜਮਕੀ
ਫਾਸੀਕਬਹੂਨਤੂਟੈਦੂਜੈਭਾਇਭਰਮਾਇਦਾ॥੧੧॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਹੋਰੁਕੋਈਨਾਹੀ॥
ਜਬਲਗੁਗੁਰਕਾਸਬਦੁਨਕਮਾਹੀ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਿਲਿਆਸਚੁਪਾਇਆ
ਸਚੇਸਚਿਸਮਾਇਦਾ॥੧੨॥ਕਾਮੁਕਰੋਧੁਸਬਲਸੰਸਾਰਾ॥ਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵਹਿਸਭੁਦੁਖ
ਕਾਪਸਾਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਸੇਸੁਖੁਪਾਵਹਿ ਸਚੈਸਬਦਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੧੩॥ਪ
ਉਣੁਪਾਣੀਹੈਬੈਸੰਤਰੁ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਵਰਤੈਸਭਅੰਤਰਿ॥ਜਿਨਿਕੀਤੇਜਾਤਿਸੈਪ
ਛਾਣਹਿ ਮਾਇਆਮੋਹੁਚੁਕਾਇਦਾ॥੧੪॥ਇਕਿਮਾਇਆਮੋਹਿਗਰਬਿਵਿਆ
ਪਾਏ॥ਹਉਮੈਹੋਇਰਹੇਹੈਆਪੇ॥ਜਮਕਾਲੈਕੀਖਬਰਿਨਪਾਈ ਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁ
ਤਾਇਦਾ॥੧੫॥ਜਿਨਿਉਪਾਏਸੋਬਿਧਿਜਾਣੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵੈਸਬਦੁਪਛਾਣੈ॥
ਨਾਨਕਦਾਸੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀ ਸਚਿਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇਦਾ॥੧੬॥੨॥੧੬॥
ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩ ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਦਇਆਪਤਿਦਾਤਾ॥ਪੂਰੇਗੁ
ਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥ਤੁਧੁਨੋਸੇਵਹਿਸੇਤੁਝਹਿਸਮਾਵਹਿ ਤੂਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ
੧॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਜੀਅਜੰਤਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਜਿਉਤੁਧੁ
ਭਾਵਹਿਤਿਵੈਚਲਾਵਹਿ ਤੂਆਪੇਮਾਰਗਿਪਾਇਦਾ॥੨॥ਹੈਭੀਸਾਚਾਹੋਸੀਸੋਈ॥ਆ
ਪੇਸਾਜੇਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਸਭਨਾਸਾਰਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾ ਆਪੇਰਿਜਕੁਪਹੁਚਾਇਦਾ॥
੩॥ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਤੂਅਲਖੁਅਪਾਰਾ॥ਕੋਇਨਜਾਣੈਤੇਰਾਪਰਵਾਰਾ॥ਆਪਣਾ
ਆਪੁਪਛਾਣਹਿਆਪੇ ਗੁਰਮਤੀਆਪਿਬੁਝਾਇਦਾ॥੪॥ਪਾਤਾਲਪੁਰੀਆਲੋਅ
ਆਕਾਰਾ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਵਰਤੈਹੁਕਮੁਕਰਾਰਾ॥ਹੁਕਮੇਸਾਜੇਹੁਕਮੇਢਾਹੇ ਹੁਕਮੇਮੇ
ਲਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੫॥ਹੁਕਮੈਬੂਝੈਸੁਹੁਕਮੁਸਲਾਹੇ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਵੇਪਰਵਾ
ਹੇ॥ਜੇਹੀਮਤਿਦੇਹਿਸੋਹੋਵੈ ਤੂਆਪੇਸਬਦਿਬੁਝਾਇਦਾ॥੬॥ਅਨਦਿਨੁਆਰਜਾ
ਛਿਜਦੀਜਾਏ॥ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਦੁਇਸਾਖੀਆਏ॥ਮਨਮੁਖਅੰਧੁਨਚੇਤੈਮੂੜਾ ਸਿ
ਰਊਪਰਿਕਾਲੁਰੂਆਇਦਾ॥੭॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗਾ॥ਅੰਤਰਿਭਰ

ਸੁਣਾਇਆ ਭਉ ਭਾਗਾ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਬੋਲਾ
ਇਦਾ॥੯॥ ਜਿਨਿ ਤੂ ਜਾਤਾ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ॥
ਜਤਿ ਪਤਿ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਇਦਾ॥ ਮਨੁ ਕਠੋਰੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਾ
ਗਾ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਫਿਰੈ ਅਭਾਗਾ॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ
॥੧੦॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਆਪਿ ਉਪਾਏ॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮਿ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ ਬਿਨੁ
ਭਗਤੀ ਬਿਸਟਾ ਵਿਚਿ ਵਾਸਾ ਬਿਸਟਾ ਵਿਚਿ ਫਿਰਿ ਪਾਇਦਾ॥੧੧॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰੁ ਭ
ਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਉ ਪਾਇਆ ਜਾਏ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਜਿਉ
ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇਦਾ॥੧੨॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ॥ ਮੂਰਖੁ ਅੰਧਾ ਤਤੁ ਨ ਪਛਾ
ਣੈ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਦਾ॥੧੩॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ
ਕਰਾਏ॥ ਆਪੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਏ॥ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਵੇਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾ
ਇਦਾ॥੧੪॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ॥ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ਤਾ ਮਨੁ ਧੀਰਾ॥ ਅਗਮ ਅ
ਗੋਚਰੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ॥੧੫॥ ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਹੋਰ ਧੰ
ਧੈ ਲੋਈ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੂਝੈ ਕੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮਤੀ ਮੇਲਿ
ਮਿਲਾਇਦਾ॥੧੬॥੩॥੧੭॥ ॥ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩

ਜੁਗ ਛਤੀਹ ਕੀਓ ਗੁਬਾਰਾ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ ਹੋਰ ਕਿਆ ਕੋ ਕ
ਹੈ ਕਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ਤੂ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ॥੧॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ॥
ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਤਮਾਸਾ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ॥ ਆਪੇ ਵੇਕ ਕਰੇ ਸਭਿ ਸਾਚਾ ਆਪੇ ਭੰਨਿ ਘੜਾਇ
ਦਾ॥੨॥ ਬਾਜੀਗਰਿ ਇਕ ਬਾਜੀ ਪਾਈ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਦਰੀ ਆਈ॥ ਸਦਾ ਅਲਿਪਤੁ ਰ
ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦਾ॥੩॥ ਬਾਜਹਿ ਬਾਜੇ ਧੁਨਿ ਆਕਾਰਾ॥
ਆਪਿ ਵਜਾਏ ਵਜਾਵਣਹਾਰਾ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪਵਣੁ ਵਹੈ ਇਕ ਰੰਗੀ ਮਿਲਿ ਪਵਣੈ
ਸਭ ਵਜਾਇਦਾ॥੪॥ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਨਿਹਚਉ ਹੋਵੈ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਖੋਵੈ॥ ਗੁ
ਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਿਸੈ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ॥੫॥ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜੇਵਡੁ ਹੋਰੁ
ਲਾਹਾ ਨਾਹੀ॥ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸੈ ਨਾਮੋ ਸਾਲਾਹੀ॥ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਨਾਮੋ ਲਾਹ

ਪਾਇਦਾ ॥੬॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਵਧਹਿ ਵਿਕਾਰਾ ॥
ਨਾਮੁ ਨ ਸੇਵਹਿ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੭॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਤੈ ਆਪਿ
ਕਰਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵਹਿ ਸੇ ਬੰਧਨ ਤੋੜਹਿ ਮੁਕਤੀ
ਕੈ ਘਰਿ ਪਾਇਦਾ ॥੮॥ ਗਣਤੁ ਗਣੈ ਸੋ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸਹਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਚੁਕੈ ਵਿਕਾਰਾ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਗਣਤ ਚੁਕਾਏ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੯॥ ਜੇ ਸਚੁ ਦੇਇ ਤ ਪਾਏ ਕੋ
ਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ
ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੇ ਕਾਟਣਹਾਰਾ ॥
ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਆ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ
ਮਨਿ ਮੈਲੈ ਮਲੁ ਲਾਏ ॥ ਮੈਲੇ ਕਰਮ ਕਰੇ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਕੂੜੋ ਕੂੜੁ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰਾ ਕੂੜੁ ਬੋ
ਲਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਕੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਸਾ
ਜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਨਾਮੁ ਚੇਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਆਪਿ ਸਿਰੰਦਾ
ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਖਪਾਏ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਸਦਾ ਸਲਾਹੇ ਮਿਲਿ
ਸਾਚੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਅਨੇਕ ਜਤਨ ਕਰੇ ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਸਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ
ਜਲੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮਨੁ ਵਸਿ ਆਵੈ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਮਨਹਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੫॥
ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕੀਆ ॥ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਜੰਤ ਤੇਰੇ ਸਭਿ ਜੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਸ
ਦਾ ਤੂ ਗੁਰਮਤੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੧੬॥੪॥੧੮॥ ਮਾਰੂ
ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਦਾਤਾ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥ ਓਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾ
ਇ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ ਤਿਸ ਨੋ ਅਪੜਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧॥ ਜੋ ਕਿ
ਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਨਿਹਚਉ ਹੋਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾ
ਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾਇਦਾ ॥੨॥ ਚਉਦਹ ਭਵਣ ਤੇਰੇ ਹਟਨਾਲੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੇਖਾ
ਏ ਅੰਤਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ਨਾਵੈ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਕੋ ਪਾਇਦਾ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇ
ਵਿਐ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਆਇ ਵੁਠਾ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥ ਸਹਜੇ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥
ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਵਿਛੁੜੇ ਤਿਨੀ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿ

ਕੁਮਾਰਗਿ ਅੰਤਿ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਅਖੇ ਕਾਲੇ ਮਤ ਜਨਮ ਪਾਵਹਿ ਦੂਖਣੀ ਵਿਚਿ ਦੁ
ਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਸਚੈ ਨਾਇ ਸਚੀ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥
ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਦ ਹੀ ਸਚੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੬॥ ਜਿਸ ਨੋ ਸਚਾ ਦੇਇ ਸੁ ਪ
ਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਸਚੁ ਸਚੈ ਕਾ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਸੋ ਸਚੁ ਪਾ
ਇਦਾ ॥੭॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ ਆ
ਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੮॥ ਹਉਮੈ ਕਰਦਿਆ ਜਨ
ਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਆਗੈ ਮੋਹੁ ਨ ਚੂਕੈ ਮਾਇਆ ॥ ਅਗੈ ਜਮਕਾਲੁ ਲੇਖਾ ਲੇਵੈ ਜਿ
ਉ ਤਿਲ ਘਾਣੀ ਪੀੜਾਇਦਾ ॥੯॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹੋਈ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸੇਵੇ
ਕੋਈ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਮਹਲਿ ਸਚੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਤਿਨ੍ਹ ਸੁਖੁ ਪਾਇ
ਆ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਏ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਤੇਰੈ ਹਥਿ ਹੈ ਸਭ ਵਡਿਆਈ
ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਸੋ ਪਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਅੰਦਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰ
ਥੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਸਦਾ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇ
ਦਾ ॥੧੨॥ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੇ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ॥ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ਡੁਬਿ ਮੂਏ ਅਭਾਗੇ ॥ ਚਲ
ਦਿਆ ਘਰੁ ਦਰੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਬਿਨੁ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਪੂਛਹੁ ਕੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ
ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਸੇਵੇ ਤਿਸੁ
ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਮਮਤਾ ਕਾਟਿ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਸਦਾ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੀ
ਨਾਮੋ ਲਾਹਾ ਪਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਮੁਕ
ਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ॥੧੬॥੫॥੧੪॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਭਾ
ਣੇ ਵਿਚਿ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਆਇਆ ॥ ਭਾਣਾ ਮੰਨੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਇਦਾ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਭਾਵੈ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਭਾਣੇ ਨੋ ਲੋ
ਚੈ ਬਹੁਤੇਰੀ ਆਪਣਾ ਭਾਣਾ ਆਪਿ ਮੰਨਾਇਦਾ ॥੨॥ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨੇ ਸੋ ਮਿਲੈ ਤੁ

ਧੁਆਏ॥ਜਿਸੁਭਾਣਾਭਾਵੈਸੋਤੁਝੈਸਮਾਏ॥ਭਾਣੇਵਿਚਿਵਡੀਵਡਿਆਈ॥ਭਾਣਾਕਿ ੬੧੯

ਸਹਿਕਰਾਇਦਾ॥੩॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਗੁਰੂਮਿਲਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁ

ਪਾਏ॥ਤੁਧੁਆਪਣੈਭਾਣੈਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈ॥ਜਿਸਨੋਭਾਣਾਦੇਹਿ ਤਿਸੁਭਾਇਦਾ

॥੪॥ਮਨਮੁਖੁਅੰਧੁਕਰੇਚਤੁਰਾਈ॥ਭਾਣਾਨਮੰਨੈਬਹੁਤੁਦੁਖੁਪਾਈ॥ਭਰਮੇਭੂਲਾ

ਆਵੈਜਾਵੈ ਘਰੁਮਹਲੁਨਕਬਹੂਪਾਇਦਾ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਦੇਵਡਿਆ

ਈ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਧੁਰਿਫੁਰਮਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਤਾਨਾਉਪਾਏ ਨਾਮੇਹੀਸੁਖੁ

ਪਾਇਦਾ॥੬॥ਸਭਨਾਵਹੁਉਪਜੈਨਾਵਹੁਛੀਜੈ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮਨੁਤਨੁਭੀਜੈ॥ਰ

ਸਨਾਨਾਮੁਧਿਆਏਰਸਿਭੀਜੈ ਰਸਹੀਤੇਰਸੁਪਾਇਦਾ॥੭॥ਮਹਲੈਅੰਦਰਿਮਹਲੁ

ਕੋਪਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਚਿਚਿਤੁਲਾਏ॥ਜਿਸਨੋਸਚੁਦੇਇਸੋਈਸਚੁਪਾਏ ਸ

ਚੇਸਚਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੮॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਮਨਿਤਨਿਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਮਾਇਆ

ਮੋਹੁਸਭੁਰੋਗੁਕਮਾਇਆ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮਨੁਤਨੁਹੈਕੁਸਟੀਨਰਕੇਵਾਸਾਪਾਇਦਾ

੯॥ਨਾਮਿਰਤੇਤਿਨਨਿਰਮਲਦੇਹਾ॥ਨਿਰਮਲਹੰਸਾਸਦਾਸੁਖੁਨੇਹਾ॥ਨਾਮੁਸਲਾ

ਹਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆ ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਇਦਾ॥੧੦॥ਸਭੁਕੋਵਣਜੁਕਰੇਵਾ

ਪਾਰਾ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਤੋਟਾਸਭੁਸੰਸਾਰਾ॥ਨਾਗੋਆਇਆਨਾਗੋਜਾਸੀ ਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁ

ਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੧॥ਜਿਸਨੋਨਾਮੁਦੇਇਸੋਪਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏ॥

ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਾਮੁਵਸਿਆਘਟਅੰਤਰਿਨਾਮੋਨਾਮੁਧਿਆਇਦਾ॥੧੨॥ਨਾਵੈਨੋਲੋ

ਚੈਜੇਤੀਸਭਆਈ॥ਨਾਉਤਿਨਾਮਿਲੈਧੁਰਿਪੁਰਬਕਮਾਈ॥ਜਿਨੀਨਾਉਪਾਇਆ

ਸੇਵਡਭਾਗੀ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੧੩॥ਕਾਇਆਕੋਟੁਅਤਿਅਪਾਰਾ॥

ਤਿਸੁਵਿਚਿਬਹਿਪ੍ਰਭੁਕਰੇਵੀਚਾਰਾ॥ਸਚਾਨਿਆਉਸਚੋਵਾਪਾਰਾ ਨਿਹਚਲੁਵਾਸਾ

ਪਾਇਦਾ॥੧੪॥ਅੰਤਰਿਘਰਬੰਕੇਥਾਨੁਸੁਹਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈਕਿਨੈ

ਥਾਨੁਪਾਇਆ॥ਇਤੁਸਾਥਿਨਿਬਹੈਸਾਲਾਹੇਸਚੇ ਹਰਿਸਚਾਮੰਨਿਵਸਾਇਦਾ॥

੧੫॥ਮੇਰੈਕਰਤੈਇਕਬਣਤਬਣਾਈ॥ਇਸੁਦੇਹੀਵਿਚਿਸਭਵਥੁਪਾਈ॥ਨਾਨਕ

ਨਾਮੁਵਣਜਹਿਰੰਗਿਰਾਤੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਨਾਮੁਪਾਇਦਾ॥੧੬॥੬॥੨੦॥ ੩॥

॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩॥ ॥ਕਾਇਆਕੰਚਨੁਸਬਦੁਵੀਚਾਰਾ॥ਤਿਥੈਹਰਿ
ਵਸੈਜਿਸਦਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਾ॥ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਸੇਵਿਹੁਸਚੀਬਾਣੀਹਰਿਜੀ
ਉਸਬਦਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੧॥ਹਰਿਚੇਤਤਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
ਤਿਨਮੇਲਿਮਿਲਾਉ॥ਤਿਨਕੀਧੂਰਿਲਾਈਮੁਖਿਮਸਤਕਿ ਸਤਸੰਗਤਿਬਹਿਗੁ
ਣਗਾਇਦਾ॥੨॥ਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵਾਜੇਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵਾ॥ਅੰਤਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਬ
ਦਿਸੁਹਾਵਾ॥ਗੁਰਬਾਣੀਚਹੁਕੁੰਡੀਸੁਣੀਐ ਸਾਚੈਨਾਮਿਸਮਾਇਦਾ॥੩॥ਸੋਜਨੁ
ਸਾਚਾਜਿਅੰਤਰੁਭਾਲੇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲੇ॥ਗਿਆਨੁਅੰਜਨੁ
ਪਾਏਗੁਰਸਬਦੀ ਨਦਰੀਨਦਰਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੪॥ਵਡੈਭਾਗਿਇਹੁਸਰੀਰੁਪਾਇ
ਆ॥ਮਾਣਸਜਨਮਿਸਬਦਿਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਸਭੁਅੰਧੁਅੰਧੇਰਾ
ਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੈਬੁਝਾਇਦਾ॥੫॥ਇਕਿਕਿਤੁਆਏਜਨਮੁਗਵਾਏ॥ਮਨਮੁ
ਖਲਾਗੇਦੂਜੈਭਾਏ॥ਏਹੁਵੇਲਾਫਿਰਿਹਾਥਿਨਆਵੈ ਪਗਿਖਿਸਿਐਪਛੁਤਾ
ਇਦਾ॥੬॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਵਿਤ੍ਰੁਸਰੀਰਾ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਵਸੈਸਚੁਗੁਣੀਗਹੀਰਾ॥
ਸਚੋਸਚੁਵੇਖੈਸਭਥਾਈ ਸਚੁਸੁਣਿਮੰਨਿਵਸਾਇਦਾ॥੭॥ਹਉਮੈਗਣਤਗੁਰਸਬ
ਦਿਨਿਵਾਰੇ॥ਹਰਿਜੀਉਹਿਰਦੈਰਖਹੁਉਰਿਧਾਰੇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਦਾਸਾਲਾਹੇ ਮਿ
ਲਿਸਾਚੇਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੮॥ਸੋਚੇਤੇਜਿਸੁਆਪਿਚੇਤਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵਸੈਮਨਿਆ
ਏ॥ਆਪੇਵੇਖੈਆਪੇਬੂਝੈ ਆਪੈਆਪੁਸਮਾਇਦਾ॥੯॥ਜਿਨਿਮਨਵਿਚਿਵਥੁਪਾ
ਈਸੋਈਜਾਣੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਆਪੁਪਛਾਣੈ॥ਆਪੁਪਛਾਣੈਸੋਈਜਨੁਨਿਰਮਲੁ॥
ਬਾਣੀਸਬਦੁਸੁਣਾਇਦਾ॥੧੦॥ਏਹੁਕਾਇਆਪਵਿਤ੍ਰੁਹੈਸਰੀਰੁ॥ਗੁਰਸਬਦੀ
ਚੇਤੈਗੁਣੀਗਹੀਰੁ॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਣਗਾਵੈਰੰਗਿਰਾਤਾ ਗੁਣਕਹਿਗੁਣੀਸਮਾ
ਇਦਾ॥੧੧॥ਏਹੁਸਰੀਰੁਸਭੁਮੂਲੁਹੈਮਾਇਆ॥ਦੂਜੈਭਾਇਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ॥
ਹਰਿਨਚੇਤੈਸਦਾਦੁਖੁਪਾਏ ਬਿਨੁਹਰਿਚੇਤੇਦੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੨॥ਜਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇ
ਵੇਸੋਪਰਵਾਣੁ॥ਕਾਇਆਹੰਸੁਨਿਰਮਲੁਦਰਿਸਚੈਜਾਣੁ॥ਹਰਿਸੇਵੇਹਰਿਮੰਨਿਵ
ਸਾਏਸੋਹੈਹਰਿਗੁਣਗਾਇਦਾ॥੧੩॥ਬਿਨੁਭਾਗਾਗੁਰੁਸੇਵਿਆਨਜਾਇ॥ਮਨਮੁ

ਭ੍ਰਮਿਭੂਲੇਮੁਏਬਿਨੁਨਾਏ॥ਜਿਨਕਉਨਦਰਿਹੋਵੈਗੁਰਕੇਰੀਹਰਿਜੀਉਆਪਿਮਿ
ਲਾਇਦਾ॥੧੪॥ਕਾਇਆਕੋਟੁਪਕੇਹਟਨਾਲੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲੇਵੈਵਸਤੁਸਮਾਲੇ॥
ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਧਿਆਇਦਿਨੁਰਾਤੀਊਤਮਪਦਵੀਪਾਇਦਾ॥੧੫॥ਆਪੇਸਚਾਹੈਸੁਖ
ਦਾਤਾ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹੇਸਾਚਾ ਪੂਰੈਭਾਗਿਕੋ
ਪਾਇਦਾ॥੧੬॥੭॥੨੧॥ ॥ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੩
ਨਿਰੰਕਾਰਿਆਕਾਰੁਉਪਾਇਆ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਹੁਕਮਿਬਣਾਇਆ॥ਆਪੇਖੇਲ
ਕਰੇਸਭਿਕਰਤਾਸੁਣਿਸਾਚਾਮੰਨਿਵਸਾਇਦਾ॥੧॥ਮਾਇਆਮਾਈਤ੍ਰੈਗੁਣਪਰਸੂਤਿ
ਜਮਾਇਆ॥ਚਾਰੇਵੇਦਬ੍ਰਹਮੇਨੋਫੁਰਮਾਇਆ॥ਵਰ੍ਹੇਮਾਹਵਾਰਥਿਤੀਕਰਿ ਇਸੁਜਗ
ਮਹਿਸੋਝੀਪਾਇਦਾ॥੨॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਕਰਣੀਸਾਰ॥ਰਾਮਨਾਮੁਰਖਹੁਉਰਿਧਾਰ॥ਗੁਰਬਾ
ਣੀਵਰਤੀਜਗਅੰਤਰਿ ਏਸੁਬਾਣੀਤੇਹਰਿਨਾਮੁਪਾਇਦਾ॥੩॥ਵੇਦੁਪੜੈਅਨਦਿਨੁਵਾਦ
ਸਮਾਲੇ॥ਨਾਮੁਨਚੇਤੈਬਧਾਜਮਕਾਲੇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਸਦਾਦੁਖੁਪਾਏ ਤ੍ਰੈਗੁਣਭਰਮਿਭੁਲਾ
ਇਦਾ॥੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਏਕਸਸਿਉਲਿਵਲਾਏ॥ਤ੍ਰਿਬਿਧਿਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਏ॥ਸਾਚੈਸ
ਬਦਿਸਦਾਹੈਮੁਕਤਾ ਮਾਇਆਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਦਾ॥੫॥ਜੋਧੁਰਿਰਾਤੇਸੇਹੁਣਿਰਾਤੇ॥ਗੁਰਪ
ਰਸਾਦੀਸਹਜੇਮਾਤੇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ ਆਪੈਆਪੁਮਿਲਾਇਦਾ॥੬
॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਭਰਮਿਨਪਾਏ॥ਦੂਜੈਭਾਇਲਗਾਦੁਖੁਪਾਏ॥ਸੂਹਾਰੰਗੁਦਿਨਥੋੜੇਹੋਵੈ
ਇਸੁਜਾਦੇਬਿਲਮਨਲਾਇਦਾ॥੭॥ਏਹੁਮਨੁਭੈਭਾਇਰੰਗਾਏ॥ਇਤੁਰੰਗਿਸਾਚੇਮਾਹਿਸ
ਮਾਏ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਕੋਇਹੁਰੰਗੁਪਾਏ ਗੁਰਮਤੀਰੰਗੁਚੜਾਇਦਾ॥੮॥ਮਨਮੁਖੁਬਹੁਤੁ
ਕਰੇਅਭਿਮਾਨੁ॥ਦਰਗਹਕਬਹੀਨਪਾਵੈਮਾਨੁ॥ਦੂਜੈਲਾਗੇਜਨਮੁਗਵਾਇਆ ਬਿਨੁਬੂ
ਝੇਦੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੯॥ਮੇਰੈਪ੍ਰਭਿਅੰਦਰਿਆਪੁਲੁਕਾਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਮਿ
ਲੈਮਿਲਾਇਆ॥ਸਚਾਪ੍ਰਭੁਸਚਾਵਾਪਾਰਾ ਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਪਾਇਦਾ॥੧੦॥ਇਸੁਕਾ
ਇਆਕੀਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ॥ਮੇਰੈਠਾਕੁਰਿਇਹਬਣਤਬਣਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋ
ਵੈਸੁਕਾਇਆਸੋਧੈ ਆਪਹਿਆਪੁਮਿਲਾਇਦਾ॥੧੧॥ਕਾਇਆਵਿਚਿਤੋਟਾਕਾ
ਇਆਵਿਚਿਲਾਹਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜੇਵੇਪਰਵਾਹਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਣਜਿਸਦਾਪਾਏਸਤ

ਜੋਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੧੨॥ਸਚਾਅਤੁਲੁਸਚੁਭੰਡਾਰਾ॥ਆਪੇਦੇਵੈਦੇਵਣਹਾਰਾ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਸਾਲਾਹੇਸੁਖਦਾਤੇਮਨਮੇਲੀਮਤਿਪਾਇਦਾ॥੧੩॥ਕਾਇਆਵਿਚਿਵਸਤੁ
ਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਦੇਵਡਿਆਈ॥ਜਿਸਦਾਹਟੁਸੋਈਵਥੁਜਾਣੈ
ਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਨਪਛੋਤਾਇਦਾ॥੧੪॥ਹਰਿਜੀਉਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਗੁ
ਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਆਜਾਈ॥ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏਆਪੇ ਸਬਦੇਸਹਜਿਸਮਾਇ
ਦਾ॥੧੫॥ਆਪੇਸਚਾਸਬਦਿਮਿਲਾਏ॥ਸਬਦੇਵਿਚਹੁਭਰਮੁਚੁਕਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿ
ਮਿਲੈਵਡਿਆਈਨਾਮੇਹੀਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੬॥੮॥੨੨॥

॥ਮਾਰੂ॥ ਮਹਲਾ੩ ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਵੇਪਰਵਾਹੇ॥ਆਪੇ
ਮਿਹਰਵਾਨਅਗਮਅਥਾਹੇ॥ਅਪੜਿਕੋਇਨਸਕੈਤਿਸਨੋਗੁਰਸਬਦੀਮੇਲਾਇ
ਆ॥੧॥ਤੁਧੁਨੋਸੇਵਹਿਜੋਤੁਧੁਭਾਵਹਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਸਚਿਸਮਾਵਹਿ॥ਅਨਦਿ
ਨੁਗੁਣਰਵਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਭਾਇਆ॥੨॥ਸਬਦਿਮਰਹਿਸੇਮਰ
ਣੁਸਵਾਰਹਿ॥ਹਰਿਕੇਗੁਣਹਿਰਦੈਉਰਧਾਰਹਿ॥ਜਨਮੁਸਫਲੁਹਰਿਚਰਣੀਲਾ
ਗੇਦੂਜਾਭਾਉਚੁਕਾਇਆ॥੩॥ਹਰਿਜੀਉਮੇਲੇਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬ
ਦੇਆਪੁਗਵਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਹਰਿਭਗਤੀਰਾਤੇਇਸੁਜਗਮਹਿਲਾਹਾਪਾਇਆ॥
੪॥ਤੇਰੇਗੁਣਕਹਾਮੈਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ਅੰਤੁਨਪਾਰਾਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਆਪੇਦਇ
ਆਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਗੁਣਮਹਿਗੁਣੀਸਮਾਇਆ॥੫॥ਇਸੁਜਗਮਹਿਮੋਹੁਹੈਪਾਸਾਰ
ਮਨਮੁਖੁਅਗਿਆਨੀਅੰਧਅੰਧਾਰਾ॥ਧੰਧੈਧਾਵਤੁਜਨਮੁਗਵਾਇਆਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੁ
ਪਾਇਆ॥੬॥ਕਰਮੁਹੋਵੈਤਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਏ॥ਹਉਮੈਮੈਲੁਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਮਨੁਨਿਰਮ
ਲੁਗਿਆਨੁਰਤਨੁਚਾਨਣੁਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਗਵਾਇਆ॥੭॥ਤੇਰੇਨਾਮੁਅਨੇਕਕੀ
ਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਸਚੁਨਾਮੁਹਰਿਹਿਰਦੈਵਸਾਈ॥ਕੀਮਤਿਕਉਣੁਕਰੇਪ੍ਰਭਤੇਰੀਤੂਆਪੇ
ਸਹਜਿਸਮਾਇਆ॥੮॥ਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਨਾਕੋਹੋਆਤੋਲਣਹਾਰਾ॥
ਆਪੇਤੋਲੇਤੋਲਿਤੋਲਾਏਗੁਰਸਬਦੀਮੇਲਿਤੋਲਾਇਆ॥੯॥ਸੇਵਕਸੇਵਹਿਕਰਹਿ
ਅਰਦਾਸਿ॥ਤੂਆਪੇਮੇਲਿਬਹਾਲਹਿਪਾਸਿ॥ਸਭਨਾਜੀਆਕਾਸੁਖਦਾਤਾਪੂਰੈਕਰਮਿ

ਧਿਆਇਆ॥੧੦॥ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਜਿਸਚੁਕਮਾਵੈ॥ਇਹੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਜਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥
ਇਸੁਬਿਖੁਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈਹਰਿਜੀਉਮੇਰੇਭਾਇਆ॥੧੧॥ਜਿਸਨੋਬੁਝਾਏਸੋਈਬੂ
ਝੈ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਅੰਦਰੁਸੂਝੈ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਠਾਕਿਰਹਾਏਸਹਜੇਹੀਸਚੁਪਾਇਆ॥੧੨॥ਬਿ
ਨੁਕਰਮਾਹੋਰਫਿਰੈਘਨੇਰੀ॥ਮਰਿਮਰਿਜੰਮੈਚੂਕੈਨਫੇਰੀ॥ਬਿਖੁਕਾਰਾਤਾਬਿਖੁਕਮਾਵੈਸੁਖੁਨਕਬ
ਹੂਪਾਇਆ॥੧੩॥ਬਹੁਤੇਭੇਖਕਰੇਭੇਖਧਾਰੀ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਹਉਮੈਕਿਨੈਨਮਾਰੀ॥ਜੀਵਤੁਮਰੈਤਾ
ਮੁਕਤਿਪਾਏਸਚੈਨਾਇਸਮਾਇਆ॥੧੪॥ਅਗਿਆਨੁਤ੍ਰਿਸਨਾਇਸੁਤਨਹਿਜਲਾਏ॥ਤਿਸਦੀ
ਬੂਝੈਜਿਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਏ॥ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਕ੍ਰੋਧੁਨਿਵਾਰੇਹਉਮੈਮਾਰਿਸਮਾਇਆ॥੧੫॥ਸ
ਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੀਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਵਿਰਲੈਪਾਈ॥ਨਾਨਕੁਏਕੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਨਾਮੇਨਾ
ਮਿਸਮਾਇਆ॥੧੬॥੧॥੨੩॥ ॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩ ॥ਨਦਰੀਭਗਤਾਲੈਹੁਮਿ
ਲਾਏ॥ਭਗਤਸਲਾਹਨਿਸਦਾਲਿਵਲਾਏ॥ਤਉਸਰਣਾਈਉਬਰਹਿਕਰਤੇਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾ
ਇਆ॥੧॥ਪੂਰੈਸਬਦਿਭਗਤਿਸੁਹਾਈ॥ਅੰਤਰਿਸੁਖੁਤੇਰੈਮਨਿਭਾਈ॥ਮਨੁਤਨੁਸਚੀਭਗਤੀ
ਰਾਤਾਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆ॥੨॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਸਦਜਲੈਸਰੀਰਾ॥ਕਰਮੁਹੋਵੈਭੇਟੈਗੁਰੁਪੂਰਾ
॥ਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨੁਸਬਦਿਬੁਝਾਏਸਤਿਗੁਰਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੩॥ਮਨਮੁਖੁਅੰਧਾਅੰਧੁਕਮਾਏ॥
ਬਹੁਸੰਕਟਜੋਨੀਭਰਮਾਏ॥ਜਮਕਾਜੇਵੜਾਕਦੇਨਕਾਟੈਅੰਤੇਬਹੁਦੁਖੁਪਾਇਆ॥੪॥ਆਵਣ
ਜਾਣਾਸਬਦਿਨਿਵਾਰੇ॥ਸਚੁਨਾਮੁਰਖੈਉਰਧਾਰੇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਰੈਮਨੁਮਾਰੇਹਉਮੈਜਾਇਸ
ਮਾਇਆ॥੫॥ਆਵਣਜਾਣੈਪਰਜਵਿਗੋਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਥਿਰੁਕੋਇਨਹੋਈ॥ਅੰਤਰਿਜੋ
ਤਿਸਬਦਿਸੁਖੁਵਸਿਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਆ॥੬॥ਪੰਚਦੂਤਚਿਤਵਹਿਵਿਕਾਰਾ॥ਮਾਇਆ
ਮੋਹਕਾਏਹੁਪਸਾਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਤਾਮੁਕਤੁਹੋਵੈਪੰਚਦੂਤਵਸਿਆਇਆ॥੭॥ਬਾਝੁਗੁਰੂਹੈ
ਮੋਹੁਗੁਬਾਰਾ॥ਫਿਰਿਫਿਰਿਡੁਬੈਵਾਰੋਵਾਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਸਚੁਦ੍ਰਿੜਾਏਸਚੁਨਾਉਮਨਿਭਾਇਆ
॥੮॥ਸਾਚਾਦਰੁਸਾਚਾਦਰਵਾਰਾ॥ਸਚੇਸੇਵਹਿਸਬਦਿਪਿਆਰਾ॥ਸਚੀਧੁਨਿਸਚੇਗੁਣਗਾਵਾਸਚੇ
ਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥੯॥ਘਰੈਅੰਦਰਿਕੋਘਰੁਪਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਓਥੈਸੋਗੁਵਿ
ਜੋਗੁਨਬਿਆਪੈਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਇਆ॥੧੦॥ਦੂਜੈਭਾਇਦੁਸਟਾਕਾਵਾਸਾ॥ਭਉਦੇਫਿਰਹਿਬ
ਹੁਮੋਹਪਿਆਸਾ॥ਕੁਸੰਗਤਿਬਹਹਿਸਦਾਦੁਖੁਪਾਵਹਿਦੁਖੋਦੁਖੁਕਮਾਇਆ॥੧੧॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਝੁ

ਤੁਸਿਗਤਿਨਹੋਈ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਪਾਰੁਨਪਾਏਕੋਈ॥ਸਹਜੇਗੁਣਰਵਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾ
ਇਆ॥੧੨॥ਕਾਇਆਬਿਰਖੁਪੰਖੀਵਿਚਿਵਾਸਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚੁਗਹਿਗੁਰਸਬਦਿਨਿਵਾਸਾ॥ਉਡ
ਹਿਨਮੂਲਿਨਆਵਹਿਨਜਾਹੀਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਇਆ॥੧੩॥ਕਾਇਆਸੋਧਹਿਸਬਦੁਵੀਚਾਰ
ਹਿ॥ਮੋਹਠਗਉਰੀਭ੍ਰਮੁਨਿਵਾਰਹਿ॥ਆਪੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ॥੧੪
॥ਸਦਹੀਨੇੜੈਦੂਰਿਨਜਾਣਹੁ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਜੀਕਿਪਛਾਣਹੁ॥ਬਿਗਸੈਕਮਲੁਕਿਰਣਿਪਰਗਾ
ਸੈਪਰਗਟੁਕਰਿਦੇਖਾਇਆ॥੧੫॥ਆਪੇਕਰਤਾਸਚਾਸੋਈ॥ਆਪੇਮਾਰਿਜੀਵਾਲੇਅਵਰੁਨਕੋ
ਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈਆਪੁਗਵਾਇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੧੬॥੨॥੨੪॥ ॥

[illegible]

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਮਾਰੂਸੋਲਹੇਮਹਲਾ੪

ਸਚਾਆਪਿਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ਅਵਰੁਨਸੂਝਸਿਬੀਜੀਕਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਵਸੈ
ਘਟਅੰਤਰਿਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਈਹੇ॥੧॥ਸਭਨਾਸਚੁਵਸੈਮਨਮਾਹੀ॥ਗੁਰਪਰਸਾ
ਦੀਸਹਜਿਸਮਾਹੀ॥ਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਈ
ਹੇ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਹੈਗਿਆਨੁਸਤਿਗੁਰੁਹੈਪੂਜਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਅਵਰੁਨਦੂਜਾ॥ਸਤਿ
ਗੁਰਤੇਨਾਮੁਰਤਨੁਧਨੁਪਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਭਾਈਹੇ॥੩॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਜੋਦੂ
ਜੈਲਾਗੇ॥ਆਵਹਿਜਾਹਿਭ੍ਰਮਿਮਰਹਿਅਭਾਗੇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕੀਫਿਰਿਗਤਿਹੋਵੈਜਿ
ਗੁਰਮੁਖਿਰਹਹਿਸਰਣਾਈਹੇ॥੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੀਤਿਸਦਾਹੈਸਾਚੀ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਮਾ
ਗਉਨਾਮੁਅਜਾਚੀ॥ਹੋਹੁਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਹਰਿਜੀਉ॥ਰਖਿਲੇਵਹੁਗੁਰਸ
ਰਣਾਈਹੇ॥੫॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਸਤਿਗੁਰੂਚੁਆਇਆ॥ਦਸਵੈਦੁਆਰਿਪ੍ਰਗਟੁਹੋਇ
ਆਇਆ॥ਤਹਅਨਹਦਸਬਦਵਜਹਿਧੁਨਿਬਾਣੀ॥ਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਈਹੇ॥੬॥
ਜਿਨਕਉਕਰਤੈਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਈ॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਵਿਹਾਈ॥ਬਿਨੁਸ

ਤਿਗੁਰ ਕੇ ਸੀਖੇ ਨਾਹੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ਹੇ ॥੭॥ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਆਪੇ ਦੇ
ਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲੇਇ ॥ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾ
ਈ ਹੇ ॥੮॥ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਪਰਗਟੁ ਭਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸਹਜੇ ਲਇਆ
॥ ਏਹ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਹੇ ॥੯॥ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਸੂ
ਰੁ ਨਿਸਿ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਮਿਟਿਆ ਗੁਰ ਰਤਨਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾ
ਮੁ ਪ੍ਰਗਟੀ ਹੈ ਸੋਇ ॥ ਚਹੁ ਜੁਗਿ ਨਿਰਮਲੁ ਹਛਾ ਲੋਇ ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇ
ਆ ਨਾਮਿ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ॥ ਸਹਜੇ ਜਾ
ਗੈ ਸਹਜੇ ਸੋਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ਸਮਾਵੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਭ
ਗਤਾ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ
ਸਦਾ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਅਗਿਆਨ ਗਿਆ
ਨੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸਮਝ ਪੜੀ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ
ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਤਾ ਤਿਨਿ ਏਕੁ ਪਛਾ
ਤਾ ॥ ਸਰਬੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਆਤਮੁ ਚੀਨਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੇਵਾ ਸੁਰ
ਤਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ ਜਿਨ ਕਉ ਆਦਿ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਨਿ ਵਸਿ
ਆ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਨਾਨਕ ਅੰਕਿ ਸਮਾਈ ਹੇ
॥੧੬॥੧॥ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮੁ
ਅਗੋਚਰੁ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਸਰਬੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਘਟ ਵਾਸੀ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ
ਨ ਕੋਈ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਤਿਸਹਿ ਸਰੇਵਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੇ ॥੧॥ ਜਾ ਕਉ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਰਾਖਣਹਾਰਾ ॥
ਤਾ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਸਾਕਸਿ ਮਾਰਾ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ॥ ਜਾ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਣੀ
ਹੇ ॥੨॥ ਜਾ ਜਾਪੈ ਕਿਛੁ ਕਿਥਾਊ ਨਾਹੀ ॥ ਤਾ ਕਰਤਾ ਭਰਪੂਰਿ ਸਮਾਹੀ ॥ ਸੂਕੇ ਤੇ ਫੁਨਿ
ਹਰਿਆ ਕੀਤੋਨੁ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣੀ ਹੇ ॥੩॥ ਜੋ ਜੀਆ ਕੀ ਵੇਦਨ ਜਾ
ਣੈ ॥ ਤਿਸੁ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੈ ॥ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਜਨ ਕਰਿ ਬੇਨੰਤੀ ਜੋ ਸਰਬ ਸੁ

ਖਾਕਾਦਾਨੀਹੇ॥੪॥ਜੋਜੀਤੈਕੀਆਸਾਰਨਜਾਣਾ॥ਤਿਸਸਿਉਕਿਛੁਨਕਹੀਅੈਜਾਣਾ॥
ਮੂਰਖਸਿਉਨਹਲੁਝੁਪਰਾਣੀ ਹਰਿਜਪੀਐਪਤੁਨਿਰਬਾਣੀਹੇ॥੫॥ਨਾਕਰਿਚਿੰ
ਤਚਿੰਤਾਹੈਕਰਤੇ॥ਹਰਿਦੇਵੈਜਲਿਥਲਿਜੰਤਾਸਭਤੈ॥ਅਚਿੰਤਦਾਨੁਦੇਇਪ੍ਰਭੁਮੇ
ਰਾ ਵਿਚਿਪਾਥਰਕੀਟਪਖਾਣੀਹੇ॥੬॥ਨਾਕਰਿਆਸਮੀਤਸੁਤਭਾਈ॥ਨਾਕਰਿਆ
ਸਕਿਸੈਸਾਹਬਿਉਹਾਰਕੀਪਰਾਈ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਵੈਕੋਬੇਲੀਨਾਹੀ ਹਰਿਜਪੀਐ
ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀਹੇ॥੭॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਜਪਹੁਬਨਵਾਰੀ॥ਸਭਆਸਾਮਨਸਾਪੂਰੈਥਾਰੀ
ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪਹੁਭਵਖੰਡਨੁ ਸੁਖਸਹਜੇਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀਹੇ॥੮॥ਜਿਨਿਹਰਿਸੇ
ਵਿਆਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸਹਜੇਹੀਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥ਜੋਸਰਣਿਪਰੈਤਿ
ਸਕੀਪਤਿਰਾਖੈ ਜਾਇਪੁਛਹੁਵੇਦਪੁਰਾਣੀਹੇ॥੯॥ਜਿਸੁਹਰਿਸੇਵਾਲਾਏਸੋਜਨੁਲਾ
ਗੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਭਰਮੁਭਉਭਾਗੈ॥ਵਿਚੇਗ੍ਰਿਹਸਦਾਰਹੈਉਦਾਸੀ ਜਿਉਕਮਲੁਰਹੈ
ਵਿਚਿਪਾਣੀਹੇ॥੧੦॥ਵਿਚਿਹਉਮੈਸੇਵਾਥਾਇਨਪਾਏ॥ਜਨਮਿਮਰੈਫਿਰਿਆਵੈਜਾਏ॥
ਸੋਤਪੁਪੂਰਾਸਾਈਸੇਵਾ ਜੋਹਰਿਮੇਰੇਭਾਣੀਹੇ॥੧੧॥ਹਉਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਆਖਾਸੁਆਮੀ॥
ਤੂਸਰਬਜੀਆਕਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਹਉਮਾਗਉਦਾਨੁਤੁਝੈਪਹਿਕਰਤੇ ਹਰਿਅਨਦਿਨੁਨ
ਮੁਵਖਾਣੀਹੇ॥੧੨॥ਕਿਸਹੀਜੋਰੁਅਹੰਕਾਰਬੋਲਣਾ॥ਕਿਸਹੀਜੋਰੁਦੀਬਾਨਮਾਇਆ
ਕਾ॥ਮੈਹਰਿਬਿਨੁਟੇਕਧਰਅਵਰਨਕਾਈ॥ਤੂਕਰਤੇਰਖੁਮੈਨਿਮਾਣੀਹੇ॥੧੩॥ਨਿਮਾਣੇ
ਮਾਣੁਕਰਹਿਤੁਧੁਭਾਵੈ॥ਹੋਰਕੇਤੀਝਖਿਝਖਿਆਵੈਜਾਵੈ॥ਜਿਨਕਾਪਖੁਕਰਹਿਤੂਸੁਆਮੀ
ਤਿਨਕੀਊਪਰਿਗਲਤੁਮੁਆਣੀਹੇ॥੧੪॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਿਨੀਸਦਾਧਿਆਇਆ
ਤਿਨੀਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥ਜਿਨਿਹਰਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ
ਬਿਨੁਸੇਵਾਪਛੁਤਾਣੀਹੇ॥੧੫॥ਤੂਸਭਮਹਿਵਰਤਹਿਹਰਿਜਗੰਨਾਥੁ॥ਸੋਹਰਿਜਪੈਜਿ
ਸੁਗੁਰਮਸਤਕਿਹਾਥੁ॥ਹਰਿਕੀਸਰਣਿਪਇਆਹਰਿਜਾਪੀ ਜਨਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾ
ਣੀਹੇ॥੧੬॥੨॥੨੨॥੨੬॥੮੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫ ॥

॥ ਕਲਾ ਉਪਾਇ ਧਰੀ ਜਿਨਿ ਧਰਣਾ ॥ ਗਗਨੁ ਰਹਾਇਆ ਹੁਕਮੇ ਚਰਣਾ ॥ ਅਗਨਿ ਉਪਾਇ ਈਧਨ ਮਹਿ ਬਾਧੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਭਾਈ ਹੇ ॥੧॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕਉ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹੇ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਆਪਾਹੇ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ਸੋਈ ਤੇਰਾ ਸਹਾਈ ਹੇ ॥੨॥ ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਆ ॥ ਸਾਸਿ ਗ੍ਰਾਸਿ ਹੋਇ ਸੰਗਿ ਸਮਾਲਿਆ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪੀਐ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਵਡੀ ਜਿਸੁ ਵਡਿਆਈ ਹੇ ॥੩॥ ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਕਰੇ ਖਿਨ ਕੀਰੇ ॥ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਰੇ ॥ ਗਰਬ ਨਿਵਾਰਣ ਸਰਬ ਸਧਾਰਣ ॥ ਕਿਛੁ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ਹੇ ॥੪॥ ਸੋ ਪਤਿਵੰਤਾ ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਭਾਈ ਜਿਨਿ ਇਹ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਹੇ ॥੫॥ ਪ੍ਰਭ ਆਏ ਸਰਣਾ ਭਉ ਨਹੀ ਕਰਣਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਿਹਚਉ ਹੈ ਤਰਣਾ ॥ ਮਨ ਬਚ ਕਰਮ ਅਰਾਧੇ ਕਰਤਾ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਸਜਾਈ ਹੇ ॥੬॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਮਨ ਤਨ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਜੋਨਿ ਨ ਭਵਿਆ ॥ ਦੂਖ ਬਿਨਸਿ ਕੀਆ ਸੁਖਿ ਡੇਰਾ ਜਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਈ ਹੇ ॥੭॥ ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ਸੋਈ ਸੁਆਮੀ ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਚਿੰਤਾ ਗਣਤ ਮਿਟਾਈ ਹੇ ॥੮॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਲਖ ਬਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕੀਰਤਨੁ ਸੰਗਿ ਧਨੁ ਤਾਹਾ ॥ ਗਿਆਨ ਖੜਗੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਨਾ ਦੂਤ ਮਾਰੇ ਕਰਿ ਧਾਈ ਹੇ ॥੯॥ ਹਰਿ ਕਾ ਜਾਪੁ ਜਪਹੁ ਜਪੁ ਜਪਨੇ ॥ ਜੀਤਿ ਆਵਹੁ ਵਸਹੁ ਘਰਿ ਅਪੁਨੇ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਨਰਕ ਨ ਦੇਖਹੁ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਉਧਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਊਚ ਅਥਾਹ ਅਗੰਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੀ ਸੋ ਜਨੁ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਬੰਧਨ ਤੋੜਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਮੋਲੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੇ ਘਰ ਗੋਲੇ ॥ ਅਨਹਦ ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਬਨੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥ ਬਿਨਸਿ ਗਈ ਹਉਮੈ ਮਤਿ ਮੇਰੀ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਜਗ ਮਹਿ ਸੋਭ ਸੁਹਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਪਹੁ ਜਗਦੀਸੈ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੇ ਈਸੈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਏਕਾ ਜ

ਮਤਿ ਸਬਾਈ ਤੋ ॥੧੪॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਸਿ
ਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਏਕੰਕਾਰਿ ਸਮਾਈ ਤੋ ॥੧੫॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ
ਪਿਆਰਾ ॥ ਸਭੈ ਉਧਾਰਣੁ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਪੁੰਨੀ ਸਭ ਇਛਾ ਜਨ ਨਾ
ਨਕ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ਤੋ ॥੧੬॥੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਗੀ ਜੋਗੀ ਨਾਰਿ ਲਪਟਾਣੀ ॥ ਉਰਝਿ ਰ
ਹੀ ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਣੀ ॥ ਕਿਰਤ ਸੰਜੋਗੀ ਭਏ ਇਕਤ੍ਰਾ ਕਰਤੇ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾ ਹੇ ॥੧॥ ਜੋ
ਪਿਰੁ ਕਰੈ ਸੁ ਧਨ ਤਤੁ ਮਾਨੈ ॥ ਪਿਰੁ ਧਨਹਿ ਸੀਗਾਰਿ ਰਖੈ ਸੰਗਾਨੈ ॥ ਮਿਲਿ ਇਕਤ੍ਰ ਵਸਹਿ ਦਿ
ਨੁ ਰਾਤੀ ਪ੍ਰਿਉ ਦੇ ਧਨਹਿ ਦਿਲਾਸਾ ਹੇ ॥੨॥ ਧਨ ਮਾਗੈ ਪ੍ਰਿਉ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਧਾਵੈ ॥ ਜੋ ਪਾਵੈ ਸੋ
ਆਣਿ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਏਕ ਵਸਤੁ ਕਉ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਾਕੈ ਧਨ ਰਹਤੀ ਭੂਖ ਪਿਆਸਾ ਹੇ ॥੩॥ ਧ
ਨ ਕਰੈ ਬਿਨਉ ਦੋਊ ਕਰ ਜੋਰੈ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਪਰਦੇਸਿ ਨ ਜਾਹੁ ਵਸਹੁ ਘਰਿ ਮੋਰੈ ॥ ਐਸਾ ਵਣ
ਜੁ ਕਰਹੁ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਜਿਤੁ ਉਤਰੈ ਭੂਖ ਪਿਆਸਾ ਹੇ ॥੪॥ ਸਗਲੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਜੁ
ਗ ਸਾਧਾ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰਸ ਸੁਖੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਲਾਧਾ ॥ ਭਈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਨਕ ਸਤਸੰਗੇ ਤ
ਉ ਧਨ ਪਿਰ ਅਨੰਦ ਉਲਾਸਾ ਹੇ ॥੫॥ ਧਨ ਅੰਧੀ ਪਿਰੁ ਚਪਲੁ ਸਿਆਨਾ ॥ ਪੰਚ ਤਤ ਕਾ ਰ
ਚਨੁ ਰਚਾਨਾ ॥ ਜਿਸੁ ਵਖਰ ਕਉ ਤੁਮ ਆਏ ਹਹੁ ਸੋ ਪਾਇਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਾ ਹੇ ॥੬॥ ਧਨ ਕ
ਹੈ ਤੂ ਵਸੁ ਮੈ ਨਾਲੇ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਸੁਖਵਾਸੀ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲੇ ॥ ਤੁਝੁ ਬਿਨੁ ਹਉ ਕਿਤ ਹੀ ਨ ਲੇਖੈ
ਵਚਨੁ ਦੇਹਿ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਸਾ ਹੇ ॥੭॥ ਪਿਰਿ ਕਹਿਆ ਹਉ ਹੁਕਮੀ ਬੰਦਾ ॥ ਓਹੁ ਭਾਰੋ ਠਾਕੁਰੁ
ਜਿਸੁ ਕਾਣਿ ਨ ਛੰਦਾ ॥ ਜਿਚਰੁ ਰਾਖੈ ਤਿਚਰੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਰਹਣਾ ਜਾ ਸਦੇ ਤ ਊਠਿ ਸਿਧਾਸਾ
ਹੇ ॥੮॥ ਜਉ ਪ੍ਰਿਅ ਬਚਨ ਕਹੇ ਧਨ ਸਾਚੇ ॥ ਧਨ ਕਛੂ ਨ ਸਮਝੈ ਚੰਚਲਿ ਕਾਚੇ ॥ ਬਹੁਰਿ
ਬਹੁਰਿ ਪਿਰ ਹੀ ਸੰਗੁ ਮਾਗੈ ਓਹੁ ਬਾਤ ਜਾਨੈ ਕਰਿ ਹਾਸਾ ਹੇ ॥੯॥ ਆਈ ਆਗਿਆ ਪਿ
ਰਹੁ ਬੁਲਾਇਆ ॥ ਨਾ ਧਨ ਪੁਛੀ ਨ ਮਤਾ ਪਕਾਇਆ ॥ ਊਠਿ ਸਿਧਾਇਓ ਛੂਟਰਿ ਮਾਟੀ
ਦੇਖੁ ਨਾਨਕ ਮਿਥਨ ਮੋਹਾਸਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਰੇ ਮਨ ਲੋਭੀ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਦਿਨੁ ਰਾ
ਤਿ ਸਦੇਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਚਿ ਮੂਏ ਸਾਕਤ ਨਿਗੁਰੇ ਗਲਿ ਜਮ ਫਾਸਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਮਨ
ਮੁਖਿ ਆਵੈ ਮਨਮੁਖਿ ਜਾਵੈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਚੋਟਾ ਖਾਵੈ ॥ ਜਿਤਨੇ ਨਰਕ ਸੇ ਮਨ

ਮੁਖਿਭੋਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿਲੇਪੂਨਮਾਸਾਹੇ॥੧੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੋਈਜਿਸੁਹਰਿਜੀਉਭਾਇ
ਆ॥ਤਿਸੁਕਉਨੁਮਿਟਾਵੈਜਿਪ੍ਰਭਿਪਹਿਰਾਇਆ॥ਸਦਾਅਨੰਦੁਕਰੇਆਨੰਦੀ
ਜਿਸੁਸਿਰਪਾਉਪਇਆਗਲਿਖਾਸਾਹੇ॥੧੩॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇ॥ਸ
ਰਣਿਕੇਦਾਤੇਬਚਨਕੇਸੂਰੇ॥ਐਸਾਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਆਸੁਖਦਾਤਾ ਵਿਛੁੜਿਨਕਤਹੀ
ਜਾਸਾਹੇ॥੧੪॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਕਿਛੁਕੀਮਨਪਾਈ॥ਘਟਿਘਟਿਪੂਰਿਰਹਿਓਸਭ
ਠਾਈ॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨ ਹਉਰੇਣੁਤੇਰੇਜੋਦਾਸਾਹੇ॥੧੫॥੧॥੨॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਮਾਰੂਸੋਲਹੇਮਹਲਾ॥੫

ਕਰੈਅਨੰਦੁਅਨੰਦੀਮੇਰਾ॥ਘਟਿਘਟਿਪੂਰਨੁਸਿਰਸਿਰਹਿਨਿਬੇਰਾ॥ਸਿਰਿਸਾਹਾਕੈ
ਸਚਾਸਾਹਿਬੁ ਅਵਰੁਨਾਹੀਕੋਦੂਜਾਹੇ॥੧॥ਹਰਖਵੰਤਆਨੰਤਦਇਆਲਾ॥ਪ੍ਰ
ਗਟਿਰਹਿਓਪ੍ਰਭੁਸਰਬਉਜਾਲਾ॥ਰੂਪਕਰੇਕਰਿਵੇਖੈਵਿਗਸੈਆਪੇਹੀਆਪਿਪੂ
ਜਾਹੇ॥੨॥ਆਪੇਕੁਦਰਤਿਕਰੇਵੀਚਾਰਾ॥ਆਪੇਹੀਸਚੁਕਰੇਪਸਾਰਾ॥ਆਪੇਖੇ
ਲਖਿਲਾਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀ ਆਪੇਸੁਣਿਸੁਣਿਭੀਜਾਹੇ॥੩॥ਸਾਚਾਤਖਤੁਸਚੀਪਾਤ
ਸਾਹੀ॥ਸਚੁਖਜੀਨਾਸਾਚਾਸਾਹੀ॥ਆਪੇਸਚੁਧਾਰਿਓਸਭੁਸਾਚਾ ਸਚਾਸਚਿਵਰ
ਤੀਜਾਹੇ॥੪॥ਸਚੁਤਪਾਵਸੁਸਚੇਕੇਰਾ॥ਸਾਚਾਥਾਨੁਸਦਾਪ੍ਰਭਤੇਰਾ॥ਸਚੀਕੁਦਰਤਿ
ਸਚੀਬਾਣੀ ਸਚੁਸਾਹਿਬਸੁਖੁਕੀਜਾਹੇ॥੫॥ਏਕੋਆਪਿਤੂਹੈਵਡਰਾਜਾ॥ਹੁਕਮਿ
ਸਚੇਕੈਪੂਰੇਕਾਜਾ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣੈ ਆਪੇਹੀਆਪਿਪਤੀਜਾ
ਹੇ॥੬॥ਤੂਵਡਰਸੀਆਤੂਵਡਭੋਗੀ॥ਤੂਨਿਰਬਾਣੁਤੂਹੈਜੋਗੀ॥ਸਰਬਸੂਖਸਹ
ਜਘਰਿਤੇਰੈ ਅਮਿਉਤੇਰੀਦ੍ਰਿਸਟੀਜਾਹੇ॥੭॥ਤੇਰੀਦਾਤਿਤੁਝੈਤੇਹੋਵੈ॥ਦੇਹਿਦਾਨੁ
ਸਭਸੈਜੰਤਲੋਆ॥ਤੋਟਿਨਆਵੈਪੂਰਨਭੰਡਾਰੈ ਤ੍ਰਿਪਤਿਰਹੇਆਘੀਜਾਹੇ॥੮॥
ਜਾਚਹਿਸਿਧਸਾਧਿਕਬਨਵਾਸੀ॥ਜਾਚਹਿਜਤੀਸਤੀਸੁਖਵਾਸੀ॥ਇਕੁਦਾਤਾਰੁ
ਸਗਲਹੈਜਾਚਕੁ ਦੇਹਿਦਾਨੁਸ੍ਰਿਸਟੀਜਾਹੇ॥੯॥ਕਰਹਿਭਗਤਅਰੁਰੰਗਅਪਾ
ਰਾ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾ॥ਭਾਰੋਤੋਲਬੇਅੰਤਸੁਆਮੀ ਹੁਕਮੁਮੰਨਿ
ਭਗਤੀਜਾਹੇ॥੧੦॥ਜਿਸੁਦੇਹਿਦਰਸੁਸੋਈਤੁਧੁਜਾਣੈ॥ਓਹੁਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਦਾ

ਰਗਿਆਨੀਆਰਤਨੁਸਰੂਪੁਧਿਆਨਾਸੋਈ ਜੋਮਨਿਤੇਰੈਭਾਵੀਜਾਹੇ॥੧੧॥ਜਿਸੁ
ਕੀਤਿਆਦੁਤਿਸੈਵੈਪਰਵਾਣਾ॥ਜਿਸੁਕੀਤਿਆਦੁਤਿਸੈਸਾਰਜਾਣਾ॥ਜਿਸੁਕੀਤਿ
ਆਦੁਤਿਤਿਸੁਕਉਕੇਹਾ ਅਵਰੁਕਹਾਕਿਛੁਕੀਜਾਹੇ॥੧੨॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੀਅੰਤਰੁ
ਠਾਢਾ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਲੈਤੂਟਾਗੰਢਾ॥ ਸੁਰਤਿਸਬਦਰਿਦਅੰਤਰਿਜਾਗੀ ਅਮਿ
ਉਝੋਲਿਝੋਲਿਪੀਜਾਹੇ॥੧੩॥ਮਰੈਨਾਹੀਸਦਸਦਹੀਜੀਵੈ॥ਅਮਰੁਭਇਆਅਬਿ
ਨਾਸੀਥੀਵੈ॥ਨਾਕੋਆਵੈਨਾਕੋਜਾਵੈ ਗੁਰਿਦੂਰਿਕੀਆਭਰਮੀਜਾਹੇ॥੧੪॥ਪੂਰੇ
ਗੁਰਕੀਪੂਰੀਬਾਣੀ॥ਪੂਰੈਲਾਗਾਪੂਰੇਮਾਹਿਸਮਾਣੀ॥ਚੜੈਸਵਾਇਆਨਿਤਨਿਤਰੰ
ਗਾ ਘਟੈਨਾਹੀਤੋਲੀਜਾਹੇ॥੧੫॥ਬਾਰਹਕੰਚਨੁਸੁਧੁਕਰਾਇਆ॥ਨਦਰਿਸਰਾਫ
ਵੰਨੀਚੜ੍ਹਾਇਆ॥ਪਰਖਿਖਜਾਨੈਪਾਇਆਸਰਾਫੀ ਫਿਰਿਨਾਹੀਤਾਈਜਾਹੇ॥
੧੬॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾਸੁਆਮੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਸਦਾਕੁਰਬਾਨੀ॥ਸੰਤਸੰਗਿਮਹਾ
ਸੁਖੁਪਾਇਆ ਦੇਖਿਦਰਸਇਹੁਮਨੁਭੀਜਾਹੇ॥੧੭॥੩॥ ੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਾਰੂਸੋਲਹੇਮਹਲਾ੫ ॥ਗੁਰੁਗੋਪਾਲੁਗੁਰੁਗੋਵਿੰਦਾ॥ਗੁਰੁਦਇਆ
ਲੁਸਦਾਬਖਸਿੰਦਾ॥ਗੁਰੁਸਾਸਤਸਿੰਮ੍ਰਿਤਖਟਕਰਮਾ ਗੁਰੁਪਵਿਤ੍ਰੁ ਅਸਥਾਨਾਹੇ॥੧॥
ਗੁਰਸਿਮਰਤਸਭਿਕਿਲਵਿਖਨਾਸਹਿ॥ਗੁਰਸਿਮਰਤਜਮਸੰਗਿਨਫਾਸਹਿ॥ਗੁਰਸਿ
ਮਰਤਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈ ਗੁਰੁਕਾਟੇਅਪਮਾਨਾਹੇ॥੨॥ਗੁਰਕਾਸੇਵਕੁਨਰਕਿਨਜਾਏ॥
ਗੁਰਕਾਸੇਵਕੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਧਿਆਏ॥ਗੁਰਕਾਸੇਵਕੁਸਾਧਸੰਗੁਪਾਏ॥ਗੁਰੁਕਰਦਾਨਿਤ
ਜੀਅਦਾਨਾਹੇ॥੩॥ਗੁਰਦੁਆਰੈਹਰਿਕੀਰਤਨੁਸੁਣੀਐ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਹਰਿਜਸੁਮੁ
ਖਿਭਣੀਐ॥ਕਲਿਕਲੇਸਮਿਟਾਏਸਤਿਗੁਰੁ॥ਹਰਿਦਰਗਹਦੇਵੈਮਾਨਾਹੇ॥੪॥ਅਗ
ਮੁਅਗੋਚਰਗੁਰੂਦਿਖਾਇਆ॥ਭੂਲਾਮਾਰਗਿਸਤਿਗੁਰਿਪਾਇਆ॥ਗੁਰਸੇਵਕਕ
ਉਬਿਘਨੁਨਭਗਤੀ ਹਰਿਪੂਰਦ੍ਰਿੜਾਇਆਗਿਆਨਾਹੇ॥੫॥ਗੁਰਿਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆਸ
ਭਨੀਠਾਂਈ॥ਜਲਿਥਲਿਪੂਰਿਰਹਿਆਗੋਸਾਈ॥ਊਚਊਨਸਭਏਕਸਮਾਨਾ ਮਨਿਲਾ
ਗਾਸਹਜਿਧਿਆਨਾਹੇ॥੬॥ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਭਤ੍ਰਿਸਨਬੁਝਾਈ॥ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਨਹਜੋ
ਹੈਮਾਈ ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਦੀਆਗੁਰਿਪੂਰੈਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਪਾਨਾਹੇ॥੭॥ਗੁਰਕੀਬਾਣੀ

ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਆਪਿ ਸੁਣੀ ਤੈ ਆਪਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਜਪੀ ਤੇਈ ਸਭਿ ਨਿ
ਸਤਰੇ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਨਿਹਚਲ ਥਾਨਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਣੈ ॥
ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਆਪਣ ਭਾਣੈ ॥ ਸਾਧ ਧੂਰਿ ਜਾਚਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾ
ਹੇ ॥੧੬॥੪॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫

ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਨਿਰਾਰਾ ॥ ਵਰਨੁ ਜਾਤਿ ਚਿ
ਹਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਸਭੁ ਹੁਕਮੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇਦਾ ॥੧॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੋਨਿ ਸਬਾਈ ॥
ਮਾਣਸ ਕਉ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਇਸੁ ਪਉੜੀ ਤੇ ਜੋ ਨਰੁ ਚੂਕੈ ਸੋ ਆਇ ਜਾਇ ਦੁ
ਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੨॥ ਕੀਤਾ ਹੋਵੈ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲਹੀਐ ॥
ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਸੋਈ ਭੂਲੈ ਸੋ ਬੁਝੈ ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥੩॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਕਾ ਨਗ
ਰੁ ਇਹੁ ਕੀਆ ॥ ਸੇ ਉਬਰੇ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣੀਆ ॥ ਤ੍ਰਿਹਾ ਗੁਣਾ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਰਾਰਾ ਸੋ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਪਾਇਦਾ ॥੪॥ ਅਨਿਕ ਕਰਮ ਕੀਏ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ ਜੋ ਕੀਜੈ ਸੋ ਬੰਧਨੁ ਪੈਰੇ ॥ ਕੁ
ਰੁਤਾ ਬੀਜੁ ਬੀਜੇ ਨਹੀ ਜੰਮੈ ਸਭੁ ਲਾਹਾ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇਦਾ ॥੫॥ ਕਲਜੁਗ ਮਹਿ ਕੀਰ
ਤਨੁ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੀਐ ਲਾਇ ਧਿਆਨਾ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾ
ਰੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਇਦਾ ॥੬॥ ਖੰਡ ਪਤਾਲ ਦੀਪ ਸਭਿ ਲੋਆ ॥ ਸਭਿ ਕ
ਲੈ ਵਸਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਆ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਆਪਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸੋ ਨਿਹਚਲੁ ਜੋ
ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇਦਾ ॥੭॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸੋ ਹਰਿ ਜੇਹਾ ॥ ਭੇਦੁ ਨ ਜਾਣਹੁ ਮਾਣਸ ਦੇਹਾ
॥ ਜਿਉ ਜਲ ਤਰੰਗ ਉਠਹਿ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਫਿਰਿ ਸਲਲੈ ਸਲਲ ਸਮਾਇਦਾ ॥੮॥ ਇਕੁ
ਜਾਚਿਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਦੁਆਰੈ ॥ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੈ ॥ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਜਿਤੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪ
ਤਾਸੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਮਨੁ ਠਹਰਾਇਦਾ ॥੯॥ ਰੂੜੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕਿਤੈ ਵਸਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਸੋ
ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਜੁ ਹਰਿ ਕਿਆ ਸੰਤਾ ਭਾਵੈ ॥ ਕੀਤਾ ਲੋੜਨਿ ਸੋਈ ਕਰਾਇਨਿ ਦਰਿ ਫੇਰੁ ਨ ਕੋਈ
ਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਜਿਥੈ ਅਉਘਟੁ ਆਇ ਬਨਤੁ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਸਾਰਿੰ
ਗਪਾਣੀ ॥ ਜਿਥੈ ਪੁਤ੍ਰੁ ਕਲਤ੍ਰੁ ਨ ਬੇਲੀ ਕੋਈ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਆਪਿ ਛਡਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਵ
ਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥ ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਜਿ

ਸੁਮਾਰਗਿਪਾਏਸੋਵਿਚਿਸੰਗਤਿਵਾਸਾਪਾਇਦਾ॥੧੨॥ਹੁਕਮੁਬੁਝੈਸੋਸੇਵਕੁਕ
ਹੀਐ॥ਬੁਰਾਭਲਾਦੁਇਸਮਸਰਿਸਹੀਐ॥ਹਉਮੈਜਾਇਤਏਕੋਬੂਝੈਸੋਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਹਜਿਸਮਾਇਦਾ॥੧੩॥ਹਰਿਕੇਭਗਤਸਦਾਸੁਖਵਾਸੀ॥ਬਾਲਸੁਭਾਇਅਤੀਤਉ
ਦਾਸੀ॥ਅਨਿਕਰੰਗਕਰਹਿਬਹੁਭਾਤੀ॥ਜਿਉਪਿਤਾਪੂਤੁਲਾਡਾਇਦਾ॥੧੪॥ਅਗ
ਮਅਗੋਚਰੁਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਤਾਮਿਲੀਐਜਾਲਏਮਿਲਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰ
ਗਟੁਭਇਆਤਿਨਜਨਕਉ॥ਜਿਨਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਾਇਦਾ॥੧੫॥ਤੂਆ
ਪੇਕਰਤਾਕਾਰਣਕਰਣਾ॥ਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਇਧਰੀਸਭਧਰਣਾ॥ਜਨਨਾਨਕੁਸਰਣਿਪਇ
ਆਹਰਿਦੁਆਰੈ॥ਹਰਿਭਾਵੈਲਾਜਰਖਾਇਦਾ॥੧੬॥੧॥੫॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਾਰੂਸੋਲਹੇਮਹਲਾ੫

ਜੋਦੀਸੈਸੋਏਕੋਤੂਹੈ॥ਬਾਣੀਤੇਰੀਸ੍ਰਵਣਿਸੁਣੀਐ॥ਦੂਜੀਅਵਰਨਜਾਪਸਿਕਾਈ
ਸਗਲਤੁਮਾਰੀਧਾਰਣਾ॥੧॥ਆਪਿਚਿਤਾਰੇਅਪਣਾਕੀਆ॥ਆਪੇਆਪਿਆ
ਪਿਪ੍ਰਭੁਥੀਆ॥ਆਪਿਉਪਾਇਰਚਿਓਨੁਪਸਾਰਾ॥ਆਪੇਘਟਿਘਟਿਸਾਰਣਾ॥੨॥ਇ
ਕਿਉਪਾਏਵਡਦਰਵਾਰੀ॥ਇਕਿਉਦਾਸੀਇਕਿਘਰਬਾਰੀ॥ਇਕਿਭੂਖੇਇਕਿਤ੍ਰਿ
ਪਤਿਅਘਾਏ॥ਸਭਸੈਤੇਰਾਪਾਰਣਾ॥੩॥ਆਪੇਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਾਚਾ॥ਓਤਿਪੋਤਿ
ਭਗਤਨਸੰਗਿਰਾਚਾ॥ਆਪੇਗੁਪਤੁਆਪੇਹੈਪਰਗਟੁ॥ਅਪਣਾਆਪੁਪਸਾਰਣਾ॥
੪॥ਸਦਾਸਦਾਸਦਹੋਵਣਹਾਰਾ॥ਊਚਾਅਗਮੁਅਥਾਹੁਅਪਾਰਾ॥ਊਣੇਭਰੇਭਰੇਭਰਿ
ਊਣੇ॥ਏਹਿਚਲਤਸੁਆਮੀਕੇਕਾਰਣਾ॥੫॥ਮੁਖਿਸਾਲਾਹੀਸਚੇਸਾਹਾ॥ਨੈਣੀਪੇ
ਖਾਅਗਮਅਥਾਹਾ॥ਕਰਨੀਸੁਣਿਸੁਣਿਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆ॥ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਸਗਲਉ
ਧਾਰਣਾ॥੬॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖਹਿਕੀਤਾਆਪਣਾ॥ਜੀਅਜੰਤਸੋਈਹੈਜਪਣਾ॥ਅ
ਪਣੀਕੁਦਰਤਿਆਪੇਜਾਣੈ॥ਨਦਰੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਣਾ॥੭॥ਸੰਤਸਭਾਜਹਬੈਸ
ਹਿਪ੍ਰਭਪਾਸੇ॥ਅਨੰਦਮੰਗਲਹਰਿਚਲਤਤਮਾਸੇ॥ਗੁਣਗਾਵਹਿਅਨਹਦਧੁਨਿਬਾ
ਣੀ॥ਤਹਨਾਨਕਦਾਸੁਚਿਤਾਰਣਾ॥੮॥ਆਵਣੁਜਾਣਾਸਭੁਚਲਤੁਤੁਮਾਰਾ॥ਕਰਿ
ਕਰਿਵੇਖੈਖੇਲੁਅਪਾਰਾ॥ਆਪਿਉਪਾਏਉਪਾਵਣਹਾਰਾ॥ਅਪਣਾਕੀਆਪਾਲ

ਣਾ॥੯॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਜੀਵਾਸੋਇਤੁਮਾਰੀ॥ਸਦਾਸਦਾਜਾਈਬਲਿਹਾਰੀ॥ਦੁਇਕਰ
ਜੋੜਿਸਿਮਰਉਦਿਨੁਰਾਤੀਮੇਰੇਸੁਆਮੀਅਗਮਅਪਾਰਣਾ॥੧੦॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜੇ
ਕਿਸੁਸਾਲਾਹੀ॥ਏਕੋਏਕੁਜਪੀਮਨਮਾਹੀ॥ਹੁਕਮੁਬੂਝਿਜਨਭਏਨਿਹਾਲਾ
ਇਹਭਗਤਾਕੀਘਾਲਣਾ॥੧੧॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਜਪੀਐਮਨਿਸਾਚਾ॥ਗੁਰਉਪਦੇ
ਸਿਰਾਮਰੰਗਿਰਾਚਾ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਤੁਟਹਿਸਭਿਬੰਧਨਇਹੁਭਰਮੁਮੋਹੁਪਰਜਾਲ
ਣਾ॥੧੨॥ਜਹਰਾਖੈਸੋਈਸੁਖਥਾਨਾ॥ਸਹਜੇਹੋਇਸੋਈਭਲਮਾਨਾ॥ਬਿਨਸੇਬੈਰਨਾਹੀ
ਕੋਬੈਰੀਸਭੁਏਕੋਹੈਭਾਲਣਾ॥੧੩॥ਡਰਚੂਕੇਬਿਨਸੇਅੰਧਿਆਰੇ॥ਪ੍ਰਗਟਭਏਪ੍ਰਭਪੁ
ਰਖਨਿਰਾਰੇ॥ਆਪੁਛੋਡਿਪਏਸਰਣਾਈਜਿਸਕਾਸਾਤਿਸੁਘਾਲਣਾ॥੧੪॥
ਐਸਾਕੋਵਡਭਾਗੀਆਇਆ॥ਆਠਪਹਰਜਿਨਿਖਸਮੁਧਿਆਇਆ॥ਤਿਸੁਜ
ਨਕੈਸੰਗਿਤਰੈਸਭੁਕੋਈਸੋਪਰਵਾਰਸਧਾਰਣਾ॥੧੫॥ਇਹਬਖਸੀਸਖਸਮਤੇਪਾਵਾ
ਆਠਪਹਰਕਰਜੋੜਿਧਿਆਵਾ॥ਨਾਮੁਜਪੀਨਾਮਿਸਹਜਿਸਮਾਵਾਨਾਮੁਨਾਨਕਮਿਲੈ
ਉਚਾਰਣਾ॥੧੬॥੧॥੬॥੨ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫

ਸੂਰਤਿਦੇਖਿਨਭੂਲੁਗਵਾਰਾ॥ਮਿਥਨਮੋਹਾਰਾਝੂਠੁਪਸਾਰਾ॥ਜਗਮਹਿਕੋਈਰਹਣੁ
ਨਪਾਏਨਿਹਚਲੁਏਕੁਨਾਰਾਇਣਾ॥੧॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਪਉਸਰਣਾਈ॥ਮੋਹੁਸੋਗੁਸਭੁ
ਭਰਮੁਮਿਟਾਈ॥ਏਕੋਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਏਅਉਖਧੁਸਚੁਨਾਮੁਰਿਦੈਗਾਇਣਾ॥੨॥ਜਿਸੁ
ਨਾਮੈਕਉਤਰਸਹਿਬਹੁਦੇਵਾ॥ਸਗਲਭਗਤਜਾਕੀਕਰਦੇਸੇਵਾ॥ਅਨਾਥਾਨਾਥੁਦੀਨਦੁਖ
ਭੰਜਨੁਸੋਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਇਣਾ॥੩॥ਹੋਰੁਦੁਆਰਾਕੋਇਨਸੁਝੈ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਧਾਵੈਤਾ
ਕਿਛੂਨਸੂਝੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਾਹੁਭੰਡਾਰੁਨਾਮੁਜਿਸੁਇਹੁਰਤਨੁਤਿਸੈਤੇਪਾਇਣਾ॥੪॥ਜਾ
ਕੀਧੂਰਿਕਰੇਪੁਨੀਤਾ॥ਸੁਰਿਨਰਦੇਵਨਪਾਵਹਿਮੀਤਾ॥ਸਤਿਪੁਰਖੁਸਤਿਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁ
ਜਿਸੁਭੇਟਤਪਾਰਿਪਰਾਇਣਾ॥੫॥ਪਾਰਜਾਤੁਲੋੜਹਿਮਨਪਿਆਰੇ॥ਕਾਮਧੇਨੁਸੋਹੀ
ਦਰਬਾਰੇ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਸੰਤੋਖੁਸੇਵਾਗੁਰਪੂਰੇਨਾਮੁਕਮਾਇਰਸਾਇਣਾ॥੬॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
ਮਰਹਿਪੰਚਧਾਤੂ॥ਭੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਹੋਵਹਿਨਿਰਮਲਾਤੂ॥ਪਾਰਸੁਜਬਭੇਟੈਗੁਰੁਪੂਰਾ
ਤਾਪਾਰਸੁਪਰਸਿਦਿਖਾਇਣਾ॥੭॥ਕਈਬੈਕੁੰਠਨਾਹੀਲਵੈਲਾਗੇ॥ਮੁਕਤਿਬਪੁੜੀਭੀ

ਗਿਆਨੀਤਿਆਗੀ॥ਏਕੰਕਾਰੁਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਈਐ॥ਹਉਬਲਿਬਲਿਗੁਰਦਰ
ਸਾਇਣਾ॥੯॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਨਜਾਣੈਕੋਈ॥ਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਅਗੋਚਰੁਸੋਈ॥ਜਿ
ਸਨੋਲਾਇਲਏਸੋਸੇਵਕੁ॥ਜਿਸੁਵਡਭਾਗਮਥਾਇਣਾ॥੯॥ਗੁਰਕੀਮਹਿਮਾਵੇਦ
ਨਜਾਣਹਿ॥ਤੁਛਮਾਤਸੁਣਿਸੁਣਿਵਖਾਣਹਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਅਪਰੰਪਰੁਸਤਿਗੁਰੁ
ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਮਨੁਸੀਤਲਾਇਣਾ॥੧੦॥ਜਾਕੀਸੋਇਸੁਣੀਮਨੁਜੀਵੈ॥ਰਿਦੈਵ
ਸੈਤਾਠੰਢਾਥੀਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਹੁਅਲਾਏਤਾਸੋਭਾਪਾਏ॥ਤਿਸੁਜਮਕੈਪੰਥਿਨਪਾਇਣ
॥੧੧॥ਸੰਤਨਕੀਸਰਣਾਈਪੜਿਆ॥ਜੀਉਪ੍ਰਾਣਧਨੁਆਗੈਧਰਿਆ॥ਸੇਵਾਸੁਰ
ਤਿਨਜਾਣਾਕਾਈ॥ਤੁਮਕਰਹੁਦਇਆਕਿਰਪਾਇਣਾ॥੧੨॥ਨਿਰਗੁਣਕਉਸੰਗਿਲੇ
ਹੁਰਲਾਏ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਟਹਲੈਲਾਏ॥ਪਖਾਫੇਰਉਪੀਸਉਸੰਤਆਗੈ
ਚਰਣਧੋਇਸੁਖੁਪਾਇਣਾ॥੧੩॥ਬਹੁਤੁਦੁਆਰੇਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਆਇਆ॥ਤੁਮਰੀਕਿ
ਰਪਾਤੇਤੁਮਸਰਣਾਇਆ॥ਸਦਾਸਦਾਸੰਤਹਸੰਗਿਰਾਖਹੁ॥ਏਹੁਨਾਮੁਦਾਨੁਦੇਵਾਇ
ਣਾ॥੧੪॥ਭਏਕਿਰਪਾਲਗੁਸਾਈਮੇਰੇ॥ਦਰਸਨੁਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇ॥ਸੂਖਸ
ਹਜਸਦਾਆਨੰਦਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾਇਣਾ॥੧੫॥੨॥੭॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਾਰੂਸੋਲਹੇਮਹਲਾ੫

ਸਿਮਰੈਧਰਤੀਅਰੁਆਕਾਸਾ॥ਸਿਮਰਹਿਚੰਦਸੂਰਜਗੁਣਤਾਸਾ॥ਪਉਣਪਾਣੀ
ਬੈਸੰਤਰਸਿਮਰਹਿ॥ਸਿਮਰੈਸਗਲਉਪਾਰਜਨਾ॥੧॥ਸਿਮਰਹਿਖੰਡਦੀਪਸਭਿਲੋ
ਆ॥ਸਿਮਰਹਿਪਾਤਾਲਪੁਰੀਆਸਚੁਸੋਆ॥ਸਿਮਰਹਿਖਾਣੀਸਿਮਰਹਿਬਾਣੀ
॥ਸਿਮਰਹਿਸਗਲੇਹਰਿਜਨਾ॥੨॥ਸਿਮਰਹਿਬ੍ਰਹਮੇਬਿਸਨਮਹੇਸਾ॥ਸਿਮਰਹਿਦੇ
ਵਤੇਕੋੜਿਤੇਤੀਸਾ॥ਸਿਮਰਹਿਜਖੵਿਅੰਤਸਭਿਸਿਮਰਹਿ॥ਅਗਨਤੁਨਜਾਈਜਸੁਗ
ਨਾ॥੩॥ਸਿਮਰਹਿਪਸੁਪੰਖੀਸਭਿਭੂਤਾ॥ਸਿਮਰਹਿਬਨਪਰਬਤਅਉਧੂਤਾ॥ਲਤਾਬਲੀ
ਸਾਖਸਭਿਸਿਮਰਹਿ॥ਰਵਿਰਹਿਆਸੁਆਮੀਸਭਮਨਾ॥੪॥ਸਿਮਰਹਿਥੂਲਸੂਖ
ਮਸਭਿਜੰਤਾ॥ਸਿਮਰਹਿਸਿਧਸਾਧਿਕਹਰਿਮੰਤਾ॥ਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟਸਿਮਰਹਿਪ੍ਰਭਮੇਰੇ
ਸਗਲਭਵਨਕਾਪ੍ਰਭਧਨਾ॥੫॥ਸਿਮਰਹਿਨਰਨਾਰੀਆਸਰਮਾ॥ਸਿਮਰਹਿਜਾਤਿਜੋ

ਤਿਸਭਿਦ੍ਰਗਨਾ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਤ੍ਰਿਗੁਣੀ ਚਤੁਰ ਸਭਿ ਬੇਤਾ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਰੈਣੀ ਅਰੁ ਦਿਨਾ॥੬
ਸਿਮਰਹਿ ਘੜੀ ਮੂਰਤ ਪਲ ਨਿਮਖਾ॥ ਸਿਮਰੈ ਕਾਲੁ ਅਕਾਲੁ ਸੁਚਿ ਸੋਚਾ॥ ਸਿਮਰ
ਹਿ ਸਉਣ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੰਜੋਗਾ॥ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਇਕੁ ਖਿਨਾ॥੭॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵ
ਨਹਾਰੁ ਸੁਆਮੀ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਭਗਤੀ ਲਾ
ਵਹੁ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸੋ ਜਿਨਾ॥੮॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ॥ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਗੁ
ਰ ਕਾ ਜਪੁ ਜਪਨਾ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜੋਨੀ ਭਰਮਿ ਰੁਨਾ॥੯॥
ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਜਾ ਕੈ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਾ ਕਾ ਭਾਗੈ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆ
ਨੰਦ ਨਾਮ ਰਸੁ ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਸਹਜ ਧੁਨਾ॥੧੦॥ ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇ
ਆ॥ ਸੋ ਪਤਿਵੰਤਾ ਜਿਨਿ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ਸੋ ਪੂਰ
ਕਰੰਮਾ ਨਾ ਛਿਨਾ॥੧੧॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋਈ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਕ
ਹੀਐ ਦੂਜਾ ਕੋਈ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨਿ ਕਾਟਿਓ ਭ੍ਰਮੁ ਸਗਲਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ
ਏਕ ਬਿਨਾ॥੧੨॥ ਊਚੇ ਤੇ ਊਚਾ ਦਰਬਾਰਾ॥ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾ॥ ਗਹਰ ਗੰਭੀਰ
ਅਥਾਹ ਸੁਆਮੀ ਅਤੁਲੁ ਨ ਜਾਈ ਕਿਆ ਮਿਨਾ॥੧੩॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੀਆ॥
ਤੁਝੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਬੀਆ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੂਹੈ ਸਗਲ ਪਸਾਰਾ
ਤੁਮ ਤਨਾ॥੧੪॥ ਜਮਦੂਤੁ ਤਿਸੁ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾ
ਵੈ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਤਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਜੋ ਸ੍ਰਵਣੀ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ ਸੁਨਾ॥੧੫॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸ
ਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਨ ਊਤਮ ਜੋ ਭਾਵ
ਹਿ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਮਨਾ॥੧੬॥੧॥੮॥ ॥ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫
ਪ੍ਰਭ ਸਮਰਥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਦਾਨਾ॥ ਸਿਮਰਉ ਨਾਮੁ ਹੋਹੁ ਮਿਹਰਵਾਨਾ॥ ਹਰਿ ਦਾਤਾ ਜੀਅ
ਜੰਤ ਭੇਖਾਰੀ॥ ਜਨੁ ਬਾਂਛੈ ਜਾਚੰਗਨਾ॥੧॥ ਮਾਗਉ ਜਨ ਧੂਰਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਉ॥
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਮਿਟਾਵਉ॥ ਦੀਰਘ ਰੋਗ ਮਿਟਹਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧਿ ਹਰਿ ਨਿ
ਰਮਲਿ ਰਾਪੈ ਮੰਗਨਾ॥੨॥ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣਉ ਬਿਮਲ ਜਸੁ ਸੁਆਮੀ॥ ਏਕਾ ਓਟ ਤਜਉ
ਬਿਖੁ ਕਾਮੀ॥ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਪਾਇ ਲਗਉ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕਰਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਨਾਹੀ ਸੰਗਨਾ॥੩॥

ਜਨੁਗੁਣਗਾਵੈਂਦਿਨੁਰਾਤੇਰਾਂ॥ਮਿਟਤਿਕਮਾਤੇਅਵਗੁਣਮੇਰਾਂ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁ
ਆਮੀਅਨੁਜੀਵਾਂ ਪੇਖਨੁਤਤਜਿਤੰਗਨਾ॥੪॥ਚਰਨਕਮਲਜਪਿਚੋਤਿਭਚਰੀਐ
ਸੰਤਸੰਗਿਮਿਲਿਸਾਗਰੁਤਰੀਐ॥ਅਰਚਾਬੰਦਨਹਰਿਸਮਤਨਿਵਾਸੀ ਬਾਹੁੜਿ
ਜੋਨਿਨਨੰਗਨਾ॥੫॥ਦਾਸਦਾਸਨਕੋਕਰਿਲੇਹੁਗੋਪਾਲਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਦੀਨਦਇ
ਆਲਾ॥ਸਖਾਸਹਾਈਪੂਰਨਪਰਮੇਸਰੁ ਮਿਲੁਕਦੇਨਹੋਵੀਭੰਗਨਾ॥੬॥ਮਨੁਤਨੁ
ਅਰਪਿਧਰੀਹਰਿਆਗੈ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੋਇਆਜਾਗੈ॥ ਜਿਸਕਾਸਾਸੋਈਪ੍ਰ
ਤਪਾਲਕੁ॥ਹਤਿਤਿਆਗੀਹਉਮੈ ਹੰਤਨਾ॥੭॥ਜਲਿਥਲਿਪੂਰਨਅੰਤਰਜਾ
ਮੀ॥ਘਟਿਘਟਿਰਵਿਆਅਛਲਸੁਆਮੀ॥ਭਰਮਭੀਤਿਖੋਈਗੁਰਿਪੂਰੈ ਏਕੁ
ਰਵਿਆਸਰਬੰਗਨਾ॥੮॥ਜਤਕਤਪੇਖਉਪ੍ਰਭੁਸੁਖਸਾਗਰ॥ਹਰਿਤੋਟਿਭੰਡਾਰਨਾਹੀ
ਰਤਨਾਗਰੁ॥ਅਥਾਹਅਗਾਹਕਿਛੁਮਿਤਿਨਹੀਪਾਈਐ ਸੋਬੂਝੈਜਿਸੁਕਿਰਪੰਗ
ਨਾ॥੯॥ਛਾਤੀਸੀਤਲਮਨੁਤਨੁਠੰਢਾ॥ਜਨਮਮਰਣਕੀਮਿਟਵੀਡੰਝਾ॥ਕਰੁਗਹਿ
ਕਾਢਿਲੀਏਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੈ॥ਅਮਿਉਧਾਰਿਦ੍ਰਿਸਟੰਗਨਾ॥੧੦॥ਏਕੋਏਕੁਰਵਿਆ
ਸਭਠਾਈ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਜਾਕੋਈਨਾਹੀ॥ਆਦਿ ਮਧਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਰਵਿਆ ਤ੍ਰਿ
ਸਨਬੁਝੀਭਰਮੰਗਨਾ॥੧੧॥ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਗੁਰੁਗੋਵਿੰਦੁ॥ਗੁਰੁਕਰਤਾਗੁਰੁਸਦਬਖਸੰ
ਦੁ॥ਗੁਰਜਪੁਜਾਪਜਪਤਫਲੁਪਾਇਆ॥ਗਿਆਨਦੀਪਕਸੰਤਸੰਗਨਾ॥੧੨॥ਜੋਪੇ
ਖਾਸੋਸਭੁਕਿਛੁਸੁਆਮੀ॥ਜੋਸੁਨਣਾਸੋਪ੍ਰਭਕੀਬਾਨੀ॥ਜੋਕੀਨੋਸੋਤੁਮਹਿਕਰਾਇਓ ਸ
ਰਣਿਸਹਾਈਸੰਤਤਨਾ॥੧੩॥ਜਾਚਕੁਜਾਚੈਤੁਮਹਿਅਰਾਧੈ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਪੂਰਨ
ਪ੍ਰਭੁਸਾਧੈ॥ਏਕੋਦਾਨੁਸਰਬਸੁਖਗੁਣਨਿਧਿ ਆਨਮਗਨਨਹਕੰਚਨਾ॥੧੪॥ਕਾਇ
ਆਪਾਤ੍ਰਪ੍ਰਭਕਰਣੈਹਾਰਾ॥ਲਗੀਲਾਗਿਸੰਤਸੰਗਾਰਾ॥ਨਿਰਮਲਸੋਇਬਣੀ
ਹਰਿਬਾਣੀ ਮਨੁਨਾਮਿਮਜੀਠੈਰੰਗਨਾ॥੧੫॥ਸੋਲਹਕਲਾਸੰਪੂਰਨਫਲਿਆ॥
ਅਨਤਕਲਾਹੋਇਠਾਕੁਰੁਚੜਿਆ॥ਅਨਦਬਿਨੋਦਹਰਿਨਾਮਸੁਖਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਸੁਹਰਿਭੁੰਚਨਾ॥੧੬॥੨॥੯॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ॥ਤੂਸਾਹਿਬੁਹਉਸੇਵਕੁਕੀਤਾ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੇ

ਗਹੀਤਾ ॥ ਕਰਣ ਕਰਾਵਨ ਸਭੁ ਤੂੰ ਹੈ ਤੂੰ ਹੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਅਸਾੜਾ ॥੧॥ ਤੁਮ ਪ
ਠਏ ਤ ਜਗ ਮਹਿ ਆਏ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਣਾ ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੂ
ਨ ਹੋਆ ਤਾ ਭੀ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕਾੜਾ ॥੨॥ ਊਹਾ ਹੁਕਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਸੁਣੀਐ ਈਹਾ ਹਰਿ
ਜਸੁ ਤੇਰਾ ਭਣੀਐ ॥ ਆਪੇ ਲੇਖ ਅਲੇਖੈ ਆਪੇ ਤੁਮ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕਾੜਾ ॥੩॥
ਤੂ ਪਿਤਾ ਸਭਿ ਬਾਰਿਕ ਥਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਖੇਲਾਵਹਿ ਤਿਉ ਖੇਲਣਹਾਰੇ ॥ ਉਝੜ ਮਾਰਗੁ
ਸਭੁ ਤੁਮ ਹੀ ਕੀਨਾ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਵੇਪਾੜਾ ॥੪॥ ਇਕਿ ਬੈਸਾਇ ਰਖੇ ਗ੍ਰਿਹ ਅੰਤਰਿ
॥ ਇਕਿ ਪਠਏ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰਿ ॥ ਇਕ ਹੀ ਕਉ ਘਾਸੁ ਇਕ ਹੀ ਕਉ ਰਾਜਾ ਇਨ ਮਹਿ
ਕਹੀਐ ਕਿਆ ਕੂੜਾ ॥੫॥ ਕਵਨ ਸੁ ਮੁਕਤੀ ਕਵਨ ਸੁ ਨਰਕਾ ॥ ਕਵਨ ਸੈਸਾਰੀ ਕਵਨ ਸੁ
ਭਗਤਾ ॥ ਕਵਨ ਸੁ ਦਾਨਾ ਕਵਨ ਸੁ ਹੋਛਾ ॥ ਕਵਨ ਸੁ ਸੁਰਤਾ ਕਵਨ ਜੜਾ ॥੬॥ ਹੁਕਮੇ ਮੁਕਤੀ
ਹੁਕਮੇ ਨਰਕਾ ॥ ਹੁਕਮਿ ਸੈਸਾਰੀ ਹੁਕਮੇ ਭਗਤਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਹੋਛਾ ਹੁਕਮੇ ਦਾਨਾ ਦੂਜਾ ਨਾ
ਹੀ ਅਵਰੁ ਧੜਾ ॥੭॥ ਸਾਗਰੁ ਕੀਨਾ ਅਤਿ ਤੁਮ ਭਾਰਾ ॥ ਇਕਿ ਖੜੇ ਰਸਾਤਲਿ ਕਰਿ ਮਨਮੁ
ਖ ਗਾਵਾਰਾ ॥ ਇਕਨਾ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਵਹਿ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨ ਕਾ ਸਚੁ ਬੇੜਾ ॥੮॥
ਕਉਤਕੁ ਕਾਲੁ ਇਹੁ ਹੁਕਮਿ ਪਠਾਇਆ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਓਪਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥ ਵੇਖੈ ਵਿ
ਗਸੈ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ਰਚਨੁ ਕੀਨਾ ਇਕੁ ਆਖਾੜਾ ॥੯॥ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡੀ ਨਾਈ ॥ ਵ
ਡ ਦਾਤਾਰੁ ਵਡੀ ਜਿਸੁ ਜਾਈ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਬੇਅੰਤ ਅਤੋਲਾ ਹੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਆ
ਹਾੜਾ ॥੧੦॥ ਕੀਮਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਦੂਜਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨ ਪੂਜਾ ॥ ਆਪਿ
ਸੁ ਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਧਿਆਨੀ ਆਪੇ ਸਤਵੰਤਾ ਅਤਿ ਗਾੜਾ ॥੧੧॥ ਕੇਤੜਿਆ
ਦਿਨ ਗੁਪਤੁ ਕਹਾਇਆ ॥ ਕੇਤੜਿਆ ਦਿਨ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਕੇਤੜਿਆ ਦਿਨ ਧੁੰ
ਧੂਕਾਰਾ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਪਰਗਟੜਾ ॥੧੨॥ ਆਪੇ ਸਕਤੀ ਸਬਲੁ ਕਹਾਇਆ ॥ ਆ
ਪੇ ਸੂਰਾ ਅਮਰੁ ਚਲਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਸਿਵ ਵਰਤਾਈਅਨੁ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ ਸੀਤਲੁ
ਠਾਰੁ ਗੜਾ ॥੧੩॥ ਜਿਸਹਿ ਨਿਵਾਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਜੇ ॥ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਤਿਸੁ ਅਨਹਦ ਵਾ
ਜੇ ॥ ਤਿਸ ਹੀ ਸੁਖੁ ਤਿਸ ਹੀ ਠਕੁਰਾਈ ਤਿਸਹਿ ਨ ਆਵੈ ਜਮੁ ਨੇੜਾ ॥੧੪॥ ਕੀਮਤਿ ਕਾਗ
ਦ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੇਅੰਤ ਗੁਸਾਈ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ਹਾਥਿ

ਤਿਸਕੈਨਿਬੇੜਾ॥੧੫॥ਤਿਸਤਿਸਗੀਕੁਨਾਹੀਰੇਕੋਈ॥ਕਿਸਹੀਬੁਤੈਜਬਾਬੁਨਹੋ
ਈ॥ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਆਪੇਆਪੇ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਚੋਜਖੜਾ॥੧੬॥੧॥੧੦॥
ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ॥ਅਚੁਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਮਧੁਸੂ
ਦਨਦਾਮੋਦਰਸੁਆਮੀ॥ਰਿਖੀਕੇਸਗੋਵਰਧਨਧਾਰੀ ਮੁਰਲੀਮਨੋਹਰਹਰਿਰੰਗਾ
॥੧॥ਮੋਹਨਮਾਧਵਕ੍ਰਿਸਨਮੁਰਾਰੇ॥ਜਗਦੀਸੁਰਹਰਿਜੀਉਅਸੁਰਸੰਘਾਰੇ॥ਜਗਜੀ
ਵਨਅਬਿਨਾਸੀਠਾਕੁਰ ਘਟਿਘਟਿਵਾਸੀਹੈਸੰਗਾ॥੨॥ਧਰਣੀਧਰਈਸਨਰਸਿੰਘ
ਨਰਾਇਣ॥ਦਾੜਾਅਗ੍ਰੇਪ੍ਰਿਥਮਿਧਰਾਇਣ॥ਬਾਵਨਰੂਪੁਕੀਆਤੁਧੁਕਰਤੇ ਸਭਹੀਸੇ
ਤੀਹੈਚੰਗਾ॥੩॥ਸ੍ਰੀਰਾਮਚੰਦਜਿਸੁਰੂਪਨਰੇਖਿਆ॥ਬਨਵਾਲੀਚਕ੍ਰਪਾਣਿਦਰਸਿ
ਅਨੂਪਿਆ॥ਸਹਸਨੇਤ੍ਰਮੂਰਤਿਹੈਸਹਸਾ ਇਕੁਦਾਤਾਸਭਹੈਮੰਗਾ॥੪॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਅ
ਨਾਥਨਾਥੇ॥ਗੋਪੀਨਾਥੁਸਗਲਹੈਸਾਥੇ॥ਬਾਸੁਦੇਵਨਿਰੰਜਨਦਾਤੇ ਬਰਨਿਨਸਾਕ
ਉਗੁਣਅੰਗਾ॥੫॥ਮੁਕੰਦਮਨੋਹਰਲਖਮੀਨਾਰਾਇਣ॥ਦ੍ਰੋਪਤੀਲਜਾਨਿਵਾਰਿਉਧਾਰ
ਣ॥ਕਮਲਾਕੰਤਕਰਹਿਕੰਤੂਹਲ ਅਨਦਬਿਨੋਦੀਨਿਹਸੰਗਾ॥੬॥ਅਮੋਘਦਰਸਨ
ਆਜੂਨੀਸੰਭਉ॥ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਜਿਸੁਕਦੇਨਾਹੀਖਉ॥ਅਬਿਨਾਸੀਅਬਿਗ
ਤਅਗੋਚਰ ਸਭੁਕਿਛੁਤੁਝਹੀਹੈਲਾਗਾ॥੭॥ਸ੍ਰੀਰੰਗਬੈਕੁੰਠਕੇਵਾਸੀ॥ਮਛੁਕਛੁ
ਕੂਰਮੁਆਗਿਆਅਉਤਰਾਸੀ॥ਕੇਸਵਚਲਤਕਰਹਿਨਿਰਾਲੇ ਕੀਤਾਲੋੜਹਿਸੋ
ਹੋਇਗਾ॥੮॥ਨਿਰਾਹਾਰੀਨਿਰਵੈਰੁਸਮਾਇਆ॥ਧਾਰਿਖੇਲੁਚਤੁਰਭੁਜੁਕਹਾਇਆ
ਸਾਵਲਸੁੰਦਰਰੂਪਬਣਾਵਹਿ ਬੇਣੁਸੁਣਤਸਭਮੋਹੈਗਾ॥੯॥ਬਨਮਾਲਾਬਿਭੂਖਨ
ਕਵਲਨੈਨ॥ਸੁੰਦਰਕੁੰਡਲਮੁਕਟੁਬੈਨ॥ਸੰਖਚਕ੍ਰਗਦਾਹੈਧਾਰੀ ਮਹਾਸਾਰਥੀਸ
ਤਸੰਗਾ॥੧੦॥ਪੀਤਪੀਤੰਬਰਤ੍ਰਿਭਵਣਧਣੀ॥ਜਗੰਨਾਥੁਗੋਪਾਲੁਮੁਖਿਭਣੀ॥ਸਾ
ਰਿੰਗਧਰਭਗਵਾਨਬੀਠੁਲਾਮੈਗਣਤਨਆਵੈਸਰਬੰਗਾ॥੧੧॥ਨਿਹਕੰਟਕੁਨਿਹਕੇ
ਵਲੁਕਹੀਐ॥ਧਨੰਜੈਜਲਿਥਲਿਹੈਮਹੀਐ॥ਮਿਰਤਲੋਕਪਇਆਲਸਮੀਪ
ਤ ਅਸਥਿਰਥਾਨੁਜਿਸੁਹੈਅਭਗਾ॥੧੨॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਦੁਖਭੈਭੰਜਨੁ॥ਅਹੰਕ
ਾਰਨਿਵਾਰਣੁਹੈਭਵਖੰਡਨੁ॥ਭਗਤੀਤੋਖਿਤਦੀਨਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਗੁਣੇਨਕਿਤਹੀਹੈ

ਭਿਗਾ॥੧੩॥ਨਿਰੰਕਾਰੁਅਛਲੁਅਡੋਲੋ॥ਜੋਤਿਸਰੂਪੀਸਭੁਮਉਲੋ॥ਸੋਮਿਲੈਜਿਸੁਆ
ਪਿਮਿਲਾਏ ਆਪਹੁਕੋਇਨਪਾਵੈਗਾ॥੧੪॥ਆਪੇਗੋਪੀਆਪੇਕਾਨਾ॥ਆਪੇਗਊ
ਚਰਾਵੈਬਾਨਾ॥ਆਪਿਉਪਾਵਹਿਆਪਿਖਪਾਵਹਿ ਤੁਧੁਲੇਪੁਨਹੀਇਕੁਤਿਲੁਰੰਗਾ॥
੧੫॥ਏਕਜੀਹਗੁਣਕਵਨਬਖਾਨੈ॥ਸਹਸਫਨੀਸੇਖਅੰਤੁਨਜਾਨੈ॥ਨਵਤਨਨਾਮਜ
ਪੈਦਿਨੁਰਾਤੀਇਕੁਗੁਣੁਨਾਹੀਪ੍ਰਭਕਹਿਸੰਗਾ॥੧੬॥ਓਟਗਹੀਜਗਤਪਿਤਸਰਣ
ਇਆ॥ਭੈਭਇਆਨਕਜਮਦੂਤਦੁਤਰਹੈਮਾਇਆ॥ਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਇਛਾਕਰਿਰਾਖ
ਹੁਸਾਧਸੰਗਤਕੈਸੰਗਸੰਗਾ॥੧੭॥ਦ੍ਰਿਸਟਮਾਨਸਗਲਹੈਮਿਥੇਨਾ॥ਇਕੁਮਾਗਉਦਾਨੁ
ਗੋਬਿੰਦਸੰਤਰੇਨਾ॥ਮਸਤਕਿਲਾਇਪਰਮਪਦੁਪਾਵਉ ਜਿਸੁਪ੍ਰਾਪਤਿਸੋਪਾਵੈਗਾ॥੧੮
॥ਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਸੁਖਦਾਤੇ॥ਤਿਨਸਾਧੂਚਰਣਲੈਰਿਦੈਪਰਾਤੇ॥ਸਗਲਨਾਮਨਿ
ਧਾਨੁਤਿਨਪਾਇਆ ਅਨਹਦਸਬਦਮਨਿਵਾਜੰਗਾ॥੧੯॥ਕਿਰਤਮਨਾਮਕਥੇਤੇਰੇ
ਜਿਹਬਾ॥ਸਤਿਨਾਮੁਤੇਰਾਪਰਾਪੂਰਬਲਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਗਤਪਏਸਰਣਾਈ ਦੇਹੁਦ
ਰਸੁਮਨਿਰੰਗੁਲਗਾ॥੨੦॥ਤੇਰੀਗਤਿਮਿਤਿਤੂਹੈਜਾਣਹਿ॥ਤੂਆਪੇਕਥਹਿਤੈਆਪਿ
ਵਖਾਣਹਿ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਦਾਸਨਕੋਕਰੀਅਹੁ॥ਹਰਿਭਾਵੈਦਾਸਾਰਾਖੁਸੰਗਾ॥੨੧॥੨॥੧੧
॥ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ੫ ॥ਅਲਹਅਗਮਖੁਦਾਈਬੰਦੇ॥ਛੋਡਿਖਿ
ਆਲਦੁਨੀਆਕੇਧੰਧੇ॥ਹੋਇਪੈਖਾਕਫਕੀਰਮੁਸਾਫਰੁ ਇਹੁਦਰਵੇਸੁਕਬੂਲੁਦਰਾ
੧॥ਸਚੁਨਿਵਾਜਯਕੀਨਮੁਸਲਾ॥ਮਨਸਾਮਾਰਿਨਿਵਾਰਹੁਆਸਾ॥ਦੇਹਮਸੀਤਿਮ
ਨੁਮਉਲਾਣਾ॥ਕਲਮਖੁਦਾਈਪਾਕੁਖਰਾ॥੨॥ਸਰਾਸਰੀਅਤਿਲੇਕਮਾਵਹੁ॥ਤਰੀਕਤਿਤਰ
ਕਖੋਜਿਟੋਲਾਵਹੁ॥ਮਾਰਫਤਿਮਨੁਮਾਰਹੁਅਬਦਾਲਾ ਮਿਲਹੁਹਕੀਕਤਿਜਿਤੁ
ਫਿਰਿਨਮਰਾ॥੩॥ਕੁਰਾਣੁਕਤੇਬਦਿਲਮਾਹਿਕਮਾਹੀ॥ਦਸਅਉਰਾਤਰਖਹੁਬਦਰਾਹੀ
ਪੰਚਮਰਦਸਿਦਕਿਲੇਬਾਧਹੁ ਖੈਰਿਸਬੂਰੀਕਬੂਲਪਰਾ॥੪॥ਮਕਾਮਿਹਰਰੋਜਾਪੈਖਾਕ
ਭਿਸਤੁਪੀਰਲਫਜਕਮਾਇਅੰਦਾਜਾ॥ਹੂਰਨੂਰਮੁਸਕੁਖੁਦਾਇਆ ਬੰਦਗੀਅਲਹਆ
ਲਾਹੁਜਰਾ॥੫॥ਸਚੁਕਮਾਵੈਸੋਈਕਾਜੀ॥ਜੋਦਿਲੁਸੋਧੈਸੋਈਹਾਜੀ॥ਸੋਮੁਲਾਮਲਊ
ਨਨਿਵਾਰੈ ਸੋਦਰਵੇਸੁਜਿਸੁਸਿਫਤਿਧਰਾ॥੬॥ਸਭੇਵਖਤਸਭੇਕਰਿਵੇਲਾ॥ਖਾਲਕੁਯਾ

ਦਿਦਿਲੈਮਹਿਮਉਲਾ॥ਤਸਬੀਯਾਦਿਕਰਹੁਦਸਮਰਦਨੁਸੁੰਨਤਿਸੀਲੁਬੰਧਾਨਿਬਰਾ
੭॥ਦਿਲਮਹਿਜਾਨਹੁਸਭਫਿਲਹਾਲਾ॥ਖਿਲਖਾਨਾਬਿਰਾਦਰਹਮੂਜੰਜਾਲਾ॥ਮੀ
ਰਮਲਕਉਮਰੇਫਾਨਾਇਆ ਏਕਮੁਕਾਮਖੁਦਾਇਦਰਾ॥੮॥ਅਵਲਿਸਿਫਤਿਦੂਜੀਸਾ
ਬੂਰੀ॥ਤੀਜੈਹਲੇਮੀਚਉਥੈਖੈਰੀ॥ਪੰਜਵੈਪੰਜੇਇਕਤੁਮੁਕਾਮੈ ਏਹਿਪੰਜਿਵਖਤਤੇਰੇਅ
ਪਰਪਰਾ॥੯॥ਸਗਲੀਜਾਨਿਕਰਹੁਮਉਦੀਫਾ॥ਬਦਅਮਲਛੋਡਿਕਰਹੁਹਥਿਕੂਜਾ॥
ਖੁਦਾਇਏਕੁਬੁਝਿਦੇਵਹੁਬਾਂਗਾਂ ਬੁਰਗੂਬਰਖੁਰਦਾਰਖਰਾ॥੧੦॥ਹਕੁਹਲਾਲੁਬਖੋਰ
ਹੁਖਾਣਾ॥ਦਿਲਦਰੀਆਉਧੋਵਹੁਮੈਲਾਣਾ॥ਪੀਰੁਪਛਾਣੈ ਭਿਸਤੀਸੋਈ ਅਜਰਾਈ
ਲੁਨਦੋਜਠਰਾ॥੧੧॥ਕਾਇਆਕਿਰਦਾਰਅਉਰਤਯਕੀਨਾ॥ਰੰਗਤਮਾਸੇਮਾਣਿਹਕੀਨਾ
॥ਨਾਪਾਕੁਪਾਕੁਕਰਿਹਦੂਰਿਹਦੀਸਾ ਸਾਬਤੁਸੂਰਤਿਦਸਤਾਰਸਿਰਾ॥੧੨॥ਮੁਸਲਮਾਣੁ
ਮੋਮਦਿਲਿਹੋਵੈ॥ਅੰਤਰਕੀਮਲੁਦਿਲਤੇਧੋਵੈ ਦੁਨੀਆਰੰਗੁਨਆਵੈਨੇੜੈ॥ਜਿਉਕੁਸਮ
ਪਾਟੁਘਿਉਪਾਕੁਹਰਾ॥੧੩॥ਜਾਕਉਮਿਹਰਮਿਹਰਮਿਹਰਵਾਨਾ॥ਸੋਈਮਰਦੁਮਰ
ਦੁਮਰਦਾਨਾ॥ਸੋਈਸੇਖੁਮਸਾਇਕੁਹਾਜੀ ਸੋਬੰਦਾਜਿਸੁਨਜਰਿਨਰਾ॥੧੪॥ਕੁਦਰਤਿ
ਕਾਦਰਕਰਣਕਰੀਮਾ॥ਸਿਫਤਿਮੁਹਬਤਿਅਥਾਹਰਹੀਮਾ॥ਹਕੁਹੁਕਮੁਸਚੁਖੁਦਾਇ
ਆ ਬੁਝਿਨਾਨਕਬੰਦਿਖਲਾਸਤਰਾ॥੧੫॥੩॥੧੨॥ ॥ਮਾਰੂ
ਮਹਲਾ੫ ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਭਊਚਬਿਰਾਜੇ॥ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇਸਾਜੇ॥
ਪ੍ਰਭਕੀਸਰਣਿਗਹਤਸੁਖੁਪਾਈਐ ਕਿਛੁਭਉਨਵਿਆਪੈਬਾਲਕਾ॥੧॥ਗਰਭਅਗ
ਨਿਮਹਿਜਿਨਹਿਉਬਾਰਿਆ॥ਰਕਤਕਿਰਮਮਹਿਨਹੀਸੰਘਾਰਿਆ॥ਅਪਨਾਸਿਮਰ
ਨੁਦੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਆ ਓਹੁਸਗਲਘਟਾਕਾਮਾਲਕਾ॥੨॥ਚਰਣਕਮਲਸਰਣਾਈਆਇ
ਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹੈਹਰਿਜਸੁਗਾਇਆ॥ਜਨਮਮਰਣਸਭਿਦੂਖਨਿਵਾਰੇ ਜਪਿਹਰਿ
ਹਰਿਭਉਨਹੀਕਾਲਕਾ॥੩॥ਸਮਰਥਅਕਥਅਗੋਚਰਦੇਵਾ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤਾਕੀ
ਸੇਵਾ॥ਅੰਡਜਜੇਰਜਸੇਤਜਉਤਭੁਜ ਬਹੁਪਰਕਾਰੀਪਾਲਕਾ॥੪॥ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿ
ਹੋਇਨਿਧਾਨਾ॥ਰਾਮਨਾਮਰਸੁਅੰਤਰਿਮਾਨਾ॥ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਅੰਧਕੂਪਤੇ ਵਿਰਲੇਕੇ
ਈਸਾਲਕਾ॥੫॥ਆਦਿਅੰਤਿਮਧਿਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਈ॥ਭ੍ਰਮੁਭਉਮਿ

ਇਆ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਦਾ ਲਿਦ ਨ ਕੋਈ ਪਾਲਕਾ ॥੬॥ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਗਾਉ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀ ਮਾਗਹੁ ਰਵਾਲਾ ॥ ਬਾਸਨ ਮੇਟਿ ਨਿਬਾਸਨ ਹੋਈਐ ਕਲਮਲ ਸਗਲੇ ਜਾਲਕਾ ॥੭॥ ਸੰਤਾ ਕੀ ਇਹ ਰੀਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਨਾਲੀ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਆਰਾਧਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਉ ਸਿਮਰਤ ਕੀਜੈ ਆਲਕਾ ॥੮॥ ਜਤ ਦੇਖਾ ਤਤ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਵਿਸਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸਾ ਬਨਿ ਜਲਿ ਪੂਰਨ ਬਾਲਕਾ ॥ ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਤਾ ਕਉ ਲਾਗੈ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕਰੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਤਿਸੁ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਨ ਤਾਲਕਾ ॥ ੧॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਦੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਹੀ ॥ ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਣਿ ਬੇਨੰਤੀ ਖਾਲਕਾ ॥੧੧॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਤੇਰਾ ਹੈ ਪਿਆਰੇ ॥ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਤੇਰੈ ਦਾਸ ਅਪਾਰੇ ॥ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਤੁਧੁ ਜੇਹੇ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਭਾਲਕਾ ॥੧੨॥ ਤਿਨ ਕੀ ਧੂੜਿ ਮਾਗੈ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਜਿਨ ਬਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ਕਾਹੂ ਬੇਰਾ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ਸਦਾ ਸੰਗੀ ਹਰਿ ਨਾਲਕਾ ॥੧੩॥ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਪਿਆਰਾ ਸੋਈ ॥ ਏਕੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਜਾਏ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਉਪਦੇਸੁ ਨਿਰਮਾਲਕਾ ॥੧੪॥ ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ਮੇਰਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪਕੜਾਏ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਪੈਰਾ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਜਿਨਿ ਖੰਡਿਆ ਭਰਮੁ ਅਨਾਲਕਾ ॥੧੫॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰੈ ਨਾਹੀ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਉ ਧਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਵਡਾਲਕਾ ॥੧੬॥੧੩॥

॥੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਨਿਤ ਧਾਰੀ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਮਸਕਾਰੀ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰੀ ਸਭੁ ਆਗੈ ਜਗ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ॥੧॥ ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਸਮਾਲੇ ਕਰਤਾ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਪਾਵਣਾ ॥੨॥ ਜਾ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਊ ਨਾਹੀ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਜੁ ਅਚੁਤ ਸੁਆਮੀ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਾ ॥੩॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਦਸਾ ਸਿਧਿ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਜੇ ਮਨ ਮਹਿ ਚਾਹਹਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੁਆਮੀ ਰਾਵਣਾ ॥੪॥

ਸਾਸਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਵਖਾਣੀ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਿ ਪਰਾਣੀ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿੰਦਾ
ਪਰਹਰੀਐ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਨਾਨਕ ਗਾਵਣਾ ॥੫॥ ਜਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਕੁਲੁ ਨਹੀ ਜਾ
ਤੀ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਸੋਈ ਵਡਭਾਗੀ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜੋਨੀ
ਪਾਵਣਾ ॥੬॥ ਜਿਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਜਲਤਾ ਫਿਰੈ ਰਹੈ ਨਿਤ ਤਾਤਾ ॥ ਅਕਿਰ
ਤਘਣੈ ਕਉ ਰਖੈ ਨ ਕੋਈ ਨਰਕ ਘੋਰ ਮਹਿ ਪਾਵਣਾ ॥੭॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਤਨੁ ਧਨੁ ਜਿਨਿ
ਸਾਜਿਆ ॥ ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਰਾਖਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ॥ ਤਿਸ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਛਾਡਿ ਅਨ ਰਾ
ਤਾ ਕਾਹੂ ਸਿਰੈ ਨ ਲਾਵਣਾ ॥੮॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਸਹਿ ਸਭ
ਨ ਕੈ ਨੇਰੇ ॥ ਹਾਥਿ ਹਮਾਰੈ ਕਛੂਐ ਨਾਹੀ ਜਿਸੁ ਜਣਾਇਹਿ ਤਿਸੈ ਜਣਾਵਣਾ ॥੯॥ ਜਾ
ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਸ ਹੀ ਪੁਰਖ ਨ ਵਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ
ਸ ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ਦੂਸਰ ਲਵੈ ਨ ਲਾਵਣਾ ॥੧੦॥ ਆਗਿਆ ਦੂਖ ਸੂਖ ਸਭਿ ਕੀਨੇ
॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਬਿਰਲੈ ਹੀ ਚੀਨੇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਜਤ ਕਤ ਓਹੀ ਸਮਾ
ਵਣਾ ॥੧੧॥ ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਸੋਈ ਵਡ ਦਾਤਾ ॥ ਸੋਈ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਬਾਲ ਸਹਾਈ
ਸੋਈ ਤੇਰਾ ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਣਾ ॥੧੨॥ ਮਿਰਤੁ ਦੂਖ ਸੂਖ ਲਿਖਿ ਪਾਏ ॥ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਬਧ
ਹਿ ਘਟਹਿ ਨ ਘਟਾਏ ॥ ਸੋਈ ਹੋਇ ਜਿ ਕਰਤੇ ਭਾਵੈ ਕਹਿ ਕੈ ਆਪੁ ਵਞਾਵਣਾ ॥੧੩॥ ਅੰਧ
ਕੂਪ ਤੇ ਸੇਈ ਕਾਢੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਟੂਟੇ ਗਾਂਢੇ ॥ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਰਖੇ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ॥ ਮਿ
ਲਿ ਸਾਧੂ ਗੋਬਿੰਦੁ ਧਿਆਵਣਾ ॥੧੪॥ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਅਚਰਜ ਰੂਪੁ
ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਭਗਤਿ ਦਾਨੁ ਮੰਗੈ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵਣਾ ॥੧੫॥
॥੧॥੧੪॥ ਮਃ ੧ ॥੨੨॥ ਮਃ ੩ ॥੨੪॥ ਮਃ ੪ ॥੨॥
ਮਃ ੫ ॥੧੪॥ ਜੁਮਲੇ ਸੋਲਹੇ ਕਾ ॥੬੨॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਾਰੂਵਾਰਮਹਲਾ੩

ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੧ ॥ਵਿਣੁਗਾਹਕਗੁਣੁਵੇਚੀਐਤਉਗੁਣੁਸਹਘੋਜਾ
ਇ॥ਗੁਣਕਾਗਾਹਕੁਜੇਮਿਲੈਤਉਗੁਣੁਲਾਖਵਿਕਾਇ॥ਗੁਣਤੇਗੁਣਮਿਲਿਪਾ
ਈਐਜੇਸਤਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਇ॥ਮੋਲਿਅਮੋਲੁਨਪਾਈਐਵਣਜਿਨਲੀਜੈਹਾ
ਟਿ॥ਨਾਨਕਪੂਰਾਤੋਲੁਹੈਕਬਹੁਨਹੋਵੈਘਾਟਿ॥੧॥ਮਃ੪ ॥ਨਾਮਵਿਹੂਣੇਭ
ਰਮਸਹਿਆਵਹਿਜਾਵਹਿਨੀਤ॥ਇਕਿਬਾਂਧੇਇਕਿਢੀਲਿਆਇਕਿਸੁਖੀਏਹ
ਰਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ਨਾਨਕਸਚਾਮੰਨਿਲੈਸਚੁਕਰਣੀਸਚੁਰੀਤਿ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥
॥ਗੁਰਤੇਗਿਆਨੁਪਾਇਆਅਤਿਖੜਗੁਕਰਾਰਾ॥ਦੂਜਾਭ੍ਰਮੁਗੜੁਕਟਿਆਮੋਹੁਲੋਭੁ
ਅਹੰਕਾਰਾ॥ਹਰਿਕਾਨਾਉਮਨਿਵਸਿਆਗੁਰਸਬਦਿਵੀਚਾਰਾ॥ਸਚਸੰਜਮਿਮਤਿਊਤਮਾ
ਹਰਿਲਗਾਪਿਆਰਾ॥ਸਭੁਸਚੋਸਚੁਵਰਤਦਾਸਚੁਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥੧॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਕੇਦਾਰਾਰਾਗਾਵਿਚਿਜਾਣੀਐਭਾਈਸਬਦੇਕਰੇਪਿਆ
ਰੁ॥ਸਤਸੰਗਤਿਸਿਉਮਿਲਦੋਰਹੈਸਚੇਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਵਿਚਹੁਮਲੁਕਟੇਆਪਣੀਕੁਲਾ
ਕਾਕਰੇਉਧਾਰੁ॥ਗੁਣਾਕੀਰਾਸਿਸੰਗ੍ਰਹੈਅਵਗਣਕਢੈਵਿਡਾਰਿ॥ਨਾਨਕਮਿਲਿਆ
ਸੋਜਾਣੀਐਗੁਰੂਨਛੋਡੈਆਪਣਾਦੂਜੈਨਧਰੇਪਿਆਰੁ॥੧॥ ॥ਮਃ੪
ਸਾਗਰੁਦੇਖਉਡਰਿਮਰਉਭੈਤੇਰੈਡਰੁਨਾਹਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੰਤੋਖੀਆਨਾਨਕਬਿਗ
ਸਾਨਾਇ॥੨॥ ॥ਮਃ੪ ॥ਚੜਿਬੋਹਿਥੈਚਾਲਸਉਸਾਗਰੁਲਹਰੀ
ਦੇਇ॥ਠਾਕਨਸਚੈਬੋਹਿਥੈਜੇਗੁਰੁਧੀਰਕਦੇਇ॥ਤਿਤੁਦਰਿਜਾਇਉਤਾਰੀਆਗੁਰੁ
ਦਿਸੈਸਾਵਧਾਨੁ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਦਰਗਹਚਲੈਮਾਨੁ॥੩॥ ॥ਪਉੜੀ॥
ਨਿਹਕੰਟਕਰਾਜੁਭੁੰਚਿਤੂਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਕਮਾਈ॥ਸਚੈਤਖਤਿਬੈਠਾਨਿਆਉਕਰਿਸਤਸੰ
ਗਤਿਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥ਸਚਾਉਪਦੇਸੁਹਰਿਜਾਪਣਾਹਰਿਸਿਉਬਣਿਆਈ॥ਐਥੈਸੁ
ਖਦਾਤਾਮਨਿਵਸੈਅੰਤਿਹੋਇਸਖਾਈ॥ਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਊਪਜੀਗੁਰਿਸੋਝੀਪਾਈ॥
੨॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ॥ਭੂਲੀਭੂਲੀਮੈਫਿਰੀਪਾਧਰੁਕਹੈਨਕੋਇ॥
ਪੂਛਹੁਜਾਇਸਿਆਣਿਆਦੁਖੁਕਾਟੈਮੇਰਾਕੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਾਚਾਮਨਿਵਸੈਸਾਜਨੁ

ਉਤਰੀਭਾਇਨਾਨਕਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀਐਸਿਫਤੀਸਾਚਿਸਮਾਇ॥੧॥ ॥ਮਃ੩
ਆਪਿਕਰਣੀਕਾਰਆਪਿਆਪੇਕਰੇਰਜਾਇ॥ਆਪੇਕਿਸਹੀਬਖਸਿਲਏਆਪੇ
ਕਾਰਕਮਾਇ॥ਨਾਨਕਚਾਨਣੁਗੁਰਮਿਲੇਦੁਖਬਿਖੁਜਾਲੀਨਾਇ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥
ਮਾਇਆਵੇਖਿਨਭੁਲੁਤੂਮਨਮੁਖਮੂਰਖਾ॥ਚਲਦਿਆਨਾਲਿਨਚਲਈਸਭੁਝੂਠੁ
ਦਰਬੁਲਖਾ॥ਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਨਬੂਝਈਸਿਰਊਪਰਿਜਮਖੜਗੁਕਲਖਾ॥ਗੁਰਪ
ਰਸਾਦੀਉਬਰੇਜਿਨਹਰਿਰਸੁਚਖਾ॥ਆਪਿਕਰਾਏਕਰੇਆਪਿਆਪੇਹਰਿਰ
ਖਾ॥੩॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਜਿਨਾਗੁਰੁਨਹੀਭੇਟਿਆਭੈਕੀ
ਨਾਹੀਬਿੰਦ॥ਆਵਣੁਜਾਵਣੁਦੁਖੁਘਣਾਕਦੇਨਚੂਕੈਚਿੰਦ॥ਕਾਪੜਜਿਵੈਪਛੋੜੀ
ਐਘੜੀਮੁਹਤਘੜੀਆਲੁ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁਸਿਰਹੁਨਚੁਕੈਜੰਜਾਲੁ॥੧॥
ਮਃ੩ ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਢੂਢੀਸਜਣਾਹਉਮੈਬੁਰੀਜਗਤਿ॥ਨਾਝੁਰੁਹੀ
ਅੜੇਸਚੁਚਉਨਾਨਕਸਚੋਸਚੁ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆ
ਪੇਬਖਸਿਓਨੁਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣੇ॥ਆਪੇਭਗਤੀਲਾਇਓਨੁਗੁਰਸਬਦਿਨੀਸਾਣੇ॥
ਸਨਮੁਖਸਦਾਸੋਹਣੇਸਚੈਦਰਿਜਾਣੇ॥ਐਥੈਓਥੈਮੁਕਤਿਹੈਜਿਨਰਾਮਪਛਾਣੇ॥ਧੰਨੁ
ਧੰਨੁਸੇਜਨਜਿਨਹਰਿਸੇਵਿਆਤਿਨਹਉਕੁਰਬਾਣੇ॥੪॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧
ਮਹਲਕੁਚਜੀਮੜਵੜੀਕਾਲੀਮਨਹੁਕਸੁਧ॥ਜੇਗੁਣਹੋਵਨਿਤਾਪਿਰੁਰਵੈਨਾਨਕ
ਅਵਗੁਣਮੁੰਧ॥੧॥ ॥ਮਃ੧ ॥ਸਾਚੁਸੀਲਸਚੁਸੰਜਮੀਸਾਪੂਰੀ
ਪਰਵਾਰਿ॥ਨਾਨਕਅਹਿਨਿਸਿਸਦਾਭਲੀਪਿਰਕੈਹੇਤਿਪਿਆਰਿ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥
ਆਪਣਾਆਪੁਪਛਾਣਿਆਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਪਾਇਆ॥ਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਆਪਣੀਗੁਰ
ਸਬਦਿਮਿਲਾਇਆ॥ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਨਿਰਮਲੀਹਰਿਰਸੁਪੀਆਇਆ॥ਹਰਿਰਸੁਜਿ
ਨੀਚਾਖਿਆਅਨਰਸਠਾਕਿਰਹਾਇਆ॥ਹਰਿਰਸੁਪੀਸਦਾਤ੍ਰਿਪਤਿਭਏਫਿਰਿਤ੍ਰਿਸ
ਨਾਭੁਖਗਵਾਇਆ॥੫॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਪਿਰਖੁਸੀਏਧਨਰਾਵੀ
ਏਧਨਉਰਿਨਾਮੁਸੀਗਾਰੁ॥ਨਾਨਕਧਨਆਗੈਖੜੀਸੋਭਾਵੰਤੀਨਾਰਿ॥੧॥ ਮਃ੧
ਸਸੁਰੈਪੇਈਐਕੰਤਕੀਕੰਤੁਅਗੰਮੁਅਥਾਹੁ॥ਨਾਨਕਧੰਨੁਸੋਹਾਗਣੀਜੋਭਾਵਹਿਬੇਪਰਵਾ

ਤ੍ਰਾਇ॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਤਖਤਿਰਾਜਾਸੋਬਹੈਜਿਤਖਤੈਲਾਇਕਹੋਈ॥ਜਿ
ਨੀਸਚੁਪਛਾਣਿਆਸਚੁਰਾਜੇਸੇਈ॥ਏਹਿਭੂਪਤਿਰਾਜੇਨਆਖੀਅਹਿਦੂਜੈਭ
ਾਇਦੁਖੁਹੋਈ॥ਕੀਤਾਕਿਆਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸੁਜਾਦੇਬਿਲਮਨਹੋਈ॥ਨਿਹਚਲੁ
ਸਚਾਏਕੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਸੁਨਿਹਚਲੁਹੋਈ॥੬॥ ॥ਸਲੋਕੁਮ: ੩
ਸਭਨਾਕਾਪਿਰੁਏਕੁਹੈਪਿਰਬਿਨੁਖਾਲੀਨਾਹਿ॥ਨਾਨਕਸੇਸੋਹਾਗਣੀਜਿਸਤਿਗੁਰਮਾ
ਹਿਸਮਾਹਿ॥੧॥ ॥ਮ: ੩ ॥ਮਨਕੇਅਧਿਕਤਰੰਗਕਿਉਦਰਿਸਾਹਿ
ਬਛੁਟੀਐ॥ਜੇਰਾਚੈਸਚਰੰਗਿਗੂੜੈਰੰਗਿਅਪਾਰਕੈ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥
ਨਾਨਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀਛੁਟੀਐਜੇਚਿਤੁਲਗੈਸਚਿ
॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅਮੋਲੁਹੈਕਿਉਕੀਮਤਿਕੀਜੈ॥ਆਪੇਸਿਸਟਿਸਭਸਾਜੀਅਨੁਆਪੇਵ
ਰਤੀਜੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਲਾਹੀਐਸਚੁਕੀਮਤਿਕੀਜੈ॥ਗੁਰਸਬਦੀਕਮਲੁਬਿਗ
ਸਿਆਇਵਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥ਆਵਣਜਾਣਾਠਾਕਿਆਸੁਖਿਸਹਜਿਸਵੀਜੈ॥੭॥
ਸਲੋਕੁਮ: ੧ ॥ਨਾਮੈਲਾਨਾਧੁਧਲਾਨਾਭਗਵਾਨਾਕਚੁ॥ਨਾਨਕਲਾਲੋਲਾ
ਲੁਹੈਸਚੈਰਤਾਸਚੁ॥੧॥ ॥ਮ: ੩ ॥ਸਹਜਿਵਣਸਪਤਿਫੁਲੁਫ
ਲੁਭਵਰੁਵਸੈਭੈਖੰਡਿ॥ਨਾਨਕਤਰਵਰੁਏਕੁਹੈਏਕੋਫੁਲੁਭਿਰੰਗੁ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ
ਜੋਜਨਲੂਝਹਿਮਨੈਸਿਉਸੇਸੂਰਪਰਧਾਨਾ॥ਹਰਿਸੇਤੀਸਦਾਮਿਲਿਰਹੇਜਿਨੀਆਪੁ
ਪਛਾਨਾ॥ਗਿਆਨੀਆਕਾਇਹੁਮਹਤੁਹੈਮਨਮਾਹਿਸਮਾਨਾ॥ਹਰਿਜੀਉਕਾਮਹਲੁ
ਪਾਇਆਸਚੁਲਾਇਧਿਆਨਾ॥ਜਿਨਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨੁਜੀਤਿਆਜਗੁਤਿਨਹਿਜਿ
ਤਾਨਾ॥੮॥ ॥ਸਲੋਕੁਮ: ੩ ॥ਜੋਗੀਹੋਵਾਜਗਿਭਵਾਘਰਿਘਰਿ
ਭੀਖਿਆਲੇਉ॥ਦਰਗਹਲੇਖਾਮੰਗੀਐਕਿਸੁਕਿਸੁਉਤਰੁਦੇਉ॥ਭਿਖਿਆਨਾਮੁਸੰ
ਤੋਖੁਮੜੀਸਦਾਸਚੁਹੈਨਾਲਿ॥ਭੇਖੀਹਾਥਨਲਧੀਆਸਭਬਧੀਜਮਕਾਲਿ॥ਨਾਨਕ
ਗਲਾਝੂਠੀਆਸਚਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੧॥ ॥ਮ: ੩ ॥ਜਿਤੁਦਰਿਲੇ
ਖਾਮੰਗੀਐਸੋਦਰੁਸੇਵਿਹੁਨਕੋਇ॥ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਲੋੜਿਲਹੁਜਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁ
ਨਕੋਇ॥ਤਿਸੁਸਰਣਾਈਛੂਟੀਐਲੇਖਾਮੰਗੈਨਕੋਇ॥ਸਚੁਦ੍ਰਿੜਾਏਸਚੁਦ੍ਰਿੜੁਸਚਾ
ਓਹੁਸਬਦੁਦੇਇ॥ਹਿਰਦੈਜਿਸਦੈਸਚੁਹੈਤਨੁਮਨੁਭੀਸਚਾਹੋਇ॥ਨਾਨਕਸਚੈਹੁਕਮਿ

ਮੰਨਿਐਸਚੀਵਡਿਆਈਦੇਇ॥ਸਚਾਮਾਤਿਸਮਾਦੂਸੀਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੨॥

ਪਉੜੀ॥ ॥ਸੂਰੇਏਹਿਨਆਖੀਅਹਿਅਹੰਕਾਰਿਮਰਹਿਦੁਖੁਪਾਵਹਿ॥ਅੰਧੇ

ਆਪੁਨਪਛਾਣਨੀਦੂਜੈਪਚਿਜਾਵਹਿ॥ਅਤਿਕਰੋਧਸਿਉਲੂਝਦੇਅਗੈਪਿਛੈਦੁ

ਖੁਪਾਵਹਿ॥ਹਰਿਜੀਉਅਹੰਕਾਰੁਨਭਾਵਈਵੇਦਕੂਕਿਸੁਣਾਵਹਿ॥ਅਹੰਕਾਰਿਮੁਏ

ਸੇਵਿਗਤੀਗਏਮਰਿਜਨਮਹਿਫਿਰਿਆਵਹਿ॥੯॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੩

ਕਾਗਉਹੋਇਨਊਜਲਾਲੋਹੇਨਾਵਨਪਾਰੁ॥ਪਿਰਮਪਦਾਰਥੁਮੰਨਿਲੈਧੰਨੁਸਵਾਰਣ

ਹਾਰੁ॥ਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈਊਜਲਾਸਿਰਿਕਾਸਟਲੋਹਾਪਾਰਿ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਛੋਡੈਭੈਵਸੈ

ਨਾਨਕਕਰਣੀਸਾਰੁ॥੧॥ ॥ਮਃ ੩ ॥ਮਾਰੂਮਾਰਣਜੋਗਏਮਾਰਿਨ

ਸਕਹਿਗਵਾਰ॥ਨਾਨਕਜੇਇਹੁਮਾਰੀਐਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿ॥ਏਹੁਮਨੁਮਾਰਿਆ

ਨਾਮਰੈਜੇਲੋਚੈਸਭੁਕੋਇ॥ਨਾਨਕਮਨਹੀਕਉਮਨੁਮਾਰਸੀਜੇਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਸੋਇ

੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਦੋਵੈਤਰਫਾਉਪਾਈਓਨੁਵਿਚਿਸਕਤਿਸਿਵਵਾਸਾ॥

ਸਕਤੀਕਿਨੈਨਪਾਇਓਫਿਰਿਜਨਮਿਬਿਨਾਸਾ॥ਗੁਰਿਸੇਵਿਐਸਾਤਿਪਾਈਐਜਪਿ

ਸਾਸਗਿਰਾਸਾ॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਸੋਧਿਦੇਖੁਊਤਮਹਰਿਦਾਸਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮਬਿਨਾਕੋ

ਥਿਰੁਨਹੀਨਾਮੇਬਲਿਜਾਸਾ॥੧੦॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ॥ਹੋਵਾਪੰ

ਡਿਤੁਜੋਤਕੀਵੇਦਪੜਾਮੁਖਿਚਾਰਿ॥ਨਵਖੰਡਮਧੇਪੂਜੀਆਅਪਣੈਚਜਿਵੀਚਾਰਿ

॥ਮਤੁਸਚਾਅਖਰੁਭੁਲਿਜਾਇਚਉਕੈਭਿਟੈਨਕੋਇ॥ਝੂਠੇਚਉਕੇਨਾਨਕਾਸਚਾਏਕੋ

ਸੋਇ॥੧॥ ॥ਮਃ ੩ ॥ਆਪਿਉਪਾਏਕਰੇਆਪਿਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇ

ਇ॥ਆਪੇਦੇਵਡਿਆਈਆਕਹੁਨਾਨਕਸਚਾਸੋਇ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਕੰਟ

ਕੁਕਾਲੁਏਕੁਹੈਹੋਰੁਕੰਟਕੁਨਸੂਝੈ॥ਅਫਰਿਓਜਗਮਹਿਵਰਤਦਾਪਾਪੀਸਿਉਲੂਝੈ

॥ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਭੇਦੀਐਹਰਿਜਪਿਹਰਿਬੂਝੈ॥ਸੋਹਰਿਸਰਣਾਈਛੁਟੀਐਜੋਮ

ਨਸਿਉਜੂਝੈ॥ਮਨਿਵੀਚਾਰਿਹਰਿਜਪੁਕਰੇਹਰਿਦਰਗਹਸੀਝੈ॥੧੧॥

ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ॥ਹੁਕਮਿਰਜਾਈਸਾਖਤੀਦਰਗਹਸਚੁਕਬੂਲੁ॥ਸਾਹਿਬੁ

ਲੇਖਾਮੰਗਸੀਦੁਨੀਆਦੇਖਿਨਭੂਲੁ॥ਦਿਲਦਰਵਾਨੀਜੋਕਰੇਦਰਵੇਸੀਦਿਲੁਰਾਸਿ

ਇਸਕੁਮੁਹਬਤਿਨਾਨਕਾਲੇਖਾਕਰਤੇਪਾਸਿ॥੧॥ ॥ਮਃ ੧ ॥ਅਲਗਉਜੋਇਮਧੂਕੜਉਸਾਰੰਗਪਾਣਿਸਬਾਇ॥ਹੀਰੈਹੀਰਾਬੇਧਿਆਨਾਨਕਕੰਠਿਸੁਭਾਇ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਮਨਮੁਖਕਾਲੁਵਿਆਪਦਾਮੋਹਿਮਾਇਆਲਾਗਾ॥ਖਿਨਮਹਿਮਾਰਿਪਛਾੜਸੀਭਾਇਦੂਜੈਠਾਗਾ॥ਫਿਰਿਵੇਲਾਹਥਿਨਆਵਈਜਮਕਾਡੰਡੁਲਾਗਾ॥ਤਿਨਜਮਡੰਡੁਨਲਗਈਜੋਹਰਿਲਿਵਜਾਗਾ॥ਸਭਤੇਰੀਤੁਧੁਛਡਾਵਣੀਸਭਤੁਧੈਲਾਗਾ॥੧੨॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੧ ॥ਸਰਬੇਜੋਇਅਗਛਮੀਦੂਖੁਘਨੇਰੋਆਥਿ॥ਕਾਲਰੁਲਾਦਸਿਸਰੁਲਾਘਣਉਲਾਭੁਨਪੂੰਜੀਸਾਥਿ॥੧॥ ॥ਮਃ ੧ ॥ਪੂੰਜੀਸਾਚਉਨਾਮੁਤੂਅਖੁਟਉਦਰਬੁਅਪਾਰੁ॥ਨਾਨਕਵਖਰੁਨਿਰਮਲਉਧੰਨੁਸਾਹੁਵਾਪਾਰੁ॥੨॥ ॥ਮਃ ੧ ॥ਪੂਰਬਪ੍ਰੀਤਿਪਿਰਾਣਿਲੈਮੋਟਉਠਾਕੁਰੁਮਾਣਿ॥ਮਾਥੈਊਭੈਜਮੁਮਾਰਸੀਨਾਨਕਮੇਲਣੁਨਾਮਿ॥੩॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਪੇਪਿੰਡੁਸਵਾਰਿਓਨੁਵਿਚਿਨਵਨਿਧਿਨਾਮੁ॥ਇਕਿਆਪੇਭਰਮਿਭੁਲਾਇਅਨੁਤਿਨਨਿਹਫਲਕਾਮੁ॥ਇਕਨੀਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝਿਆਹਰਿਆਤਮਰਾਮੁ॥ਇਕਨੀਸੁਣਿਕੈਮੰਨਿਆਹਰਿਊਤਮਕਾਮੁ॥ਅੰਤਰਿਹਰਿਰੰਗੁਉਪਜਿਆਗਾਇਆਹਰਿਗੁਣਨਾਮੁ॥੧੩॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੧ ॥ਭੋਲਤਣਿਭੈਮਨਿਵਸੈਹੇਕੈਪਾਧਰਹੀਡੁ॥ਅਤਿਡਾਹਪਣਿਦੁਖੁਘਣੋਤੀਨੇਥਾਵਭਰੀਡੁ॥੧॥ ॥ਮਃ ੧ ॥ਮਾਂਦਲੁਬੇਦਿਸਿਬਾਜਣੋਘਣੋਧੜੀਐਜੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੂਬੀਜਉਅਵਰੁਨਕੋਇ॥੨॥ ॥ਮਃ ੧ ॥ਸਾਗਰੁਗੁਣੀਅਥਾਹੁਕਿਨਿਹਾਥਾਲਾਦੇਖੀਐ॥ਵਡਾਵੇਪਰਵਾਹੁਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਪਾਰਿਪਵਾ॥ਮਝਭਰਿਦੁਖਬਦੁਖ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁਕਿਸੈਨਲਥੀਭੁਖ॥੩॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜਿਨੀਅੰਦਰੁਭਾਲਿਆਗੁਰਸਬਦਿਸੁਹਾਵੈ॥ਜੋਇਛਨਿਸੋਪਾਇਦੇਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਿਸੁਗੁਰੁਮਿਲੈਸੋਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ਧਰਮਰਾਇਤਿਨਕਾਮਿਤੁਹੈਜਮਮਗਿਨਪਾਵੈ॥ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਦਿਨਸੁਰਾ

ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸੁਣੀਐ ਏਕੁ ਵਖਾਣੀਐ ਸੁਰਗਿ ਮਿਰਤਿ ਪਇਆਲਿ ॥ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਈ ਮੇਟਿਆ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਨਾਲਿ ॥ ਕਉਣੁ ਮੂਆ ਕਉਣੁ ਮਾਰਸੀ ਕਉਣੁ ਆਵੈ ਕਉਣੁ ਜਾਇ ॥ ਕਉਣੁ ਰਹਸੀ ਨਾਨਕਾ ਕਿਸ ਕੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਹਉ ਮੁਆ ਮੈ ਮਾਰਿਆ ਪਉਣੁ ਵਹੈ ਦਰੀਆਉ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਥਕੀ ਨਾਨਕਾ ਜਾ ਮਨੁ ਰਤਾ ਨਾਇ ॥ ਲੋਇਣ ਰਤੇ ਲੋਇਣੀ ਕੰਨੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਜੀਭ ਰਸਾਇਣਿ ਚੂਨੜੀ ਰਤੀ ਲਾਲ ਲਵਾਇ ॥ ਅੰਦਰੁ ਮੁਸਕਿ ਝਕੋਲਿਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨਾਮੋ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ॥ ਏਹੁ ਅਖੁਟੁ ਕਦੇ ਨ ਨਿਖੁਟਈ ਖਾਇ ਖਰਚਿਉ ਪਲੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਜਮਕੰਕਰ ਜਮਕਲੈ ॥ ਸੇ ਸਾਹ ਸਚੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਲੈ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਆਪਿ ਹਰਿ ਘਲੈ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਵਾਪਾਰੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਬਿਖੁ ਵਿਹਾਝਹਿ ਬਿਖੁ ਸੰਗ੍ਰਹਹਿ ਬਿਖ ਸਿਉ ਧਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਬਾਹਰਹੁ ਪੰਡਿਤ ਸਦਾਇਦੇ ਮਨਹੁ ਮੂਰਖ ਗਾਵਾਰ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇਨੀ ਵਾਦੀ ਧਰਨਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਵਾਦਾ ਕੀਆ ਕਰਨਿ ਕਹਾਣੀਆ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਕਰਹਿ ਆਹਾਰੁ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲਾ ਹੋਰੁ ਮੈਲਾ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਹੋਇ ਮੈਲੇ ਮਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਦੁਖੁ ਲਗਾ ਬਿਨੁ ਸੇਵਿਐ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਸੁਖੈ ਦਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜਗਤੁ ਹੈ ਨਿਰਧਨੁ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਪਾਹੀ ॥ ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੂ ਨ ਪਾਈਐ ਜੇ ਬਹੁਤੁ ਲੋਚਾਹੀ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਜੰਮੈ ਮਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਛੁਟਾਹੀ ॥ ਆਪਿ ਕਰੈ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੰਤੀ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਇਸੁ ਧਨ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਇਤੁ ਧਨਿ ਪਾਇ

ਐਕੁਖਲਖੀਸੁਖੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇਆ।ਜਿਨ੍ਹਾਕਉਧੁਰਿਲਿਖਿਆਤਿਨੀਪਾ
ਇਆ।ਮਨਮੁਖੁਜਗਤੁਨਿਰਧਨੁਹੈਮਾਇਆਨੋਬਿਲਲਾਇ।ਅਨਦਿਨੁਫਿ
ਰਦਾਸਦਾਰਹੈਭੁਖਨਕਦੇਜਾਇ।ਸਾਂਤਿਨਕਦੇਆਵਈਨਹਸੁਖੁਵਸੈਮਨਿਆਇ।
ਸਦਾਚਿੰਤਾਚਿਤਵਦਾਰਹੈਸਹਸਾਕਦੇਨਜਾਇ।ਨਾਨਕਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਮਤਿਭਵੀ
ਸਤਿਗੁਰਨੋਮਿਲੈਤਾਸਬਦੁਕਮਾਇ।ਸਦਾਸਦਾਸੁਖਮਹਿਰਹੈਸਚੇਮਾਹਿਸਮਾ
ਇ।੧॥ ।ਮਃ ੩ ।ਜਿਨਿਉਪਾਈਮੇਦਨੀਸੋਈਸਾਰਕਰੇਇ।ਏ
ਕੋਸਿਮਰਹੁਭਾਇਰਹੁਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ।ਖਾਣਾਸਬਦੁਚੰਗਿਆਈਆਜਿ
ਤੁਖਾਧੈਸਦਾਤ੍ਰਿਪਤਿਹੋਇ।ਪੈਨਣੁਸਿਫਤਿਸਨਾਇਹੈਸਦਾਸਦਾਓਹੁਊਜਲਾਮੈਲਾਕ
ਦੇਨਹੋਇ।ਸਹਜੇਸਚੁਧਨੁਖਟਿਆਥੋੜਾਕਦੇਨਹੋਇ।ਦੇਹੀਨੋਸਬਦੁਸੀਗਾਰੁਹੈਜਿ
ਤੁਸਦਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੀਐਜਿਸਨੋਆਪਿਵਿਖਾਲੇਸੋਇ।੨॥
ਪਉੜੀ। ।ਅੰਤਰਿਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੋਗੁਰਸਬਦੀਜਾਪੈ।ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿ
ਆਈਐਹਉਮੈਅਗਿਆਨੁਗਵਾਪੈ।ਅੰਦਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਿਭਰਪੂਰੁਹੈਚਾਖਿਆਸਾਦੁਜਾ
ਪੈ।ਜਿਨਿਚਾਖਿਆਸੇਨਿਰਭਉਭਏਸੇਹਰਿਰਸਿਧ੍ਰਾਪੈ।ਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਪੀਆਇ
ਆਫਿਰਿਕਾਲੁਨਵਿਆਪੈ।੧੭॥ ।ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ।ਲੋਕੁਅਵਗ
ਣਾਕੀਬੰਨੈਗੰਠੜੀਗੁਣਨਵਿਹਾਝੈਕੋਇ।ਗੁਣਕਾਗਾਹਕੁਨਾਨਕਾਵਿਰਲਾਕੋਈਹੋਇ
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਗੁਣਪਾਈਅਨਿਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਇ।੧॥ ।ਮਃ ੩
ਗੁਣਅਵਗਣਸਮਾਨਿਹਹਿਜਿਆਪਿਕੀਤੇਕਰਤਾਰਿ।ਨਾਨਕਹੁਕਮਿਮੰਨਿਐਸੁ
ਖੁਪਾਈਐਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿ।੨॥ ।ਪਉੜੀ। ।ਅੰਦਰਿਰਾਜਾਤਖਤੁ
ਹੈਆਪੇਕਰੇਨਿਆਉ।ਗੁਰਸਬਦੀਦਰੁਜਾਣੀਐਅੰਦਰਿਮਹਲੁਅਸਰਾਉ।ਖਰੇ
ਪਰਖਿਖਜਾਨੈਪਾਈਅਨਿਖੋਟਿਆਨਾਹੀਥਾਉ।ਸਭੁਸਚੋਸਚੁਵਰਤਦਾਸਦਾਸਚੁਨਿ
ਆਉ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਰਸੁਆਇਆਮਨਿਵਸਿਆਨਾਉ।੧੮॥ ।ਸਲੋਕੁਮਃ ੧
ਹਉਮੈਕਰੀਤਾਂਤੂਨਾਹੀਤੂਹੋਵਹਿਹਉਨਾਹਿ।ਬੂਝਹੁਗਿਆਨੀਬੂਝਣਾਏਹਅਕਥਕਥਾ
ਮਨਮਾਹਿ।ਬਿਨੁਗੁਰਤਤੁਨਪਾਈਐਅਲਖੁਵਸੈਸਭਮਾਹਿ।ਆਪੁਗਇਆਭ੍ਰਮੁਭਉ

।ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਜਾਣੀਐਜਾਂਸਬਦੁਵਸੈਮਨਮਾਹਿ

ਗਇਆਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਜਾਇ॥ਗੁਰਮਤੀਅਲਖੁਲਖਾਈਐਊਤਮਮਤਿਤਰਾਇ
॥ਨਾਨਕਸੋਹੰਹੰਸਾਜਪੁਜਾਪਹੁਤ੍ਰਿਭਵਣਤਿਸੈਸਮਾਇ॥੧॥ ॥ਮਃ ੩
ਮਨੁਮਾਣਕੁਜਿਨਿਪਰਖਿਆਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿ॥ਸੇਜਨਵਿਰਲੇਜਾਣੀਅਹਿਕ
ਲਜੁਗਵਿਚਿਸੰਸਾਰਿ॥ਆਪੈਨੋਆਪੁਮਿਲਿਰਹਿਆਹਉਮੈਦੁਬਿਧਾਮਾਰਿ॥ਨਾਨ
ਕਨਾਮਿਰਤੇਦੁਤਰੁਤਰੇਭਉਜਲੁਬਿਖਮੁਸੰਸਾਰੁ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਮਨਮੁਖਅੰ
ਦਰੁਨਭਾਲਨੀਮੁਠੇਅਹੰਮਤੇ॥ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਂਭਵਿਥਕੇਅੰਦਰਿਤਿਖਤਤੇ॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਸਾਸ
ਤਨਸੋਧਨਿਮਨਮੁਖਵਿਗੁਤੇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਓਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਸਤੇ॥ਤਤੁ
ਗਿਆਨੁਵੀਚਾਰਿਆਹਰਿਜਪਿਹਰਿਗਤੇ॥੧੯॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੨
ਆਪੇਜਾਣੈਕਰੇਆਪਿਆਪੇਆਣੈਰਾਸਿ॥ਤਿਸੈਅਗੈਨਾਨਕਾਖਲਿਇਕੀਚੈਅਰ
ਦਾਸਿ॥੧॥ ॥ਮਃ ੧ ॥ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਨਿਦੇਖਿਆਆਪੇਜਾਣੈ
ਸੋਇ॥ਕਿਸਨੋਕਹੀਐਨਾਨਕਾਜਾਘਰਿਵਰਤੈਸਭੁਕੋਇ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥
ਸਭੇਥੋਕਵਿਸਾਰਿਇਕੋਮਿਤੁਕਰਿ॥ਮਨੁਤਨੁਹੋਇਨਿਹਾਲੁਪਾਪਾਦਹੈਹਰਿ॥ਆ
ਵਣਜਾਣਾਚੁਕੈਜਨਮਿਨਜਾਹਿਮਰਿ॥ਸਚੁਨਾਮੁਆਧਾਰੁਸੋਗਿਨਮੋਹਿਜਰਿ॥ਨਾਨ
ਕਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਮਨਮਹਿਸੰਜਿਧਰਿ॥੨੦॥ ॥ਸਲੋਕਮਃ ੫
ਮਾਇਆਮਨਹੁਨਵੀਸਰੈਮਾਂਗੈਦੰਮਾਦੰਮ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਆਵਈਨਾਨਕਨਹੀਕ
ਰੰਮਿ॥੧॥ ॥ਮਃ ੧ ॥ਮਾਇਆਸਾਥਿਨਚਲਈਕਿਆਲਪਟਾਵ
ਹਿਅੰਧ॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਧਿਆਇਤੂਤੂਟਹਿਮਾਇਆਬੰਧ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥
ਭਾਣੈਹੁਕਮੁਮਨਾਇਓਨੁਭਾਣੈਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਭਾਣੈਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਓਨੁਭਾਣੈਸਚੁਧਿ
ਆਇਆ॥ਭਾਣੇਜੇਵਡਹੋਰਦਾਤਿਨਾਹੀਸਚੁਆਖਿਸੁਣਾਇਆ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰ
ਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਿਸਚੁਕਮਾਇਆ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਣਾਗਤੀਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾ
ਇਆ॥੨੧॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ॥ਜਿਨਕਉਅੰਦਰਿਗਿਆਨੁਨਹੀ
ਭੈਕੀਨਾਹੀਬਿੰਦ॥ਨਾਨਕਮੁਇਆਕਾਕਿਆਮਾਰਣਾਜਿਆਪਿਮਾਰੇਗੋਵਿੰਦ॥੧॥
ਮਃ ੩ ॥ਮਨਕੀਪਤ੍ਰੀਵਾਚਣੀਸੁਖੀਹੂਸੁਖੁਸਾਰੁ॥ਸੋਬ੍ਰਾਹਮਣੁਭਲਾਆਖੀ

ਅੰਗਿਬ੍ਰਹਮੁਹੈਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰੁ॥ਹਰਿਸਾਲਾਹੇਹਰਿਪੜੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥
ਆਇਆਸੋਪਰਵਾਣੁਹੈਜਿਕੁਲਕਾਕਰੇਉਧਾਰੁ॥ਅਗੈਜਾਤਿਨਪੁਛੀਐਕਰ
ਣੀਸਬਦੁਹੈਸਾਰੁ॥ਹੋਰੁਕੂੜੁਪੜਣਾਕੂੜੁਕਮਾਵਣਾਬਿਖਿਆਨਾਲਿਪਿਆ
ਰੁ॥ਅੰਦਰਿਸੁਖੁਨਹੋਵਈਮਨਮੁਖਜਨਮੁਖੁਆਰੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੇਉਬਰੇ
ਗੁਰਕੈਹੇਤਿਅਪਾਰਿ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਪੇਕਰਿਕਰਿਵੇਖਦਾਆ
ਪੇਸਭੁਸਚਾ॥ਜੋਹੁਕਮੁਨਬੂਝੈਖਸਮਕਾਸੋਈਨਰੁਕਚਾ॥ਜਿਤੁਭਾਵੈਤਿਤੁਲਾਇ
ਦਾਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਚਾ॥ਸਭਨਾਕਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਹੈਗੁਰਸਬਦੀਰਚਾ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਸਦਾਸਲਾਹੀਐਸਭਿਤਿਸਦੇਜਚਾ॥ਜਿਉਨਾਨਕਆਪਿਨਚਾਇਦਾਤਿਵਹੀ
ਕੋਨਚਾ॥੨੨॥੧॥ ॥ਸੁਧੁ॥ [illegible] ॥ ੪੮੧੭

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਾਰੂਵਾਰਮਹਲਾ੫ ॥ਡਖਣੇ॥

ਤੂਚਉਸਜਣਮੈਡਿਆਡੇਈਸਿਸੁਉਤਾਰਿ॥ਨੈਣਮਹਿੰਜੇਤਰਸਦੇਕਦਿਪਸੀਦੀ
ਦਾਰੁ॥੧॥ ॥ਨੀਹੁਮਹਿੰਜਾਤਊਨਾਲਿਬਿਆਨੇਹਕੂੜਾਵੇਡੇਖੁ॥ਕਪੜਭੋਗ
ਡਰਾਵਣੇਜਿਚਰੁਪਿਰੀਨਡੇਖੁ॥੨॥ ॥ਮਃ੫ ॥ਉਠੀਝਾਲੂਕੰਤੜੇਹ
ਉਪਸੀਤਉਦੀਦਾਰੁ॥ਕਾਜਲੁਹਾਰੁਤੰਬੋਲਰਸੁਬਿਨੁਪਸੇਹਭਿਰਸੁਛਾਰੁ॥੩॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਸਚੁਸਭੁਧਾਰਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੀਤੋ
ਥਾਟੁਸਿਰਜਿਸੰਸਾਰਿਆ॥ਹਰਿਆਗਿਆਹੋਏਬੇਦਪਾਪੁਪੁੰਨੁਵੀਚਾਰਿਆ॥ਬ੍ਰ
ਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਤ੍ਰੈਗੁਣਬਿਸਥਾਰਿਆ॥ਨਵਖੰਡਪ੍ਰਿਥਮੀਸਾਜਿਹਰਿਰੰਗਸ
ਵਾਰਿਆ॥ਵੇਕੀਜੰਤਉਪਾਇਅੰਤਰਿਕਲਧਾਰਿਆ॥ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਜਾਣੈਕੋ
ਇਸਚੁਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ॥ਤੂਜਾਣਹਿਸਭਬਿਧਿਆਪਿਗੁਰਮੁਖਿਨਿਸਤਾਰਿਆ
॥੧॥ ॥ਡਖਣੇਮਃ ੫ ॥ਜੇਤੂਮਿਤ੍ਰੁਅਸਾਡੜਾਹਿਕਭੋਰੀਨਾਵੇਛੋ

ਤ੍ਰਾਜੀਉ ਮਤਿ ਜਾਤਉ ਮੋਹਿਆ ਕਦਿ ਪਸੀਜਾਨੀ ਤੇਹਿ ॥੧॥ ਮ:੫ ॥
ਦੁਰਜਨ ਤੂ ਜਲੁ ਭਾਹੜੀ ਵਿਛੋੜੇ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਕੰਤਾ ਤੂ ਸਉ ਸੇਜੜੀ ਮੈਡਾ ਹਭੋ ਦੁ
ਖੁ ਉਲਾਹਿ ॥੨॥ ਮ:੫ ॥ ਦੁਰਜਨੁ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਹੈ ਵਿਛੋੜਾ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ॥
ਸਜਣੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿ ਕੀਚੈ ਭੋਗੁ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥
ਤੂ ਅਗਮ ਦਇਆਲੁ ਬੇਅੰਤੁ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੈ ਕਉਣੁ ॥ ਤੁਧੁ ਸਿਰਜਿਆ ਸਭੁ ਸੰਸਾ
ਰੁ ਤੂ ਨਾਇਕੁ ਸਗਲ ਭਉਣੁ ॥ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲ ਰਉਣੁ ॥
ਤੁਧੁ ਅਪੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕੈ ਤੂ ਅਬਿਨਾਸੀ ਜਗ ਉਧਰਣੁ ॥ ਤੁਧੁ ਥਾਪੇ ਚਾਰੇ ਜੁਗ ਤੂ ਕਰ
ਤਾ ਸਗਲ ਧਰਣੁ ॥ ਤੁਧੁ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਕੀਆ ਤੁਧੁ ਲੇਪੁ ਨ ਲਗੈ ਤ੍ਰਿਣੁ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਵ
ਹਿ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਤਿਸੁ ਲਾਵਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੁ ॥ ਤੂ ਹੋਰਤੁ ਉਪਾਇ ਨ ਲਭਹੀ
ਅਬਿਨਾਸੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਣੁ ॥੨॥ ਡਖਣੇ ਮ:੫ ॥ ਜੇ ਤੂ ਵਤਹਿ
ਅੰਙਣੇ ਹਭ ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਹੋਇ ॥ ਹਿਕਸੁ ਕੰਤੈ ਬਾਹਰੀ ਮੈਡੀ ਵਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੋਇ ॥੧॥
ਮ:੫ ॥ ਹਭੇ ਟੋਲ ਸੁਹਾਵਣੇ ਸਹੁ ਬੈਠਾ ਅੰਙਣੁ ਮਲਿ ॥ ਪਹੀ ਨ ਵੰਞੈ ਬਿਰਥ
ਾ ਜੋ ਘਰਿ ਆਵੈ ਚਲਿ ॥੨॥ ਮ:੫ ॥ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ਕੰਤ ਕੂ ਕੀਆ ਹਭੁ ਸੀ
ਗਾਰੁ ॥ ਇਤੀ ਮੰਝਿ ਨ ਸਮਾਵਈ ਜੇ ਗਲਿ ਪਹਿਰਾ ਹਾਰੁ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥
ਤੂ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵਹੀ ॥ ਤੂ ਹੁਕਮੀ ਸਾਜਹਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜਿ ਸਮਾਵ
ਹੀ ॥ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਕਿਉ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਵਹੀ ॥ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤਹਿ ਆ
ਪਿ ਕੁਦਰਤਿ ਦੇਖਾਵਹੀ ॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਹੀ ॥ ਏਹਿ ਰਤਨ ਜਵੇਹ
ਰ ਲਾਲ ਕੀਮ ਨ ਪਾਵਹੀ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਵਹਿ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਵ
ਹੀ ॥ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੀ ॥੩॥ ਡਖਣੇ ਮ:੫ ॥
ਜਾ ਮੂ ਪਸੀ ਹਠ ਮੈ ਪਿਰੀ ਮਹਿਜੈ ਨਾਲਿ ॥ ਹਭੇ ਡੁਖ ਉਲਾਹਿਅਮੁ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹ
ਾਲਿ ॥੧॥ ਮ:੫ ॥ ਨਾਨਕ ਬੈਠਾ ਭਖੇ ਵਾਉ ਲੰਮੇ ਸੇਵਹਿ ਦਰੁ ਖੜਾ ॥ ਪਿਰੀਏ ਤੂ
ਜਾਣੁ ਮਹਿਜਾ ਸਾਉ ਜੋਈ ਸਾਈ ਮੁਹੁ ਖੜਾ ॥੨॥ ਮ:੫ ॥ ਕਿਆ ਗਾਲਾ
ਇਓ ਭੂਛ ਪਰ ਵੇਲਿ ਨ ਜੋਹੇ ਕੰਤ ਤੂ ॥ ਨਾਨਕ ਫੁਲਾ ਸੰਦੀ ਵਾੜਿ ਖਿੜਿਆ ਹਭੁ ਸੰ

ਸਾਕੁਜਿਉ॥੩॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸੁਘੜੁਸੁਜਾਣੁਸਰੂਪੁਤੂਸਭਮਹਿ
ਵਰਤੰਤਾ॥ਤੂਆਪੇਠਾਕੁਰੁਸੇਵਕੋਆਪੇਪੂਜੰਤਾ॥ਦਾਨਾਬੀਨਾਆਪਿਤੂਆਪੇਸ
ਤਵੰਤਾ॥ਜਤੀਸਤੀਪ੍ਰਭੁਨਿਰਮਲਾਮੇਰੇਹਰਿਭਗਵੰਤਾ॥ਸਭੁਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰੁਪ
ਸਾਰਿਆਆਪੇਖੇਲੰਤਾ॥ਇਹੁਆਵਾਗਵਣੁਰਚਾਇਓਨੁਕਰਿਚੋਜਦੇਖੰਤਾ॥
ਤਿਸੁਬਾਹੁੜਿਗਰਭਿਨਪਾਵਈਜਿਸੁਦੇਵੈਗੁਰਮੰਤਾ॥ਜਿਉਆਪਿਚਲਾਵੈ
ਤਿਉਚਲਦੇਕਿਛੁਵਸਿਨਜੰਤਾ॥੪॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੫
ਕੁਰੀਏਕੁਰੀਏਵੈਦਿਆਤਲਿਗਾੜਾਮਹਰੇਰੁ॥ਵੇਖੇਛਿਟੜਿਥਿੜਕਦੋਜਾਮਿ
ਖਿਸੰਦੋਪੇਰੁ॥੧॥ ॥ਮਃ ੫ ॥ਸਚੁਜਾਣੈਕਚੁਵੈਦਿਓਤੂਆਘੂਆਘੇਸਲ
ਵੇ॥ਨਾਨਕਆਤਸੜੀਮੰਝਿਨੈਣੂਬਿਆਢਲਿਪਬਾਣਿਜਿਉਜੁੰਮਿਓ॥੨॥
ਮਃ ੫ ॥ਭੋਰੇਭੋਰੇਰੂਹੜੇਸੇਵੇਦੇਆਲਕੁ॥ਮੁਦਤਿਪਈਚਿਰਾਣੀਆਫਿਰਿ
ਕਦੂਆਵੈਰੁਤਿ॥੩॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਤੁਧੁਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਜਾਤਿਤੂਵਰਨ
ਬਾਹਰਾ॥ਏਮਾਣਸਜਾਣਹਿਦੂਰਿਤੂਵਰਤਹਿਜਾਹਰਾ॥ਤੂਸਭਿਘਟਭੋਗਹਿ
ਆਪਿਤੁਧੁਲੇਪੁਨਲਾਹਰਾ॥ਤੂਪੁਰਖੁਅਨੰਦੀਅਨੰਤਸਭਜੋਤਿਸਮਾਹਰਾ॥ਤੂ
ਸਭਦੇਵਾਮਹਿਦੇਉਬਿਧਾਤੇਨਰਹਰਾ॥ਕਿਆਆਰਾਧੇਜਿਹਵਾਇਕਤੂਅਬਿਨਾ
ਸੀਅਪਰਪਰਾ॥ਜਿਸੁਮੇਲਹਿਸਤਿਗੁਰੁਆਪਿਤਿਸਕੇਸਭਿਕੁਲਤਰਾ॥ਸੇਵਕ
ਸਭਿਕਰਦੇਸੇਵਦਰਿਨਾਨਕੁਜਨੁਤੇਰਾ॥੫॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੫ ॥ਗਹਡ
ੜੜਾਤ੍ਰਿਣਿਛਾਇਆਗਾਫਲਜਲਿਓਹੁਭਾਹਿ॥ਜਿਨਭਾਗਮਥਾਹੜੈਤਿਨਉ
ਸਤਾਦਪਨਾਹਿ॥੧॥ ॥ਮਃ ੫ ॥ਨਾਨਕਪੀਠਾਪਕਾਸਾਜਿਆਧਰਿਆਆਣਿਮ
ਉਜੂਦੁ॥ਬਾਝਹੁਸਤਿਗੁਰਆਪਣੇਬੈਠਾਝਾਕੁਦਰੂਦ॥੨॥ ॥ਮਃ ੫ ॥ਨਾਨਕ
ਭੁਸਰੀਆਪਕਾਈਆਪਾਈਆਥਾਲੈਮਾਹਿ॥ਜਿਨੀਗੁਰੂਮਨਾਇਆਰਜਿਰ
ਜਿਸੇਈਖਾਹਿ॥੩॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਤੁਧੁਜਗਮਹਿਖੇਲੁਰਚਾਇਆ
ਵਿਚਿਹਉਮੈਪਾਈਆ॥ਏਕੁਮੰਦਰੁਪੰਚਚੋਰਹਹਿਨਿਤਕਰਹਿਬੁਰਿਆਈਆ॥ਦ
ਸਨਾਰੀਇਕੁਪੁਰਖੁਕਰਿਦਸੇਸਾਦਿਲੋਭਾਈਆ॥ਏਨਿਮਾਇਆਮੋਹਣੀਮੋਹੀ

ਆਨਿ ਤਹ ਫਿਰਤਿ ਭੁਰਮਾਈਆ ॥ ਨਾਠਾ ਦੇਵੈ ਕੀਤਿਓਨੁ ਜਿਵੈ ਸਕਤਿ ਵਰਤਾਈਆ ॥ ੬੩੩
ਵਅਰੰ ਸਕਤੀ ਤਾਰਿਆ ਏਵੈ ਭਰਿਭਾਈਆ ॥ ਇਕਿ ਵਿਚਹੁ ਹੀ ਤੁਧੁ ਰਖਿਆ ਜੋ
ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਈਆ ॥ ਜਲ ਵਿਚਹੁ ਬਿੰਬੁ ਉਠਾਲਿਆ ਜਲ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈ
ਆ ॥੬॥ ॥ਡਖਣੇ ਮ: ੫ ॥ ॥ਆਗਾਹਾ ਕੂ ਤ੍ਰਾਘਿ ਪਿਛਾ ਫੇਰਿ ਨ ਮੁਹਡ
ੜਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਝਿ ਇਵੇਹਾ ਵਾਰ ਬਹੁੜਿ ਨ ਹੋਵੀ ਜਨਮੜਾ ॥੧॥ ॥ਮ: ੫ ॥ਸਜਣੁ
ਮੈਡਾ ਚਾਈਆ ਹਭ ਕਹੀ ਦਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ॥ ਹਭੇ ਜਾਣਨਿ ਆਪਣਾ ਕਹੀ ਨ ਠਾਹੇ ਚਿਤੁ ॥੨॥
ਮ: ੫ ॥ਗੁਝੜਾ ਲਧਮੁ ਲਾਲੁ ਮਥੈ ਹੀ ਪਰਗਟੁ ਥਿਆ ॥ ਸੋਈ ਸੁਹਾਵਾ ਥਾਨੁ ਜਿਥੈ
ਪਿਰੀਏ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂ ਵੁਠਿਆ ॥੩॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜਾ ਤੂ ਮੇਰੈ ਵਲਿ ਹੈ ਤਾ ਕਿ
ਆ ਮੁਹਛੰਦਾ ॥ ਤੁਧੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈਨੋ ਸਉਪਿਆ ਜਾ ਤੇਰਾ ਬੰਦਾ ॥ ਲਖਮੀ ਤੋਟਿ ਨ ਆ
ਵਈ ਖਾਇ ਖਰਚਿ ਰਹੰਦਾ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ਸਭ ਸੇਵ ਕਰੰਦਾ ॥ ਏਹ ਵੈਰੀ ਮਿ
ਤ੍ਰ ਸਭਿ ਕੀਤਿਆ ਨਹ ਮੰਗਹ ਮੰਦਾ ॥ ਲੇਖਾ ਕੋਇ ਨ ਪੁਛਈ ਜਾ ਹਰਿ ਬਖਸੰਦਾ ॥ ਅ
ਨੰਦੁ ਭਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥ ਸਭੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਐ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੰ
ਦਾ ॥੭॥ ॥ਡਖਣੇ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ਡੇਖਣ ਕੂ ਮੁਸਤਾਕੁ ਮੁਖੁ ਕਿਜੇਹਾ ਤਉ ਧਣੀ
॥ਫਿਰਦਾ ਕਿਤੈ ਹਾਲਿ ਜਾ ਡਿਠਮੁ ਤਾ ਮਨੁ ਧ੍ਰਾਪਿਆ ॥੧॥ ॥ਮ: ੫ ॥ਦੁਖੀਆ ਦ
ਰਦ ਘਣੇ ਵੇਦਨ ਜਾਣੇ ਤੂ ਧਣੀ ॥ ਜਾਣਾ ਲਖ ਭਵੇ ਪਿਰੀ ਡਿਖੰਦੋ ਤਾ ਜੀਵਸਾ ॥੨॥
ਮ: ੫ ॥ਢਠੀ ਜਾਇ ਕਰਾਰਿ ਵਹਣਿ ਵਹੰਦੇ ਮੈ ਡਿਠਿਆ ॥ ਸੇਈ ਰਹੇ ਅਮਾਣ ਜਿ
ਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ॥੩॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜਿਸੁ ਜਨ ਤੇਰੀ ਭੁਖ ਹੈ ਤਿਸੁ ਦੁਖੁ ਨ ਵਿ
ਆਪੈ ॥ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਿਆ ਸੁ ਚਹੁ ਕੁੰਡੀ ਜਾਪੈ ॥ ਜੋ ਨਰੁ ਉਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰੈ
ਤਿਸੁ ਕੰਬਹਿ ਪਾਪੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਗੁਰ ਧੂੜੀ ਨਾਪੈ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਮੰ
ਨਿਆ ਤਿਸੁ ਸੋਗੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਤੂ ਸਭੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪੈ ॥ ਐਸੀ
ਸੋਭਾ ਜਨੈ ਕੀ ਜੇਵਡੁ ਹਰਿ ਪਰਤਾਪੈ ॥ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਜਨ ਵਰਤਾਇਆ ਹਰਿ ਜਨ ਤੇ ਜਾਪੈ
॥੮॥ ॥ਡਖਣੇ ਮ: ੫ ॥ਜਿਨਾ ਪਿਛੈ ਹਉ ਗਈ ਸੇ ਮੈ ਪਿਛੈ ਭੀ ਗਵਿਆਸੁ ॥
ਜਿਨਾ ਕੀ ਮੈ ਆਸੜੀ ਤਿਨਾ ਮਹਿਜੀ ਆਸ ॥੧॥ ॥ਮ: ੫ ॥ਗਿਲੀ ਗਿਲੀ

ਰੋਡ ਰਜੀ ਭਉ ਚੀਨੁ ਵ੍ਰਿਤ ਵਿਆਇਆ ਜੋ ਬੈਠੇ ਸੇ ਫਾਥਿਆ ਉਬਰੇ ਭਾਗ ਮਥਾਇ ॥੨॥

ਮਃ ੫ ॥ ਡਿਠਾ ਹਭ ਮਝਾਹਿ ਖਾਲੀ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੀਐ ॥ ਤੈ ਸਖੀ ਭਾਗ ਮਥਾਹਿ ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਸਜਣੁ ਰਾਵਿਆ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਢਾਢੀ ਦਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਦਾ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਥਿਰ ਥਾਵਰੀ ਹੋਰ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਸੋ ਮੰਗਾ ਦਾਨੁ ਗੁਸਾਈਆ ਜਿਤੁ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਦੇਵਹੁ ਦਰਸਨੁ ਆਪਣਾ ਜਿਤੁ ਢਾਢੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਦਾਤਾਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਢਾਢੀ ਕਉ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦੇਖਦਿਆ ਦੁਖ ਭੁਖ ਗਈ ਢਾਢੀ ਕਉ ਮੰਗਣੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸਭੇ ਇਛਾ ਪੂਰੀਆ ਲਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਪਾਵੈ ॥ ਹਉ ਨਿਰਗੁਣੁ ਢਾਢੀ ਬਖਸਿਓਨੁ ਪ੍ਰਭਿ ਪੁਰਖਿ ਵੇਦਾਵੈ ॥੯॥

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾ ਛੁਟੇ ਤਾ ਖਾਕੁ ਤੂ ਸੁੰਞੀ ਕੰਤੁ ਨ ਜਾਣਹੀ ॥ ਦੁਰਜਨ ਸੇਤੀ ਨੇਹੁ ਤੂ ਕੈ ਗੁਣਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣਹੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਣਾ ਵਿਸਰੇ ਸਰੈ ਨ ਬਿੰਦ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਕਿਉ ਮਨ ਰੂਸੀਐ ਜਿਸਹਿ ਹਮਾਰੀ ਚਿੰਦ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਤਿ ਗੁਲਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਆਲੂਦਿਆ ਜਿਤੀ ਹੋਰੁ ਖਿਆਲੁ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਾ ਤੂ ਮੇਰਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਤਾ ਕਿਆ ਮੈ ਕਾੜਾ ॥ ਜਿਨੀ ਠਗੀ ਜਗੁ ਠਗਿਆ ਸੇ ਤੁਧੁ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾੜਾ ॥ ਗੁਰਿ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇਆ ਜਿਤਾ ਪਾਵਾੜਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗਦਾ ਵਡਾ ਆਖਾੜਾ ॥ ਸਭਿ ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਵਸਿ ਕਰਿ ਦਿਤੀਓ ਸਤਵੰਤਾ ਸਾੜਾ ॥ ਜਿਤੁ ਲਾਈਅਨਿ ਤਿਤੁ ਲਗਦੀਆ ਨਹ ਖਿੰਚੋਤਾਣਾੜਾ ॥ ਜੋ ਇਛੀ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਦਾ ਗੁਰਿ ਅੰਦਰਿ ਵਾੜਾ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਤੁਠਾ ਭਾਇਰਹੁ ਹਰਿ ਵਸਦਾ ਨੇੜਾ ॥੧੦॥

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾ ਮੂ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤੂ ਤਾ ਹਭੇ ਸੁਖ ਲਹਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨ ਹੀ ਮੰਝਿ ਰੰਗਾਵਲਾ ਪਿਰੀ ਤਹਿਜਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਪੜ ਭੋਗ ਵਿਕਾਰ ਏ ਹਭੇ ਹੀ ਛਾਰ ॥ ਖਾਕੁ ਲੋੜਾਦਾ ਤੰਨਿ ਖੇ ਜੋ ਰਤੇ ਦੀਦਾਰ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਿਆ ਤਕਹਿ ਬਿਆ ਪਾਸ ਕਰਿ ਹੀਅੜੇ ਹਿਕੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਥੀਉ ਸੰਤਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਜਿਤੁ ਲਭੀ ਸੁਖ ਦਾਤਾਰੁ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁ

ਸਮੂਅਨਲਗੀਆ॥ਧਰਮੁਧੀਰਾ॥ਕਲਾਅੰਦਰੇਇਹੁਪਾਪੀਮੂਲਿਨਤਗੀਆ॥ਅਤਿਕਰੂਕਰੇ ੬੨੯
ਸੁਅਤਿਕਰੂਪਾਏਇਕਪਗੀਸੁਤਤਨਲੀ(ਮੈ)॥ਚਾਰੇਜੁਗਮੈਸੋਧਿਆਵਿਣੁਸੰਗਤਿਅ
ਹੰਕਾਰੁਨਭਗੀਆ॥ਹਉਮੈਮੂਲਿਨਛੁਟਈਵਿਣੁਸਾਧੂਸਤਸੰਗੀਆ॥ਤਿਚਰੁਥਾਹਨਪਾ
ਵਈਜਿਚਰੁਸਾਹਿਬਸਿਉਮਨਭੰਗੀਆ॥ਜਿਨਿਜਨਿਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਿਆਤਿਸੁਘ
ਰਿਦੀਬਾਣੁਅਭਗੀਆ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆਗੁਰਸਤਿਗੁਰਚਰਣੀਲਗੀ
॥੧੧॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੫ ॥ਲੋੜੀਦੋਹਭਜਾਇਸੋਮੀਰਾਮੀਰੰਨਸਿਰਿ॥
ਹਠਮੰਝਾਹੂਸੋਧਣੀਚਉਦੋਮੁਖਿਅਲਾਇ॥੧॥ ॥ਮਃ੫ ॥ਮਾਣਿਕੂਮੋ
ਹਿਮਾਉਡਿੰਨਾਧਣੀਅਪਾਹਿ॥ਹਿਆਉਮਹਿੰਜਾਠੰਢੜਾਮੁਖਹੁਸਚੁਅਲਾਇ॥
੨॥ ॥ਮਃ੫ ॥ਮੂਥੀਆਊਸੇਜਨੈਣਾਪਿਰੀਵਿਛਾਵਣਾ॥ਜੇਡੇਖੈਹਿਕਵਾਰਤਾਸੁ
ਖਕੀਮਾਹੂਬਾਹਰੇ॥੩॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਮਨੁਲੋਚੈਹਰਿਮਿਲਣਕਉ
ਕਿਉਦਰਸਨੁਪਾਈਆ॥ਮੈਲਖਵਿੜਤੇਸਾਹਿਬਾਜੇਬਿੰਦਬੋੁਲਾਈਆ॥ਮੈਚਾਰੇਕੁੰ
ਡਾਭਾਲੀਆਤੁਧੁਜੇਵਡੁਨਸਾਈਆ॥ਮੈਦਸਿਹੁਮਾਰਗੁਸੰਤਹੋਕਿਉਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਈਆ
ਮਨੁਅਰਪਿਹੁਹਉਮੈਤਜਹੁਇਤੁਪੰਥਿਜੁਲਾਈਆ॥ਨਿਤਸੇਵਿਹੁਸਾਹਿਬੁਆਪ
ਣਾਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਈਆ॥ਸਭੇਆਸਾਪੂਰੀਆਗੁਰਮਹਲਿਬੁਲਾਈਆ॥ਤੁਧੁ
ਜੇਵਡੁਹੋਰੁਨਸੁਝਈਮੇਰੇਮਿਤ੍ਰਗੋਸਾਈਆ॥੧੨॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੫
ਮੁਖੀਆਊਤਖਤੁਪਿਰੀਮਹਿੰਜੇਪਾਤਿਸਾਹ॥ਪਾਵਮਿਲਾਵੇਕੋਲਕਵਲਾਜਿਵੈਬਿਗਸਾ
ਵਦੋ॥੧॥ ॥ਮਃ੫ ॥ਪਿਰੀਆਸੰਦੜੀਭੁਖਮੁਲਾਵਣਥੀਵਿਥਰਾਜਾਣੁਮਿਠਾਈ
ਇਖਬੇਈਪੀੜਿਨਹੁਟੈ॥੨॥ ॥ਮਃ੫ ॥ਠਗਾਨੀਹੁਮਤ੍ਰੋੜਿਜਾਣੁਗੰਧ੍ਰਬਨਗਰੀ॥
ਸੁਖਘਟਾਊਡੂਇਇਸੁਪੰਧਾਣੂਘਰਘਣੇ॥੩॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਅਕਲਕਲਾ
ਨਹਪਾਈਐਪ੍ਰਭੁਅਲਖਅਲੇਖੰ॥ਖਟੁਦਰਸਨਭ੍ਰਮਤੇਫਿਰਹਿਨਹਮਿਲੀਐਭੇਖੰ॥
ਵਰਤਕਰਹਿਚੰਦ੍ਰਾਇਣਾਸੇਕਿਤੈਨਲੇਖੰ॥ਬੇਦਪੜਹਿਸੰਪੂਰਨਾਤਤੁਸਾਰਨਪੇਖੰ॥ਤਿਲ
ਕੁਕਢਹਿਇਸਨਾਨੁਕਰਿਅੰਤਰਿਕਾਲੇਖੰ॥ਭੇਖੀਪ੍ਰਭੂਨਲਭਈਵਿਣੁਸਚੀਸਿਖੰ॥ਭੂ
ਲਾਮਾਰਗਿਸੋਪਵੈਜਿਸੁਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲੇਖੰ॥ਤਿਨਿਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਆਆਪਣਾ

ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਅਖੀ ਦੇਖਿਆ ॥੧੩॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਸੋ ਨਿਵਾਹੂ ਗਡਿ ਜੋ ਚਲਾਊ ਨ ਥੀਐ ॥ ਕਾਰ ਕੂੜਾਵੀ ਛਡਿ ਸੰਮਲੁ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਹਭ ਸਮਾਣੀ ਜੋਤਿ ਜਿਉ ਜਲ ਘਟਾਊ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ॥ ਪਰਗਟੁ ਥੀਆ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮੁਖ ਸੁਹਾਵੇ ਨਾਮੁ ਚਉ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਮੰਨੀਅਹਿ ਮਿਲੀ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥

ਬਾਹਰਿ ਭੇਖਿ ਨ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਇਕਸੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਬਾਹਰੀ ਸਭ ਫਿਰੈ ਨਿਕਾਮੀ ॥ ਮਨੁ ਰਤਾ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਨਿਤ ਗਰਬਿ ਫਿਰਾਮੀ ॥ ਫਿਰਹਿ ਗੁਮਾਨੀ ਜਗ ਮਹਿ ਕਿਆ ਗਰਬਹਿ ਦਾਮੀ ॥ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ ਖਿਨ ਜਾਇ ਬਿਲਾਮੀ ॥ ਬਿਚਰਦੇ ਫਿਰਹਿ ਸੰਸਾਰ ਮਹਿ ਹਰਿ ਜੀ ਹੁਕਾਮੀ ॥ ਕਰਮੁ ਖੁਲਾ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਸੇਵਕੋ ਹਰਿ ਤਿਸ ਕੀ ਕਾਮੀ ॥੧੪॥

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਮੁਖਹੁ ਅਲਾਏ ਹਭ ਮਰਣੁ ਪਛਾਣੰਦੋ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨਾ ਖਾਕੁ ਜਿਨਾ ਯਕੀਨਾ ਹਿਕ ਸਿਉ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾਣੁ ਵਸੰਦੋ ਮੰਝਿ ਪਛਾਣੂ ਕੋ ਹੇਕੜੋ ॥ ਤੈ ਤਨਿ ਪੜਦਾ ਨਾਹਿ ਨਾਨਕ ਜੈ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮਤੜੀ ਕਾਂਢਕੁ ਆਹ ਪਾਵ ਧੋਵੰਦੋ ਪੀਵਸਾ ॥ ਮੂ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਅਥਾਹੁ ਪਸਣ ਕੂ ਸਚਾ ਧਣੀ ॥੩॥

ਪਉੜੀ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਨਾਲਿ ਮਾਇਆ ਰਚਾ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈਐ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਨਚਾ ॥ ਬਚਨੁ ਕਰੇ ਤੈ ਖਿਸਕਿ ਜਾਇ ਬੋਲੇ ਸਭੁ ਕਚਾ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਥੋਥਾ ਕੂੜਿਆਰੁ ਕੂੜੀ ਸਭ ਖਚਾ ॥ ਵੈਰੁ ਕਰੇ ਨਿਰਵੈਰ ਨਾਲਿ ਝੂਠੇ ਲਾਲਚਾ ॥ ਮਾਰਿਆ ਸਚੈ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਵੇਖਿ ਧੁਰਿ ਕਰਮਚਾ ॥ ਜਮਦੂਤੀ ਹੈ ਹੇਰਿਆ ਦੁਖ ਹੀ ਮਹਿ ਪਚਾ ॥ ਹੋਆ ਤਪਾਵਸੁ ਧਰਮ ਕਾ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਸਚਾ ॥੧੫॥

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਪਰਭਾਤੇ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਧਿਆਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਦੇਹ ਅੰਧਾਰੀ ਅੰਧੁ ਸੁੰਞੀ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਫਲ ਜਨੰਮੁ ਜੈ ਘਟਿ ਵੁਠਾ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਲੋਇਣ ਲੋਈ ਡਿਠ ਪਿਆਸ ਨ ਬੁਝੈ ਮੂ ਘਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਅਖੜੀਆ ਬਿਅੰਨਿ

ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਆਪਿਥੀਆ ॥੩॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜਿਨੀਜਨੀਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਿਆ
ਤਿਨੀਸਭੁਸੁਖਪਾਈ ॥ਓਹਿਆਪਿਤਰਿਆਕੁਟੰਬਸਿਉਸਭੁਜਗਤੁਤਰਾਈ ॥ਓ
ਨੀਹਰਿਨਾਮਾਧਨੁਸੰਚਿਆਸਭਤਿਖਾਬੁਝਾਈ ॥ਓਨੀਛਡੇਲਾਲਚਦੁਨੀਕੇਅੰ
ਤਰਿਲਿਵਲਾਈ ॥ਓਨਾਸਦਾਸਦਾਘਰਿਅਨੰਦੁਹੈਹਰਿਸਖਾਸਹਾਈ ॥ਓਨਿ
ਵੈਰੀਮਿਤ੍ਰਸਮਕੀਤਿਆਸਭਨਾਲਿਸੁਭਾਈ ॥ਹੋਆਓਹੀਅਲੁਜਗਮਹਿਗੁਰ
ਗਿਆਨੁਜਪਾਈ ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆਹਰਿਸਿਉਬਣਿਆਈ ॥੧੬॥
ਡਖਣੇਮਹਲਾ ੫ ॥ਸਚੁਸੁਹਾਵਾਕਾਢੀਐਕੂੜੈਕੂੜੀਸੋਇ ॥ਨਾਨਕਵਿਰਲੇ
ਜਾਣੀਅਹਿਜਿਨਸਚੁਪਲੈਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ਸਜਣਮੁਖੁਅਨੂਪੁਅਠੇਪਹਰ
ਨਿਹਾਲਸਾ ॥ਸੁਤੜੀਸੋਸਹੁਡਿਠੁਤੈਸੁਪਨੇਹਉਖੰਨੀਐ ॥੨॥ ॥ਮਃ ੫ ॥ਸਜਣ
ਸਚੁਪਰਖਿਮੁਖਿਅਲਾਵਣੁਥੇਥਰਾ ॥ਮੰਨਮਝਾਹੂਲਖਿਤੁਧਹੁਦੂਰਿਨਸੁਪਰੀ ॥੩॥
ਪਉੜੀ ॥ ॥ਧਰਤਿਆਕਾਸੁਪਤਾਲੁਹੈਚੰਦੁਸੂਰੁਬਿਨਾਸੀ ॥ਬਾਦਿਸਾਹਸਾਹ
ਉਮਰਾਵਖਾਨਢਾਹਿਡੇਰੇਜਾਸੀ ॥ਰੰਗਤੁੰਗਗਰੀਬਮਸਤਸਭੁਲੋਕਸਿਧਾਸੀ ॥ਕਾ
ਜੀਸੇਖਮਸਾਇਕਾਸਭੇਉਠਿਜਾਸੀ ॥ਪੀਰਪੈਕਾਬਰਅਉਲੀਏਕੋਥਿਰਨਰਹਾਸੀ ॥
ਰੋਜਾਬਾਗਨਿਵਾਜਕਤੇਬਵਿਣੁਬੁਝੇਸਭਜਾਸੀ ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਮੇਦਨੀਸਭਆ
ਵੈਜਾਸੀ ॥ਨਿਹਚਲੁਸਚੁਖੁਦਾਇਏਕੁਖੁਦਾਇਬੰਦਾਅਬਿਨਾਸੀ ॥੧੭॥
ਡਖਣੇਮਃ ੫ ॥ਡਿਠੀਹਭਢੰਢੋਲਿਹਿਕਸੁਬਾਝੁਨਕੋਇ ॥ਆਉਸਜਣ
ਤੂਮੁਖਿਲਗੁਮੇਰਾਤਨੁਮਨੁਠੰਢਾਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ਆਸਕੁਆਸਾਬਾਹਰਾ
ਮੂਮਨਿਵਡੀਆਸ ॥ਆਸਨਿਰਾਸਾਹਿਕੁਤੂਹਉਬਲਿਬਲਿਬਲਿਗਈਆਸੁ ॥
੩॥ ਮਃ ੫ ॥ਵਿਛੋੜਾਸੁਣੇਡੁਖੁਵਿਣੁਡਿਠੇਮਰਿਓਦਿ ॥ਬਾਝੁਪਿਆਰੇਆਪਣੇ
ਬਿਰਹੀਨਾਧੀਰੋਦਿ ॥੩॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਤਟਤੀਰਥਦੇਵਦੇਵਾਲਿਆਕੇ
ਦਾਰੁਮਥੁਰਾਕਾਸੀ ॥ਕੋਟਿਤੇਤੀਸਾਦੇਵਤੇਸਣੁਇੰਦ੍ਰੈਜਾਸੀ ॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦ
ਚਾਰਿਖਟਦਰਸਸਮਾਸੀ ॥ਪੋਥੀਪੰਡਿਤਗੀਤਕਵਿਤਕਵਤੇਭੀਜਾਸੀ ॥ਜਤੀਸਤੀ
ਸੰਨਿਆਸੀਆਸਭਿਕਾਲੈਵਸੀ ॥ਮੁਨਿਜੋਗੀਦਿਗੰਬਰਾਜਮੈਸਣੁਜਾਸੀ ॥ਜੋਦੀਸੈ

ਸੋ ਵਿਣਸਣਾ ਸਭੁ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਥਿਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੋ ਸੇਵਕੁ ਥਿਰੁ ਹੋਸੀ ॥੧੮॥

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੈਨਿ ਗੈਨ ਨ ਤਨਿ ਗਾਭੁ ਖੇ ਲਾਖ ਨ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖੇ ਕੋੜਿ ਨ ਭੁਖਨ ਨਾਨਕ ਪਿਰੀ ਪਿਖੰਦੋ ਸੁਭ ਦਿਸਟਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸੁਖ ਸਮੂਹਾ ਭੋਗ ਭੂਮਿ ਸਬਾਈ ਕੋ ਧਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਹਭੋ ਰੋਗੁ ਮਿਰਤਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ॥੨॥

ਮਃ ੫ ॥ ਹਿਕਸ ਕੂੰ ਤੂ ਆਹਿ ਪਛਾੜਉ ਛਡਿ ਭੀ ਹਿਕ ਕਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਆਸੜੀ ਨਿਬਾਹਿ ਮਾਨੁਖ ਪਰਥਾਈ ਲਜੀਵੰਦੋ ॥੩॥

ਪਉੜੀ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਨਰਾਇਣੋ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਾ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਲਾਧਾ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਾਧਾ ॥ ਸਚੁ ਧਰਮੁ ਤਪੁ ਨਿਹਚਲੋ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਅਰਾਧਾ ॥ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਤਪੁ ਨਿਹਚਲੋ ਜਿਸੁ ਕਰਮਿ ਲਿਖਾਧਾ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਟਲੈ ਨ ਟਲਾਧਾ ॥ ਨਿਹਚਲ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਜਨ ਬਚਨ ਨਿਹਚਲੁ ਗੁਰ ਸਾਧਾ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਰਾਧਾ ॥੧੯॥

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜੋ ਡੁਬੰਦੋ ਆਪਿ ਸੋ ਤਰਾਏ ਕਿੰਨ ਖੇ ॥ ਤਾਰੇਦੜੋ ਭੀ ਤਾਰਿ ਨਾਨਕ ਪਿਰ ਸਿਉ ਰਤਿਆ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜਿਥੈ ਕੋਇ ਕਥੰਨਿ ਨਾਉ ਸੁਣੰਦੇ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥ ਮੂ ਜੁਲਾਊਂ ਤਥਿ ਨਾਨਕ ਪਿਰੀ ਪਸੰਦੋ ਹਰਿ ਥੀਓਸਿ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸਨੇਹ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀਆ ਨਿਮੁਣੀਆਦੀ ਦੇਹ ॥੩॥

ਪਉੜੀ ॥ ਨੈਨੀ ਦੇਖਉ ਗੁਰ ਦਰਸਨੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਥਾ ॥ ਪੈਰੀ ਮਾਰਗਿ ਗੁਰ ਚਲਦਾ ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਹਥਾ ॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਰਿਦੈ ਧਿਆਇਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਜਪੰਥਾ ॥ ਮੈ ਛਡਿਆ ਸਗਲ ਅਪਾਇਣੋ ਭਰਵਾਸੈ ਗੁਰ ਸਮਰਥਾ ॥ ਗੁਰਿ ਬਖਸਿਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਭੋ ਦੁਖੁ ਲਥਾ ॥ ਭੋਗਹੁ ਭੁੰਚਹੁ ਭਾਈਹੋ ਪਲੈ ਨਾਮੁ ਅਗਥਾ ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਸਦਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਕਥਾ ॥ ਸਹਜੁ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਲਥਾ ॥੨੦॥

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਲਗੜੀਆ ਪਿਰੀਅੰਨਿ ਪੇਖੰਦੀਆ ਨ ਤਿਪੀਆ ॥ ਹਭ ਮਝਾਹੂ ਸੋ ਧਣੀ ਬਿਆ ਨ ਡਿਠੋ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਥੜੀਆ ਸੰਤਾਹ ਤੇ ਸੁਖਾਊ ਪੰਧੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਲਧੜੀਆ ਤਿੰਨਾਹ ਜਿਨਾ ਭਾਗੁ ਮਥਾਹੜੈ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਡੂਗਰਿ ਜਲਾ ਥਲਾ ਭੂਮਿ ਬਨਾ ਫਲ ਕੰਦਰਾ ॥ ਪਾਤਾਲਾ ਆਕਾਸ ਪੂਰਨੁ ਹਭ ਘਟਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪੇਖਿ ਜੀਓ ਇਕਤੁ ਸੂਤਿ ਪਰੋਤੀਆ ॥੩॥

॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਤੂ ਹਰਿ ਜੀ ਮਾਤਾ ਤੂ ਹਰਿ ਜੀ ਪਿਤਾ ਤੂ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਾ ॥ਤੂ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇ ੬੩੬
ਰੀ ਸਾਰ ਕਰਹਿ ਹਮ ਹਰਿ ਕੇ ਬਾਲਿਕਾ ॥ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਖੇਲਾਇਦਾ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਆਲਕ
॥ਅਉਗਣੁ ਕੋ ਨ ਚਿਤਾਰਦਾ ਗਲ ਸੇਤੀ ਲਾਇਕਾ ॥ਮੁਹਿ ਮੰਗਾਂ ਸੋਈ ਦੇਵਦਾ ਹਰਿ
ਪਿਤਾ ਸੁਖਦਾਇਕਾ ॥ਗਿਆਨੁ ਰਾਸਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਸਉਪਿਓਨੁ ਇਸੁ ਸਉਦੇ ਲਾਇਕਾ॥
ਸਾਂਝੀ ਗੁਰ ਨਾਲਿ ਬਹਾਲਿਆ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਕਾ ॥ਮੈ ਨਾਲਹੁ ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਹਰਿ
ਪਿਤਾ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਲਾਇਕਾ ॥੨੧॥ ॥ਡਖਣੇ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫
ਨਾਨਕ ਕਚੜਿਆ ਸਿਉ ਤੋੜਿ ਢੂਢਿ ਸਜਣ ਸੰਤ ਪਕਿਆ ॥ਓਇ ਜੀਵੰਦੇ ਵਿਛੁੜਹਿ
ਓਇ ਮੁਇਆ ਨ ਜਾਹੀ ਛੋੜਿ ॥੧॥ ॥ਮਃ ੫ ॥ਨਾਨਕ ਬਿਜੁਲੀਆ ਚਮਕੰਨਿ ਘੁਰ
ਨਿ ਘਟਾ ਅਤਿ ਕਾਲੀਆ ॥ਬਰਸਨਿ ਮੇਘ ਅਪਾਰ ਨਾਨਕ ਸੰਗਮਿ ਪਿਰੀ ਸੁਹੰਦੀਆ ॥੨
॥ਮਃ ੫ ॥ਜਲ ਥਲ ਨੀਰਿ ਭਰੇ ਸੀਤਲ ਪਵਣ ਝੁਲਾਰਦੇ ॥ਸੇਜੜੀਆ ਸੋਇੰਨ ਹੀਰੇ ਲਾਲ
ਜੜੰਦੀਆ ॥ਸੁਭਰ ਕਪੜ ਭੋਗ ਨਾਨਕ ਪਿਰੀ ਵਿਹੂਣੀ ਤਤੀਆ ॥੩॥ ॥ਪਉੜੀ॥
ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੈ ਜੋ ਕੀਆ ਸੋਈ ਹੈ ਕਰਣਾ ॥ਜੇ ਸਉ ਧਾਵਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀਆ ਪਾਵਹਿ ਧੁਰਿ
ਲਹਣਾ ॥ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੂ ਨ ਲਭਈ ਜੇ ਫਿਰਹਿ ਸਭ ਧਰਣਾ ॥ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਉ ਗੋ
ਬਿੰਦ ਕਾ ਭੈ ਡਰੁ ਦੂਰਿ ਕਰਣਾ ॥ਭੈ ਤੇ ਬੈਰਾਗੁ ਊਪਜੈ ਹਰਿ ਖੋਜਤ ਫਿਰਣਾ ॥ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ
ਸਹਜੁ ਉਪਜਿਆ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰਣਾ ॥ਹਿਆਇ ਕਮਾਇ ਧਿਆਇਆ ਪਾ
ਇਆ ਸਾਧ ਸਰਣਾ ॥ਬੋਹਿਥੁ ਨਾਨਕ ਦੇਉ ਗੁਰੁ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਚੜਾਏ ਤਿਸੁ ਭਉਜਲੁ ਤਰਣਾ
॥੨੨॥ ॥ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ਪਹਿਲਾ ਮਰਣੁ ਕਬੂਲਿ ਜੀਵਣ ਕੀ ਛਡਿ
ਆਸ ॥ਹੋਹੁ ਸਭਨਾ ਕੀ ਰੇਣੁਕਾ ਤਉ ਆਉ ਹਮਾਰੈ ਪਾਸਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ਮੁਆ ਜੀਵੰ
ਦਾ ਪੇਖੁ ਜੀਵੰਦੇ ਮਰਿ ਜਾਨਿ ॥ਜਿਨਾ ਮੁਹਬਤਿ ਇਕ ਸਿਉ ਤੇ ਮਾਣਸ ਪਰਧਾਨ ॥੨॥
ਮਃ ੫ ॥ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਪੀੜ ॥ਭੁਖ ਤਿਖ ਤਿਸੁ ਨ ਵਿਆਪ
ਈ ਜਮੁ ਨਹੀ ਆਵੈ ਨੀੜ ॥੩॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈਐ ਸ
ਚੁ ਸਾਹ ਅਡੋਲੈ ॥ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀਆ ਕਉਣੁ ਤੁਧੁਨੋ ਤੋਲੈ ॥ਭੰਨ
ਣ ਘੜਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਓਪਤਿ ਸਭ ਪਰਲੈ ॥ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਘਟ ਘਟ ਸਭ ਬੋਲੈ

ਲੋੜਿ ਜਕੁ ਸਬਾਤੇ ਸਭੁ ਸੈ ਕਿਆ ਆਨ ਸਰੋਲੋ ॥ ਗਾਤ ਰਗਤਿ ਰਿਅਥਾਤ ਤੂ ਗੁਣ
ਰਿਆਨ ਅਮੋਲੈ ॥ ਸੋਈ ਕੰਮੁ ਕਮਾਵਣਾ ਕੀਆ ਧੁਰਿ ਮਿਉ ਲੋ ॥ ਤੁਧੁ ਤੁਬਾਤ ਰਿਕਿ
ਛੁਨ ਤੀਨ ਨਕ ਗੁਣ ਬੋਲੈ ॥੨੩॥੧॥ ॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥੬੯॥ ਜੁਮਲਾ ਅਰੂਕਾ॥
॥ਚਉਪਦੇ॥ ॥੫੭॥ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੨੦ ॥ਸੋਲਹੇ॥ ਛੁਵਾਰਾ॥੨॥ ਜੁਮਲਾ॥
੧੪੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ॥

ਪੜੀਆ ਕਵਨ ਕੁਮਤਿ ਤੁਮ ਲਾਗੇ ॥ ਬੂਡਹੁਗੇ ਪਰਵਾਰ ਸਗਲ ਸਿਉ ਰਾਮੁ ਨ ਜਪਹੁ ਅਭਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਪੜੇ ਕਾ ਕਿਆ ਗੁਨੁ ਖਰ ਚੰਦਨ ਜਸ ਭਾਰਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਾ ॥੧॥ ਜੀਅ ਬਧਹੁ ਸੁ ਧਰਮੁ ਕਰਿ ਥਾਪਹੁ ਅਧਰਮੁ ਕਹਹੁ ਕਤ ਭਾਈ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਮੁਨਿਵਰ ਕਰਿ ਥਾਪਹੁ ਕਾ ਕਉ ਕਹਹੁ ਕਸਾਈ ॥੨॥ ਮਨ ਕੇ ਅੰਧੇ ਆਪਿ ਨ ਬੂਝਹੁ ਕਾਹਿ ਬੁਝਾਵਹੁ ਭਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾਰਨ ਬਿਦਿਆ ਬੇਚਹੁ ਜਨਮੁ ਅਬਿਰਥਾ ਜਾਈ ॥੩॥ ਨਾਰਦ ਬਚਨ ਬਿਆਸੁ ਕਹਤ ਹੈ ਸੁਕ ਕਉ ਪੂਛਹੁ ਜਾਈ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰਾਮੈ ਰਵਿ ਛੂਟਹੁ ਨਾਹਿ ਤ ਬੂਡੇ ਭਾਈ ॥੪॥

॥ਬਨਹਿ ਬਸੇ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਜਉ ਲਉ ਮਨਹੁ ਨ ਤਜਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ਜਿਹ ਘਰੁ ਬਨੁ ਸਮਸਰਿ ਕੀਆ ਤੇ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥੧॥ ਸਾਰ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਰਾਮਾ ॥ ਰੰਗਿ ਰਵਹੁ ਆਤਮੈ ਰਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਟਾ ਭਸਮ ਲੇਪਨ ਕੀਆ ਕਹਾ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਬਾਸੁ ॥ ਮਨੁ ਜੀਤੈ ਜਗੁ ਜੀਤਿਆ ਜਾਂ ਤੇ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ਹੋਇ ਉਦਾਸੁ ॥੨॥ ਅੰਜਨੁ ਦੇਇ ਸਭੁ ਕੋਈ ਟੁਕੁ ਚਾਹਨ ਮਾਹਿ ਬਿਡਾਨੁ ॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਜਿਹ ਪਾਇਆ ਤੇ ਲੋ

ਇਨੁ ਪਰਵਾਨਾ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਅਬ ਜਾਨਿਆ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦੀਆ ਸਮਝਾਇ॥ ਅੰਤ
ਰਗਤਿ ਹਰਿ ਭੇਟਿਆ ਅਬ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਕਤਹੂ ਨ ਜਾਇ॥੪॥੨॥ ॥ਅਭੂ॥
ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਜਾ ਕਉ ਫੁਰੀ ਤਬ ਕਾਹੂ ਸਿਉ ਕਿਆ ਕਾਜ॥ ਤੇਰੇ ਕਹਨੇ ਕੀ ਗਤਿ ਕਿਆ ਕ
ਹਉ ਮੈ ਬੋਲਤ ਹੀ ਬਡ ਲਾਜ॥੧॥ ਰਾਮੁ ਜਿਹ ਪਾਇਆ ਰਾਮ॥ ਤੇ ਭਵਹਿ ਨ ਬਾਰੈ ਬਾਰ
॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਝੂਠਾ ਜਗੁ ਡਹਕੈ ਘਨਾ ਦਿਨ ਦੁਇ ਬਰਤਨ ਕੀ ਆਸ॥ ਰਾਮ ਉਦਕੁ ਜਿ
ਹ ਜਨ ਪੀਆ ਤਿਹ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਈ ਪਿਆਸ॥੨॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਿਹ ਬੂਝਿਆ ਆਸਾ
ਤੇ ਭਇਆ ਨਿਰਾਸੁ॥ ਸਭੁ ਸਚੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਜਉ ਆਤਮ ਭਇਆ ਉਦਾਸੁ॥
੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰ ਤਾਰਿ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਕੰਚਨੁ ਭਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਗ
ਇਆ ਸਮੁਦ੍ਰੈ ਪਾਰਿ॥੪॥੩॥ ॥ਉਦਕ ਸਮੁੰਦ ਸਲਲ
ਕੀ ਸਾਖਿਆ ਨਦੀ ਤਰੰਗ ਸਮਾਵਹਿਗੇ॥ ਸੁੰਨਹਿ ਸੁੰਨੁ ਮਿਲਿਆ ਸਮਦਰਸੀ ਪਵਨ
ਰੂਪ ਹੋਇ ਜਾਵਹਿਗੇ॥੧॥ ਬਹੁਰਿ ਹਮ ਕਾਹੇ ਆਵਹਿਗੇ॥ ਆਵਨ ਜਾਨਾ ਹੁਕਮੁ ਤਿਸੈ
ਕਾ ਹੁਕਮੈ ਬੁਝਿ ਸਮਾਵਹਿਗੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਬ ਚੂਕੈ ਪੰਚ ਧਾਤੁ ਕੀ ਰਚਨਾ ਐਸੇ ਭਰ
ਮੁ ਚੁਕਾਵਹਿਗੇ॥ ਦਰਸਨੁ ਛੋਡਿ ਭਏ ਸਮਦਰਸੀ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿਗੇ॥੨॥
ਜਿਤ ਹਮ ਲਾਏ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗੇ ਤੈਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿਗੇ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਉ
ਅਪਨੀ ਤਉ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵਹਿਗੇ॥੩॥ ਜੀਵਤ ਮਰਹੁ ਮਰਹੁ ਫੁਨਿ ਜੀਵਹੁ
ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਈ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੇ ਸੁੰਨ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਸੋਈ॥੪
॥੪॥ ॥ਜਉ ਤੁਮ ਮੋ ਕਉ ਦੂਰਿ ਕਰਤ ਹਉ ਤਉ ਤੁਮ ਮੁ
ਕਤਿ ਬਤਾਵਹੁ॥ ਏਕ ਅਨੇਕ ਹੋਇ ਰਹਿਓ ਸਗਲ ਮਹਿ ਅਬ ਕੈਸੇ ਭਰਮਾਵਹੁ॥੧॥
ਰਾਮ ਮੋ ਕਉ ਤਾਰਿ ਕਹਾਂ ਲੈ ਜਈ ਹੈ॥ ਸੋਧਉ ਮੁਕਤਿ ਕਹਾ ਦੇਉ ਕੈਸੀ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਮੋਹਿ
ਪਾਈ ਹੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਾਰਨ ਤਰਨੁ ਤਬੈ ਲਗੁ ਕਹੀਐ ਜਬ ਲਗੁ ਤਤੁ ਨ ਜਾਨਿਆ॥ ਅ
ਬ ਤਉ ਬਿਮਲ ਭਏ ਘਟ ਹੀ ਮਹਿ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ॥੨॥੫॥
ਜਿਨਿ ਗੜ ਕੋਟ ਕੀਏ ਕੰਚਨ ਕੇ ਛੋਡਿ ਗਇਆ ਸੋ ਰਾਵਨੁ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਕੀਜਤੁ ਹੈ ਮਨਿ ਭਾ
ਵਨੁ॥ ਜਬ ਜਮੁ ਆਇ ਕੇਸ ਤੇ ਪਕਰੈ ਤਹ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਛਡਾਵਨੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਲੁ ਅ

ਕਾਹੂਸਮਕਾਕੀਨਾਇਹੁਪਰਪੰਚੁਬਧਾਵਨਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਤੇਅੰਤੇਮੁਕਤੇਜਿਨਹਿ
ਰਦੈਰਾਮਰਸਾਇਨਾ॥੩॥੪॥ ॥ਦੇਹੀਗਾਵਾਜੀਉਧਰਮ
ਹਤਉਬਸਹਿਪੰਚਕਿਰਸਾਨਾ॥ਨੈਨੂਨਕਟੂਸ੍ਰਵਨੂਰਸਪਤਿਇੰਦ੍ਰੀਕਹਿਆਨਮਾਨਾ
॥੧॥ਬਾਬਾਅਬਨਬਸਉਇਹਗਾਉ॥ਘਰੀਘਰੀਕਾਲੇਖਾਮਾਂਗੈਕਾਇਥੁਚੇਤੂਨਾਉ
॥ਰਹਾਉ॥ਧਰਮਰਾਇਜਬਲੇਖਾਮਾਗੈਬਾਕੀਨਿਕਸੀਭਾਰੀ॥ਪੰਚਕ੍ਰਿਸਾਨਵਾਭਾਗਿ
ਗਏਲੈਬਾਂਧਿਓਜੀਉਦਰਬਾਰੀ॥੨॥ਕਹੈਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਖੇਤਹੀਕਰਹੁਨਿ
ਬੇਰਾ॥ਅਬਕੀਬਾਰਬਖਸਿਬੰਦੇਕਉਬਹੁਰਿਨਭਉਜਲਿਫੇਰਾ॥੩॥੭॥

ਰਾਗੁਮਾਰੂਬਾਣੀਕਬੀਰਜੀਉਕੀ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ਅਨਭਉਕਿਨੈਨਦੇਖਿਆਬੈਰਾਗੀਅੜੇ॥ਬਿਨੁਭੈਅਨਭਉਹੋਇਵਣਾਹੰਬੈ॥੧॥
ਸਹੁਹਦੂਰਿਦੇਖੈਤਾਂਭਉਪਵੈਬੈਰਾਗੀਅੜੇ॥ਹੁਕਮੈਬੂਝੈਤਨਿਰਭਉਹੋਇਵਣਾ
ਹੰਬੈ॥੨॥ਹਰਿਪਾਖੰਡੁਨਕੀਜਈਬੈਰਾਗੀਅੜੇ॥ਪਾਖੰਡਿਰਤਾਸਭੁਲੋਕੁਵਣਾਹੰਬੈ॥
੩॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਪਾਸੁਨਛੋਡਈਬੈਰਾਗੀਅੜੇ॥ਮਮਤਾਜਾਲਿਆਪਿੰਡੁਵਣਾਹੰਬੈ॥੪॥
ਚਿੰਤਾਜਾਲਿਤਨੁਜਾਲਿਆਬੈਰਾਗੀਅੜੇ॥ਜੇਮਨੁਮਿਰਤਕੁਹੋਇਵਣਾਹੰਬੈ॥੫॥
ਸਤਿਗੁਰਬਿਨੁਬੈਰਾਗੁਨਹੋਵਈਬੈਰਾਗੀਅੜੇ॥ਜੇਲੋਚੈਸਭੁਕੋਇਵਣਾਹੰਬੈ॥੬॥ਕ
ਰਮੁਹੋਵੈਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਬੈਰਾਗੀਅੜੇ॥ਸਹਜੇਪਾਵੈਸੋਇਵਣਾਹੰਬੈ॥੭॥ਕਹੁ
ਕਬੀਰਇਕਬੇਨਤੀਬੈਰਾਗੀਅੜੇ॥ਮੋਕਉਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰਿਵਣਾਹੰ
ਬੈ॥੮॥੧॥੮॥ ॥ਰਾਜਨਕਉਨੁਤੁਮਾਰੈਆਵੈ॥ਐਸੋਭਾ
ਉਬਿਦਰੁਕੋਦੇਖਿਓਓਹੁਗਰੀਬੁਮੋਹਿਭਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਸਤੀਦੇਖਿਭਰਮਤੇਭੂ
ਲਾਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨੁਨਜਾਨਿਆ॥ਤੁਮਰੋਦੂਧੁਬਿਦਰਕੋਪਾਨ੍ਹੋਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਰਿਮੈਮਾਨਿਆ
॥੧॥ਖੀਰਸਮਾਨਿਸਾਗੁਮੈਪਾਇਆਗੁਨਗਾਵਤਰੈਨਿਬਿਹਾਨੀ॥ਕਬੀਰਕੋਠਾਕੁਰਅ
ਨਦਬਿਨੋਦੀਜਾਤਿਨਕਾਹੂਕੀਮਾਨੀ॥੨॥੯॥ ॥ਸਲੋਕਕਬੀਰ॥ ॥ਗਗਨਦਮਾਮਾਬਾਜਿਓ
ਪਰਿਓਨੀਸਾਨੈਘਾਉ॥ਖੇਤੁਜੁਮਾਂਡਿਓਸੂਰਮਾਅਬਜੂਝਨਕੋਦਾਉ॥੧॥ਸੂਰਾਸੋਪਹਿਚਾਨੀਐਜੁਲਰੈਦੀਨਕੇਹੇਤ॥ਪੁਰਜਾਪੁਰ
ਜਾਕਟਿਮਰੈਕਬਹੂਨਛਾਡੈਖੇਤੁ॥੨॥੨॥ ॥ਕਬੀਰਕਾਸਬਦੁ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਮਾਰੂਬਾਣੀਨਾਮਦੇਉਜੀਕੀ॥ ॥ਚਾਰਿਮੁਕਤਿਚਾਰੈਸਿਧਿਮਿਲਿਕੈਦੂਲਹਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨਿਪਰਿਓ॥
ਮੁਕਤਿਭਇਓਚਉਹੂੰਜੁਗਜਾਨਿਓਜਸੁਕੀਰਤਿਮਾਥੈਛਤ੍ਰੁਧਰਿਓ॥੧॥ਰਾਜਾਰਾਮਜਪਤਕੋਕੋਨਤਰਿਓ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿ
ਸਾਧਕੀਸੰਗਤਿਭਗਤੁਭਗਤੁਤਾਕੋਨਾਮੁਪਰਿਓ॥ਰਹਾਉ॥॥ਸੰਖਚਕ੍ਰਮਾਲਾਤਿਲਕੁਬਿਰਾਜਿਤਦੇਖਿਪ੍ਰਤਾਪੁਜਮੁਡ
ਰਿਓ॥ਨਿਰਭਉਭਏਰਾਮਬਲਗਰਜਿਤਜਨਮਮਰਨਸੰਤਾਪਹਿਰਿਓ॥੨॥ਅੰਬਰੀਕਕਉਦੀਓਅਭੈਪਦੁਰਾਜੁਭਭੀ
ਖਨਅਧਿਕਕਰਿਓ॥ਨਉਨਿਧਿਠਾਕੁਰਿਦਈਸੁਦਾਮੈਧ੍ਰੂਅਅਟਲੁਅਜਹੂਨਟਰਿਓ॥੩॥ਭਗਤਹੇਤਿਮਾ
ਰਿਓਹਰਨਾਖਸੁਨਰਸਿੰਘਰੂਪਹੋਇਦੇਹਧਰਿਓ॥ਨਾਮਾਕਹੈਭਗਤਿਬਸਿਕੇਸਵਅਜਹੂੰਬਲਿਕੇਦੁਆ
ਰਖਰੋ॥੪॥੧॥

ਮਾਰੂਕਬੀਰ॥ ॥ਦੀਨੁਬਿਸਾਰਿਓਰੇਦਿਵਾਨੇਦੀਨੁਬਿਸਾਰਿਓਰੇ
ਪੇਟੁਭਰਿਓਪਸੂਆਜਿਉਸੋਇਓਮਨੁਖੁਜਨਮੁਹੈਹਾਰਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰ
ਗਤਿਕਬਹੂਨਹੀਕੀਨੀਰਚਿਓਧੰਧੈਝੂਠ॥ਸੁਆਨਸੂਕਰਬਾਇਸਜਿਵੈਭਟਕਤ
ਚਾਲਿਓਊਠਿ॥੧॥ਆਪਸਕਉਦੀਰਘੁਕਰਿਜਾਨੈਅਉਰਨਕਉਲਗਮਾਤ॥
ਮਨਸਾਬਾਚਾਕਰਮਨਾਮੈਦੇਖੇਦੋਜਕਜਾਤ॥੨॥ਕਾਮੀਕ੍ਰੋਧੀਚਾਤੁਰੀਬਾਜੀਗਰਬੇ
ਕਾਮ॥ਨਿੰਦਾਕਰਤੇਜਨਮੁਸਿਰਾਨੋਕਬਹੂਨਸਿਮਰਿਓਰਾਮੁ॥੩॥ਕਹਿਕਬੀਰਚੇ
ਤੈਨਹੀਮੂਰਖੁਮੁਗਧੁਗਵਾਰੁ॥ਰਾਮੁਨਾਮੁਜਾਨਿਓਨਹੀਕੈਸੇਉਤਰਸਿਪਾਰਿ॥੪॥੧੦

ਰਾਗੁਮਾਰੂਬਾਣੀਜੈਦੇਉਜੀਉਕੀ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਚੰਦਸਤਭੇਦਿਆਨਾਦਸਤਪੂਰਿਆਸੂਰਸਤਖੋੜਸਾਦਤੁਕੀਆ॥ਅਬਲਬਲੁਤੋ
ੜਿਆਅਚਲਚਲੁਥਪਿਆਅਘੜੁਘੜਿਆਤਹਾਅਪਿਉਪੀਆ॥੧॥ਮਨਆ
ਦਿਗੁਣਆਦਿਵਖਾਣਿਆ॥ਤੇਰੀਦੁਬਿਧਾਦ੍ਰਿਸਟਿਸੰਮਾਨਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਅਰਧਿਕਉਅਰਧਿਆਸਰਧਿਕਉਸਰਧਿਆਸਲਲਕਉਸਲਲਿਸੰਮਾਨਿਆਇ
ਆ॥ਬਦਤਿਜੈਦੇਉਜੈਦੇਉਕਉਰੰਮਿਆਬ੍ਰਹਮੁਨਿਰਬਾਣੁਲਿਵਲੀਣੁਪਾਇਆ

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੨॥੧॥੧੩॥ ॥ਰਾਗੁਮਾਰੂ॥ ॥ਰਾਮੁਸਿਮਰਿਪਛੁਤਾਹਿਗਾਮਨਪਾਪੀ
ਜੀਅਰਾਲੋਭੁਕਰਤੁਹੈਆਜੁਕਾਲਿਉਠਿਜਾਹਿਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲਾਲਚਿਲਾ
ਗੈਜਨਮੁਗਵਾਇਆਮਾਇਆਭਰਮਿਭੁਲਾਹਿਗਾ॥ਧਨਜੋਬਨਕਾਗਰਬੁਨਕੀ
ਜੈਕਾਗਦਜਿਉਗਲਿਜਾਹਿਗਾ॥੧॥ਜਉਜਮੁਆਇਕੇਸਗਹਿਪਟਕੈਤਾਦਿਨ
ਕਛੁਨਬਸਾਹਿਗਾ॥ਸਿਮਰਨੁਭਜਨੁਦਇਆਨਹੀਕੀਨੀਤਉਮੁਖਿਚੋਟਾਖਾਹਿਗਾ॥
੨॥ਧਰਮਰਾਇਜਬਲੇਖਾਮਾਗੈਕਿਆਮੁਖੁਲੈਕੈਜਾਹਿਗਾ॥ਕਹਤੁਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਰੇ
ਸੰਤਹੁਸਾਧਸੰਗਤਿਤਰਿਜਾਹਿਗਾ॥੩॥੧॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਮਾਰੂਬਾਣੀਰਵਿਦਾਸਜੀਉਕੀ॥

ਐਸੀਲਾਲਤੁਝਬਿਨੁਕਉਨੁਕਰੈ॥ਗਰੀਬਨਿਵਾਜੁਗੁਸਈਆਮੇਰਾਮਾਥੈਛਤ੍ਰੁ
ਧਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੀਛੋਤਿਜਗਤਕਉਲਾਗੈਤਾਪਰਤੁਹੀਢਰੈ॥ਨੀਚਹਊਚਕ
ਰੈਮੇਰਾਗੋਬਿੰਦੁਕਾਹੂਤੇਨਡਰੈ॥੧॥ਨਾਮਦੇਉਕਬੀਰੁਤਿਲੋਚਨੁਸਧਨਾਸੈਨੁਤਰੈ॥
ਕਹਿਰਵਿਦਾਸੁਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਹਰਿਜੀਉਤੇਸਭੈਸਰੈ॥੨॥੧॥੧੪॥

ਮਾਰੂ॥ ॥ਸੁਖਸਾਗਰਸੁਰਿਤਰੁਚਿੰਤਾਮਨਿਕਾਮਧੇਨਬਸਿਜਾਕੇਰੇ॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਅਸਟਮਹਾਸਿਧਿ
ਨਵਨਿਧਿਕਰਤਲਤਾਕੈ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਜਪਸਿਰਸਨਾ॥ਅਵਰਸਭਛਾਡਿਬਚਨਰਚਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਨਾਖਿਆ
ਪੁਰਾਨਬੇਦਬਿਧਿਚਉਤੀਸਅਛਰਮਾਹੀ॥ਬਿਆਸਬੀਚਾਰਿਕਹਿਓਪਰਮਾਰਥੁਰਾਮਨਾਮਸਰਿਨਾਹੀ॥੨॥ਸਹਜਸ
ਮਾਧਿਉਪਾਧਿਰਹਤਹੋਇਬਡੇਭਾਗਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਉਦਾਸਦਾਸਮਤਿਜਨਮਮਰਨਭੈਭਾਗੀ॥੩॥
੨॥ ॥ਮੀਰਾਂਬਾਈ॥ ॥ਮਨੁਹਮਾਰੋਬਾਂਧਿਓਮਾਈਕਵਲਨੈਨਆਪਨੇਗੁਨਾ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਤੀਖਣਤੀ
ਰਬੇਧਸਰੀਰਦੂਰਿਗਓਮਾਈ॥ਲਾਗਿਓਤਬਜਾਨਿਓਨਹੀਅਬਨਸਹਿਓਜਾਈਰੀਮਾਈ॥੧॥ਤੰਤਮੰਤ
ਅਉਖਦਕਰਉਤਉਪੀਰਨਜਾਈ॥ਹੈਕੋਊਉਪਕਾਰੁਕਰੈਕਠਿਨਦਰਦੁਮਾਈਰੀ॥੨॥ਨਿਕਟਿਹਉਤੁਮਦੂਰਿ
ਨਹੀਬੇਗਿਮਿਲਹੁਆਈ॥ਮੀਰਾਂਗਿਰਧਰਸੁਆਮੀਦਇਆਲਤਨਕੀਤਪਬੁਝਾਈਰੀਮਾਈਕਵਲਨੈਨ
ਆਪਨੇਗੁਨਆਪਨੇਗੁਨਬਾਧਿਓਮਾਈ॥੩॥ਜੁਮਲਾ॥੧੮॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਤੁਖਾਰੀਛੰਤਮਹਲਾ੧ ॥ਬਾਰਹਮਾਹਾ॥ ॥ਤੂਸੁਣਿਕਿਰਤਕਰੰਮਾ
ਪੁਰਬਿਕਮਾਇਆ॥ਸਿਰਿਸਿਰਿਸੁਖਸਹੰਮਾਦੇਹਿਸੁਤੂਭਲਾ॥ਹਰਿਰਚਨਾਤੇਰੀਕਿਆ
ਗਤਿਮੇਰੀਹਰਿਬਿਨੁਘੜੀਨਜੀਵਾ॥ਪ੍ਰਿਅਬਾਝੁਦੁਹੇਲੀਕੋਇਨਬੇਲੀਗੁਰਮੁਖਿਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਾ॥ਰਚਨਾਰਾਚਿਰਹੇਨਿਰੰਕਾਰੀਪ੍ਰਭਮਨਿਕਰਮਸੁਕਰਮਾ॥ਨਾਨਕਪੰਥੁਨਿਹਾਲੇ
ਸਾਧਨਤੂਸੁਣਿਆਤਮਰਾਮਾ॥੧॥ਬਾਬੀਹਾਪ੍ਰਿਉਬੋਲੇਕੋਕਿਲਬਾਣੀਆ॥ਸਾਧਨਸ
ਭਿਰਸਚੋਲੈਅੰਕਿਸਮਾਣੀਆ॥ਹਰਿਅੰਕਿਸਮਾਣੀਜਾਪ੍ਰਭਭਾਣੀਸਾਸੋਹਾਗਣਿਨਾ
ਰੇ॥ਨਵਘਰਥਾਪਿਮਹਲਘਰੁਊਚਉਨਿਜਘਰਿਵਾਸੁਮੁਰਾਰੇ॥ਸਭਤੇਰੀਤੂਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤ
ਮੁਨਿਸਿਬਾਸੁਰਰੰਗਿਰਾਵੈ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਚਵੈਬਬੀਹਾਕੋਕਿਲਸਬਦਿਸੁਹਾਵੈ॥੨॥
ਤੂਸੁਣਿਹਰਿਰਸਭਿੰਨੇਪ੍ਰੀਤਮਆਪਣੇ॥ਮਨਿਤਨਿਰਵਤਰਵੰਨੇਘੜੀਨਬੀਸਰੈ॥ਕਿ
ਉਘੜੀਬਿਸਾਰੀਹਉਬਲਿਹਾਰੀਹਉਜੀਵਾਗੁਣਗਾਏ॥ਨਾਕੋਈਮੇਰਾਹਉਕਿਸੁਕੇ
ਰਾਹਰਿਬਿਨੁਰਹਣੁਨਜਾਏ॥ਓਟਗਹੀਹਰਿਚਰਣਨਿਵਾਸੇਭਏਪਵਿਤ੍ਰਸਰੀਰਾ॥
ਨਾਨਕਦ੍ਰਿਸਟਿਦੀਰਘਸੁਖੁਪਾਵੈਗੁਰਸਬਦੀਮਨੁਧੀਰਾ॥੩॥ਬਰਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਬੂੰਦ
ਸੁਹਾਵਣੀ॥ਸਾਜਨਮਿਲੇਸਹਜਿਸੁਭਾਇਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਬਣੀ॥ਹਰਿਮੰਦਰਿਆਵੈ
ਜਾਪ੍ਰਭਭਾਵੈਧਨਊਭੀਗੁਣਸਾਰੀ॥ਘਰਿਘਰਿਕੰਤੁਰਵੈਸੋਹਾਗਣਿਹਉਕਿਉਕੰਤਿਵਿਸਾ
ਰੀ॥ਉਨਵਿਘਨਛਾਏਬਰਸੁਸੁਭਾਏਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਸੁਖਾਵੈ॥ਨਾਨਕਵਰਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾ
ਣੀਕਰਿਕਿਰਪਾਘਰਿਆਵੈ॥੪॥ਚੇਤੁਬਸੰਤੁਭਲਾਭਵਰਸੁਹਾਵੜੇ॥ਬਨਫੂਲੇਮ
ੰਝਬਾਰਿਮੈਪਿਰੁਘਰਿਬਾਹੁੜੈ॥ਪਿਰੁਘਰਿਨਹੀਆਵੈਧਨਕਿਉਸੁਖੁਪਾਵੈਬਿਰਹਿਬਿ
ਰੋਧਤਨੁਛੀਜੈ॥ਕੋਕਿਲਅੰਬਿਸੁਹਾਵੀਬੋਲੈਕਿਉਦੁਖੁਅੰਕਿਸਹੀਜੈ॥ਭਵਰੁਭਵੰ
ਤਾਫੂਲੀਡਾਲੀਕਿਉਜੀਵਾਮਰੁਮਾਏ॥ਨਾਨਕਚੇਤਿਸਹਜਿਸੁਖੁਪਾਵੈਜੇਹਰਿਵਰੁਘਰਿਧ
ਨਪਾਏ॥੫॥ਵੈਸਾਖੁਭਲਾਸਾਖਾਵੇਸਕਰੇ॥ਧਨਦੇਖੈਹਰਿਦੁਆਰਿਆਵਹੁਦਇਆਕ
ਰੇ॥ਘਰਿਆਉਪਿਆਰੇਦੁਤਰਤਾਰੇਤੁਧੁਬਿਨੁਅਢੁਨਮੋਲੋ॥ਕੀਮਤਿਕਉਣਕਰੇਤੁ

ਪ੍ਰਭਾਵਾਦੇਖਿਦਿਖਾਵੈਢੋਲੋ।।ਦੂਰਿਨਜਾਨਾਅੰਤਰਿਮਾਨਾਹਰਿਕਾਮਹਲੁਪਛਾਨਾ।।
ਨਾਨਕਵੈਸਾਖੀਪ੍ਰਭੁਪਾਵੈਸੁਰਤਿਸਬਦਿਮਨੁਮਾਨਾ।।੬।।ਮਾਹੁਜੇਠੁਭਲਾਪ੍ਰੀਤਮੁਕਿਉ
ਬਿਸਰੈ।।ਥਲਤਾਪਹਿਸਰਭਾਰਸਾਧਨਬਿਨਉਕਰੈ।।ਧਨਬਿਨਉਕਰੇਦੀਗੁਣਸਾਰੇਦੀ
ਗੁਣਸਾਰੀਪ੍ਰਭਭਾਵਾ।।ਸਾਚੈਮਹਲਿਰਹੈਬੈਰਾਗੀਆਵਣਦੇਹਿਤਆਵਾ।।ਨਿਮਾਣੀ
ਨਿਤਾਣੀਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਪਾਵੈਸੁਖਮਹਲੀ।।ਨਾਨਕਜੇਠਿਜਾਣੈਤਿਸੁਜੈਸੀਕਰਮਿਮਿ
ਲੈਗੁਣਗਹਿਲੀ।।੭।।ਆਸਾੜੁਭਲਾਸੂਰਜੁਗਗਨਿਤਪੈ।।ਧਰਤੀਦੂਖਸਹੈਸੋਖੈਅਗ
ਨਿਭਖੈ।।ਅਗਨਿਰਸੁਸੋਖੈਮਰੀਐਧੋਖੈਭੀਸੋਕਿਰਤੁਨਹਾਰੇ।।ਰਥੁਫਿਰੈਛਾਇਆਧਨਤਾ
ਕੈਟੀਡੁਲਵੈਮੰਝਿਬਾਰੇ।।ਅਵਗਣਬਾਧਿਚਲੀਦੁਖੁਆਗੈਸੁਖੁਤਿਸੁਸਾਚੁਸਮਾਲੇ।।
ਨਾਨਕਜਿਸਨੋਇਹੁਮਨੁਦੀਆਮਰਣੁਜੀਵਣੁਪ੍ਰਭਨਾਲੇ।।੮।।ਸਾਵਣਿਸਰਸਮਨਾਘ
ਣਵਰਸਹਿਰੁਤਿਆਏ।।ਮੈਮਨਿਤਨਿਸਹੁਭਾਵੈਪਿਰਪਰਦੇਸਿਸਿਧਾਏ।।ਪਿਰੁਘਰਿਨਹੀ
ਆਵੈਮਰੀਐਹਾਵੈਦਾਮਨਿਚਮਕਿਡਰਾਏ।।ਸੇਜਇਕੇਲੀਖਰੀਦੁਹੇਲੀਮਰਣੁਭਇਆ
ਦੁਖੁਮਾਏ।।ਹਰਿਬਿਨੁਨੀਦਭੂਖਕਹੁਕੈਸੀਕਾਪੜੁਤਨਿਨਸੁਖਾਵਏ।।ਨਾਨਕਸਾਸੋਹਾਗਣਿ
ਕੰਤੀਪਿਰਕੈਅੰਕਿਸਮਾਵਏ।।੯।।ਭਾਦਉਭਰਮਿਭੁਲੀਭਰਿਜੋਬਨਿਪਛੁਤਾਣੀ।।ਬਰਸੈ
ਜਲਥਲਨੀਰਿਭਰੇਬਰਸਰੁਤੇਰੰਗੁਮਾਣੀ।।
ਨਿਸਿਕਾਲੀਕਿਉਸੁਖੁਬਾਲੀਦਾਦਰਮੋਰਲਵੰਤੇ।।ਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਚਵੈਬਬੀਹਾਬੋਲੇਭੁਇ
ਅੰਗਮਫਿਰਹਿਡਸੰਤੇ।।ਮਛਰਡੰਗਸਾਇਰਭਰਸੁਭਰਬਿਨੁਹਰਿਕਿਉਸੁਖੁਪਾਈਐ।।
ਨਾਨਕਪੂਛਿਚਲਉਗੁਰਅਪੁਨੇਜਹਪ੍ਰਭੁਤਹਹੀਜਾਈਐ।।੧੦।।ਅਸੁਨਿਆਉਪਿਰਾ
ਸਾਧਨਝੂਰਿਮੁਈ।।ਤਾਮਿਲੀਐਪ੍ਰਭਮੇਲੇਦੂਜੈਭਾਇਖੁਈ।।ਝੂਠਿਵਿਗੁਤੀਤਾਪਿਰਮੁਤੀਕੁ
ਕਹਕਾਹਸਿਫੁਲੇ।।ਆਗੈਘਾਮਪਿਛੈਰੁਤਿਜਾਡਾਦੇਖਿਚਲਤਮਨੁਡੋਲੇ।।ਦਹਦਿ
ਸਿਸਾਖਹਰੀਹਰੀਆਵਲਸਹਜਿਪਕੈਸੋਮੀਠਾ।।ਨਾਨਕਅਸੁਨਿਮਿਲਹੁਪਿਆਰੇਸਤਿ
ਗੁਰਭਏਬਸੀਠਾ।।੧੧।।ਕਤਕਿਕਿਰਤੁਪਇਆਜੋਪ੍ਰਭਭਾਇਆ।।ਦੀਪਕੁਸਹਜਿਬ
ਲੈਤਤਿਜਲਾਇਆ।।ਦੀਪਕਰਸਤੇਲੋਧਨਪਿਰਮੇਲੋਧਨਓਮਾਹੈਸਰਸੀ।।ਅਵਗਣ
ਮਾਰੀਮਰੈਨਸੀਝੈਗੁਣਿਮਾਰੀਤਾਮਰਸੀ।।ਨਾਮੁਭਗਤਿਦੇਨਿਜਘਰਿਬੈਠੇਅਜਹੁਤਿਨਾ
ੜੀਆਸਾ।।ਨਾਨਕਮਿਲਹੁਕਪਟਦਰਖੋਲਹੁਏਕਘੜੀਖਟੁਮਾਸਾ।।੧੨।।ਮੰਘਰਮਾ

ਹੁਭਲਾਹਰਿਗੁਣਅੰਕਿਸਮਾਵਏ॥ਗੁਣਵੰਤੀਗੁਣਰਵੈਮੈਪਿਰੁਨਿਹਚਲੁਭਾਵਏ॥ ੪੮੦

ਨਿਹਚਲੁਚਤੁਰੁਸੁਜਾਣੁਬਿਧਾਤਾਚੰਚਲੁਜਗਤੁਸਬਾਇਆ॥ਗੀਤਨਾਦਕਵਿਤਕ
ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਗੁਣਅੰਕਿਸਮਾਣੇਪ੍ਰਭਭਾਣੇਤਾਭਾਇਆ॥
ਵੇਸੁਣਿਰਾਮਨਾਮਿਦੁਖੁਭਾਗੈ॥ਨਾਨਕਸਾਧਨਨਾਹਪਿਆਰੀਅਭਭਗਤੀਪਿਰਆਗੈ
੧੩॥ਪੋਖਿਤੁਖਾਰੁਪੜੈਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਰਸੁਸੋਖੈ॥ਆਵਤਕੀਨਾਹੀਮਨਿਤਨਿਵਸਹਿਮੁਖੇ॥
ਮਨਿਤਨਿਰਵਿਰਹਿਆਜਗਜੀਵਨੁਗੁਰਸਬਦੀਰੰਗੁਮਾਣੀ॥ਅੰਡਜਜੇਰਜਸੇਤਜਉ
ਤਭੁਜਘਟਿਘਟਿਜੋਤਿਸਮਾਣੀ॥ਦਰਸਨੁਦੇਹੁਦਇਆਪਤਿਦਾਤੇਗਤਿਪਾਵਉਮ
ਤਿਦੇਹੋ॥ਨਾਨਕਰੰਗਿਰਵੈਰਸਿਰਸੀਆਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਸਨੇਹੋ॥੧੪॥ਮਾਘਿਪੁਨੀਤਭਈ
ਤੀਰਥੁਅੰਤਰਿਜਾਨਿਆ॥ਸਾਜਨਸਹਜਿਮਿਲੇਗੁਣਗਹਿਅੰਕਿਸਮਾਨਿਆ॥ਪ੍ਰੀ
ਤਮਗੁਣਅੰਕੇਸੁਣਿਪ੍ਰਭਬੰਕੇਤੁਧੁਭਾਵਾਸਰਿਨਾਵਾ॥ਗੰਗਜਮੁਨਤਹਬੇਣੀਸੰਗਮਸਾ
ਤਸਮੁੰਦਸਮਾਵਾ॥ਪੁੰਨਦਾਨਪੂਜਾਪਰਮੇਸੁਰਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੋਜਾਤਾ॥ਨਾਨਕਮਾਘਿਮ
ਹਾਰਸੁਹਰਿਜਪਿਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਤਾ॥੧੫॥ਫਲਗੁਨਿਮਨਿਰਹਸੀਪ੍ਰੇਮੁਸੁਭ
ਇਆ॥ਅਨਦਿਨੁਰਹਸੁਭਇਆਆਪੁਗਵਾਇਆ॥ਮਨਮੋਹੁਚੁਕਾਇਆਜਾ
ਤਿਸੁਭਾਇਆਕਰਿਕਿਰਪਾਘਰਿਆਓ॥ਬਹੁਤੇਵੇਸਕਰੀਪਿਰਬਾਝਹੁਮਹਲੀਲਹਾ
ਨਥਾਓ॥ਹਾਰਡੋਰਰਸਪਾਟਪਟੰਬਰਪਿਰਿਲੋੜੀਸੀਗਾਰੀ॥ਨਾਨਕਮੇਲਿਲਈਗੁਰਿਅਪ
ਣੈਘਰਿਵਰੁਪਾਇਆਨਾਰੀ॥੧੬॥ਬੇਦਸਮਾਹਰੁਤੀਥਿਤੀਵਾਰਭਲੇ॥ਘੜੀਮੂਰਤਪ
ਲਸਾਚੇਆਏਸਹਜਿਮਿਲੇ॥ਪ੍ਰਭਮਿਲੇਪਿਆਰੇਕਾਰਜਸਾਰੇਕਰਤਾਸਭਬਿਧਿਜਾਣੈ॥
ਜਿਨਿਸੀਗਾਰੀਤਿਸਹਿਪਿਆਰੀਮੇਲੁਭਇਆਰੰਗੁਮਾਣੈ॥ਘਰਿਸੇਜਸੁਹਾਵੀਜਾ
ਪਿਰਿਰਾਵੀਗੁਰਮੁਖਿਮਸਤਕਿਭਾਗੋ॥ਨਾਨਕਅਹਿਨਿਸਿਰਾਵੈਪ੍ਰੀਤਮੁਹਰਿਵਰੁਥਿਰੁ
ਸੋਹਾਗੋ॥੧੭॥੧॥ ॥ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ੧॥ ॥ਛੰਤ੍ਰ॥ ॥ਪਹਿਰੇ॥
ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਨੈਣਸਲੋਨੜੀਏਰੈਣਿਅੰਧਿਆਰੀਰਾਮ॥ਵਖਰੁਰਾਖੁਮੁਈਏਆਵੈ
ਵਾਰੀਰਾਮ॥ਵਾਰੀਆਵੈਕਵਣੁਜਗਾਵੈਸੂਤੀਜਮਰਸੁਚੂਸਏ॥ਰੈਣਿਅੰਧੇਰੀਕਿ
ਆਪਤਿਤੇਰੀਚੋਰੁਪੜੈਘਰੁਮੂਸਏ॥ਰਾਖਣਹਾਰਾਅਗਮਅਪਾਰਾਸੁਣਿਬੇਨੰਤੀ
ਮੇਰੀਆ॥ਨਾਨਕਮੂਰਖੁਕਬਹਿਨਚੇਤੈਕਿਆਸੂਝੈਰੈਣਿਅੰਧੇਰੀਆ॥੧॥ਦੂਜਾਪਹ

ਰੁਭਇਆਜਾਗੁਅਚੇਤੀਰਾਮ॥ਵਖਰੁਰਾਖੁਮੁਈਏਖਾਜੈਖੇਤੀਰਾਮ॥ਰਾਖਹੁਖੇਤੀ
ਹਰਿਗੁਰਹੇਤੀਜਾਗਤੁਚੋਰੁਨਲਾਗੈ॥ਜਮਮਗਿਨਜਾਵਹੁਨਾਦੁਖੁਪਾਵਹੁਜਮ
ਕਾਡਰੁਭਉਭਾਗੈ॥ਰਵਿਸਸਿਦੀਪਕੁਗੁਰਮਤਿਦੁਆਰੈਮਨਿਸਾਚਾਮੁਖਿਧਿਆ
ਵਏ॥ਨਾਨਕਮੂੜਾਅਜਹੁਨਚੇਤੈਕਿਉਦੂਜੈਸੁਖੁਪਾਵਏ॥੨॥ਤੀਜਾਪਹਰੁਭਇ
ਆਨੀਦਵਿਆਪੀਰਾਮ॥ਮਾਇਆਸੁਤਦਾਰਾਦੂਖਿਸੰਤਾਪੀਰਾਮ॥ਮਾਇਆ
ਸੁਤਦਾਰਾਜਗਤਪਿਆਰਾਚੋਗਚੁਗੈਨਿਤਫਾਸੈ॥ਨਾਮੁਧਿਆਵੈਤਾਸੁਖੁਪਾਵੈਗੁਰ
ਮਤਿਕਾਲੁਨਗ੍ਰਾਸੈ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਕਾਲੁਨਹੀਛੋਡੈਵਿਣੁਨਾਵੈਸੰਤਾਪੀ॥ਨਾਨਕ
ਤੀਜੈਤ੍ਰਿਬਿਧਿਲੋਕਾਮਾਇਆਮੋਹਿਵਿਆਪੀ॥੩॥ਚਉਥਾਪਹਰੁਭਇਆਦਉਤੁ
ਬਿਹਾਗੈਰਾਮ॥ਤਿਨਘਰੁਰਾਖਿਅੜਾਜੁੋਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈਰਾਮ॥ਗੁਰਪੂਛਿਜਾਗੇ
ਨਾਮਿਲਾਗੇਤਿਨਾਰੈਣਿਸੁਹੇਲੀਆ॥ਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਵਹਿਜਨਮਿਨਆਵਹਿਤਿ
ਨਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਬੇਲੀਆ॥ਕਰਕੰਪਿਚਰਣਸਰੀਰੁਕੰਪੈਨੈਣਅੰਧੁਲੇਤਨੁਭਸਮਸੇ॥
ਨਾਨਕਦੁਖੀਆਜੁਗਚਾਰੇਵਿਣੁਨਾਮਹਰਿਕੇਮਨਿਵਸੇ॥੪॥ਖੂਲੀਗੰਠਿਉਠੋਲਿ
ਖਿਆਆਇਆਰਾਮ॥ਰਸਕਸਸੁਖਠਾਕੇਬੰਧਿਚਲਾਇਆਰਾਮ॥ਬੰਧਿਚਲਾ
ਇਆਜਾਪ੍ਰਭਭਾਇਆਨਾਦੀਸੈਨਾਸੁਣੀਐ॥ਆਪਣਵਾਰੀਸਭਸੈਆਵੈਪਕੀਖੇਤੀ
ਲੁਣੀਐ॥ਘੜੀਚਸੇਕਾਲੇਖਾਲੀਜੈਬੁਰਾਭਲਾਸਹੁਜੀਆ॥ਨਾਨਕਸੁਰਿਨਰਸ
ਬਦਿਮਿਲਾਏਤਿਨਿਪ੍ਰਭਿਕਾਰਣੁਕੀਆ॥੫॥੧॥੨॥ ॥ਤੁਖਾਰੀਮ
ਹਲਾ੧ ॥ਤਾਰਾਚੜਿਆਲੰਮਾਕਿਉਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਆਰਾਮ
ਸੇਵਕਪੂਰਕਰੰਮਾਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਦਿਖਾਲਿਆਰਾਮ॥ਗੁਰਸਬਦਿਦਿਖਾਲਿਆ
ਸਚੁਸਮਾਲਿਆਅਹਿਨਿਸਿਦੇਖਿਬੀਚਾਰਿਆ॥ਧਾਵਤਪੰਚਰਹੇਘਰੁਜਾਣਿ
ਆਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਬਿਖੁਮਾਰਿਆ॥ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਭਈਗੁਰਸਾਖੀਚੀਨੇਰਾਮਕਰੰਮਾ॥
ਨਾਨਕਹਉਮੈਮਾਰਿਪਤੀਣੇਤਾਰਾਚੜਿਆਲੰਮਾ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗਿਰਹੇਚੂਕੀਅ
ਭਿਮਾਨੀਰਾਮ॥ਅਨਦਿਨੁਭੋਰੁਭਇਆਸਾਚਿਸਮਾਨੀਰਾਮ॥ਸਾਚਿਸਮਾਨੀਗੁਰ
ਮੁਖਿਮਨਿਭਾਨੀਗੁਰਮੁਖਿਸਾਬਤੁਜਾਗੇ॥ਸਾਚੁਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਿਦੀਆਹਰਿ

ਰਣੀਲਿਵਲਾਗੋ॥ਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਜੋਤਿਅਤਿਜਾਤਾਮਨਮੁਖਿਭਰਮਿਭੁਲਾਣੀ॥
ਨਨਕਭੋਰੁਭਇਆਮਨੁਮਾਨਿਆਜਾਗਤਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀ॥੨॥ਅਉਗਣਵੀਸਾਰਿ
ਆਗੁਣੀਘਰੁਕੀਆਰਾਮ॥ਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆਅਵਰੁਨਬੀਆਰਾਮ॥ਰਵਿਰਹਿ
ਆਸੋਈਅਵਰੁਨਕੋਈਮਨਹੀਤੇਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਜਿਨਿਜਲਥਲਤ੍ਰਿਭਵਣੁਘਟੁ
ਘਟੁਥਾਪਿਆਸੋਪ੍ਰਭੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਨਿਆ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਅਪਾਰਾਤ੍ਰਿਬਿ
ਧਿਮੇਟਿਸਮਾਈ॥ਨਨਕਅਵਗੁਣਗੁਣਹਸਮਾਣੇਐਸੀਗੁਰਮਤਿਪਾਈ॥੩॥ਆਵਣ
ਜਾਣਰਹੇਚੂਕਾਭੋਲਾਰਾਮ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲੇਸਾਚਾਚੋਲਾਰਾਮ॥ਹਉਮੈਗੁਰਿਖੋ
ਈਪਰਗਟੁਹੋਈਚੂਕੇਸੋਗਸੰਤਾਪੈ॥ਜੋਤੀਅੰਦਰਿਜੋਤਿਸਮਾਣੀਆਪੁਪਛਾਤਾ
ਆਪੈ॥ਪੇਈਅੜੈਘਰਿਸਬਦਿਪਤੀਣੀਸਾਹੁਰੜੈਪਿਰਭਾਣੀ॥ਨਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮੇ
ਲਿਮਿਲਾਈਚੂਕੀਕਾਣਿਲੋਕਾਣੀ॥੪॥੩॥ ॥ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ੧
॥ਭੋਲਾਵੜੈਭੁਲੀਭੁਲਿਭੁਲਿਪਛੋਤਾਣੀ॥ਪਿਰਿਛੋਡਿਅੜੀਸੁਤੀਪਿਰਕੀਸਾਰਨਜਾਣੀ॥
ਪਿਰਿਛੋਡੀਸੁਤੀਅਵਗਣਿਮੁਤੀਤਿਸੁਧਨਵਿਧਣਰਾਤੇ॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਅਹੰਕਾਰਿ
ਵਿਗੁਤੀਹਉਮੈਲਗੀਤਾਤੇ॥ਉਡਰਿਹੰਸੁਚਲਿਆਫੁਰਮਾਇਆਭਸਮੈਭਸਮ
ਸਮਾਣੀ॥ਨਨਕਸਚੇਨਾਮਵਿਹੂਣੀਭੁਲਿਭੁਲਿਪਛੋਤਾਣੀ॥੧॥ਸੁਣਿਨਾਹਪਿਆ
ਰੇਇਕਬੇਨੰਤੀਮੇਰੀ॥ਤੂਨਿਜਘਰਿਵਸਿਅੜਾਹਉਰੁਲਿਭਸਮੈਢੇਰੀ॥
ਬਿਨੁਅਪਨੇਨਾਹੈਕੋਇਨਚਾਹੈਕਿ
ਆਕਹੀਐਕਿਆਕੀਜੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਸਨਰਸੁਰਸਨਾਗੁਰਸਬਦੀਰਸੁਪੀ
ਜੈ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਕੋਸੰਗਿਨਸਾਥੀਆਵੈਜਾਇਘਨੇਰੀ॥ਨਨਕਲਾਹਾਲੈਘਰਿਜਾਈ
ਐਸਾਚੀਸਚੁਮਤਿਤੇਰੀ॥੨॥ਸਾਜਨਦੇਸਿਵਿਦੇਸੀਅੜੇਸਾਨੇਹੜੇਦੇਦੀ॥ਸਾਰਿਸ
ਮਾਲੇਤਿਨਸਜਣਾਮੁੰਧਨੈਣਭਰੇਦੀ॥ਮੁੰਧਨੈਣਭਰੇਦੀਗੁਣਸਾਰੇਦੀਕਿਉਪ੍ਰਭਮਿਲਾ
ਪਿਆਰੇ॥ਮਾਰਗੁਪੰਥੁਨਜਾਣਾਵਿਖੜਾਕਿਉਪਾਈਐਪਿਰੁਪਾਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰਸਬਦੀ
ਮਿਲੈਵਿਛੁੰਨੀਤਨੁਮਨੁਆਗੈਰਾਖੈ॥ਨਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਿਰਖੁਮਹਾਰਸਫਲਿਆ
ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਰਸੁਚਾਖੈ॥੩॥ਮਹਲਿਬੁਲਾਇੜੀਏਬਿਲਮੁਨਕੀਜੈ॥ਅਨਦਿਨੁ

ਰਤੜੀਏਸਤਜਿਮਿਲੀਜੈ।ਸੁਖਿਸਤਜਿਮਿਲੀਜੈਰੋਸੁਨਕੀਜੈਗਰਬੁਨਿਵਾਰਿਸ
ਮਾਣੀ।ਸਾਚੈਰੰਗਿਰਾਤੀਮਿਲੈਮਿਲਾਈਮਨਮੁਖਿਆਵਣਜਾਣੀ।ਜਬਨਾਚੀਤਬ
ਘੂਘਟੁਕੈਸਾਮਟੁਕੀਫੋੜਿਨਿਰਾਰੀ।ਨਾਨਕਆਪੈਆਪੁਪਛਾਣੈਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁਬੀ
ਚਾਰੀ।੪।੪॥ ।ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ੧ ।ਮੇਰੇਲਾਲਰੰਗੀਲੇਹਮ
ਲਾਲਨਕੇਲਾਲੇ।ਗੁਰਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆਅਵਰੁਨਦੂਜਾਭਾਲੇ।ਗੁਰਿਅ
ਲਖੁਲਖਾਇਆਜਾਤਿਸੁਭਾਇਆਜਾਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ।ਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾ
ਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਸਹਜਿਮਿਲੇਬਨਵਾਰੀ।ਨਦਰਿਕਰਹਿਤੂਤਾਰਹਿਤਰੀਐਸਚੁ
ਦੇਵਹੁਦੀਨਦਇਆਲਾ।ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸਾਤੂਸਰਬਜੀਆਪ੍ਰਤਿਪ
ਲਾ।੧।ਭਰਿਪੁਰਿਧਾਰਿਰਹੇਅਤਿਪਿਆਰੇ।ਸਬਦੇਰਵਿਰਹਿਆਗੁਰਰੂਪਿਮੁਰਾਰੇ
ਗੁਰਰੂਪਮੁਰਾਰੇਤ੍ਰਿਭਵਣਧਾਰੇਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ।ਰੰਗੀਜਿਨਸੀਜੰਤਉਪਾਏ
ਨਿਤਦੇਵੈਚੜੈਸਵਾਇਆ।ਅਪਰੰਪਰੁਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਹੋਵੈ।ਨਾਨਕਹੀ
ਰਾਹੀਰੈਬੇਧਿਆਗੁਣਕੈਹਾਰਿਪਰੋਵੈ।੨।ਗੁਣਗੁਣਹਿਸਮਾਣੇਮਸਤਕਿਨਾਮਨੀ
ਸਾਣੋ।ਸਚੁਸਾਚਿਸਮਾਇਆਚੂਕਾਆਵਣੁਜਾਣੋ।ਸਚੁਸਾਚਿਪਛਾਤਾਸਾਚੇ
ਰਾਤਾਸਾਚੁਮਿਲੈਮਨਿਭਾਵੈ।ਸਾਚੇਊਪਰਿਅਵਰੁਨਦੀਸੈਸਾਚੇਸਾਚਿਸਮਾਵੈ।ਮੋ
ਹਨਿਮੋਹਿਲੀਆਮਨੁਮੇਰਾਬੰਧਨਖੋਲਿਨਿਵਾਰੇ।ਨਾਨਕਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਣੀਜਾਮਿ
ਲਿਆਅਤਿਪਿਆਰੇ।੩।ਸਚਘਰੁਖੋਜਿਲਹਿਸਾਚਾਗੁਰਥਾਨੋ।ਮਨਮੁਖਿਨ
ਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੋ।ਦੇਵੈਸਚੁਦਾਨੋਸੋਪਰਵਾਨੋਸਦਦਾਤਾਵਡਦਾਣਾ।ਅਮ
ਰੁਅਜੋਨੀਅਸਥਿਰੁਜਾਪੈਸਾਚਾਮਹਲੁਚਿਰਾਣਾ।ਦੋਤਿਉਚਾਪਤਿਲੇਖੁਨਲਿਖੀ
ਐਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਮੁਰਾਰੀ।ਨਾਨਕਸਾਚਾਸਾਚੈਰਾਚਾਗੁਰਮੁਖਿਤਰੀਐਤਾਰੀ॥੪॥੫॥
।ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ੧ ।ਏਮਨਮੇਰਿਆਤੂਸਮਝੁਅਚੇਤਇਆਣਿਆ
ਰਾਮਾ।ਏਮਨਮੇਰਿਆਛਡਿਅਵਗਣਗੁਣੀਸਮਾਣਿਆਰਾਮਾ।ਬਹੁਸਾਦਲੁਭਾ
ਣੇਕਿਰਤਕਮਾਣੇਵਿਛੁੜਿਆਨਹੀਮੇਲਾ।ਕਿਉਦੁਤਰੁਤਰੀਐਜਮਡਰਿਮਰੀਐ
ਜਮਕਾਪੰਥੁਦੁਹੇਲਾ।ਮਨਿਰਾਮੁਨਹੀਜਾਤਾਸਾਝਪ੍ਰਭਾਤਾਅਵਘਟਰੁਧਾਕਿਆਕਰ

ਬੰਧਨ ਬਾਧਿਆ ਇਨ ਬਿਧਿ ਛੂਟੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵੈ ਨਰਹਰੇ ॥੧॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਛੋਡਿ ਆ
ਲ ਜੰਜਾਲਾ ਰਾਮ ॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਾਲਾ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਏ
ਕੰਕਾਰੁ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਜਿੰਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਅਗਨਿ ਬਾਧੇ ਗੁਰਿ ਖੇਲੁ
ਜਗਤਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਆਚਾਰਿ ਤੂ ਵੀਚਾਰਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਜਮ ਜਪ ਤਪੋ ॥ ਸ
ਖਾ ਸੈਨੁ ਪਿਆਰੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕਾ ਜਪੁ ਜਪੋ ॥੨॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਥਿਰੁ ਰਹੁ ਚੋਟ ਨ
ਖਾਵਹੀ ਰਾਮ ॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹੀ ਰਾਮ ॥ ਗੁਣ ਗਾਇ ਰਾ
ਮ ਰਸਾਇ ਰਸੀਅਹਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਹੇ ॥ ਤ੍ਰੈਲੋਕ ਦੀਪਕੁ ਸਬਦਿ ਚਾਨਣੁ
ਪੰਚ ਦੂਤ ਸੰਘਾਰਹੇ ॥ ਭੈ ਕਾਟਿ ਨਿਰਭਉ ਤਰਹਿ ਦੁਤਰੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਕਾਰਜ ਸਾਰਏ ॥ ਰੂ
ਪੁ ਰੰਗੁ ਪਿਆਰੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਏ ॥੩॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਕਿਆ
ਲੈ ਆਇਆ ਕਿਆ ਲੈ ਜਾਇਸੀ ਰਾਮ ॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤਾ ਛੁਟਸੀ ਜਾ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾ
ਇਸੀ ਰਾਮ ॥ ਧਨੁ ਸੰਚਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਰੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਭਾਉ ਪਛਾਣਹੇ ॥ ਮੈਲੁ ਪਰ
ਹਰਿ ਸਬਦਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਸਚੁ ਜਾਣਹੇ ॥ ਪਤਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵਹਿ ਘਰਿ ਸਿ
ਧਾਵਹਿ ਝੋਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀ ਰਸੋ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਬਦਿ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ
ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਜਸੋ ॥੪॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਬਿਨੁ ਪਉੜੀਆ ਮੰਦਰਿ ਕਿਉ ਚੜੈ ਰਾਮ ॥ ਏ
ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਬਿਨੁ ਬੇੜੀ ਪਾਰਿ ਨ ਅੰਬੜੈ ਰਾਮ ॥ ਪਾਰਿ ਸਾਜਨੁ ਅਪਾਰੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਗੁਰ ਸ
ਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲੰਘਾਵਏ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਰਹਿ ਰਲੀਆ ਫਿਰਿ ਨ ਪਛੋਤਾਵਏ ॥
ਕਰਿ ਦਇਆ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲ ਸਾਚਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸੰਗਤਿ ਪਾਵਓ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰ
ਪੈ ਸੁਣਹੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਵਓ ॥੫॥੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ

॥ ਅੰਤਰਿ ਪਿਰੀ ਪਿਆਰੁ ਕਿਉ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਜੀਵੀਐ ਰਾਮ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦਰਸੁ ਨ ਹੋਇ
ਕਿਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੀਐ ਰਾਮ ॥ ਕਿਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੀਐ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਵੀਐ ਤਿਸੁ ਬਿ
ਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਏ ॥

ਅਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਹਰਿਪਿਆਰੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਰਿਆ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਿਲਿ
ਆਮੈਪ੍ਰੀਤਮੁਹਉਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆ॥੧॥ਜਬਦੇਖਾਂਪ੍ਰਭੁਪਿਆਰਾਹਰਿ
ਗੁਣਰਸਿਰਵਾਰਾਮ॥ਮੇਰੈਅੰਤਰਿਹੋਇਵਿਗਾਸੁਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਸਚੁਨਿਤਚਵਾਰਾਮ॥
ਪ੍ਰਿਉਚਵਾਪਿਆਰੇਸਬਦਿਨਿਸਤਾਰੇਬਿਨੁਦੇਖੇਤ੍ਰਿਪਤਿਨਆਵਏ॥ਸਬਦਿਸੀਗਾਰੁ
ਹੋਵੈਨਿਤਕਾਮਣਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਏ॥ਦਇਆਦਾਨੁਮੰਗਤਜਨਦੀਜੈਮੈਪ੍ਰੀ
ਤਮੁਦੇਹੁਮਿਲਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਰੁਗੋਪਾਲੁਧਿਆਈਹਮਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਘੁਮਾ
ਏ॥੨॥ਹਮਪਾਥਰਗੁਰੁਨਾਵਬਿਖੁਭਵਜਲੁਤਾਰੀਐਰਾਮ॥ਗੁਰਦੇਵਹੁਸਬਦੁਸੁਭਾ
ਇਮੈਮੂੜ੍ਹਨਿਸਤਾਰੀਐਰਾਮ॥ਹਮਮੂੜ੍ਹਮੁਗਧਕਿਛੁਮਿਤਿਨਹੀਪਾਈਤੂਅਗੰਮੁਵਡ
ਜਾਣਿਆ॥ਤੂਆਪਿਦਇਆਲੁਦਇਆਕਰਿਮੇਲਹਿਹਮਨਿਰਗੁਣੀਨਿਮਾ
ਣਿਆ॥ਅਨੇਕਜਨਮਪਾਪਕਰਿਭਰਮੇਹੁਣਿਤਉਸਰਣਾਗਤਿਆਏ॥ਦਇਆ
ਕਰਹੁਰਖਿਲੇਵਹੁਹਰਿਜੀਉਹਮਲਾਗਹਸਤਿਗੁਰਪਾਏ॥੩॥ਗੁਰਪਾਰਸਹਮਲੋ
ਹਮਿਲਿਕੰਚਨੁਹੋਇਆਰਾਮ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਕਾਇਆਗੜੁਸੋਹਿਆਰਾ
ਮ॥ਕਾਇਆਗੜੁਸੋਹਿਆਮੇਰੈਪ੍ਰਭਿਮੋਹਿਆਕਿਉਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਵਿਸਾਰੀਐ
॥ਅਦਿਸਟੁਅਗੋਚਰੁਪਕੜਿਆਗੁਰਸਬਦੀਹਉਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਹਾਰੀਐ॥ਸ
ਤਿਗੁਰਆਗੈਸੀਸੁਭੇਟਦੇਉਜੇਸਤਿਗੁਰਸਾਚੇਭਾਵੈ॥ਆਪੇਦਇਆਕਰਹੁਪ੍ਰਭਦਾ
ਤੇਨਾਨਕਅੰਕਿਸਮਾਵੈ॥੪॥੧॥ ॥ ॥ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ੪॥
ਹਰਿਹਰਿਅਗਮਅਗਾਧਿਅਪਰੰਪਰਅਪਰਪਰਾ॥ਜੋਤੁਮਧਿਆਵਹਿਜਗ
ਦੀਸਤੇਜਨਭਉਬਿਖਮੁਤਰਾ॥ਬਿਖਮੁਭਉਤਿਨਤਰਿਆਸੁਹੇਲਾਜਿਨਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਗੁਰਵਾਕਿਸਤਿਗੁਰਜੋਭਾਇਚਲੇਤਿਨਹਰਿਹਰਿਆਪਿ
ਮਿਲਾਇਆ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਿਜੋਤਿਸਮਾਣੀਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਧਰਣੀਧਰ
ਹਰਿਹਰਿਅਗਮਅਗਾਧਿਅਪਰੰਪਰਅਪਰਪਰਾ॥੧॥ਤੁਮਸੁਆਮੀਅਗ
ਮਅਥਾਹਤੂਘਟਿਘਟਿਪੂਰਿਰਹਿਆ॥ਤੂਅਲਖਅਭੇਉਅਗੰਮੁਗੁਰਸਤਿ
ਗੁਰਬਚਨਿਲਹਿਆ॥ਧਨੁਧੰਨੁਤੇਜਨਪੁਰਖਪੂਰੇਜਿਨਗੁਰਸੰਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਗੁ

ਹਰਦੈ।ਬਿਬੇਕਬੁਧਿਬੀਚਾਰਿਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਸਬਦਿਖਿਨੁਖਿਨੁਹਰਿਨਿਤਚਵੈ
ਜਾਬਹਤਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਬੋਲਤਿਜਾਖੜੈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਕਹਿਆ।ਤੂ
ਸੁਆਮੀਅਗਮਅਗਾਧਤੂਘਟਿਘਟਿਪੂਰਿਰਹਿਆ॥੨॥ਸੇਵਕਜਨਸੇਵਹਿਤੇ
ਪਰਵਾਣੁਜਿਨਸੇਵਿਆਗੁਰਮਤਿਹਰੇ।ਤਿਨਕੇਕੋਟਿਸਭਿਪਾਪਖਿਨੁਪਰਹਰਿਦੂ
ਰਿਕਰੇ।ਤਿਨਕੇਪਾਪਦੋਖਸਭਿਬਿਨਸੇਜਿਨਮਨਿਚਿਤਿਇਕੁਅਰਾਧਿਆ।ਤਿ
ਨਕਾਜਨਮੁਸਫਲਿਓਸਭੁਕੀਆਕਰਤੈਜਿਨਗੁਰਬਚਨੀਸਚੁਭਾਖਿਆ।ਤੇਧੰ
ਨੁਜਨਵਡਪੁਰਖਪੂਰੇਜੋਗੁਰਮਤਿਹਰਿਜਪਿਭਉਬਿਖਮਤਰੇ।ਸੇਵਕਜਨਸੇਵਹਿ
ਤੇਪਰਵਾਣੁਜਿਨਸੇਵਿਆਗੁਰਮਤਿਹਰੇ॥੩॥ਤੂਅੰਤਰਜਾਮੀਹਰਿਆਪਿਜਿਉ
ਤੂਚਲਾਵਹਿਪਿਆਰੇਹਉਤਿਵੈਚਲਾ।ਹਮਰੈਹਾਥਿਕਿਛੁਨਾਹਿਜਾਤੂਮੇਲਹਿ
ਤਾਹਉਆਇਮਿਲਾ।ਜਿਨਕਉਤੂਹਰਿਮੇਲਹਿਸੁਆਮੀਸਭੁਤਿਨਕਾਲੇਖਾਛੁਟ
ਕਿਗਇਆ।ਤਿਨਕੀਗਣਤਨਕਰਿਅਹੁਕੋਭਾਈਜੋਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿਮੇਲਿ
ਲਇਆ।ਨਾਨਕਦਇਆਲੁਹੋਆਤਿਨਊਪਰਿਜਿਨਗੁਰਕਾਭਾਣਾਮੰਨਿਆ
ਭਲਾ।ਤੂਅੰਤਰਜਾਮੀਹਰਿਆਪਿਜਿਉਤੂਚਲਾਵਹਿਪਿਆਰੇਹਉਤਿਵੈਚਲਾ॥੪॥
੨॥ ॥ ॥ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ੪ ॥ਤੂਜਗਜੀਵਨੁਜਗਦੀਸੁਸਭਕਰਤਾ
ਸ੍ਰਿਸਟਿਨਾਥੁ।ਤਿਨਤੂਧਿਆਇਆਮੇਰਾਰਾਮੁਜਿਨਕੈਧੁਰਿਲੇਖੁਮਾਥਾ।ਜਿਨ
ਕਉਧੁਰਿਹਰਿਲਿਖਿਆਸੁਆਮੀਤਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧਿਆ।ਤਿਨਕੇ
ਪਾਪਇਕਨਿਮਖਸਭਿਲਾਥੇਜਿਨਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿਜਾਪਿਆ।ਧਨੁਧੰਨੁਤੇਜਨਜਿ
ਨਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਆਤਿਨਦੇਖੇਹਉਭਇਆਸਨਾਥਾ।ਤੂਜਗਜੀਵਨੁਜਗਦੀਸੁਸ
ਭਕਰਤਾਸ੍ਰਿਸਟਿਨਾਥਾ॥੧॥ਤੂਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਭਰਪੂਰਿਸਭਊਪਰਿਸਾਚੁ
ਧਣੀ।ਜਿਨਿਜਪਿਆਹਰਿਮਨਿਚੀਤਿਹਰਿਜਪਿਜਪਿਮੁਕਤਿਘਣੀ।ਜਿਨਜ
ਪਿਆਤੇਹਰਿਮੁਕਤਿਪ੍ਰਾਣੀਤਿਨਕੇਊਜਲਮੁਖਹਰਿਦੁਆਰਿ।ਓਇਹਲਤਿਪਲ
ਤਿਜਨਭਏਸੁਹੇਲੇਹਰਿਰਾਖਿਲੀਏਰਖਨਹਾਰਿ।ਹਰਿਸੰਤਸੰਗਤਿਜਨਸੁਣਹੁਭਾ
ਈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸੇਵਾਸਫਲਬਣੀ।ਤੂਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਭਰਪੂਰਿਸ

ਚੁਧਣੀ॥੨॥ਤੂਥਾਨਥਨੰਤਰਿਹਰਿਏਕੁਏਕੋਏਕੁਰਵਿਆਵਣਿਤ੍ਰਿਣਿਤ੍ਰਿਭਵਣਿ
ਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਚਵਿਆ॥ਸਭਿਚਵਹਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਰਤੇਅਸੰ
ਖਅਗਣਤਹਰਿਧਿਆਵਏ॥ਸੋਧੰਨੁਧੰਨੁਹਰਿਸੰਤੁਸਾਧੂਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕਰਤੇਭਾਵਏ
ਸੋਸਫਲੁਦਰਸਨੁਦੇਹੁਕਰਤੇਜਿਸੁਹਰਿਹਿਰਦੈਨਾਮੁਸਦਚਵਿਆ॥ਤੂਥਾਨਥ
ਨੰਤਰਿਹਰਿਏਕੁਹਰਿਏਕੋਏਕੁਰਵਿਆ॥੩॥ਤੇਰੀਭਗਤਿਭੰਡਾਰਅਸੰਖਜਿਸੁ
ਤੂਦੇਵਹਿਮੇਰੇਸੁਆਮੀਤਿਸੁਮਿਲਹਿ॥ਜਿਸਕੈਮਸਤਕਿਗੁਰਹਾਥੁਤਿਸੁਹਿ
ਰਦੈਹਰਿਗੁਣਟਿਕਹਿ॥ਹਰਿਗੁਣਹਿਰਦੈਟਿਕਹਿਤਿਸਕੈਜਿਸੁਅੰਤਰਿਭਉਭਾ
ਵਨੀਹੋਈ॥ਬਿਨੁਭੈਕਿਨੈਨਪ੍ਰੇਮੁਪਾਇਆਬਿਨੁਭੈਪਾਰਿਨਉਤਰਿਆਕੋਈ॥ਭਉ
ਭਾਉਪ੍ਰੀਤਿਨਾਨਕਤਿਸਹਿਲਾਗੈਜਿਸੁਤੂਆਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰਹਿ॥ਤੇਰੀਭਗ
ਤਿਭੰਡਾਰਅਸੰਖਜਿਸੁਤੂਦੇਵਹਿਮੇਰੇਸੁਆਮੀਤਿਸੁਮਿਲਹਿ॥੪॥੩॥ ॥

ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ੪ ॥ਨਾਵਣੁਪੁਰਬੁਅਭੀਚੁਗੁਰਸਤਿਗੁਰਦਰਸੁਭਇ
ਆ॥ਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਹਰੀਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਗਇਆ॥ਗੁਰਦਰਸੁਪਾਇਆ
ਅਗਿਆਨੁਗਵਾਇਆਅੰਤਰਿਜੋਤਿਪ੍ਰਗਾਸੀ॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖਖਿਨਮ
ਹਿਬਿਨਸੇਹਰਿਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀ॥ਹਰਿਆਪਿਕਰਤੈਪੁਰਬੁਕੀਆਸ
ਤਿਗੁਰੂਨਾਵਣਿਗਇਆ॥ਨਾਵਣੁਪੁਰਬੁਅਭੀਚੁਗੁਰਸਤਿਗੁਰਦਰਸੁਭਇਆ
॥੧॥ਮਾਰਗਿਪੰਥਿਚਲੇਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿਸਿਖਾ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਬਣੀਖਿ
ਨੁਖਿਨੁਨਿਮਖਵਿਖਾ॥ਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਬਣੀਪ੍ਰਭਕੇਰੀਸਭੁਲੋਕੁਵੇਖਣਆਇ
ਆ॥ਜਿਨਦਰਸੁਸਤਿਗੁਰਗੁਰੂਕੀਆਤਿਨਆਪਿਹਰਿਮੇਲਾਇਆ॥ਤੀਰਥ
ਉਦਮੁਸਤਿਗੁਰੂਕੀਆਸਭਲੋਕਉਧਰਣਅਰਥਾ॥ਮਾਰਗਿਪੰਥਿਚਲੇਗੁਰ
ਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿਸਿਖਾ॥੨॥ਪ੍ਰਥਮਆਏਕੁਲਖੇਤਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੁਰਬੁਹੋਆ
॥ਖਬਰਿਭਈਸੰਸਾਰਿਆਏਤ੍ਰੈਲੋਆ॥ਦੇਖਣਿਆਏਤੀਨਿਲੋਕਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿ
ਜਨਸਭਿਆਇਆ॥ਜਿਨਪਰਸਿਆਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੂਪੂਰਾਤਿਨਕੇਕਿਲਵਿਖਨਾ
ਸਗਵਾਇਆ॥ਜੋਗੀਦਿਗੰਬਰਸੰਨਿਆਸੀਖਟੁਦਰਸਨਕਰਿਗਏਗੋਸਟਿਢੋ

ਕੁਲਖੇਤਿ

ਆਪ੍ਰਥਮਆਏਕੁਲਖੇਤਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੁਰਬੁਹੋਆ॥੩॥ਦੁਤੀਆਜਮੁਨਗ
ਏਗੁਰਿਹਰਿਹਰਿਜਪਨੁਕੀਆ॥ਜਗਾਤੀਮਿਲੇਦੇਭੇਟਗੁਰਪਿਛੈਲੰਘਾਇਦੀਆ
ਸਭਛੁਟੀਸਤਿਗੁਰੂਪਿਛੈਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਗੁਰਬਚਨਿਮਾਰਗਿ
ਜੋਪੰਥਿਚਾਲੇਤਿਨਜਮੁਜਾਗਾਤੀਨੇੜਿਨਆਇਆ॥ਸਭਗੁਰੂਗੁਰੂਜਗਤੁਬੋਲੈ
ਗੁਰਕੈਨਾਇਲਇਐਸਭਿਛੁਟਕਿਗਇਆ॥ਦੁਤੀਆਜਮੁਨਗਏਗੁਰਿਹਰਿਹਰਿ
ਜਪਨੁਕੀਆ॥੪॥ਤ੍ਰਿਤੀਆਆਏਸੁਰਸਰੀਤਹਕਉਤਕੁਚਲਤੁਭਇਆ॥ਸ
ਭਮੋਹੀਦੇਖਿਦਰਸਨੁਗੁਰਸੰਤਕਿਨੈਆਢੁਨਦਾਮੁਲਇਆ॥ਆਢੁਦਾਮੁਕਿਛੁ
ਪਇਆਨਬੋਲਕਿਜਗਾਤੀਆਮੋਹਣਮੁੰਦਣਿਪਈ॥ਭਾਈਹਮਕਰਹਕਿਆਕਿ
ਸੁਪਾਸਿਮਾਗਹਸਭਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰਪਿਛੈਪਈ॥ਜਾਗਾਤੀਆਉਪਾਵਸਿਆਣਪ
ਕਰਿਵੀਚਾਰੁਡਿਠਾਭੰਨਿਬੋਲਕਾਸਭਿਉਠਿਗਇਆ॥ਤ੍ਰਿਤੀਆਆਏਸੁਰਸਰੀ
ਤਹਕਉਤਕੁਚਲਤੁਭਇਆ॥੫॥ਮਿਲਿਆਏਨਗਰਮਹਾਜਨਾ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁ
ਰਓਟਗਹੀ॥ਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਗੋਵਿਦੁਪੁਛਿਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਕੀਤਾਸਹੀ॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾ
ਸਤ੍ਰਸਭਨੀਸਹੀਕੀਤਾਸੁਕਿਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਸ੍ਰੀਰਾਮਿਕਰਿਗੁਰਗੋਵਿਦੁਧਿਆਇਆ॥
ਦੇਹੀਨਗਰਿਕੋਟਿਪੰਚਚੋਰਵਟਵਾਰੇਤਿਨਕਾਥਾਉਥੇਹੁਗਵਾਇਆ॥ਕੀਰਤਨਪੁ
ਰਾਣਨਿਤਪੁੰਨਹੋਵਹਿਗੁਰਬਚਨਿਨਾਨਕਿਹਰਿਭਗਤਿਲਹੀ॥ਮਿਲਿਆਏਨਗ
ਰਮਹਾਜਨਾ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਓਟਗਹੀ॥ਛ॥੪॥੧੦॥

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ੫ ਛੰਤ

॥ਘੋਲਿਘੁਮਾਈਲਾਲਨਾਗੁਰਿਮਨੁਦੀਨਾ॥ਸੁਣਿਸਬਦੁਤੁਮਾਰਾਮੇਰਾਮਨੁਭੀਨਾ॥ਇ
ਹੁਮਨੁਭੀਨਾਜਿਉਜਲਮੀਨਾਲਾਗਾਰੰਗੁਮੁਰਾਰਾ॥ਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਈਠਾਕੁਰਤੇਰਾ
ਮਹਲੁਅਪਾਰਾ॥ਸਗਲਗੁਣਾਕੇਦਾਤੇਸੁਆਮੀਬਿਨਉਸੁਨਹੁਇਕਦੀਨਾ॥ਦੇਹੁ
ਦਰਸੁਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰੀਜੀਅੜਾਬਲਿਬਲਿਕੀਨਾ॥੧॥ਇਹੁਤਨੁਮਨੁਤੇਰਾਸ
ਭਿਗੁਣਤੇਰੇ॥ਖੰਨੀਐਵੰਞਾਦਰਸਨਤੇਰੇ॥ਦਰਸਨਤੇਰੇਸੁਣਿਪ੍ਰਭਮੇਰੇਨਿਮਖਦ੍ਰਿਸਟਿ

ਪੇਖਿਜੀਵਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸੁਨੀਜੈਤੇਰਾ॥ਕਿਰਪਾਕਰਿਤਿਤੁਪੀਵਾ॥ਆਸਪਿਆਸੀ
ਪਿਰਕੈਤਾਈਜਿਉਚਾਤ੍ਰਿਕੁਬੂੰਦੇਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜੀਅੜਾਬਲਿਹਾਰੀਦੇਹੁਦਰਸੁ
ਪ੍ਰਭਮੇਰਾ॥੩॥ਤੂਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਾਹੁਅਮਿਤਾ॥ਤੂਪ੍ਰੀਤਮੁਪਿਆਰਾਪ੍ਰਾਨਹਿਤਚਿ
ਤਾ॥ਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਸਗਲਰੰਗਬਨਿਆਏ॥ਸੋਈਕਰਮੁਕਮਾ
ਵੈਪ੍ਰਾਣੀਜੇਹਾਤੂਫੁਰਮਾਏ॥ਜਾਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜਗਦੀਸੁਰਿਤਿਨਿਸਾਧਸੰਗਿਮ
ਨੁਜਿਤਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜੀਅੜਾਬਲਿਹਾਰੀਜੀਉਪਿੰਡੁਤਉਦਿਤਾ॥੪॥ਨਿਰਗੁਣ
ਰਾਖਿਲੀਏਸੰਤਨਕਾਸਦਕਾ॥ਸਤਿਗੁਰਿਢਾਕਿਲੀਏਮੋਹਿਪਾਪੀਪੜਦਾ॥
ਢਾਕਨਹਾਰੇਪ੍ਰਭੂਹਮਾਰੇਜੀਅਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤੇ॥ਅਬਿਨਾਸੀਅਬਿਗਤਸੁਆ
ਮੀਪੂਰਨਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇ॥ਉਸਤਤਿਕਹਨੁਨਜਾਇਤੁਮਾਰੀਕਉਣੁਕਹੈਤੂਕਦਕਾ
ਨਾਨਕਦਾਸੁਤਾਕੈਬਲਿਹਾਰੀਮਿਲੈਨਾਮੁਹਰਿਨਿਮਕਾ॥੪॥੧॥
ਤੁਖਾਰੀਕੇਜੁਮਲੇ॥ਵਾ॥ਮ੧ [illegible] ੧॥੪॥ਮ੪ [illegible] ੪॥੧॥ਮ੫ [illegible] ੫॥
[illegible]॥੧੧॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤ ਗਾਵੀਐ ਰੇ ॥ ਅਗਮ
ਅਗੋਚਰੁ ਨ ਜਾਈ ਹਰਿ ਲਖਿਆ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਿਲੈ ਲਖਾਵੀਐ ਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਆ
ਪੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵੀਐ ਰੇ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਭਗਤਿ
ਕਰੇ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਵੀਐ ਰੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਹਰਿ
ਪਹਿ ਹਰਿ ਦੇਵੈ ਤਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੀਐ ਰੇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਲੇਖਾ ਸਭੁ
ਛਡਾਵੀਐ ਰੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਹਿ ਸੇ ਧੰਨੁ ਜਨ ਕਹੀਅਹਿ ਤਿਨ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਧੁਰਿ
ਲਿਖਿ ਪਾਵੀਐ ਰੇ ॥ ਤਿਨ ਦੇਖੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਜਿਉ ਸੁਤੁ ਮਿਲਿ ਮਾਤ ਗਲਿ ਲਾਵੀ
ਐ ਰੇ ॥੩॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਮੋ ਕਉ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪਾਵੀਐ ਰੇ ॥
ਜਿਉ ਬਛੁਰਾ ਦੇਖਿ ਗਊ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗਲਿ ਲਾਵੀਐ ਰੇ ॥੪॥੧॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥

॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਹੁ ਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇ ਚਰਨ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੂਜਹੁ ਇਨ ਬਿ
ਧਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਹੁ ਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਬਿਖੈ ਰਸ ਇਨ ਸੰਗ
ਤਿ ਤੂ ਰਹੁ ਰੇ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਕੀਜੈ ਹਰਿ ਗੋਸਟਿ ਸਾਧੂ ਸਿਉ ਗੋਸਟਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰ
ਸਾਇਣੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਾਮ ਰਮਹੁ ਰੇ ॥੧॥ ਅੰਤਰ ਕਾ ਅਭਿ
ਮਾਨੁ ਜੋਰੁ ਤੂ ਕਿਛੁ ਕਿਛੁ ਜਾਨਤਾ ਇਹੁ ਦੂਰਿ ਕਰਹੁ ਆਪਨ ਗਹੁ ਰੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ
ਹਰਿ ਦਇਆਲ ਹੋਹੁ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਰਿ ਹਰੇ ॥੨॥੧॥੨॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥

॥ ਮਾਈ ਸੰਤਸੰਗਿ ਜਾਗੀ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗ ਦੇਖੈ ਜਪਤੀ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰਸਨ
ਪਿਆਸ ਲੋਚਨ ਤਾਰ ਲਾਗੀ ਬਿਸਰੀ ਤਿਆਸ ਬਿਡਾਨੀ ॥੧॥ ਅਬ ਗੁਰੁ ਪਾਇਓ

ਤੈਸਤਜਸੁਖਦਾਈਏਕਦਰਸਨੁਪੇਖਤਮਨੁਆਨਦਨਾਦੇਖਿਦਮੋਦਰਰਤਸੁਮ
ਨਿਤੁਪਾਇਓਨਾਨਕਧ੍ਰਿਅਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀ॥੨॥੧॥ ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੨ ॥ਦੀਨਬਿਨਉਸੁਨੁਦਇਆਲ
॥ਪੰਚਦਾਸਤੀਨਿਦੋਖੀਏਕੁਮਨੁਅਨਾਥਨਾਥ॥ਰਾਖੁਹੋਕਿਰਪਾਲ॥ਰਹਾਉ॥ਅ
ਨਿਕਜਤਨਗਵਨੁਕਰਉ॥ਖਟੁਕਰਮਜੁਗਤਿਧਿਆਨੁਧਰਉ॥ਉਪਾਵਸਗਲਕ
ਰਿਹਾਰਿਓਨਹਨਹੁਟਹਿਬਿਕਰਾਲ॥੧॥ਸਰਣਿਬੰਦਨਕਰੁਣਾਪਤੇ॥ਭਵਹਰਣ
ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥ਏਕਤੂਹੀਦੀਨਦਇਆਲ॥ਪ੍ਰਭਚਰਨਨਾਨਕਆਸਰੋ॥ਉਧ
ਰੇਭ੍ਰਮਮੋਹਸਾਗਰਲਗਿਸੰਤਨਾਪਗਪਾਲ॥੨॥੧॥੨॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੪ ॥ਸਰਨੀਆਇਓਨਾਥਨਿਧਾਨ
॥ਨਾਮਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੀਮਨਭੀਤਰਿਮਾਗਨਕਉਹਰਿਦਾਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਦਾਈਪੂਰ
ਨਪਰਮੇਸੁਰਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖਹੁਮਾਨ॥ਦੇਹੁਪ੍ਰੀਤਿਸਾਧੂਸੰਗਿਸੁਆਮੀਹਰਿਗੁਨਰ
ਸਨਬਖਾਨ॥੧॥ਗੋਪਾਲਦਇਆਲਗੋਬਿਦਦਮੋਦਰਨਿਰਮਲਕਥਾਗਿਆ
ਨ॥ਨਾਨਕਕਉਹਰਿਕੈਰੰਗਿਰਾਗਹੁਚਰਨਕਮਲਸੰਗਿਧਿਆਨ॥੨॥੧॥੩॥

॥ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਕੇਦਰਸਨਕੋਮਨਿਚਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸ
ਤਸੰਗਿਮਿਲਾਵਹੁਤੁਮਦੇਵਹੁਅਪਨੋਨਾਉ॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਉਸੇਵਾਸਤਪੁਰਖਪਿਆ
ਰੇਜਤਸੁਨੀਐਤਤਮਨਿਰਹਸਾਉ॥ਵਾਰੀਫੇਰੀਸਦਾਘੁਮਾਈਕਵਨੁਅਨੂਪੁਤੇਰੋਠਾਉ
॥੧॥ਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹਿਸਗਲਸਮਾਲਹਿਸਗਲਿਆਤੇਰੀਛਾਉ॥ਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭ
ਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇਘਟਿਘਟਿਤੁਝਹਿਦਿਖਾਉ॥੨॥੨॥੪॥ ॥ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫
ਪ੍ਰਿਅਕੀਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੀ॥ਮਗਨਮਨੈਮਹਿਚਿਤਵਉਆਸਾਨੈਨਹੁਤਾਰਤੁਹਾਰੀ॥
ਰਹਾਉ॥ਓਇਦਿਨਪਹਰਮੂਰਤਪਲਕੈਸੇਓਇਪਲਘਰੀਕਿਹਾਰੀ॥ਖੂਲੇਕਪਟ
ਧਪਟਬੁਝਿਤ੍ਰਿਸਨਾਜੀਵਉਪੇਖਿਦਰਸਾਰੀ॥੧॥ਕਉਨੁਸੁਜਤਨੁਉਪਾਵਕਿਨੇਹਾਸੇਵਾ
ਕਉਨੁਬੀਚਾਰੀ॥ਮਾਨੁਅਭਿਮਾਨੁਮੋਹੁਤਜਿਨਾਨਕਸੰਤਹਸੰਗਿਉਧਾਰੀ॥੨॥੩॥੫॥

॥ ॥ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗੁਨਗਾਵਹੁ॥

ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਗੋਪਾਲਗੋਬਿਦਅਪਨਾਨਾਮੁਜਪਾਵਹੁ॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਢਿਲੀਏਪ੍ਰਭ

ਆਨਬਿਖੈਤੇਸਾਧਸੰਗਿਮਨੁਲਾਵਹੁ॥ਭ੍ਰਮੁਭਉਮੋਹੁਕਟਿਓਗੁਰਬਚਨੀਅਪਨਾ

ਦਰਸੁਦਿਖਾਵਹੁ॥੧॥ਸਭਕੀਰੇਨਹੋਇਮਨੁਮੇਰਾਅਹੰਬੁਧਿਤਜਾਵਹੁ॥ਅਪਨੀਭਗ

ਤਿਦੇਹਿਦਇਆਲਾਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਹਰਿਪਾਵਹੁ॥੨॥੪॥੬॥ ॥ਕੇਦਾਰਾ

ਮਃ ੫ ॥ਹਰਿਬਿਨੁਜਨਮੁਅਕਾਰਥਜਾਤ॥ਤਜਿਗੋਪਾਲਆਨਰੰਗਿਰਾ

ਚਤਮਿਥਿਆਪਹਿਰਤਖਾਤ॥ਰਹਾਉ॥ਧਨੁਜੋਬਨੁਸੰਪੈਸੁਖਭੋਗਵੈਸੰਗਿਨਨਿਬਹ

ਤਮਾਤ॥ਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾਦੇਖਿਰਚਿਓਬਾਵਰਦ੍ਰੁਮਛਾਇਆਰੰਗਿਰਾਤ॥੧॥ਮਾਨਮੋਹ

ਮਹਾਮਦਮੋਹਤਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕੈਖਾਤ॥ਕਰੁਗਹਿਲੇਹੁਦਾਸਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਜੀਉਹੋਇ

ਸਹਾਤ॥੨॥੫॥੭॥ ॥ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਬਿਨੁਕੋਇਨਚਾਲ

ਸਿਸਾਥ॥ਦੀਨਾਨਾਥਕਰੁਣਾਪਤਿਸੁਆਮੀਅਨਾਥਾਕੇਨਾਥ॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਤਸੰਪਤਿਬਿ

ਖਿਆਰਸਭੋਗਵਤਨਹਨਿਬਹਤਜਮਕੈਪਾਥ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗਾਉਗੁਨਗੋਬਿਦਉ

ਧਰੁਸਾਗਰਕੇਖਾਤ॥੧॥ਸਰਨਿਸਮਰਥਅਕਥਅਗੋਚਰਹਰਿਸਿਮਰਤਦੁਖਲਾਥ॥

ਨਾਨਕਦੀਨਧੂਰਿਜਨਬਾਂਛਤਮਿਲੈਲਿਖਤਧੁਰਿਮਾਥ॥੨॥੬॥੮॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੫

ਬਿਸਰਤਨਾਹਿਮਨਤੇਹਰੀ॥ਅਬਇਹਪ੍ਰੀਤਿਮਹਾਪ੍ਰਬਲਭਈਆਨਬਿਖੈਜਰੀ॥ਰ

ਹਾਉ॥ਬੂੰਦਕਹਾਤਿਆਗਿਚਾਤ੍ਰਿਕਮੀਨਰਹਤਨਘਰੀ॥ਗੁਨਗੋਪਾਲਉਚਾਰੁਰਸ

ਨਾਟੇਵਏਹਪਰੀ॥੧॥ਮਹਾਨਾਦਕੁਰੰਕਮੋਹਿਓਬੇਧਿਤੀਖਨਸਰੀ॥ਪ੍ਰਭਚਰਨਕਮ

ਲਰਸਾਲਨਾਨਕਗਾਠਿਬਾਧਿਧਰੀ॥੨॥੧॥੯॥ ॥ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫

ਘਰੁ੫ ॥ਪ੍ਰੀਤਮਬਸਤਰਿਦਮਹਿਖੋਰ॥ਭਰਮਭੀਤਿਨਿਵਾਰਿਠਾਕੁਰਗਹਿਲੇ

ਹੁਅਪਨੀਓਰ॥ਰਹਾਉ॥ਅਧਿਕਗਰਤਸੰਸਾਰਸਾਗਰਕਰਿਦਇਆਚਾਰਹੁਧੋ

ਰ॥ਸੰਤਸੰਗਿਹਰਿਚਰਨਬੋਹਿਥਉਧਰਤੇਲੈਮੋਰ॥੧॥ਗਰਭਕੁੰਟਮਹਿਜਿਨਹਿ

ਧਾਰਿਓਨਹੀਬਿਖੈਬਨਮਹਿਹੋਰ॥ਹਰਿਸਕਤਸਰਨਸਮਰਥਨਾਨਕਆਨਨਹੀਨਿ

ਹੋਰ॥੨॥੨॥੧੦॥ ॥ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫ ॥ਰਸਨਾਰਾਮਰਾਮਬਖਾਨੁ॥ਗੁ

ਨਗੋਪਾਲਉਚਾਰਦਿਨੁਰੈਨਿਭਏਕਲਮਲਹਾਨ॥ਤਿਆਗਿਚਲਨਾ
ਸਗਲਸੰਪਤਿਕਾਲੁਸਿਰਪਰਿਜਾਨੁ॥ਮਿਥਨਮੋਹਦੁਰੰਤਆਸਾਝੂਠੁਸਰਪਰਮਾਨੁ
॥੧॥ਸਤਿਪੁਰਖਅਕਾਲਮੂਰਤਿਰਿਦੈਧਾਰਹੁਧਿਆਨੁ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਲਾਭੁਨਾਨਕ
ਬਸਤੁਇਹਪਰਵਾਨੁ॥੨॥੧੧॥ ॥ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫
॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੋਆਧਾਰੁ॥ਕਲਿਕਲੇਸਨਕਛੁਬਿਆਪੈਸੰਤਸੰਗਿਬਿਉਹਾਰੁ॥ਰ
ਹਾਉ॥ਕਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਆਪਿਰਾਖਿਓਨਹਉਪਜਤਉਬੇਕਾਰੁ॥ਜਿਸੁਪਰਾਪਤਿਹੋ
ਇਸਿਮਰੈਤਿਸੁਦਹਤਨਹਸੰਸਾਰੁ॥੧॥ਸੁਖਮੰਗਲਅਨੰਦਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭਚਰਨਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਸਾਰ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸਰਨਾਗਤੀਤੇਰੇਸੰਤਨਾਕੀਛਾਰੁ॥੨॥੪॥੧੨॥
॥ਕੇਦਾਰਾਮਃ੫ ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਧ੍ਰਿਗੁਸ੍ਰੋਤ॥ਜੀਵਨਰੂਪਬਿਸਾ
ਰਿਜੀਵਹਿਤਿਹਕਤਜੀਵਨਹੋਤ॥ਰਹਾਉ॥ਖਾਤਪੀਤਅਨੇਕਬਿੰਜਨਜੈਸੇਭਾਰਬਾਹ
ਕਖੋਤ॥ਆਠਪਹਰਮਹਾਸ੍ਰਮੁਪਾਇਆਜੈਸੇਬਿਰਖਜੰਤੀਜੋਤ॥੧॥ਤਜਿਗੋਪਾਲ
ਜਿਆਨਲਾਗੇਸੇਬਹੁਪ੍ਰਕਾਰੀਰੋਤ॥ਕਰਿਜੋਰਿਨਾਨਕਦਾਨੁਮਾਗੈਹਰਿਰਖਉਕੰ
ਠਿਪਰੋਤਿ॥੨॥੫॥੧੩॥ ॥ਕੇਦਾਰਾਮਃ੫ ॥ਸੰਤਹਧੂਰਿਲੇ
ਮੁਖਿਮਲੀ॥ਗੁਣਾਅਚੁਤਸਦਾਪੂਰਨਨਹਦੋਖਬਿਆਪੈਕਲੀ॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਬ
ਚਨਿਕਾਰਜਸਰਬਪੂਰਨਈਤਊਤਨਹਲੀ॥ਪ੍ਰਭਏਕਅਨਿਕਸਰਬਤਿਪੂਰਨਬਿ
ਖੈਅਗਨਿਨਜਲੀ॥੧॥ਗਹਿਭੁਜਾਲੀਨੋਦਾਸੁਅਪਨੋਜੋਤੀਜੋਤਿਰਲੀ॥ਪ੍ਰਭਚ
ਰਨਸਰਨਅਨਾਥੁਆਇਓਨਾਨਕਹਰਿਸੰਗਿਚਲੀ॥੨॥ ॥੧੪॥ ॥ਕੇਦਾਰਾ
ਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਨਿਰੁਚੈ॥ਕੋਟਿਸਾਂਤਿਅਨੰਦਪੂਰਨਜਲਤਛਾ
ਤੀਬੁਝੈ॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਮਾਰਗਿਚਲਤਪ੍ਰਾਨੀਪਤਿਤਉਧਰੇਮੁਚੈ॥ਰੇਨੁਜਨਕੀਲਾਗੀ
ਮਸਤਕਿਅਨਿਕਤੀਰਥਸੁਚੈ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਧਿਆਨਭੀਤਰਿਘਟਿਘਟਹਿ
ਸੁਆਮੀਸੁਝੈ॥ਸਰਨਿਦੇਵਅਪਾਰਨਾਨਕਬਹੁਰਿਜਮੁਨਹੀਲੁਝੈ॥੨॥੬॥੧੫॥ ॥

ਚਉਪਦਿਆਕਾਜੁਮਲਾ ॥ਮਃ੪ ॥੨॥ ॥੧੫॥ ॥ਮਃ੫ ॥੧੧॥ ॥੧੭॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫ ਛੰਤ ॥ਮਿਲੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪਿਆਰਿਆ॥

ਰਹਾਉ॥ਪੂਰਿਰਹਿਆਸਰਬਤ੍ਰਮੈਸੋਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ਮਾਰਗੁਪ੍ਰਭਕਾਹਰਿਕੀਆਸੰ

ਤਨਸੰਗਿਜਾਤਾ॥ਸੰਤਨਸੰਗਿਜਾਤਾਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਘਟਿਘਟਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਆ॥

ਜੋਸਰਣੀਆਵੈਸਰਬਸੁਖਪਾਵੈਤਿਲੁਨਹੀਭੰਨੈਘਾਲਿਆ॥ਹਰਿਗੁਣਨਿਧਿਗਾਏਸ

ਹਜਸੁਭਾਏਪ੍ਰੇਮਮਹਾਰਸਿਮਾਤਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣਾਈਤੂਪੂਰਨਪੁਰਖੁਬਿ

ਧਾਤਾ॥੧॥ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜਨਬੇਧਿਆਸੇਆਨਕਤਜਾਹੀ॥ਮੀਨੁਬਿਛੋਹਾਨਾਸਹੈ

ਜਲਬਿਨੁਮਰਿਪਾਹੀ॥ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਰਹੀਐਦੂਖਕਿਨਿਸਹੀਐਚਾਤ੍ਰਿਕਬੂੰਦਪਿ

ਆਸਿਆ॥ਕਬਰੈਨਿਬਿਹਾਵੈਚਕਵੀਸੁਖੁਪਾਵੈਸੂਰਜਕਿਰਣਿਪ੍ਰਗਾਸਿਆ॥ਹਰਿ

ਦਰਸਿਮਨੁਲਾਗਾਦਿਨਸੁਸਭਾਗਾਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਹੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਕਹੈ

ਬੇਨੰਤੀਕਤਹਰਿਬਿਨੁਪ੍ਰਾਣਟਿਕਾਹੀ॥੨॥ਸਾਸਬਿਨਾਜਿਉਦੇਹੁਰੀਕਤਸੋਭਾਪਾਵੈ॥

ਦਰਸਬਿਹੂਨਾਸਾਧਜਨੁਖਿਨੁਟਿਕਣੁਨਆਵੈ॥ਹਰਿਬਿਨੁਜੋਰਹਣਾਨਰਕੁਸੋਸਹਣਾ

ਚਰਨਕਮਲਮਨੁਬੇਧਿਆ॥ਹਰਿਰਸਿਕਬੈਰਾਗੀਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੀਕਤਹੁਨਜਾਇ

ਨਿਖੇਧਿਆ॥ਹਰਿਸਿਉਜਾਇਮਿਲਣਾਸਾਧਸੰਗਿਰਹਣਾਸੋਸੁਖੁਅੰਕਿਨਮਾਵੈ॥ਹੋ

ਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਨਾਨਕਕੇਸੁਆਮੀਹਰਿਚਰਨਹਸੰਗਿਸਮਾਵੈ॥੩॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਪ੍ਰਭਮਿ

ਲੇਹਰਿਕਰੁਣਾਧਾਰੇ॥ਨਿਰਗੁਣੁਨੀਚੁਅਨਾਥੁਮੈਨਹੀਦੋਖਬੀਚਾਰੇ॥ਨਹੀਦੋਖਬੀਚ

ਾਰੇਪੂਰਨਸੁਖਸਾਰੇਪਾਵਨਬਿਰਦੁਬਖਾਨਿਆ॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਸੁਨਿਅੰਚਲੋਗਹਿ

ਆਘਟਿਘਟਿਪੂਰਸਮਾਨਿਆ॥ਸੁਖਸਾਗਰੋਪਾਇਆਸਹਜਿਸੁਭਾਇਆਜ

ਨਮਮਰਨਦੁਖਹਾਰੇ॥ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਨਾਨਕਦਾਸਅਪਨੇਰਾਮਨਾਮਉਰਿਹਾਰੇ॥੪॥

੧॥ ॥ਕੇਦਾਰੇਕਾਜੁਮਲਾ॥੧੮॥ਚਉਪਦੇਦੁਪਦੇ॥੧੭॥੧॥ਛੰਤੁ॥ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ॥੧੮॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਕੇਦਾਰਾ ਬਾਣੀਕਬੀਰਜੀਉਕੀ॥

ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਦੋਊਬਿਬਰਜਤਤਜਹੁਮਾਨੁਅਭਿਮਾਨਾ॥ਲੋਹਾਕੰਚਨੁਸਮਕਰਿ

ਜਾਨਹਿਤੇਮੂਰਤਿਭਗਵਾਨਾ॥੧॥ਤੇਰਾਜਨੁਏਕੁਆਧੁਕੋਈ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁ

ਬਿਬਰਜਿਤਹਰਿਪਦੁਚੀਨੈਸੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਜਗੁਣੁਤਮਗੁਣੁਸਤਗੁਣੁਕਹੀਐਇਹ

ਹ ਤੇਰੀ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥ ਚਉਥੇ ਪਦ ਕਉ ਜੋ ਨਰੁ ਚੀਨੈ ਤਿਨ ਹੀ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥
ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਨੇਮ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮ ਸਦਾ ਰਹੈ ਨਿਹਕਾਮਾ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਰੁ ਮਾਇਆ ਭ੍ਰ
ਮੁ ਚੂਕਾ ਚਿਤਵਤ ਆਤਮ ਰਾਮਾ ॥੩॥ ਜਿਹ ਮੰਦਰਿ ਦੀਪਕੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਅੰਧਕਾਰੁ
ਤਹ ਨਾਸਾ ॥ ਨਿਰਭਉ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜਨ ਦਾਸਾ ॥੪॥੧॥
ਕੇਦਾਰਾ ॥ ॥ ਕਿਨ ਹੀ ਬਨਜਿਆ ਕਾਂਸੀ ਤਾਂਬਾ ਕਿਨ ਹੀ ਲਉਗ ਸੁਪਾਰੀ ॥ ਸੰ
ਤਹੁ ਬਨਜਿਆ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਐਸੀ ਖੇਪ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇ ਬਿਆਪਾਰੀ ॥
ਹੀਰਾ ਹਾਥਿ ਚੜਿਆ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਛੂਟਿ ਗਈ ਸੰਸਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੇ ਲਾਏ ਤਉ ਸ
ਚ ਲਾਗੇ ਸਾਚੇ ਕੇ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥ ਸਾਚੀ ਬਸਤੁ ਕੇ ਭਾਰ ਚਲਾਏ ਪਹੁਚੇ ਜਾਇ ਭੰਡਾਰੀ ॥
੨॥ ਆਪਹਿ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਮਾਨਿਕ ਆਪੈ ਹੈ ਪਾਸਾਰੀ ॥ ਆਪੈ ਦਹ ਦਿਸਿ ਆਪਿ
ਚਲਾਵੈ ਨਿਹਚਲੁ ਹੈ ਬਿਆਪਾਰੀ ॥੩॥ ਮਨੁ ਕਰਿ ਬੈਲੁ ਸੁਰਤਿ ਕਰਿ ਪੈਡਾ ਗਿਆਨੁ
ਗੋਨਿ ਭਰਿ ਡਾਰੀ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਨਿਬਹੀ ਖੇਪ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥੨॥
॥ ਕੇਦਾਰਾ ॥ ॥ ਰੀ ਕਲਵਾਰਿ ਗਵਾਰਿ ਮੂਢ ਮਤਿ ਉਲਟੋ ਪਵਨੁ ਫਿਰਾਵ
ਉ ॥ ਮਨੁ ਮਤਵਾਰ ਮੇਰ ਸਰ ਭਾਠੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ਚੁਆਵਉ ॥੧॥ ਬੋਲਹੁ ਭਈਆ ਰਾਮ
ਕੀ ਦੁਹਾਈ ॥ ਪੀਵਹੁ ਸੰਤ ਸਦਾ ਮਤਿ ਦੁਰਲਭ ਸਹਜੇ ਪਿਆਸ ਬੁਝਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਭੈ ਬਿਚਿ ਭਾਉ ਭਾਇ ਕੋਊ ਬੂਝਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਭਾਈ ॥ ਜੇਤੇ ਘਟ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਭ ਹੀ ਮਹਿ
ਭਾਵੈ ਤਿਸਹਿ ਪੀਆਈ ॥੨॥ ਨਗਰੀ ਏਕੈ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਧਾਵਤੁ ਬਰਜਿ ਰਹਾਈ ॥
ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੂਟੈ ਦਸਵਾ ਦਰੁ ਖੂਲੈ ਤਾ ਮਨੁ ਖੀਵਾ ਭਾਈ ॥੩॥ ਅਭੈ ਪਦ ਪੂਰਿ ਤਾਪ ਤਹ ਨਾਸੇ
ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਉਬਟ ਚਲੰਤੇ ਇਹੁ ਮਦੁ ਪਾਇਆ ਜੈਸੇ ਖੋਂਦ ਖੁਮਾਰੀ ॥੪॥
੩॥ ॥ ਕੇਦਾਰਾ ॥ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕੇ ਲੀਨੇ ਗਤਿ ਨਹੀ ਏਕੈ ਜਾਨੀ ॥
ਫੂਟੀ ਆਖੈ ਕਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ਬੂਡਿ ਮੂਏ ਬਿਨੁ ਪਾਨੀ ॥੧॥ ਚਲਤ ਕਤ ਟੇਢੇ ਟੇਢੇ ਟੇਢੇ ॥
ਅਸਤਿ ਚਰਮ ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਮੂੰਦੇ ਦੁਰਗੰਧ ਹੀ ਕੇ ਬੇਢੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਨ ਜਪਹੁ ਕਵਨ ਭ੍ਰਮ
ਭੂਲੇ ਤੁਮ ਤੇ ਕਾਲੁ ਨ ਦੂਰੇ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਇਹੁ ਤਨੁ ਰਾਖਹੁ ਰਹੈ ਅਵਸਥਾ

ਪੂਰਾਆਪਨਕੀਆਕਛੂਨਹੋਵੈਕਿਆਕੋਕਰੈਪਰਾਨੀ॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਸਤਿਗੁਰੁ
ਭੇਟੈਏਕੋਨਾਮੁਬਖਾਨੀ॥੩॥ਬਲੂਆਕੇਘਰੂਆਮਹਿਬਸਤੇਫੁਲਵਤਦੇਹਇਆ
ਨੇ॥ਕਹੁਕਬੀਰਜਿਹਰਾਮੁਨਚੇਤਿਓਬੂਡੇਬਹੁਤੁਸਿਆਨੇ॥੪॥੪॥ ॥ਕੇਦਾਰਾ॥
ਟੇਢੀਪਾਗਟੇਢੇਚਲੇਲਾਗੇਬੀਰੇਖਾਨਿ॥ਭਾਉਭਗਤਿਸਿਉਕਾਜੁਨਕਛੂਐਮੇਰੋਕਾ
ਮੁਦੀਵਾਨੁ॥੧॥ਰਾਮੁਬਿਸਾਰਿਓਹੈਅਭਿਮਾਨਿ॥ਕਨਿਕਕਾਮਨੀਮਹਾਸੁੰਦਰੀਪੇਖਿਪੇਖਿ
ਸਚੁਮਾਨਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲਾਲਚਝੂਠਬਿਕਾਰਮਹਾਮਦਇਹਬਿਧਿਅਉਧਬਿਹਾਨਿ॥
ਕਹਿਕਬੀਰਅੰਤਕੀਬੇਰਆਇਲਾਗੋਕਾਲੁਨਿਦਾਨਿ॥੨॥੫॥ ਕੇਦਾਰਾ॥
ਚਾਰਿਦਿਨਅਪਨੀਨਉਬਤਿਚਲੇਬਜਾਇ॥ਇਤਨਕੁਖਟੀਆਗਠੀਆਮਟੀਆ
ਸੰਗਿਨਕਛੁਲੈਜਾਇ॥ਰਹਾਉ॥ਦਿਹਰੀਬੈਠੀਮਿਹਰੀਰੋਵੈਦੁਆਰੈਲਉਸੰਗਿਮਾ
ਇ॥ਮਰਹਟਲਗਿਸਭੁਲੋਗੁਕੁਟੰਬੁਮਿਲਿਹੰਸੁਇਕੇਲਾਜਾਇ॥ਵੈਸੁਤਵੈਬਿਤ
ਵੈਪੁਰਪਾਟਨਬਹੁਰਿਨਦੇਖੈਆਇ॥ਕਹਤਕਬੀਰਰਾਮੁਕੀਨਸਿਮਰਹੁਜਨਮੁਅਕਾ
ਰਥਜਾਇ॥੨॥੬॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਕੇਦਾਰਾਬਾਣੀਰਵਿਦਾਸਜੀਉਕੀ॥ ॥ਖਟੁਕਰਮਕੁਲਸੰਜੁਗਤੁਹੈ
ਹਰਿਭਗਤਿਹਿਰਦੈਨਾਹਿ॥ਚਰਨਾਰਬਿੰਦਨਕਥਾਭਾਵੈਸੁਪਚਤੁਲਿਸਮਾਨਿ॥੧॥
॥ਰੇਚਿਤਚੇਤਿਚੇਤਅਚੇਤ॥ਕਾਹੇਨਬਾਲਮੀਕਹਿਦੇਖ॥ਕਿਸੁਜਾਤਿਤੇਕਿਹਪ
ਦਹਿਅਮਰਿਓਰਾਮਭਗਤਿਬਿਸੇਖ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਆਨਸਤ੍ਰੁਅਜਾਤੁਸਭਤੇਕ੍ਰਿਸ੍ਨ
ਲਾਵੈਹੇਤੁ॥ਲੋਗੁਬਪੁਰਾਕਿਆਸਰਾਹੈਤੀਨਿਲੋਕਪ੍ਰਵੇਸ॥੨॥ਅਜਾਮਲੁਪਿੰਗੁ
ਲਾਲੁਭਤੁਕੁੰਚਰੁਗਏਹਰਿਪਾਸਿ॥ਐਸੇਦੁਰਮਤਿਨਿਸਤਰੇਤੂਕਿਉਨਤਰਹਿਰਵਿ
ਦਾਸ॥੩॥੧॥੭॥

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ੧ ॥ਘਰੁ੧॥ ਚਉਪਦੇ॥
ਤੁਝਤੇਬਾਹਰਿਕਛੂਨਹੋਇ॥ਤੂਕਰਿਕਰਿਦੇਖਹਿਜਾਣਹਿਸੋਇ॥੧॥ਕਿਆਕ
ਹੀਐਕਿਛੁਕਹੀਨਜਾਇ॥ਜੋਕਿਛੁਅਹੈਸਭਤੇਰੀਰਜਾਇ॥੧ਰਹਾਉ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰ
ਣਾਸੁਤੇਰੈਪਾਸਿ॥ਕਿਸੁਆਗੈਕੀਚੈਅਰਦਾਸਿ॥੨॥ਆਖਣੁਸੁਨਣਾਤੇਰੀਬਾ
ਣੀ॥ਤੂਆਪੇਜਾਣਹਿਸਰਬਵਿਡਾਣੀ॥੩॥ਕਰੇਕਰਾਏਜਾਣੈਆਪਿ॥ਨਾਨਕਦੇਖੈ
ਥਾਪਿਉਥਾਪਿ॥੪॥੧॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ੧
ਘਰੁ੨ ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਤਰੇਮੁਨਿਕੇਤੇਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕਬ੍ਰਹਮਾਦਿਤਰੇ॥ਸਨਕਸਨੰ
ਦਨਤਪਸੀਜਨਕੇਤੇਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਰਿਪਰੇ॥੧॥ਭਵਜਲੁਬਿਨੁਸਬਦੈਕਿਉਤਰੀਐ॥
ਨਾਮਬਿਨਾਜਗੁਰੋਗਿਬਿਆਪਿਆਦੁਬਿਧਾਡੁਬਿਡੁਬਿਮਰੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰੁਦੇਵਾ
ਗੁਰੁਅਲਖਅਭੇਵਾ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਸੋਝੀਗੁਰਕੀਸੇਵਾ॥ਆਪੇਦਾਤਿਕਰੀਗੁਰਿਦਾਤੈਪਾਇ
ਆਅਲਖਅਭੇਵਾ॥੨॥ਮਨੁਰਾਜਾਮਨੁਮਨਤੇਮਾਨਿਆਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਈ॥ਮਨੁਜੋ
ਗੀਮਨੁਬਿਨਸਿਬਿਓਗੀਮਨੁਸਮਝੈਗੁਣਗਾਈ॥੩॥ਗੁਰਤੇਮਨੁਮਾਰਿਆਸਬਦੁਵੀਚਾ
ਰਿਆਤੇਵਿਰਲੇਸੰਸਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਭਰਿਪੁਰਿਲੀਣਾਸਾਚਸਬਦਿਨਿਸਤਾਰਾ॥੪॥
੧॥੨॥ ॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੧ ॥ਨੈਨੀਦ੍ਰਿਸਟਿਨਹੀਤਨੁਹੀਨਾਜਰਿਜੀਤਿ
ਆਸਿਰਿਕਾਲੋ॥ਰੂਪੁਰੰਗੁਰਹਸੁਨਹੀਸਾਚਾਕਿਉਛੋਡੈਜਮਜਾਲੋ॥੧॥ਪ੍ਰਾਣੀਹਰਿ
ਜਪਿਜਨਮੁਗਇਓ॥ਸਾਚਸਬਦਬਿਨੁਕਬਹੂਨਛੂਟਸਿਬਿਰਥਾਜਨਮੁਭਇਓ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਤਨਮਹਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਹਉਮਮਤਾਕਠਿਨਪੀਰਅਤਿਭਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਜਪਹੁ
ਰਸੁਰਸਨਾਇਨਬਿਧਿਤਰੁਤੂਤਾਰੀ॥੨॥ਬਹਰੇਕਰਨਅਕਲਿਭਈਹੋਛੀਸਬਦਸਹ
ਜੁਨਹੀਬੂਝਿਆ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਮਨਮੁਖਿਹਾਰਿਆਬਿਨੁਗੁਰਅੰਧੁਨਸੂਝਿਆ॥
੩॥ਰਹੈਉਦਾਸੁਆਸਨਿਰਾਸਾਸਹਜਧਿਆਨਿਬੈਰਾਗੀ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਛੂ

ਏਸਿਰਅ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੪॥੨॥੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧

ਭ੍ਰੂਰੀ ਚਾਲ ਚਰਣ ਕਰ ਖਿਸਰੇ ਤੁਚਾ ਦੇਹ ਕੁਮਲਾਨੀ ॥ ਨੇਤ੍ਰੀ ਧੁੰਧਿ ਕਰਨ ਭਏ ਬਹਰੇ ਮ
ਨਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਨੀ ॥੧॥ ਅੰਧੁਲੇ ਕਿਆ ਪਾਇਆ ਜਗਿ ਆਇ ॥ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਨਹੀ
ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਚਾਲੇ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹਵਾ ਰੰਗਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਰਾਤੀ ਜਬ ਬੋ
ਲੈ ਤਬ ਫੀਕੇ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਵਿਆਪਸਿ ਪਸੂ ਭਏ ਕਦੇ ਹੋਹਿ ਨ ਨੀਕੇ ॥੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਕਾ ਰਸੁ ਵਿਰਲੀ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਬਦ ਭੇਦੁ ਨਹੀ
ਆਇਆ ਤਬ ਲਗੁ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਏ ॥੩॥ ਅਨ ਕੋ ਦਰੁ ਘਰੁ ਕਬਹੂ ਨ ਜਾਨਸਿ ਏਕੋ ਦਰੁ ਸ
ਚਿਆਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਵਿਚਾਰਾ ॥੪॥੩॥੪॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਗਲੀ ਰੈਣਿ ਸੋਵਤ ਗਲਿ ਫਾਹੀ ਦਿਨਸੁ ਜੰਜਾਲਿ ਗ
ਵਾਇਆ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਘੜੀ ਨਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨਿਆ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥੧॥
ਮਨ ਰੇ ਕਿਉ ਛੂਟਸਿ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ॥ ਕਿਆ ਲੇ ਆਵਸਿ ਕਿਆ ਲੇ ਜਾਵਸਿ ਰਾਮੁ ਜਪਹੁ
ਗੁਣਕਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਧਉ ਕਵਲੁ ਮਨਮੁਖ ਮਤਿ ਹੋਛੀ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਸਿਰਿ ਧੰਧਾ ॥
ਕਾਲੁ ਬਿਕਾਲੁ ਸਦਾ ਸਿਰਿ ਤੇਰੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਗਲਿ ਫੰਧਾ ॥੨॥ ਡਗਰੀ ਚਾਲ ਨੇਤ੍ਰ ਫੁਨਿ
ਅੰਧੁਲੇ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਨਹੀ ਭਾਈ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦੁ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਹੈ ਮਾਇਆ ਅੰਧੁਲਉ ਧੰਧੁ ਕ
ਮਾਈ ॥੩॥ ਖੋਇਓ ਮੂਲੁ ਲਾਭੁ ਕਹ ਪਾਵਸਿ ਦੁਰਮਤਿ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੇ ॥ ਸਬਦੁ ਬੀ
ਚਾਰਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਪਤੀਣੇ ॥੪॥੪॥੫॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਗੁਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਰਾਮੁ ਰਸਨਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਸਿ ਸਬਦੁ
ਪਛਾਣਸਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾਣਿ ਪਛਾਤਾ ॥੧॥ ਸੋ ਜਨੁ ਐਸਾ ਮੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਆਪੁ ਮਾਰਿ
ਅਪਰੰਪਰਿ ਰਾਤਾ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿ
ਰੰਜਨੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਆਦੇਸੋ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ
ਸਚੁ ਵੇਸੋ ॥੨॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਿਹਵਾ ਮਿਥਿਆ ਮੈਲੁ ਨ ਰਾਈ ॥ ਨਿਰਮਲ
ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੩॥ ਗੁਣੀ ਗੁਣੀ ਮਿਲਿ ਲਾ
ਹਾ ਪਾਵਸਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ॥ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਹਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸ

ਖਾਈ॥੪॥੫॥੬॥ ॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੧ ॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਸਰਬਧਨੁਧਾ
ਰਣੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਈਐ॥ਅਮਰਪਦਾਰਥਤੇਕਿਰਤਾਰਥਸਹਜਧਿਆਨਿਲਿ
ਵਲਾਈਐ॥੧॥ਮਨਰੇਰਾਮਭਗਤਿਚਿਤੁਲਾਈਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮੁਨਾਮੁਜਪਿ
ਹਿਰਦੈਸਹਜਸੇਤੀਘਰਿਜਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਰਮੁਭੇਦੁਭਉਕਬਹੁਨਛੂਟ
ਸਿਆਵਤਜਾਤਨਜਾਨੀ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਕੋਮੁਕਤਿਨਪਾਵਸਿਡੂਬਿਮੁਏਬਿਨੁਪਾਨੀ
॥੨॥ਧੰਧਾਕਰਤਸਗਲੀਪਤਿਖੋਵਸਿਭਰਮੁਨਮਿਟਸਿਗਵਾਰਾ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਮੁ
ਕਤਿਨਹੀਕਬਹੀਅੰਧੁਲੇਧੰਧੁਪਸਾਰਾ॥੩॥ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆ
ਮਨਹੀਤੇਮਨੁਮੂਆ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੋਜਾਨਿਆਨਾਨਕਅਵਰੁਨਦੂਆ॥੪॥੬॥
੭॥ ॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੧ ॥ਜਗਨਹੋਮਪੁੰਨਤਪਪੂਜਾਦੇਹਦੁਖੀਨਿਤ
ਦੂਖੁਸਹੈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਪਾਵਸਿਮੁਕਤਿਨਾਮਿਗੁਰਮੁਖਿਲਹੈ॥੧॥ਰਾਮ
ਨਾਮਬਿਨੁਬਿਰਥੇਜਗਿਜਨਮਾ॥ਬਿਖੁਖਾਵੈਬਿਖੁਬੋਲੀਬੋਲੈਬਿਨੁਨਾਵੈਨਿਹਫਲੁ
ਮਰਿਭ੍ਰਮਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੁਸਤਕਪਾਠਬਿਆਕਰਣਵਖਾਣੈਸੰਧਿਆਕਰਮਤਿ
ਕਾਲਕਰੈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਮੁਕਤਿਕਹਾਪ੍ਰਾਣੀਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਉਰਝਿਮਰੈ॥੨॥
ਡੰਡਕਮੰਡਲਸਿਖਾਸੂਤੁਧੋਤੀਤੀਰਥਿਗਵਨੁਅਤਿਭ੍ਰਮਨੁਕਰੈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਸਾਂਤਿਨਆ
ਵੈਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੁਪਾਰਿਪਰੈ॥੩॥ਜਟਾਮੁਕਟੁਤਨਿਭਸਮਲਗਾਈਬਸਤ੍ਰ
ਛੋਡਿਤਨਿਨਗਨੁਭਇਆ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਤ੍ਰਿਪਤਿਨਆਵੈਕਿਰਤਕੈਬਾਂਧੈਭੇਖੁਭ
ਇਆ॥੪॥ਜੇਤੇਜੀਅਜੰਤਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਜਤ੍ਰਕਤ੍ਰਤੂਸਰਬਜੀਆ॥ਗੁ
ਰਪਰਸਾਦਿਰਾਖਿਲੇਜਨਕਉਹਰਿਰਸੁਨਾਨਕਝੋਲਿਪੀਆ॥੫॥੭॥੮॥

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩ ॥ਚਉਪਦੇ॥ ॥ਘਰੁ੧

ਜਾਤਿਕਾਗਰਬੁਨਕਰੀਅਹੁਕੋਈ॥ਬ੍ਰਹਮੁਬਿੰਦੇਸੋਬ੍ਰਾਹਮਣੁਹੋਈ॥੧॥ਜਾਤਿਕਾ
ਗਰਬੁਨਕਰਿਮੂਰਖਗਵਾਰਾ॥ਇਸੁਗਰਬਤੇਚਲਹਿਬਹੁਤੁਵਿਕਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਚਾਰੇਵਰਨਆਖੈਸਭੁਕੋਈ॥ਬ੍ਰਹਮੁਬਿੰਦਤੇਸਭਓਪਤਿਹੋਈ॥੨॥ਮਾਟੀਏਕਸ

ਗਲਮੈਸਾਰਾ॥ਬਹੁਬਿਧਿਭਾਂਡੇਘੜੈਕੁਮਾਰਾ॥੩॥ਪੰਚਤਤਮਿਲਿਦੇਹੀਕਾਆਕਾਰਾ॥
ਘਟਿਵਧਿਕੋਕਰੈਬੀਚਾਰਾ॥੪॥ਕਹਤੁਨਾਨਕਇਹੁਜੀਉਕਰਮਬੰਧੁਹੋਈ॥
ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥੫॥੧॥ ॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩
ਜੋਗੀਗ੍ਰਿਹੀਪੰਡਿਤਭੇਖਧਾਰੀ॥ਏਸੂਤੇਅਪਣੈਅਹੰਕਾਰੀ॥੧॥ਮਾਇਆਮ
ਦਿਮਾਤਾਰਹਿਆਸੋਇ॥ਜਾਗਤੁਰਹੈਨਮੂਸੈਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਜਾਗੈਜਿਸੁਸ
ਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈ॥ਪੰਚਦੂਤਓਹੁਵਸਗਤਿਕਰੈ॥੨॥ਸੋਜਾਗੈਜੋਤਤੁਬੀਚਾਰੈ॥ਆਪਿ
ਮਰੈਅਵਰਾਨਹਮਾਰੈ॥੩॥ਸੋਜਾਗੈਜੋਏਕੋਜਾਣੈ॥ਪਰਕਿਰਤਿਛੋਡੈਤਤੁਪਛਾਣੈ
॥੪॥ਚਹੁਵਰਨਾਵਿਚਿਜਾਗੈਕੋਇ॥ਜਮੈਕਾਲੈਤੇਛੂਟੈਸੋਇ॥੫॥ਕਹਤੁਨਾਨਕੁ
ਜਨੁਜਾਗੈਸੋਇ॥ਗਿਆਨੁਅੰਜਨੁਜਾਕੀਨੇਤ੍ਰੀਹੋਇ॥੬॥੨॥ ॥ਭੈਰਉ
ਮਹਲਾ੩ ॥ਜਾਕਉਰਾਖੈਅਪਣੀਸਰਣਾਈ॥ਸਾਚੇਲਾਗੈਸਾਚਾਫਲੁਪਾਈ
॥੧॥ਰੇਜਨਕੈਸਿਉਕਰਹੁਪੁਕਾਰਾ॥ਹੁਕਮੇਹੋਆਹੁਕਮੇਵਰਤਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਹੁ
ਆਕਾਰੁਤੇਰਾਹੈਧਾਰਾ॥ਖਿਨਮਹਿਬਿਨਸੈਕਰਤਨਲਾਗੈਬਾਰਾ॥੨॥ਕਰਿਪਰਸਾਦੁ
ਇਕੁਖੇਲੁਦਿਖਾਇਆ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥੩॥ਕਹਤੁਨਾਨਕੁਮਾ
ਰਿਜੀਵਾਲੇਸੋਇ॥ਐਸਾਬੂਝਹੁਭਰਮਿਨਭੂਲਹੁਕੋਇ॥੪॥੩॥ ॥ਭੈਰਉ
ਮਹਲਾ੩ ॥ਘਰੁ੧ ॥ਮੈਕਾਮਣਿਮੇਰਾਕੰਤੁਕਰਤਾਰੁ॥ਜੇਹਾਕਰਾਏਤੇਹਾ
ਕਰੀਸੀਗਾਰੁ॥੧॥ਜਾਂਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਂਕਰੇਭੋਗੁ॥ਤਨੁਮਨੁਸਾਚੇਸਾਹਿਬਜੋਗੁ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਕਰੇਕਿਆਕੋਈ॥ਜਾਂਆਪੇਵਰਤੈਏਕੋਸੋਈ॥੨॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ
ਪਿਰਮਕਸਾਈ॥ਮਿਲਉਗੀਦਇਆਲਪੰਚਸਬਦਵਜਾਈ॥੩॥ਭਨਤਿਨਾਨਕੁਕ
ਰੇਕਿਆਕੋਇ॥ਜਿਸਨੋਆਪਿਮਿਲਾਵੈਸੋਇ॥੪॥੪॥ ॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩
ਸੋਮੁਨਿਜਿਮਨਕੀਦੁਬਿਧਾਮਾਰੈ॥ਦੁਬਿਧਾਮਾਰਿਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰੈ॥੧॥ਇਸੁਮਨਕਉਕੋ
ਈਖੋਜਹੁਭਾਈ॥ਮਨੁਖੋਜਤਨਾਮੁਨਉਨਿਧਿਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੂਲੁਮੋਹੁਕਰਿਕਰਤੈ
ਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ਮਮਤਾਲਾਇਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ॥੨॥ਇਸੁਮਨਤੇਸਭਪਿੰਡ
ਪਰਾਣਾ॥ਮਨਕੈਵੀਚਾਰਿਹੁਕਮੁਬੁਝਿਸਮਾਣਾ॥੩॥ਕਰਮੁਹੋਵੈਗੁਰੁਕਿਰਪਾਕਰੈ॥

ਇਹੁਮਨੁਜਾਗੈਇਸੁਮਨਕੀਦੁਬਿਧਾਮਰੈ॥੪॥ਮਨਕਾਸੁਭਾਉਸਦਾਬੈਰਾਗੀਸਭ
ਮਹਿਵਸੈਅਤੀਤੁਅਨਰਾਗੀ॥੫॥ਕਹਤੁਨਾਨਕੁਜੋਜਾਣੈਭੇਉਆਦਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰ
ਜਨਦੇਉ॥੬॥੫॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੩ ॥ਰਾਮਨਾਮੁਜਗਤਨਿਸਤਾਰਾ॥ਭਉ
ਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰਣਹਾਰਾ॥੧॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥ਸਦਹੀਨਿਬ
ਹੈਤੇਰੈਨਾਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਨਚੇਤਹਿਮਨਮੁਖਗਾਵਾਰਾ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੈਸੇਪਾਵ
ਹਿਪਾਰਾ॥੨॥ਆਪੇਦਾਤਿਕਰੇਦਾਤਾਰੁ॥ਦੇਵਣਹਾਰੇਕਉਜੈਕਾਰੁ॥੩॥ਨਦਰਿ
ਕਰੇਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਏ॥ਨਾਨਕਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਏ॥੪॥੬॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੩
ਨਾਮੁਧਰੇਸਰੁਜਿਤਨੇਲੋਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨ੍ਹਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉ
ਅਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਵਡਿਆਈਦੇਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮਨਾਮਿ
ਜਿਨਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੁ॥ਆਪਿਉਧਰੇਸਭਿਕੁਲਉਧਾਰਣਹਾਰੁ॥੨॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮਨ
ਮੁਖਜਮਪੁਰਿਜਾਹਿ॥ਅਉਖੇਹੋਵਹਿਚੋਟਾਖਾਹਿ॥੩॥ਆਪੇਕਰਤਾਦੇਵੈਸੋਇ॥ਨਾ
ਨਕਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੪॥੭॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੩ ॥ਗੋਵਿੰਦ
ਪ੍ਰੀਤਿਸਨਕਾਦਿਕਉਧਾਰੇ॥ਰਾਮਨਾਮਸਬਦਬੀਚਾਰੇ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਅਪਣੀਕਿਰ
ਪਾਧਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੇਲਗੈਪਿਆਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਭਗਤਿਸਾਚੀ
ਹੋਇ॥ਪੂਰੈਗੁਰਿਮੇਲਾਵਾਹੋਇ॥੨॥ਨਿਜਘਰਿਵਸੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੩॥ਆਪੇਵੇਖੈਵੇਖਣਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਰਖਹੁਉਰਧਾਰਿ॥੪
॥੮॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੩ ॥ਕਲਜੁਗਮਹਿਰਾਮਨਾਮੁਉਰਧਾਰੁ॥ਬਿ
ਨੁਨਾਵੈਮਾਥੈਪਾਵੈਛਾਰੁ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮੁਦੁਲਭੁਹੈਭਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਵਸੈਮਨਿਆ
ਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮਨਾਮੁਜਨਭਾਲਹਿਸੋਇ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੨॥ਹਰਿ
ਕਾਭਾਣਾਮੰਨਹਿਸੇਜਨਪਰਵਾਣੁ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਾਮਨੀਸਾਣੁ॥੩॥ਸੋਸੇਵਹੁਜੋਕ
ਲਰਹਿਆਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਰਿ॥੪॥੯॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੩
ਕਲਜੁਗਮਹਿਬਹੁਕਰਮਕਮਾਹਿ॥ਨਾਰੁਤਿਨਕਰਮਥਾਇਪਾਹਿ॥੧॥ਕਲਜੁਗ
ਮਹਿਰਾਮਨਾਮੁਹੈਸਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਾਲਗੈਪਿਆਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਨੁਮਨੁਖੋ

ਜਿਪਹੋਮਤਿਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਗਿਆਨੁਅੰਜਨੁਸ ੬੫੧
ਭਿਗੁਰਤੇਹੋਇਆਰਾਮੁਨਾਮੁਰਵਿਰਹਿਆਤਿਨੁਲੋਇਆ॥੩॥ਕਲਜੁਗਮਹਿਹਰਿਜੀਉ
ਏਕੁਹੋਰਰੁਤਿਨਕਾਈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦੈਰਾਮਨਾਮੁਲੇਹੁਜਮਾਈ॥੪॥੧੦॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩ ॥ਘਰੁ੨

ਦੁਬਿਧਾਮਨਮੁਖਿਰੋਗਿਵਿਆਪੇਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਹਿਅਧਿਕਾਈ॥ਮਰਿਮਰਿਜੰਮਹਿਠ
ਉਰਨਪਾਵਹਿਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਈ॥੧॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਕਰਿਕਿਰਪਾਦੇਹੁਬੁਝਾਈ॥ਹਉ
ਮੈਰੋਗੀਜਗਤੁਉਪਾਇਆਬਿਨੁਸਬਦੈਸੁਰਤਿਨਪਾਈ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਸਭੇਰੋਗਿਵਿਆਪੇਮ
ਮਤਾਸੁਰਤਿਗਵਾਈ॥੨॥ਇਕਿਆਪੇਕਾਢਿਲਏਪ੍ਰਭਿਆਪੇਗੁਰਸੇਵਾਪ੍ਰਭਿਲਾਏ
ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੋਪਾਇਆਸੁਖੁਵਸਿਆਮਨਿਆਏ॥੩॥ਚਉਥੀਪਦਵੀਗੁਰਮੁ
ਖਿਵਰਤਹਿਤਿਨਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਇਆ॥ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਕਿਰਪਾਕੀਨੀਵਿਚਹੁ
ਆਪੁਗਵਾਇਆ॥੪॥ਏਕਸੁਕੀਸਿਰਿਕਾਰਏਕਜਿਨਿਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਰੁਦ੍ਰੁਉਪਾ
ਇਆ॥ਨਾਨਕਨਿਹਚਲੁਸਾਚਾਏਕੋਨਾਕਦੇਮਰੈਨਜਾਇਆ॥੫॥੧੧॥ ॥੧॥

ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩

॥ਮਨਮੁਖਿਦੁਬਿਧਾਸਦਾਹੈਰੋਗੀਰੋਗੀਸਗਲਸੰਸਾਰਾ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝਹਿਰੋਗੁਗਵਾਵਹਿਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਾ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਾ
ਇ॥ਨਾਨਕਤਿਸਨੋਦੇਇਵਡਾਈਜੋਰਾਮਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਮਤਾਕਲਿ
ਸਭਿਰੋਗਿਵਿਆਪੇਤਿਨਜਮਕੀਹੈਸਿਰਿਕਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਾਣੀਜਮੁਨੇੜਿਨਆਵੈਜਿ
ਨਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰਿਧਾਰਾ॥੨॥ਜਿਨਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਸੇਜਗਮਹਿ
ਕਾਹੇਆਇਆ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕਦੇਨਕੀਨੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੩॥ਨਾਨ
ਕਸੇਪੂਰੇਵਡਭਾਗੀਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਲਾਏ॥ਜੋਇਛਹਿਸੋਈਫਲੁਪਾਵਹਿਗੁਰਬਾਣੀ
ਸੁਖੁਪਾਏ॥੪॥੩॥੧੨॥

ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩

॥ਦੁਖਵਿਚਿਜੰਮੈਦੁਖਿਮਰੈਦੁ
ਖਵਿਚਿਕਾਰਕਮਾਇ॥ਗਰਭਜੋਨੀਵਿਚਿਕਦੇਨਨਿਕਲੈਬਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੧॥ਧ੍ਰਿ
ਗੁਧ੍ਰਿਗੁਮਨਮੁਖਿਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਸੇਵਨਕੀਨੀਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਭਾਇਆ
॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸਭਿਰੋਗਗਵਾਏਜਿਸਨੋਹਰਿਜੀਉਲਾਏ॥ਨਾਮੇਨਾਮਿਮਿਲੈ

ਰਹਾਉ॥੧॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਪੜਹਿਮੁਨਿਕੇਤੇਬਿਨੁਸਬਦੈ

ਵਡਿਆਈਜਿਸੁਨੋਮੰਨਿਵਸਾਏ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਤਾਫਲੁਪਾਏਸਚੁਕਰਣੀਸੁਖਸਾ
ਰੁ॥ਸੇਜਨਨਿਰਮਲਜੋਹਰਿਲਾਗੇਹਰਿਨਾਮੇਧਰਹਿਪਿਆਰੁ॥੩॥ਤਿਨਕੀਰੇਣੁਮਿ
ਲੈਤਾਮਸਤਕਿਲਾਂਈਜਿਨਿਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਧਿਆਇਆ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕੀਰੇਣੁਪੂ
ਰੈਭਾਗਿਪਾਈਐਜਿਨੀਰਾਮਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇਆ॥੪॥੩॥੧੩॥

ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩ ॥ਸਬਦੁਬੀਚਾਰੇਸੋਜਨੁਸਾਚਾਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਸਾਚਾਸੋਈ॥
ਸਾਚੀਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਤਾਤਨਿਦੂਖੁਨਹੋਈ॥੧॥ਭਗਤੁਭਗਤੁਕਹੈਸਭੁਕੋ
ਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਭਗਤਿਨਪਾਈਐਪੂਰੈਭਾਗਿਮਿਲੈਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਮਨਮੁਖਮੂਲੁਗਵਾਵਹਿਲਾਭੁਮਾਗਹਿਲਾਹਾਲਾਭੁਕਿਦੂਹੋਈ॥ਜਮਕਾਲੁਸਦਾਹੈ
ਸਿਰਊਪਰਿਦੂਜੈਭਾਇਪਤਿਖੋਈ॥੨॥ਬਹਲੇਭੇਖਭਵਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਹਉਮੈਰੋਗੁਨ
ਜਾਈ॥ਪੜਿਪੜਿਲੂਝਹਿਬਾਦੁਵਖਾਣਹਿਮਿਲਿਮਾਇਆਸੁਰਤਿਗਵਾਈ॥੩॥ਸਤਿ
ਗੁਰੁਸੇਵਹਿਪਰਮਗਤਿਪਾਵਹਿਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਿਨਾਮਨਿਵਸਿਆ
ਦਰਿਸਾਚੈਪਤਿਪਾਈ॥੪॥੪॥੧੪॥

ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩ ॥ਮਨਮੁਖਆਸਾਨਹੀਉਤਰੈਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਏ॥ਉਦਰੁਨੈਸਾ
ਣੁਨਭਰੀਐਕਬਹੂਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਪਚਾਏ॥੧॥ਸਦਾਅਨੰਦੁਰਾਮਰਸਿਰਾਤੇ॥ਹਿ
ਰਦੈਨਾਮੁਦੁਬਿਧਾਮਨਿਭਾਗੀਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਤ੍ਰਿਪਤਾਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮੁਸ੍ਰਿਸਟਿਜਿਨਿਸਾਜੀਸਿਰਿਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਏ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਕੀਆ
ਜਿਨਿਆਪੇਆਪੇਦੂਜੈਲਾਏ॥੨॥ਤਿਸਨੋਕਿਹੁਕਹੀਐਜੇਦੂਜਾਹੋਵੈਸਭਿਤੁਧੈਮਾ
ਹਿਸਮਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਤਤੁਬੀਚਾਰਾਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਏ॥੩॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾ
ਸਦਹੀਸਾਚਾਸਾਚਾਸਭੁਆਕਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਸੋਝੀਪਾਈਸਚਿਨਾਮਿਨਿਸ
ਤਾਰਾ॥੪॥੫॥੧੫॥ ॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩

ਕਲਿਮਹਿਪ੍ਰੇਤਜਿਨੀਰਾਮੁਨਪਛਾਤਾਸਤਜੁਗਿਪਰਮਹੰਸਬੀਚਾਰੀ॥ਦੁਆਪੁਰਿ
ਤ੍ਰੇਤੈਮਾਣਸਵਰਤਹਿਵਿਰਲੈਹਉਮੈਮਾਰੀ॥੧॥ਕਲਿਮਹਿਰਾਮਨਾਮਿਵਡਿਆ
ਈ॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਤਾਵਿਣੁਨਾਵੈਮੁਕਤਿਨਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਿਰ
ਦੈਨਾਮੁਲਖੈਜਨੁਸਾਚਾਗੁਰਮੁਖਿਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ਆਪਿਤਰੇਸਗਲੇਕੁਲਤਾਰੇਜਿਨੀ

ਗੀਆ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੨॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਗੁਣ ਕਾ ਦਾਤਾ ਅਵਗਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥
ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹੇ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥੩॥ ਘਰੁ ਦਰੁ ਮਹਲੁ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਦਿਖਾਇਆ ਰੰਗ ਸਿਉ ਰਲੀਆ ਮਾਣੈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਹੈ ਸੁ ਭਲਾ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਵਖਾਣੈ ॥੪॥੬॥੧੬॥ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨਸਾ ਮਨਿ ਸਮਾਇ
ਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਵੈ ਫਿਰਿ ਮਰੈ ਨ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ
ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਇਛ ਪੁਜਾਵਣਹਾਰੁ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਆ
ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੨॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਏਕੁ ਹੈ ਹੋਰ ਥੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਆ ਦਾਤਾ ਸੇ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁ
ਖੁ ਪਾਇਆ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਧਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ
ਸਮਾਇ ॥੪॥੭॥੧੭॥ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ
ਜਗਤੁ ਬਉਰਾਨਾ ਭੂਲਾ ਚੋਟਾ ਖਾਈ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਦਰ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾ
ਈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਸਦ ਲਾਗਾ
ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਭਉਜਲੁ ਤਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੇਖ ਕਰੈ ਬਹੁਤੁ ਚਿਤੁ ਡੋਲੈ ਅੰਤਰਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥
ਅੰਤਰਿ ਤਿਸਾ ਭੂਖ ਅਤਿ ਬਹੁਤੀ ਭਉਕਤ ਫਿਰੈ ਦਰ ਬਾਰੁ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ
ਫਿਰਿ ਜੀਵਹਿ ਤਿਨ ਕਉ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ
ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੩॥ ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਬਦੁ ਸਮਾਲੇ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੮॥੧੮॥ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩
ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਖੁਆਇਆ ਦੁਖੁ ਖਟੇ ਦੁਖ ਖਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਹਲਕੁ ਦੁਖੁ ਭਾ
ਰੀ ਬਿਨੁ ਬਿਬੇਕ ਭਰਮਾਇ ॥੧॥ ਮਨਮੁਖਿ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੈਸਾਰਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਪਨੈ ਨ
ਹੀ ਚੇਤਿਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕਦੇ ਨ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਸੂਆ ਕਰਮ ਕਰੈ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ਕੂੜੁ ਕਮਾ
ਵੈ ਕੂੜੋ ਹੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਉਲਟੀ ਹੋਵੈ ਖੋਜਿ ਲਹੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਰਿਦੈ ਸਦ ਵਸਿਆ ਪਾਇਆ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਚੂਕਾ ਮਨ ਅ

ਗਿਆਨੁ ॥੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇ ਵਡਿ
ਆਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੯॥੧੯॥ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩

ਮੇਰੀ ਪਟੀਆ ਲਿਖਹੁ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਫਾਥੇ ਜਮ ਜਾਲਾ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਕਰੇ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮੇਰੈ ਨਾਲਾ ॥੧॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਪ੍ਰਹਿਲਾ
ਦੁ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ॥ ਸਾਸਨਾ ਤੇ ਬਾਲਕੁ ਗਮੁ ਨ ਕਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤਾ ਉਪਦੇਸੈ ਪ੍ਰਹਿਲਾ
ਦ ਪਿਆਰੇ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਛੋਡਹੁ ਜੀਉ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਕਹੈ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੀ ਮਾ
ਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡਾ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥੨॥ ਸੰਡਾ ਮਰਕਾ ਸਭਿ ਜਾਇ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰ
ਹਿਲਾਦੁ ਆਪਿ ਵਿਗੜਿਆ ਸਭਿ ਚਾਟੜੇ ਵਿਗਾੜੇ ॥ ਦੁਸਟ ਸਭਾ ਮਹਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਪਕਾਇਆ
॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕਾ ਰਾਖਾ ਹੋਇ ਰਘੁਰਾਇਆ ॥੩॥ ਹਾਥਿ ਖੜਗੁ ਕਰਿ ਧਾਇਆ ਅਤਿ ਅਹੰ
ਕਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਕਹਾ ਤੁਝੁ ਲਏ ਉਬਾਰਿ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭੈਆਨ ਰੂਪੁ ਨਿਕਸਿਆ ਥੰਮ੍
ਉਪਾੜਿ ॥ ਹਰਣਾਖਸੁ ਨਖੀ ਬਿਦਾਰਿਆ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਲੀਆ ਉਬਾਰਿ ॥੪॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੇ
ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਜਨ ਕੇ ਇਕੀਹ ਕੁਲ ਉਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ
ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਮਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸੰਤ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੫॥੧੦॥੨੦॥ ॥ ਭੈਰ
ਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਆਪੇ ਦੈਤ ਲਾਇ ਦਿਤੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਉ ਆਪੇ ਰਾਖਾ ਸੋਈ ॥ ਜੋ ਤੇਰੀ
ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ਤਿਨ ਮਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਭਗਤਾ ਕੀ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥
ਦੈਤ ਪੁਤ੍ਰੁ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਤਰਪਣੁ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਣੈ ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧
॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਦੁਬਿਧਾ ਸਬਦੇ ਖੋਈ ॥ ਸਦਾ ਨਿਰਮ
ਲ ਹੈ ਜੋ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਸਚੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥੨॥ ਮੂਰਖ ਦੁਬਿਧਾ ਪੜ੍ਹਹਿ ਮੂਲੁ ਨ ਪਛਾ
ਣਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਦੁਸਟੁ ਦੈਤੁ ਚਿੜਾਇ
ਆ ॥੩॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਪੜੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡੈ ਡਰੈ ਨ ਕਿਸੈ ਕਾ ਡਰਾਇਆ ॥
ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖਾ ਦੈਤੈ ਕਾਲੁ ਨੇੜਾ ਆਇਆ ॥੪॥ ਆਪਣੀ ਪੈਜ ਆਪੇ
ਰਾਖੈ ਭਗਤਾਂ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਣਾਖਸੁ ਨਖੀ ਬਿਦਾਰਿਆ ਅੰਧੈ ਦਰ ਕੀ
ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥੫॥੧੧॥੨੧॥ੴ੨੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਗਿ ਲਾਇਣੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇਣੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਜੁ ਨਾਮੁ ਨਰਾਇਣੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਵਜਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਇਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਗਾਇਣੁ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਲੇ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ॥੨॥ ਗੁਰ ਸਾਧੂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗਿਆਨ ਸਰਿ ਨਾਇਣੁ ॥ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਏ ਗਾਵਾਇਣੁ ॥੩॥ ਤੂ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਧਰਾਇਣੁ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੇਲਿ ਤੇਰਾ ਦਾਸ ਦਸਾਇਣੁ ॥੪॥੧॥

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਬੋਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਫਲ ਸਾ ਘਰੀ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਸਭਿ ਦੁਖ ਪਰਹਰੀ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਜੁ ਨਾਮੁ ਨਰਹਰੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ ਸਿੰਧੁ ਭਉ ਤਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਧਿਆਇ ਮਨਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀ ॥ ਕੋਟ ਕੁਟੰਤਰ ਤੇਰੇ ਪਾਪ ਪਰਹਰੀ ॥੨॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਪਰੀ ॥ ਇਸਨਾਨੁ ਕੀਓ ਅਠਸਠਿ ਸੁਰਸਰੀ ॥੩॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਾਰਿਓ ਤਾਰਣ ਹਰੀ ॥੪॥੨॥

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ਜਪਮਾਲੀ ॥ ਹਿਰਦੈ ਫੇਰਿ ਚਲੈ ਤੁਧੁ ਨਾਲੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਬਨਵਾਲੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਤੂਟਿ ਗਈ ਮਾਇਆ ਜਮ ਜਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਘਾਲ ਜਿਨਿ ਘਾਲੀ ॥ ਤਿਸੁ ਘੜੀਐ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਟਕਸਾਲੀ ॥੨॥ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਿ ਅਗਮੁ ਦਿਖਾਲੀਆ ॥ ਵਿਚਿ ਕਾਇਆ ਨਗਰਿ ਲਧਾ ਹਰਿ ਭਾਲੀ ॥੩॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਾਰਹੁ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀ ॥੪॥੩॥

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਭਿ ਘਟ ਤੇਰੇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਮਾਹਿ ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਾਪੁ ॥ ਹਉ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ਤੂ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਾਪੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਸਭਿ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕਉ ਤੁਮ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਭਾਵੈ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨੇੜੈ ਕੋਇ ਨ ਜਾਵੈ ॥੩॥ ਤੂ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸਭ ਤੈ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰਿ ॥੪॥੪॥

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਗੋਂਡਮਹਲਾ੪ ॥ਘਰੁ੨ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਹਰਿਕਾਸੰਤੁਹਰਿਕੀਹਰਿਮੂਰਤਿਜਿਸੁਹਿਰਦੈਹਰਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰਿ॥ ਮਧੁਸੂਦਨੁ
ਮਸਤਕਿਭਾਗੁਹੋਵੈਜਿਸੁਲਿਖਿਆਸੋਗੁਰਮਤਿਹਿਰਦੈਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਰਿ॥੧॥
ਜਪੀਐਉਰਧਾਰਿ॥ਦੇਹੀਨਗਰਿਤਸਕਰਪੰਚਧਾਤੂਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਕਾਢੇਮਾਰਿ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਕਾਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਮਾਨਿਆਤਿਨਕਾਰਜਹਰਿਆਪਿਸਵਾਰਿ॥
ਤਿਨਚੂਕੀਮੁਹਤਾਜੀਲੋਕਨਕੀਹਰਿਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਆਕਰਤਾਰਿ॥੨॥ਮਤਾਮਸੂ
ਰਤਿਤਾਂਕਿਛੁਕੀਜੈਜੇਕਿਛੁਹੋਵੈਹਰਿਬਾਹਰਿ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈਭਲਹੋਸੀਹਰਿ
ਧਿਆਵਹੁਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਮੁਰਾਰਿ॥੩॥ਹਰਿਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੁਆਪੇਆਪੇਓਹੁਪੂਛਿਨਕਿ
ਸੈਕਰੈਬੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾਧਿਆਈਐਜਿਨਿਮੇਲਿਆਸਤਿਗੁਰੁਕਿਰ
ਪਾਧਾਰਿ॥੪॥੫॥ ॥ਗੋਂਡਮਹਲਾ੪ ॥ਤੇਸਾਧੂਹਰਿਮੇਲਹੁਸੁਆ
ਮੀਜਿਨਜਪਿਆਗਤਿਹੋਇਹਮਾਰੀ॥ਤਿਨਕਾਦਰਸੁਦੇਖਿਮਨੁਬਿਗਸੈ
ਖਿਨੁਖਿਨੁਤਿਨਕਉਹਉਬਲਿਹਾਰੀ॥੧॥ਹਰਿਹਿਰਦੈਜਪਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰੀ॥ਕ੍ਰਿਪਾ
ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਜਗਤਪਿਤਸੁਆਮੀਹਮਦਾਸਨਿਦਾਸਕੀਜੈਪਨਿਹਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਨ
ਮਤਿਊਤਮਤਿਨਪਤਿਊਤਮਜਿਨਹਿਰਦੈਵਸਿਆਬਨਵਾਰੀ॥ਤਿਨਕੀਸੇਵਾਲਾਇ
ਹਰਿਸੁਆਮੀਤਿਨਸਿਮਰਤਗਤਿਹੋਇਹਮਾਰੀ॥੨॥ਜਿਨਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਸਾਧੁਨਪਾ
ਇਆਤੇਹਰਿਦਰਗਹਕਾਢੇਮਾਰੀ॥ਤੇਨਰਨਿੰਦਕਸੋਭਨਪਾਵਹਿਤਿਨਨਕਕਾਟੇਸਿਰ
ਜਨਹਾਰੀ॥੩॥ਹਰਿਆਪਿਬੁਲਾਵੈਆਪੇਬੋਲੈਹਰਿਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿ
ਰਾਹਾਰੀ॥ਹਰਿਜਿਸੁਤੂਮੇਲਹਿਸੋਤੁਧੁਮਿਲਸੀਜਨਨਾਨਕਕਿਆਏਹਿਜੰਤਵਿਚਾਰੀ
॥੪॥੬॥ ॥ਗੋਂਡਮਹਲਾ੪ ॥ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਈਹਰਿਤੇਰੀਜਿਤੁ
ਹਰਿਕੀਰਤਿਹਰਿਸੁਨਣੇ॥ਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਸੁਣਿਆਮਨੁਭੀਨਾਤਿਨਹਮਸ੍ਰੇਵਹਨਿਤ
ਚਰਣੇ॥੧॥ਜਗਜੀਵਨੁਹਰਿਧਿਆਇਤਰਣੇ॥ਅਨੇਕਅਸੰਖਨਾਮਹਰਿਤੇਰੇਨਜਾ
ਹੀਜਿਹਵਾਇਤੁਗਨਣੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਸਿਖਹਰਿਬੋਲਹੁਹਰਿਗਾਵਹੁਲੇਗੁ
ਰਮਤਿਹਰਿਜਪਣੇ॥ਜੋਉਪਦੇਸੁਸੁਣੇਗੁਰਕੇਰਾਸੋਜਨੁਪਾਵੈਹਰਿਸੁਖਘਣੇ॥੨॥ਧੰਨੁ
ਵੰਸੁਧੰਨੁਸੋਪਿਤਾਧੰਨੁਸੁਮਾਤਾਜਿਨਿਜਨਜਣੇ॥ਜਿਨਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਧਿਆਇਆ

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਹਰਿ ਜਨ ਬਣੈ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਵਿ
ਚਿ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਧਿਆਵਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਿ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਾਰਿ
ਪਦਣਾ ॥੪॥੩॥੭॥ ੭॥੨੧॥ ੭॥੩੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੧

ਸਗਲੀ ਥੀਤਿ ਪਾਸਿ ਡਾਰਿ ਰਾਖੀ ॥ ਅਸਟਮ ਥੀਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਜਨਮਾ ਸੀ ॥੧॥ ਭ੍ਰ
ਮਿ ਭੂਲੇ ਨਰ ਕਰਤ ਕਚਰਾਇਣ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਰਹਤ ਨਾਰਾਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਪੰ
ਜੀਰੁ ਖਵਾਇਓ ਚੋਰ ॥ ਓਹੁ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰੈ ਰੇ ਸਾਕਤ ਢੋਰ ॥੨॥ ਸਗਲ ਪਰਾਧ ਦੇਹਿ
ਲੋਰੋਨੀ ॥ ਸੋ ਮੁਖੁ ਜਲਉ ਜਿਤੁ ਕਹਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ਜੋਨੀ ॥੩॥ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥੪॥੧॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫

ਊਠਤ ਸੁਖੀਆ ਬੈਠਤ ਸੁਖੀਆ ॥ ਭਉ ਨਹੀ ਲਾਗੈ ਜਾਂ ਐਸੇ ਬੁਝੀਆ ॥੧॥ ਰਾਖਾ ਏ
ਕੁ ਹਮਾਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਇ ਅਚਿੰਤਾ
ਜਾਗਿ ਅਚਿੰਤਾ ॥ ਜਹਾ ਕਹਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਤੂੰ ਵਰਤੰਤਾ ॥੨॥ ਘਰਿ ਸੁਖਿ ਵਸਿਆ ਬਾਹਰਿ ਸੁਖੁ
ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੩॥੨॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫

ਵਰਤ ਨ ਰਹਉ ਨ ਮਹ ਰਮਦਾਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵੀ ਜੋ ਰਖੈ ਨਿਦਾਨਾ ॥੧॥ ਏਕੁ ਗੁਸਾਈ ਅਲ
ਹੁ ਮੇਰਾ ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਦੁਹਾਂ ਨੇਬੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਜ ਕਾਬੈ ਜਾਉ ਨ ਤੀਰਥ ਪੂਜਾ ॥
ਏਕੋ ਸੇਵੀ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੨॥ ਪੂਜਾ ਕਰਉ ਨ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਉ ॥ ਏਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ਲੇ
ਰਿਦੈ ਨਮਸਕਾਰਉ ॥੩॥ ਨਾ ਹਮ ਹਿੰਦੂ ਨ ਮੁਸਲਮਾਨ ॥ ਅਲਹ ਰਾਮ ਕੇ ਪਿੰਡੁ ਪਰਾਨ ॥
੪॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਹੁ ਕੀਆ ਵਖਾਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪੀਰ ਮਿਲਿ ਖੁਦਿ ਖਸਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥੫॥੩॥
ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦਸ ਮਿਰਗੀ ਸਹਜੇ ਬੰਧਿ ਆਨੀ ॥ ਪਾਂਚ ਮਿਰਗ ਬੇਧੇ ਸਿਵ
ਕੀ ਬਾਨੀ ॥੧॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਲੇ ਚੜਿਓ ਸਿਕਾਰ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਪਕਰੇ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਹਥੀਆਰ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਖੇਰ ਬਿਰਤਿ ਬਾਹਰਿ ਆਇਓ ਧਾਇ ॥ ਅਹੇਰਾ ਪਾਇਓ ਘਰ ਕੈ ਗਾਂਇ
੨॥ ਮ੍ਰਿਗ ਪਕਰੇ ਘਰਿ ਆਣੇ ਹਾਟਿ ॥ ਚੁਖ ਚੁਖ ਲੇ ਗਏ ਬਾਂਢੇ ਬਾਟਿ ॥੩॥ ਏਹੁ ਅਹੇਰਾ

ਕੀਨੋਦਾਨੁਨਾਨਕਕਉਅਪਰਿਕੇਵਨਹਨਮਾ॥੪॥੪॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫

ਜੈਸਉਲੋਭੀਲੋਭਿਬਿਖਵਾਇਆ॥ਸਾਕਤਤਿਸਹੀਤਿਨਆਇਆ॥੧॥ਸੰਤ

ਜਨਾਕੀਲੇਹੁਮਤੇ॥ਸਾਧਸੰਗਿਪਾਵਹੁਪਰਮਗਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਥਰਕਉਬਹੁ

ਨੀਰੁਪਵਾਇਆ॥ਨਹਭੀਗੈਅਧਿਕਸੂਕਾਇਆ॥੨॥ਖਟਸਾਸਤ੍ਰਮੂਰਖੈਸੁਨਾ

ਇਆ॥ਜੈਸੇਦਹਦਿਸਿਪਵਨੁਝੁਲਾਇਆ॥੩॥ਬਿਨੁਕਣਖਲਹਾਨੁਜੈਸੇਗਾ

ਹਨਪਾਇਆ॥ਤਿਉਸਾਕਤਤੇਕੋਨਬਰਸਾਇਆ॥੪॥ਤਿਤਹੀਲਾਗਾਜਿਤੁਕੋ

ਲਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਬਣਤਬਣਾਇਆ॥੫॥੫॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫

ਜੀਉਪ੍ਰਾਣਜਿਨਿਰਚਿਓਸਰੀਰ॥ਜਿਨਹਿਉਪਾਏਤਿਨਕਉਪੀਰ॥੧॥ਗੁਰੁਗੋਬਿੰਦੁਜੀ

ਅਕੈਕਾਮ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਜਾਕੀਸਦਛਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭੁਆਰਾਧਨਨਿਰਮ

ਲਰੀਤਿ॥ਸਾਧਸੰਗਿਬਿਨਸੀਬਿਪਰੀਤਿ॥੨॥ਮੀਤਹੀਤਧਨੁਨਹਪਾਰਣਾ॥ਧੰਨਿਧੰਨਿ

ਮੇਰੇਨਾਰਾਇਣਾ॥੩॥ਨਾਨਕੁਬੋਲੈਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ਏਕਬਿਨਾਦੂਜਾਨਹੀਜਾਣੀ॥੪

॥੬॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਆਗੈਦਯੁਪਾਛੈਨਾਰਾਇਣੁ॥ਮਧਿਭਾਗਿਹ

ਰਿਪ੍ਰੇਮਰਸਾਇਣੁ॥੧॥ਪ੍ਰਭੂਹਮਾਰੈਸਾਸਤ੍ਰਸਉਣੁ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਗ੍ਰਿਹਭਉਣ॥

੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਸਨਾਨਾਮੁਕਰਨਸੁਣਿਜੀਵੇ॥ਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਅਮਰੁਥਿਰੁਥੀਵੇ॥੨

॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਦੂਖਨਿਵਾਰੇ॥ਅਨਹਦਸਬਦਵਜੇਦਰਬਾਰੇ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ

ਪ੍ਰਭਿਲੀਏਮਿਲਾਏ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤਿਆਏ॥੪॥੭॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫

ਕੋਟਿਮਨੋਰਥਆਵਹਿਹਾਥ॥ਜਮਮਾਰਗਕੈਸੰਗੀਪਾਂਥ॥੧॥ਗੰਗਾਜਲੁਗੁਰਗੋਬਿੰ

ਦਨਾਮ॥ਜੋਸਿਮਰੈਤਿਸਕੀਗਤਿਹੋਵੈਪੀਵਤਬਹੁੜਿਨਜੋਨਿਭ੍ਰਮਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਪੂਜਾਜਾਪਤਾਪਇਸਨਾਨ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮਭਏਨਿਹਕਾਮਾ॥੨॥ਰਾਜਮਾਲਸਾਦਨਦ

ਰਬਾਰ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮਪੂਰਨਆਚਾਰ॥੩॥ਨਾਨਕਦਾਸਇਹੁਕੀਆਬੀਚਾਰੁ॥ਬਿਨੁ

ਹਰਿਨਾਮਮਿਥਿਆਸਭਛਾਰੁ॥੪॥੮॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫

ਲੇਪੁਨਲਾਗੋਤਿਲਕਾਮੂਲਿ॥ਦੁਸਟੁਬ੍ਰਾਹਮਣੁਮੂਆਹੋਇਕੈਸੂਲ॥੧॥ਹਰਿਜਨ

ਰਾਖੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਆਪਿ॥ਪਾਪੀਮੂਆਗੁਰਪਰਤਾਪਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਪਣਾਖਸ

ਮੁਕਤਿਆਪਿਧਿਆਇਆ।ਇਆਣਾਪਾਪੀਓਹੁਆਪਿਪਚਾਇਆ।੨।ਪ੍ਰਭੁਮਾ
ਤੁਪਿਤਾਅਪਣੇਦਾਸਕਾਰਖਵਾਲਾ।ਨਿੰਦਕਕਾਮਾਥਾਈਹਾਂਊਹਾਕਾਲਾ।੩।ਜ
ਨਨਾਨਕਕੀਪਰਮੇਸਰਿਸੁਣੀਅਰਦਾਸਿ।ਮਲੇਛੁਪਾਪੀਪਚਿਆਭਇਆਨਿਰਾਸੁ
।੪।੯। ੧ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ।ਖੂਬੁਖੂਬੁਖੂਬੁਖੂਬੁਖੂਬੁਤੇਰੋਨਾਮੁ।ਝੂ
ਠੁਝੂਠੁਝੂਠੁਝੂਠੁਦੁਨੀਗੁਮਾਨੁ।੧।ਰਹਾਉ।ਨਗਜਤੇਰੇਬੰਦੇਦੀਦਾਰੁਅਪਾਰੁ।
ਨਾਮਬਿਨਾਸਭਦੁਨੀਆਛਾਰੁ।੧।ਅਚਰਜੁਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਤੇਰੇਕਦਮਸਲਾਹ।
ਗਨੀਵਤੇਰੀਸਿਫਤਿਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹ।੨।ਨੀਧਰਿਆਧਰਪਨਹਖੁਦਾਇ।ਗਰੀ
ਬਨਿਵਾਜੁਦਿਨੁਰੈਣਿਧਿਆਇ।੩।ਨਾਨਕਕਉਖੁਦਿਖਸਮਮਿਹਰਵਾਨ।ਅਲ
ਹੁਨਵਿਸਰੈਦਿਲਜੀਅਪਰਾਨ।੪।੧੦। ।੧ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫
ਸਾਚਪਦਾਰਥੁਗੁਰਮੁਖਿਲਹਹੁ।ਪ੍ਰਭਕਾਭਾਣਾਸਤਿਕਰਿਸਹਹੁ।੧।ਜੀਵਤਜੀਵ
ਤਜੀਵਤਰਹਹੁ।ਰਾਮਰਸਾਇਣੁਨਿਤਉਠਿਪੀਵਹੁ।ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਰਸਨਾਕ
ਹਹੁ।੧।ਰਹਾਉ।ਕਲਿਜੁਗਮਹਿਇਕਨਾਮਉਧਾਰੁ।ਨਾਨਕੁਬੋਲੈਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾ
ਰੁ।੨।੧੧। ।੧ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ।ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਰਬਫਲਪਾਏ।
ਜਨਮਜਨਮਕੀਮੈਲੁਮਿਟਾਏ।੧।ਪਤਿਤਪਾਵਨਪ੍ਰਭਤੇਰੋਨਾਉ।ਪੂਰਬਿਕਰਮਿਲਿ
ਖੇਗੁਣਗਾਉ।੧।ਰਹਾਉ।ਸਾਧੂਸੰਗਿਹੋਵੈਉਧਾਰੁ।ਸੋਭਾਪਾਵੈਪ੍ਰਭਕੈਦੁਆਰਿ
।੨।ਸਰਬਕਲਿਆਣਚਰਣਪ੍ਰਭਸੇਵਾ।ਧੂਰਿਬਾਛਹਿਸਭਿਸੁਰਿਨਰਦੇਵਾ।੩।
ਨਾਨਕਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ।ਹਰਿਜਪਿਜਪਿਉਧਰਿਆਸਗਲਜਹਾਨੁ।੪।੧੨।
ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ।ਅਪਣੇਦਾਸਕਉਕੰਠਿਲਗਾਵੈ।ਨਿੰਦਕਕਉਅਗਨਿਮ
ਹਿਪਾਵੈ।੧।ਪਾਪੀਤੇਰਾਖੇਨਾਰਾਇਣ।ਪਾਪੀਕੀਗਤਿਕਤਹੂਨਾਹੀਪਾਪੀਪਚਿਆ
ਆਪਕਮਾਇਣ।੧।ਰਹਾਉ।ਦਾਸਰਾਮਜੀਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ।ਨਿੰਦਕਕੀਹੋਈ
ਬਿਪਰੀਤਿ।੨।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਅਪਣਾਬਿਰਦੁਪ੍ਰਗਟਾਇਆ।ਦੋਖੀਅਪਣਾਕੀ
ਤਾਪਾਇਆ।੩।ਆਇਨਜਾਈਰਹਿਆਸਮਾਈ।ਨਾਨਕਦਾਸਹਰਿਕੀਸਰਣਾ
ਈ।੪।੧੩। ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ।ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ੫

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ ਸ੍ਰੀਧਰ ਮੋਹਨ ਸਗਲ ਉਪਾਵਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥
ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਛੋਡਿ ਕਰਹਿ ਅਨ ਸੇਵਾ ਕਵਨ ਬਿਖਿਆ ਰਸ ਮਾਤਾ ॥੧॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ
ਤੂ ਗੋਵਿੰਦ ਭਾਜੁ ॥ ਅਵਰ ਉਪਾਵ ਸਗਲ ਮੈ ਦੇਖੇ ਜੋ ਚਿਤਵੀਐ ਤਿਤੁ ਬਿਗਰਸਿ
ਕਾਜੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਠਾਕੁਰੁ ਛੋਡਿ ਦਾਸੀ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਅਗਿਆ
ਨਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਤਿਨ ਨਿੰਦਹਿ ਨਿਗੁਰੇ ਪਸੂ ਸਮਾਨਾ ॥੨॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤਨੁ ਧ
ਨੁ ਸਭੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਾਕਤ ਕਹਤੇ ਮੇਰਾ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਦੁਰਮਤਿ ਹੈ ਮੈਲੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਵਜ
ਲਿ ਫੇਰਾ ॥੩॥ ਹੋਮ ਜਗ ਜਪ ਤਪ ਸਭਿ ਸੰਜਮ ਤਟਿ ਤੀਰਥਿ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਮਿਟਿਆ
ਆਪੁ ਪਏ ਸਰਣਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥੪॥੧॥੧੪॥
ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਨ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ਤ੍ਰਿਣ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪੇਖਿਓ ਉ
ਦਾਸਾਏ ॥ ਦੰਡਧਾਰ ਜਟਧਾਰੈ ਪੇਖਿਓ ਵਰਤ ਨੇਮ ਤੀਰਥਾਏ ॥੧॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਪੇਖਿਓ ਮ
ਨ ਮਾਏਂ ॥ ਊਭ ਪਇਆਲ ਸਰਬ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਰਸਿ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜੋਗ ਭੇਖ ਸੰਨਿਆਸੈ ਪੇਖਿਓ ਜਤਿ ਜੰਗਮ ਕਾਪੜਾਏ ॥ ਤਪੀ ਤਪੀਸੁਰ ਮੁਨਿ ਮਹਿ ਪੇ
ਖਿਓ ਨਟ ਨਾਟਿਕ ਨਿਰਤਾਏ ॥੨॥ ਚਹੁ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ਖਟ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ਦਸ ਅਸਟੀ
ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਾਏ ॥ ਸਭ ਮਿਲਿ ਏਕੋ ਏਕੁ ਵਖਾਨਹਿ ਤਉ ਕਿਸ ਤੇ ਕਹਉ ਦੁਰਾਏ ॥੩॥ ਅ
ਗਹ ਅਗਹ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਨਹ ਕੀਮ ਕੀਮ ਕੀਮਾਏ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿ ਬ
ਲਿ ਜਾਈਐ ਜਿਹ ਘਟਿ ਪਰਗਟੀਆਏ ॥੪॥੨॥੧੫॥ ॥ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫
ਨਿਕਟਿ ਬੁਝੈ ਸੋ ਬੁਰਾ ਕਿਉ ਕਰੈ ॥ ਬਿਖੁ ਸੰਚੈ ਨਿਤ ਡਰਤਾ ਫਿਰੈ ॥ ਹੈ ਨਿਕਟੇ ਅਰੁ ਭੇਦੁ ਨ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਮੋਹੀ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਨੇੜੈ ਨੇੜੈ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੇਦੁ ਵਿ
ਰਲਾ ਕੋ ਲਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਕਟਿ ਨ ਦੇਖੈ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹਿ ਜਾਇ ॥ ਦਰਬੁ ਹਿਰੈ ਮਿਥਿ
ਆ ਕਰਿ ਖਾਇ ॥ ਪਈ ਠਗਉਰੀ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾ
ਨਿਆ ॥੨॥ ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਨੈ ਬੋਲੈ ਕੂੜੁ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮੂਠਾ ਹੈ ਮੂੜੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ
ਦਿਸੰਤਰਿ ਜਾਇ ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿ
ਆ ਲਿਲਾਟ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਖੁਲੇ ਕਪਾਟ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਿਕਟੇ ਸੋਇ ॥ ਜਨ ਨਾ

ਨਕ ਆਵਨ ਜਾਵਨੁ ਕੋਇ ॥੪॥੩॥੧੬॥ ॥ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਰਾ
ਖਹਿ ਤਿਸੁ ਕਉਨੁ ਮਾਰੈ ॥ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਅੰਤਰਿ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੈ ॥ਕੋਟਿ ਉਪਾਵ ਚਿਤਵ
ਤ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੋ ਹੋਵੈ ਜਿ ਕਰੈ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣੀ ॥੧॥ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥
ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਤੇਰੈ ਦਰਵਾਰਿ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਨਿਰਭਉ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥
ਤਿਨਿ ਭਉ ਦੂਰਿ ਕੀਆ ਏਕੁ ਪਰਾਤਾ ॥ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਇ ॥ਮਾਰੈ ਨ ਰਾਖੈ ਦੂ
ਜਾ ਕੋਇ ॥੨॥ਕਿਆ ਤੂ ਸੋਚਹਿ ਮਾਣਸ ਬਾਣਿ ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥
ਏਕ ਟੇਕ ਏਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥੩॥ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਨ
ਦਰਿ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿ ॥ਤਿਸ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ਜ
ਨ ਨਾਨਕ ਅਪੜਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕੋਇ ॥੪॥੪॥੧੭॥ ॥ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫
ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਹੋਵੈ ਬਾਹਰਿ ॥ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਵਿਸਰੈ ਨਰਹਰਿ ॥ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਦੂ
ਜਾ ਭਾਏ ॥ਕਿਆ ਕੜੀਐ ਜਾਂ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥੧॥ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਕੜੇ ਕੜਿ ਪ
ਚਿਆ ॥ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਖਪਿਆ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ
ਕਰਤਾ ॥ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਅਨਿਆਇ ਕੋ ਮਰਤਾ ॥ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਨਾਹੀ
ਕਿਆ ਕੜੀਐ ਜਾਂ ਭਰਪੂਰਿ ਸਮਾਹੀ ॥੨॥ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਧਿਙਾਣੈ ॥
ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਭੂਲਿ ਰੰਞਾਣੈ ॥ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਜੋ ਹੋਇ ਸਭੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ॥ਤਬ ਕਾੜਾ ਛੋਡਿ
ਅਚਿੰਤ ਹਮ ਸੋਤੇ ॥੩॥ਪ੍ਰਭ ਤੂਹੈ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ॥ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਕਰਹਿ ਨਿਬੇਰਾ
ਦੁਤੀਆ ਨਾਸਤਿ ਇਕੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਇ ॥੪॥੫॥
੧੮॥ ॥ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਬਿਨੁ ਬਾਜੇ ਕੈਸੋ ਨਿਰਤਿਕਾਰੀ ॥ਬਿਨੁ ਕੰਠੈ ਕੈ
ਸੇ ਗਾਵਨਹਾਰੀ ॥ਜੀਲ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਬਜੈ ਰਬਾਬ ॥ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਬਿਰਥੇ ਸਭਿ ਕਾਜ ॥
੧॥ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਹਹੁ ਕੋ ਤਰਿਆ ॥ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈਸੇ ਪਾਰਿ ਪਰਿਆ ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਬਿਨੁ ਜਿਹਵਾ ਕਹਾ ਕੋ ਬਕਤਾ ॥ਬਿਨੁ ਸ੍ਰਵਨਾ ਕਹਾ ਕੋ ਸੁਨਤਾ ॥ਬਿਨੁ ਨੇਤ੍ਰਾ ਕਹਾ ਕੋ ਪੇਖੈ
ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਰੁ ਕਹੀ ਨ ਲੇਖੈ ॥੨॥ਬਿਨੁ ਬਿਦਿਆ ਕਹਾ ਕੋਈ ਪੰਡਿਤ ॥ਬਿਨੁ ਅਮਰੈ
ਕੈਸੇ ਰਾਜ ਮੰਡਿਤ ॥ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਹਾ ਮਨੁ ਠਹਰਾਨਾ ॥ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥

੩॥ ਬਿਨੁ ਬੈਰਾਗ ਕਹਾ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਬਿਨੁ ਹਉ ਤਿਆਗਿ ਕਹਾ ਕੋਊ ਤਿਆਗੀ ॥ ਬਿਨੁ
ਬਸਿ ਪੰਚ ਕਹਾ ਮਨ ਚੂਰੇ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨ ਸਦ ਸਦ ਹੀ ਝੂਰੇ ॥੪॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ
ਕੈਸਾ ਗਿਆਨੁ ॥ ਬਿਨੁ ਪੇਖੇ ਕਹੁ ਕੈਸੋ ਧਿਆਨੁ ॥ ਬਿਨੁ ਭੈ ਕਥਨੀ ਸਰਬ ਬਿਕਾਰ ॥ ਕ
ਹੁ ਨਾਨਕ ਦਰ ਕਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥੫॥੬॥੧੯॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਉਮੈ
ਰੋਗੁ ਮਾਨੁਖ ਕਉ ਦੀਨਾ ॥ ਕਾਮ ਰੋਗਿ ਮੈਗਲੁ ਬਸਿ ਲੀਨਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਰੋਗਿ ਪਚਿ ਮੁਏ
ਪਤੰਗਾ ॥ ਨਾਦ ਰੋਗਿ ਖਪਿ ਗਏ ਕੁਰੰਗਾ ॥੧॥ ਜੋ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸੋ ਰੋਗੀ ॥ ਰੋਗ ਰਹਤ
ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹਵਾ ਰੋਗਿ ਮੀਨੁ ਗ੍ਰਸਿਆਨੋ ॥ ਬਾਸਨ ਰੋਗਿ
ਭਵਰੁ ਬਿਨਸਾਨੋ ॥ ਹੇਤ ਰੋਗ ਕਾ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਰੋਗ ਮਹਿ ਬਧੇ ਬਿ
ਕਾਰਾ ॥੨॥ ਰੋਗੇ ਮਰਤਾ ਰੋਗੇ ਜਨਮੈ ॥ ਰੋਗੇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਭਰਮੈ ॥ ਰੋਗ ਬੰਧ ਰਹਨੁ ਰ
ਤੀ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਰੋਗੁ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਜਿਸੁ ਕੀਨੀ ਦਇ
ਆ ॥ ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਰੋਗਹੁ ਕਢਿ ਲਇਆ ॥ ਤੂਟੇ ਬੰਧਨ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕ
ਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਰੋਗੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੪॥੭॥੨੦॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫
ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਭਿ ਦੁਖ ਭੰਜ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਰਧਾ
ਪੂਰੀ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਕਬਹਿ ਨ ਝੂਰੀ ॥੧॥ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਰਾਇ ਪ੍ਰਗਟੇ ਆਇ ॥ ਗੁਰਿ
ਪੂਰੈ ਦੀਓ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਰਬ ਕੋ ਰਾਜਾ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ
ਤਾਂ ਪੂਰੇ ਕਾਜਾ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਰੰਗਿ ਗੁਲਾਲ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥
੨॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਦ ਧਨਵੰਤਾ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਦ ਨਿਭਰੰਤਾ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ
ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਚੂਕੀ ਕਾਣੇ ॥੩॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾਇ
ਆ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਸਦ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਤਾ ॥ ਮ
ਨ ਮਾਨਿਆ ਨਾਨਕ ਭਗਵੰਤਾ ॥੪॥੮॥੨੧॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਾਪੁ ਹਮਾ
ਰਾ ਸਦ ਚਰੰਜੀਵੀ ॥ ਭਾਈ ਹਮਾਰੇ ਸਦ ਹੀ ਜੀਵੀ ॥ ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥
ਕੁਟੰਬੁ ਹਮਾਰਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੀ ॥੧॥ ਹਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਸਭਹਿ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਗੁ
ਰਿ ਪੂਰੈ ਪਿਤਾ ਸੰਗਿ ਮੇਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੰਦਰ ਮੇਰੇ ਸਭ ਤੇ ਊਚੇ ॥ ਦੇਸ ਮੇਰੇ ਬੇਅੰਤ ਅ

ਪੂਰੈ॥ ਰਾਜੁ ਹਮਾਰਾ ਸਦ ਹੀ ਨਿਤ ਚਲਣਾ ॥ ਮਾਲੁ ਹਮਾਰਾ ਅਖੂਟੁ ਅਬੇਚਲਣਾ ॥ ਸੋਭਾ ਹਮਾਰੀ ਜੁਗੁ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ॥ ਬਾਜ ਹਮਾਰੀ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ॥ ਕੀਰਤਿ ਹਮਰੀ ਘਰਿ ਘਰਿ ਹੋਈ ॥ ਭਗਤਿ ਹਮਾਰੀ ਸਭਨੀ ਲੋਈ ॥੩॥ ਪਿਤਾ ਹਮਾਰੇ ਪ੍ਰਗਟੇ ਮਾਝ ॥ ਪਿਤਾ ਪੂਤ ਰਲਿ ਕੀਨੀ ਸਾਂਝ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਉ ਪਿਤਾ ਪਤੀਨੇ ॥ ਪਿਤਾ ਪੂਤ ਏਕੈ ਰੰਗਿ ਲੀਨੇ ॥੪॥੯॥੨੨॥

॥ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿਰਵੈਰ ਪੁਰਖ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਤੁਮ ਬਖਸਾਤੇ ॥ ਜਿਸੁ ਪਾਪੀ ਕਉ ਮਿਲੈ ਨ ਢੋਈ ॥ ਸਰਣਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਨਾਇ ॥ ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ਗੁਰੂ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਆਦੇਸੁ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਦੇਸੁ ॥ ਚੂਕਾ ਪੜਦਾ ਤਾਂ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥ ਖਸਮੁ ਤੂਹੈ ਸਭਨਾ ਕੇ ਰਾਇਆ ॥੨॥ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਸੂਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾਂ ਥਲ ਸਿਰਿ ਸਰਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾਂ ਸਭਿ ਫਲ ਪਾਏ ॥ ਚਿੰਤ ਗਈ ਲਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਏ ॥੩॥ ਹਰਾਮਖੋਰ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਤੂਠਾ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੂਠਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦੇਖਿ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥੪॥੧੦॥੨੩॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਬੇਮੁਹਤਾਜੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਰੇ ਸਚਾ ਸਾਜੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਭਸ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੧॥ ਗੁਰ ਜੈਸਾ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੇਵ ॥ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਸੁ ਲਾਗਾ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਰੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਈ ਹੈ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਤਾਣੁ ਨਿਤਾਣੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਘਰਿ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਮਾਰਗੁ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਦਿਖਲਾਇਆ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਸੁ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਸੁ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਧੇ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਨਾਹੀ ਭੇਦ ॥੪॥੧੧॥੨੪॥

॥ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਮਨੁ ਪਰਗਟੁ ਭਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਪਾਪੁ ਤਨ ਤੇ ਗਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਸਗਲ ਪੁਰਬਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਅਠਸਠਿ ਮਜਨਾਇਆ ॥੧॥ ਤੀਰਥੁ ਹਮਰਾ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ॥ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਦੁਖੁ ਦੂਰਿ ਪਰਾਨਾ

ਨਾਮੁਲੈਤਅਤਿਮੂੜਸੁਗਿਆਨਾ॥ਨਾਮੁਲੈਤਪ੍ਰਗਟਉਜੀਆਰਾ॥ਨਾਮੁਲੈਤਛੁ
ਟੇਜੰਜਾਰਾ॥੨॥ਨਾਮੁਲੈਤਜਮੁਨੇੜਿਨਆਵੈ॥ਨਾਮੁਲੈਤਦਰਗਹਸੁਖੁਪਾਵੈ॥ਨਾ
ਮੁਲੈਤਪ੍ਰਭੁਕਹੈਸਾਬਾਸਿ॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੀਸਾਚੀਰਾਸਿ॥੩॥ਗੁਰਿਉਪਦੇਸੁਕਹਿਓ
ਇਹੁਸਾਰੁ॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਮਨਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਨਾਨਕਉਧਰੇਨਾਮਪੁਨਹਚਾਰ॥ਅਵ
ਰਿਕਰਮਲੋਕਹਪਤੀਆਰ॥੪॥੧੨॥੨੫॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਨਮਸਕਾ
ਰਤਾਕਉਲਖਬਾਰ॥ਇਹੁਮਨੁਦੀਜੈਤਾਕਉਵਾਰਿ॥ਸਿਮਰਨਿਤਾਕੈਮਿਟਹਿਸੰਤਾਪ
ਹੋਇਅਨੰਦੁਨਵਿਆਪਹਿਤਾਪਾ॥੧॥ਐਸੋਹੀਰਾਨਿਰਮਲਨਾਮਾ॥ਜਾਸੁਜਪਤ
ਪੂਰਨਸਭਿਕਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਦੁਖਡੇਰਾਢਹੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸੀਤ
ਲੁਮਨਿਗਹੈ॥ਅਨਿਕਭਗਤਜਾਕੇਚਰਨਪੂਜਾਰੀ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰਨਹਾਰੀ
੨॥ਖਿਨਮਹਿਊਣੇਸੁਭਰਭਰਿਆ॥ਖਿਨਮਹਿਸੂਕੇਕੀਨੇਹਰਿਆ॥ਖਿਨਮਹਿਨਿ
ਥਾਵੇਕਉਦੀਨੋਥਾਨੁ॥ਖਿਨਮਹਿਨਿਮਾਣੇਕਉਦੀਨੋਮਾਨੁ॥੩॥ਸਭਮਹਿਏਕੁਰਹਿ
ਆਭਰਪੂਰਾ॥ਸੋਜਾਪੈਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਤਾਕੋਆਧਾਰੁ॥ਕਹੁ
ਨਾਨਕਜਿਸੁਆਪਿਦਇਆਰੁ॥੪॥੧੩॥੨੬॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
ਮੋਹਿਦੁਹਾਗਨਿਆਪਿਸੀਗਾਰੀ॥ਰੂਪਰੰਗਦੇਨਾਮਿਸਵਾਰੀ॥ਮਿਟਿਓਦੁਖੁ
ਅਰੁਸੋਗਸੰਤਾਪ॥ਗੁਰਹੋਏਮੇਰੇਮਾਈਬਾਪ॥੧॥ਸਖੀਸਹੇਲੀਮੇਰੈਗ੍ਰਿਸਤਿਅ
ਨੰਦ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਭੇਟੇਮੋਹਿਕੰਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਪਤਿਬੁਝੀਪੂਰਨਸਭਆਸਾ॥
ਮਿਟੇਅੰਧੇਰਭਏਪਰਗਾਸਾ॥ਅਨਹਦਸਬਦਅਚਰਜਬਿਸਮਾਦ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਪੂਰਾਪ
ਰਸਾਦ॥੨॥ਜਾਕਉਪ੍ਰਗਟਭਏਗੋਪਾਲ॥ਤਾਕੈਦਰਸਨਿਸਦਾਨਿਹਾਲ॥ਸਰ
ਬਗੁਣਤਾਕੈਬਹੁਤੁਨਿਧਾਨੁ॥ਜਾਕਉਸਤਿਗੁਰਿਦੀਓਨਾਮੁ॥੩॥ਜਾਕਉਭੇਟਿਓ
ਠਾਕੁਰੁਅਪਨਾ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਹਰਿਹਰਿਜਪਨਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜੋਜਨਪ੍ਰਭਭਾਏ॥
ਤਾਕੀਰੇਨੁਬਿਰਲਾਕੋਪਾਏ॥੪॥੧੪॥੨੭॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਚਿਤਵਤ
ਪਾਪਨਆਲਕੁਆਵੈ॥ਬੇਸੁਆਭਜਤਕਛੁਨਹਸਰਮਾਵੈ॥ਸਾਰੋਦਿਨਸੁਮਜੂਰੀ
ਕਰੈ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਕੀਵੇਲਾਬਜਰਸਿਰਿਪਰੈ॥੧॥ਮਾਇਆਲਗਿਭੂਲੋਸੰਸਾਰੁ

ਆਪਿ ਬੁਲਾਇਆ ਬੁਲਾਵਣੁ ਹਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਬਿਰਥਾ ਬਿਉਹਭੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਉ ॥ ਪੇਖਤ ਆਇਆ ਹਰਿ ਰੰਗ ਬਿਹਾਇਆ ॥ ਗਾਫਲ ਬੰਧਨ ਕਰਿ ਕਉਡੀ ਰੰਗੁ ਲਾਇਆ ॥ ਅੰਧ ਬਿ

ਉਹਾਰ ਬੰਧ ਮਨੁ ਧਾਵੈ ॥ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਨ ਜੀਅ ਮਹਿ ਆਵੈ ॥੨॥ ਕਰਤ ਕਰਤ ਇਵ ਹੀ ਦੁ

ਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਨ ਕਾਰਜ ਮਾਇਆ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ ਤੜ

ਫਿ ਮੂਆ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨਾ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕੇ ਰਾਖੇ ਹੋਏ ਹਰਿ ਆਪਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ

ਸਦਾ ਜਪੁ ਜਾਪਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ

॥੪॥੧੫॥੨੮॥ ॥ ਅਪਣੀ ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

ਸਾਚ ਸਬਦੁ ਹਿਰਦੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜੀਅ

ਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਜਪਹੁ ਨਿਤ ਭਾਈ ਤਾਰਿ ਲਏ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਹਰਿ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਸੇ ਜਨ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆ

ਨੰਦ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਆਗੈ ਮਿਲੈ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥੨॥ ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰਿ ਇਹੁ ਤਤੁ ਸਾਰੁ ॥

ਹਰਿ ਸਿਮਰਣੁ ਸਾਚਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜਿਸੁ ਲੜਿ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਲਾਗੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋ

ਇਆ ਜਾਗੈ ॥੩॥ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਭਗਤਨ ਕਾ ਆਪਿ ॥ ਅਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਆਪੇ ਜਾਪਿ ॥ ਜੀ

ਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰੈ ਹਾਥਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਦ ਹੀ ਸਾਥਿ ॥੪॥੧੬॥੨੯॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਆਵੈ ਕਾਮੀ ॥ ਰੋਮਿ

ਰੋਮਿ ਰਵਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੈ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਮੇਰੈ ਭੰਡਾਰ ॥ ਅਗ

ਮ ਅਮੋਲਾ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਨਿਹਚਲ ਧਨੀ ॥ ਨਾਮ ਕੀ

ਮਹਿਮਾ ਸਭ ਮਹਿ ਬਨੀ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਪੂਰਾ ਸਾਹੁ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਬੇਪਰਵਾਹੁ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਹ

ਮਾਰੈ ਭੋਜਨ ਭਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਮਨ ਕਾ ਸੁਆਉ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਾਮੁ

ਲੈਤ ਅਨਹਦ ਪੂਰੇ ਨਾਦ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾ

ਮ ਸਿਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਧਨਵੰਤੇ ਸੇਈ ਪਰਧਾਨ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੪॥੧੭॥੩੦॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਤੂੰਹੈ ਮੇਰਾ ਮਾਤਾ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥

ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਹਉ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਕੋ ਮੇਰਾ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ

ਪ੍ਰਭਦਾਤੇ॥ਤੁਮਰੀਉਸਤਤਿਕਰਉਦਿਨੁਰਾਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਤੇਰੇਜੰਤਤੂਬਜਾਵਨਹ
ਾਰਾ॥ਹਮਤੇਰੇਭਿਖਾਰੀਦਾਨੁਦੇਹਿਦਾਤਾਰਾ॥ਤਉਪਰਸਾਦਿਰੰਗਰਸਮਾਣੇ॥ਘਟਘ
ਟਅੰਤਰਿਤੁਮਹਿਸਮਾਣੇ॥੨॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਜਪੀਐਨਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਤੁਮਰੇਗੁ
ਣਗਾਉ॥ਤੁਮਰੀਦਇਆਤੇਹੋਇਦਰਦਬਿਨਾਸੁ॥ਤੁਮਰੀਮਇਆਤੇਕਮਲਬਿਗਾ
ਸੁ॥੩॥ਹਉਬਲਿਹਾਰਿਜਾਉਗੁਰਦੇਵ॥ਸਫਲਦਰਸਨੁਜਾਕੀਨਿਰਮਲਸੇਵ॥ਦ
ਇਆਕਰਹੁਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਮੇਰੇ॥ਗੁਣਗਾਵੈਨਾਨਕੁਨਿਤਤੇਰੇ॥੪॥੧੮॥੩੧॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਸਭਤੇਊਚਜਾਕਾਦਰਬਾਰੁ॥ਸਦਾਸਦਾਤਾਕਉਜੋਹਾਰੁ॥ਊਚਤੇ
ਊਚਜਾਕਾਥਾਨੁ॥ਕੋਟਿਅਘਾਮਿਟਹਿਹਰਿਨਾਮਿ॥੧॥ਤਿਸੁਸਰਣਾਈਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਾਕਉਮੇਲੈਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੇਕਰਤਬਲਖੇਨਜਾਹਿ॥ਜਾਕਾ
ਭਰਵਾਸਾਸਭਘਟਮਾਹਿ॥ਪ੍ਰਗਟਭਇਆਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿ॥ਭਗਤਅਰਾਧਹਿਅਨ
ਦਿਨੁਰੰਗਿ॥੨॥ਦੇਦੇਤੋਟਿਨਹੀਭੰਡਾਰ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰ॥ਜਾਕਾ
ਹੁਕਮੁਨਮੇਟੈਕੋਇ॥ਸਿਰਿਪਾਤਿਸਾਹਸਾਚਾਸੋਇ॥੩॥ਜਿਸਕੀਓਟਤਿਸੈਕੀ
ਆਸਾ॥ਦੁਖਸੁਖਹਮਰਾਤਿਸਹੀਪਾਸਾ॥ਰਾਖਿਲੀਨੇਸਭਿਜਨਕਾਪੜਦਾ॥ਨਾਨਕ
ਤਿਸਕੀਉਸਤਤਿਕਰਦਾ॥੪॥੧੯॥੩੨॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਰੋਵਨਹਾਰੀ
ਰੋਜੁਬਨਾਇਆ॥ਬਲਨਬਰਤਨਕਉਸਨਬੰਧੁਚਿਤਿਆਇਆ॥ਬੂਝਿਬੈਰਾਗੁ
ਕਰੇਜੇਕੋਇ॥ਜਨਮਮਰਣਫਿਰਿਸੋਗੁਨਹੋਇ॥੧॥ਬਿਖਿਆਕਾਸਭੁਧੰਧੁਪ
ਸਾਰੁ॥ਵਿਰਲੈਕੀਨੋਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰਿਬਿਧਿਮਾਇਆਰਹੀਬਿਆਪਿ॥
ਜੋਲਪਟਾਨੋਤਿਸੁਦੂਖਸੰਤਾਪ॥ਸੁਖੁਨਾਹੀਬਿਨੁਨਾਮਧਿਆਏ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਬਡ
ਭਾਗੀਪਾਏ॥੨॥ਸ੍ਵਾਂਗੀਸਿਉਜੋਮਨੁਰੀਝਾਵੈ॥ਸ੍ਵਾਗਿਉਤਾਰਿਐਫਿਰਿਪਛੁਤਾਵੈ॥
ਮੇਘਕੀਛਾਇਆਜੈਸੇਬਰਤਨਹਾਰ॥ਤੈਸੋਪਰਪੰਚੁਮੋਹਬਿਕਾਰ॥੩॥ਏਕਬਸ
ਤੁਜੇਪਾਵੈਕੋਇ॥ਪੂਰਨਕਾਜੁਤਾਹੀਕੋਹੋਇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜਿਨਿਪਾਇਆਨਾਮੁ॥
ਨਾਨਕਆਇਆਸੋਪਰਵਾਨੁ॥੪॥੨੦॥੩੩॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਪਭੁ੨
ਸੰਤਕੀਨਿੰਦਾਜੋਨੀਭਵਨਾ॥ਸੰਤਕੀਨਿੰਦਾਰੋਗੀਕਰਨਾ॥ਸੰਤਕੀਨਿੰਦਾਦੂਖਸਹਾ॥

ਤਨੁ ਦੇਤ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਜਾਮਾ ॥੧॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਕਰਹਿ ਜੋ ਬਾਦੁ ॥ ਤਿਨ ਨਿੰਦਕ ਨਾਹੀ
ਕਿਛੁ ਸਾਦੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਗਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕੰਧੁ ਛੇਦਾਵੈ ॥ ਭਗਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਨਰਕੁ ਭੁੰ
ਚਾਵੈ ॥ ਭਗਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਗਰਭ ਮਹਿ ਗਲੈ ॥ ਭਗਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਰਾਜ ਤੇ ਟਲੈ ॥੨॥
ਨਿੰਦਕ ਕੀ ਗਤਿ ਕਤਹੂ ਨਾਹਿ ॥ ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥ ਚੋਰ ਜਾਰ ਜੂ
ਆਰ ਤੇ ਬੁਰਾ ॥ ਅਣਹੋਦਾ ਭਾਰੁ ਨਿੰਦਕਿ ਸਿਰਿ ਧਰਾ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਭਗਤ ਨਿ
ਰਵੈਰ ॥ ਸੋ ਨਿਸਤਰੈ ਜੋ ਪੂਜੈ ਪੈਰ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖਿ ਨਿੰਦਕੁ ਭੋਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿ
ਰਤੁ ਨ ਜਾਇ ਮਿਟਾਇਆ ॥੪॥੨੧॥੩੪॥ ॥ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫
ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਬੇਦ ਅਰੁ ਨਾਦ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਪੂਰੇ ਕਾਜ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦੇਵਾ ॥ ਨਾ
ਮੁ ਹਮਾਰੈ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥੧॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦ੍ਰਿੜਿਓ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਕਾਮੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਪੂਰਨ ਦਾਨੁ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਤੇ ਸ
ਗਲ ਪਵੀਤ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮੇਰੋ ਭਾਈ ਮੀਤ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਸਉਣ ਸੰਜੋਗ ॥ ਨਾਮੁ ਹ
ਮਾਰੈ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੁਭੋਗ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਸਗਲ ਆਚਾਰ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਨਿਰਮਲ ਬਿਉ
ਹਾਰ ॥੩॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ॥ ਸਗਲ ਜਨਾ ਕੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾ
ਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਨਾਉ ॥੪॥੨੨॥੩੫॥ ॥ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਤੁਮ ਦੇਵਹੁ ਧਨਾ ॥ ਅਨਿਕ ਪਾਪ ਜਾਹਿ ਨਿਰਮਲ
ਮਨਾ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥ ਭਗਤ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਦੇਵਹੁ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਸਫਲ ਸੇ
ਵਾ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਰੋਗੀ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਖੰਡਹੁ ਰੋਗੁ ॥ ਦੁਖੀਏ ਕਾ ਮਿਟਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸੋਗੁ ॥ ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਤੁਮ ਥਾਨਿ ਬੈਠਾ
ਵਹੁ ॥ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਭਗਤੀ ਲਾਵਹੁ ॥੨॥ ਨਿਮਾਣੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦੇਤੋ ਮਾਨੁ ॥ ਮੂੜ ਮੁਗਧ
ਹੋਇ ਚਤੁਰ ਸੁਗਿਆਨੁ ॥ ਸਗਲ ਭਇਆਨ ਕਾ ਭਉ ਨਸੈ ॥ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਕੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਬਸੈ
॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਸੂਖ ਨਿਧਾਨ ॥ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰ
ਤ ਟਹਲੈ ਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੩੬॥ ॥ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫
ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਦੁਰਤੁ ਸਭੁ ਨਸੈ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ

ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹੋਇ ਏਕ ਪਰੀਤਿ ॥੧॥ ਸੰਤਮੰਡੁਲ ਤਹਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮ ਕੇਵਲ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਰਹੈ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡ
ਲ ਮਹਿ ਜਮੁ ਕਿਛੂ ਨ ਕਹੈ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮ
ਹਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥੨॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਕਾ ਨਿਹਚਲੁ ਆਸਨੁ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਪਾਪ ਬਿ
ਨਾਸਨੁ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਕਥਾ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਨਸਾ ॥੩॥ ਸੰਤ ਮੰਡ
ਲ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਠਾਕੁਰ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥
ਨਾਨਕ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਭਗਵਾਨ ॥੪॥੩੭॥ ॥ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫॥ ॥ਰਾਗੁ ਭੈ
ਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਰੋਗੁ ਕਵਨੁ ਜਾਂ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਹੋਇ ਨ ਦੂਖੁ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ਜਿਸੁ
ਊਪਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਤਿਸੁ ਊਪਰ ਤੇ ਕਾਲੁ ਪਰਹਰੈ ॥੧॥ ਸਦਾ ਸਖਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥
ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਤਾ ਕੈ ਜਾਮੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਇ
ਹੁ ਨ ਸੋ ਤਬ ਕਿਨਹਿ ਉਪਾਇਆ ॥ ਕਵਨ ਮੂਲ ਤੇ ਕਿਆ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਆਪਹਿ
ਮਾਰਿ ਆਪਿ ਜੀਵਾਲੈ ॥ ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਕਉ ਸਦਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ॥੨॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹੁ
ਤਿਸ ਕੈ ਹਾਥ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੋ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥੁ ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤਾ ਕਾ ਹੈ ਨਾਉ ॥ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਤਿਸ ਕੇ
ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੩॥ ਸੁਣਿ ਸੁਆਮੀ ਸੰਤਨ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨੁ ਤੁਮ੍ਹਰੈ ਪਾਸਿ ॥ ਇਹੁ
ਜਗੁ ਤੇਰਾ ਸਭ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੪॥੩੮॥
ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਰਹਾ ਕਲਿ ਮਾਹਿ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥
ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਨ ਪੋਹੈ ਕਾਲੁ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਬਿਨਸੈ ਜੰਜਾਲੁ ॥੧॥ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥ ਸਭ
ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਕਰਉ ਆਨੰਦ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਜਪਉ ਗੁਰ ਮੰ
ਤ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤਰੀਐ ਭਉ ਸਾਗਰੁ ॥ ਰਾਖਣਹਾਰੁ ਪੂਰਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ॥੨॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਨਾਹੀ ਭ
ਉ ਕੋਇ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਮਨਿ ਤਾਣੁ ॥ ਈਹਾਂ ਊਹਾਂ ਤੂ ਦੀਬਾਣੁ
॥੩॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥ ਸਗਲ ਧਿਆਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਅਨਦੁ
ਕਰੇ ਤੇਰੇ ਦਾਸਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥੪॥੩੯॥ ॥ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫
ਪ੍ਰਥਮੇ ਛੋਡੀ ਪਰਾਈ ਨਿੰਦਾ ॥ ਉਤਰਿ ਗਈ ਸਭ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਦਾ ॥ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਕੀਨੋ ਦੂਰਿ ॥

ਪਰਮਬੈਸਨੋਪ੍ਰਭਪੇਖਿਹਜੂਰਿ॥੧॥ਐਸੋਤਿਆਗੀਵਿਰਲਾਕੋਇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜ
ਪੈਜਨੁਸੋਇ॥ਰਹਾਉ॥ਅਹੰਬੁਧਿਕਾਛੋਡਿਆਸੰਗੁ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕਾਉਤਰਿਆਰੰਗੁ॥
ਨਾਮੁਧਿਆਏਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥ਸਾਧਜਨਾਕੈਸੰਗਿਨਿਸਤਰੇ॥੨॥ਬੈਰੀਮੀਤਹੋਏਸੰ
ਮਾਨ॥ਸਰਬਮਹਿਪੂਰਨਭਗਵਾਨ॥ਪ੍ਰਭਕੀਆਗਿਆਮਾਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਿ
ਪੂਰੈਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਰਾਖੈਆਪਿ॥ਸੋਈਭਗਤੁਜਪੈਨਾ
ਮੁਜਾਪ॥ਮਨਿਪ੍ਰਗਾਸੁਗੁਰਤੇਮਤਿਲਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਕੀਪੂਰੀਪਈ॥੪॥੪੦॥
ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ॥ਸੁਖੁਨਾਹੀਬਹੁਤੈਧਨਿਖਾਟੇ॥ਸੁਖੁਨਾਹੀਪੇਖੇਨਿਰਤਿਨਾਟੇ॥
ਸੁਖੁਨਾਹੀਬਹੁਦੇਸਕਮਾਏ॥ਸਰਬਸੁਖਾਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥੧॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰ
ਦਲਹਹੁ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਹਹੁ॥ਰਹਾ
ਉ॥ਬੰਧਨਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬਨਿਤਾ॥ਬੰਧਨਕਰਮਧਰਮਹਉਕਰਤਾ॥ਬੰਧਨਕਾਟਨਹਾ
ਰੁਮਨਿਵਸੈ॥ਤਉਸੁਖੁਪਾਵੈਨਿਜਘਰਿਬਸੈ॥੨॥ਸਭਿਜਾਚਿਕਪ੍ਰਭਦੇਵਨਹਾਰ॥ਗੁਣ
ਨਿਧਾਨਬੇਅੰਤਅਪਾਰ॥ਜਿਸਨੋਕਰਮੁਕਰੈਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਤਿਨੈਜਨਿਜ
ਪਨਾ॥੩॥ਗੁਰਅਪੁਨੇਆਗੈਅਰਦਾਸਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਰਖਗੁਣਤਾਸਿ॥ਕਹੁਨਾ
ਨਕਤੁਮਰੀਸਰਣਾਈ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖਹੁਗੁਸਾਈ॥੪॥੪੧॥ ॥ਰਾਗੁਭੈਰਉ
ਮਹਲਾ੫ ॥ਗੁਰਮਿਲਿਤਿਆਗਿਓਦੂਜਾਭਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਪਿਓਹਰਿਕਾਨਾ
ਉ॥ਬਿਸਰੀਚਿੰਤਨਾਮਿਰੰਗੁਲਾਗਾ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੋਇਆਜਾਗਾ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਅਪਨੀਸੇਵਾਲਾਏ॥ਸਾਧੂਸੰਗਿਸਰਬਸੁਖਪਾਏ॥ਰਹਾਉ॥ਰੋਗਦੋਖਗੁਰਸਬਦਿਨਿ
ਵਾਰੇ॥ਨਾਮਅਉਖਧੁਮਨਭੀਤਰਿਸਾਰੇ॥ਗੁਰਭੇਟਤਮਨਿਭਇਆਅਨੰਦ॥ਸਰਬਨਿਧਾ
ਨਨਾਮਭਗਵੰਤ॥੨॥ਜਨਮਮਰਣਕੀਮਿਟੀਜਮਤ੍ਰਾਸ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਊਂਧਕਮਲਬਿਗਾ
ਸ॥ਗੁਣਗਾਵਤਨਿਹਚਲੁਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ਪੂਰਨਹੋਏਸਗਲੇਕਾਮ॥੩॥ਦੁਲਭਦੇਹਆਈ
ਪਰਵਾਨੁ॥ਸਫਲਹੋਈਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਕਰੀ॥ਸਾਸਿਗਿ
ਰਾਸਿਜਪਉਹਰਿਹਰੀ॥੪॥੪੨॥ ॥ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ॥ਸਭਤੇਊਚਾਜਾ
ਕਾਨਾਉ॥ਸਦਾਸਦਾਤਾਕੇਗੁਣਗਾਉ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸਗਲਾਦੁਖੁਜਾਇ॥ਸਰਬਸੁ

ਖਟੁਸਾਸਤ੍ਰਮਨਿਆਇਆ॥੧॥ਸਿਮਰਿਮਨਾਤੂਸਾਚਾਸੋਇ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਤੁਮਰੀਗ

ਤਿਹੋਇ॥ਰਹਾਉ॥ਪੁਰਖਨਿਰੰਜਨਸਿਰਜਨਹਾਰੁ॥ਜੀਅਜੰਤਦੇਵੈਆਹਾਰੁ॥ਕੋ

ਟਿਖੋਟਖਿਨਬਖਸਨਹਾਰੁ॥ਭਗਤਿਭਾਇਸਦਾਨਿਸਤਾਰੁ॥੨॥ਸਾਚਾਧਨੁਸਾਚੀਵਡਿ

ਆਈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਨਿਹਚਲਮਤਿਪਾਈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਰਾਖਨਹਾਰਾ॥ਤਾ

ਕਾਸਗਲਮਿਟੈਅੰਧਿਆਰਾ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਿਉਲਾਗੋਧਿਆਨੁ॥ਪੂਰਨਪੂਰਿ

ਰਹਿਓਨਿਰਬਾਨੁ॥ਭ੍ਰਮਭਉਮੇਟਿਮਿਲੇਗੋਪਾਲ॥ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਭਏਦਇਆਲ

॥੪॥੪੩॥ ॥ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਮਨਿਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸੁ॥

ਮਿਟਹਿਕਲੇਸਸੁਖਸਹਜਿਨਿਵਾਸੁ॥ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਦੇਇ॥ਪੂਰੇਗੁਰ

ਕੀਪਾਏਸੇਵ॥੧॥ਸਰਬਸੁਖਾਪ੍ਰਭਤੇਰੋਨਾਉ॥ਆਠਪਹਰਮੇਰੇਮਨਗਾਉ॥ਰਹਾਉ॥ਜੋ

ਇਛੈਸੋਈਫਲੁਪਾਏ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਆਵਣਜਾਣਰਹੇਹਰਿਧਿ

ਆਇ॥ਭਗਤਿਭਾਇਪ੍ਰਭਕੀਲਿਵਲਾਇ॥੨॥ਬਿਨਸੇਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਹੰਕਾਰ॥ਤੂਟੇ

ਮਾਇਆਮੋਹਪਿਆਰ॥ਪ੍ਰਭਕੀਟੇਕਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰੇਜਿਸੁਦਾਤਿ॥

੩॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਘਟਾਕੇਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ

ਅਪਨੀਸੇਵਾਲਾਇ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣਾਇ॥੪॥੪੪॥ ॥ਰਾਗੁਭੈਰਉ

ਮਹਲਾ੫ ॥ਲਾਜਮਰੈਜੋਨਾਮੁਨਲੇਵੈ॥ਨਾਮਬਿਹੂਨਸੁਖੀਕਿਉਸੋਵੈ॥ਹਰਿਸਿਮ

ਰਨੁਛਾਡਿਪਰਮਗਤਿਚਾਹੈ॥ਮੂਲਬਿਨਾਸਾਖਾਕਤਆਹੈ॥੧॥ਗੁਰੁਗੋਵਿੰਦੁਮੇਰੇਮ

ਨਧਿਆਇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੀਮੈਲੁਉਤਾਰੈਬੰਧਨਕਾਟਿਹਰਿਸੰਗਿਮਿਲਾਇ॥ਰਹਾਉ॥

ਤੀਰਥਿਨਾਇਕਹਾਸੁਚਿਸੈਲੁ॥ਮਨਕਉਵਿਆਪੈਹਉਮੈਮੈਲੁ॥ਕੋਟਿਕਰਮਬੰਧਨਕ

ਾਮੂਲੁ॥ਹਰਿਕੇਭਜਨਬਿਨੁਬਿਰਥਾਪੂਲੁ॥੨॥ਬਿਨੁਖਾਏਬੂਝੈਨਹੀਭੂਖ॥ਰੋਗੁਜਾਇਤ

ਉਤਰਹਿਦੂਖ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮੋਹਿਬਿਆਪਿਆ॥ਜਿਨਿਪ੍ਰਭਿਕੀਨਾਸੋਪ੍ਰਭੁਨਹੀਜਾਪਿ

ਆ॥੩॥ਧਨੁਧਨੁਸਾਧਧੰਨੁਹਰਿਨਾਉ॥ਆਠਪਹਰਕੀਰਤਨੁਗੁਣਗਾਉ॥ਧਨੁਹਰਿਭਗ

ਤਿਧਨੁਕਰਣੈਹਾਰ॥ਸਰਣਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪੁਰਖਅਪਾਰ॥੪॥੪੫॥ ॥ਰਾਗੁਭੈਰਉ

ਮਹਲਾ੫ ॥ਗੁਰਸੁਪ੍ਰਸੰਨਹੋਏਭਉਗਏ॥ਨਾਮਨਿਰੰਜਨਮਨਮਹਿਲਏ॥ਦੀਨਦ

ਇਆਲਸਦਾਕਿਰਪਾਲਾ॥ਬਿਨਸਿਗਈਸਗਲੀਜੰਜਾਲਾ॥੧॥ਸੁਖਸਹਜਆਨੰਦਘ
ਨੇ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਟੇਭੈਭਰਮਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਹਰਿਰਸਨਭਨੇ॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਕਮਲ
ਸਿਉਲਾਗੋਹੇਤੁ॥ਖਿਨਮਹਿਬਿਨਸਿਓਮਹਾਪਰੇਤੁ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਹਰਿਜਪੁ
ਜਾਪਿ॥ਰਾਖਨਹਾਰਗੋਵਿਦਗੁਰਆਪਿ॥੨॥ਅਪੁਨੇਸੇਵਕਕਉਸਦਾਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ॥ਭਗ
ਤਜਨਾਕੇਸਾਸਨਿਹਾਰੈ॥ਮਾਨਸਕੀਕਹੁਕੇਤਕਬਾਤ॥ਜਮਤੇਰਾਖੈਦੇਕਰਿਹਾਥ॥੩॥
ਨਿਰਮਲਸੋਭਾਨਿਰਮਲਰੀਤਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਮਨਿਆਇਆਚੀਤਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁ
ਰਿਦੀਨੋਦਾਨੁ॥ਨਾਨਕਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥੪॥੪੬॥ ॥ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨
ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਗੁਰੁਮੇਰਾ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤਾਨੇਰਾ॥
॥ਭੈਭੰਜਨਅਬਿਨਾਸੀਰਾਇਆ॥ਦਰਸਨਿਦੇਖਿਐਸਭੁਦੁਖੁਜਾਇਆ॥੧॥ਜਤਕਤਪੇਖਉ
ਤੇਰੀਸਰਣਾ॥ਬਲਿਬਲਿਜਾਈਸਤਿਗੁਰਚਰਣਾ॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਰਨਕਾਮਮਿਲੇਗੁਰ
ਦੇਵਾ॥ਸਭਿਫਲਦਾਤਾਨਿਰਮਲਸੇਵਾ॥ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਅਪੁਨੇਦਾਸਾ॥ਰਾਮਨਾਮਰਿ
ਦਦੀਓਨਿਵਾਸਾ॥੨॥ਸਦਾਅਨੰਦੁਨਾਹੀਕਿਛੁਸੋਗਾ॥ਦੂਖੁਦਰਦੁਨਹਬਿਆਪੈਰੋਗਾ॥
ਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰਾਤੂਕਰਣੈਹਾਰਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਅਗਮਅਪਾਰਾ॥੩॥ਨਿਰਮਲਸੋਭਾਅਚ
ਰਜਬਾਣੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਮਨਿਭਾਣੀ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਰਵਿਆਸੋ
ਇ॥ਨਾਨਕਸਭੁਕਿਛੁਪ੍ਰਭਤੇਹੋਇ॥੪॥੪੭॥ ॥ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨
ਮਨੁਤਨੁਰਾਤਾਰਾਮਪਿਰਿਚਰਣੀ॥ਸਰਬਮਨੋਰਥਪੂਰਨਕਰਣੀ॥ਆਠਪਹਰਗਾਵਤਭ
ਗਵੰਤਾ॥ਸਤਿਗੁਰਿਦੀਨੋਪੂਰਾਮੰਤ੍ਰਾ॥੧॥ਸੋਵਡਭਾਗੀਜਿਸੁਨਾਮਿਪਿਆਰੁ॥ਤਿਸਕੈਸੰ
ਗਿਤਰੈਸੰਸਾਰੁ॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਈਗਿਆਨੀਜਿਸਿਮਰੈਏਕ॥ਸੋਧਨਵੰਤਾਜਿਸੁਬੁਧਿਬਿ
ਬੇਕ॥ਸੋਕੁਲਵੰਤਾਜਿਸਿਮਰੈਸੁਆਮੀ॥ਸੋਪਤਿਵੰਤਾਜਿਆਪੁਪਛਾਨੀ॥੨॥ਗੁਰਪ
ਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥ਗੁਣਗੋਪਾਲਦਿਨੁਰੈਨਿਧਿਆਇਆ॥ਤੂਟੇਬੰਧ
ਨਪੂਰਨਆਸਾ॥ਹਰਿਕੇਚਰਣਰਿਦਮਾਹਿਨਿਵਾਸਾ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕੇਪੂਰਨ
ਕਰਮਾ॥ਸੋਜਨੁਆਇਆਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨਾ॥ਆਪਿਪਵਿਤੁਪਾਵਨਸਭਿਕੀਨੇ॥ਰਾਮ
ਰਸਾਇਣੁਰਸਨਾਚੀਨੇ॥੪॥੪੮॥ ॥ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਨਾਮੁਲੈਤ

ਕਿਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ ਜਮੁ ਦੂਰਹੁ ਭਾਗੈ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਸਭੁ ਦੂਖਹੁ ਨਾਸੁ ॥ ਨਾ
ਮੁ ਜਪਤ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸੁ ॥੧॥ ਨਿਰਬਿਘਨ ਭਗਤਿ ਭਜੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਰਸਕਿ ਰ
ਸਕਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਿਛੁ ਚਾਖੁ ਨ ਜੋਹੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰ
ਤ ਦੈਤ ਦੇਉ ਨ ਪੋਹੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਮੋਹੁ ਮਾਨੁ ਨ ਬਧੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਨ ਰੁਧੈ
॥੨॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਸਗਲੀ ਬੇਲਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਬਹੁ ਮਾਹਿ ਇਕੇਲਾ ॥ ਜਾਤਿ ਅ
ਜਾਤਿ ਜਪੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਜਾਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਸਾਧਸੰ
ਗਿ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕਾ ਪੂਰਨ ਰੰਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਦੇਹੁ
ਚਿਤਾਰਿ ॥੪॥੪੯॥ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ ਆਪੇ ਸਾਸਤੁ ਆ
ਪੇ ਬੇਦੁ ॥ ਆਪੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜਾਣੈ ਭੇਦੁ ॥ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਜਾ ਕੀ ਸਭ ਵਥੁ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ
ਪੂਰਨ ਸਮਰਥੁ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਓਟ ਗਹਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਰਾਧਹੁ ਦੁ
ਸਮਨੁ ਦੂਖੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੂਤਿ ਪਰੋ
ਇਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਸੰਜੋਗੀ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ਆਪੇ ਭੋਗੀ ॥੨॥
ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਤਤ ਤਤ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ਨਾਮ
ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ॥੩॥ ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਵਸਿ ਜਾ ਕੈ ॥ ਊ
ਣਾ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਜਨ ਤਾ ਕੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸੇਈ ਜਨ
ਧੰਨ ॥੪॥੫੦॥ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥
ਅਸਥਿਤਿ ਭਏ ਬਿਨਸੀ ਸਭ ਚਿੰਦ ॥ ਭੈ ਭ੍ਰਮ ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸੰਤ ਸਦਾ ਸਹਾਇ ॥ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਾਲੇ ਪਰਮੇਸਰੁ
ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪੂਰਨ ਸਭ ਠਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਜੁਗਤਿ ਗੋਪਾਲ ॥ ਜੀਅ
ਪ੍ਰਾਨ ਨਿਤ ਸੁਖ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਦੇ ਰਾਖੈ ਹਾਥ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਛੋਡੈ ਸਦ ਹੀ ਸਾਥ ॥
੨॥ ਹਰਿ ਸਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੇ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧੁ ਨ
ਰਾਇਣੁ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤ ਗੁਣ ਗਾਇਣੁ ॥੩॥ ਤਿਸ ਕੀ ਧਰ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਮਨਿ ਜੋ
ਰੁ ॥ ਏਕ ਬਿਨਾ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਹੋਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਇਹੁ ਪੁਰਖਾਰਥੁ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਹਮਾਰਾ ਸਾਰੇ

ਸੁਆਮੀ ॥੪॥੫੧॥ ॥ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਘਰੁ ੨ ॥ਕੰਕਉਤ੍ਰਤ੍ਰਪਜ੍ਹਿ ੬੬੨

ਆਸਿ ਮਕਤ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਗਲ ਬਿਆਧਿ ਮਿਟੀ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਕੀ ਦਾਸ ਕੇ ਹੋਏ ਪੂਰਨ ਕਾ
ਮ ॥ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਕ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਪੂਰਨ ਧਾਮ ॥ ਜਨ
ਕਾ ਦਰਸੁ ਬਾਂਛੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਹੋਇ ਪੁਨੀਤ ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਾਮ ॥੧॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਦ ਨਿੰ
ਦਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟਿਆ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਐਸੇ ਸੰਤ ਭੇਟਹਿ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰ
ਬਾਨ ॥੨॥੫੨॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ਪੰਚ ਮਜਮੀ ਜੋ ਪੰਚਨ ਰਾਖੈ ॥ ਮਿਥਿਆ ਰਸਨਾ ਨਿਤ ਉਠਿ ਭਾਖੈ ॥ ਚਕ੍ਰ ਬਣਾਇ ਕਰੈ ਪਾਖੰ
ਡ ॥ ਝੁਰਿ ਝੁਰਿ ਪਚੈ ਜੈਸੇ ਤ੍ਰਿਅ ਰੰਡ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭੁ ਝੂਠਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮੁਕਤਿ
ਨ ਪਾਈਐ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਸਾਕਤ ਮੂਠਾ ॥ਰਹਾਉ॥ ਸੋਈ ਕੁਚੀਲੁ ਕੁਦਰਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੈ
ਲੀਪਿਐ ਥਾਇ ਨ ਸੁਚਿ ਹਰਿ ਮਾਨੈ ॥ ਅੰਤਰੁ ਮੈਲਾ ਬਾਹਰੁ ਨਿਤ ਧੋਵੈ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ
ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਖੋਵੈ ॥੨॥ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਕਰੈ ਉਪਾਉ ॥ ਕਬਹਿ ਨ ਘਾਲੈ ਸੀਧਾ ਪਾਉ
॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਣੈ ॥ ਕੂੜੀ ਕੂੜੀ ਮੁਖਹੁ ਵਖਾਣੈ ॥੩॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕ
ਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੋਇ ਤਿਸੁ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਭਗਤਿ ਸਿਉ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਨਹੀ ਭੰਗੁ ॥੪॥੫੩॥ ॥ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਫਿਟਕੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਝੂਠਾ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਮੈਲਾ ਆਚਾਰੁ
॥ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥੧॥ ਨਿੰਦਕੁ ਮੁਆ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਨਾਲਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇ
ਸਰਿ ਜਨ ਰਾਖੇ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਸਿਰਿ ਕੜਕਿਓ ਕਾਲੁ ॥ਰਹਾਉ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਕਹਿਆ ਕੋਇ ਨ ਮਾ
ਨੈ ॥ ਨਿੰਦਕ ਝੂਠੁ ਬੋਲਿ ਪਛੁਤਾਨੇ ॥ ਹਾਥ ਪਛੋੜਹਿ ਸਿਰੁ ਧਰਨਿ ਲਗਾਹਿ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕ
ਉ ਦਈ ਛੋਡੈ ਨਾਹਿ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਕਿਛੁ ਬੁਰਾ ਨ ਮਾਗੈ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਲਾਗੈ ਦੁਖ
ਸਾਂਗੈ ॥ ਬਗੁਲੇ ਜਿਉ ਰਹਿਆ ਪੰਖ ਪਸਾਰਿ ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਬੋਲਿਆ ਤਾਂ ਕਢਿਆ ਬੀਚਾਰਿ
॥੩॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਕਰਤਾ ਸੋਇ ॥ ਹਰਿ ਜਨੁ ਕਰੈ ਸੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਸਾ
ਚਾ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥੪॥੫੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫

ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਸੋਈ ਮੇਰਾ ਸੁਆ

ਸੀਕਰਨੈਤਾਭ੍ਰਮਕਾਕੋਟਬਾਰਜਾਈਬ੍ਰਲਿਤਾਰ॥੧॥ਸਾਧੁਪ੍ਰਭਿਪੁਨੀਤਕਰੀ॥ਅਨਕੋਬਿ
ਕਾਰਮਿਟਤਿਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਤਜਨਸਾਜਨਕਰੀਸੰਪੂਰਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੇਗ੍ਰਿਹਸਤਿ
ਸਗਲਨਿਧਾਨਾ॥ਜਾਕੀਸੇਵਾਪਾਈਐਮਾਨੁ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰਨਹਾਰ॥ਜੀਅਪ੍ਰ
ਨਭਗਤਨਆਧਾਰ॥੨॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਗਲਪ੍ਰਗਾਸ॥ਜਪਿਜਪਿਜੀਵਹਿਭਗ
ਤਗੁਨਤਾਸ॥ਜਾਕੀਸੇਵਨਬਿਰਥੀਜਾਇ॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਏਕੁਧਿਆਇ॥੩॥ਗੁਰਉ
ਪਦੇਸਿਦਇਆਸੰਤੋਖੁ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਨਿਰਮਲੁਇਹੁਥੋਕੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੀਜੈਲ
ੜਿਲਾਇ॥ਚਰਨਕਮਲਨਾਨਕਨਿਤਧਿਆਇ॥੪॥੪੨॥੫੫॥ ॥ਰਾਗੁਭੈਰ
ਉਮਹਲਾ੫ ॥ਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨੇਸੁਨੀਅਰਦਾਸਿ॥ਕਾਰਜੁਆਇਆਸਗਲਾਰਾ
ਸਿ॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਪ੍ਰਭੂਧਿਆਇਆ॥ਗੁਰਪੂਰੇਡਰੁਸਗਲਚੁਕਾਇਆ॥੧॥ਸਭ
ਤੇਵਡਸਮਰਥਗੁਰਦੇਵ॥ਸਭਿਸੁਖਪਾਈਤਿਸਕੀਸੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕਾਕੀਆ
ਸਭੁਕਿਛੁਹੋਇ॥ਤਿਸਕਾਅਮਰੁਨਮੇਟੈਕੋਇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਅਨੂਪੁ॥ਸਫ
ਲਮੂਰਤਿਗੁਰੁਤਿਸਕਾਰੂਪੁ॥੨॥ਜਾਕੈਅੰਤਰਿਬਸੈਹਰਿਨਾਮੁ॥ਜੋਜੋਪੇਖੈਸੁਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੁ॥ਬੀਸਬਿਸੁਵੇਜਾਕੈਮਨਿਪਰਗਾਸੁ॥ਤਿਸੁਜਨਕੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਨਿਵਾਸੁ॥੩॥
ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਦਕਰੀਨਮਸਕਾਰ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਦਜਾਉਬਲਿਹਾਰ॥ਸਤਿਗੁਰਕੇ
ਚਰਨਧੋਇਧੋਇਪੀਵਾ॥ਗੁਰਨਾਨਕਜਪਿਜਪਿਸਦਜੀਵਾ॥੪॥੪੩॥੫੬

੧ੴ॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੩ ॥ਪੜਤਾਲ॥ ॥ਪਰਤਿਪਾਲ
ਪ੍ਰਭੁਕ੍ਰਿਪਾਲਕਵਨਗੁਨਗਨੀ॥ਅਨਿਕਰੰਗਬਹੁਤਰੰਗਸਰਬਕੋਧਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਅਨਿਕਗਿਆਨਅਨਿਕਧਿਆਨਅਨਿਕਜਾਪਜਾਪਤਾਪ॥ਅਨਿਕਗੁਨਿਤਧੁਨਿ
ਤਲਲਿਤਅਨਿਕਧਾਰਮੁਨੀ॥੧॥ਅਨਿਕਨਾਦਅਨਿਕਬਾਜਨਿਮਖਨਿਮਖਅਨਿ
ਕਸ੍ਵਾਦ॥ਅਨਿਕਦੋਖਅਨਿਕਰੋਗਮਿਟਹਿਜਸੁਸੁਨੀ॥ਨਾਨਕਸੇਵਅਪਾਰਦੇਵਤਟਹ
ਖਟਹਬਰਤਪੂਜਾਗਵਨਭਵਨਜਾਤ੍ਰਕਰਨਸਗਲਫਲਪੁਨੀ॥੨॥੧॥੫੭॥
ਚਉਪਦਿਆਕਾਜੁਮਲਾ॥੮॥ਮਹਲਾ੧॥੨੧॥ਮਹਲਾ੩॥੭॥ਮਹਲਾ੪॥
੫੭॥ਮਹਲਾ੫॥ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ॥੯੩॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ੨ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਤਮ ਮਹਿ ਰਾਮੁ ਰਾਮ ਮਹਿ ਆਤਮੁ ਚੀਨਸਿ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ
ਪਛਾਣੀ ਦੁਖ ਕਾਟੈ ਹਉ ਮਾਰਾ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਰੋਗ ਬੁਰੇ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾਂ ਤਹ ਏਕਾ ਬੇ
ਦਨ ਆਪੇ ਬਖਸੈ ਸਬਦਿ ਧੁਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਪਰਖਣਹਾਰੈ ਬਹੁਰਿ ਸੂਲਾਕੁ
ਨ ਹੋਈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਭਈ ਗੁਰਿ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੨॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ
ਬੈਸੰਤਰੁ ਰੋਗੀ ਰੋਗੀ ਧਰਤਿ ਸਭੋਗੀ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਮਾਇਆ ਦੇਹ ਸਿ ਰੋਗੀ ਰੋਗੀ ਕੁਟੰਬ ਸੰ
ਜੋਗੀ ॥੩॥ ਰੋਗੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਸਰੁਦ੍ਰਾ ਰੋਗੀ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੀਨਿ ਭਏ ਸੇ
ਮੁਕਤੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥੪॥ ਰੋਗੀ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ ਸਨਦੀਆ ਖੰਡ ਪਤਾਲ ਸਿ
ਰੋਗਿ ਭਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਕ ਸਿ ਸਾਚਿ ਸੁਹੇਲੇ ਸਰਬੀ ਥਾਈ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੫॥ ਰੋਗੀ ਖਟ ਦਰਸ
ਨ ਭੇਖਧਾਰੀ ਨਾਨਾ ਹਠੀ ਅਨੇਕਾ ॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਕਰਹਿ ਕਹ ਬਪੁਰੇ ਨਹ ਬੂਝਹਿ ਇਕ ਏਕਾ
॥੬॥ ਮਿਠ ਰਸੁ ਖਾਇ ਸੁ ਰੋਗਿ ਭਰੀਜੈ ਕੰਦ ਮੂਲਿ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਚਲਹਿ ਅ
ਨ ਮਾਰਗਿ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਪਛੁਤਾਹੀ ॥੭॥ ਤੀਰਥਿ ਭਰਮੈ ਰੋਗੁ ਨ ਛੂਟਸਿ ਪੜਿਆ ਬਾ
ਦੁ ਬਿਬਾਦੁ ਭਇਆ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਰੋਗੁ ਸੁ ਅਧਿਕ ਵਡੇਰਾ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜੁ ਭਇਆ
॥੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹੈ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਤਿਸੁ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਨ ਅ
ਨਦਿਨੁ ਨਿਰਮਲ ਜਿਨ ਕਉ ਕਰਮਿ ਨੀਸਾਣੁ ਪਇਆ ॥੯॥੧॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਇਕੁ ਚਲਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖਿ
ਭੂਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤਾ ਕਰਦਾ ਆਇਆ ॥੧॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮੇ
ਰੈ ਅੰਤਰਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਹਉ ਕਬਹੂ ਨ ਛੋਡਉ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ
ਪੜਣ ਪਠਾਇਆ ॥ ਲੈ ਪਾਟੀ ਪਾਧੇ ਕੈ ਆਇਆ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਹ ਪੜਉ ਅਚਾਰ ॥ ਮੇ
ਰੀ ਪਟੀਆ ਲਿਖਿ ਦੇਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਮੁਰਾਰਿ ॥੨॥ ਪੁਤ੍ਰ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਸਿਉ ਕਹਿਆ ਮਾਇ ॥
ਪਰਵਿਰਤਿ ਨ ਪੜਹੁ ਰਹੀ ਸਮਝਾਇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ ਜੇ ਹਰਿ ਛੋਡ
ਉ ਤਉ ਕੁਲਿ ਲਾਗੈ ਗਾਲਿ ॥੩॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਸਭਿ ਚਾਟੜੇ ਵਿਗਾਰੇ ॥ ਹਮਾਰਾ ਕਹਿਆ ਨ

ਸੁਣੈਆਪਣੇਕਾਰਜਸਵਾਰੇ॥ਸਭਨਗਰੀਮਹਿਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਈ॥ਦੁਸਟਸਭਾਕਾਕਿ
ਛੁਨਵਸਾਈ॥੪॥ਸੰਡੈਮਰਕੈਕੀਈਪੂਕਾਰ॥ਸਭੇਦੈਤਰਹੇਝਖਮਾਰਿ॥ਭਗਤਜਨਾ
ਕੀਪਤਿਰਾਖੈਸੋਈ॥ਕੀਤੇਕੈਕਹਿਐਕਿਆਹੋਈ॥੫॥ਕਿਰਤਸੰਜੋਗੀਦੈਤਿਰਾਜੁ
ਚਲਾਇਆ॥ਹਰਿਨਬੂਝੈਤਿਨਿਆਪਿਭੁਲਾਇਆ॥ਪੁਤ੍ਰਪ੍ਰਹਿਲਾਦਸਿਉਵਾ
ਦੁਰਚਾਇਆ॥ਅੰਧਾਨਬੂਝੈਕਾਲੁਨੇੜੈਆਇਆ॥੬॥ਪ੍ਰਹਲਾਦੁਕੋਠੇਵਿਚਿ
ਰਾਖਿਆਬਾਰਿਦੀਆਤਾਲਾ॥ਨਿਰਭਉਬਾਲਿਕੁਮੂਲਿਨਡਰਈਮੇਰੈਅੰਤਰਿਗੁ
ਰਗੋਪਾਲਾ॥ਕੀਤਾਹੋਵੈਸਰੀਕੀਕਰੈਅਨਹੋਦਾਨਾਉਧਰਾਇਆ॥ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿ
ਆਸੋਆਇਪਹੁਤਾਜਨਸਿਉਵਾਦੁਰਚਾਇਆ॥੭॥ਪਿਤਾਪ੍ਰਹਲਾਦਸਿਉਗੁ
ਰਜਉਠਾਈ॥ਕਹਾਤੁਮਾਰਾਜਗਦੀਸਗੁਸਾਈ॥ਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਅੰਤਿਸਖਾਈ
ਜਹਦੇਖਾਤਹਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੮॥ਥੰਮੁਉਪਾੜਿਹਰਿਆਪੁਦਿਖਾਇਆ॥ਅਹੰ
ਕਾਰੀਦੈਤੁਮਾਰਿਪਚਾਇਆ॥ਭਗਤਾਮਨਿਆਨੰਦੁਵਜੀਵਧਾਈ॥ਅਪਨੇਸੇ
ਵਕਕਉਦੇਇਵਡਿਆਈ॥੯॥ਜੰਮਣੁਮਰਣਾਮੋਹੁਉਪਾਇਆ॥ਆਵਣੁਜਾਣਾ
ਕਰਤੈਲਿਖਿਪਾਇਆ॥ਪ੍ਰਹਲਾਦਕੈਕਾਰਜਿਹਰਿਆਪੁਦਿਖਾਇਆ॥ਭਗ
ਤਾਕਾਬੋਲੁਆਗੈਆਇਆ॥੧੦॥ਦੇਵਕੁਲੀਲਖਮੀਕਉਕਰਹਿਜੈਕਾਰੁ॥ਮਾ
ਤਾਨਰਸਿੰਘਕਾਰੂਪੁਨਿਵਾਰਿ॥ਲਖਿਮੀਭਉਕਰੈਨਸਾਕੈਜਾਇ॥ਪ੍ਰਹਲਾਦੁਜਨੁ
ਚਰਣੀਲਾਗਾਆਇ॥੧੧॥ਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ਰਾਜੁਮਾਲੁਝੂਠੀਸ
ਭਮਾਇਆ॥ਲੋਭੀਨਰਰਹੇਲਪਟਾਇ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ
॥੧੨॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਭੁਕੋਕਰੇਕਰਾਇਆ॥ਸੇਪਰਵਾਣੁਜਿਨੀਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਲਾ
ਇਆ॥ਭਗਤਾਕਾਅੰਗੀਕਾਰੁਕਰਦਾਆਇਆ॥ਕਰਤੈਅਪਣਾਰੂਪੁਦਿਖਾਇ
ਆ॥੧੩॥੧॥੨॥ ॥ਭੈਰਉਮ... ੩ ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਪਾ
ਇਆਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਬੁਝਾਈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਹਿਰਦੈਵਸਿਆਮਨਸਾਮਨਹਿ
ਸਮਾਈ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਮੇਰੇਪਿਆਰੇ॥ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਦੀਨਜ
ਨੁਮਾਂਗੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਉਧਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਜਨਾਕਉਜਮੁਜੋਹਿਨਸਾਕੈਰਤੀ

ਅੰਦਰਿਦੂਖੁਨਲਾਗਈ॥ਆਪਿਤਰਹਿਸਗਲੇਕੁਲਤਾਰਹਿਜੋਤੇਰੀਸਰਣਾਈ
੨॥ਭਗਤਾਕੀਪੈਜਰਖਹਿਤੂਆਪੇਏਹਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥ਜਨਮਮਰਨਕੇਕਿਲ
ਵਿਖਦੁਖਕਾਟਹਿਦੁਬਿਧਾਰਤੀਨਰਾਈ॥੩॥ਹਮਮੂੜਮੁਗਧਕਿਛੁਬੂਝਹਿਨਾਹੀ
ਤੂਆਪੇਦੇਹਿਬੁਝਾਈ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਈ॥੪॥ਜ
ਗਤੁਉਪਾਇਤੁਧੁਧੰਧੈਲਾਇਆਭੂੰਡੀਕਾਰਕਮਾਈ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਜੂਐਹਾ
ਰਿਆਸਬਦੈਸੁਰਤਿਨਪਾਈ॥੫॥ਮਨਮੁਖਿਮਰਹਿਤਿਨਕਿਛੂਨਸੂਝੈਦੁਰਮਤਿਅ
ਗਿਆਨਅੰਧਾਰਾ॥ਭਵਜਲੁਪਾਰਿਨਪਾਵਹਿਕਬਹੀਡੂਬਿਮੁਏਬਿਨੁਗੁਰਸਿ
ਰਿਭਾਰਾ॥੬॥ਸਾਚੈਸਬਦਿਰਤੇਜਨਸਾਚੇਹਰਿਪ੍ਰਭਿਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ਗੁਰਕੀਬਾ
ਣੀਸਬਦਿਪਛਾਤੀਸਾਚਿਰਹੇਲਿਵਲਾਏ॥੭॥ਤੂੰਆਪਿਨਿਰਮਲੁਤੇਰੇਜਨਹੈ
ਨਿਰਮਲਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੇ॥ਨਾਨਕੁਤਿਨਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੈਰਾਮਨਾਮੁਉਰਿਧਾ
ਰੇ॥੮॥੨॥੩॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ॥ਘਰੁ੨
ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਈਵਡਰਾਜਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਪੂਰੇਕਾਜਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈ
ਤਿਨਿਕੋਟਿਧਨਪਾਏ॥ਨਾਮਬਿਨਾਜਨਮੁਬਿਰਥਾਜਾਏ॥੧॥ਤਿਸੁਸਾਲਾਹੀਜਿਸੁਹਰਿ
ਧਨੁਰਾਸਿ॥ਸੋਵਡਭਾਗੀਜਿਸੁਗੁਰਮਸਤਕਿਹਾਥੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿ
ਸੁਕੋਟਿਕਈਸੈਨਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਸਹਜਿਸੁਖੈਨਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਸੀਤਲੁ
ਹੂਆ॥ਨਾਮਬਿਨਾਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਮੂਆ॥੨॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਜੀਵਨਮੁਕਤਾ॥
ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਸਭਹੀਜੁਗਤਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਨਿਨਉਨਿਧਿਪਾਈ॥ਨਾ
ਮਬਿਨੁਭ੍ਰਮਿਆਵੈਜਾਈ॥੩॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਵੇਪਰਵਾਹਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿ
ਦੈਤਿਸੁਸਦਹੀਲਾਹਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਵਡਪਰਵਾਰਾ॥ਨਾਮਬਿਨਾਮਨਮੁਖ
ਗਾਵਾਰਾ॥੪॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਨਿਹਚਲਆਸਨੁ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਤਖ
ਤਿਨਿਵਾਸਨੁ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਸਾਚਾਸਾਹੁ॥ਨਾਮਹੀਣਨਾਹੀਪਤਿਵੇਸਾਹੁ॥੫॥

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਸਭ ਮਹਿ ਜਾਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਭ੍ਰਮਿ ਜੋਨੀ ਮੂਚਾ ॥੬॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਗਟ ਪਹਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਫਿਰਿ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥੭॥ ਤਿਨਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਜਿਸੁ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਲਖੇ ਗੋੁਪਾਲ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਤੈ ਤਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥੮॥੧॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਸਨ ਕੀਨੇ ਅਵਤਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਜਾ ਕੇ ਧ੍ਰਮਸਾਲ ॥ ਕੋਟਿ ਮਹੇਸ ਉਪਾਇ ਸਮਾਏ ॥ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ਜਗੁ ਸਾਜਣ ਲਾਏ ॥੧॥ ਐਸੋ ਧਣੀ ਗੁਵਿੰਦੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਗੁਣ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਕਾਇ ॥ ਕੋਟਿ ਜੀਅ ਜਾ ਕੀ ਸਿਹਜਾਇ ॥ ਕੋਟਿ ਉਪਾਰਜਨਾ ਤੇਰੈ ਅੰਗਿ ॥ ਕੋਟਿ ਭਗਤ ਬਸਤ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਕਰਤ ਨਮਸਕਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਠਾਢੇ ਹੈ ਦੁਆਰ ॥ ਕੋਟਿ ਬੈਕੁੰਠ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ ॥ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਜਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਹਿ ॥੩॥ ਕੋਟਿ ਪੂਰੀਅਤ ਹੈ ਜਾ ਕੈ ਨਾਦ ॥ ਕੋਟਿ ਅਖਾਰੇ ਚਲਿਤ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਕੋਟਿ ਸਕਤਿ ਸਿਵ ਆਗਿਆਕਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਜੀਅ ਦੇਵੈ ਆਧਾਰ ॥੪॥ ਕੋਟਿ ਤੀਰਥ ਜਾ ਕੇ ਚਰਨ ਮਝਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਜਪਤ ਨਾਮ ਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾਰੀ ਕਰਤੇ ਪੂਜਾ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਸਥਾਰਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੫॥ ਕੋਟਿ ਮਹਿਮਾ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਹੰਸ ॥ ਕੋਟਿ ਉਸਤਤਿ ਜਾ ਕੀ ਕਰਤ ਬ੍ਰਹਮੰਸ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਲਉ ਓਪਤਿ ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ॥ ਕੋਟਿ ਗੁਣਾ ਤੇਰੇ ਗਣੇ ਨ ਜਾਹਿ ॥੬॥ ਕੋਟਿ ਗਿਆਨੀ ਕਥਹਿ ਗਿਆਨੁ ॥ ਕੋਟਿ ਧਿਆਨੀ ਧਰਤ ਧਿਆਨੁ ॥ ਕੋਟਿ ਤਪੀਸਰ ਤਪ ਹੀ ਕਰਤੇ ॥ ਕੋਟਿ ਮੁਨੀਸਰ ਮੁਨਿ ਮਹਿ ਰਹਤੇ ॥੭॥ ਅਵਿਗਤ ਨਾਥੁ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ ਤੇਰਾ ਵਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕੀਓ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥੮॥੨॥੫॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥ ਅਮੋਲ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਦੀਨੋ ਨਾਮੁ ॥ ਸਹਜ ਬਿਨੋਦ ਚੋਜ ਆਨੰਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਓ ਅਚਿੰਤਾ ॥੧॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ

ਨਕਕੀਰਤਿਹਰਿਸਾਚੀ॥ਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਤਿਸੁਸੰਗਿਮਨੁਰਾਚੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅ
ਚਿੰਤਹਮਾਰੈਭੋਜਨੁਭਾਉ॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਲੀਜੈਨਾਉ॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਸਬਦਿ
ਉਧਾਰ॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਭਰੇਭੰਡਾਰ॥੨॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਕਾਰਜਪੂਰੇ॥ਅਚਿੰ
ਤਹਮਾਰੈਲਥੇਵਿਸੂਰੇ॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਬੈਰੀਮੀਤਾ॥ਅਚਿੰਤੋਹੀਇਹੁਮਨੁਵ
ਸਿਕੀਤਾ॥੩॥ਅਚਿੰਤਪ੍ਰਭੂਹਮਕੀਆਦਿਲਾਸਾ॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੀਪੂਰਨ
ਆਸਾ॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਕਉਸਗਲਸਿਧਾਂਤੁ॥ਅਚਿੰਤਹਮਕਉਗੁਰਿਦੀਨੋਮੰਤੁ
॥੪॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੇਬਿਨਸੇਬੈਰਾ॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੇਮਿਟੇਅੰਧੇਰਾ॥ਅਚਿੰਤੋਹੀਮ
ਨਿਕੀਰਤਨੁਮੀਠਾ॥ਅਚਿੰਤੋਹੀਪ੍ਰਭੁਘਟਿਘਟਿਡੀਠਾ॥੫॥ਅਚਿੰਤਮਿਟਿਓਹੈ
ਸਗਲੋਭਰਮਾ॥ਅਚਿੰਤਵਸਿਓਮਨਿਸੁਖਬਿਸ੍ਰਾਮਾ॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਅਨ
ਹਤਵਾਜੈ॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਗੋਬਿੰਦੁਗਾਜੈ॥੬॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਮਨੁਪਤੀਆ
ਨਾ॥ਨਿਹਚਲਧਨੀਅਚਿੰਤੁਪਛਾਨਾ॥ਅਚਿੰਤੋਉਪਜਿਓਸਗਲਬਿਬੇਕਾ॥
ਅਚਿੰਤਚਰੀਹਥਿਹਰਿਹਰਿਟੇਕਾ॥੭॥ਅਚਿੰਤਪ੍ਰਭੂਧੁਰਿਲਿਖਿਆਲੇਖੁ
॥ਅਚਿੰਤਮਿਲਿਓਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰੁਏਕੁ॥ਚਿੰਤਅਚਿੰਤਾਸਗਲੀਗਈ॥ਪ੍ਰਭਨਾਨਕ
ਨਾਨਕਨਾਨਕਮਈ॥੮॥੩॥੬॥ ॥ਰਾਗੁਭੈਰਉਕਾਜੁਮਲਾ
੬੩॥ਚਉਪਦੇ॥੬॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ੬੯॥

ਭੈਰਉਬਾਣੀਭਗਤਾਕੀਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਕੇਚਉਪਦੇ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਇਹੁਧਨੁਮੇਰਾਹਰਿਕੋਨਾਉ॥ਗਾਂਠਿਨਬਾਧਉਬੇਚਿਨਖਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਉਮੇਰੈਖੇ
ਤੀਨਾਉਮੇਰੈਬਾਰੀ॥ਭਗਤਿਕਰਉਜਨੁਸਰਨਿਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ਨਾਉਮੇਰੈਮਾਇਆਨਾ
ਉਮੇਰੈਪੂੰਜੀ॥ਤੁਮਹਿਛੋਡਿਜਾਨਉਨਹੀਦੂਜੀ॥੨॥ਨਾਉਮੇਰੈਬੰਧਿਪਨਾਉਮੇਰੈਭਾਈ॥
ਨਾਉਮੇਰੈਸੰਗਿਅੰਤਿਹੋਇਸਖਾਈ॥੩॥ਮਾਇਆਮਹਿਜਿਸੁਰਖੈਉਦਾਸੁ॥ਕਹਿ
ਕਬੀਰਹਉਤਾਕੋਦਾਸੁ॥੪॥੧॥ ॥ਭੈਰਉ॥ ॥ਨਾਂਗੇਆਵਨੁਨਾਂਗੇਜਾਨਾ॥
ਕੋਇਨਰਹਿਓਰਾਜਾਰਾਨਾ॥੧॥ਰਾਮੁਰਾਜਾਨਉਨਿਧਿਮੇਰੈ॥ਸੰਪੈਹੇਤੁਕਲਤੁਧਨੁ

ਤੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਵਤ ਸੰਗ ਨ ਜਾਤ ਸੰਗਾਤੀ ॥ ਕਹਾ ਭਇਓ ਦਰਿ ਬਾਂਧੇ ਹਾਥੀ
॥੨॥ ਲੰਕਾ ਗਢੁ ਸੋਨੇ ਕਾ ਭਇਆ ॥ ਮੂਰਖੁ ਰਾਵਨੁ ਕਿਆ ਲੇ ਗਇਆ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕ
ਬੀਰ ਕਿਛੁ ਗੁਨੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਚਲੇ ਜੁਆਰੀ ਦੁਇ ਹਥ ਝਾਰਿ ॥੪॥੨॥

ਭੈਰਉ ਘਰੁ ੧ ॥ ਮੈਲਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੈਲਾ ਇੰਦੁ ॥ ਰਵਿ ਮੈਲਾ ਮੈਲਾ ਹੈ ਚੰਦੁ ॥
੧॥ ਮੈਲਾ ਮਲਤਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਇਕੁ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਮੈਲੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾਇ ਕੈ ਈਸ ॥ ਮੈਲੇ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਦਿਨ ਤੀਸ ॥੨॥ ਮੈਲਾ ਮੋਤੀ
ਮੈਲਾ ਹੀਰੁ ॥ ਮੈਲਾ ਪਉਨੁ ਪਾਵਕੁ ਅਰੁ ਨੀਰੁ ॥੩॥ ਮੈਲੇ ਸਿਵ ਸੰਕਰਾ ਮਹੇਸ ॥ ਮੈ
ਲੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਅਰੁ ਭੇਖ ॥੪॥ ਮੈਲੇ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਜਟਾ ਸਹੇਤਿ ॥ ਮੈਲੀ ਕਾਇ
ਆ ਹੰਸ ਸਮੇਤਿ ॥੫॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨ ॥ ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਜੋ ਰਾਮਹਿ ਜਾਨ ॥
੬॥੩॥ ਭੈਰਉ ਘਰੁ ੧ ॥ ਮਨੁ ਕਰਿ ਮਕਾ ਕਿਬਲਾ ਕਰਿ ਦੇਹੀ ॥ ਬੋਲ
ਨਹਾਰੁ ਪਰਮ ਗੁਰੁ ਏਹੀ ॥੧॥ ਕਹੁ ਰੇ ਮੁਲਾ ਬਾਂਗ ਨਿਵਾਜ ॥ ਏਕ ਮਸੀਤਿ ਦਸੈ ਦਰ
ਵਾਜ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਸਿਮਿਲਿ ਤਾਮਸੁ ਭਰਮੁ ਕਦੂਰੀ ॥ ਭਾਖਿ ਲੇ ਪੰਚੈ ਹੋਇ ਸ
ਬੂਰੀ ॥੨॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ॥ ਕਹ ਕਰੈ ਮੁਲਾਂ ਕਹ ਕਰੈ ਸੇਖ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕ
ਬੀਰ ਹਉ ਭਇਆ ਦਿਵਾਨਾ ॥ ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ ਮਨੂਆ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨਾ ॥੪॥੪॥

ਭੈਰਉ ਘਰੁ ੧ ॥ ਗੰਗਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਲਿਤਾ ਬਿਗਰੀ ॥ ਸੋ ਸਲਿਤਾ ਗੰਗਾ ਹੋਇ
ਨਿਬਰੀ ॥੧॥ ਬਿਗਰਿਓ ਕਬੀਰਾ ਰਾਮ ਦੁਹਾਈ ॥ ਸਾਚੁ ਭਇਓ ਅਨ ਕਤਹਿ
ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੰਦਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰਵਰੁ ਬਿਗਰਿਓ ॥ ਸੋ ਤਰਵਰੁ ਚੰਦਨੁ ਹੋ
ਇ ਨਿਬਰਿਓ ॥੨॥ ਪਾਰਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਾਂਬਾ ਬਿਗਰਿਓ ॥ ਸੋ ਤਾਂਬਾ ਕੰਚਨੁ ਹੋਇ ਨਿਬ
ਰਿਓ ॥੩॥ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਬੀਰਾ ਬਿਗਰਿਓ ॥ ਸੋ ਕਬੀਰੁ ਰਾਮੈ ਹੋਇ ਨਿਬਰਿ
ਓ ॥੪॥੫॥ ਭੈਰਉ ਘਰੁ ੧ ॥ ਮਾਥੈ ਤਿਲਕੁ ਹਥਿ ਮਾਲਾ ਬਾਨਾਂ ॥ ਲੋਗ
ਨ ਰਾਮੁ ਖਿਲਉਨਾ ਜਾਨਾਂ ॥੧॥ ਜਉ ਹਉ ਬਉਰਾ ਤਉ ਰਾਮ ਤੋਰਾ ॥ ਲੋਗੁ ਮਰਮੁ ਕਹ
ਜਾਨੈ ਮੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੋਰਉ ਨ ਪਾਤੀ ਪੂਜਉ ਨ ਦੇਵਾ ॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਬਿਨੁ ਨਿਹਫ
ਲ ਸੇਵਾ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਜਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਮਨਾਵਉ ॥ ਐਸੀ ਸੇਵ ਦਰਗਹ ਸੁਖੁ ਪਾ

ਦੂਜਾ॥੩॥ਲੋਗੁਕਹੈਕਬੀਰੁਬਉਰਾਨਾ॥ਕਬੀਰਕਾਮਰਮੁਰਾਮਪਹਿਚਾਨਾ॥੪॥੬॥
ਭੈਰਉਘਰੁ੧ ॥ਉਲਟਿਜਾਤਿਕੁਲਦੋਊਬਿਸਾਰੀ॥ਸੁੰਨਸਹਜਮਹਿਬੁਨ
ਤਹਮਾਰੀ॥੧॥ਹਮਰਾਝਗਰਾਰਹਾਨਕੋਊ॥ਪੰਡਿਤਮੁਲਾਂਛਾਡੇਦੋਊ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਬੁਨਿਬੁਨਿਆਪਆਪੁਪਹਿਰਾਵਉ॥ਜਹਨਹੀਆਪੁਤਹਾਹੋਇਗਾਵਉ॥੨॥ਪੰ
ਡਿਤਮੁਲਾਂਜੋਲਿਖਿਦੀਆ॥ਛਾਡਿਚਲੇਹਮਕਛੂਨਲੀਆ॥੩॥ਰਿਦੈਇਖਲਾ
ਸੁਨਿਰਖਿਲੇਮੀਰਾ॥ਆਪੁਖੋਜਿਖੋਜਿਮਿਲੇਕਬੀਰਾ॥੪॥੭॥ ॥ਭੈਰਉ
ਘਰੁ੧ ॥ਨਿਰਧਨਆਦਰੁਕੋਈਨਦੇਇ॥ਲਾਖਜਤਨਕਰੈਓਹੁਚਿਤਿਨਧਰੇਇ
॥੧॥ਜਉਨਿਰਧਨ ਸਰਧਨਕੈਜਾਇ॥ਆਗੈਬੈਠਾਪੀਠਿਫਿਰਾਇ॥੧॥ਜਉ
ਸਰਧਨੁਨਿਰਧਨਕੈਜਾਇ॥ਦੀਆਆਦਰੁਲੀਆਬੁਲਾਇ॥੨॥ਨਿਰਧਨੁਸਰ
ਧਨੁਦੋਨਉਭਾਈ॥ਪ੍ਰਭਕੀਕਲਾਨਮੇਟੀਜਾਈ॥੩॥ਕਹਿਕਬੀਰਨਿਰਧਨੁਹੈਸੋਈ
ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਨਾਮੁਨਹੋਈ॥੪॥੮॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਭੈਰਉ ਘਰੁ੨ ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਭਗਤਿਕਮਾਈ॥ਤਬਇਹਮਾਨਸਦੇ
ਹੀਪਾਈ॥ਇਸਦੇਹੀਕਉਸਿਮਰਹਿਦੇਵ॥ਸੋਦੇਹੀਭਜੁਹਰਿਕੀਸੇਵ॥੧॥ਭਜਹੁ
ਗੋਬਿੰਦਭੂਲਿਮਤਜਾਹੁ॥ਮਾਨਸਜਨਮਕਾਏਹੀਲਾਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਲਗੁ
ਜਰਾਰੋਗੁਨਹੀਆਇਆ॥ਤਬਲਗੁਕਾਲਿਗ੍ਰਸੀਨਹੀਕਾਇਆ॥ਜਬਲਗੁ
ਹਿਕਾਲਗ੍ਰਸੀਨਹੀਕਾਇਆ॥ਜਬਲਗਿਬਿਕਲਭਈਨਹੀਬਾਨੀ॥ਭਜਿ
ਲੇਹਿਰੇਮਨਸਾਰਿਗਪਾਨੀ॥੨॥ਅਬਨਭਜਸਿਭਜਸਿਕਬਭਾਈ॥ਆਵੈਅੰ
ਤੁਨਭਜਿਆਜਾਈ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰਹਿਸੋਈਅਬਸਾਰੁ॥ਫਿਰਿਪਛੁਤਾਹੁਨਪਾ
ਵਹੁਪਾਰੁ॥੩॥ਸੋਸੇਵਕੁਜੋਲਾਇਆਸੇਵ॥ਤਿਨਹੀਪਾਏਨਿਰੰਜਨਦੇਉ॥ਗੁਰ
ਮਿਲਿਤਾਕੇਖੁਲੇਕਪਾਟ॥ਬਹੁਰਿਨਆਵੈਜੋਨੀਬਾਟ॥੪॥ਇਹੀਤੇਰਾਅਉਸਰੁ
ਇਹਤੇਰੀਬਾਰ॥ਘਟਭੀਤਰਿਤੂਦੇਖੁਬਿਚਾਰਿ॥ਕਹਤਕਬੀਰੁਜੀਤਿਕੈਹਾਰਿ॥ਬ
ਹੁਬਿਧਿਕਹਿਓਪੁਕਾਰਿਪੁਕਾਰਿ॥੫॥੧॥੯॥ ॥ਭੈਰਉਘਰੁ੨
ਸਿਵਕੀਪੁਰੀਬਸੈਬੁਧਿਸਾਰੁ॥ਤਹਤੁਮਮਿਲਿਕੈਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ॥ਈਤਊਤਕੀਸੋ

ਸੋਝੀ ਪਰੈ ॥ ਕਉਨੁ ਕਰਮੁ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਮਰੈ ॥੧॥ ਨਿਜ ਪਦ ਊਪਰਿ ਲਾਗੋ ਧਿਆਨੁ ॥
ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮੋਰਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੂਲ ਦੁਆਰੈ ਬੰਧਿਆ ਬੰ
ਧੁ ॥ ਰਵਿ ਊਪਰਿ ਗਹਿ ਰਾਖਿਆ ਚੰਦੁ ॥ ਪਛਮ ਦੁਆਰੈ ਸੂਰਜੁ ਤਪੈ ॥ ਮੇਰ ਡੰਡੁ ਸਿ
ਰ ਊਪਰਿ ਬਸੈ ॥੨॥ ਪਸਚਮ ਦੁਆਰੇ ਕੀ ਸਿਲ ਓੜ ॥ ਤਿਹ ਸਿਲ ਊਪਰਿ ਖਿੜ
ਕੀ ਅਉਰ ॥ ਖਿੜਕੀ ਊਪਰਿ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ
॥੩॥੧੦॥ ॥ਭੈਰਉ ਘਰੁ ੨ ॥ ਸੋ ਮੁਲਾ ਜੋ ਮਨ ਸਿਉ ਲਰੈ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇ
ਸਿ ਕਾਲ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ॥ ਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕਾ ਮਰਦੈ ਮਾਨੁ ॥ ਤਿਸੁ ਮੁਲਾ ਕਉ ਸਦਾ ਸਲਾਮੁ ॥
॥੧॥ ਹੈ ਹਜੂਰਿ ਕਤ ਦੂਰਿ ਬਤਾਵਹੁ ॥ ਦੁੰਦਰ ਬਾਧਹੁ ਸੁੰਦਰ ਪਾਵਹੁ ॥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾ
ਜੀ ਸੋ ਜੁ ਕਾਇਆ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਕਾਇਆ ਕੀ ਅਗਨਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਜਾਰੈ ॥ ਸੁਪਨੈ
ਬਿੰਦੁ ਨ ਦੇਈ ਝਰਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਕਾਜੀ ਕਉ ਜਰਾ ਨ ਮਰਨਾ ॥੨॥ ਸੋ ਸੁਰਤਾਨੁ ਜੁ ਦੁਇ
ਸਰ ਤਾਨੈ ॥ ਬਾਹਰਿ ਜਾਤਾ ਭੀਤਰਿ ਆਨੈ ॥ ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਲਸਕਰੁ ਕਰੈ ॥
ਸੋ ਸੁਰਤਾਨੁ ਛਤ੍ਰੁ ਸਿਰਿ ਧਰੈ ॥੩॥ ਜੋਗੀ ਗੋਰਖੁ ਗੋਰਖੁ ਕਰੈ ॥ ਹਿੰਦੂ ਰਾਮ ਨਾਮੁ
ਉਚਰੈ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਾ ਏਕੁ ਖੁਦਾਇ ॥ ਕਬੀਰ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥
੪॥੩॥੧੧॥ ॥ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੋ ਪਾਥਰ ਕਉ ਕਹਤੇ ਦੇਵ ॥ ਤਾ ਕੀ
ਬਿਰਥਾ ਹੋਵੈ ਸੇਵ ॥ ਜੋ ਪਾਥਰ ਕੀ ਪਾਂਈ ਪਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਘਾਲ ਅਜਾਂਈ ਜਾਇ
॥੧॥ ਠਾਕੁਰੁ ਹਮਰਾ ਸਦ ਬੋਲੰਤਾ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਨੁ ਦੇਤਾ ॥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅੰਤਰਿ ਦੇਉ ਨ ਜਾਨੈ ਅੰਧੁ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕਾ ਮੋਹਿਆ ਪਾਵੈ ਫੰਧੁ ॥ ਨ ਪਾਥਰੁ ਬੋਲੈ ਨਾ
ਕਿਛੁ ਦੇਇ ॥ ਫੋਕਟ ਕਰਮ ਨਿਹਫਲ ਹੈ ਸੇਵ ॥੨॥ ਜੇ ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਚੰਦਨੁ ਚ
ੜਾਵੈ ॥ ਉਸ ਤੇ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜੇ ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਰੁ
ਲਾਈ ॥ ਤਾਂ ਮਿਰਤਕ ਕਾ ਕਿਆ ਘਟਿ ਜਾਈ ॥੩॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਹਉ ਕਹਉ
ਪੁਕਾਰਿ ॥ ਸਮਝਿ ਦੇਖੁ ਸਾਕਤ ਗਾਵਾਰ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਹੁਤੁ ਘਰ ਗਾਲੇ ॥ ਰਾ
ਮ ਭਗਤ ਹੈ ਸਦਾ ਸੁਖਾਲੇ ॥੪॥੪॥ ੧੨॥ ਭੈਰਉ ਘਰੁ ੨ ॥ ਜਲ ਮਹਿ
ਮੀਨ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੇਧੇ ॥ ਦੀਪਕ ਪਤੰਗ ਮਾਇਆ ਕੇ ਛੇਦੇ ॥ ਕਾਮ ਮਾਇਆ

ਕੈਚਰ ਕਉ ਬਿਆਪੈ ॥ ਕੁੰਭ ਗਾਮ ਬ੍ਰਿਗ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਖਾਪੇ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਐਸੀ ਮੋਹ
ਨੀ ਭਾਈ ॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਡਹਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਖੀ ਮਿਰਗ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਰਾਤੇ ॥ ਸਾ
ਕਰ ਮਾਖੀ ਅਧਿਕ ਸੰਤਾਪੇ ॥ ਤੁਰੇ ਉਸਟ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਭੇਲਾ ॥ ਸਿਧ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮਾਇਆ
ਮਹਿ ਖੇਲਾ ॥੨॥ ਛਿਅ ਜਤੀ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਦਾ ॥ ਨਵੈ ਨਾਥ ਸੂਰਜ ਅਰੁ ਚੰਦਾ ॥ ਤਪੇ ਰਖੀ
ਸਰ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਸੂਤਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਕਾਲੁ ਅਰੁ ਪੰਚ ਦੂਤਾ ॥੩॥ ਸੁਆਨ ਸਿਆਲ
ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਰਾਤਾ ॥ ਬੰਤਰ ਚੀਤੇ ਅਰੁ ਸਿੰਘਾਤਾ ॥ ਮਾਂਜਾਰ ਗਾਡਰ ਅਰੁ ਲੂਬਰਾ ॥ ਬਿ
ਰਖ ਮੂਲ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਪਰਾ ॥੪॥ ਮਾਇਆ ਅੰਤਰਿ ਭੀਨੇ ਦੇਵ ॥ ਸਾਗਰ ਇੰਦ੍ਰਾ ਅਰੁ ਧਰਤੇ
ਵ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜਿਸੁ ਉਦਰੁ ਤਿਸੁ ਮਾਇਆ ॥ ਤਬ ਛੂਟੇ ਜਬ ਸਾਧੂ ਪਾਇਆ ॥੫॥੫॥੧੩॥
ਭੈਰਉ ॥ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰੈ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਕਾਜੁ ਏਕੁ ਨਹੀ ਸਰੈ ॥ ਜਬ ਮੇਰੀ ਮੇ
ਰੀ ਮਿਟਿ ਜਾਇ ॥ ਤਬ ਪ੍ਰਭ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰਹਿ ਆਇ ॥੧॥ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਬਿਚਾਰੁ ਮਨਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ
ਨ ਸਿਮਰਹੁ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਿੰਘੁ ਰਹੈ ਬਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਬਨੁ ਫੂਲੈ
ਹੀ ਨਾਹਿ ॥ ਜਬ ਹੀ ਸਿਆਰੁ ਸਿੰਘ ਕਉ ਖਾਇ ॥ ਫੂਲਿ ਰਹੀ ਸਗਲੀ ਬਨਰਾਇ ॥੨॥ ਜੀਤੋ ਬੂ
ਡੈ ਹਾਰੋ ਤਿਰੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਰਿ ਉਤਰੈ ॥ ਦਾਸੁ ਕਬੀਰੁ ਕਹੈ ਸਮਝਾਇ ॥ ਕੇਵਲ ਰਾਮ ਰਹ
ਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੩॥੬॥੧੪॥ ॥ ਭੈਰਉ ਘਰੁ ੨ ॥ ਮੋ ਗਰੀਬ ਕੀ ਕੋ ਗੁਜਰਾਵੈ ॥
ਮਜਲਸਿ ਦੂਰਿ ਮਹਲੁ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਰਿ ਸੈਇ ਸਲਾਰ ਹੈ ਜਾ ਕੇ ॥ ਸਵਾ ਲਾਖੁ ਪੈਗੰ
ਬਰ ਤਾ ਕੇ ॥ ਸੇਖ ਜੁ ਕਹੀਅਹਿ ਕੋਟਿ ਅਠਾਸੀ ॥ ਛਪਨ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੇ ਖੇਲ ਖਾਸੀ ॥੧॥ ਤੇਤੀਸ ਕ
ਰੋੜੀ ਹੈ ਖੇਲ ਖਾਨਾ ॥ ਚਉਰਾਸੀ ਲਖ ਫਿਰੈ ਦਿਵਾਨਾ ॥ ਬਾਬਾ ਆਦਮ ਕਉ ਕਿਛੁ ਨਦਰਿ ਦਿ
ਖਾਈ ॥ ਉਨਿ ਭੀ ਭਿਸਤਿ ਘਨੇਰੀ ਪਾਈ ॥੨॥ ਦਿਲ ਖਲਹਲੁ ਜਾ ਕੈ ਜਰਦ ਰੂ ਬਾਨੀ ॥ ਛੋਡਿ
ਕਤੇਬ ਕਰੈ ਸੈਤਾਨੀ ॥ ਦੁਨੀਆ ਦੋਸੁ ਰੋਸੁ ਹੈ ਲੋਈ ॥ ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥੩॥ ਤੁਮ ਦਾ
ਤੇ ਹਮ ਸਦਾ ਭਿਖਾਰੀ ॥ ਦੇਉ ਜਬਾਬੁ ਹੋਇ ਬਜਗਾਰੀ ॥ ਦਾਸੁ ਕਬੀਰੁ ਤੇਰੀ ਪਨਹ ਸਮਾਨਾਂ ॥ ਭਿ
ਸਤੁ ਨਜੀਕਿ ਰਾਖੁ ਰਹਮਾਨਾ ॥੪॥੭॥੧੫॥ ॥ ਭੈਰਉ ॥ ॥ ਸਭੁ ਕੋਈ ਚਲਨ
ਕਹਤ ਹੈ ਊਹਾਂ ॥ ਨਾ ਜਾਨਉ ਬੈਕੁੰਠੁ ਹੈ ਕਹਾਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪ ਆਪ ਕਾ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾ
ਨਾਂ ॥ ਬਾਤਨ ਹੀ ਬੈਕੁੰਠੁ ਬਖਾਨਾਂ ॥੧॥ ਜਬ ਲਗੁ ਮਨ ਬੈਕੁੰਠ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਨਾਹੀ

ਚਰਨਨਿਵਾਸਾ॥੩॥ਆਈਕੋਟਨਪਰਲਪਗਾਰਾ॥ਨਾਜਾਨਉਬੈਕੁੰਠੁਆਰਾ॥ਕਹਿ
ਕਮੀਰਅਬਕਹੀਐਕਾਹਿ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਬੈਕੁੰਠੈਆਹਿ॥੪॥੮॥੧੬॥ ॥ਗਉੜੀ॥
ਕਿਉਲੀਜੈਗਢੁਬੰਕਾਭਾਈ॥ਦੋਵਰਕੋਟਅਰੁਤੇਵਰਖਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਂਚਪਚੀਸਮੋਹ
ਮਦਮਤਸਰਆਡੀਪਰਬਲਮਾਇਆ॥ਜਨਗਰੀਬਕੋਜੋਰੁਨਪਹੁਚੈਕਹਾਕਰਉਰ
ਘੁਰਾਇਆ॥੧॥ਕਾਮਕਿਵਾਰੀਦੁਖੁਸੁਖੁਦਰਵਾਨੀਪਾਪੁਪੁੰਨਦਰਵਾਜਾ॥ਕ੍ਰੋਧੁਪ੍ਰਧਾਨੁ
ਮਹਾਬਡਦੁੰਦਰਤਹਮਨੁਮਾਵਾਸੀਰਾਜਾ॥੨॥ਸ੍ਵਾਦਸਨਾਹਟੋਪੁਮਮਤਾਕੋਕੁਬੁਧਿਕਮਾ
ਨਚਢਾਈ॥ਤਿਸਨਾਤੀਰਰਹੇਘਟਭੀਤਰਿਇਉਗਢੁਲੀਓਨਜਾਈ॥੩॥ਪ੍ਰੇਮਪਲੀਤਾ
ਸੁਰਤਿਹਵਾਈਗੋਲਾਗਿਆਨੁਚਲਾਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਅਗਨਿਸਹਜੇਪਰਜਾਲੀਏ
ਕਹਿਚੋਟਸਿਝਾਇਆ॥੪॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਲੈਲਰਨੈਲਾਗਾਤੋਰੇਦੁਇਦਰਵਾਜਾ॥ਸਾ
ਧਸੰਗਤਿਅਰੁਗੁਰਕੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਪਕਰਿਓਗਢਕੋਰਾਜਾ॥੫॥ਭਗਵਤਭੀਰਿਸਕਤਿ
ਸਿਮਰਨਕੀਕਟੀਕਾਲਭੈਫਾਸੀ॥ਦਾਸਕਮੀਰਚੜ੍ਹਿਓਗੜ੍ਹਊਪਰਿਰਾਜੁਲੀਓਅਬਿ
ਨਾਸੀ॥੬॥੧੭॥ ॥ਗਉੜੀ॥ ॥ਗੰਗਗੁਸਾਇਨਿਗਹਿਰਗੰਭੀਰ॥ਜੰਜੀਰ
ਬਾਂਧਿਕਰਿਖਰੇਕਬੀਰ॥੧॥ਮਨੁਨਡਿਗੈਤਨੁਕਾਹੇਕਉਡਰਾਇ॥ਚਰਨਕਮਲਚਿਤੁਰ
ਹਿਓਸਮਾਇ॥ਰਹਾਉ॥ਗੰਗਾਕੀਲਹਰਿਮੇਰੀਟੁਟੀਜੰਜੀਰ॥ਮ੍ਰਿਗਛਾਲਾਪਰਬੈਠੇ
ਕਬੀਰ॥੨॥ਕਹਿਕਬੀਰਕੋਊਸੰਗਿਨਸਾਥਿ॥ਜਲਥਲਰਾਖਨਹੈਰਘੁਨਾਥ॥੩॥੧੮॥
ਗਉੜੀਭਗਤਿਰ ॥ਅਸਟਪਦੀਆਕਬੀਰਜੀਉ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਅਗਮਦ੍ਰੁਗਮਗੜ੍ਹਿਰਚਿਓਬਾਸ॥ਜਾਮਹਿਜੋਤਿਕਰੇਪਰਗਾਸੁ॥ਬਿਜੁਲੀਚਮਕੈਹੋਇ
ਅਨੰਦ॥ਜਹਪਉੜ੍ਹੇਪ੍ਰਭਬਾਲਗੋਬਿੰਦ॥੧॥ਇਹੁਜੀਉਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਗੈ॥ਜਰਾ
ਮਰਨੁਛੂਟੈਭ੍ਰਮੁਭਾਗੈ॥ਰਹਾਉ॥ਅਬਰਨਬਰਨਸਿਉਮਨਹੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਹਉਮੈਗਾਵਨਿਗਾ
ਵਹਿਗੀਤ॥ਅਨਹਦਸਬਦਹੋਤਝੁਨਕਾਰ॥ਜਿਹਪਉੜ੍ਹੇਪ੍ਰਭਸ੍ਰੀਗੋਪਾਲ॥੨॥ਖੰਡਲ
ਮੰਡਲਮੰਡਲਮੰਡਾ॥ਤ੍ਰਿਅਸਥਾਨਤੀਨਿਤ੍ਰਿਅਖੰਡਾ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਰਹਿਆ
ਅਭਅੰਤ॥ਪਾਰੁਨਪਾਵੈਕੋਧਰਨੀਧਰਮੰਤ॥੩॥ਕਦਲੀਪੁਹਪਧੂਪਪਰਗਾਸ॥ਰਜਪੰਕ
ਜਮਹਿਲੀਓਨਿਵਾਸ॥ਦੁਆਦਸਦਲਅਭਅੰਤਰਿਮੰਤ॥ਜਹਪਉੜ੍ਹੇਸ੍ਰੀਕਮਲਾਕੰਤ॥

॥੨॥ ਅਰਧ ਉਰਧ ਮੁਖਿ ਲਾਗੋ ਕਾਸੁ ॥ ਸੁੰਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਕਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਊਹਾਂ ਸੂਰਜ ਨਾ
ਹੀ ਚੰਦ ॥ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਕਰੈ ਅਨੰਦ ॥੩॥ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮੰਡਿ ਪਿੰਡਿ ਸੋ ਜਾਨੁ ॥ ਮਾਨ ਸਰੋਵਰਿ
ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸੋਹੰ ਸੋ ਜਾ ਕਉ ਹੈ ਜਾਪੁ ॥ ਜਾ ਕਉ ਲਿਪਤ ਨ ਹੋਇ ਪੁੰਨ ਅਰੁ ਪਾਪ ॥੪॥
ਅਬਰਨ ਬਰਨ ਘਾਮ ਨਹੀ ਛਾਮ ॥ ਅਵਰ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਮ ॥ ਟਾਰੀ ਨ ਟਰੈ ਆ
ਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸੁੰਨ ਸਹਜ ਮਹਿ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥੫॥ ਮਨ ਮਧੇ ਜਾਨੈ ਜੇ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਬੋਲੈ ਸੋ
ਆਪੈ ਹੋਇ ॥ ਜੋਤਿ ਮੰਤ੍ਰਿ ਮਨਿ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰੈ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਤਰੈ ॥੬॥੧੯॥
ਭੈਰਉ ॥ ॥ ਕੋਟਿ ਸੂਰਜ ਜਾ ਕੈ ਪਰਗਾਸ ॥ ਕੋਟਿ ਮਹਾਦੇਉ ਅਰੁ ਕਬਿਲਾਸ ॥ ਦੁਰ
ਗਾ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਮਰਦਨੁ ਕਰੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਉਚਰੈ ॥੧॥ ਜਉ ਜਾਚਉ ਤਉ ਕੇਵਲ
ਰਾਮ ॥ ਆਨ ਦੇਵ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਉ ਜਾਚਉ ਤਉ ਕੇਵਲ ਰਾਮ ॥
ਆਨ ਦੇਵ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਚੰਦ੍ਰਮੇ ਕਰਹਿ ਚਰਾਕ ॥ ਸੁਰ ਤੇਤੀ
ਸਉ ਜੇਵਹਿ ਪਾਕ ॥ ਨਵ ਗ੍ਰਹ ਕੋਟਿ ਠਾਢੇ ਦਰਬਾਰ ॥ ਧਰਮ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰਤਿਹਾਰ
॥੨॥ ਪਵਨ ਕੋਟਿ ਚਉਬਾਰੇ ਫਿਰਹਿ ॥ ਬਾਸਕ ਕੋਟਿ ਸੇਜ ਬਿਸਥਰਹਿ ॥ ਸਮੁੰਦ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੇ
ਪਾਨੀਹਾਰ ॥ ਰੋਮਾਵਲਿ ਕੋਟਿ ਅਠਾਰਹ ਭਾਰ ॥੩॥ ਕੋਟਿ ਕਮੇਰ ਭਰਹਿ ਭੰਡਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਲ
ਖਮੀ ਕਰੈ ਸੀਗਾਰ ॥ ਕੋਟਿਕ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਬਹੁ ਹਿਰਹਿ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ॥੪॥
ਛਪਨ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰਤਿਹਾਰ ॥ ਨਗਰੀ ਨਗਰੀ ਖਿਅਤ ਅਪਾਰ ॥ ਲਟ ਛੂਟੀ ਵਰਤੈ ਬਿਕ
ਰਾਲ ॥ ਕੋਟਿ ਕਲਾ ਖੇਲੈ ਗੋਪਾਲ ॥੫॥ ਕੋਟਿ ਜਗ ਜਾ ਕੈ ਦਰਬਾਰ ॥ ਗੰਧ੍ਰਬ ਕੋਟਿ ਕਰ
ਹਿ ਜੈਕਾਰ ॥ ਬਿਦਿਆ ਕੋਟਿ ਸਭੈ ਗੁਨ ਕਹੈ ॥ ਤਉ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਲਹੈ ॥੬॥ ਬਾ
ਵਨ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਰੋਮਾਵਲੀ ॥ ਰਾਵਨ ਸੈਨਾ ਜਹ ਤੇ ਛੁਟੀ ॥ ਸਹਸ ਕੋਟਿ ਬਹੁ ਕਹਤ ਪੁਰਾਨ
॥ ਦੁਰਜੋਧਨ ਕਾ ਮਥਿਆ ਮਾਨੁ ॥੭॥ ਕੰਦ੍ਰਪ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਲਵੈ ਨ ਧਰਹਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅੰਤਰਿ ਮ
ਨਸਾ ਹਰਹਿ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੁਨਿ ਸਾਰਿਗਪਾਨ ॥ ਦੇਹਿ ਅਭੈ ਪਦੁ ਮਾਂਗਉ ਦਾਨੁ ॥੮॥੨॥੨੧॥੨੦॥
ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਰੇ ਜਿਹਬਾ ਕਰਉ ਸਤ ਖੰਡ ॥ ਜਾਮਿ ਨ ਉਚਰਸਿ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ॥੧॥ ਰੰਗੀ ਲੇ ਜਿਹਬਾ ਹਰਿ
ਕੈ ਨਾਇ ॥ ਸੁਰੰਗ ਰੰਗੀਲੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਥਿਆ ਜਿਹਬਾ ਅ

ਦੇਵਕਾ॥ਨਿਰਬਾਣੁਪਦੁਇਕੁਤਰਿਦੈਨਆਇਆ॥੨॥ਅਸੰਖਕੋਟਿਅਨਪੂਜਾਕਰੀ॥
ਏਕਨਪੂਜਸਿਨਾਮੈਹਰੀ॥੩॥ਪ੍ਰਣਵੈਨਾਮਦੇਉਇਹੁਕਰਣਾ॥ਅਨਤਰੂਪਤੇਰੇਨਾਰ
ਾਇਣਾ॥੪॥੧॥ ॥ਭੈਰਉ॥ ॥ਪਰਧਨਪਰਦਾਰਾਪਰਹਰੀ॥ਤਾਕੈਨਿਕਟਿਵ
ਸੈਨਰਹਰੀ॥੧॥ਜੋਨਭਜੰਤੇਨਾਰਾਇਣਾ॥ਤਿਨਕਾਮੈਨਕਰਉਦਰਸਨਾ॥ਰਹਾਉ॥ਜਿ
ਨਕੈਭੀਤਰਿਹੈਅੰਤਰਾ॥ਜੈਸੇਪਸੁਤੈਸੇਓਇਨਰਾ॥੨॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਮਦੇਉਨਕਹਿਬਿ
ਨਾ॥ਨਾਸੋਹੈਬਤੀਸਲਖਨਾ॥੩॥੨॥ ॥ਭੈਰਉ॥ ॥ਦੂਧੁਕਟੋਰੈਗਡਵੈਪਾ
ਨੀ॥ਕਪਲਗਾਇਨਾਮੈਦੁਹਿਆਨੀ॥੧॥ਦੂਧੁਪੀਉਗੋਬਿੰਦੇਰਾਇ॥ਦੂਧੁਪੀਉਮੇ
ਰੋਮਨੁਪਤੀਆਇ॥ਨਾਹੀਤੌਘਰਕੋਬਾਪੁਰਿਸਾਇ॥ਸੋਇਨਕਟੋਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਭਰੀ॥
ਰਹਾਉ
ਲੈਨਾਮੈਹਰਿਆਗੈਧਰੀ॥੨॥ਏਕੁਭਗਤੁਮੇਰੇਹਿਰਦੇਬਸੈ॥ਨਾਮੇਦੇਖਿਨਰਾਇਣੁ
ਹਸੈ॥੩॥ਦੂਧੁਪੀਆਇਭਗਤੁਘਰਿਗਇਆ॥ਨਾਮੇਹਰਿਕਾਦਰਸਨੁਭਇਆ॥
੪॥੩॥ ॥ਰਾਗੁਭੈਰਉਘਰੁ੧ ॥ਮੈਬਉਰੀਮੇਰਾਰਾਮੁਭਤਾਰੁ॥ਰਚਿ
ਰਚਿਤਾਕਉਕਰਉਸਿਗਾਰੁ॥੧॥ਭਲੇਨਿੰਦਉਭਲੇਨਿੰਦਉਭਲੇਨਿੰਦਉਲੋਗੁ॥ਤਨੁਮਨੁ
ਰਾਮਪਿਆਰੇਜੋਗੁ॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਦੁਬਿਬਾਦੁਕਾਹੂਸਿਉਨਕੀਜੈ॥ਰਸਨਾਰਾਮੁਰਸਾ
ਇਨੁਪੀਜੈ॥੨॥ਅਬਜੀਅਜਾਨਿਐਸੀਬਨਿਆਈ॥ਮਿਲਉਗੋਪਾਲਨੀਸਾਨੁਬਜਾ
ਈ॥੩॥ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਕਰੈਨਰੁਕੋਈ॥ਨਾਮੇਸ੍ਰੀਰੰਗੁਭੇਟਲਸੋਈ॥੪॥੪॥ ਭੈਰਉ॥
ਕਬਹੂਖੀਰਿਖਾਂਡੁਘੀਉਨਭਾਵੈ॥ਕਬਹੂਘਰਘਰਟੂਕਮਗਾਵੈ॥ਕਬਹੂਕੂਰਨੁਚਨੇਬਿਨ
ਵੈ॥੧॥ਜਿਉਰਾਮੁਰਾਖੈਤਿਉਰਹੀਐਰੇਭਾਈ॥ਹਰਿਕੀਮਹਿਮਾਕਿਛੁਕਥਨੁਨਜਾਈ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਬਹੂਤੁਰੇਤੁਰੰਗਨਚਾਵੈ॥ਕਬਹੂਪਾਇਪਨਹੀਓਨਪਾਵੈ॥੨॥ਕਬਹੂਖਾ
ਟਸੁਪੇਦੀਸਵਾਵੈ॥ਕਬਹੂਭੂਮਿਪੈਆਰੁਨਪਾਵੈ॥੩॥ਭਨਤਿਨਾਮਦੇਉਇਕੁਨਾਮੁਨਿਸਤ
ਰੈ॥ਜਿਹਗੁਰੁਮਿਲੈਤਿਹਪਾਰਿਉਤਰੈ॥੪॥੫॥ ॥ਭੈਰਉ॥ ॥ਹਸਤਖੇਲ
ਤਤੇਰੇਦੇਹੁਰੇਆਇਆ॥ਭਗਤਿਕਰਤਨਾਮਾਪਕਰਿਉਠਾਇਆ॥੧॥ਹੀਨੜੀਜਾਤਿ
ਮੇਰੀਜਾਦਿਮਰਾਇਆ॥ਛੀਪੇਕੇਜਨਮਿਕਾਹੇਕਉਆਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲੈਕਮ
ਲੀਚਲਿਓਪਲਟਾਇ॥ਦੇਹੁਰੈਪਾਛੈਬੈਠਾਆਇ॥੨॥ਜਿਉਜਿਉਨਾਮਾਹਰਿਗੁਣ

ਉਧਰੇ।ਭਗਤਜਨਕਉਦੇਹੁਰਾਖਿਲੈਹੁ॥੩॥੬॥ ॥ਭੈਰਉਨਾਮਦੇਵਜੀ॥ ਘਰੁ੨
ਜੈਸੀਭੂਖੇਪ੍ਰੀਤਿਅਨਾਜ॥ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤਜਲਸੇਤੀਕਾਜ॥ਜੈਸੀਮੂੜਕੁਟੰਬਪਰਾਇਣ॥
ਐਸੀਨਾਮੇਪ੍ਰੀਤਿਨਰਾਇਣ॥੧॥ਨਾਮੇਪ੍ਰੀਤਿਨਰਾਇਣਲਾਗੀ॥ਸਹਜਸੁਭਾਇ
ਭਇਓਬੈਰਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੀਪਰਪੁਰਖਾਰਤਨਾਰੀ॥ਲੋਭੀਨਰੁਧਨਕਾਹਿਤਕਾ
ਰੀ॥ਕਾਮੀਪੁਰਖਕਾਮਨੀਪਿਆਰੀ॥ਐਸੀਨਾਮੇਪ੍ਰੀਤਿਮੁਰਾਰੀ॥੨॥ਸਾਈਪ੍ਰੀਤਿ
ਜਿਆਪੇਲਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦੁਬਿਧਾਜਾਏ॥ਕਬਹੁਨਤੂਟਸਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥
ਨਾਮੇਚਿਤੁਲਾਇਆਸਚਿਨਾਇ॥੩॥ਜੈਸੀਪ੍ਰੀਤਿਬਾਰਿਕਅਰੁਮਾਤਾ॥ਐਸਾਹਰਿ
ਸੇਤੀਮਨੁਰਾਤਾ॥ਪ੍ਰਣਵੈਨਾਮਦੇਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਗੋਬਿੰਦੁਬਸੈਹਮਾਰੈਚੀਤਿ॥੪॥੧॥
੭॥ ਭੈਰਉ॥ ॥ਘਰਕੀਨਾਰਿਤਿਆਗੈਅੰਧਾ॥ਪਰਨਾਰੀਸਿਉਘਾਲੈਧੰਧਾ॥
ਜੈਸੇਸਿੰਮਲੁਦੇਖਿਸੂਆਬਿਗਸਾਨਾ॥ਅੰਤਕੀਬਾਰਮੂਆਲਪਟਾਨਾ॥੧॥ਪਾਪੀ
ਕਾਘਰੁਅਗਨੇਮਾਹਿ॥ਜਲਤਰਹੈਮਿਟਵੈਕਬਨਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿ
ਨਦੇਖੈਜਾਇ॥ਮਾਰਗੁਛੋਡਿਅਮਾਰਗਿਪਾਇ॥ਮੂਲਹੁਭੂਲਾਆਵੈਜਾਇ॥ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਡਾਰਿਲਾਦਿਬਿਖੁਖਾਇ॥੨॥ਜਿਉਬੇਸੁਆਕੇਪਰੈਅਖਾਰਾ॥ਕਾਪਰੁਪਹਿ
ਰਿਕਰਹਿਸੀਗਾਰਾ॥ਪੂਰੇਤਾਲਨਿਹਾਲੇਸਾਸ॥ਵਾਕੇਗਲੇਜਮਕਾਹੈਫਾਸ॥੩॥ਜਾ
ਕੇਮਸਤਕਿਲਿਖਿਓਕਰਮਾ॥ਸੋਭਜਿਪਰਿਹੈਗੁਰਕੀਸਰਨਾ॥ਕਹਤਨਾਮਦੇਉਇ
ਹੁਬੀਚਾਰੁ॥ਇਨਬਿਧਿਸੰਤਹੁਉਤਰਹੁਪਾਰਿ॥੪॥੨॥੮॥ ॥ਭੈਰਉ॥ਘਰੁ੨
ਸੰਡਾਮਰਕਾਜਾਇਪੁਕਾਰੇ॥ਪੜੈਨਹੀਹਮਹੀਪਚਿਹਾਰੇ॥ਰਾਮੁਕਹੈਕਰਤਾਲਬਜਾਵੈ
॥ਚਟੀਆਸਭੈਬਿਗਾਰੇ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮਾਜਪਿਬੋਕਰੈ॥ਹਿਰਦੈਹਰਿਜੀਕੋਸਿਮਰਨੁਧ
ਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਸੁਧਾਬਸਿਕੀਨੀਸਭਰਾਜੇਬਿਨਤੀਕਰੈਪਟਰਾਨੀ॥ਪੂਤੁਪ੍ਰਹਲਾਦ
ਕਹਿਆਨਹੀਮਾਨੈਤਿਨਿਤਉਅਉਰੈਠਾਨੀ॥੨॥ਦੁਸਟਸਭਾਮਿਲਿਮੰਤਰਉਪਾਇ
ਆਕਰਸਹਅਉਧਘਨੇਰੀ॥ਗਿਰਿਤਰਜਲਜੁਆਲਾਭੈਰਾਖਿਓਰਾਜਾਰਾਮਿਮਾ
ਇਆਫੇਰੀ॥੩॥ਕਾਢਿਖੜਗੁਕਾਲੁਭੈਕੋਪਿਓਮੋਹਿਬਤਾਉਜੁਤੁਹਿਰਾਖੈ॥ਪੀਤ
ਪੀਤਾਂਬਰਤ੍ਰਿਭਵਣਧਣੀਥੰਭਮਾਹਿਹਰਿਭਾਖੈ॥੪॥ਹਰਨਾਖਸੁਜਿਨਿਨਖਹਬਿਦਾਰਿ

ਓਸੁਮਿਲਿਕੀਏਸਨਾਥਾ॥ਕਹਿਨਾਮਦੇਉਹਮਨਰਹਰਿਧਿਆਵਹਿਰਾਮੁਅਭੈਪ

ਦਦਾਤਾ॥੫॥੩॥੧੯॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਭੈਰਉਬਾਣੀਨਾਮਦੇਵਜੀ॥ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ॥ਸੁਲਤਾਨੁਪੂਛੈ

ਸੁਨੁਬੇਨਾਮਾ॥ਦੇਖਉਰਾਮਤੁਮਾਰੇਕਾਮਾ॥੧॥ਨਾਮਾਸੁਲਤਾਨੇਬਾਧਿਲਾ॥ਦੇਖ

ਉਤੇਰਾਹਰਿਬੀਠੁਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਸਮਿਲਿਗਊਦੇਹੁਜੀਵਾਇ॥ਨਾਤਰੁਗਰ

ਦਨਿਮਾਰਉਠਾਇ॥੨॥ਬਾਦਿਸਾਹਐਸੀਕਿਉਹੋਇ॥ਬਿਸਮਿਲਿਕੀਆਨਜੀਵੈ

ਕੋਇ॥੩॥ਮੇਰਾਕੀਆਕਛੂਨਹੋਇ॥ਕਰਿਹੈਰਾਮੁਹੋਇਹੈਸੋਇ॥੪॥ਬਾਦਿਸਾਹੁਚ

ੜ੍ਹਿਓਅਹੰਕਾਰਿ॥ਗਜਹਸਤੀਦੀਨੋਚਮਕਾਰਿ॥੫॥ਰੁਦਨੁਕਰੈਨਾਮੇਕੀਮਾਇ॥ਛੋਡਿ

ਰਾਮਕੀਨਭਜਹਿਖੁਦਾਇ॥੬॥ਨਹਉਤੇਰਾਪੂੰਗੜਾਨਤੂਮੇਰੀਮਾਇ॥ਪਿੰਡੁਪੜੈਤਉ

ਹਰਿਗੁਨਗਾਇ॥੭॥ਕਰੈਗਜਿੰਦੁਸੁੰਡਕੀਚੋਟ॥ਨਾਮਾਉਬਰੈਹਰਿਕੀਓਟ॥੮॥ਕਾ

ਜੀਮੁਲਾਂਕਰਹਿਸਲਾਮੁ॥ਇਨਿਹਿੰਦੂਮੇਰਾਮਲਿਆਮਾਨੁ॥੯॥ਬਾਦਿਸਾਹਬੇਨਤੀ

ਸੁਨੇਹੁ॥ਨਾਮਸਰਭਰਿਸੋਨਾਲੇਹੁ॥੧੦॥ਮਾਲੁਲੇਉਤਉਦੋਜਕਿਪਰਉ॥ਦੀਨੁਛੋ

ਡਿਦੁਨੀਆਕਉਭਰਉ॥੧੧॥ਪਾਵਹੁਬੇੜੀਹਾਥਹੁਤਾਲ॥ਨਾਮਾਗਾਵੈਗੁਨਗੋਪ

ਾਲ॥੧੨॥ਗੰਗਜਮੁਨਜਉਉਲਟੀਬਹੈ॥ਤਉਨਾਮਾਹਰਿਕਰਤਾਰਹੈ॥੧੩॥ਸਾਤਘ

ੜੀਜਬਬੀਤਿਸੁਣੀ॥ਅਜਹੁਨਆਇਓਤ੍ਰਿਭਵਨਧਣੀ॥੧੪॥ਪਾਖੰਤਣਬਾਜਬ

ਜਾਇਲਾ॥ਗਰੁੜਚੜ੍ਹੇਗੋਬਿੰਦਆਇਲਾ॥੧੫॥ਅਪੁਨੇਭਗਤਪਰਿਕੀਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥

ਗਰੁੜਚੜ੍ਹੇਆਏਗੋਪਾਲ॥੧੬॥ਕਹਹਿਤਧਰਣਿਇਕਉਡੀਕਰਉ॥ਕਹਹਿਤਲੇਕਰਿ

ਊਪਰਿਧਰਉ॥੧੭॥ਕਹਹਿਤਮੁਈਗਊਦੇਉਜੀਵਾਇ॥ਸਭੁਕੋਈਦੇਖੈਪਤੀਆਇ॥

੧੮॥ਨਾਮਾਪ੍ਰਣਵੈਸੇਲਮਸੇਲਾ॥ਗਊਦੁਹਾਈਬਛਰਾਮੇਲਾ॥੧੯॥ਦੂਧਹਿਦੁਹਿਜ

ਬਮਟੁਕੀਭਰੀ॥ਲੇਬਾਦਸਾਹਕੇਆਗੈਧਰੀ॥੨੦॥ਬਾਦਿਸਾਹਮਹਲਮਹਿਜਾਇ॥

ਅਉਘਟਕੀਘਟਲਾਗੀਆਇ॥੨੧॥ਕਾਜੀਮੁਲਾਂਬਿਨਤੀਫੁਰਮਾਇ॥ਬਖਸੀ

ਹਿੰਦੂਮੈਤੇਰੀਗਾਇ॥੨੨॥ਨਾਮਾਕਹੈਸੁਨਹੁਬਾਦਿਸਾਹ॥ਇਹੁਕਛੁਪਤੀਆਮੁਝੈ

ਦਿਖਾਇ॥੨੩॥ਇਸਪਤੀਆਕਾਇਹੈਪਰਵਾਨੁ॥ਸਾਚਿਸੀਲਚਾਲਹੁਸੁਲਤਾ

ਨਾਲੈ ਨਾਮਦੇਵ ਸਭੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇਓ ॥ ਮਿਲਿ ਹਿੰਦੂ ਸਭ ਨਾਮੇ ਪਹਿ ਜਾਇਓ ॥੨੫॥ ਜਉ
ਅਬ ਕੀ ਬਾਰ ਨ ਜੀਵੈ ਗਾਇ ॥ ਤਉ ਨਾਮਦੇਵ ਕਾ ਪਤੀਆ ਜਾਇ ॥੨੬॥ ਨਾਮੇ ਕੀ ਗਤਿ
ਰਹੀ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਲੇ ਉਧਰਿਆ ਪਾਰਿ ॥੨੭॥ ਸਗਲ ਕਲੇਸ ਨਿੰਦਕ ਭਇਆ
ਖੇਦੁ ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਰਾਇਨ ਨਾਹੀ ਭੇਦੁ ॥੨੮॥੧॥੧੧॥ ॥ਭੈਰਉ ਘਰੁ ੨
ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਮਿਲੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਬੈਕੁੰਠ
ਤਰੈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ॥੧॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਉ ॥ ਝੂਠੁ
ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਆਨ ਸਭ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥ ਜਉ ਗੁ
ਰਦੇਉ ਨ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਵੈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਪੰਚ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਨ ਮਰਿਬੋ ਝੂ
ਰਿ ॥੨॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਅਕਥ ਕਹਾਨੀ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇ
ਉ ਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇਹ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲੇਹਿ ॥੩॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਭਵਨ ਤ੍ਰੈ ਸੂ
ਝੈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਊਚ ਪਦ ਬੂਝੈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਸੀਸੁ ਅਕਾਸਿ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ
ਸਦਾ ਸਾਬਾਸਿ ॥੪॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਤਿਆ
ਗੀ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਏਕ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਲਿਲਾਟਹਿ ਲੇਖ ॥੫॥ ਜਉ ਗੁ
ਰਦੇਉ ਕੰਧੁ ਨਹੀ ਹਿਰੈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਦੇਹੁਰਾ ਫਿਰੈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਛਾਪਰਿ ਛਾ
ਈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਸਿਹਜ ਨਿਕਸਾਈ ॥੬॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਅਠਸਠਿ ਨਾਇਆ ॥ ਜ
ਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤਨਿ ਚਕ੍ਰ ਲਗਾਇਆ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਦੁਆਦਸ ਸੇਵਾ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇ
ਉ ਸਭੈ ਬਿਖੁ ਮੇਵਾ ॥੭॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਸੰਸਾ ਟੂਟੈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਜਮ ਤੇ ਛੂਟੈ ॥
ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਭਉਜਲ ਤਰੈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰੈ ॥੮॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਅ
ਠਦਸ ਬਿਉਹਾਰ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਅਠਾਰਹ ਭਾਰ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਦੇਉ ਅਵਰ ਨਹੀ ਜਾ
ਈ ॥ ਨਾਮਦੇਉ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੯॥੧॥੨॥੧੨॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਭੈਰਉ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ॥ਘਰੁ ੨ ॥ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਉਪਜੈ ਨਹੀ ਆਸਾ
ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਬਰਨ ਸਹਿਤ ਜੋ ਜਾਪੈ ਨਾਮੁ ॥ ਸੋ ਜੋਗੀ ਕੇਵਲ ਨਿਹਕਾਮੁ
॥੧॥ ਪਰਚੈ ਰਾਮੁ ਰਵੈ ਜਉ ਕੋਈ ॥ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸੈ ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਮੁ

ਨਿਮਨਕੀਦੁਬਿਧਾਖਾਇ॥ਬਿਨੁਦੁਆਰੇਤ੍ਰੈਲੋਕਸਮਾਇ॥ਮਨਕਾਸੁਭਾਉਸਭੁਕੋ
ਈਕਰੈ॥ਕਰਤਾਹੋਇਸੁਅਨਭੈਰਹੈ॥੨॥ਫਲਕਾਰਨਿਫੂਲੀਬਨਰਾਇ॥ਫ
ਲੁਲਾਗਾਤਬਫੂਲੁਬਿਲਾਇ॥ਗਿਆਨੈਕਾਰਨਿਕਰਮਅਭਿਆਸ॥ਗਿ
ਆਨੁਭਇਆਤਹਕਰਮਹਨਾਸੁ॥੩॥ਘ੍ਰਿਤਕਾਰਨਿਦਧਿਮਥੈਸਿਆਨ॥
ਜੀਵਤਮੁਕਤਸਦਾਨਿਰਬਾਨ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਪਰਮਬੈਰਾਗ॥ਰਿਦੈਰਾਮੁਕੀਨਜ
ਪਸਿਅਭਾਗਾ॥੪॥੧॥ ॥ਭੈਰਉ॥ਨਾਮਦੇਉਜੀ॥ਆਉਕਲੰਦਰਕੇਸਵਾ॥ਕ

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਿਅਬਦਾਲੀਭੇਸਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਆਕਾਸੁਕੁਲਹਸਿਰਿਕੀਨੀਕਉ
ਸੈਸਪਤਪਯਾਲਾ॥ਚਮਰਪੋਸਕਾਮੰਦਰੁਤੇਰਾਇਹਬਿਧਿਬਨੇਗੁਪਾਲਾ॥੧॥
ਛਪਨਕੋਟਿਕਾਪੇਹਨੁਤੇਰਾਸੋਲਹਸਹਸਇਜਾਰਾ॥ਭਾਰਅਠਾਰਹਮੁਦਗਰੁਤੇਰਾਸ
ਹਨਕਸਭੁਸੰਸਾਰਾ॥੨॥ਦੇਹੀਮਹਜਿਦਿਮਨੁਮਉਲਾਨਾਸਹਜਨਿਵਾਜਗੁਜਾਰੈ॥
ਬੀਬੀਕਉਲਾਸਉਕਾਇਨੁਤੇਰਾਨਿਰੰਕਾਰਆਕਾਰੈ॥੩॥ਭਗਤਿਕਰਤਮੇਰੇਤਾ
ਲਛਿਨਾਏਕਿਹਪਹਿਕਰਉਪੁਕਾਰਾ॥ਨਾਮੇਕਾਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਫਿਰੇਸਗ
ਲਬੇਦੇਸਵਾ॥੪॥੪॥੧੦॥ਭਗਤਾਕੀਬਾਨੀਕਾਜੁਮਲਾ॥੨੦॥ਕਬੀਰਜੀ॥
੧੩॥ਨਾਮਦੇਵਜੀ॥੧॥ਰਵਿਦਾਸਜੀ॥ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ॥੩੪॥

੧ ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੧

ਮਾਹਾ ਮਾਹ ਮੁਮਾਰਖੀ ਚੜਿਆ ਸਦਾ ਬਸੰਤੁ ॥ ਪਰਫੜੁ ਚਿਤੁ ਸਮਾਲਿ ਸੋਇ ਸਦਾ ਸਦਾ
ਗੋਬਿੰਦੁ ॥੧॥ ਭੋਲਿਆ ਹਉਮੈ ਸੁਰਤਿ ਵਿਸਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਬੀਚਾਰਿ ਮਨ ਗੁਣ
ਵਿਚਿ ਗੁਣੁ ਲੈ ਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਮੁ ਪੇਡੁ ਸਾਖਾ ਹਰੀ ਧਰਮੁ ਫੁਲੁ ਫਲੁ ਗਿਆਨੁ ॥
ਪਤ ਪਰਾਪਤਿ ਛਾਵ ਘਣੀ ਚੂਕਾ ਮਨ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੨॥ ਅਖੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕੰਨੀ ਬਾਣੀ ਮੁਖਿ
ਆਖਣੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ॥ ਪਤਿ ਕਾ ਧਨੁ ਪੂਰਾ ਹੋਆ ਲਾਗਾ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥੩॥ ਮਾਹਾ ਰੁ
ਤੀ ਆਵਣਾ ਵੇਖਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰੇ ਨ ਸੂਕਹੀ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੪॥
੧॥ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਰੁਤਿ ਆਈਲੇ ਸਰਸ ਬਸੰਤ ਮਾਹਿ ॥ ਰੰਗਿ ਰਾ
ਤੇ ਰਵਹਿ ਸਿ ਤੇਰੈ ਚਾਇ ॥ ਕਿਸੁ ਪੂਜ ਚੜਾਵਉ ਲਗਉ ਪਾਇ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਕ
ਹਉ ਰਾਇ ॥ ਜਗਜੀਵਨ ਜੁਗਤਿ ਨ ਮਿਲੈ ਕਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੀ ਮੂਰਤਿ ਏਕਾ ਬਹੁਤੁ ਰੂਪ ॥
ਕਿਸੁ ਪੂਜ ਚੜਾਵਉ ਦੇਉ ਧੂਪ ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਕਹਾ ਪਾਇ ॥ ਤੇਰਾ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਕਹਉ
ਰਾਇ ॥੨॥ ਤੇਰੇ ਸਠਿ ਸੰਬਤ ਸਭਿ ਤੀਰਥਾ ॥ ਤੇਰਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਪਰਮੇਸਰਾ ॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਅਵਿਗ
ਤਿ ਨਹੀ ਜਾਣੀਐ ॥ ਅਣਜਾਣਤ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥੩॥ ਨਾਨਕੁ ਵੇਚਾਰਾ ਕਿਆ ਕਹੈ ॥ ਸਭੁ ਲੋਕੁ
ਸਲਾਹੇ ਏਕਸੈ ॥ ਸਿਰੁ ਨਾਨਕ ਲੋਕਾ ਪਾਵ ਹੈ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਾਉ ਜੇਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਵ ਹੈ ॥੪॥੨॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੁਇਨੇ ਕਾ ਚਉਕਾ ਕੰਚਨ ਕੁਆਰ ॥ ਰੁਪੇ ਕੀਆ ਕਾਰਾ ਬਹੁਤੁ ਬਿ
ਸਥਾਰੁ ॥ ਗੰਗਾ ਕਾ ਉਦਕੁ ਕਰੰਤੇ ਕੀ ਆਗਿ ॥ ਗਰੁੜਾ ਖਾਣਾ ਦੁਧ ਸਿਉ ਗਾਡਿ ॥ ਰੇ ਮਨ ਲੇਖੈ
ਕਬਹੂ ਨ ਪਾਇ ॥ ਜਾਮਿ ਨ ਭੀਜੈ ਸਾਚ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਸ ਅਠ ਲੀਖੇ ਹੋਵਹਿ ਪਾਸਿ ॥
ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਮੁਖਾਗਰ ਪਾਠਿ ॥ ਪੁਰਬੀ ਨਾਵੈ ਵਰਨਾ ਕੀ ਦਾਤਿ ॥ ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰੇ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥੨॥ ਕਾ
ਜੀ ਮੁਲਾ ਹੋਵਹਿ ਸੇਖ ॥ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਭਗਵੇ ਭੇਖ ॥ ਕੋ ਗਿਰਹੀ ਕਰਮਾ ਕੀ ਸੰਧਿ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ
ਸਭ ਖੜੀਅਸਿ ਬੰਧਿ ॥੩॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਲਿਖੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ॥ ਕਰਣੀ ਉਪਰਿ ਹੋਵਗਿ

ਸਾਤੂਕਰਮੁਕਰਹਿਮੁਖਸਬਦਵੀਚਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸਾਚੇਕੇਸਿਫਤਿਭੰਡਾਰਾ॥੪॥੩॥
ਬਸੰਤੁਮਹਲਾਤੀਜਾ॥੩ ॥ਸਗਲਭਵਨਤੇਰੀਮਾਇਆਮੋਹ॥ਮੈਅਵਰੁਨ
ਦੀਸੈਸਰਬਤੋਹ॥ਤੂਸੁਰਿਨਾਥਾਦੇਵਾਦੇਵ॥ਹਰਿਨਾਮੁਮਿਲੈਗੁਰਚਰਨਸੇਵ॥੧॥ਮੇ
ਰੇਸੁੰਦਰਗਹਿਰਗੰਭੀਰਲਾਲ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਏਤੂਅਪਰੰਪਰਸਰਬਪਾ
ਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਸਾਧਨਪਾਈਐਹਰਿਕਾਸੰਗੁ॥ਬਿਨੁਗੁਰਮੈਲਮਲੀਨਅੰਗੁ॥
ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਨਸੁਧੁਹੋਇ॥ਗੁਰਸਬਦਿਸਲਾਹਿਸਾਚੁਸੋਇ॥੨॥ਜਾਕਉਤੂਰਾਖਹਿ
ਰਖਨਹਾਰ॥ਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਵਹਿਕਰਹਿਸਾਰ॥ਬਿਖੁਹਉਮੈਮਮਤਾਪਰਹਰਾਇ॥
ਸਭਿਦੂਖਬਿਨਸੇਰਾਮਰਾਇ॥੩॥ਊਤਮਗਤਿਮਿਤਿਹਰਿਗੁਨਸਰੀਰ॥ਗੁਰਮਤਿ
ਪ੍ਰਗਟੇਰਾਮਨਾਮਹੀਰ॥ਲਿਵਲਾਗੀਨਾਮਿਤਜਿਦੂਜਾਭਾਉ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰੁਗੁਰ
ਮਿਲਾਉ॥੪॥੪॥ ॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੩ ॥ਮੇਰੀਸਖੀਸਹੇਲੀਸੁਨਹੁਭਾਇ॥
ਮੇਰਾਪਿਰੁਰੀਸਾਲੂਸੰਗਿਸਾਇ॥ਓਹੁਅਲਖੁਨਲਖੀਐਕਹਹੁਕਾਇ॥ਗੁਰਿਸੰਗਿ
ਦਿਖਾਇਓਰਾਮਰਾਇ॥੧॥ਮਿਲੁਸਖੀਸਹੇਲੀਹਰਿਗੁਨਬਨੇ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਸੰਗਿਖੇਲ
ਹਿਵਰਕਾਮਨਿਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਤਮਨਮਨੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖੀਦੁਹਾਗਣਿਨਾ
ਹਿਭੇਉ॥ਓਹੁਘਟਿਘਟਿਰਾਵੈਸਰਬਪ੍ਰੇਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਥਿਰੁਚੀਨੈਸੰਗਿਦੇਉ॥ਗੁਰਿ
ਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਜਪੁਜਪੇਉ॥੨॥ਬਿਨੁਗੁਰਭਗਤਿਨਭਾਉਹੋਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸੰਤਨ
ਸੰਗੁਦੇਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਅੰਧੁਲੇਧੰਧੁਰੋਇ॥ਮਨੁਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲੁਮਲੁਸਬਦਿਖੋਇ॥
੩॥ਗੁਰਿਮਨੁਮਾਰਿਓਕਰਿਸੰਜੋਗੁ॥ਅਹਿਨਿਸਿਰਾਵੇਭਗਤਿਜੋਗੁ॥ਗੁਰਸੰਤਸਭਾਦੁਖੁ
ਮਿਟੈਰੋਗੁ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਵਰੁਸਹਜਜੋਗੁ॥੪॥੫॥ ॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੧
ਆਪੇਕੁਦਰਤਿਕਰੇਸਾਜਿ॥ਸਚੁਆਪਿਨਿਬੇੜੇਰਾਜੁਰਾਜਿ॥ਗੁਰਮਤਿਊਤਮਸੰਗਿ
ਸਾਥਿ॥ਹਰਿਨਾਮੁਰਸਾਇਣੁਸਹਜਿਆਥਿ॥੧॥ਮਤਬਿਸਰਸਿਰੇਮਨਰਾਮਬੋਲਿ॥
ਅਪਰੰਪਰੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਆਪਿਤੁਲਾਏਅਤੁਲੁਤੋਲਿ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਗੁਰਚਰਨਸਰੇਵਹਿਗੁਰਸਿਖਤੋਰ॥ਗੁਰਸੇਵਤਰੇਤਜਿਮੇਰਤੋਰ॥ਨਰਨਿੰਦਕਲੋ
ਭੀਮਨਿਕਠੋਰ॥ਗੁਰਸੇਵਨਭਾਈਸਿਚੋਰਚੋਰ॥੨॥ਗੁਰੁਤੁਠਾਬਖਸੇਭਗਤਿਭਾਉ॥ਗੁਰ

ਬਸੰਤਮਹਲਾ੧
ਬਸਤ੍ਰਉਤਾਰਿਦਿਗੰਬਰੁਹੋਗੁ॥
ਜਟਾਧਾਰਿਕਿਆਕਮਾਵੈਜੋਗੁ॥
ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਹੀਦਸਵੈਦੁ
ਆਰਿ॥ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਆਵੈਮੂ
ੜ੍ਹਾਵਾਰੋਵਾਰ॥੧॥ਏਕੁਧਿ
ਆਵਹੁਮੂੜ੍ਹਮਨਾ॥ਪਾਰਿ
ਉਤਰਿਜਾਹਿਇਕਖਿਨਾਂ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸ
ਤ੍ਰਕਰਹਿਵਖਿਆਣ॥ਨਾ
ਦੀਬੇਦੀਪੜ੍ਹਹਿਪੁਰਾਣ॥
ਪਾਖੰਡਦ੍ਰਿਸਟਿਮਨਿਕਪ
ਟੁਕਮਾਹਿ॥ਤਿਨਕੈਰਮਈ
ਆਨੇੜਿਨਾਹਿ॥੨॥ਜੇਕੋ
ਐਸਾਸੰਜਮੀਹੋਇ॥ਕ੍ਰਿ
ਆਵਿਸੇਖਪੂਜਾਕਰੇਇ॥
ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਮਨੁਬਿਖਿਆ
ਮਾਹਿ॥ਓਇਨਿਰੰਜਨੁਕੈ
ਸੇਪਾਹਿ॥੩॥ਕੀਤਾਹੋਆ
ਕਰੇਕਿਆਹੋਇ॥ਜਿਸਨੋਆ
ਪਿਚਲਾਏਸੋਇ॥ਨਦਰਿ
ਕਰੇਤਾਂਭਰਮੁਚੁਕਾਏ॥ਹੁਕਮੈ
ਬੂਝੈਤਾਂਸਾਚਾਪਾਏ॥੪॥ਜਿ
ਸੁਜੀਉਅੰਤਰੁਮੈਲਾਹੋਇ॥ਤੀ
ਰਥਭਵੈਦਿਸੰਤਰਲੋਇ॥ਨਾ
ਨਕਮਿਲੀਐਸਤਿਗੁਰਸੰ
ਗ॥ਤਉਭਉਜਲਕੇਤੂਟ
ਸਿਬੰਧ॥੫॥੧੪॥

ਤੂੰ ਪਾਈਐ ਅੰਤਰਿ ਮਤਿ ਲਿਖਿਆਹੁ ॥ ਪਰਤਰਿ ਨਿੰਦਾ ਰਿਭੁਗਤਿ ਜਾਗੁ ॥ ਤਰਿ ਭੁਗਤਿ ਸੁਨਾ
ਦੀਕਰ ਸਿਭਾਗੁ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ਮਿਲਾਏ ਕਰੇ ਦਾਤਿ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਪਿਆਰੇ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ॥
ਫਲੁ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਗੁਰੁ ਤੁਸਿ ਦੇਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਵਹਿ ਵਿਰਲੇ ਕੇਇ ॥੪॥੭॥+

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥ ਸਾਲਗ੍ਰਾਮ ਬਿਪ ਪੂਜਿ ਮਨਾਵਹੁ ਸੁਕ੍ਰਿ
ਤੁ ਤੁਲਸੀ ਮਾਲਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਬੇੜਾ ਬਾਂਧਹੁ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਦਇਆਲਾ ॥੧॥
ਕਾਹੇ ਕਲਰਾ ਸਿੰਚਹੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਹੁ ॥ ਕਾਚੀ ਢਹਗਿ ਦਿਵਾਲ ਕਾਹੇ ਗਚੁ ਲਾਵਹੁ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਕਰ ਹਰਿਹਟ ਮਾਲ ਟਿੰਡ ਪਰੋਵਹੁ ਤਿਸੁ ਭੀਤਰਿ ਮਨੁ ਜੋਵਹੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਿੰਚਹੁ ਭ
ਰਹੁ ਕਿਆਰੇ ਤਉ ਮਾਲੀ ਕੇ ਹੋਵਹੁ ॥੨॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਦੁਇ ਕਰਹੁ ਬਸੋਲੇ ਗੋਡਹੁ ਧਰਤੀ ਭਾਈ ॥
ਜਿਉ ਗੋਡਹੁ ਤਿਉ ਤੁਮ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ ॥੩॥ ਬਗੁਲੇ ਤੇ ਫੁਨਿ ਹੰਸੁ
ਲਾ ਹੋਵੈ ਜੇ ਤੂ ਕਰਹਿ ਦਇਆਲਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਦ
ਇਆਲਾ ॥੪॥੧॥ ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਾਹੁਰੜੀ ਵਥੁ ਸਭੁ ਕਿ
ਛੁ ਸਾਝੀ ਪੇਵਕੜੈ ਧਨ ਵਖੇ ॥ ਆਪਿ ਕੁਚਜੀ ਦੋਸੁ ਨ ਦੇਊ ਜਾਣਾ ਨਾਹੀ ਰਖੇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿ
ਬਾ ਹਉ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥ ਅਖਰ ਲਿਖੇ ਸੇਈ ਗਾਵਾ ਅਵਰ ਨ ਜਾਣਾ ਬਾਣੀ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਢਿ ਕਸੀਦਾ ਪਹਿਰਹਿ ਚੋਲੀ ਤਾਂ ਤੁਮ ਜਾਣਹੁ ਨਾਰੀ ॥ ਜੇ ਘਰੁ ਰਾਖਹਿ
ਬੁਰਾ ਨ ਚਾਖਹਿ ਹੋਵਹਿ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ॥੨॥ ਜੇ ਤੂੰ ਪੜਿਆ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ਦੁਇ ਅਖ
ਰ ਦੁਇ ਨਾਵਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਏਕੁ ਲੰਘਾਏ ਜੇ ਕਰਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਾਂ ॥੩॥੨॥
ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਰਾਜਾ ਬਾਲਕੁ ਨਗਰੀ ਕਾਚੀ
ਦੁਸਟਾ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੋ ॥ ਦੁਇ ਮਾਈ ਦੁਇ ਬਾਪਾ ਪੜੀਅਹਿ ਪੰਡਿਤ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੋ ॥
੧॥ ਸੁਆਮੀ ਪੰਡਿਤਾ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ॥ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਪਾਵਉ ਪ੍ਰਾਨਪਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੀ
ਤਰਿ ਅਗਨਿ ਬਨਾਸਪਤਿ ਮਉਲੀ ਸਾਗਰੁ ਪੰਡੈ ਪਾਇਆ ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਘਰ
ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਰਾਮ ਰਵੰਤਾ ਜਾਣੀਐ ਇਕ ਮਾਈ
ਭੋਗੁ ਕਰੇਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਲਖਣ ਜਾਣੀਅਹਿ ਖਿਮਾ ਧਨੁ ਸੰਗ੍ਰਹੇਇ ॥੩॥ ਕਹਿਆ ਸੁ
ਣਹਿ ਨ ਖਾਇਆ ਮਾਨਹਿ ਤਿਨ੍ਹਾ ਹੀ ਸੇਤੀ ਵਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਖਿ

ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੫
ਸਾਹਿਬੁ ਭਾਵੈ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ
ਕਰੈ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਸਭੁ ਕੁ
ਲ ਉਧਰੈ ॥੧॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਨ
ਛੋਡਉ ਕਿਆ ਕੋ ਹਸੈ ॥ ਸਾਚ
ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸੈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੇ ਮਾਇਆ ਮੋ
ਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗਲਤੁ ਰਹੈ ॥
ਤੈਸੇ ਸੰਤ ਜਨ ਰਾਮ ਨਾਮ
ਰਵਤ ਰਹੈ ॥੨॥ ਮੈ ਮੂਰਖ
ਮੁਗਧ ਊਪਰਿ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ॥
ਤਉ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰਹਉ ਪ
ਇਆ ॥੩॥ ਕਹਤੁ ਨਾਨ
ਕੁ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਨਿਹਫਲ
ਕਾਮਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ
ਪਾਵੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਾ ॥੪॥

ਨੂਤੇਲਾਇਖਿਨੁਮਾਸਾ॥੪॥੩॥੯॥ ॥ਰਾਗੁਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੨
ਸਾਚਾਸਾਹੁਗੁਰੂਸੁਖਦਾਤਾਹਰਿਮੇਲੇਭੁਖਗਵਾਏ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਭਗਤਿਦ੍ਰਿ
ੜਾਏਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥੧॥ਮਤਭੂਲਹਿਰੇਮਨਚੇਤਿਹਰੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰ
ਮੁਕਤਿਨਾਹੀਤ੍ਰੈਲੋਈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਨਾਮੁਹਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਭਗਤੀ
ਨਹੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਐਬਿਨੁਭਾਗਾਨਹੀਭਗਤਿਹਰੀ॥ਬਿਨੁਭਾਗਾਸਤਸੰਗੁਨ
ਪਾਈਐਕਰਮਿਮਿਲੈਹਰਿਨਾਮੁਹਰੀ॥੨॥ਘਟਿਘਟਿਗੁਪਤੁਉਪਾਏਵੇਖੈਪਰਗ
ਟੁਗੁਰਮੁਖਿਸੰਤਜਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਕਰਹਿਸੁਹਰਿਰੰਗਿਭੀਨੇਹਰਿਜਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤਨ
ਾਮੁਮਨਾ॥੩॥ਜਿਨਕਉਤਖਤਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈਗੁਰਮੁਖਿਸੇਪਰਧਾਨਕੀਏ॥ਪਾਰਸੁ
ਭੇਟਿਭਏਸੇਪਾਰਸਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਸੰਗਿਥੀਏ॥੪॥੪॥੧੦॥ ਬਸੰਤੁਮਹ
ਲਾ੪ਘਰੁ੨ [illegible]
[illegible] ॥੧॥ [illegible]
[illegible] ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥੨॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥੩॥ [illegible]
[illegible] ਸਤਿਗੁਰ [illegible] ॥੪॥
੪॥ ॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੪ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥੪॥੮॥

੧ੳਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੩ ॥ਘਰੁ੧ ਦੁਤੁਕੇ

ਮਾਹਾਰੁਤੀਮਹਿਸਦਬਸੰਤੁ॥ਜਿਤੁਹਰਿਆਸਭੁਜੀਅਜੰਤੁ॥ਕਿਆਹਉਆਖਿ
ਸਲਾਹੀਕਿਰਮੁਜੰਤੁ॥ਤੇਰਾਕਿਨੈਨਪਾਇਆਆਦਿਅੰਤੁ॥੧॥ਤੈਸਾਹਿਬਕੀਕਰਹਿਸੇਵ॥ਪਰਮ
ਸੁਖਪਾਵਹਿਆਤਮਦੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਮੁਹੋਵੈਤਾਂਸੇਵਾਕਰੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਜੀਵਤਮਰੈ॥ਅਨਦਿਨੁਸਾਚੁਨਾਮੁਉਚਰੈ॥ਇਨਬਿਧਿਪ੍ਰਾਣੀਦੁਤਰੁਤਰੈ॥੨॥ਬਿ
ਖੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਰਤਾਰਿਉਪਾਏ॥ਸੰਸਾਰਬਿਰਖਕਉਦੁਇਫਲਲਾਏ॥ਆਪੇਕਰਤਾ
ਕਰੇਕਰਾਏ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੈਖਵਾਏ॥੩॥ਨਾਨਕਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਨਾਮੁਆਪੇਦੇਇ॥ਬਿਖਿਆਕੀਬਾਸਨਾਮਨਹਿਕਰੇਇ॥ਅਪਣਾਭਾਣਾਆ
ਪਿਕਰੇਇ॥੪॥੧॥ ॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੩ ॥ਘਰੁ੧ ॥ਰਾਤੇਸਾਚਿਹ
ਰਿਨਾਮਿਨਿਹਾਲਾ॥ਦਇਆਕਰਹੁਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨ
ਹੀਮੈਕੋਇ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੈਸੋਇ॥੧॥ਗੁਰਗੋਪਾਲਮੇਰੈਮਨਿਭਾਏ॥ਰਹਿਨ
ਸਕਉਦਰਸਨਦੇਖੇਬਿਨੁਸਹਜਿਮਿਲਉਗੁਰੁਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁ
ਮਨੁਲੋਭੀਲੋਭਿਲੁਭਾਨਾ॥ਰਾਮਬਿਸਾਰਿਬਹੁਰਿਪਛੁਤਾਨਾ॥ਬਿਛੁਰਤਮਿਲਾ
ਇਗੁਰਸੇਵਰਾਂਗੇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਦੀਓਮਸਤਕਿਵਡਭਾਗੇ॥੨॥ਪਉਣਪਾਣੀਕੀਇਹ
ਦੇਹਸਰੀਰਾ॥ਹਉਮੈਰੋਗੁਕਠਿਨਤਨਿਪੀਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਦਾਰੂਗੁਣ
ਗਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਿਰੋਗੁਗਵਾਇਆ॥੩॥ਚਾਰਿਨਦੀਆਅਗਨੀ
ਤਨਿਚਾਰੇ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਤਜਲੇਅਹੰਕਾਰੇ॥ਗੁਰਿਰਾਖੇਵਡਭਾਗੀਤਾਰੇ॥ਜਨਨਾ
ਨਕਉਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਧਾਰੇ॥੪॥੨॥ ॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੩ ॥ਹਰਿਸੇਵੇ
ਸੋਹਰਿਕਾਲੋਗੁ॥ਸਾਚੁਸਹਜੁਕਦੇਨਹੋਵੈਸੋਗੁ॥ਮਨਮੁਖਮੁਏਨਾਹੀਹਰਿਮਨਮਾ
ਹਿ॥+ਸਾਚੁਸਮਾਲਹਿਸਾਚਿਸਮਾਹਿ॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਨਸੇਵਹਿਤੇਹਰਿਤੇਦੂਰਿ
ਦਿਸੰਤਰੁਭਵਹਿਸਿਰਿਪਾਵਹਿਧੂਰਿ॥ਹਰਿਆਪੇਜਨਲੀਏਲਾਇ॥ਤਿਨਸ
ਦਾਸੁਖੁਹੈਤਿਲੁਨਤਮਾਇ॥੨॥ਨਦਰਿਕਰੇਚੂਕੈਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸਾਚੀਦਰਗਹ
ਪਾਵੈਮਾਨੁ॥ਹਰਿਜੀਉਵੇਖੈਸਦਾਹਜੂਰਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥

ਮਰਿਮਰਿਜੰਮਹਿਭੀਮਰਿਜਾਹਿ॥੧॥ਸੇਜਨਜੀਵੇਜਿਨਹਰਿਮਨਮਾਹਿ॥

ਤਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੀ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਦ ਸਮ੍ਹਾਲਾ ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ਪਾਇ ॥੪॥੩॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਮਨ ਤੇ ਹੋਇ ॥ ਏਕੋ ਵੇਖੈ ਅਉਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਦੂਜੈ ਲੋਕੀ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੈਨੋ ਏਕੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਉਲਿਆ ਸਦ ਬਸੰਤੁ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਉਲਿਆ ਗਾਇ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪੂਛਹੁ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਤਾਂ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਹੋਹਿ ਦਾਸ ਪਰਿ ਭਾਇ ॥ ਤਉ ਜਗਜੀਵਨੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਸਦ ਵੇਖੈ ਹਜੂਰਿ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਇਸੁ ਭਗਤੀ ਕਾ ਕੋਈ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਸਭੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਤਮ ਦੇਉ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਜਗਜੀਵਨ ਸਿਉ ਆਪਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੪॥੪॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਖੋਇ ॥ ਤਦ ਹੀ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਦੁਆਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਸਾਚੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਖੋਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਦਾ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਸਦ ਬਸੰਤ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਰਵਿ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੂਕਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਅਗਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੩॥ ਸੋਈ ਕਰੇ ਜਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭਾਵੈ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸਰੀਰਿ ਭਾਣੈ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥ ਅਪਣਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੪॥੫॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥ ਸਫਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਹਰਿ ਕੈ ਦੁਆਰਿ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ ਏ ਮਨ ਹਰਿਆ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਚ ਫਲੁ ਲਾਗੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਨੇੜੈ ਆਪੇ ਦੂਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੇਖੈ ਸਦ ਹਜੂਰਿ ॥ ਛ

ਵੇਖਣੀ ਫੂਲੀ ਬਨਰਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਿਗਸੈ ਸਦ ਜੀਉ ਕਾਇ ॥੨॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਗਵਾਈ ਵਿਚਹੁ ਜੂਠਿ ਭਰਾਤਿ ॥ ਪਰਪੰਚ ਵੇਖਿ ਰਹਿਆ ਵਿਸਮਾਦੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਨਾਮ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ॥੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗੈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੋਈ ਪਰੁ ਹੋਗੈ ॥ ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਿਲੀਐ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥੪॥੬॥ ॥ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਏਕੋ ਚੇਤੈ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਰਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੇਵਹੁ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਹੈ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜਗ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਚਹੁ ਜੁਗ ਪਸਰੀ ਸਾਚੀ ਸੋਇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਜਨੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਇਕਿ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਸਾਚੈ ਭਾਇ ॥ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਦੇਖਿ ਹਦੂਰਿ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪਗ ਪੰਕਜ ਧੂਰਿ ॥੩॥ ਏਕੋ ਕਰਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੭॥ ॥ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਜਨ ਦੇਖਿ ਹਜੂਰਿ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪਗ ਪੰਕਜ ਧੂਰਿ ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਸਦ ਰਹਹਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥੧॥ ਦਾਸਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਹੋਇ ॥ ਊਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ
ਏਕੋ ਸੇਵਹੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
ਸੇਵੀ ਕਿਉ ਮਾਇ ॥੨॥ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਿਨੀ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਗਿਆਨੁ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਹਰਿ ਤੂ ਜਾਣੁ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਸਿਞਾਣੁ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ਤਾਂ ਸੁਧਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੪॥੮॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਕੁਲਾਂ ਕਾ ਕਰਹਿ ਉਧਾਰੁ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਕਾਹੇ ਆਏ ॥ ਨਾਮਹੁ ਭੂਲੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥੧॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਮਰਿ ਮਰਣੁ ਸਵਾਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਾਚੁ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਪ

ਵਿਚੁ ਸਰੀਰਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚੁ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥ ਜੰਮੈ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰ
ਸਾਦੀ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਸਾਚਾ ਸੇਵਹੁ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਦਰਿ
ਨੀਸਾਣੈ ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਚੁ ਸੋਭਾ ਹੋਇ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ੩॥ ਆਪਿ
ਅਭੁਲੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਹੋਰਿ ਸਭਿ ਭੂਲਹਿ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਸਾਚਾ ਸੇਵਹੁ ਸਾਚੀ
ਬਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ੪॥੯॥ ॥ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩
ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ
ਅੰਧੇ ਠਉਰ ਨ ਪਾਈ ॥ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਕੀੜਾ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇ
ਸੋ ਜਨੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਾਮਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਜਿਨ ਧੁਰਿ
ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ
ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋਇ ॥੨॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਤਾਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰ
ਸਾਦੀ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਲੈ
ਪਾਈ ॥੩॥ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਜਿਨਿ ਇਕੁ
ਜਾਤਾ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥੪॥੧੦॥ ॥ਬਸੰਤੁ ਮਹ
ਲਾ ੩ ॥ਘਰੁ ੧ ॥ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ
ਆਏ ॥ ਨਿਹਚਲ ਮਤਿ ਸਦਾ ਮਨ ਧੀਰ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ॥੧॥ ਨਾਮ
ਹੁ ਭੂਲੇ ਮਰਹਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਨਮੁ ਫਿਰਿ ਆਵਹਿ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬ
ਹੁ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਬਹੁ ਅਭਿਮਾਨਿ ਅਪਣੀ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਸੇ ਵਡਭਾ
ਗੀ ਜਿਨ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਬਾਹਰਿ ਜਾਂਦਾ ਘਰ ਮਹਿ ਆਣਿਆ ॥੨॥ ਘਰ
ਮਹਿ ਵਸਤੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਖੋਜਹਿ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨਵ ਨਿਧਿ
ਪਾਈ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੩॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਛੁ ਕਰਣੁ
ਨ ਜਾਇ ॥ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਨੇੜੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਹਿ
ਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੪॥੧੧॥ ॥ਰਗੁ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ
ਚੇਤਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸਿ ਰਹੈ ਅਘਾਇ ॥ ਕੋਟ ਕੋਟੰਤਰ ਕੇ ਪਾਪ ਜਲਿ ਜਾਹਿ ॥

ਜੀਵਤ ਮਰਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੀ ਦਾਤਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸ
ਬਦਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਉਲਿਆ ਹਰਿ ਗੁਣਦਾਤਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਗਵੈ ਵੇ
ਸਿ ਭ੍ਰਮਿ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਬਹੁ ਸੰਜਮਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾ
ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥੨॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥
ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਹਉਮੈ ਜਲਿ
ਜਾਈ ॥੩॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਛੁਟੈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਦੁਖੁ ਸਾਰਾ ॥ ਹਿਰ
ਦੈ ਵਸਿਆ ਸੁ ਬਾਹਰਿ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਸਭੁ ਉਪਾਵਣਹਾਰਾ ॥੪॥੧੨॥
ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਇਕ ਤੁਕੇ ॥ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਕਿਰਮ ਜੰਤੁ ॥ ਦੇਹਿ ਤ ਜਾ
ਪੀ ਆਦਿ ਮੰਤੁ ॥੧॥ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵੀਚਾਰੀ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਕੈ ਲ
ਗਉ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲਾਗੇ ਨਾਮ ਸੁਆਦਿ ॥ ਕਾਹੇ ਜਨਮੁ ਗ
ਵਾਵਹੁ ਵੈਰਿ ਵਾਦਿ ॥੨॥ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਚੂਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਹਜ ਭਾਇ ਪ
ਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੩॥ ਊਤਮੁ ਊਚਾ ਸਬਦ ਕਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ॥੪
॥੧੩॥ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਬਨਸਪਤਿ ਮਉਲੀ ਚੜਿਆ ਬਸੰਤੁ ॥ ਇ
ਹੁ ਮਨੁ ਮਉਲਿਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੰਗਿ ॥੧॥ ਤੁਮ ਸਾਚੁ ਧਿਆਵਹੁ ਮੁਗਧ ਮਨਾ ॥ ਤਾਂ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਵਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਤੁ ਮਨਿ ਮਉਲਿਐ ਭਇਆ ਅਨੰਦੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ
ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥੨॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਸਭੁ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ਤਾਂ ਏਕੋ ਜਾਣੈ
॥੩॥ ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਆਖਣੁ ਵੇਖਣੁ ਸਭੁ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਹੋਇ ॥੪॥੧੪॥
ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਭਿ ਜੁਗ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਹੋਏ ॥੧
॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪੇ ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਮਨਿ ਬਸੰਤੁ ਹਰੇ ਸਭਿ ਲੋਇ ॥ ਫਲਹਿ ਫੁਲੀਅਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ
॥੨॥ ਸਦਾ ਬਸੰਤੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਾਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥੩॥ ਮਨਿ ਬਸੰਤੁ ਤਨੁ
ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਤਨੁ ਬਿਰਖੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਫਲੁ ਪਾਏ ਸੋਇ ॥੪॥੧੫॥
ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਤਿਨ ਬਸੰਤੁ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕ

ਰਾਇ ॥੪॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਬਸੰਤ ਕੀ ਲਗੈ ਨ ਸੋਇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਜਲਿਆ ਦੂਜੈ ਦੋਇ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਧੰਧੈ ਬਾਧਾ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਮਾਇਆ ਮੂਠਾ ਸਦਾ ਬਿਲਲਾ
ਇ ॥੨॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਛੂਟੈ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ॥ ਜਮਕਾਲ ਕੀ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਨ ਫੇਟ ॥੩॥
ਇਹੁ ਮਨੁ ਛੂਟਾ ਗੁਰਿ ਲੀਆ ਛਡਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾ
ਇ ॥੪॥੧੬॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਬਸੰਤੁ ਚੜਿਆ ਫੂ
ਲੀ ਬਨਰਾਇ ॥ ਏਹਿ ਜੀਅ ਜੰਤ ਫੂਲਹਿ ਹਰਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਇ
ਹੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਕਢੈ ਧੋਇ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਹਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾ
ਏ ॥੨॥ ਫਲ ਫੂਲ ਲਾਗੇ ਜਾਂ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥ ਮੂਲਿ ਲਗੈ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਏ ॥੩॥
॥ ਆਪਿ ਬਸੰਤੁ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਵਾੜੀ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ॥੪॥੧੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਭਾ
ਈ ਗੁਰ ਸਬਦ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦ ਅਪਣਾ ਭਾਈ ਗੁਰ ਚਰ
ਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਹਰਿਆ
ਹੋਵੈ ਇਕੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਭਾਈ ਹਰਿ
ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇ ॥ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਉਠਿ ਗਇਆ ਭਾਈ ਸੁਖੁ ਵੁਠਾ ਮਨਿ
ਆਇ ॥੨॥ ਧੁਰਿ ਆਪੇ ਜਿਨ੍ਹਾ ਨੋ ਬਖਸਿਓਨੁ ਭਾਈ ਸਬਦੇ ਲਇਅਨੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ਧੂੜਿ ਤਿ
ਨ੍ਹਾ ਕੀ ਅਘੁਲੀਐ ਭਾਈ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ
ਭਾਈ ਜਿਨਿ ਹਰਿਆ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਸਦ ਵਸੈ ਭਾਈ ਸਬਦਿ
ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੪॥੧॥੧੮॥੧੨॥

ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਇਕ ਤੁਕੇ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ
ਜਿਉ ਪਸਰੀ ਸੂਰਜ ਕਿਰਣਿ ਜੋਤਿ ॥ ਤਿਉ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ॥੧॥
ਏਕੋ ਹਰਿ ਰਵਿਆ ਸ੍ਰਬ ਥਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਿਲੀਐ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘ
ਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਏਕੋ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਇਕੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਏਕੋ ਏਕੁ

ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਸਾਕਤ ਨਰ ਲੋਭੀ ਜਾਣਨਿ ਦੂਰਿ ॥੩॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਵਰਤੈ ਹਰਿ
ਲੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਏਕੋ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੪॥੧॥ ॥ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧
ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਦੁਇ ਸਦੇ ਪਏ ॥ ਮਨ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਅੰਤਿ ਸਦਾ ਰਖਿ ਲਏ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਚੇਤਿ ਸਦਾ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਸਭੁ ਆਲਸੁ ਦੂਖ ਭੰਜਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤਿ ਗਾਵਹੁ ਗੁਣ
ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਹਉਮੈ ਮੁਏ ॥ ਕਾਲਿ ਦੈਤਿ ਸੰਘਾਰੇ ਜ
ਮਪੁਰਿ ਗਏ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੋਊ ਦੁ
ਖ ਭਾਗੇ ॥੩॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਮਿਲਿਆ ਬਨ
ਵਾਰੀ ॥੪॥੨॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ ਮਹਲਾ ੪
ਘਰੁ ੨ ॥ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਤਨ ਕੋਠੜੀ ਗੜ ਮੰਦਰਿ ਏਕ ਲੁਕਾਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ
ਖੋਜੀਐ ਮਿਲਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥੧॥ ਮਾਧੋ ਸਾਧੂ ਜਨ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ਦੇਖਤ ਦਰ
ਸੁ ਪਾਪ ਸਭਿ ਨਾਸਹਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚ ਚੋਰ ਮਿਲਿ ਲਾਗੇ
ਨਗਰੀਆ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਹਿਰਿਆ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਖੋਜ ਪਰੇ ਤਬ ਪਕਰੇ ਧਨੁ ਸਾਬਤੁ ਰਾ
ਸਿ ਉਬਰਿਆ ॥੨॥ ਪਾਖੰਡ ਭਰਮ ਉਪਾਵ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ॥
ਸਾਧੂ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖਪਤਿ ਪਾਇਆ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥ ਜਗੰਨਾ
ਥ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਾਈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੁ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਂਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ
ਨਿਤ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੪॥੧॥੩॥ ॥ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ ਮਹਲਾ ੪
ਤੁਮ੍ਹ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡ ਅਗਮ ਗੁਸਾਈ ਹਮ ਕੀਰੇ ਕਿਰਮ ਤੁਮਨਛਾ ॥ ਹਰਿ ਦੀਨ ਦਇਆ
ਲ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਹਮ ਬਨਛਾ ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਉ ਸਤਸੰ
ਗਤਿ ਮੇਲਿ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਛਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਮਲੁ ਭਰਿਆ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ
ਕਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹਨਛਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ੍ਹਰਾ ਜਨੁ ਜਾਤਿ ਅਵਿਜਾਤਾ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਪਤਿਤ ਪਵੀ
ਛਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀਓ ਸਗਲ ਭਵਨ ਤੇ ਊਪਰਿ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਦਿਨਛਾ ॥੨॥ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ
ਕੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ਸਭਿ ਪੂਰੇ ਮਾਨਸ ਤਿਨਛਾ ॥ ਸੇ ਧੰਨਿ ਵਡੇ ਵਡ ਪੂਰੇ ਹਰਿ ਜਨ ਜਿਨ ਹਰਿ
ਧਾਰਿਓ ਹਰਿ ਉਰਛਾ ॥੩॥ ਹਮ ਢੀਂਢੇ ਢੀਮ ਬਹੁਤੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਹਰਿ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ

ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਓ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਮਿਤ੍ਰੁ ਨਾਮ ਕੀਏ ਪਤਿਤ ਪਵੀਠਾ ॥੪॥
੨॥੪॥ ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰਾ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਮਨੂਆ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ
ਨਿਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਿ ਗੀਧੇ ॥ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕੁ ਰਸਕਿ ਪਰਿਓ ਥਨਿ ਮਾਤਾ ਥਨਿ
ਕਾਢੇ ਬਿਲਲ ਬਿਲੀਧੇ ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਉ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨ ਨਾਮ ਹਰਿ ਬੀਧੇ ॥ ਵਡੈ
ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਵਿਚਿ ਕਾਇਆ ਨਗਰ ਹਰਿ ਸੀਧੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਨ ਕੇ ਸਾਸ ਸਾਸ ਹੈ ਜੇਤੇ ਹਰਿ ਬਿਰਹਿ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਬੀਧੇ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਕਮਲ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਬਿਨੁ ਜਲ ਦੇਖੇ ਸੁਕਲੀਧੇ ॥੨॥ ਜਨ ਜਪਿਓ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਰਹ
ਰਿ ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਧੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਨਿਕਸੀ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਿ ਹਰਿ ਜਲਿ ਨੀਧੇ ॥੩॥ ਹਮਰੇ ਕਰਮ ਨ ਬਿਚਰਹੁ ਠਾਕੁਰ ਤੁਮ ਪੈਜ ਰਖਹੁ ਅਪਨੀ
ਧੇ ॥ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੁਣਿ ਬਿਨਉ ਬੇਨਤੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪਵੀਧੇ ॥੪॥੩॥੫॥

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ ਮਹਲਾ ੪॥

ਮਨੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ ਬਹੁ ਧਾਵੈ ਤਿਲੁ ਘਰਿ ਨਹੀ ਵਾਸਾ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰਿ ਅੰ
ਕਸੁ ਸਬਦੁ ਦਾਰੂ ਸਿਰਿ ਧਾਰਿਓ ਘਰਿ ਮੰਦਰਿ ਆਣਿ ਵਸਾਈਐ ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ
ਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ
ਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਰਿ ਰਤਨ ਲਾਲ ਬਹੁ ਮਾ
ਣਕ ਲਾਦੇ ਮਨੁ ਭ੍ਰਮਿਆ ਲਹਿ ਨ ਸਕਾਈਐ ॥ ਜਿਉ ਓਡਾ ਕੂਪੁ ਗੁਹਜ ਖਿਨ ਕਾਢੈ
ਤਿਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਵਸਤੁ ਲਹਾਈਐ ॥੨॥ ਜਿਨ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਧੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇ
ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਨਰ ਜੀਵਾਈਐ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪੁੰਨਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਕਉਡੀ ਬਦ
ਲੈ ਜਾਈਐ ॥੩॥ ਮਧੁਸੂਦਨ ਹਰਿ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾ
ਈਐ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥
੪॥੪॥੬॥ ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਭਇਆ
ਦੁਖੁ ਬਿਖਿਆ ਦੇਹ ਮਨਮੁਖ ਸੁੰਞੀ ਸੁੰਞੁ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਨਹੀ ਚੇਤਿਆ ਜ
ਮਿ ਪਕਰੇ ਕਾਲਿ ਸਲੁੰਞੁ ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਉ ਬਿਖੁ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮੁੰਞੁ ॥ ਸਤਸੰਗ
ਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਹਰਿ ਪਿਆਰੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੁੰਞੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ

ਸਾਧ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲਿਅਨੁ ਸਰਣਾਗਤਿ ਸਾਧੂ ਪੰਥੂਆ ॥ ਹਮ ਰੁਲਦੇ ਪਾਥਰ ਕਾਢਿ ਲਏ ੬੭
ਡੁਬਦੁ ਤੁਮ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਦੁਖ ਭੰਜਨੂਆ ॥੨॥ ਹਰਿ ਉਸਤਤਿ ਧਾਰਹੁ ਰਿਦੈ ਅੰਤਰਿ ਸੁਆ
ਮੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਬਿਖੁ ਪਿਲੰਦੂਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਨੀ ਹਮ ਹਰਿ ਵਿਟਹੁ
ਘੁਮਿੰਦੂਆ ॥੩॥ ਜਨ ਕੇ ਪੂਰਿ ਮਨੋਰਥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਲੰਦੂਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਮਨਿ ਤਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਹੈ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਓ ਹਰਿ ਕੰਦੂਆ ॥੪॥੫॥੭॥੧੨॥੧੮॥੭॥

ੴ

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਦੁਤੁਕੇ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੁ ਸੇਵਉ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰ ॥ ਆਜੁ ਹਮਾਰੈ ਮੰਗਲਚਾਰ ॥ ਆਜੁ ਹਮਾਰੈ ਮਹਾ ਅਨੰ
ਦ ॥ ਚਿੰਤ ਲਥੀ ਭੇਟੇ ਗੋਬਿੰਦ ॥੧॥ ਆਜੁ ਹਮਾਰੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਸੰਤ ॥ ਗੁਨ ਗਾਏ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ
ਬੇਅੰਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਜੁ ਹਮਾਰੈ ਬਨੇ ਫਾਗ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗੀ ਮਿਲਿ ਖੇਲਨ ਲਾ
ਗ ॥ ਹੋਲੀ ਕੀਨੀ ਸੰਤ ਸੇਵ ॥ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ਅਤਿ ਲਾਲ ਦੇਵ ॥੨॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮਉਲਿਓ
ਅਤਿ ਅਨੂਪ ॥ ਸੂਕੈ ਨਾਹੀ ਛਾਵ ਧੂਪ ॥ ਸਗਲੀ ਰੂਤੀ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥ ਸਦ ਬਸੰਤ ਗੁਰ
ਮਿਲੇ ਦੇਵ ॥੩॥ ਬਿਰਖੁ ਜਮਿਓ ਹੈ ਪਾਰਜਾਤ ॥ ਫੂਲ ਲਗੇ ਫਲ ਰਤਨ ਭਾਂਤਿ ॥ ਤ੍ਰਿਪ
ਤਿ ਅਘਾਨੇ ਹਰਿ ਗੁਨਹ ਗਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥੪॥੧॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਟਵਾਣੀ ਧਨ ਮਾਲ ਹਾਟੁ ਕੀਤੁ ॥ ਜੂਆਰੀ ਜੂਏ ਮਾਹਿ
ਚੀਤੁ ॥ ਅਮਲੀ ਜੀਵੈ ਅਮਲੁ ਖਾਇ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥੧॥
ਅਪਨੈ ਰੰਗਿ ਸਭੁ ਕੋ ਰਚੈ ॥ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭਿ ਲਾਇਆ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਘ ਸਮੈ ਮੋ
ਰ ਨਿਰਤਿਕਾਰ ॥ ਚੰਦ ਦੇਖਿ ਬਿਗਸਹਿ ਕਉਲਾਰ ॥ ਮਾਤਾ ਬਾਰਿਕ ਦੇਖਿ ਅਨੰਦ ॥
ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਜੀਵਹਿ ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥੨॥ ਸਿੰਘ ਰੁਚੈ ਸਦ ਭੋਜਨੁ ਮਾਸ ॥ ਰਣੁ ਦੇਖਿ ਸੂ
ਰੇ ਚਿਤ ਉਲਾਸ ॥ ਕਿਰਪਨ ਕਉ ਅਤਿ ਧਨ ਪਿਆਰੁ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆ
ਧਾਰੁ ॥੩॥ ਸਰਬ ਰੰਗ ਇਕ ਰੰਗ ਮਾਹਿ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾ
ਪਤਿ ਇਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਜਿਸੁ ਕਰੇ ਦਾਨੁ ॥੪॥੨॥ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਤਿਸੁਬਸੰਤੁਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ॥ ਤਿਸੁਬਸੰਤੁਜਿਸੁਗੁਰੁਦਇਆਲੁ ॥ ਮੰਗਲੁਤਿਸ
ਕੈਜਿਸੁਏਕੁਕਾਮੁ ॥ ਤਿਸੁਸਦਬਸੰਤੁਜਿਸੁਰਿਦੈਨਾਮੁ ॥੧॥ ਗ੍ਰਿਹਿਤਾਕੇਬਸੰਤੁਗਨੀ ॥ ਜਾ
ਕੈਕੀਰਤਨੁਹਰਿਧੁਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮਉਲਿਮਨਾ ॥ ਗਿਆਨੁਕ
ਮਾਈਐਪੂਛਿਜਨਾਂ ॥ ਸੋਤਪਸੀਜਿਸੁਸਾਧਸੰਗੁ ॥ ਸਦਧਿਆਨੀਜਿਸੁਗੁਰਹਿ
ਰੰਗੁ ॥੨॥ ਸੇਨਿਰਭਉਜਿਸੁਭਉਪਇਆ ॥ ਸੋਸੁਖੀਆਜਿਸੁਭ੍ਰਮੁਗਇਆ ॥ ਸੋਇ
ਕਾਂਤੀਜਿਸੁਰਿਦਾਥਾਇ ॥ ਸੋਈਨਿਹਚਲੁਸਾਚਠਾਇ ॥੩॥ ਏਕਾਖੋਜੈਏਕਪ੍ਰੀਤਿ ॥
ਦਰਸਨਪਰਸਨਹੀਤਚੀਤਿ ॥ ਹਰਿਰੰਗਰੰਗਾਸਹਜਿਮਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਤਿਸੁਜ
ਨਕੁਰਬਾਣੁ ॥੪॥੩॥ ॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੫ ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਤੁਮਪਿੰਡਦੀ
ਨ੍ਹ ॥ ਮੁਗਧਸੁੰਦਰਧਾਰਿਜੋਤਿਕੀਨ੍ਹ ॥ ਸਭਿਜਾਚਿਕਪ੍ਰਭਤੁਮਦਇਆਲ ॥ ਨਾਮੁਜਪਤ
ਹੋਵਤਨਿਹਾਲ ॥੧॥ ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਕਾਰਣਕਰਣਜੋਗ ॥ ਹਉਪਾਵਉਤੁਮਤੇਸਗਲਥੋ
ਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁਜਪਤਹੋਵਤਉਧਾਰ ॥ ਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖਸਹਜਸਾਰ ॥ ਨਾਮੁਜਪਤ
ਪਤਿਸੋਭਾਹੋਇ ॥ ਨਾਮੁਜਪਤਬਿਘਨੁਨਾਹੀਕੋਇ ॥੨॥ ਜਾਕਾਰਣਿਇਹਦੁਲਭਦੇਹ ॥
ਸੋਬੋਲੁਮੇਰੇਪ੍ਰਭੂਦੇਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਇਹੁਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਸਦਾਰਿਦੈਜਪੀਪ੍ਰਭੁਤੇ
ਰੋਨਾਮੁ ॥੩॥ ਤੁਝਬਿਨੁਦੂਜਾਕੋਇਨਾਹਿ ॥ ਸਭੁਤੇਰੋਖੇਲੁਤੁਝਮਹਿਸਮਾਹਿ ॥ ਜਿਉਭਾ
ਵੈਤਿਉਰਾਖਿਲੇ ॥ ਸੁਖੁਨਾਨਕਪੂਰਾਗੁਰੁਮਿਲੇ ॥੪॥੪॥ ॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੫
ਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਮੇਰੈਸੰਗਿਰਾਇ ॥ ਜਿਸਹਿਦੇਖਿਹਉਜੀਵਾਮਾਇ ॥ ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁ
ਖੁਨਹੋਇ ॥ ਕਰਿਦਇਆਮਿਲਾਵਹੁਤਿਸਹਿਮੋਹਿ ॥੧॥ ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਅਧਾ
ਰਮਨਾ ॥ ਜੀਉਪ੍ਰਾਨਸਭੁਤੇਰੋਧਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਕਉਖੋਜਹਿਸੁਰਿਨਰਦੇਵ ॥ ਮੁਨਿਜਨਸੇ
ਖਨਲਹਹਿਭੇਵ ॥ ਜਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਹੀਨਜਾਇ ॥ ਘਟਿਘਟਿਘਟਿਘਟਿਰ
ਹਿਆਸਮਾਇ ॥੨॥ ਜਾਕੇਭਗਤਆਨੰਦਮੈ ॥ ਜਾਕੇਭਗਤਕਉਨਾਹੀਖੈ ॥ ਜਾਕੇਭਗ
ਤਕਉਨਾਹੀਭੈ ॥ ਜਾਕੇਭਗਤਕਉਸਦਾਜੈ ॥੩॥ ਕਉਨਉਪਮਾਤੇਰੀਕਹੀਜਾਇ ॥ ਸੁ
ਖਦਾਤਾਪ੍ਰਭੁਰਹਿਓਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕੁਜਾਚੈਏਕੁਦਾਨੁ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਦੇਹੁਨਾ
ਮੁ ॥੪॥੫॥ ॥ਰਾਗੁਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੫ ॥ਮਿਲਿਪਾਣੀਜਿਉਹਰੇਬੂ

ਦਸਾਪਸੰਗਿਤਿਤਿਉਤਉਸਮੰਦ੍ਰੂ ਜੈਸਾਦਾਸੇਧੀਰਮੀਗ॥ਤੈਸੋਉਧਾਰਨਗੁਰਦੀਰਾ॥
॥੧॥ਤੁਮਦਾਤੇਪ੍ਰਭਦੇਨਹਾਰ॥ਨਿਮਖਨਿਮਖਤਿਸੁਨਮਸਕਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸ
ਹਿਪ੍ਰਸਾਦਿਸਾਧਸੰਗੁ॥ਤਿਸੁਜਨਲਾਗਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਰੰਗੁ॥ਤੇਬੰਧਨਤੇਭਏਮੁਕ
ਤਿ॥ਭਗਤਅਰਾਧਹਿਜੋਗਜੁਗਤਿ॥੨॥ਨੇਤ੍ਰਸੰਤੋਖੇਦਰਸੁਪੇਖਿ॥ਰਸਨਾਗਾਏਗੁਣ
ਅਨੇਕ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਬੂਝੀਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਮਨੁਆਘਾਨਾਹਰਿਰਸਹਿਸੁਆਦਿ॥੩॥
ਸੇਵਕੁਲਾਗੋਚਰਣਸੇਵ॥ਆਦਿਪੁਰਖਅਪਰੰਪਰਦੇਵ॥ਸਗਲਉਧਾਰਣਤੇਰੋ
ਨਾਉ॥ਨਾਨਕਪਾਇਓਇਹੁਨਿਧਾਨੁ॥੪॥੬॥ ॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੫
ਤੁਮਬਡਦਾਤੇਦੇਰਹੇ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਮਹਿਰਵਿਰਹੇ॥ਦੀਨੇਸਗਲੇਭੋਜਨਖਾਨ॥ਮੋਹਿ
ਨਿਰਗੁਨਇਕੁਗੁਨਨਜਾਨ॥੧॥ਹਉਕਛੂਨਜਾਨਉਤੇਰੀਸਾਰ॥ਤੂਕਰਿਗਤਿਮੇਰੀ
ਪ੍ਰਭਦਇਆਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਪਨਤਾਪਨਕਰਮਕੀਤਿ॥ਆਵੈਨਾਹੀਕਛੂਰੀਤਿ॥
ਮਨਮਹਿਰਾਖਉਆਸਏਕ॥ਨਾਮਤੇਰੇਕੀਤਰਉਟੇਕ॥੨॥ਸਰਬਕਲਾਪ੍ਰਭਤੁਮਪ੍ਰਬੀ
ਨ॥ਅੰਤੁਨਪਾਵਹਿਜਲਹਿਮੀਨ॥ਅਗਮਅਗਮਊਚਹਤੇਊਚ॥ਹਮਥੋਰੇਤੁਮਬਹੁ
ਤਮੂਚ॥੩॥ਜਿਨਤੂਧਿਆਇਆਸੇਗਨੀ॥ਜਿਨਤੂਪਾਇਆਸੇਧਨੀ॥ਜਿ
ਨਿਤੂਸੇਵਿਆਸੁਖੀਸੇ॥ਸੰਤਸਰਣਿਨਾਨਕਪਰੇ॥੪॥੭॥ ॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੫
ਤਿਸੁਤੂਸੇਵਿਜਿਨਿਤੂਕੀਆ॥ਤਿਸੁਅਰਾਧਿਜਿਨਿਜੀਉਦੀਆ॥ਤਿਸਕਾਚਾਕ
ਰੁਹੋਹਿਫਿਰਿਡਾਨੁਨਲਾਗੈ॥ਤਿਸਕੀਕਰਿਪੋਤਦਾਰੀਫਿਰਿਦੂਖੁਨਲਾਗੈ॥੧॥
ਏਵਡਭਾਗਹੋਹਿਜਿਸੁਪ੍ਰਾਣੀ॥ਸੋਪਾਏਇਹੁਪਦੁਨਿਰਬਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੂ
ਜੀਸੇਵਾਜੀਵਨੁਬਿਰਥਾ॥ਕਛੂਨਹੋਈਹੈਪੂਰਨਅਰਥਾ॥ਮਾਣਸਸੇਵਾਖਰੀਦੁਹੇ
ਲੀ॥ਸਾਧਕੀਸੇਵਾਸਦਾਸੁਹੇਲੀ॥੨॥ਜੇਲੋੜਹਿਸਦਾਸੁਖੁਭਾਈ॥ਸਾਧੂਸੰਗਤਿ
ਗੁਰਹਿਬਤਾਈ॥ਊਹਾਜਪੀਐਕੇਵਲਨਾਮ॥ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਪਾਰਗਰਾਮ॥੩॥ਸਗ
ਲਤਤਮਹਿਤਤੁਗਿਆਨੁ॥ਸਰਬਧਿਆਨਮਹਿਏਕੁਧਿਆਨੁ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨਮਹਿ
ਊਤਮਧੁਨਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਿਲਿਗਾਇਗੁਨਾ॥੪॥੮॥ ॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੫
ਜਿਸੁਬੋਲਤਮੁਖੁਪਵਿਤੁਹੋਇ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਨਿਰਮਲਹੈਸੋਇ॥ਜਿਸੁਅਰਾਧੇਜਮੁ

ਕਛੁਨਕਟੈ॥ਜਿਸਕੀਸੇਵਾਸਭੁਕਿਛੁਲਟੈ॥੧॥ਰਾਮਰਾਮਬੋਲਿਰਾਮਰਾਮਾ॥ਤਿਆ
ਗਹੁਮਨਕੇਸਗਲਕਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸਕੇਧਾਰੇਧਰਣਿਅਕਾਸੁ॥ਘਟਿਘਟਿਜਿ
ਸਕਾਹੈਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਪਤਿਤਪੁਨੀਤਹੋਇ॥ਅੰਤਕਾਲਿਫਿਰਿਫਿਰਿਨਰੋ
ਇ॥੨॥ਸਗਲਧਰਮਮਹਿਊਤਮਧਰਮ॥ਕਰਮਕਰਤੂਤਿਕੈਊਪਰਿਕਰਮ॥ਜਿਸਕਉ
ਚਾਹਹਿਸੁਰਿਨਰਦੇਵ॥ਸੰਤਸਭਾਕੀਲਗਹੁਸੇਵ॥੩॥ਆਦਿਪੁਰਖਿਜਿਸੁਕੀਆ
ਦਾਨੁ॥ਤਿਸਕਉਮਿਲਿਆਹਰਿਨਿਧਾਨੁ॥ਤਿਸਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕ
ਜਨਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇ॥੪॥੯॥ ॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੫ ॥ਮਨਤਨਭੀਤਰਿ
ਲਾਗੀਪਿਆਸ॥ਗੁਰਿਦਇਆਲਿਪੂਰੀਆਸ॥ਕਿਲਵਿਖਕਾਟੇਸਾਧਸੰ
ਗਿ॥ਨਾਮੁਜਪਿਓਹਰਿਨਾਮਰੰਗਿ॥੧॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਬਸੰਤੁਬਨਾ॥ਚਰਨਕਮ
ਲਹਿਰਦੈਉਰਿਧਾਰੇਸਦਾਸਦਾਹਰਿਜਸੁਸੁਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਮਰਥਸੁਆਮੀਕਾਰ
ਣਕਰਣਾ॥ਮੋਹਿਅਨਾਥਪ੍ਰਭਤੇਰੀਸਰਣਾ॥ਜੀਅਜੰਤਤੇਰੈਆਧਾਰਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਪ੍ਰਭਲੇਹਿਨਿਸਤਾਰਿ॥੨॥ਭਵਖੰਡਨਦੁਖਨਾਸਦੇਵ॥ਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਤਾਕੀਸੇਵ
॥ਧਰਣਿਅਕਾਸੁਜਾਕੀਕਲਾਮਾਹਿ॥ਤੇਰਾਦੀਆਸਭਿਜੰਤਖਾਹਿ॥੩॥ਅੰਤਰਜਾ
ਮੀਪ੍ਰਭਦਇਆਲ॥ਅਪਣੇਦਾਸਕਉਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਦੇਹੁ
ਦਾਨੁ॥ਜਪਿਜੀਵੈਨਾਨਕਤੇਰੋਨਾਮੁ॥੪॥੧੦॥ ॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੫
ਰਾਮਰੰਗਿਸਭਗਏਪਾਪ॥ਰਾਮਜਪਤਕਛੁਨਹੀਸੰਤਾਪ॥ਗੋਬਿੰਦਜਪਤਸਭਿਮਿ
ਟੇਅੰਧੇਰ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਕਛੁਨਾਹਿਫੇਰ॥੧॥ਬਸੰਤੁਹਮਾਰੈਰਾਮਰੰਗੁ॥ਸੰਤਜਨਾ
ਸਿਉਸਦਾਸੰਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਜਨੀਕੀਆਉਪਦੇਸੁ॥ਜਹਗੋਬਿੰਦਭਗਤੁਸੋ
ਧੰਨਿਦੇਸੁ॥ਹਰਿਭਗਤਿਹੀਨਉਦਿਆਨਥਾਨੁ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਘਟਿਘਟਿਪਛਾਨੁ॥੨॥
ਹਰਿਕੀਰਤਨਰਸਭੋਗਰੰਗੁ॥ਮਨਪਾਪਕਰਤਤੂਸਦਾਸੰਗੁ॥ਨਿਕਟਿਪੇਖੁਪ੍ਰਭੁਕਰਣਹਾਰ
॥ਈਤਊਤਪ੍ਰਭਕਾਰਜਸਾਰ॥੩॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਗੋਧਿਆਨੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰ
ਭਿਕੀਨੋਦਾਨੁ॥ਤੇਰਿਆਸੰਤਜਨਾਕੀਬਾਛਉਧੂਰਿ॥ਜਪਿਨਾਨਕਸੁਆਮੀਸਦਹਜੂਰਿ॥
॥੪॥੧੧॥ ॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੫ ॥ਸਚੁਪਰਮੇਸਰੁਨਿਤਨਵਾ॥ਗੁਰਕਿ

ਰਪਾ ਤੇ ਨਿਤ ਚੰਦਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਰਖਵਾਲੋ ਮਾਈ ਬਾਪਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਹੀ ਸੰਤਾਪਾ ॥੧॥
ਖਸਮੁ ਧਿਆਈ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ਸਾਚੈ ਸਾਹਿਬਿ
ਰਖਿਆ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪਣੇ ਜਨ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਰਖੇ ॥ ਦੁਸਟ ਦੂਤ ਸਭਿ
ਭ੍ਰਮਿ ਥਕੇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥ ਦੁਖੁ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰਿ ਰਹੇ ਧਾਇ ॥੨॥ ਕਿਰ
ਤੁ ਓਨ੍ਹਾ ਕਾ ਮਿਟਸਿ ਨਾਹਿ ॥ ਓਇ ਅਪਣਾ ਬੀਜਿਆ ਆਪਿ ਖਾਹਿ ॥ ਜਨ ਕਾ ਰਖਵਾ
ਲਾ ਆਪਿ ਸੋਇ ॥ ਜਨ ਕਉ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਕਸਿ ਕੋਇ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭਿ ਦਾਸ ਰਖੇ ਕਰਿ ਜਤ
ਨੁ ਆਪਿ ॥ ਅਖੰਡ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ॥ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਰਸਨ ਗਾਇ ॥ ਨਾਨਕੁ
ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਚਰਣ ਧਿਆਇ ॥੪॥੧੨॥ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਚਰ
ਣ ਸਰੇਵਤ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰੀ ਮਇਆ ॥ ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰ
ਨ ਕਾਮ ॥ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥੧॥ ਸਾ ਰੁਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਸੈ ਬਿਲਲਾਂਤੀ ਸਾਕਤੁ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇ
ਧਨਵੰਤ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਸਿ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਾਸਿ ॥ ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ
ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕਿ ਖਸਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੨॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਓ
ਨਿਵਾਸ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਹੋਈ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥
ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਹਿਆ ॥੩॥ ਅਸਟ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਏਹ ॥ ਕਰਮਿ ਪਰਾ
ਪਤਿ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਦੇਹ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਕਮਲ ਪ੍ਰ
ਗਾਸ ॥੪॥੧੩॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਇਕਤੁਕੇ ॥ ਸਗਲ ਇਛਾ ਜ
ਪਿ ਪੁੰਨੀਆ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲੇ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥੧॥ ਤੁਮ ਰਵਹੁ ਗੋਬਿੰਦੈ ਰਵਣ ਜੋਗ ॥
ਜਿਤੁ ਰਵਿਐ ਸੁਖ ਸਹਜ ਭੋਗ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ ਅ
ਪਣਾ ਦਾਸੁ ਆਪਿ ਸਮਾਲਿਆ ॥੨॥ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਰਸਿ ਬਨੀ ॥ ਆਇ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖ
ਧਨੀ ॥੩॥ ਮੇਰਾ ਗੁਣੁ ਅਵਗੁਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਚਰਣ ਪੂਜਾਰਿਆ ॥੪॥
੧॥੧੪॥ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਬਿਨਸੇ ਗਾਇ ਗੁਨਾ ॥ ਅਨ

ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਜੀਅ ਤਉ ਜਪਨਾ ॥੧॥ ਮਨੁ ਮਉਲਿਓ ਹਰਿ ਚਰਨ ਸੰਗਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੂ ਜਨ ਭੇਟੇ ਨਿਤ ਰਾਤੌ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੋਪਾਲ ॥ ਲੜਿ ਲਾਇ ਉਧਾਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥੨॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹੋਆ ਸਾਧ ਧੂਰਿ ॥ ਨਿਤ ਦੇਖੈ ਸੁਆਮੀ ਹਜੂਰਿ ॥੩॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਗਈ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ॥੪॥੨॥੧੫॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੋਗੁ ਮਿਟਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥ ਬਾਲਕ ਰਾਖੇ ਅਪਨੇ ਕਰ ਥਾਪਿ ॥੧॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਗ੍ਰਿਹ ਸਦ ਬਸੰਤੁ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਣੀ ਆਏ ਕਲਿਆਣ ਰੂਪ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਤੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ਕਟੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ॥ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਾਪਿ ॥੨॥ ਜੋ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਜਪੇ ਨਾਉ ॥ ਸਭਿ ਫਲ ਪਾਏ ਨਿਹਚਲ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਭਲੀ ਰੀਤਿ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਪਦੇ ਨੀਤ ਨੀਤਿ ॥੪॥੩॥੧੬॥ +

ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੫
ਰੋਗੁ ਮਿਟਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥

॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹੁਕਮੁ ਕਰਿ ਕੀਨ੍ਹੇ ਨਿਹਾਲ ॥ ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਭਇਆ ਦਇਆਲ ॥੧॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਭੁ ਪੂਰਾ ਕੀਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਹਿ ਦੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਮੇਰਾ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ॥ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਭਵਜਲੁ ਨਿਸਤਾਰਿਓ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਟਿ ਮੈਲੁ ਨਿਰਮਲ ਕਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰੇ ॥੩॥ ਆਪਿ ਕਰਹਿ ਆਪਿ ਕਰਣੈਹਾਰੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਉਧਾਰੇ ॥੪॥੪॥੧੭॥

॥ ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੇਖੁ ਫੂਲ ਫੂਲ ਫੂਲੇ ॥ ਅਹੰ ਤਿਆਗਿ ਤਿਆਗੇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਾਗੇ ॥ ਤੁਮ ਮਿਲਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਭਾਗੇ ॥ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਘਨ ਬਾਸੁ ਕੂਲੇ ॥ ਇਕਿ ਰਹੇ ਸੂਕਿ ਕਠੂਲੇ ॥ ਬਸੰਤ ਰੁਤਿ ਆਈ ॥ ਪਰਫੂਲਤਾ ਰਹੇ ॥੧॥ ਅਬ ਕਲੂ ਆਇਓ ਰੇ ॥ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਬੋਵਹੁ ਬੋਵਹੁ ॥ ਅਨ ਰੂਤਿ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ॥ ਮਤੁ ਭਰਮਿ ਭੂਲਹੁ ਭੂਲਹੁ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਹੈ ਲੇਖਾ ॥ ਮਨ ਰੁਤਿ ਨਾਮ ਰੇ ॥ ਗੁਨ ਕਹੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥੨॥੨੧॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਹੋਇ ਇਕਤ੍ਰ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਰਿ ਕਰਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਕੇ ਹੋਵਹੁ ਜੋੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੈਸਹੁ ਸਫਾ ਵਿਛਾਇ ॥੧॥ ਇਨ੍ਹ ਬਿਧਿ ਪਾਸਾ ਢਾਲਹੁ ਬੀਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ

ਮੁ ਜਪਤੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅੰਤਕਾਲਿ ਜਿਨ ਹ ਲਾਗੈ ਪੀਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਤੁਮ ਚਉ
ਪੜਿ ਸਾਜਹੁ ਸਤੁ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਸਾਰੀ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਜੀਤਹੁ ਐਸੀ ਖੇਲ ਹਰਿ ਪਿ
ਆਰੀ ॥੨॥ ਉਠਿ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਹੁ ਪਰਭਾਤੇ ਸੋਏ ਹਰਿ ਆਰਾਧੇ ॥ ਬਿਖੜੇ ਦਾਵ ਲੰ
ਘਾਵੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਤੇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਖੇਲੈ ਹਰਿ ਆ
ਪੇ ਦੇਖੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਨਰੁ ਖੇਲੈ ਸੋ ਜਿਣਿ ਬਾ
ਜੀ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੪॥ ੧॥੧੮॥ ॥ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ ਮਹਲਾ ੫
ਘਰੁ ੨ ॥ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ਅਉਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਜਾਣੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰਹਿ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸੋਈ ਤੁਝੈ ਪਛਾਣੈ ॥੧॥ ਤੇਰਿਆ ਭਗਤਾ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥
ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਰੰਗ ਤੇਰੇ ਆਪਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਤੁਝ ਤੇ ਹੋਵੈ ਅਉਰੁ
ਨ ਦੂਜਾ ਕਰਤਾ ॥ ਭਗਤੁ ਤੇਰਾ ਸੋਈ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਰੰਗੁ ਧਰਤਾ ॥੨॥ ਤੂ ਵਡ
ਦਾਤਾ ਤੂ ਵਡ ਦਾਨਾ ਅਉਰੁ ਨਹੀ ਕੋ ਦੂਜਾ ॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ਹਉ ਕਿਆ
ਜਾਣਾ ਤੇਰੀ ਪੂਜਾ ॥੩॥ ਤੇਰਾ ਮਹਲੁ ਅਗੋਚਰੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਬਿਖਮੁ ਤੇਰਾ ਹੈ ਭਾਣਾ
॥ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਢਹਿ ਪਇਆ ਦੁਆਰੈ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਮੁਗਧ ਅਜਾਣਾ ॥੪॥੨॥੧੯॥
ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਘਰੁ ੨ ॥ਮੂਲੁ ਨ ਬੂਝੈ ਆਪੁ ਨ
ਸੂਝੈ ਭਰਮਿ ਬਿਆਪੀ ਅਹੰ ਮਨੀ ॥੧॥ ਪਿਤਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਧਨੀ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਸਤਾ
ਰਹੁ ਨਿਰਗੁਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਓਪਤਿ ਪਰਲਉ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਵੈ ॥ ਇਹ ਬੀਚਾਰੀ ਹਰਿ ਜਨੀ
॥੨॥ ਨਾਮ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਜੋ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਕਲਿ ਮਹਿ ਸੁਖੀਏ ਸੇ ਗਨੀ ॥੩॥ ਅਵਰੁ ਉਪਾ
ਉ ਨ ਕੋਈ ਸੂਝੈ ਨਾਨਕ ਤਰੀਐ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ॥੪॥੩॥੨੧॥ ਛਉਪਦਿਆ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ੧੨
ਮਹਲੇ ॥੧੮॥ ਮਃ ੩ ॥ ੧ ਮਃ ੪ ॥ ੨੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥੫੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੯

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਾਧੋ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਿਥਿਆ ਜਾਨਉ ॥ ਯਾ ਭੀਤਰਿ ਜੋ ਰਾਮੁ ਬਸਤੁ ਹੈ ਸਾਚੋ ਤਾਹਿ ਪ
ਛਾਨੋ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਹੈ ਸੰਪਤਿ ਸੁਪਨੇ ਕੀ ਦੇਖਿ ਕਹਾ ਐਡਾਨੋ ॥ ਸੰਗਿ ਤਿਹਾਰੈ

ਕਛੂਨਚਾਲੈਤਾਹਿਕਹਾਲਪਟਾਨੋ॥੧॥ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਦੋਊਪਰਹਰਿ
ਹਰਿਕੀਰਤਿਉਰਿਆਨੋ॥ਜਨਨਾਨਕਸਭਹੀਮੈਪੂਰਨਏਕਪੁਰਖਭਗਵਾਨੋ॥੨
॥੧॥ ॥ਰਾਗੁਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੯ ॥ਪਾਪੀਹੀਅਮੈਕਾਮੁਬਸਾਇ॥ਮ
ਨੁਚੰਚਲੁਯਾਤੇਗਹਿਓਨਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਗੀਜੰਗਮਅਰੁਸੰਨਿਆਸ
॥ਸਭਹੀਪਰਿਡਾਰੀਇਹਫਾਸ॥੧॥ਜਿਹਜਿਹਹਰਿਕੋਨਾਮੁਸਮ੍ਹਾਰਿ॥ਤੇਭਉਸਾ
ਗਰਉਤਰੇਪਾਰਿ॥੨॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕੀਸਰਨਾਇ॥ਦੀਜੈਨਾਮੁਰਹੈਗੁਨਗਾ
ਇ॥੩॥੨॥ ॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੯ ॥ਮਾਈਮੈਧਨੁਪਾਇਓਹਰਿਨਾਮੁ
॥ਮਨੁਮੇਰੋਧਾਵਨਤੇਛੂਟਿਓਕਰਿਬੈਠੋਬਿਸਰਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਇਆਮਮਤਾਤਨਤੇਭਾ
ਗੀਉਪਜਿਓਨਿਰਮਲਗਿਆਨੁ॥ਲੋਭਮੋਹੁਏਪਰਸਿਨਸਾਕੈਗਹੀਭਗਤਿਭਗਵਾਨਾ
੧॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੰਸਾਚੂਕਾਰਤਨੁਨਾਮੁਜਬਪਾਇਆ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਸਕਲਬਿਨਾਸੀਮਨਤੇਨਿਜਸੁਖ
ਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥੨॥ਜਾਕਉਹੋਤਦਇਆਲੁਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਸੋਗੋਬਿੰਦਗੁਨਗਾਵੈ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਇਹਬਿਧਿਕੀਸੰਪੈਕੋਊਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈ॥੩॥੩॥
॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੯
ਮਨਕਹਾਬਿਸਾਰਿਓਰਾਮਨਾਮੁ॥ਤਨੁਬਿਨਸੈਜਮਸਿਉਪਰੈਕਾਮੁ॥ਰਹਾਉ॥ਇ
ਹੁਜਗੁਧੂਏਕਾਪਹਾਰ॥ਤੈਸਾਚਾਮਾਨਿਆਕਿਹਬੀਚਾਰਿ॥੧॥ਧਨੁਦਾਰਾਸੰਪ
ਤਿਗ੍ਰੇਹ॥ਕਛੁਸੰਗਿਨਚਾਲੈਸਮਝਲੇਹੁ॥੨॥ਇਕਭਗਤਿਨਾਰਾਇਨਹੋਇ
ਸੰਗਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਜੁਤਿਹਏਕਰੰਗਿ॥੩॥੪॥ ਰਾਗੁਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੯
ਕਹਾਭੂਲਿਓਰੇਝੂਠੇਲੋਭਲਾਗ॥ਕਛੁਬਿਗਰਿਓਨਾਹਿਨਅਜਹੁਜਾਗ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਮਸੁਪਨੈਕੈਇ
ਹੁਜਗੁਜਾਨੁ॥ਬਿਨਸੈਛਿਨਮੈਸਾਚੀਮਾਨੁ॥ਸੰਗਿਤੇਰੈਹਰਿਬਸਤਨੀਤ॥ਨਿਸਬਾਸੁਰਭਜੁਤਾਹਿਮੀ
ਤ॥੨॥ਬਾਰਿਅੰਤਕੀਹੋਇਸਹਾਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਨਤਾਕੇਗਾਇ॥੩॥੫॥੯੩॥
ਨਾਮੁਜਬਪਾਇਆ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਸਗਲਬਿਨਾਸੀਮਨਤੇਨਿਜਸੁਖਮਾਹਿਸਮਾਇ
ਆ॥੨॥ਜਾਕਉਹੋਤਦਇਆਲੁਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਸੋਗੋਬਿੰਦਗੁਨਗਾਵੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਇ
ਹਬਿਧਿਕੀਸੰਪੈਕੋਊਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈ॥੩॥੫॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਇਕਤੁਕੀਆ ॥ ਜਗੁ ਕਊਆ ਨਾਮੁ ਨਹੀ ਚੀਤਿ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਗਿਰੈ ਦੇਖੁ ਭੀਤਿ ॥ ਮਨੂਆ ਡੋਲੈ ਚੀਤਿ ਅਨੀਤਿ ॥ ਜਗ ਸਿਉ ਤੂਟੀ ਝੂਠ ਪਰੀਤਿ ॥੧॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ ਬਜਰੁ ਭਾਰੁ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਗੁਨ ਚਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਰੁ ਬਾਲੂ ਕਾ ਘੂਮਨ ਘੇਰਿ ॥ ਬਰਖਸਿ ਬਾਣੀ ਬੁਦਬੁਦਾ ਹੇਰਿ ॥ ਮਾਤ੍ਰ ਬੂੰਦ ਤੇ ਧਰਿ ਚਕੁ ਫੇਰਿ ॥ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਨਾਮੈ ਕੀ ਚੇਰਿ ॥੨॥ ਸਰਬ ਉਪਾਇ ਗੁਰੂ ਸਿਰਿ ਮੋਰੁ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਪਗ ਲਾਗਉ ਤੋਰ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੋ ਚਾਹਉ ਤੁਝ ਓਰੁ ॥ ਨਾਮੁ ਦੁਰਾਇ ਚਲੈ ਸੋ ਚੋਰੁ ॥੩॥ ਪਤਿ ਖੋਈ ਬਿਖੁ ਅੰਚਲਿ ਪਾਇ ॥ ਸਾਚ ਨਾਮਿ ਰਤਉ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨ੍ਹਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਜਾਇ ॥ ਭੈ ਮਾਨੈ ਨਿਰਭਉ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥੪॥ ਕਾਮਨਿ ਚਾਹੈ ਸੁੰਦਰਿ ਭੋਗੁ ॥ ਪਾਨ ਫੂਲ ਮੀਠੇ ਰਸ ਰੋਗ ॥ ਖੀਲੈ ਬਿਗਸੈ ਤੇਤੋ ਸੋਗ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤਿ ਕੀਨ੍ਹਸਿ ਹੋਗ ॥੫॥ ਕਾਪੜੁ ਪਹਿਰਸਿ ਅਧਿਕੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਮਾਟੀ ਫੂਲੀ ਰੂਪੁ ਬਿਕਾਰੁ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਬਾਂਧੋ ਬਾਰੁ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸੂਨਾ ਘਰੁ ਬਾਰੁ ॥੬॥ ਗਾਛਹੁ ਪੁਤ੍ਰੀ ਰਾਜਕੁਆਰਿ ॥ ਨਾਮੁ ਭਣਹੁ ਸਚੁ ਦੋਤੁ ਸਵਾਰਿ ॥ ਪ੍ਰਿਉ ਸੇਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੇਮ ਅਧਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬਿਖੁ ਤਿਆਸ ਨਿਵਾਰਿ ॥੭॥ ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨਾ ਤੋਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਠਾਢੇ ਚਾਹਹਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦੁਆਰਿ ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਮਿ ਸੰਤੋਖੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੮॥੧॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਮਨੁ ਭੂਲਉ ਭਰਮਸਿ ਆਇ ਜਾਇ ॥ ਅਤਿ ਲੁਬਧ ਲੁਭਾਨਉ ਬਿਖਮ ਮਾਇ ॥ ਨਹ ਅਸਥਿਰੁ ਦੀਸੈ ਏਕ ਭਾਇ ॥ ਜਿਉ ਮੀਨ ਕੁੰਡਲੀਆ ਕੰਠਿ ਪਾਇ ॥੧॥ ਮਨੁ ਭੂਲਉ ਸਮਝਸਿ ਸਾਚ ਨਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ਸਹਜ ਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਭੂਲਉ ਭਰਮਸਿ ਭਵਰ ਤਾਰ ॥ ਬਿਲ ਬਿਰਥੇ ਚਾਹੈ ਬਹੁ ਬਿਕਾਰ ॥ ਮੈਗਲ ਜਿਉ ਫਾਸਸਿ ਕਾਮਹਾਰ ॥ ਕੜਿ ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਓ ਸੀਸ ਮਾਰ ॥੨॥ ਮਨੁ ਮੁਗਧੌ ਦਾਦਰੁ ਭਗਤਿਹੀਨੁ ॥ ਦਰਿ ਭ੍ਰਸਟ ਸਰਾਪੀ ਨਾਮ ਬੀਨੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਜਾਤਿ ਨ ਪਾਤੀ ਨਾਮ ਲੀਨ ॥ ਸਭਿ ਦੂਖ ਸਖਾਈ ਗੁਣਹ ਬੀਨ ॥੩॥ ਮਨੁ ਚਲੈ ਨ ਜਾਈ

ਠਾਕਿ ਰਾਖਹੁ ॥ ਬਿਨੁ ਡਰਿ ਮਰਸਾਤ ਪਤਿ ਨ ਸਾਖੁ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਆਪਿ ਰਾਖੁ ॥ ਧਰ
ਧਾਰਣ ਦੇਖੈ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ॥੪॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਕਿਸੁ ਕਹਉ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਬਿ
ਰਥਾ ਕਹਉ ਮਾਇ ॥ ਅਵਗਣ ਛੋਡਉ ਗੁਣ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਾਤਾ ਸਚਿ ਸ
ਮਾਇ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਉਮੈ ਕਢੈ ਧੋਇ
॥ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਬੰਧਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਸਦਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੬॥ ਮਨੁ ਹਰਿ
ਕੈ ਭਾਣੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੋ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਭੁ ਹੁਕਮੋ ਵਰਤੈ ਹੁ
ਕਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ਦੂਖ ਸੂਖ ਸਭ ਤਿਸੁ ਰਜਾਇ ॥੭॥ ਤੂੰ ਅਭੁਲੁ ਨ ਭੂਲੌ ਕਦੇ ਨਾਹਿ ॥
ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ਮਤਿ ਅਗਾਹਿ ॥ ਤੂ ਮੋਟਉ ਠਾਕੁਰੁ ਸਬਦ ਮਾਹਿ ॥ ਮਨੁ ਨਾਨਕ
ਮਾਨਿਆ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ॥੮॥੨॥ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ॥ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿ
ਆਸ ਜਿਸੁ ਨਰ ਹੋਇ ॥ ਏਕਤੁ ਰਾਚੈ ਪਰਹਰਿ ਦੋਇ ॥ ਦੂਰਿ ਦਰਦੁ ਮਥਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖਾ
ਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਏਕ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਕੇਤੀ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਵਿਰ
ਲਾ ਕੋ ਚੀਨਸਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਬੇਦ ਬਖਾਣਿ ਕਹਹਿ ਇਕੁ ਕਹੀਐ ॥
ਓਹੁ ਬੇਅੰਤੁ ਅੰਤੁ ਕਿਨਿ ਲਹੀਐ ॥ ਏਕੋ ਕਰਤਾ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਕੀਆ ॥ ਬਾਝੁ ਕਲਾ
ਧਰਿ ਗਗਨੁ ਧਰੀਆ ॥੨॥ ਏਕੋ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ॥ ਏਕੁ ਨਿਰਾਲਮੁ
ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ॥੩॥ ਏਕੋ ਧਰਮੁ
ਦ੍ਰਿੜੈ ਸਚੁ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪੂਰਾ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸੋਈ ॥ ਅਨਹਦਿ ਰਾਤਾ ਏਕ ਲਿਵ
ਤਾਰ ॥ ਓਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ॥੪॥ ਏਕੋ ਤਖਤੁ ਏਕੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ਸਰ
ਬੀ ਥਾਈ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੁ ॥ ਓਹੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ
ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੫॥ ਏਕਾ ਮੂਰਤਿ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ ਤਿਥੈ ਨਿਬੜੈ ਸਾਚੁ ਨਿਆਉ ॥ ਸਾਚੀ ਕਰਣੀ
ਪਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥੬॥ ਏਕਾ ਭਗਤਿ ਏਕੋ ਹੈ ਭਾਉ ॥ ਬਿ
ਨੁ ਭੈ ਭਗਤੀ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਮਝਿ ਰਹੈ ਮਿਹਮਾਣੁ ॥ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤਾ ਜਨੁ ਪਰ
ਵਾਣੁ ॥੭॥ ਇਤ ਉਤ ਦੇਖਉ ਸਹਜੇ ਰਾਵਉ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਠਾਕੁਰ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵਉ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਾਚਾ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੮॥੩॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚੰਚਲੁ ਚੀਤੁ ਨ ਪਾਵੈ ਪਾਰਾ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਨ ਲਾਗੈ ਬਾਰਾ ॥
ਦੂਖੁ ਘਣੋ ਮਰੀਐ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੋ ਕਰੈ ਨ ਸਾਰਾ ॥੧॥ ਸਭ ਊਤਮ ਕਿਸੁ ਆ
ਖਉ ਹੀਨਾ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਪਤੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਉਖਧ ਕਰਿ ਥਾਕੀ
ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ ਕਿਉ ਦੁਖੁ ਚੂਕੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੇਰੇ ॥+ ॥੨॥ ਰੋਗੁ ਬਡੋ ਕਿਉ ਬਾਧਉ ਧੀਰਾ ॥ ਰੋਗੁ
ਬੁਝੈ ਸੋ ਕਾਟੈ ਪੀਰਾ ॥ ਮੈ ਅਵਗਣ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਰੀਰਾ ॥ ਢੂਢਤ ਖੋਜਤ ਗੁਰਿ ਮੇਲੇ ਬੀ
ਰਾ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਦਾਰੂ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਜਿਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਵੈ ਰਹਾਉ ॥ ਜਗੁ ਰੋਗੀ
ਕਹ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਉ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਉ ॥੪॥ ਘਰ ਮਹਿ ਘਰੁ ਜੋ ਦੇਖਿ
ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਮਹਲੀ ਸੋ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਮਨੂਆ ਚਿਤ ਮਹਿ ਚੀਤਾ
ਐਸੇ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਅਤੀਤਾ ॥੫॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖਿ ਹ
ਰਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥ ਜਨਮੁ ਜੀਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਦੁ
ਖੁ ਭਾਗਾ ॥੬॥ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਉ ॥ ਸਹਜਿ ਮਰਉ ਜੀਵਤ ਹੀ ਜੀ
ਵਉ ॥ ਅਪਣੋ ਕਰਿ ਰਾਖਹੁ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥ ਤੁਮਰੋ ਹੋਇ ਸੁ ਤੁਝਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥੭॥ ਭੋਗੀ
ਕਉ ਦੁਖੁ ਰੋਗ ਵਿਆਪੈ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਹੀ ਤੇ ਗੁਰ
ਸਬਦਿ ਅਤੀਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮੁ ਰਵੈ ਹਿਤ ਚੀਤਾ ॥੮॥੪॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧
ਇਕ ਤੁਕੀਆ ॥ ਮਤੁ ਭਸਮ ਅੰਧੂਲੇ ਗਰਬਿ ਜਾਹਿ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਨਾ
ਗੇ ਜੋਗੁ ਨਾਹਿ ॥੧॥ ਮੂੜ੍ਹੇ ਕਾਹੇ ਬਿਸਾਰਿਓ ਤੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਤੇਰੈ ਆ
ਵੈ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪੂਛਿ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਸਾਰਿਗ
ਪਾਣਿ ॥੨॥ ਕਿਆ ਹਉ ਆਖਾ ਜਾ ਕਛੂ ਨਾਹਿ ॥ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਸਭ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ॥੩॥
ਕਾਹੇ ਮਾਲੁ ਦਰਬੁ ਦੇਖਿ ਗਰਬਿ ਜਾਹਿ ॥ ਚਲਤੀ ਬਾਰ ਤੇਰੋ ਕਛੂ ਨਾਹਿ ॥੪॥ ਪੰ
ਚ ਮਾਰਿ ਚਿਤੁ ਰਖਹੁ ਥਾਇ ॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਕੀ ਇਹੈ ਪਾਇ ॥੫॥ ਹਉਮੈ ਪੰਖੁ ਤੇਰੈ
ਮਨੈ ਮਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਨ ਚੇਤਹਿ ਮੂੜੇ ਮੁਕਤਿ ਜਾਹਿ ॥੬॥ ਮਤ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਐ ਜਮ ਵ
ਸਿ ਪਾਹਿ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਮੂੜੇ ਚੋਟ ਖਾਹਿ ॥੭॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਹਿ ਆਪੁ ਜਾ
ਇ ॥ ਸਾਚ ਜੋਗੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਆਇ ॥੮॥ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦਿਤਾ ਤਿਸੁ ਚੇਤਹਿ ਨਾਹਿ

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਦੂਖ ਘਣੇਰੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ॥

ਮਣੀਆਸਾਣੀਮੁਦ੍ਰੇਜੋਗੁਨਾਹਿ॥ ਗੁਣਨਾਨਕੁਬੋਲੈਭਲੀਬਾਣਿ॥ਤੂਮੋਤੂਸੁਜਾ
ਖੇਲੇਤੂਪਰਵਾਣਿ॥੧੦॥੫॥ ॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੧ ॥ਦੁਬਿਧਾਦੁਰਮਤਿ
ਅਧੁਲੀਕਾਰ॥ਮਨਮੁਖਿਭਰਮੈਮਝਿਗੁਬਾਰ॥੧॥ਮਨੁਅੰਧੁਲਾਅੰਧੁਲੀਮਤਿਲਾ
ਗੈ॥ਗੁਰਕਰਣੀਬਿਨੁਭਰਮੁਨਭਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਧੁਲੇਗੁਰਮਤਿਨਭਾ
ਈ॥ਪਸੂਭਏਅਭਿਮਾਨੁਨਜਾਈ॥੨॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੰਤਉਪਾਏ॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਭਾ
ਣੇਸਿਰਜਿਸਮਾਏ॥੩॥ਸਗਲੀਭੂਲੈਨਹੀਸਬਦੁਅਚਾਰੁ॥ਸੋਸਮਝੈਜਿਸੁਗੁਰੁਕ
ਰਤਾਰੁ॥੪॥ਗੁਰਕੇਚਾਕਰਠਾਕੁਰਭਾਣੇ॥ਬਖਸਿਲੀਏਨਾਹੀਜਮਕਾਣੇ॥੫॥ਜਿਨਕੈਹਿ
ਰਦੈਏਕੋਭਾਇਆ॥ਆਪੇਮੇਲੇਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥੬॥ਬੇਮੁਹਤਾਜੁਬੇਅੰਤੁਅਪਾ
ਰਾ॥ਸਚਿਪਤੀਜੈਕਰਣੈਹਾਰਾ॥੭॥ਨਾਨਕਭੂਲੇਗੁਰੁਸਮਝਾਵੈ॥ਏਕੁਦਿਖਾਵੈਸਾ
ਚਿਟਿਕਾਵੈ॥੮॥੬॥ ॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੧ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥
ਆਪੇਭਵਰਾਫੂਲਬੇਲਿ॥ਆਪੇਸੰਗਤਿਮੀਤਮੇਲਿ॥੧॥ਐਸੀਭਵਰਾਬਾਸੁ
ਲੇ॥ਤਰਵਰਫੂਲੇਬਨਹਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਕਵਲਾਕੰਤੁਆਪਿ॥ਆਪੇਰਾਵੇ
ਸਬਦਿਥਾਪਿ॥੨॥ਆਪੇਬਛਰੂਗਊਖੀਰੁ॥ਆਪੇਮੰਦਰੁਥੰਮ੍ਹੁਸਰੀਰੁ॥੩॥ਆਪੇ
ਕਰਣੀਕਰਣਹਾਰੁ॥ਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਕਰਿਬੀਚਾਰੁ॥੪॥ਤੂਕਰਿਕਰਿਦੇਖਹਿਕਰਣ
ਹਾਰੁ॥ਜੋਤਿਜੀਅਅਸੰਖਦੇਇਅਧਾਰੁ॥੫॥ਤੂਸਰੁਸਾਗਰੁਗੁਣਗਹੀਰੁ॥ਤੂਅ
ਕੁਲਨਿਰੰਜਨੁਪਰਮਹੀਰੁ॥੬॥ਤੂਆਪੇਕਰਤਾਕਰਣਜੋਗੁ॥ਨਿਹਕੇਵਲੁਰਾਜ
ਨਸੁਖੀਲੋਗੁ॥੭॥ਨਾਨਕਧ੍ਰਾਪੇਹਰਿਨਾਮਸੁਆਦਿ॥ਬਿਨੁਹਰਿਗੁਰਪ੍ਰੀਤਮਜਨ
ਮੁਬਾਦਿ॥੮॥੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲੁਮਹਲਾ੧ ॥ਘਰੁ੨ ॥ਨਉਸਤਚਉਦਹਤੀਨਿਚਾ
ਰਕਰਿਮਹਲਤਿਚਾਰਿਬਹਾਲੀ॥ਚਾਰੇਦੀਵੇਚਹੁਹਥਿਦੀਏਏਕਾਏਕਾਵਾਰੀ॥
੧॥ਮਿਹਰਵਾਨਮਧੁਸੂਦਨਮਾਧੌ॥ਐਸੀਸਕਤਿਤੁਮਾਰੀ॥ਰਹਾਉ॥ਘਰਿਘ
ਰਿਲਸਕਰੁਪਾਵਕੁਤੇਰਾਧਰਮੁਕਰੇਸਿਕਦਾਰੀ॥ਧਰਤੀਦੇਗਮਿਲੈਇਕਵੇਰਾਭਾ
ਗੁਤੇਰਾਭੰਡਾਰੀ॥੨॥ਨਾਸਾਬੂਰੁਹੋਵੈਫਿਰਿਮੰਗੈਨਾਰਦੁਕਰੈਖੁਆਰੀ॥ਲਬੁਅੰਧੇ

ਰਬੰਦੀਖਾਨਾਅਉਗਣਪੈਰਿਲੁਹਾਰੀ ॥੩॥ ਪੂੰਜੀਮਾਰਪਵੈਨਿਤਮੁਦਗਰਪਾਪੁ
ਕਰੇਕੋਟਵਾਰੀ ॥ ਭਾਵੈਚੰਗਾਭਾਵੈਮੰਦਾਜੈਸੀਨਦਰਿਤੁਮਾਰੀ ॥੪॥ ਆਦਿਪੁਰਖ
ਕਉਅਲਹੁਕਹੀਐਸੇਖਾਂਆਈਵਾਰੀ ॥ ਦੇਵਲਦੇਵਤਿਆਕਰੁਲਾਗਾਐਸੀ
ਕੀਰਤਿਚਾਲੀ ॥੫॥ ਕੂਜਾਬਾਂਗਨਿਵਾਜਮੁਸਲਾਨੀਲਰੂਪਬਨਵਾਰੀ ॥ ਘਰਿ
ਘਰਿਮੀਆਂਸਭਨਾਂਜੀਆਂਬੋਲੀਅਵਰਤੁਮਾਰੀ ॥੬॥ ਜੇਤੂਮੀਰਮਹੀਪਤਿਸਾ
ਹਿਬੁਕੁਦਰਤਿਕਉਣਹਮਾਰੀ ॥ ਚਾਰੇਕੁੰਟਸਲਾਮੁਕਰਹਿਗੇਘਰਿਘਰਿਸਿਫਤਿਤੁ
ਮਾਰੀ ॥੭॥ ਤੀਰਥਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਪੁੰਨਦਾਨਕਿਛੁਲਾਹਾਮਿਲੈਦਿਹਾੜੀ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁ
ਮਿਲੈਵਡਿਆਈਮੇਕਾਘੜੀਸਮਾਲੀ ॥੮॥੮॥

ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲੁਮਹਲਾ੪ ॥ਘਰੁ੨ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਾਇਆਨਗਰਿਇਕੁਬਾਲਕੁਵਸਿਆਖਿਨੁਪਲੁਥਿਰੁਨਰਹਾਈ ॥ ਅਨਿਕਉ
ਪਾਵਜਤਨਕਰਿਥਾਕੇਬਾਰੰਬਾਰਭਰਮਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਬਾਲਿਕੁਇਕਤੁਘਰਿ
ਆਣੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਪੂਰਾਪਾਈਐਭਜੁਰਾਮਨਾਮੁਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ
ਮਿਰਤਕੁਮੜਾਸਰੀਰੁਹੈਸਭੁਜਗੁਜਿਤੁਰਾਮਨਾਮੁਨਹੀਵਸਿਆ ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਗੁਰਿ
ਉਦਕੁਚੁਆਇਆਫਿਰਿਹਰਿਆਹੋਆਰਸਿਆ ॥੨॥ ਮੈਨਿਰਖਤਨਿਰਖਤਸਰੀਰੁਸ
ਭੁਖੋਜਿਆਇਕੁਗੁਰਮੁਖਿਚਲਤੁਦਿਖਾਇਆ ॥ ਬਾਹਰੁਖੋਜਿਮੁਏਸਭਿਸਾਕਤ
ਹਰਿਗੁਰਮਤੀਘਰਿਪਾਇਆ ॥੩॥ ਦੀਨਾਦੀਨਦਇਆਲਭਏਹੈਜਿਉਕ੍ਰਿਸਨੁ
ਬਿਦਰਘਰਿਆਇਆ ॥ ਮਿਲਿਓਸੁਦਾਮਾਭਾਵਨੀਧਾਰਿਸਭੁਕਿਛੁਆਗੈਦਾ
ਲਦੁਭੰਜਿਸਮਾਇਆ ॥੪॥ ਰਾਮਨਾਮਕੀਪੈਜਵਡੇਰੀਮੇਰੇਠਾਕੁਰਿਆਪਿਰਖਾ
ਈ ॥ ਜੇਸਭਿਸਾਕਤਕਰਹਿਬਖੀਲੀਇਕਰਤੀਤਿਲੁਨਘਟਾਈ ॥੫॥ ਜਨਕੀਉ
ਸਤਤਿਹੈਰਾਮਨਾਮਾਦਹਦਿਸਿਸੋਭਾਪਾਈ ॥ ਨਿੰਦਕੁਸਾਕਤੁਖਵਿਨਸਕੈਤਿਲੁਅ
ਪਣੈਘਰਿਲੂਕੀਲਾਈ ॥੬॥ ਜਨਕਉਜਨੁਮਿਲਿਸੋਭਾਪਾਵੈਗੁਣਮਹਿਗੁਣਪ
ਰਗਾਸਾ ॥ ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੇਜਨਪ੍ਰੀਤਮਪਿਆਰੇਜੋਹੋਵਹਿਦਾਸਨਿਦਾਸਾ ॥੭॥ ਆ

ਪੰਜਲੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾ
ਏ ਜਿਉ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥੮॥੧॥੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਦੁਤੁਕੀਆ

ਸੁਣਿ ਸਾਖੀ ਮਨ ਜਪਿ ਪਿਆਰ ॥ ਅਜਾਮਲੁ ਉਧਰਿਆ ਕਹਿ ਏਕ ਬਾਰ ॥ ਬਾਲ
ਮੀਕੈ ਹੋਆ ਸਾਧਸੰਗੁ ॥ ਧ੍ਰੂ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਨਿਸੰਗ ॥੧॥ ਤੇਰਿਆ ਸੰਤਾ ਜਾਚ
ਉ ਚਰਨ ਰੇਨ ॥ ਲੇ ਮਸਤਕਿ ਲਾਵਉ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਨਿਕਾ ਉਧਰੀ
ਹਰਿ ਕਹੈ ਤੋਤ ॥ ਗਜਇੰਦ੍ਰ ਧਿਆਇਓ ਹਰਿ ਕੀਓ ਮੋਖ ॥ ਬਿਪ੍ਰ ਸੁਦਾਮੇ ਦਾਲ
ਦੁ ਭੰਜ ॥ ਰੇ ਮਨ ਤੂ ਭੀ ਭਜੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥੨॥ ਬਧਿਕੁ ਉਧਾਰਿਓ ਖਮਿ ਪ੍ਰਹਾਰ ॥ ਕੁਬਜਾ
ਉਧਰੀ ਅੰਗੁਸਟ ਧਾਰ ॥ ਬਿਦਰੁ ਉਧਾਰਿਓ ਦਾਸਤ ਭਾਇ ॥ ਰੇ ਮਨ ਤੂ ਭੀ ਹਰਿ
ਧਿਆਇ ॥੩॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਰਖੀ ਹਰਿ ਪੈਜ ਆਪ ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਛੀਨਤ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਰਖੀ ਲਾ
ਜ ॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਅੰਤ ਬਾਰ ॥ ਰੇ ਮਨ ਸੇਵਿ ਤੂ ਪਰਹਿ ਪਾਰ ॥੪॥ ਧੰਨੈ ਸੇਵਿ
ਆ ਬਾਲ ਬੁਧਿ ॥ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਈ ਸਿਧਿ ॥ ਬੇਣੀ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕੀਓ ਪ੍ਰ
ਗਾਸੁ ॥ ਰੇ ਮਨ ਤੂ ਭੀ ਹੋਹਿ ਦਾਸੁ ॥੫॥ ਜੈਦੇਵ ਤਿਆਗਿਓ ਅਹੰਮੇਵ ॥ ਨਾਈ ਉਧਰਿ
ਓ ਸੈਨੁ ਸੇਵ ॥ ਮਨੁ ਡੀਗਿ ਨ ਡੋਲੈ ਕਹੂ ਜਾਇ ॥ ਮਨ ਤੂ ਭੀ ਤਰਸਹਿ ਸਰਣਿ ਪਾਇ ॥
੬॥ ਜਿਹ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਠਾਕੁਰਿ ਕੀਓ ਆਪਿ ॥ ਸੇ ਤੈਂ ਲੀਨੇ ਭਗਤ ਰਾਖਿ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਗੁਣੁ
ਅਵਗਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ਕੋਇ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਦੇਖਿ ਮਨੁ ਲਗਾ ਸੇਵ ॥੭॥ ਕਬੀ
ਰਿ ਧਿਆਇਓ ਏਕ ਰੰਗ ॥ ਨਾਮਦੇਵ ਹਰਿ ਜੀਉ ਬਸਹਿ ਸੰਗਿ ॥ ਰਵਿਦਾਸ ਧਿ
ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਅਨੂਪ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਗੋਵਿੰਦ ਰੂਪ ॥੮॥੧॥੧੦॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮੇ ਜੋਨਿ ਮਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਬਿ
ਨੁ ਨਰਕਿ ਪਾਹਿ ॥ ਭਗਤਿ ਬਿਹੂਨਾ ਖੰਡ ਖੰਡ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਜਮੁ ਦੇਤ ਡੰਡ ॥੧॥ ਗੋਬਿੰ
ਦ ਭਜਹੁ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਮੀਤ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਕਰਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਆ
ਵਤ ਕਹੂ ਕਾਜ ॥ ਧੂੰਮ ਬਾਦਰ ਸਭਿ ਮਾਇਆ ਸਾਜ ॥ ਪਾਪ ਕਰੰਤੌ ਨਹ ਸੰਗਾਇ ॥

ਬਿਖੁ ਕਾ ਮਾਤਾ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੨॥ ਨਉ ਨਉ ਕਰਤ ਬਧੇ ਬਿਕਰਾਲ ਮੋਹ ਲੋਭ ਕੂੜੁ ਬ
ਸਮਾਰਾ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਨੁ ਵਸਿ ਕੀਆ ॥ ਸੁਪਨੈ ਨਾਮੁ ਨ ਹਰਿ ਲੀਆ ॥੩॥
ਕਬਹੀ ਰਾਜਾ ਕਬਹ ਸਗਾਨੁ ਭ੍ਰਾਦ੍ਰ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਬਾਧੋ ਸੰਗਿ ਸਰਾਮ ਨ ਉਪਰਨ ਕਾ ਸਾਜੁ
ਨਾਤਿ ਪਾਪ ਬੰਧਨ ਨਿਤ ਪਉਤ ਜਾਤਿ ॥ ਸਾਈ ਨ ਮਿਤ੍ਰ ਕੋਊ ਸਖਾ ਨਾਹਿ ॥ ਆਪਿ ਬੀ
ਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਕੀਨੈ ਹੋਤ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੇ ਛੋਡਿ ਚਲਿਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਗਵਾ
ਰਾ ॥੫॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬਹੁ ਭਰਮਿਆ ॥ ਕਿਰਤ ਰੇਖ ਕਰਿ ਕਰਮਿਆ ॥ ਕਰਣੈਹਾਰੁ
ਅਲਿਪਤੁ ਆਪਿ ॥ ਨਹੀ ਲੇਪੁ ਪ੍ਰਭ ਪੁੰਨ ਪਾਪੁ ॥੬॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਦਇਆਲ
ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪੂਰਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਠਉਰੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹੁ
ਨਾਉ ॥੭॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਤੂ ਕਰਣਹਾਰੁ ॥ ਤੂ ਊਚਾ ਤੂ ਬਹੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲ
ੜਿ ਲੇਹੁ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥੮॥੨॥੧੧॥

ਬਸੰਤ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਪਉੜੀ ॥ ॥ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਕੈ ਹੋਹੁ ਹਰਿਆ ਭਾਈ ॥ ਕਰਮਿ ਲਿ
ਖੰਤੈ ਪਾਈਐ ਇਹ ਰੁਤਿ ਸੁਹਾਈ ॥ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਮਉਲਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਫਲੁ ਪਾਈ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਲਥੀ ਸਭ ਛਾਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰੈ ਏਕੁ ਨਾ
ਮੁ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਧਾਈ ॥੧॥ ਪੰਜੇ ਬਧੇ ਮਹਾਬਲੀ ਕਰਿ ਸਚਾ ਢੋਆ ॥ ਆਪਣੇ
ਚਰਣ ਜਪਾਇਅਨੁ ਵਿਚਿ ਦਯੁ ਖੜੋਆ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭਿ ਮਿਟਿ ਗਏ ਨਿਤ ਨ
ਵਾ ਨਿਰੋਆ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ਫਿਰਿ ਪਾਇ ਨ ਮੋਆ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿ
ਆ ਨਾਨਕਾ ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਹੋਆ ॥੨॥ ਕਿਥਹੁ ਉਪਜੈ ਕਹ ਰਹੈ ਕਹ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥
ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਖਸਮ ਕੇ ਕਉਣੁ ਕੀਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਕਹਨਿ ਧਿਆਇਨਿ ਸੁਣਨਿ ਨਿ
ਤ ਸੇ ਭਗਤ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਾਹਿਬੋ ਦੂਸਰੁ ਲਵੈ ਨ ਲਾਵੈ ॥ ਸਚੁ ਪੂਰੈ
ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਾਵੈ ॥੩॥੧॥

ਬਸੰਤਿ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥੬੮॥ ਦੁਤੁਕੇ ॥੧੧॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਦੁਇ ॥੧॥
ਜੁਮਲਾ ॥੮੦॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥

ਮਉਲੀ ਧਰਤੀ ਮਉਲਿਆ ਅਕਾਸੁ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਉਲਿਆ ਆਤਮ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥੧॥ ਰਾਜਾ ਰਾਮੁ ਮਉਲਿਆ ਅਨਤ ਭਾਇ ॥ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਤੀਆ ਮਉਲੇ ਚਾਰਿ ਬੇਦ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਮਉਲੀ ਸਿਉ ਕਤੇਬ ॥੨॥ ਸੰਕਰੁ ਮਉਲਿਓ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ॥ ਕਬੀਰ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਸਮਾਨ ॥੩॥੧॥

ਪੰਡਿਤ ਜਨ ਮਾਤੇ ਪੜ੍ਹਿ ਪੁਰਾਨ ॥ ਜੋਗੀ ਮਾਤੇ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ॥ ਸੰਨਿਆਸੀ ਮਾਤੇ ਅਹੰਮੇਵ ॥ ਤਪਸੀ ਮਾਤੇ ਤਪ ਕੈ ਭੇਵ ॥੧॥ ਸਭ ਮਦ ਮਾਤੇ ਕੋਊ ਨ ਜਾਗ ॥ ਸੰਗ ਹੀ ਚੋਰ ਘਰੁ ਮੁਸਨ ਲਾਗ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਗੈ ਸੁਕਦੇਉ ਅਰੁ ਅਕੂਰੁ ॥ ਹਣਵੰਤੁ ਜਾਗੈ ਧਰਿ ਲੰਕੂਰੁ ॥ ਸੰਕਰੁ ਜਾਗੈ ਚਰਨ ਸੇਵ ॥ ਕਲਿ ਜਾਗੇ ਨਾਮਾ ਜੈਦੇਉ ॥੨॥ ਜਾਗਤ ਸੋਵਤ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੈ ਸੋਈ ਸਾਰੁ ॥ ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਕੇ ਅਧਿਕ ਕਾਮ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥੩॥੨॥

ਜੋਇ ਖਸਮੁ ਹੈ ਜਾਇਆ ॥ ਪੂਤਿ ਬਾਪੁ ਖੇਲਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸ੍ਰਵਣਾ ਖੀਰੁ ਪਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਦੇਖਹੁ ਲੋਗਾ ਕਲਿ ਕੋ ਭਾਉ ॥ ਸੁਤਿ ਮੁਕਲਾਈ ਅਪਨੀ ਮਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਗਾ ਬਿਨੁ ਹੁਰੀਆ ਮਾਰਤਾ ॥ ਬਦਨੈ ਬਿਨੁ ਖਿਰ ਖਿਰ ਹਾਸਤਾ ॥ ਨਿਦ੍ਰਾ ਬਿਨੁ ਨਰੁ ਪੈ ਸੋਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਬਾਸਨ ਖੀਰੁ ਬਿਲੋਵੈ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਅਸਥਨ ਗਊ ਲਵੇਰੀ ॥ ਪੈਡੇ ਬਿਨੁ ਬਾਟ ਘਨੇਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਟ ਨ ਪਾਈ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸਮਝਾਈ ॥੩॥੩॥

ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਪਠਾਏ ਪੜ੍ਹਨ ਸਾਲ ॥ ਸੰਗਿ ਸਖਾ ਬਹੁ ਲੀਏ ਬਾਲ ॥ ਮੋ ਕਉ ਕਹਾ ਪੜ੍ਹਾਵਸਿ ਆਲ ਜਾਲ ॥ ਮੇਰੀ ਪਟੀਆ ਲਿਖਿ ਦੇਹੁ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ॥੧॥ ਨਹੀ ਛੋਡਉ ਰੇ ਬਾਬਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਮੇਰੋ ਅਉਰ ਪੜ੍ਹਨ ਸਿਉ ਨਹੀ ਕਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਡੈ ਮਰਕੈ ਕਹਿਓ ਜਾਇ ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਬੁਲਾਏ ਬੇਗਿ ਧਾਇ ॥ ਤੂ ਰਾਮ ਕਹਨ ਕੀ ਛੋਡੁ ਬਾਨਿ ॥ ਤੁਝੁ ਤੁਰਤੁ ਛਡਾ

ਊਮੇਰੋਕਹਿਓਮਾਨਿ॥੨॥ਮੋਕਉਕਹਾਸਤਾਵਹੁਬਾਰਬਾਰ॥ਪ੍ਰਭਿਜਲਥਲਗਿਰਿਕੀ
ਏਪਹਾਰ॥ਇਕੁਰਾਮੁਨਛੋਡਉਗੁਰਹਿਗਾਰਿ॥ਮੋਕਉਘਾਲਿਜਾਰਿਭਾਵੈਮਾਰਿਡਾ
ਰਿ॥੩॥ਕਾਢਿਖੜਗੁਕਾਲੁਭਇਓਹੈਰੋਸਿ॥ਮੋਹਿਬਤਾਉਜੁਤੁਹਿਰਾਖੈਦੋਸਿ॥ਪ੍ਰਭਥੰ
ਭਤੇਨਿਕਸੇਕੈਬਿਸਥਾਰ॥ਹਰਨਾਖਸੁਛੇਦਿਓਨਖਬਿਦਾਰ॥੪॥ਓਇਪਰਮਪੁ
ਰਖਦੇਵਾਧਿਦੇਵ॥ਭਗਤਿਹੇਤਿਨਰਸਿੰਘਭੇਵ॥ਕਹਿਕਬੀਰਕੋਲਖੈਨਪਾਰ॥
ਪ੍ਰਹਲਾਦਉਧਾਰੇਅਨਿਕਬਾਰ॥੫॥੪॥ ॥ਇਸੁਤਨਮਨਮਧੇਮਦਨਚੋਰ॥
ਜਿਨਿਗਿਆਨਰਤਨੁਹਿਰਿਲੀਨਮੋਰ॥ਮੈਅਨਾਥੁਪ੍ਰਭਕਹਉਕਾਹਿ॥ਕੋਕੋਨ
ਬਿਗੂਤੋਮੈਕੋਆਹਿ॥੧॥ਮਾਧਉਦਾਰੁਨਦੁਖੁਸਹਿਓਨਜਾਇ॥ਮੇਰੋਚਪਲਬੁ
ਧਿਸਿਉਕਹਾਬਸਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਨਕਸਨੰਦਨਸਿਵਸੁਕਾਦਿ॥ਨਾਭਿਕਮਲਜਾ
ਨੇਬ੍ਰਹਮਾਦਿ॥ਕਬਿਜਨਜੋਗੀਜਟਾਧਾਰਿ॥ਸਭਆਪਨਅਉਸਰਚਲੇਸਾਰਿ॥੨॥
ਤੂਅਥਾਹੁਮੋਹਿਥਾਹਨਾਹਿ॥ਪ੍ਰਭਦੀਨਾਨਾਥਦੁਖੁਕਹਉਕਾਹਿ॥ਮੋਰੋਜਨਮਮਰਨਦੁ
ਖੁਆਥਿਧੀਰ॥ਸੁਖਸਾਗਰਗੁਨਰਉਕਬੀਰ॥੩॥੫॥
ਨਾਇਕੁਏਕੁਬਨਜਾਰੇਪਾਚ॥ਬਰਧਪਚੀਸਕਸੰਗੁਕਾਚ॥ਨਉਬਹੀਆਂਦਸਗੋ
ਨਿਆਹਿ॥ਕਸਨਿਬਹਤਰਿਲਾਗੀਤਾਹਿ॥੧॥ਮੋਹਿਐਸੇਬਨਜਸਿਉਨਹੀਨ
ਕਾਜੁ॥ਜਿਹਘਟੈਮੂਲੁਨਿਤਬਢੈਬਿਆਜੁ॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਤਸੂਤਮਿਲਿਬਨ
ਜੁਕੀਨ॥ਕਰਮਭਾਵਨੀਸੰਗਲੀਨ॥ਤੀਨਿਜਗਾਤੀਕਰਤਰਾਰਿ॥ਚਲੋਬਨਜਾਰਾ
ਹਾਥਝਾਰਿ॥੨॥ਪੂੰਜੀਹਿਰਾਨੀਬਨਜੁਟੂਟ॥ਦਹਦਿਸਟਾਂਡੋਗਇਓਫੂਟਿ॥ਕਹਿ
ਕਬੀਰਮਨਸਰਸੀਕਾਜ॥ਸਹਜਸਮਾਨੋਤਭਰਮਭਾਜ॥੩॥੬॥
ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲੁ॥ ॥ਘਰੁ੨ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਾਤਾਜੂਠੀਪਿਤਾਭੀਜੂਠਾਜੂਠੇਹੀਫਲਲਾਗੇ॥ਆਵਹਿਜੂਠੇਜਾਹਿਭੀਜੂ
ਠੇਜੂਠੇਮਰਹਿਅਭਾਗੇ॥੧॥ਕਹੁਪੰਡਿਤਸੂਚਾਕਵਨੁਠਾਉ॥ਜਹਾਂਬੈਸਿਹਉਭੋਜ
ਨੁਖਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਹਬਾਜੂਠੀਬੋਲਤਜੂਠਾਕਰਨਨੇਤ੍ਰਸਭਿਜੂਠੇ॥ਇੰਦ੍ਰੀ
ਕੀਜੂਠਿਉਤਰਸਿਨਾਹੀਬ੍ਰਹਮਅਗਨਿਕੇਲੂਠੇ॥੨॥ਅਗਨਿਭੀਜੂਠੀਪਾਨੀਜੂਠਾ

ਜੂਠੀਬੈਸਿਧਕਾਇਆਜੂਠੀਕਰਛੀਪਰੋਸਨਿਲਾਗਾਜੂਠੇਹੀਬੈਠਿਖਾਇਆ॥੩
॥ਗੋਬਰੁਜੂਠਚਉਕਾਜੂਠਜੂਠੀਦੀਨੀਕਾਰਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਤੇਈਨਰਸੂਚੇਸਾਚੀ
ਪਰੀਬਿਚਾਰਾ॥੪॥੧॥੭॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

[illegible] ਜੈਸੀਤੇਰੀਚਾਲ [illegible]ਊਪਰਿਝਮਕ
ਬਾਲ॥੧॥ਇਸਘਰਮਹਿਹੈਸੁਤੂਢੂੰਢਿਖਾਹਿ॥ਅਉਰਕਿਸਹੀਕੇਤੂਮਤਿਹੀਜਾ
ਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਾਕੀਚਾਟਹਿਚੂਨੁਖਾਹਿ॥ਚਾਕੀਕਾਚੀਥਰਾਕਹਾਂਲੈਜਾਹਿ॥੨॥
ਛੀਕੇਪਰਤੇਰੀਬਹੁਤੁਡੀਠਿ॥ਮਤੁਲਕਰੀਸੋਟਾਤੇਰੀਪਰੀਪੀਠਿ॥੩॥ਕਹਿਕ
ਬੀਰਭੋਗਭਲੇਕੀਨ॥ਮਤਿਕੋਊਮਾਰੈਈਂਟਢੇਮ॥੪॥੮॥ ॥ਰਾਗੁਬਸੰਤੁ॥

ਕਤਜਾਈਐਰੇਘਰਿਲਾਗੋਰੰਗੁ॥ਮੇਰਾਚਿਤੁਨਚਲੈਮਨੁਭਇਓਪੰਗੁ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਏਕਦਿਵਸਮਨਭਈਉਮੰਗ॥ਘਸਿਚੰਦਨਚੋਆਬਹੁਸੁਗੰਧ॥ਪੂਜਨਚਾਲੀ
ਬ੍ਰਹਮਠਾਇ॥ਸੋਬ੍ਰਹਮੁਬਤਾਇਓਗੁਰਮਨਹੀਮਾਹਿ॥੧॥ਜਹਜਾਈਐਤਹ
ਜਲਪਖਾਨ॥ਤੂਪੂਰਿਰਹਿਓਹੈਸਭਸਮਾਨ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਭਦੇਖੇਜੋਇ॥ਊਹਾਂਤਉ
ਜਾਈਐਜਉਈਹਾਂਨਹੋਇ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਮੈਬਲਿਹਾਰੀਤੋਰ॥ਜਿਨਿਸਕਲਬਿਕਲ
ਭ੍ਰਮਕਾਟੇਮੋਰ॥ਰਾਮਾਨੰਦਸੁਆਮੀਰਮਤਬ੍ਰਹਮ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਾਟੈਕੋਟਿਕਰਮ॥
੩॥੧॥੯॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬਸੰਤੁਬਾਣੀਨਾਮਦੇਉਜੀਕੀ॥ ॥ਸਾਹਿਬੁਸੰਕਟਵੈਸੇਵਕੁਭਜੈ॥ਚਿਰੰਕਾ
ਲਨਜੀਵੈਦੋਊਕੁਲਲਜੈ॥੧॥ਤੇਰੀਭਗਤਿਨਛੋਡਉਭਾਵੈਲੋਗੁਹਸੈ॥ਚਰ
ਨਕਮਲਮੇਰੇਹੀਅਰੇਬਸੈਂ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੇਅਪਨੇਧਨਹਿਪ੍ਰਾਨੀਮਰਨੁਮਾਂਡੈ॥ਤੈ
ਸੇਸੰਤਜਨਾਂਰਾਮਨਾਮੁਨਛਾਡੈਂ॥੨॥ਗੰਗਾਗਇਆਗੋਦਾਵਰੀਸੰਸਾਰਕੇਕਾਮਾ॥ਨਾ
ਰਾਇਣੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਤਸੇਵਕੁਨਾਮਾ॥੩॥੧॥੧੦॥ ॥ਲੋਭਲਹਰਿ
ਅਤਿਨੀਝਰਬਾਜੈ॥ਕਾਇਆਡੂਬੈਕੇਸਵਾ॥੧॥ਸੰਸਾਰਸਮੁੰਦੇਤਾਰਿਗੋਬਿੰਦੇ॥ਤਾ
ਰਿਲੈਬਾਪਬੀਠੁਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਲਬੇੜਾਹਉਖੇਵਿਨਸਾਕਉ॥ਤੇਰਾਪਾਰੁਨ
ਪਾਇਆਬੀਠੁਲਾ॥੨॥ਹੋਹੁਦਇਆਲੁਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਤੂਮੋਕਉਪਾਰਿਉਤਾਰੇਕੇ

ਸਦਾ॥੩॥ਨਾਮਾਕਹੈਭਗਤਿਕਰਿਕੀਨਜਾਨਉ॥ਏਕਉਬਾਰਨੇਤਿਬਾਰਨੇਤਿਚੀਨੁ
ਲਾਗੋ॥੨॥੧੧॥ ਬਸੰਤੁ॥ ਸਤਜੁਅਵਜਿਅਪ੍ਰਨਿਮਟੀਗਾੜੀ
ਚਾਲਤੀ॥ਪੀਠਿਤਿਨਕਾਲੇਕਾਰਿਡਕਤੀ॥੧॥ਜੈਸੇਪਨਕਤਖੁਦਿਏਡਕਤੀ॥
ਸਾਰਿਪੋਦਨਚਾਲੀਲਾਤੂਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧੋਬੀਧੋਵੈਬਿਰਹਬਿਰਾਤਾ॥ਹਰਿ
ਚਰਨਮੇਰਾਮਨੁਰਾਤਾ॥੨॥ਭਣਤਿਨਾਮਦੇਉਰਮਿਰਹਿਆ॥ਅਪਨੇਭਗਤਪਰਕ
ਰਿਪਾਕੀਆ॥੩॥੩॥੧੨॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਬਸੰਤੁਬਾਨੀਰਵਿਦਾਸਜੀਉ॥ ਤੁਝਹਿਸੁਝੰਤਾਕਛੂਨਾਹਿ॥ਪਹਿਰਾ
ਵਾਦੇਖਿਉਭਿਜਾਹਿ॥ਗਰਬਵੰਤੀਕਾਨਾਹੀਠਾਉ॥ਤੇਰੀਗਰਦਨਿਊਪਰਿਲਵੈ
ਕਾਉ॥੧॥ਤੂਕਾਇਗਰਬਹਿਬਾਵਲੀ॥ਜੈਸੇਭਾਦਉਖੂੰਬਰਾਜੁਤੂਤਿਸਤੇਖਰੀਉ
ਤਾਵਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੇਕੁਰੰਕਨਹੀਪਾਇਓਭੇਦੁ॥ਤਨਿਸੁਗੰਧਢੂਢੈਪ੍ਰਦੇ
ਸੁ॥ਅਪਤਨਕਾਜੋਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ਤਿਸੁਨਹੀਜਮਕੰਕਰੁਕਰੇਖੁਆਰੁ॥੨॥ਪੁਤ੍ਰਕ
ਲਤ੍ਰਕਾਕਰਹਿਅਹੰਕਾਰ॥ਠਾਕੁਰਲੇਖਾਮਗਨਹਾਰੁ॥ਫੇੜੇਕਾਦੁਖੁਸਹੈਜੀ
ਉ॥ਪਾਛੇਕਿਸਹਿਪੁਕਾਰਹਿਪੀਉਪੀਉ॥੩॥ਸਾਧੂਕੀਜਉਲੇਹਿਓਟ॥ਤੇਰੇਮਿ
ਟਹਿਪਾਪਸਭਕੋਟਿਕੋਟਿ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਜੁਜਪੈਨਾਮੁ॥ਤਿਸੁਜਾਤਿਨਜਨਮੁਨਜੋਨਿ
ਕਾਮੁ॥੪॥੧॥੧੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਬਸੰਤੁ॥ ਸੁਰਹਕੀਜੈਸੀਤੇਰੀਚਾਲ॥ਤੇਰੀਪੂੰਛਟਊਪਰਿਝਮਕਬਾਲ॥੧॥ਇਸਘਰਮਹਿਹੈਸੁਤੂ
ਢੂੰਢਿਖਾਹਿ॥ਅਵਰਕਿਸਹੀਕੇਤੂਮਤਹੀਜਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਾਕੀਚਾਟਹਿਚੂਨੁਖਾਹਿ॥ਚਾਕੀਕਾਚੀਥਰਾਕਹਾ
ਲੈਜਾਹਿ॥੨॥ਛੀਕੇਪਰਤੇਰੀਬਹੁਤੁਡੀਠਿ॥ਮਤੁਲਕਰੀਸੋਟਾਤੇਰੀਪਰੈਪੀਠਿ॥੩॥ਕਹਿਕਬੀਰ
ਭੋਗਭਲੇਕੀਨਾ॥ਮਤੁਕੋਊਮਾਰੈਈਟਢੀਮਾ॥੪॥੮॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ॥
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੧

ਅਪੁਨੇ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਹਉ ਚੇਰੀ ॥ ਚਰਨ ਗਹੇ ਜਗਜੀਵਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਨਿਬੇਰੀ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਨ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪਰਮੇਸਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਹਮਾਰੇ ॥ ਮੋਹਨ ਮੋਹਿ ਲੀਆ
ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਸਮਝਸਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥੧॥ ਮਨਮੁਖ ਹੀਨ ਹੋਛੀ ਮਤਿ ਝੂਠੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੀ
ਰ ਸਰੀਰੇ ॥ ਜਬ ਕੀ ਰਾਮ ਰੰਗੀਲੈ ਰਾਤੀ ਰਾਮ ਜਪਤ ਮਨ ਧੀਰੇ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਛੋਡਿ ਭਈ
ਬੈਰਾਗਨਿ ਤਬ ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਬਿਸਰੀ
ਲਾਜ ਲੋਕਾਨੀ ॥੩॥ ਭੂਰ ਭਵਿਖ ਨਾਹੀ ਤੁਮ ਜੈਸੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕੈ
ਨਾਮਿ ਰਤੀ ਸੋਹਾਗਨਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਭਤਾਰਾ ॥੪॥੧॥ ॥ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੧
ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਦੁਖੁ ਬਿਆਪੈ ॥ ਜਿਹਵਾ ਸਾਦੁ ਨ ਫੀਕੀ ਰਸ ਬਿਨੁ ਬਿਨੁ
ਪ੍ਰਭ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਪੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦਰਸੁ ਨ ਪਰਸੈ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤਬ ਲਗੁ ਭੂਖ
ਪਿਆਸੀ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਤ ਹੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਜਲ ਰਸਿ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੀ ॥੧॥
ਊਨਵਿ ਘਨਹਰੁ ਗਰਜੈ ਬਰਸੈ ਕੋਕਿਲ ਮੋਰ ਬੈਰਾਗੈ ॥ ਤਰਵਰ ਬਿਰਖ ਬਿਹੰਗ ਭੁਇ
ਅੰਗਮ ਘਰਿ ਪਿਰੁ ਧਨ ਸੋਹਾਗੈ ॥੨॥ ਕੁਚਿਲ ਕੁਰੂਪਿ ਕੁਨਾਰਿ ਕੁਲਖਨੀ ਪਿਰ ਕਾ
ਸਹਜੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਰੰਗਿ ਰਸਨ ਨਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਖ ਸਮਾਨਿਆ ॥
੩॥ ਆਇ ਨ ਜਾਵੈ ਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਨਾ ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਸਰੀਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਸਹਜ ਸੁਹੇਲੀ
ਪ੍ਰਭ ਦੇਖਤ ਹੀ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੪॥੨॥ ॥ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਦੂਰਿ ਨਾਹੀ ਮੇ
ਰੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨਿ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਹਰਿ ਪਾਏ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਹਰਿ ਮਿਲੀਐ ਵਰ ਕਾਮਨਿ ਧਨ ਸੋਹਾਗੁ ਪਿਆਰੀ ॥ ਜਾਤਿ ਬ
ਰਨ ਕੁਲ ਸਹਸਾ ਚੂਕਾ ਗੁਰਮਤਿ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਅਭਿਮਾਨੁ
ਨ ਤਾ ਕਉ ਹਿੰਸਾ ਲੋਭੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥ ਸਹਜਿ ਰਵੈ ਵਰੁ ਕਾਮਣਿ ਪਿਰ ਕੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰ

ਰਿਸਦਾਰਾ॥੨॥ਜਾਹਉਮੈਸੀਪੀਤਿਖਾਨਬੁਝਾਨਬੰਧੀਆਇਆਮੋਹਪਸਾਰੀ॥ਜਿਸੁ
ਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਰਾਮਰਸੁਨਾਹੀਦੁਬਿਧਾਕਰਮਬਿਕਾਰੀ॥੩॥ਅੰਤਰਿਰਤਨੁਪਦਾ
ਰਥੁਹਿਤਕੌਦੁਰੈਨਲਾਲਪਿਆਰੀ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਜੁਗਿ
ਜੁਗਿਅੰਤਰਿਧਾਰੀ॥੪॥੩॥

ਸਾਰਗਮਹਲਾ੪ ॥ਘਰੁ੧ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਨਾਕੀਹਮਧੂਰਿ॥ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਆ
ਤਮਰਾਮੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੰਤੁਮਿਲੈਸਾਂਤਿਪਾਈਐਕਿਲ
ਵਿਖਦੁਖਕਾਟੇਸਭਿਦੂਰਿ॥ਆਤਮਜੋਤਿਭਈਪਰਫੁਲਿਤਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਦੇਖਿ
ਆਹਜੂਰਿ॥੧॥ਵਡੈਭਾਗਿਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ
ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਮਜਨੁਕੀਆਸਤਸੰਗਤਿਪਗਨਾਏਧੂਰਿ॥੨॥ਦੁਰਮਤਿਬਿਕਾ
ਰਮਲੀਨਮਤਿਹੋਛੀਹਿਰਦਾਕੁਸੁਧੁਲਾਗਾਮੋਹਕੂਰੁ॥ਬਿਨੁਕਰਮਾਕਿਉਸੰਗਤਿ
ਪਾਈਐਹਉਮੈਬਿਆਪਿਰਹਿਆਮਨੁਝੂਰਿ॥੩॥ਹੋਹੁਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿ
ਹਰਿਜੀਉਮਾਗਉਸਤਸੰਗਤਿਪਗਧੂਰਿ॥ਨਾਨਕਸੰਤੁਮਿਲੈਹਰਿਪਾਈਐਜਨੁ
ਹਰਿਭੇਟਿਆਰਾਮੁਹਜੂਰਿ॥੪॥੧॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੪ ॥ਗੋਬਿਦ
ਚਰਨਨਕਉਬਲਿਹਾਰੀ॥ਭਵਜਲੁਜਗਤੁਨਜਾਈਤਰਣਾਜਪਿਹਰਿਹਰਿਪਾ
ਰਿਉਤਾਰੀ॥ਰਹਾਉ॥ਹਿਰਦੈਪ੍ਰਤੀਤਿਬਨੀਪ੍ਰਭਕੇਰੀਸੇਵਾਸੁਰਤਿਬੀਚਾਰੀ॥ਅਨਦਿ
ਨੁਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਹਿਰਦੈਸਰਬਕਲਾਗੁਣਕਾਰੀ॥੧॥ਪ੍ਰਭੁਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਰਵਿ
ਆਸ੍ਰਬਠਾਈਮਨਿਤਨਿਅਲਖਅਪਾਰੀ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਲਭਏਤਬਪਾਇਆ
ਹਿਰਦੈਅਲਖੁਲਖਾਰੀ॥੨॥ਅੰਤਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਰਬਧਰਣੀਧਰੁਸਾਕਤਕਉਦੂ
ਰਿਭਇਆਅਹੰਕਾਰੀ॥ਤ੍ਰਿਸਨਜਲਤਨਕਬਹੂਬੂਝਹਿਜੂਐਬਾਜੀਹਾਰੀ॥੩॥
ਊਠਤਬੈਠਤਹਰਿਗੁਨਗਾਵਹਿਗੁਰਕਿੰਚਤਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਨਾਨਕਜਿਨਕਉਨਦ
ਰਿਭਈਹੈਤਿਨਕੀਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੪॥੨॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੪ ॥ਹਰਿਹਰਿ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਦੇਹੁਪਿਆਰੇਜਿਨਊਪਰਿਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਮਾਨਿਆਤਿਨਕੇਕਾਜਸਵਾ
ਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜਨਦੀਨਭਏਗੁਰਆਗੈਤਿਨਕੇਦੂਖਨਿਵਾਰੇ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗ
ਤਿਕਰਹਿਗੁਰਆਗੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਵਾਰੇ॥੧॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਰਸਨਾਰਸੁ
ਗਾਵਹਿਰਸੁਬੀਚਾਰੇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚੀਨਿਆਓਇਪਾਵਹਿਮੋਖ
ਦੁਆਰੇ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਅਚਲੁਅਚਲਾਮਤਿਜਿਸੁਦ੍ਰਿੜਤਾਨਾਮੁਅਧਾਰੇ
ਤਿਸੁਆਗੈਜੀਉਦੇਵਉਅਪਨਾਹਉਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਹਾਰੇ॥੩॥ਮਨਮੁਖਭ੍ਰਮਿਦੂਜੈਭਾ
ਇਲਾਗੇਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨੁਗੁਬਾਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਨਦਰਿਨਆਵੈਨਾਉਰਵਾਰ
ਨਪਾਰੇ॥੪॥ਸਰਬੇਘਟਿਘਟਿਰਵਿਆਸੁਆਮੀਸਰਬਕਲਾਕਲਧਾਰੇ॥ਨਾਨਕਦਾ
ਸਨਿਦਾਸੁਕਹਤਹੈਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁਉਬਾਰੇ॥੫॥੩॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੪
ਗੋਬਿੰਦਕੀਐਸੀਕਾਰਕਮਾਇ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਸਤਿਕਰਿਮਾਨਹੁਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿ
ਰਹਹੁਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਅਤਿਮੀਠੀਅਵਰਵਿਸ
ਰਿਸਭਜਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਰਹਸੁਭਇਆਮਨੁਮਾਨਿਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥੧॥
ਜਬਗੁਣਗਾਇਤਬਹੀਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੈਸਾਂਤਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਲਭ
ਏਤਬਪਾਇਆਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਇ॥੨॥ਮਤਿਪ੍ਰਗਾਸੁਭਈਹਰਿਧਿਆਇ
ਆਗਿਆਨਿਤਤਿਲਿਵਲਾਇ॥ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਪ੍ਰਗਟੀਮਨੁਮਾਨਿਆਹਰਿਸਹਜਿ
ਸਮਾਧਿਲਗਾਇ॥੩॥ਹਿਰਦੈਕਪਟੁਨਿਤਕਪਟੁਕਮਾਵਹਿਮੁਖਹੁਹਰਿਹਰਿਸੁਣਾ
ਇ॥ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਮਹਾਗੁਬਾਰਾਤੁਹਕੂਟੈਦੁਖਖਾਇ॥੪॥ਜਬਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਪ੍ਰਭਮੇ
ਰੇਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚਾਲਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖੁਪਾ
ਇ॥੫॥੪॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੪ ॥ਮੇਰਾਮਨੁਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਮਾਨੀ
ਮੇਰੈਹੀਅਰੈਸਤਿਗੁਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈਮਨਿਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਖਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਦੀਨਦਇਆਲਹੋਵਹੁਜਨਊਪਰਿਜਨਦੇਵਹੁਅਕਥਕਹਾਨੀ॥ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿ
ਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆਹਰਿਮਨਿਤਨਿਮੀਠਲਗਾਨੀ॥੧॥ਹਰਿਕੈਰੰਗਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀ
ਜਿਨਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਪਛਾਨੀ॥ਪੁਰਖੈਪੁਰਖੁਮਿਲਿਆਸੁਖੁਪਾਇਆਸਭਚੂਕੀ

ਅਵਰਨਜਾਣੀਆ॥ਦਾਨੈਣੀਬਿਸਮੁਦੇਖੁਭਇਆਸਰਸਨਨਾਮੁਵਖਾਣੀਆ॥ਸ੍ਰਵਣੀ
ਕੀਰਤਨੁਸੁਨਉਦਿਨੁਰਾਤੀਹਿਰਦੈਹਰਿਹਰਿਭਾਣੀਆ॥੩॥ਪੰਚਜਨਾਗੁਰਿਵਸਿਗਤਿ
ਆਣੇਤਉਉਨਮਨਿਨਾਮਿਲਗਾਨੀਆ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਹਰਿਰਾਮੈ
ਨਾਮਿਸਮਾਨੀਆ॥੪॥੫॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ॥ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮ
ਪਰਸਾਰੁ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਥਿਰੁਨਹਿਕੋਈਹੋਰੁਨਿਹਫਲੁਸਭੁਬਿਸਥਾਰੁ॥੧॥
ਕਿਆਲੀਜੈਕਿਆਤਜੀਐਬਉਰੇਜੋਦੀਸੈਸੋਛਾਰੁ॥ਜਿਸੁਬਿਖਿਆਕਉਤੁਮ
ਅਪੁਨੀਕਰਿਜਾਨਹੁਸਾਛਾਡਿਜਾਹੁਸਿਰਿਭਾਰੁ॥੧॥ਤਿਲੁਤਿਲੁਪਲੁਪਲੁ
ਅਉਧਘਟੈਨਿਪਾਣੈਬੁਝਿਨਸਕੈਗਵਾਰੁ॥ਸੋਕਿਛੁਕਰੈਜਿਸਾਥਿਨਚਾਲੈਇਹੁਸਾ
ਕਤਕਾਆਚਾਰੁ॥੨॥ਸੰਤਜਨਾਕੈਸੰਗਿਮਿਲੁਬਉਰੇਤਉਪਾਵਹਿਮੋਖਦੁਆ
ਰੁ॥ਬਿਨੁਸਤਸੰਗਸੁਖੁਕਿਨੈਨਪਾਇਆਜਾਇਪੁਛਹੁਬੇਦਬੀਚਾਰੁ॥੩॥ਰਾਣਾ
ਰਾਉਸਭੈਕੋਉਚਾਲੈਝੂਠੁਛੋਡਿਜਾਇਪਾਸਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸੰਤਸਦਾਥਿਰੁਨਿਹਚਲੁ
ਜਿਨਰਾਮਨਾਮੁਆਧਾਰੁ॥੪॥੬॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੩ ॥ਦੋਪਦਾ ॥ਕਾਹੇਪੂਤਝਗਰ
ਤਉਸੰਗਿਬਾਪ॥ਜਿਨਕੇਜਣੇਬਡੀਰੇਤੁਮਹਉਤਿਨਸਿਉਝਗਰਤਪਾਪ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਜਿਸੁਧਨਕਾਤੁਮਗਰਬੁਕਰਤਉਸੋਧਨੁਕਿਸਹਿਨਆਪੁ॥ਖਿਨਮਹਿਛੋਡਿ
ਜਾਇਬਿਖਿਆਰਸੁਤਉਲਾਗੈਪਛੁਤਾਪ॥੧॥ਜੋਤੁਮਰੇਪ੍ਰਭੁਹੋਤੇਸੁਆਮੀਹਰਿ
ਤਿਨਕੇਜਾਪਹੁਜਾਪ॥ਉਪਦੇਸੁਕਰਤਨਾਨਕਜਨਤੁਮਕਉਜਉਸੁਨਹੁਤਉਜਾਇ
ਸੰਤਾਪ॥੨॥੧॥੭॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੪ ॥ਦੁਪਦੇ॥ ॥ਪੜਤਾਲ॥
ਜਪਿਮਨਜਗੰਨਾਥਜਗਦੀਸਰੋ॥ਜਗਜੀਵਨੋਮਨਮੋਹਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੀ॥
ਮੋਹਰਿਹਰਿਹਰਿਟੇਕਸਭਦਿਨਸੁਸਭਰਾਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੀਉਪਮਾ
ਨੇਕਅਨਿਕਅਨਿਕਾਗੁਨਗਾਵਤਸੁਕਨਾਰਦਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਤਵਗੁਨਸੁਆਮੀਗਨ
ਨਨਜਾਤਿ॥ਤੂਹਰਿਬੇਅੰਤੁਤੂਹਰਿਬੇਅੰਤਾ॥ਤੂਹਰਿਸੁਆਮੀਤੂਆਪੇਹੀਜਾਨਹਿਆ

ਪਨੀਭ੍ਰਾਤਾ॥੧॥ਹਰਿਕੈਨਿਕਟਿਨਿਕਟਿਹਰਿਨਿਕਟਹੀਬਸਤੇ॥ਹਰਿਕੇਜਨਸਾਧੂ
ਹਰਿਭਗਤਾ॥ਤੇਹਰਿਕੇਜਨਹਰਿਸਿਉਰਲਿਮਿਲੇ॥ਜੈਸੇਜਨਨਾਨਕਸਲਲੈ
ਸਲਲਮਿਲਾਤਾ॥੨॥੧॥੮॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੪ ॥ਜਪਿਮਨਨਰਹਰੇ
ਨਰਹਰਸੁਆਮੀਹਰਿਸਗਲਦੇਵਦੇਵਾਸ੍ਰੀਰਾਮਰਾਮਨਾਮਾਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁਮੋਰਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਜਿਤੁਗ੍ਰਿਹਿਗੁਨਗਾਵਤੇਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਵਤੇਰਾਮਗੁਨਗਾਵਤੇਤਿਤੁਗ੍ਰਿ
ਹਿਵਾਜੇਪੰਚਸਬਦਵਡਭਾਗਮਥੋਰਾ॥ਤਿਨਜਨਕੇਸਭਿਪਾਪਗਏਸਭਿਦੋਖਗਏਸਭਿ
ਰੋਗਗਏਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਅਭਿਮਾਨੁਗਏਤਿਨਜਨਕੇਹਰਿਮਾਰਿਕਢੇਪੰਚਚੋਰਾ॥
੧॥ਹਰਿਰਾਮਬੋਲਹੁਹਰਿਸਾਧੂਹਰਿਕੇਜਨਸਾਧੂਜਗਦੀਸੁਜਪਹੁਮਨਿਬਚਨਿਕਰਮਿ
ਹਰਿਹਰਿਆਰਾਧੂ॥ਹਰਿਕੇਜਨਸਾਧੂ॥ਹਰਿਰਾਮਬੋਲਿਸਭਿਪਾਪਗਵਾਧੂ॥ਨਿਤਨਿਤ
ਜਾਗਰਣੁਕਰਹੁਸਦਾਸਦਾਆਨੰਦੁਜਪਿਜਗਦੀਸੋੁਰਾ॥ਮਨਇਛੇਫਲਪਾਵਹੁਸਭੈ
ਫਲਪਾਵਹੁਧਰਮੁਅਰਥੁਕਾਮੁਮੋਖੁ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਸਿਉਮਿਲੇਹਰਿਭਗਤਤੋਰਾ॥
੨॥੨॥੯॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੪ ॥ਜਪਿਮਨਮਾਧੋਮਧੁਸੂਦਨੋਹਰਿਸ੍ਰੀਰੰ
ਗੋਪਰਮੇਸਰੋਸਤਿਪਰਮੇਸਰੋਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਸਭਦੂਖਨਕੋਹੰਤਾਸਭਸੂਖਨਕੋਦਾ
ਤਾਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਗੁਨਗਾਓੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਘਟਿਘਟੇਘਟਿਬਸਤਾਹਰਿਜਲਿ
ਥਲੇਹਰਿਬਸਤਾਹਰਿਥਾਨਥਨੰਤਰਿਬਸਤਾਮੈਹਰਿਦੇਖਨਕੋਚਾਓੁ॥ਕੋਈਆਵੈਸੰਤੋ
ਹਰਿਕਾਜਨੁਸੰਤੋਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮਜਨੁਸੰਤੋਮੋਹਿਮਾਰਗੁਦਿਖਲਾਵੈ॥ਤਿਸੁਜਨਕੇਹਉਮ
ਲਿਮਲਿਧੋਵਾਪਾਓੁ॥੧॥ਹਰਿਜਨਕਉਹਰਿਮਿਲਿਆਹਰਿਸਰਧਾਤੇਮਿਲਿਆਗੁ
ਰਮੁਖਿਹਰਿਮਿਲਿਆ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਆਨੰਦਭਏਮੈਦੇਖਿਆਹਰਿਰਾਓੁ॥ਜਨ
ਨਾਨਕਕਉਕਿਰਪਾਭਈਹਰਿਕੀਕਿਰਪਾਭਈਜਗਦੀਸੁਰਕਿਰਪਾਭਈ॥ਮੈਅਨਦਿ
ਨੋਸਦਸਦਸਦਾਹਰਿਜਪਿਆਹਰਿਨਾਓੁ॥੨॥੩॥੧੦॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੪
ਜਪਿਮਨਨਿਰਭਉ॥ਸਤਿਸਤਿਸਦਾਸਤਿ॥ਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿ॥ਆਜੂਨੀਸੰਭਉ॥
ਮੇਰੇਮਨਅਨਦਿਨੋੁਧਿਆਇਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਰਾਹਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਦਰਸਨਕਉਹ
ਰਿਦਰਸਨਕਉਕੋਟਿਕੋਟਿਤੇਤੀਸਸਿਧਜਤੀਜੋਗੀਤਟਤੀਰਥਪਰਭਵਨਕਰਤਹ

ਤਨਿਰਾਹਰੀਆ॥ਤਿਨਜਨਕੀਸੇਵਾਥਾਇਪਈਜਿਨਕਉਹਰਿਕਿਰਪਾਲਹੋਵਤੁ
ਬਨਵਾਰੀ॥੧॥ਹਰਿਕੇਤੇਸੰਤਭਲੇਤੇਊਤਮਭਗਤਭਲੇਜੋਕਹਵਤਹਰਿਰਾਮਮੁਰਾਰੀ
ਜਿਨਕਾਅੰਗੁਕਰੈਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਨਕੀਨਾਨਕਹਰਿਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੨॥੪॥੧੧॥
ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੪ ॥ਘਰੁ੫ ॥ਪੜਤਾਲਾ॥ ॥ਜਪਿਮਨਗੋਵਿੰਦੁ
ਹਰਿਗੋਵਿੰਦੁਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਕਾਪ੍ਰਭੋਮੇਰੇਮਨਹਰਿਬੋਲਿਹਰਿਪੁਰਖੁਅ
ਬਿਨਾਸੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਹਰਿਹਰੇਸੋਪੀਐਜਿਸੁਰਾਮੁਪਿ
ਆਸੀ॥ਹਰਿਆਪਿਦਇਆਲੁਦਇਆਕਰਿਮੇਲੈਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੂਸੋਜਨੁ
ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਚਖਾਸੀ॥੧॥ਜੋਜਨਸੇਵਹਿਸਦਸਦਾਮੇਰਾਹਰਿਹਰੇਤਿ
ਨਕਾਸਭੁਦੂਖੁਭਰਮੁਭਉਜਾਸੀ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਨਾਮੁਲਏਤਾਂਜੀਵੈਜਿਉਚਾਤ੍ਰਿਕੁਜ
ਲਿਪੀਐਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀ॥੨॥੫॥੧੨॥ ॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੪ ॥ਜਪਿਮਨ
ਸਿਰੀਰਾਮੁ॥ਰਾਮਰਮਤਰਾਮੁ॥ਸਤਿਸਤਿਰਾਮੁ॥ਬੋਲਹੁਭਈਆਸਦਰਾਮਰਾਮੁ
ਰਮਿਰਹਿਆਸਰਬਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮੁਆਪੇਆਪਿਆਪੇਸਭੁਕਰਤਾਰਾ
ਮੁਆਪੇਆਪਿਆਪਿਸਭਤੁਜਗੇ॥ਜਿਸੁਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਮੇਰਾਰਾਮਰਾਮਰਾਮ
ਰਾਇਸੋਜਨੁਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਗੇ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮਕੀਉਪਮਾਦੇਖਹੁਹਰਿਸੰਤਹੁ
ਜੋਭਗਤਜਨਕੀਪਤਿਰਾਖੈਵਿਚਿਕਲਜੁਗਿਅਗੇ॥ਜਨਨਾਨਕਕਾਅੰਗੁਕੀਆ
ਮੇਰੈਰਾਮਰਾਇਦੁਸਮਨਦੂਖਗਏਸਭਿਭਗੇ॥੨॥੬॥੧੩॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਚਉਪਦੇਘਰੁ੧ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਤਿਗੁਰਮੂਰਤਿਕਉਬਲਿਜਾਉ॥ਅੰਤਰਿਪਿਆਸਚਾਤ੍ਰਿਕਜਿਉਜਲਕੀ
ਸਫਲਦਰਸਨਕਦਿਪਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਾਥਕੋਨਾਥੁਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕੁ
ਭਗਤਵਛਲੁਹਰਿਨਾਉ॥ਜਾਕਉਕੋਇਨਰਾਖੈਪ੍ਰਾਣੀਤਿਸੁਤੂਦੇਹਿਅਸਰਾਉ
॥੧॥ਨਿਧਰਿਆਧਰਨਿਗਤਿਆਗਤਿਨਿਥਾਵਿਆਤੂਥਾਉ॥ਦਹਦਿਸਜਾਉਤ

ਹੰਤੁਮਸੰਗਿਤੇਰੀਕੀਰਤਿਕਰਮਕਮਾਉ॥੨॥ਏਕਸੂਤਲਾਖਲਾਖਤੇਏਕਾਤੇਰੀਗਤਿ
ਮਿਤਿਕਹਿਨਸਕਾਉ॥ਤੂਬੇਅੰਤੁਤੇਰੀਮਿਤਿਨਹੀਪਾਈਐਸਭੁਤੇਰੋਖੇਲੁਦਿਖਾ
ਉ॥੩॥ਸਾਧਨਕਾਸੰਗੁਸਾਧਸਿਉਗੋਸਟਿਹਰਿਸਾਧਨਸਿਉਲਿਵਲਾਉ॥ਜਨਨਾ
ਨਕਪਾਇਆਹੈਗੁਰਮਤਿਹਰਿਦੇਹੁਦਰਸੁਮਨਿਚਾਉ॥੪॥੧॥

ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਜੀਉਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਨ॥ਕਰਤਬੁਰਾਈਮਾਨੁਖ
ਤੇਛਪਾਈਸਾਖੀਭੂਤਪਵਾਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੈਸਨੌਨਾਮਕਰਤਖਟਕਰਮਾਅੰਤਰਿਲੋ
ਭਜੂਠਾਨ॥ਸੰਤਸਭਾਕੀਨਿੰਦਾਕਰਤੇਡੂਬੇਸਭਅਗਿਆਨ॥੧॥ਕਰਹਿਸੋਮਪਾਕ
ਹਿਰਹਿਪਰਦਰਬਾਅੰਤਰਿਝੂਠਗੁਮਾਨ॥ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਕੀਬਿਧਿਨਹੀਜਾਣਹਿ
ਬਿਆਪੇਮਨਕੈਮਾਨ॥੨॥ਸੰਧਿਆਕਾਲਕਰਹਿਸਭਿਵਰਤਾਜਿਉਸਫਰੀਦੰਫ
ਾਨ॥ਪ੍ਰਭੂਭੁਲਾਏਊਝੜਿਪਾਏਨਿਹਫਲਸਭਿਕਰਮਾਨ॥੩॥ਸੋਗਿਆਨੀਸੋਬੈਸ
ਨੌਪੜ੍ਹਿਆਜਿਸੁਕਰੀਕ੍ਰਿਪਾਭਗਵਾਨ॥ਉਨਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ
ਉਧਰਿਆਸਗਲਬਿਸ੍ਵਾਨ॥੪॥ਕਿਆਹਮਕਥਹਕਿਛੁਕਥਿਨਹੀਜਾਣਹ
ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਿਵੈਬੋਲਾਨ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੀਧੂਰਿਇਕਮਾਂਗਉਜਨਨਾਨਕਪਇਓਸ
ਰਾਨ॥੫॥੨॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਅਬਮੋਰੋਨਾਚਨੋਰਹੋ॥ਲਾਲੁ
ਰਗੀਲਾਸਹਜੇਪਾਇਓਸਤਿਗੁਰਬਚਨਿਲਹੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੁਆਰਕੰਨਿਆ
ਜੈਸੇਸੰਗਿਸਹੇਰੀਪ੍ਰਿਅਬਚਨਉਪਹਾਸਕਹੋ॥ਜਉਸੁਰਜਨੁਗ੍ਰਿਹਭੀਤਰਿਆਇਓ
ਤਬਮੁਖੁਕਾਜਿਲਜੋ॥੧॥ਜਿਉਕਨਿਕੋਕੋਠਾਰੀਚੜਿਓਕਬਰੋਹੋਤਫਿਰੋ॥ਜਬਤੇ
ਸੁਧਭਏਹੈਬਾਰਹਤਬਤੇਥਾਨਥਿਰੋ॥੨॥ਜਉਦਿਨੁਰੈਨਿਤਊਲਉਬਜਿਓਮੂਰਤਘਰੀ
ਪਲੋ॥ਬਜਾਵਨਹਾਰੋਊਠਿਸਿਧਾਰਿਓਤਬਫਿਰਿਬਾਜੁਨਭਇਓ॥੩॥ਜੈਸੇਕੁੰਭ
ਉਦਕਪੂਰਿਆਨਿਓਤਬਓਹੁਭਿੰਨਦ੍ਰਿਸਟੋ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕੁੰਭੁਜਲੈਮਹਿਡਾਰਿਓ
ਅੰਭੈਅੰਭਮਿਲੋ॥੪॥੩॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਅਬਪੂਛੇਕਿਆਕ
ਹਾ॥ਲੈਨੋਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਨੀਕੋਬਾਵਰਬਿਖੁਸਿਉਗਹਿਰਹਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁ
ਲਭਜਨਮੁਚਿਰੰਕਾਲਪਾਇਓਜਾਤਉਕਉਡੀਬਦਲਹਾ॥ਕਾਥੂਰੀਕੋਗਾਹਕੁਆ

ਉਠਿਲਾਗਿਚਲਿਓਕਾਲਰਬਿਰਖਜਿਵਡਾ॥੧॥ਆਇਓਲਾਭੁਲਾਭਨਕੈਤਾਈ
ਮੋਹਨਿਠਾਗਉਰੀਸਿਉਉਲਝਿਪੜਾ॥ਕਾਛਬਾਦਰੈਲਾਲੁਖੋਈਓਫਿਰਿਇਹੁ
ਅਉਸਰੁਕਦਿਲਹਡਾ॥੨॥ਸਗਲਪਰਾਧਏਕੁਗੁਣੁਨਾਹੀਠਾਕੁਰੁਛੋਡਦੂਜੀ
ਭਜਡਾ॥ਆਈਮਸਟਿਜੜਵਤਕੀਨਿਆਈਜਿਉਤਸਕਰੁਦਰਿਸਾਂਨ੍ਹਿਡਾ॥੩॥
॥ਆਨਉਪਾਵਨਕੋਊਸੂਝੈਹਰਿਦਾਸਾਸਰਣੀਪਰਿਰਹਡਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਬਹੀਮਨ
ਛੂਟੀਐਜਉਸਗਲੇਅਉਗਨਮੇਟਿਧਰਿਡਾ॥੪॥੪॥ ॥ਸਾਰਗਮ
ਹਲਾ੫ ॥ਮਾਈਧੀਰਿਰਹੀਪ੍ਰਿਅਬਹੁਤੁਬਿਰਾਗਿਓ॥ਅਨਿਕਭਾਂਤਿਆ
ਨੂਪਰੰਗਾਰੇਤਿਨਸਿਉਰੁਚੈਨਲਾਗਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਸਿਬਾਸੁਰਿਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰਿਅ
ਮੁਖਿਟੇਰਉਨੀਦਪਲਕਨਹੀਜਾਗਿਓ॥ਹਾਰਕਜਰਬਸਤ੍ਰਅਨਿਕਸੀਗਾਰੇ
ਬਿਨੁਪਿਰਸਭੈਬਿਖੁਲਾਗਿਓ॥੧॥ਪੂਛਉਪੂਛਉਦੀਨਭਾਂਤਿਕਰਿਕੋਊਕਹੈਪ੍ਰਿ
ਅਦੇਸਾਂਗਿਓ॥ਹੀਂਓਦੇਂਉਸਭੁਮਨੁਤਨੁਅਰਪਉਸੀਸੁਚਰਣਪਰਿਰਾਖਿਓ॥੨॥
ਚਰਣਬੰਦਨਾਅਮੋਲਦਾਸਰੋਦੇਂਉਸਾਧਸੰਗਤਿਅਰਦਾਗਿਓ॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਮੋ
ਹਿਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਵਹੁਨਿਮਖਦਰਸੁਪੇਖਾਗਿਓ॥੩॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਭਈਤਬਭੀਤਰਿਆਇ
ਓਮੇਰਾਮਨੁਅਨਦਿਨੁਸੀਤਲਾਗਿਓ॥ਕਹੁਨਾਨਕਰਸਿਮੰਗਲਗਾਏਸਬਦੁਅਨਾ
ਹਦੁਬਾਜਿਓ॥੪॥੫॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਮਾਈਸਤਿਸਤਿਸਤਿਹਰਿ
ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਾਧਾ॥ਬਚਨੁਗੁਰੂਜੋਪੂਰੈਕਹਿਓਮੈਛੀਕਿਗਾਂਠਰੀਬਾਧਾ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਨਿਸਿਬਾਸੁਰਨਖਿਅਤ੍ਰਬਿਨਾਸੀਰਵਿਸਸੀਅਰਬੇਨਾਧਾ॥ਗਿਰਿਬਸੁਧਾ
ਜਲਪਵਨੁਜਾਇਗੋਇਕਿਸਾਧਬਚਨਅਟਲਾਧਾ॥੧॥ਅੰਡਬਿਨਾਸੀਜੇਰਬਿ
ਨਾਸੀਉਤਭੁਜਸੇਤਬਿਨਾਧਾ॥ਚਾਰਿਬਿਨਾਸੀਖਟਹਿਬਿਨਾਸੀਇਕਿਸਾਧਬਚਨਨਿ
ਹਚਲਾਧਾ॥੨॥ਰਾਜਬਿਨਾਸੀਤਾਮਬਿਨਾਸੀਸਾਤਕੁਭੀਬੇਨਾਧਾ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨ
ਹੈਸਗਲਬਿਨਾਸੀਇਕਿਸਾਧਬਚਨਆਗਾਧਾ॥੩॥ਆਪੇਆਪਿਆਪਹੀ
ਆਪੇਸਭੁਆਪਨਖੇਲੁਦਿਖਾਧਾ॥ਪਾਇਓਨਜਾਈਕਹੀਭਾਂਤਿਰੇਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕਗੁਰ
ਮਿਲਿਲਾਧਾ॥੪॥੬॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਮੇਰੈਮਨਿਬਾਸਿਬੋ

ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਾ॥ਜਤਾਸਿਮਰਨੁਭਇਓਠਾਕੁਰਤਤਾਂਨਿਗਰਸੁਖਆਨੰਦਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਤਾਂ
ਬੀਸਰੈਠਾਕੁਰੁਪਿਆਰੋਤਤਾਂਦੂਖੁਸਭਆਪਦਾ॥ਜਤਗੁਨਗਾਇਆਨੰਦਮੰਗਲਰੂਪਤਤਾਂ
ਸਦਾਸੁਖਸੰਪਦਾ॥੧॥ਜਤਸ੍ਰਵਨਹਰਿਕਥਾਨਸੁਨੀਐਤਤਮਹਾਭਇਆਨਉਦਿਆਨੰਦਾ॥
ਜਤਾਂਕੀਰਤਨੁਸਾਧਸੰਗਤਿਰਸੁਤਤਸਗਨਬਾਸਫਲਾਨੰਦਾ॥੨॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨੁਕੋਟਿਬਰਖ
ਜੀਵੈਸਗਲੀਅਉਧਬ੍ਰਿਥਾਨਦਾ॥ਏਕਨਿਮਖਗੋਬਿੰਦਭਜਨੁਕਰਿਤਉਸਦਾਸਦਾਜੀ
ਵਨੰਦਾ॥੩॥ਸਰਨਿਸਰਨਿਪ੍ਰਭਪਾਵਉਦੀਜੈਸਾਧਸੰਗਤਿਕਿਰਪਾਨੰਦਾ॥ਨਾਨਕਪੂਰਿ
ਰਹਿਓਹੈਸਰਬਮੈਸਗਲਗੁਣਾਬਿਧਿਜਾਂਨੰਦਾ॥੪॥੭॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫
ਅਬਮੋਹਿਰਾਮਭਰੋਸਉਪਾਏ॥ਜੋਜੋਸਰਣਿਪਰਿਓਕਰੁਣਾਨਿਧਿਤੇਤੇਭਵ
ਹਿਤਰਾਏ॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਿਸੋਇਓਅਰੁਸਹਜਿਸਮਾਇਓਸਹਸਾਗੁਰਹਿਗਵਾ
ਏ॥ਜੋਚਾਹਤਸੋਈਹਰਿਕੀਓਮਨਬਾਂਛਤਫਲਪਾਏ॥੧॥ਹਿਰਦੈਜਪਉਨੇਤ੍ਰਧਿ
ਆਨੁਲਾਵਉਸ੍ਰਵਨੀਕਥਾਸੁਨਾਏ॥ਚਰਣੀਚਲਉਮਾਰਗਿਠਾਕੁਰਕੈਰਸਨਾਹਰਿ
ਗੁਣਗਾਏ॥੨॥ਦੇਖਿਓਦ੍ਰਿਸਟਿਸਰਬਮੰਗਲਰੂਪਉਲਟੀਸੰਤਕਰਾਏ॥ਪਾਇ
ਓਲਾਲੁਅਮੋਲੁਨਾਮੁਹਰਿਛੋਡਿਨਕਤਹੂਜਾਏ॥੩॥ਕਵਨਉਪਮਾਕਵਨਬਡਿ
ਆਈਕਿਆਗੁਨਕਹਉਰੀਝਾਏ॥ਹੋਤਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦਇਆਪ੍ਰਭਜਨਨਾ
ਨਕਦਾਸਦਸਾਏ॥੪॥੮॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਓਇਸੁਖਕਾਸਿਉਬ
ਰਨਿਸੁਨਾਵਤ॥ਅਨਦਬਿਨੋਦਪੇਖਿਪ੍ਰਭਦਰਸਨਮਨਿਮੰਗਲਗੁਨਗਾਵਤ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਬਿਸਮਭਈਪੇਖਿਬਿਸਮਾਦੀਪੂਰਿਰਹੇਕਿਰਪਾਵਤ॥ਪੀਓਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਅ
ਮੋਲਕਜਿਉਚਾਖਿਗੂੰਗਾਮੁਸਕਾਵਤ॥੧॥ਜੈਸੇਪਵਨੁਬੰਧਕਰਿਰਾਖਿਓਬੂਝਨਆ
ਵਤਜਾਵਤ॥ਜਾਕਉਰਿਦੈਪ੍ਰਗਾਸੁਭਇਓਹਰਿਉਆਕੀਕਹੀਨਜਾਇਕਹਾਵਤ॥੨॥
ਆਨਉਪਾਵਜੇਤੇਕਿਛੁਕਹੀਅਹਿਤੇਤੇਸੀਖੇਪਾਵਤ॥ਅਚਿੰਤਲਾਲੁਗ੍ਰਿਹਭੀ
ਤਰਿਪ੍ਰਗਟਿਓਅਗਮਜੈਸੇਪਰਖਾਵਤ॥੩॥ਨਿਰਗੁਣਨਿਰੰਕਾਰਅਬਿਨਾਸੀਅ
ਤੁਲੋਤੁਲਿਓਨਜਾਵਤ॥ਕਹੁਨਾਨਕਅਜਰੁਜਿਨਿਜਰਿਆਤਿਸਹੀਕਉਬਨਿ
ਆਵਤ॥੪॥੯॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਬਿਖਈਦਿਨੁਰੈਨਿਇਵ

ਹੀਗੁਦਰਾਨੋ॥ਗੋਬਿੰਦੁਨਭਜਿਓਅਹੰਬੁਧਿਮਾਤਾਜਨਮੁਜੂਐਜਿਉਹਾਰੋ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਨਾਮੁਅਮੋਲਾਪ੍ਰੀਤਿਨਤਿਸਸਿਉਪਰਨਿੰਦਾਹਿਤਕਾਰੋ॥ਛਾਪਰੁਬਾਧਿਸਵਾ
ਰੈਤ੍ਰਿਣਕੋਦੁਆਰੈਪਾਵਕੁਜਾਰੋ॥੧॥ਕਾਲਰਪੋਟਉਠਾਵੈਮੂੰਡਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮ
ਨਤੇਡਾਰੋ॥ਓਢੈਬਸਤ੍ਰਕਾਜਰਮਹਿਪਰਿਆਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਫਿਰਿਝਾਰੋ॥੨
॥ਕਾਟੈਪੇਡੁਡਾਲਪਰਿਠਾਢਉਖਾਇਖਾਇਮੁਸਕਾਰੋ॥ਗਿਰਿਓਜਾਇਰਸਾਤਲਿ
ਪਰਿਓਛਿਟੀਛਿਟੀਸਿਰਭਾਰੋ॥੩॥ਨਿਰਵੈਰੈਸੰਗਿਵੈਰੁਰਚਾਏਪਹੁਚਿਨਸ
ਕੈਗਵਾਰੋ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੰਤਨਕਾਰਾਖਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿਰੰਕਾਰੋ॥੪॥੧੦॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਅਵਰਿਸਭਿਭੂਲੇਭ੍ਰਮਤਨਜਾਨਿਆ॥ਏਕੁਸੁਧਾ
ਖਰੁਜਾਕੈਹਿਰਦੈਬਸਿਆਤਿਨਿਬੇਦਹਿਤਤੁਪਛਾਨਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਰ
ਵਿਰਤਿਮਾਰਗੁਜੇਤਾਕਿਛੁਹੋਈਐਤੇਤਾਲੋਕਪਚਾਰਾ॥ਜਉਲਉਰਿਦੈਨਹੀ
ਪਰਗਾਸਾਤਉਲਉਅੰਧਅੰਧਾਰਾ॥੧॥ਜੈਸੇਧਰਤੀਸਾਧੈਬਹੁਬਿਧਿਬਿਨੁ
ਬੀਜੈਨਹੀਜੰਮੈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਹੋਈਹੈਤੁਟੈਨਹੀਅਭਿਮਾਨੈ॥੨॥
ਨੀਰੁਬਿਲੋਵੈਅਤਿਸ੍ਰਮੁਪਾਵੈਨੈਨੂਕੈਸੇਰੀਸੈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਭੇਟੇਮੁਕਤਿਨਕਾਹੂਮਿ
ਲਤਨਹੀਜਗਦੀਸੈ॥੩॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਇਹੈਬੀਚਾਰਿਓਸਰਬਸੁਖਾਹਰਿਨਾ
ਮਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਭਇਓਪਰਾਪਤਿਜਾਕੈਲੇਖੁਮਥਾਮਾ॥੪॥੧੧॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧ ॥ਅਨਦਿਨੁਰਾਮਕੇਗੁਨਕਹੀਐ॥ਸਗਲ
ਪਦਾਰਥਸਰਬਸੂਖਸਿਧਿਮਨਬਾਂਛਤਫਲੁਲਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਵਹੁਸੰਤਪ੍ਰਾ
ਨਸੁਖਦਾਤੇਸਿਮਰਹਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀ॥ਅਨਾਥਹਨਾਥਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਪੂਰਿਰਹਿ
ਓਘਟਵਾਸੀ॥੧॥ਗਾਵਤਸੁਨਤਸੁਨਾਵਤਸਰਧਾਹਰਿਰਸੁਪੀਵਡਭਾਗੇ॥ਕਲਿਕ
ਲੇਸਮਿਟੇਸਭਿਤਨਤੇਰਾਮਨਾਮਲਿਵਜਾਗੇ॥੨॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਝੂਠੁਤਜਿਨਿੰਦਾਹਰਿ
ਸਿਮਰਨਿਬੰਧਨਤੂਟੇ॥ਮੋਹਮਗਨਅਹੰਅੰਧਮਮਤਾਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਛੂਟੇ॥੩॥
ਤੂਸਮਰਥੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀਕਰਿਕਿਰਪਾਜਨੁਤੇਰਾ॥ਪੂਰਿਰਹਿਓਸਰਬ
ਮਹਿਠਾਕੁਰੁਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਨੇਰਾ॥੪॥੧੨॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫

ਘਰੁ੧ ॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਦੇਵਚਰਨ॥ਜਾਕੈਸੰਗਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਧਿਆਈਐ
ਉਪਦੇਸੁਹਮਾਰੀਗਤਿਕਰਨ॥ਰਹਾਉ॥ਦੂਖਰੋਗਭੈਸਗਲਬਿਨਾਸੇਜੋਆਵੈਹਰਿ
ਸੰਤਸਰਨ॥ਆਪਿਜਪੈਅਵਰਹਨਾਮੁਜਪਾਵੈਵਡਸਮਰਥਤਾਰਨਤਰਨ॥੧॥ਜਾ
ਕੋਮੰਤ੍ਰੁਉਤਾਰੈਸਹਸਾਊਣੇਕਉਸੁਭਰਭਰਨ॥ਹਰਿਦਾਸਨਕੀਆਗਿਆਮਾਨਤਤੇ
ਨਾਹੀਫੁਨਿਗਰਭਪਰਨ॥੨॥ਭਗਤਨਕੀਟਹਲਕਮਾਵਤਗਾਵਤਦੁਖਕਾਟੇਤਾਕੇ
ਜਨਮਮਰਨ॥ਜਾਕਉਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਬੀਠੁਲਾਤਿਨਿਹਰਿਹਰਿਅਜਰਜਰਨ॥੩
॥ਹਰਿਰਸਹਿਅਘਾਨੇਸਹਜਿਸਮਾਨੇਮੁਖਤੇਨਾਹੀਜਾਤਬਰਨ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨ
ਕਸੰਤੋਖੇਨਾਮੁਪ੍ਰਭੂਜਪਿਜਪਿਉਧਰਨ॥੪॥੧੩॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧
ਗਾਇਓਰੀਮੈਗੁਣਨਿਧਿਮੰਗਲਗਾਇਓ॥ਭਲੇਸੰਜੋਗਭਲੇਦਿਨਅਉਸਰ
ਜਉਗੋਪਾਲੁਰੀਝਾਇਓ॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਹਚਰਨਮੋਰਲੋਮਾਥਾ॥ਹਮਰੇਮਸਤਕਿਸੰ
ਤਧਰੇਹਾਥਾ॥੧॥ਸਾਧਹਮੰਤ੍ਰਮੋਰਲੋਮਨੂਆ॥ਤਾਤੇਗਤੁਹੋਇਤ੍ਰੈਗੁਨੀਆ॥੨॥
ਭਗਤਹਦਰਸੁਦੇਖਿਨੈਨਰੰਗਾ॥ਲੋਭਮੋਹਤੂਟੇਭ੍ਰਮਸੰਗਾ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਖਸ
ਹਜਅਨੰਦਾ॥ਖੋਲਿਭੀਤਿਮਿਲੇਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੪॥੧੪॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੨ ॥ਕੈਸੇਕਹਉਮੋਹਿਜੀਅਬੇਦਨਾਈ॥ਦਰ
ਸਨਪਿਆਸਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਮਨੋਹਰਮਨੁਨਰਹੈਬਹੁਬਿਧਿਉਮਕਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਿ
ਤਵਨਿਚਿਤਵਉਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਬੈਰਾਗੀਕਦਿਪਾਵਉਹਰਿਦਰਸਾਈ॥ਜਤਨਕਰਉਇ
ਹੁਮਨੁਨਹੀਧੀਰੈਕੋਊਹੈਰੇਸੰਤੁਮਿਲਾਈ॥੧॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਪੁੰਨਸਭਿਹੋਮਉ
ਤਿਸੁਅਰਪਉਸਭਿਸੁਖਜਾਂਈ॥ਏਕਨਿਮਖਪ੍ਰਿਅਦਰਸੁਦਿਖਾਵੈਤਿਸੁਸੰਤਨਕੈਬ
ਲਿਜਾਂਈ॥੨॥ਕਰਉਨਿਹੋਰਾਬਹੁਤੁਬੇਨਤੀਸੇਵਉਦਿਨੁਰੈਨਾਈ॥ਮਾਨੁਅਭਿਮਾਨੁ
ਹਉਸਗਲਤਿਆਗਉਜੋਪ੍ਰਿਅਬਾਤਸੁਨਾਈ॥੩॥ਦੇਖਿਚਰਿਤ੍ਰਭਈਹਉਬਿ
ਸਮਨਿਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਪੁਰਖਿਮਿਲਾਈ॥ਪ੍ਰਭਰੰਗਦਇਆਲਮੋਹਿਗ੍ਰਿਹਮ
ਹਿਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਤਪਤਿਬੁਝਾਈ॥੪॥੧॥੧੫॥ ॥ਰਾਗੁਸਾਰੰਗਮਹ
ਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੨ ॥ਰੇਮੂੜੇਤੂਕਿਉਸਿਮਰਤਅਬਨਾਹੀ॥ਨਰਕਘੋਰਮ

ਤਿਉਗ੍ਰਿਹਤਉਕਰਤਾਂਨਿਮਖਨਿਮਖਗੁਣਗਾਂਤੀ॥ਰਹਾਉ॥ਆਨਿਕਾਜਨਮਕੁਮਤੇਤੀ
ਆਇਓਮਨਸਜਨਮਦੁਲਭਾਤੀ॥ਗਰਭਜੋਨਿਛੋਡਿਜਉਨਿਕਸਿਓਤਉਲਾਗੋਅ
ਨਠਾਂਈ॥੧॥ਕਰਹਿਬੁਰਾਈਠਗਾਈਦਿਨੁਰੈਨਿਨਿਹਫਲਕਰਮਕਮਾਤੀ॥ਕਣੁਨ
ਹੀਤੁਹਗਾਹਣਲਾਗੇਧਾਇਧਾਇਦੁਖਪਾਂਤੀ॥੨॥ਮਿਥਿਆਸੰਗਿਕੂੜਿਲਪਟਾ
ਇਓਉਰਝਿਪਰਿਓਕੁਸਮਾਂਤੀ॥ਧਰਮਰਾਇਜਬਪਕਰਸਿਬਵਰੇਤਉਕਾਲਮੁਖਾ
ਉਠਿਜਾਂਤੀ॥੩॥ਸੋਮਿਲਿਆਜੋਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਇਆਜਿਸੁਮਸਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਾਂ
ਤੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨਜਨਬਲਿਹਾਰੀਜੋਅਲਿਪਰਹੇਮਨਮਾਂਤੀ॥੪॥੨॥੧੬॥
ਰਾਗੁਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੨ ॥ਕਿਉਜੀਵਨੁਪ੍ਰੀਤਮਬਿਨੁਮਾਈ॥ਜਾ
ਕੇਬਿਛੁਰਤਹੋਤਮਿਰਤਕਾਗ੍ਰਿਹਮਹਿਰਹਨੁਨਪਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਹੀਅਪ੍ਰਾ
ਨਕੋਦਾਤਾਜਾਕੈਸੰਗਿਸੁਹਾਈ॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਸੰਤਹੁਮੋਹਿਅਪੁਨੀਪ੍ਰਭਮੰਗਲਗੁ
ਣਗਾਈ॥੧॥ਚਰਨਸੰਤਨਕੇਮਾਥੇਮੇਰੇਊਪਰਿਨੈਨਹੁਧੂਰਿਬਾਂਛਾਈ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਮਿਲੀਐਪ੍ਰਭਨਾਨਕਬਲਿਬਲਿਤਾਕੈਹਉਜਾਈ॥੨॥੩॥੧੭॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਉਆਅਉਸਰਕੈਹਉਬਲਿਜਾਈ॥ਆਠਪਹਰਅ
ਪਨਾਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਨੁਵਡਭਾਗੀਹਰਿਪਾਂਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਲੋਕਬੀਰੁਦਾਸੁਦਾਸਨਕੋ
ਊਤਮੁਸੈਨੁਜਨੁਨਾਈ॥ਊਚਤੇਊਚਨਾਮਦੇਉਸਮਦਰਸੀਰਵਿਦਾਸਠਾਕੁਰਬਣਿ
ਆਈ॥੧॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਤਨੁਧਨੁਸਾਧਨਕਾਇਹੁਮਨੁਸੰਤਰੇਨਾਈ॥ਸੰਤਪ੍ਰਤਾਪਿਭਰ
ਮਸਭਿਨਾਸੇਨਾਨਕਮਿਲੇਗੁਸਾਈ॥੨॥੪॥੧੮॥ ॥ਰਾਗੁਸਾਰਗਮਹਲਾ੫
ਘਰੁ੨ ॥ਮਨੋਰਥਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰਆਪਿ॥ਸਗਲਪਦਾਰਥਸਿਮਰਨਿਜਾਕੈ
ਆਠਪਹਰਮੇਰੇਮਨਜਾਪਿ॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸੁਆਮੀਤੇਰਾਜੋਪੀਵੈਤਿਸ
ਹੀਤ੍ਰਿਪਤਾਸ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਨਾਸਹਿਆਗੈਦਰਗਹਹੋਇਖਲਾ
ਸ॥੧॥ਸਰਨਿਤੁਮਾਰੀਆਇਓਕਰਤੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਅਬਿਨਾਸ॥ਕਰਿਕਿਰ
ਪਾਤੇਰੇਚਰਨਧਿਆਵਉਨਾਨਕਮਨਿਤਨਿਦਰਸਪਿਆਸ॥੨॥੫॥੧੯॥
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੩

ਮਨਕਹਾਲੁਭਾਈਐਆਨਕਉ॥ਈਤਊਤਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਹਾਈਜੀਅਸੰਗਿਤੇਰੇਕਾਮ
ਕਉ॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਮਨੋਹਰਇਹੈਅਘਾਵਨਪਾਂਨਕਉ॥ਅ
ਕਾਲਮੂਰਤਿਹੈਸਾਧਸੰਤਨਕੀਠਾਹਰਨੀਕੀਧਿਆਨਕਉ॥੧॥ਬਾਣੀਮੰਤ੍ਰਮਹਾ
ਪੁਰਖਨਕੀਮਨਹਿਉਤਾਰਨਮਾਨਕਉ॥ਖੋਜਿਲਹਿਓਨਾਨਕਸੁਖਥਾਨਾਂਹਰਿਨਾਮਾਬਿਸ੍ਰਾ
ਮਕਉ॥੨॥੧॥੨੦॥ ॥ਰਾਗੁਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੩ ॥ਮਨਸ
ਦਾਮੰਗਲੁਗੋਬਿੰਦਗਾਇ॥ਰੋਗਸੋਗਤੇਰੇਮਿਟਹਿਸਗਲਅਘਨਿਮਖਹੀਐਹ
ਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਛੋਡਿਸਿਆਨਪਬਹੁਚਤੁਰਾਈਸਾਧੂਸਰਣੀਜਾ
ਇਪਾਇ॥ਜਉਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਜਮਤੇਹੋਵੈਧਰਮਰਾਇ॥੧॥ਏਕ
ਸਬਿਨੁਨਾਹੀਕੋਦੂਜਾਆਨਨਬੀਓਲਵੈਲਾਇ॥ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਨਾਨਕਕੋ
ਸੁਖਦਾਤਾਹਰਿਪ੍ਰਾਨਸਾਇ॥੨॥੨॥੨੧॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ॥ਹਰਿਜਨ
ਸਗਲਉਧਾਰੇਸੰਗਕੇ॥ਭਏਪੁਨੀਤਪਵਿਤ੍ਰਮਨਜਨਮਜਨਮਕੇਦੁਖਹਰੇ॥ਰ
ਹਾਉ॥ਮਾਰਗਿਚਲੇਤਿਨੀਸੁਖੁਪਾਇਆਜਿਨਸਿਉਗੋਸਟਿਸੇਤਰੇ॥ਬੂਡਤਘੋ
ਰਅੰਧਕੂਪਮਹਿਤੇਸਾਧੂਸੰਗਿਪਾਰਿਪਰੇ॥੧॥ਜਿਨਕੇਭਾਗਵਡੇਹੈਭਾਈਤਿਨ
ਸਾਧੂਸੰਗਿਮੁਖਜੁਰੇ॥ਤਿਨਕੀਧੂਰਿਬਾਂਛੈਨਿਤਨਾਨਕੁਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਕਿਰਪਾਕਰੇ॥
॥੨॥੩॥੨੨॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ ॥ਹਰਿਜਨਰਾਮਰਾਮਰਾਮ
ਧਿਆਏ॥ਏਕਪਲਕਸੁਖਸਾਧਸਮਾਗਮਕੋਟਿਬੈਕੁੰਠਹਪਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਦੁਲਭਦੇਹਜਪਿਹੋਤਪੁਨੀਤਾਜਮਕੀਤ੍ਰਾਸਨਿਵਾਰੈ॥ਮਹਾਪਤਿਤਕੇਪਾਤਿਕਉ
ਤਰਹਿਹਰਿਨਾਮੁਉਰਿਧਾਰੈ॥੧॥ਜੋਜੋਸੁਨੈਰਾਮਜਸੁਨਿਰਮਲਤਾਕਾਜਨਮ
ਮਰਣਦੁਖੁਨਾਸਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀਮਨਤਨਹੋਇਬਿਗਾਸਾ॥੨॥੪॥੨੩॥
ਰਾਗੁਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫॥ ॥ਘਰੁ੪ ॥ਦੁਪਦੇ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮੋਹਨਘਰਿਆਵਹੁਕਰਉਜੋਦਰੀਆ॥ਮਾਨੁਕਰਉਅਭਿਮਾਨੈਬੋਲਉਭੂਲ
ਚੂਕਤੇਰੀਪ੍ਰਿਅਚੀਰੀਆ॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਕਟਿਸੁਨਉਅਰੁਪੇਖਉਨਾਹੀਭਰਮਿ
ਭਰਮਿਦੁਖਭਰੀਆ॥ਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਰਲਾਹਿਪਾਰਦੋਮਿਲਉਲਾਲਮ

ਨੁਤਰੀਆ॥੧॥ਏਕਨਿਮਖਜੋਬਿਸਰੈਸੁਆਮੀਜਾਨਉਕੋਟਿਦਿਨਸਲਖਬ
ਰੀਆ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੀਭੀਰਜਉਪਾਈਤਉਨਾਨਕਹਰਿਸੰਗਿਮਿਰੀਆ॥੨॥
॥੧॥੨੪॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੪ ॥ਅਬਕਿਆਸੋਚਉ
ਸੋਚਬਿਸਾਰੀ॥ਕਰਣਾਸਾਸੋਈਕਰਿਰਹਿਆਦੇਹਿਨਾਉਬਲਿਹਾਰੀ॥ਰਹਾਉ॥
ਚਹੁਦਿਸਿਫੂਲਿਰਹੀਬਿਖਿਆਬਿਖੁਗੁਰਮੰਤ੍ਰੁਮੂਖਿਗਰੁੜਾਰੀ॥ਹਾਥਦੇਇਰਾ
ਖਿਓਕਰਿਅਪੁਨਾਜਿਉਜਲਕਮਲਾਅਲਿਪਾਰੀ॥੧॥ਹਉਨਾਹੀਕਿਛੁਮੈਕਿ
ਆਹੋਸਾਸਭਤੁਮਹੀਕਲਧਾਰੀ॥ਨਾਨਕਭਾਗਿਪਰਿਓਹਰਿਪਾਛੈਰਾਖੁਸੰਤਸ
ਦਕਾਰੀ॥੨॥੨॥੨੫॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੪ ॥ਅਬਮੋ
ਹਿਸਰਬਉਪਾਵਬਿਰਕਾਤੇ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਸੁਆਮੀਹਰਿਏਕਸੁਤੇਮੇ
ਰੀਗਾਤੇ॥ਰਹਾਉ॥ਦੇਖਿਓਨਾਨਾਰੂਪਬਹੁਰੰਗਾਅਨਨਾਹੀਤੁਮਭਾਂਤੇ॥ਦੇਂਹਿਅਧਾਰੁ
ਸਰਬਕਉਠਾਕੁਰਜੀਅਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤੇ॥੧॥ਭ੍ਰਮਤੋਭ੍ਰਮਤੋਹਾਰਿਜਉਪਰਿਓਤਉ
ਗੁਰਮਿਲਿਚਰਨਪਰਾਤੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੈਸਰਬਸੁਖੁਪਾਇਆਇਹਸੂਖਿਬਿਹਾ
ਨੀਰਾਤੇ॥੨॥੨੬॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੪ ॥ਅਬਮੋਹਿ
ਲਬਧਿਓਹੈਹਰਿਟੇਕਾ॥ਗੁਰਦਇਆਲਭਏਸੁਖਦਾਈਅੰਧੁਲੈਮਾਣਕੁਦੇਖਾ॥
ਰਹਾਉ॥ਕਾਟੇਅਗਿਆਨਤਿਮਰਨਿਰਮਲੀਆਬੁਧਿਬਿਗਾਸਬਿਬੇਕਾ॥ਜਿਉ
ਜਲਤਰੰਗਫੇਨੁਜਲਹੋਈਹੈਸੇਵਕਠਾਕੁਰਭਏਏਕਾ॥੧॥ਜਹਤੇਉਠਿਓਤਹਹੀ
ਆਇਓਸਭਹੀਏਕੈਏਕਾ॥ਨਾਨਕਦ੍ਰਿਸਟਿਆਇਓਸ੍ਰਬਠਾਈਪ੍ਰਾਣਪਤੀਹਰਿਸਮ
ਕਾ॥੨॥੨੭॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਮੇਰਾਮਨੁਏਕੈਹੀਪ੍ਰਿਅਮਾਂਗੈ॥
ਪੇਖਿਆਇਓਸਰਬਥਾਨਦੇਸਪ੍ਰਿਅਰੋਮਨਸਮਸਰਿਲਾਗੈ॥ਰਹਾਉ॥ਮੈਨੀਰੇਅ
ਨਿਕਭੋਜਨਬਹੁਬਿੰਜਨਤਿਨਸਿਉਦ੍ਰਿਸਟਿਨਕਰੈਰੁਚਾਂਗੈ॥ਹਰਿਰਸੁਚਾਹੈਪ੍ਰਿਅ
ਪ੍ਰਿਅਮੁਖਿਟੇਰੈਜਿਉਅਲਿਕਮਲਾਲੋਭਾਂਗੈ॥੧॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਮਨਮੋਹਨਲਾਲ
ਨਸੁਖਦਾਈਸਰਬਾਂਗੈ॥ਗੁਰਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪਾਹਿਪਠਾਇਓਮਿਲਹੁਸਖਾਗਲਿ
ਲਾਗੈ॥੨॥੨੮॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੪ ॥ਅਬਮੋਰੋਠਾ

ਕੁਰ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਾ॥ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਭਏ ਹੈ ਇਹੁ ਛੇਦਿਓ ਦੁਸਟੁ ਬਿਗਾ
ਨਾ॥ਰਹਾਉ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਤੁਮਹਿ ਸਿਆਨੇ ਤੁਮ ਹੀ ਸੁਘਰ ਸੁਜਾਨਾ॥ ਸਗਲ ਜੋਗ
ਅਰੁ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਕੀਮਤਿ ਜਾਨਾਂ॥੧॥ ਤੁਮ ਹੀ ਨਾਇਕ ਤੁਮ
ਹੀ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਤੁਮ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਭਗਵਾਨਾ॥ ਪਾਵਉ ਦਾਨੁ ਸੰਤ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰ
ਬਾਨਾ॥੨॥੨੯॥ ॥ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਘਰੁ ੪ ॥ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ਆ
ਏ ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗਾ॥ ਬਿਸਰਿਓ ਧੰਧੁ ਬੰਧੁ ਮਾਇਆ ਕੋ ਰਜਨਿ ਸਬਾਈ ਜੰਗਾ॥ਰਹਾਉ
॥ਹਰਿ ਸੇਵਉ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਬਸਾਵਉ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਤਸੰਗਾ॥ ਐਸੋ ਮਿਲਿਓ ਮਨੋ
ਹਰੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸੁਖ ਪਾਏ ਮੁਖ ਮੰਗਾ॥੧॥ ਪ੍ਰਿਉ ਅਪੁਨਾ ਗੁਰਿ ਬਸਿ ਕਰਿ ਦੀਨਾ ਭੋਗਉ ਭੋਗ
ਨਿਸੰਗਾ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਨਾਨਕ ਭਉ ਮਿਟਿਆ ਹਰਿ ਪਾਇਓ ਪਾਠੰਗਾ॥੨॥੩੦॥
ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਘਰੁ ੪ ॥ਹਰਿ ਜੀਉ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਕੁਰਬਾਨੀ॥
ਬਚਨ ਨਾਦ ਮੇਰੇ ਸ੍ਰਵਨਹੁ ਪੂਰੇ ਦੇਹਾ ਪ੍ਰਿਅ ਅੰਕਿ ਸਮਾਨੀ॥ਰਹਾਉ॥ ਛੂਟਰਿ ਤੇ
ਗੁਰਿ ਕੀਈ ਸੁਹਾਗਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਓ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਨੀ॥ ਜਿਹ ਘਰ ਮਹਿ ਬੈਸਨੁ ਨਹੀ
ਪਾਵਤ ਸੋ ਥਾਨੁ ਮਿਲਿਓ ਬਾਸਾਨੀ॥੧॥ ਉਨ ਕੈ ਬਸਿ ਆਇਓ ਭਗਤਿ ਬਛਲੁ
ਜਿਨਿ ਰਾਖੀ ਆਨ ਸੰਤਾਨੀ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਸਭ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ
ਲੋਕਾਨੀ॥੨॥੩੧॥ ॥ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਅਬ ਮੋਰੋ ਪੰਚਾ ਤੇ ਸੰਗੁ
ਤੂਟਾ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਭਏ ਮਨਿ ਆਨਦ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਛੂਟਾ॥ਰਹਾਉ॥ ਬਿਖਮ ਥਾਨ
ਬਹੁਤ ਬਹੁ ਧਰੀਆ ਅਨਿਕ ਰਾਖ ਸੂਰੂਟਾ॥ ਬਿਖਮ ਗਾਰ੍ਹ ਕਰੁ ਪਹੁਚੈ ਨਾਹੀ ਸੰਤ ਸਾਨ
ਥ ਭੈ ਲੂਟਾ॥੧॥ ਬਹੁਤੁ ਖਜਾਨੇ ਮੇਰੈ ਪਾਲੈ ਪਰਿਆ ਅਮੋਲ ਲਾਲ ਆਖੂਟਾ॥ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਤਉ ਮਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਘੂਟਾ॥੨॥੩੨॥
ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਅਬ ਮੇਰੋ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਮਨੁ ਲੀਨਾ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਦਾਨੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ
ਦੀਆ ਉਰਝਾਇਓ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨਾ॥ਰਹਾਉ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਦ ਮਤਸਰ ਇਹ
ਅਰਪਿ ਸਗਲ ਦਾਨੁ ਕੀਨਾ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਗੁਰਿ ਦੀਓ ਤਉ ਮਿ
ਲਿਓ ਸਗਲ ਪ੍ਰਬੀਨਾ॥੧॥ ਗ੍ਰਿਹੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ਗੁਰਿ ਹਉ ਖੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਨਾ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਸਤਗੁਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਤਉ ਮਿਟਿ ਗਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ਜੀਨਾ ॥੨॥੩੩॥

ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੋਹਨ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂ ਤਾਰਹਿ ॥ ਛੁਟਹਿ ਸੰਘਾਰ ਨਿਮਖ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਉਧਾਰਹਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ਬਹੁਤੁ ਬੇਨੰਤੀ ਨਿਮਖ ਸਾਮ੍ਹਾਰਹਿ ॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਹਾਥ ਦੇਇ ਨਿਸਤਾਰਹਿ ॥੧॥ ਕਿਆ ਏ ਭੂਪਤਿ ਬਪੁਰੇ ਕਹੀਅਹਿ ਕਹੁ ਏ ਕਿਸ ਨੋ ਮਾਰਹਿ ॥ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸਭੁ ਨਾਨਕ ਜਗਤੁ ਤੁਮਾਰਹਿ ॥੨॥੩੪॥

॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਧਨੁ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਭਏ ਅਚਿੰਤ ਤ੍ਰਿਸਨ ਸਭ ਬੁਝੀ ਹੈ ਇਹੁ ਲਿਖਿਓ ਲੇਖੁ ਮਥਾਮਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਭਇਓ ਬੈਰਾਗੀ ਫਿਰਿ ਆਇਓ ਦੇਹ ਗਿਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਸਉਦਾ ਇਹੁ ਜੋਰਿਓ ਹਥਿ ਚਰਿਓ ਲਾਲੁ ਅਗਾਮਾ ॥੧॥ ਆਨ ਬਾਪਾਰ ਬਨਜ ਜੋ ਕਰੀਅਹਿ ਤੇਤੇ ਦੂਖ ਸਹਾਮਾ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨ ਕੇ ਨਿਰਭੈ ਬਾਪਾਰੀ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ॥੨॥੩੫॥

॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮਿਸਟ ਲਗੇ ਪ੍ਰਿਅ ਬੋਲਾ ॥ ਗੁਰਿ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ਸਦ ਦਇਆਲ ਹਰਿ ਢੋਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕੁ ਮੋਹਿ ਕਲਤ੍ਰ ਸਹਿਤ ਸਭਿ ਗੋਲਾ ॥ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਸਭੁ ਤੂਹੈ ਤੂਹੈ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਮੈ ਓਲਾ ॥੧॥ ਜੇ ਤਖਤਿ ਬੈਸਾਲਹਿ ਤਉ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਘਾਸੁ ਬਢਾਵਹਿ ਕੇਤਕ ਬੋਲਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਹ ਅਤੋਲਾ ॥੨॥੩੬॥

॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਕਹਤ ਗੁਣ ਸੋਹੰ ॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਓਪਾਇ ਸਮਾਵੈ ਦੇਖਿ ਚਰਿਤ ਮਨ ਮੋਹੰ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਸੁਣਿਐ ਮਨਿ ਹੋਇ ਰਹਸੁ ਅਤਿ ਰਿਦੈ ਮਾਨ ਦੁਖ ਜੋਹੰ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਦੁਖੁ ਦੂਰਿ ਪਰਾਇਓ ਬਣਿ ਆਈ ਪ੍ਰਭ ਤੋਹੰ ॥੧॥ ਕਿਲਵਿਖ ਗਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹੋਈ ਹੈ ਗੁਰਿ ਕਾਢੇ ਮਾਇਆ ਦ੍ਰੋਹੰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੋਹੰ ॥੨॥੩੭॥

॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੪ ॥ ਨੈਨਹੁ ਦੇਖਿਓ ਚਲਤੁ ਤਮਾਸਾ ॥ ਸਭ ਹੂ ਦੂਰਿ ਸਭ ਹੂ ਤੇ ਨੇਰੈ ਅਗਮ ਅਗਮ ਘਟ ਵਾਸਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਭੂਲੁ ਨ ਭੂਲੈ ਲਿਖਿਓ ਨ ਚਲਾਵੈ ਮਤਾ ਨ ਕਰੈ ਪਚਾਸਾ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿ

ਬਿਨਠੈ ਭ੍ਰਮ ਗਾਤਿ ਵਡਭਾਗੁਨ ਤਾਸਾ ॥੧॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਦੀਪਕੁ ਬਲਿਓ ਗੁ
ਰਿ ਰਿਦੈ ਕੀਓ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਪੂਰਨ ਹੋਈ
ਆਸਾ ॥੨॥੩੮॥ ॥ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਘਰੁ ੪ ॥ਚਰਨ
ਹ ਗੋਬਿੰਦ ਮਾਰਗੁ ਸੁਹਾਵਾ ॥ ਆਨ ਮਾਰਗ ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ ਧਾਈਐ ਤੇਤੋ ਹੀ ਦੁਖੁ ਹਾਵਾ
॥ਰਹਾਉ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ਭਏ ਦਰਸੁ ਪੇਖੇ ਹਸਤ ਪੁਨੀਤ ਟਹਲਾਵਾ ॥ ਰਿਦਾ ਪੁਨੀਤੁ ਰਿਦੈ
ਹਰਿ ਬਸਿਓ ਮਸਤਕ ਪੁਨੀਤ ਸੰਤ ਧੂਰਾਵਾ ॥੧॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੈ ਜਿ
ਸੁ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਵਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ ਅ
ਨਦ ਬਿਹਾਵਾ ॥੨॥੩੯॥ ॥ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਧਿਆਇਓ ਅੰਤਿ
ਬਾਰ ਨਾਮੁ ਸਖਾ ॥ ਜਹ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭਾਈ ਨ ਪਹੁਚੈ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤੂ ਰਖਾ ॥ਰਹਾਉ॥
ਅੰਧ ਕੂਪ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਤਿਨਿ ਸਿਮਰਿਓ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾ ॥ ਖੂਲੇ ਬੰਧਨ
ਮੁਕਤਿ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਸਭ ਤੂਹੈ ਤੁਹੀ ਦਿਖਾ ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪੀਆ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ
ਆਘਾਏ ਰਸਨ ਚਖਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਹਜੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਲਾਹੀ ਸਗ
ਲ ਤਿਖਾ ॥੨॥੪੦॥ ॥ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥ਗੁਰ ਮਿ
ਲਿ ਐਸੇ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਇਆ ॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦਇਆਲੁ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਲਗੈ
ਨ ਤਾਤੀ ਬਾਇਆ ॥ਰਹਾਉ॥ ਜੇਤੇ ਸਾਸ ਗ੍ਰਾਸ ਮਨ ਲੇਤਾ ਤੇਤੇ ਹੀ ਗੁਨ ਗਾਇਆ ॥ ਨਿ
ਮਖ ਨ ਬਿਛੁਰੈ ਘਰੀ ਨ ਬਿਸਰੈ ਸਦ ਸੰਗੇ ਜਤ ਜਾਇਆ ॥੧॥ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ
ਬਲਿ ਬਲਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਗੁਰ ਦਰਸਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕ
ਹੂ ਪਰਵਾਹਾ ਜਉ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥੨॥੪੧॥ ॥ਸਾਰੰਗ ਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ਘਰੁ ੪ ॥ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸਬਦੁ ਲਗੋ ਗੁਰ ਮੀਠਾ ॥ ਖੁਲਿਓ ਕਰਮੁ
ਭਇਓ ਪਰਗਾਸਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਡੀਠਾ ॥ਰਹਾਉ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਆਜੋਨੀ ਸੰਭ
ਉ ਸਰਬ ਥਾਨ ਘਟ ਬੀਠਾ ॥ ਭਇਓ ਪਰਾਪਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਾ ਬਲਿ ਬਲਿ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣੀ
ਠਾ ॥੧॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਕੀ ਰੇਣੁ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ਕੀਏ ਸਗਲ ਤੀਰਥ ਮਜਨੀਠਾ ॥ ਕਹੁ ਨ
ਾਨਕ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲ ਭਏ ਹੈ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਨ ਲਹੈ ਮਜੀਠਾ ॥੨॥੪੨॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਸਾਥੀ ॥ ਨਿਮਖ ਬਚਨੁ ਪ੍ਰਭ ਹੀਅਰੈ ਬਸਿਓ ਸਗਲ ਭੂਖ ਮੇਰੀ ਲਾ
ਥੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਗੁਣ ਨਾਇਕ ਠਾਕੁਰ ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਸਭ ਨਾਥੀ ॥ ਏਕ ਆਸ
ਮੋਹਿ ਤੇਰੀ ਸੁਆਮੀ ਅਉਰ ਦੁਤੀਆ ਆਸ ਬਿਰਾਥੀ ॥੧॥ ਨੈਣ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਦੇਖਿ
ਦਰਸਾਵਾ ਗੁਰਿ ਕਰ ਧਾਰੇ ਮੇਰੈ ਮਾਥੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਅਤੁਲ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਨਮ
ਮਰਣ ਭੈ ਲਾਥੀ ॥੨॥੪੩॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੇ ਮੂੜ੍ਹੇ ਆਨ ਕਾਹੇ ਕਤ
ਜਾਈ ॥ ਸੰਗਿ ਮਨੋਹਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਰੇ ਭੂਲਿ ਭੂਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੁੰਦਰ
ਚਤੁਰ ਅਨੂਪ ਬਿਧਾਤੇ ਤਿਸ ਸਿਉ ਰੁਚ ਨਹੀ ਰਾਈ ॥ ਮੋਹਨਿ ਸਿਉ ਬਾਵਰ ਮਨੁ ਮੋਹਿ
ਓ ਝੂਠਿ ਠਗਉਰੀ ਪਾਈ ॥੧॥ ਭਇਓ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਸੰਤਨ ਸਿ
ਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ਘਰੈ ਮਹਿ ਪਾਏ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥੨॥
੪੪॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੪ ॥ ੴ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚੀਤਿ
ਪਹਿਲਰੀਆ ॥ ਜੋ ਤਉ ਬਚਨੁ ਦੀਓ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤਉ ਮੈ ਸਾਜ ਸੀਗਰੀਆ
॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਭੂਲਹ ਤੁਮ ਸਦਾ ਅਭੂਲਾ ਹਮ ਪਤਿਤ ਤੁਮ ਪਤਿਤ ਉਧਰੀਆ ॥
ਹਮ ਨੀਚ ਬਿਰਖ ਤੁਮ ਮੈਲਾਗਰ ਲਾਜ ਸੰਗਿ ਸੰਗਿ ਬਸਰੀਆ ॥੧॥ ਤੁਮ ਗੰਭੀਰ
ਧੀਰ ਉਪਕਾਰੀ ਹਮ ਕਿਆ ਬਪੁਰੇ ਜੰਤਰੀਆ ॥ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਨਾਨਕ ਹਰਿ
ਮੇਲਿਓ ਤਉ ਮੇਰੀ ਸੂਖਿ ਸੇਜਰੀਆ ॥੨॥੪੫॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫
ਮਨ ਓਇ ਦਿਨਸ ਧੰਨਿ ਪਰਵਾਨਾਂ ॥ ਸਫਲ ਤੇ ਘਰੀ ਸੰਜੋਗ ਸੁਹਾਵੇ ਸਤਿਗੁਰ
ਸੰਗਿ ਗਿਆਨਾਂ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧੰਨਿ ਸੁਭਾਗ ਧੰਨਿ ਸੋਹਾਗਾ ਧੰਨਿ ਦੇਤ ਜਿਨਿ ਮਾਨਾਂ ॥
ਇਹੁ ਤਨੁ ਤੁਮਰਾ ਸਭੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਧਨੁ ਤੁਮਰਾ ਹੀਉ ਕੀਓ ਕੁਰਬਾਨਾਂ ॥੧॥ ਕੋਟਿ ਲਾਖ
ਰਾਜ ਸੁਖ ਪਾਏ ਇਕ ਨਿਮਖ ਪੇਖਿ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾਂ ॥ ਜਉ ਕਹਹੁ ਮੁਖਹੁ ਸੇਵਕ ਇਹ ਬ
ਸੀਐ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨਾਂ ॥੨॥੪੬॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫
ਅਬ ਮੋਰੋ ਸਹਸਾ ਦੂਖੁ ਗਇਆ ॥ ਅਉਰ ਉਪਾਵ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਛੋਡੇ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬ ਸਿਧਿ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਰੇ ਅਹੰ ਰੋਗ ਸਗਲ
ਹੀ ਖਇਆ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਖਿਨ ਮਹਿ ਖਉ ਭਈ ਹੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ

ਕਹਿਆ॥੧॥ਪੰਚਦਾਸਗੁਰਿਵਸਗਤਿਕੀਨੇਮਨਨਿਹਚਲਨਿਰਭਇਆ॥ਆਇਨ
ਜਾਵੈਨਕਤਹੀਡੋਲੈਥਿਰੁਨਾਨਕਰਾਜਇਆ॥੨॥੪੭॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫
ਪ੍ਰਭੁਮੇਰੋਇਤਉਤਸਦਾਸਹਾਈ॥ਮਨਮੋਹਨੁਮੇਰੇਜੀਅਕੋਪਿਆਰੋਕਵਨਕਹਾਗੁ
ਨਗਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਖੇਲਿਖਿਲਾਇਲਾਡਲਾਡਾਵੈਸਦਾਸਦਾਅਨਦਾਈ॥ਪ੍ਰਤਿਪਾ
ਲੈਬਾਰਿਕਕੀਨਿਆਈਜੈਸੇਮਾਤਪਿਤਾਈ॥੧॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਨਿਮਖਨਹੀਰਹਿਸਕੀ
ਐਬਿਸਰਿਨਕਬਹੂਜਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮਿਲਿਸੰਤਸੰਗਤਿਤੇਮਗਨਭਏਲਿਵਲਾ
ਈ॥੨॥੪੮॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੪ ॥ਅਪੁਨਾਮੀਤੁਸੁਆਮੀ
ਗਾਈਐ॥ਆਸਨਅਵਰਕਾਹੂਕੀਕੀਜੈਸੁਖਦਾਤਾਪ੍ਰਭੁਧਿਆਈਐ॥ਰਹਾਉ॥ਸੂ
ਖਮੰਗਲਕਲਿਆਣਜਿਸਹਿਘਰਿਤਿਸਹੀਸਰਣੀਪਾਈਐ॥ਤਿਸਹਿਤਿਆ
ਗਿਮਾਨੁਖੁਜੇਸੇਵਹੁਤਉਲਾਜਲੋਨੁਹੋਇਜਾਈਐ॥੧॥ਏਕਓਟਪਕਰੀਠਾਕੁਰਕੀਗੁਰਮਿ
ਲਿਮਤਿਬੁਧਿਪਾਈਐ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਆਸਗਲਚੁਕੀਮੁਹਤਾਈ
ਐ॥੨॥੪੯॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਓਟਸਤਾਣੀਪ੍ਰਭਜੀਉਮੇਰੈ॥ਦ੍ਰਿਸ
ਟਿਨਲਿਆਵਉਅਵਰਕਾਹੂਕਉਮਾਣਿਮਹਤਿਪ੍ਰਭਤੇਰੈ॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਓ
ਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੈਕਾਢਿਲੀਆਬਿਖੁਘੇਰੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਅਉਖਧੁਮੁਖਿਦੀਨੋਜਾਇਪਇ
ਆਗੁਰਪੈਰੈ॥੧॥ਕਵਨਉਪਮਾਕਹਉਏਕਮੁਖਨਿਰਗੁਨਕੇਦਾਤੇਰੈ॥ਕਾਟਿਸਿਲਕ
ਜਉਅਪੁਨਾਕੀਨੋਨਾਨਕਸੂਖਘਨੇਰੈ॥੨॥੫੦॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫
ਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਤਦੂਖਬਿਨਾਸੀ॥ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਜੀਅਸੁਖਦਾਤਾਹੋਈਸਗਲਖਲਾ
ਸੀ॥ਰਹਾਉ॥ਅਵਰੁਨਕੋਊਸੂਝੈਪ੍ਰਭਬਿਨੁਕਹੁਕੋਕਿਸੁਪਹਿਜਾਸੀ॥ਜਿਉਜਾਣਹੁਤਿਉ
ਰਾਖਹੁਠਾਕੁਰਸਭੁਕਿਛੁਤੁਮਹੀਪਾਸੀ॥੧॥ਹਾਥਦੇਇਰਾਖੇਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੇਸਦਜੀਵਨਅ
ਬਿਨਾਸੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮਨਿਅਨਦੁਭਇਆਹੈਕਾਟੀਜਮਕੀਫਾਸੀ॥੨॥੫੧॥
ਰਾਗੁਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੪ ॥ਮੇਰੋਮਨੁਜਤਕਤਤੁਝਹਿਸਮ੍ਹਾਰੈ॥ਹਮਬਾ
ਰਿਕਦੀਨਪਿਤਾਪ੍ਰਭਮੇਰੇਜਿਉਜਾਨਹਿਤਿਉਪਾਰੈ॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਭੁਖੌਤਬਭੋਜਨੁਮਾ
ਗੈਅਘਾਏਸੂਖਸਘਾਰੈ॥ਤਬਅਰੋਗਜਬਤੁਮਸੰਗਿਬਸਤੌਛੁਟਕਤਹੋਇਰਵਾਰੈ॥

॥੧॥ਕਵਨਬਸੇਰੋਦਾਸਦਾਸਨਕੋਥਿਰੁਥਿਰੁਥਾਪਨਹਾਰੋ॥ਨਾਮੁਨਬਿਸਰਉਤਬਜੀਵਨੁਪਾਈ
ਓਹਿਬਿਨਤੀਨਾਨਕਇਹੁਸਾਰੋ॥੨॥੫੨॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਮਨਤੇਭੈਭਉਦੂ
ਰਿਪਰਾਇਓ॥ਲਾਲਦਇਆਲਗੁਲਾਲਲਾਡਿਲੇਸਹਜਿਸਹਜਿਗੁਨਗਾਇਓ॥ਰ
ਹਾਉ॥ਗੁਰਬਚਨਾਤਿਕਮਾਤਕ੍ਰਿਪਾਤੇਬਹੁਰਿਨਕਤਹੂਧਾਇਓ॥ਰਹਤਉਪਾਧਿਸਮਾ
ਧਿਸੁਖਆਸਨਭਗਤਿਵਛਲੁਗ੍ਰਿਹਿਪਾਇਓ॥੧॥ਨਾਦਬਿਨੋਦਕੋਡਆਨੰਦਾਸਹਜੇਸਹ
ਜਿਸਮਾਇਓ॥ਕਰਨਾਆਪਿਕਰਾਵਨਆਪੇਕਹੁਨਾਨਕਆਪਿਆਪਾਇਓ॥੨॥੫੩॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮਨਹਿਆਧਾਰੋ॥ਜਿਨਦੀਆਤਿਸਕੈਕੁਰਬਾਨੈ
ਗੁਰਪੂਰੇਨਮਸਕਾਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੂਝੀਤ੍ਰਿਸਨਾਸਹਜਿਸੁਹੇਲਾਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਬਿਖੁਜਾਰੋ॥ਆ
ਇਨਜਾਇਬਸੈਇਹਠਾਹਰਜਹਆਸਨੁਨਿਰੰਕਾਰੋ॥੧॥ਏਕੈਪਰਗਟੁਏਕੈਗੁਪਤਾਏਕੈ
ਧੁੰਧੂਕਾਰੋ॥ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਸੋਈਕਹੁਨਾਨਕਸਾਚੁਬੀਚਾਰੋ॥੨॥੩੧॥੫੪॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਬਿਨੁਪ੍ਰਭਰਹਨੁਨਜਾਇਘਰੀ॥ਸਰਬਸੂਖਤਾਹੂਕੈਪੂਰਨਜਾਕੈ
ਸੁਖੁਹੈਹਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੰਗਲਰੂਪਪ੍ਰਾਨਜੀਵਨਧਨਸਿਮਰਤਅਨਦਘਨਾ॥ਵਡਸਮਰ
ਥੁਸਦਾਸਦਸੰਗੇਗੁਨਰਸਨਾਕਵਨਭਨਾ॥੧॥ਥਾਨਪਵਿਤ੍ਰਾਮਾਨਪਵਿਤ੍ਰਾਪਵਿਤ੍ਰਸੁਨਨ
ਕਹਨਹਾਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤੇਭਵਨਪਵਿਤ੍ਰਾਜਾਮਹਿਸੰਤਤੁਮਾਰੇ॥੨॥੩੨॥੫੫॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਰਸਨਾਜਪਤੀਤੂਹੀਤੂਹੀ॥ਮਾਤਗਰਭਤੁਮਹੀਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਮ੍ਰਿ
ਤਮੰਡਲਇਕਤੁਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਹਿਪਿਤਾਤੁਮਹੀਫੁਨਿਮਾਤਾਤੁਮਹਿਮੀਤਹਿ
ਤਭ੍ਰਾਤਾ॥ਤੁਮਪਰਵਾਰਤੁਮਹਿਆਧਾਰਾਤੁਮਹਿਜੀਅਪ੍ਰਾਨਦਾਤਾ॥੧॥ਤੁਮਹਿਖਜੀਨਾ
ਤੁਮਹਿਜਰੀਨਾਤੁਮਹੀਮਾਣਿਕਲਾਲਾ॥ਤੁਮਹਿਪਾਰਜਾਤਗੁਰਤੇਪਾਏਤਉਨਾਨਕਭਏ
ਨਿਹਾਲਾ॥੨॥੩੩॥੫੬॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਜਾਹੂਕਾਹੂਅਪੁਨੋ
ਹੀਚਿਤਿਆਵੈ॥ਜੋਕਾਹੂਕੋਚੇਰੋਹੋਵਤਠਾਕੁਰਹੀਪਹਿਜਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਪੁਨੇਪਹਿ
ਦੂਖਅਪੁਨੇਪਹਿਸੂਖਾਅਪੁਨੇਹੀਪਹਿਬਿਰਥਾ॥ਅਪੁਨੇਪਹਿਮਾਨੁਅਪੁਨੇਪਹਿਤਾਨਾ
ਅਪੁਨੇਹੀਪਹਿਅਰਥਾ॥੧॥ਕਿਨਹੀਰਾਜਜੋਬਨਧਨਮਿਲਖਾਕਿਨਹੀਬਾਪਮਹਤਾ
ਰੀ॥ਸਰਬਥੋਕਨਾਨਕਗੁਰਪਾਏਪੂਰਨਆਸਹਮਾਰੀ॥੨॥੩੪॥੫੭॥

ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਝੂਠੋਮਾਇਆਕੋਮਦਮਾਨੁ॥ਧ੍ਰੋਹਮੋਹਦੂਰਿਕਰਿਬਪੁ
ਰੇਸੰਗਿਗੋਪਾਲਹਿਜਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਥਿਆਰਾਜਜੋਬਨਅਰੁਉਮਰੇਮੀਰ
ਮਲਕਅਰੁਖਾਨ॥ਮਿਥਿਆਕਾਪਰਸੁਗੰਧਚਤੁਰਾਈਮਿਥਿਆਭੋਜਨਪਾਨ॥੧॥
ਦੀਨਬੰਧਰੋਦਾਸਦਾਸਰੋਸੰਤਹਕੀਸਾਰਾਨ॥ਮਾਂਗਨਿਮਾਂਗਉਹੋਇਅਚਿੰਤਾਮਿਲੁਨਾਨ
ਕਕੇਹਰਿਪ੍ਰਾਨ॥੨॥੩੫॥੫੮॥ ॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਅਪੁਨੀਇਤ
ਨੀਕਛੂਨਸਾਰੀ॥ਅਨਿਕਕਾਜਅਨਿਕਧਾਵਰਤਾਉਰਝਿਓਆਨਜੰਜਾਰੀ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਦਿਵਸਚਾਰਿਕੇਦੀਸਹਿਸੰਗੀਊਹਾਂਨਾਹੀਜਹਭਾਰੀ॥ਤਿਨਸਿਉਰਾਚਿਮਾ
ਚਿਹਿਤੁਲਾਇਓਜੋਕਾਮਿਨਹੀਗਾਵਾਰੀ॥੧॥ਹਉਨਾਹੀਨਾਹੀਕਿਛੁਮੇਰਾਨਾਹਮਰੋ
ਬਸੁਚਾਰੀ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸੰਤਨਸੰਗਿਉਧਾਰੀ॥੨॥੩੬॥੫੯॥
ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਮੋਹਨੀਮੋਹਤਰਹੈਨਹੋਰੀ॥ਸਾਧਿਕਸਿਧਸਗਲਕੀਪਿ
ਆਰੀਤੁਟੈਨਕਾਹੂਤੋਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖਟੁਸਾਸਤ੍ਰਉਚਰਤਰਸਨਾਗਰਤੀਰਥਗਵ
ਨਨਥੋਰੀ॥ਪੂਜਾਚਕ੍ਰਬਰਤਨੇਮਤਪੀਆਊਹਾਗੈਲਿਨਛੋਰੀ॥੧॥ਅੰਧਕੂਪਮਹਿਪਤਿ
ਤਹੋਤਜਗੁਸੰਤਹੁਕਰਹੁਪਰਮਗਤਿਮੋਰੀ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਨਾਨਕੁਭਇਓਮੁਕਤਾਦਰਸਨੁ
ਪੇਖਤਭੋਰੀ॥੨॥੩੭॥੬੦॥ ॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਕਹਾਕਰਹਿਰੇਖਾਟਿ
ਖਾਟੁਲੀ॥ਪਵਨਿਅਫਾਰਤੋਰਚਾਮਰੋਅਤਿਜਜਰੀਤੇਰੀਰੇਮਾਟੁਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਊਹੀਤੇਹਰਿਓਊਹਾਲੇਧਰਿਓਜੈਸੇਬਾਸਾਮਾਸਦੇਤਝਾਟੁਲੀ॥ਦੇਵਨਹਾਰੁਬਿਸਾ
ਰਿਓਅੰਧੁਲੇਜਿਉਸਫਰੀਉਦਰੁਭਰੈਬਹਿਹਾਟੁਲੀ॥੧॥ਸਾਦਬਿਕਾਰਬਿਕਾਰਝੂ
ਠਰਸਜਹਜਾਨੋਤਹਭੀਰਬਾਟੁਲੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਮਝੁਰੇਇਆਨੇਆਜੁਕਾਲਿਖੁਲੈ
ਗੀਤੇਰੀਗਾਂਠੁਲੀ॥੨॥੩੮॥੬੧॥ ॥ਰਾਗੁਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਗੁਰਜੀਉ
ਸੰਗਿਤੁਹਾਰੈਜਾਨਿਓ॥ਕੋਟਿਜੋਧਉਆਕੀਬਾਤਨਪੁਛੀਐਤਾਂਦਰਗਹਭੀਮਾਨਿਓ॥
ਕਵਨਮੂਲੁਪ੍ਰਾਨੀਕਾਕਹੀਐਕਵਨਰੂਪੁਦ੍ਰਿਸਟਾਨਿਓ॥ਜੋਤਿਪ੍ਰਗਾਸਭਈਮਾਟੀਸੰਗਿ
ਦੁਲਭਦੇਹਬਖਾਨਿਓ॥੧॥ਤੁਮਤੇਸੇਵਤੁਮਤੇਜਪਤਾਪਾਤੁਮਤੇਤਤੁਪਛਾਨਿਓ॥ਕਰੁ
ਮਸਤਕਿਧਰਿਕਟੀਜੇਵਰੀਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾਨਿਓ॥੨॥੩੯॥੬੨॥ ॥ਸਾਰੰਗ

ਮਹਲਾ ੫ ॥ਹਰਿਹਰਿਦੀਓਸੇਵਕਕਉਨਾਮੁ॥ਮਾਨਸੁਕਾਕੋਬਪੁਰੋਭਾਈਜਾਕੋਰਾ
ਖਾਰਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਿਮਹਾਜਨੁਆਪੇਪੰਚਾਆਪਿਸੇਵਕਕੈਕਾਮ॥ਆਪੇਸ
ਗਲੇਦੂਤਬਿਦਾਰੇਠਾਕੁਰਅੰਤਰਜਾਮ॥੧॥ਆਪੇਪਤਿਰਾਖੀਸੇਵਕਕੀਆਪਿਕੀਓਬੰ
ਧਾਨੁ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਸੇਵਕਕੀਰਾਖੈਨਾਨਕਕੋਪ੍ਰਭੁਜਾਨੁ॥੨॥੮੦॥੬੩॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਤੂਮੇਰੇਮੀਤਸਖਾਹਰਿਪ੍ਰਾਨ॥ਮਨੁਧਨੁਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੁਮਰਾਇਹੁ
ਤਨੁਸੀਤੋਤੁਮਰੈਧਾਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਹੀਦੀਏਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਾਤੁਮਹੀਦੀਏਮਾਨ॥ਸ
ਦਾਸਦਾਤੁਮਹੀਪਤਿਰਾਖਹੁਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਨ॥੧॥ਜਿਨਿਸੰਤਨਜਾਨਿਆਤੂਠਾਕੁਰ
ਤੇਆਏਪਰਵਾਨ॥ਜਨਕਾਸੰਗੁਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਸੰਤਨਕੈਕੁਰਬਾਨ॥੨॥੮੧॥
੬੪॥ ॥ਰਾਗੁਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਕਰਹੁਗਤਿਦਇਆਲਸੰਤਹੁਮੋਰੀ॥ਤੁ
ਮਸਮਰਥਕਾਰਨਕਰਨਾਤੂਟੀਤੁਮਹੀਜੋਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਬਿਖਈਤੁਮ
ਤਾਰੇਸੁਮਤਿਸੰਗਿਤੁਮਾਰੈਪਾਈ॥ਅਨਿਕਜੋਨਿਭ੍ਰਮਤੇਪ੍ਰਭਬਿਸਰਤਸਾਸਿਸਾਸਿਹਰਿਗਾ
ਈ॥੧॥ਜੋਜੋਸੰਗਿਮਿਲੇਸਾਧੂਕੈਤੇਤੇਪਤਿਤਪੁਨੀਤਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕੇਵਡਭਾਗਾਤਿਨਿਜਨ
ਮੁਪਦਾਰਥੁਜੀਤਾ॥੨॥੮੨॥੬੫॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਠਾਕੁਰਬਿਨਤੀ
ਕਰਨਜਨੁਆਇਓ॥ਸਰਬਸੁਖਆਨੰਦਸਹਜਰਸਸੁਨਤਤੁਹਾਰੋਨਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਸੁਖਕੇਸਾਗਰਜਸੁਸਭਮਹਿਜਾਕੋਛਾਇਓ॥ਸੰਤਸੰਗਿਰੰਗਤੁਮਕੀਏ
ਅਪੁਨਾਆਪੁਦ੍ਰਿਸਟਾਇਓ॥੧॥ਨੈਨਹੁਸੰਗਿਸੰਤਨਕੀਸੇਵਾਚਰਨਝਾਰੀਕੇਸਾਇਓ॥
ਆਠਪਹਰਦਰਸਨੁਸੰਤਨਕਾਸੁਖੁਨਾਨਕਇਹੁਪਾਇਓ॥੨॥੮੩॥੬੬॥
ਰਾਗੁਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਜਾਕੀਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਗੀ॥ਸਜਨੁਸੁਰਿਦਾਸੁਹੇ
ਲਾਸਹਜੇਸੋਕਹੀਐਵਡਭਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਹਿਤਬਿਕਾਰਅਲਪਮਾਇਆਤੇ
ਅਹੰਬੁਧਿਬਿਖੁਤਿਆਗੀ॥ਦਰਸਪਿਆਸਆਸਏਕਹਿਕੀਟੇਕਹੀਐਂਪ੍ਰਿਅਪਾ
ਗੀ॥੧॥ਅਚਿੰਤਸੋਇਜਾਗਨੁਉਠਿਬੈਸਨੁਅਚਿੰਤਹਸਤਬੈਰਾਗੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿ
ਨਿਜਗਤੁਠਗਾਨਾਸੁਮਾਇਆਹਰਿਜਨਠਾਗੀ॥੨॥੮੪॥੬੭॥ ॥ਸਾਰਗਮ
ਹਲਾ੫ ਘਰੁ੪ ॥ਅਬਜਨਊਪਰਿਕੋਨਪੁਕਾਰੈ॥ਪੂਕਾਰਨਕਉਜੋਉਦਮੁ

ਕਰਤਾਗੁਰਪਰਮੇਸਰਤਾਕਉਮਾਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਰਵੈਰੈਸੰਗਿਵੈਰੁਰਚਾਵੈਹਰਿ
ਦਰਗਹਓਹੁਹਾਰੋ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਪ੍ਰਭਕੀਵਡਿਆਈਜਨਕੀਪੈਜਸਵਾਰੋ॥੧॥
ਨਿਰਭਉਭਏਸਗਲਭਉਮਿਟਿਆਚਰਨਕਮਲਆਧਾਰੋ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਜਪਿ
ਓਨਾਉਨਾਨਕਪ੍ਰਗਟੁਭਇਓਸੰਸਾਰੋ॥੨॥੪੫॥੬੮॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫
ਹਰਿਜਨਛੋਡਿਆਸਗਲਾਆਪੁ॥ਜਿਉਜਾਨਹੁਤਿਉਰਖਹੁਗੁਸਾਈਪੇਖਿਜੀਵਹਪ
ਰਤਾਪੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਸਾਧਕੀਸੰਗਤਿਬਿਨਸਿਓਸਗਲਸੰਤਾਪੁ॥ਮਿ
ਤ੍ਰਸਤ੍ਰਪੇਖਿਸਮਤੁਬੀਚਾਰਿਓਸਗਲਸੰਭਾਖਨਜਾਪੁ॥੧॥ਤਪਤਿਬੁਝੀਸੀਤਲਆਘਾ
ਨੇਸੁਨਿਅਨਹਦਬਿਸਮਭਏਬਿਸਮਾਦਾ॥ਅਨਦੁਭਇਆਨਾਨਕਮਨਿਸਾਚਾਪੂਰਨਪੂਰੇ
ਨਾਦਾ॥੨॥੪੬॥੬੯॥ ਰਗੁਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਮੇਰੈਗੁਰਿਮੋਰੋਸਹਸਾਉ
ਤਾਰਿਆ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕੈਜਾਈਐਬਲਿਹਾਰੀਸਦਾਸਦਾਹਉਵਾਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਗੁਰਕਾਨਾਮੁਜਪਿਓਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਰਕੇਚਰਨਮਨਿਧਾਰਿਆ॥ਗੁਰਕੀਧੂਰਿਕਰਉਨਿ
ਤਮਜਨੁਕਿਲਵਿਖਮੈਲੁਉਤਾਰਿਆ ॥੧॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਕਰਉਨਿਤਸੇਵਾਗੁਰੁ
ਅਪਨਾਨਮਸਕਾਰਿਆ॥ਸਰਬਫਲਾਦੀਨੇਗੁਰਿਪੂਰੈਨਾਨਕਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰਿਆ॥੨
॥੪੭॥੭੦॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਪ੍ਰਾਨਗਤਿਪਾਵੈ॥ਮਿ
ਟਹਿਕਲੇਸਤ੍ਰਾਸਸਭਨਾਸੈਸਾਧਸੰਗਿਹਿਤੁਲਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਮ
ਨਿਆਰਾਧੇਰਸਨਾਹਰਿਜਸੁਗਾਵੈ॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਨਿੰਦਾਬਾਸੁਦੇਵਰੰਗੁਲਾ
ਵੈ॥੧॥ਦਾਮੋਦਰਦਇਆਲਆਰਾਧਹੁਗੋਬਿੰਦਕਰਤਸੁਹਾਵੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਭਕੀ
ਹੋਇਰੇਨਾਹਰਿਹਰਿਦਰਸਿਸਮਾਵੈ॥੨॥੪੮॥੭੧॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫
ਅਪੁਨੇਗੁਰਪੂਰੇਬਲਿਹਾਰੈ॥ਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਤਾਪੁਕੀਓਨਾਮਕੋਰਾਖੇਰਾਖਨਹਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਨਿਰਭਉਕੀਏਸੇਵਕਦਾਸਅਪਨੇਸਗਲੇਦੂਖਬਿਦਾਰੇ॥ਆਨਉਪਾਵਤਿਆਗਿਜਨਸ
ਗਲੇਚਰਨਕਮਲਰਿਦਧਾਰੇ॥੧॥ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਮੀਤਸਾਜਨਪ੍ਰਭਏਕੈਏਕੰਕਾਰੈ॥ਸਭ
ਤੇਊਚਠਾਕੁਰੁਨਾਨਕਕਾਬਾਰਬਾਰਨਮਸਕਾਰੈ॥੨॥੪੯॥੭੨॥ ॥ਸਾਰਗਮਹ
ਲਾ੫ ॥ਬਿਨੁਹਰਿਹੈਕੋਕਹਾਬਤਾਵਹੁ॥ਸੁਖਸਮੂਹਕਰੁਣਾਮੈਕਰਤਾਤਿਸੁਪ੍ਰਭ

ਕੁਸਲਧਿਆਵਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੈਸੂਤਿਪਰੋਏਜੰਤਾਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਾਜਸੁਗਾਵਹੁ
ਸਿਮਰਿਠਾਕੁਰੁਜਿਨਿਸਭੁਕਿਛੁਦੀਨਾਆਨਕਹਾਪਹਿਜਾਵਹੁ॥੧॥ਸਫਲਸੇਵਾਸੁ
ਆਮੀਮੇਰੇਕੀਮਨਬਾਂਛਤਫਲੁਪਾਵਹੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਲਾਭੁਲਾਹਾਲੈਚਾਲਹੁਸੁ
ਖਸੇਤੀਘਰਿਜਾਵਹੁ॥੨॥੫੦॥੭੩॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਠਾਕੁਰਤੁ
ਮਸਰਣਾਈਆਇਆ॥ਉਤਰਿਗਇਓਮੇਰੇਮਨਕਾਸੰਸਾਜਬਤੇਦਰਸਨੁਪਾਇਆ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਬੋਲਤਮੇਰੀਬਿਰਥਾਜਾਨੀਅਪਨਾਨਾਮੁਜਪਾਇਆ॥ਦੁਖਨਾਠੇਸੁਖ
ਸਹਜਿਸਮਾਏਅਨਦਅਨਦਗੁਣਗਾਇਆ॥੧॥ਬਾਹਪਕਰਿਕਢਿਲੀਨੇਅਪੁ
ਨੇਗ੍ਰਿਹਅੰਧਕੂਪਤੇਮਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਬੰਧਨਕਾਟੇਬਿਛੁਰਤਆਨਿਮਿਲਾ
ਇਆ॥੨॥੫੧॥੭੪॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਗਤਿਠਾਂ
ਢੀ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਧੂਜਨਖੋਜਤਖੋਜਤਕਾਢੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਵਬਿਰੰ
ਚਅਰੁਇੰਦ੍ਰਲੋਕਤਾਮਹਿਜਲਤੌਫਿਰਿਆ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਭਏਸੀਤਲ
ਦੂਖੁਦਰਦੁਭ੍ਰਮੁਹਿਰਿਆ॥੧॥ਜੋਜੋਤਰਿਓਪੁਰਾਤਨੁਨਵਤਨੁਭਗਤਿਭਾਇਹਰਿਦੇਵਾ
ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਪ੍ਰਭਜੀਉਮਿਲੈਸੰਤਜਨਸੇਵਾ॥੨॥੭੫॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫
ਘਰੁ੪ ॥ਜਿਹਵੇਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਣਹਰਿਗਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਬੋਲਿਕਥਾਸੁਨਿਹਰਿਕੀ
ਉਚਰਹੁਪ੍ਰਭਕੋਨਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮਨਾਮੁਰਤਨੁਧਨੁਸੰਚਹੁਮਨਿਤਨਿਲਾਵਹੁਭਾਉ॥ਆ
ਨਬਿਭੂਤਮਿਥਿਆਕਰਿਮਾਨਹੁਸਾਚਾਇਹੈਸੁਆਉ॥੧॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮੁਕਤਿਕੋਦਾਤਾਏ
ਕਸਸਿਉਲਿਵਲਾਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਕੀਸਰਣਾਈਦੇਤਸਗਲਅਪਿਆਉ॥੨॥੭੬॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੪ ॥ਹੋਤੀਨਹੀਕਵਨਕਛੁਕਰਣੀ॥ਇਹੈਓਟਪਾਈ
ਮਿਲਿਸੰਤਹਗੋਪਾਲਏਕਕੀਸਰਣੀ॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਚਦੋਖਛਿਦ੍ਰਇਆਤਨਮਹਿਬਿਖੈ
ਬਿਆਧਿਕੀਕਰਣੀ॥ਆਸਅਪਾਰਦਿਨਸਗਣਿਰਾਖੇਗ੍ਰਸਤਜਾਤਬਲੁਜਰਣੀ॥
॥੧॥ਅਨਾਥਨਾਥਦਇਆਲਸੁਖਸਾਗਰਸਰਬਦੋਖਭੈਹਰਣੀ॥ਮਨਿਬਾਂਛਤਚਿਤਵਤ
ਨਾਨਕਦਾਸਪੇਖਿਜੀਵਾਪ੍ਰਭਚਰਣੀ॥੨॥੭੭॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫
ਫੀਕੇਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਸਾਦ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਕੀਰਤਨੁਹਰਿਗਾਈਐਅਹਿਨਿਸਿਪੂਰਨ

ਨਾਦਾ॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਤਸਾਂਤਿਮਹਾਸੁਖੁਪਾਈਐਮਿਟਿਜਾਹਿਸਗਲਬਿਖਾਦਾ॥
ਹਰਿਹਰਿਲਾਭੁਸਾਧਸੰਗਿਪਾਈਐਘਰਿਲੈਆਵਹੁਲਾਦਾ॥੧॥ਸਭਤੇਊਚਊਚ
ਤੇਊਚੋਅੰਤੁਨਹੀਮਰਜਾਦਾ॥ਬਰਨਿਨਸਾਕਉਨਾਨਕਮਹਿਮਾਪੇਖਿਰਹੇਬਿਸਮਾਦਾ॥
੨॥੭੮॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੪ ॥ਆਇਓਸੁਨਨਪੜਨਕਉਬਾ
ਣੀ॥ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਲਗਹਿਅਨਲਾਲਚਿਬਿਰਥਾਜਨਮੁਪਰਾਣੀ॥ਰਹਾਉ॥ਸਮ
ਝੁਅਚੇਤਚੇਤਮਨਮੇਰੇਕਥੀਸੰਤਨਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ਲਾਭੁਲੈਹੁਹਰਿਰਿਦੈਅਰਾ
ਧਹੁਛੁਟਕੈਆਵਣਜਾਣੀ॥੧॥ਉਦਮੁਸਕਤਿਸਿਆਣਪਤੁਮਰੀਦੇਹਿਤਨਾਮੁਵਖਾ
ਣੀ॥ਸੇਈਭਗਤਭਗਤਿਸੇਲਾਗੇਨਾਨਕਜੋਪ੍ਰਭਭਾਣੀ॥੨॥੭੯॥ ॥ਸਾਰਗ
ਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੪ ॥ਧਨਵੰਤਨਾਮਕੇਵਣਜਾਰੇ॥ਸਾਂਝੀਕਰਹੁਨਾਮੁਧਨੁਖਾ
ਟਹੁਗੁਰਕਾਸਬਦੁਬੀਚਾਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਛੋਡਹੁਕਪਟੁਹੋਇਨਿਰਵੈਰਾਸੋਪ੍ਰਭੁਸੰਗਿਨਿਹਾ
ਰੇ॥ਸਚੁਧਨੁਵਣਜਹੁਸਚੁਧਨੁਸੰਚਹੁਕਬਹੂਨਆਵਹੁਹਾਰੇ॥੧॥ਖਾਤਖਰਚਤਕਿਛੁਨਿ
ਖੁਟਤਨਾਹੀਅਗਨਤਭਰੇਭੰਡਾਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੋਭਾਸੰਗਿਜਾਵਹੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਦੁਆ
ਰੇ॥੨॥੮੦॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੪ ॥ਪ੍ਰਭਜੀਮੋਹਿਕਵਨੁਅਨਾਥ
ਬਿਚਾਰਾ॥ਕਵਨਮੂਲਤੇਮਾਨੁਖੁਕਰਿਆਇਹੁਪਰਤਾਪੁਤੁਹਾਰਾ॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅ
ਪ੍ਰਾਣਸਰਬਕੇਦਾਤੇਗੁਣਕਹੇਨਜਾਹਿਅਪਾਰਾ॥ਸਭਕੇਪ੍ਰੀਤਮਸ੍ਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਸਰਬ
ਘਟਾਂਆਧਾਰਾ॥੧॥ਕੋਇਨਜਾਣੈਤੁਮਰੀਗਤਿਮਿਤਿਆਪਹਿਏਕਪਸਾਰਾ॥ਸਾਧ
ਨਾਵਬੈਠਾਵਹੁਨਾਨਕਭਵਸਾਗਰੁਪਾਰਿਉਤਾਰਾ॥੨॥੮੧॥ ॥ਰਾਗੁਸਾਰਗਮਹਲਾ੫
ਘਰੁ੪ ॥ਆਵੈਰਾਮਸਰਣਿਵਡਭਾਗੀ॥ਏਕਸਬਿਨੁਕਿਛੁਹੋਰੁਨਜਾਣੈਅਵਰ
ਉਪਾਵਤਿਆਗੀ॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਅਰਾਧੈਹਰਿਹਰਿਸਾਧਸੰਗਿਸੁਖੁਪਾਇ
ਆ॥ਅਨਦਬਿਨੋਦਅਕਥਕਥਾਰਸੁਸਾਚੈਸਹਜਿਸਮਾਇਆ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਜੋਅਪੁਨਾਕੀਨੋਤਾਕੀਊਤਮਬਾਣੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਨਿਸਤਰੀਐਜੋਰਾਤੇਪ੍ਰਭਨਿ
ਰਬਾਣੀ॥੨॥੮੨॥ ॥ਰਾਗੁਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਜਾਤੇਸਾਧੂਸਰਣਿਗ
ਹੀ॥ਸਾਂਤਿਸਹਜੁਮਨਿਭਇਓਪ੍ਰਗਾਸਾਬਿਰਥਾਕਛੁਨਰਹੀ॥ਰਹਾਉ॥ਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲ

ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਅਧੁਨਾ ਬਿਨਤੀ ਏਹ ਕਡੀ ॥ ਅਨਦ ਬਿਓਗ ਤਾਰ ਬਿਸਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਪਾਇਓ
ਲਾਭੁ ਸਡੀ ॥੧॥ ਜਉ ਤਉ ਪ੍ਰਭਿ ਜੀਉ ਤਉ ਡੀਸਿਆ ਨੋ ਸਾਈ ਬਸਤੁ ਅਡੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭ
੍ਰਮੁ ਗੁਰਿ ਖੋਇਓ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਡੀ ॥੨॥੮੩॥ ॥ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫
ਘਰੁ ੪ ॥ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਕੋ ਜਸੁ ਗਾਉ ॥ ਆਨ ਸੁਆਦ ਬਿਸਾਰਿ ਸਗਲੇ ਭਲੋ ਨਾਮ
ਸੁਆਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਸਾਇ ਹਿਰਦੈ ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗ
ਤਿ ਹੋਹਿ ਨਿਰਮਲੁ ਬਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਉ ॥੧॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾ
ਉ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੨॥੮੪॥ ॥ਰਾਗੁ ਸਾ
ਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੈਕੁੰਠ ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨ ਨਿਤ ਧਿਆਉ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਸਾਧੂ ਸੰ
ਗਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਤਮ ਕਥਾ ਸੁਣੀਜੈ ਸ੍ਰਵਣੀ ਮਇਆ ਕਰਹੁ ਭ
ਗਵਾਨ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਦੋਊ ਪਖ ਪੂਰਨ ਪਾਈਐ ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥੧॥ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਤਤੁ ਬੀ
ਚਾਰਿਓ ਭਗਤਿ ਸਰੇਸਟ ਪੂਰੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਅਵਰ ਸਗਲ ਬਿਧਿ
ਊਰੀ ॥੨॥੮੫॥ ॥ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥ ਸਾਚੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਾ
ਤਾਰਾ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਸਗਲ ਦੁਖ ਨਾਸਹਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿ ਪ
ਰਮੇਸਰੁ ਸਤਿ ਸਾਧ ਜਨ ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਵਨੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਅਬਿ
ਨਾਸੀ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ਸਗਲ ਘਟਾ ਆਧਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਹੁ ਤਾ ਕਉ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥੨॥੮੬॥ ॥ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ ਮ
ਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਬਸੇ ਮਨ ਮੇਰੈ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭ ਥਾ
ਈ ਨਿਕਟਿ ਬਸੈ ਸਭ ਨੇਰੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ਸੰਤਸੰਗਿ ਬਨਿ ਆ
ਈ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਭਇਓ ਪੁਨੀਤਾ ਇਛਾ ਸਗਲ ਪੁਜਾਈ ॥੧॥ ਜਾ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ
ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸੋ ਹਰਿ ਕਾ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾ
ਵੈ ॥੨॥੮੭॥ ॥ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥ ਜੀਵਨੁ ਤਉ ਗਨੀਐ ਹ
ਰਿ ਪੇਖਾ ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਮੋਹਨ ਫੋਰਿ ਭਰਮ ਕੀ ਰੇਖਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਤ ਸੁਨਤ
ਕਿਛੁ ਸਾਂਤਿ ਨ ਉਪਜਤ ਬਿਨੁ ਬਿਸਾਸ ਕਿਆ ਸੇਖਾ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਆਗਿ ਆਨ ਜੋ ਚਾਹਤ ਤਾ ਕੈ

ਮੁਖਿਲਾਗੈਕਾਲੇਖਾ॥੧॥ਜਾਕੈਰਾਮਿਸਰਬਸੁਖਸੁਆਮੀਆਨਨਮਾਨਤਭੇਖਾ॥ਨਾਨਕ
ਦਾਸਮਗਨਮਨੁਮੋਹਿਓਪੂਰਨਅਰਬਬਿਸੇਖਾ॥੨॥੮੮॥ ॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫
ਘਰੁ੪ ॥ਸਿਮਰਨਰਾਮਕੋਇਕੁਨਾਮ॥ਕਲਮਲਦਗਧਹੋਹਿਖਿਨਅੰਤਰਿਕੋਟਿਦਾਨ
ਇਸਨਾਨ॥ਰਹਾਉ॥ਆਨਜੰਜਾਰਬ੍ਰਿਥਾਸ੍ਰਮੁਘਾਲਤਬਿਨੁਹਰਿਫੋਕਟਗਿਆਨ॥ਜਨ
ਮਮਰਨਸੰਕਟਤੇਛੂਟੈਜਗਦੀਸਭਜਨਸੁਖਧਿਆਨ॥੧॥ਤੇਰੀਸਰਨਿਪੂਰਨਸੁਖਸਾਗਰਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਦੇਵਹੁਦਾਨ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਜੀਵੈਬਿਨਸਿਜਾਇਅਭਿਮਾਨ॥੨॥
੮੯॥ ॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਧੂਰਤੁਸੋਈਜੁਧੁਰਕਉਲਾਗੈ॥ਸੋਈਧੁਰੰਧਰੁ
ਸੋਈਬਸੁੰਧਰੁਹਰਿਏਕਪ੍ਰੇਮਰਸਪਾਗੈ॥ਰਹਾਉ॥ਬਲਬੰਚਕਰੈਨਜਾਨੈਲਾਭੈਸੋਧੂਰ
ਤੁਨਹੀਮੂੜ੍ਹਾ॥ਸੁਆਰਥੁਤਿਆਗਿਅਸਾਰਥਿਰਚਿਓਨਹਸਿਮਰੈਪ੍ਰਭੁਰੂੜਾ॥੧॥ਸੋ
ਈਚਤੁਰੁਸਿਆਣਾਪੰਡਿਤੁਸੋਸੂਰਾਸੋਦਾਨਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਜਪਿਓਨਾਨ
ਕਸੋਪਰਵਾਨਾ॥੨॥੯੦॥ ॥ਰਾਗੁਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੪ ॥ਹਰਿਹਰਿ
ਸੰਤਜਨਾਕੀਜੀਵਨਿ॥ਬਿਖੈਰਸਭੋਗਅੰਮ੍ਰਿਤਸੁਖਸਾਗਰਰਾਮਨਾਮਰਸੁਪੀਵਨਿ॥ਰਹ
ਉ॥ਸੰਚਨਿਰਾਮਨਾਮੁਧਨੁਰਤਨਾਮਨਤਨਭੀਤਰਿਸੀਵਨਿ॥ਹਰਿਰੰਗਰਾਂਗਭਏਮਨਲ
ਾਲਾਰਾਮਨਾਮਰਸਖੀਵਨਿ॥੧॥ਜਿਉਮੀਨਜਲਸਿਉਉਰਝਾਨੋਰਾਮਨਾਮਸੰਗਿਲੀਵ
ਨਿ॥ਨਾਨਕਸੰਤਚਾਤ੍ਰਿਕਕੀਨਿਆਈਹਰਿਬੂੰਦਪਾਨਸੁਖਥੀਵਨਿ॥੨॥੯੧॥
ਰਾਗੁਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੪ ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਹੀਨਬੇਤਾਲ॥ਜੇਤਾਕ
ਰਨਕਰਾਵਨਤੇਤਾਸਭਿਬੰਧਨਜੰਜਾਲ॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਪ੍ਰਭਸੇਵਕਰਤਅਨਸੇਵਾਬਿਰ
ਥਾਕਾਟੈਕਾਲ॥ਜਬਜਮੁਆਇਸੰਘਾਰੈਪ੍ਰਾਨੀਤਬਤੁਮਰੋਕਉਨਹਵਾਲ॥੧॥ਰਾਖਿ
ਲੇਹੁਦਾਸਅਪਨੇਕਉਸਦਾਸਦਾਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ਸੁਖਨਿਧਾਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸਾਧਸੰਗਿ
ਧਨਮਾਲ॥੨॥੯੨॥ ॥ਰਾਗੁਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੪ ॥ਮਨਿਤਨਿਰਾ
ਮਕੋਬਿਉਹਾਰੁ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਗੁਨਗਾਵਨਗੀਧੇਪੋਹਤਨਹਸੰਸਾਰੁ॥ਰਹਾਉ॥ਸ੍ਰਵਣੀਕੀ
ਰਤਨੁਸਿਮਰਨੁਸੁਆਮੀਇਹੁਸਾਧਕੋਆਚਾਰੁ॥ਚਰਨਕਮਲਅਸਥਿਤਿਰਿਦਅੰ
ਤਰਿਪੂਜਾਪ੍ਰਾਨਕੋਆਧਾਰੁ॥੧॥ਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਸੁਨਹੁਬੇਨੰਤੀਕਿਰਪਾਅਪਨੀ

ਧਾਰੁਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਉਚਰਉਨਿਤਰਸਨਾਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰੁ॥੨॥੭੩॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੪ ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਹੀਨਮਤਿਥੋਰੀ॥ਸਿਮਰ
ਤਨਾਹਿਸਿਰੀਧਰਠਾਕੁਰਮਿਲਤਅੰਧਦੁਖਘੋਰੀ॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿ
ਨਲਾਗੀਅਨਿਕਭੇਖਬਹੁਜੋਰੀ॥ਤੂਟਤਬਾਰਨਲਾਗੈਤਾਕਉਜਿਉਗਾਗਰਿਜਲਫੋ
ਰੀ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਭਗਤਿਰਸੁਦੀਜੈਮਨੁਖਚਿਤਪ੍ਰੇਮਰਸਖੋਰੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇ
ਰੀਸਰਣਾਈਪ੍ਰਭਬਿਨੁਆਨਨਹੋਰੀ॥੨॥੭੪॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੪
ਚਿਤਵਉਵਾਅਉਸਰਮਨਮਾਹਿ॥ਹੋਇਇਕਤ੍ਰਮਿਲਹੁਸੰਤਸਾਜਨਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨਿ
ਤਗਾਹਿ॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਜਨਜੇਤੇਕਾਮਕਰੀਅਹਿਤੇਤੇਬਿਰਥੇਜਾਹਿ॥ਪੂਰਨ
ਪਰਮਾਨੰਦਮਨਿਮੀਠੋਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਸਰਨਾਹਿ॥੧॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਕਰਮਸੁਖਸਾਧਨ
ਤੁਲਿਨਕਛੂਐਲਾਹਿ॥ਚਰਨਕਮਲਨਾਨਕਮਨੁਬੇਧਿਓਚਰਨਹਸੰਗਿਸਮਾਹਿ॥੨॥
੭੫॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸੰਗੇਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਆਗੈ
ਕੁਸਲਪਾਛੈਖੇਮਸੂਖਾਸਿਮਰਤਨਾਮੁਸੁਆਮੀ॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਜਨਮੀਤਸਖਾਹਰਿ
ਮੇਰੈਗੁਨਗੋਪਾਲਹਰਿਰਾਇਆ॥ਬਿਸਰਿਨਜਾਈਨਿਮਖਹਿਰਦੈਤੇਪੂਰੈਗੁਰੂਮਿਲਾ
ਇਆ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖੇਦਾਸਅਪਨੇਜੀਅਜੰਤਵਸਿਜਾਕੈ॥ਏਕਾਲਿਵਪੂਰਨ
ਪਰਮੇਸੁਰਭਉਨਹੀਨਾਨਕਤਾਕੈ॥੨॥੭੬॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੪
ਜਾਕੈਰਾਮਕੋਬਲੁਹੋਇ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰਨਤਾਹੂਕੇਦੂਖੁਨਬਿਆਪੈਕੋਇ॥ਰਹਾ
ਉ॥ਜੋਜਨੁਦਾਸੁਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭਕਾਸੁਣਿਜੀਵਾਂਤਿਸੁਸੋਇ॥ਉਦਮੁਕਰਉਦਰਸਨੁਪੇ
ਖਨਕਉਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੧॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦ੍ਰਿਸਟਿਨਿਹਾਰਉਦੂਸਰਨਾਹੀਕੋ
ਇ॥ਦਾਨੁਦੇਹਿਨਾਨਕਅਪਨੇਕਉਚਰਨਜੀਵਾਂਸੰਤਧੋਇ॥੨॥੭੭॥ ॥ਸਾਰਗ
ਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੪ ॥ਜੀਵਤਰਾਮਕੇਗੁਣਗਾਇ॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਗੋਪਾਲ
ਬੀਠੁਲੇਬਿਸਰਿਨਕਬਹੀਜਾਇ॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਤਨੁਧਨੁਸਭੁਤੁਮਰਾਸੁਆਮੀਆਨ
ਨਦੂਜੀਜਾਇ॥ਜਿਉਤੂਰਾਖਹਿਤਿਉਹੀਰਹਣਾਤੁਮਰਾਦਿਤਾਪੈਨੈਖਾਇ॥੧॥ਸਾਧ
ਸੰਗਤਿਕੈਬਲਿਬਲਿਜਾਈਐਬਹੁੜਿਨਜਨਮਾਧਾਇ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣਾ

ਦੀਜੀਉਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਇ॥੨॥੯੮॥ ॥ਰਾਗੁਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫
ਮਨਰੇਨਾਮਕੋਸੁਖੁਸਾਰੁ॥ਆਨਕਾਮਬਿਕਾਰਮਾਇਆਸਗਲਦੀਸਹਿਛਾਰ॥ਰਹਾ
ਉ॥ਗ੍ਰਿਹਅੰਧਕੂਪਪਤਿਤਪ੍ਰਾਨੀਨਰਕਘੋਰਗੁਬਾਰ॥ਅਨਿਕਜੋਨੀਭ੍ਰਮਤਹਾਰਿ
ਓਭ੍ਰਮਤਬਾਰੰਬਾਰ॥੧॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਭਗਤਿਬਛਲਦੀਨਕਿਰਪਾਧਾਰ॥
ਕਰਜੋੜਿਨਾਨਕੁਦਾਨੁਮਾਂਗੈਸਾਧਸੰਗਿਉਧਾਰੁ॥੨॥੯੯॥ ॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ
ਘਰੁ੪ ॥ਬਿਰਾਜਤਰਾਮਕੋਪਰਤਾਪ॥ਆਧਿਬਿਆਧਿਉਪਾਧਿਸਭਨਾਸੀ
ਬਿਨਸੇਤੀਨੈਤਾਪ॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੀਪੂਰਨਸਭਆਸਾਚੂਕੇਸੋਗਸੰਤਾਪ॥
ਗੁਣਗਾਵਤਅਚੁਤਅਬਿਨਾਸੀਮਨਤਨਆਤਮਧ੍ਰਾਪ॥੧॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮਦਮ
ਤਸਰਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿਖਾਪ॥ਭਗਤਿਵਛਲਭੈਕਾਟਨਹਾਰੇਨਾਨਕਕੇਮਾਈਬਾਪ॥੨
॥੧੦੦॥ ॥ਰਾਗੁਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਆਤੁਰਨਾਮਬਿਨੁਸੰਸਾਰ॥ਤ੍ਰਿ
ਪਤਿਨਹੋਵਤਕੂਕਰੀਆਸਾਇਤੁਲਾਗੋਬਿਖਿਆਛਾਰ॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਇਠਗਉ
ਰੀਆਪਿਭੁਲਾਇਓਜਨਮਤਬਾਰੋਬਾਰ॥ਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨੁਨਿਮਖਨਸਿਮਰਿਓਜ
ਮਕੰਕਰਕਰਤਖੁਆਰ॥੧॥ਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਤੇਰਿਆਸੰਤਹਕੀ
ਰਾਵਾਰ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਦਰਸੁਪ੍ਰਭਜਾਚੈਮਨਤਨਕੋਆਧਾਰੁ॥੨॥੧੦੧॥
ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਮੈਲਾਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਜੀਉ॥ਤਿਨਿਪ੍ਰਭਿਸਾਚੈਆ
ਪਿਭੁਲਾਇਆਬਿਖੈਠਗਉਰੀਪੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਜਨਮਭ੍ਰਮਤੌਬਹੁਭਾਂਤੀ
ਥਿਤਿਨਹੀਕਤਹੂਪਾਈ॥ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਸਹਜਿਨਭੇਟਿਆਸਾਕਤੁਆਵੈਜਾਈ॥
੧॥ਰਾਖਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭਸੰਮ੍ਰਿਥਦਾਤੇਤੁਮਪ੍ਰਭਅਗਮਅਪਾਰ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣ
ਾਈਭਵਜਲੁਉਤਰਿਓਪਾਰ॥੨॥੧੦੨॥ ॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੪
ਰਮਣਕਉਰਾਮਕੇਗੁਣਬਾਦ॥ਸਾਧਸੰਗਿਧਿਆਈਐਪਰਮੇਸੁਰਅੰਮ੍ਰਿਤਜਾਕੇਸੁਆ
ਦ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਤਏਕੁਅਚੁਤਅਬਿਨਾਸੀਬਿਨਸੇਮਾਇਆਮਾਦ॥ਸ
ਹਜਅਨੰਦਅਨਹਦਧੁਨਿਬਾਣੀਬਹੁਰਿਨਭਏਬਿਖਾਦ॥੧॥ਸਨਕਾਦਿਕਬ੍ਰਹਮਾ
ਦਿਕਗਾਵਤਗਾਵਤਸੁਕਪ੍ਰਹਿਲਾਦ॥ਪੀਵਤਅਮਿਉਮਨੋਹਰਹਰਿਰਸੁਜਪਿਨਾਨ

ਕਤਰਿਬਿਸਮਾਦਾ॥੨॥੧੦੩॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਕੀਨੇਪਾਪਕੇਬਹੁ

ਕੋਟ॥ਦਿਨਸੁਰੈਨੀਥਕਤਨਾਹੀਕਤਹਿਨਾਹੀਛੋਟ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਾਬਜਰਬਿਖ

ਬਿਆਧੀਸਿਰਿਉਠਾਈਪੋਟ॥ਉਘਰਿਗਈਆਖਿਨਹੀਭੀਤਰਿਜਮਹਿਗ੍ਰਾਸੇਝੋਟ॥੧॥ਪਸੁ

ਪਰੇਤਉਸਟਗਰਧਭਅਨਿਕਜੋਨੀਲੇਟ॥ਭਜੁਸਾਧਸੰਗਿਗੋਬਿੰਦਨਾਨਕਕਛੁਨਲਾਗੈ

ਫੇਟ॥੨॥੧੦੪॥ ॥ਰਾਗੁਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੪ ॥ਅੰਧੇਖਾਵਹਿਬਿਸੂ

ਕੇਗਟਾਕ॥ਨੈਨਸ੍ਰਵਨਸਰੀਰੁਸਭੁਹੁਟਿਓਸਾਸੁਗਇਓਤਤਘਾਟ॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਾਥਰ

ਞਾਣਿਉਦਰੁਲੇਪੋਖਹਿਮਾਇਆਗਈਆਹਾਟਿ॥ਕਿਲਬਿਖਕਰਤਕਰਤਪਛੁਤਾ

ਵਹਿਕਬਹੁਨਸਾਕਹਿਛਾਂਟਿ॥੧॥ਨਿੰਦਕੁਜਮਦੂਤੀਆਇਸੰਘਾਰਿਓਦੇਵਹਿਮੂੰਡਉ

ਪਰਿਮਟਾਕ॥ਨਾਨਕਆਪਨਕਟਾਰੀਆਪਸਕਉਲਾਈਮਨੁਅਪਨਾਕੀਨੋਫਾਟ॥੨॥

੧੦੫॥ ॥ਰਾਗੁਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਟੂਟੀਨਿੰਦਕਕੀਅਧਬੀਚ॥ਜਨਕ

ਰਾਖਾਆਪਿਸੁਆਮੀਬੇਮੁਖਕਉਆਇਪਹੂਚੀਮੀਚ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਉਸਕਾਕਹਿਆਕੋ

ਇਨਸੁਣਈਕਹੀਨਬੈਸਣੁਪਾਵੈ॥ਈਹਾਦੁਖੁਆਗੈਨਰਕੁਭੁੰਚੈਬਹੁਜੋਨੀਭਰਮਾਵੈ॥੧॥ਪ੍ਰਗ

ਟੁਭਇਆਖੰਡੀਬ੍ਰਹਮੰਡੀਕੀਤਾਅਪਣਾਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਨਿਰਭਉਕਰਤੇਕੀਅ

ਨਦਮੰਗਲਗੁਣਗਾਇਆ॥੨॥੧੦੬॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੪

ਤ੍ਰਿਸਨਾਚਲਤਬਹੁਪਰਕਾਰਿ॥ਪੂਰਨਹੋਤਨਕਤਹੁਬਾਤਹਿਅੰਤਿਪਰਤੀਹਾਰਿ॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਂ

ਤਿਸੂਖਨਸਹਜੁਉਪਜੈਇਹੈਇਸੁਬਿਉਹਾਰਿ॥ਆਪਪਰਕਾਕਛੁਨਜਾਨੈਕਾਮਕ੍ਰੋਧਹਿਜਾਰਿ॥

੧॥ਸੰਸਾਰਸਾਗਰੁਦੁਖਿਬਿਆਪਿਓਦਾਸਲੇਵਹੁਤਾਰਿ॥ਚਰਨਕਮਲਸਰਣਾਇਨਾਨਕ

ਸਦਸਦਾਬਲਿਹਾਰਿ॥੨॥੧੦੭॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਰੇਪਾਪੀਤੈਕਵਨਕੀ

ਮਤਿਲੀਨ॥ਨਿਮਖਘਰੀਨਸਿਮਰਸੁਆਮੀਜੀਉਪਿੰਡੁਜਿਨਿਦੀਨ॥ ॥ਰਹਾਉ॥ ਖਾਤਪੀਵਤਸਵੰਤ

ਸੁਖੀਆਨਾਮੁਸਿਮਰਤਖੀਨ॥ਗਰਭਉਦਰਬਿਲਲਾਟਕਰਤਾਤਹਾਹੋਵਤਦੀਨ॥੧॥ਮਹਾ

ਮਾਦਬਿਕਾਰਬਾਧਾਅਨਿਕਜੋਨਿਭ੍ਰਮੀਨ॥ਗੋਬਿੰਦਬਿਸਰਤਕਵਨਦੁਖਗਨੀਅਹਿਸੁ

ਖੁਨਾਨਕਹਰਿਪਦੁਚੀਨ॥੨॥੧੦੮॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੪

ਮਾਈਰੀਚਰਨਹਓਟਗਹੀ॥ਦਰਸਨੁਪੇਖਿਮੇਰਾਮਨੁਮੋਹਿਓਦੁਰਮਤਿਜਾਤਬਹੀ

ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਪੁਰਖ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕੀਮਤਿ ਜਾਤ ਨ ਕਹੀ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੇ
ਖਿ ਪੇਖਿ ਮਨੁ ਬਿਗਸਿਓ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸ੍ਰਬ ਮਹੀ ॥੧॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨ
ਮੋਹਨ ਮਿਲਿ ਸਾਧਹ ਕੀਨੋ ਸਹੀ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਤ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਜਮ ਕੀ ਭੀਰ
ਨ ਫਹੀ ॥੨॥੧੦੯॥ ॥ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਘਰੁ ੪ ॥ਮਾਈ ਰੀ ਮਨੁ
ਮੇਰੋ ਮਤਵਾਰੋ ॥ ਪੇਖਿ ਦਇਆਲ ਅਨਦ ਸੁਖ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਪਿਓ ਖੁਮਾਰੋ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ਊਜਲ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਵਤ ਕਾਰੋ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ
ਸਿਉ ਡੋਰੀ ਰਾਚੀ ਭੇਟਿਓ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੋ ॥੧॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਸਰਬਸੁ ਦੀਨੇ ਦੀਪਕ
ਭਇਓ ਉਜਾਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਸਿਕ ਬੈਰਾਗੀ ਕੁਲਹ ਸਮੂਹਾਂ ਤਾਰੋ ॥੨॥੧੧੦॥
ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥ਮਾਈ ਰੀ ਆਨ ਸਿਮਰਿ ਮਰਿ ਜਾਂਹਿ ॥ ਤਿਆਗਿ
ਗੋਬਿਦੁ ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਲਪਟਾਹਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਚ
ਲਹਿ ਅਨ ਮਾਰਗਿ ਨਰਕ ਘੋਰ ਮਹਿ ਪਾਹਿ ॥ ਅਨਿਕ ਸਜਾਈ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ਗਰ
ਭੈ ਗਰਭਿ ਭ੍ਰਮਾਹਿ ॥੧॥ ਸੇ ਧਨਵੰਤੇ ਸੇ ਪਤਿਵੰਤੇ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਨਾਨਕ ਜਗੁ ਜੀਤਿਓ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥੨॥੧੧੧॥ ॥ਸਾਰਗ ਮਹ
ਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥ਹਰਿ ਕਾਟੀ ਕੁਟਿਲਤਾ ਕੁਠਾਰਿ ॥ ਭ੍ਰਮ ਬਨ ਦਹਨ ਭਏ ਖਿਨ
ਭੀਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਰਹਾਰਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਨਿੰਦ ਪਰਹਰੀਆ ਕਾਢੇ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰ
ਗਿ ਮਾਰਿ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਤਿਆ ਬਹੁਰਿ ਨ ਜੂਐ ਹਾਰਿ ॥੧॥ ਆਠ
ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਪੂਰਨ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਪੁਨਹ
ਪੁਨਹ ਨਮਸਕਾਰਿ ॥੨॥੧੧੨॥ ॥ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਪੋਥੀ ਪਰਮੇਸਰ
ਕਾ ਥਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਿ
ਕ ਸਿਧ ਸਗਲ ਮੁਨਿ ਲੋਚਹਿ ਬਿਰਲੇ ਲਾਗੈ ਧਿਆਨੁ ॥ ਜਿਸਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਇ
ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਨ ਤਾ ਕੋ ਕਾਮੁ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਤਿਸੁ ਜਾਨੈ ਸਗਲ ਜ
ਹਾਨੁ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਬਿਸਰੁ ਨਹੀ ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਇਹੁ ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਦਾਨੁ ॥੨॥੧੧੩॥
ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥ਵੂਠਾ ਸਰਬ ਥਾਈ ਮੇਹੁ ॥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗਾ

ਉਡਮਿਜਸੁਪੂਰਨਪ੍ਰਭਗਾਇਓਨੇਹੂ॥ਰਹਾਉ॥ਚਾਰਿਕੁੰਟਦਹਦਿਸਿਜਲਨਿਧਿਊਨ
ਥਾਉਨਕੇਹਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਗੋਬਿੰਦਪੂਰਨਜੀਅਦਾਨੁਸਭੁਦੇਹਾ॥੧॥ਸਤਿਸਤਿਹਰਿਸ
ਤਿਸੁਆਮੀਸਤਿਸਾਧਸੰਗੇਹੁ॥ਸਤਿਤੇਜਨਜਿਨਪਰਤੀਤਿਉਪਜੀਨਾਨਕਨਹਭਰਮੇਹੁ
॥੨॥੧੧੪॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਗੋਬਿੰਦਜੀਉਤੂਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰ॥ਸਾ
ਜਨਮੀਤਸਹਾਈਤੁਮਹੀਤੂਮੇਰੋਪਰਵਾਰੁ॥ਰਹਾਉ॥ਕਰੁਮਸਤਕਿਧਾਰਿਓਮੇਰੈਮਾਥੈਸਾ
ਧਸੰਗਿਗੁਣਗਾਏ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਸਭਿਫਲਪਾਏਰਸਕਿਰਾਮਨਾਮਧਿਆਏ॥੧॥
ਅਬਿਚਲਨੀਵਧਰਾਈਸਤਿਗੁਰਿਕਬਹੂਡੋਲਤਨਾਹੀ॥ਗੁਰਨਾਨਕਜਬਭਏਦਇ
ਆਰਾਸਰਬਸੁਖਾਨਿਧਿਪਾਂਹੀ॥੨॥੧੧੫॥ ॥ਰਾਗੁਸਾਰਗਮਹਲਾ੫
ਨਿਬਹੀਨਾਮਕੀਸਚੁਖੇਪ॥ਲਾਭੁਹਰਿਗੁਣਗਾਇਨਿਧਿਧਨੁਬਿਖੈਮਾਹਿਅਲੇਪ॥
ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਜੰਤਸਗਲਸੰਤੋਖੇਆਪਨਾਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇ॥ਰਤਨੁਜਨਮੁਅਪਾਰੁਜੀ
ਤਿਓਬਹੁੜਿਜੋਨਿਨਪਾਇ॥੧॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਗੋਬਿਦਭਇਆਸਾਧੂਸੰ
ਗੁ॥ਹਰਿਚਰਨਰਾਸਿਨਾਨਕਪਾਈਲਗਾਪ੍ਰਭਸਿਉਰੰਗੁ॥੨॥੧੧੬॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਮਾਈਰੀਪੇਖਿਰਹੀਬਿਸਮਾਦ॥ਅਨਹਦਧੁਨੀਮੇਰਾਮਨੁ
ਮੋਹਿਓਅਚਰਜਤਾਕੇਸ੍ਵਾਦ॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਤਪਿਤਾਬੰਧਪਹੈਸੋਈਮਨਹਰਿਕੋਅਹਿ
ਲਾਦ॥ਸਾਧਸੰਗਿਗਾਏਗੁਨਗੋਬਿੰਦਬਿਨਸਿਓਸਭੁਪਰਮਾਦ॥੧॥ਡੋਰੀਲਪਟਿਰ
ਹੀਚਰਨਹਸੰਗਿਭ੍ਰਮਭੈਸਗਲੇਖਾਦ॥ਏਕੁਅਧਾਰੁਨਾਨਕਜਨਕੀਆਬਹੁਰਿਨਜੋਨਿ
ਭ੍ਰਮਾਦ॥੨॥੧੧੭॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੪ ॥ਮਾਈਰੀਮਾਤੀ
ਚਰਣਸਮੂਹ॥ਏਕਸਬਿਨੁਹਉਆਨਨਜਾਨਉਦੁਤੀਆਭਾਉਸਭੁਲੂਹ॥ਰਹਾਉ॥ਤਿ
ਆਗਿਗੋਪਾਲਅਵਰੁਜੋਕਰਣਾਤੇਬਿਖਿਆਕੇਖੂਹ॥ਦਰਸਪਿਆਸਮੇਰਾਮਨੁ
ਮੋਹਿਓਕਾਢੀਨਰਕਤੇਧੂਹ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮਿਲਿਓਸੁਖਦਾਤਾਬਿਨਸੀਹਉਮੈਹੂਹ॥
ਰਾਮਰੰਗਿਰਾਤੇਦਾਸਨਾਨਕਮਉਲਿਓਮਨੁਤਨੁਜੂਹ॥੨॥੧੧੮॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫
ਬਿਨਸੇਕਾਚਕੇਬਿਉਹਾਰ॥ਰਾਮਭਜੁਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਇਹੈਜਗਮਹਿਸਾਰ॥ਰਹ
ਉ॥ਈਤਊਤਨਡੋਲਿਕਤਹੂਨਾਮੁਹਿਰਦੈਧਾਰਿ॥ਗੁਰਚਰਨਬੋਹਿਥਮਿਲਿਓਭਾਗੀਉਤ

ਰਹਿਓ ਸਾਰਾ ॥੧॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬ ਨਾਥ ਅਪਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ਨਾਨਕ ਆਨ ਰਸ ਸਭਿ ਖਾਰਾ ॥੨॥੧੧੯॥ ॥ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥ਤਤੇ ਕਰਨ ਪਲਾਹ ਕਰੇ ॥ਮਹਾ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹ ਮਦ ਮਾਤਉ ਸਿਮਰਤ ਨਾਹਿ ਹਰੇ ॥ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਤੇ ਨਾਰਾਇਣ ਤਿਨ ਕੇ ਦੋਖ ਜਰੇ ॥ਸਫਲ ਦੇਹ ਧੰਨਿ ਓਇ ਜਨਮੇ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਲੇ ॥੧॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਦਸਾ ਸਿਧਿ ਸਭ ਊਪਰਿ ਸਾਧ ਭਲੇ ॥ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਧੂਰਿ ਜਨ ਬਾਂਛੈ ਉਧਰਹਿ ਲਾਗਿ ਪਲੇ ॥੨॥੧੨੦॥
ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇ ਜਨ ਕਾਂਖੀ ॥ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਚਨਿ ਏਹੀ ਸੁਖੁ ਚਾਹਤ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸੁ ਦੇਖਹਿ ਕਬ ਆਖੀ ॥ਰਹਾਉ॥ ਤੂ ਬੇਅੰਤੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਗਤਿ ਤੇਰੀ ਜਾਇ ਨ ਲਾਖੀ ॥ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਕਰਿ ਸਰਬਸੁ ਅੰਤਰਿ ਰਾਖੀ ॥੧॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਧੂ ਜਨ ਇਹ ਬਾਣੀ ਰਸਨਾ ਭਾਖੀ ॥ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਰੀਐ ਹੋਰੁ ਦੁਤੀਆ ਬਿਰਥੀ ਸਾਖੀ ॥੨॥੧੨੧॥
ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥ਮਾਖੀ ਰਾਮ ਕੀ ਤੂ ਮਾਖੀ ॥ਜਹ ਦੁਰਗੰਧ ਤਹਾ ਤੂ ਬੈਸਹਿ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਮਦ ਚਾਖੀ ॥ਰਹਾਉ॥ ਕਿਤਹਿ ਅਸਥਾਨਿ ਤੂ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਇਹ ਬਿਧਿ ਦੇਖੀ ਆਖੀ ॥ਸੰਤਾ ਬਿਨੁ ਤੈ ਕੋਇ ਨ ਛਾਡਿਆ ਸੰਤ ਪਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਪਾਖੀ ॥੧॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਤੈ ਮੋਹੇ ਬਿਨੁ ਸੰਤਾ ਕਿਨੈ ਨ ਲਾਖੀ ॥ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਰਾਤਾ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਸਚੁ ਸਾਖੀ ॥੨॥੧੨੨॥ ॥ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥ਮਾਈ ਰੀ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ॥ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ਬੀਚੇ ਗ੍ਰਸਤ ਉਦਾਸ ॥ਰਹਾਉ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੀਨੇ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਉਪਜੀ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ॥ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਬਿਨਸੀ ਦੁਤੀਆ ਆਸ ॥੧॥ ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਅਟਵੀ ਤੇ ਕਾਢੇ ਮਾਰਗੁ ਸੰਤ ਕਹਿਓ ॥ਦੇਖਤ ਦਰਸੁ ਪਾਪ ਸਭਿ ਨਾਸੇ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਰਤਨੁ ਲਹਿਓ ॥੨॥
੧੨੩॥ ॥ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਮਾਈ ਰੀ ਅਰਿਓ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਖੋਰਿ ॥ਦਰਸਨ ਰੁਚਿਤ ਪਿਆਸ ਮਨਿ ਸੁੰਦਰ ਸਕਤ ਨ ਕੋਈ ਤੋਰਿ ॥ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਪਤਿ ਪਿਤ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਹਰਿ ਸਰਬਸੁ ਧਨ ਮੋਰ ॥ਧ੍ਰਿਗੁ ਸਰੀਰੁ ਅਸਤ ਬਿਸਟਾ ਕ੍ਰਿਮ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜਾਨਤ

ਤੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨੁਪਰਮਪੁਰਖਬਲਜੋਗਾ॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਕ੍ਰਿ
ਪਾਨਿਧਿਸਾਗਰਬਿਨਸਿਓਆਨਨਿਹੋਰਾ॥੨॥੧੨੪॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫
ਘਰੁ੪ ॥ਨੀਕੀਰਾਮਕੀਧੁਨਿਸੋਇ॥ਚਰਨਕਮਲਅਨੂਪਸੁਆਮੀਜਪਤਸਾ
ਧੂਹੋਇ॥ਰਹਾਉ॥ਚਿਤਵਤਾਗੋਪਾਲਦਰਸਨਕਲਮਲਾਕਢੁਧੋਇ॥ਜਨਮਮ
ਰਨਬਿਕਾਰਅੰਕੁਰਹਰਿਕਾਟਿਛੂਟੇਖੋਇ॥੧॥ਪਰਾਪੂਰਬਿਜਿਸਹਿਲਿਖਿਆ
ਬਿਰਲਾਪਾਏਕੋਇ॥ਰਵਣਗੁਣਗੋਪਾਲਕਰਤੇਨਾਨਕਾਸਚੁਜੋਇ॥੨॥੧੨੫॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਤਿਸਾਰ॥ਹਰਿਬਿਸਾਰਿਜੁਆਨਰਾ
ਚਹਿਮਿਥਨਸਭਬਿਸਥਾਰ॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਮਿਭਜੁਸੁਆਮੀਪਾਪਹੋਵਤਖਾਰ॥
ਚਰਨਾਰਬਿੰਦਬਸਾਇਹਿਰਦੈਬਹੁਰਿਜਨਮਨਮਾਰ॥੧॥ਕਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹਰਾਖਿਲੀ
ਨੇਏਕਨਾਮਅਧਾਰ॥ਦਿਨਰੈਨਿਸਿਮਰਤਸਦਾਨਾਨਕਮੁਖਉਜਲਦਰਬਾਰ॥੨॥੧੨੬
॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਮਾਨੀਤੂੰਰਾਮਕੈਦਰਿਮਾਨੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਹਰਿਗੁਨ
ਗਾਏਬਿਨਸੀਸਭਅਭਿਮਾਨੀ॥ਰਹਾਉ॥ਧਾਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਅਪੁਨੀਕਰਿਲੀਨੀਗੁਰਮੁ
ਖਿਪੂਰਗਿਆਨੀ॥ਸਰਬਸੂਖਆਨੰਦਘਨੇਰੇਠਾਕੁਰਦਰਸਧਿਆਨੀ॥੧॥ਨਿਕਟਿ
ਵਰਤਨਿਸਾਦਸਦਾਸੁਹਾਗਨਿਦਹਦਿਸਸਾਈਜਾਨੀ॥ਪ੍ਰਿਅਰੰਗਿਰਤੀਨਾਰਾਇਨਨਾ
ਗਰੰ
ਨਕਤਿਸੁਕੁਰਬਾਨੀ॥੨॥੧੨੭॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਤੁਅਚਰਨਆਸ
ਰੋਈਸਾ॥ਤੁਮਹਿਪਛਾਨੂਸਾਕੁਤੁਮਹਿਸੰਗਿਰਾਖਨਹਾਰਤੁਮੈਜਗਦੀਸਾ॥ਰਹਾਉ॥
ਤੂਹਮਰੋਹਮਤੁਮਰੇਕਹੀਅਹਿਇਤਉਤਤੁਮਹੀਰਾਖੇ॥ਤੂਬੇਅੰਤੁਅਪਰੰਪਰੁਸੁਆ
ਮੀਗੁਨਕਿਰਪਾਤੇਕੋਈਲਾਖੈ॥੧॥ਬਿਨੁਬਕਨੇਬਿਨੁਕਹਨਕਹਾਵਨਅੰਤਰਜਾਮੀ
ਜਾਨੈ॥ਜਾਕਉਮੇਲਿਲਏਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕਸੇਜਨਦਰਗਹਮਾਨੇ॥੨॥੧੧੮॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ੫ ॥ਹਰਿਭਜਿਆਨਕਰਮਬਿਕਾਰ॥ਮਾਨ
ਮੋਹਨਬੁਝਤਤ੍ਰਿਸਨਾਕਾਲਗ੍ਰਸਸੰਸਾਰ॥ਰਹਾਉ॥ਖਾਤਪੀਵਤਹਸਤਸੋਵਤਅਉਧ
ਬਿਤੀਅਸਾਰ॥ਨਰਕਉਦਰਭ੍ਰਮੰਤਜਲਤੋਜਮਹਿਕੀਨੀਸਾਰ॥੧॥ਪਰਦ੍ਰੋਹਕਰਤ
ਬਿਕਾਰਨਿੰਦਾਪਾਪਰਤਕਰਝਾਰ॥ਬਿਨਾਸਤਿਗੁਰਬੂਝਨਾਹੀਤਮਮੋਹਮਹਾਅੰਧਾ

ਗ॥ਮਾਧਿਪ੍ਰਭੁਨਗਾਉਰੀਝਾਇਓਮੂਠੋਚੇਤਿਨਸਿਰਜਨਹਾਰਾ॥ਗੋਬਿੰਦਗੁਪਤਹੋਇ
ਰਹਿਓਨਿਆਰੋਮਾਤੰਗਮਤਿਅਹੰਕਾਰਾ॥੩॥ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਸੰਤਰਾਖੇਚਰਨਕਮ
ਲਆਧਾਰਾ॥ਕਰਜੋਰਿਨਾਨਕਸਰਨਿਆਇਓਗੋਪਾਲਪੁਰਖਅਪਾਰਾ॥੪॥੧੨੯॥
ਰਾਗੁਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੬ ॥ਪੜਤਾਲ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸੁਭਬਚਨਬੋਲਿਗੁਨਅਮੋਲ॥ਕਿੰਕਰੀਬਿਕਾਰ॥ਦੇਖੁਰੀਬੀਚਾਰ॥ਗੁਰਸਬਦੁ
ਧਿਆਇਮਹਲੁਪਾਇ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰੰਗਕਰਤੀਮਹਾਕੇਲ॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਪਨ
ਰੀਸੰਸਾਰੁ॥ਮਿਥਨੀਬਿਸਥਾਰੁ॥ਸਖੀਕਾਇਮੋਹਿਮੋਹਿਲੀ॥ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਰਿਦੈ
ਮੇਲ॥੧॥ਸਰਬਰੀਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੁ॥ਪ੍ਰਭੁਸਦਾਰੀਦਇਆਰੁ॥ਕਾਂਏਆਨਆਨਰੂਚੀ
ਐ॥ਹਰਿਸੰਗਿਸੰਗਿਖਚੀਐ॥ਜਉਸਾਧਸੰਗਪਾਏ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਧਿਆਏ॥
ਅਬਰਹੇਜਮਹਿਮੇਲ॥੨॥੧॥੧੩੦॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੬
ਪੜਤਾਲ॥ ॥ਕੰਚਨਾਬਹੁਦਤਕਰਾ॥ਭੂਮਿਦਾਨੁਅਰਪਿਧਰਾ॥ਮਨਅਨਿਕਸੋਚਪ
ਵਿਤ੍ਰਕਰਤ॥ਨਾਹੀਰੇਨਾਮਤੁਲਿਮਨਚਰਨਕਮਲਲਾਗੇ॥ਰਹਾਉ॥ਚਾਰਿਬੇਦਜਿ
ਹਵਭਨੇ॥ਦਸਅਸਟਖਸਟਸ੍ਰਵਨਸੁਨੇ॥ਨਹੀਤੁਲਿਗੋਬਿਦਨਾਮਧੁਨੇ॥ਮਨਚਰਨਕ
ਮਲਲਾਗੇ॥੧॥ਬਰਤਸੰਧਿਸੋਚਚਾਰ॥ਕ੍ਰਿਆਕੁੰਟਿਨਿਰਾਹਾਰ॥ਅਪਰਸਕਰਤਪਾਕ
ਸਾਰ॥ਨਿਵਲੀਕਰਮਬਹੁਬਿਸਥਾਰ॥ਧੂਪਦੀਪਕਰਤੇਹਰਿਨਾਮਤੁਲਿਨਲਾਗੇ॥
ਰਾਮਦਇਆਰਸੁਨਿਦੀਨਬੇਨਤੀ॥ਦੇਹੁਦਰਸੁਨੈਨਪੇਖਉ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮਮਿਸਟਲਾ
ਗੇ॥੨॥੨॥੧੩੧॥ ॥ਰਾਗੁਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੬ ਪੜਤਾਲ॥
ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਜਾਪਿ॥ਰਮਤਰਾਮਸਹਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਨਕੈਚਰਨਿਲਾਗੇਕਾਮਕ੍ਰੋਧ
ਲੋਭਤਿਆਗੇ॥ਗੁਰਗੋਪਾਲਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਲਬਧਿਅਪਨੀਪਾਈ॥੧॥ਬਿਨਸੇਭ੍ਰ
ਮਮੋਹਅੰਧਟੂਟੇਮਾਇਆਕੇਬੰਧ॥ਪੂਰਨਸਰਬਤ੍ਰਠਾਕੁਰਨਹਕੋਊਬੈਰਾਈ॥ਸੁਆਮੀਸੁਪ੍ਰ
ਸੰਨਭਏਜਨਮਮਰਨਦੋਖਗਏ॥ਸੰਤਨਕੈਚਰਨਿਲਾਗਿਨਾਨਕਗੁਨਗਾਈ॥੨॥੩॥
੧੩੨॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੬ ਪੜਤਾਲ॥ ॥ਹਰਿਹਰੇਹਰਿਮੁ
ਖਹੁਬੋਲਿ॥ਹਰਿਹਰੇਮਨਿਧਾਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਸ੍ਰਵਨਸੁਨਨਭਗਤਿਕਰਨਅਨਿਕ

ਪਤਿਕ੍ਰਿਪਨਭਰਨਾ॥ਸਰਨਪਰਨਸਾਧੂਆਅਨਾਥਨਬਿਸਾਰੋ॥੧॥ਨਿਰਿਭਰਨਪ੍ਰੀ
ਤ੍ਰੀਤਿਨੀਤਿਪਾਵਨਅਤਿਮਤਪੁਨੀਤਾ॥ਸੇਵਕਭੈਦੂਰਿਕਰਨਕਲਮਲਦੋਖਜਾਰੋ
ਕਹਤਮੁਕਤਸੁਨਤਮੁਕਤਰਹਤਜਨਮਰਹਤੇ॥ਰਾਮਰਾਮਸਾਰਭੂਤਨਾਨਕਤਤੁਬੀਚਾ
ਰੋ॥੨॥੪॥੧੩੩॥ ॥ਰਾਗੁਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਪੜਤਾਲ॥ ॥ਘਰੁ੬
ਨਾਮੁਭਗਤਿਮਾਗੁਸੰਤਤਿਆਗਿਸਗਲਕਾਮੀ॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰੀਤਿਲਾਇਹਰਿਧਿਆ
ਇਗੁਨਗੋਬਿੰਦਸਦਾਗਾਇ॥ਹਰਿਜਨਕੀਰੇਨਬਾਂਛੁਦੈਨਹਾਰੁਸੁਆਮੀ॥੧॥ਸਰ
ਬਕੁਸਲਸੁਖਬਿਸ੍ਰਾਮਆਨਦਾਆਨੰਦਨਾਮਾ॥ਜਮਕੀਕਛੁਨਾਹਿਤ੍ਰਾਸਸਿਮਰਿਅੰ
ਤਰਜਾਮੀ॥ਏਕਸਰਨਗੋਬਿੰਦਚਰਨਸੰਸਾਰਸਗਲਤਾਪਹਰਨ॥ਨਾਵਰੂਪਸਾਧਸੰ
ਗਨਾਨਕਪਾਰਗਰਾਮੀ॥੨॥੫॥੧੩੪॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਪੜਤਾਲ॥
ਗੁਨਲਾਲਗਾਵਉਗੁਰਦੇਖੇ॥ਪੰਚਾਤੇਏਕੁਛੂਟਾ॥ਜਉਸਾਧਸੰਗਿਪਗਰਉ॥੧॥
ਦ੍ਰਿਸਟਉਕਛੁਸੰਗਿਨਜਾਇਮਾਨੁਤਿਆਗਿਮੋਹਾ॥ਏਕੈਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਾਇਮਿਲਿ
ਸਾਧਸੰਗਿਸੋਹਾ॥੧॥ਪਾਇਓਹੈਗੁਨਨਿਧਾਨੁਸਗਲਆਸਪੂਰੀ॥ਨਾਨਕਮਨਿਅਨੰ
ਦਭਏਗੁਰਿਬਿਖਮਗਾਰਤੋਰੀ॥੨॥੧੩੫॥ ॥ਰਾਗੁਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਪੜਤਾਲ
ਮਨਿਬਿਰਾਗੈਗੀ॥ਖੋਜਤੀਦਰਸਾਰ॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧੂਸੰਤਨਸੇਵਿਕੈਪ੍ਰਿਉਹੀਅਰੈਧਿ
ਆਇਓ॥ਆਨੰਦਰੂਪੀਪੇਖਿਕੈਹਉਮਹਲੁਪਾਵਉਗੀ॥੧॥ਕਾਮਕਰੀਸਭਤਿਆ
ਗਿਕੈਹਉਸਰਨਿਪਰਉਗੀ॥ਨਾਨਕਸੁਆਮੀਗਰਿਮਿਲੇਹਉਗੁਰਮਨਾਵਉਗੀ॥੨॥
੭॥੧੩੬॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੬ ॥ਐਸੀਹੋਇਪਰੀ॥ਜਾਨਤੇਦਇਆ
ਰ॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਤਰਪਿਤਰਤਿਆਗਿਕੈਮਨੁਸੰਤਨਪਾਹਿਬੇਚਾਇਓ॥ਜਾਤਿਜਨਮਕੁ
ਲਖੋਈਐਹਉਗਾਵਉਹਰਿਹਰੀ॥੧॥ਲੋਕਕੁਟੰਬਤੇਟੂਟੀਐਪ੍ਰਭਕਿਰਤਿਕਿਰਤਿਕ
ਰੀ॥ਗੁਰਿਮੋਕਉਉਪਦੇਸਿਆ॥ਨਾਨਕਸੇਵਿਏਕਹਰੀ॥੨॥੧੩੭॥ ॥ਰਾਗੁਸਾਰ
ਗਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੬ ॥ਪੜਤਾਲ॥ ॥ਲਾਲਲਾਲਮੋਹਨਗੋਪਾਲਤੂ॥
ਕੀਟਹਸਤਿਪਾਖਾਨਜੰਤਸਰਬਮੈਪ੍ਰਤਪਾਲਤੂ॥ਰਹਾਉ॥ਨਹਦੂਰਿਪੂਰਹਜੂਰਿਸੰਗੇਸੁੰ
ਦਰਸਾਲਤੂ॥੧॥ਨਹਬਰਨਬਰਨਨਹਕੁਲਹਕੁਲ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਲਤੂ॥੨॥

੧੩੮॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਪੜਤਾਲ॥ ਘਰੁ ੬ ॥ਕਰਤਕੇਲਬਿ
ਖੈਮੇਲਚੰਦ੍ਰਸੂਰਮੋਹੇ॥ਉਪਜਤਾਬਿਕਾਰਦੁੰਦਰਨਉਪਰੀਝੁਨੰਤਕਾਰਸੁੰਦਰਅ
ਨਿਗਭਾਉਕਰਤਫਿਰਤਬਿਨੁਗੋਪਾਲਧੋਹੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੀਨਿਭਉਨੇਲਪਟਾਇ
ਰਹੀਕਾਚਕਰਮਿਨਜਾਤਸਹੀ॥ਉਨਮਤਅੰਧਧੰਧਰਚਿਤਜੈਸੇਮਹਾਸਾਗਰ
ਹੋਹੇ॥੧॥ਉਧਰੇਹਰਿਸੰਤਦਾਸਕਾਟਿਦੀਨੀਜਮਕੀਫਾਸ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਨਾਮੁ
ਜਾਕੋਸਿਮਰਿਨਾਨਕਓਹੇ॥੨॥੧੩੯॥੧੫੫॥

ਰਾਗੁਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੯ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਹਰਿਬਿਨੁਤੇਰੋਕੋਨਸਹਾਈ॥ਕਾਂਕੀਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬਨਤਾਕੋਕਾਹੂਕੋਭਾਈ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਧਨੁਧਰਨੀਅਰੁਸੰਪਤਿਸਗਰੀਜੋਮਾਨਿਓਅਪਨਾਈ॥ਤਨਛੂਟੈਕਛੁਸੰਗਿਨਚਾ
ਲੈਕਹਾਤਾਹਿਲਪਟਾਈ॥੧॥ਦੀਨਦਇਆਲਸਦਾਦੁਖਭੰਜਨਤਾਸਿਉਰੁਚਿਨਬਢਾ
ਈ॥ਨਾਨਕਕਹਤਜਗਤਸਭਮਿਥਿਆਜਿਉਸੁਪਨਾਰੈਨਾਈ॥੨॥੧॥ ॥ਰਾਗੁਸਾਰੰ
ਗਮਹਲਾ੯ ॥ਕਹਾਮਨਬਿਖਿਆਸਿਉਲਪਟਾਹੀ॥ਯਾਜਗਮੈਕੋਊਰਹਨੁ
ਨਪਾਵੈਇਕਆਵਹਿਇਕਜਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਂਕੋਤਨੁਧਨੁਸੰਪਤਿਕਾਂਕੀਕਾਸਿਉ
ਨੇਹੁਲਗਾਹੀ॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਸਗਲਬਿਨਾਸੈਜਿਉਬਾਦਰਕੀਛਾਹੀ॥੧॥ਤਜਿਅ
ਭਿਮਾਨੁਸਰਣਿਸੰਤਨਗਹੁਮੁਕਤਿਹੋਹਿਛਿਨਮਾਹੀ॥ਜਨਨਾਨਕਭਗਵੰਤਭਜਨਬਿਨੁ
ਸੁਖੁਸੁਪਨੈਭੀਨਾਹੀ॥੨॥੨॥ ॥ਰਾਗੁਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੯ ॥ਕਹਾਨਰਅਪ
ਨੋਜਨਮੁਗਵਾਵੈ॥ਮਾਇਆਮਦਿਬਿਖਿਆਰਸਿਰਚਿਓਰਾਮਸਰਨਿਨਹੀਆਵੈ॥੧॥
ਇਹੁਸੰਸਾਰੁਸਗਲਹੈਸੁਪਨੋਦੇਖਿਕਹਾਲੋਭਾਵੈ॥ਜੋਉਪਜੈਸੋਸਗਲਬਿਨਾਸੈਰਹਨੁਨ
ਕੋਊਪਾਵੈ॥੧॥ਮਿਥਿਆਤਨੁਸਾਚੋਕਰਿਮਾਨਿਓਇਹਬਿਧਿਆਪੁਬੰਧਾਵੈ॥ਜਨਨਾ
ਨਕਸੋਊਜਨੁਮੁਕਤਾਰਾਮਭਜਨਚਿਤੁਲਾਵੈ॥੨॥੩॥ ॥ਰਾਗੁਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੯
ਮਨਕਰਿਕਬਹੂਨਹਰਿਗੁਨਗਾਇਓ॥ਬਿਖਿਆਸਕਤਰਹਿਓਨਿਸਬਾਸੁਰਿਕੀਨੋ

ਅਪਨੋਭਾਇਓ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਸੁਨਿਓਨਹਕਾਨਨਪਰਦਾਰਾਲਪਟਾਇਓ॥ਪਰਨਿੰ
ਦਾਕਾਰਨਿਬਹੁ[illegible]ਧਾਵਤਸਮਝਿਓਨਹਸਮਝਾਇਓ॥੧॥ਕਹਾਕਹਉਮੈਅਪਨੀਕਰਨੀ
ਜਿਹਬਿਧਿਜਨਮੁਗਵਾਇਓ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਭਅਉਗਨਮੋਮਹਿਰਾਖਿਲੇਹੁਸਰਨਾ
ਇਓ॥੨॥੪॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੧ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ੧ ॥ਹਰਿਬਿਨੁ
ਕਿਉਜੀਵਾਮੇਰੀਮਾਈ॥ਜੈਜਗਦੀਸਤੇਰਾਜਸੁਜਾਚਉਮੈਹਰਿਬਿਨੁਰਹਨੁਨਜਾਈ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੀਪਿਆਸਪਿਆਸੀਕਾਮਨਿਦੇਖਉਰੈਨਿਸਬਾਈ॥ਸ੍ਰੀਧਰਨਾ
ਥਮੇਰਾਮਨੁਲੀਨਾਪ੍ਰਭੁਜਾਨੈਪੀਰਪਰਾਈ॥੧॥ਗਣਤਸਰੀਰਪੀਰਹੈਹਰਿਬਿਨੁਗੁਰ
ਸਬਦੀਹਰਿਪਾਈ॥ਹੋਹੁਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਹਰਿਜੀਉਹਰਿਸਿਉਰਹਾਸਮਾ
ਈ॥੨॥ਐਸੀਰਵਤਰਵਹੁਮਨਮੇਰੇਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਈ॥ਬਿਸਮਭਏਗੁਣ
ਗਾਇਮਨੋਹਰਨਿਰਭਉਸਹਜਿਸਮਾਈ॥੩॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਸਦਾਧੁਨਿਨਿਹਚਲ
ਘਟੈਨਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭੁਕੋਈਨਿਰਧਨੁਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈ॥੪॥ਪ੍ਰੀ
ਤਮਪ੍ਰਾਨਭਏਸੁਨਿਸਜਨੀਦੂਤਮੁਏਬਿਖੁਖਾਈ॥ਜਬਕੀਉਪਜੀਤਬਕੀਤੈਸੀਰੰਗ
ਲਭਈਮਨਿਭਾਈ॥੫॥ਸਹਜਸਮਾਧਿਸਦਾਲਿਵਹਰਿਸਿਉਜੀਵਾਂਹਰਿਗੁਨਗਾ
ਈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਤਾਬੈਰਾਗੀਨਿਜਘਰਿਤਾੜੀਲਾਈ॥੬॥ਸੁਧਰਸਨਾਮਮਹਾਰਸੁ
ਮੀਠਾਨਿਜਘਰਿਤਤੁਗੁਸਾਈ॥ਤਹਹੀਮਨੁਜਹਹੀਤੈਰਾਖਿਆਐਸੀਗੁਰਮਤਿਪਾਈ॥੭॥
ਸਨਕਸਨਾਦਿਬ੍ਰਹਮਾਦਿਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕਭਗਤਿਰਤੇਬਨਿਆਈ॥ਨਾਨਕਹਰਿਬਿਨੁਘਰੀ
ਨਜੀਵਾਹਰਿਕਾਨਾਮੁਵਡਾਈ॥੮॥੧॥ ॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੧
ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਧੀਰੈਮਨੁਮੇਰਾ॥ਕੋਟਿਕਲਪਕੇਦੂਖਬਿਨਾਸਨਸਾਚੁਦ੍ਰਿੜਾਇਨਿਬੇਰਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਕ੍ਰੋਧੁਨਿਵਾਰਿਜਲੇਹਉਮਮਤਾਪ੍ਰੇਮੁਸਦਾਨਉਰੰਗੀ॥ਅਨਭਉਬਿਸਰਿਗ
ਏਜਾਚਿਆਹਰਿਨਿਰਮਾਇਲੁਸੰਗੀ॥੧॥ਚੰਚਲਮਤਿਤਿਆਗਿਭਉਭੰਜਨੁਪਾਇਆ
ਏਕਸਬਦਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਤ੍ਰਿਖਾਨਿਵਾਰੀਹਰਿਮੇਲਿਲਏਵਡਭਾਗੀ॥੨॥
ਧ

ਅਕਰਤਾ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਓ ਸੁਭ ਰਸ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੁ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਅਨਰਤਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਨਿਹਕੇਵਲ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਦਇਆਲਾ ॥੩॥ ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਮਨੁ ਮੋਰਾ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਸਾਚੁ ਵੀਚਾਰਿ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਨਰਾਗੀ ॥੪॥ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਸਾਗਰ ਰਤਨਾਗਰ ਅਵਰ ਨਹੀ ਅਨ ਪੂਜਾ ॥ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਭਰਮ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਦੂਜਾ ॥੫॥ ਮਨੂਆ ਮਾਰਿ ਨਿਰਮਲ ਪਦੁ ਚੀਨਿਆ ਹਰਿ ਰਸ ਰਤੇ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ਏਕਸ ਬਿਨੁ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੬॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਨਾਥੁ ਅਜੋਨੀ ਗੁਰਮਤਿ ਏਕੋ ਜਾਨਿਆ ॥ ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਨਾਹੀ ਚਿਤੁ ਡੋਲੈ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੭॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅਕਥੋ ਕਥੀਐ ਕਹਉ ਕਹਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਹਮਾਰੇ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਕੋਈ ॥੮॥੨॥

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਕੋਈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਬਦਿ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਜਮਕਾਲ ਨਿਖੰਜਨੁ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਭਗਤਾ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪੈਨਣੁ ਭਗਤਿ ਬਡਾਈ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸੇਵਨਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਬੁਧਿ ਕਾਚੀ ਮਨੂਆ ਡੋਲੈ ਅਕਥੁ ਨ ਕਥੈ ਕਹਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥੩॥ ਮਨ ਕੇ ਤਰੰਗ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ਰਸਨਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਸਦ ਅਪੁਨੇ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥ ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਮੁਕਤੋ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ਹਰਿ ਸਰੁ ਸਾਗਰੁ ਸਦਾ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥੫॥ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਹਰਿ ਰਵਿਆ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੬॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਿ ਰਹੇ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ਜਗਿ ਝੂਠੀ ਗੁਣ ਅਵਗਣ ਨ ਪਛਾਣੇ ॥੭॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਅਕਥੁ ਕਥੀਐ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ

ਸਾਚੈਸਾਚਿਸਮਾਣੇਹਰਿਕਾਨਾਮੁਵਖਾਣੀ॥੮॥੧॥ ॥ਰਾਗੁਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੩

ਘਰੁ੧ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅਤਿਮੀਠਾ॥ਜਨਮਜਨਮ

ਕੇਕਿਲਵਿਖਭਉਭੰਜਨੁਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਡੀਠਾ॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਕੋਟੰਤਰਕੇਪਾਪਬਿਨਾਸ

ਨਹਰਿਸਾਚਾਮਨਿਭਾਇਆ॥ਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਸੂਝੈਦੂਜਾਸਤਿਗੁਰਿਏਕੁਬੁਝਾਇ

ਆ॥੧॥ਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥੁਜਿਨਘਟਿਵਸਿਆਸਹਜੇਰਹੇਸਮਾਈ॥ਸਬਦਿਰਤੇਸੇਰੰਗਿ

ਚਲੂਲੇਰਾਤੇਸਹਜਿਸੁਭਾਈ॥੨॥ਰਸਨਾਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿਰਸਿਰਾਤੀਲਾਲਭਈਰੰ

ਗੁਲਾਈ॥ਰਾਮਨਾਮਨਿਹਕੇਵਲੁਜਾਣਿਆਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਿਆਸਾਂਤਿਆਈ॥੩॥ਪੰ

ਡਿਤਪੜ੍ਹਿਪੜ੍ਹਿਮੋਨੀਸਭਿਥਾਕੇਭ੍ਰਮਿਭੇਖਥਕੇਭੇਖਧਾਰੀ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇ

ਆਸਾਚੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੪॥ਆਵਾਗਉਣੁਨਿਵਾਰਿਸਚਿਰਾਤੇਸਾਚਸਬਦੁਮਨਿ

ਭਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਈਐਜਿਨਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆ॥੫

॥ਸਾਚੈਸਬਦਿਸਹਜਧੁਨਿਉਪਜੈਮਨਿਸਾਚੈਲਿਵਲਾਈ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਨਾਮੁਨਿਰੰ

ਜਨੁਗੁਰਮੁਖਿਮੰਨਿਵਸਾਈ॥੬॥ਏਕਸਮਹਿਸਭੁਜਗਤੋਵਰਤੈਵਿਰਲਾਏਕੁਪਛਾ

ਣੈ॥ਸਬਦਿਮਰੈਤਾਸਭੁਕਿਛੁਸੂਝੈਅਨਦਿਨੁਏਕੋਜਾਣੈ॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਸੋਈਜ

ਨੁਬੂਝੈਹੋਰੁਕਹਣਾਕਥਨੁਨਜਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਬੈਰਾਗੀਏਕਸਬਦਿਲਿਵਲਾ

ਈ॥੮॥੨॥ ॥ਰਾਗੁਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੧ ॥ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕੀਅ

ਕਥਕਹਾਣੀ॥ਹਰਿਨਦਰਿਕਰੇਸੋਈਜਨੁਪਾਏਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈਜਾਣੀ॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਗ

ਹਿਰਗੰਭੀਰੁਗੁਣੀਗਹੀਰੁਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਨਿਆ॥ਬਹੁਬਿਧਿਕਰਮਕਰਹਿਭਾਇ

ਦੂਜੈਬਿਨੁਸਬਦੈਬਉਰਾਨਿਆ॥੧॥ਹਰਿਨਾਮਿਨਾਵੈਸੋਈਜਨੁਨਿਰਮਲੁਫਿਰਿਮੈਲਾਮੂ

ਲਿਨਹੋਈ॥ਨਾਮਬਿਨਾਸਭੁਜਗੁਹੈਮੈਲਾਦੂਜੈਭਰਮਿਪਤਿਖੋਈ॥੨॥ਕਿਆਦ੍ਰਿੜਾਂਕਿ

ਆਸੰਗ੍ਰਹਿਤਿਆਗੀਮੈਤਾਂਬੂਝਨਪਾਈ॥ਹੋਹਿਦਇਆਲੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਹਰਿਜੀਉ

ਨਾਮੋਹੋਇਸਖਾਈ॥੩॥ਸਚਾਸਚੁਦਾਤਾਕਰਮਬਿਧਾਤਾਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਨਾਇਲਾਵੈ॥

ਗੁਰੂਦੁਆਰੈਸੋਈਬੂਝੈਜਿਸਨੋਆਪਿਬੁਝਾਏ॥੪॥ਦੇਖਿਬਿਸਮਾਦੁਇਹੁਮਨੁਨਹੀ

ਚੇਤੈਆਵਾਗਉਣੁਸੰਸਾਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸੋਈਬੂਝੈਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰਾ॥੫॥ਜਿ

ਨਦਰਿ ਭਸੁ ਹੈ ਸੋ ਕਦੇ ਨ ਵਿਗਾੜੈ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈ ॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਕਿਰਤੁ
ਕਮਾਵਹਿ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਈ ॥ ਸੋ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾ
ਚੁ ਅਧਾਰਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥੭॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ
ਦੇਵੈ ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨ ਥਾਇ ਪਏ ਹੈ ਜਿਨ ਕੀ ਪਤਿ ਪਾਵੈ ਲੇਖੈ ॥੮॥੩॥੫॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗੁਸਾਈ ਪਰਤਾਪੁ ਤੁਹਾਰੋ ਡੀਠਾ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਉਪਾਇ ਸਮਾਵਨ ਸਗਲ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਬੀ
ਠਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਣਾ ਰਾਉ ਰਾਜ ਭਏ ਰੰਕਾ ਉਨਿ ਝੂਠੇ ਕਹਣੁ ਕਹਾਇਓ ॥ ਹਮਰਾ ਰਾਜਨੁ ਸ
ਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਤਾ ਕੋ ਸਗਲ ਘਟਾ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ॥੧॥ ਉਪਮਾ ਸੁਨਹੁ ਰਾਜਨ ਕੀ ਸੰਤਹੁ ਕਹ
ਤ ਜੇਤ ਪਾਹੂਚਾ ॥ ਬੇਸੁਮਾਰ ਵਡ ਸਾਹ ਦਾਤਾਰਾ ਊਚੇ ਹੀ ਤੇ ਊਚਾ ॥੨॥ ਪਵਨਿ ਪਰੋਇਓ ਸਗਲ ਅ
ਕਾਰਾ ਪਾਵਕ ਕਾਸਟ ਸੰਗੇ ॥ ਨੀਰੁ ਧਰਣਿ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ਏਕਤ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਸੰਗੇ ॥੩॥ ਘਟਿ
ਘਟਿ ਕਥਾ ਰਾਜਨ ਕੀ ਚਾਲੈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਤੁਝਹਿ ਉਮਾਹਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਪਾਛੈ ਕਰਿਆ
ਪ੍ਰਥਮੇ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹਾ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਆਪੇ ਕਰਣਾ ਮਸਲਤਿ ਕਾਹੂ ਦੀਨੀ ॥ ਅ
ਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਕਰਹ ਦਿਖਾਏ ਸਾਚੀ ਸਾਖੀ ਚੀਨੀ ॥੫॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ਅਪਨੇ
ਦੀਨੀ ਨਾਮ ਵਡਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਕਰੀ ਅਵਗਿਆ ਜਨ ਕੀ ਤੇ ਤੈਂ ਦੀਏ ਰੁੜਾਈ ॥੬॥ ਮੁਕਤਿ
ਭਏ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਅਵਗਨ ਸਭਿ ਪਰਹਰਿਆ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਦੇਖਿ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ
ਤਿਨਿ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ॥੭॥ ਹਮ ਨਾਨੇ ਨੀਚ ਤੁਮੇ ਵਡ ਸਾਹਿਬ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉਣ ਬੀ
ਚਾਰਾ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਦੇਖੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥੮॥੧॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ੬ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਸੁਨਹੁ ਜਨ ਕਥਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਅਚਰਜ ਸਭਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਦਾ ਸ
ਦਾ ਸਤਿਗੁਰ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ਅਪਾਰਾ ॥ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾ
ਸੁ ॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਅਗਿਆਨ ਬਿਨਾਸੁ ॥੧॥ ਮਿਤਿ ਨਾਹੀ ਜਾ ਕਾ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਸੋਭਾ ਤਾ
ਕੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਜਾ ਕੇ ਗਨੇ ਨ ਜਾਹਿ ॥ ਸੋਗ ਹਰਖ ਦੁਹਹੂ ਮਹਿ ਨਾਹਿ ॥੨॥

ਅਨਿਕ ਬ੍ਰਹਮੇ ਜਾ ਕੇ ਬੇਦ ਧੁਨਿ ਕਰਹਿ ॥ ਅਨਿਕ ਮਹੇਸ ਬੈਸਿ ਧਿਆਨੁ ਧਰਹਿ ॥ ਅਨਿਕ ਪੁ
ਰਖ ਅੰਸਾ ਅਵਤਾਰ ॥ ਅਨਿਕ ਇੰਦ੍ਰ ਊਭੇ ਦਰਬਾਰ ॥ ਅਨਿਕ ਪਵਨ ਪਾਵਕ ਅਰੁ ਨੀਰ ॥ ਅ
ਨਿਕ ਰਤਨ ਸਾਗਰ ਦਧਿ ਖੀਰ ॥ ਅਨਿਕ ਸੂਰ ਸਸੀਅਰ ਨਖਿਆਤਿ ॥ ਅਨਿਕ ਦੇਵੀ ਦੇ
ਵਾ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ॥੪॥ ਅਨਿਕ ਬਸੁਧਾ ਅਨਿਕ ਕਾਮਧੇਨ ॥ ਅਨਿਕ ਪਾਰਜਾਤ ਅਨਿਕ ਮੁਖਿ
ਬੇਨ ॥ ਅਨਿਕ ਅਕਾਸ ਅਨਿਕ ਪਾਤਾਲ ॥ ਅਨਿਕ ਮੁਖੀ ਜਪੀਐ ਗੋਪਾਲ ॥੫॥ ਅ
ਨਿਕ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨ ॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਹੋਵਤ ਬਖਿਆਨ ॥ ਅਨਿਕ ਸਰੋਤੇ
ਸੁਨਹਿ ਨਿਧਾਨ ॥ ਸਰਬ ਜੀਅ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨ ॥੬॥ ਅਨਿਕ ਧਰਮ ਅਨਿਕ ਕੁਮੇਰ ॥ ਅਨਿ
ਕ ਬਰੁਨ ਅਨਿਕ ਕਨਿਕ ਸੁਮੇਰ ॥ ਅਨਿਕ ਸੇਖ ਨਵਤਨ ਨਾਮੁ ਲੇਤਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ
ਅੰਤੁ ਨ ਤੇਤਿ ॥੭॥ ਅਨਿਕ ਪੁਰੀਆ ਅਨਿਕ ਤਹ ਖੰਡ ॥ ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਰੰਗ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥
ਅਨਿਕ ਬਨਾ ਅਨਿਕ ਫਲ ਮੂਲ ॥ ਆਪਹਿ ਸੂਖਮ ਆਪਹਿ ਅਸਥੂਲ ॥੮॥ ਅਨਿ
ਕ ਜੁਗਾਦਿ ਦਿਨਸ ਅਰੁ ਰਾਤਿ ॥ ਅਨਿਕ ਪਰਲਉ ਅਨਿਕ ਉਤਪਾਤਿ ॥ ਅਨਿਕ ਜੀਅ
ਜਾ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਾਹਿ ॥ ਰਮਤ ਰਾਮ ਪੂਰਨ ਸ੍ਰਬ ਠਾਇ ॥੯॥ ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਜਾ ਕੀ ਲਖੀ
ਨ ਜਾਇ ॥ ਅਨਿਕ ਕਲਾ ਖੇਲੈ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਅਨਿਕ ਧੁਨਿਤ ਲਲਿਤ ਸੰਗੀਤ ॥ ਅਨਿਕ
ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟੇ ਤਹ ਚੀਤ ॥੧੦॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਭਗਤ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾਵ
ਹਿ ਰੰਗਿ ॥ ਅਨਿਕ ਅਨਾਹਦ ਅਨੰਦ ਝੁਨਕਾਰ ॥ ਉਆ ਰਸ ਕਾ ਕਛੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰ ॥੧੧
॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿ ਅਸਥਾਨੁ ॥ ਊਚ ਤੇ ਊਚ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ਅਪੁਨਾ ਕੀਆ ਜਾਨਹਿ
ਆਪਿ ॥ ਆਪੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਓ ਬਿਆਪਿ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਦਇਆਲ ॥
ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਨਾਨਕ ਤੇ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥੧੨॥੧॥੨॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥
੨॥ਮ: ੧॥ ੩॥ਮ: ੩॥ ੨॥ਮ: ੫॥ ਜੁਮਲਾ ੭॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਭ ਦੇਖੀਐ ਅਨਭੈ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨ ਹੈ ਅਲਿਪਤਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨ ਕ
ਰਿ ਬਿਸਥੀਰਨ ਜਲ ਤਰੰਗ ਜਿਉ ਰਚਨੁ ਕੀਆ ॥ ਹਭਿ ਰਸ ਮਾਣੇ ਭੋਗ ਘਟਾਣੇ ਆ

ਨਨਬੀਅਕੋਬੀਆਤਰਿੰਗੀਇਕਰੰਗੀਠਾਕੁਰੁਸੰਤਸੰਗਿਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ॥ਨਾਨਕਦਰਸਿ
ਲੀਨਾਜਿਉਜਲਮਹਿਜਲਾਸਭੁਦੇਖੀਐਅਨਭੈਕਾਦਾਤਾ॥੧॥ਕਉਨਉਪਮਾਦੇਉਕਵਨਵ
ਡਾਈ॥ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹਿਓਸ੍ਰਬਠਾਈ॥ਪੂਰਨਮਨਮੋਹਨਘਟਘਟਸੋਹਨਜਬਖਿੰਚੈਤ
ਬਹੁਈ॥ਕਿਉਨਅਰਾਧਹੁਮਿਲਿਕਰਿਸਾਧਹੁਘੜੀਮੁਹਤਕਬੇਲਾਆਈ॥ਅ
ਰਥੁਦਰਬੁਸਭੁਜੋਕਿਛੁਦੀਸੈਸੰਗਿਨਕਛਹੂਜਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਆਰਾਧਹੁ
ਕਉਨਉਪਮਾਦੇਉਕਵਨਵਡਾਈ॥੨॥ਪੂਛਉਸੰਤਮੇਰੋਠਾਕੁਰੁਕੈਸਾ॥ਹੀਉਅਰਪ
ਉਦੇਹੁਸਦੇਸਾ॥ਦੇਹੁਸਦੇਸਪ੍ਰਭੁਜੀਉਕੈਸਾਕਹਮੋਹਨਪਰਵੇਸਾ॥ਅੰਗਅੰਗਸੁਖ
ਦਾਈਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਾਈਥਾਨਥਨੰਤਰਿਦੇਸਾ॥ਬੰਧਨਤੇਮੁਕਤਾਘਟਿਘਟਿਜੁਗਤਾਕਹਿ
ਨਸਕਉਹਰਿਜੈਸਾ॥ਦੇਖਿਚਰਿਤਨਾਨਕਮਨੁਮੋਹਿਓਪੂਛੈਦੀਨੁਮੇਰੋਠਾਕੁਰੁਕੈਸਾ॥੩॥
॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਪਹਿਆਇਆ॥ਧੰਨਿਸੁਰਿਦਾਜਿਤਚਰਨਬਸਾਇਆ॥ਚਰ
ਨਬਸਾਇਆਸੰਤਸੰਗਾਇਆਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਗਵਾਇਆ॥ਭਇਆਪ੍ਰਗਾ
ਸੁਰਿਦੈਉਲਾਸੁਪ੍ਰਭੁਲੋੜੀਦਾਪਾਇਆ॥ਦੁਖੁਨਾਠਾਸੁਖੁਘਰਮਹਿਵੂਠਾਮਹਾਅ
ਨੰਦਸਹਜਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੈਪੂਰਾਪਾਇਆਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਪਹਿਆਇਆ
॥੪॥੧॥੮॥ ਮੈ

ਸਾਰੰਗਕੀਵਾਰਮਹਲਾ੪ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਇਮਹਮੇਹਸਨੇਕੀਧੁਨਿ॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੨ ॥ਗੁਰੁਕੁੰਜੀਪਾਹੂ
ਨਿਵਲੁਮਨੁਕੋਠਾਤਨੁਛਤਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਬਿਨੁਮਨਕਾਤਾਕੁਨਉਘੜੈਅਵਰਨਕੁੰਜੀਹਥਿ॥
੧॥ਮਹਲਾ੧ ॥ਨਭੀਜੈਰਾਗੀਨਾਦੀਬੇਦਿ॥ਨਭੀਜੈਸੁਰਤੀਗਿਆਨੀਜੋਗਿ॥ਨਭੀ
ਜੈਸੋਗੀਕੀਤੈਰੋਜਿ॥ਨਭੀਜੈਰੂਪੀਮਾਲੀਰੰਗਿ॥ਨਭੀਜੈਤੀਰਥਿਭਵਿਐਨੰਗਿ॥ਨਭੀ
ਜੈਦਾਤੀਕੀਤੈਪੁੰਨਿ॥ਨਭੀਜੈਬਾਹਰਿਬੈਠਿਆਸੁੰਨਿ॥ਨਭੀਜੈਭੇੜਿਮਰਹਿਭਿੜਿਸੂਰ॥
ਨਭੀਜੈਕੇਤੇਹੋਵਹਿਧੂੜ॥ਲੇਖਾਲਿਖੀਐਮਨਕੈਭਾਇ॥ਨਾਨਕਭੀਜੈਸਾਚੈਨਾਇ॥

॥ਮਹਲਾ ੧ ॥ਨਵ ਛਿਅ ਖਟ ਕਾ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ਨਿਸਿ ਦਿਨ ਉਚਰੈ ਭਾਰ ਅਠਾਰ ॥
ਤਿਨਿ ਭੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੋਹਿ ॥ਨਾਮ ਬਿਹੂਣ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥ਨਾਭਿ ਵਸਤ ਬ੍ਰਹਮੈ ਅੰਤੁ
ਨ ਜਾਣਿਆ ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥
ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨਾ ਜਿਨਿ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥ਆਪੇ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ਸਭੁ ਜਗਤੁ
ਸਬਾਇਆ ॥ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਆਪਿ ਸਿਰਜਿਅਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ
ਉਬਰੇ ਜਿਨ ਭਾਣਾ ਭਾਇਆ ॥ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਸਭ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥
ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਨਾਨਕਾ ਆਪੇ ਰਖੈ ਵੇਕ ॥ਮੰਦਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਾਂ ਸਭਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ
॥ਸਭਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਹੈ ਵੇਖੈ ਧੰਧੈ ਲਾਇ ॥ਕਿਸੈ ਥੋੜਾ ਕਿਸੈ ਅਗਲਾ ਖਾਲੀ ਕੋਈ ਨਾਹਿ
ਆਵਹਿ ਨੰਗੇ ਜਾਹਿ ਨੰਗੇ ਵਿਚੇ ਕਰਹਿ ਵਿਥਾਰ ॥ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣੀਐ ਅਗੈ ਕਾ
ਈ ਕਾਰ ॥੧॥ ॥ਮਹਲਾ ੧ ॥ਜਿਨਸਿ ਥਾਪਿ ਜੀਆਂ ਕਉ ਭੇਜੈ ਜਿਨਸਿ ਥਾਪਿ ਲੈ ਜਾ
ਵੈ ॥ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੈ ਆਪੇ ਏਤੇ ਵੇਸ ਕਰਾਵੈ ॥ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਫਿਰਹਿ ਅਉਧੂਤੀ ਆਪੇ ਭਿ
ਖਿਆ ਪਾਵੈ ॥ਲੇਖੈ ਬੋਲਣੁ ਲੇਖੈ ਚਲਣੁ ਕਾਇਤੁ ਕੀਚਹਿ ਦਾਵੇ ॥ਮੂਲੁ ਮਤਿ ਪਰਵਾਣਾ ਏ
ਹੋ ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ਕਰਣੀ ਉਪਰਿ ਹੋਇ ਤਪਾਵਸੁ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਲਤੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ਗੁਣ ਪਰਗਟੀ ਆਇਆ ॥ਗੁਰਬਾਣੀ ਸ
ਦ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ਸਕਤਿ ਗਈ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟਿਆ ਸਿਵ ਜੋਤਿ ਜਗਾਇਆ
ਜਿਨ ਕੈ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ
ਸਮਾਇਆ ॥੨॥ ॥ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥ਸਾਹ ਚਲੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ਲਿਖਿ
ਆ ਦੇਵੈ ਨਾਲਿ ॥ਲਿਖੇ ਉਪਰਿ ਹੁਕਮੁ ਹੋਇ ਲਈਐ ਵਸਤੁ ਸਮਾਲਿ ॥ਵਸਤੁ ਲਈ ਵਣ
ਜਾਰਈ ਵਖਰੁ ਬਧਾ ਪਾਇ ॥ਕੇਈ ਲਾਹਾ ਲੈ ਚਲੇ ਇਕਿ ਚਲੇ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇ ॥ਥੋੜਾ
ਕਿਨੈ ਨ ਮੰਗਿਓ ਕਿਸੁ ਕਹੀਐ ਸਾਬਾਸਿ ॥ਨਦਰਿ ਤਿਨਾ ਕਉ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਸਾਬਤੁ ਲਾਏ ਰਾਸਿ
੧॥ਮਹਲਾ ੧ ॥ਜੁੜਿ ਜੁੜਿ ਵਿਛੁੜੇ ਵਿਛੁੜਿ ਜੁੜੇ ॥ਜੀਵਿ ਜੀਵਿ ਮੁਏ ਮੁਏ ਜੀ
ਵੇ ॥ਕੇਤਿਆ ਕੇ ਬਾਪ ਕੇਤਿਆ ਕੇ ਬੇਟੇ ਕੇਤੇ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਹੂਏ ॥ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ
ਕਿਆ ਜਾਤੀ ਕਿਆ ਹੁਣਿ ਹੂਆ ॥ਸਭੁ ਕਰਣਾ ਕਿਰਤੁ ਕਰਿ ਲਿਖੀਐ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਕ

ਰੋਗਸੋਮਨਮੁਖਮਰੀਐਗੁਰਮੁਖਿਤਰੀਐਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੨॥

ਪਉੜੀ॥ ॥ਮਨਮੁਖਦੂਜਾਭਰਮੁਹੈਦੂਜੈਲੋਭਾਇਆ॥ਕੂੜੁਕਪਟੁਕਮਾਵਦੇਕੂੜੋ
ਆਲਾਇਆ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤੁਮੋਹੁਹੇਤੁਹੈਸਭੁਦੁਖੁਸਬਾਇਆ॥ਜਮਦਰਿਬਧੇਮਾਰੀ
ਅਹਿਭਰਮਹਿਭਰਮਾਇਆ॥ਮਨਮੁਖਜਨਮੁਗਵਾਇਆਨਾਨਕਹਰਿਭਾਇਆ॥੩॥

ਸਲੋਕੁਮਃ੨ ॥ਜਿਨਵਡਿਆਈਤੇਰੇਨਾਮਕੀਤੇਰਤੇਮਨਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਏਕੁਹੈਦੂਜਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਹਿ॥ਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮਨੈਮਾਹਿਪਾਈਐਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥ਤਿ
ਨੀਪੀਤਾਰੰਗਸਿਉਜਿਨਕਉਲਿਖਿਆਆਦਿ॥੧॥ ਮਃ੨ ॥ਕੀਤਾਕਿ
ਆਸਾਲਾਹੀਐਕਰੇਸੋਇਸਾਲਾਹਿ॥ਨਾਨਕਏਕੀਬਾਹਰਾਦੂਜਾਦਾਤਾਨਾਹਿ॥ਕਰ
ਤਾਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਨਿਕੀਤਾਆਕਾਰੁ॥ਦਾਤਾਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸਭਸੈਦੇਆਧਾ
ਰੁ॥ਨਾਨਕਆਪਿਸਦੀਵਹੈਪੂਰਾਜਿਸੁਭੰਡਾਰੁ॥ਵਡਾਕਰਿਸਾਲਾਹੀਐਅੰਤੁਨਪਾਰਾ
ਵਾਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਸੇਵਿਐਸੁਖੁਪਾਈ॥ਨਾਮੁਨਿਰੰ
ਜਨੁਉਚਰਾਪਤਿਸਿਉਘਰਿਜਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬਾਣੀਨਾਮੁਹੈਨਾਮੁਰਿਦੈਵਸਾਈ॥ਮਤਿ
ਪੰਖੇਰੂਵਸਿਹੋਇਸਤਿਗੁਰੂਧਿਆਈ॥ਨਾਨਕਆਪਿਦਇਆਲੁਹੋਇਨਾਮੇਲਿਵ
ਲਾਈ॥੪॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ੨ ॥ਤਿਸੁਸਿਉਕੈਸਾਬੋਲਣਾਜਿਆਪੇਜਾ
ਣੈਜਾਣੁ॥ਚੀਰੀਜਾਕੀਨਾਫਿਰੈਸਾਹਿਬੁਸੋਪਰਵਾਣੁ॥ਚੀਰੀਜਿਸਕੀਚਲਣਾਮੀਰ
ਮਲਕਸਲਾਰ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਨਾਨਕਾਸਾਈਭਲੀਕਾਰ॥ਜਿਨਾਚੀਰੀਚਲਣਾਹਥਿਤਿ
ਨਕਿਛੁਨਾਹਿ॥ਸਾਹਿਬਕਾਫੁਰਮਾਨੁਹੋਇਉਠੀਕਰਲੈਪਾਹਿ॥ਜੇਹਾਚੀਰੀਲਿਖਿਆ
ਤੇਹਾਹੁਕਮੁਕਮਾਹਿ॥ਘਲੇਆਵਹਿਨਾਨਕਾਸਦੇਉਠੀਜਾਂਹਿ॥੧॥ਮਃ੨
ਸਿਫਤਿਜਿਨਕਉਬਖਸੀਐਸੇਈਪੋਤੇਦਾਰ॥ਕੁੰਜੀਜਿਨਕਉਦਿਤੀਆਤਿਨਾਮਿਲੇ
ਭੰਡਾਰ॥ਜਹਭੰਡਾਰੀਹੂਗੁਣਨਿਕਲਹਿਤੇਕੀਅਹਿਪਰਵਾਣੁ॥ਨਦਰਿਤਿਨਕਉਨਾਨਕ
ਨਾਮੁਜਿਨਨੀਸਾਣੁ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਨਿਰਮਲਾਸੁਣਿਐਸੁ
ਖੁਹੋਈ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਮੰਨਿਵਸਾਈਐਬੂਝੈਜਨੁਕੋਈ॥ਬਹਦਿਆਉਠਦਿਆਨਵਿਸ
ਰੈਸਾਚਾਸਚੁਸੋਈ॥ਭਗਤਾਕਉਨਾਮਅਧਾਰੁਹੈਨਾਮੇਸੁਖੁਹੋਈ॥ਨਾਨਕਮਨਿਤਨਿਰ

ਵਿਗਤਿ ਆਗੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਰਿਸੈਈ ॥੫॥ ॥ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ਨਾਨਕ ਤੁਲੀ
ਅਹਿ ਤੋਲ ਜੇ ਜੀਉ ਪਿਛੈ ਪਾਈਆ ॥ਇਕਸੁ ਨ ਪੁਜਨਿ ਬੋਲਿਆ ਜੇ ਪੂਰੇ ਪੂਰਾ ਕਰਿ ਮਿਲਾ
ਇਆ ॥ਵਡਾ ਆਖਣੁ ਭਾਰਾ ਤੋਲੁ ॥ਹੋਰ ਹਉਲੀ ਮਤੀ ਹਉਲੇ ਬੋਲ ॥ਧਰਤੀ ਪਾਣੀ ਪਰਬਤ
ਭਾਰੁ ॥ਕਿਉ ਕੰਡੈ ਤੋਲੈ ਸੁਨਿਆਰੁ ॥ਤੋਲਾ ਮਾਸਾ ਰਤਕ ਪਾਇ ॥ਨਾਨਕ ਪੁਛਿਆ ਦੇ
ਇ ਪੁਜਾਇ ॥ਮੂਰਖ ਅੰਧਿਆ ਅੰਧੀ ਧਾਤੁ ॥ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਣੁ ਕਹਾਇਨਿ ਆਪੁ ॥੧॥
ਮਃ ੧ ॥ ॥ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਸੁਨਣਿ ਅਉਖਾ ਆਖਿ ਨ ਜਾਪੀ ਆਖਿ ॥ਇਕਿ
ਆਖਿ ਆਖਹਿ ਸਬਦੁ ਭਾਖਹਿ ਅਰਧ ਉਰਧ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ਜੇ ਕਿਹੁ ਹੋਇ ਤ ਕਿਹੁ ਦਿ
ਸੈ ਜਾਪੈ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਤਿ ॥ਸਭਿ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਘਟ ਅਵਘਟ ਘਟ ਥਾਪਿ ॥ਆਖਣਿ ਅ
ਉਖਾ ਨਾਨਕਾ ਆਖਿ ਨ ਜਾਪੈ ਆਖਿ ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ ॥ ॥ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਮਨੁ
ਰਹਸੀਐ ਨਾਮੇ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ॥ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ਸਭ ਦੁਖ ਗਵਾਈ ॥ਨਾਇ
ਸੁਣਿਐ ਨਾਉ ਊਪਜੈ ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ ॥ਨਾਮੇ ਹੀ ਸਭ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਨਾਨਕ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੬॥ ॥ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧
ਜੂਠਿ ਨ ਰਾਗੀ ਜੂਠਿ ਨ ਵੇਦੀ ॥ਜੂਠਿ ਨ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਕੀ ਭੇਦੀ ॥ਜੂਠਿ ਨ ਅੰਨੀ ਜੂਠਿ ਨ ਨ
ਾਈ ॥ਜੂਠਿ ਨ ਮੀਹੁ ਵਰ੍ਹਿਐ ਸਭ ਥਾਈ ॥ਜੂਠਿ ਨ ਧਰਤੀ ਜੂਠਿ ਨ ਪਾਣੀ ॥ਜੂਠਿ ਨ ਪਵਣੈ
ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ਨਾਨਕ ਨਿਗੁਰਿਆ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ਮੁਹਿ ਫੇਰਿਐ ਮੁਹੁ ਜੂਠਾ ਹੋਇ
॥੧॥ਮਃ ੧ ॥ਨਾਨਕ ਚੁਲੀਆ ਸੁਚੀਆ ਜੇ ਭਰਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ਸੁਰਤੇ ਚੁਲੀ
ਗਿਆਨ ਕੀ ਜੋਗੀ ਕਾ ਜਤੁ ਹੋਇ ॥ਬ੍ਰਹਮਣ ਚੁਲੀ ਸੰਤੋਖ ਕੀ ਗਿਰਹੀ ਕਾ ਸਤੁ ਦਾਨੁ
॥ਰਾਜੇ ਚੁਲੀ ਨਿਆਉ ਕੀ ਪੜਿਆ ਸਚੁ ਧਿਆਨੁ ॥ਪਾਣੀ ਚਿਤੁ ਨ ਧੋਪਈ ਮੁਖਿ ਪੀਤੈ
ਤਿਖ ਜਾਇ ॥ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਜਗਤ ਕਾ ਫਿਰਿ ਪਾਣੀ ਸਭੁ ਖਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਸਭ ਸਿਧਿ ਹੈ ਰਿਧਿ ਪਿਛੈ ਆਵੈ ॥ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਨਉ ਨਿਧਿ ਮਿਲੈ ਮਨ ਚਿੰ
ਦਿਆ ਪਾਵੈ ॥[illegible] ॥ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਸੰ
ਤੋਖੁ ਹੋਇ ਕਵਲਾ ਚਰਨ ਧਿਆਵੈ ॥ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ਸਹਜੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥
ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੭॥ ॥ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧

ਦੁਖਾਵਿਚਿਜੰਮਣੁਦੁਖਿਮਰਣੁਦੁਖਿਵਰਤਣੁਸੰਸਾਰਿ॥ਦੁਖੁਦੁਖੁਅਗੈਆਖੀ
ਐਪੜਿਪੜਿਕਰਹਿਪੂਕਾਰ॥ਦੁਖਕੀਆਪੰਡਾਖੁਲੀਆਸੁਖੁਨਨਿਕਲਿਓ
ਕੋਇ॥ਦੁਖਵਿਚਿਜੀਉਜਲਾਇਆਦੁਖੀਆਚਲਿਆਰੋਇ॥ਨਾਨਕਸਿਫਤੀ
ਰਤਿਆਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਹੋਇ॥ਦੁਖਕੀਆਅਗੀਮਾਰੀਅਹਿਭੀਦੁਖੁਦਾਰੂਹੋਇ
॥੧॥ ਮਹਲਾ੧ ॥ਨਾਨਕਦੁਨੀਆਭਸੁਰੰਗੁਭਸੂਹੂਭਸੁਖੇਹ॥ਭਸੋਭਸੁਕਮਾ
ਵਣੀਭੀਭਸੁਭਰੀਐਦੇਹ॥ਜਾਜੀਉਵਿਚਹੁਕਢੀਐਭਸੂਭਰਿਆਜਾਇ॥ਅਗੈ
ਲੇਖੈਮੰਗਿਐਹੋਰਦਸੂਣੀਪਾਇ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਨਾਇਸੁਣਿਐਸੁ
ਚਿਸੰਜਮੋਜਮੁਨੇੜਿਨਆਵੈ॥ਨਾਇਸੁਣਿਐਘਟਿਚਾਨਣਾਆਨੇਰੁਗਵਾਵੈ॥ਨਾਇਸੁ
ਣਿਐਆਪੁਬੁਝੀਐਲਾਹਾਨਾਉਪਾਵੈ॥ਨਾਇਸੁਣਿਐਪਾਪਕਟੀਅਹਿਨਿਰਮਲੁ
ਸਚੁਪਾਵੈ॥ਨਾਨਕਨਾਇਸੁਣਿਐਮੁਖਉਜਲੇਨਾਉਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਵੈ॥੮॥
ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੧ ॥ਘਰਿਨਾਰਾਇਣੁਸਭਾਨਾਲਿ॥ਪੂਜਕਰੇਰਖੈਨਾਵਾਲਿ॥
ਕੁੰਗੂਚੰਨਣੁਫੁਲਚੜਾਏ॥ਪੈਰੀਪੈਪੈਬਹੁਤੁਮਨਾਏ॥ਮਾਣੂਆਮੰਗਿਮੰਗਿਪੈਨੈ
ਖਾਇ॥ਅੰਧੀਕੰਮੀਅੰਧਸਜਾਇ॥ਭੁਖਿਆਦੇਇਨਮਰਦਿਆਰਖੈ॥ਅੰਧਾਝਗ
ੜਾਅੰਧੀਸਥੈ॥੧॥ ਮਹਲਾ੧ ॥ਸਭੇਸੁਰਤੀਜੋਗਸਭਿਸਭੇਬੇਦਪੁਰਾਣ॥ਸ
ਭੇਕਰਣੇਤਪਸਭਿਸਭੇਗੀਤਗਿਆਨ॥ਸਭੇਬੁਧੀਸੁਧਿਸਭਿਸਭਿਤੀਰਥਸਭਿਥਾਨ॥ਸ
ਭਿਪਾਤਿਸਾਹੀਆਅਮਰਸਭਿਸਭਿਖੁਸੀਆਸਭਿਖਾਨ॥ਸਭੇਮਾਣਸਦੇਵਸਭਿਸਭੇਜੋ
ਗਧਿਆਨ॥ਸਭੇਪੁਰੀਆਖੰਡਸਭਿਸਭਿਜੀਅਜਹਾਨ॥ਹੁਕਮਿਚਲਾਏਆਪਣੈ
ਕਰਮੀਵਹੈਕਲਾਮ॥ਨਾਨਕਸਚਾਸਚਿਨਾਇਸਚੁਸਭਾਦੀਬਾਣੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ
ਨਾਇਮੰਨਿਐਸੁਖੁਊਪਜੈਨਾਮੇਗਤਿਹੋਈ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਪਤਿਪਾਈਐਹਿਰਦੈ
ਹਰਿਸੋਈ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਭਵਜਲੁਲੰਘੀਐਫਿਰਿਬਿਘਨੁਨਹੋਈ॥ਨਾਇਮੰਨਿ
ਐਪੰਥੁਪਰਗਟਾਨਾਮੇਸਭਿਲੋਈ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਨਾਉਮੰਨੀਐਜਿਨਦੇਵੈ
ਸੋਈ॥੯॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੧ ॥ਪੁਰੀਆਖੰਡਾਸਿਰਿਕਰੇਇਕਿਪੈਰਿ
ਧਿਆਏ॥ਪਉਣੁਮਾਰਿਮਨਿਜਪੁਕਰੇਸਿਰੁਮੁੰਡੀਤਲੈਦੇਇ॥ਕਿਸੁਉਪਰਿਓਹੁਟਿਕ

ਇਕਿਕਿਸੈਨੋਜੋਰੁਕਰੇਇਦਾ॥ ॥ਕਿਸੈਲੇਖੈਨਾਨਕਾਕਿਸੈਨੋਕਰਤਾ ੧੦

ਦੇਇਦਾਹੁਕਮਿਸਿਰਦਾਇਆਪਣੈਮੂਰਖੁਆਪੁਗਣਾਇਦਾ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਓਓ

ਆਖਣਿਕੋਇਇਕੋਇਕੋਟੀਹੂਕੋਇਇਕੋਇ॥ ਆਖੁੰਆਖਾਂਸਦਾਸਦਾਕਹਣਿਨਆਵੈਤੋਟਿ

ਨਾਉਸੁਥਕਾਨਠਕੀਆਏਵਡੁਰਖਣਿਜੋਤਿ॥ ਨਾਨਕਚਸਿਅੜੁਜੁਖਾਧਿਦਉਪਾਰਿ

ਆਖਣੁਵੇਸੁਮਾਰ॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਕੁਲੁਉਧਰੈਸਭੁਕੁਟੰਬੁਸ

ਬਾਇਆ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਐਸੰਗਤਿਉਧਰੈਜਿਨਰਿਦੈਵਸਾਇਆ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਐਸੁ

ਣਿਉਧਰੇਜਿਨਰਸਨਰਸਾਇਆ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਐਦੁਖਭੁਖਗਈਜਿਨਨਾਮਿਚਿਤੁ

ਲਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਤਿਨੀਸਲਾਹਿਆਜਿਨਗੁਰੂਮਿਲਾਇਆ॥੧੦॥

ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ ੧ ॥ਸਭੇਰਾਤੀਸਭਿਦਿਹਸਭਿਥਿਤੀਸਭਿਵਾਰ॥ ਸਭੇਰੁਤੀਮਾ

ਹਸਭਿਸਭਿਧਰਤੀਸਭਿਭਾਰ॥ ਸਭੇਪਾਣੀਪਉਣਸਭਿਸਭਿਅਗਨਿਪਾਤਾਲ॥ ਸ

ਭੇਪੁਰੀਆਖੰਡਸਭਿਸਭਿਲੋਅਲੋਅਆਕਾਰ॥ ਹੁਕਮੁਨਜਾਪੀਕੇਤੜਾਕਹਿਨ

ਸਕੀਜੈਕਾਰ॥ ਆਖਹਿਥਕਹਿਆਖਿਆਖਿਕਰਿਸਿਫਤੀਵੀਚਾਰੁ॥ ਤ੍ਰਿਣੁਨ

ਪਾਇਓਬਪੁੜੀਨਾਨਕੁਕਹੈਗਵਾਰ॥੧॥ ॥ਮਹਲਾ ੧ ॥ਅਖੀਪਰਣੈਜੇ

ਫਿਰਾਂਦੇਖਾਂਸਭੁਆਕਾਰੁ॥ ਪੁਛਾਂਗਿਆਨੀਪੰਡਿਤਾ ਪੁਛਾਬੇਦਬੀਚਾਰ॥ ਪੁਛਾਦੇਵਾ

ਮਾਣਸਾਜੋਧਕਰਹਿਅਵਤਾਰ॥ ਸਿਧਸਮਾਧੀਸਭਿਸੁਣੀਜਾਇਦੇਖਾਂਦਰਬਾਰੁ॥ ਅ

ਗੈਸਚਾਸਚਿਨਾਇਨਿਰਭਉਭੈਵਿਣੁਸਾਰੁ॥ ਹੋਰਕਚੀਮਤੀਕਚੁਪਿਚੁਅੰਧਿਆਅੰ

ਧੁਬੀਚਾਰੁ॥ ਨਾਨਕਕਰਮੀਬੰਦਗੀਨਦਰਿਲਘਾਏਪਾਰਿ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥

ਨਾਇਮੰਨਿਐਦੁਰਮਤਿਗਈਮਤਿਪ੍ਰਗਟੀਆਇਆ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਐਹਉਮੈਗਈਸਭਿ

ਰੋਗਗਵਾਇਆ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਐਨਾਮੁਊਪਜੈਸਹਜੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਐ

ਸਾਂਤਿਊਪਜੈਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਰਤੰਨੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਧਿਆਇ

ਆ॥੧੧॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ ੧ ॥ਹੋਰੁਸਰੀਕੁਹੋਵੈਕੋਈਤੇਰਾਤਿਸੁਅਗੈਤੁ

ਧੁਆਖਾ॥ ਤੁਧੁਅਗੈਤੁਧੈਸਲਾਹੀਮੈਅੰਧੇਨਾਉਸੁਜਾਖਾ॥ ਜੇਤਾਆਖਣੁਸਾਹੀਸਬ

ਦੀਭਾਖਿਆਭਾਇਸੁਭਾਈ॥ ਨਾਨਕਬਹੁਤਾਏਹੋਆਖਣੁਸਭਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥

੧॥ਮਹਲਾ੧ ॥ਜਾਨਸੀਆਕਿਆਚਾਕਰੀਜਾਂਜੰਮੇਕਿਆਕਾਰ॥ਸਭਿਕਾਰਣ
ਕਰਤਾਕਰੇਦੇਖੈਵਾਰੋਵਾਰ॥ਜੇਚੁਪੈਜੇਮੰਗਿਐਦਾਤਿਕਰੇਦਾਤਾਰੁ॥ਇਕੁਦਾਤਾਸ
ਭਿਮੰਗਤੇਫਿਰਿਦੇਖਹਿਆਕਾਰੁ॥ਨਾਨਕਏਵੈਜਾਣੀਐਜੀਵੈਦੇਵਣਹਾਰੁ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਸੁਰਤਿਊਪਜੈਨਾਮੇਮਤਿਹੋਈ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਗੁ
ਣਉਚਰੈਨਾਮੇਸੁਖਿਸੋਈ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਭ੍ਰਮੁਕਟੀਐਫਿਰਿਦੁਖੁਨਹੋਈ॥ਨਾਇ
ਮੰਨਿਐਸਾਲਾਹੀਐਪਾਪਾਮਤਿਧੋਈ॥ਨਾਨਕਪੂਰੇਗੁਰਤੇਨਾਉਮੰਨੀਐਜਿਨਦੇਵੈ
ਸੋਈ॥੧੨॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੧ ॥ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਪੁਰਾਣਪੜ੍ਹੰਤਾ॥ਪੂਕਾ
ਰੰਤਾਅਜਾਣੰਤਾ॥ਜਾਂਬੂਝੈਤਾਂਸੂਝੈਸੋਈ॥ਨਾਨਕੁਆਖੈਕੂਕਨਹੋਈ॥੧॥
ਮਹਲਾ੧ ॥ਜਾਂਹਉਤੇਰਾਤਾਂਸਭੁਕਿਛੁਮੇਰਾਹਉਨਾਹੀਤੂਹੋਵਹਿ॥ਆਪੇਸਕਤਾ
ਆਪੇਸੁਰਤਾਸਕਤੀਜਗਤੁਪਰੋਵਹਿ॥ਆਪੇਭੇਜੇਆਪੇਸਦੇਰਚਨਾਰਚਿਰਚਿਵੇਖੈ॥
ਨਾਨਕਸਚਾਸਚੀਨਾਂਈਸਚੁਪਵੈਧੁਰਿਲੇਖੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨ
ਅਲਖੁਹੈਕਿਉਲਖਿਆਜਾਈ॥ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਨਾਲਿਹੈਕਿਉਪਾਈਐਭਾਈ॥
ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਵਰਤਦਾਰਵਿਆਸਭਠਾਈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਈਐਹਿਰਦੈਦੇਇਦਿਖਾਈ॥
ਨਾਨਕਨਦਰੀਕਰਮੁਹੋਇਗੁਰਮਿਲੀਐਭਾਈ॥੧੩॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੧
ਕਲਿਹੋਈਕੁਤੇਮੁਹੀਖਾਜੁਹੋਆਮੁਰਦਾਰੁ॥ਕੂੜੁਬੋਲਿਬੋਲਿਭਉਕਣਾਚੂਕਾਧਰ
ਮੁਬੀਚਾਰੁ॥ਜਿਨਜੀਵੰਦਿਆਪਤਿਨਹੀਮੁਇਆਮੰਦੀਸੋਇ॥ਲਿਖਿਆਹੋਵੈਨਾਨਕਾ
ਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਇ॥੧॥ ਮਹਲਾ੧ ॥ਰੰਨਾਹੋਈਆਬੋਧੀਆਪੁਰਸਹੋਏਸ
ਈਆਦ॥ਸੀਲੁਸੰਜਮੁਸੁਚਭੰਨੀਖਾਣਾਖਾਜੁਅਹਾਜੁ॥ਸਰਮੁਗਇਆਘਰਿਆਪਣੈ
ਪਤਿਉਠਿਚਲੀਨਾਲਿ॥ਨਾਨਕਸਚਾਏਕੁਹੈਅਉਰੁਨਸਚਾਭਾਲਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ
ਬਾਹਰਿਭਸਮਲੇਪਨਕਰੇਅੰਤਰਿਗੁਬਾਰੀ॥ਖਿੰਥਾਝੋਲੀਬਹੁਭੇਖਕਰੇਦੁਰਮਤਿ
ਅਹੰਕਾਰੀ॥ਸਾਹਿਬਸਬਦੁਨਊਚਰੈਮਾਇਆਮੋਹਪਸਾਰੀ॥ਅੰਤਰਿਲਾਲਚੁਭਰ
ਮੁਹੈਭਰਮੈਗਾਵਾਰੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਚੇਤਈਜੂਐਬਾਜੀਹਾਰੀ॥੧੪॥ ॥ਸਲੋਕੁ
ਮਹਲਾ੧ ॥ਲਖਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਹੋਵੈਲਖਜੀਵਣੁਕਿਆਖੁਸੀਆਕਿਆਚਾਉ

ਵਿਛੁੜਿਆ ਵਿਸੂਰੇ ਇਵ ਵਿਛੋੜਾ ਏਕ ਘੜੀ ਮਤਿ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਸਉ ਵਰਿਆ ਮਿਠਾ ਖਾ
ਜੈ ਭੀ ਫਿਰਿ ਕਉੜਾ ਖਾਇ ॥ ਮਿਠਾ ਖਾਧਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਕਉੜਤਣੁ ਧਾਇ ਜਾਇ ॥ ਮਿ
ਠਾ ਕਉੜਾ ਦੋਵੈ ਰੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਤਿ ਵਿਗੁਤੇ ਭੋਗ ॥ ਝਖਿ ਝਖਿ ਝਖਣਾ ਝਗੜਾ ਝਾਖ ॥
ਝਖਿ ਝਖਿ ਜਾਹਿ ਝਖਹਿ ਤਿਨ ਪਾਸਿ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਪੜੁ ਕਾਠੁ ਰੰਗਾਇ
ਆ ਰਾਂਗਿ ॥ ਘਰ ਗਚ ਕੀਤੇ ਬਾਗੇ ਬਾਗ ॥ ਸਾਦ ਸਹਜ ਕਰਿ ਮਨੁ ਖੇਲਾਇਆ ॥ ਤੈ
ਸਹ ਪਾਸਹੁ ਕਹਣੁ ਕਹਾਇਆ ॥ ਮਿਠਾ ਕਰਿ ਕੈ ਕਉੜਾ ਖਾਇਆ ॥ ਤਿਨਿ ਕਉੜੈ ਤ
ਨਿ ਰੋਗੁ ਜਮਾਇਆ ॥ ਜੇ ਫਿਰਿ ਮਿਠਾ ਪੇੜੈ ਪਾਇ ॥ ਤਉ ਕਉੜਤਣੁ ਚੂਕਸਿ ਮਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਮੈਲੁ ਕਪਟੁ ਹੈ ਬਾਹਰੁ ਧੋਵਾਇਆ ॥ ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਕਵਹੂ ਨ ਛਪੈ ਕੂੜੁ ਪ੍ਰਗਟੀਆ
ਹੋਇਆ ॥ ਅੰਦਰਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਨਿਕਲੈ ਨਹ ਛਪੈ ਛਪਾਇਆ ॥ ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ਲਗਿਆ
ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਬੀਜੈ ਸੋ ਖਾਵਣਾ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥
੧੫॥ ॥ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀ ਬੇਦੀ ਆਣੀ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥
ਦੇ ਦੇ ਲੈਣਾ ਲੈ ਲੈ ਦੇਣਾ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰ ॥ ਉਤਮ ਮਧਮ ਜਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਭਰ
ਮਿ ਭਵੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਤਤੁ ਵਖਾਣੀ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਵਿਚਿ ਆਈ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਆਖੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤੀ ਸੁਰਤੀ ਕਰਮਿ ਧਿਆਈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਸਾਜਿ ਹੁਕਮੈ ਵਿਚਿ
ਰਖੈ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਵੇਖੈ ॥ ਨਾਨਕ ਅਗਹੁ ਹਉਮੈ ਤੁਟੈ ਤਾਂ ਕੋ ਲਿਖੀਐ ਲੇਖੈ ॥੧॥
ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਬੇਦੁ ਪੁਕਾਰੇ ਪੁੰਨੁ ਪਾਪੁ ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਕਾ ਬੀਉ ॥ ਜੋ ਬੀਜੈ ਸੋ ਉਗਵੈ ਖਾਂਦਾ
ਜਾਣੈ ਜੀਉ ॥ ਗਿਆਨੁ ਸਲਾਹੇ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਚੋ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ਸਚੁ ਬੀਜੈ ਸਚੁ ਉਗਵੈ
ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਥਾਉ ॥ ਬੇਦੁ ਵਪਾਰੀ ਗਿਆਨੁ ਰਾਸਿ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾ
ਸੀ ਬਾਹਰਾ ਲਦਿ ਨ ਚਲਿਆ ਕੋਇ ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ ॥ ॥ਨਿੰਮੁ ਬਿਰਖੁ ਬ
ਹੁ ਸੰਚੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਸੀਅਰੁ ਮੰਤ੍ਰਿ ਵਿਸਾਹੀਐ ਬਹੁ ਦੂਧੁ ਪੀਆਇ
ਆ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅਭਿੰਨੁ ਨ ਭਿਜਈ ਪਥਰੁ ਨਾਵਾਇਆ ॥ ਬਿਖੁ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਚੀ
ਐ ਬਿਖੁ ਕਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਸਭ ਬਿਖੁ ਲਹਿ ਜਾਇ

ਆ॥੧੬॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੧ ॥ਮਰਣਿਨਮੂਰਤੁਪੁਛਿਆਪੁਛੀਥਿਤਿ
ਨਵਾਰੁ॥ਇਕਨੀਲਦਿਆਇਕਿਲਦਿਚਲੇਇਕਨਾਬਧੇਭਾਰ॥ਇਕਨਾਹੋਈ
ਸਾਖਤੀਇਕਨਾਹੋਈਸਾਰ॥ਲਸਕਰਸਣੈਦਮਾਮਿਆਛੁਟੇਬੰਕਦੁਆਰ॥ਨਾਨਕ
ਢੇਰੀਛਾਰੁਕੀਭੀਫਿਰਿਹੋਈਛਾਰੁ॥੧॥ ਮਹਲਾ੨ ॥ਨਾਨਕਢੇਰੀਢ
ਹਿਪਈਮਿਟੀਸੰਦਾਕੋਟੁ॥ਭੀਤਰਿਚੋਰੁਬਹਾਲਿਆਖੋਟੁਵੇਜੀਆਖੋਟੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਜਿਨਅੰਦਰਿਨਿੰਦਾਦੁਸਟੁਹੈਨਕਵਢੇਨਕੁਵਢਾਇਆ॥ਮਹਾਕਰੂਪਦੁਖੀਏਸਦਾਕਾ
ਲੇਮੁਹਮਾਇਆ॥ਭਲਕੇਉਠਿਨਿਤਪਰਦਰਬੁਹਿਰਹਿਹਰਿਨਾਮੁਚੁਰਾਇਆ॥ਹਰਿ
ਜੀਉਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਮਤਕਰਹੁਰਖਿਲੇਹੁਹਰਿਰਾਇਆ॥ਨਾਨਕਪਇਐਕਿਰਤਿਕਮਾਵ
ਦੇਮਨਮੁਖਿਦੁਖੁਪਾਇਆ॥੧੭॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੪ ॥ਸਭੁਕੋਈਹੈਖਸਮਕਾ
ਖਸਮਹੁਸਭੁਕੋਹੋਇ॥ਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈਖਸਮਕਾਤਾਸਚੁਪਾਵੈਕੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਪਛਾ
ਣੀਐਬੁਰਾਨਦੀਸੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸਹਿਲਾਆਇਆਸੋਇ॥੧॥
ਮਹਲਾ੪ ॥ਸਭਨਾਦਾਤਾਆਪਿਹੈਆਪੇਮੇਲਣਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਬਦਿਮਿਲੇਨਵਿ
ਛੁੜਹਿਜਿਨਿਸੇਵਿਆਹਰਿਦਾਤਾਰੁ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦੈਸਾਂਤਿ
ਹੈਨਾਉਉਗਵਿਆਇਆ॥ਜਪਤਪਤੀਰਥਸੰਜਮਕਰੇਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਇਆ॥ਹਿਰਦਾਸੁਧੁਹਰਿ
ਸੇਵਦੇਸੋਹਹਿਗੁਣਗਾਇਆ॥ਮੇਰੇਹਰਿਜੀਉਏਵੈਭਾਵਦਾਗੁਰਮੁਖਿਤਰਾਇਆ॥ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਅਨੁਹਰਿਦਰਿਸੋਹਾਇਆ॥੧੮॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੧
ਧਨਵੰਤਾਇਵਹੀਕਹੈਅਵਰੀਧਨਕਉਜਾਉ॥ਨਾਨਕੁਨਿਰਧਨੁਤਿਤੁਦਿਨਿਜਿਤੁਦਿਨਿਵਿਸ
ਰੈਨਾਉ॥੧॥ ਮਹਲਾ੧ ॥ਸੂਰਜੁਚੜੈਵਿਜੋਗਿਸਭਸੈਘਟੈਆਰਜਾ॥ਤਨੁਮਨੁਰਤਾ
ਭੋਗਿਕੋਈਹਾਰੈਕੋਜਿਣੈ॥ਸਭੁਕੋਭਰਿਆਫੂਕਿਆਖਣਿਕਹਣਿਨਥੰਮੀਐ॥ਨਾਨਕਵੇਖੈਆ
ਪਿਫੂਕਕਢਾਇਲਏਢਹਿਪਵੈ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਤਸੰਗਤਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਜਿ
ਥਹੁਹਰਿਪਾਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਘਟਿਚਾਨਣਾਅਨੇਰੁਗਵਾਇਆ॥ਲੋਹਾਪਾਰਸਿਭੇਟੀ
ਐਕੰਚਨੁਹੋਇਆਇਆ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਨਾਉਪਾਈਐਮਿਲਿਨਾਮੁਧਿਆਇ
ਆ॥ਜਿਨਕੈਪੋਤੈਪੁੰਨੁਹੈਤਿਨੀਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥੧੯॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੧

ਧ੍ਰਿਗੁਤਿਨਾਦਾਜੀਵਿਆਲਿਖਿਲਿਖਿਵੇਚਹਿਨਾਉ॥ਖੇਤੀਜਿਨਕੀਉਜੜੈਖਲਵਾੜੇਕਿਆ
ਥਾਉ॥ਸਚੈਸਰਮੈਬਾਹਰੇਅਗੈਲਹਹਿਨਦਾਦਿ॥ਅਕਲਿਏਹਨਆਖੀਐਅਕਲਿਗਵਾ
ਈਐਬਾਦਿ॥ਅਕਲੀਸਾਹਿਬੁਸੇਵੀਐਅਕਲੀਪਾਈਐਮਾਨੁ॥ਅਕਲੀਪੜ੍ਹਿਕੈਬੁਝੀਐ
ਅਕਲੀਕੀਚੈਦਾਨੁ॥ਨਾਨਕੁਆਖੈਰਾਹੁਏਹੁਹੋਰਿਗਲਾਂਸੈਤਾਨੁ॥੧॥ ਮਹਲਾ੨
ਜੈਸਾਕਰੈਕਹਾਵੈਤੈਸਾਐਸੀਬਨੀਜਰੂਰਤਿ॥ਹੋਵਹਿਲਿੰਙਝਿੰਙਨਹਹੋਵਹਿਐਸੀਕਹੀ
ਜੋਓਸੁਇਛੇਸੋਫਲੁਪਾਏਤਾਂਨਾਨਕਕਹੀਐਮੂਰਤਿ
ਐਸੂਰਤਿ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਤਿਗੁਰੁਅੰਮ੍ਰਿਤਬਿਰਖੁਹੈਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਿਫਲਿ
ਆ॥ਜਿਸੁਪਰਾਪਤਿਸੋਲਹੈਗੁਰਸਬਦੀਮਿਲਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੋਚਲੈਹਰਿਸੇ
ਤੀਰਲਿਆ॥ਜਮਕਾਲੁਜੋਹਿਨਸਕਈਘਟਿਚਾਨਣੁਬਲਿਆ॥ਨਾਨਕਬਖਸਿਮਿਲਾ
ਇਅਨੁਫਿਰਿਗਰਭਿਨਗਲਿਆ॥੨੦॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੧ ॥ਸਚੁਵਰਤੁਸੰ
ਤੋਖੁਤੀਰਥੁਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਇਸਨਾਨੁ॥ਦਇਆਦੇਵਤਾਖਿਮਾਜਪਮਾਲੀਤੇਮਾਣ
ਸਪਰਧਾਨ॥ਜੁਗਤਿਧੋਤੀਸੁਰਤਿਚਉਕਾਤਿਲਕੁਕਰਣੀਹੋਇ॥ਭਾਉਭੋਜਨੁਨਾਨਕਾ
ਵਿਰਲਾਤਕੋਈਕੋਇ॥੧॥ ਮਹਲਾ੩ ॥ਨਉਮੀਨੇਮੁਸਚੁਜੇਕਰੈ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਤ੍ਰਿ
ਸਨਾਉਚਰੈ॥ਦਸਮੀਦਸੇਦੁਆਰਜੇਠਾਕੈ॥ਏਕਾਦਸੀਏਕੁਕਰਿਜਾਣੈ॥ਦੁਆਦਸੀਪੰਚ
ਵਸਗਤਿਕਰਿਰਾਖੈਤਉਨਾਨਕਮਨੁਮਾਨੈ॥ਐਸਾਵਰਤੁਰਹੀਜੈਪਾਂਡੇਹੋਰਬਹੁਤੁਸਿਖਕਿਆਦੀ
ਜੈ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਭੂਪਤਿਰਾਜੇਰੰਗਰਾਇਸੰਚਹਿਬਿਖੁਮਾਇਆ॥ਕਰਿਕਰਿਹੇ
ਤੁਵਧਾਇਦੇਪਰਦਰਬੁਚੁਰਾਇਆ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਨਵਿਸਹਹਿਬਹੁਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਇਆ॥ਵੇ
ਖਦਿਆਹੀਮਾਇਆਧੁਹਿਗਈਪਛੁਤਹਿਪਛੁਤਾਇਆ॥ਜਮਦਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿ
ਨਾਨਕਹਰਿਭਾਇਆ॥੨੧॥ ॥ਸਲੋਕੁਮ:੧ ॥ਗਿਆਨਵਿਹੂਣਾਗਾਵੈਗੀਤ॥
ਭੁਖੇਮੁਲਾਂਘਰੇਮਸੀਤਿ॥ਮਖਟੂਹੋਇਕੈਕੰਨਪੜਾਏ॥ਫਕਰੁਕਰੇਹੋਰੁਜਾਤਿਗਵਾਏ॥ਗੁਰੁਪੀ
ਰੁਸਦਾਏਮੰਗਣਜਾਇ॥ਤਾਕੈਮੂਲਿਨਲਗੀਐਪਾਇ॥ਘਾਲਿਖਾਇਕਿਛੁਹਥਹੁਦੇ
ਇ॥ਨਾਨਕਰਾਹੁਪਛਾਣਹਿਸੇਇ॥੧॥ ਮਹਲਾ੧ ॥ਮਨਹੁਜਿਅੰਧੇਕੂਪਕਹਿਆ
ਬਿਰਦੁਨਜਾਣਨੀ॥ਮਨਿਅੰਧੈਊਂਧੈਕਵਲਿਦਿਸਨਿਖਰੇਕਰੂਪ॥ਇਕਿਕਹਿਜਾਣਹਿਕ
ਹਿਆਬੁਝਹਿਤੇਨਰਸੁਘੜਸਰੂਪ॥ਇਕਨਾਨਾਦਨਬੇਦਨਗੀਅਰਸੁਰਸਕਸਨਜਾਣੰਤਿ

ਇਕਨਾ ਸੁਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਨ ਅਕਲਿ ਸਰ ਅਖਰ ਕਾ ਭੇਉ ਨ ਲਹੰਤਿ । ਨਾਨਕ ਸੇ ਨਰ ਅਸਲਿ ਖਰ ਜਿ
ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਗਰਬੁ ਕਰੰਤਿ ।੨॥ ।ਪਉੜੀ। ।ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਭੁ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਧਨੁ ਸੰਪੈ
ਮਾਇਆ । ਹਰਿ ਅਰਥਿ ਜੋ ਖਰਚਦੇ ਦੇਂਦੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ । ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤਿ
ਨ ਤੋਟਿ ਨ ਆਇਆ । ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਨਦਰੀ ਆਵਦਾ ਮਾਇਆ ਸੁਟਿ ਪਾਇਆ । ਨਾਨਕ ਭਗਤਾਂ
ਹੋਰੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ।੨੨॥ ।ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੪
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ । ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਜਿਨ੍ਹ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ । ਗਿਰਹ ਕੁਟੰਬ ਮਹਿ ਸਹ
ਜ ਸਮਾਧੀ । ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਸਚੇ ਬੈਰਾਗੀ ।੧॥ ।ਮਹਲਾ ੪ ।ਗਣਤੈ ਸੇਵ ਨ
ਹੋਵਈ ਕੀਤਾ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ । ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਸਚਿ ਨ ਲਗੋ ਭਾਉ । ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ
ਨ ਲਗਈ ਮਨਹਠਿ ਆਵੈ ਜਾਇ । ਜੇ ਇਕ ਵਿਖ ਅਗਾਹ ਭਰੇ ਤਾ ਦਸ ਵਿਖਾ ਪਿਛਾਹਾ ਜਾਇ ।
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਜੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ । ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋ ਮਿਲੈ
ਸਹਜੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ । ਨਾਨਕ ਤਿਨ੍ਹਾ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਚੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ।੨॥ ।ਪਉੜੀ।
ਖਾਨ ਮਲੂਕ ਕਹਾਇਦੇ ਕੋ ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਈ । ਗੜ੍ਹ ਮੰਦਰ ਗਚ ਕੀਰੀਆ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਈ । ਸੋ
ਇਨ ਸਾਖਤਿ ਪਉਣ ਵੇਗ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਚਤੁਰਾਈ । ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਰਕਾਰ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਮੈਲ
ਵਧਾਈ । ਨਾਨਕ ਜੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣਨ੍ਹੀ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ।੨੩॥ ।ਸਲੋਕੁ ਮ
ਹਲਾ ੩ ।ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਥਕੇ ਦੇਸੰਤਰ ਭਵਿ ਥਕੇ ਭੇਖਧਾਰੀ । ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਨਾ
ਉ ਕਦੇ ਨ ਪਾਇਨਿ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਅਤਿ ਭਾਰੀ । ਮੂਰਖ ਅੰਧੇ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸੇਵਹਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਬਿਉਹਾ
ਰੀ । ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ ਉਦਰੁ ਭਰਣ ਕੈ ਤਾਈ ਪਾਠ ਪੜਹਿ ਗਾਵਾਰੀ । ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ
ਜਿਨਿ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰੀ । ਨਾਨਕ ਪੜਣਾ ਗੁਨਣਾ ਇਕੁ ਨਾਉ ਹੈ ਬੂਝੈ ਕੋ ਬੀਚਾਰੀ ।੧॥
ਮਹਲਾ ੩ ।ਨਾਂਗੇ ਆਵਣਾ ਨਾਂਗੇ ਜਾਣਾ ਹਰਿ ਹੁਕਮੁ ਪਾਇਆ ਕਿਆ ਕੀਜੈ । ਜਿਸ ਕੀ
ਵਸਤੁ ਸੋਈ ਲੈ ਜਾਇਗਾ ਰੋਸੁ ਕਿਸੈ ਸਿਉ ਕੀਜੈ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਭਾਣਾ ਮੰਨੇ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ।
ਨਾਨਕ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਦਾ ਸਲਾਹਿਹੁ ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ।੨॥ ।ਪਉੜੀ। ।ਗੜ੍ਹਿ ਕਾਇ
ਆ ਸੀਗਾਰ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਬਣਾਈ । ਰੰਗ ਪਰੰਗ ਕਤੀਫਿਆ ਪਹਿਰਹਿ ਧਰ ਮਾਈ । ਲਾਲ ਸੁਪੇਦ ਦੁ
ਲੀਚਿਆ ਬਹੁ ਸਭਾ ਬਣਾਈ । ਦੁਖੁ ਖਾਣਾ ਦੁਖੁ ਭੋਗਣਾ ਗਰਬੈ ਗਰਬਾਈ । ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿ

ਓਅਤਿਲਏਉਧਰਾਈ॥੨੪॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੩॥ ॥ਸਹਜੇਸੁਖਿਸੁਤੀਸਬ
ਦਿਸਮਾਇ॥ਆਪੇਪ੍ਰਭਿਮੇਲਿਲਈਗਲਿਲਾਇ॥ਦੁਬਿਧਾਚੂਕੀਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਅੰ
ਤਰਿਨਾਮੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਸੇਕੰਠਿਲਾਏਜਿਭੰਨਿਘੜਾਇ॥ਨਾਨਕਜੋਧੁਰਿਮਿਲੇਸੇਹੁ
ਣਿਆਣਿਮਿਲਾਇ॥੧॥ ਮਃ੩ ॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਕਿਆਜਪੁਜਾਪਹਿ
ਹੋਰਿ॥ਬਿਸਟਾਅੰਦਰਿਕੀਟਸੇਮੁਠੇਧੰਧੈਚੋਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਝੂਠੇਲਾਲਚਹੋਰਿ
॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਨਾਮੁਸਲਾਹਨਿਨਾਮੁਮੰਨਿਅਸਥਿਰੁਜਗਿਸੋਈ॥ਹਿਰਦੈ
ਹਰਿਹਰਿਚਿਤਵੈਦੂਜਾਨਹੀਕੋਈ॥ਰੋਮਿਰੋਮਿਹਰਿਉਚਰੈਖਿਨੁਖਿਨੁਹਰਿਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਨ
ਮੁਸਕਾਰਥਾ॥ਨਿਰਮਲੁਮਲੁਖੋਈ॥ਨਾਨਕਜੀਵਦਾਪੁਰਖੁਧਿਆਇਆਅਮਰਾਪਦੁਹੋਈ॥
॥੨੫॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੩॥ ॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਆਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵਹਿਹੋਰਿ
ਨਾਨਕਜਮਪੁਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਜਿਉਸੰਨੀਉਪਰਿਚੋਰ॥੧॥ ॥ਮਹਲਾ੫॥ ॥ਧਰਤਿ
ਸੁਹਾਵੜੀਆਕਾਸੁਸੁਹੰਦਾਜਪੰਦਿਆਹਰਿਨਾਉ॥ਨਾਨਕਨਾਮਵਿਹੂਣਿਆਤਿਨਤਨਖਾਵ
ਹਿਕਾਉ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਨਾਮੁਸਲਾਹਨਿਭਾਉਕਰਿਨਿਜਮਹਲੀਵਾਸਾ॥ਓਇ
ਬਾਹੁੜਿਜੋਨਿਨਆਵਨੀਫਿਰਿਹੋਹਿਨਬਿਨਾਸਾ॥ਹਰਿਸੇਤੀਰੰਗਿਰਵਿਰਹੇਸਭਸਾਸਗਿਰਾ
ਸਾ॥ਹਰਿਕਾਰੰਗੁਕਦੇਨਉਤਰੈਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਾਸਾ॥ਓਇਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਮੇਲਿਅਨੁਨਾਨਕਹ
ਰਿਪਾਸਾ॥੨੬॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੩॥ ॥ਜਿਚਰੁਇਹੁਮਨੁਲਹਰੀਵਿਚਿਹੈਹਉਮੈ
ਬਹੁਤੁਅਹੰਕਾਰੁ॥ਸਬਦੈਸਾਦੁਨਆਵਈਨਾਮਿਨਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ਸੇਵਾਥਾਇਨਪਵਈਤਿ
ਸਕੀਖਪਿਖਪਿਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਨਾਨਕਸੇਵਕੁਸੋਈਆਖੀਐਜੋਸਿਰੁਧਰੇਉਤਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁ
ਰਕਾਭਾਣਾਮੰਨਿਲਏਸਬਦੁਰਖੈਉਰਧਾਰਿ॥੧॥ ॥ਮਹਲਾ੩॥ ॥ਸੋਜਪੁਤਪੁਸੇਵਾਚਾ
ਕਰੀਜੋਖਸਮੈਭਾਵੈ॥ਆਪੇਬਖਸੇਮੇਲਿਲਏਆਪਤੁਗਵਾਵੈ॥ਮਿਲਿਆਕਦੇਨਵੀਛੁੜੈਜੋ
ਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਵੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੋਬੁਝਸੀਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਵੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ
ਸਭੁਕੋਲੇਖੇਵਿਚਿਹੈਮਨਮੁਖੁਅਹੰਕਾਰੀ॥ਹਰਿਨਾਮੁਕਦੇਨਚੇਤਈਜਮਕਾਲੁਸਿਰਿਮਾਰੀ॥
ਪਾਪਬਿਕਾਰਮਨੂਰਸਭਿਲਦੇਬਹੁਭਾਰੀ॥ਮਾਰਗੁਬਿਖਮੁਡਰਾਵਣਾਕਿਉਤਰੀਐਤਾਰੀ॥
ਨਾਨਕਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਉਬਰੇਹਰਿਨਾਮਿਉਧਾਰੀ॥੨੭॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੩॥ ॥ਵਿਣੁਸ

ਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸੁਖੁਨਹੀਮਰਿਜੰਮਹਿਵਾਰੋਵਾਰ॥ਮੋਹਠਗਉਲੀਪਾਈਅਨੁਬਹੁਦੂਜੈਭਾਇਵਿ
ਕਾਰ॥ਇਕਿਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਬਰੇਤਿਸੁਜਨਕਉਕਰਹਿਸਭਿਨਮਸਕਾਰ॥ਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਨਾ
ਮੁਧਿਆਇਤੂਅੰਤਰਿਜਿਤੁਪਾਵਹਿਮੋਖਦੁਆਰੁ॥੧॥ ਮਹਲਾ੩ ॥ਮਾਇਆਮੋ
ਹਿਵਿਸਾਰਿਆਸਚੁਮਰਣਾਹਰਿਨਾਮੁ॥ਧੰਧਾਕਰਤਿਆਜਨਮੁਗਇਆਅੰਦਰਿਦੁਖੁਸਹਾ
ਮੁ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸੁਖੁਪਾਇਆਜਿਨਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਰਾਮੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਲੇਖਾਪੜੀਐਹਰਿਨਾਮੁਫਿਰਿਲੇਖੁਨਹੋਈ॥ਪੁਛਿਨਸਕੈਕੋਇਹਰਿਦਰਿਸਦਢੋਈ॥
ਜਮਕਾਲੁਮਿਲੈਦੇਭੇਟਸੇਵਕੁਨਿਤਹੋਈ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਮਹਲੁਪਾਇਆਪਤਿਪਰਗਟੁਲੋਈ
ਨਾਨਕਅਨਹਦਧੁਨੀਦਰਿਵਜਦੇਮਿਲਿਆਹਰਿਸੋਈ॥੧੮॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੩
ਗੁਰਕਹਿਆਜੋਕਰੇਸੁਖੀਹੂਸੁਖੁਸਾਰੁ॥ਗੁਰਕੀਕਰਣੀਭਉਕਟੀਐਨਾਨਕਪਾਵਹਿਪਾਰੁ
੧॥ ਮਹਲਾ੩ ॥ਸਚੁਪੁਰਾਣਾਨਾਥੀਐਨਾਮੁਨਮੈਲਾਹੋਇ॥ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੇਚਲੈ
ਬਹੁੜਿਨਆਵਣੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਵਿਸਾਰਿਐਆਵਣੁਜਾਣਾਦੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਮੰਗਤਜਨੁਜਾਚੈਦਾਨੁਹਰਿਦੇਹੁਸੁਭਾਇ॥ਹਰਿਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਹੈਦਰਸਨਿਤ੍ਰਿਪਤਾਇ॥
ਖਿਨੁਪਲੁਘੜੀਨਜੀਵਊਬਿਨੁਦੇਖੇਮਰਾਂਮਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਨਾਲਿਦਿਖਾਲਿਆਰਵਿਰ
ਹਿਆਸਭਥਾਇ॥ਸੁਤਿਆਆਪਿਉਠਾਲਿਦੇਇਨਾਨਕਲਿਵਲਾਇ॥੧੯॥ ॥ਸਲੋਕੁ
ਮਹਲਾ੩ ॥ਮਨਮੁਖਬੋਲਿਨਜਾਣਨੀਓਨਾਅੰਦਰਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁ॥ਥਾਉਕੁਥਾ
ਉਨਜਾਣਨੀਸਦਾਚਿਤਵਹਿਬਿਕਾਰ॥ਦਰਗਹਲੇਖਾਮੰਗੀਐਓਥੈਹੋਹਿਕੂੜਿਆਰ॥ਆ
ਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈਅਨੁਆਪਿਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ਨਾਨਕਕਿਸਨੋਆਖੀਐਸਭੁਵਰਤੈਆਪਿਸਚਿਆ
ਰੁ॥੧॥ ॥ਮਹਲਾ੩ ॥ਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਤਿਨੀਅਰਾਧਿਆਜਿਨਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿ
ਹੋਇ॥ਨਾਨਕਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਜਿਨਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਸੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਆਸਕਰੇਸਭੁਲੋਕੁਬਹੁਜੀਵਣੁਜਾਣਿਆ॥ਨਿਤਜੀਵਣਕਉਚਿਤੁਗੜ੍ਹਮੰਡਪਸਵਾਰਿ
ਆ॥ਵਲਵੰਚਕਰਿਉਪਾਵਮਾਇਆਹਿਰਿਆਣਿਆ॥ਜਮਕਾਲੁਨਿਹਾਲੇਸਾਸੁ
ਆਵਘਟੈਬੇਤਾਲਿਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਸਰਣਾਈਉਬਰੇਹਰਿਗੁਰਰਖਵਾਲਿਆ॥
੨੦॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੩ ॥ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਵਾਦਵਖਾਣਦੇਮਾਇਆ

ਮੋਹਮੁਆਇਆਦੂਜੈਭਾਇਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਮਨਮੁਖਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਜਿਨਿਕੀਤੇਤਿ
ਸੈਨਸੇਵਨੀਦੇਦਾਰਿਜਕੁਸਮਾਇ॥ਜਮਕਾਫਾਹਾਗਲਹੁਨਕਟੀਐਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈ
ਜਾਇ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਤਿਨਆਇ॥ਅਨ
ਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਦੇਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਇ॥੧॥ ਮਹਲਾ੩ ॥ਸਚੁਵਣਜ
ਹਿਸਚੁਸੇਵਦੇਜਿਗੁਰਮੁਖਿਪੈਰੀਪਾਹਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੇਚਲਹਿਸਹਜੇਸਚਿਸ
ਮਾਹਿ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਸਾਵਿਚਿਅਤਿਦੁਖੁਘਣਾਮਨਮੁਖਿਚਿਤੁਲਾ
ਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਏਨਿਰਾਸਪਰਮਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਵਿਚੇਗਿਰਹਉਦਾਸਅਲਿਪ
ਤਲਿਵਲਾਇਆ॥ਓਨਾਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁਨਵਿਆਪਈਹਰਿਭਾਣਾਭਾਇਆ॥ਨਾਨਕ
ਹਰਿਸੇਤੀਸਦਾਰਵਿਰਹੇਧੁਰਿਲਏਮਿਲਾਇਆ॥੨੧॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੩
ਪਰਾਈਅਮਾਣਕਿਉਰਖੀਐਦਿਤੀਹੀਸੁਖੁਹੋਇ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਗੁਰਥੈਟਿਕੈਹੋਰਥੈ
ਪਰਗਟੁਨਹੋਇ॥ਅੰਨੇਵਸਿਮਾਣਕੁਪਇਆਘਰਿਘਰਿਵੇਚਣਜਾਇ॥ਓਨਾਪਰ
ਖਨਆਵਈਅਢੁਨਪਲੈਪਾਇ॥ਜੇਆਪਿਪਰਖਨਆਵਈਤਾਂਪਾਰਖੀਆਥਾਵਹੁ
ਲਇਓਪਰਖਾਇ॥ਜੇਓਸੁਨਾਲਿਚਿਤੁਲਾਏਤਾਂਵਥੁਲਹੈਨਉਨਿਧਿਪਲੈਪਾਇ॥
ਘਰਿਹੋਦੈਧਨਿਜਗੁਭੁਖਾਮੁਆਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੋਝੀਨਹੋਇ॥ਸਬਦੁਸੀਤਲੁਮਨਿਤਨਿ
ਵਸੈਤਿਥੈਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁਨਕੋਇ॥ਵਸਤੁਪਰਾਈਆਪਿਗਰਬੁਕਰੈਮੂਰਖੁਆਪੁਗਣਾ
ਏ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਬੂਝੇਕਿਨੈਨਪਾਇਓਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈਜਾਏ॥੧॥ ਮਹਲਾ੩
ਮਨਿਅਨਦੁਭਇਆਮਿਲਿਆਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁਸਰਸੇਸਜਣਸੰਤਪਿਆਰੇ॥ਜੋਧੁਰਿਮਿ
ਲੇਨਵਿਛੁੜਹਿਕਬਹੂਜਿਆਪਿਮੇਲੇਕਰਤਾਰੇ॥ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਰਵਿਆਗੁਰੁਪਾਇ
ਆਸਗਲੇਦੂਖਨਿਵਾਰੇ॥ਹਰਿਸੁਖਦਾਤਾਸਦਾਸਲਾਹੀਅੰਤਰਿਰਖਾਂਉਰਧਾਰੇ॥ਮ
ਨਮੁਖੁਤਿਨਕੀਬਖੀਲੀਕਿਕਰੇਜਿਸਚੈਸਬਦਿਸਵਾਰੇ॥ਓਨਾਦੀਆਪਿਪਤਿਰਖਸੀਮੇ
ਰਾਪਿਆਰਾਸਰਣਾਗਤਿਪਏਗੁਰਦੁਆਰੇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸੇਸੁਹੇਲੇਭਏਮੁਖਊਜਲ
ਦਰਬਾਰੇ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਇਸਤ੍ਰੀਪੁਰਖੈਬਹੁਪ੍ਰੀਤਿਮਿਲਿਮੋਹੁਵਧਾ
ਇਆ॥ਪੁਤ੍ਰੁਕਲਤ੍ਰੁਨਿਤਵੇਖੈਵਿਗਸੈਮੋਹਿਮਾਇਆ॥ਦੇਸਿਪਰਦੇਸਿਧਨੁਚੋਰਾਇਆ

ਇਮਤੁ ਪਾਇਆ ਅਤਿ ਹੋਵੈ ਦਰਗਹ ਵਿਚਿ ਰੋਵੈ ਪਕੜੇ ਕੋ ਸਕੈ ਨ ਛਡਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਮੇਰੁ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨੨॥

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਸਭ ਭੁਖ ਜਾਇ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਿ ਹੋਰੁ ਖਾਣਾ ਤਿਤੁ ਰੋਗੁ ਲਗੈ ਤਨਿ ਧਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਸ ਕਸ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹਣਾ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥

ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜੀਉ ਸਬਦੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਸਹ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗਿ ਆਨ੍ਹੇਰੁ ਹੈ ਸਬਦੇ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਪੜਿ ਪੜਿ ਥਕੇ ਭੇਖ ਥਕੇ ਤਨੁ ਧੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਦੁਖੀਏ ਚਲੇ ਰੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖੈ ਅਤਿ ਨੇਹੁ ਬਹਿ ਮੰਦੁ ਪਕਾਇਆ ॥ ਦਿਸਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਚਲਸੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ॥ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਥਿਰੁ ਜਗਿ ਕੋ ਕਢਹੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਥਿਰੁ ਕੰਧੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨੩॥

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਸਾਰਿਆ ਗੁਰ ਕਾ ਭਉ ਹੇਤੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਲੋਭਿ ਲਹਰਿ ਸੁਧਿ ਮਤਿ ਗਈ ਸਚਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਦਰਗਹ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੧॥

ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਣਾ ਵਿਸਰੇ ਸਰੈ ਨ ਬਿੰਦ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਕਿਉ ਮਨ ਰੂਸੀਐ ਜਿਸਹਿ ਹਮਾਰੀ ਚਿੰਦ ॥੨॥

ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ਹੇ ਸਖੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਦੁਖ ਭੁਖ ਕਾੜਾ ਸਭੁ ਚੁਕਾਇਸੀ ਮੀਹੁ ਵੁਠਾ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥ ਸਭ ਧਰਤਿ ਭਈ ਹਰੀਆਵਲੀ ਅੰਨੁ ਜੰਮਿਆ ਬੋਹਲ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਅਚਿੰਤੁ ਬੁਲਾਵੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪਾਵੈ ਥਾਇ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਜੁ ਅੰਤੇ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਭਗਤਿ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਜਿਨ੍ਹਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨਾ ਦੁਖ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਗਾਇ ਗੁਣ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਸੁਭਾਇ ॥੩॥

ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਦਾਤਿ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚੜੈ ਸਵਾਈਆ ॥ ਤੁਸਿ ਦੇਵੈ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਨ ਛਪੈ ਛਪਾਈਆ ॥ ਹਿਰਦੈ ਕਵਲੁ

ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਤਿਨ ਮਨਿ ਲਿਵ ਲਾਈਆ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਉਸ ਦੀ ਰੀਸ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ਪਾਈਆ ॥ ੭੧੫
ਨਾਨਕ ਅਪੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕਈ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈਆ ॥੩੪॥
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅਮਰੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਸਿਆਣਪ ਨ ਚਲ
ਈ ਨ ਹੁਜਤਿ ਕਰਣੀ ਜਾਇ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸਰਣਾਇ ਪਵੈ ਮੰਨਿ ਲਏ ਰਜਾਇ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਜਮ ਡੰਡੁ ਨ ਲਗਈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਸੋਈ ਆਖੀਐ ਜਿ ਸ
ਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਦਾਤਿ ਜੋਤਿ ਸਭ ਸੂਰਤਿ ਤੇਰੀ ॥ ਬ
ਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਹਉਮੈ ਮੇਰੀ ॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਹਉਮੈ
ਕਦੇ ਨ ਚੂਕੈ ਫੇਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਗਲ ਚੰਗੇਰੀ
੨॥ ਪਉੜੀ ਮਃ ੫ ॥ ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰ
ਪੂਰੈ ਮੇਲਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਭਾਗੁ ਪੂਰਾ ਤਿਨ ਜਾਗਿਆ ਜਪਿਆ ਨਿਰੰਕਾਰੁ
ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਲਗਿਆ ਤਰਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜੈ
ਕਾਰੁ ॥੩੫॥ ॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਭੇ ਜੀਅ ਸਮਾਲਿ ਅਪਣੀ ਮਿਹਰ
ਕਰੁ ॥ ਅੰਨੁ ਪਾਣੀ ਮੁਚੁ ਉਪਾਇ ਦੁਖ ਦਾਲਦੁ ਭੰਨਿ ਤਰੁ ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਦਾਤਾ
ਰਿ ਹੋਈ ਸਿਸਟਿ ਠਰੁ ॥ ਲੇਵਹੁ ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ ਅਪਦਾ ਸਭ ਹਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿ
ਆਇ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਫਲੁ ਘਰੁ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਵੁਠੇ ਮੇਘ ਸੁਹਾਵਣੇ ਹੁਕਮੁ
ਕੀਤਾ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਰਿਜਕੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ਅਗਲਾ ਠਾਂਢਿ ਪਈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿ
ਆ ਹੋਇਆ ਸਿਮਰਤ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੀ ਸਚੇ ਸਿਰਜ
ਣਹਾਰ ॥ ਕੀਤਾ ਲੋੜਹਿ ਸੋ ਕਰਹਿ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥੨॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਵਡਾ ਆਪਿ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਿਆ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂ
ਤਿ ਆਈ ॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਹੈ ਭਾਈ ॥ ਆਪਿ ਨਾਥੁ ਸਭ ਨਥੀਅਨੁ ਸ
ਭ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਸਭ ਚਲੈ ਰਜਾਈ ॥੩੬॥ ੧॥
ਸਲੋਕੁ ਵਾਰਾਂ ਨਾਲਿ ॥੭੪॥ ॥ ਸਾਰੰਗ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥੧੫੯॥
ਅਸਟਪਦੀਆ ॥੮॥ ਵਾਰ ॥੧॥ ਜੁਮਲਾ ॥੧੬੮॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਸਾਰੰਗ॥ਬਾਣੀਭਗਤਾਂਕੀਕਬੀਰਕੀ॥ ॥ਕਹਾਨਰਗਰਬਸਿਥੋਰੀ
ਬਾਤ॥ਮਨਦਸਨਾਜੁਟਕਾਚਾਰਿਗਾਂਠੀਐਂਡੌਟੇਢੌਜਾਤ॥ਰਹਾਉ॥ਬਹੁਤੁਪ੍ਰਤਾਪੁ
ਗਾਂਉਸਉਪਾਏਦੁਇਲਖਟਕਾਬਰਾਤ॥ਦਿਵਸਚਾਰਿਕੀਕਰਹੁਸਾਹਿਬੀਜੈਸੇਬਨ
ਹਰਪਾਤ॥੧॥ਨਾਕੋਊਲੈਆਇਓਇਹੁਧਨੁਨਾਕੋਊਲੈਜਾਤ॥ਰਾਵਨਹੂੰਤੇਅਧਿ
ਕਛਤ੍ਰਪਤਿਖਿਨਮਹਿਗਏਬਿਲਾਤ॥੨॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਸਦਾਥਿਰੁਪੂਜਹੁਜੋਹਰਿਨਾ
ਮੁਜਪਾਤ॥ਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰਤੁਹੈਗੋਬਿੰਦਤੇਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਤ॥੩॥ਮਾਤਪਿ
ਤਾਬਨਿਤਾਸੁਤਸੰਪਤਿਅੰਤਿਨਚਲਤਸੰਗਾਤ॥ਕਹਤਕਬੀਰਰਾਮਭਜੁਬਉਰੇਜਨ
ਮੁਅਕਾਰਥਜਾਤ॥੪॥੧॥ ॥ਸਾਰੰਗ॥ ॥ਰਾਜਾਸ੍ਰਮਮਿਤਿਨਹੀਜਾਨੀਤੇਰੀ
ਤੇਰੇਸੰਤਨਕੀਹਉਚੇਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਸਤੋਜਾਇਸੁਰੋਵਤੁਆਵੈਰੋਵਤੁਜਾਇਸੁ
ਹਸੈ॥ਬਸਤੋਹੋਇਹੋਇਸੋਊਜਰੁਊਜਰੁਹੋਇਸੁਬਸੈ॥੧॥ਜਲਤੇਥਲਕਰਿ
ਥਲਤੇਕੂਆਕੂਪਤੇਮੇਰੁਕਰਾਵੈ॥ਧਰਤੀਤੇਆਕਾਸਿਚਢਾਵੈਚਢੇਅਕਾਸਿਗਿ
ਰਾਵੈ॥੨॥ਭੇਖਾਰੀਤੇਰਾਜੁਕਰਾਵੈਰਾਜਾਤੇਭੇਖਾਰੀ॥ਖਲਮੂਰਖਤੇਪੰਡਿਤਕਰਿਬੋ
ਪੰਡਿਤਤੇਮੁਗਧਾਰੀ॥੩॥ਨਾਰੀਤੇਜੋਪੁਰਖੁਕਰਾਵੈਪੁਰਖਨਤੇਜੋਨਾਰੀ॥ਕਹੁਕਬੀਰਸਾ
ਧੂਕੋਪ੍ਰੀਤਮੁਤਿਸੁਮੂਰਤਿਬਲਿਹਾਰੀ॥੪॥੨॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸਾਰੰਗਨਾਮਦੇਵਜੀ॥ ॥ਕਾਏਂਰੇਮਨਬਿਖਿਆਬਨਜਾਇ॥ਭੂਲੌਰੇਠਗ
ਮੂਰੀਖਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੇਮੀਨੁਪਾਨੀਮਹਿਰਹੈ॥ਕਾਲਜਾਲਕੀਸੁਧਿਨਹੀਲ
ਹੈ॥ਜਿਹਬਾਸੁਆਦੀਲੀਲਤਲੋਹ॥ਐਸੇਕਨਿਕਕਾਮਨੀਬਾਂਧਿਓਮੋਹ॥੧॥ਜਿ
ਉਮਧੁਮਾਖੀਸੰਚੈਅਪਾਰ॥ਮਧੁਲੀਨੋਮੁਖਿਦੀਨੀਛਾਰੁ॥ਗਊਬਾਛਕਉਸੰਚੈਖੀਰ
॥ਗਲਾਬਾਂਧਿਦੁਹਿਲੇਇਅਹੀਰ॥੨॥ਮਾਇਆਕਾਰਨਿਸ੍ਰਮੁਅਤਿਕਰੈ॥ਸੋਮਾਇਆ
ਲੈਗਾਡੈਧਰੈ॥ਅਤਿਸੰਚੈਸਮਝੈਨਹੀਮੂੜ੍ਹ॥ਧਨੁਧਰਤੀਤਨੁਹੋਇਗਇਓਧੂੜਿ॥
੩॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਤ੍ਰਿਸਨਾਅਤਿਜਰੈ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕਬਹੂਨਹੀਕਰੈ॥ਕਹਤਨਾਮਦੇਉਤਾਚੀ
ਆਣਿ॥ਨਿਰਭੈਹੋਇਭਜੀਐਭਗਵਾਨ॥੪॥੧੪॥ ॥ਸਾਰੰਗ॥

ਬਦਹੁ ਕੀ ਨ ਹੋਡ ਮਾਧਉ ਮੋ ਸਿਉ ॥ ਠਾਕੁਰ ਤੇ ਜਨੁ ਜਨ ਤੇ ਠਾਕੁਰੁ ਖੇਲੁ ਪਰਿਓ ਹੈ ਤੋ ਸਿਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਨ ਦੇਉ ਦੇਹੁਰਾ ਆਪਨ ਆਪ ਲਗਾਵੈ ਪੂਜਾ ॥ ਜਲ ਤੇ ਤਰੰਗ ਤਰੰਗ ਤੇ ਹੈ ਜਲੁ ਕਹਨ ਸੁਨਨ ਕਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥ ਆਪਹਿ ਗਾਵੈ ਆਪਹਿ ਨਾਚੈ ਆਪਿ ਬਜਾਵੈ ਤੂਰਾ ॥ ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ ਤੂੰ ਮੇਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਜਨੁ ਊਰਾ ਤੂ ਪੂਰਾ ॥੨॥੨॥

ਦਾਸ ਅਨਿੰਨ ਮੇਰੋ ਨਿਜ ਰੂਪ ॥ ਦਰਸਨ ਨਿਮਖ ਤਾਪ ਤ੍ਰਈ ਮੋਚਨ ਪਰਸਤ ਮੁਕਤਿ ਕਰਤ ਗ੍ਰਿਹ ਕੂਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੀ ਬਾਂਧੀ ਭਗਤੁ ਛਡਾਵੈ ਬਾਂਧੈ ਭਗਤੁ ਨ ਛੂਟੈ ਮੋਹਿ ॥ ਏਕ ਸਮੈ ਮੋ ਕਉ ਗਹਿ ਬਾਂਧੈ ਤਉ ਫੁਨਿ ਮੋ ਪੈ ਜਬਾਬੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮੈ ਗੁਨ ਬੰਧ ਸਗਲ ਕੀ ਜੀਵਨਿ ਮੇਰੀ ਜੀਵਨਿ ਮੇਰੇ ਦਾਸ ॥ ਨਾਮਦੇਵ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਐਸੀ ਤੈਸੋ ਤਾ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥੨॥੩॥੬॥

ਸਾਰੰਗ ਬਾਣੀ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤੈ ਨਰ ਕਿਆ ਪੁਰਾਨੁ ਸੁਨਿ ਕੀਨਾ ॥ ਅਨਪਾਵਨੀ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਉਪਜੀ ਭੂਖੈ ਦਾਨੁ ਨ ਦੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮੁ ਨ ਬਿਸਰਿਓ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨ ਬਿਸਰਿਓ ਲੋਭੁ ਨ ਛੂਟਿਓ ਦੇਵਾ ॥ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਮੁਖ ਤੇ ਨਹੀ ਛੂਟੀ ਨਿਫਲ ਭਈ ਸਭ ਸੇਵਾ ॥੧॥ ਬਾਟ ਪਾਰਿ ਘਰੁ ਮੂਸਿ ਬਿਰਾਨੋ ਪੇਟੁ ਭਰੈ ਅਪ੍ਰਾਧੀ ॥ ਜਿਹ ਪਰਲੋਕ ਜਾਇ ਅਪਕੀਰਤਿ ਸੋਈ ਅਬਿਦਿਆ ਸਾਧੀ ॥੨॥ ਹਿੰਸਾ ਤਉ ਮਨ ਤੇ ਨਹੀ ਛੂਟੀ ਜੀਅ ਦਇਆ ਨਹੀ ਪਾਲੀ ॥ ਪਰਮਾਨੰਦ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਕਥਾ ਪੁਨੀਤ ਨ ਚਾਲੀ ॥੩॥੧॥੭॥ ॥ ਛਾਡਿ ਮਨ ਹਰਿ ਬਿਮੁਖਨ ਕੋ ਸੰਗੁ ॥

ਕਹਾ ਭਏ ਪੈ ਪਾਨ ਪਿਆਏ ਬਿਖੁ ਨ ਤਜੈ ਭੁਇਅੰਗ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਗੈ ਕਹਾ ਕਪੂਰ ਚੁਗਾਏ ਸੁਆਨ ਨਵਾਏ ਗੰਗ ॥ ਖਰ ਕਉ ਕਹਾ ਅਗਰ ਕੋ ਲੇਪਨ ਮਰਕਟ ਭੂਖਨ ਅੰਗ ॥੧॥ ਪਾਹਨ ਪਤਿਤ ਬਾਨ ਨਹੀ ਬੇਧੈ ਰੀਤੋ ਹੋਇ ਨਿਖੰਗ ॥ ਸੂਰਦਾਸ ਉਇ ਕਾਰੀ ਕਮਰੀ ਚੜ੍ਹਤ ਨ ਦੂਜੋ ਰੰਗ ॥੨॥੧॥ [illegible]

॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਸੂਰਦਾਸ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਗ ਬਸੇ ਹਰਿ ਲੋਕ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਿ ਸਰਬਸੁ ਸਭੁ ਅਰਪਿਓ ਅਨਦ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਝੋਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਿ ਭਏ ਨਿਰਬਿਖਈ ਪਾਏ ਹੈ ਸਗਲੇ ਥੋਕ ॥ ਆਨ ਬਸਤੁ ਸਿਉ ਕਾਜੁ ਨ ਕਛੂਐ ਸੁੰਦਰ ਬਦਨ ਅਲੋਕ ॥੧॥ ਸਿਆਮ

ਸੁੰਦਰਤਜਿਆਨਜੁਚਾਹਤਜਿਉਕੁਸਟੀਤਨਿਜੋਕ॥ਸੂਰਦਾਸਮਨੁਪ੍ਰਭਿਹਥਿਲੀਨੋ
ਦੀਨੋਇਹੁਪਰਲੋਕ॥੨॥੧॥ ਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਇਹੁਮਨੁਉਡਨਪੰਖੇਰੂਬਨਕਾ॥੨॥

੩॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਸੂਰਦਾਸ॥ ॥ਛਾਡਿਮਨਹਰਿਬਿਮੁਖਨਕੋਸੰਗ
ਕਹਾਭਏਪੈਪਾਨਪੀਆਏਬਿਖੁਨਹੀਤਜਤਭੁਯੰਗ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਗਾ ਕਹਾਕਪੂਰ
ਚੁਗਾਏਸ੍ਵਾਨਨਵਾਏਗੰਗ॥ਖਰਕਉਕਹਾਅਰਗਜਾਲੇਪਨਮਰਕਟਭੂਖਨਅ
ਗ॥੧॥ਪਾਹਨਪਤਿਤਬਾਨਨਹੀਬੇਧਤਰੀਤੋਹੋਤਨਿਖੰਗ॥ਸੂਰਦਾਸਓਹੁਕਾਰੀਕਮ
ਰੀਚੜਤਨਦੂਜੋਰੰਗਾ॥੨॥੧॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਾਰੰਗਕਬੀਰਜੀਉ॥ ॥ਹਰਿਬਿਨੁਕਉਨਸਹਾਈਮਨਕਾ॥ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਬਨਿਤਾਹਿਤੁ
ਲਾਗੋਸਭਫਨਕਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਗੇਕਉਕਿਛੁਤੁਲਹਾਬਾਂਧਹੁਕਿਆਭਰਵਾਸਾਧਨਕਾ॥
ਕਹਾਬਿਸਾਸਾਇਸਭਾਂਡੇਕਾਇਤਨਕੁਲਾਗੈਠਨਕਾ॥੧॥ਸਗਲਧਰਮਪੁੰਨਫਲਪਾਵਹੁਧੂ
ਰਿਬਾਂਛਹੁਸਭਜਨਕਾ॥ਕਹੈਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਇਹੁਮਨੁਉਡਨਪੰਖੇਰੂਬਨਕਾ॥੨॥
੩॥ ਭਗਤਾਂਕੀਸਾਰੰਗਕਾਜੁਮਲਾ॥੯॥

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਮਲਾਰੁਮਹਲਾ੧ ॥ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ੧

ਖਾਣਾਪੀਣਾਹਸਣਾਸਉਣਾਵਿਸਰਿਗਇਆਹੈਮਰਣਾਖਸਮੁਵਿਸਾਰਿਖੁਆਰੀ
ਕੀਨੀਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਨਹੀਰਹਣਾ॥੧॥ਪ੍ਰਾਣੀਏਕੋਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁ॥ਅਪਨੀਪਤਿਸੇ
ਤੀਘਰਿਜਾਵਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਧਨੋਸੇਵਹਿਤੁਝੁਕਿਆਦੇਵਹਿਮਾਂਗਹਿਲੇਵਹਿ
ਰਹਹਿਨਹੀ॥ਤੂਦਾਤਾਜੀਆਸਭਨਾਕਾਜੀਆਅੰਦਰਿਜੀਉਤੁਹੀ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਧਿਆਵਹਿਸਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਵਹਿਸੇਈਸੂਚੇਹੋਹੀ॥ਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਜਪਹੁਰੇਪ੍ਰਾਣੀ
ਮੈਲੇਹਛੇਹੋਹੀ॥੩॥ਜੇਹੀਰੁਤਿਕਾਇਆਸੁਖੁਤੇਹਾਤੇਹੋਜੇਹੀਦੇਹੀ॥ਨਾਨਕਰੁਤਿ
ਸੁਹਾਵੀਸਾਈਬਿਨੁਨਾਵੈਰੁਤਿਕੇਹੀ॥੪॥੧॥ ॥ਮਲਾਰੁਮਹਲਾ੧
ਕਰਉਬਿਨਉਗੁਰਅਪੁਨੇਪ੍ਰੀਤਮਹਰਿਵਰੁਆਣਿਮਿਲਾਵੈ॥ਸੁਣਿਘਨਘੋਰਸੀਤ
ਲੁਮਨੁਮੋਰਾਲਾਲਰਤੀਗੁਣਗਾਵੈ॥੧॥ਬਰਸੁਘਨਾਮੇਰਾਮਨੁਭੀਨਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬੂੰ
ਦਸੁਹਾਨੀਹੀਅਰੈਗੁਰਿਮੋਹੀਮਨੁਹਰਿਰਸਿਲੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਜਿਸੁਖੀਵਰਕਾਮ
ਣਿਪਿਆਰੀਜਿਸੁਗੁਰਬਚਨੀਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਹਰਿਵਰਿਨਾਰਿਭਈਸੋਹਾਗਣਿਮਨਿ
ਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਸੁਖਾਨਿਆ॥੨॥ਅਵਗੁਣਤਿਆਗਿਭਈਬੈਰਾਗਨਿਅਸਥਿਰੁਵਰੁਸੋਹ
ਗੁਹਰੀ॥ਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁਤਿਸੁਕਦੇਨਵਿਆਪੈਹਰਿਪ੍ਰਭਿਅਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰੀ॥੩॥
ਆਵਣੁਜਾਣੁਨਹੀਮਨੁਨਿਹਚਲੁਪੂਰੇਗੁਰਕੀਓਟਗਹੀ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਗੁਰ
ਮੁਖਿਧਨੁਸੋਹਾਗਣਿਸਚੁਸਹੀ॥੪॥੨॥ ॥ਮਲਾਰੁਮਹਲਾ੧ ॥ਸਾਚੀਸੁ
ਰਤਿਨਾਮਿਨਹੀਤ੍ਰਿਪਤੇਹਉਮੈਕਰਤਗਵਾਇਆ॥ਪਰਧਨਪਰਨਾਰੀਰਤੁਨਿੰਦਾਬਿਖੁ
ਖਾਈਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸਬਦੁਚੀਨਿਭੈਕਪਟਨਛੂਟੇਮਨਿਮੁਖਿਮਾਇਆਮਾਇਆ
ਅਜਗਰਿਭਾਰਿਲਦੇਅਤਿਭਾਰੀਮਰਿਜਨਮੇਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੧॥ਮਨਿਭਾਵੈਸ
ਬਦੁਸੁਹਾਇਆ॥ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਜੋਨਿਭੇਖਬਹੁਕੀਨੇਗੁਰਿਰਾਖੇਸਚੁਪਾਇਆ॥੧॥ਰ

ਰਹਾਉ॥ਤੀਰਥਿਤੇਜੁਨਿਵਾਰਿਨਨਾਤੇਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਭਾਇਆ॥ਰਤਨਪਦਾਰਥੁਪਰਹਰਿ
ਤਿਆਗਿਆਜਤਕੋਤਤਹੀਆਇਆ॥ਬਿਸਟਾਕੀਟਭਏਉਤਹੀਤੇਉਤਹੀਮਾਹਿ
ਸਮਾਇਆ॥ਅਧਿਕਸੁਆਦਰੋਗਅਧਿਕਾਈਬਿਨੁਗੁਰਸਹਜੁਨਪਾਇਆ॥੨॥ਸੇ
ਵਾਸੁਰਤਿਰਹਸਿਗੁਣਗਾਵਾਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਬੀਚਾਰਾ॥ਖੋਜੀਉਪਜੈਬਾਦੀਬਿਨਸੈ
ਹਉਬਲਿਬਲਿਗੁਰਕਰਤਾਰਾ॥ਹਮਨੀਚਹੋਤੇਹੀਣਮਤਿਝੂਠੇਤੂਸਬਦਿਸਵਾਰਣਹ
ਆਤਮਚੀਨਿਤਹਾਤੂਤਾਰਣਸਚੁਤਾਰਣਹਾਰਾ
ਰਾ॥੩॥ਬੈਸਿਸੁਥਾਨਿਕਹਾਗੁਣਤੇਰੇਕਿਆਕਿਆਕਥਉਅਪਾਰਾ॥ਅਲਖੁਨਲਖੀਐ
ਅਗਮੁਅਜੋਨੀਤੂੰਨਾਥਾਂਨਾਥਣਹਾਰਾ॥ਕਿਸੁਪਹਿਦੇਖਿਕਹਉਤੂਕੈਸਾਸਭਿਜਾਚਕਤੂਦਾ
ਤਾਰਾ॥ਭਗਤਿਹੀਣੁਨਾਨਕੁਦਰਿਦੇਖਹੁਇਕੁਨਾਮੁਮਿਲੈਉਰਿਧਾਰਾ॥੪॥੩॥
ਮਲਾਰੁਮਹਲਾ੧ ॥ਜਿਨਿਧਨਪਿਰਕਾਸਾਦੁਨਜਾਨਿਆਸਾਬਿਲਖਬਦਨਕੁਮਲਾ
ਨੀ॥ਭਈਨਿਰਾਸੀਕਰਮਕੀਫਾਸੀਬਿਨੁਗੁਰਭਰਮਿਭੁਲਾਨੀ॥੧॥ਬਰਸੁਘਨਾਮੇਰਾਪਿ
ਰੁਘਰਿਆਇਆ॥ਬਲਿਜਾਵਾਂਗੁਰਅਪੁਨੇਪ੍ਰੀਤਮਜਿਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਆਣਿਮਿਲਾਇਆ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਉਤਨਪ੍ਰੀਤਿਸਦਾਠਾਕੁਰਸਿਉਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਸੁਹਾਵੀ॥ਮੁਕਤਿਭਏਗੁਰਿ
ਦਰਸੁਦਿਖਾਇਆਜੁਗਿਜੁਗਿਭਗਤਿਸੁਭਾਵੀ॥੨॥ਹਮਥਾਰੇਤ੍ਰਿਭਵਣਜਗੁਤੁਮਰਾਤੂ
ਮੇਰਾਹਉਤੇਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆਬਹੁਰਿਨਭਵਜਲਿਫੇਰਾ॥੩॥
ਅਪੁਨੇਪਿਰਹਰਿਦੇਖਿਵਿਗਾਸੀਤਉਧਨਸਾਚੁਸੀਗਾਰੋ॥ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨਸਿਉਸਚਿਸਾ
ਚੀਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਅਧਾਰੋ॥੪॥ਮੁਕਤਿਭਈਬੰਧਨਗੁਰਿਖੋਲੇਸਬਦਿਸੁਰਤਿਪਤਿਪਾਈ॥ਨਾ
ਨਕਰਾਮਨਾਮੁਰਿਦਅੰਤਰਿਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥੫॥੪॥ ॥ਮਲਾਰੁਮਹਲਾ੧
ਪਰਦਾਰਾਪਰਧਨੁਪਰਲੋਭਾਹਉਮੈਬਿਖੈਬਿਕਾਰ॥ਦੁਸਟਭਾਉਤਜਿਨਿੰਦਪਰਾਈਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁ
ਚੰਡਾਰ॥੧॥ਮਹਲਮਹਿਬੈਠੇਅਗਮਅਪਾਰ॥ਭੀਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੋਈਜਨੁਪਾਵੈਜਿਸੁਗੁਰ
ਕਾਸਬਦੁਰਤਨੁਆਚਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਖਸੁਖਦੋਊਸਮਕਰਿਜਾਨੈਬੁਰਾਭਲਾਸੰਸਾਰ॥
ਸੁਧਿਬੁਧਿਸੁਰਤਿਨਾਮਿਹਰਿਪਾਈਐਸਤਸੰਗਤਿਗੁਰਪਿਆਰ॥੨॥ਅਹਿਨਿਸਿਲਾਹਾ
ਹਰਿਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਦੇਵਣਹਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਿਖਸੋਈਜਨੁਪਾਏਜਿਸਨੋਨਦਰਿ
ਕਰੇਕਰਤਾਰੁ॥੩॥ਕਾਇਆਮਹਲੁਮੰਦਰੁਘਰੁਹਰਿਕਾਤਿਸੁਮਹਿਰਾਖੀਜੋਤਿਅਪ

॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਨਿਲਿਵਲਾਈਐਤਾਮਿਲੇਮੇਲਣਹਾਰਾ॥੪॥੫॥

ਮਲਾਰੁਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੨ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਪਵਣੈਪਾਣੀਜਾਣੈਜਾਤਿ॥ਕਾਇਆਂਅਗਨਿਕਰੇਨਿਭਰਾਂਤਿ॥ਜੰਮਹਿਜੀਅਜਾਣੈਜੇਥਾ
ਉ॥ਸੁਰਤਾਪੰਡਿਤੁਤਾਕਾਨਾਉ॥੧॥ਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨਜਾਣੀਅਹਿਮਾਇ॥ਅਣਡੀਠਾਕਿ
ਛੁਕਹਣੁਨਜਾਇ॥ਕਿਆਕਰਿਆਖਿਵਖਾਣੀਐਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਪਰਿਦਰਿ
ਅਸਮਾਨਿਪਇਆਲਿ॥ਕਿਉਕਰਿਕਹੀਐਦੇਹੁਵੀਚਾਰਿ॥ਬਿਨੁਜਿਹਵਾਜੋਜਪੈਹਿ
ਆਇ॥ਕੋਈਜਾਣੈਕੈਸਾਨਾਉ॥੨॥ਕਥਨੀਬਦਨੀਰਹੈਨਿਭਰਾਂਤਿ॥ਸੋਬੂਝੈਹੋਵੈਜਿਸੁ
ਦਾਤਿ॥ਅਹਿਨਿਸਿਅੰਤਰਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਸੋਈਪੁਰਖੁਜਿਸਚਿਸਮਾਇ॥੩॥
ਜਾਤਿਕੁਲੀਨੁਸੇਵਕੁਜੇਹੋਇ॥ਤਾਕਾਕਹਣਾਕਹਹੁਨਕੋਇ॥ਵਿਚਿਸਨਾਤੀਸੇਵਕੁਹੋਇ
ਨਾਨਕਪਣ੍ਹੀਆਪਹਿਰੈਸੋਇ॥੪॥੧॥੬॥ ॥ਰਾਗੁਮਲਾਰੁਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੨
ਦੁਖੁਵੇਛੋੜਾਇਕੁਦੁਖੁਭੂਖ॥ਇਕੁਦੁਖੁਸਕਤਵਾਰਜਮਦੂਤ॥ਇਕੁਦੁਖੁਰੋਗੁਲਗੈਤਨਿ
ਧਾਇ॥ਵੈਦਨਭੋਲੇਦਾਰੂਲਾਇ॥੧॥ਦਰਦੁਹੋਵੈਦੁਖੁਰਹੈਸਰੀਰ॥ਐਸਾਦਾਰੂਲਗੈਨ
ਬੀਰ॥ਰਹਾਉ॥ਖਸਮੁਵਿਸਾਰਿਕੀਏਰਸਭੋਗ॥ਤਾਂਤਨਿਉਠਿਖਲੋਏਰੋਗ॥ਮਨਅੰਧੇ
ਕਉਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਵੈਦਨਭੋਲੇਦਾਰੂਲਾਇ॥੨॥ਚੰਦਨਕਾਫਲੁਚੰਦਨਵਾਸੁ॥ਮਾਣ
ਸਕਾਫਲੁਘਟਮਹਿਸਾਸੁ॥ਸਾਸਿਗਇਐਕਾਇਆਢਲਿਪਾਇ॥ਤਾਕੈਪਾਛੈਕੋਇ
ਨਖਾਇ॥੩॥ਕੰਚਨਕਾਇਆਨਿਰਮਲਹੰਸੁ॥ਜਿਸੁਮਹਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਅੰਸੁ॥ਦੂਖ
ਰੋਗਸਭਿਗਇਆਗਵਾਇ॥ਨਾਨਕਛੂਟਸਿਸਾਚੈਨਾਇ॥੪॥੨॥੭॥ ॥ਰਾਗੁਮਲਾ
ਰਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੨ ॥ਦੁਖਮਹੁਰਾਮਾਰਣੁਹਰਿਨਾਮੁ॥ਸਿਲਾਸੰਤੋਖੁਪੀਸਣੁ
ਹਥਿਦਾਨੁ॥ਨਿਤਨਿਤਲੇਹੁਨਛੀਜੈਦੇਹ॥ਅੰਤਕਾਲਿਜਮੁਮਾਰੈਠੇਹ॥੧॥ਐਸਾਦਾਰੂਖਾ
ਹਿਗਵਾਰ॥ਜਿਤੁਖਾਧੈਤੇਰੇਜਾਹਿਵਿਕਾਰ॥੧॥ਰਾਜੁਮਾਲੁਜੋਬਨੁਸਭੁਛਾਂਵ॥ਰਥਿ
ਫਿਰੰਦੈਦੀਸਹਿਥਾਵ॥ਦੇਹਨਨਾਉਨਹੋਵੈਜਾਤਿ॥ਓਥੈਦਿਹੁਐਥੈਸਭਰਾਤਿ॥੨॥ਸਾਦੁਕਰਿ
ਸਮਧਾਂਤ੍ਰਿਸਨਾਘਿਉਤੇਲੁ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਗਨੀਸਿਉਮੇਲੁ॥ਹੋਮਜਗਅਰੁਪਾਠਪੁਰਾਣ॥
ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਪਰਵਾਣ॥੩॥ਤਪੁਕਾਗਦੁਤੇਰਾਨਾਮੁਨੀਸਾਨੁ॥ਜਿਨਕਉਲਿਖਿਆਏਹੁ

ਨਿਧਾਨੁਸੇਧਨਵੰਤਵਿਸਾਥਿਪਰਿਜਾਇ॥ਨਾਨਕਜਨਨਿਧੰਨੀਮਾਇ॥੪॥੮॥

ਰਾਗੁਮਲਾਰੁਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੨ ॥ਬਾਗੇਕਾਪੜੁਬੋਲੈਬੈਣਾ॥ਲੰਮਾਨਕੁਕਾ
ਲੇਤੇਰੇਨੈਣਾ॥ਕਬਹੂਸਾਹਿਬੁਦੇਖਿਆਭੈਣਾ॥੧॥ਊਡਾਂਊਡਿਚੜਾਅਸਮਾਨਿ॥ਸਾ
ਹਿਬਸੰਮ੍ਰਿਥਤੇਰੈਤਾਣਿ॥ਜਲਿਥਲਿਡੂੰਗਰਿਦੇਖਾਂਤੀਰ॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਸਾਹਿਬੁਬੀ
ਰ॥੨॥ਜਿਨਿਤਨੁਸਾਜਿਦੀਏਨਾਲਿਖੰਭ॥ਅਤਿਤ੍ਰਿਸਨਾਉਡਣੈਕੀਡੰਝ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਂ
ਬੰਧਾਧੀਰ॥ਜਿਉਵੇਖਾਲੇਤਿਉਵੇਖਾਬੀਰ॥੩॥ਨਇਹੁਤਨੁਜਾਇਗਾਨਜਾਹਿਗੇਖੰਭ
ਪਉਣੈਪਾਣੀਅਗਨੀਕਾਸਨਬੰਧੁ॥ਨਾਨਕਕਰਮੁਹੋਵੈਜਪੀਐਕਰਿਗੁਰੁਪੀਰੁ॥ਸਚਿਸ
ਮਾਵੈਏਹੁਸਰੀਰੁ॥੪॥੯॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਮਲਾਰੁਮਹਲਾ੩ ॥ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ੧

ਨਿਰੰਕਾਰੁਆਕਾਰੁਹੈਆਪੇਆਪੇਭਰਮਿਭੁਲਾਏ॥ਕਰਿਕਰਿਕਰਤਾਆਪੇਵੇਖੈਜਿਤੁਭਾ
ਵੈਤਿਤੁਲਾਏ॥ਸੇਵਕਕਉਏਹਾਵਡਿਆਈਜਾਕਉਹੁਕਮੁਮਨਾਏ॥੧॥ਆਪਣਾਭਾ
ਣਾਆਪੇਜਾਣੈਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਲਹੀਐ॥ਏਹਾਸਕਤਿਸਿਵੈਘਰਿਆਵੈਜੀਵਦਿਆ
ਮਰਿਰਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵੇਦਪੜੈਪੜਿਵਾਦੁਵਖਾਣੈਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸਾ॥ਏਹਤ੍ਰਿਗੁ
ਣਮਾਇਆਜਿਨਿਜਗਤੁਭੁਲਾਇਆਜਨਮਮਰਣਕਾਸਹਸਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕੋਜਾ
ਣੈਚੂਕੈਮਨਹੁਅੰਦੇਸਾ॥੨॥ਹਮਦੀਨਮੂਰਖਅਵੀਚਾਰੀਤੁਮਚਿੰਤਾਕਰਹੁਹਮਾਰੀ॥ਹੋਹੁ
ਦਇਆਲਕਰਿਦਾਸੁਦਾਸਾਕਾਸੇਵਾਕਰੀਤੁਮਾਰੀ॥ਏਕੁਨਿਧਾਨੁਦੇਹਿਤੂਅਪਣਾਅਹਿ
ਨਿਸਿਨਾਮੁਵਖਾਣੀ॥੩॥ਕਹਤਨਾਨਕੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੂਝਹੁਕੋਈਐਸਾਕਰੇਵੀਚਾਰਾ॥ਜਿ
ਉਜਲਊਪਰਿਫੇਨੁਬੁਦਬੁਦਾਤੈਸਾਇਹੁਸੰਸਾਰਾ॥ਜਿਸਤੇਹੋਆਤਿਸਹਿਸਮਾਣਾਚੂਕਿ
ਗਇਆਪਾਸਾਰਾ॥੪॥੧॥੧੦॥ ॥ਰਾਗੁਮਲਾਰੁਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੧
ਜਿਨੀਹੁਕਮੁਪਛਾਣਿਆਸੇਮੇਲੇਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇ॥ਸਚੀਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁ
ਰਾਤੀਸਚਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥ਸਦਾਸਚੁਹਰਿਵੇਖਦੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਭਾਇ॥੧॥ਮਨਰੇ

ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ਅਪਣਾ ਭਾਵਦਾ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਭਾ ਧਾਤੁ ਹੈ ਨਾ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਇ ॥ ਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਫਿਰਾਹਿ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਿਐ ਮਨੁ ਮਰਿ ਰਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇਆ ਸਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਹੈ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝੀਐ ਸਬਦੇ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥੪॥੨॥੧੧॥

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦਾਤਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਬਖਸੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਸਾਂਤਿ ਊਪਜੈ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਲਏਇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲੈ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਸਦਾ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸਦਾ ਵਿਛੁੜੇ ਫਿਰਹਿ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਨਾਲਿ ॥ ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਹੈ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਜਮਕਾਲਿ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੨॥ ਸਭਨਾ ਕਰਤਾ ਏਕੁ ਤੂ ਨਿਤ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਇਕਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ਬਖਸੇ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰੀ ਪੂਕਾਰ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਨਦਰੀ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨਾਮੇ ਹੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੪॥੩॥੧੨॥

ਮਲਾਰੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਈ ॥੧॥ ਮਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਦੈ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਤਜਿ ਕੂੜੁ ਕੁਟੰਬੁ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਚਲਣੁ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਾ ਹੋਰੁ ਦਾਤਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰਵਿਆ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਹੀ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੇਦਿਆ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਲਖੁ

ਨਜਾਈਲਖਿਆਗੁਰਮੁਖਿਅਕਥੁਕਥਾਣੀ॥ਆਪੇਦਇਆਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਜਪੀਐ
ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ॥੩॥ਆਵਣੁਜਾਣਾਬਹੁੜਿਨਹੋਵੈਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਧਿਆਇਆ॥ਮ
ਨਹੀਤੇਮਨੁਮਿਲਿਆਸੁਆਮੀਮਨਹੀਮਨੁਸਮਾਇਆ॥ਸਾਚੇਹੀਸਚੁਸਾਚਿਪਤੀਜੈਵਿ
ਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆ॥੪॥ਏਕੋਏਕੁਵਸੈਮਨਿਸੁਆਮੀਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਏਕੁ
ਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮੀਠਾਜਗਿਨਿਰਮਲੁਸਚਿਸੋਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਪ੍ਰਭੂਤੇਪਾਈਐਜਿਨਕ
ਉਧੁਰਿਲਿਖਿਆਹੋਈ॥੫॥੪॥੧੩॥ ॥ਰਾਗੁਮਲਾਰੁਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੧
ਗਣਗੰਧਰਬਨਾਮੇਸਭਿਉਧਰੇਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਸਦਮੰਨਿਵਸਾਇ
ਆਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰਿਧਾਰਿ॥ਜਿਸਹਿਬੁਝਾਏਸੋਈਬੂਝੈਜਿਸਨੋਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ
ਅਨਦਿਨੁਬਾਣੀਸਬਦੇਗਾਂਦੀਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਖਿਨੁਖਿਨੁਨਾਮੁਸ
ਮਾਲਿ॥ਗੁਰਕੀਦਾਤਿਸਬਦਸੁਖੁਅੰਤਰਿਸਦਾਨਿਬਹੈਤੇਰੈਨਾਲਿ॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖ
ਪਾਖੰਡੁਕਦੇਨਚੂਕੈਦੂਜੈਭਾਇਦੁਖੁਪਾਏ॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਬਿਖਿਆਮਨਿਰਾਤੇਬਿਰਥਾਜਨਮੁ
ਗਵਾਏ॥ਇਹਵੇਲਾਫਿਰਿਹਥਿਨਆਵੈਅਨਦਿਨੁਸਦਾਪਛੁਤਾਏ॥ਮਰਿਮਰਿਜਨਮੈ
ਕਦੇਨਬੂਝੈਵਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਏ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਰਤੇਸੇਉਧਰੇਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਚਾ
ਰਿ॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰਿਧਾਰਿ॥ਮਨੁਤਨੁਨਿ
ਰਮਲੁਨਿਰਮਲਮਤਿਊਤਮਊਤਮਬਾਣੀਹੋਈ॥ਏਕੋਪੁਰਖੁਏਕੁਪ੍ਰਭੁਦਾਤਾਦੂਜਾਅਵਰੁ
ਨਕੋਈ॥੩॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਪ੍ਰਭੁਆਪੇਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਮਨੁਤਨੁਰਾਤਾਗੁਰਕੀਬਾ
ਣੀਸੇਵਾਸੁਰਤਿਸਮੇਇ॥ਅੰਤਰਿਵਸਿਆਅਲਖਅਭੇਵਾਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਲਖਾਇ
॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਆਪੇਦੇਵੈਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਇ॥੪॥੫॥੧੪॥
ਮਲਾਰਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੧ ॥ਦੁਤੁਕੇ॥ ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਵੈਘਰੁਦਰੁਮਹ
ਲੁਸੁਥਾਨੁ॥ਗੁਰਸਬਦੀਚੂਕੈਅਭਿਮਾਨੁ॥੧॥ਜਿਨਕਉਲਿਲਾਟਿਲਿਖਿਆਧੁਰਿਨਾ
ਮੁ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਸਦਾਸਦਾਧਿਆਵਹਿਸਾਚੀਦਰਗਹਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥ਰਹਾਉ॥ਮ
ਨਕੀਬਿਧਿਸਤਿਗੁਰਤੇਜਾਣੈਅਨਦਿਨੁਲਾਗੈਸਦਹਰਿਸਿਉਧਿਆਨੁ॥ਗੁਰਸਬਦਿਰ
ਤੇਸਦਾਬੈਰਾਗੀਹਰਿਦਰਗਹਸਾਚੀਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥੨॥ਇਹੁਮਨੁਖੇਲੈਹੁਕਮਕਾਬਾਧਾ

ਇਕਿਖਿਨਮਹਿਦਹਦਿਸਿਫਿਰਿਆਵੈ॥ਜਾਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਤਾਂਇ
ਹੁਮਨੁਗੁਰਮੁਖਿਤਤਕਾਲਿਵਸਿਆਵੈ॥੩॥ਇਸੁਮਨਕੀਬਿਧਿਮਨਹੂਜਾਣੈਬੂਝੈਸ
ਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਸਦਾਤੂਭਵਸਾਗਰੁਜਿਤੁਪਾਵਹਿਪਾਰਿ॥੪॥
੬॥੧੫॥ ॥ਰਾਗੁਮਲਾਰਮਹਲਾ੩ ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਪ੍ਰਾਣਸਭਿਤਿਸਕੇਘਟਿ
ਘਟਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਏਕਸੁਬਿਨੁਮੈਅਵਰੁਨਜਾਣਾਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਬੁਝਾਈ
॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਨਾਮਿਰਹਉਲਿਵਲਾਈ॥ਅਦਿਸਟੁਅਗੋਚਰੁਅਪਰੰਪਰੁਕਰਤਾਗੁਰ
ਕੈਸਬਦਿਹਰਿਧਿਆਈ॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਤਨੁਭੀਜੈਏਕਲਿਵਲਾਗੈਸਹਜੇਰਹੇਸਮਾਈ
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਗੈਏਕਨਾਮਿਲਿਵਲਾਈ॥੨॥ਗੁਰਬਚਨੀਸਚੁਕਾਰਕ
ਮਾਵੈਗਤਿਮਤਿਤਬਹੀਪਾਈ॥ਕੋਟਿਮਧੇਕਿਸੈਬੁਝਾਏਤਿਨਿਰਾਮਨਾਮਿਲਿਵ
ਲਾਈ॥੩॥ਜਹਜਹਦੇਖਾਤਹਏਕੋਸੋਈਇਹਗੁਰਮਤਿਬੁਧਿਪਾਈ॥ਮਨੁਤਨੁਪ੍ਰਾਨ
ਧਰੀਤਿਸੁਆਗੈਨਾਨਕਆਪੁਗਵਾਈ॥੪॥੭॥੧੬॥ ॥ਰਾਗੁਮਲਾਰਮਹਲਾ੩
ਘਰੁ੨ ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਦੂਖਨਿਵਾਰਣੁਸਬਦੇਪਾਇਆਜਾਈ॥ਭਗਤੀਰਾਤੇਸਦ
ਬੈਰਾਗੀਦਰਿਸਾਚੈਪਤਿਪਾਈ॥੧॥ਮਨਰੇਮਨਸਿਉਰਹਉਸਮਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮ
ਨਾਮਿਮਨੁਭੀਜੈਹਰਿਸੇਤੀਲਿਵਲਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਅਤਿਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁ
ਗੁਰਮਤਿਦੇਇਬੁਝਾਈ॥ਸਚੁਸੰਜਮੁਕਰਣੀਹਰਿਕੀਰਤਿਹਰਿਸੇਤੀਲਿਵਲਾਈ
੨॥ਆਪੇਸਬਦੁਸਚੁਸਾਖੀਆਪੇਜਿਨਿਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥ਦੇਹੀਕਾਚੀਪਉਣੁ
ਵਜਾਏਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਈ॥੩॥ਆਪੇਸਾਜੇਸਭਕਾਰੈਲਾਏਸੋਸਚੁਰਹਿਆਸਮਾ
ਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਬਿਨਾਕੋਈਕਿਛੁਨਾਹੀਨਾਮੇਦੇਇਵਡਾਈ॥੪॥੮॥੧੭॥
ਰਾਗੁਮਲਾਰਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੧ ॥ਹਉਮੈਬਿਖੁਮਨੁਮੋਹਿਆਲਦਿਆਅਜ
ਗਰਭਾਰੀ॥ਗਰੁੜੁਸਬਦੁਮੁਖਿਪਾਇਆਹਉਮੈਬਿਖੁਹਰਿਮਾਰੀ॥੧॥ਮਨਰੇਹਉਮੈਮੋ
ਹੁਦੁਖੁਭਾਰੀ॥ਇਹੁਭਵਜਲੁਜਗਤੁਨਜਾਈਤਰਣਾਗੁਰਮੁਖਿਤਰੁਹਰਿਤਾਰੀ॥ਰਹਾਉ
ਤ੍ਰੈਗੁਣਮਾਇਆਮੋਹੁਪਸਾਰਾਸਭਵਰਤੈਆਕਾਰੀ॥ਤੁਰੀਆਗੁਣੁਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈ
ਐਨਦਰੀਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥੨॥ਚੰਦਨਗੰਧਸੁਗੰਧਿਹੈਬਹੁਬਾਸਨਾਬਹਕਾਰਿ

ਨਕਰਨੀਬੂਤਮਣਿਹਰਿਕੀਗਤਿਜਾਣਿਬਿਸਥਾਰਿਓ॥੩॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਠਾਕੁਰ
ਮੇਰੇਹਰਿਹਰਿਹਰਿਉਰਧਾਰਿਓ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਪੂਰਾਪਾਇਆਮਨਿਜਪਿਆਨਾਮੁ
ਮੁਰਾਰਿਓ॥੪॥੯॥੧੮॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਮਲਾਰੁਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੨ ॥ਇਹੁਮਨੁਗਿਰਹੀਕਿਇਹੁਮਨੁਉਦਾ
ਸੀ॥ਕਿਇਹੁਮਨੁਅਵਰਨੁਸਦਾਅਵਿਨਾਸੀ॥ਕਿਇਹੁਮਨੁਚੰਚਲੁਕਿਇਹੁਮਨੁਬੈਰਾ
ਗੀ॥ਇਸੁਮਨਕਉਮਮਤਾਕਿਥਹੁਲਾਗੀ॥੧॥ਪੰਡਿਤਇਸੁਮਨਕਾਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ॥
ਅਵਰੁਕਿਬਹੁਤਾਪੜਹਿਉਠਾਵਹਿਭਾਰੁ॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਇਆਮਮਤਾਕਰਤੈਲਾਈ
ਏਹੁਹੁਕਮੁਕਰਿਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੂਝਹੁਭਾਈ॥ਸਦਾਰਹਹੁਹਰਿਕੀ
ਸਰਣਾਈ॥੨॥ਸੋਪੰਡਿਤੁਜੋਤਿਹਾਗੁਣਾਕੀਪੰਡਉਤਾਰੈ॥ਅਨਦਿਨੁਏਕੋਨਾਮੁਵਖਾ
ਣੈ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਓਹੁਦੀਖਿਆਲੇਇ॥ਸਤਿਗੁਰਆਗੈਸੀਸੁਧਰੇਇ॥ਸਦਾਅ
ਲਗੁਰਹੈਨਿਰਬਾਣੁ॥ਸੋਪੰਡਿਤੁਦਰਗਹਪਰਵਾਣੁ॥੩॥ਸਭਨਾਂਮਹਿਏਕੋਏਕੁਵਖਾਣੈ
ਜਾਂਏਕੋਵੇਖੈਤਾਏਕੋਜਾਣੈ॥ਜਾਕਉਬਖਸੇਮੇਲੇਸੋਇ॥ਐਥੈਓਥੈਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥
੪॥ਕਹਤਨਾਨਕੁਕਵਨਬਿਧਿਕਰੇਕਿਆਕੋਇ॥ਸੋਈਮੁਕਤਿਜਾਕਉਕਿਰਪਾਹੋਇ॥
ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸੋਇ॥ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਕੀਫਿਰਿਕੂਕਨਹੋਇ॥੫॥੧੦॥੧੯॥
ਰਾਗੁਮਲਾਰਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੨ ॥ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਜੋਨਿਮਨਮੁਖਭਰਮਾਈ॥ਜ
ਮਕਾਲੁਮਾਰੇਨਿਤਪਤਿਗਵਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਜਮਕੀਕਾਣਿਚੁਕਾਈ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮਿ
ਲਿਆਮਹਲੁਘਰੁਪਾਈ॥੧॥ਪ੍ਰਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁ
ਦੁਬਿਧਾਖੋਇਆਕਉਡੀਬਦਲੈਜਾਇ॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਮੁਖਿਲਗੈਪਿ
ਆਰੁ॥ਅੰਤਰਿਭਗਤਿਹਰਿਹਰਿਉਰਧਾਰੁ॥ਭਵਜਲੁਸਬਦਿਲੰਘਾਵਣਹਾਰੁ॥ਦ
ਰਿਸਾਚੈਦਿਸੈਸਚਿਆਰੁ॥੨॥ਬਹੁਕਰਮਕਰੇਸਤਿਗੁਰੁਨਹੀਪਾਇਆ॥ਬਿਨੁਗੁਰਭ
ਰਮਿਭੂਲੇਬਹੁਮਾਇਆ॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਬਹੁਮੋਹੁਵਧਾਇਆ॥ਦੂਜੈਭਾਇਮਨਮੁਖਿ
ਦੁਖੁਪਾਇਆ॥੩॥ਆਪੇਕਰਤਾਅਗਮਅਥਾਹਾ॥ਗੁਰਸਬਦੀਜਪੀਐਸਚੁਲਾ
ਹਾ॥ਹਾਜਰੁਹਜੂਰਿਹਰਿਵੇਪਰਵਾਹਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਸਮਾਹਾ॥੪॥੧੧॥੨੦॥

ਰਾਗੁਮਲਾਰਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੨ ॥ਜੀਵਤਮੁਕਤਗੁਰਮਤੀਲਾਗੇ॥ਹਰਿਕੀ
ਭਗਤਿਅਨਦਿਨੁਸਦਜਾਗੇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਆਪੁਗਵਾਇ॥ਹਉਤਿਨਜਨਕੈਸਦ
ਲਾਗਉਪਾਇ॥੧॥ਹਉਜੀਵਾਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਈ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਹਾਰਸੁਮੀ
ਠਾਹਰਿਕੈਨਾਮਿਮੁਕਤਿਗਤਿਪਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਅਗਿਆਨੁਗੁਬਾਰੁ॥ਮ
ਨਮੁਖਮੋਹੇਮੁਗਧਗਵਾਰ॥ਅਨਦਿਨੁਧੰਧਾਕਰਤਵਿਹਾਇ॥ਮਰਿਮਰਿਜੰਮਹਿਮਿਲੈਸਜਾ
ਇ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਿਲਿਵਲਾਈ॥ਕੂੜੈਲਾਲਚਿਨਾਲਪਟਾਈ॥ਜੋਕਿਛੁ
ਹੋਵੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਹਰਿਰਸੁਪੀਵੈਰਸਨਿਰਸਾਇ॥੩॥ਕੋਟਿਮਧੇਕਿਸਹਿਬੁਝਾਈ॥
ਆਪੇਬਖਸੇਦੇਵਡਿਆਈ॥ਜੋਧੁਰਿਮਿਲਿਆਸੁਵਿਛੁੜਿਨਜਾਈ॥ਨਾਨਕਹਰਿਹ
ਰਿਨਾਮਿਸਮਾਈ॥੪॥੧੨॥੨੧॥ ॥ਰਾਗੁਮਲਾਰੁਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੨
ਰਸਨਾਨਾਮੁਸਭੁਕੋਈਕਹੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਤਾਨਾਮੁਲਹੈ॥ਬੰਧਨਤੋੜੇਮੁਕਤਿਘਰਿਰਹੈ॥
ਗੁਰਸਬਦੀਅਸਥਿਰੁਘਰਿਬਹੈ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਕਾਹੇਰੋਸੁਕਰੀਜੈ॥ਲਾਹਾਕਲਜੁਗਿ
ਰਾਮਨਾਮੁਹੈਗੁਰਮਤਿਅਨਦਿਨੁਹਿਰਦੈਰਵੀਜੈ॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਬੀਹਾਖਿਨੁਖਿਨੁਬਿਲਲਾ
ਇ॥ਬਿਨੁਪਿਰਦੇਖੇਨੀਦਨਪਾਇ॥ਇਹੁਵੇਛੋੜਾਸਹਿਆਨਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿ
ਲੈਤਾਂਮਿਲੈਸੁਭਾਇ॥੨॥ਨਾਮਹੀਣੁਬਿਨਸੈਦੁਖੁਪਾਇ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਿਆਭੂਖਨ
ਜਾਇ॥ਵਿਣੁਭਾਗਾਂਨਾਮੁਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਬਹੁਬਿਧਿਥਾਕਾਕਰਮਕਮਾਇ॥੩॥ਤ੍ਰੈ
ਗੁਣਬਾਣੀਬੇਦਬੀਚਾਰੁ॥ਬਿਖਿਆਮੈਲੁਬਿਖਿਆਵਾਪਾਰੁ॥ਮਰਿਜਨਮਹਿਫਿਰਿਹੋਹਿ
ਖੁਆਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤੁਰੀਆਗੁਣੁਉਰਿਧਾਰੁ॥੪॥ਗੁਰੁਮਾਨੈਮਾਨੈਸਭੁਕੋਇ॥ਗੁਰਬਚਨੀ
ਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇ॥ਚਹੁਜੁਗਿਸੋਭਾਨਿਰਮਲਜਨੁਸੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਕੋ
ਇ॥੫॥੪॥੧੩॥੮॥੨੨॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਮਲਾਰਮਹਲਾ੪ ॥ਘਰੁ੧ ॥ਚਉਪਦੇ॥ ॥ਅਨਦਿਨੁਹਰਿ
ਹਰਿਧਿਆਇਓਹਿਰਦੈਮਤਿਗੁਰਮਤਿਦੂਖਵਿਸਾਰੀ॥ਸਭਆਸਾਮਨਸਾਬੰਧਨਤੂਟੇ
ਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੧॥ਨੈਨੀਹਰਿਹਰਿਲਾਗੀਤਾਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਦੇਖਿਮੇਰਾ

ਮਨੁਬਿਗਸਿਓਜਨੁਹਰਿਭੇਟਿਓਬਨਵਾਰੀ॥ਜਿਨਿਐਸਾਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿ
ਆਮੇਰਾਹਰਿਹਰਿਤਿਸਕੈਕੁਲਿਲਾਗੀਗਾਰੀ॥ਹਰਿਤਿਸਕੈਕੁਲਿਪਰਸੂਤਿਨ
ਕਰੀਅਹੁਤਿਸੁਬਿਧਵਾਕਰਿਮਹਤਾਰੀ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਆਨਿਮਿਲਾਵਹੁਗੁਰੁਸਾਧੂਜਿ
ਸੁਅਹਿਨਿਸਿਹਰਿਉਰਿਧਾਰੀ॥ਗੁਰਿਡੀਠੈਗੁਰਕਾਸਿਖੁਬਿਗਸੈਜਿਉਬਾਰਿਕੁਦੇਖਿਮ
ਹਤਾਰੀ॥੩॥ਧਨਪਿਰਕਾਇਕਹੀਸੰਗਿਵਾਸਾਵਿਚਿਹਉਮੈਭੀਤਿਕਰਾਰੀ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈ
ਹਉਮੈਭੀਤਿਤੋਰੀਜਨਨਾਨਕਮਿਲੇਬਨਵਾਰੀ॥੪॥੧॥ ॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੪
ਗੰਗਾਜਮੁਨਾਗੋਦਾਵਰੀਸਰਸੁਤੀਤੇਕਰਹਿਉਦਮੁਧੂਰਿਸਾਧੂਕੀਤਾਈ॥ਕਿਲਵਿਖ
ਮੈਲੁਭਰੇਪਰੇਹਮਰੈਵਿਚਿਹਮਰੀਮੈਲੁਸਾਧੂਕੀਧੂਰਿਗਵਾਈ॥੧॥ਤੀਰਥਿਅਠਸਠਿ
ਮਜਨੁਨਾਈ॥ਸਤਸੰਗਤਿਕੀਧੂਰਿਪਰੀਉਡਿਨੇਤ੍ਰੀਸਭਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਗਵਾਈ॥੧॥ਰਹ
ਉ॥ਜਾਹਨਵੀਤਪੈਭਾਗੀਰਥਿਆਣੀਕੇਦਾਰੁਥਾਪਿਓਮਹਸਾਈ॥ਕਾਂਸੀਕ੍ਰਿਸਨੁਚਰਾਵ
ਤਗਾਊਮਿਲਿਹਰਿਜਨਸੋਭਾਪਾਈ॥੨॥ਜਿਤਨੇਤੀਰਥਦੇਵੀਥਾਪੇਸਭਿਤਿਤਨੇਲੋਚਹਿ
ਧੂਰਿਸਾਧੂਕੀਤਾਈ॥ਹਰਿਕਾਸੰਤੁਮਿਲੈਗੁਰਸਾਧੂਲੈਤਿਸਕੀਧੂਰਿਮੁਖਿਲਾਈ॥੩॥ਜਿਤ
ਨੀਸ੍ਰਿਸਟਿਤੁਮਰੀਮੇਰੇਸੁਆਮੀਸਭਤਿਤਨੀਲੋਚੈਧੂਰਿਸਾਧੂਕੀਤਾਈ॥ਨਾਨਕਲਿਲਾਟਿਹੋ
ਵੈਜਿਸੁਲਿਖਿਆਤਿਸੁਸਾਧੂਧੂਰਿਦੇਹਰਿਪਾਰਿਲੰਘਾਈ॥੪॥੨॥੨੪॥
ਮਲਾਰਮਹਲਾ੪ ॥ਤਿਸੁਜਨਕਉਹਰਿਮੀਠਲਗਾਨਾਜਿਸੁਹਰਿਹਰਿ
ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈ॥ਤਿਸਕੀਭੂਖਦੂਖਸਭਿਉਤਰੈਜੋਹਰਿਗੁਣਹਰਿਉਚਰੈ॥੧॥ਜਪਿਮਨਹਰਿ
ਹਰਿਹਰਿਨਿਸਤਰੈ॥ਗੁਰਕੇਬਚਨਕਰਨਸੁਨਿਧਿਆਵੈਭਵਸਾਗਰੁਪਾਰਿਪਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਤਿਸੁਜਨਕੇਹਮਹਾਟਿਬਿਹਾਝੇਜਿਸੁਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈ॥ਹਰਿਜਨਕਉਮਿਲਿਆਂਸੁਖੁ
ਪਾਈਐਸਭਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਹਰੈ॥੨॥ਹਰਿਜਨਕਉਹਰਿਭੁਖਲਗਾਨੀਜਨੁਤ੍ਰਿਪਤੈਜਾਂ
ਹਰਿਗੁਨਬਿਚਰੈ॥ਹਰਿਕਾਜਨੁਹਰਿਜਲਕਾਮੀਨਾਹਰਿਬਿਸਰਤਫੂਟਿਮਰੈ॥੩॥ਜਿ
ਨਿਏਹਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਸੋਜਾਨੈਕੈਜਾਨੈਜਿਸੁਮਨਿਧਰੈ॥ਜਨਨਾਨਕੁਹਰਿਦੇਖਿਸੁਖੁਪਾਵੈ
ਸਭਤਨਕੀਭੂਖਟਰੈ॥੪॥੩॥੨੫॥ ॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੧
ਜਿਤਨੇਜੀਅਜੰਤਪ੍ਰਭਿਕੀਨੇਤਿਤਨੇਸਿਰਕਾਰਲਿਖਾਵੈ॥ਹਰਿਜਨਕਉਹਰਿਦੀਨਵ

ਤੁਧੀਅਹੁਮਿਲਣੁਹਰਿਕਾਰੈਲਾਵੈ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈ॥ਹਰਿਬੋਲ
ਹੁਗੁਰਕੇਸਿਖਮੇਰੇਭਾਈਹਰਿਭਉਜਲੁਜਗਤੁਤਰਾਵੈ॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਗੁਰਕਉਜਨੁਪੂਜੇ
ਸੇਵੇਸੋਜਨੁਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥ਹਰਿਕੀਸੇਵਾਸਤਿਗੁਰੁਪੂਜਹੁਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿ
ਤਰਾਵੈ॥੨॥ਭਰਮਿਭੂਲੇਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਲੇਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਫੂਲਤੋਰਾਵੈ॥ਨਿਰਜੀ
ਉਪੂਜਹਿਮੜਾਸਰੇਵਹਿਸਭਬਿਰਥੀਘਾਲਗਵਾਵੈ॥੩॥ਬ੍ਰਹਮੁਬਿੰਦੇਸੋਸਤਿਗੁਰੁ
ਕਹੀਐਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਣਾਵੈ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਛਾਦਨਭੋਜਨਪਾਟਪਟੰਬਰਬਹੁ
ਬਿਧਿਸਤਿਕਰਿਮੁਖਿਸੰਚਹੁਤਿਸੁਪੁੰਨਕੀਫਿਰਿਤੋਟਿਨਆਵੈ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰੁਦੇਉਪਰਤ
ਖਿਹਰਿਮੂਰਤਿਜੋਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਸੁਣਾਵੈ॥ਨਾਨਕਭਾਗਭਲੇਤਿਸੁਜਨਕੇਜੋਹਰਿ
ਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਵੈ॥੫॥੪॥੨੬॥ ॥ਰਾਗੁਮਲਾਰਮਹਲਾ੪॥ ॥ਜਿਨਕੈ
ਹੀਅਰੈਬਸਿਓਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਤੇਸੰਤਭਲੇਭਲਭਾਂਤਿ॥ਤਿਨਦੇਖੇਮੇਰਾਮਨੁਬਿ
ਗਸੈਹਉਤਿਨਕੈਸਦਬਲਿਜਾਂਤਿ॥੧॥ਗਿਆਨੀਹਰਿਬੋਲਹੁਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਤਿਨ
ਕੀਤ੍ਰਿਸਨਾਭੂਖਸਭਉਤਰੀਜੋਗੁਰਮਤਿਰਾਮਰਸੁਖਾਂਤਿ॥੧॥ਰਹਉ॥ਹਰਿਕੇਦਾਸਸਾ
ਧਸਖਾਜਨਜਿਨਮਿਲਿਆਲਹਿਜਾਇਭਰਾਂਤਿ॥ਜਿਉਜਲਦੁਧਭਿੰਨਭਿੰਨਕਾ
ਢੈਚੁਣਿਹੰਸੁਲਾਤਿਉਦੇਹੀਤੇਚੁਣਿਕਾਢੈਸਾਧੂਹਉਮੈਤਾਤਿ॥੨॥ਜਿਨਕੈਪ੍ਰੀਤਿਨਾ
ਹੀਹਰਿਹਿਰਦੈਤੇਕਪਟੀਨਰਨਿਤਕਪਟੁਕਮਾਂਤਿ॥ਤਿਨਕਉਕਿਆਕੋਈਦੇਇਖ
ਵਾਲੈਓਇਆਪਿਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਂਤਿ॥੩॥ਹਰਿਕਾਚਿਹਨੁਸੋਈਹਰਿਜਨਕਾ
ਹਰਿਆਪੇਜਨਮਹਿਆਪੁਰਖਾਂਤਿ॥ਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਨਾਨਕੁਸਮਦਰਸੀਜਿਨਿਨਿੰਦਾਉ
ਸਤਤਿਤਰੀਤਰਾਂਤਿ॥੪॥੫॥੨੭॥ ॥ਰਾਗੁਮਲਾਰਮਹਲਾ੪॥ ॥ਅਗਮੁਅ
ਗੋਚਰੁਨਾਮੁਹਰਿਊਤਮੁਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਜਪਿਲਇਆ॥ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਧਪਾਈ
ਵਡਭਾਗੀਸੰਗਿਸਾਧੂਪਾਰਿਪਇਆ॥੧॥ਮੇਰੈਮਨਿਅਨਦਿਨੁਅਨਦੁਭਇਆ॥ਗੁ
ਰਪਰਸਾਦਿਨਾਮੁਹਰਿਜਪਿਆਮੇਰੇਮਨਕਾਭ੍ਰਮੁਭਉਗਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਹਰਿ
ਗਾਇਆਜਿਨਹਰਿਜਪਿਆਤਿਨਸੰਗਤਿਹਰਿਮੇਲਹੁਕਰਿਮਇਆ॥ਤਿਨਕਾਦਰ
ਸੁਦੇਖਿਸੁਖੁਪਾਇਆਦੁਖੁਹਉਮੈਰੋਗੁਗਇਆ॥੨॥ਜੋਅਨਦਿਨੁਹਿਰਦੈਨਾਮੁਧਿਆ

ਵਡਿ ਸਕਤੁ ਜਨਮੁ ਤਿਨ ਕਾ ਸਫਲੁ ਭਇਆ ਉਇ ਆਪਿ ਤਰੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਤਾਰੀ ਸਭੁ
ਕੁਲੁ ਭੀ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੩॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤੁਧੁ ਆਪੇ
ਵਸਿ ਕਰਿ ਲਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਬਿਖੁ ਡੁਬਦਾ ਕਾਢਿ ਲ
ਇਆ ॥੪॥੬॥ ॥ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਨਹੀ ਪੀਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਨ ਜਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ੍ ਜਲਤ ਅਹੰਕਾਰੀ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ
ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਦੁਖਿ ਲਾਗੈ ਪਛੁਤਾਈ
ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸਹਿ ਨ ਚੇਤਹਿ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਖਾਈ ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਜ
ਨਮੁ ਭਇਆ ਹੈ ਬਿਰਥਾ ਆਵਤ ਜਾਤ ਲਜਾਈ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਡੂਬੇ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ
ਜਲਿ ਜਾਈ ॥ ਤਿਨ ਸਿਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਭਈ ਮਤਿ ਮਧਿਮ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਬਿਹੂ
ਨ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਮ ਪਕਰੇ ਬਿਲਲਾਈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਾਇਆ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ
ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸਹਜੇ ਪਾਇਆ
ਇਹ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ
ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਰਖਉ ਸਭੁ ਆਗੈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ਅਪ
ਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਆਪੇ ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਈ ॥ ਹਮ ਲੋਹ ਗੁਰ ਨਾਵ ਬੋਹਿਥਾ ਨਾਨਕ

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ ॥੪॥੭॥ ॥ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩ ਪੜਤਾਲ
ਹਰਿ ਜਨ ਬੋਲਤ ਸ੍ਰੀਰਾਮ ਨਾਮਾ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਤੋਰ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਬ
ਨਜਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਜਿਸੁ ਲਾਗਤ ਹੈ ਨਹੀ ਚੋਰ ॥੧॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੋਰ ਬੋਲਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ
ਸੁਨਿ ਘਨਿਹਰ ਕੀ ਘੋਰ ॥੨॥ ਜੋ ਬੋਲਤ ਹੈ ਮ੍ਰਿਗ ਮੀਨ ਪੰਖੇਰੂ ਸੁ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜਾਪਤ ਹੈ ਨ
ਹੀ ਹੋਰ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਈ ਛੂਟਿ ਗਇਓ ਜਮ ਕਾ ਸਭ ਸੋਗ ॥੪॥੮॥
੩੦॥ ॥ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩ ॥ਪੜਤਾਲ॥
ਰਾਮ ਰਾਮ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਖੋਜਤੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਪੰਥੁ ਕੋਊ ਬਤਾਵੈ ਹਉ ਤਾ ਕੈ ਪਾਇ

ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਰੋ ਮੀਤੁ ਸਖਾਈ ਹਮ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ॥ ਹਮ ੧੩੩
ਹਰਿ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਹਮ ਬੋਲਹ ਅਉਰੁ ਦੁਤੀਆ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮ ਤਿਆਗੀ ॥੧॥ ਮਨ
ਮੋਹਨ ਮੋਰੋ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਮੁ ਹਰਿ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਦੇਖੇ ਜੀਵਤ ਹੈ ਨਾਨਕੁ ਇ
ਕ ਨਿਮਖ ਪਲੋ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ॥੨॥੨॥੯॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥

ਕਿਆ ਤੂ ਸੋਚਹਿ ਕਿਆ ਤੂ ਚਿਤਵਹਿ ਕਿਆ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਉਪਾਏ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਹਹੁ
ਪਰਵਾਹ ਕਾਹੂ ਕੀ ਜਿਹ ਗੋਪਾਲ ਸਹਾਏ ॥੧॥ ਬਰਸੈ ਮੇਘੁ ਸਖੀ ਘਰਿ ਪਾਹੁਨ ਆ
ਏ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਠਾਕੁਰ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰ
ਕਾਰ ਭੋਜਨ ਬਹੁ ਕੀਏ ਬਹੁ ਬਿੰਜਨ ਮਿਸਟਾਏ ॥ ਕਰੀ ਪਾਕਸਾਲ ਸੋਚ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਹੁਣਿ
ਲਾਵਹੁ ਭੋਗੁ ਹਰਿ ਰਾਏ ॥੨॥ ਦੁਸਟ ਬਿਦਾਰੇ ਸਾਜਨ ਰਹਸੇ ਇਹਿ ਮੰਦਿਰ ਘਰ ਅਪ
ਨਾਏ ॥ ਜਉ ਗ੍ਰਿਹਿ ਲਾਲੁ ਰੰਗੀਓ ਆਇਆ ਤਉ ਮੈ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੩॥ ਸੰਤ ਸਭਾ
ਓਟ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਏ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੰਤੁ ਰੰਗੀਲਾ ਪਾਇਆ ਫਿ
ਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਏ ॥੪॥੧॥੩੨॥ ॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧
ਖੀਰ ਅਧਾਰਿ ਬਾਰਿਕੁ ਜਬ ਹੋਤਾ ਬਿਨੁ ਖੀਰੈ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲਿ ਮਾ
ਤਾ ਮੁਖਿ ਨੀਰੈ ਤਬ ਓਹੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥੧॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ॥ ਭੂ
ਲਹਿ ਬਾਰਿਕ ਅਨਿਕ ਲਖ ਬਰੀਆ ਅਨ ਠਉਰ ਨਾਹੀ ਜਹ ਜਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੰਚਲ ਮ
ਤਿ ਬਾਰਿਕ ਬਪੁਰੇ ਕੀ ਸਰਪ ਅਗਨਿ ਕਰ ਮੇਲੈ ॥ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਾਖੈ ਅਨ
ਦ ਸਹਜਿ ਤਬ ਖੇਲੈ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕਾ ਪਿਤਾ ਤੂ ਹੈ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਬਾਰਿਕ ਭੂਖ ਕੈ
ਸੀ ॥ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਬਾਂਛੈ ਸੋ ਲੈਸੀ ॥੩॥ ਪਿਤਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ
ਆਗਿਆ ਇਹ ਦੀਨੀ ਬਾਰਿਕੁ ਮੁਖਿ ਮਾਂਗੈ ਸੋ ਦੇਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਾਰਿਕੁ ਦਰਸੁ ਪ੍ਰ

ਭਚਾਂਤਿਮੋਹਿਦਿਵਹੁਬਸਤਿਨਿਤਚਰਨਾ॥੪॥੩॥੨੩॥ ॥ਰਾਗੁਮਲਾਰਮਹ
ਲਾ੫ ॥ਸਗਲਬਿਧੀਜੁਰਿਆਹਰੁਕਰਿਆਤਜਿਓਸਗਲਅੰਦੇਸਾ॥ਕਾ
ਰਜੁਸਗਲਅਰੰਭਿਓਘਰਕਾਠਾਕੁਰਕਾਭਾਰੋਸਾ॥੧॥ਸੁਨੀਐਬਾਜੈਬਾਜਸੁ
ਹਾਵੀ॥ਭੋਰੁਭਇਆਮੈਪ੍ਰਿਅਮੁਖਪੇਖੇਗ੍ਰਿਹਿਮੰਗਲਸੁਹਲਾਵੀ॥ਰਹਾਉ॥
ਮਨੂਆਲਾਇਸਵਾਰੇਥਾਨਾਂਪੂਛਉਸੰਤਾਜਾਏ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਮੈਪਾਹੁਨਮਿਲਿ
ਓਭਗਤਿਕਰਉਨਿਵਿਪਾਏ॥੨॥ਜਬਪ੍ਰਿਅਆਇਬਸੇਗ੍ਰਿਹਿਆਸਨਿਤਬਹਮ
ਮੰਗਲੁਗਾਇਆ॥ਮੀਤਸਾਜਨਮੇਰੇਭਏਸੁਹੇਲੇਪ੍ਰਭੁਪੂਰਾਗੁਰੂਮਿਲਾਇ
ਆ॥੩॥ਸਖੀਸਹੇਲੀਭਏਅਨੰਦਾਗੁਰਿਕਾਰਜਹਮਰੇਪੂਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਵਰੁ
ਮਿਲਿਆਸੁਖਦਾਤਾਛੋਡਿਨਜਾਈਦੂਰੇ॥੪॥੩॥੨੪॥ ॥ਮਲਾਰਮ
ਹਲਾ੫ ॥ਰਾਜਤੇਕੀਟਕੀਟਤੇਸੁਰਪਤਿਕਰਿਦੋਖਜਠਰਕਉਭਰਤੇ॥ਕ੍ਰਿ
ਪਾਨਿਧਿਛੋਡਿਆਨਕਉਪੂਜਹਿਆਤਮਘਾਤੀਹਰਤੇ॥੧॥ਹਰਿਬਿਸਰਤਤੇ
ਦੁਖਿਦੁਖਿਮਰਤੇ॥ਅਨਿਕਬਾਰਭ੍ਰਮਹਿਬਹੁਜੋਨੀਟੇਕਨਕਾਹੂਧਰਤੇ॥ਰਹਾਉ
॥ਤਿਆਗਿਸੁਆਮੀਆਨਕਉਚਿਤਵਤਮੂੜਮੁਗਧਖਲਖਰਤੇ॥ਕਾਗ
ਰਨਾਵਲੰਘਹਿਕਤਸਾਗਰੁਬ੍ਰਿਥਾਕਥਤਹਮਤਰਤੇ॥੨॥ਸਿਵਬਿਰੰਚਿਅਸੁਰ
ਸੁਰਜੇਤੇਕਾਲਅਗਨਿਮਹਿਜਰਤੇ॥ਨਾਨਕਸਰਨਿਚਰਨਕਮਲਨਕੀਤੁਮਨਡਾ
ਰਹੁਪ੍ਰਭਕਰਤੇ॥੩॥੪॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਮਲਾਰਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੧ ॥ਦੁਪਦੇ॥ ॥ਪ੍ਰਭਮੇਰੇਓਇ
ਬੈਰਾਗੀਤਿਆਗੀ॥ਹਉਇਕੁਖਿਨੁਤਿਸੁਬਿਨੁਰਹਿਨਸਕਉਪ੍ਰੀਤਿਹਮਾਰੀ
ਲਾਗੀ॥ਰਹਾਉ॥ਉਨਕੈਸੰਗਿਮੋਹਿਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਆਵੈਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮੋਹਿਜਾ
ਗੀ॥ਸੁਨਿਉਪਦੇਸੁਭਏਮਨਨਿਰਮਲਗੁਨਗਾਏਰੰਗਿਰਾਂਗੀ॥੧॥ਇਹੁਮਨੁ
ਦੇਇਕੀਏਸੰਤਮੀਤਾਕ੍ਰਿਪਾਲਭਏਵਡਭਾਗੀ॥ਮਹਾਸੁਖੁਪਾਇਆਬਰਨਿਨ
ਸਾਕਉਰੇਨੁਨਾਨਕਜਨਪਾਗੀ॥੨॥੧॥੫॥੨੬॥ ॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫
ਘਰੁ੧ ॥ਮਾਈਮੋਹਿਪ੍ਰੀਤਮੁਦੇਹੁਮਿਲਾਈ॥ਸਗਲਸਹੇਲੀਸੁਖਭਰਿ

ਸੂਤੀ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਲਾਲੁ ਬਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹਿ ਅਵਗੁਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ
ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨਿ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਕਰਉ ਬਰਾਬਰਿ ਜੋ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਰਾਤੀ ਇਹ ਹਉਮੈ ਕੀ
ਢੀਠਾਈ ॥੧॥ ਭਈ ਨਿਮਾਣੀ ਸਰਣਿ ਇਕ ਤਾਕੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਏਕ
ਨਿਮਖ ਮਹਿ ਮੇਰਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਕਾਟਿਆ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਰੈਨਿ ਬਿਹਾਈ ॥੨॥੨॥੬॥੩੭॥
ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਰਸੁ ਮੇਘ ਜੀ ਤਿਲੁ ਬਿਲਮੁ ਨ ਲਾਉ ॥ ਬਰਸੁ ਪਿਆ
ਰੇ ਮਨਹਿ ਸਧਾਰੇ ਹੋਇ ਅਨਦੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਤੇਰੀ ਧਰ ਸੁਆਮੀਆ ਮੇਰੇ
ਤੂ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੇ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਰੂਪ ਚੇਰੀ ਕੀ ਨਿਆਈ ਸੋਭ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਭਰਤਾਰੇ ॥੧॥
ਬਿਨਉ ਸੁਨਿਓ ਜਬ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੈ ਬੇਗਿ ਆਇਓ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੋ
ਬਨਿਓ ਸੁਹਾਗੋ ਪਤਿ ਸੋਭਾ ਭਲੇ ਅਚਾਰੇ ॥੨॥੩॥੭॥੩੮॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫
ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਬਿਨਸੈ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਗੁਰ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਰਿਦੈ
ਬਸਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਸਮਨ ਹਤੇ ਦੋਖੀ ਸਭਿ ਵਿਆਪੇ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ ॥ ਰਾ
ਖਨਹਾਰੈ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖਿਓ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਲਵਿਖ
ਸਭਿ ਕਾਟੇ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨਿ ਦੀਆ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਬਾਹੁੜਿ
ਦੂਖ ਨ ਥੀਆ ॥੨॥੪॥੮॥੩੯॥ ॥ ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀ
ਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਅਪਨੋ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ਦਇਆਲ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਧਾਰੇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਉ ਚਰਨ ਤੁਹਾਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਿਦੈ ਤੁਹਾਰੀ ਆਸਾ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਪਹਿ ਕਰਉ ਬੇ
ਨਤੀ ਮਨਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸਾ ॥੧॥ ਬਿਛੁਰਤ ਮਰਨੁ ਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਮਿਲਤੇ ਜਨ ਕਉ ਦ
ਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ॥ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਜੀਵਨ ਧਨੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥੨॥੫॥੯॥੪੦॥
ਮਲਾਰੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਰਾਜਾ ਰਾਮੁ ਰਮ
ਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਬਰਸੁ ਮੇਘ ਸੁਖਦਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕੁ ਪਲੁ ਬਿਸਰਤ ਨਹੀ ਸੁਖ ਸਾ
ਗਰ ਨਾਮੁ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਉਦੋਤੁ ਭਇਓ ਪੂਰਨ ਭਾਵੀ ਕੋ ਭੇਟੇ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਸੁਖ ਉ
ਪਜੇ ਦੁਖ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਤਰਿਓ ਸੰਸਾਰੁ ਕਠਿਨ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ਹ
ਰਿ ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਧਿਆਈ ॥੨॥੬॥੧੦॥੪੧॥ ॥ ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫

ਘਨਿਹਰਬਰਸਿਸਗਲਜਗੁਛਾਇਆ॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਮੇਰੇਅਨਦਮੰਗ
ਲਸੁਖਪਾਇਆ॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਟੇਕਲੇਸਤ੍ਰਿਸਨਸਭਬੂਝੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਮਨਿਧਿ
ਆਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਨਮਮਰਨਨਿਵਾਰੇਬਹੁਰਿਨਕਤਹੂਧਾਇਆ॥੧॥ਮਨੁ
ਤਨੁਨਾਮਿਨਿਰੰਜਨਿਰਾਤਉਚਰਨਕਮਲਲਿਵਲਾਇਆ॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਓਪ੍ਰ
ਭਿਅਪੁਨੈਨਾਨਕਦਾਸਸਰਣਾਇਆ॥੨॥੧॥੧੧॥੪੨॥ ॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫
ਬਿਛੁਰਤਕਿਉਜੀਵੇਓਇਜੀਵਨ॥ਚਿਤਹਿਉਲਾਸਆਸਮਿਲਬੇਕੀਚਰਨਕਮ
ਲਰਸਪੀਵਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਕਉਪਿਆਸਤੁਮਾਰੀਪ੍ਰੀਤਮਤਿਨਕਉਅੰਤਰੁ
ਨਾਹੀ॥ਜਿਨਕਉਬਿਸਰੈਮੇਰੋਰਾਮਪਿਆਰਾਸੇਮੂਏਮਰਿਜਾਂਹੀ॥੧॥ਮਨਿਤਨਿ
ਰਵਿਰਹਿਆਜਗਦੀਸੁਰਪੇਖਤਸਦਾਹਜੂਰੇ॥ਨਾਨਕਰਵਿਰਹਿਓਸਭਅੰਤਰਿਸਰ
ਬਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥੨॥੨॥੧੨॥੪੩॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਕੈ
ਭਜਨਿਕਉਨਕਉਨਨਤਾਰੇ॥ਖਗਤਨਮੀਨਤਨਮ੍ਰਿਗਤਨਬਰਾਹਤਨਸਾਧੂਸੰਗਿਉ
ਧਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੇਵਕੁਲਦੈਤਕੁਲਜਖ੍ਯਕਿੰਨਰਨਰਸਾਗਰਉਤਰੇਪਾਰੇ॥ਜੋਜੋ
ਭਜਨੁਕਰੈਸਾਧੂਸੰਗਿਤਾਕੇਦੂਖਬਿਦਾਰੇ॥੧॥ਕਾਮਕਰੋਧਮਹਾਬਿਖਿਆਰਸ
ਇਨਤੇਭਏਨਿਰਾਰੇ॥ਦੀਨਦਇਆਲਜਪਹਿਕਰੁਣਾਮੈਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰੇ॥
੨॥੧੩॥੪੪॥ ॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫ ॥ਆਜੁਮੈਬੈਸਿਓਹਰਿਹਾਟ॥
ਨਾਮੁਰਾਸਿਸਾਝੀਕਰਿਜਨਸਿਉਜਾਂਉਨਜਮਕੈਘਾਟ॥ਰਹਾਉ॥ਧਾਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮਿਰਾਖੇਭ੍ਰਮਕੇਖੁਲ੍ਹੇਕਪਾਟ॥ਬੇਸੁਮਾਰਸਾਹੁਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਲਾਹਾਚਰਨਨਿਧਿ
ਖਾਟ॥੧॥ਸਰਨਿਗਹੀਅਚੁਤਅਬਿਨਾਸੀਕਿਲਬਿਖਕਾਢੇਹੈਛਾਂਟਿ॥ਕਲਿਕਲੇ
ਸਮਿਟੇਦਾਸਨਾਨਕਬਹੁਰਿਨਜੋਨੀਮਾਟ॥੨॥੧੦॥੧੪॥੪੫॥ ॥ਮਲਾਰ
ਮਹਲਾ੫ ॥ਬਹੁਬਿਧਿਮਾਇਆਮੋਹਹਿਰਾਨੋ॥ਕੋਟਿਮਧੇਕੋਊਬਿਰ
ਲਾਸੇਵਕੁਪੂਰਨਭਗਤੁਚਿਰਾਨੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਤਉਤਡੋਲਿਡੋਲਿਸ੍ਰਮੁਪਾਇਓ
ਤਨੁਧਨੁਹੋਤਬਿਰਾਨੋ॥ਲੋਗਦੁਰਾਇਕਰਤਠਗਿਆਈਹੋਤੌਸੰਗਿਨਜਾਨੋ॥੧
॥ਮ੍ਰਿਗਪੰਖੀਮੀਨਦੀਨਨੀਚਇਹਸੰਕਟਫਿਰਿਆਨੋ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪਾਹਨਪ੍ਰਭਤਾ

ਰਹੁਸਾਧਸੰਗਤਿਸੁਖਮਨੋਰੇ॥੨॥੧੧॥੧੫॥੪੬॥ ॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫
ਦੁਸਟਮੁਏਬਿਖੁਖਾਈਰੀਮਾਈ॥ਜਿਸਕੇਜੀਅਤਿਨਹੀਰਖਿਲੀਨੇਮੇਰੇਪ੍ਰਭਕਉਕਿਰਪਾਆ
ਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭਮਹਿਵਰਤੈਤਾਂਭਉਕੈਸਾਭਾਈ॥ਸੰਗਿਸਹਾਈਛੋਡਿਨ
ਜਾਈਪ੍ਰਭੁਦੀਸੈਸਭਨੀਠਾਈ॥੧॥ਅਨਾਥਾਨਾਥੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਆਪਿਲੀਏਲੜਿਲਾ
ਈ॥ਹਰਿਕੀਓਟਜੀਵਹਿਦਾਸਤੇਰੇਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈ॥੨॥੧੨॥੧੬॥੪੭॥
ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫ ॥ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕੇਚਰਨਰਵੀਜੈ॥ਦਰਸਪਿਆਸਮੇਰੋਮਨੁਮੋਹਿ
ਓਹਰਿਪੰਖਲਗਾਇਮਿਲੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਮਾਰਗੁਪਾਇਓਸਾਧੂਸੇਵਕ
ਰੀਜੈ॥ਧਾਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਸੁਆਮੀਮੇਰੇਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਪੀਜੈ॥੧॥ਤ੍ਰਾਹਿਤ੍ਰਾਹਿਕਰਿਸਰਨੀਆ
ਏਜਲਤਉਕਿਰਪਾਕੀਜੈ॥ਕਰੁਗਹਿਲੇਹੁਦਾਸਅਪੁਨੇਕਉਨਾਨਕਅਪੁਨੋਕੀਜੈ॥੨॥੧੩॥
੧੭॥੪੮॥ ॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫ ॥ਪ੍ਰਭਕੋਭਗਤਿਬਛਲੁਬਿਰਦਾਇਓ॥ਨਿੰਦ
ਕਮਾਰਿਚਰਣਤਲਦੀਨੇਅਪੁਨੋਜਸੁਵਰਤਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਕੀਨੋਸਭਜਗ
ਮਹਿਦਇਆਜੀਅਨਮਹਿਪਾਇਓ॥ਕੰਠਿਲਾਇਅਪੁਨੋਦਾਸੁਰਾਖਿਓਤਾਤੀਵਾਉਨਲਾ
ਇਓ॥੧॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਓਮੇਰੇਸੁਆਮੀਭ੍ਰਮੁਭਉਮੇਟਿਸੁਖਾਇਓ॥ਮਹਾਅਨੰਦਕਰਹੁ
ਦਾਸਹਰਿਕੇਨਾਨਕਬਿਸ੍ਵਾਸੁਮਨਿਆਇਓ॥੨॥੧੪॥੧੮॥੪੯॥
ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫ ॥ਚਉਪਦੇ॥ ॥ਘਰੁ੨ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗੁਰਮੁਖਿਦੀਸੈਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤ੍ਰੈਗੁਣੀਆਬਿਸਥਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦਬੇਦ
ਬੀਚਾਰੁ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪੂਰੇਘੋਰਅੰਧਾਰੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਸਦਾਸੁਖੁਪਾਈ
ਐ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਹਰਿਹਿਰਦੈਵਸਿਓਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਅਪਣਾਖਸਮੁਧਿਆਈਐ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਵਿਟਹੁਬਲਿਜਾਉ॥ਗੁਰਕੇਗੁਣਅਨਦਿਨੁਨਿਤਗਾਉ॥ਗੁਰਕੀ
ਧੂੜਿਕਰਉਇਸਨਾਨੁ॥ਸਾਚੀਦਰਗਹਪਾਈਐਮਾਨੁ॥੨॥ਗੁਰੁਬੋਹਿਥੁਭਵਜਲਤਾਰਣਹ
ਾਰੁ॥ਗੁਰਿਭੇਟਿਐਨਹੋਇਜੋਨਿਅਉਤਾਰੁ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸੋਜਨੁਪਾਏ॥ਜਾਕਉਕਰਮਿਲਿਖਿ
ਆਧੁਰਿਆਏ॥੩॥ਗੁਰੁਮੇਰੀਜੀਵਨਿਗੁਰੁਆਧਾਰੁ॥ਗੁਰੁਮੇਰੀਵਰਤਣਿਗੁਰੁਪਰਵਾਰੁ॥
ਗੁਰੁਮੇਰਾਖਸਮੁਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥ਨਾਨਕਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਾਕੀਕੀਮਨਪਾਈ॥੪॥

੧੯॥੫੦॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫ ॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਵਸਾਏ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਪ੍ਰਭਿਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਲਏਪ੍ਰਭੁਲਾਇ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾ
ਇ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੂਰਨਸੁਖਦਾਤੇ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਤੂੰਚਿਤਿਆਵਹਿਆਠਪਹਰਤੇਰੈ
ਰੰਗਿਰਾਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਾਵਣੁਸੁਨਣੁਸਭੁਤੇਰਾਭਾਣਾ॥ਹੁਕਮੁਬੂਝੈਸੋਸਾਚਿਸਮਾਣ
ਜਪਿਜਪਿਜੀਵਹਿਤੇਰਾਨਾਉ॥ਤੁਝਬਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀਥਾਉ॥੨॥ਦੁਖਸੁਖਕਰਤੇਹੁਕਮ
ਰਜਾਇ॥ਭਾਣੈਬਖਸਭਾਣੈਦੇਇਸਜਾਇ॥ਦੁਹਾਂਸਿਰਿਆਕਾਕਰਤਾਆਪਿ॥ਕੁਰਬਾ
ਣੁਜਾਈਤੇਰੇਪਰਤਾਪ॥੩॥ਤੇਰੀਕੀਮਤਿਤੂਹੈਜਾਣਹਿ॥ਤੂਆਪੇਬੂਝਹਿਸੁਣਿਆ
ਪਿਵਖਾਣਹਿ॥ਸੇਈਭਗਤਜੋਤੁਧੁਭਾਣੇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕੈਸਦਕੁਰਬਾਣੇ॥੪॥੨॥੨੦॥
੫੧॥ ॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫ ॥ਪਰਮੇਸਰੁਹੋਆਦਇਆਲਾ॥ਮੇਘੁਵਰ
ਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾ॥ਸਗਲੇਜੀਅਜੰਤਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ॥ਕਾਰਜਆਏਪੂਰੇਰਾਸੇ॥੧॥ਸ
ਦਾਸਦਾਮਨਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਸੇਵਾਪਾਇਆਐਥੈਓਥੈਨਿਬਹੈਨਾਲਿ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਖੁਭੰਨਾਭੈਭੰਜਨਹਾਰ॥ਆਪਣਿਆਜੀਆਕੀਕੀਤੀਸਾਰ॥ਰਾਖਨਹਾ
ਰਸਦਾਮਿਹਰਵਾਨਾ॥ਸਦਾਸਦਾਜਾਈਐਕੁਰਬਾਨਾ॥੨॥ਕਾਲੁਗਵਾਇਆਕਰਤੈਆ
ਪਿ॥ਸਦਾਸਦਾਮਨਤਿਸਨੋਜਾਪਿ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਿਰਾਖੇਸਭਿਜੰਤ॥ਗੁਣਗਾਵਹੁਨਿਤ
ਨਿਤਭਗਵੰਤ॥੩॥ਏਕੋਕਰਤਾਆਪੇਆਪ॥ਹਰਿਕੇਭਗਤਜਾਣਹਿਪਰਤਾਪ॥ਨਾਵੈ
ਕੀਪੈਜਰਖਦਾਆਇਆ॥ਨਾਨਕਬੋਲੈਤਿਸਕਾਬੋਲਾਇਆ॥੪॥੩॥੨੧॥੫੨॥
ਜੋ
ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫ ॥ਗੁਰਸਰਣਾਈਸਗਲਨਿਧਾਨ॥ਸਾਚੀਦਰਗਹਪਾਈਐ
ਮਾਨ॥ਭ੍ਰਮੁਭਉਦੂਖੁਦਰਦੁਸਭੁਜਾਇ॥ਸਾਧਸੰਗਿਸਦਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇ
ਗੁਰੁਪੂਰਾਸਾਲਾਹਿ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜਪਹੁਦਿਨੁਰਾਤੀਮਨਚਿੰਦੇਫਲਪਾਇ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਸੋਇ॥ਜਨਮਮ
ਰਣਦੂਖਤੇਰਾਖੈ॥ਮਾਇਆਬਿਖੁਫਿਰਿਬਹੁੜਿਨਚਾਖੈ॥੨॥ਗੁਰਕੀਮਹਿਮਾਕਥ
ਨੁਨਜਾਇ॥ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਸਾਚੈਨਾਇ॥ਸਚੁਸੰਜਮੁਕਰਣੀਸਭੁਸਾਚੀ॥ਸੋਮਨੁਨਿਰ
ਮਲੁਜੋਗੁਰਸੰਗਿਰਾਚੀ॥੩॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਈਐਵਡਭਾਗਿ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਤਨ

ਤੇਤਿਆਗੀਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਚਰਨਨਿਵਾਸਾਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਪਹਿਅਰਦਾਸਿ॥੪॥੪॥ ੧੨੬

੨੩॥੫੩॥ ॥ਰਾਗੁਮਲਾਰਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੩ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਪੜਤਾਲ॥ ॥ਗੁਰਮਨਾਰਿਪ੍ਰਿਅਦਇਆਰਸਿਉਰੰਗੁਕੀਆ॥ਕੀਨੋਰੀਸਗਲ ਸੀਗਾਰਾ॥ਤਜਿਓਰੀਸਗਲਬਿਕਾਰਾ॥ਧਾਵਤੋਅਸਥਿਰੁਥੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਐਸੇਰੇ ਮਨਪਾਇਕੈਆਪੁਗਵਾਇਕੈਕਰਿਸਾਧਨਸਿਉਸੰਗੁ॥ਬਾਜੇਬਜਹਿਮ੍ਰਿਦੰਗਅਨਾ ਹਦਕੋਕਿਲਰੀਰਾਮਨਾਮੁਬੋਲੈਮਧੁਰਬੈਨਅਤਿਸੁਹੀਆ॥੧॥ਐਸੀਤੇਰੇਦਰਸਨਕੀ ਸੋਭਅਤਿਅਪਾਰਪ੍ਰਿਅਅਮੋਘਤਾਂਸੇਤੀਸਰਿਸੰਤਬਨੇ॥ਭਵਉਤਾਰਨਨਭਨੇ॥ਰਾਮ ਰਾਮਮਾਲਾਮਨਿਫੇਰਤੇਹਰਿਸੰਗਿਸੰਗੀਆ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰੀਤਮੁਥੀਆ ॥੨॥੧॥੨੩॥੫੪॥ ॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੩ ॥ਮਨੁਘਨੈਭ੍ਰਮੈਬਨੈ ॥ਉਮਕਿਤਰਸਿਚਾਲੈ॥ਪ੍ਰਭਮਿਲਬੇਕੀਚਾਹ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰੈਗੁਨਮਾਈਮੋਹਿਆਈ ਕਹਉਬੇਦਨਿਕਾਹਿ॥੧॥ਆਨਉਪਾਵਸਗਰਕੀਏਨਹਿਦੂਖਸਾਕਹਿਲਾਹਿ॥ਭਜੁ ਸਰਨਿਸਾਧੂਨਾਨਕਾਮਿਲੁਗੁਨਗੋਬਿੰਦਹਿਗਾਹਿ॥੨॥੨॥੨੪॥੫੫॥

ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫ ॥ਪ੍ਰਿਅਕੀਸੋਭਸੁਹਾਵਨੀਨੀਕੀ॥ਹਾਹਾਹੂਹੂਗੰਧ੍ਰਬਅਪਸਰਾ ਅਨੰਦਮੰਗਲਰਸਗਾਵਨਨੀਕੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧੁਨਿਤਲਲਿਤਗੁਨਗ੍ਹਅਨਿਕਭਾਂ ਤਿਬਹੁਬਿਧਿਰੂਪਦਿਖਾਵਨਨੀਕੀ॥੧॥ਗਿਰਿਤਰਥਲਜਲਭਵਨਭਰਪੂਰਿਘਟਿ ਸਾਧਸੰਗਿਰਾਮਈਆਰਸੁਪਾਇਓਨਾਨਕਜਾਕੈਭਾਵਨਨੀਕੀ॥ ਘਟਿਲਾਲਨਛਾਵਨਨੀਕੀ॥੨॥੩॥੨੫॥੫੬॥ ॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫

ਗੁਰਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੇਚਰਨਕਮਲਰਿਦਅੰਤਰਿਧਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਰਸੁਸਫਲਿ ਓਦਰਸੁਪੇਖਿਓਗਏਕਿਲਬਿਖਗਏ॥ਮਨਨਿਰਮਲਉਜੀਆਰੇ॥੧॥ਬਿਸਮਬਿਸ ਮੈਬਿਸਮੈਬਿਸਮਭਈ॥ਅਘਕੋਟਿਹਰਤੇਨਾਮਲਈ॥ਗੁਰਚਰਨਮਸਤਕੁਡਾਰਿਪਹੀ ਪ੍ਰਭਏਕਤੂੰਹੀਏਕਤੁਹੀ॥ਭਗਤਟੇਕਤੁਹਾਰੇ॥ਜਨਨਾਨਕਸਰਨਿਦੁਆਰੇ॥੨॥੪॥੨੬॥ ੫੭॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫ ॥ਬਰਸੁਸਰਸੁਆਗਿਆ॥ਹੋਹਿਆਨੰਦਸਗਲ ਭਾਗ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਸੰਗੇਮਨੁਪਰਫੜੈਮਿਲਿਮੇਘਧਰਸੁਹਾਗ॥੧॥ਘਨਘੋਰ ਪ੍ਰੀਤਿਮੋਰ॥ਚਿਤੁਚਾਤ੍ਰਿਕਬੂੰਦਓਗ॥ਐਸੋਹਰਿਸੰਗੇਮਨਮੋਹ॥ਤਿਆਗਿਮਾਇ

ਅਚੇਤਾ॥ਮਿਲਿਸੰਤਨਾਨਕਜਾਗਿਆ॥੨॥੫॥੨੭॥੫੮॥ ॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫

ਗੁਨਗੋੁਪਾਲਗਾਉਨੀਤ॥ਰਾਮਨਾਮਧਾਰਿਚੀਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਛੋਡਿਮਾਨੁਤਜਿਗੁ

ਮਾਨੁਮਿਲਿਸਾਧੂਆਕੈਸੰਗਿ॥ਹਰਿਸਿਮਰਿਏਕਰੰਗਿ॥ਮਿਟਿਜਾਹਿਦੋਖਮੀਤ॥

੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਭਏਦਇਆਲ॥ਬਿਨਸਿਗਏਬਿਖੈਜੰਜਾਲ॥ਸਾਧਜਨਾਕੈਚਰਨ

ਲਾਗਿ॥ਨਾਨਕਗਾਵੈਗੋਬਿੰਦਨੀਤ॥੨॥੬॥੨੮॥੫੯॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫

ਘਨੁਗਰਜਤਗੋਬਿੰਦਰੂਪ॥ਗੁਨਗਾਵਤਸੁਖਚੈਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਚਰਨਸਰਨਤਰ

ਨਸਾਗਰ॥ਧੁਨਿਅਨਹਤਾਰਸਬੈਨ॥੧॥ਪਥਿਕਪਿਆਸਚਿਤਸਰੋਵਰ॥ਆਤਮਜਲੁ

ਲੈਨ॥ਹਰਿਦਰਸਪ੍ਰੇਮਜਨਨਾਨਕ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੈਨ॥੨॥੭॥੨੯॥੬੦॥

ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫ ॥ਹੇਗੋਬਿਦਹੇਗੋਪਾਲਹੇਦਇਆਲਲਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਪ੍ਰਾਨਨਾਥਅਨਾਥਸਖੇਦੀਨਦਰਦਨਿਵਾਰ॥੧॥ਹੇਸਮ੍ਰਥਅਗੰਮਪੂਰਨਮੋਹਿਮ

ਇਆਧਾਰਿ॥੨॥ਅੰਧਕੂਪਮਹਾਭਇਆਨ॥ਨਾਨਕਪਾਰਿਉਤਾਰ॥੨॥੮॥੩੦॥੬੧॥

ਚਉਪਦਿਆਕਾਜੁਮਲਾ॥੯॥ਮਃ੧॥੧੩॥ਮਃ੩॥੯॥ਮਃ੪॥੩੦॥ਮਃ੫॥

ਜੁਮਲਾ॥੬੧

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਲਾਰੁਮਹਲਾ੧ ॥ਘਰੁ੧ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥

ਚਕਵੀਨੈਨਨੀਦਨਚਾਹੈਬਿਨੁਪਿਰਨੀਦਨਪਾਈ॥ਸੂਰੁਚਰੈਪ੍ਰਿਉਦੇਖੈਨੈਨੀਨਿਵਿ

ਨਿਵਿਲਾਗੈਪਾਂਈ॥੧॥ਪਿਰਭਾਵੈਪ੍ਰੇਮੁਸਖਾਈ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਘੜੀਨਹੀਜਗਿਜੀਵਾਐ

ਸੀਪਿਆਸਤਿਸਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਵਰਿਕਮਲੁਕਿਰਣਿਆਕਾਸੀਬਿਗਸੈਸਹਜਿ

ਸੁਭਾਈ॥ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰੀਤਿਬਨੀਅਭਐਸੀਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥੨॥ਚਾਤ੍ਰਿਕੁਜਲ

ਬਿਨੁਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਟੇਰੈਬਿਲਪਕਰੈਬਿਲਲਾਈ॥ਘਨਹਰਘੋਰਦਸੌਦਿਸਿਬਰਸੈਬਿ

ਨੁਜਲਪਿਆਸਨਜਾਈ॥੩॥ਮੀਨਨਿਵਾਸਉਪਜੈਜਲਹੀਤੇਸੁਖਦੁਖਪੁਰਬਿਕਮਾਈ

॥ਖਿਨੁਤਿਲੁਰਹਿਨਸਕੈਪਲੁਜਲਬਿਨੁਮਰਨੁਜੀਵਨੁਤਿਸੁਤਾਂਈ॥੪॥ਧਨਵਾਂਢੀ

ਪ੍ਰਿਹੁਦੇਸਨਿਵਾਸੀਸਚੇਗੁਰਪਤਿਸਬਦੁਪਠਾਈ॥ਗੁਣਸੰਗ੍ਰਹਿਪ੍ਰਭੁਰਿਦੈਨਿਵਾਸੀਭ
ਗਤਿਰਤੀਹਰਖਾਈ॥੫॥ਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਕਰੈਸਭੁਹੈਜੇਤੀਗੁਰਭਾਵੈਪ੍ਰਿਉਪਾਈ॥ਪ੍ਰਿਉਨ
ਲੋਮਦਹੀਸਚੁਸੰਗੇਨਦਰੀਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥੬॥ਸਭਮਹਿਜੀਉਜੀਉਹੈਸੋਈਘਟਿ
ਘਟਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਘਰਹੀਪਰਗਾਸਿਆਸਹਜੇਸਹਜਿਸ
ਮਾਈ॥੭॥ਅਪਨਾਕਾਜੁਸਵਾਰਹੁਆਪੇਸੁਖਦਾਤੇਗੋਸਾਂਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਘਰ
ਹੀਪ੍ਰਿਉਪਾਇਆਤਉਨਾਨਕਤਪਤਿਬੁਝਾਈ॥੮॥੧॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੧
ਘਰੁ੧ ॥ਜਾਗਤੁਜਾਗਿਰਹੈਗੁਰਸੇਵਾਬਿਨੁਹਰਿਮੈਕੋਨਾਹੀ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕ
ਰਿਰਹਣੁਨਪਾਵੈਆਚੁਕਾਚੁਢਰਿਪਾਂਹੀ॥੧॥ਇਸੁਤਨਧਨਕਾਕਹਹੁਗਰਬੁਕੈਸਾ
ਬਿਨਸਤਬਾਰਨਲਾਗੈਬਵਰੇਹਉਮੈਗਰਬਿਖਪੈਜਗੁਐਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਜਗਦੀਸ
ਪ੍ਰਭੂਰਖਵਾਰੇਰਾਖੈਪਰਖੈਸੋਈ॥ਜੇਤੀਹੈਤੇਤੀਤੁਝਹੀਤੇਤੁਮਸਰਿਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੨॥
ਜੀਅਉਪਾਇਜੁਗਤਿਵਸਿਕੀਨੀਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਅੰਜਨੁ॥ਅਮਰੁਅਨਾਥਸਰਬ
ਸਿਰਿਮੋਰਾਕਾਲਬਿਕਾਲਭਰਮਭੈਖੰਜਨੁ॥੩॥ਕਾਗਦਕੋਟੁਇਹੁਜਗੁਹੈਬਪੁਰੋਰੰਗ
ਨਿਚਿਹਨਚਤੁਰਾਈ॥ਨਾਨ੍ਹੀਸੀਬੂੰਦਪਵਨੁਪਤਿਖੋਵੈਜਨਮਿਮਰੈਖਿਨੁਤਾਈ॥੪॥ਨ
ਦੀਉਪਕੰਠਿਜੈਸੇਘਰੁਤਰਵਰੁਸਰਪਨਿਘਰੁਘਰਮਾਹੀ॥ਉਲਟੀਨਦੀਕਹਾਂਘਰੁਤ
ਰਵਰੁਸਰਪਨਿਡਸੈਦੂਜਾਮਨਮਾਂਹੀ॥੫॥ਗਾਰੁੜੁਗੁਰਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਗੁਰਬਚਨੀ
ਬਿਖਿਆਗੁਰਮਤਿਜਾਰੀ॥ਮਨਤਨਹੇਂਵਭਏਸਚੁਪਾਇਆਹਰਿਕੀਭਗਤਿਨਿਰਾਰੀ॥੬
॥ਜੇਤੀਹੈਤੇਤੀਤੁਧੁਜਾਚੈਤੂਸਰਬਜੀਆਂਦਇਆਲਾ॥ਤੁਮਰੀਸਰਣਿਪਰੇਪਤਿਰਾਖ
ਹੁਸਾਚੁਮਿਲੈਗੋਪਾਲਾ॥੭॥ਬਾਧੀਧੰਧਿਅੰਧਨਹੀਸੂਝੈਬਧਿਕਕਰਮਕਮਾਵੈ॥
ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਸੂਝਸਿਬੂਝਸਿਸਚਮਨਿਗਿਆਨੁਸਮਾਵੈ॥੮॥ਨਿਰਗੁਣਦੇਹ
ਸਾਚਬਿਨੁਕਾਚੀਮੈਪੂਛਉਗੁਰੁਅਪਨਾ॥ਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰਭੂਦਿਖਾਵੈਬਿਨੁਸਾਚੇਜਗੁਸੁ
ਪਨਾ॥੯॥੨॥ ॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੧ ॥ਚਾਤ੍ਰਿਕਮੀਨਜਲਹੀਤੇਸੁਖੁਪਾ
ਵਹਿਸਾਰਿੰਗਸਬਦਿਸੁਹਾਈ॥੧॥ਰੈਨਿਬਬੀਹਾਬੋਲਿਓਮੇਰੀਮਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਿ
ਅਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਉਲਟੈਕਬਹੂਜੋਤੈਭਾਵੈਸਾਈ॥੨॥ਨੀਦਗਈਹਉਮੈਤਨਿਥਾਕੀਸਚ

ਮਤਿਰਿਦੈਸਮਾਈ॥੩॥ਰੂਖੀਬਿਰਖੀਊਡਉਭੂਖਾਪੀਵਾਨਾਮੁਸੁਭਾਈ॥੪॥ਲੋਚਨ
ਤਾਰਲਲਤਾਬਿਲਲਾਤੀਦਰਸਨਪਿਆਸਰਜਾਈ॥੫॥ਪ੍ਰਿਆਬਿਨੁਸੀਗਾਰੁਕਰੀ
ਤੇਤਾਤਨੁਤਾਪੈਕਾਪਰੁਅੰਗਿਨਸੁਹਾਈ॥੬॥ਅਪਨੇਪਿਆਰੇਬਿਨੁਇਕੁਖਿਨੁਰਹਿ
ਨਸਾਕਉਬਿਨੁਮਿਲੇਨੀਦਨਪਾਈ॥੭॥ਪਿਰੁਨਜੀਕਿਨਬੂਝੈਬਪੁੜੀਸਤਿਗੁਰਿਦੀ
ਆਦਿਖਾਈ॥੮॥ਸਹਜਿਮਿਲਿਆਤਬਹੀਸੁਖੁਪਾਇਆਤ੍ਰਿਸਨਾਸਬਦਿਬੁਝਾ
ਈ॥੯॥ਕਹੁਨਾਨਕਤੁਝਤੇਮਨੁਮਾਨਿਆਕੀਮਤਿਕਹਨੁਨਜਾਈ॥੧੦॥੩॥

ਮਲਾਰਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੨ ॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਖਲੀਊਂਡੀਜਲੁਭਰਨਾਲਿ॥ਡੂਗਰੁਊਚਉਗੜੁਪਾਤਾਲਿ॥ਸਾਗਰੁਸੀਤਲੁ
ਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ॥ਮਾਰਗੁਮੁਕਤਾਹਉਮੈਮਾਰਿ॥੧॥ਮੈਅੰਧੁਲੇਨਾਵੈਕੀ
ਜੋਤਿ॥ਨਾਮਅਧਾਰਿਚਲਾਗੁਰਕੈਭੈਭੇਤਿ॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਸਬਦੀਪਾਧਰੁਜਾ
ਣਿ॥ਗੁਰਕੈਤਕੀਐਸਾਚੈਤਾਣਿ॥ਨਾਮੁਸਮਾਲਸਿਰੂੜੀਬਾਣਿ॥ਥੈਂਭਾਵੈਦਰੁਲਹਸਿ
ਪਿਰਾਣਿ॥੨॥ਊਡਾਂਬੈਸਾਏਕਲਿਵਤਾਰ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਾਮਆਧਾਰ॥ਨਜਲੁਡੂ
ਗਰੁਨਊਚੀਧਾਰ॥ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਤਹਮਗੁਨਚਾਲਣਹਾਰ॥੩॥ਜਿਤੁਘਰਿਵਸਹਿ
ਤੂਹੈਬਿਧਿਜਾਣਹਿਬੀਜਉਮਹਲੁਨਜਾਪੈ॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਝਹੁਸਮਝਨਹੋਵੀਸਭੁਜਗੁ
ਦਬਿਆਛਾਪੈ॥ਕਰਣਪਲਾਵਕਰੈਬਿਲਲਾਤਉਬਿਨੁਗੁਰਨਾਤੁਨਜਾਪੈ॥ਪਲਪੰ
ਕਜਮਹਿਨਾਮੁਛਡਾਏਜੇਗੁਰਸਬਦੁਸਿਞਾਪੈ॥੪॥ਇਕਿਮੂਰਖਅੰਧੇਮੁਗਧਗਵਾਰ
ਇਕਿਸਤਿਗੁਰਕੈਭੈਨਾਮਅਧਾਰ॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਮੀਠੀਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰ॥ਜਿਨਿਪੀ
ਤੀਤਿਸੁਮੋਖਦੁਆਰੁ॥੫॥ਨਾਮੁਭੈਭਾਇਰਿਦੈਵਸਾਹੀਗੁਰਕਰਣੀਸਚੁਬਾਣੀ॥ਇ
ਦੁਵਰਸੈਧਰਤਿਸੁਹਾਵੀਘਟਿਘਟਿਜੋਤਿਸਮਾਣੀ॥ਕਾਲਰਿਬੀਜਸਿਦੁਰਮਤਿ
ਐਸੀਨਿਗੁਰੇਕੀਨੀਸਾਣੀ॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਝਹੁਘੋਰਅੰਧਾਰਾਡੂਬਿਮੁਏਬਿਨੁਪਾਣੀ॥
੬॥ਜੋਕਿਛੁਕੀਨੋਸੁਪ੍ਰਭੂਰਜਾਇ॥ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੁਮੇਟਣਾਨਜਾਇ॥ਹੁਕਮੇਬਾਧਾ
ਕਾਰਕਮਾਇ॥ਏਕਸਬਦਿਰਾਚੈਸਚਿਸਮਾਇ॥੭॥ਚਹੁਦਿਸਿਹੁਕਮੁਵਰਤੈਪ੍ਰਭਤੇਰਾ
ਚਹੁਦਿਸਿਨਾਮਪਤਾਲੰ॥ਸਭਮਹਿਸਬਦੁਵਰਤੈਪ੍ਰਭਸਾਚਾਕਰਮਿਮਿਲੈਬੈਆਲੰ॥ਜਾਂ

ਮਨੁਮਰਣੁਦੀਸੈਸਿਰਊਤੈਭੁਖਿਆਨੀਂਦ੍ਰਕਾਲੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਮਨਿਤਦੰਸਾ ੧੨੮
ਚੀਨੁਦ੍ਰਿਜਾਲੀ॥੮॥੧॥੪॥ ॥ਮਲਾਰੁਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੨
ਮਰਣੁਮੁਕਤਿਗਤਿਸਾਰਨਜਾਨੈ॥ਕੰਠੇਬੈਠੀਗੁਰਸਬਦਿਪਛਾਨੈ॥੧॥ਤੂਕੈਸੇਆੜਿ
ਫਾਥੀਜਾਲਿ॥ਅਲਖੁਨਜਾਚਹਿਰਿਦੈਸਮਾਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕਜੀਅਕੈ
ਜੀਆਖਾਹੀ॥ਜਲਿਤਰਤੀਬੂਡੀਜਲਮਾਹੀ॥੨॥ਸਰਬਜੀਅਕੀਏਪ੍ਰਤਿਪਾਨੀ॥ਜਬ
ਪਕੜੀਤਬਹੀਪਛੁਤਾਨੀ॥੩॥ਜਬਗਲਿਫਾਸਪੜੀਅਤਿਭਾਰੀ॥ਊਡਿਨਸਾਕੈ
ਪੰਖਪਸਾਰੀ॥੪॥ਰਸਿਚੂਗਹਿਮਨਮੁਖਿਗਾਵਾਰਿ॥ਫਾਥੀਛੂਟਹਿਗੁਣਗਿਆਨ
ਬੀਚਾਰਿ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਤੂਟੈਜਮਕਾਲੁ॥ਹਿਰਦੈਸਾਚਾਸਬਦੁਸਮਾਲੁ॥੬
॥ਗੁਰਮਤਿਸਾਚੀਸਬਦੁਹੈਸਾਰੁ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਰਖੈਉਰਧਾਰਿ॥੭॥ਸੇਦੁਖਆਗੈਜਿ
ਭੋਗਬਿਲਾਸੇ॥ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਨਹੀਬਿਨੁਨਾਵੈਸਾਚੇ॥੮॥੨॥੫॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਲਾਰੁਮਹਲਾ੩ ॥ਘਰੁ੧ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥
ਕਰਮੁਹੋਵੈਤਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਐਵਿਣੁਕਰਮੈਪਾਇਆਨਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿ
ਐਕੰਚਨੁਹੋਈਐਜਾਂਹਰਿਕੀਹੋਇਰਜਾਇ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾ
ਇ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਹਰਿਪਾਈਐਸਾਚਾਹਰਿਸਿਉਰਹੈਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁ
ਰਤੇਗਿਆਨੁਊਪਜੈਤਾਂਇਹਸੰਸਾਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਹਰਿਬੁਝੀਐਗਰਭਜੋਨੀਨਹ
ਪਾਇ॥੨॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜੀਵਤਮਰੈਮਰਿਜੀਵੈਸਬਦੁਕਮਾਇ॥ਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਸੋ
ਈਪਾਏਜਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥੩॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਿਵਘਰਿਜੰਮੈਵਿਚਹੁਸ
ਕਤਿਗਵਾਇ॥ਅਚਰੁਚਰੈਬਿਬੇਕਬੁਧਿਪਾਏਪੁਰਖੈਪੁਰਖੁਮਿਲਾਇ॥੪॥ਧਾਤੁਰ
ਬਾਜੀਸੰਸਾਰੁਅਚੇਤੁਹੈਚਲੈਮੂਲੁਗਵਾਇ॥ਲਾਹਾਹਰਿਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈਐਕਰਮੀ
ਪਲੈਪਾਇ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰਵਿਣੁਕਿਨੈਨਪਾਇਆਮਨਿਵੇਖਹੁਰਿਦੈਬੀਚਾਰਿ॥ਵ
ਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇਆਭਵਜਲੁਉਤਰੇਪਾਰਿ॥੬॥ਹਰਿਨਾਮਾਂਹਰਿਟੇਕਹੈਹਰਿ

ਗਿਆਨੁਅਪਾਰੁ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਗੁਰੁਮੇਲਹੁਤੁਮਜੀਉਪਾਵਉਮੋਖਦੁਆਰੁ॥੭॥ਮਸ
ਤਕਿਲਿਲਾਟਿਲਿਖਿਆਪੁਰਖਿਠਾਕੁਰਿਮੇਟਣਾਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸੇਜਨਪੂਰਨਹੋਏ
ਜਿਨਹਰਿਭਾਣਾਭਾਇਆ॥੮॥੧॥੬॥ ॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੧
ਬੇਦਬਾਣੀਜਗੁਵਰਤਦਾਤ੍ਰੈਗੁਣਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਜਮਡੰਡੁਸਹੈਮਰਿਜਨਮੈ
ਵਾਰੋਵਾਰ॥ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੈਮੁਕਤਿਹੋਇਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰੁ॥੧॥ਮਨਰੇਸਤਿਗੁਰੁਸੇ
ਵਿਸਮਾਇ॥ਵਡੈਭਾਗਿਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਹਰਿਆਪਣੈਭਾਣੈਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈਹਰਿਆਪੇਦੇਇਅਧਾਰੁ॥ਹਰਿਆਪਣੈਭਾ
ਣੈਮਨੁਨਿਰਮਲੁਕੀਆਹਰਿਸਿਉਲਾਗਾਪਿਆਰੁ॥ਹਰਿਕੈਭਾਣੈਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿ
ਆਸਭੁਜਨਮੁਸਵਾਰਣਹਾਰੁ॥੨॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਬਾਣੀਸਤਿਹੈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਇ॥
ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਿਪ੍ਰਭੁਸਾਲਾਹੀਐਤਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਆਪੇਬਖਸੇਮੇਲਿ
ਲਏਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੩॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਮਾਹਰੋਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਦਿਖਾ
ਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵਰਸੈਮਨੁਸੰਤੋਖੀਐਸਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਹਰਿਕੈਨਾਇਸਦਾਹਰੀ
ਆਵਲੀਫਿਰਿਸੁਕੈਨਕੁਮਲਾਇ॥੪॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਓਮਨਿਵੇਖ
ਹੁਕੋਪਤੀਆਇ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਐਭੇਟੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਮਨਮੁਖ
ਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆਬਿਨੁਭਾਗਾਹਰਿਧਨੁਨਪਾਇ॥੫॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਸਭਾਧਾਤੁਹੈਪੜ੍ਹਿਪੜ੍ਹਿ
ਕਰਹਿਬੀਚਾਰੁ॥ਮੁਕਤਿਕਦੇਨਹੋਵਈਨਹੁਪਾਇਨਿਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬੰ
ਧਨਨਤੁਟਹੀਨਾਮਿਨਲਗੈਪਿਆਰੁ॥੬॥ਪੜ੍ਹਿਪੜ੍ਹਿਪੰਡਿਤਮੋਨੀਥਕੇਬੇਦਾਕਾਅਭਿਆ
ਸੁ॥ਹਰਿਨਾਮੁਚਿਤਿਨਆਵਈਨਹਨਿਜਘਰਿਹੋਵੈਵਾਸੁ॥ਜਮਕਾਲੁਸਿਰਹੁਨਉਤ
ਰੈਅੰਤਰਿਕਪਟੁਵਿਣਾਸੁ॥੭॥ਹਰਿਨਾਵੈਨੋਸਭੁਕੋਪਰਤਾਪਦਾਵਿਣੁਭਾਗਾਪਾਇਆਨਜਾ
ਇ॥ਨਦਰਿਕਰੇਗੁਰੁਭੇਟੀਐਹਰਿਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੇਹੀਪਤਿਊਪਜੈਹ
ਰਿਸਿਉਰਹਾਸਮਾਇ॥੮॥੨॥੭॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਲਾਰੁਮਹਲਾ੩ ॥ਘਰੁ੨ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ॥ਹਰਿਹਰਿ
ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਗੁਰਕੀਕਾਰੈਲਾਏ॥ਦੁਖੁਪਲ੍ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਵਸਾਏ॥ਸਾਚੀਗਤਿਸਾਚੈ

ਚਿਤੁਲਾਏ॥ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਬਦਿਸੁਣਾਏ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਹਰਿਸੇਵਿਨਿਧਾਨੁ॥ਗੁ
ਰਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਧਨੁਪਾਈਐਅਨਦਿਨੁਲਾਗੈਸਹਜਿਧਿਆਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿ
ਨੁਪਿਰਕਾਮਣਿਕਰੇਸੀਗਾਰੁ॥ਦੁਹਚਾਰਣੀਕਹੀਐਨਿਤਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਮਨਮੁਖ
ਕਾਇਹੁਬਾਦਿਆਚਾਰੁ॥ਬਹੁਕਰਮਦ੍ਰਿੜਾਵਹਿਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਾ
ਮਣਿਬਣਿਆਸੀਗਾਰੁ॥ਸਬਦੇਪਿਰੁਰਾਖਿਆਉਰਧਾਰਿ॥ਏਕੁਪਛਾਣੈਹਉ
ਮੈਮਾਰਿ॥ਸੋਭਾਵੰਤੀਕਹੀਐਨਾਰਿ॥੩॥ਬਿਨੁਗੁਰਦਾਤੇਕਿਨੈਨਪਾਇਆ॥ਮਨਮੁ
ਖਲੋਭਿਦੂਜੈਲੋਭਾਇਆ॥ਐਸੇਗਿਆਨੀਬੂਝਹੁਕੋਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਭੇਟੇਮੁਕਤਿਨ
ਹੋਇ॥੪॥ਕਹਿਕਹਿਕਹਣੁਕਹੈਸਭੁਕੋਇ॥ਬਿਨੁਮਨਮੂਏਭਗਤਿਨਹੋਇ॥ਗਿਆ
ਨਮਤੀਕਮਲਪਰਗਾਸੁ॥ਤਿਤੁਘਟਿਨਾਮੈਨਾਮਿਨਿਵਾਸੁ॥੫॥ਹਉਮੈਭਗਤਿਕਰੇਸ
ਭੁਕੋਇ॥ਨਾਮਨੁਭੀਜੈਨਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਕਹਿਕਹਿਕਹਣੁਆਪੁਜਾਣਾਏ॥ਬਿਰਥੀਭਗ
ਤਿਸਭੁਜਨਮੁਗਵਾਏ॥੬॥ਸੇਭਗਤਸਤਿਗੁਰਮਨਿਭਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮਿਰਹੇਲਿ
ਵਲਾਏ॥ਸਦਹੀਨਾਮੁਵੇਖਹਿਹਜੂਰਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥੭॥ਆ
ਪੇਬਖਸੇਦੇਇਪਿਆਰੁ॥ਹਉਮੈਰੋਗੁਵਡਾਸੰਸਾਰਿ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਏਹੁਰੋਗੁਜਾਇ॥
ਨਾਨਕਸਾਚੇਸਾਚਿਸਮਾਇ॥੮॥੧॥੩॥੮॥

ਰਾਗੁਮਲਾਰਮਹਲਾ੫ ॥ਛੰਤੁ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕੇਦਾਤੇ॥ਅਪਨੇਜਨਸੰਗਿਰਾਤੇ॥ਜਨਸੰਗਿਰਾਤੇਦਿਨਸੁਰਾਤੇਇ
ਕਨਿਮਖਮਨਹੁਨਵੀਸਰੈ॥ਗੋਪਾਲਗੁਣਨਿਧਿਸਦਾਸੰਗੇਸਰਬਗੁਣਜਗਦੀਸ
ਰੈ॥ਮਨੁਮੋਹਿਲੀਨਾਚਰਨਸੰਗੇਨਾਮਰਸਿਜਨਮਾਤੇ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਮਕ੍ਰਿਪਾਲਸਦਹੂੰ
ਕਿਨੈਕੋਟਿਮਧੇਜਾਤੇ॥੧॥ਪ੍ਰੀਤਮਤੇਰੀਗਤਿਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ਮਹਾਪਤਿਤਤੁਮਤਾ
ਰੇ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਭਗਤਿਵਛਲਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧੁਸੁਆਮੀਆ॥ਸੰਤਸੰਗੇਭਜੁਨਿਸੰ
ਗੇਰਂਉਸਦਾਅੰਤਰਜਾਮੀਆ॥ਕੋਟਿਜਨਮਭ੍ਰਮੰਤਜੋਨੀਤੇਨਾਮਿਸਿਮਰਤਤਾਰੇ॥

ਨਾਨਕਦਰਸਪਿਆਸਹਰਿਜੀਉਆਪਿਲੇਹੁਸਮਾਰੇ॥੨॥ਹਰਿਚਰਨਕਮਲਮਨੁ
ਲੀਨਾ॥ਪ੍ਰਭਜਲਜਨਤੇਰੇਮੀਨਾ॥ਜਲਮੀਨਪ੍ਰਭਜੀਉਏਕਤੂਹੈਭਿੰਨਆਨਨ
ਜਾਨੀਐ॥ਗਹਿਭੁਜਾਲੇਵਹੁਨਾਮੁਦੇਵਹੁਤਉਪ੍ਰਸਾਦੀਮਾਨੀਐ॥ਭਜੁਸਾਧਸੰਗੇ
ਏਕਰੰਗੇਕ੍ਰਿਪਾਲਗੋਬਿਦਦੀਨਾ॥ਅਨਾਥਨੀਚਸਰਣਾਇਨਾਨਕਕਰਿਮਇ
ਆਅਪੁਨਾਕੀਨਾ॥੩॥ਆਪਸਕਉਆਪਿਮਿਲਾਇਆ॥ਭ੍ਰਮਭੰਜਨਹਰਿਰਾਇ
ਆ॥ਆਚਰਜਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਮਿਲੇਗੁਣਨਿਧਿਪਿਆਰਿਆ॥ਮ
ਹਾਮੰਗਲਸੂਖਉਪਜੇਗੋਬਿੰਦਗੁਣਨਿਤਸਾਰਿਆ॥ਮਿਲਿਸੰਗਿਸੋਹੇਦੇਖਿ
ਮੋਹੇਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਰਨਿਤਿਨਕੀਜਿਨੀਹਰਿ
ਹਰਿਧਿਆਇਆ॥੪॥੧॥੯॥ ॥ਅਸਟਪਦੀਆਕਾਜੁਮਲਾ॥੫॥
॥ਮਃ੧॥੩॥ਮਃ੩॥੨॥ਛੰਤ॥੧॥ਮਃ੫॥ਜੁਮਲਾ॥੯॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਲਾਰਕੀਵਾਰਮਹਲਾ੧ ॥ਰਾਣੇਕੈਲਾਸਤਥਾਮਾਲਦੇਵਕੀਧੁਨਿ॥

ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੩ ॥ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਮਨੁਰਹਸੀਐਜਿਉਵੁਠੈਧਰ
ਣਿਸੀਗਾਰੁ॥ਸਭਦਿਸੈਹਰੀਆਵਲੀਸਰਭਰੇਸੁਭਰਤਾਲ॥ਅੰਦਰੁਰਚੈਸਚਰੰ
ਗਿਜਿਉਮੰਜੀਠੈਲਾਲੁ॥ਕਮਲੁਵਿਗਸੈਸਚੁਮਨਿਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਿਹਾਲੁ॥
ਮਨਮੁਖਦੂਜੀਤਰਫਹੈਵੇਖਹੁਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥ਫਾਹੀਫਾਥੇਮਿਰਗਜਿਉਸਿਰਿ
ਦਿਸੈਜਮਕਾਲੁ॥ਖੁਧਿਆਤ੍ਰਿਸਨਾਨਿੰਦਾਬੁਰੀਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਵਿਕਰਾਲੁ॥ਏਨੀਅਖੀ
ਨਦਰਿਨਆਵਈਜਿਚਰੁਸਬਦਿਨਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ਤੁਧੁਭਾਵੈਸੰਤੋਖੀਆਚੂਕੈਆ
ਲਜੰਜਾਲੁ॥ਮੂਲੁਰਹੈਗੁਰੁਸੇਵਿਐਗੁਰਪਉੜੀਬੋਹਿਥੁ॥ਨਾਨਕਲਗੀਤਤੁਲੈਤੂੰ
ਸਚਾਮਨਿਸਚੁ॥੧॥ ॥ਮਹਲਾ੧॥ ॥ਹੇਕੋਪਾਧਰੁਹੇਕੁਦਰੁਗੁਰਪਉੜੀ
ਨਿਜਥਾਨੁ॥ਰੂੜਉਠਾਕੁਰੁਨਾਨਕਾਸਭਿਸੁਖਸਾਚਉਨਾਮੁ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥

ਆਪੀਨ੍ਹੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਓ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਅੰਬਰੁ ਧਰਤਿ ਵਿਛੋੜਿਨੁ ਚੰਦੋਆ ਤਾਣਿ
ਆ ॥ ਵਿਣੁ ਥੰਮ੍ਹਾ ਗਗਨੁ ਰਹਾਇ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣਿਆ ॥ ਸੂਰਜੁ ਚੰਦੁ ਉਪਾਇ ਜੋਤਿ ਸ
ਮਾਣਿਆ ॥ ਕੀਏ ਰਾਤਿ ਦਿਨੰਤੁ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਿਆ ॥ ਤੀਰਥ ਧਰਮ ਵੀਚਾਰ ਨਾਵਣ ਪੁ
ਰਬਾਣਿਆ ॥ ਤੁਧੁ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਕਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣਿਆ ॥ ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੁ
ਹੋਰ ਆਵਣ ਜਾਣਿਆ ॥੧॥ ॥ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਨਾਨਕ ਸਾਵਣਿ ਜੇ
ਵਸੈ ਚਹੁ ਓਮਾਹਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਗਾਂ ਮਿਰਗਾਂ ਮਛੀਆਂ ਰਸੀਆਂ ਘਰਿ ਧਨੁ ਹੋਇ ॥੧॥
ਮਃ ੧ ॥ਨਾਨਕ ਸਾਵਣਿ ਜੇ ਵਸੈ ਚਹੁ ਵੇਛੋੜਾ ਹੋਇ ॥ ਗਾਈ ਪੁਤਾ ਨਿਰਧਨਾ ਪੰਥੀ
ਚਾਕਰੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਤੂ ਸਚਾ ਸਚਿਆਰੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਵਰਤਾ
ਇਆ ॥ ਬੈਠਾ ਤਾੜੀ ਲਾਇ ਕਵਲੁ ਛਪਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮੈ ਵਡਾ ਕਹਾਇ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ
ਆ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਇ ਕਿਨਿ ਤੂ ਜਾਇਆ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਵਰਨ ਸਬਾਇ
ਆ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਭੁਖ ਪਿਆਸ ਰਜਾ ਧਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਮਹਿ ਆਪੁ ਸਮੋਇ ਸਬਦੁ ਵਰਤਾ
ਇਆ ॥ ਸਚੇ ਹੀ ਪਤੀਆਇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨॥ ॥ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧
ਵੈਦੁ ਬੁਲਾਇਆ ਵੈਦਗੀ ਪਕੜਿ ਢੰਢੋਲੇ ਬਾਂਹ ॥ ਭੋਲਾ ਵੈਦੁ ਨ ਜਾਣਈ ਕਰਕ ਕਲੇਜੇ ਮਾ
ਹਿ ॥੧॥ ॥ਮਹਲਾ ੨ ॥ਵੈਦਾ ਵੈਦੁ ਸੁਵੈਦੁ ਤੂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੋਗੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਐਸਾ ਦਾਰੂ
ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਜਿਤੁ ਵੰਞੈ ਰੋਗਾ ਘਾਣਿ ॥ ਜਿਤੁ ਦਾਰੂ ਰੋਗ ਉਠਿਅਹਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਆਇ
ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਹਿ ਆਪਣਾ ਤ ਨਾਨਕ ਵੈਦੁ ਸਦਾਇ ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਬ੍ਰਹਮਾ
ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਦੇਵ ਉਪਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਦਿਤੇ ਬੇਦ ਪੂਜਾ ਲਾਇਆ ॥ ਦਸ ਅਵਤਾਰੀ
ਰਾਮੁ ਰਾਜਾ ਆਇਆ ॥ ਦੈਤਾ ਮਾਰੇ ਧਾਇ ਹੁਕਮਿ ਸਬਾਇਆ ॥ ਈਸ ਮਹੇਸੁਰੁ ਸੇਵ ਤਿ
ਨ੍ਹੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਸਚੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਦੁਨੀਆ ਧੰਧੈ ਲਾਇ ਆ
ਪੁ ਛਪਾਇਆ ॥ ਧਰਮੁ ਕਰਾਏ ਕਰਮ ਧੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥੩॥ ॥ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨
ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ਹੇ ਸਖੀ ਕੰਤੈ ਚਿਤਿ ਕਰੇਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਝੂਰਿ ਮਰਹਿ ਦੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ੍ਹ ਅ
ਵਰੀ ਲਾਗਾ ਨੇਹੁ ॥੧॥ ॥ਮਹਲਾ ੨ ॥ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ਹੇ ਸਖੀ ਜਲਹਰੁ ਬ
ਰਸਨਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਵਨੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ੍ਹ ਸਹ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ॥ਆਪੇਛਿੰਝਪਵਾਇਮਲਾਖਾੜਾਰਚਿਆ॥ਲਥੇਭੜਥੂਪਾਇ
ਗੁਰਮੁਖਿਮਚਿਆ॥ਮਨਮੁਖਮਾਰੇਪਛਾੜਿਮੂਰਖਕਚਿਆ॥ਆਪਿਭਿੜੈਮਾਰੇ
ਆਪਿਆਪਿਕਾਰਜੁਰਚਿਆ॥ਸਭਨਾਖਸਮੁਏਕੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐ॥ਹੁਕ
ਮੀਲਿਖੈਸਿਰਿਲੇਖੁਵਿਣੁਕਲਮਮਸਵਾਣੀਐ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਾਪੁਜਿਥੈਹਰਿ
ਗੁਣਸਦਾਵਖਾਣੀਐ॥ਨਾਨਕਸਚਾਸਬਦੁਸਲਾਹਿਸਚੁਪਛਾਣੀਐ॥੪॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਊਂਨਵਿਊਂਨਵਿਆਇਆਅਵਰਿਕਰੇਂਦਾਵੰਨ॥ਕਿਆਜਾ
ਣਾਤਿਸੁਸਾਹਸਿਉਕੇਵਰਹਸੀਰੰਗੁ॥ਰੰਗੁਰਹਿਆਤਿਨ੍ਹਕਾਮਣੀਜਿਨ੍ਹਮਨਿਭਉਭਾਉ
ਹੋਇ॥ਨਾਨਕਭੈਭਾਇਬਾਹਰੀਤਿਨਤਨਿਸੁਖੁਨਹੋਇ॥੧॥ ॥ਮਹਲਾ੩ ॥ਊਂਨਵਿ
ਊਂਨਵਿਆਇਆਵਰਸੈਨੀਰੁਨਿਪੰਗੁ॥ਨਾਨਕਦੁਖੁਲਾਗਾਤਿਨ੍ਹਕਾਮਣੀਜਿਨ੍ਹਕੰਤੈ
ਸਿਉਮਨਿਭੰਗੁ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਦੋਵੈਤਰਫਾਉਪਾਇਇਕੁਵਰਤਿਆ॥
ਬੇਦਬਾਣੀਵਰਤਾਇਅੰਦਰਿਵਾਦੁਘਤਿਆ॥ਪਰਵਿਰਤਿਨਿਰਵਿਰਤਿਹਾਠਾਦੋਵੈਵਿਚਿ
ਧਰਮੁਫਿਰੈਰੈਬਾਰਿਆ॥ਮਨਮੁਖਕਚੇਕੂੜਿਆਰਤਿਨ੍ਹੀਨਿਹਚਉਦਰਗਹਹਾਰਿਆ॥
ਗੁਰਮਤੀਸਬਦਿਸੂਰੁਹੈਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਜਿਨ੍ਹੀਮਾਰਿਆ॥ਸਚੈਅੰਦਰਿਮਹਲਿਸਬਦਿਸ
ਵਾਰਿਆ॥ਸੇਭਗਤਤੁਧੁਭਾਵਦੇਸਚੈਨਾਇਪਿਆਰਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆਪਣਾ
ਤਿਨਾਵਿਟਹੁਹਉਵਾਰਿਆ॥੫॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਊਂਨਵਿਊਂਨਵਿਆਇਆ
ਵਰਸੈਲਾਇਝੜੀ॥ਨਾਨਕਭਾਣੈਚਲੈਕੰਤਕੈਸੁਮਾਣੇਸਦਾਰਲੀ॥੧॥ ਮਃ੩
ਕਿਆਉਠਿਉਠਿਦੇਖਹੁਬਪੁੜੇਂਇਸੁਮੇਘੈਹਥਿਕਿਛੁਨਾਹਿ॥ਜਿਨਿਏਹੁਮੇਘੁਪਠਾਇ
ਆਤਿਸੁਰਾਖਹੁਮਨਮਾਂਹਿ॥ਤਿਸਨੋਮੰਨਿਵਸਾਇਸੀਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕ
ਨਦਰੀਬਾਹਰੀਸਭਕਰਣਪਲਾਹਕਰੇਇ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸੋਹਰਿਸਦਾਸਰੇਵੀਐ
ਜਿਸੁਕਰਤਨਲਾਗੈਵਾਰ॥ਆਡਾਣੇਆਕਾਸਕਰਿਖਿਨਮਹਿਢਾਹਿਉਸਾਰਣਹਾਰ॥
ਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਕੈਕੁਦਰਤਿਕਰੇਵੀਚਾਰੁ॥ਮਨਮੁਖਅਗੈਲੇਖਾਮੰਗੀਐਬਹੁ
ਤੀਹੋਵੈਮਾਰ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਤਿਸਿਉਲੇਖਾਨਿਬੜੈਬਖਸੇਸਿਫਤਿਭੰਡਾਰ॥ਓਥੈਹਥੁ
ਨਅਪੜੈਕੂਕਨਸੁਣੀਐਪੁਕਾਰ॥ਓਥੈਸਤਿਗੁਰੁਬੇਲੀਹੋਵੈਕਢਿਲਏਅੰਤੀਵਾਰ

ਏਨਾ ਜੰਤਾ ਨੈ ਹੋਰ ਸੇਵ ਨ ਸੂਝੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਰਿ ਕਰਤਾਰਾ ॥੬॥ ॥ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩
ਬਬੀਹਾ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਪੂਕਾਰਦਾ ਤਿਸ ਨੋ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਵਸਸੀ
ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਬਹਦਿਆ ਉ
ਠਦਿਆ ਨਿਤ ਧਿਆਈਐ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਦ ਹੀ ਵਰਸਦਾ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ॥ਮਹਲਾ ੩ ॥ਕਲਮਲ ਹੋਈ ਮੇਦਨੀ ਅਰ
ਦਾਸਿ ਕਰੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਸਚੈ ਸੁਣਿਆ ਕੰਨੁ ਦੇ ਧੀਰਕ ਦੇਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਇੰਦ੍ਰੈ ਨੋ
ਫੁਰਮਾਇਆ ਵੁਠਾ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥ ਅਨੁ ਧਨੁ ਉਪਜੈ ਬਹੁ ਘਣਾ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾ
ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਦੇਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥ ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ
ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੂ ਸ
ਚੇ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਦੂਜੀ ਤਰਫ ਹੈ ਕੂੜਿ ਮਿਲੈ ਨ ਮਿਲਿਆ ਜਾਇ ॥ ਆਪੇ ਜੋ
ੜਿ ਵਿਛੋੜਿਐ ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਦੇਇ ਦਿਖਾਇ ॥ ਮੋਹੁ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਹੈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿ
ਆ ਕਮਾਇ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜੋ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਜਿਉ ਜਲ
ਮਹਿ ਕਮਲੁ ਅਲਿਪਤੁ ਹੈ ਐਸੀ ਬਣਤ ਬਣਾਇ ॥ ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਸਦਾ ਸੋਹਣੇ ਜਿਨ ਵਿਚਹੁ
ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਤਿਨ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਕਦੇ ਨਹੀ ਜੋ ਹਰਿ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥੭॥
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਸੁ ਵਸਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸੈ ਸ
ਰੇਵਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀਹੋ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾਂ ਸਦਾ ਸ
ਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਸਹਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਸਭ ਚਿੰਤਾ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਸੁ ਸ
ਹਜੇ ਹੋਇ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾਂ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ
ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਾ ਆਖਿਆ ਆਪਿ ਸੁਣੈ ਜਿ ਲਇਅਨੁ ਪੰਨੈ ਪਾਇ ॥੧॥
ਮਹਲਾ ੩ ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਦਾ ਵਰਸਦਾ ਬੂਝਨਿ ਬੂਝਣਹਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਬੁ
ਝਿਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਹਉ
ਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਵਰਸੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ
ਦਰੀ ਆਇਆ ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਅਤੁਲੁ ਕਿਉ

ਤੋਲੀਆਵਿਣੁਤੋਲੇਪਾਇਆਨਜਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀਐਗੁਣਮਹਿਰਹੈਸ
ਮਾਇ॥ਆਪਣਾਆਪੁਆਪਿਤੋਲਸੀਆਪੇਮਿਲੈਮਿਲਾਇ॥ਤਿਸਕੀਕੀਮਤਿਨ
ਪਵੈਕਹਣਾਕਿਛੂਨਜਾਇ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਜਿਨਿਸਚੀਬੂਝਦਿਤੀ
ਬੁਝਾਇ॥ਜਗਤੁਮੁਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਲੁਟੀਐਮਨਮੁਖਬੂਝਨਪਾਇ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਨਾਲਿ
ਨਚਲਸੀਜਾਸੀਜਨਮੁਗਵਾਇ॥ਗੁਰਮਤੀਜਾਗੇਤਿਨ੍ਹੀਘਰੁਰਖਿਆਦੂਤਾਕਾਕਿਛੁ
ਨਵਸਾਇ॥੭॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੩ ॥ਬਾਬੀਹਾਨਾਬਿਲਲਾਇਨਾਤਰਸਾਇ
ਏਹੁਮਨੁਖਸਮਕਾਹੁਕਮੁਮੰਨਿ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮਿਮੰਨਿਐਤਿਖਉਤਰੈਚੜੈਚਵਗਲਵੰ
ਨੁ॥੧॥ ਮਹਲਾ੩ ॥ਬਾਬੀਹਾਜਲਮਹਿਤੇਰਾਵਾਸੁਹੈਜਲਹੀਮਾਹਿਫਿਰਾਂ
ਹਿ॥ਜਲਕੀਸਾਰਨਜਾਣਹੀਤਾਂਤੂੰਕੂਕਣਪਾਹਿ॥ਜਲਥਲਚਹੁਦਿਸਿਵਰਸਦਾ
ਖਾਲੀਕੋਥਾਉਨਾਹਿ॥ਏਤੈਜਲਿਵਰਸਦੈਤਿਖਮਰਹਿਭਾਗਤਿਨਾਕੇਨਾਹਿ॥ਨਾਨਕਗੁ
ਰਮੁਖਿਤਿਨਸੋਝੀਪਈਜਿਨਵਸਿਆਮਨਮਾਹਿ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਨਾਥਜ
ਤੀਸਿਧਪੀਰਕਿਨੈਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਤੁਝੈਸਮਾਇਆ॥
ਜੁਗਛਤੀਹਗੁਬਾਰੁਤਿਸਹੀਭਾਇਆ॥ਜਲਾਬਿੰਬੁਅਸਰਾਲੁਤਿਨੈਵਰਤਾਇਆ॥
ਨੀਲੁਅਨੀਲੁਅਗੰਮੁਸਰਜੀਤੁਸਬਾਇਆ॥ਅਗਨਿਉਪਾਈਵਾਦੁਭੁਖਤਿਹਾ
ਇਆ॥ਦੁਨੀਆਕੈਸਿਰਿਕਾਲੁਦੂਜਾਭਾਇਆ॥ਰਖੈਰਖਣਹਾਰੁਜਿਨਿਸਬਦੁਬੁ
ਝਾਇਆ॥੮॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੩ ॥ਇਹੁਜਲੁਸਭਤੈਵਰਸਦਾਵ
ਰਸੈਭਾਇਸੁਭਾਇ॥ਸੇਬਿਰਖਾਹਰੀਆਵਲੇਜੋਗੁਰਮੁਖਿਰਹੇਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਨ
ਦਰੀਸੁਖੁਹੋਇਏਨਾਜੰਤਾਕਾਦੁਖੁਜਾਇ॥੧॥ ਮਹਲਾ੩ ॥ਭਿੰਨੀਰੈਣਿਚ
ਮਕਿਆਵੁਠਾਛਹਬਰਲਾਇ॥ਜਿਤੁਵੁਠੈਅਨੁਧਨੁਬਹੁਤੁਊਪਜੈਜਾਂਸਹੁਕਰੇਰਜਾ
ਇ॥ਜਿਤੁਖਾਧੈਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੀਐਜੀਆਂਜੁਗਤਿਸਮਾਇ॥ਇਹੁਧਨੁਕਰਤੇਕਾਖੇਲੁਹੈ
ਕਦੇਆਵੈਕਦੇਜਾਇ॥ਗਿਆਨੀਆਕਾਧਨੁਨਾਮੁਹੈਸਦਹੀਰਹੈਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਜਿਨ
ਕਉਨਦਰਿਕਰੇਤਾਂਇਹੁਧਨੁਪਲੈਪਾਇ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਪਿਕਰਾ
ਏਕਰੇਆਪਿ ਹਉਕੈਸਿਉਕਰੀਪੁਕਾਰ॥ਆਪੇਲੇਖਾਮੰਗਸੀਆਪਿਕਰਾਏਕਾਰ॥

ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਸੇਵਕੀਅਹੁਕਮੁਕਰੇਗਾਵਾਰਾ।ਆਪਿਛਡਾਏਛੁਟੀਐਆਪੇਬਖਸ
ਣਹਾਰਾ।ਆਪੇਵੇਖੈਸੁਣੈਆਪਿਸਭੁਸੇਵੈਆਧਾਰਾ।ਸਭਮਹਿਇਕੁਵਰਤਦਾਸਿਰਿਸਿ
ਰਿਕਰੇਬੀਚਾਰੁ।ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਵੀਚਾਰੀਐਲਗੈਸਚੁਪਿਆਰੁ।ਨਾਨਕਕਿਸਨੋ
ਆਖੀਐਆਪੇਦੇਵਣਹਾਰੁ॥੧੦॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੩॥ ॥ਬਾਬੀਹਾਏਹੁ
ਜਗਤੁਹੈਮਤਕੋਭਰਮਿਭੁਲਾਇ।ਇਹੁਬਬੀਹਾਪਸੂਹੈਇਸਨੋਬੂਝਣੁਨਾਹਿ।ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁਹੈਜਿਤੁਪੀਤੈਤਿਖਜਾਇ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਿਪੀਆਤਿਨਬਹੁ
ੜਿਨਲਾਗੀਆਇ॥੧॥ ॥ਮਹਲਾ੩॥ ॥ਮਲਾਰੁਸੀਤਲੁਰਾਗੁਹੈਹਰਿਧਿ
ਆਇਐਸਾਂਤਿਹੋਇ।ਹਰਿਜੀਉਅਪਨੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈਤਾਂਵਰਸੈਸਭਲੋਇ।ਵੁਠੇ
ਜੀਆਜੁਗਤਿਹੋਇਧਰਣੀਨੋਸੀਗਾਰੁਹੋਇ।ਨਾਨਕਇਹੁਜਗਤੁਸਭੁਜਲੁਹੈਜਲ
ਹੀਤੇਸਭੁਕੋਇ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੋਵਿਰਲਾਬੂਝੈਸੋਜਨੁਮੁਕਤੁਸਦਾਹੋਇ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਚਾਵੇਪਰਵਾਹੁਇਕੋਤੂਧਣੀ।ਤੂਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਦੂਜਾਕਿਸੁਗ
ਣੀ।ਮਾਣਸਕੂੜਾਗਰਬੁਸਚੀਤੁਧੁਮਣੀ।ਆਵਾਗਵਣੁਰਚਾਇਉਪਾਈਮੇਦਨੀ।ਸ
ਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਆਪਣਾਆਇਆਤਿਸੁਗਣੀ।ਜੇਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਇਤਕੇਹੀਗਣ
ਤਗਣੀ।ਮਨਮੁਖਮੋਹਿਗੁਬਾਰਿਜਿਉਭੁਲਾਮੰਝਿਵਣੀ।ਕਟੇਪਾਪਅਸੰਖਨਾਵੈਇ
ਕਕਣੀ॥੧੧॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੩॥ ॥ਬਾਬੀਹਾਖਸਮੈਕਾਮਹਲੁਨਜਾਣ
ਹੀਮਹਲੁਦੇਖਿਅਰਦਾਸਿਪਾਇ।ਆਪਣੈਭਾਣੈਬਹੁਤਾਬੋਲਹਿਬੋਲਿਆਥ
ਇਨਪਾਇ।ਖਸਮੁਵਡਾਦਾਤਾਰੁਹੈਜੋਇਛੈਸੋਫਲੁਪਾਇ।ਬਾਬੀਹਾਕਿਆਬਪੁੜਾ
ਜਗਤੈਕੀਤਿਖਜਾਇ॥੧॥ ॥ਮਹਲਾ੩॥ ॥ਬਾਬੀਹਾਭਿੰਨੀਰੈਣਿਬੋਲਿਆਸ
ਹਜੇਸਚਿਸੁਭਾਇ।ਇਹੁਜਲੁਮੇਰਾਜੀਉਹੈਜਲਬਿਨੁਰਹਣੁਨਜਾਇ।ਗੁਰਸਬ
ਦੀਜਲੁਪਾਈਐਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ।ਨਾਨਕਜਿਸੁਬਿਨੁਚਸਾਨਜੀਵਦੀਸੋਸ
ਤਿਗੁਰਿਦੀਆਮਿਲਾਇ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਖੰਡਪਤਾਲਅਸੰਖਮੈਗਣ
ਤਨਹੋਈ।ਤੂਕਰਤਾਗੋਵਿੰਦੁਤੁਧੁਸਿਰਜੀਤੁਧੈਗੋਈ।ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਮੇਦਨੀ
ਤੁਝਹੀਤੇਹੋਈ।ਇਕਿਰਾਜੇਖਾਨਮਲੂਕਕਹਹਿਕਹਾਵਹਿਕੋਈ।ਇਕਿਸਾਹ

ਸਦਾ ਦਿਸਿਆ ਤਿਸੁ ਭੁਖ ਜੇ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਉਇ ਕਿਦਾਉ ਇਕਸ ਮਤਿ ਸਤਨਾਮਿ ਸਮੋਈ ॥
ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਖੁਆਰੀ ਆਵਣ ਜਾਣ ਵਿਗੋਈ ॥ ਕੂੜਿ ਨਿਖੁਟੇ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥੧੨॥
॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਅਉਗਣਵੰਤੀ ਦੂਰਿ ॥
ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ਨ ਹੋਵਈ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਹਜੇ ਮਿਲੇ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਘਾਲ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੩
ਬਾਬੀਹਾ ਬੇਨਤੀ ਕਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਹੁ ਜੀਅ ਦਾਨ ॥ ਜਲ ਬਿਨੁ ਪਿਆਸ ਨ ਊਤਰੈ ਛੁਟਕਿ ਜਾਂਹਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਤੂ ਸੁਖਦਾਤਾ ਬੇਅੰਤੁ ਹੈ ਗੁਣਦਾਤਾ ਨੇਧਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖਸਿ ਲਏ ਅੰਤਿ ਬੇਲੀ ਹੋਇ ਭਗਵਾਨੁ ॥੨॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਗੁਣ ਅਉਗਣ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲੁ ਹੈ ਨਾਮਿ ਨ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਗੁਣ ਛੋਡਿ ਅਵਗੁਣ ਕਮਾਵਦੇ ਦਰਗਹ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰੁ ॥ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਤਿਨੀ ਹਾਰਿਆ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੀ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ਸਚਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ॥ ਤੂ ਗੁਣਦਾਤਾ ਨਿਧਾਨੁ ਹਹਿ ਅਸੀ ਅਵਗਣਿਆਰ ॥ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਸੋ ਪਾਇਸੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥੧੩॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਤਿ ਨ ਵਿਹਾਵੀ ਸਾਕਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥ ਰਾਤੀ ਦਿਨਸ ਸੁਹੇਲੀਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਂਉ ॥੧॥ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਮਾਣਕਾ ਹਭੇ ਮਣੀ ਮਥੰਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਭਾਣਿਆ ਸਚੈ ਦਰਿ ਸੋਹੰਨਿ ॥੨॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਚੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿਆ ॥ ਅੰਤਿ ਖਲੋਆ ਆਇ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਘਾਲਿਆ ॥ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜਮਕਾਲੁ ਸਚਾ ਰਖਵਾਲਿਆ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਜਗਾਇ ਦੀਵਾ ਬਾਲਿਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੂੜਿਆਰ ਫਿਰਹਿ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥ ਪਸੂ ਮਾਣਸ ਚੰਮਿ ਪਲੇਟੇ ਅੰਦਰਹੁ ਕਾਲਿਆ ॥ ਸਭੋ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਦੇਖਾਲਿਆ ॥੧੪॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩
ਬਾਬੀਹੈ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਮੇਘੁ ਵਰਸੈ ਦਇਆ ਕਰਿ ਗੂੜੀ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥ ਬਾਬੀਹੇ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ਰਹਿ ਗਈ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥

ਨਾਨਕਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਦੇਦਾਸਭਨਾਜੀਆਰਿਜਕੁਸਮਾਇ॥੧॥ ਮਹਲਾ੩ ੧੩੩

ਚਾਤ੍ਰਿਕਤੂਨਜਾਣਹੀਕਿਆਤੁਧੁਵਿਚਿਤਿਖਾਹੈਕਿਤੁਪੀਤੈਤਿਖਜਾਇ॥ਦੂਜੈ
ਭਾਇਭਰੰਮਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਪਲੈਨਪਾਇ॥ਨਦਰਿਕਰੇਜੇਆਪਣੀਤਾਂਸਤਿਗੁ
ਰੁਮਿਲੈਸੁਭਾਇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਪਾਇਆਸਹਜੇਰਹਿਆਸ
ਮਾਇਆ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਇਕਿਵਣਖੰਡਿਬੈਸਹਿਜਾਇਸਦੁਨਦੇਵਹੀ॥
ਇਕਿਪਾਲਾਕਕਰੁਭੰਨਿਸੀਤਲੁਜਲੁਹੇਂਵਹੀ॥ਇਕਿਭਸਮਚੜ੍ਹਾਵਹਿਅੰਗਿਮੈ
ਲੁਨਧੋਵਹੀ॥ਇਕਿਜਟਾਬਿਕਟਬਿਕਰਾਲਕੁਲੁਘਰੁਖੋਵਹੀ॥ਇਕਿਨਗਨਫਿ
ਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤਿਨੀਦਨਸੋਵਹੀ॥ਇਕਿਅਗਨਿਜਲਾਵਹਿਅੰਗੁਆਪੁਵਿਗੋਵਹੀ
ਵਿਣੁਨਾਵੈਤਨੁਛਾਰੁਕਿਆਕਹਿਰੋਵਹੀ॥ਸੋਹਨਿਖਸਮਦੁਆਰਿਜਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵ
ਹੀ॥੧੫॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੩ ॥ਬਾਬੀਹਾਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੈਬੋਲਿਆਤਾਂ
ਦਰਿਸੁਣੀਪੁਕਾਰ॥ਮੇਘੈਨੋਫੁਰਮਾਨੁਹੋਆਵਰਸਹੁਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਹਉਤਿਨਕੈਬ
ਲਿਹਾਰਣੈਜਿਨੀਸਚੁਰਖਿਆਉਰਿਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੇਸਭਹਰੀਆਵਲੀਗੁਰਕੈਸ
ਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥੧॥ ਮਹਲਾ੩ ॥ਬਾਬੀਹਾਇਵਤੇਰੀਤਿਖਾਨਉਤਰੈਜੇ
ਸਉਕਰਹਿਪੁਕਾਰ॥ਨਦਰੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਐਨਦਰੀਉਪਜੈਪਿਆਰੁ॥ਨਾਨਕਸਾ
ਹਿਬੁਮਨਿਵਸੈਵਿਚਹੁਜਾਹਿਵਿਕਾਰ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਇਕਿਜੈਨੀਉ
ਝੜਪਾਇਧੁਰਹੁਖੁਆਇਆ॥ਤਿਨਮੁਖਿਨਾਹੀਨਾਮੁਨਤੀਰਥਿਨ੍ਹਾਇਆ॥ਹਥੀ
ਸਿਰਖੋਹਾਇਨਨਭਦੁਕਰਾਇਆ॥ਕੁਚਿਲਰਹਹਿਦਿਨੁਰਾਤਿਸਬਦੁਨਭਾਇਆ॥
ਤਿਨਜਾਤਿਨਪਤਿਨਕਰਮੁਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਮਨਿਜੂਠੈਵੇਜਾਤਿਜੂਠਾਖਾਇਆ॥
ਬਿਨੁਸਬਦੈਆਚਾਰੁਨਕਿਨਹੀਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਓਅੰਕਾਰਿਸਚਿਸਮਾਇ
ਆ॥੧੬॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੩ ॥ਸਾਵਣਿਸਰਸੀਕਾਮਣੀਗੁਰਸਬਦੀ
ਵੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਸਦਾਸੁਹਾਗਣੀਗੁਰਕੈਹੇਤਿਅਪਾਰਿ॥੧॥ ਮਹਲਾ੩
ਸਾਵਣਿਦਝੈਗੁਣਬਾਹਰੀਜਿਸੁਦੂਜੈਭਾਇਪਿਆਰੁ॥ਨਾਨਕਪਿਰਕੀਸਾਰਨਜਾ
ਣਈਸਭੁਸੀਗਾਰੁਖੁਆਰੁ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਚਾਅਲਖਅਭੇਉ

ਨਿ ਪਤੀਜਣੀ ॥ ਇਕਿ ਗਾਵਤਿ ਰਹਗਏ ਪਰੀਆ ਰਾਗਿ ਨ ਭੀਜਣੀ ॥ ਇਕਿ ਨਚਿ ਨਚਿ
ਪੂਰਹਿ ਤਾਲ ਭਗਤਿ ਨ ਕੀਜਣੀ ॥ ਇਕਿ ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਂਹਿ ਮੂਰਖ ਤਿਨਾ ਕਿਆ ਕੀਜਣੀ ॥
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਹੋਈ ਬਹੁਤੁ ਕਿਵੈ ਨ ਧੀਜਣੀ ॥ ਕਰਮ ਵਧਹਿ ਕੈ ਲੋਅ ਖਪਿ ਮਰੀਜਣੀ ॥
ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸੰਸਾਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜਣੀ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਅਸਨੇਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘੀਜਣੀ ॥
੧੭॥ ॥ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਲਾਰੁ ਰਾਗੁ ਜੋ ਕਰਹਿ ਤਿਨ ਮਨੁ ਤ
ਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਏਕੁ ਪਛਾਣਿਆ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਚਾ ਸਚੁ
ਮਨਿ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਅੰਦਰਿ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਹੈ ਸਹਜੇ ਹੀ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਕਲਜੁਗ ਮਹਿ
ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਰਾਹੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ
ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੩ ॥ਇੰਦੁ ਵਰਸੈ ਕਰਿ ਦਇਆ ਲੋਕਾਂ ਮਨਿ ਉਪਜੈ ਚਾਉ ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਹੁਕਮਿ ਇੰਦੁ ਵਰਸਦਾ ਤਿਸ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਮਾ
ਲੀਐ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲੇ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ॥ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਧਿਆਇ ਪੂਰਾ
ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਗਿਆਨਿ ਧਿਆਨਿ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸ
ਰਿ ਤੀਰਥਿ ਜਾਣਿ ਮਨੂਆ ਨਾਇਆ ॥ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰੁ ਸਚਾ ਆਇਆ ॥ ਪੁ
ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇਆ
ਛਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ਜਾਂ ਖਸਮਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥
੧੮॥ ॥ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਕੁਲਹਾ ਦੇਂਦੇ ਬਾਵਲੇ ਲੈਂਦੇ ਵਡੇ ਨਿਲ
ਜ ॥ ਚੂਹਾ ਖੰਡਿ ਨ ਮਾਵਈ ਤਿਕਲਿ ਬੰਨੈ ਛਜ ॥ ਦੇਨਿ ਦੁਆਈ ਸੇ ਮਰਹਿ ਜਿਨ ਕਉ
ਦੇਨਿ ਸਿ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪਈ ਕਿਥੈ ਜਾਇ ਸਮਾਹਿ ॥ ਫਸਲਿ ਅਹਾੜੀ ਏ
ਕੁ ਨਾਮੁ ਸਾਵਣੀ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ ਮੈ ਮਹਦੂਦੁ ਲਿਖਾਇਆ ਖਸਮੈ ਕੈ ਦਰਿ ਜਾਇ ॥
ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਦਰ ਕੇਤੜੇ ਕੇਤੇ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ ਮੰਗਤੇ ਕੇਤੇ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ
ਜਾਹਿ ॥੧॥ ॥ਮਹਲਾ ੧ ॥ਸਉ ਮਣੁ ਹਸਤੀ ਘਿਉ ਗੁੜੁ ਖਾਵੈ ਪੰਜਿ
ਸੈ ਦਾਣਾ ਖਾਇ ॥ ਡਕੈ ਫੂਕੈ ਖੇਹ ਉਡਾਵੈ ਸਾਹਿ ਗਇਐ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਅੰਧੀ ਫੂਕਿ
ਮੁਈ ਦੇਵਾਨੀ ਖਸਮਿ ਮਿਟੀ ਫਿਰਿ ਭਾਨੀ ॥ ਅਧੁ ਗੁਲਾ ਚਿੜੀ ਕਾ ਚੁਗਣੁ ਗੈਣਿ

ਨੀ ਬਿਲਲਾਇਆ ॥ ਖਸਮੈ ਕਾ ਦੇਵਣਾ ਚੰਗੀ ਜਿਕਰੇ ਖੁਦਾਇ ਇਕੁ ਖੁਦਾਇਆ ॥ ਸਕਤਾ
ਸੀਹੁ ਮਾਰੇ ਸੈ ਮਿਰਿਆ ਸਕਤ ਪਿਛੈ ਪੈ ਖਾਇਆ ॥ ਤੋ ਇਸ ਤਾਣਾ ਪੁਰਖ ਨਾਮਾ ਦੇਸਾਹਿਗ
ਇਆ ਪਛੁਤਾਇਆ ॥ ਅੰਧਾ ਕਿਸ ਨੋ ਬੁਕਿ ਸੁਣਾਵੈ ਖਸਮੈ ਮੂਲਿ ਨ ਭਾਵਾ ॥ ਅਕਲ ਸਿਉ ਝੀ
ਤਿਕਰੇ ਅਕਲ ਟਿਕਾ ॥ ਅਕਲ ਦਾ ਲੀਬ ਡਿਖਾਇਆ ॥ ਖਸਮੈ ਕਾ ਦੇਵਣਾ ਚੰਗਾ ਜਿਕਰੇ ਖੁਦਾ
ਇ ਖੁਦਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਚਾਰਿ ਦਿਹਾੜੇ ਸੁਖ ਕੀਤੇ ਦੁਖ ਹੋਈ ॥ ਗਲਾਂ ਵਾ
ਲੇ ਹੈਨਿ ਘਣੇਰੇ ਛਡਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥ ਮਖੀ ਮਿਠੈ ਮਰਣਾ ॥ ਜਿਨ ਤੂ ਰਖਹਿ ਤਿਨ ਨੇੜਿ
ਨ ਆਵੈ ਤਿਨ ਭਉ ਸਾਗਰੁ ਤਰਣਾ ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸਚੁ
ਧਨੀ ਸਚਾ ਅਲਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਸਭਿ ਮੰਗਤੇ ਇਕੋ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਜਿਨੀ ਸੇਵਿ
ਆ ਤਿਨੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਇਕਨਾ ਨੋ ਤੁਧੁ ਏਵੈ ਭਾਵਦਾ ਮਾਇਆ
ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀਐ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ॥ ਵਿਣੁ ਪ੍ਰੀ
ਤੀ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਸੇਵਦੇ ਇਕ
ਢਾਢੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥ ਦੇਹਿ ਦਾਨੁ ਸੰਤੋਖੀਆ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਆਧਾਰੁ ॥੧੮॥
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਰਾਤੀ ਕਾਲੁ ਘਟੈ ਦਿਨਿ ਕਾਲੁ ॥ ਛਿਜੈ ਕਾਇਆ ਹੋਇ
ਪਰਾਲੁ ॥ ਵਰਤਣਿ ਵਰਤਿਆ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲੁ ॥ ਭੁਲਿਆ ਚੁਕਿ ਗਇਆ ਤਪ ਤਾਲੁ ॥
ਅੰਧਾ ਝਖਿ ਝਖਿ ਪਇਆ ਝੇਰਿ ॥ ਪਿਛੈ ਰੋਵਹਿ ਲਿਆਵਹਿ ਫੇਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ
ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ॥ ਮੋਇਆ ਰੋਵਹਿ ਰੋਂਦੇ ਮਰਿ ਜਾਂਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਖਸਮੈ ਏਵੈ ਭਾਵੈ ॥ ਸੇਈ
ਮੁਏ ਜਿਨ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥੧॥ ॥ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮੁਆ ਪਿਆਰੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਈ
ਮੁਆ ਵੈਰੁ ਵਾਦੀ ॥ ਵੰਨੁ ਗਇਆ ਰੂਪੁ ਵਿਣਸਿਆ ਦੁਖੀ ਦੇਹ ਰੁਲੀ ॥ ਕਿਥਹੁ ਆ
ਇਆ ਕਹ ਗਇਆ ਕਿਹੁ ਨ ਸੀਓ ਕਿਹੁ ਸੀ ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਗਲਾ ਗੋਈਆ ਕੀਤਾ ਚਾ
ਉ ਰਲੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਿਰ ਖੁਰ ਪਤਿ ਪਾਟੀ ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਜਗਤੁ ਬਉਰਾਨਾ
ਨਾਵੈ ਸਾਰ ਨ ਪਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਨ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਸੋ ਸਾਹਿ
ਬੁ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਤੇਹਾ ਜਿਸੁ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਕਹੁ ਕਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ

ਆਅਧਾਅਧੁਕਮਾਈ ॥ ਲਿਖਿਆਕਰਤੈਧੁਰਿਜਿਨਾਤਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝਨਜਾਈ ॥ ਜੰਮਣ
ਜਮਤਕੇਲਾਗਿਦੁਗੁਤਾ ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬੂਝਨਪਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਸੋਸੁਖੁਪਾਏ
ਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰੇਰਜਾਈ ॥੨੦॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਰਮੁਧਰਮੁ
ਦੁਇਨਾਨਕਾਜੇਧਨੁਪਲੈਪਾਇ ॥ ਸੋਧਨੁਮਿਤ੍ਰੁਨਕਾਂਢੀਐਜਿਤੁਸਿਰਿਚੋਟਾਂਖਾਇ
ਜਿਨਕੈਪਲੈਧਨੁਵਸੈਤਿਨਕਾਨਾਉਫਕੀਰ ॥ ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਤੂਵਸਹਿਤੇਨਰਗੁ
ਣੀਗਹੀਰ ॥੧॥ ॥ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦੁਖੀਦੁਨੀਸਹੇੜੀਐਜਾਇਤਲਗ
ਹਿਦੁਖ ॥ ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਵਵਿਣੁਕਿਸੈਨਲਥੀਭੁਖ ॥ ਰੂਪੀਭੁਖਨਉਤਰੈਜਾਂਦੇਖਾਂਤਾਂਭੁ
ਖ ॥ ਜੇਤੇਰਸਸਰੀਰਕੇਤੇਤੇਲਗਹਿਦੁਖ ॥੨॥ ॥ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅੰਧੀਕੰਮੀਅੰ
ਧੁਮਨਿਮਨਿਅੰਧੈਤਨੁਅੰਧੁ ॥ ਚਿਕੜਿਲਾਇਐਕਿਆਥੀਐਜਾਂਤੁਟੈਪਥਰਬੰਧੁ ॥ ਬੰ
ਧੁਤੁਟਾਬੇੜੀਨਹੀਨਤੁਲਹਨਾਹਾਥ ॥ ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਵਵਿਣੁਕੇਤੇਡੁਬੇਸਾਥ ॥੩॥
ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਲਖਮਣਸੁਇਨਾਲਖਮਣਰੁਪਾਲਖਸਾਹਾਸਿਰਿਸਾਹ ॥ ਲਖਲਸ
ਕਰਲਖਵਾਜੇਨੇਜੇਲਖੀਘੋੜੀਪਾਤਿਸਾਹ ॥ ਜਿਥੈਸਾਇਰੁਲੰਘਣਾਅਗਨਿਪਾਣੀ
ਅਸਗਾਹੁ ॥ ਕੰਧੀਦਿਸਿਨਆਵਈਧਾਹੀਪਵੈਕਹਾਹ ॥ ਨਾਨਕਓਥੈਜਾਣੀਅ
ਹਿਸਾਹਕੇਈਪਾਤਿਸਾਹ ॥੪॥ ॥ਪਉੜੀ ॥ ॥ਇਕਨਾਗਲੀਜੰਜੀਰਬੰਦਿ
ਰਬਾਣੀਆ ॥ ਬਧੇਛੁਟਹਿਸਚਿਸਚੁਪਛਾਣੀਆ ॥ ਲਿਖਿਆਪਲੈਪਾਇਸੋਸਚੁ
ਜਾਣੀਆ ॥ ਹੁਕਮੀਹੋਇਨਿਬੇੜੁਗਇਆਜਾਣੀਆ ॥ ਭਉਜਲੁਤਾਰਣਹਾਰੁਸਬ
ਦਿਪਛਾਣੀਆ ॥ ਚੋਰਜਾਰਜੂਆਰਪੀੜੇਘਾਣੀਆ ॥ ਨਿੰਦਕਲਾਇਤਬਾਰਮਿਲੇਹੜ
ਵਾਣੀਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਚਿਸਮਾਇਸੁਦਰਗਹਜਾਣੀਆ ॥੨੧॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹ
ਲਾ ੨ ॥ ਨਾਉਫਕੀਰੈਪਾਤਿਸਾਹੁਮੂਰਖਪੰਡਿਤੁਨਾਉ ॥ ਅੰਧੇਕਾਨਾਉਪਾਰਖੂ
ਏਵੈਕਰੇਗੁਆਉ ॥ ਇਲਤਿਕਾਨਾਉਚਉਧਰੀਕੂੜੀਪੂਰੇਥਾਉ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਾ
ਣੀਐਕਲਿਕਾਏਹੁਨਿਆਉ ॥੧॥ ॥ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਰਣਾਬਾਜਾਂਤੈਸਿਕ
ਦਾਰਾਂਏਨਾਪੜਿਆਨਾਉ ॥ ਫਾਂਧੀਲਗੀਜਾਤਿਫਹਾਇਨਿਅਗੈਨਾਹੀਥਾਉ ॥ ਸੋ
ਪੜਿਆਸੋਪੰਡਿਤੁਬੀਨਾਜਿਨੀਕਮਾਣਾਨਾਉ ॥ ਪਹਿਲੋਦੇਜੜਅੰਦਰਿਜੰਮੈਤਾਉ

ਪਰਿਹੋਵੈਛਾਉ॥ਰਾਜੇਸੀਹਮੁਕਦਮਕੁਤੇ॥ਜਾਇਜਗਾਇਨਿਬੈਠੇਸੁਤੇ॥ਚਾਕਰਨਹਦਾ
ਪਾਇਨਿਘਾਉ॥ਰਤੁਪਿਤੁਕੁਤਿਹੋਚਟਿਜਾਹੁ॥ਜਿਥੈਜੀਆਂਹੋਸੀਸਾਰ॥ਨਕੀਵਢੀਲਾਇ
ਤਬਾਰ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਪਿਉਪਾਏਮੇਦਨੀਆਪੇਕਰਦਾਸਾਰ॥ਭੈ
ਬਿਨੁਭਰਮੁਨਕਟੀਐਨਾਮਿਨਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਭਉਊਪਜੈਪਾਈਐਮੋਖਦੁ
ਆਰੁ॥ਭੈਤੇਸਹਜੁਪਾਈਐਮਿਲਿਜੋਤੀਜੋਤਿਅਪਾਰ॥ਭੈਤੇਭੈਜਲੁਲੰਘੀਐਗੁਰ
ਮਤੀਵੀਚਾਰੁ॥ਭੈਤੇਨਿਰਭਉਪਾਈਐਜਿਸਦਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਮਨਮੁਖਭੈਕੀਸਾਰ
ਨਜਾਣਨੀਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਤੇਕਰਹਿਪੁਕਾਰ॥ਨਾਨਕਨਾਵੈਹੀਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆਗੁਰਮਤੀਉ
ਰਿਧਾਰ॥੨੨॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੨॥ ॥ਰੂਪੈਕਾਮੈਦੋਸਤੀਭੁਖੈਸਾਦੈਗੰਢੁ
ਲਬੈਮਾਲੈਘੁਲਿਮਿਲਿਮਿਚਲਿਊਂਘੈਸਉੜਿਪਲੰਘੁ॥ਭੰਉਕੈਕੋਪੁਖੁਆਰੁਹੋ
ਇਫਕੜੁਪਿਟੇਅੰਧੁ॥ਚੁਪੈਚੰਗਾਨਾਨਕਾਵਿਣੁਨਾਵੈਮੁਹਿਗੰਧੁ॥੧॥ ਮਹਲਾ੧
ਰਾਜੁਮਾਲੁਰੂਪੁਜਾਤਿਜੋਬਨੁਪੰਜੇਠਗ॥ਏਨੀਠਗੀਜਗੁਠਗਿਆਕਿਨੈਨਰਖੀਲ
ਜ॥ਏਨਾਠਗਨਿਠਗਸੇਜਿਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਹਿ॥ਨਾਨਕਕਰਮਾਬਾਹਰੇਹੋਰਿਕੇਤੇਮੁਠੇਜਾ
ਹਿ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਪੜਿਆਲੇਖੇਦਾਰੁਲੇਖਾਮੰਗੀਐ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈ
ਕੂੜਿਆਰੁਅਉਖਾਤੰਗੀਐ॥ਅਉਘਟਰੁਧੇਰਾਹਗਲੀਆਂਰੋਕੀਆਂ॥ਸਚਾਵੇਪਰ
ਵਾਹੁਸਬਦਿਸੰਤੋਖੀਆਂ॥ਗਹਿਰਗਭੀਰੁਅਥਾਹੁਹਾਥਨਲਭਈਐ॥ਮੁਹੇਮੁਹਿਚੋਟਾ
ਖਾਹੁਵਿਣੁਗੁਰਕੋਇਨਛੁਟਸੀ॥ਪਤਿਸੇਤੀਘਰਿਜਾਹੁਨਾਮੁਵਖਾਣੀਐ॥ਹੁਕਮੀਸਾ
ਹਗਿਰਾਹਦੇਂਦਾਜਾਣੀਐ॥੨੩॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੧ ॥ਪਉਣੁਪਾਣੀ
ਅਗਨਿਜੀਉਤਿਨਕਿਆਖੁਸੀਆਕਿਆਪੀੜ॥ਧਰਤੀਪਾਤਾਲੀਆਕਾਸੀਇਕਿਦ
ਰਿਰਹਨਿਵਜੀਰ॥ਇਕਨਾਵਡੀਆਰਜਾਇਕਿਮਰਿਹੋਹਿਜਹੀਰ॥ਇਕਿਦੇਖਾਹਿ
ਨਿਖੁਟੈਨਾਹੀਇਕਿਸਦਾਫਿਰਹਿਫਕੀਰ॥ਹੁਕਮੀਸਾਜੇਹੁਕਮੀਢਾਹੇਏਕਚਸੇਮਹਿਲਖ
ਸਭੁਕੋਨਥੈਨਥਿਆਬਖਸੇਤੋੜੇਨਥ॥ਵਰਨਾਚਿਹਨਾਬਾਹਰਾਲੇਖੇਬਾਝੁਅਲਖੁ॥
ਕਿਉਕਥੀਐਕਿਉਆਖੀਐਜਾਪੈਸਚੋਸਚੁ॥ਕਰਣਾਕਥਨਾਕਾਰਸਭਨਾਨਕਆਪਿਅ
ਕਥੁ॥ਅਕਥਕੀਕਥਾਸੁਣੇਇ॥ਰਿਧਿਬੁਧਿਸਿਧਿਗਿਆਨੁਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥

ਮਹਲਾ੧ ॥ਅਜਰੁਜਰੈਤਨਉਕੁਲਬੰਧੁ॥ਪੂਜੈਪ੍ਰਾਣਹੋਵੈਥਿਰੁਕੰਧੁ॥ਕਹਾਂਤੇਆ
ਇਆਕਹਾਂਏਹੁਜਾਣੁ॥ਜੀਵਤਮਰਤਰਹੈਪਰਵਾਣੁ॥ਹੁਕਮੈਬੂਝੈਤਤੁਪਛਾਣੈ॥ਇਹੁ
ਪਰਸਾਦੁਗੁਰੂਤੇਜਾਣੈ॥ਹੋਂਦਾਫੜੀਅਗੁਨਾਨਕਜਾਣੁ॥ਨਾਹਉਨਾਮੈਜੂਨੀਪਾਣੁ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ਪੜੀਐਨਾਮੁਸਲਾਹਹੋਰਿਬੁਧੀਮਿਥਿਆ॥ਬਿਨੁਸਚੇਵਾਪਾਰਜਨਮੁਬਿ
ਰਥਿਆ॥ਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁਨਕਿਨਹੀਪਾਇਆ॥ਸਭੁਜਗੁਗਰਬਿਗੁਬਾਰੁਤਿਨ
ਸਚੁਨਭਾਇਆ॥ਚਲੇਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਤਾਵਣਿਤਤਿਆ॥ਬਲਦੀਅੰਦਰਿਤੇਲੁਦੁ
ਬਿਧਾਘਤਿਆ॥ਆਇਆਉਠੀਖੇਲੁਫਿਰੈਉਵਤਿਆ॥ਨਾਨਕਸਚੈਮੇਲੁਸਚੈ
ਰਤਿਆ॥੨੪॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੧ ॥ਪਹਿਲਾਂਮਾਸਹੁਨਿੰਮਿਆ
ਮੈਅੰਦਰਿਵਾਸੁ॥ਜੀਉਪਾਇਮਾਸੁਮੁਹਿਮਿਲਿਆਹਡੁਚੰਮੁਤਨੁਮਾਸੁ॥ਮਾਸਹੁਬਾਹਰਿ
ਕਢਿਆਮੰਮਾਮਾਸੁਗਿਰਾਸੁ॥ਮੁਹੁਮਾਸੈਕਾਜੀਭਮਾਸੈਕੀਮਾਸੈਅੰਦਰਿਸਾਸੁ॥ਵਡਾਹੋ
ਆਵੀਆਹਿਆਘਰਿਲੈਆਇਆਮਾਸੁ॥ਮਾਸਹੁਹੀਮਾਸੁਊਪਜੈਮਾਸਹੁਸਭੋ
ਸਾਕੁ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਹੁਕਮੁਬੁਝੀਐਤਾਂਕੋਆਵੈਰਾਸਿ॥ਆਪਿਛੁਟੇਨਹਛੂ
ਟੀਐਨਾਨਕਬਚਨਿਬਿਣਾਸੁ॥੧॥ ॥ਜਨੁਖੂਤਮਨਆਖੂ॥ ਮ:੧
ਮਾਸੁਮਾਸੁਕਰਿਮੂਰਖੁਝਗੜੇਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਨਹੀਜਾਣੈ॥ਕਉਣੁਮਾਸੁਕਉਣੁਸ
ਗੁਕਹਾਵੈਕਿਸੁਮਹਿਪਾਪਸਮਾਣੇ॥ਗੈਂਡਾਮਾਰਿਹੋਮਜਗਕੀਏਦੇਵਤਿਆਕੀਬਾਣੇ
ਮਾਸੁਛੋਡਿਬੈਸਿਨਕੁਪਕੜਹਿਰਾਤੀਮਾਣਸਖਾਣੇ॥ਫੜੁਕਰਿਲੋਕਾਂਨੋਦਿਖਲਾਵਹਿ
ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਨਹੀਸੂਝੈ॥ਨਾਨਕਅੰਧੇਸਿਉਕਿਆਕਹੀਐਕਹੈਨਕਹਿਆਬੂਝੈ॥
ਅੰਧਾਸੋਇਜਿਅੰਧੁਕਮਾਵੈਤਿਸੁਰਿਦੈਸਿਲੋਚਨਨਾਹੀ॥ਮਾਤਪਿਤਾਕੀਰਕਤੁਨਿਪੰਨੇ
ਮਛੀਮਾਸੁਨਖਾਂਹੀ॥ਇਸਤ੍ਰੀਪੁਰਖੈਜਾਂਨਿਸਿਮੇਲਾਓਥੈਮੰਧੁਕਮਾਹੀ॥ਮਾਸਹੁਨਿੰ
ਮੇਮਾਸਹੁਜੰਮੇਹਮਮਾਸੈਕੇਭਾਂਡੇ॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕਛੁਸੂਝੈਨਾਹੀਚਤੁਰੁਕਹਾਵੈਪਾਂਡੇ
ਬਾਹਰਕਾਮਾਸੁਮੰਦਾਸੁਆਮੀਘਰਕਾਮਾਸੁਚੰਗੇਰਾ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਮਾਸਹੁਹੋਏਜੀ
ਇਲਇਆਵਾਸੇਰਾ॥ਅਭਖੁਭਖਹਿਭਖੁਤਜਿਛੋਡਹਿਅੰਧੁਗੁਰੂਜਿਨਕੇਰਾ॥ਮਾ
ਸਹੁਨਿੰਮੇਮਾਸਹੁਜੰਮੇਹਮਮਾਸੈਕੇਭਾਂਡੇ॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕਿਛੁਸੂਝੈਨਾਹੀਚੁ

ਭੁਕਣਾਵੈਂਪਾਂਡੇ।ਆਸੁਪੁਰਾਣੀਆਸੁਕਤੇਬੀਰਤੁਜੁਗਿਆਸੁਕਮਾਣਾ।ਜੀਜਿਕਾਜਿ
ਵੀਆ।ਤਿਸੁਣਾਵੈਂਓਥੈਂਅਸੁਮਾਣਾ।ਇਸਤ੍ਰੀਪੁਰਖਨਿਪਜਤਿਆਸਤੁਪਾਤਸਾਤਸੁ
ਲਿਤਾਨਾ।ਜੇਓਇਦਿਸਤਿਨਰਕਿਜੰਦੇਂਤਾਉਨਕਾਦਾਨੁਨਲੈਨਾ।ਦੇਂਦਾਨਰਕਿਸੁਰਗਿ
ਲੈਦੇਖਤੁਏਤੁਪਿੜਣਾ।ਆਪਿਨਬੁਝੈਂਲੋਕਬੁਝਾਏਪਾਂਡੇਖਰਾਸਿਆਣਾ।ਪਾਂਡੇ
ਤੂਜਾਣੈਂਹੀਨਾਹੀਕਿਥਹੁਆਸੁਉਪੰਨਾ।ਤੋਇਅਹੁਅੰਨੁਕਮਾਦੁਕਪਾਹਾਂਤੋਇਅਹੁ
ਤ੍ਰਿਭਵਣਗੰਨਾ।ਤੋਉਆਖੈਹਉਬਹੁਬਿਧਿਹਛਾਤੋਐਬਹੁਤੁਬਿਕਾਰਾ।ਏਤੇਰਸਛੋਡਿ
ਹੋਵੈਸੰਨਿਆਸੀਨਾਨਕੁਕਹੈਵਿਚਾਰਾ॥੨॥ ।ਪਉੜੀ। ।ਤਉਕਿਆ
ਆਖਾਂਇਕਜੀਭਤੇਰਾਅੰਤੁਨਕਿਨਹੀਪਾਇਆ।ਸਚਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਸੇਤੁਝਹੀ
ਮਾਹਿਸਮਾਇਆ।ਇਕਿਭਗਵਾਵੇਸੁਕਰਿਭਰਮਦੇਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਆ
ਦੇਸਦਿਸੰਤਰਿਭਵਿਥਕੇਤੁਧੁਅੰਦਰਿਆਪੁਲੁਕਾਇਆ।ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਤੰਨੁਹੈਕ
ਰਿਚਾਨਣੁਆਪਿਦਿਖਾਇਆ।ਆਪਣਾਆਪੁਪਛਾਣਿਆਗੁਰਮਤੀਸਚਿਸ
ਮਾਇਆ।ਆਵਾਗਉਣੁਬਜਾਰੀਆਬਾਜਾਰੁਜਿਨੀਰਚਾਇਆ।ਇਕੁਥਿਰੁ
ਸਚਾਸਾਲਾਹਣਾਜਿਨਮਨਿਸਚਾਭਾਇਆ॥੨੫॥ ।ਸਲੋਕੁ।ਮਹਲਾ੧
ਨਾਨਕਮਾਇਆਕਰਮਬਿਰਖੁਫਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਫਲੁਵਿਸੁ।ਸਭਕਾਰਣਕਰਤਾਕਰੇਜਿ
ਸੁਖਵਾਲੇਤਿਸੁ॥੧॥ ਮਃ੨ ।ਨਾਨਕਦੁਨੀਆਕੀਆਵਡਿਆਈਆਅਗੀਸੇ
ਤੀਜਾਲਿ।ਏਜਲੀਈਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਇਕਨਚਲੀਆਨਾਲਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ।
ਸਿਰਿਸਿਰਿਹੋਇਨਿਬੇੜੁਹੁਕਮਿਚਲਾਇਆ।ਤੇਰੈਹਥਿਨਿਬੇੜੁਤੂਹੈਮਨਿਭਾਇਆ।ਕਾ
ਲੁਚਲਾਏਬੰਨਿਕੋਇਨਰਖਸੀ।ਜਰੁਜਰਵਾਣਾਕੰਨਿਚੜਿਆਨਚਸੀ।ਸਤਿਗੁਰੁਬੋਹਿ
ਥੁਬੇੜੁਸਚਾਰਖਸੀ।ਅਗਨਿਭਖੈਭੜਹਾੜੁਅਨਦਿਨੁਭਖਸੀ।ਫਾਥਾਚੁਗੈਚੋਗਹੁਕ
ਮੀਛੁਟਸੀ।ਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਗੁਕੂੜੁਨਿਖੁਟਸੀ॥੨੬॥ ।ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੧
ਘਰਮਹਿਘਰੁਦੇਖਾਇਦੇਇਸੋਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ।ਪੰਚਸਬਦਧੁਨਿਕਾਰਧੁਨਿਤਹ
ਬਾਜੈਸਬਦੁਨੀਸਾਣੁ।ਦੀਪਲੋਅਪਾਤਾਲਤਹਖੰਡਮੰਡਲਹੈਰਾਨੁ।ਤਾਰਘੋਰ
ਬਾਜਿੰਤ੍ਰਤਹਸਾਚਿਤਖਤਿਸੁਲਤਾਨੁ।ਸੁਖਮਨਕੈਘਰਿਰਾਗੁਸੁਨਿਸੁੰਨਿਮੰਡਲਿਲਿਵ

ਵਲਾਇਆ ॥ ਅਕਥੁ ਕਥਾ ਵੀਚਾਰੀਐ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਉਲਟਿ ਕਮਲੁ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਿ ਭਰਿਆ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਇਆ ॥ ਅਜਪਾ ਜਾਪੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ
ਸਮਾਇਆ ॥ ਸਭਿ ਸਖੀਆ ਪੰਚੇ ਮਿਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥ ਸਬਦੁ ਖੋਜਿ
ਇਹੁ ਘਰੁ ਲਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚਿਲਿਮਿਲਿ
ਬਿਸੀਅਰ ਦੁਨੀਆ ਫਨੀ ॥ ਕਾਲੂਬਿ ਅਕਲ ਮਨ ਗੋਰ ਨ ਮਾਨੀ ॥ ਮਨ ਕਮੀਨ ਕ
ਮਤਰੀਨ ਤੂ ਦਰੀਆਉ ਖੁਦਾਇਆ ॥ ਏਕੁ ਚੀਜੁ ਮੁਝੈ ਦੇਹਿ ਅਵਰ ਜਹਰ ਚੀਜ ਨ ਭਾ
ਇਆ ॥ ਪੁਰਾਬ ਖਾਮ ਕੂਜੈ ਹਿਕਮਤਿ ਖੁਦਾਇਆ ॥ ਮਨ ਤੁਆਨਾ ਤੂ ਕੁਦਰਤੀ ਆ
ਇਆ ॥ ਸਗ ਨਾਨਕ ਦੀਬਾਨ ਮਸਤਾਨਾ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥ ਆਤਸ ਦੁਨੀਆ ਖੁ
ਨਕ ਨਾਮੁ ਖੁਦਾਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ਨਵੀ ਮ: ੫ ॥ ਸਭੋ ਵਰਤੈ ਚਲਤੁ ਚਲਤੁ
ਵਖਾਣਿਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਿਆ ॥ ਲਥੇ ਸਭਿ ਵਿਕਾਰ ਸਬ
ਦਿ ਨੀਸਾਣਿਆ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੁ ਭਏ ਨਿਕਾਣਿਆ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਦਾਤਾਰੁ
ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣਿਆ ॥ ਪਰਗਟੁ ਭਇਆ ਸੰਸਾਰਿ ਮਿਹਰ ਛਾਵਾਣਿਆ ॥ ਆਪੇ ਬ
ਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ਖਸਮਿ ਭਾਣਿਆ ॥੨੭॥
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਕਾਗਦੁ ਕਲਮ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਭਾਂਡਾ ਧਨੁ ਮਸੁ ॥ ਧੰਨੁ ਲਿਖਾ
ਰੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਲਿਖਾਇਆ ਸਚੁ ॥੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਆਪੇ ਪਟੀ ਕਲਮ
ਆਪਿ ਉਪਰਿ ਲੇਖੁ ਭਿ ਤੂੰ ॥ ਏਕੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਦੂਜਾ ਕਾਹੇ ਕੂ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ਤੂ ਰਹਿ
ਆ ਸਮਾਈ ॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਦਾ ਤੁਧੁ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਤੂ ਅਲਖ ਅ
ਗੋਚਰੁ ਅਗਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਦਿਖਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਦੁਖੁ ਭਰਮੁ ਹੈ ਗੁਰ
ਗਿਆਨਿ ਗਵਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਿਸੁ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਸੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਤੂ
ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ॥ ਜਿਤੁ ਤੂ ਲਾਇਹਿ ਸਚਿਆ ਤਿ
ਤੁ ਕੋ ਲਗੈ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੨੮॥੧॥ ਸਲੋਕ ਵਾਰ ਨਾਲਿ ॥ ੫੮ ॥ ~~ਸ਼ਕ~~ਰਕ
ਜੁਮਲਾ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ [illegible]੨ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੪ ॥ ਵਾਰ ॥ ੧ ॥ ਜੁਮਲਾ ॥ ੭੧ ॥

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰੁ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀਕੀ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੇਵੀਲੇ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ॥ ਭਗਤਿ ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ ਜਾਚਹਿ ਸੰਤ ਜਨ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਜਾਂ ਚੈ ਘਰਿ ਦਿਗ ਦਿਸੈ ਸਰਾਇਚਾ ਬੈਕੁੰਠ ਭਵਨ ਚਿਤ੍ਰਸਾਲਾ ਸਪਤ ਲੋਕ ਸਾ
ਮਾਨਿ ਪੂਰੀਅਲੇ॥ ਜਾਂ ਚੈ ਘਰਿ ਲਛਿਮੀ ਕੁਆਰੀ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੀਵੜੇ ਕਉਤਕੁ ਕਾ
ਲੁ ਬਪੁੜਾ ਕੋਟਵਾਲੁ ਸੁ ਕਰਾ ਸਿਰੀ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਰਾਜਾ ਸ੍ਰੀ ਨਰਹਰੀ॥੧॥ ਜਾਂ ਚੈ ਘ
ਰਿ ਕੁਲਾਲੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਚਤੁਰ ਮੁਖੁ ਡਾਂਵੜਾ ਜਿਨਿ ਬਿਸ੍ਵ ਸੰਸਾਰੁ ਰਾਚੀਅਲੇ॥ ਜਾਂ ਚੈ ਘਰਿ
ਈਸਰੁ ਬਾਵਲਾ ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਤਤ ਸਾਰਖਾ ਗਿਆਨੁ ਭਾਖੀਅਲੇ॥ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਜਾਂ ਚੈ ਡਾਂ
ਗੀਆ ਦੁਆਰੈ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤੁ ਲੇਖੀਆ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਪਰੁਲੀ ਪ੍ਰਤਿਹਾਰੁ॥ ਸੋੁ
ਐਸਾ ਰਾਜਾ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲੁ॥੨॥ ਜਾਂ ਚੈ ਘਰਿ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਰਿਖੀ ਬਪੁੜੇ ਢਾਢੀਆ
ਗਾਵੰਤ ਆਛੈ॥ ਸਰਬ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁ ਰੂਪੀਆ ਅਨਗਰੂਆ ਆਖਾੜਾ ਮੰਡਲੀਕ
ਬੋਲ ਬੋਲਹਿ ਕਾਛੇ॥ ਚਉਰ ਢੂਲ ਜਾਂ ਚੈ ਹੈ ਪਵਣੁ॥ ਚੇਰੀ ਸਕਤਿ ਜੀਤਿ ਲੇ ਭਵ
ਣੁ॥ ਅੰਡ ਟੂਕ ਜਾਂ ਚੈ ਭਸਮਤੀ॥ ਸੋੁ ਐਸਾ ਰਾਜਾ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਪਤੀ॥੩॥ ਜਾਂ ਚੈ ਘਰਿ
ਕੂਰਮਾ ਪਾਲੁ ਸਹਸ੍ਰ ਫਨੀ ਬਾਸਕੁ ਸੇਜ ਵਾਲੂਆ॥ ਅਠਾਰਹ ਭਾਰ ਬਨਾਸਪਤੀ ਮਾ
ਲਣੀ ਛਿਨਵੈ ਕਰੋੜੀ ਮੇਘ ਮਾਲਾ ਪਾਣੀਹਾਰੀਆ॥ ਨਖ ਪ੍ਰਸੇਵ ਜਾ ਚੈ ਸੁਰਸਰੀ॥ ਸਪ
ਤ ਸਮੁੰਦ ਜਾਂ ਚੈ ਘਿੜੰਥਲੀ॥ ਏਤੇ ਜੀਅ ਜਾਂ ਚੈ ਵਰਤਣੀ॥ ਸੋੁ ਐਸਾ ਰਾਜਾ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧ
ਣੀ॥੪॥ ਜਾਂ ਚੈ ਘਰਿ ਨਿਕਟਿ ਵਰਤੀ ਅਰਜਨੁ ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਅੰਬਰੀਕੁ ਨਾਰਦੁ ਨੇਜੈ ਸਿ
ਧ ਬੁਧ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਬਾਨਵੈ ਹੇਲਾ॥ ਏਤੇ ਜੀਅ ਜਾਂ ਚੈ ਹਹਿ ਘਰੀ॥ ਸਰਬ ਬਿਆਪ
ਕ ਅੰਤਰ ਹਰੀ॥ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਦੇਉ ਤਾਂ ਚੀ ਆਣਿ॥ ਸਗਲ ਭਗਤ ਜਾ ਚੈ ਨੀਸਾਣਿ॥੫
॥੧॥ ॥ਮਲਾਰ॥ ॥ਮੋ ਕਉ ਤੂੰ ਨ ਬਿਸਾਰਿ ਤੂ ਨ ਬਿਸਾਰਿ॥ ਤੂ ਨ ਬਿਸਾ
ਰੇ ਰਾਮਈਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਲਾਵੰਤੀ ਇਹੁ ਭ੍ਰਮੁ ਜੋ ਹੈ ਮੁਝ ਊਪਰਿ ਸਭ ਕੋਪਿ
ਲਾ॥ ਸੂਦੁ ਸੂਦੁ ਕਰਿ ਮਾਰਿ ਉਠਾਇਓ ਕਹਾ ਕਰਉ ਬਾਪ ਬੀਠੁਲਾ॥੧॥ ਮੂਏ ਹੂਏ ਜਉ
ਮੁਕਤਿ ਦੇਹੁਗੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇਲਾ॥ ਏ ਪੰਡੀਆ ਮੋ ਕਉ ਢੇਢ ਕਹਤ ਤੇਰੀ ਪੈਜ ਪਿ
ਛੰਉਡੀ ਹੋਇਲਾ॥੨॥ ਤੂ ਜੁ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈਂ ਅਤਿਭੁਜ ਭਇਓ ਅ

ਪਰਲਾ॥ਫੇਰਿਦੀਆਦੇਹੁਰਾਨਾਮੇਕਉਪੰਡੀਅਨਕਉਪਿਛਵਾਰਲਾ॥੩॥੨॥

ਮਲਾਰਬਾਣੀਭਗਤਿਰਵਿਦਾਸਜੀਕੀ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਨਾਗਰਜਨਾਮੇਰੀਜਾਤਿਬਿਖਿਆਤਚੰਮਾਰੰ॥ਰਿਦੈਰਾਮਗੋਬਿੰਦਗੁਨਸਾਰੰ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਸੁਰਸਰੀਸਲਲਕ੍ਰਿਤਬਾਰੁਨੀਰੇਸੰਤਜਨਕਰਤਨਹੀਪਾਨੰ॥ਸੁਰਾਅਪਵਿਤ੍ਰ
ਨਤਅਵਰਜਲਰੇਸੁਰਸਰੀਮਿਲਤਨਹਿਹੋਇਆਨੰ॥੧॥ਤਰਤਾਰਅਪਵਿਤ੍ਰਕਰਿ
ਮਾਨੀਐਰੇਜੈਸੇਕਾਗਰਾਕਰਤਬੀਚਾਰੰ॥ਭਗਤਿਭਾਗਉਤੁਲਿਖੀਐਤਿਹਊਪਰੇਪੂ
ਜੀਐਕਰਿਨਮਸਕਾਰੰ॥੨॥ਮੇਰੀਜਾਤਿਕੁਟਬਾਂਢਲਾਢੋਰਢੋਵੰਤਾਨਿਤਹਿਬਨਾਰ
ਸੀਆਸਪਾਸਾ॥ਅਬਬਿਪ੍ਰਪਰਧਾਨਤਿਹਿਕਰਹਿਡੰਡਉਤਿਤੇਰੇਨਾਮਸਰਣਾਇਰਵਿ
ਦਾਸਦਾਸਾ॥੩॥੧॥ ॥ਮਲਾਰ॥ ॥ਹਰਿਜਪਤਤੇਊਜਨਾਪਦਮਕਵਲਾ
ਸਪਤਿਤਾਸਸਮਤੁਲਿਨਹੀਆਨਕੋਊ॥ਏਕਹੀਏਕਅਨੇਕਹੋਇਬਿਸਥਰਿਓਆ
ਨਰੇਆਨਭਰਪੂਰਿਸੋਊ॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੈਭਾਗਵਤੁਲੇਖੀਐਅਵਰੁਨਹੀਪੇਖੀਐ
ਤਾਸਕੀਜਾਤਿਆਛੋਪਛੀਪਾ॥ਬਿਆਸਮਹਿਲੇਖੀਐਸਨਕਮਹਿਪੇਖੀਐ
ਨਾਮਕੀਨਾਮਨਾਸਪਤਦੀਪਾ॥੧॥ਜਾਕੈਈਦਬਕਰੀਦਕੁਲਗਊਰੇਬਧੁਕਰਹਿਮਾ
ਨੀਅਹਿਸੇਖਸਹੀਦਪੀਰਾ॥ਜਾਕੈਬਾਪਵੈਸੀਕਰੀਪੂਤੁਐਸੀਸਰੀਤਿਹੂਰੇਲੋਕ
ਪਰਸਿਧਕਬੀਰਾ॥੨॥ਜਾਕੇਕੁਟੰਬਕੇਢੇਢਸਭਢੋਰਢੋਵੰਤਫਿਰਹਿਅਜਹੁਬੰਨਾ
ਰਸੀਆਸਪਾਸਾ॥ਆਚਾਰਸਹਿਤਬਿਪ੍ਰਕਰਹਿਡੰਡਉਤਿਤਿਨਤਨੈਰਵਿਦਾਸਦਾਸਾਨ
ਦਾਸਾ॥੩॥੨॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਲਾਰ॥

ਮਿਲਤੁਪਿਆਰੋਪ੍ਰਾਨਨਾਥੁਕਵਨਭਗਤਿਤੇ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਪਾਈਪਰਮਗਤੇ॥ਰਹਾਉ॥
ਮੈਲੇਕਪਰੇਕਹਾਲਉਧੋਵਉ॥ਆਵੈਗੀਨੀਦਕਹਾਲਗੁਸੋਵਉ॥੧॥ਜੋਈਜੋਈਜੋ
ਰਿਓਸੋਈਸੋਈਫਾਟਿਓ॥ਝੂਠੈਬਨਜਿਉਠਿਹੀਗਈਹਾਟਿਓ॥੨॥ਕਹੁਰਵਿਦਾਸ
ਭਇਓਜਬਲੇਖੋ॥ਜੋਈਜੋਈਕੀਨੋਸੋਈਸੋਈਦੇਖਿਓ॥੩॥੩॥੫॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੪ ॥ਘਰੁ੧ ॥ਚਉਪਦੇ॥

ਮੇਰਾਮਨੁਸਾਧਜਨਾਂਮਿਲਿਹਰਿਆ॥ਹਉਬਲਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਸਾਧਜਨਾਕਉ
ਮਿਲਿਸੰਗਤਿਪਾਰਿਉਤਰਿਆ॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭਅਪਨੀ
ਹਮਸਾਧਜਨਾਪਗਪਰਿਆ॥ਧਨੁਧਨੁਸਾਧਜਿਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਨਿਆਮਿਲਿਸਾ
ਧੂਪਤਿਤਉਧਰਿਆ॥੧॥ਮਨੂਆਚਲੈਚਲਨਬਹੁਬਹੁਬਿਧਿਮਿਲਿਸਾਧੂਵਸ
ਗਤਿਕਰਿਆ॥ਜਿਉਜਲਤੰਤੁਪਸਾਰਿਓਬਧਕਿਗ੍ਰਸਿਮੀਨਾਵਸਿਗਤਿਖਰਿਆ
॥੨॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਸੰਤਭਲਨੀਕੇਮਿਲਿਸੰਤਜਨਾਮਲੁਲਹੀਆ॥ਹਉਮੈਦੁਰਤੁਗ
ਇਆਸਭੁਨੀਕਰਿਜਿਉਸਾਬੁਨਿਕਾਪਰੁਕਰਿਆ॥੩॥ਮਸਤਕਿਲਿਲਾਟਿਲਿ
ਖਿਆਧੁਰਿਠਾਕੁਰਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਚਰਨਉਰਧਰਿਆ॥ਸਭੁਦਾਲਦੁਦੂਖਭੰਜਪ੍ਰ
ਭੁਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਉਧਰਿਆ॥੪॥੧॥ ॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੪
ਮੇਰਾਮਨੁਸੰਤਜਨਾਪਗਰੇਨ॥ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਨੀਮਿਲਿਸੰਗਤਿਮਨੁਕੋਰਾਹਰਿਰੰ
ਗਿਭੇਨਾ॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਅਚਿਤਅਚੇਤਨਜਾਨਹਗਤਿਮਿਤਿਗੁਰਿਕੀਏਸੁਚਿਤਚਿ
ਤੇਨਾ॥ਪ੍ਰਭਿਦੀਨਦਇਆਲਿਕੀਓਅੰਗੀਕ੍ਰਿਤੁਮਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੇਨਾ॥੧॥ਹਰਿਕੇ
ਸੰਤਮਿਲਹਿਮਨਪ੍ਰੀਤਮਕਟਿਦੇਵਉਹੀਅਰਾਤੇਨਾ॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਮਿਲੇਹਰਿਮਿਲਿਆ
ਹਮਕੀਏਪਤਿਤਪਵੇਨਾ॥੨॥ਹਰਿਕੇਜਨਊਤਮਜਗਿਕਹੀਅਹਿਜਿਨਮਿਲਿਆਪਾ
ਥਰਸੇਨਾ॥ਜਨਕੀਮਹਿਮਾਬਰਨਿਨਸਾਕਉਓਇਊਤਮਹਰਿਹਰਿਕੇਨਾ॥੩॥ਤੁਮਹ
ਰਿਸਾਹਵਡੇਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਹਮਵਣਜਾਰੇਰਾਸਿਦੇਨਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਦਇਆਪ੍ਰਭਧਾ
ਰਹੁਲਦਿਵਾਖਰੁਹਰਿਹਰਿਲੇਨਾ॥੪॥੨॥ ॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੪
ਘਰੁ੧ ॥ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮਪਰਗਾਸਾ॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਨੀ
ਵਿਚੇਗਿਰਹਉਦਾਸਾ॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਹਰਿਹਿਰਦੈਜਪਿਓਨਾਮੁਨਰਹਰਿਪ੍ਰਭਿਕ੍ਰਿ

ਧਰੀ ਕਿਰਪਾਸਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਮਨੁ ਬਿਗਸਿਆ ਉਦਮ ਭਏ ਮਿਲਨ
ਕੀ ਆਸਾ ॥੧॥ ਹਮ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਜਿਤਨੇ ਸਾਸ ਲੀਏ ਹਮ ਗ੍ਰਾਸ ॥
ਕਿਲਬਿਖ ਦਹਨ ਭਏ ਖਿਨ ਅੰਤਰਿ ਤੂਟਿ ਗਏ ਮਾਇਆ ਕੇ ਫਾਸਾ ॥੨॥ ਕਿਆ
ਹਮ ਕਿਰਮ ਕਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਰਖੇ ਪ੍ਰਭ ਤਾਸਾ ॥ ਅਵਗਨੀਆਰੇ ਪਾ
ਥਰ ਭਾਰੇ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਤਰੇ ਤਰਾਸਾ ॥੩॥ ਜੇਤੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੀ ਜਗਦੀਸਰਿ
ਤੇ ਸਭਿ ਊਚ ਹਮ ਨੀਚ ਬਿਖਿਆਸਾ ॥ ਹਮਰੇ ਅਵਗੁਨ ਸੰਗਿ ਗੁਰ ਮੇਟੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ
ਲੀਏ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਾ ॥੪॥੩॥ ॥ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਰਾ
ਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿਓ ਗੁਰ ਵਾਕ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਗਦੀਸਰਿ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ
ਗਇਓ ਸਭ ਝਾਕ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਰੰਗ ਹਰਿ ਕੇਰੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਰਵਿਓ ਗੁ
ਪਲਾਕ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਉਘਰਿ ਗਏ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਤਾਕ ॥੧॥ ਸੰ
ਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਸੋਭਾ ਜਿਨ ਉਰਿ ਧਾਰਿਓ ਹਰਿ ਰਸਿਕ ਰਸਾਕ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰ
ਤ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਜੈਸੇ ਗਊ ਦੇਖਿ ਬਛਰਾਕ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮ
ਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇ ਜਨ ਊਤਮ ਜਨਕ ਜਨਾਕ ॥ ਤਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਬਾਸੁ ਬਸਾਨੀ ਛੂਟਿ
ਗਈ ਮੁਸਕੀ ਮੁਸਕਾਕ ॥੩॥ ਤੁਮਰੇ ਜਨ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀਏ ਹਰਿ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਆਪਨ
ਅਪਨਾਕ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸਖਾ ਹਰਿ ਭਾਈ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬੰਧਪ ਹਰਿ ਸਾਕ ॥੪॥੪॥
ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ
॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਸਤੁ ਮਾਇਆਗੜ੍ਹਿ ਵੇੜ੍ਹੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਲੀਓ ਗੜੁ ਜੀਤਿ
॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਥਿਆ ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ ਬਹੁ ਭ੍ਰਮਿਆ ਲੁਬਧੋ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਮੋਹ ਪ੍ਰੀਤਿ
॥ ਜੈਸੇ ਤਰਵਰ ਕੀ ਤੁਛ ਛਾਇਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਦੇਹ ਭੀਤਿ ॥੧॥ ਹਮਰੇ
ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਨ ਊਤਮ ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ॥+ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਹਰਿ ਜਨ
ਨੀਕੇ ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਮਨੁ ਰੰਗਿ ਰੰਗੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਹੈ ਨ ਉਤਰੈ ਕਬਹੂ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੩॥ ਹਮ ਬਹੁ ਪਾਪ ਕੀਏ ਅਪਰਾਧੀ ਗੁਰਿ ਕਾਟੇ ਕ
ਟਿਤ ਕਟੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਮੁਖਿ ਅਉਖਧੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤਿ ॥੪॥੫॥

ਪਰਚੈ ਰਾਮੁ ਰਵਿਆ ਘਟ
ਅੰਤਰਿ ਅਸਥਿਰੁ
ਰਾਮੁ ਰਵਿਆ ਰੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ
੨॥

੫॥ ॥ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ਘਰੁ ੧ ॥ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮਜਗੰ ੭੨੯
ਨਾਥਾ॥ਘੂਮਨਘੇਰਿਪਰੇਬਿਖੁਬਿਖਿਆਸਤਿਗੁਰਿਕਾਢਿਲੀਏਦੇਹਾਥ॥ਰਹਾਉ
ਸੁਆਮੀਅਭੈਨਿਰੰਜਨਨਰਹਰਿਤੁਮਰਾਖਿਲੇਹੁਹਮਪਾਪੀਪਾਥ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਬਿਖਿ
ਆਲੋਭਿਲੁਭਤੇਕਾਸਟਲੋਹਤਰੇਸੰਗਿਸਾਥ॥੧॥ਤੁਮਵਡਪੁਰਖਬਡਅਗਮ
ਅਗੋਚਰਹਮਢੂਢਿਰਹੇਪਾਈਨਹੀਹਾਥ॥ਤੂਪਰੈਪਰੈਅਪਰੰਪਰੁਸੁਆਮੀ
ਤੂਆਪਨਜਾਨਹਿਆਪਿਜਗੰਨਾਥ॥੨॥ਅਦ੍ਰਿਸਟਅਗੋਚਰਨਾਮਧਿਆਏਸਤਸੰਗ
ਤਿਮਿਲਿਸਾਧੂਪਾਥ॥ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਨੀਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਹਰਿਜਪਿਓਅ
ਕਥਕਥਕਾਥ॥੩॥ਹਮਰੇਪ੍ਰਭਜਗਦੀਸਗੁਸਾਈਹਮਰਾਖਿਲੇਹੁਜਗੰਨਾਥ॥ਜ
ਨਨਾਨਕੁਦਾਸੁਦਾਸਦਾਸਨਕੋਪ੍ਰਭਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਰਾਖਹੁਜਨਸਾਥ॥੪॥੬॥
ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੪ ॥ਘਰੁ੫ ॥ਪੜਤਾਲ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਨਜਾਪਹੁਰਾਮਗੁਪਾਲ॥ਹਰਿਰਤਨਜਵੇਹਰਲਾਲ॥ਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਘੜਿ
ਟਕਸਾਲ॥ਹਰਿਹੋਹੋਕਿਰਪਾਲ॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਰੇਗੁਨਅਗਮਅਗੋਚਰਏਕਜੀ
ਹਕਿਆਕਥੈਬਿਚਾਰੀਰਾਮਰਾਮਰਾਮਲਾਲ॥ਤੁਮਰੀਜੀਅਕਥਕਥਾਤੂਤੂ
ਤੂਹੀਜਾਨਹਿਹਉਹਰਿਜਪਿਭਈਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲ॥੧॥ਹਮਰੇਹਰਿਪ੍ਰਾਨ
ਸਖਾਸੁਆਮੀਹਰਿਮੀਤਾਮੇਰੇਮਨਿਤਨਿਜੀਹਹਰਿਹਰੇਹਰੇਰਾਮਨਾਮਧਨੁਮਾਲ॥ਜਾ
ਕੋਭਾਗੁਤਿਨਿਲੀਓਰੀਸੁਹਾਗੁਹਰਿਹਰਿਹਰੇਹਰੇਗੁਨਗਾਵੈਗੁਰਮਤਿ॥ਹਉਬ
ਲਿਬਲੇਹਉਬਲਿਬਲੇ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਜਪਿਭਈਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲ
॥੨॥੭॥ ॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੫ ॥ਪੜਤਾਲ॥ ॥ਹਰਿਗੁਨ
ਗਾਵਹੁਜਗਦੀਸ॥ਏਕਾਜੀਹਕੀਚੈਲਖਬੀਸ॥ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਸਬਦਿਜਪੀ
ਸ॥ਹਰਿਹੋਹੋਕਿਰਪੀਸ॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਸੁਆਮੀਹਮਲਾਇਹਰਿਸੇਵਾ
ਹਰਿਜਪਿਜਪੇਹਰਿਜਾਪੁਜਪਉਜਗਦੀਸ॥ਤੁਮਰੇਜਨਰਾਮੁਜਪਹਿਤੇਊਤਮ
ਤਿਨਕਉਹਉਘੁਮਿਘੁਮੇਘੁਮਿਘੁਮਿਜੀਸ॥੧॥ਹਰਿਤੁਮਵਡਵਡੇਵਡੇਵਡਊਚੇ
ਸੋਕਰਹਿਜਿਤੁਧੁਭਾਵੀਸ॥ਜਨਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਗੁਰਮਤੀਧਨੁਧੰਨੁਧਨੁਧੰਨੁਧੰਨੁ

ਤੁਮ ਤੂ ਸਾਚੀ ਸਾਹ ॥੮॥ ॥ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ਘਰੁ ੫ ॥ਭਜੁ ਰਾਮੋ
ਮਨਿ ਰਾਮਾ ॥ਜਿਸੁ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖ ਵਡਾਮਾ ॥ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੁ ਭਜੁ ਰਾਮਾ ॥ਬਡ ਹੋ ਹੋ ਭਾਗ
ਮਥਾਮਾ ॥ਰਹਾਉ ॥ਜਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੰਦਰਿ ਹਰਿ ਹੋਤੁ ਜਾਸੁ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਆਨਦੋ ਆਨੰਦ
ਭਜੁ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ॥ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਸਤਿ
ਗੁਰਾ ਸੁਖੁ ਹੋਤੁ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ ਭਜੁ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ॥੧॥ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਧਾਰ ਹ
ਰਿ ਤੁਮ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਤੂ ਤੂ ਤੂ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ॥ਜਨ ਨਾਨਕੋ ਸਰਣਾਗਤੀ ਦੇਹੁ
ਗੁਰਮਤੀ ਭਜੁ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ॥੨॥੯॥ ॥ਰਾਗੁ ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੫
ਸਤਿਗੁਰ ਚਾਟਉ ਪਗ ਚਾਟਾ ॥ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਪਾਧਰ ਬਾਟਾ ॥ਭਜੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਸ ਹ
ਰਿ ਗਾਟਾ ॥ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਲਿਖੇ ਲਿਲਾਟਾ ॥ਰਹਾਉ ॥ਖਟ ਕਰਮ ਕਿਰਿਆ ਕਰਿ ਬਹੁ ਬਹੁ
ਬਿਸਥਾਰ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਜੋਗੀਆ ਕਰਿ ਜਟ ਜਟਾ ਜਟ ਜਾਟਾ ॥ਕਰਿ ਭੇਖ ਨ ਪਾਈਐ ਹਰਿ
ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਗੁ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਤਸੰਗਤੀ ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਸੰਤ ਜਨਾ ਖੋਲਿ ਖੋਲਿ ਕ
ਪਾਟਾ ॥੧॥ਤੂ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ਅਤਿ ਅਗਾਹੁ ਤੂ ਭਰਪੁਰਿ ਰਹਿਆ ਜਲਿ ਥਲੇ
ਹਰਿ ਇਕੁ ਇਕੋ ਇਕ ਏਕੈ ਹਰਿ ਥਾਟਾ ॥ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਬਿਧਿ ਬੂਝਹਿ ਆਪੇ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਘਟਿ ਘਟੇ ਘਟਿ ਘਟੇ ਘਟਿ ਹਰਿ ਘਾਟਾ ॥੨॥੧੦॥ ॥ਰਾਗੁ ਕਲਿਆਨੁ
ਮਹਲਾ ੪ ॥ਪੜਤਾਲ ॥ ਘਰੁ ੫ ॥ਜਪਿ ਮਨ ਗੋਬਿੰਦ ਮਾਧੋ ॥ਹਰਿ
ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧੋ ॥ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਧੋ ॥ਧੁਰਿ ਹੋ ਹੋ ਲਿਖੇ ਲਿਲਾ
ਧੋ ॥ਰਹਾਉ ॥ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਸੰਚਿ ਬਹੁ ਚਿਤੈ ਬਿਕਾਰ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਭਜੁ
ਸੰਤ ਸੰਤ ਸੰਗਤੀ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁਰ ਸਾਧੋ ॥ਜਿਉ ਛੁਹਿ ਪਾਰਸ ਮਨੂਰ ਭਏ ਕੰਚ
ਨਾ ਤਿਉ ਪਤਿਤ ਜਨ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤੀ ਸੁਧ ਹੋਵਤ ਗੁਰਮਤੀ ਸੁਧ ਹਾਧੋ ॥੧॥ਜਿਉ ਕਾਸ
ਟ ਸੰਗਿ ਲੋਹਾ ਬਹੁ ਤਰਤਾ ਤਿਉ ਪਾਪੀ ਸੰਗਿ ਤਰੇ ਸਾਧ ਸਾਧ ਸੰਗਤੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁ
ਰ ਸਾਧੋ ॥ਚਾਰਿ ਬਰਨ ਚਾਰਿ ਆਸ੍ਰਮ ਹੈ ਕੋਈ ਮਿਲੈ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸੋ ਆਪਿ ਤਰੈ ਕੁ
ਲ ਸਗਲ ਤਰਾਧੋ ॥੨॥੧੧॥ ॥ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੫ ॥ਪੜਤਾਲ ॥
ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਹੁ ਭਗਵਾਨਾ ॥ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਪਾਪ ਲਹਾਨਾ ॥੧॥ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਨਿ ਜ

ਸੁਕ ਨਾਰਦ ਹਰਿ ਤੈ ਤੈ ਕਿ ਸ੍ਰਪਨਾ ॥ਰਹਾਉ॥ ਤੇ ਸੇਜਨ ਧਿਆਵਹਿ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ੭੯੦
ਤੇ ਸਾਧੂ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀਆ
ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਜਨਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਭਗਵਾਨਾ ॥੧॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਤੂ ਸੁਆਮੀ ਤੇ
ਸੁਖ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਤੇ ਤਰੇ ਭਵ ਸਿੰਧੁ ਤੇ ਭਗਤ ਹਰਿ ਜਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਸੇਵਾ ਹਮ ਲਾਇ ਹਰੇ ਹਮ
ਲਾਇ ਹਰੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਹਰਿ ਤੂ ਤੂ ਤੂ ਤੂ ਤੂ ਭਗਵਾਨਾ ॥੨॥੬॥੧੨॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗਾਈਐ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ॥ ਦੁਖ ਬਿਦਾਰਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾ ਕਉ ਭੇਟਤ ਹੋ
ਇ ਸਗਲ ਸਿਧਿ ॥ਰਹਾਉ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਸਾਧਾਰੈ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧੀ ਖਿਨ ਮਹਿ ਤਾਰੈ ॥
੧॥ ਜਾ ਕਉ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਦੂਖੁ ਨਹੀ ਤਿਲੁ ਸੁਪਨਾ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਰਾਖੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਚਾਖੈ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਮਇ
ਆ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖੁ ਊਜਲ ਭਇਆ ॥੪॥੧॥ ॥ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫
ਘਰੁ ੨ ॥ਆਰਾਧਉ ਤੁਝਹਿ ਸੁਆਮੀ ਅਪਨੇ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਸਾ
ਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਜਪਨੇ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸਿਓ ਨਾਮੁ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸੁਆਮੀ
ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੧॥ ਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਆਈ ਸਾਂਤਿ ॥ ਠਾਕੁਰ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਬਚਨਾਂਤਿ ॥੨॥ ਸਰਬ ਕ
ਲਾ ਸੋਈ ਪਰਬੀਨ ॥ ਨਾਮ ਮੰਤ੍ਰੁ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥
ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ਜਿਨਿ ਨਾਉ ॥੪॥੨॥ ॥ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨
ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਗਾਉ ਮੇਰੀ ਰਸਨਾਂ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਕਰਿ ਬੰਦਨ ਸੰਤਨ ਊਹਾਂ ਚਰਨ ਗੋ
ਬਿੰਦ ਜੀ ਕੇ ਬਸਨਾ ॥ਰਹਾਉ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਦੁਆਰੁ ਨ ਪਾਵਉ ॥ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਉ ॥੧॥ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰਿ ਦੇਹ ਨ ਸੋਧਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਨੁ ਪਰਬ
ੋਧਾ ॥੨॥ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨ ਬੂਝੀ ਬਹੁ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥
੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਉ ਛੂਟੇ ਜੰਜਾਲਾ ॥੪॥੩॥
ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਐਸੀ ਮਾਂਗੁ ਗੋਬਿਦ ਤੇ ॥ ਟਹਲ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੰਗੁ ਸਾਧੂ ਕਾ ਹਰਿ

ਨਾਮਾਂਜਪਿਪਰਮਗਤੇ॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਜਾਚਰਨਾਠਾਕੁਰਸਰਨਾ॥ਸੋਈਕੁਸਲੁਜੋਪ੍ਰਭਜੀ
ਉਕਰਨਾ॥੧॥ਸਫਲਹੋਤਇਹਦੁਰਲਭਦੇਹੀ॥ਜਾਕਉਸਤਿਗੁਰਮਇਆਕਰੇਹੀ
॥੨॥ਅਗਿਆਨਭਰਮਬਿਨਸੈਦੁਖਡੇਰਾ॥ਜਾਕੈਹ੍ਰਿਦੈਬਸਹਿਗੁਰਪੈਰਾ॥੩॥ਸਾ
ਧਸੰਗਿਰੰਗਿਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨਿਪੂਰਾਪਾਇਆ॥੪॥੪॥
ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ॥ਭਗਤਿਭਗਤਨਹੂਬਨਿਆਈ॥ਤਨਮਨਗਲਤਭਏ
ਠਾਕੁਰਸਿਉਆਪਨਲੀਏਮਿਲਾਈ॥ਗਾਵਨਹਾਰੀਗਾਵੈਗੀਤ॥ਤੇਉਧਰੇਬਸੇਜਿ
ਹਚੀਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੇਖੇਬਿੰਜਨਪਰੋਸਨਹਾਰੈ॥ਜਿਹਭੋਜਨੁਕੀਨੋਤੇਤ੍ਰਿਪਤਾਰੈ॥੨॥ਅਨਿਕ
ਸ੍ਵਾਂਗਕਾਛੇਭੇਖਧਾਰੀ॥ਜੈਸੋਸਾਤੈਸੋਦ੍ਰਿਸਟਾਰੀ॥੩॥ਕਹਨਕਹਾਵਨਸਗਲਜੰ
ਜਾਰ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸਚੁਕਰਣੀਸਾਰੁ॥੪॥੫॥ ॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨
ਤੇਰੋਜਨੁਹਰਿਜਸੁਸੁਨਤਉਮਾਹਿਓ॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਹਿਪ੍ਰਗਾਸੁਪੇਖਿਪ੍ਰਭਕੀਸੋਭਾਜਤਕਤ
ਪੇਖਉਆਹਿਓ॥੧॥ਸਭਤੇਪਰੈਪਰੈਤੇਊਚਾਗਹਿਰਗੰਭੀਰਅਥਾਹਿਓ॥੨॥ਓਤਿਪੋ
ਤਿਮਿਲਿਓਭਗਤਨਕਉਜਨਸਿਉਪਰਦਾਲਾਹਿਓ॥੩॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਗਾਵੈਗੁਣਨਾਨਕਸਹ
ਜਿਸਮਾਧਿਸਮਾਹਿਓ॥੪॥੬॥ ॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ॥[illegible]
ਲਾਇਓ॥ਨਿਰਮਲਸੁਖਮਨਿਸਾਂਤਿਭਈਤਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਿਤਧਿਆਇਓ॥ਰਹਾਉ॥ਸਰ
ਨਿਆਸੋਤਨੁਦੁਖਕੇਦਿਨਸਭਖੁਲਾਇਓ॥੧॥ਪੁੰਨਦਾਨਅਨੇਕਕਿਰਿਆਸਾਧੂਸੰਗਿਸ
ਮਾਇਓ॥ਤਾਪਸੰਤਾਪਮਿਟੇਨਾਨਕਬਾਹੁੜਿਕਾਲੁਨਖਾਇਓ॥੨॥੧੧॥ ॥ਕਾਨੜਾਮ
ਹਲਾ੫ ॥ਸੰਤਨਪਹਿਆਪਿਉਧਾਰਨਆਇਓ॥ਦਰਸਨਭੇਟਤਹੋਤਪੁਨੀਤਾਹਰਿ
ਹਰਿਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਟੇਰੋਗਭਏਮਨਨਿਰਮਲਹਰਿਹਰਿਅਉਖਧੁਖਾਇਓ
॥੨॥ਅਸਥਿਤਭਏਬਸੇਸੁਖਥਾਨਾਬਹੁਰਿਨਕਤਹੂਧਾਇਓ॥੩॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਤਰੇਕੁ
ਲਲੋਗਾਨਾਨਕਲਿਪਤਨਮਾਇਓ॥੪॥੭॥ ॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨
ਬਿਸਰਿਗਈਸਭਤਾਤਿਪਰਾਈ॥ਜਬਤੇਸਾਧਸੰਗਤਿਮੋਹਿਪਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਕੋਬੈ
ਰੀਨਹੀਬਿਗਾਨਾਸਗਲਸੰਗਿਹਮਕਉਬਨਿਆਈ॥੧॥ਜੋਪ੍ਰਭਕੀਨੋਸੋਭਲਮਾਨਿ
ਓਏਹਸੁਮਤਿਸਾਧੂਤੇਪਾਈ॥੨॥ਸਭਮਹਿਰਵਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਏਕੈਪੇਖਿਪੇਖਿਨਾਨਕ

ਬਿਗਸਾਈ॥੨॥੮॥ ॥ਠਾਕੁਰਜੀਉਤੁਹਾਰੋਪਰਨਾ॥ਮਾਨੁਮਹਤੁਤੁਮਾਰੈਊਪ ੧੯੧

ਰਿਤੁਮਰੀਓਟਤੁਮਾਰੀਸਰਨਾ॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਰੀਆਸਭਰੋਸਾਤੁਮਰਾਤੁਮਰਾਨਾਮੁ

ਰਿਦੈਲੈਧਰਨਾ॥ਤੁਮਰੋਬਲੁਤੁਮਸੰਗਿਸੁਹੇਲੇਜੋਜੋਕਹਹੁਸੋਈਸੋਈਕਰਨਾ॥੧॥

ਤੁਮਰੀਦਇਆਮਇਆਸੁਖੁਪਾਵਉਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤਭਉਜਲੁਤਰਨਾ॥ਅਭੈ

ਦਾਨੁਨਾਮੁਹਰਿਪਾਇਓਸਿਰੁਡਾਰਿਓਨਾਨਕਸੰਤਚਰਨਾ॥੨॥੯॥ ॥ਰਾਗੁ

ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ॥ਸਾਧਸਰਣਿਚਰਨਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਸੁਪਨਕੀਬਾਤਸੁਨੀ

ਪੇਖੀਸੁਪਨਾਨਾਮਮੰਤ੍ਰੁਸਤਿਗੁਰੂਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ਰਹਾਉ॥ਨਹਤ੍ਰਿਪਤਾਨੋਰਾਜਜੋਬਨਿ

ਧਨਿਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਫਿਰਿਧਾਇਆ॥ਸੁਖੁਪਾਇਆਤ੍ਰਿਸਨਾਸਭਬੁਝੀਹੈਸਾਂਤਿ

ਪਾਈਗੁਨਗਾਇਆ॥੧॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਪਸੂਕੀਨਿਆਈਭ੍ਰਮਿਮੋਹਿਬਿਆਪਿਓ

ਮਾਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਮਜੇਵਰੀਕਾਟੀਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਇਆ॥੨॥੧੦॥ +

ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫
ਹਰਿਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਗਾ
ਇ॥ਸੀਤਲਾਸੁਖਸਾਂਤਿ
ਮੂਰਤਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿ
ਨਿਤਧਿਆਇ॥ਰਹਾਉ॥
ਸਗਲਆਸਹੋਤਪੂਰਨ
ਕੋਟਿਜਨਮਦੁਖੁਜਾਇ॥
੧॥ਪੁੰਨਦਾਨਅਨੇਕਕਿਰਿ
ਆਸਾਧੂਸੰਗਿਸਮਾਇ॥
ਤਾਪਸੰਤਾਪਮਿਟੇਨਾਨਕ
ਬਾਹੁੜਿਕਾਲੁਨਖਾਇ॥
॥੧੧॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੩

ਕਥੀਐਸੰਤਸੰਗਿਪ੍ਰਭਗਿਆਨੁ॥ਪੂਰਨਪਰਮਜੋਤਿਪਰਮੇਸੁਰਸਿਮਰਤਪਾਈਐ

ਮਾਨੁ॥ਰਹਾਉ॥ਆਵਤਜਾਤਰਹੇਸ੍ਰਮਨਾਸੇਸਿਮਰਤਸਾਧੂਸੰਗਿ॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਹੋ

ਹਿਖਿਨਭੀਤਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਰੰਗਿ॥੧॥ਜੋਜੋਕਥੈਸੁਨੈਹਰਿਕੀਰਤਨੁਤਾਕੀਦੁਰਮ

ਤਿਨਾਸੁ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪਾਵੈਨਾਨਕਪੂਰਨਹੋਵੈਆਸ॥੨॥੧॥੧੨॥

ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੩ ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਨਿਧਿਹਰਿਕੋਨਾਮ॥ਸੰਗਿਸ

ਹਾਈਜੀਅਕੈਕਾਮ॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਰੇਨੁਨਿਤਮਜਨੁਕਰੈ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿ

ਖਹਰੈ॥੧॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਊਚੀਬਾਨੀ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਤਰੇਨਾਨਕਪ੍ਰਾਨੀ॥੨॥੨॥

੧੩॥ ॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ॥ਸਾਧੂਹਰਿਹਰੇਗੁਨਗਾਇ॥ਮਾਨਤਨੁਧਨੁ

ਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਭਕੇਸਿਮਰਤਦੁਖੁਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਈਤਊਤਕਹਾਲੋਭਾਵਹਿਏਕਸਿ

ਉਮਨੁਲਾਇ॥੧॥ਮਹਾਪਵਿਤ੍ਰਸੰਤਆਸਨੁਮਿਲਿਸੰਗਿਗੋਬਿਦੁਧਿਆਇ॥੨॥ਸ

ਗਲਤਿਆਗਿਸਰਣਿਆਇਓਨਾਨਕਲੇਹੁਮਿਲਾਇ॥੩॥੩॥੧੪॥

ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੩ ॥ਪੇਖਿਪੇਖਿਬਿਗਸਾਉਸਾਜਨਪ੍ਰਭੁਆਪ

ਨਾਇਕੰਤੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਨਦਸੂਖਸਹਜਮੂਰਤਿਤਿਸੁਆਨਨਹੀਭੰਤੀ॥੧॥ਮਿਲ
ਸਤਇਕਬਾਰਹਰਿਹਰਿਮਿਲਿਕੋਟਿਕਸਮਲਜਾਂਤੀ॥੨॥ਗੁਣਰਮਤਦੁਖਨਾਸ
ਹਿਰਿਦਭਉਇਅੰਤਸਾਂਤੀ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਰਸੁਪੀਉਰਸਨਾਨਾਨਕਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤ
ੀ॥੪॥੧੫॥ ॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੩ ॥ਸਾਜਨਾਸੰਤਆਉਮੇਰੈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਨਦਾਗੁਨਗਾਇਮੰਗਲਕਸਮਲਾਮਿਟਿਜਾਹਿਪਰੇਰੈ॥੧॥ਸੰ
ਤਚਰਨਧਰਉਮਾਥੈਚਾਂਦਨਾਗ੍ਰਿਹਿਹੋਇਅੰਧੇਰੈ॥੨॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਕਮਲੁਬਿਗ
ਸੈਗੋਬਿੰਦਭਜਉਪੇਖਿਨੇਰੈ॥੩॥ਪ੍ਰਭਕ੍ਰਿਪਾਤੇਸੰਤਪਾਏਵਾਰਿਵਾਰਿਨਾਨਕਉਹਬੇ
ਰੈ॥੪॥੫॥੧੬॥ ॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ॥ਚਰਨਸਰਨਗੋਪਾਲਤੇਰੀ॥ਮੋਹ
ਮਾਨਧੋਹਭਰਮਰਾਖਿਲੀਜੈਕਾਟਿਬੇਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੂਡਤਸੰਸਾਰਸਾਗਰ॥ਉਧਰੇ
ਹਰਿਸਿਮਰਿਰਤਨਾਗਰ॥੧॥ਸੀਤਲਾਹਰਿਨਾਮੁਤੇਰਾ॥ਪੂਰਨੋਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾ॥੨॥
ਦੀਨਦਰਦਨਿਵਾਰਿਤਾਰਨ॥ਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਪਤਿਤਉਧਾਰਨ॥੩॥ਕੋਟਿਜਨਮਦੂ
ਖਕਰਿਪਾਇਓ॥ਸੁਖੀਨਾਨਕਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਓ॥੪॥੬॥੧੭॥ ॥ਕਾਨੜਾ
ਮਹਲਾ੫ ॥ਧਨਿਉਹਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨਸੰਗਿਲਾਗੀ॥ਕੋਟਿਜਾਪਤਾਪਸੁਖਪਾਏਆ
ਇਮਿਲੇਪੂਰਨਬਡਭਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੋਹਿਅਨਾਥੁਦਾਸੁਜਨੁਤੇਰਾਅਵਰਓਟਸ
ਗਲੀਮੋਹਿਤਿਆਗੀ॥ਭੋਰਭਰਮਕਾਟੇਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਗਿਆਨਅੰਜਨਮਿਲਿਸੋਵਤ
ਜਾਗੀ॥੧॥ਤੂਅਥਾਹੁਅਤਿਬਡੋਸੁਆਮੀਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧੁਪੂਰਨਰਤਨਾਗੀ॥ਨਾਨਕੁ
ਜਾਚਕੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਾਂਗੈਮਸਤਕੁਆਨਿਧਰਿਓਪ੍ਰਭਪਾਗੀ॥੨॥੭॥੧੮॥
ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੩ ॥ਕੁਚਿਲਕਠੋਰਕਪਟਕਾਮੀ॥ਜਿਉਜਾਨਹਿਤਿ
ਉਤਾਰਿਸੁਆਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂਸਮਰਥੁਸਰਨਿਜੋਗੁ॥ਤੂਰਾਖਹਿਅਪਨੀਕ
ਲਧਾਰਿ॥੧॥ਜਾਪਤਾਪਨੇਮਸੁਚਿਸੰਜਮਨਾਹੀਇਨਬਿਧੇਛੁਟਕਾਰ॥ਗਰਤਘੋ
ਰਅੰਧਤੇਕਾਢਹੁਪ੍ਰਭਨਾਨਕਨਦਰਿਨਿਹਾਰ॥੨॥੮॥੧੯॥
ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੪ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਨਾਰਾਇਨਨਰਪਤਿਨਮਸਕਾਰੈ॥ਐਸੇਗੁਰਕਉਬਲਿਬਲਿਜਾਈਐਆਪਿਮੁਕਤੁਮੋ

ਤਿਤੁ ਰੰਗਿ ਰਾਤਉ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਕਵਨ ਗੁਨ ਕਹੀਅਹਿ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਕਛੁ ਪਾਰੰ ॥ ਲਾਖ
ਲਾਖ ਲਾਖ ਕਈ ਕੋਰੈ ਕੋ ਹੈ ਐਸੋ ਬੀਚਾਰੰ ॥੧॥ ਬਿਸਮ ਬਿਸਮ ਬਿਸਮ ਹੀ ਭਈ ਹੈ
ਲਾਲ ਗੁਲਾਲ ਰੰਗਾਰੰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤਨ ਰਸੁ ਆਈ ਹੈ ਜਿਉ ਚਾਖਿ ਗੂੰਗਾ
ਮੁਸਕਾਰੰ ॥੨॥੧॥੨੦॥ ॥ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥ਨ ਜਾਨੀ ਸੰਤਨ
ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਆਨ ॥ ਊਚ ਨੀਚ ਸਭ ਪੇਖਿ ਸਮਾਨੋ ਮੁਖਿ ਬਕਨੋ ਮਨਿ ਮਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਭੈ ਭੰਜਨ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਇਓ ਭ੍ਰਮੁ ਨਾਸਿ
ਓ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਓ ਗੁਰ ਕਾਨ ॥੧॥ ਕਰਤ ਰਹੇ ਕ੍ਰਤਗ੍ਯ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਗਿਆਨ ॥
ਆਠ ਪਹਰ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਮਾਂਗਨ ਕਉ ਹਰਿ ਦਾਨ ॥੨॥੨੧॥ ॥ਸਾਰਗ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਕਉ ਕਈ ਕੇਤੈ ॥ ਐਸੋ ਜਨੁ ਬਿਰਲੋ ਹੈ ਸੇਵਕੁ
ਜੋ ਤਤ ਜੋਗ ਕਉ ਬੇਤੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਖੁ ਨਾਹੀ ਸਭੁ ਸੁਖੁ ਹੀ ਹੈ ਰੇ ਏਕੈ ਏਕੀ ਨੇਤੈ ॥
ਬੁਰਾ ਨਹੀ ਸਭੁ ਭਲਾ ਹੀ ਹੈ ਰੇ ਹਾਰ ਨਹੀ ਸਭ ਜੇਤੈ ॥੧॥ ਸੋਗੁ ਨਾਹੀ ਸਦਾ ਹਰਖੀ ਹੈ
ਰੇ ਛੋਡਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਲੇਤੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੈ ਕਤ ਆਵੈ ਕਤ ਰਮ
ਤੈ ॥੨॥੨੨॥ ॥ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥ਹੀਏ ਕੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਬਿਸਰਿ
ਨ ਜਾਇਓ ॥ ਤਨ ਮਨ ਗਲਤ ਭਏ ਤਿਹ ਸੰਗੇ ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਿ ਰਹੀ ਮੋਰੀ ਮਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਜੈ ਜੈ ਪਹਿ ਕਹਉ ਬ੍ਰਿਥਾ ਹਉ ਅਪੁਨੀ ਤੇਊ ਤੇਊ ਗਹੇ ਰਹੇ ਅਟਕਾਇਓ ॥ ਅਨਿ
ਕ ਭਾਤਿ ਕੀ ਏਕੈ ਜਾਲੀ ਤਾ ਕੀ ਗੰਠਿ ਨਹੀ ਛੋਰਾਇਓ ॥੧॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ
ਆਇਓ ਸੰਤਨ ਹੀ ਸਰਨਾਇਓ ॥ ਕਾਟੇ ਅਗਿਆਨ ਭਰਮ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਲੀਓ ਕੰਠਿ
ਲਗਾਇਓ ॥੨॥੨੩॥ ॥ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਆਨਦ ਰੰਗ ਬਿਨੋਦ ਹਮਾ
ਰੈ ॥ ਨਾਮੋ ਗਾਵਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਨੁ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੋ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੋ ਗਿ
ਆਨੁ ਨਾਮੁ ਇਸਨਾਨਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਕਾਜ ਸਵਾਰੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਸੋਭਾ ਨਾਮੁ ਬਡਾਈ ਭਉ
ਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਤਾਰੈ ॥੧॥ ਅਗਮ ਪਦਾਰਥ ਲਾਲ ਅਮੋਲਾ ਭਇਓ ਪਰਾ
ਪਤਿ ਗੁਰ ਚਰਨਾਰੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਮਗਨ ਭਏ ਹੀਅਰੈ ਦਰਸਾਰੈ ॥੨॥
॥੨੪॥ ॥ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸੁਆਮੀ ਨੇਰੋ ॥ ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਸਭ

ਨਉਸੰਗੋਬਿਓਰੈਕਾਜਬਹੁਰਿਕਿਨਡੇਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਅਘਿਨਾਜੇਤੋਲਪਟਾਇਓਕਛੁ
ਨਹੀਨਾਹੀਕਛੁਤੇਰੋ ॥ ਆਗੈਦ੍ਰਿਸਟਿਆਵਤਸਭੁਪਰਗਟਈਹਾਂਮੋਹਿਭਰਮਿਅੰ
ਧੇਰੋ ॥੧॥ ਅਟਕਿਓਸੁਤਬਨਿਤਾਸੰਗਿਮਾਇਆਦੇਵਨਹਾਰੁਦਾਤਾਰੁਬਿਸੇਰੋ ॥ ਕ
ਹੁਨਾਨਕਏਕੈਭਾਰੋਸਉਬੰਧਨਕਾਟਨਹਾਰੁਗੁਰੁਮੇਰੋ ॥੨॥੨੫॥ ॥ ਕਾਨੜਾਮਹ
ਲਾ੫ ॥ ਬਿਖੈਦਲੁਸੰਤਨਿਤੁਮ੍ਹਰੈਗਾਹਿਓ ॥ ਤੁਮਰੀਟੇਕਭਰੋਸਾਠਾਕੁਰਸਰਣਿਤੁ
ਮ੍ਹਾਰੀਆਹਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਮਹਾਪਰਾਛਤਦਰਸਨੁਭੇਟਿਮਿਟਾ
ਹਿਓ ॥ ਭਇਓਪ੍ਰਗਾਸੁਅਨਦਉਜੀਆਰਾਸਹਜਿਸਮਾਧਿਸਮਾਹਿਓ ॥੧॥ ਕਉ
ਨੁਕਹੈਤੁਮਤੇਕਛੁਨਾਹੀਤੁਮਸਮਰਥਅਥਾਹਿਓ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਰੰਗਰੂਪਰਸ
ਨਾਮੁਨਾਨਕਲੈਲਾਹਿਓ ॥੨॥੨੬॥ ॥ ਰਾਗੁਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ॥ ਬੂਡਤਪ੍ਰ
ਾਨੀਹਰਿਜਪਿਧੀਰੈ ॥ ਬਿਨਸੈਮੋਹਭਰਮਦੁਖਪੀਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਉਦਿਨੁਰੈ
ਨਿਗੁਰਕੇਚਰਨਾ ॥ ਜਤਕਤਪੇਖਉਤੁਮਰੀਸਰਨਾ ॥੧॥ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾ
ਇਆ ॥ ਗੁਰਭੇਟਤਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਇਆ ॥੨॥੨੭॥ ॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ॥
ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਮਨਹਿਸੁਖੁਪਾਈਐ ॥ ਸਾਧਜਨਾਮਿਲਿਹਰਿਜਸੁਗਾਈਐ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਰਿਦੈਬਸੇਰੋ ॥ ਚਰਨਸੰਤਨਕੈਮਾਥਾਮੇਰੋ ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਕਉਸਿਮਰਹੁਮਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਹਰਿਜਸੁਸੁਨਾ ॥੨॥੨੮॥ ॥ ਕਾਨੜਾਮ
ਹਲਾ੫ ॥ ਮੇਰੇਮਨਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨਪ੍ਰਭਪਰਸਨ ॥ ਰਸਨਾਹਰਿਹਰਿਭੋਜਨਿਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ
ਅਖੀਅਨਕਉਸੰਤੋਖੁਪ੍ਰਭਦਰਸਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਨਨਿਪੂਰਿਰਹਿਓਜਸੁਪ੍ਰੀਤਮ
ਕਲਮਲਦੋਖਸਗਲਮਲਹਰਸਨ ॥ ਪਾਵਨਧਾਵਨਸੁਆਮੀਸੁਖਪੰਥਾਅੰਗਸੰਗ
ਕਾਇਆਸੰਤਸਰਸਨ ॥੧॥ ਸਰਨਿਗਹੀਪੂਰਨਅਬਿਨਾਸੀਆਨਉਪਾਵਥਕਿਤਨ
ਹੀਕਰਸਨ ॥ ਕਰੁਗਹਿਲੀਏਨਾਨਕਜਨਅਪਨੇਅੰਧਘੋਰਸਾਗਰਨਹੀਮਰਸਨ ॥੨॥
੧੦॥੨੯॥ ॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ॥ ਕੁਹਕਕਪਟਖਪਟਖਲਗਰਜਤਮ
ਰਜਤਮੀਚੁਅਨਿਕਬਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਹੰਮਤਅਨਰਤਕੁਮਿਤਹਿਤਪ੍ਰੀਤਮ
॥ ਪੇਖਤਭ੍ਰਮਤਲਾਖਗਰੀਆ ॥੧॥ ਅਨਿਤਬਿਉਹਾਰਅਚਾਰਬਿਧਿਹੀਨਤਮਮਮ

ਦਾਤਕੇਪਜਰੀਆ॥ਕਰੁਣਕ੍ਰਿਪਾਲਗੇਪਾਲੈਦੀਨਬੰਧੁਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭੁਸਰਣਿਪਰੀਆ॥੨॥
੧੧॥੩੦॥ ॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮਾਨਦਾਤਾ॥ਹਰਿਬਿਸਰਤੇਹੀਹਾਨਿ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੋਬਿੰਦਤਿਆਗਿਆਨਲਾਗਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੋਡਾਰਿਭੂਮਿਪਾਗਹਿ॥ਬਿਖੈਰਸ
ਸਿਉਆਸਕਤਮੂੜੇਕਾਹੇਸੁਖਮਾਨਿ॥੧॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਲੋਭਿਬਿਆਪਿਓਜਨਮਹੀਕੀ
ਖਾਨਿ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਸਰਨਿਆਇਓਉਧਰੁਨਾਨਕਜਾਨਿ॥੨॥੧੨॥੩੧॥
ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ॥ਅਵਿਲੋਕਉਰਾਮਕੋਮੁਖਾਰਬਿੰਦ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਰਤਨੁਪਾਇਓ
ਬਿਸਰੀਸਭਚਿੰਦ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਕਮਲਰਿਦੈਧਾਰਿ॥ਉਤਰਿਆਦੁਖੁਮੰਦ॥੧॥
ਰਾਜਧਨੁਪਰਵਾਰੁਮੇਰੈਸਰਬਸੋਗੋਬਿੰਦ॥ਸਾਧਸੰਗਮਿਲਾਭੁਪਾਇਓਨਾਨਕਫਿਰਿਨਮਰੰਦ
॥੨॥੧੩॥੩੨॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੫ ॥ਪ੍ਰਭਪੂਜਹੋਨਾਮੁਅਰਾਧਿ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰ
ਚਰਨੀਲਾਗਿ॥ਹਰਿਪਾਵਹੁਮਨੁਅਗਾਧਿ॥ਜਗੁਜੀਤੋਹੋਹੋਗੁਰਕਿਰਪਾਧਿ॥ਰਹਾਉ॥
ਅਨਿਕਪੂਜਾਮੈਬਹੁਬਿਧਿਖੋਜੀਸਾਪੂਜਾਜਿਹਰਿਭਾਵਾਸਿ॥ਮਾਟੀਕੀਇਹਪੁਤਰੀਜੋਰੀਕਿ
ਆਏਹਕਰਮਕਮਾਸਿ॥ਪ੍ਰਭਬਾਹਪਕਰਿਜਿਸੁਮਾਰਗਿਪਾਵਹੁਸੋਤੁਧੁਜੰਤਮਿਲਾਸਿ॥੧॥
ਅਵਰਓਟਮੈਕੋਇਨਸੂਝੈਇਕਹਰਿਕੀਓਟਮੈਆਸ॥ਕਿਆਦੀਨੁਕਰੇਅਰਦਾਸਿ॥ਜਉ
ਸਭਘਟਿਪ੍ਰਭੂਨਿਵਾਸ॥ਪ੍ਰਭਚਰਨਨਕੀਮਨਿਪਿਆਸ॥ਜਨਨਾਨਕਦਾਸੁਕਹੀਅਤਹੈਤੁਮਰਾ
ਹਉਬਲਿਬਲਿਸਦਬਲਿਜਾਸ॥੨॥੧॥੩੩॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੬ ॥ਜਗਤਉਧਾਰਨਨਾਮਪ੍ਰਿਅਤੇਰੈ॥ਨਵਨਿਧਿ
ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿਕੇਰੈ॥ਹਰਿਰੰਗਰੰਗਰੰਗਅਨੂਪੇਰੈ॥ਕਾਹੇਰੇਮਨਮੋਹਿਮਗਨੇਰੈ॥ਨੈਨਹੁਦੇਖੁ
ਸਾਧਦਰਸੇਰੈ॥ਸੋਪਾਵੈਜਿਸੁਲਿਖਤੁਲਿਲੇਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੇਵਉਸਾਧਸੰਤਚਰਨੇਰੈ॥ਬਾਂ
ਛਉਧੂਰਿਪਵਿਤ੍ਰਕਰੇਰੈ॥ਅਠਸਠਿਮਜਨੁਮੈਲੁਕਟੇਰੈ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਧਿਆਵਹੁਮੁਖੁਨਹੀ
ਮੋਰੈ॥ਕਿਛੁਸੰਗਿਨਚਾਲੈਲਾਖਕਰੋਰੈ॥ਪ੍ਰਭਜੀਕੋਨਾਮੁਅੰਤਿਪੁਕਰੋਰੈ॥੧॥ਮਨਸਾਮਾਨਿ
ਏਕਨਿਰੰਕੇਰੈ॥ਸਗਲਤਿਆਗਹੁਭਾਉਦੂਜੇਰੈ॥ਕਵਨਕਹਾਂਹਉਗੁਨਪ੍ਰਿਅਤੇਰੈ॥ਬ
ਰਨਿਨਸਾਕਉਏਕਟੁਲੇਰੈ॥ਦਰਸਨਪਿਆਸਬਹੁਤੁਮਨਿਮੇਰੈ॥ਮਿਲੁਨਾਨਕਦੇਵਜਗਤਗੁਰ

ਰਕੇਰਾ॥੨॥੩੪॥ ॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੬ ॥ਐਸੀਕਉਨਬਿਧੇਦਰਸਨ
ਪਰਸਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਸਪਿਆਸਸਫਲਮੂਰਤਿਉਮਗਿਹੀਉਤਰਸਨਾ॥੧॥ਦੀਨਲੀ
ਨਪਿਆਸਮੀਨਸੰਤਨਾਹਰਿਸੰਤਨਾਹਰਿਸੰਤਨਕੀਰੇਨਾ॥ਹੀਉਅਰਪਿਦੇਨਾ॥ਪ੍ਰਭਭਏਹੈ
ਕਿਰਪੇਨਾ॥ਮਾਨੁਮੋਹੁਤਿਆਗਿਛੋਡਿਓਤਉਨਾਨਕਹਰਿਜੀਉਭੇਟਨਾ॥੨॥੩੫॥
ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ॥ਰੰਗਾਰੰਗਾਰੰਗਨਕੇਰੰਗਾ॥ਕੀਟਹਸਤਪੂਰਨਸਭਸੰਗਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਬਰਤਨੇਮਤੀਰਥਸਹਿਤਗੰਗਾ॥ਜਲੁਹੇਵਤਭੂਖਅਰੁਨੰਗਾ॥ਪੂਜਾਚਾਰਕ
ਰਤਮੇਲੰਗਾ॥ਚਕ੍ਰਕਰਮਤਿਲਕਖਾਟੰਗਾ॥ਦਰਸਨੁਭੇਟੇਬਿਨੁਸਤਸੰਗਾ॥੧॥ਹਠਿਨਿਗ੍ਰ
ਹਿਅਤਿਰਹਤਬਿਟੰਗਾ॥ਹਉਰੋਗੁਬਿਆਪੈਚੁਕੈਨਭੰਗਾ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਤਿਤ੍ਰਿਸਨਜਰੰਗਾ
ਸੋਮੁਕਤੁਨਾਨਕਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਚੰਗਾ॥੨॥੩॥੩੬॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੭ ॥ਤਿਖਬੂਝਿਗਈਮਿਲਿਸਾਧਜਨਾ॥ਪੰਚਭਾ
ਗੇਚੋਰਸਹਜੇਸੁਖੈਨੋਹਰਿਗੁਨਗਾਵਤੀਗਾਵਤੀਦਰਸਪਿਆਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੀ [ਗਾਵਤੀ]
ਕਰੀਪ੍ਰਭਮੋਸਿਉਮੋਸਿਉਐਸੀਹਉਕੈਸੇਕਰਉ॥ਹੀਓਤੁਮ੍ਹਾਰੇਬਲਿਬਲੇਬਲਿਬਲੇਬ
ਲਿਗਈ॥੧॥ਪਹਿਲੇਪੈਸੰਤਪਾਇਧਿਆਇਧਿਆਇਪ੍ਰੀਤਿਲਾਇ॥ਪ੍ਰਭਥਾਨੁਤੇਰੋ
ਕੇਹਰੋ॥ਜਿਤੁਜੰਤਨਕਰਿਬੀਚਾਰੋ॥ਅਨਿਕਦਾਸਕੀਰਤਿਕਰਹਿਤੁਹਾਰੀ॥ਸੋਈਮਿਲਿ
ਓਜੋਭਾਵਤੋ॥ਜਨਨਾਨਕਠਾਕੁਰਰਹਿਓਸਮਾਇ॥ਏਕਤੂਹੀਤੂਹੀਤੂਹੀ॥੨॥੧॥੩੭॥
ਰਾਗੁਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ॥੮ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਤਿਆਗੀਐਗੁਮਾਨੁ॥ਮਾਨੁਪੇਖਤਾਦਇਆਲਾਲਾਲਾਲ॥ਹਾਂਹਾਂਮਨੁਚਰਨਰੇਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਹਰਿਸੰਤਮੰਤਗੁਪਾਲਗਿਆਨਧਿਆਨ॥੧॥ਹਿਰਦੈਗੋਬਿੰਦਗਾਇ॥ਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰੀ
ਤਿਲਾਇ॥ਦੀਨਦਇਆਲਮੋਹਨਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆ ਮਇਆਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕੁਮਾਂ
ਗੈਨਾਮੁਦਾਨੁ॥ਤਜਿਮੋਹੁਭਰਮੁਸਗਲਅਭਿਮਾਨੁ॥੨॥੧॥੩੮॥ ॥ਰਾਗੁਕਾ
ਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੮ ॥ਪ੍ਰਭਕਹਨਮਲਨਦਹਨਲਹਨਗੁਰਮਿਲੇਅ
ਨਨਹੀਉਪਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਟਨਖਟਨਜਟਨਹੋਮਨਨਾਹੀਡੰਡਧਾਰਸੁਆਉ॥੧॥ਜਤਨਭਾਂ
ਤਨਤਪਨਭ੍ਰਮਨਅਨਿਕਕਥਨਕਥਤੇਨਹੀਥਾਹਪਾਈਠਾਉ॥ਸੋਧਿਸਗਰਸੋਧਨਾਸੁਖੁਨਾਨਕ

ਭਜੁਨਾਉ॥੨॥੨॥੩੯ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੯॥ ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨੁਭਗਤਿਬਛਲੁਭੈਹ

ਰਣਤਾਰਣਤਰਣ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੈਨਤ੍ਰਿਪਤੇਦਰਸੁਪੇਖਿਜਸੁਤੋਖਿਸੁਨਤਕਰਣ॥੧॥ਪ੍ਰਾਨ

ਨਾਥਅਨਾਥਦਾਤੇਦੀਨਗੋਬਿੰਦਸਰਣ॥ਆਸਪੂਰਨਦੁਖਬਿਨਾਸਨਗਹੀਓਟਨਾਨਕਹਰਿਚ

ਰਣ॥੨॥੧॥੪੦॥ ॥ਰਾਗੁਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੯ ॥ਚਰਨਸਰਨਦਇਆਲਠਾਕੁਰਆਨ

ਨਾਹੀਜਾਇ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਬਿਰਦੁਸੁਆਮੀਉਧਰਤੇਹਰਿਧਿਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੈਸਾਰਗਾਰਬਿਕਾਰਸਾਗਰਪਤਿਤਮੋਹਮਾਨ

ਅੰਧ॥ਬਿਕਲਮਾਇਆਸੰਗਿਧੰਧ॥ਕਰੁਗਹੇਪ੍ਰਭਆਪਿਕਾਢਹੁਰਾਖਿਲੇਹੁਗੋਬਿੰਦਰਾਇ॥੧॥ਅਨਾਥਨਾਥਸਨਾਥਸੰਤਨਕੋਟਿਪਾਪ

ਬਿਨਾਸ॥ਮਨਿਦਰਸਨੈਕੀਪਿਆਸ॥ਪ੍ਰਭਪੂਰਨਗੁਨਤਾਸ॥ਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਗੁਪਾਲਨਾਨਕਹਰਿਰਸਨਾਗੁਨਗਾਇ॥

੨॥੨॥੪੧॥ ॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫॥ ॥ਵਾਰਿਵਾਰਉਅਨਿਕਡਾਰਉ॥ਸੁਖੁਪ੍ਰਿਅਸੁਹਾਗਪਲਕਰਾਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਕਨਿਕਮੰਦਰਪਾਟਸੇਜਸਖੀਮੋਹਿਨਾਹਿਇਨਸਿਉਤਾਤ॥੧॥ਮੁਕਤਲਾਲਅਨਿਕਭੋਗਬਿਨੁਨਾਮਨਾਨਕਹਾਤ॥

ਰੂਖੋਭੋਜਨੁਭੂਮਿਸੈਨਸਖੀਪ੍ਰਿਅਸੰਗਿਸੂਖਿਬਿਹਾਤ॥੨॥੩॥੪੨॥ ਬਿੰਦਰਾਇ॥੧॥ਅਨ

ਾਥਨਾਥਸਨਾਥਸੰਤਨਕੋਟਿਪਾਪਬਿਨਾਸ॥ਮਨਿਦਰਸਨੈਕੀਪਿਆਸ॥ਪ੍ਰਭਪੂਰਨਗੁਨਤ

ਾਸ॥ਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਗੁਪਾਲਨਾਨਕਹਰਿਰਸਨਾਗੁਨਗਾਇ॥੨॥੨॥੪੨॥

ਰਾਗੁਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ॥ਅਹੰਤੋਰੋਮੁਖੁਜੋਰੋ॥ਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਮਨੁਲੋਰੋ॥ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀ

ਤਿਪਿਆਰੋਮੋਰੋ॥ਰਹਾਉ॥ਗ੍ਰਿਹਿਸੇਜਸੁਹਾਵੀਆਗਨਿਚੈਨਾ॥ਤੋਰੋਰੀਤੋਰੋਪੰਚਦੂਤਨਸਿ

ਉਸੰਗੁਤੋਰੋ॥੧॥ਆਇਨਜਾਇਬਸੇਨਿਜਆਸਨਿਊਂਧਕਮਲਬਿਗਸੋਰੋ॥ਛੁਟਕੀਹ

ਉਮੈਸੋਰੋ॥ਗਾਇਓਰੀਗਾਇਓਪ੍ਰਭਨਾਨਕਗੁਨੀਗਹੇਰੋ॥੨॥੪॥੪੩॥

ਰਾਗੁਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੯ ॥ਤਾਂਤੇਜਾਪਿਮਨਾਹਰਿਜਾਪਿ॥ਜੋਸੰਤ

ਬੇਦਕਹਤਪੰਥੁਗਾਖਰੋਮੋਹਮਗਨਅਹੰਤਾਪ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਰਾਤੇਮਾਤੇਸੰਗਿਬਪੁਰੀਮਾਇਆ

ਮੋਹਸੰਤਾਪ॥੧॥ਨਾਮੁਜਪਤਸੋਊਜਨੁਉਧਰੈਜਿਸਹਿਉਧਾਰਹੁਆਪ॥ਬਿਨਸਿਜਾਇਮੋਹਭੈਭਰਮਾ

ਨਾਨਕਸੰਤਪ੍ਰਤਾਪ॥੨॥੫॥੪੪॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧੦॥

ਐਸੋਦਾਨੁਦੇਹੁਜੀਸੰਤਹੁਜਾਤਜੀਉਬਲਿਹਾਰਿ॥ਮਾਨਮੋਹੀਪੰਚਦੋਹੀਉਰਝਿਨਿਕਟਿਬਸਿਓਤਾਕੀਸਰ

ਨਿਸਾਧੂਆਭੂਤਸੰਗੁਨਿਵਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਜਨਮਜੋਨਿਭ੍ਰਮਿਓਹਾਰਿਪਰਿਓਦੁਆਰਿ॥੧॥

ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੋਬਿੰਦ ਭਈ ਮਿਲਿਓ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਉਤਾਰਿ
ਪਾਰਿ ॥੨॥੧੪॥ ਤਉ ਮਿਲਿਓ ਜਉ ਕਿਰਪਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਦਇਆਰ ਕ੍ਰਿਪਾਰ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਨਿਧਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਰੇਨਾਈ ॥੨॥੧੫॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੧ ॥ ਸਹਜ ਸੁਭਾਏ ਆਪਨ ਆਏ ॥ ਕਛੂ ਨ ਜਾ
ਨਉ ਕਛੂ ਦਿਖਾਏ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਓ ਸੁਖ ਬਾਲੇ ਭੋਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਜੋਗਿ ਮਿਲਾਏ ਸਾਧ
ਸੰਗਾਏ ॥ ਕਤਹੂ ਨ ਜਾਏ ਘਰਹਿ ਬਸਾਏ ॥ ਗੁਨ ਨਿਧਾਨੁ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਇਹ ਚੋਲੈ ॥੧॥ ਚਰਨ ਲੁ
ਭਾਏ ਆਨ ਤਜਾਏ ॥ ਥਾਨ ਥਨਾਏ ਸਰਬ ਸਮਾਏ ॥ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਨਾਨਕੁ ਗੁਨ ਬੋਲੈ ॥੨॥
੧॥੪੬॥ ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਠਾਕੁਰ ਮਿਲਨ ਦੁਰਾਈ ॥ ਪਰਮਿਤਿ ਰੂਪੁ
ਅਗੰਮ ਅਗੋਚਰ ਰਹਿਓ ਸਰਬ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਨਿ ਭਵਨਿ ਨਾਹੀ ਪਾਇਓ ਪਾਇਓ ਅਨਿਕ ਉਕਤਿ
ਚਤੁਰਾਈ ॥੧॥ ਜਤਨ ਜਤਨ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਰੇ ਤਉ ਮਿਲਿਓ ਜਉ ਕਿਰਪਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਦਇਆਰ ਕ੍ਰਿਪਾਰ ਕ੍ਰਿ
ਪਾਨਿਧਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਰੇਨਾਈ ॥੨॥੨॥੪੭॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਸਿਮਰਤ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥
ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਹੋਰੁ ॥ ਚਿਤਵਉ ਚਰਨਾਰਬਿੰਦ ਸਾਸਨ ਨਿਸਿ ਭੋਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਨ ਆਪਨ ਤੂ
ਟਤ ਨਹੀ ਜੋਰੁ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸਰਬਸੋ ਹਰਿ ਗੁਨ ਨਿਧੇ ਸੁਖ ਮੋਰ ॥੧॥ ਈਤ ਊਤ ਰਾਮੁ ਪੂਰਨੁ ਨਿਰਖਤ ਰਿਦ ਖੋਰ ॥
ਸੰਤ ਸਰਨ ਤਰਨ ਨਾਨਕ ਬਿਨਸਿਓ ਦੁਖੁ ਘੋਰ ॥੨॥੩॥੪੮॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਨ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗੇ ਅ
ਸਨੇਹੁ ॥ ਸਾਜਨੋ ਤੂ ਮੀਤੁ ਮੇਰਾ ਗ੍ਰਿਹਿ ਤੇਰੈ ਸਭੁ ਕੇਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਨੁ ਮਾਂਗਉ ਤਾਨੁ ਮਾਂਗਉ ਧਨੁ ਲਖਮੀ ਸੁਤ ਦੇ
ਹ ॥੧॥ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਭੁਗਤਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ॥ ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਨਿਹਾਲ ਨਾਨਕ ਸਦਾ
ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨ ॥੨॥੪॥੪੯॥ [illegible]
[illegible]
ਨਾਨਕ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੨॥੫॥੫੦॥ ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਤ ਕਰਤ
ਚਰਚ ਚਰਚ ਚਰਚਰੀ ॥ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ਭੇਖ ਗਿਆਨ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਧਰਤ ਧਰਤ ਧਰ
ਚਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਹੰ ਅਹੰ ਅਹੈ ਅਵਰ ਮੂੜ ਮੂੜ ਮੂੜ ਬਵਰਈ ॥ ਜਤਿ ਜਾਤਿ ਜਾ
ਤਿ ਜਾਤਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਾਲ ਹਈ ॥੧॥ ਮਾਨੁ ਮਾਨੁ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਿ ਮਿਰਤੁ ਮਿਰਤੁ
ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਸਦਾ ਹਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ ਭਜੁ ਕਹਤੁ ਨਾਨਕੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਮੂੜ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਭਜਨ

ਭਜਨਅਤਿਲਾਜਨਾਨਕੁਗਈ॥੨॥੫॥੫੦॥ਜੁਮਲਾ॥੧੨॥ਮਹਲਾ੪॥੫੦॥ਮਹਲਾ੫
ਛੂ੨॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੪ ॥ਘਰੁ੧ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥

ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮੁਸੁਖੁਪਾਵੈਗੋ॥ਜਿਉਜਿਉਜਪੈਤਿਵੈਸੁਖੁਪਾਵੈਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਮਾਵੈਗੋ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਗਤਜਨਾਕੀਖਿਨੁਖਿਨੁਲੋਚਾਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖੁਪਾਵੈਗੋ॥ਅਨਰਸਸਾਦ
ਗਏਸਭਨੀਕਰਿਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਛੁਨਸੁਖਾਵੈਗੋ॥੧॥ਗੁਰਮਤਿਹਰਿਹਰਿਮੀਠਾਲਾਗਾ
ਗੁਰਮੀਠੇਬਚਨਕਢਾਵੈਗੋ॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਣੀਪੁਰਖੁਪੁਰਖੋਤਮਬਾਣੀਸਿਉਚਿਤੁਲਾਵੈਗੋ
॥੨॥ਗੁਰਬਾਣੀਸੁਨਤਮੇਰਾਮਨੁਦ੍ਰਵਿਆਮਨੁਭੀਨਾਨਿਜਘਰਿਆਵੈਗੋ॥ਤਹਅਨਹਤ
ਧੁਨੀਬਾਜਹਿਨਿਤਬਾਜੇਨੀਝਰਧਾਰਚੁਆਵੈਗੋ॥੩॥ਰਾਮਨਾਮੁਇਕੁਤਿਲਤਿਲਗਾਵੈ
ਮਨੁਗੁਰਮਤਿਨਾਮਿਸਮਾਵੈਗੋ॥ਨਾਮੁਸੁਣੈਨਾਮੋਮਨਿਭਾਵੈਨਾਮੇਹੀਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈਗੋ॥੪॥ਕਨਿਕ
ਕਨਿਕਪਹਿਰੇਬਹੁਕੰਗਨਾਕਾਪਰੁਭਾਂਤਿਬਨਾਵੈਗੋ॥ਨਾਮਬਿਨਾਸਭਿਫੀਕਫਿਕਾਨੇਜਨਮਿ
ਮਰੈਫਿਰਿਆਵੈਗੋ॥੫॥ਮਾਇਆਪਟਲਪਟਲਹੈਭਾਰੀਘਰੁਘੂਮਨਿਘੇਰਿਘੁ
ਲਾਵੈਗੋ॥ਪਾਪਬਿਕਾਰਮਨੂਰਸਭਿਭਾਰੇਬਿਖੁਦੁਤਰੁਤਰਿਓਨਜਾਵੈਗੋ॥੬॥ਭਉਬੈ
ਰਾਗੁਭਇਆਹੈਬੋਹਿਥੁਗੁਰੁਖੇਵਟੁਸਬਦਿਤਰਾਵੈਗੋ॥ਰਾਮਨਾਮੁਹਰਿਭੇਟੀਐਹਰਿ
ਰਾਮੈਨਾਮਿਸਮਾਵੈਗੋ॥੭॥ਅਗਿਆਨਿਲਾਇਸਵਾਲਿਆਗੁਰਗਿਆਨੈਲਾ
ਇਜਗਾਵੈਗੋ॥ਨਾਨਕਭਾਣੈਆਪਣੈਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵੈਗੋ॥੮॥੧॥
ਰਾਗੁਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੪ ॥ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਤਰਾਵੈਗੋ॥ਜੋਜੋਜਪੈਸੋਈਗ
ਤਿਪਾਵੈਜਿਉਧ੍ਰੂਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁਸਮਾਵੈਗੋ॥ਰਹਾਉ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਹਰਿਜੀਉ
ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਮਿਲਗਾਵੈਗੋ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਵਹੁਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁ
ਧਿਆਵੈਗੋ॥੧॥ਜਨਮਜਨਮਕੀਹਉਮੈਮਲੁਲਾਗੀਮਿਲਿਸੰਗਤਿਮਲੁਲਹਿਜਾਵੈ
ਗੋ॥ਜਿਉਲੋਹਾਤਰਿਓਸੰਗਿਕਾਸਟਲਗਿਸਬਦਿਗੁਰੂਹਰਿਪਾਵੈਗੋ॥੨॥ਸੰਗਤਿ

ਸਤਿਮਿਲਹੁਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਰਸੁਆਵੈਗੋ॥ਬਿਨੁਸੰਗਤਿਕਰਮਕਰੈਅ
ਭਿਮਾਨੀਕਢਿਪਾਨੀਚੀਕੜੁਪਾਵੈਗੋ॥੩॥ਭਗਤਜਨਾਕੇਹਰਿਰਖਵਾਰੇਜਨਹਰਿ
ਰਸੁਮੀਠਲਗਾਵੈਗੋ॥ਖਿਨੁਖਿਨੁਨਾਮੁਦੇਇਵਡਿਆਈਸਤਿਗੁਰਉਪਦੇਸਿਸਮਾਵੈ
ਗੋ॥੪॥ਭਗਤਜਨਾਕਉਸਦਾਨਿਵਿਰਹੀਐਜਨਨਿਵਹਿਤਾਫਲਗੁਨਪਾਵੈਗੋ॥
ਜੋਨਿੰਦਾਦੁਸਟਕਰਹਿਭਗਤਾਕੀਹਰਨਾਖਸੁਜਿਉਪਚਿਜਾਵੈਗੋ॥੫॥ਬ੍ਰਹਮਕਮ
ਲਪੁਤੁਮੀਨਬਿਆਸਾਤਪੁਤਾਪਨਪੂਜਕਰਾਵੈਗੋ॥ਜੋਜੋਭਗਤੁਹੋਇਸੋਪੂਜਹੁਭਰਮਨ
ਭਰਮੁਚੁਕਾਵੈਗੋ॥੬॥ਜਾਤਨਜਾਤਿਦੇਖਿਮਤਭਰਮਹੁਸੁਕਜਨਕਪਗੀਲਗਿਧਿਆ
ਵੈਗੋ॥ਜੂਠਨਜੂਠਿਪਈਸਿਰਊਪਰਿਖਿਨੁਮਨੂਆਤਿਲੁਨਡੁਲਾਵੈਗੋ॥੭॥ਜਨਕ
ਜਨਕਬੈਠੇਸਿੰਘਾਸਨਿਨਉਮੁਨੀਧੂਰਿਲੈਲਾਵੈਗੋ॥ਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਠਾਕੁਰਮੈ
ਦਾਸਨਿਦਾਸਕਰਾਵੈਗੋ॥੮॥੨॥ ॥ਰਾਗੁਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੧
ਮਨਗੁਰਮਤਿਰਸਿਗੁਨਗਾਵੈਗੋ॥ਜਿਹਵਾਏਕਹੋਇਲਖਕੋਟੀਲਖਕੋਟੀਕੋਟਿਧਿ
ਆਵੈਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਸਫਨੀਜਪਿਓਸੇਖਨਾਗੈਹਰਿਜਪਤਿਆਅੰਤੁਨਪਾਵੈ
ਗੋ॥ਤੂਅਥਾਹੁਅਤਿਅਗਮੁਅਗਮੁਹੈਮਤਿਗੁਰਮਤਿਮਨੁਠਹਰਾਵੈਗੋ॥੧॥ਜਿਨਤੂ
ਜਪਿਓਤੇਈਜਨਨੀਕੇਹਰਿਜਪਤਿਅਹੁਕਉਸੁਖੁਪਾਵੈਗੋ॥ਬਿਦਰਦਾਸੀਸੁਤਛੋਕ
ਛੋਹਰਾਕ੍ਰਿਸਨੁਅੰਕਿਗਲਿਲਾਵੈਗੋ॥੨॥ਜਲਤੇਓਪਤਿਭਈਹੈਕਾਸਟਕਾਸਟਅੰਗਿ
ਤਰਾਵੈਗੋ॥ਰਾਮਜਨਾਹਰਿਆਪਿਸਵਾਰੇਅਪਨਾਬਿਰਦੁਰਖਾਵੈਗੋ॥੩॥ਹਮਪਾਥਰ
ਲੋਹਲੋਹਬਡਪਾਥਰਗੁਰਸੰਗਤਿਨਾਵਤਰਾਵੈਗੋ॥ਜਿਉਸਤਸੰਗਤਿਤਰਿਓਜੁਲਾਹੋ
ਸੰਤਜਨਾਮਨਿਭਾਵੈਗੋ॥੪॥ਖਰੇਖਰੋਏਬੈਠਤਊਠਤਮਾਰਗਿਪੰਥਿਧਿਆਵੈਗੋ॥ਸਤਿਗੁ
ਰਬਚਨਬਚਨਹੈਸਤਿਗੁਰਪਾਧਰੁਮੁਕਤਿਜਨਾਵੈਗੋ॥੫॥ਸਾਸਨਿਸਾਸਿਸਾਸਿਬਲੁਪਾਈ
ਹੈਨਿਹਸਾਸਨਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈਗੋ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਉਮੈਬੂਝੈਤੌਗੁਰਮਤਿਨਾਮਿਸ
ਮਾਵੈਗੋ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਜੀਅਜੀਅਨਕੋਭਾਗਹੀਨਨਹੀਭਾਵੈਗੋ॥ਫਿਰਿਏਹ
ਵੇਲਾਹਾਥਿਨਆਵੈਪਰਤਾਪੈਪਛੁਤਾਵੈਗੋ॥੭॥ਜੇਕੋਭਲਾਲੋੜੈਭਲਅਪਨਾਗੁ
ਰਆਗੈਢਹਿਢਹਿਪਾਵੈਗੋ॥ਨਾਨਕਦਇਆਦਇਆਕਰਿਠਾਕੁਰਮੈਸਤਿਗੁਰਭਸਮ
ਲ

ਲਗਾਵੈਗੋ॥੮॥੩॥ ॥ਰਾਗੁਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੧
ਮਨੁਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤਾਗਾਵੈਗੋ॥ਭੈਭੈਤ੍ਰਾਸਭਏਹੈਨਿਰਮਲਗੁਰਮਤਿਲਾਗਿਲਗਾਵੈਗੋ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤਾਸਦਬੈਰਾਗੀਹਰਿਨਿਕਟਿਤਿਨਾਘਰਿਆਵੈਗੋ॥ਤਿਨਕੀ
ਪੰਕਮਿਲੈਤਾਂਜੀਵਾਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਦਿਵਾਵੈਗੋ॥੧॥ਦੁਬਿਧਾਲੋਭਿਲਗੇਹੈਪ੍ਰਾ
ਣੀਮਨਿਕੋਰੈਰੰਗੁਨਆਵੈਗੋ॥ਫਿਰਿਉਲਟਿਓਜਨਮੁਹੋਵੈਗੁਰਬਚਨੀਗੁਰੁਪੁਰਖੁਮਿ
ਲੈਰੰਗੁਲਾਵੈਗੋ॥੨॥ਇੰਦ੍ਰੀਦਸੇਦਸੇਫੁਨਿਧਾਵਤਤ੍ਰੈਗੁਣੀਆਖਿਨੁਨਟਿਕਾਵੈਗੋ॥ਸਤਿ
ਗੁਰਪਰਚੈਵਸਗਤਿਆਵੈਮੋਖਮੁਕਤਿਸੋਪਾਵੈਗੋ॥੩॥ਓਅੰਕਾਰਿਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆ
ਸਭੁਏਕਸਮਾਹਿਸਮਾਵੈਗੋ॥ਏਕੋਰੂਪੁਏਕੋਬਹੁਰੰਗੀਸਭੁਏਕਤੁਬਚਨਿਚਲਾਵੈਗੋ॥
੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਏਕੁਪਛਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਲਖਾਵੈਗੋ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਇਮਿਲੈਨਿ
ਜਮਹਲੀਅਨਹਦਸਬਦੁਬਜਾਵੈਗੋ॥੫॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਸਿਸਟਿਉਪਾਈਗੁਰਮੁਖਿਸੋ
ਭਾਪਾਵੈਗੋ॥ਬਿਨੁਗੁਰਭੇਟੇਕੋਮਹਲੁਨਪਾਵੈਆਇਜਾਇਦੁਖੁਪਾਵੈਗੋ॥੬॥ਅਨੇਕਜਨਮ
ਬਿਛੁਰੇਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰੂਮਿਲਾਵੈਗੋ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਤਮਹਾਸੁਖੁਪਾਇ
ਆਮਤਿਮਲੀਨਬਿਗਸਾਵੈਗੋ॥੭॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਜਗਜੀਵਨਮੈਸਰਧਾ
ਨਾਮਿਲਗਾਵੈਗੋ॥ਨਾਨਕਗੁਰੂਗੁਰੂਹੈਸਤਿਗੁਰੁਮੈਸਤਿਗੁਰੁਸਰਨਿਮਿਲਾਵੈਗੋ॥੮॥
੪॥ ॥ਰਾਗੁਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੧ ॥ਮਨੁਗੁਰਮਤਿਚਾਲਚਲਾਵੈਗੋ॥
ਜਿਉਮੈਗਲੁਮਸਤੁਦੀਜੈਤਲਿਕੁੰਡੇਗੁਰਅੰਕਸੁਸਬਦੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਲ
ਤੌਚਲੈਚਲੈਦਹਦਹਦਿਸਿਗੁਰੁਰਾਖੈਹਰਿਲਿਵਲਾਵੈਗੋ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਬਦੁਦੇਇਰਿ
ਦਅੰਤਰਿਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਚੁਆਵੈਗੋ॥੧॥ਬਿਸੀਅਰਬਿਸੂਭਰੇਹੈਪੂਰਨਗੁਰੁਗਰੁੜ
ਸਬਦੁਮੁਖਿਪਾਵੈਗੋ॥ਮਾਇਆਭੁਇਅੰਗਤਿਸੁਨੇੜਿਨਆਵੈਬਿਖੁਝਾਰਿਝਾਰਿਲਿਵ
ਲਾਵੈਗੋ॥੨॥ਸੁਆਨੁਲੋਭੁਨਗਰਮਹਿਸਬਲਾਗੁਰੁਖਿਨਮਹਿਮਾਰਿਕਢਾਵੈਗੋ॥ਸ
ਤੁਸੰਤੋਖੁਧਰਮੁਆਨਿਰਾਖੇਹਰਿਨਗਰੀਹਰਿਗੁਨਗਾਵੈਗੋ॥੩॥ਪੰਕਜਮੋਹਨਿਘਰਤੁ
ਹੈਪ੍ਰਾਨੀਗੁਰੁਨਿਘਰਤਕਾਢਿਕਢਾਵੈਗੋ॥ਤ੍ਰਾਹਿਤ੍ਰਾਹਿਸਰਨਿਜਨਆਏਗੁਰੁਹਾਥੀਦੇ
ਨਿਕਲਾਵੈਗੋ॥੪॥ਸੁਪਨੰਤਰੁਸੰਸਾਰੁਸਭੁਬਾਜੀਸਭੁਬਾਜੀਖੇਲੁਖਿਲਾਵੈਗੋ॥

ਲਾਵਨਿ ਗੁਰਮਤਿ ਲੈ ਚਾਲਹੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਪੈਧਾ ਜਾਵੈਗੋ ॥੫॥ ਹਉਮੈ ਕਰੈ ਕਰਾਵੈ ਹਉਮੈ ਪਾਪ ਕੋਇਲੇ ਆਨਿ ਜਮਾਵੈਗੋ ॥ ਆਇਆ ਕਾਲੁ ਦੁਖਦਾਈ ਹੋਏ ਜੋ ਬੀਜੇ ਸੋ ਖਵਲਾਵੈਗੋ ॥੬॥ ਸੰਤਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਲੈ ਖਰਚੁ ਚਲੇ ਪਤਿ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਖਾਇ ਖਰਚਿ ਦੇਵਹਿ ਬਹੁਤੇਰਾ ਹਰਿ ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈਗੋ ॥੭॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਹੈ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਨੁ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਦੁਖੁ ਦਾਲਦੁ ਭੰਜਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੮॥੫॥ ॥ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧

ਮਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਿ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ ਲੋਹਾ ਹਿਰਨੁ ਹੋਵੈ ਸੰਗਿ ਪਾਰਸ ਗੁਨੁ ਪਾਰਸ ਕੋ ਹੋਇ ਆਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਹਾ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਪਾਰਸੁ ਜੋ ਲਾਗੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਜਿਉ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਤਰੇ ਪ੍ਰਹਲਾਦਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵਕ ਪੈਜ ਰਖਾਵੈਗੋ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੁ ਬਚਨੁ ਹੈ ਨੀਕੋ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਜਿਉ ਅੰਬਰੀਕਿ ਅਮਰਾ ਪਦ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਖ ਬਚਨ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਸਰਣਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਸੁਧਾ ਸੁਧਾ ਕਰਿ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ ਦਇਆਲ ਦੀਨ ਭਏ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਦਿਖਾਵੈਗੋ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਏ ਸੇ ਥਾਪੇ ਤਿਨ ਰਾਖਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਆਵੈਗੋ ॥ ਜੇ ਕੋ ਸਰੁ ਸੰਧੈ ਜਨ ਊਪਰਿ ਫਿਰਿ ਉਲਟੋ ਤਿਸੈ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥੪॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਿਨ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ਦਿਵਾਵੈਗੋ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਗਲਿ ਮਿਲਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈਗੋ ॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੁ ਬੇਦੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਹਰਿ ਰੂਪੋ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਪੂਜ ਕਰਾਵੈਗੋ ॥੬॥ ਸਾਕਤ ਨਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀ ਕੀਆ ਤੇ ਬੇਮੁਖ ਹਰਿ ਭਰਮਾਵੈਗੋ ॥ ਲੋਭੁ ਲਹਰ ਸੁਆਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਕਰੰਗਿ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥੭॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਭ ਜਗ ਕਾ ਤਾਰਕੁ ਲਗਿ ਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਤਸੰਗਤਿ ਰਾਖਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥

੮॥੬॥ ਛਕਾ ॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਛੰਤੁ॥ ॥ਸੇ ਉਧਰੇ ਜਿਨ ਰਾਮ ਧਿਆਏ ॥

ਜਤਨ ਮਾਇਆ ਕੇ ਕਾਮਿ ਨ ਆਏ ॥ ਰਾਮ ਧਿਆਏ ਸਭਿ ਫਲ ਪਾਏ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ਤੇ ਵਡਭਾਗੀ

ਆ॥ਸਤਸੰਗਿਜਾਗੇਨਾਮਿਲਾਗੇਏਕਸਿਉਲਿਵਲਾਗੀਆ॥ਤਜੀਮਨੁਮੋਹੁਬਿਕਾਰ
ਸਾਧੂਲਗਿਤਰਉਤਿਨਕੈਪਾਏ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਰਣਿਸੁਆਮੀਵਡਭਾਗਿਦਰਸਨੁਪਾ
ਏ॥੧॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਨਿਤਭਜਹਨਾਰਾਇਣ॥ਸਿਮਰਹਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਗੁਣਗਾਇਣ॥
ਗੁਣਗਾਇਜੀਵਹਹਰਿਅਮਿਉਪੀਵਹਜਨਮਮਰਣਾਭਾਗਏ॥ਸਤਸੰਗਿਪਾਈਐਹਰਿ
ਧਿਆਈਐਬਹੁੜਿਦੁਖੁਨਲਾਗਏ॥ਕਰਿਦਇਆਦਾਤੇਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇਸੰਤਸੇਵਕ
ਮਾਇਣ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਜਨਧੂਰਿਬਾਂਛਹਿਹਰਿਦਰਸਿਸਹਜਿਸਮਾਇਣ॥੨॥ਸ
ਗਲੇਜੰਤਭਜਹੁਗੋਪਾਲੈ॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਪੂਰਨਘਾਲੈ॥ਨਿਤਭਜਹੁਸੁਆਮੀਅੰਤਰ
ਜਾਮੀਸਫਲਜਨਮੁਸਬਾਇਆ॥ਗੋਬਿੰਦੁਗਾਈਐਨਿਤਧਿਆਈਐਪਰਵਾਣੁਸੋਈ
ਆਇਆ॥ਜਪਤਾਪਸੰਜਮਹਰਿਹਰਿਨਿਰੰਜਨਗੋਬਿੰਦਧਨੁਸੰਗਿਚਾਲੈ॥ਬਿਨਵੰ
ਤਿਨਾਨਕਕਰਿਦਇਆਦੀਜੈਹਰਿਰਤਨੁਬਾਂਧਉਪਾਲੈ॥੩॥ਮੰਗਲਚਾਰਚੋਜਆਨੰਦਾ॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਮਿਲੇਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ਪ੍ਰਭਮਿਲੇਸੁਆਮੀਸੁਖਹਗਾਮੀਇਛਮਨਕੀਪੁੰਨੀਆ॥
ਬਜੀਬਧਾਈਸਹਜੇਸਮਾਈਬਹੁੜਿਦੂਖਿਨਰੁੰਨੀਆ॥ਲੇਕੰਠਿਲਾਏਸੁਖਦਿਖਾਏਬਿ
ਕਾਰਬਿਨਸੇਮੰਦਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਮਿਲੇਸੁਆਮੀਪੁਰਖਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੪॥੧॥
ਅਸਟਪਦੀਆਕਾਨੜਾਮਹਲਾ॥੬॥ਮਃ੪॥ਛੰਤਾ॥੧॥ਮਃ੫॥੧॥ਕਾਨੜਾ॥੧੭॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਾਨੜੇਕੀਵਾਰਮਹਲਾ੪ ॥ਮੂਸੇਕੀਵਾਰਕੀਧੁਨੀ॥ ॥ਸਲੋਕੁਮ
ਹਲਾ੪ ॥ਰਾਮਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿਗੁਰਮਤਿਰਖੁਉਰਧਾਰਿ॥ਦਾਸਨਿਦਾਸ
ਹੋਇਰਹੁਹਉਮੈਬਿਖਿਆਮਾਰਿ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਜੀਤਿਆਕਦੇਨਆਵੈਹਾਰਿ
ਧਨੁਧਨੁਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਾਜਿਨਗੁਰਮਤਿਹਰਿਰਸੁਸਾਰਿ॥੧॥ ॥ਮਹਲਾ੪॥ਗੋਵਿੰ
ਦੁਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿਦੁਹਰਿਗੋਵਿਦੁਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥ਗੋਵਿਦੁਗੋਵਿਦੁਗੁਰਮਤੀਧਿਆ
ਈਐਤਾਂਦਰਗਹਪਾਈਐਮਾਨੁ॥ਗੋਵਿਦੁਗੋਵਿਦੁਗੋਵਿਦੁਜਪਿਮੁਖੁਊਜਲਾਪ

ਰਧਾਨੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰੁਗੋਵਿੰਦੁਹਰਿਜਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿਧਿਆਈਐਨਾਮੁ॥੨॥

ਪਉੜੀ॥ ॥ਤੂੰਆਪੇਹੀਸਿਧਸਾਧਿਕੋਤੂਆਪਹੀਜੁਗਜੋਗੀਆ॥ਤੂਆਪਹੀਰ
ਸਰਸੀਅੜਾਤੂਆਪੇਹੀਭੋਗਭੋਗੀਆ॥ਤੂਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਤੂਆਪੇਕਰਹਿਸੁ
ਹੋਗੀਆ॥ਸਤਸੰਗਤਿਸਤਿਗੁਰਧੰਨੁਧਨੋਧੰਨਧੰਨਧਨੋਜਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿਬੁਲਗ
ਬੁਲੋਗੀਆ॥ਸਭਿਕਹਹੁਮੁਖਹੁਹਰਿਹਰਿਹਰੇਹਰਿਹਰਿਹਰੇਹਰਿਬੋਲਤਸਭਿਪਾ
ਪਲਹੋਗੀਆ॥੧੧॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ੪ ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਹੈਗੁਰਮੁ
ਖਿਪਾਵੈਕੋਇ॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਨਾਸੁਹੋਇਦੁਰਮਤਿਕਢੈਧੋਇ॥ਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਗੁਣ
ਉਚਰੈਜਿਨਕਉਧੁਰਿਲਿਖਿਆਹੋਇ॥੧॥ ਮਹਲਾ੪ ॥ਹਰਿਆਪੇਆ
ਪਿਦਇਆਲੁਹਰਿਆਪੇਕਰੇਸੁਹੋਇ॥ਹਰਿਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਹਰਿਜੇਵਡੁਅਵ
ਰੁਨਕੋਇ॥ਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈਸੋਥੀਐਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕਰੇਸੁਹੋਇ॥ਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਆ
ਬੇਅੰਤੁਪ੍ਰਭੂਹਰਿਸੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਾਲਾਹਿਆਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇ॥੨॥

ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਭਜੋਤਿਤੇਰੀਜਗਜੀਵਨਾਤੂਘਟਿਘਟਿਹਰਿਰੰਗਰੰਗਨਾ॥ਸਭਿ
ਧਿਆਵਹਿਤੁਧੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਤੂਸਤਿਸਤਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨਾ॥ਇਕੁਦਾਤਾਸਭੁਜਗਤੁਭਿਖਾ
ਰੀਆਹਰਿਜਾਚਹਿਸਭਮੰਗਮੰਗਨਾ॥ਸੇਵਕੁਠਾਕੁਰੁਸਭੁਤੂਹੈਤੂਹੈਗੁਰਮਤੀਹਰਿਚੰਗ
ਚੰਗਨਾ॥ਸਭਿਕਹਹੁਮੁਖਹੁਰਿਖੀਕੇਸੁਹਰੇਰਿਖੀਕੇਸੁਹਰੇਜਿਤੁਪਾਵਹਿਸਭਿਫਲਫਲ
ਨਾ॥੧੨॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੪ ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਮਨਹਰਿਦਰਗਹਪਾ
ਵਹਿਮਾਨੁ॥ਜੋਇਛਹਿਸੋਫਲੁਪਾਇਸੀਗੁਰਸਬਦੀਲਗੈਧਿਆਨੁ॥ਕਲਿਵਿਖਪਾਪਸ
ਭਿਕਟੀਅਹਿਹਉਮੈਚੁਕੈਗੁਮਾਨੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਮਲੁਵਿਗਸਿਆਸਭੁਆਤਮੁਬ੍ਰਹਮੁ
ਪਛਾਨੁ॥ਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਪ੍ਰਭੁਜਨਨਾਨਕਜਪਿਹਰਿਨਾਮੁ॥੧॥ ਮਹਲਾ੪
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਵਿਤੁਹੈਨਾਮੁਜਪਤਦੁਖੁਜਾਇ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਮਨਿ
ਵਸਿਆਆਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੋਚਲੈਤਿਨਦਾਲਦੁਦੁਖੁਲਹਿਜਾਇ॥ਆਪ
ਣੈਭਾਣੈਕਿਨੈਨਪਾਇਓਜਨਵੇਖਹੁਮਨਿਪਤੀਆਇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਦਾਸਨਿਦਾਸੁਹੈਜੋਸ
ਤਿਗੁਰਲਾਗੇਪਾਇ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਤੂਥਾਨਥਨੰਤਰਿਭਰਪੂਰੁਕਰਤੇ

ਕਰਤੇ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਵਣੀਆ ॥ ਗੁਪਤ ਪਰਗਾਸਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਜੀਅ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਹੰ
ਤੂ ਉਪਾਵਣੀਆ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੋਤੀ ਵਿਚਿ ਵਰਤਹਿ ਗੁਰਮਤੀ ਤੁਧੈ ਲਾਵਣੀਆ ॥ ਜਿ
ਨ ਹੋਹਿ ਦਇਆਲੁ ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਹਿ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਮਝਾਵਣੀਆ ॥
ਸਭਿ ਬੋਲਹੁ ਰਾਮ ਰਮੋ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਰਮੋ ਜਿਤੁ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਭ ਲਹਿ ਜਾਵਣੀਆ ॥੩॥
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾ
ਰਿ ॥ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵਰਤਦਾ ਬੁਝਹੁ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿ
ਆਇਆ ਬਿਖੁ ਹਉਮੈ ਕਢੀ ਮਾਰਿ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਤਿਨ ਜੂਐ ਜ
ਨਮੁ ਸਭੁ ਹਾਰਿ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਚੇਤਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤੇ
ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਉਤਮੁ ਨਾ
ਮੁ ਹੈ ਵਿਚਿ ਕਲਿਜੁਗ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਕੀਰਤਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਉ
ਰਿ ਹਾਰੁ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਸਉਪਿਆ ਹਰਿ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ
ਜਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਨਿਤ ਹਉਮੈ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਜਲਿ ਹਸਤੀ ਮਲਿ ਨਾਵਾਲੀਐ ਸਿਰਿ
ਭੀ ਫਿਰਿ ਪਾਵੈ ਛਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥ ਜਿਨ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜੈਕਾਰੁ ॥੨॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਖਰੁ ਹੈ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਇਕੁ ਪੁਰਖੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਖੇਲੁ ਕੀਆ ਹਰਿ ਆਪੇ
ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਕੀਆ ਵਣਜਾਰਾ ॥ ਸਭ ਜੋਤਿ ਤੇਰੀ ਜੋਤੀ ਵਿਚਿ ਕਰਤੇ ਸਭੁ ਸਚੁ ਤੇਰਾ
ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਸਫਲ ਸੇ ਗਾਵਹਿ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਸ
ਭਿ ਚਵਹੁ ਮੁਖਹੁ ਜਗੰਨਾਥੁ ਜਗੰਨਾਥੁ ਜਗਜੀਵਨੋ ਜਿਤੁ ਭਵਜਲ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥੪॥
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਮ ਜੀਜਿਹ ਬਾਏਕ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਅਗਮ ਅਥਾਹ ॥ ਹਮ
ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਪਹ ਇਆਣਿਆ ਹਰਿ ਤੁਮ ਵਡ ਅਗਮ ਅਗਾਹ ॥ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਮਤਿ
ਊਤਮਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਗਿ ਪਾਹ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭ ਹਮ ਪਾਪੀ ਸੰਗਿ ਤਰਾਹ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ ਹਰਿ ਤੁਠੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਹ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸੁਣਿ
ਬੇਨਤੀ ਹਮ ਪਾਪੀ ਕਿਰਮ ਤਰਾਹ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜ

ਗਜੀਵਨਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਦਇਆਲਾ ॥ ਗੁਣ ਸੇਵਹ ਹਰਿ ਸਮਰਥੀ ਆ ਹਰਿ ਹੋਆ
ਹਰਿ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਸਭ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਵਿਸਰੀ ਮਨ ਚੂਕਾ ਆਲ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ
ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਮ ਕੀਏ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕਿ ਅਤੁਟੁ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਹ
ਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਮਾਲਾ ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ ਹਰਿ ਤੁਮ ਵਡ ਵਡੇ ਵਡੇ ਵਡ ਊਚੇ ਸ
ਭ ਊਪਰਿ ਵਡੇ ਵਡੌਨਾ ॥ ਜੋ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਹ
ਰੇ ਤੇ ਹੋਨਾ ॥ ਜੋ ਗਾਵਹਿ ਸੁਣਹਿ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕਾਟੇ ਪਾਪ ਕਟੋਨਾ ॥ ਤੁਮ
ਜੈਸੇ ਹਰਿ ਪੁਰਖ ਜਾਨੇ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਮੁਖਿ ਵਡ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੋਨਾ ॥ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹੁ
ਆਦਿ ਸਤੇ ਜੁਗਾਦਿ ਸਤੇ ਪਰਤਖਿ ਸਤੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਤੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਦਸੋਨਾ ॥੫॥
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਮਰੇ ਹਰਿ ਜਗਜੀਵਨਾ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮੰਤਾ ॥ ਹਰਿ
ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਗਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ਅਚਿੰਤਾ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਘ
ਟਿ ਘਟਿ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਬਿਅੰਤਾ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਭ ਰਸ ਭੋਗਦਾ ਹਰਿ ਆ
ਪੇ ਕਵਲਾ ਕੰਤਾ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਿਖਿਆ ਪਾਇਦਾ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਜੀਅ ਜੰਤਾ ॥ ਹ
ਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਮਾਂਗਹਿ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਆ
ਇ ਮਿਲੁ ਹਮ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਗੁਣ ਛੰਤਾ ॥੧॥ ॥ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜ
ਣੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਸਰੀਰਾ ॥ ਸਭਿ ਆਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰੀਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ
ਹਰਿ ਧੀਰਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿਆ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਮਉਲਾ
ਜੋ ਜਪਦੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਤਿਨ ਸੇਵੇ ਚਰਨ ਨਿਤ ਕਉਲਾ ॥ ਨਿਤ ਸਾਰਿ ਸਮ੍ਹਾਲੇ
ਗੋਵਿੰਦ ਹਰੇ   ਸਭ ਜੀਅ ਜੰਤ ਹਰਿ ਵਸੈ ਨਿਕਟਿ ਸਭ ਜਉਲਾ ॥ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਸੀ
ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਉਲਾ ॥ ਸਭਿ ਗਾਵਹੁ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰੇ ਗੁਣ
ਗਾਵਤ ਗੁਣੀ ਸਮਉਲਾ ॥੬॥ ॥ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸੁਤਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ
ਚੇਤਿ ਮਨਿ ਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਾਉ ਮਨਿ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ
ਮੇਲੇ ਮਾਇ ॥੧॥ ॥ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਇਕਸੁ ਸੇਤੀ ਪਿਰਹੜੀ ਹਰਿ ਇਕੋ ਮੇ
ਰੈ ਚਿਤਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਅਧਾਰੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਇਕਸ ਤੇ ਗਤਿ ਪਤਿ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਪੰਚ ਸਬਦ ਵਜੇ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਵਡਭਾਗੀ ਅਨਹਦੁ ਵਜਿਆ ॥ ਆਨਦ
ਮੂਲੁ ਰਾਮੁ ਸਭੁ ਦੇਖਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਗੋਵਿਦੁ ਗਜਿਆ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਵੇਸੁ ਹਰਿ
ਏਕੋ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਜਿਆ ॥ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭੁ ਜਨ ਰਾਖਹੁ
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਜਿਆ ॥ ਸਭਿ ਧੰਨੁ ਕਹਹੁ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਪੜ
ਦਾ ਕਜਿਆ ॥੭॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਭਗਤਿ ਸਰੋਵਰੁ ਉਛਲੈ ਸੁਭਰ ਭਰੇ
ਵਹੰਨਿ ॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੰਨਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਵਡਭਾਗ ਲਹੰਨਿ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੪
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅਸੰਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗਾ
ਧਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲਹਿ ਮਿਲਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਜਪਤ ਜਪੰਤ ਜਨ ਇਕੁ ਤਿ
ਲੁ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਅਗਮ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥
੨॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਗਮੁ ਹਰਿ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਦਰ
ਸਨੁ ਪਿਖਾ ॥ ਕਿਛੁ ਵਖਰੁ ਹੋਇ ਸੁ ਵਰਨੀਐ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰਿਖਾ ॥ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਆਪਿ
ਬੁਝਾਇ ਦੇਇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਦਿਖਾ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਚਟਸਾਲ ਹੈ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਗੁਣ
ਸਿਖਾ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸੁ ਰਸਨਾ ਧੰਨੁ ਕਰ ਧੰਨੁ ਸੁ ਪਾਧਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਲੇਖਾ ਲਿ
ਖਾ ॥੮॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਜਪਤ ਸੁਨਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿ
ਨੀ ਆਰਾਧਿਆ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਜਨ ਪੈਨਾਈਅ
ਨਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਆਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੁਣਿਆ ਮ
ਨਿ ਭਾਇ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾ
ਇ ॥ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤ
ਲੁ ਹੋਇਆ ਸਾਂਤਿ ਵਸੀ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਉਦਿਆ ਸਭੁ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖੁ
ਲਹਿ ਜਾਇ ॥੨॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਤਿਨ ਕਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਿਨਾ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ
ਮਸਤਕਿ ਲੇਖਿਆ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨਹੀ ਪ੍ਰਭ ਰੇਖਿਆ

ਆ॥ਗੁਰਬਚਨੀਧਿਆਇਆਜਿਨਾਅਗਮੁਹਰਿਤੇਠਾਕੁਰਸੇਵਕਰਲਿਇਕੁਥੀਆ
ਸਭਿਕਹਹੁਮੁਖਹੁਨਰਨਰਹਰੇਨਰਨਰਹਰੇਨਰਨਰਹਰੇਹਰਿਲਾਹਾਹਰਿਭਗਤਿਵਿ
ਸੋਹਿਆ॥੯॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੪ ॥ਰਾਮਨਾਮੁਰਾਮੁਰਵਿਰਹੇਰਮੁਰਾਮੋ
ਰਾਮੁਰਮੀਤਿ॥ਘਟਿਘਟਿਆਤਮਰਾਮੁਹੈਪ੍ਰਭਿਖੇਲੁਕੀਓਰੰਗਿਰੀਤਿ॥ਹਰਿਨਿ
ਕਟਿਵਸੈਜਗਜੀਵਨਾਪਰਗਾਸੁਕੀਓਗੁਰਮੀਤਿ॥ਹਰਿਸੁਆਮੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਤਿਨਮਿ
ਲੇਜਿਨਲਿਖਿਆਧੁਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਗੁਰਬਚਨਿਜ
ਪਿਓਮਨਿਚੀਤਿ॥੧॥ ॥ਮਹਲਾ੪ ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਜਣੁਲੋੜਿਲਹੁਭਾ
ਗਿਵਸੈਵਡਭਾਗਿ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਦੇਖਾਲਿਆਨਾਨਕਹਰਿਲਿਵਲਾਗਿ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ਧਨੁਧਨੁਸੁਹਾਵੀਸਫਲਘੜੀਜਿਤੁਹਰਿਸੇਵਾਮਨਿਭਾਣੀ॥ਹਰਿਕ
ਥਾਸੁਣਾਵਹੁਮੇਰੇਗੁਰਸਿਖਹੁਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ਕਿਉਪਾਈਐਕਿਉ
ਦੇਖੀਐਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੁਘੜੁਸੁਜਾਣੀ॥ਹਰਿਮੇਲਿਦਿਖਾਏਆਪਿਹਰਿਗੁਰਬ
ਚਨੀਨਾਮਿਸਮਾਣੀ॥ਤਿਨਵਿਟਹੁਨਾਨਕੁਵਾਰਿਆਜੋਜਪਦੇਹਰਿਨਿਰਬਾਣੀ॥੧੦॥
ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੪ ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਰਤੇਲੋਇਣਾਗਿਆਨਅੰਜਨੁਗੁਰਦੇਇ॥ਮੈ
ਪ੍ਰਭੁਸਜਣੁਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਸਹਜਿਮਿਲੇਇ॥੧॥ ॥ਮਹਲਾ੪
ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਹੈਮਨਿਤਨਿਨਾਮਿਸਮਾਇ॥ਨਾਮੁਚਿਤਵੈਨਾਮੋਪੜੈਨਾਮਿਰ
ਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਚਿੰਤਾਗਈਬਿਲਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿ
ਲਿਐਨਾਮੁਊਪਜੈਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਸਭਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੇਰਤਿਆਨਾਮੋਪਲੈਪਾਇ॥੨॥
॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਤੁਧੁਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਕੈਤੁਧੁਆਪੇਵਸਗਤਿਕੀਤਾ॥ਇਕਿ
ਮਨਮੁਖਕਰਿਹਾਰਾਇਅਨੁਇਕਨਾਮੇਲਿਗੁਰੂਤਿਨਾਜੀਤਾ॥ਹਰਿਊਤਮੁਹਰਿਪ੍ਰਭ
ਨਾਮੁਹੈਗੁਰਬਚਨਿਸਭਾਗੈਲੀਤਾ॥ਦੁਖੁਦਾਲਦੁਸਭੋਲਹਿਗਇਆਜਾਂਨਾਉਗੁਰੂ
ਹਰਿਦੀਤਾ॥ਸਭਿਸੇਵਹੁਮੋਹਨੋਮਨਮੋਹਨੋਜਗਮੋਹਨੋਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾਇਸਭੋਵਸਿ
ਕੀਤਾ॥੧੧॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੪ ॥ਮਨਅੰਤਰਿਹਉਮੈਰੋਗੁਹੈਭ੍ਰਮਿਭੂਲੇ
ਮਨਮੁਖਦੁਰਜਨਾ॥ਨਾਨਕਰੋਗੁਵਞਾਇਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਸਾਧੂਸਜਨਾ॥੧॥ ਮਹਲਾ੪

ਮੁਤੁਨੁਤਾਮਿਸਗਾਰਦਵਾਂਦੇਖਾਹਰਿਮੈਨੰਦਾਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਮੈਮਿਲੈਹਉਜੀਵਾਸਦ

ਸੁਣੇ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜਗੰਨਾਥਜਗਦੀਸੁਰਕਰਤੇਅਪਰੰਪਰਪੁਰਖੁਅ

ਤੋਲੁ॥ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਮੇਰੇਗੁਰਸਿਖਹੁਹਰਿਊਤਮੁਹਰਿਨਾਮੁਅਮੋਲੁ॥

ਜਿਨਧਿਆਇਆਹਿਰਦੈਦਿਨਸੁਰਾਤਿਤੇਮਿਲੇਨਹੀਹਰਿਰੋਲੁ॥ਵਡਭਾਗੀਸੰਗ

ਤਿਮਿਲੈਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੂਰਾਬੋਲੁ॥ਸਭਿਧਿਆਵਹੁਨਰਨਾਰਾਇਣੋਨਾਰਾਇਣੋ

ਜਿਤੁਚੂਕਾਜਮੁਝਗੜੂਝਗੋਲੁ॥੧੨॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥ ॥ਹਰਿਜਨਹ

ਰਿਹਰਿਚਉਦਿਆਸਰੁਸੰਧਿਆਗਾਵਾਰ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜਨਹਰਿਲਿਵਉਬਰੇ

ਜਿਨਿਸੰਧਿਆਤਿਸੁਫਿਰਿਮਾਰ॥੧॥ ॥ਮਃ੪॥ ॥ਅਖੀਪ੍ਰੇਮਿਕਸਾ

ਈਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਖੰਨਿ॥ਜੇਕਰਿਦੂਜਾਦੇਖਦੇਜਨਨਾਨਕਕਢਿਦਿਚੰਨਿ॥

੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਨੋਅਪਰੰਪਰੁਸੋਈ॥ਜੀਅ

ਜੰਤਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾਜੋਕਰੇਸੁਹੋਈ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਭ੍ਰਾਤਮੀਤਤਿਸੁਬਿਨੁਨਹੀਕੋਈ॥

ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਜਪਿਅਹੁਜਨਕੋਈ॥ਸਗਲਜਪਹੁਗੋਪਾਲਗੁਨਪ

ਰਗਟੁਸਭਲੋਈ॥੧੩॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੇਸਿਸਜਣਾ

ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਰੰਗੁ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੂਲੁਡਿਲੁਡਿਦਰਗਹਵੰਞੁ॥੧॥

ਮਃ੪॥ ॥ਹਰਿਤੂੰਦਾਤਾਸਭਸਦਾਸਭਿਜੀਅਤੁਮ੍ਹਾਰੇ॥ਸਭਿਤੁਧੈਨੋਆਰਾਧ

ਦੇਦਾਨੁਦੇਹਿਪਿਆਰੇ॥ਹਰਿਦਾਤੈਦਾਤਾਰਿਹਥੁਕਢਿਆਮੀਹੁਵੁਠਾਸੈਸਾਰੇ॥ਅੰਨੁ

ਜੰਮਿਆਖੇਤੀਭਾਉਕਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮ੍ਹਾਰੇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਪ੍ਰਭਹਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰੇ

੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਇਛਾਮਨਕੀਪੂਰੀਐਜਪੀਐਸੁਖਸਾਗਰੁ॥ਹਰਿਕੇਚਰਨਅ

ਰਾਧੀਅਹਿਗੁਰਸਬਦਿਰਤਨਾਗਰੁ॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਸੰਗਿਉਧਾਰੁਹੋਇਫਾਟੈਜਮਕਾਗਰੁ॥

ਜਨਮਪਦਾਰਥੁਜੀਤੀਐਜਪਿਹਰਿਬੈਰਾਗਰੁ॥ਸਭਿਪਵਹੁਸਰਨਿਸਤਿਗੁਰੂਕੀਬਿਨਸੈ

ਦੁਖਦਾਗਰੁ॥੧੪॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥ ॥ਹਉਢੂੰਢੇਦੀਸਜਣਾਸਜਣੁ

ਮੈਡੈਨਾਲਿ॥ਜਨਨਾਨਕਅਲਖੁਨਲਖੀਐਗੁਰਮੁਖਿਦੇਹਿਦਿਖਾਲਿ॥੧॥ ਮਃ੪

ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਤਿਨਿਸਚੈਤਿਸੁਬਿਨੁਰਹਣੁਨਜਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਪੂਰਾਪਾਈ

ਅੰਤਰਿਰਿਦੈਸਮਾਈ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਕੋਈਗਾਵੈਕੋਸੁਣੈਕੋਉਚ
ਰਿਸੁਣਾਵੈ॥ਜਨਮਜਨਮਕੀਮਲੁਉਤਰੈਮਨਚਿੰਦਿਆਪਾਵੈ॥ਆਵਣੁਜਾਣਾਮੇਟੀ
ਐਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵੈ॥ਆਪਿਤਰਹਿਸੰਗੀਤਰਾਹਿਸਭਕੁਟੰਬੁਤਰਾਵੈ॥ਜਨੁਨਾਨ
ਕੁਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰਣੈਜੋਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥੧੫॥੧॥ਵਾਰਨਾਲਿਸਲੋਕਾ॥੩੦॥
ਕਾਨੜੇਕਾਜੁਮਲਾ॥ਚਉਪਦੇ॥੬੨॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥੬॥ਛੰਤ॥੧॥ਵਾਰਏਕ
੧॥ਜੁਮਲਾ੭੦ ਸਤਰ

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਕਾਨੜਾਬਾਣੀਨਾਮਦੇਵਜੀਉਕੀ॥ ॥ਐਸੋਰਾਮਰਾਇਅੰਤਰ
ਜਾਮੀ॥ਜੈਸੇਦਰਪਨਮਾਹਿਬਦਨਪਰਵਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਸੈਘਟਾਘਟਲੀਪਨਛੀ
ਪੈ॥ਬੰਧਨਮੁਕਤਾਜਾਤਨਦੀਸੈ॥੧॥ਪਾਨੀਮਾਹਿਦੇਖੁਮੁਖੁਜੈਸਾ॥ਨਾਮੇਕੋਸੁਆਮੀ
ਬੀਠਲੁਐਸਾ॥੨॥੧॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਮਾ ਰਮ ਰਾਮੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ਤੁਮਰੇ ਤੂ ਬਡ ਪੁਰਖੁ ਪਿਤਾ ਮੇਰਾ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਅਸੰਖ ਅਗਮ ਹਹਿ ਅਗਮ ਅਗਮ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਗੁਣੀ ਗਿਆਨੀ ਸੁਰਤਿ ਬਹੁ ਕੀਨੀ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਗੋਬਿਦ ਗੁਣ ਗੋਬਿਦ ਸਦ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਗੋਬਿਦ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਤੂ ਅਮਿਤਿ ਅਤੋਲੁ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਬਹੁ ਜਪੀਐ ਥਾਹ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਤੁਮਰੀ ਜਨ ਮਾਧਉ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਤੁਮ ਜਲਨਿਧਿ ਹਮ ਮੀਨੇ ਤੁਮਰੇ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਤਹੂ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਜਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਮਧਸੂਦਨ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥ ਮੈ ਮੂਰਖ ਅੰਧੁਲੇ ਨਾਮੁ ਟੇਕ ਹੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧॥ ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਜਨੁ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਹਸਿਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਨੀ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਪ੍ਰਭਿ ਲਿਖਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਪਗ ਸਿਮਰਉ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਸਿਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਸਾਰੀ ਘਸਿ ਚੰਦਨੁ ਜਸੁ ਘਸਿਆ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਸਭਿ ਸਾਕਤ ਖੋਜਿ ਪਇਆ ॥ ਜਿਉ ਕਿਰਤ ਸੰਜੋਗਿ ਚਲਿਓ ਨਰ ਨਿੰਦਕੁ ਪਗੁ ਨਾਗਨਿ ਛੁਹਿ ਜਲਿਆ ॥੨॥ ਜਨ ਕੇ ਤੁਮ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਜਨ ਰਖਿਆ ॥ ਕਹਾ ਭਇਆ ਦੈਤਿ ਕਰੀ ਬਖੀਲੀ ਸਭ ਕਰਿ ਕਰਿ ਝਰਿ ਪਰਿਆ ॥੩॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਏ ਸਭਿ ਕਾਲੈ ਮੁਖਿ ਗ੍ਰਸਿਆ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਇਆ ॥੪॥੨॥ ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪੁ ਜਪਿ ਜਗੰਨਾਥੇ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਓ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਦੁਖ ਲਾਥੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਸਨਾ ਏਕ ਜਸੁ ਗਾਇ ਨ ਸਾਕੈ ਬਹੁ ਕੀਜੈ ਬਹੁ ਰਸੁਨਥੇ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਖਿਨੁ ਪਲ ਸਭਿ ਗਾਵਹਿ ਗੁਨ ਕਹਿ ਨ ਸਕਹਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਨਥੇ ॥੧॥ ਹਮ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ

ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਲੋਚਹ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਖਨ ਥੇ ॥ ਤੁਮ ਵਡ ਦਾਤੇ ਜੀਅ ਜੀਅਨ ਕੇ ਤੁਮ ਜਾਨਹੁ ਹਮ
ਬਿਰਥੇ ॥੨॥ ਕੋਈ ਆਗੈ ਪੰਥੁ ਬਤਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕਹੁ ਤਿਨ ਕਉ ਕਿਆ ਦਿਨਥੇ ॥ ਸਭੁ ਤਨੁ
ਮਨੁ ਅਰਪਉ ਅਰਪਿ ਅਰਾਪਉ ਕੋਈ ਮੇਲੈ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਥੇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁ
ਤ ਬਹੁ ਸੋਭਾ ਹਮ ਤੁਛ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਰਨਥੇ ॥ ਹਮਰੀ ਮਤਿ ਵਸਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੈ ਜਨ ਨਾ
ਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਮਰਥੇ ॥੪॥੩॥ ॥ ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ
ਗੁਨ ਅਕਥ ਸੁਨਥਈ ॥ ਧਰਮੁ ਅਰਥੁ ਸਭੁ ਕਾਮੁ ਮੋਖੁ ਹੈ ਜਨ ਪੀਛੈ ਲਗਿ ਫਿਰਥਈ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਹਰਿ ਜਨੁ ਜਿਸੁ ਬਡ ਭਾਗ ਮਥਈ ॥ ਜਹ ਦਰਗ
ਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਤਹ ਛੁਟੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਥਈ ॥੧॥ ਹਮਰੇ ਦੋਖ ਬਹੁ ਜਨਮ ਜਨ
ਮ ਕੇ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਲਗਥਈ ॥ ਗੁਰਿ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹਰਿ ਜਲਿ ਨਾਵਾਏ ਸਭ ਕਿਲ
ਬਿਖ ਪਾਪ ਗਥਈ ॥ ਜਹ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰੁ ਆਇ ਬਨਤੁ ਹੈ ਤਹ ਰਾਖੈ ਨਾਮੁ ਸਾਥਈ ॥੩॥
ਜਨ ਕੈ ਰਿਦੈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭਜਥਈ ॥
॥ ਜਨ ਤੇਰੇ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਜਗੰਥਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ
ਮੇ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਪਾਥਰ ਰਖੁ ਬੁਡੰਥਈ ॥੪॥੪॥ ॥ ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੪
ਹਮਰੀ ਚਿਤਵਨੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ॥ ਅਉਰੁ ਕੋਈ ਨਿੰਦ ਕਰੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾ ਕਾ ਕਹਿ
ਆ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਉਰ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਅਚੁਤ ਜੋ ਸ
ਭ ਤੇ ਊਚ ਠਾਕੁਰ ਭਗਵਾਨੈ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਤੇ ਕਾਲੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਵੈ ਹਰਿ
ਜਾਨੈ ॥੧॥ ਜਾ ਕਉ ਰਾਖਿ ਲੇਇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਕਉ ਸੁਮਤਿ ਦੇਇ ਪੈ ਕਾਨੈ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੋ
ਈ ਅਪੜਿ ਨ ਸਾਕੈ ਜਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਨੈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਨੁ ਦੇਖੁ ਜਨੁ
ਜੋ ਖੋਟਾ ਖਰਾ ਇਕ ਨਿਮਖ ਪਛਾਨੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਜਨ ਕਉ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਹੈ ਰਿਦ ਸੁਧ ਮਿਲੇ
ਖੋਟੇ ਪਛੁਤਾਨੈ ॥੩॥ ਤੁਮ ਹਰਿ ਦਾਤੇ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਇਕੁ ਮਾਗਉ ਤੁਝ ਪਾਸਹੁ ਹਰਿ ਦਾ
ਨੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਦੀਜੈ ਸਦ ਬਸਹਿ ਰਿਦੈ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਚਰਾਨੈ ॥੪॥
੫॥ ॥ ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀਜੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਹਮ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵ
ਹਗੇ ॥ ਹਉ ਤੁਮਰੀ ਕਰਉ ਨਿਤ ਆਸ ਪ੍ਰਭ ਮੋਹਿ ਕਬ ਗਲਿ ਲਾਵਹਿਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹ
ਮ ਬਾਰਿਕ ਮੁਗਧ ਇਆਨ ਪਿਤਾ ਸਮਝਾਵਹਿਗੇ ॥ ਸੁਤੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭੂਲਿ ਬਿਗਾਰਿ ਜਗਤ

ਘਤਲਾਵਣਿਗੋ॥੧॥ਜੋਹਰਿਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮਧੇਕੁਸੋਈਹਰਿਪਾਵਣਿਗੋ॥ਓਹਿਤੁਜੀਨ
ਦੀਨਉਹਰਿਜਸੁਪਾਰਿਹਮਜਾਵਣਗੋ॥੨॥ਜੋਹਰਿਭਾਵਣਿਭਗਤਤਿਨਾਹਰਿਭਾਵਣਿਗੋ॥
ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਜੋਤਿਰਲਿਜਾਵਣਗੋ॥੩॥ਹਰਿਆਪੇਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਆਪਿ
ਲਿਵਲਾਵਣਿਗੋ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਸਰਨਿਦੁਆਰਿਹਰਿਲਾਜਰਖਾਵਣਿਗੋ॥੪॥੬॥

ਕਲਿਆਨੁਮਹਲਾ੪ ॥ਭੋਪਾਲੀ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਸੁਆਮੀਦੂਖਨਿਵਾਰਣੁਨਾਰਾਇਣੇ॥ਸਗਲਭਗਤਜਾਚਹਿਸੁ
ਖਸਾਗਰਭਵਨਿਧਿਤਰਣਹਰਿਚਿੰਤਾਮਣੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੀਨਦਇਆਲਜਗ
ਦੀਸਦਮੋਦਰਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀਗੋਬਿੰਦੇ॥ਤੇਨਿਰਭਉਜਿਨਸ੍ਰੀਰਾਮੁਧਿਆਇਆ
ਗੁਰਮਤਿਮੁਰਾਰਿਹਰਿਮੁਕੰਦੇ॥੧॥ਜਗਦੀਸੁਰਚਰਨਸਰਨਿਜੋਆਏਤੇਜਨਭਵਨਿ
ਧਿਪਾਰਿਪਰੇ॥ਭਗਤਜਨਾਕੀਪੈਜਹਰਿਰਾਖੈਜਨਨਾਨਕਆਪਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ॥੨॥
੧॥੭॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਕਲਿਆਨੁਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧ ॥ਹਮਾਰੈਏਹਕਿਰਪਾਕੀ
ਜੈ॥ਅਲਿਮਕਰੰਦਚਰਨਕਮਲਸਿਉਮਨੁਫੇਰਿਫੇਰਿਰੀਝੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਨਜ
ਲਾਸਿਉਕਾਜੁਨਕਛੂਐਹਰਿਬੂੰਦਚਾਤ੍ਰਿਕਕਉਦੀਜੈ॥੧॥ਬਿਨੁਮਿਲਬੇਨਾਹੀਸੰ
ਤੋਖਾਪੇਖਿਦਰਸਨੁਨਾਨਕੁਜੀਜੈ॥੨॥੧॥੮॥ ॥ਕਲਿਆਨੁਮਹਲਾ੫
ਜਾਚਿਕੁਨਾਮੁਜਾਚੈਜਾਚੈ॥ਸਰਬਧਾਰਸਰਬਕੇਨਾਇਕਸੁਖਸਮੂਹਕੇਦਾਤੇ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਕੇਤੀਕੇਤੀਮਾਂਗਨਿਮਾਗੈਭਾਵਨੀਆਸੋਪਾਈਐ॥੧॥ਸਫਲਸਫਲਸਫਲ
ਦਰਸੁਰੇਪਰਸਿਪਰਸਿਗੁਨਗਾਈਐ॥ਨਾਨਕਤਤਤਤਸਿਉਮਿਲੀਐਹੀਰੈਹੀਰੁਬਿਧਾ
ਈਐ॥੨॥੨॥੯॥ ॥ਕਲਿਆਨੁਮਹਲਾ੫ ॥ਮੇਰੇਲਾਲਨਕੀਸੋਭਾ॥
ਸਦਨਵਤਨਮਨਰੰਗੀਸੋਭਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬ੍ਰਹਮਮਹੇਸਸਿਧਮੁਨਿਇੰਦ੍ਰਾਭਗਤਿਦਾਨੁ
ਜਸੁਮੰਗੀ॥੧॥ਜੋਗਗਿਆਨਧਿਆਨਸੇਖਨਾਗੈਸਗਲਜਪਹਿਤਰੰਗੀ॥ਕਹੁਨਾ
ਨਕਸੰਤਨਬਲਿਹਾਰੈਜੋਪ੍ਰਭਕੇਸਦਸੰਗੀ॥੨॥੩॥੧੦॥

ਕਲਿਆਨੁਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਤੇਰੈਮਾਨਿਹਰਿਹਰਿਮਾਨਿ॥ਨੈਨਬੈਨਸ੍ਰਵਨਸੁਨੀਐਅੰਗਅੰਗੇਸੁਖਪ੍ਰਾਨ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਇਤਉਤਦਹਦਿਸਿਰਵਿਓਮੇਰਤਿਨਹਿਸਮਾਨਿ॥੧॥ਜਤਕਤਾਤਤਪੇ
ਖੀਐਹਰਿਪੁਰਖਪਤਿਪਰਧਾਨ॥ਸਾਧਸੰਗਿਭ੍ਰਮਭੈਮਿਟੇਕਥੇਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨ॥੨॥੧॥੯॥੧੧॥ ॥ਕਲਿਆਨੁਮਹਲਾ੫ ॥ਗੁਨਨਾਦਧੁਨਿਅਨੰਦਬੇ
ਦ॥ਕਥਤਸੁਨਤਮੁਨਿਜਨਾਮਿਲਿਸੰਤਮੰਡਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਿਆਨਧਿਆਨਮਾਨਦਾ
ਨਮਨਰਸਿਕਰਸਨਨਾਮੁਜਪਤਤਹਪਾਪਖੰਡਲੀ॥੧॥ਜੋਗਜੁਗਤਿਗਿਆਨਭੁ
ਗਤਿਸੁਰਤਿਸਬਦਤਤਬੇਤੇਜਪੁਤਪੁਅਖੰਡਲੀ॥ਓਤਿਪੋਤਿਮਿਲਿਜੋਤਿਨਾਨ
ਕਕਛੂਦੁਖੁਨਡੰਡਲੀ॥੨॥੩॥੫॥ ॥ਕਲਿਆਨੁਮਹਲਾ੫
ਕਉਨੁਬਿਧਿਤਾਕੀਕਹਾਕਰਉ॥ਧਰਤਧਿਆਨੁਗਿਆਨੁਸਸਤ੍ਰਗਿਆਅਜਰਪ
ਦੁਕੈਸੇਜਰਉ॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਸਨਮਹੇਸਸਿਧਮੁਨਿਇੰਦ੍ਰਾਕੈਦਰਿਸਰਨਿਪਰਉ॥੧॥ਕਾਹੂਪਹਿ
ਰਾਜੁਕਾਹੂਪਹਿਸੁਰਗਾਕੋਟਿਮਧੇਮੁਕਤਿਕਹਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਨਾਮਰਸੁਪਾਈਐਸਾ
ਧੂਚਰਨਗਹਉ॥੨॥੪॥੬॥ ॥ਕਲਿਆਨੁਮਹਲਾ੫ ॥ਪ੍ਰਾਨਪਤਿਦ
ਇਆਲਪੁਰਖਪ੍ਰਭਸਖੇ॥ਗਰਭਜੋਨਿਕਲਿਕਾਲਜਾਲਦੁਖਬਿਨਾਸਨੁਹਰਿਰਖੇ॥
ਰਹਾਉ॥ਨਾਮਧਾਰੀਸਰਨਿਤੇਰੀ॥ਪ੍ਰਭਦਇਆਲਟੇਕਮੇਰੀ॥੧॥ਅਨਾਥਦੀ
ਨਆਸਵੰਤ॥ਨਾਮੁਸੁਆਮੀਮਨਹਿਮੰਤੁ॥੨॥ਤੁਝਬਿਨਾਪ੍ਰਭਕਿਛੂਨਜਾਨੂ॥
ਸਰਬਜੁਗਮਹਿਤੁਮਪਛਾਨੂ॥੩॥ਹਰਿਮਨਿਬਸੇਨਿਸਿਬਾਸਰੋ॥ਗੋਬਿੰਦਨਾਨ
ਕਆਸਰੋ॥੪॥੫॥੭॥ ॥ਕਲਿਆਨੁਮਹਲਾ੫ ॥ਮਨਿਤਨਿਜਾਪੀਐ
ਭਗਵਾਨ॥ਗੁਰਪੂਰੇਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਸਦਾਸੂਖਕਲਿਆਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਬਕਾ
ਰਜਸਿਧਿਭਏਗਾਇਗੁਨਗੋਪਾਲ॥ਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਿਪ੍ਰਭੂਸਿਮਰੇਨਾਠਿਆਦੁ
ਖਕਾਲ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਮੇਰਿਆਕਰਉਦਿਨੁਰੈਨਿਸੇਵ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸਰਣਾਗ
ਤੀਹਰਿਪੁਰਖਪੂਰਨਦੇਵ॥੨॥੬॥੮॥ ॥ਕਲਿਆਨੁਮਹਲਾ੫
ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਣੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੂਰਨਪਰਮੇਸਰਨਿਹਚਲਸਚੁਸਬਦੁ

ਨੀਸਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਸਮਰਥੁਤੇਰੀਆਸਤੇਰਾਮਨਿਤਾਣੁ॥ ੧੫੩
ਸਰਬਘਟਾਕੇਦਾਤੇਸੁਆਮੀਦੇਹਿਸੁਪਹਿਰਣੁਖਾਣੁ॥੧॥ਸੁਰਤਿਮਤਿਚਤੁਰਾਈਸੋਭਾਰੂ
ਪੁਰੰਗੁਧਨੁਮਾਣੁ॥ਸਰਬਸੂਖਆਨੰਦਨਾਨਕਜਪਿਰਾਮਨਾਮੁਕਲਿਆਣੁ॥੨॥੬॥੯॥
੧੬॥ ॥ਕਲਿਆਨੁਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਚਰਨਸਰਨਕਲਿਆਨਕਰਨ॥
ਪ੍ਰਭਨਾਮੁਪਤਿਤਪਾਵਨੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਪਿਨਿਸੰਗਜਮਕਾਲੁਤਿਸੁਨਖਾਵਨੋ॥
॥੧॥ਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਅਨਿਕਸੂਖਹਰਿਭਗਤਿਲਵੈਨਲਾਵਨੋ॥ਪ੍ਰਭਦਰਸਲੁਬਧਦਾਸ
ਨਾਨਕਬਹੁੜਿਜੋਨਿਨਧਾਵਨੋ॥੨॥੭॥ ੧੦॥ ੧੭॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਲਿਆਨੁਮਹਲਾ੪ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ॥ਰਾਮਾਰਮਰਾਮੋਸੁ
ਨਿਮਨੁਭੀਜੈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸੁਮੀਠਾਗੁਰਮਤਿਸਹਜੇਪੀਜੈ॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਸ
ਟਮਹਿਜਿਉਹੈਬੈਸੰਤਰੁਮਥਿਸੰਜਮਿਕਾਢਿਕਢੀਜੈ॥ਰਾਮਨਾਮੁਹੈਜੋਤਿਸਬਾਈਤਤੁਗੁ
ਰਮਤਿਕਾਢਿਲਈਜੈ॥੧॥ਨਉਦਰਵਾਜਨਵੇਦਰਫੀਕੇਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦਸਵੇਚੁਈਜੈ॥ਕ੍ਰਿ
ਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਿਰਪਾਕਰਿਪਿਆਰੇਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥੨॥ਕਾਇਆਨਗਰੁਨਗਰੁ
ਹੈਨੀਕੋਵਿਚਿਸਉਦਾਹਰਿਰਸੁਕੀਜੈ॥ਰਤਨਲਾਲਅਮੋਲਅਮੋਲਕਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਲੀਜੈ॥੩॥
ਸਤਿਗੁਰੁਅਗਮੁਅਗਮੁਹੈਠਾਕੁਰੁਭਰਿਸਾਗਰਭਗਤਿਕਰੀਜੈ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਦੀ
ਨਹਮਸਾਰਿੰਗਇਕਬੂੰਦਨਾਮੁਮੁਖਿਦੀਜੈ॥੪॥ਲਾਲਨੁਲਾਲੁਲਾਲੁਹੈਰੰਗਨੁਮਨੁਰੰਗਨਕ
ਉਗੁਰਦੀਜੈ॥ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਰੰਗਿਰਾਤੇਰਸਰਸਿਕਗਟਕਨਿਤਪੀਜੈ॥੫॥ਬਸੁਧਾਸਪਤਦੀ
ਪਹੈਸਾਗਰਕਢਿਕੰਚਨੁਕਾਢਿਧਰੀਜੈ॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੇਜਨਇਨਹੁਨਬਾਛਹਿਹਰਿਮਾ
ਗਹਿਹਰਿਰਸੁਦੀਜੈ॥੬॥ਸਾਕਤਨਰਪ੍ਰਾਨੀਸਦਭੂਖੇਨਿਤਭੂਖਨਭੂਖਕਰੀਜੈ॥ਧਾਵਤੁਧਾ
ਇਧਾਵਹਿਪ੍ਰੀਤਿਮਾਇਆਲਖਕੋਸਨਕਉਬਿਥਿਦੀਜੈ॥੭॥ +ਰਾਮਨਾਮਤੁਲਿਅਉਰੁਨ
ਉਪਮਾਜਨਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜੈ॥੮॥੧॥ ॥ਕਲਿਆਨੁਮਹਲਾ੪
ਰਾਮਗੁਰੁਪਾਰਸੁਪਰਸੁਕਰੀਜੈ॥ਹਮਨਿਰਗੁਣੀਮਨੂਰਅਤਿਫੀਕੇਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਪਾ

ਹਰਿਹਰਿਹਰਿ
ਹਰਿਹਰਿਜਨਊ
ਤਮਕਿਆਉ
ਪਮਾਤਿਨਦੀ
ਜੈ॥

ਰਸੁਕੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਰਗੁਮੁਕਤਿਬੈਕੁੰਠਸਭਿਬਾਂਛਹਿਨਿਤਆਸਾਆਸਕਰੀਜੈ॥
ਹਰਿਦਰਸਨਕੇਜਨਮੁਕਤਿਨਮਾਗਹਿਮਿਲਿਦਰਸਨਿਤ੍ਰਿਪਤਿਮਨੁਧੀਜੈ॥੧॥ਮਾਇ
ਆਮੋਹੁਸਬਲੁਹੈਭਾਰੀਮੋਹੁਕਾਲਖਦਾਗਲਗੀਜੈ॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੇਜਨਅਲਿਪਤ
ਹੈਮੁਕਤੇਜਿਉਮੁਰਗਾਈਪੰਕੁਨਭੀਜੈ॥੨॥ਚੰਦਨਵਾਸੁਭੁਇਅੰਗਮਵੇੜੀਕਿਉਮਿਲੀ
ਐਚੰਦਨੁਲੀਜੈ॥ਕਾਢਿਖੜਗੁਗੁਰਗਿਆਨੁਕਰਾਰਾਬਿਖੁਛੇਦਿਛੇਦਿਰਸੁਪੀਜੈ
॥੩॥ਆਨਿਆਨਿਸਮਧਾਬਹੁਕੀਨੀਪਲੁਬੈਸੰਤਰਭਸਮਕਰੀਜੈ॥ਮਹਾਉਗ੍ਰਪਾਪਸਾ
ਕਤਨਰਕੀਨੇਮਿਲਿਸਾਧੂਲੂਕੀਦੀਜੈ॥੪॥ਸਾਧੂਸਾਧਸਾਧਜਨਨੀਕੇਜਿਨਅੰਤਰਿ
ਨਾਮੁਧਰੀਜੈ॥ਪਰਸਨਿਪਰਸੁਭਏਸਾਧੂਜਨਜਨੁਹਰਿਭਗਵਾਨੁਦਿਖੀਜੈ॥੫॥ਸਾਕਤਸੂ
ਤੁਬਹੁਗੁਰਝੀਭਰਿਆਕਿਉਕਰਿਤਾਨੁਤਨੀਜੈ॥ਤੰਤੁਸੂਤੁਕਿਛੁਨਿਕਸੈਨਾਹੀਸਾਕਤਸੰ
ਗੁਨਕੀਜੈ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰਸਾਧਸੰਗਤਿਹੈਨੀਕੀਮਿਲਿਸੰਗਤਿਰਾਮੁਰਵੀਜੈ॥ਅੰਤਰਿ
ਰਤਨਜਵੇਹਰਮਾਣਿਕਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਲੀਜੈ॥੭॥ਮੇਰਾਠਾਕੁਰੁਵਡਾਵਡਾਹੈਸੁਆ
ਮੀਹਮਕਿਉਕਰਿਮਿਲਹਮਿਲੀਜੈ॥ਨਾਨਕਮੇਲਿਮਿਲਾਏਗੁਰੁਪੂਰਾਜਨਕਉਪੂਰ
ਨੁਦੀਜੈ॥੮॥੨॥ ॥ਕਲਿਆਨੁਮਹਲਾ੪ ॥ਰਾਮਾਰਮਰਾਮੋਰਾਮੁਰਵੀ
ਜੈ॥ਸਾਧੂਸਾਧਸਾਧਜਨਨੀਕੇਮਿਲਿਸਾਧੂਹਰਿਰੰਗੁਕੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਜੰਤ
ਸਭੁਜਗੁਹੈਜੇਤਾਮਨੁਡੋਲਤਡੋਲਕਰੀਜੈ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਸਾਧੁਮਿਲਾਵਹੁਜਗੁਥੰ
ਮਨਕਉਥੰਮੁਦੀਜੈ॥੧॥ਬਸੁਧਾਤਲੈਤਲੈਸਭਊਪਰਿਮਿਲਿਸਾਧੂਚਰਨਰੁਲੀਜੈ॥
ਅਤਿਊਤਮਅਤਿਊਤਮਹੋਵਹੁਸਭਸਿਸਟਿਚਰਨਤਲਦੀਜੈ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਤਿ
ਭਲੀਸਿਵਨੀਕੀਆਨਿਪਾਨੀਸਕਤਿਭਰੀਜੈ॥ਮੈਨਦੰਤਨਿਕਸੇਗੁਰਬਚਨੀਸਾਰੁਚਬਿ
ਚਬਿਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥੩॥ਰਾਮਨਾਮਅਨੁਗ੍ਰਹੁਬਹੁਕੀਆਗੁਰਸਾਧੂਪੁਰਖਮਿਲੀਜੈ॥
ਗੁਨਰਾਮਨਾਮਬਿਸਥੀਰਨਕੀਏਹਰਿਸਗਲਭਵਨਜਸੁਦੀਜੈ॥੪॥ਸਾਧੂਸਾਧਸਾਧ
ਮਨਿਪ੍ਰੀਤਮਬਿਨੁਦੇਖੇਰਹਿਨਸਕੀਜੈ॥ਜਿਉਜਲਮੀਨਜਲੰਜਲਪ੍ਰੀਤਿਹੈਖਿਨੁਜ
ਲਬਿਨੁਫੂਟਿਮਰੀਜੈ॥੫॥ਮਹਾਅਭਾਗਅਭਾਗਹੈਜਿਨਕੇਤਿਨਸਾਧੂਧੂਰਿਨਪੀਜੈ॥
ਤਿਨਾਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਤਜਲਤਨਹੀਬੂਝਹਿਡੰਡੁਧਰਮਰਾਇਕਾਦੀਜੈ॥੬॥ਸਭਿਤੀ

ਸਬਦੁਰਤਜਗਪ੍ਰੰਨਕੀਏਤਿਵੈਂਗਾਲਿਗਾਲਿਤਨੁਛੀਜੈ॥ਅਤੁਲੁਤੋਲੁਰਾਮਨਾਮੁਹੈਗੁ
ਰਮਤਿਕੋਪੂਜੈਨਤੋਲਤੁਲੀਜੈ॥੭॥ਤਵਗੁਨਬ੍ਰਹਮਭ੍ਰਮਤੁਮਜਾਨਹੁਜਨਨਾਨਕਸਰ
ਨਿਪਰੀਜੈ॥ਤੂਜਲਨਿਧਿਮੀਨਹਮਤੇਰੇਕਰਿਕਿਰਪਾਸੰਗਿਰਖੀਜੈ॥੮॥੩॥
ਕਲਿਆਨੁਮਹਲਾ੪ ॥ਰਾਮਾਰਮਰਾਮੋਪੂਜਕਰੀਜੈ॥ਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਧ
ਰਉਸਭੁਆਗੈਰਸੁਗੁਰਮਤਿਗਿਆਨੁਦ੍ਰਿੜੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬ੍ਰਹਮਨਾਮਗੁਣਸਾ
ਖਤਰੋਵਰਨਿਤਚੁਨਿਚੁਨਿਪੂਜਕਰੀਜੈ॥ਆਤਮਦੇਉਦੇਉਹੈਆਤਮੁਰਸਿਲਾਗੈ
ਪੂਜਕਰੀਜੈ॥੧॥ਬਿਬੇਕਬੁਧਿਸਭਜਗਮਹਿਨਿਰਮਲਬਿਚਰਿਬਿਚਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥
ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰਕਉਇਹੁਮਨੁਦੀਜੈ॥੨॥ਨਿਰਮੋਲ
ਕੁਅਤਿਹੀਰੋਨੀਕੋਹੀਰੈਹੀਰੁਬਿਧੀਜੈ॥ਮਨੁਮੋਤੀਸਾਲੁਹੈਗੁਰਸਬਦੀਜਿਤੁ
ਹੀਰਾਪਰਖਿਲਈਜੈ॥੩॥ਸੰਗਤਿਸੰਤਸੰਗਿਲਗਿਊਚੇਜਿਉਪੀਪਪਲਾਸ
ਖਾਇਲੀਜੈ॥ਸਭਨਰਮਹਿਪ੍ਰਾਨੀਊਤਮੁਹੋਵੈਰਾਮਨਾਮੈਬਾਸੁਬਸੀਜੈ॥੪॥ਨਿਰਮਲ
ਨਿਰਮਲਕਰਮਬਹੁਕੀਨੇਨਿਤਸਾਖਾਹਰੀਜੜੀਜੈ॥ਧਰਮੁਫੁਲੁਫਲੁਗੁਰਿਗਿਆ
ਨੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਬਹਕਾਰਬਾਸੁਜਗਿਦੀਜੈ॥੫॥ਏਕਜੋਤਿਏਕੋਮਨਿਵਸਿਆਸਭ
ਬ੍ਰਹਮਦ੍ਰਿਸਟਿਇਕੁਕੀਜੈ॥ਆਤਮਰਾਮੁਸਭਏਕੈਹੈਪਸਰੇਸਭਚਰਨਤਲੇਸਿਰੁਦੀ
ਜੈ॥੬॥ਨਾਮਬਿਨਾਨਕਟੇਨਰਦੇਖਹੁਤਿਨਘਸਿਘਸਿਨਾਕਵਢੀਜੈ॥ਸਾਕਤਨਰਅਹੰ
ਕਾਰੀਕਹੀਅਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵੀਜੈ॥੭॥ਜਬਲਗੁਸਾਸੁਸਾਸੁਮਨਅੰਤਰਿ
ਤਤੁਬੇਗਲਸਰਣਿਪਰੀਜੈ॥ਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਧਾਰਹੁਮੈਸਾਧੂਚਰਨਪਖੀਜੈ
॥੮॥੪॥ ॥ਕਲਿਆਨੁਮਹਲਾ੪ ॥ਰਾਮਾਮੈਸਾਧੂਚਰਨਧੁਵੀਜੈ॥ਕਿਲ
ਬਿਖਦਹਨਹੋਹਿਖਿਨਅੰਤਰਿਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕਿਰਪਾਕੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੰਗਤਜਨਦੀ
ਨਖਰੇਦਰਿਠਾਢੇਅਤਿਤਰਸਨਕਉਦਾਨੁਦੀਜੈ॥ਤ੍ਰਾਹਿਤ੍ਰਾਹਿਸਰਨਿਪ੍ਰਭਆਏਮੋਕਉ
ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜੀਜੈ॥੧॥ਕਾਮਕਰੋਧੁਨਗਰਮਹਿਸਬਲਾਨਿਤਉਠਿਉਠਿਜੂਝੁ
ਕਰੀਜੈ॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕਰਹੁਰਖਿਲੇਵਹੁਗੁਰੁਪੂਰਾਕਾਢਿਕਢੀਜੈ॥੨॥ਅੰਤਰਿਅ
ਗਨਿਸਬਲਅਤਿਬਿਖਿਆਹਿਵਸੀਤਲੁਸਬਦੁਗੁਰੁਦੀਜੈ॥ਤਨਿਮਨਿਸਾਂਤਿਹੋ

ਇਆਧਿਕਾਈ ਰੋਗੁ ਕਾਟੈ ਸੁਖਿ ਸਵੀਜੈ ॥੩॥ ਜਿਉ ਸੂਰਜ ਕਿਰਣਿ ਰਵਿਆ ਸਰਬ ਠਾਈ
ਸਭੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਮ ਰਵੀਜੈ ॥ ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਮਿਲੇ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਤਤੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਪੀ
ਜੈ ॥੪॥ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਗੁਰ ਸੇਤੀ ਜਿਉ ਚਕਵੀ ਦੇਖਿ ਸੂਰੀਜੈ ॥ ਨਿਰਖਤ ਨਿਰਖਤ
ਰੈਨਿ ਸਭ ਨਿਰਖੀ ਮੁਖੁ ਕਾਢੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥੫॥ ਸਾਕਤ ਸੁਆਨ ਕਹੀਅਹਿ ਬਹੁ ਲੋਭੀ ਬ
ਹੁ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ॥ ਆਪਨ ਸੁਆਇ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਬਾਤਾ ਤਿਨ ਕਾ ਵਿਸਾਹੁ ਕਿਆ ਕੀ
ਜੈ ॥੬॥ ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਸਰਨਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕਾਢਿ ਕਢੀਜੈ ॥ ਪਰਉਪਕਾਰੁ
ਬੋਲਹਿ ਬਹੁ ਗੁਣੀਆ ਮੁਖਿ ਸੰਤ ਭਗਤ ਹਰਿ ਦੀਜੈ ॥੭॥ ਤੂ ਅਗਮ ਦਇਆਲ ਦ
ਇਆ ਪਤਿ ਦਾਤਾ ਸਭ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਰਖਿ ਲੀਜੈ ॥ ਸਰਬ ਜੀਅ ਜਗਜੀਵਨੁ ਏਕੋ ਨਾਨ
ਕ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੀਜੈ ॥੮॥੫॥ ॥ ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਮਾ ਹਮ ਦਾਸ
ਨ ਦਾਸ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਬ ਲਗਿ ਸਾਸੁ ਹੋਇ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਪਿਵੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰ
ਕਰੁ ਨਾਰਦੁ ਸੇਖਨਾਗ ਮੁਨਿ ਧੂਰਿ ਸਾਧੂ ਕੀ ਲੋਚੀਜੈ ॥ ਭਵਨ ਭਵਨ ਪਵਿਤੁ ਹੋਹਿ ਸਭਿ ਜਹ ਸਾ
ਧੂ ਚਰਨ ਧਰੀਜੈ ॥੧॥ ਤਜਿ ਲਾਜ ਅਹੰਕਾਰੁ ਸਭੁ ਤਜੀਐ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਰਹੀਜੈ ॥ ਧ
ਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਕਾਨਿ ਚੁਕਾਵੈ ਬਿਖੁ ਡੁਬਦਾ ਕਾਢਿ ਕਢੀਜੈ ॥੨॥ ਭਰਮਿ ਸੂਕੇ ਬਹੁ ਉਭਿ ਸੁ
ਕ ਕਹੀਅਹਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਹਰੀਜੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬਿਲਮੁ ਪਲੁ ਢਿਲ ਨ ਕੀਜੈ ਜਾਇ
ਸਾਧੂ ਚਰਨਿ ਲਗੀਜੈ ॥੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀਰਤਨ ਰਤਨ ਵਥੁ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਪਾਸਿ ਰਖੀਜੈ ॥ ਜੋ ਬ
ਚਨੁ ਗੁਰ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਕਾਢਿ ਧਰੀਜੈ ॥੪॥ ਸੰਤਹੁ ਸੁਨਹੁ ਸੁਨਹੁ ਜਨ ਭਾ
ਈ ਗੁਰਿ ਕਾਢੀ ਬਾਹ ਕੁਕੀਜੈ ॥ ਜੇ ਆਤਮ ਕਉ ਸੁਖੁ ਸੁਖੁ ਨਿਤ ਲੋੜਹੁ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰ
ਨਿ ਪਵੀਜੈ ॥੫॥ ਜੇ ਵਡ ਭਾਗੁ ਹੋਇ ਅਤਿ ਨੀਕਾ ਤਾਂ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜੀਜੈ ॥ ਸਭੁ ਮਾਇ
ਆ ਮੋਹੁ ਬਿਖਮੁ ਜਗੁ ਤਰੀਐ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੬॥ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਕੇ ਜੋ
ਅਧਿਕਾਈ ਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ਪਚੈ ਪਚੀਜੈ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਮਹਾ ਪੰਥੁ ਬਿਖੜਾ ਅ
ਹੰਕਾਰਿ ਭਾਰਿ ਲਦਿ ਲੀਜੈ ॥੭॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਰਮ ਰਮੁ ਰਮ ਰਮ ਰਾਮੈ ਤੇ ਗਤਿ ਕੀਜੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਮਿਲੈ ਤਾ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਰਾਮ ਨਾਮੈ ਰਲੈ ਮਿਲੀਜੈ ॥੮॥੬॥੨੩॥ ਛਕਾ ੧ ॥ ਕਲਿਆ
ਣਕਸਭਜੁਮਲਾ ॥੨੩॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੧

ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਤਰਣੁ ਨਾਇ ਪਤਿ ਪੂਜ ॥ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਗਹਣਾ ਮਤਿ ਮਕਸੂਦੁ ॥ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਨਾ
ਉ ਮੰਨੇ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਕਬਹੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਅਵਰ ਸਿਆਣਪ ਸਗਲੀ
ਪਾਜੁ ॥ ਜੈ ਬਖਸੇ ਤੈ ਪੂਰਾ ਕਾਜੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ਨਾਉ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਲਸ
ਕਰੁ ਨਾਉ ਸੁਲਤਾਨੁ ॥ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਮਾਣੁ ਮਹਤੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਤੇਰੀ ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ
॥੨॥ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਸਹਜੁ ਨਾਇ ਸਾਲਾਹ ॥ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਖੁ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਇ
ਤੇਰੈ ਸਭਿ ਸੁਖ ਵਸਹਿ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਾਧੀ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਇ ॥੩॥ ਨਾਰੀ ਬੇ
ਰੀ ਘਰ ਦਰ ਦੇਸ ॥ ਮਨ ਕੀਆ ਖੁਸੀਆ ਕੀਚਹਿ ਵੇਸ ॥ ਜਾਂ ਸਦੇ ਤਾਂ ਢਿਲ ਨ ਪਾਇ
॥ ਨਾਨਕ ਕੂੜੁ ਕੂੜੋ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥੪॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ
ਰਤਨੁ ਕਰਮੁ ਚਾਨਣੁ ਸੁਰਤਿ ਤਿਥੈ ਲੋਇ ॥ ਅੰਧੇਰੁ ਅੰਧੀ ਵਾਪਰੈ ਸਗਲ ਲੀਜੈ ਖੋਇ ॥੧॥
ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰੁ ॥ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਦਾਰੂ ਅਵਰੁ ਨਾਸਤਿ ਕਰਣਹਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਪਾਤਾਲ ਪੁਰੀਆ ਏਕ ਭਾਰ ਹੋਵਹਿ ਲਾਖ ਕਰੋੜਿ ॥ ਤੇਰੇ ਲਾਲ ਕੀਮਤਿ ਤਾ ਪਵੈ ਜਾਂ ਸਿ
ਰੈ ਹੋਵਹਿ ਹੋਰਿ ॥੨॥ ਦੂਖਾ ਤੇ ਸੁਖ ਊਪਜਹਿ ਸੂਖੀ ਹੋਵਹਿ ਦੂਖ ॥ ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਤੂ ਸਾ
ਲਾਹੀਅਹਿ ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਕੈਸੀ ਭੂਖ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਮੂਰਖੁ ਏਕੁ ਤੂ ਅਵਰੁ ਭਲਾ ਸੈਸਾਰੁ ॥ ਜਿ
ਤੁ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਨ ਊਪਜੈ ਸੇ ਤਨ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰ ॥੪॥੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧
ਜੈ ਕਾਰਣਿ ਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮੈ ਉਚਰੇ ਸੰਕਰਿ ਛੋਡੀ ਮਾਇਆ ॥ ਜੈ ਕਾਰਣਿ ਸਿਧ ਭਏ ਉਦਾ
ਸੀ ਦੇਵੀ ਮਰਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਕਹੀਐ ਤਰੀਐ
ਸਾਚਾ ਹੋਈ ॥ ਦੁਸਮਨੁ ਦੂਖੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇੜੈ ਹਰਿ ਮਤਿ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਨਿ ਬਿੰ
ਬ ਪਵਣੈ ਕੀ ਬਾਣੀ ਤੀਨਿ ਨਾਮ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥ ਤੇ ਤਸਕਰ ਜੋ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵਹਿ ਵਾਸਹਿ ਕੋ
ਟ ਪੰਚਾਸਾ ॥੨॥ ਜੇ ਕੋ ਏਕ ਕਰੈ ਚੰਗਿਆਈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਬਹੁਤੁ ਬਫਾਵੈ ॥ ਏਤੇ ਗੁਣ

ਏਤੀ ਆਫਰਿਆ ਅਈਆ ਦੇਇਨ ਪਛੋਤਾਵੈ ॥੩॥ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਨਿ ਤਿਨ ਧਨੁ ਪਲੈ ਨਾਨਕ ਕਾ ਧਨੁ ਸੋਈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਜੀਉ ਕਹੈ ਓਨਾ ਕਉ ਜਮ ਕੀ ਤਲਬ ਨ ਹੋਈ ॥੪॥੩॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰੂਪੁ ਨਾਹੀ ਜਾਤਿ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਮੁਖੁ ਮਾਸਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲੇ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਹੈ ਨਿਵਾਸਾ ॥੧॥ ਅਉਧੂ ਸਹਜੇ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਜਾ ਤੇ ਫਿਰਿ ਨ ਆਵਹੁ ਸੈਸਾਰਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਕਰਮੁ ਨਾਹੀ ਧਰਮੁ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਸੁਚਿ ਮਾਲਾ ॥ ਸਿਵ ਜੋਤਿ ਕੰਨਹੁ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਖਵਾਲਾ ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਬਰਤੁ ਨਾਹੀ ਨੇਮੁ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਬਕਬਾਈ ॥ ਗਤਿ ਅਵਗਤਿ ਕੀ ਚਿੰਤ ਨਾਹੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਫੁਰਮਾਈ ॥੩॥ ਜਾ ਕੈ ਆਸ ਨਾਹੀ ਨਿਰਾਸ ਨਾਹੀ ਚਿਤਿ ਸੁਰਤਿ ਸਮਝਾਈ ॥ ਤੰਤ ਕਉ ਪਰਮ ਤੰਤੁ ਮਿਲਿਆ ਨਾਨਕ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥੪॥੪॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤਾ ਕਾ ਕਹਿਆ ਦਰਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਬਿਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੁਇ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਸਰਬੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਚੂਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥੨॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਆਇਆ ਸੋ ਜਨੁ ਜਾਣੁ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥੩॥ ਕਹਣਾ ਸੁਨਣਾ ਅਕਥ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਨਾਨਕ ਜਲਿ ਜਾਇ ॥੪॥੫॥

ਰਾਗੁ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨੀਰੁ ਗਿਆਨਿ ਮਨ ਮਜਨੁ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਸੰਗਿ ਗਹੇ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਕ ਸੇਵੇ ਸਿਖੁ ਸੁੋ ਖੋਜਿ ਲਹੈ ॥੧॥ ਗੁਰ ਸਮਾਨਿ ਤੀਰਥੁ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਸਰੁ ਸੰਤੋਖੁ ਤਾਸੁ ਗੁਰੁ ਹੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਦਰੀਆਉ ਸਦਾ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਿਲਿਆ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਹਰੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਾਇਐ ਪੂਰਾ ਨਾਵਣੁ ਪਸੂ ਪਰੇਤਹੁ ਦੇਵ ਕਰੈ ॥੨॥ ਰਤਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਤਲ ਹੀਅਲੁ ਸੋ ਗੁਰੁ ਪਰਮਲੁ ਕਹੀਐ ॥ ਜਾ ਕੀ ਵਾਸੁ ਬਨਾਸਪਤਿ ਸਉਰੈ ਤਾਸੁ ਚਰਣ ਲਿਵ ਰਹੀਐ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਉਪਜਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਵ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥੪॥੬॥

ਰਾਗੁ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਵਿਦਿਆ ਵੀਚਾਰੈ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਆਪਾ ਮਧੇ ਆਪੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ॥੧॥

ਕਰਤਾ ਤੂ ਮੇਰਾ ਜਜਮਾਨੁ ॥ ਇਕ ਦਖਣਾ ਹਉ ਤੈ ਪਹਿ ਮਾਗਉ ਦੇਹਿ ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚ ਤਸਕਰ ਧਾਵਤ ਰਾਖੇ ਚੂਕਾ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਦਿਸਟਿ ਬਿਕਾਰੀ ਦੁਰਮ
ਤਿ ਭਾਗੀ ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥੨॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਚਾਵਲ ਦਇਆ ਕਣਕ ਕਰਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ
ਪਾਤੀ ਧਾਨੁ ॥ ਦੂਧੁ ਕਰਮੁ ਸੰਤੋਖੁ ਘੀਉ ਕਰਿ ਐਸਾ ਮਾਂਗਉ ਦਾਨੁ ॥੩॥ ਖਿਮਾ ਧੀਰਜੁ
ਕਰਿ ਗਊ ਲਵੇਰੀ ਸਹਜੇ ਬਛਰਾ ਖੀਰੁ ਪੀਐ ॥ ਸਿਫਤਿ ਸਰਮ ਕਾ ਕਪੜੁ ਮਾਂਗਉ ਹ
ਰਿ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਰਵਤੁ ਰਹੈ ॥੪॥੭॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਵਤੁ ਕਿਨੈ ਨ
ਰਾਖਿਆ ਜਾਵਤੁ ਕਿਉ ਰਾਖਿਆ ਜਾਇ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਹੋਆ ਸੋਈ ਪਰੁ ਜਾਣੈ ਜਾਂ ਉਸ ਹੀ
ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਤੂਹੈ ਹੈ ਵਾਹੁ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਪਰੁ ਹੋਇਬਾ
ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੇ ਹਰਹਟ ਕੀ ਮਾਲਾ ਟਿੰਡ ਲਗਤ ਹੈ ਇਕ ਸਖਨੀ
ਹੋਰ ਫੇਰ ਭਰੀਅਤ ਹੈ ॥ ਤੈਸੋ ਹੀ ਇਹੁ ਖੇਲੁ ਖਸਮ ਕਾ ਜਿਉ ਉਸ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥
ਸੁਰਤੀ ਕੈ ਮਾਰਗਿ ਚਲਿ ਕੈ ਉਲਟੀ ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ॥ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆ
ਨੀ ਕਉਨੁ ਗਿਰਹੀ ਕਉਨੁ ਉਦਾਸੀ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕੀ ਆਸਾ ਤਿਸ ਹੀ ਸਉਪਿ ਕੈ ਏਹੁ ਰਹਿ
ਆ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਹੋਆ ਸੋਈ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ਨਾਨਕ ਗਿਰਹੀ ਉਦਾਸੀ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥
॥੪॥੮॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦਿਸਟਿ ਬਿਕਾਰੀ ਬੰਧਨਿ ਬਾਂਧੈ ਹਉ ਤਿਸ
ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ਭੂਲਾ ਫਿਰੈ ਅਜਾਈ ॥੧॥ ਬੋਲਹੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ
ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਫੁਨਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਆਵਣ ਵਾਰ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਚਾ ਤੇ ਫੁਨਿ ਨੀਚੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਨੀਚ
ਕਰੈ ਸੁਲਤਾਨੁ ॥ ਜਿਨੀ ਜਾਣੁ ਸੁਜਾਣਿਆ ਜਗਿ ਤੇ ਪੂਰੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥੨॥ ਤਾ ਕਉ ਸਮਝਾਵ
ਣ ਜਾਈਐ ਜੇ ਕੋ ਭੂਲਾ ਹੋਈ ॥ ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰੇ ਸਭ ਕਰਤਾ ਐਸਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੩॥ ਨਾਉ ਪ੍ਰ
ਭਾਤੈ ਸਬਦਿ ਧਿਆਈਐ ਛੋਡਹੁ ਦੁਨੀ ਪਰੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਜ
ਗਿ ਹਾਰਿਆ ਤਿਨਿ ਜੀਤਾ ॥੪॥੯॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮਨੁ
ਧਾਇਆ ਮਨੁ ਪੰਖੀ ਆਕਾਸਿ ॥ ਤਸਕਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰਿਆ ਨਗਰੁ ਵੁਠਾ ਸਾਬਾਸਿ ॥
ਜਾ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਰਾਖਿ ਲੈਹਿ ਸਾਬਤੁ ਹੋਵੈ ਰਾਸਿ ॥੧॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਨਿਧਿ ਮੇਰੈ ॥ ਗੁਰਮ
ਤਿ ਦੇਹਿ ਲਗਉ ਪਗਿ ਤੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਜੋਗੀ ਮਨੁ ਭੋਗੀਆ ਮਨੁ ਮੂਰਖੁ ਗਾਵਾ

ਹੁ ॥ ਮਨੁ ਦਾਤਾ ਮਨੁ ਮੰਗਤਾ ਮਨ ਸਿਫਿ ਸਿਰਿ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ॥੨॥ ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ
ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥੨॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੁ ਵਖਾਣੀਐ ਕਹਉ ਨ ਦੇਖਿਆ ਜਾ
ਇ ॥ ਖੋਟੋ ਪੂਠੋ ਰਾਲੀਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ ॥ ਜਾ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਤਾ ਮਿਲਿ ਰਹਾਂ ਜਾਂ ਤੇ
ਰੀ ਹੋਇ ਰਜਾਇ ॥੩॥ ਜਾਤਿ ਜਨਮੁ ਨਹ ਪੂਛੀਐ ਸਚ ਘਰੁ ਲੇਹੁ ਬਤਾਇ ॥ ਸਾ ਜਾ
ਤਿ ਸਾ ਪਤਿ ਹੈ ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਕਾਟੀਐ ਨਾਨਕ ਛੂਟਸਿ ਨਾਇ
॥੪॥੧੦॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਾਗਤੁ ਬਿਗਸੈ ਮੂਠੋ ਅੰਧਾ ॥ ਗ
ਲਿ ਫਾਸੀ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਧੰਧਾ ॥ ਆਸਾ ਆਵੈ ਮਨਸਾ ਜਾਇ ॥ ਉਰਝੀ ਤਾਣੀ ਕਿਛੁ
ਨ ਬਸਾਇ ॥੧॥ ਜਾਗਸਿ ਜੀਵਣ ਜਾਗਣਹਾਰਾ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੰਡਾਰਾ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਿਓ ਨ ਬੂਝੈ ਅੰਧੁ ਨ ਸੂਝੈ ਭੋਂਡੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥ ਆਪੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਮੇਸ
ਰੁ ਕਰਮੀ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ॥੨॥ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਆਵੈ ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਛੀਜੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ
ਘਟਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਡੋ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵੈ ਜਬ ਲਗੁ ਦੂਜੀ ਰਾਈ ॥੩॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਜੀ
ਆ ਦੇਖਿ ਸਮਾਲੈ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਈ ॥ ਕਰਮਹੀਣੁ ਸਚੁ ਭੀਖਿਆ ਮਾਂਗੈ ਨਾਨ
ਕ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ॥੪॥੧੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਸਟਿ ਕਰਉ ਮੂਰ
ਖੁ ਜਗਿ ਕਹੀਆ ॥ ਅਧਿਕ ਬਕਉ ਤੇਰੀ ਲਿਵ ਰਹੀਆ ॥ ਭੂਲ ਚੂਕ ਤੇਰੈ ਦਰਬਾ
ਰਿ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਆਚਾਰ ॥੧॥ ਐਸੇ ਝੂਠਿ ਮੁਠੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਿੰਦਕੁ ਨਿੰਦੈ ਮੁਝੈ ਪਿ
ਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਨਿੰਦਹਿ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਦਰਿ ਨੀਸਾ
ਣੈ ॥ ਕਾਰਣ ਨਾਮੁ ਅੰਤਰਗਤਿ ਜਾਣੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥੨॥ ਮੈ
ਮੈਲੌ ਊਜਲੁ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਊਤਮੁ ਆਖਿ ਨ ਊਚਾ ਹੋਇ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਖੂਲਿ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਖਾ
ਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਰਾਚੈ ਨਾਇ ॥੩॥ ਅੰਧੌ ਬੋਲੌ ਮੁਗਧੁ ਗਵਾਰੁ ॥ ਹੀਣੌ ਨੀਚੁ
ਬੁਰੌ ਬੁਰਿਆਰੁ ॥ ਨੀਧਨ ਕੌ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਇਹੁ ਧਨੁ ਸਾਰੁ ਹੋਰੁ ਬਿਖਿਆ ਛਾ
ਰੁ ॥੪॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਜੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸ ਕਉ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ਤੂ ਬਖਸਹਿ ਜਾ
ਤਿ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਕਹਾਵੈ ਸੋਇ ॥੫॥੧੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਖਾਇਆ ਮੈਲੁ ਵਧਾਇਆ ਪੈਧੈ ਘਰ ਕੀ ਹਾਣਿ ॥ ਬਕਿ ਬਕਿ ਵਾਦੁ ਚਲਾਇਆ

ਬਿਨੁਨਾਵੈਬਿਖੁਖਾਣਿ॥੧॥ਬਾਬਾਐਸਾਬਿਖਮਜਾਲੁਮਨੁਵਾਸਿਆ॥ਬਿਬੇਕੁ
ਬੁਧਿਸਹਜਿਪਰਗਾਸਿਆ॥੧॥ਬਿਖੁਖਾਣਾਬਿਖੁਬੋਲਣਾਬਿਖੁਕੀਕਾਰਕਮਾਇ
ਜਮਦਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਛੂਟਸਿਸਾਚੈਨਾਇ॥੨॥ਜਿਵਆਇਆਤਿਵਜਾਇਸੀ
ਕੀਆਲਿਖਿਲੈਜਾਇ॥ਮਨਮੁਖਿਮੂਲੁਗਵਾਇਆਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੩॥
ਜਗੁਖੋਟੌਸਚੁਨਿਰਮਲੌਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿ॥ਤੇਨਰਵਿਰਲੇਜਾਣੀਅਹਿਜਿਨਅੰਤ
ਰਿਗਿਆਨੁਮੁਰਾਰਿ॥੪॥ਅਜਰੁਜਰੈਨੀਝਰੁਝਰੈਅਮਰਅਨੰਦਸਰੂਪ॥ਨਾਨ
ਕੁਜਲਕੈਮੀਨੁਸੈਥੇਭਾਵੈਰਾਖਹੁਪ੍ਰੀਤਿ॥੫॥੧੩॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧
ਗੀਤਨਾਦਹਰਖਚਤੁਰਾਈ॥ਰਹਸਰੰਗਫੁਰਮਾਇਸਿਕਾਈ॥ਪੈਨਣੁਖਾਣਾਚੀਤਿਨ
ਪਾਈ॥ਸਾਚੁਸਹਜੁਸੁਖੁਨਾਮਿਵਸਾਈ॥੧॥ਕਿਆਜਾਨਾਂਕਿਆਕਰੈਕਰਾਵੈ॥ਨਾਮ
ਬਿਨਾਤਨਿਕਿਛੁਨਸੁਖਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਗਬਿਨੋਦਸ੍ਵਾਦਆਨੰਦਾ॥ਮਤਿਸਤਭਾਇ
ਭਗਤਿਗੋਬਿੰਦਾ॥ਕੀਰਤਿਕਰਮਕਾਰਨਿਜਸੰਦਾ॥ਅੰਤਰਿਰਵਤੌਰਾਜਰਵਿੰਦਾ॥
੨॥ਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇਮਿਉਰਧਾਰੀ॥ਦੀਨਾਨਾਥੁਪੀਉਬਨਵਾਰੀ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਦਾ
ਨੁਬ੍ਰਤਕਾਰੀ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਤਰੰਗਤਤੁਬੀਚਾਰੀ॥੩॥ਅਕਥੌਕਥਉਕਿਆਮੈਜੋਰੁ॥
ਭਗਤਿਕਰੀਕਰਾਇਹਿਮੋਰ॥ਅੰਤਰਿਵਸੈਚੂਕੈਮੈਮੋਰ॥ਕਿਸੁਸੇਵੀਦੂਜਾਨਹੀਹੋਰੁ
॥੪॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਹਾਰਸੁਮੀਠਾ॥ਐਸਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਅੰਤਰਿਡੀਠਾ॥ਜਿਨਿਚਾਖਿਆ
ਪੂਰਾਪਦੁਹੋਇਆ॥ਨਾਨਕਧ੍ਰਾਪਿਓਤਨਿਸੁਖੁਹੋਇਆ॥੫॥੧੪॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧
ਅੰਤਰਿਦੇਖਿਸਬਦਿਮਨੁਮਾਨਿਆਅਵਰੁਨਰਾਂਗਨਹਾਰਾ॥ਅਹਿਨਿਸਿਜੀਆਦੇ
ਖਿਸਮਾਲੇਤਿਸਹੀਕੀਸਰਕਾਰਾ॥੧॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਰਾਂਗਿਘਣੌਅਤਿਰੂੜੌ॥ਦੀਨ
ਦਇਆਲੁਪ੍ਰੀਤਮਮਨਮੋਹਨੁਅਤਿਰਸਲਾਲਸਗੂੜੌ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਪ
ਰਿਕੂਪੁਗਗਨਪਨਿਹਾਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਣਹਾਰਾ॥ਜਿਸਕੀਰਚਨਾਸੋਬਿਧਿਜਾਣੈ
ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਵੀਚਾਰਾ॥੨॥ਪਸਰੀਕਿਰਣਿਰਸਿਕਮਲਬਿਗਾਸੇਸਸਿਘ
ਰਿਸੂਰੁਸਮਾਇਆ॥ਕਾਲੁਬਿਧੁੰਸਿਮਨਸਾਮਨਿਮਾਰੀਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ
॥੩॥ਅਤਿਰਸਿਰੰਗਿਚਲੂਲੈਰਾਤੀਦੂਜਾਰੰਗੁਨਕੋਈ॥ਨਾਨਕਰਸਨਿਰਸਾਏਰਾਤੇ

ਣਦੇਣਹਾਰੁਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥੪॥੧੫॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧ ॥ਬਾਰਹਮਹਿਰਾ
ਵਲਖਪਿਜਾਵਹਿਚਹੁਛਿਅਮਹਿਸੰਨਿਆਸੀ॥ਜੋਗੀਕਾਪੜੀਆਸਿਰਖੂਥੇ
ਬਿਨੁਸਬਦੈਗਲਿਫਾਸੀ॥੧॥ਸਬਦਿਰਤੇਪੂਰੇਬੈਰਾਗੀ॥ਅਉਹਠਿਹਸਤਮਹਿ
ਭੀਖਿਆਜਾਚੀਏਕਭਾਇਲਿਵਲਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬ੍ਰਹਮਣਵਾਦੁਪੜ
ਹਿਕਰਿਕਿਰਿਆਕਰਣੀਕਰਮਕਰਾਏ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਕਿਛੁਸੂਝੈਨਾਹੀਮਨਮੁਖੁਵਿ
ਛੁੜਿਦੁਖੁਪਾਏ॥੨॥ਸਬਦਿਮਿਲੇਸੇਸੂਚਾਚਾਰੀਸਾਚੀਦਰਗਹਮਾਨੇ॥ਅਨ
ਦਿਨੁਨਾਮਿਰਤਨਿਲਿਵਲਾਗੇਜੁਗਿਜੁਗਿਸਾਚਿਸਮਾਨੇ॥੩॥ਸਗਲੇਕਰਮਧ
ਰਮਸੁਚਿਸੰਜਮਜਪਤਪਤੀਰਥਸਬਦਿਵਸੇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਮਿਲਾਇਆ
ਦੂਖਪਰਾਛਤਕਾਲਨਸੇ॥੪॥੧੬॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧ ॥ਸੰਤਾਕੀਰੇਣੁ
ਸਾਧਜਨਸੰਗਤਿਹਰਿਕੀਰਤਿਤਰੁਤਾਰੀ॥ਕਹਾਕਰੈਬਪੁਰਾਜਮੁਡਰਪੈਗੁਰਮੁਖਿਰਿ
ਦੈਮੁਰਾਰੀ॥੧॥ਜਲਿਜਾਉਜੀਵਨੁਨਾਮਬਿਨਾ॥ਹਰਿਜਪਿਜਾਪੁਜਪਉਜਪਮਾਲੀ
ਗੁਰਮੁਖਿਆਵੈਸਾਦੁਮਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਸਾਚੁਸੁਖੁਜਾਕਉਕਿਆਤਿ
ਸੁਉਪਮਾਕਹੀਐ॥ਲਾਲਜਵੇਹਰਰਤਨਪਦਾਰਥਖੋਜਤਗੁਰਮੁਖਿਲਹੀਐ॥੨॥ਚੀ
ਨੈਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਧਨੁਸਾਚੌਏਕਸਬਦਿਲਿਵਲਾਵੈ॥ਨਿਰਾਲੰਬੁਨਿਰਾਹਾਰੁਨਿਹ
ਕੇਵਲੁਨਿਰਭਉਤਾੜੀਲਾਵੈ॥੩॥ਸਾਇਰਸਪਤਭਰੇਜਲਨਿਰਮਲਿਉਲਟੀਨਾਵ
ਤਰਾਵੈ॥ਬਾਹਰਿਜਾਤੌਠਾਕਿਰਹਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਵੈ॥੪॥ਸੋਗਿਰਹੀਸੋ
ਦਾਸੁਉਦਾਸੀਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਪਛਾਨਿਆ॥ਨਾਨਕੁਕਹੈਅਵਰੁਨਹੀਦੂਜਾਸਾ
ਚਸਬਦਿਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੫॥੧੭॥

ਰਾਗੁਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੩ ॥ਚਉਪਦੇ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਕੋਈਬੂਝੈਸਬਦੇਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਸੁਖੁਪਾਵੈਸਾ
ਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਜਨਭਾਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮਨੁਅਸਥਿ
ਰੁਹੋਵੈਅਨਦਿਨੁਹਰਿਰਸਿਰਹਿਆਅਘਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕ

ਰਹੁਦਿਨੁਰਾਤੀਇਸੁਜੁਗਕਾਲਾਹਾਭਾਈ॥ਸਦਾਜਨਨਿਰਮਲਮੈਲੁਨਲਾਗੈਸਚਿ
ਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਈ॥੨॥ਸੂਖਸੀਗਾਰੁਸਤਿਗੁਰੂਦਿਖਾਇਆਨਾਮਿਵਡੀਵਡਿਆਈ॥ਅ
ਖੁਟਭੰਡਾਰਭਰੇਕਦੇਤੋਟਿਨਆਵੈਸਦਾਹਰਿਸੇਵਹੁਭਾਈ॥੩॥ਆਪੇਕਰਤਾਜਿਸਨੋਦੇਵੈ
ਤਿਸੁਵਸੈਮਨਿਆਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਸਦਾਤੂਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਦਿਖਾਈ॥
੪॥੧॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੩ ॥ਨਿਰਗੁਣੀਆਰੇਕਉਬਖਸਿਲੈਸੁਆ
ਮੀਆਪੇਲੈਹੁਮਿਲਾਈ॥ਤੂਬਿਅੰਤੁਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆਸਬਦੇਦੇਹੁਬੁਝਾ
ਈ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਤੁਧੁਵਿਟਹੁਬਲਿਜਾਈ॥ਤਨੁਮਨੁਅਰਪੀਤੁਧੁਆਗੈਰਾਖਉਸ
ਦਾਰਹਾਂਸਰਣਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਣੇਭਾਣੇਵਿਚਿਸਦਾਰਖੁਸੁਆਮੀਹਰਿਨਾ
ਮੋਦੇਹਿਵਡਿਆਈ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਭਾਣਾਜਾਪੈਅਨਦਿਨੁਸਹਜਿਸਮਾਈ॥੨॥ਤੇਰੈ
ਭਾਣੈਭਗਤਿਜੇਤੁਧੁਭਾਵੈਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਈ॥ਤੇਰੈਭਾਣੈਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆ
ਗੁਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝਾਈ॥੩॥ਜੋਤੂਕਰਹਿਸੁਹੋਵੈਕਰਤੇਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾ
ਈ॥ਨਾਨਕਨਾਵੈਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਦਾਤਾਪੂਰੇਗੁਰਤੇਪਾਈ॥੪॥੨॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮ
ਹਲਾ੩ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਾਲਾਹਿਆਜਿੰਨਾਤਿਨਸਲਾਹਿਹਰਿਜਾਤਾ॥
ਵਿਚਹੁਭਰਮੁਗਇਆਹੈਦੂਜਾਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਤੂਮੇਰਾਇਕੁ
ਸੋਈ॥ਤੁਧੁਜਪੀਤੁਧੈਸਾਲਾਹੀਗਤਿਮਤਿਤੁਝਤੇਹੋਈ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਲਾਹਨਿ
ਸੇਸਾਦੁਪਾਇਨਿਮੀਠਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਾਰੁ॥ਸਦਾਮੀਠਾਕਦੇਨਫੀਕਾਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰੁ
॥੨॥ਜਿਨਿਮੀਠਾਲਾਇਆਸੋਈਜਾਣੈਤਿਸੁਵਿਟਹੁਬਲਿਜਾਈ॥ਸਬਦਿਸਲਾਹੀ
ਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਈ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਸਦਾਹੈਦਾਤਾਜੋਇਛੈਸੋਫ
ਲੁਪਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਪਾਏ॥੪॥੩॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੩ ॥ਜੋਤੇਰੀਸਰਣਾਈਹਰਿਜੀਉਤਿਨਤੂਰਾਖਨਜੋਗੁ॥ਤੁਧੁ
ਜੇਵਡੁਮੈਅਵਰੁਨਸੂਝੈਨਾਕੋਹੋਆਨਹੋਗੁ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਸਦਾਤੇਰੀਸਰਣਾਈ
॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਹੁਮੇਰੇਸੁਆਮੀਏਹਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋ
ਤੇਰੀਸਰਣਾਈਹਰਿਜੀਉਤਿਨਕੀਕਰਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਰਾਖ

ਤੂਹਰਿਜੀਉਪੋਹਿਨਸਕੈਜਮਕਾਲੁ॥੨॥ਤੇਰੀਸਰਣਾਈਸਚੀਹਰਿਜੀਉਨਾਓਹ
ਘਟੈਨਜਾਇ॥ਜੋਹਰਿਛੋਡਿਦੂਜੈਭਾਇਲਾਗੈਓਹੁਜੰਮੈਤੈਮਰਿਜਾਇ॥੩॥ਜੋ
ਤੇਰੀਸਰਣਾਈਹਰਿਜੀਉਤਿਨਾਦੂਖਭੂਖਕਿਛੁਨਾਹਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਸਦਾ
ਤੂਸਚੈਸਬਦਿਸਮਾਹਿ॥੪॥੪॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੩ ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿਜੀਉਸਦਾਧਿਆਵਹੁਜਬਲਗੁਜੀਅਪਰਾਨ॥ਗੁਰਸਬਦੀਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆ
ਚੂਕਾਮਨਿਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸਫਲੁਜਨਮੁਤਿਸੁਪ੍ਰਾਨੀਕੇਰਾਹਰਿਕੈਨਾਮਿਸਮਾਨੁ॥੧॥ਮੇਰੇ
ਮਨਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣੀਜੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਸਹਜੇਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥ਰਹਾ
ਉ॥ਮੂਲੁਪਛਾਣਨਿਤਿਨਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਸਹਜੇਹੀਸੁਖੁਹੋਈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
ਕਮਲੁਪਰਗਾਸਿਆਹਉਮੈਦੁਰਮਤਿਖੋਈ॥ਸਭਨਾਮਹਿਏਕੋਸਚੁਵਰਤੈਵਿਰਲਾ
ਬੂਝੈਕੋਈ॥੨॥ਗੁਰਮਤੀਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਤੁਵਖਾਨੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁ
ਸਦਾਮਨਿਵਸਿਆਵਿਚਿਮਨਹੀਮਨੁਮਾਨੈ॥ਸਦਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਅਪਨੇਵਿਟਹੁ
ਜਿਤੁਆਤਮਰਾਮੁਪਛਾਨੈ॥੩॥ਮਾਨਸਜਨਮਿਸਤਿਗੁਰੂਨਸੇਵਿਆਬਿਰਥਾਜਨਮੁ
ਗਵਾਇਆ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਂਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਇਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁ
ਮਿਲੈਵਡਿਆਈਪੂਰੈਭਾਗਿਧਿਆਇਆ॥੪॥੫॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੩
ਆਪੇਭਾਂਤਿਬਣਾਏਬਹੁਰੰਗੀਸਿਸਟਿਉਪਾਇਪ੍ਰਭਿਖੇਲੁਕੀਆ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈ
ਕਰੇਕਰਾਏਸਰਬਜੀਆਨੋਰਿਜਕੁਦੀਆ॥੧॥ਕਲੀਕਾਲਮਹਿਰਵਿਆਰਾਮੁ॥
ਘਟਿਘਟਿਪੂਰਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਏਕੋਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਗੁਪਤਾਨਾਮੁਵਰਤੈਵਿਚਿਕਲਜੁਗਿਘਟਿਘਟਿਹਰਿਭਰਪੂਰਿਰਹਿਆ॥ਨਾਮੁਰਤ
ਨੁਤਿਨਾਹਿਰਦੈਪ੍ਰਗਟਿਆਜੋਗੁਰਸਰਣਾਈਭਜਿਪਇਆ॥੨॥ਇੰਦ੍ਰੀਪੰਚਪੰਚੇਵ
ਸਿਆਣੈਖਿਮਾਸੰਤੋਖੁਗੁਰਮਤਿਪਾਵੈ॥ਸੋਧਨੁਧਨੁਹਰਿਜਨੁਵਡਪੂਰਾਜੋਭੈਬੈਰਾਗਿਹ
ਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥੩॥ਗੁਰਤੇਮੁਹੁਫੇਰੇਜੇਕੋਈਗੁਰਕਾਕਹਿਆਨਚਿਤਿਧਰੈ॥ਕਰਿਆ
ਚਾਰਬਹੁਸੰਪਉਸੰਚੈਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੁਨਰਕਿਪਰੈ॥੪॥ਏਕੋਸਬਦੁਏਕੋਪ੍ਰਭੁਵਰਤੈ
ਸਭਏਕਸੁਤੇਉਤਪਤਿਚਲੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਏਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿ

ਜਾਇਨਲੈ॥੫॥੬॥ ॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੩ ॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰੁਅਪਣਾਸਾਲਾ

ਹਿ॥ਪੂਰਾਭਾਗੁਹੋਵੈਮੁਖਿਮਸਤਕਿਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਭੋਜਨੁਹਰਿਦੇਇ॥ਕੋਟਿਮਧੇਕੋਈਵਿਰਲਾਲੇਇ॥ਜਿਸਨੋਅਪਣੀਨਦ
ਰਿਕਰੇਇ॥੧॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਮਨਮਾਹਿਵਸਾਇ॥ਦੁਖੁਅਨੇਰਾਅੰਦਰਹੁਜਾਇ॥ਆ
ਪੇਸਾਚਾਲਏਮਿਲਾਇ॥੨॥ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਿਉਲਾਇਪਿਆਰੁ॥ਐਥੈਓਥੈਏਹੁ
ਅਧਾਰੁ॥ਆਪੇਦੇਵੈਸਿਰਜਨਹਾਰੁ॥੩॥ਸਚਾਮਨਾਏਅਪਣਾਭਾਣਾ॥ਸੋਈਭਗ
ਤੁਸੁਘੜੁਸੁਜਾਣਾ॥ਨਾਨਕੁਤਿਸਕੈਸਦਕੁਰਬਾਣਾ॥੪॥੭॥੧੭॥੨੪॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਗੂਜਰੀ[illegible]ਮਹਲਾ੪ ॥ਚਉਪਦੇ॥

ਹਰਿਰਸਿਕਰਸਿਕਗੁਨਗਾਵਹਗੁਰਮਤਿਲਿਵਉਨਮਨਿਨਾਮਿਲਗਾਨ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀ
ਆਗੁਰਸਬਦੀਹਮਨਾਮਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਨ॥੧॥ਹਮਰੇਜਗਜੀਵਨਹਰਿਪ੍ਰਾਨ॥ਹਰਿਊ
ਤਮੁਰਿਦਅੰਤਰਿਭਾਇਓਗੁਰਿਮੰਤੁਦੀਓਹਰਿਕਾਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਵਹੁਸੰਤਮਿ
ਲਹੁਮੇਰੇਭਾਈਮਿਲਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਵਖਾਨ॥ਕਿਤੁਬਿਧਿਕਿਉਪਾਈਐਪ੍ਰਭੁਅਪੁ
ਨਾਮੋਕਉਕਰਹੁਉਪਦੇਸੁਹਰਿਦਾਨ॥੨॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਹਿਹਰਿਹਰਿਵਸਿਆਮਿ
ਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਗੁਨਜਾਨ॥ਵਡੈਭਾਗਿਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪਰਸਿਭ
ਗਵਾਨ॥੩॥ਗੁਨਗਾਵਹੁਪ੍ਰਭਅਗਮਠਾਕੁਰਕੇਗੁਨਗਾਇਰਹੇਹੈਰਾਨ॥ਜਨਨਾਨਕਕ
ਉਗੁਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਹਰਿਨਾਮੁਦੀਓਖਿਨਦਾਨ॥੪॥੧॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੪
ਉਗਵੈਸੂਰੁਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਬੋਲਹਿਸਭਰੈਨਿਸਮ੍ਹਾਲਹਿਹਰਿਗਾਲਾ॥ਹਮਰੈਪ੍ਰਭਿ
ਹਮਲੋਚਲਗਾਈਹਮਕਰਹਪ੍ਰਭੂਹਰਿਭਾਲਾ॥੧॥ਮੇਰਾਮਨੁਸਾਧੂਧੂਰਿਰਵਾਲਾ॥
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਓਗੁਰਿਮੀਠਾਗੁਰਪਗਝਾਰਹਮਬਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਾਕਤਕਉਦਿਨੁਰੈਨਿਅੰਧਾਰੀਮੋਹਿਫਾਥੇਮਾਇਆਜਾਲਾ॥ਖਿਨੁਪਲੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁ
ਰਿਦੈਨਵਸਿਓਰਿਨਿਬਾਧੇਬਹੁਬਿਧਿਬਾਲਾ॥੨॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਮਤਿਬੁਧਿਪਾ

ਈਤਉ ਛੁਟੇ ਮਾਇਆ ਜਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ਗੁਰਿ ਕੀਏ ਸਬਦਿ
ਨਿਹਾਲਾ ॥੩॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਗੁਰ ਅਗਮ ਗੁਸਾਈ ਗੁਰ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ
॥ ਬਿਖੁ ਭਉਜਲ ਡੁਬਦੇ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥੪॥੨॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਗੁਨ ਗਾਏ ਰਸਕ ਰਸੀਕ
ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਦੋਊ ਭਏ ਮੁਕਤੇ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਪੀਕਾ ॥੧॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਟੀਕਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੀਆ ਰਸੁ
ਝੀਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਨੀ ਤਿਨਾ ਮਸਤਕਿ ਊਜਲ ਟੀਕਾ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਸੋਭਾ ਸਭ ਜਗ ਊਪਰਿ ਜਿਉ ਵਿਚਿ ਉਡਵਾ ਸਸਿ ਕੀਕਾ ॥੨॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿ
ਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸਿਓ ਤਿਨ ਸਭਿ ਕਾਰਜ ਫੀਕਾ ॥ ਜੈਸੇ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੈ ਦੇਹ ਮਾਨੁਖ ਨਾਮ ਬਿ
ਨਾ ਨਕਟੇ ਨਕ ਕੀਕਾ ॥੩॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਰਮਤ ਰਾਮ ਰਾਇ ਸਭ ਵਰਤੈ ਸਭ
ਮਹਿ ਈਕਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਗੁਰ ਬਚਨ ਧਿਆਇਓ ਘਰੀ ਮੀਕਾ ॥
੪॥੩॥ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਅਗਮ ਦਇਆਲਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ਮੁਖਿ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮ ਕਹੇ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਓ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਲ
ਹੇ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਵਿ ਰਹੇ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲੁ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਗਾਇਓ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ
ਪਦਾਰਥੁ ਲਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰਿ ਨਗਰਿ ਹਰਿ ਬਸਿਓ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹ
ਰਿ ਹਰਿ ਸਹੇ ॥ ਸਰੀਰਿ ਸਰੋਵਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਘਰਿ ਮੰਦਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਹੇ ॥੨॥
ਜੋ ਨਰ ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ ਉਦਿਆਨੇ ਤੇ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਮੁਹੇ ॥ ਜਿਉ ਮ੍ਰਿਗ ਨਾਭਿ ਬਸੈ ਬਾਸੁ ਬਸ
ਨਾ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿਓ ਝਾਰ ਗਹੇ ॥੩॥ ਤੁਮ ਵਡ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਪ੍ਰਭ ਮਤਿ ਦੇਵਹੁ ਹ
ਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਹੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਹਥੁ ਸਿਰਿ ਧਰਿਓ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰਵਿ ਰਹੇ ॥੪॥੪॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵਡਫ
ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਖਾਨੇ ਹੀਅਰੈ ਹਰਿ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਪਫਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਰਾ
ਮ ਨਾਮ ਹਰਿ ਨਿਮਖਫਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਾਨੁ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸਿਫਾ ॥
ਕਾਇਆ ਨਗਰਿ ਬਸਿਓ ਘਰਿ ਮੰਦਰਿ ਜਪਿ ਸੋਭਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਪਫਾ ॥ ਹਲਤਿ

ਪਲਤਿ ਜਨੁ ਭਏ ਹੈ ਸੁਹੇਲੇ ਮੁਖ ਊਜਲ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਫਾ ॥੨॥ ਅਨਭਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ੭੬੧
ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਓ ਗੁਰਿ ਨਿਮਖਫਾ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕੇ ਦੋਖ ਸਭ ਜ
ਨ ਕੇ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਕੀਏ ਇਕ ਪਲਫਾ ॥੩॥ ਤੁਮਰੇ ਜਨ ਤੁਮ ਹੀ ਤੇ ਜਾਨੇ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨਿਓ ਜਨ ਤੇ ਮੁ
ਖਫਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪੁ ਧਰਿਓ ਹਰਿ ਜਨ ਮਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਇਕਫਾ ॥੪॥੫॥
ਰਾਗੁ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਹਮ ਮੁਏ ਜੀਵੇ ਹਰਿ ਜਪਿਭਾ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਬਿਖੁ ਡੁਬਦੇ ਬਾਹ
ਦੇਇ ਕਢਿਭਾ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅਰਧਾਂਭਾ ॥ ਉਪਜੰਪਿ ਉਪਾਇ ਨ ਪਾਈਐ ਕਤ
ਹੂ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਭਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਰਸੁ ਪੀਆ
ਗੁਰਮਤਿ ਰਸਭਾ ॥ ਲੋਹ ਮਨੂਰ ਕੰਚਨੁ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਓ ਗੁਰਿ ਹਰਿ
ਭਾ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਬਿਖਿਆ ਨਿਤ ਲੋਭਿ ਲੁਭਾਨੇ ਪੁਤ ਕਲਤ ਮੋਹਿ ਲੁਭਿਭਾ ॥ ਤਿਨ ਪਗ
ਸੰਤ ਨ ਸੇਵੇ ਕਬਹੂ ਤੇ ਮਨਮੁਖ ਭੂੰਭਰ ਭਰਭਾ ॥੩॥ ਤੁਮਰੇ ਗੁਨ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨਹੁ ਹਮ
ਪਰੇ ਹਾਰਿ ਤੁਮ ਸਰਨਭਾ ॥ ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਤੁਮਨ
ਭਾ ॥੪॥੬॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਪੜਤਾਲ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਨਿਧਾਨ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨ ॥ ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਤੇ ਪਾਰਿ ਪਰਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੁਨਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਸੁਨਿ ਮਨ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਅਠਸਠਿ ਮਜਾਨੁ
॥ ਸੁਨਿ ਮਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਖਿਨੁ ਖੋਵੈ ਪਾਪ
ਕੋਟਾਨ ॥ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਗਵਾਨ ॥੨॥੧॥੭॥੧੭॥੧॥੩੧॥

ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਨੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ਤਨੁ ਸਭੁ ਸਾਜਿਆ ॥ ਪੰਚ ਤਤ ਰਚਿ ਜੋਤਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ॥ ਸਿਹਜਾ ਧਰ
ਤਿ ਬਰਤਨ ਕਉ ਪਾਨੀ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਵਿਸਾਰਹੁ ਸੇਵਹੁ ਸਾਰਿਗਪਾਨੀ ॥੧॥ ਮਨ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਸੇਵਿ ਹੋਇ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਰਾ ਤਾਂ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਪ੍ਰਾਨਪਤੇ ॥੧॥ ਰ

ਤਾਉ॥ਕਪੜਭੋਗਰਸਅਨਿਕਭੁੰਚਾਏ॥ਮਾਤਪਿਤਾਕੁਟੰਬਸਗਲਬਨਾਏ॥ਰਿ
ਜਕੁਸਮਾਹੇਜਲਿਥਲਿਮੀਤਾ॥ਸੋਹਰਿਸੇਵਹੁਨੀਤਾਨੀਤਾ॥੨॥ਤਹਸਖਾਈਜਹ
ਕੋਇਨਹੋਵੈ॥ਕੋਟਿਅਪ੍ਰਾਧਇਕਖਿਨਮਹਿਧੋਵੈ॥ਦਾਤਿਕਰੈਨਹੀਪਛੁਤਾਵੈ॥
ਏਕਾਬਖਸਫਿਰਿਬਹੁਰਿਨਬੁਲਾਵੈ॥੩॥ਕਿਰਤਸੰਜੋਗੀਪਾਇਆਭਾਲਿ॥ਸਾਧ
ਸੰਗਤਿਮਹਿਬਸੇਗੁਪਾਲਾ॥ਗੁਰਮਿਲਿਆਏਤੁਮਰੈਦੁਆਰਿ॥ਜਨਨਾਨਕਦਰਸ
ਨੁਦੇਹੁਮੁਰਾਰਿ॥੪॥੧॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫ ॥ਪ੍ਰਭਕੀਸੇਵਾਜਨਕੀ
ਸੋਭਾ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਿਟੇਤਿਸੁਲੋਭਾ॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਜਨਕੈਭੰਡਾਰਿ॥ਗੁਨਗਾਵਹਿਪ੍ਰਭਦਰ
ਸਪਿਆਰਿ॥੧॥ਤੁਮਰੀਭਗਤਿਪ੍ਰਭਤੁਮਹਿਜਨਾਈ॥ਕਾਟਿਜੇਵਰੀਜਨਲੀਏਛ
ਡਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜਨੁਰਾਤਾਪ੍ਰਭਕੈਰੰਗਿ॥ਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਪ੍ਰਭਕੈਸੰਗਿ॥ਜਿ
ਸੁਰਸੁਆਇਆਸੋਈਜਾਨੈ॥ਪੇਖਿਪੇਖਿਮਨਮਹਿਹੈਰਾਨੈ॥੨॥ਸੋਸੁਖੀਆਸਭਤੇ
ਊਤਮੁਸੋਇ॥ਜਾਕੈਹ੍ਰਿਦੈਵਸਿਆਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਸੋਈਨਿਹਚਲੁਆਵੈਨਜਾਇ॥
ਅਨਦਿਨੁਪ੍ਰਭਕੇਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੩॥ਤਾਕਉਕਰਹੁਸਗਲਨਮਸਕਾਰੁ॥ਜਾਕੈਮ
ਨਿਪੂਰਨੁਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਠਾਕੁਰਦੇਵਾ॥ਨਾਨਕੁਉਧਰੈਜਨਕੀਸੇਵਾ॥
੪॥੨॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫ ॥ਗੁਨਗਾਵਤਮਨਿਹੋਇਅਨੰਦਾ॥ਆਠ
ਪਹਰਸਿਮਰਉਭਗਵੰਤਾ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਕਲਮਲਜਾਤਿ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕੀਹਮ
ਚਰਨੀਪਾਤਿ॥੧॥ਸੁਮਤਿਦੇਵਹੁਸੰਤਪਿਆਰੇ॥ਸਿਮਰਉਨਾਮੁਮੋਹਿਨਿਸਤਾਰੇ॥
ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਗੁਰਿਕਹਿਆਮਾਰਗੁਸੀਧਾ॥ਸਗਲਤਿਆਗਿਨਾਮਿਹਰਿਗੀ
ਧਾ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕੈਸਦਾਬਲਿਜਾਈਐ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨੁਜਿਸੁਗੁਰਤੇਪਾਈਐ॥੨॥
ਬੂਡਤਪ੍ਰਾਨੀਜਿਨਿਗੁਰਹਿਤਰਾਇਆ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਮੋਹੈਨਹੀਮਾਇਆ॥ਹ
ਲਤੁਪਲਤੁਜਿਨਿਗੁਰਹਿਸਵਾਰਿਆ॥ਤਿਸੁਗੁਰਊਪਰਿਸਦਾਹਉਵਾਰਿਆ॥
੩॥ਮਹਾਮੁਗਧਤੇਕੀਆਗਿਆਨੀ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਅਕਥਕਹਾਨੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮਨਾਨਕਗੁਰਦੇਵਾ॥ਵਡੈਭਾਗਿਪਾਈਐਹਰਿਸੇਵਾ॥੪॥੩॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹ
ਲਾ੫ ॥ਸਗਲੇਦੂਖਮਿਟੇਸੁਖਦੀਏਅਪਨਾਨਾਮੁਜਪਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿ

ਰਪਾਅਪਨੀਸੇਵਾਲਾਏਸਗਲਾਦੁਰਤੁਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ਹਮਬਾਰਿਕਸਰਣਿ
ਪ੍ਰਭਦਇਆਲਾ॥ਅਵਗਣਕਾਟਿਕੀਏਪ੍ਰਭਿਅਪਨੇਰਾਖਿਲੀਏਮੇਰੈਗੁਰਿਗੋਪਾਲਿ
॥ਰਹਾਉ॥ਤਾਪਪਾਪਬਿਨਸੇਖਿਨਭੀਤਰਿਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਸਾਈ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮੁਅਰਾਧੀਅਪਨੇਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਜਾਈ॥੨॥ਲਾਹਾਖਾਟਿਹੋਈਐਧ
ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਬਿਅੰਤੁਸੁਆਮੀਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾ ਈਐ
ਨਵੰਤਾਅਪਨਾਪ੍ਰਭੂਧਿਆਈਐ॥੩॥ਆਠਪਹਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਧਿਆਈਸਦਾ
ਸਦਾਗੁਨਗਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰੇਪੂਰੇਮਨੋਰਥਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਗੁਰੁਪਾਇਆ॥
੪॥੪॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਕਿਲਬਿਖਨਾਸੇ॥ਸਚੁਨਾ
ਮੁਗੁਰਿਦੀਨੀਰਾਸੇ॥ਪ੍ਰਭਕੀਦਰਗਹਸੋਭਾਵੰਤੇ॥ਸੇਵਕਸੇਵਿਸਦਾਸੋਹੰਤੇ॥੧॥
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇ॥ਸਗਲੇਰੋਗਦੋਖਸਭਿਬਿਨਸਹਿਅਗਿਆ
ਨੁਅੰਧੇਰਾਮਨਤੇਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮਮਰਨਗੁਰਿਰਾਖੇਮੀਤ॥ਹਰਿਕੇਨ
ਮਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਗਏਕਲੇਸ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਭਲਹੋਸ॥
ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਹਉਸਦਬਲਿਜਾਈ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ਐ
ਸਾਗੁਰੁਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀ॥ਜਿਸੁਮਿਲਤੇਰਾਮਲਿਵਲਾਗੀ॥੩॥ਕਰਿਕਿ
ਰਪਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਘਟਾਕੇਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਆਠਪਹਰਅ
ਪੁਨੀਲਿਵਲਾਇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨਾਇ॥੪॥੫॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮ
ਹਲਾ੫ ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਪ੍ਰਭਿਕੀਏ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਨਕਉਦੀਏ
ਆਠਪਹਰਗੁਨਗਾਇਗੁਬਿੰਦ॥ਭੈਬਿਨਸੇਉਤਰੀਸਭਚਿੰਤ॥੧॥ਉਬਰੇਸਤਿ
ਗੁਰਚਰਨੀਲਾਗਿ॥ਜੋਗੁਰੁਕਹੈਸੋਈਭਲਾਮੀਠਾਮਨਕੀਮਤਿਤਿਆਗਿ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਮਨਿਤਨਿਵਸਿਆਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ਕਲਿਕਲੇਸਕਿਛੁਬਿਘਨੁਨਹੋਈ
ਸਦਾਸਦਾਪ੍ਰਭੁਜੀਅਕੈਸੰਗਿ॥ਉਤਰੀਮੈਲੁਨਾਮਕੈਰੰਗਿ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉ
ਲਾਗੋਪਿਆਰੁ॥ਬਿਨਸੇਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਹੰਕਾਰ॥ਪ੍ਰਭਮਿਲਨਕਾਮਾਰਗੁਜਾਨਾਂ॥ਭਾ
ਇਭਗਤਿਹਰਿਸਿਉਮਨੁਮਾਨਾਂ॥੩॥ਸੁਣਿਸਜਣਸੰਤਮੀਤਸੁਹੇਲੇ॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਹ
ਰਿਅਗਹਅਤੋਲੇ॥ਸਦਾਸਦਾਪ੍ਰਭੁਗੁਣਨਿਧਿਗਾਈਐ॥ਕਹੁਨਾਨਕਵਡਭਾਗੀ

ਪਈਆ ॥੪॥੬॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਸੋ ਧਨਵੰਤੁ ਸੋਈ ਸਚੁ ਸਾਹਾ ॥ਹਰਿ
ਕੀ ਦਰਗਹ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੀਤ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਵ
ਡਭਾਗੀ ਨਿਰਮਲ ਪੂਰਨ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਇਆ ਲਾਭੁ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥੨॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਜੀਵਨ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰੰ
ਗੁ ਮਾਣੁ ॥੩॥ ਬਿਨਸੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੪॥
੭॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪੂਰੀ ਤਾ ਕੀ ਕਲਾ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ
ਸਦਾ ਸਦ ਅਟਲਾ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਸਭੁ ਤਾ ਕਾ ਨਸੈ ॥
੧॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਮੁਕਤੋ ਸਾਧੂ ਧੂਰੀ ਨਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪ
ਰਸਾਦੀ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥ ਭਉ ਭਰਮੁ ਬਿਨਸੇ ਬਿਕਾਰ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਬਸੇ ਗੁਰ ਚਰਨ
॥ ਨਿਰਭੈ ਸਾਧ ਪਰੇ ਹਰਿ ਸਰਨਾ ॥੨॥ ਅਨਦ ਸਹਜ ਰਸ ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥ ਦੁਸਮਨੁ ਦੂਖੁ ਨ
ਆਵੈ ਨੇਰੇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਿਲਬਿਖ ਸਭਿ ਲਾਥੇ
॥੩॥ ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਸਿਖ ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਲੈ ਮੇਲੇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ
ਫਾਹਾ ਕਾਟਿਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਪੜਦਾ ਢਾਕਿਆ ॥੪॥੮॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ਘਰੁ ੧ ॥ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆ
ਣ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਕਾਰਜੁ ਸਗਲਾ ਰਾਸਿ ਥੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਕੇ ਮਨਿ ਵੂ
ਠੇ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਭ੍ਰਮ ਬਿਨਸੇ ਝੂਠੇ ॥੧॥ ਨਿਤ ਉਠਿ ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਆਠ ਪਹ
ਰ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥੨॥ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਜਹ
ਹਉ ਜਾਈ ॥੩॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਸਦ ਜਪੇ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥੪॥
੯॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਗੁਰੁ
ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ਦਰਸਨ ਕਉ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਲਬਿ
ਖ ਮੇਟੇ ਸਬਦਿ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਨ ਹੋਆ ਜੋਗੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੋਆ ਪਰਗਾਸੁ ॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨ ਮਾਹਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੧॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਲੀਆ ਰਾਖਿ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਾ
ਅਨਾਥ ਕਾ ਨਾਥੁ ॥ ਜਿਸਹਿ ਨਿਵਾਜੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਪੂਰਨ ਕਰਮ ਤਾ ਕੇ ਆਚਾਰ ॥

੨॥ਗੁਣਗਾਵਹੁਨਿਤਨਿਤਨਿਤਨਵੇ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੋਨਿਨਭਵੇ॥ਈਹਾਂਊਹਾਂਚਰਣਪੂ ੭੬੩
ਜਾਰੇ॥ਮੁਖੁਊਜਲੁਸਾਚੇਦਰਬਾਰੇ॥੩॥ਜਿਸੁਮਸਤਕਿਗੁਰਿਧਰਿਆਹਾਥੁ॥ਕੋ
ਟਿਮਧੇਕੋਵਿਰਲਾਦਾਸੁ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੇਖੈਭਰਪੂਰਿ॥ਨਾਨਕਉਧਰ
ਸਿਤਿਸੁਜਨਕੀਧੂਰਿ॥੪॥੧੦॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਕੁਰਬਾਣੁਜਾ
ਈਗੁਰਪੂਰੇਅਪਨੇ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਹਰਿਜਪੁਜਪਨੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਬਾਣੀਸੁਣਤਨਿਹਾਲ॥ਬਿਨਸਿਗਏਬਿਖਿਆਜੰਜਾਲ॥੧॥ਸਾਚਸਬਦਸਿਉ
ਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਆਇਆਚੀਤਿ॥੨॥ਨਾਮੁਜਪਤਹੋਆਪਰਗਾ
ਸੁ॥ਗੁਰਸਬਦੇਕੀਨਾਰਿਦੈਨਿਵਾਸੁ॥੩॥ਗੁਰਸਮਰਥਸਦਾਦਇਆਲ॥ਹਰਿ
ਜਪਿਜਪਿਨਾਨਕਭਏਨਿਹਾਲ॥੪॥੧੧॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਗੁਰੁਗੁਰੁ
ਕਰਤਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਦੀਨਦਇਆਲਭਏਕਿਰਪਾਲਾਅਪਣਾਨਾਮੁਆ
ਪਿਜਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਭਇਆਪ੍ਰਗਾਸ॥ਹਰਿਹਰਿ
ਜਪਤਪੂਰਨਭਈਆਸ॥੧॥ਸਰਬਕਲਿਆਣਸੂਖਮਨਿਵੂਠੇ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਏਗੁਰਨਾਨਕ
ਤੂਠੇ॥੨॥੧੨॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗ
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੨ ॥ਅਵਰੁਨਦੂਜਾਠਾਉ॥ਨਾ
ਹੀਬਿਨੁਹਰਿਨਾਉ॥ਸਰਬਸਿਧਿਕਲਿਆਨ॥ਪੂਰਨਹੋਹਿਸਗਲਕਾਮ॥੧॥ਹ
ਰਿਕੋਨਾਮੁਜਪੀਐਨੀਤ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁਬਿਨਸੈਲਗੈਏਕੈਪ੍ਰੀਤਿ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਨਾਮਿਲਾਗੈਦੂਖੁਭਾਗੈਸਰਨਿਪਾਲਨਜੋਗੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਜਮੁਨਤੇਟੈਜਿਸੁਧੁ
ਰਿਹੋਵੈਸੰਜੋਗੁ॥੨॥ਰੈਨਿਦਿਨਸੁਧਿਆਇਹਰਿਹਰਿਤਜਹੁਮਨਕੇਭਰਮ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਹਰਿਮਿਲੈਜਿਸਹਿਪੂਰਨਕਰਮ॥੩॥ਜਨਮਜਨਮਬਿਖਾਦਬਿਨਸੇਰਾਖਿਲੀਨੇਆ
ਪਿ॥ਮਾਤਪਿਤਾਮੀਤਭਾਈਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਜਾਪਿ॥੪॥੧॥੧੩॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁਤਾਲਾ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਮਰਾਮਰਾਮਜਾਪ॥ਕਲਿਕਲੇਸਲੋਭਮੋਹਬਿਨਸਿਜਾਇਅਹੰਤਾਪ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਆਪੁਤਿਆਗਿਸੰਤਚਰਨਲਾਗਿਮਨੁਪਵਿਤੁਜਾਹਿਪਾਪ॥੧॥ਨਾਨੁ

ਬਾਰਿਕੁਕਛੂਨਜਾਨੈਰਾਖਨਕੋਪ੍ਰਭੁਮਾਈਬਾਪਾ॥੨॥੧॥੧੪॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮ
ਹਲਾ੫ ॥ਚਰਨਕਮਲਸਰਨਿਟੇਕ॥ਊਚਮੂਚਬੇਅੰਤੁਠਾਕੁਰੁਸਰਬਊਪ
ਰਿਤੁਹੀਏਕ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਦੁਖਬਿਦਾਰਦੈਨਹਾਰਬੁਧਿਬਿਬੇਕ॥੧॥
ਨਮਸਕਾਰਰਖਨਹਾਰਮਨਿਅਰਾਧਿਪ੍ਰਭੂਮੇਕ॥ਸੰਤਰੇਨੁਕਰਉਮਜਨੁਨਾਨਕਪਾਵੈਸੁਖ
ਅਨੇਕ॥੨॥੨॥੧੫॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬਿਭਾਸਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ॥ਦੁਬਿਧਾਬਉਰੀ
ਮਨੁਬਉਰਾਇਆ॥ਝੂਠੈਲਾਲਚਿਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਲਪਟਿਰਹੀਫੁਨਿਬੰਧੁ
ਨਪਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਿਰਾਖੇਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥੧॥ਨਾਮਨੁਮਰੈਨਮਾਇਆਮਰੈ
ਜਿਨਿਕਿਛੁਕੀਆਸੋਈਜਾਣੈਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਭਉਸਾਗਰੁਤਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾ
ਇਆਸੰਚਿਰਾਜੇਅਹੰਕਾਰੀ॥ਮਾਇਆਸਾਥਿਨਚਲੈਪਿਆਰੀ॥ਮਾਇਆਮ
ਮਤਾਹੈਬਹੁਰੰਗੀ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੋਸਾਥਿਨਸੰਗੀ॥੨॥ਜਿਉਮਨੁਦੇਖਹਿਪਰਮਨੁਤੈਸਾ
ਜੈਸੀਮਨਸਾਤੈਸੀਦਸਾ॥ਜੈਸਾਕਰਮੁਤੈਸੀਲਿਵਲਾਵੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਛਿਸਹਜਘ
ਰੁਪਾਵੈ॥੩॥ਰਾਗਿਨਾਦਿਮਨੁਦੂਜੈਭਾਇ॥ਅੰਤਰਿਕਪਟੁਮਹਾਦੁਖੁਪਾਇ॥ਸਤਿਗੁ
ਰੁਭੇਟੈਸੋਝੀਪਾਇ॥ਸਚੈਨਾਮਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥੪॥ਸਚੈਸਬਦਿਸਚੁਕਮਾਵੈ॥
ਸਚੀਬਾਣੀਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ਨਿਜਘਰਿਵਾਸੁਅਮਰਪਦੁਪਾਵੈ॥ਤਾਦਰਿਸਾਚੈਸੋਭਾ
ਪਾਵੈ॥੫॥ਗੁਰਸੇਵਾਬਿਨੁਭਗਤਿਨਹੋਈ॥ਅਨੇਕਜਤਨਕਰੈਜੇਕੋਈ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾ
ਸਬਦੇਖੋਈ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਸੋਈ॥੬॥ਇਸੁਜਗਮਹਿਸਬਦੁਕਰਣੀ
ਹੈਸਾਰੁ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਹੋਰੁਮੋਹੁਗੁਬਾਰੁ॥ਸਬਦੇਨਾਮੁਰਖੈਉਰਿਧਾਰਿ॥ਸਬਦੇਗਤਿ
ਮਤਿਮੋਖਦੁਆਰੁ॥੭॥ਅਵਰੁਨਾਹੀਕਰਿਦੇਖਣਹਾਰੋ॥ਸਾਚਾਆਪਿਅਨੂਪੁ
ਅਪਾਰੋ॥ਰਾਮਨਾਮਊਤਮਗਤਿਹੋਈ॥ਨਾਨਕਖੋਜਿਲਹੈਜਨੁਕੋਈ॥੮॥੧॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧ ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਸਗਲਜਗੁਛਾਇਆ॥ਕਾਮਣਿਦੇ

ਖਿ ਕਾਮਿ ਲੋਭਾਇਆ ॥ ਸੁਤ ਕੰਚਨ ਸਿਉ ਹੇਤੁ ਵਧਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਅਪਨਾ ਇਕੁ ਰਾ ੧੬੪
ਮੁ ਪਰਾਇਆ ॥੧॥ ਐਸਾ ਜਾਪੁ ਜਪਉ ਜਪਮਾਲੀ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਰਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ
ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥
ਆਵਾਗਉਣੁ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਰਚਾਇਆ ॥ ਸੇਈ ਭਗਤ ਜਿਨ ਸਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ
॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਨਰਹਰਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੀ ॥
ਸਗਲ ਸਰੋਵਰ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਆਨਦ ਰੂਪ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੀ ॥੩॥ ਭਾਉ ਭਗਤਿ
ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ਸ
ਚਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥੪॥ ਬਿਸਮ ਬਿਨੋਦ ਰਹੇ ਪਰਮਾਦੀ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿਆ ਏਕ
ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਦੇਖਿ ਨਿਵਾਰਿਆ ਜਲ ਮਹਿ ਆਗੀ ॥ ਸੋ ਬੂਝੈ ਹੋਵੈ ਵਡਭਾਗੀ ॥੫
॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਅਵ
ਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੇਵੇ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੬॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਜਪੁ
ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਜਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਸਚੀ ਰਹਤ ਸਚਾ ਸੁਖੁ
ਪਾਏ ॥੭॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖੁ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝਸਿ ਬੀਜੀ ਕਾਰਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ
ਹਰਿ ਆਗੈ ਰਾਖਿਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਮਹਾ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥੮॥੨॥ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮ
ਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ॥ ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ ਭੁਇਅੰਗਮ ਭਾਠੀ ਰੇਚਕ ਪੂਰਕ ਕੁੰਭ
ਕਰੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਛੁ ਸੋਝੀ ਨਾਹੀ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਬੂਡਿ ਮਰੈ ॥ ਅੰਧਾ ਭਰਿਆ ਭਰਿ
ਭਰਿ ਧੋਵੈ ਅੰਤਰ ਕੀ ਮਲੁ ਕਦੇ ਨ ਲਹੈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਫੋਕਟ ਸਭਿ ਕਰਮਾ ਜਿਉ ਬਾਜੀ
ਗਰੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲੈ ॥੧॥ ਖਟੁ ਕਰਮ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥ ਤੂ ਗੁਣ ਸਾਗਰੁ ਅਵਗੁਣ
ਮੋਹੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਧੰਧਾ ਧਾਵਣੀ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾਰ ਬਿਕਾਰ ॥ ਮੂਰਖੁ ਆਪੁ ਗ
ਣਾਇਦਾ ਬੂਝਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਰੁ ॥ ਮਨਸਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਮਨਮੁਖ ਬੋਲ ਖੁਆਰ ॥ ਮ
ਜਨੁ ਝੂਠਾ ਚੰਡਾਲ ਕਾ ਫੋਕਟ ਚਾਰ ਸੀਗਾਰ ॥੨॥ ਝੂਠੀ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਹੈ ਕਰਣੀ
ਬਾਦਿ ਬਿਬਾਦੁ ॥ ਝੂਠੇ ਵਿਚਿ ਅਹੰਕਰਣੁ ਹੈ ਖਸਮ ਨ ਪਾਵੈ ਸਾਦੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਕ
ਮਾਵਣਾ ਫਿਕਾ ਆਵੈ ਸਾਦੁ ॥ ਦੁਸਟੀ ਸਭਾ ਵਿਗੁਚੀਐ ਬਿਖੁ ਵਾਤੀ ਜੀਵਣੁ ਬਾਦਿ ॥

੩॥ਏਭ੍ਰਮਿਭੂਲੇਮਰਹੁਨਕੋਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿ
ਕਿਨੈਨਪਾਈ॥ਆਵਹਿਜਾਹਿਮਰਹਿਮਰਿਜਾਈ॥੪॥ਏਹੁਸਰੀਰੁਹੈਤ੍ਰੈਗੁਣਧਾਤੁ॥ਇਸ
ਨੋਵਿਆਪੈਸੋਗਸੰਤਾਪੁ॥ਸੋਸੇਵਹੁਜਿਸੁਮਾਈਨਬਾਪੁ॥ਵਿਚਹੁਚੂਕੈਤਿਸਨਾਅਰੁ
ਆਪੁ॥੫॥ਜਹਜਹਦੇਖਾਤਹਤਹਸੋਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥ਹਿਰਦੈ
ਸਚੁਏਹਕਰਣੀਸਾਰੁ॥ਹੋਰੁਸਭੁਪਾਖੰਡੁਪੂਜਖੁਆਰੁ॥੬॥ਦੁਬਿਧਾਚੂਕੈਤਾਂਸਬਦੁਪ
ਛਾਣੁ॥ਘਰਿਬਾਹਰਿਏਕੋਕਰਿਜਾਣੁ॥ਏਹਾਮਤਿਸਬਦੁਹੈਸਾਰੁ॥ਵਿਚਿਦੁਬਿਧਾਮਾ
ਥੈਪਵੈਛਾਰੁ॥੭॥ਕਰਣੀਕੀਰਤਿਗੁਰਮਤਿਸਾਰੁ॥ਸੰਤਸਭਾਗੁਣਗਿਆਨੁਬੀਚਾਰੁ॥ਮ
ਨੁਮਾਰੇਜੀਵਤਮਰਿਜਾਣੁ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿਪਛਾਣੁ॥੮॥੩॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹ
ਲਾ੧ ॥ਦਖਣੀ॥ ॥ਗੋਤਮੁਨਾਰਿਅਹਿਲਿਆਇਸਤ੍ਰੀਤਿਸੁਦੇਖਿਇੰਦ੍ਰੁ
ਲੁਭਾਇਆ॥ਸਹਸਸਰੀਰਚਿਹਨਭਗਹੂਏਤਾਮਨਿਪਛੋਤਾਇਆ॥੧॥ਕੋਈਜਾਣਿ
ਨਭੂਲੈਭਾਈ॥ਸੋਭੂਲੈਜਿਸੁਆਪਿਭੁਲਾਏਬੂਝੈਜਿਸੈਬੁਝਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਨਿ
ਹਰੀਚੰਦਿਪ੍ਰਿਥਮੀਪਤਿਰਾਜੈਕਾਗਦਿਕੀਮਨਪਾਈ॥ਅਉਗਣੁਜਾਣੈਤਪੁੰਨਕਰੇਕਿਉ
ਕਿਉਨਿਖਾਸਿਬਿਕਾਈ॥੨॥ਕਰਉਅਢਾਈਧਰਤੀਮਾਗੀਬਾਵਨਰੂਪਿਬਹਾਨੈ॥ਕਿ
ਉਪਇਆਲਿਜਾਇਕਿਉਛਲੀਐਜੇਬਲਿਰੂਪੁਪਛਾਨੈ॥੩॥ਰਾਜਾਜਨਮੇਜਾਦੇ
ਮਤੀਬਰਜਿਬਿਆਸਿਪੜ੍ਹਾਇਆ॥ਤਿਨਿਕਰਿਜਗਅਠਾਰਹਘਾਏਕਿਰਤੁਨਚ
ਲੈਚਲਾਇਆ॥੪॥ਗਣਤਨਗਣੀਹੁਕਮੁਪਛਾਣਾਬੋਲੀਭਾਇਸੁਭਾਈ॥ਜੋਕਿ
ਛੁਵਰਤੈਤੁਧੈਸਲਾਹੀਸਭਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਲਿਪਤੁਲੇਪੁਕਦੇਨ
ਲਾਗੈਸਦਾਰਹੈਸਰਣਾਈ॥ਮਨਮੁਖੁਮੁਗਧੁਆਗੈਚੇਤੈਨਾਹੀਦੁਖਿਲਾਗੈਪਛੁਤਾਈ
੬॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਜਿਨਿਏਹਰਚਨਾਰਚੀਐ॥ਹਰਿਅਭਿਮਾਨੁਨਜਾਈਜੀ
ਅਹੁਅਭਿਮਾਨੇਪੈਪਚੀਐ॥੭॥ਭੁਲਣਵਿਚਿਕੀਆਸਭੁਕੋਈਕਰਤਾਆਪਿਨ
ਭੁਲੈ॥ਨਾਨਕਸਚਿਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾਕੋਗੁਰਪਰਸਾਦਿਅਘੁਲੈ॥੮॥੪॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧ ॥ਆਖਣਾਸੁਨਣਾਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਧੰਧਾਛੁਟਕਿਗਇਆਵੇ
ਕਾਰੁ॥ਜਿਉਮਨਮੁਖਿਦੂਜੈਪਤਿਖੋਈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮੈਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੧॥ਸੁਣਿਮਨ

ਅੰਧੇਮੂਰਖਗਾਵਾਰਾ॥ਆਵਤਜਾਤਲਾਜਨਹੀਲਾਗੈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਬੂਡੈਬਾਰੋਬਾਰਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਇਸੁਮਨਮਾਇਆਮੋਹਿਬਿਨਾਸੁ॥ਧੁਰਿਹੁਕਮੁਲਿਖਿਆਤਾਂਕਹੀਐਕਾਸੁ
ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਚੀਨੈਕੋਈ॥ਨਾਮਬਿਹੂਨਾਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥੨॥ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਡੋਲੈ
ਲਖਚਉਰਾਸੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਬੂਝੇਜਮਕੀਫਾਸੀ॥ਇਹੁਮਨੂਆਖਿਨੁਖਿਨੁਊਭਿਪਇ
ਆਲਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਛੂਟੈਨਾਮੁਸਮ੍ਹਾਲਿ॥੩॥ਆਪੇਸਦੇਢਿਲਨਹੋਇ॥ਸਬਦਿਮ
ਰੈਸਹਿਲਾਜੀਵੈਸੋਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸੋਝੀਕਿਸੈਨਹੋਇ॥ਆਪੇਕਰੈਕਰਾਵੈਸੋਇ॥੪॥ਝ
ਗੜੁਚੁਕਾਵੈਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਸਹਜਿਸਮਾਵੈ॥ਇਹੁਮਨੁਡੋਲਤਤਉ
ਠਹਰਾਵੈ॥ਸਚੁਕਰਣੀਕਰਿਕਾਰਕਮਾਵੈ॥੫॥ਅੰਤਰਿਜੂਠਾਕਿਉਸੁਚਿਹੋਇ॥ਸਬ
ਦੀਧੋਵੈਵਿਰਲਾਕੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈਸਚੁਕਮਾਵੈ॥ਆਵਣੁਜਾਣਾਠਾਕਿਰਹਾ
ਵੈ॥੬॥ਭਉਖਾਣਾਪੀਣਾਸੁਖੁਸਾਰੁ॥ਹਰਿਜਨਸੰਗਤਿਪਾਵੈਪਾਰੁ॥ਸਚੁਬੋਲੈਬੋ
ਲਾਵੈਪਿਆਰੁ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਰਣੀਹੈਸਾਰੁ॥੭॥ਹਰਿਜਸੁਕਰਮੁਧਰਮੁਪਤਿਪੂਜਾ
ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਗਨੀਮਹਿਭੂੰਜਾ॥ਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਆਤਉਮਨੁਭੀਜਾ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨ
ਕੁਅਵਰੁਨਦੂਜਾ॥੮॥੫॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧॥ ॥ਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਅੰਤ
ਰਿਪੂਜਾ॥ਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਅਵਰੁਨਹੀਦੂਜਾ॥੧॥ਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆਸਭਠਾਈ
ਅਵਰੁਨਦੀਸੈਕਿਸੁਪੂਜਚੜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਤਨੁਆਗੈਜੀਅੜਾਤੁਝਪਾਸਿ
ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖਹੁਅਰਦਾਸਿ॥੨॥ਸਚੁਜਿਹਵਾਹਰਿਰਸਨਰਸਾਈ॥ਗੁਰਮਤਿ
ਛੂਟਸਿਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈ॥੩॥ਕਰਮਧਰਮਪ੍ਰਭਿਮੇਰੈਕੀਏ॥ਨਾਮੁਵਡਾਈਸਿਰਿਕਰਮਾ
ਕੀਏ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਵਸਿਚਾਰਿਪਦਾਰਥ॥ਤੀਨਿਸਮਾਏਏਕਕ੍ਰਿਤਾਰਥ॥੫॥ਸ
ਤਿਗੁਰਿਦੀਏਮੁਕਤਿਧਿਆਨਾ॥ਹਰਿਪਦੁਚੀਨ੍ਹਿਭਏਪਰਧਾਨਾ॥੬॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁ
ਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈ॥ਪ੍ਰਭੁਨਿਵਾਜੇਕਿਨੈਨਪਾਈ॥੭॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਬੂਝ
ਬੁਝਾਈ॥ਨਾਮਬਿਨਾਗਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ॥੮॥੬॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧
ਇਕਿਧੁਰਿਬਖਸਿਲਏਗੁਰਿਪੂਰੈਸਚੀਬਣਤਬਣਾਈ॥ਹਰਿਰੰਗਰਾਤੇਸਦਾਰੰ
ਗੁਸਾਚਾਦੁਖਬਿਸਰੇਪਤਿਪਾਈ॥੧॥ਝੂਠੀਦੁਰਮਤਿਕੀਚਤੁਰਾਈ॥ਬਿਨਸਤਬਾ

ਨ ਲਾਗੀ ਕਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਉ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਵਿਆਪਸਿ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਨ ਜਾਈ ॥
ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਮੇਲਿ ਲਏ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਤੇ ਅਭ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵ
ਸਿ ਹਉਮੈ ਪਚਹਿ ਦਿਵਾਨੇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਖਿਨੁ ਊਭਿ ਪਇਆਲੀ ਜਬ ਲਗੁ ਸਬਦ ਨ
ਜਾਨੇ ॥੩॥ ਭੂਖ ਪਿਆਸਾ ਜਗੁ ਭਇਆ ਤਿਪਤਿ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਏ ॥ ਸਹਜੈ ਸ
ਹਜੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਏ ॥੪॥ ਦਰਗਹ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਇਕੁ ਆਪ
ਿ ਨਿਰਮਲ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਸਚੁ ਵੀਚਾਰਸਿ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥
੫॥ ਜਲੁ ਤਰੰਗ ਅਗਨੀ ਪਵਨੈ ਫੁਨਿ ਤ੍ਰੈ ਮਿਲਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਐਸਾ ਬਲੁ ਛਲੁ
ਤਿਨ ਕਉ ਦੀਆ ਹੁਕਮੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥੬॥ ਐਸੇ ਜਨ ਵਿਰਲੇ ਜਗ ਅੰਦਰਿ ਪਰਖਿ
ਖਜਾਨੈ ਪਾਇਆ ॥ ਜਾਤਿ ਵਰਨ ਤੇ ਭਏ ਅਤੀਤਾ ਮਮਤਾ ਲੋਭੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ
ਤੀਰਥ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾ
ਲੈ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਭਾਇਆ ॥੮॥੧॥

ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਵੇਖੁ ਤੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਸਬਦੇ ਖੋਜੀਐ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੋ ਲੇਹੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਬਦਿ ਰਪੈ ਰੰਗੁ ਹੋਇ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਸਚਾ ਹਰਿ ਮੰ
ਦਰੁ ਪ੍ਰਗਟੀ ਸਾਚੀ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਗਿਆਨਿ ਰਤ
ਨਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੂਲੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਾਣਸਿ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥ ਹਰਿ
ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਜਿਆ ਰਖਿਆ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਿ ॥ ਧੁਰਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਮਾ
ਵਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੩॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨ੍ਹਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥
ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਸਬਦੇ ਸੋਹਣਾ ਕੰਚਨੁ ਕੋਟੁ ਅਪਾਰੁ ॥੪॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਏਹੁ ਜਗਤੁ ਹੈ ਗੁਰ ਬਿ
ਨੁ ਘੋਰੰਧਾਰ ॥ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਕਰਿ ਪੂਜਦੇ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰ ॥੫॥ ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰ
ਗੀਐ ਤਿਥੈ ਦੇਹ ਜਾਤਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਦੁਖੀਏ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥੬॥ ਹਰਿ

ਮੰਦਰਮਹਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਨਾਬੁਝਹਿਮੁਗਧਗਵਾਰ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਚੀਨਿਆਹਰਿ ੧੬੬
ਰਾਖਿਆਉਰਿਧਾਰਿ॥੭॥ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਗੁਰਤੇਜਾਤੀਜਿਸਬਦਿਰਤੇਰੰਗੁਲਾਇ॥
ਪਵਿਤੁਪਾਵਨਸੇਜਨਨਿਰਮਲਹਰਿਕੈਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੮॥ਹਰਿਮੰਦਰੁਹਰਿਕਾਹਾਟੁ
ਹੈਰਖਿਆਸਬਦਿਸਵਾਰਿ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਸਉਦਾਏਕੁਨਾਮੁਗੁਰਮੁਖਿਲੈਨਿਸਵਾਰਿ॥
੯॥ਹਰਿਮੰਦਰਮਹਿਮਨੁਲੋਹਟੁਹੈਮੋਹਿਆਦੂਜੈਭਾਇ॥ਪਾਰਸਿਭੇਟਿਐਕੰਚਨੁਭਇ
ਆਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥੧੦॥ਹਰਿਮੰਦਰਮਹਿਹਰਿਵਸੈਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਸੋਇ॥
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਵਣਜੀਐਸਚਾਸਉਦਾਹੋਇ॥੧੧॥੧॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੩
ਭੈਭਾਇਜਾਗੇਸੇਜਨਜਾਗ੍ਰਣੁਕਰਹਿਹਉਮੈਮੈਲੁਉਤਾਰਿ॥ਸਦਾਜਾਗਹਿਘਰੁਅਪਣਾ
ਰਾਖਹਿਪੰਚਤਸਕਰਕਾਢਹਿਮਾਰਿ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਜਿਤੁ
ਮਾਰਗਿਹਰਿਪਾਈਐਮਨਸੇਈਕਰਮਕਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਧੁ
ਨਿਊਪਜੈਦੁਖੁਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਮਨਿਵਸੈਸਹਜੇਹਰਿਗੁਣ
ਗਾਇ॥੨॥ਗੁਰਮਤੀਮੁਖਸੋਹਣੇਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰਿਧਾਰਿ॥ਐਥੈਓਥੈਸੁਖੁਘ
ਣਾਜਪਿਹਰਿਹਰਿਉਤਰੇਪਾਰਿ॥੩॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਜਾਗ੍ਰਣੁਨਹੋਵਈਹਰਿਭਗਤਿ
ਨਪਵਈਥਾਇ॥ਮਨਮੁਖਦਰਿਢੋਈਨਾਲਹਹਿਭਾਇਦੂਜੈਕਰਮਕਮਾਇ॥੪॥ਧ੍ਰਿ
ਗੁਖਾਣਾਧ੍ਰਿਗੁਪੈਨਣਾਜਿਨ੍ਹਾਦੂਜੈਭਾਇਪਿਆਰੁ॥ਬਿਸਟਾਕੇਕੀੜੇਬਿਸਟਾਰਾਤੇ
ਮਰਿਜੰਮਹਿਹੋਹਿਖੁਆਰੁ॥੫॥ਜਿਨਕਉਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆਤਿਨਾਵਿਟਹੁਬਲਿ
ਜਾਉ॥ਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਹਾਂਸਚੇਸਚਿਸਮਾਉ॥੬॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰੁਪਾਈ
ਐਉਪਾਇਕਿਤੈਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਸਹਜੁਊਪਜੈਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾ
ਇ॥੭॥ਹਰਿਸਰਣਾਈਭਜੁਮਨਮੇਰੇਸਭੁਕਿਛੁਕਰਣੈਜੋਗੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਜੋਕਿ
ਛੁਕਰੈਸੁਹੋਗੁ॥੮॥੨॥ ੭॥੨॥੯॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬਿਭਾਸਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ॥ਮਾਤਪਿਤਾਭਾ
ਈਸੁਤਬਨਿਤਾ॥ਚੂਗਹਿਚੋਗਅਨੰਦਸਿਉਜੁਗਤਾ॥ਉਰਝਿਪਰਿਓਮਨਮੀਠਮੋਹਾ

ਗਾ॥ਗੁਨਗਾਵਤਮੇਰੇਪ੍ਰਭਅਪਾਰਾ॥੧॥ਏਕੁਤੂਸਾਰਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਧਰਏਕਾਮੈਟੇਕਏਕਸ
ਕੀਸਿਰਿਸਾਹਾਵਡਪੁਰਖਸੁਆਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਛਲਨਾਗਨਿਸਿਉਮੇਰੀਟੂਟਨਿਹੋਈ॥ਗੁ
ਰਿਕਹਿਆਇਹੁਝੂਠੀਧੋਹੀ॥ਮੁਖਿਮੀਠੀਖਾਈਕਉਰਾਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਿਮਨੁਰਹਿਆ
ਅਘਾਇ॥੨॥ਲੋਭਮੋਹਸਿਉਗਈਵਿਖੋਟਿ॥ਗੁਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਿਮੋਹਿਕੀਨੀਛੋਟਿ॥ਇਹ
ਠਗਵਾਰੀਬਹੁਤੁਘਰਗਾਲੇ॥ਹਮਗੁਰਿਰਾਖਿਲੀਏਕਿਰਪਾਲੇ॥੩॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਸਿਉ
ਠਾਟੁਨਬਨਿਆ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਮੋਹਿਕਾਨੀਸੁਨਿਆ॥ਜਹਦੇਖਉਤਹਮਹਾਚੰਡਾਲ॥
ਰਾਖਿਲੀਏਅਪਨੈਗੁਰਿਗੋਪਾਲਿ॥੪॥ਦਸਨਾਰੀਮੈਕਰੀਦੁਹਾਗਨਿ॥ਗੁਰਿਕਹਿਆ
ਏਹਿਰਸਹਿਬਿਖਾਗਨਿ॥ਇਨਸਨਬੰਧੀਰਸਾਤਲਿਜਾਤਾ॥ਹਮਗੁਰਿਰਾਖੇਹਰਿਲਿਵ
ਲਾਤਾ॥੫॥ਅਹੰਮੇਵਸਿਉਮਸਲਤਿਛੋਡੀ॥ਗੁਰਿਕਹਿਆਇਹੁਮੂਰਖੁਹੋਡੀ॥ਇਹੁ
ਨੀਘਰੁਘਰੁਕਹੀਨਪਾਏ॥ਹਮਗੁਰਿਰਾਖਿਲੀਏਲਿਵਲਾਏ॥੬॥ਇਨਲੋਗਨਸਿ
ਉਹਮਭਏਬੈਰਾਈ॥ਏਕਗ੍ਰਿਹਮਹਿਦੁਇਨਖਟਾਈ॥ਆਏਪ੍ਰਭਪਹਿਅੰਚਰਿਲਾਗਿ॥
ਕਰਹੁਤਪਾਵਸੁਪ੍ਰਭਸਰਬਾਗਿ॥੭॥ਪ੍ਰਭਹਸਿਬੋਲੇਕੀਏਨਿਆਏ॥ਸਗਲਦੂਤਮੇਰੀਸੇ
ਵਲਾਏ॥ਤੂਠਾਕੁਰੁਇਹੁਗ੍ਰਿਹੁਸਭੁਤੇਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਕੀਆਨਿਬੇਰਾ॥੮॥੧॥
੧੦॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫ ॥ਮਨਮਹਿਕ੍ਰੋਧੁਮਹਾਅਹੰਕਾਰਾ॥ਪੂਜਾਕ
ਰਹਿਬਹੁਤੁਬਿਸਥਾਰਾ॥ਕਰਿਇਸਨਾਨੁਤਨਿਚਕ੍ਰਬਣਾਏ॥ਅੰਤਰਕੀਮਲੁਕਬਹੀਨ
ਜਾਏ॥੧॥ਇਤੁਸੰਜਮਿਪ੍ਰਭੁਕਿਨਹੀਨਪਾਇਆ॥ਭਗਉਤੀਮੁਦ੍ਰਾਮਨੁਮੋਹਿਆਮਾਇ
ਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਪਕਰਹਿਪੰਚਾਕੇਬਸਿਰੇ॥ਤੀਰਥਿਨਾਇਕਹਹਿਸਭਿਉਤਰੇ॥
ਬਹੁਰਿਕਮਾਵਹਿਹੋਇਨਿਸੰਕ॥ਜਮਪੁਰਿਬਾਂਧਿਖਰੇਕਾਲੰਕ॥੨॥ਘੂਘਰਬਾਧਿਬਜਾ
ਵਹਿਤਾਲਾ॥ਅੰਤਰਿਕਪਟੁਫਿਰਹਿਬੇਤਾਲਾ॥ਵਰਮੀਮਾਰੀਸਾਪੁਨਮੂਆ॥ਪ੍ਰਭੁਸਭੁ
ਕਿਛੁਜਾਨੈਜਿਨਿਤੂਕੀਆ॥੩॥ਪੂੰਅਰਤਾਪਗੇਰੀਕੇਬਸਤ੍ਰਾ॥ਅਪਦਾਕਾਮਾਰਿ
ਆਗ੍ਰਿਹਤੇਨਸਤਾ॥ਦੇਸੁਛੋਡਿਪਰਦੇਸਹਿਧਾਇਆ॥ਪੰਚਚੰਡਾਲਨਾਲੇਲੈਆਇ
ਆ॥੪॥ਕਾਨਫਰਾਇਹਿਰਾਏਟੂਕਾ॥ਘਰਿਘਰਿਮਾਂਗੈਤ੍ਰਿਪਤਾਵਨਤੇਚੂਕਾ॥ਬਨ
ਤਾਛੋਡਿਬਦਨਦਰਿਪਰਨਾਰੀ॥ਵੇਸਿਨਪਾਈਐਮਹਾਦੁਖਿਆਰੀ॥੫॥ਬੋਲੈਨਾ

ਹੀਤੋਇਛੋਤਨਸੋਨੀਆ ਅੰਤਰਿਕਲਪਤਰੁਵਾਈਅਜੇਨੀਆ ਨਤੇਰਸਤਾਦੇਹੀਤੁਖੁਸ
ਹਤਾ॥ ਤੁਕਮੁਨਬੂਨੈਦਿਆਪਿਆਮਤਾ॥੬॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਈਪਰਮ
ਗਤੇ॥ ਪੂਛਹੁਸਗਲਬੇਦਸਿੰਮ੍ਰਿਤੇ॥ ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਰੈਅਜਾਈ॥ ਜਿਉਬਾਲੂਘਰਠ
ਉਰਨਠਾਈ॥੭॥ ਜਿਸਨੋਭਏਗੋਬਿੰਦਦਇਆਲਾ॥ ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਤਿਨਿਬਾਂਧਿਓਪਾ
ਲਾ॥ ਕੋਟਿਮਧੇਕੋਈਸੰਤੁਦਿਖਾਇਆ॥ ਨਾਨਕੁਤਿਨਕੈਸੰਗਿਤਰਾਇਆ॥੮॥ ਜੇਹੋ
ਵੈਭਾਗੁਤਦਰਸਨੁਪਾਈਐ॥ ਆਪਿਤਰੈਸਭੁਕੁਟੰਬੁਤਰਾਈਐ॥ ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੮॥
੨॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫ ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਕਿਲਬਿਖਸਭਿਕਾਟੇ॥ ਧਰ
ਮਰਾਇਕੇਕਾਗਰਫਾਟੇ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਰਿ
ਦਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥੧॥ ਰਾਮਰਮਤਹਰਿਹਰਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ਤੇਰੇਦਾਸਚਰਨਸਰਨ
ਇਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚੂਕਾਗਉਣੁਮਿਟਿਆਅੰਧਿਆਰੁ॥ ਗੁਰਿਦਿਖਲਾਇਆਮੁ
ਕਤਿਦੁਆਰੁ॥ ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮਨੁਤਨੁਸਦਰਾਤਾ॥ ਪ੍ਰਭੂਜਨਾਇਆਤਬਹੀਜਾਤਾ
॥੨॥ ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਰਵਿਆਸੋਇ॥ ਤਿਸੁਬਿਨੁਬੀਜੋਨਾਹੀਕੋਇ॥ ਬੈਰਬਿਰੋਧਛੇ
ਦੇਭੈਭਰਮਾ॥ ਪ੍ਰਭਿਪੁੰਨਿਆਤਮੈਕੀਨੇਧਰਮਾ॥੩॥ ਮਹਾਤਰੰਗਤੇਕਾਂਢੈਲਾਗਾ॥ ਜਨ
ਮਜਨਮਕਾਟੂਟਾਗਾਂਢਾ॥ ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਨਾਮੁਸਮਾਲਿਆ॥ ਅਪੁਨੈਠਾਕੁਰਿਨਦਰਿ
ਨਿਹਾਲਿਆ॥੪॥ ਮੰਗਲਸੂਖਕਲਿਆਣਤਿਥਾਈ॥ ਜਹਸੇਵਕਗੋਪਾਲਗੁਸਾ
ਈ॥ ਪ੍ਰਭਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਗੋਪਾਲਾ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਮਿਟੇਬਿਤਾਲਾ॥੫॥ ਹੋਮਜਗਉਰਧਤ
ਪਪੂਜਾ॥ ਕੋਟਿਤੀਰਥਇਸਨਾਨੁਕਰੀਜਾ॥ ਚਰਨਕਮਲਨਿਮਖਰਿਦੈਧਾਰੇ॥ ਗੋਬਿੰਦ
ਜਪਤਸਭਿਕਾਰਜਸਾਰੇ॥੬॥ ਊਚੇਤੇਊਚਾਪ੍ਰਭਥਾਨੁ॥ ਹਰਿਜਨਲਾਵਹਿਸਹਜਿ
ਧਿਆਨੁ॥ ਦਾਸਦਾਸਨਕੀਬਾਂਛਉਧੂਰਿ॥ ਸਰਬਕਲਾਪ੍ਰੀਤਮਭਰਪੂਰਿ॥੭॥ ਮਾਤ
ਪਿਤਾਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁਨੇਰਾ॥ ਮੀਤਸਾਜਨਭਰਵਾਸਾਤੇਰਾ॥ ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਅਪੁਨੇਦਾਸਾ॥
ਜਪਿਜੀਵੈਨਾਨਕੁਗੁਣਤਾਸਾ॥੮॥੩॥੨॥੭॥੧੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਕਾਜੁਮਲਾ॥
ਚਉਪਦੇ॥੪੬॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥੧੨॥ ਜੁਮਲਾ॥੫੮॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀਬਾਣੀਭਗਤਾਕੀਕਬੀਰਜੀਉਕੀ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਰਨਜੀਵਨਕੀਸੰਕਾਨਾਸੀ॥ਆਪਨਰੰਗਿਸਹਜਪਰਗਾਸੀ॥੧॥ਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਮਿ
ਟਿਆਅੰਧਿਆਰਾ॥ਰਾਮਰਤਨੁਪਾਇਆਕਰਤਬੀਚਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਅ
ਨੰਦੁਦੁਖੁਦੂਰਿਪਇਆਨਾ॥ਮਨੁਮਾਨਕੁਲਿਵਤਤੁਲੁਕਾਨਾ॥੨॥ਜੋਕਿਛੁਹੋਆ
ਸੁਤੇਰਾਭਾਣਾ॥ਜੋਇਵਬੂਝੈਸੁਸਹਜਿਸਮਾਣਾ॥੩॥ਕਹਤੁਕਬੀਰੁਕਿਲਬਿਖਗਏਖੀ
ਣਾ॥ਮਨੁਭਇਆਜਗਜੀਵਨਲੀਣਾ॥੪॥੧॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥ ॥ਅਲਹੁਏ
ਕੁਮਸੀਤਿਬਸਤੁਹੈਅਵਰੁਮੁਲਖੁਕਿਸੁਕੇਰਾ॥ਹਿੰਦੂਮੂਰਤਿਨਾਮਨਿਵਾਸੀਦੁਹਮ
ਹਿਤਤੁਨਹੇਰਾ॥੧॥ਅਲਹਰਾਮਜੀਵਉਤੇਰੇਨਾਈ॥ਤੂਕਰਿਮਿਹਰਾਮਤਿਸਾਈ॥੧
॥ਰਹਾਉ॥ਦਖਨਦੇਸਿਹਰੀਕਾਬਾਸਾਪਛਿਮਿਅਲਹਮੁਕਾਮਾ॥ਦਿਲਮਹਿਖੋਜਿ
ਦਿਲੈਦਿਲਿਖੋਜਹੁਏਹੀਠਉਰਮੁਕਾਮਾ॥੨॥ਬ੍ਰਹਮਨਗਿਆਸਕਰਹਿਚਉਬੀਸਾਕਾ
ਜੀਮਹਰਮਜਾਨਾ॥ਗਿਆਰਹਮਾਸਪਾਸਕੈਰਾਖੇਏਕੈਮਾਹਿਨਿਧਾਨਾ॥੩॥ਕਹਾਉ
ਡੀਸੇਮਜਨੁਕੀਆਕਿਆਮਸੀਤਿਸਿਰੁਨਾਂਏਂ॥ਦਿਲਮਹਿਕਪਟੁਨਿਵਾਜਗੁਜਾਰੈਕਿਆ
ਹਜਕਾਬੈਜਾਂਏਂ॥੪॥ਏਤੇਅਉਰਤਮਰਦਾਸਾਜੇਏਸਭਰੂਪਤੁਮਾਰੇ॥ਕਬੀਰੁਪੂੰਗਰਾਰਾ
ਮਅਲਹਕਾਸਭਗੁਰਪੀਰਹਮਾਰੇ॥੫॥ਕਹਤਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਨਰਨਰਵੈਪਰਹੁਏਕਕੀਸਰਨਾ
ਕੇਵਲਨਾਮੁਜਪਹੁਰੇਪ੍ਰਾਨੀਤਬਹੀਨਿਹਚੈਤਰਨਾ॥੬॥੨॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥
ਅਵਲਿਅਲਹਨੂਰੁਉਪਾਇਆਕੁਦਰਤਿਕੇਸਭਬੰਦੇ॥ਏਕਨੂਰਤੇਸਭੁਜਗੁਉਪਜਿ
ਆਕਉਨਭਲੇਕੋਮੰਦੇ॥੧॥ਲੋਗਾਭਰਮਿਨਭੂਲਹੁਭਾਈ॥ਖਾਲਿਕੁਖਲਕਖਲਕ
ਮਹਿਖਾਲਿਕੁਪੂਰਿਰਹਿਓਸ੍ਰਬਠਾਂਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਟੀਏਕਅਨੇਕਭਾਂਤਿਕਰਿਸਾ
ਜੀਸਾਜਨਹਾਰੈ॥ਨਾਕਛੁਪੋਚਮਾਟੀਕੇਭਾਂਡੇਨਾਕਛੁਪੋਚਕੁੰਭਾਰੈ॥੨॥ਸਭਮਹਿਸਚਾ
ਏਕੋਸੋਈ॥ਤਿਸਕਾਕੀਆਸਭੁਕਛੁਹੋਈ॥ਹੁਕਮੁਪਛਾਨੈਸੁਏਕੋਜਾਨੈਬੰਦਾਕਹੀਐ
ਸੋਈ॥੩॥ਅਲਹੁਅਲਖੁਨਜਾਈਲਖਿਆਗੁਰਿਗੁੜੁਦੀਨਾਮੀਠਾ॥ਕਹਿਕਬੀ
ਰਮੇਰੀਸੰਕਾਨਾਸੀਸਰਬਨਿਰੰਜਨੁਡੀਠਾ॥੪॥੩॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥ ॥ਬੇਦਕਤੇਬ
ਕਹਹੁਮਤਝੂਠੇਝੂਠਾਜੋਨਬਿਚਾਰੈ॥ਜਉਸਭਮਹਿਏਕੁਖੁਦਾਇਕਹਤਹਉਤਉਕਿਉ

ਮੁਲਾਂ ਕਹਹੁ ਨਿਆਉ ਖੁਦਾਈ ॥ ਤੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥

ਮੁਰਗੀ ਮਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਕਰਿ ਜੀਉ ਆਨਿਆ ਦੇਹ ਬਿਨਾਸੀ ਮਾਟੀ ਕਉ ਬਿਸ- ੧੬੮
ਮਿਲਿ ਕੀਆ ॥ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਅਨਾਹਤ ਲਾਗੀ ਕਹੁ ਹਲਾਲੁ ਕਿਆ ਕੀਆ ॥੨॥ ਕਿਆ
ਉਜੂ ਪਾਕੁ ਕੀਆ ਮੁਹੁ ਧੋਇਆ ਕਿਆ ਮਸੀਤਿ ਸਿਰੁ ਲਾਇਆ ॥ ਜਉ ਦਿਲ ਮਹਿ ਕ
ਪਟੁ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਹੁ ਕਿਆ ਹਜ ਕਾਬੈ ਜਾਇਆ ॥੩॥ ਤੂੰ ਨਾਪਾਕੁ ਪਾਕੁ ਨਹੀ ਸੂਝਿਆ
ਤਿਸ ਕਾ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਭਿਸਤਿ ਤੇ ਚੂਕਾ ਦੋਜਕ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੪॥੪॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ ॥ ਸੁੰਨ ਸੰਧਿਆ ਤੇਰੀ ਦੇਵ ਦੇਵਾਕਰ ਅਧਪਤਿ ਆਦਿ ਸਮਾਈ ॥ ਸਿਧ
ਸਮਾਧਿ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਲਾਗਿ ਰਹੇ ਸਰਨਾਈ ॥੧॥ ਲੇਹੁ ਆਰਤੀ ਹੋ ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਜਨ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਪੂਜਹੁ ਭਾਈ ॥ ਠਾਢਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਿਗਮ ਬੀਚਾਰੈ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਿਆ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਤਤੁ ਤੇਲੁ ਨਾਮੁ ਕੀਆ ਬਾਤੀ ਦੀਪਕੁ ਦੇਹ ਉਜ੍ਯਾਰਾ ॥ ਜੋਤਿ ਲਾਇ ਜਗਦੀਸ ਜਗਾਇ
ਆ ਬੂਝੈ ਬੂਝਨਹਾਰਾ ॥੨॥ ਪੰਚੇ ਸਬਦ ਅਨਾਹਦ ਬਾਜੇ ਸੰਗੇ ਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ ॥ ਕਬੀਰ ਦਾ
ਸ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ਕੀਨੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥੩॥੫॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਮਨ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਮਨੁ ਹੀ ਜਾਨੈ ਕੈ ਬੂਝਲ ਆਗੈ ਕਹੀਐ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਾਮੁ ਰਵਾਂਈ
ਮੈ ਡਰੁ ਕੈਸੇ ਚਹੀਐ ॥੧॥ ਬੇਧੀਅਲੇ ਗੋਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿਆ ਸਰਬੇ ਠ
ਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਨੈ ਹਾਟੁ ਮਾਨੈ ਪਾਟੁ ਮਾਨੈ ਹੈ ਪਾਸਾਰੀ ॥ ਮਾਨੈ ਬਾਸੈ ਨਾਨਾ ਭੇਦੀ ਭਰਮਤੁ ਹੈ
ਸੰਸਾਰੀ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਦੁਬਿਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸਭੋ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕ
ਮੁ ਹੈ ਆਪੇ ਨਿਰਭਉ ਸਮਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥੩॥ ਜੋ ਜਨ ਜਾਨਿ ਭਜਹਿ ਪੁਰਖੋਤਮੁ ਤਾ ਚੀ
ਅਬਿਗਤੁ ਬਾਣੀ ॥ ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਪਾਇਆ ਹਿਰਦੈ ਅਲਖ ਬਿਡਾਣੀ ॥੪॥
੧॥੬॥ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੋ ਜੁਗੁ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾ
ਨਿਆ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਰਵਿ ਐਸਾ ਰੂਪੁ ਬਖਾਨਿਆ ॥੧॥ ਗੋਬਿਦੁ ਗਾ
ਜੈ ਸਬਦੁ ਬਾਜੈ ॥ ਆਨਦ ਰੂਪੀ ਮੇਰੋ ਰਾਮਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਵਨ ਬੀਖੂ ਬਾਨੈ
ਬੀਖੇ ਬਾਸੁ ਤੇ ਸੁਖ ਲਾਗਿਲਾ ॥ ਸਰਬੇ ਆਦਿ ਪਰਮਲਾਦਿ ਕਾਸਟ ਚੰਦਨੁ ਭੈਇਲਾ ॥
੨॥ ਤੁਮ ਚੇ ਪਾਰਸੁ ਹਮ ਚੇ ਲੋਹਾ ਸੰਗੇ ਕੰਚਨੁ ਭੈਇਲਾ ॥ ਤੂ ਦਇਆਲੁ ਰਤਨੁ ਲਾਲੁ ਨ

ਮਸਾ ਤਿਸ ਮਾਇਲਾ॥ ੩॥੫॥੭॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥ ॥ਅਕੁਲ ਪੁਰਖੁ ਇਕੁ ਚਲਤੁ ਉਪਾਇਆ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਲੁਕਾਇਆ॥ ੧॥ ਜੀਅ ਕੀ ਜੋਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਈ॥ ਤੈ ਮੈ ਕੀਆ ਸੁ ਮਾਲੂਮੁ ਹੋਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਮਾਟੀ ਕੁੰਭੇਉ॥ ਆਪ ਹੀ ਕਰਤਾ ਬੀਠੁਲੁ ਦੇਉ॥ ੨॥ ਜੀਅ ਕਾ ਬੰਧਨੁ ਕਰਮੁ ਬਿਆਪੈ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੁ ਆਪੈ ਆਪੈ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਮਦੇਉ ਇਹੁ ਜੀਉ ਚਿਤਵੈ ਸੁ ਲਹੈ॥ ਅਮਰੁ ਹੋਇ ਸਦ ਆਕੁਲ ਰਹੈ॥ ੪॥ ੩॥ ੮॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਾਣੀ ਬੇਣੀ ਜੀਉ ਕੀ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਨਿ ਚੰਦਨੁ ਮਸਤਕਿ ਪਾਤੀ॥ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਕਰ ਤਲ ਕਾਤੀ॥ ਠਗ ਦਿਸਟਿ ਬਗਾ ਲਿਵ ਲਾਗਾ॥ ਦੇਖਿ ਬੈਸਨੋ ਪ੍ਰਾਨ ਮੁਖ ਭਾਗਾ॥ ੧॥ ਕਲਿ ਭਗਵਤ ਬੰਦ ਚਿਰਾਮੰ॥ ਕ੍ਰੂਰ ਦਿਸਟਿ ਰਤਾ ਨਿਸਿ ਬਾਦੰ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਇਸਨਾਨੁ ਸਰੀਰੰ॥ ਦੁਇ ਧੋਤੀ ਕਰਮ ਮੁਖਿ ਖੀਰੰ॥ ਰਿਦੈ ਛੁਰੀ ਸੰਧਿਆਨੀ॥ ਪਰ ਦਰਬੁ ਹਿਰਨ ਕੀ ਬਾਨੀ॥ ੨॥ ਸਿਲ ਪੂਜਸਿ ਚਕ੍ਰ ਗਣੇਸੰ॥ ਨਿਸਿ ਜਾਗਸਿ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਵੇਸੰ॥ ਪਗ ਨਾਚਸਿ ਚਿਤੁ ਅਕਰਮੰ॥ ਏ ਲੰਪਟ ਨਾਚ ਅਧਰਮੰ॥ ੩॥ ਮ੍ਰਿਗ ਆਸਣੁ ਤੁਲਸੀ ਮਾਲਾ॥ ਕਰ ਊਜਲ ਤਿਲਕੁ ਕਪਾਲਾ॥ ਰਿਦੈ ਕੂੜੁ ਕੰਠਿ ਰੁਦ੍ਰਾਖੰ॥ ਰੇ ਲੰਪਟ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਅਭਾਖੰ॥ ੪॥ ਜਿਨਿ ਆਤਮ ਤਤੁ ਨ ਚੀਨਿਆ॥ ਸਭ ਫੋਕਟ ਧਰਮ ਅਬੀਨਿਆ॥ ਕਹੁ ਬੇਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਵੈ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਟ ਨ ਪਾਵੈ॥ ੫॥ ੧॥ ੪॥ ੯॥

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਲੋਕੁ ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪੜ੍ਹਿ ਪੁਸਤਕ ਸੰਧਿਆ ਬਾਦੰ ॥ ਸਿਲ ਪੂਜਸਿ
ਬਗੁਲ ਸਮਾਧੰ ॥ ਮੁਖਿ ਝੂਠੁ ਬਿਭੂਖਨ ਸਾਰੰ ॥ ਤ੍ਰੈਪਾਲ ਤਿਹਾਲ ਬਿਚਾਰੰ ॥ ਗਲਿ ਮਾਲਾ ਤਿਲਕ
ਲਿਲਾਟੰ ॥ ਦੁਇ ਧੋਤੀ ਬਸਤ੍ਰ ਕਪਾਟੰ ॥ ਜੋ ਜਾਨਸਿ ਬ੍ਰਹਮੰ ਕਰਮੰ ॥ ਸਭ ਫੋਕਟ ਨਿਸਚੈ ਕਰ
ਮੰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਸਚੌ ਧ੍ਯਾਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਟ ਨ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਨਿਹਫਲੰ ਤਸ੍ਯ ਜਨਮਸ੍ਯ ਜਾ
ਵਦ ਬ੍ਰਹਮ ਨ ਬਿੰਦਤੇ ॥ ਸਾਗਰੰ ਸੰਸਾਰਸ੍ਯ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤਰਹਿ ਕੇ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੇ ਵਸਿ ਹੈ ਜਿਨਿ ਕਲ ਰਖੀ ਧਾਰਿ ॥੨॥ ਜੋਗ ਸਬਦੰ ਗਿ
ਆਨ ਸਬਦੰ ਬੇਦ ਸਬਦੰ ਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣਹ ॥ ਖ੍ਯਤ੍ਰੀ ਸਬਦੰ ਸੂਰ ਸਬਦੰ ਸੂਦ੍ਰ ਸਬਦੰ ਪਰਾ ਕ੍ਰਿਤਹ ॥
ਸਰਬ ਸਬਦੰ ਤ ਏਕ ਸਬਦੰ ਜੇ ਕੋ ਜਾਨਸਿ ਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੋ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੩॥
ਏਕ ਕ੍ਰਿਸਨੰ ਤ ਸਰਬ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ਦੇਵਾ ਤ ਆਤਮਾ ॥ ਆਤਮੰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਸ੍ਵਦੇਵਸ੍ਯ ਜੇ ਕੋਈ ਜਾਨਸਿ
ਭੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੋ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵ ॥੪॥

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਲੋਕ ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਤੰਚ ਮਾਤਾ ਕਤੰਚ ਪਿਤਾ ਕਤੰਚ ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋ
ਦ ਸੁਤਹ ॥ ਕਤੰਚ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਹਿਤ ਬੰਧਵ ਕਤੰਚ ਮੋਹ ਕੁਟੰਬ੍ਯਤੇ ॥ ਕਤੰਚ ਚਪਲ ਮੋਹਨੀ ਰੂਪੰ
ਪੇਖੰਤੇ ਤਿਆਗੰ ਕਰੋਤਿ ॥ ਰਹੰਤ ਸੰਗਿ ਭਗਵਾਨ ਸਿਮਰਣ ਨਾਨਕ ਲਬਧ੍ਯੰ ਅਚੁਤ ਤਨਹ ॥੧॥
ਧ੍ਰਿਗੰਤ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਨੇਹੰ ਧ੍ਰਿਗ ਸਨੇਹੰ ਭ੍ਰਾਤ ਬਾਂਧਵਹ ॥ ਧ੍ਰਿਗ ਸ੍ਨੇਹੰ ਬਨਿਤਾ ਬਿਲਾਸ ਸੁਤਹ ॥
ਧ੍ਰਿਗ ਸ੍ਨੇਹੰ ਗ੍ਰਿਹਾਰਥ ਕਹ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸ੍ਨੇਹ ਸਤ੍ਯਿੰ ਸੁਖਯੰ ਬਸੰਤਿ ਨਾਨਕਹ ॥੨॥ ਮਿਥ੍ਯੰਤ
ਦੇਹੰ ਖੀਣੰਤ ਬਲਨੰ ॥ ਬਰਧੰਤਿ ਜਰੂਆ ਹਿਤ੍ਯੰਤ ਮਾਇਆ ॥ ਅਤ੍ਯੰਤ ਆਸਾ ਆਥਿਤ੍ਯ
ਭਵਨੰ ॥ ਗਨੰਤ ਸ੍ਵਾਸਾ ਭੈਆਨ ਧਰਮੰ ॥ ਪਤੰਤਿ ਮੋਹ ਕੂਪ ਦੁਰਲਭ੍ਯ ਦੇਹੰ ਤਤ ਆਸ੍ਰਯੰ ਨਾਨਕ ਗੋ

ਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ॥੩॥ ਕਾਚ ਕੋਟੰ ਰਚੰਤ ਤੋਯੰ ਲੇਪਨੰ ਰਕਤ ਚਰਮਣਹ ॥
ਨਵੰਤ ਦੁਆਰੰ ਭੀਤ ਰਹਿਤੰ ਬਾਇ ਰੂਪੰ ਅਸਥੰਭਨਹ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮੰ ਨਹ ਸਿਮਰੰਤਿ ਅਗਿ
ਆਨੀ ਜਾਨੰਤਿ ਅਸਥਿਰੰ ॥ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹ ਉਧਰੰਤ ਸਾਧ ਸਰਣ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਹਰੇ ਜਪੰਤਿ ॥੪॥ ਸੁਭੰਤ ਤੁਯੰ ਅਚੁਤ ਗੁਣਗ੍ਯੰ ਪੂਰਨੰ ਬਹੁਲੋ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਗੰਭੀਰੰ ਊਚੰ ਸਰਬ
ਗਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਭ੍ਰਿਤਿਆ ਪ੍ਰਿਅੰ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਚਰਣੰ ॥ ਅਨਾਥ ਨਾਥੇ ਨਾਨਕ ਸਰਣੰ ॥੫॥ ਮ੍ਰਿਗੀ
ਪੇਖੰਤ ਬਧਿਕ ਪ੍ਰਹਾਰੇਣ ਲਖ੍ਯ ਆਵਧਹ ॥ ਅਹੋ ਜਸ੍ਯ ਰਖੇਣ ਗੋਪਾਲਹ ਨਾਨਕ ਰੋਮ ਨ ਛੇਦ੍ਯਤੇ
॥੬॥ ਬਹੁ ਜਤਨ ਕਰਤਾ ਬਲਵੰਤ ਕਾਰੀ ਸੇਵੰਤ ਸੂਰਾ ਚਤੁਰ ਦਿਸਹ ॥ ਬਿਖਮ ਥਾਨ ਬਸੰਤ ਊਚ
ਹ ਨਹ ਸਿਮਰੰਤ ਮਰਣੰ ਕਦਾਂਚਹ ॥ ਹੋਵੰਤ ਆਗਿਆ ਭਗਵਾਨ ਪੁਰਖਹ ਨਾਨਕ ਕੀਟੀ ਸਾਸ
ਅਕਰਖਤੇ ॥੭॥ ਸਬਦੰ ਰਤੰ ਹਿਤੰ ਮਇਆ ਕੀਰਤੰ ਕਲੀ ਕਰਮ ਕ੍ਰਿਤੁਆ ॥ ਮਿਟੰਤਿ ਤਤ੍ਰਾ
ਗਤ ਭਰਮ ਮੋਹੰ ॥ ਭਗਵਾਨ ਰਮਣੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਥਾਨ੍ਯਿੰ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟ ਤੁਯੰ ਅਮੋਘ ਦਰਸਨੰ ॥ ਬਸੰਤ
ਸਾਧ ਰਸਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਅੰ ਜਾਪੁ ਜਪਨਾ ॥੮॥ ਘਟੰਤ ਰੂਪੰ ਘਟੰਤ ਦੀਪੰ
ਘਟੰਤ ਰਵਿ ਸਸੀਅਰ ਨਖ੍ਯਤ੍ਰ ਗਗਨੰ ॥ ਘਟੰਤ ਬਸੁਧਾ ਗਿਰਿ ਤਰ ਸਿਖੰਡੰ ॥ ਘਟੰਤ ਲਲਨਾ ਸੁਤ
ਭ੍ਰਾਤ ਹੀਤੰ ॥ ਘਟੰਤ ਕਨਿਕ ਮਾਨਿਕ ਮਾਇਆ ਸ੍ਵਰੂਪੰ ॥ ਨਹ ਘਟੰਤ ਕੇਵਲ ਗੋਪਾਲ ਅਚੁਤ
ਅਸਥਿਰੰ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਜਨ ॥੯॥ ਨਹ ਬਿਲੰਬ ਧਰਮੰ ਬਿਲੰਬ ਪਾਪੰ ॥ ਦ੍ਰਿੜੰਤ ਨਾਮੰ ਤਜੰਤ
ਲੋਭੰ ॥ ਸਰਣਿ ਸੰਤੰ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸੰ ਪ੍ਰਾਪਤੰ ਧਰਮ ਲਖ੍ਯਿਣ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ
ਮਾਧਵਹ ॥੧੦॥ ਮਿਰਤ ਮੋਹੰ ਅਲਪ ਬੁਧ੍ਯੰ ਰਚੰਤਿ ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ਸਾਹੰ ॥ ਜੌਬਨ ਬਹਿਕ੍ਰ
ਮ ਕਨਿਕ ਕੁੰਡਲਹ ॥ ਬਚਿਤ੍ਰ ਮੰਦਿਰ ਸੋਭੰਤਿ ਬਸਤ੍ਰਾ ਇਤ੍ਯੰਤ ਮਾਇਆ ਬ੍ਯਾਪਿਤੰ ॥ ਹੇ ਅ
ਚੁਤ ਸਰਣਿ ਸੰਤ ਨਾਨਕ ਭੋ ਭਗਵਾਨਏ ਨਮਹ ॥੧੧॥ ਜਨਮੰ ਤ ਮਰਣੰ ਹਰਖੰ ਤ ਸੋਗੰ ਭੋਗੰ ਤ ਰੋ
ਗੰ ॥ ਊਚੰ ਤ ਨੀਚੰ ਨਾਨ੍ਹਾ ਸੁ ਮੂਚੰ ॥ ਰਾਜੰ ਤ ਮਾਨੰ ਅਭਿਮਾਨੰ ਤ ਹੀਨੰ ॥ ਪ੍ਰਵਿਰਤਿ ਮਾਰਗੰ ਵਰਤੰਤਿ
ਬਿਨਾਸਨੰ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ॥ ਅਸਥਿਰੰ ਨਾਨਕ ਭਗਵੰਤ ਭਜਨਾਸਨੰ ॥੧੨॥ ਕਿ
ਰਪੰਤ ਹਰੀਅੰ ਮਤਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨੰ ॥ ਬਿਗਸੀਧ੍ਯਿ ਬੁਧਾ ਕੁਸਲ ਥਾਨੰ ॥ ਬਸ੍ਯਿੰਤ ਰਿਖਿਅੰ
ਤਿਆਗਿ ਮਾਨੰ ॥ ਸੀਤਲੰਤ ਰਿਦਯੰ ਦ੍ਰਿੜੁ ਸੰਤ ਗਿਆਨੰ ॥ ਰਹੰਤ ਜਨਮੰ ਹਰਿ ਦਰਸ ਲੀ
ਣਾ ॥ ਬਾਜੰਤ ਨਾਨਕ ਸਬਦ ਬੀਣਾ ॥੧੩॥ ਕਹੰਤ ਬੇਦਾ ਗੁਣੰਤ ਗੁਨੀਆ ਸੁਣੰਤ ਬਾਲਾ

ਬਹੁਬਿਧਿਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ਦਿਨੰਤਸੁਬਿ੍ਰਤਿਆਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਨਾਅਦਾਤ੍ਰਜਾਚੰਤਨਨਕਹੰ੧੭੦
ਨਹਭੁਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥੧੪॥ਨਹਚਿੰਤਾਮਾਤਪਿਤਭ੍ਰਾਤਹਨਹਚਿੰਤਾਕਛੁਲੋਕਕਹ॥
ਨਹਚਿੰਤਾਬਨਿਤਾਸੁਤਮੀਤਹਪ੍ਰਵਿਰਤਿਮਾਇਆਸਨਬੰਧਨਹ॥ਦਇਆਲਏਕਭਗ
ਵਾਨਪੁਰਖਹ॥ਨਾਨਕਸਰਬਜੀਅਪ੍ਰਤਪਾਲਕਹ॥੧੫॥ਅਨਿਤ੍ਯਵਿਤੰਅਨਿਤ੍ਯਚਿਤੰ
ਅਨਿਤ੍ਯਆਸਾਬਹੁਬਿਧਿਪ੍ਰਕਾਰੰ॥ਅਨਿਤ੍ਯਹੇਤੰਅਹੰਬੰਧੰਭਰਮਮਾਇਆਮਲਨੰ
ਬਿਕਾਰੰ॥ਫਿਰੰਤਜੋਨਿਅਨੇਕਜਠਰਾਗਨਿਨਹਸਿਮਰੰਤਮਲੀਨਬੁਧ੍ਯੰ॥ਹੇਗੋਬਿੰਦਕ
ਰਤਮਇਆ॥ਨਾਨਕਪਤਿਤਉਧਾਰਣਸਾਧਸੰਗਮਹ॥੧੬॥ਗਿਰੰਤਗਿਰਿਪਤਿਤਪਾ
ਤਾਲੰਜਲੰਤਦੇਦੀਪ੍ਯਬੈਸ੍ਵਾਂਤਰਹ॥ਬਹੰਤਿਅਗਾਹਤੋਯੰਤਰੰਗੰ॥ਦੁਖੰਤਗ੍ਰਹਚਿੰਤਾਜ
ਨੰਮਤਮਰਣਹ॥ਅਨਿਕਸਾਧਨੰਨਸਿਧ੍ਯਤੇ॥ਨਾਨਕਅਸਥੰਭੰਅਸਥੰਭੰਅਸਥੰਭੰਸਬ
ਦਸਾਧਸ੍ਵਜਨਹ॥੧੭॥ਘੋਰਦੁਖ੍ਯੰਅਨਿਕਹਤ੍ਯੰ॥ਜਨਮਦਾਰਿਦ੍ਰੰਮਹਾਬਿਖ੍ਯਾਦੰ॥ਮਿਟੰ
ਤਸਗਲਸਿਮਰੰਤਹਰਿਨਾਮ॥ਨਾਨਕਜੈਸੇਪਾਵਕਕਾਸਟਭਸਮੰਕਰੋਤਿ॥੧੮॥ਅੰਧਕਾ
ਰਸਿਮਰਤਪ੍ਰਕਾਸੰਗੁਣਰਮੰਤਅਘਖੰਡਨਹ॥ਰਿਦਬਸੰਤਿਭੈਭੀਤਦੂਤਹਕਰਮਕਰਤ
ਮਹਾਨਿਰਮਲਹ॥ਜਨਮਮਰਣਰਹੰਤਸ੍ਰੋਤਾ॥ਸੁਖਸਮੂਹਅਮੋਘਦਰਸਨਹ॥ਸਰਣਿਜੋ
ਗੰਸੰਤਪ੍ਰਿਅ॥ਨਾਨਕਸੋਭਗਵਾਨਖੇਮੰਕਰੋਤਿ॥੧੯॥ਪਾਛੰਕਰੋਤਿਅਗ੍ਰਣੀਵਹਨਿਰਾ
ਸੰਆਸਪੂਰਨਹ॥ਨਿਰਧਨਭਯੰਧਨਵੰਤਹਰੋਗੀਅੰਰੋਗਖੰਡਨਹ॥ਭਗਤ੍ਯੰਭਗਤਿਦਾਨੰ
ਰਾਮਨਾਮਗੁਣਕੀਰਤਨਹ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਖਦਾਤਾਰਹ॥ਨਾਨਕਗੁਰਸੇਵਾਕਿੰਨਲਭ੍ਯਤੇ॥੨੦॥
ਅਧਰੰਧਰੰਧਾਰਣਹਨਿਰਧਨੰਧਨਨਾਮਨਰਹਰਹ॥ਅਨਾਥਨਾਥਗੋਬਿੰਦਹਬਲਹੀਣ
ਬਲਕੇਸਵਹ॥ਸਰਬਭੂਤਦਯਾਲਅਚੁਤਦੀਨਬਾਂਧਵਦਾਮੋਦਰਹ॥ਸਰਬਗ੍ਯਪੂਰਨ
ਪੁਰਖਭਗਵਾਨਹ॥ਭਗਤਿਵਛਲਕਰੁਣਾਮਯਹ॥ਘਟਿਘਟਿਬਸੰਤਬਾਸੁਦੇਵਹਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮਪਰਮੇਸੁਰਹ॥ਜਾਚੰਤਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਸਾਦੰ॥ਨਹਬਿਸਰੰਤਿਨਹਬਿਸਰੰਤਿਨਾਰਾਇ
ਣਹ॥੨੧॥ਨਹਸਮਰਥੰਨਹਸੇਵਕੰਨਹਪ੍ਰੀਤਿਪਰਮਪੁਰਖੋਤਮੰ॥ਤਵਪ੍ਰਸਾਦਿਸਿਮਰ
ਤੇਨਾਮੰ॥ਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਲਹਰਿਹਰਿਗੁਰੰ॥੨੨॥ਭਰਣਪੋਖਣਕਰੰਤਜੀਆਬਿਸ੍ਰਾਮਛਾ
ਦਨਦੇਵੰਤਦਾਨੰ॥ਸ੍ਰਿਜੰਤਰਤਨਜਨਮਚਤੁਰਚੇਤਨਹ॥ਵਰਤੰਤਿਸੁਖਆਨੰਦਪ੍ਰਸਾਦ

ਹਾ॥ਸਿਮਰੰਤਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥ਅਨਿਤ੍ਯਰਚਨਾਨਿਰਮੋਹਤੇ॥੨੩॥ਦਾਨੰਪਰਾਪੂ
ਰਬੇਣਭੁੰਚੰਤੇਮਹੀਪਤੇ॥ਬਿਪ੍ਰੀਤਬੁਧੰਮਾਰਤਲੋਕਹਨਾਨਕਚਿਰੰਕਾਲਦੁਖਭੋਗਤੇ॥
੨੪॥ਬ੍ਰਿਥਾਅਨੁਗ੍ਰਹੰਗੋਬਿੰਦਹਜਸ੍ਯਸਿਮਰਣਰਿਦੰਤਰਹ॥ਆਰੋਗ੍ਯੰਮਹਾਰੋਗ੍ਯੰਬਿਸਿ
ਮ੍ਰਿਤੇਕਰੁਣਾਮਯਹ॥੨੫॥ਰਮਣੰਕੇਵਲੰਕੀਰਤਨੰਸੁਧਰਮੰਦੇਹਧਾਰਣਹ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮ
ਨਾਰਾਇਣ॥ਨਾਨਕਪੀਵੰਤਿਸੰਤਨਤ੍ਰਿਪਤੇ॥੨੬॥ਸਹਣਸੀਲਸੰਤੰਸਮਮਿਤ੍ਰਸ੍ਯਦੁਰਜਨ
ਹ॥ਨਾਨਕਭੋਜਨਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰੇਣਨਿੰਦਕਆਵਧਹੋਇਉਪਤਿਸਟਤੇ॥੨੭॥ਤਿਰਸਕ
ਰਨਹਭਵੰਤਿਨਹਭਵੰਤਮਾਨਭੰਗਨਹ॥ਸੋਭਾਹੀਨਨਹਭਵੰਤਿਨਹਭਵੰਤਿਨਹਪੋਹੰਤਿਸੰਸਾ
ਰਦੁਖਨਹ॥ਗੋਬਿੰਦਨਾਮਜਪੰਤਿਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਹ॥ਨਾਨਕਸੇਪ੍ਰਾਣੀਸੁਖਬਾਸਨਹ॥੨੮
॥ਸੈਨਾਸਾਧਸਮੂਹਸੂਰਅਜਿਤੰਸੰਨਾਹੰਤਨਿਨਿੰਮ੍ਰਤਾਹ॥ਆਵਧਹਗੁਣਗੋਬਿੰਦਰਮਣੰਓ
ਟਗੁਰਸਬਦਕਰਚਰਮਣਹ॥ਆਰੂੜਤੇਅਸ੍ਵਰਥਨਾਗਹਬੁਝੰਤੇਪ੍ਰਭਮਾਰਗਹ॥ਬਿਚ
ਰਤੇਨਿਰਭਯੰਸਤ੍ਰੁਸੈਨਾਧਾਯੰਤੇਗੋਪਾਲਕੀਰਤਨਹ॥ਜਿਤਤੇਬਿਸ੍ਵਸੰਸਾਰਹਨਾਨਕ
ਵਸ੍ਯੰਕਰੋਤਿਪੰਚਤਸਕਰਹ॥੨੯॥ਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾਗੰਧਰਬਨਗਰੰਦ੍ਰੁਮਛਾਯਾਰਚਿਦੁਰਮ
ਤਿਹ॥ਤਤਹਕੁਟੰਬਮੋਹਮਿਥ੍ਯਾਸਿਮਰੰਤਿਨਾਨਕਰਾਮਰਾਮਨਾਮਹ॥੩੦॥ਨਚਬਿਦਿ
ਆਨਿਧਾਨਨਿਗਮੰਨਚਗੁਣਗ੍ਯਨਾਮਕੀਰਤਨਹ॥ਭਾਗਉਦਿਮਲਬਧ੍ਯੰਮਾਇਆਨਾਨਕਸਾ
ਨਚਰਾਗਰਤਨਕੰਠੰਨਹਚੰਚਲਚਤੁਰਚਾਤੁਰ॥
ਧਸੰਗਿਖਲਪੰਡਿਤਹ॥੩੧॥ਕੰਠਰਮਣੀਯਰਾਮਰਾਮਮਾਲਾਹਸਤਊਚਪ੍ਰੇਮਧਾਰਣੀ॥
ਜੀਹਭਣਿਜੋਉਤਮਸਲੋਕਉਧਰਣੰਨੈਨਨੰਦਨੀ॥੩੨॥ਗੁਰਮੰਤ੍ਰਹੀਣਸ੍ਯਜੋਪ੍ਰਾਣੀ
ਧ੍ਰਿਗੰਤਜਨਮਭ੍ਰਸਟਣਹ॥ਕੂਕਰਹਸੂਕਰਹਗਰਧਭਹਕਾਕਹਸਰਪਨਹਤੁਲਿਖਲਹ॥੩੩
॥ਚਰਣਾਰਬਿੰਦਭਜਨੰਰਿਦਯੰਨਾਮਧਾਰਣਹ॥ਕੀਰਤਨੰਸਾਧਸੰਗੇਣਨਾਨਕਨਹਦ੍ਰਿਸ
ਟੰਤਿਜਮਦੂਤਨਹ॥੩੪॥ਨਚਦੁਰਲਭੰਧਨੰਰੂਪੰਨਚਦੁਰਲਭੰਸ੍ਵਰਗਰਾਜਨਹ॥ਨਚ
ਦੁਰਲਭੰਭੋਜਨੰਬਿੰਜਨੰਨਚਦੁਰਲਭੰਸ੍ਵਛਅੰਬਰਹ॥ਨਚਦੁਰਲਭੰਸੁਤਮਿਤ੍ਰਭ੍ਰਾਤ
ਬਾਂਧਵਨਚਦੁਰਲਭੰਬਨਿਤਾਬਿਲਾਸਹ॥ਨਚਦੁਰਲਭੰਬਿਦਿਆਪ੍ਰਬੀਣੰਨਚਦੁ
ਰਲਭੰਚਤੁਰਚੰਚਲਹ॥ਦੁਰਲਭੰਏਕਭਗਵਾਨਨਾਮਹਨਾਨਕਲਬਧਿੵੰਸਾਧਸੰਗਿਕ੍ਰਿ
ਪਾਪ੍ਰਭੰ॥੩੫॥ਜਤਕਤਹਤਤਹਦ੍ਰਿਸਟੰਸ੍ਵਰਗਮਰਤਪਯਾਲਲੋਕਹ॥ਸੰਪੂਰਨ

ਨੂੰ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਨਕ ਲੇਪ ਛੇਪ ਨ ਲਿਪ੍ਯਤੇ॥੩੬॥ ਬਿਖਿਆ ਭਯੰਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੰ ਦ੍ਰੁਸਟਾਂ ਸਖਾ
ਸ੍ਵਜਨਹ॥ ਦੁਖੰ ਭਯੰਤਿ ਸੁਖ੍ਯੰ ਭੈ ਭੀਤੰ ਤ ਨਿਰਭਯਹ॥ ਥਾਨ ਬਿਹੂਨ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਨਾਮੰ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰਹ॥੩੭॥ ਸਰਬ ਸੀਲ ਮਮੰ ਸੀਲੰ ਸਰਬ ਪਾਵਨ ਮਮ ਪਾਵਨਹ॥ ਸਰਬ ਕਰ
ਤਬ ਮਮੰ ਕਰਤਾ ਨਾਨਕ ਲੇਪ ਛੇਪ ਨ ਲਿਪ੍ਯਤੇ॥੩੮॥ ਨਹ ਸੀਤਲੰ ਚੰਦ੍ਰ ਦੇਵਹ ਨਹ ਸੀਤਲੰ ਬਾ
ਵਨ ਚੰਦਨਹ॥ ਨਹ ਸੀਤਲੰ ਸੀਤ ਰੁਤੇਣ ਨਾਨਕ ਸੀਤਲੰ ਸਾਧ ਸ੍ਵਜਨਹ॥੩੯॥ ਮੰਤ੍ਰੰ ਰਾਮ ਰਾਮ ਨਾ
ਮੰ ਧ੍ਯਾਨੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਪੂਰਨਹ॥ ਗ੍ਯਾਨੰ ਸਮ ਦੁਖ ਸੁਖੰ ਜੁਗਤਿ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਵੈਰਣਹ॥ ਦਯਾਲੰ
ਸਰਬਤ੍ਰ ਜੀਆ ਪੰਚ ਦੋਖ ਬਿਵਰਜਿਤਹ॥ ਭੋਜਨੰ ਗੋਪਾਲ ਕੀਰਤਨੰ ਅਲਪ ਮਾਯਾ ਜਲ ਕ
ਮਲ ਰਹਤਹ॥ ਉਪਦੇਸੰ ਸਮ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰਹ ਭਗਵੰਤ ਭਗਤਿ ਭਾਵਨੀ॥ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਨਹ ਸ੍ਰੋਤਿ ਸ੍ਰਵਣੰ
ਆਪੁ ਤ੍ਯਾਗਿ ਸਗਲ ਰੇਣੁਕਹ॥ ਖਟ ਲਖ੍ਯਣ ਪੂਰਨੰ ਪੁਰਖਹ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸਾਧ ਸ੍ਵਜਨਹ॥
੪੦॥ ਅਜਾ ਭੋਗੰਤ ਕੰਦ ਮੂਲੰ ਬਸੰਤੇ ਸਮੀਪਿ ਕੇਹਰਹ॥ ਤਤ੍ਰ ਗਤੇ ਸੰਸਾਰਹ ਨਾਨਕ ਸੋਗ ਹ
ਰਖੰ ਬਿਆਪਤੇ॥੪੧॥ ਛਲੰ ਛਿਦ੍ਰੰ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨੰ ਅਪਰਾਧੰ ਕਿਲਬਿਖ ਮਲੰ॥ ਭਰਮ ਮੋ
ਹੰ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨੰ ਮਦੰ ਮਾਯਾ ਬਿਆਪਿਤੰ॥ ਮ੍ਰਿਤ੍ਯੁ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮੰਤਿ ਨਰਕਹ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵੰ
ਨ ਸਿਧ੍ਯਤੇ॥ ਨਿਰਮਲੰ ਸਾਧ ਸੰਗਹ ਜਪੰਤਿ ਨਾਨਕ ਗੋਪਾਲ ਨਾਮੰ॥ ਰਮੰਤਿ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ
ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਹ॥੪੨॥ ਤਰਣ ਸਰਣ ਸੁਆਮੀ ਰਮਣ ਸੀਲ ਪਰਮੇਸੁਰਹ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ
ਹ ਦਾਨੁ ਦੇਤ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਨਹ॥ ਨਿਰਾਸ ਆਸ ਕਰਣੰ ਸਗਲ ਅਰਥ ਆਲਯਹ॥ ਗੁਣ ਨਿ
ਧਾਨ ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਜਾਚੰਤ ਜਾਚਿਕਹ॥੪੩॥ ਦੁਰਗਮ ਸਥਾਨ ਸੁਗਮੰ ਮਹਾ
ਦੂਖ ਸਰਬ ਸੂਖਣਹ॥ ਦੁਰਬਚਨ ਭੇਦ ਭਰਮੰ ਸਾਕਤ ਪਿਸਨੰ ਤ ਸੁਰਜਨਹ॥ ਅਸਥਿਤੰ ਸੋ
ਗ ਹਰਖੰ ਭੈ ਖੀਣੰ ਤ ਨਿਰਭਵਹ॥ ਭੈ ਅਟਵੀਅੰ ਮਹਾ ਨਗਰ ਬਾਸੰ ਧਰਮ ਲਖ੍ਯਣ ਪ੍ਰਭ ਮਇ
ਆ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਮਣੰ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਯਾਲ ਚਰਣੰ॥੪੪॥ ਹੇ ਅ
ਜਿਤ ਸੂਰ ਸੰਗ੍ਰਾਮੰ ਅਤਿ ਬਲਨਾ ਬਹੁ ਮਰਦਨਹ॥ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਦੇਵ ਮਾਨੁਖ੍ਯੰ ਪਸੁ ਪੰਖੀ
ਬਿਮੋਹਨਹ॥ ਹਰਿ ਕਰਣਹਾਰੰ ਨਮਸਕਾਰੰ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਜਗਦੀਸ੍ਵਰਹ॥੪੫॥ ਹੇ ਕਾਮੰ
ਨਰਕ ਬਿਸ੍ਰਾਮੰ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭ੍ਰਮਾਵਣਹ॥ ਚਿਤ ਹਰਣੰ ਤ੍ਰੈ ਲੋਕ ਗੰਮ੍ਯੰ ਜਪ ਤਪ ਸੀਲ ਬਿਦਾ
ਰਣਹ॥ ਅਲਪ ਸੁਖ ਅਵਿਤ ਚੰਚਲ ਊਚ ਨੀਚ ਸਮਾਵਣਹ॥ ਤਵ ਭੈ ਬਿਮੁੰਚਿਤ ਸਾਧ ਸੰ

ਗਾਮਣੰਨਾਨਕਨਾਰਾਇਣਹ।੪੬।ਹੇਕਲਿਮੂਲਕ੍ਰੋਧੰਕਦੰਚਿਕਰੁਣਾਨਉਪਰਜਤੇ।ਬਿ
ਖਿਅੰਤਜੀਵੰਵਸੵੰਕਰੋਤਿਨਿਰਤੵੰਕਰੋਤਿਜਥਾਮਰਕਟਹ।ਅਨਿਕਸਾਸਨਤਾੜੰਤਿ
ਜਮਦੂਤਹਤਵਸੰਗੇਅਧਮੰਨਰਹ।ਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਦਯਾਲਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕਸਰਬਜੀਅ
ਰਖੵਾਕਰੋਤਿ।੪੭।ਹੇਲੋਭਾਲੰਪਟਸੰਗਸਿਰਮੋਰਹਅਨਿਕਲਹਰੀਕਲੋਲਤੇ।ਧਾ
ਵੰਤਜੀਆਬਹੁਪ੍ਰਕਾਰੰਅਨਿਕਭਾਂਤਿਬਹੁਡੋਲਤੇ।ਨਚਮਿਤ੍ਰੰਨਚਇਸਟੰਨਚਬਾਧ
ਵਨਚਮਾਤਪਿਤਾਤਵਲਜਯਾ।ਅਕਰਣੰਕਰੋਤਿਅਖਾਦੵੰਖਾਦੵਿਅਸਾਜੰਸ
ਜਿਸਮਜਿਯਾ।ਤ੍ਰਾਹਿਤ੍ਰਾਹਿਸਰਣਿਸੁਆਮੀਬਿਗਾਪ੍ਤਿਨਾਨਕਹਰਿਨਰਹਰਹ।੪੮॥
ਹੇਜਨਮਮਰਣਮੂਲੰਅਹੰਕਾਰੰਪਾਪਾਤਮਾ।ਮਿਤ੍ਰੰਤਜੰਤਿਸਤ੍ਰੰਦ੍ਰਿੜੰਤਿਅਨਿਕਮਾਯ
ਬਿਸ੍ਤੀਰਨਹ।ਆਵੰਤਜਾਵੰਤਥਕੰਤਜੀਆਦੁਖਸੁਖਬਹੁਭੋਗਣਹ।ਭ੍ਰਮਭਯਾਨਉ
ਦਿਆਨਰਮਣੰਮਹਾਬਿਕਟਅਸਾਧਰੋਗਣਹ।ਬੈਦੵੰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸ੍ਵਰਆਰਾਧਿ
ਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰੇ।੪੯।ਹੇਪ੍ਰਾਣਨਾਥਗੋਬਿੰਦਹਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਜਗਦਗੁਰੋ।ਹੇ
ਸੰਸਾਰਤਾਪਹਰਣਹਕਰੁਣਾਮੈਸਭਦੁਖਹਰੋ।ਹੇਸਰਣਿਜੋਗਦਯਾਲਹਦੀਨਾਨਾਥਮ
ਯਾਕਰੋ।ਸਰੀਰਸ੍ਵਸਥਖੀਣਸਮਏਸਿਮਰੰਤਿਨਾਨਕਰਾਮਦਾਮੋਦਰਮਾਧਵਹ।੫੦॥
ਚਰਣਕਮਲਸਰਣੰਰਮਣੰਗੋਪਾਲਕੀਰਤਨਹ।ਸਾਧਸੰਗੇਣਤਰਣੰਨਾਨਕਮਹਾਸਾਗਰ
ਭੈਦੁਤਰਹ।੫੧।ਸਿਰਮਸ੍ਤਕਰਖੵਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮੰਹਸ੍ਤਕਾਇਆਰਖੵਾਪਰਮੇਸ੍ਵ
ਰਹ।ਆਤਮਰਖੵਾਗੋਪਾਲਸੁਆਮੀਧਨਚਰਣਰਖੵਾਜਗਦੀਸ੍ਵਰਹ।ਸਰਬਰਖੵ
ਗੁਰਦਯਾਲਹਭੈਦੂਖਬਿਨਾਸਨਹ।ਭਗਤਿਵਛਲਅਨਾਥਨਾਥੇਸਰਣਿਨਾਨਕਪੁ
ਰਖਅਚੁਤਹ।੫੨।ਜੇਨਕਲਾਧਾਰਿਓਆਕਾਸੰਬੈਸੰਤਰੰਕਾਸਟਬੇਸਟੰ।ਜੇਨਕਲਾ
ਸਸਿਸੂਰਨਖੵਤ੍ਰਜੋਤਿਸੰਸਾਸੰਸਰੀਰਧਾਰਣੰ।ਜੇਨਕਲਾਮਾਤਗਰਭਪ੍ਰਤਿਪਾਲੰਨਹਛੇ
ਦੰਤਜਠਰਰੋਗਣਹ।ਤੇਨਕਲਾਅਸਥੰਭੰਸਰੋਵਰੰਨਾਨਕਨਹਛਿਜੰਤਿਤਰੰਗਤੋਯ
ਣਹ।੫੩।ਗੁਸਾਈਗਰਿਸ੍ਟਰੂਪੇਣਸਿਮਰਣੰਸਰਬਤ੍ਰਜੀਵਣਹ।ਲਬਧੵੰਸੰਤ
ਸੰਗੇਣਨਾਨਕਸ੍ਵਛਮਾਰਗਹਰਿਭਗਤਣਹ।੫੪।ਮਸਕੰਭਗਨੰਤਸੈਲੰਕਰਦਮੰਤਰੰਤ
ਪਪੀਲਕਹ।ਸਾਗਰੰਲੰਘੰਤਿਪਿੰਗੰਤਮਪ੍ਰਗਾਸਅੰਧਕਹ।ਸਾਧਸੰਗੇਣਿਸਿਮਰਿ

ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ॥੫੫॥ ਤਿਲਕ ਹੀਣੰ ਜਥਾ ਬਿਪ੍ਰਾ ਅਮਰ ਹੀ
ਣੰ ਜਥਾ ਰਾਜਨਹ॥ ਆਵਧ ਹੀਣੰ ਜਥਾ ਸੂਰਾ ਨਾਨਕ ਧਰਮ ਹੀਣੰ ਤਥਾ ਬੈਸ੍ਨਵਹ॥ ਨ ਸੰਖ
੫੬॥
ਨ ਚਕ੍ਰੰ ਨ ਗਦਾ ਨ ਸਿਆਮੰ ਅਸ੍ਚਰਜ ਰੂਪੰ ਰਹੰਤ ਜਨਮੰ॥ ਨੇਤ ਨੇਤ ਕਥੰਤ ਬੇਦਾ॥ ਊਚ ਮੂਚ
ਅਪਾਰ ਗੋਬਿੰਦਹ॥ ਬਸੰਤ ਸਾਧ ਰਿਦਯੰ ਅਚੁਤਹ॥ ਬੁਝੰਤਿ ਨਾਨਕ ਬਡਭਾਗੀਅਹ॥
੫੭॥ ਉਦਿਆਨ ਬਸਨੰ ਸੰਸਾਰੰ ਸਨਬੰਧੀ ਸ੍ਵਾਨ ਸਿਆਲ ਖਰਹ॥ ਬਿਖਮ ਸਥਾਨ ਮਨ ਮੋਹ
ਮਦਿਰੰ ਮਹਾਂ ਅਸਾਧ ਪੰਚ ਤਸਕਰਹ॥ ਹੀਤ ਮੋਹ ਭੈ ਭਰਮ ਭ੍ਰਮਣੰ ਅਹੰ ਫਾਸ ਤੀਖ੍ਯਣ ਕਠਿ
ਨਹ॥ ਪਾਵਕ ਤੋਅ ਅਸਾਧ ਘੋਰੰ ਅਗਮ ਤੀਰ ਨਹ ਲੰਘਨਹ॥ ਭਜੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗੋਪਾਲ
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰਣ ਉਧਰਣ ਕ੍ਰਿਪਾ॥੫੮॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੰਤ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਪਾਲਹ ਸਗ
ਲੵੰ ਰੋਗ ਖੰਡਣਹ॥ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣਿ ਗੁਣ ਰਮਤ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰਹ॥੫੯॥
ਸਿਆਮਲੰ ਮਧੁਰ ਮਾਨੁਖ੍ਯੰ ਰਿਦਯੰ ਭੂਮਿ ਵੈਰਣਹ॥ ਨਿਵੰਤਿ ਹੋਵੰਤਿ ਮਿਥਿਆ ਚੇਤ
ਨੰ ਸੰਤ ਸ੍ਵਜਨਹ॥੬੦॥ ਅਚੇਤ ਮੂੜਾ ਨ ਜਾਣੰਤ ਘਟੰਤ ਸਾਸਾ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤੇ॥ ਛਿਜੰਤ ਮ
ਹਾ ਸੁੰਦਰੀ ਕਾਂਇਆ ਕਾਲ ਕੰਨਿਆ ਗ੍ਰਾਸਤੇ॥ ਰਚੰਤਿ ਪੁਰਖਹ ਕੁਟੰਬ ਲੀਲਾ ਅਨਿਤ ਆਸਾ
ਬਿਖਿਆ ਬਿਨੋਦ॥ ਭ੍ਰਮੰਤਿ ਭ੍ਰਮੰਤਿ ਬਹੁ ਜਨਮ ਹਾਰਿਓ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਕਰੁਣਾ ਮਯਹ॥
੬੧॥ ਹੇ ਜਿਹਬੇ ਹੇ ਰਸਗੇ ਮਧੁਰ ਪ੍ਰਿਅ ਤੁਯੰ॥ ਸਤ ਹਤੰ ਪਰਮ ਬਾਦੰ ਅਵਰਤ ਏਥਹ
ਸੁਧ ਅਛਰਣਹ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਦਾਮੋਦਰ ਮਾਧਵੇ॥੬੨॥ ਗਰਬੰਤਿ ਨਾਰੀ ਮਦੋਨ ਮਤੰ॥
ਬਲਵੰਤ ਬਲਾਤ ਕਾਰਣਹ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਹ ਭਜੰਤ ਤ੍ਰਿਣ ਸਮਾਨਿ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜਨਮਨ
ਹ॥ ਹੇ ਪਪੀਲਕਾ ਗ੍ਰਸਟੇ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਮਰਣ ਤੁਯੰ ਧਨੇ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਨਮੋ ਨਮ
ਹ॥੬੩॥ ਤ੍ਰਿਣੰ ਤ ਮੇਰੰ ਸਹਕੰਤ ਹਰੀਅੰ॥ ਬੂਡੰਤ ਤਰੀਅੰ ਊਣੰਤ ਭਰੀਅੰ॥ ਅੰਧਕਾ
ਰ ਕੋਟਿ ਸੂਰ ਉਜਾਰੰ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਗੁਰ ਦਇਆਰੰ॥੬੪॥ ਬ੍ਰਹਮਣਹ ਸੰਗਿ ਉਧ
ਰਣੰ ਬ੍ਰਹਮ ਕਰਮ ਜਿ ਪੂਰਣਹ॥ ਆਤਮ ਰਤੰ ਸੰਸਾਰ ਗਹੰ ਤੇ ਨਰ ਨਾਨਕ ਨਿਹਫਲਹ॥
੬੫॥ ਪਰ ਦਰਬ ਹਿਰਣੰ ਬਹੁ ਵਿਘਨ ਕਰਣੰ ਉਚਰਣੰ ਸਰਬ ਜੀਅ ਕਹ॥ ਲਉ ਲਈ ਤ੍ਰਿ
ਸਨਾ ਅਤਿਪਤਿ ਮਨ ਮਾਏ ਕਰਮ ਕਰਤ ਸਿ ਸੂਕਰਹ॥੬੬॥ ਮਤੇ ਸਮੇਵ ਚਰਣੰ ਉਧਰਣੰ
ਭੈ ਦੁਤਰਹ॥ ਅਨੇਕ ਪਾਤਿਕ ਹਰਣੰ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸੰਗਮ ਨ ਸੰਸਯਹ॥੬੭॥੧॥

ਗਾਥਾਮਹਲਾ੫ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਰਪੂਰਪੁਹਪਸੁਗੰਧਾਪਰਸਮਾਨੁਖੵਦੇਹੰਮਲੀਣੰ॥ਮਜਾਰੁਧਿਰਦ੍ਰੁਗੰਧਾਨਾਨਕਅਥਿਗਰ
ਬੇਣਅਗੵਾਨਣੋ॥੧॥ਪਰਮਾਣੋਪਰਜੰਤਆਕਾਸਹਦੀਪਲੋਅਸਿਖੰਡਣਹ॥ਗਛੇਣਨੈਣ
ਭਾਰੇਣਨਾਨਕਬਿਨਾਸਾਧੂਨਸਿਧੵਤੇ॥੨॥ਜਾਣੋਸਤਿਹੋਵੰਤੋਮਰਣੋਦ੍ਰਿਸਟੇਣਮਿਥਿਆ
॥ਕੀਰਤਿਸਾਥਿਚਲੰਥੋਭਣੰਤਿਨਾਨਕਸਾਧਸੰਗੇਣ॥੩॥ਮਾਯਾਚਿਤਭਰਮੇਣਇਸਟਮਿ
ਤ੍ਰੇਖੁਬਾਂਧਵਹ॥ਲਬਧੵੰਸਾਧਸੰਗੇਣਨਾਨਕਸੁਖਅਸਥਾਨੰਗੋਪਾਲਭਜਣੰ॥੪॥ਮੈਲਾਗ
ਰਸੰਗੇਣਨਿੰਮੁਬਿਰਖਸਿਚੰਦਨਹ॥ਨਿਕਟਿਬਸੰਤੋਬਾਂਸੋਨਾਨਕਅਹੰਬੁਧਿਨਬੋਹਤੇ॥੫॥
ਗਾਥਾਗੁੰਫਗੋਪਾਲਕਥੰਮਥੰਮਾਨਮਰਦਨਹ॥ਹਤੰਪੰਚਸਤ੍ਰੇਣਨਾਨਕਹਰਿਬਾਣੇਪ੍ਰ
ਹਾਰਣਹ॥੬॥ਬਚਨਸਾਧਸੁਖਪੰਥਾਲਹੰਥਾਬਡਕਰਮਣਹ॥ਰਹੰਤਾਜਨਮਮਰਣੇਨਰਮਣੰਨਾ
ਨਕਹਰਿਕੀਰਤਨਹ॥੭॥ਪਤ੍ਰਭੁਰਿਜੇਣਝੜੀਯੰਨਹਜੜੀਅਪੇਡਸੰਪਤਾ॥ਨਾਮਬਿਹੂ
ਣਬਿਖਮਤਾਨਾਨਕਬਹੰਤਿਜੋਨਿਬਾਸਰੋਰੈਣੀ॥੮॥ਭਾਵਨੀਸਾਧਸੰਗੇਣਲਭੰਤੰਬਡ
ਭਾਗਣਹ॥ਹਰਿਨਾਮਗੁਣਰਮਣੰਨਾਨਕਸੰਸਾਰਸਾਗਰਨਹਬਿਆਪਣਹ॥੯॥ਗਾਥਾ
ਗੂੜਅਪਾਰੰਸਮਝਣੰਬਿਰਲਾਜਨਹ॥ਸੰਸਾਰਕਾਮਤਜਣੰਨਾਨਕਗੋਬਿੰਦਰਮਣੰਸਾ
ਧਸੰਗਮਹ॥੧੦॥ਸੁਮੰਤ੍ਰਸਾਧਬਚਨਾਕੋਟਿਦੋਖਬਿਨਾਸਨਹ॥ਹਰਿਚਰਣਕਮਲਧੵਾਨੰ
ਨਾਨਕਕੁਲਸਮੂਹਉਧਾਰਣਹ॥੧੧॥ਸੁੰਦਰਮੰਦਰਸੈਣਹਜੇਣਮਧੵਹਰਿਕੀਰਤਨਹ
ਮੁਕਤੇਰਮਣਗੋਬਿੰਦਹਨਾਨਕਲਬਧੵੰਬਡਭਾਗਣਹ॥੧੨॥ਹਰਿਲਬਧੋਮਿਤ੍ਰਸੁਮਿ
ਤੋ॥ਬਿਦਾਰਣਕਦੇਨਚਿਤੋ॥ਜਾਕਾਅਸਥਲੁਤੋਲੁਅਮਿਤੋ॥ਸੋਈਨਾਨਕਸਖਾਜੀ
ਅਸੰਗਿਕਿਤੋ॥੧੩॥ਅਪਜਸੰਮਿਟੰਤਸਤਪੁਤ੍ਰਹ॥ਸਿਮਰਤਬੵਰਿਦੈਗੁਰਮੰਤ੍ਰਣਹ
॥ਪ੍ਰੀਤਮਭਗਵਾਨਅਚੁਤ॥ਨਾਨਕਸੰਸਾਰਸਾਗਰਤਾਰਣਹ॥੧੪॥ਮਰਣੰਬਿਸਰਣੰਗੋ
ਬਿੰਦਹ॥ਜੀਵਣੰਹਰਿਨਾਮਧੵਾਵਣਹ॥ਲਭਣੰਸਾਧਸੰਗੇਣਨਾਨਕਹਰਿਪੂਰਬਿਲਿ
ਖਣਹ॥੧੫॥ਦਸਨਬਿਹੂਨਭੁਯੰਗੰਮੰਤ੍ਰੰਗਾਰੁੜੀਨਿਵਾਰੰ॥ਬੵਾਧਿਉਪਾੜਣਸੰਤੰ
ਨਾਨਕਲਬਧਕਰਮਣਹ॥੧੬॥ਜਥਕਥਰਮਣੰਸਰਣੰਸਰਬਤ੍ਰਜੀਅਣਹ॥ਤ
ਥਲਗਣੰਪ੍ਰੇਮਨਾਨਕਪਰਸਾਦੰਗੁਰਦਰਸਨਹ॥੧੭॥ਚਰਣਾਰਬਿੰਦਮਨਬਿਧੵੰ

ਸਿਧ੍ਰਸਮਰਥਕੁਸਲਲਣਹ॥ਗਾਥਾਗਾਵੰਤਿਨਾਨਕਭਾਬ੍ਰਿਪਰਾਪੂਰਬਣਹ॥੧੮॥ਸੁ
ਭਬਚਨਰਮਣੰਗਵਣੰਸਾਧਸੰਗੇਣਉਧਰਣਹ॥ਸੰਸਾਰਸਾਗਰੰਨਾਨਕਪੁਨਰਪਿਜਨਮਨ
ਲਭ੍ਯਤੇ॥੧੯॥ਬੇਦਪੁਰਾਣਸਾਸਤ੍ਰਬੀਚਾਰੰ॥ਏਕੰਕਾਰਨਾਮਉਰਧਾਰੰ॥ਕੁਲਹਸਮੂ
ਹਸਗਲਉਧਾਰੰ॥ਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਕੋਤਾਰੰ॥੨੦॥ਸਿਮਰਣੰਗੋਬਿੰਦਨਾਮਉਧਰਣੰ
ਕੁਲਸਮੂਹਣਹ॥ਲਬਧਿਅੰਸਾਧਸੰਗੇਣਨਾਨਕਵਡਭਾਗੀਭੇਟੰਤਿਦਰਸਨਹ॥
੨੧॥ਸਰਬਦੋਖਪਰੰਤਿਆਗੀਸਰਬਧਰਮਦ੍ਰਿੜੰਤਣਹ॥ਲਬਧੇਣਿਸਾਧਸੰਗੇਣਿ
ਨਾਨਕਮਸਤਕਿਲਿਖ੍ਯਣਹ॥੨੨॥ਹੋਯੋਹੈਹੋਵੰਤੋਹਰਣਭਰਣਸੰਪੂਰਣਹ॥ਸਾਧੂਸ
ਤਮਜਾਣੋਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਕਾਰਣੰ॥੨੩॥ਸੁਖੇਣਬੈਣਰਤਨੰਰਚਨੰਕਸੁੰਭਰੰਗਣਹ॥ਰੋ
ਗਸੋਗਬਿਓਗੰਨਾਨਕਸੁਖੁਨਸੁਪਨਹ॥੨੪॥

ਫੁਨਹੇਮਹਲਾ੫ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਹਾਥਿਕਲੰਮਅਗੰਮਮਸਤਕਿਲੇਖਾਵਤੀ॥ਉਰਝਿਰਹਿਓਸਭਸੰਗਿਅਨੂਪਰੂਪਾ
ਵਤੀ॥ਉਸਤਤਿਕਹਨੁਨਜਾਇਮੁਖਹੁਤੁਹਾਰੀਆ॥ਮੋਹੀਦੇਖਿਦਰਸੁਨਾਨਕਬਲਿ
ਹਾਰੀਆ॥੧॥ਸੰਤਸਭਾਮਹਿਬੈਸਿਕਿਕੀਰਤਿਮੈਕਹਾਂ॥ਅਰਪੀਸਭੁਸੀਗਾਰੁਏਹੁਜੀ
ਉਸਭੁਦਿਵਾ॥ਆਸਪਿਆਸੀਸੇਜਸੁਕੰਤਿਵਿਛਾਈਐ॥ਹਰਿਹਾਂਮਸਤਕਿਹੋਵੈਭਾਗੁਤ
ਸਾਜਨੁਪਾਈਐ॥੨॥ਸਖੀਕਾਜਲਹਾਰਤੰਬੋਲਸਭੈਕਿਛੁਸਾਜਿਆ॥ਸੋਲਹਕੀਏਸੀ
ਗਾਰਕਿਅੰਜਨੁਪਾਜਿਆ॥ਜੇਘਰਿਆਵੈਕੰਤੁਤਸਭੁਕਿਛੁਪਾਈਐ॥ਹਰਿਹਾਂਕੰਤੈਬਾ
ਝੁਸੀਗਾਰੁਸਭੁਬਿਰਥਾਜਾਈਐ॥੩॥ਜਿਸੁਘਰਿਵਸਿਆਕੰਤੁਸਾਵਡਭਾਗਣੇ॥ਤਿਸੁ
ਬਣਿਆਹਭੁਸੀਗਾਰੁਸਾਈਸੋਹਾਗਣੇ॥ਹਉਸੁਤੀਹੋਇਅਚਿੰਤਮਨਿਆਸਪੁਰਾਈਆ
ਹਰਿਹਾਂਜਾਘਰਿਆਇਆਕੰਤੁਤਸਭੁਕਿਛੁਪਾਈਆ॥੪॥ਆਸਾਇਤੀਆਸਕਿ
ਆਸਪੁਰਾਈਐ॥ਸਤਿਗੁਰਭਏਦਇਆਲਤਪੂਰਾਪਾਈਐ॥ਮੈਤਨਿਅਵਗਣਬ
ਹੁਤੁਕਿਅਵਗਣਛਾਇਆ॥ਹਰਿਹਾਂਸਤਿਗੁਰਭਏਦਇਆਲਤਮਨੁਠਹਰਾਇ

ਆ॥੫॥ਕਤੁਨਿਨਕਥੇਅੰਤਥੇਅੰਤਧਿਆਇਆ॥ਦੁਤਰੁਇਤੁਸੰਸਾਰੁਸਤਿਗੁਰੂਤਰ
ਇਆ॥ਮਿਟਿਆਆਵਾਗਉਣੁਜਾਂਪੂਰਾਪਾਇਆ॥ਡਰਿਤੰਅੰਮ੍ਰਿਤੁਡਰਿਕਨਿਅਸ
ਤਿਗੁਰਤੇਪਾਇਆ॥੮॥ਮੇਰੌਤਾਬਿਪਦੰਮੁਆਗਨਿਸੁਖਬਾਸਨਾ॥ਸਖੀਮੋਰੌਕੰਠਿਰਤੰ
ਨੁਪੰਖਿਡਖੁਨਸਨਾ॥ਬਾਸਉਸੰਗਿਗੁਪਾਲਸਗਲਸੁਖਰਾਗਸਿਡਰਿ॥ਡਰਿਤੰਰਿ
ਧਿਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿਬਸਤਿਜਿਸੁਸਦਾਕਰਿ॥੭॥ਪਰਤ੍ਰਿਅਰਾਵਣਿਜਾਤਿਸੇਈਤਾਲ
ਜੀਅਤਿ॥ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਰਿਤਿਪਰਦਰਬੁਛਿਦ੍ਰਕਤਢਾਕੀਅਤਿ [illegible]
[illegible] ॥ਤਰਿਗੁਨਰਮਤਪਵਿਤ੍ਰਸਗਲਕੁਲਤਾਰਣੀ॥ਤ
ਰਿਤੰਸੁਨਤੇਭਏਪੁਨੀਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰਣੀ॥੮॥ਊਪਰਿਬਨੈਅਕਾਸੁਤਲੈਧਰਸੋਤ
ਤੀ॥ਦਹਦਿਸਚਮਕੈਬੀਜੁਲਿਮੁਖਕਉਜੋਹਤੀ॥ਖੋਜਤਫਿਰਉਬਿਦੇਸਿਪੀਉਕਤ
ਪਾਈਐ॥ਡਰਿਤੰਜੇਮਸਤਕਿਡਿਵੈਭਾਗੁਤਦਰਸਿਸਮਾਈਐ॥੯॥ਡਿਠੇਸਭੇਥਾਵ
ਨਹੀਤੁਧੁਜੇਹਿਆ॥ਬਧੋਹੁਪੁਰਖਬਿਧਾਤੈਂਤਾਂਤੂਸੋਹਿਆ॥ਵਸਦੀਸਘਨਅਪਾਰ
ਅਨੂਪਰਾਮਦਾਸਪੁਰ॥ਡਰਿਤੰਨਨਕਕਸਮਲਜਾਹਿਨਾਇਐਰਾਮਦਾਸਸਰਿ॥੧੦॥ਚ
ਤ੍ਰਿਕਾਚਿਤਸੁਚਿਤਸੁਸਾਜਨੁਚਾਹੀਐ॥ਜਿਸੁਸੰਗਿਲਾਗੇਪ੍ਰਾਨਤਿਸੈਕਉਆਹੀਐ॥
ਬਨੁਬਨੁਫਿਰਤਉਦਾਸਬੂੰਦਜਲਕਾਰਣੇ॥ਡਰਿਤੰਤਿਉਡਰਿਜਨਮਾਂਗੈਨਾਮੁਨਕਬ
ਲਿਹਾਰਣੇ॥੧੧॥ਮਿਤਕਾਚਿਤੁਅਨੂਪੁਮਰੰਮੁਨਜਾਨੀਐ॥ਗਾਹਕਗੁਨੀਅਪਾਰਸੁਤ
ਤਪਛਾਨੀਐ॥ਚਿਤਹਿਚਿਤਸਮਾਇਤਹੋਵੈਰੰਗੁਘਨਾ॥ਡਰਿਤੰਚੰਚਲਚੋਰਹਿਮਾਰਤਪਾ
ਵਹਿਸਚੁਧਨਾ॥੧੨॥ਸੁਪਨੈਊਭੀਭਈਗਹਿਓਕੀਨਅੰਚਲਾ॥ਸੁੰਦਰਪੁਰਖਬਿਰਾ
ਜਿਤਪੰਖਿਮਨੁਬੰਚਲਾ॥ਖੋਜਉਤਾਕੇਚਰਨਕਹਹੁਕਤਪਾਈਐ॥ਡਰਿਤੰਸੋਈਜਤਨੁ
ਬਤਾਇਸਖੀਪ੍ਰਿਉਪਾਈਐ॥੧੩॥ਨੈਣਨਦੇਖਹਿਸਾਧਸਿਨੈਣਾਬਿਹਾਲਿਆ॥ਕਰ
ਨਨਸੁਨਹੀਨਾਦਕਰਨਮੁੰਦਿਘਾਲਿਆ॥ਰਸਨਾਜਪੈਨਨਾਮੁਤਿਲੁਤਿਲੁਕਰਿਕਟੀਐ
ਡਰਿਤੰਜਬਬਿਸਰੈਗੋਬਿਦਰਾਇਦਿਨੋਦਿਨੁਘਟੀਐ॥੧੪॥ਪੰਕਜਫਾਸੇਪੰਕਮਹਾਮਦ
ਗੁੰਫਿਆ॥ਅੰਗਸੰਗਉਰਝਾਇਬਿਸਰਤੇਸੁੰਫਿਆ॥ਹੈਕੋਊਐਸਾਮੀਤੁਜਿਤੋਰੈ
ਬਿਖਮਗਾਂਠਿ॥ਨਨਕਇਕੁਸ੍ਰੀਧਰਨਾਥੁਜਿਟੂਟੇਲੇਇਗਾਂਠਿ॥੧੫॥ਧਾਵਉਦਸਾਅ

ਨੇਕੁ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਖ ਕਾਰਣੋ ॥ ਪਰਸਤ ਵਹਿ ਦ੍ਰਿਤੁ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਆਰਣੋ ॥ ਤੀਖਣ ਬਾਣੁ ਚਲਾਇ
ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਈਆ ॥ ਹਰਿ ਹਾਂ ਮਹਾ ਬਿਖਾਦੀ ਘਾਤ ਪੂਰਨ ਗੁਰਿ ਪਾਈਆ ॥੧੬॥ ਸਤਿਗੁ
ਰਿ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ਮੂਲਿ ਨ ਨਿਖੁਟਈ ॥ ਖਾਵਹੁ ਭੁੰਚਹੁ ਸਭਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੁਟਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾ
ਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦਿਤਾ ਤੁਸਿ ਹਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਅਰਾਧਿ ਕਦੇ ਨ ਜਾਹਿ ਮਰਿ ॥੧੭॥ ਜਿਥੈ ਜਾਏ
ਭਗਤੁ ਸੁ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ॥ ਸਗਲੇ ਹੋਏ ਸੁਖ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਾ ॥ ਜੀਅ ਕਰਨਿ ਜੈ
ਕਾਰੁ ਨਿੰਦਕ ਮੁਏ ਪਚਿ ॥ ਸਾਜਨ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ॥੧੮॥ ਪਵਨ ਪਤਿਤ
ਪੁਨੀਤ ਕਤਹਿ ਨਹੀ ਸੇਵੀਆ ॥ ਝੂਠੈ ਰੰਗਿ ਖੁਆਰੁ ਕਹਾ ਲਗੁ ਖੇਵੀਆ ॥ ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ
ਪੇਖਿ ਕਾਹੇ ਸੁਖੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਹਰਿ ਹਾਂ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿੰਨ੍ਹ ਜਿ ਦਰਗਹ ਜਾਨਿਆ ॥੧੯॥
ਕੀਨੇ ਕਰਮ ਅਨੇਕ ਗਵਾਰ ਬਿਕਾਰ ਘਨ ॥ ਮਹਾ ਦ੍ਰੁਗੰਧਤ ਵਾਸੁ ਸਠ ਕਾ ਛਾਰੁ ਤਨੁ ॥ ਫਿ
ਰਤਉ ਗਰਬ ਗੁਬਾਰਿ ਮਰਣੁ ਨਹ ਜਾਨਈ ॥ ਹਰਿ ਹਾਂ ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਪੇਖਿ ਕਾਹੇ ਸਚੁ
ਮਾਨਈ ॥੨੦॥ ਜਿਸ ਕੀ ਪੂਜੈ ਅਉਧ ਤਿਸੈ ਕਉਣੁ ਰਾਖਈ ॥ ਬੈਦਕ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਕਹਾਂ
ਲਉ ਭਾਖਈ ॥ ਏਕੋ ਚੇਤਿ ਗਵਾਰ ਕਾਜਿ ਤੇਰੈ ਆਵਈ ॥ ਹਰਿ ਹਾਂ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਤਨੁ ਛਾਰੁ
ਬ੍ਰਿਥਾ ਸਭੁ ਜਾਵਈ ॥੨੧॥ ਅਉਖਧੁ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪੀਜਈ ॥ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ
ਖਾਵਹਿ ਸੰਤ ਸਗਲ ਕਉ ਦੀਜਈ ॥ ਜਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਤਿਸੈ ਹੀ ਪਾਵਣੋ ॥ ਹਰਿ ਹਾਂ ਹ
ਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿੰਨ ਜਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਰਾਵਣੋ ॥੨੨॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਚਉਬੋਲੇ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਮਨ ਜਉ ਇਸੁ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਦਮ ਕ੍ਹਿਹੁ ਹੋਤੀ ਸਾਟ ॥ ਰਾਵਨ
ਹੁਤੇ ਸੁ ਰੰਕ ਨਹਿ ਜਿਨਿ ਸਿਰ ਦੀਨੇ ਕਾਟਿ ॥੧॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਤਨੁ ਖਚਿ ਰਹਿਆ ਬੀਚੁ ਨ ਰਾਈ
ਹੋਤ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਬੇਧਿਓ ਬੂਝਨੁ ਸੁਰਤਿ ਸੰਜੋਗ ॥੨॥ ਸਾਗਰ ਮੇਰ ਉਦਿਆਨ ਬਨ
ਨਵ ਖੰਡ ਬਸੁਧਾ ਭਰਮ ॥ ਮੂਸਨ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੰਮ ਕੈ ਗਨਉ ਏਕ ਕਰਿ ਕਰਮ ॥੩॥ ਮੂਸਨ ਮਸਕ
ਰ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਰਹੀ ਜੁ ਅੰਬਰੁ ਛਾਇ ॥ ਬੀਧੇ ਬਾਂਧੇ ਕਮਲ ਮਹਿ ਭਵਰ ਰਹੇ ਲਪਟਾਇ ॥

੩॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਹਰਖਸੁਖਮਾਨਮਹਤਅਰੁਗਰਬ॥ਮੂਸਨਨਿਮਖਕਪ੍ਰੇਮਪਰਿਵਾਰਿ
ਵਾਰਿਦੇਉਸਰਬ॥੪॥ਮੂਸਨਮਰਮੁਨਜਾਨਈਮਰਤਹਿਰਤਸੰਸਾਰ॥ਪ੍ਰੇਮਪਿਰੰਮਨਬੇ
ਧਿਓਉਰਝਿਓਮਿਥਬਿਉਹਾਰ॥੫॥ਘਬੁਦਬੁਜਬਜਾਰੀਐਬਿਛੁਰਤਪ੍ਰੇਮਬਿ
ਹਾਲ॥ਮੂਸਨਤਬਹੀਮੂਸੀਐਬਿਸਰਤਪੁਰਖਦਇਆਲ॥੬॥ਜਾਕੋਪ੍ਰੇਮਸੁਆਉਹੈ
ਚਰਨਚਿਤਵਤਮਨਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕਬਿਰਹੀਬ੍ਰਹਮਕੇਆਨਨਕਤਹੂਜਾਹਿ॥੭॥ਲਖ
ਘਾਟੀਂਊਚੌਘਨੋਚੰਚਲਚੀਤਬਿਹਾਲ॥ਨੀਚਕੀਚਨਿੰਮ੍ਰਿਤਘਨੀਕਰਨੀਕਮਲ
ਜਮਾਲ॥੮॥

ਸਲੋਕਕਬੀਰਜੀਉਕੇ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਬੀਰਮੇਰੀਸਿਮਰਨੀਰਸਨਾਊਪਰਿਰਾਮੁ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਸਗਲਭਗਤਤਾਕੋਸੁਖੁਬਿ
ਸ੍ਰਾਮੁ॥੧॥ਕਬੀਰਮੇਰੀਜਾਤਿਕਉਸਭੁਕੋਹਸਨੇਹਾਰੁ॥ਬਲਿਹਾਰੀਇਸੁਜਾਤਿਕਉਜਿਹਜ
ਪਿਓਸਿਰਜਨਹਾਰੁ॥੨॥ਕਬੀਰਢਗਮਗਕਿਆਕਰਹਿਕਹਾਡੁਲਾਵਹਿਜੀਉ॥ਸਰਬਸੂ
ਖਕੋਨਾਇਕੋਰਾਮਨਾਮਰਸੁਪੀਉ॥੩॥ਕਬੀਰਕੰਚਨਕੇਕੁੰਡਲਬਨੇਊਪਰਿਲਾਲਜੜਾ
ਉ॥ਦੀਸਹਿਦਾਧੇਕਾਨਜਿਉਜਿਨਮਨਿਨਾਹੀਨਾਉ॥੪॥ਕਬੀਰਐਸਾਏਕੁਆਧੁਜੀਵ
ਤਮਿਰਤਕੁਹੋਇ॥ਨਿਰਭੈਹੋਇਕੈਗੁਨਰਵੈਜਤਪੇਖਉਤਤਸੋਇ॥੫॥ਕਬੀਰਜਾਦਿਨਹ
ਉਮੂਆਪਾਛੈਭਇਆਅਨੰਦੁ॥ਮੋਹਿਮਿਲਿਓਪ੍ਰਭੁਆਪਨਾਸੰਗੀਭਜਹਿਗੋਬਿੰਦੁ
੬॥ਕਬੀਰਸਭਤੇਹਮਬੁਰੇਹਮਤਜਿਭਲੋਸਭੁਕੋਇ॥ਜਿਨਿਐਸਾਕਰਿਬੂਝਿਆਮੀਤੁ

ਹਮਾਰੋ ਸੋਇ ॥੭॥ ਕਬੀਰ ਆਈ ਮੁਝਹਿ ਪਹਿ ਅਨਿਕ ਕਰੇ ਕਰਿ ਭੇਸੁ ॥ ਹਮ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਆ-
ਪਨੇ ਉਨਿ ਕੀਨੋ ਆਦੇਸੁ ॥੮॥ ਕਬੀਰ ਸੋਈ ਮਾਰੀਐ ਜਿਹ ਮੂਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਭਲੋ ਭਲੋ
ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਬੁਰੋ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ ॥੯॥ ਕਬੀਰ ਰਾਤੀ ਹੋਵਹਿ ਕਾਰੀਆ ਕਾਰੇ ਊਭੇ ਜੰਤ ॥ ਲੈ ਫਾਹੇ
ਉਠਿ ਧਾਵਤੇ ਸਿ ਜਾਨਿ ਮਾਰੇ ਭਗਵੰਤ ॥੧੦॥ ਕਬੀਰ ਚੰਦਨ ਕਾ ਬਿਰਵਾ ਭਲਾ ਬੇੜ੍ਹਿਓ ਢਾਕ
ਪਲਾਸ ॥ ਓਇ ਭੀ ਚੰਦਨੁ ਹੋਇ ਰਹੇ ਬਸੇ ਜੁ ਚੰਦਨ ਪਾਸਿ ॥੧੧॥ ਕਬੀਰ ਬਾਂਸੁ ਬਡਾਈ ਬੂ-
ਡਿਆ ਇਉ ਮਤ ਡੂਬਹੁ ਕੋਇ ॥ ਚੰਦਨ ਕੈ ਨਿਕਟੇ ਬਸੈ ਬਾਂਸੁ ਸੁਗੰਧੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧੨॥ ਕਬੀਰ ਦੀ-
ਨੁ ਗਵਾਇਆ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨ ਚਾਲੀ ਸਾਥਿ ॥ ਪਾਇ ਕੁਹਾੜਾ ਮਾਰਿਆ ਗਾਫਲਿ ਅਪੁਨੈ
ਹਾਥਿ ॥੧੩॥ ਕਬੀਰ ਜਹ ਜਹ ਹਉ ਫਿਰਿਓ ਕਉਤਕ ਠਾਓ ਠਾਇ ॥ ਇਕ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ਬਾਹਰਾ
ਊਜਰੁ ਮੇਰੈ ਭਾਂਇ ॥੧੪॥ ਕਬੀਰ ਸੰਤਨ ਕੀ ਝੁੰਗੀਆ ਭਲੀ ਭਠਿ ਕੁਸਤੀ ਗਾਉ ॥ ਆਗਿ ਲਗਉ
ਤਿਹ ਧਉਲਹਰ ਜਿਹ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥੧੫॥ ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਿਆ ਰੋਈਐ ਜੋ ਅਪੁ-
ਨੇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਜਾਇ ॥ ਰੋਵਹੁ ਸਾਕਤ ਬਾਪੁਰੇ ਜੁ ਹਾਟੈ ਹਾਟ ਬਿਕਾਇ ॥੧੬॥ ਕਬੀਰ ਸਾਕਤੁ ਐਸਾ ਹੈ ਜੈ-
ਸੀ ਲਸਨ ਕੀ ਖਾਨਿ ॥ ਕੋਨੇ ਬੈਠੇ ਖਾਈਐ ਪਰਗਟ ਹੋਇ ਨਿਦਾਨਿ ॥੧੭॥ ਕਬੀਰ ਮਾਇਆ ਡੋਲਨੀ
ਪਵਨੁ ਝਕੋਲਨਹਾਰੁ ॥ ਸੰਤਹੁ ਮਾਖਨੁ ਖਾਇਆ ਛਾਛਿ ਪੀਐ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧੮॥ ਕਬੀਰ ਮਾਇਆ
ਡੋਲਨੀ ਪਵਨੁ ਵਹੈ ਹਿਵ ਧਾਰ ॥ ਜਿਨਿ ਬਿਲੋਇਆ ਤਿਨਿ ਖਾਇਆ ਅਵਰ ਬਿਲੋਵਨਹਾਰ ॥
੧੯॥ ਕਬੀਰ ਮਾਇਆ ਚੋਰਟੀ ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ ਲਾਵੈ ਹਾਟਿ ॥ ਏਕੁ ਕਬੀਰਾ ਨਾ ਮੁਸੈ ਜਿਨਿ ਕੀਨੀ ਬਾਰ-
ਹ ਬਾਟ ॥੨੦॥ ਕਬੀਰ ਸੂਖੁ ਨ ਏਂਹ ਜੁਗਿ ਕਰਹਿ ਜੁ ਬਹੁਤੈ ਮੀਤ ॥ ਜੋ ਚਿਤੁ ਰਾਖਹਿ ਏਕ ਸਿਉ ਤੇ
ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਨੀਤ ॥੨੧॥ ਕਬੀਰ ਜਿਸੁ ਮਰਨੇ ਤੇ ਜਗੁ ਡਰੈ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ॥ ਮਰਨੇ ਹੀ ਤੇ ਪਾਈਐ
ਪੂਰਨੁ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥੨੨॥ ਰਾਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ਕੈ ਕਬੀਰਾ ਗਾਂਠਿ ਨ ਖੋਲ੍ਹ ॥ ਨਹੀ ਪਟਣੁ ਨਹੀ ਪਾ-
ਰਖੂ ਨਹੀ ਗਾਹਕੁ ਨਹੀ ਮੋਲੁ ॥੨੩॥ ਕਬੀਰ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜਾ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਰਾਮੁ ॥ ਪੰਡਿਤ
ਰਾਜੇ ਭੂਪਤੀ ਆਵਹਿ ਕਉਨੇ ਕਾਮ ॥੨੪॥ ਕਬੀਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਇਕ ਸਿਉ ਕੀਏ ਆਨ ਦੁਬਿਧਾ ਜਾ-
ਇ ॥ ਭਾਵੈ ਲਾਂਬੇ ਕੇਸ ਕਰੁ ਭਾਵੈ ਘਰਰਿ ਮੁਡਾਇ ॥੨੫॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ
ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਿ ਜੁ ਨੀਕਸਿ ਜਾਹਿ ॥੨੬॥ ਕਬੀਰ ਇਹੁ
ਤਨੁ ਜਾਇਗਾ ਸਕਹੁ ਤ ਲੇਹੁ ਬਹੋਰਿ ॥ ਨਾਂਗੇ ਪਾਵਹੁ ਤੇ ਗਏ ਜਿਨ ਕੇ ਲਾਖ ਕਰੋਰਿ ॥੨੭॥

ਕਬੀਰਏਹੁਤਨੁਜਾਇਗਾਕਵਨੈਮਾਰਗਿਲਾਇ॥ਕੈਸੰਗਤਿਕਰਿਸਾਧਕੀਕੈਹਰਿਕੇਗੁਨ ੭੨੫

ਗਾਇ॥੨੮॥ਕਬੀਰਮਰਤਾਮਰਤਾਜਗੁਮੂਆਮਰਿਭੀਨਜਾਨਿਆਕੋਇ॥ਐਸੇਮਰ

ਨੇਜੋਮਰੈਬਹੁਰਿਨਮਰਨਾਹੋਇ॥੨੯॥ਕਬੀਰਮਾਨਸਜਨਮੁਦੁਲੰਭੁਹੈਹੋਇਨਬਾਰੈਬਾਰ

ਜਿਉਬਨਫਲਪਾਕੇਭੁਇਗਿਰਹਿਬਹੁਰਿਨਲਾਗਹਿਡਾਰਿ॥੩੦॥ਕਬੀਰਾਤੁਹੀਕਬੀਰ

ਤੂਤੇਰੋਨਾਉਕਬੀਰ॥ਰਾਮਰਤਨੁਤਬਪਾਈਐਜਉਪਹਿਲੇਤਜਹਿਸਰੀਰ॥੩੧॥ਕਬੀਰਝੰਖੁ

ਨਝੰਖੀਐਤੁਮਰੋਕਹਿਓਨਹੋਇ॥ਕਰਮਕਰੀਮਜੁਕਰਿਰਹੇਮੇਟਿਨਸਾਕੈਕੋਇ॥੩੨॥ਕਬੀਰ

ਕਸਉਟੀਰਾਮਕੀਝੂਠਾਟਿਕੈਨਕੋਇ॥ਰਾਮਕਸਉਟੀਸੋਸਹੈਜੋਮਰਿਜੀਵਾਹੋਇ॥੩੩॥ਕਬੀਰ

ਊਜਲਪਹਿਰਹਿਕਾਪਰੇਪਾਨਸੁਪਾਰੀਖਾਹਿ॥ਏਕਸਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਬਾਧੇਜਮਪੁਰਿਜਾਂਹਿ

॥੩੪॥ਕਬੀਰਬੇੜਾਜਰਜਰਾਫੂਟੇਛੇਕਹਜਾਰ॥ਹਰੂਏਹਰੂਏਤਿਰਿਗਏਡੂਬੇਜਿਨਸਿ

ਰਿਭਾਰ॥੩੫॥ਕਬੀਰਹਾਡਜਰੇਜਿਉਲਾਕਰੀਕੇਸਜਰੇਜਿਉਘਾਸੁ॥ਇਹੁਜਗੁਜਰਤਾਦੇਖਿ

ਕੈਭਇਓਕਬੀਰੁਉਦਾਸੁ॥੩੬॥ਕਬੀਰਗਰਬੁਨਕੀਜੀਐਚਾਮਲਪੇਟੇਹਾਡ॥ਹੈਵਰਊਪ

ਰਿਛਤ੍ਰਤਰਤੇਫੁਨਿਧਰਨੀਗਾਡ॥੩੭॥ਕਬੀਰਗਰਬੁਨਕੀਜੀਐਊਚਾਦੇਖਿਅਵਾਸੁ॥ਆ

ਜੁਕਾਲਿਭੁਇਲੇਟਣਾਊਪਰਿਜਾਮੈਘਾਸੁ॥੩੮॥ਕਬੀਰਗਰਬੁਨਕੀਜੀਐਰੰਕੁਨਹਸੀ

ਐਕੋਇ॥ਅਜਹੁਸੁਨਾਉਸਮੁੰਦ੍ਰਮਹਿਕਿਆਜਾਨਉਕਿਆਹੋਇ॥੩੯॥ਕਬੀਰਗਰਬੁ

ਨਕੀਜੀਐਦੇਹੀਦੇਖਿਸੁਰੰਗ॥ਆਜੁਕਾਲਿਤਜਿਜਾਹੁਗੇਜਿਉਕਾਂਚੁਰੀਭੁਯੰਗ॥੪੦॥ਕ

ਬੀਰਲੂਟਨਾਹੈਤਲੂਟਿਲੈਰਾਮਨਾਮਹੈਲੂਟਿ॥ਫਿਰਿਪਾਛੈਪਛੁਤਾਹੁਗੇਪ੍ਰਾਨਜਾਹਿ

ਗੇਛੂਟਿ॥੪੧॥ਕਬੀਰਐਸਾਕੋਈਨਜਨਮਿਓਅਪਨੈਘਰਿਲਾਵੈਆਗਿ॥ਪਾਂਚਉਲਰਿ

ਕਾਜਾਰਕੈਰਹੈਰਾਮਲਿਵਲਾਗਿ॥੪੨॥ਕੋਹੈਲਰਕਾਬੇਚਈਲਰਕੀਬੇਚੈਕੋਇ॥ਸਾਝਾ

ਕਰੈਕਬੀਰਸਿਉਹਰਿਸੰਗਿਬਨਜੁਕਰੇਇ॥੪੩॥ਕਬੀਰਇਹਚੇਤਾਵਨੀਮਤਸਹਸਾਰਹਿ

ਜਾਇ॥ਪਾਛੈਭੋਗਜੁਭੋਗਵੇਤਿਨਕੋਗੁੜੁਲੈਖਾਹਿ॥੪੪॥ਕਬੀਰਮੈਜਾਨਿਓਪੜਿਬੋਭਲੋ

ਪੜਿਬੇਸਿਉਭਲਜੋਗੁ॥ਭਗਤਿਨਛਾਡਉਰਾਮਕੀਭਾਵੈਨਿੰਦਉਲੋਗੁ॥੪੫॥ਕਬੀਰਲੋਗੁਕਿ

ਨਿੰਦੈਬਪੁੜਾਜਿਹਮਨਿਨਾਹੀਗਿਆਨੁ॥ਰਾਮਕਬੀਰਾਰਵਿਰਹੇਅਵਰਤਜੇਸਭਿਕਾਮ॥

੪੬॥ਕਬੀਰਪਰਦੇਸੀਕੈਘਾਘਰੈਚਹੁਦਿਸਿਲਾਗੀਆਗਿ॥ਖਿੰਥਾਜਲਿਕੋਇਲਾ

ਕਹੀਤਗਏਅੰਧਨਲਾਗਿਓ॥੪੭॥ਕਬੀਰਮਿਖਿਬਜਲਿਕੋਇਲਾਭਈਖਾਪਰੁਫੂਟਮਫੂਟ॥
ਜੋਗੀਬਪੁੜਾਖੇਲਿਓਆਸਨਿਰਹੀਬਿਭੂਤਾ॥੪੮॥ਕਬੀਰਥੋਰੈਜਲਿਮਾਛੁਲੀਝੀਵਰਿ
ਮੇਲਿਓਜਾਲੁ॥ਇਹਟੋਘਨੈਨਛੂਟਸਹਿਫਿਰਿਸਮੁੰਦੁਸਮ੍ਹਾਲਿ॥੪੯॥ਕਬੀਰਸ
ਮੁੰਦੁਨਛੋਡੀਐਜਉਅਤਿਖਾਰੋਹੋਇ॥ਪੋਖਰਿਪੋਖਰਿਢੂਢਤੇਭਲੋਨਕਹਿਹੈਕੋਇ॥
੫੦॥ਕਬੀਰਨਿਗੁਸਾਂਏਬਹਿਗਏਥਾਂਘੀਨਾਹੀਕੋਇ॥ਦੀਨਗਰੀਬੀਆਪੁਨੀਕਰਤੇ
ਹੋਇਸੁਹੋਇ॥੫੧॥ਕਬੀਰਬੈਸਨੋਕੀਕੂਕਰਿਭਲੀਸਾਕਤਕੀਬੁਰੀਮਾਇ॥ਓਹੁਨਿਤ
ਸੁਨੈਹਰਿਨਾਮੁਜਸੁਓਹਪਾਪਬਿਸਾਹਨਜਾਇ॥੫੨॥ਕਬੀਰਹਰਨਾਦੂਬਲਾਇਹੁਹਰੀ
ਆਰਾਤਾਲੁ॥ਲਾਖਅਹੇਰੀਏਕੁਜੀਉਕੇਤਾਬੰਚਉਕਾਲੁ॥੫੩॥ਕਬੀਰਗੰਗਾਤੀ
ਰਜੁਘਰੁਕਰਹਿਪੀਵਹਿਨਿਰਮਲਨੀਰੁ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿਨਮੁਕਤਿਹੋਇਇਉਕਹਿ
ਰਮੇਕਬੀਰ॥੫੪॥ਕਬੀਰਮਨੁਨਿਰਮਲੁਭਇਆਜੈਸਾਗੰਗਾਨੀਰੁ॥ਪਾਛੈਲਾਗੋਹਰਿਫਿ
ਰੈਕਹਤਕਬੀਰਕਬੀਰ॥੫੫॥ਕਬੀਰਹਰਦੀਪੀਅਰੀਚੂੰਨਾਂਊਜਲਭਾਇ॥ਰਾਮਸਨੇ
ਹੀਤਉਮਿਲੈਦੋਨਉਬਰਨਗਵਾਇ॥੫੬॥ਕਬੀਰਹਰਦੀਪੀਰਤਨੁਹਰੈਚੂਨਚਿਹਨੁ
ਨਰਹਾਇ॥ਬਲਿਹਾਰੀਇਹਪ੍ਰੀਤਿਕਉਜਿਹਜਾਤਿਬਰਨੁਕੁਲੁਜਾਇ॥੫੭॥ਕਬੀ
ਰਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਸੰਕੁਰਾਰਾਈਦਸਏਂਭਾਇ॥ਮਨੁਤਉਮੈਗਲੁਹੋਇਰਹਿਓਨਿਕਸੋਕਿਉ
ਕੈਜਾਇ॥੫੮॥ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਜੇਮਿਲੈਤੁਠਾਕਰੇਪਸਾਉ॥ਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਮੋਕਲਾਸ
ਹਜੇਆਵਉਜਾਉ॥੫੯॥ਕਬੀਰਨਾਮੋਹਿਛਾਨਿਨਛਾਪਰੀਨਾਮੋਹਿਘਰੁਨਹੀਗਾਉ॥
ਮਤਹਰਿਪੂਛੈਕਉਨੁਹੈਮੇਰੇਜਾਤਿਨਨਾਉ॥੬੦॥ਕਬੀਰਮੋਹਿਮਰਨੇਕਾਚਾਉਹੈਮਰਉਤ
ਹਰਿਕੈਦੁਆਰਿ॥ਮਤਹਰਿਪੂਛੈਕਉਨੁਹੈਪਰਾਹਮਾਰੈਬਾਰ॥੬੧॥ਕਬੀਰਨਾਹਮਕੀ
ਆਨਕਰਹਿਗੇਨਾਕਰਿਸਕੈਸਰੀਰੁ॥ਕਿਆਜਾਨਉਕਿਛੁਹਰਿਕੀਆਭਇਓਕਬੀਰੁ
ਕਬੀਰੁ॥੬੨॥ਕਬੀਰਸੁਪਨੈਹੂਬਰੜਾਇਕੈਜਿਹਮੁਖਿਨਿਕਸੈਰਾਮੁ॥ਤਾਕੇਪਗਕੀਪਾਨ
ਹੀਮੇਰੇਤਨਕੋਚਾਮੁ॥੬੩॥ਕਬੀਰਮਾਟੀਕੇਹਮਪੂਤਰੇਮਾਨਸੁਰਾਖਿਓਨਾਉ॥ਚਾਰਿਦਿਵ
ਸਕੇਪਾਹੁਨੇਬਡਬਡਰੂੰਧਹਿਠਾਉ॥੬੪॥ਕਬੀਰਮਹਿਦੀਕਰਿਕੈਘਾਲਿਆਆਪੁਪੀ
ਸਾਇਪੀਸਾਇ॥ਤੈਸਹਬਾਤਨਪੂਛੀਐਕਬਹੂਨਲਾਈਪਾਇ॥੬੫॥ਮਹਲਾ ੩
॥ਨਾਨਕਮਹਿਦੀਕਰਿਕੈਰਾਖਿਆਸੋਸਹੁਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਆਪੇਪੀਸੈਆਪੇਘਸੈ
ਆਪੇਹੀਲਾਇਲਏਇ॥ਇਹੁਪਿਰਮਪਿਆਲਾਖਸਮਕਾਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥
੬੬॥ਕਬੀਰਜਿਹ

॥ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾ
ਅਤਿਨਿਕਾਨਨ੍ਹਾਹੋਇ
ਸੁਜਾਇ॥ਹਉਮੈਮਨ
ਅਸੁਥੂਲੁਹੈਕਿਉਕਰਿ
ਵਿਚੁਦੇਇਜਾਇ॥
ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐ
ਹਉਮੈਗਈਜੋਤਿਰਹੀ
ਸਭਆਇ॥ਇਹੁਜੀਉ
ਸਦਾਮੁਕਤੁਹੈਸਹਜੇ
ਰਹਿਆਸਮਾਇ॥

ਦਰਿਆਵਤਜਾਤਿਅਹੁਹਟਕੈਨਾਹੀਕੋਇ॥ਸੋਦਰੁਕੈਸੇਛੋਡੀਐਜੋਦਰੁਐਸਾਹੋਇ॥
੬੬॥ਕਬੀਰਡੂਬਾਥਾਪੈਉਬਰਿਓਗੁਨਕੀਲਹਰਿਝਬਕਿ॥ਜਬਦੇਖਿਓਬੇੜਾਜਰ
ਜਰਾਤਬਉਤਰਿਪਰਿਓਹਉਫਰਕਿ॥੬੭॥ਕਬੀਰਪਾਪੀਭਗਤਿਨਭਾਵਈਹਰਿਪੂਜਾ
ਨਸੁਹਾਇ॥ਮਾਖੀਚੰਦਨੁਪਰਹਰੈਜਹਬਿਗੰਧਤਹਜਾਇ॥੬੮॥ਕਬੀਰਬੈਦੁਮੂ
ਆਰੋਗੀਮੂਆਮੂਆਸਭੁਸੰਸਾਰੁ॥ਏਕੁਕਬੀਰਾਨਾਮੂਆਜਿਹਨਾਹੀਰੋਵਨਹਾਰੁ॥
॥੬੯॥ਕਬੀਰਰਾਮੁਨਧਿਆਇਓਮੋਟੀਲਾਗੀਖੋਰਿ॥ਕਾਇਆਹਾਂਡੀਕਾਠਕੀਨਾਓਹ
ਚਰ੍ਹੈਬਹੋਰਿ॥੭੦॥ਕਬੀਰਐਸੀਹੋਇਪਰੀਮਨਕੋਭਾਵਤੁਕੀਨੁ॥ਮਰਨੇਤੇਕਿਆਡਰਪ
ਨਾਜਬਹਾਥਿਸਧਉਰਾਲੀਨ॥੭੧॥ਕਬੀਰਰਸਕੋਗਾਂਡੋਚੂਸੀਐਗੁਨਕਉਮਰੀਐਰੋ
ਇ॥ਅਵਗੁਨੀਆਰੇਮਾਨਸੈਭਲੋਨਕਹਿਹੈਕੋਇ॥੭੨॥ਕਬੀਰਗਾਗਰਿਜਲਭਰੀ
ਆਜੁਕਾਲਿਜੈਹੈਫੂਟਿ॥ਗੁਰੁਜੁਨਚੇਤਹਿਆਪਨੋਅਧਮਾਝਿਲੀਜਹਿਗੇਲੂਟਿ॥੭੩
॥ਕਬੀਰਕੂਕਰੁਰਾਮਕੋਮੁਤੀਆਮੇਰੋਨਾਉ॥ਗਲੇਹਮਾਰੇਜੇਵਰੀਜਹਖਿੰਚੈਤਹਜਾਉ॥
੭੪॥ਕਬੀਰਜਪਨੀਕਾਠਕੀਕਿਆਦਿਖਲਾਵਹਿਲੋਇ॥ਹਿਰਦੈਰਾਮੁਨਚੇਤਹੀਇ
ਹਜਪਨੀਕਿਆਹੋਇ॥੭੫॥ਕਬੀਰਬਿਰਹੁਭੁਯੰਗਮੁਮਨਿਬਸੈਮੰਤੁਨਮਾਨੈਕੋਇ
ਰਾਮਬਿਓਗੀਨਾਜੀਐਜੀਐਤਬਉਰਾਹੋਇ॥੭੬॥ਕਬੀਰਪਾਰਸਚੰਦਨੈਤਿਨ੍ਹੈਏਕ
ਸੁਗੰਧ॥ਤਿਹਮਿਲਿਤੇਊਊਤਮਭਏਲੋਹਕਾਠਨਿਰਗੰਧ॥੭੭॥ਕਬੀਰਜਮਕਾਠੇਗਾ
ਬੁਰਾਹੈਓਹੁਨਹੀਸਹਿਆਜਾਇ॥ਏਕੁਜੁਸਾਧੁਮੋਹਿਮਿਲਿਓਤਿਨ੍ਹਿਲੀਆਅੰਚ
ਲਿਲਾਇ॥੭੮॥ਕਬੀਰਬੈਦੁਕਹੈਹਉਹੀਭਲਾਦਾਰੂਮੇਰੈਵਸਿ॥ਇਹਤਉਬਸਤੁਗੁ
ਪਾਲਕੀਜਬਭਾਵੈਲੇਇਖਸਿ॥੭੯॥ਕਬੀਰਨਉਬਤਿਆਪਨੀਦਿਨਦਸਲੇਹੁਬ
ਜਾਇ॥ਨਦੀਨਾਵਸੰਜੋਗਜਿਉਬਹੁਰਿਨਮਿਲਹੈਆਇ॥੮੦॥ਕਬੀਰਸਾਤਸਮੁੰਦ
ਹਿਮਸੁਕਰਉਕਲਮਕਰਉਬਨਰਾਇ॥ਬਸੁਧਾਕਾਗਦੁਜਉਕਰਉਹਰਿਜਸੁਲਿਖਨੁ
ਨਜਾਇ॥੮੧॥ਕਬੀਰਜਾਤਿਜੁਲਾਹਾਕਿਆਕਰੈਹਿਰਦੈਬਸੇਗੁਪਾਲ॥ਕਬੀਰਰਮਈ
ਆਕੰਠਿਮਿਲੁਚੂਕਹਿਸਰਬਜੰਜਾਲ॥੮੨॥ਕਬੀਰਐਸਾਕੋਨਹੀਇਹਤਨਦੇਵੈਫੂ
ਕਿ॥ਅੰਧਾਲੋਗੁਨਜਾਨਈਰਹਿਓਕਬੀਰਾਕੂਕਿ॥੮੩॥ਕਬੀਰਐਸਾਕੋਨਹੀਮੰਦਰੁਦੇ

ਇਜਗਾਇਓ॥ਪਾਂਚਉਲਾਗੇਮਾਰਿਕੈਰਹੇਰਾਮਲਿਵਲਾਇ॥੮੪॥ਕਬੀਰਸਤੀਪੁਕਾਰੈਚਿ
ਹਚੜੀਸੁਨੁਹੋਬੀਰਮਸਾਨ॥ਲੋਗੁਸਬਾਇਆਚਲਿਗਇਓਹਮਤੁਮਕਾਮੁਨਿਦਾਨ॥
੮੫॥ਕਬੀਰਮਨੁਪੰਖੀਭਇਓਉਡਿਉਡਿਦਹਦਿਸਜਾਇ॥ਜੋਜੈਸੀਸੰਗਤਿਮਿਲੈਸੋ
ਤੈਸੋਫਲੁਖਾਇ॥੮੬॥ਕਬੀਰਜਾਕਉਖੋਜਤੇਪਾਇਓਸੋਈਠਉਰੁ॥ਸੋਈਫਿਰਿਕੈ
ਤੂਭਇਆਜਾਕਉਕਹਤਾਅਉਰੁ॥੮੭॥ਕਬੀਰਮਾਰੀਮਰਉਕੁਸੰਗਕੀਕੇਲੇਨਿਕਟਿ
ਜੁਬੇਰਿ॥ਉਹਝੂਲੈਉਹਚੀਰੀਐਸਾਕਤਸੰਗੁਨਹੇਰਿ॥੮੮॥ਕਬੀਰਭਾਰਪਰਾਈ
ਸਿਰਿਚਰੈਚਲਿਓਚਾਹੈਬਾਟ॥ਅਪਨੇਭਾਰਹਿਨਾਡਰੈਆਗੈਅਉਘਟਘਾਟ॥੮੯॥ਕ
ਬੀਰਬਨਕੀਦਾਧੀਲਾਕਰੀਠਾਢੀਕਰੈਪੁਕਾਰ॥ਮਤੁਬਸਿਪਰਉਲੁਹਾਰਕੇਜਾਰੈਦੂਜੀਬਾ
ਰ॥੯੦॥ਕਬੀਰਏਕਮਰੰਤੇਦੁਇਮੂਏਦੋਇਮਰੰਤਹਚਾਰਿ॥ਚਾਰਿਮਰੰਤਹਛਹਮੂ
ਏਚਾਰਿਪੁਰਖਦੁਇਨਾਰਿ॥੯੧॥ਕਬੀਰਦੇਖਿਦੇਖਿਜਗੁਢੂੰਢਿਆਕਹੂੰਨਪਾਇ
ਆਠਉਰੁ॥ਜਿਨਿਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਕਹਾਭੁਲਾਨੇਅਉਰੁ॥੯੨॥ਕਬੀਰਸੰਗਤਿਕ
ਰੀਐਸਾਧਕੀਅੰਤਿਕਰੈਨਿਰਬਾਹੁ॥ਸਾਕਤਸੰਗੁਨਕੀਜੀਐਜਾਤੇਹੋਇਬਿਨਾਹੁ॥੯੩॥
ਕਬੀਰਜਗਮਹਿਚੇਤਿਓਜਾਨਿਕੈਜਗਮਹਿਰਹਿਓਸਮਾਇ॥ਜਿਨਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨ
ਚੇਤਿਓਬਾਦਹਿਜਨਮੇਆਇ॥੯੪॥ਕਬੀਰਆਸਾਕਰੀਐਰਾਮਕੀਅਵਰੈਆਸਨਿਰਾ
ਸ॥ਨਰਕਿਪਰਹਿਤੇਮਾਨਈਜੋਹਰਿਨਾਮਉਦਾਸ॥੯੫॥ਕਬੀਰਸਿਖਸਾਖਾਬਹੁਤੇਕੀਏ
ਕੇਸੋਕੀਓਨਮੀਤੁ॥ਚਾਲੇਥੇਹਰਿਮਿਲਨਕਉਬੀਚੈਅਟਕਿਓਚੀਤੁ॥੯੬॥ਕਬੀਰਅਵ
ਰਹਕਉਉਪਦੇਸਤੇਮੁਖਮੈਪਰਿਹੈਰੇਤੁ॥ਰਾਸਿਬਿਰਾਨੀਰਾਖਤੇਖਾਯਾਘਰਕਾਖੇਤੁ॥੯੭
॥ਕਬੀਰਕਾਰਨੁਬਪੁਰਾਕਿਆਕਰੈਜਉਰਾਮੁਨਕਰੈਸਹਾਇ॥ਜਿਹਜਿਹਡਾਲੀਪਗੁਧ
ਰਉਸੋਈਮੁਰਿਮੁਰਿਜਾਇ॥੯੮॥ਕਬੀਰਸਾਧੂਕੀਸੰਗਤਿਰਹਉਜਉਕੀਭੂਸੀਖਾਉ॥
ਹੋਨਹਾਰੁਸੋਹੋਇਹੈਸਾਕਤਸੰਗਿਨਜਾਉ॥੯੯॥ਕਬੀਰਸੰਗਤਿਸਾਧਕੀਦਿਨਦਿਨਦੂ
ਨਾਹੇਤੁ॥ਸਾਕਤਕਾਰੀਕਾਂਬਰੀਧੋਏਹੋਇਨਸੇਤੁ॥੧੦੦॥ਕਬੀਰਮਨੁਮੂੰਡਿਆਨਹੀ
ਕੇਸਮੁੰਡਾਏਕਾਂਇ॥ਜੋਕਿਛੁਕੀਆਸੁਮਨਕੀਆਮੂੰਡਾਮੂੰਡੁਅਜਾਂਇ॥੧੦੧॥ਕਬੀ
ਰਰਾਮੁਨਛੋਡੀਐਤਨੁਧਨੁਜਾਇਤਜਾਉ॥ਚਰਨਕਮਲਚਿਤੁਬੇਧਿਆਰਾਮਹਿਨਾਮਿ

ਸਮਾਉ ॥੧੦੨॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਤੁਮ ਜੰਤ੍ਰੁ ਬਜਾਵਤੇ ਤੂਟਿ ਗਈ ਸਭ ਤਾਰ ਜੰਤ੍ਰੁ ਬਿਚਾਰਾ ਕਿਆ ੮੭
ਕਰੈ ਚਲੇ ਬਜਾਵਨਹਾਰ ॥੧੦੩॥ ਕਬੀਰ ਮਾਇ ਮੂੰਡਉ ਤਿਹ ਗੁਰੂ ਕੀ ਜਾ ਤੇ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇ ॥
ਆਪਿ ਡੁਬੇ ਚਹੁ ਬੇਦ ਮਹਿ ਚੇਲੇ ਦੀਏ ਬਹਾਇ ॥੧੦੪॥ ਕਬੀਰ ਜੇਤੇ ਪਾਪ ਕੀਏ ਰਾ
ਖੇ ਤਲੈ ਦੁਰਾਇ ॥ ਪਰਗਟ ਭਏ ਨਿਦਾਨ ਸਭ ਜਬ ਪੂਛੇ ਧਰਮਰਾਇ ॥੧੦੫॥ ਕਬੀਰ
ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਪਾਲਿਓ ਬਹੁਤੁ ਕੁਟੰਬੁ ॥ ਧੰਧਾ ਕਰਤਾ ਰਹਿ ਗਇਆ ਭਾ
ਈ ਰਹਿਆ ਨ ਬੰਧੁ ॥੧੦੬॥ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਰਾਤਿ ਜਗਾਵਨ ਜਾਇ ॥
ਸਰਪਨਿ ਹੋਇ ਕੈ ਅਉਤਰੈ ਜਾਏ ਅਪੁਨੇ ਖਾਇ ॥੧੦੭॥ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾ
ਡਿ ਕੈ ਅਹੋਈ ਰਾਖੈ ਨਾਰਿ ॥ ਗਦਹੀ ਹੋਇ ਕੈ ਅਉਤਰੈ ਭਾਰੁ ਸਹੈ ਮਨ ਚਾਰਿ ॥੧੦੮॥
ਕਬੀਰ ਚਤੁਰਾਈ ਅਤਿ ਘਨੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ਮਾਹਿ ॥ ਸੂਰੀ ਊਪਰਿ ਖੇਲਨਾ ਗਿ
ਰੈ ਤ ਠਾਹਰ ਨਾਹਿ ॥੧੦੯॥ ਕਬੀਰ ਸੋਈ ਮੁਖੁ ਧੰਨਿ ਹੈ ਜਾ ਮੁਖਿ ਕਹੀਐ ਰਾਮੁ ॥ ਦੇਹੀ
ਕਿਸ ਕੀ ਬਾਪੁਰੀ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੋਇਗੋ ਗ੍ਰਾਮੁ ॥੧੧੦॥ ਕਬੀਰ ਸੋਈ ਕੁਲ ਭਲੀ ਜਾ ਕੁਲ ਹ
ਰਿ ਕੋ ਦਾਸੁ ॥ ਜਿਹ ਕੁਲ ਦਾਸੁ ਨ ਊਪਜੈ ਸੋ ਕੁਲ ਢਾਕੁ ਪਲਾਸੁ ॥੧੧੧॥ ਕਬੀਰ ਹੈ
ਗਇ ਬਾਹਨ ਸਘਨ ਘਨ ਲਾਖ ਧਜਾ ਫਹਰਾਹਿ ॥ ਇਆ ਸੁਖ ਤੇ ਭਿਖਿਆ ਭਲੀ ਜਉ
ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਦਿਨ ਜਾਹਿ ॥੧੧੨॥ ਕਬੀਰ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹਉ ਫਿਰਿਓ ਮਾਂਦਲੁ ਕੰਧ ਚਢਾ
ਇ ॥ ਕੋਈ ਕਾਹੂ ਕੋ ਨਹੀ ਸਭ ਦੇਖੀ ਠੋਕਿ ਬਜਾਇ ॥੧੧੩॥ ਮਾਰਗਿ ਮੋਤੀ ਬੀਥਰੇ ਅੰ
ਧਾ ਨਿਕਸਿਓ ਆਇ ॥ ਜੋਤਿ ਬਿਨਾ ਜਗਦੀਸ ਕੀ ਜਗਤੁ ਉਲੰਘੇ ਜਾਇ ॥੧੧੪॥ ਬੂਡਾ
ਬੰਸੁ ਕਬੀਰ ਕਾ ਉਪਜਿਓ ਪੂਤੁ ਕਮਾਲੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਘਰਿ ਲੇ ਆਇਆ
ਮਾਲੁ ॥੧੧੫॥ ਕਬੀਰ ਸਾਧੂ ਕਉ ਮਿਲਨੇ ਜਾਈਐ ਸਾਥਿ ਨ ਲੀਜੈ ਕੋਇ ॥ ਪਾਛੈ ਪਾਉ
ਨ ਦੀਜੀਐ ਆਗੈ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੧੧੬॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਬਾਧਿਓ ਜਿਹ ਜੇਵਰੀ ਤਿਹ ਮਤਿ
ਬੰਧਹੁ ਕਬੀਰ ॥ ਜੈਹਹਿ ਆਟਾ ਲੋਨ ਜਿਉ ਸੋਨ ਸਮਾਨਿ ਸਰੀਰੁ ॥੧੧੭॥ ਕਬੀਰ ਹੰਸੁ ਉਡਿ
ਓ ਤਨੁ ਗਾਡਿਓ ਸੋਝਾਈ ਸੈਨਾਹ ॥ ਅਜਹੂ ਜੀਉ ਨ ਛੋਡਈ ਰੰਕਾਈ ਨੈਨਾਹ ॥੧੧੮॥ ਕ
ਬੀਰ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰਉ ਤੁਝ ਕਉ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨਉ ਤੁਅ ਨਾਉ ॥ ਬੈਨ ਉਚਰਉ ਤੁਅ ਨਾਉ ਜੀ ਚਰਨ

ਕਮਲਰਿਦੈਠਾਉ॥੧੧੯॥ਕਬੀਰਸੁਰਗਨਰਕਤੇਮੈਰਹਿਓਸਤਿਗੁਰਕੇਪਰਸਾਦਿ॥ਚਰਨ
ਕਮਲਕੀਮਉਜਮਹਿਰਹਉਅੰਤਿਅਰੁਆਦਿ॥੧੨੦॥ਕਬੀਰਚਰਨਕਮਲਕੀਮਉ
ਜਕੋਕਹਿਕੈਸੇਉਨਮਾਨ॥ਕਹਿਬੇਕਉਸੋਭਾਨਹੀਦੇਖਾਹੀਪਰਵਾਨੁ॥੧੨੧॥ਕਬੀਰਦੇਖਿਕੈ
ਕਿਹਕਹਉਕਹੇਨਕੋਪਤੀਆਇ॥ਹਰਿਜੈਸਾਤੈਸਾਉਹੀਰਹਉਹਰਖਿਗੁਨਗਾਇ॥੧੨੨
ਕਬੀਰਚੁਗੈਚਿਤਾਰੈਭੀਚੁਗੈਚੁਗਿਚੁਗਿਚਿਤਾਰੇ॥ਜੈਸੇਬਚਰਹਿਕੂੰਜਮਨਮਾਇਆ
ਮਮਤਾਰੇ॥੧੨੩॥ਕਬੀਰਅੰਬਰਘਨਹਰੁਛਾਇਆਬਰਖਿਭਰੇਸਰਤਾਲ॥ਚਾਤ੍ਰਿਕ
ਜਿਉਤਰਸਤਰਹੈਤਿਨਕਉਕਉਨੁਹਵਾਲੁ॥੧੨੪॥ਕਬੀਰਚਕਈਜਉਨਿਸਿਬੀਛੁਰੈਆ
ਇਮਿਲੈਪਰਭਾਤਿ॥ਜੋਨਰਬਿਛੁਰੇਰਾਮਸਿਉਨਾਦਿਨਮਿਲੇਨਰਾਤਿ॥੧੨੫॥ਕਬੀਰਰੈਨ
ਾਇਰਬਿਛੋਰਿਆਰਹੁਰੇਸੰਖਮਝੂਰਿ॥ਦੇਵਲਦੇਵਲਧਾਹੜੀਦੇਸਹਿਉਗਵਤਸੂਰ॥੧੨੬
॥ਕਬੀਰਸੂਤਾਕਿਆਕਰਹਿਜਾਗੁਰੋਇਭੈਦੁਖ॥ਜਾਕਾਬਾਸਾਗੋਰਮਹਿਸੋਕਿਉਸੋਵੈਸੁਖ
॥੧੨੭॥ਕਬੀਰਸੂਤਾਕਿਆਕਰਹਿਉਠਿਕਿਨਜਪਹਿਮੁਰਾਰਿ॥ਇਕਦਿਨਸੋਵਨੁਹੋਇਗੋ
ਲਾਂਬੇਗੋਡਪਸਾਰਿ॥੧੨੮॥ਕਬੀਰਸੂਤਾਕਿਆਕਰਹਿਬੈਠਾਰਹੁਅਰੁਜਾਗੁ॥ਜਾਕੇ
ਸੰਗਤੇਬੀਛੁਰਾਤਾਹੀਕੇਸੰਗਿਲਾਗੁ॥੧੨੯॥ਕਬੀਰਸੰਤਕੀਗੈਲਨਛੋਡੀਐ
ਮਾਰਗਿਲਾਗਾਜਾਉ॥ਪੇਖਤਹੀਪੁੰਨੀਤਹੋਇਭੇਟਤਜਪੀਐਨਾਉ॥੧੩੦॥ਕਬੀਰਸਾਕ
ਤਸੰਗੁਨਕੀਜੀਐਦੂਰਹਿਜਾਈਐਭਾਗਿ॥ਬਾਸਨੁਕਾਰੋਪਰਸੀਐਤਉਕਛੁਲਾਗੈਦਾਗੁ
॥੧੩੧॥ਕਬੀਰਰਾਮੁਨਚੇਤਿਓਜਰਾਪਹੂੰਚਿਓਆਇ॥ਲਾਗੀਮੰਦਿਰਦੁਆਰਤੇਅਬਕਿਆ
ਕਾਢਿਆਜਾਇ॥੧੩੨॥ਕਬੀਰਕਾਰਨੁਸੋਭਇਓਜੋਕੀਨੋਕਰਤਾਰਿ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਸਰ
ਕੋਨਹੀਏਕੈਸਿਰਜਨਹਾਰੁ॥੧੩੩॥ਕਬੀਰਠਾਕੁਰੁਪੂਜਹਿਮੋਲਿਲੇਮਨਹਠਿਤੀਰਥਜਾ
ਹਿ॥ਦੇਖਾਦੇਖੀਸ੍ਵਾਂਗੁਧਰਿਭੂਲੇਭਟਕਾਖਾਹਿ॥੧੩੪॥ਕਬੀਰਪਾਹਨੁਪਰਮੇਸਰੁਕੀਆਪੂ
ਜੈਸਭੁਸੰਸਾਰੁ॥ਇਸਭਰਵਾਸੇਜੋਰਹੇਬੂਡੇਕਾਲੀਧਾਰ॥੧੩੫॥ਕਬੀਰਕਾਗਦਕੀਓਬਰੀ
ਮਸੁਕੇਕਰਮਕਪਾਟ॥ਪਾਹਨਬੋਰੀਪਿਰਥਮੀਪੰਡਿਤਪਾੜੀਬਾਟ॥੧੩੬॥ਕਬੀਰਕਾਲਿਕਰੰਤਾ
ਅਬਹਿਕਰੁਅਬਕਰਤਾਸੁਇਤਾਲ॥ਪਾਛੈਕਛੂਨਹੋਇਗਾਜਉਸਿਰਪਰਿਆਵੈਕਾਲੁ॥੧੩੭
॥ਕਬੀਰਫਲਲਾਗੇਫਲਨਿਪਾਕਨਿਲਾਗੇਆਂਬ॥ਜਾਇਪਹੂਚਹਿਖਸਮਕਉਜਉਬੀਚਿਨਖ

ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਜੰਤੁ ਇਕੁ ਦੇਖਿਆ ਜੈਸੀ ਧੋਈ ਲਾਖ ॥ ਦੀਸੈ ਚੰਚਲੁ ਬਹੁ ਗੁਨਾ ਮਤਿ ਹੀ ੧੮

ਨਾ ਪਾਕ ॥੧੩੯॥ ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਬੁਧਿ ਕਉ ਜਮੁ ਨ ਕਰੈ ਤਿਸਕਾਰ ॥ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਜਮੂਆ

ਸਿਰਜਿਆ ਸੁ ਜਪਿਆ ਪਰਵਿਦਗਾਰ ॥੧੪੦॥ ਕਬੀਰ ਕਸਤੂਰੀ ਭਇਆ ਭਵਰ ਭਏ ਸਭ

ਦਾਸ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਭਗਤਿ ਕਬੀਰ ਕੀ ਤਿਉ ਤਿਉ ਰਾਮ ਨਿਵਾਸ ॥੧੪੧॥ ਕਬੀਰ ਗਹਗਚਿ

ਪਰਿਓ ਕੁਟੰਬ ਕੈ ਕਾਂਠੈ ਰਹਿ ਗਇਓ ਰਾਮੁ ॥ ਆਇ ਪਰੇ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੇ ਬੀਚਹਿ ਧੂਮਾ ਧਾਮ ॥

੧੪੨॥ ਕਬੀਰ ਸਾਕਤ ਤੇ ਸੂਕਰ ਭਲਾ ਰਾਖੈ ਆਛਾ ਗਾਉ ॥ ਉਹੁ ਸਾਕਤੁ ਬਪੁਰਾ ਮਰਿ ਗਇਆ

ਕੋਇ ਨ ਲੈਹੈ ਨਾਉ ॥੧੪੩॥ ਕਬੀਰ ਕਉਡੀ ਕਉਡੀ ਜੋਰਿ ਕੈ ਜੋਰੇ ਲਾਖ ਕਰੋਰਿ ॥

ਚਲਤੀ ਬਾਰ ਨ ਕਛੁ ਮਿਲਿਓ ਲਈ ਲੰਗੋਟੀ ਤੋਰਿ ॥੧੪੪॥ ਕਬੀਰ ਬੈਸਨੋ ਹੂਆ ਤ ਕਿ

ਆ ਭਇਆ ਮਾਲਾ ਮੇਲੀ ਚਾਰਿ ॥ ਬਾਹਰਿ ਕੰਚਨੁ ਬਾਰਹਾ ਭੀਤਰਿ ਭਰੀ ਭੰਗਾਰ ॥੧੪੫॥

ਕਬੀਰ ਰੋੜਾ ਹੋਇ ਰਹੁ ਬਾਟ ਕਾ ਤਜਿ ਮਨ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਐਸਾ ਕੋਈ ਦਾਸੁ ਹੋਇ ਤਾਹਿ

ਮਿਲੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥੧੪੬॥ ਕਬੀਰ ਰੋੜਾ ਹੂਆ ਤ ਕਿਆ ਭਇਆ ਪੰਥੀ ਕਉ ਦੁਖੁ ਦੇਇ ॥

ਐਸਾ ਤੇਰਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਜਿਉ ਧਰਨੀ ਮਹਿ ਖੇਹ ॥੧੪੭॥ ਕਬੀਰ ਖੇਹ ਹੂਈ ਤਉ ਕਿਆ ਭਇ

ਆ ਜਉ ਉਡਿ ਲਾਗੈ ਅੰਗ ॥ ਹਰਿ ਜਨੁ ਐਸਾ ਚਾਹੀਐ ਜਿਉ ਪਾਨੀ ਸਰਬੰਗ ॥੧੪੮॥ ਕ

ਬੀਰ ਪਾਨੀ ਹੂਆ ਤ ਕਿਆ ਭਇਆ ਸੀਰਾ ਤਾਤਾ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਜਨੁ ਐਸਾ ਚਾਹੀਐ ਜੈਸਾ

ਹਰਿ ਹੀ ਹੋਇ ॥੧੪੯॥ ਊਚ ਭਵਨ ਕਨਕ ਕਾਮਨੀ ਸਿਖਰਿ ਧਜਾ ਫਹਰਾਇ ॥ ਤਾ ਤੇ ਭਲੀ ਮ

ਧੁਕਰੀ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੧੫੦॥ ਕਬੀਰ ਪਾਟਨ ਤੇ ਊਜਰੁ ਭਲਾ ਰਾਮ ਭਗਤ ਜਿਹ

ਠਾਇ ॥ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ਬਾਹਰਾ ਜਮਪੁਰੁ ਮੇਰੈ ਭਾਂਇ ॥੧੫੧॥ ਕਬੀਰ ਗੰਗ ਜਮੁਨ ਕੇ ਅੰਤ

ਰੇ ਸਹਜ ਸੁੰਨ ਕੇ ਘਾਟ ॥ ਤਹਾ ਕਬੀਰੈ ਮਟੁ ਕੀਆ ਖੋਜਤ ਮੁਨਿ ਜਨ ਬਾਟ ॥੧੫੨॥ ਕਬੀ

ਰ ਜੈਸੀ ਉਪਜੀ ਪੇਡ ਤੇ ਜਉ ਤੈਸੀ ਨਿਬਹੈ ਓੜ੍ਹਿ ॥ ਹੀਰਾ ਕਿਸ ਕਾ ਬਾਪੁਰਾ ਪੁਜਹਿ ਨ ਰਤਨ

ਕਰੋੜ੍ਹਿ ॥੧੫੩॥ ਕਬੀਰਾ ਏਕੁ ਅਚੰਭਉ ਦੇਖਿਓ ਹੀਰਾ ਹਾਟ ਬਿਕਾਇ ॥ ਬਨਜਨ

ਹਾਰੇ ਬਾਹਰਾ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਾਇ ॥੧੫੪॥ ਕਬੀਰਾ ਜਹਾ ਗਿਆਨੁ ਤਹ ਧਰਮੁ ਹੈ ਜਹਾ

ਝੂਠੁ ਤਹ ਪਾਪੁ ॥ ਜਹਾ ਲੋਭੁ ਤਹ ਕਾਲੁ ਹੈ ਜਹਾ ਖਿਮਾ ਤਹ ਆਪਿ ॥੧੫੫॥ ਕਬੀਰ ਮਾ

ਇਆ ਤਜੀ ਤ ਕਿਆ ਭਇਆ ਜਉ ਮਾਨੁ ਤਜਿਆ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥ ਮਾਨ ਮੁਨੀ ਮੁਨਿਵਰ

ਗਲੇਮਾਹੁਸਤੰਕਉਖਾਇ॥੧੫੬॥ਕਬੀਰਸਾਚਾਸਤਿਗੁਰੁਮੈਮਿਲਿਆਸਬਦੁਜੁਬਾ
ਹਿਆਏਕੁ॥ਲਾਗਤਹੀਭੁਇਮਿਲਿਗਇਆਪਰਿਆਕਲੇਜੈਛੇਕੁ॥੧੫੭॥ਕਬੀ
ਰਸਾਚਾਸਤਿਗੁਰੁਕਿਆਕਰੈਜਉਸਿਖਾਮਹਿਚੂਕ॥ਅੰਧੇਏਕਨਲਾਗਈਜਿਉ
ਬਾਂਸੁਬਜਾਈਐਫੂਕ॥੧੫੮॥ਕਬੀਰਹੈਗੈਬਾਹਨਸਘਨਘਨਛਤ੍ਰਪਤੀਕੀਨਾਰਿ
ਤਾਸੁਪਟੰਤਰਨਾਪੁਜੈਹਰਿਜਨਕੀਪਨਿਹਾਰਿ॥੧੫੯॥ਕਬੀਰਨ੍ਰਿਪਨਾਰੀਕਿਉਨਿੰਦੀ
ਐਕਿਉਹਰਿਚੇਰੀਕਉਮਾਨੁ॥ਓਹੁਮਾਂਗਸਵਾਰੈਬਿਖੈਕਉਓਹੁਸਿਮਰੈਹਰਿਨਾਮੁ॥
੧੬॥ਕਬੀਰਥੂਨੀਪਾਈਥਿਤਿਭਈਸਤਿਗੁਰਿਬੰਧੀਧੀਰ॥ਕਬੀਰਹੀਰਾਬਨਆਮਾ
ਨਸਰੋਵਰਤੀਰ॥੧੬੧॥ਕਬੀਰਹਰਿਹੀਰਾਜਨਜਉਹਰੀਲੇਕੈਮਾਂਡੈਹਾਟ॥ਜਬਹੀਪਾਈ
ਅਹਿਪਾਰਖੂਤਬਹੀਰਨਕੀਸਾਟ॥੧੬੨॥ਕਬੀਰਕਾਮਪਰੇਹਰਿਸਿਮਰੀਐਐਸਾਸਿ
ਮਰਹੁਨਿਤ॥ਅਮਰਾਪੁਰਿਬਾਸਾਕਰਹੁਹਰਿਗਇਆਬਹੋਰੈਬਿਤ॥੧੬੩॥ਕਬੀਰਸੇ
ਵਾਕਉਦੁਇਭਲੇਏਕੁਸੰਤੁਇਕੁਰਾਮੁ॥ਰਾਮੁਜੁਦਾਤਾਮੁਕਤਿਕੋਸੰਤੁਜਪਾਵੈਨਾਮੁ॥੧੬੪
॥ਕਬੀਰਜਿਹਮਾਰਗਿਪੰਡਿਤਗਏਪਾਛੈਪਰੀਬਹੀਰ॥ਇਕਅਵਘਟਘਾਟੀਰਾਮਕੀ
ਤਿਹਚੜਿਰਹਿਓਕਬੀਰ॥੧੬੫॥ਕਬੀਰਦੁਨੀਆਕੇਦੋਖੇਮੂਆਚਾਲਤਕੁਲਕੀ
ਕਾਨਿ॥ਤਬਕੁਲੁਕਿਸਕਾਲਾਜਸੀਜਬਲੇਧਰਹਿਮਸਾਨਿ॥੧੬੬॥ਕਬੀਰਡੂਬਹਿ
ਗੋਰੇਬਾਪੁਰੇਬਹੁਲੋਕਨਕੀਕਾਨਿ॥ਪਾਰੋਸੀਕੇਜੋਹੂਆਤੂਅਪਨੇਭੀਜਾਨੁ॥੧੬੭॥
ਕਬੀਰਭਲੀਮਧੁਕਰੀਨਾਨਾਬਿਧਿਕੋਨਾਜੁ॥ਦਾਵਾਕਾਹੂਕੋਨਹੀਬਡਾਦੇਸੁਬਡਰਾਜੁ॥੧੬੮
॥ਕਬੀਰਦਾਵੈਦਾਝਨੁਹੋਤੁਹੈਨਿਰਦਾਵੈਰਹੈਨਿਸੰਕ॥ਜੋਜਨੁਨਿਰਦਾਵੈਰਹੈਸੋਗਨੈਇੰਦ੍ਰਸੋਰੰਕ
॥੧੬੯॥ਕਬੀਰਪਾਲਿਸਮੁਹਾਸਰਵਰੁਭਰਾਪੀਨਸਕੈਕੋਈਨੀਰੁ॥ਭਾਗਬਡੇਤੈਪਾਇਓ
ਤੂੰਭਰਿਭਰਿਪੀਉਕਬੀਰ॥੧੭੦॥ਕਬੀਰਪਰਭਾਤੇਤਾਰੇਖਿਸਹਿਤਿਉਇਹੁਖਿਸੈ
ਸਰੀਰੁ॥ਏਦੁਇਅਖਰਨਾਖਿਸਹਿਸੋਗਹਿਰਹਿਓਕਬੀਰੁ॥੧੭੧॥ਕਬੀਰਕੋਠੀਕਾ
ਠਕੀਦਹਦਿਸਿਲਾਗੀਆਗਿ॥ਪੰਡਿਤਪੰਡਿਤਜਲਿਮੂਏਮੂਰਖਉਬਰੇਭਾਗਿ॥੧੭੨
॥ਕਬੀਰਸੰਸਾਦੂਰਿਕਰੁਕਾਗਦਦੇਹਿਬਹਾਇ॥ਬਾਵਨਅਖਰਸੋਧਿਕੈਹਰਿਚਰ
ਨੀਚਿਤੁਲਾਇ॥੧੭੩॥ਕਬੀਰਸੰਤੁਨਛਾਡੈਸੰਤਈਜਉਕੋਟਿਕਮਿਲਹਿਅਸੰਤ

ਮਲਆਗਰੁ ਭੁਯੰਗਮ ਬੇੜ੍ਹਿਓ ਤ ਸੀਤਲਤਾ ਨ ਤਜੰਤ ॥੧੭੪॥ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਭਇ
ਆ ਪਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥ ਜਿਨਿ ਜੁਆਲਾ ਜਗੁ ਜਾਰਿਆ ਸੁ ਜਨ ਕੇ ਉਦਕ ਸ
ਮਾਨਿ ॥੧੭੫॥ ਕਬੀਰ ਸਾਰੀ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ਕੀ ਜਾਨੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਕੈ ਜਾਨੈ ਆਪਨ ਧਨੀ ਕੈ
ਦਾਸੁ ਦੀਵਾਨੀ ਹੋਇ ॥੧੭੬॥ ਕਬੀਰ ਭਲੀ ਭਈ ਜੋ ਭਉ ਪਰਿਆ ਦਿਸਾ ਗਈ ਸਭ ਭੂਲਿ ॥
ਓਰਾ ਗਰਿ ਪਾਨੀ ਭਇਆ ਜਾਇ ਮਿਲਿਓ ਢਲਿ ਕੂਲਿ ॥੧੭੭॥ ਕਬੀਰਾ ਧੂਰਿ ਸਕੇਲਿ
ਕੈ ਪੁਰੀਆ ਬਾਂਧੀ ਦੇਹ ॥ ਦਿਵਸ ਚਾਰਿ ਕੋ ਪੇਖਨਾ ਅੰਤਿ ਖੇਹ ਕੀ ਖੇਹ ॥੧੭੮॥ ਕਬੀਰ ਸੂਰ
ਜ ਚਾਂਦ ਕੈ ਉਦੈ ਭਈ ਸਭ ਦੇਹ ॥ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਬਿਨੁ ਮਿਲੇ ਪਲਟਿ ਭਈ ਸਭ ਖੇਹ ॥੧੭੯॥
ਜਹ ਅਨਭਉ ਤਹ ਭੈ ਨਹੀ ਜਹ ਭਉ ਤਹ ਹਰਿ ਨਾਹਿ ॥ ਕਹਿਓ ਕਬੀਰ ਬਿਚਾਰਿ ਕੈ ਸੰਤ ਸੁਨਹੁ ਮਨ
ਮਾਹਿ ॥੧੮੦॥ ਕਬੀਰ ਜਿਨਹੁ ਕਿਛੂ ਜਾਨਿਆ ਨਹੀ ਤਿਨ ਸੁਖ ਨੀਦ ਬਿਹਾਇ ॥
ਹਮਹੁ ਜੁ ਬੂਝਾ ਬੂਝਨਾ ਪੂਰੀ ਪਰੀ ਬਲਾਇ ਕਿਛੂ ਜਾਨਿਆ ਨਹੀ ਤਿਨ ਸੁਖ ਨੀਦ
ਬਿਹਾਇ ਹਮਹੁ ਜੁ ਬੂਝਾ ਬੂਝਨਾ ਪੂਰੀ ਪਰੀ ਬਲਾਇ ॥੧੮੧॥ ਕਬੀਰ ਮਾਰੇ ਬਹੁਤੁ ਪੁਕਾਰਿਆ
ਪੀਰ ਪੁਕਾਰੈ ਅਉਰ ॥ ਲਾਗੀ ਚੋਟ ਮਰੰਮ ਕੀ ਰਹਿਓ ਕਬੀਰਾ ਠਉਰ ॥੧੮੨॥ ਕਬੀਰ ਚੋਟ ਸੁਹੇਲੀ
ਸੇਲ ਕੀ ਲਾਗਤ ਲੇਇ ਉਸਾਸ ॥ ਚੋਟ ਸਹਾਰੈ ਸਬਦ ਕੀ ਤਾਸੁ ਗੁਰੂ ਮੈ ਦਾਸੁ ॥੧੮੩॥ ਕਬੀਰ ਮੁ
ਲਾਂ ਮੁਨਾਰੇ ਕਿਆ ਚਢਹਿ ਸਾਂਈ ਨ ਬਹਰਾ ਹੋਇ ॥ ਜਾ ਕਾਰਨਿ ਤੂੰ ਬਾਂਗ ਦੇਹਿ ਦਿਲ ਹੀ ਭੀਤਰਿ
ਜੋਇ ॥੧੮੪॥ ਸੇਖ ਸਬੂਰੀ ਬਾਹਰਾ ਕਿਆ ਹਜ ਕਾਬੇ ਜਾਇ ॥ ਕਬੀਰ ਜਾ ਕੀ ਦਿਲ ਸਾਬਤ
ਨਹੀ ਤਾ ਕਉ ਕਹਾਂ ਖੁਦਾਇ ॥੧੮੫॥ ਕਬੀਰ ਅਲਹ ਕੀ ਕਰਿ ਬੰਦਗੀ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਜਾ
ਇ ॥ ਦਿਲ ਮਹਿ ਸਾਂਈ ਪਰਗਟੈ ਬੁਝੈ ਬਲੰਤੀ ਨਾਂਇ ॥੧੮੬॥ ਕਬੀਰ ਜੋਰੀ ਕੀਏ ਜੁਲਮੁ ਹੈ
ਕਹਤਾ ਨਾਉ ਹਲਾਲੁ ॥ ਦਫਤਰਿ ਲੇਖਾ ਮਾਂਗੀਐ ਤਬ ਹੋਇਗੋ ਕਉਨੁ ਹਵਾਲੁ ॥੧੮੭॥ ਕ
ਬੀਰ ਖੂਬੁ ਖਾਨਾ ਖੀਚਰੀ ਜਾ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੋਨੁ ॥ ਹੇਰਾ ਰੋਟੀ ਕਾਰਨੇ ਗਲਾ ਕਟਾਵੈ ਕਉਨੁ ॥
੧੮੮॥ ਕਬੀਰ ਗੁਰੁ ਲਾਗਾ ਤਬ ਜਾਨੀਐ ਮਿਟੈ ਮੋਹੁ ਤਨ ਤਾਪ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਦਾਝੈ ਨਹੀ ਤਬ
ਹਰਿ ਆਪਹਿ ਆਪਿ ॥੧੮੯॥ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਕਹਨ ਮਹਿ ਭੇਦੁ ਹੈ ਤਾ ਮਹਿ ਏਕੁ ਬਿਚਾਰੁ ॥ ਸੋ
ਈ ਰਾਮੁ ਸਭੈ ਕਹਹਿ ਸੋਈ ਕਉਤਕਹਾਰ ॥੧੯੦॥ ਕਬੀਰ ਰਾਮੈ ਰਾਮ ਕਹੁ ਕਹਿਬੇ ਮਾਹਿ ਬਿਬੇ
ਕ ॥ ਏਕੁ ਅਨੇਕਹਿ ਮਿਲਿ ਗਇਆ ਏਕ ਸਮਾਨਾ ਏਕ ॥੧੯੧॥ ਕਬੀਰ ਜਾਂ ਘਰ ਸਾਧ ਨ ਸੇ

ਵੀਅਹਿਹਰਿਕੀਸੇਵਾਨਾਹਿ॥ਤੇਘਰਮਰਹਟਸਾਰਖੇਭੂਤਬਸਹਿਤਿਨਮਾਹਿ॥੧੯੨॥
ਕਬੀਰਗੂੰਗਾਹੂਆਬਾਵਰਾਬਹਰਾਹੂਆਕਾਨ॥ਪਾਵਹੁਤੇਪਿੰਗੁਲਭਇਆਮਾਰਿਆ
ਸਤਿਗੁਰਬਾਨ॥੧੯੩॥ਕਬੀਰਸਤਿਗੁਰਸੂਰਮੇਬਾਹਿਆਬਾਨੁਜੁਏਕੁ॥ਲਾਗਤਹੀ
ਭੁਇਗਿਰਿਪਰਿਆਪਰਾਕਰੇਜੇਛੇਕੁ॥੧੯੪॥ਕਬੀਰਨਿਰਮਲਬੂੰਦਅਕਾਸਕੀ
ਪਰਿਗਈਭੂਮਿਬਿਕਾਰ॥ਬਿਨੁਸੰਗਤਿਇਉਮਾਂਨਈਹੋਇਗਈਭਠਛਾਰ॥੧੯੫॥
ਕਬੀਰਨਿਰਮਲਬੂੰਦਅਕਾਸਕੀਲੀਨੀਭੂਮਿਮਿਲਾਇ॥ਅਨਿਕਸਿਆਨੇਪਚਿਗਏ
ਨਾਨਿਰਵਾਰੀਜਾਇ॥੧੯੬॥ਕਬੀਰਹਜਕਾਬੇਹਉਜਾਇਥਾਆਗੈਮਿਲਿਆਖੁਦਾ
ਇ॥ਸਾਂਈਮੁਝਸਿਉਲਰਿਪਰਿਆਤੁਝੈਕਿਨ੍ਹਿਫੁਰਮਾਈਗਾਇ॥੧੯੭॥ਕਬੀਰਹਜ
ਕਾਬੈਹੋਇਹੋਇਗਇਆਕੇਤੀਬਾਰਕਬੀਰ॥ਸਾਂਈਮੁਝਮਹਿਕਿਆਖਤਾਮੁਖਹੁਨ
ਬੋਲੈਪੀਰ॥੧੯੮॥ਕਬੀਰਜੀਅਜੁਮਾਰਹਿਜੋਰੁਕਰਿਕਹਤੇਹਹਿਜੁਹਲਾਲੁ॥ਦਫ
ਤਰੁਦਈਜਬਕਾਢਿਹੈਹੋਇਗਾਕਉਨੁਹਵਾਲੁ॥੧੯੯॥ਕਬੀਰਜੋਰੁਕੀਆਸੋਜੁਲਮੁਹੈ
ਲੇਇਜਬਾਬੁਖੁਦਾਇ॥ਦਫਤਰਿਲੇਖਾਨੀਕਸੈਮਾਰਮੁਹੈਮੁਹਿਖਾਇ॥੨੦੦॥ਕਬੀਰਲੇਖਾ
ਦੇਨਾਸੁਹੇਲਾਜਉਦਿਲਸੂਚੀਹੋਇ॥ਉਸੁਸਾਚੇਦੀਬਾਨਮਹਿਪਲਾਨਪਕਰੈਕੋਇ॥੨੦੧॥
ਕਬੀਰਧਰਤੀਅਰੁਆਕਾਸਮਹਿਦੁਇਤੂੰਬਰੀਅਬਧ॥ਖਟਦਰਸਨਸੰਸੇਪਰੇਅਰੁਚਉ
ਰਾਸੀਹਸਿਧ॥੨੦੨॥ਕਬੀਰਮੇਰਾਮੁਝਮਹਿਕਿਛੁਨਹੀਜੋਕਿਛੁਹੈਸੋਤੇਰਾ॥ਤੇਰਾਤੁਝਕਉ
ਸਉਪਤੇਕਿਆਲਾਗੈਮੇਰਾ॥੨੦੩॥ਕਬੀਰਤੂੰਤੂੰਕਰਤਾਤੂਹੂਆਮੁਝਮਹਿਰਹਾਨਹੂੰ॥ਜ
ਬਆਪਾਪਰਕਾਮਿਟਿਗਇਆਜਤਦੇਖਉਤਤਤੂ॥੨੦੪॥ਕਬੀਰਬਿਕਾਰਹਚਿਤਵਤੇਝੂ
ਠੇਕਰਤੇਆਸ॥ਮਨੋਰਥੁਕੋਇਨਪੂਰਿਓਚਾਲੇਊਠਿਨਿਰਾਸ॥੨੦੫॥ਕਬੀਰਹਰਿਕਾਸਿ
ਮਰਨੁਜੋਕਰੈਸੋਸੁਖੀਆਸੰਸਾਰਿ॥ਇਤਉਤਕਤਹਿਨਡੋਲਈਜਿਸਰਾਖੈਸਿਰਜਨਹਾਰ
॥੨੦੬॥ਕਬੀਰਘਾਣੀਪੀੜਤੇਸਤਿਗੁਰਲੀਏਛਡਾਇ॥ਪਰਾਪੂਰਬਲੀਭਾਵਨੀਪ
ਰਗਟੁਹੋਈਆਇ॥੨੦੭॥ਕਬੀਰਟਾਲੈਟੋਲੈਦਿਨੁਗਇਆਬਿਆਜੁਬਢੰਤਉਜਾ
ਇ॥ਨਾਹਰਿਭਜਿਓਨਖਤੁਫਟਿਓਕਾਲੁਪਹੂੰਚੋਆਇ॥੨੦੮॥ ਮਹਲਾ੫
ਕਬੀਰਕੂਕਰੁਭਉਕਨਾਕਰੰਗਪਿਛੈਉਠਿਧਾਇ॥ਕਰਮੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਜਿਨਿ

ਤਉਲੀਆਛਡਾਇ ॥੨੦੯॥ ਮਃ੫ ॥ਕਬੀਰਧਰਤੀਸਾਧਕੀਤਸਕਰਬੈਸਹਿ
ਗਾਹਿ ॥ਧਰਤੀਭਾਰਿਨਬਿਆਪਈਉਨਕਉਲਾਹੂਲਾਹਿ ॥੨੧੦॥ ਮਃ੫ ਕਬੀਰ
ਚਾਵਲਕਾਰਨੇਤੁਖਕਉਮੁਹਲੀਲਾਇ ॥ਸੰਗਿਕੁਸੰਗੀਬੈਸਤੇਤਬਪੂਛੈਧਰਮਰਾਇ
॥੨੧੧॥ਨਾਮਾਮਾਇਆਮੋਹਿਆਕਹੈਤਿਲੋਚਨੁਮੀਤ ॥ਕਾਹੇਛੀਪਹੁਛਾਇਲੈਰਾਮਨਲਾ
ਵਹੁਚੀਤੁ ॥੨੧੨॥ਨਾਮਾਕਹੈਤਿਲੋਚਨਾਮੁਖਤੇਰਾਮੁਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥ਹਾਥਪਾਉਕਰਿਕਾਮੁਸ
ਭੁਚੀਤੁਨਿਰੰਜਨਨਾਲਿ ॥੨੧੩॥ ਮਃ੫ ॥ਕਬੀਰਾਹਮਰਾਕੋਨਹੀਹਮਕਿਸਹੂਕੇਨਾ
ਹਿ ॥ਜਿਨਿਇਹੁਰਚਨੁਰਚਾਇਆਤਿਸਹੀਮਾਹਿਸਮਾਹਿ ॥੨੧੪॥ਕਬੀਰਕੀਚੜਿ
ਆਟਾਗਿਰਿਪਰਿਆਕਿਛੂਨਆਇਓਹਾਥ ॥ਪੀਸਤਪੀਸਤਚਾਬਿਆਸੋਈਨਿਬ
ਹਿਆਸਾਥ ॥੨੧੫॥ਕਬੀਰਮਨੁਜਾਨੈਸਭਬਾਤਜਾਨਤਹੀਅਉਗਨੁਕਰੈ ॥ਕਾਹੇਕੀਕੁਸਲਾ
ਤਹਾਥਦੀਪੁਕੂਏਪਰੈ ॥੨੧੬॥ਕਬੀਰਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿਸੁਜਾਨਸਿਉਬਰਜੈਲੋਕੁਅਜਾਨੁ ॥
ਤਾਸਿਉਟੂਟੀਕਿਉਬਨੈਜਾਕੇਜੀਅਪਰਾਨ ॥੨੧੭॥ਕਬੀਰਕੋਠੇਮੰਡਪਹੇਤੁਕਰਿਕਾਹੇ
ਮਰਹੁਸਵਾਰਿ ॥ਕਾਰਜੁਸਾਢੇਤੀਨਿਹਥਘਨੀਤਪਉਨੇਚਾਰਿ ॥੨੧੮॥ਕਬੀਰਜੋਮੈਚਿ
ਤਵਉਨਕਰੈਕਿਆਮੇਰੇਚਿਤਵੇਹੋਇ ॥ਅਪਨਾਚਿਤਵਿਆਹਰਿਕਰੈਜੋਮੇਰੇਚਿਤਨਹੋ
ਇ ॥੨੧੯॥ ਮਃ੩ ॥ਚਿੰਤਾਭਿਆਪਿਕਰਾਇਸੀਅਚਿੰਤੁਭਿਆਪੇਦੇਇ ॥ਨਾ
ਨਕਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸਭਨਾਸਾਰਕਰੇਇ ॥੨੨੦॥ ਮਃ੫ ॥ਕਬੀਰਰਾਮੁਨਚੇ
ਤਿਓਫਿਰਿਆਲਾਲਚਮਾਹਿ ॥ਪਾਪਕਰੰਤਾਮਰਿਗਇਆਅਉਧਪੁਨੀਖਿਨਮਾਹਿ
॥੨੨੧॥ਕਬੀਰਕਾਇਆਕਾਚੀਕਾਰਵੀਕੇਵਲਕਾਚੀਧਾਤੁ ॥ਸਾਬਤੁਰਖਹਿਤਰਾਮੁਭਜੁ
ਨਾਹਿਤਬਿਨਠੀਬਾਤ ॥੨੨੨॥ਕਬੀਰਕੇਸੋਕੇਸੋਕੂਕੀਐਨਸੋਈਐਅਸਾਰ ॥ਰਾਤਿਦਿਵ
ਸਕੇਕੂਕਨੇਕਬਹੂਕੇਸੁਨੈਪੁਕਾਰ ॥੨੨੩॥ਕਬੀਰਕਾਇਆਕਜਲੀਬਨੁਭਇਆਮਨੁ
ਕੁੰਚਰੁਮਯਮੰਤੁ ॥ਅੰਕਸੁਗਿਆਨੁਰਤਨੁਹੈਖੇਵਟੁਬਿਰਲਾਸੰਤੁ ॥੨੨੪॥ਕਬੀਰਰਾਮੁ
ਰਤਨੁਮੁਖੁਕੋਥਰੀਪਾਰਖਆਗੈਖੋਲਿ ॥ਕੋਈਆਇਮਿਲੈਗੋਗਾਹਕੀਲੇਗੋਮਹਗੇਮੋਲਿ
੨੨੫॥ਕਬੀਰਰਾਮਨਜਾਨਿਓਜਨਹੀਪਾਲਿਓਕਟਕੁਕੁਟੰਬੁ ॥ਧੰਧੇਹੀਮਹਿਮਰਿਗਇਓ
ਬਾਹਰਿਭਈਨਬੰਬ ॥੨੨੬॥ਕਬੀਰਆਖੀਕੇਰਸਮਾਟੁਕੇਪਲੁਪਲੁਗਈਬਿਹਾਇ ॥ਮ

ਤੁਰੰਗ ਜਾਸੁ ਨ ਛੋਡਈ ਜਮ ਦੀਆ ਦਮਾਮਾ ਆਇਆ ॥੨੨੭॥ ਕਬੀਰ ਤਰਵਰ ਰੂਪੀ ਰਾਮੁ ਹੈ ਫਲ ਰੂਪੀ ਬੈਰਾਗੁ ॥ ਛਾਇਆ ਰੂਪੀ ਸਾਧੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਤਜਿਆ ਬਾਦੁ ਬਿਬਾਦੁ ॥੨੨੮॥ ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਬੀਜੁ ਬੋਇ ਬਾਰਹ ਮਾਸ ਫਲੰਤ ॥ ਸੀਤਲ ਛਾਇਆ ਗਹਿਰ ਫਲ ਪੰਖੀ ਕੇਲ ਕਰੰਤ ॥੨੨੯॥ ਕਬੀਰ ਦਾਤਾ ਤਰਵਰੁ ਦਇਆ ਫਲੁ ਉਪਕਾਰੀ ਜੀਵੰਤ ॥ ਪੰਖੀ ਚਲੇ ਦਿਸਾਵਰੀ ਬਿਰਖਾ ਸੁਫਲ ਫਲੰਤ ॥੨੩੦॥ ਕਬੀਰ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਰਾਪਤੀ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ਲਿਲਾਟ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਠਾਕ ਨ ਅਵਘਟ ਘਾਟ ॥੨੩੧॥ ਕਬੀਰ ਏਕ ਘੜੀ ਆਧੀ ਘਰੀ ਆਧੀ ਹੂੰ ਤੇ ਆਧ ॥ ਭਗਤਨ ਸੇਤੀ ਗੋਸਟੇ ਜੋ ਕੀਨੇ ਸੋ ਲਾਭੁ ॥੨੩੨॥ ਕਬੀਰ ਭਾਂਗ ਮਾਛੁਲੀ ਸੁਰਾ ਪਾਨਿ ਜੋ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਖਾਂਹਿ ॥ ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਨੇਮ ਕੀਏ ਤੇ ਸਭੈ ਰਸਾਤਲਿ ਜਾਂਹਿ ॥੨੩੩॥ ਨੀਚੇ ਲੋਇਨ ਕਰਿ ਰਹਉ ਲੇ ਸਾਜਨ ਘਟ ਮਾਹਿ ॥ ਸਭ ਰਸ ਖੇਲਉ ਪੀਅ ਸਉ ਕਿਸੀ ਲਖਾਵਉ ਨਾਹਿ ॥੨੩੪॥ ਆਠ ਜਾਮ ਚਉਸਠਿ ਘਰੀ ਤੁਅ ਨਿਰਖਤ ਰਹੈ ਜੀਉ ॥ ਨੀਚੇ ਲੋਇਨ ਕਿਉ ਕਰਉ ਸਭ ਘਟ ਦੇਖਉ ਪੀਉ ॥੨੩੫॥ ਸੁਨਿ ਸਖੀ ਪੀਅ ਮਹਿ ਜੀਉ ਬਸੈ ਜੀਅ ਮਹਿ ਬਸੈ ਕਿ ਪੀਉ ॥ ਜੀਉ ਪੀਉ ਬੂਝਉ ਨਹੀ ਘਟ ਮਹਿ ਜੀਉ ਕਿ ਪੀਉ ॥੨੩੬॥ ਕਬੀਰ ਬਾਮਨੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਜਗਤ ਕਾ ਭਗਤਨ ਕਾ ਗੁਰੁ ਨਾਹਿ ॥ ਅਰਝਿ ਉਰਝਿ ਕੈ ਪਚਿ ਮੂਆ ਚਾਰਉ ਬੇਦਹੁ ਮਾਹਿ ॥੨੩੭॥ ਹਰਿ ਹੈ ਖਾਂਡੁ ਰੇਤੁ ਮਹਿ ਬਿਖਰੀ ਹਾਥੀ ਚੁਨੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੁਰਿ ਭਲੀ ਬੁਝਾਈ ਕੀਟੀ ਹੋਇ ਕੈ ਖਾਇ ॥੨੩੮॥ ਕਬੀਰ ਜਉ ਤੁਹਿ ਸਾਧ ਪਿਰੰਮ ਕੀ ਸੀਸੁ ਕਾਟਿ ਕਰਿ ਗੋਇ ॥ ਖੇਲਤ ਖੇਲਤ ਹਾਲ ਕਰਿ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਤ ਹੋਇ ॥੨੩੯॥ ਕਬੀਰ ਜਉ ਤੁਹਿ ਸਾਧ ਪਿਰੰਮ ਕੀ ਪਾਕੇ ਸੇਤੀ ਖੇਲੁ ॥ ਕਾਚੀ ਸਰਸਉਂ ਪੇਲਿ ਕੈ ਨਾ ਖਲਿ ਭਈ ਨ ਤੇਲੁ ॥੨੪੦॥ ਢੂੰਢਤ ਡੋਲਹਿ ਅੰਧ ਗਤਿ ਅਰੁ ਚੀਨਤ ਨਾਹੀ ਸੰਤ ॥ ਕਹਿ ਨਾਮਾ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਭਗਤਹੁ ਭਗਵੰਤੁ ॥੨੪੧॥ ਹਰਿ ਸੋ ਹੀਰਾ ਛਾਡਿ ਕੈ ਕਰਹਿ ਆਨ ਕੀ ਆਸ ॥ ਤੇ ਨਰ ਦੋਜਕ ਜਾਹਿਗੇ ਸਤਿ ਭਾਖੈ ਰਵਿਦਾਸ ॥੨੪੨॥ ਕਬੀਰ ਜਉ ਗ੍ਰਿਹੁ ਕਰਹਿ ਤ ਧਰਮੁ ਕਰੁ ਨਾਹੀ ਤ ਕਰੁ ਬੈਰਾਗੁ ॥ ਬੈਰਾਗੀ ਬੰਧਨੁ ਕਰੈ ਤਾ ਕੋ ਬਡੋ ਅਭਾਗੁ ॥੨੪੩॥

ਜਿਤੁ ਦਿਹਾੜੈ ਧਨ ਵਰੀ ਸਾਹੇ ਲਏ ਲਿਖਾਇ॥ ਮਲਕੁ ਜਿ ਕੰਨੀ ਸੁਣੀਦਾ ਮੁਹੁ ਦੇਖਾਲੇ ਆ
ਇ॥ ਜਿੰਦੁ ਨਿਮਾਣੀ ਕਢੀਐ ਹਡਾ ਕੂੰ ਕੜਕਾਇ॥ ਸਾਹੇ ਲਿਖੇ ਨ ਚਲਨੀ ਜਿੰਦੂ ਕੂੰ ਸ
ਮਝਾਇ॥ ਜਿੰਦੁ ਵਹੁਟੀ ਮਰਣੁ ਵਰੁ ਲੈ ਜਾਸੀ ਪਰਣਾਇ॥ ਆਪਣ ਹਥੀ ਜੋਲਿ ਕੈ ਕੈ
ਗਲਿ ਲਗੈ ਧਾਇ॥ ਬਾਲਹੁ ਨਿਕੀ ਪੁਰਸਲਾਤ ਕੰਨੀ ਨ ਸੁਣੀ ਆਇ॥ ਫਰੀਦਾ ਕਿੜੀ ਪ
ਵੰਦੀਈ ਖੜਾ ਨ ਆਪੁ ਮੁਹਾਇ॥੧॥ ਫਰੀਦਾ ਦਰ ਦਰਵੇਸੀ ਗਾਖੜੀ ਚਲਾਂ ਦੁਨੀਆ ਭ
ਤਿ॥ ਬੰਨਿ ਉਠਾਈ ਪੋਟਲੀ ਕਿਥੈ ਵੰਞਾ ਘਤਿ॥੨॥ ਕਿਝੁ ਨ ਬੁਝੈ ਕਿਝੁ ਨ ਸੁਝੈ ਦੁਨੀ
ਆ ਗੁਝੀ ਭਾਹਿ॥ ਸਾਂਈ ਮੇਰੈ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਨਾਹੀ ਤ ਹੰ ਭੀ ਦਝਾ ਆਹਿ॥੩॥ ਫਰੀਦਾ ਜੇ
ਜਾਣਾ ਤਿਲ ਥੋੜੜੇ ਸੰਮਲਿ ਬੁਕੁ ਭਰੀ॥ ਜੇ ਜਾਣਾ ਸਹੁ ਨੰਢੜਾ ਤਾਂ ਥੋੜਾ ਮਾਣੁ ਕਰੀ॥੪॥
ਜੇ ਜਾਣਾ ਲੜੁ ਛਿਜਣਾ ਪੀਡੀ ਪਾਈ ਗੰਢਿ॥ ਤੈ ਜੇਵਡੁ ਮੈ ਨਾਹਿ ਕੋ ਸਭੁ ਜਗੁ ਡਿਠਾ ਹ
ਢਿ॥੫॥ ਫਰੀਦਾ ਜੇ ਤੂ ਅਕਲਿ ਲਤੀਫੁ ਕਾਲੇ ਲਿਖੁ ਨ ਲੇਖੁ॥ ਆਪਨੜੇ ਗਿਰੀਵਾ
ਨ ਮਹਿ ਸਿਰੁ ਨੀਵਾਂ ਕਰਿ ਦੇਖੁ॥੬॥ ਫਰੀਦਾ ਜੋ ਤੈ ਮਾਰਨਿ ਮੁਕੀਆਂ ਤਿਨਾ ਨ ਮਾਰੇ ਘੁੰਮਿ॥
ਆਪਨੜੈ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ਪੈਰ ਤਿਨਾ ਦੇ ਚੁੰਮਿ॥੭॥ ਫਰੀਦਾ ਜਾਂ ਤਉ ਖਟਣ ਵੇਲ ਤਾਂ ਤੂ ਰਤਾ
ਦੁਨੀ ਸਿਉ॥ ਮਰਗ ਸਵਾਈ ਨੀਹਿ ਜਾਂ ਭਰਿਆ ਤਾਂ ਲਦਿਆ॥੮॥ ਦੇਖੁ ਫਰੀਦਾ ਜੁ ਥੀ
ਆ ਦਾੜੀ ਹੋਈ ਭੂਰ॥ ਅਗਹੁ ਨੇੜਾ ਆਇਆ ਪਿਛਾ ਰਹਿਆ ਦੂਰਿ॥੯॥ ਦੇਖੁ ਫਰੀ
ਦਾ ਜਿ ਥੀਆ ਸਕਰ ਹੋਈ ਵਿਸੁ॥ ਸਾਂਈ ਬਾਝਹੁ ਆਪਣੇ ਵੇਦਣ ਕਹੀਐ ਕਿਸੁ॥੧੦॥
ਫਰੀਦਾ ਅਖੀ ਦੇਖਿ ਪਤੀਣੀਆ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਰੀਣੇ ਕੰਨ॥ ਸਾਖ ਪਕੰਦੀ ਆਈਆ ਹੋਰ ਕਰੇ
ਦੀ ਵੰਨ॥੧੧॥ ਫਰੀਦ ਕਾਲੀ ਜਿਨੀ ਨ ਰਾਵਿਆ ਧਉਲੀ ਰਾਵੈ ਕੋਇ॥ ਕਰਿ ਸਾਂਈ ਸਿਉ
ਪਿਰਹੜੀ ਰੰਗੁ ਨਵੇਲਾ ਹੋਇ॥੧੨॥ ॥ਮ: ੩॥ ॥ਫਰੀਦਾ ਕਾਲੀ ਧਉਲੀ ਸਾ
ਹਿਬੁ ਸਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਚਿਤਿ ਕਰੇਇ॥ ਆਪਣਾ ਲਾਇਆ ਪਿਰਮੁ ਨ ਲਗਈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋ
ਇ॥ ਏਹੁ ਪਿਰਮੁ ਪਿਆਲਾ ਖਸਮ ਕਾ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ॥੧੩॥ ਫਰੀਦਾ ਜਿਨਿ ਲੋਇਣ
ਜਗੁ ਮੋਹਿਆ ਸੇ ਲੋਇਣ ਮੈ ਡਿਠੁ॥ ਕਜਲ ਰੇਖ ਨ ਸਹਦਿਆ ਸੇ ਪੰਖੀ ਸੂਇ ਬਹਿਠੁ॥੧੪॥
ਫਰੀਦਾ ਕੂਕੇਦਿਆ ਚਾਂਗੇਦਿਆ ਮਤੀ ਦੇਦਿਆ ਨਿਤ॥ ਜੋ ਸੈਤਾਨਿ ਵੰਞਾਇਆ ਸੇ ਕਿ

ਤਰਣਤਿਚਿਤ॥੧੫॥ਫਰੀਦਾਥੀਉਪਵਾਹੀਦਭੁ॥ਜੇਸਾਂਈਲੋੜਹਿਸਭੁ॥ਇਕੁਛਿ
ਜਹਿਬਿਆਲਤਾੜੀਅਹਿ॥ਤਾਂਸਾਈਦੈਦਰਿਵਾੜੀਅਹਿ॥੧੬॥ਫਰੀਦਾਖਾਕੁਨ
ਨਿੰਦੀਐਖਾਕੂਜੇਡੁਨਕੋਇ॥ਜੀਵਦਿਆਪੈਰਾਤਲੈਮੁਇਆਉਪਰਿਹੋਇ॥੧੭
॥ਫਰੀਦਾਜਾਂਲਬੁਤਾਨੇਹੁਕਿਆਲਬੁਤਕੂੜਾਨੇਹੁ॥ਕਿਚਰੁਝਤਿਲਘਾਈਐਛ
ਪਰਿਤੁਟੈਮੇਹੁ॥੧੮॥ਫਰੀਦਾਜੰਗਲੁਜੰਗਲੁਕਿਆਭਵਹਿਵਣਿਕੰਡਾਮੋੜੇਹਿ
॥ਵਸੀਰਬੁਹਿਆਲੀਐਜੰਗਲੁਕਿਆਢੂਢੇਹਿ॥੧੯॥ਫਰੀਦਾਇਨੀਨਿਕੀ
ਜੰਘੀਐਥਲਡੂੰਗਰਭਵਿਓਮਿ॥ਅਜੁਫਰੀਦੈਕੂਜੜਾਸੈਕੋਹਾਂਥੀਓਮਿ॥੨੦॥ਫ
ਰੀਦਾਰਾਤੀਵਡੀਆਂਧੁਖਿਧੁਖਿਉਠਨਿਪਾਸ॥ਧਿਗੁਤਿਨਾਦਾਜੀਵਿਆਜਿਨਾਵਿਡਾ
ਣੀਆਸ॥੨੧॥ਫਰੀਦਾਜੇਮੈਂਹੋਦਾਵਾਰਿਆਮਿਤਾਆਇੜਿਆਂ॥ਹੇੜਾਜਲੈਮਜੀ
ਠਜਿਉਉਪਰਿਅੰਗਾਰਾ॥੨੨॥ਫਰੀਦਾਲੋੜੈਦਾਖਬਿਜਉਰੀਆਂਕਿਕਰਿਬੀਜੈ
ਜਟੁ॥ਹੰਢੈਉੰਨਕਤਾਇਦਾਪੈਧਾਲੋੜੈਪਟੁ॥੨੩॥ਫਰੀਦਾਗਲੀਏਚਿਕੜੁਦੂਰਿਘ
ਰੁਨਾਲਿਪਿਆਰੇਨੇਹੁ॥ਚਲਾਤਭਿਜੈਕੰਬਲੀਰਹਾਂਤਤੁਟੈਨੇਹੁ॥੨੪॥ਭਿਜਉਸਿਜਉ
ਕੰਬਲੀਅਲਹਵਰਸਉਮੇਹੁ॥ਜਾਇਮਿਲਾਤਿਨਾਸਜਣਾਤੁਟਉਨਾਹੀਨੇਹੁ॥੨੫॥ਫ
ਰੀਦਾਮੈਭੋਲਾਵਾਪਗਦਾਮਤੁਮੈਲੀਹੋਇਜਾਇ॥ਗਹਿਲਾਰੂਹੁਨਜਾਣਈਸਿਰੁਭੀ
ਮਿਟੀਖਾਇ॥੨੬॥ਫਰੀਦਾਸਕਰਖੰਡੁਨਿਵਾਤਗੁੜੁਮਾਖਿਓਂਮਾਝਾਦੁਧੁ॥ਸਭੇਵਸ
ਤੂਮਿਠੀਆਰਬਨਪੁਜਨਿਤੁਧੁ॥੨੭॥ਫਰੀਦਾਰੋਟੀਮੇਰੀਕਾਠਕੀਲਾਵਣੁਮੇਰੀਭੁਖ
॥ਜਿਨਾਖਾਧੀਚੋਪੜੀਘਣੇਸਹਨਿਗੇਦੁਖ॥੨੮॥ਰੁਖੀਸੁਖੀਖਾਇਕੈਠੰਢਾਪਾਣੀ
ਪੀਉ॥ਫਰੀਦਾਦੇਖਿਪਰਾਈਚੋਪੜੀਨਾਤਰਸਾਏਜੀਉ॥੨੯॥ਅਜੁਨਸੁਤੀਕੰਤਸਿ
ਉਅੰਗੁਮੁੜੇਮੁੜਿਜਾਇ॥ਜਾਇਪੁਛਹੁਡੋਹਾਗਣੀਤੁਮਕਿਉਰੈਣਿਵਿਹਾਇ॥੩੦॥ਸਾ
ਹੁਰੈਢੋਈਨਾਲਹੈਪੇਈਐਨਾਹੀਥਾਉ॥ਪਿਰੁਵਾਤੜੀਨਪੁਛਈਧਨਸੋਹਾਗਣਿਨਾ
ਉ॥੩੧॥ ਮ:੩ ॥ਸਾਹੁਰੈਪੇਈਐਕੰਤਕੀਕੰਤੁਅਗੰਮੁਅਥਾਹੁ॥ਨਾਨਕਸੋਸੋਹਾ
ਗਣੀਜੁਭਾਵੈਬੇਪਰਵਾਹ॥੩੨॥ਨਾਤੀਧੋਤੀਸੰਬਹੀਸੁਤੀਆਇਨਚਿੰਦੁ॥ਫਰੀਦਾ
ਰਹੀਸੁਬੇੜੀਹਿੰਙੁਦੀਗਈਕਥੂਰੀਗੰਧੁ॥੩੩॥ਜੋਬਨਜਾਂਦੇਨਾਡਰਾਂਜੇਸਹਪ੍ਰੀਤਿ

ਨਜਾਇ॥ਫਰੀਦਾਕਿਤੀਜੋਬਨਪ੍ਰੀਤਿਬਿਨੁਸੁਕਿਗਏਕੁਮਿਲਾਇ॥੩੪॥ਫਰੀਦਾ
ਚਿੰਤਖਟੋਲਾਵਾਣੁਦੁਖੁਬਿਰਹੁਬਿਛਾਵਣੁਲੇਫੁ॥ਏਹੁਹਮਾਰਾਜੀਵਣਾਤੂਸਾਹਿਬ
ਸਚੇਵੇਖੁ॥੩੫॥ਬਿਰਹਾਬਿਰਹਾਆਖੀਐਬਿਰਹਾਤੂਸੁਲਤਾਨੁ॥ਫਰੀਦਾਜਿਤੁਤਨਿ
ਬਿਰਹੁਨਊਪਜੈਸੋਤਨੁਜਾਣੁਮਸਾਨੁ॥੩੬॥ਫਰੀਦਾਏਵਿਸੁਗੰਦਲਾਧਰੀਆਖੰਡੁਲਿ
ਵਾੜਿ॥ਇਕਿਰਾਂਹੇਦੇਰਹਿਗਏਇਕਿਰਾਧੀਗਏਉਜਾੜਿ॥੩੭॥ਫਰੀਦਾਚਾਰਿਗਵਾ
ਇਆਹੰਢਿਕੈਚਾਰਿਗਵਾਇਆਸੰਮਿ॥ਲੇਖਾਰਬੁਮੰਗੇਸੀਆਤੂਆਂਹੋਕੇਰ੍ਹੇਕੰਮਿ
॥੩੮॥ਫਰੀਦਾਦਰਿਦਰਵਾਜੈਜਾਇਕੈਕਿਉਡਿਠੋਘੜੀਆਲੁ॥ਏਹੁਨਿਦੋਸਾਂਮਾਰੀ
ਐਹਮਦੋਸਾਂਦਾਕਿਆਹਾਲੁ॥੩੯॥ਘੜੀਏਘੜੀਏਮਾਰੀਐਪਹਰੀਲਹੈਸਜਾ
ਇ॥ਸੋਹੇੜਾਘੜੀਆਲਜਿਉਡੁਖੀਰੈਣਿਵਿਹਾਇ॥੪੦॥ਬੁਢਾਹੋਆਸੇਖਫ
ਰੀਦੁਕੰਬਣਿਲਗੀਦੇਹ॥ਜੇਸਉਵਰ੍ਹਿਆਜੀਵਣਾਭੀਤਨੁਹੋਸੀਖੇਹ॥੪੧॥ਫਰੀਦਾ
ਬਾਰਿਪਰਾਇਐਬੈਸਣਾਸਾਂਈਮੁਝੈਨਦੇਹਿ॥ਜੇਤੂਏਵੈਰਖਸੀਜੀਉਸਰੀਰਹੁਲੇਹਿ॥੪੨
॥ਕੰਧਿਕੁਹਾੜਾਸਿਰਿਘੜਾਵਣਿਕੈਸਰੁਲੋਹਾਰੁ॥ਫਰੀਦਾਹਉਲੋੜੀਸਹੁਆਪਣਾਤੂਲੋ
ੜਹਿਅੰਗਿਆਰ॥੪੩॥ਫਰੀਦਾਇਕਨਾਆਟਾਅਗਲਾਇਕਨਾਨਾਹੀਲੋਣੁ॥ਅ
ਗੈਗਏਸਿੰਞਾਪਸਨਿਚੋਟਾਂਖਾਸੀਕਉਣੁ॥੪੪॥ਪਾਸਿਦਮਾਮੇਛਤੁਸਿਰਿਭੇਰੀਸਡੋਰਡੁ॥
ਜਾਇਸੁਤੇਜੀਰਾਣਮਹਿਥੀਏਅਤੀਮਾਗਡੁ॥੪੫॥ਫਰੀਦਾਕੋਠੇਮੰਡਪਮਾੜੀਆਉਸਾ
ਰੇਦੇਭੀਗਏ॥ਕੂੜਾਸਉਦਾਕਰਿਗਏਗੋਰੀਆਇਪਏ॥੪੬॥ਫਰੀਦਾਖਿੰਥੜਿਮੇਖਾ
ਅਗਲੀਆਜਿੰਦੁਨਕਾਈਮੇਖ॥ਵਾਰੀਆਪੋਆਪਣੀਚਲੇਮਸਾਇਕਸੇਖ॥੪੭॥ਫ
ਰੀਦਾਦੁਹੁਦੀਵੀਬਲੰਦਿਆਮਲਕੁਬਹਿਠਾਆਇ॥ਗੜੁਲੀਤਾਘਟੁਲੁਟਿਆਦੀ
ਵੜੇਗਇਆਬੁਝਾਇ॥੪੮॥ਫਰੀਦਾਵੇਖੁਕਪਾਹੈਜਿਥੀਆਜਿਸਿਰਿਥੀਆਤਿ
ਲਾਹ॥ਕਮਾਦੈਅਰੁਕਾਗਦੈਕੁੰਨੇਕੋਇਲਿਆਹ॥ਮੰਦੇਅਮਲਕਰੇਦਿਆਏਹਸਜਾ
ਇਤਿਨਾਹ॥੪੯॥ਫਰੀਦਾਕੰਨਿਮੁਸਲਾਸੂਫੁਗਲਿਦਿਲਿਕਾਤੀਗੁੜੁਵਾਤਿ॥ਬਾਹਰਿ
ਦਿਸੈਚਾਨਣਾਦਿਲਿਅੰਧਿਆਰੀਰਾਤਿ॥੫੦॥ਫਰੀਦਾਰਤੀਰਤੁਨਨਿਕਲੈਜੇਤਨੁਚੀਰੈ
ਕੋਇ॥ਜੋਤਨਰਤੇਰਬਸਿਉਤਿਨਤਨਿਰਤੁਨਹੋਇ॥੫੧॥ ਮਹਲਾ੩ ॥ਇਹੁਤਨੁ

ਸਭੋ ਰਤੁ ਹੈ ਰਤੁ ਬਿਨੁ ਤੰਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਸਹ ਰਤੇ ਆਪਣੇ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਲੋਭੁ ਰਤੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਭੈ ਪ
ਇਐ ਤਨੁ ਖੀਣੁ ਹੋਇ ਲੋਭੁ ਰਤੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਜਿਉ ਬੈਸੰਤਰਿ ਧਾਤੁ ਸੁਧੁ ਹੋਇ ਤਿਉ
ਹਰਿ ਕਾ ਭਉ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਜਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇ
॥੫੨॥ ਫਰੀਦਾ ਸੋਈ ਸਰਵਰੁ ਢੂਢਿ ਲਹੁ ਜਿਥਹੁ ਲਭੀ ਵਥੁ ॥ ਛਪੜਿ ਢੂਢੈ
ਕਿਆ ਹੋਵੈ ਚਿਕੜਿ ਡੁਬੈ ਹਥੁ ॥੫੩॥ ਫਰੀਦਾ ਨੰਢੀ ਕੰਤੁ ਨ ਰਾਂਵਿਆ ਵਡੀ ਥੀ ਮੁਈਆ
ਸੁ ॥ ਧਨ ਕੂਕੇਂਦੀ ਗੋਰ ਮੇਂ ਤੈ ਸਹ ਨਾ ਮਿਲੀਆਸੁ ॥੫੪॥ ਫਰੀਦਾ ਸਿਰੁ ਪਲਿਆ ਦਾ
ੜੀ ਪਲੀ ਮੁਛਾਂ ਭੀ ਪਲੀਆਂ ॥ ਰੇ ਮਨ ਗਹਿਲੇ ਬਾਵਲੇ ਮਾਣਹਿ ਕਿਆ ਰਲੀਆਂ ॥੫੫
॥ ਫਰੀਦਾ ਕੋਠੇ ਧੁਕਣੁ ਕੇਤੜਾ ਪਿਰ ਨੀਦੜੀ ਨਿਵਾਰਿ ॥ ਜੋ ਦਿਹ ਲਧੇ ਗਾਣਵੇ ਗਏ
ਵਿਲਾੜਿ ਵਿਲਾੜਿ ॥੫੬॥ ਫਰੀਦਾ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਏਤੁ ਨ ਲਾਏ ਚਿਤੁ ॥ ਮਿ
ਟੀ ਪਈ ਅਤੋਲਵੀ ਕੋਇ ਨ ਹੋਸੀ ਮਿਤੁ ॥੫੭॥ ਫਰੀਦਾ ਮੰਡਪ ਮਾਲੁ ਨ ਲਾਇ ਮਰਗ ਸ
ਤਾਣੀ ਚਿਤਿ ਧਰਿ ॥ ਸਾਈ ਜਾਇ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ਜਿਥੈ ਹੀ ਤਉ ਵੰਞਣਾ ॥੫੮॥ ਫਰੀਦਾ ਜਿ
ਨੀ ਕੰਮੀ ਨਾਹਿ ਗੁਣ ਤੇ ਕੰਮੜੇ ਵਿਸਾਰਿ ॥ ਮਤੁ ਸਰਮਿੰਦਾ ਥੀਵਹੀ ਸਾਂਈ ਦੈ ਦਰਬਾਰਿ
॥੫੯॥ ਫਰੀਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਕਰਿ ਚਾਕਰੀ ਦਿਲ ਦੀ ਲਾਹਿ ਭਰਾਂਦਿ ॥ ਦਰਵੇਸਾਂ ਨੋ ਲੋ
ੜੀਐ ਰੁਖਾਂ ਦੀ ਜੀਰਾਂਦਿ ॥੬੦॥ ਫਰੀਦਾ ਕਾਲੇ ਮੈਡੇ ਕਪੜੇ ਕਾਲਾ ਮੈਡਾ ਵੇਸੁ ॥ ਗੁਨਹੀ
ਭਰਿਆ ਮੈ ਫਿਰਾਂ ਲੋਕੁ ਕਹੈ ਦਰਵੇਸੁ ॥੬੧॥ ਤਤੀ ਤੋਇ ਨ ਪਲਵੈ ਜੇ ਜਲਿ ਟੁਬੀ ਦੇਇ
॥ ਫਰੀਦਾ ਜੋ ਡੋਹਾਗਣਿ ਰਬ ਦੀ ਝੂਰੇਦੀ ਝੂਰੇਇ ॥੬੨॥ ਜਾਂ ਕੁਆਰੀ ਤਾ ਚਾਉ ਵੀਵਾਹੀ
ਤਾਂ ਮਾਮਲੇ ॥ ਫਰੀਦਾ ਏਹੋ ਪਛੋਤਾਉ ਵਤਿ ਕੁਆਰੀ ਨ ਥੀਐ ॥੬੩॥ ਕਲਰ ਕੇ
ਰੀ ਛਪੜੀ ਆਇ ਉਲਥੇ ਹੰਝ ॥ ਚਿੰਜੂ ਬੋੜਨ੍ਹਿ ਨਾ ਪੀਵਹਿ ਉਡਣ ਸੰਦੀ ਡੰਝ ॥੬੪॥
ਹੰਸੁ ਉਡਰਿ ਕੋਧ੍ਰੈ ਪਇਆ ਲੋਕੁ ਵਿਡਾਰਣਿ ਜਾਇ ॥ ਗਹਿਲਾ ਲੋਕੁ ਨ ਜਾਣਦਾ ਹੰਸੁ ਨ ਕੋ
ਧ੍ਰਾ ਖਾਇ ॥੬੫॥ ਚਲਿ ਚਲਿ ਗਈਆਂ ਪੰਖੀਆਂ ਜਿਨੀ ਵਸਾਏ ਤਲ ॥ ਫਰੀਦਾ ਸਰੁ ਭ
ਰਿਆ ਭੀ ਚਲਸੀ ਥਕੇ ਕਵਲ ਇਕਲ ॥੬੬॥ ਫਰੀਦਾ ਇਟ ਸਿਰਾਣੇ ਭੁਇ ਸਵਣੁ
ਕੀੜਾ ਲੜਿਓ ਮਾਸਿ ॥ ਕੇਤੜਿਆ ਜੁਗ ਵਾਪਰੇ ਇਕਤੁ ਪਇਆ ਪਾਸਿ ॥੬੭॥ ਫਰੀ
ਦਾ ਭੰਨੀ ਘੜੀ ਸਵੰਨਵੀ ਟੂਟੀ ਨਾਗਰ ਲਜੁ ॥ ਅਜਰਾਈਲੁ ਫਰੇਸਤਾ ਕੈ ਘਰਿ ਨਾਠੀ

ਅਜੁ ॥੬੮॥ ਫਰੀਦਾ ਭੰਨੀ ਘੜੀ ਸਵੰਨਵੀ ਟੁਟੀ ਨਾਗਰ ਲਜੁ ॥ ਜੋ ਸਜਣ ਭੁਇ
ਭਾਰੁ ਥੇ ਸੇ ਕਿਉ ਆਵਹਿ ਅਜੁ ॥੬੯॥ ਫਰੀਦਾ ਬੇ ਨਿਵਾਜਾ ਕੁਤਿਆ ਏਹ
ਨ ਭਲੀ ਰੀਤਿ ॥ ਕਬਹੀ ਚਲਿ ਨ ਆਇਆ ਪੰਜੇ ਵਖਤ ਮਸੀਤਿ ॥੭੦॥ ਉਠੁ ਫਰੀ
ਦਾ ਉਜੂ ਸਾਜਿ ਸੁਬਹ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਿ ॥ ਜੋ ਸਿਰੁ ਸਾਂਈ ਨਾ ਨਿਵੈ ਸੋ ਸਿਰੁ ਕਪਿ ਉਤਾਰਿ ॥
੭੧॥ ਜੋ ਸਿਰੁ ਸਾਂਈ ਨਾ ਨਿਵੈ ਸੋ ਸਿਰੁ ਕੀਜੈ ਕਾਂਇ ॥ ਕੁੰਨੇ ਹੇਠਿ ਜਲਾਈਐ ਬਾਲਣ
ਸੰਦੈ ਥਾਇ ॥੭੨॥ ਫਰੀਦਾ ਕਿਥੈ ਤੈਡੇ ਮਾਪਿਆ ਜਿਨੀ ਤੂ ਜਣਿਓਹਿ ॥ ਤੈ ਪਾਸਹੁ
ਓਇ ਲਦਿ ਗਏ ਤੂੰ ਅਜੈ ਨ ਪਤੀਣੋਹਿ ॥੭੩॥ ਫਰੀਦਾ ਮਨੁ ਮੈਦਾਨੁ ਕਰਿ ਟੋਏ ਟਿਬੇ ਲਾਹਿ
ਅਗੈ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵਸੀ ਦੋਜਕ ਸੰਦੀ ਭਾਹਿ ॥੭੪॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਖਾਲਕੁ
ਖਲਕ ਮਹਿ ਖਲਕ ਵਸੈ ਰਬ ਮਾਹਿ ॥ ਮੰਦਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋਈ
ਨਾਹਿ ॥੭੫॥ ਫਰੀਦਾ ਜਿ ਦਿਹਿ ਨਾਲਾ ਕਪਿਆ ਜੇ ਗਲੁ ਕਪਹਿ ਚੁਖ ॥ ਪਵਨਿ ਨ ਇਤੀ
ਮਾਮਲੇ ਸਹਾਂ ਨ ਇਤੀ ਦੁਖ ॥੭੬॥ ਚਬਣ ਚਲਣ ਰਤੰਨ ਸੇ ਸੁਣੀਅਰ ਬਹਿ ਗਏ ॥ ਹੇੜੇ ਮੁ
ਤੀ ਧਾਹ ਸੇ ਜਾਨੀ ਚਲਿ ਗਏ ॥੭੭॥ ਫਰੀਦਾ ਬੁਰੇ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰਿ ਗੁਸਾ ਮਨਿ ਨ ਹਢਾਇ
ਦੇਹੀ ਰੋਗੁ ਨ ਲਗਈ ਪਲੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇ ॥੭੮॥ ਫਰੀਦਾ ਪੰਖ ਪਰਾਹੁਣੀ ਦੁਨੀ
ਸੁਹਾਵਾ ਬਾਗੁ ॥ ਨਉਬਤਿ ਵਜੀ ਸੁਬਹ ਸਿਉ ਚਲਣ ਕਾ ਕਰਿ ਸਾਜੁ ॥੭੯॥ ਫਰੀਦਾ ਰਾ
ਤਿ ਕਥੂਰੀ ਵੰਡੀਐ ਸੁਤਿਆ ਮਿਲੈ ਨ ਭਾਉ ॥ ਜਿੰਨਾ ਨੈਣ ਨੀਂਦ੍ਰਾਵਲੇ ਤਿੰਨਾ ਮਿਲਣੁ ਕੁਆ
ਉ ॥੮੦॥ ਫਰੀਦਾ ਮੈ ਜਾਨਿਆ ਦੁਖੁ ਮੁਝ ਕੂ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਐ ਜਗਿ ॥ ਊਚੇ ਚੜਿ ਕੈ ਦੇ
ਖਿਆ ਤਾਂ ਘਰਿ ਘਰਿ ਏਹਾ ਅਗਿ ॥੮੧॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਭੂਮਿ ਰੰਗਾਵਲੀ
ਮੰਝਿ ਵਿਸੂਲਾ ਬਾਗੁ ॥ ਜੋ ਨਰ ਪੀਰਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ਤਿੰਨਾ ਅੰਚ ਨ ਲਾਗਿ ॥੮੨॥ ਮ: ੫
ਫਰੀਦਾ ਉਮਰ ਸੁਹਾਵੜੀ ਸੰਗਿ ਸੁਵੰਨੜੀ ਦੇਹ ॥ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਪਾਈਅਨਿ ਜਿੰਨਾ ਪਿਆ
ਰੇ ਨੇਹ ॥੮੩॥ ਕੰਧੀ ਵਹਣ ਨ ਢਾਹਿ ਤਉ ਭੀ ਲੇਖਾ ਦੇਵਣਾ ॥ ਜਿਧਰਿ ਰਬ ਰਜਾਇ ਵਹ
ਣੁ ਤਿਦਾਊ ਗੰਉ ਕਰੇ ॥੮੪॥ ਫਰੀਦਾ ਡੁਖਾ ਸੇਤੀ ਦਿਹੁ ਗਇਆ ਸੂਲਾਂ ਸੇਤੀ ਰਾਤਿ ॥ ਖ
ੜਾ ਪੁਕਾਰੇ ਪਾਤਣੀ ਬੇੜਾ ਕਪਰ ਵਾਤਿ ॥੮੫॥ ਲੰਮੀ ਲੰਮੀ ਨਦੀ ਵਹੈ ਕੰਧੀ ਕੇਰੈ ਹੇਤਿ ॥ ਬੇ
ੜੇ ਨੋ ਕਪਰੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜੇ ਪਾਤਣ ਰਹੈ ਸੁਚੇਤਿ ॥੮੬॥ ਫਰੀਦਾ ਗਲੀ ਸੁ ਸਜਣ ਵੀਹ ਇ

ਭੂਰਭੂਰੇ ਦੀ ਨਾਲ ਤਾਂ ਪੁਛਾ ਜਿਉ ਆਲੀਣ ਕਾਗ ਨਿ ਤਿਨ ਅਪੜੀ ॥ ੮੭॥ ਫਰੀਦਾ
ਇਹੁ ਤਨੁ ਭਉਕਣਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਦੁਖੀਐ ਕਉਣੁ ॥ ਕੰਨੀ ਬੁਜੇ ਦੇ ਰਹਾਂ ਕਿਤੀ ਵਗੈ ਪਉ
ਣੁ ॥ ੮੮॥ ਫਰੀਦਾ ਰਬ ਖਜੂਰੀ ਪਕੀਆਂ ਮਾਖਿਅ ਨਈ ਵਹੰਨਿ ॥ ਜੋ ਜੋ ਵੰਞੈ ਡੀਹ
ੜਾ ਸੋ ਉਮਰ ਹਥ ਪਵੰਨਿ ॥ ੮੯॥ ਫਰੀਦਾ ਤਨੁ ਸੁਕਾ ਪਿੰਜਰੁ ਥੀਆ ਤਲੀਆ ਖੂੰਡਹਿ
ਕਾਗ ॥ ਅਜੈ ਸੁ ਰਬੁ ਨ ਬਾਹੁੜਿਓ ਦੇਖੁ ਬੰਦੇ ਕੇ ਭਾਗ ॥ ੯੦॥ ਕਾਗਾ ਕਰੰਗ ਢੰਢੋਲਿ
ਆ ਸਗਲਾ ਖਾਇਆ ਮਾਸੁ ॥ ਏ ਦੁਇ ਨੈਨਾ ਮਤਿ ਛੁਹਉ ਪਿਰ ਦੇਖਨ ਕੀ ਆਸ ॥
੯੧॥ ਕਾਗਾ ਚੂੰਡਿ ਨ ਪਿੰਜਰਾ ਬਸੈ ਤ ਉਡਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਜਿਤੁ ਪਿੰਜਰੈ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਵਸੈ ਮਾ
ਸੁ ਨ ਤਿਦੂ ਖਾਹਿ ॥ ੯੨॥ ਫਰੀਦਾ ਗੋਰ ਨਿਮਾਣੀ ਸਡੁ ਕਰੇ ਨਿਘਰਿਆ ਘਰਿ ਆਉ ॥
ਸਰਪਰ ਮੈਥੈ ਆਵਣਾ ਮਰਣਹੁ ਨਾ ਡਰਿਆਹੁ ॥ ੯੩॥ ਏਨੀ ਲੋਇਣੀ ਦੇਖਦਿਆ
ਕੇਤੀ ਚਲਿ ਗਈ ॥ ਫਰੀਦਾ ਲੋਕਾਂ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਮੈ ਆਪਣੀ ਪਈ ॥ ੯੪॥ ਆਪੁ
ਸਵਾਰਹਿ ਮੈ ਮਿਲਹਿ ਮੈ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਫਰੀਦਾ ਜੇ ਤੂ ਮੇਰਾ ਹੋਇ ਰਹਹਿ ਸਭੁ
ਜਗੁ ਤੇਰਾ ਹੋਇ ॥ ੯੫॥ ਕੰਧੀ ਉਤੈ ਰੁਖੜਾ ਕਿਚਰਕੁ ਬੰਨੈ ਧੀਰੁ ॥ ਫਰੀਦਾ ਕਚੈ ਭਾਂਡੈ
ਰਖੀਐ ਕਿਚਰੁ ਤਾਈ ਨੀਰੁ ॥ ੯੬॥ ਫਰੀਦਾ ਮਹਲ ਨਿਸਖਣ ਰਹਿ ਗਏ ਵਾਸਾ ਆ
ਇਆ ਤਲਿ ॥ ਗੋਰਾਂ ਸੇ ਨਿਮਾਣੀਆ ਬਹਸਨਿ ਰੂਹਾਂ ਮਲਿ ॥ ਆਖੀਂ ਸੇਖਾ ਬੰਦਗੀ ਚਲ
ਣੁ ਅਜੁ ਕਿ ਕਲਿ ॥ ੯੭॥ ਫਰੀਦਾ ਮਉਤੈ ਦਾ ਬੰਨਾ ਏਵੈ ਦਿਸੈ ਜਿਉ ਦਰੀਆਵੈ ਢਾਹਾ ॥
ਅਗੈ ਦੋਜਕੁ ਤਪਿਆ ਸੁਣੀਐ ਹੂਲ ਪਵੈ ਕਾਹਾਹਾ ॥ ਇਕਨਾ ਨੋ ਸਭ ਸੋਝੀ ਆਈ ਇਕਿ ਫਿ
ਰਦੇ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ ਅਮਲ ਜਿ ਕੀਤਿਆ ਦੁਨੀ ਵਿਚਿ ਸੇ ਦਰਗਹ ਓਗਾਹਾ ॥ ੯੮॥ ਫ
ਰੀਦਾ ਦਰੀਆਵੈ ਕੰਨੈ ਬਗੁਲਾ ਬੈਠਾ ਕੇਲ ਕਰੇ ॥ ਕੇਲ ਕਰੇਦੇ ਹੰਝ ਨੋ ਅਚਿੰਤੇ ਬਾਜ ਪਏ
॥ ਬਾਜ ਪਏ ਤਿਸੁ ਰਬ ਦੇ ਕੇਲਾਂ ਵਿਸਰੀਆਂ ॥ ਜੋ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਨ ਚੇਤੇ ਸਨਿ ਸੋ ਗਾਲੀ ਰ
ਬ ਕੀਆਂ ॥ ੯੯॥ ਸਾਢੇ ਤ੍ਰੈ ਮਣ ਦੇਹੁਰੀ ਚਲੈ ਪਾਣੀ ਅੰਨਿ ॥ ਆਇਓ ਬੰਦਾ ਦੁਨੀ ਵਿਚਿ
ਵਤਿ ਆਸੂਣੀ ਬੰਨਿ ॥ ਮਲਕਲ ਮਉਤ ਜਾਂ ਆਵਸੀ ਸਭ ਦਰਵਾਜੇ ਭੰਨਿ ॥ ਤਿਨਾ ਪਿਆ
ਰਿਆ ਭਾਈਆਂ ਅਗੈ ਦਿਤਾ ਬੰਨਿ ॥ ਵੇਖਹੁ ਬੰਦਾ ਚਲਿਆ ਚਹੁ ਜਣਿਆ ਦੈ ਕੰਨਿ ॥
ਫਰੀਦਾ ਅਮਲ ਜਿ ਕੀਤੇ ਦੁਨੀ ਵਿਚਿ ਦਰਗਹ ਆਏ ਕੰਮਿ ॥ ੧੦੦॥ ਫਰੀਦਾ ਹਉ

ਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਪੰਖੀਆਜੰਗਲਿਜਿਨਾਵਾਸੁ॥ਕਕਰੁਚੁਗਨਿਥਲਿਵਸਨਿਰਬ ੧੮੪
ਨਛੋਡਨਿਪਾਸੁ॥੧੦੧॥ਫਰੀਦਾਰੁਤਿਫਿਰੀਵਣੁਕੰਬਿਆਪਤਝੜੇਝੜਿਪਾਹਿ॥
ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਢੂੰਢੀਆਰਹਣੁਕਿਥਾਊਨਾਹਿ॥੧੦੨॥ਫਰੀਦਾਪਾੜਿਪਟੋਲਾਧਜ
ਕਰੀਕੰਬਲੜੀਪਹਿਰੇਉ॥ਜਿਨੀਵੇਸੀਸਹੁਮਿਲੈਸੇਈਵੇਸਕਰੇਉ॥੧੦੩॥
ਮਹਲਾ ੩ ॥ਕਾਇਪਟੋਲਾਪਾੜਤੀਕੰਬਲੜੀਪਹਿਰੇਇ॥ਨਾਨਕਘਰਹੀਬੈ
ਠਿਆਸਹੁਮਿਲੈਜੇਨੀਅਤਿਰਾਸਿਕਰੇਇ॥੧੦੪॥ਫਰੀਦਾਗਰਬੁਜਿਨਾਵਡਿਆ
ਈਆਧਨਿਜੋਬਨਿਆਗਾਹ॥ਖਾਲੀਚਲੇਧਣੀਸਿਉਟਿਬੇਜਿਉਮੀਹਾਹੁ॥੧੦੫॥
ਮਹਲਾ ੫ ॥ਫਰੀਦਾਤਿਨਾਮੁਖਡਰਾਵਣੇਜਿਨਾਵਿਸਾਰਿਓਨੁਨਾਉ॥ਐਥੈਦੁਖਘ
ਣੇਰਿਆਅਗੈਠਉਰੁਨਠਾਉ॥੧੦੬॥ਫਰੀਦਾਪਿਛਲਰਾਤਿਨਜਾਗਿਓਹਿਜੀਵਦ
ੜੋਮੁਇਓਹਿ॥ਜੇਤੈਰਬੁਵਿਸਾਰਿਆਤਰਬਿਨਵਿਸਰਿਓਹਿ॥੧੦੭॥ ਮਹਲਾ ੫
ਫਰੀਦਕੰਤੁਰੰਗਾਵਲਾਵਡਾਵੇਮੁਹਤਾਜੁ॥ਅਲਹਸੇਤੀਰਤਿਆਏਹੁਸਚਾਵ
ਸਾਜੁ॥੧੦੮॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਫਰੀਦਾਦੁਖੁਸੁਖੁਇਕੁਕਰਿਦਿਲਤੇਲਾ
ਹਿਵਿਕਾਰੁ॥ਅਲਹਭਾਵੈਸੋਭਲਾਤਾਂਲਭੀਦਰਬਾਰੁ॥੧੦੯॥ ਮ: ੫
ਫਰੀਦਾਦੁਨੀਵਜਾਈਵਜਦੀਤੂੰਭੀਵਜਹਿਨਾਲਿ॥ਸੋਈਜੀਉਨਵਜਦਾਜਿਸੁ
ਅਲਹੁਕਰਦਾਸਾਰ॥੧੧੦॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਫਰੀਦਾਦਿਲੁਰਤਾਇਸੁਦੁਨੀ
ਸਿਉਦੁਨੀਨਕਿਤੈਕੰਮਿ॥ਮਿਸਲਫਕੀਰਾਂਗਾਖੜੀਸੁਪਾਈਐਪੂਰਕਰੰਮਿ॥੧੧੧
॥ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਫੁਲੜਾਫਲੁ ਫਲੁਭੀਪਛਾਰਾਤਿ॥ਜੋਜਾਗੰਨਿਲਹੰਨਿਸੇਸਾਂ
ਈਕੰਨੋਦਾਤਿ॥੧੧੨॥ਦਾਤੀਸਾਹਿਬਸੰਦੀਆਕਿਆਚਲੈਤਿਸੁਨਾਲਿ॥ਇਕਿ
ਜਾਗੰਦੇਨਾਲਹਨਿਇਕਨਾਸੁਤਿਆਦੇਇਉਠਾਲਿ॥੧੧੩॥ਢੂੰਢੇਦੀਏਸੁਹਾਗਕੂ
ਤਉਤਨਿਕਾਈਕੋਰ॥ਜਿਨਾਨਾਉਸੁਹਾਗਣੀਤਿਨਾਝਾਕਨਹੋਰ॥੧੧੪॥ਸਬਰ
ਮੰਝਕਮਾਣਏਸਬਰੁਕਾਨੀਹਣੋ॥ਸਬਰਸੰਦਾਬਾਣੁਖਾਲਕੁਖਤਾਨਕਰੀ॥੧੧੫॥
ਸਬਰਅੰਦਰਿਸਾਬਰੀਤਨੁਏਵੈਜਾਲੇਨਿ॥ਹੋਨਿਨਜੀਕਿਖੁਦਾਇਦੈਭੇਤੁਨਕਿ
ਸੈਦੇਨਿ॥੧੧੬॥ਸਬਰੁਏਹੁਸੁਆਉਜੇਤੂੰਬੰਦਾਦਿੜੁਕਰਹਿ॥ਵਧਿਥੀਵਹਿ

ਰੀਆਉਤੁਟਿਨਥੀਵਹਿਵਾਹੜਾ॥੧੧੭॥ਫਰੀਦਾਦਰਵੇਸੀਗਾਖੜੀਚੋਪੜੀਪ
ਰੀਤਿ॥ਇਕਨਿਕਿਨੈਚਾਲੀਐਦਰਵੇਸਾਵੀਰੀਤਿ॥੧੧੮॥ਤਨੁਤਪੈਤਨੂਰਜਿਉਬਾਲ
ਣੁਹਡਬਲੰਨਿ॥ਪੈਰੀਥਕਾਂਸਿਰਿਜੁਲਾਂਜੇਮੂੰਪਿਰੀਮਿਲੰਨਿ॥੧੧੯॥ਤਨੁਨ
ਤਪਾਇਤਨੂਰਜਿਉਬਾਲਣੁਹਡਨਬਾਲਿ॥ਸਿਰਿਪੈਰੀਕਿਆਫੇੜਿਆਅੰ
ਦਰਿਪਿਰੀਨਿਹਾਲਿ॥੧੨੦॥ ਮਃ੫ ॥ਹਉਢੂੰਢੇਦੀਸਜਣਾਸਜਣੁਮੈਡੇ
ਨਾਲਿ॥ਨਾਨਕਅਲਖੁਨਲਖੀਐਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਦਿਖਾਲਿ॥੧੨੧॥ਹੰਸਾਦੇ
ਖਿਤਰੰਦਿਆਬਗਾਆਇਆਚਾਉ॥ਡੁਬਿਮੁਏਬਗਬਪੁੜੇਸਿਰੁਤਲਿਉਪਰਿ
ਪਾਉ॥੧੨੨॥ਮੈਜਾਣਿਆਵਡਹੰਸੁਹੈਤਾਂਮੈਕੀਤਾਸੰਗੁ॥ਜੇਜਾਣਾਬਗੁਬਪੁੜਾਜ
ਨਮਿਨਭੇੜੀਅੰਗੁ॥੧੨੩॥ ਮਃ੫ ॥ਕਿਆਹੰਸੁਕਿਆਬਗੁਲਾਜਾਕਉ
ਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਨਾਨਕਾਕਾਗਹੁਹੰਸੁਕਰੇਇ॥੧੨੪॥ਸਰਵਰਪੰਖੀਹੇਕੜੋ
ਫਾਹੀਵਾਲਪਚਾਸ॥ਇਹੁਤਨੁਲਹਰੀਗਡੁਥਿਆਸਚੇਤੇਰੀਆਸ॥੧੨੫॥
ਕਵਣੁਸੁਅਖਰੁਕਵਣੁਗੁਣੁਕਵਣੁਸੁਮਣੀਆਮੰਤੁ॥ਕਵਣੁਸੁਵੇਸੋਹਉਕਰੀਜਿ
ਤੁਵਸਿਆਵੈਕੰਤੁ॥੧੨੬॥ਨਿਵਣੁਸੁਅਖਰੁਖਵਣੁਗੁਣੁਜਿਹਬਾਮਣੀਆਮੰਤੁ॥
ਏਤ੍ਰੈਭੈਣੇਵੇਸਕਰਿਤਾਂਵਸਿਆਵੀਕੰਤੁ॥੧੨੭॥ਮਤਿਹੋਦੀਹੋਇਇਆਣਾ॥
ਤਾਣਹੋਦੇਹੋਇਨਿਤਾਣਾ॥ਅਣਹੋਦਾਆਪੁਵੰਡਾਏ॥ਕੋਐਸਾਭਗਤੁਸਦਾਏ॥
੧੨੮॥ਇਕੁਫਿਕਾਨਗਾਲਾਇਸਭਨਾਮੈਸਚਾਧਣੀ॥ਹਿਆਉਨਕੈਹੀਠਾਹਿ
ਮਾਣਕਸਭਅਮੋਲਵੇ॥੧੨੯॥ਸਭਨਾਮਨਮਾਣਿਕਠਾਹਣੁਮੂਲਿਮਚਾਂਗਵਾ॥
ਜੇਤਉਪਿਰੀਆਦੀਸਿਕਹਿਆਉਨਠਾਹੇਕਹੀਦਾ॥੧੩੦॥

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅ ੭੯੫
ਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਵਯੇਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕੵਮਹਲਾ੫ ॥ਆਦਿਪੁਰਖਕਰਤਾਰਕਰਣਕਾਰਣਸਭਆਪੇ॥ਸ
ਰਬਰਹਿਓਭਰਪੂਰਿਸਗਲਘਟਰਹਿਓਬਿਆਪੇ॥ਬੵਾਪਤੁਦੇਖੀਐਜਗਤਿਜਾਨੈਕਉਨੁ
ਤੇਰੀਗਤਿ॥ਸਰਬਕੀਰਖੵਾਕਰੈਆਪੇਹਰਿਪਤਿ॥ਅਬਿਨਾਸੀਅਬਿਗਤਆਪੇਆਪਿਉ
ਤਪਤਿ॥ਏਕੈਤੂਹੀਏਕੈਅਨਨਾਹੀਤੁਮਭਤਿ॥ਹਰਿਅੰਤੁਨਾਹੀਪਾਰਾਵਾਰੁਕਉਨੁਹੈਕ
ਰੈਬੀਚਾਰੁ॥ਜਗਤਪਿਤਾਹੈਸ੍ਰਬਪ੍ਰਾਨਕੋਅਧਾਰੁ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਭਗਤੁਦਰਿਤੁਲਿਬ੍ਰਹਮਸ
ਮਸਰਿ॥ਏਕਜੀਹਕਿਆਬਖਾਨੈ॥ਹਾਂਕਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਸਦਬਲਿਹਾਰਿ॥੧॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਵਾਹਸਰਿ॥ਅਤੁਲਭੰਡਾਰਭਰਿ॥ਪਰੈਹੀਤੇਪਰੈਅਪਰਅਪਾਰਪਰਿ॥ਆਪਨੋਭਾਵ
ਨੁਕਰਿ॥ਮੰਤ੍ਰਿਨਦੂਸਰੋਧਰਿ॥ਓਪਤਿਪਰਲੌਏਕੈਨਿਮਖਤੁਘਰਿ॥ਆਨਨਹੀਸਮਸਰਿ॥
ਉਜੀਆਰੋਨਿਰਮਲਿ॥ਕੋਟਪਰਾਛਤਜਾਹਿਨਾਮਲੀਏਹਰਿਹਰਿ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਭਗ
ਤੁਦਰਿਤੁਲਿਬ੍ਰਹਮਸਮਸਰਿ॥ਏਕਜੀਹਕਿਆਬਖਾਨੈ॥ਹਾਂਕਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਬ
ਲਿਸਦਬਲਿਹਾਰਿ॥੨॥ਸਗਲਭਵਨਧਾਰੇਏਕਥੇਕੀਏਬਿਸਥਾਰੇ॥ਪੂਰਿਰਹਿਓਸ੍ਰਬਮ
ਹਿਆਪਹੈਨਿਰਾਰੇ॥ਹਰਿਗੁਨਨਾਹੀਅੰਤਪਾਰੇ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਥਾਰੇ॥ਸਗਲਕੋਦਾਤਾ
ਏਕੈਅਲਖਮੁਰਾਰੇ॥ਆਪਹੀਧਾਰਨਧਾਰੇ॥ਕੁਦਰਤਿਹੈਦੇਖਾਰੇ॥ਬਰਨੁਚਿਹਨੁਨਾਹੀਮੁ
ਖਨਮਸਾਰੇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਭਗਤੁਦਰਿਤੁਲਿਬ੍ਰਹਮਸਮਸਰਿ॥ਏਕਜੀਹਕਿਆਬਖਾਨੈ॥ਹਾਂ
ਕਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਸਦਬਲਿਹਾਰਿ॥੩॥ਸਰਬਗੁਣਨਿਧਾਨੰ॥ਕੀਮਤਿਨਗਿ
ਆਨੰਧਿਆਨੰ॥ਊਚੇਤੇਊਚੌਜਾਨੀਜੈਪ੍ਰਭਤੇਰੋਥਾਨੰ॥ਮਨਧਨਤੇਰੋਪ੍ਰਾਨੰ॥ਏਕੈਸੂਤਿਹੈਜਹ
ਾਨੰ॥ਕਵਨਉਪਮਾਦੇਉਬਡੇਤੇਬਡਾਨੰ॥ਜਾਨੈਕਉਨੁਤੇਰੋਭੇਉ॥ਅਲਖਅਪਾਰਦੇਉ॥ਅਕ
ਲਕਲਾਹੈਪ੍ਰਭਸਰਬਕੋਧਾਨੰ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਭਗਤੁਦਰਿਤੁਲਿਬ੍ਰਹਮਸਮਸਰਿ॥ਏਕਜੀ
ਹਕਿਆਬਖਾਨੈ॥ਹਾਂਕਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਸਦਬਲਿਹਾਰਿ॥੪॥ਨਿਰੰਕਾਰਆਕਾ
ਰਅਛਲਪੂਰਨਅਬਿਨਾਸੀ॥ਹਰਖਵੰਤਆਨੰਤਰੂਪਨਿਰਮਲਬਿਗਾਸੀ॥ਗੁਣਗਾਵ
ਹਿਬੇਅੰਤਅੰਤੁਇਕੁਤਿਲੁਨਹੀਪਾਸੀ॥ਜਾਕਉਹੋਂਹਿਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਜਨੁਪ੍ਰਭਤੁਮਹਿ

ਲਾਗੀ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਤੇ ਧੰਨਿ ਜਨ ਜਿਹ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਯਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਪਰਸਿਅਉ ਸਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਹ ਥੇ ਰਹਿਓ ॥੫॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤੇ ਸਤਿ ਭਣੀਐ ॥ ਦੂਸਰ ਆਨ ਨ ਅਵਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪਉਰਾਤਨੁ ਸੁਣੀਐ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਮਨਿ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜੇਹ ਰਸਨ ਚਾਖਿਓ ਤੇਹ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ॥ ਜਿਹ ਠਾਕੁਰੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਭਯੋ ਸਤਸੰਗਤਿ ਤਿਹ ਪਿਆਰੁ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਪਰਸਿਓ ਤਿਨ ਸਭ ਕੁਲ ਕੀਓ ਉਧਾਰੁ ॥੬॥ ਸਚੁ ਸਭਾ ਦੀਬਾਣੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਹਿ ਧਰਿਓ ॥ ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਕਰਿਓ ॥ ਸਚਿ ਸਿਰਜਿਓ ਸੰਸਾਰੁ ਆਪਿ ਆਭੁਲੁ ਨ ਭੁਲਉ ॥ ਰਤਨ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ਕੀਮ ਨਹੁ ਪਵੈ ਅਮੁਲਉ ॥ ਜਿਹ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਯਉ ਗੋਬਿੰਦੁ ਸਰਬ ਸੁਖ ਤਿਨਹੂ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਪਰਸਿਓ ਤੇ ਬਹੁੜਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਏ ॥੭॥ ਕਵਨੁ ਜੋਗੁ ਕਉਨੁ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਉਸਤਤਿ ਕਰੀਐ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਤੇਤੀਸ ਕੋਰਿ ਤਿਰੁ ਕੀਮ ਨ ਪਰੀਐ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਨਕਾਦਿ ਸੇਖ ਗੁਣ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਅਗਹੁ ਗਹਿਓ ਨਹੀ ਜਾਇ ਪੂਰਿ ਸ੍ਰਬ ਰਹਿਓ ਸਮਾਏ ॥ ਜਿਹ ਕਾਟੀ ਸਿਲਕ ਦਯਾਲ ਪ੍ਰਭਿ ਸੇਇ ਜਨ ਲਗੇ ਭਗਤੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਪਰਸਿਓ ਤੇ ਇਤ ਉਤ ਸਦਾ ਮੁਕਤੇ ॥੮॥ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੌ ਦਾਤਾਰ ਪਰਿਓ ਜਾਚਕੁ ਇਕੁ ਸਰਨਾ ॥ ਮਿਲੈ ਦਾਨੁ ਸੰਤ ਰੇਨ ਜੇਹ ਲਗਿ ਭਉਜਲੁ ਤਰਨਾ ॥ ਬਿਨਤਿ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਨਹੁ ਜੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਵੈ ॥ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਚਾਉ ਭਗਤਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਠਹਰਾਵੈ ॥ ਬਲਿਓ ਚਰਾਗੁ ਅੰਧਿਆਰ ਮਹਿ ਸਭ ਕਲਿ ਉਧਰੀ ਇਕ ਨਾਮ ਧਰਮ ॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਗਲ ਹਰਿ ਭਵਨ ਮਹਿ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਵਯੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਬਾਕ੍ਯ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਮੋਹ ਫੁਨਿ ਬਾਂਧੀ ਸਠ ਕਠੋਰ ਕੁਚੀਲ ਕੁਗਿਆਨੀ ॥ ਧਾਵਤ ਭ੍ਰਮਤ ਰਹਨੁ ਨਹੀ ਪਾਵਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ॥ ਜੋਬਨ ਰੂਪ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਾਤਾ ਬਿਚਰਤ ਬਿਕਲ ਬਡੌ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਅਪਵਾਦ ਨਾਰਿ ਨਿੰਦਾ ਯਹ ਮੀਠੀ ਜੀਅ ਮਾਹਿ ਹਿਤਾਨੀ ॥ ਬਲ ਬੰਚ ਛਪਿ ਕਰਤ ਉਪਾਵਾ ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਸੀਲ ਧਰਮ ਦਇਆ ਸੁਚ ਨਾਸਤਿ

ਸ੍ਰਿਤੁਆਇਓਸਰਣਿਜੀਅਕੇਦਾਨੀ॥ਕਾਰਣਕਰਣਸਮਰਥਸ੍ਰੀਧਰਰਾਖਿਲੇਹੁਨਾਨਕਕੇ
ਸੁਆਮੀ॥੧॥੧੦॥ਕੀਰਤਿਕਰਨਸਰਨਮਨਮੋਹਨਜੋਹਨਪਾਪਬਿਦਾਰਨਕਉ॥ਹਰਿ
ਤਾਰਨਤਰਨਸਮਰਥਸਭੈਬਿਧਿਕੁਲਹਸਮੁਦ੍ਰਉਧਾਰਨਸਉ॥ਚਿਤਚੇਤਿਅਚੇਤਜ
ਨਸਤਸੰਗਤਿਭ੍ਰਮਅੰਧੇਰਮੋਹਿਓਕਤਧਉ॥ਮੂਰਤਘਰੀਚਸਾਪਲੁਸਿਮਰਨੁਰਾਮ
ਨਾਮਰਸਨਸੰਗਿਲਉ॥ਹੋਤਉਕਾਜਅਲਪਸੁਖਬੰਧਨਕੋਟਿਜਨਮਕਹਾਦੁਖਭਉ
ਸਿਖ੍ਯਾਸੰਤਨਾਮੁਭਜੁਨਾਨਕਰਾਮਰੰਗਿਆਤਮਸਿਉਰਉ॥੨॥੧੧॥ਰਿੰਚਕਰੇਤਖੇਤਤਨਿਨਿ
ਰਮਿਤਦੁਰਲਭਦੇਹਸਵਾਰਿਧਰੀ॥ਖਾਨਪਾਨਸੋਧੇਸੁਖਭੁੰਚਤਸੰਕਟਕਾਟਿਬਿਪ
ਤਿਹਰੀ॥ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਅਰੁਬੰਧਪਬੂਝਨਕੀਸਭਸੂਝਪਰੀ॥ਬਰਧਮਾਨਹੋਵਤਦਿ
ਨਪ੍ਰਤਿਨਿਤਆਵਤਨਿਕਟਿਬਿਖੰਮਜਰੀ॥ਰੇਗੁਨਹੀਨਦੀਨਮਾਇਆਕ੍ਰਿਮਸਿਮਰਿ
ਸੁਆਮੀਏਕਘਰੀ॥ਕਰੁਗਹਿਲੇਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਨਾਨਕਕਾਟਿਭਰੰਮਭਰੀ
॥੩॥੧੨॥ਰੇਮਨਮੂਸਬਿਲਾਮਹਿਗਰਬਤਕਰਤਬਕਰਤਮਹਾਂਮੁਘਨਾਂ॥ਸੰਪਤਦੋਲ
ਝੋਲਸੰਗਿਝੂਲਤਮਾਇਆਮਗਨਭ੍ਰਮਤਘੁਘਨਾ॥ਸੁਤਬਨਿਤਾਸਾਜਨਸੁਖਬੰ
ਧਪਤਾਸਿਉਮੋਹੁਬਢਿਓਸੁਘਨਾ॥ਬੋਇਓਬੀਜੁਅਹੰਮਮਅੰਕੁਰੁਬੀਤਤਅਉਧ
ਕਰਤਅਘਨਾ॥ਮਿਰਤੁਮੰਜਾਰਪਸਾਰਿਮੁਖੁਨਿਰਖਤਭੁੰਚਤਭੁਗਤਿਭੂਖਭੁਖਨਾ॥
ਸਿਮਰਿਗੁਪਾਲਦਇਆਲਸਤਸੰਗਤਿਨਾਨਕਜਗੁਜਾਨਤਸੁਪਨਾ॥੪॥੧੩॥ਦੇਹਨ
ਗੇਹਨਨੇਹਨਨੀਤਾਮਾਇਆਮਤਕਹਾਲਉਗਾਰਹੁ॥ਛਤ੍ਰਨਪਤ੍ਰਨਚਵਰਨਚਾ
ਵਰਬਹਤੀਜਾਤਰਿਦੈਨਬਿਚਾਰਹੁ॥ਰਥਨਅਸ੍ਵਨਗਜਸਿੰਘਾਸਨਛਿਨਮਹਿਤਿ
ਆਗਤਨਾਂਗਸਿਧਾਰਹੁ॥ਸੂਰਨਬੀਰਨਮੀਰਨਖਾਨਮਸੰਗਿਨਕੋਊਦ੍ਰਿਸਟਿਨਿਹਾਰ
ਹੁ॥ਕੋਟਨਓਟਨਕੋਸਨਛੋਟਾਕਰਤਬਿਕਾਰਦੋਊਕਰਝਾਰਹੁ॥ਮਿਤ੍ਰਨਪੁਤ੍ਰਕਲਿਤ੍ਰ
ਸਾਜਨਸਖਉਲਟਤਜਾਤਬਿਰਖਕੀਛਾਂਰਹੁ॥ਦੀਨਦਇਆਲਪੁਰਖਪ੍ਰਭਪੂਰਨ
ਛਿਨਛਿਨਸਿਮਰਹੁਅਗਮਅਪਾਰਹੁ॥ਸ੍ਰੀਪਤਿਨਾਥਸਰਣਿਨਾਨਕਜਨਹੇਭਗਵੰਤ
ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਤਾਰਹੁ॥੫॥੧੪॥ਪ੍ਰਾਨਮਾਨਦਾਨਮਗਜੋਹਨਹੀਤੁਚੀਤੁਦੇਲੇਲੇਪਾਰੀ
ਸਾਜਨਸੈਨਮੀਤਸੁਤਭਾਈਤਾਹੂਤੇਲੇਰਖੀਨਿਰਾਰੀ॥ਧਾਵਨਪਾਵਨਕੂਰਕਮਾਵਨਇ

ਤਾਬਿਧਿਕਰਤਅਉਧਤਨਜਾਰੀ॥ਕਰਮਧਰਮਸੰਜਮਸੁਚਨੇਮਾਚੰਚਲਸੰਗਿਸ
ਗਲਬਿਧਿਹਾਰੀ॥ਪਸੁਪੰਖੀਬਿਰਖਅਸਥਾਵਰਬਹੁਬਿਧਿਜੋਨਿਭ੍ਰਮਿਓਅਤਿ
ਭਾਰੀ॥ਖਿਨੁਪਲੁਚਸਾਨਾਮੁਨਹੀਸਿਮਰਿਓਦੀਨਾਨਾਥਪ੍ਰਾਨਪਤਿਸਾਰੀ॥ਖਾਨਪਾਨ
ਮੀਠਰਸਭੋਜਨਅੰਤਕੀਬਾਰਹੋਤਕਤਖਾਰੀ॥ਨਾਨਕਸੰਤਚਰਨਸੰਗਿਉਧਰੇਹੋਰਿ
ਮਾਇਆਮਗਨਚਲੇਸਭਡਾਰੀ॥੨॥੧੫॥ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਸਿਵਛੰਦਮੁਨੀਸੁਰ
ਰਸਕਿਰਸਕਿਠਾਕੁਰਗੁਨਗਾਵਤ॥ਇੰਦ੍ਰਮੁਨਿੰਦ੍ਰਖੋਜਤੇਗੋਰਖਧਰਣਿਗਗਨ
ਆਵਤਫੁਨਿਧਾਵਤ॥ਸਿਧਮਨੁਖ੍ਯਦੇਵਅਰੁਦਾਨਵਇਕੁਤਿਲੁਤਾਕੋਮਰਮੁਨਪਾਵ
ਤ॥ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇਮਰਸਭਗਤੀਹਰਿਜਨਤਾਕੈਦਰਸਿਸਮਾਵਤ॥ਤਿਸਹਿਤਿ
ਆਗਿਆਨਕਉਜਾਚਹਿਮੁਖਦੰਤਰਸਨਸਗਲਘਸਿਜਾਵਤ॥ਰੇਮਨਮੂੜਸਿਮ
ਰਿਸੁਖਦਾਤਾਨਾਨਕਦਾਸਤੁਝਹਿਸਮਝਾਵਤ॥੩॥੧੬॥ਮਾਇਆਰੰਗਬਿਰੰਗਕਰ
ਤਭ੍ਰਮਮੋਹਕੈਕੂਪਿਗੁਬਾਰਿਪਰਿਓਹੈ॥ਏਤਾਗਰਬੁਅਕਾਸਿਨਮਾਵਤਬਿਸਟਾਅ
ਸ੍ਤਕ੍ਰਿਮਿਉਦਰੁਭਰਿਓਹੈ॥ਦਹਦਿਸਧਾਇਮਹਾਬਿਖਿਆਕਉਪਰਧਨਛੀ
ਨਿਅਗਿਆਨਹਰਿਓਹੈ॥ਜੋਬਨਬੀਤਿਜਰਾਰੋਗਿਗ੍ਰਸਿਓਜਮਦੂਤਨਡੰਨੁਮਿ
ਰਤੁਮਰਿਓਹੈ॥ਅਨਿਕਜੋਨਿਸੰਕਟਨਰਕਭੁੰਚਤਸਾਸਨਦੂਖਗਰਤਿਗਰਿਓਹੈ॥ਪ੍ਰੇ
ਮਭਗਤਿਉਧਰਹਿਸੇਨਾਨਕਕਰਿਕਿਰਪਾਸੰਤੁਆਪਿਕਰਿਓਹੈ॥੪॥੧੭॥ਗੁਨਸ
ਮੂਹਫਲਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰਨਹੋਈਆਸਹਮਾਰੀ॥ਅਉਖਧਮੰਤ੍ਰਤੰਤ੍ਰਪਰਦੁ
ਖਹਰਸਰਬਰੋਗਖੰਡਣਗੁਣਕਾਰੀ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਦਮਤਸਰਤ੍ਰਿਸਨਾਬਿਨਸਿਜਾ
ਹਿਹਰਿਨਾਮੁਉਚਾਰੀ॥ਇਸਨਾਨਦਾਨਤਾਪਨਸੁਚਿਕਿਰਿਆਚਰਣਕਮਲਹਿਰਦੈ
ਪ੍ਰਭਧਾਰੀ॥ਸਾਜਨਮੀਤਸਖਾਹਰਿਬੰਧਪਜੀਅਧਾਨਪ੍ਰਭਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੀ॥ਓਟਗ
ਹੀਸੁਆਮੀਸਮਰਥਹਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਬਲਿਹਾਰੀ॥੬॥੧੮॥ਆਵਧਕਟਿਓ
ਨਜਾਤਪ੍ਰੇਮਰਸਚਰਨਕਮਲਸੰਗਿ॥ਦਾਵਨਿਬਾਧਿਓਨਜਾਤਬਿਧੇਮਨਦਰਸਮਗਿ॥
ਪਾਵਕਜਰਿਓਨਜਾਤਰਹਿਓਜਨਧੂਰਿਲਗਿ॥ਨੀਰੁਨਸਾਕਸਿਬੋਰਿਚਲਹਿਹਰਿ
ਪੰਥਿਪਗਿ॥ਨਾਨਕਰੋਗਦੋਖਅਘਮੋਹਛਿਦੇਹਰਿਨਾਮਖਗਿ॥੧੦॥੧੧॥੧੯॥

ਉਦਮੁਕਰਿਲਾਗੇਬਹੁਭਾਤੀਬਿਚਰਹਿਅਨਿਕਸਾਸਤ੍ਰਬਹੁਖਟੂਆ॥ਭਸ
ਮਲਗਾਇਤੀਰਥਬਹੁਭ੍ਰਮਤੇਸੂਖਮਦੇਹਬੰਧਹਿਬਹੁਜਟੂਆ॥ਬਿਨੁਹਰਿ
ਭਜਨਸਗਲਦੁਖਪਾਵਤਜਿਉਪ੍ਰੇਮਬਢਾਇਸੂਤਕੇਹਟੂਆ॥ਪੂਜਾਚਕ੍ਰਕਰ
ਤਸੋਮਪਾਕਾਅਨਿਕਭਾਂਤਿਥਾਟਹਿਕਰਿਥਟੂਆ॥੧੧॥੨॥੨੦॥

ਸਵਯੇਮਹਲੇਪਹਲੇਕੇ੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਇਕਮਨਿਪੁਰਖੁਧਿਆਇਬਰਦਾਤਾ॥ਸੰਤਸਹਾਰੁਸਦਾਬਿਖਿਆਤਾ॥ਤਾਸੁਚਰਨ
ਲੇਰਿਦੈਬਸਾਵਉ॥ਤਉਪਰਮਗੁਰੂਨਾਨਕਗੁਨਗਾਵਉ॥੧॥ਗਾਵਉਗੁਨਪਰਮਗੁ
ਰੂਸੁਖਸਾਗਰਦੁਰਤਨਿਵਾਰਣਸਬਦਸਰੇ॥ਗਾਵਹਿਗੰਭੀਰਧੀਰਮਤਿਸਾਗਰਜੋਗੀ
ਜੰਗਮਧਿਆਨੁਧਰੇ॥ਗਾਵਹਿਇੰਦ੍ਰਾਦਿਭਗਤਪ੍ਰਹਲਾਦਿਕਆਤਮਰਸੁਜਿਨਿਜਾ
ਣਿਓ॥ਕਬਿਕਲਸੁਜਸੁਗਾਵਉਗੁਰਨਾਨਕਰਾਜੁਜੋਗੁਜਿਨਿਮਾਣਿਓ॥੨॥ਗਾਵਹਿ
ਜਨਕਾਦਿਜੁਗਤਿਜੋਗੇਸੁਰਹਰਿਰਸਪੂਰਨਸਰਬਕਲਾ॥ਗਾਵਹਿਸਨਕਾਦਿਸਿਧ
ਦਿਕਮੁਨਿਜਨਗਾਵਹਿਅਛਲਛਲਾ॥ਗਾਵੈਗੁਣਧੋਮੁਅਟਲਮੰਡਲਵੈਭਗਤਿ
ਭਾਇਰਸੁਜਾਣਿਓ॥ਕਬਿਕਲਸੁਜਸੁਗਾਵਉਗੁਰਨਾਨਕਰਾਜੁਜੋਗੁਜਿਨਿਮਾਣਿਓ॥
੩॥ਗਾਵਹਿਕਪਿਲਾਦਿਆਦਿਜੋਗੇਸੁਰਅਪਰੰਪਰਅਵਤਾਰਵਰੋ॥ਗਾਵੈਜਮਦਗਨ
ਪਰਸਰਾਮੇਸੁਰਕਰਕੁਠਾਰਰਘੁਤੇਜੁਹਰਿਓ॥ਉਧੌਅਕ੍ਰੂਰੁਬਿਦਰੁਗੁਣਗਾਵੈਸਰਬਾ
ਤਮੁਜਿਨਿਜਾਣਿਓ॥ਕਬਿਕਲਸੁਜਸੁਗਾਵਉਗੁਰਨਾਨਕਰਾਜੁਜੋਗੁਜਿਨਿਮਾਣਿਓ॥
੪॥ਗਾਵਹਿਗੁਣਬਰਨਚਾਰਿਖਟਦਰਸਨਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਸਿਮਰੰਥਿਗੁਨਾ॥ਗਾਵੈਗੁਣ
ਸੇਸੁਸਹਸਜਿਹਬਾਰਸਆਦਿਅੰਤਿਲਿਵਲਾਗਿਧੁਨਾ॥ਗਾਵੈਗੁਣਮਹਾਦੇਉਬੈਰਾ
ਗੀਜਿਨਿਧਿਆਨਨਿਰੰਤਰਿਜਾਣਿਓ॥ਕਬਿਕਲਸੁਜਸੁਗਾਵਉਗੁਰਨਾਨਕਰਾਜੁਜੋਗੁ
ਜਿਨਿਮਾਣਿਓ॥੫॥ਰਾਜੁਜੋਗੁਮਾਣਿਓਬਸਿਓਨਿਰਵੈਰੁਰਿਦੰਤਰਿ॥ਸ੍ਰਿਸਟਿਸਗਲਉ
ਧਰੀਨਾਮਿਲੇਤਰਿਓਨਿਰੰਤਰਿ॥ਗੁਣਗਾਵਹਿਸਨਕਾਦਿਆਦਿਜਨਕਾਦਿਜੁਗਹਲ
ਗਿ॥ਧੰਨਿਧੰਨਿਗੁਰੁਧੰਨਿਜਨਮੁਸਕਯਥੁਭਲੌਜਗਿ॥ਪਾਤਾਲਪੁਰੀਜੈਕਾਰਧੁਨਿਕ

ਬਿੰਜਨ ਕਲ੍ਯ ਵਖਾਣਿਓ ॥ ਤਰਿ ਨਾਮ ਰਸਿਕ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਤੈ ਮਾਣਿਓ ॥੬॥ ਸ
ਤਜੁਗਿ ਤੈ ਮਾਣਿਓ ਛਲਿਓ ਬਲਿ ਬਾਵਨ ਭਾਇਓ ॥ ਤ੍ਰੇਤੈ ਤੈ ਮਾਣਿਓ ਰਾਮੁ ਰਘੁਵੰਸੁ
ਕਹਾਇਓ ॥ ਦੁਆਪੁਰਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਰਾਰਿ ਕੰਸੁ ਕਿਰਤਾਰਥੁ ਕੀਓ ॥ ਉਗ੍ਰਸੈਣ ਕਉ ਰਾਜੁ
ਅਭੈ ਭਗਤਹ ਜਨ ਦੀਓ ॥ ਕਲਿਜੁਗਿ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਅੰਗਦੁ ਅਮਰੁ ਕਹਾਇਓ ॥
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਜੁ ਅਬਿਚਲੁ ਅਟਲੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖਿ ਫੁਰਮਾਇਓ ॥੭॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਰ
ਵਿਦਾਸੁ ਭਗਤ ਜੈਦੇਵ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ॥ ਨਾਮਾ ਭਗਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸਦਾ ਗਾਵਹਿ ਸਮ ਲੋਚਨ ॥ ਭਗ
ਤੁ ਬੇਣਿ ਗੁਣ ਰਵੈ ਸਹਜਿ ਆਤਮ ਰੰਗੁ ਮਾਣੈ ॥ ਜੋਗ ਧਿਆਨਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨਿ ਬਿ
ਨਾ ਪ੍ਰਭ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਸੁਖਦੇਉ ਪਰੀਖ੍ਯਤੁ ਗੁਣ ਰਵੈ ਗੋਤਮ ਰਿਖਿ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ॥
ਕਬਿ ਕਲ੍ਯ ਸੁਜਸੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਨਿਤ ਨਵਤਨੁ ਜਗਿ ਛਾਇਓ ॥੮॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਪਾ
ਇਆਲਿ ਭਗਤ ਨਾਗਾਦਿ ਭੁਯੰਗਮ ॥ ਮਹਾਦੇਉ ਗੁਣ ਰਵੈ ਸਦਾ ਜੋਗੀ ਜਤਿ ਜੰਗਮ ॥
ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਮੁਨਿ ਬਿਆਸੁ ਜਿਨਿ ਬੇਦ ਬ੍ਯਾਕਰਣ ਬੀਚਾਰਿਅ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗੁ
ਣ ਉਚਰੈ ਜਿਨਿ ਹੁਕਮਿ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਵਾਰੀਅ ॥ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁ
ਣ ਨਿਰਗੁਣ ਸਮ ਜਾਣਿਓ ॥ ਜਪੁ ਕਲ੍ਯ ਸੁਜਸੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਸਹਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿ
ਓ ॥੯॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਨਵ ਨਾਥ ਧੰਨਿ ਗੁਰੁ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇਓ ॥ ਮਾਂਧਾਤਾ ਗੁਣ ਰਵੈ ਜੇ
ਨ ਚਕ੍ਰਵੈ ਕਹਾਇਓ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਬਲਿ ਰਾਉ ਸਪਤ ਪਾਤਾਲਿ ਬਸੰਤੌ ॥ ਭਰਥਰਿ
ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਸਦਾ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ਰਹੰਤੌ ॥ ਦੂਰਬਾ ਪਰੂਰਉ ਅੰਗਰੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਗਾਇ
ਓ ॥ ਕਬਿ ਕਲ੍ਯ ਸੁਜਸੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ॥੧੦॥

ਸਵਯੇ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ ੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਧੰਨੁ ਕਰਤਾ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾਰੁ ਕਰਣ ਸਮਰਥੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਧੰਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮਸਤ
ਕਿ ਤੁਮ ਧਰਿਓ ਜਿਨਿ ਹਥੋ ॥ ਤ ਧਰਿਓ ਮਸਤਕਿ ਹਥੁ ਸਹਜਿ ਅਮਿਉ ਵੁਠਉ ਛਜਿ
ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਮੁਨਿ ਬੋਹਿਯ ਅਗਾਜਿ ॥ ਮਾਰਿਓ ਕੰਟਕੁ ਕਾਲੁ ਗਰਜਿ ਧਾਵਤੁ ਲੀ
ਓ ਬਰਜਿ ਪੰਚ ਭੂਤ ਏਕ ਘਰਿ ਰਾਖਿ ਲੇ ਸਮਜਿ ॥ ਜਗੁ ਜੀਤਉ ਗੁਰ ਦੁਆਰਿ ਖੇ

ਲਤਿਸਮਤਸਾਰਿਰਥੁਉਨਮਨਿਲਿਵਰਾਖਿਨਿਰੰਕਾਰਿ॥ਕਹੁਕੀਰਤਿਕਲਸਹਾਰ
ਸਪਤਦੀਪਮਝਾਰਲਹਣਾਜਗਤ੍ਰਗੁਰੁਪਰਸਿਮੁਰਾਰਿ॥੧॥ਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਧਾਰਕਾਲੁਖਖਨਿਉਤਾਰਤਿਮਰਅਗ੍ਯਾਨਜਾਹਿਦਰਸਦੁਆਰਿ॥ਓਇਜੁਸੇ
ਵਹਿਸਬਦੁਸਾਰੁ॥ਗਾਖੜੀਬਿਖਮਕਾਰ॥ਤੇਨਰਭਉਉਤਾਰਿਕੀਏਨਿਰਭਾਰ॥
ਸਤਸੰਗਤਿਸਹਜਸਾਰਿ॥ਜਾਗੀਲੇਗੁਰਬੀਚਾਰਿ॥ਨਿੰਮਰੀਭੂਤਸਦੀਵਪਰ
ਮਪਿਆਰਿ॥ਕਹੁਕੀਰਤਿਕਲਸਹਾਰਸਪਤਦੀਪਮਝਾਰਿ॥ਲਹਣਾਜਗਤ੍ਰਗੁ
ਰੁਪਰਸਿਮੁਰਾਰਿ॥੨॥ਤੈਤਉਦ੍ਰਿੜ੍ਹਿਓਨਾਮੁਅਪਾਰੁ॥ਬਿਮਲਜਾਸੁਬਿਥਾਰੁ॥
ਸਾਧਿਕਸਿਧਸੁਜਨਜੀਆਕੋਅਧਾਰ॥ਤੂੰਤਾਜਨਕਰਾਜਾਅਉਤਾਰੁ॥ਸਬਦੁਸੰ
ਸਾਰਿਸਾਰੁ॥ਰਹਹਿਜਗਤ੍ਰਜਲਪਦਮਬੀਚਾਰ॥ਕਲਿਪਤਰੁਰੋਗਬਿਦਾਰੁ॥ਸੰਸਾਰਤਾਪ
ਨਿਵਾਰੁ॥ਆਤਮਾਤ੍ਰਿਬਿਧਿਤੇਰੈਏਕਲਿਵਤਾਰ॥ਕਹੁਕੀਰਤਿਕਲਸਹਾਰਸਪਤਦੀਪਮ
ਝਾਰ॥ਲਹਣਾਜਗਤ੍ਰਗੁਰੁਪਰਸਿਮੁਰਾਰਿ॥੩॥ਤੈਤਾਹਦਰਥਿਪਾਇਓਮਾਨੁ॥ਸੇਵਿਆਗੁਰੁ
ਪਰਵਾਨੁ॥ਸਾਧਿਅਜਗਰੁਜਿਨਿਕੀਆਉਨਮਾਨੁ॥ਹਰਿਹਰਿਦਰਸਸਮਾਨਿ॥ਆਤਮਾਵੰ
ਤਗਿਆਨਾ॥ਜਾਣੀਅਅਕਲਗਤਿਗੁਰਪਰਵਾਨਾ॥ਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਅਚਲਠਾਣਬਿ
ਮਲਬੁਧਿਸੁਥਾਨ॥ਪਹਿਰਿਸੀਲਸਨਾਹੁਸਕਤਿਬਿਦਾਰਿ॥ਕਹੁਕੀਰਤਿਕਲਸਹਾਰਸਪ
ਤਦੀਪਮਝਾਰ॥ਲਹਣਾਜਗਤ੍ਰਗੁਰੁਪਰਸਿਮੁਰਾਰਿ॥੪॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਰਤਤਮਹਰਨਦਹ
ਨਅਘਪਾਪਬਿਨਾਸਨ॥ਲੋਭੁਮੋਹੁਵਸਿਕਰਣਸਰਣਜਾਚਿਕਪ੍ਰਤਿਪਾਲਣ॥ਆਤਮਰਤ
ਸੰਗ੍ਰਹਣਕਹਣਅੰਮ੍ਰਿਤਕਲਢਾਲਣ॥ਸਤਿਗੁਰੂਕਲਸਤਿਗੁਰੁਤਿਲਕੁਸਤਿਲਾਗੈ
ਸੋਪੈਤਰੈ॥ਗੁਰੁਜਗਤਫਿਰਣਸੀਹਅੰਗਰਉਰਾਜੁਜੋਗੁਲਹਣਾਕਰੈ॥੫॥ਸਦਾਅਕਲ
ਲਿਵਰਹੈਕਰਨਸਿਉਇਛਾਚਾਰਹ॥ਦ੍ਰੁਮਸਪੂਰਜਿਉਨਿਵੈਖਵੈਕਸੁਬਿਮਲਬੀਚਾਰ
ਹ॥ਇਹੈਤਤੁਜਾਣਿਓਸਰਬਗਤਿਅਲਖੁਬਿਡਾਣੀ॥ਸਹਜਭਾਇਸੰਚਿਓਕਿਰਣਿਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਕਲਬਾਣੀ॥ਗੁਰਗਮਿਪ੍ਰਮਾਣੁਤੈਪਾਇਓਸਤੁਸੰਤੋਖੁਗ੍ਰਾਹਜਿਲਯਉ॥ਹਰਿਪਰ
ਸਿਓਕਲੁਸਮੁਲਵੈਜਨਦਰਸਨੁਲਹਣੇਭਯਉ॥ਮਨਿਬਿਸਾਸੁਪਾਇਓਗਹਰਿਗਹੁ
੬॥

ਦਰਥਿਦੀਓਗਰਲਨਾਸੁਤਨਿਨਠਯੋਅਮਿਉਅੰਤਰਗਤਿਪੀਓ॥ਰਿਦਿਬਿਗਾਸੁ
ਜਾਗਿਓਅਲਖਕਲਿਧਰੀਜੁਗੰਤਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਹਜਸਮਾਧਿਰਵਿਓਸਾਮਾਨਿ
ਨਿਰੰਤਰਿ॥ਉਦਾਰਉਚਿਤਦਾਰਿਦਹਰਨਪਿਖੰਤਿਹਕਲਮਲਤ੍ਰਸਨ॥[illegible]
[illegible]ਸਦਰੰਗਿਸਹਜਿਕਲੁਉਚਰੈ॥
ਜਸੁਜੰਪਉਲਹਣੇਰਸਨਾ॥੭॥ਨਾਮੁਅਉਖਧੁਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਅਰੁਨਾਮੁਸਮਾਧਿ
ਸੁਖੁਸਦਾਨਾਮਨੀਸਾਣੁਸੋਹੈ॥ਰੰਗਿਰਤਉਨਾਮਸਿਉਕਲਨਾਮੁਸੁਰਿਨਰਹਬੋਹੈ॥
ਨਾਮਪਰਸੁਜਿਨਿਪਾਇਓਸਤੁਪ੍ਰਗਟਿਓਰਵਿਲੋਇ॥ਦਰਸਨਿਪਰਸਿਐਗੁਰੂਕੈਅਠ
ਸਠਿਮਜਨੁਹੋਇ॥੮॥ਸਚੁਤੀਰਥੁਸਚੁਇਸਨਾਨੁਅਰੁਭੋਜਨੁਭਾਉਸਚੁਸਦਾਸਚੁਭਾ
ਖੰਤੁਸੋਹੈ॥ਸਚੁਪਾਇਓਗੁਰਸਬਦਿਸਚੁਨਾਮੁਸੰਗਤੀਬੋਹੈ॥ਜਿਸੁਸਚੁਸੰਜਮੁਵਰਤੁਸ
ਚੁਕਬਿਜਨਕਲਵਖਾਣੁ॥ਦਰਸਨਿਪਰਸਿਐਗੁਰੂਕੈਸਚੁਜਨਮੁਪਰਵਾਣੁ॥੯॥
ਅਮਿਅਦ੍ਰਿਸਟਿਸੁਭਕਰੈਹਰੈਅਘਪਾਪਸਕਲਮਲ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਰੁਲੋਭਮੋਹਵ
ਸਿਕਰੈਸਭੈਬਲ॥ਸਦਾਸੁਖੁਮਨਿਵਸੈਦੁਖੁਸੰਸਾਰਹਖੋਵੈ॥ਗੁਰੁਨਵਨਿਧਿਦਰੀਆਉਜ
ਨਮਹਮਕਾਲਖਧੋਵੈ॥ਸੁਕਹੁਟਲਗੁਰੁਸੇਵੀਐਅਹਿਨਿਸਿਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਦਰ
ਸਨਿਪਰਸਿਐਗੁਰੂਕੈਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਜਾਇ॥੧੦॥੨੦॥

ਸਵਯੇਮਹਲੇਤੀਜੇਕੇ॥੩॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੋਈਪੁਰਖੁਸਿਵਰਿਸਾਚਾਜਾਕਾਇਕੁਨਾਮੁਅਛਲੁਸੰਸਾਰੇ॥ਜਿਨਿਭਗਤਭਵ
ਜਲਤਾਰੇਸਿਮਰਹੁਸੋਈਨਾਮੁਪਰਧਾਨੁ॥ਤਿਤੁਨਾਮਿਰਸਿਕੁਨਾਨਕੁਲਹਣਾਥਪਿ
ਓਜੇਨਸ੍ਰਬਸਿਧੀ॥ਕਵਿਜਨਕਲਸਬੁਧੀਕੀਰਤਿਜਨਅਮਰਦਾਸਬਿਸਤਰੀਯਾ॥
ਕੀਰਤਿਰਵਿਕਿਰਣਿਪ੍ਰਗਟਿਸੰਸਾਰਹ॥ਸਾਖਤਰੋਵਰਮਵਲਸਰਾ॥ਉਤਰਿਦਖਣਿ
ਹਿਪੁਬਿਅਰੁਪਛਮਿਜੈਜੈਕਾਰੁਜਪੰਥਿਨਰਾ॥ਹਰਿਨਾਮੁਰਸਨਿਗੁਰਮੁਖਿਬਰਦਾ
ਇਓਉਲਟਿਗੰਗਪਸਚਮਿਧਰੀਆ॥ਸੋਈਨਾਮੁਅਛਲੁਭਗਤਹਭਵਤਾਰਣੁ

ਅਮਰਦਾਸਗੁਰਕਉਫੁਰਿਆ॥੧॥ਸਿਮਰਹਿਸੋਈਨਾਮੁਜਖੵਅਰੁਕਿੰਨਰਸਾਧਿ
ਕਸਿਧਸਮਾਧਿਹਰਾ॥ਸਿਮਰਹਿਨਖੵਤ੍ਰਅਵਰਧ੍ਰੂਮੰਡਲਨਾਰਦਾਦਿਪ੍ਰਹਲਾਦਿ
ਵਰਾ॥ਸਸੀਅਰੁਅਰੁਸੂਰੁਨਾਮੁਉਲਾਸਹਿਸੈਲਲੋਅਜਿਨਿਉਧਰਿਆ॥ਸੋਈ
ਨਾਮੁਅਛਲੁਭਗਤਹਭਵਤਾਰਣੁਅਮਰਦਾਸਗੁਰਕਉਫੁਰਿਆ॥੨॥ਸੋਈਨਾਮੁ
ਸਿਵਰਿਨਵਨਾਥਨਿਰੰਜਨੁਸਿਵਸਨਕਾਦਿਸਮੁਧਰਿਆ॥ਚਵਰਾਸੀਹਸਿਧਬੁਧਜਿ
ਤੁਰਾਤੇਅੰਬਰੀਕਭਵਜਲੁਤਰਿਆ॥ਉਧਉਅਕ੍ਰੂਰੁਤਿਲੋਚਨੁਨਾਮਾਕਲਿਕ
ਬੀਰਕਿਲਵਿਖਹਰਿਆ॥ਸੋਈਨਾਮੁਅਛਲੁਭਗਤਹਭਵਤਾਰਣੁਅਮਰਦਾਸ
ਗੁਰਕਉਫੁਰਿਆ॥੩॥ਜਿਤੁਨਾਮਿਲਾਗੇਤੇਤੀਸਧਿਆਵਹਿਜਤੀਤਪੀਸੁਰਮ
ਨਿਵਸਿਆ॥ਸੋਈਨਾਮੁਸਿਮਰਿਗੰਗੇਉਪਿਤਾਮਹਚਰਣਚਿਤਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਿਆ॥
ਜਿਤੁਨਾਮਿਗੁਰੂਗੰਭੀਰਗਰੂਅਮਤਿਸਤਕਰਿਸੰਗਤਿਉਧਰੀਆ॥ਸੋਈਨਾਮੁਅ
ਛਲੁਭਗਤਹਭਵਤਾਰਣੁਅਮਰਦਾਸਗੁਰਕਉਫੁਰਿਆ॥੪॥ਨਾਮਕਿਤਿਸੰਸਾ
ਰਿਕਿਰਣਰਵਿਸੁਰਤਰਸਾਖਹ॥ਉਤਰਿਦਖਿਣਿਪੁਬਿਦੇਸਿਪਸ੍ਚਮਿਜਸੁਭਾਖ
ਹ॥ਜਨਮੁਤਇਹੁਸਕਯਥੁਜਿਤੁਨਾਮੁਹਰਿਰਿਦੈਨਿਵਾਸੈ॥ਸੁਰਿਨਰਗਣਗੰਧ੍ਰਬ
ਛਿਅਦਰਸਨਆਸਾਸੈ॥ਭਲਉਪ੍ਰਸਿਧੁਤੇਜੋਤਨੌਕਲੵਜੋੜਿਕਰਧੵਾਇਅਓ॥ਸੋ
ਈਨਾਮੁਭਗਤਭਵਜਲਹਰਣੁਗੁਰਅਮਰਦਾਸਤੈਪਾਇਓ॥੫॥ਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਦੇ
ਵਤੇਤੀਸਅਰੁਸਾਧਿਕਸਿਧਨਰਨਾਮਿਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਧਾਰੇ॥ਜਹਨਾਮੁਸਮਾਧਿਓ
ਹਰਖੁਸੋਗੁਸਮਕਰਿਸਹਾਰੇ॥ਨਾਮੁਸਿਰੋਮਣਿਸਰਬਮੈਭਗਤਰਹੇਲਿਵਧਾਰਿ॥ਸੋ
ਈਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਅਮਰਗੁਰਤੁਸਿਦੀਓਕਰਤਾਰਿ॥੬॥ਸਤਿਸੂਰਉਸੀਲੁਬਲਵੰਤੁਸਤਭਾ
ਇਸੰਗਤਿਸਘਨਗਰੂਅਮਤਿਨਿਰਵੈਰਿਲੀਣਾ॥ਜਿਸੁਧੀਰਜੁਧੁਰਿਧਵਲੁਧੁਜਾ
ਸੇਤਿਬੈਕੁੰਠਬੀਣਾ॥ਪਰਸਹਿਸੰਤਪਿਆਰੁਜਿਹਕਰਤਾਰਹਸੰਜੋਗੁ॥ਸਤਿਗੁਰੂਸੇ
ਵਿਸੁਖੁਪਾਇਓਅਮਰਿਗੁਰਿਕੀਤਉਜੋਗੁ॥੭॥ਨਾਮੁਨਾਵਣੁਨਾਮਰਸਖਾਣੁਅਰੁ
ਭੋਜਨੁਨਾਮਰਸੁਸਦਾਚਾਯਮੁਖਿਮਿਸ੍ਟਬਾਣੀ॥ਧਨਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਓਜਿਸੁਪਸਾਇ
ਗਤਿਅਗਮਜਾਣੀ॥ਕੁਲਸੰਬੂਹਸਮੁਧਰੇਪਾਯਉਨਾਮਨਿਵਾਸੁ॥ਸਕਯਥੁਜਨ

ਮੁਕਲੵੁਚਰੈਗੁਰਪਰਸਿਓਅਮਰੁਪ੍ਰਗਾਸੁ॥੮॥ਬਾਰਿਜੁਕਰਿਦਾਹਿਣੈਸਿਧਿਸਨਮੁਖੁ
ਮੁਖੁਜੋਵੈ॥ਰਿਧਿਬਸੈਬਾਂਵਾਂਗਿਜੁਤੀਨਿਲੋਕਾਂਤਰਮੋਹੈ॥ਰਿਦੈਬਸੈਅਕਹੀਉਸੋਇ
ਰਸੁਤਿਨਹੀਜਾਤਉ॥ਮੁਖਹੁਭਗਤਿਉਚਰੈਅਮਰੁਗੁਰੁਇਤੁਰੰਗਿਰਾਤਉ॥ਮਸਤਕਿ
ਨੀਸਾਣੁਸਚਉਕਰਮੁਕਲੵਜੋੜਿਕਰਿਧੵਾਇਅਉ॥ਪਰਸਿਓਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰਤਿਲ
ਕੁਸਰਬਇਛਤਿਨਿਪਾਇਓ॥੯॥ਚਰਣਤਪਰਸਸਕਿਯਥਚਰਣਗੁਰਅਮਰਪ
ਵਲਿਰਯ॥ਹਥਤਪਰਸਸਕਿਯਥਹਥਲਗਹਿਗੁਰਅਮਰਪਯ॥ਜੀਹਤਪਰਸ
ਸਕਿਯਥਜੀਹਗੁਰਅਮਰੁਭਣਿਜੈ॥ਨੈਣਤਪਰਸਸਕਯਥਨੈਣਗੁਰੁਅਮਰੁਪਿਖਿਜੈ
ਸ੍ਰਵਣਤਪਰਸਸਕਿਯਥਸ੍ਰਵਣਗੁਰਅਮਰੁਸੁਣਿਜੈ॥ਸਕਯਥੁਸੁਹੀਉਜਿਤੁਹੀਅ
ਬਸੈਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸੁਨਿਜਜਗਤਪਿਤਾ॥ਸਕਯਥੁਸੁਸਿਰੁਜਾਲਪੁਭਣੈਜੁਸਿਰੁ
ਨਿਵੈਗੁਰਅਮਰਨਿਤ॥੧੦॥ਤਿਨਰਦੁਖਨਹਭੁਖਤਿਨਰਨਿਧਨਨਹੁਕਹੀਅਹਿ॥ਤਿ
ਨਰਸੋਕੁਨਹੁਹੁਐਤਿਨਰਸੇਅੰਤੁਨਲਹੀਅਹਿ॥ਤਿਨਰਸੇਵਨਹੁਕਰਹਿਤਿਨਰਸ
ਯਸਹਸਸਮਪਹਿ॥ਤਿਨਰਦੁਲੀਚੈਬਹਹਿਤਿਨਰਉਥਪਿਬਿਥਪਹਿ॥ਸੁਖੁਲ
ਹਹਿਤਿਨਰਸੰਸਾਰਮਹਿਅਭੈਪਟੁਰਿਪਮਧਿਤਿਹ॥ਸਕਯਥਤਿਨਰਜਾਲਪੁਭਣੈਗੁਰ
ਅਮਰਦਾਸੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁਜਿਹ॥੧੧॥ਤੈਂਪੜਿਅਉਇਕੁਮਨਿਧਰਿਅਉਇਕੁਕਰਿਇ
ਕੁਪਛਾਣਿਓ॥ਨੈਣਿਬਯਣਿਮੁਹਿਇਕੁਇਕੁਦੁਹੁਠਾਇਨਜਾਣਿਓ॥ਸੁਪਨਿਇ
ਕੁਪਰਤਖਿਇਕੁਇਕਸਮਹਿਲੀਣਉ॥ਤੀਸਇਕੁਅਰੁਪੰਜਿਸਿਧੁਪੈਤੀਸਨਖੀਣ
ਉ॥ਇਕਹੁਜਿਲਾਖੁਲਖਹੁਅਲਖੁਹੈਇਕੁਇਕੁਕਰਿਵਰਨਿਅਉ॥ਗੁਰਅਮ
ਰਦਾਸੁਜਾਲਪੁਭਣੈਤੂਇਕੁਲੋੜਹਿਇਕੁਮੰਨਿਅਉ॥੩॥੧੨॥ਜਿਮਤਿਗਹੀਜੈ
ਦੇਵਿਜਿਮਤਿਨਾਮੈਸੰਮਾਣੀ॥ਜਿਮਤਿਤ੍ਰਿਲੋਚਨਚਿਤਿਭਗਤਕੰਬੀਰਹਿਜਾਣੀ
ਰੁਕਮਾਂਗਦਕਰਤੂਤਿਰਾਮੁਜੰਪਹੁਨਿਤਭਾਈ॥ਅੰਬਰੀਕਿਪ੍ਰਹਲਾਦਿਸਰਣਿਗੋਬਿੰਦ
ਗਤਿਪਾਈ॥ਤੈਂਲੋਭੁਕ੍ਰੋਧੁਤ੍ਰਿਸਨਾਤਜੀਸੁਮਤਿਜਲੵਜਾਣੀਜੁਗਤਿ॥ਗੁਰਅਮ
ਰਦਾਸੁਨਿਜਭਗਤੁਹੈਦੇਖਿਦਰਸੁਪਾਵਉਮੁਕਤਿ॥੪॥੧੩॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਪਰਸੀ
ਐਪੁਹਮਿਪਾਤਿਕਬਿਨਾਸਹਿ॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਪਰਸੀਐਸਿਧਸਾਧਿਕਆਸਾਸ

ਹਿ ॥ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸੁ ਪਰਸੀਐ ਧਿਆਨੁ ਲਹੀਐ ਪਉ ਮੁਕਿਹਿ ॥ ਗੁਰੁ ਅਮਰਦਾਸੁ ਪਰਸੀ
ਐ ਅਭਉ ਲਭੈ ਗਉ ਚੁਕਿਹਿ ॥ ਇਕੁ ਬਿੰਨਿ ਦੁਗਣ ਜੁ ਤਉ ਰਹੈ ਜਾ ਸੁਮੰਤ੍ਰਿ ਮਾਨਵਹਿ
ਲਹਿ ॥ ਜਾਲਪਾ ਪਦਾਰਥ ਇਤੜੇ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸਿ ਡਿਠੈ ਮਿਲਹਿ ॥੫॥੧੪॥ ਸਚੁ ਨਾ
ਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ਸੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਨਾਨਕਿ ਸੰਗ੍ਰਹਿਅਉ ॥ ਤਾ ਤੇ ਅੰਗਦੁ ਲਹਣਾ ਪ੍ਰਗਟਿ ਤਾਸੁ ਚਰਣ
ਹ ਲਿਵ ਰਹਿਅਉ ॥ ਤਿਤੁ ਕੁਲਿ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸੁ ਆਸਾ ਨਿਵਾਸੁ ਤਾਸੁ ਗੁਣ ਕਵਣ ਵ
ਖਾਣਉ ॥ ਜੋ ਗੁਣ ਅਲਖ ਅਗੰਮ ਤਿਨਹ ਗੁਣ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਉ ॥ ਬੋਹਿਥਉ ਬਿਧਾਤੈ
ਨਿਰਮਯੌ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਕੁਲ ਉਧਰਣ ॥ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਕੀਰਤੁ ਕਹੈ ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ
ਤੁਅ ਪਾ ਸਰਣ ॥੧॥੧੫॥ ਆਪਿ ਨਰਾਇਣੁ ਕਲਾ ਧਾਰਿ ਜਗ ਮਹਿ ਪਰਵਰਿਅਉ ॥
ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਆਕਾਰੁ ਜੋਤਿ ਜਗ ਮੰਡਲਿ ਕਰਿਅਉ ॥ ਜਹ ਕਹ ਤਹ ਭਰਪੂਰੁ ਸਬਦੁ ਦੀ
ਪਕਿ ਦੀਪਾਯਉ ॥ ਜਿਹ ਸਿਖਹ ਸੰਗ੍ਰਹਿਓ ਤਤੁ ਹਰਿ ਚਰਣ ਮਿਲਾਯਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕੁਲਿ
ਨਿੰਮਲੁ ਅਵਤਰਿਓ ਅੰਗਦ ਲਹਣੇ ਸੰਗਿ ਹੁਅ ॥ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਤਾਰਣ ਤਰਣ
ਜਨਮ ਜਨਮ ਪਾ ਸਰਣਿ ਤੁਅ ॥੨॥੧੬॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਪਿਖਿ ਦਰਸਨੁ ਗੁਰ ਸਿਖ
ਹ ॥ ਸਰਣਿ ਪਰਹਿ ਤੇ ਉਬਰਹਿ ਛੋਡਿ ਜਮ ਪੁਰ ਕੀ ਲਿਖਹ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਭਰਪੂਰੁ
ਰਿਦੈ ਉਚਰੈ ਕਰਤਾਰੈ ॥ ਗੁਰੁ ਗਉਹਰੁ ਦਰੀਆਉ ਪਲਕ ਡੁਬੰਤ ਹ ਤਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ
ਕੁਲਿ ਨਿੰਮਲੁ ਅਵਤਰਿਓ ਗੁਣ ਕਰਤਾਰੈ ਉਚਰੈ ॥ ਗੁਰੁ ਅਮਰਦਾਸੁ ਜਿਨ੍ਹ ਸੇਵਿਅਉ
ਤਿਨ ਦੁਖੁ ਦਰਿਦ੍ਰੁ ਪਰਹਰਿ ਪਰੈ ॥੩॥੧੭॥ ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਉ ਅਰਦਾਸਿ ਕਹਉ ਪਰੁ ਕਹਿ
ਭਿ ਨ ਸਕਉ ॥ ਸਰਬ ਚਿੰਤ ਤੁਝੁ ਪਾਸਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਉ ਤਕਉ ॥ ਤੇਰੈ ਹੁਕਮਿ ਪਵੈ ਨੀ
ਸਾਣੁ ਤਉ ਕਰਉ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਜਬ ਗੁਰੁ ਦੇਖੈ ਸੁਭ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਮੁਖਿ ਮੇ
ਵਾ ॥ ਅਗਮ ਅਲਖ ਕਾਰਣ ਪੁਰਖ ਜੋ ਫੁਰਮਾਵਹਿ ਸੋ ਕਹਉ ॥ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਕਾਰ
ਣ ਕਰਣ ਜਿਵ ਤੂ ਰਖਹਿ ਤਿਵ ਰਹਉ ॥੪॥੧੮॥ ਗੁਰੁ ਗਿਆਨੁ ਅਰੁ ਧਿਆਨੁ ਤਤ
ਸਿਉ ਤਤੁ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਸਚਿ ਸਚੁ ਜਾਣੀਐ ਇਕ ਚਿਤਹਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਵਸਿ
ਕਰੈ ਪਵਣੁ ਉਡੰਤ ਨ ਧਾਵੈ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੈ ਵਸੈ ਦੇਸਿ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਬੀਚਾਰੁ ਪਾਵੈ ॥ ਕ
ਲਿ ਮਾਹਿ ਰੂਪੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਸੋ ਜਾਣੈ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਅਉ ॥ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਉ ਸੋਇ

ਭਿਖਾਕਹੈਸਤਜਾਸਗਿਦਮਨੁਦੀਅਉ॥੧੯॥ਰਹਿਓਸੰਤਹਉਟੋਲਿਸਾਧਬਹੁਤੇਰੇ
ਡਿਠੇ॥ਸੰਨਿਆਸੀਤਪਸੀਅਹਮੁਖਹੁਏਪੰਡਿਤਮਿਠੇ॥ਬਰਸੁਏਕੁਹਉਫਿਰਿਓਕਿ
ਨੈਨਹੁਪਰਚਉਲਾਇਓ॥ਕਹਤਿਅਹਕਹਤੀਸੁਣੀਰਹਤਕੋਖੁਸੀਨਆਇਓ॥ਹਰਿ
ਨਾਮੁਛੋਡਿਦੂਜੈਲਗੇਤਿਨਕੇਗੁਣਹਉਕਿਆਕਹਉ॥ਗੁਰੁਦਯਿਮਿਲਾਇਓਭਿ
ਖਿਆਜਿਵਤੂਰਖਹਿਤਿਵਰਹਉ॥੨੦॥ਪਹਿਰਿਸਮਾਧਿਸਨਾਹੁਗਿਆਨਿਹੈ
ਆਸਣਿਚੜਿਅਉ॥ਧ੍ਰੰਮਧਨਖੁਕਰਿਗਹਿਓਭਗਤਸੀਲਹਸਰਿਲੜਿਅਉ
ਭੈਨਿਰਭਉਹਰਿਅਟਲੁਮਨਿਸਬਦਿਗੁਰਨੇਜਾਗਡਿਓ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭੁਮੋਹੁਅਪ
ਤੁਪੰਚਦੂਤਬਿਖੰਡਿਓ॥ਭਲਉਭੂਹਾਲੁਤੇਜੋਤਨੋਨ੍ਰਿਪਤਿਨਾਥੁਨਾਨਕਬਰਿ॥ਗੁਰਅਮ
ਰਦਾਸਸਚੁਸਲ੍ਭਣਿਤੈਦਲੁਜਿਤਉਇਵਜੁਧੁਕਰਿ॥੨੧॥ਘਨਹਰਬੂੰਦਬਸੁਅਰੋ
ਮਾਵਲਿਕੁਸਮਬਸੰਤਗਨੰਤਨਆਵੈ॥ਰਵਿਸਸਿਕਿਰਣਿਉਦਰੁਸਾਗਰਕੋਗੰਗਤਰੰ
ਗਅੰਤੁਕੋਪਾਵੈ॥ਰੁਦ੍ਰਧਿਆਨਗਿਆਨਸਤਿਗੁਰਕੇਕਬਿਜਨਭਲ੍ਉਨਹਜੋਗਾਵੈ॥ਭ
ਲੇਅਮਰਦਾਸਗੁਣਤੇਰੇਤੇਰੀਉਪਮਾਤੋਹਿਬਨਿਆਵੈ॥੨੨॥ ੯੨॥

ਸਵਯੇਮਹਲੇ॥੪॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਇਕਮਨਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਧਿਆਵਉ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਗੁਣਸਦਗਾਵਉ॥ਗੁਣਗਾ
ਵਤਮਨਿਹੋਇਬਿਗਾਸਾ॥ਸਤਿਗੁਰਪੂਰਿਜਨਕੀਆਸਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਪਰਮਪਦੁ
ਪਾਇਓ॥ਅਬਿਨਾਸੀਅਬਿਗਤੁਧਿਆਇਓ॥ਤਿਸੁਭੇਟੇਦਾਰਿਦ੍ਰੁਨਚੰਪੈ॥ਕਲ੍
ਸਹਾਰੁਤਾਸੁਗੁਣਜੰਪੈ॥ਜੰਪਉਗੁਣਬਿਮਲਸੁਜਨਜਨਕੇਰੇਅਮਿਅਨਾਮੁਜਾਕਉਫੁਰਿ
ਆ॥ਇਨਿਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਬਦਰਸੁਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਉਰਿਧਾਰਿਆ॥ਹਰਿ
ਨਾਮਰਸਿਕੁਗੋਬਿੰਦਗੁਣਗਾਹਕੁਚਾਹਕੁਤਤਸਮਤਸਰੇ॥੧॥ਛੁਟਤਪਰਵਾਹਅ
ਮਿਅਅਮਰਾਪਦਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੋਵਰਸਦਭਰਿਆ॥ਤੇਪੀਵਹਿਸੰਤਕਰਹਿਮਨਿਮਜਨੁਪੁ
ਬਜਿਨਹੁਸੇਵਾਕਰੀਆ॥ਤਿਨਭਉਨਿਵਾਰਿਅਨਭੈਪਦੁਦੀਨਾਸਬਦਮਾਤ੍ਰਤੇਉਧਰਧ
ਰੇ॥ਕਵਿਕਲ੍ਠਕੁਰਹਰਦਾਸਤਨੇਗੁਰਰਾਮਦਾਸਸਰਅਭਰਭਰੇ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਮਤਿ

ਗੁਰੁਬਿਮਲਸਤਸੰਗਤਿਆਤਮਰੰਗਚਲੂਲੁਲੁਕਾਇਆ॥ਜਾਗ੍ਯ੍ਯਾਮਨਿਕਵਲੁਸਹ
ਜਿਪਰਗਾਸ੍ਯ੍ਯਾਅਭੈਨਿਰੰਜਨੁਘਰਹਿਲਹਾ॥ਸਤਿਗੁਰਿਦਇਆਲਿਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜ੍ਹ
ਇਆਤਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਵਸਿਪੰਚਕਰੇ॥ਕਵਿਕਲ੍ਯ੍ਯਠਕੁਰਹਰਦਾਸਤਨੇਗੁਰਰਾਮਦਾ
ਸਸਰਅਭਰਭਰੇ॥੩॥ਅਨਭਉਉਨਮਾਨਿਅਕਲਲਿਵਲਾਗੀਪਾਰਸੁਭੇਟਿਆ
ਸਹਜਘਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਯਾਭਗਤਿਭਾਇਭੰਡਾਰਭਰੇ॥ਮੇਟਿ
ਆਜਨਮਾਂਤੁਮਰਣਭਉਭਾਗਾਚਿਤੁਲਾਗਾਸੰਤੋਖਸਰੇ॥ਕਵਿਕਲ੍ਯ੍ਯਠਕੁਰਹਰਿਦਾਸਤ
ਨੇਗੁਰਰਾਮਦਾਸਸਰਅਭਰਭਰੇ॥੪॥ਅਭਰਭਰੇਪਾਯਉਅਪਾਰੁਰਿਦਅੰਤਰਿਧਾਰਿ
ਓ॥ਦੁਖਭੰਜਨੁਆਤਮਪ੍ਰਬੋਧੁਮਨਿਤਤੁਬੀਚਾਰਿਓ॥ਸਦਾਚਾਇਹਰਿਭਾਇਪ੍ਰੇਮਰਸੁ
ਆਪੇਜਾਣਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਪਰਸਾਦਿਸਹਜਸੇਤੀਰੰਗੁਮਾਣਇ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਸਾਦਿਅੰ
ਗਦਸੁਮਤਿਗੁਰਿਅਮਰਿਅਮਰੁਵਰਤਾਇਓ॥ਗੁਰਰਾਮਦਾਸਕਲ੍ਯ੍ਯੁਚਰੈਤੈਂਅਟਲੁਅ
ਮਰੁਪਦੁਪਾਇਓ॥੫॥ਸੰਤੋਖਸਰੋਵਰਿਬਸੈਅਮਿਅਰਸੁਰਸਨਪ੍ਰਕਾਸੈ॥ਮਿਲਤਸਾਂ
ਤਿਉਪਜੈਦੁਰਤੁਦੂਰੰਤਰਿਨਾਸੈ॥ਸੁਖਸਾਗਰੁਪਾਇਅਉਦਿੰਤੁਹਰਿਮਗਿਨਹੁਟੈ॥ਸੰਜ
ਮੁਸਤੁਸੰਤੋਖੁਸੀਲਸੰਨਾਹੁਮਫੁਟੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪ੍ਰਮਾਣੁਬਿਧਨੈਸਿਰਉਜਗਿਜਸਤੂਰੁਬਜਾ
ਇਓ॥ਗੁਰਰਾਮਦਾਸਕਲ੍ਯ੍ਯੁਚਰੈਤੈਅਭੈਅਮਰਪਦੁਪਾਇਅਉ॥੬॥ਜਗੁਜਿਤਉਸਤਿ
ਗੁਰਪ੍ਰਮਾਣਿਮਨਿਏਕੁਧਿਆਯਉ॥ਧਨਿਧਨਿਸਤਿਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਜਿਨਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾ
ਯਉ॥ਨਵਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਰਿਧਿਸਿਧਿਤਾਕੀਦਾਸੀ॥ਸਹਜਸਰੋਵਰੁਮਿਲਿਓਪੁਰਖੁ
ਭੇਟਿਓਅਬਿਨਾਸੀ॥ਆਦਿਲੇਭਗਤਜਿਤੁਲਗਿਤਰੇਸੋਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਅਉ॥
ਗੁਰਰਾਮਦਾਸਕਲ੍ਯ੍ਯੁਚਰੈਤੈਹਰਿਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥੁਪਾਇਅਉ॥੭॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਪਰਵਾਹ
ਪ੍ਰੀਤਿਪੁਬਲੀਨਹੁਟਇ॥ਸਤਿਗੁਰਸਬਦੁਅਥਾਹੁਅਮਿਅਧਾਰਰਸੁਗੁਟਇ॥ਮਤਿ
ਮਾਤਾਸੰਤੋਖੁਪਿਤਾਸਰਿਸਹਜਸਮਾਯਉ॥ਆਜੋਨੀਸੰਭਵਿਅਉਜਗਤਗੁਰਬਚਨਿਤ
ਰਾਯਉ॥ਅਬਿਗਤਅਗੋਚਰੁਅਪਰਪਰੁਮਨਿਗੁਰਸਬਦੁਵਸਾਇਅਉ॥ਗੁਰਰਾ
ਮਦਾਸਕਲ੍ਯ੍ਯੁਚਰੈਤੈਜਗਤਉਧਾਰਣੁਪਾਇਅਉ॥੮॥ਜਗਤਉਧਾਰਣੁਨਵਨਿਧਾਨੁਭ
ਗਤਹਭਵਤਾਰਣੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬੂੰਦਹਰਿਨਾਮੁਬਿਸੁਕੀਬਿਖੈਨਿਵਾਰਣੁ॥ਸਹਜਤਰੋ

ਦ੍ਰਿਗਫਲਿਲਗਿਆਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਲਾਗੇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਈਅਤਿਧੰਨਿਤੇਜ
ਨਬਡਭਾਗੇ॥ਤੇਮੁਕਤੇਭਏਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਮਨਿਗੁਰਪਰਚਾਪਾਇਅਉ॥ਗੁਰਰਾ
ਮਦਾਸੁਕਲੁਚਰੈਂਤੈਂਸਬਦੁਨੀਸਾਨੁਬਜਾਇਅਉ॥੯॥ਸੇਜਸਧਾਸਹਜੁਛਾਵਾਣੁ
ਸੰਤੋਖੁਸਰਾਇਚਉਸਦਾਸੀਲਸੰਨਾਹੁਸੋਹੈ॥ਗੁਰਸਬਦਿਸਮਾਚਰਿਓਨਾਮੁਟੇਕ
ਸੰਗਾਦਿਬੋਹੈ॥ਅਜੋਨੀਉਭਲੁਅਮਲੁਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿਨਿਵਾਸੁ॥ਗੁਰਰਾਮਦਾ
ਸਕਲੁਚਰੈਤੁਅਸਹਜਸਰੋਵਰਿਬਾਸੁ॥੧੦॥ਗੁਰੂਜਿਨਕਉਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁਨਾਮੁਹਰਿ
ਰਿਦੈਨਿਵਾਸੈ॥ਜਿਨਕਉਗੁਰੂਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁਦੁਰਤੁਦੂਰੰਤਰਿਨਾਸੈ॥ਗੁਰੂਜਿਨਕਉਸੁਪ੍ਰਸੰ
ਨੁਮਾਨੁਅਭਿਮਾਨੁਨਿਵਾਰੈ॥ਜਿਨਕਉਗੁਰੂਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁਸਬਦਿਲਗਿਭਵਜਲੁਤਾ
ਰੈ॥ਪਰਚਉਪ੍ਰਮਾਣੁਗੁਰਪਾਇਅਉਤਿਨਸਕਯਥਉਜਨਮੁਜਗਿ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਸਰਣਿ
ਭਜੁਕਲ੍ਯਕਬਿਭੁਗਤਿਮੁਕਤਿਸਭਗੁਰੂਲਗਿ॥੧੧॥ਸਤਿਗੁਰਿਖੇਮਾਤਾਣਿਆ
ਜੁਗਜੂਥਸਮਾਣੇ॥ਅਨਭਉਨੇਜਾਨਾਮੁਟੇਕਜਿਤੁਭਗਤਅਘਾਣੇ॥ਗੁਰੂਨਾਨ
ਕੁਅੰਗਦੁਅਮਰੁਭਗਤਹਰਿਸੰਗਿਸਮਾਣੇ॥ਇਹੁਰਾਜਜੋਗੁਗੁਰਰਾਮਦਾਸਤੁ
ਮ੍ਹੂਰਸੁਜਾਣੇ॥੧੨॥ਜਨਕੁਸੋਇਜਿਨਿਜਾਣਿਆਉਨਮਨਿਰਥੁਧਰਿਆ॥ਸਤੁ
ਸੰਤੋਖੁਸਮਾਚਰੇਅਭਰਾਸਰੁਭਰਿਆ॥ਅਕਥਕਥਾਅਮਰਾਪੁਰੀਜਿਸੁਦੇਇਸੁਪਾ
ਵੈ॥ਇਹੁਜਨਕਰਾਜੁਗੁਰਰਾਮਦਾਸਤੁਝਹੀਬਣਿਆਵੈ॥੧੩॥ਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਏਕਲਿ
ਵਮਨਿਜਪੈਦ੍ਰਿੜੁਤਿਨਜਨਦੁਖਪਾਪਕਹੁਕਤਹੋਵੈਜੀਉ॥ਤਾਰਣਤਰਣਖਿਨਮਾਤ੍ਰ
ਜਾਕਉਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰੈਸਬਦੁਰਿਦਬੀਚਾਰੈਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਖੋਵੈਜੀਉ॥ਜੀਅਨਸਭਨਦਾ
ਤਾਅਗਮਗ੍ਯਾਨਬਿਖ੍ਯਾਤਾਅਹਿਨਿਸਿਧ੍ਯਾਨਧਾਵੈਪਲਕਨਸੋਵੈਜੀਉ॥ਜਾਕਉਦੇ
ਖਤਦਰਿਦ੍ਰੁਜਾਵੈਨਾਮੁਸੋਨਿਧਾਨੁਪਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਗ੍ਯਾਨਿਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਧੋਵੈਜੀ
ਉ॥ਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਏਕਲਿਵਮਨਿਜਪੈਦ੍ਰਿੜੁਤਿਨਜਨਦੁਖਪਾਪਕਹੁਕਤਹੋਵੈਜੀ
ਉ॥੧॥੧੪॥ਧਰਮਕਰਮਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਹੈ॥ਜਾਕੀਸੇਵਾਸਿਧਸਾਧਮੁਨਿਜਨ
ਸੁਰਿਨਰਜਾਚਹਿਸਬਦਸਾਰੁਏਕਲਿਵਲਾਈਹੈ॥ਫੁਨਿਜਾਨੈਕੋਤੇਰਾਅਪਾਰੁਨਿ
ਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਅਕਥਕਥਨਹਾਰੁਤੁਝਹਿਬੁਝਾਈਹੈ॥ਭਰਮਭੂਲੇਸੰਸਾਰਛੁਟਹੁ

ਸੰਧ੍ਯਾਰਜਮਕੇਨਵੰਤਕਾਲਗੁਰਮਤਿਧਾਈਤੈਅਨਖ੍ਯਾਣੀਅਗਾਧਬੀਚਾਰੁ
ਅਤਿਨਿਸਿਜਤੁ੍ਯਾਧਰਮਕਰਮਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਪਾਈਆ॥੩॥੧੫॥ਹਉਬਲਿਬ
ਲਿਜਾਉਸਤਿਗੁਰਸਾਚੇਨਾਮਪਰ॥ਕਵਨਉਪਮਾਦੇਉਕਵਨਸੇਵਾਸਰੇਉਏਕਮੁਖਰਸ
ਨਾਰਸਹੁਜੁਗਜੋਰਿਕਰ॥ਫੁਨਿਮਨਬਚਕ੍ਰਮਜਾਨੁਅਨਤਦੂਜਾਨਮਾਨੁਨਾਮੁਸੋ
ਅਪਾਰੁਸਾਰੁਦੀਨੋਗੁਰਿਰਿਦਧਰ॥ਨਲ੍ਯਕਵਿਪਾਰਸਪਰਸਕਚਕੰਚਨਾਹੁਇਚੰਦ
ਨਾਸੁਬਾਸੁਜਾਸੁਸਿਮਰਤਅਨਤਰ॥ਜਾਕੇਦੇਖਤਦੁਆਰੇਕਾਮਕ੍ਰੋਧਹੀਨਿਵਾਰੇਜੀ
॥ਹਉਬਲਿਬਲਿਜਾਉਸਤਿਗੁਰਸਾਚੇਨਾਮਪਰ॥੩॥੧੬॥ਰਾਜੁਜੋਗੁਤਖਤੁਦੀ
ਅਨੁਗੁਰਰਾਮਦਾਸ॥ਪ੍ਰਥਮੇਨਾਨਕਚੰਦੁਜਗਤਭਯੋਆਨੰਦੁਤਾਰਨਿਮਨੁਖ੍ਯਜਨ
ਕੀਅਉਪ੍ਰਗਾਸ॥ਗੁਰਅੰਗਦਦੀਅਉਨਿਧਾਨੁਅਕਥਕਥਾਗਿਆਨੁਪੰਚਭੂ
ਤਬਸਿਕੀਨਜਮਤਨਤ੍ਰਾਸ॥ਗੁਰਅਮਰੁਗੁਰੂਸ੍ਰੀਸਤਿਕਲਿਜੁਗਰਾਖੀਪਤਿ
ਅਘਨਦੇਖਤਗਤੁਚਰਨਕਮਲਜਾਸ॥ਸਭਬਿਧਿਮਾਨ੍ਯਿਉਮਨੁਤਬਹੀਭਯਉ
ਪ੍ਰਸੰਨੁ॥ਰਾਜੁਜੋਗੁਤਖਤੁਦੀਅਨੁਗੁਰਰਾਮਦਾਸ॥੪॥੧੭॥ ॥ਰਡ॥
ਜਿਸਹਿਧਾਰ੍ਯਿਉਧਰਤਿਅਰੁਵਿਉਮੁਅਰੁਪਵਣੁਤੇਨੀਰਸਰਅਵਰਅਨਲਅਨ
ਦਿਕੀਅਉ॥ਸਸਿਰਿਖਿਨਿਸਿਸੂਰਦਿਨਿਸੈਲਤਰੂਅਫਲਫੁਲਦੀਅਉ॥ਸੁਰਿ
ਨਰਸਪਤਸਮੁਦ੍ਰਕਿਅਧਾਰਿਉਤ੍ਰਿਭਵਣਜਾਸੁ॥ਸੋਈਏਕੁਨਾਮੁਹਰਿਨਾਮੁਸਤਿ
ਪਾਇਓਗੁਰਅਮਰਪ੍ਰਗਾਸੁ॥੧॥੧੫॥੧੮॥ਕਚਹੁਕੰਚਨੁਭਇਅਉਸਬਦੁਗੁਰਸ੍ਰਵ
ਣਹਸੁਣਿਓ॥ਬਿਖੁਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੁਯਉਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿਬੁਲਿਓ॥ਲੋਹਉ
ਹੋਯਉਲਾਲੁਨਦਰਿਸਤਿਗੁਰੁਜਦਿਧਾਰੈ॥ਪਾਹਣਮਾਣਕਕਰੈਗਿਆਨੁਗੁ
ਰਕਹਿਉਬੀਚਾਰੈ॥ਕਾਠਹੁਸ੍ਰੀਖੰਡਸਤਿਗੁਰਿਕੀਅਉਦੁਖਦਾਰਿਦ੍ਰਤਿਨਕੇਗ
ਇਅ॥ਸਤਿਗੁਰੂਚਰਨਜਿਨ੍ਹਪਰਸਿਆਸੇਪਸੁਪਰੇਤਸੁਰਿਨਰਭਇਅ॥੨॥
੬॥੧੯॥ ॥ਸਵਯੇ॥ ॥ਜਾਮਿਗੁਰੂਹੋਇਵਲਿਧਨਹਿਕਿਆ
ਗਾਰਬੁਦਿਜਇ॥ਜਾਮਿਗੁਰੂਹੋਇਵਲਿਲਖਬਾਹੇਕਿਆਕਿਜਇ॥
ਜਾਮਿਗੁਰੂਹੋਇਵਲਿਗਿਆਨਅਰੁਧਿਆਨਅਨਨਪਰਿ॥ਜਾਮਿਗੁਰੂਹੋ

ਇਵਕਹਿਸਭਭਜਸਖੀਸੁਮਤਧਰਿ॥ਜੋਗੁਰੂਗੁਰੂਅਹਿਨਿਸਿਜਪੈਦਾਸੁ
ਭਟੁਬੇਨਤਿਕਹੈ॥ਜੋਗੁਰੂਨਾਮੁਰਿਦਮਹਿਧਰੈਸੋਜਨਮਮਰਣਦੁਹਥੇਰਹੈ॥੩॥੭॥
੨੦॥ ॥ਸਵਯੇ॥ ॥ਗੁਰੂਬਿਨੁਘੋਰੁਅੰਧਾਰੁਗੁਰੂਬਿਨੁਸਮਝਨਆਵੈ॥ਗੁਰ
ਬਿਨੁਸੁਰਤਿਨਸਿਧਿਗੁਰੂਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਪਾਵੈ॥ਗੁਰੁਕਰੁਸਚੁਬੀਚਾਰੁਗੁਰੂਕਰੁ
ਰੇਮਨਮੇਰੇ॥ਗੁਰੂਕਰੁਸਬਦਸਪੁੰਨਅਘਨਕਟਹਿਸਭਤੇਰੇ॥ਗੁਰੁਨਯਣਿਬਯਣਿ
ਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਹੁਗੁਰੂਸਤਿਕਵਿਨਲ੍ਯਕਹਿ॥ਜਿਨਿਗੁਰੂਨਦੇਖਿਅਉਨਹੁਕੀ
ਅਉਤੇਅਕਯਥਸੰਸਾਰਮਹਿ॥੪॥੮॥੨੧॥ਗੁਰੂਗੁਰੂਗੁਰੁਕਰੁਮਨਮੇਰੇ॥
ਤਾਰਣਤਰਣਸਮ੍ਰਥੁਕਲਿਜੁਗਿਸੁਨਤਸਮਾਧਿਸਬਦਜਿਸੁਕੇਰੇ॥ਫੁਨਿਦੁ
ਖਨਿਨਾਸੁਸੁਖਦਾਯਕੁਸੂਰਉਜੋਧਰਤਧਿਆਨੁਬਸਤਤਿਹਨੇਰੇ॥ਪੂਰਉਪੁਰਖੁਰਿ
ਦੈਹਰਿਸਿਮਰਤਮੁਖੁਦੇਖਤਅਘਜਾਹਿਪਰੇਰੇ॥ਜਉਹਰਿਬੁਧਿਰਿਧਿਸਿਧਿਚਾ
ਹਤਾਗੁਰੂਗੁਰੂਗੁਰੁਕਰੁਮਨਮੇਰੇ॥੫॥੨੨॥ਗੁਰੂਮੁਖੁਦੇਖਿਗਰੂਸੁਖਪਾਯੋ॥
ਹੁਤੀਜੁਪਿਆਸਪਿਊਸਪਿਵੰਨਕੀਬੰਛਤਸਿਧਿਕਉਬਿਧਿਮਿਲਾਯਉ॥ਪੂ
ਰਨਭੋਮਨਠਉਰਬਸੋਰਸਬਾਸਨਸਿਉਜੁਦਹੰਦਿਸਿਧਾਯਉ॥ਗੋਬਿੰਦਵਾਲੁਗੋ
ਬਿੰਦਪੁਰੀਸਮਜਲ੍ਯਨਤੀਰਿਬਿਪਾਸਬਨਾਯਉ॥ਗਯਉਦੁਖੁਦੂਰਿਬਰਖ
ਨਕੋਸੁ॥ਗੁਰੂਮੁਖੁਦੇਖਿਗਰੂਸੁਖੁਪਾਯਉ॥੬॥੧੦॥੨੩॥ਸਮਰਥਗੁਰੂਸਿਰਿ
ਹਥੁਧਰ੍ਯਉ॥ਗੁਰਿਕੀਨੀਕ੍ਰਿਪਾਹਰਿਨਾਮੁਦੀਅਉਜਿਸੁਦੇਖਤਚਰੰਨਅਘੰਨਹਰ੍ਯ
ਉ॥ਨਿਸਿਬਾਸੁਰਏਕਸਮਾਨਧਿਆਨਸੁਨਾਮਸੁਨੇਸੁਤੁਭਾਨਡਰ੍ਯਉ॥ਭਨਿਦਾਸ
ਸੁਆਸਜਗਤ੍ਰਗੁਰੂਕੀਪਾਰਸੁਭੇਟਿਪਰਸੁਕਰ੍ਯਉ॥ਰਾਮਦਾਸੁਗੁਰੂਹਰਿਸਤਿ
ਕੀਯਉ॥ਸਮਰਥਗੁਰੂਸਿਰਿਹਥੁਧਰ੍ਯਉ॥੭॥੧੧॥੨੪॥ਅਬਰਾਖਹੁਦਾਸ
ਭਾਟਕੀਲਾਜ॥ਜੈਸੀਰਾਖੀਲਾਜਭਗਤਪ੍ਰਹਿਲਾਦਕੀਹਰਨਾਖਸਫਾਰੇਕਰ
ਆਜ॥ਫੁਨਿਦ੍ਰੋਪਤੀਲਾਜਰਖੀਹਰਿਪ੍ਰਭਜੀਛੀਨਤਬਸਤ੍ਰਦੀਨਬਹੁਸਾ
ਜ॥ਸੋਦਾਮਾਅਪਦਾਤੇਰਾਖਿਆਗਨਿਕਾਪੜ੍ਹਤਪੂਰੇਤਿਹਕਾਜ॥ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁ
ਰਸੁਪ੍ਰਸੰਨਕਲਜੁਗਹੋਇਰਾਖਹੁਦਾਸਭਾਟਕੀਲਾਜ॥੮॥੧੨॥੨੫॥

ਝੂਲਨਾ॥ਗੁਰੂਗੁਰੂਗੁਰੂਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪੁਪ੍ਰਾਨੀਅਹੁ॥ਸਬਦੁਹਰਿਹਰਿਜਪੈ
ਨਾਮੁਨਵਨਿਧਿਅਪੈਰਸਨਿਅਹਿਨਿਸਿਰਸੈਸਤਿਕਰਿਜਾਨੀਅਹੁ॥ਫੁਨਿਪ੍ਰੇਮ
ਰੰਗਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਹਿਧਿਆਈਐਅੰਨਮਾਰਗਤਜਹੁਭਜਹੁਹਰਿਗ੍ਯਾਨੀ
ਅਹੁ॥ਬਚਨਗੁਰਰਿਦਧਰਹੁਪੰਚਭੂਬਸਿਕਰਹੁਜਨਮੁਕੁਲਉਧਰਹੁਦ੍ਵਾਰਿ
ਹਰਿਮਾਨੀਅਹੁ॥ਜਉਤਸਭਸੁਖਇਤਉਤਤੁਮਬੰਛਵਹੁ॥ਗੁਰੂਗੁਰੂਗੁਰੂਗੁ
ਰੂਗੁਰੂਜਪੁਪ੍ਰਾਨੀਅਹੁ॥੧॥੧੩॥੪੨॥ਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੂਜਪਿਸਤਿਕਰਿ
ਅਗਮਗੁਨਜਾਨੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿਮਨਿਧਰਹੁ॥ਧ੍ਯਾਨੁਅਹਿਨਿਸਿਕਰਹੁਬਚਨਗੁਰ
ਰਿਦੈਧਰਿ॥ਫੁਨਿਗੁਰੂਜਲਬਿਮਲਅਥਾਹਮਜਨੁਕਰਹੁਸੰਤਗੁਰਸਿਖਤਰਹੁ
ਨਾਮਸਚਰੰਗਸਾਰਿ॥ਸਦਾਨਿਰਵੈਰੁਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਰਭਉਜਪੈਪ੍ਰੇਮਗੁਰਸਬਦਰਸਿ
ਕਰਤਦ੍ਰਿੜੁਭਗਤਿਹਰਿ॥ਮੁਗਧਮਨਭ੍ਰਮੁਤਜਹੁਨਾਮੁਗੁਰਮੁਖਿਭਜਹੁ॥ਗੁਰੂ
ਗੁਰੁਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੂਜਪਿਸਤਿਕਰਿ॥੨॥੧੪॥੪੩॥ਗੁਰੂਗੁਰੂਗੁਰੁਕਰਹੁਗੁਰੂ
ਹਰਿਪਾਈਐ॥ਉਦਧਿਗੁਰੁਗਹਿਰਗੰਭੀਰਬੇਅੰਤੁਹਰਿਨਾਮਨਗਹੀਰਮਣਿ
ਮਿਲਤਲਿਵਲਾਈਐ॥ਫੁਨਿਗੁਰੂਪਰਮਲਸਰਸਕਰਤਕੰਚਨੁਪਰਸਮੈਲੁਦੁ
ਰਮਤਿਹਿਰਤਸਬਦਿਗੁਰੁਧ੍ਯਾਈਐ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਵਾਹਛੁਟਕੰਤਸਦਦ੍ਵਾਰਿਜਿਸੁ
ਗ੍ਯਾਨਗੁਰਬਿਮਲਸਰਸੰਤਸਿਖਨਾਈਐ॥ਨਾਮੁਨਿਰਬਾਣੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿਉਰਿ
ਧਰਹੁ॥ਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੂਜਪੁਮੰਨਰੇ॥ਜਾਕੀਸੇਵਸਿਵਸਿਧਸਾਧਿਕ
ਸੁਰਅਸੁਰਗਣਤਰਹਿਤੇਤੀਸਗੁਰਬਚਨਸੁਣਿਕੰਨਰੇ॥ਫੁਨਿਤਰਹਿਤੇਸੰਤਹਿਤਭਗਤ
ਗੁਰੁਗੁਰੂਕਰਹਿਤਰਿਓਪ੍ਰਹਲਾਦੁਗੁਰਮਿਲਤਮੁਨਿਜੰਨਰੇ॥ਤਰਹਿਨਾਰਦਾ
ਦਿਸਨਕਾਦਿਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਤਰਹਿਇਕਨਾਮਲਗਿਤਜਹੁਰਸਅੰਨਰੇ॥ਦਾ
ਸੁਬੇਨਤਿਕਹੈਨਾਮੁਗੁਰਮੁਖਿਲਹੈ॥ਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੂਜਪੁਮੰਨਰੇ॥੪॥
੧੬॥੪੫॥ ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਸਾਹਿਬੁਸਭਊਪਰਿ॥ਕਰੀਕ੍ਰਿਪਾਸਤਜੁਗਿਜਿਨਿ
ਧ੍ਰੂਪਰਿ॥ਸ੍ਰੀਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਉਧਰੀਅੰ॥ਹਸਤਕਮਲਮਾਥੇਪਰਧਰੀਅੰ॥
ਅਲਖਰੂਪਜੀਅਲਖ੍ਯਾਨਜਾਈ॥ਸਾਧਿਕਸਿਧਸਗਲਸਰਣਾਈ॥ਗੁਰਕੇ

ਬਰਨਸਤਿਜੀਅਧਾਰਤੁ॥ਆਨਦਸਜਨਮਦੇਖਨਿਸੁਤਰਨੁ॥ਹਰਿਜਨਸੁਖੇਵਨੁਸਭੁਗੁਰ
ਬਿਨੁਤਰਿਆਨਕੋਇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪ੍ਰਭੁਪਾਈਐਗੁਰਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਹੋਇ
॥ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਨਿਕਟਿਬਸੈਬਨਵਾਰੀ॥ਤਿਨਿਲਹਣਾਥਾਪਿਜੋਤਿਜਗਿਧਾਰੀ
ਲਹਣੈਪੰਥੁਧਰਮਕਾਕੀਆ॥ਅਮਰਦਾਸਭਲੇਕਉਦੀਆ॥ਤਿਨਿਸ੍ਰੀਰਾਮ
ਦਾਸੁਸੋਢੀਥਿਰੁਥਪ੍ਯਉ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅਖੈਨਿਧਿਅਪ੍ਯਉ॥ਅਪ੍ਯਉਹਰਿਨਾ
ਮੁਅਖੈਨਿਧਿਚਹੁਜੁਗਿਗੁਰਸੇਵਾਕਰਿਫਲੁਲਹੀਅੰ॥ਬੰਦਹਿਜੋਚਰਣਸ
ਰਣਿਸੁਖੁਪਾਵਹਿਪਰਮਾਨਦਗੁਰਮੁਖਿਕਹੀਅੰ॥ਪਰਤਖਿਦੇਹਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
ਸੁਆਮੀਆਦਿਰੂਪਿਪੋਖਣਭਰਣੰ॥ਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਸੇਵਿਅਲਖਗਤਿਜਾ
ਕੀਸ੍ਰੀਰਾਮਦਾਸਤਾਰਣਤਰਣੰ॥੧॥੩੦॥ਜਿਹਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਬਾਣੀਸਾਧੂਜਨਜ
ਪਹਿਕਰਿਬਿਚਿਤਿਚਾਓ॥ਆਨੰਦੁਨਿਤਮੰਗਲੁਗੁਰਦਰਸਨੁਸਫਲੁਸੰਸਾਰਿ॥
ਸੰਸਾਰਿਸਫਲੁਗੰਗਾਗੁਰਦਰਸਨੁਪਰਸਨੁਪਰਮਪਵਿਤ੍ਰਗਤੇ॥ਜੀਤਹਿਜਮਲੋ
ਕੁਪਤਿਤਜੇਪ੍ਰਾਣੀਹਰਿਜਨਸਿਵਗੁਰਗ੍ਯਾਨਿਰਤੇ॥ਰਘੁਬੰਸਿਤਿਲਕੁਸੁੰਦਰੁਦ
ਸਰਥਘਰਿਮੁਨਿਬੰਛਹਿਜਾਕੀਸਰਣੰ॥ਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਸੇਵਿਅਲਖਗਤਿਜਾਕੀ
ਸ੍ਰੀਰਾਮਦਾਸੁਤਾਰਣਤਰਣੰ॥੨॥੩੧॥ਸੰਸਾਰੁਅਗਮਸਾਗਰੁਤੁਲਹਾਹਰਿਨਾਮੁਗੁਰੂ
ਮੁਖਿਪਾਯਾ॥ਜਗਿਜਨਮਮਰਣੁਭਗਾਇਹਆਈਹੀਐਪਰਤੀਤਿ॥ਪਰਤੀਤਿ
ਹੀਐਆਈਜਿਨਜਨਕੈਤਿਨਕਉਪਦਵੀਉਚਭਈ॥ਤਜਿਮਾਇਆਮੋਹੁ
ਲੋਭੁਅਰੁਲਾਲਚੁਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕੀਬ੍ਰਿਥਾਗਈ॥ਅਵਲੋਕ੍ਯਾਬ੍ਰਹਮੁਭਰਮੁਸਭੁ
ਛੁਟਕ੍ਯਾਦਿਬ੍ਯਦ੍ਰਿਸਟਿਕਾਰਣਕਰਣੰ॥ਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਸੇਵਿਅਲਖਗਤਿਜਾ
ਕੀਸ੍ਰੀਰਾਮਦਾਸਤਾਰਣਤਰਣੰ॥੩॥੩੨॥ਪਰਤਾਪੁਸਦਾਗੁਰਕਾਘਟਿਘਟਿਪਰ
ਗਾਸੁਭਯਾਜਸੁਜਨਕੈ॥ਇਕਿਪੜਹਿਸੁਣਹਿਗਾਵਹਿਪਰਭਾਤਿਹਿਕਰਹਿਇਸ੍ਨਾਨੁ
॥ਇਸ੍ਨਾਨੁਕਰਹਿਪਰਭਾਤਿਸੁਧਮਨਿਗੁਰਪੂਜਾਬਿਧਿਸਹਿਤਕਰੰ॥ਕੰਚਨੁਤ
ਨੁਹੋਇਪਰਸਿਪਾਰਸਕਉਜੋਤਿਸਰੂਪੀਧ੍ਯਾਨੁਧਰੰ॥ਜਗਜੀਵਨੁਜਗੰਨਾਥੁਜ
ਲਥਲਮਹਿਰਹਿਆਪੂਰਿਬਹੁਬਿਧਿਬਰਨੰ॥ਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਸੇਵਿਅਲਖ

ਗਤਿਜਾਕੀਸ੍ਰੀਰਾਮਦਾਸੁਤਾਸੁਨਾਮਗਨਉ॥੪॥੩੩॥ਜਿਨਹੁਬਾਤਨਿਸ੍ਚਲਧ੍ਰੂਅ
ਜਾਨੀਤੇਈਜੀਵਕਾਲਤੇਬਚਾ॥ਤਿਨ੍ਹ੍ਹਤਰਿਓਸਮੁਦ੍ਰੁਰੁਦ੍ਰੁਖਿਨਇਕਮਹਿ
ਜਲਹਰਬਿੰਬਜੁਗਤਿਜਗੁਰਚਾ॥ਕੁੰਡਲਨੀਸੁਰਝੀਸਤਸੰਗਤਿਪਰਮਾਨੰ
ਦਗੁਰੂਮੁਖਿਮਚਾ॥ਸਿਰੀਗੁਰੂਸਾਹਿਬੁਸਭਊਪਰਿਮਨਬਚਕ੍ਰੰਮਸੇਵੀਐਸ
ਚਾ॥੫॥੩੪॥ਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਜੀਉ॥ਕਵਲਨੈਨ
ਮਧੁਰਬੈਨਕੋਟਿਸੈਨਸੰਗਸੋਭਕਹਤਮਾਜਸੋਦਜਿਸਹਿਦਹੀਭਾਤੁਖਾਹਿਜੀ
ਉ॥ਦੇਖਿਰੂਪੁਅਤਿਅਨੂਪੁਮੋਹਮਹਾਮਗਭਈਕਿੰਕਨੀਸਬਦਝਨਤਕਾਰ
ਖੇਲੁਪਾਹਿਜੀਉ॥ਕਾਲਕਲਮਹੁਕਮੁਹਾਥਿਕਹਹੁਕਉਨੁਮੇਟਿਸਕੈਈਸੁਬੰ
ਮ੍ਯੁਗ੍ਯਾਨੁਧਿਆਨੁਧਰਤਹੀਐਚਾਹਿਜੀਉ॥ਸਤਿਸਾਚੁਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸੁਆਦਿਪੁ
ਰਖੁਸਦਾਤੁਹੀ॥ਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਜੀਉ॥੧॥੬॥੩੫॥
ਰਾਮਨਾਮਪਰਮਧਾਮਸੁਧਬੁਧਨਿਰੀਕਾਰਬੇਸੁਮਾਰਸਰਬਰਕਉਕਾਹਿਜੀਉ॥
ਸੁਥਰਚਿਤਭਗਤਹਿਤਭੇਖੁਧਰਿਓਹਰਨਾਖਸੁਹਰਿਓਨਖਬਿਦਾਰਿਜੀਉ
॥ਸੰਖਚਕ੍ਰਗਦਾਪਦਮਆਪਿਆਪੁਕੀਓਛਦਮਅਪਰੰਪਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਲ
ਖੈਕਉਨੁਤਾਹਿਜੀਉ॥ਸਤਿਸਾਚੁਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸੁਆਦਿਪੁਰਖੁਸਦਾਤੁਹੀ॥ਵਾਹਿ
ਗੁਰੂਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਜੀਉ॥੨॥੭॥੩੬॥ਪੀਤਬਸਨਕੁੰਦਦਸ
ਨਪ੍ਰਿਆਸਹਿਤਕੰਠਮਾਲਮੁਕਟੁਸੀਸਿਮੋਰਪੰਖਚਾਹਿਜੀਉ॥ਬੇਵਜੀਰਬ
ਡੇਧੀਰਧਰਮਅੰਗਅਲਖਅਗਮਖੇਲੁਕੀਆਆਪਣੈਉਛਾਹਿਜੀ
ਉ॥ਅਕਥਕਥਾਕਥੀਨਜਾਇਤੀਨਿਲੋਕਰਹਿਆਸਮਾਇਸੁਤਹਸਿਧਰੂ
ਪੁਧਰਿਓਸਾਹਨਕੈਸਾਹਿਜੀਉ॥ਸਤਿਸਾਚੁਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸੁਆਦਿਪੁਰਖੁਸਦਾਤੁਹੀ
ਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਜੀਉ॥੩॥੮॥੩੭॥ਸਤਿਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰੂ
ਸਤਿਗੁਰਗੁਬਿੰਦਜੀਉ॥ਬਲਿਹਿਛਲਨਸਬਲਮਲਨਭਗਤਿਫਲਨਕਾਂਨ੍ਹ
ਕੁਅਰਨਿਹਕਲੰਕਬਜੀਡੰਕਚੜ੍ਹੂਦਲਰਵਿੰਦਜੀਉ॥ਰਾਮਰਵਣਦੁਰਤ
ਦਵਣਸਕਲਭਵਣਕੁਸਲਕਰਣਸਰਬਭੂਤਆਪਿਹੀਦੇਵਾਧਿਦੇਵਸਹਸ

ਖਾਲਿਗਿੰਦਜੀਉ॥ ਜਲਮਕਰਮਅਛਕਰਛਤੁ ਅਬਰਾਤਜਾਮਨਕੰਕ੍ਰਾਲਿਖੋਲਖੋਲਿ
ਓਜਿਨਿਗਿੰਦਜੀਉ॥ ਨਾਮੁਸਾਰੁਤੀਂਅਧਾਰੁਤਜਾਬਿਕਾਰਅਨਗਾਪੰਦ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਸਤਿਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰੂਗੁਬਿੰਦਜੀਉ॥੪॥੯॥੩੯॥ ਸਿਰੀਗੁਰੂਸਿਰੀਗੁਰੂਸਿਰੀਗੁ
ਰੂਸਤਿਜੀਉ॥ ਗੁਰਕਾਤਿਆਮਾਨੁਨਿਜਨਿਧਾਨੁਸਚੁਜਾਨੁਮੰਤ੍ਰਾਇਓਟਾਨੇ॥ ਸਿਖਸੁਰ
ਤੋਇਕਾਲਿਆਨੁਲਾਤਡਿਪਰਮਗਤਿਜੀਉ॥ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਜਨਜਨਾਸਿ
ਉਛਾਰਹੁਮੋਹੁਡਰੁਮੰਕਾਛਧੁਕਾਇਸਾਧਸੰਗਿਗਤਿਜੀਉ॥ ਦੋਨਗੋਤੁਤ੍ਰਿਅਸ
ਨੇਹੁਚਿਤਾਬਿਨਾਸੁਜਗਤਏਤਚਰਨਕਮਲਸਦਾਸੇਉਦ੍ਰਿੜਤਾਕਰੁਮਤਿਜੀਉ
ਨਾਮੁਸਾਰੁਤੀਂਅਧਾਰੁਤਜਾਬਿਕਾਰਅਨਗਾਪੰਦ॥ ਸਿਰੀਗੁਰੂਸਿਰੀਗੁਰੂਸਿਰੀਗੁਰੂ
ਸਤਿਜੀਉ॥੫॥੧੦॥੩੯॥ ਸੇਵਕਕੈਭਰਪੂਰਜੁਗੁਜੁਗੁਵਾਹਗੁਰੂਤੇਰਾਸਭੁਸਦ
ਕਾ॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਲਾਮਤਿਕਹਿਨਸਕੈਕੋਤੂਕਦਕਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁ
ਸਿਰੇਤੈਅਗਨਤਤਿਨਕਉਮੋਹੁਭਇਆਮਨਅਦਕਾ॥ ਚਉਰਾਸੀਲਾਖਜੋਨਿਉਪਾਈ
ਰਿਜਕੁਦੀਆਸਭਹੂੰਕਉ ਤਦਕਾ॥ ਸੇਵਕਕੈਭਰਪੂਰਜੁਗੁਜੁਗੁਵਾਹਗੁਰੂਤੇਰਾਸ
ਭੁਸਦਕਾ॥੧॥੧੧॥੪੦॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਾਬਰਤਮਾਸਾ॥ ਆਪੇਤਸੈਆਪਣੀਚਿਤ
ਵੈਆਪਚੰਦਸੂਰੁਪਰਗਾਸਾ॥ ਆਪਜਲੁਆਪਥਲੁਥੰਭਨੁਆਪਕੀਆਘਟਿ
ਘਟਿਬਾਸਾ॥ ਆਪਨਰੁਆਪਭੁਨਿਨਾਰੀਆਪੇਸਾਰਿਆਪਣੀਪਾਸਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸੰਗਤਿਸਭਾਬਿਚਾਰਹੁ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਾਬਰਤਮਾਸਾ॥੨॥੧੨॥੪੧॥ ਕੀਆਖੇ
ਲੁਬਰਾਮੇਲੁਤਮਾਸਾਵਾਹਿਗੁਰੂਤੇਰਾਸਭਰਚਨਾ॥ ਤੂਜਲਿਥਲਿਗਗਨਿਪਯਾ
ਲਿਪੂਰਿਰ੍ਹਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤਤੇਮੀਠਜਾਕੇਬਚਨਾ॥ ਮਨਤਿਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਰੁਦ੍ਰਾਦਿਕਕਾ
ਲਕਾਲੁਨਿਰੰਜਨੁਜਚਨਾ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਈਐਪਰਮਾਰਥੁਸਤਸੰਗਤਿਸੇ
ਤੀਮਨੁਖਚਨਾ॥ ਕੀਆਖੇਲੁਬਡਮੇਲੁਤਮਾਸਾਵਾਹਿਗੁਰੂਤੇਰੀਸਭਰਚਨਾ॥੩॥
੧੩॥੪੨॥ ਅਗਮੁਅਨੰਤੁਅਨਾਦਿਆਦਿਜਿਸੁਕੋਇਨਜਾਣੈ॥ ਸਿਵਬਿਰੰਚਿਧਾਰਿਧਿ
ਆਨੁਨਿਤਹਿਜਿਸੁਬੇਦੁਬਖਾਣੈ॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਰਵੈਰੁਅਵਰੁਨਹੀਦੂਸਰਕੋਈ॥
ਭੰਜਨਘੜਣਸਮਰਥੁਤਰਣਤਾਰਣਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ ਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਰਜਿਨਿਜਗੁਕੀਓ

ਜਨੁਅਬੁਰਾਗਸਨਾਰਸੌਂ॥ ਸ੍ਰੀਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਗੁਰਰਾਮਦਾਸਚਿਤਬਸੌਂ॥੧॥
ਏਤ੍ਰ॥ ਗੁਰੂਸਮਰਥੁਗਹਿਕਰੀਧ੍ਰੁਵਬੁਧਿਸੁਮਤਿਸਮ੍ਹਾਰਨਕਉ॥ ਫੁਨਿਧ੍ਰਮਧੁਜਾਫ
ਹਰੰਤਿਸਦਾਅਘਪੁੰਜਤਰੰਗਨਿਵਾਰਨਕਉ॥ ਅਬੁਰਾਜਨਜਾਨਿਕਹੀਜੀਅਸਾ
ਚੁਤੁਅਦਭੁਕਛੁਨਾਬਿਚਾਰਨਕਉ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਬੋਹਿਥੁਬਡੋਕਲਿਮੈਭਵਸਾਗਰੁ
ਪਾਰਿਉਤਾਰਨਕਉ॥੨॥ ੴ॥ ਸੰਤਤਹੀਸਤਸੰਗਤਿਸੰਗਿਸੁਰੰਗਰਤੇਜਸੁਗਾ
ਵਤਹੈਂ॥ ਧ੍ਰਮਪੰਥੁਧਰਿਓਧਰਨੀਧਰਆਪਿਰਹੇਲਿਵਧਾਰਿਨਧਾਵਤਹੈਂ॥ ਮਥੁਰਾ
ਭਨਿਭਾਗਭਲੇਉਨਕੇਮਨਇਛਤਹੀਫਲਪਾਵਤਹੈਂ॥ ਰਵਿਕੇਸੁਤਕੋਤਿਨਤ੍ਰਾਸ
ਕਹਾਜੁਚਰੰਨਗੁਰੂਚਿਤਲਾਵਤਹੈਂ॥੩॥ ੴ॥ ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਸੁਧਾਪਰਪੂਰਨਸਬ
ਦਤਰੰਗਪ੍ਰਗਟਿਤਦਿਨਆਗਰੁ॥ ਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁਅਥਾਹੁਅਤਿਬਡਸੁਭਰੁਸਦਾਸਭ
ਬਿਧਿਰਤਨਾਗਰੁ॥ ਸੰਤਮਰਾਲਕਰਹਿਕੰਤੂਹਲਤਿਨਜਮਤ੍ਰਾਸਮਿਟਿਓਦੁਖਕਾ
ਗਰੁ॥ ਕਲਜੁਗਦੁਰਤਦੂਰਿਕਰਬੇਕਉਦਰਸਨੁਗੁਰੂਸਗਲਸੁਖਸਾਗਰੁ॥ ਕ
ਲਜੁਗਦੁਰਤਦੂਰਿਕਰਬੇਕਉਦਰਸਨੁਗੁਰੂਸਗਲਸੁਖਸਾਗਰੁ॥੪॥ ੴ॥ ਜਾਕੋ
ਮੁਨਿਧਿਆਨੁਧਰੈਂਫਿਰਤਸਕਲਜੁਗਕਬਹੂਕਕੋਊਪਾਵੈਂਆਤਮਪ੍ਰਗਾਸਕਉ॥
ਬੇਦਬਾਨੀਸਹਿਤਬਿਰੰਚਜਸੁਗਾਵੈਂਜਾਕੋਸਿਵਮੁਨਿਗਹਿਨਤਜਾਤਕਬਿਲਾ
ਸਕਉ॥ ਜਾਕੌਜੋਗੀਜਤੀਸਿਧਸਾਧਿਕਅਨੇਕਤਪਜਟਾਜੂਟਭੇਖਕੀਏਫਿਰਤ
ਉਦਾਸਕਉ॥ ਸੁਤਿਨਿਸਤਿਗੁਰਿਸੁਖਭਾਇਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀਜੀਅਨਾਮਕੀਬਡਾਈਦ
ਈਗੁਰਰਾਮਦਾਸਕਉ॥੫॥ ੴ॥ ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਧਿਆਨੁਅੰਤਰਗਤਤੇਜਪੁੰਜਤਿ
ਹੁਲੋਗਪ੍ਰਗਾਸੋ॥ ਦੇਖਤਦਰਸੁਭਟਕਿਭ੍ਰਮੁਭਜਤਦੁਖਪਰਹਰਿਸੁਖਸਹਜਬਿਗਾ
ਸੋ॥ ਸੇਵਕਸਿਖਸਦਾਅਤਿਲੁਭਿਤਅਲਿਸਮੂਹਜਿਉਕੁਸਮਸੁਬਾਸੋ॥ ਬਿਦ੍ਯ
ਮਾਨਗੁਰਿਆਪਿਥਪ੍ਯਉਥਿਰੁਸਾਚਉਤਖਤੁਗੁਰੂਰਾਮਦਾਸੈ॥੬॥ ੴ॥ ਤਾਰਉਸੰ
ਸਾਰੁਮਾਯਮਦਮੋਹਿਤਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਦੀਓਸਮਰਥੁ॥ ਫੁਨਿਕੀਰਤਿਵੰਤਸਦਾਸੁਖ
ਸੰਪਤਿਰਿਧਿਅਰੁਸਿਧਿਨਛੋਡਇਸਥੁ॥ ਦਾਨਿਬਡਉਅਤਿਵੰਤੁਮਹਾਬਲਿਸੇਵ
ਕਿਦਾਸਿਕਹਿਓਇਹੁਤਥੁ॥ ਤਾਹਿਕਹਾਪਰਵਾਹਕਾਹੂਕੀਜਾਕੈਬਸੀਸਿਧਰਿ

ਉ ਗੁਰ ਮਿਲਿਅਉ ॥੭॥੪੯॥ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸੋਈ ॥ ਅਪਨ ਸਰਸੁ ਕੀਅਉ
ਨ ਜਗਤ ਕੋਈ ॥ ਆਪੁਨ ਆਪੁ ਆਪ ਹੀ ਉਪਾਯਉ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਅਸੁਰ ਅੰਤੁ ਨਹੀ
ਪਾਯਉ ॥ ਪਾਯਉ ਨਹੀ ਅੰਤੁ ਸੁਰੇ ਅਸੁਰਹ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧ੍ਰਬ ਖੋਜੰਤ ਫਿਰੇ ॥ ਅਬਿਨ
ਸੀ ਅਚਲੁ ਅਜੋਨੀ ਸੰਭਉ ਪੁਰਖੋਤਮੁ ਅਪਾਰ ਪਰੇ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਸਦਾ ਸੋ
ਈ ਸਰਬ ਜੀਅ ਮਨਿ ਧੵਾਇਯਉ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਜਯੋ ਜਯ ਜਗ ਮਹਿ ਤੈ ਹਰਿ ਪਰ
ਮ ਪਦੁ ਪਾਇਯਉ ॥੧॥੫੦॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਨਕਿ ਭਗਤਿ ਕਰੀ ਇਕ ਮਨਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਗੋਬਿੰ
ਦ ਦੀਅਉ ॥ ਅੰਗਦਿ ਅਨੰਤ ਮੂਰਤਿ ਨਿਜ ਧਾਰੀ ਅਗਮ ਗੵਾਨਿ ਰਸਿ ਰਸੵਉ ਹੀਅਉ ॥
ਗੁਰਿ ਅਮਰਦਾਸਿ ਕਰਤਾਰੁ ਕੀਅਉ ਵਸਿ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਿ ਧੵਾਇਯਉ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਰਾ
ਮਦਾਸ ਜਯੋ ਜਯ ਜਗ ਮਹਿ ਤੈ ਹਰਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਯਉ ॥੨॥੫੧॥ ਨਾਰਦੁ ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਿ
ਲਾਦੁ ਸੁਦਾਮਾ ਪੁਬ ਭਗਤ ਹਰਿ ਕੇ ਜੁ ਗਣੰ ॥ ਅੰਬਰੀਕੁ ਜਯਦੇਵ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ਨਾਮਾ
ਅਵਰੁ ਕਬੀਰੁ ਭਣੰ ॥ ਤਿਨ ਕੌ ਅਵਤਾਰੁ ਭਯਉ ਕਲਿ ਭਿੰਤਰਿ ਜਸੁ ਜਗਤ੍ਰ ਪਰਿ ਛਾਇਯਉ ॥
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਜਯੋ ਜਯ ਜਗ ਮਹਿ ਤੈ ਹਰਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਯਉ ॥੩॥੫੨॥ ਮਨਸਾ
ਕਰਿ ਸਿਮਰੰਤ ਤੁਝੈ ਨਰ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਿਟਿਅਉ ਜੁ ਤਿਣੰ ॥ ਬਾਚਾ ਕਰਿ ਸਿਮਰੰਤ ਤੁਝੈ ਤਿਨ ਦੁਖੁ
ਦਰਿਦ੍ਰੁ ਮਿਟਯਉ ਜੁ ਖਿਣੰ ॥ ਕਰਮ ਕਰਿ ਤੁਅ ਦਰਸ ਪਰਸ ਪਾਰਸ ਸਰ ਬਲੵ ਭਟ ਜਸੁ ਗਾ
ਇਯਉ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਜਯੋ ਜਯ ਜਗ ਮਹਿ ਤੈ ਹਰਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਯਉ ॥੪॥੫੩॥
ਜਿਹ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਮਰੰਤ ਨਯਨ ਕੇ ਤਿਮਰ ਮਿਟਹਿ ਖਿਨੁ ॥ ਜਿਹ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਮਰੰਥਿ ਰਿਦੈ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਨੋ ਦਿਨੁ ॥ ਜਿਹ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਮਰੰਥਿ ਜੀਅ ਕੀ ਤਪਤਿ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਜਿਹ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਸਿਮਰੰਥਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥ ਸੋਈ ਰਾਮਦਾਸੁ ਗੁਰੁ ਬਲੵ ਭਣਿ ਮਿਲਿ ਸੰ
ਗਤਿ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਕਰਹੁ ॥ ਜਿਹ ਸਤਿਗੁਰ ਲਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈਐ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਮਰਹੁ ਨਰਹੁ
॥੫॥੫੪॥ ਜਿਨਿ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਓ ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਨ ਛੋਡਿਓ ਪਾਸੁ ॥ ਤਾ ਤੇ ਗਉ
ਹਰੁ ਗੵਾਨ ਪ੍ਰਗਟੁ ਉਜੀਆਰਉ ਦੁਖ ਦਰਿਦ੍ਰ ਅੰਧੵਾਰ ਕੋ ਨਾਸੁ ॥ ਕਵਿ ਕੀਰਤ ਜੋ ਸੰਤ ਚਰਨ
ਮੁੜਿ ਲਾਗਹਿ ਤਿਨ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਜਮ ਕੋ ਨਹੀ ਤ੍ਰਾਸੁ ॥ ਜਿਵ ਅੰਗਦੁ ਅੰਗਿ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਗੁ
ਰ ਤਿਵ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਕੈ ਗੁਰੁ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥੧॥੫੫॥ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਦਾਰਥੁ

ਪਅਉ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਹਰਿ ਚਰਨ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਤਾ ਤੇ ਸੰਗਤਿ ਸਘਨ ਭਾਇ ਭਉ ਮਾਨਹਿ ਤੁ
ਮ ਮਲੀਆਗਰ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁਬਾਸੁ ॥ ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕਬੀਰ ਤਿਲੋਚਨ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਉਪਜੋ ਜੁ ਪ੍ਰ
ਗਾਸੁ ॥ ਜਿਹ ਪਿਖਤ ਅਤਿ ਹੋਇ ਰਹਸੁ ਮਨਿ ਸੋਈ ਸੰਤ ਸਹਾਰੁ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥੨॥
੫੬॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਜਾਨਉ ਕੀਨੀ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਅੰਗਦੁ ਅ
ਗ ਸੰਗਿ ਭਯੋ ਸਾਇਰੁ ਤਿਨਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਕੀ ਨੀਵ ਰਖਾਈ ॥ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਕੀ ਅਕਥ
ਕਥਾ ਹੈ ਇਕ ਜੀਹ ਕਛੁ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸੋਢੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਕਲ ਤਾਰਣ ਕਉ ਅਬ ਗੁ
ਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਉ ਮਿਲੀ ਬਡਾਈ ॥੩॥੫੭॥ ਹਮ ਅਵਗੁਣਿ ਭਰੇ ਏਕੁ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਛਾਡਿ ਬਿਖੈ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥ ਮਾਯਾ ਮੋਹ ਭਰਮ ਪੈ ਭੂਲੇ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲ
ਗਾਈ ॥ ਇਕੁ ਉਤਮ ਪੰਥੁ ਸੁਨਿਓ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਤਿਹ ਮਿਲੰਤ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਈ ॥ ਇ
ਕ ਅਰਦਾਸਿ ਭਾਟ ਕੀਰਤਿ ਕੀ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਰਾਖਹੁ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੫੮॥ ਮੋਹੁ ਮਲਿ
ਬਿਵਸਿ ਕੀਅਉ ਕਾਮੁ ਗਹਿ ਕੇਸ ਪਛਾੜ੍ਉ ॥ ਕ੍ਰੋਧੁ ਖੰਡਿ ਪਰਚੰਡਿ ਲੋਭੁ ਅਪਮਾਨ ਸਿਉ ਝਾ
ੜ੍ਉ ॥ ਜਨਮੁ ਕਾਲੁ ਕਰ ਜੋੜਿ ਹੁਕਮੁ ਜੋ ਹੋਇ ਸੁ ਮੰਨੈ ॥ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਬੰਧਿਅਉ ਸਿਖ ਤਾਰੇ
ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੈ ॥ ਸਿਰਿ ਆਤਪਤੁ ਸਚੌ ਤਖਤੁ ਜੋਗ ਭੋਗ ਸੰਜੁਤੁ ਬਲਿ ॥ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਸਚੁ ਸਲ੍
ਭਣਿ ਤੂ ਅਟਲੁ ਰਾਜਿ ਅਭਗੁ ਦਲਿ ॥੧॥੫੯॥ ਤੂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਆਪਿ
ਆਪੇ ਪਰਮੇਸਰੁ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਿਖ ਸੇਵੰਤ ਧੁਰਹ ਧੁਰੁ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਅਨਾ
ਦਿ ਕਲਾ ਧਾਰੀ ਤ੍ਰਿਹੁ ਲੋਅਹ ॥ ਅਗਮ ਨਿਗਮ ਉਧਰਣ ਜਰਾ ਜੰਮਿਹਿ ਆਰੋਅ
ਹ ॥ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸਿ ਥਿਰੁ ਥਪਿਅਉ ਪਰਗਾਮੀ ਤਾਰਣ ਤਰਣ ॥ ਅਘ ਅੰਤਕ ਬਦੈ
ਨ ਸਲ੍ ਕਵਿ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥੨॥੬੦॥

ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇ ਕੇ ੫ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਿਮਰੰ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਅਚਲੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਨਾਸੀ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਕਵਲ ਰਿਦਿ ਧਾਰੰ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਗੁਣ ਸਹਜਿ ਬਿਚਾਰੰ ॥ ਗੁਰ
ਰਾਮਦਾਸ ਘਰਿ ਕੀਅਉ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੀ ਆਸਾ ॥ ਤੈ ਜਨਮਤ ਗੁਰਮ

ਤਿਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਣਿਓ॥ਕਲ੍ਯ੍ਯਜੋੜਿਕਰਸੁਜਸੁਵਖਾਣਿਓ॥ਭਗਤਿਜੋਗਕੌਜੈਤਵਾਰੁ
ਹਰਿਜਨਕੁਉਪਾਯਉ॥ਸਬਦੁਗੁਰੂਪਰਕਾਸਿਓਹਰਿਰਸਨਬਸਾਯਉ॥ਗੁਰਨਾਨ
ਕਅੰਗਦਅਮਰਦਾਸਉਤਮਪਦੁਪਾਯਉ॥ਗੁਰੁਅਰਜਨੁਘਰਿਗੁਰਰਾਮਦਾ
ਸਭਗਤੁਉਤਰਿਆਯਉ॥੧॥ਵਡਭਾਗੀਉਨਮਾਨਿਅਉਰਿਦਿਸਬਦੁਵਸਾਇ
ਅਉ॥ਮਨੁਮਾਣਿਕੁਸੰਤੋਖਿਅਉਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾਯਉ॥ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮੁਸਤਿਗੁਰਿਦਰਸਾਯਉ॥ਗੁਰੁਅਰਜੁਨੁਘਰਿਗੁਰਰਾਮਦਾਸਅਨਭਉ
ਠਹਰਾਯਉ॥੨॥ਜਨਕਰਾਜੁਬਰਤਾਇਆਸਤਜੁਗੁਆਲੀਣਾ॥ਗੁਰਸਬਦੇਮਨੁ
ਮਾਨਿਆਅਪਤੀਜੁਪਤੀਣਾ॥ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਸਚੁਨੀਵਸਾਜਿਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿਲੀਣਾ
ਗੁਰੁਅਰਜੁਨੁਘਰਿਗੁਰਰਾਮਦਾਸਅਪਰੰਪਰੁਬੀਣਾ॥੩॥ਖੇਲੁਗੂੜ੍ਹਉਕੀਅਉਹ
ਰਿਰਾਇਸੰਤੋਖਿਸਮਾਚਰ੍ਯ੍ਯਿਓਬਿਮਲਬੁਧਿਸਤਿਗੁਰਿਸਮਾਣਉ॥ਆਜੋਨੀਸੰਭ
ਵਿਅਉਸੁਜਸੁਕਲ੍ਯ੍ਯਕਵੀਅਣਿਬਖਾਣਿਅਉ॥ਗੁਰਿਨਾਨਕਿਅੰਗਦੁਵਰ੍ਯ੍ਯਉਗੁਰਿ
ਅੰਗਦਿਅਮਰਨਿਧਾਨੁ॥ਗੁਰਿਰਾਮਦਾਸਅਰਜੁਨੁਵਰ੍ਯ੍ਯਉਪਾਰਸੁਪਰਸੁਪ੍ਰਮਾਣੁ॥੪
॥ਸਦਜੀਵਣੁਅਰਜੁਨੁਅਮੋਲੁਆਜੋਨੀਸੰਭਉ॥ਭਯਭੰਜਨੁਪਰਦੁਖਨਿਵਾਰੁ
ਅਪਾਰੁਅਨੰਭਉ॥ਅਗਹਗਹਣੁਭ੍ਰਮੁਭ੍ਰਾਂਤਿਦਹਨੁਸੀਤਲੁਸੁਖਦਾਤਉ॥ਆ
ਸੰਭਉਉਦਵਿਅਉਪੁਰਖੁਪੂਰਨਬਿਧਾਤਉ॥ਨਾਨਕਆਦਿਅੰਗਦਅਮਰਸਤਿਗੁ
ਰਸਬਦਿਸਮਾਇਅਉ॥ਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਰਾਮਦਾਸਗੁਰੁਜਿਨਿਪਾਰਸੁਪਰਸਿਮਿਲਾ
ਇਅਉ॥੫॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਜਾਸੁਜਗਅੰਦਰਿਮੰਦਰਿਭਾਗੁਜੁਗਤਿਸਿਵਰਹਤਾ॥ਗੁਰੁ
ਪੂਰਾਪਾਯਉਬਡਭਾਗੀਲਿਵਲਾਗੀਮੇਦਨਿਭਰੁਸਹਤਾ॥ਭਯਭੰਜਨੁਪਰਪੀਰ
ਨਿਵਾਰਨੁਕਲ੍ਯ੍ਯਸਹਾਰੁਤੋਹਿਜਸੁਬਕਤਾ॥ਕੁਲਿਸੋਢੀਗੁਰਰਾਮਦਾਸਤਨੁ॥ਧਰਮਧੁਜਾ
ਅਰਜੁਨੁਹਰਿਭਗਤਾ॥੬॥ਧ੍ਰੰਮਧੀਰੁਗੁਰਮਤਿਗਭੀਰੁਪਰਦੁਖਬਿਸਾਰਣੁ॥ਸਬਦੁਸਾ
ਰੁਹਰਿਸਮਉਦਾਰੁਅਹੰਮੇਵਨਿਵਾਰਣੁ॥ਮਹਾਦਾਨਿਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨਿਮਨਿਚਾਉਨ
ਹੁਟੈ॥ਸਤਿਵੰਤੁਹਰਿਨਾਮੁਮੰਤ੍ਰੁਨਵਨਿਧਿਨਨਿਖੁਟੈ॥ਗੁਰਰਾਮਦਾਸਤਨੁਸਰਬਮੈਸਹਜਿ
ਚੰਦੋਆਤਾਣਿਅਉ॥ਗੁਰਅਰਜੁਨਕਲ੍ਯ੍ਯੁਚਰੈਤੈਰਾਜਜੋਗਰਸੁਜਾਣਿਅਉ॥੭॥

ਨਿਰਭਉ ਮਾਨਿਓ ਲਾਖ ਮਹਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਯਉ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰ ਗਤਿ ਗਭੀਰੁ ਸਤਿ
ਗੁਰਿ ਪਰਚਾਯਉ ॥ ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਪਰਵਾਣੁ ਰਾਜ ਮਹਿ ਜੋਗੁ ਕਮਾਯਉ ॥ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਗੁਰੁ
ਧੰਨਿ ਅਭਰ ਸਰ ਸੁਭਰ ਭਰਾਯਉ ॥ ਗੁਰ ਗਮ ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਅਜਰੁ ਜਰਿਓ ਸਰਿ ਸੰਤੋਖ ਸਮਾ
ਇਯਉ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਕਲੵੁਚਰੈ ਤੈ ਸਹਜਿ ਜੋਗੁ ਨਿਜੁ ਪਾਯਉ ॥੮॥ ਅਮਿਉ ਰਸਨਾ ਬਦ
ਨਿ ਬਰ ਦਾਤਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਗੁਰ ਸੂਰ ਸਬਦਿ ਹਉਮੈ ਨਿਵਾਰ੍ਹਉ ॥ ਪੰਚਾਹਰੁ ਨਿਦਲਿਅ
ਉ ਸੁੰਨ ਸਹਜਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਸਹਾਰ੍ਹਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਾਗਿ ਜਗ ਉਧਰ੍ਹਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਿਦੈ
ਬਸਾਇਅਉ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਕਲੵੁਚਰੈ ਤੈ ਜਨਕਹ ਕਲਸੁ ਦੀਪਾਇਅਉ ॥੯॥
ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਪਾਰਥਉ ਚਾਲੈ ਨਹੀ ॥ ਨੇਜਾ ਨਾਮ ਨੀ
ਸਾਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਿਅਉ ॥੧॥ ਭਵਜਲੁ ਸਾਇਰੁ ਸੇਤੁ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ਕਾ ਬੋਹਿਥਾ
॥ ਤੁਅ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰ ਹੇਤੁ ਨਾਮਿ ਲਾਗਿ ਜਗੁ ਉਧਰ੍ਹਉ ॥੨॥ ਜਗਤ ਉਧਾਰਣੁ ਨਾਮੁ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਤੁਠੈ ਪਾਇਅਉ ॥ ਅਬ ਨਾਹਿ ਅਵਰ ਸਰਿ ਕਾਮੁ ਬਾਰੰਤਰਿ ਪੂਰੀ ਪੜੀ ॥੩॥੧੨॥
ਜੋਤਿ ਰੂਪਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕੁ ਕਹਾਯਉ ॥ ਤਾ ਤੇ ਅੰਗਦੁ ਭਯਉ ਤਤ ਸਿਉ ਤਤੁ ਮਿ
ਲਾਯਉ ॥ ਅੰਗਦਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਅਮਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਥਿਰੁ ਕੀਅਉ ॥ ਅਮਰਦਾਸਿ
ਅਮਰਤੁ ਛਤ੍ਰੁ ਗੁਰ ਰਾਮਹਿ ਦੀਅਉ ॥ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਦਰਸਨੁ ਪਰਸਿ ਕਹਿ ਮਥੁਰਾ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਬਯਣ ॥ ਮੂਰਤਿ ਪੰਚ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਪਿਖਹੁ ਨਯਣ ॥੧॥ ਸਤਿ ਰੂ
ਪੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਧਰਿਓ ਉਰਿ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖਿ ਪਰਤਖਿ ਲਿਖ੍ਹਉ ਅਛਰੁ ਮ
ਸਤਕਿ ਧੁਰਿ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਜੋਤਿ ਜਗਮਗੈ ਤੇਜੁ ਭੂਅ ਮੰਡਲਿ ਛਾਯਉ ॥ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿ ਪਰਸੁ
ਪਰਸਿ ਗੁਰਿ ਗੁਰੂ ਕਹਾਯਉ ॥ ਭਨਿ ਮਥੁਰਾ ਮੂਰਤਿ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਲਾਇ ਚਿਤੁ ਸਨਮੁਖ
ਰਹਹੁ ॥ ਕਲਜੁਗਿ ਜਹਾਜੁ ਅਰਜੁਨੁ ਗੁਰੂ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਲਗਿ ਬਿਤਰਹੁ ॥੨॥
ਤਿਹ ਜਨ ਜਾਚਹੁ ਜਗਤ੍ਰ ਪਰ ਜਾਨੀਅਤੁ ਬਾਸੁਰ ਰਯਨਿ ਬਾਸੁ ਜਾ ਕੋ ਹਿਤੁ ਨਾਮ ਸਿਉ ॥ ਪਰ
ਮ ਅਤੀਤੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰੰਗ੍ਹੌ ਬਾਸਨਾ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਪੈ ਦੇਖੀਅਤੁ ਧਾਮ ਸਿਉ ॥ ਅ
ਪਰੰਪਰ ਪੁਰਖ ਸਿਉ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਾਗੌ ਬਿਨੁ ਭਗਵੰਤ ਰਸੁ ਨਾਹੀ ਅਉਰੈ ਕਾਮ ਸਿਉ ॥
ਮਥੁਰਾ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸ੍ਰਬ ਮਯ ਅਰਜੁਨ ਗੁਰੁ ਭਗਤਿ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਾਇ ਰਹਿਓ ਮਿਲਿ ਰਾਮ

ਸਿਉ॥੩॥੧੫॥ਅੰਤੁਨਪਾਵਤਦੇਵਸਬੈਮੁਨਿਇੰਦ੍ਰਮਹਾਸਿਵਜੋਗਕਰੀ॥ਫੁਨਿਬੇਦਬਿਰੰ
ਚਿਬਿਚਾਰਿਰਹਿਓਹਰਿਜਾਪੁਨਛਾਡ੍ਯਉਏਕਘਰੀ॥ਮਥੁਰਾਜਨਕੋਪ੍ਰਭੁਦੀਨਦਯਾਲੁ
ਹੈਸੰਗਤਿਸ੍ਰਿਸਟਿਨਿਹਾਲੁਕਰੀ॥ਰਾਮਦਾਸਿਗੁਰੂਜਗਤਾਰਨਕਉਗੁਰਜੋਤਿਅਰਜੁਨਮਾ
ਹਿਧਰੀ॥੪॥ਜਗਅਉਰੁਨਯਾਹਿਮਹਾਤਮਮੈਅਵਤਾਰੁਉਜਾਗਰੁਆਨਿਕੀਅਉ॥
ਤਿਨਕੇਦੁਖਕੋਟਿਕਦੂਰਿਗਏਮਥੁਰਾਜਿਨ੍ਹਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪੀਅਉ॥ਇਹਪਧਤਿਤੇਮ
ਤਚੂਕਹਿਰੇਮਨਭੇਦੁਬਿਭੇਦੁਨਜਾਨਬੀਅਉ॥ਪਰਤਛਿਰਿਦੈਗੁਰਅਰਜੁਨਕੈਹਰਿ
ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਿਨਿਵਾਸੁਲੀਅਉ॥੫॥ਜਬਲਉਨਹੀਭਾਗਲਿਲਾਰਉਦੈਤਬਲਉਭ੍ਰਮ
ਤੇਫਿਰਤੇਬਹੁਧਾਯਉ॥ਕਲਿਘੋਰਸਮੁੰਦ੍ਰਮੈਬੂਡਤਥੇਕਬਹੂਮਿਟਿਹੈਨਹੀਰੇਪਛੁਤਾਯ
ਉ॥ਤਤੁਬਿਚਾਰੁਯਹੈਮਥੁਰਾਜਗਤਾਰਨਕਉਅਵਤਾਰੁਬਨਾਯਉ॥ਜਪ੍ਯਉਜਿਨ੍ਹਅ
ਰਜੁਨਦੇਵਗੁਰੂਫਿਰਿਸੰਕਟਜੋਨਿਗਰਭਨਆਯਉ॥੬॥ਕਲਿਸਮੁਦ੍ਰਭਏਰੂਪਪ੍ਰਗਟਿ
ਹਰਿਨਾਮਉਧਾਰਨੁ॥ਬਸਹਿਸੰਤਜਿਸੁਰਿਦੈਦੁਖਦਾਰਿਦ੍ਰਨਿਵਾਰਨੁ॥ਨਿਰਮਲਭੇਖ
ਅਪਾਰਤਾਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਮਨਬਚਿਜਿਨਿਜਾਣਿਅਉਭਯਉਤਿਹਸਮਸ
ਰਿਸੋਈ॥ਧਰਨਿਗਗਨਨਵਖੰਡਮਹਿਜੋਤਿਸ੍ਵਰੂਪੀਰਹਿਓਭਰਿ॥ਭਨਿਮਥੁਰਾਕਛੁਭੇਦੁ
ਨਹੀਗੁਰੁਅਰਜੁਨੁਪਰਤਖ੍ਯਹਰਿ॥੭॥ਅਜੈਗੰਗਜਲੁਅਟਲੁਸਿਖਸੰਗਤਿਸਭਨਾਵੈ
ਨਿਤਪੁਰਾਣਬਾਚੀਅਹਿਬੇਦਬ੍ਰਹਮਾਮੁਖਿਗਾਵੈ॥ਅਜੈਚਵਰੁਸਿਰਿਢੁਲੈਨਾਮੁਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਮੁਖਿਲੀਅਉ॥ਗੁਰਅਰਜੁਨਸਿਰਿਛਤ੍ਰੁਆਪਿਪਰਮੇਸਰਿਦੀਅਉ॥ਮਿਲਿ
ਨਾਨਕਅੰਗਦਅਮਰਗੁਰਗੁਰੁਰਾਮਦਾਸੁਹਰਿਪਹਿਗਯਉ॥ਹਰਿਬੰਸਜਗਤਿਜਸੁ
ਸੰਚਰ੍ਯਉਸੁਕਵਣੁਕਹੈਸ੍ਰੀਗੁਰੁਮੁਯਉ॥੧॥੨੦॥ਦੇਵਪੁਰੀਮਹਿਗਯਉਆਪਿਪ
ਰਮੇਸ੍ਵਰਭਾਯਉ॥ਹਰਿਸਿੰਘਾਸਣੁਦੀਅਉਸ੍ਰੀਗੁਰੁਤਹਬੈਠਾਯਉ॥ਰਹਸੁਕੀਅ
ਉਸੁਰਦੇਵਤੋਹਿਜਸੁਜਯਜਯਜੰਪਹਿ॥ਅਸੁਰਗਏਤੇਭਾਗਿਪਾਪਤਿਨਭੀਤਰਿਕੰ
ਪਹਿ॥ਕਾਟੇਸੁਪਾਪਤਿਨਨਰਹੁਕੇਗੁਰੁਰਾਮਦਾਸੁਜਿਨਪਾਯਉ॥ਛਤ੍ਰੁਸਿੰਘਾਸਨੁ
ਪਿਰਥਮੀਗੁਰਅਰਜੁਨਕਉਦੇਆਇਅਉ॥੨॥੨੧॥ਸਵਯਾਕਜੁਮਲਾ॥੧੪੨॥

੧ੴ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅ
ਕਾਲਮੂਰਤਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਲੋਕਵਾਰਾਤੇਵਧੀਕਮਹਲਾ੧ ॥ਉਤੰਗੀਪੈਓਹਰੀਗਹਿਰੀਗੰਭੀਰੀ॥
ਸਸੁੜਿਸੁਹੀਆਕਿਉਕਰੀਨਿਵਣੁਨਜਾਇਥਣੀ॥ਗਚੁਜਿਲਗਾਗਿੜਵ
ੜੀਸਖੀਏਧਉਲਹਰੀ॥ਸੇਭੀਢਹਦੇਡਿਠਮੈਮੁੰਧਨਗਰਬੁਥਣੀ॥੧॥ਸੁ
ਣਿਮੁੰਧੇਹਰਣਾਖੀਏਗੂੜਾਵੈਣੁਅਪਾਰੁ॥ਪਹਿਲਾਵਸਤੁਪਛਾਣਿਕੈਤਾ
ਚੈਵਾਪਾਰੁ॥ਦੋਹੀਦਿਚੈਦੁਰਜਨਾਮਿਤ੍ਰਾਕੂਜੈਕਾਰੁ॥ਜਿਤੁਦੋਹੀਸਜਣਮਿ
ਲਹਿਲਹੁਮੁੰਧੇਵੀਚਾਰੁ॥ਤਨੁਮਨੁਦੀਜੈਸਜਣਾਐਸਾਹਸਣੁਸਾਰੁ॥ਤਿ
ਸੁਸਿਉਨੇਹੁਨਕੀਚਈ॥ਜਿਦਿਸੈਚਲਣਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਜਿਨੀਇਵਕਰਿਬੁ
ਝਿਆਤਿਨਾਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁ॥੨॥ਜੇਤੂੰਤਾਰੂਪਾਣਿਤਾਹੂਪੁਛੁਤਿੜੰਨਕਲਾ
ਤਾਹੂਖਰੇਸੁਜਾਣਵੰਞਾਏਨੀਕਪਰੀ॥੩॥ਝੜਝਖੜਓਹਾੜਲਹਰੀਵਹਨਿ
ਲਖੇਸਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰਸਿਉਆਲਾਇਬੇੜੇਡੁਬਣਿਨਾਹਿਭਉ॥੪॥ਨਾਨਕਦੁਨੀ
ਆਕੈਸੀਹੋਈ॥ਸਾਲਕੁਮਿਤੁਨਰਹਿਓਕੋਈ॥ਭਾਈਬੰਧੀਹੇਤੁਚੁਕਾਇਆ
ਦੁਨੀਆਕਾਰਣਿਦੀਨੁਗਵਾਇਆ॥੫॥ਹੈਹੈਕਰਿਕੈਓਹਿਕਰੇਨਿ॥ਗਲਪਿ

ਦਸਿਮੁਖੇਤੇਨੀਆਨਉਲੈਨਿਅਰੁਕਰਨਿਸਮਾਇ।ਨਾਨਕਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਇ ॥
੬॥ਰੇਮਨਡੀਗਿਨਡੋਲੀਐਸੀਧੈਮਾਰਗਿਧਾਉ।ਪਾਛੈਬਾਘੁਡਰਾਵਣੋਆਗੈਅਗ
ਨਿਤਲਾਉ।ਸਹਸੈਜੀਅਰਾਪਰਿਰਹਿਓਮਾਕਉਅਵਰੁਨਢੰਗੁ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਛੁ
ਟੀਐਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਸੰਗੁ॥੭॥ਬਾਘੁਮਰੈਮਨੁਮਾਰੀਐਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰਦੀਖਿ
ਆਹੋਇ।ਆਪੁਪਛਾਣੈਹਰਿਮਿਲੈਬਹੁੜਿਨਮਰਣਾਹੋਇ।ਕੀਚੜਿਹਾਥੁਨਬੂ
ਡਈਏਕਾਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਗੁਰੁਸਰਵਰੁਸਚੀਪਾਲਿ॥੮॥
ਅਗਨਿਮਰੈਜਲੁਲੋੜਿਲਹੁਵਿਣੁਗੁਰਨਿਧਿਜਲੁਨਾਹਿ।ਜਨਮਿਮਰੈਭਰਮਾਈਐ
ਜੇਲਖਕਰਮਕਮਾਹਿ।ਜਮੁਜਾਗਾਤਿਨਲਗਈਜੇਚਲੈਸਤਿਗੁਰਭਾਇ।ਨਾਨਕਨਿ
ਰਮਲੁਅਮਰਪਦੁਗੁਰੁਹਰਿਮੇਲੈਮੇਲਾਇ।੯॥ਕਲਰਕੇਰੀਛਪੜੀਕਊਆਮਲਿਮ
ਲਿਨਾਇ।ਮਨੁਤਨੁਮੈਲਾਅਵਗੁਣੀਚਿੰਜੁਭਰੀਗੰਧੀਆਇ।ਸਰਵਰੁਹੰਸੁਨਜਾਣਿ
ਆਕਾਗਕੁਪੰਖੀਸੰਗਿ।ਸਾਕਤਸਿਉਐਸੀਪ੍ਰੀਤਿਹੈਬੂਝਹੁਗਿਆਨੀਰੰਗਿ।ਸੰਤਸ
ਭਾਜੈਕਾਰੁਕਰਿਗੁਰਮੁਖਿਕਰਮਕਮਾਉ।ਨਿਰਮਲੁਨਾਵਣੁਨਾਨਕਾਗੁਰੁਤੀਰਥੁਦਰੀਆ
ਉ॥੧੦॥ਜਨਮੇਕਾਫਲੁਕਿਆਗਣੀਜਾਂਹਰਿਭਗਤਿਨਭਾਉ।ਪੈਧਾਖਾਧਾਬਾਦਿਹੈਜਾਂ
ਮਨਿਦੂਜਾਭਾਉ।ਵੇਖਣੁਸੁਨਣਾਝੂਠੁਹੈਮੁਖਿਝੂਠਾਆਲਾਉ।ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿ
ਤੂਹੋਰੁਹਉਮੈਆਵਉਜਾਉ॥੧੧॥ਹੈਨਿਵਿਰਲੇਨਾਹੀਘਣੇਫੈਲਫਕੜੁਸੰਸਾਰੁ॥੧੨॥
ਨਾਨਕਲਗੀਤੁਰਿਮਰੈਜੀਵਣੁਨਾਹੀਤਾਣੁ।ਚੋਟੈਸੇਤੀਜੋਮਰੈਲਗੀਸਾਪਰਵਾਣੁ।ਜਿ
ਸਨੋਲਾਏਤਿਸੁਲਗੈਲਗੀਤਾਪਰਵਾਣੁ।ਪਿਰਮਪੈਕਾਮੁਨਨਿਕਲੈਲਾਇਆਤਿਨਿਸੁ
ਜਾਣਿ॥੧੩॥ਭਾਂਡਾਧੋਵੈਕਉਣੁਜਿਕਚਾਸਾਜਿਆ।ਧਾਤੂਪੰਜਿਰਲਾਇਕੂੜਾਪਾਜਿ
ਆ।ਭਾਂਡਾਆਣਗੁਰਾਸਿਜਾਂਤਿਸੁਭਾਵਸੀ।ਪਰਮਜੋਤਿਜਾਗਾਇਵਾਜਾਵਾਵਸੀ॥੧੪॥
ਮਨਹੁਜਿਅੰਧੇਘੂਪਕਹਿਆਬਿਰਦੁਨਜਾਣਨੀ।ਮਨਿਅੰਧੈਊਂਧੈਕਵਲਿਦਿਸਨਿਖਰੇਕਰੂ
ਪ।ਇਕਿਕਹਿਜਾਣਨਿਕਹਿਆਬੁਝਨਿਤੇਨਰਸੁਘੜਸਰੂਪ।ਇਕਨਾਨਾਦਨਬੇਦਨ
ਗੀਅਰਸੁਰਸਕਸਨਜਾਣੰਤਿ।ਇਕਨਾਸਿਧਿਨਬੁਧਿਨਅਕਲਿਸਰਅਖਰਕਾਭੇਉਨਲਹੰਤਿ
ਨਾਨਕਤੇਨਰਅਸਲਿਖਰਜੋਬਿਨੁਗੁਣਗਰਬੁਕਰੰਤ॥੧੫॥ਸੋਬ੍ਰਹਮਣੁਜੋਬਿੰਦੈਬ੍ਰਹ

ਮੁਹਾਜਾਤੁਤਪੁਸੰਜਮੁਕਮਾਵੈਕਰਮੁਆਸੀਲਸੰਤੋਖੁਕਰਿਧਰਮੁਆਬਿਧਾਨਤੋਨਾਨਕਤਉਵੈਮੁਕਤੁ
ਸੋਈਬਿਖਡਰਨੁਮੁਜਣੁਸੁਗਾਤਿ॥੧੬॥ਖਤ੍ਰੀਸੋਜੁਕਰਮਾਕਾਸੂਰੁ॥ਪੁੰਨਦਾਨਕਾਕਰੈਸਰੀਰੁ॥
ਖੇਤੁਪਛਾਣੈਬੀਜੈਦਾਨੁ॥ਸੋਖਤ੍ਰੀਦਰਗਹਪਰਵਾਣੁ॥ਲਬੁਲੋਭੁਜੇਕੂੜੁਕਮਾਵੈ॥ਅ
ਪਣਾਕੀਤਾਆਪੇਪਾਵੈ॥੧੭॥ਤਨੁਨਤਪਾਇਤਨੂਰਜਿਉਬਾਲਣੁਹਡਨਬਾਲਿ॥ਸਿਰਿ
ਪੈਰੀਕਿਆਫੇੜਿਆਅੰਦਰਿਪਿਰੀਸਮਾਲਿ॥੧੮॥ਸਭਨੀਘਟੀਸਹੁਵਸੈਸਹਬਿ
ਨੁਘਟੁਨਕੋਇ॥ਨਾਨਕਤੇਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥੧੯॥ਜਉਤਉਪ੍ਰੇ
ਮਖੇਲਣਕਾਚਾਉ॥ਸਿਰੁਧਰਿਤਲੀਗਲੀਮੇਰੀਆਉ॥ਇਤੁਮਾਰਗਿਪੈਰੁਧਰੀਜੈ॥
ਸਿਰੁਦੀਜੈਕਾਣਿਨਕੀਜੈ॥੨੦॥ਨਾਲਿਕਿਰਾੜਾਦੋਸਤੀਕੂੜੈਕੂੜੀਪਾਇ॥ਮਰਣੁਨਜਾਪੈ
ਮੂਲਿਆਆਵੈਕਿਤੈਥਾਇ॥੨੧॥ਗਿਆਨਹੀਣੰਅਗਿਆਨਪੂਜਾ॥ਅੰਧਵਰਤਾਵਾ
ਭਾਉਦੂਜਾ॥੨੨॥ਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਧਰਮਬਿਨੁਧਿਆਨੁ॥ਸਚਬਿਨੁਸਾਖੀਮੂਲੋਨ
ਬਾਕੀ॥੨੩॥ਮਾਣੂਘਲੈਉਠੀਚਲੈ॥ਸਾਦੁਨਾਹੀਇਵੇਹੀਗਲੈ॥੨੪॥ਰਾਮੁਝੁਰੈਦਲ
ਮੇਲਵੈਅੰਤਰਿਬਲੁਅਧਿਕਾਰ॥ਬੰਤਰਕੀਸੈਨਾਸੇਵੀਐਮਨਿਤਨਿਜੁਝੁਅਪਾਰੁ॥ਸੀ
ਤਾਲੈਗਇਆਦਹਸਿਰੋਲਛਮਣੁਮੂਓਸਰਾਪਿ॥ਨਾਨਕਕਰਤਾਕਰਣਹਾਰੁਕਰਿ
ਵੇਖੈਥਾਪਿਉਥਾਪਿ॥੨੫॥ਮਨਮਹਿਝੂਰੈਰਾਮਚੰਦੁਸੀਤਾਲਛਮਣਜੋਗੁ॥ਹਣਵੰ
ਤਰੁਆਰਾਧਿਆਆਇਆਕਰਿਸੰਜੋਗੁ॥ਭੂਲਾਦੈਤੁਨਸਮਝਈਤਿਨਿਪ੍ਰਭਕੀ
ਏਕਾਮ॥ਨਾਨਕਵੇਪਰਵਾਹੁਸੋਕਿਰਤੁਨਮਿਟਈਰਾਮ॥੨੬॥ਲਾਹੌਰਸਹਰੁਜਹਰੁਕ
ਹਰੁਸਵਾਪਹਰੁ॥੨੭॥ਲਾਹੌਰੁਸਹਰੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੁਸਿਫਤੀਕਾਘਰੁ॥੨੮॥ਉ
ਦੋਸਾਹੈਕਿਆਨੀਸਾਨੀਤੋਟਿਨਆਵੈਅੰਨੀ॥ਉਦੋਸੀਅਘਰੇਹੀਵੁਠੀਕੁੜਿਈ
ਰੰਨੀਧੰਮੀ॥ਸਤੀਰੰਨੀਘਰੇਸਿਆਪਾਰੋਵਨਿਕੂੜੀਕੰਮੀ॥ਜੋਲੇਵੈਸੋਦੇਵੈਨਾਹੀਖਟੇ
ਦੰਮਸਹੰਮੀ॥੨੯॥ਪਬਰਤੂੰਹਰੀਆਵਲਾਕਵਲਾਕੰਚਨਵੰਨਿ॥ਕੈਦੋਖੜੈਸੜਿ
ਓਹਿਕਾਲੀਹੋਈਆਦੇਹੁਰੀਨਾਨਕਮੈਤਨਿਭੰਗੁ॥ਜਾਣਾਪਾਣੀਨਾਲਹਾਂਜੈਸੇਤੀਮੇ
ਰਾਸੰਗੁ॥ਜਿਤੁਡਿਠੈਤਨੁਪਰਫੁੜੈਚੜੈਚਵਗਣਵੰਨੁ॥੩੦॥ਰਜਿਨਕੋਈਜੀਵਿਆ
ਪਹੁਚਿਨਚਲਿਆਕੋਇ॥ਗਿਆਨੀਜੀਵੈਸਦਾਸਦਾਸੁਰਤੀਹੀਪਤਿਹੋਇ॥ਸਰ

ਓਸਰਿਓਸਦਾਸਦਾਏਵੈਗਾਵੀਵਡਿਆਈਆਨਾਨਕਕਿਸਨੋਆਖੀਐਵਿਣੁਪੁਛਿਆਹੀ ੧੧੬

ਲੈਜਾਇ॥੩॥੧॥ਦੋਸੁਨਦੇਅਹੁਰਾਇਨੋਮਤਿਚਲੈਜਾਬੁਢਾਹੋਵੈ॥ਗਲਾਕਰੇਘਣੇਰੀ

ਆਂਤਾਂਅੰਨੇਪਵਣਾਖਾਤੀਟੋਵੈ॥੩॥ਬ੍ਰਹਮਣੈਕੈਲੀਘਾਤੁਕੰਞਕਾਅਣਚਾਰੀ

ਕਾਧਾਨੁ॥ਫਿਟਕਫਿਟਕਾਕੋੜੁਬਦੀਆਸਦਾਸਦਾਅਭਿਮਾਨੁ॥ਪਾਹਿਏਤੇਜਾਹਿਵੀ

ਸਰਿਨਾਨਕਾਇਕੁਨਾਮੁ॥ਸਭਬੁਧੀਜਾਲੀਅਹਿਇਕੁਰਹੈਤਤੁਗਿਆਨੁ॥੨॥ਸਲੋਕਮਹਲਾ੩

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਪੂਰੇਕਾਕੀਆਸਭੁਕਿਛੁਪੂਰਾਘਟਿਵਧਿਕਿਛੁਨਾਹੀ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਐਸਾਜਾ

ਣੀਐਪੂਰੇਮਾਹਿਸਮਾਂਹੀ॥੧॥ਅਭਿਆਗਤਏਹਨਆਖੀਅਹਿਜਿਨਕੈਮਨਮਹਿਭਰਮੁ॥ਤਿਨਕੇਦਿਤੇਨਾਨਕਾਤੇਹੋਜੇ

ਹਾਧਰਮੁ॥੨॥ਅਭੈਨਿਰੰਜਨਪਰਮਪਦੁਤਾਕਾਭੀਖਕੁਹੋਇ॥ਤਿਸਕਾਭੋਜਨੁਨਾਨਕਾਵਿਰਲਾਪਾਏਕੋਇ॥੩॥ਹੋਵਾਪੰਡਿ

ਤੁਜੋਤਕੀਵੇਦਪੜਾਮੁਖਿਚਾਰਿ॥ਨਵਾਖੰਡਾਵਿਚਿਜਾਣੀਆਆਪਨੇਚਜਵੀਚਾਰ॥ਮਤੁਸਚਾਅਖਰੁਭੁਲਿਜਾਇਚ

[illegible]ਉਕੈਨਾਨਕਾਸਚਾਏਕੋਸੋਇ

੫॥ਮਾਥੈਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੁਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਜੋਲਿਖਿਆਸੋਵਰਤਦਾਸੋਬੂਝੈ

ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਹੋਇ॥੧॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਕੂੜੈਲਾਲਚਿਲਗਿ॥ਧੰਧਾਮਾ

ਇਆਮੋਹਣੀਅੰਤਰਿਤਿਸਨਾਅਗਿ॥ਜਿਨਾਵੇਲਿਨਤੂੰਬੜੀਮਾਇਆਠਗੇਠ

ਗਿ॥ਮਨਮੁਖਿਬੰਨਿਚਲਾਈਅਹਿਨਾਮਿਲਹੀਵਗਿਸਗਿ॥ਆਪਿਭੁਲਾਏਭੁ

ਲੀਐਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਛੁਟੀਐਜੇਚਲੈਸਤਿਗੁਰਭਾ

ਇ॥੨॥ਸਾਲਾਹੀਸਾਲਾਹਣਾਭੀਸਚਾਸਾਲਾਹਿ॥ਨਾਨਕਸਚਾਏਕੁਦਰੁਬੀਭਾਪਰ

ਹਰਿਆਹਿ॥੩॥ਨਾਨਕਜਹਜਹਮੈਫਿਰਉਤਹਤਹਸਾਚਾਸੋਇ॥ਜਹਦੇਖਾਤ

ਹਏਕੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥੪॥ਦੂਖਵਿਸਾਰਣੁਸਬਦੁਹੈਜੇਮੰਨਿਵਸਾਏਕੋ

ਇ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮਨਿਵਸੈਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੫॥ਨਾਨਕਹਉਹਉਕਰਤੇਖਪਿ

ਮੁਏਖੂਹਣਿਲਖਅਸੰਖ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇਸੁਉਬਰੇਸਾਚੈਸਬਦਿਅਲੰਖ॥੬॥

ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਇਕਮਨਿਸੇਵਿਆਤਿਨਜਨਲਾਗਉਪਾਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿ

ਮਨਿਵਸੈਮਾਇਆਕੀਭੁਖਜਾਇ॥ਸੇਜਨਨਿਰਮਲਊਜਲੇਜਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਸ

ਮਾਇ॥ਨਾਨਕਹੋਰਿਪਤਿਸਾਹੀਆਕੂੜੀਆਨਾਮਿਰਤੇਪਾਤਿਸਾਹ॥੭॥ਜਿਉਪੁਰਖੈ

ਘਰਿਭਗਤੀਨਾਰਿਹੈਅਤਿਲੋਚੈਭਗਤੀਭਾਇ॥ਬਹੁਰਸਸਾਲਣੇਸਵਾਰਦੀ

ਖਟਰਸਮੀਠੇਪਾਇਆ॥ਤਿਉਬਾਣੀਭਗਤਸਲਾਹਦੇਹਰਿਨਾਮੈਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਮਨੁਤਨੁ
ਆਗੈਰਾਖਿਆਸਿਰੁਦੇਵਹਿਆਗੁਰਆਗੈਜਾਇ॥ਭੈਭਗਤੀਭਗਤਬਹੁਲੋਚਦੇਪ੍ਰ
ਭਲੋਚਾਪੂਰਿਮਿਲਾਇ॥ਹਿਰਦੈਪ੍ਰਭੁਵੇਪਰਵਾਹੁਹੈਕਿਤੁਖਾਧੈਤ੍ਰਿਪਤਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈ
ਭਾਣੈਜੋਚਲੈਤਿਪਤਾਸੈਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥ਧਨੁਧਨੁਕਲਜੁਗਿਨਾਨਕਾਜਿਚਲੈਸਤਿਗੁ
ਰਭਾਇ॥੮॥ਸਤਿਗੁਰੂਨਸੇਵਿਓਸਬਦੁਨਰਖਿਓਉਰਧਾਰਿ॥ਧ੍ਰਿਗੁਤਿਨਾਕਾਜੀਵਿ
ਆਕਿਤੁਆਏਸੰਸਾਰਿ॥ਗੁਰਮਤੀਭਉਮਨਿਪਵੈਤਾਂਹਰਿਰਸਿਲਗੈਪਿਆਰਿ॥ਨਾਉ
ਮਿਲੈਧੁਰਿਲਿਖਿਆਜਨਨਾਨਕਪਾਰਿਉਤਾਰਿ॥੯॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਜਗੁਭਰਮਿਆ
ਘਰੁਮੁਸੈਖਬਰਿਨਹੋਇ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਿਮਨੁਹਿਰਿਲਇਆਮਨਮੁਖਅੰਧਾਲੋਇ॥ਗਿ
ਆਨਖੜਗਪੰਚਦੂਤਸੰਘਾਰੇਗੁਰਮਤਿਜਾਗੈਸੋਇ॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਪਰਗਾਸਿਆਮ
ਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ਨਾਮਹੀਨਨਕਟੇਫਿਰਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਬਹਿਰੋਇ॥ਨਾਨਕਜੋਧੁਰਿ
ਕਰਤੈਲਿਖਿਆਸੁਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਇ॥੧੦॥ਗੁਰਮੁਖਾਹਰਿਧਨੁਖਟਿਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
ਵੀਚਾਰਿ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆਅਤੁਟਭਰੇਭੰਡਾਰ॥ਹਰਿਗੁਣਬਾਣੀਉਚਰਹਿਅ
ਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਭਕਾਰਣਕਰਤਾਕਰੈਵੇਖੈਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥੧੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰ
ਤਰਿਸਹਜੁਹੈਮਨੁਚੜਿਆਦਸਵੈਆਕਾਸਿ॥ਤਿਥੈਊਂਘਨਭੁਖਹੈਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ
ਸੁਖਵਾਸੁ॥ਨਾਨਕਦੁਖੁਸੁਖੁਵਿਆਪਤਨਹੀਜਿਥੈਆਤਮਰਾਮਪ੍ਰਗਾਸੁ॥੧੨॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧ
ਕਾਚੋਲੜਾਸਭਿਗਲਿਆਏਪਾਇ॥ਇਕਿਉਪਜਹਿਇਕਿਬਿਨਸਿਜਾਹਿਹੁਕਮੇਆਵੈ
ਜਾਇ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਨਚੁਕਈਰੰਗੁਲਗਾਦੂਜੈਭਾਇ॥ਬੰਧਨਿਬੰਧਿਭਵਾਈਅਨੁਕਰਣਾ
ਕਛੂਨਜਾਇ॥੧੩॥ਜਿਨਕਉਕਿਰਪਾਧਾਰੀਅਨੁਤਿਨਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਆਇ॥ਸ
ਤਿਗੁਰਮਿਲੇਉਲਟੀਭਈਮਰਿਜੀਵਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਨਾਨਕਭਗਤੀਰਤਿਆ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੧੪॥ਮਨਮੁਖਚੰਚਲਮਤਿਹੈਅੰਤਰਿਬਹੁਤੁਚਤੁਰਾਈ॥ਕੀ
ਤਾਕਰਤਿਆਬਿਰਥਾਗਇਆਇਕੁਤਿਲੁਥਾਇਨਪਾਈ॥ਪੁੰਨਦਾਨੁਜੋਬੀਜਦੇ
ਸਭਧਰਮਰਾਇਕੈਜਾਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰੂਜਮਕਾਲੁਨਛੋਡਈਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਈ॥
ਜੋਬਨੁਜਾਂਦਾਨਦਰਿਨਆਵਈਜਰੁਪਹੁਚੈਮਰਿਜਾਈ॥ਪੁਤੁਕਲਤੁਮੋਹੁਹੇਤੁਹੈਅੰਤਿ

ਬੋਲੀਐ ਨ ਸਖਾਈਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਨ ਅਵਸੀਆਨਿ ਆਈਆ ਨਾਨਕ ਸੇਵਕ ਸੇਵ
ਵਡਭਾਗੀ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥੧੫॥ ਮਨਮੁਖ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖ ਰੋ
ਇ ॥ ਆਤਮਾ ਰਾਮੁ ਨ ਪੂਜਨੀ ਦੂਜੈ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਹਉਮੈ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਹੈ ਸਬਦਿ ਨ ਕਾ
ਢਹਿ ਧੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੈਲਿਆ ਮੁਏ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਖੋਇ ॥੧੬॥ ਮਨਮੁਖ ਬੋ
ਲੇ ਅੰਧੁਲੇ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਅਗਨੀ ਕਾ ਵਾਸੁ ॥ ਬਾਣੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਬੁਝਨੀ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਗਾ
ਸੁ ॥ ਓਨਾ ਆਪਣੀ ਅੰਦਰਿ ਸੁਧਿ ਨ ਹੋਈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਨ ਕਰਹਿ ਵਿਸਾਸੁ ॥ ਗਿਆਨੀਆ ਅੰ
ਦਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਹੈ ਨਿਤ ਹਰਿ ਲਿਵ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਹਰਿ ਗਿਆਨੀਆ ਕੀ ਰਖਦਾ ਹਉ
ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਾਸੁ ॥ [illegible]
॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵਦੇ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ॥੧੭॥ ਮਾਇਆ ਭੁਇਅੰਗਮੁ ਸਰਪੁ
ਹੈ ਜਗੁ ਘੇਰਿਆ ਬਿਖੁ ਮਾਇ ॥ ਬਿਖੁ ਕਾ ਮਾਰਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰ ਗਰੁੜ ਸਬਦੁ ਮੁ
ਖਿ ਪਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇਆ ਬਿਖੁ ਹਉਮੈ ਗਇਆ ਬਿਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ
ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੁ ਤਿਨ ਜੋ ਚਾਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ
॥੧੮॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਹੈ ਨਿਤ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਿਰਵੈਰੈ ਨਾਲਿ ਵੈਰੁ
ਰਚਾਇਦਾ ਅਪਣੈ ਘਰਿ ਲੂਕੀ ਲਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਹੈ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲੈ ਸ
ਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਨਿਤ ਭਉਕਦੇ ਬਿਖੁ ਖਾਧੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਇ
ਆ ਕਾਰਣਿ ਭਰਮਦੇ ਫਿਰਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ ਬੇਸੁਆ ਕੇਰੇ ਪੂਤ ਜਿਉ ਪਿਤਾ ਨਾ
ਮੁ ਤਿਸੁ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਖੁਆਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਰ
ਪਾ ਧਾਰੀਅਨੁ ਜਨ ਵਿਛੁੜੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜੋ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਲਾਗੇ ਪਾਇ ॥੧੯॥ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਸੇ ਊਬਰੇ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਂਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ
ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਆਇ ਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥੨੦॥ ਚਿੰਤਾ ਧਾਵਤ ਰਹਿ ਗਏ ਤਾਂ ਮਨਿ ਭਇਆ
ਅਨੰਦੁ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਬੁਝੀਐ ਸਾ ਧਨ ਸੁਤੀ ਨਿਚਿੰਦੁ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ
ਤਿਨਾ ਭੇਟਿਆ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥

੨੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਲੈਨਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਰਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਮੰਨੀਅਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਵਾਪਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ
ਸਿਞਾਪਦੇ ਤਿਤੁ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਖਰਚੁ ਸਚੁ ਅੰਤਰਿ ਪਿਰਮੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਮਕਾਲੁ
ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਆਪਿ ਬਖਸੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰਤੇ ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਹੈਨਿ ਨਿਰਧਨੁ ਹੋਰੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥
੨੨॥ ਜਨ ਕੀ ਟੇਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਠਵਰ ਨ ਠਾਉ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ
ਸਹਜਿ ਸਮਾਉ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਗਾ ਭਾਉ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ
ਧੂੜਿ ਤਿਨ ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਜਾਉ ॥੨੩॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ਤਿਸਨਾ ਜਲਤੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ
॥ ਇਹੁ ਮੋਹੁ ਮਾਇਆ ਸਭੁ ਪਸਰਿਆ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ਨ ਅੰਤੀ ਵਾਰ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵਈ
ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਬੂਝਿਆ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਤਿਸ
ਨਾ ਅਗਨਿ ਸਭ ਬੁਝਿ ਗਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੨੪॥ ਅਸੀ ਖਤੇ ਬਹੁਤੁ ਕਮਾਵਦੇ ਅੰ
ਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ ਹਉ ਪਾਪੀ ਵਡ ਗੁਨਹਗਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਜੀ
ਉ ਲੇਖੈ ਵਾਰ ਨ ਆਵਈ ਤੂੰ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿਆ ਸਭ ਕਿ
ਲਵਿਖ ਕਟਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜੈਕਾਰੁ ॥
੨੫॥ ਵਿਛੁੜਿ ਵਿਛੁੜਿ ਜੋ ਮਿਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਭੈ ਭਾਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਹਚਲੁ ਭਏ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਹੀਰੇ ਰਤਨ ਲਭੰਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਲਾਲੁ ਅ
ਮੋਲਕਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਲਹੰਨਿ ॥੨੬॥ ਮਨਮੁਖ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਧਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧਿਗੁ ਵਾ
ਸੁ ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਖਾਵਣਾ ਪੈਨਣਾ ਸੋ ਮਨਿ ਨ ਵਸਿਓ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਨ ਭੇਦਿ
ਓ ਕਿਉ ਹੋਵੈ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥ ਮਨਮੁਖੀਆ ਦੋਹਾਗਣੀ ਆਵਣ ਜਾਣਿ ਮੁਈਆਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਨਾਮੁ ਸੁਹਾਗੁ ਹੈ ਮਸਤਕਿ ਮਣੀ ਲਿਖਿਆਸੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ
ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮੁਖ ਉ
ਜਲੇ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥੨੭॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਸਿਝੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋ
ਈ ॥ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਕਰਮ ਵਿਗੁਤੇ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਪਰਜਾ ਵਿਗੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾ
ਉ ਨ ਪਾਈਐ ਜੇ ਸਉ ਲੋਚੈ ਕੋਈ ॥੨੮॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਅਤਿ ਵਡ ਊਚਾ ਊਚੀ ਹੂ ਊਚਾ ਹੋ

ਈਆਅਪਣੈਕੈਹਿਨਸਕਈਜੇਸਉਲੋਚੈਕੋਈ॥ਮੁਖਿਅੰਜਮਤਵਾਣਤੋਵਦਾਈਕਰਿਕੈਖ
ਤਉਵੰਸਤਕੋਈ॥ਗੁਰਕਿਰਪਉਨੀਜਾਇਚੜੈਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਈ॥ਅੰਤਰਿਆਇਵਸੈ
ਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਸਬਦਿਮਰੈਮਨੁਮਾਨੀਐਸਾਚੇਸਾਚੀਸੋਇ॥੨੯॥ਮਾ
ਇਆਮੋਹੁਦੁਖੁਸਾਗਰੁਹੈਬਿਖੁਦੁਤਰੁਤਰਿਆਨਜਾਇ॥ਮੇਰਾਮੇਰਾਕਰਦੇਪਚਿਮੁਏਹਉ
ਮੈਕਰਤਵਿਹਾਇ॥ਮਨਮੁਖਾਉਰਵਾਰੁਨਪਾਰੁਹੈਅਧਵਿਚਿਰਹੇਲਪਟਾਇ॥ਜੋਧੁਰਿ
ਲਿਖਿਆਸੋਕਮਾਵਣਾਕਰਣਾਕਛੂਨਜਾਇ॥ਗੁਰਮਤੀਗਿਆਨੁਰਤਨੁਮਨਿਵਸੈ
ਸਭੁਦੇਖਿਆਬ੍ਰਹਮੁਸੁਭਾਇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਬੋਹਿਥੈਵਡਭਾਗੀਚੜੈਤੇਭਉਜਲਿਪਾ
ਰਿਲੰਘਾਇ॥੩੦॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਦਾਤੇਕੋਨਹੀਜੋਹਰਿਨਾਮੁਦੇਇਆਧਾਰੁ॥ਗੁਰਕਿ
ਰਪਾਤੇਨਾਉਮਨਿਵਸੈਸਦਾਰਹੈਉਰਿਧਾਰਿ॥ਤਿਸਨਾਬੁਝੈਤਿਪਤਿਹੋਇਹਰਿਕੈਨਾਇਪਿ
ਆਰਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਹਰਿਅਪਨੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥੩੧॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਜ
ਗੁਬਰਲਿਆਕਹਣਾਕਛੂਨਜਾਇ॥ਹਰਿਰਖੇਸੇਉਬਰੇਸਬਦਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥
ਨਾਨਕਕਰਤਾਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਦਾਜਿਨਿਰਖੀਬਣਤਬਣਾਇ॥੩੨॥ਹੋਮਜਗਸਭਿਤੀਰ
ਥਾਪੜ੍ਹਿਪੰਡਿਤਥਕੇਪੁਰਾਣ॥ਬਿਖੁਮਾਇਆਮੋਹੁਨਮਿਟਈਵਿਚਿਹਉਮੈਆਵਣੁਜਾ
ਣੁ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਮਲੁਉਤਰੀਹਰਿਜਪਿਆਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ॥ਜਿਨਾਹਰਿਹਰਿ
ਪ੍ਰਭੁਸੇਵਿਆਜਨਨਾਨਕੁਸਦਕੁਰਬਾਣੁ॥੩੩॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਬਹੁਚਿਤਵਦੇਬਹੁਆਸਾ
ਲੋਭੁਵਿਕਾਰ॥ਮਨਮੁਖਿਅਸਥਿਰੁਨਾਥੀਐਮਰਿਬਿਨਸਿਜਾਇਖਿਨਵਾਰ॥ਵਡਭਾਗੁਹੋਵੈਸਤਿਗ
ਰੁਮਿਲੈਹਉਮੈਤਜੈਵਿਕਾਰ॥ਹਰਿਨਾਮਾਜਪਿਸੁਖੁਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਸਬਦੁਵੀਚਾ
ਰ॥੩੪॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭਗਤਿਨਹੋਵਈਨਾਮਿਨਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਅਰਾ
ਧਿਆਗੁਰਕੈਹੇਤਿਪਿਆਰਿ॥੩੫॥ਲੋਭੀਕਾਵੇਸਾਹੁਨਕੀਜੈਜੇਕਾਪਾਰਿਵਸਾਇ॥ਅੰਤਿ
ਕਾਲਿਤਿਥੈਧੁਹੈਜਿਥੈਹਥੁਨਪਾਇ॥ਮਨਮੁਖਸੇਤੀਸੰਗੁਕਰੇਮੁਹਿਕਾਲਖਦਾਗੁਲਗਾ
ਇ॥ਮੁਹਕਾਲੇਤਿਨਲੋਭੀਆਂਜਾਸਨਿਜਨਮੁਗਵਾਇ॥ਸਤਸੰਗਤਿਹਰਿਮੇਲਿਪ੍ਰਭੁਹਰਿਨਾ
ਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਜਨਮਮਰਨਕੀਮਲੁਉਤਰੈਜਨਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਇ॥੩੬॥
ਧੁਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿਕਰਤੈਲਿਖਿਆਸੁਮੇਟਣਾਨਜਾਇ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਕਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲ

ਕਰੇ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਹੁ ਗਾਲਾ ਹੀ ਦੇ ਕਰ ਕੁ ਅਕੁਲਿ ਮੁਏ ਇਕਨਾ ਹੁਕਮਿ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ॥ ਬਾਹਰਿ ਪ
ਖੰਡ ਸਭਿ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕਪਟੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਖੇਤਿ ਸਰੀਰਿ ਜੋ ਬੀਜੀਐ ਸੋ ਅੰਤਿ
ਖਲੋਆ ਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੩੭॥ ਮਨ ਆਵ
ਣੁ ਜਾਣੁ ਨ ਸੁਝਈ ਨਾ ਸੁਝੈ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਲੇਟਿਆ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ
ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਤਬ ਨਰੁ ਸੁਤਾ ਜਾਗਿਆ ਸਿਰਿ ਡੰਡੁ ਲਗਾ ਬਹੁ ਭਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਕਰਾਂ ਉਪਰਿ
ਹਰਿ ਚੇਤਿਆ ਸੇ ਪਾਇਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਓਹਿ ਉਧਰੇ ਸਭ ਕੁਟੰਬ ਤ
ਰੇ ਪਰਵਾਰ ॥੩੮॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੋ ਮੁਆ ਜਾਪੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰਸਿ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥
ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਿਞਾਪੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੁਆ ਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਮਨਮੁਖੁ
ਮੁਆ ਅਪੁਨਾ ਜਨਮੁ ਖੋਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਅੰਤਿ ਦੁਖੁ ਰੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਕਰੇ
ਸੁ ਹੋਇ ॥੩੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਢੇ ਕਦੇ ਨਾਹੀ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਸੁਰਤਿ ਗਿਆਨੁ ॥ ਸਦਾ ਸ
ਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜ ਧਿਆਨੁ ॥ ਓਇ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਬਿਬੇਕ ਰਹਹਿ
ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ਏਕ ਸਮਾਨਿ ॥ ਤਿਨਾ ਨਦਰੀ ਇਕੋ ਆਇਆ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨੁ ॥੪੦
॥ ਮਨਮੁਖੁ ਬਾਲਕੁ ਬਿਰਧਿ ਸਮਾਨਿ ਹੈ ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਸੁਰਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕ
ਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਸਭ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੈ ਜਾਂਹੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਛੇ ਨਿਰਮਲੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾ
ਇ ॥ ਓਨਾ ਮੈਲੁ ਪਤੰਗੁ ਨ ਲਗਈ ਜਿ ਚਲਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਜੂਠਿ ਨ ਉਤਰੈ
ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਣ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿਅਨੁ ਗੁਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥੪੧॥ ਬੁਰਾ
ਕਰੇ ਸੁ ਕੇਹਾ ਸਿਝੈ ॥ ਆਪਣੈ ਰੋਹਿ ਆਪੇ ਹੀ ਦਝੈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕਮਲਾ ਰਗੜੈ ਲੁਝੈ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨ ਸਿਉ ਲੁਝੈ ॥੪੨॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਬਦਿ ਨ ਕੀਤੋ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਓਇ ਮਾਣਸ ਜੂਨਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਪਸੂ ਢੋ
ਰ ਗਾਵਾਰ ॥ ਓਨਾ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨ ਧਿਆਨੁ ਹੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਨਮੁ
ਖ ਮੁਏ ਵਿਕਾਰ ਮਹਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਜੀਵਦਿਆ ਨੋ ਮਿਲੈ ਸੁ ਜੀਵਦੇ ਹਰਿ ਜਗ
ਜੀਵਨ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਹਣੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੪੩॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹ
ਰਿ ਸਾਜਿਆ ਹਰਿ ਵਸੈ ਜਿਸੁ ਨਾਲਿ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਰ

ਜਾਲਿਆ ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਅਨੇਕ ਹੈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਧਨੁ ਭਗਵੰਤੀ ਨਾਨਕਾ ੧੧੯
ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਧਾ ਹਰਿ ਭਾਲਿ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੜੁ ਮੰਦਰੁ ਖੋਜਿਆ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਪਾ
ਇਆ ਨਾਲਿ ॥੪॥ ਮਨਮੁਖ ਦਹ ਦਿਸਿ ਫਿਰਿ ਰਹੇ ਅਤਿ ਤਿਸਨਾ ਲੋਭ ਵਿਕਾਰ ॥ ਮਾ
ਇਆ ਮੋਹੁ ਨ ਚੁਕਈ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅਤਿ ਤਿ
ਸਨਾ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥੫॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਮਨ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਸਭਿ ਕ
ਟੀਅਹਿ ਹਉਮੈ ਚੁਕੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸਿਆ ਸਭੁ ਆਤਮ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾ
ਨੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੬॥ ਧਨਾਸਰੀ ਧਨ
ਵੰਤੀ ਜਾਣੀਐ ਭਾਈ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਪੇ ਜੀਅ ਸਉ ਭਾ
ਈ ਲਏ ਹੁਕਮਿ ਫਿਰਾਉ ॥ ਜਹ ਬੈਸਾਵਹਿ ਬਹਸਹ ਭਾਈ ਜਹ ਭੇਜਹਿ ਤਹ ਜਾਉ ॥
ਏਵਡੁ ਧਨੁ ਹੋਰੁ ਕੋ ਨਹੀ ਭਾਈ ਜੇਵਡੁ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ਸਦਾ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਭਾਈ ਸਦਾ ਸ
ਚੇ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਹਾਉ ॥ ਪੈਨਣੁ ਗੁਣ ਚੰਗਿਆਈਆ ਭਾਈ ਆਪਣੀ ਪਤਿ ਕੇ ਸਾਦ ਆ
ਪੇ ਖਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ਭਾਈ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਵਿਚਿ ਵਡੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਭਾਈ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਪਾਇ ॥ ਇਕਿ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ
ਨ ਜਾਣਨੀ ਭਾਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਫਿਰਾਇ ॥ ਸੰਗਤਿ ਢੋਈ ਨਾ ਮਿਲੈ ਭਾਈ ਬੈਸਣਿ ਮਿਲੈ
ਨ ਥਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਤਿਨਾ ਮਨਾਇਸੀ ਭਾਈ ਜਿਨਾ ਧੁਰੇ ਕਮਾਇਆ ਨਾਉ ॥ ਤਿਨ ਵਿਟ
ਹੁ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਭਾਈ ਤਿਨ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੭॥ ਸੇ ਦਾੜੀਆ ਸ
ਚੀਆ ਜਿ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਗੰਨ੍ਹਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਨਿ ਗੁਰੁ ਆਪਣਾ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦਿ
ਰਹੰਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਮੁਹ ਸੋਹਣੇ ਸਚੈ ਦਰਿ ਦਿਸੰਨਿ ॥੮॥ ਮੁਖ ਸਚੇ ਸਚੁ ਦਾੜੀਆ ਸਚੁ
ਬੋਲਹਿ ਸਚੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਸਚੀ ਰਾ
ਸੀ ਸਚੁ ਧਨੁ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਹਿ ॥ ਸਚੁ ਸੁਣਹਿ ਸਚੁ ਮੰਨਿ ਲੈਨਿ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਹਿ ॥
ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣਾ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੁ ਨ ਪਾਈਐ ਮ
ਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਜਾਂਹਿ ॥੯॥ ਬਾਬੀਹਾ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰੇ ਜਲਨਿਧਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ ॥

ਗੁਰਮਿਲੇਸੀਤਲੁਜਲੁਪਾਇਆਸਭਿਦੂਖਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ਤਿਸਚੁਕੈਸਹਸਾਦੂਖੁਪਜਾ
ਚੁਕੈਕੂਕਪੁਕਾਰ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਾਂਤਿਹੋਇਨਾਮਿਰਖਉਰਿਧਾਰਿ॥੫੦॥ਬਾਬੀ
ਹਾਤੂੰਸਚੁਚਉਸਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਇ॥ਬੋਲਿਆਤੇਰਾਥਾਇਪਵੈਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇ
ਅਲਾਇ॥ਸਬਦੁਚੀਨਿਤਿਖਉਤਰੈਮੰਨਿਲੈਰਜਾਇ॥ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਂਝੋਕਿਵਰਸਦਾਬੂ
ਦਪਵੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਜਲਹੀਤੇਸਭੁਊਪਜੈਬਿਨੁਜਲਪਿਆਸਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕ
ਹਰਿਜਲੁਜਿਨਿਪੀਆਤਿਸੁਭੂਖਨਲਾਗੈਆਇ॥੫੧॥ਬਾਬੀਹਾਤੂੰਸਹਜਿਬੋਲਿ
ਸਚੈਸਬਦਿਸੁਭਾਇ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰੈਨਾਲਿਹੈਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਦਿਖਾਇ॥ਆਪੁ
ਪਛਾਣਹਿਪ੍ਰੀਤਮੁਮਿਲੈਵੁਠਾਛਹਬਰਲਾਇ॥ਝਿਮਿਝਿਮਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵਰਸਦਾ
ਤਿਸਨਾਭੁਖਸਭਜਾਇ॥ਕੂਕਪੁਕਾਰਨਹੋਵਈਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥ਨਾਨਕਸੁਖਿ
ਸਵਨਿਸੋਹਾਗਣੀਸਚੈਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੫੨॥ਧੁਰਹੁਖਸਮਿਭੇਜਿਆਸਚੈਹੁਕ
ਮਿਪਠਾਇ॥ਇੰਦੁਵਰਸੈਦਇਆਕਰਿਗੂੜ੍ਹੀਛਹਬਰਲਾਇ॥ਬਾਬੀਹੇਤਨਿਮ
ਨਿਸੁਖੁਹੋਇਜਾਂਤਤੁਬੂੰਦਮੁਹਿਪਾਇ॥ਅਨੁਧਨੁਬਹੁਤਾਉਪਜੈਧਰਤੀਸੋਭਾਪਾਇ॥ਅਨ
ਦਿਨੁਲੋਕੁਭਗਤਿਕਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਇ॥ਆਪੇਸਚਾਬਖਸਿਲਏਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਕਰੈਰਜਾਇ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹੁਕਾਮਣੀਸਚੈਸਬਦਿਸਮਾਇ॥ਭੈਕਾਸਹਜੁਸੀਗਾ
ਰੁਕਰਿਹੁਸਚਿਰਹਹੁਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੋਮਨਿਵਸੈਹਰਿਦਰਗਹਲਏਛ
ਡਾਇ॥੫੩॥ਬਾਬੀਹਾਸਗਲੀਧਰਤੀਜੇਫਿਰਹਿਊਡਿਚੜਹਿਆਕਾਸਿ॥ਸਤਿਗੁ
ਰਿਮਿਲਿਐਜਲੁਪਾਈਐਚੂਕੈਭੂਖਪਿਆਸ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਕਾਸਭੁਕਿਛੁ
ਤਿਸਕੈਪਾਸਿ॥ਵਿਣੁਬੋਲਿਆਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਦਾਕਿਸੁਆਗੈਕੀਚੈਅਰਦਾਸਿ॥ਨਾ
ਨਕਘਟਿਘਟਿਏਕੋਵਰਤਦਾਸਬਦਿਕਰੇਪਰਗਾਸੁ॥੫੪॥ਭੈਵਿਚਿਸਭੁਆਕਾਰੁਹੈਨਿ
ਰਭਉਹਰਿਜੀਉਸੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਹਰਿਮਨਿਵਸੈਤਿਥੈਭਉਕਦੇਨਹੋਇ॥ਦੁਸਮ
ਨੁਦੁਖੁਤਿਸੁਨੇੜਿਨਆਵੈਪੋਹਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨਿਵੀਚਾਰਿਆਜੁਤਿਸੁਭਾ
ਵੈਸੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਆਪੇਹੀਪਤਿਰਖਸੀਕਾਰਜਸਵਾਰੇਸੋਇ॥੫੫॥ਨਾਨਕਤਿਸੈਬਸੰਤੁ
ਹੈਜਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਮਾਇ॥ਹਰਿਵੁਠਾਮਨੁਤਨੁਸਭੁਪਰਫੜੈਸਭੁਜਗੁਹਰੀਆਵਲੁ

ਹੋਇਆ॥੫੬॥ਸਬਦੇਸਦਾਬਸੰਤੁਹੈਜਿਤੁਤਨੁਮਨੁਹਰਿਆਹੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀ
ਸਰੈਜਿਨਿਸਿਰਿਆਸਭੁਕੋਇ॥੫੭॥ਨਾਨਕਤਿਨਾਬਸੰਤੁਹੈਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਵਸਿਆ
ਮਨਿਸੋਇ॥ਹਰਿਵੁਠੈਮਨੁਤਨੁਪਰਫੜੈਸਭੁਜਗੁਹਰੀਆਹੋਇ॥੫੮॥ਵਡੜੈਝਾਲਿ
ਝਲੁੰਭਲੈਨਾਵੜਾਲਈਐਕਿਸੁ॥ਨਾਉਲਈਐਪਰਮੇਸਰੈਭੰਨਣਘੜਣਸਮਰ
ਥੁ॥੫੯॥ਹਰਹਟਭੀਤੂੰਤੂੰਕਰਹਿਬੋਲਹਿਭਲੀਬਾਣਿ॥ਸਾਹਿਬੁਸਦਾਹਦੂਰਿਹੈ
ਕਿਆਉਚੀਕਰਹਿਪੁਕਾਰ॥ਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾਇਹਰਿਰੰਗੁਕੀਆਤਿਸੈਵਿਟਹੁਕੁ
ਰਬਾਣੁ॥ਆਪੁਛੋਡਹਿਤਾਸਹੁਮਿਲੈਸਚਾਏਹੁਬੀਚਾਰੁ॥ਹਉਮੈਫਿਕਾਬੋਲਣਾਬੁਝਿ
ਨਸਕਾਕਾਰ॥ਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਤ੍ਰਿਭਵਣੁਤੁਝੈਧਿਆਇਦਾਅਨਦਿਨੁਸਦਾਵਿਹਾਣੁ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁ
ਰਕਿਨੈਨਪਾਇਆਕਰਿਕਰਿਥਕੇਵੀਚਾਰ॥ਨਦਰਿਕਰਹਿਜੇਆਪਣੀਤਾਆਪੇਲੈਹਿ
ਸਵਾਰਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਧਿਆਇਆਆਏਸੇਪਰਵਾਣੁ॥੬੦॥ਜੋਗੁਨਭ
ਗਵੀਕਪੜੀਜੋਗੁਨਮੈਲੇਵੇਸਿ॥ਨਾਨਕਘਰਿਬੈਠਿਆਜੋਗੁਪਾਈਐਸਤਿਗੁਰਕੈਉਪ
ਦੇਸਿ॥੬੧॥ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਜੇਭਵਹਿਬੇਦਪੜਹਿਜੁਗਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਸਾਚਾਭੇਟੈਹਰਿਮਨਿ
ਵਸੈਪਾਵਹਿਮੋਖਦੁਆਰੁ॥੬੨॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਵਰਤੈਖਸਮਕਾਮਤਿਭਵੀਫਿਰਹਿਚ
ਲਚਿਤ॥ਮਨਮੁਖਸਿਉਕਰਿਦੋਸਤੀਸੁਖਕਿਪੁਛਹਿਮਿਤ॥ਗੁਰਮੁਖਸਿਉਕਰਿਦੋ
ਸਤੀਸਤਿਗੁਰਸਿਉਲਾਇਚਿਤੁ॥ਜੰਮਣਮਰਣਕਾਮੂਲੁਕਟੀਐਤਾਸੁਖੁਹੋਵੀਮਿਤ॥੬੩॥
ਭੁਲਿਆਆਪਿਸਮਝਾਇਸੀਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਬਾਹਰੀਕਰਣਪ
ਲਾਹਕਰੇਇ॥੬੪॥

ਸਲੋਕਮਹਲਾ੪ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਵਡਭਾਗੀਆਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਆਹਰਿਰਾਇ॥ਅੰਤਰਿਜੋਤਿ
ਪਰਗਾਸੀਆਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੧॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਹੈਜਿਨਿਸਚੁਜਾ
ਤਾਸੋਇ॥ਜਿਤੁਮਿਲਿਐਤਿਖਉਤਰੈਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁ
ਰਖੁਹੈਜਿਸਨੋਸਮਤੁਸਭਕੋਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਤਿਗੁਰੁਨਿਰਵੈਰੁਹੈਜਿਸੁਨਿੰਦਾਉਸਤਤਿਤੁ
ਲਿਹੋਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਤਿਗੁਰੁਸੁਜਾਣੁਹੈਜਿਸੁਅੰਤਰਿਬ੍ਰਹਮੁਵੀਚਾਰੁ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸ

ਤਿਗੁਰੂਨਿਰੰਕਾਰੁਹੈਜਿਸੁਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਤਿਗੁਰੂਹੈਜਿਸਚੁਦ੍ਰਿੜਾਏਸੋ
ਇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਵਾਹੁਵਾਹੁਜਿਸਤੇਨਾਉਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੨॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਚਾਸੋਹਿ
ਲਾਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਗੋਵਿੰਦੁ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਸਲਾਹਣਾਹਰਿਜਪਿਆਮਨਿਆਨੰਦੁ
॥ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਪਾਇਆਪੂਰਨੁਪਰਮਾਨੰਦੁ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਆਬਹੁ
ੜਿਨਮਨਿਤਨਿਭੰਗੁ॥੩॥ਮੂੰਪਿਰੀਆਸਿਉਨੇਹੁਕਿਉਸਜਣਮਿਲਹਿਪਿਆਰਿਆ॥
ਹਉਢੂਢੇਦੀਤਿਨਸਜਣਸਚਿਸਵਾਰਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੈਡਾਮਿਤੁਹੈਜੇਮਿਲੈਤਾਇ
ਹੁਮਨੁਵਾਰਿਆ॥ਦੇਂਦਾਮੂੰਪਿਰੁਦਸਿਹਰਿਸਜਣੁਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ॥ਨਾਨਕਹਉ
ਪਿਰੁਭਾਲੀਆਪਣਾਸਤਿਗੁਰਨਾਲਿਦਿਖਾਲਿਆ॥੪॥ਹਉਖੜੀਨਿਹਾਲੀਪੰਧੁਮ
ਤੁਮੂੰਸਜਣੁਆਵਏ॥ਕੋਆਣਿਮਿਲਾਵੈਅਜੁਮੈਪਿਰੁਮੇਲਿਮਿਲਾਵਏ॥ਹਉਜੀ
ਉਕਰੀਤਿਸਵਿਟਉਚਉਖੰਨੀਐਜੋਮੈਪਿਰੀਦਿਖਾਵਏ॥ਨਾਨਕਹਰਿਹੋਇਦਇਆਲੁ
ਤਾਂਗੁਰੁਪੂਰਾਮੇਲਾਵਏ॥੫॥ਅੰਤਰਿਜੋਰੁਹਉਮੈਤਨਿਮਾਇਆਕੂੜੀਆਵੈਜਾਇ॥ਸ
ਤਿਗੁਰਕਾਫੁਰਮਾਇਆਮੰਨਿਨਸਕੀਦੁਤਰੁਤਰਿਆਨਜਾਇ॥ਨਦਰਿਕਰੇਜਿਸੁਆਪ
ਣੀਸੋਚਲੈਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁਸਫਲੁਹੈਜੋਇਛੈਸੋਫਲੁਪਾਇ
॥ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਮੰਨਿਆਹਉਤਿਨਕੇਲਾਗਉਪਾਇ॥ਨਾਨਕੁਤਾਕਾਦਾਸੁਹੈਜਿਅਨ
ਦਿਨੁਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥੬॥ਜਿਨਾਪਿਰੀਪਿਆਰੁਬਿਨੁਦਰਸਨਕਿਉਤ੍ਰਿਪਤੀਐ॥
ਨਾਨਕਮਿਲੇਸੁਭਾਇਗੁਰਮੁਖਿਇਹੁਮਨੁਰਹਸੀਐ॥੭॥ਜਿਨਾਪਿਰੀਪਿਆਰੁ
ਕਿਉਜੀਵਨਿਪਿਰਬਾਹਰੇ॥ਜਾਸਹੁਦੇਖਨਿਆਪਣਾਨਾਨਕਥੀਵਨਿਭੀਹਰੇ॥੮॥ਜਿਨਾ
ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਦਰਿਨੇਹੁਤੈਪ੍ਰੀਤਮਸਚੈਲਾਇਆ॥ਰਾਤੀਅਤੈਡੇਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰੇਮਿਸਮਾਇ
ਆ॥੯॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੀਆਸਕੀਜਿਤੁਪ੍ਰੀਤਮੁਸਚਾਪਾਈਐ॥ਅਨਦਿਨੁਰਹਹਿਅ
ਨੰਦਿਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਈਐ॥੧੦॥ਸਚਾਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰੁਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਈਐ॥ਕਬਹੂ
ਨਹੋਵੈਭੰਗੁਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਈਐ॥੧੧॥ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਸਚਾਨੇਹੁਕਿਉਜੀਵਨਿਪਿ
ਰੀਵਿਹੂਣੀਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲੇਆਪਿਨਾਨਕਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਿਆ॥੧੨॥ਜਿਨਕਉ
ਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰੁਤਉਆਪੇਲਾਇਆਕਰਮੁਕਰਿ॥ਨਾਨਕਲੇਹੁਮਿਲਾਇਮੈਜਾਚਿਕਦੀਜੈ

ਨਾਮੁਤਿਨਾ॥੧੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਸੈਗੁਰਮੁਖਿਰੋਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰੇਸਾਈਭਗਤਿਹੋਵੈ॥ਗੁਰ ੮੧
ਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਕਰੇਵੀਚਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਪਾਵੈਪਾਰੁ॥੧੪॥ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾ
ਨੁਹੈਗੁਰਬਾਣੀਵੀਚਾਰਿ॥ਤਿਨਕੇਮੁਖਸਦਉਜਲੇਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਿ॥ਤਿਨਬਹ
ਦਿਆਉਠਦਿਆਕਦੇਨਵਿਸਰੈਜਿਆਪਿਬਖਸੇਕਰਤਾਰਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੇ
ਨਵਿਛੁੜਹਿਜਿਮੇਲੇਸਿਰਜਣਹਾਰਿ॥੧੫॥ਗੁਰਪੀਰਾਂਕੀਚਾਕਰੀਮਹਾਂਕਰੜੀਸੁਖ
ਸਾਰੁ॥ਨਦਰਿਕਰੇਜਿਸੁਆਪਣੀਤਿਸੁਲਾਇਹੇਤੁਪਿਆਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵੈਲਗਿ
ਆਭਉਜਲੁਤਰੈਸੰਸਾਰੁ॥ਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇਸੀਅੰਤਰਿਬਿਬੇਕੁਬੀਚਾਰੁ॥
ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਪ੍ਰਭੁਪਾਈਐਸਭੁਦੂਖਨਿਵਾਰਣਹਾਰੁ॥੧੬॥ਮਨਮੁਖਸੇਵਾ
ਜੋਕਰੇਦੂਜੈਭਾਇਚਿਤੁਲਾਇ॥ਪੁਤੁਕਲਤੁਕੁਟੰਬੁਹੈਮਾਇਆਮੋਹੁਵਧਾਇ॥ਦਰਗ
ਹਲੇਖਾਮੰਗੀਐਕੋਈਅੰਤਿਨਸਕੀਛਡਾਇ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭੁਦੁਖੁਹੈਦੁਖਦਾਈਮੋ
ਹੁਮਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰੀਆਇਆਮੋਹੁਮਾਇਆਵਿਛੁੜਿਸਭਜਾਇ॥
੧੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੁਕਮੁਮੰਨੇਸਹੁਕੇਰਾਹੁਕਮੇਹੀਸੁਖੁਪਾਏ॥ਹੁਕਮੋਸੇਵੇਹੁਕਮੁਅਰਾਧੇ
ਹੁਕਮੈਸਮੈਸਮਾਏ॥ਹੁਕਮੁਵਰਤਨੇਮੁਸੁਚਿਸੰਜਮੁਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਏ॥ਸਦਾ
ਸੁਹਾਗਣਿਜੋਹੁਕਮੈਬੁਝੈਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਲਿਵਲਾਏ॥ਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਜਿਨਊਪਰਿ
ਤਿਨਾਹੁਕਮੇਲਏਮਿਲਾਏ॥੧੮॥ਮਨਮੁਖਹੁਕਮੁਨਬੁਝੈਬਪੁੜੀਨਿਤਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾ
ਇ॥ਵਰਤਨੇਮੁਸੁਚਸੰਜਮੁਪੂਜਾਪਾਖੰਡਿਭਰਮੁਨਜਾਇ॥ਅੰਦਰਹੁਕੁਸੁਧੁਮਾਇਆ
ਮੋਹਿਬੇਧੇਜਿਉਹਸਤੀਛਾਰੁਉਡਾਏ॥ਜਿਨਿਉਪਾਏਤਿਸੈਨਚੇਤਹਿਬਿਨੁਚੇਤੇਕਿਉ
ਸੁਖੁਪਾਏ॥ਨਾਨਕਪਰਪੰਚੁਕੀਆਧੁਰਿਕਰਤੈਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਏ॥੧੯॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਪਰਤੀਤਿਭਈਮਨੁਮਾਨਿਆਅਨਦਿਨੁਸੇਵਾਕਰਤਸਮਾਇ॥ਅੰਤਰਿਸਤਿਗੁਰ
ਗੁਰੂਸਭੁਪੂਜੇਸਤਿਗੁਰਕਾਦਰਸੁਦੇਖੈਸਭੁਆਇ॥ਮੰਨੀਐਸਤਿਗੁਰੁਪਰਮਬੀਚਾਰੀ
ਜਿਤੁਮਿਲਿਐਤਿਸਨਾਭੁਖਸਭਜਾਇ॥ਹਉਸਦਾਸਦਾਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਅਪਨੇਜੋਪ੍ਰ
ਭੁਸਚਾਦੇਇਮਿਲਾਇ॥ਨਾਨਕਕਰਮੁਪਾਇਆਤਿਨਸਾਚਾਜੋਗੁਰਚਰਣੀਲਗੇਆ
ਇ॥੨੦॥ਜਿਨਪਿਰੀਆਸਿਉਨੇਹੁਸੇਸਜਣਮੈਨਾਲਿ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਹਉਫਿਰਾਂ

ਭੀਤਿ ਸਵੈ ਰਖੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥੨੧॥ ਜਿਨਾ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਧਿਆਇਆ ਸਤਿਗੁਰ
ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਦੁਖ ਭੁਖ ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਨਿਰਦੋਖ ਭਏ ਲਿਵ
ਲਾਇਆ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਉਚਰਹਿ ਗੁਣ ਮਹਿ ਸਵੈ ਸਮਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇ
ਆ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇਆ ॥੨੨॥ ਮਨਮੁਖ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਹੈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ
ਪਿਆਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਕੂੜੁ ਸੰਘਰੈ ਕੂੜਿ ਕਰੈ ਆਹਾਰੁ ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਧਨੁ ਸੰਚਿ ਮਰ
ਹਿ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਭੁ ਛਾਰੁ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੁਚ ਸੰਜਮ ਕਰਹਿ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ
ਮਨਮੁਖ ਜਿ ਕਮਾਵੈ ਸੁ ਥਾਇ ਨ ਪਵੈ ਦਰਗਹ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੨੩॥ ਸਭਨਾ ਰਾਗਾ ਵਿਚਿ
ਸੋ ਭਲਾ ਭਾਈ ਜਿਤੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਰਾਗੁ ਨਾਦੁ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ
ਨ ਜਾਇ ॥ ਰਾਗੈ ਨਾਦੈ ਬਾਹਰਾ ਇਨੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝਿਆ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਤਿਨਾ
ਰਾਸਿ ਹੋਇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਇਆ ਜਿਉ ਤਿਸੈ ਦੀ ਰਜਾਇ
॥੨੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਹੈ ਕਹਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮ
ਲੋ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਤਤੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਹਿ
ਰਦੈ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਨ ਕਉ ਮੇਲਿਅਨੁ
ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਲਿਖਾਇ ॥੨੫॥ ਅੰਦਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਿ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਭੁ
ਖ ਨ ਜਾਇ ॥ ਮੋਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਭੁ ਕੂੜੁ ਹੈ ਕੂੜਿ ਰਹਿਆ ਲਪਟਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਚਿੰਤਾ
ਚਿਤਵੈ ਚਿੰਤਾ ਬਧਾ ਜਾਇ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਰਣਾ
ਈ ਉਬਰੈ ਨਾਨਕ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੨੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇਦਾ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਦੇ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਗੁਰੁ ਮੇਲਾਇ ॥ ਏਹੁ ਭਉਜਲੁ ਜਗਤੁ
ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਨਾਮਿ ਤਰਾਇ ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾ
ਇ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਕੀ ਹਰਿ ਧੂੜਿ ਦੇਹਿ ਹਮ ਪਾਪੀ ਭੀ ਗਤਿ ਪਾਂਹਿ ॥ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ
ਲਿਖਿਆ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥ ਜਮਕੰਕਰ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰਿਅਨੁ ਹਰਿ ਦਰ
ਗਹ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਨੋ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਹਰਿ ਤੁਠਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੨੭॥ ਗੁਰਿ ਪੂ
ਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਇ ਕਰਿ ਚਾ
ਨਣੁ ਮਗੁ ਦੇਖਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਜਮੁ ਜੋ
ਹਿ ਨ ਸਕੈ ਸਚੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਕਰਤਾ ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਨਾਇ ਲਾਇਆ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਨਾਉ ਲਏ ਤਾਂ ਜੀਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਖਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਇਆ ॥੨੮॥ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ
ਰੋਗੁ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਹਉਮੈ ਸਾਕਤ ਦੁਰਜਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧੂ ਸ
ਜਣਾ ॥੨੯॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲਣਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮਿ ਕਸਾਈ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਰਤੀ ਹਰਿ
ਰੰਗਿ ਚੋਲਣਾ ॥ ਹਰਿ ਜੈਸਾ ਪੁਰਖੁ ਨ ਲਭਈ ਸਭੁ ਦੇਖਿਆ ਜਗਤੁ ਮੈ ਟੋਲਣਾ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿ

ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਇਆ ਅਨੁ ... ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ
ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਬੋਲ ਬੋਲੇ ॥੩੦॥

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਤੇ ਸੇਈ ਜਿ ਮੁਖੁ ਨ ਮੋੜੰਨਿ ਜਿਨੀ ਸਿਞਾਤਾ ਸਾਈ ॥ ਝੜਿ ਝੜਿ ਪਉਦੇ ਕਚੇ ਬਿਰਹੀ ਜਿਨ
ਕਾਰਿ ਨ ਆਈ ॥੧॥ ਧਣੀ ਵਿਹੂਣਾ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਭਾਹੀ ਸੇਤੀ ਜਾਲੇ ॥ ਧੂੜੀ ਵਿਚਿ ਲੁਡੰਦੜੀ ਸੋ
ਹਾਂ ਨਾਨਕ ਤੈ ਸਹ ਨਾਲੇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਰਾਧੀਐ ਨਾਮਿ ਰੰਗਿ ਬੈਰਾਗੁ ॥ ਜੀਤੇ ਪੰਚ ਬੈਰਾ
ਈਆ ਨਾਨਕ ਸਫਲ ਮਾਰੂ ਇਹੁ ਰਾਗੁ ॥੩॥ ਜਾਂ ਮੂੰ ਇਕੁ ਤ ਲਖ ਤਉ ਜਿਤੀ ਪਿਨਣੇ ਦਰਿ ਕਿਤੜੇ
ਬਾਮਣੁ ਬਿਰਥਾ ਗਇਓ ਜਨੰਮੁ ਜਿਨਿ ਕੀਤੋ ਸੋ ਵਿਸਰੇ ॥੪॥ ਸੋਰਠਿ ਸੋ ਰਸੁ ਪੀਜੀਐ ਕਬਹੂ ਨ
ਫੀਕਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਈਅਹਿ ਦਰਗਹ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥੫॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਰਖੇ
ਆਪਿ ਤਿਨ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰਈ ॥ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਦਾ ਗੁਣ ਸਾਰਈ ॥ ਏਕਾ ਟੇਕ ਅਗੰਮ
ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰਈ ॥ ਲਗਾ ਰੰਗੁ ਅਪਾਰੁ ਕੋ ਨ ਉਤਾਰਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਹ
ਜਿ ਸੁਖੁ ਸਾਰਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਹਾਰਈ ॥੬॥ ਕਰੇ ਸੁ ਚੰਗਾ ਮਾਨਿ ਦੁਯੀ
ਗਣਤ ਲਾਹਿ ॥ ਅਪਣੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ਆਪੇ ਲੈਹੁ ਲਾਇ ॥ ਜਨ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਉਪਦੇਸੁ
ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਸੋਈ ਸਭ ਕਮਾਇ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕੈ ਵਸਿ
ਦੂਜੀ ਨਾਹਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਮੰਨਿ ਰਜਾਇ ॥੭॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਿਨ
ਸਿਮਰਿਆ ਸੇਈ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਣਾ ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥੮॥ ਪਾਪੀ ਕਰ
ਮ ਕਮਾਵਦੇ ਕਰਦੇ ਹਾਏ ਹਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਮਥਨਿ ਮਾਧਾਣੀਆ ਤਿਉ ਮਥੇ ਧ੍ਰਮ ਰਾਇ ॥੯॥
ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਾਜਨਾ ਜਨਮ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਧਰਮ ਐਸੇ ਚਵਹਿ ਕੀਤੋ ਭਵਨੁ ਪੁਨੀ
ਤ ॥੧੦॥ ਖੁਭੜੀ ਕੁਥਾਇ ਮਿਠੀ ਗਲਣਿ ਕੁਮੰਤ੍ਰੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿਨਾ ਭਾਗੁ ਮਥਾ
ਹਿ ॥੧੧॥ ਸੁਤੜੇ ਸੁਖੀ ਸਵੰਨਿ ਜੋ ਰਤੇ ਸਹ ਆਪਣੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਛੋਹਾ ਧਣੀ ਸਿਉ ਅਠੇ ਪਹਰ ਲ
ਵੰਨਿ ॥੧੨॥ ਸੁਤੜੇ ਅਸੰਖ ਮਾਇਆ ਝੂਠੀ ਕਾਰਣੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਾਗੰਨਿ ਜਿ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰ
ਣੇ ॥੧੩॥ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਪੇਖਿ ਭੁਲਣੇ ਵੁਠੇ ਨਗਰ ਗੰਧ੍ਰਬ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਅਰਾਧਿਆ ਨਾਨਕ
ਮਨਿ ਤਨਿ ਫਬ ॥੧੪॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੰਮ੍ਰਥ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਜਿਸਹਿ ਉਧਾ
ਰੇ ਨਾਨਕਾ ਸੋ ਸਿਮਰੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥੧੫॥ ਦੂਜੀ ਛੋਡਿ ਕੁਵਾਟੜੀ ਇਕਸ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ
ਦੂਜੈ ਭਾਵੀ ਨਾਨਕਾ ਵਹਣਿ ਲੁੜੰਦੜੀ ਜਾਇ ॥੧੬॥ ਤਿਹਟੜੇ ਬਾਜਾਰ ਸਉਦਾ ਕਰਨਿ ਵਣ

ਜਾਇਆ ਸਤਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਜਿਨੀ ਲਦਿਆ ਸੇਸ ਚਰਣੇ ਪਾਸਗ ॥੧੭॥ ਪਬਰੁ ਤੂੰ ਨ ਜਾਣਈ ਤੂ
ਲੀ ਧਿਰੈ ਗਾਦ ਵਿਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਵਿਸਰਾਇ ਕੈ ਪਉਦੇ ਨਰਕਿ ਅੰਧਾਰਿ ॥੧੮॥ ਮਾਇਆ
ਮਨਹੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਮੰਗੈ ਦੰਮਾ ਦੰਮ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਕਰੰਮ ॥੧੯॥ ਤਿਚਰੁ
ਮੂਲਿ ਨ ਥੁੜੀਦਾ ਜਿਚਰੁ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ॥ ਸਬਦੁ ਅਖੁਟੁ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕਾ ਖਾਹਿ ਖਰਚਿ
ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥੨੦॥ ਖੰਭ ਵਿਕਾਂਦੜੇ ਜੇ ਲਹਾਂ ਘਿੰਨਾ ਸਾਵੀ ਤੋਲਿ ॥ ਤੰਨਿ ਜੜਾਂਈ ਆਪਣੈ ਲ
ਹਾਂ ਸੁ ਸਜਣ ਟੋਲਿ ॥੨੧॥ ਸਜਣੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾਂ ਦੈ ਸਾਹੁ ॥ ਜਿਸੁ ਪਾਸਿ ਬ
ਹਿਠਿਆ ਸੋਹੀਐ ਸਭਨਾਂ ਕਾ ਵੇਸਾਹੁ ॥੨੨॥ ਸਲੋਕਾਂ ਜੁਮਲਾ ੩੩ ॥ ਮਃ ੧ ॥
੬੮ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ੩੦ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ੨੨ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜੁਮਲਾ ੧੫੩ ॥

ਮੁੰਦਾਵਣੀ ਮਹਲਾ ੫ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਥਾਲ ਵਿਚਿ ਤਿੰਨਿ ਵਸਤੂ ਪਈਓ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਵੀਚਾਰੋ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਪਾਇਓ ਜਿ
ਸ ਕਾ ਸਭਸੁ ਅਧਾਰੋ ॥ ਜੇ ਕੋ ਖਾਵੈ ਜੇ ਕੋ ਭੁੰਚੈ ਤਿਸ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੋ ॥ ਏਹ ਵਸਤੁ ਤਜੀ ਨਹ ਜਾ
ਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਰਖੁ ਉਰਿ ਧਾਰੋ ॥ ਤਮ ਸੰਸਾਰੁ ਚਰਨ ਲਾਗਿ ਤਰੀਐ ਸਭੁ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੋ ॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ××

ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਤੋ ਨਾਹੀ ਮੈਨੋ ਜੋਗੁ ਕੀਤੋਈ ॥ ਮੈ ਨਿਰਗੁਣਿਆਰੇ ਕੋ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਆ
ਪੇ ਤਰਸੁ ਪਾਇਓਈ ॥ ਤਰਸੁ ਪਾਇਆ ਮਿਹਰਾਮਤਿ ਹੋਈ ਸਤਿਗੁਰ ਸਜਣੁ
ਮਿਲਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਜੀਵਾਂ ਤਨੁ ਮਨੁ ਥੀਵੈ ਹਰਿਆ ॥੧॥ ੧੫੫ ॥

ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੧ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜਿਤੁਦਰਿਲਖਮਹੰਮਦਾਲਖਬ੍ਰਹਮੇਬਿਸਨਮਹੇਸ॥ਲਖਲਖਰਾਮਵਡੀਰੀਅਹਿ
ਲਖਰਾਹੀਲਖਵੇਸ॥ਲਖਲਖਉਥੈਜਤੀਹਸਤੀਅਹਸੰਨਿਆਸਾ॥ਲਖਲਖ
ਉਥੈਜੋਗੀਆ॥ਲਖਲਖਨਾਥਨਾਥਾਂ॥ਲਖਲਖਵੇਦੀਵੇਦਹਤੇਦਾਨੁ॥ਲਖਨਿਵਾਸਾ॥ਲਖ
ਪੀਰਪੈਕੰਬਰਅਉਲੀਏ॥ਲਖਕਾਜੀਮੁਲਾਸੇਖਾ॥ਕਿਸੈਸਾਤਿਨਆਈਆ॥ਬਿਨੁਸ
ਤਿਗੁਰਕੈਉਪਦੇਸਾ॥ਸਾਧਿਕਸਿਧਅਗਨਤਹਕੇਤੇਲਖਅਪਾਰਾ॥ਏਤੜਿਆਪਾਵਿਤਹੈ
ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸਬਦਵੀਚਾਰਾ॥ਸੀਰਿਨਾਥਾਕੇਏਕੁਨਾਥੁਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਰੁ॥ਨਾਨਕਤਾ
ਕੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਬੇਅੰਤਬੇਸੁਮਾਰ॥੧॥ਏਸੁਕਲੀਉਪਜਤੀਤੀਕਿਉਕਰਿਰਖਾਪਤਿ
ਜੇਥੈਲਾਤਾਆਖੀਅਹਿਬਨੁਧਨੁਕਰਿਬਹੁਤੁ॥ਚੁਪਕਰਤਾਆਖੀਐਇਤੁਪਾਟਿਨ
ਹੀਮਤਿ॥ਜੇਬਹਿਰਹਤਾਆਖੀਐਬੈਠਾਸਬਰੁਪਾਇ॥ਉਠਿਜਾਈਤਾਆਖੀਐਛਾਰੁ
ਗਇਆਸਿਰਿਪਾਇ॥ਜੇਕਰਿਨਿਵਤਾਆਖੀਐਡਰਦਾਕਰੈਕੁਗਤਿ॥ਕਾਈਗਾਲੀਨਸੇ
ਵਨੀਜਿਥੈਕਢਾਲੁਤਿ॥ਏਥੈਓਥੈਨਾਨਕਕਰਤਾਰਖੈਪਤਿ॥੨॥ਪਾਦਿਸਾਹਿਨਾਰਹੀਆਨ
ਨਕਾਰਹਿਆਵਾਰਦਰਜਾ॥ਦਿਸਾਹਿਵਿਚਿਰੀਕਿਆਕਰੇਖਾਧਾਲੋਨ੍ਹੈਰਜਾ॥ਰਜੇਖਾਉਜੇ
ਪਾਇਆਰਗੁਰਮੁਖਿਰਹਸਤਾ॥ਕੁਰਿਆਕਾਂਡਾਉਛਲੈਕੂੜਿਵਿਰਖਤੁਕਜਾਂਪਲੀ
ਹਿਤਪਾਗਿਨਾਨਕਾਛਿਣੁਪਈਦਰਿਵਾਜਾ॥੨॥ ਸਾਹਿਬਕੈਦਰਿਅਛਾਪੁਣੀਐਛੁਟਹੁਗੇਕਿਤਪਜਾ॥

ਲਿਖਪਾਇਓ ਬੈਆਜਨਾਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸਿ

ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੧ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬਾਇਆਤਸਆਬਖਾਕਇਨਾਜਾਤੀਬੁਨਸੀਆਉਮਾਤਿਪਿੰਦਪਾਜਿੰਨਿਲਤਦਰਬਪਾਕ
ਖੁਦਾਇਆਖੰਡਰਿਵਡੀਢਾਲਦੋਇਕੀਛਿਰਿਪਸਤੀਪਾਇਆ॥ਜੇਕਰਉਤੈਪੰਖਨੂਪਾਨੀਖ
ਉਨੁਰਜਾਇ॥ਸੋਕਿਸੁਜੰਵਡੁਆਖੀਕਿਸਤੇਪੁਛੰਜਾਇ॥ਵਡੀਵਡਾਵਡੁਮੇਦਨੀਤਉ
ਸੈਕਕਿਰਿਜਾਇ॥ਪੁਛੇਚਾਰਵੇਦਮਲੇਛਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਚਾਰਿਕਤੇਬਾਪੁਛੀਆ
ਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਇ॥ਨਵਖੰਡਪੁਛੇਮੇਦਨੀਇਕੁਇਕਚੜਉ॥ਸਾਇਉਸਬੁਰ੍ਹੈ

ਢੋਲਿਆਚੇਤਿਸੁਦਿਲਦਰੀਆਉਗਾਨਦੀਆਨਾਲੈਦਸਿਆਅਰਸਰਤੀਰਿਝ
ਨਾਇਆਦਨੁਤੁੜਿਨੁਤ੍ਰਿਭਵਨੁਦਸਿਆਕਉਨ੍ਹਾਮਿਠਖਾਇਆਸਪਤਪਤਾਲਾਦੇਖਿਆ
ਅਸਮਾਨੀਅਸਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਭਉਕਰਣੀਜੇਮਿਲੈਸਚਿਰਤੜੀਆਨੁ॥੧॥ਵਿਰਸ
ਲਾਮਾਲੇਕੁਖਰਾਕੁਦਾਈਸਚੁਹਉਤਾ॥ਦਰਗਤਕਿਤੁਦਿਸੇਖਾ॥ਜੇਤਾਖੀਜੈਸੋਭੁਣੈ
ਹੁਕਮੀਮਿਲੈਸੁਖਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁਬਧਾਦੁਖਸਹਾਇ॥੨॥ਖਾਲਕਕੁ
ਸੁਖਾਤਨਗੋਰਨੀਆਨੀਅਧਰਗੀਆਕੂਦਰਤਿਕੇਨੀਸਾਨਆਏਹੁਕਮਿਛਰੋਸਤੇਕੁਦ
ਰਤਿਕੇਅਉਗਾਨਾ॥ਤਰਗਸਗੁਰਜਾਢਡਵੀਆਖਨੇਤਬਕਆਨਾ॥ਸੰਗਾਸਿਪਰਆਤ
ਸੀਪਵਨਿਗਾਲੀਜੰਜੀਰਾ॥ਹੁਕਮੀਬੰਨਿਚਲਾਇਆਨਿੰਦਕਜਿਉਖੇਪੀਰਾ॥ਨਾਨਕਦਰਗ
ਤਮੰਨੀਅਸਚੁਨਾਮੁਕਲਧੀਰਾ॥੩॥ਸਿੰਘਾਸਿਆਲਤੁਸਾਧਤੁਰੰਗਧਤੁਸੇਧਰਕੀਨ
ਗੈਗਾਖਟਖਉਕੁਕਰਿਗਏਦੁਸਮਨਠਚਵੈਗਾਭਾਈਸਕੰਮੁਤਖਤੀਜੇਤਨ੍ਹੇਛਤਿਆ
ਦੇਨਿਤੁਆਇਆ॥ਨਾਨਕਗਲਾਕੂੜੀਆਸਚਾਏਕੁਖੁਦਾਇ॥੪॥ਗੁਨਤੀਬੰਨਿਚਲ
ਇਆਜੇਤੇਕੀਏਖਿਕਾਰਾ॥ਗੁਨਤਸੰਦੀਪੋਟਲੀਚੁਕਿਨਸੰਕਾਭਾਰਾ॥ਅਗੈਨੂਗਰੁਪੰਧ
ਲੀਪਿਛੈਸਿਰਿਜੰਦਾਨੂ॥ਅਗੈਸਾਗਰੁਅਤਸੀਕਿਉਕਰਿਉਤਰਪਾਰਾ॥ਕਉਣੁਏਮਾ
ਰਤਿਸੀਸਚਨਿਵਾਖਨਿਜਿਉਸੀਰਿਆਰਾ॥ਨਾਨਕਕਿਥੈਕੂੜੀਆਹੁਕਮੀਤੇਦੂਆਰ
॥੫॥ਸਮੇਕਰੋਅਉਗਣੀਅਧਧੋਰਾਅੰਧਿਆਰਾ॥ਕਿਨਿਕਿਲੁਪੀਨ੍ਹੀਆਨਸੀਗਧੁ
ਗੁਬਾਰਾ॥ਜੀਉਕਰਾਏਕਉਲਾਮਿਰਿਸਚੁਵਿਸਰਣਡਾਰਾ॥ਕਿਧਰਉਤੇਛਚਲੀਜਲ
ਤੀਕਰੇਧੁਕਾਰਾ॥ਤਿਸਨਾਰਖਿਨਸਕਈਖੇਪੀਰਾਗਾਦਾਰਾ॥ਅਉਗਣਗੁਣੀਬਕਸੀਅ
ਤਿਨਨਕਸੋਈਆਸਾਰਾ॥੬॥ਜਿਉਤਿਲਤਤਵਨਪੀੜੀਅਤਿਧਿਜੰਤਦੁਚਲਾਇਆ॥ਕਗ
ਲਾਦਾਰੀਕੂੜੀਆਮੁਗਲੀਏਇਸਕੂਚਲਾਇਆ॥ਲੋਤਵਰੀਤਿਈਆਤਪਤੈਬਿਲਲਾਇ
ਸਨੀਪਕੜਿਚਲਾਈਆਤਗਣਿਸਿਰਿਵਹਿਰਾਧਨੀਆਰੁਮਾਰੇਤਿਤੁਤਾਲਿਜਿਉ
ਕੰਤਲੋਤਾਕੁ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁਨਉਵਾਰਿਨਪਾਰਿ॥੭॥ਪੰਜੀਕਤੈਸਾਰਦੇਸਿਰੁਤ
ਪਆਕਾਸਿ॥ਪੈਤਾਲੋਪਤਿਉਤਰੈਪਰਤ੍ਰਿਅਰਤਾਮਾਸਾ॥ਬੰਮਾਨਾਲਿਲਗਾਈਅੰਕਿ
ਇਨਆਵੈਪਾਸਿ॥ਭੀਰਿਰਿਲਾਇਵਿਛੁੰਨੀਅੰਬਕਰੇਛਰੀਆਦਿਆਅਉਗਣਿ

ਤੇ

ਆਰੇਨਾਨਕਾਸਭੋਕੋਈਵਾਦਿ॥੮॥ਕੁਠੀਅੰਦਰਿਪਾਈਆਮਿਲੀਆਂਅਗਨਿਸਲਾ
ਈਬਾਲਰੇਤੁਭਖਾਈਆਂਦਿਚੈਅਗਨਿਜਲਾਏ॥ਅੰਦਰੁਭੁਜੈਧਾਣਜਿਉਂਤੜਕੈਤਾਬਿ
ਲਲਾਏ॥ਆਪਿਬਖਸੇਨਾਨਕਾਕਿਸਨੂੰਕਹੀਐਜਾਏ॥੯॥ਇਖਜਿਵੈਰਸੁਕਢੀ
ਐਸਭਜਿਰਿਆਈਆਭਾਰ॥ਖਾਣਾਪੀਣਾਧਰਿਨਦਾਮਨਕੀਖੁਸੀਖੁਆਰ॥ਮਨਬਉ
ਲੇਖਾਮੰਗੀਐਜਿਨਿਕੀਤਾਵਾਪਾਰੁ॥ਹਥਾਪੈਰਾਚਾਕਰੀਕਰਿਫੁਰਮਾਈਕਾਰ॥ਜੀਭਪੁਕਾ
ਰੇਦਰਿਖੜੀਚਖਿਚਖਿਸੁਆਦਾਬਿਕਾਰ॥ਕੰਨਦੇਨਿਉਗਾਹੀਆਮਨਝੂਠਕੂੜਿਆਰੁ॥
ਨਾਸਾਲੋਇਣਮੁਕਰੇਅੰਧੇਦੇਸਿਰਮਾਰ॥ਇਦ੍ਰੀਸਭਜਗੁਮੋਹਿਆਬਧਾਜਮਦੁਆਰ॥
ਗਲਿਕਰਿਦਿਧਾਣਿਸਟਿਆਆਰਣੁਜਿਉਲੋਹਾਰ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਸਰਜਨਕੇਟਿਆਨ
ਉਰਵਾਰਨਪਾਰਿ॥੧੦॥ਸਤਰਿਵੇਰਾਰੇਤੀਐਤੀਰਾਜਿਵੈਕਲਬੁਤੁ॥ਸੋਨੇਵਾਗੀਢਾਲੀਐ
ਸਹਜੇਇਹੁਕੰਮੁਕੀਤੁ॥ਘੋੜੇਵਾਗਫੁਲਾਈਆਅਜਗਰੁਜੀਨੁਸਹਾਇ॥ਨਾਨਕਬਧ
ਕਾਲਕਾਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈਜਾਇ॥੧੧॥ਜਲਿਥਲਿਦੁਸਮਨਕੇਤੜੇਵਾਣਿਤੜਿਣੁਮਾਰਣਹਾ
ਰ॥ਘਰਿਘਰਿਵੈਰੀਨਾਨਕਾਸਚੀਸੁਰਤਿਅਪਾਰ॥੧੨॥ਤ੍ਰੈਜਮਜੋਹਿਨਲੋਇਣੀਰਕਤੁਨੇਤ੍ਰ
ਵਿਕਰਾਲ॥ਸਭੁਜਗੁਤਿਨਕਾਭਖੁਹੈਨਿਰਦਾਇਆਜਮਕਾਲੁ॥ਨਾਨਕਧਕਾਣ੍ਹੈਚਲਾਇਆ
ਹੁਕਮੀਹੁਕਮਿਵੀਚਾਰ॥ਇਹੁਸਤੁਅਗੈਤੂਖਸਮੁਤੂਰਖਹਿਤੂਮਾਰਿ॥੧੩॥ਮਾਤਪਿਤਾਨਾਬੰਧ
ਪੋਨਾਬਈਅਰਨਾਵੀਰ॥ਨਾਸੁਤਨਾਮਿਤੁਲਖਮਿਕਿਉਕਰਬੰਧਾਧੀਰ॥ਨਾਤਰਗਸੁਨਾਧਨ
ਖੜੋਨਾਸਿਪਰਤਰਵਾਰਿ॥ਤਪੈਕੜਾਹਾਅਹਿਨਿਸੀਦੇਖਹੁਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥੧੪॥ਧਰਮਘੋੜਾ
ਸਤੁਜੀਨੁਕਰਿਸਤੁਕੀਪਖਰਮਾਨ॥ਪੰਚਤਤਸਰਬਾਣੁਸਿਪਰਸਚੁਨਿਦਾਨੁ॥ਨਾਨਕਦਰ
ਗਹਸਚੁਮਨਦਰਗਹਪਵਹਿਮਾਨ॥੧੫॥ਬ੍ਰਹਮਾਆਇਨਆਖਸੀਵੇਦਪੜੈਮੁਖਚਾਰ॥
ਕਿਸਨੁਕਿਸੰਦਾਬਪੜਾਜਿਹੁਕਮਿਲਏਅਉਤਾਰ॥ਸਿਉਸਾਲਾਹਨਿਦਰਿਖੜੇਦੇਵੀਦੇ
ਵਾਅਜੰਖਾ॥ਅਪੁਠਾਹੋਇਤਾਝੂਰਿਮਰਾਸਚੁਸਦਾਬਖਸੰਦਾ॥੧੬॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਲੋਕਮਹਲਾ੯ ॥ਗੁਨਗੋਬਿੰਦਗਾਇਓਨਹੀਜਨਮੁਅਕਾਰਥਕੀਨ॥ਕਹੁ
ਨਾਨਕਹਰਿਭਜੁਮਨਾਜਿਹਬਿਧਿਜਲਕਉਮੀਨ॥੧॥ਬਿਖਿਅਨਸਿਉਕਾਹੇਰਚਿਓਨਿ
ਮਖਨਹੋਹਿਉਦਾਸ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਜੁਹਰਿਮਨਾਪਰੈਨਜਮਕੀਫਾਸ॥੨॥ਤਰਨਾਪੋਇਉਹੀ
ਗਇਓਲੀਓਜਰਾਤਨੁਜੀਤਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਜੁਹਰਿਮਨਾਅਉਧਜਾਤੁਹੈਬੀਤਿ॥੩॥ਬਿ
ਰਧਿਭਇਓਸੂਝੈਨਹੀਕਾਲੁਪਹੂਚਿਓਆਨਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਨਰਬਾਵਰੇਕਿਉਨਭਜੈਭਗਵਾਨੁ
॥੪॥ਧਨੁਦਾਰਾਸੰਪਤਿਸਗਲਜਿਨਿਅਪੁਨੀਕਰਿਮਾਨਿ॥ਇਨਮੈਕਛੁਸੰਗੀਨਹੀਨਾਨਕਸਾ
ਚੀਜਾਨਿ॥੫॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਨਭੈਹਰਨਹਰਿਅਨਾਥਕੇਨਾਥ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਹਜਾਨੀਐਸਦਾ
ਬਸਤੁਤੁਮਸਾਥਿ॥੬॥ਤਨੁਧਨੁਜਿਹਤੋਕਉਦੀਓਤਾਂਸਿਉਨੇਹੁਨਕੀਨ॥ਕਹੁਨਾਨਕਨਰ
ਬਾਵਰੇਅਬਕਿਉਡੋਲਤਦੀਨ॥੭॥ਤਨੁਧਨੁਸੰਪੈਸੁਖਦੀਓਅਰੁਜਿਹ

ਨੀਕੰਧਾਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨੁਰੇਮਨਾਸਿਮਰਤਕਾਢਿਲਇਆ॥੮॥ਸਭਸੁਖਦਾਤਾਰਾਮੁਹੈਦੂਸਰ
ਨਾਹਿਨਕੋਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਤਿਹਸਿਮਰਤਗਤਿਹੋਇ॥੯॥ਜਿਹਸਿਮਰਤਗਤਿ
ਪਾਈਐਤਿਹਭਜੁਰੇਤੈਮੀਤ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨੁਰੇਮਨਾਅਉਧਘਟਤਹੈਨੀਤ॥੧੦॥ਪਾਂਚਤ
ਤਕੋਤਨੁਰਚਿਓਜਾਨਹੁਚਤੁਰਸੁਜਾਨ॥ਜਿਹਤੇਉਪਜਿਓਨਾਨਕਾਲੀਨਤਾਹਿਮੈਮਾਨ॥੧੧॥ਘਟਿ
ਘਟਿਮੈਹਰਿਜੂਬਸੈਸੰਤਨਕਹਿਓਪੁਕਾਰਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਹਭਜੁਮਨਾਭਉਨਿਧਿਉਤਰਹਿ
ਪਾਰਿ॥੧੨॥ਸੁਖੁਦੁਖੁਜਿਹਪਰਸੈਨਹੀਲੋਭੁਮੋਹੁਅਭਿਮਾਨ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨੁਰੇਮਨਾਸੋਮੂਰ
ਤਿਭਗਵਾਨ॥੧੩॥ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਿਆਨਾਹਿਜਿਹਿਕੰਚਨਲੋਹਸਮਾਨਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾ
ਮੁਕਤਿਤਾਹਿਤੈਜਾਨਿ॥੧੪॥ਹਰਖੁਸੋਗੁਜਾਕੈਨਹੀਬੈਰੀਮੀਤਸਮਾਨਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮ
ਨਾਮੁਕਤਿਤਾਹਿਤੈਜਾਨਿ॥੧੫॥ਭੈਕਾਹੂਕਉਦੇਤਨਹਿਨਹਿਭੈਮਾਨਤਆਨ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿ
ਰੇਮਨਾਗਿਆਨੀਤਾਹਿਬਖਾਨਿ॥੧੬॥ਜਿਹਿਬਿਖਿਆਸਗਲੀਤਜੀਲੀਓਭੇਖਬੈਰਾਗ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨੁਰੇਮਨਾਤਿਹਨਰਮਾਥੈਭਾਗੁ॥੧੭॥ਜਿਹਿਮਾਇਆਮਮਤਾਤਜੀਸਭਤੇਭ
ਇਓਉਦਾਸੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨੁਰੇਮਨਾਤਿਹਘਟਿਬ੍ਰਹਮਨਿਵਾਸੁ॥੧੮॥ਜਿਹਪ੍ਰਾਨੀਹਉਮੈਤ
ਜੀਕਰਤਾਰਾਮਪਛਾਨਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਵਹੁਮੁਕਤਿਨਰੁਇਹਮਨਸਾਚੀਮਾਨੁ॥੧੯॥ਭੈਨਾਸਨ
ਦੁਰਮਤਿਹਰਨਕਲਿਮੈਹਰਿਕੋਨਾਮੁ॥ਨਿਸਿਦਿਨੁਜੋਨਾਨਕਭਜੈਸਫਲਹੋਹਿਤਿਹਕਾਮ॥੨੦॥
ਜਿਹਬਾਗੁਨਗੋਬਿੰਦਭਜਹੁਕਰਨਸੁਨਹੁਹਰਿਨਾਮੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਪਰਹਿਨਜਮਕੈ
ਧਾਮ॥੨੧॥ਜੋਪ੍ਰਾਨੀਮਮਤਾਤਜੈਲੋਭਮੋਹਅਹੰਕਾਰ॥ਕਹੁਨਾਨਕਆਪਨਤਰੈਅਉਰਨਲੇ
ਤਉਧਾਰ॥੨੨॥ਜਿਉਸੁਪਨਾਅਰੁਪੇਖਨਾਐਸੇਜਗਕਉਜਾਨਿ॥ਇਨਮੈਕਛੁਸਾਚੋਨਹੀ
ਨਾਨਕਬਿਨੁਭਗਵਾਨ॥੨੩॥ਨਿਸਿਦਿਨੁਮਾਇਆਕਾਰਨੇਪ੍ਰਾਨੀਡੋਲਤਨੀਤ॥ਕੋਟਨਮੈਨਾ
ਨਕਕੋਊਨਾਰਾਇਨੁਜਿਹਚੀਤਿ॥੨੪॥ਜੈਸੇਜਲਤੇਬੁਦਬੁਦਾਉਪਜੈਬਿਨਸੈਨੀਤ॥ਜ
ਗਰਚਨਾਤੈਸੇਰਚੀਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਮੀਤ॥੨੫॥ਪ੍ਰਾਨੀਕਛੂਨਚੇਤਈਮਦਿਮਾਇਆਕੈ
ਅੰਧੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਬਿਨੁਹਰਿਭਜਨਪਰਤਤਾਹਿਜਮਫੰਧ॥੨੬॥ਜਉਸੁਖਕਉਚਾਹੈਸ
ਦਾਸਰਨਿਰਾਮਕੀਲੇਹ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਦੁਰਲਭਮਾਨੁਖਦੇਹ॥੨੭॥ਮਾਇਆ
ਕਾਰਨਿਧਾਵਹੀਮੂਰਖਲੋਗਅਜਾਨ॥ਕਹੁਨਾਨਕਬਿਨੁਹਰਿਭਜਨਬਿਰਥਾਜਨਮੁ

ਸਿਰਜਾ ॥੨੮॥ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਨਿਸਿ ਦਿਨੁ ਭਜੈ ਰੂਪ ਰਾਮ ਤਿਹ ਜਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਅੰਤਰੁ ਨਹੀ
ਨਾਨਕ ਸਾਚੀ ਮਾਨੁ ॥੨੯॥ ਏਕ ਭਗਤਿ ਭਗਵਾਨ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕੈ ਨਾਹਿ ਮਨਿ ॥ ਜੈਸੇ ਸੂਕਰ ਸੁ
ਆਨ ਨਾਨਕ ਮਾਨੋ ਤਾਹਿ ਤਨੁ ॥੩੦॥ ਨਰ ਚਾਹਤ ਕਛੁ ਅਉਰ ਅਉਰੈ ਕੀ ਅਉਰੈ ਭਈ ॥
ਚਿਤਵਤ ਰਹਿਓ ਠਗਉਰ ਨਾਨਕ ਫਾਸੀ ਗਲਿ ਪਰੀ ॥੩੧॥ ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਅਰੁ ਦਾਨ ਕਰਿ
ਮਨ ਮੈ ਧਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਹਫਲ ਜਾਤ ਤਿਹ ਜਿਉ ਕੁੰਚਰ ਇਸਨਾਨੁ ॥੩੨॥ ਮਨੁ ਮਾਇ
ਆ ਮੈ ਫਧਿ ਰਹਿਓ ਬਿਸਰਿਓ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਜੀਵਨ ਕਉ
ਨੇ ਕਾਮ ॥੩੩॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਈ ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਅੰਧੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜ
ਨ ਪਰਤ ਤਾਹਿ ਜਮ ਫਧ ॥੩੪॥ ਸੁਖ ਮੈ ਬਹੁ ਸੰਗੀ ਭਏ ਦੁਖ ਮੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕੋਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨ
ਕ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨਾ ਅੰਤਿ ਸਹਾਈ ਹੋਇ ॥੩੫॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਭਰਮਤ ਫਿਰਿਓ ਮਿਟਿਓ ਨ ਜ
ਮ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨਾ ਨਿਰਭੈ ਪਾਵਹਿ ਬਾਸੁ ॥੩੬॥ ਜਤਨ ਬਹੁਤੁ ਮੈ ਕਰਿ ਰਹਿ
ਓ ਮਿਟਿਓ ਨ ਮਨ ਕੋ ਮਾਨੁ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਸਿਉ ਨਾਨਕ ਫਧਿਓ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਭਗਵਾਨ ॥੩੭॥ ਬਾ
ਲ ਜੁਆਨੀ ਅਰੁ ਬਿਰਧਿ ਫੁਨਿ ਤੀਨਿ ਅਵਸਥਾ ਜਾਨਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥਾ
ਸਭ ਹੀ ਮਾਨੁ ॥੩੮॥ ਕਰਣੋ ਹੁਤੋ ਸੁ ਨਾ ਕੀਓ ਪਰਿਓ ਲੋਭ ਕੈ ਫੰਧ ॥ ਨਾਨਕ ਸਮਿਓ ਰਮਿ ਗਇ
ਓ ਅਬ ਕਿਉ ਰੋਵਤ ਅੰਧ ॥੩੯॥ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੈ ਰਮਿ ਰਹਿਓ ਨਿਕਸਤ ਨਾਹਿਨ ਮੀਤ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਮੂਰਤਿ ਚਿਤ੍ਰ ਜਿਉ ਛਾਡਿਤ ਨਾਹਿਨ ਭੀਤਿ ॥੪੦॥ ਜਤਨ ਬਹੁਤੁ ਸੁਖ ਕੇ ਕੀਏ ਦੁਖ ਕੋ ਕੀ
ਓ ਨ ਕੋਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਇ ॥੪੧॥ ਸੁਆਮੀ ਕੋ ਗ੍ਰਿਹੁ ਜਿਉ ਸਦਾ
ਸੁਆਨ ਤਜਤ ਨਹੀ ਨਿਤ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਹਰਿ ਭਜਉ ਇਕ ਮਨਿ ਹੁਇ ਇਕ ਚਿਤਿ ॥੪੨॥ ਜਗਤੁ ਭਿ
ਖਾਰੀ ਫਿਰਤੁ ਹੈ ਸਭ ਕੋ ਦਾਤਾ ਰਾਮੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਨ ਸਿਮਰੁ ਤਿਹ ਪੂਰਨ ਹੋਵਹਿ ਕਾਮੁ ॥੪੩॥ ਝੂ
ਠੈ ਮਾਨੁ ਕਹਾ ਕਰੈ ਜਗੁ ਸੁਪਨੇ ਜਿਉ ਜਾਨੁ ॥ ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ ਤੇਰੋ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਕਹਿਓ ਬਖਾਨਿ ॥੪੪॥
ਗਰਬੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਦੇਹ ਕੋ ਬਿਨਸੈ ਛਿਨ ਮੈ ਮੀਤ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਿਓ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਜ
ਗੁ ਜੀਤਿ ॥੪੫॥ ਜਿਹ ਘਟਿ ਸਿਮਰਨੁ ਰਾਮ ਕੋ ਸੋ ਨਰੁ ਮੁਕਤਾ ਜਾਨੁ ॥ ਤਿਹ ਨਰ ਹਰਿ ਅੰਤਰੁ
ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਸਾਚੀ ਮਾਨੁ ॥੪੬॥ ਸਿਰੁ ਕੰਪਿਓ ਪਗ ਡਗਮਗੇ ਨੈਨ ਜੋਤਿ ਤੇ ਹੀਨ ॥ ਕਹੁ ਨਾ
ਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਭਈ ਤਊ ਨ ਹਰਿ ਰਸਿ ਲੀਨ ॥੪੭॥ ਨਿਜ ਕਰਿ ਦੇਖਿਓ ਜਗਤੁ ਮੈ ਕੋ ਕਾਹੂ ਕੋ

ਨਾਹਿ॥ਨਾਨਕਥਿਰੁਹਰਿਭਗਤਿਹੈਤਿਹਰਾਖਹੁਮਨਮਾਹਿ॥੪੮॥ਜਗਰਚਨਾਸਭਝੂਠਹੈ
ਜਾਨਿਲੇਹੁਰੇਮੀਤ॥ਕਹਿਨਾਨਕਥਿਰੁਨਾਰਹੈਜਿਉਬਾਲੂਕੀਭੀਤਿ॥੪੯॥ਰਾਮਗਇਓਰਾਵਨ
ਗਇਓਜਾਕੋਬਹੁਪਰਵਾਰੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਥਿਰੁਕਛੁਨਹੀਸੁਪਨੇਜਿਉਸੰਸਾਰੁ॥੫੦॥
ਚਿੰਤਾਤਾਕੀਕੀਜੀਐਜੋਅਨਹੋਨੀਹੋਇ॥ਇਹੁਮਾਰਗੁਸੰਸਾਰਕਉਨਾਨਕਥਿਰੁਨਹੀਕੋ
ਇ॥੫੧॥ਜੋਉਪਜਿਓਸੋਬਿਨਸਿਹੈਪਰੋਆਜੁਕੈਕਾਲਿ॥ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਇਲੈਛਾ
ਡਿਸਗਲਜੰਜਾਲ॥੫੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਬਲਛੂਟਿਓਬੰਧਨਪਰਿਓਰਹਿਓਨਕਛੁ
ਉਪਾਇ॥ਕਹਿਨਾਨਕਅਬਓਟਹਰਿਗਜਜਿਉਹੋਇਸਹਾਇ॥੫੩॥ ਮਹਲਾ ੧੦
ਬਲੁਹੂਆਬੰਧਨਛੁਟੈਸਭੁਕਛੁਹੋਤਉਪਾਇ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤੁਮਰੇਹਾਥਮੈਤੁਮਹੀਹੋਇਸ
ਹਾਇ॥੫੪॥ ਮਃ੯ ॥ਰਾਮਨਾਮਉਰਮੈਗਹਿਓਜਾਕੈਸਮਨਹੀਕੋਇ॥ਜਿਹਸਿਮਰਤ
ਸੰਕਟਮਿਟੇਦਰਸੁਤਿਹਾਰੋਹੋਇ॥੫੫॥ਸੰਗਸਖਾਸਭਤਜਿਗਏਦੀਓਨਕਾਹੂਸਾਥ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਇਹਬਿਪਤਮਾਹਿਟੇਕਏਕਰਘੁਨਾਥ॥੫੬॥

ਰਾਮਕਲੀਰਤਨਮਾਲਾਮਹਲਾ੧ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਸਨਸਾਧਿਨਿਰਾਲਮਰਹੈ॥ਪੰਚਤਤਕਾਨਿਗ੍ਰਹਿਗਹੈ॥ਥੋੜੀਨਿੰਦ੍ਰਾਅਲਪਅਹਾਰੀ॥
ਸਾਧਿਕਪਿੰਡਸਦਾਬੀਚਾਰੀ॥ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਸੁਰਤਿਬਿਚਖਣਾ॥ਨਾਨਕਕਹੈਜੋਗਕੇਲ
ਖਣਾ॥੧॥ਜਾਬੋਲੈਤਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨਾ॥ਅਹਿਨਿਸਿਜਾਗੈਰਹੈਧਿਆਨਾ॥ਸੁੰਨਮੰਡਲਮਹਿ
ਡੋਰੀਧਰੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕਦੇਨਮਰੈ॥ਇਨਬਿਧਿਕੀਜੈਗੁਰਕੀਸੇਵਾ॥ਤਾਕਉਬੰਧਹਿਸ
ਗਲੇਦੇਵਾ॥ਜਿਹਬਾਝੂਠਨਦੇਈਚਖਣਾ॥ਨਾਨਕਕਹੈਜੋਗਕੇਲਖਣਾ॥੨॥ਤਾਮਸਤਿਸ
ਨਾਲੇਭਨਿਵਾਰੈ॥ਪੰਚਅਗਨਿਘਟਭੀਤਰਿਜਾਰੈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਰਹੈਗੜੀਰਜਲਾਇ॥ਸਰ
ਜੀਉਪਜੈਦੁਰਮਤਿਜਾਇ॥ਸਾਧਨਿਵਾਜੈਬਾਂਧੇਚੋਰ॥ਜਮੁਜਾਗਤਿਨਲਾਗੈਤੋਰ॥ਹਰਿਬਿ
ਨਮੰਤ੍ਰਨਜਪੀਐਹੋਰ॥ਊਤਮਭਲੇਜਿਨਾਕੇਲਖਣਾ॥ਨਾਨਕਕਹੈਜੋਗਕੇਲਖਣਾ॥੩॥
ਚੋਇੰਦ੍ਰੀਦ੍ਰਿੜਕਰਿਰਾਖੈ॥ਜਿਹਬਾਅਸਤੁਕਦੇਨਭਾਖੈ॥ਕੋਟਕੁਟੰਤਰਤਤਕਾਬੇਤਾ॥ਗਗ
ਨਮੰਡਲਮਹਿਰਾਖੈਚੀਤਾ॥ਜਿੰਚਿਪਿਆਲਗਗਨਸਰਿਭਰੈ॥ਜਾਇਤ੍ਰਿਬੇਣੀਮਜਨੁਕਰੈ
ਸਤਪੰਚਨਉਲਗਾਰਖਣਾ॥ਨਾਨਕਕਹੈਜੋਗਕੇਲਖਣਾ॥੪॥ਪੂਰਬਚੜੈਪਸਚਮਿਆ
ਵੈ॥ਰਵਿਸਸਿਦੁਹਾਂਇਕਤ੍ਰਮਿਲਾਵੈ॥ਅਹੁਟਪਟਣਕੀਚੀਨੈਬਾਟ॥ਤਾਫਿਰਿਬੂਝੈਅਉ
ਘਟਘਾਟ॥ਨਉਖੰਡਦੇਖੈਪੂਰਬਪਛਮਉਤਰਦਖਣਾ॥ਨਾਨਕਕਹੈਜੋਗਕੇਲਖਣਾ॥
॥੫॥ਜਹਤਤੁਭੰਡਾਸੁਰਤਿਕਰਿਦੂਧਾ॥ਪਾਇਸਚੁਸਮਾਇਣਸੁਧਾ॥ਜੁਗਤਿਜਤਨੁਕਰਿ
ਸਹਜਿਸਮਾਇ॥ਜੁਗਤਿਵਿਹੂਣੀਕਿਵਕਉਜਾਇ॥ਗਿਆਨਮਧਾਣੀਨੇਤਾਨਾਮੁ॥ਇਨ
ਬਿਧਿਜਪੀਐਕੇਵਲਰਾਮੁ॥ਰੋਲਿਬਿਰੋਲਿਲੀਆਜੇਮਖਣਾ॥ਨਾਨਕਕਹੈਜੋਗਕੇ
ਲਖਣਾ॥੬॥ਤ੍ਰਿਹੁਕਾਮਾਰਿਮਿਲਾਵੈਮਾਨੁ॥ਪੰਚਾਮਹਿਹੋਵੈਪਰਧਾਨੁ॥ਪੰਚਾਕਾਜੋਜਾਣੈ
ਭੇਵ॥ਸੋਈਕਰਤਾਸੋਈਦੇਉ॥ਅਗਮਨਿਗਮਜੋਵਾਚੈਜਾਣੈ॥ਚਹੁੰਪੈਨਵਾਰੀਹਾਘਰਿ
ਆਣੈ॥ਸਤੁਸਤਾਈਚਉਦਹਚਾਰ॥ਤਾਕੈਆਗੈਖੜੇਦੁਆਰਿ॥ਅਠਅਠਾਰਹਬਾਰ
ਹਬੀਸ॥ਤਾਕੈਆਗੈਕਢਹਿਖੜੇਅਦੀਸ॥ਊਚੀਨਦਰਿਸਰਾਫੀਹੋਇ॥ਨਾਨਕਕਹੈ
ਉਦਾਸੀਸੋਇ॥੭॥ਜੋਉਦਾਸੀਜੋਮਾਲੈਉਦਾਸਾ॥ਰੁਖਾਬਿਰਖਕਰਿਕੰਦਰਵਾਸਾ॥ਅ

ਤਿਨਿਸਿਰਤਿਬੈਰੋਗਾਅਤਿਆਸਾਪਰਸੈਅਗਨਲਾਵੈਪਾਸਾ॥ਜਿਤੁਤਨਿਤੁਰੀਆਸੰਨੁ
ਨਤੋਈ॥ਨਾਨਕਕਉਤਉਦਾਸੀਸੋਈ॥੯॥ਗਿਆਨੁਖੜਗੁਲੇਮਨਸੋਜੁਝੈ॥ਮਨਮੁਦਸਾਧ
ਚਕਾਬੁਝੈ॥ਮਨਸਿਰਤਕਵੀਪਾਵੈ॥ਨਿਤਿਰਖਪਰਸੈਝੂਸੈਸਾਨਿ॥ਜਿਨਿਅਤਮੰਨੁਮਨ
ਕੀਏਈ॥ਨਾਨਕਕਉਤਉਦਾਸੀਸੋਈ॥ਦੀਦੇਤੀਅੰਦਰਿਅਨਿਸਨਿਤਾ॥ਤਾਕੇਬਨਮੰਜ
ਨੁਰੰਪਾਣਾ॥ਅਉਘਟਘਾਟਬਿਖਮੁਤੌਥਾਣਾ॥ਐਸਾਮਾਰਗੁਗੁਰੂਦਿਖਾਇਆ॥ਦਰਤ
ਦਿਸਦੇਖਿਸਤਜਪਾਰਿਆਇਆ॥ਅਨਦਸਗਨਿਖੇਲੈਕੋਈ॥ਨਾਨਕਕਉਤਉਦਾਸੀਸੋਈ
॥੧੦॥ਪ੍ਰਿਥਮੇਪ੍ਰਭਕਉਗਉਨਕੈ॥ਦੁਤੀਆਦਖਣਕਉਦਿਸਪਸੈ॥ਪਛਮਤੇਜੋਰਲੈਤੁ
ਸੰਗਾ॥ਆਵੈਪਰਦਖਣਕੈਰੰਗਾ॥ਪੂਰੀਆਸਾਤਉਪਰਿਕਉਲਾਸਨੁ॥ਤਿਥੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਕਾਆਸਨੁ॥ਜਿਨਤਿਤੀਰੋਰਤਨੈਆਲਪਰੋਈ॥ਨਾਨਕਕਉਤਉਦਾਸੀਸੋਈ॥੧੧॥ਕਤਨੁ
ਗਗਨਦੇਵਕਭਦੁਨੁ॥ਅਤਿਨਿਸਿਦਾਅਨਵੈਸਉਨੁ॥ਅਤਸੁਰਪੁਰਕਉਨੁ॥ਅਤਿ
ਨਿਸਿਨੁਰੰਤਾਨਦਖਉਨੁ॥ਥੰਪਥੈਸੰਤਭੁਪਾਣੀਪਉਨੁ॥ਗਗਨਕਮੰਡਲਗਉਜਿਨ
ਤਿਰੋਈ॥ਨਾਨਕਕਉਤਉਦਾਸੀਸੋਈ॥੧੨॥ਗੁਰਕਾਬੁਗਤਾਇਓਝੂਰੀਕਾਜਤੀ॥ਤਿਰੰਕ
ਮੁਕਤਅਖਕਾਸਤੀ॥ਦਿਸਟਦਾਇਆਲਦਇਆਕਰਿਦਾਨੁ॥ਜੋਘਟਨਿਵੈਤਨਿਦਿਆ
ਜਾਨੁ॥ਬਚਨਸਬਦਕਮੁਕਲਾਤੂਤਾ॥ਨਾਨਕਕਉਸੋਈਅਉਧੂਤਾ॥੧੩॥ਚੰਚਲਚਾਇ
ਨਜਾਇਤਮਸੋ॥ਜੁਏਜਾਇਨਖੇਲੇਪਾਸੋ॥ਅੰਗਰੰਗਾਚਿਤੁਨਲਾਏ॥ਗੁਰਕਾਚਿਤਾ
ਅੰਕਿਤਰਾਏ॥ਪਰਘਰਿਜਾਇਨਕੀਜੈਕਥਾਏ॥ਤਉਸਤਿਗੁਰਕੀਨਥਾ॥ਗੁਰਕੀਸੀ
ਖਿਆਸੁਨਿਰੇਪੂਤਾ॥ਨਾਨਕਕਉਸੋਈਅਉਧੂਤਾ॥੧੪॥ਅਉਸਰਗਨਦੀਅਪੁਠੀਤਰੈ॥ਅ
ਤਿਨਿਸਿਦਾਸੀਧੀਰੰਸਰੈ॥ਕਮਲਉਲਟਪਲਟਪਉਨੁ॥ਏਉਨਿਵਾਰੈਆਵਾਗ
ਉਨੁ॥ਮਨਪਉਨਕਉਰਾਖੈਬੀਧਾ॥ਲਤਤ੍ਰਿਬੀਣੀਤ੍ਰਿਕੁਟੀਸਾਧਾ॥ਅਪਨੈਵਸਕਰਿ
ਰਾਖੈਦੂਤਾ॥ਨਾਨਕਕਉਸੋਈਅਉਧੂਤਾ॥੧੫॥ਗਗਨਤਾਰਿਕਰਿਕਦਰਉਤਾਵੈ॥ਅਤਿ
ਨਿਸਿਗੁਰਤਿਰੀਲਾਵੈ॥ਪਰਚੌਤਤਰਿਧਾਰਿਆਵੈ॥ਇਨਬਿਧਿਜੁਗਤਿ
ਕਮਾਵੈਜੋਗੁ॥ਆਏਤਿਸੁਨਗਏਸੋਗੁ॥ਐਜਸਿਰਤਨਾ॥ਬਿਨਸੈਸੁਤੁ॥ਨਾਨਕਕਉਸੋਈ
ਅਉਧੂਤੁ॥੧੬॥ਜਿਨਤਿਆਇਆਜਗੁਸੋਤਿਆ॥ਦ੍ਰਿੜਮਾਬਿਸਨੁਤਸ੍ਰਾਬ੍ਰਹਮ

ਢਕਏਂਢੂੰਢਕਸਿਧਸਾਧਕਮੁਨਿਏਸੁ।ਜਤੀਸਤੀਭਵਿਭੀਖਕਗਿਆਨੀਮੋਨੀਮੋਨਨਡਾਰਾ।ਢੂੰਢ
ਢੂੰਢਕਨੁਗੁਗੁਗੁਣਭੁੰਮੰਡਿਤਾਧਾਰਿਆ।ਵੇਦੀਵੇਦੁਸਬਾਇਆ।ਸਿਧਸਾਧਕਮੁਨਿਧਿਆ
ਨੁ।ਨਾਨਕਕਾਲੁਜਾਲੁਬਸਿਆਣਤੇਨੁਕਮੁਸਚੌਨਿਆਨੁ।੧੭।ਸਸਤਬੇਦਕਤੇਬਸੁਨ
ਨਕਮੁਰਗਤੇਜੰਤਿਆਇਆ।ਮੋਡਗੁਰਸਬਦਾਬਿਨੁਮਨਤੁਖਭਰਮਭੁਲਾਣਿ।ਸੁਰ
ਗਿਅਰਤਤਨਮੋਣਿਤਸਪਤਲੋਕਪਾਤਾਲਾ।ਅਕਾਂਸੀਬੰਏਕੁੰਨਲੇਗਸੋਮੋਡਆਇਆ
ਜਾਲਾ।ਜੋਸਰਨਿਪਰੌਜਗਦੀਸਕੀਸੰਤਜਨਪਗਰੇਨਾ।ਨਾਨਕਸੋਦਰਸਨੁਪਾਇਸੀਅਬ
ਨਸੀਸੁਖਸੇਨਾ।੧੮।ਗੁਰਜਤਸਤਸਿਵਰਭਉਮੁਕਤਿਸਰੋਵਰਜਪੁਤਪੁਸਣਜਾਧਿਆਨਾ।ਸੁ
ਖਸਰੋਵਰਮੁਕਤਿਵਭੁਦਾਤਾ।ਪਾਵਿਪਾਵਿਸੋਪ੍ਰਭੁਦਾਨਾ।ਲਿਵਸੁਰਮੰਜਮੁਗੁਰਗਿਆਨੁਪ
ਵਾਰਭੁਣਿਆਤਰਿਭੁਗਤਿਖਜਾਨਾ।ਮਿਥਿਆਲੋਭੁਭਏਮਨੁਸੁਰਾਸਣਜਬਾਇਮਨੁਮ
ਨਾ।ਮੁਕਤਿਸਰੋਵਰੁਭਾਇਸੁਮੁਕਤਾ।ਨਉਸੁਨਿਖਸਮਿਨਿਕਾਲਾ।ਨਉਸੁਨਿਦਾਤਾਗਰਭ
ਅਗਨਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਦੀਨਦਇਆਲਾ।੧੯।ਤ੍ਰਿਭਵਣਮੰਪ੍ਰਭੁਲੀਅਮਰੁਪਦੁਭਰੰਡਾਅ
ਲਖਪਾਰਿਆਸਨੁਤ੍ਰਿਸਨਭਉਖੰਡਾ।ਸੁਆਕਲੁਪਾਵਣਿਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾ।ਜਾਕ
ਉਧੰਦਤਿਦੇਵੀਦੇਵਾ।ਜਿਣਬਾਅਨਗਸੁਆਦਬਚਪਨਾ।ਨਾਨਕਸਣਜਬੈਰਾਗਕ
ਲਖਨਾ।੨੦।ਬਿਮਲਾਨਦੀਉਲਟੀਤਰੰਗਾ।ਉਲਟਿਪਲਾਣਿਸਿਧੀਗਿਕਰਾਂਸੀਧ
ਕਮਲਾਪ੍ਰਗਨਤਿਣਪਦਨੁ।ਏਉਨਿਵਾਰੇਆਵਾਗਵਨੁ।ਅਨਪਦਨੋਕਉਸਬਦਿਲੇਖੰ
ਧਾ।ਨਾਨਕਏਉਟੂਟੈਜਮਕਾਫੰਧਾ।੨੧।ਸੋਆਬਿਨਸੀਆਪੇਆਪਾ।ਕਾਲਾਬਿਕਾਲ
ਕਉਅੰਡਰਾਪਾ।ਪਰਪਜਾਇਨਸੁਨੁਅਨਕਥਾ।ਮਿਣਆਦਿਪੁਰਖਸਤਿਗੁਰਕੀਨ
ਥਾ।ਸਤਿਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਨਿਰੇਪੁਤਾ।ਨਾਨਕਜੁਗਿਜੁਗਿਸਤਿਗੁਰਅਉਧੂਤਾ।੨੨।ਅੰ
ਤਰਜਾਮੀਮਿਲੈਸੁਣੇਲਾ।ਜਾਗਤਆਦਸਭਮਨੁਮਾਰਿਇਕੇਲਾ।ਖਿਮਾਸਾਭੁਤਰਿ
ਆਮਨੁਕਮੋਤੀ।ਅਮਰਪੁਰਿਛਤ੍ਰਿਕੈਨਿਮਾਲਪਰੋਤੀ।ਰੋਗੁਬਿਜੋਗੁਸੋਗੁਪਰਜ
ਲੈ।ਆਪੁਪਛਾਤਾਗਤਿਮਤਿਨਲੈ।ਐਸਾਅਲਖਅਪਾਰਨਿਰਾਲਾ।ਨਾਨਕਦੀ
ਨਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲਸਮ੍ਹਾਲਾ।੨੩।ਅਰਧਉਰਧਪਰਣਉਦਾਸਾ।ਪਰਉਰਧਪਰਿਕਰੈਨਿਵ
ਸਾ।ਓਦਰਕੋਸਬਦਿਬਿਲੀਆਭਾਗੀ।ਨਾਨਕਕਣਸੋਈਬੈਰਾਗੀ।੨੪।ਬੈਰਾਗੀ

ਸੋਜੋਬੈਅਤਿਆਣਾਂਸਿਦਕੇਆਗੈਅਕਤਿਨਿਦਵਾਂਸਿਦਸਕਤੀਕੰਕਰਮਕਰੈਂਅਜ
ਭੁਦਸਤੁਅਗੈਂਚੁਰਜਰੈਂਤਾਅਤੁਤਿਸਨਅਨਮੰਤਿਆਗੀਨਨਕਕਡੈਂਸੇਬੈਗਾਗੀ।
੨੫॥੧॥ਰਤਨਮਾਲਾਸੰਪੂਰਣੁਤਾਭੁਕੀਤਾਗੋਰਖਕਾਅਖਰੀਤੋਰਕੀਸੀਭੀਅਖਰੀ
ਗੁਰਮੁਖੀਲਿਖੀ॥੧॥

ਹਕੀਕਤਿਰਾਹਮੁਕਾਮਰਾਜੇਸਿਵਨਾਭਕੀ। ੧ੳਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਨਾਗਾਪਟਣੁਬਿਚਰਤਿਜਾਵਰਸਹਰਗਾਹਤਹਕਾਰਾਜਾਆਇਆਪਤਿਨਾਇਕੁ
ਡਾਂਤਹਾਦੁਲਾਇਤਿਸਅਰਜਕੀਤੀਤਹਾਂਤੇਲੋਕੁਜਹਾਜਿਚੜਤਾਡਾਂਤਿਨਦਿ
ਨਤਿਨਰਾਤਿਦ੍ਰਿਤਿਜਾਪਾਪਟਣੁਪਾਰਿਕਾਬੰਦਰੁਡਾਂਰਹਜਾਇਉਤਰਤਾਡਾਂਸੋ
ਸਿੰਘਲਾਦੀਪੁਡਾਂਚਉਦਹਸੈਗਾਊਦ੍ਰਿਚਿਦਸਦਾਡਾਂਤਹਾਸਤਿਗਲੇਸੋਗੁਰੂ
ਬਾਬੇਕੇਬਚਨਇਕੁਰਜੁਤੈਆਡਾਂਸਿਵਨਾਭਰਾਜੇਕੀਸੰਤਤਿਸਤਾਦ੍ਰਿਚਸਤਰਡਾਂਰ
ਖਤਗਾਹਤਤਾਅਬਰਾਜਆਇਆਚਉਨੀਡਾਂਰਜੋਰਾਉਸਿੰਘਕਾਬੇਟਾਰਾਜੇ
ਸਿਵਨਾਭਕਾਪੋਤਾਡਾਂਤਹਾਗੁਰੂਕੀਧਰਮਸਾਲਾਡਾਂਸੰਗਤਿਜੁੜਤੀਡਾਂਕੀਰਤਨੁ
ਹੋਤਾਡਾਂਰਸੋਈਖੀਸਅਣਲਾਗੁਣਤੈਜਲਗਤਾਡਾਂਨਕਾਪਟਣੁਬੰਜਾਨਗਰਤੇ
ਕੋਸਅਸੀਡਾਂਅੱਰੋਰਾਪਠਡਾਂਤਹਸੰਗਤਿਚੰਗੇਭਾਟਣੇਕੀਡਾਂਤਿਸਕੀਗਿਰਦ
ਨਿਵਾਡੀਸਿਖਸੰਗਤਿਬਹੁਤਡਾਂਅਭੁਕਾਣੇਕੇਧਰਤੇਕਜਲੀਬਨੁਕੋਸਅਸੀਡਾਂ।
ਤਿਰੀਆਰਾਜੁਡਾਂਤਹਭੀਗੁਰੂਬਾਬੇਕਾਚਉਤਰਾਡਾਂਸੰਗਤਿਭਾਟਣੇਆਕੇਜੁੜਦੀ
ਡਾਂਓਥੈਗੁਰੂਸਿਧਾਂਨਾਲਿਗੋਸਟਕਰਕੈਪੂਜਾਖਿਚਲੀਤੀਡਸੁਤਾਂਤਬਸਿਧਗੁਰੂਕੇ
ਜੋਰੁਅਜਮਾਇਕਰਿਪੈਰੀਆਇਪਏਡਨਿਉਸਥਾਉਕਾਨਾਉਕਜਲੀਬਨੁਤਿਆ
ਰਾਜੁਡਤਤਹਾਭੀਸੰਗਤਿਡਾਂ॥੧॥

ਰਾਗਮਾਲਾ। ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗਏਕਸੰਗਿਪੰਚਬਰੰਗਨ।ਸੰਗਿਅਲਾਪਹਿਆਠਉਨੰਦਨ।ਪ੍ਰਥਮਰਾਗਭੈਰ
ਉਵੈਕਰਹੀ।ਪੰਚਰਾਗਨੀਸੰਗਿਉਚਰਹੀ।ਪ੍ਰਥਮਭੈਰਵੀਬਿਲਾਵਲੀ।ਪੁੰਨਿਆ
ਗਾਵਹਿਬੰਗਲੀ।ਪੁਨਿਅਸਲੇਖੀਕੀਭਈਬਾਰੀ।ਏਭੈਰਉਕੀਪਾਚਉਨਾਰੀ।ਪੰ
ਚਮਹਰਖਦਿਸਾਖਸੁਨਾਵਹਿ।ਬੰਗਾਲਮਮਧੁਮਾਧਵਗਾਵਹਿ।੧।ਲਲਤਬਿਲਾ
ਵਲਗਾਵਹੀਅਪੁਨੀਅਪੁਨੀਭਾਂਤਿ।ਅਸਟਪੁਤ੍ਰਭੈਰਵਕੇਗਾਵਹਿਗਾਇਨਪਾਤ੍ਰ।
੧।ਦੁਤੀਆਮਾਲਕਉਸਆਲਾਪਹਿ।ਸੰਗਿਰਾਗਨੀਪਾਚਉਥਾਪਹਿ।ਗੋਂਡਕਰੀ
ਅਰੁਦੇਵਗੰਧਾਰੀ।ਗੰਧਾਰੀਸੀਹੁਤੀਉਚਾਰੀ।ਧਨਾਸਰੀਏਪਾਚਉਗਾਈ।ਮਾਲ
ਰਾਗਕਉਸਕਸੰਗਿਲਾਈ।ਮਾਰੂਮਸਤਅੰਗਮੇਵਾਰਾ।ਪ੍ਰਬਲਚੰਡਕਉਸਕਉਭਾ
ਰਾ।ਖਉਖਟਅਉਭਉਰਾਨਦਗਾਏ।ਅਸਟਮਾਲਕਉਸਕਸੰਗਿਲਾਏ।੧।ਪੁ
ਨਿਆਇਅਉਹਿੰਡੋਲੁਪੰਚਨਾਰਿਸੰਗਿਅਸਟਸੁਤ।ਉਠਹਿਤਾਨਕਲੋਲਗਾਇ
ਨਤਾਰਮਿਲਾਵਹੀ।੧।ਤੇਲੰਗੀਦੇਵਕਰੀਆਈ।ਬਸੰਤੀਸੰਦੂਰਸੁਹਾਈ।ਸਰਸ
ਅਹੀਰੀਲੈਭਾਰਜਾ।ਸੰਗਿਲਾਈਪਾਂਚਉਆਰਜਾ।ਸੁਰਮਾਨੰਦਭਾਸਕਰਆਏ।ਚੰ
ਦ੍ਰਬਿੰਬਮੰਗਲਨਸੁਹਾਏ।ਸਰਸਬਾਨਅਉਆਹਿਬਿਨੋਦਾ।ਗਾਵਹਿਸਰਸਬਸੰ
ਤਕਮੋਦਾ।ਅਸਟਪੁਤ੍ਰਮੈਕਹੇਸਵਾਰੀ।ਪੁਨਿਆਈਦੀਪਕਕੀਬਾਰੀ।੧।ਕਛੇ
ਲੀਪਟਮੰਜਰੀਟੋਡੀਕਹੀਅਲਾਪਿ।ਕਾਮੋਦੀਅਉਗੂਜਰੀਸੰਗਿਦੀਪਕਕੇਥਾਪਿ
੧।ਕਾਲੰਕਾਕੁੰਤਲਅਉਰਾਮਾ।ਕਮਲਕੁਸਮਚੰਪਕਕੇਨਾਮਾ।ਗਉਰਾਅਉਕਾ
ਨਰਾਕਲ੍ਯਾਨਾ।ਅਸਟਪੁਤ੍ਰਦੀਪਕਕੇਜਾਨਾ।੧।ਸਭਮਿਲਿਸਿਰੀਰਾਗਵੈਗਾਵਹਿ
ਪਾਂਚਉਸੰਗਿਬਰੰਗਨਲਾਵਹਿ।ਬੈਰਾਰੀਕਰਨਾਟੀਧਰੀ।ਗਵਰੀਗਾਵਹਿਆਸਾਵ
ਰੀ।ਤਿਹਪਾਛੈਸਿੰਧਵੀਅਲਾਪੀ।ਸਿਰੀਰਾਗਸਿਉਪਾਂਚਉਥਾਪੀ।੧।ਸਾਲੂ
ਸਾਰਗਸਾਗਰਾਅਉਰਗੋਂਡਗੰਭੀਰਾ।ਅਸਟਪੁਤ੍ਰਸ੍ਰੀਰਾਗਕੇਗੁੰਡਕੁੰਭਹਮੀਰਾ।੧।ਖ
ਸਟਮਮੇਘਰਾਗਵੈਗਾਵਹਿ।ਪਾਂਚਉਸੰਗਿਬਰੰਗਨਲਾਵਹਿ।ਸੋਰਠਿਗੋਂਡਮਲਾ
ਰੀਧੁਨੀ।ਪੁਨਿਗਾਵਹਿਆਸਾਗੁਨਗੁਨੀ।ਊਚੈਸੁਰਿਸੂਹਉਪੁਨਿਕੀਨੀ।ਮੇਘਰਾ

ਸਿਉ ਪਾਂਢਉ ਚੀਨੀ॥੧॥ਖੰਗਧਰਗਜਧਰਕੰਦਾਰਾ॥ਜਬਧਰਨਟਅਉਜਲਧਾ॥੧੩

ਨਾਪੁਨਿਗਾਵਉ ਤਿਸਕਰ ਅਉਸਿਆਆ॥ਮਧੁਗਾਰਾਪੁਤ੍ਰਨਕੇਨਾਆ॥੧॥ਖਸਟ

ਰਾਗਉਨਿਗਾਏਸੰਗਿਰਾਗਨੀਤੀਸਾ॥ਸਭੈਪੁਤ੍ਰਾਗਨਿਕੇਅਠਾਰਾਤਾਲਬੀਸਾ॥੧॥

ਕੇਆਤੀਕੀਬਿਧਿ॥

੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੧ ਸਿਰਆਡੀਕਜਲੁਵਜਨੁ॥

੧ ॥ਬੋਲੁ॥

੧ ਗੁੰਦੁਕਿਕਰਕਾ॥

ਇਕਰਤੀਲਾਜਵ੍ਰਰਦਾ॥

ਇਕਰਤੀਸੁਇਨਾ॥

ਬੇਜੇਸਾਰਕਾਪਾਣੀਤਾਸੇਕਾਭਾਡਾਨਿਤੁਕੀਲਕਣੀ

ਤੁਰਕਾਕਜਲੁਚਿਨ ਦ੍ਰੀਤਧਮਣੀਰਵ੍ਹਾਲਰਖਣੀ॥

